Giới thiệu

Câu chuyện mở đầu bằng một bi kịch tại hiện đại.

Tại đỉnh Thái Sơn hùng vĩ, nhân vật chính Tô Dự bị kẻ gian hãm hại, đẩy ngã xuống vực sâu thăm thẳm.

Tuy nhiên, cái chết không phải là sự kết thúc mà là khởi đầu cho một hành trình nghịch thiên cải mệnh.

Tô Dự xuyên không về thời kỳ Hỗn Độn sơ khai, thời điểm mà Bàn Cổ đại thần còn chưa khai thiên lập địa.

Tại không gian mờ mịt và vô tận của Hỗn Độn, Tô Dự thức tỉnh "Cơ Duyên Hệ Thống".

Nhờ sự trợ giúp của hệ thống, hắn chứng kiến toàn bộ quá trình Bàn Cổ khai thiên, đồng thời chấp nhận rủi ro cực lớn để hấp thụ tinh huyết của Bàn Cổ.

Điều này không chỉ giúp hắn sống sót qua dư chấn khai thiên mà còn cải tạo căn cơ, giúp hắn sở hữu tiềm năng sánh ngang với các Hỗn Độn Ma Thần.

Hắn nhận được phần thưởng tân thủ là bộ công pháp nghịch thiên *Tạo Hóa Chân Kinh* và *Cửu Chuyển Huyền Công*, bắt đầu con đường tu luyện gian khổ nhưng đầy vinh quang.

Trải qua vô số nguyên hội, Hồng Hoang hình thành và phát triển.

Tô Dự ẩn mình tu luyện, chú trọng vào việc rèn đúc căn cơ vững chắc thay vì nóng vội đột phá cảnh giới.

Khi Long Hán Đại Kiếp kết thúc, hắn mới chính thức bước ra hồng trần.

Với kiến thức từ kiếp trước và sự chỉ dẫn của hệ thống, Tô Dự liên tiếp chiếm đoạt những cơ duyên lớn nhất của trời đất.

Hắn nhanh chân hơn Đông Vương Công để chiếm lấy Bồng Lai Tam Tiên Đảo, biến nơi đây thành đạo trường "An Lạc" của riêng mình.

Hắn thu phục Thái Cổ Giao Long Thanh Hành và Thượng Cổ Bạch Hổ Bạch Chính làm tọa kỵ, đồng thời thu thập vô số linh bảo trân quý như Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, Hoàng Trung Lý, và đặc biệt là mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp chứa Đạo quy tắc.

Bước ngoặt lớn diễn ra khi Đạo Tổ Hồng Quân chứng đạo thành Thánh và mở Tử Tiêu Cung giảng đạo.

Tô Dự không chỉ giành được vị trí ghế ngồi hàng đầu mà còn khiến Hồng Quân phải nể trọng, xưng hô ngang hàng là "đạo hữu" nhờ vào lai lịch bí ẩn từ thời Hỗn Độn.

Tại đây, hắn kết giao với Tam Thanh, Nữ Oa, Hậu Thổ, nhưng lại gây thù chuốc oán với Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Đông Vương Công.

Mâu thuẫn lên đến đỉnh điểm khi Đông Vương Công, kẻ được Hồng Quân sắc phong làm "Thiên hạ nam tiên chi thủ", tập hợp năm vị Đại La Kim Tiên để vây giết Tô Dự nhằm cướp đoạt bảo vật.

Dù chỉ mới ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, Tô Dự với thân thể rèn luyện từ *Cửu Chuyển Huyền Công* và sự hỗ trợ của Hỗn Độn Châu, Hồng Mông Lượng Thiên Xích đã tạo nên một kỳ tích chấn động Hồng Hoang: nghịch cảnh phạt tiên, một mình tàn sát toàn bộ kẻ thù, kể cả Đông Vương Công.

Chiến tích này khiến Đạo Tổ Hồng Quân trực tiếp sắc phong Tô Dự trở thành tân "Thiên hạ nam tiên chi thủ", thay thế Đông Vương

Công quản lý quần tiên.

Không chỉ bá đạo trên con đường tu hành, Tô Dự còn khiến cả Hồng Hoang ghen tị khi chiếm được trái tim của hai vị nữ thần Thái Âm tinh là Hi Hòa và Thường Hi – vốn là thiên duyên tiền định của Đế Tuấn.

Hắn tổ chức một hôn lễ "Thiên hôn" chưa từng có trong lịch sử, quy tụ Long tộc và Phượng tộc – hai bá chủ thời thượng cổ – đích thân kéo xe hỉ, khiến cả trời đất rung chuyển và nhận được công đức vô lượng từ Thiên Đạo.

Dưới sự uy áp và ân uy song hành của Tô Dự, Long tộc do Chúc Long dẫn đầu và Phượng tộc do Kim Phượng dẫn đầu đều tuyên bố thần phục hắn, tạo nên một thế lực thứ ba hùng mạnh bên cạnh Yêu Tộc và Vu Tộc.

Tô Dự cũng thu nhận Khổng Tuyên – đứa con của Nguyên Phượng – làm đại đệ tử, dốc lòng bồi dưỡng.

Câu chuyện tiếp diễn với việc Yêu Tộc lập Thiên Đình, chuẩn bị cho cuộc chiến Vu Yêu tàn khốc.

Trong khi đó, Tô Dự bế quan trong tiểu thế giới của Hỗn Độn Châu.

Nhờ tích lũy thâm hậu, hắn không chỉ đột phá Đại La Kim Tiên mà còn phá vỡ giới hạn của Thiên Đạo, khai mở "Đỉnh thượng tam hoa" đạt tới thập nhị phẩm (12 phẩm) – một thành tựu viên mãn chỉ tồn tại trong truyền thuyết Đại Đạo, đặt nền móng vững chắc để hắn vươn tới những cảnh giới vượt xa cả Thánh Nhân, nắm giữ vận mệnh của cả Hồng Hoang trong lòng bàn tay.

Mục lục

Giới thiệu

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

Chương 30

Chương 31

Chương 32

Chương 33

Chương 34

Chương 35

Chương 36

Chương 37

Chương 38

Chương 39

Chương 40

Chương 41

Chương 42

Chương 43

Chương 44

Chương 45

Chương 46

Chương 47

Chương 48

Chương 49

Chương 50

Chương 51

Chương 52

Chương 53

Chương 54

Chương 55

Chương 56

Chương 57

Chương 58

Chương 59

Chương 60

Chương 61

Chương 62

Chương 63

Chương 64

Chương 65

Chương 66

Chương 67

Chương 68

Chương 69

Chương 70

Chương 71

Chương 72

Chương 73

Chương 74

Chương 75

Chương 76

Chương 77

Chương 78

Chương 79

Chương 80

Chương 81

Chương 82

Chương 83

Chương 84

Chương 85

Chương 86

Chương 87

Chương 88

Chương 89

Chương 90

Chương 91

Chương 92

Chương 93

Chương 94

Chương 95

Chương 96

Chương 97

Chương 98

Chương 99

Chương 100

Chương 101

Chương 102

Chương 103

Chương 104

Chương 105

Chương 106

Chương 107

Chương 108

Chương 109

Chương 110

Chương 111

Chương 112

Chương 113

Chương 114

Chương 115

Chương 116

Chương 117

Chương 118

Chương 119

Chương 120

Chương 121

Chương 122

Chương 123

Chương 124

Chương 125

Chương 126

Chương 127

Chương 128

Chương 129

Chương 130

Chương 131

Chương 132

Chương 133

Chương 134

Chương 135

Chương 136

Chương 137

Chương 138

Chương 139

Chương 140

Chương 141

Chương 142

Chương 143

Chương 144

Chương 145

Chương 146

Chương 147

Chương 148

Chương 149

Chương 150

Chương 151

Chương 152

Chương 153

Chương 154

Chương 155

Chương 156

Chương 157

Chương 158

Chương 159

Chương 160

Chương 161

Chương 162

Chương 163

Chương 164

Chương 165

Chương 166

Chương 167

Chương 168

Chương 169

Chương 170

Chương 171

Chương 172

Chương 173

Chương 174

Chương 175

Chương 176

Chương 177

Chương 178

Chương 179

Chương 180

Chương 181

Chương 182

Chương 183

Chương 184

Chương 185

Chương 186

Chương 187

Chương 188

Chương 189

Chương 190

Chương 191

Chương 192

Chương 193

Chương 194

Chương 195

Chương 196

Chương 197

Chương 198

Chương 199

Chương 200

Chương 201

Chương 202

Chương 203

Chương 204

Chương 205

Chương 206

Chương 207

Chương 208

Chương 209

Chương 210

Chương 211

Chương 212

Chương 213

Chương 214

Chương 215

Chương 216

Chương 217

Chương 218

Chương 219

Chương 220

Chương 221

Chương 222

Chương 223

Chương 224

Chương 225

Chương 226

Chương 227

Chương 228

Chương 229

Chương 230

Chương 231

Chương 232

Chương 233

Chương 234

Chương 235

Chương 236

Chương 237

Chương 238

Chương 239

Chương 240

Chương 241

Chương 242

Chương 243

Chương 244

Chương 245

Chương 246

Chương 247

Chương 248

Chương 249

Chương 250

Chương 251

Chương 252

Chương 253

Chương 254

Chương 255

Chương 256

Chương 257

Chương 258

Chương 259

Chương 260

Chương 261

Chương 262

Chương 263

Chương 264

Chương 265

Chương 266

Chương 267

Chương 268

Chương 269

Chương 270

Chương 271

Chương 272

Chương 273

Chương 274

Chương 275

Chương 276

Chương 277

Chương 278

Chương 279

Chương 280

Chương 281

Chương 282

Chương 283

Chương 284

Chương 285

Chương 286

Chương 287

Chương 288

Chương 289

Chương 290

Chương 291

Chương 292

Chương 293

Chương 294

Chương 295

Chương 296

Chương 297

Chương 298

Chương 299

Chương 300

Chương 301

Chương 302

Chương 303

Chương 304

Chương 305

Chương 306

Chương 307

Chương 308

Chương 309

Chương 310

Chương 311

Chương 312

Chương 313

Chương 314

Chương 315

Chương 316

Chương 317

Chương 318

Chương 319

Chương 320

Chương 321

Chương 322

Chương 323

Chương 324

Chương 325

Chương 326

Chương 327

Chương 328

Chương 329

Chương 330

Chương 331

Chương 332

Chương 333

Chương 334

Chương 335

Chương 336

Chương 337

Chương 338

Chương 339

Chương 340

Chương 341

Chương 342

Chương 343

Chương 344

Chương 345

Chương 346

Chương 347

Chương 348

Chương 349

Chương 350

Chương 351

Chương 352

Chương 353

Chương 354

Chương 355

Chương 356

Chương 357

Chương 358

Chương 359

Chương 360

Chương 361

Chương 362

Chương 363

Chương 364

Chương 365

Chương 366

Chương 367

Chương 368

Chương 369

Chương 370

Chương 371

Chương 372

Chương 373

Chương 374

Chương 375

Chương 376

Chương 377

Chương 378

Chương 379

Chương 380

Chương 381

Chương 382

Chương 383

Chương 384

Chương 385

Chương 386

Chương 387

Chương 388

Chương 389

Chương 390

Chương 391

Chương 392

Chương 393

Chương 394

Chương 395

Chương 396

Chương 397

Chương 398

Chương 399

Chương 400

Chương 401

Chương 402

Chương 403

Chương 404

Chương 405

Chương 406

Chương 407

Chương 408

Chương 409

Chương 410

Chương 411

Chương 412

Chương 413

Chương 414

Chương 415

Chương 416

Chương 417

Chương 418

Chương 419

Chương 420

Chương 421

Chương 422

Chương 423

Chương 424

Chương 425

Chương 426

Chương 427

Chương 428

Chương 429

Chương 430

Chương 431

Chương 432

Chương 433

Chương 434

Chương 435

Chương 436

Chương 437

Chương 438

Chương 439

Chương 440

Chương 441

Chương 442

Chương 443

Chương 444

Chương 445

Chương 446

Chương 447

Chương 448

Chương 449

Chương 450

Chương 451

Chương 452

Chương 453

Chương 454

Chương 455

Chương 456

Chương 457

Chương 458

Chương 459

Chương 460

Chương 461

Chương 462

Chương 463

Chương 464

Chương 465

Chương 466

Chương 467

Chương 468

Chương 469

Chương 470

Chương 471

Chương 472

Chương 473

Chương 474

Chương 475

Chương 476

Chương 477

Chương 478

Chương 479

Chương 480

Chương 481

Chương 482

Chương 483

Chương 484

Chương 485

Chương 486

Chương 487

Chương 488

Chương 489

Chương 490

Chương 491

Chương 492

Chương 493

Chương 494

Chương 495

Chương 496

Chương 497

Chương 498

Chương 499

Chương 500

Chương 501

Chương 502

Chương 503

Chương 504

Chương 505

Chương 506

Chương 507

Chương 508

Chương 509

Chương 510

Chương 511

Chương 512

Chương 513

Chương 514

Chương 515

Chương 516

Chương 517

Chương 518

Chương 519

Chương 520

Chương 521

Chương 522

Chương 523

Chương 524

Chương 525

Chương 526

Chương 527

Chương 528

Chương 529

Chương 530

Chương 531

Chương 532

Chương 533

Chương 534

Chương 535

Chương 536

Chương 537

Chương 538

Chương 539

Chương 540

Chương 541

Chương 542

Chương 543

Chương 544

Chương 545

Chương 546

Chương 547

Chương 548

Chương 549

Chương 550

Chương 551

Chương 552

Chương 553

Chương 554

Chương 555

Chương 556

Chương 557

Chương 558

Chương 559

Chương 560

Chương 561

Chương 562

Chương 563

Chương 564

Chương 565

Chương 566

Chương 567

Chương 568

Chương 569

Chương 570

Chương 571

Chương 572

Chương 573

Chương 574

Chương 575

Chương 576

Chương 577

Chương 578

Chương 579

Chương 580

Chương 581

Chương 582

Chương 583

Chương 584

Chương 585

Chương 586

Chương 587

Chương 588

Chương 589

Chương 590

Chương 591

Chương 592

Chương 593

Chương 594

Chương 595

Chương 596

Chương 597

Chương 598

Chương 599

Chương 600

Chương 601

Chương 602

Chương 603

Chương 604

Chương 605

Chương 606

Chương 607

Chương 608

Chương 609

Chương 610

Chương 611

Chương 612

Chương 613

Chương 614

Chương 615

Chương 616

Chương 617

Chương 618

Chương 619

Chương 620

Chương 621

Chương 622

Chương 623

Chương 624

Chương 625

Chương 626

Chương 627

Chương 628

Chương 629

Chương 630

Chương 631

Chương 632

Chương 633

Chương 634

Chương 635

Chương 636

Chương 637

Chương 638

Chương 639

Chương 640

Chương 641

Chương 642

Chương 643

Chương 644

Chương 645

Chương 646

Chương 1

Thái Sơn.

Vào kỳ nghỉ lễ, du khách đông đúc, trên núi người đông nghìn nghịt.

Lúc này, tại một vách núi trên đỉnh, một thanh niên trẻ tuổi tuấn tú đột nhiên bị người ta đẩy mạnh một cái, trực tiếp rơi xuống vực sâu. "Tô Dự!" Một bóng hình xinh đẹp lao tới bên mép vực, phát ra tiếng kêu thê lương ai oán vô cùng, khiến người nghe thấy đều phải rơi lệ.

Sau khi Tô Dự rơi xuống vách núi, phảng phất như nhìn thấy khuôn mặt của bóng hình xinh đẹp kia đầm đìa nước mắt, cuối cùng khóc đến ngất đi.

Đồng thời, hắn cũng thoáng thấy trên đỉnh núi có một nam thanh niên đang nở nụ cười đắc ý của kẻ chiến thắng.

Oanh!

Khi Tô Dự sắp chạm đất, hắn phảng phất như va vào một vầng hào quang nhu hòa, sau đó một cái hố đen nháy mắt xuất hiện, khiến hắn triệt để biến mất không còn tăm hơi. ... "Ta...

Đây là đâu?

Chẳng lẽ là Địa Phủ sao?" Sau khi Tô Dự tỉnh lại, nhìn thấy thế gian một mảnh xám xịt, không có ánh sáng, cũng không có bóng tối.

Bá!

Tô Dự đứng dậy, phát hiện mình được một luồng năng lượng nhu hòa bao bọc, phảng phất như đang phiêu đãng giữa không trung.

Trước thân, sau lưng, dưới chân đều là dòng khí hỗn độn, từng

đoàn tiếp từng đoàn, vô cùng nồng đậm sền sệt, giống như vòng xoáy vậy.

Sau đó, Tô Dự phát hiện, chỉ cần hít thở vài cái, cơ thể cả người giống như lột xác, phảng phất có khí lực dùng mãi không hết. "Chẳng lẽ ta đã xuyên không?" Trong đầu Tô Dự vừa toát ra ý nghĩ này, đột nhiên, trước mắt xuất hiện một thân ảnh nguy nga khổng lồ.

Đạo thân ảnh này phảng phất cao đến hàng trăm ức vạn trượng, uy áp cả phương thiên khung.

Trong tay người khổng lồ cầm một cây búa lớn, hung hăng bổ mạnh lên trên! "Oanh long long!" Thiên khung phá toái.

Thế giới vốn dĩ xám xịt trong nháy mắt xuất hiện một tia ánh sáng cùng bóng tối. "Bàn Cổ?" Nhìn thấy màn này, trong đầu Tô Dự nháy mắt minh bạch, mình đã xuyên không đến thế giới Hồng Hoang, Bàn Cổ đại thần đang khai thiên!

Tô Dự chấn động hồi lâu, sau đó thấy Bàn Cổ đại thần đầu đội Tạo Hóa Ngọc Điệp, chân đạp Hỗn Độn Thanh Liên, tay cầm Khai Thiên Thần Phủ, tiếp tục bổ ra từng búa lại từng búa.

Thế giới Hỗn Độn vốn xám xịt, ánh sáng cùng bóng tối ngày càng nhiều. "Hôm nay, Ngô muốn khai thiên tích địa, chứng tự ngã Đại Đạo!" Thanh âm của Bàn Cổ vang vọng khắp Hỗn Độn, tựa như đại đạo phạm âm, liệp liệp tác hưởng trong khắp phương thiên khung! "Oanh long long!" "Oanh long long!" Sau khi Bàn Cổ đại thần liên tiếp bổ ra chín búa, thế giới Hỗn Độn bắt đầu phân ly, phía trên là Thiên, phía dưới là Địa!

Giữa thiên địa, quang mang đại thịnh!

Sau đó, Bàn Cổ đại thần thấy thiên địa dường như sắp trùng hợp trở lại, bèn dùng tay chống trời, chân đạp đại địa, khiến khoảng cách

giữa trời và đất ngày càng xa.

Không biết đã qua bao lâu. "Oanh!" Một đạo khí tức vô cùng khủng bố lao về phía Bàn Cổ đại thần. "Hát!" Bàn Cổ đại thần bạo quát một tiếng, luồng khí tức khủng bố kia phảng phất bị triệt để chấn nát. "Đại đạo của Ngô bất tuyệt vậy!" Sau khi Bàn Cổ đại thần nói xong câu đó, thân thể của ngài bắt đầu băng toái, thân hóa vạn vật.

Tả nhãn vi nhật (mắt trái hóa mặt trời), hữu nhãn vi nguyệt (mắt phải hóa mặt trăng), tóc hóa thành đầy trời tinh hà.

Hơi thở thở ra hóa thành gió, lời nói hóa thành sấm sét.

Xương sống hóa thành Bất Chu Sơn, trở thành cột chống trời.

Máu hóa thành đại dương sông ngòi, cơ bắp hóa thành vạn dặm đất đai màu mỡ.

Lông tơ hóa thành hoa cỏ cây cối, xương cốt răng nanh thì hóa thành các loại kim loại, núi non.

Tô Dự nhìn thấy thân thể Bàn Cổ đại thần băng toái, ba đạo thanh khí cùng mười hai giọt tinh huyết nháy mắt bay về các hướng của thế giới Hồng Hoang.

Hắn trong lòng rõ ràng, đó chính là Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu sau này.

Đồng thời, Khai Thiên Thần Phủ, Tạo Hóa Ngọc Điệp, Hỗn Độn Thanh Liên của Bàn Cổ đại thần cũng theo thân thể ngài mà băng toái, bay về các hướng.

Tô Dự thấy ba món Hỗn Độn Chí Bảo cư nhiên băng toái ngay trước mắt, rất muốn đưa tay ra lấy, nhưng hắn bị năng lượng nhu hòa bao bọc, căn bản không thể tiến lên một bước.

Không biết đã qua bao lâu.

Thân thể Bàn Cổ đại thần sau khi băng toái thì triệt để ngã xuống. "Oanh!" Khi ngài ngã xuống, máu tươi bắn tung tóe, một giọt huyết dịch trực tiếp bắn thẳng về phía Tô Dự. "Đinh!

Chúc mừng túc chủ, Hệ thống Cơ duyên thành công thức tỉnh, bắt đầu bảng định!" Khi trong đầu Tô Dự truyền đến thanh âm điện tử thanh thúy, hắn nháy mắt cảm thấy vô cùng êm tai, phảng phất như thanh âm mỹ diệu nhất trên thế giới này vậy.

Hắn rõ ràng, đây chính là bàn tay vàng của người xuyên không.

Nếu như không có bàn tay vàng, với thân thể phàm nhân yếu ớt này, tuyệt đối không thể tồn tại trong thế giới Hồng Hoang nguy cơ trùng trùng! "Đinh, Hệ thống Cơ duyên bảng định thành công, phát động nhiệm vụ:" "Yêu cầu chủ nhân tiếp thu một giọt máu tươi của Bàn Cổ!" "Nhiệm vụ khen thưởng: Chưa biết!" "Nhiệm vụ thất bại trừng phạt: Không!" Nghe hệ thống phát bố nhiệm vụ, Tô Dự trong lòng rõ ràng, đây thuộc về cơ duyên, có khả năng là hệ thống âm thầm trợ giúp.

Máu tươi của Bàn Cổ đại thần, đây chính là bảo vật vô thượng.

Một giọt tinh huyết có thể dựng dục ra đỉnh cấp tồn tại như Tổ Vu, vậy một giọt máu tươi, công hiệu cho dù yếu hơn tinh huyết, cũng có thể tạo ra một tôn Đại La Kim Tiên đi?

Chỉ cần thành công luyện hóa một giọt máu tươi của Bàn Cổ đại thần, hắn sẽ có tư cách sinh tồn, thậm chí chưa chắc không thể trở thành chúa tể thế giới Hồng Hoang!

Lại thêm có hệ thống ở đây, không chừng còn có thể quay về Trái Đất. "Hưu!" Chỉ thấy vài giọt tinh huyết trực tiếp bay bắn về phía Tô Dự, mang theo tiếng xé gió, loại uy áp kia khiến tâm thần Tô Dự chấn động mạnh.

Nhưng không sao.

Vì tương lai, Tô Dự bất chấp tất cả, ôm tâm tư thị tử như quy, trực tiếp dang rộng hai tay, nghênh đón vài giọt máu tươi đang bay tới. "Ba!" Khi máu tươi của Bàn Cổ đại thần bay tới, luồng năng lượng nhu hòa vốn bao bọc Tô Dự trực tiếp mở ra, đợi máu tươi bay vào xong, liền lần nữa bao bọc lấy Tô Dự. "Ông!" Uy áp thao thiên vốn ẩn chứa trong máu tươi nháy mắt tiêu thất vô tung, hai giọt máu tươi được Tô Dự dùng hai tay đỡ lấy, sau đó chúng từ từ dung hợp với nhau, trở thành một giọt máu tươi thật lớn.

Giọt máu này màu vàng kim, toàn thân tản mát ra một loại "Đạo" uẩn.

Chỉ một giọt máu tươi, chừng nặng đến mấy vạn cân.

Nếu như trước đó thân thể Tô Dự chưa tiến hành lột xác, e rằng sẽ bị một giọt máu tươi này đè chết! "Đinh!

Chúc mừng chủ nhân, hoàn thành nhiệm vụ, khen thưởng như sau:" "1.

Khen thưởng 《Tạo Hóa Chân Kinh》 một bộ!" "2.

Điểm cơ duyên: 20.000 điểm!" "3.

Cơ hội chỉ định cơ duyên một lần! (Duy nhất)" Nghe tiếng khen thưởng của hệ thống, Tô Dự trong lòng đại hỉ, sau đó chuẩn bị tổng kết thu hoạch lần này. ...

Tô Dự lúc này mới phát hiện, có đạo năng lượng nhu hòa bao bọc, hắn không cần lo lắng bất cứ nguy hiểm gì, vì vậy, sau khi nhận lấy khen thưởng của hệ thống, hắn bắt đầu kiểm tra.

Đầu tiên là 《Tạo Hóa Chân Kinh》 mà hệ thống khen thưởng.

Chương 2

Xuyên không đến thế giới Hồng Hoang, nếu không có công pháp tu luyện, cho dù hiểu rõ đại thế Hồng Hoang đến đâu cũng không có bất cứ tác dụng gì.

Thế giới Hồng Hoang, thực lực vi tôn.

Không có thực lực, chưa đợi quật khởi, không chừng đã vì nguyên nhân mạc danh kỳ diệu nào đó mà đi đời nhà ma.

Cho nên, công pháp tu luyện là thứ Tô Dự cần nhất hiện nay. 《Tạo Hóa Chân Kinh》 là một bản công pháp tu luyện đỉnh cấp, lợi dụng các loại thiên tài địa bảo để cải biến căn cơ bản thân, cường đại kỷ thân.

Tô Dự hiện tại chẳng qua là một Nhân tộc yếu ớt, thiên phú, căn nguyên tư chất căn bản không thể so sánh với bất cứ sinh linh nào của thế giới Hồng Hoang.

Những sinh linh kia hoặc là Tiên Thiên Ma Thần, hoặc là do di trạch của Bàn Cổ đại thần dựng dục, tư chất đỉnh cấp, tu luyện làm ít công to.

Tô Dự nếu không có cơ duyên tày trời, vĩnh viễn không thể đuổi kịp những sinh linh đó.

Vì vậy, bộ 《Tạo Hóa Chân Kinh》 này hiện tại là thích hợp nhất. "Hệ thống, điểm cơ duyên cùng cơ hội chỉ định cơ duyên là thế nào?" Tô Dự cũng không vội tu luyện ngay, mà tìm hiểu kỹ năng lực hệ thống. "Hồi chủ nhân, khi ngài sử dụng đủ điểm cơ duyên, có thể phát động một lần cơ duyên, ví dụ như đoạt được các loại linh bảo, động thiên phúc địa v.v...

Sử dụng điểm cơ duyên càng nhiều, cơ duyên phát động cũng càng tốt." "Đồng thời, ngài có thể sử dụng điểm cơ duyên để đổi lấy một số tính năng hỗ trợ của bản hệ thống, như: Trận pháp, công pháp tu luyện v.v..." "Cơ hội chỉ định cơ duyên là thứ ngài duy nhất có được một lần.

Ngài muốn bất cứ bảo vật, công pháp nào, bản hệ thống đều có thể cung cấp manh mối, giúp đỡ ngài đoạt được.

Nhưng bản hệ thống kiến nghị, ngài tốt nhất nên sử dụng lên những vật vô chủ, nếu không ngài bắt buộc phải giết chết chủ nhân ban đầu của bảo vật mới có thể đoạt được thứ mình muốn." Nghe hệ thống giải thích, Tô Dự cũng hiểu.

Nếu muốn Hỗn Độn Chung hoặc Thái Cực Đồ, những Tiên Thiên Chí Bảo như vậy, bắt buộc phải giết chết Đông Hoàng Thái Nhất và Thái Thanh Lão Tử, bởi vì những bảo vật này là bạn sinh chí bảo hoặc chứng đạo chí bảo của bọn họ, nhân quả cực sâu.

Không trảm đứt những nhân quả này, không cách nào đoạt được.

Tô Dự suy tính một hồi, xác định sẽ dùng cơ hội duy nhất này vào đâu.

Đó là Hỗn Độn Chí Bảo còn cường đại hơn cả Hỗn Độn Chung, Thái Cực Đồ: Hỗn Độn Châu!

Hỗn Độn Châu chính là một trong bốn đại Hỗn Độn Chí Bảo của Bàn Cổ đại thần, công hiệu chưa biết, được xưng là "cái Một độn đi" trong Đại Đạo.

Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa, Khai Thiên Thần Phủ, Hỗn Độn Thanh Liên, Tạo Hóa Ngọc Điệp đều rạn nứt, chỉ có Hỗn Độn Châu là hoàn hảo không tổn hao gì, đủ thấy sự thần dị và cường đại của nó.

Đồng thời, Hỗn Độn Châu từ sau khi Bàn Cổ khai tịch Hồng Hoang vẫn chưa từng bị ai đoạt được, là vật vô chủ.

Tô Dự lợi dụng cơ hội chỉ định duy nhất của hệ thống để đoạt lấy Hỗn Độn Châu cũng sẽ không nảy sinh nhân quả với bất kỳ ai.

Nếu có thể sở hữu Hỗn Độn Châu, thành tựu tương lai của Tô Dự tuyệt đối sẽ không thua kém những Thánh Nhân cao cao tại thượng kia! "Đúng rồi, hệ thống, là ngươi mang ta từ Trái Đất đến thế giới Hồng Hoang phải không?" Tô Dự nhớ lại lúc bị đẩy xuống vực ở Thái Sơn rồi chạm vào ánh sáng nhu hòa, không khỏi hỏi hệ thống.

Còn về việc dùng cơ hội kia để lấy manh mối Hỗn Độn Châu, Tô Dự quyết định để sau hãy nói, dù sao thực lực hắn hiện giờ quá yếu nhỏ. "Hồi chủ nhân, đúng vậy!" Nghe hệ thống trả lời, Tô Dự trong lòng vui vẻ, nội tâm nảy sinh hy vọng vô hạn. "Hệ thống, vậy ngươi có thể đưa ta trở về Trái Đất lần nữa không?" Ở Trái Đất, Tô Dự tuy là cô nhi, nhưng vẫn có rất nhiều vướng bận, ngoại trừ bóng hình xinh đẹp trong lòng kia, còn có hung thủ mưu hại hắn!

Với thực lực hiện nay, nếu trở lại Trái Đất, tuyệt đối sẽ được xem như thần tiên, đến lúc đó phục cừu chẳng phải dễ như trở bàn tay sao? "Hồi chủ nhân, ngài muốn trở về Trái Đất, chỉ có thể dựa vào chính mình, bản hệ thống không thể làm được nữa." "?!" Nghe hệ thống trả lời, Tô Dự nội tâm thất vọng, nhưng không tuyệt vọng, vẫn còn cơ hội. "Hệ thống, vậy ta phải làm thế nào mới có thể trở về Trái Đất?" "Chủ nhân, thực lực của ngài bắt buộc phải đạt Thiên Đạo Thánh Nhân trở lên, lại dung hợp bản nguyên thế giới Hồng Hoang, mới có thể trở về Trái Đất!" Điều này... cũng quá gian nan đi?

Giản trực có thể gọi là không thể thực hiện a!

Phải biết rằng, tại thế giới Hồng Hoang, Thánh Nhân là tồn tại đỉnh cấp nhất, duy nhất một người xả thân hợp đạo là Đạo Tổ Hồng

Quân, thực lực mới kham kham đột phá Thiên Đạo Thánh Nhân.

Muốn trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, há chẳng phải phải trở thành tồn tại như Hồng Quân sao? "Bá!" Tô Dự nắm chặt song quyền, mắt nhìn về phương xa, ánh mắt ngày càng kiên nghị. 'Vô luận cơ hội xa vời đến đâu, ta vĩnh viễn sẽ không bỏ cuộc!' Bá!

Theo ánh mắt Tô Dự ngày càng kiên nghị, khí thế trên người hắn cũng phát sinh biến hóa long trời lở đất. "Đúng rồi hệ thống, Trái Đất nơi ta ở trước kia, chẳng phải là kết cục cuối cùng của thế giới Hồng Hoang sau này sao?" "Hồi chủ nhân, Trái Đất cùng thế giới Hồng Hoang không có bất cứ liên hệ gì, nãi là một sự tồn tại cực kỳ đặc thù.

Sau này nếu thực lực ngài đột phá Đại Đạo Thánh Nhân, mới có tư cách có thể tìm hiểu!" ?!

Nghe lời hệ thống nói, nội tâm Tô Dự chấn động.

Hắn vốn tưởng rằng Trái Đất chỉ là một hành tinh nhỏ phi thường bình thường, nhưng câu trả lời của hệ thống làm hắn biết, Trái Đất xa không đơn giản như vậy.

Đột phá Đại Đạo Thánh Nhân mới có tư cách tìm hiểu.

Trái Đất nơi hắn sống rốt cuộc là tồn tại bực nào?

Giờ khắc này, trong lòng Tô Dự ẩn ẩn có một chút suy đoán, nhưng trước khi chưa được chứng thực, chỉ có thể là đoán.

Thế là, hắn buông xuống những suy đoán này, chuẩn bị bắt đầu tu luyện.

Chỉ có trở nên mạnh hơn mới có tư cách sống sót trong Hồng Hoang.

Chỉ có sống sót mới có một tia hy vọng trở về Trái Đất, liễu kết hám sự cùng nhân quả! ... 《Tạo Hóa Chân Kinh》 có tổng cộng chín

tầng, với năng lực hiện giờ của Tô Dự, chỉ có thể tu hành hai tầng đầu.

Vì vậy, Tô Dự tốn không ít thời gian, rốt cuộc bắt đầu tu luyện.

Chương 3

"Hưu!" Lúc này, luồng năng lượng nhu hòa vốn bao bọc Tô Dự trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang, lao về phía đại địa Đông phương của thế giới Hồng Hoang. "Ông!" Không bao lâu, Tô Dự cảm giác đạo năng lượng nhu hòa phảng phất đang trôi đi, muốn bước ra ngoài thì bắt buộc phải phá vỡ đạo năng lượng này mới được. "Bá!" Tô Dự tế xuất giọt máu tươi lớn của Bàn Cổ đại thần mà hắn đoạt được trước đó.

Máu tươi thông thể vàng kim, lưu quang dật thải, tản phát ra uy áp vô tận cùng đạo văn vô cùng huyền diệu.

Sau đó, Tô Dự vận hành 《Tạo Hóa Chân Kinh》, bắt đầu hấp thu tinh hoa từ máu tươi Bàn Cổ.

Nếu ở bên ngoài đoàn năng lượng, với tu vi cùng thực lực yếu ớt của Tô Dự, chưa kịp lại gần máu tươi Bàn Cổ đại thần đã bị uy áp vô tận kia nghiền nát.

Nhưng có năng lượng nhu hòa bảo hộ, Tô Dự không cần lo lắng bất cứ nguy cơ gì.

Tô Dự vận chuyển công pháp, từng chút từng chút hấp thu tinh hoa, chẳng mấy chốc đã cảm giác toàn thân dường như sắp nổ tung.

Hắn rõ ràng năng lượng ẩn chứa trong máu tươi căn bản không phải thứ hắn hiện tại có thể thừa thụ, nếu tiếp tục, không chừng sẽ bạo thể mà chết.

Nhưng Tô Dự không có một tia lùi bước, vận chuyển công pháp, đem tinh hoa vừa hấp nạp luyện hóa.

Giờ khắc này, bày trước mặt Tô Dự có hai lựa chọn.

Một, hấp nạp tinh hoa máu tươi để đột phá, tráng đại thực lực bản thân.

Hai, dùng những tinh hoa này để tăng lên tư chất cùng tiềm lực.

Tô Dự nháy mắt chọn lựa cách thứ hai.

Hiện tại hắn hoàn toàn không vội tăng thực lực, mà bắt buộc phải tăng lên thiên phú cùng tư chất.

Chỉ có thiên phú tư chất tăng lên, tương lai mới có cơ hội đăng đỉnh cảnh giới mạnh hơn.

Nếu không, dù triệt để luyện hóa giọt tinh huyết lớn này, tối đa cũng chỉ đột phá Đại La Kim Tiên mà thôi, tiền đồ thủy chung có hạn. "Ông!" Tô Dự điên cuồng vận chuyển 《Tạo Hóa Chân Kinh》, lợi dụng tinh hoa từ máu tươi Bàn Cổ để tôi luyện kỷ thân, tăng lên tư chất thiên phú.

Phàm thể, Linh thể, Tiên thể, Tiên Thiên Đạo Thai.

Mỗi một lần lột xác, không biết đã tốn bao nhiêu thời gian, hao phí bao nhiêu tâm huyết.

Đồng thời, Tô Dự cũng ngạnh sinh sinh thừa thụ nỗi đau đớn cực đại của mỗi lần lột xác.

Trong lúc đó, tâm tính Tô Dự kinh qua vài lần lột xác, trở nên càng thêm kiên nghị, càng thêm cường đại! ...

Hồng Hoang tu luyện không tính năm.

Không biết đã qua bao nhiêu tuế nguyệt.

Thế giới Hồng Hoang do Bàn Cổ đại thần khai tịch vốn dĩ một mảnh hoang vu, nhưng theo tuế nguyệt diễn hóa, khắp nơi đều là núi lớn nguy nga, tiên thảo cự thụ, tiên hoa dị quả, một mảnh hân hân hướng vinh, động thiên phúc địa phồn vinh cùng cực.

Một số sinh linh tiên thiên, linh cầm dị thú phân phân đản sinh linh trí.

Thế giới Hồng Hoang lúc này dần dần hình thành tràng diện tam tộc Long, Phượng, Kỳ Lân xưng hùng.

Long tộc thống ngự tứ hải, uy thế vô song.

Phượng tộc chế bá bầu trời, hào vô địch thủ.

Kỳ Lân tộc thống ngự đại địa, duy ngã xưng tôn.

Theo tam tộc ngày càng cường đại, tranh đấu lẫn nhau càng ngày càng nhiều, lại thêm Tây Phương Ma Chủ La Hầu âm thầm khiêu khích, muốn lấy sát lục chi khí vô biên của tam tộc để chứng đắc Ma Đạo.

Thế là, đại kiếp đầu tiên của thế giới Hồng Hoang bắt đầu đản sinh: Long Hán Đại Kiếp!

Khi Long Hán đại kiếp bạo phát, Tô Dự rốt cuộc từ trong bế quan du du tỉnh lại.

Giờ khắc này, hắn đã luyện hóa tám phần giọt máu tươi của Bàn Cổ, toàn bộ đều dùng để tôi luyện tư chất cùng thiên phú.

Do đó, tu vi hiện tại của Tô Dự mới chỉ là Huyền Tiên trung kỳ.

Lại cảm thụ sát khí thao thiên cùng các loại khí tức đại chiến hủy thiên diệt địa kia, Tô Dự vô cùng quả quyết lựa chọn tiếp tục tu luyện, cường đại kỷ thân.

Kinh qua thời gian mấy cái Nguyên hội tôi luyện, tư chất Tô Dự như nay sớm đã đột phá Tiên Thiên Đạo Thai, đạt tới tư chất của Tiên Thiên sinh linh bình thường.

Tuy loại tư chất này không phải đỉnh cấp, không sánh bằng những Tiên Thiên sinh linh kia, nhưng ở thế giới Hồng Hoang cũng phi

thường không tệ rồi.

Cho nên, Tô Dự quyết định dùng hai phần tinh hoa máu tươi còn lại để tu luyện tráng đại thực lực.

Trong vô số Nguyên hội, nguyên thần Tô Dự sớm đã trở nên vô cùng ngưng thực kiên định, lại thêm tư chất đột phi mãnh tiến, do đó tốc độ hấp nạp tinh hoa máu tươi Bàn Cổ cũng không thể so sánh với ngày xưa.

Khi Tô Dự luyện hóa tia tinh hoa cuối cùng, rốt cuộc thuận lợi đột phá cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Lúc này, ngũ khí trong ngực (hung trung ngũ khí) của Tô Dự cũng bắt đầu hiển hiện, ứng với ngũ tạng: Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ.

Một khi đem ngũ khí trong ngực triệt để luyện hóa, Tô Dự sẽ đột phá cảnh giới Thái Ất Kim Tiên viên mãn, sau đó có thể xung kích Đại La Kim Tiên!

Thời điểm này, Long Hán đại kiếp rốt cuộc hạ màn.

Tam tộc bá chủ lui khỏi vũ đài Hồng Hoang, mặc mặc liếm láp vết thương.

Đồng thời, cuộc tranh đấu Ma - Đạo giữa Ma Chủ La Hầu và Đạo Tổ Hồng Quân cũng chính thức nổ ra.

Cuối cùng, Hồng Quân trả giá bằng sinh mạng của vài vị hảo hữu, rốt cuộc thắng được trận Ma Đạo chi tranh này, sau đó muốn nương nhờ khí vận sau đại kiếp để chứng đạo thành Thánh!

Hồng Hoang Đông phương, tại một động phủ nọ.

Tô Dự vẫn luôn bế quan, thân thể bốn phía hoàn nhiễu năm đạo khí lưu thần dị, phân biệt là Kim, Lục, Lam, Hồng, Hoàng.

Chương 4

Hiện nay, Tô Dự đã luyện hóa ngũ khí trong ngực, đạt tới cảnh giới Ngũ Khí Triều Nguyên.

Theo việc luyện hóa, năm dòng khí lưu màu sắc quanh người hắn ngày càng đậm, tốc độ vận chuyển cũng ngày càng nhanh.

Đồng thời, toàn thân Tô Dự da dẻ trắng nõn thuần tịnh, không có một tia tì vết cùng ô uế, giống như một tôn phôi thai tuyệt thế mỹ ngọc.

Soái khí anh vũ, mỹ hoán tuyệt luân! "Bá!" Khi Tô Dự mở mắt, đôi mắt đen nhánh sáng ngời như tinh thần rực rỡ nhất trong đêm đen. "Hiện nay ta đã đột phá Thái Ất Kim Tiên trung kỳ, tiếp theo nên du tẩu thế giới Hồng Hoang một phen!" Đoàn năng lượng nhu hòa vốn luôn che chở hắn không biết đã biến mất từ lúc nào.

Do đó, Tô Dự muốn du tẩu Hồng Hoang đại địa căn bản không còn trở ngại.

Hiện tại Long Hán đại kiếp vừa mới kết thúc, cao thủ Hồng Hoang tử thương hầu như không còn, Tô Dự có thực lực Thái Ất Kim Tiên cũng có tư cách xưng là một tiểu cao thủ. "Bá!" Khi Tô Dự bước ra khỏi động phủ, nhìn dãy núi nguy nga hùng vĩ, nội tâm hơi có chút kích động.

Xuyên không đã vô số Nguyên hội, vẫn luôn bế quan tu luyện, chưa từng du lãm thế giới Hồng Hoang, nay rốt cuộc có thể tự do hoạt động, nội tâm hắn phi thường sướng khoái.

Vận dụng thần thức quan sát phương viên mấy trăm vạn km, sau khi không phát giác nguy cơ, Tô Dự bắt đầu vận dụng thần thông, đằng vân giá vũ, nhất thuấn thiên lý.

Nửa năm sau.

Tô Dự bước ra khỏi phiến sơn mạch này, tiếp tục đi về phía Đông.

Khi đi qua một ngọn núi cao chọc trời, Tô Dự cảm nhận được một cỗ uy áp quen thuộc.

Rất nhanh, Tô Dự trực tiếp bay lên thiên khung, kiểm tra tình huống sơn mạch.

Chỉ thấy năm tòa sơn mạch thẳng tắp chọc trời uy áp chúng sinh, tản phát ra khí thế vô song. "Là ngũ nhạc do năm ngón tay trái của Bàn Cổ đại thần hóa thành?" Căn cứ vào uy áp quen thuộc, Tô Dự rất nhanh nhận ra Ngũ Nhạc trong truyền thuyết. "Đinh!

Chúc mừng túc chủ, thành công phát động nhiệm vụ: Yêu cầu túc chủ tìm kiếm mảnh vỡ Đại Đạo của Tạo Hóa Ngọc Điệp!" "Nhiệm vụ khen thưởng: Chưa biết." "Nhiệm vụ thất bại: Trừng phạt không." Khi trong đầu truyền đến tiếng hệ thống phát bố nhiệm vụ, Tô Dự trong lòng đại hỉ.

Hiển nhiên, đến Ngũ Nhạc trong truyền thuyết đã phát động cơ duyên trọng đại.

Tạo Hóa Ngọc Điệp là Hỗn Độn Chí Bảo, uẩn hàm Tam Thiên Đại Đạo!

Do Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa, Tạo Hóa Ngọc Điệp theo đó mà băng toái, có vô số mảnh vỡ Đại Đạo tán lạc khắp nơi tại thế giới Hồng Hoang.

Mỗi một mảnh vỡ đều uẩn hàm một đạo pháp tắc.

Chỉ cần có thể thuận lợi lĩnh ngộ và tu luyện pháp tắc, hoàn toàn có thể thuận lợi chứng đạo, trở thành tồn tại chí cao vô thượng!

Ngũ Nhạc có mảnh vỡ Đại Đạo tồn tại, Tô Dự lập tức vận dụng

thần thông, bắt đầu thôi diễn tìm kiếm.

Ngũ Nhạc thực sự quá lớn, không biết rộng bao nhiêu ức vạn km, cho dù Tô Dự có tu vi Thái Ất Kim Tiên vẫn không thể tham thính toàn bộ.

Do đó, Tô Dự chọn cách đi bộ thực địa, sưu tầm từng ngọn núi, thỉnh thoảng lại vận dụng thần thông thôi diễn.

Thoáng một cái đã trăm năm trôi qua.

Trong những năm tháng này, Tô Dự tìm được không ít hậu thiên linh quả cùng hậu thiên bảo bối trong núi rừng Ngũ Nhạc, đồng thời cũng phát giác không ít khí tức cường giả.

Vì vậy hắn không dám quá đại ý, mỗi lần tìm kiếm đều phi thường cẩn thận.

Một ngày nọ.

Tô Dự đi tới sơn mạch trung tâm Ngũ Nhạc, vận dụng thần thông thôi diễn, trong lòng có sở cảm, sau đó tiến vào một sơn cốc bình thường.

Nơi này linh khí cũng không nồng đậm như những nơi khác, các loại tiên thảo tiên thụ phẩm cấp đều rất thấp, đồng thời sinh linh nơi đây cũng cực ít.

Tô Dự tìm kiếm hồi lâu, càng lúc càng cảm giác nơi này có chút bất đồng, lại thêm điềm báo từ thần thông thôi diễn ngày càng rõ ràng, bởi vậy hắn vẫn luôn thủ ở chỗ này.

Lại qua hai mươi năm.

Trong sơn cốc, một vầng hào quang nhu hòa chợt lóe lên rồi biến mất, một mảnh ngọc phiến to bằng ngón tay cái lăng không chui từ dưới đất lên, như sắp phi độn đi mất. "Hưu!" Tô Dự nháy mắt vận

dụng thần thông, trực tiếp bao bọc lấy mảnh ngọc phiến, sau đó thu hồi vào mi tâm thức hải. "Đinh!

Chúc mừng chủ nhân, thành công hoàn thành nhiệm vụ, khen thưởng như sau:" "1.

Công pháp tu luyện chứng đạo của Bàn Cổ 《Cửu Chuyển Huyền Công》!" "2.

Điểm cơ duyên: 20.000 điểm!" Nghe hệ thống khen thưởng, Tô Dự trong lòng đại hỉ, không kịp nhận lấy khen thưởng, trực tiếp tế xuất một kiện Hậu Thiên Linh Bảo, nháy mắt bỏ chạy khỏi nơi này.

Hắn có chút lo lắng, vạn nhất mảnh ngọc phiến Đại Đạo này dẫn tới sự chú ý của người khác, với thực lực Thái Ất Kim Tiên, e rằng sẽ trở thành pháo hôi.

Đợi sau khi chạy ra khỏi phạm vi Ngũ Nhạc, Tô Dự tìm một sơn mạch bình thường mở ra một động phủ, sau đó bắt đầu kiểm tra mảnh ngọc phiến Đại Đạo vừa đoạt được. ...

Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Lúc này, Hồng Quân đang bế quan chuẩn bị xung kích Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, thế nhưng Tạo Hóa Ngọc Điệp trên đỉnh đầu đột nhiên trán phóng ra một đạo quang vựng nhàn nhạt. "Lại một mảnh vỡ Đại Đạo xuất thế?

Không biết sẽ bị người phương nào đoạt được?" Hồng Quân mở mắt, lộ ra vẻ cổ tỉnh vô ba. "Ngô phải toàn lực xung kích bình cảnh, chuẩn bị nhất cử đột phá, chứng đạo thành Thánh!" ...

Chương 5

Tô Dự trầm tịch tâm thần, bắt đầu toàn tâm toàn ý luyện hóa mảnh vỡ Đại Đạo trong thức hải.

Mấy trăm năm trôi qua, Tô Dự rốt cuộc luyện hóa cấm chế của mảnh vỡ, sau đó kiểm tra thuộc tính của nó. "Đây... cư nhiên là Sức Mạnh Pháp Tắc đứng đầu bảng xếp hạng Tam Thiên Đại Đạo?!" Giờ khắc này, Tô Dự hưng phấn gào thét trong lòng.

May mà não hải hắn vô cùng thanh minh, dù cuồng hỉ cũng không có bất cứ thất thái nào, bằng không nếu dẫn tới cường giả đến tranh đoạt thì phiền toái to.

Ai cũng biết, Tam Thiên Đại Đạo đều có thể chứng đắc Đại Đạo, nhưng nói về thực lực bài danh đệ nhất, đương nhiên thuộc về Sức Mạnh Pháp Tắc (Lực Chi Pháp Tắc).

Bàn Cổ đại thần chính là bằng vào Sức Mạnh Pháp Tắc do bản thân lĩnh ngộ, nhất lực phá vạn pháp, lực trảm ba ngàn Ma Thần Hỗn Độn!

Cuối cùng, Bàn Cổ đại thần dục chứng đắc tự ngã Đại Đạo, khai thiên tích địa.

Hiện nay, Tô Dự đoạt được mảnh vỡ Đại Đạo chứa Sức Mạnh Pháp Tắc hoàn chỉnh, lại có 《Cửu Chuyển Huyền Công》, từ nay về sau hắn có thể đi lên con đường giống như Bàn Cổ đại thần, lộ trình tu luyện sau này sẽ một đường thản đãng, trở thành kẻ mạnh nhất! ...

Chủ nhân: Tô Dự.

Tu vi: Thái Ất Kim Tiên trung kỳ.

Công pháp: 《Tạo Hóa Chân Kinh》, 《Cửu Chuyển Huyền

Công》.

Sở hữu vật phẩm: Mảnh vỡ Đại Đạo (Sức Mạnh Pháp Tắc).

Điểm cơ duyên: 40.000 điểm.

Cơ hội chỉ định cơ duyên một lần! (Duy nhất).

Sau khi kiểm tra thuộc tính giao diện, Tô Dự lập tức nhận lấy 《Cửu Chuyển Huyền Công》 mà hệ thống khen thưởng trước đó. 《Cửu Chuyển Huyền Công》 là công pháp chứng đạo mà Bàn Cổ đại thần tu luyện, chiến lực vô song, lại phối hợp với Sức Mạnh Pháp Tắc, có thể phát huy ra công hiệu vô dữ luân bỉ.

Chiến Thần Dương Tiễn của Thiên Đình hậu thế chỉ tu luyện bản rút gọn 《Bát Cửu Huyền Công》, thực lực đột phá Đại La Kim Tiên đã khiến ngay cả Chuẩn Thánh bình thường cũng không phải đối thủ, đủ biết 《Cửu Chuyển Huyền Công》 chân chính đỉnh cấp cỡ nào.

Hiện nay Tô Dự không chỉ có được 《Cửu Chuyển Huyền Công》 mà còn có Sức Mạnh Pháp Tắc, hai thứ phối hợp hỗ trợ, nếu đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên, e rằng đại năng Chuẩn Thánh trung kỳ cũng có thể chiến thắng, thậm chí chém giết!

Do đó, Tô Dự quyết định chủ tu 《Cửu Chuyển Huyền Công》 cùng Sức Mạnh Pháp Tắc, phụ tu 《Tạo Hóa Chân Kinh》 để tôi luyện tăng lên căn nguyên thiên phú.

Thoáng một cái 200 năm trôi qua.

Tô Dự thuận lợi tu luyện 《Cửu Chuyển Huyền Công》, phát hiện việc trước đó dùng máu tươi Bàn Cổ tôi luyện kỷ thân phi thường phù hợp với tinh yếu của bộ công pháp này.

Sau khi chủ tu 《Cửu Chuyển Huyền Công》, tinh hoa máu tươi Bàn Cổ trong cơ thể lần nữa được thăng hoa, vô số đạo văn chạy khắp thân thể. "Hóa ra là như thế!" Sau khi luyện hóa một bộ phận

Sức Mạnh Pháp Tắc, Tô Dự rốt cuộc minh bạch những đạo văn kia chính là nguyên tố của Sức Mạnh Pháp Tắc.

Thông thường, Tiên Thiên sinh linh phải đột phá Đại La Kim Tiên mới có thể cảm tri được nguyên tố pháp tắc của thế giới Hồng Hoang.

Tô Dự nhờ có được máu tươi Bàn Cổ nên cảm tri được đạo văn bên trong, tức là nguyên tố Sức Mạnh Pháp Tắc.

Nay lại luyện hóa mảnh vỡ Đại Đạo, nắm giữ một bộ phận pháp tắc, chỉ cần triệt để luyện hóa nguyên tố trong cơ thể là có thể sơ bộ chưởng khống Sức Mạnh Pháp Tắc.

Sau khi chưởng khống, chiến lực của Tô Dự sẽ tăng lên gấp mười lần, càng có thể sáng tạo ra thần thông thuộc về mình. "Hô!" Tô Dự thở dài một hơi, mặt lộ vẻ vui mừng.

Sau đó hắn hạ quyết tâm, sau khi luyện hóa xong sẽ dùng Sức Mạnh Pháp Tắc phối hợp công pháp tôi luyện căn cơ, để căn nguyên thiên phú càng lên một tầng lầu.

Vốn dĩ tu luyện 《Cửu Chuyển Huyền Công》 cực kỳ hao phí linh khí cùng thời gian, ít nhất gấp mười lần tu luyện giả bình thường.

Nay Tô Dự còn phối hợp thêm Sức Mạnh Pháp Tắc để tôi luyện, mỗi lần đột phá sẽ tốn thời gian và linh khí gấp mười lần trước đó!

Tức là sẽ gấp mấy trăm lần người thường!

Nhưng Tô Dự cho rằng hết thảy đều đáng giá.

Chỉ có nâng cao căn cơ đến mức kiên cố nhất, thành tựu tương lai mới càng cao!

Mục tiêu của hắn không chỉ là chứng đạo thành Thánh, mà là cao cấp hơn: Thiên Đạo Thánh Nhân, thậm chí Đại Đạo Thánh Nhân! ... 1000 năm trôi qua.

Tô Dự rốt cuộc chưởng khống một bộ phận nhỏ Sức Mạnh Pháp Tắc, sau đó dùng nó phối hợp công pháp điên cuồng tôi luyện căn cơ.

Tuy hiện tại thực lực vẫn là Thái Ất Kim Tiên trung kỳ, nhưng chiến lực lại tăng lên gấp mười lần.

Cho dù gặp Đại La Kim Tiên bình thường cũng có lực đánh một trận.

Đến lúc sử dụng cơ hội chỉ định cơ duyên duy nhất rồi! "Hệ thống, sử dụng cho ta cơ hội chỉ định cơ duyên duy nhất!" "Xin hỏi chủ nhân, lần cơ duyên này chỉ định vật phẩm gì?" "Hỗn Độn Châu!" Hỗn Độn Châu là Hỗn Độn Chí Bảo, là bảo vật duy nhất không bị tổn hại trong tứ đại Hỗn Độn Chí Bảo, công hiệu vô cùng thần dị, được dự vi là "cái Một độn đi" trong Đại Đạo.

Tô Dự chỉ có đoạt được Hỗn Độn Châu mới có cơ hội thực hiện mục tiêu của mình. "Đinh!

Sử dụng thành công!" "Hỗn Độn Châu vị trí tại Bồng Lai Tam Tiên Đảo, túc chủ nếu muốn đoạt được, bắt buộc phải luyện hóa Bồng Lai Tam Tiên Đảo, đồng thời cũng phải đem chìa khóa duy nhất là Phân Bảo Nham luyện hóa dung hợp, mới có thể lấy được Hỗn Độn Châu!" Nghe hệ thống trả lời, Tô Dự trong lòng hơi có chút ngoài ý muốn.

Không ngờ Hỗn Độn Châu cư nhiên ẩn tàng tại Bồng Lai Tam Tiên Đảo, lại cần chìa khóa duy nhất là Phân Bảo Nham mới tìm được.

Nhưng cũng đúng, Bồng Lai Tam Tiên Đảo do mảnh vỡ Hỗn Độn diễn hóa, là đỉnh cấp động thiên phúc địa.

Chương 6

Phân Bảo Nham vốn là một khối Hỗn Độn Nguyên Thạch được Hồng Quân trân tàng dùng làm vật đựng bảo bối.

Hỗn Độn Châu ẩn tàng trong đó cũng có thể lý giải. "Thảo nào Hỗn Độn Châu chưa từng bị ai đoạt được, hóa ra điều kiện tìm kiếm lại hà khắc như thế!" Trên mặt Tô Dự lộ ra nụ cười nhàn nhạt, đôi mắt kiên nghị vô cùng.

Hiện tại có thông tin từ hệ thống, Tô Dự muốn đoạt Hỗn Độn Châu tuy vô cùng gian nan, nhưng sẽ không có một tia lùi bước. "Hỗn Độn Châu, ta tình thế bắt buộc!" ...

Có được tin tức về Hỗn Độn Châu, Tô Dự không dừng lại chút nào, trực tiếp đi về phía Đông Hải.

Nếu theo phát triển bình thường, Bồng Lai Tam Tiên Đảo sẽ trở thành đạo trường của Đông Vương Công, chỉ là Đông Vương Công tìm được đảo vào thời điểm sau lần giảng đạo thứ hai của Hồng Quân.

Hiện nay Hồng Quân chưa chứng đạo thành Thánh, thời gian giảng đạo tự nhiên còn xa vời.

Nhưng Tô Dự để tránh đêm dài lắm mộng, quyết định đi trước một bước tiệt hồ, luyện hóa đảo thành đạo trường của mình.

Phải biết rằng tu luyện 《Cửu Chuyển Huyền Công》 phối hợp Sức Mạnh Pháp Tắc cần lượng linh khí vô cùng to lớn.

Chỉ có đỉnh cấp động thiên phúc địa mới chịu nổi tiêu hao.

Bồng Lai Tam Tiên Đảo là do Hỗn Độn Nguyên Thạch hóa thành, linh khí bên trong chất lượng phi đồng nhất bàn, thậm chí có vô số

Tiên Thiên Linh Bảo.

Tô Dự tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

Cho dù Bồng Lai Tam Tiên Đảo bị Đông Vương Công tìm thấy trước, vì địa vị tương lai, Tô Dự cũng sẽ không tiếc bất cứ giá nào tiêu diệt Đông Vương Công, chiếm đảo làm của riêng.

Bất cứ ai ngăn cản hắn đoạt Hỗn Độn Châu đều là kẻ thù! ...

Thế giới Hồng Hoang không hổ là đỉnh cấp Hồng Mông thế giới, diện tích chiếm cứ hầu như vô biên vô tế, khiến người ta không tìm thấy tận cùng chân trời.

Đồng thời, linh khí giữa thiên địa vô cùng nồng đậm, hầu như mỗi ngọn núi đều là một động thiên phúc địa không tệ.

Tô Dự một đường bay nhanh, nhìn thấy không ít hung thú, Tiên Thiên sinh linh đang chém giết, tranh đoạt Tiên Thiên Linh Bảo, đỉnh cấp động thiên phúc địa.

Đối với những thứ này, Tô Dự căn bản không để trong lòng.

Hắn không muốn vì tranh đoạt linh bảo mà chém giết với người khác, mục tiêu của hắn vô cùng rõ ràng: Hỗn Độn Châu.

Trước khi chưa có đủ thực lực, hắn sẽ không tranh đoạt.

Trên đường đi, Tô Dự thấy cao thủ cấp bậc Đại La Kim Tiên tư sát, chiến đấu giản trực hủy thiên diệt địa, mỗi lần hắn đều khéo léo tránh né.

Cao thủ phát hiện Tô Dự cũng không để tâm, dù sao hắn chỉ đi đường, không có uy hiếp gì.

Vì vậy, Tô Dự dồn hết tinh lực vào việc đi đường.

Thế giới Hồng Hoang thực sự quá lớn, với tu vi của Tô Dự, toàn lực bay cũng mất hơn hai trăm năm mới tới được bờ Đông Hải.

Nhìn thoáng qua, mặt biển vô biên vô tế, không thấy tận cùng, thậm chí không thấy nổi một hòn đảo nhỏ.

Tô Dự không nản lòng, sau khi tu chỉnh liền bắt đầu vận dụng thần thông tìm kiếm Bồng Lai Tam Tiên Đảo.

Thoáng cái năm trăm năm trôi qua, vẫn chưa thấy tung tích.

Nhưng hắn không cầu trợ hệ thống vì điểm cơ duyên không đủ.

Một ngày nọ, Tô Dự ngồi trên tường vân toàn lực thôi diễn, một bên tản ra thần thức phòng bị nguy cơ.

Lúc này, ngoài khơi mấy trăm vạn dặm, một con Thái Cổ Giao Long màu xanh cảm tri được khí tức của Tô Dự, trực tiếp phun ra một luồng mê vụ màu xanh nhạt. "Ông!" Mê vụ màu xanh không có bất cứ khí tức gì, tấn tốc lao về phía Tô Dự. "Hả?" Khi Tô Dự hồi thần, mê vụ xanh đã tới gần, một cái miệng máu to lớn như chậu máu lấy tốc độ tia chớp lao tới thôn phệ hắn.

Tô Dự căn bản không có thời gian né tránh, trực tiếp huy quyền nghênh hướng cái miệng lớn kia. "Oanh!" Một quyền hung hăng nện lên răng nanh của Thái Cổ Thanh Giao, bạo phát ra thanh uy khủng bố. "Ngao! ~" Một tiếng Giao Long tê minh vang lên.

Rất nhanh, Thái Cổ Thanh Giao quẫy đuôi (thần long bãi vĩ), dấy lên sóng lớn vạn trượng tựa hồ muốn dìm ngập Tô Dự. "Giết!" Tô Dự bạo quát một tiếng, trực tiếp ngự không phi hành tập sát về phía Thái Cổ Thanh Giao.

Thông qua giao thủ vừa rồi, hắn mẫn cảm nhận ra con giao long này có thực lực Đại La Kim Tiên sơ kỳ, mê vụ xanh nó phun ra có thể làm tê liệt thần thức khiến hắn không cảm tri được nguy cơ nên mới bị cận thân.

Nhưng mà, tu luyện 《Cửu Chuyển Huyền Công》 cùng lĩnh ngộ

Sức Mạnh Pháp Tắc như Tô Dự lại có thể sợ cận chiến sao?

Thế là Tô Dự tay không tấc sắt lao về phía con Thái Cổ Thanh Giao to lớn mấy vạn trượng. "Nhất vãng vô tiền!" Tô Dự bạo quát, chiến ý toàn thân điên cuồng tiêu thăng, cả người như Chiến Thần hạ phàm. "Ngao!" Thái Cổ Cự Giao lại phát ra tiếng long ngâm to rõ, trong miệng lại phun ra một ngụm lớn mê vụ xanh, đồng thời hai móng vuốt dưới thân phát ra hai đạo lôi điện vô cùng chói mắt. "Oanh long long!" "Oanh long long!" Giây lát, cả mặt biển như bị đun sôi, sóng lớn ngập trời, hầu như nhấn chìm tất cả.

Tô Dự một quyền hung hăng oanh sát lên chân thân Thái Cổ Cự Giao, nhưng đồng thời cũng bị hai đạo lôi điện đánh trúng, cảm giác trên người có chút tê dại. "Ngao! ~" Thái Cổ Cự Giao phát ra tiếng bi minh đau đớn.

Không ngờ tên nhân tộc trước mắt thực lực lại khủng bố như vậy, một quyền uy lực gần như đánh nát nhục thân nó.

Chương 7

Bản mệnh thần thông mê yên xanh cùng lôi điện cư nhiên không có tác dụng quá lớn với Tô Dự.

Cũng quá không thể tư nghị đi?

Phải biết Thái Cổ Cự Giao bằng vào hai đại thần thông này không biết đã thôn phệ bao nhiêu sinh linh, tên trước mắt chỉ là Thái Ất Kim Tiên sao lại đáng sợ thế này? ...

Thái Cổ Cự Giao cảm thấy Tô Dự không đơn giản, muốn nuốt có khi gãy răng, bèn quả quyết chuẩn bị lặn xuống biển bỏ chạy. "Chạy?

Hỏi qua ta chưa?!" Tô Dự cảm tri được ý định của nó, hừ lạnh một tiếng, song quyền trong tay lần nữa oanh sát tới. "Ông!" Tô Dự lần đầu đại chiến trong đời, tự nhiên khuynh tẫn toàn lực, vận chuyển 《Cửu Chuyển Huyền Công》, thôi phát đạo văn Sức Mạnh Pháp Tắc, hung hăng tập sát. "Oanh long long!" "Ca sát ca sát!" Tiếng xương cốt gãy vang lên như sấm nổ, sau đó trọng trọng ngã xuống mặt biển, bắn lên bọt nước cao hàng chục vạn trượng.

Máu tươi đỏ thẫm nhuộm đỏ cả một vùng đại dương. "Ngao! ~" Thái Cổ Cự Giao phát ra tiếng ai minh thảm liệt vô cùng, ruột gan đều hối hận xanh mét.

Không ngờ Tô Dự cận chiến lại mạnh như vậy, căn bản không phải đối thủ.

Điều làm nó chấn hám nhất là hai thiên phú thần thông không có tác dụng lớn, chỉ có thể bị động ăn đòn.

Thái Cổ Cự Giao chưa kịp thu nhỏ chân thân, Tô Dự đã chủ động lặn xuống biển, hai tay túm lấy một cái móng vuốt của nó, trực tiếp

lao lên thiên khung, hung hăng quật mạnh. "Muốn nuốt ta, hôm nay để ngươi biết thế nào là hối hận!" Tô Dự lạnh giọng nói xong, một quyền trực tiếp đục thủng chân thân Thái Cổ Cự Giao, máu lại phun ra xối xả. "Tha mạng, đạo hữu tha mạng a!" Thái Cổ Cự Giao thảm thiết cầu xin, ẩn ẩn cảm giác được nguy cơ tử vong.

Vốn tưởng đột phá Đại La Kim Tiên là nhảy ra khỏi dòng sông vận mệnh, bất tử bất diệt, nhưng kiến thức sự khủng bố của Tô Dự xong thì không dám tự đại nữa.

Một Thái Ất Kim Tiên trung kỳ lại hành hạ một Đại La Kim Tiên ra bã, thực lực cá nhân này cũng quá đáng sợ rồi? "Muốn nuốt ta, còn bảo ta tha mạng, nằm mơ!" Tô Dự hừ lạnh, quyền đầu điên cuồng oanh sát.

Mỗi lần oanh sát đều xuyên thủng chân thân, long cốt bên trong gãy nát toàn bộ.

Máu tươi nhuộm đỏ mặt biển, tản phát khí tức kinh người. "Đạo hữu, cầu xin ngài, tha ta một mạng, ta nguyện ý làm trâu làm ngựa cho ngài!" Thái Cổ Cự Giao triệt để bị sự ngoan lạt của Tô Dự đánh phục, vạn nhất thật sự bị giết chết thì tiêu đời.

Tu luyện bao nhiêu vạn năm, nó không muốn ngã xuống. "Hả?" Nghe lời này, Tô Dự không khỏi dừng tay.

Tìm kiếm Bồng Lai Tam Tiên Đảo mấy trăm năm không có tiến triển, con giao long này ở Đông Hải, nếu mang theo nó cùng tìm kiếm, cơ hội sẽ lớn hơn vài phần. "Thật sự nguyện ý làm trâu làm ngựa cho ta?" Tô Dự đạp trên đầu rồng, lạnh lùng nhìn xuống. "Nguyện ý, ta nguyện ý!" "Tốt, vậy làm tọa kỵ cho ta đi!" Thái Cổ Cự Giao nghe vậy mặt mày đau khổ, cuối cùng ngoan ngoãn tế xuất một đoàn chân linh đạm thanh sắc bay tới trước mặt Tô Dự. "Bá!" Tô Dự trực tiếp chưởng khống đoàn bản mệnh chân linh nhỏ này rồi thu vào thức hải.

Sau này nếu nó dám phản bội, trực tiếp hủy diệt chân linh, khiến nó hôi phi yên diệt! "Tiểu nhân bái kiến chủ nhân!" Sau khi nhận chủ, Thái Cổ Cự Giao ngoan ngoãn hành lễ.

Lúc này thân hình nó thu nhỏ lại còn vài trăm trượng để Tô Dự ngồi thoải mái hơn. "Đã nhận ta làm chủ, hôm nay ta ban cho ngươi một cái tên: Thanh Hành!" "Thanh Hành đa tạ chủ nhân!" Tô Dự thu phục Thanh Hành, một là để nó giúp tìm đảo, hai là muốn nghiên cứu bản mệnh thần thông "Thanh sắc mê yên" của nó.

Loại thần thông này ngay cả thần thức cũng có thể che mắt, nếu vận dụng thỏa đáng sẽ có công dụng lớn. "Thanh Hành, ngươi cư trú tại Đông Hải, có phát hiện hòn đảo nào thần kỳ không?" "Đảo thần kỳ?

Không có a?" Thái Cổ Cự Giao sau khi nhận chủ tự nhiên không dám khi man, nếu không Tô Dự thông qua bản mệnh chân linh sẽ cảm tri được.

Tô Dự cũng không bất ngờ.

Dù sao Bồng Lai Tam Tiên Đảo là Hỗn Độn Nguyên Thạch hóa thành, dễ tìm thế thì đã bị người ta lấy mất rồi, đâu đợi đến Đông Vương Công. "Vậy có phát hiện nơi nào thần kỳ ở phụ cận Đông Hải không?" Bồng Lai Tam Tiên Đảo có lẽ có Tiên Thiên đại trận ẩn nặc thủ hộ, người đời khó phát hiện, nhưng thỉnh thoảng cũng sẽ tản phát ra cảnh tượng thần dị, đó là manh mối. "Hồi chủ nhân, phụ cận Đông Hải thật sự có vài nơi thần dị, từng xuất hiện vài kiện Tiên Thiên Linh Bảo, chỉ là đều bị cao thủ Long tộc đoạt được." "Tốt, mau đưa ta đi xem vài nơi đó!" Tô Dự trong lòng vui vẻ, chuẩn bị đi thám thính một phen.

Rất nhanh, Thanh Hành chở Tô Dự đi qua vài nơi.

Nó sinh trưởng ở Đông Hải nên khá quen thuộc.

Mấy năm sau, Tô Dự đi tới một vùng biển hạo hãn như khói. "Chủ nhân, mấy trăm năm trước nơi này từng xuất hiện hải thị thận lâu, đồng thời toát ra linh khí vô cùng tinh thuần." Thanh Hành vừa dứt lời, trong đầu Tô Dự vang lên tiếng hệ thống. "Đinh!

Chúc mừng chủ nhân, phát động nhiệm vụ cơ duyên: Yêu cầu chủ nhân trong vòng một ngàn năm đoạt được Bồng Lai Tam Tiên Đảo!" "Nhiệm vụ khen thưởng: Chưa biết." "Nhiệm vụ thất bại: Trừng phạt không!" Nghe hệ thống báo nhiệm vụ, Tô Dự nội tâm đại hỉ.

Hiển nhiên, Bồng Lai Tam Tiên Đảo đang ở ngay trước mắt!

Có kinh nghiệm mấy lần trước, Tô Dự xác định trong phương viên mười ức dặm, Bồng Lai Tam Tiên Đảo chắc chắn nằm trong đó.

Tuy phạm vi rộng lớn nhưng thu nhỏ lại còn 10 ức dặm thì dễ tìm hơn nhiều. "Thanh Hành, chúng ta chia nhau ra tìm, xem xem trong phạm vi mười ức dặm có Tiên Thiên đại trận cấm chế nào tồn tại không, nếu tìm được, lập tức thông qua bản mệnh chân linh báo cho ta!" Hiện nay Tô Dự triệt để chưởng khống tính mạng Thanh Hành nên khá yên tâm.

Chương 8

"Vâng, chủ nhân!" Rất nhanh, hai người chia nhau ra, vận dụng thần thức, thần thông tìm kiếm.

Khoảng mười năm sau, Tô Dự nhận được truyền âm từ chân linh Thanh Hành. "Chủ nhân, hướng Đông Nam cách 5 ức dặm, tiểu nhân phát hiện một cấm chế cường đại!" Bá!

Tô Dự đại hỉ.

May mà lúc trước thu phục con giao long này chứ không giết, nếu không tìm một mình không biết tốn bao nhiêu tuế nguyệt!

Tô Dự tế xuất Hậu Thiên Linh Bảo toàn lực chạy đi, mất khoảng mấy chục ngày mới tới nơi. "Chủ nhân, cấm chế ở chỗ này.

Hôm đó ta thấy một con rùa lớn bơi qua rồi nháy mắt biến mất, kiểm tra kỹ mới phát hiện nơi này có một đạo cấm chế cường đại, phảng phất có thể cách tuyệt tất cả, thôn phệ tất cả vậy." "Ân, làm không tệ!" Tô Dự tán thưởng gật đầu, sau đó đích thân dùng thần thức cảm ứng.

Nhưng không bao lâu, thần thức của hắn bị bật ra.

Đợi hắn tiếp tục quan sát thì phát hiện không thể cảm tri được nữa. "Không hổ là Tiên Thiên đại trận che chở Bồng Lai Tam Tiên Đảo, cư nhiên thần dị như thế!" Tô Dự thầm tán thán, sau đó gọi hệ thống. "Hệ thống, ta dùng điểm cơ duyên đổi lấy cách luyện hóa Tiên Thiên đại trận, không biết tốn bao nhiêu điểm?" "Hồi chủ nhân, tổng cộng cần 30.000 điểm!" Tô Dự thở phào, sợ điểm không đủ thì phải tự mình luyện hóa thủ hộ đại trận. "Cho ta đổi!" "Vâng, chủ nhân!" Trong đầu Tô Dự xuất hiện một tấm thẻ luyện hóa Tiên Thiên đại trận, hắn trực tiếp sử dụng lên trận pháp phía trước. "Ông!" Nháy

mắt, cả mặt biển như rung động, Tô Dự lập tức luyện hóa tòa Tiên Thiên đại trận này, trở thành chủ nhân của nó. "Thanh Hành, theo ta cùng vào!" Tô Dự dùng pháp lực bao bọc tọa kỵ, trực tiếp tiến vào bên trong. "Bá!" Trong nháy mắt, Tô Dự cùng Thanh Hành tiến vào một lục địa chim hót hoa nở, nơi này đẹp như tranh vẽ, linh khí nồng đậm thành sương mù, hầu như sắp ngưng tụ thành chất lỏng rơi xuống. "Tê!" Thanh Hành hít một hơi lãnh khí, chấn hám nhìn bóng lưng vĩ ngạn phía trước, thần sắc sùng bái vô cùng.

Động thiên phúc địa đỉnh cấp bực này, linh khí nồng đậm hóa nước, quả thực chưa từng nghe thấy!

Thanh Hành lần đầu cảm thấy nhận Tô Dự làm chủ là quá minh trí, nếu không làm sao có phúc duyên tốt thế này?

Tô Dự cảm tri linh khí nồng đậm, thầm vui mừng, sau đó tản thần thức kiểm tra xem có cường giả khác nhanh chân đến trước không.

Rất nhanh hắn thở phào.

Trong phương viên mấy ngàn dặm tuy có tường thụy sinh linh, kỳ hoa dị thảo nhưng không có tinh quái hung thú.

Tô Dự an tâm đi về phía trung tâm tiên đảo.

Bồng Lai Tam Đảo đều có giới bi (bia ranh giới), là thứ quan trọng nhất để khống chế tiên đảo, chỉ cần luyện hóa giới bi là có thể triệt để chưởng khống.

Cho nên Tô Dự quyết định đoạt quyền khống chế trước tiên.

Còn bảo bối trên đảo, sau khi đoạt được đảo rồi thì chúng chạy đi đâu được?

Tiên đảo cực lớn, diện tích ít nhất bằng vạn cái Trái Đất.

Tô Dự toàn lực thôi động linh bảo, mất mấy tháng mới tới trung

tâm.

Bá!

Đến nơi, Tô Dự thấy trên không có một tấm bia đá cao mấy chục trượng.

Giới bi thông thể ngăm đen, tản phát khí tức thần dị vô cùng.

Bồng Lai!

Nhìn hai chữ cổ phác huyền diệu trên bia, Tô Dự biết đây là Bồng Lai Tiên Đảo, quan trọng nhất trong ba đảo! "Hưu!" Tô Dự tế xuất tinh huyết, trực tiếp đi vào trong giới bi. "Thanh Hành, hộ pháp cho ta, ta luyện hóa khối giới bi này trước!" "Vâng, chủ nhân!" Thanh Hành giờ phút này đối với thủ đoạn thần hồ kỳ kỹ của chủ nhân đã thán phục không thôi, không dám có bất cứ trì nghi nào.

Khi tinh huyết Tô Dự đi vào giới bi, tâm thần hắn sinh ra liên hệ huyền diệu với nó.

Tiếp theo, hắn dùng toàn bộ năng lực luyện hóa quyền khống chế Bồng Lai Tiên Đảo! ...

Côn Luân.

Đạo trường Đông Vương Công.

Khi Tô Dự luyện hóa giới bi, Đông Vương Công đang bế quan đột nhiên tâm thần chấn động, cảm giác như đánh mất một cơ duyên trọng đại. "Chuyện gì thế này, ta cảm giác như mất đi thứ gì đó vô cùng quan trọng?" Đông Vương Công lẩm bẩm, nhìn về phía Đông. "Không được, ta phải đi xem sao!" Rất nhanh, Đông Vương Công tế xuất cộng sinh pháp bảo Càn Dương Kính toàn lực lên đường. ...

Một trăm năm du du trôi qua.

Tô Dự rốt cuộc triệt để luyện hóa giới bi, trở thành chủ nhân chân

chính của Bồng Lai Tiên Đảo.

Bá!

Giới bi vốn to lớn hóa thành cỡ cánh tay, rơi vào tay Tô Dự. "Rốt cuộc đã triệt để luyện hóa, hiện nay Bồng Lai Tiên Đảo thuộc về ta!" Tô Dự thu hồi giới bi, lộ nụ cười an ủi. "Tiếp theo, nên sưu tầm bảo bối trên đảo rồi!" ...

Chương 9

Sau khi Tô Dự đứng dậy, phát hiện Thanh Hành cách đó không xa lập tức cung thân hành lễ. "Bái kiến chủ nhân!" Đối với biểu hiện của Thanh Hành, Tô Dự phi thường hài lòng, khẽ gật đầu. "Thanh Hành, ngươi tìm nơi gần đây bế quan tu luyện trước đi, ta đi sưu tầm bảo bối, nếu có thứ thích hợp sẽ ban cho ngươi!" "Đa tạ chủ nhân, đa tạ chủ nhân!" Thanh Hành kích động không thôi.

Hắn chưa từng có Tiên Thiên Linh Bảo, nơi này nhất định có.

Dù chỉ là hạ phẩm cũng giúp thực lực tăng mạnh.

Tô Dự phất tay.

Hơn trăm năm qua con rồng này nhịn được dụ hoặc, lão lão thực thực hộ pháp, đủ thấy là người thông minh và có độ trung thành.

Tô Dự cảm thấy có thể bồi dưỡng một phen, dù sao bố cục tương lai cũng cần nhân thủ. ...

Trở thành chủ nhân tiên đảo, Tô Dự chỉ cần một ý niệm là có thể đến bất cứ đâu trên đảo.

Hắn kiểm tra và gia cường thủ hộ đại trận rồi xuất hiện tại linh mạch lớn nhất đảo.

Bồng Lai Tiên Đảo là di động bảo khố!

Khi Tô Dự xuất hiện, vô số sinh linh thụy thú tề tề cúi chào thỉnh an.

Tô Dự cười cười, trực tiếp hạ xuống đất.

Chỉ thấy bốn phía đầy bảo vật, vô số Hậu Thiên Linh Căn treo đầy linh quả trân quý, tản phát mùi thơm nồng đậm.

Tô Dự hái vài quả ăn, cảm thấy linh hồn như được tẩy địch. "Đây mới là tiên quả chân chính a!" Đi thêm vài bước, Tô Dự phát hiện linh khí ở đây nồng đậm thành chất lỏng, đi lại cũng nghe tiếng "lộp bộp" do linh khí rơi xuống.

Hắn thầm vui mừng, có nơi này thì tu luyện 《Cửu Chuyển Huyền Công》 không cần lo lắng nữa.

Đến chỗ linh mạch trung tâm nhất, một mùi thơm cam điềm như có thể trị dũ chân linh truyền tới.

Tô Dự tinh thần chấn động, biết có trọng bảo.

Nhìn về phía trước, chỉ thấy một đầm nước tản phát ba màu sắc khác nhau: Kim, Ngân, Tử! "Đây là...

Tam Quang Thần Thủy?!" Tô Dự nội tâm kinh hỉ không thôi.

Tam Quang Thần Thủy là thần thủy công hiệu mạnh nhất thế giới Hồng Hoang.

Nó là sự dung hợp của Nhật Quang (tiêu mòn huyết tinh cốt nhục), Nguyệt Quang (hủ thực nguyên thần hồn phách), Tinh Quang (thôn giải chân linh thức niệm).

Một khi ba loại hợp nhất sẽ là thánh dược trị liệu đệ nhất thiên địa, giải trừ mọi độc tố, khắc phục mọi thương thế vô phương cứu chữa.

Dù là Chuẩn Thánh trọng thương, chỉ cần vài giọt cũng khôi phục như đầu.

Thậm chí đối với Thánh Nhân cũng có công hiệu nhất định.

Một giọt đã là bảo bối, trước mắt Tô Dự lại có cả một đầm!

Đầm nước này rộng mười mấy mét vuông, toàn bộ đều là Tam Quang Thần Thủy.

E rằng tất cả Tam Quang Thần Thủy của thế giới Hồng Hoang đều ở đây cả rồi? "Di, đóa bạch liên kia... trong truyền thuyết Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên?!" Tô Dự lúc này mới phát hiện trong đầm có một đóa bạch liên thuần bạch vô hạ đang trôi nổi, tản phát hương thơm vô tận.

Truyền thuyết Hỗn Độn Thanh Liên là vô thượng chí bảo, sau khi Bàn Cổ khai thiên thì bị Thiên Đạo không dung, hóa thành vô số bảo bối.

Tam Thanh gặp được Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên (hạt sen trưởng thành duy nhất), chia nhau thành Bàn Long Biển Quải, Tam Bảo Ngọc Như Ý, Thanh Bình Kiếm.

Bốn hạt sen chưa trưởng thành khác hóa thành Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Diệt Thế Hắc Liên và Tịnh Thế Bạch Liên.

Bốn tòa liên đài đều là chí bảo phòng ngự vô địch.

Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên là thần bí nhất vì chưa từng bị ai đoạt được.

Ai ngờ nó lại ở Bồng Lai Tiên Đảo!

Cũng đúng, chỉ có Tam Quang Thần Thủy mới giúp nó tồn tại được.

Tô Dự nhìn đóa sen trắng, không kìm được đưa tay chạm vào, nháy mắt truyền đến một luồng khí tức thanh lương khiến chân linh hắn như được tịnh hóa. "Hóa ra Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên phải dựa vào công hiệu nghịch thiên của Tam Quang Thần Thủy để bổ toàn bản nguyên bị thương, nếu triệt để bổ toàn, sẽ có công hiệu nghịch thiên bực nào?" Tô Dự nội tâm vô cùng kỳ đợi.

Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên chỉ tồn tại trong truyền

thuyết.

Chưa từng có vị đại năng Hồng Hoang nào đoạt được kiện bảo vật vô cùng thần bí này, ngay cả Đông Vương Công, người từng đắc được Bồng Lai Tam Đảo, cũng tịnh chưa từng nghe thấy.

Hiện nay, Tô Dự trở thành chủ nhân Bồng Lai Tiên Đảo, tận mắt nhìn thấy Tam Quang Thần Thủy cùng Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, nội tâm liền biết rõ nguyên nhân trong đó.

Hẳn là Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên đang hấp thu lượng lớn tinh hoa Tam Quang Thần Thủy để tu phục bản nguyên, sau đó phá khai tiên thiên cấm chế của Bồng Lai Tiên Đảo, độn nhập vào trong hỗn độn, không bị bất luận kẻ nào phát giác.

Theo Tô Dự vừa mới tra xét, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên sắp sửa triệt để tu phục bản nguyên, đến lúc đó lại ra tay luyện hóa, sẽ không để cho Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên trùng phá cấm chế trên đảo, biến mất khỏi thế giới Hồng Hoang.

Tiếp theo, Tô Dự tiếp tục ở trên Bồng Lai Tiên Đảo tìm kiếm những bảo bối khác.

Trên đường đi tìm được một hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo, còn có mấy kiện Hậu Thiên Linh Bảo, phẩm cấp đều không tệ, những bảo bối này Tô Dự tự nhiên đương nhân bất nhượng thu hết.

Tùy hậu, Tô Dự đi tới một chỗ trung tâm linh mạch khác trên đảo, thấy nơi đó bốn phía tản ra vô tận thanh hương nồng đậm, thấm vào ruột gan, liền trực tiếp đi tới.

Chương 10

Chỉ thấy tại sơn cốc trung tâm linh mạch, ở giữa có một gốc cây vô cùng thần dị, tản ra từng tia khí tức hỗn độn.

Cây này chỉ cao hơn ba mét, rễ cây giống như rễ sen, hoa có hình dạng tựa như hoa sen, quả lại có hình dạng tựa như nhụy châu.

Tô Dự đi tới, liếc mắt nhìn thấy trên cây treo chín quả bạch xán xán, trên quả thế nhưng có hai chữ —— Hoàng Trung! "Một trong Thập đại Tiên Thiên Linh Căn —— Hoàng Trung Lý?!" Khi Tô Dự nhìn thấy hai chữ 'Hoàng Trung' trên quả, lập tức biết rõ lai lịch gốc cây này, chính là Tiên Thiên Linh Căn đại danh đỉnh đỉnh: Hoàng Trung Lý!

Tương truyền cây này vạn năm mới nở hoa, vạn năm mới kết quả, lại qua một vạn năm nữa mới thành thục, tổng cộng cũng chỉ có chín quả.

Phục dụng một quả Hoàng Trung Lý thành thục, sẽ khiến người ta trực tiếp đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Có thể thấy được, Hoàng Trung Lý trân quý đến mức nào.

Đương nhiên, trong đó cũng có nguy cơ to lớn, một khi thừa nhận không nổi công hiệu khủng bố của Hoàng Trung Lý, người phục dụng sẽ bạo thể mà chết.

Nếu không có cái tai họa ngầm này, Hoàng Trung Lý đều có thể so sánh với Cửu Chuyển Kim Đan do Thái Thanh Thánh Nhân luyện chế! "Không ngờ trên Bồng Lai Tiên Đảo không chỉ có chí bảo như Tam Quang Thần Thủy cùng Tịnh Thế Bạch Liên, thậm chí còn có một trong Thập đại Tiên Thiên Linh Căn là Hoàng Trung Lý, thu hoạch lần này thật sự quá phong phú!" Tô Dự nhịn không được cảm thán, vẻ

mặt hân hỉ.

Hiện nay, Hoàng Trung Lý chưa triệt để thành thục, ít nhất còn cần mấy ngàn năm thời gian, Tô Dự tự nhiên sẽ không sốt ruột.

Nếu Hoàng Trung Lý triệt để thành thục, Tô Dự sau khi phục dụng, sẽ không dùng để tăng tu vi, mà sẽ dùng nguồn năng lượng cường đại đó thối luyện căn cơ bản thân.

Dù sao dựa vào ngoại vật đột phá, thành tựu tương lai thủy chung hữu hạn.

Không ngừng củng cố căn cơ, để căn nguyên thiên phú càng thêm cường đại, thành tựu tương lai mới có thể càng cao, đi cũng sẽ càng xa! "Ông!" Tô Dự đánh xuống mấy trăm đạo ấn ký lên Hoàng Trung Lý, để nó nhận chủ, sau đó lại quay trở về vị trí Tam Quang Thần Thủy, không ngừng đánh xuống chân linh lạc ấn lên Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên.

Đợi Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên hấp thu đủ nhiều Tam Quang Thần Thủy, bổ toàn bản nguyên tự thân xong, Tô Dự muốn thu phục sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Đồng thời, muốn triệt để luyện hóa tiên thiên cấm chế ẩn chứa trong Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên cũng sẽ nhanh hơn.

Thoáng một cái, mười năm thời gian vội vã trôi qua, trong những năm tháng này, Tô Dự cùng Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên đã kiến lập liên hệ vô cùng thân mật. "Ông!" Đột nhiên, toàn bộ không gian bạch sắc quang mang đại thịnh, vô cùng nhu hòa, tựa như muốn tẩy rửa tất cả ô uế thế gian. "Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên rốt cuộc đã triệt để tu phục bản nguyên!" Tô Dự nội tâm đại hỉ, trực tiếp điều động Tiên Thiên đại trận trên Bồng Lai Tiên Đảo, làm xong vạn toàn chuẩn bị, phòng ngừa Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên xông ra khỏi tiên đảo. "Ông!" Sau một khắc, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế

Bạch Liên tự động bay ra khỏi hồ Tam Quang Thần Thủy, trực tiếp đi tới trước mặt Tô Dự. "Bá!" Tô Dự vươn tay phải, tiếp nhận Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên.

Mười năm tuế nguyệt không có uổng phí, nếu như không có mỗi ngày kiên trì đánh xuống ấn ký kiến lập liên lạc thân mật, muốn thu phục nó, tuyệt đối phải trả cái giá cực lớn mới được. "Đỉnh cấp Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo?!" Khi Tô Dự tra xét thấy Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên có tới bốn mươi lăm đạo tiên thiên cấm chế, không khỏi lộ ra vẻ kinh hỉ.

Quả nhiên, hết thảy đều không uổng phí!

Đắc được trọng bảo như thế, mọi nỗ lực trước đó đều đáng giá.

Bên trong Tiên Thiên Linh Bảo có chứa tiên thiên cấm chế: Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo có từ 1 đến 12 đạo cấm chế; Trung phẩm là 13 đến 24 đạo; Thượng phẩm là 25 đến 36 đạo; Cực phẩm là 37 đến 45 đạo; Tiên Thiên Chí Bảo có 46 đến 49 đạo!

Tiếp theo, Tô Dự bắt đầu luyện hóa Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, do trước đó đã kiến lập liên lạc thân mật, nên khi bắt đầu luyện hóa cũng vô cùng thuận lợi.

Năm mươi năm thời gian đằng đẵng trôi qua.

Tô Dự thuận lợi luyện hóa được hai mươi đạo tiên thiên cấm chế của Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, không chỉ biết rõ công hiệu của nó, mà còn triệt để khiến nó nhận chủ.

Hỗn Độn Thanh Liên có bốn hạt sen hóa thành liên đài, trừ phòng ngự vô song ra, mỗi cái đều có công hiệu riêng.

Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên có thể thiêu đốt nghiệp lực thành nghiệp hỏa.

Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên có thể hấp thu sát khí thế gian

để tráng đại bản thân.

Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên gột rửa tất cả ô uế thế gian.

Còn hạt sen của Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, trước khi hóa thành liên đài, đã từng hấp thu bản nguyên Hỗn Độn Thanh Liên, hiện nay càng hấp thu vô số Tam Quang Thần Thủy để di bổ bản nguyên, công hiệu có thể xưng nghịch thiên!

Trừ phòng ngự vô song, nó còn có thể thanh trừ tất cả nghiệp lực cùng ô uế thế gian!

Quan trọng nhất chính là, nó có thể trị dũ chân linh bản nguyên!

Chỉ bằng một điểm thuộc tính này, quả thực hoàn toàn áp đảo ba loại liên đài kia, thậm chí ba loại liên đài kia cộng lại cũng không bằng công hiệu của Tịnh Thế Bạch Liên.

Phải biết rằng, chân linh bản nguyên vô cùng trân quý, tu luyện giả một khi tổn thương chân linh bản nguyên, thì rất khó khôi phục.

Một khi bản nguyên tổn thương, không chỉ tu vi bản thân hạ thấp, càng đoạn tuyệt con đường chứng đạo.

Tựa như tu luyện giả đại chiến, động dụng tinh huyết bản nguyên, thậm chí không tiếc động dụng chân linh tự bạo để giết địch, làm như vậy tuy có thể bộc phát ra chiến lực gấp mấy lần, nhưng bản nguyên chi lực đã dùng thì vô pháp khôi phục.

Có Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, Tô Dự cho dù động dụng chân linh bản nguyên tự bạo, cũng có thể được nó tu phục, trị dũ bản nguyên, sẽ không để căn cơ bản thân bị thương, cũng sẽ không đoạn tuyệt con đường chứng đạo sau này.

Có thể nói, chỉ một điểm công hiệu này của Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, cho dù là Hồng Hoang Thánh Nhân cao cao tại thượng cũng đều vô cùng thèm thuồng, thậm chí sẽ không tiếc hết thảy đại giá

để tranh đoạt.

Nhưng chí bảo bực này, hiện nay lại trở thành bảo bối trong tay Tô Dự!

Luyện hóa Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên xong, Tô Dự chí đắc ý mãn.

Tiếp theo hắn quyết định đi tìm kiếm Phương Trượng, Doanh Châu hai tòa tiên đảo, xem trên đó sẽ có bảo vật gì. "Bá!" Tô Dự quay về trung tâm Bồng Lai Tiên Đảo, thấy tọa kỵ Thanh Hành đang bế quan tu luyện, liền lấy ra một kiện Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Thanh Lôi Phích Lịch Côn', chuẩn bị ban cho nó.

Nếu không có Thanh Hành, hắn cũng sẽ không tìm thấy Bồng Lai Tiên Đảo nhanh như vậy, cho nên phần thưởng này nhất định phải cho.

Hiện tại trong tay hắn, trừ Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên ra, còn có ba kiện Tiên Thiên Linh Bảo bình thường.

Kiện Thanh Lôi Phích Lịch Côn này, về mặt thuộc tính là thích hợp với Thanh Hành nhất.

Chương 11

Hắn có bản mệnh thiên phú thần thông chưởng khống lôi kiếp, lại có thêm kiện Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thanh Lôi Phích Lịch Côn phụ trợ, chiến lực tuyệt đối sẽ bạo trướng. "Thanh Hành bái kiến chủ nhân!" Lúc này, Thanh Hành từ trong bế quan tỉnh lại, cung kính hành lễ với Tô Dự. "Không cần đa lễ." Tô Dự nói xong, đem Thanh Lôi Phích Lịch Côn ban cho hắn. "Thanh Hành, kiện 'Thanh Lôi Phích Lịch Côn' này nãi là Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, thuộc tính thập phần khế hợp với ngươi, hy vọng ngươi trân trọng cho tốt!" "Đa tạ chủ nhân, đa tạ chủ nhân!" Thanh Hành khi tiếp nhận Thanh Lôi Phích Lịch Côn, kích động đến tột đỉnh.

Phải biết rằng hắn tu hành mấy chục vạn năm, chưa từng có được một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, hiện nay rốt cuộc đã có, sự kích động trong lòng tự nhiên không cần nói cũng biết.

Bởi vậy, hắn tại nội tâm quyết định, sau này nhất định phải tận tâm tận lực với chủ nhân, không phụ sự kỳ vọng của ngài!

Thấy Thanh Hành cảm kích đối với mình, Tô Dự đạm đạm vung tay lên, bảo hắn luyện hóa linh bảo, còn bản thân thì đi tìm kiếm Phương Trượng cùng Doanh Châu hai tòa tiên đảo.

Bồng Lai Tam Tiên Đảo vốn là một khối Hỗn Độn Nguyên Thạch to lớn hóa thành, giữa các đảo có liên hệ với nhau.

Tô Dự sau khi luyện hóa Bồng Lai Tiên Đảo, liền cảm tri được tọa độ của Phương Trượng cùng Doanh Châu.

Ba tòa tiên đảo cách nhau chỉ mấy vạn cây số, đều bị một tòa Tiên Thiên đại trận khổng lồ bao phủ.

Hiện nay, Tô Dự sớm đã luyện hóa tòa đại trận này, muốn đi hai

tòa tiên đảo kia tự nhiên cũng vô cùng đơn giản. "Bá!" Tô Dự rất nhanh đã đến Doanh Châu Tiên Đảo, đi thẳng tới trung tâm, luyện hóa giới bia (tấm bia ranh giới) của Doanh Châu, thuận lợi trở thành chủ nhân đảo này.

Tùy hậu, tâm thần hắn khẽ động, trực tiếp xuất hiện tại trung tâm linh mạch lớn nhất Doanh Châu. "Ông!" Vừa tới nơi trung tâm linh mạch, liền thấy một đạo kim mang đại thịnh, bao trùm cả ngọn núi linh mạch.

Tô Dự bay thẳng vào trung tâm kim sắc quang mang, nhìn thấy một cây thước tản ra khí tức hỗn độn đang xoay tròn trên bầu trời linh mạch. "Đây là...

Hồng Mông Lượng Thiên Xích?!" Tô Dự nhìn cây thước tản ra khí tức hỗn độn kia, ngay lập tức nhận ra Hậu Thiên Đệ Nhất Sát Phạt Công Đức Chí Bảo —— giết người không dính nhân quả, Hồng Mông Lượng Thiên Xích!

Cư truyền, khi Bàn Cổ đại thần khai thiên, bốn thành khai thiên công đức nhập vào Hồng Hoang đại địa để diễn hóa vạn vật sinh linh.

Hai thành cho Tam Thanh.

Hai thành cho Thập Nhị Tổ Vu.

Hai thành còn lại thì phân cho hai kiện chí bảo.

Một cái là Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp trong tay Thái Thanh Lão Tử, cái còn lại chính là Hồng Mông Lượng Thiên Xích trước mắt.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích cũng giống như Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, chưa từng bị bất luận kẻ nào đoạt được, cho nên chỉ tồn tại trong truyền thuyết.

Hiện nay, trong tay hắn đã có phòng ngự vô song Thập Nhị Phẩm

Tịnh Thế Bạch Liên, lại có thêm kiện công đức chí bảo sát phạt đệ nhất Hồng Mông Lượng Thiên Xích này, có thể nói công phòng vô song, thực lực bạo trướng! "Ông!" Hồng Mông Lượng Thiên Xích tựa hồ sát giác được ý đồ của Tô Dự, trực tiếp nhẹ nhàng xoay tròn, quấy nhiễu hỗn độn khí tức bốn phía, tản ra thanh thế vô cùng khủng bố.

Phảng phất như chỉ cần Tô Dự bước tới thêm một bước, sẽ bị nó nghiền thành tro bụi. "Muốn chạy khỏi lòng bàn tay ta sao?" Tô Dự nở nụ cười nhạt, trực tiếp tế xuất Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên phòng ngự vô song.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích là công đức chí bảo, tuy có ý thức tự thân, nhưng không có khả năng hóa hình thành sinh linh, nếu không Hồng Hoang Thiên Đạo sẽ ngay lập tức hủy diệt nó.

Cho nên, Tô Dự chỉ cần nghĩ cách thu phục là được.

Hiện tại, Tô Dự đã có Tịnh Thế Bạch Liên phòng ngự, cộng thêm việc đã luyện hóa Doanh Châu Tiên Đảo, có thể động dụng cấm chế Tiên Thiên đại trận trên đảo để hàng phục nó. "Bá!" Nháy mắt, Tô Dự dẫm lên Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, thúc giục Tiên Thiên đại trận của Doanh Châu, dùng cấm chế cường đại trấn áp Hồng Mông Lượng Thiên Xích. "Ông!" Tô Dự lại điều động thêm cấm chế từ Bồng Lai Tiên Đảo, trực tiếp ra tay trấn áp. "Hưu!

Hưu!" Hồng Mông Lượng Thiên Xích không phải vật tầm thường, sát giác uy áp, trực tiếp xoay tròn, đem hỗn độn khí tức bốn phía nghiền nát, hóa thành từng đạo khí lưu khủng bố.

Khoảnh khắc đó, không gian trước mắt bị khí lưu cắt nát, hóa thành lỗ đen, phát ra tiếng nổ thanh thúy. "Quả nhiên là hảo bảo bối, không người thao túng mà đã có thể phát huy công kích cường đại như thế, nếu thu phục được thì sao?

Vậy phải khủng bố đến mức nào?" Tô Dự thấy một màn này, nội

tâm càng thêm hân hỉ.

Có Tịnh Thế Bạch Liên che chở, hắn căn bản không cần lo lắng an toàn bản thân.

Nếu không có chí bảo phòng ngự này, với tu vi của hắn, sớm đã bị luồng khí lưu kia nghiền thành tro bụi. "Bá!" Tô Dự trực tiếp ra tay, phối hợp với Tiên Thiên đại trận của Doanh Châu cùng uy áp Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích dù sao cũng là vật vô chủ, không có người thao túng thì căn bản không thể phát huy toàn bộ công hiệu.

Nhân lúc nó đang chống lại Tiên Thiên cấm chế, Tô Dự trực tiếp đánh nhập ấn ký bản thân cùng khống chế pháp quyết vào bên trong.

Sau vô số lần như vậy, Tô Dự rốt cuộc cũng thu được Hồng Mông Lượng Thiên Xích vào tay. "Rốt cuộc cũng lấy được chí bảo này rồi!

Phòng ngự có Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, công kích có Hồng Mông Lượng Thiên Xích, có thể nói là công phòng vô địch a!" Tô Dự nội tâm sướng khoái vô cùng.

Đắc được Hồng Mông Lượng Thiên Xích xong, Tô Dự trực tiếp tại trung tâm linh mạch tiên đảo bắt đầu luyện hóa.

Rất nhanh, trong đầu hắn hiện ra tin tức chi tiết: [Hồng Mông Lượng Thiên Xích] - Phẩm cấp: Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo. - Cấm chế: 46 đạo. - Công hiệu: Giết người không dính nhân quả, nghiệp lực; có thể trực tiếp thương tổn bản nguyên đối thủ!

Nhìn thấy thông tin này, Tô Dự tràn đầy kinh hỉ.

Chương 12

Không hổ là công đức chí bảo công phạt đệ nhất, lực sát thương thực tại quá nghịch thiên.

Sở hữu bảo bối này, Tô Dự có thể dễ dàng vượt cấp chiến đấu chém giết địch nhân.

Hơn nữa hắn còn tu luyện 《 Cửu Chuyển Huyền Công 》, đồng thời lĩnh ngộ Sức Mạnh Pháp Tắc đứng đầu 3000 đại đạo.

Hai thứ phối hợp, lại thêm Tịnh Thế Bạch Liên cùng Lượng Thiên Xích, cho dù là cao thủ Đại La Kim Tiên đỉnh phong, Tô Dự đều có tư cách chém giết đối phương!

Nếu hiện tại Tô Dự tái chiến với Thái Cổ Cự Giao Thanh Hành, hắn chỉ cần tế xuất Hồng Mông Lượng Thiên Xích, dù đối phương là Đại La Kim Tiên đã nhảy ra khỏi vận mệnh trường hà, cũng không chịu nổi ba chiêu, sẽ bị Tô Dự đánh cho hôi phi yên diệt!

Sở hữu một kiện chí bảo vũ khí uy lực, có thể cấp tốc đề thăng chiến lực lên gấp mấy lần!

Thoáng một cái năm mươi năm vội vã trôi qua.

Tô Dự luyện hóa được hai mươi đạo cấm chế của Hồng Mông Lượng Thiên Xích, triệt để khiến nó nhận chủ, đồng thời cũng có thể phát huy hơn phân nửa công hiệu.

Tiếp theo, Tô Dự liền tiếp tục sưu tầm bảo vật trên Doanh Châu Tiên Đảo.

Lại thu được hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo phẩm cấp phổ thông, sau đó hắn đi tới tòa tiên đảo cuối cùng --- Phương Trượng Tiên Đảo!

Cũng giống như trước, Tô Dự đi tới trung tâm Phương Trượng

Tiên Đảo, triệt để luyện hóa giới bia, trở thành chủ nhân chân chính. "Đinh!

Chúc mừng túc chủ, thành công hoàn thành nhiệm vụ, tưởng lệ như sau:" "Một phần bản đồ vị trí Tiên Thiên Chí Bảo Thí Thần Thương!" "Cơ duyên điểm: 20000 điểm!" Vừa mới luyện hóa xong giới bia Phương Trượng, trong đầu Tô Dự truyền đến tiếng hệ thống khen thưởng, nhất thời làm trong lòng hắn vui vẻ.

Tiên Thiên Chí Bảo Thí Thần Thương?

Đây chính là chí bảo được xưng tụng sát phạt đệ nhất thế giới Hồng Hoang, vốn là thân sen của Hỗn Độn Thanh Liên hóa thành, hấp thu sát lục chi khí của ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần khi Bàn Cổ khai thiên, uy lực vô song.

Cho dù đối mặt với Thánh Nhân cao cao tại thượng, có Thí Thần Thương trong tay, đều có thể đả thương bản nguyên Thánh Nhân, có thể thấy được nó cường đại cỡ nào.

Nếu Tô Dự có thể thuận lợi đoạt được Thí Thần Thương, với thực lực hiện tại, dù nghênh chiến Chuẩn Thánh đại năng cũng có lực đánh một trận.

Sau này nếu thuận lợi đột phá cảnh giới cao hơn, tại bố cục Vu Yêu lượng kiếp cùng Phong Thần lượng kiếp sắp tới, có Thí Thần Thương, Tô Dự cũng có tư cách khiêu chiến Thánh Nhân!

Bởi vậy, sau khi có bản đồ vị trí Thí Thần Thương, Tô Dự đối với kiện Tiên Thiên Chí Bảo sát phạt đệ nhất này nhất định phải lấy được!

Rất nhanh, Tô Dự khắc sâu bản đồ vào trong đầu, sau đó ổn định tâm thần, quyết định thu hết bảo vật trên Phương Trượng Tiên Đảo trước đã.

Bá!

Khi Tô Dự đi tới trung tâm linh mạch, thấy trong sơn cốc có một đầm nước linh khí ngưng tụ, tản ra phương hương vô cùng nồng đậm.

Đầm nước rộng mấy chục mét vuông, ở giữa có mười hai đóa liên hoa kiều diễm ướt át.

Đồng thời, phía dưới đầm nước tản ra mười hai đạo quang hoa nhàn nhạt, ngay lập tức hấp dẫn sự chú ý của Tô Dự. "Ông!" Nháy mắt, Tô Dự đánh ra pháp quyết, dùng thần thông bao lấy bảo bối đang tản ra mười hai đạo quang hoa kia. "Mười hai hạt Định Hải Châu?" Khi Tô Dự nhìn thấy mười hai hạt châu trắng noãn tinh oánh, trong đầu lập tức xuất hiện tin tức về nó. [Định Hải Châu] - Phẩm cấp: Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo. - Cấm chế: 20. - Công hiệu: Định hải ngự thủy, có thể diễn hóa một phương tiểu thế giới, rút ra tất cả pháp lực trong tiểu thế giới để di bổ bản thân.

Nhìn công hiệu của Định Hải Châu, Tô Dự nội tâm không khỏi đại hỉ.

Một hạt Định Hải Châu có thể diễn hóa một phương tiểu thế giới, có thể rút lấy pháp lực khôi phục, vậy chẳng phải là có pháp lực bổ sung cuồn cuộn không dứt?

Hiện nay thực lực Tô Dự chưa quá mạnh, động dụng các loại bảo bối nhất định phải hao phí pháp lực khổng lồ.

Hiện tại có Định Hải Châu, hắn có thể kiên trì tác chiến lâu dài, nắm chắc phần thắng khi vượt cấp khiêu chiến hơn.

Truyền văn Định Hải Châu tổng cộng có ba mươi sáu hạt.

Trong đó hai mươi bốn hạt ở trong tay Hồng Quân, sau phân cho Thông Thiên Giáo Chủ, rồi bị Thông Thiên tứ cho Triệu Công Minh.

Trong trận chiến Phong Thần, Triệu Công Minh bằng vào hai mươi bốn hạt Định Hải Châu mà tỏa sáng rực rỡ, sau rơi vào tay Nhiên Đăng, diễn hóa thành hai mươi bốn chư thiên, mới phát huy được công hiệu chân chính.

Tô Dự không ngờ mười hai hạt Định Hải Châu còn lại cư nhiên ở trên Phương Trượng Tiên Đảo, hiện nay đã bị mình đoạt được!

Nếu gom đủ ba mươi sáu hạt Định Hải Châu, triệt để dung hợp lại làm một, lại sẽ có công hiệu nghịch thiên bực nào?

Đối với điều này, Tô Dự nội tâm vô cùng chờ mong!

Đắc được mười hai hạt Định Hải Châu xong, Tô Dự tịnh không có lập tức luyện hóa, mà tiếp tục sưu tầm bảo bối khác trên đảo.

Rất nhanh, hắn đi tới trung tâm linh mạch phía đông.

Nơi này linh khí vô cùng nồng đậm, cơ hồ đều sắp hóa thành trạng thái sệt.

Linh khí như mưa.

Tô Dự ngửi được một cỗ hương vị vô cùng thanh điềm, khiến người ta cảm giác thần hồn phảng phất được tẩy rửa thanh tịnh, thần thức thanh minh vô cùng.

Chỉ thấy trước mắt có một cây trà cao hơn một trượng, cành lá sum suê, búp non trên cành lại vô cùng sáng ngời, tản ra vô tận thanh hương. "Một trong Thập đại Tiên Thiên Linh Căn —— Ngộ Đạo Thần Trà?" Khi Tô Dự nhìn thấy cây trà này, lập tức biết rõ lai lịch của nó, trong lòng không khỏi đại hỉ.

Phải biết rằng, Ngộ Đạo Thần Trà là bảo bối phụ trợ tu luyện.

Cho dù chỉ ngồi dưới gốc cây cũng có thể khiến tu luyện giả tiến nhập cảnh giới đốn ngộ, đề thăng tu vi, càng không cần phải nói đến

việc phục dụng lá trà Ngộ Đạo.

Quan trọng nhất là, Ngộ Đạo Thần Trà đối với tất cả tu luyện giả đều có công hiệu, cho dù là Hồng Hoang Thánh Nhân, sau khi ẩm dụng Ngộ Đạo trà, đối với tu luyện bản thân cũng có đại ích lợi.

Nếu dựa theo tiến triển bình thường, Ngộ Đạo Thần Trà sẽ rơi vào tay Chuẩn Đề, Chuẩn Đề dùng nó bồi dưỡng được không ít cao thủ Tây Phương.

Chương 13

Nhưng hiện nay, Ngộ Đạo Thần Trà đã rơi vào tay Tô Dự, tự nhiên cùng Chuẩn Đề vô duyên!

Tô Dự lập tức động dụng thần thông, dùng dược liệu trân quý thiêu chế trà cụ, sau đó hái vô số búp non Ngộ Đạo trà tiến hành sao trà.

Tốn mất mấy tháng, Tô Dự rốt cuộc sao ra được lá trà hợp cách, sau đó vô cùng trịnh trọng trân tàng.

Hái xong hết lá trà, hắn tiếp tục sưu tác những nơi khác, thu hoạch vô số bảo bối rồi mới chuẩn bị bế quan tu luyện.

Trước khi bế quan, hắn thiết trí Tiên Thiên đại trận trên Bồng Lai Tam Tiên Đảo càng thêm cường đại cùng ẩn nấp, xác bảo sẽ không bị người phát hiện.

Đồng thời, lại điểm hóa một ít thụy thú tinh quái, để bọn hắn hỗ trợ quản lý ba tòa tiên đảo, miễn cho những linh quả trân quý kia sau khi thành thục bị lãng phí.

An bài xong hết thảy, Tô Dự pha một ấm Ngộ Đạo Thần Trà, sau đó mỹ mỹ nhấm nháp. "Hô!" Vừa vào miệng, loại cảm giác linh hồn thư sướng kia trực tiếp truyền đến, làm Tô Dự nội tâm sướng khoái vô cùng.

Tiếp theo, Tô Dự bắt đầu tiến nhập một loại cảm giác vô cùng huyền diệu, đi vào trạng thái bế quan sâu. ...

Đông Vương Công nãi là luồng dương khí đầu tiên của thiên địa Hồng Hoang hóa thành, căn nguyên xuất chúng, phúc nguyên thâm hậu.

Vừa hóa hình đã là cao thủ cấp bậc Đại La Kim Tiên.

Tại thời điểm cảm tri được cơ duyên thuộc về mình bị người đoạt đi, hắn lập tức từ đạo trường Côn Luân chạy tới Đông Hải.

Trên đường đi cũng thu hoạch mấy kiện Tiên Thiên Linh Bảo, có thể thấy được phúc nguyên của hắn thâm hậu cỡ nào. 500 năm sau.

Đông Vương Công rốt cuộc đi tới Đông Hải, sau đó bằng vào thần thông thôi diễn, tốn thêm hơn 100 năm, rốt cuộc tìm được khí tức Tiên Thiên thủ hộ đại trận của Bồng Lai Tam Tiên Đảo.

Khi nhìn thấy giữa mênh mông Đông Hải cư nhiên có một cái Tiên Thiên thủ hộ đại trận thiên nhiên hình thành, nội tâm hắn cuồng hỉ không thôi.

Hiển nhiên, đồ vật mà đại trận này thủ hộ tuyệt đối vô cùng trân quý.

Đông Vương Công động dụng thần thông bí pháp, chuẩn bị luyện hóa tòa đại trận này. "Ông!" Nháy mắt, thủ hộ đại trận trán phóng ra một đạo quang vựng, trực tiếp đem hắn văng ra. "Cư nhiên có người nhanh chân đến trước, cướp đi cơ duyên thuộc về ngã?!" Một khắc này, Đông Vương Công sắc mặt uấn nộ, đôi mắt âm chí, hận không thể lập tức đem kẻ cướp đi cơ duyên bầm thây vạn đoạn!

Lúc này, Tô Dự đang ở trong bế quan.

Bồng Lai Tam Tiên Đảo là đỉnh cấp động thiên phúc địa, Tô Dự toàn lực vận chuyển 《 Cửu Chuyển Huyền Công 》, linh khí bốn phía thân thể tề tề phong ủng, ngưng tụ thành chất lỏng bao lấy hắn.

Thân thể Tô Dự thỉnh thoảng phát ra tiếng vang thanh thúy, dáng người vốn tinh tráng trở nên càng thêm nội liễm, nhưng vừa nhìn liền biết tràn ngập sức mạnh cường đại.

Hiện nay, 《 Cửu Chuyển Huyền Công 》 của hắn đã đột phá đệ

ngũ chuyển, tịnh lợi dụng Sức Mạnh Pháp Tắc nguyên tố của bản thân cùng thiên địa để thối luyện kỷ thân, đề thăng căn cơ.

Sức Mạnh Pháp Tắc nguyên tố chí cương chí cường, mỗi một lần thối luyện kỷ thân đều đau đớn như tao thụ luyện ngục.

Nhưng mỗi một lần, Tô Dự đều cắn răng kiên trì.

Vì mục tiêu, vô luận khổ sở thế nào, đều phải nhẫn chịu! "Có địch nhân tập kích?" Giờ khắc này, Tô Dự cảm tri được có người trùng kích Tiên Thiên đại trận Bồng Lai Tam Tiên Đảo, không khỏi từ trong bế quan tỉnh lại. "Chủ nhân, địch tập, Thanh Hành thỉnh chiến!" Trong đầu Tô Dự truyền đến chân linh truyền âm của tọa kỵ Thanh Hành. "Bá!" Một cái chớp mắt, Tô Dự về tới trung tâm Bồng Lai Tiên Đảo, nhìn thấy Thanh Hành chiến ý cao trướng.

Mấy trăm năm qua, Thanh Hành được Tô Dự ban thưởng Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thanh Lôi Phích Lịch Côn, lại cộng thêm bế quan tu luyện ở đỉnh cấp động phủ như thế này, thực lực bạo trướng.

Hiện nay hắn đã thuận lợi đột phá Đại La Kim Tiên trung kỳ! "Thanh Hành bái kiến chủ nhân!" Thanh Hành nhìn thấy Tô Dự, đôi mắt lộ ra vẻ sùng bái. "Theo ta cùng đi xem xem, tột cùng là kẻ nào dám xông vào đạo trường của ta!" "Vâng!" Thanh Hành tuy là tọa kỵ của Tô Dự, đã nhận chủ, nhưng tại trên Bồng Lai Tam Tiên Đảo, không có Tô Dự cho phép thì vô pháp tự do xuất nhập, cho nên vừa rồi Đông Vương Công tập kích đại trận, hắn tịnh không thể ngay lập tức đi ra tra xét. "Bá!" Tô Dự mang theo Thanh Hành xuất hiện bên ngoài Bồng Lai Tiên Đảo, nhìn thấy một nam tử anh tuấn khôi ngô đang trùng kích thủ hộ đại trận.

Nam tử này trên người dương khí thao thiên, tản ra khí thế vô cùng, Tô Dự ngay lập tức nhận ra thân phận hắn.

Đông Vương Công! 'Thảo nào nhanh tìm được như vậy, nguyên lai là cảm tri được cơ duyên bị cướp!' Tô Dự biết rõ, cướp đi cơ duyên thuộc về Đông Vương Công là kết hạ nhân quả, hiện nay Đông Vương Công chủ động tìm tới cửa để kết liễu. "Lớn mật, cư nhiên dám trùng kích đạo trường của chủ nhân, muốn chết!" Thanh Hành quát to một tiếng, nháy mắt tế xuất Tiên Thiên Linh Bảo Thanh Lôi Phích Lịch Côn, chuẩn bị ở trước mặt chủ nhân biểu hiện một phen.

Đông Vương Công trước mắt thực lực bất quá cũng là Đại La Kim Tiên trung kỳ, hắn đương nhiên có thực lực đánh một trận! "Là ngươi cướp đi cơ duyên của ngô?" Đông Vương Công nguyên bản tưởng rằng Thanh Hành mới là thủ phạm, ai ngờ Tô Dự mới là chủ mưu chân chính, làm hắn có chút ngoài ý muốn.

Bởi vì Tô Dự tu vi rõ ràng mới là Thái Ất Kim Tiên, dựa vào cái gì làm chủ nhân của một cao thủ Đại La Kim Tiên trung kỳ?

Phải biết rằng hiện nay tại thế giới Hồng Hoang, sau Long Hán đại kiếp, Chuẩn Thánh cực ít, tu luyện giả Đại La Kim Tiên có thể xưng tôn Hồng Hoang.

Tô Dự có thể làm cho một Đại La Kim Tiên trung kỳ nhận chủ, tuyệt đối có chỗ phi phàm.

Bởi vậy, Đông Vương Công toàn thần giới bị, không dám có chút đại ý. "Hừ!

Đông Vương Công, ngươi cư nhiên dám trùng kích đạo trường của ta, lần này không cho ta một cái giao đại, ta tuyệt đối sẽ không thả ngươi đi!" Tô Dự hừ lạnh một tiếng, lạnh lùng nhìn Đông Vương Công.

Đã sớm kết hạ lương tử, tự nhiên không có khả năng giảng hòa.

Huống chi với tính cách tự phụ của Đông Vương Công, lại chịu

dễ dàng ngậm bồ hòn?

Chương 14

Hắn tuyệt đối muốn cướp Bồng Lai Tam Tiên Đảo, đoạt lại cơ duyên thuộc về mình! "Ngươi lại nhận thức ngô?" Đông Vương Công nghe Tô Dự một ngữ nói toạc ra thân phận mình, nội tâm có chút chấn động.

Tô Dự căn bản không thèm để ý, trực tiếp hạ lệnh cho Thanh Hành. "Thanh Hành, cho ta giáo huấn tên Đông Vương Công không biết tốt xấu này một trận!" "Tuân mệnh chủ nhân!" Thanh Hành nghe lệnh, nháy mắt sử dụng công pháp thúc giục Tiên Thiên Linh Bảo Thanh Lôi Phích Lịch Côn, một đạo thanh sắc lôi điện khổng lồ nháy mắt hướng về phía Đông Vương Công tập sát. "Oanh!" Chỉ thấy đạo thanh sắc lôi điện mang theo khí tức hủy diệt thế giới, trong nháy mắt bao trùm Đông Vương Công. "Bá!" Đông Vương Công đã sớm tế xuất cộng sinh pháp bảo Càn Dương Kính. "Khu khu Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cũng dám ở trước mặt ngô phóng túng?" Nháy mắt, Càn Dương Kính phát ra một đạo quang lượng chói mắt, như thái dương, đem đạo thanh sắc thần lôi chặn lại, sau đó phản xạ ngược ra. "Oanh long long!" Thanh sắc thần lôi khổng lồ nổ tung giữa không trung, phát ra tiếng nổ đinh tai nhức óc.

Mặt biển bị nổ ra một cái hố đen khổng lồ, bắn lên sóng to vạn trượng! "Sát!" Thanh Hành bạo quát một tiếng, tái độ oanh sát đi lên.

Vừa rồi nhìn thấy Đông Vương Công động thủ, Thanh Hành đã biết rõ người trước mắt thực lực phi thường khủng bố, nếu không dốc hết toàn lực, khả năng sẽ mạng tang tại đây! "Ông!" Chỉ thấy Thanh Hành trong miệng phun ra đầy trời thanh sắc yên vụ, sau đó phối hợp với bản mệnh thần thông, toàn lực lần nữa hướng Đông Vương Công oanh sát. "Muốn chết!" Đông Vương Công nháy mắt bạo

nộ, toàn thân quang mang đại thịnh, dường như một tôn Thái Dương Thần.

Càn Dương Kính trong tay huy vũ, đầy trời thần mang đem đám thanh sắc yên vụ kia toàn bộ bốc hơi, sau đó mấy đạo thần mang hướng về phía Thanh Hành phản kích. "Oanh long long!" Đại hải đang chiến đấu, thiên khung đang bi minh.

Toàn bộ bầu trời, đầy trời khí lưu xoay tròn cắt chém, phảng phất xé rách không gian, tản ra khí tức vô cùng hãi người.

Phương viên mấy ức vạn dặm, vô số sinh linh cảm tri được hai vị đại năng đại chiến, trong nháy mắt không tự chủ được điên cuồng đào tẩu, sợ bị lan đến mà chết.

Thanh Hành bị năng lượng khủng bố oanh sát, không tự chủ được hiện ra chân thân mấy chục vạn trượng toàn lực chống đỡ.

Hắn không ngờ Đông Vương Công thực lực lại cường đại như vậy.

Cùng là Đại La Kim Tiên trung kỳ, cư nhiên hoàn toàn nghiền ép hắn?

Giờ khắc này, Thanh Hành vọng hướng về phía chủ nhân, trong lòng biết rõ, nếu chủ nhân không ra tay, e rằng hắn sẽ bị đối phương nghiền ép đến chết!

Thấy Đông Vương Công cường đại như thế, Tô Dự nội tâm chiến ý điên cuồng bạo trướng.

Hắn biết rõ Đông Vương Công vẫn luôn phòng bị, cho nên chưa toàn lực động thủ với Thanh Hành, nếu không chỉ cần mấy hiệp, Thanh Hành sẽ bại thảm hại. "Bá!" Đông Vương Công cảm giác được chiến ý điên cuồng bạo trướng của Tô Dự, thần sắc không khỏi lộ ra một tia ngưng trọng. "Thanh Hành, lui ra!" "Vâng, chủ nhân!" Thanh

Hành thấy Đông Vương Công tịnh không có ý đồ tiếp tục động thủ, liền thu hồi pháp bảo, cung kính lui về phía sau chủ nhân. "Sát!" Tô Dự bạo quát một tiếng, trực tiếp hướng về phía Đông Vương Công oanh sát một quyền.

Hắn tịnh không tế xuất pháp bảo, chỉ vì muốn thí nghiệm xem thực lực hiện nay tột cùng mạnh đến đâu!

Đồng thời, cũng muốn mượn nhờ đại chiến, lợi dụng Sức Mạnh Pháp Tắc nguyên tố trong cơ thể điên cuồng thối luyện căn cơ, để thiên phú nâng cao một bước!

Nếu có người biết cách làm của Tô Dự, nhất định sẽ cảm thấy hắn điên rồi.

Phải biết rằng Đông Vương Công là cao thủ có số má ở Hồng Hoang, trong tay lại có Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Càn Dương Kính, uy lực phát huy ra không thể coi thường.

Tô Dự chỉ là khu khu Thái Ất Kim Tiên trung kỳ, không tế xuất hộ thân pháp bảo mà có tư cách đối chiến Đông Vương Công? "Thụ tử!" Đông Vương Công thấy Tô Dự tự đại như vậy, ngay cả một kiện pháp bảo cũng không lấy ra đã dám cùng hắn tác chiến, nội tâm não nộ, toàn lực thôi động Càn Dương Kính, muốn đem Tô Dự luyện hóa thành tro bụi! "Ông!" Càn Dương Kính phát ra một đạo kim sắc thần mang hủy thiên diệt địa, trực tiếp nghênh đón nắm đấm dũng mãnh vô song của Tô Dự. "Oanh!" Nháy mắt, mặt biển nổ tung một cái hố đen mấy trăm vạn trượng, nhấc lên mấy chục vạn bọt nước. "Răng rắc răng rắc!" Nhục thân ẩn chứa năng lượng cường đại của Tô Dự cư nhiên bắt đầu nứt toác, thấm ra từng tia máu tươi đỏ thẫm! "Chủ nhân!" Thái Cổ Cự Giao Thanh Hành thấy Tô Dự bị một kích trọng thương, không khỏi lo lắng. "Sát!" Tô Dự bạo quát một tiếng, tái độ trùng thiên, thể nội 《 Cửu Chuyển Huyền Công 》 phối hợp với Sức

Mạnh Pháp Tắc điên cuồng vận chuyển đến cực hạn. "Nhất vãng vô tiền!" "Ông!" Khoảnh khắc đó, cả phương thiên khung phong vân biến sắc, đem Tô Dự sấn thác như một tôn Thái Cổ Chiến Thần, bá khí lăng vũ, uy áp chúng sinh! "Tê! ~" Khi Đông Vương Công thấy Tô Dự cư nhiên lộ ra khí thế khủng bố như vậy, không khỏi hít sâu một hơi khí lạnh. "Không có khả năng!

Bất quá là Thái Ất Kim Tiên, cư nhiên lĩnh ngộ được pháp tắc, thậm chí còn tinh thông như vậy?!" Phải biết rằng sinh linh Hồng Hoang bình thường chỉ khi đột phá Đại La Kim Tiên, nhảy ra khỏi vận mệnh trường hà mới có tư cách lĩnh ngộ pháp tắc sức mạnh của thiên địa.

Ngay cả hắn là dương khí đầu tiên hóa thành, sau khi đột phá Đại La Kim Tiên mới miễn cưỡng cảm tri được thiên địa pháp tắc chi lực.

Nếu chỉ luận về lĩnh ngộ pháp tắc, Tô Dự tuyệt đối nghiền ép hắn gấp mấy lần!

Đông Vương Công tự nhiên không biết, Tô Dự tại thời điểm Bàn Cổ khai thiên đã tồn tại, tịnh đắc được hai giọt tinh huyết của Bàn Cổ đại thần.

Bàn Cổ đại thần tinh huyết uẩn hàm vô tận năng lượng, lại chủ tu Sức Mạnh Pháp Tắc.

Tô Dự cơ duyên xảo hợp đắc được Sức Mạnh Pháp Tắc đứng đầu 3000 đại đạo, luyện hóa cảm ngộ xong, cùng nguyên tố trong thân thể hô ứng lẫn nhau, tự nhiên có thể lĩnh ngộ. "Oanh!" Khi Đông Vương Công thấy Tô Dự như thiên thần hạ phàm, nháy mắt động dụng toàn bộ pháp lực, thôi động cộng sinh pháp bảo. "Càn Dương Vô Cực!" "Ông!" Một đạo quang thúc mang theo khí tức hủy thiên diệt địa, trực tiếp nghênh đón cú oanh sát nhất vãng vô tiền của Tô Dự. "Oanh long long!" Năng lượng bạo tạc khổng lồ làm Tô Dự cùng

Đông Vương Công hai người tề tề bay ngược, cơ nhục toàn thân Tô Dự bắt đầu từ từ nứt nẻ, máu tươi chảy ra càng ngày càng nhiều.

Chương 15

Tô Dự yên lặng vận chuyển 《 Cửu Chuyển Huyền Công 》, phối hợp với Sức Mạnh Pháp Tắc nguyên tố trong cơ thể, điên cuồng cấp tốc thối luyện căn cơ cùng nhục thân.

Rất nhanh, nhục thân của hắn lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được nhanh chóng dũ hợp! "Sát!" Tô Dự toàn thân chiến ý càng đánh càng mạnh, như Thái Cổ Chiến Thần, uy mãnh không thể đỡ!

Thông qua đối chiến, Đông Vương Công biết rõ Tô Dự đã lĩnh ngộ pháp tắc chi lực, nhưng thực lực cũng chỉ là Thái Ất Kim Tiên mà thôi, căn bản không phải đối thủ của hắn!

Bởi vậy, hắn toàn lực thôi động Càn Dương Kính, chuẩn bị triệt để sát băng Tô Dự!

Lần lượt oanh sát, Tô Dự thương thế càng ngày càng nặng, nhưng đôi mắt kia chiến ý lại càng ngày càng mạnh! "Răng rắc!" Một khắc này, trong cơ thể Tô Dự phảng phất phá vỡ gông cùm xiềng xích nào đó, chân linh của cả người đều đắc được một loại thăng hoa cường đại! "Ông!" Sức Mạnh Pháp Tắc nguyên tố giữa thiên địa điên cuồng dũng mãnh vào cơ thể Tô Dự, sau đó dưới sự thúc đẩy của Sức Mạnh Pháp Tắc, một lần lại một lần thối luyện căn cơ Tô Dự.

Một khắc này, căn cơ thiên phú của Tô Dự rốt cuộc tái độ đột phá, đạt tới địa bộ Cao cấp Tiên Thiên Sinh Linh, tại toàn bộ thế giới Hồng Hoang, căn nguyên tư chất này đã coi như tương đối đứng đầu!

Giờ khắc này, Đông Vương Công cũng không ngờ, lấy thực lực Đại La Kim Tiên trung kỳ, cộng thêm bạn sinh linh bảo Càn Dương Kính, mấy cái thần thông đánh xuống đều không thể đem Tô Dự luyện thành tro bụi.

Chuyện này nếu truyền ra ngoài, tuyệt đối sẽ làm hắn xấu hổ không thôi.

Phải biết rằng Tô Dự mới chỉ là Thái Ất Kim Tiên a!

Cùng hắn kém đủ một cái đại đoạn vị!

Cũng quá mất mặt rồi a? "Thụ tử!" Não thẹn thành giận, Đông Vương Công toàn lực vận chuyển pháp lực, thôi động Càn Dương Kính, chuẩn bị đem Tô Dự đang thân thụ trọng thương giết đến hôi phi yên diệt! "Hưu!" Nháy mắt, một đạo kim sắc hồng mang mang theo khí tức hủy diệt, trực tiếp hướng về phía Tô Dự trọng thương.

Giờ khắc này, Tô Dự trong lòng rùng mình, phảng phất cảm tri được uy hiếp tử vong.

Hắn không dám có chút đại ý, nháy mắt tế xuất Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên che chở bản thân. "Ông!" Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên tản ra một đạo bạch sắc nhu quang thuần tịnh nhu hòa, phảng phất có thể gột rửa tất cả ô uế thế gian, đem thần thông của Đông Vương Công tiêu trừ vô hình. "Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên?!" Khi Đông Vương Công nhìn thấy Tịnh Thế Bạch Liên dưới chân Tô Dự, tâm thần không khỏi chấn động dữ dội, đôi mắt lộ ra vẻ điên cuồng phẫn hận vô cùng!

Hiển nhiên, Tô Dự đã cướp đi cơ duyên thuộc về hắn, kiện phòng ngự vô song chí bảo này chính là một trong số đó!

Một khắc này, Đông Vương Công hận không thể đem Tô Dự triệt để tỏa cốt dương hôi! "Ồ!" Tùy hậu, Tô Dự tái độ tế xuất Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong thức hải.

Nhìn thấy cừu hận trong mắt Đông Vương Công, hắn đâu thể không biết tâm tư đối phương?

Đã muốn kết liễu nhân quả, vậy thì đem Đông Vương Công triệt

để xóa sổ khỏi thế gian này đi! "Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích?!" Khi Đông Vương Công đang chuẩn bị động thủ, thấy Tô Dự tế xuất bảo vật này, toàn thân cảnh linh đại tác, sau lưng toát ra một đạo hàn ý băng lãnh thấu xương.

Tô Dự vừa rồi tay không tấc sắt đã có thể đỡ được mấy chiêu, hiện nay lại có phòng ngự vô song Tịnh Thế Bạch Liên cùng sát phạt đệ nhất Hồng Mông Lượng Thiên Xích, hắn còn là đối thủ sao?

Nháy mắt, Đông Vương Công trực tiếp thôi động pháp bảo, muốn đào tẩu khỏi nơi thị phi này.

Nếu tiếp tục đối chiến, tuyệt đối sẽ bỏ mạng tại đây.

Còn cừu hận với Tô Dự, sau này sớm muộn gì cũng sẽ tìm cơ hội đòi lại!

Đông Vương Công làm ra vẻ dương công (tấn công giả), sau đó nhanh chóng đào tẩu. "Hưu!" Hắn nháy mắt hóa thành một đạo lưu quang, hướng về phía đông lao đi. "Chạy?!" Tô Dự bạo quát một tiếng, Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay hóa thành mấy trăm vạn trượng, nháy mắt hướng về phía đông phi độn đuổi theo. "Ông!" Hồng Mông Lượng Thiên Xích mang theo kim sắc quang mang thao thiên, tựa như yên diệt thời không, hung hăng hướng về phía Đông Vương Công phách xuống. "Ngao! ~" Một đạo tiếng kêu thảm thiết vô cùng thê lương vang lên.

Đông Vương Công cũng không ngờ Tô Dự sau khi tế xuất Hồng Mông Lượng Thiên Xích lại có thực lực bạo trướng khủng bố như vậy, chỉ một cái đối mặt đã bị khí lãng thao thiên kia lan đến, cuồng phun một ngụm tinh huyết. "Sát!" Thừa dịp công phu này, Tô Dự rốt cuộc đuổi kịp Đông Vương Công, lần nữa thôi động Hồng Mông Lượng Thiên Xích, phối hợp Sức Mạnh Pháp Tắc chi lực, chuẩn bị nhất cử triệt để diệt sát hắn! "Mạng ta xong rồi!" Một khắc này, Đông

Vương Công cảm giác được uy hiếp tử vong, nháy mắt thôi động bạn sinh linh bảo Càn Dương Kính ngăn cản, sau đó tế xuất mấy đạo chân linh, bay nhanh về bốn phương tám hướng đào tẩu.

Đột phá Đại La Kim Tiên xong, đã nhảy ra khỏi vận mệnh trường hà, người bình thường muốn triệt để diệt sát hắn cực kỳ gian nan.

Nhưng Tô Dự sở hữu Hậu Thiên Đệ Nhất Công Đức Chí Bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích, hắn không dám thác đại, phải lưu cho mình một đường sinh cơ! "Oanh long long!" Như thiên băng địa liệt, không gian cả phương thiên khung phảng phất đều đang phá toái.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích mang theo sát ý nhất vãng vô tiền, hung hăng phách sát về phía Đông Vương Công. "Băng!" Trong nháy mắt, bạn sinh linh bảo Càn Dương Kính của Đông Vương Công căn bản không thể chống đỡ năng lượng khủng bố như thế, trực tiếp bị đánh bay, trở nên ảm đạm vô quang. "Không! ~" Ngay sau đó, Đông Vương Công phát ra một tiếng cuồng hống không cam lòng, chân thân cả người trong nháy mắt hóa thành tro bụi.

Một đạo chân linh thảm bạch phiêu đãng bay ra, chính là Đông Vương Công! "Chết!" Tô Dự bạo quát một tiếng, thôi động pháp lực sở thặng không nhiều trong cơ thể, trực tiếp đem chân linh Đông Vương Công triệt để sát băng!

Thái Cổ Cự Giao Thanh Hành ở phía sau nhìn thấy thực lực chủ nhân khủng bố như thế, nội tâm không khỏi cuồng chấn vô cùng, ánh mắt tràn ngập sùng bái. 'Không hổ là chủ nhân, lấy thực lực Thái Ất Kim Tiên tru sát Đại La Kim Tiên, chuyện này nếu truyền ra ngoài, tuyệt đối sẽ danh chấn Hồng Hoang a?!' Tô Dự thu hồi Hồng Mông Lượng Thiên Xích, hơi khôi phục pháp lực.

Chương 16

"Hưu!" Lúc này, Càn Dương Kính vốn ảm đạm vô quang hóa thành một đạo lưu quang, biến mất ở chân trời.

Tô Dự không khỏi nhíu mày, bắt đầu động dụng thần thông thôi diễn. "Cái tên Đông Vương Công này thật giảo hoạt, cư nhiên đã sớm tính sẵn đường lui, lợi dụng đại bán chân linh hấp dẫn sự chú ý của ta, để chân linh còn lại đào thoát!

Bất quá thì tính sao?

Hiện nay ta đã diệt sát đại bán chân linh, làm bản nguyên hắn tẫn hủy, sau này dù có khôi phục thực lực, lại có tư cách gì làm đối thủ của ta?" Đại La Kim Tiên đã nhảy ra khỏi vận mệnh trường hà, muốn diệt sát tịnh không đơn giản như vậy.

Huống chi Đông Vương Công lại giảo hoạt như thế, cảm thụ nguy hiểm liền lập tức đào tẩu, thậm chí phân chân linh ra vô số phương hướng.

Nếu Tô Dự đột phá Đại La Kim Tiên, hoặc là chưởng khống một loại không gian thần thông, có thể cấm cố không gian hoặc xuyên qua thời không, thì cho dù Đông Vương Công có nhiều thủ đoạn đào mệnh, cũng có thể dễ dàng chém giết!

Tại một ngọn núi lớn phương Đông.

Đông Vương Công dựa vào bộ phận chân linh đào thoát lần nữa trọng tụ chân thân, cả người sắc mặt thương bạch vô cùng.

Hiện nay, bị Tô Dự sát băng chân thân, sát phế đại bán bản nguyên, khiến hắn tao thụ trọng thương, cảnh giới trực tiếp rơi xuống Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Quan trọng nhất là, Tô Dự đã triệt để đoạn tuyệt con đường chứng đạo của hắn, làm hắn sau này rốt cuộc không thể chứng đạo thành thánh.

Phải biết rằng, trong thế giới Hồng Hoang, bảo vật có thể bổ toàn chân linh bản nguyên trừ Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên ra thì không còn cái nào khác.

Hiện nay Bạch Liên đang trong tay Tô Dự, Đông Vương Công dù cơ duyên có mạnh hơn nữa cũng vô pháp bổ toàn bản nguyên tự thân. "Hưu!" Đông Vương Công thu hồi bạn sinh linh bảo Càn Dương Kính phá không bay về, đôi mắt tràn ngập cừu hận thao thiên.

Tô Dự không chỉ cướp đi cơ duyên, còn suýt chút nữa diệt sát hắn, trọng thương chân linh bản nguyên, đoạn tuyệt con đường chứng đạo.

Mối thù hận này quả thực không đội trời chung! "Hãy đợi đấy cho ngô, ngô cùng ngươi bất tử bất hưu!" Đông Vương Công nhìn về hướng Đông Hải, giơ tay lên trời trịnh trọng phát hạ thệ ngôn! ... "Chủ nhân, đây là mấy kiện Tiên Thiên Linh Bảo do Đông Vương Công di lưu lại, mời ngài xem qua!" Thanh Hành quét dọn chiến trường, kinh hỉ phát hiện mấy kiện bảo vật Đông Vương Công thu thập được, liền toàn bộ dâng lên trước mặt Tô Dự. "Cái tên Đông Vương Công này thật giàu chảy mỡ a, trừ bạn sinh linh bảo ra, cư nhiên còn để lại ba kiện Tiên Thiên Linh Bảo?" Đông Vương Công bản thể cùng đại bộ phận chân linh đều bị sát băng, mấy kiện Tiên Thiên Linh Bảo chưa triệt để luyện hóa đương nhiên không cách nào ngay lập tức triệu hồi về.

Tô Dự tra xét một chút, phát hiện ba kiện này đều chỉ mới bị luyện hóa một hai trọng cấm chế, mới chỉ đạt được quyền chưởng khống sơ bộ.

Hắn là do Đông Vương Công phát hiện khi du lịch, căn bản không

kịp tốn thời gian luyện hóa.

Trong ba kiện Tiên Thiên Linh Bảo, có một kiện Thượng phẩm là Hám Thiên Chùy, hai kiện còn lại là Trung phẩm: Xích Lôi Càn Khôn Phiến cùng Thanh Mộc Thần Kiếm.

Tô Dự khá hứng thú với Xích Lôi Càn Khôn Phiến, vì bên trong nó ẩn chứa càn khôn, lại có một đạo xích sắc thần lôi dựng dục.

Quan trọng nhất là tạo hình rất đẹp, dùng làm vật điểm chuế là thích hợp nhất. "Thanh Hành, kiện Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thanh Mộc Thần Kiếm này, ta ban cho ngươi!" "Đa tạ chủ nhân, đa tạ chủ nhân!" Thái Cổ Cự Giao Thanh Hành không ngờ mới trước đó không lâu được ban một kiện Hạ phẩm, giờ lại được thưởng một kiện Trung phẩm, đi theo chủ nhân thực sự quá tốt!

Tô Dự cười cười, phất tay bảo hắn đi luyện hóa, sau đó dẫn Thanh Hành quay về trong Tiên Thiên thủ hộ đại trận.

Lần đại chiến này, thu hoạch lớn nhất không phải là mấy kiện linh bảo của Đông Vương Công, mà là trong trận chiến hắn đã thuận lợi nâng cao căn cơ một lần nữa.

Đồng thời có vô số cảm ngộ cùng thể hội, nếu bế quan tổng kết một phen, thực lực tuyệt đối có thể tiến thêm một bước!

Một ngàn năm thời gian đằng đẵng trôi qua.

Tô Dự xuất quan, lộ ra nụ cười nhạt.

Một ngàn năm qua, thông qua cảm ngộ đoạt được từ đại chiến, chân linh của Tô Dự tiến thêm một bước đột phá, đồng thời triệt để ổn cố căn cơ.

Hiện nay, căn nguyên thiên phú của hắn đã thăng lên địa bộ Cao cấp Tiên Thiên Sinh Linh, tốc độ tu luyện nhanh hơn trước gấp mấy lần.

Tuy thực lực vẫn là Thái Ất Kim Tiên trung kỳ, nhưng chiến lực của Tô Dự lại một lần nữa bạo trướng gấp bội! 'Tuy tu luyện 《 Cửu Chuyển Huyền Công 》 cùng Sức Mạnh Pháp Tắc thì chiến lực vô song, nhưng chỉ mới có cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, pháp lực tự thân hữu hạn.

Nếu cùng người đối chiến, thôi động Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên cùng Hồng Mông Lượng Thiên Xích, sử dụng thần thông nhiều sẽ dẫn đến pháp lực không đủ.

Bởi vậy, ta hiện tại cần phải luyện hóa mười hai hạt Định Hải Châu để trữ tồn pháp lực.

Tương lai nếu cùng địch nhân đối chiến, có pháp lực liên tục không ngừng rút ra, cũng có thể chém giết địch nhân nhiều hơn, mạnh hơn!' Nghĩ tới đây, Tô Dự lập tức lấy ra mười hai hạt Định Hải Châu, chuẩn bị luyện hóa.

Đúng lúc này, toàn bộ thế giới Hồng Hoang chấn động một cái, phảng phất như trùng phá gông xiềng nào đó.

Một khắc này, tất cả sinh linh Hồng Hoang đều tình bất tự cấm nhìn về hướng thiên khung Tam Thập Tam Thiên Ngoại. "Ông!" Chín tòa kim kiều khổng lồ từ Tam Thập Tam Thiên Ngoại bắc thẳng đến tận sâu trong hỗn độn, thanh uy khủng bố kia làm cho toàn bộ thế giới Hồng Hoang đều vì thế mà chấn hám.

Ngay sau đó, toàn bộ Hồng Hoang đột nhiên rơi xuống đầy trời hoa biện kim sắc, bầu bạn với tiếng ngâm xướng êm tai, lọt vào trong tai tất cả mọi người, khiến người ta tình bất tự cấm kích động.

Mưa hoa kim sắc đầy trời, tiếng ngâm xướng êm tai, khí tức thánh khiết cao quý.

Thiên địa dị tượng to lớn như thế kinh tỉnh toàn bộ sinh linh thế

giới Hồng Hoang.

Rất nhanh, một đạo thanh âm uy nghiêm cổ phác truyền khắp toàn bộ thế giới Hồng Hoang. "Ngô danh Hồng Quân, hôm nay chứng đạo thành thánh, vì tạo phúc chúng sinh Hồng Hoang, vào một ngàn năm sau tại Tử Tiêu Cung trong hỗn độn khai đàn giảng đạo, người hữu duyên đều có thể đến!" Thanh âm hạo hãn uy nghiêm của Hồng Quân truyền khắp Hồng Hoang, làm cho tất cả sinh linh nhịn không được đỉnh lễ mô bái! "Cung hạ Đạo Tổ chứng đạo thành thánh!" "Chúc hạ Đạo Tổ chứng đạo thành thánh!" Vô số đại năng, sinh linh bình thường tề tề đối với Tam Thập Tam Thiên Ngoại cúi đầu hành lễ, bày tỏ sự cung hạ đối với việc Hồng Quân chứng đạo.

Tô Dự nhìn về phía thiên khung, thần sắc túc nhiên, đôi mắt càng phát ra sáng ngời thôi xán. 'Hiện nay Hồng Quân chứng đạo thành thánh, sắp sửa khai đàn giảng đạo, kéo ra một màn che khổng lồ cho thế giới Hồng Hoang, một đại thời đại sắp sửa đến!

Vu Yêu tranh bá, chư Thánh chứng đạo, mở ra thời đại Thánh Nhân.

Chương 17

Ta phải nhân dịp tiết điểm này bố cục lạc tử, nếu không, tương lai muốn thực hiện mục tiêu sẽ rất khó khăn!' Rất nhanh, đôi mắt Tô Dự trở nên càng thêm kiên định. "Chủ nhân, Đạo Tổ chứng đạo thành thánh, một ngàn năm sau, ngài sẽ đi nghe giảng sao?" Thanh Hành cảm tri được Tô Dự xuất quan, lập tức khom người hành lễ.

Đối với tầng tầng dị tượng trên bầu trời, hắn bị chấn hám không nhẹ, nội tâm cũng nhịn không được dâng lên tâm tư hướng về.

Dù sao tại thế giới Hồng Hoang, có ai mà không muốn chứng đạo thành thánh?

Nghe Thanh Hành hỏi, Tô Dự cười nhạt một tiếng: "Ta đương nhiên muốn đi kiến thức một phen.

Ngươi cũng muốn đi?" "Chỉ bất quá ngươi nên biết, Tử Tiêu Cung nằm sâu trong hỗn độn, phong hiểm cực cao, cho dù là Đại La Kim Tiên cũng có nguy cơ vẫn lạc.

Đồng thời, có thể đi vào trong đó nghe giảng, không ai không phải là người có đại cơ duyên đại khí vận.

Ngươi muốn đi, phải chuẩn bị tâm lý thật tốt!" Hỗn độn thâm xử phong hiểm cực đại, hỗn độn cương phong không chỗ nào không có, thậm chí càng đi sâu vào trong uy lực càng khủng bố.

Trong đó còn có lôi kiếp, hỏa kiếp, hỗn độn âm thủy...

Một cái không cẩn thận, cho dù là Đại La Kim Tiên cũng sẽ thân tử đạo tiêu, chân linh yên diệt.

Với thực lực hiện nay của Tô Dự, tại hỗn độn thâm xử hoặc giả có thể tự vệ, thậm chí cũng có thể mang theo Thanh Hành cùng tiến

vào Tử Tiêu Cung.

Nhưng Tô Dự nội tâm ẩn ẩn có trực giác, ba ngàn danh ngạch nghe giảng tại Tử Tiêu Cung, mỗi một người đều là kẻ thân cụ đại phúc duyên, đại khí vận, muốn đi vào trong đó e rằng không đơn giản như vậy.

Nếu mang theo Thanh Hành phúc duyên bình thường, độ khó e rằng sẽ tăng lên gấp bội.

Thanh Hành sau khi nghe chủ nhân nói, nội tâm nhịn không được rùng mình, rất nhanh liền minh bạch, với phúc duyên cùng khí vận của hắn, e rằng chưa thấy Tử Tiêu Cung đã vẫn lạc trong hỗn độn.

Bởi vậy, để tránh thêm phiền toái cho chủ nhân, Thanh Hành nhanh chóng quyết định: "Chủ nhân, Thanh Hành phúc duyên khí vận bình thường, ta vẫn là thành thật thủ hộ tiên đảo cho ngài đi!" "Thiện!" Thấy Thanh Hành minh trí, Tô Dự không khỏi tán thưởng gật đầu.

Tiếp theo, Tô Dự bắt đầu về đại điện bế quan, chuẩn bị toàn lực luyện hóa mười hai hạt Định Hải Châu trong tay, để gia tăng át chủ bài. ...

Côn Luân, Tam Thanh đạo trường.

Thái Thanh Lão Tử, Ngọc Thanh Nguyên Thủy, Thượng Thanh Thông Thiên ba người nhìn thấy thanh uy khủng bố sau khi Hồng Quân chứng đạo, ai nấy đều tâm sinh hướng về. "Ba huynh đệ chúng ta nãi là Bàn Cổ chính tông, định tương phải đi kiến thức một phen thánh nhân phong tư, tương lai huynh đệ chúng ta không chừng cũng sẽ giống như Đạo Tổ chứng đạo thành thánh!" Bất Chu Sơn, Phục Hy cùng Nữ Oa đạo trường.

Hai huynh muội cảm thụ thánh nhân chi uy xong, phân phân sùng

kính hướng về không thôi. "Muội muội, tương lai chúng ta cũng chưa chắc không thể chứng đạo thành thánh!" - "Huynh trưởng nói cực phải!" Nữ Oa ánh mắt nhu hòa, đôi mắt đẹp lộ ra vẻ kiên nghị.

Tây Phương, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề đạo trường.

Hai sư huynh đệ nhìn chín đạo kim kiều cùng đầy trời hoa vũ kim sắc trên thiên khung, nội tâm tràn ngập hướng về. "Một ngàn năm sau, sư huynh đệ hai người chúng ta tất tương tiền vãng Tử Tiêu Cung nghe giảng, chiêm ngưỡng một phen thánh nhân phong thái!" Thái Dương Tinh có Tam Túc Kim Ô Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất.

Thái Âm Tinh có Thái Âm nữ thần Hi Hòa, Thường Hi.

Còn có Bắc Hải Côn Bằng, Huyết Hải Minh Hà, Ngũ Trang Quán Trấn Nguyên Tử, lão hảo nhân Hồng Vân, Tây Côn Luân Tây Vương Mẫu, Đông Vương Công... vô số đại năng.

Nhìn thấy thiên địa dị tượng sau khi Đạo Tổ Hồng Quân chứng đạo, từng người đều đả định chủ ý, nhất định sẽ đi tới Tử Tiêu Cung nghe giảng, chiêm ngưỡng thánh nhân phong thái!

Thiên địa dị tượng do Hồng Quân chứng đạo thành thánh gây ra kéo dài suốt chín ngày, mang đến sự oanh động to lớn cho thế giới Hồng Hoang.

Vô số sinh linh đều đang sai trắc (đoán mò) xem chứng đạo thành thánh rốt cuộc là cảnh giới bực nào, rốt cuộc có phương pháp gì mới có thể chứng đạo thành thánh?

Sinh linh hóa hình cơ hồ mỗi một người đều là Tiên Thiên sinh linh, mỗi người đều sở hữu truyền thừa.

Nhưng truyền thừa của Tiên Thiên sinh linh chỉ có thể tu luyện tới Đại La Kim Tiên, trì trì vô pháp đột phá cảnh giới tiếp theo.

Bởi vậy, sau khi Hồng Quân chứng đạo, việc Đạo Tổ khai đàn

giảng đạo đã trở thành hy vọng duy nhất trong lòng vô số người!

Năm trăm năm sau, Tô Dự rốt cuộc xuất quan.

Trong năm trăm năm này, trừ việc luyện hóa triệt để mười hai khỏa Định Hải Châu, hắn còn luyện hóa Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên cùng Hồng Mông Lượng Thiên Xích một phen.

Tuy hiện tại chưa triệt để luyện hóa hoàn toàn, nhưng công hiệu có thể phát huy ra lại nhiều hơn. "Thanh Hành bái kiến chủ nhân!" Thái Cổ Cự Giao nghe chủ nhân triệu hoán, lập tức từ trong bế quan tỉnh lại thỉnh an. "Thanh Hành, ta sắp đi tới Tam Thập Tam Thiên ngoại Hỗn Độn Tử Tiêu Cung, ngươi nhớ kỹ giúp ta trông coi tốt đạo trường, quản lý tốt những môn đồng kia!" Bồng Lai Tam Tiên Đảo diện tích vô cùng to lớn, chẳng những sở hữu một trong Thập đại Tiên thiên linh căn là Hoàng Trung Lý, Ngộ Đạo Thần Trà, mà còn có không ít Hậu thiên linh căn.

Vì vậy, cần phải có người dưới trướng quản lý.

Tô Dự động dụng thần thông, điểm hóa một số thụy thú trên đảo làm môn đồng, để bọn chúng quản lý số linh căn này, bằng không cứ bế quan mãi, Hoàng Trung Lý chín rồi cũng không ai thu hoạch, vậy thì quá lãng phí! "Xin chủ nhân yên tâm, Thanh Hành nhất định sẽ giúp chủ nhân thủ hộ đạo trường!" "Thiện!" Tô Dự gật gật đầu, sau đó giao quyền khống chế Tiên thiên đại trận trên tiên đảo cho Thanh Hành một bộ phận.

Nếu có địch nhân tập kích, với thực lực Đại La Kim Tiên của Thanh Hành, lại phối hợp Tiên thiên thủ hộ đại trận, cũng có thể che chở Bồng Lai Tam Tiên Đảo chu toàn.

An bài xong xuôi mọi chuyện, Tô Dự trực tiếp hướng về phía Tam Thập Tam Thiên bay đi.

Hiện giờ ở Hồng Hoang thế giới, uy áp của Bàn Cổ đại thần vẫn vô cùng cường đại.

Dùng thực lực của Tô Dự, phải mất trọn vẹn hai trăm năm mới bay lên được Tam Thập Tam Thiên.

Trong lúc đó, hắn nhìn thấy vô số cao thủ đại năng, thậm chí có một số sinh linh tu vi Thái Ất Kim Tiên cùng Kim Tiên.

Hiển nhiên, không phải ai cũng biết sự khủng bố nơi thâm sâu Hỗn Độn.

Những tu sĩ Kim Tiên này đều muốn đi nghe Thánh nhân giảng đạo, cầu được cơ duyên.

Tô Dự trực tiếp bước vào Hỗn Độn thâm sâu, lập tức cảm nhận được một loại uy nghiêm khủng bố vô cùng, đồng thời Hỗn Độn Cương Phong lăng liệt kia tựa hồ muốn nghiền nát hết thảy!

Chương 18

Vô số tu luyện giả vừa mới bước vào Hỗn Độn, tận mắt nhìn thấy không ít cao thủ bị Hỗn Độn Cương Phong giảo thành tro bụi, chân linh yên diệt, từng người đều sợ tới mức sắc mặt tái nhợt.

Kẻ tu vi bình thường đều bắt đầu thối lui trở về, nhưng càng nhiều kẻ tâm tính kiên định thì tiếp tục hướng về phía Hỗn Độn thâm sâu mà bay đi.

Sau khi tiến vào sâu trong Hỗn Độn, Tô Dự cảm giác được Hỗn Độn linh khí bên trong có chất lượng rõ ràng mạnh hơn Hồng Hoang thế giới quá nhiều.

Vì thế, hắn mượn cơ hội này, vừa phi hành vừa tu luyện «Cửu Chuyển Huyền Công», đề luyện Hỗn Độn linh khí tinh thuần để thối luyện bản thân.

Hỗn Độn Cương Phong lăng liệt cắt lên người, giống như dao cứa, khoảnh khắc liền xuất hiện mấy đạo huyết khẩu.

Tô Dự vốn tưởng rằng «Cửu Chuyển Huyền Công» đột phá đệ lục chuyển, nhục thân đã đủ cường đại, ai ngờ cư nhiên vẫn không chống đỡ được cương phong nơi thâm sâu Hỗn Độn.

Có thể thấy được nơi này khủng bố đến mức nào!

Vì thế, Tô Dự quyết định lợi dụng Hỗn Độn Cương Phong phối hợp «Cửu Chuyển Huyền Công» chuyên môn thối luyện căn cơ cùng nhục thân của mình.

Trừ phi vạn bất đắc dĩ, hắn tuyệt đối không động dụng hộ thân pháp bảo che chở.

Một trăm năm du du trôi qua.

Vết thương trên người Tô Dự dường như chưa từng thuyên giảm, mỗi lần sắp lành lại thì vết đao mới lại xuất hiện, chém hắn phảng phất như một huyết nhân. "Tê!

Người này cũng quá khủng bố đi?

Không hề động dụng pháp bảo, cư nhiên ngạnh sinh sinh đi tới hiện tại, nhục thể phải mạnh đến mức nào?

E rằng không kém gì Vu tộc Đại Vu chứ?" "Quá bất khả tư nghị, bất quá chỉ là Thái Ất Kim Tiên, tại trong Hỗn Độn cư nhiên đi được sâu đến tình trạng này, nghị lực cùng thực lực bực này, thật khiến người ta kính nể!" Vô số cao thủ tiến vào Hỗn Độn nhìn thấy Tô Dự như một huyết nhân, nội tâm không tự chủ được dâng lên vẻ khâm phục.

Lại qua một trăm năm, vết thương trên người Tô Dự bắt đầu càng ngày càng ít, Hỗn Độn Cương Phong quát lên người vẻn vẹn chỉ cắt ra một đạo bạch ấn.

Có thể thấy được, mấy trăm năm nay, nhục thân Tô Dự đã cường đại lên gấp bao nhiêu lần!

Lúc này, cửa Tử Tiêu Cung sớm đã mở rộng, có vô số đại năng tiến vào.

Suất tiên tiến vào là Tam Thanh do nguyên thần Bàn Cổ đại thần sở hóa, sau đó liền đến Nữ Oa, Phục Hy, Hồng Vân, Côn Bằng.

Tam Thanh nhìn thấy trước đại điện Tử Tiêu Cung có sáu cái bồ đoàn màu tím, trong lòng đều biết không tầm thường, thế là dẫn đầu ngồi vào ba vị trí ở giữa.

Phục Hy, Nữ Oa, Côn Bằng, Hồng Vân sau khi tiến vào, nhìn thấy bồ đoàn màu tím phía trước đại điện, nhanh chóng tiến lên ngồi xuống.

Phục Hy thấy muội muội ngồi xuống bồ đoàn màu tím bên trái nhất, đang muốn mở miệng giao lưu với Thông Thiên một phen, để Thông Thiên nhường ngồi ở bồ đoàn thứ hai bên phải, ai ngờ Hồng Vân cùng Côn Bằng phía sau nhanh chóng lạc tọa.

Vì thế Phục Hy đành phải ngồi ở trên bồ đoàn bình thường phía sau muội muội Nữ Oa.

Tiếp đó, vô số đại năng chen chúc mà vào.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà, Hi Hòa, Thường Hi sau khi tiến vào đại điện, tùy ý tìm một vị trí gần phía trước ngồi xuống.

Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất nãi là Tiên thiên sinh linh do Thái Dương Tinh thai nghén, thân cụ hoàng giả chi khí, hóa hình vào thời Long Hán đại kiếp.

Chứng kiến Long Hán đại kiếp thảm liệt, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất hai huynh đệ muốn thành lập một chủng tộc mới, đem vạn vật sinh linh, phi cầm tẩu thú, thảo mộc tinh quái, các loại lân mao vũ côn thống ngự thành một tộc, sau đó xưng bá Hồng Hoang.

Bởi vậy, sau khi lạc tọa, bọn hắn bắt đầu cùng cao thủ đại năng trong Tử Tiêu Cung hàn huyên làm quen, chuẩn bị lôi kéo những cao thủ này cho tương lai.

Không thể không nói, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất trời sinh có hoàng giả chi khí, cùng người giao đàm, khí chất dễ dàng làm người ta tin phục.

Trừ Tam Thanh ra, thì Phục Hy, Nữ Oa, Côn Bằng, Hồng Vân đều nói chuyện với họ vài câu, ấn tượng đầu tiên đều không tệ.

Theo thời gian trôi qua, Tử Tiêu Cung vốn thưa thớt bắt đầu náo nhiệt, đại năng cao thủ cũng càng ngày càng nhiều, vị trí bồ đoàn còn

lại tự nhiên cũng càng ngày càng ít.

Đúng lúc này, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề tiến vào trong Tử Tiêu Cung, nhìn thấy bồ đoàn không còn nhiều, sáu cái bồ đoàn màu tím phía trước lại phi đồng nhất bàn, trong lòng liền động tâm tư, đi tới hàng đầu tiên. "Ô hô, bần đạo cùng sư huynh từ phương Tây xa xôi ức vạn dặm tới đây, vượt qua trọng trọng khó khăn gian hiểm, suýt chút nữa bỏ mạng nơi Hỗn Độn, rốt cuộc đến được Tử Tiêu Cung, nhưng hôm nay lại ngay cả một cái chỗ ngồi cũng không có, ô hô ai tai!" Không thể không nói, Chuẩn Đề đủ vô sỉ.

Hắn nghe nói danh tiếng "lão hảo nhân" của Hồng Vân, bởi vậy đã sớm theo dõi bồ đoàn màu tím mà Hồng Vân đang ngồi.

Hắn cố ý thống khổ trước mặt Hồng Vân, lệ rơi đầy mặt, làm ra một bộ dáng vô cùng đáng thương. "Vị đạo hữu này, chớ khóc!" Hồng Vân thấy Chuẩn Đề thống khổ rơi lệ trước mặt, tính cách thiện lương tự nhiên bắt đầu khuyên giải an ủi. "Đạo hữu, chẳng lẽ ngài thương xót ta, chuẩn bị nhường chỗ cho ta sao?" Chuẩn Đề lệ nhãn bà sa, tràn ngập cầu khẩn nhìn Hồng Vân.

Nghe lời Chuẩn Đề nói, Hồng Vân lập tức có chút khó xử.

Cuối cùng, cảm thấy Chuẩn Đề lệ nhãn bà sa thực sự quá đáng thương, cộng thêm hắn thỉnh cầu trước mặt bao nhiêu người, thế là liền đứng dậy khỏi chỗ ngồi. "Được rồi, vậy ta đem chỗ ngồi nhường cho đạo hữu, để đạo hữu có thể nghỉ chân!" "Đa tạ đạo hữu!" Không đợi Hồng Vân đứng hẳn ra ngoài, Chuẩn Đề vô sỉ trực tiếp ngồi xuống, chen Hồng Vân ra ngoài.

Tất cả mọi người thấy một màn này, nội tâm đều thầm mắng vô sỉ, thậm chí ngay cả Hồng Vân tính cách thiện lương cũng có chút uất nộ.

Nhưng đã nhường chỗ, tự nhiên không tiện nói thêm gì nữa, nhìn

thấy bên cạnh hảo hữu Trấn Nguyên Tử còn có một cái bồ đoàn, liền ngồi xuống. "Ô hô, đạo hữu, sư huynh đệ chúng ta từ phương Tây lặn lội đường xa, bây giờ sư huynh ta còn không có chỗ ngồi, chi bằng ngài nhường cái chỗ đi, thế nào?" Chuẩn Đề nhìn Côn Bằng bên cạnh, lộ ra tâm tư được đằng chân lân đằng đầu. "Hừ, ngô nãi là Côn Bằng, Hồng Hoang thiên địa đệ nhất sinh linh được thai nghén, dựa vào cái gì bảo ta nhường chỗ?" Côn Bằng đã sớm nhìn ra tâm tư của Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn, sao có thể nhường chỗ?

Hắn lại không phải lão hảo nhân Hồng Vân!

Lúc này, Nguyên Thủy bên cạnh Côn Bằng nghe xong lời ấy, không khỏi cao ngạo mở miệng: "Ngô nãi là Bàn Cổ chính tông, súc sinh lông lá này có tư cách gì cùng ngồi với chúng ta?" Nghe lời Nguyên Thủy nói, Chuẩn Đề trong lòng vui vẻ, trực tiếp lôi Côn Bằng một cái, kéo hắn xuống khỏi chỗ ngồi.

Tiếp Dẫn đợi đã lâu bên cạnh lập tức ngồi lên, giống như lão tăng nhập định, kiên quyết không nhường. "Đạo hữu nói cực phải, súc sinh lông lá có tư cách gì cùng ngồi với chúng ta?" Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn nhìn về phía Côn Bằng, mặt lộ vẻ bất thiện. "Ngươi!" Côn Bằng trong lòng phẫn nộ chí cực, hung hăng nhìn Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn một cái, lại nhìn Nguyên Thủy cao ngạo cùng Lão Tử, Thông Thiên bên cạnh, không thể không đem cơn giận này áp dưới đáy lòng.

Hắn bất quá chỉ có một người, sao đấu lại đối phương hai ba người?

Chương 19

Thế là, Côn Bằng đành phải tìm chỗ ngồi phía sau, lúc nhìn thấy lão hảo nhân Hồng Vân bên cạnh Trấn Nguyên Tử thì hừ lạnh một tiếng, sau đó ngồi xuống phía sau Đế Tuấn.

Lúc này, Hồng Vân cùng Côn Bằng không biết rằng, hai cái bồ đoàn màu tím bị huynh đệ Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đoạt đi kia chính là đại biểu cho cơ duyên. ...

Mấy chục năm vội vã trôi qua.

Khoảng cách thời gian Đạo Tổ Hồng Quân giảng đạo chỉ còn lại ba mươi năm, Tô Dự nhất định phải chạy tới Tử Tiêu Cung trước khi Hồng Quân giảng đạo, nếu không sẽ bỏ lỡ lần giảng đạo đầu tiên.

Chính lúc hắn chuẩn bị tế ra Hồng Mông Lượng Thiên Xích toàn lực đi đường, đột nhiên nhìn thấy phía trước mấy vạn dặm có một tòa tiên cung nguy nga cổ phác, hà quang vạn trượng, tràn ngập khí tức xa xăm.

Cửa chính tiên cung mở rộng, phía trên có ba chữ to cổ xưa: "Tử Tiêu Cung".

Tô Dự hít sâu một hơi, bình ổn tâm thần, vận dụng công pháp khôi phục thương thế bản thân, sau đó lại dùng một kiện Hậu thiên linh bảo bình thường huyễn hóa ra một bộ y phục kiểu Hán (Hán phục) thuần chính, phong cách an lạc, cổ sắc cổ hương.

Sau khi mặc xong, hắn chuẩn bị tiến vào Tử Tiêu Cung.

Ngay tại giờ khắc này, trong đầu Tô Dự vang lên thanh âm thanh thúy của hệ thống. "Đinh!

Chúc mừng chủ nhân, thành công phát động cơ duyên nhiệm vụ:

Yêu cầu chủ nhân thuận lợi tiến vào Tử Tiêu Cung, trở thành một trong ba ngàn khách trước cửa Tử Tiêu!

Nhiệm vụ khen thưởng: Không biết!

Nhiệm vụ thất bại: Không trừng phạt!" Nghe hệ thống ban bố nhiệm vụ, Tô Dự trong lòng rõ ràng, Tử Tiêu Cung chỉ có thể chứa ba ngàn người nghe đạo, phù hợp với số của ba ngàn đại đạo, đây là thiên định.

Tô Dự là một người xuyên việt, bởi vì tồn tại từ thời Bàn Cổ đại thần khai thiên, thân phận đã sớm được Thiên Đạo tán thành.

Nhưng bây giờ hắn tiến vào Tử Tiêu Cung, trở thành một trong ba ngàn khách, chính là cướp đi danh ngạch của người vốn dĩ được khâm định.

Cho nên, lần này muốn thuận lợi tiến vào Tử Tiêu Cung nghe Hồng Quân giảng đạo, nhất định phải đi vào trước người cuối cùng!

Chính lúc Tô Dự toàn lực thôi động thần thông, chuẩn bị tiếp cận Tử Tiêu Cung thì một đạo thanh âm âm chí ngoan lạt nổ vang bên tai. "Tiểu tử, cư nhiên dám cướp đi cơ duyên của lão tổ, đi chết đi!

Hưu!" Khoảnh khắc gian, một đạo thần mang màu lam nhạt xé rách hư không, trực tiếp tập sát về phía lưng Tô Dự. "Ông!" Trong nháy mắt, Tô Dự tế ra phòng ngự chí bảo Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên.

Tại nơi Hỗn Độn thâm sâu vô cùng hung hiểm bị người tập sát, nhất định phải động dụng phòng ngự pháp bảo.

Bằng không nếu ẩm hận ở đây thì quá thiệt thòi! "Dám đánh lén ta?

Muốn chết!" Tô Dự chân đạp Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, xoay người nhìn lại, thấy một tu luyện giả đầu ưng thân người

đang toàn lực thôi động linh bảo, tản ra khí tức kinh người.

Đại La Kim Tiên sơ kỳ!

Kẻ này chính là con hắc ưng đệ nhất thiên địa sơ khai, xưng là Hắc Ưng Lão Tổ. "Ha ha, tiểu tử, không ngờ ngươi lại có phòng ngự chí bảo như thế, hiện tại ngươi càng phải chết!" Hắc Ưng Lão Tổ nhìn Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên dưới chân Tô Dự, đôi mắt ưng âm chí hiện lên một tia tham lam, sau đó thôi động bạn sinh linh bảo trong tay, bắt đầu điên cuồng tập sát về phía Tô Dự.

Nếu Tô Dự là một Đại La Kim Tiên, Hắc Ưng Lão Tổ còn không dám ra tay với hắn, nhưng đối phương chỉ là một Thái Ất Kim Tiên trung kỳ, trong mắt hắn, người này quả thực chính là một con sâu cái kiến!

Bởi vậy, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên trong tay Tô Dự, hắn chí tại tất đắc! "Hưu!

Hưu!" Trong nháy mắt, pháp trượng trong tay Hắc Ưng Lão Tổ mang theo khí tức kinh người vô cùng, muốn triệt để giảo sát Tô Dự. "Ông!" Tô Dự trong nháy mắt tế ra Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay, chiến ý trong cơ thể điên cuồng bạo trướng, trong nháy mắt giống như một tôn Chiến Thần lâm thế. "Đây là...

Hậu thiên công đức chí bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong truyền thuyết?" Khi Hắc Ưng Lão Tổ nhìn thấy cây thước kim hoàng sắc trong tay Tô Dự, kinh ngạc đến mức trợn mắt há hốc mồm.

Không ngờ tới, trong tay Tô Dự ngoại trừ phòng ngự chí bảo Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên ra, còn có một kiện Hậu thiên công đức chí bảo sát phạt đệ nhất!

Cơ duyên này cũng quá khủng bố rồi?

Trong nháy mắt, Hắc Ưng Lão Tổ muốn đào tẩu.

Bởi vì trong lòng hắn rõ ràng, uy lực của Hậu thiên công đức chí bảo căn bản không phải thứ hắn có thể ngăn cản, dù cho có trung phẩm Tiên thiên linh bảo Cụ Phong Pháp Trượng cũng vô dụng. "Chạy?

Đã muộn!" Tô Dự cảm giác được ý niệm của Hắc Ưng Lão Tổ, cười lạnh một tiếng, toàn lực thôi động Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay, hung hăng phách sát về phía hắn! "Oanh long long!" Hỗn Độn Cương Phong vốn dĩ khủng bố trực tiếp bị năng lượng chí cường giảo thành hư vô, cả phương Hỗn Độn thiên khung đều đang run rẩy. "Tha mạng a!" Hắc Ưng Lão Tổ đối mặt với Hồng Mông Lượng Thiên Xích vô cùng khủng bố kia, phát ra một tiếng cầu xin tha thứ, sau đó trong nháy mắt bị đánh thành tro bụi. "Ông!" Một đạo chân linh thảm bạch phiêu đãng bay ra. "Sát!" Không đợi Hắc Ưng Lão Tổ trọng tụ chân thân, Tô Dự trực tiếp lần nữa thôi động Hồng Mông Lượng Thiên Xích, hung hăng phách sát về phía chân linh của hắn! "Oanh long long!" Một khắc sau, chân linh của Hắc Ưng Lão Tổ trực tiếp bị Tô Dự triệt để đánh thành bột mịn! "Đinh!

Chúc mừng chủ nhân, thành công hoàn thành nhiệm vụ, khen thưởng như sau: Địa chỉ tin tức của mảnh vỡ ngọc phiến chứa Không gian pháp tắc đại đạo.

Cơ duyên điểm: 20000 điểm!" Nghe thanh âm khen thưởng của hệ thống, Tô Dự rốt cuộc xác định Hắc Ưng Lão Tổ này đã bị triệt để gạt bỏ!

Hiện giờ, hắn trải qua đại chiến cùng Đông Vương Công, chiến lực tăng lên gấp mấy lần, diệt sát một cao thủ Đại La Kim Tiên sơ kỳ cũng là dễ như trở bàn tay.

Chương 20

Đương nhiên, việc này cũng có liên quan đến hoàn cảnh nơi thâm sâu Hỗn Độn.

Nơi này nguy cơ trùng trùng, dù là Đại La Kim Tiên đã nhảy ra khỏi Vận Mệnh Trường Hà cũng có nguy hiểm vẫn lạc, bởi vậy Hắc Ưng Lão Tổ dù có thủ đoạn đào mệnh giống Đông Vương Công cũng không dám tùy ý sử dụng. "Hô!" Tô Dự thở dài một hơi trọc khí, sau đó tín bộ bay về phía Tử Tiêu Cung.

Sau khi Tô Dự tiến vào Tử Tiêu Cung, trong nháy mắt cảm giác được Hỗn Độn linh lực vô cùng nồng đậm tinh thuần, làm cho «Cửu Chuyển Huyền Công» trong cơ thể đều bắt đầu gia tốc tự động vận chuyển.

Tử Tiêu Cung không hổ là đạo trường của Đạo Tổ Hồng Quân, quả thực là động thiên phúc địa đỉnh cấp nhất Hồng Hoang, thậm chí còn có các loại công hiệu thần dị.

Khi Tô Dự tiến vào đại điện, vô số ánh mắt đều tề xoát xoát nhìn về phía hắn.

Khi vô số đại năng trong Tử Tiêu Cung nhìn thấy cách ăn mặc của Tô Dự, trong mắt không khỏi lộ ra một tia ngạc nhiên, các cao thủ nữ tính thậm chí lộ ra một tia kinh diễm.

Hồng Hoang thế giới hiện nay, Thiên Đạo phân âm dương, tu sĩ hóa hình phân nam nữ, nhưng bọn họ căn bản không thèm để ý đến ăn mặc ngoại biểu, đại bộ phận đều tùy ý dùng pháp bảo huyễn hóa ra một bộ đạo bào rộng thùng thình.

Hán phục trên người Tô Dự chính là tinh hoa do vô số người thời sau tổng kết ra, mặc ở trên người, đem khí chất bản thân hoàn mỹ bày

ra.

Phong lưu tuấn dật, anh vũ bất phàm!

Làm cho người ta vừa thấy liền cảm thấy hai mắt tỏa sáng.

Các tu sĩ trong Tử Tiêu Cung đều quyết định, chờ nghe đạo kết thúc, cũng dùng pháp bảo huyễn hóa một bộ Hán phục như vậy.

Dù sao tất cả sinh linh đối với sự thưởng thức cái đẹp đều nhất trí.

Lúc này, một số tu sĩ nóng vội sau khi nhìn thấy Hán phục của Tô Dự, trực tiếp động dụng thần thông, đem pháp bảo trên người huyễn hóa thành Hán phục.

Chỉ tiếc là, bọn họ mặc Hán phục lại có loại ý vị "mộc hầu nhi quan" (khỉ đội mũ người), hoàn toàn không có loại khí chất mà Tô Dự tản mát ra.

Hứa nhiều nữ tính đại năng nhìn thấy một màn này, không khỏi lần nữa thật sâu nhìn Tô Dự một cái. ...

Tô Dự thấy trắc biên duyên trong đại điện chỉ còn lại một cái bồ đoàn cuối cùng, liền đi thẳng tới ngồi xuống.

Vừa rồi thông qua thần thức quan sát, sáu cái bồ đoàn màu tím đã bị bọn người Tam Thanh chiếm cứ, đại biểu cho cơ duyên thành thánh ngày sau nãi là Thiên Đạo chú định, Tô Dự đi tranh đoạt cũng chú định sẽ phí công nhọc sức, không chừng sẽ còn bị Thiên Đạo trừng phạt.

Bởi vậy, Tô Dự tự nhiên sẽ không nghịch thiên mà đi. "Bần đạo Hậu Thổ, gặp qua đạo hữu!" Tô Dự vừa ngồi xuống, một nữ tử dung mạo quốc sắc thiên hương, khí chất phong hoa tuyệt đại, anh tư táp sảng ngồi ở vị trí phía trước xoay người mỉm cười gật đầu ra hiệu với hắn.

Tổ Vu Hậu Thổ?

Nghe Hậu Thổ tự báo danh hào, trong lòng Tô Dự chấn động, sau đó thật sâu nhìn nàng một cái, mỉm cười gật đầu đáp lại: "Bần đạo Tô Dự, gặp qua Hậu Thổ đạo hữu!" Giờ khắc này, trong nội tâm Tô Dự bỗng nhiên hiện lên một bóng hình xinh đẹp đã trần phong đã lâu, bởi vì đôi mắt đẹp thuần tịnh vô hạ kia của Hậu Thổ thật giống với bóng hình trong nội tâm hắn.

Người kia trong lòng...

Tô Dự hơi nắm chặt nắm đấm, ánh mắt càng thêm kiên nghị. "Tô Dự đạo hữu, bần đạo vừa thấy ngươi liền cảm thấy thân cận, xin hỏi ngươi có phải cũng do Phụ Thần tinh huyết thai nghén mà sinh?" Hậu Thổ cảm giác được biến hóa của Tô Dự, hai mắt hơi lộ ra một tia hiếu kỳ.

Thập Nhị Tổ Vu nãi là do tinh huyết Bàn Cổ đại thần sở hóa, không kính Thiên, không kính Địa, chỉ tôn Phụ Thần Bàn Cổ.

Hậu Thổ sau khi biết được Hồng Quân chứng đạo thành thánh, ở Tử Tiêu Cung khai đàn giảng đạo, liền mời mười một vị Tổ Vu khác, nại hà các Tổ Vu kia vô cùng cao ngạo, trừ Phụ Thần Bàn Cổ đại thần ra thì căn bản không đem Hồng Quân - vị đệ nhất Thánh nhân sau khai thiên này để vào mắt, bởi vậy tự nhiên sẽ không đi tới nghe đạo.

Khi Tô Dự tiến vào Tử Tiêu Cung, Hậu Thổ cảm thấy khí tức trên người hắn phi thường thân thiết, bởi vậy chủ động kết giao bắt chuyện.

Nghe lời Hậu Thổ nói, Tô Dự cũng minh bạch vì sao đối phương lại lộ ra ý thân cận với mình, bèn khẽ lắc đầu: "Bần đạo cũng không phải do tinh huyết Bàn Cổ đại thần sở hóa!" "A!" Hậu Thổ khẽ gật đầu, nội tâm lại càng thêm hiếu kỳ.

Không phải tinh huyết Phụ Thần sở hóa, vì sao có thể làm cho nàng cảm thấy thân cận như vậy?

Kỳ thật nàng đâu biết, Tô Dự tại trước khi Bàn Cổ đại thần khai thiên đã tồn tại, bằng vào cơ duyên lấy được hai giọt huyết dịch của Bàn Cổ đại thần, căn cơ bản thân bị Bàn Cổ đại thần huyết dịch cải tạo, Hậu Thổ thân là người do tinh huyết Bàn Cổ đại thần thai nghén, cảm thấy thân cận cũng là đương nhiên.

Cùng Hậu Thổ hàn huyên một phen, Tô Dự đột nhiên cảm thụ được ba ánh mắt bất thiện.

Trong đó một đạo, chính là Đông Vương Công đã cùng hắn kết hạ sinh tử đại cừu.

Hai đạo còn lại thì là Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất cả người tản ra hoàng giả chi khí.

Tô Dự hơi có chút nghi lự, mình chưa từng cùng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất chiếu diện, sao lại có cừu oán?

Rất nhanh, hắn trong lòng thôi diễn một phen, liền minh bạch nguyên do trong đó.

Nguyên lai Hắc Ưng Lão Tổ hắn vừa mới diệt sát chính là nhóm cao thủ đầu tiên mà bọn họ lôi kéo, Hắc Ưng Lão Tổ trước khi chết từng đưa tin cho bọn họ, cầu bọn họ hỗ trợ phục cừu.

Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất biết được tâm phúc ỷ trọng bị Tô Dự giết, sao có thể dễ dàng bỏ qua?

Tô Dự nhàn nhạt nhìn bọn hắn một cái, trong lòng càng phát ra cảnh giác.

Bằng vào thực lực hiện giờ của hắn, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất dù cho liên thủ, hắn cũng có thủ đoạn bảo mệnh, bất quá hai người này dù sao cũng là Thiên mệnh chi chủ của lượng kiếp tiếp

theo, tương lai thành tựu phi phàm.

Nếu hắn không mau chóng tăng thực lực lên, tương lai sẽ không phải là đối thủ của bọn họ.

Bởi vậy, Tô Dự quyết định chờ nghe đạo kết thúc, trước tiên đi lấy mảnh vỡ ngọc phiến chứa Không gian pháp tắc đại đạo kia tới tay, tăng cường thực lực.

Nếu đợi lấy được Hỗn Độn Châu, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất có mạnh hơn nữa, nếu dám trêu chọc hắn, hắn nhất định sẽ giáo huấn cho bọn họ biết thế nào là hối hận!

Hiện giờ, khoảng cách giảng đạo còn có vài năm, Tô Dự biết Hồng Quân giảng đạo, nếu ngồi ở phía trước nghe đạo thì hiệu quả sẽ càng tốt hơn.

Thế là, hắn chào hỏi với Hậu Thổ một tiếng, trực tiếp đem bồ đoàn mình đang ngồi cầm lên, đi về phía trước. "Tô Dự muốn làm gì?" Tất cả mọi người đều nhìn Tô Dự, trong đầu hiếu kỳ không thôi.

Khi Tô Dự mang theo bồ đoàn đi vào phía trước nhất, nhìn thoáng qua Tiếp Dẫn mặt lộ vẻ tật khổ cùng Chuẩn Đề bên cạnh, trực tiếp đem bồ đoàn đặt ở phía trước bọn họ, thuận thế ngồi xuống.

Nguyên bản sáu người Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề là hàng thứ nhất, nhưng sau thao tác này của Tô Dự, một mình hắn thành hàng thứ nhất! "Còn có thể như vậy?" Tất cả mọi người đều bị thao tác của Tô Dự làm cho kinh ngạc đến ngây người!

Chương 21

...

Tất cả mọi người đều không ngờ tới, Tô Dự cư nhiên dám ở đạo trường của Thánh nhân gây sự, chẳng lẽ không sợ Đạo Tổ quái tội sao?

Lúc này giờ khắc này, bọn người Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề vốn đang nhắm mắt tu luyện nhao nhao mở hai mắt ra, đánh giá bóng lưng Tô Dự.

Lúc này, kẻ buồn bực nhất không ai khác ngoài Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn.

Vốn tưởng rằng cướp được bồ đoàn màu tím ở hàng đầu tiên thì sẽ cách Đạo Tổ gần hơn, cơ duyên thu hoạch cũng lớn hơn.

Nhưng ai ngờ Tô Dự cư nhiên dám phá hư bố trí đạo trường Thánh nhân, trực tiếp bưng cái bồ đoàn bình thường nhất đặt ở phía trước?

Đây không phải rõ ràng muốn cướp đi cơ duyên thuộc về bọn họ sao?

Bởi vậy, Chuẩn Đề nội tâm không thể nhịn được nữa: "Tô Dự đạo hữu, ngươi chặn đường sư huynh đệ chúng ta, mời trở lại chỗ cũ đi!" Vừa rồi Tô Dự cùng Hậu Thổ nói chuyện, tất cả mọi người đều đã biết tên hắn.

Nghe lời Chuẩn Đề nói, Tô Dự quay đầu, trên mặt lộ ra nụ cười nhàn nhạt: "Chuẩn Đề đạo hữu, vậy sư huynh đệ các ngươi chặn đường mấy vị đạo hữu phía sau, vì sao lại không rời đi chứ?" Nghe lời Tô Dự nói, rất nhiều người hội ý cười một tiếng.

Sự vô sỉ của Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn trước đó bọn họ đều đã kiến thức, hiện giờ Tô Dự đứng ra làm bọn hắn khó chịu, tự nhiên mọi người cũng vui lòng xem kịch vui.

Chính lúc Chuẩn Đề chuẩn bị cùng Tô Dự giao thiệp một phen, Tiếp Dẫn mặt lộ vẻ tật khổ ngăn cản hắn: "Sư đệ, hiện giờ Đạo Tổ sắp bắt đầu giảng đạo, chúng ta kiên nhẫn chờ đợi, hết thảy mọi chuyện tự nhiên do Đạo Tổ làm chủ!" "Hừ, sư huynh!" Chuẩn Đề nhìn Tô Dự một cái, trong lòng phẫn hận, tiếp tục nhắm mắt tu luyện. ... "Bần đạo Lão Tử, gặp qua Tô Dự đạo hữu!" Lão Tử thấy trên người Tô Dự tản ra khí tức quen thuộc, tu vi của hắn bất quá chỉ là Thái Ất Kim Tiên mà cư nhiên vượt qua trọng trọng nguy cơ đi tới Hỗn Độn thâm sâu, trong nội tâm không khỏi sinh ra ý kết giao.

Dù sao bản thân là nguyên thần Bàn Cổ đại thần sở hóa, Tô Dự lại được tiên huyết Bàn Cổ đại thần thối luyện căn cơ, cảm giác một tia quen thuộc cũng là đương nhiên.

Tam Thanh cùng Thập Nhị Tổ Vu cảm giác càng thêm thân cận, bất quá song phương vẫn luôn tranh giành Bàn Cổ chính thống, cho nên quan hệ giao ác. "Bần đạo Nguyên Thủy, gặp qua Tô Dự đạo hữu!" "Bần đạo Thông Thiên, gặp qua Tô Dự đạo hữu!" Nguyên Thủy cùng Thông Thiên thấy đại huynh đều chủ động cùng Tô Dự kết giao, bởi vậy buông xuống cao ngạo nội tâm, nhao nhao hướng Tô Dự chào hỏi. "Tô Dự gặp qua ba vị đạo hữu!" Thái Thanh Lão Tử, tóc bạc đồng nhan, khí chất tiên khí mờ mịt.

Ngọc Thanh Nguyên Thủy, ổn trọng nội liễm, khí chất cao ngạo lạnh lùng.

Thượng Thanh Thông Thiên, tuổi trẻ tuấn dật, khí chất sái thoát bất kham.

Tam Thanh hiện ra ba loại hình tượng già, trung, thanh, nãi là

nguyên thần Bàn Cổ đại thần sở hóa, căn nguyên tại Hồng Hoang thế giới có thể xưng đỉnh cấp.

Hiện giờ ba người chủ động hướng hắn chào hỏi, Tô Dự tự nhiên cũng sẽ kết giao một phen.

Hàn huyên một phen xong, lúc này hai đồng tử phấn điêu ngọc trác đi ra, chính là hai vị môn đồng dưới trướng Hồng Quân là Hạo Thiên và Dao Trì, những người sau này sẽ trở thành Thiên Đế cùng Vương Mẫu.

Khi hai người bọn họ nhìn thấy Tô Dự một mình ngồi một hàng, không khỏi ngẩn người, đang định khuyên bảo một phen thì đại môn Tử Tiêu Cung tự động đóng lại. "Chư vị xin chớ ồn ào, lão gia giảng đạo sắp bắt đầu, mời chư vị chuẩn bị sẵn sàng." Tất cả mọi người nghe đồng tử nói xong, từng người một nghiêm mặt, làm ra bộ dáng cung kính. "Bá!" Đúng lúc này, một trung niên nhân gầy gò xuất hiện ở trên đại điện, không nhận thấy được một tia khí tức nào, giống như một người bình thường.

Tất cả mọi người trong lòng kinh hãi, tề tề khom người hành lễ. "Bái kiến Đạo Tổ!" "Bái kiến Thánh nhân!" Tô Dự thì ôm quyền khom người: "Gặp qua Đạo Tổ!" Trong nháy mắt, ánh mắt Hồng Quân rơi vào trên người hắn, giống như làm cho Tô Dự không chỗ che giấu. "Không cần đa lễ!" Hồng Quân thản nhiên phất tay, để đám người ngồi xuống, ánh mắt của hắn từ đầu đến cuối nhìn chằm chằm Tô Dự.

Kỳ thật tại lúc Tô Dự chém giết Hắc Ưng Lão Tổ trước cửa Tử Tiêu Cung, Hồng Quân đã chú ý tới hắn.

Hiện giờ, Tô Dự cư nhiên dám phá hư bố cục của hắn, trực tiếp cầm bồ đoàn bình thường ngồi ở hàng đầu tiên, biến số bực này, Hồng Quân tự nhiên muốn thôi diễn một phen.

Đám đông đại năng trong Tử Tiêu Cung thấy Đạo Tổ Hồng Quân nhìn Tô Dự, bọn người Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất nội tâm thầm mong đợi, hi vọng Thánh nhân có thể cho Tô Dự một bài học, tốt nhất lệnh cho hắn hôi phi yên diệt!

Nhưng tiếp đó, lời nói của Hồng Quân lại làm cho tất cả mọi người tại tràng rung động không thôi. "Tô Dự đạo hữu, bồ đoàn dưới trướng quá keo kiệt, bần đạo đổi cho ngươi một cái khác đi!" Chỉ thấy Hồng Quân động một cái ý niệm, bồ đoàn bình thường vốn có liền đổi thành một cái màu tím đậm, nhìn qua so với đám người Tam Thanh còn muốn tươi đẹp hơn. "Chuyện gì xảy ra?" Chuẩn Đề không nghĩ tới Đạo Tổ Hồng Quân chẳng những không trừng phạt Tô Dự, ngược lại còn cho hắn một cái bồ đoàn phẩm tương tốt hơn.

Vì sao?

Tam Thanh cùng ba ngàn khách trong Tử Tiêu Cung, tất cả mọi người nội tâm đều rung động không thôi, bởi vì Đạo Tổ Hồng Quân cư nhiên xưng hô Tô Dự là đạo hữu?

Thánh nhân chi hạ giai lâu nghĩ.

Thân là Thánh nhân cao cao tại thượng, sao có thể cùng một sinh linh bình thường bình bối luận giao?

Chuyện này cũng quá bất khả tư nghị đi?

Đợi suy nghĩ kỹ càng một phen, nội tâm bọn hắn không khỏi toát ra một ý nghĩ.

Hiển nhiên, căn nguyên của Tô Dự này không tầm thường, nếu không thì dựa vào cái gì để Đạo Tổ Hồng Quân đối đãi như thế?

Hồng Quân vốn thấy Tô Dự làm loạn bố cục, làm cho lần giảng đạo này thêm một phần biến số, nội tâm muốn trừng phạt một phen để hắn biết Thánh nhân chi uy.

Nhưng khi mượn nhờ Thiên Đạo chi lực thôi diễn biến số lần này, cư nhiên thôi diễn ra Tô Dự tồn tại từ trước khi Bàn Cổ đại thần khai thiên, làm cho nội tâm hắn có chút rung động.

Phải biết, sinh linh tồn tại trước khai thiên bình thường đều là Hỗn Độn Ma Thần.

Bản thân hắn cũng là một tôn Hỗn Độn Ma Viên, bởi vì chân thân bị Bàn Cổ đại thần giết chết, tàn lưu một tia chân linh y phụ trên một con khúc thiện (giun dế).

Sau khi Hồng Hoang thế giới khai tịch, Hồng Quân rất nhanh hóa hình, lại có một tia chân linh bản nguyên, rất nhanh trở thành cao thủ có số má tại Hồng Hoang.

Về sau Long Hán đại kiếp, cùng Ma Chủ La Hầu tranh đạo, trả giá thảm trọng, rốt cuộc thắng được trận đại chiến kia, sau đó mượn nhờ khí vận, nhất cử chứng đạo đột phá. "Đã Tô Dự cùng ta cùng thuộc Hỗn Độn Ma Thần, vì sao đến nay tu vi lại thấp như vậy?" Trong đầu Hồng Quân lóe lên một ý niệm, vì thế dâng lên một tia tâm tư chiếu cố.

Bởi vì không chừng tại vô số nguyên hội trước, bọn họ từng là hảo hữu nâng đỡ lẫn nhau thì sao! ...

Chương 22

Tô Dự cũng không nghĩ tới Hồng Quân cư nhiên đối với hắn thái độ hòa thiện như thế, nhìn ánh mắt thân cận kia, trong lòng hắn nháy mắt minh bạch suy nghĩ của đối phương. "Nguyên lai là coi ta thành bạn cũ!" Vì thế, Tô Dự không chút khách khí ngồi xuống bồ đoàn màu tím đậm, trở thành người duy nhất ngồi một hàng riêng biệt trong đại điện, có thể nói là thập phần chú mục.

Sau khi ngồi xuống, Tô Dự cảm giác được một loại cảm thụ như có thể tẩy địch chân linh, làm cho người ta có thể cấp tốc tiến vào trạng thái đốn ngộ. "Quả nhiên, bồ đoàn màu tím phi đồng nhất bàn!" Tô Dự có chút may mắn, may mắn mình hiểu được phải tranh, bằng không thì làm sao có thể đạt được cơ duyên như vậy? "Từ nay về sau, mỗi lần giảng đạo chỗ ngồi cứ an bài như thế này, không được sửa đổi, càng không được tự tiện tranh đoạt!" Khi Hồng Quân nói xong câu đó, Côn Bằng trước đây một mực phẫn hận bất bình liền biết, muốn cướp lại chỗ ngồi thuộc về mình là tuyệt không có khả năng.

Lúc này, Hồng Quân đột nhiên nhíu mày, sau đó chậm rãi mở miệng: "Pháp bất truyền Lục Nhĩ!" "Oanh!" Khi câu nói bình tĩnh của Hồng Quân rơi xuống, tại một chỗ trong dãy núi nơi Hồng Hoang đại địa, một con khỉ thống khổ lăn lộn đầy đất, đôi mắt vốn linh động vô cùng biến đến vẫn đục không thôi.

Tô Dự sau khi nghe được câu này của Hồng Quân, liền biết Lục Nhĩ Mỹ Hầu muốn dựa vào thiên phú thần thông nghe lén Hồng Quân giảng đạo, ngay lập tức bị Hồng Quân phát giác.

Đối với sự mạo phạm của Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Hồng Quân cũng không quá để trong lòng, chỉ nho nhỏ trừng phạt một phen.

Bằng không, Thánh nhân chi ngôn khoảnh khắc gian có thể đem hắn triệt để gạt bỏ!

Tất cả đại năng trong Tử Tiêu Cung nghe xong câu này của Hồng Quân, nội tâm hiếu kỳ, bất quá đều không dám hỏi thăm, chỉ đành đem câu nói này để ở trong lòng.

Hồng Quân cao tọa trên tường vân, nhìn ba ngàn đại năng trong Tử Tiêu Cung: "Các ngươi có thể đi tới Tử Tiêu Cung, đều là người có đại nghị lực, đại cơ duyên.

Hiện tại ngô thụ Thiên Đạo ý chí khai đàn giảng đạo, tạo phúc Hồng Hoang chúng sinh, các ngươi hãy lắng nghe cho kỹ, hi vọng các ngươi có thể có chỗ thu hoạch, tranh thủ sớm ngày chứng đạo!" Hồng Quân nói xong, Vô Cực Quan trên đầu hắn đột nhiên hiện ra một đoàn khánh vân màu tím, tản mát ra từng cỗ huyền ảo chi quang chậm rãi tuôn ra, tựa Hỗn Độn, tựa Hồng Mông, lại giống Thiên Đạo chí lý, huyền diệu khó giải thích!

Trên khánh vân màu tím, có một đóa tử liên vô cùng thần dị, dựng dục một đoàn Hỗn Độn chi quang nhu hòa.

Hỗn Độn chi quang mông lung, một vầng ngọc điệp tinh oánh dịch thấu ở trong đó tản ra ức vạn đạo thần mang.

Vầng ngọc điệp tinh oánh dịch thấu này chỉ có hơn một nửa, lộ ra có chút tàn khuyết, nhưng thần mang tản ra lại làm cho tất cả đại năng trong toàn bộ Tử Tiêu Cung đều rung động.

Đại đạo chi uẩn!

Nếu có thể đạt được một tia đại đạo chi uẩn, ngày sau muốn chứng đạo thành thánh, e rằng không còn là mộng nữa chứ? "Tạo Hóa Ngọc Điệp?" Tô Dự nhìn ngọc điệp trên đầu Hồng Quân, nháy mắt minh bạch lai lịch kiện chí bảo này.

Nhìn thần mang đạo uẩn mà Tạo Hóa Ngọc Điệp tản mát ra, hắn có thể sơ bộ hiểu rõ Hỗn Độn chí bảo khủng bố cỡ nào.

Đây mới chỉ là một kiện Hỗn Độn chí bảo tàn phá mà thôi, nếu đạt được Hỗn Độn chí bảo hoàn chỉnh là Hỗn Độn Châu, lại nên có công hiệu nghịch thiên bực nào?

Đối với việc này, Tô Dự nội tâm chờ mong vô cùng! "Thiên địa sơ khai chi tiền, hữu vật hỗn thành, tiên thiên địa sinh.

Tịch hề liêu hề, độc lập bất cải, chu hành bất đãi, khả dĩ vi thiên hạ mẫu..." Hồng Quân vừa mở miệng, 'Đạo' vận quang vựng ngàn vạn điều, chui vào trên đỉnh đầu tất cả mọi người trong Tử Tiêu Cung, mọi người đều không tự chủ được nhắm hai mắt lại, linh thính đạo âm. "Ngô bất tri kỳ danh, cường tự chi viết Đạo, cường vi chi danh viết Đại.

Đại viết thệ, thệ viết viễn, viễn viết phản..." Theo Hồng Quân tiếp tục giảng đạo, cả người Tô Dự lâm vào một loại cảnh giới huyền diệu khó giải thích, chân linh của cả người hắn phảng phất đều đang vui sướng hò hét. «Cửu Chuyển Huyền Công» điên cuồng vận chuyển, tựa hồ muốn xung phá hết thảy gông cùm xiềng xích, đột phá cảnh giới mới.

Nhưng Tô Dự tu luyện vẫn luôn theo quán tính toàn lực thối luyện căn cơ bản thân, bởi vậy nguồn năng lượng khủng bố kia lại phối hợp nguyên tố Sức mạnh pháp tắc trong cơ thể, điên cuồng thối luyện căn cơ của hắn.

Các đại năng khác trong Tử Tiêu Cung, có người hoan khánh cổ vũ, có người ngưng thần trầm tư, có người hô to thống khổ, có người điên cuồng cười to, thế gian thiên kỳ bách thái, không thiếu cái lạ! ...

Thoáng một cái, hơn hai ngàn năm thời gian du du trôi qua.

Lần thứ nhất Hồng Quân giảng đạo, giảng chính là tu luyện chi đạo, từ Địa Tiên đến Đại La, đều vô cùng tường tận.

Từ sau Long Hán đại kiếp, cao thủ Hồng Hoang tử thương hầu như không còn, trừ rải rác vài người, Đại La Kim Tiên chính là đại năng đỉnh cấp nhất.

Tất cả mọi người tại tràng, hầu như mỗi người đều có truyền thừa riêng, nhưng truyền thừa của mỗi người đều là bế môn tạo xa, phương thức tu luyện, công pháp, hầu như đều có hà tỳ.

Sau khi nghe nội dung Đạo Tổ giảng đạo, mỗi một người đều có thu hoạch to lớn, bọn hắn trong khoảng thời gian ngắn tự động cải lương phương thức tu luyện, công pháp của bản thân, bởi vậy thuận lợi đột phá cảnh giới mới.

Đương nhiên, bởi vì Hồng Quân lần này giảng đạo không có giảng Chuẩn Thánh chi đạo, cho nên tu vi cao nhất của tất cả mọi người hiện trường cũng không vượt qua Đại La Kim Tiên viên mãn cảnh giới.

Người ngồi ở phía trước nhất, thu hoạch nhiều nhất.

Tô Dự phát hiện, ngồi ở bồ đoàn màu tím có thể hấp thu càng nhiều 'Đạo' vận, làm cho hắn có thể càng nhanh, càng tinh tế thể hội cảm ngộ nội dung Hồng Quân giảng.

Ba ngàn năm thời gian du du.

Khi Hồng Quân giảng xong câu cuối cùng, Tạo Hóa Ngọc Điệp trên đỉnh đầu tự động chui vào trong cơ thể hắn, quang mang sung mãn đại đạo áo nghĩa vốn có cũng bắt đầu dần dần tiêu tán.

Các đại năng nhao nhao từ trong đốn ngộ tỉnh lại, có rất nhiều tinh yếu không có lý giải thấu triệt, vì thế nhao nhao mở miệng khẩn cầu. "Khẩn thỉnh lão sư giảng lại một đoạn!" "Khẩn cầu Đạo Tổ lại vì đệ

tử giải hoặc!" Trong những người này, đại bộ phận đều là ngồi ở phía sau, bởi vì Hồng Quân giảng đạo, càng về phía trước thì càng có thể đạt được nhiều 'Đạo' vận.

Hào không nghi ngờ, lần này thu hoạch lớn nhất, tự nhiên là Tô Dự.

Hắn chẳng những đem tất cả nội dung Hồng Quân giảng đạo hoàn toàn lĩnh ngộ, lại còn kết hợp tu luyện «Cửu Chuyển Huyền Công», «Tạo Hóa Chân Kinh», sáng tạo ra phương thức tu luyện thích hợp nhất với mình!

Tìm được phương thức tu luyện thích hợp nhất, Tô Dự chẳng những có thể tăng lên tốc độ tu luyện, càng có thể đem căn cơ của mình thối luyện đến đẳng cấp cao hơn!

Điểm này, chính là thu hoạch lớn nhất của Tô Dự chuyến này!

Khi Tô Dự mở hai mắt ra, mặt lộ một tia hân hoan, nhìn không ít đại năng tại tràng hướng Hồng Quân khẩn cầu tiếp tục giải hoặc, nụ cười trên mặt hắn càng ngày càng rõ ràng.

Nếu hắn không tranh, để chỗ ngồi đặt sau Chuẩn Đề Tiếp Dẫn, e rằng cũng sẽ giống như bọn họ, đối với nội dung lần này giảng đạo không cách nào hoàn toàn lĩnh ngộ a?

Tại Hồng Hoang, tranh chính là phương thức tu luyện tốt nhất!

Tranh cơ duyên, tranh khí vận!

Nếu vẫn luôn cẩn thận từng li từng tí, điệu thấp vô vi, tương lai có thể có thành tựu gì?

Chương 23

Giờ khắc này, tâm tính Tô Dự phát sinh thuế biến, tinh khí thần cả người trở nên càng thêm cường đại lăng lệ!

Hồng Quân phát giác được biến hóa của Tô Dự, không khỏi lộ ra thần sắc tán thưởng, sau đó nhìn về phía những cao thủ đang tiếp tục khẩn cầu kia, chậm rãi mở miệng: "Các ngươi chớ nói cầu nữa, hết thảy đều có định số!" Nghe lời Hồng Quân nói, đông đảo đại năng trong Tử Tiêu Cung thất vọng không thôi.

Lúc này, Hậu Thổ phong hoa tuyệt đại đứng lên, cung kính hành lễ: "Dám hỏi Đạo Tổ, Vu tộc chúng ta không tu nguyên thần, có pháp chứng đạo thành thánh hay không?" Ba ngàn năm qua, Hậu Thổ nghe Hồng Quân giảng đạo, hoàn toàn không hiểu, bởi vậy không thể không lên tiếng hỏi thăm.

Dù sao chỉ có chứng đạo thành thánh mới có thể trở thành tồn tại vĩnh thế bất diệt, lịch vạn kiếp bất diệt!

Hồng Quân nghe vấn đề của Hậu Thổ, nhìn nàng một cái, sau đó thản nhiên mở miệng: "Nhữ ngày sau tự có duyên pháp!" Hồng Quân cũng không có trực tiếp trả lời vấn đề của Hậu Thổ, nói xong, hắn nhàn nhạt phất tay: "Lần này giảng đạo ba ngàn năm, lần giảng đạo tiếp theo sẽ ở ba ngàn năm sau!" Đám người nghe pháp chỉ của Đạo Tổ, từng người không nói thêm gì nữa, nhao nhao khom người hành lễ: "Cung tống lão sư!", "Cung tống Đạo Tổ!"... "Thiện!" Hồng Quân khẽ gật đầu, thân ảnh trong nháy mắt biến mất ở đại điện. "Chư vị, hiện giờ lão gia giảng đạo kết thúc, Tử Tiêu Cung vào ba ngàn năm sau sẽ lại mở ra!" Tất cả mọi người nghe Dao Trì nói, từng người đứng dậy, đi ra Tử Tiêu Cung. ... "Huynh trưởng, hiện giờ giảng đạo

kết thúc, chúng ta có muốn báo thù cho Hắc Ưng hay không?" Đông Hoàng Thái Nhất thần thức truyền âm, trưng cầu ý kiến của Đế Tuấn.

Trước đó đã định xong, đợi Hồng Quân giảng đạo kết thúc sẽ diệt sát Tô Dự, nhưng từ thái độ của Hồng Quân đối với Tô Dự mà xem, hai huynh đệ không khỏi dâng lên một tia kiêng kị. "Nhị đệ, hiện giờ quan trọng nhất là liên lạc càng nhiều cao thủ gia nhập Yêu tộc chúng ta, cho nên chuyện phục cừu cho Hắc Ưng cứ hoãn một chút đã." "Đại huynh nói đúng, hiện giờ trước tiên đem Yêu tộc chúng ta phát triển lớn mạnh, không phạm vào vì một Hắc Ưng đã chết mà phức tạp thêm, người nghe đạo ở Tử Tiêu Cung hầu như đều là cao thủ cấp Đại La Kim Tiên, lôi kéo thêm một người, đối với Yêu tộc chúng ta ích lợi càng lớn!" "Không sai, chúng ta đi lôi kéo Phục Hy cùng Nữ Oa một phen trước đã!" Tô Dự tự nhiên không biết Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất bởi vì thái độ của Hồng Quân đối với hắn mà buông tha phục cừu, bất quá hắn cũng rõ ràng thiện ý của Hồng Quân đối với mình.

Bởi vậy, hắn nội tâm quyết định, tương lai nếu có cơ hội, định đương hoàn trả ân tình này của Hồng Quân! "Tô Dự đạo hữu, chúng ta cùng nhau về Hồng Hoang, thế nào?" Lão Tử mỉm cười nhìn Tô Dự, một bộ dạng mặt mũi hiền lành. "Thiện, y theo lời đạo hữu!" Tiếp đó, Tô Dự cùng Tam Thanh độn nhập Hỗn Độn, chuẩn bị bay về Hồng Hoang.

Hậu Thổ thấy bốn người bọn họ một nhóm, đành phải từ bỏ ý định mời Tô Dự đi Vu tộc bộ lạc tham quan.

Lần này Hồng Quân giảng đạo, người duy nhất không có bất kỳ thu hoạch gì, đương thuộc về Hậu Thổ.

Thân là Vu tộc Tổ Vu, bọn hắn không tu nguyên thần, căn bản nghe không hiểu nội dung Hồng Quân giảng đạo, bởi vậy nàng quyết

định lần sau Hồng Quân giảng đạo sẽ không tới nữa.

Tô Dự cùng Tam Thanh tại Hỗn Độn thâm sâu, vừa phi hành vừa nói chuyện.

Tam Thanh nhìn thấy thái độ của Hồng Quân với Tô Dự, biết Tô Dự căn nguyên bất phàm, chủ động sinh ra tâm tư kết giao.

Tô Dự cũng biết bọn họ vị tất tương lai thành thánh, tự nhiên cũng sẽ tạo quan hệ tốt, thuận tiện cho bố cục tương lai.

Bởi vậy, quan hệ giữa Tô Dự cùng Tam Thanh cũng càng ngày càng hòa hợp, miễn cưỡng có mấy phần hữu nghị.

Mấy chục năm sau.

Bốn người tại thâm sâu Hỗn Độn đột nhiên cảm giác được một cỗ Tiên thiên bảo khí ngút trời, chỉ thấy phía trước có một tôn Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên.

Toàn thân lưu quang dị thải, tản ra đạo vận kinh người.

Chính lúc Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên sắp phi độn vào trong Hỗn Độn, Lão Tử tâm tư điện chuyển, mở miệng hô: "Hoa hồng (Hồng hoa)!" Bá!

Trong nháy mắt, Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên - hồng hoa hóa thành Bàn Long Quải Trượng, tự động bay vào trong tay Lão Tử.

Lão Tử cảm giác được thanh Bàn Long Quải Trượng này nãi là đỉnh cấp cực phẩm Tiên thiên linh bảo, dù cho với tâm tính của hắn cũng nhịn không được lộ ra vẻ vui mừng. "Ngó sen trắng (Bạch ngẫu)!" Nguyên Thủy thấy đại huynh đạt được bảo bối do hồng hoa của Tạo Hóa Thanh Liên thành hình, cũng đi theo hô lên bạch ngẫu của Tạo Hóa Thanh Liên. "Hưu!" Chỉ thấy ngó sen của Tạo Hóa Thanh Liên hóa thành một kiện Ngọc Như Ý, tự động bay vào trong

tay Nguyên Thủy. "Ha ha!" Nguyên Thủy nắm Ngọc Như Ý - kiện đỉnh cấp Tiên thiên linh bảo này, sướng khoái cười to. "Lá sen xanh (Thanh hà diệp)!" Thông Thiên thấy hai huynh trưởng đều được bảo bối, tự nhiên cũng sẽ không bỏ lỡ.

Thế là, lá sen xanh của Tạo Hóa Thanh Liên hóa thành một thanh Thanh Bình Kiếm, tự động bay vào trong tay Thông Thiên. "Ha ha, bảo bối tốt!" Thông Thiên cảm giác được thanh Thanh Bình Kiếm này nãi là cực phẩm Tiên thiên linh bảo, cười phi thường vui vẻ.

Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên nãi là do một hạt sen thành thục của Hỗn Độn Thanh Liên sở hóa, nãi là chí bảo nhất đẳng, trong truyền văn, Bàn Cổ đại thần cũng là do Hỗn Độn Thanh Liên thai nghén mà sinh, có thể thấy được nó trân quý cỡ nào.

Tô Dự thấy một màn này, nội tâm không thể không tán thán phúc duyên của Tam Thanh.

Nội tâm hắn cũng không có hâm mộ cùng ghen ghét, bởi vì đây là phúc duyên Tam Thanh tất nhiên đạt được. "Hoa hồng, ngó sen trắng, lá sen xanh, Tam giáo nguyên bản thị nhất gia!" Câu nói này cũng không phải nói chơi, đây là cơ duyên trong mệnh chú định. "Chúc mừng ba vị đạo hữu!" Tô Dự mỉm cười chúc mừng, sau đó trực tiếp bay đến địa phương Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên vừa ở, đem thổ nhưỡng nơi rễ cây tồn tại thu lại.

Nếu không đoán sai, thổ nhưỡng nơi rễ cây Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên chính là Cửu Thiên Tức Nhưỡng đại danh đỉnh đỉnh hậu thế!

Cửu Thiên Tức Nhưỡng nãi là trọng bảo do Hỗn Độn thế giới sản sinh, có thể làm cho Hỗn Độn chí bảo như Hỗn Độn Thanh Liên cắm rễ, có thể thấy được trân quý cỡ nào.

Hậu thế Nữ Oa bằng vào công đức tạo nhân thành thánh, cũng

phải dùng Cửu Thiên Tức Nhưỡng tạo nhân mới được!

Bảo bối như vậy rơi vào trong tay Tô Dự, công dụng có thể lớn lắm, bởi vậy Tô Dự nội tâm cũng phi thường vui sướng.

Tam Thanh thấy Tô Dự lấy đi những nê thổ trân quý kia cũng không có bất kỳ bất mãn nào, bọn hắn đều được một kiện chí bảo như vậy, Tô Dự lấy đi một ít thổ nhưỡng thì lại có quan hệ gì?

Mấy chục năm sau.

Bốn người rốt cuộc bay ra khỏi Hỗn Độn. "Tô Dự đạo hữu, còn có ba ngàn năm Đạo Tổ lại lần nữa giảng đạo, chi bằng đi tới Côn Luân của chúng ta ngồi một chút, lẫn nhau luận đạo một phen?" Lão Tử mỉm cười mời. "Đúng vậy a, Tô Dự đạo hữu, chúng ta vừa nghe Đạo Tổ giảng đạo, lẫn nhau tương hỗ luận đạo ấn chứng một phen, không chừng có thể tiến thêm một bước!" Thông Thiên cũng nhiệt tình nhìn Tô Dự.

Mấy chục năm này, Tam Thanh đối với Tô Dự ấn tượng cực tốt, dưới sự chủ động kết giao lẫn nhau, hữu nghị cũng tiến thêm vài phần. "Ba vị đạo hữu, bần đạo còn có chuyện quan trọng cần xử lý, chi bằng để lần sau đi!" Tam Thanh thấy thái độ Tô Dự kiên định, trong lòng bọn họ cũng muốn về Côn Luân đạo trường hảo hảo tiêu hóa những gì đạt được lần này, đồng thời cũng luyện hóa chí bảo vừa mới có được, thế là mỉm cười gật đầu: "Đã Tô Dự đạo hữu có chuyện cần xử lý, vậy để lần sau đi!" Cáo biệt Tam Thanh xong, Tô Dự tế ra một kiện pháp bảo, toàn lực hướng về phía Đông Nam bay đi.

Lần trước hoàn thành hệ thống nhiệm vụ, Tô Dự đạt được tin tức về mảnh vỡ ngọc phiến chứa Không gian pháp tắc đại đạo, cụ thể vị trí lộ tuyến chính là tại một chỗ sơn nhạc hướng Tây Nam.

Chương 24

Năm mươi năm sau.

Tô Dự đang toàn lực đi đường đột nhiên cảm giác được phía trước có năng lượng bạo ngược vô cùng ba động, vừa nhìn liền biết phía trước có mấy vị đại năng đang đại chiến.

Rất nhanh, Tô Dự lại cảm giác được một đạo Tiên thiên bảo khí ngút trời, hiển nhiên những đại năng này vì tranh đoạt kiện Tiên thiên linh bảo này mà đánh đấm ra tay.

Hiện giờ Tô Dự tu vi đã đột phá Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ, nương tựa lá bài tẩy trong tay, đối mặt Đại La Kim Tiên đều có thủ đoạn diệt sát, bởi vậy hắn muốn đi xuống xem thử tột cùng là bảo bối bực nào.

Nếu đối với hắn hữu dụng, Tô Dự không ngại làm một cái hoàng tước, giết người đoạt bảo!

Khi Tô Dự thông qua thần thức quan sát, phát hiện trong tràng có năm cái Đại La Kim Tiên đang hỗn chiến.

Trong đó hai đạo khí tức có chút quen thuộc, hẳn là hai người trong ba ngàn khách tại Tử Tiêu Cung.

Ba kẻ còn lại thì là Tiên thiên hung thú tản ra sát khí thao thiên, cương mãnh tàn nhẫn, vừa ra tay là ngoan lạt lăng lệ, muốn đem đối phương thôn sát. "Thái Âm nữ thần Hi Hòa cùng Thường Hi?" Tô Dự thấy Thái Âm Thần Kiếm mà Hi Hòa cùng Thường Hi tế ra tản ra khí tức chí âm, nháy mắt đoán được thân phận của các nàng.

Hi Hòa cùng Thường Hi từ Hỗn Độn trở về, trên đường về Thái Âm Tinh thì phát hiện một kiện Tiên thiên linh bảo sắp xuất thổ, bởi vậy canh giữ ở sơn mạch này mấy năm.

Hôm nay Tiên thiên linh bảo rốt cuộc xuất thổ, bảo khí ngút trời kia lập tức dẫn tới mấy con hung thú phụ cận, trực tiếp làm chuyện giết người đoạt bảo.

Hi Hòa cùng Thường Hi bất quá chỉ là Đại La Kim Tiên trung kỳ cùng sơ kỳ, ứng phó ba con hung thú cấp bậc Đại La Kim Tiên thực sự có chút miễn cưỡng. "Đại tỷ, hay là chúng ta đem kiện Thái Âm Bảo Y này nhường cho bọn chúng đi, bằng không thì chúng ta căn bản không chống đỡ được a!" Thường Hi liên tục bị hung thú oanh sát, sắc mặt có chút tái nhợt. "Không được!" Hi Hòa tay cầm Thái Âm Thần Kiếm, khí chất thanh lãnh tuyệt tiên, toàn thân tản ra khí tức thần thánh không thể xâm phạm, làm cho người ta tim đập nhanh. "Muội muội, ngươi mang theo bảo vật về Thái Âm Tinh, ta đoạn hậu!" "Không muốn!" Nghe tỷ tỷ nói, Thường Hi lập tức cự tuyệt.

Nếu để Hi Hòa đoạn hậu, tuyệt đối phải trả giá thảm trọng mới có thể rời đi, thậm chí sẽ vẫn mệnh ở đây, nàng sao có thể một mình rời đi? "Nghe lời!" Hi Hòa nói xong, điên cuồng vận chuyển pháp lực bản thân, thôi động Thái Âm Thần Kiếm trong tay chống đỡ ba đại hung thú tập kích.

Kiện Thái Âm Bảo Y này chính là thượng phẩm Tiên thiên linh bảo, thuộc tính vô cùng phù hợp, nếu đạt được, thực lực của các nàng sẽ bạo trướng gấp mấy lần, bởi vậy Hi Hòa sao có thể buông tha? "Hưu!" Tại lúc hai đại Thái Âm nữ thần tranh chấp, Tô Dự tay cầm Xích Lôi Càn Khôn Phiến phá không, tiến vào trong chiến trường.

Hi Hòa cùng Thường Hi - hai đại Thái Âm nữ thần, tương lai có thể sẽ trở thành Đế Hậu của Đế Tuấn.

Hiện giờ, bởi vì chém giết tâm phúc của Đế Tuấn là Hắc Ưng Lão Tổ, dẫn đến bị Đế Tuấn cừu thị, cho nên Tô Dự muốn tìm chút phiền toái cho Đế Tuấn.

Nếu phá hư Thiên hôn giữa hắn cùng Hi Hòa, Thường Hi, cướp đi cơ duyên thuộc về hắn, vậy thì còn gì bằng.

Đối với cừu nhân, Tô Dự cũng sẽ không tâm từ thủ nhuyễn! "Tô Dự đạo hữu?!" Khi Hi Hòa cùng Thường Hi thấy Tô Dự tiến vào chiến trường, không khỏi kinh hô một tiếng, đôi mắt đẹp lộ ra vẻ vui mừng.

Nhìn tư thế Tô Dự, hiển nhiên là tới giúp đỡ!

Trong lòng Hi Hòa cùng Thường Hi không khỏi dâng lên vô hạn cảm kích.

Các nàng cùng Tô Dự cũng không có bất kỳ giao tình gì, Tô Dự có thể chủ động đến giúp đỡ, ân tình này tuyệt đối sẽ ghi tạc trong lòng.

Tô Dự nhìn Hi Hòa dung mạo quốc sắc thiên hương, khí chất ung dung cao quý, thanh lãnh tuyệt tiên, có một lát thất thần.

Không phải vì mỹ mạo của nàng, mà là vì khí chất của nàng.

Khí chất này của nàng cùng đạo thân ảnh nơi sâu nhất trong nội tâm hắn thật giống!

Rất nhanh, Tô Dự hồi thần. "Hai vị tiên tử, trước tiên giải quyết ba con hung thú này, chúng ta lại ôn chuyện một phen!" "Tốt!" Hi Hòa nghe lời Tô Dự nói, trong đầu hồi phóng ánh mắt vừa rồi Tô Dự nhìn nàng.

Chích nhiệt, tư niệm.

Trong nháy mắt, nàng chỉ cảm thấy tim đập có chút gia tốc. "Hống!

Thụ tử!" Ba đại hung thú thấy Tô Dự gia nhập, trực tiếp bạo hống một tiếng, điên cuồng động dụng bản mệnh thiên phú oanh sát Tô Dự, muốn đem cái con kiến hôi này nghiền thành tro bụi.

Khu khu Thái Ất Kim Tiên, cũng dám gia nhập chiến trường Đại La Kim Tiên? "Sát!" Tô Dự bạo quát một tiếng, chiến ý toàn thân điên cuồng tăng vọt, khí chất cả người như Chiến Thần giáng thế, bá khí uy mãnh.

Hung thú thủ đoạn chủ yếu là chém giết cận chiến, sau đó dựa vào nhục thân cùng bản mệnh thiên phú giết địch.

Nhục thân của bọn chúng cường đại vô cùng, thậm chí có thể so với Tiên thiên linh bảo, bởi vậy cực khó đối phó.

Nhưng Tô Dự tu luyện «Cửu Chuyển Huyền Công» nãi là công pháp nhất đẳng thế gian, hiện giờ tại sau khi đột phá lục chuyển, nhục thân cường độ bễ mỹ hạ phẩm Tiên thiên linh bảo, căn bản không thua những hung thú này.

Điểm quan trọng nhất là, Tô Dự lĩnh ngộ Sức mạnh pháp tắc, lại phối hợp «Cửu Chuyển Huyền Công», cùng những hung thú này cận chiến quả thực là hổ nhập bầy dê. "Oanh long long!

Oanh long long!" Vốn đang bị đánh đến một mất một còn, Hi Hòa cùng Thường Hi phát hiện Tô Dự giống như một tôn Thái Cổ Chiến Thần, dùng sức một mình cuồng ngược ba đại hung thú. "Này... thực lực cũng quá đáng sợ đi?" Thường Hi nhìn thân ảnh bá khí uy vũ trong chiến trường, ngơ ngác xuất thần, đôi mắt đẹp rung động không thôi.

Tô Dự bất quá là Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ, cư nhiên có thể cuồng ngược ba con hung thú Đại La Kim Tiên?

Quả thực có thể xưng là thiên phương dạ đàm a!

Nếu không tận mắt nhìn thấy, ai sẽ tin?

Hi Hòa nhìn thân ảnh uy phong bá khí trong chiến trường, đôi mắt đẹp trừ rung động ra còn ẩn ẩn mang theo một tia sùng bái.

Chương 25

Vừa rồi nàng cùng muội muội Thường Hi liều sống liều chết mới có thể miễn cưỡng chống đỡ ba đại hung thú, thế mà Tô Dự một người, trong tình huống không có động dụng bất kỳ pháp bảo nào, tay không tấc sắt cuồng ngược ba đại hung thú.

Thực lực bực này, thực sự cũng quá khủng bố rồi?

Phải biết, mục tiêu tu vi của Tô Dự hiện tại bất quá mới là Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ a!

Nếu hắn đột phá Đại La Kim Tiên, lại nên cường đại bực nào?

Một khắc này, Hi Hòa mới thông suốt tại sao ở Tử Tiêu Cung, Đạo Tổ Hồng Quân lại coi trọng Tô Dự như vậy, nhất định là Đạo Tổ đã sớm nhìn ra tiềm lực của Tô Dự.

Bằng không, vì sao Đạo Tổ ngay cả Tam Thanh do nguyên thần Bàn Cổ đại thần sở hóa cũng không có quá để ý?

Tô Dự có khả năng sẽ trở thành nhân vật giống như Đạo Tổ, sự rung động trong ánh mắt Hi Hòa càng thêm rõ ràng. "Hống!" Ba đại hung thú không nghĩ tới Tô Dự cư nhiên khủng bố như thế, tại tình huống thiếp thân cận chiến lại bị hắn hoàn ngược thành cặn bã.

Trong nháy mắt, bọn chúng thôi động pháp bảo bản thân, muốn rời xa chiến trường.

Bằng không, cực có khả năng sẽ mệnh tang ở đây. "Chạy?

Hỏi qua ta chưa?!" Thấy hung thú bay tán loạn chạy trốn, Tô Dự đều không có động dụng Hồng Mông Lượng Thiên Xích, chỉ dùng Xích Lôi Càn Khôn Phiến hoa quý đại khí trong tay. "Hưu!

Hưu!" Hai đạo thần lôi màu đỏ trong nháy mắt oanh sát về phía

hung thú đang đào tẩu, lập tức đem chân thân mấy trăm vạn trượng của hung thú oanh đến tứ phân ngũ liệt.

Đồng thời, Hi Hòa cùng Thường Hi cũng tế ra Thái Âm Thần Kiếm, truy sát con hung thú còn lại.

Không đến một nén nhang, Tô Dự đem chân linh của hai đại hung thú triệt để gạt bỏ. "Tê!" Giờ khắc này, không ít cao thủ quan chiến trong bóng tối thấy Tô Dự cường đại khủng bố như thế, từng người nhịn không được hít vào một ngụm khí lạnh, nội tâm quyết định tương lai tuyệt đối không thể tùy ý trêu chọc hắn.

Bằng không, hai đại hung thú kia chính là kết cục! "Đa tạ Tô Dự đạo hữu xuất thủ tương trợ, ân tình bực này Hi Hòa một đời khó quên!" Khoảng nửa canh giờ sau, Hi Hòa cùng Thường Hi thắng lợi trở về, vô cùng cảm kích nhìn Tô Dự. "Hai vị tiên tử nói quá lời, bất quá chỉ là tiện tay mà thôi, không cần để ở trong lòng!" Tô Dự thản nhiên cười một tiếng, đánh giá hai đại Thái Âm nữ thần.

Dung nhan so sánh tương tự, chỉ bất quá ở phương diện khí chất, Hi Hòa càng thêm thanh lãnh tuyệt tiên, ung dung hoa quý một chút.

Thường Hi, trừ thanh lãnh tuyệt tiên ra, còn mang theo một tia khí chất tinh linh. "Xoạt!" Tô Dự nói xong, mở ra Xích Lôi Càn Khôn Phiến trong tay, một bộ dáng phong lưu thích thảng, sái thoát bất kham.

Sự chuyển biến này làm cho Hi Hòa cùng Thường Hi đều có chút ngẩn người.

Vừa rồi còn là Chiến Thần uy vũ bá khí, đảo mắt liền biến thành một trích tiên phong lưu thích thảng?

Phong cách chuyển biến cũng quá nhanh đi?

Bất quá, nội tâm Hi Hòa cùng Thường Hi lại đối với Tô Dự càng

thêm hiếu kỳ. "Bá!" Lúc này, Hi Hòa từ trong tay Thường Hi lấy một kiện Tiên thiên linh bảo bảo khí ngút trời, để ở trước mặt Tô Dự. "Tô Dự đạo hữu, nếu ngươi không xuất thủ tương trợ, tỷ muội chúng ta tuyệt đối thủ hộ không được kiện Tiên thiên linh bảo này, bởi vậy, kiện Thái Âm Bảo Y này đương quy thuộc về ngươi!" Thấy Hi Hòa cư nhiên chủ động đem kiện Tiên thiên linh bảo này tặng cho mình, Tô Dự không khỏi sững sờ, thật sâu nhìn nàng một cái, sau đó lộ ra một nụ cười chân thành. "Hi Hòa tiên tử nói đùa, bần đạo bất quá là giữa đường gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ mà thôi, kiện Thái Âm Bảo Y này vốn là các ngươi liều mạng đoạt được, nếu ta tiếp nhận, hành vi há không phải cùng ba đại hung thú kia không khác gì nhau?

Bởi vậy, xin Hi Hòa tiên tử cùng Thường Hi tiên tử thiết mạc (ngàn vạn lần đừng) lại làm như thế, bằng không thật gọi bần đạo vô địa tự dung." Thái Âm Bảo Y tuy phẩm cấp không tệ, nhưng tại thuộc tính đối với hắn căn bản không có tác dụng quá lớn, bởi vậy Tô Dự tự nhiên không phạm vào làm chuyện huề ân cầu báo (dựa vào ơn huệ để đòi hỏi).

Hi Hòa cùng Thường Hi không nghĩ tới Tô Dự đối mặt trọng bảo như thế mà sắc mặt không đổi, nội tâm đối với hắn ấn tượng càng tốt hơn. "Đã như vậy, vậy đa tạ Tô Dự đạo hữu xuất thủ tương trợ, ân tình lần này tỷ muội chúng ta nhớ kỹ!" "Hai vị tiên tử không cần khách khí." Tô Dự thản nhiên cười một tiếng, sau đó tay phải hư không một nhiếp (chộp), chân thân hung thú vốn đã tứ phân ngũ liệt bị hắn trảo tới. "Bần đạo có chút đói bụng, mời hai vị tiên tử cùng nhau nhấm nháp một phen hung thú khảo nhục (thịt nướng)!" Ở Hồng Hoang thế giới, chỉ cần hấp nạp linh khí thì căn bản không cần ăn uống, chỉ bất quá Tô Dự có chút hoài niệm mỹ vị trên Địa Cầu, bởi vậy cố ý tìm kiếm vô số gia vị trên Bồng Lai Tam Tiên Đảo, chế tác

một số mỹ thực để tưởng nhớ một phen.

Trực tiếp ăn thịt hung thú hoặc là yêu thú, linh khí ẩn chứa so với Tiên thiên linh quả bình thường đều không kém.

Bởi vậy, đã có thể thỏa mãn ham muốn ăn uống của hắn, lại có thể gia tăng tu vi, quả thực nhất cử lưỡng tiện. "Ăn thịt nướng?" Nghe lời Tô Dự nói, Hi Hòa cùng Thường Hi đều ngây ngẩn cả người.

Hắn cũng không biết sao, Tô Dự thân là một cao thủ Thái Ất Kim Tiên, sao có thể đói?

Chỉ bất quá tiếp đó, khi nhìn thấy Tô Dự động dụng Tam Muội Chân Hỏa nướng thịt hung thú, sau đó thêm vào các loại gia vị.

Rất nhanh, mùi thơm mê người xông vào mũi, làm cho các nàng tình không tự cấm nuốt nước miếng. "Đến, hai vị tiên tử nếm thử tay nghề của bần đạo!" Tô Dự đem hai khối thịt hung thú nướng to đưa cho Hi Hòa cùng Thường Hi, sau đó cầm một khối khác, trực tiếp nhấm nháp.

Không thể không nói, hung thú cảnh giới Đại La Kim Tiên phi đồng nhất bàn, thịt tươi ngon, ẩn chứa linh khí vô cùng nồng đậm, dưới sự nướng chế của Tô Dự, trở thành một đạo vô thượng mỹ vị cùng tuyệt thế tiên đan.

Nếu là Kim Tiên bình thường ăn một khối lớn, không chừng sẽ lập tức đột phá Thái Ất Kim Tiên. "Oa, ăn thật ngon!" Thường Hi thấy Tô Dự mồm to nhấm nháp, trực tiếp cắn một miếng nhỏ, lập tức cảm giác tất cả vị lôi trên người đều bị kích hoạt.

Hi Hòa cũng nhịn không được nếm thử một miếng, lập tức cảm thấy thịt thơm bốn phía, linh khí bức người, nội tâm cũng nhịn không được rung động.

Nguyên lai còn có thể ăn như vậy?

Hiện giờ Nhân tộc chưa sinh ra, dùi gỗ lấy lửa nướng thịt tự nhiên cũng chưa có phát minh.

Hung thú cùng Tiên thiên sinh linh chém giết, bình thường đều là trực tiếp thôn phệ chân thân đối phương, đâu có giống như Tô Dự, tinh tâm chế tác một đạo mỹ vị như thế?

Hành vi của Tô Dự trực tiếp mở ra cho Hi Hòa, Thường Hi một cánh cửa mới, làm cho các nàng không tự chủ được đối với Tô Dự càng thêm hiếu kỳ cùng thân cận.

Từ khi hóa hình đến nay, Hi Hòa cùng Thường Hi đều chỉ hấp nạp thiên địa linh khí, ngẫu nhiên phục dụng một ít tiên quả cam lộ, chưa từng có dục vọng ăn uống.

Chương 26

Nhưng hôm nay sau khi gặp gỡ Tô Dự, phẩm thưởng hung thú tinh nhục do hắn chính tay nướng, mới biết được, nguyên lai thế gian lại có mỹ vị bực này.

Vì vậy, lần đầu tiên hưởng thụ mỹ thực như thế, Hi Hòa cùng Thường Hi tâm tình phi thường tốt, theo thời gian ở chung với Tô Dự, thái độ đối với hắn cũng càng phát ra thân cận. "Tô Dự đạo hữu, huynh mặc kiện bảo y này thật sự quá đẹp, lúc tại Tử Tiêu Cung, có mấy vị đạo hữu nhìn cách ăn mặc của huynh, đều đang học theo đâu!" "Chỉ là bọn hắn căn bản mặc không ra khí chất của huynh, có loại ý tứ 'mộc hầu nhi quan' (khỉ mặc áo người), quá buồn cười." Thường Hi cười khúc khích, nụ cười tinh linh khả ái, phảng phất như có thể xua tan hết thảy cảm xúc tiêu cực, nàng nhìn Tô Dự, đôi mắt đẹp hơi có chút nóng bỏng. "Tô Dự đạo hữu, có thể nói cho ta biết vì sao không?" Tô Dự nhìn Thường Hi, khẽ cười một tiếng. "Kiểu dáng y phục trên người ta gọi là Hán phục, là tác phẩm tập đại thành tâm huyết của vô số người, người không quen thuộc mạo muội bắt chước, tự nhiên mặc không ra khí chất nên có, không đợi thích ứng điều chỉnh, sao có thể tự nhiên triển hiện ra phong thái được." "Nguyên lai loại bảo y này gọi là Hán phục?" Nghe hắn nói, Tô Dự không có uốn nắn, dù sao Nhân tộc chưa xuất thế, Hán phục chân chính cần mấy cái nguyên hội nữa mới có thể xuất hiện. "Đúng, gọi là Hán phục!" Tô Dự nói xong, ánh mắt có chút mông lung.

Phảng phất nhìn thấy bóng hình xinh đẹp trong lòng kia, mặc Hán phục nói cười tự nhiên.

Hi Hòa cùng Thường Hi nhìn ánh mắt thâm tình ôn nhu của Tô Dự, khiến phương tâm nhịn không được run lên. "Đúng rồi, ta có thể

mặc loại Hán phục này không?" Nữ tính đối với cái đẹp luôn có một loại tâm hướng tới thiên nhiên, cho dù là hai đại Thái Âm nữ thần cũng không ngoại lệ.

Tô Dự nhìn Hi Hòa cùng Thường Hi một cái, hai mắt sáng lên. "Loại Hán phục trên người ta là nam nhân mặc, các nàng là tiên tử, kiểu dáng tự nhiên bất đồng.

Ta căn cứ theo dáng người thể hình của các nàng, giúp các nàng làm một bộ nữ trang Hán phục nhé?" "Được a, được a!" Thường Hi trực tiếp nhảy cẫng lên đáp ứng, đôi mắt đẹp lộ ra vẻ hân hoan vui sướng.

Hi Hòa thấy muội muội như thế, cũng mỉm cười nhìn Tô Dự, đại khí ung dung biểu đạt tạ ý: "Vậy làm phiền Tô Dự đạo hữu!" "Không cần khách khí!" Đối với Hi Hòa, Thường Hi hai vị Thái Âm nữ thần, Tô Dự ấn tượng rất tốt.

Ban đầu hắn tưởng rằng Hi Hòa giống người trong lòng hắn nhất, nhưng sau khi tiếp xúc mới phát hiện, Thường Hi cũng phi thường giống.

Bởi vì chỉ có lúc đối mặt với hắn, các nàng mới có thể nói cười tự nhiên, giống như tinh linh vui vẻ. "Tô Dự đạo hữu, nơi này cách Thái Âm Tinh của chúng ta không xa, không bằng thỉnh đạo hữu tiến về Thái Âm Tinh, để tỷ muội chúng ta tận tình địa chủ, như thế nào?" Nghe Hi Hòa mời, Tô Dự nhẹ nhàng lắc đầu: "Hi Hòa tiên tử, đa tạ ý tốt của nàng, bất quá bần đạo còn có chuyện quan trọng cần xử lý." "Đã như vậy, vậy chờ lần sau lại mời đạo hữu vậy!" Hi Hòa nội tâm hơi có chút tiếc nuối, bởi vì nàng muốn trừ cảm tạ đối phương, còn muốn cùng Tô Dự luận đạo một phen.

Dù sao lấy thực lực Tô Dự hiện giờ bày ra, cùng hắn luận đạo, lắng nghe tu luyện cảm ngộ, đối với tỷ muội các nàng cũng cực kỳ

hữu dụng. "Ai!" Nghe Tô Dự không thể đi Thái Âm Tinh làm khách, vẻ tiếc nuối trên mặt Thường Hi cũng không che giấu được.

Thấy bộ dạng của các nàng, Tô Dự khẽ cười một tiếng: "Hai vị tiên tử, không bằng chờ sau khi ta xử lý tốt sự tình sẽ lại đến bái phỏng, đồng thời cũng vừa vặn có thể đem Hán phục giao cho các nàng, như thế nào?" Nghe Tô Dự nói thế, sắc mặt nguyên bản tiếc nuối của Thường Hi nháy mắt trở nên kinh hỉ: "Thật sự?" "Thật sự!" Nhìn nụ cười kinh hỉ của Thường Hi, Tô Dự cười càng vui vẻ. "Đã như vậy, vậy tỷ muội chúng ta tại Thái Âm Tinh cung kính chờ Tô Dự đạo hữu đại giá!" Hi Hòa lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, như hoa bách hợp nở rộ, kiều diễm không gì tả nổi. "Được!" Sau khi cùng Hi Hòa, Thường Hi từ biệt, Tô Dự tế ra pháp bảo, tiếp tục hướng phía Đông Nam bay đi.

Hi Hòa cùng Thường Hi nhìn bóng lưng Tô Dự phi độn rời đi, đôi mắt đẹp không khỏi có chút không nỡ cùng tiếc nuối. "Tỷ tỷ, vị Tô Dự đạo hữu này thật sự quá thú vị, chẳng những thực lực cường đại, còn có thể sáng tạo ra đủ loại sự vật thần kỳ." "Tô Dự giống như một cái bảo tàng chôn trong cát vậy, hiểu rõ hắn càng nhiều, đối với hắn chấn hám cũng càng thêm mãnh liệt." Trong đầu Hi Hòa vẫn hồi phóng ánh mắt vừa rồi của Tô Dự. "Lần này may mắn gặp được Tô Dự, nếu không muốn thuận lợi đạt được kiện thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thái Âm Bảo Y kia khủng khiếp không dễ dàng như vậy." "Hi hi, này không phải vừa vặn chứng minh chúng ta cùng Tô Dự có duyên sao!" Nghe muội muội nói, Hi Hòa cười nhạt một tiếng, đôi mắt đẹp có chút phát sáng: "Không sai!

Nếu không phải cùng Tô Dự đạo hữu có duyên, chúng ta cũng sẽ không gặp được hắn!" "Thật chờ mong Tô Dự đạo hữu có thể đến Thái Âm Tinh a, không biết hắn sẽ chế tác cho chúng ta bảo y như thế nào?

Có thể hay không mang cho chúng ta mỹ vị hung thú tinh nhục nướng nữa nhỉ?" Mới phân biệt được một hồi, Thường Hi phát hiện mình lại nhớ Tô Dự. "Được rồi, muội muội, chúng ta tranh thủ thời gian hồi Thái Âm Tinh chuẩn bị thật tốt một phen, nếu không Tô Dự đạo hữu tới, chiêu đãi không chu toàn thì thật thất lễ!" Giờ khắc này, nội tâm Hi Hòa cũng đang chờ mong Tô Dự đến.

Hồng Hoang thế giới lúc này, dưới sự vận chuyển của Thiên Đạo, Âm Dương đại đạo ảnh hưởng càng ngày càng lớn, tình cảm giữa nam nữ tu sĩ cũng càng ngày càng phong phú.

Nam nữ hấp dẫn lẫn nhau, nãi là chuyện đương nhiên.

Bất quá trước mắt Hi Hòa cùng Thường Hi cũng không biết, tình cảm của các nàng đối với Tô Dự tột cùng là cái gì. ...

Hai mươi năm sau.

Tô Dự đi tới một tòa sơn nhạc thẳng sáp thiên khung, nơi này linh khí nồng đậm, sinh linh đông đảo, trong đó không thiếu Tiên Thiên sinh linh cấp bậc Đại La Kim Tiên. "Vù!" Tô Dự hạ xuống đỉnh ngọn núi khổng lồ, nơi này linh khí có chút bạo ngược, tản ra từng tia khí tức nóng rực. "Nơi này xem ra có chút bất phàm a!" Tô Dự hấp nạp một ít linh khí bạo ngược, nháy mắt cảm giác được một tia dị thường.

Hắn trực tiếp tản ra thần thức, bắt đầu tìm kiếm địa chỉ mảnh ngọc ẩn chứa Không Gian Pháp Tắc đại đạo, không bao lâu, liền xác định vài địa điểm.

Tô Dự hiện giờ chiến lực tuy phi thường cường đại, nhưng cũng không có quá nhiều thủ đoạn giữ người.

Lúc trước cùng Đông Vương Công đại chiến, nếu có thần thông phi hành cường đại, làm sao có thể để cho hắn chạy thoát một tiểu bộ phận Chân Linh?

Cho nên, sau khi đạt được ban thưởng tọa độ mảnh ngọc Không Gian Pháp Tắc từ hệ thống, Tô Dự nhất định phải lấy được ngay trong thời gian đầu tiên.

Nếu luyện hóa lĩnh ngộ Không Gian Pháp Tắc, Tô Dự sau này nghênh chiến Đại La Kim Tiên sẽ có thêm nhiều át chủ bài, cho dù đối phương nhảy ra khỏi Vận Mệnh Trường Hà, muốn diệt sát cũng dễ dàng hơn quá nhiều!

Tại thượng không một chỗ khe suối, Tô Dự trực tiếp vận dụng thần thông chặn ngang dòng suối, đồng thời đào sâu xuống đất mấy vạn trượng, rốt cục phát hiện một mảnh ngọc cổ phác vô hoa.

Mảnh ngọc này không có tản mát ra bất kỳ khí tức gì, cũng không có một tia năng lượng quang vựng.

Nếu như Tô Dự không đạt được mảnh ngọc Sức Mạnh Pháp Tắc, khủng khiếp rất dễ bỏ lỡ nó. "Thu!" Nháy mắt, Tô Dự đem mảnh Đại Đạo Ngọc Phiến này thu hồi thức hải, sau đó trực tiếp quay về đỉnh núi đã đáp xuống trước đó.

Nếu không có đoán sai, trên đỉnh núi đang dựng dục một kiện Hỏa thuộc tính Tiên Thiên Linh Bảo, nếu không cũng sẽ không làm cho linh khí bốn phía trở nên bạo ngược như vậy.

Thế là, Tô Dự trực tiếp đả tọa trên đỉnh núi, toàn lực vận dụng Chân Linh luyện hóa cấm chế của Đại Đạo Ngọc Phiến.

Thoáng một cái, năm mươi năm vội vàng trôi qua.

Linh khí trên đỉnh núi càng ngày càng bạo ngược, khí tức nóng rực ẩn chứa cũng càng thêm khủng bố, phụ cận rất nhiều cao thủ sát giác dị thường, nhao nhao vận dụng thần thức quan sát.

Nếu thật có trọng bảo hiện thế, những người này tuyệt đối sẽ không bỏ qua. "Quả nhiên là mảnh ngọc ẩn chứa Không Gian Pháp

Tắc!" Khi Tô Dự triệt để luyện hóa cấm chế trên Đại Đạo Ngọc Phiến, cảm giác được thuộc tính pháp tắc, dù đã sớm biết nhưng nội tâm vẫn phi thường vui sướng.

Chương 27

Có mảnh ngọc này, Tô Dự có thể tu luyện cảm ngộ Không Gian Pháp Tắc, sáng tạo ra không gian thần thông, đến lúc đó thực lực sẽ càng thêm cường đại.

Trong Tam Thiên Đại Đạo, Sức Mạnh Pháp Tắc xếp hạng đệ nhất.

Không Gian Pháp Tắc tắc thì xếp hạng trong top 5.

Thời gian vi tôn, không gian vi vương!

Câu nói này đủ để chứng minh Không Gian Pháp Tắc cường đại cỡ nào.

Tô Dự tu luyện Sức Mạnh Pháp Tắc, lại dùng Không Gian Pháp Tắc phụ trợ, thực lực tuyệt đối có thể trưởng thành đến tình trạng làm cho vô số người kinh hồn táng đảm.

Lại qua một trăm năm.

Tô Dự sơ bộ lĩnh ngộ một bộ phận nhỏ Không Gian Pháp Tắc, cũng có thể từ trong thiên địa cảm giác được nguyên tố Không Gian Pháp Tắc.

Thế là, hắn vận dụng Sức Mạnh Pháp Tắc chi lực cùng Không Gian Pháp Tắc chi lực, nhất tề thối luyện căn cơ tự thân.

Hai loại pháp tắc chi lực tương hỗ thối luyện, độ khó có thể bạo tăng gấp mười, thống khổ mang lại đồng dạng cũng gấp mười.

Bất quá hết thảy những thứ này, Tô Dự đều không sợ hãi, ngạnh sinh sinh thừa nhận.

Chỉ có đem căn cơ của mình tăng lên tới đỉnh cấp nhất, mới có tư

cách thực hiện mục tiêu của hắn! "Hống!" Lúc này, cả ngọn núi vang lên một tiếng rống to, làm cho vô số người đảm chiến tâm kinh. "Ngọn núi này nãi là địa bàn của Bản tọa, thức thời thì cút ngay cho ta, nếu không thì đừng trách Bản tọa ra tay vô tình!" Vù!

Một đạo thân ảnh mấy chục trượng xuất hiện trước mặt Tô Dự, hổ đầu nhân thân, tản ra một loại khí tức bạo ngược cường đại.

Hiện giờ, theo khí tức nóng rực trên đỉnh núi càng ngày càng nồng liệt, tất cả cao thủ đều rõ ràng, bên trong tuyệt đối dựng dục một kiện bảo bối, cũng sắp sửa xuất thổ.

Cho nên đầu Bạch Hổ này nhảy ra, muốn đuổi đi tất cả người tranh đoạt, để đem bảo bối sắp xuất thế chiếm làm của riêng.

Đầu Bạch Hổ này lai lịch cũng không tầm thường, sớm tại Long Hán đại kiếp trước đó đã tồn tại, là thành viên Hổ tộc tề danh với Long tộc.

Một từ "Long tranh Hổ đấu" chính là từ đại chiến hai tộc mà lưu truyền ra.

Bởi vì Hổ tộc thuần chính dựng dục cực kỳ khó khăn, cho nên thành viên càng ngày càng ít, bắt đầu dần dần rời khỏi vũ đài lịch sử.

Nhưng cũng chính vì như thế, Hổ tộc thuần chính mới tránh được Long Hán đại kiếp, còn sống đến bây giờ.

Bạch Hổ nãi là cao thủ Đại La Kim Tiên hậu kỳ, lấy thực lực của hắn hoàn toàn có thể không đem Tô Dự chỉ có Thái Ất Kim Tiên để vào mắt.

Bất quá bản mệnh thiên phú thần thông cảm giác được Tô Dự trước mắt rất nguy hiểm, cho nên hắn mới muốn vận dụng thanh uy hù dọa đối phương bỏ đi.

Tô Dự đứng dậy, cẩn thận đánh giá đầu Bạch Hổ trước mắt,

không khỏi lộ ra một tia ngoạn vị.

Hơn một trăm năm nay, tuy hắn đang luyện hóa Không Gian Pháp Tắc ngọc phiến, nhưng cũng luôn phân thần giới bị, nếu không bị cao thủ khác đánh lén chẳng phải nguy to?

Đầu Bạch Hổ này là cao thủ cường đại nhất mà Tô Dự cảm giác được, một Hổ tộc huyết mạch thuần chính. "Không nghĩ tới tại trong tòa sơn mạch này cư nhiên có thể nhìn thấy Hổ tộc huyết mạch thuần chính thời thượng cổ, thật làm cho ta cảm thấy có chút ngoài ý muốn a!" Bạch Hổ nghe Tô Dự nói, ánh mắt biến đổi, trong lòng càng phát ra cảnh giác.

Không nghĩ tới Tô Dự cư nhiên có thể liếc mắt một cái nhìn thấu lai lịch của hắn, phải biết rằng Tiên Thiên sinh linh đều coi hắn là hổ yêu bình thường thôi! "Ngươi là ai?" Bạch Hổ trực tiếp tế ra linh bảo, một cái Lang Nha Bổng dài mấy chục trượng, cảnh giác nhìn Tô Dự, tùy thời làm xong chuẩn bị động thủ. "Ta là ai không quan trọng, quan trọng là Tiên Thiên Linh Bảo đang dựng dục trên đỉnh núi này là của ta.

Muốn thông minh thì ngoan ngoãn cút xéo, nếu muốn đoạt Tiên Thiên Linh Bảo dưới chân ta, vậy ta cũng không ngại phẩm thưởng hương vị thịt Bạch Hổ thượng cổ huyết mạch thuần chính!" Tô Dự bình thản nói.

Hắn vừa tới sơn mạch này đã sát giác được đỉnh núi dựng dục bảo bối, bây giờ thủ hộ hơn một trăm năm, Tiên Thiên Linh Bảo sắp xuất thổ, cư nhiên có người muốn đoạt bảo.

Lấy tính cách của hắn, làm sao có thể dung nhẫn?

Giờ khắc này, bốn phía không ít cao thủ nghe được lời nói tự đại như thế của Tô Dự, không khỏi âm thầm bỉ di.

Phải biết rằng Bạch Hổ thế nhưng là đại năng Đại La Kim Tiên hậu kỳ, còn Tô Dự thì sao?

Bất quá chỉ là một cao thủ Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ, có thực lực gì cùng đại năng khiêu chiến?

Giản trực là muốn chết! "Ha ha ha!" Nghe Tô Dự nói, Bạch Hổ trực tiếp phóng túng cười to.

Tuy bản mệnh thiên phú nhắc nhở Tô Dự không đơn giản, nhưng tu vi của hắn bất quá chỉ là Thái Ất Kim Tiên, còn mình thì sao?

Lại là một tôn đại năng Đại La Kim Tiên hậu kỳ lão bài!

Bằng vào thiên phú thần thông cùng huyết mạch chi lực, nếu sợ Tô Dự, truyền đi chẳng phải làm đọa thanh danh Hổ tộc thượng cổ?

Cho nên, Bạch Hổ quyết định, chẳng những muốn đoạt bảo bối, còn muốn cho Tô Dự tự đại này một bài học nhớ đời! "Vẻn vẹn sâu kiến cũng dám ở trước mặt Bản tọa làm càn, nhận lấy cái chết!" Bạch Hổ quát to một tiếng, vận chuyển công pháp, huy vũ Lang Nha Bổng trong tay, hung hăng hướng phía Tô Dự oanh sát tới! "Oanh!" Lang Nha Bổng phảng phất mang theo uy thế hủy thiên diệt địa, giống như muốn nghiền ép chúng sinh.

Tô Dự thấy thế, trực tiếp phóng lên tận trời, một quyền nện tới. "Ầm ầm ầm!" Thiên khung đang chiến đấu, sơn nhạc đang bi minh.

Đỉnh núi dưới chân Tô Dự trực tiếp bị năng lượng khổng lồ trùng kích thành phế tích, nếu không phải Tiên Thiên Linh Bảo dựng dục phía dưới tản mát ra một đạo quang vựng đỏ rực ngăn cản, khủng khiếp sẽ bị nháy mắt san thành bình địa. "Tê!" Một kích qua đi, Bạch Hổ không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, không nghĩ tới trong tình huống mình vận dụng Tiên Thiên Linh Bảo, cư nhiên chỉ đem đối phương đánh lui?

Thực lực này, thật sự chỉ có Thái Ất Kim Tiên sao?

Phải biết rằng, đối phương là tay không tấc sắt đó!

Chương 28

Bạch Hổ nhìn thần mang màu đỏ phía dưới càng ngày càng cường thịnh, biết bảo bối sắp xuất thổ, thế là quyết định tốc chiến tốc thắng, vận dụng toàn bộ thực lực diệt sát Tô Dự. "Ong!" Đột nhiên, trong miệng Bạch Hổ phun ra một đoàn sương mù màu trắng, trong nháy mắt đem toàn bộ ngọn núi bao phủ, làm cho không ít cao thủ âm thầm quan chiến mất đi năng lực hành động.

Tô Dự cảm giác nguy cơ, nháy mắt tế ra phòng ngự chí bảo Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, lập tức đem những sương mù màu trắng này tịnh hóa. 'Không hổ là Hổ tộc thượng cổ thuần chính, bản mệnh thiên phú thần thông quả nhiên không tầm thường.' Tô Dự cảm giác được tình huống của những người quan chiến khác, không khỏi âm thầm tán thán.

Tùy theo, hắn trực tiếp tế ra Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Nếu không vận dụng thực lực chân chính, muốn diệt sát Bạch Hổ trước mắt thực tại quá có độ khó.

Đối phương thực lực dù sao cũng ở Đại La Kim Tiên hậu kỳ, lại là Hổ tộc thượng cổ thuần chính, chiến lực không tầm thường. "Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích?" Khi Bạch Hổ nhìn thấy Tô Dự tế ra pháp bảo, nội tâm chấn hám đến tột đỉnh, cũng không nghĩ tới đối phương cư nhiên sở hữu chí bảo cường đại như thế.

Phải biết rằng, ngay cả hắn cũng chỉ sở hữu một kiện Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo mà thôi! "Sát!" Tô Dự bạo quát một tiếng, hồn thân khí thế điên cuồng bạo tăng. "Oanh!" Chỉ thấy một đạo thần mang màu vàng óng hung hăng hướng phía Bạch Hổ oanh sát tới, lập

tức triệt để đem hắn bao phủ. "Nhất vãng vô tiền!" Tô Dự điên cuồng vận chuyển pháp lực trong cơ thể, thôi động Sức Mạnh Pháp Tắc phối hợp Hồng Mông Lượng Thiên Xích hung hăng oanh sát Bạch Hổ.

Phiến khắc sau, chân thân Bạch Hổ trực tiếp bị Tô Dự đánh nát, chính khi Tô Dự chuẩn bị triệt để diệt sát Chân Linh của hắn, hắn trực tiếp ôm quyền cầu xin tha thứ: "Đạo hữu, tha mạng a!" Giờ khắc này, Bạch Hổ cũng không nghĩ tới thực lực Tô Dự cư nhiên khủng bố như thế, chẳng những sở hữu hai kiện công phòng vô song chí bảo, thậm chí còn nắm giữ một loại pháp tắc cường đại vô cùng!

Thực lực này, quá đáng sợ!

Đồng thời, vô số cao thủ âm thầm quan chiến nhìn thấy một màn này, nguyên một đám kinh đến mức trợn mắt hốc mồm.

Đường đường đại năng Đại La Kim Tiên hậu kỳ, cư nhiên bị Thái Ất Kim Tiên Tô Dự đánh cho cầu xin tha thứ?

Nói ra ai tin?

Tô Dự nghe Bạch Hổ cầu xin tha thứ, thế là thu Hồng Mông Lượng Thiên Xích: "Muốn ta tha ngươi một mạng, vậy làm tọa kỵ cho ta đi!" Nghe điều kiện của Tô Dự, Bạch Hổ bắt đầu tự hỏi.

Nguyên bản hắn định mượn cơ hội cầu xin tha thứ để Chân Linh đào tẩu, nhưng với thực lực của Tô Dự, muốn đào tẩu tuyệt đối cũng phải trả giá tương đương đại giới.

Hiện giờ nếu làm tọa kỵ cho Tô Dự, cũng có thể bảo toàn tính mạng. "Ngươi nguyện ý!" Cuối cùng, Bạch Hổ suy tính một lát, thật sâu đánh giá Tô Dự một cái, sau đó không thể không khuất phục.

Tô Dự có thể lấy tu vi Thái Ất Kim Tiên hoàn thắng Đại La Kim Tiên, thực lực cùng tiềm lực này cử thế hiếm thấy, nếu sau này hắn trưởng thành, nhận hắn làm chủ cũng không bôi nhọ mình. "Vù!" Một

đạo bản mệnh Chân Linh màu đạm bạch bay tới trong tay Tô Dự, hắn mới thu pháp bảo cùng thần thông.

Thu phục một con Thái Cổ Bạch Hổ Đại La Kim Tiên hậu kỳ làm tọa kỵ, đối với hắn chỗ tốt cũng phi phàm, càng không cần nói Tô Dự sau này bố cục Hồng Hoang đại thế, cũng cần đầy đủ nhiều cao thủ. "Ong!" Phía dưới một đạo tiên thiên bảo khí trùng thiên, một đạo hỏa diễm tượng như có thể thiêu tẫn thiên hạ, tản ra vô biên uy thế.

Tô Dự tay phải hư nắm, trực tiếp đem kiện linh bảo vừa mới xuất thổ chưởng khống trong tay!

Địa Đăng Bát Cảnh Cung Đăng?

Khi Tô Dự triệt để đem linh bảo chưởng khống, nhìn thấy ngọn lửa màu tím thuần trong tim đèn, lập tức biết được tin tức của kiện Hỏa thuộc tính Tiên Thiên Linh Bảo này. 【 Bát Cảnh Cung Đăng (Địa Đăng) 】 * Phẩm cấp: Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo. * Cấm chế: 35 đạo. * Công hiệu: Lửa trong đèn là "Phần Thiên Tử Hỏa", có khả năng phần thiên chử hải (đốt trời nấu biển).

Nhìn thấy tin tức tường tận của Địa Đăng Bát Cảnh Cung Đăng, Tô Dự lộ ra nụ cười nhàn nhạt, chuyến đi này thu hoạch thật không nhỏ.

Chẳng những thu hoạch Không Gian Pháp Tắc đại đạo ngọc phiến, thu phục thượng cổ thuần chính Bạch Hổ, thậm chí còn chiếm được Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Địa Đăng!

Nếu dựa theo quỹ đạo phát triển bình thường, Địa Đăng sẽ bị Thái Thanh Lão Tử sở đắc, về sau bị treo tại Bát Cảnh Cung dùng làm đèn chiếu sáng khi giảng đạo.

Nhưng hiện giờ, Tô Dự đạt được Địa Đăng, có thể phát huy công hiệu tuyệt đối sẽ không giống như Thái Thanh Lão Tử để nó bị long

đong như vậy.

Hồng Hoang thế giới có Thiên - Địa - Nhân tam đăng, toàn bộ đều là Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, mỗi một loại đèn đều có các loại công hiệu thần dị. * Thiên Đăng: Ngọc Hư Lưu Ly Đăng.

Lửa trong đèn là "Tẩy Nghiệp Kim Hỏa" (một trong Tứ đại thiên hỏa), hỏa diễm màu vàng óng, danh hoán "Vạn Linh Cổ Dịch", lửa này có khả năng tham tra vạn linh. * Địa Đăng: Bát Cảnh Cung Đăng.

Lửa trong đèn là "Phần Thiên Tử Hỏa" (một trong Tứ đại thiên hỏa), màu tím thuần, lửa này có khả năng phần thiên chử hải. * Nhân Đăng: Linh Cữu Đăng.

Lửa trong đèn là "U Minh Quỷ Hỏa" (một trong Tứ đại thiên hỏa), màu xám, lửa này có khả năng hiển hiện nhất sinh tình cảnh của người chết.

Tô Dự giờ khắc này trong đầu ẩn ẩn có loại trực giác, nếu đem Thiên, Địa, Nhân tam đăng thu thập hoàn toàn, hẳn là sẽ có công hiệu ngoài ý muốn. "Bạch Chính bái kiến chủ nhân!" Giờ khắc này, Bạch Hổ vận dụng pháp lực trọng tụ chân thân, cung cung kính kính hành lễ với Tô Dự. "Thiện!" Nhìn Bạch Chính vẫn là đầu hổ thân người, Tô Dự trong lòng rõ ràng hắn chưa triệt để hóa hình thành công, nếu triệt để hóa hình, thực lực tuyệt đối sẽ càng thượng nhất tầng lâu!

Lấy thiên phú cùng truyền thừa của Bạch Chính, Tô Dự trong lòng quyết định, lần sau Hồng Quân giảng đạo sẽ mang hắn đi Tử Tiêu Cung thính đạo, nếu có thể thuận lợi đột phá Chuẩn Thánh, đối với hắn trợ giúp cũng sẽ càng lớn.

Giờ khắc này, không ít cao thủ âm thầm muốn đục nước béo cò thấy Tô Dự kinh khủng như thế, cư nhiên đem đại năng Đại La Kim Tiên hậu kỳ đánh cho cầu xin tha thứ, không thể không hướng hắn hiệu trung làm tọa kỵ.

Vô số người nội tâm chấn hám không thôi, triệt để diệt tuyệt ý nghĩ muốn đoạt linh bảo.

Ngay cả Đại La Kim Tiên hậu kỳ Bạch Chính đều bị Tô Dự suýt chút nữa diệt sát, hiện giờ càng trở thành tọa kỵ của Tô Dự, nếu bọn hắn còn dám có ý đồ, quả thực là hiềm mệnh quá dài! "Bạch Chính, hiện giờ chân thân cũ của ngươi bị ta đánh nổ, ta thu hồi lợi dụng một phen, ngươi có nguyện ý?" Đối với thịt hổ thượng cổ thuần chính, Tô Dự cũng chưa có phẩm thưởng qua, hiện tại tự nhiên không thể lãng phí.

Chương 29

"Hết thảy do chủ nhân xử trí!" Hiện giờ tính mệnh Bạch Chính bị chủ nhân Tô Dự thao khống trong tay, đối mặt bất kỳ yêu cầu gì đều không cách nào cự tuyệt, nếu không thì kết cục sẽ thê thảm lắm. "Thu!" Tô Dự vận dụng thần thông, trực tiếp đem chân thân Bạch Hổ tứ phân ngũ liệt phía dưới thu lại.

Tùy theo, Tô Dự lấy ra Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Hám Thiên Chùy' đoạt được từ trên người Đông Vương Công, trực tiếp ban cho Bạch Chính.

Muốn bồi dưỡng độ trung thành, đánh cái tát cho quả táo ngọt đạo lý này Tô Dự hiểu rõ.

Huống chi, thực lực Bạch Chính càng mạnh, hắn làm chủ nhân tự nhiên cũng càng thoải mái.

Nếu không chuyện gì cũng để hắn xuất thủ, chẳng phải quá mất thân phận? "Bạch Chính, đã phụng ta làm chủ, kiện Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Hám Thiên Chùy' này ta ban cho ngươi, hy vọng ngươi sau này nâng cao một bước!" Cái gì?!

Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo?

Một khắc này, Bạch Chính suýt chút nữa không dám tin vào mắt mình.

Phải biết rằng, hắn tu luyện vô số nguyên hội mới được một kiện Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, có thể biết Tiên Thiên Linh Bảo trân quý cỡ nào.

Hiện giờ vừa phụng Tô Dự làm chủ, chủ nhân trực tiếp hào phóng ban thưởng Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, một khắc này, Bạch

Chính cảm thấy nhận Tô Dự làm chủ cũng tịnh không phải không thể tiếp nhận. "Bạch Chính đa tạ chủ nhân!" Bạch Chính tiếp lấy 'Hám Thiên Chùy', cung cung kính kính hành lễ với Tô Dự. "Thiện!" Cảm giác tâm thái Bạch Chính biến hóa, Tô Dự cảm thấy kiện 'Hám Thiên Chùy' này không có lãng phí. "Hiện tại ta muốn đi Thái Âm Tinh, ngươi xử lý sự vụ một chút, sau đó tùy ta cùng nhau đi!" "Vâng, chủ nhân!" Khi Bạch Chính xử lý tốt việc vặt trong đạo tràng xong, hắn đích thân chở Tô Dự tiến về Thái Âm Tinh. ...

Mấy chục năm sau.

Tô Dự đã đến Thái Âm Tinh.

Hi Hòa cùng Thường Hi cảm giác được khí tức của Tô Dự, lập tức từ trong bế quan tỉnh lại. "Tỷ tỷ, Tô Dự đạo hữu rốt cục đã đến!" Một khắc này, hai tỷ muội nội tâm hoan hỉ vô cùng, khuôn mặt vốn thanh lãnh tuyệt tiên cũng rốt cục trán phóng ra nụ cười động lòng người.

Từ khi cùng Tô Dự từ biệt, mấy trăm năm nay, Hi Hòa cùng muội muội Thường Hi vẫn luôn chờ mong đối phương có thể tới.

Cho dù bế quan, đều không có toàn bộ trầm tẩm tâm thần.

Hiện giờ Tô Dự rốt cục tới chơi, nội tâm các nàng tràn ngập vui sướng. "Vù!" Khi Tô Dự tản ra khí tức, xuất hiện tại trên Thái Âm Tinh, hai đạo thanh lãnh tuyệt tiên thiến ảnh nháy mắt xuất hiện tại trước mặt hắn.

Khi thấy Tô Dự anh vũ bá khí ngồi trên lưng một đầu Bạch Hổ thuần trắng, nội tâm các nàng tràn ngập chấn hám.

Tọa kỵ Đại La Kim Tiên hậu kỳ?

Tràng diện này cũng quá phong cách rồi a?

Phải biết rằng Tô Dự cũng mới là Thái Ất Kim Tiên thôi! "Tô Dự

đạo hữu, huynh rốt cục đến rồi!" Thường Hi nhìn Tô Dự, vui sướng đi tới. "Hi Hòa gặp qua Tô Dự đạo hữu!" Trên mặt Hi Hòa treo nụ cười nhàn nhạt, một vẻ ung dung quý khí, đôi mắt đẹp thần thái sáng láng nhìn Tô Dự. "Gặp qua hai vị tiên tử!" Tô Dự từ trên lưng Bạch Chính bước xuống, sau đó mỉm cười đáp lễ.

Hàn huyên qua đi, Hi Hòa cùng Thường Hi hai tỷ muội mời Tô Dự tiến vào Thái Âm Tinh, sau đó dẫn hắn tham quan đạo tràng, về phần tọa kỵ Bạch Chính thì bị Tô Dự đuổi đi tùy ý tìm một chỗ bế quan tu luyện, để luyện hóa Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hám Thiên Chùy chủ nhân vừa ban cho.

Thái Âm Tinh nãi là mắt phải của Bàn Cổ đại thần biến thành, là một trong những tinh thần đỉnh cấp của Hồng Hoang thế giới, linh khí cùng năng lượng ẩn chứa tự nhiên cũng không tầm thường.

Tô Dự phát hiện, trên Thái Âm Tinh cũng có một tòa Tiên Thiên đại trận che chở, chí âm khí tức ẩn chứa cũng vô cùng nồng đậm.

Một đường đi tới, các loại thụy thú bay lượn, tiên hoa linh quả phiêu hương, một bức tranh nhân gian tiên cảnh.

Tại Thái Âm Điện, Thường Hi chủ động lấy ra chí bảo của Thái Âm Tinh là Thái Âm Thần Thủy mời Tô Dự uống.

Thái Âm Thần Thủy là thần thủy độc hữu của Thái Âm Tinh, công hiệu trừ chữa thương ra, còn có thể làm cho người ta cảm ngộ pháp tắc chi lực trong thiên địa, có thể nói là phi thường trân quý. "Tô Dự, mau nếm thử Thái Âm Thần Thủy của Thái Âm Tinh chúng ta, cam đoan phi thường ngon!" Thường Hi nhìn Tô Dự, thần sắc tràn ngập chờ mong.

Hi Hòa mỉm cười gật đầu, cho cung nga dâng lên các loại tiên quả. "Trực tiếp uống quá lãng phí, không bằng dùng pha trà đi!" Tô Dự cười nhạt, từ không gian bản thân lấy ra Ngộ Đạo Thần Trà cùng Địa

Đăng.

Ngộ Đạo Thần Trà nãi là Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn Ngộ Đạo Trà Thụ sản xuất, lửa trong Địa Đăng là 'Phần Thiên Tử Hỏa' - một trong Tứ đại thiên hỏa, Thái Âm Thần Thủy lại là vô thượng thần thủy.

Phối hợp như thế để pha trà, quả thực có thể xưng là xa xỉ đến cực điểm!

Hi Hòa cùng Thường Hi hiếu kỳ nhìn Tô Dự vận dụng Địa Đăng đun sôi Thái Âm Thần Thủy, sau đó pha Ngộ Đạo Thần Trà, các loại công tự nhìn cảnh đẹp ý vui, phảng phất tản ra một loại 'Đạo' vận, làm cho người ta hướng tới cực độ.

Phiến khắc sau.

Thanh hương của lá Ngộ Đạo Thần Trà cùng hương khí chí âm của Thái Âm Thần Thủy kết hợp lại một chỗ, nháy mắt làm cho tất cả mọi người tại tràng tâm trì thần vãng. "Đây là trà gì?" Hi Hòa từ trong chấn hám hồi thần, nàng phát hiện chỉ ngửi được loại hương khí này đã có thể làm cho người ta lâm vào ngộ đạo, thực tại quá làm người ta hướng tới.

Nếu tu luyện có loại trà này phụ trợ, tu luyện tuyệt đối có thể đột phi mãnh tiến! "Ngộ Đạo Thần Trà sản sinh từ một trong Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn Ngộ Đạo Trà Thụ.

Hai vị tiên tử, thỉnh phẩm thưởng một phen!" Tô Dự vận dụng pháp lực, đem hai chén trà đã pha tốt đưa đến trước người Hi Hòa cùng Thường Hi.

Khi Hi Hòa cùng Thường Hi tiếp nhận, bắt đầu uống.

Rất nhanh, sau khi uống một ngụm, cả khoang miệng thanh hương tứ dật, các loại linh khí nồng đậm cùng Thái Âm pháp tắc chi lực tràn

ngập toàn thân, nháy mắt lâm vào một loại trạng thái ngộ đạo thần kỳ.

Chương 30

Tô Dự thấy bộ dạng các nàng, bưng chén trà, tràn ngập chờ mong uống.

Phần Thiên Tử Hỏa, Thái Âm Thần Thủy, Ngộ Đạo Thần Trà ba loại cực hạn bảo vật phối hợp, không biết có thể pha ra nước trà bực nào đây?

Rất nhanh, khi Tô Dự uống xong, lập tức lâm vào một loại đốn ngộ, 《 Cửu Chuyển Huyền Công 》 trong cơ thể cùng nguyên tố Sức Mạnh Pháp Tắc điên cuồng vận chuyển, giúp hắn thối luyện căn cơ tự thân.

Mấy chục năm sau.

Tô Dự dẫn đầu hồi thần, phát hiện căn cơ tự thân lại tinh thuần thêm vài phần, không khỏi vui sướng không thôi. "Hi Hòa, Thường Hi đạo hữu có đó không?

Đế Tuấn đến bái phỏng!" Đúng lúc này, một đạo thần thức truyền âm nháy mắt truyền khắp toàn bộ Thái Âm Tinh, lập tức đem Hi Hòa cùng Thường Hi trong đốn ngộ kinh tỉnh. "Nha, ta cư nhiên đột phá!" Khi Thường Hi bị kinh tỉnh, phát hiện mình thuận lợi đột phá Đại La Kim Tiên trung kỳ, không khỏi kinh hỉ không thôi.

Nếu dựa theo bình thường tu luyện, đột phá Đại La có thể cần mấy trăm hơn ngàn năm, nhưng sau khi uống một chén Ngộ Đạo Thần Trà, cư nhiên tại trong mấy chục năm đã đột phá, tốc độ bực này thực tại quá làm cho người ta kinh hỉ. "Không hổ là Ngộ Đạo Thần Trà do một trong Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn sản sinh, công hiệu quá mạnh!" Hi Hòa sát giác tu vi của mình cũng tăng cường không ít, nội tâm không khỏi phi thường vui sướng.

Nàng nhìn Tô Dự, ánh mắt lưu quang dật chuyển, tản ra thần thái dị dạng, nội tâm đối với hắn càng ngày càng hiếu kỳ. "Hi Hòa, Thường Hi hai vị đạo hữu, Đế Tuấn đến bái phỏng!" Rất nhanh, Đế Tuấn thần thức truyền âm lại vang lên, làm cho các nàng hồi thần. "Đế Tuấn đạo hữu đến không biết có chuyện gì quan trọng?" Thường Hi chủ động tiến đến nghênh đón, Hi Hòa tắc thì bồi tiếp Tô Dự tiếp tục ở lại Thái Âm Điện.

Đối với Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất, Hi Hòa cùng Thường Hi từ trên tiên thiên cảm giác thân cận, dù sao Bàn Cổ đại thần mắt trái biến thành Thái Dương Tinh dựng dục ra bọn hắn, có thể nói là tiên thiên thượng âm dương tương tế.

Từ sau lần kết thức tại Tử Tiêu Cung, Hi Hòa cùng Thường Hi đối với Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất ấn tượng đều rất tốt. "Thường Hi đạo hữu, thứ lỗi bần đạo mạo muội đến đây, có chuyện quan trọng muốn cùng đạo hữu thương lượng." Đế Tuấn cười ý doanh doanh, hồn thân tản ra hoàng giả khí chất làm cho người ta tâm chiết. "Nga, vậy mời vào Thái Âm Điện của ta một tự." Rất nhanh, Thường Hi dẫn Đế Tuấn tới Thái Âm Điện.

Khi Đế Tuấn nhìn thấy Tô Dự cùng Hi Hòa đang trò chuyện thật vui, nói cười tự nhiên, nội tâm không khỏi dâng lên một tia phẫn nộ.

Bởi vì hắn ẩn ẩn cảm giác Hi Hòa đối với hắn có tác dụng phi thường trọng yếu, cho nên từ sau khi Tử Tiêu Cung trở về, vừa thu phục Phục Hy cùng Nữ Oa gia nhập Yêu Tộc, liền ngựa không dừng vó chạy đến Thái Âm Tinh.

Ai từng nghĩ tại nơi này gặp Tô Dự, mà Hi Hòa đối với hắn lại thân mật như vậy.

Phải biết rằng Hi Hòa đối ngoại luôn thanh lãnh tuyệt tiên, không giả từ sắc, như kim cư nhiên đối với Tô Dự thân mật như thế, thật

kêu Đế Tuấn tức nổ phổi! ...

Đối với Tô Dự, Đế Tuấn ám hận không thôi, bởi vì đối phương chém giết tâm phúc Hắc Ưng Lão Tổ mà hắn pha vi ỷ trọng, làm cho Yêu Tộc tổn thất một viên đại tướng.

Nếu không phải thấy Đạo Tổ Hồng Quân phi thường khí trọng hắn, không chừng lần giảng đạo thứ nhất vừa kết thúc, hắn sẽ cùng đệ đệ Đông Hoàng Thái Nhất liên thủ trực tiếp diệt sát Tô Dự, để cho các đại năng khác biết kết cục khi đắc tội Yêu Tộc.

Về sau sở dĩ không có chấp hành, thuần túy là kỵ đạn Đạo Tổ Hồng Quân mà thôi, tương lai nếu có cơ hội, hắn sẽ không buông tha Tô Dự.

Hiện giờ, lại nhìn thấy Hi Hòa đối với Tô Dự thân mật như thế, lửa giận trong lòng Đế Tuấn điên cuồng bạo tăng.

Bất quá Đế Tuấn dù sao cũng là nhân vật không tầm thường, thiên sinh hoàng giả, rất nhanh đem nội tâm nộ ý áp chế xuống. "Gặp qua Hi Hòa đạo hữu!

Gặp qua Tô Dự đạo hữu!" Đế Tuấn mỉm cười làm cái chắp tay, phong độ khí độ phi phàm. "Gặp qua Đế Tuấn đạo hữu!" Hi Hòa đứng dậy, gật đầu đáp lễ, thần sắc lại khôi phục bộ dạng thanh lãnh tuyệt tiên.

Tuy đối với Đế Tuấn ấn tượng không tệ, nhưng lẫn nhau giao tình tịnh không sâu, cho nên tự nhiên sẽ không biểu hiện quá thân cận. "Gặp qua Đế Tuấn đạo hữu!" Tô Dự treo nụ cười nhàn nhạt, ánh mắt có chút ngoạn vị.

Bởi vì vừa rồi hắn cảm giác được địch ý của Đế Tuấn, hiển nhiên hiện tại đã áp chế xuống.

Bị người ta cừu thị, Tô Dự cũng sẽ không bị động chờ bị đánh!

"Đinh!

Chúc mừng chủ nhân, thành công phát động cơ duyên nhiệm vụ: Yêu cầu chủ nhân trong vòng mười vạn năm, cướp đi Thiên Hôn cơ duyên thuộc về Đế Tuấn!" "Nhiệm vụ ban thưởng: Không biết." "Nhiệm vụ thất bại: Trừng phạt không!" Trong đầu truyền đến tiếng hệ thống nhiệm vụ phát động, Tô Dự không khỏi sững sờ, nhìn Thái Âm Điện trung Hi Hòa, Thường Hi, Đế Tuấn ba người một cái, sau đó bưng chén trà, uống một ngụm Ngộ Đạo Thần Trà.

Hiển nhiên, bởi vì Đế Tuấn đến làm cho hắn nội tâm khó chịu, cho nên mới phát động cơ duyên nhiệm vụ.

Đoạn thời gian này cùng Hi Hòa, Thường Hi hai đại Thái Âm nữ thần ở chung, thân ảnh của các nàng cùng đạo thiến ảnh nơi sâu nhất trong nội tâm hắn bắt đầu chậm rãi dung hợp.

Nếu để cho Hi Hòa cùng Thường Hi gả cho Đế Tuấn, Tô Dự nội tâm tuyệt đối sẽ không đồng ý, cho nên, cướp đi Thiên Hôn cơ duyên thuộc về Đế Tuấn cũng thành tất nhiên. "Ngộ Đạo Thần Trà?" Khi Đế Tuấn ngửi được khí tức tản ra trong đại điện, không khỏi có chút chấn hám, sau đó nhìn ấm trà trước mặt Tô Dự, ánh mắt có chút nóng bỏng.

Ngộ Đạo Thần Trà nãi là Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn một trong, đối với tu luyện phi thường hữu dụng, Đế Tuấn tự nhiên cũng phi thường đỏ mắt. "Không sai, Ngộ Đạo Thần Trà là do Tô Dự đạo hữu mang đến, có thể hân hạnh phẩm thưởng một phen, thực nãi là vinh hạnh của bần đạo." Hi Hòa nói, phân phó cung nga lần nữa dâng lên tiên quả do Thái Âm Tinh sản xuất, đặt trước chỗ ngồi của Đế Tuấn. "Tô Dự đạo hữu, không biết bần đạo có vinh hạnh phẩm thưởng một phen Ngộ Đạo Thần Trà hay không?" Đế Tuấn nhìn Tô Dự, không khách khí chút nào nói.

Nghe Đế Tuấn yêu cầu, Tô Dự trực tiếp cự tuyệt: "Đế Tuấn đạo hữu, thần trà của ngô chỉ cấp cho hảo hữu uống, ngươi không đủ tư cách!" Vù!

Nghe Tô Dự nói thế, tại tràng ba người sắc mặt không khỏi biến đổi.

Rõ ràng nhất đương nhiên là Đế Tuấn, khuôn mặt soái khí anh vũ nháy mắt trướng đỏ, nộ ý ẩn chứa trong ánh mắt căn bản che giấu không được. "Đã như vậy, bần đạo cũng không cưỡng cầu!" Đế Tuấn hít sâu một hơi, lần nữa đem nộ ý áp xuống, sau đó hừ lạnh một tiếng, không thèm nhìn tới Tô Dự.

Đối với thái độ của hắn, Tô Dự căn bản không có để ở trong lòng.

Đều coi ta là cừu địch, còn muốn uống Ngộ Đạo Thần Trà của ta?

Nằm mơ!

Chương 31

Hi Hòa thấy Tô Dự ngay trước mặt nàng cùng Đế Tuấn xé rách da mặt, nguyên bản nàng định lấy ra Thái Âm Thần Thủy trân quý chiêu đãi Đế Tuấn, hiện tại cũng không khỏi tắt tâm tư này.

Hiển nhiên, trong lòng nàng, Đế Tuấn cùng Tô Dự địa vị căn bản không có tư cách so sánh! "Đế Tuấn đạo hữu lần này đến, không biết có chuyện gì quan trọng muốn thương lượng?" Thường Hi nhìn thái độ của Tô Dự xong, đối đãi Đế Tuấn cũng không còn nhiệt tình như trước. "Thực không dám giấu giếm, lần này bần đạo đến, là muốn thỉnh hai vị đạo hữu gia nhập Yêu Tộc do bần đạo kiến lập, sau đó thống ngự vạn tộc, tạo phúc Hồng Hoang!" "Yêu Tộc là chủng tộc gì?" Hi Hòa nhìn Đế Tuấn, thần sắc không có ba động. "Phàm thiên địa gian vạn vật hóa sinh sinh linh, phi cầm tẩu thú, thảo mộc tinh quái, lỏa lân mao vũ côn giả, giai vi Yêu Tộc ta!" Nghe Đế Tuấn nói, Hi Hòa cũng không khỏi khâm phục cách cục cùng dã tâm của Đế Tuấn.

Giản trực là muốn đem Hồng Hoang tất cả sinh linh đều nạp vào Yêu Tộc, cho dù là Đạo Tổ Hồng Quân đều không ngoại lệ. "Hai vị đạo hữu, nếu gia nhập Yêu Tộc ta, ngô nguyện ý lấy vị trí Yêu Hoàng tương đãi!" Đế Tuấn nhìn Hi Hòa, ánh mắt chân thành, hồn thân tản ra hoàng giả chi khí, khí thôn sơn hà làm cho người ta tâm chiết.

Nếu như Đế Tuấn tương mời như thế, Hi Hòa không chừng sẽ bị khí độ của hắn thuyết phục, thuận thế gia nhập Yêu Tộc, nhưng hiện tại sau khi kết thức Tô Dự, Hi Hòa căn bản sẽ không đồng ý.

Nguyên nhân không có gì khác, bởi vì Tô Dự cùng Đế Tuấn không đối phó! "Đa tạ Đế Tuấn đạo hữu thành tâm tương mời, bất quá

chuyện gia nhập Yêu Tộc về sau chớ nhắc lại, tỷ muội ngô chỉ một lòng chứng đắc đại đạo, sẽ không đi xưng bá Hồng Hoang!" Nghe Hi Hòa trả lời, Đế Tuấn không khỏi đầy mặt thất vọng.

Nguyên bản tưởng rằng chuyến đi này tất định sẽ thắng lợi trở về, ai ngờ cư nhiên chiết kích tại đây, hắn nhìn thoáng qua Tô Dự, rất nhanh liền minh bạch. 'Đáng chết Tô Dự, lại phá hỏng chuyện tốt của ta, ngươi chờ đó cho ta!' Đế Tuấn hít sâu một hơi, bình phục cảm xúc: "Đã hai vị đạo hữu không nguyện, Đế Tuấn cũng không miễn cưỡng, kỳ vọng tương lai có một ngày, có thể cùng hai vị đạo hữu cùng nhau ngao du Hồng Hoang!" ...

Đế Tuấn mang theo tâm tình vô cùng phẫn hận rời đi.

Đối với tao ngộ của hắn, Tô Dự biểu thị vui vẻ tiếp nhận.

Hiện giờ hai người coi như đã xé rách da mặt, có thể phá hư bố cục của đối phương, tự nhiên là cực tốt. "Tô Dự đạo hữu, huynh cùng Đế Tuấn kết oán?" Thường Hi đôi mắt đẹp nhìn hắn, tràn đầy vẻ tò mò, bởi vì theo nàng thấy, Tô Dự phẩm tính cực tốt, hiện giờ ngay trước mặt nàng cùng Đế Tuấn xé rách da mặt, khẳng định là Đế Tuấn làm chuyện gì đắc tội Tô Dự. "Ngày đó lúc ta tiến vào Tử Tiêu Cung, đột nhiên bị Yêu Tộc Hắc Ưng Lão Tổ tập sát, về sau ta phản sát Hắc Ưng Lão Tổ, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất bởi vậy cừu thị ta, muốn báo thù cho Hắc Ưng Lão Tổ." "Nguyên lai là như vậy!" Hi Hòa gật đầu, mặt lộ vẻ bất bình: "Đế Tuấn tâm hung cũng quá hẹp hòi, chẳng lẽ chỉ chuẩn Yêu Tộc thành viên tập sát người khác, người ta không thể hoàn thủ sao?" Tô Dự cười cười, thần sắc bình tĩnh đạm nhiên: "Sau này nếu Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất dám đối với ta xuất thủ, vậy ta sẽ dạy cho bọn hắn biết thế nào gọi là hối hận!" Vù!

Tô Dự đột nhiên triển lộ ra bá khí, làm cho Hi Hòa cùng Thường

Hi hai vị Thái Âm nữ thần thần sắc có chút hoảng hốt.

Ngay sau đó, Tô Dự từ thức hải lấy ra hai kiện bảo y.

Lần trước phân biệt đã đáp ứng, muốn thân thủ vì các nàng chế tác một bộ nữ trang Hán phục.

Hiện giờ, Tô Dự lợi dụng hai kiện Hậu Thiên Linh Bảo phổ thông, đặc ý chế tác hai bộ cung trang Hán phục, một bộ tuyết trắng vô hạ, một bộ minh hoàng sắc. "Hai vị tiên tử, lần trước đã đáp ứng muốn giúp các nàng thân thủ chế tác một bộ Hán phục, mau nhìn xem, có thích không?" Vù!

Khi Hi Hòa cùng Thường Hi nhìn thấy hai bộ cung trang Hán phục vô cùng tinh mỹ đại khí phiêu tại giữa không trung, lập tức đem tất cả tâm thần đều hấp tẩu. "Đa tạ Tô Dự đạo hữu!" Hi Hòa tiếp lấy bộ cung trang Hán phục tuyết trắng vô hạ, Thường Hi tiếp lấy bộ minh hoàng sắc, sau đó chào hỏi Tô Dự một tiếng, lập tức trở về tẩm cung phía sau thay y phục.

Khi hai đại Thái Âm nữ thần thay bảo y Tô Dự tặng, nháy mắt kinh ngây người.

Không nghĩ tới sau khi mặc vào cung trang Hán phục do Tô Dự thân thủ đặt làm, cả người giống như thuế biến, đem tất cả phong tư mị lực hoàn mỹ triển hiện ra.

Một khắc này, Hi Hòa cùng Thường Hi hai người nội tâm chấn hám không thôi, sau đó tràn đầy vui sướng đi ra, muốn để Tô Dự là người đầu tiên nhìn thấy.

Khi Tô Dự thấy Hi Hòa cùng Thường Hi thân mặc cung trang Hán phục hẳn thân thủ đặt làm từ phía sau đi ra, hai mắt gần như đều ngốc trệ.

Nguyên bản lúc đặt làm, trong đầu Tô Dự đã hiện lên bộ dáng tỷ

muội các nàng thân mặc cung trang Hán phục, nhưng sau khi tận mắt nhìn thấy, mới biết được thế nào là tuyệt thế nữ thần chân chính.

Chỉ thấy Hi Hòa thân mặc bạch sắc cung trang Hán phục, tóc xanh như mực, dải lụa phiêu dật, như tiên như linh, giống như nữ thần thuần tịnh vô hạ nhất thế gian.

Thanh lãnh tuyệt tiên, quý khí ung dung, đẹp đến mức làm cho người ta run rẩy.

Khi Hi Hòa nhìn thấy ánh mắt nóng bỏng kia của Tô Dự, phương tâm vui sướng vô cùng, một bôi hồng vựng hiện lên trên khuôn mặt tươi cười, hàm tu hàm hỉ, mỹ hoán tuyệt luân.

Một bên khác, Thường Hi mặc minh hoàng sắc cung trang Hán phục, tóc đen xõa xuống như thác nước, đem khí chất thanh lãnh xuất trần, tinh linh thuần khiết hoàn mỹ triển kỳ ra, cả người đẹp như bức họa quyển đẹp nhất thế gian, làm cho người ta không dám khinh động.

Vù!

Khi Thường Hi nhìn thấy ánh mắt vô cùng thưởng thức của Tô Dự, cả người vui sướng nhảy cẫng lên, nhìn thẳng vào đôi mắt sáng như sao của Tô Dự, không che giấu chút nào sự vui vẻ cùng tình ti.

Tô Dự hồi thần, vô cùng tán thán: "Thiên thu vô tuyệt sắc, duyệt mục thị giai nhân!

Khuynh quốc khuynh thành mạo, kinh vi thiên hạ nhân!

Đa tạ hai vị tiên tử làm cho Tô Dự minh bạch, cái gì mới là chân chính tiên tử, cái gì mới gọi là quốc sắc thiên hương, khuynh quốc khuynh thành!" "Nha!" Nghe Tô Dự trắng trợn khen ngợi như thế, Hi Hòa cùng Thường Hi nội tâm vui sướng vô cùng, cả trái tim giống như muốn hòa tan.

Giờ khắc này, Hi Hòa cùng Thường Hi hai đại Thái Âm nữ thần

nhìn thẳng Tô Dự, hàm tình đái tu (e thẹn), đẹp không sao tả xiết!

Kỳ thật sớm tại trước đó, các nàng đã phương tâm tình hệ Tô Dự, bất quá vẫn luôn giữ lý trí, tịnh không có biểu hiện ra, nhưng hiện giờ, tình cảm căn bản không cách nào áp chế, phương tâm triệt để trầm luân.

Tô Dự thấy thần thái các nàng, đâu còn không minh bạch tình ý?

Thế là, hắn đi thẳng về phía Hi Hòa cùng Thường Hi, trực tiếp nắm lấy nhu đề (tay mềm) của từng người. "A!" Nháy mắt, hai tỷ muội chỉ cảm thấy như bị điện giật, cả trái tim phảng phất muốn ngừng đập.

Tô Dự nắm tay các nàng, giống như nắm lấy mỹ ngọc trân quý nhất thế gian, làm cho nội tâm hắn cũng kích động không thôi.

Được hai đại Thái Âm nữ thần tình hệ, hà kỳ vinh hạnh?

Tô Dự nội tâm quyết định, tuyệt đối không thể cô phụ các nàng, không thể để các nàng lưu lại bất kỳ tiếc nuối gì. "Hai vị tiên tử, cùng nhau làm đạo lữ của ta có được hay không?" "Đạo lữ?" Nghe Tô Dự nói, Hi Hòa cùng Thường Hi đều ngẩn ra, bởi vì không hiểu ý nghĩa của đạo lữ.

Tuy Hồng Hoang thế giới Âm Dương đại đạo ảnh hưởng càng ngày càng lớn, tu sĩ cũng phân nam nữ, nhưng khi Thiên Hôn chưa xuất hiện, xưng hô nam nữ đạo lữ vẫn thuộc về lần đầu. "Chính là lẫn nhau khí vận tương liên, sinh tử dữ cộng, vĩnh bất tương khí (vĩnh viễn không bỏ rơi nhau)!" Nghe Tô Dự giải thích, đôi mắt đẹp của Hi Hòa cùng Thường Hi sáng lên như Thái Dương Tinh, sáng chói loá mắt. "Khí vận tương liên, sinh tử dữ cộng, vĩnh bất tương khí?" "Ta nguyện ý!" "Ta cũng nguyện ý!" Thế gian chưa từng có lời tình thoại thề non hẹn biển động lòng người như thế, Hi Hòa cùng Thường Hi nghe xong, không chút do dự đáp ứng.

Chương 32

Thấy hai đại Thái Âm nữ thần trở thành đạo lữ của mình, Tô Dự nội tâm sướng khoái vô cùng, phảng phất sở hữu hết thảy thế gian.

Tùy theo, vì để cho Hi Hòa cùng Thường Hi khắc sâu hơn sự hiểu biết về quan hệ giữa đạo lữ, hắn đưa hai tay ôm lấy eo thon của Hi Hòa, nhìn đôi mắt đẹp hàm tu đái khiếp kia, trực tiếp hôn xuống. "Ưm!" Nháy mắt, Hi Hòa cùng Thường Hi đều bị hành vi này của Tô Dự làm cho mộng.

Không phải làm đạo lữ sao?

Sao lại hôn ta?

Bất quá, Hi Hòa nội tâm lại hoan hỉ vui sướng vô cùng, dưới sự dẫn dắt của tình lang, bắt đầu chậm rãi phối hợp, dâng hiến ra toàn bộ.

Ngay sau đó, Thường Hi bên cạnh cũng nhìn không được nữa.

Thế là Tô Dự tự nhiên sẽ không lạnh nhạt nàng. "Ưm ~ Nịnh!" Thường Hi rốt cục lĩnh hội cảm giác của tỷ tỷ vừa rồi, cả người giống như nằm trong đại dương ấm áp, không nguyện tỉnh lại. ...

Ba người ngọt ngào ở chung mấy năm sau, Hi Hòa cùng Thường Hi rốt cục chậm rãi hiểu được quan hệ giữa đạo lữ, phu thê.

Tô Dự cũng không có gấp gáp cùng hai đại Thái Âm nữ thần hoàn thành Thiên Hôn, hắn quyết định muốn cho Hi Hòa, Thường Hi một cái hôn lễ vô cùng long trọng, lãng mạn, chung thân khó quên.

Hắn muốn dạy cho thế nhân Hồng Hoang biết, cái gì mới là chân chính hôn lễ!

Nếu dựa theo thời gian Hồng Hoang phát triển bình thường, hôn lễ

lệ đầu tiên của Hồng Hoang chính là Đế Tuấn cùng Hi Hòa, Thường Hi, thời gian cũng phải tại mấy chục vạn năm về sau.

Khi đó Đế Tuấn cùng Hi Hòa, Thường Hi thành hôn, nhận được Thiên Đạo tán thành cùng chúc phúc, hàng hạ đầy trời công đức, được xưng là Thiên Hôn!

Nhưng hiện giờ, có Tô Dự tại, chẳng những hai đại Thái Âm nữ thần thuộc về hắn, thậm chí ngay cả Thiên Hôn được Thiên Đạo tán thành ban thưởng cũng phải thuộc về hắn!

Nếu Đế Tuấn biết chẳng những bị Tô Dự cướp đi hai cái Đế Hậu, thậm chí cướp đi một cái cơ duyên trọng đại của Yêu Tộc, khủng khiếp sẽ tức đến thổ huyết a?

Tô Dự quyết định, hôn lễ cùng Hi Hòa, Thường Hi sẽ cử hành sau khi Hồng Quân giảng đạo lần thứ ba.

Một là để có sung túc thời gian chuẩn bị.

Hai là có thể để càng nhiều người chứng kiến cùng chúc phúc.

Hồng Quân hoàn thành ba lần giảng đạo xong sẽ xả thân hợp đạo, trở thành Hồng Hoang Thiên Đạo đại ngôn nhân, đến lúc đó trừ phi có sự kiện trọng đại phát sinh, ngài sẽ không hiện thân tại Hồng Hoang thế giới.

Tô Dự trước khi ngài hợp đạo mời ngài tham gia hôn lễ, tương lai ngài hợp đạo thành công cũng sẽ giữ đúng hẹn mà đến.

Có Thiên Đạo đại ngôn nhân đích thân chứng kiến tham gia hôn lễ, khủng khiếp Thiên Đạo ban thưởng tuyệt đối sẽ càng thêm phong phú!

Thoáng một cái, trăm năm thời gian dằng dặc trôi qua.

Đoạn thời gian này, Tô Dự mang theo Hi Hòa, Thường Hi hai đại

Thái Âm nữ thần du sơn ngoạn thủy, hạnh phúc biết bao!

Hiện giờ, tình cảm giữa ba người càng ngày càng thâm hậu, ở chung cũng càng ngày càng hòa hợp. "Hi Hòa, Thường Hi, ta về Bồng Lai trước để chuẩn bị cho hôn lễ sắp tới của chúng ta, hai nàng có thể bế quan tu luyện, tiêu hóa đoạt được từ lần giảng đạo trước của Hồng Quân đạo hữu!" Nghe tình lang muốn rời đi, Hi Hòa cùng Thường Hi nội tâm phi thường không nỡ.

Bất quá các nàng cũng rõ ràng, tình lang là đi chuẩn bị cho đại hôn, tự nhiên sẽ không cự tuyệt, phản chính rất nhanh lại có thể gặp nhau. "Tô Dự, tỷ muội ta ở Thái Âm Tinh chờ chàng!" Hi Hòa chủ động nhào vào trong ngực tình lang, gắt gao ôm lấy eo hổ của Tô Dự. "Ân!" Tô Dự buông Hi Hòa ra, lần nữa dùng sức ôm lấy Thường Hi, sau đó cưỡi lên tọa kỵ Bạch Chính, hướng về phía Bồng Lai đi đến.

Giờ khắc này, Bạch Chính nội tâm chấn hám không thôi.

Không nghĩ tới chủ nhân đi Thái Âm Tinh làm khách, cư nhiên trực tiếp đem hai đại Thái Âm nữ thần chinh phục.

Loại năng lực này cũng quá khủng bố rồi a? ...

Hồng Hoang thế giới thực tại quá lớn, lấy tu vi Đại La Kim Tiên hậu kỳ của Bạch Chính, dưới tình huống toàn lực đi đường, từ Thái Âm Tinh đến Bồng Lai Tiên Đảo cũng tốn cả trăm năm. "Thanh Hành bái kiến chủ nhân!" Vừa về Bồng Lai, Thái Cổ Cự Giao Thanh Hành lập tức đến thỉnh an, khi nhìn thấy Bạch Hổ - Hổ tộc thuần chính, không khỏi dâng lên một tia nguy cơ cảm.

Cũng là tọa kỵ của chủ nhân, vạn nhất sau này bị chủ nhân di khí thì làm sao?

Cho nên, Thanh Hành nội tâm âm thầm quyết định, nhất định phải tiếp tục cố gắng, để chủ nhân biết giá trị của hắn. "Không cần đa lễ,

Thanh Hành, Bản tọa có sự tình phân phó ngươi đi làm!" "Thỉnh chủ nhân phân phó, Thanh Hành nhất định vạn tử bất từ!" Nghe chủ nhân vẫn khí trọng mình, Thanh Hành bắt đầu chậm rãi yên tâm. "Ong!" Tô Dự trực tiếp tế ra một đoàn thần thức, đem các loại yêu cầu để chuẩn bị hôn lễ giao phó cho hắn, nếu không khẩu thuật cũng quá phiền toái. "Bạch Chính, ngươi hiệp trợ Thanh Hành, nhất định phải đem sự tình Bản tọa giao phó làm cho tốt!" Hai cái tọa kỵ đều là đại năng cấp bậc Đại La Kim Tiên, lấy năng lực của bọn hắn, chuẩn bị hôn lễ đại điển hắn cần hắn là không có bất cứ vấn đề gì. "Vâng, chủ nhân!" Tiếp đó, Thanh Hành cùng Bạch Chính bắt đầu bận rộn, chuẩn bị cho đại hôn sắp tới của chủ nhân Tô Dự. "Ngô nãi Hồng Quân, vì tạo phúc Hồng Hoang, vào 1000 năm sau tại Hỗn Độn Tử Tiêu Cung khai đàn giảng đạo, người hữu duyên đều có thể đến!" Nghe Hồng Quân Thánh Nhân chi ngôn, Tô Dự từ trong bế quan tỉnh lại.

Hồng Quân giảng đạo lần thứ hai cũng sắp bắt đầu!

Một ngàn năm nay, Tô Dự trừ lĩnh ngộ Sức Mạnh Pháp Tắc ra, còn lĩnh ngộ Không Gian Pháp Tắc, phối hợp với 《 Cửu Chuyển Huyền Công 》, điên cuồng vận dụng hai loại pháp tắc nguyên tố thối luyện căn cơ tự thân, tịnh không có dùng để tăng cường tu vi.

Nếu không, lấy tư chất của hắn, lại thêm mấy lần cơ duyên, sớm đã có thể đột phá Đại La Kim Tiên!

Đối với 'Đạo' phải đi sau này, Tô Dự có vô cùng thanh tỉnh nhận tri, cho nên căn bản không nóng nảy đột phá.

Nhất định phải đem căn cơ của mình triệt để đầm chắc, thành tựu về sau mới có thể càng cao, tương lai mới có tư cách thực hiện mục tiêu của hắn. "Gặp qua chủ nhân!" "Gặp qua lão gia!" Khi Tô Dự từ bế quan đại điện đi ra, có vô số tiên đồng cung nga đối với hắn hành lễ.

Những tiên đồng cùng cung nga này tự nhiên là thủ bút của Thanh Hành cùng Bạch Chính, Tô Dự đại hôn sắp tới, tự nhiên không thể thiếu nhân thủ, cho nên bọn hắn điểm hóa một ít thụy thú tiên hạc trên tiên đảo làm môn đồng cùng cung nga.

Chương 33

Thấy Bồng Lai Tiên Đảo biến hóa cực lớn, Tô Dự không khỏi gật gật đầu, nội tâm đối với năng lực làm việc của Thanh Hành cùng Bạch Chính cảm thấy hài lòng.

Tiếp đó, Tô Dự cưỡi trên chân thân Bạch Chính, nhanh chóng hướng phía Thái Âm Tinh đi đến, sau đó tại Thái Âm Tinh cùng Hi Hòa, Thường Hi hai tỷ muội ở chung mấy trăm năm, liền bắt đầu đi tới Hỗn Độn Tử Tiêu Cung.

Tiến vào Hỗn Độn thâm xử, tuy gặp một ít phong hiểm, nhưng lấy thực lực đám người Tô Dự tự nhiên nhẹ nhõm vượt qua.

Đáng nhắc tới chính là, Bạch Chính sau khi trở thành tọa kỵ của Tô Dự, phúc duyên cực đại tăng lên, trên đường tao ngộ Hỗn Độn Thiên Lôi khủng bố, nhiên sau dùng Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Hám Thiên Chùy' Tô Dự ban cho vượt qua một kiếp.

Chờ khôi phục xong, rốt cục có thể triệt để hóa hình, thực lực cũng lại tinh tiến một bước, sắp đột phá Đại La Kim Tiên viên mãn cảnh giới. ...

Khi đám người Tô Dự tiến vào Tử Tiêu Cung, phát hiện trong đại điện đã có không ít người, trong đó có một ít khuôn mặt mới.

Hiển nhiên, lần trước nghe giảng tại Tử Tiêu Cung, ba ngàn khách có không ít người vẫn lạc, cho nên danh ngạch trống ra, thay vào những thành viên mới.

Lúc này, Đế Tuấn thấy Tô Dự cùng Hi Hòa, Thường Hi thân mật đi cùng nhau, lửa giận trong lòng nháy mắt tăng vọt, đồng thời ẩn ẩn cảm thấy cơ duyên thuộc về mình hình như đang rời xa. "Đại ca, làm sao vậy?" Bên cạnh Đông Hoàng Thái Nhất sát giác huynh trưởng dị

thường, không khỏi dò hỏi. "Không có việc gì, không cần lo lắng!" Đế Tuấn hít sâu một hơi, bình phục lửa giận trong lòng.

Mấy ngàn năm nay, huynh đệ hai người bọn họ mời không ít cao thủ gia nhập Yêu Tộc, trong đó có Tiên Thiên Ma Thần Phục Hy cùng Nữ Oa, có Lục Ngô, Thương Dương, Bạch Trạch... các đại năng.

Có thể nói, Yêu Tộc bọn hắn thành lập đã trở thành một trong những thế lực cường đại nhất Hồng Hoang thế giới. "Gặp qua Tô Dự đạo hữu!" "Gặp qua Tô Dự đạo hữu!" Tô Dự đi tới vị trí hàng đầu tiên, Tam Thanh mỉm cười gật đầu vấn hảo. "Gặp qua ba vị đạo hữu!" Hiện giờ, Tam Thanh cùng Tô Dự pha có chút giao tình, sau đó bắt đầu hàn huyên.

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn hai người nguyên bản đối với Tô Dự có chút bất mãn, nhưng nhìn thấy Tô Dự giao du rộng lớn, lại bị Đạo Tổ coi trọng, cho nên đã sớm thu hồi những tâm tư kia, không dám lại đối với Tô Dự lộ ra bất kỳ vẻ bất mãn nào.

Giờ khắc này, Tô Dự đang cùng Tam Thanh hàn huyên, bên cạnh Nữ Oa cũng muốn kết thức Tô Dự một phen, thế là chủ động mở miệng: "Nữ Oa gặp qua Tô Dự đạo hữu!" Nhìn thấy vị Nhân Tộc Chi Mẫu Nữ Oa chủ động chào hỏi mình, Tô Dự mỉm cười nhìn nàng, gật đầu đáp lễ: "Gặp qua Nữ Oa đạo hữu!" Nữ Oa dung mạo hoàn mỹ vô hà, quốc sắc thiên hương, khí chất ung dung hoa quý, tản ra một loại khí tức thánh khiết nhu hòa, làm cho người ta cảm thấy thân cận.

Tại vị Lục Thánh trong tương lai, Nữ Oa sớm nhất chứng đạo thành thánh, nhưng cũng là người bố cục kém nhất, trong tay một bộ bài tốt trực tiếp đánh đến nát bét.

Tác vi Yêu Tộc duy nhất Thánh Nhân, Nhân Tộc Chi Mẫu, nàng chẳng những hưởng thụ Yêu Tộc khí vận, còn hưởng thụ Nhân Tộc khí vận.

Vu Yêu đại chiến, Yêu Tộc vì đối phó Vu Tộc, lợi dụng tinh huyết linh hồn Nhân Tộc luyện chế Đồ Vu Kiếm khủng bố, bởi vậy tàn sát ức ức vạn Nhân Tộc.

Nữ Oa tác vi Nhân Tộc Chi Mẫu lại không quan tâm, dẫn đến Nhân Tộc đại năng tiên hiền may mắn còn sống sót đối với cái vị Nhân Tộc Chi Mẫu này pha có vi từ, lại thêm Ngũ Thánh khác lập giáo chứng đạo, chia đi đại bộ phận khí vận của Nhân Tộc, làm cho cái vị Nhân Tộc Chi Mẫu này hưởng thụ Nhân Tộc khí vận không được một hai phần mười, về sau thậm chí càng ít.

Lúc ấy nếu nàng xuất thủ trợ giúp Nhân Tộc hoặc là Yêu Tộc bất kỳ bên nào, cũng không đến mức rơi vào cái tình cảnh kia.

Đương nhiên, cũng có lẽ Nữ Oa thành thánh trảm điệu chấp niệm, trảm điệu tự ngã, đối với Hồng Hoang bất kỳ đại thế nào cũng không để trong lòng chăng!

Tô Dự là một người Nhân Tộc chính thống, đối với Nhân Tộc Chi Mẫu Nữ Oa nương nương nội tâm vẫn có một ít kính trọng, tương lai chư thánh chứng đạo, Nữ Oa cũng sẽ là một khâu phi thường trọng yếu trong bố cục, cho nên cùng Nữ Oa kết giao cũng là chuyện đương nhiên.

Tô Dự, Tam Thanh, Nữ Oa, Phục Hy sáu người lẫn nhau hàn huyên một phen, không bao lâu Hạo Thiên, Dao Trì hai cái môn đồng phấn điêu ngọc trác đi ra. "Chư vị thỉnh chớ ồn ào, lão gia giảng đạo sắp bắt đầu, thỉnh chư vị làm tốt chuẩn bị." Theo lời Hạo Thiên cùng Dao Trì vừa dứt, đại môn Tử Tiêu Cung cũng bắt đầu đóng chặt, ba ngàn khách trong Tử Tiêu Cung nguyên một đám tâm thần cung cẩn, chuẩn bị nghe Đạo Tổ giảng đạo.

Vút!

Thân ảnh Hồng Quân xuất hiện trên đại điện.

Trong nháy mắt, ba ngàn khách trong Tử Tiêu Cung đồng loạt đứng dậy, cung kính hành lễ. "Bái kiến lão sư!" "Bái kiến Đạo Tổ!" Tô Dự đánh một cái chắp tay, mỉm cười hành lễ: "Gặp qua Hồng Quân đạo hữu!" Hồng Quân thấy vậy, khẽ phất tay, ánh mắt đặt trên người Tô Dự: "Không cần đa lễ!

Giảng đạo sắp bắt đầu, Tô Dự đạo hữu mời an tọa đi!" Vút!

Chúng nhân trong Tử Tiêu Cung nghe Đạo Tổ duy nhất chỉ giao đàm với Tô Dự, xưng hô là 'Đạo hữu', tất cả mọi người không khỏi chấn động.

Những đại năng lần đầu tiên tiến vào Tử Tiêu Cung nghe giảng, đem thân ảnh Tô Dự khắc sâu vào trong lòng.

Có thể làm cho Đạo Tổ bình bối luận giao, há sẽ là hạng người tầm thường sao? "Lần trước Ngô giảng Đại La tu luyện chi đạo, lần này Ngô sẽ giảng Chuẩn Thánh chi đạo, mong các ngươi hảo sinh lắng nghe, chứng đắc đại đạo!" "Ông!" Khi Hồng Quân nói xong, trên đỉnh đầu Vô Cực Quan hiện ra một mảnh Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn khuyết, bị một đoàn hỗn độn chi quang bao bọc, tản ra các loại 'Đạo' vận thần mang. "Đại đạo vô hình, đại âm vô thanh!" Theo Hồng Quân mở miệng giảng đạo, mấy vạn đạo quang huy từ trên Tạo Hóa Ngọc Điệp phát ra.

Từng đạo huyền diệu chi quang khiến tất cả mọi người tại hiện trường không tự chủ được nhắm mắt lại, bao phủ trong 'Đạo' vận.

Khánh vân cuồn cuộn, sen vàng trào dâng.

Hồng Quân phảng phất trí thân vào trong đại dương đại đạo, sau đó dần dần bao phủ toàn bộ đại điện.

Tô Dự ngồi ở phía trước nhất, tự nhiên hưởng thụ công hiệu nhiều nhất, tiếp theo mới đến Tam Thanh bọn người.

Càng về sau, 'Đạo' vận sản sinh càng ít. ...

Theo Hồng Quân giảng đạo, vô số người trong Tử Tiêu Cung hình thái khác nhau, có người vui vẻ cười to, có người nhíu mày trầm tư, cũng có người cất tiếng khóc lớn.

Tô Dự ngồi ở phía trước nhất, bị vô số 'Đạo' vận bao phủ, bên trong cơ thể 《 Cửu Chuyển Huyền Công 》 điên cuồng vận chuyển.

Mỗi khi năng lượng tích lũy sắp trùng phá gông cùm xiềng xích, đạt đến cảnh giới mới thì 《 Tạo Hóa Chân Kinh 》 tự động vận chuyển, đem năng lượng sản sinh phối hợp với Lực Lượng Pháp Tắc điên cuồng thối luyện căn cơ bản thân.

Không biết qua bao nhiêu năm. "Rắc!" Căn cơ quan trọng nhất trong cơ thể Tô Dự phảng phất đột phá gông cùm xiềng xích, đạt đến một loại cảnh giới mới.

Đỉnh cấp Tiên Thiên Ma Thần!

Hiện nay, lấy tư chất căn nguyên của Tô Dự, đã không thua gì Tam Thanh do nguyên thần Bàn Cổ đại thần biến thành.

Chương 34

Nếu thuận lợi đột phá Đại La Kim Tiên, Tam Hoa trên đỉnh đầu tuyệt đối có thể khai cửu phẩm, chứng đạo khả kỳ.

Tô Dự cũng không có một tiếng trống làm tinh thần hăng hái trực tiếp đột phá Đại La Kim Tiên, mà tiếp tục hấp thu 'Đạo' vận phối hợp với Lực Lượng Pháp Tắc thối luyện căn cơ bản thân. "Đại đạo 3000, duyên khởi duyên diệt!" Khi Hồng Quân nói ra một chữ cuối cùng, 'Đạo' vận trong đại điện bắt đầu dần dần tiêu tán, mọi người không tự chủ được mở hai mắt ra, lộ ra vẻ khát cầu, mê mang.

Hiển nhiên, những đại năng ngồi ở phía sau kia căn bản không cách nào triệt để lĩnh ngộ tiêu hóa nội dung Hồng Quân giảng đạo lần này. "Khẩn thỉnh lão sư giảng thêm vài câu!" "Khẩn cầu Đạo Tổ tiếp tục giải hoặc cho chúng ta!" Theo người tỉnh lại càng ngày càng nhiều, người cầu xin Hồng Quân cũng càng nhiều. "Cũng được, các ngươi có chỗ nào không hiểu, Ngô có thể giải hoặc cho các ngươi!" Nghe Hồng Quân nói thế, tất cả mọi người vui mừng khôn xiết.

Chúng nhân nghe Đạo Tổ giảng đạo, tuy hiểu được rất nhiều, nhưng chỗ không hiểu lại càng nhiều hơn. "Dám hỏi lão sư, chứng đạo thành Thánh có mấy loại?" Thái Thanh Lão Tử dẫn đầu đứng lên, cung kính dò hỏi.

Câu hỏi này nói ra tâm tư của tất cả mọi người tại hiện trường.

Có ai không muốn chứng đạo thành Thánh, trở thành tồn tại cao cao tại thượng, vĩnh hằng bất diệt? "Đại đạo 3000, con đường nào cũng đều có thể chứng đạo thành Thánh." Hồng Quân nói xong, nhìn thoáng qua tất cả mọi người: "Theo Ngô biết, chứng đạo thành Thánh chia làm Thượng, Trung, Hạ ba loại!" "Dám hỏi lão sư, là ba loại

nào?" Nguyên Thủy đứng lên, cung kính hành lễ dò hỏi. "Thượng tuyển là Dĩ Lực Chứng Đạo (lấy sức mạnh chứng đạo).

Loại phương thức chứng đạo này là mạnh nhất, tu luyện bất kỳ một loại pháp tắc nào trong 3000 đại đạo, dùng pháp tắc chi lực phá vỡ Thiên Đạo gông xiềng, đem chân linh bản thân ký thác trên Đại Đạo.

Đại Đạo vĩnh tồn, bản thân vĩnh tồn!" "Trung tuyển tắc là Trảm Tam Thi Chứng Đạo.

Dùng ý niệm đem Thiện, Ác, Chấp Niệm (Bản ngã) ba thi chém ra, sau đó ký thác vào trên Tiên Thiên Linh Bảo.

Sau đó Tam Thi hợp nhất, cầu được chân ngã, đột phá Thiên Đạo gông xiềng, đem chân linh ký thác vào Thiên Đạo.

Thiên Đạo bất hủy, bản thân bất diệt!" "Hạ tuyển tắc là Công Đức Chứng Đạo.

Lấy đại công đức tạo phúc thiên địa, để Thiên Đạo hạ xuống vô biên công đức, bao bọc chân linh ký thác vào Thiên Đạo.

Thiên Đạo bất hủy, bản thân cũng bất hủy!" Lúc này, Thông Thiên đứng lên, khom người hành lễ: "Dám hỏi lão sư, ngài chọn loại phương thức nào chứng đạo?" Hồng Quân nghe vậy, nhìn Thông Thiên một cái, sau đó bình thản mở miệng: "Trảm Tam Thi Chứng Đạo!" Vút!

Nghe Hồng Quân nói thế, nội tâm tất cả mọi người tại tràng không khỏi chấn động không thôi.

Ngay cả Đạo Tổ là đệ nhất Thánh Nhân khai thiên đều lựa chọn Trảm Tam Thi Chứng Đạo, vậy thì Dĩ Lực Chứng Đạo tột cùng có bao nhiêu gian nan?

Rất nhiều người nhao nhao hạ quyết tâm, lựa chọn phương thức

chứng đạo giống như Đạo Tổ là Trảm Tam Thi!

Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất đứng lên, nhìn về phía Hồng Quân, trực tiếp mở miệng dò hỏi: "Dám hỏi lão sư, ngài vì sao không chọn Dĩ Lực Chứng Đạo?" Nghe Đông Hoàng Thái Nhất nói, chúng nhân trong đại điện trong lòng kinh hãi, thầm bội phục đảm thức của hắn, cư nhiên dám chất vấn Đạo Tổ như thế.

Bất quá, mọi người cũng muốn nghe Đạo Tổ trả lời, dù sao Đạo Tổ cũng nói Dĩ Lực Chứng Đạo mới là mạnh nhất!

Đối với sự chất vấn của Đông Hoàng Thái Nhất, sắc mặt Hồng Quân không có bất kỳ biến hóa nào, tiếp tục mở miệng: "Dĩ Lực Chứng Đạo gian nan nhất, cần đem bất kỳ một điều pháp tắc nào trong 3000 đại đạo tu luyện tới cực hạn, sau đó vận dụng pháp tắc chi lực đột phá Thiên Đạo gông xiềng, mới có thể có một chút sinh cơ." "Ngày xưa Bàn Cổ đại thần chính là lựa chọn Dĩ Lực Chứng Đạo, đồng thời pháp tắc tu luyện nà Lực Lượng Pháp Tắc đứng đầu 3000 đại đạo, muốn khai thiên chứng đắc tự ngã đại đạo.

Đáng tiếc, vẫn thất bại!" Chúng nhân nghe đến ngay cả nghịch thiên nhân vật như Bàn Cổ đại thần đều chứng đạo thất bại, nội tâm phần lớn đều buông tha phương thức Dĩ Lực Chứng Đạo.

Trong đó, Đông Hoàng Thái Nhất thần sắc kiên định, hai mắt sáng ngời.

Tô Dự thì ánh mắt kiên nghị, thần thái tự nhiên. 'Vô luận con đường chứng đạo có gian nan thế nào, ta cũng muốn kiên định bất di đi xuống, thẳng đến khi thực hiện được mục tiêu mới thôi!' ...

Tiếp đó, Hồng Quân lần nữa trả lời vấn đề của vài người, chuẩn bị kết thúc lần giảng đạo thứ hai.

Lúc này, trong đại điện đột nhiên truyền đến một đạo khí tức

cường đại.

Mọi người định thần nhìn lại, chính là Thái Thanh Lão Tử ở ngay phía trước phát ra. "Vút!" Chỉ thấy bên cạnh Lão Tử đứng một lão giả từ mi thiện mục, ngoại biểu cùng hắn không khác chút nào. "Chúc mừng Lão Tử đạo hữu trảm ra Thiện thi, đột phá Chuẩn Thánh!" Tô Dự thấy thế, lập tức mỉm cười chúc mừng.

Không thể không nói, Thái Thanh Lão Tử làm người có tu vi cao nhất tại hiện trường, sau khi nghe Đạo Tổ nói ba loại phương thức chứng đạo, rất nhanh quyết định lựa chọn giống như Đạo Tổ, Trảm Tam Thi Chứng Đạo! "Chúc mừng đại huynh tu vi tiến thêm một bước, đột phá Chuẩn Thánh!" "Chúc mừng Lão Tử đạo hữu trảm ra Thiện thi, đột phá Chuẩn Thánh!" Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa bọn người thấy Lão Tử trảm ra Thiện thi, nguyên một đám lên tiếng cung hạ, sau đó cấp tốc xác định phương thức chứng đạo của mình. "Đa tạ chư vị đạo hữu, hy vọng chư vị đạo hữu có thể cộng chứng đại đạo!" Lão Tử làm đại năng đầu tiên đột phá Chuẩn Thánh tại hiện trường, nội tâm tự nhiên cũng sảng khoái không thôi. "Vút!" "Vút!" Không bao lâu, hai người Nguyên Thủy, Thông Thiên sau khi xác định phương thức chứng đạo, rất nhanh cũng trảm ra Thiện thi, đột phá Chuẩn Thánh.

Hồng Quân thấy Tam Thanh nhanh chóng đột phá Chuẩn Thánh như vậy, không khỏi hơi tán thưởng nhìn bọn họ. 'Không hổ là nguyên thần Bàn Cổ đại thần biến thành, vừa nghe Hồng Quân giảng Chuẩn Thánh chi đạo, lại xác định phương thức chứng đạo, nhanh như vậy đã trảm ra Thiện thi, đột phá Chuẩn Thánh!' Tô Dự thấy thế, nội tâm thầm than.

Tuy tán thán phúc nguyên tư chất của Tam Thanh, nhưng Tô Dự cũng không hâm mộ, bởi vì hắn đã sớm xác định phương thức chứng đạo của bản thân, hắn vô cùng tự tin, thành tựu tương lai tuyệt đối

phải mạnh hơn Tam Thanh! "Chúc mừng Nguyên Thủy, Thông Thiên hai vị đạo hữu đột phá Chuẩn Thánh!" Giờ khắc này, Tam Thanh dẫn đầu trảm ra Thiện thi, đột phá Chuẩn Thánh, chịu đông đảo đại năng cung hạ, người nào cũng nội tâm đắc ý thỏa mãn. ...

Hồng Quân sau khi giải đáp nghi lự của mọi người, hai mắt nhìn về phía chúng nhân, ánh mắt rơi trên người Đông Vương Công cùng Tây Vương Mẫu.

Rất nhanh, toàn bộ đại điện cấp tốc an tĩnh lại, người nào người nấy thần thái cung cẩn. "Hiện nay, Hồng Hoang sinh linh đông đảo, chúng nhân không có trật tự, không người quản lý, dẫn đến một mảnh hỗn loạn chi tượng.

Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu, các ngươi ở đâu?" "Bái kiến lão sư!" "Bái kiến lão sư!" Rất nhanh, Đông Vương Công thần sắc cao ngạo cùng Tây Vương Mẫu phong hoa tuyệt đại đứng ra, nội tâm kích động.

Tô Dự trong lòng rõ ràng, Hồng Quân muốn sắc phong người đứng đầu nam tiên cùng nữ tiên trong thiên hạ rồi. "Hai người các ngươi là do Hồng Hoang thế giới đệ nhất luồng âm dương nhị khí biến thành, có trách nhiệm quản lý chúng sinh Hồng Hoang.

Bởi vậy, hiện phong Đông Vương Công làm Nam Tiên Chi Thủ (người đứng đầu nam tiên), quản lý thiên hạ nam tiên trong thế giới Hồng Hoang!" "Sắc phong Tây Vương Mẫu làm Nữ Tiên Chi Thủ, quản lý thiên hạ nữ tiên trong thế giới Hồng Hoang!" Khi tất cả đại năng tại hiện trường nghe pháp chỉ của Hồng Quân, thần sắc khẽ biến, nội tâm có chút phức tạp.

Chương 35

Nghe Đạo Tổ pháp chỉ, Đông Vương Công vui mừng khôn xiết, ngạo khí trên mặt càng thêm thậm tệ, thậm chí tràn đầy đắc ý nhìn Tô Dự một cái, giống như đang khiêu khích.

Tây Vương Mẫu thần sắc không có bất kỳ biến hóa nào, nhưng ánh mắt từ đôi mắt đẹp tản ra lại càng thêm cẩn thận, sau đó tề chỉnh đối với Hồng Quân hành lễ. "Cẩn tuân pháp chỉ lão sư!" Trong Tử Tiêu Cung, đông đảo đại năng sau khi nghe pháp chỉ của Hồng Quân, ai nấy mặt sắc phức tạp, nhìn về phía Đông Vương Công cùng Tây Vương Mẫu với ánh mắt tràn đầy bất thiện.

Chúng nhân đều là đỉnh cấp đại năng Hồng Hoang, căn nguyên bất phàm, tu luyện là vì tiêu dao tự tại, chứng đạo thành Thánh.

Hiện nay lại muốn chịu sự quản chế của Đông Vương Công cùng Tây Vương Mẫu, đông đảo đại năng tâm cao khí ngạo đâu chịu chấp nhận?

Trước mắt nhiếp vu uy Đạo Tổ pháp chỉ, mọi người không dám lên tiếng chất nghi phản kháng, nhưng đợi sau khi ra khỏi Tử Tiêu Cung thì sao?

Nếu Đông Vương Công cùng Tây Vương Mẫu không biết tốt xấu, vậy đừng trách bọn họ không khách khí!

Lúc này, trong đông đảo đại năng, tức giận nhất không ai qua được Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất.

Hai huynh đệ đã sớm thành lập Yêu tộc, cũng lung lạc không ít cao thủ, đang tìm cơ hội thích hợp chiêu cáo thiên hạ, trở thành chúa tể Hồng Hoang.

Nhưng ai ngờ Đạo Tổ Hồng Quân cư nhiên hạ xuống pháp chỉ, thiết lập người đứng đầu thiên hạ nam tiên cùng nữ tiên, há không phải để tâm huyết của bọn hắn biến thành bọt nước sao?

Bất quá, nội tâm tái phẫn nộ không cam lòng, bọn hắn cũng không dám ngỗ nghịch Đạo Tổ pháp chỉ, bởi vậy chỉ có thể ngày sau làm tiếp mưu tính.

Không thể không nói, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất đều là nhân vật phi phàm, đương nhiên sẽ không bị một chút tỏa chiết trước mắt đánh ngã, ngược lại nội tâm càng thêm tràn đầy đấu chí.

Tô Dự nhìn ánh mắt khiêu khích kia của Đông Vương Công, không khỏi cười nhạt một tiếng, hoàn toàn không để ở trong lòng.

Nếu Đông Vương Công không biết tốt xấu đến trêu chọc, cho dù Hồng Quân đích thân sắc phong là Nam Tiên Chi Thủ, hắn cũng phải đánh cho gã hôi phi yên diệt! ...

Hồng Quân tự nhiên sẽ không để ý cách nhìn của tất cả mọi người, ống tay áo vung lên, hai kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo phân biệt rơi vào trước mặt Đông Vương Công cùng Tây Vương Mẫu. "Đông Vương Công, Ngô ban cho ngươi Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Long Đầu Quải Trượng, trợ ngươi quản lý thiên hạ nam tiên!" Đông Vương Công lập tức tiếp nhận bảo bối, khom người bái tạ: "Đa tạ lão sư ban bảo, đệ tử tuyệt đối sẽ không để ngài thất vọng!" Sau đó, Hồng Quân nhìn về phía Tây Vương Mẫu: "Tây Vương Mẫu, Ngô ban cho ngươi Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Tịnh Thủy Bát Vu, trợ ngươi quản lý thiên hạ nữ tiên!" "Đệ tử đa tạ lão sư ban bảo!" Tây Vương Mẫu cung cung kính kính tiếp nhận bảo bối, nội tâm vô cùng cảnh giác.

Nàng có tự biết rõ, biết tu vi cùng năng lực của mình căn bản không cách nào quản giáo thiên hạ nữ tiên, bởi vậy nội tâm quyết

định, ngày sau hành sự nhất định phải đi trúng, thiết không thể thụ địch quá nhiều. "Đã như vậy, các ngươi tự hành rời đi, ba ngàn năm sau, Ngô sẽ lại khai đàn giảng đạo!" Chúng nhân Tử Tiêu Cung nghe Đạo Tổ nói xong, ai nấy khom người hành lễ. "Cung tống lão sư!" "Cung tống Đạo Tổ!" Khi Hồng Quân biến mất khỏi Tử Tiêu Cung, Đông Vương Công bắt đầu sinh động, trực tiếp ỷ vào thân phận vừa được Hồng Quân sắc phong làm Nam Tiên Chi Thủ bắt đầu hành sự, lôi kéo các đại năng khác trong Tử Tiêu Cung.

Đông Vương Công dẫn đầu đi đến trước mặt Tam Thanh, bởi vì Tam Thanh vừa mới đột phá Chuẩn Thánh, là tồn tại thực lực đỉnh cấp nhất trong Tử Tiêu Cung.

Nếu lôi kéo được ba người này, ngày sau trở thành chúa tể Hồng Hoang sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Đối mặt với sự lôi kéo của Đông Vương Công, Thông Thiên tính cách trực suất bất kham lập tức xé rách da mặt: "Đông Vương Công, ngươi có tư cách gì để Bàn Cổ chính tông chúng ta hiệp trợ ngươi?

Nếu không nể mặt lão sư, bần đạo trực tiếp một kiếm chém giết ngươi, để cho thế nhân biết rõ kết cục của kẻ đắc tội Bàn Cổ chính tông ta!" Vút!

Đông Vương Công nghe Thông Thiên nói lời sát khí đằng đằng, sắc mặt lúc xanh lúc trắng.

Hắn không nghĩ tới, vừa bị Đạo Tổ sắc phong làm thiên hạ Nam Tiên Chi Thủ xong liền bị Thông Thiên đánh mặt như thế. "Không sai, bất kỳ kẻ nào dám đắc tội Bàn Cổ chính tông chúng ta, huynh đệ ba người chúng ta định giáo huấn hắn hôi phi yên diệt!" Nguyên Thủy cũng đứng ra, mặt sắc bất thiện nhìn Đông Vương Công.

Trong Tam Thanh, tính cách Nguyên Thủy cao ngạo nhất, càng duy hộ thể diện của Bàn Cổ chính thống.

Đông Vương Công cư nhiên muốn bọn hắn làm hạ chúc sai phái, nếu không nể mặt Đạo Tổ, không chừng Nguyên Thủy đã trực tiếp động thủ diệt hắn rồi.

Giờ khắc này, Đông Vương Công nhìn Tam Thanh sát khí thập túc, nội tâm biệt khuất đến cực điểm, nhưng lại hào không do dự mà túng (nhát gan) rồi. "Ba vị đạo hữu nói đùa, Ngô chỉ muốn mời ba vị đạo hữu cùng thay Đạo Tổ quản lý chúng sinh Hồng Hoang mà thôi." Tam Thanh là do nguyên thần Bàn Cổ đại thần biến thành, hiện nay lại là những Chuẩn Thánh đại năng độc nhất trong Tử Tiêu Cung, Đông Vương Công dù có ăn gan hùm mật báo cũng không dám đắc tội a!

Tô Dự thấy bộ dáng ăn quả đắng kia của gã, không khỏi khẽ cười một tiếng.

Đông Vương Công vừa chuẩn bị xám xịt đào tẩu, thấy nụ cười trên mặt Tô Dự, không khỏi sầm mặt xuống.

Trước đó hắn bị Tô Dự giết nát chân thân, lại bị đánh phế đi hơn phân nửa chân linh, con đường chứng đạo triệt để bị đoạn tuyệt.

Càng nghĩ càng tức giận, hận không thể trực tiếp phục cừu ngay tại Tử Tiêu Cung, đem Tô Dự diệt sát! "Tô Dự, ngươi cười cái gì?" "Hừ!" Thấy Đông Vương Công tựa hồ đem nộ hỏa trút lên người mình, Tô Dự không khỏi hừ lạnh một tiếng: "Bản tọa cười kẻ rắn chuột hai đầu, không chịu nổi một kích!

Nếu có gan, có chủng cùng Bản tọa đi Hỗn Độn tái chiến một trận.

Tài nghệ không bằng người lại để ngươi chạy trốn, Bản tọa từ nay về sau tuyệt không hiện thân tại Hồng Hoang!" Vút!

Tất cả mọi người tại hiện trường nghe lời nói bá khí đến cực điểm của Tô Dự, ai nấy chấn kinh không thôi.

Phải biết rằng, Đông Vương Công vừa mới được Đạo Tổ Hồng

Quân sắc phong làm thiên hạ Nam Tiên Chi Thủ, Tô Dự cư nhiên dám không nể mặt mũi như thế, dương ngôn muốn triệt để diệt sát hắn?

Quá bá khí rồi a?

Đông đảo đại năng đều từ trong lời nói của Tô Dự nghe ra, trước đó hắn từng cùng Đông Vương Công đại chiến, Đông Vương Công lạc hoang mà chạy.

Nghĩ đến đây, tất cả mọi người càng thêm chấn hám.

Phải biết Đông Vương Công là đại năng Đại La Kim Tiên, Tô Dự thì sao?

Bất quá chỉ là Thái Ất Kim Tiên mà thôi!

Lấy Thái Ất Kim Tiên đánh bại Đại La Kim Tiên Đông Vương Công, cũng quá không thể tư nghị đi?

Một số đại năng vốn quen biết với Đông Vương Công mới nhớ ra, lúc Đông Vương Công nghe giảng lần đầu tiên, tu vi cư nhiên từ Đại La Kim Tiên trung kỳ rớt xuống Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Lúc đó bọn hắn còn hiếu kỳ kỳ quái, hiện tại rốt cục minh bạch.

Hóa ra là bị Tô Dự giết nát chân linh, bản nguyên bị hao tổn mới dẫn đến rớt cảnh giới!

Nghĩ đến đây, những đại năng kia tề xoát xoát nhìn Tô Dự, thần sắc cung cẩn chấn hám vô cùng!

Chương 36

"Ngươi!" Đông Vương Công nghe Tô Dự trực tiếp hung hăng lột da mặt mình, cũng lần nữa khiêu chiến, nội tâm không khỏi hoảng hốt.

Tuy nghe giảng hai lần, tu vi cũng đột phá Đại La Kim Tiên hậu kỳ, nhưng đối mặt với Tô Dự giống như Thái Cổ Chiến Thần, hắn vẫn không có bất kỳ lo lắng nào.

Lần trước đại chiến cùng Tô Dự, thực lực đối phương thật quá kinh khủng, nếu không phải hắn quả quyết, e rằng sẽ triệt để chết tại Đông Hải a?

Tô Dự quá kinh khủng, Đông Vương Công không dám lại nói khoác, trực tiếp rời đi, chuẩn bị đi lôi kéo những cao thủ đại năng khác.

Chỉ bất quá vì Tam Thanh cùng Tô Dự hung hăng lột da mặt Đông Vương Công, muốn được người tôn kính như trước đó, trở thành Nam Tiên Chi Thủ uy phong lẫm lẫm, vậy thì khó rồi.

Giờ khắc này, cao hứng nhất không ai qua được Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất.

Bọn hắn vốn tưởng rằng sau khi Đạo Tổ sắc phong Đông Vương Công làm thiên hạ Nam Tiên Chi Thủ, Đông Vương Công sẽ uy hiếp địa vị của bọn hắn.

Nhưng Tô Dự cùng Tam Thanh hung hăng lột da mặt Đông Vương Công, Đông Vương Công muốn chiêu lãm đại năng khác, vậy thì khó rồi.

Đây chính là cơ hội của bọn hắn!

Lúc này, Hi Hòa cùng Thường Hi đi đến bên cạnh tình lang, chủ động nắm lấy bàn tay Tô Dự.

Đế Tuấn thấy một màn này, nộ hỏa lần nữa tiêu thăng, giống như lão bà của mình bị Tô Dự cướp đi vậy. "Chủ nhân, có muốn ta đi cho Đông Vương Công một chút giáo huấn hay không?" Lúc này, Bạch Chính đi đến bên cạnh Tô Dự, cung kính hành lễ. "Vút!" Trong nháy mắt.

Tất cả đại năng tại hiện trường lần nữa kinh ngây người, chấn hám nhìn Bạch Chính.

Đường đường là đại năng cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn, cư nhiên xưng hô một Thái Ất Kim Tiên là chủ nhân?

Cũng quá điên đảo nhận thức rồi a?

Trong thế giới Hồng Hoang hiện nay, Đại La Kim Tiên có thể xưng đại năng, là tồn tại mạnh nhất cả thế giới, mỗi một người tâm tính cực kỳ cao ngạo, có ai sẽ nguyện ý phụng người khác làm chủ?

Nhưng hết thảy trước mắt đều là thật!

Mọi người vô cùng chấn hám sùng kính nhìn Tô Dự, nội tâm lại một lần nữa đem năng lực của Tô Dự bạt cao, gần như sắp vượt qua Tam Thanh! "Không cần để ý cái tên nhảy nhót làm trò hề kia, lần sau nếu dám lại khiêu khích Bản tọa, Bản tọa thân tự động thủ, lệnh cho hắn hôi phi yên diệt!" Sự bá khí của Tô Dự khiến tất cả đại năng tại tràng tâm kinh đảm chiến không thôi.

Hi Hòa cùng Thường Hi hai vị Thái Âm nữ thần, đôi mắt đẹp nhìn tình lang, hiện rõ vẻ sùng bái tự hào.

Tam Thanh bên cạnh nội tâm đồng dạng cũng chấn hám không thôi.

Không ngờ Tô Dự bá khí uy mãnh như thế, thảo nào được Đạo Tổ

coi trọng như vậy, xem ra phải cùng hắn giao lưu nhiều hơn.

Hai huynh muội Nữ Oa cùng Phục Hy chấn hám nhìn Tô Dự một cái, thần sắc khâm phục.

Phía sau Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất thần sắc có chút phức tạp, sau đó, Đông Hoàng Thái Nhất hai mắt bạo xuất tinh quang. 'Đại trượng phu, đương như thế!' ... "Tô Dự đạo hữu, hiện nay lão sư giảng đạo kết thúc, chúng ta cùng nhau ra khỏi Tử Tiêu Cung chứ?" Thái Thanh Lão Tử mỉm cười nhìn Tô Dự, vẻ mặt hòa thuận. "Thiện!" Rất nhanh, Tô Dự, Hi Hòa, Thường Hi, Bạch Chính, Tam Thanh một đoàn người đi ra khỏi Tử Tiêu Cung, phi dược Hỗn Độn, dẫn tới sự chú ý của vô số người.

Thấy mấy chục năm sau.

Phi xuất Hỗn Độn, tiến vào Hồng Hoang thế giới, chính vào lúc Tam Thanh chuẩn bị mời Tô Dự tiến đến Côn Luân Sơn giảng đạo hỗ chứng, nội tâm bỗng nhiên chịu cơ duyên khiên dẫn. "Oanh!" Đột nhiên, trên Bất Chu Sơn bạo phát ra một cỗ Tiên Thiên bảo khí trùng thiên, thanh uy cường đại kia, quả thực có thể xưng là kinh khủng. "Bảo vật này có duyên với Ngô!" Rất nhanh, Tam Thanh sử dụng thần thông, trong nháy mắt hướng về phía Bất Chu Sơn bay đi.

Tô Dự cảm tri cỗ Tiên Thiên bảo khí kinh khủng kia, nội tâm ph đoán ra là trọng bảo bực nào, thế là mang theo Hi Hòa cùng Thường Hi, trong nháy mắt cũng hướng về phía Bất Chu Sơn bay đi.

Rất nhanh, những đại năng vừa mới từ sâu trong Hỗn Độn đi ra như Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng, Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa, Phục Hy... cảm tri Tiên Thiên bảo khí cường đại, cũng nhao nhao cấp tốc hướng về phía Bất Chu Sơn bay đi.

Tam Thanh, Tô Dự dẫn đầu đến vị trí Bất Chu Sơn bảo khí trùng

thiên, nhìn thấy một dây hồ lô thúy lục, dài mấy ngàn trượng.

Trên dây hồ lô kết bảy cái hồ lô nhan sắc khác nhau, tản ra bảo khí vô cùng cường thịnh, làm cho người ta kinh hãi không thôi. 'Quả nhiên là một trong Thập đại Tiên Thiên Linh Căn, Hồ Lô Đằng!' Hồ Lô Đằng là Tiên Thiên Linh Căn tối đỉnh cấp, dựng dục bảy cái hồ lô, mỗi một cái công hiệu đều có thể xưng nghịch thiên, cái nào cũng đều thuộc Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Trong đó ba cái bị Tam Thanh lấy đi, ba cái khác thì bị Nữ Oa, Đế Tuấn, Hồng Vân lấy đi.

Cái cuối cùng không biết, sau này sẽ rơi vào tay Hồng Quân, rồi ban cho Hạo Thiên.

Đồng thời, thổ nhưỡng mà Tiên Thiên Hồ Lô Đằng cắm rễ cũng là Cửu Thiên Tức Nhưỡng.

Nữ Oa chính là đạt được Cửu Thiên Tức Nhưỡng cùng Tiên Thiên Hồ Lô Đằng đã khô héo, lợi dụng hai kiện bảo vật này, đoàn thổ tạo nhân, công đức thành Thánh!

Tô Dự trước đó tại sâu trong Hỗn Độn đã đạt được một bộ phận Cửu Thiên Tức Nhưỡng, hiện nay sau khi nhìn thấy Tiên Thiên Hồ Lô Đằng, quyết định muốn đem Cửu Thiên Tức Nhưỡng cùng Hồ Lô Đằng toàn bộ lấy đi, làm chuẩn bị cho bố cục tương lai.

Nữ Oa nếu muốn chứng đạo thành Thánh, nhất định phải đoàn thổ tạo nhân.

Cửu Thiên Tức Nhưỡng toàn bộ tại trong tay hắn, bởi vậy, nàng nhất định phải cầu trợ hắn mới được!

Trước mắt, sự chú ý của tất cả mọi người đều đặt trên mấy cái hồ lô bảo khí trùng thiên, căn bản không có ai biết dưới Hồ Lô Đằng là Cửu Thiên Tức Nhưỡng trân quý vô cùng.

Bởi vậy, Tô Dự muốn đoạt được, căn bản không khó khăn. "Vút!" "Vút!" Rất nhanh, tại sườn núi Bất Chu Sơn xuất hiện vài vị đại năng.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Nữ Oa, Hồng Vân, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn bọn người đồng loạt nhìn về phía mấy cái hồ lô bảo khí trùng thiên kia, ánh mắt người nào cũng nóng bỏng.

Tất cả mọi người đều nhìn ra được, hồ lô trên dây hồ lô tuyệt đối là Tiên Thiên Linh Bảo vô cùng trân quý.

Chương 37

Hiện nay Đạo Tổ đã truyền xuống ba loại phương thức chứng đạo, mọi người đều lựa chọn Trảm Tam Thi Chứng Đạo, nhưng Trảm Tam Thi nhất định phải có Tiên Thiên Linh Bảo làm vật dẫn, bởi vậy Tiên Thiên Linh Bảo càng thêm trân quý.

Ba ngàn khách đại năng trong Tử Tiêu Cung, hiện tại phần lớn đều không có một kiện Tiên Thiên Linh Bảo nào!

Bởi vậy sau khi nhìn thấy nhiều Tiên Thiên Linh Bảo như vậy, tất cả mọi người đều sinh ra tâm tư muốn đoạt được.

Giờ khắc này, do hồ lô dựng dục trên dây hồ lô chưa thành thục, cấm chế bốn phía vẫn phi thường cường đại.

Tam Thanh, Tô Dự bọn người cũng không có trước tiên hái Tiên Thiên Hồ Lô.

Bọn họ rõ ràng, bảo bối chưa thành thục, hái xuống cũng chỉ là phí phạm của trời, không có bất kỳ tác dụng gì, nhất định phải đợi hoàn toàn thành thục mới được.

Dù sao lấy thực lực Tam Thanh, Tiên Thiên Hồ Lô nhất định phải có một cái! "Gặp qua chư vị đạo hữu, hiện nay Tiên Thiên Hồ Lô tổng cộng có bảy cái, không biết nên chia như thế nào?" Lão hảo nhân Hồng Vân đi tới, mỉm cười đối với Tô Dự, Tam Thanh đánh một cái chắp tay.

Chịu cơ duyên khiên dẫn, trong bảy cái hồ lô có một cái đối với hắn phi thường quan trọng, bởi vậy không thể không đứng ra dò hỏi một phen. "Bảo vật này có duyên với ta, ta muốn một cái hồ lô!" Đế Tuấn đứng ra, hai mắt nhìn chằm chằm hồ lô bảo khí trùng thiên trên Tiên Thiên Hồ Lô Đằng, tản ra khí tức chí tại tất đắc.

Đông Hoàng Thái Nhất thấy thế, cũng đi theo hướng về phía trước bước ra một bước, thanh viện cho huynh trưởng.

Nếu người tại tràng dám không đồng ý, vậy trực tiếp đại chiến một trận, lại quyết định bảo vật quy thuộc! "Bần đạo chịu cơ duyên khiên dẫn, bảo vật này có duyên với ta, bần đạo cũng muốn một cái hồ lô!" Nữ Oa cũng đứng ra, thần sắc kiên định.

Huynh trưởng của nàng là Phục Hy tự nhiên cũng đương nhân bất nhượng (không nhường cho người khác) hộ tại sau lưng nàng.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai người thấy thế, cũng đi theo đứng ra.

Hiện nay tu vi bọn họ đạt đến Đại La Kim Tiên đỉnh phong viên mãn cảnh giới, sắp đột phá Chuẩn Thánh, trong tay nếu không có Tiên Thiên Linh Bảo, vậy thì không cách nào trảm thi đột phá được.

Bởi vậy, không có cơ duyên khiên dẫn cũng phải lấy được một cái.

Ai bảo phương Tây quá nghèo nàn, ngay cả mấy kiện Tiên Thiên Linh Bảo ra hồn cũng không có chứ? "Bảo vật này có duyên với phương Tây ta, bần đạo cũng muốn một cái!" Chuẩn Đề đại ngôn bất tàm đứng ra, một bộ dáng chí tại tất đắc. "Cút!" Khi Chuẩn Đề vừa nói xong câu nói kia, Tô Dự trực tiếp quát to một tiếng, làm kinh ngây người tất cả mọi người tại hiện trường. "Thứ này là bảo vật phương Đông ta, khi nào thì có duyên với phương Tây?

Chuẩn Đề, ngươi thật vô sỉ a!" Vút!

Tất cả mọi người đều không ngờ, Tô Dự cư nhiên bá khí như thế.

Đối mặt với nhiều đại năng tại hiện trường như vậy, cư nhiên trực tiếp bảo đại năng phương Tây Chuẩn Đề 'Cút'!

Quả thực là trước mặt mọi người hung hăng tát vào mặt hắn!

Tại thế giới Hồng Hoang, đại năng đều trọng da mặt.

Nếu là đại năng tính cách nóng nảy một chút, tuyệt đối không cách nào nhẫn thụ kỳ sỉ đại nhục này, phải cùng đối phương bất tử bất hưu mới được. "Tô Dự, ngươi quá phận rồi!" Tiếp Dẫn thấy sư đệ chịu nhục, trực tiếp đứng ra.

Đánh người không đánh mặt, Tô Dự vũ nhục Chuẩn Đề như thế, sư huynh đệ phương Tây bọn họ sao có thể nhẫn? "Là sư đệ Chuẩn Đề ngươi quá vô sỉ, bảo vật phương Đông ta sao có thể có duyên với phương Tây?

Nếu muốn cướp đoạt, trước hỏi một chút tất cả mọi người tại tràng có đáp ứng hay không đã!" Đối với sư huynh đệ phương Tây này, Tô Dự không có bất kỳ hảo cảm nào.

Cho dù biết bọn họ tương lai sẽ chứng đạo thành Thánh, trở thành tồn tại chí cao vô thượng, Tô Dự cũng sẽ không đi kết giao.

Còn về việc đắc tội, cùng bọn họ xé rách da mặt... thì đã sao?

Lấy thực lực trước mắt của hắn, cộng thêm tất cả át chủ bài, tương lai chứng đạo thành Thánh cũng chưa chắc sẽ kém bọn họ!

Trong bảy cái Tiên Thiên Hồ Lô, trong đó sáu cái có cơ duyên quy thuộc.

Nếu Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn lấy đi một cái, há không phải bọn họ đều không lấy được sao?

Bởi vậy, đều đừng hòng! "Tô Dự đạo hữu nói không sai.

Tiếp Dẫn đạo hữu, thứ này là bảo vật phương Đông ta, lại làm sao có thể có duyên với phương Tây?" Thái Thanh đứng ra, thần sắc đạm nhiên, nhưng ngữ khí lại không chút khách khí. "Đại huynh nói rất đúng, người phương Tây các ngươi đến phương Đông ta đoạt bảo, thật coi phương Đông ta không có người sao?" Thông Thiên tính

cách bất kham, ngôn ngữ càng không khách khí. "Không sai!" "Tô Dự đạo hữu nói đúng!" Trấn Nguyên Tử, Nữ Oa, Phục Hy cũng đi theo ứng hòa.

Tại tràng đều là người phương Đông, nếu thật để sư huynh đệ phương Tây cướp đi bảo vật phương Đông, mặt mũi bọn họ cũng không còn ánh sáng.

Lúc này, Côn Bằng thấy sư huynh đệ phương Tây bị chiết nhục như thế, nội tâm không khỏi cảm thấy đại vi sướng khoái, bởi vậy đối với Tô Dự hảo cảm cũng tăng lên không ít. "Các ngươi, các ngươi!" Chuẩn Đề tức giận đến sắc mặt khó coi không thôi. "Việc lần này sư huynh đệ chúng ta ghi nhớ!" Tiếp Dẫn thấy thế, trực tiếp nhìn sư đệ một cái, sau đó trực tiếp vận dụng thần thông, bay khỏi Bất Chu Sơn.

Nếu tiếp tục ở lại, không lấy được bảo bối không nói, còn phải tiếp tục bị vũ nhục một phen.

Sau khi sư huynh đệ phương Tây rời đi, không khí hiện trường tái độ khẩn trương.

Bởi vì tại tràng có Tô Dự, Hi Hòa, Thường Hi, Bạch Chính, Tam Thanh, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Nữ Oa, Phục Hy, Côn Bằng, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân... mười bốn vị đại năng, Tiên Thiên Hồ Lô lại chỉ có bảy cái, căn bản không đủ chia.

Chương 38

Đồng thời, hiện trường phân làm bốn thế lực lớn: Tam Thanh mạnh nhất, Yêu tộc cùng Tô Dự thứ chi, sau đó là Trấn Nguyên Tử cùng Hồng Vân.

Bởi vậy, muốn thuận lợi chia cắt những bảo bối này, chủ yếu phải xem ý kiến của người có thực lực mạnh nhất. "Ba vị đạo hữu, các ngươi thực lực mạnh nhất, Tiên Thiên Hồ Lô chỉ có bảy cái, xem nên chia như thế nào?" Hồng Vân nhìn về phía Tam Thanh, hy vọng đưa ra phương án phân phối.

Vút!

Khi Hồng Vân nói xong, tất cả mọi người đều nhìn về phía Tô Dự.

Bởi vì trước đó hắn nói muốn một cái hồ lô, Tô Dự nhiều người như vậy, nếu chỉ chia một cái, hắn không đồng ý thì làm sao bây giờ?

Phải biết, Tô Dự tu vi tuy chỉ có Thái Ất Kim Tiên, nhưng có thể giết nát Đông Vương Công, thậm chí có thể hàng phục một tọa kỵ Đại La Kim Tiên viên mãn, thực lực tuyệt đối phi thường khủng bố.

Lại thêm Hi Hòa cùng Thường Hi hai vị đại năng tương trợ, e rằng năm cao thủ Yêu tộc tại hiện trường cũng chưa chắc đánh được hắn a! "Tô Dự đạo hữu, bần đạo vừa rồi thôi toán một phen, trong đó sáu cái hồ lô đích xác có duyên với chúng ta, còn lại một cái cơ duyên không rõ, không biết phân phối như thế nào?" Lão Tử nhìn về phía Tô Dự, sắc mặt hòa thuận. "Đã Lão Tử đạo hữu thôi toán ra sáu cái hồ lô kia cùng bần đạo vô duyên, vậy thì ta cũng không cần nhiều.

Ngoại trừ cái cuối cùng ra, Tiên Thiên Hồ Lô Đẳng cũng nhất định phải thuộc về ta!" "Lý nên như thế!" Lão Tử gật gật đầu.

Hắn rõ ràng, chỉ cần sau khi hồ lô thành thục, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng cũng sẽ khô héo, không có tác dụng lớn lắm, chia cho Tô Dự cũng không có quan hệ gì. "Vậy y theo lời Tô Dự đạo hữu mà phân!" "Chúng ta không ý kiến!" Sau khi xác định xong phân phối bảo vật, tràng diện không khí hòa hoãn rất nhiều, không còn giương cung bạt kiếm như trước đó nữa.

Duy nhất một người cảm thấy có chút không cam lòng, khả năng chỉ có Côn Bằng.

Ai bảo hắn không có bảo vật cơ duyên, thực lực lại so ra kém chúng nhân tại tràng chứ?

Trấn Nguyên Tử biết rõ mình không có cơ duyên, hảo hữu Hồng Vân có thể được một cái Tiên Thiên Hồ Lô, bởi vậy cũng sẽ không có bất kỳ bất mãn nào. ...

Mấy canh giờ sau, bảo khí Tiên Thiên Hồ Lô Đằng tản ra càng ngày càng cường thịnh, tất cả mọi người biết rõ hồ lô sắp thành thục, ai nấy nội tâm chờ mong không thôi. "Ông!" Rất nhanh, nhân uân quang hoa (ánh sáng rực rỡ) của Hồ Lô Đằng bạo trướng, sáu cỗ tiên thiên chi khí vô cùng cường đại bay thẳng lên chín tầng mây.

Hiển nhiên, có sáu cái Tiên Thiên Hồ Lô thành thục rồi!

Khi Tiên Thiên bảo khí cường đại chậm rãi biến mất, cấm chế bốn phía Tiên Thiên Hồ Lô Đằng nguyên bản bắt đầu chậm rãi tiêu tán.

Sáu cái hồ lô thành thục tự động thoát ly Hồ Lô Đằng, lơ lửng tại bốn phía Hồ Lô Đằng, tản ra Tiên Thiên bảo khí mãnh liệt. "Bảo bối đã thành thục, Ngô chiếu theo lời đã nói trước đó, lấy trước một cái hồ lô!" Đế Tuấn dẫn đầu mở miệng, chủ động xuất thủ lấy đi một cái hồ lô màu Tử Bạch Sắc.

Cái hồ lô này ẩn chứa một đạo Tiên Thiên Canh Kim Bản Nguyên, đang dựng dục một kiện chí bảo, chính là Trảm Tiên Phi Đao về sau!

Sau khi Đế Tuấn nhận lấy, thần thức cảm tri Tiên Thiên Canh Kim Bản Nguyên trong hồ lô trắng, trên mặt không khỏi lộ ra một tia kích động.

Chúng nhân thấy thế, ai nấy nội tâm kìm nén không được, muốn biết những hồ lô này tột cùng là bảo bối bực nào, thế là nhao nhao chủ động hướng về phía trước xuất thủ. "Bần đạo cũng y theo lời đã nói trước đó, lấy trước một hồ lô!" Nữ Oa tiến lên, lấy xuống một cái hồ lô màu đen.

Cái hồ lô này ẩn chứa một đạo nguyên thần cấm chế vô cùng cường đại, sau khi dùng nguyên thần uẩn dưỡng luyện hóa có thể chưởng khống nguyên thần vô số sinh linh, công hiệu cường đại vô cùng.

Tô Dự trong lòng rõ ràng, Nữ Oa sau khi đạt được cái hồ lô này, lợi dụng nguyên thần cường đại ẩn chứa bên trong luyện chế ra Chiêu Yêu Phiên, sau này tại khi thành Thánh giao cho Đế Tuấn chưởng khống Yêu tộc. "Bần đạo cũng lấy một cái hồ lô!" Hồng Vân hướng về phía trước, cầm một cái hồ lô màu đỏ.

Cái hồ lô này về sau bị Hồng Vân luyện chế thành pháp bảo chiêu bài Cửu Cửu Tán Hồn Hồng Hồ Lô, giết người trực tiếp thương tổn chân linh, công hiệu vô cùng cường đại.

Tiếp đó, Thái Thanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ tiến lên, phân biệt cầm một cái hồ lô.

Thái Thanh đạt được một cái Tử Kim Hồ Lô, bên trong ẩn chứa Tiên Thiên Chi Hỏa bản nguyên, có thể dùng để thối luyện uẩn dưỡng đan dược, tăng lên phẩm cấp đan dược.

Đối với Thái Thanh, thực sự là thích hợp nhất bất quá.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đạt được một cái hồ lô màu xanh, bên trong dựng dục khí tức hỗn độn.

Chỉ bất quá Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn luôn không tìm ra công dụng chân chính của hồ lô này, rất ít sử dụng.

Thông Thiên Giáo Chủ đạt được một cái hồ lô màu Tím Vàng (Tử Hoàng Sắc), bên trong ẩn chứa hai con Thủy Hỏa Kỳ Lân, tư chất vô song, về sau bị Thông Thiên Giáo Chủ dùng làm thần thú thủ hộ đạo trường.

Sáu cái hồ lô thành thục qua phân hoàn tất, Hồ Lô Đằng đã lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được héo rũ xuống, Tiên Thiên bảo khí mất hết, chỉ còn lại một cái hồ lô thuần màu tím chưa thành thục.

Cái hồ lô thuần màu tím này, xem xét liền biết chưa thành thục.

Đế Tuấn thấy bộ dáng Hồ Lô Đằng, không khỏi hơi nhếch miệng, hiển nhiên tâm tình không tệ.

Hiện nay chỉ còn lại Tô Dự không có lấy hồ lô, cuối cùng đạt được cũng chỉ là một cái hồ lô chưa thành thục, tuyệt đối không có tác dụng quá lớn.

Hi Hòa cùng Thường Hi thấy cái hồ lô cuối cùng cư nhiên chưa thành thục mà Tiên Thiên Hồ Lô Đằng đã khô héo, không khỏi bắt đầu lo lắng cho tình lang. "Tô Dự đạo hữu, xem ra sinh cơ Hồ Lô Đằng đã trôi qua, khó mà đem cái hồ lô cuối cùng dựng dục thành thục được.

Đã như vậy, mau chóng lấy xuống hồ lô đi!" Thái Thanh Lão Tử nhìn về phía Tô Dự, chủ động mở miệng.

Sáu cái hồ lô vừa mới thành thục đều cùng bọn hắn có cơ duyên khiên dẫn, bởi vậy đạt được cũng phi thường thuận lợi.

Còn cái hồ lô cuối cùng không có thành thục kia, nhìn bộ dạng này chỉ có thể lưu lại cho Tô Dự.

Hồ lô không thành thục, chỉ có thể luyện chế một cái Hậu Thiên Linh Bảo bình thường.

Thu lấy hồ lô đã thành thục, xem xét chính là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, tùy ý luyện chế một phen liền có thể phát huy công hiệu cực kỳ cường đại.

Bởi vậy, Thái Thanh Lão Tử cũng cảm thấy oản tích thay cho Tô Dự. "Đa tạ Lão Tử đạo hữu nhắc nhở.

Chương 39

Vốn dĩ ta muốn để Hồ Lô Đằng đem cái hồ lô cuối cùng dựng dục thành thục, ai biết Hồ Lô Đằng đột nhiên sinh cơ trôi qua, sắp chết khô, xem ra ta phải lấy hồ lô không thành thục rồi." Tô Dự nói xong, trực tiếp đi đến trước mặt Hồ Lô Đằng. "Ta lại nghĩ biện pháp, nhìn xem có thể hay không có biện pháp thôi thục cái hồ lô cuối cùng, ta cứ lấy đi Tiên Thiên Hồ Lô Đằng sắp khô héo trước đã!" "Vậy hy vọng Tô Dự đạo hữu có thể tìm ra biện pháp!" Vốn dĩ trước khi phân phối bảo vật, Tô Dự ngoại trừ được một cái hồ lô ra, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng cũng sẽ quy về hắn.

Chúng nhân trong lòng đều rõ ràng, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng dựng dục nhiều hồ lô như vậy, đợi một khắc hồ lô thành thục cũng là lúc sinh cơ Tiên Thiên Hồ Lô Đằng tiêu vong, bởi vậy chúng nhân không có bất kỳ ý kiến gì.

Nếu không thì, chúng nhân có khả năng sẽ đáp ứng để Tô Dự lấy đi Tiên Thiên Hồ Lô Đằng trân quý như vậy sao?

Giờ khắc này, Đế Tuấn thấy cái hồ lô cuối cùng không thành thục, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng sắp chết khô, nội tâm rất vui vẻ. "Ông!" Trong nháy mắt, Tô Dự trực tiếp vận dụng thần thông, đem bùn đất sa thạch phương viên mấy vạn mét quanh Hồ Lô Đằng toàn bộ đào đi, sau đó cấp tốc thu vào trong thức hải.

Sau đó, Tô Dự đem Tam Quang Thần Thủy đã thu tập tưới tắm, nhìn xem có thể hay không để Tiên Thiên Hồ Lô Đằng trọng hoán sinh cơ.

Dù sao Tam Quang Thần Thủy có thể tu phục bản nguyên Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, hẳn là cũng có thể tu phục Tiên Thiên

Hồ Lô a?

Cho dù Tiên Thiên Hồ Lô Đằng không có cách nào cứu sống, chỗ tốt mà Tô Dự đoạt được tuyệt đối không ít.

Bởi vì thứ dựng dục Hồ Lô Đằng, chính là Cửu Thiên Tức Nhưỡng cận tồn của thế giới Hồng Hoang.

Phải biết, Cửu Thiên Tức Nhưỡng là bùn đất nuôi sen của Hỗn Độn Thanh Liên, cung cấp chất dinh dưỡng cho Hỗn Độn Thanh Liên.

Chí bảo bực này công hiệu vô cùng cường đại, hiện tại bị Tô Dự toàn bộ đạt được!

Đế Tuấn cùng Tam Thanh bọn người nếu biết công hiệu của Cửu Thiên Tức Nhưỡng, e rằng tuyệt đối sẽ không đáp ứng điều kiện phân bảo của Tô Dự a?

Đồng thời, nếu Đế Tuấn đang trào phúng Tô Dự trong nội tâm biết được, nhất định sẽ cảm thấy mặt đều bị tát sưng lên a?

Nữ Oa thấy Tô Dự đem bùn đất sa thạch phương viên mấy vạn mét đào đi, phảng phất cảm tri được khí tức gì đó, thật sâu nhìn thoáng qua Tô Dự, sau đó liền chuẩn bị cùng huynh trưởng Phục Hy rời đi.

Giờ khắc này, Nữ Oa ẩn ẩn cảm giác bỏ lỡ một cái cơ duyên trọng yếu, nhưng cụ thể là cái gì thì vẫn không biết. "Đã như vậy, chư vị đạo hữu, xin từ biệt!" Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất thấy thế, cũng phân biệt rời đi.

Lúc này, Tô Dự cảm tri Hồ Lô Đằng sau khi được Tam Quang Thần Thủy tẩm bổ đã một lần nữa toả sáng sinh cơ, nội tâm không khỏi vui vẻ.

Thu hoạch lần này, nhìn bề ngoài thì được lợi không nhiều, nhưng trên thực tế hắn mới là người thắng lớn nhất! ...

Nhìn ánh mắt Nữ Oa lúc rời đi, Tô Dự không khỏi lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Nữ Oa hẳn là ý thức được Cửu Thiên Tức Nhưỡng trong tay hắn quan trọng đối với nàng rồi a?

Nếu dựa theo nguyên kịch tình phát triển, Hồ Lô Đằng cùng Cửu Thiên Tức Nhưỡng đều sẽ bị Nữ Oa đạt được, về sau trở thành chí bảo đoàn thổ tạo nhân.

Theo Nữ Oa tạo nhân thành công, Thiên Đạo sẽ hạ xuống hải lượng công đức, để Nữ Oa trở thành tồn tại chứng đạo thành Thánh đầu tiên trong chư đa đại năng.

Nhưng hiện nay, Cửu Thiên Tức Nhưỡng toàn bộ bị hắn đoạt được, Nữ Oa muốn đoàn thổ tạo nhân, chứng đạo thành Thánh, nhất định phải cầu trợ hắn.

Tiếp đó bố cục Hồng Hoang, đây là một vòng quan trọng nhất.

Chỉ cần thuận lợi lạc tử (hạ cờ), hắn liền có thể sừng sững tại đỉnh Hồng Hoang, tất cả mọi người đều phải nhìn sắc mặt hắn làm việc.

Phải biết, Nhân tộc có thể nói là thiên mệnh chi chủ.

Thái Thanh Lão Tử, Ngọc Thanh Nguyên Thủy, Thượng Thanh Thông Thiên, ba đại Thánh Nhân đều là ỷ vào khí vận Nhân tộc lập đại giáo mới chứng đạo thành Thánh!

Thậm chí ngay cả Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề đều dựa vào khí vận Nhân tộc lập Tây Phương Giáo, sau đó hướng Thiên Đạo phát ra bốn mươi chín đạo đại hoành nguyện, lúc này mới công đức thành Thánh.

Nếu Tô Dự không lấy ra những Cửu Thiên Tức Nhưỡng này, như vậy Nữ Oa không cách nào đoàn thổ tạo nhân, Tam Thanh, sư huynh đệ phương Tây muốn thành Thánh cũng xa xa khó vời!

Đương nhiên, Nhân tộc là thiên mệnh chi chủ, xuất hiện cũng là tất nhiên, Tô Dự tự nhiên không thể nghịch chuyển đại thế Hồng Hoang, bằng không Thiên Đạo cũng sẽ không buông tha hắn.

Bất quá Tô Dự chưởng khống mấu chốt sáu Thánh chứng đạo thành Thánh, địa phương có thể thao khống bố cục cũng nhiều lắm. ... "Tô Dự đạo hữu, lần này có rảnh cùng bần đạo luận đạo một chút hay không?" Thái Thanh Lão Tử mỉm cười nhìn Tô Dự, vẻ mặt chân thành. "Không sai, Tô Dự đạo hữu, lần trước không thể cùng ngươi luận đạo, thực sự tiếc nuối, lần này nhưng không thể bỏ lỡ!" Thông Thiên trực suất nhìn Tô Dự, ánh mắt thành chí.

Hiện nay hắn dẫn đầu đột phá Chuẩn Thánh cảnh giới, xác định 'Đạo' bản thân muốn đi.

Nếu cùng Tô Dự luận đạo, giảng giải kinh nghiệm đột phá, đối với Tô Dự phi thường hữu dụng. "Đa tạ ba vị đạo hữu sĩ ái (yêu mến), bởi vì bần đạo sắp cùng Hi Hòa, Thường Hi hai người kết làm đạo lữ, đang chuẩn bị cho đại hôn, không bằng để lần sau đi?" Cảm tri thiện ý của Tam Thanh đối với mình, Tô Dự chân thành bày tỏ lòng biết ơn. "Kết làm đạo lữ, đại hôn?" Nghe Tô Dự nói thế, Tam Thanh sắc mặt đều có chút kinh ngạc.

Thế giới Hồng Hoang tu sĩ tuy phân nam nữ, nhưng từ trước tới giờ chưa từng có người kết làm đạo lữ, mấy từ ngữ này thượng (còn) là lần đầu tiên xuất hiện.

Tô Dự kiên nhẫn giải thích ý nghĩa của đạo lữ cùng đại hôn, đợi bọn hắn minh bạch, lại lần nữa thành chí mời: "Đến lúc đó bần đạo cùng Hi Hòa, Thường Hi đại hôn, ba vị đạo hữu nhất định phải tới uống chén rượu mừng!" "Đương nhiên, bần đạo nhất định đích thân tới cung hạ!" "Không sai, huynh đệ ba người chúng ta nhất định tới uống thêm vài chén rượu mừng!" Tam Thanh đối với việc Tô Dự đại

hôn, nội tâm có chút chờ mong.

Bọn hắn cảm thấy, đại hôn này tuyệt đối sẽ trở thành một sự kiện trọng đại của thế giới Hồng Hoang! "Vậy tốt, bần đạo đến lúc đó nhất định quét dọn giường chiếu hoan nghênh ba vị đạo hữu!" Sau khi cùng Tam Thanh nói lời từ biệt, Tô Dự mang theo Hi Hòa, Thường Hi về Thái Âm Tinh trước, sau đó bắt đầu chuẩn bị cho đại hôn.

Tô Dự nội tâm đã sớm hạ quyết tâm, hôn lễ của mình nhất định phải làm long trọng lãng mạn chưa từng có, tận thiện tận mỹ, cho hai vị mỹ kiều thê một hồi ức hạnh phúc vô cùng khó quên! ...

Thái Dương Tinh.

Yêu tộc đại điện.

Từ sau khi Đạo Tổ sắc phong Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu hai người làm thiên hạ nam tiên, nữ tiên chi thủ, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cảm thấy nguy cơ.

Một ngày nọ, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất tâm có sở cảm, quyết định hôm nay tuyên cáo Hồng Hoang, thành lập Yêu tộc, chính thức thổi lên kèn lệnh chế bá Hồng Hoang!

Chương 40

Phục Hy, Nữ Oa, Côn Bằng, Thương Dương, Lục Ngô... các đại năng tề tụ một đường, chứng kiến giờ khắc này.

Ngoại trừ những đại năng này ra, Yêu tộc đại điện còn có vô số cao thủ cấp bậc Thái Ất Kim Tiên, Kim Tiên.

Có thể nói Yêu tộc lúc này thanh thế to lớn, nhân tài đông đúc.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đứng ở phía trước nhất.

Phục Hy, Nữ Oa đứng hai bên.

Côn Bằng, Thương Dương... các đại năng đứng sau.

Sau đó, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất trang nghiêm hướng toàn bộ thế giới Hồng Hoang tuyên cáo. "Hôm nay, ngô Đế Tuấn..." "Ngô Đông Hoàng Thái Nhất!" "Ngô Phục Hy!" "Ngô Nữ Oa!" "Chính thức hướng sở hữu sinh linh, chủng tộc tại thế giới Hồng Hoang tuyên cáo: Phàm sinh linh do thiên địa vạn vật hóa thành, phi cầm tẩu thú, thảo mộc tinh quái, lỏa lân mao vũ côn giả, đều là Yêu tộc ta!

Thiên Đạo cùng giám chi!" "Yêu tộc lập!" "Oanh long long!" Khi Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa hướng thế giới Hồng Hoang tuyên cáo xong, trên thiên khung vang lên mấy đạo cự lôi, khiến sở hữu sinh linh toàn bộ thế giới Hồng Hoang tâm run không thôi. "Oanh long long!" Khi cự lôi dừng lại, trên Thái Dương Tinh bắt đầu hạ xuống đầy trời công đức màu vàng, phân biệt rơi vào trên người Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa, Côn Bằng, Thương Dương bọn người.

Trong đó, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất hoạch đắc công đức nhiều nhất, Phục Hy, Nữ Oa thứ chi, Côn Bằng bọn người càng ít

hơn. "Vút!" Khi Thiên Đạo tưởng thưởng công đức nhập thể, Đế Tuấn thuận lợi lợi dụng công đức đột phá, trảm ra Thiện thi!

Giờ khắc này, tất cả mọi người nội tâm đều đại hỉ không thôi.

Không ngờ thành lập Yêu tộc cư nhiên được Hồng Hoang Thiên Đạo nhận khả, há không phải nói Yêu tộc là thiên mệnh chi chủ của thế giới Hồng Hoang sao?

Ngay sau đó, Phục Hy cũng thuận lợi trảm ra Thiện thi, chính thức trở thành một tôn Chuẩn Thánh đại năng! "Chúc mừng Yêu Đế thuận lợi trảm thi, đột phá Chuẩn Thánh!" "Chúc mừng Phục Hy Yêu Hoàng thuận lợi trảm thi, đột phá Chuẩn Thánh!" Giờ khắc này, tất cả thành viên Yêu tộc kích động không thôi!

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy bọn người, ai nấy nội tâm hào tình vạn trượng, khí thế ngập trời!

Việc Yêu tộc thành lập cư nhiên được Hồng Hoang Thiên Đạo nhận khả, sự kiện trọng đại này tại thế giới Hồng Hoang gây nên sóng to gió lớn.

Đứng mũi chịu sào đương chúc là Đông Vương Công cùng Tây Vương Mẫu.

Bọn hắn là do Đạo Tổ Hồng Quân đích thân sắc phong Nam Tiên cùng Nữ Tiên chi thủ, hiện tại Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất bọn người thành lập Yêu tộc, hiển nhiên là không chịu quản chế.

Nếu càng ngày càng nhiều người gia nhập Yêu tộc hoặc là bão đoàn thành lập chủng tộc mới, như vậy thiên hạ Nam Tiên Chi Thủ cùng thiên hạ Nữ Tiên Chi Thủ liền thành một cái danh hiệu suông rồi.

Đối với Đông Vương Công tính cách cao ngạo lại thập phần tự phụ, điểm này tuyệt đối không thể dung nhẫn.

Nhưng hắn không có bất kỳ biện pháp nào, bởi vì bị Tô Dự giết

nát bản nguyên, dẫn đến hiện tại tu vi mới là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, đột phá Chuẩn Thánh xa xa khó với.

Đế Tuấn bọn người thì sao?

Đột phá Chuẩn Thánh, càng không cần nói Yêu tộc có nhiều cao thủ đại năng như vậy.

Đông Vương Công nếu đi quản lý, không chừng lại sẽ giống như Tô Dự kia, làm cho tro đầu đất mặt, mất hết mặt mũi. "Tô Dự, bản Tiên Đế cùng ngươi bất tử bất hưu!" Đông Vương Công nghĩ hết thảy đều là bởi vì Tô Dự cướp đi cơ duyên, lại giết nát bản nguyên hắn, không khỏi gào thét trong nội tâm.

Tiếp đó, Đông Vương Công tìm mọi cách tăng cường thực lực, sau đó làm chúng tiên chi thủ chân chính.

Tốn cái giá không nhỏ, rốt cục hắn thôi toán ra muốn trở nên mạnh mẽ, nhất định phải cướp về cơ duyên thuộc về hắn.

Thậm chí, cơ duyên tu bổ chân linh bản nguyên, cũng tại trên người Tô Dự!

Thôi toán ra tin tức này, Đông Vương Công bắt đầu bố cục mưu tính. ...

Tô Dự rời khỏi Thái Âm Tinh, trực tiếp hướng về phía cực nam chi địa Bất Tử Hỏa Sơn bay đi.

Nếu muốn cho Hi Hòa, Thường Hi một hôn lễ vô cùng long trọng, lãng mạn, nhất định phải làm tận thiện tận mỹ.

Bởi vậy, hắn đi Bất Tử Hỏa Sơn, là vì Phượng tộc.

Cử hành hôn lễ long trọng chưa từng có, ngoại trừ tràng địa, thanh thế ra, còn phải có long phượng trình tường (rồng phượng báo điềm lành).

Nếu Phượng tộc thành viên giúp hai vị kiều thê kéo kiệu hỉ, ngồi Long tộc lạp (kéo) kiệu hỉ nghênh thân, tràng diện kia đều sẽ làm cho người ta chấn hám, làm cho người ta kính sợ!

Phải biết, Long tộc cùng Phượng tộc tại thời kỳ thượng cổ đều là chủng tộc cường đại nhất.

Nếu xuất hiện tại hôn lễ Tô Dự, đồng thời lạp hỉ niện, loại tràng diện này, cho dù là Thánh Nhân cao cao tại thượng cũng sẽ cảm thấy chấn hám a?

Tuy hiện nay Long tộc cùng Phượng tộc xuống dốc, nhưng tất cả nội tình cũng không phải chủng tộc bình thường có thể so sánh.

Long tộc cùng Phượng tộc làm bá chủ thế giới Hồng Hoang thời kỳ viễn cổ, Tô Dự muốn bọn chúng giúp hắn kéo kiệu hoa, độ khó cũng không phải lớn bình thường.

Bất quá có khó khăn thế nào, Tô Dự cũng muốn đi nỗ lực tranh thủ một phen.

Một là vì hôn lễ tận thiện tận mỹ, hai là sớm lôi kéo một phen Phượng tộc, làm chuẩn bị cho bố cục tương lai. ...

Hiện nay, Tô Dự sau khi luyện hóa mảnh vỡ ngọc phiến ẩn chứa Không Gian Pháp Tắc Đại Đạo, bắt đầu lĩnh ngộ một bộ phận nhỏ Không Gian Pháp Tắc.

Tuy chỉ lĩnh ngộ cực nhỏ một bộ phận, nhưng chiến lực của hắn được tăng lên cực lớn.

Toàn lực vận dụng thần thông, một cái hô hấp cũng bất quá phi dược mấy chục vạn dặm mà thôi, nhưng sau khi lĩnh ngộ Không Gian Pháp Tắc, một cái hô hấp có thể phi dược mấy trăm vạn dặm, túc túc tăng lên gấp mười lần.

Đại năng cả thế giới Hồng Hoang đều không có mấy người có tư

cách so tốc độ cùng hắn.

Chương 41

Nếu gặp lại tình huống như Đông Vương Công kia, cho dù hắn phân ra mấy phần chân linh đào tẩu, Tô Dự đều nắm chắc diệt sát toàn bộ hoàn toàn!

Đây chính là chỗ cường đại của lĩnh ngộ Không Gian Pháp Tắc!

Ngày sau nếu lĩnh ngộ càng thêm khắc sâu, thần thông sáng tạo ra sẽ càng thêm kinh khủng cùng cường đại, chiến lực đồng dạng cũng sẽ bạo trướng!

Thời gian vi tôn, không gian vi vương, câu nói này cũng không phải nói chơi.

Mấy năm sau.

Tô Dự dừng lại trên một ngọn núi có hỏa khí nồng nặc để tu chỉnh một phen, đang chuẩn bị hướng về phía Bất Tử Hỏa Sơn tiếp tục đi đường thì đột nhiên cả ngọn núi bạo phát ra một cỗ hỏa diễm khí tức phi thường kinh khủng. "Oanh!" Một đạo hỏa diễm vô cùng nóng rực trùng thiên, tản ra khí tức hủy diệt.

Tô Dự thấy thế, không khỏi trực tiếp bay vọt qua.

Hắn phát hiện đạo hỏa diễm tản ra khí tức hủy diệt này cư nhiên kèm theo một tia sinh cơ nồng nặc, làm cho Tô Dự phi thường hiếu kỳ. "Lục Đinh Thần Hỏa?" Khi Tô Dự đi tới đầu ngọn núi, nhìn hỏa diễm kinh khủng kia, không khỏi mặt lộ một tia vui mừng.

Lục Đinh Thần Hỏa là một trong Tứ Đại Thiên Hỏa, cùng Phần Thiên Tử Hỏa ẩn chứa trong Địa Đăng trên tay hắn thuộc về cùng một cấp bậc.

Lửa này huyền diệu vô cùng, có khả năng tẩy tủy dịch kinh, đối

với luyện đan, luyện bảo có tác dụng phi thường lớn, có thể tăng lên phẩm cấp đan dược, pháp bảo.

Lục Đinh Thần Hỏa về sau bị Thái Thanh Lão Tử đoạt được, dùng Bát Quái Lò luyện đan, luyện bảo.

Trong đó Cửu Chuyển Kim Đan đại danh đỉnh đỉnh, Kim Cô Bổng của Tôn Ngộ Không, Cửu Xỉ Đinh Ba của Trư Bát Giới, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao của Dương Tiễn đều là dùng Lục Đinh Thần Hỏa luyện chế.

Bởi vì Tiên Thiên Tam Tộc đem lại sự phá hoại cùng hủy diệt cực lớn cho sinh linh Hồng Hoang, cho nên dẫn đến nghiệp lực quấn thân, cử tộc (cả tộc) không còn cách nào tiến thêm một bước. "Ông!" Đột nhiên, phía dưới Lục Đinh Thần Hỏa dũng hiện ra một cỗ khí tức sinh mệnh phi thường nồng nặc. "Vút!" Tô Dự trực tiếp nhảy một cái, xuất hiện tại trong viêm động đang phun ra Lục Đinh Thần Hỏa.

Chỉ thấy một quả trứng ngũ sắc lớn mấy chục trượng nằm trên Lục Đinh Thần Hỏa, tản ra ngũ sắc quang mang cùng vô tận khí tức sinh mệnh. "Trứng Phượng Hoàng?

Ngũ thải thần mang, Ngũ Sắc Thần Quang, chẳng lẽ quả trứng Phượng Hoàng này đang dựng dục Khổng Tuyên?!" Tô Dự suy đoán quả trứng ngũ thải này cư nhiên dựng dục Khổng Tuyên, không khỏi trong lòng đại hỉ.

Khổng Tuyên là con trai duy nhất của Phượng tộc được Tổ Phượng trước khi thân vẫn trấn Bất Tử Hỏa Sơn đem tuyệt đại bộ phận tinh huyết dựng dục sinh ra, là Thái Tử Phượng tộc.

Có thể nói, Khổng Tuyên là hy vọng lớn nhất của Phượng tộc.

Khổng Tuyên cũng không thẹn danh Phượng tộc Thái Tử, tại Phong Thần lượng kiếp tỏa ra ánh sáng rực rỡ, lấy sức một mình quét

ngang đông đảo cao thủ môn hạ Nhân, Xiển nhị giáo.

Thậm chí ngay cả Thánh Nhân phương Tây Chuẩn Đề cũng bị thiên phú thần thông Ngũ Sắc Thần Quang của hắn khốn trụ (giam cầm).

Tuy chỉ có thời gian phi thường ngắn ngủi, nhưng có thể khốn trụ Thánh Nhân cao cao tại thượng, bất tử bất diệt, danh xưng đệ nhất cao thủ dưới Thánh Nhân cũng tuyệt không phải lãng đắc hư danh!

Về sau Chuẩn Đề không màng thể diện Thánh Nhân, đem Khổng Tuyên bắt về phương Tây, cưỡng ép độ hóa, sắc phong làm Phật Mẫu, từ đó về sau rất ít xuất hiện tại thế giới Hồng Hoang. "Ngài là cơ duyên của ta sao?" Lúc này, Khổng Tuyên trong trứng Phượng Hoàng ngũ thải phát ra một đạo thần thức truyền âm giống như trẻ con, làm cho Tô Dự trong nháy mắt bừng tỉnh.

Hóa ra hắn tại ngọn núi này lợi dụng một trong Tứ Đại Thiên Hỏa là Phần Thiên Tử Hỏa nướng thịt, lại thêm vận dụng Không Gian Thần Thông đi đường, bị Khổng Tuyên ở nơi này cảm tri, lúc này mới chủ động tiết lộ tung tích.

Khổng Tuyên hiện nay cự ly phá xác hóa hình còn xa xa khó với, nhưng đã bắt đầu lĩnh ngộ bản mệnh thiên phú thần thông của bản thân --- Ngũ Sắc Thần Quang.

Ngũ Sắc Thần Quang thuộc về Không Gian Pháp Tắc thần thông, cường đại vô thất.

Tô Dự sở hữu mảnh vỡ ngọc phiến Không Gian Pháp Tắc Đại Đạo hoàn chỉnh, đối với Khổng Tuyên là một cơ duyên trọng đại.

Đồng thời, nếu được tắm rửa trong Phần Thiên Tử Hỏa trong tay Tô Dự, phối hợp Lục Đinh Thần Hỏa vốn có, ngày phá xác hóa hình cũng sẽ được đề tiền (đẩy sớm) cực đại.

Bởi vậy, Khổng Tuyên tại cảm tri Tô Dự là cơ duyên trọng đại, chủ động mượn cơ hội tiếp cận.

Nghe Khổng Tuyên thần thức truyền âm như trẻ con, Tô Dự lộ ra nụ cười nhàn nhạt, cư nhiên trở thành cơ duyên của Khổng Tuyên, xem ra chuyến đi Phượng tộc lần này nắm chắc càng lớn hơn. "Lần này gặp nhau cũng là hữu duyên.

Khổng Tuyên, ngươi có nguyện trở thành đại đệ tử của Bản tọa?" Thu Khổng Tuyên làm đồ đệ là Tô Dự trải qua thâm tư thục lự.

Khổng Tuyên làm Phượng tộc Thái Tử, tư chất tự nhiên không cần nói, đồng thời trời sinh lĩnh ngộ Không Gian Pháp Tắc thần thông Ngũ Sắc Thần Quang.

Ngày sau nếu đem mảnh vỡ ngọc phiến Không Gian Pháp Tắc Đại Đạo hoàn chỉnh giao cho hắn tham ngộ, tuyệt đối có thể tiến thêm một bước, không chừng có thể chứng đạo thành Thánh, trở thành tay trái tay phải của hắn!

Vút!

Khổng Tuyên trong ngũ thải thần đản sau khi nghe Tô Dự nói, lộ ra tình thệ nhảy cẫng vui vẻ.

Hắn lúc này sinh ra linh trí cũng không có quá lâu, sở hữu tâm trí trẻ con vô cùng thuần túy, chỉ sẽ dựa vào trực giác của mình làm việc.

Nghe Tô Dự nguyện thu hắn làm đồ đệ, tự nhiên vui mừng đáp ứng. "Ta nguyện ý!" "Thiện!" Ngay lúc Tô Dự chuẩn bị đánh vào ngũ thải thần đản mấy đạo ấn ký, kết xuống duyên phận sư đồ thì một đạo khí tức vô cùng kinh khủng truyền đến. ...

Bất Tử Hỏa Sơn.

Khi Khổng Tuyên tiết lộ khí tức tiên, Kim Phượng - tộc trưởng Phượng tộc hiện nay trong nháy mắt đã cảm tri được. "Đứa con của

tỷ tỷ có khả năng sẽ nhanh như vậy xuất thế?" Rất nhanh, Kim Phượng vận dụng thần thông thôi toán, thôi toán ra Tô Dự là cái biến số này, thế là trực tiếp toàn lực thôi động pháp lực, hướng về phía ngọn núi dựng dục Khổng Tuyên bay đi.

Khổng Tuyên là vị lai của Phượng tộc, một điểm tuyệt không dung có sai sót!

Kim Phượng làm bào muội (em ruột) của Nguyên Phượng, là cường giả Chuẩn Thánh lão bài của Phượng tộc.

Những năm này nếu không phải có nàng tọa trấn Phượng tộc, e rằng cả Phượng tộc đã triệt để xuống dốc.

Chương 42

Bởi vậy, dưới sự toàn lực đi đường, công phu mấy cái hô hấp đã đi tới ngọn núi kia. "Người phương nào dám can đảm nguy hại Thái Tử Phượng tộc ta?!" Thanh âm Kim Phượng mang theo thiên uy kinh khủng, giống như muốn trấn sát hết thảy. "Vút!" Tô Dự phóng lên tận trời, trực tiếp nghênh đón Kim Phượng.

Hắn muốn kết giao Phượng tộc chứ không phải kết oán, cho nên phải cùng Kim Phượng hảo sinh câu thông một phen. "Tô Dự kiến qua Kim Phượng đạo hữu!" "Khu khu Thái Ất Kim Tiên, có tư cách gì cùng Bản tọa xưng đạo hữu?" Kim Phượng thấy Tô Dự cũng không có thương hại Khổng Tuyên, nội tâm thở dài một hơi.

Bất quá khi nhìn về phía Tô Dự, ánh mắt phi thường không khách khí, hiện ra vô cùng cao ngạo cùng cường đại.

Sự cao ngạo của Phượng tộc tại toàn bộ Hồng Hoang đều đại danh đỉnh đỉnh.

Tương truyền Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất sau khi trở thành Thiên Đế Hồng Hoang, thu Long tộc làm một thành viên Yêu tộc, Long tộc cường đại vô thất cũng không thể không thần phục.

Về sau Đế Tuấn lại mang theo đại thế Hồng Hoang tiến đến thu phục Phượng tộc, cư nhiên bị đụng một đầu bụi, Phượng tộc thà chết cũng không nguyện khuất phục, có thể thấy được Phượng tộc cao ngạo cỡ nào!

Thấy Kim Phượng cao ngạo như thế, Tô Dự cũng không có động nộ hỏa, nhìn Kim Phượng thánh khiết tự ngạo, lộ ra một nụ cười bình thản. "Kim Phượng đạo hữu, ngươi cảm thấy so với Đạo Tổ Hồng Quân thì như thế nào?" Nghe Tô Dự nói đến Hồng Quân, cho dù nội

tâm Kim Phượng đối với hắn có bất phẫn cũng không dám lộ ra bất kỳ vẻ bất kính nào. "Đạo Tổ là đệ nhất Thánh Nhân khai thiên, Ngô tự nhiên không bằng!" Tuy Tam tộc tranh bá là do Ma Chủ âm thầm châm ngòi, nhưng người cười đến cuối cùng lại là Hồng Quân.

Bởi vậy trong Tam tộc có đại năng hoài nghi Hồng Quân cũng là một trong những hắc thủ phía sau màn.

Cho nên, Hồng Quân sau khi chứng đạo thành Thánh, tại Tử Tiêu Cung khai đàn giảng đạo, Tiên Thiên Tam Tộc cũng không có bất kỳ một thành viên nào tiến đến nghe giảng. "Bản tọa cùng Đạo Tổ Hồng Quân hỗ xưng đạo hữu, ngươi đều tự nhận không bằng Hồng Quân đạo hữu, vì sao ta không có tư cách xưng ngươi là đạo hữu?" Tô Dự nhìn Kim Phượng cao ngạo, nụ cười càng ngày càng rõ ràng: "Chẳng lẽ trong mắt ngươi, ngươi còn mạnh hơn Hồng Quân đạo hữu?" Vút!

Nghe được lời nói của Tô Dự, Kim Phượng ngẩn người.

Nàng không ngờ Tô Dự lai đầu (nguồn gốc) cư nhiên lớn như vậy, có thể cùng đệ nhất Thánh Nhân khai thiên hỗ xưng đạo hữu, dọa nàng nội tâm có chút xấu hổ.

Dĩ nhiên lấy thần thông của nàng, tự nhiên có thể thôi toán ra hết thảy những gì Tô Dự nói đều là thật, cũng có thể cảm giác được Tô Dự trước mắt phi đồng nhất bàn (không giống bình thường).

Chính vào lúc này, thần thức truyền âm non nớt của Khổng Tuyên toát ra: "Cô cô, điệt nhi (cháu trai) có thể cảm giác được, lão sư là cơ duyên trọng đại của điệt nhi!" Hóa ra là như thế!

Nghe Khổng Tuyên truyền âm, Kim Phượng mới biết được vì sao điệt nhi của nàng lại tiết lộ khí tức trước khi phá xác hóa hình.

Phải biết, cho dù là nàng, dưới sự toàn lực thôi toán cũng thôi toán không ra nơi ở của Khổng Tuyên, chỉ có thể thông qua huyết mạch

cảm tri mới có thể phát giác.

Hiện nay điệt nhi Khổng Tuyên chủ động tiết lộ khí tức cùng Tô Dự kết duyên, hiển nhiên Tô Dự đối với điệt nhi phi thường trọng yếu.

Nghĩ đến đây, Kim Phượng ngẩng đầu lâu bắt đầu bình thị (nhìn ngang hàng) Tô Dự. "Tô Dự đạo hữu đi, đã trở thành lão sư điệt nhi của ta, như vậy ta làm cô cô tự nhiên muốn hảo sinh khảo giáo một phen!" Phượng tộc cao ngạo, văn danh khắp thế gian.

Là tộc trưởng Phượng tộc, bào muội của Nguyên Phượng, Kim Phượng tự nhiên là người cao ngạo nhất trong tộc.

Tuy cảm giác Tô Dự trước mắt không tầm thường, nhưng chỉ là Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ mà muốn làm lão sư của Thái tử Phượng tộc, tự nhiên phải được nàng đồng ý.

Nếu Tô Dự bản lĩnh bình thường mà làm lão sư Thái tử, truyền ra ngoài thì mặt mũi Phượng tộc để đâu?

Tô Dự nghe lời Kim Phượng, đôi mắt sáng ngời không khỏi lộ ra vẻ vô cùng nghiêm túc.

Nếu muốn để Phượng tộc giúp hai vị kiều thê kéo kiệu hỉ, nhất định phải chiết phục được Kim Phượng trước mắt mới được! "Vút!" Trong nháy mắt, chiến ý toàn thân Tô Dự điên cuồng bạo tăng, sau đó tế ra phòng ngự chí bảo Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên.

Kim Phượng trước mắt chính là lão bài Chuẩn Thánh đại năng, thực lực không tầm thường, hắn bất quá chỉ là Thái Ất Kim Tiên, muốn chiết phục nàng, nhất định phải động dụng toàn bộ thực lực mới được. "Hả?" Cảm nhận được chiến ý điên cuồng bạo tăng của Tô Dự, tính cách cao ngạo như Kim Phượng cũng không khỏi lộ ra một tia kinh ngạc. 'Tại Thái Ất Kim Tiên cảnh lại có thể lĩnh ngộ Pháp

tắc chi lực, Tô Dự này quả nhiên không tầm thường!' "Kim Phượng đạo hữu, thỉnh chỉ giáo!" Tô Dự nói xong, lần nữa tế ra Công đức Chí bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích. "Chiến!" Chỉ thấy chiến ý toàn thân Tô Dự trong nháy mắt tăng lên đến đỉnh điểm, Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay tản ra kim quang vô cùng khủng bố. "Hưu ô!" Từng đạo khí xoáy lưu chuyển bên người Tô Dự, giống như muốn xé rách không gian. "Hồng Mông Lượng Thiên Xích?" Giờ khắc này, nội tâm Kim Phượng không thể không tán thán phúc duyên của Tô Dự, sau đó trực tiếp tay không tấc sắt, thôi động thần thông.

Nàng thật sự quá cao ngạo tự đại, tại Kim Phượng xem ra, Tô Dự bất quá là Thái Ất Kim Tiên, dùng Công đức Chí bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích thì lại như thế nào?

Nàng chính là Chuẩn Thánh trung kỳ siêu cấp cường giả! "Ông!" Trong khoảnh khắc, tay phải Kim Phượng vẽ một cái, một đạo khí lưu màu đỏ trong nháy mắt xé nát không gian, trực tiếp đánh về phía Tô Dự. "Nhất Vãng Vô Tiền!" Cảm nhận được khí tức vô cùng khủng bố, Tô Dự không có bất kỳ đại ý nào, điên cuồng thôi động pháp lực bản thân, sau đó phối hợp Hồng Mông Lượng Thiên Xích đánh tới. "Băng!" Một tiếng trầm vang như thiên lôi nổ mạnh, khiến cả phương thiên khung đều rung động. "Chỉ Xích Thiên Nhai!" Tô Dự quát lớn một tiếng, điên cuồng thôi động Không Gian Pháp Tắc thần thông, toàn lực oanh sát về phía Kim Phượng.

Hắn rõ ràng, lấy thực lực của Kim Phượng, muốn chiết phục nàng thì nhất định phải cận thân đối chiến, nếu không so đấu pháp lực, thần thông, hắn tuyệt đối sẽ không phải là đối thủ của lão bài Chuẩn Thánh này. "?!" "Cư nhiên lĩnh ngộ hai loại Pháp tắc chi lực, thậm chí còn thuần thục như vậy?" Giờ khắc này, Kim Phượng vốn cao ngạo đạm định rốt cục chấn động, nhìn qua Tô Dự như Chiến Thần trước mắt, đôi mắt đẹp bắt đầu trở nên nghiêm túc. "Vút!" Trong nháy mắt, Tô

Dự đã tới gần Kim Phượng trong vòng mấy chục vạn dặm, sau đó Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay phối hợp với Sức Mạnh Pháp Tắc toàn lực phách sát về phía Kim Phượng. "Ông!" Giờ khắc này, cho dù Kim Phượng có cao ngạo đến đâu cũng không dám đại ý, trong nháy mắt tế ra pháp bảo Hỏa Thiên Lăng của mình. "Có thể bức ta động dụng pháp bảo, thực lực của ngươi cũng không tệ!" Giờ phút này, nội tâm Kim Phượng không thể không thừa nhận, Tô Dự thật sự quá nghịch thiên, lấy tu vi Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ cư nhiên có thể lĩnh ngộ hai loại Pháp tắc chi lực khác nhau, quả thực kham xưng nghịch thiên!

Đồng thời, thực lực hắn triển lộ hiện tại đã đủ tư cách chém giết Đại La Kim Tiên bình thường!

Nếu để hắn trưởng thành ngang hàng, đột phá Đại La Kim Tiên hoặc là Chuẩn Thánh, e rằng phi Thánh Nhân bất khả chiến thắng a?

Giờ khắc này, thái độ của Kim Phượng đối với Tô Dự đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Chương 43

'Không hổ là lão sư mà Thái tử Phượng tộc ta lựa chọn, phần thiên phú cùng tiềm lực này quá khủng bố!' "Vút!" Khi Kim Phượng thôi động Hỏa Thiên Lăng, một đạo năng lượng thiêu đốt thiên khung nghênh đón, cùng Hồng Mông Lượng Thiên Xích của Tô Dự oanh kích vào một chỗ. "Oanh long long!" Cả phương thiên khung đang bi minh, sơn nhạc phía dưới cũng địa động sơn dao, từng cỗ nham tương trùng thiên, giống như một bức tranh tận thế buông xuống. "Nhất Vãng Vô Tiền!" Tô Dự bị chấn lui mấy chục vạn dặm, thần sắc vô cùng kiên nghị, chiến ý toàn thân không những không có bất kỳ tiêu giảm nào, ngược lại càng đánh càng hăng.

Chuẩn Thánh đại năng thì như thế nào?

Sát!

Trong khoảnh khắc, Tô Dự giống như một tôn Hỗn Độn Chiến Thần, pháp lực trong cơ thể điên cuồng vận chuyển, cả người bị một tầng Pháp tắc chi lực bao bọc, chiến ý trùng phá thương khung. ... "Tộc trưởng đang cùng vị cao thủ nào sinh tử đại chiến?" "Khí thế thật khủng bố, đại năng nào đắc tội với tộc trưởng Phượng tộc ta?" Các cao thủ Phượng tộc cảm nhận được khí tức hủy thiên diệt địa, từng người động dụng thần thức bắt đầu quan chiến, đồng thời cũng tùy thời chuẩn bị chi viện.

Kim Phượng cảm nhận được, trong nháy mắt truyền về mệnh lệnh, để các nàng an tâm. "Người này cư nhiên chỉ có tu vi Thái Ất Kim Tiên?

Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng!" "Thái Ất Kim Tiên sao có thể có khí thế khủng bố như thế, thậm chí có thể cùng tộc

trưởng đánh cân sức ngang tài, quả thực quá bất khả tư nghị!" Khi các cao thủ Phượng tộc sát giác được tu vi của Tô Dự, từng người kinh ngạc đến líu lưỡi, khó có thể tin. "Hỏa Vũ Thiên Hạ!" Cảm nhận thực lực Tô Dự càng ngày càng khủng bố, Kim Phượng sử dụng thực lực cũng càng ngày càng nhiều, thậm chí trực tiếp sử dụng bản mệnh thần thông. "Ông!" Trong nháy mắt, Tô Dự cảm giác mình bị thiên hỏa bao vây, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên dưới chân cũng phát ra một tia khẽ kêu, giống như muốn bị thiêu thành tro tàn.

Vút!

Tô Dự từ trong thức hải rút ra pháp lực dự trữ trong mười hai viên Định Hải Châu, sau đó điên cuồng vận chuyển Sức Mạnh Pháp Tắc ẩn chứa trong bản thân, đồng thời cũng đang điều động nguyên tố Sức Mạnh Pháp Tắc của cả phiến thiên khung. "Nhất Vãng Vô Tiền, phá cho ta!" Oanh long long!

Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay Tô Dự phát ra kim sắc thần mang hủy thiên diệt địa, dưới sự thôi động của Sức Mạnh Pháp Tắc, trực tiếp trùng phá hết thảy trói buộc, đem Hỏa Vũ Thiên Hạ của Kim Phượng oanh ra một cái lỗ thủng. "Sao có khả năng?!" Khi Kim Phượng nhìn thấy một màn này, đôi mắt đẹp đều kinh ngạc đến ngẩn người.

Nàng cũng không ngờ tới, tại tình huống động dụng bản mệnh thần thông, Tô Dự cư nhiên có thể đào thoát?

Phải biết rằng, tại thời kỳ Long Hán đại kiếp, cái thần thông này không biết đã thiêu chết bao nhiêu cao thủ Long tộc, thậm chí có một tôn Chuẩn Thánh đại năng!

Tô Dự bằng vào thực lực Thái Ất Kim Tiên, cư nhiên ngạnh sinh sinh oanh phá?

Tuy rằng nàng không có động dụng toàn lực, đối phương cũng có

sát phạt chí bảo như Hồng Mông Lượng Thiên Xích, nhưng đây cũng không phải là chuyện một Thái Ất Kim Tiên có thể làm được a?

Ít nhất cũng phải là Đại La Kim Tiên đỉnh phong thậm chí Chuẩn Thánh sơ kỳ mới có thể! 'Thật quá khủng bố, chỉ là Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ, cư nhiên có thực lực bễ mỹ với Chuẩn Thánh sơ kỳ đại năng, quả thực quá nghịch thiên!' Giờ phút này, nội tâm Kim Phượng chấn động đến líu lưỡi, nhìn qua thân ảnh bá khí thao thiên của Tô Dự, tâm thần không khỏi hoảng hốt trong chốc lát.

Lúc này, Khổng Tuyên trong ngũ thải thần đản phía dưới, nhìn thấy thân ảnh Tô Dự cùng cô cô đại chiến, không khỏi một trận tâm trì thần duệ, nội tâm cuồng chấn vô cùng. 'Không hổ là lão sư của ngô!' Khổng Tuyên cảm thấy, có thể nhận Tô Dự làm lão sư thật sự là quá may mắn! "Vút!" Kim Phượng thu hồi pháp bảo Hỏa Thiên Lăng, đôi mắt đẹp nhìn Tô Dự, không có một tia một hào cao ngạo chi sắc. "Tô Dự đạo hữu, Khổng Tuyên có thể làm đệ tử của ngài, là vinh hạnh của hắn, đồng dạng cũng là vinh hạnh của Phượng tộc ta!" Kim Phượng nói xong, trịnh trọng thi lễ với Tô Dự một cái, tỏ vẻ kính trọng. "Thỉnh Tô Dự đạo hữu tiến về tổ địa Phượng tộc ta, để cho ta tận một phen địa chủ chi nghị!" Thấy Kim Phượng trước đó vốn cao cao tại thượng, cao ngạo vô cùng nay trở nên hòa nhã dễ gần như thế, nội tâm Tô Dự sướng khoái không thôi.

Quả nhiên, chỉ có thực lực cường đại, người ta mới có thể kính trọng!

Thông qua tràng đại chiến này, Tô Dự được lợi rất nhiều, trừ bỏ đối với Sức Mạnh Pháp Tắc càng thêm khắc sâu, 《 Cửu Chuyển Huyền Công 》 cũng sắp sửa đột phá đệ thất chuyển.

Một khi đột phá đệ thất chuyển, như vậy nhục thân cường độ của hắn có thể bễ mỹ Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, tuy rằng khả

năng so ra kém Thập Nhị Tổ Vu, nhưng so với đỉnh cấp Đại Vu của Vu tộc tuyệt đối muốn mạnh hơn! "Thiện!

Kim Phượng đạo hữu khách khí!" Tô Dự mặt mang mỉm cười, đáp lễ lại.

Hắn biết trận đại chiến này Kim Phượng chỉ là thăm dò thực lực mà thôi, cũng không có động dụng toàn lực.

Nếu như Kim Phượng toàn lực tấn công, hắn khẳng định sẽ không phải là đối thủ, nhưng đối phương muốn triệt để diệt sát hắn, hắn cũng có thủ đoạn bảo mệnh.

Giờ phút này, Tô Dự càng rõ ràng nhận tri thực lực chân chính của mình, sau này đối thượng với Đế Tuấn vừa đột phá Chuẩn Thánh, hắn cũng có lực đánh một trận. "Tô Dự đạo hữu, Thái tử Phượng tộc ta bái sư thiết không thể qua loa, không bằng tại tổ địa Phượng tộc ta trịnh trọng bày ra nghi thức bái sư, như thế nào?" Thực lực cùng tiềm lực của Tô Dự đã triệt để chiết phục Kim Phượng, bởi vậy nàng biểu hiện cực kỳ nhiệt tình cùng tôn trọng, làm cho Tô Dự như tắm mình trong gió xuân. "Được, hết thảy do Kim Phượng đạo hữu làm chủ!" Tiếp đó, Kim Phượng trực tiếp động dụng thần thông, bao bọc ngũ thải thần đản dựng dục Khổng Tuyên cùng bản nguyên Lục Đinh Thần Hỏa, trực tiếp hướng về tổ địa Phượng tộc mà đi. ...

Vài ngày sau, rốt cục bọn họ đến tổ địa Phượng tộc Bất Tử Hỏa Sơn.

Các trưởng lão Phượng tộc như Phượng Vũ, Phượng Lôn, Phượng Minh sớm đã nhận được truyền lệnh của Kim Phượng, cung cung kính kính thủ hậu tại lối vào. "Bái kiến tộc trưởng, bái kiến Thái tử, bái kiến Tô Dự đạo hữu!" Thực lực của Tô Dự ngoại trừ chiết phục Kim Phượng, cũng triệt để chiết phục những thành viên Phượng tộc tính cách cao ngạo này, bởi vậy đối với Tô Dự chỉ có Thái Ất Kim

Tiên, bọn họ cũng phi thường cung kính. "Bái kiến chư vị đạo hữu." Sau khi đáp lễ hàn huyên, mọi người trực tiếp tiến vào đại điện Phượng tộc.

Dùng qua tiên quả mỹ tửu, Kim Phượng liền an bài Tô Dự nghỉ ngơi, chuẩn bị ngày hôm sau cử hành bái sư nghi thức cho Thái tử Khổng Tuyên. "Huyền Nữ, vụ tất chiếu cố tốt Tô Dự đạo hữu!" Khi Tô Dự ở tại một tòa thiên điện, Kim Phượng gọi tới một nữ tử cao quý điển nhã. "Dạ, tộc trưởng!" Khi Tô Dự nghe thấy danh tự Huyền Nữ, trong lòng rung động, lập tức nhìn sang.

Nếu như không đoán sai, nữ tử khí chất cao quý điển nhã, tuyệt đại phong hoa trước mắt này chính là Cửu Thiên Huyền Nữ lưu lại vô số mỹ danh ở hậu thế!

Da thịt nàng trắng hơn tuyết, giống như tuyết liên trên đỉnh thiên sơn thuần tịnh vô hạ, đôi mắt giống như hắc bảo thạch thanh triệt sáng ngời, tản ra khí tức thanh lãnh cao quý, làm cho người ta chú mục, không dám tiết độc.

Đồng thời, khí chất lãnh ngạo kia lại có một tia câu hồn nhiếp phách, khiến người hồn khiên mộng oanh.

Chương 44

"Huyền Nữ bái kiến Tô Dự đạo hữu!" Huyền Nữ nhìn đôi mắt hạo hãn sáng chói như tinh thần vũ trụ của Tô Dự, tản ra một tia bá khí cùng vô tận thần bí, không khỏi tâm thần rung động, sau đó vội vàng cúi đầu, không dám đối thị. "Gặp qua Huyền Nữ đạo hữu!" Nhìn thấy Cửu Thiên Huyền Nữ trong truyền thuyết hậu thế, Tô Dự lộ ra một tia nụ cười nhàn nhạt.

Huyền Nữ cũng không phải thuần chính Phượng tộc, bản thể nàng là Huyền Điểu.

Thượng cổ thời kỳ, Huyền Điểu nhất tộc đối với Phượng tộc trung tâm cảnh cảnh, cho dù hiện nay Phượng tộc xuống dốc, Huyền Điểu nhất tộc cũng không rời không bỏ.

Tuy rằng hiện nay tu vi Huyền Nữ bất quá là Thái Ất Kim Tiên trung kỳ, nhưng tư chất của nàng tại toàn bộ Phượng tộc đều cực kỳ có danh tiếng.

Bởi vì Tam tộc tranh bá gây cho Hồng Hoang sự hủy diệt quá lớn, nghiệp lực bản thân Phượng tộc phi thường khủng bố, thành viên trong tộc muốn tiến thêm một bước đều thiên nan vạn nan.

Huyền Nữ chính là tại loại điều kiện này thuận lợi đột phá Thái Ất Kim Tiên, bị toàn bộ Phượng tộc coi trọng, đồng thời cũng được dự vi là thiên tài đệ nhất của thế hệ mới!

Nếu như dựa theo quỹ tích phát triển bình thường, sau Vu Yêu lượng kiếp, Huyền Nữ vì địa vị của toàn bộ Phượng tộc, chủ động gia nhập Thiên Đình, hiệu trung với Thiên Đế Hạo Thiên, cũng trợ giúp Nhân Hoàng Hiên Viên, lưu lại vô số truyền thuyết cùng mỹ danh trong Nhân tộc.

Sau khi biết Huyền Nữ chính là Cửu Thiên Huyền Nữ, thái độ của Tô Dự đối với nàng thân hòa hơn rất nhiều, thậm chí chủ động đề cập một số chuyện trên phương diện tu luyện.

Huyền Nữ không ngờ Tô Dự cư nhiên thân thiết như vậy, làm nàng thụ sủng nhược kinh, sau đó ôm tâm tư cầu giáo mà học tập.

Tô Dự chính là đã nghe trọn vẹn Đạo Tổ Hồng Quân giảng đạo tu luyện, lại có Sức Mạnh Pháp Tắc, Không Gian Pháp Tắc, 《 Cửu Chuyển Huyền Công 》, 《 Tạo Hóa Chân Kinh 》, chỉ điểm Cửu Thiên Huyền Nữ cũng dư xài.

Nhìn Cửu Thiên Huyền Nữ giống như văn bối hiếu học, dùng đôi mắt hắc bảo thạch kia sùng bái nhìn mình, nội tâm Tô Dự sướng khoái không thôi. ...

Ngày hôm sau.

Dưới sự dẫn dắt của tộc trưởng Kim Phượng, toàn bộ thành viên nòng cốt Phượng tộc đều đến tổ địa.

Phượng tộc tổ địa là địa điểm Nguyên Phượng thân vẫn trấn áp Bất Tử Hỏa Sơn, là một trong những vị trí quan trọng nhất trong Phượng tộc.

Hiện nay, Phượng tộc Thái tử Khổng Tuyên chuẩn bị bái Tô Dự làm sư, tự nhiên muốn tế điện cáo úy Nguyên Phượng một phen.

Khi ngũ thải thần đản đi vào nơi mẫu thân thân vẫn, tâm tình Khổng Tuyên hạ thấp, nhưng cũng bởi vậy kích hoạt được càng nhiều truyền thừa của bản thân.

Một canh giờ sau, dưới sự chủ trì của Kim Phượng, Khổng Tuyên bắt đầu bái Tô Dự làm sư. "Đệ tử Khổng Tuyên, bái kiến lão sư!" Trong ngũ thải thần đản truyền đến thần thức truyền âm cung kính của Khổng Tuyên. "Thiện!

Từ hôm nay, Khổng Tuyên là đại đệ tử của bản tọa, sau này bản tọa nhất định sẽ tận tâm dạy bảo ngươi, trợ ngươi sớm ngày chứng đạo!" Tô Dự trịnh trọng nói với Khổng Tuyên, đồng dạng cũng là đang tiến hành một cái bảo đảm đối với toàn bộ Phượng tộc. "Đa tạ lão sư, từ nay về sau, đệ tử Khổng Tuyên nhất định sẽ hiếu thuận lão sư, tôn trọng lão sư, tuyệt đối sẽ không ngỗ nghịch, làm ra hành vi khi sư diệt tổ, nếu trái lời thề này, Thiên Đạo oanh chi!" "Thiện!" Nghe Khổng Tuyên thần thức truyền âm, Tô Dự trực tiếp tế ra Địa Đăng đoạt được trước đó. "Khổng Tuyên, đây là Địa Đăng, ẩn chứa một trong Tứ đại thiên hỏa là Phần Thiên Tử Hỏa, vi sư tặng cho ngươi, trợ ngươi sớm ngày luyện hóa bản nguyên, phá xác hóa hình!" "Đa tạ lão sư!" Khổng Tuyên có Phần Thiên Tử Hỏa, Lục Đinh Thần Hỏa đề luyện sinh cơ, tốc độ phá xác hóa hình sẽ gia tăng thật lớn, theo Tô Dự suy tính, tối đa sẽ không vượt quá hai vạn năm!

Sau khi nghi thức bái sư kết thúc, Khổng Tuyên tạm thời tê tức tại tổ địa Phượng tộc, lợi dụng Phần Thiên Tử Hỏa cùng Lục Đinh Thần Hỏa đề luyện sinh cơ.

Tô Dự thì được Kim Phượng mời vào đại điện, bắt đầu nói chuyện. "Tô Dự đạo hữu, lần này đến Bất Tử Hỏa Sơn, hẳn là có mục đích khác a?

Lấy quan hệ hiện tại cùng Phượng tộc ta, xin cứ nói thẳng, nếu Phượng tộc ta có thể làm được, nhất định sẽ không chối từ!" Kim Phượng hiện nay đối với Tô Dự phi thường khách khí, nàng ẩn ước suy tính, Phượng tộc sau này muốn một lần nữa quật khởi, nhất định phải dựa vào vị lão sư của Thái tử này mới được. "Không gạt Kim Phượng đạo hữu, mấy ngàn năm sau bần đạo sắp sửa đại hôn, muốn thỉnh Phượng tộc phái 198 danh thành viên Thái Ất Kim Tiên trở lên giúp ta cùng hai vị kiều thê kéo kiệu hỉ!" Bá!

Nghe lời Tô Dự, Kim Phượng ngẩn ra, sau đó nội tâm không khỏi

hiện lên một tia nộ khí.

Tuy ngươi là lão sư của Thái tử Phượng tộc ta, nhưng có thể nào chiết nhục Phượng tộc ta như thế?

Thật sự cũng quá đáng a?

Thấy khí thế Kim Phượng biến đổi, thần sắc Tô Dự không có bất kỳ biến hóa nào, tiếp tục mở miệng: "Kim Phượng đạo hữu, chắc hẳn hiện nay ngươi cũng phi thường hiểu rõ tình huống của Phượng tộc giờ phút này.

Hồng Hoang thế giới sắp sửa nghênh đón kịch biến, đến lúc đó, sự sinh tồn của Phượng tộc sẽ càng thêm gian nan." "Hiện nay, bần đạo trở thành lão sư của Thái tử Phượng tộc, cũng cùng Phượng tộc có nhân quả không cạn.

Bần đạo có thể tại đây cam kết, sau này nếu Phượng tộc gặp nạn, bần đạo nhất định sẽ chiếu phất một phen, sẽ không để Phượng tộc vì vậy mà diệt tuyệt!" Tô Dự nói xong, thấy Kim Phượng tản mát ra khí thế càng ngày càng lăng liệt, biết nộ hỏa trong lòng nàng cũng càng ngày càng lớn. "Tô Dự đạo hữu, làm sao ngươi xác định Phượng tộc ta sẽ gặp kiếp nạn này?" Kim Phượng áp chế nộ hỏa, đôi mắt đẹp nhìn Tô Dự.

Tô Dự đạm đạm cười, thần sắc trấn định tự nhược. "Hiện nay Yêu tộc thành lập, Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất ý muốn chế bá Hồng Hoang, thống lĩnh vạn tộc làm Yêu tộc, tuy rằng hiện nay thực lực bọn họ chưa mạnh, nhưng tương lai thì sao?" "Hiện nay Chuẩn Thánh thời đại buông xuống, ngươi có thể che chở được nhất thời, nhưng lại che chở không được một đời.

Tương lai Yêu tộc nếu Chuẩn Thánh tề xuất, Phượng tộc còn có thể tiếp tục tiêu dao sao?" Kim Phượng nhìn ánh mắt tự tin của Tô Dự, nội tâm không khỏi càng ngày càng chấn động.

Lấy chi năng của nàng, chỉ có thể ẩn ước suy tính ra Hồng Hoang thế giới sắp sửa nghênh đón kịch biến, nhưng ai ngờ Tô Dự bất quá là Thái Ất Kim Tiên, cư nhiên đối với đại thế Hồng Hoang tương lai hiểu rõ như thế.

Phần thần thông này, cũng quá khủng bố a?

Trong nháy mắt, nghĩ đến việc Tô Dự cùng Đạo Tổ Hồng Quân hỗ xưng đạo hữu, địa vị bình đẳng, nàng không khỏi nghĩ đến lai lịch của Tô Dự. "Phù!" Khí thế Kim Phượng yếu xuống, không còn lăng liệt cao ngạo như trước đó.

Nếu Phượng tộc không phải vì nghiệp lực quấn thân, lấy tư chất thành viên Phượng tộc, vô số nhi lang đột phá Chuẩn Thánh cũng không phải là nói suông.

Nhưng do thời kỳ Long Hán đại kiếp, Tiên Thiên Tam Tộc đối với Hồng Hoang tạo thành phá hoại quá lớn, bản thân bị Thiên Đạo trừng phạt, nghiệp lực khủng bố.

Để sinh tồn, Nguyên Phượng không thể không thân vẫn trấn áp Bất Tử Hỏa Sơn, tạo phúc Hồng Hoang, tước giảm nghiệp lực Phượng tộc.

Vô số nguyên hội qua đi, hậu đại Phượng tộc dựng dục càng ngày càng ít, đồng thời cũng không có một ai có thể đột phá Đại La Kim Tiên, nghiệp lực quá mức khủng bố.

Có thể dự kiến, khi Hồng Hoang thế giới nghênh đón thời đại Chuẩn Thánh, cao thủ đại năng xuất hiện lớp lớp, thực lực Phượng tộc sẽ càng ngày càng yếu, chỉ dựa vào một cái Chuẩn Thánh trung kỳ đại năng như nàng, căn bản che chở không được.

Đến lúc đó, Phượng tộc đi về đâu?

Tô Dự thấy Kim Phượng đang trầm tư, cũng không có lên tiếng

quấy rầy.

Chương 45

Nếu dựa theo phát triển bình thường, Phượng tộc vì sinh tồn, tộc trưởng Kim Phượng trực tiếp đi Oa Hoàng Cung, chủ động cầu Nữ Oa nương nương, cho nàng làm tọa kỵ, lúc này mới miễn cưỡng che chở được Phượng tộc.

Nếu không, lấy sự cao ngạo của Phượng tộc, e rằng sớm đã bị Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất bá khí diệt tộc! "Tô Dự đạo hữu, tương lai ngài có thể che chở Phượng tộc ta sao?" Kim Phượng hồi thần, đôi mắt đẹp kỳ phán nhìn về phía Tô Dự. "Vừa rồi bần đạo đã nói, Thái tử Phượng tộc là thủ đồ của ta, ngô sau này tự đương che chở Phượng tộc không bị diệt tuyệt!" Nghe ý tứ trong lời nói của Tô Dự, Kim Phượng lộ ra một nụ cười thê lương, sau đó đôi mắt đẹp trở nên kiên định vô cùng, khí thế toàn thân tản phát cũng phi thường cường đại. "Nếu Phượng tộc ta phụng Tô Dự đạo hữu vi chủ thì sao?

Sau này ngài có thể che chở Phượng tộc ta, thậm chí dẫn dắt Phượng tộc ta quật khởi?" Nghe lời Kim Phượng, Tô Dự không khỏi ngẩn ra, hắn cũng không ngờ Kim Phượng cư nhiên sinh ra ý nghĩ này.

Một trong Tiên Thiên Tam Tộc Phượng tộc phụng hắn vi chủ?

Điều này cũng quá bất khả tư nghị!

Tô Dự trầm ngâm một hồi, sau đó chân thành nhìn ánh mắt Kim Phượng. "Hiện tại nói những điều này còn quá sớm, bần đạo bảo đảm, Kim Phượng đạo hữu cũng chưa chắc sẽ tin tưởng, không bằng chờ sau này Kim Phượng đạo hữu nhìn thấy thành tựu của ta rồi hãy quyết định, như thế nào?" "Được!" Kim Phượng thấy Tô Dự tự tin thản nhiên như thế, trực tiếp gật đầu đáp ứng.

Nếu vừa rồi Tô Dự trực tiếp đáp ứng, e rằng nàng chỉ biết sinh

lòng chần chờ, dù sao Tô Dự chỉ có Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ, tiềm lực lại lớn, vạn nhất sớm vẫn lạc thì sao?

Vậy chẳng phải mang theo toàn bộ Phượng tộc chôn cùng?

Bởi vậy, chỉ có tĩnh quan sự trưởng thành của Tô Dự sau này rồi hãy làm quyết định là tốt nhất, phản chính hắn là lão sư Thái tử Phượng tộc, cùng toàn bộ Phượng tộc nhân quả không cạn!

Tiếp đó, Tô Dự yêu cầu Kim Phượng chủ động ứng nặc, thậm chí tính toán phái khiển càng nhiều tộc nhân trợ giúp Tô Dự lo liệu hôn lễ.

Đối với hết thảy việc này, Tô Dự tự nhiên tỏ vẻ cảm tạ.

Thu hoạch lần này được coi là đại hoạch phong thu.

Không chỉ thu được Phượng tộc Thái tử Khổng Tuyên làm tọa hạ thủ đồ, càng vì tương lai thu phục Phượng tộc chôn xuống phục bút, chỉ cần Tô Dự đột phá Đại La Kim Tiên, Phượng tộc sẽ triệt để hướng hắn đầu thành.

Có Phượng tộc tương trợ, Tô Dự bố cục Hồng Hoang đại thế cũng càng thêm nắm chắc.

Tuy Phượng tộc hiện nay xuống dốc, nhưng Phượng tộc dù sao cũng từng là một trong Tiên Thiên Tam Tộc, nội tình sở hữu tự nhiên không phải chủng tộc bình thường có thể so sánh. ...

Vài tháng sau, Tô Dự mang theo ngũ thải thần đản dựng dục Khổng Tuyên rời khỏi Bất Tử Hỏa Sơn, chuẩn bị hồi đạo tràng Bồng Lai Tiên Đảo.

Trong lúc đó, Cửu Thiên Huyền Nữ vẫn luôn hầu hạ, đồng thời cũng hướng Tô Dự cầu giáo.

Đối với Cửu Thiên Huyền Nữ, Tô Dự phi thường có hảo cảm, đối với vấn đề tu hành nàng gặp phải, tự nhiên không tiếc chỉ giáo.

Bởi vậy, Cửu Thiên Huyền Nữ đối với Tô Dự càng phát sùng kính cùng cảm kích.

Một trăm năm sau, Tô Dự về tới Đông Hải.

Tại trên đường trở về Bồng Lai Tiên Đảo, đột nhiên chân linh có sở xúc cảm, một loại nguy cơ cảm cường đại không khỏi toát ra. "Có người phục kích!" Khi Tô Dự toát ra ý nghĩ này, đệ nhất thời gian tế ra Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên. "Vút!

Vút!" Trong khoảnh khắc, sáu đạo công kích vô cùng cường đại trực tiếp đánh về phía Tô Dự đang phi hành. "Ông!" Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên tản ra bạch sắc quang mang vô cùng nhu hòa, đem sáu đạo năng lượng đoàn khủng bố để đáng hơn phân nửa. "Nghe lệnh bản Tiên Đế, ai giết được Tô Dự, Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên dưới chân hắn sẽ thuộc về người đó!" Đông Vương Công trong nháy mắt hiện xuất thân hình, quát lớn một tiếng, toàn lực huy vũ Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Long Đầu Quải Trượng trong tay oanh sát về phía Tô Dự. "Sát!" Năm cái Đại La Kim Tiên cấp bậc cao thủ khác sau khi nghe lời Đông Vương Công, từng người hai mắt đỏ bừng, điên cuồng thôi động pháp bảo trong tay oanh sát về phía Tô Dự, giống như muốn đem Tô Dự oanh thành mảnh vụn.

Từ khi Đông Vương Công tốn cái giá lớn thôi diễn ra cơ duyên khôi phục bản nguyên đang ở trên người Tô Dự, hắn không tiếc hết thảy đại giới lung lạc năm vị cao thủ cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Làm người được Đạo Tổ đích thân sắc phong Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ, hơn nữa lại dùng Tiên Thiên Linh Bảo làm mồi nhử, mấy cao thủ này tự nhiên không ai không theo.

Hai cái Đại La Kim Tiên hậu kỳ, bốn cái Đại La Kim Tiên trung kỳ, đội hình hào hoa như thế, còn giết không chết một kẻ chỉ có tu vi

Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ như Tô Dự? "Hảo, hảo!" Khi Tô Dự cảm nhận được khí tức đám người Đông Vương Công, đôi mắt không khỏi lộ ra ánh mắt băng hàn vô cùng.

Hắn không ngờ Đông Vương Công cư nhiên dám mai phục tập sát trên con đường hắn trở về.

Lần này, nếu không diệt sát hắn, còn có tư cách gì chứng Đại Đạo?

Đông Vương Công vừa được Đạo Tổ Hồng Quân sắc phong làm Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ, dám tập sát hắn, bất luận kẻ nào cũng không cứu được hắn! 'Bạch Chính, Thanh Hành, tốc tốc đi tới tương trợ bản tọa!' Trong nháy mắt, Tô Dự ra lệnh cho hai tọa kỵ chân linh, bọn họ đang ở trên Bồng Lai Tiên Đảo, nếu toàn lực chạy tới, tối đa chỉ mất nửa khắc đồng hồ.

Đối mặt sáu cái cao thủ cấp bậc Đại La Kim Tiên tập sát, trong tay không chỉ có Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cùng Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, còn có các loại thiên phú thần thông cường đại, Tô Dự chiến lực dù mạnh đến đâu, muốn đem sáu cao thủ tập sát này toàn bộ diệt tuyệt, căn bản vô pháp làm được.

Dù sao Tô Dự tu vi chỉ có Thái Ất Kim Tiên!

Bởi vậy, cần Bạch Chính cùng Thanh Hành kiềm chế mấy cao thủ, sau đó từng cái kích phá, đem toàn bộ diệt sát!

Giờ khắc này, sát khí trong lòng Tô Dự điên cuồng bạo tăng, nhìn về phía sáu cao thủ tập sát, hắn nhất định phải đem toàn bộ diệt sát.

Một cái cũng không thể chạy! "Chủ nhân!" Khi Thanh Hành cùng Bạch Chính trên Bồng Lai Tiên Đảo nghe mệnh lệnh của Tô Dự, khoảnh khắc gian toàn lực thôi động Tiên Thiên Linh Bảo trong tay, lao về phía địa điểm tập sát. ... "Ông!" Tô Dự bị sáu đạo thần thông vô

cùng cường đại bao phủ, giống như thế giới tận thế buông xuống. "Sát!" Tô Dự quát lớn một tiếng, Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay kim mang đại thịnh, giống như một đạo kim sắc kiều lương đâm thẳng thiên khung, tản ra khí tức vô cùng hãi nhân. "Oanh long long!" Hai đạo năng lượng vô cùng khủng bố trùng kích vào nhau, không gian cả phương thiên khung phảng phất bị triệt để tễ áp thành lỗ đen.

Chương 46

Đồng thời, Đông Hải hải vực phía dưới nhấc lên sóng lớn mấy ức trượng, sau đó trong nháy mắt đều bị bốc hơi.

Thiên khung đang chiến đấu, hải vực đang bi minh.

Đông Vương Công sớm biết Tô Dự có hai kiện công phòng vô song chí bảo, bởi vậy trước khi mai phục, sớm đã bàn bạc với năm cao thủ khác. "Chư vị, nơi này cự ly đạo tràng Tô Dự chỉ có một lát công phu, chúng ta nhất định phải trong thời gian ngắn chém giết Tô Dự, nếu không viện thủ của hắn tới, muốn diệt sát sẽ rất khó khăn.

Bản Tiên Đế tại đây hứa hẹn, bất luận kẻ nào chém giết được Tô Dự, Công đức Chí bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích trên tay hắn sẽ thuộc về người đó!" "Được!

Toàn lực tập sát Tô Dự!" Năm cao thủ Đại La Kim Tiên sau khi nhìn thấy hai kiện công phòng vô song chí bảo trong tay Tô Dự, từng người tròng mắt đều đỏ.

Bởi vậy, dưới sự xúi giục của Đông Vương Công, bọn họ sôi nổi động dụng toàn bộ thực lực, oanh sát về phía Tô Dự.

Hắc Nha Diệt Thế!

Thôn Phệ Thiên Hạ!

Thủy Trung Tù Lung!

Xích Mộc Thiên Lôi!

Tử Vong Mê Vụ!

Các loại bản mệnh thiên phú thần thông tản ra ngũ thải thần mang, giống như diệt thế, làm cho vô số sinh linh nhịn không được chân linh

run lẩy bẩy. "Tô Dự, lần này bản Tiên Đế muốn ngươi hôi phi yên diệt!" Giờ phút này, Đông Vương Công thấy Tô Dự giống như chim trong lồng, mặc người chém giết, không khỏi cười đến phi thường vui vẻ. "Dám cùng bản Tiên Đế đối đầu, đây là kết cục của ngươi!" Giờ phút này, Tô Dự toàn lực vận chuyển công pháp, thôi động Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên dưới chân, đồng thời trong đầu thôi diễn mấy vạn loại phương thức giết địch.

Lấy thực lực của hắn, Đông Vương Công liên hợp năm đại cao thủ khác muốn diệt sát hắn, quả thực là đang nằm mơ!

Hắn muốn chạy, thủ đoạn không biết có bao nhiêu loại.

Nhưng đồng thời, Tô Dự muốn diệt sát Đông Vương Công hoặc bất kỳ một người nào trong số bọn họ cũng phi thường gian nan, dù sao công thủ đồng minh, thực lực quá mạnh! "Ông!" Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên quang hoa đại trướng, bạch sắc quang mang nhu hòa giống như muốn tẩy sạch hết thảy ô uế thế gian.

Trong đầu Tô Dự trong nháy mắt sáng lên, mượn cơ hội bị oanh sát, trực tiếp bay ngược về phía bên trái. "Dương Cực Thiên Hạ!" Đông Vương Công thấy Tô Dự bị đánh bay, trong lòng đại hỉ, thôi động Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Long Đầu Quải Trượng trong tay, chuẩn bị nhất cử tập sát Tô Dự. "Chỉ Xích Thiên Nhai!

Nhất Vãng Vô Tiền!" Trong khoảnh khắc, Tô Dự động dụng Không Gian thần thông cấp tốc tới gần Hắc Nha Đạo Nhân ở bên trái, sau đó Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay hóa thành một đạo kim sắc thần mang mấy vạn trượng, hung hăng phách sát tới. "Tiên Đế, cứu ta!" Hắc Nha Đạo Nhân cảm nhận được khí cơ tử vong, không khỏi hướng Đông Vương Công cầu cứu, đồng thời điên cuồng thôi động pháp bảo trong tay muốn ngăn cản đào tẩu.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích bị Sức Mạnh Pháp Tắc bao bọc,

giống như trấn áp thời không, nghiền nát hết thảy! "Oanh long long!" Cả phiến thời không phảng phất bị một đạo kim sắc thần mang trực tiếp nghiền nát, Hắc Nha Đạo Nhân cho dù hiện ra bản thể đào ly, vẫn không cách nào ngăn cản.

Trong nháy mắt, bản thể hắn trực tiếp bị nghiền nát, một đạo chân linh phiêu phù ra. "Hít!" Giờ phút này, bên cạnh Xích Mộc Đạo Nhân đang tập sát Tô Dự không khỏi hít sâu một hơi lãnh khí, chân linh phát lạnh.

Hắn không ngờ thực lực Tô Dự cư nhiên khủng bố như thế, tại tình huống đối mặt sáu vị Đại La Kim Tiên cao thủ tập sát, cư nhiên có thể sát băng một cái!

Hắn thật sự chỉ có Thái Ất Kim Tiên sao?

Xích Mộc Đạo Nhân trong lòng rõ ràng, Thái Ất Kim Tiên cùng Đại La Kim Tiên chi gian quả thực cách nhau một cái lạch trời, Tô Dự thực lực dù mạnh đến đâu, pháp lực thủy chung cũng có hạn a?

Thôi động Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên cùng Công đức Chí bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích, kiện nào không cần hao phí pháp lực khổng lồ? "Sát!" Tô Dự quát lớn một tiếng, Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay lần nữa oanh sát về phía chân linh của Hắc Nha Đạo Nhân.

Lần này, cho dù liều mạng ngạnh kháng năm người kia oanh sát, hắn cũng phải tiên diệt sát một cái! "Tiên Đế, cứu ta a!" Cảm nhận tử vong uy hiếp, Hắc Nha Đạo Nhân đem chân linh phân thành vô số mảnh nhỏ, sau đó muốn đào ly phiến không gian này, chỉ cần bất kỳ một đạo chân linh nào bảo tồn, hắn sẽ không chết.

Nhưng hắn kinh khủng phát hiện, phiến không gian này phảng phất triệt để ngưng cố, chân linh phân khai căn bản vô pháp đột phá cái lồng giam này.

Ngay khi hắn chuẩn bị đem tất cả chân linh một lần nữa hợp làm một thể để đột phá không gian lồng giam, năng lượng khủng bố tản ra từ Hồng Mông Lượng Thiên Xích trực tiếp đem tất cả chân linh toàn bộ oanh thành bột mịn! "Răng rắc!" Tiên Thiên Linh Bảo Hắc Nha Pháp Trượng vốn đang phiêu phù trên không trung phát ra một tiếng bi minh, sau đó trực tiếp rơi xuống phía dưới.

Hắc Nha Đạo Nhân, chết! "?!" Khi mấy người còn lại nhìn thấy Hắc Nha Đạo Nhân cư nhiên triệt để bị Tô Dự diệt sát, từng người da đầu tê dại, nội tâm nhịn không được đánh trống lui quân. "Chư vị, hiện nay Tô Dự liên phiên thôi động hai kiện chí bảo, pháp lực đã là nỏ mạnh hết đà, chỉ cần chúng ta đồng tâm hiệp lực, hắn chính là một con dê đợi làm thịt!" Nghe lời Đông Vương Công, mọi người mau chóng hồi thần, sau đó lần nữa thôi động pháp bảo trong tay oanh sát về phía Tô Dự.

Dù sao Tô Dự chỉ có Thái Ất Kim Tiên, hao phí pháp lực khủng bố như thế, hiện tại hắn là nỏ mạnh hết đà, lấy gì ngăn cản? "Muốn giết bản tọa?

Bản tọa muốn các ngươi cùng ta chôn cùng!" Tô Dự sát giác được tâm tư bọn họ, lập tức làm ra một bộ dáng đồng quy vu tận.

Đồng thời, hắn điên cuồng rút ra pháp lực dự trữ trong Định Hải Châu, di bổ bản thân tiêu hao.

Đông Vương Công thấy bộ dáng Tô Dự, trong lòng vui vẻ: "Các vị, Tô Dự đã là nỏ mạnh hết đà, chỉ cần chúng ta đem pháp lực hắn háo quang, hắn không có pháp lực thôi động phòng ngự pháp bảo, đến lúc đó chẳng phải mặc cho chúng ta chém giết?" "Không sai!" Những người này đều cho rằng Tô Dự vừa rồi chém giết Hắc Nha Đạo Nhân chỉ là bằng vào hai kiện công phòng vô song chí bảo trong tay mà thôi.

Nếu pháp lực bất kế, lấy gì đề kháng? "Sát!" Tô Dự quát lớn một

tiếng, một lần nữa cố kỹ trọng thi, ngạnh sinh sinh kháng trụ oanh sát, tập sát về phía Xích Mộc Đạo Nhân gần nhất! "Chỉ Xích Thiên Nhai!" Trong nháy mắt, Tô Dự xuất hiện trong vòng mấy vạn dặm quanh Xích Mộc Đạo Nhân, sau khi tỏa định hắn, Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay trực tiếp phách sát tới. "Oanh long long!" Xích Mộc Đạo Nhân ngay cả thảm hô cũng không kịp phát ra, nhục thân trực tiếp bị Tô Dự sát băng, sau đó bị Tô Dự một quyền oanh sát tới.

Chương 47

"Tiên Đế, cứu ta!" Chân linh hắn chỉ kịp phát ra một đạo thần thức cầu cứu, đã bị Tô Dự một quyền oanh sát thành bột mịn.

Xích Mộc Đạo Nhân, chết! "Hít!" Ba người còn lại nhìn thấy Tô Dự liên sát hai cái Đại La Kim Tiên cảnh giới đại năng, từng người tim đập nhanh không thôi.

Tô Dự này, sao lại khủng bố như vậy? "Chư vị, Tô Dự pháp lực sắp không rồi, chúng ta nhất định phải tẫn khoái diệt sát hắn, nếu không nếu để hắn chạy thoát, lấy tiềm lực cùng pháp bảo của hắn, tương lai chúng ta coi như xong đời!" Nghe lời Đông Vương Công, ba cao thủ còn lại cấp tốc ổn định tâm thần, lẫn nhau phối hợp, oanh sát về phía Tô Dự.

Hiện nay, bọn họ cũng rõ ràng, Tô Dự có Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên đỉnh cấp phòng ngự chí bảo như vậy, muốn diệt sát hắn phi thường khó.

Cho nên, chỉ có trước tiên đem pháp lực hắn háo tận, sau đó nhất cử diệt sát!

Tiếp đó, Đông Vương Công bốn người lẫn nhau phối hợp, Tô Dự muốn cố kỹ trọng thi cũng phi thường khó khăn, dù sao có thể đột phá Đại La Kim Tiên, không có một ai là hạng người bình thường.

Tùy hậu, Tô Dự thấy thế, cố ý giả ra một bộ dáng pháp lực khô kiệt, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên dưới chân cũng ảm đạm vô quang. "Tô Dự không chịu nổi, mau giết hắn!" Đông Vương Công cực kỳ hưng phấn, điên cuồng thôi động Long Đầu Quải Trượng trong tay, các loại thần thông oanh sát tới. "Phốc!" Lúc này, Tô Dự cố ý phun ra một ngụm tiên huyết, dụ địch thâm nhập.

Quả nhiên, ba kẻ còn lại thấy thế, càng ra sức oanh sát về phía Tô Dự, sợ Tô Dự chạy trốn, thậm chí trực tiếp khi thân lên truy sát. "Ông!" Đột nhiên, Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay Tô Dự kim mang đại thịnh, trực tiếp oanh sát về phía Thủy Linh Đạo Nhân gần nhất. "Không tốt!" Trong nháy mắt, Thủy Linh Đạo Nhân trực tiếp bị sát băng, chân linh hắn vừa muốn chạy trốn, trực tiếp bị Tô Dự động dụng Không Gian thần thông cấm cố. "Chết!" Tô Dự điên cuồng thôi động pháp lực, một quyền oanh sát về phía chân linh Thủy Linh Đạo Nhân. "Bành!" Sát na gian, chân linh hắn trực tiếp hóa thành hư vô, tiêu tán giữa thế gian.

Thủy Linh Đạo Nhân, chết! "Hít!

Sao có khả năng?!" Sáu cái Đại La Kim Tiên tập sát một kẻ chỉ có Thái Ất Kim Tiên như Tô Dự, cư nhiên phản bị oanh sát ba cái, muốn truyền ra ngoài, quả thực không ai sẽ tin tưởng!

Giờ khắc này, Đông Vương Công ba người nội tâm chấn hám không thôi, nhìn qua Tô Dự sát khí thao thiên giữa không trung, từng người tim đập nhanh, sống lưng phát lạnh.

Đông Hải.

Dưới đáy biển sâu, trong một động phủ bình thường.

Chúc Long động dụng thần thức nhìn một màn này, cũng không khỏi lộ ra một tia chấn động. "Vốn dĩ ngô định tại thời khắc mấu chốt trợ giúp hắn một phen, kết một cái thiện duyên, ai ngờ thực lực hắn cư nhiên khủng bố như thế, mưu trí cũng vô song, xem ra không ai có thể ngăn cản hắn quật khởi!" Sau đó, Chúc Long ung dung thở dài một hơi, đôi mắt cổ xưa trong nháy mắt trở nên kiên định. ... "Chủ nhân, tiểu nhân đến chậm, thỉnh trách phạt!" Giờ khắc này, Thanh Hành cùng Bạch Chính rốt cục phi trì tới.

Đông Vương Công, Thôn Thiên Đạo Nhân, Hắc Vũ Đạo Nhân

cảm nhận được khí tức bọn họ, lập tức vô cùng quả quyết muốn đào tẩu.

Sáu người bố cục mấy trăm năm tập sát Tô Dự, cư nhiên phản bị tể sát ba cái Đại La Kim Tiên, hiện nay tọa kỵ của Tô Dự rốt cục đã đến, bọn họ đâu còn dám diệt sát Tô Dự?

Đào mệnh đều không kịp! "Vút!

Vút!" Trong nháy mắt, Đông Vương Công ba người lập tức thôi động pháp bảo trong tay, hóa thành một đạo lưu quang, độn về ba hướng khác nhau. "Hai người các ngươi nhất định phải toàn lực tha trụ Thôn Thiên Đạo Nhân cùng Hắc Vũ Đạo Nhân, chờ ta diệt sát Đông Vương Công, sẽ lại chi viện!" "Tuân lệnh chủ nhân!" Đối với mệnh lệnh của Tô Dự, Thanh Hành cùng Bạch Chính trong nháy mắt động dụng toàn bộ thực lực, điên cuồng đuổi theo Thôn Thiên Đạo Nhân cùng Hắc Vũ Đạo Nhân đang bỏ chạy.

Tô Dự ngay cả thương thế bản thân cũng không xử lý, trực tiếp động dụng Không Gian thần thông, toàn lực truy đuổi Đông Vương Công!

Giờ phút này, Đông Vương Công cảm nhận được Tô Dự đang đuổi theo mình, sợ tới mức kinh hoảng thất thố.

Hắn cũng không ngờ tới, triệu tập năm cái Đại La Kim Tiên cao thủ tập sát Tô Dự, không những không giết được, ngược lại bị diệt sát ba cái!

Thực lực Tô Dự khủng bố như thế, Đông Vương Công nội tâm vô cùng hối hận. 'Sớm biết như vậy, đánh chết ta cũng sẽ không đi tìm hắn phục cừu a!' "Chỉ Xích Thiên Nhai!" Trong vài hơi thở, Tô Dự đuổi kịp thân ảnh Đông Vương Công. "Sát!" Tô Dự quát lớn một tiếng, sát ý toàn thân điên cuồng tăng vọt, cả người giống như sát thần, sát khí thao thiên! "Dương Cực Thiên Hạ!" Cảm nhận sát ý vô

cùng đáng sợ của Tô Dự, Đông Vương Công toàn lực thôi động bản mệnh thần thông, lợi dụng Long Đầu Quải Trượng ngăn cản. "Oanh long long!" Thiên khung băng toái, không gian hắc động tàn phá, cả phương thiên khung giống như tận thế buông xuống. "Nhất Lực Phá Vạn Pháp!" Tô Dự quát lớn một tiếng, trực tiếp đem Sức Mạnh Pháp Tắc thần thông vừa lĩnh ngộ trong đại chiến thi triển ra, muốn xem thử thần thông này tột cùng mạnh bao nhiêu! "Vút!" Khi thần thông này sử ra, pháp lực trong cơ thể Tô Dự trong nháy mắt bị rút sạch, sau đó nguyên tố Sức Mạnh Pháp Tắc trong thiên địa giống như triều thánh, điên cuồng quy phụ. "Ông!" Trong khoảnh khắc, Hồng Mông Lượng Thiên Xích kim mang đại thịnh, làm cho cả phương thiên khung đều mất đi sắc thái, phảng phất chỉ còn lại một đạo kim sắc thần mang. "Mạng ta xong rồi!" Khi Đông Vương Công cảm nhận được cổ sức mạnh vô pháp đề kháng kia, đôi mắt không khỏi lộ ra vẻ vô cùng tuyệt vọng. "Oanh!" Một tiếng vang thật lớn, chân linh Đông Vương Công trong nháy mắt hóa thành bột mịn.

Sau đó, một đạo chân linh thảm bạch phiêu đãng ra. "Tô Dự, ngươi không thể giết ta, ta là Đạo Tổ đích thân sắc phong Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ, nếu ngươi giết ta, chính là đang miệt thị uy nghiêm Đạo Tổ!" Đông Vương Công biết Tô Dự đã nảy sinh tất sát chi tâm đối với hắn, cho nên chỉ có thể báo ra danh hiệu Đạo Tổ Hồng Quân để bảo mệnh.

Hi vọng Tô Dự có thể úy kỵ uy nghiêm Đạo Tổ Hồng Quân, tha cho hắn một cái mạng chó.

Đồng thời, hắn cũng ngầm phân ra mấy chục đạo chân linh, động dụng bí pháp hướng bốn phương tám hướng đào tẩu, dù cho Tô Dự diệt sát đại bộ phận chân linh, hắn cũng có thể giữ được một mạng. "Hừ!" Nghe lời Đông Vương Công, Tô Dự lạnh lùng hừ một tiếng, sát cơ bạo tăng.

Chương 48

"Hồng Quân đạo hữu sắc phong Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ thì như thế nào?

Dám tập sát bản tọa, bản tọa muốn ngươi nợ máu trả máu!" "Oanh!" Tô Dự vừa nói xong, Hồng Mông Lượng Thiên Xích trùng trùng phách sát xuống, trong nháy mắt đem chân linh Đông Vương Công sát thành bột mịn.

Đến nỗi mấy chục đạo chân linh phân ra kia, cả phương thiên khung đều bị Tô Dự động dụng Không Gian Pháp Tắc trấn áp, bằng vào cái gì mà trốn? "Tô Dự đạo hữu, tha mạng a!" Khi mấy chục đạo chân linh cuối cùng của Đông Vương Công phát hiện phiến không gian này bị cấm cố, biết không có bất kỳ cơ hội nào đào tẩu, bởi vậy chỉ có thể quỳ xuống đất cầu xin tha thứ. "Đối với địch nhân nhân từ, chính là tàn nhẫn đối với chính mình.

Đông Vương Công, chịu chết đi!" "Oanh!" Tô Dự thân xuất thủ chưởng, trực tiếp đem toàn bộ chân linh còn sót lại phách thành bột mịn.

Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ, Đông Vương Công, chết!

Khi Tô Dự thu nhặt mấy kiện Tiên Thiên Linh Bảo của Đông Vương Công, phiến không gian này đột nhiên hiện lên một đạo dương khí cường đại.

Hiển nhiên, Đông Vương Công triệt để thân vẫn, dương khí bản thân quy về thiên địa, phản bộ Hồng Hoang.

Tương lai một đạo dương khí này sẽ trở thành Thuần Dương Chân Nhân Lữ Động Tân, trở thành một trong Bát Tiên môn hạ Nhân Giáo, chỉ bất quá cùng Đông Vương Công không có bất kỳ quan hệ

nào. ...

Khi Đông Vương Công thân vẫn, toàn bộ đại năng Hồng Hoang đều tâm hữu sở cảm.

Bởi vì hắn là Đạo Tổ đích thân sắc phong Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ, có trách nhiệm quản lý Hồng Hoang, khí vận gia thân, hiện nay khí vận tiêu tán, tự nhiên sẽ bị Hồng Hoang đỉnh cấp đại năng cảm tri.

Khi vô số đại năng thôi toán ra Đông Vương Công cư nhiên bị Tô Dự giết, từng người nội tâm cuồng chấn vô cùng. "Tô Dự đạo hữu thực lực cư nhiên khủng bố như thế, đều có thể chém giết Đại La Kim Tiên hậu kỳ Đông Vương Công?

Quá đáng sợ!" "Cư nhiên lấy Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ cường thế diệt sát Đại La Kim Tiên, không hổ là Tô Dự đạo hữu!" Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng lại đại hỉ không thôi.

Bởi vì bọn họ vừa thành lập Yêu tộc, Tô Dự đem Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ Đông Vương Công chém giết, quả thực là đang giúp đại ân a!

Không có Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ kiềm chế, chiêu lãm các cao thủ đại năng Hồng Hoang khác sẽ càng thêm dễ dàng. "Hừ hừ, Tô Dự cư nhiên diệt sát Đông Vương Công, quả thực là đang mạo phạm uy nghiêm Đạo Tổ, hi vọng Đạo Tổ có thể ra tay oanh sát hắn!" Đế Tuấn cười lạnh, vẻ mặt đầy vẻ chờ mong!

Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Khi Đông Vương Công bị Tô Dự diệt sát, Đạo Tổ Hồng Quân đang bế quan trong nháy mắt mở mắt. "Không ngờ Đông Vương Công cư nhiên sớm thân vẫn?" Rất nhanh, Hồng Quân thôi toán ra Đông Vương Công triệu tập năm vị Đại La Kim Tiên cao thủ tập sát Tô Dự,

phản bị Tô Dự diệt sát, trong đôi mắt cổ xưa không khỏi lộ ra một tia kinh ngạc. "Lấy tu vi Thái Ất Kim Tiên, cư nhiên phản sát bốn người bao gồm cả Đông Vương Công, tiềm lực của Tô Dự đạo hữu thật khủng bố a!

Chỉ bất quá vì sao Tô Dự đạo hữu lại bỏ qua căn cơ bản thân đi tu luyện Sức Mạnh Pháp Tắc của Bàn Cổ đại thần đây?" Hồng Quân khẽ lắc đầu, tỏ vẻ không lý giải.

Trước đó hắn suy tính, Tô Dự là tồn tại trước khi Bàn Cổ đại thần khai thiên, hiển nhiên cùng hắn giống nhau, là một tôn Hỗn Độn Ma Thần.

Mỗi một tôn Hỗn Độn Ma Thần đều chưởng khống một loại Pháp tắc chi lực, ví dụ như Ma Chủ La Hầu chưởng khống Sát Lục Pháp Tắc.

Tu luyện Pháp tắc chi lực bản thân chưởng khống, tự nhiên làm ít công to, Tô Dự buông tha tu luyện Pháp tắc bản thân đi chuyển tu Sức Mạnh Pháp Tắc của Bàn Cổ đại thần, đối với Hồng Quân mà nói, hiển nhiên là đang bỏ gốc lấy ngọn.

Đương nhiên, cũng có lẽ Tô Dự có dã tâm cường đại hơn, muốn cùng Bàn Cổ đại thần giống nhau, chứng tự ngã đại đạo, trở thành tồn tại mạnh nhất trong Tam Thiên Đại Đạo.

Hiện nay sau khi trở thành Khai Thiên đệ nhất Thánh Nhân, Hồng Quân rõ ràng, tại Hồng Hoang thế giới muốn chứng tự ngã đại đạo, căn bản tuyệt vô khả năng.

Bất quá, Hồng Quân phi thường thưởng thức sự truy cầu của Tô Dự đối với Đại Đạo.

Đông Vương Công sớm vẫn lạc, Hồng Quân suy tư một phen, ống tay áo đạm đạm vung lên. "Vút!" Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo

Long Đầu Quải Trượng vốn đang ở trong tay Tô Dự đột nhiên phá không bay đi, trực tiếp bay về phía Tam Thập Tam Thiên Ngoại Hỗn Độn.

Tô Dự trong lòng kinh hãi. 'Chẳng lẽ Đạo Tổ Hồng Quân chuẩn bị đối với ta động thủ?' Nếu dựa theo thời gian tuyến bình thường phát triển, Đông Vương Công phải đợi Yêu tộc kiến lập Thiên Đình mới bị Đông Hoàng Thái Nhất diệt sát, cự ly hiện tại chừng vô số vạn năm thời gian.

Hiện nay sớm đem Đông Vương Công chém giết, chẳng phải có chút làm rối loạn bố cục của Hồng Quân?

Chính tại lúc Tô Dự suy tư, trên thiên khung đột nhiên vang lên thanh âm uy nghiêm cổ xưa của Hồng Quân. "Tô Dự, nhữ vì sao diệt sát người Ngô sắc phong Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ?" Thánh Nhân chi ngôn, trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang thế giới, làm cho các đại năng vừa rồi còn vô cùng chấn hám trong nháy mắt an tĩnh lại, chờ mong sự tình phát triển tiếp theo. 'Đạo Tổ sẽ không giáng tội Tô Dự đạo hữu chứ?' 'Hẳn là sẽ, dù sao Đông Vương Công vừa mới được Lão sư sắc phong làm Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ, Tô Dự trong nháy mắt liền đem hắn diệt sát, chẳng phải là đang khiêu khích Thánh Nhân chi uy?' Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất thì mặt lộ vẻ vui mừng, nghe lời Đạo Tổ, tựa hồ đối với Tô Dự bất mãn? ...

Tô Dự nghe lời Hồng Quân, hướng về phía thiên khung làm một cái kê thủ. "Hồng Quân đạo hữu, Đông Vương Công triệu tập năm cái Đại La Kim Tiên tập sát Ngô, chẳng lẽ không chuẩn bần đạo phản sát?" Bởi vì Tô Dự giao lưu cùng Đạo Tổ, cho nên lời hắn nói cũng rành mạch truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang thế giới, lập tức nhấc lên sóng to gió lớn. "Hít! ~" "?!

Tô Dự đạo hữu bị Đông Vương Công cùng năm đại cao thủ tập

sát, cư nhiên phản sát Đông Vương Công, chuyện này cũng quá khủng bố rồi?" Vô số người hít sâu một hơi lãnh khí, nội tâm cuồng chấn vô cùng, nhanh chóng động dụng thần thông thôi toán, phát hiện Tô Dự trừ bỏ diệt sát Đông Vương Công, còn chém giết ba cái Đại La Kim Tiên khác!

Chiến tích như vậy, kinh đến tất cả mọi người đều không dám thở mạnh! "Không hổ là Tô Dự đạo hữu, thực lực bực này e rằng Ngô cũng làm không được a?" Giờ khắc này, Thái Thanh Lão Tử mặt đầy chấn hám, dùng ánh mắt sùng kính nhìn về phía Đông Hải.

Hiện nay hắn tuy đã đột phá Chuẩn Thánh, cho dù có Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, tại tình huống đối mặt sáu vị Đại La Kim Tiên cao thủ tập sát, muốn phản sát một hai người thì dễ, nhưng phản sát trong đó bốn cái là không có khả năng.

Dù sao sau khi đột phá Đại La Kim Tiên, đã nhảy ra khỏi dòng sông vận mệnh, chỉ cần có một giọt tinh huyết hoặc là một đạo chân linh là có thể phục sinh!

Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất sau khi thôi toán ra ngọn nguồn vụ tập sát, từng người sắc mặt ngưng trọng.

Chương 49

Bọn họ không ngờ thực lực Tô Dự cư nhiên khủng bố đến tình trạng này.

Quá mức chấn hám!

Hiện tại, nội tâm bọn họ chỉ cầu nguyện Đạo Tổ có thể giáng xuống trừng phạt, đem Tô Dự diệt sát!

Chỉ bất quá, lời nói tiếp theo của Hồng Quân làm cho bọn họ triệt để thất vọng. "Đông Vương Công tập sát trước, ngươi phản sát sau, hắn chết cũng là gieo gió gặt bão.

Bất quá hiện nay Hồng Hoang thế giới không thể một ngày không người quản lý, nếu ngươi đã diệt sát Đông Vương Công, vậy ngươi hãy đảm đương chức trách của Đông Vương Công đi!" "Từ hôm nay, do ngươi đảm nhiệm Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ, vì Ngô quản lý Hồng Hoang chúng sinh.

Tô Dự đạo hữu, ngươi có thể làm được không?" Bá!

Nghe lời Hồng Quân, Tô Dự không khỏi ngẩn ra, không ngờ Hồng Quân cư nhiên sẽ an bài như vậy.

Trước khi giết Đông Vương Công, Tô Dự rõ ràng Đông Vương Công chú định phải chết, bởi vậy Hồng Quân biết cũng sẽ không nói gì.

Ai ngờ sau khi diệt sát Đông Vương Công, Hồng Quân cư nhiên để hắn làm Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ, giúp quản lý Hồng Hoang chúng sinh.

Hiển nhiên, Đông Vương Công trách nhiệm chưa tận, bị hắn diệt sát, ảnh hưởng tới bố cục của Hồng Quân, bởi vậy để hắn đỉnh thế.

Chỉ bất quá, hắn sẽ không trở thành giống như Đông Vương Công, chú định trở thành một cái pháo hôi chứ? "Vút!" Trong nháy mắt, đôi mắt sáng chói đoạt mục của Tô Dự bạo phát ra một cỗ tinh quang, khí thế toàn thân tản phát vô cùng tự tin cùng cường đại. "Cẩn tuân Đạo Tổ pháp chỉ!" "Thiện!" Nghe Tô Dự trả lời, Hồng Quân khẽ gật đầu, sau đó hướng xuống vung tay một cái, Long Đầu Quải Trượng bay trở về. "Đây là tín vật Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ - Long Đầu Quải Trượng, Ngô giao cho ngươi, hi vọng Tô Dự đạo hữu có thể hảo sinh giúp bần đạo quản lý Hồng Hoang, tạo phúc Hồng Hoang!" "Vút!" Hồng Quân vừa nói xong, Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Long Đầu Quải Trượng vốn đã bay đi lại trở về trong tay Tô Dự. "Thỉnh Hồng Quân đạo hữu yên tâm, bần đạo nhất định sẽ tận tâm tận lực, vì ngài quản lý Hồng Hoang, tạo phúc Hồng Hoang!" Nếu Hồng Quân đã chủ động xưng hô hắn là đạo hữu, Tô Dự tự nhiên cũng sẽ đáp lại bằng xưng hô đạo hữu, nếu không giống như các đại năng Hồng Hoang khác xưng hô 'Lão sư' hoặc 'Đạo Tổ', chẳng phải bình bạch thấp hơn một bối? "Thiện!" Khi Hồng Quân nói xong câu đó, thanh âm giao đàm của hai người triệt để biến mất. ...

Tô Dự thành tân Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ.

Tin tức này theo lời Đạo Tổ Hồng Quân trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang thế giới.

Giờ khắc này, vô số đại năng Hồng Hoang tâm tư khác nhau.

Trước đó Đông Vương Công bị Đạo Tổ sắc phong làm Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ, bọn họ có thể không để ý tới Đông Vương Công, nhưng hiện tại thì sao?

Tô Dự chính là tồn tại có thể cùng Đạo Tổ hỗ xưng đạo hữu!

Điểm quan trọng nhất chính là, thực lực Tô Dự phi thường cường đại, từ việc diệt sát Đông Vương Công là có thể nhìn ra.

Sau này nếu hắn quản lý Hồng Hoang, hào lệnh thiên hạ, liệu có ai có gan ngỗ nghịch?

Các đại năng tự hỏi sau đó mới hiểu được, bọn họ không dám!

Tô Dự có danh nghĩa của Đạo Tổ Hồng Quân, lại có thực lực khủng bố như thế, có ai dám không nghe lệnh?

Đương nhiên, đại năng trong Hồng Hoang thế giới vốn không chịu người quản chế ước thúc, nội tâm đều quyết định, sau này Tô Dự nếu phát lệnh thiên hạ, tối đa chỉ làm chút mặt ngoài công phu, sau đó tiếp tục tiêu dao tự tại, không tiếp tục đáp lý là được.

Không trêu chọc nổi chẳng lẽ còn trốn không thoát sao? ...

Thái Dương Tinh.

Yêu Tộc đại điện.

Vốn đang tràn đầy mong chờ, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất sau khi nghe Tô Dự trở thành tân Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ, sắc mặt trong nháy mắt trở nên âm trầm cùng tràn đầy thất vọng. "Đại ca, hiện nay Tô Dự bị Đạo Tổ nhậm mệnh làm tân Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ, chúng ta nên ứng đối như thế nào?" Hiện nay Yêu tộc thành lập, được Thiên Đạo nhận khả, chính lúc đang chuẩn bị đại triển hoành đồ, Tô Dự cư nhiên bị Hồng Quân sắc phong làm Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ.

Việc này phiền toái rồi!

Phải biết rằng, Tô Dự cũng không phải kẻ tự đại cao ngạo như Đông Vương Công, hắn cùng Tam Thanh quan hệ tốt, lại thêm Thái Âm nữ thần Hi Hòa cùng Thường Hi, còn có một cái thuần chính Hổ tộc tọa kỵ Bạch Chính, thực lực thủ hạ cũng không tầm thường a!

Hiện nay lại có đại nghĩa danh phận trong tay, nếu chiêu lãm các cao thủ khác, những đại năng cao thủ kia e rằng khó có thể cự tuyệt?

Tương lai nếu hắn cùng Yêu tộc đối đầu, vậy thì phiền toái lớn!

Tô Dự bất quá là Thái Ất Kim Tiên đã có thể diệt sát Đại La Kim Tiên đại năng, nếu hắn đột phá Đại La Kim Tiên thì sao?

Chẳng phải có tư cách diệt sát Chuẩn Thánh đại năng?

Nghĩ đến đây, Đông Hoàng Thái Nhất cùng Đế Tuấn không khỏi đều ngưng trọng. "Nhị đệ, ngô đẳng không cần lo lắng, trước tiên phát triển lớn mạnh Yêu tộc ta, chiêu lãm các phương cao thủ, nếu Tô Dự đảm cảm đắc tội Yêu tộc ta, đến lúc đó nhất định phải cho hắn một bài học!" Đế Tuấn cấp tốc bình tĩnh lại, bắt đầu quy hoạch tương lai. "Tóm lại, chúng ta trước tiên để Tô Dự làm chim đầu đàn, khiến Hồng Hoang chúng đa đại năng phản cảm, sau đó đê điều phát dục, lôi kéo những cao thủ phản cảm Tô Dự kia.

Chờ thực lực chúng ta đủ cường đại, Tô Dự cho dù có danh nghĩa Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ cũng vô pháp nại hà được chúng ta!" "Được, y theo đại ca sở ngôn!" Đông Hoàng Thái Nhất đôi mắt tràn đầy ý chí chiến đấu. ...

Tây Côn Luân.

Đạo tràng Tây Vương Mẫu.

Khi Tây Vương Mẫu biết tin Đông Vương Công bị Tô Dự diệt sát, nội tâm không khỏi hiện lên một tia ảm đạm, bởi vì nàng cùng Đông Vương Công nãi là Hồng Hoang thế giới đệ nhất luồng Âm khí cùng Dương khí sở hóa, lẫn nhau gian cảm thấy thân cận, cũng có một chút giao tình.

Hiện nay đối phương tử vong, đương nhiên cũng có chút thỏ tử hồ bi.

Bất quá rất nhanh, khi biết được Đông Vương Công tập sát Tô Dự phản bị diệt sát, trong lòng nàng tuy có chút ảm đạm, nhưng cũng biết

Đông Vương Công là tự rước lấy nhục.

Chương 50

Sau đó, đối thoại của Đạo Tổ Hồng Quân cùng Tô Dự truyền biến Hồng Hoang, Tô Dự trở thành tân Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ, làm cho đôi mắt đẹp của nàng không khỏi phù hiện một tia thần thái.

Nàng bị Đạo Tổ sắc phong làm Thiên Hạ Nữ Tiên Chi Thủ, không những được ban thưởng Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Tịnh Thủy Bát Vu, còn có Hồng Hoang khí vận gia thân, loại chỗ tốt này là phi thường rõ ràng.

Nàng cảm thấy bản thân thực lực không đủ, hơn nữa Đông Vương Công làm người kiêu căng cao ngạo, xem thường các đại năng Hồng Hoang khác, bởi vậy đắc tội không ít đại năng cao thủ.

Lần trước Đông Vương Công từng mời nàng, cùng nhau vì Đạo Tổ quản lý Hồng Hoang chúng sinh, nàng trực tiếp uyển ngôn cự tuyệt.

Bởi vì trong lòng nàng rõ ràng, lấy tính cách cao ngạo kiêu căng kia của Đông Vương Công, căn bản không phải là một minh hữu tốt.

Vạn nhất kết minh, những cao thủ đại năng nhìn không quen Đông Vương Công kia, chẳng phải sẽ đem cừu hận chuyển dời lên người nàng?

Bởi vậy, Tây Vương Mẫu quyết định đê điều phát triển, không gây chuyện thị phi.

Nhưng hiện nay, Tô Dự sau khi trở thành tân Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ, lấy thực lực của hắn, cộng thêm sự coi trọng của Đạo Tổ Hồng Quân, hắn chính là một minh hữu phi thường tốt.

Nếu hiệp trợ Tô Dự, cùng nhau vì Đạo Tổ quản lý Hồng Hoang

chúng sinh, khí vận thu hoạch được chẳng phải càng thêm cường đại?

Có đại khí vận tại thân, ngoại trừ tu luyện gia tốc, thậm chí đối với cảm ngộ Pháp tắc chi lực của Hồng Hoang thế giới cũng sâu sắc hơn rất nhiều, quả thực chỗ tốt rất nhiều.

Nghĩ đến những chỗ tốt của đại khí vận, lại thêm sự cường đại của Tô Dự, Tây Vương Mẫu bắt đầu động tâm. ...

Côn Luân.

Đạo tràng Tam Thanh.

Khi Tam Thanh biết được Tô Dự trở thành tân Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ, thần sắc đã nhiên xảy ra thay đổi.

Trước kia cùng Tô Dự bình đẳng tương giao, hiện tại Tô Dự có danh nghĩa quản hạt, việc này có thể vi diệu rồi.

Nguyên Thủy nhìn về phía Lão Tử. "Đại huynh, nếu như tương lai Tô Dự đạo hữu muốn lôi kéo huynh đệ chúng ta, nên ứng đối như thế nào?" "Ngô huynh đệ nãi Bàn Cổ chính tông, có thể cùng Tô Dự tương giao, nhưng nếu đối phương muốn sai khiến ngô đẳng, trực tiếp đoạn tuyệt quan hệ, không hề qua lại!" Giờ khắc này, Lão Tử luôn thanh tĩnh vô vi ngữ khí trở nên phi thường quả quyết. "Đại huynh, nhị huynh, kỳ thật các ngươi đa lự rồi, lấy tính cách của Tô Dự đạo hữu, nhất định sẽ không đối với Bàn Cổ chính tông ngô đẳng bất kính, cũng tuyệt đối sẽ không muốn lăng giá ở trên ngô đẳng!" Lão Tử nhìn thoáng qua Thông Thiên Giáo Chủ, khẽ gật đầu. "Hi vọng là như thế!" Tô Dự được Đạo Tổ Hồng Quân sắc phong làm Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ, cảm giác toàn thân được một luồng khí vận vô cùng huyền diệu bao trùm, sau đó đi vào trong cơ thể.

Rất nhanh, hắn cảm thụ được linh khí trong thế giới Hồng Hoang trở nên thân hòa hơn, đồng thời, cảm ngộ đối với quy tắc vận hành

của thế giới Hồng Hoang cũng càng thêm rõ ràng. "Khí vận?" Tô Dự nhắm mắt cảm nhận, sau đó mở đôi mắt ra, ý cười càng lúc càng hiện rõ. "Hèn chi chúng sinh Hồng Hoang tranh khí vận, tranh cơ duyên, nguyên lai đều là vì bản thân a!" Giờ khắc này, Tô Dự cảm thấy việc đáp ứng Hồng Quân trở thành tân Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ thật sự quá mức sáng suốt.

Có danh nghĩa Đạo Tổ sắc phong, khí vận thu hoạch được sau này sẽ càng lúc càng nhiều.

Đợi sau khi Hồng Quân xả thân hợp đạo, trở thành đại ngôn nhân của Thiên Đạo, khí vận có thể thu hoạch sẽ càng thêm cường đại.

Đồng thời, nếu tất cả thế lực dưới trướng càng mạnh, khí vận của bản thân cũng sẽ càng tăng cao.

Long Hán đại kiếp, nói trắng ra là Tiên Thiên Tam Tộc vì tranh đoạt khí vận để chế bá Hồng Hoang.

Vu Yêu lượng kiếp cũng giống như vậy, Yêu tộc cùng Vu tộc tranh đoạt thiên địa khí vận, mưu toan trở thành Thiên Đạo chi tử, chế bá Hồng Hoang.

Các vị Thánh nhân về sau tính kế lẫn nhau, tranh đoạt cũng là khí vận.

Có thể nói, tại thế giới Hồng Hoang, chỉ cần khí vận đủ nhiều, cho dù là quy tắc Thiên Đạo cùng Hồng Hoang đại thế cũng đều có cơ hội thay đổi.

Ví dụ như tại hậu kỳ Vu Yêu đại chiến, lấy năng lực của Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất, đương nhiên có thể suy tính ra kết cục cuối cùng, chỉ bất quá bọn hắn không cam lòng, muốn nghịch thiên cải mệnh, thay đổi Thiên Đạo đại thế.

Nhưng bọn hắn thất bại, bởi vì tự thân khí vận không đủ!

Tựa như Yêu Sư Côn Bằng, sau khi suy tính ra kết cục của Vu Yêu, liền quả đoán thoát ly Yêu tộc, về Bắc Hải ẩn thế không xuất.

Nguyên bản Tô Dự định đợi Nhân tộc đản sinh mới tranh đoạt khí vận, nhưng hiện tại, có danh nghĩa Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ do Đạo Tổ Hồng Quân sắc phong, hắn có thể sớm bố cục lạc tử.

Đương nhiên, Tô Dự biết rõ Hồng Hoang đại thế tương lai, lý trí vô cùng thanh tỉnh, sẽ không ỷ vào danh nghĩa Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ mà cùng Yêu tộc tranh bá.

Yêu tộc túc địch là Vu tộc, hắn chỉ cần an tâm phát triển thế lực bản thân, bố cục tương lai, tăng cường khí vận là đủ.

Đồng thời, có Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, căn bản không cần lo lắng khí vận tiêu tán, bởi vì Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên cùng Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên giống nhau, toàn bộ đều có công hiệu trấn áp khí vận.

Tô Dự thu liễm tâm thần, thu lại Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Long Đầu Quải Trượng mà Đạo Tổ Hồng Quân vừa ban tứ lại, sau đó động dụng chân linh đã in dấu trong thức hải Thanh Hành cảm ứng, trong nháy mắt hướng về phía Đông Nam phi nhanh đi.

Hắc Vũ Đạo Nhân cùng Đông Vương Công tập sát, lại còn có Thôn Thiên Đạo Nhân chưa giải quyết, sao có thể buông tha?

Bất luận kẻ nào dám tập sát hắn, đều phải chết!

Thanh Hành thân là Thái Cổ Cự Giao, bằng vào thiên phú thần thông bản thân, lại có Tiên Thiên Linh Bảo Tô Dự ban thưởng, tuy bất địch Hắc Vũ Đạo Nhân, nhưng kéo dài một đoạn thời gian thì không thành vấn đề.

Hắc Vũ Đạo Nhân tu vi cùng Thanh Hành tương đương, cùng thuộc Đại La Kim Tiên trung kỳ, bất quá do là một trong ba ngàn

khách tại Tử Tiêu Cung, thực lực chân chính mạnh hơn Thanh Hành không ít.

Vừa rồi sau khi nghe Đạo Tổ sắc phong Tô Dự làm tân Nam Tiên Chi Thủ, hắn trong nháy mắt minh bạch Đông Vương Công đã bị Tô Dự chém giết, thế là vì đào mệnh, không tiếc bất cứ giá nào kích lui Thanh Hành.

Bất quá phi thường đáng tiếc, dù nỗ lực thế nào cũng không cách nào cắt đuôi được con Thái Cổ Cự Giao Thanh Hành này. "Vút!" Khi Hắc Vũ Đạo Nhân cảm ứng được khí tức Tô Dự, trực tiếp âm thầm phân xuất chân linh, cấp tốc lưu lại một đường sinh cơ. "Tô Dự Tiên Đế, tha mạng a!" Như hôm nay hạ Nam Tiên Chi Thủ đã đổi chủ, hắn tự nhiên đổi giọng xưng hô là Tiên Đế, kỳ vọng Tô Dự có thể tha cho hắn một mạng.

Kém nhất cũng là kéo dài thời gian, cho chân linh vừa phân ra một chút sinh cơ. "Tập sát bản tọa còn mong cầu xin tha thứ?

Nằm mơ!" Tô Dự đuổi tới, trong nháy mắt tế xuất Hồng Mông Lượng Thiên Xích, hung hăng hướng về phía Hắc Vũ Đạo Nhân oanh sát. "Oanh long long!" Trong nháy mắt, chân thân Hắc Vũ Đạo Nhân bị oanh sát thành bột mịn, chân linh đào thoát cũng bị Tô Dự diệt sạch.

Chương 51

Cảm ứng được Hắc Vũ Đạo Nhân còn có chân linh tàn tồn, Tô Dự trực tiếp động dụng thần thông thôi diễn, sau đó truy sát tận gốc.

Tốn hao mấy canh giờ đại giới, rốt cục đem Hắc Vũ Đạo Nhân triệt để diệt sát!

Thanh Hành nhìn chủ nhân uy mãnh bá khí như thế, lấy tu vi Thái Ất Kim Tiên giết Đại La Kim Tiên như giết chó, nội tâm sùng bái tột đỉnh.

Sau đó, Tô Dự trực tiếp hướng về phương hướng Bạch Chính đuổi theo.

Một lát sau, đại chiến giữa Bạch Chính cùng Thôn Thiên Đạo Nhân cũng hạ màn.

Bạch Chính thân là Thái Cổ Thuần Chính Hổ Tộc, thiên phú thần thông đỉnh cấp, lại thêm Tô Dự ban thưởng Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Hám Thiên Chùy", lấy tu vi Đại La Kim Tiên viên mãn truy sát một cái Thôn Thiên Đạo Nhân Đại La Kim Tiên hậu kỳ, tự nhiên là dễ như trở bàn tay.

Sau khi triệt triệt để để diệt sát Thôn Thiên Đạo Nhân, Bạch Chính hướng về phía Tô Dự đi tới. "Bái kiến chủ nhân, Bạch Chính may mắn không làm nhục mệnh!" Bạch Chính nhìn Tô Dự bá khí thao thiên, nội tâm sùng kính vô cùng, cung cung kính kính hiến lên bạn sinh linh bảo của Thôn Thiên Đạo Nhân. "Bạch Chính, Thanh Hành, lần này các ngươi làm phi thường tốt, chờ về Bồng Lai, bản tọa sẽ không keo kiệt ban thưởng!" Lần này nếu như không có hai người bọn họ, Tô Dự muốn đem sáu tên Đại La Kim Tiên tập sát toàn bộ diệt sát là điều căn bản không có khả năng. "Đa tạ chủ nhân!" Khi Tô Dự

chuẩn bị về Bồng Lai Tiên Đảo, phía trước bỗng xuất hiện một đạo thân ảnh bình thường, trong nháy mắt để nội tâm Tô Dự không khỏi kinh hãi.

Nhìn đạo thân ảnh hơi gầy gò phía trước, trong lòng Tô Dự lập tức cảnh giác.

Tọa kỵ Thái Cổ Cự Giao Thanh Hành bên cạnh thì sắc mặt trắng bệch, toàn thân gần như đều đang run rẩy.

Phải biết, Thanh Hành thế nhưng là đại năng Đại La Kim Tiên trung kỳ, sau khi cảm ứng được khí tức người này lại thất thái như thế, đơn giản làm cho người ta khó có thể tưởng tượng! "Bần đạo Chúc Long, gặp qua Tô Dự đạo hữu!" Cái gì?!

Long Vương bào đệ Chúc Long?

Long tộc đỉnh cấp siêu cấp đại năng?!

Giờ khắc này, Chúc Long đứng trước mặt Tô Dự, mỉm cười đánh một cái kê thủ, lộ ra phi thường bình hòa đạm nhiên. "Tô Dự gặp qua Chúc Long đạo hữu!" Tô Dự lập tức đáp lễ, đối với thân phận Chúc Long không có bất kỳ cái gì hoài nghi.

Hèn chi Thanh Hành khi cảm ứng được khí tức Chúc Long lại biểu hiện bất kham như thế, nguyên lai là Long Vương bào đệ!

Trong thế giới Hồng Hoang, huyết mạch Thủy tộc lấy Long tộc vi tôn, huyết mạch áp chế là chuyện đương nhiên.

Giờ khắc này, Tô Dự nhớ lại trước đó gặp gỡ Phượng tộc tộc trưởng Kim Phượng, cảm giác cảnh giác mang lại tuyệt đối không khủng bố bằng Chúc Long.

Hiển nhiên, tu vi Chúc Long chí ít tại Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Tiên Thiên Tam Tộc bên trong, lấy Long tộc thực lực là mạnh

nhất.

Cho dù sau Long Hán đại kiếp cũng như thế, trừ Long tộc vốn cường thịnh vô thất ra, nguyên nhân quan trọng nhất là vì có Chúc Long, vị siêu cấp đại năng này tọa trấn, khiến các thế lực khác không dám vọng động. "Tô Dự đạo hữu, hôm nay gặp mặt, thật là vui vẻ.

Phía dưới là động phủ bần đạo, bần đạo muốn tận tình địa chủ, mời đạo hữu tiến đến làm khách, như thế nào?" Chúc Long nhìn Tô Dự, đôi mắt tràn đầy vẻ thành khẩn.

Tô Dự nhìn thoáng qua, trong não hải nhanh chóng tư lượng một phen, sau đó gật đầu đáp ứng: "Có thể được đạo hữu tương mời, cũng là vinh hạnh của bần đạo!" Nguyên bản hắn định kết giao Long tộc, để Long tộc phái ra 99 đầu Kim Long giúp kéo hỉ liễn (xe cưới), ai ngờ Chúc Long cư nhiên chủ động đến mời, mưu đồ này có khả năng thành công!

Còn việc Chúc Long có ra tay sát hại hay không, điểm này Tô Dự đương nhiên không lo lắng, lấy át chủ bài trong tay, đào mệnh vẫn có thể làm được.

Huống chi, Chúc Long trừ là một siêu cấp cường giả, còn là một siêu cấp trí giả.

Tô Dự tin tưởng, lấy tâm trí của Chúc Long, tuyệt sẽ không mạc danh kỳ diệu cùng hắn kết oán. "Tô Dự đạo hữu, mời!" Chúc Long thấy Tô Dự quả đoán đáp ứng như thế, đôi mắt cổ phác không khỏi lóe lên một tia sáng, nội tâm đối với hắn càng thêm coi trọng.

Từ sau Long Hán đại kiếp, Long tộc nhân nghiệp lực quấn thân, gặp phản phệ, Long Vương không thể không thân vẫn để trấn Tứ Hải, tạo phúc Hồng Hoang tước giảm nghiệp lực cho Long tộc.

Mấy cái nguyên hội trôi qua, nghiệp lực Long tộc tuy giảm không

ít, nhưng cử tộc khó tiến thêm một bước, không những huyết mạch đản sinh càng ngày càng ít, thậm chí hậu sinh đột phá Đại La đều tìm không ra một người, có thể biết Long tộc đang đối mặt cục diện bế tắc thế nào.

Bây giờ, sau khi Đạo Tổ giảng đạo, Hồng Hoang có vô số đại năng đột phá Chuẩn Thánh, lại thêm Yêu tộc thành lập, ý muốn chế bá Hồng Hoang, nguy cơ Long tộc âm thầm ẩn tàng càng lúc càng lớn.

Chúc Long động dụng vô số tâm huyết thôi diễn thần thông biết được, nếu không kịp thời bố cục, Long tộc có khả năng sẽ bị triệt để đào thải.

Thế là, Tô Dự xuất hiện trong tầm mắt của hắn.

Chúc Long từng thôi diễn lai lịch Tô Dự cùng thành tựu tương lai, phát hiện lấy thực lực cùng thần thông của mình căn bản thôi diễn không ra, khiến nội tâm hắn chấn kinh đồng thời càng thêm kiên định tâm tư muốn kết giao.

Rất nhanh, dưới sự tương mời của Chúc Long, Tô Dự đi tới chỗ sâu nhất Đông Hải, tiến vào động phủ.

Động phủ bên trong cực kỳ bình phàm, không có bất kỳ bảo vật điểm chuế nào, ngược lại có loại ý vị phản phác quy chân.

Sau một hồi hàn huyên, Chúc Long liền trực tiếp mở miệng tiến vào chủ đề. "Thật không dám giấu giếm, Tô Dự đạo hữu, vạn dư năm trước, khi Đông Vương Công đánh tới cửa, bần đạo đã chú ý.

Bất quá khi đó ngươi cư nhiên lấy tu vi Thái Ất Kim Tiên ngược sát Đông Vương Công, không những trảm nát chân thân đối phương, càng đánh phế đi hơn phân nửa chân linh, thực lực bực này, thật gọi bần đạo rung động!" Nghe Chúc Long nói, trong lòng Tô Dự giật mình, không nghĩ tới hơn một vạn năm trước Chúc Long đã chú ý, hắn

lại không có bất kỳ sát giác nào.

Bất quá Tô Dự chuyển niệm nghĩ lại, việc này cũng chứng minh Chúc Long đối với hắn tịnh không có ác ý, nếu không lấy khả năng của đối phương, khi đó muốn nhằm vào hắn, hắn thật không có bất kỳ dư địa phản kháng nào. "Bây giờ, Tô Dự đạo hữu lại lấy tu vi Thái Ất Kim Tiên, không những đem Đông Vương Công chém giết, càng đem đám Đại La Kim Tiên tập sát thống thống diệt tuyệt, thực lực cùng thiên phú bực này, thật để bần đạo hâm mộ." Nghe Chúc Long khen ngợi, Tô Dự thản nhiên đáp lễ: "Chúc Long đạo hữu quá khen rồi!" Chúc Long thản nhiên cười một tiếng, nhìn qua Tô Dự: "Tô Dự đạo hữu, hai ta tương hỗ luận đạo một phen, không biết có thể hay không?" Hả?

Nghe Chúc Long nói, nội tâm Tô Dự có chút ngoài ý muốn.

Không nghĩ tới lấy tu vi Chúc Long lại cần cùng hắn luận đạo?

Đây là đang biểu thị thiện ý sao? "Có thể cùng Chúc Long đạo hữu luận đạo, là vinh hạnh của bần đạo!" Tiếp theo, Chúc Long bắt đầu giảng đạo, đem "Đạo" mình lĩnh ngộ cùng kinh nghiệm đột phá hào vô bảo lưu giảng ra, làm cho Tô Dự nội tâm cảm kích.

Bởi vì Chúc Long đi là con đường Tu Luyện Pháp Tắc Chứng Đạo, cùng con đường Dĩ Lực Chứng Đạo của Tô Dự không sai biệt lắm.

Đồng thời, kinh nghiệm đột phá đối với Tô Dự vô cùng trân quý, có kinh nghiệm của hắn làm tham khảo, Tô Dự khi sắp đột phá cũng có thể đi ít rất nhiều đường quanh co.

Chương 52

Sau đó, Tô Dự bắt đầu giảng đạo.

Chúc Long đã chân thành trước, Tô Dự đương nhiên cũng sẽ không giấu dốt, đem cảm ngộ Dĩ Lực Chứng Đạo của mình hào vô bảo lưu giảng ra.

Theo Tô Dự giảng đạo càng phát ra thâm nhập, đôi mắt rồng của Chúc Long càng lúc càng sáng, nội tâm cũng càng ngày càng rung động.

Hắn cũng không nghĩ tới, Tô Dự bất quá chỉ là tu vi Thái Ất Kim Tiên, cư nhiên đối với Pháp Tắc chi lực lĩnh ngộ sâu sắc như thế, rất nhiều quan điểm làm cho hắn cũng mao tắc đốn khai!

Nguyên bản hắn định chỉ điểm Tô Dự một phen, nhưng sau khi nghe nội dung Tô Dự giảng, hắn cảm thấy mình giống như đang múa rìu qua mắt thợ!

Khi Tô Dự giảng xong chữ cuối cùng, trọn vẹn nửa khắc đồng hồ sau, Chúc Long mới mở hai mắt ra, sau đó đứng dậy, trịnh trọng đánh một cái kê thủ với Tô Dự: "Đa tạ Tô Dự đạo hữu không tiếc chỉ giáo, lệnh bần đạo mao tắc đốn khai!" "Chúc Long đạo hữu quá khách khí, nghe đạo hữu giảng đạo, cũng làm cho ta được ích lợi không nhỏ!" Tô Dự mỉm cười đáp lễ, biểu hiện phi thường khiêm tốn.

Hiện nay, trong tay Tô Dự có hai khối Đại Đạo Ngọc Phiến, ẩn chứa hoàn chỉnh Lực Lượng Pháp Tắc cùng Không Gian Pháp Tắc, đối với việc lĩnh ngộ Pháp Tắc chi lực tự nhiên có tác dụng phi thường lớn.

Tuy Chúc Long là một siêu cấp đại năng, nhưng tịnh không có Ngọc Phiến Pháp Tắc hoàn chỉnh để tham ngộ, toàn dựa vào tự hành

lĩnh ngộ, bởi vậy tự nhiên không bằng Tô Dự lĩnh ngộ thuần chính.

Sau khi nghe Tô Dự giảng đạo, Chúc Long nhận thức được trước đây mình đã đi không ít đường quanh co, nếu như một lần nữa cải chính, đối với tương lai chỗ tốt cực lớn.

Có thể nói, lần giảng đạo này giúp Chúc Long mao tắc đốn khai, hưởng thụ cực lớn, tịnh không phải lời nói khiêm tốn.

Đương nhiên, Tô Dự cũng được ích lợi không nhỏ, riêng kinh nghiệm tu luyện pháp tắc đột phá của Chúc Long đã giúp hắn sau này có thể đi ít đường vòng, càng không nói đến kinh nghiệm lĩnh ngộ Pháp Tắc chi lực của một siêu cấp cường giả cũng có chỗ để Tô Dự tham khảo.

Song phương giảng đạo, có thể nói là đều đại hoan hỉ. "Tô Dự đạo hữu, bần đạo lần này mời đến, có một cái yêu cầu quá đáng." Chúc Long nhìn qua Tô Dự, đôi mắt càng thêm sáng ngời, vẻ kỳ vọng dật vu ngôn biểu. "Chúc Long đạo hữu cứ nói!" Tại thời điểm Chúc Long hào vô bảo lưu giảng đạo, Tô Dự đã ẩn ước đoán được dụng ý của hắn, đối với việc này, nội tâm hắn cũng sớm đã suy nghĩ. "Bây giờ Long tộc ta càng phát ra điêu linh, tương lai nếu gặp phải nguy cơ sinh tử tồn vong, thỉnh Tô Dự đạo hữu có thể tại trong phạm vi điều kiện cho phép che chở Long tộc ta, không biết có thể hay không?" Tô Dự đối đầu với ánh mắt chân thành kỳ vọng của Chúc Long, không khỏi gật gật đầu: "Có thể!" "Đa tạ Tô Dự đạo hữu!" Nghe Tô Dự đáp ứng, Chúc Long trịnh trọng thi lễ một cái.

Bây giờ, Tô Dự triển hiện ra thực lực cùng tiềm lực tất cả mọi người đều rõ như ban ngày, chỉ cần thuận lợi trưởng thành, sau này tuyệt đối sẽ là một tôn tồn tại không thể coi thường.

Nếu chứng đạo thành Thánh, tất sẽ trở thành nhân vật như Đạo Tổ Hồng Quân.

Bởi vậy, Chúc Long sớm giao hảo Tô Dự, cấp cho Long tộc tương lai một cái bảo hộ, cho dù không thể lại lần nữa hưng thịnh, cũng sẽ không rơi vào tình cảnh diệt tộc.

Tô Dự đối với Hồng Hoang đại thế tương lai phi thường hiểu rõ, vô luận Vu Yêu lượng kiếp, Phong Thần lượng kiếp, thậm chí Phật môn Tây Du, Long tộc đều là hải dương bá chủ.

Hiển nhiên, Long tộc nội bộ không tầm thường, Tô Dự giao hảo Long tộc, đối với bố cục sau này cũng có tác dụng phi thường lớn.

Sau này nếu như hắn cường đại, muốn thu phục Long tộc, cũng nhất định sẽ giống như Phượng tộc thuận lý thành chương. "Chúc Long đạo hữu, bần đạo cũng có một cái yêu cầu quá đáng!" "Tô Dự đạo hữu mời nói." Nghe Tô Dự nói, Chúc Long hơi có chút ngoài ý muốn. "Mấy ngàn năm sau, bần đạo sắp cùng Thái Âm nữ thần Hi Hòa, Thường Hi đại hôn, bởi vậy thỉnh Long tộc phái ra 99 đầu Kim Long giúp ta kéo hỉ liễn, để tráng thanh uy, không biết có thể hay không?" Nghe Tô Dự nói, Chúc Long hai mắt co rụt lại, sắc mặt hơi lạnh xuống.

Long tộc thân là cựu Hồng Hoang bá chủ, tính cách tự nhiên vô cùng cao ngạo, càng không cần nói đến hệ huyết mạch Kim Tổ Long, đại biểu cho tôn nghiêm Long tộc.

Nếu cấp Tô Dự kéo hỉ liễn, há không phải đang hạ thấp Long tộc?

Chúc Long nhìn Tô Dự, thấy ánh mắt hắn phi thường chân thành, sau đó bình tĩnh lại, tinh tế tư lượng. "Yêu cầu của Tô Dự đạo hữu, bần đạo đáp ứng!" Đã quyết định giao hảo Tô Dự, không bằng kết giao càng thêm khắc sâu một chút.

Hiện tại chỉ kỳ vọng Tô Dự có thể cấp tốc trưởng thành, trở thành đỉnh cấp tồn tại trong thế giới Hồng Hoang, như vậy mới có năng lực che chở Long tộc. "Đa tạ Chúc Long đạo hữu!" Tô Dự thấy Chúc

Long đáp ứng quả đoán như thế, không khỏi thi lễ một cái bày tỏ lòng cảm kích. "Tô Dự đạo hữu khách khí." Chúc Long nói xong, lập tức truyền âm cho Đông Hải Long Vương Ngao Quảng.

Một lát sau, Ngao Quảng tới động phủ Chúc Long. "Ngao Quảng bái kiến Lão Tổ!

Ngao Quảng gặp qua Tô Dự đạo hữu!" Ngao Quảng thân là Đông Hải Long Vương, thực lực tự nhiên không thể coi thường, theo Tô Dự dò xét, tu vi đối phương tại Đại La Kim Tiên trung kỳ. "Gặp qua Ngao Quảng đạo hữu!" Sau khi hàn huyên, Chúc Long liền bắt đầu hạ đạt mệnh lệnh: "Ngao Quảng, mấy ngàn năm sau, Tô Dự đạo hữu sắp đại hôn, đến lúc đó Long tộc ta chuẩn bị 99 cái Kim Long nhi lang, vì Tô Dự đạo hữu kéo hỉ liễn!" Nghe Chúc Long nói, Ngao Quảng nội tâm rung động không thôi, vô cùng chấn kinh nhìn Tô Dự một chút.

Không nghĩ tới Tô Dự đại hôn cư nhiên lại để Long tộc xuất động đích hệ huyết mạch Kim Long vì hắn kéo hỉ liễn, vậy thể diện Long tộc để ở nơi đâu?

Bất quá, dù sao đây là Chúc Long thân khẩu hạ pháp chỉ, Ngao Quảng không dám có bất kỳ chất nghi nào, chỉ đành cung cung kính kính đáp ứng. "Tô Dự đạo hữu, Kim Long chính là đích hệ trong đích hệ của Long tộc ta, có khả năng không gom đủ 99 đầu Tứ Trảo Kim Long Thái Ất Kim Tiên, đến lúc đó thỉnh kiến lượng!" Hiện nay Long tộc thành viên có mấy trăm vạn chúng, nhưng Kim Long thì số lượng cực kỳ hiếm hoi. "Không có quan hệ, hết thảy làm phiền Chúc Long đạo hữu cùng Ngao Quảng đạo hữu rồi!" Bây giờ đã được Long tộc hứa hẹn, Tô Dự muốn dùng Kim Long, Phượng tộc kéo hỉ liễn, tràng diện hạo đại rốt cục có thể thực hiện.

Đến lúc đó xuất trướng, tuyệt đối sẽ làm cho cả thế giới Hồng Hoang đại năng đều vì đó mà rung động!

Từ biệt Chúc Long, Tô Dự trực tiếp trở về Bồng Lai Tiên Đảo.

Trước tiên đem Ngũ Thải Thần Đản đang thai nghén Khổng Tuyên an trí tốt, lợi dụng Phần Thiên Tử Hỏa cùng Lục Đinh Thần Hoả rèn luyện thiêu đốt đề luyện sinh mệnh tinh hoa, trợ Khổng Tuyên sớm ngày phá xác hóa hình. "Bái kiến chủ nhân, Hoàng Trung Lý đã trưởng thành, tiểu nhân đã hái, thỉnh chủ nhân xem qua!" "Khởi bẩm chủ nhân, Ngộ Đạo Thần Trà lá trà đã hái xong, thỉnh chủ nhân xem qua!" Tô Dự đang chuẩn bị khen thưởng một phen Thanh Hành cùng Bạch Chính, hai người liên quyết đến, hiến lên mấy ngàn năm qua trên Tiên Đảo thành thục Tiên Thiên Linh Quả. "Làm không tệ!" Tô Dự nhận lấy chín khỏa Hoàng Trung Lý cùng một hộp nhỏ Ngộ Đạo Thần Trà, không khỏi tán thưởng gật gật đầu. "Các ngươi hai người lần này lập xuống đại công, bản tọa ban cho các ngươi mỗi người một kiện phòng ngự linh bảo, hi vọng các ngươi tiếp tục cố gắng!" Lần này có thể đem Đông Vương Công một đoàn người triệt để diệt tuyệt, đa tạ hai người này, bởi vậy sau khi kiểm kê thu hoạch đại chiến, Tô Dự đem mấy món linh bảo ban cho bọn hắn. "Đa tạ chủ nhân!" Bạch Chính cùng Thanh Hành nội tâm vui mừng khôn xiết, đi theo chủ nhân thật tốt, trừ có công pháp ban thưởng, còn có Tiên Thiên Linh Bảo vô cùng trân quý, thật sự là quá tốt! "Tiếp theo bản tọa sẽ giảng đạo tại Thiên Hoả Sơn, thông tri tất cả môn đồng cung nga, đều có thể tới nghe bản tọa giảng đạo!" Hiện nay, thành viên trên Bồng Lai Tiên Đảo đã đột phá vạn tên, toàn bộ đều là thụy thú tiên hạc trên đảo được điểm hóa, chuyên môn phục thị Tô Dự cùng tân nương tử tương lai.

Những thụy thú tiên hạc này nhân tư chất không cao, cho nên qua vạn năm, tu vi cao nhất cũng bất quá là Kim Tiên cảnh giới.

Tô Dự đạt được hệ thống ban thưởng 《Tạo Hóa Chân Kinh》, có thể tăng lên tự thân căn nguyên tư chất, cho nên lần này giảng đạo chú trọng giảng 《Tạo Hóa Chân Kinh》, xem những môn đồng cung nga

này có hay không cơ duyên đột phá cảnh giới mạnh hơn, sau đó càng tốt hơn giúp hắn làm việc. "Vâng, chủ nhân!" Nghe chủ nhân muốn giảng đạo, môn đồng cung nga trên cả hòn đảo đều kích động không thôi, sớm đã tới Thiên Hoả Sơn.

Tô Dự sở dĩ tại Thiên Hoả Sơn giảng đạo, nguyên nhân quan trọng nhất là vì thủ tịch đại đệ tử Khổng Tuyên đang ở nơi này.

Chương 53

Thân là thủ tịch đại đệ tử, Khổng Tuyên tư chất tự nhiên không cần nói, nhưng Tô Dự hi vọng tư chất của hắn có thể tốt hơn một chút, như vậy thành tựu tương lai cũng sẽ cao hơn.

Tô Dự sớm đã truyền cho Khổng Tuyên sáu tầng đầu 《Tạo Hóa Chân Kinh》, lần này giảng đạo cũng là giúp hắn giải hoặc cùng truyền thụ kinh nghiệm.

Dù sao Tô Dự nguyên bản chỉ là một Nhân tộc có căn nguyên vô cùng sàn nhược, chính là bằng vào 《Tạo Hóa Chân Kinh》, hiện nay đã đem căn nguyên tư chất tăng lên tới cảnh giới Đỉnh Cấp Tiên Thiên Ma Thần.

Những năm này, Tô Dự có mấy lần cơ hội đột phá Đại La Kim Tiên, nhưng toàn bộ đều dùng để thối luyện tự thân căn cơ.

Đại La Kim Tiên, đối với tu luyện giả truy cầu đại đạo là một điểm phi thường quan trọng, chỉ cần căn cơ đánh đến kiên cố, mới có tư cách chứng đắc đại đạo.

Một khi đột phá Đại La Kim Tiên, Tam Hoa trên đỉnh đầu nở bao nhiêu phẩm, đại biểu cho thành tựu tương lai thế nào.

Ví dụ như Tam Thanh những kẻ có căn nguyên đỉnh cấp, đột phá Đại La Kim Tiên đều hoa khai cửu phẩm, chứng đạo thành Thánh có thể mong đợi.

Những người Tam Hoa khai bát phẩm, tuy tiềm lực không tệ, nhưng muốn chứng đạo thành Thánh, cần thiết cơ duyên cùng nỗ lực gian tân so với Tam Thanh bọn người phải gấp mấy lần!

Đây chính là khác biệt về căn cơ!

Có đôi khi Tam Hoa kém nhất phẩm, thành tựu tương lai sẽ kém một đạo lạch trời cự đại!

Tô Dự đối với tương lai có nhận thức vô cùng thanh tỉnh, cho nên, thà rằng đột phá muộn một chút, cũng muốn để căn cơ của mình càng kiên cố một chút! "Thiên chi đạo, tổn hữu dư nhi bổ bất túc..." Tô Dự giảng đạo, phía dưới tất cả mọi người nghe được như si như say, thậm chí ngay cả Khổng Tuyên trong Ngũ Thải Thần Đản cũng vô cùng nghiêm túc lắng nghe.

Khổng Tuyên có thể cảm nhận được lão sư đối với mình thiện ý, cũng biết lão sư kỳ vọng, bởi vậy thái độ của hắn là thành kính nhất hiện trường.

Thoáng một cái, hai trăm năm thời gian du du trôi qua.

Sau khi Tô Dự giảng đạo kết thúc, có không ít cung nga môn đồng thuận lợi đột phá Thái Ất Kim Tiên, cũng có không ít người tăng lên tự thân căn cơ, đợi hậu tích bạc phát.

Tiếp theo, Tô Dự lấy ra Tiên Thiên Hồ Lô Đằng đoạt được tại Bất Chu Sơn, sau đó trực tiếp đi tới vị trí linh mạch trung ương nhất của Bồng Lai Tiên Đảo, trồng xuống nơi trước đó thai nghén Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên. "Xoạt!" Tiên Thiên Hồ Lô Đằng sau khi trồng xuống, được Tô Dự động dụng Tam Quang Thần Thủy tưới nước, tản mát ra một tia sinh mệnh lực ngoan cường.

Tô Dự trong lòng vui mừng, bắt đầu chờ mong nếu như Hồ Lô Đằng đem cái hồ lô thuần màu tím cuối cùng thai nghén thành thục, lại nên có công hiệu nghịch thiên bực nào?

Phải biết sáu cái hồ lô trước đó cái nào cũng là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, uy lực vô cùng cường đại, vậy cái thứ bảy hẳn là cũng sẽ không kém a?

Quan trọng nhất là, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng đã được cứu sống, về sau há không phải có thể thai nghén càng nhiều Tiên Thiên Hồ Lô?

Thật làm cho người ta chờ mong a!

An bài hạ nhân chiếu cố xong, Tô Dự bắt đầu bế quan, tiêu hóa đoạt được những năm này. ... "Ngô nãi Hồng Quân, vì tạo phúc Hồng Hoang chúng sinh, 500 năm sau tại Hỗn Độn Tử Tiêu Cung giảng đạo, người hữu duyên đều có thể đến!" Nghe thánh ngôn của Hồng Quân, Tô Dự từ trong bế quan tỉnh lại.

Khi mở hai mắt ra, đôi mắt nguyên bản thôi xán như tinh thần biến đắc càng thêm nội liễm, khí chất toàn thân trên dưới cũng có một loại ý vị hồn nhiên thiên thành.

Lần này bế quan tổng cộng hơn hai ngàn năm, thu hoạch đối với Tô Dự vô cùng to lớn.

Nghe Hồng Quân giảng đạo, lại trải qua sinh tử đại chiến, lại cùng Chúc Long luận đạo, hấp thu kinh nghiệm tu luyện pháp tắc chứng đạo, Tô Dự đã triệt để tiêu hóa, đi ra "Đạo" độc hữu của mình. "Hiện nay chỉ còn lại 500 năm?

Nên hảo hảo chuẩn bị một phen!" Tô Dự nói xong, trực tiếp bắt đầu lấy ra đại hồng hỉ thiếp mà Bạch Chính đã chuẩn bị kỹ, sau đó động dụng thần thức lạc ấn thư tả.

Làm xong, Tô Dự bắt đầu ra lệnh cho hệ thống. "Hệ thống, tiêu hao cho ta 10000 cơ duyên điểm, kiến tạo một tòa Bồng Lai - Thái Âm Tinh Siêu Cấp Truyền Tống Trận!" Thái Âm Tinh cự ly Bồng Lai thực tại quá xa, lấy tu vi Đại La Kim Tiên, toàn lực đi đường cũng cần hơn trăm năm.

Bởi vậy, Tô Dự dùng hệ thống cơ duyên điểm hối đoái một tòa Siêu Cấp Truyền Tống Trận, để thuận tiện cùng Hi Hòa, Thường Hi

gặp nhau. "Đinh!

Kiến tạo thành công, chủ nhân chỉ cần tại hai cái địa điểm an trí tốt Siêu Cấp Truyền Tống Trận là được!" Rất nhanh, Tô Dự tại Bồng Lai Tiên Đảo an trí tốt Siêu Cấp Truyền Tống Trận, sau đó cưỡi lên tọa kỵ Bạch Chính, bay về phía Thái Âm Tinh, chuẩn bị đem một tòa Siêu Cấp Truyền Tống Trận khác an trí tốt.

Tại thế giới Hồng Hoang, chỉ có Thánh nhân mới có thể trong nháy mắt xuất hiện tại bất kỳ ngóc ngách nào, bởi vậy trước khi Tô Dự chứng đạo thành Thánh, đành phải lợi dụng Truyền Tống Trận. "Tô Dự!" Khi Tô Dự tới Thái Âm Tinh, Hi Hòa cùng Thường Hi trong nháy mắt bay tới, trực tiếp nhào vào trong ngực tình lang.

Mấy ngàn năm không gặp, nội tâm các nàng tưởng niệm cực kỳ. "Hi Hòa, Thường Hi!" Tô Dự ôm lấy các nàng, sau đó tiến vào Thái Âm Điện, lẫn nhau kể ra tâm tình, làm dịu nỗi tương tư.

Ôn tồn mấy chục năm sau, Tô Dự tại Thái Âm Tinh bố trí tốt địa điểm truyền tống. "Tô Dự, đây là cái gì?" Hi Hòa nhìn điểm truyền tống kỳ quái, hiếu kỳ hỏi. "Hi Hòa, đây là Truyền Tống Trận.

Sau này muốn đi đạo tràng của ta, khởi động Truyền Tống Trận, chỉ cần tốn hao một lát liền có thể đến nơi!" "Thần kỳ như vậy?" Hi Hòa cùng Thường Hi nội tâm rung động không thôi, thủ đoạn của tình lang đơn giản cùng Thánh nhân không khác.

Trong lòng hai nàng tràn đầy sùng bái cùng thâm tình nhìn tình lang. "Đợi ta nghe xong Hồng Quân đạo hữu giảng đạo, các nàng có thể tự mình thí nghiệm một phen!" Bây giờ cự ly Hồng Quân giảng đạo chỉ còn lại hơn 300 năm, nên sớm làm tốt chuẩn bị đi Tử Tiêu Cung.

Sau đó, Tô Dự mang theo hai vị vị hôn thê cùng tọa kỵ Bạch Chính, trực tiếp hướng về phía ba mươi ba thiên ngoại Hỗn Độn thâm

xử đi đến. ...

Tiến vào Tử Tiêu Cung, đã có vô số đại năng đến trước.

Khi nhìn thấy Tô Dự, từng người chủ động đứng dậy, khom người vấn hảo. "Gặp qua Tô Dự Tiên Đế!" Hiện nay, Tô Dự sau khi chém giết Đông Vương Công, được Đạo Tổ thân tự sắc phong làm Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ, có tư cách quản giáo quần tiên, những đại năng này tự nhiên muốn chủ động kết giao vấn hảo một phen.

Nếu không đắc tội Tô Dự, trừng phạt cũng không dễ chịu.

Chương 54

Phải biết, Tô Dự cũng không phải Đông Vương Công, một khi đắc tội, lấy tính cách bá khí thao thiên kia, tuyệt đối sẽ không buông tha bất luận kẻ nào.

Càng không cần nói hiện nay Tô Dự thực lực vô cùng cường đại, lấy sức một mình phản sát năm vị Đại La Kim Tiên tập sát, có thể thấy được thực lực kinh khủng cỡ nào.

Lại thêm Đạo Tổ Hồng Quân coi trọng, hạng người bình thường căn bản không dám đắc tội Tô Dự! "Gặp qua chư vị đạo hữu, chư vị đạo hữu khách khí!" Đối mặt Tử Tiêu Cung đông đảo đại năng vấn hảo, Tô Dự biểu hiện bình tĩnh ôn hòa, tịnh không có bởi vì là Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ mà làm dáng vẻ cao nhân nhất đẳng. "Tô Dự Tiên Đế bình dị gần gũi như thế, thật là tấm gương cho chúng ta!" Đối mặt đám người thổi phồng, Tô Dự mỉm cười ứng đối: "Chư vị chớ có bưng bít, chúng ta chuẩn bị nghe Đạo Tổ giảng đạo đi!" Bây giờ Tô Dự triển hiện ra cường đại, rất nhiều đại năng cao thủ muốn hướng hắn đầu thành để hoạch đắc chỗ tốt, bất quá Tô Dự tịnh sẽ không tuỳ tiện chiêu nạp.

Đạo Tổ Hồng Quân giảng đạo về sau, Hồng Hoang sắp nghênh đón thời đại mới, nếu đem thế lực phát triển quá lớn, dẫn tới Thiên Đạo chú ý, vậy nhưng sẽ trở thành pháo hôi trước Vu Yêu chi chiến.

Bởi vậy, thành thật tăng lên thế lực, âm thầm bố cục, tranh thủ tại đại thế tương lai hoạch đắc càng nhiều cơ duyên cùng lợi ích mới là thượng sách!

Hi Hòa, Thường Hi nhìn tình lang được nhiều đại năng tôn sùng cùng kính sợ như thế, phương tâm tràn đầy vui vẻ.

Từ sau khi Đạo Tổ Hồng Quân giảng đạo lần thứ hai, Hồng Hoang nghênh đón thời đại Chuẩn Thánh.

Mấy ngàn năm nay, trừ Tam Thanh suất tiên trảm thi đột phá Chuẩn Thánh ra, còn có Đế Tuấn, Phục Hy, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân... chờ đại năng.

Bây giờ, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất thành lập Yêu tộc, tự phong Yêu Đế, phong Phục Hy, Nữ Oa làm Yêu Hoàng, có thể nói Yêu tộc thế lực nhảy lên trở thành tồn tại mạnh nhất Hồng Hoang.

Bởi vậy, khi Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa các loại người tiến vào Tử Tiêu Cung, nhận lấy vô số người chú mục.

Cảm ứng khí tức cường đại tản mát ra, vô số đại năng tâm kinh không thôi.

Khi Đế Tuấn vừa tiến vào Tử Tiêu Cung, hai mắt trực tiếp nhìn về phía Tô Dự phong thần tuấn dật trong tràng, nhất là nhìn thấy hắn cùng Hi Hòa, Thường Hi hai vị Thái Âm nữ thần khanh khanh ta ta, lửa giận trong lòng lại một lần nữa đằng đằng dâng lên. "Gặp qua Tô Dự Tiên Đế!" Phục Hy cùng Nữ Oa trước khi ngồi xuống, mỉm cười đối với Tô Dự hành lễ. "Gặp qua hai vị đạo hữu!" Đối mặt Phục Hy cùng Nữ Oa, Tô Dự mỉm cười đáp lễ.

Tiếp theo, Tam Thanh bắt đầu tiến vào Tử Tiêu Cung.

Khi vô số người cảm ứng Tam Thanh thực lực càng thêm thâm bất khả trắc, từng người nội tâm lẫm nhiên không thôi, đồng thời tại nội tâm quyết định nhất định phải mau chóng đột phá Chuẩn Thánh, nếu không sẽ triệt để lạc hậu so với mọi người. "Gặp qua ba vị đạo hữu!" Tam Thanh thấy Tô Dự chủ động chào hỏi, thái độ vẫn như cũ ôn hòa, không khỏi hiểu ý cười một tiếng: "Gặp qua Tô Dự Tiên Đế!" Tô Dự nghe xong, mặt lộ vẻ bất đắc dĩ: "Ba vị đạo hữu không cần bưng bít bần đạo, trực tiếp xưng hô tên bần đạo là được!" Thông

Thiên nghe Tô Dự nói xong, cười ha ha một tiếng: "Tô Dự đạo hữu, thật là ngôn xuất tất giám, cư nhiên thật sự đem Đông Vương Công tên kia diệt sát, thật gọi người ta hả giận!" Tất cả mọi người nghe Thông Thiên nói xong, từng người nội tâm rùng mình, nhớ tới ba ngàn năm trước tại Tử Tiêu Cung Tô Dự từng nói với Đông Vương Công.

Bọn hắn nguyên bản cho rằng Tô Dự nói mạnh miệng, ai ngờ hắn thật sự làm được?

Đạo Tổ không những không có trách tội, thậm chí sắc phong hắn làm tân Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ, có thể biết Đạo Tổ coi trọng Tô Dự đến mức nào!

Tô Dự nghe Thông Thiên nói, thản nhiên cười một tiếng, sau đó để Hi Hòa cùng Thường Hi tới bên người, lấy ra ba tấm đại hồng ngọc phiến hỉ thiếp đã chuẩn bị xong, đưa đến trước mặt ba người. "Ba vị đạo hữu, như lời đã nói trước đó, bần đạo sắp cùng Hi Hòa, Thường Hi hai vị Thái Âm nữ thần đại hôn, bởi vậy trịnh trọng mời các vị đến lúc đó tới uống chén rượu mừng!" Nghe Tô Dự nói, cả Tử Tiêu Cung sở hữu đại năng đều ngây ngẩn cả người.

Không nghĩ tới Tô Dự cư nhiên muốn cùng hai vị Thái Âm nữ thần đại hôn!

Giờ khắc này, phẫn nộ nhất không ai qua được Đế Tuấn, sau khi nghe Tô Dự nói, hắn cảm giác cơ duyên thuộc về mình đã triệt để bị cướp đi! "Đại ca, làm sao vậy?" Đông Hoàng Thái Nhất sát giác huynh trưởng dị thường, không khỏi quan tâm hỏi thăm. "Không có việc gì!" Đế Tuấn hít sâu một hơi, thật sâu nhìn Tô Dự một chút, đem lửa giận trong lòng áp chế xuống.

Tam Thanh sau khi nhận lấy đại hồng hỉ thiếp của Tô Dự, lập tức chúc mừng: "Thỉnh Tô Dự đạo hữu cùng hai vị tiên tử yên tâm, chúng ta ba huynh đệ đến lúc đó nhất định sẽ tự mình đến chúc mừng!" Lúc

này, bên cạnh Nữ Oa có chút hiếu kỳ: "Dám hỏi Tô Dự đạo hữu, đại hôn là cái gì?" Thời điểm này của thế giới Hồng Hoang, căn bản không có bất kỳ sinh linh nào thành hôn, bởi vậy mọi người tự nhiên không hiểu ý nghĩa của đại hôn.

Thế là Tô Dự kiên nhẫn giải thích.

Khi Nữ Oa biết được ý nghĩa chân chính của hôn lễ cùng đạo lữ, không khỏi thật sâu nhìn Tô Dự một chút.

Tiếp theo, Tô Dự bắt đầu phát hỉ thiếp.

Nữ Oa, Phục Hy, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân... các đại năng nhao nhao biểu thị nhất định sẽ đến chúc mừng.

Khi đi tới trước mặt Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất, Tô Dự cùng Hi Hòa đưa ra hỉ thiếp.

Đế Tuấn sắc mặt xanh xám, sau đó nhận lấy hỉ thiếp. "Thỉnh Tô Dự Tiên Đế, Hi Hòa, Thường Hi hai vị tiên tử yên tâm, đến lúc đó ta nhất định tự mình đến chúc mừng tân hôn đại hỉ!" Nhìn sắc mặt xanh xám của Đế Tuấn, trong lòng Tô Dự ám sảng. "Vậy cung hậu Đế Tuấn đạo hữu đại giá!" Lúc này, bên cạnh Đông Hoàng Thái Nhất nhạy cảm sát giác được không bình thường.

Lấy tâm tính của huynh trưởng, sao có thể nhịn không được cảm xúc như thế?

Hiển nhiên, cái tên Tô Dự này đã cướp đi trọng đại cơ duyên thuộc về huynh trưởng!

Trong lòng Đông Hoàng Thái Nhất quyết định, sau này định phải cho Tô Dự một bài học, vì huynh trưởng xuất khí!

Tiếp theo, tất cả đại năng trong Tử Tiêu Cung đều nhận được hỉ thiếp của Tô Dự.

Khi hai môn đồng của Hồng Quân là Hạo Thiên cùng Dao Trì đi ra, Tô Dự cũng đồng dạng đưa lên hỉ thiếp.

Hai vị Thiên Đế cùng Vương Mẫu tương lai này, sớm giao hảo một phen đối với bố cục tương lai cũng có tác dụng lớn.

Khi Hạo Thiên cùng Dao Trì nhận lấy hỉ thiếp Tô Dự trịnh trọng đưa tới, không khỏi tràn đầy kinh hỉ.

Không nghĩ tới lấy thân phận Tô Dự cư nhiên đối với bọn hắn tôn trọng như thế. "Thỉnh Tô Dự Tiên Đế yên tâm, nếu lão gia cho phép, bần đạo định sẽ tự mình đến chúc mừng Tiên Đế đại hỉ!" Dao Trì thật sâu nhìn Tô Dự một chút, sau đó đem hỉ thiếp trịnh trọng cất kỹ.

Sau đó, Tây Phương hai sư huynh đệ Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề cũng tới.

Tô Dự tuy đối với bọn hắn khó chịu, bất quá ngày đại hỉ do sở hữu Hồng Hoang đại năng kiến chứng, cho nên vứt bỏ ác cảm, chân thành mời, về phần đến hay không, do bọn hắn quyết định. "Thỉnh Tô Dự Tiên Đế yên tâm, bần đạo sư huynh đệ định sẽ tự mình đến chúc mừng!" Đối mặt thiện ý Tô Dự biểu lộ, Tiếp Dẫn tự nhiên nhận lấy.

Chương 55

Hắn có loại dự cảm, Tô Dự lần này đại hôn tất sẽ ảnh hưởng cả Hồng Hoang, có thể tự mình kiến chứng cũng là một cọc mỹ sự. "Vút!" Khi ngày giảng đạo tới gần, thân ảnh cổ phác của Hồng Quân xuất hiện tại đại điện Tử Tiêu Cung.

Tô Dự mỉm cười cung kính đi đi lên, trịnh trọng đưa lên hỉ thiếp. "Hồng Quân đạo hữu, 4000 năm sau, ta sẽ cùng Hi Hòa, Thường Hi hai người đại hôn, đến lúc đó thỉnh đạo hữu làm chứng hôn nhân!" "Thiện!" Hồng Quân sớm biết hành vi của Tô Dự, khi nhận lấy hỉ thiếp, tự nhiên đáp ứng.

Hắn thôi diễn ra, Tô Dự lần này đại hôn sẽ mang đến ảnh hưởng chính diện quan trọng cho Hồng Hoang, bởi vậy làm chứng hôn nhân lần này, cũng có thể tự mình kiến chứng lực ảnh hưởng của sự kiện này. "Tô Dự đạo hữu yên tâm, lần này ta định sẽ tiến đến uống chén rượu mừng, kiến chứng ngày đại hỉ của đạo hữu!" "Đa tạ Hồng Quân đạo hữu!" Phát xong hỉ thiếp, tiếp theo Hồng Quân muốn tiến hành lần thứ ba giảng đạo.

Lần này giảng đạo về sau, sứ mệnh của Hồng Quân đã hoàn thành, tiếp theo sẽ xá thân hợp đạo, trở thành Thiên Đạo đại ngôn nhân! "Ông!" Hồng Quân cao tọa trên khánh vân tử sắc, trên đỉnh đầu Vô Cực Quan lại lần nữa phù hiện ra một vầng ngọc bàn tàn phá, chính là Vô Thượng Hỗn Độn Chí Bảo Tạo Hoá Ngọc Điệp.

Tất cả mọi người thấy thế, trong lòng đều phi thường rõ ràng, Đạo Tổ sắp bắt đầu giảng đạo, thế là từng người bày chính tâm thái, chuyên tâm thính giảng. "Lần này giảng đạo, ta sẽ giảng Thánh Nhân chi đạo.

Có thể chứng đạo thành Thánh hay không, xem cơ duyên của các ngươi rồi!" Nghe Hồng Quân giảng "Thánh Nhân chi đạo", tất cả mọi người hai mắt tỏa sáng, tràn đầy vẻ kích động.

Thánh nhân cao cao tại thượng, bất tử bất diệt, đồng thời Thánh nhân phía dưới đều là sâu kiến, người tu luyện nào mục tiêu không phải là chứng đạo thành Thánh?

Thế là, ba ngàn khách trong Tử Tiêu Cung mỗi một người đều phát huy ra mười hai phần chuyên chú, chuẩn bị nghe Đạo Tổ Hồng Quân giảng thụ Thánh Nhân chi đạo. "Đại đạo ba ngàn, điều điều khả chứng đại đạo..." Hồng Quân vừa mở miệng, cả đại điện đất vọt kim liên, tử sắc khánh vân bao phủ, Tạo Hoá Ngọc Điệp tản mát ra ức vạn đạo hào quang nhu hòa, tản mát ra nồng đậm "Đạo vận", trong nháy mắt để tất cả mọi người như si như say.

Tô Dự sớm đã nhắm mắt lại, cảm thụ pháp tắc đạo vận nồng đậm kia, Lực Lượng Pháp Tắc cùng Không Gian Pháp Tắc trong cơ thể tự động lĩnh ngộ tu luyện, 《Cửu Chuyển Huyền Công》 cũng đang bay nhanh tự động vận chuyển.

Tọa hạ bồ đoàn thâm tử sắc có thể đem càng nhiều đạo vận hấp nạp cung cấp cho Tô Dự, để Tô Dự có thể càng nhanh, càng sâu tầng thứ lĩnh ngộ nội dung Hồng Quân giảng đạo.

Hào vô nghi vấn, Tô Dự một người ngồi tại vị trí đầu tiên, thụ công hiệu tự nhiên tốt nhất, tiếp theo mới đến sáu người Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

Thoáng một cái, 3000 năm du du trôi qua.

Tử Tiêu Cung vô số đại năng nghe đạo thần sắc khác nhau, có người hoan khánh cổ vũ, có người ngưng thần trầm tư, có người thần sắc mờ mịt, mày nhíu chặt, có người điên cuồng cười to, thế gian thiên kỳ bách thái, không phải trường hợp cá biệt!

Khi Hồng Quân đem nội dung Thánh Nhân chi đạo giảng xong, chậm rãi dừng lại, mở hai mắt ra.

Đôi mắt nguyên bản cổ phác không gợn sóng biến đắc càng thêm bình thản, làm cho người ta không phát hiện được một tia một hào cảm xúc ba động, giống như tinh thần tuyên cổ du du.

Lần thứ nhất giảng đạo, lịch thời 3000 năm.

Lần thứ hai giảng đạo, lịch thời 3000 năm.

Lần thứ ba giảng đạo, lịch thời 3000 năm.

Ba lần giảng đạo cộng lại 9000 năm!

Bây giờ, sứ mệnh thụ Thiên Đạo nhiệm vụ tạo phúc Hồng Hoang đã viên mãn hoàn thành, tức sắp xá thân hợp đạo, trở thành Thiên Đạo đại ngôn nhân!

Khi âm phù cuối cùng rơi xuống, đạo vận tràn ngập cả đại điện bắt đầu chậm rãi tiêu tán.

Có không ít người từ trong đốn ngộ tỉnh lại, mỗi khi nghĩ đến chỗ mấu chốt không hiểu, gấp đến độ vò đầu bứt tai.

Vô số đại năng quỳ bái khẩn cầu, chỉ hi vọng Đạo Tổ Hồng Quân có thể giảng thêm vài câu, để bọn hắn có thể lại lần nữa linh thính Thánh Nhân đại đạo, dĩ cầu đột phá.

Giờ khắc này, Tô Dự cũng du du mở hai mắt ra, đôi mắt kia biến đắc thần quang nội liễm, khí tức toàn thân tản mát càng thêm phản phác quy chân.

Hồng Quân lần này giảng đạo 3000 năm, Tô Dự thu hoạch so với hai lần trước cộng lại còn nhiều hơn, Lực Lượng Pháp Tắc cùng Không Gian Pháp Tắc sở lĩnh ngộ biến đắc càng thêm tinh thâm.

Đồng thời, tu luyện 《Tạo Hóa Chân Kinh》 thuận lợi đột phá

tầng thứ chín, sắp đạt viên mãn cảnh giới.

Một khi đạt viên mãn cảnh giới, tự thân căn cơ sẽ tăng lên tới cấp bậc Hỗn Độn Ma Thần.

Có căn nguyên tư chất cấp bậc Hỗn Độn Ma Thần, Tô Dự mới có tư cách chứng đắc đại đạo, con đường sau này cũng sẽ càng ngày càng thản đãng!

Thấy đông đảo đại năng cầu tình, Hồng Quân thần sắc không có một tia một hào ba động, vô cùng bình tĩnh mở miệng: "Lần này giảng đạo 3000 năm, kết hợp hai lần trước, cộng lại 9000 năm, đây là Thiên Đạo sở định, các ngươi không cần nói nữa!" Đông đảo đại năng thấy thái độ Hồng Quân như thế, từng người hai mặt nhìn nhau, không dám tiếp tục cầu tình.

Tiếp theo, Hồng Quân nhìn thoáng qua Tử Tiêu Cung ba ngàn đại năng, lại lần nữa chậm rãi mở miệng: "Hôm nay sau khi giảng đạo, về sau sẽ không giảng đạo nữa.

Nhiên Đại Đạo năm mươi, Thiên Diễn bốn chín, Nhân độn thứ nhất, vạn sự đều có một chút sinh cơ.

Bởi vậy, môn hạ ta muốn thêm vài vị đồ đệ, thay thế ta giáo hóa chúng sinh, tạo phúc Hồng Hoang!" Tất cả đại năng nghe Hồng Quân nói, từng người tràn đầy kinh hỉ, vô số con mắt nhìn qua Hồng Quân, nội tâm khát cầu có thể bái nhập môn hạ Thánh nhân!

Phải biết, cả thế giới Hồng Hoang chỉ có Hồng Quân một tôn Thánh nhân, nếu có thể bái Thánh nhân làm thầy, vậy sau này tại thế giới Hồng Hoang có ai dám bất kính?

Tô Dự sát giác được tâm tư không ít người, không khỏi thản nhiên cười một tiếng.

Hồng Quân thu đồ, sớm đã là thiên mệnh chú định, vị trí này tất sẽ

thành Thánh, những người này nghĩ nhiều cũng sẽ trúc lam đả thủy, công dã tràng mà thôi!

Đối mặt ánh mắt nóng rực của vô số người, Hồng Quân căn bản không thèm để ý, trực tiếp nhìn qua Tam Thanh ở hàng thứ hai trung ương: "Ba người các ngươi là Bàn Cổ nguyên thần sở hóa, là Bàn Cổ chính thống, thâm thụ Hồng Hoang khí vận che chở, có thể nhập môn hạ ta!

Thái Thanh làm đại đệ tử, Nguyên Thủy làm nhị đệ tử, Thông Thiên làm tam đệ tử!" Tam Thanh nghe xong, từng người nội tâm kích động không thôi.

Tuy trước đó có suy đoán, nhưng khi thật sự thực hiện, nội tâm kích động cùng vui vẻ là không thể tránh được.

Tam Thanh tề tề đứng dậy, vô cùng cung kính đối với Hồng Quân hành đại lễ: "Đệ tử bái kiến lão sư!" "Thiện!" Hồng Quân khẽ gật đầu, lộ ra một tia mỉm cười nhàn nhạt.

Sau đó, Hồng Quân nhìn về phía Nữ Oa bên cạnh Tam Thanh: "Nữ Oa, nhữ sau này có đại khí vận cùng đại công đức, có thể nhập môn ta, đồng vi đệ tử!" Nữ Oa kinh hỉ không thôi, vội vàng đứng dậy cung kính hành lễ: "Đệ tử bái kiến lão sư!" Nghe Hồng Quân thu Nữ Oa làm đồ đệ nhưng không có định ra danh phận tứ đệ tử, mọi người biết Đạo Tổ Hồng Quân sẽ không lại thu thân truyền đệ tử nữa.

Giờ khắc này, tất cả đại năng trong Tử Tiêu Cung hai mắt đều lộ vẻ di hám thất vọng.

Tô Dự lại biết, Hồng Quân trừ thu Tam Thanh, Nữ Oa bốn cái chân truyền đệ tử ra, đồng dạng sẽ thu Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai người làm ký danh đệ tử.

Sáu người này sẽ là Hồng Hoang thế giới Lục Đại Thánh Nhân.

Lúc này, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề thấy Hồng Quân tựa hồ đã thu đồ xong, sợ không còn cơ hội.

Chương 56

Chuẩn Đề trực tiếp từ trên bồ đoàn tử sắc đứng lên, bắt đầu khóc kể: "Khẩn cầu Đạo Tổ thương xót, sư huynh đệ chúng ta một lòng hướng đạo, từ phương Tây chịu đủ khổ nạn mới đến Tử Tiêu Cung nghe đạo, cầu Đạo Tổ thu huynh đệ chúng ta làm đồ đệ đi!" Trong nháy mắt, Chuẩn Đề thống khổ chảy nước mắt, lệ rơi đầy mặt, một bộ vô cùng tình chân ý thiết.

Hậu phương Côn Bằng, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn cùng vô số đại năng thấy cảnh này, từng người nội tâm buồn nôn không thôi.

Ban đầu sư huynh đệ bọn hắn liên thủ tính kế lão hảo nhân Hồng Vân, lại cưỡng ép cướp đi chỗ ngồi của Côn Bằng, bây giờ lại sử xuất một chiêu thống khổ chảy nước mắt?

Sao có thể vô sỉ như vậy? "Thôi!" Hồng Quân nhìn Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn một chút, lại lần nữa mở miệng: "Hai người các ngươi là người phương Tây xuất sắc nhất, có đại nghị lực, đại trí tuệ, tương lai cũng sẽ có đại công đức, cùng nhau nhập môn hạ ta, làm ký danh đệ tử đi!" Chuẩn Đề nghe xong lập tức không khóc nữa, thay vào đó là vô tận cuồng hỉ.

Tiếp Dẫn cũng cường nhẫn kích động, đứng lên, tề tề đối Hồng Quân cung thân hành đại lễ: "Đệ tử bái kiến lão sư!" Thấy hai kẻ vô sỉ này đều được thu làm ký danh đệ tử, mọi người lại dâng lên một tia hi vọng, nhưng Hồng Quân không nói thêm gì nữa, trực tiếp lấy ra bảy đạo Hồng Mông Tử Khí tản mát ra "Đạo vận" vô cùng huyền diệu. "Đây là thành Thánh chí bảo Hồng Mông Tử Khí, chỉ cần đem Hồng Mông Tử Khí triệt để luyện hóa, không cần tốn hao đại nghị lực, đại đại giới trùng phá Thiên Đạo gông xiềng, trực tiếp đem chân linh ký

thác vào trong Thiên Đạo, trở thành bất tử bất diệt tồn tại!" "Hít! ~" Khi tất cả mọi người nghe được công hiệu của Hồng Mông Tử Khí, từng người tròng mắt đều đỏ.

Nếu không phải Đạo Tổ là đệ nhất Thánh nhân Hồng Hoang, e rằng bọn hắn đã nhịn không được ra tay cướp đoạt.

Ai mà không muốn chứng đạo thành Thánh?

Ai mà không muốn cao cao tại thượng, bất tử bất diệt? "Các ngươi thân là đệ tử môn hạ ta, thành Thánh chí bảo Hồng Mông Tử Khí ban cho các ngươi, kỳ vọng sớm ngày chứng đạo thành Thánh, tạo phúc Hồng Hoang!" "Vút!" Trong nháy mắt, sáu đạo Hồng Mông Tử Khí phân biệt rơi vào tay Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

Bọn hắn lập tức thu lại, vẻ mặt vui mừng.

Còn lại một đạo cuối cùng, mọi người đều nhìn về phía Tô Dự, bởi vì Đạo Tổ coi trọng hắn nhất.

Tô Dự thản nhiên cười một tiếng, hắn biết đạo cuối cùng này tuyệt đối không thuộc về mình, hơn nữa Hồng Quân cho hắn hắn cũng sẽ không dùng.

Hồng Mông Tử Khí tuy là thành Thánh chí bảo nhưng cũng là xiềng xích khống chế, một khi luyện hóa, chân linh bị Thiên Đạo chưởng khống, nhất định vô pháp chứng đắc Đại Đạo.

Hồng Quân nhìn về phía Hồng Vân: "Hồng Vân, tuy ta cùng ngươi không có sư đồ duyên phận, nhưng ngươi trời sinh thiện lương, hay giúp mọi người, có đại nghị lực, đại khí vận, đạo Hồng Mông Tử Khí cuối cùng này, ta ban cho ngươi!" Toàn thân đỏ bừng, Hồng Vân thấy Đạo Tổ cư nhiên chịu đem đạo Hồng Mông Tử Khí cuối cùng ban cho mình, thất lạc trước đó quét sạch sành sanh, nội tâm kích động vui mừng khôn xiết, vội vàng cung thân hành lễ: "Hồng Vân đa tạ lão sư!"

Lúc này, hậu phương Côn Bằng nhìn Hồng Vân đắc được thành Thánh chí bảo, tức giận đến nội tâm phẫn nộ sắp bạo phát.

Bây giờ ai còn nhìn không ra, tử sắc bồ đoàn lúc đầu chính là thành Thánh cơ duyên!

Nhưng vì Hồng Vân nhường chỗ, dẫn đến chỗ ngồi của hắn bị cướp, làm cơ duyên thành Thánh hóa thành bọt nước, bảo hắn làm sao không giận?

Côn Bằng cừu hận đối với Hồng Vân đã đến tình trạng tột đỉnh.

Bảy đạo Hồng Mông Tử Khí chia xong, tất cả mọi người nội tâm phức tạp không thôi.

Tô Dự là người đạm định nhất, hắn mong đợi nhất là hoạt động phân bảo tiếp theo.

Đối với Phân Bảo Nham, Tô Dự tình thế bắt buộc, bên trong có chìa khoá Hỗn Độn Châu, sự quan trọng đại, vô luận tốn bao nhiêu cái giá hắn cũng phải lấy được!

Hồng Quân tay áo vẫy một cái, xuất hiện mấy kiện linh bảo bảo khí ngút trời. "Thái Thanh, nhữ là đại đệ tử của ta, Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ ban cho nhữ, bảo vật này là Khai Thiên Thần Phủ biến thành, có thể trấn áp khí vận, nhữ thiện lợi dụng chi!" "Nguyên Thủy, nhữ là nhị đệ tử của ta, Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên ban cho nhữ, bảo vật này là lưỡi búa Khai Thiên Thần Phủ biến thành, công phạt vô song, có thể trấn áp khí vận, nhữ thiện lợi dụng chi!" "Thông Thiên, nhữ là tam đệ tử của ta, Tru Tiên Tứ Kiếm tuy là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng một khi tổ hợp, không thua Tiên Thiên Chí Bảo, phối hợp Tru Tiên Kiếm Trận Đồ tổ kiến Tru Tiên Kiếm Trận, phi Tứ Thánh bất khả phá, bảo vật này không thể trấn áp khí vận, nhữ thiện lợi dụng chi!" Tam Thanh thu hoạch chí bảo, kinh hỉ vô cùng, tề tề bái tạ.

Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề thấy thế cũng trông mong nhìn Hồng Quân. "Nữ Oa, đây là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hồng Tú Cầu, có thể đả thương Thánh nhân, ban cho nhữ!" Hồng Quân lại đưa thêm Sơn Hà Xã Tắc Đồ: "Bảo vật này ẩn chứa một phương thiên địa, tư dưỡng vạn vật, cũng có thể vây khốn Thánh nhân!" "Tiếp Dẫn, đây là Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên do một khỏa hạt sen chưa thành thục của Hỗn Độn Thanh Liên biến thành, thuộc Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, phòng ngự vô song, cũng có thể trấn áp khí vận, liền ban cho nhữ!" "Chuẩn Đề, đây là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Gia Trì Thần Xử, phá địch không dính nghiệp lực, liền ban cho nhữ!" Phân xong đỉnh cấp linh bảo, Hồng Quân nhìn về phía Tô Dự, chậm rãi mở miệng: "Tô Dự đạo hữu, ta chờ mong có một ngày có thể cùng ngươi ngồi xuống luận đạo!" Lời này vừa ra, cả Tử Tiêu Cung chấn động tột đỉnh.

Đạo Tổ cư nhiên chờ mong cùng Tô Dự luận đạo?

Chẳng phải nói Tô Dự tương lai có thể đạt tới thành tựu ngang hàng Đạo Tổ?

Mọi người nhìn Tô Dự, tâm tư phức tạp không thôi. "Hồng Quân đạo hữu tán dự, bần đạo cũng chờ mong có một ngày có thể cùng ngươi ngồi xuống luận đạo.

Đến lúc đó, định sẽ không quên ân tình đạo hữu đề huề!" Tô Dự chân thành đáp.

Hồng Quân ngộ nhận hắn là Hỗn Độn Ma Thần tàn linh chuyển thế nên mới đề huề, ân tình này Tô Dự dĩ nhiên sẽ nhớ kỹ. "Thiện!" Hồng Quân gật đầu, sau đó nói: "Bây giờ sứ mệnh hoàn thành, ta sắp hợp đạo, bảo vật đã vô dụng với ta.

Vô số nguyên hội qua, ta du lịch Hồng Hoang thu thập vô số linh bảo đặt tại Phân Bảo Nham ngoài Tử Tiêu Cung, các ngươi có thể

tiến đến lấy, các bằng cơ duyên!" Khoảnh khắc, vô số đại năng bay nhanh ra ngoài.

Tuy nhiên, người đầu tiên xông ra lại là Tô Dự.

Hắn đối với Phân Bảo Nham tình thế bắt buộc, lập tức thôi động Hồng Mông Lượng Thiên Xích phối hợp Không Gian thần thông, hóa thành lưu quang bay đi.

Phân Bảo Nham lơ lửng ngoài Tử Tiêu Cung, tản mát bảo khí thao thiên.

Tô Dự đến đầu tiên, nhìn hơn ngàn kiện Tiên Thiên Linh Bảo, lập tức thôi động thần thông muốn thu cả Phân Bảo Nham.

Nhưng bảo vật quá nhiều không lấy đi được, hắn hiểu ra Hồng Quân nói "các bằng cơ duyên" là có ý gì.

Thế là hắn thôi động Thập Nhị Khỏa Định Hải Châu, kỳ vọng thu lấy 24 khỏa Định Hải Châu trên đó.

Quả nhiên, 24 khỏa Định Hải Châu bay tới.

Tiếp đó hắn thôi động Địa Đăng Bát Cảnh Cung Đăng, thu hút Thiên Đăng Ngọc Hư Lưu Ly Đăng bay về phía mình.

Tô Dự còn đoạt được một lá cờ nhỏ màu vàng, chính là Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ thuộc Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, vốn là vật của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Lúc này, các đại năng khác cũng chạy tới tranh đoạt.

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề quá tham lam, muốn vét sạch, kết quả còn lại một nửa linh bảo hóa thành lưu quang bay xuống Hồng Hoang. "Tô Dự sư thúc, như hôm nay giảng đạo kết thúc, không bằng chúng ta cùng nhau ra Hỗn Độn đi!" Nghe Thái Thanh Lão Tử xưng hô Tô Dự là "Sư thúc", tất cả mọi người trừng lớn mắt.

Nhưng ngẫm lại, bọn họ là đệ tử nhập thất của Hồng Quân, mà Hồng Quân cùng Tô Dự xưng hô đạo hữu ngang hàng, gọi một tiếng sư thúc cũng không quá đáng. "Đúng a, sư thúc, lần trước ngươi đã đáp ứng muốn cùng huynh đệ chúng ta luận đạo một phen!" Nguyên Thủy vốn tính cách cao ngạo cũng đi theo gọi sư thúc, thái độ phi thường chân thành.

Nghe xưng hô sư thúc, Tô Dự tịnh không để trong lòng.

Chương 57

"Mấy vị đạo hữu chờ một chút, đã đều không cần vật chứa bảo là Phân Bảo Nham này, vậy bần đạo cũng không khách khí!" Trong nháy mắt, Tô Dự trực tiếp động dụng thần thông, rốt cục đem Phân Bảo Nham cao mấy vạn trượng thu vào trong thức hải.

Cuối cùng đoạt được Phân Bảo Nham, Tô Dự thở phào nhẹ nhõm!

Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Đông Hoàng Thái Nhất... nhìn thao tác của Tô Dự, cả đám đều kinh ngạc đến ngây người.

Rất nhanh bọn hắn hồi thần, vật có thể được Đạo Tổ dùng để chứa bảo, sao có thể là vật tầm thường?

Giờ khắc này, đám người trong nội tâm âm thầm giậm chân đấm ngực, hối hận không có sớm một bước đoạt lấy Phân Bảo Nham, hiện tại chỉ có thể trơ mắt nhìn Tô Dự lấy đi!

Sau khi phân bảo kết thúc, vô số đại năng chủ động đến từ biệt Tô Dự.

“Chư vị đạo hữu, một ngàn năm sau, bần đạo sẽ cử hành đại hôn cùng hai vị Thái Âm nữ thần Hi Hòa và Thường Hi, mời chư vị nhất định phải đến uống một chén rượu mừng, tuyệt đối đừng vì bế quan mà quên mất!” Nghe những lời có chút đùa giỡn của Tô Dự, Nữ Oa khẽ cười, toàn thân tỏa ra ánh sáng thánh khiết dịu dàng.

“Xin sư thúc yên tâm, đến lúc đó ngô và huynh trưởng nhất định sẽ đích thân đến chúc mừng đại hôn của sư thúc!” “Xin sư thúc yên tâm, sư huynh đệ chúng ngô cũng nhất định sẽ đến chúc mừng!” Tiếp Dẫn thấy Tam Thanh, Nữ Oa đều gọi Tô Dự là sư thúc, tự nhiên cũng gọi theo.

Dù lần trước ở Bất Chu Sơn có xảy ra mâu thuẫn với Tô Dự, nhưng hiện tại Tô Dự không chỉ được lão sư Hồng Quân coi trọng, mà còn được sắc phong làm Thiên hạ nam tiên chi thủ mới, trước khi có thực lực tuyệt đối, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sẽ không hành động thiếu suy nghĩ.

"Vậy bần đạo xin chờ chúng vị đạo hữu đến!" Tô Dự nắm lấy bàn tay mềm mại của Hi Hòa và Thường Hi, sau đó làm một cái khể thủ với các đại năng.

Lúc này, Tây Vương Mẫu đi đến trước mặt Tô Dự, nở một nụ cười thân thiện.

"Sư thúc, hiện ngài là Thiên hạ nam tiên chi thủ mới, thay lão sư quản lý Hồng Hoang.

Ngô là Thiên hạ nữ tiên chi thủ, mọi việc vẫn chưa có manh mối, hay là mời sư thúc chỉ điểm một phen?" Nghe lời của Tây Vương Mẫu, Tô Dự nhìn nàng ta một cách sâu sắc.

"Tây Vương Mẫu đạo hữu, hiện tại bần đạo sắp phải bận rộn cho đại hôn, còn việc quản lý Hồng Hoang, chúng ta sau này hãy bàn lại, được không?" Rõ ràng, Tây Vương Mẫu thấy Tô Dự mạnh mẽ như vậy, lại được Đạo Tổ Hồng Quân hết sức coi trọng, nên đã nảy sinh ý định đầu quân.

Dù sao với thân phận Thiên hạ nữ tiên chi thủ, nàng được khí vận gia thân.

Nàng đương nhiên hiểu rất rõ lợi ích của việc có khí vận gia thân.

Nếu cứ mãi hành sự kín đáo, không làm tròn chức trách của mình, khí vận trên người sẽ ngày càng ít đi.

Nếu đầu quân cho Tô Dự, sau đó hiệp trợ Tô Dự quản lý Hồng Hoang, tạo phúc cho chúng sinh, vậy khí vận mà bản thân được

hưởng sẽ ngày càng lớn mạnh.

Trước kia Đông Vương Công kiêu ngạo tự đại, lại không có thực lực tương xứng, căn bản không có năng lực quản lý Hồng Hoang.

Hiện tại, Tô Dự không chỉ thực lực mạnh mẽ, làm người khiêm tốn, giao hảo với nhiều đại năng, mà còn biết lúc nào nên thể hiện thực lực, thiết huyết vô tình, khiến người ta vừa kính vừa sợ, không dám coi thường.

Vì vậy, Tây Vương Mẫu biết, nếu muốn có thành tựu, nhất định phải đầu quân cho Tô Dự!

"Được, cứ theo lời sư thúc!" Tây Vương Mẫu nhìn ánh mắt thần quang nội liễm của Tô Dự, nội tâm không khỏi rung động, sau đó liền đồng ý.

Tiếp đó, Tô Dự dẫn theo Hi Hòa, Thường Hi cùng Tam Thanh và các đại năng khác, vừa trò chuyện phiếm, vừa bay về phía thế giới Hồng Hoang. … "Hai vị Yêu Đế, hiện tại Hồng Vân đã hại ngô mất đi cơ duyên thành Thánh, ngô và hắn không đội trời chung!" Côn Bằng kiệt ngạo phẫn nộ sau khi phân bảo kết thúc, vì Hồng Vân mà mất đi cơ duyên thành Thánh, mối hận trong lòng gần như sắp bùng nổ, vì vậy trực tiếp cầu cứu Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, dù sao với thực lực của mình, muốn chém giết Hồng Vân cũng là lực bất tòng tâm.

"Nếu lần này hai vị Yêu Đế giúp ta báo được đại thù, sau này ngô nhất định sẽ dốc hết tâm sức, lấy hai vị Yêu Đế làm đầu!" "Yêu thần nói quá lời rồi, ngài là thành viên quan trọng của Yêu tộc ta, huynh đệ chúng ngô sao có thể khoanh tay đứng nhìn?" Đế Tuấn nghe Côn Bằng cầu cứu, không khỏi nở một nụ cười nhàn nhạt, ánh mắt lóe lên một tia sáng tinh ranh.

"Chỉ là Yêu thần, nếu chúng ta chém giết Hồng Vân, vậy đạo chí

bảo thành Thánh Hồng Mông Tử Khí kia nên phân chia thế nào?" Lúc này Côn Bằng chưa sáng tạo ra Yêu văn, vì vậy chỉ được Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất tôn làm Yêu thần, khí vận Yêu tộc được hưởng tự nhiên cũng không nhiều.

Soạt!

Côn Bằng nhìn sâu vào Đế Tuấn một cái, trực tiếp mở miệng.

"Mỗi người tự dựa vào bản lĩnh, tự dựa vào cơ duyên, thế nào?" Hồng Mông Tử Khí là chí bảo quan trọng để thành Thánh, ai cũng muốn có, để tránh sau này trở mặt thành thù, thương lượng trước phương án xử lý là thích hợp nhất.

"Được!" Đông Hoàng Thái Nhất hai mắt ngưng lại, trực tiếp đồng ý.

Sau khi quyết định săn giết Hồng Vân, Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn triệu tập vô số cao thủ Yêu tộc, trong đó có cả hai vị đại năng siêu cấp là Nữ Oa và Phục Hy.

Nữ Oa và Phục Hy đều được phong làm Yêu Hoàng, địa vị trong Yêu tộc vô cùng tôn quý.

Hiện tại Nữ Oa lại được Hồng Quân thu làm đệ tử chân truyền, với thân phận của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, căn bản không thể ra lệnh được.

Vì vậy, sau khi Nữ Oa và Phục Hy từ chối, Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn không dám miễn cưỡng chút nào. … Sau khi phân bảo kết thúc, Hồng Vân nhạy bén nhận ra có điều không ổn, bèn cùng hảo hữu Trấn Nguyên Tử rời đi trước một bước.

"Lão hữu, mau cùng ta về Ngũ Trang Quán đi, nếu không, e là khó thoát khỏi sự truy sát của Côn Bằng và những người khác!" Trấn Nguyên Tử sau khi cảm nhận được mối hận thù ngút trời của Côn

Bằng, biết rằng nhân quả giữa hắn và hảo hữu Hồng Vân không thể giải quyết trong hòa bình, nên về đạo trường sớm một chút sẽ an toàn hơn.

Trong Ngũ Trang Quán có Địa Thư và cây Nhân Sâm Quả tạo thành Lục Địa Thú Thổ Đại Trận, thực lực của Côn Bằng và những người khác dù mạnh đến đâu cũng không thể vào được.

Chỉ cần chờ Hồng Vân triệt để luyện hóa Hồng Mông Tử Khí, chứng đạo thành Thánh, thế giới Hồng Hoang sẽ không còn ai có thể uy hiếp được lão hữu.

"Đa tạ lão hữu!" Hồng Vân trịnh trọng hành lễ với Trấn Nguyên Tử.

Tính cách hắn tuy lương thiện, nhưng không ngu xuẩn, đâu thể không biết mình hiện tại là một tấm bia sống, bất kỳ ai cũng có thể giết người đoạt bảo, cướp đi chí bảo thành Thánh Hồng Mông Tử Khí trong tay.

Hắn không giống như sáu người Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề có Đạo Tổ lão sư làm chỗ dựa, huống chi, lại hại Côn Bằng mất đi thánh vị.

Với tính cách thù dai của Côn Bằng, sao có thể bỏ qua?

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đi đường tuy nhanh, nhưng trong cả thế giới Hồng Hoang, nói về tốc độ thì Côn Bằng có thể xem là đứng đầu.

Một cánh dang ra một trăm tám mươi vạn dặm, hai cánh cùng dang ra ba trăm sáu mươi vạn dặm, tốc độ kinh khủng như vậy, có ai sánh bằng?

Đồng thời, Đông Hoàng Thái Nhất sở hữu Tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Chung, bên trong có công hiệu nghịch thiên cấm cố thời gian, trấn

áp không gian, dốc toàn lực đi đường, so với Côn Bằng cũng không hề thua kém.

Vì vậy, sau khi suy ra được lộ tuyến của Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân, bọn họ trực tiếp mai phục sẵn trên con đường phải đi qua để đến Ngũ Trang Quán.

Sau khi ra khỏi nơi sâu trong Hỗn Độn, Trấn Nguyên Tử nhạy bén nhận ra có điều không ổn.

"Lão hữu, chúng ta phải cẩn thận một chút!" "Yên tâm đi, lão hữu!" Hồng Vân cũng cảm nhận được nguy cơ, nội tâm cảnh giác không thôi.

Quả nhiên, khi hai người đến con đường phải đi qua để đến Ngũ Trang Quán, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng và những người khác đã mai phục từ lâu đồng loạt hiện thân bao vây họ!

Chương 58

"Hồng Vân, trả lại cơ duyên thành Thánh cho ta!" Côn Bằng vừa xuất hiện, hai mắt đỏ ngầu, hận không thể ăn tươi nuốt sống Hồng Vân.

"Côn Bằng, chỗ ngồi của ngươi là do Tiếp Dẫn cướp đi, tại sao lại đổ lên đầu ta?" "Hừ!

Nếu ngươi không nhường chỗ cho Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn sao có thể cướp đi chỗ ngồi của ta?

Hại ta bỏ lỡ cơ duyên thành Thánh!" Côn Bằng gầm lên một tiếng giận dữ, trực tiếp tế ra pháp bảo cộng sinh của mình, lao thẳng đến tấn công Hồng Vân.

Côn Bằng là do Hồng Hoang ma thần hóa thành, thực lực mạnh mẽ vô cùng.

Vì vậy, dưới sự tấn công toàn lực của Côn Bằng, Hồng Vân dù đã có chuẩn bị từ trước, cũng chỉ có thể miễn cưỡng đối phó.

"Giết!" Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và các đại năng Yêu tộc khác thấy Côn Bằng ra tay trước, đương nhiên sẽ không đứng nhìn, trực tiếp tế ra pháp bảo của mình, lần lượt gia nhập chiến đoàn, đề phòng Hồng Vân trốn thoát.

Phải biết rằng, chí bảo thành Thánh Hồng Mông Tử Khí trên người Hồng Vân, ai cũng muốn có. … "Sư huynh, chúng ta nợ Hồng Vân một nhân quả lớn như vậy, nên trả thế nào?" Chuẩn Đề tự nhiên biết Côn Bằng đã liên hợp với Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn và vô số cao thủ Yêu tộc khác để tấn công Hồng Vân, vì vậy liền hỏi sư huynh Tiếp Dẫn.

Hai người sở dĩ có được cơ duyên thành Thánh, và được Đạo Tổ Hồng Quân thu làm đệ tử ký danh, là vì Hồng Vân đã nhường chỗ.

Nhân quả này, thực sự quá lớn!

Tiếp Dẫn nhìn sư đệ một cái, đôi mắt vốn tĩnh lặng không gợn sóng bỗng ngưng lại, sau đó nhàn nhạt mở miệng.

"Sư đệ, nếu chúng ta đã nợ Hồng Vân nhân quả trọng đại như vậy, khó mà trả hết, vậy thì mượn dao giết người, giải quyết dứt điểm một lần!" Soạt!

Nghe lời của sư huynh, Chuẩn Đề nội tâm không khỏi chấn động.

Không hổ là sư huynh, sự quyết đoán và vô tình này, thực sự khiến người ta khâm phục! … Tiếp đó, vận mệnh của Hồng Vân đã sớm được định đoạt.

Dưới sự liên hợp của hai đại Yêu Đế, Yêu Sư Côn Bằng và vô số cao thủ Yêu tộc, Hồng Vân dù tự bạo thiện thi để chạy trốn, muốn vào Ngũ Trang Quán, nhưng vẫn không có tác dụng gì.

Trấn Nguyên Tử tuy mạnh mẽ, và sở hữu Địa Thư phòng ngự vô song hộ thể, nhưng trước sự liên thủ của vô số cao thủ Yêu tộc, cộng thêm sự kiềm chế ngầm của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, căn bản không thể giúp được người bạn thân của mình.

Vì vậy, Trấn Nguyên Tử chỉ có thể trơ mắt nhìn hảo hữu tự bạo thiện thi và pháp bảo Cửu Cửu Tán Hồn Hồng Hồ Lô, sau đó bị Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng và những người khác liên thủ tấn công.

"Muốn chết thì cùng chết!" Hồng Vân biết không còn đường sống, vì để mở một con đường sống cho hảo hữu, hắn không thể không tự bạo bản nguyên, kéo tất cả mọi người cùng đồng quy vu tận.

Chỉ tiếc là, Đông Hoàng Thái Nhất có Tiên thiên chí bảo Hỗn Độn

Chung phòng ngự vô địch hộ thể, cộng thêm Hà Đồ, Lạc Thư của Đế Tuấn che chở cho các cao thủ Yêu tộc, vụ tự bạo chỉ khiến mọi người bị thương nặng, chứ không tổn hại đến căn bản.

"Vút!" Một đạo Hồng Mông Tử Khí bay vút lên trời.

"Hồng Mông Tử Khí!" Mọi người đều đỏ mắt, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, Côn Bằng trong nháy mắt muốn nắm lấy chí bảo thành Thánh trong tay.

Chỉ là tốc độ của họ căn bản không theo kịp Hồng Mông Tử Khí, chỉ có thể trơ mắt nhìn đạo chí bảo thành Thánh Hồng Mông Tử Khí độn nhập vào thế giới Hồng Hoang.

Thấy người bạn thân Hồng Vân tự bạo mà chết, một tia chân linh bản nguyên cũng không còn, Trấn Nguyên Tử tức giận đến hai mắt như muốn nứt ra.

Sau đó, nhìn thấy Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, Côn Bằng và những người khác đi truy tìm chí bảo thành Thánh Hồng Mông Tử Khí, hắn vận dụng pháp bảo, miễn cưỡng thu thập chút chân linh còn sót lại trong pháp bảo của Hồng Vân, sau đó lập tức quay về Ngũ Trang Quán, khởi động Lục Địa Thú Thổ Đại Trận, rơi vào bế quan, không hỏi thế sự. … Khi Tô Dự và Tam Thanh từ Hỗn Độn trở về thế giới Hồng Hoang, lập tức cảm nhận được uy thế kinh khủng từ vụ tự bạo của Hồng Vân.

Đường đường một Chuẩn Thánh, bị Yêu tộc và nhiều đại năng vây đánh, ngay cả cơ hội trốn thoát cũng không có, bị ép đến mức phải tự bạo, khiến vô số người chấn động.

Sự kinh khủng và mạnh mẽ của Yêu tộc, trong khoảnh khắc này khiến vô số cao thủ đại năng kinh hãi không thôi.

"Hồng Vân đạo hữu cả đời đối xử tốt với mọi người, lại không

ngờ có kết cục như vậy, thật đáng buồn đáng tiếc!" Thái Thanh nhanh chóng suy ra được nguyên nhân cụ thể, không khỏi cảm thán nói.

Lúc này, nội tâm Tô Dự cũng có chút chấn kinh.

Dù đã sớm biết kết cục của Hồng Vân, nhưng đường đường một Chuẩn Thánh, cũng bị Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác ép đến tự bạo, nếu không mau chóng nâng cao thực lực, trong đại thế Hồng Hoang sắp tới, e rằng một mình khó chống đỡ.

Dù sao, thực lực mới là sự bảo đảm hữu hiệu nhất trong thế giới Hồng Hoang!

"Ba vị đạo hữu, ngô sắp đại hôn, vì vậy phải chuẩn bị một phen, còn việc luận đạo, ngày khác có cơ hội bần đạo sẽ đến Côn Luân thỉnh giáo!" Tô Dự quyết định, trước tiên phải lấy được Hỗn Độn Châu, sau đó nâng cao thực lực.

Nếu không, khi Yêu tộc trỗi dậy, e rằng không có năng lực chống cự!

"Nếu đã vậy, ngô cũng không tiện ép buộc, sư thúc, ngày đại hôn, ba huynh đệ chúng ngô nhất định sẽ đích thân đến chúc mừng!" Sau khi từ biệt Tam Thanh, Tô Dự dẫn theo hai vị hôn thê và tọa kỵ Bạch Chính, trực tiếp quay về Thái Âm Tinh.

Sau khi về Thái Âm Tinh, Tô Dự cùng Hi Hòa, Thường Hi bắt đầu kiểm kê thu hoạch lần này.

Đầu tiên là ba món Tiên thiên linh bảo cướp được ở Phân Bảo Nham.

Thiên Đăng Ngọc Hư Lưu Ly Đăng: Thượng phẩm Tiên thiên linh bảo, ẩn chứa một trong tứ đại thiên hỏa là Tẩy Nghiệp Kim Hỏa, còn được gọi là 'Vạn Linh Cổ Diệc'.

Hai mươi bốn viên Định Hải Châu: Mỗi một viên đều thuộc Trung

phẩm Tiên thiên linh bảo, có thể định hải ngự thủy, diễn hóa ra một phương tiểu thế giới, rút lấy toàn bộ pháp lực trong tiểu thế giới để bổ sung cho bản thân.

Trung Ương Tuất Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ: Là do lá sen của Hỗn Độn Thanh Liên hóa thành, thuộc Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, công hiệu là vạn đóa kim liên, không vật nào phá được, chư tà tránh lui, vạn pháp bất xâm.

Hi Hòa ở Phân Bảo Nham cũng được hai món Tiên thiên linh bảo không tệ, Thường Hi chỉ được một món.

Thứ Tô Dự xem trọng nhất chính là hai mươi bốn viên Định Hải Châu kia, bởi vì kết hợp với mười hai viên trong tay, ba mươi sáu viên Định Hải Châu đã được thu thập đầy đủ.

Ba mươi sáu viên Định Hải Châu, phù hợp với Thiên Cương chi số, nếu triệt để luyện hóa, sẽ có công hiệu nghịch thiên nào đây?

Nội tâm Tô Dự vô cùng mong đợi.

Sau đó, Tô Dự đưa Trung Ương Tuất Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ cho Hi Hòa.

Trước kia Hi Hòa đã nhường thượng phẩm phòng ngự linh bảo Thái Âm Bảo Y cho Thường Hi, bản thân không có pháp bảo hộ thân mạnh mẽ, là thê tử của hắn, Tô Dự đương nhiên sẽ không keo kiệt.

Hắn có Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên phòng ngự vô song, Trung Ương Tuất Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ vừa hay có thể đưa cho Hi Hòa hộ thân.

"Phu quân?" Hi Hòa thấy tình lang đưa cho mình kiện Cực phẩm Tiên thiên linh bảo Trung Ương Tuất Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, ánh mắt lộ ra vẻ từ chối.

"Nương tử, giữa chúng ta cần gì phải khách sáo?

Chương 59

Ta có Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, Thường Hi cũng có Thái Âm Bảo Y, nàng hãy cầm Trung Ương Tuất Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ trong Tiên thiên ngũ phương kỳ này để hộ thân, vi phu cũng yên tâm!" "Ân!" Nhìn sự dịu dàng trong mắt tình lang, nội tâm Hi Hòa ngọt ngào không thôi.

Sau đó, nàng dang rộng hai tay, trực tiếp ôm lấy cổ tình lang, ngay trước mặt muội muội Thường Hi, dâng lên một nụ hôn nồng cháy.

"Ưm ~ ưm!" Rất nhanh, Tô Dự bắt đầu tận hưởng sự dịu dàng vô thượng của Hi Hòa.

"Phu quân, không thể bên trọng bên khinh được đâu!" Thường Hi thấy cảnh này, cũng trực tiếp gia nhập chiến đoàn, bắt đầu dâng hiến tất cả cho tình lang của mình. … Sau khi thoát khỏi ôn nhu hương, Tô Dự chuẩn bị trở về Bồng Lai Tiên Đảo, trước tiên phải lấy được Hỗn Độn Châu rồi nói sau!

Có Hỗn Độn Châu, kế hoạch của hắn mới có thể thực thi!

Sau khi dỗ dành Hi Hòa và Thường Hi, Tô Dự khởi động truyền tống trận, trực tiếp quay về Bồng Lai Tiên Đảo.

"Soạt!" Một đạo quang mang lóe lên, Tô Dự xuất hiện trên truyền tống đại trận của Bồng Lai Tiên Đảo.

"Thanh Hành ra mắt chủ nhân!" Cảm nhận được khí tức của chủ nhân, Thanh Hành lập tức đến thỉnh an.

"Thanh Hành, trước tiên hãy dẫn tất cả thành viên trên đảo rời khỏi Bồng Lai Tam Tiên Đảo, bản tọa chuẩn bị luyện hóa Tam Tiên Đảo, triệt để hợp nhất chúng!" Thông tin về Hỗn Độn Châu, Tô Dự

không định tiết lộ cho bất kỳ ai, vạn nhất khi luyện hóa Tam Tiên Đảo, Hỗn Độn Châu phát ra khí tức kinh khủng, bị người khác biết được, vậy thì phiền phức to.

Hỗn Độn Châu là bảo vật được bảo tồn hoàn thiện nhất trong tứ đại Hỗn Độn chí bảo, được mệnh danh là 'cái một' độn đi trong Đại Đạo, công hiệu vô cùng.

Nếu tin tức Tô Dự có được Hỗn Độn Châu truyền ra ngoài, e rằng ngay cả sự tồn tại như Hồng Quân, cũng sẽ không kìm được lòng tham trong lòng?

Phải biết rằng, Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay ngài ấy, cũng chỉ là một Hỗn Độn chí bảo bị hư hại mà thôi, chính nhờ vào Tạo Hóa Ngọc Điệp, ngài ấy mới có thể trở thành Thánh nhân đầu tiên sau khi khai thiên.

Nếu lại có được Hỗn Độn Châu hoàn mỹ, sau này chẳng phải có hy vọng chứng được Đại Đạo sao?

Vì vậy, Tô Dự quyết định, trước khi có thực lực tuyệt đối, sẽ không tiết lộ về Hỗn Độn Châu.

Sau khi sắp xếp mọi thứ, Tô Dự bắt đầu tế Phân Bảo Nham ra từ thức hải.

Sau đó, Tô Dự trực tiếp dùng đại pháp lực, đại thần thông luyện hóa Phân Bảo Nham và giới bia của Bồng Lai Tam Tiên Đảo.

Bồng Lai Tam Tiên Đảo và Phân Bảo Nham đều do Hỗn Độn Nguyên Thạch hóa thành, khí tức giữa chúng vô cùng thân cận, Tô Dự luyện hóa cũng dễ dàng hơn không ít.

Trăm năm thời gian trôi qua vội vã.

Tô Dự cuối cùng cũng triệt để luyện hóa Bồng Lai Tam Tiên Đảo và Phân Bảo Nham, sau đó vận dụng đại thần thông hợp nhất chúng

lại.

“Ầm!” Tiên thiên cấm chế trên ba đại tiên đảo bị triệt tiêu, chúng trực tiếp bắt đầu di động, tỏa ra khí tức ngút trời, kinh động đến mức sinh linh bốn phía điên cuồng chạy trốn.

“Ông!” Ngay sau đó, ba đại tiên đảo từ từ dung hợp, Phân Bảo Nham trong cơ thể Tô Dự tự động bay ra, phần tinh hoa nhất trong đó hợp làm một thể với giới bia khống chế của ba đại tiên đảo.

“Ầm ầm ầm!” Sau khi ba đại tiên đảo dung hợp, ở giữa sinh ra một cái hố khổng lồ rộng mấy vạn trượng, Phân Bảo Nham trực tiếp chìm vào trong hố, lấp đầy mảng trống cuối cùng.

Sau đó, hòn đảo hoàn toàn mới tỏa ra thần quang rực rỡ, phát ra khí tức Hỗn Độn xa xưa thăm thẳm.

Một Tiên thiên cấm chế vô cùng mạnh mẽ lại xuất hiện, bao trùm khắp đại địa.

Đồng thời, ở vị trí trung tâm nhất lại lơ lửng một viên châu tử màu vàng đất trông vô cùng bình thường.

Viên châu tử chỉ lớn bằng nắm tay, không có bất kỳ đặc sắc nào, giống như một hòn đá hơi óng ánh một chút.

“Hỗn Độn Châu!” Nhìn viên châu tử bình thường này, Tô Dự biết đây chính là Hỗn Độn Châu, nội tâm vui mừng vô cùng.

Bố cục mấy vạn năm, hao phí tâm huyết lớn như vậy, cuối cùng cũng có được!

“Soạt!” Tô Dự thu Hỗn Độn Châu vào thức hải, vận dụng bản mệnh chân linh tế luyện, nhanh chóng có được thông tin cụ thể về Hỗn Độn Châu. 【Hỗn Độn Châu】 Phẩm cấp: Hỗn Độn Chí Bảo.

Công hiệu: Ẩn chứa một phương Hồng Mông đại thế giới, là 'cái

một' độn đi trong Đại Đạo.

Cấm chế: 108.

Nhìn thông tin và công hiệu của Hỗn Độn Châu, Tô Dự cuối cùng cũng vui vẻ cười lớn.

Hỗn Độn Châu, từ sau khi Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa vẫn lạc, đã độn nhập vào thế giới Hồng Hoang, không còn ai biết đến.

Dù sau này có Vu Yêu đại chiến, Phong Thần lượng kiếp và Tây Du, chí bảo này vẫn chỉ là truyền thuyết, chưa từng bị ai tìm thấy.

Hiện tại, qua mấy vạn năm nỗ lực của Tô Dự, cuối cùng nó đã rơi vào tay hắn, sự sung sướng trong lòng Tô Dự, tự nhiên khó mà diễn tả bằng lời.

Tiếp đó, Tô Dự triệu tập Thanh Hành và mấy vạn cung nga ở ngoài tiên đảo cùng trở về Bồng Lai Tiên Đảo hoàn toàn mới.

Khi Thanh Hành trở lại Bồng Lai Tiên Đảo, cảm nhận được linh khí trên đảo không ngờ lại càng thêm nồng đậm, càng thêm tinh thuần, nội tâm không khỏi chấn động vô cùng.

Động thiên phúc địa đỉnh cấp như thế này, trong cả thế giới Hồng Hoang, e rằng không có đạo trường của đại năng nào có thể sánh bằng?

Nàng tự nhiên không biết, Bồng Lai Tam Tiên Đảo và Phân Bảo Nham đều do Hỗn Độn Nguyên Thạch hóa thành, tồn tại từ trước khi Bàn Cổ đại thần khai thiên.

Nay chúng lại một lần nữa hợp làm một thể, linh khí tỏa ra đều có phẩm cấp Hỗn Độn linh khí, trong cả thế giới Hồng Hoang, căn bản không có đạo trường của đại năng nào sánh được.

“Bái kiến chủ nhân!” “Bái kiến chủ nhân!” Thanh Hành và vô số

đồng tử cung nga sau khi hoàn hồn, lập tức đồng loạt hành lễ với chủ nhân.

"Hiện tại tam đảo đã hợp nhất, các ngươi trước tiên hãy làm quen một phen, sau đó sắp xếp lại hiện trường hôn lễ đã bố trí trước đây!" Sau khi Bồng Lai Tam Tiên Đảo hợp thành một thể, diện tích lại mở rộng thêm mấy lần, nhiều bố trí trước đây cần phải quy hoạch và sắp xếp lại.

"Vâng, chủ nhân!" Dưới sự dẫn dắt của Thanh Hành, vô số cung nga đồng tử bắt đầu bận rộn, chuẩn bị cho đại hôn của chủ nhân.

Tô Dự thì bắt đầu phân phối lại mấy đại Tiên thiên linh căn, tiên quả, ruộng tiên dược, linh mạch, sau khi quy hoạch xong mọi thứ, lại an trí tốt cho quả trứng thần ngũ sắc đang thai nghén Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên trước đó bị Tô Dự thu vào thức hải, đối với sự thay đổi bên ngoài tự nhiên không biết, nhưng khi được an trí lại, hắn nhạy bén nhận ra linh khí giữa thiên địa so với trước đây đã tinh thuần hơn rất nhiều lần.

Khổng Tuyên nội tâm chấn động không thôi, vốn Bồng Lai Tiên Đảo đã là động thiên phúc địa đỉnh cấp, nay lão sư lại luyện hóa tam đảo thành một thể, phẩm cấp linh khí tăng lên đáng kể, quả thực là vô thượng động thiên phúc địa.

Có thể tu luyện trong loại động thiên phúc địa này, đối với bất kỳ tu luyện giả nào ở Hồng Hoang, đều là một cơ duyên cực lớn.

Nghĩ đến đây, Khổng Tuyên không khỏi càng thêm sùng bái lão sư của mình.

Chương 60

Thế là, hắn theo lời dặn của lão sư Tô Dự, bắt đầu nỗ lực tu luyện, chuẩn bị cho việc phá vỏ hóa hình. … Tô Dự đi tuần tra lại đạo trường của mình một phen, phát hiện ngoài việc diện tích mở rộng mấy lần, ngay cả tiên thiên đại trận trên đảo cũng mạnh hơn rất nhiều.

Điều này khiến hắn không khỏi thầm vui mừng.

Chỉ cần đại bản doanh có thể vững chắc, hắn cũng có thể yên tâm bố cục Hồng Hoang, tranh đoạt khí vận!

"Hệ thống, có thể tiêu hao điểm cơ duyên giúp ta luyện hóa cấm chế trên Hỗn Độn Châu không?" Hỗn Độn Châu là Hỗn Độn chí bảo, bản thân cấm chế đạt tới 108 đạo, bao hàm ba mươi sáu Thiên Cương, bảy mươi hai Địa Sát chi số, vô cùng huyền diệu và mạnh mẽ, luyện hóa cũng vô cùng khó khăn.

Hiện tại, Tô Dự không muốn tốn quá nhiều thời gian để tế luyện, vì vậy liền hỏi hệ thống.

"Chủ nhân, ngài có thể tiêu hao 20000 điểm cơ duyên để luyện hóa 36 tầng cấm chế của Hỗn Độn Châu, 72 tầng cấm chế còn lại, ngài phải tự mình luyện hóa mới được!" Nghe hệ thống nhắc nhở, Tô Dự vô cùng quả quyết sử dụng 20000 điểm cơ duyên, luyện hóa 36 tầng cấm chế của Hỗn Độn Châu.

Sau khi hoàn thành tất cả, Tô Dự đã triệt để để Hỗn Độn Châu nhận chủ, tuy không thể phát huy toàn bộ công hiệu của Hỗn Độn Châu, nhưng đã có thể khống chế nó một cách tự nhiên.

Theo truyền thuyết, thế giới Hồng Hoang là một phương đỉnh cấp Hồng Mông đại thế giới, còn Hỗn Độn Châu thì thai nghén một

phương Hồng Mông Hỗn Độn thế giới mới.

Sau khi triệt để nắm giữ Hỗn Độn Châu, Tô Dự chuẩn bị bắt đầu bố cục cho tương lai của mình.

Đương nhiên, tất cả đều phải đợi sau đại hôn.

Tiếp đó, Tô Dự trực tiếp tiến vào truyền tống trận, quay về Thái Âm Tinh.

Khi Hi Hòa và Thường Hi cảm nhận được khí tức của tình lang, lập tức tỉnh lại từ trong bế quan.

Hơn một trăm năm qua, ngoài việc cảm ngộ những gì thu được từ lần Đạo Tổ giảng đạo, họ còn tế luyện Tiên thiên linh bảo mà mình nhận được, tăng cường thực lực.

"Phu quân!" "Phu quân!" Hi Hòa và Thường Hi nhìn thấy tình lang, trực tiếp lao vào lòng Tô Dự.

Tô Dự ôm lấy vòng eo của hai nàng, sau đó dịu dàng mỉm cười.

Sau một hồi ân ái, Tô Dự liền chuẩn bị đưa hai nàng về đạo trường của mình, đồng thời cũng không quên tọa kỵ Bạch Chính.

Lần trước hắn để Bạch Chính ở lại Thái Âm Tinh hộ pháp cho hai vị chủ mẫu, lần này quay về Bồng Lai Tiên Đảo, đương nhiên cũng phải mang nó về cùng.

Tại địa điểm của siêu cấp truyền tống trận, Tô Dự ôm lấy vòng eo của hai vị kiều thê, vô cùng đắc ý.

"Được rồi, tiếp theo để hai nàng xem thử siêu cấp truyền tống đại trận!" Trong nháy mắt, Tô Dự khởi động trận pháp, chỉ thấy quang mang lóe lên, bọn họ đã xuất hiện trên Bồng Lai Tiên Đảo.

"A!" Khi xuất hiện trên Bồng Lai Tiên Đảo, hai đại Thái Âm nữ thần Hi Hòa và Thường Hi nội tâm chấn động đến mức không thể tả

nổi.

Khi cảm nhận được Bồng Lai Tiên Đảo này là do một khối đá nền Hỗn Độn viễn cổ hóa thành, linh khí vô cùng nồng đậm, là một nơi vô thượng động thiên phúc địa, nội tâm các nàng càng thêm vui mừng không thôi.

"Phu quân, chàng, chàng thực sự quá lợi hại, lại có thể nghiên cứu ra được thủ đoạn nghịch thiên như vậy, chẳng phải là ngang với Thánh nhân sao?" Hi Hòa sùng bái nhìn tình lang, đôi mắt đẹp tràn đầy vẻ ngưỡng mộ.

Tô Dự nhàn nhạt mỉm cười, nắm lấy bàn tay mềm mại của nàng.

"Siêu cấp truyền tống trận này, hiện tại chỉ có thể giải quyết tình hình của chúng ta lúc này, sau này đợi ta chứng đạo thành Thánh, sẽ không còn để ý đến bất kỳ khoảng cách nào nữa." Lúc này, Bạch Chính ở phía sau nội tâm cũng chấn động vô cùng, nó cũng không ngờ, chủ nhân lại có thủ đoạn nghịch thiên như vậy, quả thực có thể so với Thánh nhân.

Nghĩ đến đây, nó không khỏi càng thêm sùng bái và trung thành với chủ nhân.

"Bái kiến chủ nhân, bái kiến chủ mẫu!" "Bái kiến chủ nhân, bái kiến chủ mẫu!" Thanh Hành cảm nhận được chủ nhân mang theo hai vị chủ mẫu trở về, lập tức dẫn đầu tất cả cung nga đồng tử trên đảo, đồng loạt trịnh trọng hành lễ ở trung tâm tiên đảo.

"Các ngươi không cần đa lễ!" Hi Hòa ra dáng đại khí ung dung vung tay, cao quý điển nhã.

Trước đó Tô Dự đã nói với nàng về chuyện đạo trường, nàng cũng biết những đồng tử cung nga này vẫn luôn nỗ lực vì đại hôn.

Thế là, nàng ban cho họ một ít tiên quả và mấy giọt Thái Âm Thần

Thủy từ Thái Âm Tinh, sau đó lại động viên một phen.

"Đa tạ chủ mẫu!" Hi Hòa mỉm cười, quay về bên cạnh tình lang.

"Phu quân, trước đây nơi này là Bồng Lai Tam Tiên Đảo, nhưng bây giờ đã bị chàng luyện hóa thành một thể, gọi là Bồng Lai Tiên Đảo không còn thích hợp nữa, hay là chúng ta đặt một cái tên mới đi?" "Được!" Nghe đề nghị của Hi Hòa, Tô Dự bắt đầu suy nghĩ.

Sau đó, hắn nhìn về phía đông, hai mắt lộ ra một nỗi niềm tư niệm, rồi trực tiếp mở miệng.

"Sau này đạo trường của chúng ta sẽ gọi là An Lạc!" "Được, gọi là An Lạc!" Hi Hòa và Thường Hi nắm chặt tay tình lang, y ôi vào bên cạnh hắn.

Hai nàng tuy không biết dụng ý của tình lang khi đặt tên là 'An Lạc', nhưng đã cảm nhận được cảm xúc khác lạ của hắn.

Rõ ràng, từ 'An Lạc' trong lòng tình lang vô cùng quan trọng và hoài niệm!

Sau khi xác định tên là An Lạc, Tô Dự trực tiếp vận dụng thần thông, dùng thần thức khắc hai chữ 'An Lạc' lên giới bia đã dung hợp của Bồng Lai Tam Tiên Đảo!

Sau đó, Tô Dự giao một phần quyền khống chế An Lạc cho Hi Hòa và Thường Hi, là thê tử của hắn, khí vận tương liên, sinh tử cùng chung, Tô Dự tự nhiên tin tưởng các nàng.

Khi Hi Hòa và Thường Hi nhận được một phần quyền khống chế An Lạc, phát hiện trên đạo trường của tình lang lại có nhiều Tiên thiên linh căn và vô số tiên dược, tiên quả như vậy, phương tâm chấn động đến mức không thể tả nổi. 'Phu quân muốn thu thập toàn bộ thập đại Tiên thiên linh căn sao?' … Sau khi ở bên hai vị mỹ kiều thê mấy ngày, Tô Dự bắt đầu tiến vào đại điện, chuẩn bị bế quan.

Đầu tiên, Tô Dự lấy ra hai mươi bốn viên Định Hải Châu cướp được ở Phân Bảo Nham, sau đó bắt đầu luyện hóa.

Định Hải Châu thuộc về Trung phẩm Tiên thiên linh bảo bình thường, có 20 đạo tiên thiên cấm chế, Tô Dự không triệt để luyện hóa mỗi một viên, mà mỗi viên chỉ luyện hóa một hai tầng cấm chế, để có được quyền khống chế Định Hải Châu.

Hắn muốn xem thử, sau khi luyện hóa ba mươi sáu viên Định Hải Châu, giữa chúng sẽ có mối liên hệ như thế nào.

"Ông!" Khi Tô Dự luyện hóa viên cuối cùng, ba mươi sáu viên Định Hải Châu đột nhiên bùng phát ra ánh sáng màu trắng sữa ngập trời, tỏa ra khí tức dịu dàng, khiến người ta say mê. 'Quả nhiên như ta đoán, sau khi luyện hóa ba mươi sáu viên Định Hải Châu, sẽ có công hiệu thần dị vô cùng!' Tô Dự trong lòng mừng rỡ, sau đó chuẩn bị triệt để luyện hóa dung hợp ba mươi sáu viên Định Hải Châu làm một thể.

Hắn mơ hồ cảm nhận được, khí cơ của ba mươi sáu viên Định Hải Châu tương hỗ lẫn nhau, phảng phất như đã kết nối với sức mạnh của thế giới.

Nếu dung hợp ba mươi sáu viên Định Hải Châu thành một thể, tuyệt đối sẽ có công hiệu khó mà diễn tả được. 100 năm thời gian trôi qua, khi Tô Dự triệt để dung hợp ba mươi sáu viên Định Hải Châu lại với nhau, đột nhiên toàn bộ đại điện bế quan đều thần quang rực rỡ, tỏa ra một loại khí tức Hỗn Độn ngút trời.

Nếu không phải đạo trường có tiên thiên đại trận che chở, e rằng luồng khí tức Hỗn Độn mạnh mẽ này sẽ trong nháy mắt xuyên phá thương khung, bị vô số đại năng gần đó cảm nhận được.

Đến lúc đó, e rằng sẽ nảy sinh nhiều chuyện.

Chương 61

"Soạt!" Khi Tô Dự áp chế luồng khí tức Hỗn Độn ngút trời kia xuống, một cái ngọc bàn óng ánh tròn trịa lơ lửng giữa không trung, tỏa ra khí tức dịu dàng tĩnh lặng, khiến người ta không khỏi muốn đến gần. 【Định Hải Ngọc Điệp】 Phẩm cấp: Cực phẩm Tiên thiên linh bảo.

Cấm chế: 45.

Công hiệu: 1, Ẩn chứa đại bộ phận Thủy chi pháp tắc, có thể trấn áp tất cả hải vực trong tam giới. 2, Có thể huyễn hóa ba mươi sáu Chư Thiên, bảy mươi hai Tinh Thần, rút lấy pháp lực của ba mươi sáu thế giới và sức mạnh của bảy mươi hai vì sao. 3, Có thể giúp chủ nhân tự động tinh lọc linh khí, tốc độ tu luyện tăng 9 lần! 4, Có thể làm trận nhãn cho trận pháp, ẩn chứa Vô Thượng Tụ Linh Trận, tối cao có thể tăng nồng độ linh khí lên ba mươi sáu lần! 5, Cực phẩm phòng ngự linh bảo, không thua kém Tiên thiên ngũ phương kỳ.

"Hít!" Khi Tô Dự nhìn thấy thuộc tính của Định Hải Ngọc Điệp được dung hợp từ ba mươi sáu viên Định Hải Châu, nội tâm không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Công hiệu của Định Hải Ngọc Điệp, quả thực có thể nói là nghịch thiên!

Ở một số phương diện, tuyệt đối đã vượt qua cả Tiên thiên chí bảo!

Huyễn hóa ba mươi sáu Chư Thiên, bảy mươi hai Tinh Thần, rút lấy pháp lực của ba mươi sáu thế giới và sức mạnh của bảy mươi hai vì sao để đối địch, công hiệu nghịch thiên này, quả thực là chí bảo để vượt cấp giết địch!

Thực sự quá phù hợp!

Huống chi, còn ẩn chứa Vô Thượng Tụ Linh Trận, tinh lọc linh khí, khiến tốc độ tu luyện của bản thân tăng lên gấp mấy chục lần.

Quá nghịch thiên rồi!

Đạo mà Tô Dự đi, là con đường dĩ lực chứng đạo, tu luyện 《Cửu Chuyển Huyền Công》, lĩnh ngộ Sức mạnh pháp tắc để chứng đạo.

Mỗi lần đột phá, đều cần hao phí lượng linh khí vô cùng khổng lồ.

Có thể nói, linh khí mà Tô Dự cần cho mỗi lần đột phá, ít nhất cũng phải gấp trăm lần tu luyện giả bình thường!

Nếu không, mấy vạn năm qua, hắn đã nhận được nhiều cơ duyên như vậy, lại nghe Đạo Tổ Hồng Quân giảng đạo ba lần, đổi lại là cao thủ bình thường, đã sớm đột phá Chuẩn Thánh.

Còn Tô Dự thì sao?

Hiện tại vẫn đang kẹt ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong.

Dù trong đó có nguyên nhân cố ý áp chế và toàn lực rèn luyện để nâng cao tư chất căn nguyên của bản thân, nhưng cũng có liên quan mật thiết đến con đường chứng đạo của hắn.

Bây giờ, Tô Dự sở hữu Định Hải Ngọc Điệp, lợi dụng thuộc tính tinh lọc linh khí của nó, có thể rút ngắn đáng kể thời gian cần thiết để đột phá.

Tiếp đó, Tô Dự bắt đầu luyện hóa Định Hải Ngọc Điệp.

Vì trước đó đã triệt để luyện hóa mười hai viên, lại luyện hóa mấy tầng cấm chế của hai mươi bốn viên còn lại, vì vậy, bây giờ luyện hóa dễ dàng hơn nhiều.

Sau đó, Tô Dự có được Vô Thượng Tụ Linh Trận ẩn chứa trong Định Hải Ngọc Điệp, bố trí đại trận, chuẩn bị thử nghiệm một phen.

“Xoạt!” Khi Vô Thượng Tụ Linh Trận vừa được bố trí, linh khí trong toàn bộ đại điện từ trạng thái sương mù trước đó, trực tiếp biến thành như thực chất.

“Ừm?” Khi Tô Dự hít vào một ngụm linh khí, phát hiện Hỗn Độn linh khí nồng đậm thuần khiết như vậy trực tiếp được tinh lọc vô số lần, gần như đã vượt qua cả Tử Tiêu Cung của Đạo Tổ Hồng Quân!

Phải biết rằng, Hồng Quân là Thánh nhân đầu tiên sau khi khai thiên, qua vô số nguyên hội, thu thập được vô số chí bảo, Tử Tiêu Cung cũng dùng vô số Hỗn Độn Nguyên Thạch để xây dựng, thậm chí còn ẩn chứa trận pháp tinh lọc linh khí độc hữu.

Nếu không thì tại sao Hỗn Độn linh khí bên ngoài Tử Tiêu Cung lại kém hơn bên trong nhiều như vậy?

Bây giờ, Tô Dự sau khi triệt để luyện hóa dung hợp Bồng Lai Tam Tiên Đảo, Hỗn Độn linh khí của Hỗn Độn Nguyên Thạch tỏa ra, qua công hiệu của Tụ Linh Trận ẩn chứa trong Định Hải Ngọc Điệp, phẩm chất Hỗn Độn linh khí trong toàn bộ đại trận đã vượt qua cả trong Tử Tiêu Cung!

Quả thực quá nghịch thiên!

Nếu Hồng Quân biết được, e rằng cũng sẽ không kìm được mà nảy sinh ý định cướp bảo?

Nghĩ đến đây, nội tâm Tô Dự càng thêm vui vẻ, quyết định Tụ Linh Trận này chỉ dành cho mình và thê tử sử dụng.

“Soạt!” Tiếp đó, Tô Dự trực tiếp triệt tiêu Tụ Linh Trận, bởi vì nếu tiếp tục bế quan, không chừng sẽ không áp chế được pháp lực trong cơ thể, trực tiếp phá vỡ bình cảnh, thuận thế đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Đại La Kim Tiên là một khởi đầu vô cùng quan trọng, phẩm cấp

của Tam hoa tụ đỉnh đại biểu cho thành tựu tương lai, Tô Dự sau khi có được Hỗn Độn Châu, tự nhiên muốn làm tốt nhất!

Vì vậy, hắn quyết định đợi sau khi hôn lễ kết thúc, sẽ lợi dụng công hiệu của Hỗn Độn Châu, thuận thế đột phá Đại La Kim Tiên, để căn cơ càng thêm vững chắc. … Mấy chục năm sau, Tô Dự lại luyện hóa Thiên Đăng Ngọc Hư Lưu Ly Đăng, có được một đạo bản nguyên của tứ đại thiên hỏa Vạn Linh Cổ Diệc.

"Soạt!" Tô Dự rời khỏi đại điện, trực tiếp xuất hiện tại Thiên Hỏa Sơn.

"Đệ tử ra mắt lão sư!" Quả trứng thần ngũ sắc đang thai nghén Khổng Tuyên cảm nhận được khí tức của lão sư, lập tức tỉnh lại từ trong tu luyện.

"Khổng Tuyên, hiện tại 《Tạo Hóa Chân Kinh》 đã tu luyện đến tầng thứ mấy rồi?" "Hồi lão sư, đệ tử đã tu luyện đến tầng thứ năm!" Nghe Khổng Tuyên trả lời, Tô Dự không khỏi tán thưởng gật đầu.

Không hổ là huyết mạch do Nguyên Phượng thai nghén, tư chất căn nguyên này thực sự khiến người ta ngưỡng mộ.

"Không tệ, đợi ngươi tu luyện đến tầng thứ sáu, vi sư sẽ truyền thụ mấy tầng sau!" "Đa tạ lão sư!" Bây giờ, Khổng Tuyên đã cảm nhận sâu sắc sự mạnh mẽ của 《Tạo Hóa Chân Kinh》, nó lại có thể nâng cao tư chất căn nguyên của hắn một lần nữa, khiến căn cơ càng thêm vững chắc, thành tựu tương lai cũng sẽ càng cao.

Khổng Tuyên vô cùng may mắn, may mà gặp được Tô Dự, và thành công bái sư, nếu không, dù là thái tử Phượng tộc, thành tựu tương lai của hắn cũng sẽ có hạn!

"Khổng Tuyên, hiện tại ngươi đang được Lục Đinh Thần Hỏa và Phần Thiên Tử Hỏa hai đại thiên hỏa thai nghén rèn luyện, luyện hóa

sinh mệnh lực trong quả trứng thần ngũ sắc để phản bổ cho ngươi, nhưng cách phá vỏ hóa hình vẫn cần đến mấy vạn năm." "Bây giờ vi sư lại có được một trong tứ đại thiên hỏa là Vạn Linh Cổ Diệc, nếu dùng ba loại thiên hỏa thai nghén rèn luyện, không chỉ có thể kích phát tiềm lực của ngươi, mà còn có thể rút ngắn đáng kể thời gian phá vỏ hóa hình, ngươi có thể chịu đựng được không?" Quả trứng thần ngũ sắc do phần lớn tinh huyết của Nguyên Phượng thai nghén, dùng thiên hỏa rèn luyện để tinh luyện tinh hoa trong đó, phản bổ cho Khổng Tuyên, nếu có ba loại thiên hỏa cùng lúc rèn luyện, có thể giúp Khổng Tuyên nhanh chóng phá vỏ hóa hình, đối với việc tu luyện sau này cũng có lợi ích rất lớn, vì vậy, Tô Dự muốn xem Khổng Tuyên có thể chịu đựng được không.

"Lão sư, đệ tử chịu đựng được!" Khổng Tuyên trong quả trứng thần ngũ sắc nghe lời Tô Dự, biết lão sư quan tâm mình, nội tâm cảm động không thôi.

Nếu được ba đại thiên hỏa rèn luyện thai nghén, đẩy nhanh tốc độ tinh luyện tinh hoa phản bổ cho bản thân, có thể nhanh chóng phá vỏ hóa hình, dù thế nào, Khổng Tuyên cũng muốn thử một lần.

"Tốt!" Tô Dự tán thưởng gật đầu.

"Vậy vi sư thử một phen trước, nếu không chịu đựng được, có thể trực tiếp nói với vi sư." "Xin lão sư yên tâm, đệ tử nhất định có thể chịu đựng được!" Thần thức của Khổng Tuyên truyền âm vô cùng kiên quyết!

"Soạt!" Tiếp đó, Tô Dự trực tiếp vận dụng bản nguyên Vạn Linh Cổ Diệc đặt dưới quả trứng thần ngũ sắc đang thai nghén Khổng Tuyên, phối hợp với Lục Đinh Thần Hỏa, Phần Thiên Tử Hỏa cùng nhau rèn luyện.

Chương 62

"Ông!" Trong nháy mắt, quả trứng thần ngũ sắc đang thai nghén Khổng Tuyên bắt đầu tự động xoay tròn, cả sơn động tràn ngập ánh sáng ngũ sắc, vô cùng huyền diệu.

Tô Dự cảm nhận được sức mạnh không gian pháp tắc vô cùng nồng đậm, bèn ngồi xuống giảng đạo cho Khổng Tuyên, đồng thời cũng lĩnh ngộ không gian pháp tắc!

Mười năm trôi qua trong chớp mắt.

Quả trứng thần ngũ sắc cuối cùng cũng từ từ dừng lại, Khổng Tuyên cuối cùng cũng tu luyện 《Tạo Hóa Chân Kinh》 đến tầng thứ sáu, thành công nâng cao căn cơ của mình thêm một bậc.

Tô Dự thấy hắn đã hoàn toàn thích ứng với việc được ba đại thiên hỏa rèn luyện thai nghén, cuối cùng cũng yên tâm, sau đó truyền thụ ba tầng còn lại của 《Tạo Hóa Chân Kinh》 cho hắn.

Tô Dự có chút mong đợi, nếu Khổng Tuyên cũng tu luyện 《Tạo Hóa Chân Kinh》 đến tầng thứ chín, nâng cao tư chất căn nguyên lên đỉnh cấp, thành tựu lúc đó tuyệt đối sẽ không thua kém Tam Thanh.

Nếu Khổng Tuyên cũng có thể chứng đạo thành Thánh, Tô Dự sẽ là sư của Thánh nhân, thành tựu đương nhiên sẽ không thua kém Đạo Tổ Hồng Quân! … Sau khi xuống khỏi Thiên Hỏa Sơn, hai vị kiều thê Hi Hòa, Thường Hi đến bên cạnh tình lang.

"Phu quân, hiện tại thiếp cảm nhận được cơ duyên đột phá, hay là cứ thế một mạch, trực tiếp trảm thi đột phá Chuẩn Thánh?" Hi Hòa nhìn tình lang, đôi mắt đẹp tràn đầy vẻ dịu dàng.

Thực ra sau khi Đạo Tổ giảng đạo lần thứ ba kết thúc, nàng đã

cảm nhận được cơ duyên đột phá, chỉ là vẫn chưa bế quan trảm thi, đột phá Chuẩn Thánh.

Đối với ba loại phương pháp chứng đạo, Hi Hòa vẫn chưa xác định được, muốn nghe thử ý kiến của tình lang.

Tô Dự nhìn Hi Hòa, sau đó nghiêm túc nói: "Nương tử, hai nàng đều là tiên thiên sinh linh được Thái Âm Tinh thai nghén, vừa ra đời đã có Thái Âm pháp tắc truyền thừa, vì vậy, vi phu đề nghị hai nàng đi con đường tu luyện pháp tắc chứng đạo!" "Tuy tu luyện pháp tắc chứng đạo vô cùng gian nan, nhưng nếu thuận lợi chứng đạo, thành tựu cũng sẽ là mạnh nhất!" Tô Dự không dám bảo đảm để Hi Hòa, Thường Hi thuận lợi tu luyện pháp tắc chứng đạo, nhưng sau khi có được Hỗn Độn Châu ẩn chứa một phương Hồng Mông đại thế giới, Tô Dự đã có nắm chắc rất lớn!

Tu luyện pháp tắc chứng đạo, cũng có thể gọi là dĩ lực chứng đạo.

Một khi đã chọn con đường chứng đạo này, thực lực sẽ trở thành mạnh nhất trong cùng cấp, thậm chí vượt cấp chém giết kẻ địch cũng không phải là không thể.

Không chỉ riêng Tô Dự, Đông Hoàng Thái Nhất cũng chọn dĩ lực chứng đạo, lần trước khi diệt sát Chuẩn Thánh đại năng Hồng Vân, hắn chính là chủ lực mạnh nhất.

Phải biết rằng, hiện tại Đông Hoàng Thái Nhất còn chưa đột phá Chuẩn Thánh!

Hi Hòa và Thường Hi nghe lời phu quân, lần lượt gật đầu, lập tức xác định phương thức chứng đạo sau này của mình, các nàng biết hoài bão trong lòng phu quân, vì vậy đều muốn có thể giúp đỡ tình lang trong tương lai!

"Bái kiến chủ nhân, bái kiến chủ mẫu, trưởng lão Phượng tộc

Phượng Vũ đến bái phỏng!" Nghe Thanh Hành báo cáo, Tô Dự lập tức dẫn theo hai vị kiều thê Hi Hòa, Thường Hi đi nghênh đón.

Phượng tộc ngàn dặm xa xôi đến chúc mừng hôn lễ, còn cho 198 thành viên cốt cán của Phượng tộc kéo xe cưới, Tô Dự tự nhiên phải đích thân nghênh đón, để tỏ lòng tôn trọng và cảm tạ.

"Ra mắt Tô Dự đạo hữu!" "Ra mắt Tô Dự đạo hữu!" Lần này trưởng lão Phượng tộc Phượng Vũ dẫn đội, ngay cả Cửu Thiên Huyền Nữ cũng đến, dẫn theo 1000 thành viên Phượng tộc, trong đó 198 người là dòng chính cốt cán của Phượng tộc, tu vi mỗi người đều ở Thái Ất Kim Tiên trung kỳ trở lên.

Hiện tại Tô Dự sắp đại hôn, ngoài việc giúp kéo xe cưới, còn có thể giúp chuẩn bị hôn lễ.

"Ra mắt Phượng Vũ đạo hữu, Huyền Nữ đạo hữu!" Tô Dự mỉm cười đáp lễ, sau đó mời họ vào đạo trường.

Khi tất cả thành viên Phượng tộc tiến vào An Lạc, cảm nhận được Hỗn Độn linh khí vô cùng tinh thuần ở đây, nội tâm không khỏi chấn động vô cùng.

Họ cũng không ngờ, trong thế giới Hồng Hoang, lại có động thiên phúc địa đỉnh cấp như vậy!

Thật quá kinh người!

Phượng Vũ và Huyền Nữ nhìn bóng lưng của Tô Dự, đôi mắt đẹp tràn đầy vẻ sùng bái! … Khi Tô Dự dẫn Phượng Vũ, Cửu Thiên Huyền Nữ và những người khác vào đại điện, một luồng khí tức kinh khủng truyền đến, khiến vô số thành viên Phượng tộc kinh hãi, thậm chí không tự chủ được mà làm ra tư thế phòng bị.

"Bạch Chính đột phá rồi sao?" Tô Dự vận dụng thần thức cảm nhận, phát hiện Bạch Chính lại thuận lợi trảm thi, đột phá cảnh giới

Chuẩn Thánh.

Ban đầu khi thu nó làm tọa kỵ, Bạch Chính là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, sau đó tiến vào Hỗn Độn, gặp phải Hỗn Độn thiên lôi, sau khi vượt qua, thuận lợi triệt để hóa hình, và đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Sau khi nghe Đạo Tổ Hồng Quân giảng đạo hai lần, tốn mấy ngàn năm thời gian, đột phá Chuẩn Thánh, cũng là chuyện đương nhiên.

"Bạch Chính ra mắt chủ nhân, ra mắt hai vị chủ mẫu!" Sau khi đột phá, Bạch Chính lập tức bay đến, cung kính hành lễ với Tô Dự.

"Chuẩn, Chuẩn Thánh đại năng?" Phượng Vũ nhìn khí tức kinh khủng tỏa ra từ Bạch Chính trước mắt, trong nháy mắt hiểu ra vừa rồi là do nó đột phá mà sinh ra.

Đường đường một Chuẩn Thánh đại năng lại là tọa kỵ của Tô Dự, nội tâm Phượng Vũ và Huyền Nữ và những người khác càng chấn động đến mức không thể tả nổi.

Quả thực đã lật đổ nhận thức của họ rồi?

"Không tệ, chúc mừng ngươi đột phá Chuẩn Thánh, hy vọng sau này sẽ tiếp tục cố gắng, sớm ngày chứng đạo!" Tô Dự tán thưởng nhìn Bạch Chính, sau khi nó đột phá Chuẩn Thánh, hắn lại có thêm một trợ thủ đắc lực.

Huống hồ, trong cả thế giới Hồng Hoang, lấy Chuẩn Thánh đại năng làm tọa kỵ, ngoài hắn ra, e rằng không còn ai khác?

Nghĩ đến đây, nội tâm Tô Dự không khỏi vô cùng sung sướng!

"Bạch Chính đa tạ chủ nhân tài bồi, nhất định sẽ không phụ lòng kỳ vọng của chủ nhân!" Bạch Chính tràn đầy cảm kích nhìn Tô Dự.

Nó biết rõ, nếu không nhận Tô Dự làm chủ, muốn đột phá Chuẩn

Thánh, quả thực khó như lên trời.

Dù nó là Hổ tộc thuần chính thượng cổ, nhưng nếu không nhận Tô Dự làm chủ, đâu có cơ duyên tiến vào Tử Tiêu Cung?

Huống chi có thể bế quan tu luyện trong động thiên phúc địa đỉnh cấp như thế này!

"Được rồi, đi bế quan củng cố tu vi trước đi!" "Vâng, chủ nhân!" Đợi Bạch Chính rời đi, Phượng Vũ và những người khác mới hoàn hồn từ trong chấn động.

Lúc này, thần thái của họ cung kính biết bao nhiêu.

Ngay cả một Chuẩn Thánh đại năng cũng nhận Tô Dự làm chủ, vậy Tô Dự phải mạnh mẽ đến mức nào?

Rất nhanh, Phượng Vũ nghĩ đến việc Tô Dự sau khi chém giết Đông Vương Công, được Đạo Tổ Hồng Quân sắc phong làm Thiên hạ nam tiên chi thủ mới, nội tâm không khỏi càng thêm sùng kính Tô Dự.

Tô Dự là lão sư của thái tử Phượng tộc, lại có quan hệ rất tốt với tộc trưởng Phượng tộc, Phượng Vũ không khỏi cảm thấy vô cùng may mắn.

Cửu Thiên Huyền Nữ bên cạnh, đôi mắt đẹp nhìn bóng lưng của Tô Dự, lấp lánh thần thái rạng rỡ, lúc này tâm tư của nàng ngoài chấn động sùng bái ra, còn có nhiều cảm xúc nhỏ phức tạp.

"Bẩm chủ nhân, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng dẫn đại quân Long tộc đến bái phỏng!" Tô Dự vừa mới chiêu đãi Phượng Vũ và những người khác ngồi xuống, Thanh Hành lại đến báo cáo, thế là Tô Dự liền để Hi Hòa và Thường Hi chiêu đãi, còn mình thì đích thân đi nghênh đón.

Dụng ý của Ngao Quảng dẫn Long tộc đến chắc chắn cũng giống như Phượng tộc, hẳn là trưởng lão Phượng tộc Phượng Vũ đích thân

dẫn theo hơn ngàn thành viên đi qua Đông Hải bị phát hiện, sau khi suy ra dụng ý của Phượng tộc, Ngao Quảng cũng không chịu thua kém, dẫn theo mấy ngàn nhị lang Long tộc đến.

"Ngao Quảng ra mắt Tô Dự tiên đế!" Thấy Tô Dự chủ động ra nghênh đón, Ngao Quảng cung cung kính kính hành lễ.

Chương 63

"Ngao Quảng đạo hữu không cần khách sáo!" Tô Dự khẽ gật đầu, đáp lễ.

Thấy phía sau có hơn 2000 thành viên Long tộc, trong đó có 99 con Tứ trảo kim long, Tô Dự không khỏi bày tỏ lòng cảm tạ.

Tiếp đó, Ngao Quảng dẫn theo thành viên Long tộc tiến vào An Lạc, cảm nhận được Hỗn Độn linh khí nồng đậm kia, không khỏi vô cùng chấn động.

Khi Tô Dự dẫn Ngao Quảng và những người khác cũng vào đại điện, không khí lập tức có chút căng thẳng.

"Ngao Quảng?!" "Phượng Vũ?!" Phượng Vũ trừng mắt nhìn Ngao Quảng, Ngao Quảng cũng trừng mắt nhìn Phượng Vũ.

Từ sau Long Hán đại kiếp, Phượng tộc và Long tộc là tử đối đầu, Ngao Quảng từng đại chiến với Phượng Vũ!

Hiện tại tuy đại kiếp đã qua, nhưng ân oán hai tộc vẫn vô cùng sâu đậm.

Nếu không phải nể mặt chủ nhân Tô Dự ở đây, e rằng Phượng Vũ đã sớm nổi đóa đại chiến với Ngao Quảng rồi.

"Hai vị đạo hữu xin hãy bình tĩnh, đều là khách quý do bản tọa mời đến, vì vậy xin đừng làm mất hòa khí!" Tô Dự tự nhiên hiểu rõ thù hận của hai tộc Long Phượng, nhưng nếu dám gây rối trên địa bàn của hắn, vậy thì đừng trách hắn không khách sáo!

"Hừ!" Phượng Vũ hừ lạnh một tiếng, trực tiếp ngồi xuống.

Nàng đã đoán ra dụng ý của Tô Dự, rõ ràng, Ngao Quảng lần này đến đây, mục đích cũng giống như nàng, là để kéo xe cưới cho Tô Dự.

Nếu không phải vừa rồi bị Tô Dự triệt để trấn phục, e rằng Phượng tộc kiêu ngạo sẽ không dễ dàng yên tĩnh như vậy.

Ngao Quảng trước khi đến đây đã đoán ra mục đích của Phượng tộc, vì vậy tự nhiên cũng sẽ không tranh đấu trước mặt Tô Dự.

"Tô Dự tiên đế, hiện tại đại hôn sắp đến, có bất kỳ việc gì cần sai khiến, Long tộc chúng ta nhất định sẽ không từ chối!" "Tô Dự đạo hữu, Phượng tộc chúng ta nhất định sẽ dốc hết toàn lực, để hôn lễ của ngài được thập toàn thập mỹ!" Thấy Phượng Vũ đang tranh đấu với Ngao Quảng, Tô Dự mỉm cười.

"Trước tiên xin cảm tạ hai vị đạo hữu, hai vị đạo hữu ngàn dặm xa xôi đến đây, hãy nghỉ ngơi trước, thưởng thức một phen Ngộ Đạo Thần Trà mà bản tọa trân tàng!" "Một trong thập đại Tiên thiên linh căn, Ngộ Đạo Thần Trà?" Hi Hòa lấy Thái Âm Thần Thủy dùng thiên đăng đun sôi, sau đó pha Ngộ Đạo Thần Trà.

Khi Ngao Quảng và Phượng Vũ ngửi thấy hương thơm của Ngộ Đạo Thần Trà, từng người một nội tâm càng chấn động không thôi.

"Mấy vị đạo hữu, mời!" Ngao Quảng, Phượng Vũ, Cửu Thiên Huyền Nữ lần đầu tiên thưởng thức Ngộ Đạo Thần Trà được pha bằng Thái Âm Thần Thủy, lập tức rơi vào trạng thái đốn ngộ, toàn thân tỏa ra năng lượng ba động lưu quang dật thái.

Hi Hòa và Thường Hi thấy tình lang lại có thể thu phục cả Long tộc và Phượng tộc để kéo xe cưới, nội tâm chấn động không thôi.

Phải biết rằng, Long tộc và Phượng tộc từng là bá chủ của thế giới Hồng Hoang!

Bây giờ tình lang lại có thể chiết phục họ, để họ kéo xe cưới trong hôn lễ, cảnh tượng này cũng quá hoành tráng và lãng mạn rồi?

Nếu trong đại điển hôn lễ, tất cả các đại năng đến chúc mừng nhìn

thấy bá chủ Hồng Hoang từng cao ngạo vô cùng, bây giờ lại giúp Tô Dự kéo xe cưới, tuyệt đối sẽ chấn động đến mức không thể tả nổi!

Nghĩ đến đây, Hi Hòa và Thường Hi không khỏi nắm chặt tay tình lang, nội tâm cảm động không thể tả nổi.

Họ biết rõ, với sự kiêu ngạo của Long tộc và Phượng tộc, tình lang muốn chiết phục họ, không biết đã phải hao phí bao nhiêu tâm huyết? … Công hiệu của Ngộ Đạo Thần Trà không cần phải nói nhiều, ngay cả đối với Thánh nhân cao cao tại thượng, cũng có tác dụng nhất định.

Vì vậy, Tô Dự và những người khác sau khi dùng Ngộ Đạo Thần Trà, cũng rơi vào cảnh giới đốn ngộ.

Mấy năm sau, Tô Dự tỉnh lại đầu tiên, sau đó là hai vị kiều thê.

Thấy Ngao Quảng, Phượng Vũ, Huyền Nữ vẫn đang trong trạng thái đốn ngộ, thế là hắn không làm phiền, quay về đại điện.

Mấy tháng sau, Ngao Quảng và Phượng Vũ lần lượt tỉnh lại, khi tỉnh lại, cảm nhận được tu vi của bản thân tăng trưởng, không khỏi mừng rỡ trong nháy mắt.

Phải biết rằng, vì nghiệp lực triền thân, mấy vạn năm qua thực lực của họ đều không tiến triển.

Nhưng sau khi đến đạo trường của Tô Dự, uống Ngộ Đạo Thần Trà, chỉ trong mười năm, thực lực lại tiến triển?

Trong khoảnh khắc này, nội tâm họ suýt nữa thì mừng đến phát khóc!

Sau khi hoàn hồn, nội tâm không khỏi cảm kích Tô Dự không thôi.

Nếu không phải Tô Dự cho họ uống Ngộ Đạo Thần Trà, đâu thể lại một lần nữa thưởng thức được hương vị thực lực tiến triển?

Với đủ loại thủ đoạn và thực lực mạnh mẽ của Tô Dự, Ngao Quảng và Phượng Vũ không khỏi càng thêm kính sợ hắn.

"Ông!" Không lâu sau, toàn bộ đại điện đột nhiên tuôn ra một luồng năng lượng dịu dàng, chính là từ Huyền Nữ bên cạnh tỏa ra.

"Huyền Nữ đột phá rồi?" Thấy cảnh này, Phượng Vũ không khỏi mừng rỡ.

Huyền Nữ là thiên tài của Phượng tộc, tuy xuất thân từ tộc Huyền Điểu, nhưng vì cùng thuộc Phượng tộc, nên nghiệp lực trên người cũng triền thân.

Nhiều huyết mạch dòng chính của Phượng tộc không thể đột phá, nhưng nàng lại từ Kim Tiên đột phá Thái Ất Kim Tiên, bây giờ lại đột phá Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ.

Theo xu thế này, xem ra có hy vọng đột phá Đại La Kim Tiên?

Nghĩ đến đây, Phượng Vũ tràn đầy kinh hỉ.

Phải biết rằng, nhân tài của Phượng tộc điêu linh, tre già măng mọc không kịp, cả tộc cũng chỉ có một Chuẩn Thánh và ba Đại La, nếu Huyền Nữ đột phá Đại La Kim Tiên, đối với Phượng tộc, đó là một sự cổ vũ vô cùng lớn.

Phượng Vũ cảm thấy, lần này tộc trưởng phái mình và Huyền Nữ đến giúp Tô Dự chuẩn bị hôn lễ, là một cơ duyên vô cùng lớn!

Mấy tháng sau, Huyền Nữ tỉnh lại, trực tiếp cầu kiến Tô Dự, sau đó vô cùng trịnh trọng hành lễ.

"Huyền Nữ đa tạ tiên đế tài bồi!" Nàng biết rõ, nếu không phải ở tổ địa Phượng tộc được Tô Dự giải hoặc giảng đạo, bây giờ lại được uống một trong thập đại Tiên thiên linh căn là Ngộ Đạo Thần Trà, muốn đột phá, không biết phải đến khi nào.

“Huyền Nữ đạo hữu không cần khách sáo.” Nhìn đôi mắt đẹp thuần khiết như bảo thạch đen kia tràn đầy vẻ sùng bái cảm kích, Tô Dự mỉm cười xua tay.

Với tư chất của nàng, sau này đột phá Đại La Kim Tiên cũng là chuyện nước chảy thành sông, chỉ là sau khi gặp hắn, hắn tiện tay chỉ điểm, để nàng có thể đột phá nhanh hơn.

Ai bảo nàng là Cửu Thiên Huyền Nữ được nhân tộc đời sau kính ngưỡng chứ?

Sau khi lại hàn huyên với Huyền Nữ một phen, chỉ điểm một số việc trong tu luyện, Tô Dự liền bắt đầu sắp xếp chuẩn bị hôn lễ.

Đồng thời, hắn cũng phái không ít đồng tử cung nga đi phát thiệp mời, dù sao thế giới Hồng Hoang có những đại năng không vào Tử Tiêu Cung nghe đạo, nếu mời họ đến chứng kiến và chúc mừng đại hôn, cũng là kết một thiện duyên trước.

Tiếp đó, Tô Dự để Hi Hòa, Thường Hi trấn giữ An Lạc, Bạch Chính, Thanh Hành và những người khác hiệp trợ, lại thêm cao thủ hai tộc Long Phượng giúp đỡ, việc chuẩn bị hôn lễ vô cùng thuận lợi.

Chương 64

Thế là, Tô Dự liền khởi hành, đi về phía bộ lạc Vu tộc. … Vu tộc là do tinh huyết của Bàn Cổ đại thần thai nghén, có Thập Nhị Tổ Vu trấn giữ, là bá chủ trên lục địa của thế giới Hồng Hoang.

Khi Hồng Quân giảng đạo lần đầu tiên, Tô Dự đã kết thiện duyên với Hậu Thổ, lần này đại hôn, Tô Dự muốn mời Hậu Thổ tham gia, để làm sâu sắc thêm mối quan hệ giữa hai bên.

Hậu Thổ tương lai sẽ trở thành chủ nhân của Địa Phủ, Lục Đạo Luân Hồi đều dưới sự quản lý của nàng, Tô Dự muốn bố cục Hồng Hoang, tự nhiên không thể bỏ qua sự kiện lớn này.

Vì vậy, nếu sớm giao hảo với Hậu Thổ, để tiện cho việc bố cục sau này, Tô Dự đương nhiên phải chủ động kéo gần quan hệ giữa hai bên.

Bộ lạc Vu tộc được đặt tên theo Thập Nhị Tổ Vu, Tô Dự tốn hơn trăm năm thời gian, đã đến gần Bất Chu Sơn.

Thông qua suy tính, hắn trực tiếp đến bộ lạc của Hậu Thổ.

Lúc này, Hậu Thổ đang trò chuyện với Huyền Minh, là hai nữ tính duy nhất trong Thập Nhị Tổ Vu, vì vậy tình cảm của họ rất tốt.

“Ừm?

Tô Dự đạo hữu đến bộ lạc của ta có việc gì?” Hậu Thổ cảm nhận được khí cơ của Tô Dự, không khỏi có chút tò mò.

“Tô Dự?” Huyền Minh bên cạnh nghe lời Hậu Thổ, đôi mắt đẹp đột nhiên tỏa ra thần thái khác thường.

“Người được Hồng Quân sắc phong làm Thiên hạ nam tiên chi thủ?

Nghe nói hắn dùng sức một mình, đối mặt với sự tấn công của Đông Vương Công và mấy vị cao thủ Đại La Kim Tiên, trực tiếp cường thế diệt sát toàn bộ!" Thần sắc trong mắt Huyền Minh ngày càng sáng, chiến ý tỏa ra trên người cũng ngày càng nồng đậm.

Vu tộc không kính trời, không kính đất, chỉ tôn Bàn Cổ Phụ Thần.

Vì vậy Huyền Minh đối với Thánh nhân đầu tiên sau khi khai thiên là Đạo Tổ Hồng Quân, cũng trực hô kỳ danh.

Sau khi nghe về sự tích của Tô Dự, chiến ý trong lòng điên cuồng dâng lên, muốn đích thân gặp gỡ nam tử huyền thoại Tô Dự này!

"Không sai!" Nghe lời của Huyền Minh, Hậu Thổ gật đầu.

"Huyền Minh tỷ tỷ, có phải lại thấy con mồi thì vui mừng không?

Nhưng người ta chủ động đến bái phỏng, không chừng có việc muốn thương lượng, tỷ tỷ đừng dọa người ta chạy mất đấy!" Mấy năm nay, Hậu Thổ tuy không còn đến Tử Tiêu Cung gặp Tô Dự, nhưng lại nghe được không ít truyền thuyết về hắn.

Đặc biệt là lần trước Tô Dự dùng sức một mình, phản sát Đông Vương Công và mấy vị cao thủ Đại La Kim Tiên, uy danh chấn động Hồng Hoang!

Vì vậy, Hậu Thổ cũng vô cùng tò mò về Tô Dự, không ngờ chỉ trong mấy vạn năm ngắn ngủi, Tô Dự lại trưởng thành kinh khủng như vậy!

Huyền Minh nghe lời Hậu Thổ, không khỏi hi hi cười một tiếng, dùng ánh mắt trêu chọc nhìn nàng.

"Hậu Thổ muội muội, căng thẳng như vậy làm gì, lẽ nào muội có ý với Tô Dự kia?" Hiện tại thế giới Hồng Hoang tuy chưa có lệ hôn lễ, nhưng giữa các thành viên của Vu tộc, có một số tu sĩ nam nữ sau khi vừa mắt nhau liền trực tiếp ở bên nhau, sau đó sinh ra huyết mạch.

Đối mặt với sự trêu chọc của Huyền Minh, phương tâm Hậu Thổ mạnh mẽ nhảy lên một cái, sau đó nhanh chóng khôi phục bình thường.

Dù nàng có ấn tượng không tệ với Tô Dự, nhưng nếu nói là tình cảm nam nữ, thì hoàn toàn là vu khống rồi.

“Huyền Minh tỷ tỷ đừng nói bừa, muội chỉ cảm nhận được trên người Tô Dự cũng có huyết mạch của Phụ Thần, vì vậy cảm thấy thân cận mà thôi.” “Bây giờ Tô Dự đạo hữu sắp đến rồi, muội đi nghênh đón một phen!” Nghe câu trả lời của Hậu Thổ, Huyền Minh càng thêm tò mò.

“Hậu Thổ muội muội đợi đã, ta cũng đi!” Khi Tô Dự đến bộ lạc Hậu Thổ, Hậu Thổ cùng Huyền Minh đã đợi sẵn bên ngoài bộ lạc. "Tô Dự?" Chưa đợi Tô Dự chủ động chào hỏi, Huyền Minh đã mở miệng trước, dùng ánh mắt trêu tức đầy khiêu khích nhìn hắn. "Tô Dự ra mắt Hậu Thổ đạo hữu, vị đạo hữu này chắc hẳn là Tổ Vu Huyền Minh đi?

Tô Dự hữu lễ!" Khi Tô Dự nhìn thấy Hậu Thổ cùng Huyền Minh đứng cùng nhau, hắn liền đoán được thân phận của nàng.

Đồng thời, nội tâm không khỏi có chút chấn động trước khí chất và nhan sắc của Huyền Minh.

Với tâm tính của Tô Dự hiện giờ, dù nữ nhân có đẹp đến đâu cũng khó lòng khiến nội tâm hắn dao động, nhưng Huyền Minh trước mắt lại làm được.

Chỉ thấy Huyền Minh da như ngưng chi, khoác trên mình bộ cung trang nghê thường vũ y, phần cổ trở xuống lộ ra mảng lớn da thịt tuyết trắng, khiến người ta hoảng hốt tâm thần.

Cổ ngọc thon dài, làn da trắng nõn, khuôn mặt hoàn mỹ không tì

vết, đôi mắt đen láy thuần tịnh như bảo thạch tỏa ra khí tức như nữ vương.

Quan trọng nhất là khí chất của nàng thực sự quá cao quý lãnh diễm, đồng thời cũng xen lẫn một tia mị hoặc phong hoa tuyệt đại, dễ dàng kích thích dục vọng chinh phục sâu thẳm nhất trong lòng nam nhân.

Huyền Minh cùng Hậu Thổ đứng cạnh nhau, một người cao quý lãnh diễm, một người ôn nhuận nhu hòa, toàn bộ đều là nữ thần quốc sắc thiên hương, giống như tuyệt đại song xu. "Ra mắt Tô Dự đạo hữu!" Hậu Thổ nhìn Tô Dự, mỉm cười đáp lễ.

Hơn một vạn năm không gặp, Tô Dự biến hóa rất lớn, nhưng tính cách ôn nhuận như ngọc cùng đôi mắt hạo hãn sáng ngời kia vẫn thủy chung như nhất. "Có chút ý tứ!" Huyền Minh trên dưới đánh giá Tô Dự, khí chất càng thêm lãnh diễm, chiến ý cũng không chút che giấu.

Nàng phát hiện, Tô Dự trước mắt quả thực tản mát ra một loại khí tức thân cận, hiển nhiên từng luyện hóa hấp thu huyết dịch của Bàn Cổ Phụ Thần.

Thế nhưng, khí chất của hắn ôn nhuận như ngọc, bá khí anh vũ, so với mấy tên ca ca chỉ biết hiếu chiến của nàng quả thực khác biệt một trời một vực. "Tô Dự, nghe nói thực lực ngươi rất mạnh, lại được Hồng Quân đích thân sắc phong làm Thiên hạ nam tiên chi thủ, đánh với ta một trận, thế nào?" "Oanh!" Khi Huyền Minh vừa dứt lời, chiến ý toàn thân trực tiếp bùng nổ, sau đó một quyền oanh thẳng về phía Tô Dự. "Tỷ tỷ!" Hậu Thổ không ngờ tỷ tỷ Huyền Minh của mình lại hiếu chiến như vậy, người ta là khách từ xa đến, bộ dáng không quan tâm trắng đen phải trái cầu chiến như vậy cũng quá phận rồi chứ? "Hậu Thổ muội muội yên tâm, chỉ là tỷ thí, sẽ không có việc gì đâu!" Huyền Minh sau khi oanh ra một quyền, lập tức truyền âm trả lời.

Giờ khắc này, Tô Dự cũng không ngờ Huyền Minh cao quý lãnh diễm trước mắt lại đột nhiên ra tay với mình, liền vội vàng huy quyền, nghênh đón. "Oanh!" Hai nắm đấm mang theo quyền ảnh khổng lồ va chạm vào nhau, trong nháy mắt bộc phát ra khí tức hủy diệt.

Huyền Minh nhìn Tô Dự vẫn nguy nhiên bất động, vẻ trêu tức trong mắt càng lúc càng nồng đậm: "Có chút ý tứ, Tô Dự, động dụng toàn bộ thực lực đi, nếu không lát nữa bị ta đánh cho ôm đầu chạy trốn thì đừng trách, hi hi!" Hiện giờ, Huyền Minh cảm giác thực lực đã đạt đến một cái bình cảnh, muốn đột phá chỉ có thể thông qua đại chiến mới được.

Mấy vị ca ca kia năng lực đối với nàng thực sự quá hiểu rõ, bởi vậy mỗi một lần khiêu chiến đều không thể tận hứng.

Cho nên khi biết đến Tô Dự danh chấn Hồng Hoang, nàng lập tức nảy sinh tâm tư cầu chiến. "Vút!" Khi Tô Dự nghe lời Huyền Minh nói, nội tâm không khỏi dâng lên một tia nộ khí.

Chương 65

Đặc biệt là nhìn thấy Huyền Minh cao quý lãnh diễm lộ ra vẻ trêu tức kia, Tô Dự hận không thể hung hăng đánh nàng một trận, để nàng biết kết cục khi trêu chọc mình!

Một nữ thần cao quý lãnh diễm bị hung hăng đánh đòn, cảm giác thành tựu chắc chắn cũng phi thường sảng khoái đi? "Ông!" Tô Dự hai mắt ngưng tụ, chiến ý toàn thân điên cuồng bạo tăng. "Tô Dự, nơi này là bộ lạc của Hậu Thổ muội muội, để tránh đại chiến phá hoại quá lớn, theo ta!" "Vút!" Huyền Minh thấy Tô Dự chiến ý bạo tăng, nội tâm càng thêm thấy săn vui, liền trực tiếp phóng lên tận trời, hóa thành một đạo thiến ảnh bay về hướng Đông Nam.

Bất Chu Sơn là do tích trượng của Bàn Cổ đại thần biến thành, là nơi có uy áp mạnh nhất toàn bộ thế giới Hồng Hoang, cho dù là đại chiến cấp bậc Chuẩn Thánh thì sơn mạch chung quanh cũng có thể chịu đựng được.

Nhưng Huyền Minh vì ổn thỏa, vẫn lựa chọn một nơi sinh linh thưa thớt. "Vút!" Hậu Thổ thấy tỷ tỷ cùng Tô Dự đại chiến, cũng trực tiếp đi theo, để tránh lúc đó náo loạn đến mức không thể vãn hồi. "Tô Dự, tiếp ta một quyền!!" Huyền Minh thấy Tô Dự đuổi theo, liền trực tiếp tay không tấc sắt, khí cơ toàn thân điên cuồng bạo tăng, chiến ý xông thẳng lên trời.

Tóc dài bay bay, cung trang múa lượn, dù cho hiện giờ chiến ý ngập trời cũng không hề tổn hại một chút mị lực nào, ngược lại càng cảm thấy cường thế lãnh diễm! "Sát!" Tô Dự quát to một tiếng, chiến ý toàn thân trong nháy mắt tiêu thăng đến cực hạn, cả người giống như Chiến Thần bá khí lăng vũ.

Hiện giờ, hắn tu luyện 《Cửu Chuyển Huyền Công》 đã đột phá đến tầng thứ bảy, muốn thông qua thực chiến để đột phá, tốt nhất là có thể đạt tới tình trạng nhục thân thành Thánh.

Một khi nhục thân thành Thánh, Tô Dự dưới sự che chở của phòng ngự vô song Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, cho dù không có chứng đạo thành Thánh cũng đều có tư cách tác chiến cùng Thánh Nhân cao cao tại thượng! "Ông!" Huyền Minh một quyền oanh sát về phía Tô Dự, giống như đánh nát không gian, nhanh đến mức làm cho người ta không nhìn kịp.

Tô Dự thấy nàng tịnh không động dụng vu khí, bởi vậy cũng không có tế xuất pháp bảo nghênh chiến.

Nhìn xem, tột cùng là Tổ Vu thực lực mạnh, hay là hắn càng mạnh hơn! "Chiến!" Tô Dự quát to một tiếng, huy vũ hữu quyền, hồn thân chiến ý ngập trời nghênh đón. "Oanh long long!

Oanh long long!" Thiên khung đang chiến đấu, đại địa đang bi minh.

Trong nháy mắt, nơi hai người giao thủ xuất hiện một cái hố trời rộng mấy vạn trượng, đá tảng thảo mộc đầy trời sớm đã hóa thành bột mịn.

Một quyền này, hai người đều chỉ đang thăm dò, tịnh không động dụng toàn bộ thực lực.

Thăm dò xong, song phương nội tâm đều đã rõ ràng.

Đối phương thực lực viễn siêu so với tưởng tượng!

Thế là, tiếp theo song phương không còn cố kỵ, trực tiếp động dụng thực lực chân chính, điên cuồng đại chiến.

Khi Hậu Thổ đến chiến trường, nhìn hai người điên cuồng đại chiến như tuyệt thế Chiến Thần, đôi mắt đẹp không khỏi lộ ra một tia

chấn động. 'Tô Dự đạo hữu trong tình huống không động dụng pháp bảo, cư nhiên có thể cùng tỷ tỷ đại chiến kỳ phùng địch thủ?

Thực lực này cũng quá đáng sợ rồi đi?' Hậu Thổ rõ ràng, bởi vì Vu Tộc không tu Nguyên Thần, bởi vậy không thể tu luyện công pháp, cũng không dùng được Tiên Thiên Linh Bảo, chỉ có thể tu luyện Thần lực Pháp tắc Nguyên tố trong huyết dịch truyền thừa từ Bàn Cổ Phụ Thần.

Làm tinh huyết của Bàn Cổ đại thần biến thành, Thập Nhị Tổ Vu nhục thân vô cùng cường đại, Tiên Thiên Linh Bảo bình thường căn bản phá không được phòng ngự.

Lại thêm thực lực cường hoành vô thất, có thể nói Thập Nhị Tổ Vu cận chiến vô địch.

Nhưng Tô Dự trước mắt triển lộ ra thực lực thực sự khiến Hậu Thổ cùng Huyền Minh kinh ngạc đến rớt cằm.

Không ngờ Tô Dự cư nhiên buông tha ưu thế bản thân, lựa chọn cùng Tổ Vu cận chiến, lại ti hào không rơi xuống hạ phong?

Quá không thể tư nghị rồi?

Giờ khắc này, Huyền Minh cùng Tô Dự điên cuồng đại chiến, quên mình, đều động dụng thực lực mạnh nhất bản thân, tịnh không ỷ lại bất kỳ ngoại vật nào.

Huyền Minh càng đánh càng kinh hãi, cảm giác Pháp tắc Nguyên tố mà Tô Dự vận dụng cùng truyền thừa của bản thân gần như đồng tông đồng nguyên, công pháp sử dụng cường thịnh vô thất, khiến nàng đều khó mà chống đỡ.

Nếu không phải nhục thể Tô Dự cường độ không bằng, e rằng nàng căn bản đánh không lại đối phương!

Nghĩ tới đây, Huyền Minh càng thêm kinh hỉ, chiến ý cũng càng lúc

càng điên cuồng.

Khó khăn lắm mới gặp một đối thủ kỳ phùng địch thủ, nếu có thể thông qua trận đại chiến cùng Tô Dự này thuận lợi đột phá gông cùm xiềng xích của bản thân, vậy thì quá tốt rồi. "Vũ Cực Thiên Hạ!" Huyền Minh kiều quát một tiếng, Pháp tắc Nguyên tố trong thiên địa điên cuồng vọt tới, tôi luyện bản thân đồng thời cũng hiện ra một phương thiên địa tù lung màu nước. "Ông!" Trong khoảnh khắc, Tô Dự bị thiên địa tù lung màu nước vây khốn, sau đó Huyền Minh sấn thế không buông tha, trực tiếp khi thân oanh sát tới. "Nhất Lực Phá Vạn Pháp!" Tô Dự nội tâm cảnh giác bạo tăng, Lực Chi Pháp Tắc cảm ngộ được vận chuyển đến cực hạn, đem Pháp tắc Nguyên tố trong thiên địa toàn bộ hấp nạp, sau đó vận chuyển lên hữu quyền, một quyền oanh ra! "Bành!" Thiên khung phảng phất chấn động, sau đó giống như thủy tinh vỡ vụn, thiên địa tù lung màu nước nguyên bản trực tiếp phá diệt.

Tô Dự thanh thế không giảm, trực tiếp nghênh hướng Huyền Minh. "Oanh long long!" Hai người trực tiếp oanh sát cùng một chỗ, tiếng nổ không gian vỡ vụn kịch liệt khiến một mảnh thiên khung như hóa thành lỗ đen. "Răng rắc răng rắc!" Giờ khắc này, Tô Dự cùng Huyền Minh oanh sát, cảm giác thân thể như đang nứt toác, rỉ ra vô số tiên huyết.

Tương tự, nhục thân của Huyền Minh cũng chịu thương tổn.

Nhục thân có thể so với Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo của nàng cũng lộ ra mấy đạo vết rạn, tiên huyết chảy xuôi, đem bộ cung trang bảo y huyễn hóa ra đều nhuộm đỏ.

Nhưng lúc này, đôi mắt đẹp kia chiến ý càng lúc càng cường thịnh, như tinh thần sáng chói.

Huyền Minh cảm giác gông cùm xiềng xích của bản thân bắt đầu

mở ra lỗ hổng lớn hơn, cự ly đột phá cảnh giới mới càng tiến một bước! "Chiến!" Huyền Minh khẽ quát một tiếng, trực tiếp phi trì tới.

Cảm tri được cơ duyên đột phá, nàng không còn cách xa mấy chục vạn cây số đại chiến nữa mà trực tiếp muốn áp sát cận chiến, điên cuồng vật lộn để đột phá!

Giờ khắc này, Huyền Minh cao quý lãnh diễm giống như một tôn nữ Chiến Thần cao cao tại thượng, tản ra khí thế uy áp thiên hạ vô song.

Chương 66

"Sát!" Tô Dự đồng dạng bạo quát một tiếng, chiến ý bản thân tiêu thăng đến đỉnh điểm, trong nháy mắt xông tan mây trắng trên thiên khung.

Giờ khắc này, Hậu Thổ ở ngoài mấy chục vạn dặm nhìn thấy một màn này, phương tâm chấn động vô cùng.

Tô Dự trước mắt quả thực giống như Phụ Thần, bá khí vô song, chiến phá thương khung! "Tô Dự đạo hữu thật sự chỉ có Thái Ất Kim Tiên điên phong sao?

Tại tình huống không động dụng bất kỳ pháp bảo nào lại có thể cùng Huyền Minh tỷ tỷ đánh kỳ phùng địch thủ, thực lực này quá cường đại rồi!" Hậu Thổ rõ ràng, thực lực Huyền Minh tỷ tỷ ít nhất là Đại La Kim Tiên đỉnh phong trở lên, nếu lấy chiến lực chân chính, Chuẩn Thánh bình thường cũng chưa chắc là đối thủ.

Nhưng Tô Dự cư nhiên lấy tu vi Thái Ất Kim Tiên điên phong lại có thể ngạnh kháng Huyền Minh tỷ tỷ, thực lực cùng tiềm lực này cũng quá kinh khủng rồi đi?

Nếu sau này Tô Dự đột phá Đại La Kim Tiên, hoặc là Chuẩn Thánh, thế giới Hồng Hoang ngoại trừ Thánh Nhân ra, còn có ai sẽ là đối thủ của hắn?

Nghĩ tới đây, đôi mắt đẹp của Hậu Thổ càng lúc càng sáng. ...

Giờ khắc này, Huyền Minh cùng Tô Dự điên cuồng đại chiến, nội tâm vô cùng sảng khoái.

Nàng phát hiện Tô Dự thực sự quá mãnh liệt, không cần bất kỳ chiêu thức hoa mỹ nào, trực tiếp quyền quyền đến thịt điên cuồng cận

chiến.

Nếu không phải cảm tri rõ ràng Tô Dự là một người tu luyện cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, nàng thật sự sẽ cảm thấy Tô Dự là một vị Tổ Vu!

Thấy người ta lấy tu vi Thái Ất Kim Tiên ngạnh kháng, nội tâm Huyền Minh không khỏi dâng lên một tia khâm phục cùng chấn động.

Tại lúc cảm tri lỗ hổng gông cùm xiềng xích bản thân càng lúc càng lớn, đôi mắt đẹp của Huyền Minh cũng càng lúc càng sáng, đồng thời cũng càng lúc càng điên cuồng.

Tiếp theo, vì để đột phá, nàng không còn bất kỳ lưu thủ nào nữa. "Tô Dự, cẩn thận!" Tô Dự vì theo đuổi đột phá, đồng dạng cũng không có bất kỳ lưu thủ nào. "Ba!" Song phương một lần nữa điên cuồng đại chiến, căn bản không có bất kỳ lưu thủ, quyền quyền đến thịt. "Bành!" "Oanh!" Qua lại va chạm, quyền quyền thấy máu.

Khói lửa đầy trời bao trùm hai người, Hậu Thổ quan chiến ngoài mấy chục vạn dặm càng nhìn càng kinh hãi, cũng càng lúc càng chấn động. "Băng!" Tô Dự nhục thân trực tiếp bị Huyền Minh đánh nát, chân linh trong nháy mắt phiêu đãng ra.

Hắn vận chuyển công pháp, hấp nạp bàng đại pháp lực uẩn hàm trong Định Hải Ngọc Điệp, trong nháy mắt tái độ ngưng tụ nhục thể.

Huyền Minh thực lực tương đương với Đại La Kim Tiên đỉnh phong, lại được một bộ phận Sức mạnh Pháp tắc truyền thừa, cận chiến thực lực có thể xưng vô địch.

Tuy nhiên, nàng cũng đồng dạng bị thương không nhẹ.

Cung trang bảo y pháp bảo huyễn hóa trên người toàn bộ bị Tô Dự oanh toái, ngay cả nhục thân cũng lộ ra vô số đạo vết máu nứt nẻ. "Vút!" Huyền Minh thu hồi nắm đấm, nhìn Tô Dự đang một lần nữa

ngưng tụ thân thể.

Thấy đối phương không mảnh vải che thân, nhục thân tinh tráng cường hãn, uẩn hàm năng lượng bạo phát tính khiến người ta run rẩy.

Tương tự, bảo y trên người nàng cũng bị Tô Dự đánh nát, hiện tại giống hệt Tô Dự, trên người không mảnh vải che thân.

Làn da trắng nõn tinh tế kia phảng phất tản ra quang vựng vô tận, đẹp đến mức làm cho người ta tim đập nhanh.

Đồng thời, mái tóc đen nhánh nguyên bản được Huyền Minh búi gọn giờ xõa tung ra, thanh ti mạn vũ, một bộ dáng đẹp tuyệt luân. "A!" Từ trong chiến đấu hồi thần lại, Huyền Minh nhìn thấy bộ dáng của Tô Dự, lại nhìn bộ dáng của mình, không khỏi kiều hô một tiếng, lộ ra một tia ngượng ngùng vô hạn.

Nàng giờ khắc này đâu còn bộ dáng cao quý lãnh diễm trước đó, rõ ràng là một tiểu nữ nhân thẹn thùng đáng yêu! "Vút!" Trong nháy mắt, nàng động dụng pháp bảo trong thức hải, lần nữa huyễn hóa ra cung trang y quần che lại thân thể.

Tô Dự thấy bộ dáng thẹn thùng kia của nàng, nhịn không được có thoáng thất thần ngắn ngủi, sau đó đồng dạng cũng động dụng một kiện linh bảo bình thường, huyễn hóa thành trang phục trước đó.

Giờ khắc này, trong đầu Tô Dự toàn là hình ảnh Huyền Minh không mảnh vải che thân vừa rồi, khiến tâm thần hắn khó mà trong nháy mắt bình phục lại. "Vút!" Huyền Minh sau khi mặc lại cung trang y quần, trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang, bay về bộ lạc Hậu Thổ.

Giờ khắc này, trong đầu nàng cũng toàn là bộ dáng Tô Dự vừa rồi, nhớ lại ánh mắt nóng bỏng kia cùng tình huống xấu hổ vừa rồi, Huyền Minh cũng tĩnh không nổi tâm, nội tâm vô hạn thẹn thùng... ...

Ngoài mấy vạn dặm, Hậu Thổ nhìn thấy một màn này, không khỏi trương cái miệng nhỏ nhắn, vẻ mặt khiếp sợ.

Sau đó, khi trong đầu hồi tưởng lại thân hình vĩ ngạn bá khí lúc Tô Dự trọng tố thân thể vừa rồi, trên khuôn mặt nàng tình bất tự cấm hiện lên một vệt hồng vựng. "Vút!" Tô Dự hồi thần, nhìn phương hướng Huyền Minh đào tẩu, nhớ lại bộ dáng vốn cao quý lãnh diễm biến thành thẹn thùng như vậy, không khỏi hiện lên một nụ cười sảng khoái. 'Xem sau này nàng còn dám ở trước mặt ta biểu hiện bộ dáng cao quý lãnh diễm nữa hay không, sau này nếu có cơ hội, lại đem nàng ra đánh đòn!' Cảm tri được khí tức Hậu Thổ, Tô Dự trực tiếp động dụng thần thông, bay vọt đến trước mặt nàng. "Gặp mặt Hậu Thổ đạo hữu!" Hậu Thổ hồi thần, nhìn Tô Dự soái khí anh vũ, bá khí lăng vũ, hồng vựng trên mặt vẫn chưa tan đi, lộ ra một tia thánh khiết khả ái, làm cho người ta cảm thấy vô cùng kinh diễm. "Tô Dự đạo hữu, Huyền Minh tỷ tỷ của ta vừa rồi có nhiều đắc tội, xin đạo hữu đừng để trong lòng!" Hậu Thổ thành chí hướng Tô Dự biểu thị áy náy.

Dù sao người ta chủ động đến bái phỏng, không những không được tận hưởng lễ nghi của chủ nhà, thậm chí còn bị động cùng Huyền Minh tỷ tỷ đại chiến một trận, chuyện này nếu truyền đi thì có tổn hại đạo đãi khách của Vu Tộc. "Không sao!" Nhìn vẻ áy náy trong mắt Hậu Thổ, Tô Dự thản nhiên cười một tiếng.

Tuy Huyền Minh có chút vô lễ, nhưng thông qua trận đại chiến này Tô Dự cũng được lợi không nhỏ, không những gia tăng kinh nghiệm thực chiến, đồng thời tu luyện 《Cửu Chuyển Huyền Công》 cũng nhìn thấy khế cơ đột phá. "Tô Dự đạo hữu, mời cùng ta về bộ lạc, để ta chiêu đãi thật tốt một phen, biểu thị áy náy!" Tiếp theo, Tô Dự đi theo Hậu Thổ về bộ lạc của nàng.

Lúc này, Huyền Minh lại trốn trong khuê phòng, khuôn mặt quốc sắc thiên hương tràn đầy vẻ thẹn thùng, khí chất cao quý lãnh diễm

ban đầu trong nháy mắt tiêu dung, biến thành giống như một nữ thần e lệ.

Giờ khắc này, nàng cưỡng ép muốn áp chế cảm xúc thẹn thùng, nhưng trong đầu không ngừng hồi tưởng lại một màn xấu hổ lúc đại chiến cùng Tô Dự vừa rồi.

Thân hình tinh tráng cường hãn kia, khí chất bá khí lăng vũ nhìn một cái không sót gì, tương tự, bảo y của nàng cũng bị đối phương đánh nát.

Chương 67

Nhất thời cũng bị đối phương nhìn hết, nội tâm nàng thật sự xấu hổ không chịu nổi. "Làm sao bây giờ?

Ta sau này gặp người thế nào?" Tuy hiện giờ thế giới Hồng Hoang tu sĩ nam nữ chi phòng không quan trọng như vậy, nhưng làm Tổ Vu của Vu Tộc, Huyền Minh đối với thanh danh bản thân vô cùng coi trọng.

Tại lúc nàng đang trốn, Hậu Thổ đã đưa Tô Dự tiến vào bộ lạc.

Huyền Minh cảm giác được khí tức của Tô Dự, khuôn mặt hoàn mỹ vô hà, cực hạn mỹ diễm trong nháy mắt trở nên càng thêm đỏ bừng. ...

Tô Dự tiến vào bộ lạc Hậu Thổ Vu Tộc, vô số thành viên Vu Tộc hiếu kỳ, sau đó chủ động đối với Hậu Thổ hành lễ. "Bái kiến Hậu Thổ Tổ Vu!" "Bái kiến Hậu Thổ Tổ Vu!" Trong Vu Tộc, đẳng cấp huyết mạch phân chia thành: Tổ Vu, Đỉnh cấp Đại Vu, Đại Vu, Vu, Vu binh.

Thực lực càng mạnh thì thân hình ngược lại càng nhỏ, ví dụ như Hậu Thổ cùng Huyền Minh, thân hình các nàng cũng giống như Tô Dự.

Thực lực càng yếu, thân hình lại càng lớn.

Tô Dự nhìn một tên Vu binh, thân hình chừng mười mấy trượng, giống như người khổng lồ.

Tiến vào đại điện Hậu Thổ, thành viên Vu Tộc cung kính dâng lên rất nhiều tiên quả mỹ tửu, trong đó không thiếu rất nhiều Hậu Thiên Linh Quả phẩm cấp cao.

Hậu Thổ cùng Tô Dự hàn huyên một phen, lần nữa vì sự tình vừa

rồi biểu thị áy náy, Tô Dự cười cười, không để trong lòng.

Tiếp theo, Tô Dự bắt đầu cùng Hậu Thổ tiếp tục nói chuyện phiếm, kéo gần quan hệ lẫn nhau.

Rất nhanh, hắn mẫn cảm phát hiện phía sau đại điện có người đang nghe lén, khí tức kia phi thường quen thuộc, hiển nhiên là Huyền Minh vừa mới đại chiến cùng hắn.

Huyền Minh xấu hổ đến mức đều không dám gặp người, khóe miệng Tô Dự hơi nhếch lên, tâm tình rất tốt. "Không giấu Hậu Thổ đạo hữu, lần này đến đây, bần đạo muốn mời Hậu Thổ đạo hữu tham gia hôn lễ của ta!" Tô Dự nói, lấy ra một tấm thiệp cưới bằng ngọc màu đỏ rực thiếp vàng, trịnh trọng giao đến trước mặt Hậu Thổ. "Hôn lễ?" Nghe Tô Dự nói, Hậu Thổ vẻ mặt mờ mịt, hiển nhiên là lần đầu tiên nghe thấy từ này.

Nhìn vẻ mờ mịt của nàng, Tô Dự liền kiên nhẫn giải thích: "Hậu Thổ đạo hữu, 700 năm sau, ta sẽ cùng Hi Hòa, Thường Hi hai vị Thái Âm nữ thần hỉ kết liên lý, từ nay về sau khí vận tương liên, sinh tử có nhau, nghi thức này ta xưng là hôn lễ!" "Thì ra là thế!" Nghe Tô Dự giải thích, Hậu Thổ cũng hiểu được.

Trong bộ lạc cũng có không ít thành viên ở cùng một chỗ, thậm chí sinh hạ huyết mạch.

Nghe hiểu ý nghĩa hôn lễ, Hậu Thổ nội tâm có chút chua xót, bất quá rất nhanh xuất ngôn chúc mừng: "Chúc mừng Tô Dự đạo hữu, xin yên tâm, đến lúc đó ta nhất định sẽ đến tham gia hôn lễ của ngươi!" Giờ khắc này, Huyền Minh đang nghe lén phía sau khi nghe Tô Dự muốn cùng Hi Hòa, Thường Hi cử hành đại hôn, trong nháy mắt ngồi thẳng thân thể, nội tâm vô cùng phức tạp.

Hành vi của nàng đương nhiên bị Tô Dự cảm tri được, hắn nhẹ nhàng cười một tiếng, lần nữa lấy ra một tấm thiệp cưới, dùng thần

thức lạc ấn tên Huyền Minh lên, liền đưa cho Hậu Thổ: "Vừa rồi cùng Huyền Minh đạo hữu không đánh không quen biết, xin Hậu Thổ đạo hữu đem tấm thiệp cưới này chuyển giao cho nàng, nếu nàng có thể đến tham dự hôn lễ của ta, ta nhất định sẽ cảm thấy bồng tất sinh huy!" "Được." Hậu Thổ nhận lấy thiệp cưới, trực tiếp đáp ứng.

Tiếp theo, Tô Dự lại nói chuyện phiếm một hồi, rồi chủ động đề xuất cáo từ.

Hậu Thổ đích thân đưa tiễn Tô Dự ra khỏi bộ lạc, khiến cho các Đại Vu trong bộ lạc hiếu kỳ không thôi.

Có thể làm cho Hậu Thổ Tổ Vu đích thân tiếp đón đưa tiễn, khẳng định là nhân vật phi phàm đi? "Vút!" Khi Hậu Thổ trở lại đại điện, Huyền Minh đã điều chỉnh tốt cảm xúc, một lần nữa xuất hiện. "Huyền Minh tỷ tỷ, vừa rồi làm gì trốn ở phía sau không ra a?

Tô Dự gửi thiệp cưới nhờ ta chuyển giao cho tỷ!" Hậu Thổ nói, đem tấm thiệp cưới kia đưa vào tay Huyền Minh.

Nghe Hậu Thổ trêu ghẹo, Huyền Minh vừa mới điều chỉnh tốt cảm xúc lại bị phá công, khuôn mặt lần nữa trở nên đỏ bừng: "Hi hi, Huyền Minh tỷ tỷ, sẽ không phải bởi vì tình huống phát sinh lúc đại chiến cùng Tô Dự đạo hữu vừa rồi mà cảm thấy hại thẹn chứ?

Tỷ cũng biết mắc cỡ?!" Hậu Thổ nhìn Huyền Minh mặt đỏ bừng, liên tưởng đến việc vừa rồi nàng trốn trong khuê phòng không nguyện ý ra, trong nháy mắt liền thông suốt. "A, cái con bé Hậu Thổ này, cư nhiên dám trêu ghẹo ta?" Huyền Minh thẹn quá hóa giận, trực tiếp nhào về phía Hậu Thổ đùa giỡn cùng một chỗ. "Hi hi, tỷ tỷ thẹn quá hóa giận rồi, không ngờ tỷ cũng sẽ có một mặt như vậy a!" Hậu Thổ cười càng thêm vui vẻ, rốt cục bắt được thóp của tỷ tỷ mình.

Hai người đùa giỡn một hồi, bắt đầu ngồi lại cùng nhau. "Huyền Minh tỷ tỷ, sẽ không phải động tâm với Tô Dự đạo hữu rồi chứ?

Nếu không thì sao lại phản thường như thế?" Hậu Thổ nói, có chút khẩn trương nhìn Huyền Minh. "Mới không có đâu, ta chỉ bất quá bởi vì sự cố phát sinh lúc đại chiến trước đó mà cảm thấy khó xử thôi, dù sao ta cũng là con gái a!" Huyền Minh mặt đỏ bừng, vội vàng giải thích. "Tỷ tỷ không cần để trong lòng, chúng ta đều là người tu luyện, đại chiến phát sinh chút ngoài ý muốn cũng là khó tránh khỏi." Hậu Thổ nói, cầm lấy tấm thiệp mời màu đỏ rực kia: "Đúng rồi, Tô Dự đạo hữu sắp đại hôn, tỷ tỷ có đi tham gia hôn lễ của hắn hay không a?" "Vút!" Nghe Hậu Thổ hỏi, Huyền Minh khẽ cắn môi, đôi mắt đẹp lộ ra vẻ phức tạp: "Đi, vì sao lại không đi?" Sau đó, Huyền Minh nắm chặt tấm thiệp cưới trong tay, ánh mắt càng lúc càng kiên định. ...

Từ bộ lạc Hậu Thổ trở về, Tô Dự tuần thị đạo tràng của mình một phen, thấy Bạch Chính, Thanh Hành suất lĩnh đám cung nga, đồng tử chuẩn bị hôn lễ đại điển, lại thêm Long Tộc cùng Phượng Tộc thành viên trợ giúp, bởi vậy hôn lễ đại điển bố trí đã tương đối hoàn mỹ.

Tiếp theo, hắn cùng Hi Hòa, Thường Hi hai vị kiều thê ôn tồn một phen, sau đó bắt đầu bế quan, luyện hóa Hỗn Độn Châu.

Thời gian thấm thoát, năm trăm năm du du trôi qua, cự ly Tô Dự đại hôn chỉ còn lại không đến hai trăm năm.

Các cao thủ đại năng nhao nhao từ trong bế quan tỉnh lại, lấy ra thiệp cưới Tô Dự gửi, cảm tri thần thức lạc ấn Tô Dự lưu lại xác định tọa độ, lập tức bắt đầu khởi hành, hướng về đạo tràng 'An Lạc' của Tô Dự mà đi. ...

Tô Dự xuất quan, bắt đầu tiến hành thẩm tra lần cuối, bảo đảm đại hôn điển lễ lần này sẽ không có bất kỳ sai sót nào.

Để cho Hi Hòa, Thường Hi một cái hôn lễ lãng mạn thịnh đại, Tô Dự đã chuẩn bị hơn vạn năm, các loại tiên quả, tiên nhưỡng ủ từ linh

tuyền nhiều vô số kể. "Phu quân!" Lúc này, Hi Hòa từ trong bế quan tỉnh lại, sau khi cảm tri được khí tức tình lang, liền động dụng thần thông, trong nháy mắt xuất hiện bên cạnh Tô Dự. "Nương tử!" Tô Dự thuận thế nắm lấy bàn tay mềm mại của Hi Hòa, nhìn khuôn mặt phong hoa tuyệt đại kia, hai tay thuận thế ôm lấy eo nhỏ của nàng.

Hiện giờ, Hi Hòa sau khi xác định tu luyện pháp tắc chứng đạo, toàn tâm toàn ý lĩnh ngộ Thái Âm Pháp Tắc uẩn hàm trong bản thân, khí tức toàn thân tản mát ra càng thêm cao quý thánh khiết.

Bất quá ở bên cạnh tình lang, nàng lại giống như nữ thần đắm chìm trong bể tình, làm cho người ta say mê. "Nương tử, thực lực lại tinh tiến rồi!" Ôm chặt eo nhỏ của Hi Hòa, ngửi mùi thơm trên người nàng truyền đến, Tô Dự nội tâm sảng khoái không thôi.

Chương 68

"Phu quân, hiện giờ ta đã lĩnh ngộ hơn phân nửa Thái Âm Pháp Tắc, cự ly đột phá Chuẩn Thánh cũng chỉ thiếu một cái cơ duyên mà thôi!" "Thiện!" Nghe Hi Hòa nói, Tô Dự mỉm cười gật đầu, nội tâm cũng phi thường chờ mong.

Tu luyện pháp tắc đột phá Chuẩn Thánh, chiến lực so với Trảm Tam Thi mạnh hơn nhiều, bố cục sau này Hi Hòa tuyệt đối có thể làm cánh tay đắc lực.

Tiếp theo, Tô Dự ôm eo Hi Hòa, cùng nhau kiểm duyệt hôn lễ đại điển.

Nhìn một cái, mấy ngàn vạn dặm hoa cỏ sinh cơ bừng bừng, kiều diễm động lòng người.

Mấy trăm vạn dặm hoa đào, mẫu đơn, thược dược... quả thực giống như biển hoa.

Các loại tiên hạc, thụy thú lăng không bay lượn, đẹp như một bức họa đồ, làm cho người ta mê say. "Oa, thật xinh đẹp nha!" Nhìn hôn lễ lãng mạn tình lang chuyên môn bố trí cho mình trước mắt, cho dù là Hi Hòa cao quý thánh khiết cũng nhịn không được bị cảm động chấn động.

Bởi vì tình lang chuyên môn vì các nàng bố trí hôn lễ lãng mạn, làm một nữ nhân, ai lại chống đỡ được sự lãng mạn của tình lang chứ?

Hai người tương hỗ dựa vào nhau, trực tiếp đặt mình vào trong biển hoa, ngửi mùi thơm động lòng người kia, nhìn bầu trời vân quyển vân thư, tim đều sắp say rồi. "Tướng công, tỷ tỷ!" Thường Hi sau khi xuất quan, cảm tri được khí tức tình lang cùng tỷ tỷ, trực tiếp

động dụng thần thông thuấn di tới. "Oa, thật đẹp a!" Nhìn tràng cảnh lãng mạn như thế, Thường Hi trực tiếp lao vào trong ngực tình lang, cùng tỷ tỷ mỗi người một bên. "Hi hi, tướng công, đây là đặc biệt vì bọn thiếp mà bố trí hiện trường hôn lễ sao?

Quá đẹp rồi!" Thường Hi dựa vào trên vai Tô Dự, nhìn một màn trước mắt, đôi mắt đẹp lộ ra thần thái hân hoan. "Thích là tốt rồi!" Tiếp theo, Tô Dự ôm Hi Hòa, Thường Hi, hai đại Thái Âm nữ thần du lãm hiện trường hôn lễ lãng mạn ôn hinh, đồng thời căn cứ ý kiến của các nàng, bắt đầu tiếp tục khuếch đại quy mô, cũng tận thiện tận mỹ bố trí ra tràng địa tốt hơn.

Thoáng một cái, hơn một trăm năm thời gian trôi qua.

Cự ly ngày đại hôn chỉ còn lại vài chục năm.

Trong ba trăm năm này, Tô Dự cùng hai vị kiều thê đồng tâm hiệp lực bố trí hôn lễ, dưới sự chủ đạo của các nàng, bất kỳ phương diện nào, quy mô đều là lớn nhất, hoàn mỹ nhất.

Nhìn toàn bộ 'An Lạc' đều được trang hoàng lãng mạn ôn hinh, hai tỷ muội Hi Hòa, Thường Hi lộ ra thần thái vô cùng hạnh phúc.

Quy mô diện tích An Lạc chí ít có kích thước bằng mấy trăm vạn cái Trái Đất.

Diện tích to lớn như thế, hôn lễ đại điển quy cách cao như thế, dù cho là đại năng Chuẩn Thánh bình thường tuyệt đối không thể nào trong thời gian ngắn trang hoàng thịnh đại lãng mạn như vậy.

May mắn Tô Dự sớm có chuẩn bị, có Long Tộc cùng Phượng Tộc thành viên trợ giúp, lại thêm An Lạc lại là đỉnh cấp động thiên phúc địa, các loại tiên hoa, linh quả vô số, dưới sự thuận tay, mới đem hôn lễ đại điển bố trí xong. "Thật quá đẹp!" Thường Hi nhìn tràng cảnh lãng mạn tự tay bố trí, đôi mắt đẹp thần thái lấp lóe. "Phu quân, cảm

ơn chàng!" Hi Hòa cùng Thường Hi nội tâm tràn đầy cảm động, lần nữa nhào vào trong ngực tình lang.

Trước đó Tô Dự đối với các nàng nói muốn cho các nàng một hôn lễ hạo hãn thịnh đại, vĩnh sinh khó quên, hiện giờ nhìn hiện trường bố trí, các nàng có thể tưởng tượng được hôn lễ lần này sẽ xuất sắc đến mức nào. "Dùng đến nói cảm ơn với ta sao?" Tô Dự liếc các nàng một cái, đem các nàng ôm vào trong ngực: "Đây cũng là thành quả chúng ta đồng tâm hiệp lực, chờ hôn lễ chính thức bắt đầu, tràng diện này tuyệt đối sẽ làm cho vô số đại năng Hồng Hoang thế giới chấn động đến tột đỉnh!" Lúc này, Ngao Quảng cùng mấy ngàn thành viên Long Tộc, Phượng Vũ cùng Huyền Nữ cùng các thành viên Phượng Tộc, khi nhìn thấy hôn lễ đại điển chân chính thành hình, từng cái nội tâm tràn đầy cảm giác thành tựu, đây chính là dưới sự phân phó của Tô Dự, bọn họ đồng tâm hiệp lực chuẩn bị ra.

Giờ khắc này, Huyền Nữ vô cùng hâm mộ nhìn về phía Hi Hòa cùng Thường Hi, có thể có được một hôn lễ hạo đại lãng mạn như vậy, cho dù chết cũng sẽ không có bất kỳ tiếc nuối nào đi? 'Ta nếu như có thể gặp được một nam nhân yêu ta như vậy, thì tốt biết bao?' Huyền Nữ nghĩ, đôi mắt không tự chủ được dừng lại trên thân ảnh vĩ ngạn vô song kia, sau đó ngẩn người xuất thần.

Tiếp theo, Tô Dự bắt đầu tỉ mỉ an bài nhân viên chiêu đãi.

Ngao Quảng làm Đông Hải Long Vương, Phượng Vũ làm Phượng Tộc tộc trưởng, thân phận của bọn họ giúp chiêu đãi tân khách là dư xài.

Đồng thời, Bạch Chính hiện giờ là đại năng Chuẩn Thánh, Thanh Hành cũng là cao thủ Đại La Kim Tiên, để bọn hắn đại biểu chiêu đãi một số tân khách quan trọng cũng không có vấn đề gì.

Lại thêm mấy ngàn thành viên Long Tộc cùng Phượng Tộc, còn có

trên vạn cung nga, đồng tử, hôn lễ đại điển lần này hẳn là sẽ không xuất hiện bất kỳ tì vết nào.

Bởi vậy, trong mấy chục năm cuối cùng, tất cả mọi người sau khi được an bài tỉ mỉ, đều minh xác trách nhiệm bản thân, bảo đảm hôn lễ đại điển lần này sẽ viên mãn hoàn thành! ...

Tuế nguyệt vội vàng, thời gian thoáng một cái đã qua.

Cự ly ngày đại hỉ của Tô Dự không đến mười ngày.

Trong khoảng thời gian này, Tô Dự sớm đã làm vạn toàn chuẩn bị nghênh tiếp tân khách đến cung hạ quan lễ.

Trên đảo An Lạc, vô số tiên hạc tường thụy cùng múa, đầy trời cung nga tiên nữ tề hạ, hoan nghênh các cao thủ đại năng đến tham gia hôn lễ. ...

Côn Luân, Tam Thanh đạo tràng.

Thái Thanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ ba người sớm đã động thân, tiến về đạo tràng của Tô Dự cung hạ.

Có thiệp cưới Tô Dự tặng, bên trong uẩn hàm thần thức tọa độ của hắn, lấy năng lực của bọn họ chỉ cần vài năm thời gian là có thể từ Côn Luân đến An Lạc.

Thái Dương Tinh, Phù Tang cung điện.

Yêu Đế Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất cũng đã nhiên động thân, đi tới tham gia hôn lễ của Tô Dự cùng hai đại Thái Âm nữ thần Hi Hòa, Thường Hi.

Đế Tuấn vẫn luôn đen mặt, mấy năm nay tâm tư của hắn vẫn luôn không cách nào bình tĩnh, trong đó nguyên nhân căn bản nhất là Tô Dự cướp đi một cơ duyên trọng đại của hắn.

Cơ duyên này chính là đối tượng đại hôn của Tô Dự - Hi Hòa cùng

Thường Hi!

Phải biết, hắn là Tiên Thiên sinh linh do Thái Dương Tinh dựng dục, cùng Hi Hòa, Thường Hi là Tiên Thiên sinh linh do Thái Âm Tinh dựng dục, nãi là âm dương cộng tể.

Nhưng hôm nay, hai đại Thái Âm nữ thần cư nhiên toàn bộ đối với Tô Dự khuynh tâm, cũng sắp trở thành thê tử của Tô Dự, việc này làm cho Đế Tuấn vốn đã ký du Thái Âm nữ thần đã lâu làm sao nuốt trôi khẩu khí này?

Nhưng không có biện pháp.

Tô Dự hiện giờ cũng không phải tồn tại hắn có thể chủ động trêu chọc.

Chương 69

Trước không nói đến sự coi trọng của Đạo Tổ Hồng Quân đối với hắn, chỉ bằng thực lực bản thân Tô Dự đã khiến Đế Tuấn nội tâm phi thường kiêng kị.

Lấy tu vi Thái Ất Kim Tiên trực tiếp đem đám cao thủ Đông Vương Công chủ động tập sát toàn bộ cường thế diệt sát, thực lực như vậy hạ đẳng kinh khủng dường nào?

Càng không cần nói trong tay Tô Dự có Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên cùng công phạt chí cường Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích!

Bởi vậy, Đế Tuấn cảm thấy lấy tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ hiện giờ, đối thượng Tô Dự thực lực có lẽ hơi mạnh hơn một chút, nhưng muốn triệt để chiến thắng đối phương tuyệt không dễ dàng như vậy. 'Tô Dự, ngươi chờ đó cho ta!' Đế Tuấn hai mắt ngưng tụ, nhìn về hướng đảo An Lạc, tiếp tục cùng đệ đệ Đông Hoàng Thái Nhất đi đường.

Đối phương cướp đi cơ duyên thuộc về mình, lại cướp đi Thái Âm nữ thần hắn thầm mến, hắn lại không thể không đi tham gia hôn lễ của Tô Dự, đích thân biểu thị cung hạ, điều này đối với Đế Tuấn nội tâm thực sự quá bị đè nén.

Bất quá, hiện giờ là thời khắc mấu chốt nhất để Yêu Tộc phát triển, hết thảy đều phải ngạnh sinh sinh nhịn xuống.

Nếu có thể tại hôn lễ Tô Dự lôi kéo một số đại năng Hồng Hoang, chuyến đi này cũng không lỗ!

Bắc Hải, Côn Bằng đạo tràng.

Côn Bằng sớm đã bước lên lộ trình, đi tới An Lạc đích thân cung hạ Tô Dự đại hôn.

Huyết Hải.

Minh Hà đồng dạng khởi hành, đích thân động thân tiến về An Lạc cung hạ Tô Dự cùng Hi Hòa, Thường Hi đại hôn.

Hiện giờ Tô Dự, tại bối phận thượng thế nhưng là sư thúc của Ba Ngàn Khách trong Tử Tiêu Cung, cùng Đạo Tổ Hồng Quân cùng một cấp bậc, lại là Thiên hạ nam tiên chi thủ.

Hắn đại hôn, thế giới Hồng Hoang có đại năng nào không đích thân quan lễ?

Càng không cần nói đến lúc đó Đạo Tổ Hồng Quân sẽ đích thân đến cung hạ.

Nếu có thể được Đạo Tổ Hồng Quân chỉ điểm một chút, đối với bọn hắn cũng là thụ ích vô cùng. ...

Đại hỉ chi nhật rốt cục giáng lâm.

Cao thủ Hồng Hoang nghe tin Tô Dự cùng hai đại Thái Âm nữ thần đại hôn, dù cho không có thiệp cưới đều nhao nhao chủ động đến An Lạc cung hạ.

Đối với những cao thủ Hồng Hoang chủ động đến cung hạ này, Tô Dự đương nhiên sẽ không đuổi đi, để môn đồng hạ nhân nhiệt tình chiêu đãi.

Lại nói, người ta đến cung hạ đại hôn, một phần tâm ý này Tô Dự phải nhận lấy.

Khi những cao thủ kia sớm tiến vào An Lạc, nhìn thấy thủ bút vô cùng to lớn của Tô Dự, từng cái chấn động đến tột đỉnh.

Tường vân trên bầu trời rộng hàng trăm ức vạn trượng bao trùm

toàn bộ An Lạc, đẹp tuyệt luân.

Hàng ức vạn dặm biển hoa, đầy trời tiên hạc tường thụy tề tề bay lượn.

Linh khí hóa sương mù, tiên khí lượn lờ.

Các loại tràng cảnh thần dị khiến những cao thủ kia nội tâm cuồng chấn không thôi. "Hít! ~" "Thật không ngờ nơi Tô Dự cư trú An Lạc cư nhiên là đỉnh cấp động thiên phúc địa như thế, e rằng so với Tử Tiêu Cung trong Hỗn Độn ba mươi ba tầng trời của Đạo Tổ cũng không kém đi?" "Linh khí ở đây cư nhiên là Hỗn Độn linh khí?

Thế giới Hồng Hoang lại có Hỗn Độn linh khí tồn tại sao, quá không thể tư nghị rồi!" "Vị đạo hữu này chẳng lẽ không phát hiện, chúng ta vừa tiến vào An Lạc, khoảng cách hàng trăm ức vạn dặm toàn bộ đều là biển hoa, các loại tường thụy linh thú cùng múa, thủ bút của Tô Dự Tiên Đế cũng quá lớn rồi đi?" "Không sai, thủ bút bực này thật sự quá lớn, dù cho là cao thủ cấp bậc Đại La Kim Tiên tốn hao mấy ngàn năm thời gian cũng bố trí không ra đi?

Huống chi, những bố trí này ngoại trừ to lớn, hùng vĩ, đẹp mắt ra thì đối với tu hành căn bản không có tác dụng quá lớn, đại năng nào chịu hao phí thời gian lãng phí như thế?

Cũng chỉ có Tô Dự Tiên Đế mới chịu làm như vậy!" "Hôm nay đến đây, có thể kiến thức An Lạc đã là không uổng chuyến này, càng không cần nói nhìn thấy đại thủ bút như thế của Tô Dự Tiên Đế!

Không biết hôn lễ chân chính lại sẽ có quy mô bực nào đây?" ...

Không ít cao thủ tiến vào An Lạc cung hạ đều tề tề chấn động, trong lòng đối với Tô Dự kính ngưỡng đạt đến một độ cao mới. "Trấn Nguyên Tử mang lễ đến cung hạ, chúc phúc chủ nhân chủ mẫu vĩnh kết đồng tâm, sớm chứng đại đạo!" Theo Trấn Nguyên Tử giáng lâm,

chính thức kéo ra màn che cho các đỉnh cấp đại năng Hồng Hoang đến cung hạ.

Ngàn năm trước, hảo hữu Hồng Vân bị đám đại năng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề ám toán bỏ mình, Trấn Nguyên Tử vẫn luôn bế quan không ra.

Nhưng Tô Dự đại hôn, đại sự oanh động Hồng Hoang bực này, Trấn Nguyên Tử không thể không đi ra đạo tràng, đích thân đến cung hạ. "Minh Hà Lão Tổ mang lễ đến cung hạ, chúc phúc chủ nhân chủ mẫu bách niên hảo hợp, sớm chứng đại đạo!" "Yêu Thần Côn Bằng mang lễ đến cung hạ, chúc phúc chủ nhân chủ mẫu vĩnh kết đồng tâm, sớm chứng đại đạo!" "Yêu Hoàng Phục Hy, Nữ Oa mang lễ đến cung hạ, chúc phúc chủ nhân chủ mẫu vĩnh kết đồng tâm, sớm chứng đại đạo!" Khi từng vị đỉnh cấp đại năng xuất hiện tại An Lạc, vô số cao thủ chủ động đến cung hạ chấn động đến tột đỉnh, không ngờ thanh uy của Tô Dự cư nhiên kinh khủng như thế, nhiều đỉnh cấp đại năng Hồng Hoang như vậy đều cần đích thân đến cung hạ.

Những đỉnh cấp đại năng này cùng cao thủ Hồng Hoang bình thường tiếp đãi tự nhiên có khác biệt, có người chủ trì chuyên môn mời bọn họ vào trung tâm đạo tràng An Lạc, sau đó dâng lên tiên quả giai nhưỡng.

Phục Hy, Nữ Oa, Côn Bằng, Trấn Nguyên Tử bọn người nhìn thấy đại thủ bút của Tô Dự xong, từng cái nội tâm chấn động không thôi, nhìn về phía cung điện trung ương, ánh mắt lộ ra vẻ khâm phục hiếu kỳ.

Vĩnh Hằng Giới nãi là Hỗn Độn Nguyên Thạch biến thành, là vô thượng động thiên phúc địa, những đại năng này lần đầu tiên tiến vào đây, bị chấn động đồng thời nội tâm cũng vô cùng hâm mộ. "Chư vị đạo hữu đại giá quang lâm, thật là bồng tất sinh huy!" Bạch Chính,

Thanh Hành, Ngao Quảng, Phượng Vũ, Huyền Nữ bọn người chiêu đãi những đỉnh cấp đại năng Hồng Hoang này. "Hiện giờ giờ lành chưa đến, chủ nhân đang chuẩn bị đại hôn, bởi vậy do bần đạo mấy người chiêu đãi, nếu có chỗ nào không chu toàn, xin các vị đạo hữu lượng thứ!" "Vút!" Khi tất cả mọi người tại trung ương đạo tràng nghe Bạch Chính nói xong, từng cái nội tâm chấn động không thôi, không ngờ tên Chuẩn Thánh đại năng trước mắt này cư nhiên là tọa kỵ của Tô Dự!

Bọn họ từng tiến vào Tử Tiêu Cung nghe đạo, đối với Bạch Chính tự nhiên cũng không xa lạ gì, bất quá không ngờ đối phương cư nhiên nhanh như vậy đã đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh, tốc độ tiến bộ này thật sự là quá nhanh!

Giờ khắc này, tất cả mọi người đều phi thường hâm mộ Tô Dự có thể sở hữu 'An Lạc' - đỉnh cấp động thiên phúc địa như thế, dù cho là Tam Thanh cũng không ngoại lệ.

Làm Nguyên Thần của Bàn Cổ đại thần biến thành, phúc duyên thâm hậu, tại Côn Luân đạo tràng Tiên Thiên linh khí nồng đậm đến mức hóa sương mù, nhưng so với Hỗn Độn linh khí tại đạo tràng của Tô Dự, vậy thì kém không biết bao nhiêu cái cấp bậc. "Ngao ô! ~" "Thương thương! ~" Lúc này, tại nơi trung ương nhất của đạo tràng, chín trăm chín mươi chín con Rồng cùng chín trăm chín mươi chín con Phượng Hoàng tề tề bay lượn, một bức tranh Long Phượng Trình Tường hùng vĩ tráng lệ. "Hít!" Tất cả mọi người nhìn thấy một màn này, tề tề hít vào một ngụm khí lạnh. "Sư thúc thủ đoạn cư nhiên cao siêu như thế, đem bá chủ Hồng Hoang từng một thời là Long Tộc cùng Phượng Tộc đều thu phục rồi?" Thái Thanh Lão Tử nhìn Long Tộc cùng Phượng Tộc bay lượn trên bầu trời, giữa lẫn nhau phi thường ăn ý, long phượng hợp minh, hùng vĩ chấn động!

Chương 70

"Tô Dự Tiên Đế quá cường đại, cấp bậc hôn lễ này cư nhiên làm cho bá chủ Long Tộc cùng Phượng Tộc cao ngạo vô cùng phải Long Phượng Trình Tường?

Cả thế giới Hồng Hoang ai không biết Long Tộc cùng Phượng Tộc là tử đối đầu?" "Chỉ bằng vào một màn này đã không uổng chuyến đi, không ngờ cư nhiên có thể nhìn thấy một màn Long Phượng hợp minh của bá chủ Hồng Hoang ngày xưa, quá chấn động rồi!" "Không hổ là sư thúc, cư nhiên thu phục được Tiên Thiên bá chủ Long Tộc cùng Phượng Tộc, xem ra Yêu Tộc ta cũng tịnh không phải là mạnh nhất Hồng Hoang a!" Phục Hy nhìn một màn này, không khỏi cảm khái.

Nữ Oa thì đôi mắt đẹp dị quang liên liên, nhìn về hướng đại điện. "Yêu Tộc Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất mang lễ đến cung hạ, chúc phúc chủ nhân chủ mẫu hỉ kết lương duyên, vĩnh kết đồng tâm!" Theo tiếng xướng của người chủ trì vang lên, lập tức có vô số đại năng nhìn về phía Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất.

Hiện giờ, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất thành lập Yêu Tộc, dưới trướng lung lạc vô số đại năng, có thể nói là một trong những thế lực mạnh nhất thế giới Hồng Hoang.

Cho nên hai vị Yêu Đế đến, tự nhiên hấp dẫn ánh mắt của vô số người. ... "Đại ca, cái tên Tô Dự này thật tốt vận khí, cư nhiên tìm được đỉnh cấp động thiên phúc địa như thế, dù cho Phù Tang Thần Thụ tại Thái Dương Tinh của chúng ta cũng xa xa không bằng a!" Đông Hoàng Thái Nhất vừa tiến vào An Lạc, lập tức phát giác được sự trân quý của nơi này, không khỏi xuất ngôn tán thán.

Đế Tuấn nghe đệ đệ tán thán cùng hâm mộ, đôi mắt lóe lên một tia lãnh mang, rất nhanh khôi phục bình thường. "Nhị đệ, mỗi người đều có cơ duyên, Tô Dự có thể tìm được đỉnh cấp động thiên phúc địa bực này là một người phúc nguyên thâm hậu, sau này chúng ta phải càng thêm thận trọng một chút!" "Đại ca nói đúng!" Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất hai người chí hướng vô cùng to lớn, đồ mưu tự nhiên cũng vô cùng to lớn, tự nhiên sẽ không bởi vì một chút chuyện nhỏ trước mắt mà ảnh hưởng tâm thần.

Bất quá rất nhanh, khi Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất nhìn thấy Long Tộc cùng Phượng Tộc Long Phượng Trình Tường trên bầu trời, không khỏi trầm mặt xuống. "Cái tên Tô Dự này, thực lực cũng quá kinh khủng rồi đi?

Cư nhiên đem hai cái Tiên Thiên bá chủ là Long Tộc cùng Phượng Tộc đều thu phục rồi?" Đế Tuấn từng muốn đem Long Tộc - kẻ có thực lực mạnh nhất trong Tiên Thiên Tam Tộc thu nhập dưới trướng, nhưng bởi vì cố kỵ Long Tộc có một siêu cấp đại năng là Chúc Long, bởi vậy đành phải đem ý nghĩ này áp xuống, chờ hắn cùng đệ đệ thực lực đầy đủ mạnh, lại bức bách Long Tộc gia nhập Yêu Tộc!

Nhưng ai ngờ, Long Tộc cùng Phượng Tộc cư nhiên bị Tô Dự thu phục, vứt bỏ sự cao ngạo của bản thân, cư nhiên tại hôn khánh đại điển của Tô Dự bay lượn Long Phượng Trình Tường.

Cái này cũng quá trung tâm rồi đi?

Tự tôn của Tiên Thiên bá chủ đâu?

Tô Dự sớm chặn hồ, nội tâm Đế Tuấn càng thêm trầm thấp.

Hiện giờ Yêu Tộc thanh uy đang như mặt trời ban trưa, mấy năm nay Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất lôi kéo không ít cao thủ, thành viên Yêu Tộc dưới trướng sớm đã phá ức.

Còn có một điểm quan trọng nhất, đó là đệ đệ Đông Hoàng Thái Nhất lựa chọn Dĩ Lực Chứng Đạo, thành công đột phá Chuẩn Thánh, chiến lực vô song.

Nguyên bản định tại hôn lễ đại điển của Tô Dự tiếp tục lôi kéo một số cao thủ, ai ngờ Tô Dự cư nhiên không thanh không tiếng đem Long Tộc thu phục rồi.

Có Long Tộc cùng Phượng Tộc, lại thêm thực lực bản thân Tô Dự, so với Yêu Tộc thì đúng là kẻ tám lạng người nửa cân a!

Tối quan trọng nhất là Tô Dự nãi là Thiên hạ nam tiên chi thủ do Đạo Tổ Hồng Quân đích thân sắc phong, có được đại nghĩa danh phận này, bọn họ cũng không dám làm loạn a!

Giờ khắc này, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất cảm thấy vô cùng khó giải quyết, tâm tình cũng càng lúc càng nặng nề. "Hai vị Yêu Đế, mời thượng tọa!" Bạch Chính mỉm cười mời, an bài Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất ngồi xuống phía trước.

Làm Yêu Đế của Yêu Tộc, lại là một trong Ba Ngàn Đại Năng trong Tử Tiêu Cung, vị trí tự nhiên tương đối gần phía trước. "Đa tạ Bạch Chính đạo hữu!" Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất không thẹn danh xưng Hoàng giả, dù cho nội tâm có nặng nề đến đâu, lễ nghi phong phạm vẫn phi thường nghiêm cẩn.

Giờ khắc này, Đông Hoàng Thái Nhất phát giác Bạch Chính cư nhiên cũng đã đột phá Chuẩn Thánh, cùng huynh trưởng liếc nhau một cái, nội tâm càng thêm nặng nề.

Ngay cả một con tọa kỵ đều là cấp bậc Chuẩn Thánh, Tô Dự người này có cần ngưu xoa (lợi hại) như vậy hay không?

Làm cho huynh đệ chúng ta áp lực thật lớn a! "Thiên hạ nữ tiên chi thủ Tây Vương Mẫu mang lễ đến cung hạ, chúc phúc chủ nhân chủ

mẫu bách niên hảo hợp, sớm chứng đại đạo!" Khi Tây Vương Mẫu tiến vào An Lạc, nội tâm đồng dạng chấn động đến tột đỉnh, đặc biệt là nhìn thấy Long Tộc cùng Phượng Tộc tề tề bay lượn, long phượng hợp minh trên bầu trời.

Nàng sao có thể không biết Long Tộc cùng Phượng Tộc là tử đối đầu?

Nhưng Tô Dự không thanh không tiếng đem Tiên Thiên bá chủ Long Tộc cùng Phượng Tộc ngày xưa thu phục, phần thực lực này khiến toàn bộ Hồng Hoang chấn động.

Tây Vương Mẫu quyết định, nhất định phải ôm chặt đùi Tô Dự, hiệp trợ quản lý Hồng Hoang, tạo phúc Hồng Hoang, như vậy mới có thể đạt được nhiều hơn! "Vu Tộc Tổ Vu Huyền Minh cùng Hậu Thổ mang lễ đến cung hạ, chúc phúc chủ nhân chủ mẫu vĩnh kết đồng tâm, sớm chứng đại đạo!" "Vút!" Khi tiếng xướng của người chủ trì lần nữa vang lên, tất cả mọi người tại hiện trường không khỏi sửng sốt.

Vu Tộc Tổ Vu đích thân đến cung hạ?

Tô Dự lúc nào cùng Vu Tộc giao hảo như thế?

Phải biết, thế giới Hồng Hoang hiện giờ, Vu Tộc là bá chủ cấp bậc lo liệu không thẹn, dù cho Yêu Tộc vừa mới thành lập đang như mặt trời ban trưa cũng xa xa không bằng.

Từ trước đến nay, Vu Tộc hành sự tương đối điệu thấp, chỉ hoạt động quanh Bất Chu Sơn, cũng ít khi cùng chủng tộc khác phát sinh đại chiến, bởi vậy uy danh không tính là quá cường đại.

Nhưng đông đảo cao thủ tại đây có ai không rõ ràng sự cường đại của Vu Tộc?

Thậm chí ngay cả Tam Thanh, từng du lãm Bất Chu Sơn thì cùng Vu Tộc tranh giành Bàn Cổ chính thống, đánh nhau to, hiển nhiên lúc

đó Tam Thanh căn bản không chiếm được bất kỳ tiện nghi gì, mất không ít da mặt.

Dù sao bọn họ mới có ba huynh đệ, người ta lại có tới mười hai huynh đệ tỷ muội!

Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất thấy hai vị Tổ Vu của Vu Tộc đều đích thân đến cung hạ Tô Dự đại hôn, thần sắc càng lúc càng ngưng trọng.

Không ngờ Tô Dự ngoại trừ thu phục Long Tộc cùng Phượng Tộc ra, cư nhiên cùng bá chủ Hồng Hoang là Vu Tộc giao tình cũng tốt như vậy.

Cái này Yêu Tộc muốn chế bá Hồng Hoang, lăng giá trên tất cả mọi người, nhưng là phi thường khó khăn rồi.

Giờ khắc này, hai nữ thần quốc sắc thiên hương tiến vào 'An Lạc', một người thánh khiết ôn nhu, một người cao quý lãnh diễm, giống như hai đóa tuyệt đại song xu.

Khi cảm tri được Hỗn Độn linh khí vô cùng nồng đậm tại An Lạc, không khỏi âm thầm tán thán, sau đó liền nhìn thấy ngàn vạn dặm biển hoa, ráng màu đầy trời lãng mạn điểm xuyết.

Đem toàn bộ An Lạc trang hoàng giống như đại dương lãng mạn, khiến Hậu Thổ cùng Huyền Minh nhìn thấy xong, tình bất tự cấm tán thán. "Quá đẹp!" "A, ta cũng không ngờ thế giới Hồng Hoang lại có nơi xinh đẹp như thế, sau này ta cũng muốn trang hoàng một cái tại bộ lạc của ta!" Huyền Minh cùng Hậu Thổ vừa đi vừa đàm đạo, dưới sự cung nghênh của tiên nữ đi đến trung ương hôn lễ đại điển, một đường đi tới, bị tràng cảnh lãng mạn thịnh đại làm cho sắp mê say.

Khi nhìn thấy chín trăm chín mươi chín con Rồng cùng chín trăm chín mươi chín con Phượng Hoàng cùng múa trên bầu trời, một bộ

dáng Long Phượng Trình Tường, nội tâm càng chấn động không thôi. "Cái tên Tô Dự này, thủ bút thật lớn!" Huyền Minh âm thầm tắc lưỡi, không khỏi lộ ra một tia vô cùng hâm mộ.

Chương 71

"A, thủ bút của Tô Dự đạo hữu thật sự quá lớn, đoán chừng vì cử hành hôn lễ lần này, ít nhất đã chuẩn bị hơn vạn năm đi?

Cư nhiên đem Long Tộc cùng Phượng Tộc kéo tới làm Long Phượng Trình Tường, đại thủ bút này e rằng chỉ có Thánh Nhân mới có thể làm được?" Hậu Thổ nhìn hiện trường trung ương càng thêm thịnh đại lãng mạn, đôi mắt đẹp tẫn là vẻ chấn động hâm mộ. "Thật không ngờ kết hôn lại có thể làm như vậy, ta còn tưởng rằng thành viên Vu Tộc nhìn vừa mắt nhau liền trực tiếp ở cùng một chỗ rồi chứ?" Huyền Minh nói, khẩu khí có chút chua. "Không biết thê tử của Tô Dự tột cùng là nhân vật bực nào, cư nhiên có thể làm cho Tô Dự long trọng chuẩn bị hôn lễ như thế!" "Hi hi, Huyền Minh tỷ tỷ, sẽ không phải là ghen rồi chứ?" Hậu Thổ khẽ cười, thấy có người khác ở đây, trực tiếp thần thức truyền âm. "Vút!" Huyền Minh nghe Hậu Thổ thần thức truyền âm, khuôn mặt không khỏi đỏ bừng, khí thế cao quý lãnh diễm nguyên bản trong nháy mắt tiêu dung. "Hậu Thổ muội muội, ta mới không ghen đâu!" Nghe Huyền Minh vô lực phản kháng, Hậu Thổ khẽ cười, phương tâm lại đang nhẹ nhàng rung động. ...

Khi tất cả đại năng tại hiện trường đều được an bài ngồi xuống, mấy vạn cung nga tiên nữ, đồng tử đem những thứ Tô Dự chuẩn bị hơn vạn năm toàn bộ dâng lên.

Mỹ tửu nhưỡng từ tiên quả, thịt nướng hung thú, Hậu Thiên Linh Quả...

Trong nháy mắt, tất cả mọi người đều bị những thực tài này hấp dẫn.

Phải biết, thế giới Hồng Hoang hiện giờ, tất cả người tu luyện

hầu như đều lấy tu luyện làm chủ, căn bản sẽ không để ý tới dục vọng ăn uống, tối đa cũng chỉ ăn một số loại tiên quả.

Nhưng khi ngửi thấy mùi thơm trong tiên tửu cùng thịt nướng hung thú, cảm giác nước miếng chảy ra, có một loại dục vọng muốn nhấm nháp một phen.

Thế là, khi những cung nga tiên nữ châm rượu xong, các đại năng bắt đầu buông xuống giá đỡ, trực tiếp bắt đầu ẩm dụng. "Oa, đây là tiên tửu sao?

Quá ngon rồi!" "Ta chưa từng nghĩ tới thế gian lại có mỹ vị như thế, thật không uổng chuyến đi a!" Rất nhiều đại năng sau khi nhấm nháp mỹ tửu cùng thịt nướng hung thú, từng cái chấn động không thôi, không ngờ thế gian lại có mỹ vị như thế.

Tam Thanh cùng các đại năng Chuẩn Thánh sau khi nhấm nháp, từng cái cũng tán thán không thôi.

Tuy đến tình trạng này, căn bản sẽ không thèm để ý dục vọng ăn uống, nhưng sau khi uống một ngụm tiên tửu, lại cảm thấy uống tiên tửu cũng là một loại tu hành.

Những tiên tửu này là Tô Dự động dụng vô số Hậu Thiên Linh Quả, tiên quả nhưỡng tạo thành, linh khí uẩn hàm phi đồng nhất bàn, cho dù đối với đại năng cấp bậc Chuẩn Thánh đều có tác dụng nhất định.

Còn những thịt nướng hung thú kia, đều là cấp bậc Thái Ất Kim Tiên, thậm chí có cảnh giới Đại La Kim Tiên, Kim Tiên bình thường nhấm nháp một miếng nói không chừng sẽ đột phá Thái Ất Kim Tiên, có thể thấy được mức độ trân quý! "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề mang lễ đến cung hạ, chúc phúc chủ nhân chủ mẫu vĩnh kết đồng tâm, sớm chứng đại đạo!" Khi Tây Phương nhị sư huynh đệ đến, hầu như tất cả đại năng đều đã tới đông đủ.

Khi Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề tiến vào An Lạc, cảm thụ Hỗn Độn linh khí nồng đậm, nội tâm hâm mộ ghen ghét đến phát điên, nếu không phải Tô Dự thực lực cường đại, e rằng sẽ sinh ra tâm tư cướp đoạt động thiên phúc địa.

Bất quá rất nhanh, khi nhìn thấy Long Tộc cùng Phượng Tộc tề tề bay lượn, Long Phượng Trình Tường trên bầu trời, nội tâm chấn động đến tột đỉnh. "Xem ra trước khi không có chứng đạo thành Thánh, ngàn vạn lần không thể đối đầu với Tô Dự!" ...

Theo thời gian trôi qua, giờ lành cũng đang từ từ đến gần.

Ngoại trừ Ba Ngàn Khách trong Tử Tiêu Cung toàn bộ tới đông đủ ra, vô số đại năng có tên có tuổi khác tại Hồng Hoang cũng tề tề đến tràng. "Vút!" Trong nháy mắt, ba đạo thân ảnh xuất hiện tại trung ương nhất của hôn lễ đại điển.

Chính là Đạo Tổ Hồng Quân cùng hai vị đồng tử Hạo Thiên, Dao Trì. "Bái kiến Lão sư!" "Bái kiến Đạo Tổ!" "Bái kiến Đạo Tổ!" Tất cả mọi người tại hiện trường tề xoát xoát khom người hành lễ, từng cái nội tâm chấn động không thôi, tất cả mọi người không ngờ Đạo Tổ Hồng Quân cư nhiên thật sự đích thân đến cung hạ, tịnh lại sẽ làm người chứng hôn cho Tô Dự! "Chư vị không cần đa lễ, bần đạo cùng các ngươi giống nhau, đều là đến cung hạ Tô Dự đạo hữu tân hôn đại hỉ!" Hồng Quân thản nhiên phất tay, sau đó dưới sự cung kính mời mọc của Bạch Chính, đi đến vị trí chủ vị nhất.

Trên chủ vị bày biện thế nhưng là 'Hoàng Trung Lý', 'Ngộ Đạo Thần Trà' cùng vô số đỉnh cấp tiên nhưỡng, bàn khác nhưng không có đãi ngộ này.

Hồng Quân cảm tri được đạo tràng 'An Lạc' của Tô Dự nãi là do Bồng Lai Tam Tiên Đảo cùng Phân Bảo Nham trọng tân luyện chế mà thành, không khỏi tán thưởng gật đầu. 'Tô Dự đạo hữu thật là có phúc

duyên, cư nhiên làm cho Hỗn Độn Nguyên Thạch tái hiện Hồng Hoang!' Giờ khắc này, hai vị đồng tử của Hồng Quân là Hạo Thiên cùng Dao Trì bị thủ bút to lớn của Tô Dự làm cho chấn động, không ngờ Tô Dự đại hôn có thể long trọng như thế!

Bài tràng dạng này, so với Lão gia (Hồng Quân), e rằng còn hơn ấy chứ?

Lúc này, Tô Dự đang ngồi ngay ngắn trên kiệu hỉ, cảm ứng được Hồng Quân đích thân đến chúc mừng, liền chuẩn bị xuất hiện tại đại điển hôn lễ, bày tỏ một phen cảm tạ cùng tôn trọng đối với Hồng Quân. "Tô Dự đạo hữu, không cần khách khí, hiện nay giờ lành sắp đến, chuẩn bị đại hôn điển lễ đi!" Hồng Quân cảm ứng được hành động của Tô Dự, lập tức dùng thần thức truyền âm. "Đa tạ Hồng Quân đạo hữu, lát nữa nhất định phải uống thêm vài chén rượu mừng!" Tô Dự cũng dùng thần thức truyền âm đáp lại. "Đó là đương nhiên!" Hồng Quân đạm nhiên cười một tiếng, tâm tình rất tốt.

Sau khi ba lần giảng đạo kết thúc, Hồng Quân sắp sửa xả thân hợp đạo, trở thành người đại diện cho Thiên Đạo Hồng Hoang, nhưng thời gian cần thiết trong đó thì chưa biết được.

Hiện nay, Tô Dự đại hôn, mời ông làm người chứng hôn, ông ẩn ước cảm ứng được ý đồ của Thiên Đạo, việc này đối với việc xả thân hợp đạo là vô cùng quan trọng.

Vì vậy, ông cũng rất cảm kích Tô Dự có thể mời mình làm người chứng hôn.

Bởi vì hôn lễ đại điển này là tiền lệ đầu tiên của thế giới Hồng Hoang, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, Thiên Đạo tuyệt đối sẽ biểu chương khen thưởng.

Làm người chứng hôn, khẳng định cũng sẽ có khen thưởng ngạch ngoại, đối với việc tiến thêm một bước cảm ngộ Thiên Đạo cũng vô

cùng hữu dụng. "Giờ lành đã đến, hữu thỉnh tân lang tân nương nhập điện!" "Ngao ô! ~" "Thương thương! ~" Theo giờ lành điểm đến, trên bầu trời chín trăm chín mươi chín con rồng, chín trăm chín mươi chín con phượng hoàng đồng loạt cất tiếng long phượng hòa minh.

Sau đúng chín tiếng long phượng hòa minh, những thành viên Long tộc và Phượng tộc này đồng loạt hạ xuống. "Ngao ô! ~" Trong nháy mắt, một tiếng long ngâm to rõ vang lên, tất cả mọi người không tự chủ được ngẩng đầu, nhìn thấy trên thiên khung có chín mươi chín con Tứ Trảo Kim Long đang kéo chín chiếc xe kiệu hỉ, thanh thế uy nghiêm kia, quả thực khiến cả thế giới Hồng Hoang vì đó mà chấn động.

Ai cũng biết, Long tộc từng là bá chủ Hồng Hoang, thực lực siêu quần.

Trong Long tộc, lấy Kim Long mang huyết mạch Long Vương làm tôn.

Chương 72

Đã qua vô số nguyên hội, huyết mạch Long tộc điêu linh, số lượng Kim Long cực kỳ hiếm hoi.

Chín mươi chín con Tứ Trảo Kim Long này là do Long tộc cử tộc cống hiến ra, vì để có thể cho Tô Dự một hôn lễ thịnh đại hoàn mỹ.

Nếu không phải vậy, bất kỳ ai muốn để Kim Long của Long tộc kéo kiệu hỉ, ngoại trừ Thánh Nhân ra, căn bản là tuyệt đối không thể!

Giờ khắc này, tất cả tân khách đại năng nhìn thấy chín mươi chín con Kim Long hệ chính thống của Long tộc giúp Tô Dự kéo chín xe kiệu hỉ, nội tâm ai nấy đều chấn động vô cùng.

Đây chính là huyết mạch hệ chính thống của Long Vương a!

Cư nhiên chịu bỏ xuống cái đầu cao quý, kéo kiệu hỉ cho Tô Dự?

Cũng quá khiến người ta chấn động rồi chứ? "Thương thương!" "Thương thương!" Ngay sau đó, hai tiếng phượng minh êm tai vang lên.

Hai chiếc kiệu hỉ Cửu Phượng xuất hiện trong tầm mắt mọi người, kéo kiệu hỉ Cửu Phượng chính là chín mươi chín con Phượng hoàng mang huyết mạch hệ chính thống của Phượng tộc!

Trên bầu trời, chín ngàn chín trăm chín mươi chín Thái Âm tiên nữ thân tư yểu điệu, rải xuống đầy trời cánh hoa.

Chín ngàn chín trăm chín mươi chín con tiên hạc, thụy thú đồng loạt bay múa, đầy trời mây tía hiện lên màu đỏ đại hỉ, các loại ánh sáng tường thụy trận trận, phối hợp với Long Phượng Trình Tường ở phía trước, vô cùng hạo đại, hùng vĩ và lãng mạn! "Hít! ~" Giờ khắc này, tất cả mọi người đồng loạt hít vào một ngụm khí lạnh, vô cùng

chấn động nhìn một màn này.

Kim Long mang huyết mạch chính thống của Long Vương Long tộc, huyết mạch chính thống của Phượng tộc, cư nhiên đồng loạt bỏ xuống cái đầu cao quý, vì tân hôn phu phụ Tô Dự, Hi Hòa, Thường Hi mà kéo Cửu Long, Cửu Phượng hỉ niện.

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ai dám tin tưởng bá chủ Hồng Hoang năm xưa cư nhiên sẽ như thế này?

Phía dưới, các nữ tính cao thủ đại năng như Nữ Oa, Huyền Minh, Hậu Thổ, Tây Vương Mẫu...

đôi mắt đẹp nhìn qua một màn lãng mạn hạo đại như vậy, lộ ra vẻ vô cùng hâm mộ.

Là nữ nhân, có ai mà không thích một màn thịnh đại lãng mạn này chứ?

Càng không cần nói, một màn thịnh đại lãng mạn như vậy, tại toàn bộ thế giới Hồng Hoang chính là lần đầu tiên!

Sự trùng kích đối với các nàng tự nhiên có thể biết. "Hống!" Chín con Tứ Trảo Kim Long đồng loạt long ngâm, cung cung kính kính cúi đầu rồng xuống, để Tô Dự bước lên, sau đó đi tới bên cạnh hai chiếc kiệu hỉ Cửu Phượng, nắm lấy dải lụa hồng đại hỉ trong tay hai vị tân nương tử. ... "Không hổ là sư thúc, vừa ra tay đã là đại thủ bút, cùng hai vị Thái Âm nữ thần thành thân, e rằng sẽ trở thành hôn lễ sử vô tiền lệ của thế giới Hồng Hoang đi?" Thông Thiên nhìn qua một màn thịnh đại lãng mạn như vậy, không khỏi tán thán, trong đôi mắt lóe lên một tia khâm phục. "Tam đệ, thế giới Hồng Hoang trước đây làm gì có hôn lễ?

Sư thúc thành thân đương nhiên thuộc về trường hợp đầu tiên, tự nhiên là sử vô tiền lệ." Thái Thanh Lão Tử thu hồi ánh mắt chấn động

khâm phục, đạm đạm mở miệng. "Có sư thúc là minh châu đi trước, tương lai nếu có đại năng Hồng Hoang thành hôn, e rằng mỗi một trường hợp đều sẽ dựa theo quy cách nghi thức của sư thúc, có thể nói, sư thúc đang dẫn dắt thời đại!" "Đại huynh nói đúng, chỉ bất quá tương lai có nam nữ tu sĩ kết hôn, căn bản cũng không cách nào cử hành được hôn lễ thịnh đại lãng mạn như thế này rồi!" Thái Thanh Lão Tử cùng Thông Thiên nghe Nguyên Thủy nói, không khỏi gật gật đầu.

Ngoại trừ Tô Dự sư thúc ra, còn có ai có thể khiến hai bá chủ Hồng Hoang năm xưa là Long tộc và Phượng tộc cúi xuống cái đầu cao quý? ...

Tại một bàn khác.

Đế Tuấn nhìn lên một màn thịnh đại lãng mạn trên bầu trời, đặc biệt là nhìn thấy hai vị Thái Âm nữ thần quốc sắc thiên hương, phong hoa tuyệt đại, đôi mắt lóe lên một tia lãnh ý.

Phải biết rằng, Hi Hòa và Thường Hi, hai vị Thái Âm nữ thần vẫn luôn là đối tượng mà hắn theo đuổi, nhưng hiện nay lại bị Tô Dự cướp đi, khẩu khí này làm sao nuốt trôi?

Vì vậy, Đế Tuấn trong nội tâm quyết định, sau này nếu có cơ hội, nhất định phải tìm lại danh dự.

Tô Dự dắt hồng trù của hai vị kiều thê, dừng lại trên bán không trung đúng chín mươi chín giây, dưới sự chú mục của vạn chúng, mới chậm rãi hạ xuống.

Hi Hòa, Thường Hi hai nữ nhìn thấy dáng vẻ chấn động của vô số đại năng phía dưới, nội tâm tràn đầy tự hào cùng hạnh phúc.

Vốn tưởng rằng thành thân chỉ là hướng thế nhân tuyên cáo hôn lễ hoàn thành là được, ai từng nghĩ tình lang lại làm ra tràng cảnh thịnh

đại lãng mạn như thế?

Giờ khắc này, nội tâm các nàng ngọt ngào đến mức sắp ngất đi. "Vút!" Tô Dự dắt hai dải lụa hồng đại hỉ, đáp xuống phía trên đại điện. "Chúc mừng sư thúc, hạ hỉ sư thúc!" "Cung hạ Tiên Đế, hạ hỉ Tiên Đế!" "Chúc mừng Tô Dự đạo hữu, hạ hỉ Tô Dự đạo hữu!" Tất cả tân khách sau khi thấy Tô Dự hạ xuống đất, đều đồng loạt đứng dậy, hướng về phía Tô Dự ôm quyền cung hạ, có thể tận mắt chứng kiến hôn lễ hạo đại lãng mạn đệ nhất Hồng Hoang này, đều cảm thấy đại khai nhãn giới! "Đa tạ các vị đạo hữu chúc phúc, mời các vị đạo hữu không cần khách khí, uống nhiều thêm vài chén rượu mừng!" Tô Dự ôm quyền đáp lễ, cảm tạ đông đảo đại năng đích thân đến chúc mừng, sau đó nhìn về phía Hồng Quân. "Đa tạ Hồng Quân đạo hữu có thể đích thân đến làm chứng hôn nhân cho bần đạo!" "Có thể làm chứng hôn nhân cho đạo hữu, cũng là vinh hạnh của bần đạo!" Hồng Quân cười sảng khoái, đứng vào vị trí người chứng hôn.

Lúc này, giờ lành đã đến, tiếng xướng hát của ti nghi lại lần nữa vang lên. "Giờ lành đã đến, mời chủ nhân chủ mẫu hành lễ!" Tô Dự cùng hai vị kiều thê đứng đối diện nhau. "Nhất kính Đại Đạo!" Vốn dĩ trong hôn lễ cổ đại, cái lạy đầu tiên là bái thiên địa.

Nhưng hiện nay, với tính cách của Tô Dự, hắn sẽ không quỳ lạy bất kỳ sinh linh tín ngưỡng nào.

Đại Đạo là tồn tại vô thượng mà tất cả đại năng Hồng Hoang theo đuổi, siêu thoát thế ngoại, kính Đại Đạo đồng thời cũng ẩn chứa dã vọng của Tô Dự, đó là chứng đắc Đại Đạo.

Tô Dự cùng hai vị kiều thê ôm quyền, hướng về phía thiên khung hành lễ. "Nhị kính Hồng Hoang!" Thế giới Hồng Hoang là nơi sinh tồn của tất cả sinh linh, tỏ lòng kính ý cũng là lẽ đương nhiên.

Giờ khắc này, vô số đại năng nhìn thấy Tô Dự đại hôn làm ra nghi

thức như vậy, ai nấy đều hiếu kỳ không thôi.

Đồng thời, Hồng Quân đang đứng chứng hôn bên cạnh đột nhiên thần sắc trở nên nghiêm túc. "Ong!" Trong khoảnh khắc, trên thiên khung xuất hiện Thiên Đạo uy áp, tản ra uy thế thao thiên.

Chương 73

Là người xả thân hợp đạo, Hồng Quân tự nhiên là người đầu tiên cảm nhận được, không ngờ rằng Tô Dự đại hôn cư nhiên dẫn động sự chú mục của Thiên Đạo Hồng Hoang, nội tâm chấn động không thôi. "Quả nhiên, Tô Dự đạo hữu đại hôn, xa xa không đơn giản như tưởng tượng, không biết Thiên Đạo sẽ lại có xu thế như thế nào đây?" "Phu thê hỗ kính!" Theo tiếng xướng hát của ti nghi, Tô Dự lần lượt cùng hai vị kiều thê tương hỗ hành lễ. "Lễ thành!" "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Lời của ti nghi vừa mới dứt, thiên khung đột nhiên kim mang đại thịnh, đầy trời công đức nhao nhao phiêu lạc, trực tiếp giáng xuống trên thân Tô Dự, Hi Hòa, Thường Hi.

Là chủ hôn nhân, Hồng Quân cũng được chia một phần trăm công đức, khiến ông cũng bất ngờ không thôi. "Hít! ~" "Cũng quá bất khả tư nghị rồi chứ?

Sư thúc thành thân, cư nhiên được Thiên Đạo tán thành, hạ xuống nhiều công đức như thế?" "Nhiều công đức như vậy, e rằng đều đủ để chém thi đột phá Chuẩn Thánh rồi chứ?" Hiện trường vô số đại năng chấn động vô cùng, rất nhiều người hâm mộ đến đỏ cả mắt.

Nếu biết đại năng đầu tiên thành thân sẽ được Thiên Đạo chúc phúc và tán thành, hạ xuống hải lượng công đức, e rằng bọn họ sẽ ngay lập tức tìm một vị nữ đạo hữu thành hôn đi?

Ngay lúc mọi người đang hâm mộ, công đức mà Thiên Đạo giáng xuống vẫn chưa dừng lại. "Ong!" "Ong!" Chỉ thấy sau khi đầy trời kim sắc công đức giáng xuống, trên thiên khung lại một lần nữa giáng xuống ba đạo quang trụ, phân biệt đi vào trong cơ thể ba người Tô Dự.

Trong ba đạo quang trụ đó, hai đạo tản ra khí tức nguyên tố Thái Âm vô cùng vô tận, đạo đi vào trong cơ thể Tô Dự thì tản ra khí tức nguyên tố Thái Dương pháp tắc vô cùng cường thịnh.

Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất nhìn thấy một màn này, một đôi mắt đều sắp tật đố đến đỏ ngầu.

Phải biết rằng, bọn hắn là tiên thiên sinh linh do Thái Dương Tinh dựng dục, đối với Thái Dương pháp tắc chính là thân cận phát ra từ linh hồn.

Nếu như đạt được Thái Dương pháp tắc nguyên tố mà Thiên Đạo khen thưởng này, e rằng sẽ lập tức lĩnh ngộ được càng nhiều pháp tắc, thực lực đại tiến!

Giờ khắc này, Đế Tuấn rốt cuộc cũng minh bạch cơ duyên bị Tô Dự cướp đi là gì rồi!

Trong nháy mắt, đôi mắt hắn trở nên đỏ bừng, nộ ý trong lòng căn bản không áp chế được nữa. 'Tất cả đều là của ta!' Đế Tuấn hận không thể đem Tô Dự bầm thây vạn đoạn, cướp lại Thái Âm nữ thần thuộc về hắn, cướp lại cơ duyên thuộc về hắn.

Nhưng hắn cũng chỉ có thể nghĩ mà thôi.

Dưới trường hợp này, hắn căn bản không dám loạn động một phân một hào.

Phải biết rằng, Tô Dự đại hôn là chịu sự chúc phúc và tán thành của Thiên Đạo, nếu hắn muốn phá hoại, không cần Tô Dự ra tay, Thiên Đạo sẽ trực tiếp trừng phạt nghiêm khắc!

Vì vậy, Đế Tuấn chỉ có thể trơ mắt nhìn Tô Dự hưởng thụ đầy trời công đức cùng Thái Dương pháp tắc nguyên tố, còn có hai vị Thái Âm nữ thần khuynh quốc khuynh thành, ung dung cao quý kia!

Tô Dự cảm nhận được Thiên Đạo khen thưởng đầy trời công đức,

thậm chí còn có vô cùng thuần dương Thái Dương pháp tắc nguyên tố, nội tâm đang sướng khoái không thôi.

Đột nhiên, hắn cảm ứng được một đạo lãnh ý.

Liền mở mắt ra, nhìn về hướng lãnh ý truyền đến, chính là Đế Tuấn.

Thấy Đế Tuấn hai mắt đỏ bừng, giống như bị cướp vợ giết cả nhà, Tô Dự nội tâm không khỏi thầm sướng. 'Cướp đi tức phụ vốn dĩ thuộc về ngươi, cướp đi cơ duyên vốn dĩ thuộc về ngươi, ngươi lại có thể làm gì ta?' Ngay lúc Tô Dự đang thầm sướng, trong đầu rốt cuộc cũng lại lần nữa vang lên tiếng khen thưởng thanh thúy êm tai của Hệ thống. "Đinh!

Chúc mừng túc chủ, thành công hoàn thành nhiệm vụ cướp đi cơ duyên Thiên Hôn của Đế Tuấn, khen thưởng như sau:" "Một mảnh ngọc chứa đựng Đại Đạo Thời Gian Pháp Tắc!" "Cơ duyên điểm: 20.000 điểm!" Khi tiếng khen thưởng của Hệ thống vừa dứt, trong thức hải của hắn đã có thêm một mảnh ngọc Đại Đạo tinh oánh.

Mảnh ngọc Đại Đạo này bởi vì là Hệ thống khen thưởng, cho nên cấm chế bản thân đã sớm được giải trừ toàn bộ, Tô Dự tùy thời tùy chỗ đều có thể luyện hóa, cảm ngộ Thời Gian Pháp Tắc hoàn chỉnh bên trong. "Cư nhiên khen thưởng mảnh ngọc Đại Đạo Thời Gian Pháp Tắc?!" Giờ khắc này, Tô Dự trong lòng đại hỉ.

Phải biết rằng, trong ba ngàn đại đạo, Sức Mạnh Pháp Tắc đứng đầu, Thời Gian Pháp Tắc cùng Không Gian Pháp Tắc đều là tồn tại xếp trong top 5.

Thời gian vi vương, không gian vi tôn!

Một khi triệt để lĩnh ngộ hai đạo pháp tắc này, phối hợp lẫn nhau, công hiệu phát huy ra quả thực có thể xưng là nghịch thiên!

Tô Dự rất mong chờ, nếu như triệt để chưởng khống Sức Mạnh Pháp Tắc, Thời Gian Pháp Tắc, Không Gian Pháp Tắc, hắn sẽ có được thực lực nghịch thiên bậc nào đây?

Đế Tuấn thấy Tô Dự nhìn về phía mình, trên mặt treo nụ cười vui vẻ, nội tâm càng giận không kìm được, nhưng lại không có bất kỳ biện pháp nào ngăn cản tất cả những điều này.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn cơ duyên thuộc về hắn, kiều thê thuộc về hắn bị Tô Dự triệt để cướp đi. 'Tô Dự, ngươi cứ chờ đấy cho bản đế!' ... "Ong!" Khi uy áp trên thiên khung từ từ biến mất, tất cả mọi người chỉ cảm thấy nhẹ nhõm hơn rất nhiều.

Nhìn về phía Tô Dự cùng hai vị Thái Âm nữ thần ở vị trí chủ tọa phía trước, ai nấy nội tâm hâm mộ vô cùng.

Có thể được Thiên Đạo chúc phúc và tán thành, hôn lễ của Tô Dự thật sự là sử vô tiền lệ a!

Lúc này, Hồng Quân thu hồi ánh mắt, sau đó nhìn về phía Tô Dự, trịnh trọng ôm quyền thi lễ. "Ai ngờ cơ duyên của ta lại rơi vào trên thân Tô Dự đạo hữu, đa tạ!" Tại vừa rồi, công đức Thiên Đạo giáng xuống đi vào trong cơ thể Hồng Quân, khiến ông cùng Thiên Đạo thiết lập liên lạc sâu sắc hơn.

Hồng Quân có thể xác định, lần này trở về, tuyệt đối có thể thuận lợi thành công xả thân hợp đạo, trở thành tồn tại mạnh nhất thế giới Hồng Hoang!

Nghe lời của Hồng Quân, Tô Dự không khỏi sững sờ, nhưng cũng rất nhanh hồi thần.

Hiển nhiên, bởi vì Hồng Quân làm người chứng hôn, chịu Thiên Đạo khen thưởng, cùng Thiên Đạo lẫn nhau càng thêm khế hợp, thời gian xả thân hợp đạo cũng sẽ được đẩy nhanh hơn nhiều.

Bất quá Tô Dự rõ ràng, Hồng Quân dù không làm người chứng hôn cho hắn, sớm muộn gì cũng sẽ xả thân hợp đạo, trở thành người đại diện Thiên Đạo. "Hồng Quân đạo hữu khách khí rồi, cảm tạ đạo hữu có thể trong lúc trăm công nghìn việc đến làm chứng hôn nhân cho ta, lát nữa ta nhất định phải kính thêm vài chén!" Từ trước đến nay, Hồng Quân đối với hắn đều cực kỳ hữu thiện, khá là chiếu cố, có cơ hội Tô Dự nhất định sẽ hồi báo một phen.

Đồng thời hắn cũng biết, tương lai nếu Hồng Quân thành công xả thân hợp đạo, trở thành người đại diện Thiên Đạo, ý chí của ông sẽ là ý chí của Thiên Đạo, sẽ không còn giống như hiện nay có tình người nữa! "Tốt!" Nghe Tô Dự nói, Hồng Quân cười sảng khoái.

Giờ khắc này, phía dưới tất cả đại năng Hồng Hoang sau khi nghe Đạo Tổ Hồng Quân cùng Tô Dự giao đàm, ai nấy nội tâm đều lẫm nhiên không thôi.

Chương 74

Sẽ không phải chứ, cơ duyên của Đạo Tổ Hồng Quân cư nhiên là nhờ có Tô Dự?

Hiện nay Hồng Quân chịu đại ân tình của Tô Dự như vậy, sau này ở thế giới Hồng Hoang, còn có ai dám mạo nhiên đắc tội hắn?

Giờ khắc này, Đế Tuấn vốn đang tật đố phẫn hận sắp phát điên giống như bị tát một gáo nước lạnh, trong nháy mắt trở nên tỉnh táo và vô lực. "Hồng Quân đạo hữu, ta cùng hai vị thê tử kính ngài một chén!" Tiếp đó, Tô Dự dắt Hi Hòa, Thường Hi ngồi vào chủ vị, sau đó dẫn đầu hướng Hồng Quân kính rượu. "Thiện!" Một chén rượu kính xong, Tô Dự lại cùng hai vị kiều thê kính tất cả đại năng đích thân đến chúc mừng tại hiện trường. "Chư vị đạo hữu, cảm tạ đã trong lúc trăm công nghìn việc đến tham gia hôn lễ của bần đạo, bần đạo cùng hai vị thê tử kính mọi người một chén!" Tô Dự mang theo hai vị mỹ kiều thê, cùng nhau hướng tất cả đại năng tại hiện trường kính một chén.

Sau đó, Hi Hòa và Thường Hi được đưa vào động phòng ở chủ điện.

Tiếp theo, Tô Dự cùng Hồng Quân liên tục uống mấy chén rượu mừng, sau đó lại cùng tất cả đại năng tại tràng sướng khoái thống ẩm, nếu không phải tu vi cường đại, e rằng đều sẽ bị những tiên tửu này làm cho say ngã.

Mấy canh giờ sau, Hồng Quân dẫn đầu rời đi, Tô Dự cùng tất cả đại năng đồng loạt cung tiễn. "Sư thúc, mau đi động phòng bồi tiếp hai vị tân nương đi, nơi này hết thảy không cần để ý!" Thông Thiên uống tiên tửu, cười nói với Tô Dự. "Thiện!" "Chỗ nào chiêu đãi không chu

toàn, xin các vị đạo hữu lượng thứ!" Tiếp đó, Bạch Chính, Thanh Hành cùng với Long Vương Ngao Quảng, thành viên Phượng tộc giúp đỡ chiêu đãi tân khách, Tô Dự bước vào trong động phòng. "Tướng công!" "Phu quân!" Khi Tô Dự dùng pháp bảo Ngọc Như Ý tự mình luyện chế khều khăn voan đỏ của hai vị mỹ kiều thê xuống, lộ ra hai gương mặt tươi cười phong tình khác biệt.

Nhìn bộ dạng kiều tu khả nhân của hai vị mỹ kiều thê, tim Tô Dự đều sắp say rồi. "Hai vị nương tử!" Tô Dự trực tiếp nhẹ nhàng lần lượt ôm lấy các nàng.

Phải biết rằng, hắn đợi ngày này đã đợi mấy ngàn năm, hiện nay rốt cuộc cũng sắp được hưởng thụ động phòng hoa chúc dạ. "Phu quân, chúng ta uống rượu hợp cẩn trước đi!" Theo đề nghị của Hi Hòa, Tô Dự lần lượt cùng hai vị mỹ kiều thê uống rượu giao bôi, sau đó trực tiếp ôm lấy các nàng đi về phía chiếc giường thơm đã chuẩn bị từ lâu. "Vút!" Tô Dự đã sớm khởi động trận pháp, cách tuyệt hết thảy bên ngoài, xác bảo bất kỳ đại năng nào cũng không cách nào tham tri tình huống bên trong, sau đó trực tiếp nhào về phía hai vị mỹ kiều thê. ...

Tô Dự cùng hai vị mỹ kiều thê trải qua đêm động phòng hoa chúc lãng mạn, vô số đại năng bên ngoài đang hưởng thụ mỹ tửu giai hào mà hắn chuẩn bị.

Tuy không có chủ nhân ông bồi tiếp, nhưng mỹ tửu giai hào trên bàn khiến tất cả đại năng tại tràng si mê không thôi, ai nấy đều bắt đầu ăn uống thỏa thích.

Tô Dự chuẩn bị suốt cả vạn năm, hầu như toàn bộ đều bị quét sạch.

Sau khi hôn lễ đại điển kết thúc, có một bộ phận đại năng bắt đầu rời đi, nhưng càng nhiều đại năng bắt đầu sướng khoái hưởng thụ mỹ

tửu giai hào Tô Dự chuẩn bị.

Rất nhanh, Tô Dự đại hôn chịu sự chúc phúc và tán thành của Thiên Đạo, được tất cả đại năng Hồng Hoang tôn xưng là 'Thiên Hôn', chính thức mở ra Âm Dương Đại Đạo của Hồng Hoang.

Sự phân biệt âm dương của thế giới Hồng Hoang càng ngày càng rõ ràng, thư hùng, âm dương khí tức, tình cảm vốn dĩ do tiên thiên sinh linh biến hóa cũng càng ngày càng phân minh.

Tình cảm của tất cả sinh linh càng thêm phong phú, vì vậy, tu sĩ kết thành đạo lữ cũng càng ngày càng nhiều. ...

Hồng Quân sau khi trở về Tử Tiêu Cung trong Hỗn Độn, lập tức bắt đầu bế quan.

Môn đồng Hạo Thiên cùng Dao Trì thì hãm sâu vào hôn lễ thịnh đại lãng mạn của Tô Dự trước đó, ai nấy tâm sinh cảm xúc, chấn động vô cùng.

Trước đó, Hồng Quân sau khi hoàn thành ba lần giảng đạo, muốn xả thân hợp đạo, nhưng vẫn luôn trì hoãn không cách nào thiết lập câu thông sâu hơn với Thiên Đạo, việc hợp đạo cũng xa xa không hẹn ngày.

Hiện nay, bởi vì trở thành người chứng hôn cho Tô Dự, chịu sự khen thưởng công đức của Thiên Đạo, vì vậy đã thiết lập được càng nhiều liên lạc với Thiên Đạo.

Cho nên, Hồng Quân câu thông Thiên Đạo Hồng Hoang, bắt đầu chính thức xả thân hợp đạo.

Thế giới Hồng Hoang thuở sơ khai, Bàn Cổ đại thần chém giết ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, ý đồ chứng đắc Tự Ngã Đại Đạo, nhưng Thiên Đạo Hồng Hoang không cho phép, vì vậy tính kế Bàn Cổ đại thần.

Bàn Cổ đại thần trước khi bị tính kế vẫn lạc, đã trọng thương Thiên Đạo Hồng Hoang, vì vậy Thiên Đạo Hồng Hoang tàn khuyết, nhất định phải bổ toàn bộ phận cuối cùng.

Hồng Quân chính là sự lựa chọn của Thiên Đạo Hồng Hoang.

Ba ngàn năm thời gian đằng đẵng trôi qua.

Một ngày nọ, tất cả sinh linh Hồng Hoang đều tâm thần chấn động, không tự chủ được nhìn về phía thiên khung.

Lúc này, Tô Dự vừa vặn mang theo hai vị mỹ kiều thê từ động phòng đi ra, trong ba ngàn năm nay, hưởng thụ vô thượng ôn nhu cùng tốt đẹp của hai vị mỹ kiều thê, nội tâm hắn sướng khoái vô cùng.

Bởi vì 'Thiên Hôn' được Thiên Đạo Hồng Hoang khen thưởng, khiến hắn lĩnh ngộ được một tia Thái Dương pháp tắc, lúc động phòng cùng hai vị mỹ kiều thê giao dung lẫn nhau, giúp hắn có thể trưởng thành nhanh hơn.

Âm Dương hỗ tế, nãi là Thiên Đạo.

Trong những năm tháng này, Hi Hòa thành công đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh, bước ra một bước quan trọng nhất của tu luyện Pháp Tắc Chứng Đạo.

Thường Hi cũng thuận thế đột phá Đại La Kim Tiên viên mãn cảnh giới, khoảng cách đột phá Chuẩn Thánh cũng chỉ còn một bước ngắn.

Trong ba ngàn năm này, Tô Dự ngoài việc hưởng thụ sự ôn nhu vô thượng của hai vị mỹ kiều thê, nhờ Âm Dương hỗ tế, lợi ích thu được cũng vô cùng lớn.

Nếu không phải hắn vẫn luôn áp chế, e rằng đã sớm thuận lợi đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên rồi.

Năng lượng tích lũy những năm này, toàn bộ đều dùng để thối luyện căn nguyên tư chất bản thân, khoảng cách đột phá, cũng chỉ thiếu một cú đá lâm môn. "Hồng Quân đạo hữu hợp đạo thành công rồi?" Cảm ứng được sự biến hóa của thiên khung, Tô Dự đôi mắt ngưng lại.

Hồng Quân xả thân hợp đạo thành công, trở thành người đại diện Thiên Đạo, đối với thế giới Hồng Hoang là một sự kiện mang tính tiêu chí trọng đại.

Từ nay về sau, quy tắc Thiên Đạo Hồng Hoang sẽ vận chuyển càng thêm hoàn mỹ, bất kỳ sinh linh nào muốn khiêu chiến quy tắc Thiên Đạo, đều sẽ thiên nan vạn nan.

Vì vậy, mục tiêu hắn muốn thực hiện trở nên càng thêm khó khăn.

Bất quá, Tô Dự cũng không phải loại nam nhân dễ bị khó khăn đánh ngã, sẽ không vì chút khó khăn trước mắt mà khổ não, trực tiếp đi con đường 'Đạo' của mình! "Hai vị nương tử, tiếp theo vi phu sẽ bế quan, đột phá Đại La Kim Tiên!" Hi Hòa, Thường Hi nghe tình lang nói, cũng không có quá nhiều vẻ ngạc nhiên.

Chương 75

Sau khi thành thân, khí vận lẫn nhau tương liên, sinh tử cùng có nhau, đương nhiên biết phu quân trì hoãn kẹt tại cảnh giới Thái Ất Kim Tiên viên mãn đã lâu không thể đột phá.

Hiện nay phu quân muốn bế quan đột phá, cũng là nằm trong tình lý. "Phu quân, có cần thiếp hộ pháp cho chàng không?" Hi Hòa nắm tay tình lang, đôi mắt đẹp lộ ra vẻ nghiêm túc.

Tô Dự khẽ lắc đầu, lần lượt đem nàng cùng Thường Hi ôm vào trong ngực. "Yên tâm đi, vi phu tự nhiên có nắm chắc!" Nghe tình lang tự tin như thế, Hi Hòa các nàng tự nhiên không còn lo lắng.

Tiếp đó, Tô Dự cùng hai vị kiều thê đi ra khỏi đại điện, Bạch Chính, Thanh Hành cảm ứng được khí cơ của chủ nhân, phi nhanh tới hành lễ. "Tham kiến chủ nhân, tham kiến hai vị chủ mẫu!" "Tham kiến chủ nhân, tham kiến hai vị chủ mẫu!" Tô Dự đạm đạm phất tay, tán thưởng đánh giá bọn họ. "Không cần đa lễ, từ sau hôn lễ đại điển, hậu sự an bài thế nào rồi?" "Bẩm chủ nhân, các đại năng tham gia hôn lễ đại điển sau vài ngày đã rời đi, nhưng có mấy vị đại năng vẫn luôn muốn đợi chủ nhân xuất quan, có chuyện quan trọng muốn thương lượng với chủ nhân!" Nghe Bạch Chính hồi đáp, Tô Dự cũng không có vẻ ngạc nhiên.

Bởi vì hắn là Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ, các cao thủ đại năng đã tận mắt chứng kiến quy cách trên hôn lễ đại điển, Long tộc Phượng tộc đều thần phục, lại thêm hắn giao hảo với vô số cao thủ đại năng, những đại năng kia muốn đầu hiệu cũng là bình thường.

Từ sau Thiên Hôn, Tô Dự phát hiện khí vận trên người càng ngày càng nhiều.

Vừa rồi sau khi Hồng Quân xả thân hợp đạo, khí vận bản thân lại lần nữa gia tăng, hiển nhiên Hồng Quân trở thành người đại diện Thiên Đạo, việc sắc phong Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ trước đây càng được Thiên Đạo tán thành, vì vậy gia tăng càng nhiều khí vận. "Tham kiến Tiên Đế, tham kiến hai vị Đế Hậu!" Tây Vương Mẫu cảm ứng được khí tức Tô Dự, lập tức hành lễ vấn an.

Nàng ở lại đây ba ngàn năm, chính là vì muốn chủ động đầu kháo Tô Dự, hiệp trợ Tô Dự quản lý Hồng Hoang.

Hiện nay, sau khi Hồng Quân xả thân hợp đạo, nàng cũng cảm ứng được khí vận bản thân gia tăng, nội tâm hân hoan đồng thời cũng hy vọng có thể hoạch đắc càng nhiều khí vận! "Gặp qua Tây Vương Mẫu đạo hữu!" Sau khi đáp lễ, Tô Dự mời Tây Vương Mẫu vào đại điện. "Tiên Đế, ngài được Đạo Tổ đích thân sắc phong là Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ, bần đạo là Thiên Hạ Nữ Tiên Chi Thủ.

Những năm này, bần đạo cảm thấy lực bất tòng tâm, căn bản không cách nào giúp Đạo Tổ quản lý Hồng Hoang thiên hạ nữ tiên, vì vậy thỉnh Tiên Đế từ bi, dạy bần đạo quản lý thiên hạ nữ tiên!" Tây Vương Mẫu đôi mắt đẹp nhìn Tô Dự, tràn đầy vẻ chân thành.

Trước đây nàng đã y phụ vào Tô Dự, hiện nay lại tận mắt thấy Tô Dự thu phục được Long tộc cùng Phượng tộc, lại còn giao hảo với Tam Thanh và rất nhiều đại năng, nàng càng thêm kiên định tâm tư của mình.

Nghe Tây Vương Mẫu nói, Tô Dự nhìn thẳng vào mắt nàng, trên người trong nháy mắt tản mát ra bá khí kinh người. "Tây Vương Mẫu đạo hữu, thực sự thật lòng nguyện ý thần phục bản tọa?" Nếu không phải thâm tri tính cách Tây Vương Mẫu, Tô Dự tuyệt đối sẽ không thu phục nàng.

Tây Vương Mẫu là một người tuyệt đối thông minh, từ sau khi

được Đạo Tổ Hồng Quân sắc phong làm Thiên Hạ Nữ Tiên Chi Thủ, vẫn luôn điệu thấp tiềm tu, ít khi quản lý thế sự, Vu Yêu lượng kiếp, Phong Thần đại kiếp đều không dính một hào, từ đó có thể thấy được nàng lợi hại bao nhiêu!

Hiện nay chủ động hướng hắn đầu thành, tuyệt đối là đã hạ quyết tâm.

Có nàng đầu thành hiệu trung, Tô Dự danh phó kỳ thực trở thành Thiên Hạ Chúng Tiên Chi Thủ, bất luận thiên hạ nam tiên hay nữ tiên đều có tư cách quản lý.

Việc này đối với bố cục sau này có tác dụng vô cùng lớn!

Tây Vương Mẫu thấy Tô Dự trong nháy mắt triển lộ ra bá khí, phương tâm run lên, sau đó kiên định nhìn Tô Dự, trịnh trọng giơ tay phải lên. "Thỉnh Tiên Đế yên tâm, bần đạo tuyệt đối thật lòng thật dạ hướng Tiên Đế đầu thành, sau này nếu phản bội Tiên Đế, nguyện Thiên Đạo cùng khiển trách!" "Thiện!

Bản tọa đáp ứng!" Thấy Tây Vương Mẫu đối với Thiên Đạo phát thệ, Tô Dự tự nhiên ưng thuận. "Đa tạ Tiên Đế!" "Vút!" Trong nháy mắt, Tô Dự cảm nhận rõ ràng, sau khi Tây Vương Mẫu hiệu trung, khí vận bản thân càng thêm nồng đậm, có một loại cảm giác muốn hóa hình thành rồng.

Tương tự, Tây Vương Mẫu sau khi hướng Tô Dự hiệu trung, khí vận bản thân cùng Tô Dự khổn bảng lại một chỗ, lẫn nhau cộng hưởng, khí vận thu được tự nhiên càng nhiều! ...

Tây Vương Mẫu hiệu trung thần phục, Tô Dự có thể trở thành Thiên Hạ Chúng Tiên Chi Thủ danh chính ngôn thuận của thế giới Hồng Hoang.

Bất quá nội tâm hắn rõ ràng, tiếp theo là thiên mệnh lượng kiếp

chi chủ của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất của Yêu tộc cùng Vu tộc, nếu đại lực phát triển thế lực bản thân, nói không chừng sẽ dẫn tới sự chú ý của Thiên Đạo Hồng Hoang, sau đó bị kéo vào lượng kiếp, vậy thì phiền toái.

Vì vậy, Tô Dự quyết định, lúc phát triển thế lực bản thân, thành viên cấp dưới nhất định phải quý hồ tinh bất quý hồ đa, nếu có tâm tư khác, tuyệt đối không thể nhận!

An bài tốt hết thảy, Tây Vương Mẫu tâm mãn ý túc rời đi, trước khi đi còn thâm thâm nhìn Tô Dự một cái. "Chủ nhân, Nhiên Đăng đạo nhân cùng Thiên Ngô lão tổ các loại cầu kiến!" "Đưa vào đại điện đi!" Nghe Nhiên Đăng cư nhiên chuyên môn đợi 3000 năm, Tô Dự không khỏi lộ ra một nụ cười nghiền ngẫm.

Nhiên Đăng đạo nhân cũng là một trong ba ngàn khách tại Tử Tiêu Cung, nhân vì có Linh Cữu Đăng là bạn sinh chí bảo.

Hiện nay, Tô Dự đã đắc Thiên Đăng cùng Địa Đăng, cũng được Tứ Đại Thiên Hỏa là Vạn Linh Cổ Diệc, Phần Thiên Tử Hỏa, Lục Đinh Thần Hỏa, chỉ thiếu U Minh Quỷ Hỏa.

Cả hai thứ này đều đang ở trong tay Nhiên Đăng đạo nhân.

Sau khi đắc được Thiên Đăng cùng Địa Đăng, Tô Dự ẩn ước cảm ứng Thiên, Địa, Nhân tam đăng lẫn nhau có mối quan hệ to lớn, nói không chừng có ẩn bí không muốn người biết.

Vì vậy, nếu có cơ hội có thể thu thập Thiên, Địa, Nhân tam đăng, Tô Dự tự nhiên sẽ không bỏ qua. "Bái kiến Tiên Đế!" "Tham kiến Tiên Đế!" Nhiên Đăng cùng Thiên Ngô lão tổ gồm bốn người bước vào đại điện, cung kính hành lễ với Tô Dự.

Sau khi kiến thức hôn lễ đại điển thịnh đại của Tô Dự, Nhiên Đăng cùng Thiên Ngô lão tổ vẫn luôn ở lại đạo tràng của Tô Dự, yêu

cầu gặp mặt. "Chư vị đạo hữu không cần đa lễ!" Tô Dự đạm đạm phất tay, mỉm cười đánh giá mọi người. "Không biết chư vị đạo hữu dừng lại ở đạo tràng của bản tọa lâu như vậy, có gì quý cán?" Nghe Tô Dự hỏi, Nhiên Đăng các loại nhìn nhau, sau đó trực tiếp đứng dậy, khom người hành lễ với Tô Dự. "Bẩm Tiên Đế, bần đạo các loại ngưỡng mộ uy danh Tiên Đế, nguyện vì Tiên Đế an tiền mã hậu!" Nghe Nhiên Đăng nói, Tô Dự nội tâm cười lạnh.

Nhiên Đăng kẻ này tâm thuật bất chính, vì đạt mục đích không từ thủ đoạn, sau khi Nguyên Thủy thành Thánh, vì muốn tiến thêm một bước, cư nhiên muốn bái Nguyên Thủy làm thầy!

Nguyên Thủy cùng hắn đều thuộc ba ngàn khách trong Tử Tiêu Cung, bối phận như nhau, làm sao có thể đáp ứng?

Sau này Nguyên Thủy nể tình, phong hắn làm Xiển Giáo Phó Giáo Chủ, thậm chí ban cho một kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

Nhiên Đăng chẳng những không cảm kích Nguyên Thủy, nội tâm ngược lại ghen ghét thiên tâm, tại thời kỳ Phong Thần, cư nhiên lôi kéo Từ Hàng, Văn Thù... trong Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo cùng nhau phản bội Xiển Giáo, gia nhập Tây Phương Phật Giáo!

Chương 76

Hành vi khi sư diệt tổ bực này khiến cả Hồng Hoang thóa mạ không thôi, Nguyên Thủy ngại vì điều kiện Tây Phương Nhị Thánh đưa ra lúc trợ giúp, cho nên không thể không ngậm bồ hòn làm ngọt.

Hiện nay Nhiên Đăng thấy hắn thanh uy cường đại, lại cùng Đạo Tổ Hồng Quân giao tình không tệ, nên nảy sinh tâm tư đầu cơ.

Tô Dự làm sao có thể không nhìn ra? "Chư vị đạo hữu, nếu thật sự muốn đầu kháo, hãy tế xuất một đạo chân linh giao cho bản tọa thao khống, chỉ cần không phản bội bản tọa, bản tọa tuyệt đối sẽ không đối xử tệ bạc, thế nào?" Nghe Tô Dự nói, Nhiên Đăng cùng Thiên Ngô lão tổ mấy người sắc mặt biến đổi.

Tế xuất một đạo bản mệnh chân linh giao cho Tô Dự, há chẳng phải tính mạng bản thân bị người khác thao khống trong tay?

Giản trực cùng làm hạ nhân, tọa kỵ không có bất kỳ khác biệt gì! "Tiên Đế...!" Nhiên Đăng nhìn Tô Dự, muốn cầu tình nhưng lại không dám mở miệng.

Tô Dự đạm nhiên cười một tiếng, đã sớm dự liệu được kết quả này.

Nhiên Đăng mấy người đều là những kẻ theo chủ nghĩa cực hạn lợi kỷ, nếu không có lợi ích, tuyệt đối sẽ phản bội, căn bản sẽ không vì hắn tận tâm tận lực làm việc. "Mấy vị đạo hữu đã không cách nào đáp ứng điều kiện này, vậy thì mời về đi, bản tọa cũng không cần những kẻ tam tâm nhị ý đến phò tá!" "Tô Dự Tiên Đế, cáo từ!" Thiên Ngô lão tổ cùng những người khác trong lòng tức giận không thôi, nhưng lại không dám có bất kỳ biểu hiện gì, đành phải rời đi dưới sự hộ tống của Thanh Hành.

Nhiên Đăng lại không kịp thời rời đi, nhìn Tô Dự với nụ cười nịnh nọt. "Tiên Đế, bần đạo có thể hay không được mở một động phủ nho nhỏ tại đạo tràng của Tiên Đế?

Để bần đạo có thể toàn lực trùng kích Chuẩn Thánh?

Nếu một khi công thành, đại ân đại đức của Tiên Đế bần đạo tuyệt đối sẽ không quên, sau này nếu có sai bảo, bần đạo nhất định sẽ đỉnh lực tương trợ!" Nghe Nhiên Đăng nói, Tô Dự nội tâm không thể không bội phục sự vô sỉ của hắn.

Thấy đạo tràng có Hỗn Độn linh khí nồng đậm, cư nhiên muốn mở một động phủ ở đây?

Nằm mơ đi! "Nhiên Đăng, muốn ở lại đạo tràng của bản tọa bế quan đột phá cũng được, nhưng phải hướng bản tọa hiệu trung mới có thể!" Tô Dự nói xong, đưa tay phải ra, ý bảo hắn tế xuất một đạo bản mệnh chân linh.

Nhiên Đăng thấy thái độ Tô Dự cường ngạnh như thế, cười gượng gạo, nội tâm thầm giận. "Tiên Đế nói đùa, đã như vậy, bần đạo cáo từ!" Khi Nhiên Đăng rời khỏi đạo tràng, nhớ lại thái độ của Tô Dự đối với mình, nội tâm càng ngày càng phẫn nộ. 'Tô Dự, sớm muộn có một ngày, ngô muốn cho ngươi biết kết cục của việc coi thường ngô, đến lúc đó, đạo tràng của ngươi, Tiên Thiên Linh Căn của ngươi ngô nhất định phải cướp đi toàn bộ!' ...

Đối với tâm tư của Nhiên Đăng, Tô Dự làm sao có thể không nhìn ra, chỉ bất quá hắn đang cố ý chọc giận mà thôi.

Nhiên Đăng đã ký du đạo tràng của hắn, hắn cũng đồng dạng đang ký du Nhân Đăng Linh Cữu Đăng trong tay Nhiên Đăng.

Lấy tính cách của Nhiên Đăng, sau này tuyệt đối sẽ giở trò tiểu nhân với hắn.

Đến lúc đó, hắn có thể danh chính ngôn thuận giáo huấn, cướp đi Nhân Đăng Linh Cữu Đăng trong tay y!

Tuy lấy thực lực hiện nay, muốn cướp đi pháp bảo của Nhiên Đăng dễ như trở bàn tay, nhưng hắn là Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ, nếu không phân xanh đỏ đen trắng giết người cướp bảo, các đại năng cao thủ khác sẽ nhìn nhận thế nào?

Bố cục sau này e rằng cũng không dễ dàng như vậy!

Vì vậy, chuyện được không bù mất Tô Dự tự nhiên sẽ không làm.

Tiếp đó, Tô Dự bắt đầu thị sát vườn Tiên Thiên Linh Căn, xem thử quả hồ lô thuần màu tím do Tiên Thiên Hồ Lô Đằng dựng dục đã thành thục chưa.

Lúc đi qua cây Ngộ Đạo Thần Trà, Tô Dự cảm ứng được một tia khí tức Chuẩn Đề lưu lại, không khỏi lộ ra một tia mỉm cười.

Ba ngàn năm trước, Tô Dự đại hôn, vô số đại năng lần đầu tiên uống mỹ tửu do Tô Dự nhưỡng tạo, ai nấy si mê không thôi, vì vậy mang đi không ít hàng tồn kho của Tô Dự.

Đồng thời, cũng có vô số đại năng du lãm An Lạc Động Thiên Phúc Địa đỉnh cấp này.

Khi Chuẩn Đề nhìn thấy Ngộ Đạo Thần Trà mà Tô Dự dùng để chiêu đãi, tròng mắt đều xanh lên, vì vậy nảy sinh tâm tư muốn cướp đi vườn trà mà Tô Dự đặc ý trồng trọt.

Bởi vì hắn cảm thấy cây Ngộ Đạo Thần Trà này cùng hắn có duyên phận khó nói nên lời, phảng phất trời sinh nên thuộc về hắn vậy.

Bất quá, ý nghĩ của hắn vẫn bị sư huynh Tiếp Dẫn ngăn cản.

Tuy Tô Dự đi vào động phòng không quản sự, nhưng sư đệ Chuẩn

Đề muốn cướp đi Tiên Thiên Linh Căn của đối phương, quả thực là đang kết tử thù với đối phương.

Huống chi, Tô Dự có hai con tọa kỵ, một con Chuẩn Thánh, một con Đại La Kim Tiên hậu kỳ, muốn cường đoạt Tiên Thiên Linh Căn căn bản là không thể.

Đồng thời, Tô Dự không chỉ giao hảo với vô số đại năng Hồng Hoang, lại còn có nhân quả cực sâu với Đạo Tổ Hồng Quân, nếu vì chuyện này mà đắc tội chết hắn, e rằng sư huynh đệ bọn họ sẽ chịu không nổi đâu.

Vì vậy, Chuẩn Đề chỉ có thể trơ mắt nhìn Tiên Thiên Linh Căn Ngộ Đạo Thần Trà mà không dám có bất kỳ tâm tư gì, thậm chí lúc tham gia hôn lễ xong, còn nán lại nơi này rất lâu, lưu lại khí tức sâu sắc.

Sau khi triệt để xóa bỏ khí tức Chuẩn Đề lưu lại, Tô Dự tiếp tục thị sát đạo tràng của mình.

Lúc đi tới linh mạch trồng Tiên Thiên Hồ Lô Đằng, Tô Dự cảm ứng được một luồng sinh mệnh khí tức vô cùng nồng đậm, thậm chí tản ra khí tức Hỗn Độn cường đại. "Cái hồ lô cuối cùng rốt cuộc cũng dựng dục thành thục rồi?" Phải biết rằng, Tô Dự đắc được Tiên Thiên Hồ Lô Đằng đã hơn một vạn năm, thường xuyên động dụng Tam Quang Thần Thủy tưới tắm.

Hiện nay, Tam Quang Thần Thủy trong tay Tô Dự cũng không còn nhiều. "Xoạt!" Tiên Thiên Hồ Lô Đằng dường như cảm ứng được khí tức Tô Dự, tản mát ra sinh mệnh khí tức càng thêm cường thịnh.

Khi nhìn lại, chỉ thấy dây hồ lô vốn dĩ thoi thóp, chỉ có vài ngàn trượng giờ trở nên sinh cơ bừng bừng, thậm chí ngay cả quy mô cũng trưởng thành đến mấy vạn trượng.

Tại phần đuôi hồ lô đằng, có một quả hồ lô thuần màu tím, tản ra tiên thiên bảo khí kinh người, khiến người ta vừa nhìn liền biết tuyệt đối không phải linh bảo bình thường. "Vút!" Hi Hòa cảm ứng được biến hóa ở đây, trực tiếp xuất hiện bên cạnh tình lang. "Phu quân, nhìn khí cơ mà quả hồ lô thuần màu tím này tản ra, e rằng không dùng được mấy ngày nữa sẽ triệt để thành thục, không biết sẽ có công hiệu bậc nào đây?" Hi Hòa đã từng tận mắt chứng kiến hồ lô đằng dựng dục hồ lô sau khi thành thục, nội tâm rất mong chờ công hiệu cụ thể sau khi hồ lô này thành thục. "Nương tử, đợi thành thục rồi sẽ biết." Tô Dự cười cười, nắm chặt tay Hi Hòa, kiên nhẫn chờ đợi hồ lô thành thục. ...

Liên tiếp bảy ngày trôi qua, tiên thiên bảo khí mà hồ lô thuần màu tím tản ra càng ngày càng cường thịnh, đồng thời sinh cơ của hồ lô đằng bắt đầu từ từ trở nên héo rũ.

Chương 77

Trong thời gian này, Tô Dự tưới tắm mấy cân Tam Quang Thần Thủy, nhưng vẫn không làm thuyên giảm tình trạng của hồ lô đằng. "Ong!" Đột nhiên, toàn bộ linh mạch quang hoa đại thịnh, hỗn độn linh khí trùng phá thương khung. "Bộp!" Ngay sau đó, quả hồ lô thuần màu tím kia triệt để thành thục, tự động rơi khỏi dây leo.

Trong nháy mắt, hồ lô đằng vốn dĩ xanh um tươi tốt lại một lần nữa héo rũ đi với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Tô Dự trực tiếp thu lấy hồ lô thuần màu tím, từ trong không gian trữ vật lấy ra hơn mười cân Tam Quang Thần Thủy, trực tiếp tưới xuống gốc rễ hồ lô đằng.

Rốt cuộc, khí thế héo rũ của hồ lô đằng cũng được hoãn giải, lại một lần nữa tản mát ra sinh cơ kiên cường.

Tô Dự biết hồ lô đằng sẽ không có nguy cơ gì nữa, liền yên tâm cầm lấy hồ lô thuần màu tím, động dụng chân linh trầm tịch vào trong đó. 【 Thuần Tử Hồ Lô 】 Phẩm cấp: Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo (Có thể tiến hóa thăng cấp).

Cấm chế: 45.

Công hiệu: Có thể dựng dục bảo vật trong thiên hạ, làm cho bảo vật được dựng dục tăng lên một phẩm cấp. "Vút!" Khi Tô Dự nhìn thấy thuộc tính của Thuần Tử Hồ Lô, nội tâm không khỏi hân hỉ không thôi.

Không ngờ quả hồ lô thuần màu tím này cư nhiên có công hiệu nghịch thiên như thế, có thể uẩn dưỡng bảo vật, khiến bảo vật có thể tăng lên một phẩm cấp.

Há chẳng phải có thể đem Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo tăng lên trình độ Tiên Thiên Chí Bảo?

Đương nhiên, Tô Dự nghĩ quá nhiều rồi, phẩm cấp của Thuần Tử Hồ Lô chỉ là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, tối đa chỉ có thể dựng dục ra bảo vật cấp bậc Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Chỉ bất quá quả Thuần Tử Hồ Lô này còn có một công hiệu nghịch thiên khác, đó là có thể tiến hóa thăng cấp!

Ai cũng biết, Tiên Thiên Linh Bảo một khi dựng dục xong sẽ triệt để định hình, nếu không có cơ duyên trọng đại, tuyệt đối không thể nào tăng lên phẩm cấp.

Thuần Tử Hồ Lô lại không giống vậy, chẳng những có thể dựng dục bảo vật, tăng lên phẩm cấp bảo vật, mà bản thân còn có thể tiến hóa thăng cấp.

Điểm này có thể nói là quá nghịch thiên rồi.

Nếu Tô Dự đem Thuần Tử Hồ Lô tiến hóa lên cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo, sau này há chẳng phải có thể liên tục không ngừng dựng dục ra Tiên Thiên Chí Bảo?

Đến lúc đó, hắn có vô số Tiên Thiên Chí Bảo, còn có ai là đối thủ của hắn?

Nghĩ tới đây, nội tâm Tô Dự mỹ tư tư. "Phu quân, quả Thuần Tử Hồ Lô này có công hiệu gì a?" Hi Hòa thấy tình lang không nói gì, không khỏi hiếu kỳ hỏi.

Tô Dự hồi thần, mỉm cười nhìn Hi Hòa, sau đó đưa Thuần Tử Hồ Lô cho nàng.

Rất nhanh, Hi Hòa động dụng thần thức, quan sát thuộc tính của Thuần Tử Hồ Lô.

Khi biết được quả Thuần Tử Hồ Lô này cư nhiên có thể tăng lên phẩm cấp bảo vật, cái miệng nhỏ nhắn hồng nhuận lập tức há thành hình chữ 'O', muốn bao nhiêu đáng yêu có bấy nhiêu đáng yêu. "Trời ạ, Thuần Tử Hồ Lô này cũng quá nghịch thiên rồi chứ?!" Tô Dự ha ha cười một tiếng, trực tiếp đem nàng ôm vào trong ngực. ...

Sau một hồi ôn tồn, Tô Dự mang theo Hi Hòa về bế quan đại điện, bắt đầu nghiên cứu Thuần Tử Hồ Lô.

Muốn đem Thuần Tử Hồ Lô tăng lên Tiên Thiên Chí Bảo, còn cần điều kiện gì thì phải tìm tòi.

Cuối cùng, hắn trực tiếp hỏi thăm Hệ thống, xem có thể trực tiếp động dụng Điểm Cơ Duyên hoàn thành hay không. "Hệ thống, ta phải làm thế nào để tăng lên phẩm cấp Thuần Tử Hồ Lô?" "Bẩm chủ nhân, ngài có thể đem Thuần Tử Hồ Lô bỏ vào trong Hỗn Độn Châu uẩn dưỡng, chỉ cần Thuần Tử Hồ Lô hấp thu đủ Hỗn Độn linh khí, là có thể hoàn thành tự thân tiến hóa thăng cấp." Nghe Hệ thống trả lời, Tô Dự đôi mắt sáng lên, chuẩn bị đem Thuần Tử Hồ Lô bỏ vào trong Hỗn Độn Châu uẩn dưỡng, tăng lên phẩm cấp Thuần Tử Hồ Lô.

Bất quá Hỗn Độn Châu bên trong ẩn chứa Hồng Mông thế giới vô cùng thần bí, vạn nhất Thuần Tử Hồ Lô bỏ vào không cách nào thu hồi, vậy thì lỗ lớn.

Vì vậy, Tô Dự quyết định, trước tiên luyện hóa Thuần Tử Hồ Lô, sau đó mới đi vào Hồng Mông Hỗn Độn thế giới ẩn chứa trong Hỗn Độn Châu, chuẩn bị bế quan đột phá.

Hiện nay, Hỗn Độn Châu là ỷ trượng lớn nhất của hắn, cũng là chí bảo mà hắn vẫn luôn bố cục mưu cầu.

Những năm này, Tô Dự vẫn luôn áp chế không đột phá, chính là muốn tạo cho mình một căn cơ hoàn mỹ.

Hiện tại tất cả điều kiện đều hoàn mỹ phù hợp, lại thêm Hồng Quân xả thân hợp đạo thành công, thế giới Hồng Hoang sẽ đón chào một đoạn thời kỳ hòa bình phát triển, đoạn thời gian này, Tô Dự vừa vặn có thể dùng để tăng cường thực lực. "Hai vị nương tử, vi phu chuẩn bị toàn lực bế quan, trùng kích Đại La Kim Tiên, tân khổ các nàng giúp đỡ quản lý đạo tràng!" Tô Dự ôm Hi Hòa cùng Thường Hi, nhu thanh căn dặn. "Phu quân, chàng cứ yên tâm bế quan đi, đạo tràng hết thảy có thiếp!" Hi Hòa nhìn tình lang, vẻ mặt ôn nhu.

Hiện nay, đạo tràng ngoại trừ có Tiên Thiên Thủ Hộ Đại Trận che chở, còn có Bạch Chính là Chuẩn Thánh đại năng tọa kỵ canh giữ, căn bản không có bất kỳ kẻ nào dám đến quấy rối.

Thế giới Hồng Hoang hiện nay, ai mà không biết, ai mà không hiểu uy danh hiển hách của Tiên Đế Tô Dự?

Dám đến đạo tràng của hắn quấy rối, đó quả thực không khác gì tìm chết!

An bài tốt hết thảy, Tô Dự rốt cuộc yên tâm đi vào bế quan đại điện, chuẩn bị tiến vào bên trong Hỗn Độn Châu bế quan đột phá. "Ong!" Khi Tô Dự tế xuất Hỗn Độn Châu cổ phác vô hoa, lập tức cảm ứng được cảm xúc mà Hỗn Độn Châu truyền đến.

Hiển nhiên, lấy thực lực Tô Dự hiện nay, muốn đi vào Hồng Mông Hỗn Độn thế giới bên trong thực sự quá mạo hiểm, vì vậy Hỗn Độn Châu cũng nhịn không được cảnh báo.

Bất quá Tô Dự đã sớm hạ quyết tâm, mảy may không sợ, trực tiếp động dụng thần thông, trong nháy mắt đi vào trong Hồng Mông Hỗn Độn đại thế giới mà Hỗn Độn Châu ẩn chứa. "Xoạt!" Khi Tô Dự đi vào, lập tức cảm ứng được vô tận nguy cơ.

Mở mắt ra, nhìn trước mắt Hỗn Độn mang mang một mảnh, Hỗn Độn linh khí bên trong ẩn chứa vô cùng nồng đậm, khiến lỗ chân lông

toàn thân hắn sướng khoái vô cùng.

Tương tự, Hỗn Độn Cương Phong trong thế giới Hỗn Độn nguy hiểm vô cùng, so với Hỗn Độn Cương Phong ở thế giới Hồng Hoang thì cường đại hơn gấp mấy trăm lần!

Trong nháy mắt, Tô Dự tuy đã toàn lực thôi động pháp lực, nhưng thân thể vẫn bị Hỗn Độn Cương Phong cắt ra vô số vết máu.

Tô Dự hiện nay nhục thân cường độ kham bỉ Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, lại thêm tu luyện 《 Cửu Chuyển Huyền Công 》 cùng với lĩnh ngộ Sức Mạnh Pháp Tắc, đối với nguy hiểm trước mắt miễn cưỡng có thể ứng đối.

Chương 78

Vạn nhất gặp phải nguy cơ lớn hơn, chỉ có thể động dụng Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên phòng ngự vô song.

Vì vậy, sau khi từ từ thích ứng uy lực của Hỗn Độn Cương Phong, Tô Dự tìm một nơi, dùng Hỗn Độn Nguyên Thạch bên trong kiến tạo một động phủ đơn giản.

Thiên địa vị khai, Hồng Mông Hỗn Độn đại thế giới ngoại trừ Hỗn Độn Cương Phong ra, còn có Địa Hỏa Thủy Phong cắt chém, một cái không lưu thần sẽ bị trong nháy mắt cắt thành tứ phân ngũ liệt, cho dù là nguyên thần cũng không cách nào đào thoát.

Nếu Tô Dự không dùng Sức Mạnh Pháp Tắc rèn luyện nhục thân, lại thêm đã luyện hóa Hỗn Độn Châu, e rằng ngay lập tức sẽ thân tử đạo tiêu.

Theo Tô Dự suy đoán, lấy mức độ nguy hiểm của phương Hồng Mông Hỗn Độn đại thế giới này, cho dù là Chuẩn Thánh đại năng bình thường cũng khó lòng thừa thụ. "Ong!" Tô Dự bắt đầu đả tọa, sau đó đem Thuần Tử Hồ Lô đã luyện hóa nhận chủ đặt ở bên cạnh, để Thuần Tử Hồ Lô hấp thu càng nhiều Hỗn Độn linh khí, sau đó tiến hóa thành Tiên Thiên Chí Bảo!

Sau đó, hắn bắt đầu trầm tịch tâm thần, toàn tâm toàn ý vận chuyển công pháp, hấp nạp Hỗn Độn linh khí vô cùng thuần túy. "Hưu!" Nguyên tố Sức Mạnh Pháp Tắc trong Hồng Mông Hỗn Độn đại thế giới bắt đầu bị Tô Dự từ từ hấp nạp, phối hợp với công pháp, toàn lực thối luyện kỷ thân. "Hưu ~ ô!" Khi Tô Dự dẫn Sức Mạnh Pháp Tắc nguyên tố nhập thể thối luyện kỷ thân, sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch.

Bởi vì pháp tắc nguyên tố trong phương Hồng Mông Hỗn Độn đại thế giới này, so với pháp tắc nguyên tố ở thế giới Hồng Hoang thì mãnh liệt hơn gấp mấy lần, cho dù là hắn cũng có chút khó lòng thừa thụ. "Phù!" Tô Dự thở ra một hơi trọc khí thật dài, mắt nhìn một mảnh Hỗn Độn mang mang phía trước, ánh mắt càng thêm kiên nghị.

Tiếp đó, Tô Dự cẩn thận từng li từng tí hấp nạp Sức Mạnh Pháp Tắc nguyên tố, phối hợp với công pháp 《 Cửu Chuyển Huyền Công 》, từ từ thối luyện nhục thân của mình.

Hỗn Độn bất ký niên.

Tô Dự cũng không biết đã qua bao lâu.

Lúc này, hắn bắt đầu từ từ thích ứng với phương Hồng Mông Hỗn Độn đại thế giới này, nhục thân cường độ từ chỗ thiên sang bách khổng trước đó đã hồi phục như lúc ban đầu.

Hiện tại, 《 Cửu Chuyển Huyền Công 》 của Tô Dự đã thành công đột phá đệ thất chuyển, nhục thân cường độ ít nhất đạt tới cường độ Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Có thể nói, nhục thân cường độ của Tô Dự hiện nay so với Tổ Vu Huyền Minh chỉ mạnh hơn chứ không yếu! "Tiếp theo, đem căn nguyên tư chất tiến thêm một bước, sau đó trùng phá chất cốc, nhất cử đột phá Đại La Kim Tiên cảnh giới!" Tô Dự hít sâu một hơi, sau đó toàn lực vận chuyển công pháp, phối hợp với Sức Mạnh Pháp Tắc nguyên tố, điên cuồng thối luyện căn cơ bản thân. ...

Hồng Mông Hỗn Độn thế giới, nguy cơ tứ phục, nhưng đồng thời cũng kỳ ngộ vô hạn.

Không nói đến những bảo vật cùng Tiên Thiên Ma Thần dựng dục bên trong, chỉ riêng Hỗn Độn linh khí ở đây đã là tồn tại mà vô số đại năng Hồng Hoang nằm mơ cũng muốn.

Phải biết rằng, đại năng Hồng Hoang tu luyện đều lấy hấp nạp thiên địa linh khí làm chủ.

Thế giới Hồng Hoang hiện nay toàn bộ đều là Tiên Thiên linh khí, trên Tiên Thiên linh khí chính là Hỗn Độn linh khí ở Tam Thập Tam Thiên ngoại.

Hỗn Độn linh khí phẩm cấp cực cao, đại năng bình thường đều không cách nào tiêu hóa tu luyện, nhất định phải phối hợp công pháp đặc thù mới được.

Thế giới Hồng Hoang vốn dĩ cũng là một cái Hồng Mông Hỗn Độn đại thế giới, từ sau khi Bàn Cổ đại thần khai thiên, mới trở thành một phương Hồng Mông đại thế giới.

Hỗn Độn linh khí sau khi khai thiên, xét về phẩm cấp, chất lượng, căn bản không sánh được với Hỗn Độn linh khí trong Hồng Mông Hỗn Độn đại thế giới.

Vì vậy, tại thế giới Hồng Hoang, cho dù là người đại diện Thiên Đạo như Hồng Quân cũng không cách nào tìm được Hỗn Độn linh khí chất lượng cao như thế này.

Nhưng Tô Dự thì khác, hắn sở hữu Hỗn Độn Châu, có thể đi vào một phương Hồng Mông Hỗn Độn đại thế giới ẩn chứa bên trong, có thể tùy thời tùy chỗ hấp nạp Hỗn Độn linh khí bên trong để tăng cường thực lực. "Ô! ~" "Hưu ~ ô!" Chỉ thấy bên người Tô Dự, mấy đạo Hỗn Độn linh khí tinh thuần vô cùng bao bọc lấy Sức Mạnh Pháp Tắc nguyên tố, hóa thành từng đạo khí toàn, bắt đầu trực tiếp hướng về đỉnh đầu, thân thể hắn đi vào.

Tô Dự điên cuồng vận chuyển công pháp, hấp nạp Hỗn Độn linh khí cùng sức mạnh pháp tắc chi lực đang ùa tới, sau đó trùng kích chất cốc trong cơ thể, muốn nhất cử đột phá Đại La Kim Tiên cảnh giới. ...

Hỗn Độn bất ký niên.

Không biết bao nhiêu năm tháng trôi qua, bích lũy cảnh giới trong cơ thể Tô Dự vẫn không bị trùng phá, vẫn kẹt tại Thái Ất Kim Tiên viên mãn cảnh giới.

Bởi vì Tô Dự tu luyện công pháp vô cùng đặc thù, mỗi một lần đột phá đều phải bỏ ra nỗ lực cùng gian tân gấp vạn lần người cùng đẳng cấp, linh khí hao phí đồng dạng cũng gấp mấy vạn lần.

Nếu không phải vậy, lấy tư chất cùng cơ duyên của hắn, hiện nay đã sớm đột phá Đại La Kim Tiên, thậm chí là Chuẩn Thánh cảnh giới rồi!

Thái Ất Kim Tiên, tu luyện chính là Ngũ Khí trong lồng ngực.

Khi Ngũ Khí trong ngực đạt tới đỉnh phong, sẽ thế như chẻ tre, nhất cử trùng phá Đỉnh Thượng Tam Hoa, trực đạt cảnh giới Đại La!

Tô Dự đột phá Thái Ất Kim Tiên mấy vạn năm, vẫn luôn động dụng Sức Mạnh Pháp Tắc thối luyện Ngũ Khí trong ngực.

Vì vậy, thực lực cùng chiến lực của hắn, người bình thường căn bản khó có thể tưởng tượng. "Hưu ~ ô!" Một ngày nọ.

Tô Dự tản ra khí tức vô cùng hãi nhân, khí toàn Hỗn Độn linh khí quanh thân hắn chừng đạt tới chín ngàn chín trăm chín mươi chín cái, Hỗn Độn linh khí với tốc độ vô cùng hãi nhân dũng mãnh lao vào trong cơ thể hắn.

Đồng thời, chín ngàn chín trăm chín mươi chín cái khí toàn bao bọc lấy Sức Mạnh Pháp Tắc nguyên tố chi lực vô cùng lăng liệt hãi nhân, điên cuồng trùng kích chất cốc trong cơ thể Tô Dự. "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Chín đạo âm thanh như tiếng sấm rền đột nhiên nổ tung, khiến khí thế toàn thân Tô Dự điên cuồng bạo trướng. "Ong!" Trong nháy mắt, trên đỉnh đầu Tô Dự hiện lên ba đạo hư ảnh uy áp

thương khung, một cỗ khí tức vô cùng huyền diệu tản ra, hách nhiên chính là Đỉnh Thượng Tam Hoa!

Ngay sau đó, khí thế Tô Dự điên cuồng bạo trướng, Tinh Khí Thần không ngừng thăng đẳng, trực tiếp dũng mãnh lao vào trong Đỉnh Thượng Tam Hoa.

Theo Tinh Khí Thần của Tô Dự dũng mãnh lao vào, ba đạo hư ảnh vốn dĩ mơ hồ trên đỉnh đầu bắt đầu từ từ ngưng thực. "Oanh!" Đúng lúc này, trên đỉnh đầu Tô Dự đột ngột xuất hiện một đám mây Hỗn Độn lôi đình thanh thế hãi nhân, trực tiếp đánh xuống một đạo lôi điện Hỗn Độn màu tím vô cùng to lớn.

Lôi kiếp!

Tô Dự không ngờ rằng đột phá Đại La Kim Tiên cư nhiên sẽ kích phát lôi kiếp, quả thực quá bất khả tư nghị.

Chương 79

Phải biết rằng, sinh linh Hồng Hoang bình thường chỉ khi hóa hình mới gặp phải lôi kiếp, đột phá các đại cảnh giới cơ bản sẽ không có lôi kiếp can nhiễu.

Nhưng hắn khi đột phá Đại La Kim Tiên, cư nhiên lại dẫn động lôi kiếp của phương Hồng Mông thế giới thiên địa vị khai này?

Giờ khắc này, Tô Dự có chút dở khóc dở cười.

Trong nháy mắt, Tô Dự thu liễm tâm thần, toàn lực ngưng thần ứng đối.

Hỗn Độn lôi kiếp tuy đại biểu cho hủy diệt, nhưng đồng thời cũng dựng dục tân sinh.

Nếu thuận lợi độ qua Hỗn Độn lôi kiếp, chẳng những triệt để ổn cố cảnh giới Đại La Kim Tiên, mà còn sẽ có những lợi ích khó nói nên lời. "Ầm ầm ầm!" Lôi điện Hỗn Độn màu tím lớn hàng trăm vạn trượng oanh kích lên đỉnh đầu Tô Dự, hầu như khiến cả phương thiên khung hủy diệt.

Tô Dự hừ lạnh một tiếng, ngạnh sinh sinh kháng trụ đạo lôi kiếp này.

Vốn tưởng rằng Hỗn Độn lôi kiếp khó có thể ngăn cản, tùy thời làm tốt chuẩn bị động dụng pháp bảo, ai ngờ cường độ của Hỗn Độn lôi kiếp tịnh không khủng bố như trong tưởng tượng.

Cũng đúng, đây chỉ là lôi kiếp đột phá Đại La Kim Tiên, là khảo nghiệm của 'Đạo' phương Hồng Mông Hỗn Độn đại thế giới này đối với hắn, nếu quá mãnh liệt thì căn bản không cần thiết.

Theo Tô Dự suy đoán, uy lực đạo Hỗn Độn lôi kiếp này tại thế

giới Hồng Hoang, ít nhất tương đương với một kích toàn lực của đại năng Chuẩn Thánh trung kỳ. "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Khi Tô Dự đã có chuẩn bị tâm lý, lấy năng lực của hắn ngạnh sinh sinh kháng trụ mấy đạo lôi kiếp, đồng thời mượn nhờ sinh cơ dựng dục trong Hỗn Độn lôi kiếp, điên cuồng thôi động Sức Mạnh Pháp Tắc cùng Hỗn Độn linh khí thối luyện kỷ thân. "Ong!" Mỗi khi kháng trụ một đạo lôi kiếp, năng lượng dựng dục trong Hỗn Độn lôi kiếp lại thối luyện Đỉnh Thượng Tam Hoa của Tô Dự, khiến ba đạo hư ảnh trên đỉnh đầu càng phát ra ngưng thực cùng khủng bố.

Theo đạo Hỗn Độn lôi kiếp thứ chín giáng xuống, đem thân thể Tô Dự ngạnh sinh sinh đánh thành vô số vết rạn, Đỉnh Thượng Tam Hoa rốt cuộc cũng triệt để ngưng thực ổn cố lại. "Vút!" Đỉnh Thượng Tam Hoa nở rộ, hoa khai tam phẩm.

Sau đó, với khí thế kinh người điên cuồng tăng vọt.

Tứ phẩm.

Ngũ phẩm. ...

Bát phẩm.

Cửu phẩm.

Phải biết rằng, tại thế giới Hồng Hoang, vô số sinh linh đột phá Đại La Kim Tiên, bình thường đều hoa khai tam phẩm, sáu phẩm đã là tương đối hiếm hoi rồi.

Còn bảy phẩm trở lên, tuyệt không phải sinh linh bình thường có thể đạt tới, chỉ có một ít Tiên Thiên sinh linh cùng với tu sĩ căn nguyên vô song mới có năng lực đạt tới, trong toàn bộ Đại La đều là vạn người không được một.

Cửu phẩm, căn bản chỉ có trong truyền thuyết.

Thiên Đạo phía dưới, chín là cực số.

Cũng chính là nói, hoa khai cửu phẩm là cực hạn của thế giới Hồng Hoang, chỉ có Tiên Thiên sinh linh đỉnh cấp nhất mới có thể đạt tới.

Xét về thiên phú, sau khi đột phá Đại La Kim Tiên, phẩm cấp Đỉnh Thượng Tam Hoa càng cao, thành tựu tương lai cũng sẽ càng cao.

Nếu đột phá Đại La Kim Tiên mà Đỉnh Thượng Tam Hoa khai cửu phẩm, có thể nói là thành Thánh khả kỳ.

Hiện nay, Tô Dự Đỉnh Thượng Tam Hoa khai cửu phẩm, xác suất chứng đạo thành Thánh đã được đề thăng rất nhiều. "Ong!" Đúng lúc này, Đỉnh Thượng Tam Hoa trên đầu Tô Dự mãnh liệt rung lên, ba đạo thần quang vô cùng huyến lệ trùng thiên, một cỗ khí tức thần bí vô cùng cường đại nở rộ tại Đỉnh Thượng Tam Hoa, một loại 'Đạo' uẩn vô cùng huyền diệu lan tràn ra.

Ngay sau đó, một cánh hoa trong Tam Hoa nở rộ, sau đó từ từ ngưng thực, trực tiếp đột phá cực hạn của cửu phẩm, đạt tới thập phẩm.

Đỉnh Thượng Tam Hoa khai thập phẩm!

Có thể nói, tại thế giới Hồng Hoang là tuyệt vô cận hữu.

Thiên Đạo phía dưới, chín là cực, mười là viên mãn.

Một khi hoa khai thập phẩm, chỉ cần không vẫn lạc, cho dù không có thành Thánh chí bảo Hồng Mông Tử Khí, chứng đạo thành Thánh tuyệt đối sẽ trở thành tất nhiên!

Tô Dự cảm ứng được Đỉnh Thượng Tam Hoa khai thập phẩm, trên mặt không hề lộ ra một tia vui mừng nào, tiếp tục vận chuyển công pháp, hấp nạp Hỗn Độn linh khí bao bọc Sức Mạnh Pháp Tắc thối luyện kỷ thân.

Giờ khắc này, Đỉnh Thượng Tam Hoa sau khi khai thập phẩm vẫn

không có dấu hiệu dừng lại, 'Đạo' uẩn tản mát ra càng phát ra nồng đậm và cường đại hơn. "Oanh!" Lại một cỗ thần quang cường đại trùng thiên.

Đỉnh Thượng Tam Hoa vừa mới khai thập phẩm lại lần nữa nở rộ.

Thập nhất phẩm!

Loại tình huống này quả thực chưa từng nghe thấy.

Một khi truyền ra thế giới Hồng Hoang, tuyệt đối sẽ gây ra sóng to gió lớn, khiến cả Hồng Hoang chấn động chú mục.

Nhưng, vẫn chưa kết thúc.

Theo Tô Dự vận chuyển, khí cơ của Tam Hoa trên đỉnh đầu vẫn không có tình trạng dừng lại. ...

Không biết bao nhiêu năm tháng trôi qua. "Oanh long!" Đột nhiên, Đỉnh Thượng Tam Hoa trên đầu Tô Dự bộc phát ra thần quang thao thiên, chiếu rọi phương thiên khung này ngũ quang thần thải, sáng như ban ngày!

Một loại 'Đạo' uẩn ngưng thực vô cùng khủng bố từ Tam Hoa nở rộ, tản mát ra khí tức thao thiên, khiến cả phương thiên khung này phải đỉnh lễ mô bái.

Hoa khai thập nhị phẩm!

Giờ khắc này, Tô Dự vốn luôn nhắm mắt đả tọa, trên mặt rốt cuộc cũng lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

Chương 80

Khi tam hoa trên đỉnh đầu nở rộ mười hai phẩm, cỗ 'Đạo' uẩn vô cùng khủng bố ngưng thực kia mới từ từ biến mất, Tô Dự lúc này mới ung dung mở hai mắt ra.

Dưới Thiên Đạo, chín là cực số, mười là viên mãn.

Nhưng trong Đại Đạo, lại lấy mười hai làm viên mãn.

Tại thế giới Hồng Hoang, Tô Dự nếu đột phá Đại La Kim Tiên, tam hoa trên đỉnh đầu tối đa chỉ nở chín phẩm, dù cho mượn nhờ Hệ thống, cùng lắm cũng chỉ nở mười phẩm.

Với căn cơ ấy, chứng đạo thành Thánh có lẽ không thành vấn đề, nhưng muốn chứng đắc Đại Đạo, thì căn bản là tuyệt đối không có khả năng.

Phải biết rằng, hiện nay Hồng Quân xá thân hợp đạo, dùng hết thảy của bản thân để bổ toàn Hồng Hoang Thiên Đạo.

Bất cứ sự tình gì siêu thoát khỏi Hồng Hoang Thiên Đạo, tuyệt đối sẽ bị chế chỉ và can nhiễu.

Tô Dự muốn chứng đắc Đại Đạo, thì lúc đột phá Đại La Kim Tiên nhất định phải đánh xuống căn cơ tốt nhất, để tam hoa trên đỉnh đầu nở trên mười phẩm, bằng không mà nói, chứng đắc Đại Đạo chú định chỉ là mộng tưởng.

Tại thế giới Hồng Hoang, có Thiên Đạo tồn tại, Tô Dự không cách nào siêu thoát khỏi sự can dự của Thiên Đạo.

Vì lẽ đó, ngay từ khi xác định được cơ duyên Hỗn Độn Châu, hắn đã sớm định ra con đường phải đi.

Hỗn Độn Châu uẩn hàm một phương thế giới Hồng Mông Hỗn

Độn, bên trong thiên địa chưa khai, Thiên Đạo bất hiển, tối đa dựng dục ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần.

Ở bên trong đó đột phá, đánh xuống căn cơ là lựa chọn tốt nhất.

Cũng bởi vậy, Tô Dự đột phá Đại La Kim Tiên, tam hoa trên đỉnh đầu trực tiếp nở mười hai phẩm.

Đây là mục tiêu mà Tô Dự theo đuổi, nếu không thì hắn việc gì phải mạo hiểm lớn như vậy, lấy tu vi Thái Ất Kim Tiên tiến vào trong thế giới Hồng Mông Hỗn Độn?

Phải biết rằng, ở trong thế giới Hồng Mông Hỗn Độn thiên địa chưa khai, cho dù là Chuẩn Thánh cũng đều có nguy cơ vẫn lạc.

May mắn là Tô Dự tu luyện công pháp nhục thân thành Thánh《Cửu Chuyển Huyền Công》, lại thêm nắm giữ trọn vẹn Pháp tắc Lực lượng, lại vận dụng nguyên tố của Pháp tắc Lực lượng để thối luyện căn cơ nhục thân.

Nhục thân và thực lực của bản thân hắn viễn siêu đại năng bình thường, mới có thể sinh tồn được trong đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn này.

Có thể nói, hành động như vậy của Tô Dự, đơn giản là lấy mạng ra đánh cược.

Bất quá, rốt cục cũng thành công rồi!

Hiện nay, Tô Dự không chỉ thuận lợi đột phá Đại La Kim Tiên, mà tư chất căn nguyên của bản thân cũng rốt cục tiến thêm một bước, đạt đến cấp bậc Hỗn Độn Ma Thần!

Tại toàn bộ thế giới Hồng Hoang, căn nguyên tư chất của bất kỳ người nào cũng không mạnh bằng Tô Dự, cho dù là Đạo Tổ Hồng Quân cũng không ngoại lệ! ... "Hô!" Thở dài ra một hơi trọc khí, Tô Dự lần nữa nhắm hai mắt, bắt đầu cảm ngộ căn cơ 'Đạo' uẩn khi đột

phá Đại La Kim Tiên, tam hoa nở mười hai phẩm trước đó.

Không biết bao nhiêu năm tháng trôi qua, Tô Dự lần nữa mở hai mắt ra. "Vút!" Chỉ thấy đôi tinh mâu của Tô Dự càng phát ra vẻ sáng chói loá mắt, phảng phất như uẩn hàm một phương vũ trụ, khiến người ta nhìn không thấu. "Thì ra đây mới là Pháp tắc Lực lượng chân chính!" Sau khi đột phá Đại La Kim Tiên và độ qua Hỗn Độn Cửu Trọng Thiên Lôi, Tô Dự phát hiện mình đã tiến thêm một bước đối với Pháp tắc Lực lượng vẫn luôn lĩnh ngộ, rốt cục phát hiện ra ảo diệu chân chính của nó.

Pháp tắc Lực lượng chân chính bao quát tất cả sức mạnh thế gian, không chỉ có Pháp tắc chi lực, mà còn có Nhục thân thần lực, Nguyên thần chi lực, Thần thông chi lực!

Có thể nói, Pháp tắc Lực lượng là tổng cương của Tam Thiên Đại Đạo!

Tô Dự có chút hiếu kỳ, vì sao Thập Nhị Tổ Vu đạt được một bộ phận truyền thừa Pháp tắc Lực lượng của Bàn Cổ đại thần, nhưng thần thông của bọn họ lại không giống nhau.

Ví dụ như Huyền Minh chưởng khống Pháp tắc Mưa, Hậu Thổ chưởng khống Pháp tắc Thổ, thậm chí Đế Giang, Cộng Công, Chúc Dung phân biệt chưởng khống Không gian tốc độ, Thủy hệ pháp tắc và Hỏa hệ pháp tắc.

Hiện nay sau khi chân chính lĩnh ngộ Pháp tắc Lực lượng, Tô Dự mới hiểu được ảo diệu trong đó!

Cũng rốt cục biết được, vì sao Pháp tắc Lực lượng được xưng là đứng đầu Tam Thiên Đại Đạo, bởi vì nó bao hàm tất cả!

Muốn nắm giữ trọn vẹn Pháp tắc Lực lượng thì điều kiện vô cùng hà khắc, ngoại trừ phải đạt được Đại Đạo Ngọc Phiến trọn vẹn ra,

tam hoa trên đỉnh đầu nhất định phải nở trên mười phẩm, mới có cơ hội lĩnh ngộ Pháp tắc Lực lượng chân chính!

Hiện tại, sau khi Tô Dự lĩnh ngộ Pháp tắc Lực lượng chân chính, hắn đã có thể sáng tạo ra thần thông công pháp thuộc về mình, thậm chí đối với Pháp tắc Thời gian, Pháp tắc Không gian cũng có lĩnh ngộ sâu sắc hơn.

Sau khi tiêu hóa tất cả cảm ngộ và thể hội, Tô Dự bắt đầu kiểm tra giao diện thuộc tính của mình. [Túc chủ: Tô Dự] [Tu vi: Đại La Kim Tiên sơ kỳ] [Công pháp: 《Tạo Hóa Chân Kinh》, 《Cửu Chuyển Huyền Công》] [Vật phẩm sở hữu: Đại Đạo Ngọc Phiến (Pháp tắc Lực lượng, Không gian, Thời gian)] [Pháp bảo sở hữu: Hỗn Độn Châu (Hỗn Độn Chí Bảo), Hồng Mông Lượng Thiên Xích (Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo), Thuần Tử Hồ Lô, Tạo Hóa Ngọc Điệp (mảnh vỡ), Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, Long Đầu Quải Trượng (Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo), Thiên Đăng, Địa Đăng (Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo), Xích Lôi Càn Khôn Phiến (Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo)...] [Cơ duyên điểm: 40.000 điểm] Nhìn thuộc tính của mình, Tô Dự không khỏi nở một nụ cười nhàn nhạt.

Bố cục mấy vạn năm, rốt cục cũng đem tư chất căn nguyên tăng lên tới đỉnh cấp, đồng thời tam hoa tụ đỉnh cũng nở mười hai phẩm, về sau đã có tư cách chứng đắc Đại Đạo.

Tiếp theo, nên về thế giới Hồng Hoang bố cục, tranh đoạt khí vận!

Vút!

Tô Dự động dụng công năng của Hỗn Độn Châu, trong nháy mắt thân hình nhoáng lên một cái, xuất hiện tại thế giới Hồng Hoang. ...

Trở lại bế quan đại điện, Tô Dự vận dụng thần thông thôi diễn một phen, phát hiện lần bế quan này túc túc hao phí ba vạn năm ngàn

năm!

Thời gian tuy hao phí lâu như vậy, nhưng đối với thành quả đạt được, hết thảy đều là đáng giá.

Tùy hậu, Tô Dự vận dụng thần thông thôi diễn Hồng Hoang đại thế, phát hiện mấy vạn năm nay thế giới Hồng Hoang tương đối bình hòa, cũng không có sự kiện gì quá lớn phát sinh. "Phu quân, chàng rốt cục xuất quan?" Hi Hòa cùng Thường Hi cảm ứng được khí tức tình lang chủ động tán phát ra, trực tiếp vận dụng thần thông, trong nháy mắt xuất hiện tại đại điện, sau đó nhào về phía tình lang.

Mấy vạn năm không gặp phu quân, nội tâm các nàng nhớ nhung vô cùng.

Ôn tồn một hồi lâu, hai vị kiều thê mới hoãn giải một phen nỗi niềm tương tư. "Phu quân, chàng rốt cục đột phá?" Thường Hi phát hiện mình có chút nhìn không thấu thực lực của phu quân, nội tâm không khỏi chấn hám. "Không sai, vi phu rốt cục đã đột phá Đại La Kim Tiên!" Tô Dự ôm Hi Hòa cùng Thường Hi, nội tâm vô cùng sướng khoái.

Đại La Kim Tiên, đối với người truy cầu Đại Đạo là một điểm phi thường quan trọng, hiện nay Tô Dự đem căn cơ của mình đánh xuống vô cùng vững chắc, điểm này xa xa siêu việt vô số đại năng Hồng Hoang!

Chương 81

"Quá tốt rồi!" Hi Hòa cùng Thường Hi từ đáy lòng cảm thấy cao hứng thay cho tình lang. "Đúng rồi phu quân, đệ tử Khổng Tuyên mà chàng thu nhận, rốt cục đã thành công phá xác hóa hình vào hơn hai vạn năm trước, hiện nay đang nỗ lực tu luyện!" Nghe Hi Hòa nói, Tô Dự đạm đạm cười một tiếng, cái vị thủ tịch đại đệ tử này rốt cục cũng thành công xuất thế!

Đối với Khổng Tuyên, Tô Dự kỳ vọng rất lớn, không tiếc đem 《Tạo Hóa Chân Kinh》 truyền thụ cho hắn, giúp hắn đánh tốt căn cơ, vì chính là hi vọng kim hậu hắn có thể chứng đạo thành Thánh, trở thành cánh tay đắc lực.

Vì lẽ đó, sau khi biết được Khổng Tuyên phá xác hóa hình, Tô Dự dự định gặp mặt một lần, hảo hảo bồi dưỡng một phen. "Lão sư xuất quan?" Giờ khắc này, Khổng Tuyên trên Thiên Hỏa Sơn cảm ứng được khí tức Tô Dự tán phát ra, lập tức từ trong bế quan tỉnh lại, sau đó lập tức hướng về phía đại điện mà đi. "Đệ tử Khổng Tuyên, bái kiến lão sư, bái kiến hai vị sư mẫu!" Tô Dự nhìn Khổng Tuyên trước mắt soái khí anh vũ, tuấn dật tuyệt luân, không khỏi tán thưởng gật đầu. "Không cần đa lễ!" Khổng Tuyên vừa phá xác hóa hình thì tu vi đã ở Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ, trải qua mấy vạn năm tu luyện, hiện nay thành công đột phá Thái Ất Kim Tiên viên mãn cảnh giới.

Ngoại trừ tu luyện truyền thừa do mẫu thân Nguyên Phượng lưu lại, hắn còn tu luyện 《Tạo Hóa Chân Kinh》 Tô Dự ban xuống, hiện nay đã tu luyện tới tầng thứ bảy, đem tư chất căn nguyên cực đại tăng lên một phen.

Khổng Tuyên nhìn qua Tô Dự, rốt cục tận mắt nhìn thấy bộ dáng

chân chính của lão sư, nội tâm sùng bái không thôi. "Khổng Tuyên, hiện nay không cần gấp gáp đột phá Đại La Kim Tiên, trước tiên đem căn cơ bản thân đánh cho vững chắc, chỉ có căn cơ ổn định, thành tựu tương lai mới có thể càng cao!" "Vâng, lão sư!" Đối với lời của Tô Dự, Khổng Tuyên đương nhiên hào không do dự chấp hành. "Tiếp theo vi sư sẽ chuyên môn giảng đạo cho ngươi, có thể lĩnh ngộ được bao nhiêu thì phải xem ngộ tính của ngươi!" Hiện nay, Tô Dự đột phá Đại La Kim Tiên, đỉnh thượng tam hoa nở mười hai phẩm, lĩnh ngộ Pháp tắc Lực lượng chân chính, đối với vạn pháp thế gian đều có sở liễu giải, càng không cần nói Tô Dự còn có Đại Đạo Ngọc Phiến chứa Pháp tắc Không gian hoàn chỉnh. "Đa tạ lão sư!" Khổng Tuyên nghe lão sư chuyên môn giảng đạo cho mình, nội tâm kích động không thôi.

Tiếp theo, Bạch Chính, Thanh Hành bọn người từng cái đều đi tới đại điện, như là triều thánh đồng dạng nghe chủ nhân giảng đạo.

Đồng thời, Hi Hòa cùng Thường Hi cũng không bỏ lỡ cơ hội này, cũng đi theo cùng nhau thính giảng. "Thiên địa chi gian, vạn vật sinh tồn..." "Ông!" Tô Dự bắt đầu giảng đạo, cả tòa đại điện đột nhiên thăng lên vô số khánh vân màu tím, đem hắn sấn thác càng phát ra trang nghiêm uy vũ.

Khổng Tuyên trong nháy mắt tiến vào trạng thái đốn ngộ, đem nội dung lão sư sở giảng ghi nhớ sau đó tiêu hóa.

Hi Hòa cùng Thường Hi, làm thê tử của Tô Dự, chủ tu chính là Thái Âm Pháp Tắc, đối với Không Gian Pháp Tắc tuy không hiểu rõ, nhưng cũng có thể cấp cho các nàng vô số khải phát.

Thấm thoắt một ngàn năm thời gian du du trôi qua.

Tô Dự đem Không Gian Pháp Tắc sở lĩnh ngộ toàn bộ giảng thụ ra, thậm chí giảng một chút về Pháp tắc Lực lượng.

Khi âm phù cuối cùng rơi xuống, Hi Hòa cùng Thường Hi dẫn đầu

tỉnh lại, Khổng Tuyên thì vẫn đang nhắm mắt đốn ngộ, tiêu hóa nội dung lão sư giảng lần này.

Hồi lâu sau, Khổng Tuyên mở hai mắt ra, toàn thân tán phát ra một loại khí tức cường thịnh, sau đó cung cung kính kính hướng về phía Tô Dự hành lễ: "Đệ tử đa tạ lão sư!" Tô Dự đạm đạm vung tay lên, mỉm cười mở miệng: "Không cần đa lễ, tiếp theo hãy hảo sinh tiêu hóa nội dung vi sư giảng đạo!" "Vâng, lão sư!" Rất nhanh, Khổng Tuyên cùng Bạch Chính bọn người toàn bộ lui ra khỏi đại điện, chỉ còn lại Tô Dự cùng hai vị kiều thê. "Phu quân, ta hiện tại cảm ứng không ra cảnh giới cụ thể của chàng, chuyện này là sao?" Hiện nay Hi Hòa đã đột phá Chuẩn Thánh cảnh giới, theo đạo lý, bằng vào khí cơ cảm ứng, tuyệt đối có thể phát giác tu vi tình lang.

Nhưng bây giờ, căn bản dò xét không ra, cho dù tình lang lúc giảng đạo tán phát ra một tia khí cơ, nàng cũng không cách nào xác định.

Nghe Hi Hòa nói, Tô Dự nhẹ nhàng cười một tiếng.

Tại bên trong Hỗn Độn Châu uẩn hàm thế giới Hồng Mông Hỗn Độn đột phá có một chỗ tốt, đó là nếu như Tô Dự không chủ động bộc lộ thực lực, cho dù là đại năng Chuẩn Thánh muốn bằng vào thần thức dò xét, cũng không cách nào dò xét được.

Đối với sự hiếu kỳ của Hi Hòa, Tô Dự trực tiếp chủ động thản lộ thực lực.

Vút!

Trong nháy mắt, Hi Hòa tinh tường cảm thụ được tu vi của tình lang hiện nay chỉ có Đại La Kim Tiên sơ kỳ, nhưng trực giác nói cho nàng biết, thực lực của tình lang phi thường đáng sợ.

Lấy thực lực Chuẩn Thánh của nàng, khi đối mặt phu quân lại giống như đối mặt một tôn Thái Cổ Chiến Thần, khiến tâm thần phát

run.

Hi Hòa vô cùng xác định, nếu cùng phu quân đại chiến, nàng tuyệt đối sẽ không phải là đối thủ! "Phu quân, chàng hiện tại cảm giác thật mạnh!" Hi Hòa dùng đôi mắt đẹp thâm tình nhìn Tô Dự, tản ra thần thái kinh người, trong đôi mắt toàn bộ đều là thân ảnh uy vũ bá khí của tình lang. "Ha ha." Tô Dự sảng lãng cười một tiếng, lần nữa ôm lấy Hi Hòa ung dung hoa quý, phong hoa tuyệt đại. "Nương tử, vi phu thực lực càng mạnh, tương lai mới có thực lực bảo hộ các nàng!" Nếu theo quỹ tích bình thường, Hi Hòa cùng Thường Hi sẽ vẫn lạc trong Vu Yêu đại kiếp.

Hiện nay Tô Dự từ trong tay Đế Tuấn cướp các nàng đi, có thể nói là đã cải biến vận mệnh của các nàng.

Nhưng Tô Dự cũng không cách nào xác định, vận mệnh luân hồi có thể hay không lần nữa tu chỉnh.

Vạn nhất Vu Yêu đại kiếp khởi động, Hi Hòa cùng Thường Hi nếu bị liên lụy vào, không có thực lực tuyệt đối, Tô Dự muốn cải biến vận mệnh cũng không phải dễ dàng như vậy.

Bởi vậy, Tô Dự cảm thấy cần phải mau chóng tăng thực lực lên, để tương lai có thể bảo hộ nữ nhân của mình!

Hi Hòa nghe lời tình lang nói, phương tâm cảm động vô cùng, trực tiếp ôm lấy cổ tình lang, hiến lên hương thơm.

Ôn tồn hồi lâu sau, Hi Hòa tựa vào trong ngực tình lang: "Phu quân, yên tâm đi, ta có thể bảo hộ tốt chính mình!" Tô Dự nhẹ gật đầu, ôm nàng chặt hơn.

Kỳ thật lấy thực lực Hi Hòa hiện nay, đại năng Chuẩn Thánh trảm tam thi của thế giới Hồng Hoang đều không phải là đối thủ của nàng, tự vệ dư xài. "Phu quân thật thiên tâm, chỉ thương tỷ tỷ!" Lúc này,

Thường Hi đi tới, trực tiếp ôm lấy cổ tình lang nũng nịu.

Tô Dự sảng lãng cười một tiếng, ôm lấy eo nhỏ của nàng: "Sao có thể, nương tử của ta, vi phu đương nhiên sẽ không bên trọng bên khinh, muốn mưa móc đều dính!" "A ~ a!" Trong nháy mắt, Thường Hi cảm giác chân linh của mình giống như bị tình lang hấp đi, sau đó ngoan ngoãn mặc cho tình lang muốn làm gì thì làm.

Tiếp theo, Tô Dự một tay ôm Hi Hòa, một tay ôm Thường Hi, trực tiếp đi về tẩm cung phía sau, bố trí xuống trận pháp, bắt đầu tận tình hưởng thụ hết thảy của hai vị mỹ kiều thê. ...

Phù dung trướng noãn độ xuân tiêu, từ đây quân vương bất tảo triều!

Tô Dự cùng hai vị kiều thê hưởng thụ nhân gian cực lạc, dưới sự âm dương hỗ tế, khí vận và vận mệnh của lẫn nhau càng thêm khắc sâu giao dung tại một chỗ! ...

Một ngàn năm sau.

Tô Dự từ trong ôn nhu hương đi ra, rời khỏi đạo trường của mình, hướng về phía sâu trong Hỗn Độn trên ba mươi ba tầng trời mà đi.

Lần nữa tiến vào sâu trong Hỗn Độn, Tô Dự không phải đi tìm Đạo Tổ Hồng Quân, mà là đi tìm kiếm Tiên Thiên Chí Bảo sát phạt đệ nhất thế giới Hồng Hoang —— Thí Thần Thương!

Chương 82

Tin tức vị trí Thí Thần Thương là phần thưởng Tô Dự hoàn thành nhiệm vụ hệ thống, hiện nay đã biết được mấy vạn năm.

Trước đó vẫn luôn không có đi lấy Thí Thần Thương, bởi vì vị trí của nó cực kỳ hung hiểm, lại thêm Thí Thần Thương vốn là một thanh vô thượng hung khí, không có thực lực tuyệt đối thì rất khó hàng phục.

Thí Thần Thương thế nhưng là bạn sinh chí bảo của Ma Tổ La Hầu.

Khi Ma Đạo chi tranh, Hồng Quân triệu tập mấy vị hảo hữu cùng Ma Tổ La Hầu tiến hành đại quyết chiến tại phương Tây.

Ma Tổ La Hầu lấy lực lượng một người, đối chiến mấy vị cao thủ đại năng bao gồm cả Đạo Tổ Hồng Quân, chí bảo Thí Thần Thương trong tay hắn đã phát huy tác dụng vô cùng trọng đại.

Cuối cùng, Ma Tổ La Hầu bất địch Đạo Tổ Hồng Quân được Thiên Đạo tán thành, dưới sự phẫn hận, trực tiếp dẫn nổ toàn bộ linh mạch phương Tây, muốn cùng Hồng Quân bọn người đồng quy vu tận.

Hồng Quân có Hỗn Độn Chí Bảo Tạo Hoá Ngọc Điệp rách nát hộ thể, rốt cục thắng được trận Ma Đạo chi tranh này, nhưng mấy vị hảo hữu lại triệt để vẫn lạc!

Thí Thần Thương tại thời điểm Ma Tổ La Hầu tự bạo đã độn nhập vào sâu trong Hỗn Độn, không còn được bất luận kẻ nào biết đến.

Hiện nay, Tô Dự tuy sở hữu Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Hồng

Mông Lượng Thiên Xích công kích lực vô song, nhưng thế giới Hồng Hoang sắp nghênh đón thời đại Chư Thánh, Tô Dự tương lai nếu đối đầu với Thánh Nhân cao cao tại thượng, chỉ bằng vào Hồng Mông Lượng Thiên Xích muốn trọng thương Thánh Nhân là có độ khó.

Bởi vậy, hiện tại nhất định phải cầm được Thí Thần Thương tới tay, chờ sau khi Chư Thánh thành Thánh, Tô Dự cũng có bài tẩy nghênh chiến Thánh Nhân.

Bằng không mà nói, lấy thực lực cao cao tại thượng của Thánh Nhân, Tô Dự không có bài tẩy tương ứng, e rằng thời điểm tranh khí vận sẽ bị những Thánh Nhân kia tính kế khi áp.

Dưới Thánh Nhân đều là sâu kiến!

Câu nói này cũng không phải nói chơi, mà là chí lý danh ngôn! ...

Sâu trong Hỗn Độn ngoài ba mươi ba tầng trời của thế giới Hồng Hoang so với thế giới Hồng Mông Hỗn Độn ẩn trong Hỗn Độn Châu thì kém không ít.

Bởi vậy, lấy thực lực Tô Dự, những cương phong hỗn độn kia căn bản không tạo thành được bất kỳ tổn thương thực chất nào cho hắn.

Năm trăm năm sau.

Tô Dự toàn lực vận dụng không gian thần thông đi đường, rốt cục đến khu vực Thí Thần Thương ẩn nấp. "Hưu ~ ô!" Hỗn độn cương phong lăng liệt tứ ngược, kèm theo các loại lôi điện, hỏa kiếp, hỗn độn âm thủy, làm cho người ta phòng không kịp phòng.

Nếu không phải Tô Dự tu luyện Pháp tắc Lực lượng cùng 《Cửu Chuyển Huyền Công》, nhục thể cường độ đạt đến cấp bậc Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, e rằng thật sẽ có chút chật vật.

Ở sâu trong Hỗn Độn có một số tảng đá hỗn độn cùng tạp vật vô

cùng kiên ngạnh, nếu oanh tại trên thân tu sĩ, không chừng sẽ làm cho tu luyện giả thân tử đạo tiêu.

Tô Dự tản ra chân linh, toàn lực tìm kiếm khí tức Thí Thần Thương, thế nhưng căn bản sát giác không ra một tia một hào dị thường.

Cũng đúng, nếu Thí Thần Thương dễ tìm như vậy, e rằng lúc trước Hồng Quân đã sớm tìm được trong Hỗn Độn, nơi nào sẽ chờ đến phiên Tô Dự? "Ông!" Căn cứ vào vị trí hệ thống ban thưởng, sau khi xác định được vị trí đại khái, Tô Dự trực tiếp vận dụng không gian thần thông, trấn áp một vùng không gian, chuẩn bị đem tất cả đá vụn hỗn độn trong đó nghiền thành tro bụi, xem thử Thí Thần Thương có ẩn tàng ở trong đó hay không.

Một trăm năm vội vã trôi qua.

Khi Tô Dự vận dụng Hồng Mông Lượng Thiên Xích đem những tảng đá hỗn độn kia đánh thành bột mịn, rốt cục phát giác được một tia khí tức sát lục lăng lệ. "Thí Thần Thương!" Tô Dự trong lòng đại hỉ, mấy trăm năm liên tục vận dụng pháp lực bàng đại cùng Pháp tắc chi lực giam cầm trấn áp, nếu không phải có Tạo Hóa Ngọc Điệp tại, hắn cũng sẽ chịu không tiêu.

Hiện nay rốt cục cảm ứng được khí tức Thí Thần Thương, Tô Dự tinh thần chấn động, nhất định phải đem Thí Thần Thương chưởng khống trong tay. "Vút!" Trong nháy mắt, Thí Thần Thương bộc phát ra một cỗ khí tức sát lục vô cùng khủng bố, trực tiếp xoắn nát không gian Tô Dự trấn áp, muốn đào thoát khỏi phương thiên khung này.

Tô Dự làm sao có thể để nó đào thoát?

Vì Thí Thần Thương, hắn đã chuẩn bị mấy trăm năm.

Trừ khi Thí Thần Thương nhận chủ, bằng không mà nói, tuyệt đối

trốn không thoát lòng bàn tay Tô Dự! "Ông!" Trong nháy mắt, Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay Tô Dự trực tiếp hướng về phía Thí Thần Thương trấn áp tới, sau đó hắn vận dụng không gian thần thông, lần nữa trấn áp! "Vút!" Thí Thần Thương tán phát ra ý chí bất khuất, chỉ tiếc tiền chủ nhân La Hầu đã thân tử đạo tiêu, không có pháp lực gia trì, nó chỉ có thể ngoan ngoãn rơi vào trong tay Tô Dự bị trấn áp!

Khi Thí Thần Thương vào tay, Tô Dự cảm nhận được một đạo băng lương thấu xương, khí tức sát lục giống như muốn xoắn nát chân linh của hắn.

Hết thảy đối với Tô Dự căn bản không có bất kỳ tác dụng gì.

Hiện nay hắn lĩnh ngộ Pháp tắc Lực lượng chân chính, đối với Sát Lục Pháp Tắc là vạn biến bất ly kỳ tông, khoảnh khắc liền đem một đạo Sát Lục Pháp Tắc chi lực kia trấn áp. "Hưu ô!" Thí Thần Thương phát ra một tiếng khẽ kêu, tựa hồ có thể cảm ứng được sự cường đại và khủng bố của Tô Dự.

Khi một đạo Sát Lục Pháp Tắc chi lực kia bị Tô Dự trấn áp, nó cũng không giãy dụa nữa, mặc cho Tô Dự đánh vào chân linh lạc ấn.

Rất nhanh, Tô Dự đã nắm được tin tức tường tận của Thí Thần Thương. [Thí Thần Thương] [Phẩm cấp: Tiên Thiên Chí Bảo] [Cấm chế: 48 đạo] [Công hiệu: Uẩn hàm một đạo Sát Lục Pháp Tắc, sát phạt vô song, phá trừ hết thảy hư vọng, đồng thời có thể trọng thương chân linh bản nguyên của địch nhân (Thánh Nhân cũng không ngoại lệ!)] Nhìn tin tức tường tận của Thí Thần Thương, Tô Dự trong lòng đại hỉ! ...

Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

Khi khí tức sát lục của Thí Thần Thương tái hiện, Hồng Quân thân là đại ngôn nhân của Thiên Đạo trong nháy mắt đã cảm ứng được.

Khi thôi diễn ra Thí Thần Thương bị Tô Dự thu phục, hắn không khỏi lộ ra một nụ cười nhàn nhạt. "Tô Dự đạo hữu phúc duyên thật tốt, không chỉ đạt được Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích, hiện nay càng đạt được Tiên Thiên Chí Bảo sát phạt đệ nhất Thí Thần Thương, tiếp theo không biết Tô Dự đạo hữu lại sẽ làm thế nào đây?" Sau khi Hồng Quân thành Thánh, đã từng đi tìm Thí Thần Thương, chỉ có thể thôi diễn ra Thí Thần Thương ở sâu trong Hỗn Độn, nhưng vị trí cụ thể vẫn thôi diễn không ra, cuối cùng đành phải miễn cưỡng từ bỏ.

Hiện nay, Thí Thần Thương tái hiện Hồng Hoang, làm cho hắn nhớ tới đại chiến thảm liệt cùng Ma Chủ tranh đạo năm đó, không khỏi có chút cảm khái.

Rất nhanh, hắn hồi thần, sau đó lần nữa nhắm hai mắt.

Thí Thần Thương tuy là sát phạt chí bảo đệ nhất thế giới Hồng Hoang, có thể làm bị thương bản nguyên Thánh Nhân, nhưng đối với hắn đã không có bất kỳ tác dụng gì.

Làm đại ngôn nhân của Thiên Đạo, trừ khi thế giới Hồng Hoang xuất hiện Lượng kiếp mới hoặc sự kiện trọng đại hủy diệt thế giới, hắn sẽ không chủ động nhúng tay vào bất cứ sự vật gì của Hồng Hoang.

Chương 83

Thiên Đạo vận chuyển, tự có quy tắc!

Sau khi đạt được Thí Thần Thương, Tô Dự trực tiếp bắt đầu luyện hóa trong Hỗn Độn.

Lần trước 'Thiên Hôn', Thiên Đạo ban thưởng đầy trời công đức, Tô Dự đều trữ tồn lại, cũng không có dùng để tăng cường tu vi.

Hiện nay, Tô Dự trực tiếp dùng công đức Thiên Đạo ban thưởng để luyện hóa cấm chế của Thí Thần Thương.

Tại thế giới Hồng Hoang, công đức Thiên Đạo ban thưởng có thể nói là đồ vật trân quý nhất, không chỉ có thể dùng để tăng tu vi, càng có thể dùng để luyện hóa cấm chế Tiên Thiên Linh Bảo.

Đồng thời, người có công đức thâm hậu sẽ chịu Thiên Đạo quyến cố, cho dù là Thánh Nhân cũng không nguyện gia hại, bằng không mà nói sẽ chịu nghiệp lực phản phệ nghiêm trọng. ...

Thái Dương Tinh, Yêu Tộc đại điện.

Mấy vạn năm nay, Yêu Tộc phát triển cực nhanh, dưới sự nỗ lực của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy bọn người, vô số cao thủ suất lĩnh tộc nhân gia nhập Yêu Tộc.

Thương Dương, Lục Ngô, Khai Minh Thú, Kế Mông, Anh Chiêu, Bạch Trạch, Cùng Kỳ, Lộ Đoan, Khâm Nguyên, Quỷ Xa, Tất Phương, Cửu Anh, Trùng Minh Điểu... vô số cao thủ bị Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất lôi kéo, được xưng là Thập Nhị Đại Yêu Thần.

Trong đó Kế Mông, Anh Chiêu, Phi Đản, Phi Liêm, Cửu Anh, Thương Dương, Bạch Trạch, Khâm Nguyên, Thử Thiết, Quỷ Xa, bản thân pháp lực cao cường, thần thông quảng đại, lại từng người thống

lĩnh một bộ nhân mã gia nhập Yêu Tộc, bị Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất sắc phong làm Thập Đại Yêu Soái.

Theo Thập Nhị Đại Yêu Thần gia nhập, thanh uy Yêu Tộc càng thêm cường đại, trên khí thế đã siêu việt bá chủ Hồng Hoang là Vu Tộc.

Đương nhiên, những năm này Vu Tộc vẫn luôn sinh tồn tại đại địa Hồng Hoang, cũng không có tham dự tranh đoạt bất kỳ thế lực nào, bởi vậy có vẻ khá điệu thấp.

Hiện nay, thanh uy Yêu Tộc đang nồng, có tư thái bá chủ Hồng Hoang, nhưng lại thiếu một cái đại nghĩa danh phận.

Đó chính là Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ của thế giới Hồng Hoang hiện nay —— Tô Dự!

Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất cho dù khí thế huyên hách đến đâu, thực lực Yêu Tộc cường đại cỡ nào, thì trên danh nghĩa đều nhất định phải chịu sự quản lý của Tô Dự.

Lấy dã tâm của Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất, làm sao có thể khuất cư dưới người khác?

Càng không cần nói, Đế Tuấn thôi diễn ra Tô Dự cướp đi cơ duyên thuộc về hắn, cướp đi Thái Âm nữ thần, nội tâm cừu hận đối với hắn có thể nói là không đội trời chung! "Đại huynh, hiện nay Yêu Tộc ta thanh thế đang nồng, vạn tộc đến chầu, hiện tại chỉ thiếu một cái danh nghĩa là có thể danh chính ngôn thuận chế bá Hồng Hoang, tiếp theo nên làm thế nào?" Đông Hoàng Thái Nhất nhìn qua huynh trưởng, khí thế bá khí uy mãnh.

Sau khi đột phá Chuẩn Thánh, hắn đối với bạn sinh Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung luyện hóa càng thêm tinh thâm, thực lực tự nhiên cường đại vô số lần.

Yêu Tộc mấy vạn năm phát triển sở dĩ nhanh như vậy, đều là do Đông Hoàng Thái Nhất đánh xuống! "Nhị đệ, hiện nay Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ của thế giới Hồng Hoang là Tô Dự, khi chưa ban đảo được Tô Dự, chúng ta muốn danh chính ngôn thuận thống lĩnh Hồng Hoang là có chút khó a!" Đế Tuấn ngồi trên ghế, mặt lộ vẻ trầm tư.

Từ sau khi Tô Dự đại hôn, mấy vạn năm nay Tô Dự chưa bao giờ xuất hiện tại thế giới Hồng Hoang, cũng chưa từng lôi kéo bất kỳ cao thủ đại năng nào.

Chuyện này làm cho nội tâm hắn khó hiểu.

Tô Dự rõ ràng có đại nghĩa danh phận trong tay, lại thêm Đạo Tổ Hồng Quân coi trọng ủng hộ, có vô số cao thủ đại năng giao hảo, vì sao không lựa chọn phát triển thế lực của mình chứ? "Đại huynh, hay là trực tiếp diệt Tô Dự, Yêu Tộc thuận thế chế bá Hồng Hoang?" Đông Hoàng Thái Nhất nói, toàn thân tán phát ra sát khí kinh người. "Nhị đệ, thiết không thể lỗ mãng!" Nghe Đông Hoàng Thái Nhất nói, Đế Tuấn lập tức khoát tay cự tuyệt. "Tô Dự thế nhưng là do Đạo Tổ đích thân sắc phong Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ, càng không cần nói hắn cùng Đạo Tổ giao hảo, hỗ xưng đạo hữu.

Ta nếu diệt sát Tô Dự, Đạo Tổ e rằng sẽ không tha cho ta!

Bởi vậy, ta nhất định phải tìm một cái lý do danh chính ngôn thuận thoát ly khỏi sự quản lý của Tô Dự, sau đó tự lập môn hộ, chế bá Hồng Hoang!" Thực lực Đế Tuấn càng mạnh thì đối với Thánh Nhân kính sợ càng sâu, hắn thật sâu biết rằng, khi chưa thành Thánh thì không có bất kỳ tư cách gì khiêu chiến với Thánh Nhân.

Dưới Thánh Nhân đều là sâu kiến, câu nói này cũng không phải tin đồn! "Vậy ta nên tìm danh nghĩa gì để tự lập môn hộ đây?" "Nhị đệ, không cần sốt ruột, ta ẩn ước cảm ứng được cơ duyên thuộc về ta sắp đến rồi!

Hiện tại chỉ cần tĩnh đãi là được!" Ba ngàn năm sau.

Trên đại điện Phù Tang Thần Thụ tại Thái Dương Tinh, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất tề tề trong lòng chấn động, mở hai mắt ra, nhìn về hướng ba mươi ba tầng trời bên ngoài. "Nhị đệ, cơ duyên thuộc về chúng ta đã đến!" Đế Tuấn cười ha ha một tiếng, tâm tình cực kỳ sướng khoái. "Đại ca, chúng ta đi!" Đông Hoàng Thái Nhất cảm ứng được cơ duyên giáng lâm, trực tiếp tế ra Hỗn Độn Chung, một thanh bao lấy Đế Tuấn, bay nhanh về phía ba mươi ba tầng trời.

Từ trước đến nay, ba mươi ba tầng trời tuy tồn tại, chỉ bất quá vô cùng hoang lương tịch liêu, không có bất kỳ khí tức sinh vật nào, bởi vậy mọi người cũng không để ở trong lòng.

Hiện nay, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất cảm ứng được cơ duyên nằm ở trên ba mươi ba tầng trời, trực tiếp đi tới nơi này.

Từ Bất Chu Sơn, đi lên từng trọng thiên một, khi đến nơi, mỗi một trọng thiên bắt đầu dần dần toả ra sự sống. "Ha ha, huynh đệ chúng ta quả nhiên là thiên mệnh sở quy!" Thấy một màn này, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng cảm xúc càng ngày càng mãnh liệt, phóng túng cười vang.

Khi đăng lên ba mươi ba tầng trời, tâm có sở cảm, tề tề hướng về phía địa phương trung ương nhất mà đi. "Ông!" Trong nháy mắt, hai phương Ngọc Tỷ bằng không xuất hiện tại trước mặt bọn hắn.

Khi Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất tiếp lấy, toàn bộ ba mươi ba tầng trời bắt đầu cự biến. "Rào rào!" "Rắc rắc!" Thiên khung nguyên bản hoang lương tịch liêu trong nháy mắt xuất hiện một tòa Thiên Đình uy áp thế gian!

Địa phương Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất đứng cũng trực tiếp hóa thành Lăng Tiêu Bảo Điện, bốn phía là các loại Bàn Long Ngọc Trụ, hùng vĩ uy nghiêm. "Ông!" Trong tích tắc, thiên khung

nguyên bản tịch liêu hoang vu trong nháy mắt linh khí đại thịnh, đầy trời tinh thần trên thiên khung cũng vô cùng rõ ràng.

Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất tâm có sở cảm, nắm lấy hai phương Ngọc Tỷ vừa mới đạt được, trực tiếp ngồi lên hai cái Thiên Đế chi vị trên Lăng Tiêu Bảo Điện! "Ông!" Hai đạo quang trụ chiếu xuống trên thân Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất, Ngọc Tỷ trong tay cũng trực tiếp dung nhập vào trong thân thể.

Một khắc này, thế giới Hồng Hoang cự chấn, tất cả mọi người kìm lòng không được nhìn về hướng ba mươi ba tầng trời.

Chương 84

...

Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

Khi Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất đạt được hai phương Thiên Đế Ngọc Tỷ, Hồng Quân mở hai mắt ra. "Thiên Đình hiện, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất nãi thiên sinh Hoàng giả, thống lĩnh Hồng Hoang Tam Giới, thiên mệnh sở quy.

Thế giới Hồng Hoang sẽ nghênh đón một cái kỷ nguyên mới!" Hồng Quân nói, nhìn về phía Tô Dự ở sâu trong Hỗn Độn. "Không biết Tô Dự đạo hữu sẽ lựa chọn như thế nào?" Khi Thiên Đình xuất hiện tại ba mươi ba tầng trời, Tô Dự tâm có sở cảm, từ trong bế quan tỉnh lại.

Mấy ngàn năm nay, hắn đã thành công luyện hóa 30 đạo cấm chế của Thí Thần Thương, không chỉ triệt để chưởng khống Thí Thần Thương, lĩnh ngộ một tia Sát Lục Pháp Tắc, mà còn càng thêm hoàn thiện Pháp tắc Lực lượng bản thân tu luyện. "Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất rốt cục tìm được cơ duyên thuộc về bọn hắn, muốn lập Thiên Đình rồi sao?" Tô Dự tự nhiên biết trên ba mươi ba tầng trời tại Bất Chu Sơn có Thiên Đình tồn tại, đã từng đi cẩn thận tìm kiếm, muốn lần nữa cướp đi cơ duyên thuộc về Đế Tuấn.

Bất quá Thiên Đình thế nhưng là cơ duyên độc hữu của Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất, dù cho Tô Dự sớm biết Thiên Đình tồn tại ở ba mươi ba tầng trời thì cũng căn bản không cách nào tìm kiếm.

Hiện nay sau khi Hồng Quân xá thân hợp đạo, Thiên Đạo vận hành càng phát ra hoàn thiện.

Hồng Hoang đại thế không thể nghịch, tiểu thế có thể sửa đổi.

Hiển nhiên, Thiên Đình hiện thế là Hồng Hoang đại thế, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất làm nhân vật chính thiên mệnh trong Vu Yêu đại kiếp, Thiên Đế chi vị tất thuộc về họ.

Hiện nay, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất trở thành Thiên Đế, tiếp theo chính là Vu Yêu chi tranh cùng Chư Thánh thành Thánh.

Tô Dự quyết định chuẩn bị hảo hảo bố cục mưu hoa một phen. ...

Ngọc Tỷ nhập thể về sau, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất rất nhanh liền minh bạch.

Thiên Đế Ngọc Tỷ!

Hai huynh đệ nhìn nhau một cái, sau đó cười vang. "Đại huynh, chúng ta tức khắc kiến lập Thiên Đình, sau đó hiệu lệnh Tam Giới sao?" Đông Hoàng Thái Nhất sau khi Thiên Đế Ngọc Tỷ nhập thể, tinh tường cảm thụ được khí vận bản thân càng thêm mãnh liệt, bởi vậy không kịp chờ đợi muốn kiến lập Thiên Đình, hiệu lệnh Tam Giới.

Hắn ẩn ẩn có loại dự cảm, nếu như kiến lập Thiên Đình, Thiên Đạo tuyệt đối sẽ có ban thưởng khác, giống như lúc thành lập Yêu Tộc. "Nhị đệ, không cần sốt ruột.

Kiến lập Thiên Đình hiệu lệnh Tam Giới là đại sự bực này, huynh đệ hai người chúng ta tự nhiên muốn hảo sinh bố cục một phen, tốt nhất để cho toàn bộ đại năng Hồng Hoang đều tới quan lễ!

Đến lúc đó, chúng ta muốn lôi kéo những đại năng Hồng Hoang kia cũng dễ dàng hơn nhiều!" Đế Tuấn nhớ tới bài tràng lúc Tô Dự 'Thiên Hôn', nội tâm âm thầm hạ quyết tâm, lúc kiến lập Thiên Đình, bài tràng tuyệt đối không thể nhỏ! "Tốt, hết thảy đều do đại huynh an bài!" Tiếp theo, vô số đại năng Yêu Tộc khi cảm ứng được Thiên Đình hiện thế, từng cái đều đi tới ba mươi ba tầng trời. "Chúc mừng Yêu Đế, hạ hỉ Yêu Đế!" "Chúc mừng Yêu Đế, hạ hỉ Yêu Đế!" Đối

mặt với vô số đại năng Yêu Tộc hạ hỉ, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất nội tâm sướng khoái không thôi. "Truyền lệnh xuống, nhi lang Yêu Tộc ta trấn thủ Thiên Đình ba mươi ba tầng trời.

Vào 1000 năm sau, khánh hạ đại điển Thiên Đình thành lập!" "Cẩn tuân Yêu Đế pháp chỉ!" Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất sau khi đạt được Thiên Đế Ngọc Tỷ, đã triệt để chưởng khống ba mươi ba tầng trời.

Ba mươi ba tầng trời nguyên bản hoang lương tịch vô, trong nháy mắt thành động thiên phúc địa của thế giới Hồng Hoang.

Nhất là Thượng Tam Thiên, nơi này cách Hỗn Độn, thiên khung tinh thần gần nhất, bởi vậy linh khí nồng nặc nhất, đồng thời cũng uẩn hàm vô số tinh thần chi lực, đối với tu luyện có đại hữu ích lợi.

Giờ khắc này, hai kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ, Lạc Thư trong tay Đế Tuấn ẩn ẩn có sở cảm, cùng đầy trời tinh thần trên thiên khung tương hỗ cảm ứng.

Đế Tuấn trong lòng đại hỉ, sau đó rất nhanh bắt đầu nghiên cứu.

Sơ hình của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận danh chấn Hồng Hoang chính thức xuất hiện. ...

Khi Yêu Tộc cử tộc trấn thủ Thiên Đình ba mươi ba tầng trời, sinh linh trên toàn bộ Hồng Hoang đều bắt đầu thưa thớt, một số ma sát nhỏ với Vu Tộc cũng bắt đầu dần dần biến mất.

Giờ khắc này, tất cả đại năng Hồng Hoang đều biết, Yêu Tộc muốn kiến lập Thiên Đình, chưởng khống thế giới Hồng Hoang. "Yêu Tộc kiến lập Thiên Đình, thống lĩnh thế giới Hồng Hoang, vậy để cho Tô Dự Tiên Đế do Đạo Tổ đích thân sắc phong Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ xử trí như thế nào?" "Không sai, Tô Dự Tiên Đế là Đạo Tổ đích thân sắc phong, hiện nay Yêu Tộc kiến lập Thiên Đình ý dục

thống lĩnh Hồng Hoang, chẳng phải là phân nhuận quyền hành của Tô Dự Tiên Đế?

Lấy tính cách cường thế bá đạo kia của Tô Dự Tiên Đế, e rằng sẽ không dễ dàng bỏ qua đâu?" "Hiện nay Yêu Tộc thế đại, hai vị Yêu Đế, hai vị Yêu Hoàng đều là đại năng Chuẩn Thánh, càng không cần nói có Thập Nhị Yêu Thần cùng Thập Đại Yêu Soái.

Nghe đồn thành viên Yêu Tộc hiện nay đã phá vỡ hai tỷ!" "Hít!" Vô số đại năng nghe nói thế lực Yêu Tộc cư nhiên khủng bố như thế, không khỏi tề tề hít vào một ngụm khí lạnh. "Mấy vạn năm qua, Tô Dự Tiên Đế vẫn luôn không hiện thân Hồng Hoang, cũng không có kiến lập thế lực bản thân, nếu như cùng Yêu Tộc khai chiến, không khác nào lấy trứng chọi đá a!" "Không sai, thế lực Yêu Tộc quá cường đại, Tô Dự Tiên Đế e rằng không phải đối thủ..." "Ai, Tô Dự Tiên Đế quản lý Hồng Hoang thì tốt, căn bản không can dự nhiều.

Nếu để cho Yêu Tộc thống lĩnh Hồng Hoang, thời gian của ngô đẳng sẽ không còn tiêu dao tự tại như vậy nữa rồi!" "Không sai!" Tất cả tu luyện giả tu luyện đều là vì chứng đạo thành Thánh, tiêu dao tự tại, nhưng hiện nay Yêu Tộc kiến lập Thiên Đình, ý dục thống lĩnh Hồng Hoang, làm cho người ta tâm sinh phản cảm.

Bất quá thế giới Hồng Hoang thực sự quá lớn, sinh linh không biết có bao nhiêu ức ức vạn, Yêu Tộc kiến lập Thiên Đình cũng quản không được quá nhiều. ...

Vu Tộc, Bàn Cổ đại điện.

Khi Yêu Tộc phái khiển Yêu Thần Bạch Trạch đến đưa thiệp mời, trực tiếp bị Đế Giang một tát vỗ bay. "Một đám súc sinh lông lá, vọng đồ kiến lập Thiên Đình thống lĩnh Hồng Hoang?

Muốn cưỡi lên đầu Vu Tộc Bàn Cổ chính tông chúng ta sao?" "Còn dám đưa thiệp mời, thật không biết sống chết!" Chúc Dung thân

khoác vảy đỏ, khí thế hỏa bạo. "Đại ca, ngươi quá nhân từ rồi.

Theo ta thấy, trực tiếp đem tên súc sinh lông lá đưa thiệp mời kia thiêu chết, dám ở địa bàn Vu Tộc ta phách lối?" "Không sai, trực tiếp đập chết tên súc sinh lông lá này, trước đó Yêu Tộc còn cùng nhi lang Vu Tộc ta có ma sát đâu!" Bạch Trạch bị vỗ bay nghe được lời nói hỏa bạo của mấy cái Tổ Vu, lập tức vận dụng thần thông chạy trốn, sau đó nội tâm âm thầm đem mối cừu hận này ghi tạc trong lòng.

Sau khi Tô Dự trở lại đạo trường, Tây Vương Mẫu đã sớm chờ đợi. "Tiên Đế, hiện nay Yêu Tộc Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất ý dục kiến lập Thiên Đình, thống lĩnh Hồng Hoang, chúng ta nên xử trí như thế nào?" Hiển nhiên, Tây Vương Mẫu cũng biết Yêu Tộc kiến lập Thiên Đình sẽ phân nhuận quyền hành, đồng thời cũng sẽ chia đi khí vận tương ứng.

Chương 85

Đối với việc này, nàng tự nhiên không cách nào tiếp nhận. "Tây Vương Mẫu đạo hữu không cần để ý, Yêu Tộc kiến lập Thiên Đình là thiên mệnh sở quy, chúng ta chỉ cần tĩnh khán cao lâu!" Thấy Tô Dự tính trước kỹ càng, Tây Vương Mẫu nội tâm an định lại. "Tốt, hết thảy y theo Tiên Đế pháp chỉ!" Tiếp theo, Tô Dự lại cùng Tây Vương Mẫu thương nghị bố cục một phen, sau đó bắt đầu tiếp kiến thuộc hạ.

Tây Vương Mẫu làm Đạo Tổ đích thân sắc phong Thiên Hạ Nữ Tiên Chi Thủ, lại thêm hiện nay là đại năng Chuẩn Thánh, bởi vậy cũng thu phục không ít nữ tiên.

Trong đó có mười tám tên cao thủ Đại La Kim Tiên, hai trăm tên Thái Ất Kim Tiên, tiềm lực của đám cao thủ này đều phi thường không tệ. "Tô Dự Tiên Đế có ở đó không, Đông Hoàng Thái Nhất đến cầu kiến!" Chính lúc Tô Dự cùng hai vị kiều thê nhàn rỗi, truyền đến thần thức truyền âm Đông Hoàng Thái Nhất cầu kiến, liền phân phó Bạch Chính mở ra Tiên Thiên đại trận, nghênh đón hắn tiến vào. "Đông Hoàng Thái Nhất gặp qua Tô Dự Tiên Đế, gặp qua Tây Vương Mẫu đạo hữu!" Đông Hoàng Thái Nhất thấy Tây Vương Mẫu cư nhiên cũng tại đạo trường Tô Dự, nội tâm không khỏi có chút ý ngoại, không khỏi đánh giá Tây Vương Mẫu một chút. "Gặp qua Đông Hoàng Thái Nhất đạo hữu!" Tô Dự mỉm cười đáp lễ, đối với ý đồ của hắn tự nhiên phi thường rõ ràng.

Đông Hoàng Thái Nhất lúc này khí thế càng ngày càng uy nghiêm, hoàng giả chi khí càng ngày càng rõ ràng mãnh liệt, không hổ là một trong những nhân vật chính của Vu Yêu lượng kiếp.

Hàn huyên một phen, Đông Hoàng Thái Nhất đưa ra một tấm thiệp

mời màu vàng kim, mỉm cười đưa tới trước mặt Tô Dự. "Tô Dự Tiên Đế, ta cùng đại huynh ý dục kiến lập Thiên Đình, vào 900 năm sau cử hành quan lễ đại điển, mời Tiên Đế cùng hai vị Đế Hậu có thể đi tới quan lễ!" "Thiện!" Tô Dự nhận lấy thiệp mời, khẽ gật đầu. "Mời Đông Hoàng Thái Nhất đạo hữu yên tâm, bản tọa nhất định sẽ đi tới quan lễ!" Thấy thái độ Tô Dự đạm nhiên tự nhược như vậy, Đông Hoàng Thái Nhất không khỏi lần nữa nhìn Tô Dự một chút, sau đó lại lấy ra một tấm thiệp mời đưa cho Tây Vương Mẫu, mời nàng tham gia quan lễ đại điển kiến lập Thiên Đình.

Tây Vương Mẫu thấy Tô Dự đều đáp ứng, tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Đông Hoàng Thái Nhất thấy mục đích đã đạt, không khỏi đứng dậy mỉm cười cáo từ.

Trước khi rời đi, hắn phát hiện ba mươi ba tầng trời tuy là đỉnh cấp động thiên phúc địa, nhưng so với đạo trường 'An Lạc' của Tô Dự thì còn tốn sắc hơn nhiều, khiến Đông Hoàng Thái Nhất nội tâm không khỏi thăng lên một tia hâm mộ. "Phu quân, nếu Yêu Tộc kiến lập Thiên Đình, chưởng quản toàn bộ Hồng Hoang, đến lúc đó chúng ta nên xử trí như thế nào?" Hi Hòa nắm lấy bàn tay lớn của tình lang, nhu thanh tuân vấn.

Tô Dự cười cười, đem nàng cùng Thường Hi ủng nhập trong ngực: "Hết thảy không cần lo lắng, vi phu sớm đã có an bài." Vu Yêu lượng kiếp tiếp theo sẽ vô cùng thảm liệt, thiên địa cự trụ Bất Chu Sơn sẽ bị đâm gãy, toàn bộ thế giới Hồng Hoang sẽ nghênh đón cải biến cực lớn.

Tô Dự chỉ cần điệu thấp phát triển thế lực của mình, tránh cho việc tham gia vào lượng kiếp là được.

Chờ sau khi bố cục thực hiện xong, dù không chứng đạo thành

Thánh, hắn cũng có thực lực cùng Thánh Nhân đánh cờ hạ quân cờ, đến lúc đó tất cả cao thủ đại năng thế giới Hồng Hoang đều cần phải nhìn sắc mặt hắn mà hành sự.

Tây Vương Mẫu thấy Tô Dự cùng hai vị kiều thê kỳ nhạc dung dung, bộ dáng hạnh phúc vô cùng, không khỏi thăng lên một tia hâm mộ. ...

Đông Hoàng Thái Nhất từ Đông Hải về Thiên Đình, cùng huynh trưởng Đế Tuấn đi thẳng về phía Hỗn Độn Tử Tiêu Cung.

Hắn rõ ràng, muốn kiến lập Thiên Đình, trở thành chúa tể Hồng Hoang, nhất định phải được Thiên Đạo đại ngôn nhân Hồng Quân tán thành, bằng không mà nói tất nhiên sẽ thất bại. "Đệ tử Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, cầu kiến lão sư!" Hồng Quân đối với ý đồ của bọn hắn tự nhiên phi thường rõ ràng, cũng biết Yêu Tộc lập Thiên Đình chưởng quản thế giới Hồng Hoang là Thiên Đạo sở định, bởi vậy tự nhiên sẽ không trở ngại.

Sau khi tiến vào Tử Tiêu Cung, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất cung kính hành lễ. "Bái kiến lão sư!" Hồng Quân đạm đạm vung tay lên: "Không cần đa lễ!" "Khởi bẩm lão sư, đệ tử lần này đến là thỉnh lão sư tham gia quan lễ đại điển huynh đệ chúng ta kiến lập Thiên Đình, khẩn thỉnh lão sư thưởng quang!" Tuy Hồng Quân không có thu bọn hắn làm đồ đệ, nhưng có thực tế thụ nghiệp, cho nên bọn hắn vẫn luôn tôn xưng là lão sư. "Thiện!" Hồng Quân nghe thỉnh cầu của bọn hắn, khẽ gật đầu. "Các ngươi kiến lập Thiên Đình, tạo phúc Hồng Hoang, đến lúc đó ngô sẽ đi chứng kiến một phen!" Nghe Hồng Quân trả lời, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng đại hỉ.

Hiển nhiên, đối với việc kiến lập Thiên Đình chưởng khống Hồng Hoang, Đạo Tổ Hồng Quân là ủng hộ.

Có Đạo Tổ ủng hộ, trở thành chúa tể Hồng Hoang cũng danh chính

ngôn thuận, không cần lại cố kỵ Tô Dự - kẻ mang danh Thiên Hạ Nam Tiên Chi Thủ nữa rồi. ...

Thấm thoắt một ngàn năm thời gian vội vã trôi qua.

Yêu Tộc vì quan lễ đại điển kiến lập Thiên Đình đã hao phí vô số tâm huyết, chỉ bất quá Đế Tuấn muốn vượt qua bài tràng lúc Tô Dự 'Thiên Hôn', thì đó là chuyện không thể nào.

Đáng nhắc tới chính là, Đế Tuấn cũng từng để Long Tộc cùng Phượng Tộc tại Thiên Đình bố trí bài tràng Long Phượng tề hạ, chỉ bất quá toàn bộ đều bị cự tuyệt.

Đế Tuấn trong lòng có giận nữa cũng không làm gì được Long Tộc cùng Phượng Tộc, dù sao Long Tộc có một tôn siêu cấp đại năng Chúc Long.

Hiện nay Đế Tuấn thậm chí là Đông Hoàng Thái Nhất cũng không phải đối thủ của Chúc Long, bởi vậy chỉ có thể hậm hực coi như thôi.

Bất quá, Đế Tuấn vì bài tràng, đã thu phục Kỳ Lân tộc - một trong Tiên Thiên Tam Tộc.

Hiện nay Kỳ Lân tộc sớm đã xuống dốc điêu linh, thậm chí ngay cả tổ địa đã từng cũng không giữ được, cũng không giống như Long Tộc cùng Phượng Tộc đều có một tôn đại năng Chuẩn Thánh tọa trấn.

Trong tộc tu vi cao nhất cũng bất quá mới là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, tại thế giới Hồng Hoang hiện nay, chẳng phải mặc người khi dễ sao?

Một ngày này, Yêu Tộc kiến lập Thiên Đình, mời tất cả đại năng Hồng Hoang đến quan lễ.

Khi không ít đại năng dẫn đầu đi tới ba mươi ba tầng trời, nhìn Thiên Đình tường vân ức vạn dặm, các loại tiên hạc, tường thụy, thậm chí có Kỳ Lân phi vũ, một bộ dáng thanh thế to lớn.

Nhưng đại năng nào đã từng thấy bài tràng 'Thiên Hôn' của Tô Dự Tiên Đế thì tràng diện bực này đơn giản là trò trẻ con.

Đại năng hiện trường đều nhìn ra được, Yêu Tộc tại bài tràng đã bỏ công phu rất lớn, tựa hồ muốn đem bài tràng 'Thiên Hôn' của Tô Dự so xuống.

Chỉ bất quá tất cả mọi người nội tâm đều rõ ràng, bài tràng 'Thiên Hôn' của Tô Dự Tiên Đế, toàn bộ thế giới Hồng Hoang ngoại trừ Đạo Tổ Hồng Quân ra, e rằng không ai có thể làm được nữa.

Còn chuyện Yêu Tộc Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất vọng tưởng vượt qua bài tràng 'Thiên Hôn' của Tô Dự, đơn giản là đang nằm mơ!

Nữ Oa làm Yêu Hoàng của Yêu Tộc, tại thời điểm Yêu Tộc kiến lập Thiên Đình trọng yếu như hôm nay, tự nhiên đã sớm chạy tới.

Huynh trưởng của nàng là Phục Hy, vì ngày trọng yếu hôm nay đã bận rộn mấy trăm năm.

Khi nhìn thấy tất cả bài tràng của Thiên Đình hầu như đều đang mô phỏng thời điểm Tô Dự thiên hôn, nàng không khỏi nhớ tới hôn lễ lãng mạn danh chấn Hồng Hoang mấy vạn năm trước kia.

Làm một người nữ tính, nội tâm nàng không thể không thừa nhận, đối với hôn lễ thịnh đại lãng mạn kia phi thường hướng tới cùng hâm mộ.

Đồng thời, nội tâm nàng cũng đối với Tô Dự phi thường hiếu kỳ, đối phương làm sao lại bố trí ra được hôn lễ lãng mạn như vậy?

Chương 86

Tô Dự...

Nữ Oa nội tâm ẩn ẩn có một cái trực giác, cơ duyên trọng đại của nàng đang ở trên người hắn!

Tô Dự mang theo hai vị kiều thê Hi Hòa cùng Thường Hi, còn có Thiên Hạ Nữ Tiên Chi Thủ Tây Vương Mẫu cùng nhau đi tới ba mươi ba tầng trời, xem Yêu Tộc kiến lập Thiên Đình.

Vừa đi ra khỏi đạo trường, một đạo thân ảnh cổ phác bình hòa xuất hiện tại trước mặt, chính là Long Vương bào đệ —— Chúc Long! "Gặp qua Tô Dự đạo hữu!" "Gặp qua Chúc Long đạo hữu!" Tô Dự nhìn Chúc Long, mỉm cười đáp lễ. "Tô Dự đạo hữu, chuyến này là đi ba mươi ba tầng trời chứng kiến Yêu Tộc lập Thiên Đình?" Chúc Long nhìn Tô Dự, trực tiếp hỏi thăm. "Không sai, không biết Chúc Long đạo hữu có gì chỉ giáo?" "Thực không dám giấu giếm, ba trăm năm trước, Yêu Tộc Yêu Đế Đế Tuấn từng tới Đông Hải, muốn Long Tộc ta gia nhập Yêu Tộc, thậm chí không tiếc lấy ngôi vị Yêu Hoàng ra đối đãi!" Chúc Long nói, ánh mắt vẫn luôn dừng lại trên người Tô Dự. "Bất quá bần đạo đã cự tuyệt, bởi vì bần đạo căn bản không coi trọng Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất thân cụ hoàng giả chi khí, cũng chướng mắt Yêu Tộc!" Nghe Chúc Long nói, Tô Dự nội tâm không thể không thừa nhận, Chúc Long không hổ là hạng người có ánh mắt trác tuyệt, Long Tộc chính là có hắn tồn tại mới có thể một mực kéo dài trường tồn.

Nếu như dựa theo thời gian tuyến bình thường phát triển, Long Tộc cũng gia nhập Yêu Tộc, nhưng chỉ là trên danh nghĩa mà thôi, trong Vu Yêu đại chiến căn bản không có xuất hiện.

Về sau Long Tộc đồng dạng cũng gia nhập Thiên Đình do Hạo Thiên làm Thiên Đế, sau khi biết được Nhân Tộc là thiên mệnh chi tử, đã để cho thành viên Long Tộc chiếu cố Nhân Tộc nhiều hơn, hoạch đắc Nhân Tộc kính ngưỡng.

Nhân Hoàng chi tranh, đại năng Long Tộc là Ứng Long đích thân xuất động, trợ giúp Hiên Viên.

Đại Vũ chứng đạo, luyện chế Cửu Đỉnh trấn Cửu Châu, Long Vương Cửu Tử nhập Cửu Đỉnh, hỗ trợ trấn áp Hồng Hoang Cửu Châu, để Nhân Tộc được phồn diễn sinh tức, không chịu Yêu Tộc nguy hại.

Đến tận đây, Long Tộc triệt để trở thành đồ đằng An Lạc, một mực chịu Nhân Tộc hương hỏa.

Có thể nói, Long Tộc là Tiên Thiên Tam Tộc duy nhất về sau có thể tiêu dung nghiệp lực bản thân, tiếp tục phát triển lớn mạnh.

Toàn bộ nhờ ánh mắt tinh chuẩn của người cầm lái Long Tộc, để Long Tộc từ Long Hán đại kiếp một mực kéo dài lớn mạnh.

Hiện nay, Tô Dự xuất hiện tại thế giới Hồng Hoang, Chúc Long sớm đã giao hảo với hắn, thậm chí đối với địa vị của Tô Dự vô cùng coi trọng.

Bởi vậy, hắn không tiếc bỏ xuống cái đầu cao ngạo của Long Tộc, phái Kim Long dòng chính huyết mạch Long Vương làm Cửu Long Hỉ Niện cho Tô Dự.

Hiện tại Yêu Tộc chuẩn bị lập Thiên Đình, chưởng quản chúng sinh Hồng Hoang, Long Tộc đối mặt với hai lựa chọn là Yêu Tộc cùng Tô Dự, Chúc Long hào không do dự lựa chọn Tô Dự!

Cho nên, tại thời điểm Tô Dự chuẩn bị đi tham gia đại điển Yêu Tộc lập Thiên Đình thì hắn chuẩn bị đầu dựa, ngoại trừ vạch rõ giới

hạn với Yêu Tộc ra, còn kiên định ủng hộ Tô Dự! "Chúc Long đạo hữu, mời vào đạo trường của bần đạo đàm thoại một chút!" Tô Dự suy đoán ra tâm tư Chúc Long, liền mời hắn vào đạo trường, cũng để Thường Hi đích thân pha Ngộ Đạo Thần Trà.

Hiện nay Yêu Tộc lập Thiên Đình, Long Tộc dệt hoa trên gấm ủng hộ, phần tâm ý này, Tô Dự tự nhiên không thể phụ lòng. "Không hổ là Ngộ Đạo Thần Trà, một trong Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn!" Chúc Long nhấm nháp một ngụm Ngộ Đạo Thần Trà, ung dung để chén trà xuống, sau đó trịnh trọng hướng Tô Dự thi lễ một cái. "Tô Dự đạo hữu, Long Tộc ngô nguyện vì đạo hữu làm trâu làm ngựa.

Thề chết hiệu trung!" "Ông!" Khi Chúc Long vừa dứt lời, hắn tế ra một đoàn năng lượng nhu hòa màu vàng kim, chính là Tinh Hồn của Long Tộc.

Một khi tuyên bố hướng Tô Dự hiệu trung, cử tộc đều sẽ không phản bội, nếu phản bội, huyết mạch sẽ chịu phản phệ nghiêm trọng! "Vút!" Tô Dự trực tiếp thu lấy một đoàn Tinh Hồn Long Tộc này, nội tâm không khỏi khâm phục sự quả quyết cùng ánh mắt của Chúc Long.

Đồng thời, hắn cũng tại nội tâm thầm bảo bản thân, tương lai tuyệt đối không thể phụ lòng Chúc Long kỳ vọng cùng dệt hoa trên gấm! "Ngao ô!" Một đạo tiếng long ngâm vô cùng to rõ vang lên, bốn phía thân thể Tô Dự bỗng nhiên xuất hiện một con Khí Vận Kim Long to cỡ cánh tay, sau đó bàn toàn tại bốn phía thân thể.

Tô Dự tâm có sở cảm, trực tiếp chỉ huy con Khí Vận Tiểu Kim Long này bàn toàn tại đại điện 'An Lạc', đồng thời để Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên trấn áp khí vận.

Hi Hòa, Thường Hi cùng Tây Vương Mẫu ở bên cạnh cảm ứng được khí vận bản thân bạo trướng, không khỏi lộ ra một tia chấn

kinh. "Mời Chúc Long đạo hữu yên tâm, bần đạo tương lai tuyệt đối sẽ không phụ lòng Long Tộc, nếu làm trái lời thề này, Đại Đạo vứt bỏ!" Tô Dự vô cùng trịnh trọng nhìn Chúc Long, cho hắn một cái cam đoan vô cùng hữu lực.

Nghe Tô Dự dùng Đại Đạo phát lời thề, Chúc Long hai mắt sáng lên, thật sâu nhìn hắn một cái, mặt lộ vẻ khâm phục.

Hiển nhiên, dã tâm của Tô Dự không phải chứng đạo thành Thánh, mà là giống như Bàn Cổ đại thần, chứng đắc Vô Thượng Đại Đạo!

Bực này dã tâm, không hổ là người hắn coi trọng! "Tiên Đế, tương lai nếu có gì sai phái, trực tiếp đến Đông Hải, bần đạo định sẽ không chối từ!" Đã quyết định triệt để hiệu trung Tô Dự, Chúc Long tự nhiên sẽ không tự cao thân phận, làm ra hành động dương phụng âm vi kia. "Chúc Long đạo hữu quá khách khí rồi, tương lai nếu có chỗ cần đạo hữu tương trợ, bần đạo định sẽ cầu trợ đạo hữu!" Tô Dự đạm đạm cười một tiếng, bưng chén trà hướng Chúc Long nâng chén. "Tốt!" Chúc Long nâng chén trà cùng Tô Dự chạm cốc, sau đó tế tế dư vị Vô Thượng Ngộ Đạo Thần Trà. "Tiên Đế, hiện nay Tứ Hải Long Vương của Long Tộc ngã cùng chín đứa cháu trai muốn tới bái kiến Tiên Đế, không biết Tiên Đế phải chăng có thời gian tiếp kiến một phen?" Tô Dự gật gật đầu, sau đó phân phó Bạch Chính bên cạnh: "Bạch Chính, đem Tứ Hải Long Vương cùng chín vị thái tử Long Tộc mời vào!" "Vâng, chủ nhân!" Giờ khắc này, Bạch Chính nội tâm tâm trì thần duệ, không nghĩ tới bá chủ Tiên Thiên uy chấn Hồng Hoang là Long Tộc cư nhiên chủ động hướng chủ nhân hiệu trung, cũng quá không thể tưởng tượng nổi đi?

Phải biết rằng, Chúc Long thế nhưng là Long Vương bào đệ, ít nhất cũng là một tôn đại năng Chuẩn Thánh hậu kỳ a!

Mà chủ nhân thì sao?

Hiện tại mới đột phá Đại La Kim Tiên!

Phiến khắc sau, Long Vương Cửu Tử, Tứ Hải Long Vương, cao thủ Long Tộc Ứng Long tề tề tiến vào đại điện, sau đó hướng về phía Tô Dự hành lễ. "Tù Ngưu (Nhai Tí, Trào Phong, Bồ Lao, Toan Nghê, Bá Hạ, Bệ Ngạn, Phụ Hý, Ly Vẫn) bái kiến Tiên Đế!" "Ngao Quảng (Ngao Khâm, Ngao Thuận, Ngao Nhuận) bái kiến Tiên Đế!" "Ứng Long bái kiến Tiên Đế!" Long Vương Cửu Tử, Tứ Hải Long Vương, người nào người nấy đều là cao thủ cảnh giới Đại La Kim Tiên, Ứng Long thì là cao thủ Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Không thể không nói, tình trạng Long Tộc cũng không phải mạnh bình thường! "Chư vị không cần đa lễ, mời ngồi!" Tô Dự đạm đạm vung tay lên, sau đó để Thanh Hành rót Ngộ Đạo Thần Trà, những cao thủ Long Tộc chủ động hướng hắn hiệu trung này, tự nhiên muốn hảo sinh lôi kéo một phen. "Đa tạ Tiên Đế!" Chúc Long sau khi hạ quyết tâm hiệu trung Tô Dự, đem chín đứa cháu trai, Tứ Hải Long Vương, Ứng Long toàn bộ triệu tập, nói rõ quyết định của mình, thành công thuyết phục tất cả mọi người.

Đối với Tô Dự, cao thủ Long Tộc sớm đã nghe danh, đối với thành tựu tương lai của hắn tự nhiên vô cùng coi trọng, đã lão tổ tông Chúc Long đều nhận định Tô Dự, lại có khả năng nào có ý kiến phản đối?

Giờ khắc này, khi Long Tộc cử tộc hướng Tô Dự hiệu trung, tiếng Khí Vận Kim Long to rõ trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Vô số đại năng Hồng Hoang nghe được tiếng long ngâm của Khí Vận Kim Long, nội tâm vô cùng hiếu kỳ, chờ sau khi vận dụng thần thông thôi diễn, từng cái đều chấn hám vô cùng.

“Ngao ô!

Chương 87

~" Tô Dự đang tiếp kiến Cửu tử Long Vương, Tứ Hải Long Vương cùng hậu duệ của Ứng Long - Ngũ Trảo Kim Long.

Khí vận kim long vốn chỉ to bằng cánh tay nay lại ngưng thực hơn không ít, lập tức phát ra một tiếng long ngâm to rõ vô cùng.

Vô số cao thủ đại năng đang chuẩn bị đi tham gia đại điển lập Thiên Đình của Yêu tộc, khi nghe thấy tiếng long ngâm của khí vận kim long, trong nháy mắt liền suy diễn ra việc Long tộc đã triệt để hiệu trung với Tô Dự!

Đốn thời, cả Hồng Hoang triệt để sôi trào!

"Từng là bá chủ Hồng Hoang, Long tộc cường đại nhất trong Tiên thiên tam tộc cư nhiên triệt để hướng Tô Dự Tiên Đế hiệu trung?

Cũng quá không thể tư nghị rồi đi?!" "Quá làm người ta chấn hám, Long tộc uy danh hiển hách cư nhiên hướng Tô Dự Tiên Đế hiệu trung, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, tận tai nghe thấy tiếng long ngâm của khí vận kim long, ngô còn tưởng rằng đang nằm mơ đâu!" "Thật không thể tin nổi, Long tộc cao ngạo như thế cư nhiên cũng sẽ hướng người khác hiệu trung, phải biết rằng, Long tộc còn có một tôn siêu cấp đại năng tọa trấn a!" Tại thời điểm vô số đại năng đang chấn động, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa bọn người cũng ngay lập tức cảm ứng được.

"Ba!" Trong nháy mắt, Đế Tuấn vốn đang đắc ý thỏa mãn liền vỗ mạnh tay lên bàn Thiên Đế, thuấn gian đem chiếc bàn Thiên Đế cấp bậc Hậu thiên linh bảo vỗ thành bột mịn!

"Đại huynh!" "Yêu Đế!" Đông Hoàng Thái Nhất cùng Phục Hy nhìn Đế Tuấn, không ngờ hắn cư nhiên sẽ khí phẫn đến thất thái như

vậy.

Cũng không trách Đế Tuấn áp chế không nổi nộ hỏa trong lòng, bởi vì mấy vạn năm trước, hắn đã cừu thị Tô Dự.

Tại Tử Tiêu Cung, Tô Dự trảm Hắc Ưng lão tổ mà hắn pha vi ỷ trọng, sau lại cướp đi cơ duyên 'Thiên hôn' thuộc về hắn, đoạt mất hai vị Thái Âm nữ thần!

Tại mấy trăm năm trước, Đế Tuấn từng đích thân đi Đông Hải, muốn thu phục Long tộc gia nhập Yêu tộc, thậm chí không tiếc dùng ngôi vị Yêu Hoàng ngang hàng để mời chào, nhưng Chúc Long lại không chút do dự cự tuyệt.

Hiện tại, ngay thời khắc quan trọng nhất khi kiến lập Thiên Đình, Long tộc cư nhiên hướng Tô Dự hiệu trung, việc này để thể diện của một Yêu Đế như hắn đặt vào đâu?

"Hô!" Đế Tuấn hít sâu một hơi thật dài, rất nhanh áp chế nộ hỏa trong lòng, nhìn về phía tất cả Yêu tộc hạch tâm tinh nhuệ đang có mặt.

"Ngô không sao, hiện nay quan trọng nhất là đại điển lập Thiên Đình, việc vặt vãnh khác, ta không cần để ý!" "Huynh trưởng!" Hiện nay, khoảng cách đến đại điển lập Thiên Đình của Yêu tộc chỉ còn vài ngày công phu, dù phát sinh sự tình lớn đến đâu, Đế Tuấn cũng chỉ có thể gác lại sau.

Long tộc hung hăng tát hắn một bạt tai như thế, nội tâm Đế Tuấn thầm tự quyết định, đợi sau này có cơ hội, nhất định phải cho Long tộc một bài học khắc sâu! ...

Đông Hải.

Một đạo thiến ảnh đang phi nhanh về phía đạo trường 'An Lạc'.

Kim Phượng biết được Long tộc cư nhiên đi trước một bước

hướng Tô Dự hiệu trung, nội tâm không khỏi ảo não không thôi.

"Hảo một cái Chúc Long, ỷ vào việc đi theo Tô Dự, cư nhiên ở trước ta hướng Tô Dự đạo hữu hiệu trung, tức chết ta rồi!" Từ sau khi Tô Dự 'Thiên hôn', Phượng Vũ tường thuật lại tỉ mỉ hết thảy những gì nàng nhìn thấy ở 'An Lạc', không chỉ có một tọa kỵ là đại năng Chuẩn Thánh, đạo trường lại càng là Động thiên phúc địa, cử thế hiếm thấy!

Kim Phượng biết được việc này xong, lập tức bắt đầu vận dụng thần thông, thôi diễn về Tô Dự.

Hao phí hơn vạn năm thời gian, tuy không thôi diễn ra thứ gì cụ thể, nhưng nàng mơ hồ cảm ứng được, thành tựu tương lai của Tô Dự, tuyệt đối không thể hạn lượng.

Mấy trăm năm trước, Yêu tộc Đế Tuấn đến Bất Tử Hỏa Sơn, muốn Phượng tộc gia nhập Yêu tộc, đồng dạng dùng ngôi vị Yêu Hoàng để mời chào.

Nhưng với sự cao ngạo của Phượng tộc, sao có khả năng gia nhập Yêu tộc?

Huống chi, Kim Phượng ẩn ẩn thôi diễn thấy, tuy Yêu tộc thế đại, nhưng kết cục tương lai lại không tốt, vì tương lai của Phượng tộc, nàng sao có thể mạo hiểm?

Hiện nay đã triệt để đắc tội Yêu tộc, Kim Phượng tự nhiên muốn vì tương lai Phượng tộc mà tính toán, cho nên nàng chọn Tô Dự.

Dù sao Tô Dự cũng là người được Đạo Tổ đích thân sắc phong làm Thiên hạ nam tiên chi thủ, có được đại nghĩa danh phân Tiên thiên, đồng thời nàng lại phi thường xem trọng tương lai của hắn.

Kim Phượng từ Bất Tử Hỏa Sơn chạy đến, muốn hướng Tô Dự biểu thị hiệu trung.

Ai ngờ, Long tộc cư nhiên nhanh hơn một bước, nội tâm nàng tự nhiên phi thường bất bình.

Người thứ nhất cùng người thứ hai chủ động hiệu trung, sai biệt tuyệt đối là rất lớn.

Bất quá nhìn thấy Thái tử Phượng tộc Khổng Tuyên là thủ tịch đại đệ tử của Tô Dự, nội tâm nàng không khỏi thở phào nhẹ nhõm một hơi.

"Bạch Chính, đi hoan nghênh Kim Phượng đạo hữu!" Tô Dự đang cùng Chúc Long bọn người hàn huyên, cảm ứng được khí tức không che giấu của Kim Phượng, liền phân phó Bạch Chính đi ra nghênh tiếp.

"Vâng, chủ nhân!" Giờ khắc này, Chúc Long cũng cảm ứng được khí tức của Kim Phượng, đối với dụng ý của lão đối thủ này khi đến đây, hắn cũng sớm đã đoán được.

Từng là tử đối đầu, hiện nay cư nhiên tề tề hiệu trung Tô Dự, không khỏi có chút hoảng hốt, có một loại cảm giác vật đổi sao dời.

"Kim Phượng kiến quá Tô Dự đạo hữu!" Sau khi Kim Phượng tiến vào đại điện, Tô Dự chủ động ra nghênh đón.

"Gặp qua Kim Phượng đạo hữu, mời ngồi!" Kim Phượng nhìn lão đối thủ Chúc Long, hừ lạnh một tiếng, sau đó ngồi xuống bên phải Tô Dự.

"Khổng Tuyên, mau vào đại điện!" Tô Dự lập tức thần thức truyền âm cho Khổng Tuyên đang bế quan, để hắn ra gặp cô cô của mình.

Rất nhanh, Khổng Tuyên tiến vào đại điện.

"Bái kiến lão sư, bái kiến cô cô!" Kim Phượng nhanh chóng đặt chén trà xuống, sự cao ngạo trước đó đã sớm biến mất không thấy,

tràn đầy vui sướng nhìn điệt nhi (cháu trai).

"Tốt, tốt!" Kim Phượng đã sớm thôi diễn ra điệt nhi phá xác hóa hình, cho nên đem lễ vật đã sớm chuẩn bị kỹ càng lấy ra.

"Khổng Tuyên, đây là Ngũ Thải Phượng Vũ mà mẫu thân con lưu lại, còn có chí bảo Phượng tộc ta là Thiên Hỏa Thánh Điển!" Ngũ Thải Phượng Vũ là do Nguyên Phượng trước khi thân vẫn, đem phượng vũ trên người tế luyện, đồng thời dung nhập tinh huyết chân linh của bản thân, phẩm cấp tương đương với Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, cùng thuộc tính của Khổng Tuyên vô cùng khế hợp.

Phượng tộc chí bảo Thiên Hỏa Thánh Điển, là Cực phẩm Tiên thiên linh bảo đỉnh cấp nhất, uẩn hàm hỏa diễm của một phương đại thiên thế giới, uy lực vô cùng.

Nguyên Phượng từng vận dụng kiện chí bảo này sấm ra uy danh hiển hách tại Hồng Hoang thế giới.

Khi Chúc Long nhìn thấy kiện chí bảo này, song nhãn không khỏi co rụt lại, bởi vì từng có không ít cao thủ Long tộc chết trên kiện chí bảo này.

Đương nhiên, Long tộc cũng có chí bảo, tinh nhuệ Phượng tộc thân vẫn trong tay bọn họ cũng không ít, hết thảy đều là chuyện cũ năm xưa, hiện nay đều cần phải vứt bỏ quên đi.

"Đa tạ cô cô!" Khổng Tuyên tiếp nhận hai kiện chí bảo, thần sắc có chút sa sút, hiển nhiên là đang tưởng nhớ mẫu thân Nguyên Phượng.

"Tô Dự đạo hữu, thực không dám giấu giếm, lần này ta chủ động đến đây, là đại biểu cả Phượng tộc hướng ngài hiệu trung, sau này có bất cứ sai phái gì, Phượng tộc ta tuyệt đối sẽ không chối từ!" Kim Phượng nói xong, tế xuất một đoàn năng lượng màu đỏ rực, đó là tinh

hồn của Phượng tộc.

Một khi hướng Tô Dự hiệu trung, cử tộc đều sẽ không phản bội, bằng không mà nói, đồng dạng cũng sẽ chịu nghiệp lực phản phệ nghiêm trọng.

"Bá!" Tô Dự đem tinh hồn Phượng tộc thu nhập trong tay, sau đó nhanh chóng luyện hóa.

"Ông!" Trong nháy mắt, sau khi Phượng tộc hướng hắn hiệu trung, khí vận cử tộc cùng hắn tương liên, lại một lần nữa tráng đại khí vận của bản thân hắn.

Chương 88

Chỉ thấy khí vận kim long vốn chỉ to bằng cánh tay, trong nháy mắt tráng đại thành khí vận kim long to lớn vài mét.

"Ngao ô! ~" Khí vận kim long tráng đại phát ra một tiếng long ngâm to rõ vô cùng, phảng phất đang ăn mừng Phượng tộc đầu thành, cũng là đang ăn mừng bản thân lớn mạnh.

Tô Dự rõ ràng cảm thụ được, khí vận bản thân lại một lần nữa bạo tăng, pháp tắc chi lực của cả Hồng Hoang thế giới càng thêm rõ ràng, đối với hắn cũng càng thêm nhu hòa thân thiết!

Khổng Tuyên thấy cô cô đại biểu Phượng tộc chủ động hướng lão sư hiệu trung, cũng đi theo cùng tế xuất tinh hồn đại biểu cho khí vận Phượng tộc mà hắn nắm giữ, hiến cho Tô Dự.

"Lão sư, Phượng tộc ta nguyện vì lão sư phó thang đạo hỏa, vĩnh không phản bội!" Bá!

Tô Dự rõ ràng cảm giác khí vận bản thân lại một lần nữa tăng lên, sau đó trịnh trọng nhìn Kim Phượng.

"Thỉnh Kim Phượng đạo hữu yên tâm, bần đạo sau này tuyệt đối sẽ không cô phụ Phượng tộc, nếu làm trái lời thề này, Đại Đạo sẽ ruồng bỏ!" Hiện nay, Phượng tộc vứt bỏ tất cả cao ngạo hướng hắn hiệu trung, Tô Dự đương nhiên sẽ cấp cho bọn họ đãi ngộ ngang hàng với Long tộc, sau này tuyệt đối sẽ không bạc đãi lòng trung thành của Phượng tộc!

Khi Kim Phượng nghe Tô Dự dùng Đại Đạo làm lời thề, trong nháy mắt minh bạch dã tâm cùng hoài bão của hắn, nội tâm không khỏi khâm phục không thôi.

Sinh linh cả Hồng Hoang thế giới, hầu như tất cả đều truy cầu chứng đạo thành Thánh, nhưng Tô Dự không giống vậy, mục tiêu của hắn là chứng đắc Đại Đạo!

Tô Dự nhìn Chúc Long cùng Kim Phượng bọn người, nghiêm túc mở miệng: "Chư vị đạo hữu, bản tọa biết hai tộc giữa các vị tại thời kỳ Thượng Cổ là sinh tử đại địch, nhưng hiện nay, các vị đều tin tưởng bản tọa, xem trọng bản tọa, cho nên bản tọa hi vọng các vị có thể buông bỏ hiềm khích, tiêu trừ cừu hận, cùng nhau đối mặt tương lai." "Nếu cứ tiếp tục cừu thị, chúng ta chẳng phải là tự tương tàn sát sao?

Làm như vậy chỉ sẽ tiêu hao thực lực của bản thân chúng ta, sẽ để địch nhân thu hoạch ngư ông đắc lợi!" Thấy Tô Dự trịnh trọng như thế, Chúc Long cùng Kim Phượng cũng minh bạch đạo lý trong đó.

Long Hán đại kiếp, Tiên thiên tam tộc rút lui khỏi vũ đài lịch sử, có thể nói tất cả mọi người đều là kẻ thua cuộc.

Hiện nay lựa chọn hướng Tô Dự hiệu trung, nếu lại lẫn nhau cừu sát, chẳng phải là đang nội đấu?

Như vậy thì để Tô Dự xử trí thế nào?

Cho nên, chỉ có buông xuống cừu hận, lẫn nhau nắm tay cùng tiến, dưới sự dẫn dắt của Tô Dự, hai tộc mới có thể đi hướng đỉnh phong mới!

Chúc Long cùng Kim Phượng nghe Tô Dự nói xong, nghiêm túc tư lượng hồi lâu, nội tâm đều phi thường tán thành.

Bất quá với sự kiêu ngạo của hai tộc, muốn buông xuống cừu hận thì có thể, nhưng muốn lẫn nhau nắm tay cùng nhau tác chiến, kia thì thật sự là làm khó.

Chỉ có thông qua thời gian từ từ ma hợp, tiêu trừ cừu hận lẫn nhau

thôi.

“Tiên Đế xin yên tâm, đã Long tộc ta hướng Tiên Đế hiệu trung đầu thành, tuyệt đối sẽ không làm ra sự tình tổn hại Tiên Đế, cũng sẽ không công tư bất phân!” Chúc Long dẫn đầu biểu thái.

“Ngô Phượng tộc cũng vậy!” Kim Phượng thấy Chúc Long như vậy, cũng đi theo lập tức biểu thái.

“Thiện!” Tô Dự thấy thế, mỉm cười gật đầu, có thể để Long Phượng nhị tộc buông xuống sinh tử đại cừu đã là pha vi không dễ dàng rồi, còn lại, sau này chỉ có thể từ từ ma hợp.

“Mời hai vị đạo hữu yên tâm, bần đạo tuyệt đối sẽ không để các vị thất vọng, sau này sẽ suất lĩnh Long Phượng nhị tộc đi hướng đỉnh phong mới!” Chúc Long cùng Kim Phượng nghe Tô Dự bảo đảm, song nhãn càng sáng lên.

“Nguyện vì Tiên Đế hiệu tử!” “Nguyện vì Tiên Đế hiệu tử!” Hi Hòa, Thường Hi hai người thấy Long tộc cùng Phượng tộc uy chấn Hồng Hoang cư nhiên buông xuống cừu hận, tề tề hướng phu quân hiệu trung đầu thành, nội tâm chấn hám không thôi.

Một đôi mắt đẹp nhìn tình lang, lộ vẻ thâm tình.

Bên cạnh, Tây Vương Mẫu đang cảm thụ khí vận bản thân điên cuồng tăng trưởng, thấy Long tộc cùng Phượng tộc tranh nhau hiệu trung đầu thành, nội tâm chấn hám đến tột đỉnh.

Nàng cũng không ngờ Long tộc cùng Phượng tộc từng là bá chủ Hồng Hoang cư nhiên sẽ buông xuống cái đầu cao quý, hướng Tô Dự thề chết hiệu trung.

Giờ khắc này, nàng chỉ cảm thấy trước đó hướng Tô Dự đầu thành thực tại là quá minh trí, nếu không thì làm sao có khí vận hôm nay?

Nhìn thân tư bá khí lăng vũ của Tô Dự, phương tâm Tây Vương Mẫu không khỏi kịch liệt nhảy động. ...

Khi Phượng tộc hướng Tô Dự hiệu trung đầu thành xong, tiếng long ngâm của khí vận kim long tại đạo trường Tô Dự bạo tăng lại một lần nữa truyền khắp cả Hồng Hoang.

Khi vô số đại năng suy diễn ra Phượng tộc cao ngạo nhất trong Tiên thiên tam tộc cư nhiên cũng hướng Tô Dự hiệu trung đầu thành, nguyên một đám chấn hám đến trợn mắt hốc mồm.

"Phượng tộc cư nhiên cũng hướng Tô Dự Tiên Đế hiệu trung đầu thành?

Ta, ta không phải đang nằm mơ chứ?" "Quá không thể tư nghị, Phượng tộc cao ngạo nhất trong Tiên thiên tam tộc cư nhiên sẽ cùng sinh tử đại địch là Long tộc cùng nhau hiệu trung Tô Dự Tiên Đế, thật quá điên đảo nhận thức của ngô!" "Từng là bá chủ Hồng Hoang, Long Phượng nhị tộc cư nhiên tại cùng một ngày tranh nhau đầu nhập vào Tô Dự Tiên Đế, đây là đang muốn khiêu khích Yêu tộc lập Thiên Đình sao?" "Ngô thấy Tô Dự Tiên Đế lộng xuất động tác to lớn như thế, tất nhiên sẽ có thâm ý, tất nhiên không lâu nữa, cả Hồng Hoang thế giới sẽ phong vân dũng động, chư vị đạo hữu cần phải chuẩn bị sẵn sàng tâm lý!" "Không sai, bần đạo cảm thấy Tô Dự Tiên Đế hành sự làm người ta phục khí, mấy vạn năm vẫn luôn không có trượng vào danh nghĩa Tiên Đế quản giáo ngô đẳng, hành sự cũng nhân nghĩa vô song!" "Không hổ là Tô Dự Tiên Đế, mấy vạn năm không xuất thế, vừa ra tay chính là đại thủ bút chấn kinh Hồng Hoang, thật sự là quá làm người ta chấn hám!" Thiên Đình đại điện.

Đế Tuấn vừa mới cùng mấy vị Yêu Hoàng, Yêu Thần thảo luận xong chuyện lập Thiên Đình, đột nhiên lần thứ hai nghe thấy tiếng long ngâm của khí vận kim long, không khỏi lại ngừng lại suy diễn.

Biết được Phượng tộc cao ngạo nhất trong Tiên thiên tam tộc cũng hướng Tô Dự hiệu trung đầu thành, nội tâm Đế Tuấn không khỏi càng thêm phẫn nộ, đồng thời cũng càng thêm cảnh giác.

"Đại huynh, hiện nay Tô Dự Tiên Đế ở trước khi Yêu tộc ta lập Thiên Đình lộng xuất thủ bút to lớn như thế, là muốn thị uy với Yêu tộc ta sao?" Đông Hoàng Thái Nhất khí thế thao thiên, bá khí lăng vũ, khiến không ít Yêu Thần bên dưới nhìn mà kinh tâm không thôi.

"Hai vị Yêu Đế, Tô Dự Tiên Đế mấy vạn năm không xuất thế, vừa ra tay chính là thủ bút to lớn như thế, đem Long tộc cùng Phượng tộc toàn bộ nạp vào dưới trướng, tuyệt đối là muốn cho Yêu tộc ta một cái hạ mã uy, chúng ta không thể không phòng!" Phục Hy đứng ra, vẻ mặt đầy cảnh giác.

"Đại ca, hai vị Yêu Đế, ta thấy các vị lo lắng quá rồi đi, Tô Dự sư thúc thân là Thiên hạ nam tiên chi thủ do lão sư đích thân sắc phong, lại thêm Long tộc cùng Phượng tộc tại thời điểm sư thúc Thiên hôn đã có ý đầu thành, hiện nay chính thức hướng sư thúc hiệu trung đầu thành, e là chuyện lý sở đương nhiên." Nữ Oa đứng ra, nhu thanh nói.

"Đương nhiên, chúng ta tự nhiên cũng muốn cảnh giác Tô Dự sư thúc, nếu sau này Tô Dự sư thúc cùng Yêu tộc ta đối đầu, chúng ta không thể không phòng!" Đế Tuấn nghe Nữ Oa nói, không khỏi gật gật đầu.

Hiện tại quan trọng nhất là lập Thiên Đình, chưởng khống Hồng Hoang thế giới, không nên cùng Tô Dự tranh phong tương đối, nếu sau này Tô Dự muốn cùng Yêu tộc đối đầu, vậy thì lại đả kích cũng không muộn.

"Tốt, hiện tại đại sự hàng đầu của chúng ta là lập Thiên Đình, danh chính ngôn thuận chưởng khống Hồng Hoang, về phần những chuyện khác, đợi sau này hãy nói!" ...

Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Khi Hồng Quân cảm ứng được Tô Dự ngưng tụ xuất khí vận kim long, không khỏi mở hai mắt ra, nhìn về phía Đông Hải.

"Không hổ là Tô Dự đạo hữu, cư nhiên có thể đem Long tộc cùng Phượng tộc cao ngạo triệt để thu phục, chỉ bất quá đối mặt với Yêu tộc tất tương quật khởi hiện nay, Tô Dự đạo hữu lại sẽ lựa chọn thế nào đây?" "Tranh bá thiên hạ, hay là đê điều ẩn nấp?" ...

Chúc Long, Kim Phượng bọn người phát hiện, sau khi triệt để hướng Tô Dự hiệu trung đầu thành, nghiệp lực bản thân cư nhiên tước giảm một bộ phận nhỏ.

Tuy chỉ là một bộ phận nhỏ, nhưng cũng đủ để bọn họ vô cùng kinh hỉ rồi!

Phải biết rằng, từ sau Long Hán đại kiếp, Tiên thiên tam tộc trên người nghiệp lực quấn thân.

Vì để sinh tồn, Long Vương bất đắc dĩ thân vẫn trấn Tứ Hải, Nguyên Phượng cũng bất đắc dĩ thân vẫn trấn Bất Tử Hỏa Sơn.

Chương 89

Vô số cái Nguyên hội qua đi, Long tộc cùng Phượng tộc không còn một hậu bối nào đột phá Đại La Kim Tiên, bởi vì nghiệp lực bản thân quá thâm hậu.

Ngay cả Chúc Long cùng Nguyên Phượng, trong mấy cái Nguyên hội này, tu vi đều dậm chân tại chỗ.

Hiện nay, triệt để đầu nhập vào Tô Dự, dưới sự gia trì của khí vận Tô Dự, tước giảm một bộ phận nhỏ nghiệp lực, khiến bọn họ nhìn thấy hi vọng lớn hơn!

Chỉ cần đợi nghiệp lực trên người triệt để tiêu dung, lấy tư chất của Long tộc cùng Phượng tộc, quật khởi cũng là chuyện sớm hay muộn!

Giờ khắc này, Chúc Long cùng Kim Phượng chỉ cảm thấy hướng Tô Dự hiệu trung thực tại là quá minh trí!

Tiếp đó, Tô Dự tiếp tục cùng Chúc Long, Kim Phượng thương nghị bố cục.

Long tộc tiếp tục trấn thủ Tứ Hải, phòng chỉ hồng thủy dìm ngập Hồng Hoang; Phượng tộc tiếp tục trấn thủ Bất Tử Hỏa Sơn, phòng chỉ hỏa sơn phun trào, nguy hại Hồng Hoang.

Chỉ cần Long Phượng nhị tộc tiếp tục làm chuyện tạo phúc Hồng Hoang, Hồng Hoang Thiên Đạo tuyệt đối sẽ hàng hạ công đức khen thưởng, không chỉ có thể tăng cường khí vận bản thân, còn có thể tước giảm nghiệp lực trên người.

Sau khi thương nghị mấy ngày, Chúc Long cùng Kim Phượng nội tâm chấn hám không thôi.

Bởi vì bọn họ phát hiện, nhãn quang Tô Dự đã nhìn thấy tương lai diêu viễn, hết thảy an bài hắn làm, đều là đang bố cục cho tương lai!

Phải biết rằng, bọn họ thân là đại năng Chuẩn Thánh, bằng vào thần thông bản thân, tối đa chỉ có thể thôi diễn ra Hồng Hoang đại thế mấy ngàn năm.

Nhưng Tô Dự dường như đã sớm thôi diễn ra Hồng Hoang đại thế mấy vạn năm về sau.

Điều này khiến tất cả mọi người tại tràng nội tâm đều chấn động vô cùng!

Chúc Long cùng Kim Phượng nhìn ánh mắt Tô Dự, cũng vô cùng khâm phục cùng thán phục!

Trước kia chỉ là phi thường xem trọng tương lai Tô Dự, nhưng hiện tại thông qua bố cục của Tô Dự, ẩn ước có thể nhìn ra chỗ khủng bố chân chính của hắn.

Tại Hồng Hoang thế giới, trước khi chứng đạo thành Thánh, thực lực dù mạnh đến đâu, trước mặt Hồng Hoang đại thế cũng đều là sâu kiến.

Như Tiên thiên tam tộc thời kỳ Long Hán vậy.

Tô Dự phảng phất đã sớm nhìn rõ Hồng Hoang đại thế, chỉ cần thuận thế mà làm, tất tương trở thành bá chủ Hồng Hoang, thậm chí lấy tư chất của hắn, chứng đạo thành Thánh cũng là tất nhiên!

Khi Chúc Long về Đông Hải, vô cùng trịnh trọng cáo giới Tứ Hải Long Vương, chín đứa cháu cùng các tinh nhuệ: "Đối với việc Tô Dự Tiên Đế phân phó, các ngươi nhất định phải khuynh tẫn toàn lực hoàn thành, thiết không thể dương phụng âm vi!

Tương lai Long tộc ta, hiện nay toàn hệ vu trên người Tô Dự Tiên Đế!" Chúng nhân nghe lời Chúc Long, nội tâm kinh hãi không thôi, sau

đó tề tề cung thân hành lễ, trịnh trọng bảo đảm.

"Thỉnh thúc thúc yên tâm, huynh đệ ngô nhất định kiệt tẫn toàn lực vì Tiên Đế hiệu trung!" "Thỉnh lão tổ yên tâm, sau này việc Tiên Đế phân phó, ngô nhất định kiệt tẫn toàn lực, phấn thân toái cốt cũng muốn hoàn thành!" Kim Phượng sau khi về Bất Tử Hỏa Sơn, đồng dạng cũng vô cùng trịnh trọng cáo giới tất cả thành viên Phượng tộc, giống hệt Chúc Long, đều xem Tô Dự là hi vọng lớn nhất! ...

Bởi vì thu phục Long tộc cùng Phượng tộc làm trễ nải mấy ngày công phu, Tô Dự liền mang theo Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu bọn người trực tiếp lợi dụng truyền tống trận ở Thái Âm Tinh, sau đó hướng về Yêu tộc Thiên Đình, xác bảo sẽ không làm lỡ thời gian.

"Tây Phương đại năng Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đến chúc mừng!" "Huyết Hải Minh Hà, đến chúc mừng!" "Bàn Cổ chính tông, Tam Thanh đến chúc mừng!" Ngày Yêu tộc lập Thiên Đình, vô số đại năng thân tự đến chúc mừng quan lễ, khi tất cả đại năng nhìn thấy Tam Thập Tam Thiên vốn hoang vu tịch liêu trong nháy mắt biến thành Động thiên phúc địa đỉnh cấp, nguyên một đám nội tâm hâm mộ không thôi.

Nhất là Tây Phương nhị sư huynh đệ, Tây Phương nơi bọn họ ở linh mạch bần tích, đối với các loại Động thiên phúc địa đỉnh cấp của Đông Phương thế giới thì thèm thuồng vô cùng.

Khi tất cả đại năng không sai biệt lắm đều tề tựu, Tô Dự mang theo hai vị kiều thê cùng Tây Vương Mẫu tiến vào Yêu tộc Thiên Đình.

"Tô Dự Tiên Đế huề hai vị Đế Hậu đến chúc mừng!" Theo Tô Dự đến, ánh mắt tất cả đại năng hiện trường đều hướng về hắn, nguyên một đám sùng kính vô cùng.

Bởi vì mấy ngày trước, Tô Dự đem Long tộc cùng Phượng tộc

từng là bá chủ Hồng Hoang triệt để thu nhập dưới trướng, đối với tất cả mọi người, đây quả thực là một tráng cử chưa từng có!

Phải biết rằng, Long tộc cùng Phượng tộc dù đã xuống dốc, nhưng lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, càng không cần nói tính cách bọn họ vô cùng cao ngạo.

Có thể bị Tô Dự thu phục, đủ thấy sự khủng bố của Tô Dự!

Đồng dạng, hiện trường cũng có vô số đại năng ôm tâm thái xem kịch vui.

Yêu tộc lập Thiên Đình, muốn chưởng quản Hồng Hoang, tất nhiên phải cùng chúng tiên chi thủ là Tô Dự đối đầu.

"Đa tạ Tô Dự Tiên Đế có thể thân tự đến quan lễ!" Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất chủ động nghênh đón, nội tâm dù đối với Tô Dự cừu hận đến đâu, trên mặt Đế Tuấn đều biểu hiện một vẻ chân chí, hoàng giả khí độ tự động tán phát ra.

"Hai vị đạo hữu khách khí rồi, có thể tận mắt chứng kiến đại sự kiện oanh động Hồng Hoang, bản đế cũng cảm thấy phi thường vinh hạnh!" Tiếp đó, Tô Dự bị hai người mời vào Lăng Tiêu Bảo Điện, vô số đại năng tranh nhau vấn hảo.

"Bái kiến Tiên Đế!" "Bái kiến sư thúc!" Tô Dự vi vi gật đầu, nhất nhất đáp lễ.

Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất thấy nhân mạch của Tô Dự tốt như thế, không khỏi âm thầm nhíu mày.

Sau đó, bọn họ đích thân an bài Tô Dự ở vị trí hàng đầu tiên, rồi cùng Tam Thanh bọn người nhàn liêu.

Ước chừng sau mấy trản trà công phu, giờ lành đã đến, một đạo thân ảnh cổ phác bình đạm xuất hiện trên Lăng Tiêu Bảo Điện.

“Bái kiến Đạo Tổ!” “Bái kiến lão sư!” “Gặp qua Hồng Quân đạo hữu!” Tất cả mọi người đối với Hồng Quân hành lễ, thái độ cung kính không thôi.

Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất và các đại năng Yêu tộc thấy Đạo Tổ thân chí, nguyên một đám thần sắc kích động tự hào không thôi.

“Các ngươi không cần đa lễ!” Hồng Quân đạm đạm vung tay lên, sau đó nhìn Tô Dự.

“Tô Dự đạo hữu, từ khi chia tay đến giờ vẫn khỏe chứ?” “Hết thảy đều tốt, đa tạ Hồng Quân đạo hữu quải niệm!” Giờ khắc này, Tô Dự mẫn cảm sát giác được, Hồng Quân sau khi xá thân hợp đạo, mùi vị ‘nhân tình’ vốn làm người ta thân cận đã bắt đầu tiêu tán, trở nên giống như quy tắc không có bất cứ tình cảm gì.

Tô Dự trong lòng rõ ràng, hiện nay, Hồng Quân là Thiên Đạo, nhưng Thiên Đạo không phải Hồng Quân!

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, tất cả đại năng thấy Tô Dự cùng Hồng Quân bình đẳng hàn huyên, nguyên một đám nội tâm hâm mộ không thôi.

“Giờ lành đã đến!” Tiếp đó, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa bọn người đứng trên Lăng Tiêu Bảo Điện; Côn Bằng, Bạch Trạch cùng mười hai Yêu Thần ở bên dưới.

Dưới sự chú thị của tất cả mọi người, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất lấy ra Thiên Đế ngọc tỷ, cung kính hướng Hồng Quân hành lễ phát thệ.

“Ngô Đế Tuấn, (Đông Hoàng Thái Nhất), hôm nay hướng Thiên Đạo thề: Lập Thiên Đình, tạo phúc Hồng Hoang!” “Chuẩn!” Theo Hồng Quân kim khẩu vừa mở, thiên khung đột nhiên vang lên tiếng

sấm rền vang.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Theo lời thề của hai người hứa ra, Thiên Đạo bắt đầu hàng hạ mạn thiên công đức, như những cột vàng, tưới rót lên người Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa cùng những người khác.

Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất là Thiên Đế, thu hoạch được công đức nhiều nhất.

Phục Hy cùng Nữ Oa là Yêu Hoàng, công đức thứ chi.

Chương 90

Côn Bằng, Bạch Trạch, Lục Ngô cùng mười hai Yêu Thần thu hoạch công đức lại ít hơn chút nữa!

Tại tràng tất cả mọi người thấy mạn thiên công đức như thế, nguyên một đám tật đố đến sắp phát điên rồi, nhất là Tây Phương nhị sư huynh đệ, bọn họ luôn khổ cực tu luyện, đâu có thấy nhiều công đức như vậy?

Thậm chí tự hủ là Bàn Cổ chính tông như Tam Thanh huynh đệ, khi nhìn Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất lập Thiên Đình, Thiên Đạo hàng hạ nhiều công đức khen thưởng như thế, cũng khiến bọn họ có chút hâm mộ.

"Bá!" Một tiếng thúy hưởng, Đế Tuấn trực tiếp dựa vào mạn thiên công đức, trực tiếp trảm xuất Ác thi, thuận lợi đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ.

Tiếp đó là Phục Hy, cũng đi theo trảm xuất Ác thi, thuận lợi đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ.

Còn Đông Hoàng Thái Nhất, tuy không có lại lần nữa đột phá, nhưng cấm chế trong bạn sinh chí bảo Hỗn Độn Chung lại một lần nữa được luyện hóa mấy tầng, khiến hắn có thể càng thêm tự như chưởng khống kiện Tiên thiên chí bảo này, thực lực cũng lại lần nữa tăng cường mấy lần!

Tất cả mọi người nhìn thấy một màn này, những đại năng còn khốn tại Đại La Kim Tiên tròng mắt đều đỏ lên.

Phải biết rằng, cùng là khách trong ba ngàn khách Tử Tiêu Cung, sao chênh lệch lại lớn như vậy chứ?

Thái Thanh Lão Tử nhìn thấy cảnh này, lộ ra một tia khổ tiếu, thật vất vả trong mấy vạn năm mới thuận lợi trảm xuất Ác thi, không ngờ trong nháy mắt đã bị Đế Tuấn đuổi kịp.

Quả nhiên là Thiên mệnh chi tử a!

Về phần Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Minh Hà các đại năng, nguyên một đám nội tâm hâm mộ đến tột đỉnh, bởi vì đến hiện tại, bọn họ chỉ trảm xuất Thiện thi, bất quá chỉ là Chuẩn Thánh sơ kỳ!

Tô Dự tận mắt chứng kiến sự kiện trọng đại Yêu tộc lập Thiên Đình, nội tâm có loại cảm giác chứng kiến lịch sử.

Đối với việc thực lực Đế Tuấn bạo tăng, nói thật, Tô Dự tịnh không để trong lòng.

Hiện nay hắn đã lĩnh ngộ Sức mạnh Pháp tắc chân chính, sau khi đột phá Đại La Kim Tiên, đỉnh thượng tam hoa nở mười hai phẩm, lại thêm mấy kiện chí bảo, dù phải cùng Đế Tuấn tiến hành sinh tử chi chiến, Tô Dự đều có lòng tin chiến thắng!

Huống chi, hiện nay căn nguyên tư chất của Tô Dự đã tăng lên cấp bậc Hỗn Độn Ma Thần, tốc độ tu luyện kia không thể so sánh nổi, dùng không được bao lâu thời gian liền có thể đuổi kịp những người này.

Đến lúc đó, muốn chém giết đại năng Chuẩn Thánh, kia chính là dễ như trở bàn tay!

Khi Thiên Đạo công đức khen thưởng kết thúc, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất bọn người tề tề lần nữa đối Hồng Quân cung thân hành lễ.

"Đa tạ lão sư!" Rất nhanh, Đế Tuấn nhìn Hồng Quân, trực tiếp mở miệng: "Dám hỏi lão sư, hiện nay đệ tử trở thành Thiên Đế, có trách nhiệm chưởng khống Hồng Hoang, giáo hóa chúng sinh.

Tô Dự Tiên Đế là do ngài đích thân sắc phong làm Thiên hạ nam tiên chi thủ, không biết địa vị cùng chức trách của chúng ta nên phân chia thế nào?" Bá!

Chúng nhân nghe lời của Đế Tuấn, tề tề nhìn về phía Tô Dự.

Tây Vương Mẫu mặt lộ vẻ khẩn trương, chờ đợi Đạo Tổ Hồng Quân kim khẩu ngọc ngôn.

Tô Dự nội tâm cũng có chút hiếu kỳ, muốn biết Hồng Quân sẽ nói gì.

Hồng Quân liếc nhìn Đế Tuấn một cái, sau đó lại nhìn về phía Tô Dự, mới chậm rãi mở miệng: "Tô Dự đạo hữu nãi ngô thân tự sắc phong Thiên hạ nam tiên chi thủ, còn các ngươi là Thiên Đế được Thiên Đạo nhận khả, đều có trách nhiệm chưởng quản Hồng Hoang thế giới, giáo hóa chúng sinh, cho nên, địa vị các ngươi cùng Tô Dự đạo hữu tương đương!" "Bất quá, từ hôm nay, chức trách của Tô Dự cùng các ngươi phân khai.

Tô Dự đạo hữu có trách nhiệm quản lý thiên hạ quần tiên.

Các ngươi với tư cách Thiên Đế, có trách nhiệm quản giáo Hồng Hoang chúng sinh, giáo hóa chúng sinh!" Bá!

Theo Hồng Quân pháp chỉ rơi xuống, ba đạo khí vận phân biệt một nhập vào trong thân thể Tô Dự, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Trong nháy mắt, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng đại hỉ, Yêu tộc tại tràng đồng dạng cũng hưng cao thải liệt.

Hiển nhiên, hai vị Thiên Đế địa vị cùng Tô Dự Tiên Đế như nhau, nhưng trách nhiệm quyền lợi của Thiên Đế thì lớn hơn Tô Dự rất nhiều!

Đồng dạng, Tô Dự nội tâm cũng có chút hân hỉ.

Vốn tưởng rằng, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất lập Thiên Đình, trở thành Thiên Đế được Thiên Đạo nhận khả, sẽ cực đại phân đi khí vận, nhưng theo Hồng Quân pháp chỉ rơi xuống, hắn cư nhiên phát hiện khí vận lại lần nữa dâng lên.

Sinh linh cả Hồng Hoang thế giới, có ai mà không muốn thành Tiên?

Cho nên, kẻ mà Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất quản được, hắn đồng dạng cũng có thể quản!

Đồng thời có một chỗ tốt lớn nhất, đó là Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất trở thành cái bia ngắm hiển nhãn nhất, tất cả đại năng hướng về tự do đều sẽ chỉ nhắm vào bọn họ, sẽ không kháng cự hắn, hắn có thể đê điều phát dục, an tâm bố cục tương lai.

Phản chính sau này Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất sớm muộn cũng phải chết, sau Vu Yêu đại kiếp, lấy bố cục của hắn, lại thêm thực lực, cả Hồng Hoang này, còn ai có thể ngăn cản?

Chúng nhân sau khi nghe Đạo Tổ Hồng Quân pháp chỉ, các đại năng đều dùng ánh mắt an ủi nhìn Tô Dự, thậm chí Hi Hòa cùng Thường Hi hai người còn chủ động nắm lấy tay tình lang để an ủi.

Tô Dự nhìn các nàng, ôn nhu cười một tiếng, hai nữ rất nhanh minh bạch tâm tư tình lang, nhân thử không còn lo lắng.

Hồng Quân nói xong, nhìn về phía Đế Tuấn cùng Tô Dự.

"Các ngươi có dị nghị gì không?" Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất tề tề cung thân hành lễ.

"Cẩn tuân pháp chỉ lão sư, đệ tử không có bất cứ dị nghị gì!" "Thiện!" Hồng Quân gật gật đầu, tiếp tục mở miệng: "Việc này đã xong, các ngươi phải khắc ghi trách nhiệm bản thân, thiết không thể sính hung đấu ngoan, tranh quyền đoạt lợi!" Thấy Hồng Quân ý dục

rời đi, tất cả mọi người tề tề cung tiễn.

"Cung tiễn lão sư!" "Cung tiễn Đạo Tổ!" Sau khi Hồng Quân rời khỏi Lăng Tiêu Bảo Điện, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất bắt đầu chiêu hô tất cả đại năng hiện trường an tọa.

Rất nhanh, có thành viên Yêu tộc mang tiên quả mỹ tửu đã chuẩn bị từ lâu lên, hoàn toàn phỏng theo hỉ yến lúc đại hôn của Tô Dự.

Tại Tô Dự xem ra, dường như có chút không ra ngô ra khoai.

Các đại năng nếm một ngụm tiên tửu do Yêu tộc tự hành nhưỡng tạo, phát hiện so với hỉ tửu lúc Tô Dự đại hôn thì kém quá nhiều.

"Tô Dự Tiên Đế, kỳ vọng chúng ta sau này có thể cùng nhau, vì Đạo Tổ quản giáo Hồng Hoang, tạo phúc chúng sinh!" Đế Tuấn sướng khoái hướng Tô Dự nâng chén, hỉ sắc trên mặt che giấu không được.

"Đế Tuấn Thiên Đế nói đùa, trọng trách quản giáo Hồng Hoang, tạo phúc chúng sinh đều đặt trên người Thiên Đình, bản đế chỉ cần quản tốt một mẫu ba phần đất của mình là tốt rồi!" Từ lúc bắt đầu, mục đích của Tô Dự đã phi thường minh xác, đó là đê điều phát dục, ám trung bố cục.

Chuyện xuất phong đầu đắc tội người khác, cứ để hai Thiên Đế là Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất làm, dù sao bọn hắn cũng là Thiên mệnh chi tử của Vu Yêu lượng kiếp, dùng không được bao lâu sẽ chết.

Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất nghe Tô Dự nói, không khỏi lại lần nữa sướng khoái cười một tiếng.

Quan lễ kết thúc, các đại năng tranh nhau rời đi, Tô Dự tự nhiên cũng giống vậy.

"Sư thúc, mấy vạn năm trước ngài đã đáp ứng ba huynh đệ chúng

ta, muốn cùng nhau luận đạo, hiện tại sư thúc hẳn là có thời gian rồi đi?" Thái Thanh Lão Tử thấy Tô Dự chuẩn bị rời đi, lập tức đi theo.

"Đúng vậy, sư thúc trước đó đều thoái thác, lần này cũng không chuẩn lại thoái thác nữa!" Thông Thiên nhìn Tô Dự, vẻ mặt đầy chân thành.

Chương 91

Tô Dự cười cười, sau đó gật đầu đáp ứng.

“Ba vị đạo hữu nói đùa, có thể cùng các vị luận đạo, cũng là phúc khí của bần đạo!” Tiếp đó, dưới sự mời mọc của Tam Thanh, Tô Dự, Thường Hi, Hi Hòa, Tây Vương Mẫu bọn người hướng về đạo trường Côn Luân của Tam Thanh mà đi. ...

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất sau khi quan lễ kết thúc, bắt đầu lôi kéo đông đảo đại năng Hồng Hoang.

Nhưng những người có thể trở thành đại năng, có mấy ai nguyện ý khuất cư nhân hạ?

Cho nên, thu hoạch của bọn họ tịnh không nhiều.

“Đại huynh, trước đó nghe ý tứ của Tô Dự, dường như hắn tịnh không muốn cùng chúng ta phát sinh xung đột?” Nghe lời Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn vi vi gật đầu.

“Hiện nay ta trở thành Thiên Đế được Thiên Đạo nhận khả, quản lý Hồng Hoang thế giới cũng danh chính ngôn thuận, nếu Tô Dự không chủ động tranh với chúng ta, chúng ta cũng không cần chủ động chiêu chọc, dù sao vi huynh cũng vô pháp nhìn thấu Tô Dự, càng không cần nói quan hệ của hắn cùng Đạo Tổ phi thường tốt.” “Hiện tại mục tiêu chủ yếu của Yêu tộc ta là sấn lấy uy thế lập Thiên Đình, lại thêm đại nghĩa danh phân, nhanh chóng khuếch trương thực lực.

Đợi thực lực chúng ta đủ cường đại, Tô Dự cũng không đáng lo nữa!” “Tốt!” Tiếp đó, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất bắt đầu ra lệnh, sau đó bắt đầu bế quan.

Dù sao lần này lập Thiên Đình trở thành Thiên Đế, công đức Thiên

Đạo khen thưởng thực tại là quá nhiều, cũng cần phải hảo hảo tiêu hóa một phen. ...

Tô Dự bọn người sau khi đến đạo trường Tam Thanh, liền bắt đầu luận đạo.

Thái Thanh Lão Tử thực lực mạnh nhất, hiện nay đã đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ, Nguyên Thủy cùng Thông Thiên trước mắt chưa trảm xuất Ác thi, cho nên vẫn ở Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Đầu tiên giảng đạo là Thái Thanh Lão Tử, sau đó đến Nguyên Thủy cùng Thông Thiên.

Hiện nay, Tô Dự sau khi lĩnh ngộ Sức mạnh Pháp tắc chân chính, đối với các loại nguyên tố pháp tắc khác, đạo vận chờ chút đều phi thường khát cầu.

Bởi vì Sức mạnh Pháp tắc là đứng đầu Tam thiên Đại Đạo, cũng là tổng cương của Tam thiên Đại Đạo, muốn triệt để lĩnh ngộ Sức mạnh Pháp tắc, nhất định phải dung hội quán thông vạn đạo.

Cho nên, sau khi Tam Thanh giảng đạo cùng pháp tắc họ lĩnh ngộ, đối với Tô Dự có sự khai phát phi thường lớn.

Đồng thời, Tô Dự phát hiện, Thái Thanh Lão Tử lĩnh ngộ là Vô Vi chi đạo, vô vi tức hữu vi.

Nguyên Thủy lĩnh ngộ là Thuận Ứng Thiên Mệnh, tôn sùng Thiên Đạo.

Thông Thiên lĩnh ngộ là Suất Tính Nhi Vi (làm theo tính tình), Hữu Giáo Vô Loại.

Ba loại đạo pháp, sai biệt cự đại.

Tô Dự ẩn ước sát giác ra vết rạn giữa Tam Thanh, ngày sau phân gia cũng là tất nhiên.

“Sư thúc, đến phiên ngài!” Tam Thanh giảng xong, tràn đầy kỳ đãi nhìn Tô Dự, muốn kiến thức một phen vị sư thúc được lão sư phi thường khí trọng này, rốt cuộc lĩnh ngộ Đạo gì?

Tô Dự hồi vị Đạo mà Tam Thanh giảng, sau đó chỉnh lý một phen, chậm rãi mở miệng: “Đạo khả đạo, phi thường đạo!” Bá!

Khi Tô Dự vừa mở miệng, cả đại điện tử sắc khánh vân dũng động, một loại ‘Đạo vận’ vô hình tán phát, khiến tất cả mọi người hiện trường chấn kinh vô cùng.

Chấn hám nhất, mạc quá vu Thái Thanh.

Bởi vì Đạo mà Tô Dự giảng, phảng phất như trời sinh khế hợp với hắn.

Kỳ thật hắn đâu biết, nội dung Tô Dự mở miệng giảng đạo chính là phần khai thiên của 《Đạo Đức Kinh》, chính là đại tác sau khi Thái Thanh Lão Tử thành Thánh, có thể dẫn tới chấn hám như thế, tự nhiên là nằm trong tình lý.

“Danh khả danh, phi thường danh!” Theo Tô Dự giảng đạo, tử sắc khánh vân điên cuồng dũng động, đem hắn sấn thác giống như Thiên Thần.

Tây Vương Mẫu thấy Tô Dự giảng đạo cư nhiên dẫn phát tràng cảnh chấn hám như thế, so với Đạo Tổ Hồng Quân cũng không kém là bao, nội tâm cuồng chấn vô cùng.

Một đôi mắt đẹp thâm thâm nhìn Tô Dự một cái, sau đó gắt gao nhắm lại song nhãn.

Một vệt hồng vựng đạm đạm nổi lên trên gò má quốc sắc thiên hương kia, đẹp đẽ tuyệt luân!

Tiếp đó, Tô Dự tịnh không tiếp tục giảng nội dung 《Đạo Đức Kinh》, chỉ dùng nội dung 《Đạo Đức Kinh》 làm khai thiên, sau đó

giảng Đạo mà hắn vừa mới lĩnh ngộ.

Tam Thanh sở lĩnh ngộ Đạo mỗi người đều có sở trường, Tô Dự sau khi hấp nạp lĩnh ngộ, phản bộ cho Sức mạnh Pháp tắc mà bản thân lĩnh ngộ, khiến sự lĩnh ngộ đối với Sức mạnh Pháp tắc càng thêm khắc sâu.

Cho nên, để hồi quỹ, Tô Dự giảng lý giải của mình đối với ba loại Đạo.

Quả nhiên, khi Nguyên Thủy cùng Thông Thiên nghe Đạo mà Tô Dự giảng cư nhiên nhất trí với mình, thậm chí càng thêm hoàn thiện, nội tâm đồng dạng cuồng chấn vô cùng.

Tại Côn Luân tổ mạch, mạn thiên đạo vận cùng các nguyên tố pháp tắc điên cuồng dũng động về phía đại điện, sau đó hướng về Tô Dự vây quanh.

Tam Thanh toàn bộ hãm nhập trong đốn ngộ, lĩnh ngộ Đạo mà Tô Dự giảng, đối với sự vật bên ngoài, căn bản không có bất cứ sát giác gì.

Khi Tô Dự giảng xong chữ cuối cùng, mạn thiên tử sắc khánh vân vốn có mới từ từ tiêu tán.

"Bá!" "Bá!" Trong nháy mắt, hai tiếng thúy hưởng vang lên, hai người có diện tướng hung ác phân biệt xuất hiện bên cạnh Thông Thiên và Nguyên Thủy.

Giờ khắc này, Nguyên Thủy cùng Thông Thiên rốt cuộc trảm xuất Ác thi, thuận lợi đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ!

"Chúc mừng nhị đệ, tam đệ trảm xuất Ác thi, tiến thêm một bước!" Thái Thanh thấy một màn này, không khỏi cảm kích nhìn về phía Tô Dự.

Nghe Tô Dự giảng đạo, hắn đồng dạng cũng được ích lợi không

nhỏ.

Giờ khắc này, nội tâm hắn vô cùng chấn hám cùng thán phục, không hổ là sư thúc mà ngay cả lão sư đều muốn bình bối tương xưng!

Sự hiểu biết đối với Đạo, viễn siêu bọn hắn a!

"Đa tạ sư thúc!" "Đa tạ sư thúc!" Nguyên Thủy cùng Thông Thiên sau khi hồi thần, triệu hồi Ác thi, sau đó vô cùng cung kính hướng Tô Dự hành lễ.

Hi Hòa, Thường Hi thấy phu quân được Tam Thanh tôn kính như thế, nội tâm không khỏi sinh ra một loại cảm giác vô cùng tự hào.

Đồng dạng, Tây Vương Mẫu sau khi hồi thần, thâm thâm nhìn Tô Dự một cái, sau đó cúi đầu xuống, nội tâm phức tạp, không biết đang suy nghĩ gì.

"Bá!" Khi Tô Dự mở hai mắt ra, cảm thụ các loại nguyên tố pháp tắc điên cuồng tụ tập trong cơ thể, giống như sủng vật ngoan ngoãn, sau đó bị nguyên tố Sức mạnh Pháp tắc triệt để hấp thu đồng hóa.

Trong khi giảng đạo, dung hội quán thông Đạo mà Tam Thanh đã đi, hắn thuận lợi đột phá Đại La Kim Tiên trung kỳ!

Chương 92

"Hai vị đạo hữu không cần khách khí, bần đạo cùng các vị luận đạo, đồng dạng cũng được ích lợi không nhỏ!" Tô Dự cười cười, sau đó chúc mừng Nguyên Thủy cùng Thông Thiên tề tề đột phá.

Thông Thiên thấy Tô Dự cư công bất tự ngạo, nội tâm không khỏi càng thêm cảm kích.

Giảng đạo kết thúc, Tô Dự lại ở Côn Luân cùng Tam Thanh luận chứng một phen, mấy ngày sau, Tô Dự liền đề xuất cáo từ.

Tam Thanh đích thân tiễn Tô Dự cùng đoàn người ra ngoài đạo trường, nhìn bóng lưng Tô Dự, ba người Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên vẻ mặt đầy sùng kính.

"Không hổ là sư thúc, cảm ngộ đối với Đạo bần đạo viễn không bằng, hiện tại ta rốt cuộc minh bạch vì sao lão sư lại coi trọng sư thúc như thế!" Nghe lời Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy vốn luôn thanh cao tự ngạo không khỏi gật gật đầu.

"Trước đó nghe sư thúc giảng đạo, vi đệ cũng có một loại cảm giác giống như đang nghe lão sư giảng đạo vậy, thật quá làm người ta chấn hám.

Sư thúc thật sự chỉ có Đại La sao?

Vì sao lĩnh ngộ đối với 'Đạo' lại tinh thâm như thế?" "Nhị huynh, cũng đừng nhìn sư thúc chỉ có cảnh giới Đại La Kim Tiên, vi đệ có loại trực giác, nếu ngô cùng sư thúc đối đầu, trong tình huống không động dụng chí bảo, ngô dù là Chuẩn Thánh trung kỳ, đều vị tất là đối thủ!" "Tê!" Nghe lời Thông Thiên, Nguyên Thủy không khỏi hít sâu một hơi lãnh khí.

Phải biết rằng, cái tam đệ này nội tâm luôn luôn phi thường tự ngạo, thực lực chân chính e là đều ở trên hắn, hiện nay lại nói thẳng như thế, khiến nội tâm Nguyên Thủy càng thêm chấn hám.

"Tam đệ nói không sai, thực lực chân chính của sư thúc e là trừ lão sư ra, không có bất cứ người nào có thể nhìn thấu.

Mấy vạn năm trước, sư thúc bất quá là Thái Ất Kim Tiên, đã có thể vượt cấp diệt sát Đại La Kim Tiên hậu kỳ Đông Vương Công, thậm chí liên sát mấy vị Đại La, đem kẻ tập sát trảm tận giết tuyệt." Thái Thanh Lão Tử nói, vẻ mặt đầy sùng kính.

"Nhị đệ, tam đệ, đổi lại là các ngươi, dù ở cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn, có thể làm được sao?" Nguyên Thủy cùng Thông Thiên yên lặng lắc đầu, nội tâm lại càng thêm chấn hám.

"Hiện nay, sư thúc đột phá Đại La, thực lực tuyệt đối càng thêm khủng bố, nếu không thì tam đệ cũng sẽ không có loại trực giác này!" Thái Thanh nói, mặt lộ một tia tiếu dung.

"Hiện nay, thế nhân đều thấy Yêu tộc Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất trở thành Thiên Đế, thậm chí đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ.

Nhưng nếu huynh đệ chúng ta, bất cứ ai cùng sư thúc đại chiến, thủ đoạn toàn xuất, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất vị tất đánh được.

Người đời đều xem nhẹ sư thúc, ta nghĩ sư thúc là cố ý làm vậy.

Nếu có một ngày Đế Tuấn hoặc Đông Hoàng Thái Nhất muốn nhắm vào sư thúc, e là sư thúc sẽ cho tất cả những kẻ khinh thị hắn một cái bạt tai vang dội!" "Không biết đến lúc đó, những cao thủ đại năng khinh thị sư thúc nội tâm sẽ nghĩ thế nào đây?

Vi huynh tĩnh đãi chi!" ...

Sau khi rời khỏi đạo trường Tam Thanh, Tây Vương Mẫu chủ

động mời mọi người đến đạo trường Tây Côn Luân làm khách, bất quá bị Tô Dự uyển ngôn tạ tuyệt.

Bởi vì Thường Hi kẹt tại cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn mấy vạn năm, hiện nay rốt cuộc nhìn thấy ánh hừng đông đột phá, chuẩn bị bế quan trùng kích gông cùm xiềng xích.

Tô Dự tự nhiên muốn vì kiều thê hộ pháp, đồng thời cũng cần bế quan tiêu hóa đoạt được lần này luận đạo cùng Tam Thanh.

Vì vậy, Tây Vương Mẫu tạm thời về đạo trường trước, Tô Dự mang theo hai vị kiều thê về Thái Âm Tinh.

Thái Âm Tinh là do mắt phải của Bàn Cổ đại thần biến thành, uẩn hàm Thái Âm Pháp tắc nồng đậm, đối với Hi Hòa, Thường Hi tu luyện có ích lợi cực lớn.

Đợi sau khi Thường Hi bế quan chuẩn bị trùng kích, hắn để Hi Hòa giảng Thái Âm Pháp tắc chi đạo mà nàng lĩnh ngộ.

Hiện nay, Tô Dự đã triệt để lĩnh ngộ Sức mạnh chân chính, là đứng đầu Tam thiên Đại Đạo, cũng là tổng cương Tam thiên Đại Đạo, thế gian vạn vật chi lực, giai vi Sức mạnh Pháp tắc.

Hi Hòa lĩnh ngộ Thái Âm Pháp tắc, có thể giúp hắn khai phát, hoàn thiện Sức mạnh Pháp tắc.

Đối với yêu cầu của tình lang, Hi Hòa đương nhiên sẽ không cự tuyệt, liền đem Thái Âm Pháp tắc lĩnh ngộ được hào vô bảo lưu giảng ra.

Sau đó, Hi Hòa lại đi giảng đạo cho muội muội Thường Hi, giảng giải thể nghiệm đột phá Chuẩn Thánh.

Tô Dự đối với Thái Âm Pháp tắc mà Hi Hòa lĩnh ngộ tiến hành dung hội quán thông, bắt đầu hoàn thiện Sức mạnh Pháp tắc của mình.

Hiện tại, Tô Dự trong tay có mảnh vỡ Đại Đạo Sức mạnh Pháp tắc hoàn chỉnh, cũng có mảnh vỡ Đại Đạo Thời gian Pháp tắc, Không gian Pháp tắc hoàn chỉnh, đồng thời cũng lĩnh ngộ một tia Thái Dương Pháp tắc cùng một tia Sát Lục Pháp tắc.

Lại thêm sự dung hội quán thông đối với Pháp tắc mà Tam Thanh lĩnh ngộ cùng Thái Âm Pháp tắc của Hi Hòa, hiện nay Tô Dự đã chưởng khống tương đương nhiều Pháp tắc, đối với việc hoàn thiện Sức mạnh Pháp tắc có tác dụng tương đương lớn.

Vì vậy, tiếp đó Tô Dự đem những nguyên tố Pháp tắc chi lực này toàn bộ dung hội quán thông, phản bộ ấn chứng tu luyện Sức mạnh Pháp tắc của bản thân.

Thoáng một cái, ba ngàn năm thời gian du du trôi qua.

Một ngày nọ, Thái Âm Tinh bạo phát ra một đạo khí tức Chí Âm vô cùng mãnh liệt, sau đó Hi Hòa từ trong đại điện bế quan đi ra.

"Chúc mừng muội muội, rốt cuộc bước ra một bước quan trọng nhất, đột phá Chuẩn Thánh!" "Cảm ơn tỷ tỷ!" Giờ khắc này, khí chất thanh lãnh như tiên, tuyệt lãnh cao quý trên người Hi Hòa càng thêm rõ rệt, nhưng khi nhìn thấy tình lang tâm ái, tất cả khí chất triệt để tuyết dung, nàng hướng về tình lang nhào tới.

"Phu quân, ta rốt cuộc đột phá!" Tô Dự ôm Thường Hi, khai hoài cười một tiếng.

"Nương tử của ta là tuyệt nhất!" "Hi hi, phu quân mới là tuyệt nhất!" Thường Hi rõ ràng, nếu không phải phu quân, nàng căn bản không có khả năng đột phá Chuẩn Thánh nhanh như vậy, thế là trực tiếp ôm cổ tình lang, hiến dâng hết thảy.

"Anh ~ nịnh!" Tô Dự sao có thể không giải phong tình?

Tự nhiên hào vô bảo lưu đem hết thảy Thường Hi phụng hiến đều

chiếu đơn toàn thu.

Bên cạnh Hi Hòa thấy một màn này, tiếu kiểm vi hồng, sau đó thuận thế đi đến bên cạnh tình lang cùng muội muội.

"Phu quân, cũng không thể bên trọng bên khinh!" "Tốt, vi phu muốn mưa móc chia đều!" Tô Dự ha ha cười một tiếng, trực tiếp ôm hai vị Thái Âm nữ thần đi về phía tẩm cung phía sau, sau đó tận tình hưởng thụ hết thảy. ...

Một năm sau, Tô Dự mới từ trong ôn nhu hương đi ra.

Hiện nay, Hi Hòa cùng Thường Hi đều đã đột phá Chuẩn Thánh, đều đi con đường tu luyện Pháp tắc chứng đạo, chiến lực chân chính viễn siêu Chuẩn Thánh trảm tam thi chứng đạo.

Đã có năng lực tự vệ, Tô Dự cũng chân chính yên lòng.

Trong mấy ngàn năm này, Tô Dự đem mấy loại Pháp tắc lĩnh ngộ được dung hội quán thông, ấn chứng Sức mạnh Pháp tắc của bản thân, tiến triển cực kỳ nhanh chóng.

Sau khi đột phá Đại La, trừ linh khí cần thiết để tu luyện ra, quan trọng nhất là cảm ngộ đối với Pháp tắc chi lực.

Cho nên, Tô Dự sắp đột phá Đại La Kim Tiên hậu kỳ, khoảng cách đến Chuẩn Thánh cũng chỉ có mấy bước chi diêu!

Lấy thực lực Tô Dự hiện nay, đều có năng lực chém giết đại năng Chuẩn Thánh sơ kỳ, nếu đột phá Chuẩn Thánh, e là giết đại năng Chuẩn Thánh như giết gà! ...

Chương 93

Tô Dự dự định du lịch Hồng Hoang một phen, muốn kết giao một số đại năng Hồng Hoang, cảm ngộ 'Đạo' cùng Pháp tắc chi lực đã lĩnh ngộ, ấn chứng hoàn thiện Sức mạnh Pháp tắc, đồng thời cũng đối với Vu Yêu lượng kiếp sắp tới tiến hành một phen bố cục.

Vì vậy, Tô Dự an bài hai vị kiều thê tọa trấn đại bản doanh, sau đó hướng Hồng Hoang thế giới phi hành.

Yêu tộc sau khi lập Thiên Đình, Thiên Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất sắc phong vô số Thần Tiên, đồng thời cũng trong mấy ngàn năm này, thu biên lôi kéo vô số chủng tộc cùng cao thủ.

Hiện nay thành viên Yêu tộc, từ hai mươi tỷ trước đó trực tiếp bạo tăng lên một trăm tỷ, số lượng quan tuyệt cả Hồng Hoang, trở thành bá chủ Hồng Hoang danh xứng với thực!

Bởi vì thế lực Yêu tộc bạo tăng thực tại là quá nhanh, lại thêm thành viên Yêu tộc có đại nghĩa danh phân Thiên Đình, nội tâm bành trướng phía dưới, cùng bá chủ trên lục địa Hồng Hoang là Vu tộc phát sinh mấy lần ma sát.

Tuy quy mô ma sát không lớn, nhưng đã chôn xuống mầm mống cừu hận cho hai chủng tộc. ...

Tô Dự phi hướng Hồng Hoang đại địa, sau đó trực tiếp đi về phía Bất Chu Sơn.

Bất Chu Sơn là do tích trụ (cột sống) của Bàn Cổ đại thần biến thành, là nơi có uy áp cường đại nhất Hồng Hoang thế giới.

Tô Dự cũng giống như Bàn Cổ đại thần, dĩ lực chứng đạo, cho nên muốn tới đây tìm kiếm một phen cơ duyên.

Một đường đi lên, Tô Dự gặp không ít Hậu thiên linh căn cùng Hậu thiên linh bảo, toàn bộ đều thu lấy.

Tuy những thứ này tại Bất Chu Sơn là thường thấy, nhưng đợi sau Vu Yêu đại kiếp, sẽ trở nên di túc trân quý.

Chuẩn bị trước những vật tư này, đợi sau này thành viên dưới trướng nhiều lên, bồi dưỡng cũng dễ dàng hơn nhiều.

Huống chi, đạo trường 'An Lạc' của hắn đủ lớn, dù có nhiều Hậu thiên linh căn, tiên dược hơn nữa đều có thể trồng được.

Bất Chu Sơn thực tại là quá lớn, chí ít có quy mô bằng cả trăm triệu cái Địa Cầu, so với đạo trường Tô Dự cũng lớn hơn vô số lần.

Mấy năm sau, Tô Dự đến sườn núi Bất Chu Sơn, thấy phía trước có một đoàn tiên khí nhân uân nồng đậm, liền trực tiếp đi tới.

"Cư nhiên có cấm chế đại trận thủ hộ?" Thấy có cấm chế đại trận, Tô Dự trong lòng vui vẻ, hiển nhiên địa phương này là một nơi bảo địa, không chừng sẽ có trọng bảo xuất thổ.

Thế là, sau khi luyện hóa cấm chế đại trận, Tô Dự thuận lợi tiến vào bên trong.

Rất nhanh, hắn như tiến vào thế ngoại đào nguyên, bên trong hương thơm nhân uân, Tiên thiên linh khí nồng đậm hóa vụ, đích thực là một nơi vô thượng bảo địa.

Tô Dự tiếp tục đi vào trong, 《Cửu Chuyển Huyền Công》 trong cơ thể tự động vận chuyển, phảng phất chịu một loại triệu hoán nào đó, trực tiếp đi về phía trung tâm sườn núi.

Uy áp Bất Chu Sơn càng lúc càng khủng bố, dù lấy cường độ nhục thân của Tô Dự, tựa hồ cũng có chút không chịu nổi.

Tô Dự trong lòng rõ ràng, trung tâm sườn núi tuyệt đối có bảo vật

hắn cần, thế là toàn lực vận chuyển 《Cửu Chuyển Huyền Công》, sau đó động dụng nguyên tố Sức mạnh Pháp tắc của bản thân để kháng hành.

"Bá!" Trong nháy mắt, Tô Dự chỉ cảm thấy toàn thân buông lỏng, phảng phất uy áp trước đó đều không tồn tại.

Đồng thời, nguyên tố Sức mạnh Pháp tắc vô cùng nồng đậm điên cuồng ùa về phía hắn.

Hắn trực tiếp đả tọa, cảm ngộ triệu hoán những nguyên tố Sức mạnh Pháp tắc này, sau đó phối hợp với 《Cửu Chuyển Huyền Công》 tôi luyện kỷ thân.

"Oanh!" Năm trăm năm sau, tất cả nguyên tố trong cả sườn núi phảng phất đều bị Tô Dự đồng hóa, hắn cũng chính thức đột phá Đại La Kim Tiên hậu kỳ!

"Hô!" Tô Dự hít sâu một hơi thật dài, mặt lộ một tia đạm đạm tiếu dung.

"Quả nhiên, Bất Chu Sơn có cơ duyên thuộc về ta!" Tô Dự đi con đường giống hệt Bàn Cổ đại thần, đều là dĩ lực chứng đạo.

Đồng thời, hắn cũng đạt được truyền thừa hoàn chỉnh của Bàn Cổ đại thần, sau khi tiến vào trung tâm sườn núi, vận chuyển 《Cửu Chuyển Huyền Công》 cùng sử dụng Sức mạnh Pháp tắc, hắn đạt được Bất Chu Sơn nhận đồng, cho nên không còn bị bài xích.

Đồng thời, trung tâm sườn núi Bất Chu Sơn uẩn hàm vô số nguyên tố Sức mạnh Pháp tắc hoàn chỉnh, tề tề dũng về phía Tô Dự, để Tô Dự cảm ngộ cùng luyện hóa.

Lĩnh ngộ đối với Sức mạnh Pháp tắc của hắn càng lên một tầng lầu, thuận lợi đột phá Đại La Kim Tiên hậu kỳ!

Sau khi lại lần nữa đột phá, tâm tình Tô Dự đại hảo, tiếp tục đi

vào bên trong sườn núi.

Nhìn kình thiên cự trụ ở trung tâm sườn núi, cột sống chống đỡ thiên địa Hồng Hoang, nội tâm Tô Dự càng phát ra kính sợ, đối với Bàn Cổ đại thần cũng càng thêm kính ngưỡng. 'Sớm muộn có một ngày, ta muốn trở thành giống như Bàn Cổ đại thần, thậm chí muốn siêu việt Bàn Cổ đại thần!' Tô Dự nắm chặt tay phải, mục tiêu của hắn càng thêm kiên định, tín niệm càng thêm vững chắc!

Ước chừng đi mấy chục ngày, Tô Dự đến một sơn động được cự trụ vây quanh, phát hiện trung ương sơn động có một cái đầm nhỏ, tản ra hương thơm kinh người.

"Đây là, Bàn Cổ Tinh Tủy?!" Ai cũng biết, tinh tủy chỉ tồn tại trong tích trụ, do vô số cốt tủy biến thành.

Bất Chu Sơn là tích trụ của Bàn Cổ đại thần, cho nên dựng dục ra tinh tủy cũng là lý sở đương nhiên.

Giờ khắc này, Tô Dự trong lòng đại hỉ, muốn trực tiếp tiến vào trong sơn động.

"Ông!" Đột nhiên, sơn động phát ra một đạo bạch sắc năng lượng đoàn có uy áp khủng bố, trực tiếp đem Tô Dự bắn ra.

Tô Dự trong lòng rõ ràng, tác vi Bàn Cổ đại thần tinh tủy, nếu không được nhận khả thì vô pháp lấy được.

Thế là, hắn vận chuyển 《Cửu Chuyển Huyền Công》, đồng thời đem Sức mạnh Pháp tắc đã lĩnh ngộ toàn bộ triển hiện ra.

"Ông!" Sức mạnh Pháp tắc Tô Dự vận chuyển ra phối hợp với khí tức 《Cửu Chuyển Huyền Công》 tán phát, trực tiếp một nhập vào trong bạch sắc năng lượng đoàn.

"Bá!" Trong nháy mắt, bạch sắc năng lượng đoàn có uy áp khủng bố kia trực tiếp biến mất, tản ra một loại khí tức khiến Tô Dự cảm

thấy thân cận.

Sau khi tiến vào sơn động, Tô Dự tế tế cảm thụ đầm Bàn Cổ Tinh Tủy thuần bạch sắc, sau đó cẩn thận từng li từng tí dùng pháp bảo lấy ra một giọt, bắt đầu luyện hóa.

"Ông!" Khoảnh khắc gian, Tô Dự phảng phất tiến vào một cái dung lô to lớn, tứ diện bát phương toàn bộ đều là linh lực vô cùng tinh thuần, phảng phất muốn đem hắn xanh bạo. 《Cửu Chuyển Huyền Công》 vận chuyển càng lúc càng mãnh liệt, càng lúc càng điên cuồng.

"Oanh!" Cuối cùng, một tiếng thúy hưởng, nhục thân Tô Dự trực tiếp quy liệt (nứt toác), sau đó nhanh chóng được tu bổ lại.

Lặp đi lặp lại như thế mấy lần, năng lượng của một giọt Bàn Cổ Tinh Tủy rốt cuộc bị Tô Dự triệt để luyện hóa.

"Nhục thân ta đột phá đệ bát chuyển?" Cảm tri biến hóa của bản thân, Tô Dự trong lòng đại hỉ.

Không ngờ, chỉ gần một giọt Bàn Cổ Tinh Tủy, đã khiến 《Cửu Chuyển Huyền Công》 từ tầng thứ bảy đột phá tầng thứ tám, cường độ nhục thân đạt đến cấp bậc Cực phẩm Tiên thiên linh bảo!

Chương 94

Nếu đem cả đầm nhỏ Bàn Cổ Tinh Tủy này toàn bộ luyện hóa, chẳng phải sẽ nhục thân thành Thánh?

Nghĩ tới đây, Tô Dự vô cùng cẩn thận từng li từng tí đem một đầm Bàn Cổ Tinh Tủy thu lấy, sau đó vô cùng trịnh trọng bảo quản kỹ.

Vũng Bàn Cổ tinh tủy này tuy không lớn, nhưng cũng chỉ có khoảng một trăm giọt.

Thế nhưng đối với Tô Dự, chừng đó là hoàn toàn đủ dùng.

Bởi vì một giọt Bàn Cổ tinh tủy cũng đủ để hắn từ Cửu Chuyển Huyền Công đệ thất chuyển đột phá lên đệ bát chuyển, cường độ nhục thân đạt tới cấp bậc cực phẩm Tiên thiên linh bảo, phần còn lại hoàn toàn có thể chống đỡ cho nhục thân thành thánh.

Đương nhiên, muốn đột phá cũng không hề dễ dàng.

Trước hết, 《Cửu Chuyển Huyền Công》 được sáng tạo dựa vào Sức mạnh pháp tắc, nên bắt buộc phải có cảm ngộ về Sức mạnh pháp tắc đạt đến cảnh giới tương ứng mới có thể thuận lợi đột phá.

Nếu không, nhục thân đột phá mà nguyên thần cảm ngộ không theo kịp, sẽ để lại ẩn hoạ lớn cho việc tu luyện sau này.

Đương nhiên, nếu Thập nhị Tổ vu sử dụng thì không có vấn đề gì, bởi vì Thập nhị Tổ vu không tu nguyên thần, chỉ luyện nhục thể và lĩnh ngộ pháp tắc truyền thừa của bản thân, tự nhiên cũng không có ẩn hoạ gì.

Sau khi có được Bàn Cổ tinh tủy, Tô Dự tiếp tục dạo chơi ở trung tâm sườn núi.

Vì đã được Bất Chu sơn công nhận, nên uy áp kinh khủng của Bất

Chu sơn không có bất kỳ tác dụng nào đối với hắn, hắn mới có thể yên tâm đi lại tự do ở trung tâm sườn núi.

Nếu đổi lại là bất kỳ một vị chuẩn thánh đại năng nào khác, đều sẽ bị uy áp kinh khủng nghiền thành tro bụi.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Tô Dự có thể lấy được Bàn Cổ tinh tủy, nếu không tu luyện 《Cửu Chuyển Huyền Công》 và lĩnh ngộ Sức mạnh pháp tắc chân chính, thì căn bản không thể tiến vào trung tâm sườn núi Bất Chu được.

Mấy chục năm sau, Tô Dự đi xuyên qua toàn bộ trung tâm sườn núi Bất Chu, rồi thấy phía trước có một luồng ánh sáng, tỏa ra khí tức dịu dàng, bèn trực tiếp đi xuyên qua.

"Vụt!" Khi Tô Dự đi qua luồng năng lượng dịu dàng kia, hắn lập tức tiến vào một nơi tựa như tiên cảnh biệt lập, bên trong linh khí nồng đậm, hương thơm ngào ngạt, có vô số tiên hoa tiên thảo, đẹp không sao tả xiết!

Trước mắt là một cái tuyền nhãn, linh tuyền bên trong cuồn cuộn, khí lành bao phủ, đẹp như tiên cảnh.

"A!" Đúng lúc này, một tiếng hô kinh ngạc vang lên, sau đó một thân ảnh hoàn mỹ vô cùng từ trung tâm linh tuyền bay vọt lên.

Đối phương nhanh chóng mặc vào một kiện bảo y, trực tiếp lao tới tấn công Tô Dự.

Tốc độ của đối phương tuy nhanh như tia chớp, nhưng với thực lực của Tô Dự hiện nay, tự nhiên có thể thấy rõ mồn một.

Hắn cũng không ngờ nơi này lại là động phủ của người khác!

Thân ảnh thánh khiết hoàn mỹ vô cùng kia, trông có vẻ hơi quen mắt?

“Hỗn đản, chịu chết đi!” Nữ Oa lúc này xấu hổ không chịu nổi, mỗi lần tu luyện xong, nàng đều sẽ vào linh tuyền ngâm mình.

Ai mà ngờ, lại có người từ sườn núi bên kia đi xuyên qua, suýt chút nữa doạ chết nàng.

Sau khi nhanh chóng hoàn hồn, sát khí của Nữ Oa tăng vọt, bất kể thế nào cũng phải diệt sát tên hỗn đản đột nhiên xông vào, nhìn thấy nàng ngâm mình trong linh tuyền, nếu không thanh danh của nàng coi như hủy hết!

Khi Nữ Oa tế xuất Hồng Tú Cầu ném về phía Tô Dự, nàng cảm nhận được khí cơ của đối phương rất quen thuộc, không khỏi nhìn vào mặt hắn.

Khi thấy được gương mặt bá khí uy nghiêm, anh vũ phi thường của Tô Dự, nàng không khỏi kinh hãi trong lòng, Hồng Tú Cầu trong tay lệch đi, mất đi khí thế tất sát.

“Tô Dự sư thúc?” Đối với Tô Dự, Nữ Oa trong lòng rất coi trọng, vì đối phương là người mà lão sư của nàng, Hồng Quân, vô cùng xem trọng.

Đồng thời, lúc giảng đạo ở Tử Tiêu cung, nàng cũng từng trò chuyện vài lần với Tô Dự, ấn tượng vô cùng tốt.

Đặc biệt là khi Tô Dự tạo ra ‘Thiên hôn’ chấn động cả Hồng Hoang, đó quả thực là hôn lễ lãng mạn mà tất cả nữ tu luyện giả Hồng Hoang đều mơ ước, vì vậy, ấn tượng của nàng về Tô Dự càng thêm sâu sắc.

Có một điểm quan trọng nhất, đó là Nữ Oa mơ hồ cảm nhận được cơ duyên thuộc về mình nằm trên người Tô Dự, vì vậy nàng vẫn luôn khá để ý đến hắn.

“Nữ Oa đạo hữu, là hiểu lầm thôi!” Tô Dự cười gượng gạo, trong

đầu toàn là hình ảnh hoàn mỹ của Nữ Oa ban nãy, làm sao cũng không xua đi được.

Không thể không thừa nhận, Nữ Oa thánh khiết dịu dàng, đúng là nữ thần thực sự, tất cả mọi thứ của nàng tự nhiên đều hoàn mỹ đến cực điểm.

Vụt!

Nghe lời Tô Dự, gương mặt xinh đẹp của Nữ Oa lập tức đỏ ửng, một trái tim đập vô cùng kịch liệt.

Rõ ràng, đối phương đã thấy rõ mồn một. 'Hỏng rồi, ta phải làm sao đây?' Nữ Oa vốn định giết đối phương để bảo toàn sự trong sạch của mình, nhưng sau khi nhận ra đó là Tô Dự, nàng biết rõ mình căn bản không thể làm được.

Chưa nói đối phương là đạo hữu của lão sư, được nàng gọi là sư thúc, chỉ bằng thực lực của đối phương, nàng cũng không có nắm chắc diệt sát được hắn!

Tô Dự là một nhân vật nghịch thiên có thể dùng tu vi Thái Ất Kim Tiên diệt sát mấy vị đại năng cấp bậc Đại La Kim Tiên, bây giờ đã đột phá Đại La Kim Tiên, không chừng đã là Chuẩn Thánh sơ kỳ, muốn diệt sát đối phương, căn bản là không thể!

"Nữ Oa đạo hữu, ban nãy bần đạo không thấy gì cả, cho nên xin đạo hữu tha thứ cho hành động mạo muội xông vào động phủ của bần đạo!" Tô Dự cũng không ngờ, từ sườn núi Bất Chu xuyên qua, lại đến đạo trường của Nữ Oa, cũng quá trùng hợp rồi đi?

Nữ Oa không phải là Yêu hoàng của Yêu tộc, ở tại Oa Hoàng cung sao?

Kỳ thực Tô Dự đâu biết, hiện tại Thiên Đình mới thành lập được mấy nghìn năm, Oa Hoàng cung còn chưa được xây dựng!

Tuy là Yêu hoàng, nhưng nàng gia nhập Yêu tộc là vì huynh trưởng Phục Hy, cho nên cũng không quản chuyện của Yêu tộc.

Đồng thời, đạo trường của nàng và huynh trưởng Phục Hy liền kề nhau, hiện tại Phục Hy đang đại triển thân thủ ở Yêu tộc, còn nàng thì thành thật bế quan tu luyện, tranh thủ sớm ngày chứng đạo.

Nữ Oa nghe Tô Dự nói những lời giấu đầu hở đuôi này, trong lòng càng thêm xấu hổ và tức giận, nhưng không thể không mặc nhận cái cớ này.

Bởi vì một khi triệt để vạch mặt nhau, cuối cùng người xấu hổ cũng là nàng.

Vì vậy, chỉ có thể giả vờ như đối phương không thấy gì, như vậy đối với cả hai đều có lợi.

"Ngươi vào đây bằng cách nào?" Nữ Oa trong lòng xấu hổ và tức giận, trực tiếp gọi tên Tô Dự, không gọi sư thúc nữa.

"Nữ Oa đạo hữu, bần đạo từ trung tâm sườn núi Bất Chu đi xuyên qua, ai ngờ một đầu lại là đạo trường của đạo hữu, có chỗ mạo phạm, xin thứ lỗi!" "Sao có thể?

Uy áp của Bất Chu sơn vô cùng kinh khủng, ngay cả ta cũng không chống lại được uy áp đó, ngươi làm sao vào được?" Nữ Oa vẻ mặt không tin, vì nàng từng muốn đi xuyên qua động phủ, tiến vào trung tâm sườn núi, nhưng không vào được, uy áp kinh khủng kia khiến nàng suýt nữa thì tan biến, mới từ bỏ ý định.

Cho nên, Nữ Oa cũng căn bản không lo có người sẽ đột nhiên từ đó xông vào, ai ngờ hôm nay lại bị Tô Dự xông vào.

Chương 95

"Thật mà, bần đạo lấy tính mạng bảo đảm, là từ trung tâm sườn núi đi xuyên qua!" Nhìn vẻ mặt vô cùng nghiêm túc của Tô Dự, lại nhớ lại lúc nãy hắn từ cửa động đi xuyên qua, Nữ Oa biết hắn không nói dối.

Lúc này, nội tâm nàng chấn động vô cùng, không ngờ Tô Dự lại thần bí như vậy, lại có thể đi xuyên qua Bất Chu sơn do cột sống của Bàn Cổ đại thần hóa thành, thật quá kinh khủng!

"Vụt!" Nữ Oa thu chí bảo Hồng Tú Cầu lại, đầu óc bắt đầu dần dần thanh tỉnh và bình tĩnh trở lại.

Thấy sát khí của Nữ Oa biến mất, Tô Dự thầm nghĩ một tiếng 'nguy hiểm thật', sau đó thấy không khí giữa hai người vẫn có chút gượng gạo, bèn chủ động đề nghị cáo từ.

"Nữ Oa đạo hữu, vô cùng xin lỗi đã làm phiền thanh tu của người, ngày khác sẽ đến tạ tội, bần đạo xin cáo từ trước!" Nói đi nói lại, hắn đã thấy Nữ Oa rõ rõ ràng ràng, minh minh bạch bạch, tiếp tục ở lại đạo trường của nàng sẽ chỉ khiến Nữ Oa càng thêm xấu hổ và tức giận, không bằng sớm rời đi.

Hiện tại, sau 'Thiên hôn', âm dương đại đạo của thế giới Hồng Hoang ngày càng rõ ràng, tình cảm nam nữ cũng ngày càng phong phú, những đại năng thành hôn kết thành đạo lữ cũng ngày càng nhiều.

Tu vi càng cao, tự nhiên càng để ý đến sự trong sạch của mình, Nữ Oa tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Phải biết, từ khi hóa hình, Nữ Oa chưa từng bị bất kỳ một người đàn ông nào nhìn thấy, ngay cả huynh trưởng Phục Hy cũng ngoại lệ, vậy mà bây giờ lại bị Tô Dự thấy rõ ràng, sự xấu hổ và tức giận trong

lòng tự nhiên có thể biết được.

Trước khi có phương thức giải quyết tốt hơn, trước tiên rời đi, để cả hai cùng bình tĩnh.

Ngay khi Tô Dự chuẩn bị quay về đường cũ, một luồng khí tức mạnh mẽ truyền đến.

"Muội muội, vi huynh vào được không?" Phục Hy vừa từ thiên đình Yêu tộc trở về, cảm nhận được bên trong có một luồng khí tức quen thuộc, không khỏi muốn vào xem.

"Huynh trưởng, vào đi!" Nữ Oa liếc nhìn Tô Dự một cái, ra hiệu cho hắn ở yên đó, đừng có chạy.

Bởi vì nàng biết rõ, huynh trưởng nhất định đã cảm nhận được khí tức của Tô Dự, nên mới hỏi.

Khi Phục Hy bước vào đạo trường của Nữ Oa, nhìn thấy gương mặt tuấn tú uy nghiêm của Tô Dự, không khỏi lộ ra một nụ cười thân thiện.

"Không ngờ sư thúc cũng ở đây, Phục Hy bái kiến sư thúc!" Phục Hy được Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất lôi kéo gia nhập Yêu tộc, đối với Yêu tộc có thể nói là tận tâm tận lực.

Tuy biết hai vị Yêu đế không ưa Tô Dự, nhưng giữa Yêu tộc và Tô Dự hiện tại vẫn chưa xảy ra xung đột.

Vì vậy, Phục Hy đối với Tô Dự không hề có thái độ thù địch, ngược lại vẫn giữ ấn tượng tốt như trước.

"Xin chào Phục Hy đạo hữu!" Tô Dự mỉm cười đáp lễ.

"Bần đạo đến Bất Chu sơn, tình cờ gặp Nữ Oa đạo hữu, đang chuẩn bị luận đạo, không ngờ Phục Hy đạo hữu lại trở về." Vụt!

Nghe Tô Dự nói dối không chớp mắt, Nữ Oa liếc hắn một cái,

nhưng không phản đối.

Nếu nói ra sự thật, thanh danh của nàng khó giữ, e rằng huynh trưởng cũng sẽ trở thành sinh tử đại địch với Tô Dự, lúc đó nàng sẽ rất khó xử.

Cho nên, Nữ Oa chỉ có thể âm thầm cất chuyện lúc nãy vào lòng.

Thiên biết địa biết, ngươi biết ta biết!

"Ồ, không biết Tô Dự đạo hữu, ta có thể cùng luận đạo không?" Đối với Tô Dự, Phục Hy rất tò mò.

Người ta có thể dùng Thái Ất Kim Tiên phản sát mấy vị cao thủ Đại La Kim Tiên, còn được Đạo Tổ Hồng Quân gọi là đạo hữu, nếu có thể cùng hắn luận đạo, chắc chắn cũng sẽ có lợi ích lớn.

"Có thể cùng Phục Hy đạo hữu luận đạo, cũng là vinh hạnh của bần đạo!" Tô Dự cười cười đáp ứng.

Tiếp đó, dưới lời mời nhiệt tình của Phục Hy, Tô Dự đi đến đại điện phía trước.

Lúc này, Phục Hy cuối cùng cũng nhận ra, nếu Tô Dự cùng muội muội luận đạo, đáng lẽ phải ở đại điện phía trước, sao lại xuất hiện ở linh tuyền phía sau?

Phải biết, đó là nơi muội muội thường ngày tắm gội nghỉ ngơi, ngay cả hắn cũng rất ít khi vào, sao Tô Dự lại được muội muội mời đến một nơi riêng tư như vậy?

Phục Hy nghiêm túc nhìn muội muội một cái, phát hiện trên gương mặt xinh đẹp của muội muội có một vệt ửng hồng nhàn nhạt, phảng phất tỏa ra ánh sáng khác thường, bèn không khỏi lộ ra một ánh mắt đầy ý vị sâu xa!

Vụt!

Nhìn huynh trưởng lộ ra ánh mắt đầy ý vị sâu xa như vậy, với sự thông minh của Nữ Oa, sao lại không biết hắn đang nghĩ gì?

Huynh trưởng hiểu lầm, cộng thêm sự trong sạch của mình lại bị Tô Dự hủy hoại, tâm tình vừa mới bình ổn của Nữ Oa lại một lần nữa bị phá vỡ, một vầng mây đỏ lại một lần nữa leo lên gò má thánh khiết cao quý kia.

"Tô Dự đạo hữu, chúng ta phải thân thiết với nhau một chút!" Phục Hy thấy bộ dạng 'e thẹn' của muội muội, trực tiếp kéo tay Tô Dự, nhiệt tình ngồi xuống, ngay cả cách xưng hô cũng thay đổi, từ 'sư thúc' trước đó thành gọi thẳng tên.

Trong mắt hắn, Tô Dự rất có thể sẽ trở thành em rể của mình, trước đó khách sáo như vậy, thực sự quá xa cách.

Tô Dự có chút không hiểu ra sao, không ngờ đối phương lại đột nhiên thân thiết với mình như vậy, chuyện gì thế này? 'Ai!' Nữ Oa thấy cảnh này, không khỏi thở dài một hơi.

Thực ra cũng không trách huynh trưởng hiểu lầm, bởi vì từ khi quen biết Tô Dự, mỗi khi hai huynh muội trò chuyện, thường sẽ nhắc đến Tô Dự.

Dù sao Tô Dự cũng quá đặc biệt, thường xuyên làm ra những chuyện lớn kinh động Hồng Hoang, riêng tư thảo luận một chút cũng là chuyện bình thường.

Sau 'Thiên hôn', tần suất Nữ Oa nhắc đến hắn nhiều hơn một chút, khiến Phục Hy âm thầm lưu tâm, bây giờ Tô Dự lại âm kém dương sai, trực tiếp tiến vào nơi tắm gội nghỉ ngơi riêng tư của muội muội, đương nhiên khiến hắn hiểu lầm.

Nghĩ đến đây, Nữ Oa liếc nhìn Tô Dự một cái, trong lòng càng ngày càng xấu hổ và tức giận, đồng thời, gò má cũng cảm thấy hơi

nóng lên.

“Phục Hy đạo hữu, ngài giảng đạo trước đi!” Nghe lời Tô Dự, Phục Hy cũng không từ chối, trực tiếp đáp ứng.

“Được!” Tiếp đó, Phục Hy bắt đầu giảng đạo mà mình lĩnh ngộ được cũng như sức mạnh pháp tắc.

Hiện tại, Phục Hy đã đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ, tuy cơ bản đều dựa vào công đức trảm thi, nhưng với tư cách là Yêu hoàng Thiên Đình, căn nguyên và khí vận của bản thân đều mạnh, vì vậy lĩnh ngộ pháp tắc khá sâu.

Phục Hy lĩnh ngộ đạo ‘Tạo hóa pháp tắc’, loại pháp tắc này vô cùng mạnh mẽ, cũng vô cùng thần bí.

Tô Dự nghe hắn giảng xong, đem đối chiếu với Sức mạnh pháp tắc, trong lòng có thêm vô số cảm xúc.

“Nữ Oa đạo hữu, tiếp theo mời người giảng đạo, được không?” Nữ Oa liếc nhìn Tô Dự một cái, không từ chối.

Dù sao trong lòng nàng cũng muốn nghe Tô Dự giảng đạo, giữa hai bên cùng nhau luận đạo, cùng nhau đối chiếu, cùng nhau tiến bộ cũng là chuyện bình thường.

“Thiên chi đạo, tạo hóa đạo!” Nữ Oa khẽ mở đôi môi, cả người tỏa ra ánh sáng thánh khiết, tiến vào một trạng thái vô cùng huyền diệu, khiến người ta không dám khinh nhờn, chỉ muốn cúi đầu kính bái.

Tô Dự nhìn sâu vào Nữ Oa một cái, rồi bắt đầu cảm ngộ nội dung nàng giảng đạo.

Chương 96

Nữ Oa giảng cũng là đạo 'Tạo hóa pháp tắc', chỉ là sức mạnh pháp tắc mà nàng lĩnh ngộ thiên về sự biến hóa của sinh mệnh, có sự khác biệt lớn với Phục Hy.

Khi Nữ Oa giảng xong, Tô Dự vẫn đang nhắm mắt thể hội cảm ngộ.

Đợi hắn mở mắt ra, thấy Phục Hy và Nữ Oa đều đang nhìn mình, bèn làm một cái kê thủ.

"Nghe hai vị đạo hữu giảng đạo, bần đạo thu hoạch không nhỏ.

Tiếp theo bần đạo xin giảng một chút cảm ngộ của mình, hy vọng hai vị đạo hữu đừng chê cười!" "Tô Dự đạo hữu, mau giảng đi, ta có chút không chờ được nữa rồi!" Phục Hy khẽ cười, vẻ mặt đầy mong đợi.

Tiếp đó, Tô Dự nghiêm túc, bắt đầu giảng đạo.

"Đại đạo vô hình, đại âm vô thanh, tạo hóa vô biên!" Vụt!

Khi Tô Dự giảng đạo, từng đám mây lành màu tím hiện ra từ hư không, tất cả nguyên tố Tạo hóa pháp tắc bên ngoài đạo trường điên cuồng dũng nhập.

Lúc này, Phục Hy và Nữ Oa nhìn nhau, đều lộ vẻ chấn động.

Hai huynh muội cũng không ngờ, Tô Dự vừa mở miệng giảng đạo đã xuất hiện tình huống thần dị như vậy, quả thực không khác gì Đạo Tổ giảng đạo!

Điều khiến họ chấn động nhất là, nội dung Tô Dự giảng đạo lại chính là 'Tạo hóa chi đạo' mà họ lĩnh ngộ!

Khi Tô Dự tiếp tục giảng, nội tâm Nữ Oa và Phục Hy càng ngày càng chấn động, sau đó hoàn toàn chìm đắm trong lời giảng đạo của Tô Dự.

Mấy chục năm sau, Tô Dự kết thúc giảng đạo, từ từ mở hai mắt ra.

Lúc này, chỉ thấy Nữ Oa toàn thân hào quang vạn trượng, trên gương mặt xinh đẹp thánh khiết cao quý ánh sáng tăng vọt!

"Vụt!" Đột nhiên, một người phụ nữ giống hệt nàng xuất hiện ở bên phải, chỉ là khí tức có chút âm lãnh.

"Bái kiến đạo hữu!" Nữ Oa từ từ mở đôi mắt phượng, nhìn ác thi vừa chém ra, khẽ mở đôi môi.

"Đạo hữu không cần đa lễ, chúng ta vốn là một thể!" Vụt!

Nhanh chóng, ác thi dung nhập vào bản thể của Nữ Oa.

"Chúc mừng muội muội thuận lợi trảm thi, đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ!" Tận mắt thấy muội muội đột phá, Phục Hy trong lòng vô cùng vui mừng.

Sau đó hắn nhìn về phía Tô Dự, càng nhìn càng thuận mắt, đồng thời trong lòng cũng càng thêm bội phục.

Hắn biết rõ, muội muội sở dĩ thuận lợi đột phá, hoàn toàn là nhờ Tô Dự giảng đạo, nếu không, có thể phải đợi mấy vạn năm.

"Chúc mừng Nữ Oa đạo hữu trảm thi thành công, tiến thêm một bước!" Tô Dự nhìn Nữ Oa, chân thành chúc mừng.

Nữ Oa nhìn về phía Tô Dự, ánh mắt trong đôi mắt phượng vô cùng phức tạp.

Có chấn động, có cảm kích, có xấu hổ, có khâm phục, cũng có một chút tình cảm kỳ lạ.

“Đa tạ Tô Dự đạo hữu!” Cuối cùng, Nữ Oa đáp lễ cảm tạ, dù sao lần này Tô Dự giảng đạo, nàng thu hoạch rất nhiều.

“Nữ Oa đạo hữu khách sáo rồi!” Lần này nghe Phục Hy, Nữ Oa giảng đạo, Tô Dự cũng thu hoạch không ít.

Sức mạnh pháp tắc là tổng cương của ba nghìn đại đạo, sau khi tiêu hóa và lĩnh ngộ ‘Tạo hóa chi đạo’ mà họ giảng, Tô Dự đối chiếu với Sức mạnh pháp tắc của mình, rồi dung hội quán thông, lĩnh ngộ về Sức mạnh pháp tắc càng tiến thêm một bước!

Sau khi giảng đạo kết thúc, Phục Hy kéo Tô Dự trò chuyện, thậm chí còn lấy ra mỹ tửu trân quý.

Mấy ngày sau, Tô Dự chủ động cáo từ.

Phục Hy chủ động tiễn hắn ra khỏi đạo trường, còn Nữ Oa thì chỉ nhàn nhạt nói lời tạm biệt.

Đợi Phục Hy trở về, nhìn thần sắc của muội muội, không khỏi khẽ cười.

“Muội muội, không nỡ để Tô Dự đạo hữu rời đi sao?” “A?!” Nghe lời huynh trưởng, gương mặt xinh đẹp của Nữ Oa không khỏi hiện lên một vệt ửng hồng nhàn nhạt, giống như bị nói trúng tim đen vậy.

Nói thật, Nữ Oa cũng không biết tâm tư của mình thế nào, tóm lại đối với việc Tô Dự rời đi, nàng có chút nhẹ nhõm, cũng có một chút không nỡ.

Thấy muội muội có thần thái như vậy, nụ cười của Phục Hy càng rõ ràng hơn.

“Muội muội, Tô Dự đạo hữu là thủ lĩnh của chúng tiên Hồng Hoang, tư chất tiềm lực tự nhiên không cần phải nói, nếu muội thích, cứ trực tiếp nói rõ, không cần phải e e thẹn thẹn, như vậy đâu có chút phong thái của đại năng?” Thế giới Hồng Hoang hiện tại, kết thành

đạo lữ không nhất định phải là một nam một nữ, huống hồ khi 'Thiên hôn', Tô Dự không phải đã lấy cả hai vị Thái Âm nữ thần sao?

Cho nên, một chồng mấy vợ cũng là chuyện bình thường, chỉ cần sống tiêu dao, sống thoải mái là được.

"Huynh trưởng, ta… ta không nói chuyện với huynh nữa!" Nữ Oa trong lòng vừa xấu hổ vừa tức giận, trực tiếp lườm Phục Hy một cái, rồi đi vào hậu điện.

Phục Hy thấy muội muội như vậy, cười ha ha.

"Đều là chuẩn thánh đại năng rồi, còn e thẹn như vậy, hôm nào ta tự mình đi nói với Tô Dự đạo hữu, bảo hắn làm em rể của ta!" Nữ Oa trở về hậu điện, vẫn như cũ đi về phía hoa viên linh tuyền, khi nhớ lại lời của huynh trưởng ban nãy, trong lòng càng thêm xấu hổ và tức giận.

"Vụt!" Khi nàng nhìn về phía vị trí mà trước đó Tô Dự từ sườn núi Bất Chu xuất hiện, nàng trực tiếp vung tay, vô số đạo phong ấn pháp quyết đồng loạt hạ xuống, phong ấn nơi đó một cách nghiêm ngặt.

Làm xong mọi thứ, nội tâm không những không bình tĩnh lại, ngược lại lập tức hiện lên bộ dạng chấn động và tán thưởng của Tô Dự lúc trước.

Trong nháy mắt, nàng chỉ cảm thấy toàn thân đều có chút nóng lên.

"Ai!" Nữ Oa khẽ thở dài, rồi tựa vào ghế ngồi, trong đầu hiện lại hình ảnh tự tin ung dung, tuấn tú uy nghiêm của Tô Dự lúc giảng đạo.

"Tô Dự, lẽ nào ngươi là kiếp số mệnh định của ta sao?" Tô Dự tự nhiên không biết tâm tư phức tạp của Nữ Oa, sau khi ra khỏi đạo trường, hắn tiếp tục hướng về đỉnh núi Bất Chu.

Du lịch mấy trăm năm, hắn lấy được mấy kiện Tiên thiên linh bảo

bình thường, đồng thời cũng thu thập toàn bộ vô số tiên dược, tiên quả, hậu thiên linh căn.

Sau khi xuống núi, Tô Dự tiếp tục dạo chơi dưới chân núi Bất Chu.

Rất nhanh, hắn cảm nhận được hai luồng khí tức mạnh mẽ ở phía trước.

"Ồ, không phải là Tô Dự tiên đế sao, lần này đến tổ địa Vu tộc chúng ta làm khách à?" Đúng lúc này, một nữ thần cao quý lạnh lùng xuất hiện trước mặt Tô Dự, trên mặt lộ ra một tia kinh hỉ nhàn nhạt, đồng thời cũng mang theo một chút e thẹn.

"Xin chào Huyền Minh đạo hữu!" Tô Dự mỉm cười đáp lễ, đối diện với ánh mắt nhìn từ trên cao xuống của nàng.

Chỉ thấy Huyền Minh bây giờ trở nên càng thêm cao quý lạnh lùng, đồng thời trang phục của nàng so với trước kia, kín đáo hơn rất nhiều, nhưng vẫn có thể thấy được làn da trắng nõn mịn màng kia nghịch thiên đến mức nào.

Chương 97

Không thể không thừa nhận, Huyền Minh càng cao quý lạnh lùng, càng dễ kích thích ý muốn chinh phục trong lòng đàn ông.

Vụt!

Khi Huyền Minh thấy ánh mắt có chút nóng bỏng của Tô Dự, trong lòng nàng khẽ e thẹn, khí chất cao quý lạnh lùng vốn có lập tức tan đi quá nửa.

"Là Tô Dự, người được lão già Hồng Quân sắc phong làm thủ lĩnh chúng tiên thiên hạ?

Nghe nói ngươi rất mạnh, vậy thì cùng ta đánh một trận!" Chỉ thấy một đại hán khôi ngô, thân mặc vảy đỏ, tai đeo rắn lửa, chân đạp rồng lửa lao tới đòi chiến với Tô Dự.

"Nếu ngươi đánh thắng ta, ta thừa nhận ngươi có tư cách làm thủ lĩnh nam tiên.

Nếu ngươi thua, xem như ngươi quen biết Huyền Minh muội tử, ta tha cho ngươi một mạng chó, sau này không được phép làm càn ở tổ địa Vu tộc chúng ta nữa!" Vu tộc hiếu chiến cuồng nhiệt, không kính trời, không kính đất, chỉ tôn kính Phụ thần Bàn Cổ.

Tô Dự nhìn trang phục của vị Tổ vu trước mắt, đoán ra đó là một trong Thập nhị Tổ vu, Hỏa chi Tổ vu Chúc Dung.

Chắc hẳn hắn xuất hiện ở gần tổ địa Vu tộc, bị coi là người phụng mệnh Hồng Quân quản lý quần tiên thiên hạ, vì vậy đối với mình tràn đầy địch ý.

"Bần đạo Tô Dự, bái kiến Chúc Dung đạo hữu!" Tô Dự làm một cái kê thủ, lễ nghi phong phạm cần có, vẫn phải giữ gìn.

“Bớt lời thừa, cùng ta đại chiến một trận!” “Vụt!” Chúc Dung chưa nói xong, đã trực tiếp tế xuất vu khí, chiến ý ngút trời.

“Tam ca, đây là tổ địa Vu tộc chúng ta, huynh muốn hủy hoại nơi này sao?” Huyền Minh lạnh lùng hừ một tiếng, trực tiếp không khách khí với Chúc Dung.

“Cũng đúng, dùng vu khí phá hoại quá lớn, trực tiếp đấu tay không đi!” Chúc Dung cười gượng gạo với Huyền Minh, sau đó thu lại vu khí.

Trong số Thập nhị Tổ vu, chỉ có Huyền Minh và Hậu Thổ là muội muội, vì vậy các ca ca đối với họ đều vô cùng yêu thương.

Đương nhiên, trong Thập nhị Tổ vu, ngoài đại ca Đế Giang khiến mọi người phục khí ra, những người khác đều tính cách nóng nảy, không phục lẫn nhau.

Ví dụ như Chúc Dung và Cộng Công, mỗi lần gặp nhau đều phải đại chiến một trận, sau đó mới có thể nói chuyện tử tế.

“Tô Dự đạo hữu, ca ca ta tính tình nóng nảy, xin người thông cảm một chút!” Huyền Minh nhìn Tô Dự, giọng điệu có chút mềm mỏng giải thích, khiến người ta không khỏi trong lòng mềm nhũn.

Tính hiếu chiến của Tổ vu nổi tiếng, bây giờ Chúc Dung muốn cùng Tô Dự đại chiến, nàng cũng không khuyên được.

Đồng thời, ở nơi sâu thẳm nhất trong lòng, nàng cũng muốn một lần nữa được thấy phong thái của Tô Dự.

Lần trước cùng Tô Dự đại chiến, ký ức của nàng vô cùng sâu sắc, đặc biệt là cảnh tượng gượng gạo cuối cùng, đã khắc sâu trong tâm trí.

Hôm nay cảm nhận được khí tức của Tô Dự, tâm tình nàng có chút kích động, lập tức xuất hiện trước mặt hắn.

“Được, nếu Chúc Dung đạo hữu muốn cùng bần đạo so tài một phen, vậy thì tới đi!” Sau khi đột phá Đại La Kim Tiên, Tô Dự chưa từng cùng người khác đại chiến.

Mấy nghìn năm qua, liên tiếp gặp kỳ ngộ khiến hắn đột phá đến Đại La Kim Tiên hậu kỳ, Tô Dự cũng muốn xem thực lực thật sự của mình!

“Sảng khoái!” Chúc Dung cười lớn một tiếng, trực tiếp lao lên trời, hướng về phía tây, rõ ràng là lo lắng đại chiến lát nữa sẽ ảnh hưởng đến tổ địa Vu tộc.

“Vút!” Tô Dự nhảy một cái, theo sau bóng dáng Chúc Dung.

Ngay sau đó, Huyền Minh cũng theo sau, muốn tận mắt xem phong thái của Tô Dự khi đại chiến với tam ca.

“Tô Dự, ta cũng không bắt nạt ngươi, dùng hết tất cả pháp bảo và thực lực của ngươi đi!” Chúc Dung toàn thân chiến ý điên cuồng tăng vọt, thân hình khôi ngô phảng phất bị một lớp lửa màu đỏ bao bọc, khí thế ngút trời.

“Không cần!” Toàn thân chiến ý của Tô Dự cũng điên cuồng tăng vọt, cả người như một vị chiến thần giáng lâm.

“Bần đạo muốn xem xem, rốt cuộc là Tổ vu mạnh, hay là ta mạnh!” “Đủ khí phách, ta thích!” Chúc Dung cảm nhận được chiến ý điên cuồng tăng vọt của Tô Dự, trong lòng vô cùng vui mừng, đối với việc Tô Dự cũng tay không tấc sắt không chiếm bất kỳ tiện nghi nào tỏ vẻ tán thưởng.

Hắn quyết định trong lòng, lát nữa sẽ ít bắt nạt Tô Dự một chút.

Dù sao nhục thân của Tổ vu cận chiến vô địch, Tô Dự trong tình huống không dùng pháp bảo, quả thực là thuần túy đi tìm ngược!

“Chiến!” Chúc Dung thấy khí thế hai bên điên cuồng tăng vọt, một

quyền lao tới oanh sát Tô Dự.

"Vút!" Ánh sáng thần màu đỏ rực gần như xé rách không gian, mang theo khí tức kinh khủng vô cùng, như muốn triệt để hủy diệt Tô Dự.

"Sát!" Tô Dự hét lớn một tiếng, 《Cửu Chuyển Huyền Công》 trong cơ thể điên cuồng vận chuyển, một quyền lao tới oanh sát Chúc Dung.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Khi hai người không có bất kỳ chiêu thức nào, trực tiếp dựa vào cường độ nhục thân oanh sát vào nhau, cả bầu trời vang lên tiếng nổ kịch liệt, phảng phất không gian đều bị năng lượng kinh khủng nghiền nát.

"Có chút bản lĩnh, nhưng tiếp theo ta sẽ không nương tay nữa đâu!" Một đòn, Chúc Dung lùi lại mấy nghìn mét, nhìn Tô Dự đứng yên không động, trong hai mắt chiến ý càng ngày càng điên cuồng.

"Ông!" Khí tức lửa cháy ngút trời bao phủ, thân hình vốn chỉ cao hai mét của Chúc Dung lập tức tăng vọt lên mấy chục trượng, như một vị thái cổ ma thần.

"Chiến!" Vốn dĩ Chúc Dung cho rằng, với tư cách là Thập nhị Tổ vu, cận chiến vô địch, cho nên quyền đầu tiên chỉ dùng bốn phần thực lực, nhưng sau khi bị đánh lui, mặt hắn có chút mất mặt.

Đường đường Tổ vu, cận chiến lại thua một tu luyện giả, cũng quá mất mặt đi?

"Cẩn thận a!" Huyền Minh thấy tam ca khí thế toàn bộ mở ra, biết Chúc Dung chuẩn bị toàn lực một trận, có chút lo lắng cho Tô Dự.

Dù sao mấy vạn năm trước, khi đại chiến với Tô Dự, năng lực cận chiến của Tô Dự có chút không bằng nàng.

Khi đó nàng bị hắn đánh nát nhục thân, đồng thời bảo y cũng bị Tô

Dự đánh nát, hai người đều thấy rõ ràng hoàn toàn đối phương, tim Huyền Minh đập có chút lợi hại.

"Sát!" Tô Dự vận chuyển 《Cửu Chuyển Huyền Công》 đến cực hạn, đồng thời phối hợp với Sức mạnh pháp tắc, trực tiếp lao tới oanh sát Chúc Dung!

"Ầm ầm ầm!" Chỉ thấy một bầu trời màu đỏ rực phảng phất bị Tô Dự đánh nổ, sau đó bị hắn đuổi theo đánh túi bụi.

Huyền Minh thấy cảnh này, sợ đến ngây người.

"Ta… ta có hoa mắt không vậy?" Chỉ thấy Tô Dự như một vị thái cổ chiến thần, toàn thân chiến ý xuyên thủng trời xanh, thân ảnh bá khí vô song đó khiến trái tim Huyền Minh rung động dữ dội.

Chúc Dung cũng không ngờ, sau khi hắn dùng toàn bộ thực lực, đối phương lại như được kích hoạt hoàn toàn, chiến ý ngút trời khiến nội tâm hắn không tự chủ được mà căng thẳng.

Tiếp đó sau khi oanh sát vào nhau, Chúc Dung kinh hoàng phát hiện, cường độ nhục thân của Tô Dự thực sự quá đáng sợ, với thực lực kinh khủng của Tổ vu, lại không thể làm tổn thương hắn chút nào.

Nhục thân sánh ngang với thượng phẩm Tiên thiên linh bảo của hắn, lại bị Tô Dự mấy quyền trực tiếp đánh nát, vô số máu tươi đỏ thẫm chảy ra, sắp sửa vỡ nát.

Đối với cảnh này, Chúc Dung khó có thể tin được.

Chương 98

Hai chúng ta rốt cuộc ai mới là Tổ vu a?

"Ông!" Chúc Dung sau khi phản ứng lại, trực tiếp vận dụng Hỏa chi pháp tắc truyền thừa của bản thân, muốn lật ngược tình thế.

Dù sao Tổ vu ngoài nhục thân mạnh mẽ ra, còn có sức mạnh pháp tắc truyền thừa từ Phụ thần Bàn Cổ.

Chúc Dung truyền thừa Hỏa chi pháp tắc, vừa sinh ra đã có lĩnh ngộ vô cùng sâu sắc về Hỏa chi pháp tắc.

Nhưng cảnh tượng tiếp theo, lại một lần nữa khiến Chúc Dung và Huyền Minh kinh ngạc ngây người.

Chỉ thấy Tô Dự tay không tấc sắt, trực tiếp trấn áp, cấm cố Hỏa chi pháp tắc của Chúc Dung, khiến thần thông của Chúc Dung không thể làm gì được hắn chút nào.

Sau đó, Tô Dự vung hai quyền, điên cuồng đánh Chúc Dung.

"Bùm!" Thần thông lửa cháy ngút trời vốn có trực tiếp hóa thành tro bụi, lộ ra chân thân của Chúc Dung.

"Rắc rắc!" Tiếp đó, Chúc Dung như một cái bao cát, bị Tô Dự điên cuồng vùi dập, vết nứt trên nhục thân càng ngày càng kinh khủng, sắp sửa vỡ nát.

"Không đánh nữa, ta không đánh nữa!" Chúc Dung giơ hai tay lên, trực tiếp không còn làm bất kỳ phản kháng nào mà đầu hàng.

Huyền Minh thấy cảnh này, kinh ngạc đến mức miệng nhỏ há thành hình chữ 'O', mãi lâu sau cũng không phản ứng lại được.

"Ta không phải đang nằm mơ chứ?

Tam ca tính tình nóng nảy hiếu chiến lại bị Tô Dự đánh cho ôm đầu chạy như chuột, trực tiếp giơ hai tay xin tha?" Đợi Huyền Minh hoàn hồn, lại một lần nữa nhìn thấy dáng vẻ phong thần tuấn tú, uy nghiêm bá khí của Tô Dự, trái tim đập càng ngày càng nhanh, một đôi mắt đẹp gần như dính chặt vào người Tô Dự.

Cảm nhận được ánh mắt vô cùng nóng bỏng của Huyền Minh, Tô Dự khẽ cười, hạ xuống bên cạnh Chúc Dung.

"Chúc Dung đạo hữu, phục chưa?

Có muốn tiếp tục đánh không?" "Phục rồi, không đánh nữa, không đánh nữa!" Chúc Dung sau khi khôi phục chân thân, liên tục xua tay, một bộ dạng sợ hãi.

Vừa rồi hắn còn muốn dạy dỗ Tô Dự một trận, ai ngờ Tô Dự lại kinh khủng như vậy?

Trong tình huống không dùng bất kỳ pháp bảo nào, lại trực tiếp bị hắn đánh bại và trấn áp, căn bản không có chút sức chống cự nào?

Điều khiến hắn chấn động nhất là, nhục thể của Tô Dự lại còn kinh khủng và mạnh mẽ hơn hắn, ngay cả khi dùng đến pháp tắc thiên phú truyền thừa của Phụ thần, cũng bị đối phương vô tình nghiền ép.

Chênh lệch, thực sự quá lớn!

Nếu không phải hắn biết rõ Bàn Cổ Phụ thần chỉ có mười hai giọt tinh huyết dựng dục ra bọn họ, hắn thật sự cho rằng Tô Dự cũng là một quái thai do tinh huyết của Bàn Cổ Phụ thần dựng dục ra!

"Tô Dự đạo hữu, ngươi… tiến bộ cũng quá nhanh rồi…" Huyền Minh bay đến bên cạnh Tô Dự, mang theo một mùi hương nồng đậm, dùng ánh mắt sùng bái nhìn hắn.

Nàng rất rõ, mấy vạn năm trước, cường độ nhục thân của Tô Dự nhiều nhất cũng chỉ tương đương với hạ phẩm Tiên thiên linh bảo,

nhưng mấy vạn năm trôi qua, cường độ nhục thân của đối phương lại còn mạnh hơn cả tam ca Chúc Dung, cũng quá kinh khủng rồi!

Nhìn ánh mắt sùng bái của Huyền Minh, Tô Dự có chút sung sướng tự đắc.

"Huyền Minh đạo hữu quá khen rồi, bần đạo chỉ có chút tiến bộ mà thôi." Chúc Dung nhìn Tô Dự, rồi dùng giọng điệu tâm phục khẩu phục hỏi.

"Tô Dự đạo hữu, nói thật với ta, có phải ngươi là tồn tại do tinh huyết của Phụ thần lưu lại bên ngoài dựng dục ra không?" Khí tức tỏa ra từ người Tô Dự khiến hắn cảm thấy thân thiết, lại còn tu luyện 《Cửu Chuyển Huyền Công》, rõ ràng là cùng một mạch, vì vậy Chúc Dung mới có câu hỏi này.

"Không phải, nhưng ta cũng là nhờ vào di sản của Bàn Cổ đại thần mới có được thành tựu hôm nay!" Ban đầu nếu không có được hai giọt tinh huyết của Bàn Cổ đại thần, với tư chất của một người bình thường như Tô Dự, căn bản không thể sinh tồn ở thế giới Hồng Hoang.

Bây giờ, lại ở trung tâm sườn núi Bất Chu có được tinh tủy của Bàn Cổ đại thần, khiến nhục thể của hắn càng tiến thêm một bước.

Chưa kể con đường chứng đạo mà Tô Dự đi cũng giống hệt như của Bàn Cổ đại thần.

Nghe lời Tô Dự, Chúc Dung càng thêm thân thiết với hắn.

"Xem ra Tô Dự đạo hữu cũng coi như cùng một mạch với Vu tộc chúng ta, lát nữa trở về đại điện Vu tộc, chúng ta phải uống cạn vài chén!" Trong lúc Chúc Dung và Tô Dự thân thiết trò chuyện, lại có mấy luồng khí tức mạnh mẽ bay tới, trong đó có một người mà Tô Dự quen thuộc, chính là Tổ vu Hậu Thổ.

“Bái kiến Tô Dự đạo hữu!” Hậu Thổ nhìn Tô Dự, lộ ra một nụ cười ấm áp như gió xuân, phảng phất có thể làm ấm lòng người.

“Bái kiến Hậu Thổ đạo hữu.” Sau khi đáp lễ, Tô Dự nhìn về phía hai vị Tổ vu khác, một trong số đó thân mặc vảy vàng, nách mọc hai cánh, tai trái đeo rắn, chân cưỡi hai con rồng, hẳn là Kim chi Tổ vu Nhục Thu, người còn lại thân mặc vảy đen, chân đạp rồng đen, tay quấn rắn xanh, là Thủy chi Tổ vu Cộng Công.

“Tô Dự bái kiến Nhục Thu, Cộng Công hai vị đạo hữu!” “Bái kiến Tô Dự đạo hữu, ban nãy ngươi cùng Chúc Dung đại chiến, ai thắng?” Nhục Thu và Cộng Công ban nãy cảm nhận được khí thế ngút trời của cuộc đại chiến, trong lòng tràn đầy ham muốn chiến đấu.

“Ờ, cái đó… miễn cưỡng coi như hòa nhau đi!” Chúc Dung mặt mày lúng túng, rồi ấp a ấp úng nói.

Huyền Minh nghe xong, không khỏi ‘phì’ một tiếng cười, rồi kéo tay Hậu Thổ bắt đầu xem kịch hay.

“Đúng là làm mất mặt Vu tộc chúng ta, lại không đánh thắng được một Đại La Kim Tiên!” Cộng Công và Chúc Dung cực kỳ không ưa nhau, nghe nói hắn không đánh thắng được Tô Dự, bèn lên tiếng trào phúng.

“Cộng Công, ngươi có gan thì cùng Tô Dự đạo hữu tái chiến một trận đi!” Chúc Dung vừa trải qua đại chiến, biết rõ sự kinh khủng của Tô Dự, vì vậy cũng muốn để Cộng Công nếm thử, tránh cho hắn tiếp tục lên tiếng trào phúng.

“Được, nếu ta đánh thắng, sau này ngươi phải gọi ta là ca ca!” “Hừ, nếu không đánh thắng, thì ngoan ngoãn làm ngũ đệ của ta!” Hai người mùi thuốc súng nồng nặc, nếu không có Tô Dự ở đây, e rằng đã đại chiến tại chỗ.

“Tô Dự đạo hữu, mời!” Thấy thái độ đòi chiến không thể từ chối của Cộng Công, Tô Dự hai mắt ngưng lại, khóe miệng khẽ nhếch.

“Được!” Cộng Công đầy tự tin bay lên trời, chuẩn bị đánh bại Tô Dự, để Chúc Dung tâm phục khẩu phục.

Nhưng cục diện tiếp theo khiến Hậu Thổ, Nhục Thu kinh ngạc ngây người.

Họ cũng không ngờ, đường đường Cộng Công Tổ vu, lại bị Tô Dự đơn phương đánh túi bụi.

Nếu không phải tận mắt chứng kiến, ai dám tin?

“Không đánh nữa, không đánh nữa!” Cộng Công cảm nhận được sự kinh khủng của Tô Dự, hắn còn giống Tổ vu hơn cả Tổ vu, lập tức giơ hai tay chịu thua đầu hàng.

Chúc Dung lại cười ha hả.

“Ngũ đệ, không phải ngươi muốn dạy dỗ Tô Dự đạo hữu sao?

Sao lại bị đánh đến xin tha rồi?” Huyền Minh nghe lời Chúc Dung, lại một lần nữa bật cười.

Hậu Thổ tò mò hỏi nguyên do, bèn được Huyền Minh kể lại kết quả đại chiến trước đó giữa Chúc Dung và Tô Dự, khiến trái tim Hậu Thổ càng thêm chấn động.

“Hừ!

Chương 99

Chúc Dung, không phải ngươi cũng giống ta sao?" Lời của Huyền Minh và Hậu Thổ ban nãy, tự nhiên cũng bị Cộng Công nghe thấy, vì vậy trong lòng hắn cũng cân bằng hơn rất nhiều.

"Xem ra ngươi không phục à, để ta làm ca ca dạy dỗ ngươi một trận!" "Tới đi, ai sợ ai chứ?" Cộng Công vừa xin tha kết thúc chiến đấu, chớp mắt lại cùng Chúc Dung đại chiến, khiến Tô Dự không khỏi ngây người.

Nhục Thu với tư cách là Tổ vu chưởng khống Kim chi pháp tắc, thực lực bản thân không hề tầm thường.

Vì vậy, sau khi thấy thực lực vô cùng mạnh mẽ của Tô Dự, trong lòng cũng dấy lên chiến ý điên cuồng, muốn tìm kiếm cơ duyên đột phá.

"Tô Dự đạo hữu, ta cũng xin chỉ giáo một phen!" Tô Dự nhìn chiến ý tăng vọt của Nhục Thu, biết được tâm tư của hắn.

"Được!" Đánh một trận cũng là đánh, đánh ba trận cũng như nhau.

Chỉ có triệt để đánh bại bọn họ, những Tổ vu này mới chịu ngoan ngoãn.

Đồng thời, Tô Dự cũng thông qua đại chiến tìm kiếm cơ duyên đột phá, đồng thời cũng cảm ngộ pháp tắc truyền thừa của Phụ thần Bàn Cổ trong người họ.

"Vút!" Nhục Thu lao lên trời, toàn thân tỏa ra ánh sáng vàng ngút trời.

"Vút!" Tô Dự cũng lập tức lao lên trời, toàn thân chiến ý điên cuồng tăng vọt.

“Huyền Minh tỷ tỷ, tỷ xem tứ ca có thể chịu được mấy chiêu trong tay Tô Dự đạo hữu?” Thông qua trận chiến trước đó giữa Tô Dự và Cộng Công, Hậu Thổ đã có nhận thức rõ ràng về chiến lực của Tô Dự, đương nhiên không coi trọng tứ ca.

“Trong vòng một trăm chiêu đi!” Nhìn dáng vẻ bá khí phi thường của Tô Dự, một đôi mắt đẹp của Huyền Minh lưu quang chuyển động, sáng ngời động lòng người.

Bình thường thì phong thần tuấn tú, ôn nhu khiêm hòa, lúc đại chiến thì bá khí phi thường, uy áp chúng sinh.

Người đàn ông như vậy, quả thực như một câu đố, khiến người ta không nhịn được muốn bóc trần tất cả mọi thứ.

Hậu Thổ sau khi nhìn thấy ánh mắt có chút mê trai của Huyền Minh, không biết tại sao, trong lòng lại không khỏi dâng lên một chút chua xót.

“Chiến!” Nhục Thu hét lớn một tiếng, toàn thân chiến ý điên cuồng tăng lên.

Hấp thụ kinh nghiệm của Cộng Công trước đó, hắn vừa ra tay đã phối hợp với Kim chi pháp tắc truyền thừa của bản thân, dùng toàn bộ thực lực.

Hắn biết rõ, với thực lực của Tô Dự, nếu lúc đầu không dùng toàn lực, sẽ thua rất thảm.

Kim chi pháp tắc là pháp tắc sắc bén nhất trong Ngũ hành, uy lực không hề tầm thường.

“Vút!” Chỉ thấy Nhục Thu một quyền lao tới oanh sát Tô Dự, bao bọc bởi sức mạnh của Kim chi pháp tắc, lập tức xuyên thủng không gian, với thế sắc bén không gì sánh bằng nghiền nát tất cả.

“Trấn!” Tô Dự khẽ quát một tiếng, tay phải tung ra một quyền, sau

đó sức mạnh của Không gian pháp tắc vận chuyển, trực tiếp trấn áp Nhục Thu.

Nhưng Kim chi pháp tắc thực sự quá sắc bén, chỉ trong 0.001 giây, không gian vỡ nát, lại một lần nữa lao tới oanh sát Tô Dự.

Thấy cảnh này, Tô Dự không có bất kỳ vẻ ngoài ý muốn nào, ngược lại trong lòng vô cùng vui mừng.

Thế là, để cảm ngộ Kim chi pháp tắc của Nhục Thu, Tô Dự trực tiếp đối chiến với hắn.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Đại địa rung chuyển, không gian tan biến.

Hai người điên cuồng đại chiến, các loại nguyên tố sức mạnh pháp tắc tràn ngập cả bầu trời.

Ở một chiến trường khác, Chúc Dung và Cộng Công thấy cảnh này, không tự chủ được mà dừng lại quan chiến, xem xem có thể thông qua quan chiến lĩnh ngộ được chút gì không.

Hậu Thổ và Huyền Minh hai vị nữ thần, nhìn thân ảnh bá khí phi thường trên bầu trời kia, trái tim rung động dữ dội.

Lúc này, Nhục Thu càng đánh càng kinh hãi, càng đánh càng chấn động.

Hắn cũng không ngờ, Kim chi pháp tắc thiên phú truyền thừa của mình lại bị Tô Dự học được, mà còn học nhanh như vậy.

Lẽ nào Tô Dự trước đó đã lĩnh ngộ vô số loại pháp tắc?

Nghĩ đến đây, hắn nhanh chóng lắc đầu.

Ai cũng biết, tu sĩ muốn chứng đạo thành thánh, cảm ngộ pháp tắc chứng đạo, nhiều nhất cũng chỉ cảm ngộ một loại, nếu không cảm ngộ nhiều pháp tắc, tham thì thâm, chỉ ảnh hưởng đến tinh lực của

mình, đồng thời cũng vô vọng chứng đạo.

Nhưng Nhục Thu không biết, Tô Dự lĩnh ngộ Sức mạnh pháp tắc, là tổng cương của ba nghìn đại đạo.

Tô Dự tu luyện Sức mạnh pháp tắc chứng đạo, bắt buộc phải tìm hiểu 2999 pháp tắc khác để đối chiếu và bổ sung cho Sức mạnh pháp tắc của mình!

"Không đánh nữa, Tô Dự đạo hữu, ta phục rồi!" Nhục Thu thấy thực lực của Tô Dự càng lúc càng mạnh, để tránh rơi vào kết cục như Cộng Công, hắn đã sớm chịu thua.

Tiếp đó, Thập nhị Tổ vu đều bị thu hút đến.

Trong đó có thủ lĩnh Tổ vu Đế Giang, Cú Mang, Cường Lương, Chúc Cửu Âm, Thiên Ngô, Hấp Tư, Xa Bỉ Thi, thấy huynh đệ mình đều bại trong tay Tô Dự, từng người một dấy lên chiến ý.

Có một đối thủ mạnh mẽ như vậy ở trước mắt, không đại chiến một trận ra trò sao xứng với tính cách hiếu chiến của Vu tộc?

Thế là, tiếp theo Tô Dự sau khi chào hỏi các vị Tổ vu, lại một lần nữa cùng họ đại chiến.

Cú Mang, bại!

Cường Lương, bại!

Chúc Cửu Âm, bại!

Thiên Ngô, bại!

Hấp Tư, bại!

Xa Bỉ Thi, bại!

Cuối cùng, chỉ còn lại đại ca của Thập nhị Tổ vu, Đế Giang.

Tất cả Tổ vu đều dùng ánh mắt kỳ vọng nhìn đại ca, từng người

một đều cảm thấy mất mặt.

Với tư cách là Thập nhị Tổ vu, lại cận chiến thua một tu luyện giả bình thường, thực sự quá mất mặt, vì vậy, họ kỳ vọng đại ca Đế Giang có thể giúp Vu tộc vãn hồi một chút thể diện.

"Tô Dự đạo hữu, xin chỉ giáo!" Đế Giang toàn thân khí thế điên cuồng tăng vọt, phảng phất trong mắt hắn, chỉ còn lại hai bên.

Chương 100

"Được!" Tô Dự khí thế như hồng, thông qua mấy trận đại chiến liên tiếp, cảm nhận được các loại pháp tắc thiên phú truyền thừa của Thập nhị Tổ vu, đối chiếu với Sức mạnh pháp tắc của bản thân, thu hoạch cực lớn.

Hắn mơ hồ có trực giác, nếu có thể triệt để tiêu hóa những gì thu được từ trận đại chiến lần này, tuyệt đối có thể thuận lợi đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn, cách đột phá Chuẩn Thánh, chỉ còn một bước nữa thôi!

Đến lúc đó, với thực lực của hắn, cộng thêm nhiều át chủ bài, ngay cả khi đối mặt với thánh nhân đã chứng đạo thành thánh, cũng có sức một trận!

"Vút!" Đế Giang vỗ hai cánh, lập tức lao lên trời.

Tô Dự hai mắt ngưng lại, chiến ý điên cuồng tăng vọt.

Pháp tắc truyền thừa của Đế Giang là Không gian tốc độ pháp tắc, thực lực bản thân càng kinh người hơn.

Thiên hạ thần thông, duy khoái bất phá!

Với tư cách là người nắm giữ Không gian tốc độ pháp tắc, chiến lực của Đế Giang vô song, ngay cả Côn Bằng so tốc độ với hắn, cũng tuyệt đối không phải đối thủ.

"Chiến!" Đế Giang hét lớn một tiếng, vỗ hai cánh, phảng phất xé rách hư không, nhanh chóng lao tới tấn công Tô Dự.

"Sát!" Tô Dự cũng hét lớn một tiếng, 《Cửu Chuyển Huyền Công》 điên cuồng vận chuyển.

Lúc này, bên dưới Hậu Thổ và Huyền Minh nội tâm vô cùng căng

thẳng và phức tạp.

Vừa hy vọng đại ca thắng, để giúp Vu tộc vãn hồi chút thể diện, lại vừa hy vọng Tô Dự có thể tiếp tục đại phát hùng uy, quét ngang tất cả.

"Vút!" Chỉ thấy một tia sáng trắng lóe lên, tất cả thời không đều bị xé rách, Tô Dự chưa kịp phản ứng, đã bị Đế Giang một quyền oanh sát.

"Bùm!" Tô Dự lùi lại mấy vạn dặm, mới ổn định được thân hình.

Thân thể hắn không có bất kỳ tổn thương nào, chỉ là ẩn ẩn có chút trắng bệch.

"Hay!" Bên dưới các Tổ vu thấy đại ca một đòn đắc thủ, không khỏi lớn tiếng khen hay, không hổ là đại ca nhà mình, thực lực mạnh!

"Ông!" Tô Dự điên cuồng vận chuyển 《Cửu Chuyển Huyền Công》, đồng thời thúc đẩy sức mạnh của Sức mạnh pháp tắc, toàn lực chống đỡ.

Tốc độ của Đế Giang thực sự quá nhanh, khiến người ta căn bản không phản ứng kịp.

"Vút!" "Vút!" Liên tiếp mấy lần lao tới, đều đánh lui Tô Dự mấy vạn dặm, Huyền Minh và Hậu Thổ trong lòng không tự chủ được mà bắt đầu lo lắng cho Tô Dự.

Mấy Tổ vu khác lại càng ngày càng phấn khích.

Tô Dự chỉ có thể bị động chịu đòn, có thể kiên trì được bao lâu?

Liên tiếp mấy trăm chiêu trôi qua, Tô Dự toàn thân đầy vết máu, nhưng chiến ý trong hai mắt lại càng ngày càng cao ngút.

"Tô Dự đạo hữu, hay là cứ như vậy dừng lại, được không?" Đế Giang thấy Tô Dự đã bị thương, không khỏi dừng lại.

Hắn biết rõ ưu thế của mình, vì vậy dựa vào ưu thế đó để tấn công Tô Dự.

Đồng thời, nội tâm hắn cũng đang chấn động về cường độ nhục thân của Tô Dự, lại tu luyện đến mức sánh ngang với cực phẩm Tiên thiên linh bảo, thực sự quá kinh khủng.

Phải biết, ngay cả hắn, cũng mới chỉ chạm đến ngưỡng cửa tầng thứ tám của 《Cửu Chuyển Huyền Công》 mà thôi.

"Đế Giang đạo hữu, thử xem Không gian pháp tắc của bần đạo, được không?" Tô Dự trên mặt lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, khí thế trên người không hề giảm sút.

"Hửm?" Trong lúc Đế Giang còn đang ngạc nhiên, Tô Dự đã ra tay.

"Ầm!" Chỉ thấy Tô Dự một quyền lao tới oanh sát Đế Giang, phảng phất trực tiếp xuyên qua không gian, trấn áp thời gian.

"Vút!" Tiếng không gian vỡ nát vang lên.

"Ầm ầm ầm!" Trong nháy mắt, Đế Giang vốn uy nghiêm bá khí trực tiếp bị Tô Dự đánh trúng, bay lùi mấy chục vạn dặm!

"Hít! ~" Tất cả mọi người thấy cảnh này, không khỏi trợn to hai mắt, lộ vẻ khó tin.

Hậu Thổ và Huyền Minh thì chấn động vô cùng, miệng nhỏ đều há thành hình chữ 'O', đáng yêu biết bao!

"Vụt!" Đế Giang sau khi ổn định thân hình, không khỏi hít sâu một hơi khí lạnh, bình ổn lại cảm xúc.

"Rắc rắc!" Nhục thân của hắn, dưới một quyền mạnh mẽ của Tô Dự, lại bắt đầu xuất hiện từng vết nứt nhỏ, vô số giọt máu màu vàng nhạt thấm ra.

Nhìn Tô Dự phía trước, vẻ mặt hắn vô cùng ngưng trọng.

Đế Giang cũng không ngờ, Tô Dự vừa rồi còn bị ngược đến không có sức chống cự lại kinh khủng như vậy.

Quan trọng nhất là, Không gian tốc độ pháp tắc mà hắn lĩnh ngộ dường như còn mạnh hơn cả hắn!

Lúc này, nội tâm Đế Giang tràn đầy sự khó tin.

Bởi vì trước đó khi Tô Dự đại chiến với Nhục Thu, Cú Mang và những người khác, hắn đã dùng những pháp tắc khác nhau, sao bây giờ lại đột nhiên lĩnh ngộ được Không gian tốc độ pháp tắc rồi?

Thực ra hắn đâu biết, Tô Dự vốn đã có Không gian pháp tắc hoàn chỉnh, sau khi thực sự lĩnh ngộ Sức mạnh pháp tắc, đối với việc lĩnh ngộ Không gian pháp tắc càng thêm sâu sắc.

Ban đầu, Tô Dự không quen thuộc với Không gian tốc độ pháp tắc của Đế Giang, nhưng sau khi dùng Sức mạnh pháp tắc tổng cương, cảm ngộ Không gian tốc độ pháp tắc, hắn đã nhanh chóng đối chiếu, sau đó dựa vào lĩnh ngộ của mình về Không gian pháp tắc, triệt để lĩnh ngộ Không gian tốc độ pháp tắc.

Không gian tốc độ pháp tắc, vốn dĩ phụ thuộc vào Không gian pháp tắc để tồn tại.

Có không gian, mới có tốc độ.

Tô Dự sau khi lĩnh ngộ tất cả, sử dụng ra Không gian tốc độ pháp tắc tự nhiên khiến Đế Giang chấn động vô cùng.

"Chiến!" Đế Giang toàn thân khí thế điên cuồng tăng vọt, thân hình vốn chỉ cao mấy mét trực tiếp tăng vọt lên mấy chục trượng, như một vị cự nhân vĩ đại.

"Sát!" Tô Dự hét lớn một tiếng, toàn thân khí thế tăng vọt đến đỉnh

điểm, cả người như một Hỗn Độn Ma Thần uy áp thế gian.

"Huyền Minh tỷ tỷ, đại ca và Tô Dự đạo hữu ai có thể thắng?" Hậu Thổ có chút căng thẳng nhìn cảnh này, không khỏi bắt đầu lo lắng.

"Hậu Thổ muội muội, ta cũng không rõ.

Chương 101

Ban đầu đại ca chiếm thượng phong, nhưng Tô Dự đạo hữu đột nhiên lĩnh ngộ được Không gian tốc độ pháp tắc truyền thừa của đại ca." "Tô Dự đạo hữu này, đến giờ đã dùng đến mười loại sức mạnh pháp tắc rồi nhỉ?

Quả thực là một quái thai!" Huyền Minh nói, một đôi mắt đẹp chăm chú nhìn vào thân ảnh bá khí vô song trên bầu trời.

Cũng như vậy, Nhục Thu, Cú Mang, Chúc Dung cũng đang lo lắng.

"Đại ca tuyệt đối sẽ không thua Tô Dự!" "Đúng, với thực lực của đại ca, sao có thể thua?" Ban đầu thấy đại ca đại phát thần uy, đánh cho Tô Dự không có sức chống cự, nhưng chớp mắt đại ca lại bị Tô Dự đánh bay, thực sự khiến họ kinh ngạc khó chấp nhận.

Hiện tại, đại ca Đế Giang là thể diện cuối cùng của Thập nhị Tổ vu, nếu ngay cả đại ca cũng bại trong tay Tô Dự, vậy thì danh tiếng của Vu tộc sẽ bị ô nhục.

Đương nhiên, nếu dùng vu khí, thực lực có thể phát huy tuyệt đối gấp vô số lần.

Nhưng Tô Dự cũng không dùng bất kỳ bảo vật nào, dùng chính sở trường cận chiến của Tổ vu để nghênh chiến, nếu họ dùng vu khí, chẳng phải càng mất mặt hơn sao?

Huống hồ, nếu Tô Dự cũng dùng Tiên thiên linh bảo, thì ai có thể phát huy được thực lực thật sự?

Đế Giang là thủ lĩnh của Thập nhị Tổ vu, do tinh huyết của Bàn Cổ hóa thành, nội tâm cực kỳ kiêu ngạo.

Bây giờ khi các đệ đệ lần lượt bại trong tay Tô Dự, vì danh dự của Vu tộc, lần này hắn không thể không dùng toàn bộ thực lực.

Thấy khí thế bá khí ngút trời của Tô Dự, Đế Giang vỗ hai cánh.

"Hưu ông!" Lúc này, thiên địa phảng phất như ngừng lại.

Khoảnh khắc tiếp theo, bầu trời phong vân biến sắc.

"Băng!" Với thực lực của các Tổ vu khác, họ không thấy bất kỳ thân ảnh nào, chỉ nghe thấy một tiếng vang giòn tan.

"Vụt!" Trong nháy mắt, thân hình của Tô Dự và Đế Giang nhanh chóng lùi lại, Tô Dự lùi mấy vạn dặm, còn Đế Giang thì lùi tới mấy chục vạn dặm!

"Hít!" Thấy cảnh này, Chúc Dung, Cộng Công, Hậu Thổ, Huyền Minh lại một lần nữa đồng loạt hít vào một hơi khí lạnh.

Ngay sau đó, Đế Giang lại một lần nữa thúc đẩy Không gian tốc độ pháp tắc đến cực hạn, lao tới tấn công Tô Dự.

"Thời không tĩnh chỉ!" Tô Dự khẽ quát một tiếng, tay phải mạnh mẽ vỗ về phía trước!

"Thương!" Trong khoảnh khắc, thân hình vốn không nhìn thấy của Đế Giang lập tức như bị ngưng đọng, không thể động đậy chút nào.

Tất cả mọi người kinh hoàng nhìn cảnh này, chấn động không gì sánh bằng.

"Thần thông gì vậy?

Lại có thể trấn áp cả Không gian tốc độ pháp tắc của đại ca?" "Quá đáng sợ!" Hậu Thổ và Huyền Minh hai vị nữ thần thấy cảnh này, một đôi mắt đẹp lưu quang chuyển động, tỏa ra ánh sáng vô tận. 'Đây mới là thực lực thật sự của Tô Dự đạo hữu sao?' "Vụt!" Khoảnh khắc này chỉ kéo dài khoảng 0.1 giây, Đế Giang nhanh chóng

có thể hoạt động tự do trở lại, rồi dừng lại.

Hắn dùng ánh mắt phức tạp nhìn Tô Dự, tràn đầy sự khâm phục.

Tuy hắn có thể phá trừ loại thần thông này của Tô Dự, nhưng nếu là sinh tử đại chiến, chỉ bằng 0.1 giây, Tô Dự cũng có thể oanh sát hắn vô số lần!

"Ta thua!" Đế Giang hai tay ôm quyền, khâm phục nhìn Tô Dự.

"Đế Giang đạo hữu quá lời rồi, ta cũng đã dùng toàn bộ thực lực rồi, vẫn không bằng ngài đâu!" Tô Dự nhàn nhạt cười, đáp lại một lễ.

Nghe hắn giúp mình vãn hồi thể diện, Đế Giang trong lòng có chút cảm kích.

Tuy hắn chưa dùng thực lực thật sự, nhưng Tô Dự không phải cũng vậy sao?

"Tô Dự đạo hữu, nơi này cách tổ địa Vu tộc chúng ta không xa, đến Vu tộc chúng ta làm khách, được không?" Lúc này, Đế Giang dường như đã thông suốt, nhiệt tình mời.

"Được!" Sau khi Tô Dự hạ xuống đất, Chúc Dung, Cộng Công và các Tổ vu khác đều phục không thôi.

Huyền Minh và Hậu Thổ hai vị nữ thần, ánh mắt nhìn hắn vô cùng nóng bỏng, khiến Tô Dự trong lòng không khỏi rung động.

"Tô Dự đạo hữu, lát nữa ta phải uống thêm mấy chén!" Chúc Dung là người đầu tiên bị Tô Dự đánh bại, nhiệt tình mời.

"Không sai, lát nữa nhất định phải uống thêm mấy chén!" Cộng Công cũng không chịu thua kém, vội vàng mời.

"Được, lúc đó không say không về!" Thấy Tô Dự hào sảng như vậy, mọi người cười ha ha, rồi vui vẻ hướng về tổ địa Vu tộc.

Hậu Thổ và Huyền Minh đi phía sau, thấy khí thế hoàn toàn khác

biệt của Tô Dự, lúc thì ôn nhuận như ngọc, lúc thì bá khí uy mãnh, lúc thì hào sảng vô song, trong lòng không khỏi đối với hắn càng ngày càng tò mò, hận không thể nhìn hắn thật rõ ràng.

Tại đại điện Vu tộc, rất nhanh đã có thành viên Vu tộc mang lên các loại mỹ tửu tiên quả, trong đó có Hầu nhi tửu vô cùng thuần chính, khiến Tô Dự được một bữa no nê.

Sau mấy vòng rượu, Đế Giang mỉm cười nhìn Tô Dự, sau đó mở miệng.

"Dám hỏi Tô Dự đạo hữu, có phải ngài đã lĩnh ngộ Sức mạnh pháp tắc truyền thừa chân chính của Phụ thần?" Vụt!

Khi tất cả Tổ vu nghe lời của đại ca, từng người một đều kinh ngạc ngây người, chén rượu cầm trong tay cũng ngừng lại.

"Dám hỏi Tô Dự đạo hữu, có phải ngài đã lĩnh ngộ Sức mạnh pháp tắc truyền thừa chân chính của Phụ thần?" Tô Dự nghe lời của Đế Giang, lại thấy các Tổ vu khác tại hiện trường đều đồng loạt nhìn mình, cả không khí như ngưng đọng lại.

"Không sai, bần đạo quả thực đã lĩnh ngộ Sức mạnh pháp tắc của Bàn Cổ đại thần!" Nếu Đế Giang đã đoán ra, Tô Dự tự nhiên không cần phải giấu giếm.

"Soạt!" Khi tất cả Tổ vu nghe Tô Dự trả lời khẳng định như vậy, Chúc Dung, Cộng Công, Nhục Thu mấy người trực tiếp kinh ngạc đến rơi cả chén rượu trong tay.

Hậu Thổ và Huyền Minh một đôi mắt đẹp nhìn Tô Dự, toàn là vẻ chấn động và sùng bái, ánh mắt lưu quang chuyển động, tỏa ra ánh sáng khác thường.

"Quả nhiên như vậy!" Đế Giang nghe Tô Dự trả lời, tràn đầy vẻ tán thưởng.

Trước đó thấy Tô Dự sử dụng mấy loại sức mạnh pháp tắc, hắn đã có suy đoán, không ngờ suy đoán của mình lại là thật!

Thập nhị Tổ vu là do tinh huyết của Bàn Cổ hóa thành, vừa dựng dục hóa hình, ngoài nhục thể cường hãn vô song ra, còn nhận được một phần truyền thừa của Sức mạnh pháp tắc.

Sức mạnh pháp tắc là tổng cương của ba nghìn đại đạo, có thể diễn hóa ra ba nghìn đại đạo.

Truyền thừa mà Thập nhị Tổ vu nhận được, chỉ có một loại mà thôi, cũng không hoàn chỉnh.

Bởi vì Vu tộc không có nguyên thần, nên không thể cảm nhận được 'đạo vận' và sức mạnh pháp tắc, chỉ có thể tu luyện nhục thân, sau đó dùng nhục thân tu luyện pháp tắc truyền thừa của bản thân.

Chương 102

Thập nhị Tổ vu muốn học theo Phụ thần Bàn Cổ, lấy lực chứng đạo, tuyệt đối không có khả năng đó.

Đế Giang và những người khác biết rằng nhục thân có thể chứng đạo thành thánh, nhưng hy vọng đó vô cùng mong manh.

Không có nguyên thần, chân linh không thể cảm ngộ 'đạo vận' và sức mạnh pháp tắc của thế giới Hồng Hoang. 《Cửu Chuyển Huyền Công》 đột phá đến đệ cửu chuyển, nhục thân có thể thành thánh, nhưng cảnh giới chân linh không theo kịp, chỉ có thể coi là một cỗ thi thể thánh nhân mà thôi.

Hiện tại, Thập nhị Tổ vu gặp được Tô Dự, người có được truyền thừa chân chính của Phụ thần, muốn thông qua việc thỉnh giáo Tô Dự, xem xem có thể giải quyết được vấn đề nan giải của Vu tộc hay không.

"Tô Dự đạo hữu, Sức mạnh pháp tắc chân chính là gì?" Hậu Thổ nhìn Tô Dự, một đôi mắt đẹp tràn đầy vẻ cầu giải.

"Sức mạnh pháp tắc chân chính, bao gồm tất cả sức mạnh trên thế gian, ngoài sức mạnh pháp tắc ra, còn có nhục thân thần lực, nguyên thần chi lực, thần thông chi lực.

Có thể nói, Sức mạnh pháp tắc là tổng cương của ba nghìn đại đạo!" Tô Dự nhìn đôi mắt đẹp đó, vô cùng chân thành nói.

"Hiện tại, bần đạo cũng chỉ mới lĩnh ngộ được một chút da lông của Sức mạnh pháp tắc, lĩnh ngộ càng nhiều, càng cảm thấy Sức mạnh pháp tắc mênh mông và mạnh mẽ!" Vụt!

Nghe Tô Dự giải thích, ngoài Đế Giang ra, mười một Tổ vu khác

đều hiểu ra đó mới là Sức mạnh pháp tắc chân chính.

Đồng thời, họ cũng cuối cùng hiểu ra, tại sao đều là con cháu của Bàn Cổ Phụ thần, mà pháp tắc chi lực truyền thừa lại hoàn toàn khác nhau.

"Tô Dự đạo hữu, ta có một thỉnh cầu bất lịch sự, xin đạo hữu có thể đáp ứng.

Nếu đạo hữu đáp ứng, sau này Vu tộc chúng ta sẽ lấy đạo hữu làm đầu!" Vụt!

Mọi người nghe lời của Đế Giang, cảm thấy chấn động, nhưng suy nghĩ lại cũng có thể hiểu được.

Dù sao Tô Dự là người thừa kế duy nhất của Bàn Cổ Phụ thần, coi như là cùng tông cùng nguồn với Vu tộc, thậm chí về độ thân thiết với Bàn Cổ Phụ thần, còn hơn cả họ.

Tam Thanh là do nguyên thần của Bàn Cổ đại thần hóa thành, theo lý cũng là cùng tông cùng nguồn với Vu tộc, nhưng Tam Thanh không có được truyền thừa chân chính của Bàn Cổ Phụ thần, vì vậy Vu tộc không thừa nhận họ là Bàn Cổ chính tông, chỉ Vu tộc mới là Bàn Cổ chính tông.

Vu tộc và Tam Thanh vốn thân cận, nhưng vì tranh giành danh hiệu Bàn Cổ chính tông mà xé rách mặt mũi, gây ra rất nhiều chuyện không vui.

Tô Dự là người thừa kế duy nhất của Bàn Cổ Phụ thần, coi như là đệ tử duy nhất, với tư cách là con cháu của Bàn Cổ Phụ thần, tôn trọng đệ tử của Phụ thần cũng là điều nên làm.

"Đế Giang đạo hữu nghiêm trọng rồi, ta vẫn luôn giao hảo với Vu tộc, lần đại hôn trước, đa tạ Hậu Thổ và Huyền Minh đạo hữu đến chúc mừng." Tô Dự mơ hồ đoán ra được ý đồ của Đế Giang, nhưng

bảo hắn thu phục Vu tộc, cơ bản là không thể.

Thứ nhất, Thập nhị Tổ vu ai nấy đều tính cách nóng nảy, không chịu sự quản giáo, nếu Tô Dự thật sự đi quản lý những Tổ vu này, e rằng sẽ vì thế mà sinh ra hiềm khích, dù sao hắn không phải là người của Vu tộc.

Thứ hai, Vu tộc là nhân vật chính của lượng kiếp tiếp theo, Tô Dự hiện tại thực lực chưa đủ, không thể nghịch thiên, nếu cưỡng ép thu phục Vu tộc, sau này không chừng sẽ thành pháo hôi trong lượng kiếp.

Chúc Dung và mấy người khác nghe Tô Dự không có ý định lấn lướt bọn họ, từng người một không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Nếu Tô Dự thật sự muốn ra lệnh cho Vu tộc, vậy trong lòng họ sẽ khó chịu, không chừng vì thế mà gây ra vô số mâu thuẫn.

Hậu Thổ và Huyền Minh nghe Tô Dự nhắc đến 'Thiên hôn' lần đó, không khỏi nhớ lại đại điển hôn lễ thịnh đại lãng mạn kia, trong lòng vô cùng ngưỡng mộ.

"Tô Dự đạo hữu, chúng ta muốn cảm ngộ thể hội Sức mạnh pháp tắc chân chính của Phụ thần, xin ngài có thể đáp ứng!" Đế Giang đứng lên, trịnh trọng nhìn Tô Dự.

"Được!" Tô Dự chỉ suy nghĩ một lát, liền trực tiếp đồng ý.

Thập nhị Tổ vu muốn cảm ngộ thể hội Sức mạnh pháp tắc, cần phải đại chiến với hắn mới được.

Tô Dự cũng có thể cảm ngộ thể hội pháp tắc truyền thừa của họ, sau đó bổ sung hoàn thiện cho Sức mạnh pháp tắc của mình.

Có thể nói, như vậy là đôi bên cùng có lợi.

"Đa tạ Tô Dự đạo hữu, sau này đạo hữu nếu có việc cần giúp đỡ, Vu tộc chúng ta nhất định sẽ dốc toàn lực!" "Đế Giang đạo hữu khách

sáo rồi!" Tất cả mọi người thấy Tô Dự lại đồng ý để họ cảm ngộ thể hội Sức mạnh pháp tắc chân chính của Phụ thần, từng người một nội tâm kích động không thôi, hảo cảm đối với Tô Dự cũng tăng vọt.

Tiếp đó, Đế Giang, Chúc Dung, Cộng Công và những người khác liên tục kính rượu Tô Dự, một bộ dạng muốn chuốc say hắn.

Tô Dự ai mời cũng không từ chối, một trận rượu xuống, giao tình với Vu tộc đã sâu sắc hơn rất nhiều.

Ngày hôm sau, Đế Giang không thể chờ đợi được nữa muốn cảm ngộ thể hội Sức mạnh pháp tắc chân chính, sau đó trực tiếp cùng Tô Dự liên tục đại chiến.

Tô Dự tự nhiên cũng không giấu giếm, đem toàn bộ sức mạnh pháp tắc mà mình biết sử dụng ra, khiến hai bên đều thu hoạch không nhỏ.

Thông qua đại chiến, Tô Dự đối với Không gian tốc độ pháp tắc của Đế Giang cảm ngộ càng thêm sâu sắc.

Đồng thời, Đế Giang sau khi cảm nhận được Sức mạnh pháp tắc chân chính, đối với pháp tắc truyền thừa của bản thân, cũng tinh tiến thêm mấy phần.

Liên tục đại chiến mấy trăm trận, Thập nhị Tổ vu toàn bộ đều thu hoạch không nhỏ, đối với pháp tắc truyền thừa của bản thân tinh tiến thêm vô số phần.

Còn Tô Dự, cuối cùng cũng triệt để dung hội quán thông pháp tắc truyền thừa của Thập nhị Tổ vu, bổ sung cho Sức mạnh pháp tắc của bản thân, thực lực càng tiến thêm một bước, thuận lợi đột phá đến cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn!

Sau khi đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn, cách Chuẩn Thánh cũng chỉ còn một bước nữa thôi.

Chuyến du hành lần này của Tô Dự có thể nói là thu hoạch vô cùng phong phú!

Tại hậu điện của Vu tộc.

Huyền Minh đang ngồi trước bàn trang điểm, trang điểm vô cùng chăm chú, thậm chí còn cố ý đổi bảo y trên người từ màu hồng nhạt sang màu hồng đậm, khiến nàng trông càng thêm phong hoa tuyệt đại.

Khi vận dụng thần thông, nhìn dáng vẻ của mình lúc này, một đôi mắt đẹp long lanh như một hồ nước sâu thẳm.

Huyền Minh khẽ cắn môi son, gò má ửng hồng, đôi mắt tựa hồ nước mùa thu vừa thẹn thùng vừa mỉm cười, nội tâm phảng phất như đang đưa ra một quyết định trọng đại.

"Vụt!" Huyền Minh liếc nhìn sang bên trái, ánh mắt dần trở nên kiên định.

Sau đó, Huyền Minh bước ra khỏi đại điện, đi về phía đại điện bên trái nơi Tô Dự đang ở.

"Kính kiến Huyền Minh Tổ Vu!" "Kính kiến Huyền Minh Tổ Vu!" Đám Đại Vu đang canh gác ban đêm thấy Huyền Minh liền cung kính hành lễ.

Lúc này, đám Đại Vu chợt nhận ra Huyền Minh Tổ Vu tối nay dường như có gì đó khác lạ?

Quá ra dáng nữ nhân rồi?

Đẹp đến mức khiến người ta thần hồn điên đảo!

Chương 103

"Không cần đa lễ!" Huyền Minh khẽ phất tay, cảm nhận được khí tức của mấy vị huynh trưởng, rồi đi thẳng đến đại điện nơi Tô Dự đang ở. ...

Lúc này, Tô Dự đang tiêu hóa lực lượng pháp tắc của Thập Nhị Tổ Vu, sau đó đối chiếu và bổ sung cho Sức Mạnh Pháp Tắc của chính mình.

Bây giờ, hắn đã đột phá đến cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn, chỉ còn cách Hỗn Nguyên Kim Tiên một bước nữa thôi.

Có thể nói, chuyến đi đến tổ địa Vu tộc lần này, đại chiến với Thập Nhị Tổ Vu, thật sự thu hoạch rất lớn!

Tô Dự hiểu rõ, muốn dĩ lực chứng đạo, tu luyện Sức Mạnh Pháp Tắc, thì phải cảm ngộ hoặc suy diễn Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc.

Nếu suy diễn thì thời gian hao tốn thật sự quá dài, vì vậy, tốt nhất là nên luận đạo hoặc đại chiến với các đại năng khác.

"Ta có thể từ trong Tiên Thiên Linh Bảo cảm ngộ một vài lực lượng pháp tắc!" Đúng lúc này, Tô Dự nghĩ đến việc trong Tiên Thiên Linh Bảo đều ẩn chứa một đạo Tiên Thiên Pháp Tắc chi lực, hoàn toàn có thể thông qua việc cảm ngộ Tiên Thiên Pháp Tắc chi lực trong đó để nghiệm chứng, đồng thời lại bổ sung cho Sức Mạnh Pháp Tắc của mình.

Trong số các Tiên Thiên Linh Bảo, phẩm cấp càng cao thì Tiên Thiên Pháp Tắc chi lực ẩn chứa càng mạnh mẽ.

Tô Dự muốn cảm ngộ nghiệm chứng, tự nhiên phải dùng loại có phẩm cấp cao.

Đúng lúc hắn định lấy ra cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Long Đầu Quải Trượng, thần thức chợt động, nhìn về phía trước, sau đó đứng dậy.

"Kính chào Huyền Minh đạo hữu!" Tô Dự đích thân ra trước đại điện, dẫn Huyền Minh đang ở bên ngoài vào.

Khi nhìn thấy Huyền Minh càng thêm cao quý lạnh lùng, dung mạo khí chất càng thêm quốc sắc thiên hương, so với ngày thường càng nổi bật hơn vô số phần.

Nội tâm Tô Dự không khỏi khẽ động, nở một nụ cười tán thưởng.

Hiển nhiên, Huyền Minh đến đây lần này đã cố ý trang điểm kỹ lưỡng.

"Kính chào Tô Dự đạo hữu!" Khi đôi mắt đẹp tựa nước mùa thu của Huyền Minh chạm phải đôi mắt mênh mông sáng chói của Tô Dự, nàng bất giác cúi đầu, gò má ửng lên một vệt hồng, khí tức tỏa ra trên người càng thêm nồng đậm.

Thấy dáng vẻ e thẹn của Huyền Minh, Tô Dự thầm cười trong lòng.

Đồng thời, hắn cũng lờ mờ đoán ra được tâm tư của Huyền Minh.

Trong khoảng thời gian này, hắn và Huyền Minh ở bên nhau nhiều nhất, mỗi lần sau khi đại chiến với Thập Nhị Tổ Vu, Huyền Minh đều sẽ tìm hắn.

Vì vậy, quan hệ giữa hai người tiến triển rất nhanh chóng.

Sau khi dẫn Huyền Minh vào đại điện, Tô Dự liền ngồi xuống đối diện nàng.

Lúc này, gò má Huyền Minh càng thêm đỏ ửng, khí chất cao quý lạnh lùng tỏa ra khắp người bắt đầu dần tan chảy trước mặt Tô Dự,

mang một vẻ phong tình khác lạ, khiến người ta say đắm. ...

Trong lúc Huyền Minh và Tô Dự đang trò chuyện, Hậu Thổ cũng đang trang điểm tỉ mỉ, chuẩn bị đến nói chuyện với Tô Dự.

Kể từ khi quen biết Tô Dự, Hậu Thổ đã có ấn tượng rất tốt về hắn.

Trong khoảng thời gian này, Tô Dự một mình đại chiến Thập Nhị Tổ Vu, khiến nàng khâm phục đến tâm phục khẩu phục.

Mỗi khi nghĩ đến tư thế bá khí anh vũ của Tô Dự, Hậu Thổ lại cảm thấy tim đập nhanh hơn.

Trong thời gian ở tổ địa Vu tộc, ngoài việc nàng thân thiết với Tô Dự, ngay cả tỷ tỷ Huyền Minh của nàng cũng rất gần gũi với hắn.

Trong lòng Hậu Thổ mơ hồ cảm thấy một tia nguy cơ, nội tâm càng thêm có chút lo lắng.

Lúc này, Hậu Thổ vẫn chưa hoàn toàn hiểu rõ tâm tư của mình, chỉ là thuận theo lòng mình, muốn tiếp xúc với Tô Dự nhiều hơn.

Khi Hậu Thổ cũng đi về phía đại điện bên trái nơi Tô Dự ở, mấy Đại Vu canh gác ban đêm trong lòng không khỏi hiếu kỳ.

Cả hai vị Tổ Vu đều đi tìm Tô Dự để làm gì? ...

Lúc này, Tô Dự đang trò chuyện với Huyền Minh, cả hai đều rất hứng thú, nên tâm tình đều vô cùng tốt đẹp.

Bỗng nhiên, cả hai đều cảm nhận được khí tức của Hậu Thổ, bất giác cùng lúc dừng lại.

"Huyền Minh đạo hữu, ta đi đón Hậu Thổ đạo hữu!" Tô Dự đứng dậy, mỉm cười gật đầu với nàng, sau đó đi ra phía trước đại điện.

Ngay lúc này, Huyền Minh lại cảm thấy một tia nguy cơ, nhìn về phía Hậu Thổ, trong lòng lẩm bẩm: "Hậu Thổ muội muội, muội muốn

tranh giành với tỷ tỷ sao?" Khi Tô Dự mời Hậu Thổ vào đại điện, hai tỷ muội Hậu Thổ và Huyền Minh nhìn nhau một cái, ánh mắt cả hai đều có chút phức tạp.

Hậu Thổ đương nhiên đã sớm cảm nhận được khí tức của tỷ tỷ Huyền Minh, nhưng không ngờ tỷ tỷ lại đến đại điện của Tô Dự trước mình, trong lòng càng thêm có chút hoảng loạn.

"Huyền Minh tỷ tỷ, tỷ cũng ở đây à?" Hậu Thổ mỉm cười chào Huyền Minh, rồi ngồi xuống bên cạnh nàng.

Tình cảm hai tỷ muội vốn rất tốt, tuy trong lòng có chút suy nghĩ riêng, nhưng cũng không vì thế mà ảnh hưởng đến tình cảm tỷ muội.

"Hậu Thổ muội muội, ta có chuyện quan trọng muốn nói với Tô Dự!" Giây phút này, Huyền Minh hạ quyết tâm.

"Vụt!" Huyền Minh trực tiếp đứng dậy, đi đến trước mặt Tô Dự, dùng vẻ mặt vô cùng nghiêm túc nhìn hắn.

"Tô Dự, ta muốn cùng ngươi kết thành đạo lữ!" Cái gì?!

Khi Huyền Minh nói ra câu này, ngay cả Tô Dự trong lòng đã hiểu rõ tình ý của nàng cũng chấn động vô cùng.

Hậu Thổ ở bên cạnh thì kinh ngạc đến mức không thể tả, cả người miệng nhỏ hơi hé, một đôi mắt đẹp lộ ra vẻ chấn động vô cùng!

Nàng cũng không ngờ, tỷ tỷ Huyền Minh của mình lại chủ động yêu cầu Tô Dự làm đạo lữ, chẳng lẽ tỷ tỷ không biết Tô Dự đã có hai vị Thái Âm Nữ Thần làm đạo lữ rồi sao?

Lúc này, Hậu Thổ trong lúc chấn động, cũng nhanh chóng hiểu ra vì sao mình lại có cảm giác nguy cơ, nguyên lai tất cả đều là vì Tô Dự trước mắt!

Bởi vì nàng đang lo lắng Tô Dự sẽ ở bên tỷ tỷ Huyền Minh!

Giây phút này, Hậu Thổ cuối cùng cũng hiểu ra, nàng cũng giống như tỷ tỷ Huyền Minh, đều đã sớm thích Tô Dự! ...

Chương 104

"Tô Dự, ta muốn cùng ngươi kết thành đạo lữ!" Khi Tô Dự thấy Huyền Minh nói ra câu này với vẻ mặt vô cùng kiên định, nội tâm hắn cũng không khỏi run lên.

Chỉ thấy trong đôi mắt đẹp như hồ nước sâu thẳm của Huyền Minh lúc này toàn là hình bóng của hắn, thấu lộ ra tình ý và vẻ kiên quyết, khiến Tô Dự cảm động không thôi.

Nói thật, với cảnh giới của Tô Dự hiện giờ, bất kỳ nữ thần quốc sắc thiên hương nào đối với hắn cũng chỉ là hồng phấn khô lâu, không thể ảnh hưởng đến tâm thần hắn một chút nào.

Nhưng chỉ có Huyền Minh trước mắt là một ngoại lệ.

Huyền Minh ngoài dung nhan quốc sắc thiên hương, phong hoa tuyệt đại, thì khí chất cao quý lạnh lùng đó lại càng khắc sâu vào lòng người, lặng lẽ không tiếng động, khuấy động tâm thần hắn, kích phát dục vọng chinh phục sâu thẳm nhất của người đàn ông.

Lần đầu tiên gặp Huyền Minh, trong đầu Tô Dự đã từng nghĩ, nếu nữ thần cao quý lạnh lùng trước mắt này bị chinh phục, sẽ thể hiện ra phong tình như thế nào?

Bây giờ, hắn không chỉ chinh phục được phương tâm của nàng, mà còn khiến nàng chủ động tỏ tình, khiến nội tâm Tô Dự tràn ngập cảm giác thành tựu vô hạn.

"Vụt!" Cả đại điện chìm vào im lặng trong giây lát.

Huyền Minh ngẩng cao đầu, nhìn thẳng vào mắt Tô Dự, tràn đầy vẻ kiên định và nghiêm túc.

Tô Dự nhìn nàng, nở một nụ cười hòa nhã.

“Huyền Minh, bây giờ ta đã có Hi Hòa và Thường Hi là hai vị đạo lữ, nàng đã nghĩ kỹ chưa?” Nhìn thấy nụ cười của Tô Dự, phương tâm Huyền Minh run lên, cuối cùng cũng yên lòng.

Trước đó nàng còn lo lắng sẽ bị từ chối, nhưng bây giờ không còn sợ nữa.

Bây giờ, trong toàn bộ Hồng Hoang thế giới, đại năng nào mà không biết Tô Dự có hai người vợ quốc sắc thiên hương, khuynh quốc khuynh thành?

Hơn nữa, mấy vạn năm trước, khi Tô Dự đại hôn, Huyền Minh và Hậu Thổ đã đích thân đến tham dự hôn lễ, chứng kiến một trận “Thiên hôn” của Hồng Hoang.

Vì vậy, sau khi đưa ra quyết định này, nàng đã suy nghĩ kỹ mọi chuyện.

“Ta không để ý!” Trong mắt Huyền Minh, người đàn ông mình thích đã có đạo lữ thì có quan hệ gì?

Huống chi, Hi Hòa và Thường Hi là hai vị Thái Âm Nữ Thần được Thiên Đạo công nhận là vợ của Tô Dự, xét về danh phận, mình đâu có tư cách để ý!

“Vụt!” Nghe câu trả lời của Huyền Minh, Tô Dự trực tiếp đưa tay phải ra, nắm chặt lấy bàn tay mềm mại của Huyền Minh, dùng ánh mắt vô cùng nghiêm túc nhìn nàng.

“Được Huyền Minh ưu ái, Tô Dự ta nhất định sẽ không phụ nàng!” “A!” Lần đầu tiên được tình lang nắm chặt tay, nghe những lời khẳng định, Huyền Minh vốn đang lo lắng không thôi, giờ đây nội tâm vui mừng khôn xiết.

“Vụt!” Khi hoàn hồn, nàng thuận thế ôm lấy cổ tình lang.

“Tốt quá rồi, ta vui quá!” Giây phút này, niềm vui trong lòng

Huyền Minh quả thực khó có thể diễn tả bằng lời.

Ngửi mùi hương trên người Huyền Minh, cảm nhận thân hình uyển chuyển thướt tha, Tô Dự cảm thấy cổ họng có chút khô khan.

Nếu không phải có Hậu Thổ ở đây, e rằng hắn đã trực tiếp chiếm đoạt mọi thứ của Huyền Minh để giải khát.

Lúc này, Hậu Thổ thấy tỷ tỷ Huyền Minh và Tô Dự ôm nhau vô cùng thân mật, trong lòng trào dâng vô hạn ngưỡng mộ và chút chua xót.

Nàng khâm phục sự quyết đoán và chân thành của tỷ tỷ Huyền Minh, cũng ngưỡng mộ tỷ tỷ và Tô Dự tình đầu ý hợp, kết thành đạo lữ ngay trước mặt mình.

Nếu là nàng, dù đã hiểu rõ lòng mình, cũng sẽ không làm ra chuyện táo bạo như vậy.

"Chúc mừng Huyền Minh tỷ tỷ, chúc mừng Tô Dự đạo hữu!" Nhanh chóng, Hậu Thổ ổn định tâm thần, thành tâm chúc mừng.

Nghe lời chúc mừng của Hậu Thổ, Huyền Minh mới rời khỏi người tình lang, rồi nhìn nàng với vẻ mặt rạng rỡ.

"Cảm ơn Hậu Thổ muội muội!" Huyền Minh tràn ngập niềm vui, hận không thể chia sẻ tất cả hạnh phúc của mình với người khác, hoàn toàn không nhận ra tâm tư của Hậu Thổ.

Tô Dự nhìn cặp tuyệt thế song kiều trước mắt, nội tâm tràn ngập sự tán thưởng và đắc ý.

Rất nhanh, hắn nghĩ đến Vu Yêu lượng kiếp sắp xảy ra, trong số Thập Nhị Tổ Vu, ngoài Hậu Thổ, Huyền Minh cũng sẽ vẫn lạc trong trận lượng kiếp đó.

Bây giờ, Huyền Minh sắp kết thành đạo lữ với mình, lẽ nào hắn

có thể trơ mắt nhìn nàng vẫn lạc?

Vì vậy, nội tâm Tô Dự bắt đầu mưu tính, trong tình huống không chủ động can thiệp vào lượng kiếp, nên cứu nàng như thế nào?

"Huyền Minh tỷ tỷ, Tô Dự đạo hữu, ta xin cáo từ trước!" Hậu Thổ sau khi chia sẻ niềm hạnh phúc của tỷ tỷ, mang theo một chút chua xót cáo từ, đồng thời chuẩn bị sau khi trở về sẽ nghiêm túc đối diện với nội tâm của mình.

Sau khi Hậu Thổ rời đi, Huyền Minh có chút không biết phải làm sao, e thẹn liếc nhìn tình lang một cái, rồi chủ động đến bên cạnh Tô Dự.

Ngửi mùi hương thoang thoảng như hoa lan trên người Huyền Minh, Tô Dự thuận thế ôm lấy vòng eo thon của nàng, rồi vô cùng bá đạo cúi xuống! 'Thiên mệnh đã định thì sao?

Có ta ở đây, tuyệt đối không cho phép nữ nhân của ta vẫn lạc!' Giây phút này, nội tâm Tô Dự dâng lên hào tình ngút trời.

"Ưm!" Huyền Minh cũng không ngờ, tình lang lại bá khí và dịu dàng như vậy.

Sau đó, nàng hoàn toàn lạc lối trong sự bá khí và dịu dàng của tình lang, đem tất cả, trọn vẹn dâng hiến cho Tô Dự.

Một lúc lâu sau, Huyền Minh mới cảm thấy mình hoàn hồn, hồi tưởng lại dư vị tuyệt vời vừa rồi, nội tâm phảng phất như được hạnh phúc lấp đầy.

"Đại Đạo ở trên, hôm nay ta, Tô Dự, nguyện cùng Huyền Minh kết thành đạo lữ, từ nay về sau sinh tử có nhau, vĩnh viễn không rời xa!" Thấy tình lang trịnh trọng thề với trời cao, Huyền Minh tràn đầy niềm vui cũng trịnh trọng thề với hướng điện Bàn Cổ.

"Phụ Thần ở trên, hôm nay con, Huyền Minh, nguyện cùng Tô Dự

kết thành đạo lữ, từ nay về sau sinh tử có nhau, vĩnh viễn không rời xa!" Vu tộc không kính trời, không kính đất, chỉ tôn kính Bàn Cổ Phụ Thần, bây giờ muốn kết thành đạo lữ với Tô Dự, Huyền Minh tự nhiên phải thề với Bàn Cổ Phụ Thần.

Khi Tô Dự và Huyền Minh cùng nhau thề nguyện, khí vận của hai bên hoàn toàn liên kết, nương tựa vào nhau, không thể tách rời.

Tiếp đó, Tô Dự lại một lần nữa ôm lấy Huyền Minh, tận tình cùng nàng ôn tồn hưởng thụ hạnh phúc. ...

Khi khí vận của Tô Dự và Huyền Minh liên kết với nhau, mười một Tổ Vu còn lại trong lòng đều có cảm ứng, Đế Giang và những người khác lần lượt mở mắt, lộ ra vẻ vui mừng.

"Tốt quá rồi, từ nay Tô Dự đạo hữu đã hoàn toàn gắn bó với Vu tộc chúng ta, sau này đều là người một nhà!" "Tô Dự là truyền nhân của Phụ Thần, nay lại cùng Huyền Minh muội tử kết thành đạo lữ, đối với Vu tộc chúng ta, quả thực là một chuyện vui lớn!" Hậu Thổ sau khi trở về đại điện, cảm nhận được mọi chuyện, nội tâm phức tạp.

Thật ra, giây phút này nàng thật sự rất ngưỡng mộ tỷ tỷ Huyền Minh, đồng thời cũng vô cùng khâm phục. 'Nếu hôm nay ta cũng giống như tỷ tỷ Huyền Minh, chủ động đề nghị kết thành đạo lữ với Tô Dự đạo hữu, ta có giống như tỷ tỷ không nhỉ?' Sau khi Đế Giang cảm nhận được khí vận của Tô Dự và Huyền Minh liên kết, liền lập tức dùng thần thức truyền âm, triệu tập mười Tổ Vu còn lại đến đại điện của mình.

Chương 105

"Kính kiến đại ca!" "Kính kiến đại ca!" Không lâu sau, ngoài Huyền Minh, tất cả các Tổ Vu khác đều đã có mặt.

Đế Giang ra hiệu cho các đệ đệ muội muội của mình, rồi ngồi xuống ghế chủ vị.

"Tối nay triệu tập mọi người đến đây, chắc mọi người cũng đã cảm nhận được việc Tô Dự đạo hữu và Huyền Minh muội tử kết thành đạo lữ rồi.

Vì vậy, ta đề nghị để Tô Dự đạo hữu vào đại điện Phụ Thần trong tổ địa của Vu tộc chúng ta, xem xem có thể được Bàn Cổ chi tâm công nhận hay không!" "Tô Dự đạo hữu vừa là truyền nhân của Phụ Thần, lại vừa kết thành đạo lữ với Huyền Minh muội tử của Vu tộc chúng ta, có thể nói không phải người ngoài, để hắn vào đại điện Phụ Thần cũng không vi phạm quy định của Vu tộc ta, ý kiến của mọi người thế nào?" Trong đại điện Bàn Cổ có Bàn Cổ chi tâm tồn tại, điểm này Thập Nhị Tổ Vu đều rất rõ ràng, chỉ là với năng lực của bọn họ, căn bản không có tư cách diện kiến Bàn Cổ chi tâm.

Vì vậy, Đế Giang biết Tô Dự đã nhận được truyền thừa hoàn chỉnh của Bàn Cổ Đại Thần, nên muốn để Tô Dự vào đại điện Bàn Cổ, xem xem có thể diện kiến Bàn Cổ chi tâm trong truyền thuyết hay không, có thể triệu hồi anh linh của Bàn Cổ Đại Thần hay không.

Chỉ là trước đây lo lắng có Tổ Vu khác sẽ từ chối, nên vẫn chưa đề nghị, bây giờ Tô Dự đã kết thành đạo lữ với Huyền Minh muội tử, là người một nhà, tự nhiên không còn lo ngại nữa.

Mọi người sau khi nghe lời của đại ca Đế Giang, từng người trầm tư, sau đó lần lượt bày tỏ thái độ.

“Ta đồng ý!

Tô Dự đạo hữu đã nhận được truyền thừa hoàn chỉnh của Phụ Thần, có tư cách vào đại điện Phụ Thần.

Vạn nhất nếu triệu hồi được anh linh của Phụ Thần, đối với Vu tộc chúng ta sẽ có tác dụng khó có thể diễn tả!” Chúc Dung đi đầu bày tỏ sự ủng hộ.

“Ta cũng đồng ý!” “Ta không có ý kiến!” Tiếp đó, Cú Mang, Nhục Thu, Cộng Công và các Tổ Vu khác lần lượt bày tỏ thái độ, ủng hộ Tô Dự vào tổ địa Bàn Cổ đại điện của Vu tộc.

Đế Giang thấy vậy, khẽ cười.

“Vậy thì tốt, ngày mai ta sẽ báo tin tốt này cho Tô Dự đạo hữu, xem xem hắn có thể được Bàn Cổ chi tâm công nhận hay không!” ...

Ngày hôm sau.

Tô Dự nắm tay Huyền Minh, cả hai mặt mày rạng rỡ bước ra ngoài.

Sau khi kết thành đạo lữ, Tô Dự đã tận hưởng sự dịu dàng vô tận của Huyền Minh, lại nhìn thấy một phương diện khác dưới vẻ cao quý lạnh lùng của nàng, khiến hắn tràn ngập cảm giác thành tựu vô hạn.

“Kính kiến Huyền Minh Tổ Vu, kính kiến Tô Dự Tiên Đế!” “Đế Giang Tổ Vu có lời mời, kính mời hai vị đến chủ điện!” Nghe lời Đại Vu, Tô Dự liền cùng Huyền Minh đi đến chủ điện của Vu tộc.

“Chúc mừng Tô Dự đạo hữu, chúc mừng Huyền Minh!” “Chúc mừng Tô Dự đạo hữu, chúc mừng Huyền Minh muội tử!” “Chúc mừng Tô Dự đạo hữu, chúc mừng Huyền Minh tỷ!” Khi Tô Dự vào chủ điện, Chúc Dung, Thiên Ngô và các Tổ Vu khác đồng loạt chúc mừng Tô Dự và Huyền Minh, chúc phúc cho nhân duyên tốt đẹp của

họ.

“Cảm ơn các vị đạo hữu!” Tô Dự thấy các Tổ Vu khác đều ở đây, liền trực tiếp lấy ra mười hai giọt tinh tủy cột sống của Bàn Cổ Đại Thần.

“Vụt!” Khi Đế Giang vừa chuẩn bị nói với Tô Dự về việc đi đến đại điện Bàn Cổ, ai ngờ Tô Dự lại lấy ra tinh tủy cột sống của Bàn Cổ Đại Thần, mùi hương thanh khiết tỏa ra lập tức khiến tất cả các Tổ Vu có mặt tại đây đều kinh ngạc, ngay cả Huyền Minh vừa mới kết thành đạo lữ với hắn cũng không ngoại lệ.

“Là... là tinh tủy cột sống của Phụ Thần?!” Đế Giang chấn động nhìn cảnh này, lộ ra vẻ khó tin.

Phải biết rằng, Bất Chu Sơn là do cột sống của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, Vu tộc sống ở dưới chân núi Bất Chu Sơn, dù là do mười hai giọt tinh huyết của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, cũng không thể hóa giải và chịu đựng được uy áp của Bất Chu Sơn, vì vậy cũng không thể vào được trung tâm Bất Chu Sơn.

Tinh tủy cột sống của Bàn Cổ Đại Thần, đối với Thập Nhị Tổ Vu, quả thực là chí bảo vô thượng mà họ hằng mơ ước, ai ngờ lại bị Tô Dự lấy được!

Giây phút này, tất cả các Tổ Vu nhìn Tô Dự, tràn ngập vẻ chấn động kinh ngạc.

“Không sai, chính là tinh tủy cột sống của Bàn Cổ Đại Thần, ta có được khi du lịch Bất Chu Sơn.

Bây giờ ta và Huyền Minh đã kết thành đạo lữ, với Vu tộc tự nhiên cũng không phải người ngoài, mười hai giọt tinh tủy cột sống của Bàn Cổ Đại Thần này xem như là quà ra mắt của ta đi!” “Vụt!” Tô Dự vừa nói xong, liền dùng thần thông bao bọc mười hai giọt tinh

tủy, lần lượt bay đến trước mặt Thập Nhị Tổ Vu.

Mọi người không ngờ Tô Dự lại chịu tặng cho họ chí bảo vô thượng đỉnh cấp như vậy, thật sự khiến họ cảm động đến mức không biết nói gì hơn.

Ánh mắt Đế Giang và những người khác nhìn Tô Dự cũng càng thêm sùng kính.

Huyền Minh sau khi thu lấy tinh tủy cột sống, một đôi mắt đẹp tràn ngập sự sùng bái nhìn tình lang.

Hậu Thổ cũng không ngoại lệ, ánh mắt nhìn Tô Dự cũng vô cùng phức tạp.

"Đa tạ Tô Dự đạo hữu!" "Đa tạ Tô Dự đạo hữu!" Đế Giang và những người khác sau khi thu lấy tinh tủy, trịnh trọng cảm ơn Tô Dự, đồng thời càng cảm thấy Tô Dự chính là truyền nhân chân chính của Phụ Thần.

Nếu không, sao họ sống ở Bất Chu Sơn vô số nguyên hội mà không lấy được tinh tủy cột sống của Bàn Cổ Đại Thần?

Đồng thời, nội tâm Đế Giang cũng cho rằng, nếu Tô Dự vào đại điện Bàn Cổ, tuyệt đối có thể diện kiến Bàn Cổ chi tâm!

Mười hai giọt tinh tủy cột sống tuy vô cùng quý giá, nhưng Tô Dự có đến hàng trăm giọt, kết thành đạo lữ với Huyền Minh, mười hai giọt này xem như là sính lễ cũng tốt.

Hơn nữa, đối với Đế Giang và Thập Nhị Tổ Vu, Tô Dự có sự sắp xếp khác.

Hắn muốn xem xem, sau khi Thập Nhị Tổ Vu luyện hóa tinh tủy cột sống, thực lực tăng lên một bậc, trong Vu Yêu lượng kiếp sắp tới có thay đổi được kết cục không?

Nếu có thể thay đổi được một hai phần kết cục, Huyền Minh cũng sẽ không phải vẫn lạc.

"Tô Dự đạo hữu, thực không dám giấu, lần này mời đạo hữu đến, là muốn mời đạo hữu vào tổ địa của Vu tộc chúng ta!" Đế Giang nhìn Tô Dự, thần sắc bắt đầu trịnh trọng.

"Vu tộc chúng ta là do tinh huyết của Phụ Thần hóa thành, tương truyền, Bàn Cổ chi tâm vẫn luôn ở trong đại điện Phụ Thần, chỉ là chúng ta phúc duyên nông cạn, vẫn luôn không thể diện kiến.

Bây giờ, Tô Dự đạo hữu đã nhận được truyền thừa hoàn chỉnh của Phụ Thần, nếu có thể vào đại điện Phụ Thần, không chừng có thể diện kiến Bàn Cổ chi tâm, sau đó không chừng có thể triệu hồi anh linh của Phụ Thần, đó sẽ là một đại tạo hóa, đối với đạo hữu, đối với Vu tộc chúng ta, đều sẽ có tác dụng vô cùng trọng đại!" Bàn Cổ chi tâm?

Nghe lời Đế Giang, hai mắt Tô Dự không khỏi sáng lên.

Khi xưa sau khi Bàn Cổ Đại Thần khai thiên, nguyên thần hóa thành Tam Thanh, cột sống hóa thành Bất Chu Sơn chống trời, kinh mạch thì hóa thành linh mạch của Hồng Hoang thế giới.

Hai con mắt lần lượt hóa thành Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh, mười hai giọt tinh huyết thì hóa thành Thập Nhị Tổ Vu, máu huyết hóa thành sông ngòi.

Nhưng trái tim, lại không có bất kỳ truyền thuyết cụ thể nào.

Không ngờ, Bàn Cổ chi tâm lại vẫn luôn ở trong đại điện Bàn Cổ tại tổ địa Vu tộc.

Khi Tô Dự vừa xuyên không, đã chứng kiến Bàn Cổ Đại Thần khai thiên lập địa, cũng chứng kiến nguyên thần một phân thành ba, mười hai giọt tinh huyết rơi vãi khắp Hồng Hoang, cột sống hóa thành

Bất Chu Sơn chống trời.

Quá trình diễn hóa quan trọng nhất của Hồng Hoang thế giới, Tô Dự đều đã chứng kiến.

Đối với trái tim của Bàn Cổ, lại chưa từng thấy.

Phải biết rằng, trái tim là bộ vị quan trọng nhất của cơ thể, cũng là nơi tinh hoa nhất.

Chương 106

Với nhân vật nghịch thiên như Bàn Cổ Đại Thần, mười hai giọt tinh huyết đã có thể hóa thành Thập Nhị Tổ Vu, vậy thì trái tim chắc chắn phi thường không tầm thường rồi?

Nếu có thể diện kiến trái tim của Bàn Cổ Đại Thần, sẽ nhận được cơ duyên như thế nào?

"Phu quân, đại bộ phận nhị lang của Vu tộc chúng ta đều được thai nghén từ đại điện Phụ Thần, nguyên nhân quan trọng nhất trong đó, chính là vì trái tim của Phụ Thần!" Huyền Minh nắm chặt tay lớn của tình lang, nghiêm túc giải thích cho hắn.

"Mười hai huynh muội chúng ta vốn là do tinh huyết của Phụ Thần hóa thành, tuy không thể dẫn dắt trái tim của Phụ Thần hiện thế, nhưng với năng lực của phu quân, nếu vận dụng Cửu Chuyển Huyền Công của Phụ Thần và Sức Mạnh Pháp Tắc chân chính, tuyệt đối có thể dẫn dắt ra trái tim của Phụ Thần." Nghe Huyền Minh vì mình bày mưu tính kế, nội tâm Tô Dự dịu lại, nắm chặt lấy tay mềm của nàng.

"Được, ta sẽ đến đại điện Bàn Cổ, xem xem có thể diện kiến trái tim của Bàn Cổ Đại Thần hay không!" ...

Tiếp đó, dưới sự dẫn dắt của Đế Giang và những người khác, Tô Dự đi thẳng đến đại điện Bàn Cổ tại tổ địa Vu tộc.

Nơi đây phòng thủ cũng không nghiêm ngặt, nhưng có một loại uy áp vô cùng mạnh mẽ tồn tại, nếu không có thành viên Vu tộc dẫn đường, dù là Chuẩn Thánh đại năng muốn lẻn vào, tuyệt đối cũng sẽ bị uy áp khủng bố nghiền thành bột mịn.

Khi Tô Dự quen với uy áp nơi đây, ngược lại cảm thấy có một loại năng lượng vô hình đang triệu hoán mình.

Sau đó, Tô Dự đi ngang qua một huyết trì tràn đầy sinh cơ, tận mắt nhìn thấy một thành viên Vu tộc thân hình to lớn được thai nghén ra, sau đó bị thành viên Vu tộc khác đưa đi.

"Bái kiến các vị Tổ Vu!" "Không cần đa lễ!" Đế Giang phất tay, sau đó dẫn Tô Dự đi thẳng vào đại điện Bàn Cổ.

Vừa vào đại điện Bàn Cổ, Tô Dự liền cảm nhận được một loại 'đạo vận' vô cùng mạnh mẽ.

Loại đạo vận này, ngay cả khi nghe Hồng Quân giảng đạo cũng chưa từng gặp.

Hiển nhiên, dù Bàn Cổ Đại Thần đã thân vẫn, nơi trái tim của ngài tọa lạc cũng phi thường không tầm thường, nếu bế quan ở đây, cảm ngộ 'đạo vận' ẩn chứa nơi này, e rằng không cần đến mấy vạn năm, đã có thể đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên!

"Tô Dự đạo hữu, tiếp theo có thể khiến trái tim Phụ Thần tái hiện hay không, phải xem phúc duyên của đạo hữu rồi!" Đế Giang, Cú Mang, Nhục Thu, Huyền Minh, Hậu Thổ và những người khác đều nhìn Tô Dự với ánh mắt đầy nhiệt huyết, nội tâm vô cùng kỳ vọng Tô Dự có thể khiến trái tim của Bàn Cổ Đại Thần hiện thân.

"Được!" Tô Dự khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía trước.

Cả đại điện Bàn Cổ không có nhiều chỗ có thể nhìn thấy, xa xa là một mảng xám mịt mù, vô biên vô tận, ngay cả Tô Dự dùng thần thức tra xét, cũng không thể tìm hiểu được ngọn ngành.

Ở vị trí trung tâm nhất của đại điện, Đế Giang và các Tổ Vu khác đã tự tay xây dựng một pho tượng đá chân thân của Bàn Cổ Đại Thần, trông vĩ ngạn vô song, không khác mấy so với Bàn Cổ Đại Thần trong ấn tượng của Tô Dự.

"Hít!" Sau khi hít sâu một hơi, Tô Dự làm theo lời Huyền Minh

nói, trực tiếp điên cuồng vận chuyển Cửu Chuyển Huyền Công, đồng thời cũng triển hiện toàn bộ Sức Mạnh Pháp Tắc mà mình đã lĩnh ngộ.

Có thể khiến trái tim của Bàn Cổ Đại Thần tái hiện Hồng Hoang hay không, phải xem tất cả những điều này có được 'công nhận' hay không.

Khoảng một khắc sau, cả đại điện Bàn Cổ đột nhiên vang lên một âm thanh vô cùng uy áp và nặng nề.

"Phịch!" "Phịch!" "Phịch!" Theo sau âm thanh đó, cả đại điện Bàn Cổ như đang kịch liệt rung động, phảng phất có một loại 'đạo vận' vô cùng đặc biệt.

Thấy cảnh này, Đế Giang, Huyền Minh, Hậu Thổ và Thập Nhị Tổ Vu ở phía sau đều kích động đến mức khó có thể tự chủ.

Hiển nhiên, dị tượng này là do trái tim của Bàn Cổ Đại Thần gây ra.

Tô Dự thật sự đã dẫn dắt ra trái tim của Bàn Cổ Đại Thần!

Lúc này, vô số Đại Vu đỉnh cấp của Vu tộc ở bên ngoài đồng loạt nhìn về phía đại điện Bàn Cổ, như đang hành hương đồng loạt quỳ lạy.

Mọi chuyện xảy ra trong đại điện Bàn Cổ, ngay cả Thánh nhân cũng không thể cảm nhận được, họ có thể cảm nhận được, hoàn toàn là vì huyết mạch trong cơ thể!

Theo tiếng 'phịch phịch' càng lúc càng kịch liệt, một trái tim lớn như núi, trực tiếp xuất hiện tại đại điện Bàn Cổ.

"Trái tim Phụ Thần!" "Trái tim Phụ Thần!" Giây phút này, Đế Giang và những người khác cuối cùng cũng không thể giữ được bình tĩnh, sau khi nhìn thấy Bàn Cổ chi tâm, đồng loạt cung kính hành lễ với nó.

Hậu Thổ một đôi mắt đẹp nhìn Tô Dự ở phía trước, tràn ngập sự chấn động và kinh hỉ, đồng thời cũng xen lẫn một tia tình ý vô hạn.

"Vụt!" Chỉ thấy quả tim lớn như núi đang đập trước mặt Tô Dự, bắt đầu tự động từ từ thu nhỏ lại, cuối cùng hình thành một quả cầu có kích thước bằng quả bóng rổ.

Lúc này, Tô Dự cảm nhận được một trận uy áp vô cùng khủng bố, nếu không phải Bàn Cổ chi tâm không có ác ý, e rằng mình đã trực tiếp bị uy áp khủng bố đó nghiền nát!

"Hít!" Tô Dự không khỏi hít một hơi khí lạnh, nội tâm chấn động vô cùng.

Không ngờ, uy áp của Bàn Cổ chi tâm lại khủng bố như vậy, ngay cả khi đối mặt với Đạo Tổ Hồng Quân, cũng chưa từng có cảm giác này.

Không hổ là Bàn Cổ Đại Thần, chỉ một trái tim thôi, uy thế tỏa ra đã mạnh hơn cả Hồng Quân, vị Thánh nhân đầu tiên của khai thiên!

"Ông!" Khi Bàn Cổ chi tâm đập trước mặt Tô Dự, bắt đầu huyễn hóa ra một thân ảnh khổng lồ!

Hư ảnh này như một vị chí tôn uy áp cả hồng mông, tỏa ra khí tức vô cùng đáng sợ.

Bàn Cổ Đại Thần!

Hư ảnh này, chính là hư ảnh của Bàn Cổ Đại Thần!

"Đế Giang bái kiến Phụ Thần!" "Huyền Minh bái kiến Phụ Thần!" "Hậu Thổ bái kiến Phụ Thần!" Khi Thập Nhị Tổ Vu tận mắt nhìn thấy hư ảnh của Bàn Cổ Đại Thần, từng người lập tức cung kính quỳ lạy, thần thái vô cùng thành kính.

"Tô Dự bái kiến Bàn Cổ Đại Thần!" Tô Dự cũng cung kính hành

lễ với hư ảnh đó, nhưng không quỳ lạy như Đế Giang và những người khác, chỉ chắp tay hành lễ.

Đối với Bàn Cổ Đại Thần, Tô Dự ngoài kính trọng ra, vẫn là kính trọng.

Nhìn hư ảnh vĩ ngạn vô song trước mắt, khiến hắn nhớ lại dáng vẻ của Bàn Cổ Đại Thần khi khai thiên, so với trước đây, càng thêm rõ ràng, càng thêm vĩ ngạn!

Khi mới xuyên không, hắn đã nhận được phúc trạch của Bàn Cổ Đại Thần, nếu không nhận được hai giọt tiên huyết, Tô Dự có thể có được thành tựu như hôm nay không?

Hơn nữa, Cửu Chuyển Huyền Công, Sức Mạnh Pháp Tắc, những thứ này đều là truyền thừa của Bàn Cổ Đại Thần, có tiền lệ của Bàn Cổ Đại Thần, con đường chứng đạo của Tô Dự cũng có thêm một ngọn đèn chỉ đường!

Côn Luân.

Thái Thanh Cung.

Thái Thanh Lão Tử đang bế quan đột nhiên thần thức chấn động mạnh, dường như có một loại năng lượng vô cùng mạnh mẽ đang triệu hoán mình.

"Vụt!" Trong nháy mắt, Thái Thanh Lão Tử mở mắt, trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, nhanh chóng bắt đầu dùng thần thông suy diễn.

Tương tự, Nguyên Thủy đang bế quan trong Ngọc Hư Cung, Thông Thiên đang bế quan trong Bích Du Cung cũng lần lượt thần thức chấn động mạnh, đều xuất hiện cảm giác tương tự.

"Vụt!

Chương 107

Vụt!" Nguyên Thủy và Thông Thiên trong nháy mắt xuất hiện tại đại điện Thái Thanh Cung, nhìn đại huynh Lão Tử phía trước, nội tâm hơi ổn định lại.

"Dám hỏi đại huynh, vì sao ta và tam đệ đều cảm nhận được một loại năng lượng vô cùng mạnh mẽ đang triệu hoán, vô cùng thân cận với chúng ta?" Bây giờ, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều là Chuẩn Thánh trung kỳ đại năng, không thể trong thời gian ngắn nhất suy diễn ra tin tức hư ảnh Bàn Cổ Đại Thần hiện thế.

Thái Thanh Lão Tử sau khi dùng thần thông suy diễn, cuối cùng cũng hiểu rõ duyên do.

"Hư ảnh Bàn Cổ Đại Thần tái hiện Hồng Hoang!" "Cái gì?!" "Sao có thể, Bàn Cổ Đại Thần không phải đã thân vẫn khi khai thiên rồi sao?" Nguyên Thủy và Thông Thiên nghe lời đại huynh, từng người lộ ra vẻ vô cùng chấn động.

Khi lập tức dùng thần thông suy diễn, mới phát hiện tất cả đều là sự thật.

Tam Thanh là do nguyên thần của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, có mối quan hệ thân cận phi thường với Bàn Cổ Đại Thần, vì vậy sau khi hư ảnh Bàn Cổ Đại Thần tái hiện Hồng Hoang, sự dẫn dắt mà họ phải chịu tự nhiên không gì sánh bằng.

Thái Thanh Lão Tử nghe lời của hai vị đệ đệ, không khỏi lộ ra một tia cười khổ.

"Hư ảnh Bàn Cổ Đại Thần vì sao tái hiện Hồng Hoang, vi huynh cũng không biết, nhưng đối với ba huynh đệ chúng ta, có lẽ là một cơ duyên trọng đại.

Vì vậy, ba huynh đệ chúng ta cùng nhau đi đến Bất Chu Sơn đi!" Nghe lời Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên nhanh chóng lần lượt tế ra Bàn Cổ Phiên, Thanh Bình Kiếm và các pháp bảo khác, toàn lực đi đến Bất Chu Sơn.

Bây giờ chưa thành thánh, từ Côn Luân đến Bất Chu Sơn, ít nhất cũng cần mấy tháng thời gian, nếu có thể nhận được cơ duyên này, hao tốn tâm huyết lớn hơn nữa cũng đáng.

Lúc này, trong đầu Tam Thanh đang toàn lực chạy đi không khỏi nảy ra một ý nghĩ: 'Bàn Cổ Đại Thần rốt cuộc có thật sự hoàn toàn vẫn lạc không?' ...

Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Đạo Tổ Hồng Quân đang nhắm mắt ngồi thiền đột nhiên mở mắt.

"Vèo!" Ánh mắt lộ ra tinh quang như tia chớp, trực tiếp bắn về phía Bất Chu Sơn.

Lúc này, khí thế của Hồng Quân không còn như trước đây cổ xưa xa xăm, ngược lại tỏ ra vô cùng sắc bén bá khí.

Nếu có bất kỳ Chuẩn Thánh đại năng nào ở đây… "Bàn Cổ, đã thân vẫn, thì hãy ngoan ngoãn để lại di trạch, nếu dám can thiệp vào chuyện Hồng Hoang, ngô sẽ khiến tất cả di trạch của ngươi hóa thành tro bụi!" "Nơi này không phải là Hỗn Độn thế giới!" "Vụt!" Hồng Quân đưa tay phải ra, nhẹ nhàng như không, dường như không có một chút dao động năng lượng nào, nhưng vẻ tàn nhẫn trên mặt lại cho thấy, một chưởng này gần như là toàn lực một kích!

"Ông!" Cuối cùng, hai mắt Hồng Quân giằng co một hồi, thu lại tay phải.

"Thôi vậy, chỉ là một đạo hư ảnh mà thôi, ngô có thể không tính

toán!" "Đợi đến khi công đức khai thiên tích địa tiêu hao đến một mức độ nhất định, nếu còn dám hiện thân tại Hồng Hoang, ngô sẽ khiến tất cả di trạch của ngươi hóa thành tro bụi!" ...

Bất Chu Sơn.

Đại điện Bàn Cổ.

Lúc này, hư ảnh Bàn Cổ Đại Thần đột nhiên nhìn lên trời cao, sau đó lộ ra một tia khinh thường.

"Ngươi cũng chỉ xứng dùng âm mưu sau lưng mà thôi, vọng tưởng chứng đắc Đại Đạo, nằm mơ đi!" "Vụt!" Sau đó, hư ảnh Bàn Cổ Đại Thần nhìn về phía Tô Dự, rồi lại nhìn về phía Hậu Thổ và Thập Nhị Tổ Vu, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

"Ông!" Chỉ thấy tay phải hư ảnh Bàn Cổ Đại Thần khẽ chỉ một cái, một đoàn năng lượng màu trắng dịu dàng chui vào mi tâm Tô Dự.

Đồng thời, tay trái của ngài khẽ vung, một luồng ánh sáng màu vàng đất cũng thuận thế chui vào mi tâm Hậu Thổ.

"Vụt!" Ngay sau đó, một đoàn năng lượng vô cùng mạnh mẽ bao bọc Tô Dự và Thập Nhị Tổ Vu, đồng loạt đưa họ ra khỏi đại điện Bàn Cổ!

"Ông!" Lúc này, tay phải hư ảnh Bàn Cổ Đại Thần trong đại điện đột nhiên vẫy một cái, một ảnh búa to lớn không có vẻ gì tinh xảo xuất hiện từ không trung.

Khai Thiên Thần Phủ!

Trong nháy mắt, Thái Cực Đồ trong tay Thái Thanh Lão Tử, Bàn Cổ Phiên trong tay Nguyên Thủy, Hỗn Độn Chung trong tay Đông Hoàng Thái Nhất dường như bị một loại dẫn dắt nào đó, muốn bay thẳng về phía Bất Chu Sơn… "Thiên Đạo, dám tính kế ta, ăn một búa của ta!" Hư ảnh Bàn Cổ Đại Thần hai tay nắm chặt cán búa, nhẹ

nhàng chém về phía trước, như khai thiên lập địa, phá tan mọi xiềng xích và ràng buộc.

"Vèo!" Hư ảnh Bàn Cổ Đại Thần và hư ảnh Khai Thiên Thần Phủ tỏa ra một luồng ánh sáng trắng chói mắt, sau đó trực tiếp bay về phía Hỗn Độn Tử Tiêu Cung trên ba mươi ba tầng trời!

"Bàn Cổ, ngươi tìm chết!" Giây phút này, trên bầu trời vang lên một tiếng quát lớn, chấn động cả Hồng Hoang đều run rẩy.

Lại là Đạo Tổ Hồng Quân?

Giây phút này, tất cả sinh linh Hồng Hoang đều run lẩy bẩy, nội tâm chấn động không thôi.

Ngay sau đó, bên ngoài ba mươi ba tầng trời xuất hiện một bàn tay khổng lồ, như bàn tay của thượng thương, uy áp cả Hồng Hoang thế giới!

Vô số đại năng cảm nhận được khí tức khủng bố, từng người nội tâm cảnh giác tăng vọt, lần lượt triệu hồi pháp bảo để tự vệ.

"Uy lực của Đạo Tổ, lại khủng bố đến thế sao?" "Vèo!" Chỉ thấy ánh sáng trắng lóe lên, bàn tay thượng thương vốn đang uy áp cả Hồng Hoang thế giới lập tức tan nát, sau đó chui thẳng vào sâu trong hỗn độn.

"Phịch!" Một ảnh búa khổng lồ hung hăng chém về phía Tử Tiêu Cung.

"Ông!" Trong nháy mắt, thân ảnh Hồng Quân trực tiếp hiện ra, một chiếc ấn tỳ màu vàng đất tỏa ra ánh sáng màu vàng vô cùng mạnh mẽ, mới miễn cưỡng đỡ được một ảnh búa!

"Đạo của ta không tuyệt!" Hư ảnh Bàn Cổ Đại Thần nhìn về phía Tô Dự, sau đó hoàn toàn tiêu tan, Bàn Cổ chi tâm lớn như núi kia, cũng hoàn toàn biến mất trong đại điện Bàn Cổ! ...

“Bàn Cổ, ngươi cứ đợi đấy cho ta!” Giây phút này, Hồng Quân ở sâu trong hỗn độn lộ ra một tia tàn nhẫn, sau đó hậm hực quay về Tử Tiêu Cung.

Không phải là hắn không có cách nào loại bỏ toàn bộ hậu thủ mà Bàn Cổ để lại, chỉ là cả Hồng Hoang thế giới đều do Bàn Cổ khai tịch, sau khi thân vẫn lại đem thân thể hóa thành di trạch của Hồng Hoang, hoàn toàn gắn bó với cả Hồng Hoang, muốn loại bỏ toàn bộ, căn bản là không thể!

Tất nhiên, đợi đến khi di trạch của Bàn Cổ tiêu hao đến một mức độ nhất định, hậu thủ mà Bàn Cổ để lại tự nhiên có thể bị tiêu diệt toàn bộ!

Hồng Hoang thế giới, là của ta!

Đại điện Vu tộc.

Khi tất cả thanh thế đều đã tiêu tan, đoàn năng lượng bao bọc trên người Tô Dự và Thập Nhị Tổ Vu cũng bắt đầu tan đi.

“Phụ Thần vì sao lại ra tay với Hồng Quân?

Chẳng lẽ giữa họ có khúc mắc gì sao?” “Không đúng a, Phụ Thần khi khai thiên mạnh mẽ đến thế, Hồng Quân có tư cách gì làm đối thủ của Phụ Thần?” Đế Giang và các Tổ Vu khác từng người âm thầm suy đoán.

Tô Dự sau khi hoàn hồn, cảm nhận được lượng thông tin khổng lồ trong mi tâm, suýt nữa thì đầu óc tối sầm.

Vì vậy, Tô Dự không vội tiêu hóa phúc trạch mà hư ảnh Bàn Cổ Đại Thần ban cho, chuẩn bị tìm thời gian bế quan để tiêu hóa cho tốt.

Chương 108

Đối với việc Bàn Cổ Đại Thần chủ động ra tay với Hồng Quân, kết hợp với những gì đã chứng kiến khi khai thiên, trong đầu Tô Dự đã lờ mờ có suy đoán.

Chắc là Bàn Cổ Đại Thần muốn khai thiên lập địa, chứng đắc vô thượng đại đạo của tự thân, lại bị Thiên Đạo tính kế, mới dẫn đến công bại thành.

Để không lãng phí tâm huyết của mình, Bàn Cổ Đại Thần cuối cùng đã chọn tạo phúc cho Hồng Hoang, đem thân thể của mình hóa thành nhật nguyệt tinh thần, sông núi của Hồng Hoang thế giới.

Tất nhiên, nội tâm Tô Dự cũng có một suy đoán.

Đó là Bàn Cổ Đại Thần chưa chắc đã thật sự vẫn lạc, hẳn là có hậu thủ tương ứng, nếu không, vì sao hư ảnh lại hiện ra?

Bây giờ thực lực không đủ, đối với mọi chuyện tự nhiên không thể hiểu rõ, nếu đợi đến khi đủ mạnh, có lẽ có thể suy đoán được một hai.

"Đế Giang bái tạ Phụ Thần!" "Cú Mang bái tạ Phụ Thần!" "Huyền Minh bái tạ Phụ Thần!" "Hậu Thổ bái tạ Phụ Thần!" Chỉ thấy Thập Nhị Tổ Vu sau khi cảm nhận được thông tin trong chân linh, lập tức vui mừng khôn xiết, từng người cung kính quỳ lạy về phía đại điện Bàn Cổ.

Hiển nhiên, thông qua việc Tô Dự triệu hồi hư ảnh Bàn Cổ Đại Thần, hư ảnh Bàn Cổ Đại Thần ngoài việc ban phúc trạch cho hắn, cũng ban cho Thập Nhị Tổ Vu.

Sau đó, Tô Dự nhìn về phía Hậu Thổ.

Nếu không đoán sai, phúc trạch mà hư ảnh Bàn Cổ Đại Thần để lại cho Hậu Thổ, hẳn là có liên quan đến hậu thủ của Vu tộc.

Lục Đạo Luân Hồi!

Vu Yêu lượng kiếp là tất yếu, với tư cách là nhân vật chính của lượng kiếp thiên địa Hồng Hoang, không thể thoát khỏi kiếp nạn này.

Vu tộc muốn bảo lưu chút khí vận cuối cùng, chỉ có Lục Đạo Luân Hồi.

Chắc là hư ảnh Bàn Cổ Đại Thần đã suy diễn ra, nên đã ban phúc trạch này cho Hậu Thổ trước, để Hậu Thổ bảo lưu huyết mạch cuối cùng của Vu tộc.

Còn các Tổ Vu khác, Bàn Cổ Đại Thần đều ban cho một ít phúc trạch, còn có thể thoát khỏi kiếp nạn này hay không, chỉ có thể xem tạo hóa của họ. ...

Nếu theo dòng thời gian bình thường, Bàn Cổ chi tâm không xuất hiện tại Hồng Hoang thế giới, đương nhiên, hư ảnh Bàn Cổ Đại Thần cũng sẽ không hiện thân tại Hồng Hoang.

Nhưng vì có biến số là Tô Dự, khiến mọi chuyện đã xảy ra thay đổi, đối với Vu Yêu lượng kiếp sắp tới, Tô Dự tuyệt đối sẽ không cho phép nữ nhân của mình là Huyền Minh vẫn lạc.

Vì vậy, Tô Dự muốn nghịch thiên vì Huyền Minh, điều đó vô cùng gian nan.

May mà Tô Dự đã dẫn dắt ra Bàn Cổ chi tâm tại đại điện Bàn Cổ, triệu hồi ra hư ảnh Bàn Cổ Đại Thần, di trạch mà hư ảnh Bàn Cổ Đại Thần để lại, hẳn là có thể thay đổi một phần nhỏ xu thế của lượng kiếp.

"Phu quân, Phụ Thần đã để lại di trạch gì cho chàng?" Huyền Minh đến bên cạnh Tô Dự, nhẹ giọng hỏi.

Nghe lời Huyền Minh, Đế Giang và các Tổ Vu khác đồng loạt nhìn sang, tràn ngập vẻ tò mò.

Bây giờ, sau khi tận mắt chứng kiến Tô Dự dẫn dắt ra Bàn Cổ chi tâm, triệu hồi ra hư ảnh Bàn Cổ Đại Thần, Đế Giang và những người khác đã khâm phục Tô Dự đến năm vóc sát đất.

Dù bây giờ Tô Dự muốn Vu tộc gia nhập dưới trướng của hắn, họ cũng sẽ không chút do dự mà đồng ý!

"Bàn Cổ Đại Thần để lại cho ta quá nhiều thông tin, ta hiện tại chưa thể tiêu hóa hết, chỉ có thể tìm thời gian bế quan lĩnh ngộ mới được!" "Vụt!" Nghe lời Tô Dự, Đế Giang và những người khác ngưỡng mộ không thôi.

Không hổ là truyền nhân của Phụ Thần, phúc trạch mà Phụ Thần ban cho quả nhiên phi thường không tầm thường, phải biết rằng, phúc trạch mà họ nhận được chỉ là một phần của Sức Mạnh Pháp Tắc mà thôi, đối với họ, đã đủ kinh hỉ rồi.

"Tô Dự đạo hữu không hổ là truyền nhân của Phụ Thần, phúc trạch vô song!" Đế Giang tán thưởng, hai mắt nhìn Tô Dự càng thêm khâm phục.

"Đúng rồi, Đế Giang đạo hữu, ta nghe Huyền Minh nói, Vu tộc đã thu thập không ít Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng không thể sử dụng, hay là đem những Tiên Thiên Linh Bảo đó trao đổi với ta được không?" Vu tộc sống ở Bất Chu Sơn, Bất Chu Sơn lại là cột sống của trời đất, Tiên Thiên Linh Bảo được thai nghén ra tự nhiên vô cùng nhiều.

Vì vậy, Thập Nhị Tổ Vu tự nhiên đã nhận được không ít Tiên Thiên Linh Bảo xuất thổ.

Nhưng vì Vu tộc không có nguyên thần, nên không thể phát huy công hiệu của Tiên Thiên Linh Bảo, chỉ có thể rèn đúc vu khí phối hợp

với chân linh để sử dụng.

Đế Giang và những người khác nghe lời Tô Dự, hào sảng cười lớn.

"Tô Dự đạo hữu nói gì vậy, bây giờ chúng ta là người một nhà, những Tiên Thiên Linh Bảo đó đối với Vu tộc chúng ta không có tác dụng gì, ngoài việc cứng không thể phá vỡ ra, căn bản không phát huy được công hiệu nào, tất cả đều đưa cho đạo hữu đi, xem như là của hồi môn cho Huyền Minh muội tử vậy!" "Đại ca nói đúng, trước đây Tô Dự đạo hữu đã cho chúng ta tinh tủy cột sống của Phụ Thần, chúng ta tự nhiên cũng phải báo đáp lại, những Tiên Thiên Linh Bảo vô dụng đó, tất cả đều đưa cho Tô Dự đạo hữu đi, dù sao cũng là người một nhà!" Nhanh chóng, Chúc Dung đích thân đến hậu điện của Vu tộc, đem những Tiên Thiên Linh Bảo phủ đầy bụi bặm đó tất cả đều đưa cho Tô Dự.

Khi Tô Dự nhìn thấy mấy chục kiện Tiên Thiên Linh Bảo trước mắt, không khỏi có chút chấn động.

Có nhiều Tiên Thiên Linh Bảo như vậy, sau khi cảm ngộ Tiên Thiên Pháp Tắc trong đó, đối với việc tu luyện Sức Mạnh Pháp Tắc có ích lợi cực lớn.

"Tô Dự đạo hữu, chỉ có mấy chục kiện Tiên Thiên Linh Bảo thôi.

Kể từ khi ta biết Tiên Thiên Linh Bảo đối với Vu tộc chúng ta không có tác dụng, vẫn luôn lười để ý, vì vậy đối với những Tiên Thiên Linh Bảo xuất thổ, cũng căn bản không quan tâm.

Nếu đạo hữu cần, lần sau Bất Chu Sơn lại có Tiên Thiên Linh Bảo xuất thổ, ta nhất định sẽ tìm cho đạo hữu!" Bất Chu Sơn là động thiên phúc địa bậc nhất của Hồng Hoang thế giới, Tiên Thiên Linh Bảo được thai nghén xuất thổ tự nhiên vô cùng nhiều.

Các Tổ Vu này sở dĩ thu thập được mấy chục kiện Tiên Thiên Linh Bảo, là vì uy thế tỏa ra khi Tiên Thiên Linh Bảo xuất thổ thật sự quá mạnh.

Các sinh linh khác trên Bất Chu Sơn muốn tranh giành những Tiên Thiên Linh Bảo xuất thổ này với Thập Nhị Tổ Vu, chẳng phải là tìm chết sao?

May mà các Tổ Vu này phát hiện những Tiên Thiên Linh Bảo này đối với Vu tộc không có tác dụng, nên lười đi tranh giành, mới để cho nhiều sinh linh trên Bất Chu Sơn nhận được một vài Tiên Thiên Linh Bảo, nếu không, không chừng một kiện cũng không nhận được!

Tô Dự nghe lời Chúc Dung, trực tiếp cười lên.

Có Thập Nhị Tổ Vu giúp mình thu thập Tiên Thiên Linh Bảo, ở Bất Chu Sơn, bất kỳ Tiên Thiên Linh Bảo nào xuất thổ e rằng không có ai dám động vào?

Mặc dù hắn không dùng được nhiều Tiên Thiên Linh Bảo như vậy, nhưng Tiên Thiên Pháp Tắc bên trong lại có ích cho hắn.

Hơn nữa, sau này muốn bố cục Hồng Hoang, xây dựng thế lực, có nhiều Tiên Thiên Linh Bảo như vậy, thực lực sẽ tăng vọt điên cuồng!
...

Số Tiên Thiên Linh Bảo mà Thập Nhị Tổ Vu thu thập được tổng cộng có ba mươi sáu kiện, trong đó có một kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, năm kiện thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Ba mươi kiện còn lại về cơ bản đều là trung phẩm và hạ phẩm.

Tô Dự sau khi thu lấy tất cả Tiên Thiên Linh Bảo, trịnh trọng cảm ơn tất cả các Tổ Vu có mặt.

Chuyến đi đến tổ địa Vu tộc lần này thật sự là đại thắng, không chỉ nhận được sự ưu ái của nữ thần Huyền Minh, mà còn nhận được

quà tặng của hư ảnh Bàn Cổ Đại Thần, cùng với mấy chục kiện Tiên Thiên Linh Bảo mà Vu tộc đã thu thập trong vô số vạn năm.

"Tô Dự đạo hữu không cần khách sáo, chúng ta không phải người ngoài, là một nhà!" "Không sai, chúng ta là một nhà!" Chúc Dung và Cộng Công, hai Tổ Vu có tính cách nóng nảy nhất, đối với Tô Dự vô cùng khâm phục, cũng vô cùng nhiệt tình.

Chương 109

Bởi vì trước đây Tô Dự đã dùng thực lực dễ dàng trấn phục họ, huống chi Tô Dự còn là truyền nhân của Bàn Cổ Phụ Thần, phu quân của Huyền Minh muội tử.

Người của Tổ Vu vì không có nguyên thần, nên tính cách nóng nảy, hiếu chiến, nhưng lại thẳng thắn, Tô Dự cũng thích giao tiếp với họ.

"Không sai, chúng ta là một nhà!" Tô Dự mỉm cười gật đầu, sau đó âm thầm quyết định, sau này trong Vu Yêu lượng kiếp, nhất định sẽ cố gắng hết sức mình, thay đổi vận mệnh của họ.

Tiếp đó, Đế Giang và các Tổ Vu chuẩn bị bế quan, luyện hóa tinh tủy cột sống mà Tô Dự cho và phúc trạch của hư ảnh Bàn Cổ Đại Thần.

Tô Dự thì đưa Huyền Minh về đạo trường 'An Lạc', để nàng gặp mặt hai vị thê tử Hi Hòa và Thường Hi, để hai bên đều công nhận nhau.

Nếu không xử lý tốt hậu cung, vạn nhất hậu cung nổi lửa, sẽ khiến Tô Dự đau đầu chết mất.

Lúc chia tay, Hậu Thổ một đôi mắt đẹp nhìn thẳng vào Tô Dự, lại nhìn sang tỷ tỷ Huyền Minh của mình, cuối cùng khẽ thở dài, quay về đại điện nơi mình ở.

"Phu quân, chàng hẳn là hiểu rõ tâm tư của Hậu Thổ muội muội chứ?" Huyền Minh cùng Tô Dự sóng vai phi hành, cảm nhận được thần sắc của Hậu Thổ, tự nhiên hiểu rõ ý của nàng.

"Tình ý của Hậu Thổ đạo hữu đối với ta, vi phu tự nhiên có thể

nhìn ra, chỉ là hiện tại chưa chuẩn bị tốt, nếu thông suốt rồi, vi phu tuyệt đối sẽ không phụ nàng!" Tô Dự nắm lấy tay mềm của Huyền Minh, nghiêm túc nói với nàng.

"Hi hi, Hậu Thổ muội muội ngốc nghếch của ta, không bỏ được sự e dè, nếu nàng ấy cũng giống như ta, e rằng đã sớm được như ý nguyện rồi?" Huyền Minh cười duyên, ôm lấy cổ tình lang.

"Phải biết rằng, Hậu Thổ muội muội còn quen biết phu quân trước cả ta đấy!" Từ khi quen biết Tô Dự, đến hạnh phúc hiện tại, Huyền Minh cười càng thêm ngọt ngào. ...

Mấy chục năm sau.

Tô Dự đưa Huyền Minh từ Bất Chu Sơn trở về đạo trường.

"Bái kiến chủ nhân!" "Bái kiến chủ nhân!" Vừa vào 'An Lạc', tiên nữ, cung nga, đồng tử lần lượt hành lễ.

Tô Dự khẽ phất tay, sau đó đưa Huyền Minh đến đại điện trung ương của đạo trường.

"Phu quân!" "Phu quân!" Hi Hòa và Thường Hi cảm nhận được tình lang cuối cùng cũng trở về, lập tức tỉnh lại từ bế quan.

Khi thấy Huyền Minh và Tô Dự tay trong tay, dáng vẻ ngọt ngào, gò má không khỏi hơi tái đi.

"Huyền Minh bái kiến hai vị tiên tử!" Huyền Minh thấy vậy, chủ động chào hỏi.

Lúc này, nội tâm nàng cũng vô cùng thấp thỏm, bởi vì Hi Hòa và Thường Hi là hai người được Tô Dự minh môi chính thú, được Thiên Đạo công nhận là thê tử.

Bây giờ mình cũng đã kết thành đạo lữ với Tô Dự, sinh tử có nhau, chẳng phải có ý vị cướp phu quân của người khác sao?

Tô Dự cười cười, chủ động đi tới, ôm Hi Hòa và Thường Hi vào lòng.

"Hai vị nương tử, lần này ta đến Bất Chu Sơn, đã cùng Huyền Minh kết thành đạo lữ, từ nay về sau, chúng ta là một nhà!" Bây giờ Hồng Hoang thế giới, căn bản không có danh phận chính thê, tiểu thiếp, chỉ cần kết thành đạo lữ, địa vị của mọi người đều bình đẳng.

Hi Hòa và Thường Hi nghe lời tình lang, nhìn thấy sự dịu dàng trong mắt Tô Dự, trong lòng ấm lại, hơi yên tâm hơn.

"Kính chào Huyền Minh tiên tử!" "Kính chào Huyền Minh tiên tử!" Lúc này, Hi Hòa và Thường Hi biểu hiện vô cùng ung dung hoa quý, đối với đạo lữ mới của phu quân cũng vô cùng thân thiết.

Đã hoàn toàn cùng tình lang sinh tử có nhau, khí vận tương liên, Huyền Minh cũng giống như mình, vì vậy, tự nhiên không cần phải địch ý, nếu không, chẳng phải là tự tương tàn sát sao?

"Được rồi, không cần xa cách như vậy, trực tiếp gọi tên nhau là được, nếu gọi nhau là tỷ muội, thì càng tốt hơn!" Tô Dự cảm thấy Hi Hòa và Thường Hi không có chút ghen tuông nào, trong lòng tràn ngập cảm giác hạnh phúc, lại một lần nữa chủ động ôm lấy vòng eo thon của họ.

Tiếp đó, dưới sự chấp thuận của Tô Dự, Hi Hòa hóa hình sớm nhất làm đại tỷ, Huyền Minh thứ hai, Thường Hi thứ ba.

Nhìn ba đại nữ thần hoàn mỹ trước mắt, nghe họ gọi nhau tỷ tỷ muội muội, cảm giác thành tựu trong lòng Tô Dự quả thực bùng nổ!

Nhanh chóng, Hi Hòa chủ động triệu tập tất cả cung nga, tiên nữ, môn đồng trong đạo trường, trịnh trọng thông báo thân phận của Huyền Minh cho mọi người.

"Bái kiến Huyền Minh chủ mẫu!" "Bái kiến Huyền Minh chủ

mẫu!" Huyền Minh thấy nhiều người đồng loạt gọi mình là chủ mẫu, nụ cười duyên dáng vô cùng say lòng người, sau đó vung tay, ban tặng vô số tiên quả quý hiếm.

"Không cần đa lễ!" Tiếp đó, Tô Dự đưa ba vị mỹ kiều thê trở về nội điện.

"Phu quân, mấy chục năm trước, ta đột nhiên cảm thấy một trận tim đập nhanh, dùng thần thông suy diễn, Bàn Cổ Đại Thần tái hiện Hồng Hoang, chuyện gì vậy?" Hi Hòa và Thường Hi là sinh linh được Thái Âm Tinh thai nghén, đương nhiên cũng có quan hệ nhất định với Bàn Cổ Đại Thần.

Hư ảnh Bàn Cổ Đại Thần chủ động tấn công Đạo Tổ Hồng Quân, cảnh tượng như vậy, bất kỳ sinh linh nào cũng có thể cảm nhận được.

"Nương tử, đó chỉ là hư ảnh của Bàn Cổ Đại Thần thôi." "Hi hi, Hi Hòa tỷ tỷ, ta nói cho tỷ biết, thực ra hư ảnh của Phụ Thần là do phu quân triệu hồi ra, nên chàng đã nhận được phúc duyên của Phụ Thần đấy!" "Cái gì?!" Hi Hòa và Thường Hi nghe lời Huyền Minh, phương tâm chấn động không thôi, nhìn tình lang với ánh mắt tràn ngập sùng bái và chấn động.

"Không sai, vi phu quả thực đã nhận được phúc duyên của Bàn Cổ Đại Thần, lần này trở về, chính là chuẩn bị bế quan để tiêu hóa cho tốt." Tô Dự tay trái ôm Hi Hòa, tay phải ôm Thường Hi, khẽ cười nói.

Tiếp đó, Tô Dự cũng không vội bế quan tiêu hóa phúc trạch của Bàn Cổ Đại Thần, mà đem tinh tủy cột sống nhận được ở Bất Chu Sơn phân cho Hi Hòa, Thường Hi mỗi người một giọt, đồng thời còn có đại đệ tử Khổng Tuyên.

Đáng nói là, Khổng Tuyên bây giờ đã sớm đột phá cảnh giới Thái Ất Kim Tiên viên mãn, chỉ còn cách Đại La Kim Tiên một bước nữa thôi.

Có tinh tủy cột sống mà Tô Dự ban cho, nếu Khổng Tuyên luyện hóa thành công, tuyệt đối có thể tu luyện Tạo Hóa Chân Kinh lên tầng thứ chín, lúc đó đột phá Đại La, đỉnh thượng tam hoa không chừng có thể nở ra cửu phẩm trở lên!

Tô Dự cũng không phải không muốn để Khổng Tuyên vào Hỗn Độn Châu đột phá, chỉ là Khổng Tuyên không tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công, nhục thể căn bản không chịu nổi hỗn độn cương phong đáng sợ trong Hỗn Độn Châu, vì vậy, chỉ có thể để hắn đột phá trong Hồng Hoang thế giới. ...

Sắp xếp xong mọi việc, Tô Dự trực tiếp bế quan tại đại điện, chuẩn bị toàn lực tiêu hóa phúc trạch của hư ảnh Bàn Cổ Đại Thần lần này.

"Ông!" Khi Tô Dự dùng thần thức bắt đầu tiêu hóa đoàn ánh sáng trắng trong đầu, cả đại điện bế quan đều tỏa ra một luồng ánh sáng trắng dịu dàng.

Nhanh chóng, tất cả đoàn năng lượng màu trắng trực tiếp bắt đầu biến mất, chui thẳng vào thức hải của Tô Dự.

Một thoáng ba ngàn năm!

Đoàn năng lượng mà hư ảnh Bàn Cổ Đại Thần ban tặng ẩn chứa gần như ký ức cả đời của ngài, từ thời kỳ Hỗn Độn Ma Thần, sau đó lĩnh ngộ Sức Mạnh Pháp Tắc, tự sáng tạo Cửu Chuyển Huyền Công.

Cường độ nhục thân của Bàn Cổ Đại Thần, đã sớm đạt đến cực hạn của Cửu Chuyển Huyền Công, vượt qua cấp Thánh nhân, gần như đạt đến Đại Đạo Cảnh.

Sau đó, Bàn Cổ Đại Thần vì chứng tự ngã đại đạo, chuẩn bị khai thiên lập địa, nhưng gặp phải sự cản trở của ba ngàn Ma Thần khác trong Hỗn Độn thế giới.

Vì vậy, Bàn Cổ Đại Thần dùng sức chém ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, dùng bạn sinh Hỗn Độn Chí Bảo Khai Thiên Thần Phủ để khai thiên lập địa!

Ký ức về khai thiên, vô cùng sâu sắc, công pháp và chiêu thức sử dụng, là tự sáng tạo Khai Thiên Cửu Thức.

Chương 110

Mỗi một búa, đều là dấu ấn của đại đạo, tràn ngập sự sâu không lường được, khiến Tô Dự khó có thể nắm bắt, say mê trong đó.

Khi Bàn Cổ Đại Thần sắp khai thiên thành công, lại bị Thiên Đạo ẩn nấp trong bóng tối đánh lén.

Lúc này, Bàn Cổ Đại Thần tiến thoái lưỡng nan, nếu phản kích diệt sát Thiên Đạo, thì con đường đại đạo của ngài sẽ hoàn toàn bị cắt đứt.

Dù sao chém giết ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần và khai thiên lập địa đã hao hết toàn bộ tinh lực, cú đánh lén của Thiên Đạo, vô cùng chí mạng.

Cuối cùng, Bàn Cổ Đại Thần không nỡ để con đường đại đạo hoàn toàn bị cắt đứt, đã chọn thân vẫn để tạo phúc cho Hồng Hoang thế giới vừa được khai tịch.

Còn Thiên Đạo đánh lén, vào giây phút cuối cùng trước khi thân vẫn, ngài đã trực tiếp phản kích, suýt nữa thì triệt để mạt sát Thiên Đạo.

Sau khi Bàn Cổ Đại Thần thân vẫn, thân thể tạo phúc cho Hồng Hoang, hóa thành các bộ phận quan trọng của Hồng Hoang thế giới.

Thiên Đạo vốn đánh lén, lại thuận lợi trở thành Hồng Hoang Thiên Đạo, trở thành chúa tể mạnh nhất của Hồng Hoang thế giới.

Trước đây khi Bàn Cổ Đại Thần đối mặt với Hồng Quân, nói ra câu ‘ngươi cũng chỉ xứng dùng âm mưu sau lưng mà thôi!’, nguyên nhân chính là như vậy.

Thiên Đạo trở thành chúa tể của Hồng Hoang thế giới, nhưng vì

đánh lén Bàn Cổ, phải chịu nghiệp lực phản phệ, cộng thêm một kích cuối cùng của Bàn Cổ Đại Thần, khiến Thiên Đạo bị trọng thương.

Vì vậy, trong vô số nguyên hội sau khi khai thiên lập địa, Hồng Hoang Thiên Đạo vẫn luôn trong trạng thái hồi phục.

Khi Hồng Hoang thế giới xuất hiện sinh linh, tam tộc tranh bá, Hồng Hoang Thiên Đạo thức tỉnh, tự mình thao túng Long Hán đại kiếp, châm ngòi cho ma đạo chi tranh, cuối cùng chọn Hồng Quân thành thánh, sau đó để hắn trở thành người phát ngôn của Thiên Đạo, bổ sung cho những thiếu sót cuối cùng của mình.

Đó cũng là lý do vì sao Hồng Quân sau khi xả thân hợp đạo, khí chất đối mặt với Tô Dự lại thay đổi lớn như vậy.

Bởi vì Hồng Quân chỉ là con rối của Hồng Hoang Thiên Đạo mà thôi.

Thiên Đạo là Hồng Quân, nhưng Hồng Quân không phải là Thiên Đạo!

Tất nhiên, tất cả những điều này đều là do Tô Dự căn cứ vào ký ức của Bàn Cổ Đại Thần trong đầu và những gì mình biết mà suy đoán ra.

"Vụt!" Khi Tô Dự mở mắt, đôi mắt vốn sáng chói như vũ trụ đã trở nên nội liễm hơn, sáng trong hơn.

Sự lựa chọn thân vẫn để tạo phúc cho Hồng Hoang của Bàn Cổ Đại Thần, nội tâm Tô Dự tràn ngập sự kính phục.

Phải thừa nhận rằng, Bàn Cổ Đại Thần vô cùng vĩ ngạn.

Nhưng kết cục của ngài lại khiến người ta có chút tiếc nuối.

"Bàn Cổ Đại Thần thật sự đã vẫn lạc rồi sao?" Tô Dự nghĩ đến hư ảnh Bàn Cổ Đại Thần, lại nghĩ đến Bàn Cổ chi tâm trong đại điện

Bàn Cổ, kết hợp với ký ức của Bàn Cổ Đại Thần, nội tâm không khỏi nảy ra ý nghĩ này.

Với sự khủng bố của Bàn Cổ Đại Thần, khi đối mặt với cú đánh lén của Thiên Đạo, dù thân vẫn hóa thành di trạch của Hồng Hoang, chắc chắn cũng có hậu thủ tương ứng chứ?

Hơn nữa, Bàn Cổ Đại Thần khai thiên lập địa thành công, không phải là đã chứng đắc tự ngã đại đạo rồi sao?

Tất cả những điều này Tô Dự tự nhiên không thể biết được, dù hắn xuyên không từ Trái Đất, biết rõ xu thế tương lai của Hồng Hoang thế giới, cũng không thể đưa ra một đáp án chắc chắn.

Chỉ có đợi đến khi thực lực đủ mạnh, đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hoặc cấp Thiên Đạo, mới có tư cách tìm hiểu ngọn ngành!

...

Sau khi hoàn toàn tiêu hóa ký ức của Bàn Cổ Đại Thần, biết được nhiều bí mật của Hồng Hoang như vậy, nội tâm Tô Dự không khỏi dâng lên một luồng cảm giác nguy cơ.

Nhận được truyền thừa của Bàn Cổ Đại Thần, chọn con đường dĩ lực chứng đạo tương tự, sau này tuyệt đối sẽ thu hút sự cảnh giác và chú ý của Hồng Hoang Thiên Đạo.

Nếu dĩ lực chứng đạo đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tuyệt đối sẽ lập tức thu hút sự chú ý của Thiên Đạo.

Dù sao trong Hồng Hoang thế giới, Hồng Hoang Thiên Đạo là chúa tể tuyệt đối, bất kỳ sinh linh, tu luyện giả nào, đều là hấp thu năng lượng của Hồng Hoang thế giới mà trưởng thành, muốn nghịch lại Thiên Đạo, tuyệt vô khả năng!

Một khi có sinh linh trưởng thành đủ mạnh, có tư cách uy hiếp Thiên Đạo, vậy thì, Thiên Đạo nhất định sẽ không chút lưu tình mà

triệt để mạt sát, sau đó hóa thành phân bón, tiếp tục bồi dưỡng chúng sinh Hồng Hoang.

Nhưng may mắn là, Tô Dự có một kiện Hỗn Độn Chí Bảo, được mệnh danh là 'độn khứ đích nhất' trong Đại Đạo, đó là Hỗn Độn Châu.

Trong Hỗn Độn Châu ẩn chứa một phương hồng mông hỗn độn đại thế giới, cấp bậc của phương hồng mông hỗn độn đại thế giới này, có thể ngang bằng với Hồng Hoang thế giới.

Khi xưa hắn đột phá Đại La Kim Tiên trong hồng mông hỗn độn đại thế giới bên trong Hỗn Độn Châu, mới khiến đỉnh thượng tam hoa nở ra mười hai phẩm.

Nếu đột phá trong Hồng Hoang thế giới, đỉnh thượng tam hoa nhiều nhất chỉ nở ra mười phẩm, muốn chứng đạo, vô cùng gian nan.

Sau này nếu đột phá, có thể làm tương tự trong hồng mông đại thế giới của Hỗn Độn Châu, như vậy sẽ không thu hút sự cảnh giác của Hồng Hoang Thiên Đạo, cũng thuận tiện cho việc bố cục và mưu tính sau này.

Lúc này, Tô Dự nghĩ đến khi mới xuyên không, chứng kiến Bàn Cổ Đại Thần khai thiên, nghe được câu 'ngô đại đạo bất tuyệt dã!', lại trải qua chuyến đi đến đại điện Bàn Cổ lần này, hiển nhiên câu nói đó là nói với mình.

"Chẳng lẽ khi ta mới xuyên không, đã bị Bàn Cổ Đại Thần để ý?

Sau đó ta cũng là một trong những hậu thủ mà Bàn Cổ Đại Thần để lại sao?" Tô Dự rõ ràng, Bàn Cổ Đại Thần đối với mình không có bất kỳ ác ý nào, nếu không, sao mình có thể nhận được nhiều phúc trạch như vậy?

Hơn nữa, hắn là từ Thái Sơn trên Trái Đất xuyên không đến, hệ

thống đã nói, Trái Đất vô cùng không đơn giản, có lẽ có thể xuyên không đến Hồng Hoang, là mệnh trung chú định?

Tất cả những điều này, không có bất kỳ ai có thể cho Tô Dự câu trả lời, ngay cả hệ thống trong đầu, cũng sẽ không có bất kỳ gợi ý nào.

Chỉ có đợi đến khi đủ mạnh, mới có thể vén lên tất cả bức màn bí ẩn.

Vì mục tiêu này, Tô Dự nắm chặt nắm đấm, hai mắt lộ ra ánh mắt vô cùng kiên định!

Sau khi tiêu hóa triệt để ký ức của Bàn Cổ đại thần, tâm cảnh của Tô Dự lại một lần nữa được đề thăng, tu vi của hắn cũng đã đạt đến bờ vực đột phá.

Hắn sắp đột phá từ cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn lên cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên!

Tô Dự cũng không vội đột phá, mà tiếp tục tiêu hóa phúc trạch mà hư ảnh Bàn Cổ đại thần lần này ban cho.

"Vút!" Trong nháy mắt, Tô Dự từ trong thức hải lấy ra mười hai giọt tinh huyết tỏa ra uy áp vô cùng cường đại, mười hai giọt tinh huyết này tỏa ra sinh mệnh lực vô cùng thịnh vượng.

"Tinh huyết của Bàn Cổ đại thần?" Tô Dự nhìn mười hai giọt huyết dịch màu vàng kim tỏa ra uy thế vô cùng cường đại, lập tức hiểu ra đây chính là tinh huyết của Bàn Cổ đại thần.

Trái tim là bộ phận quan trọng nhất của cơ thể con người, tạo máu là một trong những công năng cơ bản nhất.

Tô Dự ở trong Bàn Cổ đại điện đã dẫn dắt được trái tim của Bàn Cổ, có thể nhận được tinh huyết của Bàn Cổ đại thần tự nhiên cũng là điều hợp lý.

Chương 111

Tô Dự từng nhận được hai giọt tiên huyết của Bàn Cổ đại thần, so với mười hai giọt tinh huyết này, sinh mệnh lực và uy áp năng lượng quả thực khác nhau một trời một vực.

"Mười hai giọt tinh huyết của Bàn Cổ đại thần này ta cứ thu trước, chờ sau này xem có thể phát huy công hiệu gì không!" Hiện nay, trong tay Tô Dự có tủy sống của Bàn Cổ đại thần, công hiệu không kém gì tinh huyết, tự nhiên không cần luyện hóa tinh huyết để tăng cường thực lực.

Hắn mơ hồ có một loại trực giác, hư ảnh Bàn Cổ đại thần để lại cho hắn mười hai giọt tinh huyết, tuyệt đối có thâm ý riêng.

Mặc dù hiện tại không thể đoán ra, nhưng theo thời gian trôi đi, chắc chắn sẽ hiển lộ ra. …...

Sau khi xuất quan, Tô Dự cảm nhận được ba vị kiều thê đều đang bế quan, bèn định đi xem tình hình của thủ tịch đại đệ tử Khổng Tuyên.

Ba ngàn năm đã qua, không biết hắn đã đột phá Đại La Kim Tiên hay chưa.

"Bái kiến chủ nhân!" "Bái kiến chủ nhân!" Thanh Hành và Bạch Chính cảm nhận được chủ nhân xuất quan, lập tức cúi người hành lễ.

"Miễn lễ!" Tô Dự nhàn nhạt phất tay, nhìn Thanh Hành và Bạch Chính, trực tiếp từ trong không gian lấy ra hai giọt tủy sống của Bàn Cổ đại thần đặt trước mặt họ.

Là tọa kỵ của mình, mấy vạn năm qua đối với hắn trung thành tận tâm, cũng nên thưởng cho một phen.

Đồng thời, sau khi luyện hóa tủy sống của Bàn Cổ đại thần, thực lực của họ cũng có thể được đề thăng, sau này đối với nhiệm vụ cũng có thể hoàn thành vượt mức.

"Đây là tủy sống của Bàn Cổ đại thần, hai ngươi sau khi luyện hóa có thể đề thăng tu vi, nhớ phải nỗ lực tu luyện!" Vút!

Khi Bạch Chính và Thanh Hành biết được thứ dịch trắng trước mắt lại là tủy sống của Bàn Cổ đại thần, họ chấn động đến mức không nói nên lời, hồi lâu vẫn chưa thốt ra được câu nào.

"Bái tạ chủ nhân!" "Bái tạ chủ nhân!" Đợi đến khi hoàn hồn, họ cung kính quỳ lạy về phía bóng lưng Tô Dự.

Hiện nay, Bạch Chính đã đột phá Chuẩn Thánh được mấy vạn năm, nhưng mấy vạn năm qua không hề tiến thêm được chút nào, vẫn ở Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Thanh Hành, con Thái Cổ Cự Giao này thì còn kém hơn, lúc mới bắt đầu theo Tô Dự, nó mới là Đại La Kim Tiên trung kỳ, nay đã gần mười vạn năm trôi qua, mới chỉ là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, bị chủ nhân Tô Dự bỏ lại phía sau rất xa.

Phải biết rằng, lúc đó Tô Dự mới chỉ là Thái Ất Kim Tiên mà thôi!

Tất nhiên, điều này cũng liên quan đến thiên phú của bản thân.

Thanh Hành tuy là Thái Cổ Cự Giao, tư chất phi phàm, nhưng so với Bạch Hổ tộc thuần chính thượng cổ thì vẫn kém không ít.

Tô Dự cũng đã truyền cho nó sáu tầng đầu của «Tạo Hóa Chân Kinh», nhưng vì nó đã sớm đột phá Đại La Kim Tiên, đối với việc đề thăng tư chất căn bản là không đáng kể, do đó tư chất căn bản không được đề thăng bao nhiêu, đột phá cũng vô cùng chậm chạp.

Có một giọt tủy sống Bàn Cổ do chủ nhân ban tặng, Thanh Hành chỉ cần luyện hóa, tuyệt đối có thể thuận lợi đột phá cảnh giới Đại La

Kim Tiên viên mãn, không chừng còn có thể thuận thế đột phá Chuẩn Thánh.

Vút!

Khi Tô Dự xuất hiện tại Thiên Hỏa sơn, đột nhiên cảm giác được trên bầu trời lộ ra một cỗ lôi kiếp vô cùng cường đại.

"Khổng Tuyên cuối cùng cũng đột phá Đại La, dẫn tới thiên kiếp?" Tô Dự lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, ánh mắt lộ vẻ mong đợi.

Ba ngàn năm trước, Khổng Tuyên đã tu luyện «Tạo Hóa Chân Kinh» đến tầng thứ tám, lại được hắn ban cho tủy sống của Bàn Cổ đại thần, chắc chắn có thể đột phá tầng thứ chín!

Khổng Tuyên là con của Nguyên Phượng, căn nguyên tư chất phi phàm, lại được «Tạo Hóa Chân Kinh» đề thăng tư chất, cho dù so với Tam Thanh, tuyệt đối cũng không kém.

Nếu hắn đột phá Đại La Kim Tiên, đỉnh thượng tam hoa sẽ nở mấy phẩm đây?

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Trong lúc Tô Dự đang quan sát, trên bầu trời trực tiếp giáng xuống hai đạo thiên lôi màu tím vô cùng thô tráng, hung hăng bổ vào người Khổng Tuyên ở trung tâm Thiên Hỏa sơn.

Thiên lôi màu tím mang theo khí tức hủy diệt, toàn bộ đều bị Khổng Tuyên trực tiếp chống đỡ.

"Ông!" Lôi kiếp trên bầu trời càng thêm kinh khủng, thiên lôi màu tím giáng xuống cũng càng lúc càng mạnh.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Liên tiếp ba đạo thiên lôi màu tím, lại một lần nữa hung hăng bổ vào người Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên không lấy ra bất kỳ pháp bảo nào để chống cự, nhục

thân trực tiếp bị những đạo lôi kiếp này bổ cho thương tích đầy mình, suýt nữa đã lộ ra bản thể.

"Ông!" Chỉ thấy Khổng Tuyên điên cuồng vận chuyển công pháp, trong nháy mắt chữa lành thân thể, mượn sức thiên lôi màu tím, khiến nhục thân của mình tiến thêm một bước.

"Ầm ầm ầm!" Những đạo thiên lôi màu tím tiếp theo, uy lực một đạo mạnh hơn một đạo, cho dù Khổng Tuyên đã triệt để luyện hóa tủy sống của Bàn Cổ đại thần mà Tô Dự ban cho, cũng không thể chống đỡ nổi, trực tiếp lộ ra bản thể Phượng hoàng để chống đỡ thiên lôi màu tím.

Mỗi một đạo lôi kiếp mang theo khí tức hủy diệt, đồng thời cũng mang đến sự tái sinh.

Ngũ khí trong lồng ngực Khổng Tuyên dưới sự tôi luyện của thiên lôi màu tím, dần dần ngưng tụ thành một thể, dâng lên đỉnh đầu, nở rộ ra đỉnh thượng tam hoa.

Một phẩm...

Hai phẩm...

Năm phẩm...

Bảy phẩm!

Thiên lôi màu tím trên bầu trời vẫn chưa biến mất, đỉnh thượng tam hoa trên đầu Khổng Tuyên cũng không ngừng lại.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Khi đạo thiên lôi màu tím thứ chín đánh vào người Khổng Tuyên, đỉnh thượng tam hoa của hắn tiếp tục nở rộ.

Tám phẩm...

Chín phẩm!

Tô Dự thấy cảnh này, trong lòng vô cùng vui mừng.

Đỉnh thượng tam hoa nở chín phẩm, căn nguyên tư chất giống như Tam Thanh, tỷ lệ chứng đạo thành Thánh gần như là tám thành!

Tất cả vẫn chưa dừng lại, đột nhiên, toàn bộ Thiên Hỏa sơn tỏa ra một loại 'đạo vận' vô cùng cường đại, tràn ngập cả ngọn núi.

"Sắp nở hoa mười phẩm?" Tô Dự có kinh nghiệm đột phá Đại La Kim Tiên, đương nhiên biết ý nghĩa của việc nở rộ ra 'đạo vận' cường đại như vậy.

Dưới Thiên Đạo, chín là cực, mười là viên mãn.

Có Hồng Hoang Thiên Đạo ở đây, đỉnh thượng tam hoa của Khổng Tuyên nhiều nhất là nở mười phẩm, đạt đến cảnh giới viên mãn.

Chương 112

Chỉ cần Khổng Tuyên không vẫn lạc, tương lai chứng đạo thành Thánh, đó là điều chắc chắn! …...

Hỗn Độn.

Cung Tử Tiêu.

Người phát ngôn của Thiên Đạo cảm nhận được đỉnh thượng tam hoa của Khổng Tuyên nở mười phẩm, không khỏi lộ ra vẻ chấn động.

"Đỉnh thượng tam hoa nở mười phẩm, chẳng phải đã định trước một ngôi Thánh vị sao?" Sau đó, Hồng Quân nhìn Tô Dự bên cạnh Khổng Tuyên, thần sắc có chút phức tạp.

"Tô Dự đạo hữu thật có phúc duyên, lại thu được một đệ tử có tư chất phi phàm như vậy, cho dù so với Tam Thanh do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành cũng mạnh hơn!" "Chỉ là Tô Dự đạo hữu rốt cuộc đã dùng biện pháp gì, mà có thể thay đổi vận mệnh và tư chất của Khổng Tuyên?" Sau khi Hồng Quân lấy thân hợp đạo, trở thành người phát ngôn của Hồng Hoang Thiên Đạo, đối với sự vận hành của thế giới Hồng Hoang tự nhiên là hiểu rõ hơn.

Do đó, sau khi Khổng Tuyên đột phá Đại La Kim Tiên, đỉnh thượng tam hoa nở mười phẩm, lập tức đã thu hút sự chú ý của ông.

Khi vận dụng lực lượng Thiên Đạo để thôi diễn, phát hiện vận mệnh của Khổng Tuyên lại bị Tô Dự thay đổi, sự chấn động trong lòng có thể tưởng tượng được.

"Tô Dự đạo hữu, chẳng lẽ là Vận Mệnh đạo hữu?" Trong nháy mắt, trong đầu Hồng Quân không khỏi nảy ra một ý niệm.

Bởi vì chỉ có Hỗn Độn Ma Thần tu luyện thiên phú vận mệnh pháp

tắc, mới có thể thay đổi vận mệnh của người khác.

Sau đó, Hồng Quân lại một lần nữa vận dụng lực lượng Thiên Đạo để thôi diễn quá khứ của Tô Dự, nhưng lại chấn động phát hiện, hiện nay lại không thể thôi diễn ra được.

Phải biết rằng, trước khi Hồng Quân lấy thân hợp đạo, có thể mơ hồ thôi diễn ra một chút quá khứ của Tô Dự, nay sau khi trở thành người phát ngôn của Hồng Hoang Thiên Đạo, lại không thể thôi diễn ra được một chút nào về Tô Dự.

Thật quá khó tin!

Phải biết rằng, ông là chúa tể của thế giới Hồng Hoang, là người phát ngôn của Hồng Hoang Thiên Đạo a!

"Xem ra Tô Dự đạo hữu nay đã triệt để thức tỉnh, lĩnh ngộ được vận mệnh chi đạo chân chính rồi!" Hồng Quân cảm thán một tiếng, nhìn bóng dáng Tô Dự, hai mắt tràn đầy vẻ mong đợi.

Mặc dù hiện nay Hồng Quân đã lấy thân hợp đạo, trở thành con rối của Thiên Đạo, nhưng nếu không phải lượng kiếp hoặc đại sự uy hiếp Hồng Hoang, Thiên Đạo sẽ không chủ động hiện thân.

Do đó, lúc này Hồng Quân đối với Tô Dự vẫn giữ thiện ý rất lớn.

Còn về việc đỉnh thượng tam hoa của Khổng Tuyên nở mười phẩm, định trước một ngôi Thánh vị, đối với Hồng Quân, căn bản không có bất kỳ ảnh hưởng nào.

Chỉ cần ở trong thế giới Hồng Hoang đột phá, chứng đạo thành Thánh, vậy thì vĩnh viễn cũng không thể thoát khỏi sự khống chế của Hồng Hoang Thiên Đạo.

Sáu vị đệ tử của ông đã định trước sáu ngôi Thánh vị, cũng phải để lại vài tia sinh cơ cho các sinh linh Hồng Hoang khác.

Dưới Thiên Đạo, chín là cực.

Hồng Hoang Thiên Đạo cũng chỉ cho phép có chín ngôi Thánh vị tồn tại, trừ Tam Thanh, Nữ Oa, Tây Phương Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề ra, còn có ba ngôi Thánh vị.

Tô Dự đã sớm định trước một ngôi Thánh vị, cũng không có gì không thể. …...

Hồng Quân tự nhiên không biết, Tô Dự căn bản không phải là Vận Mệnh Ma Thần, mà là có được Hỗn Độn Châu, thứ được coi là 'nhất' đã độn khứ trong Đại Đạo, mới khiến ông không thể thôi diễn được mọi thứ.

Việc để Hồng Quân hiểu lầm như vậy, không chỉ giúp Tô Dự có được truyền thừa hoàn chỉnh của Bàn Cổ đại thần, mà đối với sự phát triển và bố cục sau này của Tô Dự cũng có tác dụng rất lớn.

"Đệ tử bái tạ lão sư tài bồi!" Khi lôi kiếp trên bầu trời triệt để tan biến, Khổng Tuyên khôi phục lại, không màng cảm ngộ kinh nghiệm đột phá lần này, trực tiếp hướng về phía Tô Dự hành lễ.

"Không tệ, Khổng Tuyên không làm vi sư thất vọng!" Tô Dự tán thưởng nhìn Khổng Tuyên, sau khi hắn triệt để luyện hóa tủy sống của Bàn Cổ đại thần mà mình ban cho, căn nguyên tư chất đã đề thăng lên giữa Tiên thiên ma thần đỉnh cấp và Hỗn Độn Ma Thần, «Tạo Hóa Chân Kinh» cũng đã tu luyện đến tầng thứ chín.

"Tất cả đều nhờ có lão sư tài bồi!" Khổng Tuyên vô cùng thành kính nhìn Tô Dự, đầy vẻ sùng bái và cảm kích.

Nếu không bái Tô Dự làm thầy, làm sao có được thành tựu hôm nay?

Đỉnh thượng tam hoa nở mười phẩm, có thể nói đã định trước một ngôi Thánh vị, đây chính là ước mơ cuối cùng của vô số đại năng a!

“Được rồi, trước tiên hãy tiêu hóa những gì thu được từ lần đột phá này, sau khi tiêu hóa triệt để, có thể tiến vào thế giới Hồng Hoang du lịch một phen.” “Vâng, lão sư!” Bông hoa trong nhà kính, thành tựu nhất định có hạn, chỉ có trải qua mưa gió, tôi luyện, mới có thể trưởng thành thành cây đại thụ.

“Phu quân!” “Phu quân!” “Phu quân!” Hi Hòa, Thường Hi, Huyền Minh ba nàng sau khi cảm nhận được thiên lôi màu tím kinh khủng, lập tức tỉnh lại từ trong bế quan, sau đó xuất hiện tại Thiên Hỏa sơn.

“Bái kiến ba vị sư mẫu!” Khổng Tuyên thấy ba vị sư mẫu phong hoa tuyệt đại, lập tức cung kính hành lễ.

“Khổng Tuyên, chúc mừng ngươi cuối cùng cũng đột phá Đại La!” Hi Hòa đối với Khổng Tuyên rất thân thiết, là đệ tử của phu quân, cũng như là đệ tử của nàng.

Tô Dự mỉm cười, để Khổng Tuyên trở về tiếp tục bế quan củng cố tu vi, cảm ngộ những gì thu được từ lần đột phá này, còn mình thì dắt tay Hi Hòa và Huyền Minh đi dạo.

“Phu quân, Khổng Tuyên nay đã đột phá Đại La, đỉnh thượng tam hoa nở mấy phẩm vậy?” Thường Hi tò mò hỏi.

“Mười phẩm.” “?!” “Thật sao?” Khi Hi Hòa và Thường Hi nghe câu trả lời của Tô Dự, ai nấy đều chấn động không thôi.

Các nàng đột phá Đại La, đỉnh thượng tam hoa mới nở tám phẩm, tỷ lệ chứng đạo thành Thánh không đến hai thành, thế mà Khổng Tuyên đột phá Đại La, đỉnh thượng tam hoa lại nở mười phẩm, chỉ cần không vẫn lạc, tỷ lệ chứng đạo thành Thánh là mười trên mười!

Một đồ đệ Thánh nhân?!

Chuyện này nói ra ngoài e rằng sẽ dọa chết người mất?

Phải biết rằng, toàn bộ thế giới Hồng Hoang chỉ có Đạo Tổ là một

vị Thánh nhân mà thôi!

"Đỉnh thượng tam hoa nở mười phẩm, chỉ đại biểu cho tiềm lực tương lai của Khổng Tuyên mà thôi, muốn chứng đạo thành Thánh, cần phải trải qua ma luyện mới được, nếu không, con đường chứng đạo thành Thánh sẽ còn xa vời!" Tô Dự nói, thuận thế ôm lấy eo Hi Hòa.

"Các nàng cũng không cần hâm mộ, có vi phu ở đây, sau này cũng sẽ giúp các nàng chứng đạo thành Thánh, trở thành tồn tại vô thượng!" Nghe những lời bá khí như vậy của phu quân, lòng Hi Hòa và Thường Hi say đắm không thôi, Huyền Minh bên cạnh thì tràn đầy tự hào và sùng bái.

Tô Dự sở dĩ tự tin như vậy, là vì hắn sở hữu Hỗn Độn Châu.

Với tư chất của Hi Hòa và Thường Hi, ở thế giới Hồng Hoang chứng đạo thành Thánh có lẽ khó khăn, nhưng tiến vào đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn ẩn chứa bên trong Hỗn Độn Châu, thì lại dễ dàng hơn nhiều.

Phải biết rằng, một phương đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn không có Thiên Đạo khống chế, đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng không có ràng buộc.

"Phu quân, ta thấy hôm nay là một ngày tốt, hay là người cùng Huyền Minh muội muội vào động phòng đi!" Sau một hồi ân ái, Hi Hòa mỉm cười đề nghị.

Vút!

Chương 113

Nghe lời của Hi Hòa, khuôn mặt xinh đẹp của Huyền Minh đỏ ửng, khí chất lạnh lùng diễm lệ tỏa ra khắp người, khiến người ta say đắm.

Mặc dù đã sớm cùng tình lang kết thành đạo lữ, thậm chí đã làm những chuyện thân mật, nhưng bước cuối cùng vào động phòng vẫn trì hoãn chưa thực hiện.

Nay Hi Hòa chủ động đề cập, khiến trái tim nàng đập loạn nhịp.

"Được!" Nghe đề nghị của Hi Hòa, Tô Dự ha ha cười lớn, thuận thế nắm lấy bàn tay mềm mại của Huyền Minh.

Tiếp theo, dưới sự chứng kiến của Hi Hòa, Thường Hi và những người khác, Tô Dự và Huyền Minh lại một lần nữa hướng về Đại Đạo, Bàn Cổ đại thần thề nguyện, kết thành phu thê.

Lần hôn lễ này, tự nhiên không oanh động và hoành tráng như lần Thiên hôn trước, nhưng cũng đủ lãng mạn.

Huống hồ Tô Dự khi ở tổ địa Vu tộc, đã dưới sự chứng kiến của Đế Giang và các Tổ Vu khác cùng Huyền Minh kết thành đạo lữ, nên sau khi cử hành nghi thức, liền trực tiếp tiến vào động phòng.

Nhìn Huyền Minh cao quý lạnh lùng vô song trong bộ hỷ phục màu đỏ thẫm, nội tâm Tô Dự tràn đầy cảm giác thành tựu.

"Phu quân, chúng ta uống rượu giao bôi đi!" "Được!" Sau khi uống xong rượu giao bôi, Tô Dự trực tiếp ôm lấy Huyền Minh, sau đó cả hai cùng ngã xuống giường hỷ. …...

Phù dung trướng noãn độ xuân tiêu, tòng thử quân vương bất tảo triêu!

Một ngàn năm sau.

Tô Dự từ trong ôn nhu hương đi ra, nhưng lại không để Huyền Minh xuống giường hỷ, mà trực tiếp đến đại điện bế quan của Hi Hòa.

"Phu quân, người làm gì vậy?" Hi Hòa bị hành động của tình lang làm cho kinh tỉnh, lập tức tỉnh lại từ trong bế quan.

"Vi phu để các tỷ muội các nàng thẳng thắn với nhau!" Vút!

Sau đó, Tô Dự lại xuất hiện tại đại điện bế quan của Thường Hi, tình huống gặp phải cũng tương tự như Hi Hòa.

Tô Dự tay phải ôm Hi Hòa, tay trái ôm Thường Hi, cùng nhau xuất hiện tại động phòng.

"A!" Huyền Minh thấy phu quân mang cả Hi Hòa và Thường Hi đến, không khỏi khẽ kêu một tiếng.

Lúc này, Hi Hòa và Thường Hi mơ hồ hiểu được ý đồ của tình lang, ai nấy mặt mày đỏ bừng, dáng vẻ cao quý thánh khiết ấy, đẹp không sao tả xiết! …...

Ba ngàn năm sau, Tô Dự cuối cùng cũng đắc ý mãn nguyện bước ra khỏi động phòng, ba vị kiều thê sau lần thẳng thắn với nhau này, tình cảm tỷ muội lại càng thăng hoa.

Đáng nói là, Huyền Minh cũng nhận được phúc trạch của Bàn Cổ đại thần, đối với lĩnh ngộ thiên phú Vũ chi pháp tắc càng thêm sâu sắc, cộng thêm tủy sống của Bàn Cổ đại thần mà tình lang ban cho, hiện nay lại một lần nữa đột phá, thực lực có thể sánh với đại năng Chuẩn Thánh trung kỳ.

Hi Hòa tuy vẫn là Chuẩn Thánh sơ kỳ, nhưng một chân đã bước vào bờ vực đột phá, chỉ thiếu một cơ duyên, là có thể lại một lần nữa đột phá.

Thường Hi cũng thuận lợi đột phá Chuẩn Thánh, thực lực lại một lần nữa tăng vọt.

Hiện nay, ba vị kiều thê của Tô Dự toàn bộ đều là đại năng Chuẩn Thánh, Hi Hòa, Thường Hi hai người đều là cảm ngộ Thái Âm pháp tắc đột phá, chiến lực vượt xa đại năng Chuẩn Thánh đột phá bằng cách trảm thi.

Huyền Minh là một trong Thập Nhị Tổ Vu, thực lực vô cùng kinh khủng, cho dù chỉ có thực lực sánh ngang Chuẩn Thánh trung kỳ, nhưng chiến lực thực sự lại vượt xa đại năng Chuẩn Thánh trung kỳ bình thường.

Cộng thêm tọa kỵ Chuẩn Thánh Bạch Chính và đại năng Chuẩn Thánh Tây Vương Mẫu, còn có Long tộc và Phượng tộc hai tiên thiên nhị tộc, thực lực của Tô Dự quả thực ngạo thị Hồng Hoang!

Cho dù hiện nay Yêu tộc sau khi lập Thiên Đình, thanh thế tăng vọt, nhưng thực lực đỉnh tiêm trước mặt Tô Dự vẫn không đáng xem.

Càng không cần nói đến Tô Dự tuy chỉ là Đại La Kim Tiên, nhưng chiến lực thực sự, cho dù là Đông Hoàng Thái Nhất cũng chọn con đường dĩ lực chứng đạo cũng không phải là đối thủ!

Do đó, tuy hiện nay Yêu tộc trông có vẻ như đang làm mưa làm gió ở thế giới Hồng Hoang, ra dáng bá chủ Hồng Hoang một thời, nhưng nếu đối phương thật sự dám cùng Tô Dự xé rách mặt, kẻ chịu thiệt nhất định sẽ là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất!

"Ba vị nương tử, hiện tại vi phu định bế quan, không đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên sẽ không xuất quan, trong một khoảng thời gian cần các nàng trấn thủ đạo trường cho tốt." Hi Hòa, Thường Hi sau khi nghe lời của tình lang, nội tâm chấn động không thôi.

Mới có mấy vạn năm?

Tình lang lại muốn tấn công Chuẩn Thánh?

Tốc độ tiến triển như vậy cũng quá kinh người rồi!

Sau khi hoàn hồn, họ nghiêm túc nhìn Tô Dự.

"Phu quân, người yên tâm đi, thiếp nhất định sẽ trông coi đạo trường cho người!" Huyền Minh nhìn tình lang, sau đó mở lời: "Phu quân, nếu người đã muốn bế quan, thiếp sẽ về Vu tộc trước, thiếp cảm thấy tộc nhân cần thiếp!" Nghe lời của Huyền Minh, Tô Dự trong lòng kinh ngạc, sau đó nhanh chóng vận dụng thần thông thôi diễn một phen, phát hiện còn lâu mới đến lúc Vu Yêu lượng kiếp bắt đầu, bèn không khỏi yên lòng.

"Được, đợi ta xuất quan rồi sẽ đến Vu tộc tìm nàng!" Tô Dự âm thầm suy đoán, lần này Huyền Minh trở về Vu tộc, có lẽ liên quan đến Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, dù sao lần trước sau khi nhận được phúc trạch của Bàn Cổ đại thần, cộng thêm tủy sống của Bàn Cổ đại thần mà Tô Dự ban cho, Thập Nhị Tổ Vu đồng loạt đột phá, thực lực sánh ngang Chuẩn Thánh, có thể tổ kiến Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận là lá bài tẩy cuối cùng của Vu tộc, có thể triệu hoán chân thân Bàn Cổ đại thần, một khi hiển thị ra, toàn bộ thế giới Hồng Hoang e rằng chỉ có Đạo Tổ Hồng Quân mới có thể ngăn cản.

Tô Dự phát hiện, vì có mình, nên dòng thời gian của Hồng Hoang đã bị đảo lộn.

Thập Nhị Tổ Vu đột phá sớm, sánh ngang Chuẩn Thánh, tổ kiến Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Còn Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc thì sao?

E rằng chỉ mới có hình hài ban đầu mà thôi?

Một khi đối đầu, đó sẽ là một cuộc tàn sát một chiều!

Hồng Hoang Thiên Đạo liệu có ngồi yên nhìn cục diện này không?

Tô Dự quyết định, nhất định phải mau chóng đột phá, chỉ có thực lực đủ mạnh, mới có thể bố cục mưu hoạch trong trận Vu Yêu lượng kiếp này, để cho người phụ nữ của mình không bị vẫn lạc!

"Ừm?

Bàn Cổ đại thần để lại cho ta mười hai giọt tinh huyết, liệu có liên quan đến Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận không?" Lúc này, trong đầu Tô Dự không nhịn được nảy ra một ý niệm, khiến nội tâm hắn mơ hồ có một trực giác khẳng định.

Sau khi ra ngoài, Tô Dự không vội bế quan, mà triệu tập Tây Vương Mẫu, Ngao Bính của Long tộc, Cửu Thiên Huyền Nữ của Phượng tộc, sau khi sắp xếp cặn kẽ, mới chuẩn bị bế quan.

Đáng nói là, hai ngàn năm trước, thủ tịch đại đệ tử của Tô Dự là Khổng Tuyên đã ra ngoài du lịch, mở ra con đường truyền kỳ của mình. …...

Chương 114

Tiếp theo, Tô Dự tiến vào đại điện bế quan, bố trí trận pháp cách tuyệt mọi thứ, sau đó trực tiếp tiến vào Hỗn Độn Châu.

"Vù vù!" Vừa tiến vào đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn bên trong Hỗn Độn Châu, cương phong hỗn độn kinh khủng kia như muốn xé nát mọi thứ.

Nhưng những cương phong hỗn độn kinh khủng này đối với Tô Dự, căn bản không thể tạo thành bất kỳ tổn thương nào, nhiều nhất chỉ làm da hắn bị rách ra những vệt trắng mà thôi.

"Ông!" Hỗn độn linh khí vô cùng nồng đậm tràn về phía Tô Dự, Tô Dự trước tiên lợi dụng Hỗn Độn nguyên thạch, xây dựng một tòa động phủ, đồng thời lại kiểm tra hồ lô màu tím thuần khiết đang được thai nghén.

Mấy vạn năm đã qua, hồ lô màu tím thuần khiết không hề thăng cấp, nhưng Tô Dự có thể cảm nhận rõ ràng, hồ lô màu tím thuần khiết đã mạnh hơn trước.

Do đó, Tô Dự mong đợi, hồ lô màu tím thuần khiết có thể tiến hóa thăng cấp lên cấp bậc Tiên thiên chí bảo!

Tiếp theo, Tô Dự bắt đầu tiến vào động phủ bế quan.

Với cảnh giới hiện tại của hắn, muốn đột phá thì linh khí không phải là quan trọng nhất, quan trọng nhất là lĩnh ngộ pháp tắc.

Tô Dự đã nhận được truyền thừa hoàn chỉnh của Bàn Cổ đại thần, có kinh nghiệm của ông, cộng thêm lực lượng pháp tắc mà mình lĩnh ngộ, tuyệt đối có thể một lần đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên. …...

Hỗn Độn không ghi năm tháng.

Không biết bao nhiêu năm tháng đã trôi qua.

Các loại lực lượng pháp tắc trong đầu Tô Dự điên cuồng dung hợp, sau đó ấn chứng, phản bổ cho lực lượng pháp tắc của bản thân.

Một khắc nào đó, đỉnh thượng tam hoa trên đầu Tô Dự tự động hiện ra, tỏa ra 'đạo vận' vô cùng kinh khủng, sau đó đỉnh thượng tam hoa mười hai phẩm bắt đầu từ từ dung hợp với nhau, cuối cùng triệt để dung hợp làm một.

"Ầm!" Lúc này, Tô Dự toàn lực thôi động lực lượng pháp tắc mà mình lĩnh ngộ, một lần phá vỡ xiềng xích, chân linh, nguyên thần của cả người đều đạt đến một cảnh giới hoàn toàn mới!

Hỗn Nguyên Kim Tiên!

"Ông!" Một khắc này, một phương hỗn độn thiên khung, hỗn độn linh khí tứ phương tám hướng điên cuồng tràn về phía Tô Dự, những hỗn độn linh khí này giống như triều thánh, tôn lên Tô Dự như hoàng đế duy nhất của cả bầu trời.

Cảm thụ được 'đạo vận' vô cùng cường đại của cả phương thiên khung, Tô Dự nhắm chặt hai mắt, như si như túy, toàn lực lĩnh ngộ tất cả.

Đối với những hỗn độn linh khí tinh thuần đang tràn vào, hắn hoàn toàn không để ý.

"Vù!" Lúc này, «Cửu Chuyển Huyền Công» trong cơ thể Tô Dự điên cuồng tự động vận chuyển, xung quanh thân thể bỗng xuất hiện ba ngàn sáu trăm xoáy nước nhỏ, điên cuồng hấp thụ hỗn độn linh khí bàng bạc như biển cả.

"Ầm!" Không biết đã qua bao lâu, trong cơ thể Tô Dự vang lên một tiếng nổ lớn.

“Rắc rắc!” Chỉ thấy nhục thể bá khí hùng tráng kia đột nhiên bắt đầu nứt ra, sau đó từng mảnh rơi xuống, huyết dịch màu vàng kim chảy ra, cuối cùng dần dần ổn định lại, cuối cùng trở nên trắng nõn mịn màng.

Khó có thể tưởng tượng, làn da trắng nõn mịn màng kia lại ẩn chứa năng lượng vô cùng kinh khủng.

“Vút!” Tô Dự mở mắt, hai đạo kim quang bắn thẳng ra.

Cảm nhận được sự thay đổi của mình, khuôn mặt uy nghiêm bá khí kia không khỏi lộ ra một nụ cười.

“«Cửu Chuyển Huyền Công» cuối cùng cũng đột phá Cửu Chuyển, hiện nay nhục thể của ta có lẽ có thể sánh ngang với Tiên thiên chí bảo rồi chứ?” Chân linh, nguyên thần đồng loạt đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Nhục thân đột phá Cửu Chuyển, sánh ngang Tiên thiên chí bảo!

Thật là song hỷ lâm môn!

Có thể nói, Tô Dự trong tình huống không vận dụng pháp lực, chỉ dựa vào cường độ nhục thể, đã có thể nghiền ép đại bộ phận đại năng Chuẩn Thánh sơ kỳ!

“Vút!” Tô Dự lại một lần nữa nhắm mắt lại, cảm ngộ những gì thu được từ lần đột phá này. …...

Không biết bao nhiêu năm tháng, khi Tô Dự lại một lần nữa mở mắt ra, ánh mắt của hắn không còn sắc bén như trước, mà sâu thẳm và bình tĩnh.

“Nên trở về thế giới Hồng Hoang rồi, không biết lần đột phá này đã tốn bao nhiêu thời gian!” Vút!

Trong nháy mắt, Tô Dự trực tiếp xuất hiện tại đại điện bế quan

của đạo trường, sau khi dỡ bỏ đại trận cách tuyệt, hắn vận dụng thần thông thôi diễn, phát hiện lần bế quan này đã tốn hết năm vạn năm!

Trong năm vạn năm, Yêu tộc phát triển cực kỳ nhanh chóng, dưới sự lãnh đạo của hai thiên mệnh chi tử là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, thành viên Yêu tộc đã đột phá 200 tỷ.

Mười mấy vị đại năng Chuẩn Thánh!

Mấy trăm vị Đại La Kim Tiên!

Vô số Thái Ất Kim Tiên!

Yêu tộc ra dáng bá chủ của cả thế giới Hồng Hoang, hiệu lệnh Hồng Hoang không ai dám không theo!

Đương nhiên, một bá chủ Hồng Hoang khác là Vu tộc cũng phát triển không kém, nhị lang của Vu tộc từ Bàn Cổ đại điện được thai nghén ra, số lượng đã vượt quá trăm tỷ.

Trong năm vạn năm, Yêu tộc và Vu tộc đã xảy ra không ít ma sát, nhưng dưới sự áp chế của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, không có ai tiếp tục đi gây sự với Vu tộc.

Yêu tộc bá chủ bầu trời.

Vu tộc xưng bá lục địa.

Giữa hai bên có một sự ngầm hiểu, không hề tiến hành quyết chiến quy mô lớn.

"Vu Yêu lượng kiếp lại bắt đầu khởi động rồi…" Tô Dự khi vận dụng thần thông thôi diễn, đột nhiên cảm nhận được một chút sát khí trời đất, tuy rất ít, nhưng vô cùng rõ ràng.

Lập tức, Tô Dự trong lòng rõ ràng, không còn lâu nữa sẽ đến trận đại chiến Vu Yêu lần thứ nhất.

"Vút!" Khi Tô Dự xuất hiện tại đại điện, Hi Hòa và Thường Hi

đồng loạt xuất hiện bên cạnh tình lang, trong năm vạn năm, Hi Hòa cuối cùng cũng thuận lợi đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ.

"Phu quân!" "Phu quân!" Hi Hòa và Thường Hi thấy tình lang của mình thay đổi rất lớn, không cảm nhận được một chút khí cơ nào, biết rằng Tô Dự đã thuận lợi đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên!

"Chúc mừng phu quân, cuối cùng cũng đột phá Chuẩn Thánh, cách chứng đạo lại gần thêm một bước!" Tô Dự hào sảng cười lớn, ôm lấy eo Hi Hòa và Thường Hi, hít sâu mùi hương trên người các nàng, nội tâm an bình say đắm.

"Trong năm vạn năm, Hồng Hoang có xảy ra đại sự gì không?

Chương 115

Ta có bị ảnh hưởng gì không?" "Thưa phu quân, trong năm vạn năm, Thiên Đình của Yêu tộc đã triệt để quật khởi, hiệu lệnh Hồng Hoang, sinh linh thiên hạ không ai dám không theo, thiếp và Tây Vương Mẫu vẫn luôn thực hiện chính sách phát triển kín đáo mà người đã định ra, đã thu nhận và bồi dưỡng không ít thành viên có căn nguyên tư chất cực cao, cũng không có bất kỳ xung đột nào với Yêu tộc." Hi Hòa từ tốn đáp lời, khí chất ung dung hoa quý vô cùng chói mắt.

"Tốt!" Tiếp theo, Tô Dự dưới sự dẫn dắt của Hi Hòa, đã tiếp kiến những cao thủ nhỏ đã thu nhận, đồng thời lại hội ngộ với Tây Vương Mẫu một phen.

Đáng nói là, Thanh Hành, con Thái Cổ Cự Giao sớm nhất theo Tô Dự, trong năm vạn năm đã thuận lợi đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn, hiện đang bế quan tấn công Chuẩn Thánh.

Một khi đột phá thành công, hai tọa kỵ lớn của Tô Dự toàn bộ đều là đại năng Chuẩn Thánh, chuyện này truyền ra ngoài sẽ dọa chết không ít người. …...

Thiên Đình.

Điện Lăng Tiêu.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy và những người khác tụ họp một nơi, thương nghị đại kế phát triển của Thiên Đình Yêu tộc, đồng thời cũng hiến kế cho đại hôn của Đế Tuấn.

Hiện nay, dưới sự gia trì của khí vận kinh khủng của Thiên Đình, Đế Tuấn đã sớm đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ, đồng thời cũng từ trong bạn sinh chí bảo Hà Đồ, Lạc Thư lĩnh ngộ ra Chu Thiên Tinh

Đấu Đại Trận, trong mấy vạn năm qua, toàn lực đều đang thu thập tinh hoa tinh thần để luyện chế tinh thần phiên.

Hắn mơ hồ có một trực giác, nếu tổ chức đại hôn, sẽ có một cơ duyên đang chờ đợi mình.

Thế là, hắn thông qua thần thông thôi diễn, đã tìm được nữ thần của Cực Âm chi địa, cùng nàng kết thành lương duyên.

Không còn cách nào khác, hai nữ thần Thái Âm thích hợp nhất là Hi Hòa và Thường Hi đều đã bị Tô Dự cướp đi, hắn chỉ có thể tìm nữ thần Cực Âm kém hơn.

Đế Tuấn là sinh linh được Thái Dương tinh thai nghén, lại là Thiên Đế Hồng Hoang, nữ thần của Cực Âm chi địa cũng miễn cưỡng có thể xứng với hắn.

"Đại ca, theo ta thấy, đại hôn lần này, là một cơ hội rất tốt để tuyên dương sự cường đại của Thiên Đình Yêu tộc chúng ta, do đó phô trương cũng không thể nhỏ, nhất định phải là tuyệt nhất cả Hồng Hoang!" "Không sai, Yêu Đế ngài là Thiên Đế Hồng Hoang, hiệu lệnh cả thế giới Hồng Hoang, hôn lễ của ngài, đương nhiên phải là tuyệt nhất cả Hồng Hoang!" Phục Hy nghe lời của Đông Hoàng Thái Nhất, lập tức lên tiếng phụ họa.

"Đông Hoàng Thiên Đế và Phục Hy Yêu Hoàng nói đúng, Thiên Đế đại hôn, nhất định phải là tuyệt nhất Hồng Hoang, ít nhất phải vượt qua 'Thiên hôn' đầu tiên của Hồng Hoang do Tô Dự Tiên Đế tổ chức, nếu không, các đại năng Hồng Hoang khác sẽ nhìn nhận Thiên Đế như thế nào?" Bá Kình!

Nghe lời của Côn Bằng, tất cả mọi người có mặt không tự chủ được đồng loạt gật đầu, đồng thời trong đầu cũng không nhịn được hiện ra bóng dáng của 'người kia', nhớ lại hôn lễ chấn động Hồng Hoang năm đó.

Mấy vạn năm qua, Tô Dự chưa từng hiện thân ở Hồng Hoang, khiến mọi người gần như đã quên đi sự tồn tại ngang hàng với hai vị Thiên Đế.

Ban đầu nếu Tô Dự dựa vào thực lực, danh vọng của mình để thành lập thế lực, tuyệt đối sẽ khiến Yêu tộc đau đầu không thôi, nhưng ai ngờ Tô Dự lại như người vô hình, mấy vạn năm không hiện thân, khiến Thiên Đình Yêu tộc đón nhận thời kỳ phồn vinh điên cuồng.

Đế Tuấn sau khi nghe đề nghị của Côn Bằng, hai mắt co lại.

Đối với Tô Dự, hắn trong lòng căm hận không thôi, trước cung Tử Tiêu, Tô Dự đã chém giết trợ thủ đắc lực của hắn, lại cướp đi cơ duyên thuộc về hắn, cướp đi nữ thần Thái Âm thuộc về hắn.

Mối thù hận này, Đế Tuấn vẫn luôn chôn sâu trong lòng.

Hiện nay, là Thiên Đế Hồng Hoang hiệu lệnh thiên hạ, phô trương đại hôn sao có thể thua Tô Dự?

Lúc này, địa vị của Côn Bằng trong Yêu tộc khá lúng túng.

Là một đại năng Chuẩn Thánh, sau khi gia nhập Yêu tộc, chỉ được Đế Tuấn sắc phong làm Yêu Thần, quyền lực sở hữu trong Yêu tộc cũng chỉ mạnh hơn Lục Ngô một chút, do đó, khí vận Yêu tộc được hưởng cũng chỉ bình thường.

Sau này khi Yêu tộc lập Thiên Đình, hắn trơ mắt nhìn Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa hưởng thụ lượng lớn công đức Thiên Đạo và khí vận Thiên Đình.

Còn hắn chỉ có thể hưởng thụ một phần mười mấy.

Tất cả những điều này, Côn Bằng có dã tâm cực mạnh tự nhiên không cam lòng.

Cho nên, nhân đại hôn lần này của Đế Tuấn, Côn Bằng đã đoán được tâm tư của hắn, muốn tổ chức cho Đế Tuấn một hôn lễ tuyệt nhất Hồng Hoang, vượt qua 'Thiên hôn' của Tô Dự!

Sau đó mượn cơ hội này tiếp tục được Đế Tuấn trọng dụng, rồi nhận được nhiều khí vận Thiên Đình hơn.

Khi mọi người có mặt nghe Côn Bằng nhắc đến Tô Dự, hai mắt Đế Tuấn sáng lên. 'Không sai, ta là Thiên Đế Hồng Hoang, đại điển hôn lễ sao có thể thua kém Tô Dự?' Lúc này, Nữ Oa bên cạnh vẫn luôn không nói một lời, khi nghe nhắc đến Tô Dự, đôi mắt đẹp của nàng đột nhiên lóe lên một tia sáng.

Nhanh chóng, nàng nhớ lại cảnh Tô Dự tiến vào đạo trường của mình ở Bất Chu sơn, nhìn thấy toàn bộ thân thể của mình, trong lòng vô cùng xấu hổ.

Lúc này, nội tâm nàng mơ hồ có chút nhớ nhung, muốn gặp hắn.

"Côn Bằng Yêu Thần nói không sai, đại ca, đại hôn của người và đại tẩu, tuyệt đối phải vượt qua phô trương 'Thiên hôn' của Tô Dự, nếu không, uy nghiêm của Thiên Đình Yêu tộc chúng ta ở đâu?" Tô Dự được Đạo Tổ Hồng Quân đích thân sắc phong là thủ lĩnh của quần tiên thiên hạ, có trách nhiệm quản giáo quần tiên thiên hạ, là Thiên Đế Hồng Hoang, địa vị ngang hàng với Tô Dự, do đó, tự nhiên không để hôn lễ của Đế Tuấn thua kém đối phương.

Nếu không, khi đại điển hôn lễ diễn ra, các đại năng đến tham dự hôn lễ sẽ nhìn nhận Thiên Đình như thế nào?

Phục Hy và Nữ Oa nghe Đông Hoàng Thái Nhất dường như muốn chủ động so tài với Tô Dự, vì có giao tình với Tô Dự, nên cả hai đều không mở lời.

"Nếu nhị đệ và Côn Bằng Yêu Thần đều yêu cầu như vậy, đại

điển hôn lễ của bản đế, phô trương đương nhiên không thể thua kém Tô Dự!" Đế Tuấn tay phải vung lên, khí thế mười phần.

"Truyền lệnh xuống, lệnh cho tất cả nhị lang của Yêu tộc ta, toàn tâm toàn lực chuẩn bị đại điển hôn lễ cho bản đế!" "Vâng, Thiên Đế!" Hiện nay, Yêu tộc sau mấy chục vạn năm phát triển, thành viên đã phá 200 tỷ, thống ngự mấy vạn yêu tộc, nhưng trong đó danh tiếng lớn nhất là Long tộc và Phượng tộc, lại thuộc quyền của Tô Dự.

Lúc này, Côn Bằng lại đứng ra.

"Khải bẩm Thiên Đế, hiện nay Yêu tộc ta tuy thế lớn, có mấy vạn chủng tộc, nhưng bá chủ Tiên thiên tam tộc là Long tộc và Phượng tộc vẫn chưa thần phục, nếu để Long tộc và Phượng tộc gia nhập Yêu tộc ta, để họ cung cấp chín ngàn chín trăm chín mươi chín thành viên giúp ngài kéo xe hoa, cộng thêm Kỳ Lân tộc và các chủng tộc khác, về mặt thanh thế tuyệt đối có thể vượt qua Tô Dự!" "Tô Dự đại hôn, chẳng phải là tiên phượng trình tường sao, Thiên Đế ngài đại hôn, lại trực tiếp để Tiên thiên tam tộc kéo xe hoa cho ngài, uy thế này, có thể nói là độc nhất vô nhị trong cả Hồng Hoang!" Vút!

Nghe đề nghị của Côn Bằng, hai mắt Đế Tuấn càng sáng hơn.

Tiên thiên tam tộc là bá chủ của thế giới Hồng Hoang ngày xưa, đặc biệt là Long tộc và Phượng tộc, địa vị phi thường, nếu toàn bộ đều được lôi kéo gia nhập Yêu tộc, kéo xe hoa cho mình, chẳng phải sẽ biến 'Thiên hôn' của Tô Dự thành tro bụi sao?

Nhưng, Đế Tuấn nhanh chóng bình tĩnh lại.

Bởi vì Long tộc và Phượng tộc đã sớm hiệu trung đầu thành với Tô Dự, trước đây hắn và đệ đệ Đông Hoàng Thái Nhất đã từng lôi kéo Long tộc và Phượng tộc, nhưng toàn bộ đều bị từ chối.

Bây giờ muốn họ gia nhập Yêu tộc, trước tiên không nói họ có

đồng ý hay không, chỉ riêng một mình Tô Dự đã đủ khiến hắn đau đầu.

Phải biết rằng, Tô Dự là tồn tại có thể cùng Đạo Tổ bình đẳng xưng đạo hữu, tuy thực lực không mạnh, nhưng Đạo Tổ Hồng Quân cũng phải nể mặt mấy phần.

Cộng thêm Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Chúc Long của Long tộc, Kim Phượng của Phượng tộc và nhiều siêu cấp đại năng khác, nếu toàn diện khai chiến, hậu quả khó mà lường trước được a!

Cho dù có thể chiến thắng Tô Dự, nhưng kẻ địch số một của họ là Vu tộc.

Nếu trong trận đối chiến này tổn binh hao tướng, chẳng phải là làm lợi cho Vu tộc sao?

Đông Hoàng Thái Nhất nhìn ra được sự lo lắng trong lòng huynh trưởng, hiện nay hắn đã thuận lợi đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ, đối với bạn sinh chí bảo Hỗn Độn Chung, cũng đã luyện hóa được tám thành, chiến lực có thể phát huy ra, phi thường không tầm thường.

Chương 116

Do đó, vì vinh diệu của Yêu tộc, vì mục tiêu của mình, phải quét sạch tất cả trở ngại!

"Đại ca, ta là Thiên Đế được Thiên Đạo công nhận, thống ngự Hồng Hoang, Yêu tộc mà ta thành lập là vạn tộc của thiên hạ, Long tộc và Phượng tộc không gia nhập, quả thực là không coi ta ra gì!" "Do đó, chúng ta nhất định phải cho Long tộc và Phượng tộc một bài học, để họ biết được hậu quả của việc từ chối Thiên Đế!" Đông Hoàng Thái Nhất đương nhiên biết nếu chủ động đi thu phục Long tộc và Phượng tộc, không khác gì chủ động xé rách mặt khai chiến với Tô Dự.

Nhưng như vậy thì sao?

Là Thiên Đế, ai sẽ sợ Tô Dự chứ?

Huống hồ, Tô Dự cùng mình ngang hàng, có danh xưng Tiên Đế, chẳng phải là đang chia sẻ quyền hành của Thiên Đình sao?

Chỉ có cùng Tô Dự một trận, đánh phục hắn, để cho tất cả sinh linh của thế giới Hồng Hoang biết, Thiên Đình mới là mạnh nhất!

Sau này Tô Dự dù có danh xưng Tiên Đế, cũng không có tư cách quản giáo chúng tiên Hồng Hoang.

Hiện nay, Thiên Đình nhân tài đông đúc, đại ca là đại năng Chuẩn Thánh hậu kỳ, mình là Chuẩn Thánh trung kỳ, cộng thêm Phục Hy, Nữ Oa, Côn Bằng, Thương Dương và những người khác, đại năng Chuẩn Thánh có đến mười mấy người!

Tô Dự tính cả đi nữa, đại năng Chuẩn Thánh cũng không quá một bàn tay, lấy gì để chống lại?

Nghe những lời bá khí vô song của Đông Hoàng Thái Nhất, nội tâm Đế Tuấn dao động vô cùng.

"Đông Hoàng Thiên Đế nói đúng, hiện nay Tô Dự là thủ lĩnh của chúng tiên, cùng hai vị Thiên Đế ngang hàng, lần này thu phục Long tộc và Phượng tộc, để cho toàn bộ đại năng của thế giới Hồng Hoang đều biết, thiên hạ này, là do Yêu tộc Thiên Đế chúng ta quyết định!" Vút!

Nghe lời của Côn Bằng, Đế Tuấn càng thêm dao động.

"Được!" Đối với Tô Dự, Đế Tuấn đã sớm muốn dạy dỗ một phen rồi, nếu không phải được Đạo Tổ Hồng Quân trọng dụng, không chừng đã sớm ra tay với hắn.

Hiện nay, thực lực Thiên Đình tăng vọt, mượn danh nghĩa thu phục Long tộc và Phượng tộc để dạy dỗ hắn, dập tắt bớt nhuệ khí của hắn!

Đế Tuấn tin rằng, dưới sự uy hiếp của đông đảo đại năng Chuẩn Thánh của Thiên Đình Yêu tộc, Tô Dự dám phản kháng sao?

Phục Hy và Nữ Oa thấy Đế Tuấn đã hạ quyết tâm, bèn tiến lên một bước.

"Hai vị Thiên Đế, nếu đã quyết định khai chiến với Tô Dự Tiên Đế, vậy huynh muội ta sẽ không can dự vào, để tránh làm tổn thương hòa khí!" Phục Hy biết muội muội mình có ý với Tô Dự, nếu tham gia khai chiến với Tô Dự, chẳng phải là triệt để xé rách mặt sao?

Huống hồ, Phục Hy mơ hồ cảm giác, Tô Dự không đơn giản như họ nghĩ!

"Cũng được!" Đế Tuấn sâu sắc nhìn Phục Hy và Nữ Oa một cái, đồng ý với yêu cầu của họ.

Dù sao Thiên Đình Yêu tộc nhân tài đông đúc, thiếu hai đại năng

Chuẩn Thánh cũng không có quan hệ gì lớn, huống hồ, chỉ là dạy dỗ Tô Dự, dập tắt nhuệ khí của Tô Dự, chứ không phải cùng hắn bất tử bất hưu.

"Đa tạ Thiên Đế!" Tiếp theo, Phục Hy liền mang theo Nữ Oa cáo từ, trực tiếp trở về Bất Chu sơn.

Sau khi trở về Bất Chu sơn, Phục Hy trước tiên về đạo trường, sau đó vận dụng thần thông, thôi diễn kết quả trận đại chiến xé rách mặt giữa Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Tô Dự.

Trong Yêu tộc, Bạch Trạch được mệnh danh là trí giả đệ nhất, thôi diễn bất kỳ chuyện gì cũng cực kỳ chính xác.

Nhưng so với thôi diễn của Phục Hy, thì còn kém không ít, chỉ là Phục Hy vẫn luôn không chủ động khoe khoang mà thôi.

Ban đầu khi Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất mời huynh muội Phục Hy gia nhập Yêu tộc, Phục Hy chính là thông qua bản mệnh thần thông thôi diễn, biết được hai huynh đệ này là thiên mệnh vương giả, tương lai thành tựu phi thường, mới đồng ý gia nhập Yêu tộc.

Hiện nay, thành tựu của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng đã chứng minh cho sự thôi diễn của Phục Hy.

Phục Hy cũng đã từng thôi diễn Tô Dự, nhưng với bản mệnh thần thông của hắn, căn bản không thể thôi diễn ra bất kỳ manh mối nào, do đó, nội tâm đối với Tô Dự vô cùng kính sợ.

Phải biết rằng, trong toàn bộ đại năng Hồng Hoang, những người mà bản mệnh thần thông của hắn không thể thôi diễn ra một chút nào, không đủ một bàn tay.

Ngay cả thiên mệnh vương giả như Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng có thể thôi diễn ra, mà Tô Dự lại không thể thôi diễn ra một chút nào, sự thần bí của hắn, có thể tưởng tượng được.

Lần này, Yêu tộc chuẩn bị thu phục Long tộc và Phượng tộc, triệt để xé rách mặt với Tô Dự, nội tâm hắn mơ hồ cảm thấy một tia bất an.

Với sự cường đại và thần bí của Tô Dự, liệu có thể không lường trước được mọi thứ sao? …...

Năm mươi năm sau, Phục Hy mở mắt ra, sắc mặt có chút tái nhợt.

Thông qua vận dụng bản mệnh thần thông thôi diễn, hắn mơ hồ thôi diễn ra được rằng chuyến đi này của Yêu tộc sẽ không thuận lợi, ban đầu định nhắc nhở Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất một phen, nhưng với tính cách của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, chắc chắn sẽ không vì vậy mà từ bỏ, cho nên chỉ có thể hậm hực bỏ qua.

Vút!

Phục Hy đến đạo trường của muội muội Nữ Oa.

"Muội muội, vi huynh có vài lời muốn nói với muội." Nữ Oa tỉnh lại từ trong bế quan, sau đó từ hậu điện đi ra.

"Huynh trưởng, sao vậy?" Nữ Oa một đôi mắt đẹp tò mò nhìn huynh trưởng của mình, sau đó mời vào đại điện ngồi xuống.

"Muội muội, muội thấy Tô Dự đạo hữu thế nào?" "Vút!" Nghe lời của huynh trưởng, khuôn mặt xinh đẹp của Nữ Oa lập tức thoáng qua một tia không tự nhiên, sau đó khẽ mở môi son.

"Huynh trưởng, huynh hỏi cái này làm gì?" "Muội muội, ta cảm thấy từ sau lần trước Tô Dự đạo hữu đến thăm chúng ta, sự thay đổi của muội rất lớn, mỗi khi nhắc đến hắn, ánh mắt không tự chủ được mà sáng lên, nói cho ca ca biết, có phải đã có tình cảm với Tô Dự đạo hữu rồi không?" Phục Hy khẽ cười, có một sự ôn nhu cưng chiều muội muội.

"Hiện nay ở thế giới Hồng Hoang, từ sau 'Thiên hôn' của Tô Dự

đạo hữu, Âm Dương đại đạo vô cùng thịnh vượng, chuyện nam nữ cũng ngày càng rõ ràng, nếu muội đã có tình cảm với Tô Dự đạo hữu, thì hãy chủ động, tranh thủ hạnh phúc của mình, đừng để lại tiếc nuối." Vút!

Nghe lời của huynh trưởng, trên khuôn mặt xinh đẹp của Nữ Oa hiện lên một vệt hồng nhạt, trông càng thêm thánh khiết và dịu dàng.

"Huynh trưởng, huynh nói gì vậy, muội, muội mới không có thích Tô Dự đâu!" Lúc này, trong đầu Nữ Oa không tự chủ được hiện ra cảnh tượng Tô Dự đột nhiên xông vào hậu điện đạo trường của mình năm đó, lúc đó, nàng thật sự hận không thể băm vằm Tô Dự ra thành vạn mảnh, để bảo toàn thanh danh.

Trước đây đối với Tô Dự, Nữ Oa ấn tượng tốt, cũng có một chút tò mò.

Nhưng bị hắn nhìn hết rồi, thanh danh hoàn toàn bị hủy, đối với hắn tự nhiên không có bất kỳ ấn tượng tốt nào, nếu không phải thực lực không đủ, cộng thêm hoàn cảnh không đúng, không chừng thật sự đã cùng Tô Dự đại chiến một trận.

Sau đó, Tô Dự cùng huynh trưởng luận đạo, dáng vẻ sắc sảo, tự tin, bá khí kia, không tự chủ được mà hấp dẫn nàng, sự lý giải và lĩnh ngộ của hắn đối với 'đạo', đã mang đến cho nàng vô hạn cảm hứng.

Điều khiến nàng chấn động nhất, là khi đó Tô Dự giảng về thiên phú pháp tắc 'Tạo hóa chi đạo' mà hắn lĩnh ngộ, khiến nàng khó có thể tin được.

Phải biết rằng, nàng cũng là Tiên thiên ma thần, thiên phú pháp tắc là 'Tạo hóa chi đạo', nhưng làm sao lúc đó Tô Dự lại có thể lĩnh ngộ 'Tạo hóa chi đạo' sâu sắc như vậy?

Theo sự tìm hiểu từ từ, từ xấu hổ phẫn nộ ban đầu đến khâm

phục sau đó, tâm tư của Nữ Oa chuyển biến rất nhanh, cộng thêm vốn dĩ đã có ấn tượng tốt với Tô Dự, tình cảm cũng từ đó mà nảy sinh.

Huống hồ, sự trong trắng của nàng đã bị Tô Dự hủy hoại, nếu đã không thể giết hắn, vậy chỉ còn lại một biện pháp, đó là để Tô Dự chịu trách nhiệm!

Chương 117

Theo thời gian trôi đi, tình cảm ngày càng sâu đậm, đợi đến khi Nữ Oa triệt để đối mặt với tình cảm của mình, đã không thể thay đổi.

Do đó, trong gần mười vạn năm qua, Nữ Oa vẫn luôn đè nén tình cảm của mình, nhưng hôm nay huynh trưởng đột nhiên đề cập, lập tức khiến nàng vỡ công.

Phục Hy thấy dáng vẻ xấu hổ của muội muội, đâu còn không biết tình căn đã sâu đậm?

Thế là, hắn nhàn nhạt cười, không tiếp tục chủ đề này nữa.

Nhưng trong lòng lại quyết định, sau này gặp Tô Dự, sẽ để hắn chủ động hơn một chút, dù sao muội muội da mặt mỏng.

"Muội muội, lần này hai vị Thiên Đế của Yêu tộc chuẩn bị khai chiến với Tô Dự, muội xem trọng ai?" Nghe lời của huynh trưởng, Nữ Oa nghiêm túc suy nghĩ một phen, sau đó mới mở lời.

"Tuy bề ngoài Yêu tộc chúng ta vô cùng cường đại, nhưng với sự hiểu biết của ta về Tô Dự, hắn tuyệt đối có hậu thủ để ứng đối!" "Không sai, hai vị Thiên Đế quá tự phụ rồi, Tô Dự đạo hữu là tồn tại có thể cùng Đạo Tổ bình đẳng xưng đạo hữu, nếu không có lá bài tẩy tương ứng, làm sao có thể được Đạo Tổ coi trọng như vậy?" "Huống hồ, ta vẫn luôn rất tò mò, Tô Dự đạo hữu sau khi diệt sát Đông Vương Công, được Đạo Tổ sắc phong là thủ lĩnh mới của nam tiên thiên hạ, vì sao lại không dốc sức phát triển thế lực của mình?

Phải biết rằng, với thực lực của Tô Dự đạo hữu lúc đó, cộng thêm nhân duyên của hắn, muốn lôi kéo một vài đại năng hẳn là đơn giản chứ?" "Tô Dự đạo hữu nếu chuyên tâm xây dựng thế lực của mình, có danh phận đại nghĩa, lại được Đạo Tổ coi trọng, e rằng sẽ nhanh

chóng vượt qua Yêu tộc chúng ta chứ?" Phục Hy càng nói càng cảm thấy tò mò khó hiểu.

"Nhưng trong mấy vạn năm đó, Tô Dự đạo hữu vẫn luôn kín đáo vô vi, căn bản không phát triển bất kỳ thế lực nào, mặc cho Yêu tộc chúng ta lớn mạnh, sau này hai vị Thiên Đế lập Thiên Đình, thanh thế của Yêu tộc chúng ta càng đạt đến đỉnh cao." "Mấy chục vạn năm, Tô Dự đạo hữu trừ việc thu phục Long tộc và Phượng tộc ra, không làm gì cả, cũng quá kín đáo rồi." "Rõ ràng có tư cách làm bá chủ Hồng Hoang, nhưng Tô Dự đạo hữu lại không làm, ban đầu ta tưởng Tô Dự đạo hữu noi theo Hi Hòa kín đáo vô vi, nhưng sau khi thu phục Long tộc và Phượng tộc, ta mới hiểu ra, Tô Dự đạo hữu cũng có dã tâm của mình, tất cả những điều này vi huynh thật sự không hiểu rõ, cũng không thể thôi diễn ra." Nữ Oa nghe lời của huynh trưởng, một đôi mắt đẹp cũng vô cùng nghiêm túc và tò mò.

"Có lẽ Tô Dự có bố cục và sắp xếp riêng chăng?" Nghe lời của muội muội, Phục Hy gật đầu.

"Có lẽ vậy, Tô Dự đạo hữu có lẽ đã sớm bố cục từ mấy chục vạn năm trước, đang bố trí một đại cục kinh thiên, đợi sau trận đại chiến với Yêu tộc chúng ta lần này, có lẽ có thể nhìn ra được một hai." "Có thể hao phí mấy chục vạn năm để bố trí đại cục kinh thiên, không biết Tô Dự đạo hữu rốt cuộc đang mưu tính điều gì?" Lúc này, nội tâm Nữ Oa cũng chấn động không thôi, đối với Tô Dự cũng càng ngày càng tò mò.

Hao phí mấy chục năm bố trí đại cục kinh thiên, Tô Dự đang mưu tính cái gì?

Thiên Đình.

Điện Lăng Tiêu.

Từ sau lần thương nghị trước muốn thu phục Long tộc và Phượng

tộc, và muốn dập tắt bớt nhuệ khí của Tô Dự, để cho cả thế giới Hồng Hoang biết được sự cường đại của Thiên Đình, tất cả Yêu tộc đều đang toàn lực chuẩn bị chiến đấu.

Sau một trăm năm điều động, mười hai Yêu Thần, mười đại Yêu Soái của Thiên Đình tề tựu tại điện Lăng Tiêu.

"Bái kiến Thiên Đế!" "Bái kiến Thiên Đế!" Mười mấy vị đại năng Chuẩn Thánh, mấy trăm Đại La Kim Tiên đồng loạt cung kính hành lễ, uy thế như vậy, cũng chỉ có Thiên Đình mới có.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất thấy cảnh này, nội tâm dâng lên hào tình vạn trượng.

"Các khanh không cần đa lễ!" "Tiếp theo, trừ Yêu Soái, đại tướng trấn thủ Thiên Đình ra, tất cả mọi người đều theo ta đến Đông Hải, thu phục Long tộc!" Lần này, Đế Tuấn định chỉ mang một số tinh nhuệ của Yêu tộc đi, dù sao thành viên của Tô Dự và Long tộc cũng không quá nhiều.

Huống hồ, ở thế giới Hồng Hoang, đại năng Chuẩn Thánh, Đại La Kim Tiên mới là chiến lực đỉnh cấp thực sự, những người khác đi nhiều cũng chỉ là bia đỡ đạn.

"Cẩn tuân pháp chỉ của Thiên Đế!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Thiên Đế!" Khi Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất thân chinh dẫn đầu mười mấy vị đại năng Chuẩn Thánh, hàng trăm Đại La Kim Tiên, hàng chục triệu Thái Ất Kim Tiên hạo hạo đãng đãng từ Tam Thập Tam Thiên hạ giới, đã khiến vô số tu luyện giả kinh hãi chấn động.

"Thiên Đình muốn toàn diện khai chiến với Vu tộc sao?

Ngay cả hai vị Thiên Đế cũng xuất động?" "Thực lực của Thiên Đình Yêu tộc cũng quá kinh khủng rồi chứ?

Nhiều đại năng Chuẩn Thánh như vậy, hàng trăm vị Đại La Kim

Tiên, đây là muốn càn quét thiên hạ sao?" "Không hổ là chúa tể Hồng Hoang, thực lực, phô trương của hai vị Thiên Đế thật sự quá kinh khủng, toàn bộ thế giới Hồng Hoang chỉ có một phần này thôi chứ?" …...

Bất Chu sơn.

Đại điện Vu tộc.

Khi Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đích thân xuất chinh, dẫn theo đông đảo tinh nhuệ Yêu tộc khuynh sào nhi xuất, khiến Đế Giang và các Tổ Vu khác tưởng rằng Yêu tộc muốn toàn diện khai chiến với Vu tộc.

"Đám súc sinh lông lá này, sống chán rồi sao?

Lại muốn quyết chiến với Vu tộc chúng ta, đại ca, ta trực tiếp vận dụng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, một chưởng đập chết hết đám súc sinh lông lá này!" Chúc Dung có tính cách nóng nảy nhất lập tức lên tiếng, thậm chí còn tế ra vu khí, muốn đại chiến một trận.

Vu tộc vì không có nguyên thần, không thể tu luyện công pháp, do đó Đại Vu đều không thể bay lên Tam Thập Tam Thiên, trong đó đại biểu rõ ràng nhất là Khoa Phụ.

Khoa Phụ là Đại Vu đỉnh cấp, thực lực phi thường, nhưng thiên phú pháp tắc của hắn là thổ hệ, ngự không phi hành cũng không bay được quá cao, do đó trong Vu Yêu lượng kiếp, bị mười đứa con trai Kim Ô của Đế Tuấn rượt đuổi đến chết.

Khoa Phụ đuổi mặt trời, cũng chính là từ đó mà ra.

Vu tộc vì hạn chế thiên phú, không thể bá chủ bầu trời, cho nên chỉ có thể làm bá chủ lục địa Hồng Hoang.

"Không cần vội, ta thấy đám súc sinh lông lá này cũng không phải hướng về Vu tộc chúng ta." Đế Giang phất phất tay, ngăn cản Chúc

Dung có tính cách nóng nảy.

Trên Bất Chu sơn, Tam Thập Tam Thiên, Yêu tộc muốn quyết chiến với Vu tộc cũng sẽ không hấp tấp như vậy.

"Vậy đám súc sinh lông lá tinh nhuệ này kéo ra ngoài làm gì…" Hiện nay, Yêu tộc và Vu tộc tuy đã xảy ra ma sát, nhưng vẫn chưa toàn diện khai chiến, hai bên đều không xuất động Tổ Vu và Chuẩn Thánh, nhiều nhất chỉ là trận chiến giữa một số Đại Vu và Yêu Soái.

"Xem hướng bay là về phía đông, có lẽ là đi chinh phục các chủng tộc khác!" "Nếu đã như vậy, vậy chúng ta cứ xem kịch thôi, nếu đám súc sinh lông lá kia dám gây sự với Vu tộc chúng ta nữa, quyết không tha nhẹ!" Lúc này, Huyền Minh thông qua khí vận tương liên cảm nhận được tình lang đã thuận lợi xuất quan, bèn vui vẻ chờ đợi tình lang đến tìm.

Đến lúc đó, nàng muốn cho tình lang một bất ngờ. …...

Đông Hải.

Nơi sâu nhất dưới đáy biển.

Chúc Long đột nhiên mở mắt, tinh quang tứ phía.

"Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất không chết tâm, lại muốn lấy Long tộc ta ra để lập uy?" Vút!

Trong nháy mắt, Chúc Long vận dụng thần thông, truyền lệnh Tứ Hải Long Châu.

"Nhị lang, mau đến Đông Hải, chuẩn bị đại chiến!" Sau đó, Chúc Long trực tiếp vận dụng thần thông xuất hiện tại đạo trường của Tô Dự, cầu kiến Tiên Đế.

Lúc này, Tô Dự đang cùng hai vị kiều thê ân ái, cảm nhận được tin tức Chúc Long cầu kiến, lập tức mở đại trận hộ sơn, mời vào.

“Bái kiến Tiên Đế!” “Gặp Chúc Long đạo hữu!” Sau khi chào hỏi, Chúc Long trực tiếp nói rõ ý đồ.

“Tiên Đế, vừa rồi ta cảm nhận được, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lòng lang dạ thú không chết, muốn thu phục Long tộc ta, lấy Long tộc ta ra để lập uy!” Ừm?

Nghe lời của Chúc Long, Tô Dự lập tức vận dụng thần thông thôi diễn, sau đó sắc mặt càng lúc càng lạnh.

“Tốt cho một Đế Tuấn, tốt cho một Đông Hoàng Thái Nhất!” Tô Dự cũng không ngờ, mấy vạn năm qua mình vẫn luôn bế quan, không can dự vào chuyện Hồng Hoang, mặc cho Yêu tộc lớn mạnh, đối phương lại được đằng chân lân đằng đầu, lấy mình ra để khai đao lập uy?

Chương 118

Nếu đã như vậy, vậy thì ta sẽ cho ngươi biết thế nào là hối hận!

"Phu quân, có chuyện gì vậy?" Hi Hòa thấy tình lang như vậy, không khỏi lo lắng hỏi.

"Nương tử, chuẩn bị khai chiến với Yêu tộc đi, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lại dám lấy vi phu ra để lập uy, vậy vi phu sẽ khiến chúng gãy răng!" "Được!" Hi Hòa nghe lời của tình lang, lập tức cùng muội muội Thường Hi đi ra khỏi đại điện, chuẩn bị cho trận chiến.

"Tiên Đế, hiện nay Yêu tộc tinh nhuệ kéo ra, một dáng vẻ thề không bỏ cuộc, ta nên đối phó như thế nào?" Chúc Long nhìn Tô Dự, sắc mặt ngưng trọng.

Long tộc tuy vô cùng cường đại, nhưng chỉ có một mình ông là Chuẩn Thánh, cộng thêm Hi Hòa, Thường Hi, Bạch Chính, Tây Vương Mẫu, mới chỉ có năm người mà thôi.

Tộc trưởng Phượng tộc là Kim Phượng, ở Bất Tử Hỏa Sơn tại cực nam, dù đã thông báo, cũng không thể kịp thời đến.

Còn Yêu tộc thì sao?

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng, Bạch Trạch, Thương Dương, Lục Ngô và những người khác, tổng cộng có mười hai vị đại năng Chuẩn Thánh, chênh lệch cũng quá rõ ràng rồi.

Càng không cần nói Yêu tộc còn dẫn theo hàng trăm Đại La Kim Tiên và hàng chục triệu Thái Ất Kim Tiên!

"Không sao, trước tiên hãy để thành viên Long tộc tiến vào đạo trường của ta, có tiên thiên đại trận che chở, cũng có thể bảo toàn an toàn một thời gian, còn nơi quyết chiến, không thể chọn ở Đông Hải,

nếu không, sự phá hoại gây ra thật sự quá lớn." Tô Dự cũng không liên hệ với Huyền Minh, để nàng mang theo Thập Nhị Tổ Vu đến tương trợ, nếu làm vậy sẽ sớm mở ra Vu Yêu lượng kiếp, đối với bố cục của hắn, cực kỳ bất lợi.

Do đó, chỉ có thể đối phó cho tốt.

Huống hồ, hiện nay hắn cũng đã đột phá Chuẩn Thánh, với thực lực của hắn, cộng thêm Chúc Long sâu không lường được, chưa chắc không thể thắng được trận đại chiến này.

Ở thế giới Hồng Hoang, chủ yếu vẫn là chiến lực đỉnh cấp.

Một Chuẩn Thánh, có thể càn quét mấy trăm Đại La Kim Tiên.

Dù sao những Đại La Kim Tiên kia cũng không giống như Tô Dự có nhiều lá bài tẩy nghịch thiên như vậy!

"Được!" Chúc Long sâu sắc nhìn Tô Dự một cái, lộ ra một tia cảm động.

Trong thời khắc quan trọng như vậy, Tô Dự lại đặt việc bảo toàn Long tộc lên hàng đầu, chứng tỏ Tô Dự là một vị Tiên Đế nhân từ đáng để đi theo!

Mấy tháng sau.

Vô số huyết mạch chính thống của Long tộc lần lượt tiến vào đạo trường 'An Lạc' của Tô Dự, Tây Vương Mẫu cũng mang theo tinh nhuệ nữ tiên dưới trướng đến nơi.

Hiện tại, phe của Tô Dự chỉ có sáu vị đại năng Chuẩn Thánh, nhưng trong đó có bốn người là Tô Dự, Chúc Long, Hi Hòa, Thường Hi đều tu luyện pháp tắc đột phá, chiến lực mạnh hơn đại năng Chuẩn Thánh thông thường gấp mấy lần.

Yêu tộc Thiên Đình có tu vi cao nhất là Đế Tuấn và Đông Hoàng

Thái Nhất, cộng thêm một Côn Bằng, cũng chỉ ở Chuẩn Thánh trung kỳ.

Chín người còn lại đều là đại năng Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Vì vậy, Tô Dự vẫn có không gian để thao tác.

Chỉ cần nhanh chóng đánh bại Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, làm loạn quân tâm, chưa chắc không thể nhanh chóng kết thúc trận đại chiến này.

"Chúc Long đạo hữu, tiếp theo ngươi đối chiến Đế Tuấn!" "Được!" Tô Dự nhanh chóng sắp xếp.

"Tây Vương Mẫu đạo hữu, đối chiến Côn Bằng!" "Được!" Tây Vương Mẫu thực lực cũng ở Chuẩn Thánh trung kỳ, lại thêm có cực phẩm Tiên Thiên linh bảo Tịnh Thủy Bát Vu do Đạo Tổ ban cho cùng với pháp bảo của bản thân, đối đầu với Côn Bằng nghèo kiết xác, phần thắng rất lớn.

"Bạch Chính, đối chiến Thương Dương và Lục Ngô, không cầu chiến thắng, chỉ cần cầm chân một lúc là được!" "Vâng, chủ nhân!" Bây giờ, Bạch Chính cũng đã thuận lợi trảm ra ác thi, đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ, cộng thêm thượng phẩm Tiên Thiên linh bảo do Tô Dự ban cho, đối phó hai vị đại năng Chuẩn Thánh sơ kỳ cũng dư sức.

"Hi Hòa, đối chiến bốn đại Yêu Thần hoang dã là Khai Minh Thú, Kế Mông, Anh Chiêu, Cùng Kỳ, cũng không yêu cầu chiến thắng, chỉ cần cầm chân là được!" Chúc Long, Tây Vương Mẫu và những người khác nghe Tô Dự sắp xếp, không khỏi kinh ngạc nhìn Tô Dự và Hi Hòa, một mình nghênh chiến bốn đại Yêu Thần Chuẩn Thánh, chẳng lẽ không sợ vẫn lạc sao?

Phải biết rằng, Hi Hòa bất quá cũng chỉ là Chuẩn Thánh trung kỳ, hai tay khó địch bốn tay, huống chi là bốn vị đại năng Chuẩn Thánh!

Hi Hòa nghe tình lang phân phó, vô cùng nghiêm túc đáp: "Phu quân, chàng yên tâm, ta nhất định sẽ giúp chàng cầm chân ít nhất bốn Yêu Thần Chuẩn Thánh!" "Ừm, ta tin nàng có thể làm được!" Tô Dự nắm lấy bàn tay mềm mại của nàng, vẻ mặt đầy ôn nhu và tự tin.

Hi Hòa tu luyện Thái Âm pháp tắc đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ, chiến lực phi thường, lại có Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, một trong Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ phòng ngự vô song, nghênh chiến bốn đại Chuẩn Thánh hẳn là dư sức.

"Thường Hi, ba Yêu Thần Chuẩn Thánh sơ kỳ còn lại giao cho nàng, cũng chỉ cần cầm chân một lúc, nếu không địch lại thì tự vệ là được!" Tô Dự cuối cùng nhìn về phía Thường Hi, tiến hành sắp xếp cuối cùng.

"Phu quân, chàng yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không làm chàng thất vọng!" Thường Hi vẻ mặt trịnh trọng bảo đảm với tình lang, nàng hiểu rõ, bây giờ Yêu tộc dốc toàn bộ lực lượng, tình lang đang ở thời khắc quan trọng nhất, nhất định phải dốc toàn lực giúp chàng vượt qua nguy cơ lần này.

"Tiên Đế, vậy Đông Hoàng Thái Nhất mạnh nhất của Yêu tộc…" Chúc Long nhìn Tô Dự, vẻ mặt đầy khâm phục thán phục, không hổ là người mình đi theo, nguy cơ lần này, Tô Dự lại gánh vác phần lớn áp lực, thậm chí không tiếc để hai vị thê tử của mình tiến hành một trận chiến thực lực chênh lệch.

Nhân phẩm như vậy, Chúc Long, Tây Vương Mẫu thực sự quá thán phục!

"Đông Hoàng Thái Nhất tự nhiên giao cho bản tọa!" Tô Dự vẻ mặt tự tin và bá khí, nhìn về phía Chúc Long.

"Chúc Long đạo hữu, mấu chốt của trận đại chiến lần này là ở chúng ta, chỉ cần trong thời gian ngắn nhất đánh bại Đế Tuấn, Đông

Hoàng Thái Nhất, Yêu tộc dù thế lực lớn đến đâu cũng không thành khí hậu!" Chúc Long hai tay ôm quyền, giống như lập quân lệnh trạng.

"Xin Tiên Đế yên tâm, trận đại chiến này, bần đạo nhất định dốc toàn lực đối chiến Đế Tuấn, nói ra thì từ sau Long Hán đại kiếp, bần đạo chưa từng ra tay, bây giờ dưới sự sắp xếp của Tiên Đế, cũng khiến ta có chút nhiệt huyết sôi trào!" "Bần đạo tin rằng, chỉ cần có Tiên Đế ở đây, ta tuyệt đối sẽ không bại!" "Thiện!" Tô Dự nhẹ nhàng gật đầu, mắt nhìn về phía trước.

"Tiếp theo, chuẩn bị ngự địch ở ngoài ức vạn dặm!" "Vâng, Tiên Đế!" "Vâng, phu quân!" Ngay khi Tô Dự dẫn Chúc Long và các đại năng khác chuẩn bị đến ven bờ Đông Hải, Khổng Tuyên đang du lịch bên ngoài cuối cùng cũng trở về.

"Đệ tử bái kiến lão sư, bái kiến hai vị sư mẫu!" Lúc này, Khổng Tuyên dáng vẻ phong trần, nhưng không hề ảnh hưởng đến phong thái thần tuấn của hắn.

"Khải bẩm lão sư, đệ tử xin được xuất chiến!" Khổng Tuyên đứng thẳng người, nhìn Tô Dự, tràn đầy chiến ý ngút trời.

Vốn dĩ hắn đang trên đường trở về sau chuyến du lịch, giữa đường cảm giác được nguy cơ nên lập tức toàn lực chạy về.

"Tốt!" Thấy Khổng Tuyên chiến ý cao ngút như vậy, Tô Dự hài lòng gật đầu.

Trải qua hơn năm vạn năm du lịch, Khổng Tuyên đã thành công đột phá Đại La Kim Tiên hậu kỳ, với tiềm lực đỉnh thượng tam hoa khai thập phẩm, cộng thêm hai đại chí bảo của Phượng tộc là Ngũ Thải Phượng Vũ và Thiên Hỏa Thánh Điển, dù là đại năng Chuẩn Thánh sơ kỳ cũng có thể chiến thắng. …..

Khi tất cả mọi người đang chú ý đến việc tinh nhuệ Yêu tộc đồng loạt tiến về phía đông, Huyền Minh, người có khí vận tương liên với tình lang, cuối cùng cũng cảm nhận được một tia nguy cơ, vì vậy, nàng chào hỏi mấy vị huynh trưởng một tiếng, lập tức toàn lực thúc giục thiên phú pháp tắc, bay về phía 'An Lạc'. 'Huyền Minh tỷ tỷ vội vã đi tìm Tô Dự như vậy, chẳng lẽ Tô Dự gặp nguy hiểm sao?' Hậu Thổ trong lòng không khỏi bắt đầu lo lắng, nhưng nghĩ lại thực lực của Tô Dự, chỉ có Thánh nhân mới có thể uy hiếp, nàng mới dần dần yên tâm.

Ba mươi năm sau.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất thân chinh dẫn theo phần lớn tinh nhuệ Yêu tộc cuối cùng cũng đến ven bờ Đông Hải.

Thực ra với khả năng của Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, hoàn toàn có thể dùng Hỗn Độn Chung, Hà Đồ, Lạc Thư các loại chí bảo để dẫn vô số tinh nhuệ Yêu tộc nhanh chóng đến nơi.

Chương 119

Nhưng để dương oai Thiên Đình, để cho toàn bộ sinh linh Hồng Hoang chứng kiến sự cường đại của Yêu tộc Thiên Đình, họ đã không chọn làm vậy.

"Không ngờ Tô Dự và Chúc Long sớm đã đợi chúng ta ở phía trước, vừa hay đỡ tốn một phen công sức!" Cảm nhận được khí cơ của Tô Dự và những người khác ở phía trước, Đế Tuấn và mọi người dừng lại đội ngũ hùng hậu của mình.

Lúc này, cả một vùng trời đen kịt, toàn bộ đều là tinh nhuệ Yêu tộc, khí thế tỏa ra khiến vô số sinh linh Hồng Hoang phải kinh hồn bạt vía.

"Đại ca, ta đi gặp Tô Dự và Chúc Long trước, nếu chúng ngoan cố không nghe, đừng trách ta thủ đoạn vô tình!" "Được!" Tiếp đó, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng và các đại năng Thiên Đình khác đồng loạt thi triển thần thông, nháy mắt xuất hiện trước mặt Tô Dự.

"Ra mắt Tô Dự tiên đế!" "Ra mắt Tô Dự tiên đế!" Nhìn thân ảnh bá khí vô song của Tô Dự, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác khách khí chào hỏi, tuy sắp sửa xé rách mặt nhau, nhưng khí độ và phong thái cần có vẫn phải giữ.

"Ra mắt hai vị Thiên Đế!" Tương tự, Tô Dự cũng giữ phong thái đáp lại.

"Hai vị Thiên Đế thân chinh dẫn hơn nửa tinh nhuệ Thiên Đình đến đây, là muốn khai chiến với bản tiên đế sao?" Sau khi hàn huyên hỏi thăm, Tô Dự bộc lộ bá khí ngút trời, lạnh lùng nhìn Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Lời nói bá khí vô song của Tô Dự khiến toàn bộ tinh nhuệ Yêu tộc Thiên Đình phải thầm kinh hãi.

Đế Tuấn tiến lên một bước, bình tĩnh nhìn Tô Dự.

"Tô Dự tiên đế nói đùa rồi, ngô là Thiên Đế được Thiên Đạo công nhận, có trách nhiệm quản giáo chúng sinh Hồng Hoang, Long tộc thống ngự Tứ Hải Hồng Hoang, nhưng lại không phục sự quản giáo của Thiên Đình, quả thực là ngỗ nghịch với Thiên Đạo, vì vậy bản Thiên Đế tự nhiên phải quản giáo một phen!" "Nực cười!" Tô Dự cười lạnh một tiếng, trực tiếp ngắt lời Đế Tuấn.

"Đế Tuấn, hiện nay cả thế giới Hồng Hoang, ai mà không biết Long tộc đã hiệu trung với bản tiên đế?

Ngươi có tư cách gì để quản giáo?" "Huống chi, trong mấy chục vạn năm, Long tộc vẫn luôn cần mẫn trấn áp Tứ Hải, tạo phúc cho Hồng Hoang, há có thể để ngươi vu khống?" Vụt!

Nghe lời của Tô Dự, hai mắt Chúc Long lộ ra một tia cảm động.

Mấy năm nay, tất cả thành viên Long tộc đều chấp hành pháp chỉ của Tô Dự, trấn áp Tứ Hải, ngăn chặn sóng biển tàn phá Hồng Hoang, tạo phúc cho chúng sinh Hồng Hoang, vì vậy, nghiệp lực trên người tất cả thành viên Long tộc đều đã giảm đi một phần.

Nếu không đầu thành hiệu trung với Tô Dự, Long tộc làm gì có cục diện như hôm nay?

Chưa kể, bây giờ Tô Dự vì bảo vệ Long tộc mà còn bất chấp tất cả, thậm chí để hai vị thê tử của mình gánh chịu vô số áp lực.

Một vị lãnh tụ như vậy, sao không khiến người ta kính ngưỡng?

Ngay cả Chúc Long, cũng từ tận đáy lòng nguyện ý vì Tô Dự mà chết!

“Vụt!” Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất bước lên một bước, lạnh lùng nhìn Tô Dự đang đứng đầu, khí thế bá khí vô song tỏa ra từ người hắn.

“Tô Dự, bớt nói nhảm đi!” “Nếu các ngươi không phục sự quản giáo của Thiên Đình ta, vậy thì dưới tay xem thực lực, hy vọng các ngươi không hối hận vì hành vi của mình!” “Ong!” Đông Hoàng Thái Nhất vừa dứt lời, trực tiếp tế ra bản mệnh chí bảo Hỗn Độn Chung, uy thế tỏa ra lập tức khiến cả một vùng trời phong vân biến sắc.

“Vụt!” Tất cả mọi người thấy Đông Hoàng Thái Nhất đi đầu tế ra bản mệnh chí bảo Hỗn Độn Chung, ai nấy lập tức tế ra Tiên Thiên linh bảo để bảo vệ, nếu không bị Tiên Thiên chí bảo ảnh hưởng, dù là đại năng Chuẩn Thánh cũng không chịu nổi.

“Ong!” Theo sau đó, Tô Dự trực tiếp tế ra cực phẩm Tiên Thiên linh bảo Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, và thanh Hậu Thiên công đức chí bảo màu vàng óng Hồng Mông Lượng Thiên Xích!

Lúc này, chiến ý trên người Tô Dự điên cuồng tăng vọt, như một vị chiến thần uy nghi như núi non, đè nén khiến vô số đại năng tại hiện trường không thở nổi.

“Rít!” Vô số người cảm nhận được thực lực chân chính của Tô Dự, không khỏi đồng loạt hít một ngụm khí lạnh.

“Chuẩn Thánh?” “Hỗn Nguyên Kim Tiên?” “Sao có thể?!” Những người có mặt đều biết Tô Dự có hai đại chí bảo, một là cực phẩm Tiên Thiên linh bảo phòng ngự vô song Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, hai là công đức chí bảo sát phạt vô song Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Tuy trước đó chưa từng tận mắt chứng kiến, nhưng trong lòng mọi người đều biết.

Nhưng bây giờ khí cơ của Tô Dự lan tỏa, thực lực chân chính khiến mọi người khó có thể tin nổi!

Phải biết rằng, mấy vạn năm trước trong đại điển lập Thiên Đình, Tô Dự mới vừa đột phá Đại La Kim Tiên, vậy mà chưa đến mười vạn năm, Tô Dự đã đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh), tốc độ đột phá này cũng quá nhanh rồi?

Phải biết, ngay cả khi Đạo Tổ Hồng Quân ba lần giảng đạo, vô số người đồng loạt đột phá, Tô Dự cũng chỉ từ Thái Ất Kim Tiên trung kỳ đột phá đến Thái Ất Kim Tiên viên mãn cảnh giới mà thôi!

Vốn dĩ mọi người cho rằng tốc độ tu luyện của Tô Dự cực kỳ chậm, ai ngờ càng về sau tốc độ tu luyện càng thêm khủng bố.

Thật sự quá không thể tưởng tượng nổi!

Lúc này, Tây Vương Mẫu nhìn Tô Dự bá khí vô song đột phá Chuẩn Thánh, một đôi mắt đẹp dị sắc liên tục, trong lòng không khỏi ổn định lại rất nhiều.

Lúc đầu Tô Dự chỉ là Thái Ất Kim Tiên đã có thể chém giết Đông Vương Công và các Đại La Kim Tiên khác, bây giờ Tô Dự đột phá Chuẩn Thánh, các đại năng Yêu tộc Thiên Đình trước mắt, chắc chắn không phải là đối thủ? 'Chủ nhân không hổ là chủ nhân, mọi thứ trước đây đều là tích lũy để bộc phát, trận chiến này, e rằng sẽ là khởi đầu cho uy danh chấn động Hồng Hoang của chủ nhân?' Bạch Chính nhìn bóng lưng vĩ ngạn vô song của chủ nhân, không tự chủ được lộ ra vẻ sùng bái thần phục.

Trước đây bị Tô Dự thu làm tọa kỵ, trong lòng có lẽ có chút không cam tâm, nhưng theo những năm tháng Tô Dự thể hiện thực lực, đã khiến hắn tâm phục khẩu phục.

Bây giờ, càng phục đến mức không thể nào hơn, chỉ hận không

thể lập tức vì chủ nhân mà chết!

Chúc Long khi cảm nhận được thực lực chân chính của Tô Dự, tâm tư vốn có chút thấp thỏm cuối cùng cũng ổn định lại. 'Chẳng trách Tiên Đế trước đó lại sắp xếp như vậy, hóa ra đã sớm dự liệu được mọi thứ!' Trước đó Chúc Long còn lo lắng đại năng Chuẩn Thánh của Yêu tộc quá nhiều, phe mình sẽ không đối phó nổi, bởi vì Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều là thiên mệnh vương giả, thực lực phi thường.

Ngay cả ông là đại năng viễn cổ, siêu cấp cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ, khi đối mặt với Đông Hoàng Thái Nhất sở hữu Hỗn Độn chí bảo cũng không dám dễ dàng nói thắng.

Nhưng đối chiến với Đế Tuấn chỉ có Hà Đồ, Lạc Thư, tỷ lệ thắng lại tăng lên rất nhiều.

Suy cho cùng Đế Tuấn đi con đường trảm tam thi chứng đạo, còn ông thì tu luyện pháp tắc chứng đạo, chiến lực vô song!

Bây giờ, Tô Dự đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, tuyệt đối đi con đường dĩ lực chứng đạo, đối đầu với Đông Hoàng Thái Nhất cũng dĩ lực chứng đạo, Chúc Long tin rằng, Tô Dự tiên đế nhất định sẽ cho mọi người một bất ngờ lớn! 'Xem ra mấu chốt của trận đại chiến này nằm ở trên người Tô Dự tiên đế!' …..

Hi Hòa và Thường Hi là những người sớm nhất biết tình lang đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, nhưng khi nhìn dáng vẻ bá khí vô song của tình lang, sự tự hào và ngọt ngào trong lòng, thật khó mà diễn tả thành lời!

Phu quân!

"Đông Hoàng Thái Nhất, hôm nay chúng ta quyết một trận cao thấp, xem xem ai sẽ vì hành động hôm nay mà cảm thấy hối hận!"

“Được!” Đông Hoàng Thái Nhất thấy thân ảnh bá khí vô song của Tô Dự, chiến ý trong lòng cũng điên cuồng dâng cao, hắn muốn tự tay đánh bại Tô Dự, người được Đạo Tổ đích thân sắc phong làm Thủ lĩnh của các tiên trên thiên hạ, để cho toàn bộ sinh linh Hồng Hoang biết rằng, Thiên Đế được Thiên Đạo công nhận như hắn, mạnh hơn Tiên Đế do Đạo Tổ sắc phong!

“Vút!” “Vút!” Tô Dự và Đông Hoàng Thái Nhất vô cùng ăn ý bay lên trên bầu trời, tránh cho đại chiến ảnh hưởng đến phía dưới, dù sao ven bờ Đông Hải có vô số sinh linh, cũng như vô số tinh nhuệ Yêu tộc vừa mới đến.

“Đế Tuấn, đối thủ của ngươi là bần đạo!” Chúc Long tế ra chí bảo Càn Khôn Chiến Kích đã đồng hành cùng ông qua vô số trận chiến, đồng thời, chí bảo của Long tộc Vạn Long Giáp cũng tự động hiện ra quanh thân thể, thần quang rực rỡ, tôn lên vẻ vĩ ngạn vô song của ông!

“Chúc Long, hôm nay bản đế sẽ cho ngươi biết sự lợi hại của bản đế!” “Vụt!” Chúc Long và Đế Tuấn cũng bay lên bầu trời, mục đích cũng giống như Tô Dự và Đông Hoàng Thái Nhất.

Lúc này, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất muốn xem xem, họ mang theo nhiều đại năng Chuẩn Thánh như vậy, phe Tô Dự sẽ đối phó thế nào.

Chương 120

Nếu không đối phó nổi, vậy đừng trách họ lấy nhiều đánh ít!

Tây Vương Mẫu tiến lên một bước, nhìn Côn Bằng với ánh mắt cường thế âm hiểm.

"Côn Bằng, đối thủ của ngươi là bản tọa!" "Hừ!

Tây Vương Mẫu, đừng có ra vẻ ở trước mặt bản yêu thần, dưới tay xem thực lực!" Côn Bằng vốn tưởng đối thủ sẽ là Bạch Chính hoặc Hi Hòa, không ngờ lại là Tây Vương Mẫu, nhưng hắn cũng không hề để tâm.

Bởi vì lần này tinh nhuệ Yêu tộc Thiên Đình dốc toàn bộ lực lượng, tổng cộng mười hai tôn đại năng Chuẩn Thánh, xem phe Tô Dự đối phó thế nào!

Trong mắt Côn Bằng, dưới sự so sánh lực lượng chênh lệch như vậy, phe Tô Dự, không bao lâu nữa sẽ hoàn toàn thất bại!

"Vút!" Trong nháy mắt, Côn Bằng hai cánh giương ra ba trăm sáu mươi vạn cây số, lập tức biến mất ở chân trời.

Tây Vương Mẫu thấy vậy, lập tức tế ra chí bảo Tịnh Thủy Bát Vu, bay về phía tây.

"Thương Dương, Lục Ngô hai vị đạo hữu, mời!" Bạch Chính tiến lên một bước, nhìn Thương Dương, Lục Ngô hai người, làm ra tư thế mời chiến.

"Được!" Thương Dương, Lục Ngô liếc nhìn nhau, trực tiếp tế ra pháp bảo, bay lên trời, chuẩn bị tác chiến.

Tu vi của họ chỉ là Chuẩn Thánh sơ kỳ, nếu một mình đối mặt với Bạch Chính, không chống đỡ được bao lâu sẽ thất bại, vì vậy đã sớm

chuẩn bị lấy nhiều đánh ít.

"Khai Minh Thú, Kế Mông, Anh Chiêu, Cùng Kỳ, đối thủ của bốn người các ngươi là ta, cùng lên đi!" Hi Hòa bước lên một bước, khí chất thanh lãnh ung dung, tỏa ra quý khí vô biên.

Thường Hi cũng nhìn về phía ba Chuẩn Thánh cuối cùng của Yêu tộc Thiên Đình.

"Quỷ Xa, Tất Phương, Hắc Ly lão tổ, ba người cùng lên đi!" Vụt!

Đối mặt với sự sắp xếp như vậy, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất trên bầu trời trong lòng không khỏi kinh hãi, không ngờ Tô Dự lại nỡ để thê tử của mình rơi vào hiểm địa như vậy, chẳng lẽ không sợ thê tử của hắn vẫn lạc sao?

"Nhanh chóng đánh bại Hi Hòa, Thường Hi hai người, cố gắng lưu lại một mạng, sau đó nhanh chóng chi viện những nơi khác!" Đế Tuấn nhanh chóng thần thức truyền âm, sắp xếp ổn thỏa.

Hắn chỉ muốn thu phục Long tộc, hung hăng dập tắt uy phong của Tô Dự, để cho toàn bộ sinh linh thế giới Hồng Hoang biết Yêu tộc Thiên Đình mới là chính thống mạnh nhất thế giới Hồng Hoang!

Điều này có lợi cho sự thống trị của hắn cũng như tăng cường khí vận Thiên Đình.

Đế Tuấn tuy muốn triệt để tiêu diệt Tô Dự, nhưng xét đến việc Đạo Tổ Hồng Quân coi trọng hắn, nên không dám hạ sát thủ.

Hơn nữa, Tô Dự có Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên cùng Hậu Thiên công đức chí bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích, muốn tiêu diệt cũng không phải dễ dàng như vậy.

Cộng thêm đối thủ lớn nhất của Yêu tộc Thiên Đình là Vu tộc, nếu cùng Tô Dự bất tử bất hưu, Yêu tộc Thiên Đình dù thắng, tổn thất cũng sẽ vô cùng thảm trọng, cục diện như vậy, Đế Tuấn tuyệt đối sẽ

không cho phép.

Vì vậy, chỉ cần thuận lợi đánh bại Tô Dự, thu phục Long tộc, để cho toàn bộ sinh linh thế giới Hồng Hoang chứng kiến sự cường đại của Yêu tộc Thiên Đình là có thể đạt được mục đích của hắn.

"Vâng, Thiên Đế!" "Vâng, Thiên Đế!" Đối với sự sắp xếp của Đế Tuấn, mười hai yêu thần và những người khác không dám không tuân.

Về phần hơn trăm Đại La Kim Tiên và hơn mười triệu Thái Ất Kim Tiên ở phía sau, Đế Tuấn không định để họ tham gia chiến đoàn.

Một là vì ngạo khí của bản thân, hai là với đại chiến cấp bậc này, ngoài Đại La Kim Tiên có chút tác dụng ra, mười triệu Thái Ất Kim Tiên kia thuần túy là bia đỡ đạn.

Hơn nữa, Đế Tuấn hiện tại vì để bố trí Chu Thiên Tinh Đấu, cần ba trăm sáu mươi lăm Đại La Kim Tiên, nếu bất kỳ một Đại La Kim Tiên nào vẫn lạc, hắn đều sẽ đau lòng không thôi, cho nên, không cần thiết, dù sao đại năng Chuẩn Thánh của Yêu tộc cũng đủ để nghiền ép đối phương rồi.

"Vụt!" Lúc này, Khổng Tuyên dẫn theo mấy chục Đại La Kim Tiên đi đầu chắn ngang ven bờ Đông Hải, đảm bảo tinh nhuệ Yêu tộc phía sau không tập kích đạo trường của lão sư.

Vốn dĩ hắn muốn giúp lão sư chia sẻ gánh nặng, chủ động nghênh chiến một tôn Yêu Thần Chuẩn Thánh, nhưng Tô Dự đã từ chối.

Không phải Tô Dự lo hắn không được, mà Tô Dự muốn đảm bảo an toàn cho đạo trường.

Dù sao hơn trăm Đại La Kim Tiên cộng thêm hơn mười triệu Thái Ất Kim Tiên, đạo trường dù có Tiên Thiên thủ hộ đại trận, cũng chẳng mấy chốc sẽ bị phá hủy.

Vì vậy, gánh nặng trên vai hắn mới là quan trọng nhất!

Nhưng cũng may, Yêu tộc Thiên Đình cũng không định cùng Tô Dự bất tử bất hưu, nếu không, đạo trường 'An Lạc' của Tô Dự không chừng sẽ bị tinh nhuệ Yêu tộc phá hủy. …..

Lúc này, khi vô số đại năng đang âm thầm quan sát việc tinh nhuệ Yêu tộc dốc toàn bộ lực lượng, cảm nhận được Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất dẫn tinh nhuệ Yêu tộc xuất quân, lại là để đối phó với Tiên Đế Tô Dự, Thủ lĩnh của chúng tiên, trong lòng ai nấy đều chấn động không thôi.

Côn Luân, đạo trường của Tam Thanh.

Thái Thanh Lão Tử: "Không ngờ Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất lại nhằm vào sư thúc, bây giờ Thiên Đế và Tiên Đế cuối cùng cũng phải quyết một trận thư hùng rồi sao?" Thông Thiên: "Thật không ngờ, tốc độ đột phá tu luyện của sư thúc lại khủng bố như vậy, mới hơn mười vạn năm thôi, đã từ Đại La Kim Tiên sơ kỳ đột phá lên Hỗn Nguyên Kim Tiên, không hổ là sư thúc a!" Nguyên Thủy: "Dám hỏi đại huynh, trận Yêu tộc quyết chiến sư thúc này, huynh xem trọng bên nào?" Lúc này, Tam Thanh và những người khác đều rất rõ ràng, trận chiến này đối với Hồng Hoang có ý nghĩa sâu xa, bất kỳ bên nào thắng lợi, đều đại biểu cho ai mới là chính thống mạnh nhất thế giới Hồng Hoang, khí vận hàm chứa trong đó, không phải là chuyện tầm thường.

"Vi huynh cũng không nói chắc được, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất là thiên mệnh vương giả, khí vận phi phàm, Yêu tộc lại vô cùng thế lớn, nếu là kẻ tầm thường, căn bản không có ai dám đối đầu, nhưng đối thủ là Tô Dự sư thúc, thì không chắc rồi!" Thái Thanh Lão Tử nói, khẽ thở dài một hơi.

"Suy cho cùng Tô Dự sư thúc thực sự quá thần bí, đó là người có thể sáng tạo vô số kỳ tích a!" "Ta xem trọng sư thúc!" Thông Thiên có một loại trực giác, Tô Dự tuyệt đối sẽ không thua Đông Hoàng Thái

Nhất!

Lần trước hư ảnh Bàn Cổ đại thần tái hiện Hồng Hoang, cùng Đạo Tổ Hồng Quân giao một chiêu, khi họ chạy tới Bất Chu Sơn, hư ảnh Bàn Cổ đại thần đã hoàn toàn biến mất.

Tuy không thu hoạch được phúc duyên của hư ảnh Bàn Cổ đại thần, nhưng chuyến đi Bất Chu Sơn cũng thu được lợi ích không nhỏ, trong mấy vạn năm, ông cũng cuối cùng thuận lợi đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ, trở thành một trong những người mạnh nhất thế giới Hồng Hoang.

Bất Chu Sơn, đạo trường của Phục Hy, Nữ Oa.

Nữ Oa vô cùng chăm chú quan chiến, trong lòng không tự chủ được sinh ra một tia lo lắng cho Tô Dự.

Tổ địa của Vu tộc.

Khi mười một Tổ Vu còn lại biết được tinh nhuệ Yêu tộc dốc toàn bộ lực lượng, lại đi nhằm vào muội phu (anh rể) Tô Dự của nhà mình, ai nấy đều căm phẫn ngút trời, chỉ hận không thể đem đám súc sinh lông lá kia giết sạch.

"Đại ca, chúng ta trực tiếp lên Thiên Đình, đem đám súc sinh lông lá kia giết sạch hết!" "Không sai, giết sạch đám súc sinh lông lá kia, lại dám bắt nạt Tô Dự đạo hữu, quả thực là sống chán rồi!" Chúc Dung và Cộng Công tính cách nóng nảy nhất, chỉ hận không thể lập tức tổ kiến Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, trực tiếp san bằng Yêu tộc Thiên Đình.

"Lên Thiên Đình giết sạch đám súc sinh lông lá còn sót lại có tác dụng gì?

Lỡ như Tô Dự đạo hữu trong trận chiến này bị thương thì sao?

Chúng ta trực tiếp đi chi viện Tô Dự đạo hữu, không thể để Đế

Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đám súc sinh lông lá kia được như ý!" Đế Giang vung tay, trực tiếp quyết định đi đến ven bờ Đông Hải chi viện cho Tô Dự.

Nếu Tô Dự trong trận chiến này vẫn lạc, Huyền Minh muội tử và Hậu Thổ muội tử nhà mình chẳng phải sẽ khóc đến chết sao?

Phải biết rằng, Huyền Minh đã sớm rời đi mấy tháng trước, Hậu Thổ sau khi biết Yêu tộc Thiên Đình và Tô Dự quyết chiến, cũng đã sớm khởi hành.

Chương 121

"Được, nghe lời đại ca!" Theo lệnh của Đế Giang, mười Tổ Vu tế ra vu khí, vận dụng thiên phú pháp tắc toàn lực bay về phía Đông Hải.

...

Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

Khi Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất dẫn tinh nhuệ Yêu tộc dốc toàn bộ lực lượng, Hồng Quân khẽ mở hai mắt.

Đối với mục đích của hai huynh đệ, trong nháy mắt Hồng Quân đã rõ như lòng bàn tay.

"Trận chiến này khó có thể tránh khỏi, không biết Tô Dự đạo hữu có thể chống lại Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, hai vị thiên mệnh vương giả này không?" Nếu theo dòng thời gian phát triển bình thường, Yêu tộc khi mới lập Thiên Đình, sẽ cùng Thủ lĩnh nam tiên thiên hạ lúc bấy giờ là Đông Vương Công đại chiến một trận.

Kết cục của Đông Vương Công không cần phải nói, tự nhiên là vẫn lạc dưới tay Đông Hoàng Thái Nhất, từ đó về sau, Yêu tộc Thiên Đế thống ngự Hồng Hoang, không ai dám không theo!

Nhưng Đông Vương Công đã sớm bị Tô Dự tiêu diệt, Tô Dự được Hồng Quân sắc phong làm Thủ lĩnh nam tiên thiên hạ mới, sau đó Tây Vương Mẫu chủ động đầu quân cho Tô Dự, thuận lợi trở thành Thủ lĩnh của chúng tiên thiên hạ.

Khi Yêu tộc lập Thiên Đình, Hồng Quân đã đích thân nói, địa vị của Tiên Đế và Thiên Đế ngang hàng, nhưng một núi không thể có hai hổ.

Ngay cả khi trong mười mấy vạn năm Tô Dự không phát triển thế

lực, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất vì quyền uy Thiên Đình, cũng sớm muộn phải cùng Tô Dự quyết chiến, xác định chính thống Thiên Đình.

Bây giờ, Tô Dự không phải là Đông Vương Công.

Ngay cả người phát ngôn của Thiên Đạo là Hồng Quân cũng không thể suy đoán được vận mệnh tương lai của hắn.

Trận chiến này, đối với Hồng Hoang có ý nghĩa sâu xa.

Tất cả điểm mấu chốt, đều nằm ở trên người Tô Dự, là người phát ngôn của Thiên Đạo, Hồng Quân đương nhiên phải quan tâm.

Nếu Tô Dự thất bại, vậy thì mọi thứ sẽ vận hành theo trật tự Thiên Đạo vốn có, nếu Tô Dự thắng, vậy thì lại sẽ mang đến cục diện như thế nào cho thế giới Hồng Hoang?

Phải biết rằng, bây giờ Vu Yêu lượng kiếp đã lặng lẽ khởi động, sát khí giữa thiên địa bắt đầu hiện ra.

Nhân vật chính của lượng kiếp là Yêu tộc và Vu tộc, điểm này tuyệt đối không thể thay đổi, nếu Yêu tộc trong trận đại chiến này thua, kết cục của Vu Yêu lượng kiếp liệu có bị viết lại không?

"Vụt!" Lúc này, hai mắt Hồng Quân lộ ra một tia tinh quang.

Là người phát ngôn của Thiên Đạo, đối với những sự kiện trọng đại của thế giới Hồng Hoang, tuyệt đối không được phép thay đổi.

Chuyện nhỏ Thiên Đạo có thể nhắm một mắt mở một mắt, nhưng đại sự như lượng kiếp, Hồng Quân sao có thể cho phép thay đổi kết cục?

Vì vậy, ngay cả khi trận chiến này Tô Dự thắng, sau đó Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu tộc Thiên Đình cũng sẽ tiến vào quỹ đạo vận hành bình thường, trưởng thành thành nhân vật chính trong

Vu Yêu lượng kiếp! …..

Lúc này, tất cả tu luyện giả ở ven bờ Đông Hải biết được Tô Dự tiên đế sắp cùng Yêu tộc Thiên Đế đại chiến, chỉ hận không thể chạy càng xa càng tốt.

Phải biết rằng, đại chiến của đại năng Chuẩn Thánh, quả thực như hủy thiên diệt địa.

Huống chi có nhiều Chuẩn Thánh như vậy mở ra nhiều chiến trường như vậy, đến lúc đó e rằng cả ven bờ Đông Hải đều sẽ bị đánh thành phế tích!

Trên không trung cao nhất.

Tô Dự!

Đông Hoàng Thái Nhất!

Hai người cách nhau mấy trăm vạn cây số lăng không nhìn nhau.

Bên kia, Đế Tuấn VS Chúc Long!

"Ong!" Hỗn Độn Chung màu huyền hoàng tỏa ra khí tức cổ xưa, bên ngoài có nhật nguyệt tinh thần, địa hỏa thủy phong bao quanh, tỏa ra khí thế vô cùng vô tận, dường như muốn tái diễn địa thủy hỏa phong của cả một phương trời.

"Vù!" Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay Tô Dự kim quang đại thịnh, dường như trở thành sự tồn tại duy nhất trong cả một phương trời.

"Sát!" "Chiến!" Hai người không hề nói nhảm, sau một tiếng hét lớn, trực tiếp điên cuồng vận chuyển pháp lực của mình thúc giục chí bảo trong tay, hung hăng oanh sát tới.

"Ầm!" Đoàn năng lượng màu huyền và thần mang màu vàng oanh sát vào nhau, nháy mắt khiến một phương thế giới mất đi tất cả màu

sắc, phảng phất như giữa thiên địa chỉ còn lại hai đạo thần mang.

"Vù ~ vù!" Một kích, trực tiếp làm không gian của một phương trời tan biến, bốn nguyên tố địa hỏa thủy phong dường như đang tái luyện hỗn độn.

"Vụt!" Đông Hoàng Thái Nhất đầu đội Hỗn Độn Chung, hai mắt nhìn thân ảnh bá khí vĩ ngạn phía trước, vẻ mặt vô cùng ngưng trọng.

Đối chiến với Tô Dự, hắn chưa bao giờ coi thường, trong lòng cũng chưa bao giờ tự đại.

Dù trong lòng đã đánh giá cao thực lực của Tô Dự, nhưng sau khi thực sự đối chiến mới phát hiện, thực lực của Tô Dự thật sự quá khủng bố!

Không hổ là tồn tại có thể cùng Đạo Tổ ngang hàng xưng đạo hữu! 'Nhưng vậy thì sao chứ?' 'Ngô Đông Hoàng Thái Nhất là thiên mệnh vương giả, vừa ra đời đã có Tiên Thiên chí bảo Hỗn Độn Chung bầu bạn, công phòng vô song!' 'Huống chi, Tô Dự bất quá chỉ là Chuẩn Thánh sơ kỳ, ngô lại là Chuẩn Thánh trung kỳ!' "Vút!" Hai mắt Đông Hoàng Thái Nhất bắn ra một đạo tinh quang, phảng phất như đâm thủng bầu trời.

"Sát!" Hỗn Độn Chung điên cuồng vận chuyển, huyền hoàng chi khí trên bề mặt vô cùng nồng đậm, tỏa ra uy thế vô biên, dường như muốn đem tất cả trước mắt trở về hỗn độn.

Tô Dự chân đạp Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, tay cầm Hồng Mông Lượng Thiên Xích, thần sắc cũng ngưng trọng không thôi.

Đông Hoàng Thái Nhất quả không hổ danh thiên mệnh vương giả, thực lực chân chính có thể nói là khủng bố, có Tiên Thiên chí bảo Hỗn Độn Chung, quả thực có thể xưng là vô địch!

Hỗn Độn Chung phòng ngự vô song, muốn nhanh chóng đánh bại Đông Hoàng Thái Nhất, phải tiêu hao pháp lực của hắn trước.

Chỉ khi pháp lực không đủ, khó có thể gia trì Hỗn Độn Chung, mới có cơ hội thắng.

Vốn dĩ Tô Dự cho rằng, đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, 《Cửu Chuyển Huyền Công》 lại đột phá tầng thứ chín, chiến lực vô song, đối chiến Đông Hoàng Thái Nhất hẳn là nắm chắc trong tay.

Nhưng vẫn có chút đánh giá thấp thực lực của Đông Hoàng Thái Nhất, cũng đánh giá thấp uy lực của Tiên Thiên chí bảo Hỗn Độn Chung!

"Sát!" Tô Dự hét lớn một tiếng, Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay nháy mắt hóa thành mấy chục vạn trượng, hung hăng hướng về phía Đông Hoàng Thái Nhất oanh sát tới.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Bầu trời đang chiến đấu, không gian đang tan biến, phương viên mấy ngàn vạn dặm, đã trở thành một biển hỗn độn. .....

Chương 122

Tô Dự công phòng vô song.

Đông Hoàng Thái Nhất đầu đội Tiên Thiên chí bảo Hỗn Độn Chung cũng công phòng vô song.

Dù Tô Dự hơi chiếm ưu thế, cũng không thể nhanh chóng giành được cơ hội thắng, vì vậy, tiếp theo là lúc so đấu thực lực chân chính!

"Sát!" "Sát!" Hai bên càng chiến càng hăng, khí thế toàn thân đều dâng lên đến cực điểm.

Lúc này, vô số đại năng quan chiến không ngờ, Tô Dự trước đây vẫn luôn kín tiếng, lại trưởng thành thành một tồn tại khủng bố như vậy.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích và Hỗn Độn Chung oanh sát vào nhau, Tô Dự vì để nhanh chóng giành được cơ hội chiến thắng, trực tiếp chân đạp Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, hung hăng hướng về phía Đông Hoàng Thái Nhất lao tới.

Muốn nhanh chóng giành thắng lợi, chỉ có thể lợi dụng ưu thế cận chiến vô địch của mình, điên cuồng tiêu hao Đông Hoàng Thái Nhất.

"Đến hay lắm!" Thấy Tô Dự lao tới, Đông Hoàng Thái Nhất hét lớn một tiếng, trực tiếp nghênh đón.

Là một tồn tại lựa chọn dĩ lực chứng đạo, Đông Hoàng Thái Nhất há lại sợ cận chiến với người khác?

Vì vậy, hai người trực tiếp cận cự ly oanh sát vào nhau.

Nhưng cảnh tượng tiếp theo, lại khiến tất cả mọi người đều ngây người.

Chỉ thấy Tô Dự tay không tấc sắt, trực tiếp nghênh đón Đông Hoàng Thái Nhất, một quyền đánh bay đối phương!

"Ầm!" Đông Hoàng Thái Nhất như diều đứt dây bay ngược ra sau, Hỗn Độn Chung trên đầu tỏa ra mấy vạn đạo huyền hoàng chi khí bao bọc lấy hắn, giúp hắn thuận lợi đứng vững thân hình.

"Rít!" "Sao có thể?!" Đông Hoàng Thái Nhất hít một ngụm khí lạnh, hai mắt khó có thể tin nổi nhìn thân ảnh bá khí vô song phía trước!

Đông Hoàng Thái Nhất cũng không ngờ, là cường giả mạnh nhất Yêu tộc, lựa chọn phương thức dĩ lực chứng đạo, cận chiến vô địch, lại không địch lại Tô Dự?

Sao có thể?

"Ngươi cũng lựa chọn dĩ lực chứng đạo?!" Giây phút này, Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng hoàn toàn hiểu rõ.

Nhưng, trong lòng hắn vẫn vô cùng uất ức và không cam tâm, đều là Chuẩn Thánh trung kỳ, vì sao cận chiến lại không địch lại Tô Dự Chuẩn Thánh sơ kỳ?

Chẳng lẽ phương thức dĩ lực chứng đạo mà hai bên lĩnh ngộ không giống nhau?

"Sát!" Giây phút này, Đông Hoàng Thái Nhất càng chiến càng hăng, huyền hoàng chi khí tỏa ra từ Hỗn Độn Chung trên đầu cũng càng thêm khủng bố và dày đặc.

"Thời không trấn áp!" Tô Dự thấy Đông Hoàng Thái Nhất đầu đội Hỗn Độn Chung cận chiến với mình, biết mình đã dùng phương thức chính xác nhất, vì vậy cũng không còn câu nệ bất kỳ hình thức nào, trước tiên đánh tàn Đông Hoàng Thái Nhất rồi nói.

"Ong!" Bầu trời vốn hỗn độn một mảnh, nháy mắt trở nên vặn

vẹo, sau đó lập tức ngưng đọng.

"Keng!" Đông Hoàng Thái Nhất điên cuồng vận chuyển pháp lực của mình, thúc giục Hỗn Độn Chung, nháy mắt quét sạch mọi ràng buộc pháp tắc.

Nhưng chỉ trong 0.001 giây, Tô Dự đã lao đến trước, Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay hung hăng chém xuống.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Hỗn độn trên bầu trời nháy mắt tan biến, hóa thành từng dòng khí lưu hắc động khủng bố, tỏa ra khí tức hủy diệt vô cùng đáng sợ.

Đông Hoàng Thái Nhất bị một kích đánh bay, Tô Dự được thế không tha người, điên cuồng thúc giục pháp lực của mình, hung hăng lao tới.

"Rít! ~" "Tô Dự tiên đế cũng quá khủng bố rồi, lại có thể hung hăng áp đảo Thiên Đế Đông Hoàng Thái Nhất?

Phải biết rằng, Đông Hoàng Thái Nhất là cao thủ đệ nhất của Yêu tộc ta a!" "Không hổ là Tô Dự tiên đế, sau khi đột phá Chuẩn Thánh thực lực tăng vọt, ngay cả Yêu tộc Thiên Đế Đông Hoàng Thái Nhất cũng không phải là đối thủ!" "Tô Dự sư thúc thật quá khủng bố, chiến lực bực này quan tuyệt Hồng Hoang, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất có Tiên Thiên chí bảo công phòng vô song Hỗn Độn Chung hộ thể, tuy rơi vào thế hạ phong, muốn đánh bại cũng tuyệt vô khả năng!" Vô số đại năng âm thầm quan chiến thấy thực lực chân chính của Tô Dự, ai nấy đều hít một ngụm khí lạnh, trong lòng chấn động đến mức không thể nào hơn. …..

Chiến trường khác.

Chúc Long VS Đế Tuấn.

Chúc Long là siêu cấp đại năng viễn cổ, cường giả đệ nhất của

Long tộc, Càn Khôn Chiến Kích trong tay ông phẩm cấp không hề thua kém Hà Đồ Lạc Thư trong tay Đế Tuấn.

Hơn nữa, Chúc Long tu luyện pháp tắc đột phá, chiến lực không phải là trảm tam thi chứng đạo có thể so sánh được.

Dù Đế Tuấn là thiên mệnh vương giả, cũng là đại năng Chuẩn Thánh hậu kỳ, nhưng về thực lực, căn bản không thể so sánh với Chúc Long.

Vì vậy, vừa khai chiến, Đế Tuấn đã rơi vào thế hạ phong.

Tất cả những điều này, Đế Tuấn trong lòng đã sớm có tính toán, Hà Đồ Lạc Thư trong tay thiên về phòng ngự, phương diện tấn công có chút thiếu sót, vì vậy, khi khai chiến, trong lòng đã sớm định chủ ý, chỉ cần cầm chân Chúc Long là được.

Chỉ cần nhị đệ đánh bại Tô Dự, hoặc các Yêu Thần khác đánh bại Hi Hòa, Thường Hi và những người khác, là có thể đến chi viện, từ đó giành thắng lợi.

Nhưng khi cảm nhận được nhị đệ Đông Hoàng Thái Nhất mà mình gửi gắm hy vọng lại bị Tô Dự đánh cho tơi bời, chỉ có thể dựa vào Tiên Thiên chí bảo Hỗn Độn Chung trong tay để phòng ngự bị động, không khỏi sắc mặt trắng bệch.

"Anh Chiêu, Cùng Kỳ, các ngươi nhanh chóng đánh bại Thường Hi, Hi Hòa và những người khác trước, sau đó đồng loạt tiêu diệt Tây Vương Mẫu, Bạch Chính và những người khác!" Trong nháy mắt, Đế Tuấn đã dùng kế vây Ngụy cứu Triệu.

Tuy không muốn cùng Tô Dự bất tử bất hưu, nhưng đến cục diện này, chỉ có thể tiêu diệt Tây Vương Mẫu và Bạch Chính trước, mới có thể lật ngược tình thế bất lợi.

Dù sao Tây Vương Mẫu và Bạch Chính chỉ là người theo hầu và

tọa kỵ của Tô Dự, tiêu diệt đi Tô Dự cũng chỉ có thể nhẫn nhịn.

Về phần hơn trăm Đại La Kim Tiên phía sau, Đế Tuấn không sử dụng, bởi vì sợ nếu vẫn lạc mấy chục người, việc bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận mà hắn lĩnh ngộ từ Hà Đồ Lạc Thư sẽ xa vời vô kỳ.

"Cẩn tuân Thiên Đế pháp chỉ!" "Cẩn tuân Thiên Đế pháp chỉ!" Anh Chiêu, Cùng Kỳ và những người khác sau khi nhận lệnh của Đế Tuấn, trực tiếp tăng cường công thế, điên cuồng hướng về phía Hi Hòa và Thường Hi oanh sát tới. 4 đấu 1! 3 đấu 1!

Nhìn qua Yêu tộc chiếm thế thượng phong.

Nhưng tiếp theo Thương Dương và những người khác phát hiện, thực lực của Hi Hòa quả thực vượt ngoài dự liệu của họ, dù nghênh chiến bốn đại năng Chuẩn Thánh, vẫn dư sức, thậm chí còn có thể chiếm ưu thế.

Thường Hi đối chiến ba đại năng Chuẩn Thánh sơ kỳ, có chút miễn cưỡng chống đỡ, nhưng muốn đánh bại, đều không thể hoàn thành trong thời gian ngắn.

Về phần Tây Vương Mẫu VS Côn Bằng, Côn Bằng tuy tốc độ cực nhanh, thần thông cường đại, nhưng không có linh bảo Tiên Thiên đỉnh cấp, vì vậy khi đối mặt với Tây Vương Mẫu sở hữu cực phẩm Tiên Thiên linh bảo, cũng rơi vào thế hạ phong.

Chương 123

Bạch Chính đối chiến Thương Dương và Lục Ngô, là đại năng Chuẩn Thánh trung kỳ, lại thêm có thượng phẩm Tiên Thiên linh bảo, đối phó hai đại năng Chuẩn Thánh sơ kỳ, tuy không thể nhanh chóng đánh bại, nhưng chiếm thế thượng phong thì dư sức.

Vô số đại năng quan chiến thấy phe Tô Dự tiên đế rõ ràng chiếm ưu thế, ai nấy đều lộ ra vẻ chấn động vô cùng. 'Cũng quá không thể tưởng tượng nổi rồi?

Yêu tộc dốc toàn bộ tinh nhuệ, hơn mười tôn đại năng Chuẩn Thánh, đối mặt với sáu vị đại năng Chuẩn Thánh của Tô Dự tiên đế lại rơi vào thế hạ phong?' Giây phút này, vô số đại năng bị chiến cục trước mắt làm cho kinh ngạc đến ngây người.

Vốn dĩ mọi người cho rằng Yêu tộc Thiên Đình tất thắng, nhưng sau khi xem chiến cục như vậy, ai nấy đều không dám nói chắc.

Tất nhiên, nếu Yêu tộc xuất động hơn trăm Đại La Kim Tiên và hơn mười triệu Thái Ất Kim Tiên ở phía sau, tuyệt đối sẽ lập tức thay đổi kết cục.

Dù sao những cao thủ này dùng làm bia đỡ đạn, cũng sẽ tạo ra một số hạn chế cho đại năng Chuẩn Thánh.

Chỉ là làm như vậy, đối với Đế Tuấn căn bản không đáng!

Bởi vì hắn muốn tổ kiến Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận!

Tinh nhuệ Đại La Kim Tiên của Yêu tộc Thiên Đình ai nấy đều không thể có sai sót, nếu những tinh nhuệ này tổn thất mấy chục người, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại

Trận phải đến năm nào tháng nào mới có thể bố trí được?

Phải biết rằng, một khi có đủ nhân thủ, thuận lợi bố trí được Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, vậy thì có tư cách thách thức Thánh nhân, thậm chí đối chiến với Thánh nhân!

Đây là át chủ bài lớn nhất của Đế Tuấn, cho nên, những tinh nhuệ Thiên Đình này tuyệt đối không thể mất!

Tất nhiên, hiện tại đánh đến mức này, chưa đến thời khắc bất tử bất hưu, nếu thật sự đến lúc bất tử bất hưu, Đế Tuấn đương nhiên sẽ buông bỏ tất cả, để tinh nhuệ Thiên Đình tham gia chiến cục. …..

Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất càng đánh càng kinh hãi, càng đánh càng uất ức.

Hắn cũng không ngờ, thực lực của Tô Dự lại khủng bố đáng sợ như vậy, cận chiến, thần thông vô song, ngay cả hắn cũng không phải là đối thủ!

Nếu không có Tiên Thiên chí bảo công phòng vô song Hỗn Độn Chung, e rằng đã sớm bại bởi Tô Dự rồi?

Tự tin tràn đầy xưng bá Hồng Hoang, sau khi chứng kiến thực lực chân chính của Tô Dự, Đông Hoàng Thái Nhất không khỏi tức giận không thôi.

Bây giờ, chỉ có thể uất ức vận dụng Hỗn Độn Chung phòng ngự, không thể chủ động cùng Tô Dự oanh sát.

Tính cách cao ngạo của Đông Hoàng Thái Nhất tự nhiên không thể trơ mắt nhìn cảnh tượng này, vì vậy, trong đầu không khỏi nảy ra một ý tưởng, đó là vận dụng thần thông chưa hoàn thiện mà hắn lĩnh ngộ. …..

Một khi sử dụng, tuyệt đối có thể xoay chuyển càn khôn!

Nhưng sử dụng thần thông chưa hoàn thiện này, pháp lực tiêu hao vô cùng khủng bố, thậm chí di chứng cũng vô cùng rõ ràng.

Đông Hoàng Thái Nhất vẫn luôn hoàn thiện nó, chưa từng sử dụng.

Hiện tại bị Tô Dự ép đến mức này, tính cách cao ngạo của hắn, đã bất chấp tất cả.

"Vụt!" Đông Hoàng Thái Nhất nhìn Tô Dự chiến ý ngút trời phía trước, hai mắt bắn ra một đạo tinh quang.

Sau đó, dưới sự bảo vệ của Hỗn Độn Chung, hai tay hóa quyền, một cỗ lực lượng pháp tắc vô cùng huyền diệu hiện ra quanh thân thể.

Mất trọn năm hơi thở, Đông Hoàng Thái Nhất cuối cùng cũng vận dụng được thần thông chưa hoàn thiện mà mình lĩnh ngộ!

"Nhất lực phá vạn pháp!" Giữa thiên địa phảng phất như dập dờn 'đạo vận' vô cùng khủng bố, tràn ngập cả một phương trời, khiến cả một phương trời tĩnh lặng vô thanh, ảm đạm vô quang!

"Ong!" Tô Dự trong lòng cảnh giác tăng vọt, 'đạo vận' vô cùng khủng bố kia hung hăng xung kích bản thân, nháy mắt đánh lùi hắn mấy chục vạn cây số.

Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên dưới chân ánh sáng nhu hòa tăng vọt, bảo vệ chủ nhân.

"Vụt!" Hai mắt Tô Dự tinh quang đại thịnh, chiến ý toàn thân ngút trời, phảng phất như muốn phá tan bầu trời.

"Ngươi cũng xứng dùng Nhất lực phá vạn pháp?" Tô Dự cười lạnh, sau đó hai lòng bàn tay xòe ra, hai tay nắm quyền, 'đạo vận' vô cùng khủng bố tràn ngập cả một phương trời.

Nhất lực phá vạn pháp là hạt nhân chân chính của sức mạnh pháp

tắc, là Tô Dự sở hữu đại đạo ngọc phiến sức mạnh pháp tắc hoàn chỉnh, cũng không dám hoàn toàn nắm giữ.

Đông Hoàng Thái Nhất lại dám khoe khoang trước mặt hắn?

Tìm chết!

"Ong!" Thiên địa phong vân biến sắc.

"Vù vù!" Địa hỏa thủy phong kia tái luyện hỗn độn, cả một phương trời hoàn toàn mất tiếng.

"Sao có thể?!" Đông Hoàng Thái Nhất vô cùng chấn kinh nhìn Tô Dự, hắn cũng không ngờ, thần thông mà Tô Dự sử dụng lại giống của hắn đến vậy?

Không đúng!

Không phải là giống, mà là mạnh hơn, khủng bố hơn, hoàn thiện hơn!

Giây phút này, Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng cảnh giác tăng vọt, Hỗn Độn Chung tự động vận chuyển, giáng xuống ức vạn đạo huyền hoàng chi khí bảo vệ.

Lúc này của Đông Hoàng Thái Nhất, sau khi dùng ra 'Nhất lực phá vạn pháp' chưa hoàn thiện, pháp lực trong cơ thể gần như cạn kiệt, di chứng tiêu cực cũng bắt đầu hiển hiện.

Khi hắn định dùng chút pháp lực cuối cùng để vận chuyển chức năng xuyên không của Hỗn Độn Chung, lại kinh hãi phát hiện, Hỗn Độn Chung dường như bị sa vào vũng lầy, không thể thoát khỏi phương trời này.

Quả thực lật đổ nhận thức của hắn.

Phải biết rằng, Hỗn Độn Chung là Tiên Thiên chí bảo a!

Ngay khi hắn hồi phục được một chút pháp lực, nắm được Hỗn

Độn Chung, có thể sử dụng thần thông, lại phát hiện dường như bị khóa chặt.

"Tiếp theo, để ngươi xem, thế nào mới là Nhất lực phá vạn pháp!" "Ong!" Theo một quyền oanh sát của Tô Dự, cả một phương trời phảng phất như tĩnh lặng, vô số "đạo vận" điên cuồng hướng về phía Đông Hoàng Thái Nhất!

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Lực lượng pháp tắc đang chiến đấu, bầu trời đang bi minh, không gian đang xé rách, địa hỏa thủy phong đang tan biến!

"Keng!" Hỗn Độn Chung vang lên một tiếng giòn giã cực lớn, sau đó như một ngôi sao băng, nháy mắt biến mất ở chân trời, tại phương trời này, có vô số huyết dịch nửa vàng rơi xuống.

Chương 124

Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất cuồng phun tiên huyết, cả người sắc mặt trắng bệch, dưới sự bảo vệ của Hỗn Độn Chung, bay ngang ra chân trời.

"Nhị đệ!" Đế Tuấn thần thức cảm nhận được nhị đệ Đông Hoàng Thái Nhất của mình lại bị Tô Dự nhanh chóng đánh bại như vậy, thần thông khủng bố vừa rồi, khiến hắn cũng kinh hồn bạt vía, không khỏi lo lắng cho an nguy của nhị đệ.

Nếu nhị đệ Đông Hoàng Thái Nhất trong trận đại chiến này vẫn lạc, hắn hối hận cũng không kịp!

Lúc này, Đế Tuấn trong lòng ẩn ẩn có chút hối hận, vì sao không đợi thêm?

Chỉ cần đợi Yêu tộc có ba trăm sáu mươi lăm vị Đại La Kim Tiên, cầm ba trăm sáu mươi lăm lá tinh thần phiên, do hắn đích thân chưởng khống tổ kiến Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, lúc đó cả Hồng Hoang, ngoài Đạo Tổ Hồng Quân ra, thiên hạ còn ai là đối thủ của hắn?

"Điên đảo càn khôn!" Chúc Long hét lớn một tiếng, nhân lúc Đế Tuấn thất thần, Càn Khôn Chiến Kích trong tay vung ra ức vạn đạo thần mang đen trắng, dường như muốn đảo lộn cả thiên địa.

"Ong!" Hà Đồ Lạc Thư bộc phát thần mang vô biên bao bọc Đế Tuấn, nhưng thần thông của Chúc Long quá mạnh mẽ, Đế Tuấn chỉ thất thần một thoáng đã bị một đạo thần thông đánh bay.

"Thiên Đế!" "Thiên Đế!" Lúc này, vô số tinh nhuệ Yêu tộc đang quan chiến ở phía sau, mấy trăm Đại La Kim Tiên lần lượt tế ra pháp bảo của mình, muốn tham gia chiến cục, viện trợ Đế Tuấn.

“Vụt!” Khổng Tuyên đã sớm tế ra chí bảo của Phượng tộc Thiên Hỏa Thánh Điển, tôn lên vẻ như hỏa thần giáng lâm, Ngũ Thải Phượng Vũ trong tay nhẹ nhàng vung về phía trước.

“Ong!” Ngũ Thải Phượng Vũ phối hợp với thiên phú thần thông Ngũ Sắc Thần Quang của Khổng Tuyên quét một cái, lập tức hơn mười Đại La Kim Tiên phía trước nháy mắt bị giam cầm, biến mất không dấu vết.

“Rít!” Vô số Đại La Kim Tiên của Yêu tộc lần lượt hít một ngụm khí lạnh, chấn động nhìn Khổng Tuyên phong thần tuấn dật phía trước, không ngờ một Khổng Tuyên chỉ có Đại La Kim Tiên hậu kỳ thực lực lại khủng bố như vậy?

Một tay vung lên hủy diệt hơn mười Đại La Kim Tiên?

Yêu nghiệt sao?

“Liều mạng!” “Chi viện Thiên Đế!” Vô số tinh nhuệ Yêu tộc chuẩn bị bất chấp tất cả, chuẩn bị sinh tử quyết chiến.

“Dừng tay!” Lúc này, pháp chỉ truyền âm thần thức của Đế Tuấn giáng xuống, ra lệnh cho tất cả tinh nhuệ Đại La Kim Tiên của Yêu tộc ở đây không được hành động thiếu suy nghĩ.

Bây giờ, nhị đệ Đông Hoàng Thái Nhất đã bại bởi Tô Dự.

Tô Dự có thể rảnh tay, hơn trăm Đại La Kim Tiên trước mặt Tô Dự sở hữu Hậu Thiên công đức chí bảo, căn bản như con kiến, có thể tùy tay nghiền ép.

Vạn nhất hơn trăm Đại La Kim Tiên toàn bộ vẫn lạc ở đây, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận phải đến khi nào mới có thể hiện thế?

Vì vậy, chỉ có bảo toàn thực lực mới là trên hết.

Đợi Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận có thể bố trí được, ngày báo

thù sẽ đến! …..

Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân vẫn luôn quan chiến, thấy Tô Dự sử dụng 'Nhất lực phá vạn pháp' và các thần thông nghịch thiên khác, hai mắt không khỏi co lại, không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Tô Dự đạo hữu không phải là Vận Mệnh đạo hữu sao?

Sao lại biết sức mạnh pháp tắc của Bàn Cổ đại thần?" Nhanh chóng, Hồng Quân khẽ lắc đầu.

"Không đúng, không phải là sức mạnh pháp tắc thần thông hoàn chỉnh 'Nhất lực phá vạn pháp', rất thô sơ, so với sức mạnh pháp tắc thần thông thật sự 'Nhất lực phá vạn pháp' thì khác một trời một vực." "Nhưng dù vậy, cũng lờ mờ thấy được hình dáng ban đầu của sức mạnh pháp tắc, chắc hẳn Tô Dự đạo hữu đã có được cơ duyên đặc thù, vì vậy đã lĩnh ngộ được một phần sức mạnh pháp tắc mà thôi!" Nghĩ đến đây, ánh mắt Hồng Quân không khỏi trở lại như cũ, không nhìn ra một tia dao động nào.

"Trận chiến này Yêu tộc chắc chắn sẽ thất bại, vì để sửa chữa lại quỹ đạo vận hành bình thường của Hồng Hoang, xem ra phải chiếu cố cho Yêu tộc một chút mới được!" Côn Luân, Thái Thanh Cung.

Khi Tam Thanh thấy Tô Dự sử dụng 'Nhất lực phá vạn pháp' và các thần thông cường đại khác, không khỏi đồng loạt hít một ngụm khí lạnh.

Ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất sở hữu Hỗn Độn chí bảo cũng bị Tô Dự đánh bại, đổi lại là họ, có thể chống lại một kích không?

Nhanh chóng, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên ba người lần lượt trong lòng lắc đầu.

Tuy họ mạnh, nhưng không tự đại, đối mặt với thần thông khủng

bố như vậy, ngoài việc chống đỡ ra, căn bản không có dư địa để phản công.

"Không hổ là sư thúc, mới Chuẩn Thánh sơ kỳ đã có thể hành hạ Đông Hoàng Thái Nhất dĩ lực chứng đạo, xem ra sư thúc mới là cường giả đệ nhất dưới Thánh nhân!" "Không sai, chẳng trách lão sư lại coi trọng sư thúc như vậy, hóa ra sư thúc không ra tay thì thôi, một khi ra tay thì chấn động Hồng Hoang a!" Ngay cả Nguyên Thủy tính cách cao ngạo nhất, cũng không thể không thán phục.

Bất Chu Sơn, đạo trường của Nữ Oa.

Khi Nữ Oa thông qua thần thức 'nhìn' thấy Tô Dự lại đánh bại Đông Hoàng Thái Nhất, trong lúc chấn động, lòng cũng hoàn toàn yên tâm.

Phục Hy bên cạnh, trong lúc chấn động thán phục, cũng có chút rối rắm, bởi vì là Yêu Hoàng của Yêu tộc, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đối với ông vô cùng tôn trọng, nếu Yêu tộc trong trận đại chiến này tổn thất lớn, vậy phải làm sao?

Tây phương, núi Tu Di.

Hai sư huynh đệ Tây phương Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vốn đang xem kịch vui, nhưng sau khi thấy Tô Dự sử dụng thần thông nghịch thiên cường đại như vậy, ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất sở hữu Hỗn Độn chí bảo cũng bị đánh bại, không khỏi cảnh giác. 'Sau này không thành Thánh, không thể đi chọc vào Tô Dự, nếu không, đó là tự rước lấy nhục!' …..

Tô Dự quan sát các chiến trường, thấy không có nơi nào cần chi viện, vì vậy trực tiếp hướng về phía Đông Hoàng Thái Nhất một lần nữa tập kích tới.

"Ong!" Đông Hoàng Thái Nhất sau khi cầm máu vết thương, trong

lòng phẫn nộ vô cùng.

Nhưng đồng thời, lại vô tận kinh hoảng và khó có thể tin nổi.

Hắn cũng không ngờ, thực lực của Tô Dự lại khủng bố đáng sợ như vậy, tại sao hắn cũng lĩnh ngộ được 'Nhất lực phá vạn pháp' và các thần thông nghịch thiên khác?

Nhớ lại chiêu đó của Tô Dự, trong đầu Đông Hoàng Thái Nhất không khỏi dâng lên cảm giác bất lực.

Khoảng cách thực sự quá lớn. 'Nhất lực phá vạn pháp' của hắn so với Tô Dự, quả thực như đồ bỏ đi.

"Vụt!" Nhưng Đông Hoàng Thái Nhất là thiên mệnh vương giả, tự nhiên sẽ không bị thất bại trước mắt đánh gục, nhanh chóng khôi phục tâm thần, toàn lực vận chuyển công pháp, hồi phục thực lực.

"Trấn áp thời không!" Lúc này, Tô Dự vượt qua thời không, trực tiếp vung Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay hung hăng hướng về phía Đông Hoàng Thái Nhất oanh sát tới!

"Keng!" Hỗn Độn Chung tỏa ra ức vạn đạo huyền hoàng chi khí bảo vệ, phát ra tiếng kêu nhẹ nhàng chấn nhiếp Hồng Hoang.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Đông Hoàng Thái Nhất mới vừa hồi phục được một chút pháp lực, chữa lành vết thương, Tô Dự được thế không tha người, lại một lần nữa hung hăng tập kích.

Nếu không có Tiên Thiên chí bảo Hỗn Độn Chung hộ thể, e rằng một kích này bản thể sẽ tan thành tro bụi!

Chương 125

"Phanh!" Trong nháy mắt, Đông Hoàng Thái Nhất lại một lần nữa phun ra một ngụm lớn huyết dịch nửa vàng, sắc mặt vô cùng trắng bệch nhìn Tô Dự.

Vừa rồi Đông Hoàng Thái Nhất đã sử dụng 'Nhất lực phá vạn pháp' rất thô sơ mà mình lĩnh ngộ, tiêu hao hơn nửa pháp lực.

Lại thêm di chứng của việc sử dụng thần thông, vô lực chống cự.

Nếu không, dựa vào Tiên Thiên chí bảo công phòng vô song Hỗn Độn Chung, tuyệt đối không thể nhanh chóng thất bại như vậy.

"Sát!" Tô Dự rút lấy pháp lực dự trữ trong Định Hải Ngọc Điệp, sau đó khí thế toàn thân điên cuồng tăng vọt, đối mặt với Đông Hoàng Thái Nhất khí thế suy yếu, lúc này không thừa thắng xông lên còn đợi đến khi nào?

"Ong!" Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay hóa thành cây thước vàng mấy chục vạn trượng, giống như cây cột vàng của thiên địa, hung hăng hướng về phía Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt trắng bệch chém tới.

Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất tuy biết rõ không địch lại, nhưng với sự tự cao của mình, tuyệt đối sẽ không nói ra bất kỳ lời cầu xin tha thứ nào.

Điên cuồng vận chuyển công pháp của mình, dựa vào chút pháp lực còn lại không nhiều để điều khiển Hỗn Độn Chung chống cự.

"Keng!" Cây thước vàng khổng lồ hung hăng chém vào Hỗn Độn Chung, phát ra tiếng vang lớn uy chấn tam giới.

"Phụt!" Đông Hoàng Thái Nhất lại một lần nữa cuồng phun huyết

dịch nửa vàng, cả người hai mắt như muốn bắn ra, trông vô cùng điên cuồng.

"Ầm ầm ầm!" Hỗn Độn Chung rơi thẳng xuống, bị năng lượng khổng lồ xung kích, trực tiếp hướng về phía ven bờ Đông Hải phía dưới lao xuống.

"Ầm!" Một tiếng vang trời, dãy núi mấy ngàn vạn trượng ở ven bờ Đông Hải phía dưới trực tiếp hóa thành bụi phấn, mặt biển dâng lên sóng lớn mấy ức trượng, xông thẳng lên trời!

Đông Hoàng Thái Nhất và Hỗn Độn Chung, hoàn toàn bị đánh vào lòng đất, chỉ còn lại một cái hố khổng lồ phương viên mấy ngàn vạn dặm.

Nhanh chóng, bị những con sóng khổng lồ kia hoàn toàn nhấn chìm.

"Nhị đệ!" "Đông Hoàng Thiên Đế!" Đế Tuấn và vô số đại năng Yêu tộc thấy cảnh này, trong lúc chấn động, lại vô cùng lo lắng.

Giây phút này, Đế Tuấn cuối cùng cũng không chống đỡ nổi công thế của Chúc Long, liên tiếp mấy lần bị đánh vô cùng chật vật.

Tuy Đế Tuấn là thiên mệnh vương giả, trong tay sở hữu hai đại cực phẩm Tiên Thiên linh bảo Hà Đồ Lạc Thư, nhưng trước mặt đại năng viễn cổ Chúc Long, vẫn không thể chống cự nổi.

Dù sao phương thức chứng đạo mà Chúc Long lựa chọn là tu luyện pháp tắc chứng đạo, lại thêm là đại năng viễn cổ tồn tại từ thời thượng cổ Long Hán đại kiếp, sao có thể chống đỡ được?

"Tô Dự tiên đế, lần này Yêu tộc ta nhận thua, xin Tiên Đế thủ hạ lưu tình!" Đế Tuấn vận dụng Hà Đồ Lạc Thư hộ thể, sau đó lập tức ra lệnh cho Côn Bằng, Thương Dương, Lục Ngô và những người khác dừng chiến, tỏ rõ ý nhận thua.

Tuy biết nhị đệ có Tiên Thiên chí bảo Hỗn Độn Chung bảo vệ, Tô Dự muốn tiêu diệt Đông Hoàng Thái Nhất là rất khó, nhưng vạn nhất Tô Dự gây ra cho nhị đệ vết thương nặng khó lành, vậy thì xong rồi.

Phải biết rằng, nhị đệ Đông Hoàng Thái Nhất một lòng muốn học Bàn Cổ đại thần, muốn dĩ lực chứng đạo, nếu Tô Dự cắt đứt con đường chứng đạo của hắn, đả kích đối với hắn thực sự quá lớn.

Hơn nữa, bây giờ nhiều chiến trường, Yêu tộc đều không chiếm ưu thế, không đánh lại được Chúc Long.

Chỉ cần Tô Dự và Chúc Long rảnh tay, hơn trăm Đại La Kim Tiên và hàng vạn Thái Ất Kim Tiên của Yêu tộc chẳng phải sẽ như giết gà sao?

Tổn thất như vậy, Đế Tuấn không thể gánh nổi, cho nên ngoan ngoãn nhận thua, tranh thủ một kết cục có thể diện.

Đợi thực lực cường đại hơn, bố trí được Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận có thể chiến với Thánh nhân, lúc đó, tất cả đều có thể đòi lại!

"Rít!" Khi vô số đại năng quan chiến tận tai nghe thấy Đế Tuấn luôn cao ngạo vô cùng lại chủ động nhận thua với Tô Dự, không khỏi đồng loạt hít một ngụm khí lạnh.

Không ngờ Yêu tộc Thiên Đình dốc toàn bộ tinh nhuệ, hơn mười tôn đại năng Chuẩn Thánh, hơn trăm cao thủ Đại La Kim Tiên, hơn mười triệu Thái Ất Kim Tiên, lại không thể không chủ động nhận thua với Tô Dự?

Kết cục như vậy, ai dám tin?

Lúc này, tất cả đại năng, tinh nhuệ của Yêu tộc sau khi nhận được pháp chỉ của Đế Tuấn, ai nấy đều chủ động dừng tấn công, rút khỏi chiến trường.

Hi Hòa, Thường Hi nhìn bóng lưng bá khí vô song của tình lang,

một đôi mắt đẹp thần thái rạng rỡ, nhu tình vô hạn.

Không hổ là phu quân của nàng! …..

Tô Dự nghe Đế Tuấn chủ động cầu xin tha thứ, không khỏi lộ ra một tia cười lạnh nhàn nhạt.

Hắn hiểu rõ, bây giờ lượng kiếp đã bắt đầu lặng lẽ khởi động, nhân vật chính thiên mệnh của lượng kiếp tất nhiên là Yêu tộc và Vu tộc, nếu cưỡng ép can thiệp, chỉ khiến mình chủ động gia nhập vào lượng kiếp, muốn thoát thân, đó là vạn phần khó khăn.

Hơn nữa, hai huynh đệ Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất là nhân vật chính thiên mệnh của lượng kiếp, hiện tại tuy có thể đánh bại, nhưng muốn giết chết, căn bản là tuyệt đối không thể.

Lượng kiếp chưa chính thức khởi động, nhân vật chính thiên mệnh của lượng kiếp sao có thể vẫn lạc?

Không chừng sẽ bộc phát tiểu vũ trụ, làm thay đổi cục diện.

Vì vậy, nghe thấy tiếng nhận thua cầu xin tha thứ của Đế Tuấn, Tô Dự dừng lại.

"Vút!" Tô Dự lại một lần nữa bay lên trời, đến đối diện Đế Tuấn, Hi Hòa, Thường Hi hai nàng cũng đến bên cạnh tình lang, một trái một phải.

"Nếu đã nhận thua, vậy thì thể hiện chút thành ý đi!"Nếu không tưởng ta Tô Dự là bùn nặn hay sao?

Muốn đến thì đến, muốn đi thì đi?" Vụt!

Nghe lời của Tô Dự, Đế Tuấn lộ ra vẻ ngưng trọng.

Phía sau toàn bộ tinh nhuệ Yêu tộc, ai nấy đều sĩ khí có chút sa sút, đều có chút không dám nhìn thân ảnh bá khí vô song của Tô Dự.

"Không biết Tô Dự tiên đế muốn thế nào?" Đế Tuấn trầm tư một

hồi, nhìn về phía Tô Dự.

"Xem thành ý của ngươi rồi!" Lúc này, trong đầu Tô Dự bắt đầu suy nghĩ nên làm thế nào để Yêu tộc tổn thất chiến lực, sau đó thay đổi kết cục của Vu Yêu lượng kiếp.

Đế Tuấn thấy Tô Dự không hề hé răng, bắt đầu trầm ngâm.

Một lát sau, Đế Tuấn chủ động mở miệng.

"Tô Dự tiên đế, từ nay về sau sẽ không bao giờ đặt chân đến Đông Hải, và sau này tất cả thành viên Yêu tộc Thiên Đình, thấy Tô Dự tiên đế như thấy ngô, thế nào?" "Chỉ vậy?" Tô Dự khinh thường hừ lạnh một tiếng.

"Đế Tuấn, ngươi thật sự nghĩ ta không có tính khí sao?" Chủ động đến gây hấn, lại muốn nhẹ nhàng ra đi như vậy, Tô Dự nếu dễ dàng buông tha, vậy bảo chúng sinh Hồng Hoang nhìn nhận thế nào?

"Tô Dự tiên đế, tuy thực lực của ngài cường đại, nhưng Yêu tộc Thiên Đình ta cũng không phải ăn chay, nếu thật sự bất tử bất hưu, ngài cũng không chiếm được chút lợi lộc nào đâu!" Đế Tuấn châm phong tương đối, lạnh lùng nhìn Tô Dự.

Chương 126

Tuy hắn và nhị đệ Đông Hoàng Thái Nhất rơi vào thế hạ phong, nhưng một khi hơn trăm Đại La Kim Tiên, hơn mười triệu cao thủ Thái Ất Kim Tiên của Yêu tộc tham gia chiến cục, dù Tô Dự có mạnh đến đâu, cũng phải trả một cái giá thảm trọng.

Tất nhiên, những tinh nhuệ của Yêu tộc, cũng sẽ tử thương thảm trọng.

"Đế Tuấn, vậy thì có thể thử xem!" Nếu không biết Đế Tuấn đang tổ kiến Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Tô Dự có lẽ thật sự sẽ lùi một bước, dù sao kiến nhiều cắn chết voi.

Số lượng đại năng Chuẩn Thánh của Yêu tộc vốn đã chiếm ưu thế, những Đại La Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên kia dùng làm bia đỡ đạn, Chuẩn Thánh phe Tô Dự, e rằng cũng phải vẫn lạc mấy tôn.

Nhưng mấu chốt là, Đế Tuấn có nỡ dùng mạng của nhiều Đại La Kim Tiên như vậy để đổi không?

Một khi nhiều Đại La Kim Tiên như vậy hoàn toàn vẫn lạc, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của hắn phải đến năm nào tháng nào mới có thể bố trí được?

Nghe thấy lời nói đối chọi gay gắt của Tô Dự, Đế Tuấn không khỏi nghẹn lời.

Không ngờ rằng, Tô Dự lại không hề sợ hãi, căn bản không lo lắng sẽ phải bất tử bất hưu với Yêu tộc Thiên Đình!

Chẳng lẽ hắn thực sự không sợ tinh nhuệ của Yêu tộc sẽ không tiếc bất cứ giá nào tiêu diệt các đại năng Chuẩn Thánh dưới trướng, thậm chí cả hai vị kiều thê của hắn hay sao?

Phải biết rằng, đối mặt với mười mấy Chuẩn Thánh, cộng thêm hơn trăm vị Đại La Kim Tiên và hàng chục triệu Thái Ất Kim Tiên, ngoài Tô Dự và Chúc Long ra, ai dám tự tin có thể tự vệ?

Hay là Tô Dự đã nhìn thấu tẩy bài của hắn, biết rằng hắn căn bản không nỡ dùng tính mạng của tinh nhuệ Yêu tộc để lấp vào?

Trong khoảnh khắc, Đế Tuấn hoảng hốt.

Không thể uy hiếp được Tô Dự, chỉ có thể mặc cho đối phương xâu xé!

Đương nhiên, nếu cái giá mà Tô Dự đưa ra quá lớn, với tính cách của Đế Tuấn, hoàn toàn vứt bỏ tất cả để bất tử bất hưu cũng không phải là không thể!

Cùng lắm thì ẩn mình mấy chục vạn năm, chuyên tâm phát triển là được.

Đế Tuấn hít sâu một hơi, sắc mặt bình tĩnh nhìn Tô Dự. "Vậy Tô Dự tiên đế muốn điều kiện gì?" Lúc này, vô số đại năng quan chiến đều không ngờ rằng, Tô Dự dồn ép người như vậy mà Đế Tuấn lại lần nữa nhượng bộ.

Đây có phải là Thiên Đế Hồng Hoang mà họ biết không?

Tô Dự liếc nhìn Đế Tuấn một cái, đột nhiên lộ ra một tia bá khí ngút trời. "Từ nay về sau, Yêu tộc dám tiến vào phạm vi thế lực của bản đế, giết không tha!" "Được!" Đối với điều kiện này, Đế Tuấn sớm đã liệu trước, vì vậy đồng ý cũng không có gì bất ngờ. "Còn nữa, Yêu tộc khí thế hùng hổ đến tặng đại lễ cho bản đế, bản đế không đáp lễ cũng không được.

Toàn bộ tinh nhuệ Yêu tộc phía sau hãy nhận một chiêu của bản đế, đỡ được thì mạng lớn, không đỡ được thì mệnh phúc duyên nông cạn..." Bá!

Nghe điều kiện thứ hai của Tô Dự, hai mắt Đế Tuấn co rụt lại, không khỏi rơi vào trạng thái trầm tư.

Rõ ràng, Tô Dự không định dễ dàng buông tha, chuẩn bị dùng tính mạng của tinh nhuệ Yêu tộc phía sau để cảnh cáo.

Nếu như một khi tinh nhuệ vẫn lạc quá nhiều, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận biết đến năm nào tháng nào mới có thể hiện thế?

Trong khoảnh khắc, Đế Tuấn rơi vào thế khó xử.

Tô Dự sở dĩ đưa ra điều kiện này là muốn suy yếu thực lực của Yêu tộc, khiến cho thực lực của họ trong đại chiến Vu Yêu không thể đối phó được với Vu tộc, như vậy sẽ cho Vu tộc một tia sinh cơ.

Trong đó mấu chốt nhất không phải là mấy Chuẩn Thánh kia, mà là các Đại La Kim Tiên chưởng khống ba trăm sáu mươi lăm lá Tinh Thần Phiên!

Nhìn tình thế của Đế Tuấn, hiện tại cả Yêu tộc nhiều nhất chỉ có một hai trăm Đại La Kim Tiên, nếu lần này nhân cơ hội diệt sát ít nhất một nửa, thời gian hiện thế của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận sẽ bị đẩy lùi rất nhiều, trong đại chiến Vu Yêu tuyệt đối sẽ yếu hơn Vu tộc!

Cho Vu tộc một tia sinh cơ.

Cho dù kết quả lượng kiếp không thể thay đổi, Vu tộc và Yêu tộc sẽ cùng đi đến chỗ đồng quy vu tận, nhưng Vu tộc ít nhất sẽ có Tổ Vu sống sót! "Thật chứ?!" Đế Tuấn nhìn Tô Dự, nội tâm cuối cùng cũng hạ quyết tâm.

Hắn tin rằng, với thực lực của Tô Dự, một chiêu nhiều nhất chỉ diệt sát được vài Đại La Kim Tiên, tổn thất này, hắn có thể gánh được.

Huống hồ, Đại La Kim Tiên đã nhảy ra khỏi dòng sông vận mệnh, tồn tại ở quá khứ và tương lai, muốn chém giết cũng không dễ dàng

như vậy đâu? "Quân vô hí ngôn!" "Tốt!" Đế Tuấn nói xong, lập tức dùng thần thức truyền âm, ra chỉ thị. "Các ngươi lập tức vận dụng thần thông pháp bảo hộ thân, có thể trốn khỏi chiến trường trước!" Bá!

Theo mệnh lệnh của Đế Tuấn, đám tinh nhuệ Yêu tộc đen nghịt phía sau đồng loạt phi độn.

Lúc này, Tô Dự đã tế ra sát phạt chí bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích, công pháp trong cơ thể vận chuyển đến cực hạn. "Ông!" Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong nháy mắt hóa thành mấy chục triệu trượng, phảng phất như một dải ngân hà màu vàng.

Trong nháy mắt, cả một phương thiên khung đạo vận cuộn trào, đám tinh nhuệ Yêu tộc đang ùn ùn kéo đến phảng phất như bị cấm cố hoàn toàn. "Chết!" Dải ngân hà màu vàng dài mấy chục triệu trượng, trực tiếp lao về phía khu vực tập trung đông đúc nhất của tinh nhuệ Yêu tộc. "Ông!" Trong khoảnh khắc, đám tinh nhuệ Yêu tộc đen kịt trên bầu trời bị tàn sát sạch sẽ, giống như gió thu quét lá rụng, toàn bộ hóa thành tro bụi. "Tô Dự, ngươi!" Trong khoảnh khắc, Đế Tuấn cảm giác được Yêu tộc tổn thất ít nhất năm mươi danh Đại La Kim Tiên trở lên cùng với hơn năm triệu Thái Ất Kim Tiên, suýt nữa thì phun ra một ngụm máu tươi!

Sớm biết cục diện này, hắn đã lựa chọn bất tử bất hưu với Tô Dự rồi!

Phải biết rằng, nhiều Đại La Kim Tiên như vậy là tâm huyết mấy chục vạn năm của hắn a, trên người họ còn gánh vác nhiệm vụ tổ kiến Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận! "Bản đế nói một chiêu là một chiêu, nếu Đế Tuấn không phục, vậy thì toàn diện khai chiến!" Tô Dự thu hồi Hồng Mông Lượng Thiên Xích, vẻ mặt khinh thường nhìn Đế Tuấn.

Lúc này, tất cả đại năng Chuẩn Thánh có mặt đều kinh ngạc đến ngây người, trong đầu không ngừng hồi tưởng lại một kích kinh khủng vừa rồi của Tô Dự.

Đây là thực lực chân chính của Tô Dự tiên đế sao?

Cho dù là đại năng Chuẩn Thánh, cũng không thể chống lại một kích này đâu nhỉ?

Chẳng phải điều đó có nghĩa là, Tô Dự tiên đế giết Chuẩn Thánh như giết gà sao?

Chương 127

Trong khoảnh khắc, Côn Bằng và những người khác sau lưng Đế Tuấn nhìn Tô Dự, ánh mắt tràn đầy vẻ kiêng kỵ và kính sợ. "Hừ!" Đế Tuấn tức đến sắc mặt trắng bệch, cuối cùng không thể không nuốt xuống quả đắng này. "Bá!" Ngay khi hắn chuẩn bị đi cứu đệ đệ Đông Hoàng Thái Nhất, Đông Hoàng Thái Nhất đã được Hỗn Độn Chung bảo vệ, một lần nữa lao vút lên trời. "Đại ca, lần này ta nhận thua!" Đông Hoàng Thái Nhất tuy bị chôn dưới lòng đất, nhưng thần thức đã sớm cảm nhận được tất cả.

Nếu đại ca không vì hắn, sao có thể lãng phí tính mạng của nhiều tinh nhuệ Yêu tộc như vậy?

Vì thế, Đông Hoàng Thái Nhất khắc sâu mối nhục này trong đầu, chờ đợi ngày sau báo thù! "Tốt!" Ngay khi Đế Tuấn chỉnh đốn tinh nhuệ Yêu tộc, một bóng hình xinh đẹp lướt đến. "Phu quân!" Giọng nói vô cùng lo lắng của Huyền Minh vừa truyền đến, thân ảnh của nàng đã ở bên cạnh tình lang, sau đó nắm chặt lấy tay phải của hắn. "Tổ Vu Huyền Minh?" Trong khoảnh khắc, tất cả mọi người không khỏi co rụt hai mắt, lộ ra vẻ chấn động vô cùng.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nhìn nhau, không khỏi lộ ra vẻ may mắn.

May mà vừa rồi không bất tử bất hưu với Tô Dự, nếu không, tất cả thành viên Yêu tộc bao gồm cả hai người họ, e rằng sẽ toàn bộ vẫn lạc.

Huyền Minh đã đến, các Tổ Vu khác vốn luôn đoàn kết và nóng nảy sẽ còn xa sao?

Cũng không ngờ rằng, Tô Dự lại thành thân với Huyền Minh trong

Thập Nhị Tổ Vu, tin tức này thật sự khiến mọi người trở tay không kịp! "Phu quân, mấy người ca ca đệ đệ của ta đang trên đường đến, có muốn bứng cả ổ đám súc sinh lông lá này không?" Bá!

Nghe lời nói bá khí như vậy của Huyền Minh, tất cả thành viên Yêu tộc trong lòng rét run, hận không thể lập tức vận dụng thần thông tứ tán bỏ chạy. "Không cần, vi phu đã nói trước, chỉ cần bọn họ có thể đỡ được một chiêu của vi phu, ta sẽ để họ rời đi!

Cho nên, không cần phải đại động can qua!" Đối với việc triệt để hủy diệt Yêu tộc, Tô Dự chỉ có thể nghĩ vậy thôi.

Đế Giang và những người khác đến đây cần mấy tháng, trong khoảng thời gian này nếu Đông Hoàng Thái Nhất vận dụng công năng trấn áp thời không của Hỗn Độn Chung, đã sớm trở về Thiên Đình rồi.

Chủ động ra tay, chính là muốn nghịch cải lượng kiếp, người đại diện Thiên Đạo là Hồng Quân sẽ cho phép sao?

Nghe lời của Tô Dự, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất không khỏi thầm may mắn, đồng thời cũng không nhịn được mà nảy sinh một tia cảm kích.

Không ngờ Tô Dự tiên đế lại giữ chữ tín như vậy, trong tình huống bị chủ động khiêu khích mà vẫn tha cho họ một mạng, thật quá đại độ.

Nếu đổi lại là hắn có nắm chắc phần thắng, liệu có thả đối phương đi không?

Đế Tuấn trong lòng khẽ lắc đầu, sau đó chủ động ôm quyền. "Tô Dự tiên đế, từ đây biệt!" "Hy vọng các ngươi có thể ghi nhớ bài học lần này, lần sau nếu còn chọc vào bản đế, sẽ không dễ dàng thoát thân như vậy đâu!" "Bá!" Đế Tuấn vận dụng Hà Đồ Lạc Thư, Đông Hoàng Thái Nhất vận dụng Hỗn Độn Chung bao bọc lấy đám tinh nhuệ Yêu

tộc còn sót lại, trong nháy mắt trốn khỏi chiến trường.

Sau khi trốn thoát, tất cả thành viên Yêu tộc không tự chủ được mà thở phào nhẹ nhõm. "Nhị đệ, không sao chứ?" Đế Tuấn quan tâm hỏi Đông Hoàng Thái Nhất, sợ rằng trận đại chiến vừa rồi với Tô Dự sẽ để lại di chứng. "Đại huynh yên tâm, lần đại chiến này tuy không địch lại Tô Dự, nhưng qua một trận chiến đấu, vi đệ cũng thu hoạch không nhỏ!" "Vậy thì tốt!" Đông Hoàng Thái Nhất là thiên mệnh vương giả, cũng lựa chọn dĩ lực chứng đạo, sau khi đại chiến với Tô Dự, người nắm giữ tất cả các pháp tắc sức mạnh hoàn chỉnh, đã nhận được sự khai sáng cực lớn.

Chỉ riêng thần thông 'Nhất lực phá vạn pháp' mà hắn đã không tiếc bất cứ giá nào vận dụng trước đó, sau khi gặp Tô Dự, trong đầu đã có phương pháp hoàn thiện nó.

Một khi hoàn thiện thuận lợi, uy lực có thể phát huy sẽ tăng lên gấp bội!

Lúc này, Côn Bằng, Thương Dương, Lục Ngô và các tinh nhuệ Yêu tộc khác đều có tâm trạng sa sút.

Không ngờ rằng tinh nhuệ Yêu tộc Thiên Đình dốc toàn bộ lực lượng lại không làm gì được Tô Dự tiên đế, điều đả kích nhất là cao thủ Yêu tộc lại vẫn lạc quá nửa!

Khi trở về Thiên Đình, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất kiểm kê nhân số, phát hiện tinh nhuệ cấp Đại La Kim Tiên tổn thất sáu mươi ba danh, cao thủ Thái Ất Kim Tiên thì lại vẫn lạc đủ năm trăm năm mươi vạn!

Cái giá như vậy, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng đều đang rỉ máu!

Phải biết rằng, thành viên Yêu tộc Thiên Đình tuy đã vượt quá hai

trăm tỷ, nhưng cao thủ cấp Đại La Kim Tiên chỉ có không đến hai trăm danh!

Một trận chiến, lại vẫn lạc mất một phần ba!

Có thể nói, trực tiếp đánh phế tâm huyết mấy vạn năm của Yêu tộc!

Nhưng, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất dù sao cũng là thiên mệnh vương giả, chủ nhân của lượng kiếp, rất nhanh đã lấy lại tinh thần, chỉnh đốn Thiên Đình, cũng không để thất bại lần này trong lòng.

Biết hổ thẹn rồi dũng cảm tiến lên! … Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Khi Hồng Quân biết được kết quả chiến cục, không khỏi từ từ mở hai mắt.

Một trận chiến này, Yêu tộc tuy không tổn thất đại năng, nhưng cao thủ cấp Đại La Kim Tiên lại vẫn lạc mất một phần ba, có thể nói là tổn thất nặng nề.

Không có đủ Đại La Kim Tiên, lấy gì để bố trí đại trận chống lại Thập Nhị Sát Đại Trận của Vu tộc?

Thế là, Hồng Quân tay phải khẽ vung lên, một luồng năng lượng tản ra ba mươi ba tầng trời của Yêu tộc Thiên Đình.

Sau đó, Hồng Quân nhìn về phía Đông Hải. "Tô Dự đạo hữu, không ngờ lại cùng Tổ Vu Huyền Minh kết thành vợ chồng, xem ra việc ngươi can dự vào Vu Yêu lượng kiếp đã thành tất nhiên, chỉ hy vọng ngươi có thể dựa vào vận mệnh đại đạo của bản thân mà thay đổi vận mệnh!

Nếu không, nếu vẫn lạc trong lượng kiếp, những người bạn cũ

của bần đạo lại mất đi một người nữa!" Côn Luân.

Thái Thanh Cung.

Khi Tam Thanh thấy kết quả của trận đại chiến, trong lòng chấn động đến hồi lâu không nói nên lời.

Sau khi nhận ra sự cường đại và khủng bố của Tô Dự, từng người một trở về đạo trường, nghiêm túc bế quan tu luyện, luyện hóa Hồng Mông Tử Khí, chí bảo thành thánh mà lão sư ban cho.

Chương 128

Chỉ có chứng đạo thành thánh, mới có tư cách tranh đoạt ngôi vị mạnh nhất Hồng Hoang!

Tây Phương.

Tu Di Sơn.

Thấy đại chiến kết thúc, Chuẩn Đề không khỏi hỏi sư huynh Tiếp Dẫn. "Sư huynh, hiện tại Tô Dự đã thành thân với Tổ Vu Huyền Minh, quan hệ với Vu tộc thân mật như vậy, sau này Tô Dự chẳng phải sẽ trở thành kẻ mạnh nhất Hồng Hoang sao?

Sư huynh đệ chúng ta nếu muốn phát triển mạnh mẽ Tây Phương, lại nên xử trí thế nào?" "Sư đệ, không cần lo lắng.

Trận chiến này tuy đã định vị uy danh của Tô Dự, nhưng trong đó cũng ẩn chứa nguy cơ to lớn.

Theo huynh cảm nhận, lượng kiếp tiếp theo không đến mấy vạn năm nữa sẽ giáng lâm, đến lúc đó Tô Dự có thể thoát thân khỏi lượng kiếp hay không, vẫn còn chưa biết.

Huống hồ, chúng ta có Hồng Mông Tử Khí, chí bảo thành thánh mà lão sư ban cho, chỉ cần thuận lợi chứng đạo thành thánh, Tây Phương chúng ta hưng thịnh cũng sẽ trở thành tất nhiên.

Vì vậy, sư huynh đệ chúng ta chớ kiêu chớ nóng, kiên nhẫn chờ đợi, sớm muộn có một ngày, nguyện vọng của chúng ta sẽ thành hiện thực!" Nghe lời của sư huynh Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề không khỏi gật gật đầu. "Cẩn tuân lời dạy của sư huynh!" Bất Chu Sơn.

Đạo trường Nữ Oa.

Khi đại chiến kết thúc, Nữ Oa trong lòng thở phào một hơi, nhưng

đồng thời lại ngũ vị tạp trần.

Không ngờ, Tô Dự lại cùng Tổ Vu Huyền Minh kết thành đạo lữ, vậy ta thì sao?

Đối với hình bóng của Tô Dự, Nữ Oa đã từng muốn chém đứt, nhưng lại càng ngày càng rõ ràng sâu sắc trong lòng, không thể nào xua đi được.

Nàng hiểu trong lòng, Tô Dự thuộc về kiếp nạn của nàng.

Nếu có thể thuận lợi vượt qua, chứng đạo thành thánh cũng dễ như trở bàn tay, nếu không thể vượt qua, vậy chỉ có thể chìm đắm. … Sau khi đại chiến kết thúc, Tô Dự mang theo ba vị kiều thê, Chúc Long, Tây Vương Mẫu, Bạch Chính và những người khác trở về đạo trường.

Qua trận chiến này, quan hệ giữa mọi người đã trở nên khăng khít hơn rất nhiều.

Tây Vương Mẫu nhìn bóng hình Tô Dự phía trên, một đôi mắt đẹp lưu quang chuyển động, thần thái rạng ngời, nhưng khi nhìn thấy Tổ Vu Huyền Minh bên cạnh, trong đầu không tự chủ được mà nảy sinh những tâm tư kỳ lạ. "Bá!" Lúc này, Khổng Tuyên trực tiếp từ trong ngũ sắc thần quang phóng ra mười hai danh tinh nhuệ Yêu tộc, những tinh nhuệ này toàn bộ đều là cao thủ cấp Đại La Kim Tiên. "Dám hỏi lão sư, những thành viên Yêu tộc này nên xử trí thế nào?" Tô Dự tán thưởng nhìn Khổng Tuyên một cái, không ngờ một mình hắn lại dám nghênh chiến hơn trăm tinh nhuệ Yêu tộc, thậm chí còn trấn áp được mười hai Đại La Kim Tiên.

Tiềm lực tư chất như vậy thật sự kinh người.

Tương tự, Chúc Long, Tây Vương Mẫu và những người khác thấy chiến quả của Khổng Tuyên, từng người một trong lòng chấn

động không thôi. 'Không hổ là đệ tử do tiên đế tự tay dạy dỗ, quả nhiên nghịch thiên!' "Giết không tha!" Tô Dự nói xong, tay phải nhẹ nhàng vỗ về phía trước.

Trong nháy mắt, mười hai Đại La Kim Tiên kia trực tiếp bị đánh thành tro bụi, ngay cả một tia chân linh cũng triệt để tan biến.

Những tinh nhuệ Yêu tộc này, Tô Dự tuyệt đối sẽ không thả ra, nếu không, chẳng phải là đang làm lớn mạnh thực lực Yêu tộc sao?

Mọi người thấy Tô Dự vung tay đã diệt sát mười mấy Đại La Kim Tiên đã nhảy ra khỏi dòng sông vận mệnh, trong lòng càng chấn động đến mức không thể nào hơn được.

Phải biết rằng, Tô Dự tiên đế không hề sử dụng bất kỳ pháp bảo nào, chỉ là một chưởng đơn giản thôi!

Trận chiến giữa Tô Dự tiên đế và Yêu tộc Thiên Đế, đối với cục diện thế giới Hồng Hoang có ảnh hưởng ý nghĩa vô cùng sâu xa.

Vô số sinh linh Hồng Hoang đều không ngờ rằng, Yêu tộc có tư thế bá chủ Hồng Hoang, lại bại bởi Tô Dự tiên đế vô cùng kín tiếng!

Phải biết rằng, thành viên Yêu tộc đông đến 2000 tỷ!

Đại năng Chuẩn Thánh mười mấy vị!

Đại La Kim Tiên mấy trăm danh!

Cao thủ Thái Ất Kim Tiên càng nhiều vô số!

Tô Dự tiên đế chỉ thu phục Long tộc và Phượng tộc, thế lực xa xa không bằng Yêu tộc, nhưng Yêu tộc dưới ưu thế mạnh mẽ như vậy, lại bại bởi Tô Dự tiên đế.

Kết cục như vậy, khiến vô số sinh linh kinh ngạc đến rơi cả mắt kính.

Đối với thực lực chân chính mà Tô Dự tiên đế thể hiện, từng

người một đều chấn động và thán phục từ tận đáy lòng.

Bởi vì mấy chục vạn năm trước Yêu tộc lớn mạnh, hủy diệt vô số chủng tộc, diệt sát vô số sinh linh không thần phục, vì vậy, nhiều đại năng trong lòng ngầm không ưa hành vi kiêu ngạo của Yêu tộc.

Hiện tại, các đại năng Hồng Hoang mơ hồ cảm giác được nguy cơ (lượng kiếp) sắp đến, muốn tìm nơi che chở, thế là lần lượt muốn đầu quân cho Tô Dự tiên đế.

Dù sao thực lực của Tô Dự tiên đế đã được công nhận, cộng thêm được Đạo Tổ Hồng Quân sắc phong là thủ lĩnh của chúng tiên thiên hạ mấy chục vạn năm, chưa từng dùng thủ đoạn ép buộc bất kỳ ai.

Tiếng tăm của Tô Dự tiên đế, so với hai Thiên Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, quả là một trời một vực.

Huống hồ, thực lực hiện tại của Tô Dự tiên đế so với Yêu tộc Thiên Đình còn mạnh hơn rất nhiều, nếu đầu quân dưới trướng, được che chở, tuyệt đối có thể an nhiên vượt qua nguy cơ lần này. … Tô Dự vừa cùng Tây Vương Mẫu, Chúc Long và các tinh nhuệ Long tộc tổng kết trận đại chiến lần này cũng như bố cục sau đó, Đế Giang, Câu Mang, Chúc Dung, Cộng Công và các Tổ Vu khác đã đến bờ biển Đông Hải.

Cảm nhận được khí cơ, Tô Dự lập tức dẫn theo Huyền Minh đích thân đi nghênh tiếp. "Gặp qua các vị đạo hữu!" "Gặp qua Tô Dự đạo hữu!" Đế Giang thấy Tô Dự bình an vô sự, trong lòng không khỏi thở phào một hơi. "Muội phu, có muốn chúng ta trực tiếp tổ kiến Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, xông lên Thiên Đình, trút giận cho ngươi không?" Tính cách nóng nảy nhất, Chúc Dung, trực tiếp lộ ra hỏa thần chân thân, một bộ dáng sát khí ngút trời.

Đối với Tô Dự, hắn tâm phục khẩu phục.

Ngoài đại ca ra, Tô Dự là người thứ hai hắn thán phục nhất.

Bởi vì Tô Dự dùng thực lực đánh phục hắn, khiến hắn lĩnh ngộ được nhiều hơn về hỏa hệ pháp tắc, cho dù là đại ca Đế Giang, thực lực tuy khiến hắn tâm phục khẩu phục, nhưng lại không thể khiến hắn trở nên mạnh hơn.

Chương 129

"Không sai, đám súc sinh lông lá kia dám mạo phạm đến đầu muội phu, quả thực là động thổ trên đầu Thái Tuế, không cho chúng một chút màu sắc xem xem, thật sự cho rằng Vu tộc chúng ta không có người sao!" Tính cách cũng nóng nảy như vậy, Cộng Công cũng muốn khai chiến, trút giận cho Tô Dự.

Thấy bộ dáng căm phẫn của họ, Tô Dự trong lòng có chút cảm động.

Đám Tổ Vu này tính cách tuy nóng nảy hiếu chiến, nhưng lại rất trọng tình nghĩa.

Tô Dự trong lòng hạ quyết tâm, trong Vu Yêu lượng kiếp sắp tới nhất định phải cố hết sức bảo toàn họ, như vậy cũng không phụ tình hữu nghị chân thành của họ! "Các vị đạo hữu không cần tức giận, lần này Yêu tộc thảm bại trở về, tổn thất không nhẹ, không đáng phải bất tử bất hưu với họ, trước tiên đến đạo trường của ta phẩm trà Ngộ Đạo Thần Trà đã!" "Đúng vậy, mấy vị ca ca không cần tức giận, đám súc sinh lông lá bị phu quân diệt sát mấy trăm vạn tinh nhuệ, đủ để chúng đau lòng một thời gian dài rồi!" Huyền Minh khẽ cười, nắm lấy tay tình lang, vẻ mặt tự hào. "Tốt!" Thấy Tô Dự nói vậy, Đế Giang đi đầu biểu thái.

Lúc này, trong đám người có một bóng hình thánh khiết nhu hòa đang âm thầm dõi theo Tô Dự bá khí anh vũ phía trước, chính là Hậu Thổ, một trong Thập Nhị Tổ Vu.

Trước đó biết được Yêu tộc và Tô Dự toàn diện khai chiến, Hậu Thổ trong lòng vô cùng lo lắng, hiện tại biết Tô Dự không hề bị thương tổn, trái tim treo lơ lửng cuối cùng cũng được thả xuống.

Từ lần trước Tô Dự đến tổ địa Vu tộc, Hậu Thổ đã hiểu rõ nội tâm của mình, tình cảm đối với Tô Dự cũng ngày một tăng.

Theo sau việc Huyền Minh tỷ tỷ đi đầu tỏ tình với Tô Dự, sau đó thuận lợi kết thành đạo lữ, Hậu Thổ đã từng vô số lần tự vấn trong lòng.

Hiện tại, sau khi trải qua cuộc trò chuyện sâu sắc với Huyền Minh tỷ tỷ, cuối cùng nàng đã hạ quyết tâm.

Tô Dự cảm nhận được ánh mắt tràn đầy tình cảm của Hậu Thổ, không khỏi quay đầu lại. "Bá!" Hai người bốn mắt nhìn nhau, Tô Dự cảm nhận được tình cảm sâu sắc nóng bỏng đó, trong lòng không khỏi mềm nhũn.

Trong nháy mắt, gương mặt xinh đẹp của Hậu Thổ hơi ửng hồng, nhìn ánh mắt nhu tình của Tô Dự, trong lòng tràn đầy niềm vui.

Huyền Minh bên cạnh thấy cảnh này, dùng sức nắm chặt lòng bàn tay tình lang, sau đó đi đến bên cạnh Hậu Thổ, chủ động dắt lấy bàn tay mềm mại của nàng. "Hậu Thổ muội muội, chúng ta đi cùng nhau nhé!" Một lát sau, Tô Dự dẫn theo Thập Nhị Tổ Vu đến đạo trường 'An Lạc', tiến vào chủ điện, lập tức thu hút sự chú ý của vô số người. "Gặp qua các vị đạo hữu!" "Gặp qua các vị đạo hữu!" Đế Giang chủ động ôm quyền chào hỏi, Chúc Long và các đại năng khác lần lượt đáp lễ.

Dù sao song phương cũng là đồng minh, tự nhiên sẽ cảm thấy có chút thân cận.

Tiếp đó, Thường Hi chủ động lấy ra Thái Âm Thần Bọt Biển Trà, Hi Hòa thấy Huyền Minh và Hậu Thổ đến, liền kéo tay hai người bắt đầu trò chuyện.

Huyền Minh trước đó đã nói với Hi Hòa về tâm ý của Hậu Thổ

muội muội, vì vậy, Hi Hòa đối với Hậu Thổ cũng cảm thấy vô cùng thân cận.

Huống hồ sau trận chiến này, Hi Hòa hiểu rằng, chỉ có lôi kéo thêm nhiều cường giả, mới có thể không sợ bất kỳ uy hiếp nào.

Hậu Thổ thánh khiết ôn nhu trước mắt, chính là một lựa chọn rất tốt. "Ngộ Đạo Thần Trà quả nhiên danh bất hư truyền!" Đế Giang và các Tổ Vu khác sau khi uống Ngộ Đạo Thần Trà của Thái Âm Thần Bọt Biển, trong nháy mắt rơi vào trạng thái đốn ngộ, đợi đến khi hoàn hồn lại, đã là mấy ngày sau.

Lúc này, Tô Dự dưới sự dẫn dắt của Huyền Minh đến một thiên điện, mơ hồ đoán ra được dụng ý của Huyền Minh, vì vậy trong lòng cũng vô cùng mong đợi. "Phu quân, Hậu Thổ muội muội ở bên trong, chàng hãy nói chuyện với muội ấy nhé!" Huyền Minh không vào phòng, rất nhanh đã biến mất.

Tô Dự mỉm cười, trực tiếp đi vào phòng thiên điện.

Lúc này, Hậu Thổ thánh khiết nhu hòa gương mặt xinh đẹp hơi ửng hồng, tỏa ra sự dịu dàng và e thẹn vô tận, khiến người ta không nhịn được mà thèm muốn. "Gặp qua Tô Dự đạo hữu!" Nhìn ánh mắt nóng bỏng của Tô Dự, Hậu Thổ trong lòng có chút e thẹn.

Nhưng trong lòng đã sớm chuẩn bị xong, cho nên nàng dũng cảm đối mặt với tình lang. "Hậu Thổ, tình ý của nàng đối với ta ta đã sớm biết, chỉ cần nàng đồng ý, ta nguyện cùng nàng kết thành đạo lữ, sinh tử nương tựa, vĩnh không phụ bạc!" Bá!

Tô Dự vừa nói, vừa đến gần Hậu Thổ, chủ động dắt lấy đôi bàn tay mềm mại kia.

Nghe lời của tình lang, Hậu Thổ trong lòng tràn đầy niềm vui, mấy vạn năm chờ đợi, đều đáng giá! "Ta đồng ý!" Hậu Thổ chủ động ôm

lấy tình lang, trực tiếp tựa vào vai hắn!

Từ lần đầu tiên Hồng Quân giảng đạo, Hậu Thổ nhiệt tình chào hỏi, Tô Dự đã có cảm tình tốt với Hậu Thổ thánh khiết nhu hòa.

Là một người xuyên không từ địa cầu, Tô Dự sao có thể không biết Hậu Thổ tương lai là Bình Tâm nương nương, chủ nhân của Địa Đạo Lục Đạo Luân Hồi?

Vì vậy, Tô Dự từ lâu đã có ý định bố cục Hồng Hoang, việc Hậu Thổ hóa Lục Đạo Luân Hồi liên quan đến một trong những bố cục quan trọng nhất của Tô Dự.

Hiện tại, Hậu Thổ cuối cùng đã trở thành đạo lữ của hắn, khí vận tương liên, sinh tử nương tựa, tương lai nàng xả thân hóa luân hồi, Tô Dự không cần làm bất cứ chuyện gì cũng có thể thu được khí vận Địa Phủ khổng lồ.

Chỉ là Địa Phủ Lục Đạo Luân Hồi đối với toàn bộ thế giới Hồng Hoang vô cùng quan trọng, Tô Dự sao có thể không nhúng tay bố cục?

Có Hậu Thổ là Địa Phủ chi chủ ở đây, sau này Tô Dự muốn bố cục và thực hiện ý chí của mình, sẽ dễ như trở bàn tay.

Phải biết rằng, Địa Phủ Lục Đạo Luân Hồi tương lai, là sự tồn tại mà ngay cả chư thánh cũng phải thèm muốn.

Hiện tại có Tô Dự ở đây, tương lai các thánh nhân muốn nhúng tay vào Địa Phủ Lục Đạo Luân Hồi, Tô Dự sẽ chém đứt toàn bộ móng vuốt của họ!

Địa Phủ là của bản đế, bất kỳ ai cũng không được nhúng tay!

Tương lai chưởng khống Địa Phủ Lục Đạo Luân Hồi, cộng thêm bố cục của hắn, khí vận của bản thân e rằng ngay cả Hồng Quân cũng phải kiêng dè.

Nghĩ đến đây, Tô Dự không khỏi lộ ra một nụ cười đắc ý, sau đó ôm eo Hậu Thổ càng chặt hơn. "Đúng rồi, Hậu Thổ, phúc duyên mà Bàn Cổ đại thần để lại cho nàng là gì?" Hậu Thổ nhẹ nhàng tựa vào vai tình lang, nghe lời của hắn, liền ngồi thẳng người dậy, lộ ra một tia trầm tư. "Tô Dự, phúc duyên mà Phụ Thần để lại cho ta hiện tại ta vẫn chưa thể hoàn toàn tiêu hóa, có lẽ là thời cơ chưa đến!" Nghe lời của Hậu Thổ, Tô Dự gật gật đầu, trong lòng suy đoán có thể liên quan đến Lục Đạo Luân Hồi.

Hiện tại Nhân tộc chưa ra đời, Lục Đạo Luân Hồi tự nhiên cũng chưa có thời cơ xuất hiện.

Nghĩ đến đây, Tô Dự cũng không vội, thuận thế nắm lấy bàn tay mềm mại của nàng, ngửi mùi hương trên người nàng, trong lòng tràn đầy đắc ý. "Hậu Thổ, nàng còn nhớ lần đầu tiên chúng ta gặp nhau không?" "Nhớ chứ!" Nghe lời của tình lang, trong đầu Hậu Thổ không khỏi hồi tưởng lại cảnh tượng lần đầu gặp Tô Dự ở Tử Tiêu Cung.

Có lẽ đó chính là duyên phận!

Chương 130

Sau khi hai người ôn tồn một lúc lâu, Tô Dự cảm nhận được khí tức của tộc trưởng Phượng tộc Kim Phượng, liền dắt tay Hậu Thổ trở về chủ điện. "Hậu Thổ muội tử, đây là?" Khi Tô Dự và Hậu Thổ hai người dắt tay nhau ra ngoài, Đế Giang và những người khác thấy vậy, không khỏi lộ ra một tia kinh ngạc. "Đại ca, ta và Tô Dự lưỡng tình tương duyệt, hiện tại quyết định kết thành đạo lữ!" Bá!

Nghe lời của Hậu Thổ muội tử, mọi người bừng tỉnh đại ngộ, nhìn Tô Dự ánh mắt không khỏi càng thêm thân thiết. "Ha ha, Tô Dự đạo hữu, không ngờ lại lừa mất hai muội tử của ta, hôm nay ta phải uống cạn ba vạn chén mới được!" Chúc Dung cười ha hả đi đến bên cạnh Tô Dự, đối với việc hai muội tử cùng Tô Dự kết lương duyên tự nhiên vô cùng cao hứng. "Tốt!" Tô Dự cười đáp. "Vừa hay nhân cơ hội này tổ chức hôn lễ với Huyền Minh, Hậu Thổ!" Tuy đã sớm cùng Huyền Minh kết thành đạo lữ, nhưng chưa từng tổ chức nghi thức long trọng như vậy trước mặt Thập Nhị Tổ Vu. "Vậy ta đi chuẩn bị trước!" Chúc Long có kinh nghiệm lần trước, lập tức chuẩn bị giúp Tô Dự tổ chức lại hôn lễ.

Lúc này, Kim Phượng dưới sự dẫn dắt của Hi Hòa tiến vào chủ điện, đi cùng còn có các tinh nhuệ của tộc.

Khi cảm nhận được Yêu tộc toàn diện khai chiến với Tô Dự, nàng lập tức từ Bất Tử Hỏa Sơn suất lĩnh vô số tinh nhuệ Phượng tộc đến chi viện.

Tuy trên đường đã biết kết cục, nhưng Kim Phượng vẫn có chút lo lắng.

Khi nhìn thấy Tô Dự, Kim Phượng trong lòng không khỏi lộ ra

một tia chấn động và sùng bái.

Không hổ là tiên đế, vừa ra tay đã kinh thiên động địa! "Gặp qua tiên đế!" "Gặp qua tiên đế!" Đối mặt với lời chào của Kim Phượng và những người khác, Tô Dự nhàn nhạt vẫy tay. "Chư vị đạo hữu không cần đa lễ." "Tiên đế, vừa rồi ở ngoài nghe nói ngài chuẩn bị hôn lễ, Phượng tộc chúng tôi nguyện ý hiệu lực!" Nghe Kim Phượng chủ động xin đi, Tô Dự mỉm cười gật đầu. "Vậy phiền Kim Phượng đạo hữu rồi!" Lúc này, Cửu Thiên Huyền Nữ sau lưng Kim Phượng thấy Tô Dự chuẩn bị cử hành hôn lễ lần nữa, một đôi mắt đẹp không khỏi lóe lên một tia sáng.

Trong mấy chục vạn năm qua, Cửu Thiên Huyền Nữ cuối cùng đã đột phá Đại La Kim Tiên, trở thành người đầu tiên của Phượng tộc đột phá Đại La Kim Tiên trong mấy nguyên hội, Cửu Thiên Huyền Nữ trong lòng rõ ràng, tất cả đều nhờ ơn Tô Dự.

Tô Dự vô tư dạy dỗ nàng, Cửu Thiên Huyền Nữ trong lòng âm thầm quyết định, nhất định phải tận tâm tận lực giúp Tô Dự tổ chức một hôn lễ hoàn mỹ. … Lần này tổ chức hôn lễ, tự nhiên sẽ không thanh thế lớn như lần đầu tiên 'Thiên Hôn'.

Đương nhiên, hôn lễ lần này cũng không hề thua kém lần trước, thành viên được mời đều là những người thân cận với Tô Dự và Vu tộc.

Mười năm sau, Tô Dự một lần nữa mặc đại hồng hỷ phục, ngồi trên hỷ niện do chín mươi chín con kim long của Long tộc kéo, sau đó từ hỷ niện do một trăm chín mươi tám tinh nhuệ Phượng tộc kéo, nhận lấy dải lụa đỏ từ tay Huyền Minh và Hậu Thổ, tiến vào chủ điện, chuẩn bị nghi thức hôn lễ. "Nhất kính Đại Đạo!" "Nhị kính Phụ Thần!" "Phu thê tương kính!" "Lễ thành, đưa vào động phòng!" Theo nghi thức kết thúc, vô số thành viên Long tộc, Phượng tộc, Vu tộc

tham gia hỷ yến phía dưới đồng loạt cúi mình hành lễ. "Chúc mừng tiên đế, hạ hỷ hai vị đế hậu!" "Chúc mừng tiên đế, hạ hỷ hai vị đế hậu!" Lúc này, Hi Hòa và Thường Hi hai người chủ động dẫn Huyền Minh và Hậu Thổ đến hậu điện, để tình lang chiêu đãi các tân khách này.

Đạo trường của Tô Dự là động thiên phúc địa đỉnh cấp vô thượng trong thế giới Hồng Hoang, tiên thiên linh căn, hậu thiên linh căn vô số, cộng thêm những năm Tô Dự du lịch Hồng Hoang thu thập được, có thể nói hiện tại tiên thiên linh quả, tiên quả, tiên tửu có thể cung cấp càng nhiều hơn. "Đa tạ chư vị!" Tô Dự nâng ly rượu, cùng Đế Giang, Chúc Long, Kim Phượng, Tây Vương Mẫu và những người khác kính rượu. "Muội phu, không cần khách sáo, chúng ta không cần ngươi tiếp, mau về động phòng đi, đừng để hai muội tử của ta chờ sốt ruột, nếu không các nàng sẽ không tha cho ta đâu!" "Ha ha ha!" Mọi người nghe lời của Chúc Dung, tất cả đều cười ha hả, trong lòng vui vẻ không thôi. "Tốt, vậy chư vị ăn ngon uống say nhé!" Tô Dự nghe lời khuyên, uống cạn tiên tửu trong ly, liền đến động phòng được bố trí hoàn mỹ như trong truyện cổ tích ở phía sau chủ điện. "Phu quân!" "Phu quân!" Hi Hòa và Thường Hi thấy tình lang đến, liền mỉm cười rời đi, để lại không gian cho họ.

Dù sao hôm nay là ngày đại hỷ.

Thấy các nàng chu đáo như vậy, Tô Dự trong lòng cảm động không thôi.

Sau khi vào động phòng, thấy cả hai đều mặc hỷ bào màu đỏ thẫm, đầu đội kim ti phượng vũ, một vẻ đẹp không sao tả xiết.

Tô Dự dùng ngọc như ý, vén khăn voan đỏ lên, lập tức lộ ra dung nhan quốc sắc thiên hương.

Huyền Minh cao quý lạnh lùng, khí chất phong hoa tuyệt đại.

Hậu Thổ thánh khiết nhu hòa, khí chất cử thế vô song. "Phu quân!" "Nương tử!" Lúc này, Tô Dự cảm giác rõ ràng không uống bao nhiêu rượu, ngược lại cảm thấy có chút say.

Ba nghìn năm sau, Tô Dự ôm hai mỹ kiều thê từ động phòng bước ra.

Lúc này, Đế Giang và các Tổ Vu khác đã trở về tổ địa Vu tộc trấn thủ, Chúc Long, Kim Phượng và các đại năng khác cũng vậy, mỗi người đều trở về đạo trường của mình.

Kim Phượng là Chuẩn Thánh duy nhất của Phượng tộc, bắt buộc phải trấn thủ Bất Tử Hỏa Sơn, một khi Bất Tử Hỏa Sơn xuất hiện nguy cơ, sẽ mang đến tai nạn khó lường cho toàn bộ Phượng tộc.

Nhưng đồng thời, Phượng tộc đã để lại trưởng lão mới nhậm chức Huyền Nữ cho Tô Dự sai phái, làm tròn chức trách của Phượng tộc.

Dù sao Phượng tộc không giống Long tộc, gần kề với đạo trường của Tô Dự. "Bái kiến chủ nhân, bái kiến hai vị chủ mẫu!" "Bái kiến chủ nhân, bái kiến hai vị chủ mẫu!" Lúc này, khi Thanh Hạnh cảm nhận được khí tức của chủ nhân, lập tức bay đến cung kính hành lễ.

Hắn hơn một nghìn năm trước cuối cùng đã đột phá Chuẩn Thánh, toàn bộ đều nhờ sự chỉ điểm và cơ duyên của chủ nhân.

Nếu không phải Tô Dự ban cho tủy sống cột sống của Bàn Cổ đại thần, e rằng muốn đột phá Chuẩn Thánh còn phải đợi đến năm nào tháng nào.

Vì toàn lực bế quan, nên đối với mọi chuyện xảy ra bên ngoài tự nhiên không biết, khi biết được lúc hắn bế quan Yêu tộc Thiên Đình dốc toàn bộ tinh nhuệ xâm phạm, toàn bộ đều do chủ nhân đánh lui địch nhân, trong lòng hắn vô cùng tự trách.

Bởi vì là tọa kỵ của chủ nhân, hắn lại không hề góp một chút sức lực nào! "Không tồi, Thanh Hạnh cuối cùng cũng đột phá Chuẩn Thánh!" Cảm nhận được khí tức của Thanh Hạnh, Tô Dự không khỏi tán thưởng gật gật đầu.

Hiện tại, hai đại tọa kỵ đều đột phá Chuẩn Thánh, trở thành đại năng có tiếng tăm lừng lẫy ở Hồng Hoang, nếu truyền ra ngoài, e rằng sẽ uy chấn Hồng Hoang!

Phải biết rằng, đại năng Chuẩn Thánh là tồn tại đỉnh cao nhất trong thế giới Hồng Hoang, từng người một đều tâm cao khí ngạo, tư chất bất phàm, có ai lại chịu làm tọa kỵ cho người khác?

Ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân, cũng không có tọa kỵ Chuẩn Thánh đâu!

Đương nhiên, với địa vị của Hồng Quân, cũng không cần tọa kỵ để làm nổi bật thân phận.

Chương 131

"Toàn bộ đều nhờ chủ nhân đại lực tài bồi, sau này chủ nhân nếu có bất kỳ sai phái nào, Thanh Hạnh nguyện ý chết vì người!" Thanh Hạnh thấy nụ cười tán thưởng của Tô Dự, không khỏi tràn đầy kích động. "Được rồi, ngươi vừa mới đột phá không lâu, trước tiên hãy đi bế quan ổn định thật tốt, sau này có cơ hội cho ngươi làm việc cho bản tọa." "Vâng, chủ nhân!" Lúc này, Hậu Thổ và Huyền Minh hai tỷ muội nhìn nhau, trong lòng không khỏi chấn động không thôi.

Không ngờ tọa kỵ của tình lang lại đột phá Chuẩn Thánh, nếu truyền ra ngoài, e rằng sẽ khiến vô số đại năng chấn động không thôi?

Lúc này, Hi Hòa và Thường Hi cảm nhận được khí tức của tình lang, từ trong đại điện bế quan bước ra. "Phu quân!" "Phu quân!" Hậu Thổ và Huyền Minh vô cùng ăn ý nhường chỗ, để Hi Hòa và Thường Hi lần lượt đứng ở hai bên trái phải của tình lang. "Gặp qua Hi Hòa tỷ tỷ, gặp qua Thường Hi muội muội!" "Gặp qua Hi Hòa tỷ tỷ, gặp qua Thường Hi muội muội!" Sau khi bốn nữ hàn huyên, Hi Hòa và Thường Hi bắt đầu giới thiệu cho tình lang những thay đổi trong mấy nghìn năm qua. "Phu quân, mấy nghìn năm nay, cao thủ đại năng muốn gia nhập phe ta ngày càng nhiều, trong đó có mấy danh Chuẩn Thánh đại năng, không biết nên xử trí thế nào?" Nghe lời của Hi Hòa, Tô Dự không hề bất ngờ.

Dù sao lần trước khai chiến với Yêu tộc Thiên Đình, hắn đã uy chấn Hồng Hoang một cách mạnh mẽ, tâm tư của những người muốn đầu quân cũng có thể hiểu được. "Trước tiên cứ gặp một lần, xem xét kỹ lưỡng, nếu có kẻ có ý đồ khác, toàn bộ sàng lọc bỏ đi." Đối với những kẻ có ý đồ khác, Tô Dự cũng sẽ không dung nạp.

Hiện tại Vu Yêu lượng kiếp đã âm thầm khởi động, nếu dưới trướng có người gây rối, phá vỡ kế hoạch, hậu quả đó Tô Dự cũng khó mà lường trước được.

Vì vậy, hắn có xu hướng tự tay bồi dưỡng hơn.

Cao thủ tự tay bồi dưỡng ra có độ trung thành không cần bàn cãi, càng nghe lời hơn.

Mấy chục vạn năm qua, mấy vạn sinh linh được điểm hóa trên đạo trường, đã có mấy danh đột phá Đại La Kim Tiên.

Ngay khi Hi Hòa dẫn tình lang chuẩn bị đi tiếp kiến những cao thủ đại năng chủ động đến đầu quân, Tây Vương Mẫu cũng đến chủ điện. "Gặp qua tiên đế!" "Tây Vương Mẫu đạo hữu không cần đa lễ!" Sau khi hàn huyên, Tây Vương Mẫu cao quý dịu dàng chủ động nói rõ ý định. "Khải bẩm tiên đế, có nữ tiên muốn gia nhập dưới trướng của ta, trong đó có mấy danh cao thủ Đại La Kim Tiên, xin tiên đế chỉ thị." "Chuyện này nàng cứ quyết định, nếu thu nhận dưới trướng, chủ yếu xem phẩm tính, thứ hai xem căn nguyên tư chất, tuyệt đối không thể để lẫn vào một số kẻ đục nước béo cò!" "Cẩn tuân pháp chỉ của tiên đế!" Nghe ý kiến của Tô Dự, Tây Vương Mẫu trong lòng đã có số, hành lễ xong, cung kính lui ra. … Hi Hòa dẫn tình lang đến đại điện trên dãy núi tiếp đón những người đầu quân, một vùng hỗn độn linh khí vô cùng nồng đậm, những người đầu quân sau khi tiến vào đều kinh ngạc đến ngây người.

Bởi vì họ chưa từng thấy động thiên phúc địa đỉnh cấp như vậy.

Trong mấy nghìn năm qua, có mấy người chuyên tâm bế quan chờ đợi, hiện tại đã có mấy người đột phá, khiến những cao thủ đại năng muốn đầu quân càng thêm quyết tâm gia nhập dưới trướng Tô Dự. "Bái kiến tiên đế, bái kiến đế hậu!" "Bái kiến tiên đế, bái kiến đế hậu!" Sau khi Tô Dự đến chủ điện trên dãy núi, Bạch Chính lập tức

thông báo cho tất cả thành viên đến yết kiến. "Chúng vị đạo hữu không cần đa lễ!" Thấy có đến hơn nghìn danh cao thủ đại năng đến đầu quân, Tô Dự không khỏi lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Rõ ràng, uy danh và sự cường đại của hắn đã khiến cả Hồng Hoang sinh linh biết đến, vì vậy ùn ùn muốn gia nhập dưới trướng, thu được lợi ích tương ứng.

Trong hơn nghìn người, có bốn vị đại năng Chuẩn Thánh, trong đó có hai vị từng là hai trong ba nghìn khách ở Tử Tiêu Cung, hai người còn lại là tán tu bình thường.

Tán tu bình thường có thể đột phá Chuẩn Thánh, đã là vô cùng khó khăn, hiển nhiên căn nguyên tư chất phi phàm.

Đại La Kim Tiên có đủ một trăm linh sáu danh, nhiều cao thủ như vậy, nếu để Đế Tuấn thấy, chắc chắn sẽ ghen tị đến mức không thể nào hơn được.

Thành viên Yêu tộc 2000 tỷ, cao thủ cảnh giới Đại La Kim Tiên chỉ có khoảng hai trăm danh, trận đại chiến lần trước, Tô Dự một mình diệt sát bảy tám mươi danh, chỉ còn lại hơn một trăm danh.

Vì để tổ kiến Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Đế Tuấn cầu còn không được.

Mà những người chủ động gia nhập dưới trướng Tô Dự, lại có đến hơn một trăm danh, sự chênh lệch này, thật sự quá lớn. "Bá!" Hơn nghìn cao thủ đại năng đồng loạt nhìn Tô Dự, ánh mắt tràn đầy sùng bái và chấn động.

Bởi vì đây là lần đầu tiên họ tận mắt thấy Tô Dự tiên đế, đối với những vinh quang mà Tô Dự đạt được trong những năm qua, trong lòng vô cùng thán phục.

Tiếp đó, Tô Dự hàn huyên một phen với bốn vị đại năng Chuẩn

Thánh, cảm thấy việc sàng lọc thành viên như vậy thật quá phiền phức, nếu không cẩn thận, khó mà chọn ra được những kẻ có ý đồ khác, vì vậy, Tô Dự quyết định bố trí một trận pháp khảo nghiệm.

Trận pháp khảo nghiệm chủ yếu nhắm vào những kẻ có ý đồ khác, những kẻ không có lòng trung thành, lòng dạ bất chính căn bản không thể thông qua khảo nghiệm.

Thế là, Tô Dự nói làm là làm.

Hiện tại hắn đã lĩnh ngộ được nhiều pháp tắc như vậy, thiết lập một trận pháp khảo nghiệm quả thực dễ như trở bàn tay.

Mấy tháng sau, đại trận có đến chín chín tám mươi mốt loại khảo nghiệm đã được bố trí hoàn thành. "Đối với ý định của các ngươi, bản đế đã biết, trước tiên cảm ơn sự tín nhiệm của các ngươi, đồng thời, chỉ cần thông qua đại trận do bản đế thiết lập, mới có tư cách gia nhập dưới trướng bản đế!" Mọi người nghe lời của Tô Dự, từng người một nhìn nhau.

Không ngờ rằng, vốn tưởng rằng bằng thực lực của mình, sẽ nhanh chóng được Tô Dự trọng dụng, ai ngờ lại phải trải qua khảo nghiệm đại trận.

Một số kẻ tâm cao khí ngạo trong lòng lập tức nảy sinh ý định rút lui, nếu không phải vì nể sợ uy danh của Tô Dự, e rằng đã lập tức muốn rút lui rồi.

Đương nhiên, cũng có kẻ cơ hội muốn được Tô Dự trọng dụng, hy vọng được ban cho thần thông pháp bảo, tệ nhất cũng có thể ở lại động thiên phúc địa đỉnh cấp như vậy tu luyện. "Đại trận này không được vận dụng thần thông pháp bảo, chỉ cần dựa vào bản tâm của mình là được, nếu các ngươi không muốn xông trận, vậy xin mời rời đi!" Nghe lời của Tô Dự, tại chỗ có mấy người trực tiếp hành lễ cáo từ, sau đó nhiều người hơn thì lần lượt tiến vào đại trận, chuẩn bị

xông trận.

Bốn đại năng Chuẩn Thánh chủ động đến đầu quân vốn tưởng rằng, với thực lực của họ, chỉ cần lựa chọn gia nhập, nhất định sẽ được Tô Dự tiên đế trọng dụng.

Nhưng ai ngờ Tô Dự tiên đế lại bố trí một 'Khảo Nghiệm Đại Trận', ngay cả đại năng Chuẩn Thánh đường đường cũng phải tham gia, khiến bốn đại năng Chuẩn Thánh cảm thấy mất mặt.

Nhưng hiện tại nguy cơ sắp đến, Tô Dự là thế lực mạnh nhất trong thế giới Hồng Hoang ngoài Đạo Tổ ra, bốn đại năng Chuẩn Thánh không thể không nhịn xuống.

Dù sao không nói đâu xa, chỉ riêng đạo trường của Tô Dự tiên đế đã là động thiên phúc địa mà vô số đại năng hằng mơ ước.

Thế là, bốn đại năng Chuẩn Thánh ngậm bồ hòn làm ngọt, dưới sự chú thị của Tô Dự tiến vào 'Khảo Nghiệm Đại Trận'. 'Khảo Nghiệm Đại Trận' tổng cộng có chín chín tám mươi mốt cửa ải, chỉ cần sử dụng thần thông pháp bảo, toàn bộ sẽ bị trực tiếp đào thải truyền tống ra ngoài, mất đi tư cách đi theo Tô Dự tiên đế.

Sau khi hiểu rõ quy định này, hơn nghìn cao thủ đại năng từng người một không dám manh động, ai nấy đều lựa chọn dùng thực lực chân chính của mình xông cửa. "Vút!" "Vút!" Không đến một lát, đã có mấy chục người trực tiếp bị đào thải truyền tống ra ngoài, trong đó rõ ràng nhất, chính là bốn đại năng Chuẩn Thánh kia.

Bốn đại năng Chuẩn Thánh không ngờ rằng, ngay cả mười cửa ải cũng không xông qua được đã bị trực tiếp đào thải, thế là không còn mặt mũi nào, chủ động hướng Tô Dự cáo từ.

Những người khác thấy ngay cả bốn đại năng Chuẩn Thánh cũng bị đào thải, trong lòng càng thêm lo lắng bất an.

Chương 132

Tô Dự thấy kết quả này, một chút cũng không bất ngờ.

Bởi vì bốn đại năng Chuẩn Thánh kia ỷ vào thực lực mạnh mẽ, cũng không thật tâm thật ý muốn đầu quân, nhiều nhất chỉ là đầu cơ mà thôi.

Người như vậy nếu gia nhập, đối với hắn không có bất kỳ lợi ích nào. … Nửa tháng sau, người thông quan đầu tiên cuối cùng cũng xuất hiện, điều khiến mọi người kinh ngạc là, tu vi của người thông quan đầu tiên lại chỉ là Thái Ất Kim Tiên! "Tên là gì?" Tô Dự thấy cuối cùng cũng xuất hiện người thông quan đầu tiên, không khỏi lộ ra một tia hứng thú.

Người có thể thông quan khảo nghiệm, không ai không phải là người có tâm tư thuần hậu trung thành, vì vậy, Tô Dự đương nhiên muốn trọng dụng một phen, làm ra tư thế ngàn vàng mua xương ngựa. "Khải bẩm tiên đế, ngô danh Huyền Trần!" Huyền Trần không ngờ rằng, thí nghiệm mà ngay cả đại năng Chuẩn Thánh cũng không thông qua được mà mình lại qua được, thậm chí còn được Tô Dự nhiệt tình tiếp kiến, khiến hắn kinh hỉ không thôi. "Thiện!" Thấy hai mắt Huyền Trần thuần khiết, bản thể là một con huyền quy hóa thành, căn nguyên tư chất bất phàm, Tô Dự khẽ gật đầu. "Bá!" Tiếp đó, Tô Dự trực tiếp lấy ra một thanh 'Huyền Lân Thương', phẩm cấp thuộc hạ phẩm tiên thiên linh bảo, lần trước lấy được từ Bất Chu Sơn.

Đã muốn làm ra tư thế ngàn vàng mua xương ngựa, tự nhiên không thể keo kiệt.

Huống hồ, Tô Dự tin rằng, với căn nguyên tư chất của Huyền Trần, sau này tuyệt đối sẽ không làm hắn thất vọng. "Huyền Trần,

thanh hạ phẩm tiên thiên ‘Huyền Lân Thương’ này bản đế ban cho ngươi, hy vọng sau này ngươi không phụ kỳ vọng của bản đế!" "Vút!" Khi thanh Huyền Lân Thương kia xuất hiện trước mặt Huyền Trần, hắn không dám tin, tất cả đều là thật.

Cũng không ngờ rằng, thông qua khảo nghiệm đại trận, lại được Tô Dự tiên đế trọng dụng như vậy, không tiếc ban cho tiên thiên linh bảo!

Quả thực không khác gì trúng số độc đắc!

Phải biết rằng, cao thủ cấp Đại La Kim Tiên còn chưa chắc có một kiện hạ phẩm tiên thiên linh bảo, có thể thấy tiên thiên linh bảo quý giá đến mức nào!

Những cao thủ đang quan sát và bị đào thải, khi thấy sau khi thông qua khảo nghiệm, Tô Dự tiên đế ban cho một kiện hạ phẩm tiên thiên linh bảo, từng người một mắt đều ghen tị đến mức sắp đỏ lên! 'Tại sao không phải là ta?!' Trong khoảnh khắc, vô số người lại lần nữa gia nhập khảo nghiệm đại trận, muốn thông qua khảo nghiệm của Tô Dự tiên đế, sau đó hy vọng có thể nhận được phần thưởng tiên thiên linh bảo.

Hồi lâu sau, Huyền Trần mới từ trong kinh ngạc hoàn hồn.

Nhận lấy thanh hạ phẩm tiên thiên linh bảo ‘Huyền Lân Thương’, hai mắt lộ ra vẻ kiên định vô cùng. "Huyền Trần nguyện vì tiên đế chết!" "Thiện!" Tô Dự khẽ gật đầu, giao mọi việc cho Bạch Chính, sau đó dắt tay Hi Hòa và Thường Hi trực tiếp trở về chủ điện đạo trường.

Tư thế ngàn vàng mua xương ngựa làm một lần là được, chỉ cần những người này thông qua khảo nghiệm, sau này lập được đại công, Tô Dự đương nhiên sẽ không keo kiệt ban thưởng. "Phu quân, không cần bao lâu nữa, cao thủ muốn đến hiệu trung đầu quân với chúng ta

sẽ ngày càng nhiều!" Hi Hòa một đôi mắt đẹp nhìn tình lang, tràn đầy thâm tình và khâm phục, cũng không ngờ rằng, tình lang lại có thể nghĩ ra thủ đoạn như vậy, thật quá khiến người ta chấn động và khâm phục. "Hi hi, tỷ tỷ, còn phải nói sao?" Thường Hi hi hi cười, tựa vào vai tình lang. "Trước khi có sự khích lệ này, đã có hơn nghìn danh cao thủ chủ động muốn đến đầu quân hiệu trung với chúng ta, hiện tại có tấm gương Huyền Trần ở đây, e rằng không bao lâu nữa, tin tức này sẽ truyền khắp Đông Hải thậm chí cả Hồng Hoang, đến lúc đó, thành viên đến gia nhập sẽ ít sao?" "Phu quân, chàng thật quá lợi hại rồi!" Thường Hi nói xong, chủ động dùng tay nắm lấy tay Tô Dự, biểu đạt tâm tình sùng bái.

Tô Dự ha ha cười, hai tay phản thủ nắm lấy bàn tay mềm mại của các nàng, sau đó tựa vào ghế tiên đế, tận tình hưởng thụ khoảnh khắc dịu dàng này. … Lần này hơn nghìn cao thủ đại năng chủ động đầu quân, thông qua 'Khảo Nghiệm Đại Trận' chỉ có mười hai danh, tỷ lệ đào thải quả thực vô cùng hà khắc.

Đương nhiên, những người có thể thông qua khảo nghiệm, tự nhiên sẽ được Tô Dự trọng thị, không những ban cho công pháp thích hợp, còn cho phép tu luyện trên đạo trường, sẽ nâng cao thực lực rất nhiều.

Từ khi sự tích 'ngàn vàng mua xương ngựa' của Tô Dự bị những cao thủ đại năng kia truyền ra ngoài, cao thủ chủ động đến hiệu trung đầu quân ngày càng nhiều.

Dù sao có thể nhận được phần thưởng tiên thiên linh bảo, ai mà không đỏ mắt?

Vì vậy, theo số người đến đầu quân ngày càng nhiều, người thông qua khảo nghiệm tự nhiên cũng ngày càng nhiều, thực lực dưới trướng Tô Dự cũng đang từ từ tăng lên.

Tô Dự giao việc khảo nghiệm cho Bạch Chính xong, liền dẫn bốn vị mỹ kiều thê cùng nhau du lãm đạo trường của mình, đồng thời cũng chăm sóc vườn quả tiên thiên linh căn.

Mấy chục vạn năm qua, Hi Hòa đã phân thực một số Ngộ Đạo Thần Trà, tuy Ngộ Đạo Thần Trà phân thực ra công hiệu không bằng cây chủ, nhưng đối với tu luyện giả dưới Chuẩn Thánh có tác dụng rất lớn.

Vì vậy, cao thủ dưới trướng sau khi được ban cho Ngộ Đạo Thần Trà, cộng thêm công pháp tu luyện đỉnh cấp, tiến bộ của họ cũng vô cùng nhanh chóng.

Đáng nói là, Tô Dự trong những năm này đã hoàn thành một kỳ tích vô cùng trọng đại.

Đó là thành công khiến bốn vị kiều thê trở thành tỷ muội thực sự.

Từ đó về sau, Hi Hòa, Thường Hi, Huyền Minh, Hậu Thổ bốn người mới thực sự thân mật không khoảng cách, tỷ muội tình thâm!

Thiên Đình.

Từ sau trận đại chiến với Tô Dự tiên đế lần trước, đã đánh thức tất cả đại năng Yêu tộc tự đại, dưới sự chỉnh đốn của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, vô số cao thủ Yêu tộc bắt đầu phát phẫn đồ cường, theo đuổi đột phá.

Đồng thời, Đế Tuấn vì để bồi dưỡng thêm nhiều Đại La Kim Tiên, không tiếc hao phí cái giá cực lớn tìm kiếm thiên tài địa bảo giúp đỡ cao thủ Thái Ất Kim Tiên dưới trướng đột phá.

Mấy nghìn năm qua, Yêu tộc có mấy chục danh cao thủ Thái Ất Kim Tiên thành công đột phá Đại La Kim Tiên, miễn cưỡng bù đắp được số cao thủ Đại La Kim Tiên vẫn lạc trong trận đại chiến lần trước.

Yêu tộc Thiên Đình qua mấy nghìn năm chỉnh đốn, trở nên thực tế và mạnh mẽ hơn, lực ngưng tụ cũng được nâng cao rất nhiều.

Một ngày nọ.

Là ngày đại hỷ của Thiên Đế Đế Tuấn Thiên Đình.

Cả Yêu tộc Thiên Đình ba mươi ba tầng trời đều treo đèn kết hoa, các loại điềm lành cùng hiện, vô số thụy thú, tiên hạc cùng nhau bay lượn, cảnh tượng thịnh đại hùng vĩ.

Là chủ nhân Hồng Hoang, Đế Tuấn sớm đã phái người đích thân gửi thiệp mừng từ mấy nghìn năm trước, vì vậy trong ngày đại hỷ có vô số đại năng cùng nhau đến chúc mừng.

Đế Tuấn thấy có vô số đại năng đích thân đến chúc mừng, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, nhưng hai mắt lại không khỏi lóe lên một tia thất vọng.

Bởi vì lần đại hôn này, hắn đã từng đích thân đến nơi sâu thẳm của Hỗn Độn để mời Đạo Tổ Hồng Quân làm người chứng hôn, nhưng rất đáng tiếc, hắn căn bản không thể cảm nhận được sự tồn tại của Tử Tiêu Cung, tự nhiên cũng không thể gặp Đạo Tổ Hồng Quân.

Đế Tuấn trong lòng rõ ràng, Đạo Tổ Hồng Quân căn bản không muốn gặp hắn, nếu không tuyệt đối sẽ không đến mức ngay cả Tử Tiêu Cung cũng không tìm được.

Đại hôn không có long phượng hợp minh, cũng không có Đạo Tổ Hồng Quân đích thân làm người chứng hôn, Đế Tuấn trong lòng tràn đầy tiếc nuối.

Từ đó về sau, hôn lễ của tất cả mọi người trong thế giới Hồng Hoang, đã định trước không thể vượt qua 'Thiên Hôn' của Tô Dự tiên đế!

Chương 133

"Huyết Hải Minh Hà đến chúc mừng, chúc phúc Thiên Đế tân hôn đại hỷ, sớm chứng đại đạo!" "Tây Phương đại năng Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai sư huynh đệ đến chúc mừng, chúc phúc Thiên Đế tân hôn đại hỷ, sớm chứng đại đạo!" Theo sau Minh Hà, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và những người khác, chính thức mở màn cho thịnh yến hôn lễ. "Thái Thanh Lão Tử, Ngọc Thanh Nguyên Thủy, Thượng Thanh Thông Thiên ba huynh đệ đến chúc mừng, chúc phúc Thiên Đế tân hôn đại hỷ, sớm chứng đại đạo!" Rất nhanh, theo sau Tam Thanh và những người khác, lập tức đẩy không khí của toàn bộ hôn yến lên cao trào.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Nữ Oa và những người khác đích thân chiêu đãi.

Tam Thanh là đệ tử thân truyền của Đạo Tổ, tương lai chắc chắn sẽ trở thành thánh nhân, tự nhiên không thể đãi mạn. … An Lạc.

Tô Dự và bốn vị kiều thê hưởng thụ một khoảng thời gian dịu dàng xong, Hi Hòa lấy ra thiệp mừng, đưa đến trước mặt tình lang. "Phu quân, một nghìn năm trước, Đế Tuấn đích thân đến gửi thiệp mừng, nhưng lúc đó thiếp đang ở hậu điện 'bế quan', thiệp mừng do Bạch Chính tiếp nhận, hiện tại hôn lễ của Đế Tuấn sắp đến, phủ chúng ta có nên đến tham gia không?" Hi Hòa nói một tiếng 'bế quan', trên gương mặt xinh đẹp không khỏi hiện lên một vệt hồng nhạt.

Lúc đó nào có 'bế quan' chứ, thuần túy là tình lang tùy ý làm bậy, hành hạ bốn tỷ muội không nhẹ.

Tô Dự nhận lấy thiệp mừng màu đỏ thẫm nạm vàng, không khỏi lộ ra một nụ cười nhàn nhạt. "Đi, đương nhiên phải đi rồi!" Tuy đã hoàn toàn trở mặt với Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng đại

hôn của hắn, dù sao họ cũng đã đích thân đến chúc mừng.

Huống hồ, Tô Dự cũng muốn đích thân xem xem Yêu tộc hiện tại phát triển thế nào, để tiện cho việc bố cục sau này.

Rất nhanh, Tô Dự dẫn theo Hi Hòa, Thường Hi, Huyền Minh, Hậu Thổ bốn vị kiều thê, trực tiếp hướng về Yêu tộc Thiên Đình.

Bay lên ba mươi ba tầng trời, phát hiện cách bố trí đại hôn của Đế Tuấn, đều đang mô phỏng đại điển 'Thiên Hôn', ý cười trên mặt càng ngày càng sâu.

Rõ ràng, đại điển 'Thiên Hôn' đã thiết lập một tiêu chuẩn cho cả Hồng Hoang, ngay cả Hồng Hoang Thiên Đế Đế Tuấn, cũng không thể không tuân theo quy cách đã định.

Tin tức Tô Dự tiên đế dẫn theo bốn vị đế hậu đến chúc mừng trong nháy mắt truyền đến tai Đế Tuấn.

Tô Dự lại không kể hiềm khích trước đây mà tham gia hôn lễ, Đế Tuấn lập tức tỏ ra thái độ trịnh trọng, chuẩn bị nghênh tiếp.

Hai người tuy đã xé rách mặt nhau, nhưng trong những dịp quan trọng như thế này, phong độ lễ nghi cần có tự nhiên không thể thiếu. "Tô Dự tiên đế cùng bốn vị đế hậu đến chúc mừng, chúc phúc Thiên Đế tân hôn đại hỷ, sớm chứng đại đạo!" Bá!

Theo tiếng hát của ti nghi vang lên, vô số đại năng đang ngồi trong đại điện Thiên Đình đồng loạt quay đầu, nhìn về phía cửa đại điện.

Tất cả mọi người đều không ngờ rằng, Tô Dự tiên đế đã hoàn toàn xé rách mặt với Yêu tộc Thiên Đình lại có thể đích thân đến tham gia hôn lễ của Đế Tuấn.

Thái Thanh Lão Tử: "Không hổ là sư thúc, tấm lòng và khí độ này thật khiến người ta khâm phục!" Nguyên Thủy, Thông Thiên sau khi nghe lời của đại huynh, không khỏi lần lượt gật đầu, lộ ra một tia

khâm phục. "Đa tạ Tô Dự tiên đế, bốn vị đế hậu đích thân đến chúc mừng, khiến Thiên Đình ta vẻ vang không gì sánh được, mời!" Đế Tuấn dẫn theo Đông Hoàng Thái Nhất đích thân ra nghênh tiếp, sắp xếp Tô Dự vào vị trí cao nhất trong đại điện, gần kề với Tam Thanh. "Đế Tuấn Thiên Đế khách khí rồi!" Tô Dự sau khi ngồi xuống, Tam Thanh, Tây Phương nhị sư huynh đệ và những người khác cùng nhau đến chào hỏi. "Gặp qua sư thúc!" "Gặp qua sư thúc!" Những đại năng không đủ tư cách ngồi ở vị trí chủ, lại cùng nhau hướng Tô Dự hành lễ. "Gặp qua tiên đế!" "Gặp qua sư thúc!" Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cùng vô số đại năng Yêu tộc thấy cảnh này, trong lòng không khỏi âm thầm kinh hãi. 'Đây là hôn lễ của bản thiên đế mà, Tô Dự vừa đến đã cướp hết phong độ của ta, cũng quá đáng rồi chứ?'.

Nhưng Đế Tuấn lại không dám nói ra, bởi vì Tô Dự đến chúc mừng là đã nể mặt hắn.

Huống hồ, Tô Dự có thể nhận được sự cung kính của nhiều đại năng có mặt như vậy, chẳng phải là vì thực lực và bối phận sao?

Lúc này, Nữ Oa ở bên phải thấy Tô Dự ngày càng bá khí uy nghiêm, phương tâm không khỏi lộ ra một tia vui mừng.

Phải biết rằng, nàng đã gần mười vạn năm không gặp Tô Dự rồi!

Phục Hy nhận ra sự bất thường của muội tử, không khỏi lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, sau đó trong lòng quyết định, đợi hôn lễ của Đế Tuấn kết thúc xong, sẽ tìm một cơ hội nói chuyện với Tô Dự, tốt nhất là để Tô Dự làm muội phu!

Tô Dự hàn huyên một phen với Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và những người khác, sau đó bắt đầu quan sát thế lực Yêu tộc.

Hắn phát hiện, trong đại điện cao thủ đại năng Yêu tộc xuất hiện lớp lớp, so với mấy nghìn năm trước khi khai chiến với hắn, một chút cũng không hề thua kém.

Không hổ là nhân vật chính thiên mệnh trong lượng kiếp, dù bị hắn tìm cơ hội đả áp, vẫn để Yêu tộc thuận lợi quật khởi. "Phụng lệnh lão gia, chúc mừng Đế Tuấn tân hôn đại hỷ, ban tặng một đôi Bát Bảo Ngọc Như Ý!" Lúc này, hai môn đồng của Đạo Tổ Hồng Quân là Hạo Thiên và Dao Trì đến, thu hút sự chú ý của vô số người.

Đế Tuấn vốn tưởng rằng Đạo Tổ Hồng Quân sẽ không để ý, ai ngờ ngài lại đích thân phái Hạo Thiên và Dao Trì làm đại biểu, còn tặng lễ vật, trong lòng không khỏi vui mừng, sau đó đích thân mời Hạo Thiên và Dao Trì lên bàn chính.

Dù sao người đại diện là Đạo Tổ Hồng Quân, lễ số tự nhiên không thể đãi mạn.

Hạo Thiên và Dao Trì lúc này vẫn còn là đồng tử, dáng vẻ phấn điêu ngọc trác, trông vô cùng đáng yêu.

Khi nhìn thấy Tô Dự, cả hai lập tức cung kính hành lễ.

“Kính kiến sư thúc, kính kiến bốn vị sư thẩm, kính kiến chư vị sư huynh!” “Kính kiến sư thúc, kính kiến bốn vị sư thẩm, kính kiến chư vị sư huynh!” Tô Dự mỉm cười khoát tay, sau đó cũng đáp lễ.

“Hai vị đạo hữu không cần đa lễ!” Tuy Tô Dự thân là thủ lĩnh của chúng tiên, có danh xưng Tiên Đế, nhưng không hề tự phụ thân phận, đối đãi với các đại năng đều vô cùng bình dị gần gũi.

Điều này càng khiến các đại năng thêm phần kính trọng ngưỡng mộ.

Dao Trì thấy sư thúc Tô Dự đối với hai đồng tử các nàng luôn hòa ái dễ gần, nội tâm bất giác càng thêm thân cận.

Theo sau Hạo Thiên, Dao Trì, hai vị đại diện của Đạo Tổ đã đến, giờ lành của đại hôn đã tới.

Đế Tuấn thân mặc đại hồng hỉ bào, tay cầm tú cầu đỏ nối với tân

nương tử là Cực Âm Nữ Thần, chuẩn bị bái thiên địa.

"Nhất bái Thiên Đạo!" "Nhị bái Hồng Hoang!" "Phu thê tương kính!" "Lễ thành, đưa vào động phòng!" Lúc này, tất cả các đại năng đến quan lễ và chúc mừng đều thấy rằng, ngoài việc bố trí đại điển hôn lễ mô phỏng theo Tiên Đế Tô Dự, ngay cả nghi thức hai lễ bái cũng đều sao chép y hệt.

Thế là, vô số đại năng đồng loạt nhìn về phía vị trí của Tô Dự, không khỏi lộ ra vẻ khâm phục.

"Ong!" Ngay khi nghi thức hôn lễ vừa kết thúc, Đế Tuấn đang chuẩn bị dắt tân nương tử vào động phòng thì đột nhiên, trên vòm trời kim quang thần thánh đại thịnh.

"Gào!" Cùng lúc, phía trên Lăng Tiêu Bảo Điện, khí vận kim long của Yêu tộc Thiên Đình càng thêm bạo trướng, phát ra tiếng long ngâm vang dội vô cùng.

Trong nháy mắt, cảm nhận được khí vận bản thân tăng vọt, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất không khỏi mừng rỡ ra mặt.

Chương 134

Tương tự, tất cả thành viên của Yêu tộc Thiên Đình ai nấy đều lộ vẻ tự hào.

Tô Dự thấy cảnh này, hai mắt bất giác nhìn lên vòm trời. 'Thiên Đạo thấy Yêu tộc bị đả áp, cuối cùng cũng không nhịn được mà ra tay chiếu cố, bây giờ đã bắt đầu thiên vị rồi sao?' Tô Dự trong lòng hiểu rõ, phần thưởng 'Thiên hôn' chỉ có một lần, nhưng lần đại hôn này của Đế Tuấn, Thiên Đạo lại trực tiếp tăng thêm khí vận cho Yêu tộc Thiên Đình, hòng mượn cơ hội này để Yêu tộc nhanh chóng lớn mạnh.

Rõ ràng, Thiên Đạo giờ đây đã nhận ra, với thực lực hiện tại của Yêu tộc, so với một chủ nhân lượng kiếp khác là Vu tộc thì tuyệt đối đang ở thế yếu.

Vì vậy, nó bắt đầu phù trợ Yêu tộc, để Vu Yêu lượng kiếp đi đúng quỹ đạo.

Trận đại chiến lần trước, một mình Tô Dự đã diệt sát mấy chục Đại La Kim Tiên của Yêu tộc, phá hủy hơn nửa tinh nhuệ của chúng, khiến thực lực Yêu tộc giảm mạnh.

Nguyên bản cứ ngỡ khi Vu Yêu đại chiến ập đến, Yêu tộc tuyệt đối không phải là đối thủ của Vu tộc, như vậy cũng có thể thay đổi cục diện của Vu Yêu lượng kiếp.

Ai ngờ Thiên Đạo bây giờ lại chủ động chiếu cố, dưới sự gia trì của khí vận cường đại như vậy, e rằng không cần đến mấy vạn năm, thực lực Yêu tộc sẽ tăng vọt đến một mức độ kinh khủng.

Đến lúc đó, thực lực của Yêu tộc sẽ không ai có thể ngăn cản!

"Phu quân!" Lúc này, Huyền Minh và Hậu Thổ thấy Yêu tộc được

Thiên Đạo chiếu cố, không khỏi lộ ra một tia lo lắng.

Tô Dự thuận thế nắm lấy bàn tay mềm mại của Huyền Minh và Hậu Thổ, nở một nụ cười tự tin.

"Yên tâm đi, mọi chuyện đã có vi phu!" "Vâng!" Nhìn nụ cười tự tin của phu quân, trong lòng Huyền Minh, Hậu Thổ, Hi Hòa và Thường Hi bất giác cũng bình ổn trở lại.

Bây giờ dưới sự bố cục của hắn, Thiên Đạo không thể không chủ động ra tay can dự vào Vu Yêu lượng kiếp, chiếu cố Yêu tộc.

Nhưng như vậy thì đã sao?

Tô Dự tin rằng, chỉ cần bố cục mưu hoạch thỏa đáng, tuyệt đối có thể thay đổi kết quả cuối cùng của Vu Yêu lượng kiếp! … "Tô Dự đạo hữu, ta kính ngươi một ly!" Lúc này, Phục Hy bưng chén rượu đến bàn chính, chủ động mời rượu Tô Dự.

Sau khi cạn một hơi, Phục Hy hạ giọng nói với Tô Dự: "Tô Dự đạo hữu, đợi sau khi hôn lễ của Thiên Đế kết thúc, hãy đến đạo trường của ta ngồi một lát, bần đạo có vài chuyện muốn thương lượng với đạo hữu." Nhìn nụ cười của Phục Hy, Tô Dự trực tiếp đồng ý.

"Được!" Lúc này, ở một bàn khác, Nữ Oa thấy huynh trưởng cúi đầu thì thầm với Tô Dự, lại còn chủ động mời hắn đến đạo trường, nội tâm nàng không khỏi có chút hoảng loạn, đồng thời cũng mơ hồ có chút mong đợi.

"Sư thúc, con kính người một ly!" Thông Thiên giáo chủ bưng chén rượu lên, thẳng thắn nhìn Tô Dự.

"Cạn!" Tô Dự cụng ly xong cũng cạn một hơi.

Thái Thanh Lão Tử mỉm cười thấy cảnh này, sau đó nhẹ nhàng cụng ly với Tô Dự.

“Lần trước nghe sư thúc giảng đạo, bần đạo được lợi không nhỏ, sau khi hôn lễ lần này kết thúc, sư thúc có thể chỉ điểm thêm một phen được không?” Nguyên Thủy trong lòng cũng tràn đầy mong đợi, bởi vì lần trước nghe Tô Dự giảng đạo, đã khiến cho pháp tắc mà y lĩnh ngộ càng thêm rõ ràng, thậm chí lúc luyện hóa chí bảo thành thánh Hồng Mông Tử Khí cũng thuận lợi hơn không ít.

Nếu có thể nghe Tô Dự giảng đạo lần nữa, tuyệt đối sẽ có thu hoạch.

“Thái Thanh đạo hữu khách sáo rồi, vừa rồi ta đã nhận lời Phục Hy đạo hữu, sau khi hôn lễ kết thúc sẽ đến đạo trường của y làm khách, chuyện luận đạo hay là để lần sau nhé?” “Vậy thôi!” Nghe Tô Dự nói vậy, Tam Thanh trong lòng không khỏi có chút thất vọng.

Chẳng mấy chốc, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng đến mời rượu, bày tỏ lòng cảm kích vì Tô Dự đã có thể đích thân đến chúc mừng.

Sau đó, ở một bàn khác, Nữ Oa dưới sự yêu cầu của huynh trưởng Phục Hy cũng trực tiếp đến bàn của Tô Dự, chủ động mời rượu hắn.

“Sư thúc, con kính người một ly!” Nữ Oa một đôi mắt đẹp nhìn Tô Dự, thần quang lấp lánh, phảng phất như có vô hạn tâm tư.

“Nữ Oa đạo hữu khách sáo rồi!” Tô Dự nhìn đôi mắt đẹp trong veo không tì vết kia, trong đầu bất giác hiện lên dáng vẻ nàng đột nhiên xông vào hậu viện đạo trường ở sườn núi Bất Chu Sơn.

Thân ảnh thánh khiết không tì vết, hoàn mỹ linh lung kia, khiến hắn ký ức vẫn còn như mới.

Cảm nhận được ánh mắt Tô Dự có chút nóng rực, Nữ Oa nghênh đón ánh mắt hắn, sau đó vội cúi đầu xuống, giả vờ mời rượu mấy vị

sư huynh để che giấu sự lúng túng.

Bất tri bất giác, hai vệt hồng hà hiện lên trên má ngọc của Nữ Oa, càng tôn lên vẻ phong hoa tuyệt đại, quốc sắc thiên hương của nàng!

Hi Hòa, Thường Hi, Huyền Minh, Hậu Thổ cảm nhận được sự khác thường của Nữ Oa, ý vị thâm trường mà liếc nhìn tình lang một cái.

"Phu quân, lát nữa thiếp về tổ địa xem sao." Huyền Minh và Hậu Thổ thấy Yêu tộc được Thiên Đạo chiếu cố, nên muốn quay về dặn dò các huynh trưởng một phen.

"Được, các nàng cứ về tổ địa trước, đợi ta từ chỗ Phục Hy đạo hữu trở về sẽ đến đón các nàng!" "Vâng!" Sau khi tiệc mừng kết thúc, Hạo Thiên và Dao Trì đi đầu đến từ biệt Tô Dự.

Là đồng tử của Đạo Tổ Hồng Quân, các nàng rất ít có cơ hội ra ngoài, lần này có thể cùng bàn với Tô Dự, được Tô Dự nhiệt tình khoản đãi, khiến nội tâm các nàng cảm động.

Tiếp theo, Tô Dự dẫn bốn vị thê tử rời khỏi đại điện Thiên Đình.

"Tô Dự đạo hữu, xin hãy đợi một chút!" Nhanh chóng, thân ảnh Phục Hy xuất hiện trước mặt Tô Dự.

Trước đó Tô Dự đã đồng ý với Phục Hy trong bữa tiệc rượu, sau khi hôn lễ của Đế Tuấn kết thúc sẽ đến đạo trường của y làm khách, nay y đích thân đuổi theo, Tô Dự tự nhiên sẽ không nuốt lời.

"Phu quân, chàng cứ đi cùng Phục Hy đạo hữu thương nghị chuyện trước đi, thiếp và Huyền Minh tỷ tỷ về tổ địa xem mấy vị huynh trưởng thế nào." Hậu Thổ thấu tình đạt lý nhìn tình lang.

"Phu quân, chàng cứ đi lo việc đi, thiếp và Thường Hi cũng muốn đến tham quan nơi Huyền Minh muội muội và Hậu Thổ muội muội sinh sống." Hi Hòa cảm giác chuyện Phục Hy thương nghị với tình

lang không hề tầm thường, vì vậy cũng không muốn ảnh hưởng.

"Được!" Thấy Hi Hòa, Hậu Thổ thấu tình đạt lý như vậy, Tô Dự không khỏi lần lượt nắm lấy bàn tay mềm mại của các nàng.

Lúc này, Tô Dự đã lờ mờ đoán ra được dụng ý của Phục Hy khi mời hắn, nếu Hi Hòa cũng đi cùng, chuyến đi này có thể sẽ không được thuận lợi cho lắm.

Mấy vạn năm rồi, khúc mắc giữa hắn và Nữ Oa, cũng đã đến lúc phải giải quyết. … Tô Dự dưới sự mời gọi nhiệt tình của Phục Hy, đã trực tiếp đến đạo trường ở Bất Chu Sơn.

Hi Hòa, Thường Hi, Huyền Minh, Hậu Thổ, bốn vị kiều thê thì hướng về tổ địa Vu tộc dưới chân núi Bất Chu Sơn.

Tiến vào đạo trường của Phục Hy, Phục Hy nhiệt tình chiêu đãi Tô Dự, các loại tiên quả trân quý, còn có Hầu Nhi Tửu vô cùng thuần chính.

Sau vài tuần rượu, Phục Hy nhìn Tô Dự, thần sắc nghiêm túc thành khẩn.

"Tô Dự đạo hữu, không biết đạo hữu nhìn nhận đại thế Hồng Hoang tương lai thế nào?" Hiện nay, sát khí giữa thiên địa ngày càng nhiều, với năng lực thôi diễn của Phục Hy, tự nhiên đã suy ra được lượng kiếp sắp đến, mà một trong những nhân vật chính thiên mệnh của lượng kiếp chính là Yêu tộc!

Vì vậy, việc Thiên Đạo tăng cường khí vận cho Yêu tộc trong đại hôn của Yêu Đế Đế Tuấn không những không khiến y thấy kinh hỉ, ngược lại còn khiến y vô cùng cảnh giác.

Nhìn ánh mắt nghiêm túc của Phục Hy đạo hữu, Tô Dự trong lòng hiểu rõ, y hẳn cũng đã sớm cảm nhận được sát khí lượng kiếp.

Chương 135

"Không giấu gì Phục Hy đạo hữu, đại thế Hồng Hoang tương lai, Yêu tộc tất sẽ trở thành nhân vật chính thiên mệnh, nhưng lúc này sát khí lượng kiếp đã hiện, Yêu tộc có khả năng sẽ rơi vào kết cục giống như Tiên Thiên tam tộc, vì vậy, Phục Hy đạo hữu hãy mau chóng chuẩn bị!" Tô Dự hiểu rõ thiện ý của Phục Hy, vì vậy cũng nhắc nhở y, xem xem có thể thay đổi vận mệnh của y hay không, cũng là tận một phần tâm ý của mình.

Nhưng Tô Dự trong lòng cũng hiểu, có lẽ cũng vô dụng, bởi vì Phục Hy không chỉ là Yêu Hoàng Phục Hy, tương lai còn trở thành Nhân tộc Thiên Hoàng Phục Hy!

Nghe lời Tô Dự nói, Phục Hy khẽ thở dài một hơi, trong lòng không khỏi cảm kích sự nhắc nhở của hắn.

Nhưng tất cả đều không thể thay đổi bất cứ điều gì.

Bởi vì Phục Hy là Yêu Hoàng của Yêu tộc, hưởng thụ khí vận song trùng của Yêu tộc và Thiên Đình, muốn rút lui sao có thể?

Hơn nữa Phục Hy cũng là người nhiệt thành, trọng đạo nghĩa, tự nhiên sẽ không máu lạnh vô tình mà bỏ rơi Yêu tộc.

Đồng thời, y cũng mơ hồ cảm nhận được, đạo của mình nằm ở trong trận lượng kiếp này, nếu thuận lợi vượt qua, con đường đại đạo sẽ thênh thang rộng mở.

Vì vậy, bất luận thế nào cũng phải tranh một phen, chứng đắc 'Đạo' mà mình theo đuổi!

"Tô Dự đạo hữu, nếu đã nhìn rõ đại thế Hồng Hoang tương lai, vì sao lại chủ động nhúng tay vào như vậy?" Lúc này, Phục Hy trong

lòng có chút không hiểu, Tô Dự rõ ràng nhìn xa hơn y rất nhiều, nhưng tại sao lại muốn chủ động can dự vào lượng kiếp chứ?

Phải biết rằng, một khi lượng kiếp nổi lên, trừ phi chứng đạo thành thánh, nếu không tuyệt đối không có khả năng thoát thân.

Người bình thường biết được lượng kiếp, đều trốn càng xa càng tốt, đâu có như Tô Dự, lại còn chủ động nhúng tay vào?

"Tẫn nhân sự, thính thiên mệnh, bần đạo không muốn để lại bất cứ tiếc nuối nào!" Tô Dự đặt chén rượu xuống, vẻ mặt nghiêm túc nhìn Phục Hy.

"Tẫn nhân sự, thính thiên mệnh, nói hay lắm!

Tô Dự đạo hữu, chỉ bằng câu nói này đã đáng cạn một chén!" Lúc này, đôi mắt Phục Hy ngày càng sáng ngời, sau đó chủ động tìm Tô Dự cụng ly.

Tiếp tục uống cạn mấy chục chén, Phục Hy càng nói càng nhiều, chủ đề cũng ngày càng sâu sắc.

Lúc này, Tô Dự trong lòng không khỏi âm thầm kinh ngạc, không ngờ năng lực thôi diễn của Phục Hy lại cường đại đến vậy, quả không hổ là người sau này sẽ chuyển thế thành Nhân tộc Thiên Hoàng Phục Hy, tự sáng tạo ra Phục Hy Bát Quái, thần thông thôi diễn hiển nhiên là thiên phú bản mệnh của y!

Sau mấy ngày hai người cùng uống, Phục Hy trong lòng đối với Tô Dự ngày càng hài lòng.

"Tô Dự đạo hữu, có biết tâm tư của muội muội ta đối với đạo hữu không?" Vụt!

Nghe lời Phục Hy nói, Tô Dự trong lòng kinh ngạc, vội cảm nhận được một luồng khí tức quen thuộc.

Lúc này, Nữ Oa vừa trở về đạo trường, cảm nhận được huynh trưởng và Tô Dự đang cùng uống rượu, không khỏi nghiêng tai lắng nghe, ai ngờ huynh trưởng lại nói với Tô Dự những lời như vậy, khiến nội tâm nàng không khỏi vô cùng xấu hổ.

"Đại ca, huynh say rồi!" Hương thơm thấm vào lòng người, thân tư phiêu diêu thánh khiết, chính là Nữ Oa.

"Vi huynh không say, muội muội, Tô Dự đạo hữu là tuấn kiệt đương thời, thực lực vô song, nếu đã tình thuộc về người, hà tất phải e thẹn?" Phục Hy đứng dậy, cười sảng khoái.

"Hôm nay, vi huynh muốn giao muội cho Tô Dự đạo hữu chăm sóc, cũng là giải quyết một mối tâm tư của vi huynh." Đối với tương lai của muội muội, Phục Hy cũng không thôi diễn ra được, nhưng y một chút cũng không lo lắng, bởi vì muội muội Nữ Oa là đệ tử thân truyền của Đạo Tổ Hồng Quân, tương lai tất sẽ chứng đạo thành thánh.

Lý do y phó thác Nữ Oa cho Tô Dự, thuần túy là để Nữ Oa không dính dáng đến lượng kiếp sắp tới, tránh ảnh hưởng đến con đường chứng đạo sau này.

Đồng thời, cũng triệt để giải quyết tâm kết của muội muội Nữ Oa, để con đường chứng đạo sau này của nàng càng thêm thuận lợi, chẳng phải là vẹn cả đôi đường sao?

"Được rồi, hai người nói chuyện cho tốt, vi huynh đi đây!" Phục Hy nói xong, trực tiếp dùng thần thông rời khỏi đạo trường, cả đại điện chỉ còn lại Nữ Oa và Tô Dự hai người.

Lúc này, Nữ Oa bị huynh trưởng nói toạc hết tâm tư, trong lòng xấu hổ vô cùng, trên gương mặt thánh khiết không tì vết lộ ra một vệt hồng nhạt.

“Nữ Oa đạo hữu, nói thật, từ sau lần gặp trước, ta mỗi ngày đều rất nhớ nàng.” Tô Dự vừa nói, vừa nghiêm túc nhìn gương mặt thánh khiết không tì vết của Nữ Oa.

Nữ Oa nghe lời Tô Dự nói, vệt hồng trên má càng lúc càng rõ, một trái tim đập càng lúc càng nhanh, niềm vui sướng ngọt ngào trong lòng như muốn tràn ra.

“Hôm nay, Phục Hy đạo hữu đã chủ động nói toạc ra, ta ở đây trịnh trọng hứa với nàng, sau này tuyệt không phụ nàng, nếu vi phạm lời thề này, khiến ta vĩnh thế không thể chứng được đại đạo!” Vụt!

Khi Tô Dự nói xong, hắn trực tiếp nắm lấy đôi bàn tay mềm mại không tì vết của Nữ Oa.

“A!” Nữ Oa khẽ kêu một tiếng, một đôi mắt đẹp tràn đầy hạnh phúc.

Lúc này, nàng vô cùng nghiêm túc nhìn gương mặt ngày đêm mong nhớ trước mắt, trực tiếp gỡ bỏ mọi phòng ngự, bày tỏ cõi lòng mình.

“Ta, ta tin chàng!” Tình cảm đôi bên cùng yêu thương là đẹp nhất, Nữ Oa buông bỏ mọi ràng buộc, chủ động ôm lấy cổ tình lang.

Tô Dự thuận thế ôm lấy eo nhỏ của Nữ Oa, trực tiếp cúi người hôn xuống.

“Ưm!” Một khắc này, hai người tận tình hưởng thụ tất cả những gì tốt đẹp nhất.

Dưới sự thúc đẩy của Phục Hy, Nữ Oa cuối cùng cũng buông bỏ mọi ràng buộc, cùng Tô Dự tình cảm mặn nồng, tận tình hưởng thụ vẻ đẹp của tình yêu.

Chẳng bao lâu, Nữ Oa đưa tình lang về đạo trường của mình.

Linh tuyền ở hậu điện, chính là nơi Nữ Oa đang tắm tiên tuyền thì

Tô Dự đột nhiên xông vào, cũng chính vì chuyện này mà quan hệ giữa hai người đã có sự thay đổi về chất, nàng không khỏi nhìn về phía tình lang.

"Tô Dự, chàng là kiếp số định mệnh của ta, cũng là may mắn lớn nhất đời ta!" Vụt!

Nghe lời tỏ tình của Nữ Oa, Tô Dự chủ động ôm nàng vào lòng.

"Nữ Oa, có thể gặp được nàng, cũng là may mắn lớn nhất đời ta!" Hai người dựa vào chiếc ghế mây, ôm hôn nhau, phảng phất như giữa thiên địa chỉ còn lại hai người. … Phục Hy sau khi rời khỏi đạo trường Bất Chu Sơn, liền trực tiếp hướng về Thiên Đình, khi cảm nhận được khí vận của muội muội lặng lẽ thay đổi, trong lòng biết rõ nguyên nhân, không khỏi lộ ra một nụ cười vui mừng.

Muội muội có thể cùng Tô Dự kết thành đạo lữ, sau đó thuận lợi thoát thân khỏi lượng kiếp lần này, y cuối cùng cũng có thể yên tâm.

Tuy biết rõ muội muội tương lai tất sẽ chứng đạo thành thánh, nhưng Phục Hy tuyệt đối không cho phép muội muội gặp phải bất kỳ trắc trở hay bất trắc nào trên đường đi.

Sau khi trở về Thiên Đình, Phục Hy trực tiếp cùng Đông Hoàng Thái Nhất thương nghị về đại thế Hồng Hoang hiện nay, đồng thời cũng phải chuẩn bị sẵn sàng để nghênh đón lượng kiếp sắp đến.

Khi Đông Hoàng Thái Nhất nghe Phục Hy thôi diễn ra Yêu tộc là thiên mệnh chi chủ trong lượng kiếp, trong lòng không khỏi kinh ngạc, sau đó lập tức bế quan dùng thần thông thôi diễn.

Mất trọn vẹn hơn trăm năm, Đông Hoàng Thái Nhất mới lờ mờ thôi diễn ra được một vài hình bóng của lượng kiếp, đồng thời cũng thôi diễn ra con đường chứng đạo tương lai của mình nằm trong lượng kiếp lần này!

Lượng kiếp vừa đại diện cho hủy diệt, lại vừa thai nghén sự sống mới.

Long Hán đại kiếp, Tiên Thiên tam tộc lui khỏi vũ đài lịch sử, Đạo Tổ Hồng Quân chẳng phải đã thuận thế trỗi dậy, thuận lợi chứng đạo thành thánh sao?

Chương 136

"Ta là thiên mệnh vương giả, lượng kiếp thì đã sao?

Chẳng phải sẽ trở thành đá lót đường cho ta sao?

Đợi ta thuận lợi chứng đạo thành thánh, đến lúc đó ta tất sẽ thống nhất Hồng Hoang, chúa tể tất cả!" … Tô Dự và Nữ Oa hưởng thụ một khoảng thời gian hạnh phúc xong, bắt đầu cùng nhau luận đạo.

"Tô Dự, ta cảm thấy ta có một cơ duyên trọng đại rơi vào trên người, vì sao vậy?" Nghe lời Nữ Oa nói, Tô Dự không khỏi cười cười.

"Nữ Oa, bây giờ thời cơ chưa chín muồi, khi cơ duyên đến, ta tự nhiên sẽ giao tất cả những gì nàng cần cho nàng!" Hiện nay, Cửu Thiên Tức Nhưỡng toàn bộ đều đã bị hắn lấy được, Nữ Oa muốn vo đất tạo người chứng đạo thành thánh, tất phải tìm hắn.

Nhưng bây giờ thời cơ không đúng, cơ duyên Nữ Oa vo đất tạo người chưa đến, vì vậy Tô Dự cũng không chủ động can thiệp, tránh ảnh hưởng đến việc Nữ Oa chứng đạo thành thánh.

"Vâng!" Nghe lời tình lang nói, Nữ Oa ngọt ngào cười.

Tuy tình lang không nói rõ cơ duyên ở đâu, nhưng nàng tin rằng, tình lang tuyệt đối sẽ không làm điều gì bất lợi cho mình. … Vu tộc tổ địa.

Khi Hậu Thổ, Huyền Minh trở về, lập tức bảo đại ca Đế Giang triệu tập tất cả huynh đệ để thương nghị đối mặt với cục diện hiện tại.

Bởi vì Tô Dự đã nói với Huyền Minh, Hậu Thổ, trong lượng kiếp lần này, nhân vật chính thiên mệnh chính là Yêu tộc và Vu tộc.

Hiện nay, đại hôn của Đế Tuấn đã kết thúc, Thiên Đạo chiếu cố Yêu tộc, ban xuống lượng lớn khí vận gia trì, nếu để Yêu tộc tiếp tục lớn mạnh như vậy, đối với Vu tộc tuyệt đối là một uy hiếp vô cùng lớn.

Đế Giang nghe Huyền Minh, Hậu Thổ thuật lại lời của Tô Dự, không khỏi rơi vào trầm tư.

Thật ra, sớm từ vạn năm trước y đã cảm nhận được sát khí giữa thiên địa, biết đó là điềm báo lượng kiếp sắp đến.

Nhưng ai ngờ nhân vật chính trong lượng kiếp lại là Vu tộc?

Nhớ lại kết cục của Tiên Thiên tam tộc trong Long Hán đại kiếp, đôi mắt Đế Giang không khỏi lóe lên một tia sắc lạnh.

Chẳng mấy chốc, Thập Nhị Tổ Vu tề tựu đông đủ, Hi Hòa và Thường Hi cũng tham gia vào trong đó.

Khi tất cả Tổ Vu biết được Vu tộc là một trong những nhân vật chính của lượng kiếp, lập tức cười lớn một cách khinh thường.

"Thiên Đạo là cái thá gì, lượng kiếp cũng là cái thá gì, nếu lão già Hồng Quân kia không biết điều, các huynh đệ ta sẽ bày Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, triệu hoán chân thân Phụ Thần, trực tiếp bổ chết lão già Hồng Quân kia!" Tính cách nóng nảy của Chúc Dung là người đầu tiên phát biểu ý kiến, lại còn trực tiếp nhắm vào người phát ngôn của Thiên Đạo là Đạo Tổ Hồng Quân!

Lần trước Tô Dự ở Bàn Cổ đại điện dẫn ra Bàn Cổ Chi Tâm, triệu hoán ra hư ảnh của Bàn Cổ Đại Thần, Thập Nhị Tổ Vu tận mắt nhìn thấy Bàn Cổ Đại Thần ra tay với Hồng Quân, vì vậy nội tâm vô cùng có lòng tin.

Trong mắt bọn họ, Phụ Thần mới là mạnh nhất, còn người phát ngôn của Thiên Đạo là Hồng Quân, là cái thá gì?

Các Tổ Vu khác nghe lời Chúc Dung nói, ai nấy đều tỏ vẻ ủng hộ.

"Không sai, Thiên Đạo là cái thá gì, nếu chọc giận chúng ta, trực tiếp bổ chết, dù sao Phụ Thần cũng không ưa Thiên Đạo!" "Cộng Công nói đúng!" Vu tộc không kính trời, không kính đất, chỉ tôn kính Phụ Thần Bàn Cổ, từ những lời này có thể thấy rõ.

Hi Hòa và Thường Hi thấy vậy, trong lòng không khỏi lo lắng, bởi vì phu quân Tô Dự từng nói với các nàng, sau khi Đạo Tổ Hồng Quân xả thân hợp đạo, đã trở thành chúa tể thật sự của thế giới Hồng Hoang, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận triệu hoán ra chân thân Bàn Cổ Đại Thần, liệu có thể là đối thủ của Thiên Đạo không?

"Các vị ca ca, tuyệt đối không được tự đại, Đạo Tổ Hồng Quân là thánh nhân đầu tiên từ khi khai thiên, nay lại trở thành người phát ngôn của Thiên Đạo, thực lực sâu không lường được, ban đầu hư ảnh của Phụ Thần cũng không làm gì được ngài ấy, có thể thấy Đạo Tổ mạnh đến mức nào!" Hậu Thổ đứng ra, vẻ mặt nghiêm túc.

"Hiện nay lượng kiếp sắp đến, chúng ta tuyệt đối không được chủ động gây thù chuốc oán, sau này Vu tộc chúng ta chỉ cần dựa vào thực lực tuyệt đối để giành chiến thắng trong trận lượng kiếp này là có thể bình an vượt qua rồi!" Vu tộc lúc này, thực lực có thể nói là kinh khủng.

Ngoài Thập Nhị Tổ Vu, còn có hơn trăm Đại Vu đỉnh tiêm như Khoa Phụ, Hậu Nghệ, Hình Thiên, Tương Liễu, đồng thời cũng có mấy chục vạn Đại Vu.

Thực lực của Đại Vu đỉnh tiêm tương đương giữa Đại La Kim Tiên và Chuẩn Thánh, thực lực của Đại Vu thì ở giữa Thái Ất Kim Tiên và Đại La Kim Tiên.

Nếu Vu tộc không bị hạn chế bởi thiên phú, không thể bay lên cao hơn, muốn thống nhất thế giới Hồng Hoang quả thực dễ như trở bàn

tay!

“Hậu Thổ muội tử nói đúng, hiện nay lượng kiếp sắp đến, Vu tộc chúng ta bị cái Thiên Đạo chết tiệt kia để mắt tới, phải mưu hoạch cho tốt, để thuận lợi vượt qua!” Đế Giang là thủ lĩnh của toàn bộ Vu tộc, thực lực lại là tồn tại mạnh nhất, những thứ có thể cảm nhận được tự nhiên cũng mạnh hơn các Tổ Vu khác.

Y hiểu rõ, một khi lượng kiếp sinh ra, không ai có thể đứng ngoài cuộc, trừ phi tiêu diệt triệt để nhân vật chính còn lại, dùng tính mạng của vô số sinh linh để tiêu trừ sát khí giữa thiên địa.

Đế Giang đương nhiên sẽ không để tính mạng của Vu tộc đi gột rửa sát khí lượng kiếp của thiên địa, vậy thì chỉ có thể để tính mạng của Yêu tộc đi gột rửa!

Nhưng, trong lòng y cũng hiểu rõ, hiện tại chưa phải lúc đó, nên cần phải chờ đợi một khoảng thời gian, vừa hay có thể lợi dụng khoảng thời gian này để mưu hoạch một phen.

Sau khi Thập Nhị Tổ Vu thương nghị xong, Huyền Minh, Hậu Thổ liền bắt đầu chiêu đãi Hi Hòa và Thường Hi, để các nàng và các tỷ muội ở cùng nhau.

Dù sao cũng là tỷ muội thân mật không khoảng cách, mọi người ở cùng nhau cũng náo nhiệt hơn.

Lúc này, bốn tỷ muội Hi Hòa, Thường Hi, Huyền Minh, Hậu Thổ đột nhiên cảm nhận được khí vận của bản thân thay đổi, không khỏi nhìn nhau một cái, lộ ra một nụ cười đầy ẩn ý.

“Phu quân của chúng ta a, bây giờ lại thêm cho chúng ta một tỷ muội nữa rồi, hẳn là đệ tử thân truyền của Đạo Tổ - Nữ Oa!” Nghe lời Hi Hòa nói, Huyền Minh và Hậu Thổ gật đầu.

“Phu quân quả thực là kiếp số trong lòng vô số nữ thần, Hi Hòa tỷ

tỷ, chúng ta cũng vậy, bây giờ Nữ Oa cũng thế!" Nữ Oa tuy là Oa Hoàng của Yêu tộc, nhưng vì rất ít khi lộ diện, lại chưa từng xảy ra xung đột với thành viên Vu tộc, vì vậy Huyền Minh và Hậu Thổ đối với nàng không có chút địch ý nào. … Tô Dự và Nữ Oa tận tình hưởng thụ một đoạn năm tháng dịu dàng xong, sau đó bắt đầu cùng nhau luận đạo.

Đương nhiên, phần lớn đều là Tô Dự giảng đạo, giải đáp thắc mắc cho Nữ Oa.

Một trăm năm sau.

Phục Hy từ Thiên Đình trở về, đã cùng Yêu Đế Đông Hoàng Thái Nhất thương nghị rất lâu về chuyện lượng kiếp, hiện đã đưa ra những sắp xếp tương ứng.

Trở về đạo trường Bất Chu Sơn, Phục Hy cảm nhận được khí tức của muội muội và Tô Dự, trên mặt không khỏi lộ ra một nụ cười vui mừng.

"Muội muội, Tô Dự đạo hữu!" "Huynh trưởng đã về!" Nghe Phục Hy truyền âm, Nữ Oa từ hậu điện đi ra, chủ động đón y vào.

"Chào Phục Hy đạo hữu!" Nghe lời Tô Dự nói, Phục Hy cười ha hả khoát tay.

"Không cần khách khí, bây giờ chúng ta có thể xem là người một nhà rồi, muội phu!" Vụt!

Nghe lời huynh trưởng nói, Nữ Oa má ngọc không khỏi hiện lên một vệt hồng nhạt, vội đi đến bên cạnh tình lang, chủ động nắm lấy tay phải của Tô Dự.

"Đa tạ Phục Hy đạo hữu tác thành!" Tô Dự gật đầu với Phục Hy, nếu không phải y ra sức vun vào cho hắn và Nữ Oa, e rằng Nữ Oa đã không nhanh như vậy buông bỏ những lo ngại trong lòng, trở thành

đạo lữ của hắn.

“Khách khí rồi, muội muội bây giờ có ngươi chăm sóc, ta cũng hoàn toàn yên tâm rồi!” Thấy Tô Dự và muội muội là một đôi trời sinh đất tạo, Phục Hy cười ha hả lấy ra một vò mỹ tửu từ trong không gian rồi uống.

“Huynh trưởng, muội quyết định sẽ cùng Tô Dự đến ‘An Lạc’, từ nay về sau vĩnh viễn không chia lìa!” Nếu đã kết thành đạo lữ, tự nhiên sẽ sinh tử có nhau, vĩnh viễn không chia lìa.

Chương 137

“Tốt!” Phục Hy gật đầu, sau đó tiếp tục nói.

“Nhưng việc muội cùng Tô Dự kết thành đạo lữ, phải thông báo cho hai vị Thiên Đế.” “Được!” Nữ Oa nghiêm túc suy nghĩ một phen, gật đầu đồng ý.

Nàng cùng huynh trưởng gia nhập Yêu tộc, vẫn luôn hưởng thụ khí vận Yêu tộc, nhưng chưa từng ra tay làm gì cho Yêu tộc, trong lòng ít nhiều có chút áy náy.

Nếu có thể thuận lợi từ bỏ chức vị Oa Hoàng của Yêu tộc, Nữ Oa cũng sẵn lòng. … Thiên Đình.

Khi Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất biết được Nữ Oa lại muốn cùng Tô Dự kết thành đạo lữ, không khỏi trợn tròn mắt.

Bọn họ cũng không ngờ, Nữ Oa vốn luôn cao ngạo trong lòng, lại có thể xiêu lòng vì Tô Dự.

Điều này cũng quá khó tin rồi?

Nữ Oa tương lai tất sẽ thành thánh, một siêu cấp đại năng như vậy, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng cũng không muốn để nàng cùng Tô Dự kết thành đạo lữ.

Phải biết rằng, hiện nay Yêu tộc và Tô Dự đã triệt để xé rách mặt mũi, tương lai không chừng tất sẽ có một trận chiến.

Đến lúc đó nếu Nữ Oa chứng đạo thành thánh, liệu có trơ mắt nhìn bọn họ báo thù phu quân của mình không?

Hơn nữa, hiện nay lượng kiếp sắp đến, có một cường giả như Nữ Oa ở đây, đối với Yêu tộc cũng có lợi ích to lớn.

“Ai!” Đế Tuấn khẽ thở dài một hơi, tâm trạng vốn đang tốt lập tức trở nên tồi tệ.

Những năm này, Yêu tộc phát triển nhanh chóng, khí vận trên người cũng vô cùng cường đại, hiện đã lờ mờ cảm nhận được cơ duyên đột phá, ai ngờ Tô Dự lại ở thời điểm quan trọng này đào đi cột trụ chống trời tương lai của Yêu tộc là Nữ Oa.

Phải biết rằng, Nữ Oa là Oa Hoàng, địa vị ngang hàng với Yêu Đế, bọn họ căn bản không có quyền ra lệnh cho Nữ Oa.

Vì vậy, chỉ có thể trơ mắt nhìn mọi chuyện xảy ra, thậm chí còn phải vui vẻ đến chúc mừng.

Quá uất ức!

“Thôi được, Hy Hoàng, chúng ta sẽ đích thân đến đạo trường Oa Hoàng một chuyến, chúc mừng nàng và Tô Dự tiên đế hỉ kết liên lý!” Đế Tuấn nhìn Phục Hy, không thể không chủ động nói lời chúc phúc.

“Vậy đa tạ hai vị Thiên Đế!” Chẳng mấy chốc, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng, Bạch Trạch, Thương Dương và những người khác tề tựu, lần lượt hướng về đạo trường của Nữ Oa ở Bất Chu Sơn.

Là Oa Hoàng của Yêu tộc, nay cùng Tô Dự hỉ kết liên lý, tự nhiên phải đích thân đến chúc mừng một phen.

Trước đó đã cùng Tô Dự tiên đế triệt để xé rách mặt mũi, thậm chí còn bị Tô Dự tiên đế phá hủy vô số tinh nhuệ, nay lại phải đến chúc mừng đại hỉ của hắn và Oa Hoàng, tất cả tinh nhuệ Yêu tộc đều có cảm giác uất ức khó tin.

“Kiến Tô Dự tiên đế, kiến Oa Hoàng!” “Kiến Tô Dự tiên đế, kiến Oa Hoàng!” Đối mặt với lời chào hỏi của vô số cao thủ đại năng Yêu tộc, Tô Dự nhàn nhạt cười, nắm chặt bàn tay mềm mại của Nữ Oa.

“Chào chư vị đạo hữu, đa tạ chư vị đạo hữu đã có thể trong lúc trăm công nghìn việc đến chúc phúc cho bản đế!” Nghe lời Tô Dự nói, Đế Tuấn trong lòng càng thêm uất ức và khó chịu, nhưng vẫn phải tỏ ra vui vẻ chúc mừng.

“Tô Dự tiên đế khách khí rồi, Nữ Oa là Oa Hoàng của Yêu tộc chúng ta, nay cùng tiên đế hỉ kết liên lý, chúng ta tự nhiên phải đích thân đến chúc mừng một phen!” “Đa tạ Yêu Đế!” Nữ Oa mỉm cười hành lễ với Đế Tuấn.

Tiếp theo, dưới sự chứng kiến của Phục Hy, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác, Tô Dự và Nữ Oa đã kết thành đạo lữ tại Bất Chu Sơn, từ đó về sau khí vận tương liên, sinh tử tương y!

“Hai vị Thiên Đế, hiện nay ta đã cùng Tô Dự kết thành đạo lữ, vì vậy không còn đủ tư cách tiếp tục hưởng dụng khí vận của Yêu tộc và Thiên Đình, cho nên tại đây xin từ chức vị Oa Hoàng với hai vị Thiên Đế, hy vọng hai vị Thiên Đế đồng ý!” Nữ Oa nhìn Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, vẻ mặt nghiêm túc.

Đối với sự hậu đãi của hai người, Nữ Oa ghi lòng tạc dạ, sau này nếu có cơ hội, nhất định sẽ bù đắp.

Vụt!

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nghe lời xin từ chức của Nữ Oa, không khỏi lộ vẻ mặt khổ sở.

“Oa Hoàng nói đùa rồi, bất luận nàng cùng Tô Dự tiên đế kết thành đạo lữ hay không, đều là Oa Hoàng của Yêu tộc Thiên Đình chúng ta, xin Oa Hoàng yên tâm, sau này Yêu tộc chúng ta trừ phi gặp chuyện sinh tử đại sự, tuyệt đối sẽ không làm phiền Oa Hoàng!” “Không sai, Oa Hoàng xin đừng lo nghĩ nhiều, Yêu tộc chúng ta mãi mãi là hậu thuẫn của Oa Hoàng, huống hồ, nàng và Hy Hoàng là huynh muội, sao

có thể vì chuyện này mà sinh ra ngăn cách chứ?" Nghe lời Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nói, Phục Hy nhìn về phía muội muội.

Y hy vọng muội muội có thể tiếp tục hưởng dụng khí vận của Yêu tộc Thiên Đình, để có thể nhanh chóng chứng đạo thành thánh hơn, đồng thời, cũng không hy vọng vì chuyện này mà phải xa cách muội muội.

Cả hai đều thuộc Yêu tộc, muội muội sao có thể rời khỏi Yêu tộc?

Nữ Oa thấy ánh mắt của huynh trưởng, không khỏi đồng ý.

"Thôi được, ta sẽ không rời khỏi Yêu tộc, nhưng ta cũng sẽ không tiếp tục hưởng thụ khí vận của Yêu tộc Thiên Đình, sau này nếu có cơ hội, ta nhất định sẽ báo đáp sự hậu đãi của hai vị Yêu Đế!" Nữ Oa trong lòng cũng vô cùng cao ngạo, nếu đã cùng tình lang kết thành đạo lữ, tự nhiên sẽ không tiếp tục hưởng dụng khí vận Yêu tộc.

Vạn nhất sau này Yêu tộc nhắm vào tình lang, nàng hưởng dụng khí vận Yêu tộc, nếu giúp đỡ tình lang, tuyệt đối sẽ bị người ta nói ra nói vào, thậm chí còn bị khí vận phản phệ, vì vậy không bằng sớm cắt đứt.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất thấy Nữ Oa kiên quyết như vậy, đành phải gật đầu đồng ý.

Hiện tại kết một thiện duyên, tương lai nếu Nữ Oa chứng đạo thành thánh, cũng sẽ nể mặt bọn họ vài phần, cùng lắm sau này không tiếp tục nhắm vào Tô Dự là được.

Nhìn Tô Dự và Nữ Oa là một đôi trời sinh đất tạo, như một cặp bích nhân, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng phức tạp vô cùng.

Đến lúc tiệc mừng mời rượu, thấy Tô Dự ý khí phong phát, trong lòng bọn họ càng thêm khó chịu.

Sau khi tiệc mừng kết thúc, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác lập tức rời đi.

Phục Hy thì nắm lấy tay muội muội và Tô Dự, dặn dò vài lời, sau đó tiễn Tô Dự đưa muội muội Nữ Oa đến tổ địa Vu tộc.

"Phu quân!" "Phu quân!" "Muội phu!" Khi Tô Dự đưa Nữ Oa đến tổ địa Vu tộc, Hi Hòa, Thường Hi, Hậu Thổ, Huyền Minh, Đế Giang và những người khác đã sớm chờ đợi.

"Chào Nữ Oa tỷ tỷ!" "Chào Nữ Oa tỷ tỷ!" Nữ Oa hóa hình sớm hơn Hi Hòa, vì vậy Hi Hòa và những người khác gọi nàng là tỷ tỷ, là thê tử của tình lang, địa vị của mọi người đều bình đẳng.

Lúc này, Nữ Oa nhìn thấy bốn nàng Hi Hòa, Thường Hi, Hậu Thổ, Huyền Minh, trong lòng có chút ngại ngùng, nhưng vẫn lễ phép đáp lại.

Tiếp theo, Tô Dự được tất cả thành viên Vu tộc nhiệt tình chiêu đãi.

"Muội phu, đánh với ta một trận nữa đi, nếu ngươi lại thắng ta, ta sẽ tặng ngươi những tiên thiên linh bảo ta thu thập được trong những năm này!" Sau khi hàn huyên, tính cách nóng nảy của Chúc Dung bắt đầu thách đấu.

Bởi vì y cảm thấy, mỗi lần đại chiến với Tô Dự xong, đều có thể tiến bộ.

Hiện nay, đại chiến với tử đối đầu Cộng Công có thể áp chế Cộng Công, chính là minh chứng tốt nhất.

"Được!" Đối với tiên thiên linh bảo, Tô Dự càng nhiều càng tốt.

Chương 138

Hơn nữa đại chiến với các Tổ Vu này, vừa hay cũng có thể ấn chứng Sức Mạnh pháp tắc của mình, lại có thể thắt chặt giao lưu tình hữu nghị giữa đôi bên, quả thực là vẹn cả ba đường.

Sau khi lần lượt đại chiến, Tô Dự ngoài việc cảm ngộ về Sức Mạnh pháp tắc sâu sắc hơn, còn thu hoạch được năm kiện tiên thiên linh bảo phẩm cấp không tồi.

Năm kiện này đều là do các Tổ Vu thu thập được ở Bất Chu Sơn trong mấy vạn năm, toàn bộ đều giao cho Tô Dự.

Hiện nay, tiên thiên linh bảo trong tay Tô Dự đã gần vượt quá năm mươi kiện, có thể nói là tài đại khí thô, vì vậy hắn quyết định, sau khi thành thân với Nữ Oa sẽ bế quan cho tốt, cảm ngộ tiên thiên pháp tắc ẩn chứa trong những tiên thiên linh bảo này, sau đó ấn chứng Sức Mạnh pháp tắc của mình, xem xem có thể đột phá thêm không. … Sau khi từ tổ địa Vu tộc trở về, Tô Dự bắt đầu chuẩn bị hôn lễ với Nữ Oa.

Hôn lễ lần này với Nữ Oa, Tô Dự bày biện phô trương đương nhiên sẽ không nhỏ hơn lần trước, sau đó khi mời khách, hắn đã suy nghĩ kỹ lưỡng một phen.

Đầu tiên, Tô Dự đưa Nữ Oa trực tiếp đến Hỗn Độn ngoài ba mươi ba tầng trời, xem xem có thể mời Đạo Tổ Hồng Quân hay không, dù sao Đạo Tổ Hồng Quân cũng là lão sư của Nữ Oa.

Sâu trong Hỗn Độn.

Tô Dự thuận lợi nhìn thấy Tử Tiêu Cung, sau đó thuận lợi tiến vào trong đó, nhìn thấy Hồng Quân đang ngồi cao trên vân sàng.

“Kính kiến Hồng Quân đạo hữu!” “Đệ tử bái kiến lão sư!” Vụt!

Hồng Quân mở mắt ra, từ trên vân sàng tử sắc chín tầng trời đi xuống.

"Tô Dự đạo hữu, mục đích chuyến này của ngươi ta đã biết, nhưng hiện nay ta đã hợp đạo, sẽ không còn quan tâm đến chuyện thế tục Hồng Hoang nữa, vì vậy sẽ không đến tham gia hôn lễ của ngươi và Nữ Oa!" Nghe lời Hồng Quân nói, Tô Dự trong lòng cũng không bất ngờ, bởi vì từ đại hôn của Đế Tuấn lần trước đã có thể thấy được.

Trừ phi là lượng kiếp hoặc đại sự hủy diệt Hồng Hoang, nếu không Hồng Quân sẽ không hiện thân ở Hồng Hoang.

"Nhưng tuy không thể đến tham gia hôn lễ của ngươi và Nữ Oa, nhưng cũng không cản trở việc ta uống trước một chén rượu mừng, chúc phúc trước!" "Đa tạ lão sư!" Nữ Oa nghe lời chúc phúc của lão sư, trong lòng có chút cảm động.

Tiếp theo, Tô Dự trực tiếp lấy ra mỹ tửu trân quý từ trong không gian trữ vật cùng Hồng Quân cạn ly, thậm chí còn đặc biệt đưa cho Hạo Thiên, Dao Trì mấy vò, khiến Hạo Thiên và Dao Trì trong lòng cảm kích vô cùng.

Sau khi uống xong rượu mừng, Hồng Quân trực tiếp tế ra một chiếc đỉnh cổ sắc cổ hương, đưa đến trước mặt Nữ Oa.

"Kiện tiên thiên chí bảo Càn Khôn Đỉnh này coi như là quà mừng của vi sư, cũng là giao trước cho con!" Vụt!

Biết được tôn đỉnh này lại là tiên thiên chí bảo Càn Khôn Đỉnh trong truyền thuyết, Tô Dự không khỏi nhìn thêm mấy lần.

Trong truyền thuyết, Càn Khôn Đỉnh là do liên bồng của Hỗn Độn Thanh Liên hóa thành, có công năng nghịch thiên phản hậu thiên vi tiên thiên.

Sau khi Vu Yêu đại chiến kết thúc, thiên địa băng hoại, Nữ Oa đã mượn lão sư Hồng Quân kiện tiên thiên chí bảo này, luyện hóa Tức Nhưỡng và Ngũ Sắc Thạch để vá trời, tạo phúc cho Hồng Hoang.

"Đa tạ lão sư!" Nữ Oa nhận lấy xong, trịnh trọng hành lễ, không ngờ lão sư lại tặng cho mình chí bảo trân quý như vậy.

Phải biết rằng, cả thế giới Hồng Hoang cũng chỉ có vài kiện tiên thiên chí bảo, có thể thấy nó trân quý đến mức nào.

"Không cần khách khí!" Hồng Quân nhàn nhạt khoát tay, sau đó sâu sắc nhìn Tô Dự một cái.

"Tô Dự đạo hữu, ta mong chờ ngày cùng ngươi luận đạo có thể sớm đến, hy vọng ngươi tự lo liệu cho tốt!" Vụt!

Nghe lời Hồng Quân nói, Tô Dự cảm thấy có chút khó hiểu, nhưng trong lòng lại vô cùng cảnh giác.

Rõ ràng, vì sự xuất hiện của hắn đã làm xáo trộn toàn bộ xu hướng của Hồng Hoang, không chừng đã dẫn đến sự cảnh giác của Thiên Đạo, vì vậy lời nói vừa rồi của Hồng Quân là đang nhắc nhở hắn.

"Đa tạ Hồng Quân đạo hữu!" Tô Dự trịnh trọng chắp tay với Hồng Quân, ghi nhớ sâu sắc thiện ý của Hồng Quân đối với mình trong lòng.

Sau khi ra khỏi Tử Tiêu Cung, Tô Dự quyết định sau đại hôn với Nữ Oa sẽ bế quan tu luyện cho tốt, sau đó lại âm thầm nhúng tay bố cục Vu Yêu lượng kiếp! … Chẳng mấy chốc, ngày đại hỉ của Tô Dự và Nữ Oa đã đến.

Tam Thanh, hai sư huynh đệ Tây Phương, Phục Hy và các đại năng khác đều đến đông đủ.

"Chúc mừng sư thúc, chúc mừng sư muội!" "Chúc mừng sư thúc,

chúc mừng sư tỷ!" Tam Thanh, hai sư huynh đệ Tây Phương đồng loạt chúc mừng, lúc này trong lòng có chút lúng túng, bởi vì Tô Dự và Nữ Oa thành thân, sau này nên xưng hô thế nào?

Sư thúc, sư thẩm?

Sư muội phu, sư muội?

Cuối cùng, bọn họ quyết định cứ xưng hô theo cách của mỗi người.

Đại điển hôn lễ lần này càng thêm long trọng và lãng mạn, Long tộc và Phượng tộc mỗi tộc cử ra chín mươi chín con kim long và chín mươi chín con phượng hoàng, lần lượt giúp Tô Dự kéo hỉ liễn và phượng liễn.

"Nhất bái Đại Đạo!" "Nhị bái Hồng Hoang!" "Phu thê tương kính!" "Lễ thành, đưa vào động phòng!" Theo sau đại điển hôn lễ hoàn thành, Tô Dự trước tiên đưa Nữ Oa vào động phòng, sau đó quay lại đại điện cùng Phục Hy, Tam Thanh, hai sư huynh đệ Tây Phương uống rượu mừng.

"Muội phu, mau đi cùng muội muội ta đi, đừng để muội muội ta chờ sốt ruột!" Một câu nói của Phục Hy khiến tất cả mọi người có mặt đều cười ha hả, Tô Dự cũng thuận thế quay về hậu điện động phòng.

Đối với động phòng, Tô Dự đã quen đường quen lối.

Trước tiên dùng Ngọc Như Ý vén khăn voan đỏ trên đầu Nữ Oa, lộ ra gương mặt thánh khiết không tì vết, phong hoa tuyệt đại.

"Nương tử, chúng ta uống rượu giao bôi trước!" "Phu quân, thiếp giúp chàng rót rượu!" Nữ Oa chu đáo tự mình rót rượu, chủ động nâng ly với tình lang.

"Ưm!" Sau khi uống xong rượu giao bôi, Tô Dự ôm lấy tân nương

tử của mình, sau đó ngả xuống chiếc giường cưới phía sau.

Một ngàn năm sau, Tô Dự từ trong ôn nhu hương bước ra.

Trong khoảng thời gian này, thế giới Hồng Hoang cũng không có chuyện gì trọng đại xảy ra, trông có vẻ rất bình tĩnh.

Nhưng vô số đại năng đều cảm nhận được sát khí giữa thiên địa, biết rằng nguy cơ (lượng kiếp) sắp đến, vì vậy ai nấy đều đang tìm cách né tránh.

Vì vậy, số cao thủ chủ động đến gia nhập dưới trướng Tô Dự ngày càng nhiều, vượt qua khảo nghiệm trận pháp cũng ngày càng nhiều.

Hầu như đều là cao thủ Thái Ất Kim Tiên, hiện tại trong đó đã có một vài cao thủ Đại La Kim Tiên.

Thực lực dưới trướng Tô Dự, đang tăng lên với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

"Phu quân, chàng đang nghĩ gì vậy?" Nữ Oa dựa vào cánh tay tình lang, thấy hắn đang trầm tư, không khỏi khẽ hỏi.

"Nương tử, hiện nay lượng kiếp sắp đến, ta nên chuẩn bị cho tốt một phen rồi." Tiếp theo, Tô Dự triệu tập tất cả tinh nhuệ dưới trướng, ngoài năm vị kiều thê, còn có Chúc Long, Kim Phượng, Tây Vương Mẫu, Bạch Chính và những người khác.

Chương 139

Sau khi sắp xếp bố cục chi tiết, Tô Dự và mấy vị kiều thê bắt đầu tiến hành bế quan, tăng cường thực lực.

Vu Yêu lượng kiếp lần này, ngay cả đại năng Chuẩn Thánh cũng sẽ vẫn lạc, vì vậy phải tăng cường thực lực để tự vệ.

Vạn nhất tình lang chủ động can dự vào lượng kiếp, các nàng cũng sẽ không do dự mà tham gia, đến lúc đó thêm một phần thực lực cũng thêm một phần bảo đảm.

Tô Dự một lần nữa tiến vào Hồng Mông Hỗn Độn đại thế giới ẩn chứa bên trong Hỗn Độn Châu để bế quan, tham ngộ tiên thiên pháp tắc ẩn chứa trong mấy chục kiện tiên thiên linh bảo kia, sau đó cùng Sức Mạnh pháp tắc của mình tương hỗ ấn chứng, phản bổ, lớn mạnh bản thân. … Trong nháy mắt, năm vạn năm thời gian trôi qua.

Trong mấy vạn năm, thực lực Yêu tộc đã có sự tăng trưởng cực lớn.

Đầu tiên, Thiên Đế Đế Tuấn dưới sự gia trì của khí vận Yêu tộc Thiên Đình kinh khủng, đã đi đầu đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ, đạt đến Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Đông Hoàng Thái Nhất theo sát phía sau, đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ, đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Đồng thời, mười hai Yêu Thần đồng loạt đột phá Chuẩn Thánh, trở thành Thập Đại Yêu Thánh.

Chỉ riêng đại năng Chuẩn Thánh, đã có hơn hai mươi tôn!

Thứ hai, số lượng tinh nhuệ Đại La Kim Tiên của Yêu tộc chính thức đột phá ba trăm năm mươi danh, chỉ còn thiếu mười lăm vị nữa

là đủ ba trăm sáu mươi lăm danh!

Có thể dự kiến, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận mà Đế Tuấn lĩnh ngộ từ Hà Đồ Lạc Thư sắp có thể hiện thế, đến lúc đó, Yêu tộc Thiên Đình sẽ có thực lực khả chiến thánh nhân!

Trong những năm này, Đế Tuấn lại một lần nữa từ Hà Đồ Lạc Thư lĩnh ngộ ra một đại sát trận không kém gì Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, tên là Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận!

Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận chủ yếu được cấu thành từ núi sông Hồng Hoang, vì vậy, để hoàn thiện Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, Đế Tuấn đã phái không ít tinh nhuệ Yêu tộc tiến vào đại địa Hồng Hoang để vẽ bản đồ chi tiết.

Theo sau thế lực Yêu tộc ngày càng lớn mạnh, Đế Tuấn đột phá đỉnh phong, càng thêm ý khí phong phát, có một cảm giác thiên thượng địa hạ duy ngã độc tôn.

Trong năm vạn năm, ngoài Yêu tộc, Vu tộc cũng có thực lực bạo trướng, nhưng vì Vu tộc không có tâm tư chế bá Hồng Hoang, lại thêm thiên phú của Vu tộc có hạn, Vu đô không thể bay cao, nên bề ngoài trông bình thường.

Lúc này, Yêu tộc và Vu tộc nhanh chóng lớn mạnh, điều khiến người ta bất ngờ nhất chính là thủ lĩnh của chúng tiên thiên hạ, Tô Dự tiên đế.

Bởi vì trong mấy vạn năm, Tô Dự tiên đế chưa từng hiện thân ở Hồng Hoang, tinh nhuệ Long tộc, Phượng tộc dưới trướng hắn, cũng khiêm tốn tạo phúc cho Hồng Hoang, chưa từng xảy ra mâu thuẫn với bất kỳ thế lực nào.

Các đại năng không hiểu, tại sao thực lực của Tô Dự tiên đế rõ ràng mạnh như vậy, mấy vạn năm trước đã thành công đánh bại Yêu

tộc Thiên Đình, trong mấy vạn năm qua lại không hề phát ra tiếng nói của mình?

Chẳng lẽ thật sự cam tâm bị Yêu tộc Thiên Đình vượt qua thanh uy sao?

Không sợ Yêu tộc Thiên Đình triệt để chia sẻ quyền hành và khí vận của Tô Dự tiên đế sao?

Đối với hành vi của Tô Dự tiên đế, tất cả mọi người đều không biết.

Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

"Báo!" Lúc này, một trong mười hai Yêu Thần là Trùng Minh Điểu tiến vào Lăng Tiêu Bảo Điện.

"Khải bẩm hai vị Thiên Đế, nhị lang Yêu tộc chúng ta hạ giới tuần thị Hồng Hoang đã bị Vu tộc khiêu khích, năm vị cao thủ cấp bậc Đại La Kim Tiên đã trực tiếp bị diệt sát!" Vụt!

Nghe Trùng Minh Điểu báo cáo, đôi mắt Đế Tuấn ngưng lại, khiến khí thế của cả Lăng Tiêu Bảo Điện đều lạnh đi mấy phần.

Để tổ kiến Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Đế Tuấn đối với mỗi một cao thủ cấp bậc Đại La Kim Tiên đều vô cùng quý trọng, nay lại bị Vu tộc diệt sát mất năm người, trong lòng sao có thể không tức giận?

"Tốt cho một Vu tộc, cứ chờ đó cho bản Thiên Đế!" Đế Tuấn lạnh lùng hừ một tiếng, áp chế cơn giận trong lòng.

Y đã sớm biết, hiện nay lượng kiếp dâng lên, Yêu tộc và Vu tộc sớm muộn gì cũng có một trận chiến, nhưng hiện tại vẫn chưa phải lúc.

Trước khi Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận chưa tổ kiến hoàn thành, Yêu tộc Thiên Đình không có tư cách đại chiến với Vu tộc.

Bởi vì Thập Nhị Tổ Vu có Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận có thể triệu hoán chân thân Bàn Cổ Đại Thần, đến lúc đó bọn họ kéo lên Thiên Đình, lấy gì để chống đỡ?

Vì vậy, Đế Tuấn chỉ có thể nén giận.

"Truyền lệnh xuống, bảo các thành viên tuần thị Hồng Hoang cẩn thận tỉ mỉ hơn, tuyệt đối không để Vu tộc đắc thủ nữa!" "Không bao lâu nữa, bản Thiên Đế sẽ báo thù cho nhị lang Yêu tộc chúng ta!" "Vâng, Thiên Đế!" Chẳng mấy chốc, Đế Tuấn triệu tập tinh nhuệ Thiên Đình, bắt đầu bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Tuy thành viên cấp bậc Đại La Kim Tiên không đủ, nhưng vẫn thường xuyên huấn luyện cao thủ Yêu tộc, có hai mươi mặt tinh thần phiên do 2000 vị cao thủ Thái Ất Kim Tiên viên mãn chấp chưởng.

Chỉ cần trong 2000 vị Thái Ất Kim Tiên có mấy chục danh thuận lợi đột phá Đại La Kim Tiên, là có thể nhanh chóng khống chế tinh thần phiên, triệt để hoàn thiện Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận! … Bất Chu Sơn.

Vu tộc đại điện.

Ngoài Huyền Minh, Hậu Thổ, mười vị Tổ Vu còn lại đều tề tựu.

"Đám súc sinh lông lá kia, lại dám tuần thị ở tổ địa Vu tộc chúng ta, quả thực là tìm chết!" "Không sai, đám súc sinh lông lá đó đang khiêu khích Vu tộc chúng ta, đại ca, ta muốn cho Yêu tộc Thiên Đình biết tay!" Đế Giang nhàn nhạt khoát tay, ngăn cản những người đệ đệ tính cách nóng nảy.

Vu tộc ngoài tổ địa Bất Chu Sơn, còn có mười hai bộ lạc cường

đại, những bộ lạc này đều được đặt tên theo tên của Tổ Vu, do mười hai Tổ Vu thống lĩnh.

Mấy ngàn năm gần đây, vô số tinh nhuệ Yêu tộc tiến vào đại địa Hồng Hoang, phảng phất như có mục đích không thể cho ai biết, Đế Giang thôi diễn rất lâu cũng không có chút manh mối nào.

"Truyền lệnh cho nhị lang Vu tộc chúng ta, chỉ cần thấy thành viên Yêu tộc xuất hiện trong phạm vi thế lực của Vu tộc chúng ta, tất cả đều giết không tha!" "Vâng, đại ca!" Theo sau sự tranh chấp giữa Vu tộc và Yêu tộc, ma sát giữa đôi bên ngày càng nhiều, vô số tinh nhuệ Yêu tộc bị Vu tộc cường đại giết chết.

Nhưng tương tự, Vu tộc cũng có không ít nhị lang bị cao thủ Yêu tộc cường đại diệt sát.

Mùi thuốc súng của hai đại siêu cấp thế lực ngày càng nồng, sát khí giữa thiên địa cũng ngày càng nhiều.

Hồng Mông Hỗn Độn đại thế giới trong Hỗn Độn Châu.

Xung quanh thân thể Tô Dự lơ lửng gần 50 kiện tiên thiên linh bảo, cảnh tượng này nếu để người khác nhìn thấy, tuyệt đối sẽ chấn động đến không thể tả, thậm chí còn nảy sinh ý định giết người đoạt bảo.

"Vù vù!" "Vù vù!" Hỗn độn linh khí và các loại nguyên tố pháp tắc trong Hồng Mông Hỗn Độn đại thế giới cuồng loạn tràn vào cơ thể Tô Dự, khiến xung quanh thân thể hắn hiện ra ba ngàn sáu trăm đạo xoáy nước nhỏ li ti.

"Ầm!" Theo sau một tiếng vang giòn trong cơ thể, lực lượng pháp tắc kinh khủng kia bao bọc lấy hỗn độn linh khí vô cùng tinh thuần đã phá vỡ gông cùm, khiến Tô Dự đạt đến một cảnh giới hoàn toàn mới.

Chương 140

Thái Ất Kim Tiên, tu luyện chính là Ngũ Khí trong lồng ngực.

Đại La Kim Tiên, tu luyện chính là Tam Hoa trên đỉnh đầu.

Hỗn Nguyên Kim Tiên, tu luyện chính là con đường siêu thoát pháp tắc, mỗi lần đột phá, ngoài linh khí đủ ra, còn cần có sự lĩnh ngộ đối với lực lượng pháp tắc.

Tô Dự tu luyện là Sức Mạnh pháp tắc, đứng đầu ba ngàn đại đạo, bao gồm tất cả sức mạnh trên thế gian, không chỉ có lực lượng pháp tắc, mà còn có thần lực nhục thân, lực lượng nguyên thần, lực lượng thần thông!

Sức Mạnh pháp tắc lại là tổng cương của ba ngàn đại đạo, mỗi lần đột phá, đều cần cảm ngộ vô số pháp tắc khác để ấn chứng bản thân.

Vì vậy, ở cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, mỗi lần đột phá đều vô cùng gian nan.

Dù sao Tô Dự cũng không có hỗn độn chí bảo Tạo Hóa Ngọc Điệp chứa đựng ba ngàn đại đạo, muốn cảm ngộ các pháp tắc khác để ấn chứng Sức Mạnh pháp tắc mà mình tu luyện, đều vô cùng khó khăn.

Nhưng may mắn là, có vô số loại pháp tắc có quan hệ tương sinh tương khắc, ví dụ như pháp tắc ngũ hành kim, mộc, thủy, hỏa, thổ.

Đồng thời, Tô Dự cũng có thể thông qua việc cảm ngộ lực lượng tiên thiên pháp tắc ẩn chứa trong tiên thiên linh bảo, để ấn chứng Sức Mạnh pháp tắc của mình.

Trong gần 50 kiện tiên thiên linh bảo mà Tô Dự sở hữu, có một bộ phận thuộc tính tương đồng, nhưng vẫn có ba mươi tám loại tiên

thiên pháp tắc thuộc tính khác nhau.

Trong những năm tháng bế quan, Tô Dự đã dung hội quán thông các loại pháp tắc mà mình lĩnh ngộ, phản bổ ấn chứng Sức Mạnh pháp tắc đã lĩnh ngộ, được lợi không nhỏ!

Cảm ngộ 'đạo vận' tỏa ra khi đột phá, Tô Dự lại một lần nữa nhắm mắt tu luyện.

Khi lại một lần nữa mở mắt ra, đôi mắt Tô Dự trở nên càng thêm nội liễm có thần, không còn rực rỡ như vũ trụ tinh thần như trước nữa.

"Vụt!" Tô Dự vẫy tay một cái, lấy ra Thuần Tử Hồ Lô vẫn luôn đặt ở đây để nuôi dưỡng nâng cấp, nuôi dưỡng lâu như vậy, hẳn là đã nâng cấp rồi chứ? 【Thuần Tử Hồ Lô】 Phẩm cấp: Cực phẩm tiên thiên linh bảo (đang tiến hóa nâng cấp).

Cấm chế: 45.8 Công hiệu: Có thể nuôi dưỡng thiên hạ bảo vật, khiến bảo vật được nuôi dưỡng lên một phẩm cấp.

Tô Dự thấy cấm chế của Thuần Tử Hồ Lô tăng thêm 0.8 đạo, trong lòng không khỏi vui mừng.

Một khi cấm chế đạt đến 46 đạo, Thuần Tử Hồ Lô sẽ tiến hóa nâng cấp thành tiên thiên chí bảo!

Đến lúc đó, Tô Dự có thể nâng cấp toàn bộ tiên thiên linh bảo trong tay, cuối cùng đạt đến trình độ tiên thiên chí bảo, khi đó, trong tay treo đầy tiên thiên chí bảo, còn ai sẽ là đối thủ của hắn?

Nghĩ thôi cũng khiến người ta vô cùng mong đợi!

Đồng thời, Tô Dự cũng phát hiện, Thuần Tử Hồ Lô và tiên thiên chí bảo Càn Khôn Đỉnh của Nữ Oa quả thực là bổ trợ cho nhau.

Một cái phản hậu thiên vi tiên thiên, một cái có thể nâng cao phẩm

cấp của bảo vật, nếu lợi dụng thỏa đáng, Tô Dự hoàn toàn có thể sản xuất hàng loạt tiên thiên linh bảo.

Hiện nay, trong tay Tô Dự có một kiện tiên thiên chí bảo Thí Thần Thương, hậu thiên công đức chí bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích, lại thêm phòng ngự vô song, khôi phục bản nguyên cực phẩm tiên thiên linh bảo Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, công thủ vô song, đối với pháp bảo cũng không quá khao khát.

Nhưng là Tiên Đế, thủ lĩnh của chúng tiên thiên hạ, tương lai tất sẽ kiến lập thế lực của mình, đến lúc đó đại tướng dưới trướng lập công, ban thưởng tiên thiên linh bảo, e rằng sẽ có vô số cường giả muốn gia nhập?

Phải biết rằng, sau Vu Yêu lượng kiếp, Bất Chu Sơn sụp đổ, đến lúc đó tiên thiên linh khí của cả thế giới Hồng Hoang sẽ chuyển biến thành hậu thiên linh khí, khi đó, tiên thiên linh bảo ngoài việc có thể được sinh ra ở các động thiên phúc địa đỉnh cấp, những nơi khác cơ bản đều là hậu thiên linh bảo.

Tu luyện của cả thế giới Hồng Hoang, phần lớn đều đi theo con đường trảm tam thi chứng đạo do Đạo Tổ Hồng Quân truyền lại, mà trảm tam thi tất phải có tiên thiên linh bảo làm vật chứa, đến lúc đó, ngay cả thánh nhân cao cao tại thượng, đối với tiên thiên linh bảo cũng sẽ vô cùng khao khát.

Dù sao là thánh nhân, môn hạ đệ tử đông đảo, không có tiên thiên linh bảo làm sao đột phá?

Đến lúc đó, sự chênh lệch giữa Tô Dự và họ sẽ hiện ra.

Kẻ mạnh càng mạnh!

Ngay cả khi thời cơ chứng đạo thành thánh muộn, đối mặt với những thánh nhân cao cao tại thượng kia, hắn cũng có thực lực trấn

áp!

Nghĩ thôi cũng khiến người ta sảng khoái, mong đợi! … Tiếp tục để Thuần Tử Hồ Lô ở trong Hồng Mông Hỗn Độn đại thế giới của Hỗn Độn Châu để nuôi dưỡng, Tô Dự cảm ngộ những gì thu được từ lần đột phá này, cuối cùng quyết định xuất quan!

"Vụt!" Khi Tô Dự lại một lần nữa xuất hiện ở thế giới Hồng Hoang, hắn cảm nhận được sát khí giữa thiên địa càng thêm nồng đậm, khiến người ta kiêng dè cảnh giác.

Dùng thần thông thôi diễn, Tô Dự phát hiện, lần bế quan này, lại trôi qua mất năm vạn năm!

"Phu quân!" "Phu quân!" Cảm nhận được khí tức của tình lang, năm vị kiều thê đồng loạt xuất hiện ở hậu điện.

"Nương tử!" Tô Dự nhìn các nàng, dịu dàng cười, sau đó lần lượt ôm lấy eo nhỏ của các nàng, cùng ôn tồn một phen.

"Phu quân, chàng lại đột phá rồi?" Hi Hòa một đôi mắt đẹp nhìn tình lang, tràn đầy dịu dàng và sùng bái.

"Không sai!" Tô Dự mỉm cười gật đầu.

Hiện nay, trừ phi hắn chủ động thể hiện khí cơ, nếu không bất kỳ ai cũng không cảm nhận được thực lực của hắn, Hi Hòa vừa rồi cũng chỉ là suy đoán mà thôi.

"Phu quân, tốc độ đột phá của chàng thật quá nhanh rồi!" Hiện nay, Hi Hòa bị kẹt ở Chuẩn Thánh trung kỳ gần mười vạn năm, đến nay vẫn chưa tìm được cơ hội đột phá, có thể thấy tu luyện pháp tắc chứng đạo khó khăn đến mức nào.

Nghe lời Hi Hòa nói, Nữ Oa tán đồng gật đầu.

"Hi Hòa muội muội nói đúng, tốc độ tu luyện của phu quân thật

quá nhanh rồi, phải biết rằng, lúc ta đột phá Chuẩn Thánh thì phu quân mới chỉ là Thái Ất Kim Tiên thôi!" Nữ Oa đi theo con đường trảm tam thi chứng đạo, hiện nay đã thuận lợi đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ, nhưng thực tế chiến lực, căn bản không thể so sánh với Tô Dự, thậm chí trong tình huống không sử dụng pháp bảo cũng không phải là đối thủ của Hi Hòa!

Sự chênh lệch giữa tu luyện pháp tắc và trảm tam thi chứng đạo, sau này nếu tiếp tục đột phá, chênh lệch cũng sẽ ngày càng rõ ràng.

Ban đầu Đông Hoàng Thái Nhất vì sao được mệnh danh là cường giả đệ nhất dưới thánh nhân, bởi vì y đi theo con đường dĩ lực chứng đạo (tu luyện pháp tắc chứng đạo)!

"Không sai, phu quân cũng là hậu tích bạc phát, hiện nay đã vượt qua đại bộ phận người rồi!" Thường Hi, Hậu Thổ nghe lời Nữ Oa nói, không khỏi gật đầu tán đồng.

Trải qua bảy vạn năm tu luyện, Thường Hi cũng đã thuận lợi đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ, thực lực của Huyền Minh, Hậu Thổ hai nàng cũng tăng mạnh, nếu phân chia theo thực lực Chuẩn Thánh, hẳn là ở mức Chuẩn Thánh trung kỳ đến hậu kỳ.

Có thể nói, hậu cung đoàn của Tô Dự là một siêu cấp đại năng đoàn không hơn không kém, nếu xuất động hậu cung đoàn, không có mấy đại thế lực dám khiêu khích.

Hơn nữa, Nữ Oa sẽ trở thành tồn tại chứng đạo thành thánh đầu tiên, đến lúc đó, e rằng cả Hồng Hoang đều phải vì hậu cung đoàn của Tô Dự mà cảm thấy run rẩy!

Sau khi ôn tồn với năm vị kiều thê một hồi lâu, Tô Dự bắt đầu đưa mắt nhìn về Hồng Hoang đại địa, quan sát một trận Vu Yêu lượng kiếp!

Chương 141

Hơn hai vạn năm trước, Yêu tộc Thiên Đế Đế Tuấn đã lĩnh ngộ được Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận từ trong chí bảo bạn sinh là Hà Đồ, Lạc Thư, điều kiện tiên quyết để bố trí trận pháp này là phải dựa theo toàn bộ núi sông, sông ngòi của thế giới Hồng Hoang.

Vì vậy, Đế Tuấn đã sắp xếp vô số tinh nhuệ Yêu tộc đi tuần tra Hồng Hoang, vẽ lại bản đồ núi sông, sông ngòi, nhưng lại bị toàn bộ Vu tộc cảnh giác.

Vô số tinh nhuệ Yêu tộc bị giết, nhưng đồng dạng cũng có vô số nhi lang Vu tộc bị Yêu tộc tiêu diệt, cừu hận giữa hai đại chủng tộc càng tích càng sâu, bất cứ lúc nào cũng có thể bùng nổ hận thù, dấy lên đại chiến lượng kiếp.

Hai vạn năm qua, Yêu tộc Thiên Đình đã thuận lợi bố trí được Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận có thể đối đầu với Thánh nhân.

Bởi vì tinh nhuệ Yêu tộc cấp bậc Đại La Kim Tiên không đủ, nên có vài lá Tinh Thần Phiên do cao thủ Yêu tộc cảnh giới Thái Ất Kim Tiên viên mãn chưởng khống, vì vậy, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận có chút tì vết.

Dù vậy, lòng tin của Đế Tuấn cũng ngày càng đủ, nếu có thể bố trí thành công Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, khi đó Thiên Đình sẽ có đủ tự tin để càn quét toàn bộ Hồng Hoang!

Hiện nay, số thành viên Yêu tộc đã thuận lợi đột phá ba ngàn tỷ, dưới sự nỗ lực của vô số tinh nhuệ Yêu tộc, bản đồ núi sông, sông ngòi của toàn bộ thế giới Hồng Hoang đã vẽ được bảy tám phần.

Hiện tại chỉ còn lại khu vực phụ cận Bất Chu Sơn và xung quanh bộ lạc của Thập Nhị Tổ Vu là chưa vẽ xong bản đồ núi sông, sông

ngòi.

Đế Tuấn tự nhiên không cam tâm để Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận bị mắc cạn như vậy, vì để cho chắc chắn, hắn đã đích thân phái nhị đệ là Đông Hoàng Thái Nhất cùng vài vị đại năng Chuẩn Thánh của Yêu tộc, âm thầm tiến đến Bất Chu Sơn và phụ cận bộ lạc Thập Nhị Tổ Vu để vẽ bản đồ.

Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng, Thương Dương... những thành viên cốt lõi của Yêu tộc Thiên Đình tự nhiên biết rõ trọng trách trên vai, sau khi nhận nhiệm vụ, liền đích thân lên đường, chuẩn bị bổ sung hoàn chỉnh bản đồ núi sông, sông ngòi trong phạm vi thế lực của Vu tộc, để Thiên Đế Đế Tuấn có thể thuận lợi bố trí thêm một đại sát trận có thể đối đầu Thánh nhân là Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận!

Lúc đầu, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng, Thương Dương cùng các đại năng khác tiến triển vô cùng thuận lợi.

Nhưng khi đến tổ địa của Vu tộc ở Bất Chu Sơn, đã bị Đế Giang đang trấn thủ tổ địa lập tức phát giác, sau đó trực tiếp lao vút lên trời, xông tới tấn công.

"Lũ súc sinh lông vũ kia, dám đến tổ địa Vu tộc ta, chịu chết đi!" Đế Giang trong nháy mắt tế ra Vu khí, oanh sát về phía Đông Hoàng Thái Nhất!

"Ong!" Đông Hoàng Thái Nhất thấy hành tung đã bại lộ, liền trực tiếp tế ra tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Chung.

"Giết!" Là cao thủ số một của Yêu tộc, thực lực của Đông Hoàng Thái Nhất vô cùng khủng bố, huống chi còn sở hữu tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Chung!

Vì vậy, chỉ một chiêu giao thủ, Đế Giang đã rơi vào thế hạ phong.

Nhưng Đế Giang là người đứng đầu Thập Nhị Tổ Vu, nhục thân

vô cùng cường hãn, lại thêm thiên phú thần thông pháp tắc là không gian và tốc độ, cho dù Đông Hoàng Thái Nhất có Hỗn Độn Chung, cũng không làm gì được Đế Giang.

"Giết lũ súc sinh lông vũ!" "Giết lũ súc sinh lông vũ!" Thập Nhị Tổ Vu đồng lòng căm thù địch, lần lượt tế ra Vu khí, xông lên trời cao, viện trợ đại ca Đế Giang, diệt sát Đông Hoàng Thái Nhất!

"Thiên Đế, ta về Thiên Đình!" Đông Hoàng Thái Nhất đối mặt với mười một Tổ Vu còn lại thì không có bất kỳ cơ hội thắng nào, vì vậy Côn Bằng, Thương Dương... lập tức yểm trợ, chuẩn bị chạy về Thiên Đình.

"Ong!" Đông Hoàng Thái Nhất trong nháy mắt lợi dụng chức năng trấn áp thời không của Hỗn Độn Chung, bao bọc lấy Côn Bằng, Thương Dương cùng các đại năng, chớp mắt vượt qua thời không, trở về Thiên Đình.

Đế Giang nhìn tàn ảnh, hai mắt bùng lên lửa giận ngút trời.

"Đại ca, đám súc sinh lông vũ Yêu tộc kia dám giết đến tổ địa chúng ta, ta nhất định phải cho chúng biết tay!" Sau khi trở về đại điện tổ địa, Cộng Công trực tiếp xin ra trận.

"Không sai, đám súc sinh lông vũ dám giết đến tổ địa Vu tộc ta, quả thực là đại bất kính với Phụ Thần, đại ca, ta đề nghị trực tiếp lập Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, giết lên Thiên Đình, diệt sạch lũ súc sinh lông vũ!" Tính cách nóng nảy của Chúc Dung hễ không hợp là đòi giết lên Thiên Đình, diệt tộc toàn bộ Yêu tộc!

"Đại ca, chúng ta phải cho đám súc sinh lông vũ đó một bài học!" Cú Mang, Xa Bỉ Thi, Nhục Thu, Cường Lương... các Tổ Vu từng người một bùng phát chiến ý ngút trời, hận không thể xông phá trời cao.

“Được!” Đế Giang thấy các huynh đệ đều căm phẫn, chiến ý cao ngất, cũng không nỡ dập tắt sự tích cực của họ.

Huống hồ, trong lòng Đế Giang mơ hồ có một loại trực giác, lần này Yêu tộc lại cử động một vị Thiên Đế, mấy vị đại năng Chuẩn Thánh, thứ họ mưu đồ tuyệt đối không tầm thường.

Vì vậy, phải bóp chết mọi uy hiếp từ trong trứng nước!

Nếu lượng kiếp đã khởi động, tại sao không nhân cơ hội này diệt tuyệt Yêu tộc, dùng tính mạng sinh linh Yêu tộc để gột rửa sát khí giữa thiên địa?

“Truyền lệnh xuống, nhi lang Vu tộc ta toàn lực chuẩn bị chiến đấu, hễ thấy đám súc sinh lông vũ Yêu tộc, giết không tha!” Theo mệnh lệnh của Đế Giang, toàn bộ Vu tộc nhanh chóng bắt đầu chuẩn bị chiến đấu. ‘Huyền Minh muội tử, Hậu Thổ muội tử, mau về tổ địa!’ Ngay sau đó, Đế Giang vận dụng thần thông, dùng bí pháp truyền âm cho Huyền Minh và Hậu Thổ.

Lần này, hắn chuẩn bị cho toàn bộ sinh linh trong thế giới Hồng Hoang biết, kết cục của bất cứ ai đắc tội với Vu tộc!

Không ra tay thì thôi, một khi đã ra tay là phải diệt tuyệt đối phương!...

Khi Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Giang đại chiến, luồng khí tức hủy diệt ngút trời kia lập tức bị Tô Dự cảm nhận được, rất nhanh đã suy ra nguyên nhân cụ thể.

“Lượng kiếp đã chính thức khởi động rồi!” Tiếp theo, thế giới Hồng Hoang sẽ nghênh đón một thời đại sóng gió tráng lệ!

“Phu quân, vừa rồi muội và Hậu Thổ muội muội nhận được truyền âm của đại ca, bảo chúng muội về tổ địa khai chiến với Yêu tộc Thiên Đình!” Huyền Minh và Hậu Thổ đến bên cạnh tình lang, vẻ

mặt nghiêm túc.

Thập Nhị Tổ Vu tình như thủ túc, một khi gặp phải uy hiếp từ bên ngoài, cho dù bản thân có bao nhiêu mâu thuẫn cũng sẽ đồng lòng căm thù địch.

"Được, vậy các nàng cứ về trước đi, nhớ cẩn thận một chút!" Tô Dự trong lòng rõ ràng, lần đại chiến Vu Yêu đầu tiên sẽ dẫn đến sự can thiệp của người phát ngôn Thiên Đạo là Hồng Quân, Thập Nhị Tổ Vu và các thành viên cốt lõi của Thiên Đình tự nhiên sẽ không có tổn thương gì.

Trận đại chiến Vu Yêu thứ hai mới thực sự thảm liệt, đến lúc đó, Tô Dự buộc phải chủ động can thiệp!

"Chụt!" "Chụt!" Huyền Minh và Hậu Thổ lần lượt hôn lên má tình lang một cái, sau đó sửa sang lại một chút, nhanh chóng hướng về tổ địa Vu tộc.

Lúc này, trong lòng Nữ Oa không khỏi lo lắng.

Bởi vì Vu tộc và Yêu tộc khai chiến, lỡ như ca ca Phục Hy của nàng bị thương thì phải làm sao?

"Phu quân, thiếp cũng về Bất Chu Sơn trông chừng huynh trưởng, đồng thời xem có thể trả lại khí vận đã nợ Yêu tộc hay không!" Sau khi Nữ Oa gia nhập Yêu tộc, nàng hưởng thụ khí vận của Yêu tộc Thiên Đình, nhưng lại ít cống hiến cho Yêu tộc.

Hiện nay, cùng Tô Dự thành thân, đã hoàn toàn cắt đứt khí vận với Yêu tộc Thiên Đình, nhưng cũng nhân cơ hội này, trả lại khí vận Yêu tộc trước kia, cầu một sự an lòng.

Nếu nhân cơ hội này, kéo huynh trưởng của mình ra khỏi cuộc chiến, không dính vào lượng kiếp lần này, thì không gì tốt hơn.

"Được, nương tử, nàng cũng phải cẩn thận một chút.

Đến lúc đó ta sẽ để Huyền Minh và Hậu Thổ chú ý một chút, đảm bảo sẽ không làm hại Phục Hy đạo hữu!" "Vâng!" Nữ Oa gật đầu, cảm động ôm lấy cổ tình lang.

Chương 142

Sau một hồi ôn tồn, Nữ Oa cũng trực tiếp bay về phía Bất Chu Sơn.

Khi toàn bộ đại năng Hồng Hoang cảm nhận được trận chiến giữa Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Giang, trong lòng mọi người đều rõ, tiếp theo, lượng kiếp của thế giới Hồng Hoang bắt đầu bùng nổ.

Tây Phương.

Tu Di Sơn.

Chuẩn Đề suy ra lượng kiếp càng thêm khủng bố, trong lòng không khỏi háo hức muốn thử.

Hiện nay toàn bộ Tây Phương vô cùng cằn cỗi, sư huynh đệ hai người gánh vác trọng trách chấn hưng Tây Phương, nên muốn nhân lượng kiếp này để đục nước béo cò.

Tiếp Dẫn nhìn ra tâm tư của sư đệ, không khỏi bắt đầu khuyên giải.

"Sư đệ, hiện nay lượng kiếp bùng nổ, cho dù là đại năng Chuẩn Thánh, cũng có nguy cơ vẫn lạc.

Vì vậy, chúng ta nên chuyên tâm tu luyện, tranh thủ sớm ngày luyện hóa chí bảo thành Thánh là Hồng Mông Tử Khí để chứng đạo thành Thánh, khi đó chúng ta muốn chấn hưng Tây Phương, tự nhiên cũng dễ như trở bàn tay!" Chuẩn Đề nghe rằng lượng kiếp khởi động ngay cả đại năng Chuẩn Thánh cũng có nguy cơ vẫn lạc, không khỏi kinh hãi trong lòng, sau đó ngoan ngoãn gật đầu.

"Sư huynh nói rất đúng, sư đệ lỗ mãng rồi!"...

Côn Luân.

Tam Thanh đạo trường.

Hiện nay, Tam Thanh đều đã đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ, Thái Thanh Lão Tử chỉ còn thiếu một bước nữa là có thể đột phá Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Tuy thực lực của Tam Thanh ngày càng cường đại, nhưng vì đạo pháp tắc tu luyện của mỗi người khác nhau, nên sự ngăn cách sinh ra cũng ngày càng nhiều.

Thái Thanh Lão Tử nhìn về hướng Bất Chu Sơn, không khỏi lẩm bẩm.

"Hiện nay lượng kiếp bùng nổ, không biết ta có thể giống như lão sư, mượn khí vận lượng kiếp để nhất cử chứng đạo thành Thánh không?" Lượng kiếp vừa là nguy hiểm lớn, nhưng đồng thời cũng là cơ duyên lớn.

Năm xưa lúc Long Hán đại kiếp, Tiên Thiên Tam Tộc tranh bá đều tử thương thảm trọng, Đạo Tổ Hồng Quân và Ma Chủ La Hầu tranh đoạt khí vận lượng kiếp, chuẩn bị nhất cử chứng đạo thành Thánh.

Trận đại chiến đó, Đạo Tổ Hồng Quân đã thắng, cũng thuận lợi chứng đạo thành Thánh.

Hiện nay, Thái Thanh Lão Tử đã có được chí bảo thành Thánh mấy chục vạn năm, đến nay vẫn chưa hoàn toàn luyện hóa, trong lòng có ý định mượn khí vận lượng kiếp để nhất cử chứng đạo thành Thánh cũng là chuyện rất bình thường.

Tương tự, Ngọc Thanh Nguyên Thủy, Thượng Thanh Thông Thiên trong lòng cũng đều ôm ý nghĩ này, không khỏi bắt đầu chăm chú quan sát trận đại chiến lượng kiếp này...

Hiện nay, cao thủ đầu quân cho Tô Dự ngày càng nhiều, người thông qua khảo nghiệm đại trận mà hắn thiết lập cũng ngày càng

nhiều.

Trải qua mấy vạn năm bồi dưỡng, những cao thủ Thái Ất Kim Tiên thông qua khảo nghiệm, đều thuận lợi đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Kể từ khi được Đạo Tổ Hồng Quân sắc phong làm thủ lĩnh của chúng tiên trong thiên hạ, mấy chục vạn năm qua, khí vận bản thân Tô Dự ngày càng cường đại, khí vận kim long lơ lửng trên đại điện đạo trường, hiện nay đã dài đến mười mấy trượng.

"Phu quân, hiện nay lượng kiếp bùng nổ, bố cục của chàng có nên nhập cuộc rồi không?" Hi Hòa ở bên cạnh tình lang, dịu dàng nhìn hắn.

Là người phụ nữ ở bên tình lang lâu nhất, Hi Hòa vẫn luôn giúp tình lang xử lý các loại sự vụ.

Mấy chục vạn năm trước, Hi Hòa không hiểu, tại sao tình lang vẫn luôn kín đáo thực hiện các loại bố cục không thể tưởng tượng nổi, cho đến hôm nay lượng kiếp hoàn toàn bùng nổ, Hi Hòa mới hiểu ra, từ mấy chục vạn năm trước, ánh mắt của tình lang đã nhìn đến hôm nay.

Nghĩ đến đây, Hi Hòa không khỏi chấn động từ tận đáy lòng và tự hào vì được làm thê tử của tình lang!

"Nương tử, bây giờ không cần vội, đợi trận chiến giữa Vu tộc và Yêu tộc kết thúc, quân cờ ta bố trí mới nhập cuộc!" Tô Dự ôm lấy vòng eo của Hi Hòa, vùi đầu vào cổ nàng, ngửi mùi hương thanh khiết trên người nàng, trong lòng vô cùng khoan khoái.

"Vâng!" Hi Hòa ôm chặt lấy vòng eo hổ của tình lang, hai người tận tình hưởng thụ khoảnh khắc ngọt ngào và yên tĩnh này...

Sau khi Đông Hoàng Thái Nhất mang theo Côn Bằng, Thương

Dương cùng các thành viên cốt lõi của Yêu tộc trở về Thiên Đình, lập tức triệu tập đại hội, chuẩn bị đối phó với Yêu tộc.

Ai cũng đều rất rõ ràng, với trận chiến ở Bất Chu Sơn cùng Đế Giang, với tính cách nóng nảy của Thập Nhị Tổ Vu, tuyệt đối sẽ không màng tất cả mà dấy lên đại chiến, vì vậy, Yêu tộc Thiên Đình phải chuẩn bị sẵn sàng.

"Các vị không cần lo lắng, Thập Nhị Tổ Vu có Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, nhưng Thiên Đình của ta cũng có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận có thể đối đầu với Thánh nhân.

Nếu Thập Nhị Tổ Vu dám đến Thiên Đình, bản đế nhất định sẽ khiến chúng có đi mà không có về!" Đế Tuấn ngồi trên ngai Thiên Đế, thể hiện sự bá khí và tự tin khiến người ta thán phục.

"Thiên Đế nói đúng, nếu đám Tổ Vu kia dám đến, ta sẽ diệt sát toàn bộ, nhất cử xưng bá Hồng Hoang!" "Nói hay lắm!" Tất cả thành viên Yêu tộc đều rõ, thực lực Vu tộc cường đại, nhưng các Đại Vu đỉnh cao không thể bay lên trời cao, đối với thành viên Yêu tộc uy hiếp lực không lớn.

Chỉ cần diệt sát Thập Nhị Tổ Vu, các thành viên Vu tộc khác chẳng phải sẽ trở thành cừu non chờ làm thịt sao?

Rất nhanh, Yêu tộc Thiên Đình bắt đầu động viên, chuẩn bị nghênh đón trận đại chiến này.

Sau khi Huyền Minh và Hậu Thổ trở về tổ địa Vu tộc, lập tức được Đế Giang đưa đến đại điện Bàn Cổ cốt lõi nhất của Vu tộc để tế bái Phụ Thần.

"Phụ Thần tại thượng, đám súc sinh lông vũ Yêu tộc kia dám khai chiến với Vu tộc ta, Ngô định sẽ huyết tẩy Yêu tộc Thiên Đình, chấn hưng thanh uy Vu tộc ta!" Sau khi đại điển tế bái kết thúc, Đế Giang

thân chinh suất lĩnh mười một Tổ Vu còn lại đến chân núi Bất Chu Sơn.

"Lập Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, giết sạch Yêu tộc!" "Giết sạch Yêu tộc!" "Giết sạch đám súc sinh lông vũ kia!" Mười một Tổ Vu còn lại nghe hiệu lệnh của Đế Giang, từng người một chiến ý xông phá trời xanh, khiến các tướng lĩnh Yêu tộc trên Tam Thập Tam Thiên trong lòng vô cùng khiếp sợ.

"Ong!" Theo sự thúc đẩy bí pháp của Thập Nhị Tổ Vu, từng người một khôi phục chân thân, sau đó nhanh chóng hợp nhất lại.

Trong khoảnh khắc, một tôn chân thân khổng lồ đội trời đạp đất xuất hiện, tản ra uy áp ngút trời, khiến toàn bộ thế giới Hồng Hoang đều phải run rẩy.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Khi đạo chân thân đó đứng vững, toàn bộ Hồng Hoang đại địa đều đang run rẩy, nhưng đồng thời, toàn bộ núi sông, sông ngòi, huyết hải, linh mạch của thế giới Hồng Hoang phảng phất như đang hoan hô triều thánh.

"Chân thân của Bàn Cổ Đại Thần?" Toàn bộ sinh linh trong thế giới Hồng Hoang, đều nhìn thấy tôn thân ảnh khổng lồ đội trời đạp đất đó.

Tô Dự ở trong đạo trường, cách Bất Chu Sơn không biết bao nhiêu ức vạn công lý, cũng nhìn thấy tôn thân ảnh khổng lồ đó, cảm nhận được uy thế ngút trời kia.

"Tuy Thập Nhị Tổ Vu có thể triệu hoán chân thân của Bàn Cổ Đại Thần, nhưng so với Bàn Cổ Đại Thần thực sự, chênh lệch thực sự quá lớn!" Tô Dự xuyên không vào lúc Bàn Cổ Đại Thần khai thiên tích địa, tận mắt chứng kiến Bàn Cổ Đại Thần khai thiên, đối với chân thân của Bàn Cổ Đại Thần, ấn tượng tự nhiên vô cùng sâu sắc.

Huống chi, Tô Dự còn nhận được ký ức truyền thừa của Bàn Cổ Đại Thần.

Chân thân Bàn Cổ Đại Thần do Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán ra, thực lực thực sự đại khái ở giữa Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ tứ trọng đến đệ lục trọng, so với trạng thái đỉnh phong của Bàn Cổ Đại Thần e rằng chưa đến một phần ức.

Tất cả là vì thực lực của Thập Nhị Tổ Vu chỉ ở mức Chuẩn Thánh, vì vậy chân thân Bàn Cổ Đại Thần triệu hoán ra thực lực mới chỉ ở mức Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Nếu thực lực của Thập Nhị Tổ Vu đều đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, e rằng chân thân Bàn Cổ Đại Thần có thể triệu hoán ra thực lực ít nhất cũng ở cấp Thiên Đạo nhỉ?

Chương 143

Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Ngay khoảnh khắc Thập Nhị Tổ Vu lập Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận triệu hoán ra chân thân của Bàn Cổ Đại Thần, Hồng Quân từ từ mở mắt, nhìn về hướng Bất Chu Sơn.

Lúc này, đôi mắt Hồng Quân vô cùng lạnh lẽo, tựa như tia sáng bắn ra từ Cửu U chi địa, phảng phất có thể đóng băng cốt tủy của con người.

"Bàn Cổ, bản tọa lại muốn xem xem, ngươi rốt cuộc đã để lại bao nhiêu hậu thủ ở Hồng Hoang!"...

Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Khi chân thân Bàn Cổ Đại Thần vừa xuất hiện, uy áp cái thế, bá khí ngút trời, khiến vô số thành viên Yêu tộc kinh hồn bạt vía.

"Bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" Theo pháp chỉ của Đế Tuấn hạ đạt, những Đại La Kim Tiên cùng vô số Thái Ất Kim Tiên nhanh chóng lập thành Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

"Ong!" Trong vài hơi thở, trên Tam Thập Tam Thiên của Thiên Đình xuất hiện một luồng khí tức tuyên cổ xa xưa, tản ra một vầng sáng dịu dàng, khiến người ta vô cùng kinh sợ.

Vì những năm qua Yêu tộc không ít tinh nhuệ vẫn lạc, nên số lượng Đại La Kim Tiên vẫn chưa vượt quá ba trăm sáu mươi lăm vị, vì vậy, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận có chút tì vết.

Dù vậy, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận vẫn bố trí thành công, chủ trận Đế Tuấn có thể điều động ức vạn tinh thần chi lực, sở hữu thực lực có thể đối đầu với Thánh nhân!

"Trận pháp khủng bố?" Vô số đại năng quan chiến thấy Thiên Đình trong nháy mắt bố trí ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, từng người một chấn động không thôi, trong lòng bắt đầu suy đoán.

"Thực lực của Yêu tộc Thiên Đình quả nhiên không tầm thường, chẳng trách dám khai chiến với Vu tộc, hóa ra là sở hữu trận pháp đáng sợ như vậy!" "Không sai, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất không hổ là thiên mệnh vương giả, trận pháp bố trí lại khủng bố như vậy, thậm chí có thực lực đối đầu với Thánh nhân!" "Đông!" "Đông!" Bầu trời run rẩy, đại địa bi thương.

Chân thân của Bàn Cổ Đại Thần đội trời đạp đất, chân đạp Bất Chu Sơn, đầu uy áp Tam Thập Tam Thiên của Thiên Đình!

Toàn thân uy thế, như muốn đè nén cả bầu trời!

"Nhị đệ, tiến vào đại trận, chưởng khống trận nhãn!" Đế Tuấn tay cầm Hà Đồ Lạc Thư, lập tức phát hiệu lệnh.

"Hi Hoàng, Oa Hoàng, che chở tinh nhuệ Yêu tộc ta, để tránh bị đại chiến lan đến!" "Côn Bằng, Thương Dương, Lục Ngô, tùy cơ diệt sát tinh nhuệ Vu tộc, tranh thủ một trận diệt sạch tất cả Tổ Vu!" "Tuân lệnh, Thiên Đế!" "Tuân lệnh, Thiên Đế!" Nữ Oa nhìn chân thân Bàn Cổ, lại nhìn Đế Tuấn trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, khí thế tản ra thật sự quá khủng bố, khiến trong lòng nàng có vô hạn cảm xúc.

Lần này quay về, là để trả khí vận cho Yêu tộc, vì vậy, nàng tuyệt đối sẽ dốc toàn lực che chở cho Yêu tộc.

"Lũ súc sinh lông vũ, chịu chết đi!" Chủ trận Đế Giang khống chế

chân thân Bàn Cổ Đại Thần, đôi mắt mở ra, như hai vầng thái dương tinh, chiếu thẳng lên trời cao!

"Rắc!" Chỉ thấy chân thân Bàn Cổ Đại Thần trực tiếp vung quyền, đập về phía toàn bộ Tam Thập Tam Thiên của Thiên Đình.

Tốc độ nhìn thì chậm rãi, nhưng thực tế lại trấn áp cả thời không, khiến toàn bộ Tam Thập Tam Thiên không có cơ hội phản ứng.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Bầu trời sụp đổ dữ dội, cả một phương Tam Thập Tam Thiên phảng phất như sắp bị hủy diệt.

"Ong!" Một tiếng chuông vang vọng, chỉ thấy Đông Hoàng Thái Nhất tay cầm Hỗn Độn Chung, Hỗn Độn Chung phóng đại ức vạn lần, hung hăng trấn áp về phía Bàn Cổ Đại Thần.

Lúc này Đông Hoàng Thái Nhất, khí thế ngút trời, như một chiến thần uy nghi lâm thế, khiến người ta không nhịn được sinh ra tâm tư cúi đầu mô bái.

"Vút!" Bên kia, Đế Tuấn toàn lực chủ trì Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, biến ức vạn tinh thần chi lực thành năng lượng không ngừng rót vào cơ thể nhị đệ Đông Hoàng Thái Nhất.

Toàn bộ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, chỉ có thể hỗ trợ một người phát huy ra chiến lực cấp Thánh nhân, nếu chia đi một nửa, tuyệt đối sẽ lập tức bị Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận công phá.

Nhị đệ Đông Hoàng Thái Nhất là cường giả mạnh nhất Yêu tộc, lại có tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Chung, Đế Tuấn đem toàn bộ trọng trách giao cho hắn!

Hắn tin rằng, nhị đệ sẽ không làm hắn thất vọng.

Chỉ cần trận này thắng, Yêu tộc xưng bá Hồng Hoang, trở thành chúa tể thực sự sẽ chỉ còn là vấn đề thời gian!

Nếu thua, thì vạn sự đều kết thúc!

Vì vậy, trận này chỉ có thể thắng, không thể thua!

"Đang!" Hỗn Độn Chung tản ra ức vạn luồng huyền hoàng chi khí, như muốn tái diễn hỗn độn, nhưng bị chân thân Bàn Cổ do Đế Giang điều khiển một quyền đánh bay!

"Lũ súc sinh lông vũ, chết đi!" Chân thân Bàn Cổ Đại Thần như một người khổng lồ ngút trời, đè nén toàn bộ thế giới Hồng Hoang, hai tay vung quyền, khiến cả bầu trời sụp đổ.

"Ong!" Hỗn Độn Chung lại một lần nữa được Đông Hoàng Thái Nhất triệu hồi, tản ra ức vạn luồng huyền hoàng chi khí che chở cho Tam Thập Tam Thiên, đồng thời, toàn bộ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng tỏa sáng rực rỡ, tản ra ức vạn thần mang dịu dàng che chở cho toàn bộ Thiên Đình.

Phục Hy, Nữ Oa, Côn Bằng, Thương Dương cùng vô số đại năng toàn lực che chở cho tinh nhuệ Yêu tộc trong đại trận, phòng ngừa những tinh nhuệ Yêu tộc này bị năng lượng khủng bố chấn chết.

"Thực lực cấp Thánh nhân sao?" Nữ Oa nhìn Đông Hoàng Thái Nhất trên bầu trời, và chân thân Bàn Cổ Đại Thần đè nén Tam Thập Tam Thiên, một đôi mắt đẹp ngày càng sáng.

Tương tự, Tam Thanh, Tây Phương nhị sư huynh đệ khi cảm nhận được đại chiến cấp Thánh nhân, từng người một trong lòng vô cùng hướng về.

"Vút!" "Vút!" Ức vạn tinh thần trên Tam Thập Tam Thiên dưới sự gia trì của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, ức vạn tinh thần chi lực điên cuồng trút xuống.

Bầu trời vốn đã vỡ nát, trong nháy mắt được chiếu sáng như ban ngày.

Tinh thần chi lực vô cùng nồng đậm kia, như muốn biến thành thực chất đặc quánh.

"Giết!" Khí thế của Đông Hoàng Thái Nhất điên cuồng tăng vọt, tay cầm Hỗn Độn Chung, dưới sự gia trì của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, thực lực cả người lại một lần nữa điên cuồng tăng vọt.

Hỗn Độn Chung vốn là do bạn sinh chí bảo của Bàn Cổ Đại Thần là Khai Thiên Thần Phủ hóa thành, hiện nay công kích chân thân Bàn Cổ Đại Thần, căn bản không phá được phòng ngự của chính Bàn Cổ Đại Thần.

"Lũ súc sinh lông vũ, chịu chết đi!" Đế Giang hét lớn một tiếng, thực lực chân thân Bàn Cổ Đại Thần do hắn điều khiển lại một lần nữa điên cuồng tăng vọt.

Hắn rõ ràng, chỉ cần diệt sát Đông Hoàng Thái Nhất trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, toàn bộ Yêu tộc sẽ không còn năng lực chống cự!

"Đại ca, cẩn thận một chút, đừng làm liên lụy đến Nữ Oa tỷ tỷ, nếu không phu quân sẽ rất đau lòng!" Đúng lúc này, giọng nói của Huyền Minh truyền vào tai Đế Giang.

"Bá!" Đế Giang điều khiển chân thân Bàn Cổ Đại Thần, hai mắt quét qua, thấy Phục Hy và Nữ Oa trong Thiên Đình đang toàn lực che chở cho tinh nhuệ Yêu tộc.

"Đại ca biết rồi!" Kẻ thù chính của Vu tộc là hai vị Thiên Đế Yêu tộc, còn Phục Hy và Nữ Oa, không có thâm thù đại hận gì với Vu tộc.

Huống hồ, Nữ Oa là một trong những thê tử của Tô Dự, nếu làm nàng bị thương, sau này làm sao đối mặt với Tô Dự?

Chương 144

"Đa tạ đại ca!" Trải qua mấy vạn năm chung sống, tình cảm chị em giữa Nữ Oa, Huyền Minh và Hậu Thổ tự nhiên vô cùng bền chặt, tự nhiên không hy vọng thấy Nữ Oa bị thương trong trận chiến này.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận rút lấy ức vạn tinh thần chi lực trên Tam Thập Tam Thiên, khiến chủ trận Đông Hoàng Thái Nhất có thực lực đối đầu với Thánh nhân.

Nhưng vì có vài lá Tinh Thần Phiên do cao thủ cảnh giới Thái Ất Kim Tiên viên mãn gia trì, nên không hoàn mỹ.

Vì vậy, dẫn đến Đông Hoàng Thái Nhất bị chân thân Bàn Cổ Đại Thần đè ép đánh.

Hiện nay, Đông Hoàng Thái Nhất dưới sự gia trì của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận không hoàn mỹ, chiến lực có thể phát huy ra chỉ khoảng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nhị trọng.

Nếu không có tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Chung, e rằng sớm đã không chống đỡ nổi công kích mãnh liệt của chân thân Bàn Cổ Đại Thần.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Chân thân của Bàn Cổ Đại Thần đội trời đạp đất, dưới sự điều khiển của Đế Giang, từng quyền từng quyền oanh sát về phía Tam Thập Tam Thiên Thiên Đình.

Không có bất kỳ thần thông nào, thuần túy là sức mạnh vô địch.

Tam Thập Tam Thiên Thiên Đình dưới sự che chở song trùng của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Độn Chung, vô số tinh nhuệ Yêu tộc không chịu nổi sự va chạm năng lượng mãnh liệt đó, trực tiếp chân thân vỡ nát, chân linh tan biến.

“Hi Hoàng, Oa Hoàng, nhất định phải toàn lực che chở tinh nhuệ Yêu tộc ta, xin nhờ hai vị!” Cảm nhận được công kích của chân thân Bàn Cổ Đại Thần ngày càng mãnh liệt, vô số nhi lang Yêu tộc bị va chạm khủng bố hủy diệt, không khỏi gửi gắm hy vọng vào Phục Hy, Nữ Oa, những đại năng Chuẩn Thánh này.

Dù sao đại năng Chuẩn Thánh trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, năng lực có thể vận dụng sẽ giảm bớt đi rất nhiều sự va chạm khủng bố đó, che chở cho những tinh nhuệ Yêu tộc cấp Thái Ất Kim Tiên.

“Xin Thiên Đế yên tâm, Ngô nhất định sẽ dốc hết toàn lực che chở nhi lang Yêu tộc ta!” Lúc này, sắc mặt Phục Hy có chút tái nhợt.

Hắn mơ hồ nhận ra, hai vị Thiên Đế điều khiển Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận có thể đối đầu với Thánh nhân, nhưng khi đối mặt với chân thân Bàn Cổ Đại Thần do Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận triệu hoán ra, vẫn rơi vào thế hạ phong tuyệt đối.

Nếu không có ngoại lực tương trợ, Yêu tộc Thiên Đình thất bại, tuyệt đối sẽ trở thành điều tất yếu!

“Huynh trưởng, sau trận chiến này, huynh muội chúng ta không còn nợ ân tình Yêu tộc nữa, hay là chúng ta rút khỏi Yêu tộc đi, được không?” Nữ Oa nhìn Phục Hy, thần thức truyền âm nói.

“Muội muội, vi huynh đã tính ra, đạo của vi huynh ở sau trận lượng kiếp này, đây là túc mệnh, không thể thay đổi!” “Huống hồ, Ngô là Hi Hoàng của Yêu tộc, hưởng thụ khí vận của Yêu tộc Thiên Đình, đã sớm dính líu vào lượng kiếp, muốn thoát thân đã muộn!” Phục Hy từ mấy vạn năm trước đã mơ hồ tính ra đạo của mình ở sau trận lượng kiếp này.

Vì vậy, cho dù biết rõ lượng kiếp hung hiểm vô cùng, vẫn muốn thử một lần.

Dù sao lượng kiếp ngoài hủy diệt ra, còn có cơ duyên vô hạn!

Nữ Oa thấy dáng vẻ quyết tâm của huynh trưởng, không khỏi khẽ thở dài trong lòng...

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Đế Giang điều khiển chân thân Bàn Cổ Đại Thần, hung hăng oanh sát về phía Thiên Đình, mỗi lần, Hỗn Độn Chung của Đông Hoàng Thái Nhất đều phát ra một tiếng vang động Hồng Hoang.

"Bá!" Sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất ngày càng trắng bệch, tinh thần chi lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng bắt đầu dần dần ít đi.

"Phụt!" Trong nháy mắt, Đông Hoàng Thái Nhất cuối cùng không chịu nổi Bàn Cổ đại thân, trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi lớn.

"Nhị đệ!" Chủ trận Đế Tuấn kinh hô một tiếng, sau đó cũng bị sự va chạm oanh sát mãnh liệt đó lan đến.

"Phụt!" Đế Tuấn phun ra một ngụm máu nửa vàng, cả người toát ra khí tức thất bại.

"Bá!" Tinh thần chi lực đầy trời bắt đầu dần dần tiêu tan, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận trực tiếp bị chân thân Bàn Cổ Đại Thần công phá, ba trăm sáu mươi lăm lá Tinh Thần Phiên trực tiếp vỡ nát năm lá.

Năm ngàn tinh nhuệ Yêu tộc Thái Ất Kim Tiên chưởng khống năm lá Tinh Thần Phiên đó trực tiếp hóa thành tro bụi, chân linh cũng biến mất không dấu vết.

"Một đám súc sinh lông vũ, dám chọc giận Vu tộc ta, tất cả đi chết đi!" Đế Giang điều khiển chân thân Bàn Cổ Đại Thần, hai quyền như muốn phá hủy hoàn toàn cả Tam Thập Tam Thiên, tái diễn hỗn độn!

"Yêu tộc sắp bại vong rồi sao?" Tất cả đại năng quan chiến thấy

cảnh này, trong lòng vô cùng kinh hãi.

Ngay khoảnh khắc chân thân Bàn Cổ Đại Thần vung ra hai quyền, một luồng năng lượng dịu dàng chặn ở phía trước, hóa giải đòn tấn công này.

"Dừng tay!" Một giọng nói lạnh lẽo uy nghiêm truyền khắp toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

"Đạo Tổ!" "Lão sư!" Khoảnh khắc này, trong đôi mắt của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất vốn đã vạn niệm tro tàn lập tức dấy lên hy vọng vô hạn, không ngờ, Đạo Tổ lại can thiệp vào lượng kiếp lần này!

"Hồng Quân, ngươi muốn che chở Yêu tộc sao?" Đế Giang phẫn uất không thôi, không ngờ lão già Hồng Quân lại giúp đỡ Yêu tộc, quả thực là miệt thị Phụ Thần!

"Trận quyết chiến cuối cùng của lượng kiếp chưa đến, các ngươi tuyệt đối không được động thủ lần nữa!" "Hừ!" "Bớt nói nhảm đi, lão già Hồng Quân, chịu chết đi!" Thấy Hồng Quân ra mặt bênh vực rõ ràng như vậy, Thập Nhị Tổ Vu vô cùng tức giận, Đế Giang khống chế chân thân Bàn Cổ Đại Thần, làm ra một tư thế bổ trời, trực tiếp hướng về Hồng Quân trên bầu trời.

"Vút!" Một quả cầu năng lượng màu trắng khủng bố bắn thẳng về phía Hỗn Độn.

Đúng lúc này, một bàn tay khổng lồ của Thượng Thương trấn áp xuống, như trấn áp vạn cổ.

"Bất kính Thiên Đạo, đáng phạt!" "Ầm ầm ầm!" Bàn tay khổng lồ của Thượng Thương trực tiếp đánh tan quả cầu năng lượng màu trắng khủng bố, sau đó trực tiếp hướng về chân thân Bàn Cổ Đại Thần đội trời đạp đất.

“Rắc rắc!” Trong nháy mắt, chân thân Bàn Cổ Đại Thần trực tiếp vỡ nát, chân thân của Thập Nhị Tổ Vu lần lượt rơi vãi gần Bất Chu Sơn.

Bá!

Khi Thập Nhị Tổ Vu đứng vững trở lại, từng người một phun ra một ngụm tinh huyết, sắc mặt tái nhợt.

Không ngờ, Hồng Quân lại khủng bố đáng sợ như vậy, một bàn tay lại có thể đánh nát chân thân của Phụ Thần?

“Bản tọa nói, lượng kiếp chưa tới, hai tộc các ngươi tuyệt đối không được động thủ lần nữa, kẻ không phục, đáng tru!” Giọng nói lạnh lẽo vô tình của Hồng Quân truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang.

“Sau một Nguyên hội, lượng kiếp thực sự đến, khi đó, bản tọa sẽ không can thiệp vào cuộc tranh đấu của các ngươi!” Một Hội là một vạn tám trăm năm.

Một Nguyên là mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm.

Nói cách khác, Vu Yêu nhị tộc phải đình chiến mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm mới có thể tái khởi chiến tranh.

“Cẩn tuân pháp chỉ của lão sư!” “Cẩn tuân pháp chỉ của lão sư!” Sau khi Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đứng vững, cung kính hành lễ với Hồng Quân.

Lúc này, trong lòng họ cảm kích vô cùng, đồng thời cũng có cảm giác như vừa thoát chết trong gang tấc.

Nếu không phải Đạo Tổ Hồng Quân chủ động ra tay, e rằng sớm đã trở thành vong hồn dưới chân thân Bàn Cổ Đại Thần rồi?

“Hừ!” Đế Giang cùng Thập Nhị Tổ Vu trong lòng căm hận, nhưng không có cách nào, Hồng Quân là người phát ngôn của Thiên Đạo, cho

dù vừa rồi vận dụng thực lực chân thân của Phụ Thần, cũng không phải là đối thủ một chưởng của đối phương.

Vì vậy hiện tại, cho dù trong lòng có phẫn uất đến đâu, cũng chỉ có thể cố nén.

Chương 145

Tô Dự nhìn Hồng Quân trên bầu trời, sắc mặt có chút nghiêm túc.

Tuy sớm đã biết kết cục của lần đại chiến Vu Yêu đầu tiên, nhưng đối với việc Hồng Quân ra mặt bênh vực rõ ràng như vậy, Tô Dự không khỏi suy đoán dụng ý thực sự của Thiên Đạo.

"Chẳng lẽ phúc trạch của Bàn Cổ Đại Thần đối với Hồng Hoang quá sâu, khiến cho Thiên Đạo Hồng Hoang cũng phải tự mình ra tay phá hủy?" "Vu tộc, là sự tiếp nối phúc trạch khí vận của Bàn Cổ Đại Thần, chỉ có hoàn toàn phá hủy Vu tộc, mới có thể giảm ảnh hưởng của Bàn Cổ Đại Thần đối với thế giới Hồng Hoang xuống mức thấp nhất?" Đối với hành vi của Thiên Đạo, Tô Dự kết hợp với ký ức truyền thừa của Bàn Cổ Đại Thần suy đoán, trong đầu không khỏi hiện ra kết luận này.

Nếu Thiên Đạo chủ động hủy diệt Vu tộc được khí vận của Bàn Cổ Đại Thần che chở, tuyệt đối sẽ bị nghiệp lực phản phệ nhất định, vì vậy Thiên Đạo vận dụng lượng kiếp, nâng đỡ Yêu tộc để cùng Vu tộc đồng quy vu tận, nhân cơ hội tiêu trừ ảnh hưởng của Bàn Cổ Đại Thần đối với thế giới Hồng Hoang.

Sau này khi trận đại chiến Vu Yêu thứ hai kết thúc, Cộng Công duy nhất còn sống sót, khi phát giác ra kế hoạch của Thiên Đạo, đã trực tiếp đâm gãy cột chống trời Bất Chu Sơn, muốn cùng Thiên Đạo đồng quy vu tận.

Chỉ là Cộng Công đã nghĩ quá nhiều, đâm gãy cột chống trời Bất Chu Sơn, tuy có ảnh hưởng trọng đại đến thế giới Hồng Hoang, nhưng đối với Thiên Đạo Hồng Hoang không có bất kỳ tác dụng nào.

Ngược lại, phúc trạch khí vận của Bàn Cổ Đại Thần dành cho Vu

tộc bị giảm đi rất nhiều, Vu tộc cũng hoàn toàn rút khỏi vũ đài lịch sử Hồng Hoang.

Tô Dự căn cứ vào ký ức trong đầu, nghĩ đến tất cả những điều này, càng thêm kiên định với kết luận của mình.

Sau đó, trong lòng quyết định, nhất định phải mau chóng nâng cao thực lực, nếu không, cuối cùng cũng sẽ bị Thiên Đạo Hồng Hoang hạn chế...

Lần đại chiến Vu Yêu đầu tiên dưới sự can thiệp của người phát ngôn Thiên Đạo Hồng Quân đã hoàn toàn hạ màn, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất trọng thương, Thập Nhị Tổ Vu cũng thương thế không nhẹ.

Nhưng nói cho cùng, trong trận đại chiến này, Yêu tộc chịu tổn thất lớn nhất.

Vô số tinh nhuệ của Yêu tộc Thiên Đình trong trận chiến đã bị năng lượng khủng bố chấn chết, theo thống kê sau trận chiến, số lượng thành viên tinh nhuệ tổn thất lên tới 10 tỷ!

Dưới sự che chở toàn lực của Phục Hy, Nữ Oa, Thương Dương, Lục Ngô… nếu họ không ra tay, e rằng số thành viên tinh nhuệ Yêu tộc bị chấn chết sẽ còn nhiều hơn.

"Truyền lệnh xuống, toàn lực hồi phục, sau này không được tùy tiện khai chiến với Vu tộc!" Sau khi Đế Tuấn chỉnh hợp lại Thiên Đình, lập tức hạ đạt pháp chỉ.

"Cẩn tuân pháp chỉ của Thiên Đế!" Trong trận chiến này, Yêu tộc tuy được sự giúp đỡ của Đạo Tổ Hồng Quân mà sống sót, nhưng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng thu được lợi ích không nhỏ.

Đặc biệt là Đông Hoàng Thái Nhất, sau khi được ức vạn tinh thần chi lực ngoài Tam Thập Tam Thiên gia trì, đã trải nghiệm được thực

lực trên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đối với tu luyện có lợi ích cực lớn.

Mơ hồ cảm ngộ được cơ duyên đột phá.

Đế Tuấn cũng thu được lợi ích không nhỏ, trước đó Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng, Thương Dương… đã toàn lực tuần tra Bất Chu Sơn và thế lực Vu tộc, bổ sung những mảnh bản đồ cuối cùng của Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận.

Tuy không hoàn toàn hoàn chỉnh, nhưng có thể dùng thần thông suy diễn, tất không cần quá lâu, là có thể bố trí ra tòa đại sát trận thứ hai có thể đối đầu với Thánh nhân là Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận.

Khi đó tái chiến với Vu tộc, có Chu Thiên Tinh Đấu và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận gia trì, Yêu tộc Thiên Đình còn sợ gì?

"Hai vị Thiên Đế, nếu chuyện đã kết thúc, Ngô xin trở về đạo trường của phu quân, hy vọng sau này hai vị Thiên Đế tự lo liệu!" Nữ Oa bắt đầu từ biệt Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất.

Trận đại chiến Vu Yêu lần này, coi như đã trả xong tình nghĩa với Yêu tộc, từ nay về sau, không còn nợ khí vận của Yêu tộc nữa.

Đương nhiên, vì duyên cớ của huynh trưởng, nàng vẫn chưa rời đi.

"Đa tạ Oa Hoàng!" "Sau này dù thế nào, nếu Oa Hoàng có bất kỳ nhu cầu gì, bản đế nhất định sẽ dốc hết toàn lực tương trợ!" Đế Tuấn trong lòng rõ ràng, lần này Nữ Oa đã trả hết tình nghĩa với Yêu tộc, sau này muốn nhờ nàng giúp, chỉ có thể xem vào giao tình, vì vậy, chỉ có thể dùng tình nghĩa để lôi kéo.

Dù sao Nữ Oa cũng là đệ tử chân truyền của Đạo Tổ Hồng Quân, là tồn tại tương lai tất sẽ chứng đạo thành Thánh.

"Đa tạ Thiên Đế!" Nữ Oa làm một cái kê thủ, sau đó liền bay về

hướng Đông Hải.

Trước đó đã nói chuyện rất lâu với huynh trưởng Phục Hy, Phục Hy khăng khăng muốn ở lại Yêu tộc, theo đuổi đạo của mình, nàng cũng không thể ngăn cản.

Hiện nay, nàng mơ hồ cảm giác được cơ duyên của mình sắp đến, tự nhiên phải nỗ lực tranh thủ...

Bất Chu Sơn.

Tổ địa Vu tộc.

Thập Nhị Tổ Vu tụ họp một nơi, đối với việc Hồng Quân ra mặt bênh vực trong trận đại chiến Vu Yêu lần này, từng người một căm phẫn, nhưng vì e dè thực lực của Hồng Quân, chỉ có thể nhẫn nhịn.

"Truyền lệnh xuống, nhi lang Vu tộc ta hãy tu luyện cho tốt, đợi lần sau, nhất định sẽ diệt tuyệt đám súc sinh lông vũ đó!" Đế Giang và mọi người quyết định, trong thời gian một Nguyên hội sẽ nỗ lực tu luyện, xem có thể đột phá bình cảnh, chứng đạo thành Thánh không, khi đó Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận triệu hoán ra chân thân Phụ Thần sẽ không còn sợ Hồng Quân nữa!

Huyền Minh và Hậu Thổ ở lại tổ địa Vu tộc mấy chục năm, sau đó lại trở về bộ lạc của mình, sắp xếp ổn thỏa xong, liền bắt đầu hướng về đạo trường của phu quân.

Hiện nay, cách trận quyết chiến lần sau chỉ còn lại mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm, phải chuẩn bị sẵn sàng mới được.

Phu quân đã sớm bố cục, nên nghe thử kiến nghị của phu quân.

Sau khi Nữ Oa trở về 'An Lạc', lập tức đến bên cạnh tình lang.

"Phu quân, hiện nay thiếp mơ hồ cảm nhận được cơ duyên, không biết chàng có thể chỉ giáo cho thiếp không?" Tô Dự nghe lời của Nữ

Oa, hai mắt không khỏi sáng lên.

Nữ Oa cuối cùng cũng muốn nặn đất tạo người, chứng đạo thành Thánh rồi sao?

Theo dòng thời gian bình thường, Nữ Oa sau trận đại chiến Vu Yêu đầu tiên sẽ nặn đất tạo người chứng đạo thành Thánh, hiển nhiên, thời cơ đã đến.

"Nương tử, vi phu đưa nàng đi du lịch Hồng Hoang một chuyến, thế nào?" Tô Dự ôm lấy vòng eo của Nữ Oa, dịu dàng nhìn nàng.

"Vâng!" Nữ Oa nghe lời của tình lang, biết rằng tình lang tất có thâm ý, mọi việc đều nghe theo sự sắp đặt của hắn.

Sau mấy ngày nghỉ ngơi ôn tồn, Hậu Thổ và Huyền Minh cũng trở về đạo trường.

Tô Dự dặn dò Hậu Thổ và Huyền Minh một phen, sau đó chuẩn bị đưa Nữ Oa đi du lịch Hồng Hoang, tìm kiếm cơ duyên chứng đạo thành Thánh.

"Chủ nhân, tiên thiên hồ lô đẳng lại một lần nữa thai nghén ra hồ lô rồi!" Đúng lúc này, Thanh Hành đến báo cáo, khiến Tô Dự không khỏi vui mừng.

Phải biết rằng, cách đây mấy chục vạn năm kể từ khi nhận được tiên thiên linh căn hồ lô đẳng, ngoài bảy quả hồ lô đã thai nghén trước đó, tiên thiên hồ lô đẳng chưa từng thai nghén thêm quả hồ lô nào nữa.

Tô Dự đã nghĩ rằng tiên thiên hồ lô đẳng đã mất đi chức năng thai nghén, trong lòng tiếc nuối đã lãng phí bao nhiêu Tam Quang Thần Thủy, không ngờ hôm nay tiên thiên hồ lô đẳng cuối cùng lại thai nghén ra hồ lô, khiến Tô Dự cảm thấy mọi nỗ lực đều không uổng phí.

Khi Tô Dự đưa năm vị thê tử đến tiên thiên linh căn viên, trong

nháy mắt cảm nhận được hỗn độn bảo khí vô cùng nồng đậm của tiên thiên hồ lô đằng.

Trải qua mấy chục vạn năm nuôi dưỡng, tiên thiên hồ lô đằng đã hấp thu đủ hỗn độn linh khí, thành công tiến hóa lột xác, tiên thiên bảo khí tản ra trước đây đã biến thành hỗn độn bảo khí.

“Di?” Khi Tô Dự thấy trên tiên thiên hồ lô đằng mấy chục vạn trượng kia mọc ra bảy quả hồ lô nhỏ màu sắc khác nhau, tản ra khí tức sinh mệnh vô cùng nồng đậm, giống như đang thai nghén bảy sinh mệnh.

Chương 146

"Chẳng lẽ là bảy anh em hồ lô sao?" Tô Dự nhớ lại bộ phim 《Hồ Lô Oa》 mình đã xem, không khỏi khẽ cười.

Hiển nhiên, bảy quả hồ lô do tiên thiên hồ lô đẳng thai nghén có đặc trưng của sinh mệnh, nếu có thể thành công hóa hình, tư chất tuyệt đối không tầm thường.

"Phu quân, không ngờ tiên thiên linh quả lại có thể thai nghén ra sinh mệnh, thật quá thần kỳ!" Nữ Oa và Hi Hòa nhìn bảy quả hồ lô trên hồ lô đẳng tản ra khí tức sinh mệnh vô tận, không khỏi có chút chấn động.

"Bá!" Tô Dự trực tiếp vận dụng thần thông, đánh ra bảy đạo năng lượng dịu dàng rót vào bảy quả hồ lô nhỏ, một là truyền xuống 《Tạo Hóa Chân Kinh》, giúp chúng nâng cao tư chất, bước lên con đường tu luyện.

Hai là để lại lạc ấn, đợi sau này chúng thành công hóa hình, sẽ tự đáy lòng cảm thấy thân thiết với hắn, cũng tiện cho việc bồi dưỡng tốt hơn.

"Ong!" Lúc này, xung quanh bảy quả hồ lô nhỏ tản ra ánh sáng bảy màu, phảng phất như đang nhảy múa hoan hô, tản ra một cảm giác thuần khiết ngây thơ.

"Bây giờ ta lấy đi một phần đất, để bù lại, sẽ tưới cho ngươi thêm một ít Tam Quang Thần Thủy!" Cửu Thiên Tức Nhưỡng liên quan đến việc Nữ Oa chứng đạo, Tô Dự phải lấy đi một phần, nhưng sợ không đủ dinh dưỡng, nên tưới một ít Tam Quang Thần Thủy vào gốc tiên thiên hồ lô đẳng.

"Phu quân, tại sao lại lấy nhiều đất như vậy a?" Hi Hòa thấy hành

vi của tình lang, trong lòng có chút không hiểu.

Lúc này, Nữ Oa nhìn Cửu Thiên Tức Nhưỡng trong tay tình lang, phảng phất như đây là một phần rất quan trọng trong cơ duyên của mình.

Một đôi mắt đẹp nhìn tình lang, tràn đầy tò mò và chấn động.

"Vi phu tự có dụng ý!" Sau khi lấy đi đất, Tô Dự tưới mấy cân Tam Quang Thần Thủy, đảm bảo tiên thiên hồ lô đằng không bị thiếu dinh dưỡng.

Hiện nay, Tam Quang Thần Thủy trong tay hắn chỉ còn mấy ngàn cân, dùng một ít thiếu một ít, nhưng liên quan đến việc Nữ Oa chứng đạo, chỉ có thể làm như vậy.

Huống hồ, trong lòng hắn cũng mong chờ năng lực của bảy quả hồ lô do tiên thiên hồ lô đằng thai nghén sau khi hóa hình.

Tô Dự mơ hồ có một loại trực giác, nếu bồi dưỡng thỏa đáng, bảy anh em hồ lô này sau này không chừng sẽ trở thành cánh tay đắc lực của hắn!...

Sau khi sắp xếp ổn thỏa mọi việc, Tô Dự đưa Nữ Oa bắt đầu du lịch Hồng Hoang.

Từ ven biển Đông Hải một mạch đến Bất Chu Sơn, Côn Luân, cực nam chi địa, Bắc Hải, cuối cùng, hai người lại bắt đầu hướng về phương đông.

Thoáng chốc, năm ngàn năm thời gian trôi qua.

Nữ Oa cảm giác cơ duyên chứng đạo thành Thánh sắp đến, nhưng lại thiếu một bước cuối cùng mà mãi không thể thông suốt.

"Phu quân, chàng biết cơ duyên chứng đạo của thiếp, phải không?" Nữ Oa nhìn tình lang, một đôi mắt đẹp tràn đầy hy vọng.

Nàng hy vọng phu quân có thể giải đáp nghi hoặc cho mình, tìm ra cơ duyên chứng đạo chính xác.

"Bá!" Tô Dự ôm lấy vòng eo của Nữ Oa, dịu dàng nói: "Nương tử, cơ duyên chứng đạo của nàng cần phải tự mình ngộ, tự mình phát hiện, nếu vi phu nói toạc thiên cơ dẫn đến nàng không thể chứng đạo, đó sẽ là tội lỗi của vi phu!" Năm ngàn năm qua, Tô Dự đã cùng Nữ Oa đi qua vạn thủy thiên sơn, du lãm Hồng Hoang đại địa, chính là để Nữ Oa tìm kiếm cơ duyên chứng đạo của mình.

Cửu Thiên Tức Nhưỡng, sinh mệnh tuyền thủy… Tô Dự đã sớm chuẩn bị sẵn sàng cho Nữ Oa, chỉ cần nàng lĩnh ngộ được cơ duyên chứng đạo, Tô Dự tự nhiên sẽ giao tất cả cho nàng, để nàng thuận lợi chứng đạo thành Thánh.

Nữ Oa nghe lời của tình lang, dựa vào lòng phu quân.

"Phu quân, chúng ta đã du lịch lâu như vậy, hay là trở về đi, nếu cơ duyên thực sự không tìm được, thì thôi vậy!" "Được!" Nữ Oa không còn cố chấp tìm kiếm cơ duyên chứng đạo thành Thánh nữa, thả lỏng tâm tình cùng tình lang du sơn ngoạn thủy, khi đến bờ Đông Hải, Nữ Oa đột nhiên linh quang lóe lên.

"Phu quân, thiếp du lịch Hồng Hoang lâu như vậy, đã đi qua bao nhiêu nơi, thiếp cảm thấy sinh linh của thế giới Hồng Hoang thực sự quá ít, hay là chúng ta sáng tạo ra một chủng tộc đi?" Oanh!

Khi Nữ Oa vừa dứt lời, trong đầu nàng chấn động mạnh, một đôi mắt đẹp lộ ra vẻ kinh hỉ vô cùng.

"Đây, đây là cơ duyên chứng đạo của ta?" "Hóa ra là vậy!" Lúc này, Nữ Oa cuối cùng cũng hiểu được cơ duyên của mình ở đâu, sau khi hoàn hồn, nàng trực tiếp hôn lên má tình lang một cái.

"Nhưng ta nên sáng tạo ra một chủng tộc như thế nào…" Bá!

Đúng lúc này, Tô Dự đưa Cửu Thiên Tức Nhưỡng, sinh mệnh tuyền thủy và một đoạn tiên thiên hồ lô đằng đã chuẩn bị sẵn cho nàng.

Hiện nay Nữ Oa đã tìm được cơ duyên chứng đạo của mình, Tô Dự cung cấp tất cả những thứ cần thiết để nặn đất tạo người, chỉ để tiết kiệm thời gian thí nghiệm mà thôi, đối với con đường chứng đạo sẽ không có bất kỳ ảnh hưởng nào.

"Phu quân, chàng muốn thiếp dùng Cửu Thiên Tức Nhưỡng phối hợp với sinh mệnh tuyền thủy để sáng tạo một chủng tộc sao?" Tô Dự gật đầu.

"Nương tử, nàng có thể thử một phen!" Khi Nữ Oa nhận lấy Cửu Thiên Tức Nhưỡng, trong lòng lập tức minh ngộ.

"Oanh!" Ngay sau đó, Nữ Oa trực tiếp đột phá không hề có dấu hiệu nào, từ Chuẩn Thánh hậu kỳ đột phá đến Chuẩn Thánh đỉnh phong, đối với tạo hóa sinh mệnh chi đạo lĩnh ngộ càng thêm sâu sắc.

"Phu quân, thiếp hiểu rồi!" Tiếp theo, Nữ Oa cẩn thận cảm ngộ những gì thu được sau khi đột phá, sau đó tưới sinh mệnh tuyền thủy lên Cửu Thiên Tức Nhưỡng, rồi dùng hồ lô đằng khuấy đều, sau đó đích thân dùng tay nặn.

"Ong!" Trong khoảnh khắc, tạo hóa pháp tắc chi lực vô cùng nồng đậm ùa tới.

"Phu quân, thiếp nặn một người giống chàng trước, rồi lại nặn một người giống thiếp, nặn theo hình dáng của chúng ta là được rồi!" Nữ Oa cười nhẹ, toàn thân tản ra một vầng sáng thánh khiết dịu dàng, khiến người ta không nhịn được muốn cúi đầu mô bái.

Nếu không phải Tô Dự đủ mạnh, lại thêm đã cùng Nữ Oa kết thành phu thê, e rằng khó có thể chống lại khí chất mà nàng tỏa ra.

“Hi hi, đẹp quá!” Nữ Oa nặn xong hai người, nhìn nhìn tình lang của mình, cười rất vui vẻ.

Lúc này, nàng phảng phất như tiến vào một trạng thái vô cùng huyền diệu, tiếp theo tiếp tục dùng tay nặn đất tạo người, khi tất cả Cửu Thiên Tức Nhưỡng và sinh mệnh tuyền thủy đã dùng hết, 2000 người đất ngay ngắn xếp thành hàng.

“Ầm ầm ầm!” Sau đó, Nữ Oa dẫn dắt tạo hóa sinh mệnh pháp tắc chi lực vô cùng nồng đậm trên bầu trời, đồng loạt rót vào trong 2000 người đất.

“Bá!” Trong nháy mắt, 2000 người đất lập tức đản sinh sinh mệnh, đồng loạt quỳ lạy Nữ Oa.

“Nếu do ta sáng tạo, vậy đặt tên là Nhân tộc đi!” “Ầm ầm ầm!” Khi lời của Nữ Oa vừa dứt, toàn bộ thế giới Hồng Hoang đột nhiên chấn động, phảng phất như có một luồng khí tức huyền diệu trực tiếp phá vỡ mọi ràng buộc của thế giới.

Giây tiếp theo, toàn bộ sinh linh trong thế giới Hồng Hoang đều không tự chủ được mà nhìn về hướng bờ Đông Hải.

“Ong!” Một cây cầu vàng khổng lồ từ ngoài Tam Thập Tam Thiên, thẳng đến bờ Đông Hải, trong nháy mắt xuất hiện dưới chân Nữ Oa, làm nổi bật nàng càng thêm thánh khiết vô hạ.

Ngay sau đó, toàn bộ thế giới Hồng Hoang đột nhiên hạ xuống những cánh hoa màu vàng đầy trời, kèm theo tiếng ngâm xướng du dương, đi vào tai của mọi người, khiến người ta không tự chủ được mà kích động.

Trời đầy mưa hoa vàng, tiếng ngâm xướng du dương, khí tức cao quý thánh khiết, thiên địa dị tượng to lớn như vậy, đã kinh động toàn bộ sinh linh trong thế giới Hồng Hoang.

“Ai chứng đạo thành Thánh?” Dị cảnh như vậy, khiến mọi người không tự chủ được mà nhớ lại cảnh tượng khi Đạo Tổ Hồng Quân chứng đạo thành Thánh năm xưa.

Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Chương 147

Khi Nữ Oa và Tô Dự đến bờ Đông Hải, lĩnh ngộ cơ duyên chứng đạo thành Thánh, Hồng Quân vẫn luôn quan sát.

Thấy Nữ Oa nặn đất tạo người thành công, công đức đầy trời do Thiên Đạo hạ xuống cuối cùng đã giúp nàng hoàn toàn luyện hóa chí bảo thành Thánh là Hồng Mông Tử Khí, không khỏi lộ ra một nụ cười nhạt.

Đệ tử của mình cuối cùng đã thành Thánh, tiếp theo sẽ mở ra thời đại Thánh nhân!

Sau đó, Hồng Quân nhìn về phía Tô Dự bên cạnh Nữ Oa... 'Tô Dự đạo hữu, không biết khi nào ngài mới chứng đạo thành Thánh nhỉ?'...

Côn Luân.

Tam Thanh đạo trường.

Khi Tam Thanh cảm nhận được thiên địa dị tượng, Thánh nhân chứng đạo, lập tức tỉnh lại từ trong bế quan.

"Không ngờ lại là Nữ Oa sư muội đi trước một bước chứng đạo thành Thánh!" Lúc này, trong lòng Tam Thanh tràn đầy ngưỡng mộ và chấn động, đồng thời cũng đang toàn lực suy tính mọi chuyện về việc Nữ Oa chứng đạo thành Thánh.

Tây Phương.

Tu Di Sơn.

Sau khi Tây Phương nhị sư huynh đệ cảm nhận được Nữ Oa chứng đạo thành Thánh, từng người một đều lộ vẻ vui mừng.

"Nếu Nữ Oa sư tỷ đã thuận lợi chứng đạo thành Thánh, vậy cơ

duyên của sư huynh đệ chúng ta cũng không xa nữa rồi!" Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Khi Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy suy tính ra Nữ Oa chứng đạo thành Thánh, từng người một đều vui mừng khôn xiết.

Phải biết rằng, Nữ Oa là Oa Hoàng của Yêu tộc, tuy hiện nay đã cùng Tô Dự kết thành phu thê, nhưng vẫn chưa rút khỏi Yêu tộc.

Với quan hệ huynh muội của Nữ Oa và Phục Hy, Yêu tộc cuối cùng cũng có một chỗ dựa lớn!

"Chúc mừng Nữ Oa Thánh nhân, hạ hỉ Nữ Oa Thánh nhân!" "Chúc mừng Nữ Oa nương nương, hạ hỉ Nữ Oa nương nương chứng đạo thành Thánh!" "Bái kiến Nữ Oa nương nương!" Vô số sinh linh Hồng Hoang sau khi biết Nữ Oa chứng đạo thành Thánh, từng người một đều hướng về bờ Đông Hải quỳ lạy, chúc mừng Nữ Oa Thánh nhân!

Lúc này, Tô Dự được công đức đầy trời rót vào người, giống như một cột vàng vô tận.

Đồng thời, khí vận trên người hắn điên cuồng tăng vọt, tốc độ tăng trưởng đó quả thực khủng bố.

Tô Dự và Nữ Oa là phu thê được Thiên Đạo công nhận, khí vận tương liên, sinh tử cộng đồng, hiện nay Nữ Oa chứng đạo thành Thánh, khí vận của Thánh nhân tự nhiên sẽ chia sẻ cho phu quân.

Hồi lâu sau, công đức do Thiên Đạo ban thưởng cuối cùng cũng dần dần tiêu tan.

Theo Tô Dự suy tính, hắn giúp Nữ Oa tạo người, cung cấp Cửu Thiên Tức Nhưỡng, sinh mệnh tuyền thủy và tiên thiên hồ lô đằng, lại thêm là trượng phu của Nữ Oa, công đức do Thiên Đạo ban thưởng ước chừng bằng một phần mười của Nữ Oa.

Nếu Tô Dự luyện hóa những công đức này, tuyệt đối sẽ lập tức đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Nhưng Tô Dự không chọn làm như vậy, vì lợi dụng công đức để đột phá tuy rất nhanh, cũng không có hậu di chứng, nhưng dù sao cũng không phải là sức mạnh tự mình tu luyện, không đủ vững chắc.

Huống hồ, mục tiêu của Tô Dự là chứng đắc Đại Đạo, nếu luyện hóa công đức do Thiên Đạo Hồng Hoang ban thưởng, sau này không chừng sẽ bị Thiên Đạo hạn chế, vì vậy phải hành sự cẩn thận.

Tô Dự nhận được lượng lớn công đức Thiên Đạo ban thưởng, tuy không dùng để nâng cao thực lực, nhưng có thể lợi dụng lượng lớn công đức này để luyện hóa cấm chế của Thí Thần Thương, Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên.

Phải biết rằng, Tô Dự đã nhận được ba món chí bảo này mấy chục vạn năm, nhưng vẫn chưa thể hoàn toàn luyện hóa tất cả cấm chế, dẫn đến không thể phát huy hết toàn bộ công hiệu của ba món chí bảo.

Cấm chế của chí bảo càng về sau, thời gian cần để luyện hóa càng dài, Tô Dự vừa phải tu luyện, vừa phải bố cục, tự nhiên không có nhiều thời gian như vậy.

Vì vậy, những công đức này dùng để luyện hóa cấm chế của chí bảo là quá đủ.

Nếu Tô Dự muốn, hắn có thể dùng những công đức tích trữ này để chế tạo một kiện hậu thiên công đức cực phẩm linh bảo.

"Ong!" Lúc này, khí tức tỏa ra từ người Nữ Oa ngày càng cường thịnh, càng thêm mông lung, khiến Tô Dự không khỏi có chút lo lắng.

Nếu Nữ Oa thuận thế trảm ra thi thứ ba 'tự ngã', vậy sau này chẳng phải sẽ trở thành tồn tại vô tình vô dục sao?

Khi đó, nàng còn nhận ra người phu quân này không?

Có thể nhận ra, nhưng Nữ Oa đã không còn tình cảm nữa, đó còn là thê tử Nữ Oa mà mình yêu thích không?

Vì vậy, Tô Dự lặng lẽ nhìn Nữ Oa, chờ đợi sự lựa chọn của nàng.

"Bá!" Đúng lúc này, Nữ Oa mở mắt ra, đôi mắt đẹp của nàng càng thêm linh động, phảng phất như đang thai nghén một phương vũ trụ.

"Phu quân!" Nữ Oa mỉm cười, trực tiếp đi đến bên cạnh Tô Dự nắm lấy tay phải của hắn.

"Chúc mừng nương tử cuối cùng đã chứng đạo thành Thánh!" Tô Dự thấy sự dịu dàng trong mắt Nữ Oa, cuối cùng cũng yên lòng.

"Tất cả đều nhờ có phu quân!" Nữ Oa nhìn tình lang, một đôi mắt đẹp tràn đầy thâm tình và cảm kích, nếu không có tình lang giúp đỡ, e rằng việc chứng đạo thành Thánh sẽ không thuận lợi như vậy!

"Bái kiến Nhân Tộc Chi Mẫu, bái kiến Nhân Tộc Thánh Phụ!" Hai người Nhân tộc được Nữ Oa nặn ra đầu tiên cung kính hành lễ với Tô Dự và Nữ Oa, dáng vẻ của họ có mấy phần tương tự với Tô Dự và Nữ Oa, khiến Tô Dự cảm thấy có một tia thân thiết.

Nữ Oa sáng tạo ra họ, tự nhiên phải tôn Nữ Oa là Nhân Tộc Chi Mẫu, Tô Dự là phu quân của Nữ Oa, giúp Nữ Oa nặn đất tạo người, đương nhiên phải được tôn xưng là Nhân Tộc Thánh Phụ.

"Bái kiến Nhân Tộc Chi Mẫu, bái kiến Nhân Tộc Thánh Phụ!" "Bái kiến Nhân Tộc Chi Mẫu, bái kiến Nhân Tộc Thánh Phụ!" Dưới sự dẫn dắt của hai người, vô số Nhân tộc phía sau đồng loạt hành lễ với Tô Dự và Nữ Oa.

"Ong!" Trong nháy mắt, Tô Dự lại một lần nữa cảm giác khí vận của mình điên cuồng tăng vọt, khí vận kim long tại đạo trường của hắn lại một lần nữa phát ra tiếng rồng ngâm vang dội, trực tiếp tiến

hóa thành mấy ngàn trượng!

"Các ngươi không cần đa lễ!" Tô Dự đưa tay phải ra khẽ phất, một luồng năng lượng dịu dàng nâng tất cả Nhân tộc dậy.

Bản thân hắn là một người Nhân tộc, hiện nay tận mắt chứng kiến Nữ Oa nặn đất tạo người, được tất cả Nhân tộc tôn xưng là Nhân Tộc Thánh Phụ, hưởng thụ khí vận của Nhân tộc, trong lòng Tô Dự có chút phức tạp.

Kích động, thân thiết, hoài niệm, không thiếu thứ gì.

Cảm nhận được tâm tình của tình lang, Nữ Oa tò mò nhìn hắn một cái.

Phải biết rằng, từ trước đến nay tình lang đều bình tĩnh ung dung, vô cùng tự tin, nhưng tại sao sau khi thấy những người Nhân tộc được sáng tạo ra này lại trở nên như vậy?

Chương 148

Lúc này, Nữ Oa thuận lợi chứng đạo thành Thánh, cảm nhận được khí vận khủng bố ẩn chứa trong Nhân tộc, cũng có chút kinh ngạc.

Phải biết rằng, Nhân tộc hiện tại chỉ có 2000 người mà thôi, đã có thể cung cấp nhiều khí vận như vậy, so với lúc làm Oa Hoàng của Yêu tộc còn mạnh hơn mấy lần.

Nếu thành viên Nhân tộc nhiều hơn thì sao?

Khí vận có thể cung cấp sẽ khủng bố đến mức nào?

Lúc này, Nữ Oa cảm thấy 'Nhân tộc' mà mình sáng tạo ra không hề tầm thường.

"Phu quân, giúp thiếp chăm sóc Nhân tộc một chút, thiếp về cảm ngộ những gì thu được sau lần chứng đạo này!" Nữ Oa vừa mới chứng đạo thành Thánh, đối với Thiên Đạo Thánh nhân còn rất xa lạ, tự nhiên cần phải quen thuộc và cảm ngộ một phen.

"Được!" Nữ Oa nhìn Nhân tộc một cái, sau đó môi anh đào khẽ mở.

"Ngô là Nữ Oa, hôm nay chứng đạo thành Thánh, vì tạo phúc cho Hồng Hoang, sau một ngàn năm nữa sẽ giảng đạo tại đạo trường 'An Lạc', người có duyên đều có thể đến!" Trước đây lão sư Hồng Quân chứng đạo thành Thánh, vì tạo phúc cho Hồng Hoang mà mở giảng đạo, hiện nay Nữ Oa chứng đạo, tự nhiên cũng phải noi theo một phen.

Vô số sinh linh Hồng Hoang sau khi nghe pháp chỉ của Nữ Oa, từng người một đều mừng rỡ trong lòng.

"Chúc mừng Nữ Oa nương nương, hạ hỉ Nữ Oa nương nương!"

“Chúc mừng Nữ Oa Thánh nhân, hạ hỉ Nữ Oa Thánh nhân!” Lúc này, vô số sinh linh chuẩn bị hướng về Đông Hải, nghe Thánh nhân Nữ Oa nương nương giảng đạo, xem có thể nhận được cơ duyên không.

Dù sao chứng đạo thành Thánh là mục tiêu mà vô số người mơ ước, có thể nghe Nữ Oa nương nương giảng về cảm ngộ đột phá, đó là cơ duyên lớn lao...

Có tình lang chăm sóc Nhân tộc, Nữ Oa cũng có thể yên tâm trở về đạo trường cảm ngộ những gì thu được sau lần đột phá chứng đạo thành Thánh này, nhưng trước tiên nàng đến Hỗn Độn Tử Tiêu Cung.

Một là để cảm tạ sự bồi dưỡng của lão sư Hồng Quân.

Hai là để xin lão sư chỉ điểm con đường Thánh nhân sau này.

Tô Dự nhìn hai ngàn người Nhân tộc trước mắt, hiện nay được tôn xưng là Thánh Phụ, cống hiến khí vận vô biên, lại thêm cùng thuộc Nhân tộc, Tô Dự đương nhiên phải chăm sóc thật tốt.

“Từ hôm nay, ngươi tên là Toại Nhân Thị, ngươi tên là Truy Y Thị, thống lĩnh tộc nhân, tạo phúc cho tộc nhân!” Trong ba tổ của Nhân tộc, Tô Dự liền ban tên cho hai người đứng đầu.

Bởi vì hai người này được Nữ Oa nặn ra đầu tiên, thực lực cũng mạnh nhất, có tư cách dẫn dắt toàn tộc.

“Tuân lệnh, Thánh Phụ!” Được Tô Dự đích thân ban tên, Toại Nhân Thị và Truy Y Thị trong lòng tràn đầy tự hào.

Hiện nay, Nhân tộc vừa mới ra đời, tu vi là Nhân Tiên, căn nguyên tư chất đều là tiên thiên đạo thai, nếu tu luyện, tiến bộ hẳn sẽ rất nhanh.

Tiếp theo, dưới sự chỉ điểm của Tô Dự, Toại Nhân Thị phát minh ra cách khoan gỗ lấy lửa, Truy Y Thị thì dùng lá cây, vỏ cây làm quần áo, để chống lại cái lạnh.

Một người khác là Hữu Sào Thị quan sát động vật làm tổ, bèn dùng gỗ, đá xây nhà, để tộc nhân có nơi che chở.

Trong thời gian đó, Thiên Đạo đã hạ xuống lượng lớn công đức ban thưởng, Tô Dự là người chỉ điểm, cũng nhận được vô số công đức ban thưởng.

Nhân Tộc Tam Tổ dựa vào công đức do Thiên Đạo ban thưởng, trực tiếp đột phá Đại La Kim Tiên, có thể nói là một bước lên trời.

Tô Dự quyết định, ban xuống công pháp tu luyện, chăm sóc Nhân tộc.

"Ong!" Trong nháy mắt, trong đầu Tô Dự đột nhiên cảnh giác dâng lên, sau đó hiểu ra, nếu làm như vậy, sẽ cướp đi cơ duyên thuộc về Thái Thanh Lão Tử.

Thái Thanh Lão Tử truyền xuống Kim Đan Đại Đạo trong Nhân tộc, sau đó lập Nhân giáo, mới chứng đạo thành Thánh, nếu mình ban xuống công pháp trước, vậy cơ duyên chứng đạo của Thái Thanh Lão Tử thì sao?

Thiên Đạo Hồng Hoang tuyệt đối không cho phép chuyện trọng đại như vậy bị thay đổi.

Nghĩ đến đây, Tô Dự không khỏi cẩn thận suy xét.

"Toại Nhân Thị, Truy Y Thị, Hữu Sào Thị!" "Bái kiến Thánh Phụ!" "Bái kiến Thánh Phụ!" Tô Dự nhìn Nhân Tộc Tam Tổ, sau đó đánh ra ba đạo năng lượng dịu dàng, rót vào thức hải của họ.

"Hiện nay Nhân tộc ta yếu ớt, bản tọa ban xuống công pháp luyện thể 《Bát Cửu Huyền Công》, hy vọng các ngươi tu luyện cho tốt, chống lại yêu thú, lớn mạnh Nhân tộc ta!" "Đa tạ Thánh Phụ!" "Đa tạ Thánh Phụ!" Theo lời bái tạ của Nhân Tộc Tam Tổ, trên bầu trời đột nhiên vang lên tiếng sấm rền.

“Ầm ầm ầm!” Sau đó, công đức màu vàng đầy trời như cột vàng rót xuống Tô Dự và ba người, công đức mà Tô Dự nhận được gấp mấy chục lần Nhân Tộc Tam Tổ!

Cảm nhận công đức tích trữ trong cơ thể, Tô Dự trong lòng vô cùng vui sướng.

Pháp môn tu luyện đã không thể truyền cho Nhân tộc, vậy thì truyền xuống pháp môn luyện thể. 《Bát Cửu Huyền Công》 là do Tô Dự cải tiến từ 《Cửu Chuyển Huyền Công》, rất thích hợp cho Nhân tộc luyện thể, nếu tu luyện đại thành, có thực lực đối đầu với Chuẩn Thánh, như vậy Nhân tộc đối mặt với yêu thú, Yêu tộc… cũng có năng lực tự vệ.

Pháp môn luyện thể không phải là pháp môn tu luyện, Tô Dự cũng không cướp đi cơ duyên của Thái Thanh Lão Tử.

Vì vậy, Thiên Đạo không những không hạ xuống bất kỳ hình phạt nào, ngược lại còn hạ xuống công đức đầy trời ban thưởng.

Điều kiện tu luyện 《Cửu Chuyển Huyền Công》 chính thống vô cùng hà khắc, điểm mấu chốt nhất là phải có tiên huyết của Bàn Cổ đại thần làm môi giới mới có thể tu luyện.

Tam Thanh là do nguyên thần của Bàn Cổ đại thần hóa thành, không được tiên huyết rèn luyện thân thể, cho dù có được 《Cửu Chuyển Huyền Công》 cũng không thể tu luyện.

Nhị Lang Thần sau này được Ngọc Đỉnh chân nhân thu làm đệ tử, ban cho 《Bát Cửu Huyền Công》 chính là phiên bản đã được Nguyên Thủy Thiên Tôn cải tiến.

Kẻ duy nhất có thể tu luyện hoàn chỉnh 《Cửu Chuyển Huyền Công》 chỉ có toàn bộ Vu tộc.

Vu tộc chính là dựa vào nhục thân cường đại mới trở thành bá chủ

của thế giới Hồng Hoang. ...

Chớp mắt đã năm trăm năm trôi qua.

Trong năm trăm năm này, Tô Dự ngoài việc chăm lo cho Nhân tộc, còn dùng công đức để luyện hóa cấm chế của Thí Thần Thương, Hồng Mông Lượng Thiên Xích và Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên.

Hiện tại, toàn bộ cấm chế của ba đại chí bảo cuối cùng đã được luyện hóa triệt để, Tô Dự cuối cùng cũng có thể phát huy toàn bộ công hiệu của chúng, thực lực lại một lần nữa tăng vọt!

Điều đáng nói là, Nhân tộc sau năm trăm năm phát triển, từ 2000 người ban đầu đã sinh sôi nảy nở lên hơn 2 triệu người, tốc độ sinh sản này quả thực đáng sợ.

Vô số tinh nhuệ Nhân tộc tu luyện 《Bát Cửu Huyền Công》 do Tô Dự ban cho, đã có thực lực tự vệ, cộng thêm sản vật bên bờ Đông Hải phong phú, việc nuôi sống tộc nhân tự nhiên là dư dả.

Nhưng cùng với việc số lượng thành viên Nhân tộc ngày càng đông, họ bắt buộc phải mở rộng ra bên ngoài.

Nhân tộc là chủng tộc do Nữ Oa sáng tạo, lại thêm khu vực xung quanh Đông Hải là phạm vi thế lực của Tiên Đế Tô Dự, không có bất kỳ chủng tộc nào dám gây bất lợi cho Nhân tộc, nên Nhân tộc có thể yên tâm sinh sôi phát triển.

Chương 149

Lại mấy trăm năm nữa trôi qua.

Số lượng thành viên Nhân tộc đã thuận lợi đột phá 50 triệu, lãnh địa mở rộng về phía trung tâm thế giới Hồng Hoang, có thể thấy tốc độ bành trướng của Nhân tộc nhanh đến mức nào.

Nhưng sinh linh trong thế giới Hồng Hoang nhiều không biết bao nhiêu ức vạn, cộng thêm thế giới Hồng Hoang gần như vô tận, cho nên dù có bao nhiêu sinh linh cũng có thể dung nạp được.

Nhân tộc điên cuồng mở rộng, khí vận trên người Tô Dự và Nữ Oa cũng tăng vọt điên cuồng, tốc độ tu luyện tự nhiên cũng không cần phải bàn.

Tô Dự tính toán, nếu có đủ lực lượng pháp tắc để ấn chứng và phản bổ sức mạnh của Lực chi pháp tắc, chẳng cần đến mấy vạn năm là có thể thuận lợi đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Đây chính là lợi ích của khí vận cường đại.

Các Thánh nhân tranh đấu cũng chính là vì tranh đoạt khí vận.

Hiện tại, Tô Dự với tư cách là Thánh Phụ của Nhân tộc, cùng Nữ Oa chia đều khí vận Nhân tộc, đã sớm bày mưu đặt cờ, thu được khí vận Nhân tộc hậu hĩnh nhất.

Sau này Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên cùng Tây phương nhị sư huynh đệ muốn mượn khí vận Nhân tộc để chứng đạo thành Thánh, đều phải nhìn sắc mặt của Tô Dự và Nữ Oa.

Chẳng mấy chốc, chỉ còn lại mấy chục năm nữa là đến lúc Nữ Oa giảng đạo, vì vậy Tô Dự liền triệu tập Nhân tộc tam tổ cùng toàn bộ tinh nhuệ về tổ địa Nhân tộc.

“Bái kiến Thánh Phụ!” “Bái kiến Thánh Phụ!” Tô Dự khẽ phất tay, nâng tất cả mọi người dậy.

“Các ngươi không cần đa lễ.” “Lần này triệu tập các ngươi đến là có một chuyện quan trọng, bản tọa sắp rời khỏi tổ địa!” Mọi người nghe lời Tô Dự, sắc mặt không khỏi biến đổi.

Có Tô Dự ở đây, họ hoàn toàn không cần lo lắng về an nguy của Nhân tộc, chỉ cần yên tâm phát triển.

Nhưng bây giờ Tô Dự sắp rời đi, đối với Nhân tộc mà nói, giống như mất đi một cây định hải thần châm vậy.

“Các ngươi không cần lo lắng!” “Tuy bản tọa sắp rời khỏi tổ địa, nhưng không có nghĩa là sau này sẽ mặc kệ Nhân tộc.” Nghe lời Tô Dự, tất cả tinh nhuệ Nhân tộc mới hơi yên tâm lại.

“Hiện nay, Nhân tộc ngày càng lớn mạnh, vì sinh tồn mà phải mở rộng ra bên ngoài, tất sẽ trải qua ngàn vạn khó khăn hiểm trở.

Nhân tộc muốn thực sự cường đại, phải dựa vào chính mình!” “Các ngươi với tư cách là thủ lĩnh của Nhân tộc, phải dẫn dắt tộc nhân vượt mọi chông gai, vì Nhân tộc mà tạo dựng một mái nhà an cư lạc nghiệp!” “Cẩn tuân pháp chỉ của Thánh Phụ!” “Cẩn tuân pháp chỉ của Thánh Phụ!” Các tinh nhuệ Nhân tộc có mặt tại đây đều hiểu rõ trong lòng, Tô Dự có thể che chở họ nhất thời, nhưng không thể che chở cả đời.

Cường giả chân chính đều dựa vào bản thân, không dựa vào ngoại lực.

Hiện nay, dưới sự che chở của Tô Dự, Nhân tộc đã lớn mạnh thành công, vô số tinh nhuệ Nhân tộc tu luyện 《Bát Cửu Huyền Công》, cho dù gặp phải yêu thú thực lực cường hoành cũng có sức đối phó.

Vì vậy, tất cả tinh nhuệ đều tin rằng, cho dù sau này không có sự che chở của Tô Dự, họ cũng có thể dẫn dắt tộc nhân xông ra một vùng trời riêng!

"Toại Nhân Thị!" "Có thần!" Tô Dự lấy ra chí bảo của Nhân tộc 'Tạo Nhân Tiên', trực tiếp giao vào tay ông.

"Đây là chí bảo của Nhân tộc Tạo Nhân Tiên, nay giao cho ngươi bảo quản.

Sau này nếu Nhân tộc gặp phải nguy cơ khó lòng chống đỡ, hãy thôi động Tạo Nhân Tiên, bản tọa tự sẽ xuất hiện che chở cho Nhân tộc!" Tạo Nhân Tiên thuộc loại Hậu thiên công đức cực phẩm linh bảo, vốn là một đoạn Tiên thiên hồ lô đằng, sau khi Nữ Oa tạo người đã thấm đẫm lượng công đức khổng lồ mà lột xác thành, công hiệu phi phàm.

"Cẩn tuân pháp chỉ của Thánh Phụ!" Nghe Tô Dự đã có sắp xếp dự phòng, tất cả mọi người có mặt trong lòng càng thêm vững tâm.

"Vụt!" Tô Dự đứng dậy, đưa mắt nhìn tất cả tinh nhuệ Nhân tộc.

"Từ nay về sau, Nhân tộc ta đương tự cường!" Một câu nói hiện lên trong đầu tất cả người của Nhân tộc, khiến mọi người tinh thần phấn chấn. ...

Sau khi Tô Dự rời khỏi tổ địa Nhân tộc, câu nói 'Nhân tộc đương tự cường' đã khắc sâu vào tâm trí của tất cả người Nhân tộc, khích lệ tất cả bọn họ.

Tuy Tô Dự đã rời khỏi tổ địa Nhân tộc, nhưng đã để lại khá nhiều sắp xếp.

Trước hết, chỉ cần ở trong phạm vi thế lực quanh Đông Hải, Nhân tộc tuyệt đối an toàn.

Có Long tộc trấn áp hải vực, hoàn toàn không cần lo lắng nước

biển hoành hành, cũng không cần lo lắng có Yêu tộc tập kích.

Nhân tộc dù gặp phải khó khăn lớn đến đâu, chỉ cần lui về tổ địa, sẽ không có nguy cơ diệt vong.

Nhiều năm sau, Nhân tộc tiếp tục mở rộng ra bên ngoài.

Khi ra khỏi phạm vi bốn phía Đông Hải, những nguy cơ gặp phải ngày càng nhiều.

Vô số người Nhân tộc vì tương lai của tộc nhân mà không tiếc đầu rơi máu chảy, chưa từng lùi bước.

Dưới sự dẫn dắt của Nhân tộc tam tổ, mái nhà an cư lạc nghiệp mà họ tạo dựng ngày càng lớn, sản vật cũng ngày càng phong phú, thành viên Nhân tộc cũng ngày càng đông.

Tô Dự vẫn luôn quan sát sự phát triển của Nhân tộc, thấy vô số bậc tiên hiền của Nhân tộc xả thân quên mình, không màng tất cả, trong lòng vô cùng xúc động.

Nếu không có các bậc tiên hiền xả thân quên mình, không tiếc đầu rơi máu chảy, làm sao có được tương lai của Nhân tộc? ...

Sau khi Tô Dự trở về đạo trường, Hi Hòa, Thường Hi, Nữ Oa lập tức ra đón.

"Phu quân, chàng vất vả rồi!" Nữ Oa nắm lấy tay tình lang, vẻ mặt dịu dàng.

Vốn dĩ trách nhiệm chăm sóc Nhân tộc là của nàng, nhưng tất cả đều đã giao cho tình lang.

May mắn là hiện tại Nhân tộc đã trưởng thành thuận lợi, nàng cuối cùng cũng có thể yên tâm.

Với tư cách là Mẹ của Nhân tộc, khí vận Nhân tộc mà nàng được hưởng trong gần nghìn năm qua tự nhiên vô cùng khủng bố.

Nàng cũng không ngờ rằng, Nhân tộc ban đầu chưa đến 2000 người, hiện nay lại đột phá 50 triệu, tốc độ sinh sản như vậy quả thực đứng đầu Hồng Hoang!

Hiện nay, Nữ Oa đã hoàn toàn ổn định tu vi của mình, sau khi luyện hóa chí bảo thành Thánh là Hồng Mông Tử Khí, nguyên thần đã ký thác trên Thiên Đạo, từ nay về sau cao cao tại thượng, bất tử bất diệt.

Mượn sức mạnh của Thiên Đạo, Nữ Oa mơ hồ suy tính ra được tương lai Nhân tộc sẽ trở thành Thiên mệnh chi chủ, còn Vu tộc và Yêu tộc sẽ giống như Tiên thiên tam tộc ngày trước, từ đây lui khỏi vũ đài lịch sử Hồng Hoang.

Tô Dự nghe lời Nữ Oa, khẽ cười, thuận thế ôm chặt vòng eo của nàng.

"Cần gì phải khách khí với ta?

Chương 150

Nàng là Mẹ của Nhân tộc, ta là Thánh Phụ của Nhân tộc, chăm sóc Nhân tộc tự nhiên cũng là lẽ đương nhiên." Chỉ một lần bày mưu xen vào chuyện Nữ Oa vê đất tạo người, thu hoạch mà Tô Dự có được quả thực vô cùng phong phú.

"Ngao ô!" Khi Tô Dự tiến vào chính điện của đạo trường, con khí vận kim long dài mấy nghìn trượng trên chính điện phát ra một tiếng long ngâm vang dội, phảng phất như đang biểu đạt sự vui mừng.

"Phu quân, Nữ Oa tỷ tỷ sắp bắt đầu giảng đạo, có rất nhiều đại năng đang chờ đợi, có muốn tiếp kiến một phen không?" "Được!" Tô Dự uống một ngụm Ngộ Đạo Thần Trà do Hi Hòa dâng lên, sau đó liền đến thiên điện phía nam để tiếp kiến những đại năng đến nghe giảng.

"Ra mắt sư thúc, ra mắt Nữ Oa nương nương!" "Ra mắt sư thúc, ra mắt Nữ Oa nương nương!" "Ra mắt Tiên Đế, ra mắt Nữ Oa nương nương!" Nhìn một lượt, Tam Thanh, Tây phương nhị sư huynh đệ, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà, những đại năng lừng lẫy danh tiếng đều đã sớm có mặt.

Hiện tại, Nữ Oa đã chứng đạo thành Thánh, địa vị trở thành tồn tại chỉ sau Đạo Tổ.

Vì vậy, Tam Thanh dù là sư thúc của Nữ Oa, trước khi chứng đạo thành Thánh cũng phải thể hiện sự tôn trọng và lễ nghi tương ứng.

"Gặp qua chư vị đạo hữu!" Tô Dự mỉm cười đáp lễ.

Lúc này, Nữ Oa nhìn mọi người có mặt, sau đó nhìn về phía Tam Thanh, khẽ gật đầu.

“Ba vị sư huynh không cần quá khách khí, sư muội chẳng qua là may mắn chứng đạo trước một bước mà thôi!” Tam Thanh thấy Nữ Oa sau khi chứng đạo thành Thánh cũng không tự cao tự đại coi thường ai, trong lòng không khỏi ấm lại.

Đồng thời, nội tâm cũng tràn đầy khát vọng, khát vọng có thể chứng đạo thành Thánh, trở thành tồn tại cao cao tại thượng, được vạn vật sinh linh Hồng Hoang kính ngưỡng triều bái!

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nhìn Tô Dự, người tuyệt đối là trung tâm của hiện trường, trong lòng tràn đầy hâm mộ và tiếc nuối.

Hâm mộ Tô Dự có thể được Nữ Oa ưu ái, nguyện ý kết thành phu thê, từ đó về sau sinh tử có nhau, khí vận tương liên.

Có một vị Thánh nhân làm thê tử, sau này trong cả thế giới Hồng Hoang, ai dám đi trêu chọc?

Huống chi khí vận còn tương liên với thê tử Thánh nhân, được hưởng khí vận của Thánh nhân, công hiệu như vậy quả thực nghịch thiên!

Phải biết rằng, trước đó Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nhìn thấy con khí vận kim long trên chính điện, trong lòng đã hâm mộ không bút nào tả xiết.

Hiện tại Yêu tộc Thiên Đình tuy vô cùng cường đại, nhưng con khí vận kim long đại diện cho khí vận Yêu tộc Thiên Đình cũng chỉ dài mấy trăm trượng, xa không bằng khí vận kim long của Tô Dự!

Từ khí vận kim long có thể thấy được khoảng cách giữa Yêu tộc Thiên Đình và Tô Dự lớn đến mức nào.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất vốn tưởng rằng Thiên Đình có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận hai đại sát trận, có tư cách đối đầu với Tô Dự, nhưng hiện tại, họ đã hoàn

toàn dập tắt ý nghĩ đó.

Trừ phi chứng đạo thành Thánh.

Nếu không, sau này tuyệt đối sẽ không chủ động đi trêu chọc Tô Dự.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất vừa hâm mộ, vừa cảm thấy vô cùng tiếc nuối.

Bởi vì Nữ Oa và Phục Hy đã sớm gia nhập Yêu tộc, giao tình với họ không cạn, nếu ban đầu họ dốc sức lôi kéo Nữ Oa, để Nữ Oa nợ nhiều nhân tình hơn, thì bây giờ Nữ Oa chứng đạo thành Thánh cũng sẽ trở thành một trợ lực lớn cho Yêu tộc Thiên Đình.

Nhưng rất đáng tiếc, tất cả những điều đó Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều không làm.

Ngược lại, trong trận Vu Yêu đại chiến lần trước, Nữ Oa đã toàn lực che chở cho vô số tinh nhuệ Yêu tộc, xem như trả lại khí vận Yêu tộc Thiên Đình mà trước đó đã nhận.

Có thể nói, Nữ Oa bây giờ đã không còn nợ Yêu tộc Thiên Đình bất cứ tình nghĩa gì.

Đương nhiên, dựa vào quan hệ huynh muội giữa Phục Hy và Nữ Oa, Đế Tuấn tin rằng, sau này Yêu tộc gặp phải khó khăn, nếu để Phục Hy đi thỉnh cầu, với tính cách của Nữ Oa, tuyệt đối sẽ không khoanh tay đứng nhìn!

Cùng với việc Nữ Oa chứng đạo thành Thánh, số cao thủ chủ động muốn gia nhập dưới trướng Tô Dự ngày càng nhiều.

Dù cho khảo nghiệm đại trận mà Tô Dự thiết lập vô cùng hà khắc, nhưng số cao thủ vượt qua cũng không ít.

Vì vậy, cao thủ dưới trướng Tô Dự cũng ngày càng nhiều, thực

lực cũng bắt đầu tăng trưởng với tốc độ có thể thấy bằng mắt thường. ...

Chớp mắt mười mấy năm trôi qua.

Lần giảng đạo đầu tiên sau khi Nữ Oa thành Thánh cuối cùng cũng đến.

Vô số người vượt qua cơ duyên đại trận tiến vào, ai nấy đều mang theo tâm tư vô cùng thành kính đến nghe đạo.

Nữ Oa ngự trên tường vân màu tím cửu thiên, cả người thánh khiết không tì vết, quang mang vạn trượng.

"Bái kiến Nữ Oa nương nương!" "Bái kiến Nữ Oa nương nương!" Vô số người trong lòng chấn động vô cùng, trực tiếp hành đại lễ cúi đầu lạy.

"Các ngươi không cần đa lễ, hiện tại thời gian đã đến, ngô chính thức giảng đạo!" "Đạo khả đạo, Tạo Hóa đạo!" Cùng với lời nói của Thánh nhân, từ dưới tường vân màu tím của Nữ Oa tuôn ra từng đóa kim liên, chiếu rọi cả một phương trời kim quang vạn trượng.

"Sinh mệnh chi thủy, tạo hóa chi sơ." "Ông!" Cùng với vạn đóa kim liên tuôn ra, đạo vận vô biên tràn ngập cả một phương trời, khiến tất cả cao thủ đại năng có mặt tại đây nghe đến như si như túy.

Tô Dự đã sớm cùng Nữ Oa luận đạo vô số lần, đối với đạo của nàng cũng lĩnh ngộ khá sâu sắc, nhưng lần này nghe nàng giảng Tạo Hóa đạo của Thánh nhân, khiến Tô Dự lại có thêm nhiều cảm ngộ hơn.

Phía dưới, trong đám người.

Thái Thanh Lão Tử, Ngọc Thanh Nguyên Thủy, Thượng Thanh Thông Thiên đã sớm xác định được đạo của mình.

Tuy đạo của họ khác với Nữ Oa, nhưng có thể nghe Thánh nhân giảng đạo, đối với họ cũng có vô hạn gợi mở.

"Ầm!" Lúc này, một cỗ khí thế ngút trời tuôn ra, người đột phá đầu tiên chính là huynh trưởng của Nữ Oa, Phục Hy.

Phục Hy lĩnh ngộ cũng là Tạo Hóa pháp tắc, có chút khác biệt nhỏ so với Nữ Oa.

Hiện tại nghe muội muội giảng đạo của Thánh nhân, ấn chứng với con đường mình đang đi, trực tiếp đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ, thực lực thậm chí còn tiếp tục tăng lên.

Ngay sau đó, Thái Thanh Lão Tử cũng theo đó đột phá, đạt đến Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Tiếp theo là Nguyên Thủy, Thông Thiên và các đại năng khác cũng có đột phá.

Khi Nữ Oa giảng đạo kết thúc, tất cả các đại năng có mặt đều có thu hoạch, từ tận đáy lòng hành lễ với Nữ Oa để tỏ lòng cảm kích.

Tô Dự thấy nhiều đại năng đột phá như vậy, biết rằng thế giới Hồng Hoang sắp tới sẽ nghênh đón thời đại của các Thánh nhân!

Sau khi Nữ Oa giảng đạo kết thúc, trực tiếp tế ra một cái hồ lô màu đen, chính là Tiên thiên hồ lô mà nàng có được ở Bất Chu Sơn sau khi Đạo Tổ kết thúc lần giảng đạo thứ hai.

Chương 151

Hồ lô màu đen ẩn chứa một đạo cấm chế nguyên thần cường đại, sau khi luyện hóa có thể chưởng khống nguyên thần của vô số sinh linh.

Hiện tại Nữ Oa đã chứng đạo thành Thánh, cuối cùng cũng luyện chế nó thành cực phẩm Tiên thiên linh bảo Chiêu Yêu Phiên.

Trước đó Nữ Oa đã trả hết tình nghĩa với Yêu tộc, món cực phẩm Tiên thiên linh bảo Chiêu Yêu Phiên này xem như là quà tặng và sự che chở đối với Yêu tộc, dù sao huynh trưởng Phục Hy cũng là Hy Hoàng của Yêu tộc, hưởng thụ khí vận Yêu tộc.

"Vụt!" Chiêu Yêu Phiên trực tiếp xuất hiện trước mặt Đế Tuấn.

"Đế Tuấn, đây là cực phẩm Tiên thiên linh bảo Chiêu Yêu Phiên, hôm nay ngô ban cho ngươi, cũng không uổng ngô từng là một thành viên của Yêu tộc!" "Đa tạ Nữ Oa nương nương!" Đế Tuấn không ngờ, Nữ Oa sau khi chứng đạo thành Thánh lại còn ban cho một món cực phẩm Tiên thiên linh bảo để chiếu cố Yêu tộc.

Quan trọng nhất là, Chiêu Yêu Phiên có thể chưởng khống nguyên thần của vạn yêu, sau này sẽ không còn phải lo lắng có thành viên Yêu tộc nào có lòng dạ khác!

"Bây giờ giảng đạo đã kết thúc, chư vị xin mời!" Theo lệnh của Tô Dự, tất cả các đại năng có mặt đều lần lượt hành lễ với Tô Dự và Nữ Oa, sau đó cáo từ.

Phục Hy được Tô Dự mời vào chính điện.

Với tư cách là đại cữu tử, Tô Dự đương nhiên phải chiêu đãi một phen.

Huống chi, Nữ Oa hiện đã chứng đạo thành Thánh, cũng muốn mở lớp riêng cho huynh trưởng, giảng giải một chút cảm ngộ về việc chứng đạo thành Thánh.

Dù sao hai huynh muội đều tu luyện Tạo Hóa pháp tắc, kinh nghiệm đột phá khi chứng đạo thành Thánh của Nữ Oa đối với Phục Hy có tác dụng vô cùng to lớn.

Hiện nay, lượng kiếp đã khởi động, sát khí giữa thiên địa ngày càng đậm đặc.

Cho dù là Thánh nhân, mượn sức mạnh của Thiên Đạo để suy diễn thiên cơ cũng mờ mịt không rõ.

Vì vậy, Nữ Oa chỉ mơ hồ suy ra được kết cục tương lai của Yêu tộc sẽ giống như Tiên thiên tam tộc ngày trước, từ đây lui khỏi vũ đài lịch sử, còn huynh trưởng Phục Hy của nàng, vừa có nguy hiểm, lại vừa có kỳ ngộ.

Nữ Oa hy vọng huynh trưởng Phục Hy đừng xen vào chuyện của Yêu tộc nữa, để tránh gặp phải nguy cơ.

Nếu huynh trưởng đồng ý, nàng có thể dùng thủ đoạn của Thánh nhân để chặt đứt nhân quả giữa huynh trưởng và Yêu tộc.

Chỉ là bất đắc dĩ, Phục Hy vô cùng kiên trì, đối với Yêu tộc, đối với đạo của tương lai đều vô cùng kiên định, cho nên chỉ có thể uyển chuyển từ chối hảo ý của muội muội.

Nữ Oa thấy huynh trưởng kiên trì như vậy, cũng không can dự nhiều nữa, nhưng đã để lại một đạo ấn ký của Thánh nhân trên người huynh trưởng Phục Hy.

Nếu tương lai huynh trưởng gặp nguy hiểm, nàng có thể ra tay cứu viện ngay lập tức.

Dù sao vô số nguyên hội qua, ngoài phu quân Tô Dự, huynh trưởng

là người thân nhất của nàng. ...

Rất nhiều đại năng sau khi nghe Nữ Oa giảng đạo xong, đều trở về đạo trường của mình bế quan, cảm ngộ những gì thu được từ lần giảng đạo của Thánh nhân này.

Thái Thanh Lão Tử thì mơ hồ cảm nhận được cơ duyên chứng đạo của mình có liên quan đến Nhân tộc do Nữ Oa sáng tạo.

Vì vậy, sau khi rời khỏi đạo trường của Tô Dự, ông trực tiếp đi về phía tổ địa của Nhân tộc ở bờ Đông Hải.

Bên bờ Đông Hải, Thái Thanh Lão Tử hóa thành một lão giả hiền từ, không sử dụng bất kỳ thần thông pháp thuật nào, trực tiếp bắt đầu du lịch trong Nhân tộc.

Nhân tộc đối với người lớn tuổi vô cùng tôn trọng, vì vậy Thái Thanh Lão Tử ở tổ địa Nhân tộc bên bờ Đông Hải đã nhận được rất nhiều lễ ngộ.

Đi từ đông sang tây, Thái Thanh Lão Tử phát hiện, Nhân tộc ở tổ địa Đông Hải an cư lạc nghiệp, nhưng vì tộc nhân ngày càng đông, họ phải mở rộng ra bên ngoài, tìm kiếm nhiều tài nguyên hơn, vì vậy không thể không đấu tranh với yêu thú, thiên tai.

Ra khỏi phạm vi thế lực của Đông Hải, yêu thú ngày càng hung hãn.

Dù có 《Bát Cửu Huyền Công》 do Thánh Phụ truyền lại, khi đối mặt với những yêu thú khủng bố đó, họ căn bản không phải là đối thủ.

Dù sao đại bộ phận yêu thú đều do tàn khu của Tiên thiên ma thần hóa thành, hoặc là tinh quái trời đất, thực lực tư chất vượt xa Nhân tộc.

Vì vậy, khi Thái Thanh Lão Tử thấy vô số người Nhân tộc vì khai

phá gia viên cho tộc nhân, đã dùng thân xác máu thịt chủ động đại chiến với những yêu thú thực lực cường đại.

Nhân tộc tuy thực lực yếu ớt, nhưng năng lực học hỏi phi thường.

Trải qua vô số lần giáo huấn thảm khốc, họ đã sớm học được cách kề vai chiến đấu, lợi dụng bẫy rập, địa lợi để chém giết những yêu thú thực lực vượt xa mình.

Thái Thanh Lão Tử thấy năng lực học hỏi và tốc độ sinh sản của Nhân tộc mạnh mẽ như vậy, trong lòng không khỏi ngày càng chú ý.

Chớp mắt, năm mươi năm trôi qua.

Vô số người Nhân tộc vì tương lai của tộc nhân mà không tiếc đầu rơi máu chảy, dù gặp phải yêu thú mạnh đến đâu cũng chưa từng lùi bước, vĩnh viễn tự cường không ngừng.

Cùng với việc thành viên Nhân tộc ngày càng đông, vô số thủ lĩnh Nhân tộc đã chia thành hình thức bộ lạc để hỗ trợ lẫn nhau, và từ tổ địa Nhân tộc đã tách ra một tia lửa tổ địa, ngụ ý rằng ngọn lửa sẽ được truyền lại, vĩnh viễn đoàn kết.

Nhân tộc tam tổ Toại Nhân Thị, Truy Y Thị, Hữu Sào Thị dốc hết tâm huyết, vì sự phát triển lớn mạnh của Nhân tộc mà cống hiến mọi nỗ lực.

Du lịch năm mươi năm, cảm ngộ trong lòng Thái Thanh Lão Tử ngày càng nhiều, đôi mắt cũng ngày càng sáng.

"Nhân tộc tự cường, Nhân tộc đương hưng!" "Ầm!" Cùng với ý niệm này nảy ra trong đầu Thái Thanh Lão Tử, não hải của ông rung động kịch liệt, cơ duyên chứng đạo ngày càng rõ ràng.

"Vụt!" Thái Thanh Lão Tử trực tiếp bay lên một đỉnh núi, sau đó toàn lực vận dụng thần thông suy diễn.

Một trăm năm sau, Thái Thanh Lão Tử cuối cùng cũng suy ra được Nhân tộc là Thiên mệnh chi chủ do Thiên Đạo định sẵn.

Muốn chứng đạo thành Thánh, phải mượn khí vận của Nhân tộc.

Tô Dự và Nữ Oa là Thánh Phụ và Thánh Mẫu của Nhân tộc, Thái Thanh Lão Tử muốn mượn khí vận Nhân tộc để chứng đạo thành Thánh, phải có được sự đồng ý của họ.

Vì vậy, Thái Thanh Lão Tử trực tiếp đến đạo trường một lần nữa, thỉnh cầu bái kiến Tô Dự.

"Sư thúc, thật không dám giấu, lần này ta đến, là muốn truyền lại đạo thống trong Nhân tộc, trợ giúp Nhân tộc hưng thịnh, xin sư thúc có thể đồng ý!" Nghe lời Thái Thanh Lão Tử, Tô Dự không khỏi tán thưởng nhìn ông.

Không hổ là Thái Thanh Thánh nhân tương lai, mới hai trăm năm mà thôi, đã tìm được cơ duyên chứng đạo thành Thánh của mình.

Đối với việc ông chủ động đến xin phép truyền giáo trong Nhân tộc, Tô Dự trong lòng nghiêng về phía đồng ý.

Dù sao Thái Thanh Lão Tử tương lai chắc chắn sẽ thành Thánh, nếu mình ngăn cản, chỉ rước lấy sự trừng phạt của Thiên Đạo.

Chương 152

Huống chi hiện tại Thái Thanh Lão Tử đối với mình vô cùng tôn kính, nếu không sau khi phát hiện cơ duyên chứng đạo thành Thánh, đã không chủ động đến đạo trường xin phép mình.

Nếu đổi lại là bất kỳ đại năng nào khác, tuyệt đối sẽ cướp đi khí vận Nhân tộc trước, chứng đạo thành Thánh rồi mới nói, làm gì có chuyện quan tâm đến ý kiến của Tô Dự?

Phải biết rằng, một khi chứng đạo thành Thánh, địa vị trong thế giới Hồng Hoang sẽ còn cao hơn cả Tiên Đế Tô Dự!

Đương nhiên, cũng có khả năng hiện tại Thái Thanh Lão Tử cũng không có nắm chắc chứng đạo thành Thánh, xin phép Tô Dự là để không đắc tội với mình.

Dù sao Tô Dự cũng là thủ lĩnh của chúng tiên trong thiên hạ, là tồn tại ngang hàng với Đạo Tổ, xưng hô đạo hữu với nhau, huống chi còn có một thê tử là Thánh nhân!

Ai dám đắc tội?

Số lượng thành viên Nhân tộc vừa mới phá mốc trăm triệu, trong cả thế giới Hồng Hoang, quả thực như hạt cát trong sa mạc, căn bản không đáng kể.

Tô Dự và Nữ Oa độc hưởng toàn bộ khí vận của Nhân tộc, nếu Thái Thanh Lão Tử muốn truyền lại đạo thống trong Nhân tộc, chắc chắn sẽ chia đi một phần khí vận.

Nếu chỉ có một mình Nữ Oa, Thái Thanh Lão Tử có lẽ không cần xin phép ý kiến của nàng, dù sao hai người cũng thuộc cùng một môn.

Nhưng hiện tại Tô Dự là Thánh Phụ của Nhân tộc, Nhân tộc lớn

mạnh dưới sự che chở của hắn, Thái Thanh Lão Tử muốn chia đi khí vận Nhân tộc, nếu không được Tô Dự đồng ý, làm phật lòng đối phương, trong lòng Thái Thanh Lão Tử cũng thấp thỏm không yên.

Suy cho cùng, với sự mạnh mẽ của Tô Dự hiện tại, không ai có thể xem nhẹ thái độ và ý kiến của hắn.

Nghe Thái Thanh Lão Tử muốn truyền lại đạo thống trong Nhân tộc, Tô Dự trầm ngâm một lát, rồi trực tiếp gật đầu đồng ý.

"Có thể!" "Nhưng sau này Nhân tộc lấy ý chí của ta làm chủ, bất cứ ai cũng không được xem Nhân tộc là công cụ lợi dụng để làm càn!" Tô Dự biết rõ, một khi tất cả mọi người nhận ra Nhân tộc là Thiên mệnh chi chủ tương lai, đều sẽ lợi dụng khí vận Nhân tộc để chứng đạo thành Thánh.

Khi đó, các Thánh nhân đều có tâm tư riêng, đều muốn tranh đoạt khí vận Nhân tộc để lớn mạnh bản thân.

Vì vậy, Tô Dự trực tiếp bóp chết cái mầm mống này.

Sau này bất cứ ai dám thao túng Nhân tộc, tranh đoạt khí vận, cho dù đối phương là Thánh nhân cao cao tại thượng, cũng sẽ bị hắn coi là địch nhân!

Nhân tộc đương tự cường!

Nhân tộc không thể trở thành con cờ của bất kỳ ai!

"Đa tạ sư thúc!" Thái Thanh Lão Tử nghe Tô Dự đồng ý, mặt lộ vẻ vui mừng, cung kính thi lễ một cái.

"Xin sư thúc yên tâm, ngài và sư muội là Thánh Phụ, Thánh Mẫu của Nhân tộc, Nhân tộc tất nhiên sẽ lấy ý chí của ngài làm chủ!" "Hy vọng là vậy!" Tô Dự nhìn Thái Thanh Lão Tử một cái, nhàn nhạt nói.

Đối với Thái Thanh Lão Tử, mấy chục vạn năm qua, giao tình

giữa Tô Dự và ông vẫn luôn không tệ, thậm chí còn có mấy lần chiếu cố chỉ điểm.

Sau này nếu vì Nhân tộc mà trở mặt, vậy đừng trách hắn ra tay!

Thái Thanh Lão Tử truyền lại đạo thống trong Nhân tộc, lập Nhân giáo, đây là Thiên Đạo đã định, Tô Dự cũng sẽ không can dự nhiều.

Một khi thành lập Nhân giáo, mượn khí vận Nhân tộc chứng đạo thành Thánh, Nhân tộc sẽ càng thêm lớn mạnh, tốc độ phát triển cũng sẽ càng thêm nhanh chóng.

Nhân tộc có Kim Đan đại đạo do Thái Thanh Lão Tử truyền lại, cộng thêm pháp môn luyện thể 《Bát Cửu Huyền Công》, sau khi trưởng thành, tuyệt đối sẽ mạnh hơn kiếp trước rất nhiều.

Khi đó khí vận có thể cung cấp cho hắn, tự nhiên cũng sẽ khổng lồ hơn nhiều.

Thái Thanh Lão Tử tuy sẽ chia đi một phần khí vận Nhân tộc, nhưng đồng thời cũng sẽ làm cho khí vận Nhân tộc trở nên khổng lồ hơn, khí vận mà Tô Dự và Nữ Oa nhận được, tự nhiên sẽ không ít hơn hiện tại. ...

Thái Thanh Lão Tử sau khi từ đạo trường của Tô Dự trở về, lại một lần nữa đến tổ địa của Nhân tộc ở bờ Đông Hải.

Lần này, ông không giả làm người thường nữa mà khôi phục lại khí thế của đại năng.

Vì vậy, vừa đến tổ địa Nhân tộc đã được Nhân tộc tam tổ Toại Nhân Thị, Truy Y Thị, Hữu Sào Thị nhiệt tình tiếp đãi.

Thái Thanh Lão Tử trước đó đã du lịch Nhân tộc hơn một trăm năm, đối với họ vô cùng hiểu rõ, vì vậy trực tiếp nói với Nhân tộc tam tổ rằng ông muốn truyền lại pháp môn tu luyện.

Đối với điều này, Nhân tộc tam tổ tự nhiên vui mừng khôn xiết.

Từ khi Nhân tộc ra đời, chỉ có pháp môn luyện thể 《Bát Cửu Huyền Công》 do Thánh Phụ Tô Dự truyền lại.

Nhưng tu luyện pháp môn này thực sự quá cần tư chất và thời gian, ngay cả họ có tu vi Đại La Kim Tiên (do phần thưởng công đức nâng cao), đến nay cũng chỉ tu luyện được đến chuyển thứ sáu.

Nếu có thêm pháp môn tu luyện khác, tuyệt đối có thể tăng cường thực lực của tộc nhân nhanh hơn, khi đó lúc khai phá gia viên sẽ không cần lo lắng những yêu thú cường đại kia nữa.

"Xin tôn giả chờ một lát, chúng thần tế bái Thánh Phụ và Thánh Mẫu của Nhân tộc, chắc chắn các ngài sẽ đồng ý!" Toại Nhân Thị tuy muốn học pháp môn tu luyện của Thái Thanh Lão Tử, nhưng gặp phải đại sự như vậy, tự nhiên phải bẩm báo một phen với Thánh Phụ và Thánh Mẫu của Nhân tộc.

Vạn nhất Thái Thanh Lão Tử này có dụng tâm khác, thì biết làm sao?

Có Thánh Phụ Tô Dự kiểm tra, họ cũng có thể yên tâm.

Thái Thanh Lão Tử nghe lời Toại Nhân Thị, trong lòng không khỏi âm thầm may mắn, may mà mình đã sớm được Tô Dự đồng ý, nếu không muốn thuận lợi truyền đạo, e là phải tốn nhiều công sức.

Nhanh chóng, Tô Dự cảm nhận được lời cầu nguyện của Toại Nhân Thị, liền trực tiếp dùng thần thông, nói cho Toại Nhân Thị biết tất cả đều là do mình đồng ý.

Vì vậy, Toại Nhân Thị lập tức triệu tập toàn bộ tinh nhuệ của Nhân tộc, chuẩn bị học Kim Đan đại đạo do Thái Thanh Lão Tử truyền lại.

"Đạo khả đạo, phi thường đạo!

Danh khả danh, phi thường danh!" Khi Thái Thanh Lão Tử thuận lợi truyền lại Kim Đan đại đạo trong Nhân tộc, trong đầu ông lập tức hiện lại những đại đạo chân ngôn mà Tô Dự từng giảng đạo.

Giây phút này, trong đầu ông phảng phất như phúc đến tâm linh vậy.

"Ầm!" Khí vận Nhân tộc vô cùng khổng lồ bao trùm lấy ông.

Giây tiếp theo, tâm tư ông chuyển động, nhanh chóng hiểu ra Nhân tộc là Thiên mệnh chi chủ tương lai, người được khí vận Nhân tộc có thể chứng đạo thành Thánh!

Sau đó, Thái Thanh Lão Tử bay lên không trung, mây lành màu vàng che trời bao phủ, tôn lên vẻ vĩ ngạn vô cùng thần thánh của ông.

"Hôm nay, ta, Thái Thanh Lão Tử, lập Nhân giáo trong Nhân tộc, tạo phúc cho Hồng Hoang, giáo hóa chúng sinh!" "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Cùng với việc Thái Thanh Lão Tử lập Nhân giáo được Thiên Đạo công nhận, trong nháy mắt Thiên Đạo giáng xuống công đức màu vàng che trời, giống như một cột trụ vàng khổng lồ, bao trùm lấy Thái Thanh Lão Tử.

Chương 153

...

Giây tiếp theo, đạo Hồng Mông Tử Khí, chí bảo thành Thánh trong cơ thể Thái Thanh Lão Tử, dưới sự gia trì và luyện hóa của công đức khổng lồ như vậy, trong nháy mắt đã được luyện hóa triệt để.

"Ông!" Hồng Mông Tử Khí bao bọc lấy một đạo chân linh bản nguyên của Thái Thanh Lão Tử, trực tiếp bay về phía bầu trời, ký thác trên Thiên Đạo.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Một cây cầu vàng từ ngoài Tam Thập Tam Thiên cắm thẳng xuống bờ Đông Hải.

Thái Thanh Lão Tử ngự trên cầu vàng, cả người tỏa ra khí tức vô cùng cường thịnh.

Cánh hoa màu vàng bay đầy trời, tiếng ngâm xướng du dương, khí tức cao quý thánh khiết.

Thiên địa dị tượng to lớn như vậy đã kinh động tất cả sinh linh trong thế giới Hồng Hoang.

"Lại có người chứng đạo thành Thánh?" Cách Nữ Oa nương nương chứng đạo thành Thánh chưa đầy ba nghìn năm, nay lại có người chứng đạo thành Thánh, tốc độ này cũng quá nhanh rồi đi?

Khi vô số đại năng nhìn lên dị tượng thành Thánh trên bầu trời, ai nấy đều vận dụng thần thông suy diễn, biết được Thái Thanh Lão Tử chứng đạo thành Thánh, trong lòng ai nấy đều hâm mộ vô cùng.

"Chúc mừng Thái Thanh Thánh nhân, hạ hỉ Thái Thanh Thánh nhân chứng đạo thành Thánh!" "Chúc mừng Thái Thanh Thánh nhân, hạ hỉ Thái Thanh Thánh nhân chứng đạo thành Thánh!" Tiếng chúc

mừng vang trời khiến Thái Thanh Lão Tử đang ngự trên cầu vàng mở mắt ra.

Giờ khắc này, khí thế của ông trong nháy mắt thu liễm lại, trở nên càng thêm cường đại và thần dị.

"Ngô là Thái Thanh, hôm nay chứng đạo thành Thánh, vì tạo phúc cho Hồng Hoang, sẽ giảng đạo tại đạo trường Côn Luân sau một nghìn năm nữa, người có duyên đều có thể đến nghe!" "Ngô là Thái Thanh, hôm nay chứng đạo thành Thánh, vì tạo phúc cho Hồng Hoang, sẽ giảng đạo tại đạo trường Côn Luân sau một nghìn năm nữa, người có duyên đều có thể đến nghe!" Thái Thanh Lão Tử sau khi chứng đạo thành Thánh, cũng lựa chọn giống như lão sư Hồng Quân, sư muội Nữ Oa, giảng đạo cho chúng sinh Hồng Hoang, tạo phúc cho Hồng Hoang.

Vô số sinh linh nghe lời Thái Thanh Lão Tử, ai nấy đều tràn đầy mong đợi.

Giờ phút này, Tô Dự và Nữ Oa đang ngồi đối diện nhau.

"Không ngờ đại sư huynh lại nhanh chóng chứng đạo thành Thánh như vậy, không hổ là đại sư huynh!" Tô Dự nắm lấy bàn tay mềm mại của Nữ Oa, khẽ cười.

"Nữ Oa, nàng là người thứ hai chứng đạo thành Thánh trong thế giới Hồng Hoang đó.

Nếu không phải nàng sáng tạo ra Nhân tộc, Thái Thanh đạo hữu muốn lập Nhân giáo thành Thánh, không biết phải đợi đến năm nào tháng nào nữa!" Nghe lời tình lang, Nữ Oa trực tiếp tựa vào lòng Tô Dự.

"Phu quân, chẳng phải chàng đã sớm biết tất cả rồi sao?" Nữ Oa phát hiện, cho dù nàng đã chứng đạo thành Thánh, khí vận tương liên

với phu quân, sinh tử nương tựa vào nhau, nhưng vẫn không thể nhìn thấu được tình lang của mình.

Dựa vào những việc tình lang đã làm, rõ ràng đã bày mưu từ mấy chục vạn năm trước, nếu không sao có thể thu thập toàn bộ Cửu Thiên Tức Nhưỡng?

Khi nàng chứng đạo, sao lại chuẩn bị đầy đủ đến vậy?

"Vụt!" Lúc này, Tô Dự và Nữ Oa phát hiện, khí vận Nhân tộc mà họ được hưởng đột nhiên biến mất không ít, nhưng nhanh chóng lại được bổ sung trở lại, và khí vận còn tăng lên nhanh hơn.

Rõ ràng, Thái Thanh Lão Tử truyền lại đạo thống trong Nhân tộc, lập Nhân giáo được hưởng công đức Thiên Đạo, một lần chứng đạo thành Thánh, đã chia đi khoảng ba phần khí vận của Nhân tộc.

Cùng với việc lập Nhân giáo chứng đạo thành Thánh, ông lại phản bổ cho Nhân tộc, vì vậy khí vận mà Tô Dự và Nữ Oa được hưởng lại càng nhiều hơn.

Chắc chắn không bao lâu nữa, Nhân tộc sẽ lại lớn mạnh hơn, hoặc là đợi sau Vu Yêu lượng kiếp, Nhân tộc trở thành nhân vật chính của Thiên mệnh, khi đó khí vận Nhân tộc mà Tô Dự và Nữ Oa được hưởng sẽ còn khủng bố hơn nữa. ...

Tây phương.

Núi Tu Di.

Khi Tây phương nhị sư huynh đệ biết được Thái Thanh Lão Tử chứng đạo thành Thánh, sự hâm mộ trong lòng quả thực không lời nào diễn tả được.

"Sư huynh, hiện tại Nữ Oa sư tỷ, đại sư huynh liên tiếp chứng đạo thành Thánh, hình như tất cả đều có liên quan đến Nhân tộc kia.

Nhân tộc đó rốt cuộc là chủng tộc gì, vì sao Thiên Đạo lại ưu ái đến vậy?" "Nữ Oa sư tỷ vì sáng tạo ra Nhân tộc, được Thiên Đạo giáng xuống công đức che trời mới chứng đạo thành Thánh.

Đại sư huynh Lão Tử thì lập Nhân giáo, được Thiên Đạo giáng xuống công đức chứng đạo thành Thánh.

Cơ duyên chứng đạo của chúng ta, liệu có phải cũng ở trên người Nhân tộc không?" Chuẩn Đề nhìn Tiếp Dẫn, vẻ mặt cầu thị.

Hiện tại, y mơ hồ cảm nhận được cơ duyên của mình có liên quan đến Nhân tộc mới được sáng tạo ra, nhưng chi tiết hơn thì lại không thể suy ra được.

"Sư đệ, xem ra chúng ta nếu muốn chứng đạo, cũng phải đến Nhân tộc kia du lịch một phen.

Nếu vận khí tốt, hẳn là có thể tìm được cơ duyên chứng đạo thành Thánh!" Tiếp Dẫn với gương mặt khổ sở đứng dậy từ trên bồ đoàn, thần sắc vô cùng nghiêm túc.

"Được, vậy sư huynh, ta đi đến đại địa phương đông du lịch một phen, xem có thể tìm được cơ duyên thuộc về ta không!" Chuẩn Đề cũng đứng dậy, sau đó cùng Tiếp Dẫn hóa thành một đạo lưu quang, bay về phía đại địa phương đông. ...

Côn Luân.

Đạo trường Tam Thanh.

Khi Nguyên Thủy và Thông Thiên biết được đại huynh chứng đạo thành Thánh, từ tận đáy lòng mừng cho Thái Thanh Lão Tử.

Nhưng đồng thời, trong lòng cũng dấy lên một tia hâm mộ.

Cùng là đệ tử thân truyền của Đạo Tổ Hồng Quân, lại đều có chí bảo chứng đạo là Hồng Mông Tử Khí, vì sao mình lại không tìm được

cơ duyên thuộc về mình?

"Nhị huynh, đại huynh lập Nhân giáo trong Nhân tộc mà chứng đạo thành Thánh, xem ra cơ duyên của chúng ta cũng nên ở trên Nhân tộc!" "Thiện!" "Nhân tộc là do Nữ Oa sư muội sáng tạo ra, Nữ Oa sư muội dựa vào công đức tạo người thành Thánh, đại huynh cũng vì lập Nhân giáo mà chứng đạo thành Thánh.

Xem ra Nhân tộc được Thiên Đạo vô cùng ưu ái, nếu không cũng sẽ không như vậy!" Hiện tại, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều đã đột phá Chuẩn Thánh đỉnh phong, cách chứng đạo thành Thánh cũng chỉ thiếu một cơ duyên.

Thông qua những gì đã xảy ra, họ suy đoán cơ duyên của mình cũng nên ở trên Nhân tộc.

"Nhị huynh, chúng ta cùng nhau đến Nhân tộc du lịch một phen.

Nếu gặp được đại huynh, vừa hay có thể thỉnh giáo một phen về cảm ngộ chứng đạo thành Thánh!" "Được!" Nhanh chóng, Thông Thiên và Nguyên Thủy trực tiếp hóa thành hai đạo kim quang, trong nháy mắt biến mất khỏi Côn Luân. ...

Huyết hải.

Chương 154

Minh Hà mở mắt ra, nhìn về phía đại địa phương đông, không khỏi lộ ra vẻ vô cùng hiếu kỳ.

“Nhân tộc đó rốt cuộc là chủng tộc gì?

Lại được Thiên Đạo quyến luyến như vậy, khiến Nữ Oa nương nương và Thái Thanh Thánh nhân liên tiếp chứng đạo thành Thánh?” “Ta nếu giống như Nữ Oa nương nương, sáng tạo ra một chủng tộc mới, liệu có được Thiên Đạo công nhận, sau đó công đức thành Thánh không?” Minh Hà nghĩ thầm, sau đó nhanh chóng vận dụng thần thông toàn lực suy diễn. ...

Thái Thanh Lão Tử sau khi chứng đạo thành Thánh, khí vận của Nhân tộc cũng điên cuồng tăng vọt.

Hiện tại, nguyên thần của ông đã ký thác trên Thiên Đạo, có thể vận dụng sức mạnh của Thiên Đạo để suy ra được Nhân tộc sẽ trở thành Thiên mệnh chi chủ.

Yêu tộc và Vu tộc đang cường thịnh một thời, sẽ giống như Tiên thiên tam tộc thời Long Hán, biến mất khỏi vũ đài lịch sử Hồng Hoang.

Bởi vì truyền đạo cho Nhân tộc, lập Nhân giáo trong Nhân tộc mới chứng đạo thành Thánh, Thái Thanh Lão Tử đối với Nhân tộc lập tức có một tình cảm đặc biệt. ‘Không ngờ ta chỉ hưởng ba phần khí vận của Nhân tộc đã có thể chứng đạo thành Thánh, vậy Tô Dự sư thúc và Nữ Oa sư muội há chẳng phải còn nhiều hơn ta sao?’ Nhân tộc sẽ trở thành Thiên mệnh chi chủ, khí vận cung cấp càng phi thường.

Thái Thanh Lão Tử trong lòng không khỏi bắt đầu suy nghĩ cách tăng thêm khí vận.

Nhiều tháng sau, Nguyên Thủy và Thông Thiên đến bờ Đông Hải, trực tiếp cầu kiến đại huynh.

Hiện tại tuy Tam Thanh vì đạo mà mỗi người theo đuổi dẫn đến lý niệm bất hòa, nhưng tình nghĩa huynh đệ giữa họ vô cùng sâu đậm.

"Đại huynh, có thể chia sẻ cho đệ một chút về cảm ngộ và cơ duyên chứng đạo thành Thánh không?" Thông Thiên sau khi gặp đại huynh, trực tiếp thẳng thắn hỏi.

"Hai vị đệ đệ, cơ duyên chứng đạo của ba huynh đệ chúng ta đều rơi vào trên người Nhân tộc.

Chỉ cần cẩn thận quan sát, sau đó vận dụng thần thông suy diễn, tự nhiên có thể phát hiện ra cơ duyên thành Thánh thuộc về mình!" Thái Thanh Lão Tử đối với hai vị đệ đệ tự nhiên không giấu giếm, trong lòng ông biết rõ, cho dù không có sự nhắc nhở của mình, hai vị đệ đệ chắc chắn cũng sẽ chứng đạo thành Thánh.

Huống chi, hiện tại hai vị đệ đệ đích thân đến, không chừng đã suy ra được cơ duyên của mình ở đâu.

"Đa tạ đại huynh!" Thông Thiên và Nguyên Thủy nghe lời Thái Thanh, đôi mắt không khỏi càng sáng lên.

Tiếp theo, sau khi Thái Thanh Lão Tử chia sẻ cảm ngộ chứng đạo thành Thánh, Nguyên Thủy và Thông Thiên bắt đầu tiến vào Nhân tộc, bắt đầu du lịch.

Một nghìn năm trôi qua.

Chỉ còn lại vài năm nữa là đến lúc Thái Thanh Thánh nhân giảng đạo.

Trong một nghìn năm này, các đại năng thông qua thần thông suy diễn, biết được chính vì Nhân tộc hiện thế, mới khiến Nữ Oa nương nương và Thái Thanh Thánh nhân chứng đạo thành Thánh.

Vì vậy, vô số đại năng ùn ùn tiến vào Nhân tộc du lịch, tìm kiếm cơ duyên chứng đạo thành Thánh.

Trong một nghìn năm này, Nhân tộc có Kim Đan đại đạo do Thái Thanh Lão Tử truyền lại, cộng thêm pháp môn luyện thể 《Bát Cửu Huyền Công》 do Thánh Phụ Tô Dự truyền lại, thực lực của Nhân tộc đã được nâng cao rất lớn, khi khai phá gia viên mới, tổn thất cũng giảm đi rất nhiều.

Vì vậy, Nhân tộc từ hơn trăm triệu dân số của 1000 năm trước đã tăng vọt lên hơn 5 tỷ.

Con số này, trong các đại chủng tộc của cả thế giới Hồng Hoang cũng không thể xem thường.

Cùng với dân số tăng vọt, thực phẩm mà Nhân tộc cần cũng nhiều hơn, vì vậy không thể không tiếp tục mở rộng lãnh địa, tiếp tục bành trướng ra bên ngoài trong thế giới Hồng Hoang rộng lớn vô ngần.

Vì thành viên Nhân tộc tăng vọt, khí vận mà Tô Dự và Nữ Oa được hưởng càng thêm khổng lồ.

Hiện tại, Tô Dự mơ hồ cảm nhận được bức tường cảnh giới, chắc chắn không bao lâu nữa, có thể thuận lợi đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Tốc độ đột phá như vậy thật sự quá nhanh.

Phải biết rằng, từ Chuẩn Thánh sơ kỳ đột phá lên Chuẩn Thánh trung kỳ, trong thế giới Hồng Mông Hỗn Độn bên trong Hỗn Độn Châu đã tốn hết bảy vạn năm!

Cách lần đột phá trước mới bao lâu?

Chưa đến một vạn năm mà thôi!

Có thể thấy công hiệu của khí vận khổng lồ mạnh mẽ đến mức

nào.

Nếu để thế nhân biết được, e là sẽ điên cuồng vì nó, thậm chí sẽ không màng tất cả mà tranh đoạt khí vận Nhân tộc.

Ban đầu, khi ở Chuẩn Thánh sơ kỳ, hắn đã có thể đánh bại Đông Hoàng Thái Nhất sở hữu Tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Chung.

Một khi thuận lợi đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ, Tô Dự trong lòng suy tính một phen, cho dù đối mặt với Thánh nhân cao cao tại thượng cũng có thực lực đánh một trận!

Tiếp theo, thế giới Hồng Hoang sắp nghênh đón thời đại của các Thánh nhân.

Có thê tử Thánh nhân là Nữ Oa, cộng thêm thực lực của bản thân, khi bày mưu đặt cờ với các Thánh nhân cũng sẽ không rơi vào thế hạ phong. ...

"Phu quân, chúng ta chuẩn bị đi Côn Luân, nghe Thái Thanh Thánh nhân giảng đạo sao?" Hi Hòa tựa vào vai tình lang, một đôi mắt đẹp tràn đầy vẻ dịu dàng thâm tình.

"Ừm, lần này Thái Thanh đạo hữu chứng đạo thành Thánh, nghe giảng đạo của Thánh nhân hẳn là sẽ có chút gợi mở cho nàng." Nếu có thể thuận lợi đột phá, thì không còn gì tốt hơn." Tô Dự ôm eo Hi Hòa, dịu dàng hôn nàng.

Hi Hòa đã kẹt ở Chuẩn Thánh trung kỳ gần 10 vạn năm.

Trước đó dù nghe Nữ Oa giảng đạo, vẫn chưa tìm được cơ duyên đột phá.

Điều này có liên quan đến Thái Âm pháp tắc mà nàng tu luyện.

Dù sao Thái Âm pháp tắc mà nàng truyền thừa cũng không hoàn chỉnh.

Nếu muốn đột phá, phải có Thái Âm pháp tắc hoàn chỉnh hơn để tham ngộ mới được.

Đương nhiên, Tô Dự cũng có thể toàn lực vận dụng Lượng pháp tắc để suy diễn Thái Âm pháp tắc, chỉ là hiện tại cục thế Hồng Hoang sắp có biến đổi lớn, Tô Dự phải toàn lực nâng cao thực lực, việc suy diễn pháp tắc tự nhiên phải để sau.

"Hi Hòa muội muội, không cần nóng vội, chuyện tu luyện cứ thuận theo tự nhiên.

Biết đâu một lúc nào đó lại tìm được cơ duyên đột phá thuộc về mình, giống như ta lúc trước vậy!" Nữ Oa thánh khiết điển nhã, mỉm cười trước mặt tình lang, tỏa ra khí thế động lòng người.

Chương 155

"Đa tạ Nữ Oa tỷ tỷ!" Nhanh chóng, Tô Dự dẫn theo năm vị kiều thê, cùng đại đệ tử thủ tịch Khổng Tuyên, trực tiếp bay về phía Côn Luân.

Trên đường, mọi người du sơn ngoạn thủy, Khổng Tuyên thì ân cần phục thị lão sư, sư mẫu của mình, biểu hiện vô cùng hiếu thuận hiểu chuyện.

Hiện tại, Khổng Tuyên cũng đã thuận lợi đột phá đến Đại La Kim Tiên viên mãn, sắp đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh.

Con đường chứng đạo mà hắn đi cũng giống như lão sư, đều là tu luyện pháp tắc để chứng đạo.

Vì vậy, Tô Dự đã đặc biệt giao cho hắn đại đạo ngọc phiến chứa Không Gian pháp tắc, để hắn tham ngộ Không Gian pháp tắc, sau đó thuận lợi đột phá.

Chỉ cần Khổng Tuyên trưởng thành thuận lợi, tương lai chắc chắn sẽ chứng đạo thành Thánh.

Vì vậy, Tô Dự đối với hắn cũng vô cùng kỳ vọng, đồng thời cũng dốc hết toàn lực bồi dưỡng. ...

Khi mọi người đến một ngọn núi khổng lồ trong Ngũ Nhạc, trong đầu Tô Dự không khỏi khẽ động, sau đó lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

"Vụt!" Lúc này, một bóng hình vô cùng nhanh nhẹn xuất hiện trước mặt Tô Dự, trực tiếp quỳ lạy dập đầu, hành đại lễ tam bái cửu khấu.

"Bành!" "Bành!" Bóng hình nhanh nhẹn đó chính là một con vượn.

Chỉ thấy đôi mắt của nó có chút hoán tán, trông như thần trí không

rõ, nhưng thần sắc lại vô cùng kiên định.

"Đệ tử một lòng hướng đạo, khẩn cầu tiên sư thương xót, ban cho pháp môn tu luyện!" Con vượn nói xong, tiếp tục dập đầu hành lễ.

"Bành!" "Bành!" Trong khoảnh khắc, trán con vượn đã loang lổ vết máu, máu tươi đỏ thẫm chảy từ trán xuống khắp mặt.

"Lục Nhĩ Mỹ Hầu!" Tô Dự đôi mắt như điện, trong nháy mắt đã nhìn ra lai lịch của con vượn này.

Sớm trước khi nó lao ra quỳ lạy, Tô Dự trong lòng đã có cảm ứng, không khỏi biết được thân thế và vận mệnh thê thảm của Lục Nhĩ Mỹ Hầu.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu là một trong Hỗn Thế Tứ Hầu, lai lịch vô cùng thần bí, thân mang thần thông phi phàm.

Hỗn Thế Tứ Hầu, không thuộc trời, không thuộc đất, không thuộc thần, không thuộc người, không thuộc quỷ, cũng không thuộc loài không vỏ, không vảy, không lông, không cánh, không côn trùng, không nằm trong thập loại.

Thứ nhất là Linh Minh Thạch Hầu, thông biến hóa, biết thiên thời, hiểu địa lợi, dời sao đổi vật, chính là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không sau này.

Thứ hai là Xích Khao Mã Hầu, hiểu âm dương, biết nhân sự, giỏi xuất nhập, tránh tử cầu sinh.

Con hầu này hiện tại chưa xuất thế, sau khi xuất thế sẽ ẩn nấp trong Hoàng Hà, vào thời Ngũ Đế, sẽ xuất hiện gây sóng gió, tên là Vô Chi Kỳ.

Thứ ba là Thông Tý Viên Hầu, nắm nhật nguyệt, thu núi non, biện hung cát, đảo lộn càn khôn.

Con hầu này sẽ xuất hiện vào thời Phong Thần, sẽ trở thành thủ lĩnh của Mai Sơn Thất Quái.

Thứ tư là Lục Nhĩ Mỹ Hầu, giỏi nghe âm, có thể tra xét lý, biết quá khứ tương lai, vạn vật đều tỏ tường.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu là con hầu xuất thế sớm nhất trong Hỗn Thế Tứ Hầu, xuất thế trước cả khi Hồng Quân chứng đạo thành Thánh, nhưng vận mệnh của nó lại thê thảm nhất.

Ban đầu Hồng Quân chứng đạo thành Thánh, vì tạo phúc cho Hồng Hoang, đã mở đàn giảng đạo trong Tử Tiêu Cung.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu một lòng hướng đạo, nhưng vì thực lực quá kém, căn bản không thể bay lên Tam Thập Tam Thiên, vượt qua Hỗn Độn để đến Tử Tiêu Cung.

Vì vậy, nó đã vận dụng thiên phú thần thông 'Thiện Linh Âm', nghe lén Đạo Tổ Hồng Quân giảng đạo.

Hồng Quân là Thánh nhân đầu tiên từ khi khai thiên, Lục Nhĩ Mỹ Hầu vừa vận dụng thần thông nghe lén đã bị ngài cảm nhận được, vì vậy đã truyền xuống pháp chỉ 'Pháp bất truyền lục nhĩ'.

Đạo pháp chỉ này đã làm rối loạn thần trí của Lục Nhĩ, khiến nó mấy chục vạn năm qua luôn trong trạng thái mơ màng, tu vi không những không tiến triển mà còn thụt lùi không ít.

Nếu không dựa vào thiên phú thần thông, e là đã sớm bị vô số yêu quái nuốt chửng.

Đời sau, Lục Nhĩ Mỹ Hầu đến thời Phong Thần mới khôi phục thần trí.

Vì để học được pháp môn tu luyện, nó đã luôn âm thầm ẩn nấp bên cạnh Tôn Ngộ Không, một con hầu khác cũng thuộc Hỗn Thế Tứ Hầu là Linh Minh Thạch Hầu.

Thiện thi của Chuẩn Đề là Bồ Đề lão tổ đã sớm nhìn thấu tất cả, nhưng vì kế hoạch, đã mặc cho Lục Nhĩ Mỹ Hầu nghe lén, từ đó kết hạ nhân quả, thay Tôn Ngộ Không gánh chịu sát thân chi họa.

Vào thời Tây Du, Lục Nhĩ Mỹ Hầu đã bị Phật môn thảm sát, trở thành một trong những kiếp nạn quan trọng nhất --- Chân Giả Mỹ Hầu Vương!

Hiện tại, Lục Nhĩ Mỹ Hầu đang bái trước mặt mình, thấy đạo tâm của nó kiên định như vậy, sao hắn có thể để nó đi vào con đường vận mệnh thê thảm của kiếp trước?

Huống chi, Tô Dự cũng sẽ không ngồi yên nhìn kế hoạch của Phật môn thành công, trước hết thay đổi vận mệnh của Lục Nhĩ Mỹ Hầu, sau đó tính kế với Phật môn chưa xuất hiện sau!

Lục Nhĩ Mỹ Hầu vì một câu 'Pháp bất truyền lục nhĩ' của Đạo Tổ Hồng Quân mà luân lạc đến tình cảnh như ngày nay.

Tuy tư chất không tồi, hóa hình rất sớm, nhưng không có bất kỳ một đại năng nào dám mạo hiểm đắc tội với Đạo Tổ Hồng Quân mà thu nó làm đồ đệ.

Đương nhiên, với sự hiểu biết của Tô Dự về Hồng Quân, ngài cũng không hề để Lục Nhĩ vào lòng.

Chẳng qua ban đầu vô số đại năng mạo hiểm các loại rủi ro, xuyên qua Hỗn Độn mới gian nan đến được Tử Tiêu Cung.

Nếu mặc cho Lục Nhĩ Mỹ Hầu nghe lén giảng đạo, há chẳng phải là không công bằng với tất cả mọi người sao?

Vì vậy, Đạo Tổ Hồng Quân cũng chỉ trừng phạt nhẹ một phen mà thôi, nếu không với năng lực của Hồng Quân, một câu pháp chỉ cũng đủ khiến Lục Nhĩ Mỹ Hầu hình thần câu diệt.

"Đệ tử một lòng hướng đạo, khẩn cầu tiên sư thương xót, ban cho

pháp môn tu luyện!" "Phanh!" "Phanh!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu sau khi tam bái cửu khấu, thần sắc tràn đầy hy vọng nhìn Tô Dự.

"Si hầu!" Thấy Lục Nhĩ Mỹ Hầu thần trí không rõ, luân lạc đến ngây ngô ngốc nghếch, nhưng lòng cầu đạo vẫn kiên định như vậy, khiến Tô Dự trong lòng không khỏi nảy sinh một tia thương cảm.

"Phu quân, chàng định thu Lục Nhĩ Mỹ Hầu làm đồ đệ sao?" Nữ Oa nhìn tình lang, một đôi mắt đẹp mang theo vẻ dò hỏi.

Nếu tình lang không có ý định đó, sẽ không nhận đại lễ tam bái cửu khấu của Lục Nhĩ Mỹ Hầu.

Huống chi, với tu vi của tình lang, thiên phú thần thông của Lục Nhĩ Mỹ Hầu dù có mạnh đến đâu, sao có thể giấu được?

Rõ ràng, Lục Nhĩ Mỹ Hầu với lòng cầu đạo vô cùng kiên định trước mắt đã làm động lòng tình lang.

Chương 156

Thực ra sớm từ mấy chục vạn năm trước, Lục Nhĩ Mỹ Hầu đã chặn đường Nữ Oa.

Tình hình lúc đó gần như y hệt bây giờ, chỉ là Nữ Oa đã không nhận đại lễ tam bái cửu khấu của Lục Nhĩ Mỹ Hầu mà thôi.

Nữ Oa biết rõ Lục Nhĩ Mỹ Hầu bị Đạo Tổ đích thân trừng phạt, sao có thể mạo hiểm đắc tội với lão sư mà điểm tỉnh Lục Nhĩ Mỹ Hầu, truyền lại pháp môn tu luyện?

Nghe lời Nữ Oa, Khổng Tuyên bên cạnh cũng tò mò nhìn qua.

Bởi vì mấy vạn năm trước, khi du lịch Hồng Hoang, hắn cũng bị Lục Nhĩ Mỹ Hầu chặn đường.

Tương tự, hắn cũng vì uy danh của Đạo Tổ mà không dám thân cận nhiều với Lục Nhĩ Mỹ Hầu.

Bây giờ xem ra, Lục Nhĩ Mỹ Hầu trước mắt đã gặp được một trường đại tạo hóa!

Trong cả Hồng Hoang, người có thể ngang hàng với Đạo Tổ, ngoài lão sư của hắn, còn có thể là ai?

Lão sư nếu ban cho Lục Nhĩ Mỹ Hầu pháp môn tu luyện, Đạo Tổ Hồng Quân cho dù biết được, cùng lắm cũng chỉ cười một tiếng, căn bản không thể để trong lòng.

Tô Dự nhìn ánh mắt của Nữ Oa, trực tiếp nắm lấy bàn tay mềm mại của nàng, sau đó khẽ cười.

“Si hầu này lòng cầu đạo vô cùng kiên định, nếu cứ thế luân lạc thành phế vật ngây ngô, thực sự quá đáng tiếc.

Ban đầu si hầu mạo phạm Hồng Quân đạo hữu, hiện tại đã mấy chục vạn năm, đã nhận đủ trừng phạt, chắc chắn Hồng Quân đạo hữu cũng đã sớm không để trong lòng rồi." Tô Dự nói xong, trực tiếp nhìn lên bầu trời.

"Hồng Quân đạo hữu, bần đạo thương cảm Lục Nhĩ lòng cầu đạo kiên định, muốn thu nó làm đồ đệ, xin Hồng Quân đạo hữu tha thứ cho lỗi mạo phạm trước đây của nó!" Giọng nói của Tô Dự trực tiếp truyền về phía sâu trong Hỗn Độn trên Tam Thập Tam Thiên.

Hắn tin rằng, với năng lực của Đạo Tổ Hồng Quân, chắc chắn có thể nghe được lời của mình.

Đương nhiên, với giao tình của Tô Dự và Hồng Quân, hoàn toàn có thể trực tiếp thu Lục Nhĩ Mỹ Hầu làm đồ đệ.

Sở dĩ nói câu này, thuần túy là tôn trọng Hồng Quân mà thôi.

"Khả!" "Si hầu có thể gặp được Tô Dự đạo hữu, cũng là tạo hóa của nó!" Lời của Hồng Quân từ từ truyền xuống, khiến tất cả mọi người có mặt không khỏi kinh ngạc.

"Đa tạ Hồng Quân đạo hữu!" Tô Dự hướng về phía bầu trời làm một cái kê thủ, sau đó tay phải khẽ phất, một đạo quang mang dịu dàng trực tiếp nhập vào trán Lục Nhĩ Mỹ Hầu.

Trong vòng một hơi thở, ánh mắt vốn đờ đẫn của Lục Nhĩ Mỹ Hầu lập tức trở nên thanh minh.

"Cảm tạ tiền bối đã khôi phục thần trí cho Lục Nhĩ yêm, tạ tạ tiền bối!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu không ngừng dập đầu với Tô Dự, một đôi mắt lộ ra vẻ cảm kích và lanh lợi.

Hiện tại sau khi hoàn toàn tỉnh táo, những trắc trở và kiếp nạn mà nó gặp phải trong vô số nguyên hội qua, khiến nội tâm ngũ vị tạp trần.

"Phụt thông!" Nhanh chóng, Lục Nhĩ lại một lần nữa quỳ lạy

trước mặt Hạo Thiên, hành đại lễ tam bái cửu khấu thành kính nhất.

"Bành!" "Bành!" Không bao lâu, trán Lục Nhĩ đã đỏ rực một mảng.

Với thể chất của Hỗn Thế Tứ Hầu, dập đầu đến chảy máu, sức lực đó phải lớn đến mức nào.

"Tiền bối, đại ân đại đức của ngài đối với Lục Nhĩ, Lục Nhĩ vĩnh thế khó báo.

Khẩn cầu tiền bối cho Lục Nhĩ một cơ hội, để Lục Nhĩ làm một đồng tử gác cổng dưới trướng tiền bối, để báo đáp một phần vạn đại ân của tiền bối!" Thái độ vô cùng thành kính của Lục Nhĩ, khiến Tô Dự không nhịn được khẽ gật đầu.

Có thể thấy, Lục Nhĩ Mỹ Hầu là một kẻ biết ơn báo đáp, cũng không uổng công hắn xin tình với Hồng Quân đạo hữu.

"Si hầu!" Tô Dự khẽ phất tay, nâng nó từ dưới đất dậy.

"Nếu bản đế đã điểm tỉnh ngươi, tự nhiên sẽ không mặc kệ.

Với tư chất của ngươi, làm một đồng tử gác cổng thực sự quá đáng tiếc.

Trước tiên làm đệ tử ký danh của bản đế, sau này nếu biểu hiện xuất sắc, bản đế sẽ thu ngươi làm đệ tử chân truyền thứ hai!" Hiện tại khí vận của Tô Dự phi thường, vì vậy việc thu đồ đệ phải vô cùng cẩn thận.

Không thể giống như Thông Thiên giáo chủ sau này, vì đồ đệ thu nhận ngư long hỗn tạp, vô số môn đồ mượn danh nghĩa của Tiệt giáo làm những việc thương thiên hại lý, phản phệ lại khí vận của chính mình.

Vào thời Phong Thần lượng kiếp, Tiệt giáo của Thông Thiên giáo

chủ không thể không trở thành người ứng kiếp.

Tuy có sự tính kế của Nguyên Thủy, nhưng cũng có quan hệ vô cùng quan trọng với đám môn đồ ngư long hỗn tạp, tác ác đa đoan của ông.

Thu Lục Nhĩ Mỹ Hầu làm đệ tử ký danh trước tiên là để khảo nghiệm một phen, nếu nó vượt qua được khảo nghiệm của hắn, mới có tư cách làm đệ tử chân truyền.

"Vụt!" Nghe lời Hạo Thiên, Lục Nhĩ Mỹ Hầu lộ ra vẻ kinh ngạc vô cùng, sau đó lập tức trở nên cuồng hỉ vô cùng.

Phải biết rằng, vô số nguyên hội qua, nó không biết đã bái kiến bao nhiêu đại năng Hồng Hoang, cầu xin đối phương có thể thu nhận nó vào môn hạ.

Nhưng, không có bất kỳ một đại năng Hồng Hoang nào dám thu nó làm môn đồng dưới trướng, huống chi là thu làm đồ đệ.

"Đệ tử Lục Nhĩ, bái kiến lão sư!" Trong cơn kích động, Lục Nhĩ không để ý đến máu tươi chảy trên trán, lại một lần nữa hành đại lễ tam bái cửu khấu bái sư với Tô Dự.

"Lục Nhĩ, vi sư tên Tô Dự.

Đây là sư mẫu của ngươi Nữ Oa, Hi Hòa, Thường Hi, Huyền Minh, Hậu Thổ.

Vị này là đại sư huynh của ngươi, Khổng Tuyên!" "Nếu đã nhập môn hạ của bản đế, sau này tuyệt đối không được làm mất uy nghiêm của bản đế!" Lão sư là Tiên Đế Tô Dự, thủ lĩnh của chúng tiên uy chấn Hồng Hoang ư?!

Lục Nhĩ nghe danh hiệu của Tô Dự, trong lòng chấn động vô cùng.

Phải biết rằng, Tiên Đế Tô Dự ngoài uy danh lừng lẫy của mình,

mấy vị thê tử của ngài cũng đều là siêu cấp đại năng uy chấn Hồng Hoang, trong đó Nữ Oa nương nương còn là Thánh nhân thứ hai của thế giới Hồng Hoang!

Không ngờ, lai lịch của lão sư mình lại lớn đến vậy.

Nghĩ đến uy danh của Tô Dự ở Hồng Hoang những năm gần đây, cùng với ý nghĩa mà việc bái nhập môn hạ của ngài đại biểu, Lục Nhĩ không khỏi có một cảm giác tự hào vô cùng. ...

Côn Luân.

Đạo trường Tam Thanh.

Chương 157

Tây phương nhị sư huynh đệ đã sớm đến Thái Thanh cung, không khỏi nhìn nhau một cái, bởi vì vừa rồi họ cảm nhận được, hình như đã thiếu mất một thứ gì đó quan trọng.

Trong lòng toàn lực vận dụng thần thông, nhưng cũng không thể suy ra được. 'Rốt cuộc là chuyện gì?

Chẳng lẽ cơ duyên chứng đạo thành Thánh của ta có biến?' Hai sư huynh đệ Tây phương tự nhiên không biết, Tô Dự đã sớm bắt đầu bố cục Tây Du hậu thế từ trước khi chưa thành Thánh, đồng thời cướp đi Lục Nhĩ Mỹ Hầu vô cùng quan trọng đối với Phật môn!

Tô Dự sau khi thu nhận Lục Nhĩ Mỹ Hầu làm đồ đệ, chuẩn bị ban cho công pháp tu luyện.

"Lục Nhĩ, vi sư có vô số phương pháp tu luyện, trong đó có dùng sức mạnh chứng đạo 《Cửu Chuyển Huyền Công》, có tu luyện trảm tam thi chứng đạo 《Cửu Phẩm Thần Quyết》, ngươi muốn tu luyện loại nào?" Soạt!

Nghe lời của lão sư, hai mắt Lục Nhĩ Mỹ Hầu suýt nữa thì bắn ra những tia sáng kinh hỉ, không ngờ rằng pháp môn tu luyện mà mình khổ sở tìm kiếm lại có nhiều loại như vậy, có một vị lão sư tốt thật sự là quá tuyệt vời!

"Hù!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu hít sâu một hơi, ổn định lại tâm trạng kích động, sau đó dùng ánh mắt vô cùng nghiêm túc nhìn Tô Dự.

"Lão sư, đồ nhi muốn học dùng sức mạnh chứng đạo 《Cửu Chuyển Huyền Công》!" Nghe Lục Nhĩ Mỹ Hầu lựa chọn, mọi người đều có chút bất ngờ, ngay cả Khổng Tuyên cũng nhìn hắn bằng ánh mắt khâm phục.

Là những người thân cận nhất với Tô Dự, Nữ Oa, Hi Hòa làm sao không biết con đường dùng sức mạnh chứng đạo khó khăn đến mức nào?

Nếu phu quân của các nàng tu luyện trảm tam thi chứng đạo hoặc tu luyện pháp tắc khác để chứng đạo, với tư chất và cơ duyên của chàng, sớm đã đột phá Hỗn Nguyên, thành tựu Thánh nhân quả vị!

Đâu như bây giờ, tu luyện vô số vạn năm, đến nay vẫn chỉ là Chuẩn Thánh trung kỳ, so với Tam Thanh và những người khác thì đã tụt hậu không ít.

Đương nhiên, tu vi tuy tụt hậu, nhưng chiến lực thực tế hoàn toàn không hề thua kém, với thực lực của phu quân các nàng, cho dù đối mặt với Thánh nhân cao cao tại thượng cũng có sức đánh một trận.

Con đường dùng sức mạnh chứng đạo thật khủng bố!

"Lục Nhĩ, con đường dùng sức mạnh chứng đạo này vô cùng gian nan và khó khăn, muốn chứng đạo thành Thánh, ngươi phải bỏ ra nỗ lực gấp vạn lần người khác, ngươi đã suy nghĩ kỹ chưa?" Lục Nhĩ Mỹ Hầu nhìn Tô Dự, thần sắc càng thêm kiên định.

"Thưa lão sư, đệ tử đã suy nghĩ kỹ, tuyệt đối sẽ không thay đổi!" "Thiện!" Thấy thần sắc kiên định vô cùng của Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Tô Dự tán thưởng gật đầu.

"Soạt!" Chỉ thấy Tô Dự từ trong thức hải lấy ra một giọt máu vàng óng tản ra uy thế cường đại, được một luồng năng lượng màu vàng nhạt bao bọc, sau đó trực tiếp đi vào thức hải của Lục Nhĩ Mỹ Hầu.

"Một giọt tinh huyết của Bàn Cổ đại thần, hãy luyện hóa cho tốt, sau khi triệt để luyện hóa, mới có thể tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công!" Tô Dự đem toàn bộ sáu tầng đầu của 《Cửu Chuyển Huyền

Công》 cùng 《Tạo Hóa Chân Kinh》 khắc sâu vào thức hải của Lục Nhĩ Mỹ Hầu, chỉ cần hắn triệt để luyện hóa giọt tinh huyết của Bàn Cổ đại thần, là có thể thuận lợi tu hành 《Cửu Chuyển Huyền Công》, bước lên con đường dùng sức mạnh chứng đạo.

Tinh huyết của Bàn Cổ đại thần được Tô Dự lấy từ Bàn Cổ đại điện, vốn dùng để thai nghén Đại Vu của Vu tộc, nhưng Tô Dự muốn thử nghiệm thêm về 《Cửu Chuyển Huyền Công》, cho nên đã thu thập không ít, bây giờ Lục Nhĩ Mỹ Hầu chọn tu luyện dùng sức mạnh chứng đạo, Tô Dự vừa hay có thể dùng để thí nghiệm một phen.

"Đệ tử bái tạ lão sư!" Nhận được một giọt tinh huyết của Bàn Cổ đại thần, cùng các công pháp tu luyện vô thượng như 《Cửu Chuyển Huyền Công》 và 《Tạo Hóa Chân Kinh》, nội tâm Lục Nhĩ Mỹ Hầu kích động không sao tả xiết.

"Soạt!" Ngay sau đó, Tô Dự lấy ra một cây côn cổ xưa không chút hoa văn, trực tiếp bay đến trước mặt Lục Nhĩ Mỹ Hầu.

"Đây là thượng phẩm Tiên thiên linh bảo Càn Khôn Côn, cứ coi như là lễ bái sư vi sư tặng cho ngươi đi, hy vọng ngươi tu luyện cho tốt, đừng phụ lòng kỳ vọng của vi sư!" "Đa tạ lão sư, đa tạ lão sư!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu cũng không ngờ rằng, sau khi bái sư không chỉ nhận được tinh huyết của Bàn Cổ đại thần, mà còn được một cây thượng phẩm Tiên thiên linh bảo Càn Khôn Côn!

Chuyện này cũng quá nghịch thiên rồi?

Phải biết rằng, toàn bộ thế giới Hồng Hoang có vô số cao thủ Đại La Kim Tiên khổ cầu một món Tiên thiên linh bảo mà không được, lão sư của hắn lại nhẹ nhàng lấy ra một món thượng phẩm Tiên thiên linh bảo ban cho mình.

Giây phút này, Lục Nhĩ Mỹ Hầu cảm giác như đang nằm mơ.

Đến khi hoàn hồn, hai hàng lệ trong veo lặng lẽ chảy dài trên má.

"Phu quân, chàng đã nhận được một ái đồ, thiếp cũng không thể keo kiệt, món trung phẩm Tiên thiên linh bảo hộ thân này tặng cho Lục Nhĩ đi!" Nữ Oa nói xong, liền tặng một kiện bảo y cho Lục Nhĩ Mỹ Hầu.

Tiếp theo, Hi Hòa, Thường Hi, Huyền Minh, Hậu Thổ cũng lần lượt tặng cho Lục Nhĩ Mỹ Hầu một số bảo vật, khiến Lục Nhĩ Mỹ Hầu hạnh phúc không sao kể xiết.

"Đệ tử bái tạ lão sư, bái tạ các vị sư mẫu!" Suốt mấy chục vạn năm, Lục Nhĩ Mỹ Hầu vẫn luôn lang bạt khắp nơi, chịu vô số sỉ nhục, nếu không có thiên phú thần thông, e rằng sớm đã hồn phi phách tán.

Bây giờ, sau khi bái Tô Dự làm thầy, lần đầu tiên hắn cảm nhận được hạnh phúc!

Khổng Tuyên thấy lão sư và các vị sư mẫu tặng cho sư đệ nhiều pháp bảo như vậy, trong lòng không hề ghen tị, bởi vì hắn cũng được lão sư và sư mẫu ban cho pháp bảo và bảo vật.

Hơn nữa, chí bảo truyền thừa của Phượng tộc là Ngũ Sắc Phượng Vũ và Thiên Hỏa Thánh Điển đều là cực phẩm Tiên thiên linh bảo, công thủ vô song, Tiên thiên linh bảo bình thường đối với hắn căn bản không có tác dụng.

Soạt!

Khổng Tuyên lấy ra một đạo bản nguyên Lục Đinh Thần Hỏa, đi đến trước mặt Lục Nhĩ Mỹ Hầu.

"Lục Nhĩ sư đệ, đây là một đạo bản nguyên Lục Đinh Thần Hỏa, coi như là quà gặp mặt sư huynh tặng cho đệ, hy vọng đệ sớm ngày chứng đạo thành Thánh!" "Đa tạ sư huynh!" Lục Nhĩ vô cùng cảm kích nói lời cảm tạ, sau đó nhận lấy bản nguyên Lục Đinh Thần Hỏa

mà Khổng Tuyên đưa cho.

Hiện tại, tu vi của Lục Nhĩ Mỹ Hầu mới là Chân Tiên trung kỳ, có Lục Đinh Thần Hỏa trợ giúp, việc luyện hóa tinh huyết của Bàn Cổ đại thần cũng sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Sớm luyện hóa được tinh huyết của Bàn Cổ đại thần, Lục Nhĩ Mỹ Hầu mới có thể chân chính tu luyện 《Cửu Chuyển Huyền Công》!

"Được rồi, chúng ta tiếp tục đến Côn Luân đi, ngày Thái Thanh đạo hữu giảng đạo cũng sắp đến rồi." ...

Khi Tô Dự dẫn theo năm vị kiều thê cùng hai vị đồ đệ đến Thái Thanh Cung ở Côn Luân, đã thu hút sự chú ý của tất cả mọi người có mặt tại đó.

Thái Thanh Thánh nhân đích thân cung nghênh, khi nhìn thấy Lục Nhĩ Mỹ Hầu đứng sau Tô Dự, thần sắc của ông ta khẽ động một cách khó nhận ra.

Không ngờ rằng, Lục Nhĩ Mỹ Hầu bị lão sư đích thân trừng phạt lại được Tô Dự thu làm đệ tử, thật không hổ là tồn tại có thể ngồi ngang hàng với lão sư.

"Bái kiến Tiên Đế, bái kiến Nữ Oa sư muội!" Thái Thanh Lão Tử mỉm cười chắp tay làm lễ, hoan nghênh Tô Dự và mọi người đến.

Bây giờ, ông đã chứng đạo thành Thánh, địa vị cao cao tại thượng, so với Tô Dự, người đứng đầu chúng tiên, thì còn cao quý hơn nhiều.

Dưới Thánh nhân đều là giun dế!

Vì vậy, Thái Thanh Lão Tử không còn gọi Tô Dự là sư thúc nữa, mà chỉ dùng danh xưng Tiên Đế.

"Bái kiến Thái Thanh đạo hữu!" "Bái kiến đại sư huynh!" Tô Dự và Nữ Oa lần lượt đáp lễ.

Lúc này, Tô Dự nhạy bén cảm nhận được sự thay đổi của Thái Thanh Lão Tử, nhưng cũng không hề để tâm, dù sao ở thế giới Hồng Hoang, Thánh nhân mới là chúa tể đỉnh cấp nhất!

"Bái kiến Tiên Đế, bái kiến Nữ Oa nương nương!" "Bái kiến sư thúc, bái kiến Nữ Oa sư muội!" "Bái kiến sư thúc, bái kiến Nữ Oa sư tỷ!" Tại Thái Thanh Cung, vô số đại năng đồng loạt hành lễ với Tô Dự và Nữ Oa.

"Bái kiến chư vị đạo hữu!" Tô Dự mỉm cười đáp lễ.

Chương 158

Lúc này, bốn người Nguyên Thủy, Thông Thiên, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn đồng loạt nhìn về phía Tô Dự, trong mắt lộ ra vẻ khẩn cầu.

Du lịch Nhân tộc hơn nghìn năm, họ đã cảm nhận được cơ duyên thành Thánh của mình nằm ở Nhân tộc.

Chỉ là hiện tại Nhân tộc do Tô Dự che chở và chưởng khống, muốn mượn khí vận của Nhân tộc để một lần chứng đạo thành Thánh, thì phải được sự đồng ý của Tô Dự mới được.

Trên thế giới này, có ai lại bằng lòng chia sẻ khí vận mà mình có được ra ngoài chứ?

Đương nhiên, bốn người họ cũng có thể không cần quan tâm đến Tô Dự, trực tiếp cưỡng ép truyền lại đạo thống trong Nhân tộc, sau đó mượn khí vận khổng lồ của Nhân tộc để một lần chứng đạo thành Thánh.

Chỉ là cách làm này thực sự quá mạo hiểm, một khi thành công thì tốt, nếu không thành công, chẳng phải là vô cớ đắc tội với Tô Dự và Nữ Oa nương nương sao?

Thậm chí còn đắc tội cả giáo chủ Nhân giáo của Nhân tộc là Thái Thanh Lão Tử!

Bởi vì muốn mượn khí vận của Nhân tộc để chứng đạo thành Thánh, tương đương với việc cướp đi khí vận Nhân tộc từ trên người Tô Dự, Nữ Oa và Thái Thanh Lão Tử. ...

Thái Thanh Lão Tử sau khi chứng đạo thành Thánh lần đầu tiên giảng đạo, những đại năng có danh tiếng trong thế giới Hồng Hoang cơ bản đều đã đến.

Hiện tại, Nữ Oa, Thái Thanh Lão Tử lần lượt chứng đạo thành Thánh, đã mang lại hy vọng vô hạn cho tất cả các đại năng, họ cũng vô cùng khao khát có thể chứng đạo thành Thánh, trở thành tồn tại vô thượng.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, hai vị Thiên mệnh vương giả cũng vậy.

Bây giờ, Đế Tuấn đã sớm đột phá Chuẩn Thánh đỉnh phong mấy vạn năm, nhưng cơ duyên chứng đạo của hắn vẫn chưa xuất hiện, khiến nội tâm có chút nóng nảy.

Lần đại chiến Vu Yêu trước đó, sau khi chứng kiến chân thân Bàn Cổ đại thần do Thập Nhị Tổ Vu ngưng tụ, cảm giác nguy cơ trong lòng hắn vẫn luôn vô cùng mãnh liệt.

Hắn hiểu rõ, chỉ có chứng đạo thành Thánh, trong trận đại chiến Vu Yêu tiếp theo mới có thể nắm chắc phần thắng.

Vì vậy, Đế Tuấn vẫn luôn âm thầm tìm kiếm đạo Hồng Mông Tử Khí thứ bảy, chí bảo thành Thánh vốn thuộc về Hồng Vân.

Tô Dự dẫn theo mấy vị thê tử ngồi ở vị trí đầu tiên trong Thái Thanh Cung, Khổng Tuyên thì dẫn Lục Nhĩ Mỹ Hầu ngồi ở hàng ghế bên dưới.

Hai người họ tự nhiên nhận được sự chú ý của vô số đại năng tại hiện trường.

Khổng Tuyên thì không cần phải nói, hắn là thủ tịch đại đệ tử của Tô Dự, thái tử Phượng tộc, mấy vạn năm trước trong trận chiến với tinh nhuệ của Yêu tộc Thiên Đình, hắn đã một mình đối đầu, hoàn toàn áp đảo mười hai vị cao thủ Đại La Kim Tiên của Yêu tộc, có thể nói là danh tiếng vang dội.

Còn Lục Nhĩ Mỹ Hầu thì càng không cần phải nói, danh tiếng của

hắn, ở một mức độ nào đó còn không thua kém Khổng Tuyên.

Bởi vì hắn là người đầu tiên bị Đạo Tổ trừng phạt sau khi thành Thánh. 'Pháp bất truyền Lục Nhĩ!' Pháp chỉ của Đạo Tổ đến nay vẫn chưa có ai dám vi phạm.

Ai ngờ Tô Dự lại công khai thu hắn làm đồ đệ, điều này sớm đã để Đạo Tổ Hồng Quân biết được.

Vì vậy, vô số đại năng đối với Tô Dự càng thêm kính sợ.

Không hổ là tồn tại có thể ngồi ngang hàng, xưng hô đạo hữu với Đạo Tổ.

Phải biết rằng, trong vô số vạn năm qua, Lục Nhĩ Mỹ Hầu dựa vào bản mệnh thần thông, đã chặn đường vô số đại năng có mặt, nhưng không có một đại năng nào dám ngỗ nghịch với pháp chỉ của Đạo Tổ Hồng Quân.

Đừng nói là thu làm đồ đệ, ngay cả việc điểm hóa cho Lục Nhĩ Mỹ Hầu đang mơ màng hồ đồ họ cũng không dám.

Bây giờ, Lục Nhĩ Mỹ Hầu được Tô Dự thu làm đồ đệ, về mặt thân phận, đã là tồn tại ngồi ngang hàng với Tam Thanh, sư huynh đệ Tây phương.

Không chỉ có Tô Dự Tiên Đế chỉ điểm, mà còn có Nữ Oa nương nương, một vị Thánh nhân che chở, chỉ riêng điểm này thôi đã khiến vô số đại năng tại hiện trường ngưỡng mộ không thôi.

Tô Dự cùng Phục Hy, Trấn Nguyên Tử và các đại năng quen biết khác hàn huyên một hồi, sau đó Thái Thanh Lão Tử chính thức chuẩn bị giảng đạo.

"Đạo khả đạo, phi thường đạo!" Thái Thanh Lão Tử ngồi cao trên mây lành chín tầng, vừa mở miệng, đất đã trổ sen vàng, chiếu rọi cả bầu trời lấp lánh kim quang.

“Danh khả danh, phi thường danh!” Lúc này, Nguyên Thủy, Thông Thiên hai người nghe đại huynh giảng đạo của Thánh nhân, vừa mở miệng đã trích dẫn nội dung mà Tô Dự sư thúc từng giảng, không khỏi chấn động nhìn về phía Tô Dự bên cạnh. ‘Xem ra đại huynh có thể chứng đạo thành Thánh, hoàn toàn là nhờ vào bài giảng đạo của Tô Dự sư thúc năm xưa!’ Tiếp theo, Thái Thanh Lão Tử tiếp tục giảng đạo, khiến cho càng nhiều đại năng tại hiện trường nghe đến say sưa như si như say.

Tô Dự phát hiện, Thái Thanh Lão Tử lĩnh ngộ lực lượng pháp tắc càng thêm sâu sắc, sau đó ông ta toàn lực thôi diễn, để ấn chứng Sức Mạnh pháp tắc của mình, thu hoạch cũng khá nhiều.

Một nghìn năm sau, Thái Thanh Lão Tử kết thúc giảng đạo, tại hiện trường có vô số đại năng lập tức đột phá, đạt đến cảnh giới mới.

Sau khi giảng đạo kết thúc, Thái Thanh Lão Tử mời Tô Dự, Nữ Oa cùng nhau ngồi đàm đạo, thân chinh tặng một bình Lục Chuyển Kim Đan.

Lục Chuyển Kim Đan sau khi uống vào có thể giúp người ta đột phá cảnh giới Kim Tiên, không có bất kỳ tác dụng phụ nào, về mặt này thì rất tốt.

Nếu Thái Thanh Lão Tử luyện chế ra Cửu Chuyển Kim Đan, uống một viên có thể giúp người ta đột phá Đại La Kim Tiên, loại đan dược đó, tương lai sẽ trở thành tồn tại mà vô số người khao khát.

Sau khi hàn huyên một hồi, Tô Dự dẫn theo kiều thê, đồ nhi chuẩn bị trở về, đúng lúc này, bốn người Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lần lượt chủ động đến bái kiến. ...

“Bái kiến sư thúc!” “Bái kiến sư thúc!” Tô Dự mỉm cười đáp lễ, trong lòng đoán ra được ý đồ của họ khi chủ động đến bái kiến.

Quả nhiên, sau khi hàn huyên một hồi, Nguyên Thủy là người đầu tiên nói rõ ý định.

"Hiện nay đại huynh đã chứng đạo thành Thánh, ta cũng cảm nhận được cơ duyên thành Thánh ở Nhân tộc, vì vậy hy vọng có thể giống như đại huynh, truyền lại đạo thống trong Nhân tộc, kính xin sư thúc, sư muội thành toàn cho!" "Kính xin sư thúc, sư muội thành toàn cho!" "Kính xin sư thúc, sư muội thành toàn cho!" Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề từng người một tha thiết nhìn Tô Dự và Nữ Oa, thần sắc tràn đầy vẻ khẩn cầu.

"Muốn truyền lại đạo thống trong Nhân tộc, điểm này không có vấn đề gì, chỉ là sau này Nhân tộc lấy ý chí của ta làm chủ, bất kỳ ai cũng không được xem Nhân tộc là công cụ lợi dụng để hành động tùy tiện, điểm này các ngươi có làm được không?" Tô Dự nói xong, thần sắc vô cùng nghiêm túc nhìn họ.

"Xin sư thúc yên tâm, chúng ta nhất định có thể làm được!" "Xin sư thúc yên tâm, chúng ta tuyệt đối có thể làm được!" "Thiện!" Nghe lời bảo đảm trịnh trọng của họ, Tô Dự khẽ gật đầu.

Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề tương lai tất sẽ chứng đạo thành Thánh, điểm này Tô Dự dù đã sớm biết, cũng không cách nào thay đổi được vận mệnh.

Nếu đã không thể thay đổi, chi bằng sớm bố cục cho Nhân tộc, nắm vững vận mệnh tương lai của Nhân tộc trong tay, tránh sau này bị thao túng.

Đợi Nhân tộc triệt để trưởng thành, cũng là lúc Tô Dự buông tay.

Nhân tộc hiện nay, tuy về mặt số lượng không ít, nhưng vẫn còn rất yếu ớt.

Chương 159

Ngay cả một đại năng Chuẩn Thánh cũng đủ để khiến Nhân tộc phải chịu tai họa diệt vong.

Trước khi Nhân tộc trưởng thành, Tô Dự tự nhiên sẽ âm thầm che chở.

Đương nhiên, Tô Dự sẽ không làm thánh mẫu, Nhân tộc trừ khi gặp phải nguy cơ diệt tộc, hắn mới ra tay tương trợ, dù sao cũng đồng là Nhân tộc, hắn là Thánh Phụ của Nhân tộc, hưởng khí vận của Nhân tộc.

Với sự hiểu biết của Tô Dự về đại thế Hồng Hoang trong tương lai, Nhân tộc tự cường sẽ không gặp phải nguy cơ diệt tộc, vì vậy chỉ cần bố cục mưu hoạch cho tốt là được.

"Đa tạ sư thúc, đa tạ Nữ Oa sư muội!" "Đa tạ sư thúc, đa tạ Nữ Oa sư tỷ!" Bốn người Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề sau khi được Tô Dự chấp thuận, ai nấy đều vô cùng vui mừng.

Lúc này, Tiếp Dẫn với vẻ mặt khổ sở tiến lên một bước, tràn đầy khẩn cầu nhìn Tô Dự.

"Khải bẩm sư thúc, hiện nay Tây phương của chúng ta hoang vu, dân cư thưa thớt, vì vậy muốn dẫn độ một số Nhân tộc đến Tây phương chúng ta an cư lạc nghiệp, kính xin sư thúc có thể chuẩn hứa!" "Xin sư thúc yên tâm, Nhân tộc một khi đến Tây phương chúng ta, sư huynh đệ hai người chúng ta nhất định sẽ chăm sóc nhiều hơn, tuyệt đối không để Nhân tộc bị yêu thú bắt nạt!" Tiếp Dẫn thôi diễn ra cơ duyên chứng đạo của mình ở Nhân tộc, vì vậy muốn dẫn độ một số Nhân tộc đến Tây phương, sau đó độc hưởng khí vận của Nhân tộc ở Tây phương, bù đắp cho Tây phương.

Đương nhiên, điểm này không thể qua mắt được Tô Dự.

"Tiếp Dẫn đạo hữu, lời khẩn cầu của ngươi ta đồng ý, chỉ là dẫn độ những Nhân tộc nào, cần phải được ta đích thân chấp thuận mới được!" "Đa tạ sư thúc!" Nghe lời của Tô Dự, Tiếp Dẫn biết toan tính nhỏ trong lòng mình đã bị nhìn thấu, nhưng cũng không nản lòng.

Bởi vì tốc độ sinh sôi của Nhân tộc đứng đầu Hồng Hoang, tương lai lại là Thiên mệnh chi chủ, khí vận trên người phi thường không tầm thường.

Có Nhân tộc được dẫn độ đến Tây phương, có thể dự đoán, Tây phương tuyệt đối sẽ trở nên đông đúc, thịnh vượng.

Tiếp theo, Tô Dự dẫn theo Nữ Oa cùng bốn người Thông Thiên đến tổ địa của Nhân tộc bên bờ Đông Hải.

"Bái kiến Thánh Phụ Nhân tộc, Thánh Mẫu Nhân tộc!" "Bái kiến Thánh Phụ Nhân tộc, Thánh Mẫu Nhân tộc!" Khi Tô Dự và Nữ Oa đến, Tam Tổ Nhân tộc là Toại Nhân thị, Truy Y thị, Hữu Sào thị đồng loạt hiện thân, dẫn đầu toàn bộ tộc nhân cung kính nghênh đón.

Bờ Đông Hải là tổ địa của Nhân tộc, thành viên chỉ có khoảng 10 triệu người, tất cả đều là tinh nhuệ của Nhân tộc, tu vi của họ đều từ Chân Tiên trở lên.

Hiện tại, tu vi cao nhất của Nhân tộc là Tam Tổ, tất cả đều chỉ ở cảnh giới Đại La Kim Tiên, sau khi nhận được phương pháp tu luyện do Thái Thanh Lão Tử ban cho, tu vi cũng đang tăng trưởng nhanh chóng.

"Các ngươi không cần đa lễ!" Nữ Oa nhìn 2000 Nhân tộc mà mình tạo ra ban đầu, bây giờ đã sinh sôi đến mấy tỷ người, tốc độ mở rộng này thực sự quá nhanh.

Nhân tộc ngoài tốc độ sinh sôi nhanh, sức sáng tạo cũng thuộc

hàng đệ nhất!

Hiện tại, Nhân tộc đã sớm thích nghi với thế giới Hồng Hoang, và sức sáng tạo đối với phương pháp tu luyện quả thực có thể nói là khủng khiếp.

Thái Thanh Lão Tử truyền lại Kim Đan đại đạo, vô số tiên hiền đại năng đã cải tiến ra các loại công pháp tu luyện khác nhau, có loại nâng cao căn nguyên tư chất, cũng có loại tăng tốc độ tu luyện.

Thậm chí có tiên hiền của Nhân tộc đã kết hợp với pháp môn luyện thể 《Bát Cửu Huyền Công》 do Thánh Phụ Tô Dự truyền lại, sáng tạo ra công pháp tu luyện và luyện thể hợp nhất, điểm này khiến Tô Dự trong lòng cũng âm thầm tán thưởng.

Không hổ là Nhân tộc của ta, sức sáng tạo phi thường không tầm thường!

"Hiện nay thành viên Nhân tộc của chúng ta đang mở rộng nhanh chóng, khu vực lân cận không thể dung nạp thêm nhiều tộc nhân, vô số tộc nhân vì khai phá quê hương mà bỏ mạng, vì vậy, bản tọa hy vọng có người có thể dẫn dắt người dân, khai phá quê hương mới cho Nhân tộc ở phương xa!" Tất cả Nhân tộc nghe lời của Tô Dự, ai nấy đều lại một lần nữa cúi mình hành lễ.

"Cẩn tuân pháp chỉ của Thánh Phụ!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Thánh Phụ!" Soạt!

Tô Dự nhìn về phía Hữu Sào thị, một trong Tam Tổ Nhân tộc đứng ở hàng đầu.

"Hữu Sào thị!" "Nhị lang có mặt!" Hữu Sào thị cúi mình đứng ra.

"Ngươi hãy dẫn dắt 1 triệu tộc nhân đến Tây phương, khai phá quê hương mới, mỗi nghìn năm, đều phải dẫn dắt tinh nhuệ của Nhân tộc chúng ta trở về tổ địa tế bái, ngươi có làm được không?" "Xin

Thánh Phụ yên tâm, Nhị lang nhất định làm được!" Hữu Sào thị được Tô Dự giao phó trọng trách, nội tâm tràn đầy kích động, tràn đầy tự hào.

"Thiện!" Tiếp theo, Tô Dự bắt đầu giới thiệu bốn người Thông Thiên cho mọi người.

"Bốn vị này đều là đại năng của Hồng Hoang, sau này nếu họ truyền lại phương pháp tu luyện và đạo thống trong Nhân tộc chúng ta, Nhân tộc chúng ta tự nhiên sẽ phối hợp!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Thánh Phụ!" Tất cả mọi người nhìn về phía Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, ai nấy đều tràn đầy tôn kính.

Lần trước, người vào Nhân tộc truyền lại đạo thống là Thái Thanh Lão Tử, đã để lại cho Nhân tộc Kim Đan tu luyện đại đạo, khiến thực lực của Nhân tộc tăng cường đáng kể.

Bây giờ lại có thêm bốn vị đại năng, phương pháp tu luyện mà họ truyền lại chắc chắn sẽ không tầm thường?

Sau đó, Hữu Sào thị chọn ra 1 triệu thành viên Nhân tộc, do Tô Dự và Nữ Oa đích thân dẫn dắt, trực tiếp đến gần Tu Di Sơn ở Tây phương.

Sau khi vô số Nhân tộc xây dựng tổ địa mới gần Tu Di Sơn, họ cung kính đặt ngọn lửa thiêng của tổ địa Nhân tộc lên.

Trong đó có tượng của Thánh Phụ Nhân tộc, Thánh Mẫu Nhân tộc cũng như giáo chủ Nhân giáo và Tam Tổ Nhân tộc.

"Các ngươi cần phải ghi nhớ kỹ, tổ địa của Nhân tộc chúng ta ở Đông Thổ, mỗi nghìn năm phải cử tinh nhuệ của Nhân tộc đến tổ địa tế bái, giao lưu với nhau, tuyệt đối không được quên huyết mạch chảy trong người!" "Xin Thánh Phụ yên tâm, chúng ta tuyệt đối không dám quên!" Nghe câu trả lời của họ, Tô Dự yên tâm gật đầu.

“Thiện!” Tiếp theo, Tô Dự và Nữ Oa sắp xếp một số việc, sau đó liền trở về bờ Đông Hải.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề muốn độc hưởng khí vận của Nhân tộc ở Tây phương, điểm này tuyệt đối không thể, chỉ cần là Nhân tộc, khí vận trên người họ đều thuộc về Tô Dự, thuộc về Nữ Oa!

Đồng thời, vận mệnh tương lai của Nhân tộc, tất cả đều nằm trong tay Tô Dự, tuyệt đối sẽ không bị bất kỳ ai thao túng! ...

Năm trăm năm sau, Nguyên Thủy và Thông Thiên cảm nhận được cơ duyên thành Thánh đã đến, sau một hồi suy nghĩ, họ trực tiếp trịnh trọng hứa hẹn với trời xanh.

“Hôm nay, ta Ngọc Thanh Nguyên Thủy truyền lại đạo thống trong Nhân tộc, lập Xiển giáo, tạo phúc cho Hồng Hoang, tạo phúc cho Nhân tộc!” Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!

Bầu trời rung chuyển dữ dội, một cây cầu vàng từ Tam Thập Tam Thiên đâm thẳng xuống dưới chân Nguyên Thủy, công đức đầy trời giáng xuống, giống như một cột vàng.

Bên kia, Thông Thiên cũng trịnh trọng hứa hẹn với trời xanh.

“Hôm nay, ta Thượng Thanh Thông Thiên truyền lại đạo thống trong Nhân tộc, lập Tiệt giáo, tạo phúc cho Hồng Hoang, tạo phúc cho Nhân tộc!” Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!

Lại một cây cầu vàng từ Tam Thập Tam Thiên đâm thẳng xuống dưới chân Thông Thiên, công đức vàng đầy trời giáng xuống, giống như một cột vàng.

Những cánh hoa vàng bay lượn đầy trời, tiếng ngâm xướng du

dương, khí tức cao quý thánh khiết, khí tức chứng đạo thành Thánh của Nguyên Thủy và Thông Thiên, trong nháy mắt uy chấn toàn bộ thế giới Hồng Hoang!

"Nguyên Thủy và Thông Thiên lại cùng lúc chứng đạo thành Thánh?!" Nguyên Thủy và Thông Thiên cùng lúc chứng đạo thành Thánh, ngay lập tức chấn động toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

"Chúc mừng Ngọc Thanh Thánh nhân, hạ hỉ Ngọc Thanh Thánh nhân chứng đạo thành Thánh!" "Chúc mừng Thượng Thanh Thánh nhân, hạ hỉ Thượng Thanh Thánh nhân chứng đạo thành Thánh!" Trong vòng chưa đầy một vạn năm, Nữ Oa, Thái Thanh Lão Tử, Ngọc Thanh Nguyên Thủy, Thượng Thanh Thông Thiên lần lượt chứng đạo thành Thánh, toàn bộ thế giới Hồng Hoang chính thức bước vào thời đại của Thánh nhân.

Chương 160

Tất cả các đại năng Hồng Hoang trong lòng đều hiểu rõ, cục diện Hồng Hoang tiếp theo bắt đầu chính thức thay đổi.

"Ta là Ngọc Thanh Nguyên Thủy, hôm nay chứng đạo thành Thánh, vì tạo phúc cho Hồng Hoang, một nghìn năm sau sẽ giảng đạo tại Ngọc Hư Cung ở Côn Luân, người có duyên đều có thể đến!" "Ta là Thượng Thanh Thông Thiên, hôm nay chứng đạo thành Thánh, vì tạo phúc cho Hồng Hoang, hai nghìn năm sau sẽ giảng đạo tại Bích Du Cung ở Côn Luân, người có duyên đều có thể đến!" Nguyên Thủy và Thông Thiên đều tuân theo hành vi của lão sư Hồng Quân, sư muội Nữ Oa, đại huynh Lão Tử sau khi chứng đạo, chuẩn bị giảng đạo cho chúng sinh Hồng Hoang, tạo phúc cho Hồng Hoang.

Thông Thiên và Nguyên Thủy đồng thời chứng đạo thành Thánh, vì tôn trọng nhị huynh, nên đã nhường một bước, chọn giảng đạo sau hai nghìn năm, vừa hay có thể để các đại năng Hồng Hoang nghe xong bài giảng của nhị huynh Nguyên Thủy rồi mới nghe mình giảng đạo, cũng tránh cho các đại năng Hồng Hoang bớt chút vất vả đi lại.

Sau khi Nguyên Thủy và Thông Thiên chứng đạo thành Thánh, mượn sức mạnh của Thiên Đạo, thần thông có thể thôi diễn ra được nhiều chuyện hơn.

Khi thôi diễn ra Nhân tộc tất sẽ trở thành Thiên mệnh chi chủ duy nhất của thế giới Hồng Hoang, không khỏi bừng tỉnh.

"Nguyên lai là vậy!" "Chẳng trách Nữ Oa sư muội sáng tạo Nhân tộc có thể một lần chứng đạo thành Thánh, đại huynh lập Nhân giáo cũng có thể chứng đạo thành Thánh, chỉ là tại sao Tô Dự sư thúc là Thánh Phụ của Nhân tộc lại không một lần chứng đạo thành Thánh

nhỉ?" Hiện tại, Nguyên Thủy và Thông Thiên lần lượt chứng đạo thành Thánh, mỗi người hưởng mười lăm phần trăm khí vận của Nhân tộc, đại huynh Thái Thanh Lão Tử thì hưởng hai mươi phần trăm khí vận của Nhân tộc.

Về phần Thánh Phụ Nhân tộc Tô Dự, Thánh Mẫu Nhân tộc Nữ Oa, thì mỗi người hưởng hai mươi lăm phần trăm khí vận của Nhân tộc.

Tô Dự hưởng khí vận của Nhân tộc nhiều hơn cả ba huynh đệ họ, nhưng tại sao lại không mượn khí vận của Nhân tộc để một lần chứng đạo thành Thánh, điểm này ngay cả Thái Thanh Lão Tử đã thành Thánh mấy nghìn năm cũng không thể thôi diễn ra. ...

Tây phương.

Tu Di Sơn.

Từ khi Nhân tộc được dẫn độ đến Tây phương, toàn bộ Tây phương bắt đầu dần trở nên náo nhiệt.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hiểu sâu sắc tầm quan trọng của Nhân tộc đối với mình, vì vậy âm thầm luôn chăm sóc Nhân tộc, trong thời gian ngắn ngủi mấy trăm năm, một triệu Nhân tộc ban đầu trong nháy mắt đã sinh sôi lên đến hàng trăm triệu người, tốc độ sinh sôi kinh khủng như vậy khiến người ta kinh ngạc không thôi.

Bây giờ, khi cảm nhận được Nguyên Thủy và Thông Thiên đồng loạt chứng đạo thành Thánh, sự ngưỡng mộ trong lòng họ không sao kể xiết.

"Sư huynh, chúng ta có nên lập tức giống như ba vị sư huynh Tam Thanh, trực tiếp thành lập Tây phương giáo của chúng ta, sau đó mượn khí vận của Nhân tộc, một lần chứng đạo thành Thánh không?" Chuẩn Đề tha thiết nhìn Tiếp Dẫn, dục vọng chứng đạo thành Thánh

trong lòng không thể kìm nén được nữa.

"Sư đệ, không cần vội, hiện nay thành viên Nhân tộc ở thế giới Tây phương của chúng ta mới chỉ có hơn trăm triệu, nếu lập tức thành lập Tây phương giáo, e rằng toàn bộ khí vận của Nhân tộc không đủ để hỗ trợ hai chúng ta chứng đạo thành Thánh, hãy kiên nhẫn chờ đợi thêm một thời gian!" Tiếp Dẫn thôi diễn ra cơ duyên chứng đạo thành Thánh của mình hiện tại vẫn chưa hoàn toàn đến, vì vậy kìm nén sự nóng nảy trong lòng, chuẩn bị từ từ chờ đợi.

Dù sao cơ duyên thành Thánh đã hiện rõ, sớm muộn cũng sẽ chứng đạo thành Thánh, hà tất phải vội vàng một lúc?

"Sư huynh nói phải, sư đệ nóng vội rồi!" ...

Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Khi Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cảm nhận được Nguyên Thủy và Thông Thiên đồng loạt chứng đạo thành Thánh, nội tâm vô cùng phức tạp.

Với thần thông của họ, tự nhiên có thể thôi diễn ra các vị Thánh nhân sở dĩ có thể chứng đạo thành Thánh, ngoài việc có chí bảo thành Thánh là Hồng Mông Tử Khí, còn có liên quan đến Nhân tộc do Nữ Oa nương nương sáng tạo ra.

Hiện tại, Yêu tộc Thiên Đình ngày càng cường đại, trong vạn năm qua, có mấy trăm cao thủ đột phá Đại La Kim Tiên, Đế Tuấn đã triệt để hoàn thiện Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, có thể phát huy uy lực của tòa đại sát trận này đến cực hạn.

Đồng thời, căn cứ vào Hà Đồ, Lạc Thư, cộng thêm việc mấy chục vạn năm trước đã khảo sát sông núi của thế giới Hồng Hoang, cuối cùng đã thôi diễn ra phần địa thế cuối cùng của Hồng Hoang, cũng đã

bố trí thành công Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận.

Có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, Yêu tộc Thiên Đình có lá bài tẩy để đối chiến với hai vị Thánh nhân, thanh thế cũng nhất thời không ai sánh bằng.

Hiện tại Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất hưởng thụ khí vận của Yêu tộc Thiên Đình vô cùng khủng bố, tu vi cũng tăng trưởng nhanh chóng, nhưng cơ duyên chứng đạo thuộc về mình, lại vẫn luôn không thể cảm ứng được.

"Đại ca, hiện nay Tam Thanh cũng đã lần lượt chứng đạo thành Thánh, thế giới Hồng Hoang đã bước vào thời đại của Thánh nhân, tương lai cục diện Hồng Hoang chắc chắn sẽ thay đổi lớn, không biết Yêu tộc Thiên Đình của chúng ta nên đối phó như thế nào?" Đông Hoàng Thái Nhất bây giờ biểu hiện càng thêm bá khí và lạnh lùng, đôi mắt toát ra ánh sáng vô cùng sắc bén.

"Nhị đệ, không cần lo lắng, Yêu tộc chúng ta là chúa tể của Hồng Hoang, Tam Thanh chứng đạo thành Thánh, cũng sẽ không chủ động đối đầu với Yêu tộc Thiên Đình của chúng ta!" "Hừ!

Nếu Tam Thanh dám đối đầu với Yêu tộc chúng ta, vậy thì để họ chứng kiến uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận của Thiên Đình chúng ta!" Đông Hoàng Thái Nhất vẫn bá khí như xưa, lần trước đích thân chủ trì Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, đã khiến hắn cảm nhận được thực lực của Thánh nhân.

Trong lòng hắn mơ hồ có một trực giác, nếu muốn dùng sức mạnh chứng đạo, thành tựu Thánh nhân quả vị, thì phải trải qua mấy trận đại chiến với Thánh nhân mới có thể.

Nếu Tam Thanh thật sự đối đầu với Yêu tộc Thiên Đình, vừa hay có thể mài giũa bản thân, sau đó một lần chứng đạo thành Thánh.

Đến lúc đó chỉ cần chứng đạo thành công, cho dù là Tam Thanh cũng không phải là đối thủ của hắn.

Nhưng Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng vô cùng rõ ràng, với tầm nhìn của Tam Thanh, căn bản sẽ không chủ động gây sự với Thiên Đình.

Nếu đối phương không gây sự với Thiên Đình, đương nhiên hắn cũng sẽ không chủ động đi gây sự, dù sao Thánh nhân vô cùng cường đại, đối phương lại có ba vị, Thiên Đình chỉ có hai đại sát trận.

Không thể đại chiến với Thánh nhân để mài giũa bản thân, Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng tràn đầy tiếc nuối.

Đúng lúc này, Côn Bằng Yêu Thần Phủ của Thiên Đình đột nhiên kim quang đại thịnh, công đức vô lượng bắt đầu giáng xuống.

"Ha ha ha, ta cuối cùng đã thành công rồi!" Côn Bằng hưởng thụ phần thưởng công đức đầy trời, không khỏi cười lớn một cách phóng túng.

Sớm từ mấy vạn năm trước, Côn Bằng cảm thấy mình vẫn không được hai vị Yêu Đế là Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất coi trọng, vì vậy đã tìm cách để được coi trọng.

Từ sau lần nghe Thái Thanh Lão Tử giảng đạo trở về, hắn mơ hồ cảm nhận được cơ duyên của mình, sau đó bế quan mấy trăm năm, nhận thấy Yêu tộc hiện nay không có 'văn tự' để liên lạc, liền bắt đầu chuẩn bị sáng tạo Yêu văn.

Cuối cùng vào hôm nay đã thành công, Thiên Đạo cũng ban thưởng công đức vô lượng.

"Soạt!" Trong nháy mắt, Côn Bằng luyện hóa những công đức đó, trực tiếp đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Lúc này, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng đã đến phủ đệ

của Côn Bằng.

"Bái kiến hai vị Thiên Đế!" Côn Bằng nhìn thấy sự chấn động trong mắt Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, trong lòng không khỏi tràn đầy đắc ý.

"Côn Bằng Yêu Thần lại sáng tạo ra Yêu văn, đối với Yêu tộc chúng ta là một đại công, bản đế ra lệnh: Sắc phong Côn Bằng làm Yêu Sư, địa vị chỉ dưới Yêu Hoàng, thống lĩnh ba mươi triệu yêu tướng!" "Soạt!" Trong nháy mắt, Côn Bằng cảm nhận được khí vận trên người mình điên cuồng tăng vọt, trong lòng không khỏi kích động vô cùng, cuối cùng đã thành công được Yêu Đế coi trọng!

"Đa tạ Thiên Đế!" Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đối với Côn Bằng khá đề phòng, bởi vì dã tâm của đối phương vô cùng lớn, không cam chịu ở dưới người khác, cho nên vẫn luôn không trọng dụng.

Hiện tại, Đế Tuấn sau khi nhận được cực phẩm Tiên thiên linh bảo Chiêu Yêu Phiên do Nữ Oa nương nương ban cho, một tia chân linh của toàn bộ tinh nhuệ Yêu tộc đều phụ thuộc vào đó, cuối cùng cũng có thể yên tâm mà trọng dụng Côn Bằng.

Bây giờ Côn Bằng thuận lợi sáng tạo ra Yêu văn, còn đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ, Đế Tuấn liền thuận thế phong hắn làm Yêu Sư, hy vọng hắn có thể tiếp tục phục vụ cho Yêu tộc Thiên Đình. ...

Khi Tô Dự cảm nhận được Thiên Đạo lại một lần nữa giáng xuống công đức vô lượng, lập tức thôi diễn ra Côn Bằng đã sáng tạo ra Yêu văn, đối với việc này, hắn không hề có chút bất ngờ nào.

Chương 161

Thực ra hắn cũng từng có ý định sáng tạo 'Hán tự' trong Nhân tộc, chỉ là nghĩ đến kết cục của Thương Hiệt tạo chữ, Tô Dự không khỏi ngăn lại ý nghĩ này.

Côn Bằng sáng tạo Yêu văn, tuy có thể ghi chép một số thứ, nhưng đối với toàn bộ Yêu tộc, cũng không có tác dụng quá lớn.

Bởi vì mỗi một Yêu tộc khi hóa hình, đều có truyền thừa thiên phú của riêng mình, học được Yêu văn, cũng không có tác dụng quá lớn.

Nhân tộc lại khác.

Nhân tộc là linh hồn của vạn vật, là Thiên mệnh chi chủ của tương lai, truyền thừa 'Hán tự' là đang đánh cắp sức mạnh của Thiên Đạo.

Thương Hiệt ở hậu thế tạo chữ tuy nhận được phần thưởng công đức vô lượng từ Thiên Đạo, nhưng đồng thời cũng vì đánh cắp sức mạnh của Thiên Đạo mà bị Thiên Đạo trực tiếp hủy diệt.

Hồn bay phách tán!

Thi cốt không còn!

Hiện tại, thực lực của Tô Dự căn bản không có tư cách thách thức Thiên Đạo Hồng Hoang, vì vậy chuyện sáng tạo 'Hán tự', cứ để thuận theo tự nhiên.

“Xem ra đến thời kỳ Tam Hoàng Ngũ Đế có thể bố cục một phen cho Thương Hiệt, nếu có thể bảo vệ được hắn, đối với Thiên Đạo Hồng Hoang hẳn là một mối họa ngầm nhỉ?” Tô Dự nghĩ vậy, không khỏi khẽ gật đầu.

“Lão sư, đệ tử cầu kiến!” Lúc này, tiếng bái kiến của Khổng

Tuyên vang lên, Tô Dự liền trực tiếp để hắn tiến vào đại điện.

"Bái kiến lão sư!" "Không cần đa lễ." Thấy Khổng Tuyên phong thái tuấn dật, Tô Dự trong lòng vô cùng hài lòng, cũng đã biết được ý đồ của Khổng Tuyên khi đến bái kiến.

"Lão sư, hiện nay đệ tử cảm nhận được cơ duyên đột phá, không biết lão sư có gì chỉ giáo cho con?" Khổng Tuyên tràn đầy kỳ vọng nhìn vị lão sư mà mình tôn kính.

Hắn chọn tu luyện pháp tắc để chứng đạo, nếu không có ngọc phiến đại đạo Không gian pháp tắc do Tô Dự giao cho, không biết phải đến năm nào tháng nào mới có thể đột phá!

"Khổng Tuyên, theo vi sư!" Tô Dự nói xong, sau đó dẫn Khổng Tuyên đến nơi bế quan ở hậu điện, rồi khởi động vô số đạo trận pháp bên ngoài.

Trận pháp bên ngoài có thể cách ly mọi thứ, ngay cả Thiên Đạo Hồng Hoang cũng không thể cảm nhận được.

Hiện tại Khổng Tuyên sắp đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh), bước này đối với hắn vô cùng quan trọng, Tô Dự quyết định đưa hắn vào trong đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn chứa trong Hỗn Độn Châu, để hắn đột phá trong đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn.

Khổng Tuyên là thủ tịch đại đệ tử của hắn, tương lai tất sẽ trở thành cánh tay phải đắc lực, tư chất của hắn đã được nâng lên mức cao nhất.

Nếu đột phá Chuẩn Thánh trong thế giới Hồng Hoang, với tiềm lực đỉnh thượng tam hoa khai thập phẩm, tuyệt đối sẽ khiến Thiên Đạo cảnh giác, không chừng sẽ bị Thiên Đạo ra tay can thiệp, hạn chế sự trưởng thành của Khổng Tuyên trong tương lai.

Vì vậy, Tô Dự trong lòng không thể không đề phòng.

Chuyện liên quan đến tương lai của Khổng Tuyên và bố cục sau này, Tô Dự dù cẩn thận thế nào cũng không thừa.

"Khổng Tuyên, phong bế lục thức và thức hải!" "Vâng, lão sư!" Đối với lão sư, Khổng Tuyên có thể nói là tin tưởng vô điều kiện, cho dù Tô Dự bảo hắn đi vào chỗ chết, hắn cũng sẽ không nhíu mày.

Hắn tin rằng, lão sư sẽ không làm điều gì bất lợi cho mình, bất kỳ quyết định nào cũng đều là vì tốt cho hắn.

"Soạt!" Trong nháy mắt, Tô Dự vận dụng thần thông bao bọc lấy Khổng Tuyên, trực tiếp tiến vào trong đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn chứa trong Hỗn Độn Châu.

"Ông!" Sau đó, Tô Dự khẽ phất tay, giải trừ phong bế lục thức và thức hải của Khổng Tuyên.

"Lão, lão sư, đây là đâu?" Khi Khổng Tuyên tỉnh lại, nhìn thấy một mảnh hỗn độn mịt mờ, những luồng Hỗn Độn cương phong khủng bố kia cắt vào da thịt hắn đến mức máu thịt lẫn lộn, khiến hắn kinh hãi vô cùng.

"Khổng Tuyên, đây là thế giới Hỗn Độn, ngươi hãy thích nghi một chút, sau này sẽ bế quan đột phá ở đây, đợi thời cơ đến, vi sư sẽ đưa ngươi ra ngoài!" Tô Dự không tiết lộ cho Khổng Tuyên biết đây là một thế giới Hồng Mông Hỗn Độn khác, biết càng ít, đối với hắn càng tốt.

"Vâng, lão sư!" Nhanh chóng, Khổng Tuyên bắt đầu ngồi xếp bằng trên một tảng Hỗn Độn nguyên thạch, bắt đầu vận chuyển công pháp, chống lại những luồng Hỗn Độn cương phong khủng bố kia.

May mắn là hắn đi con đường tu luyện pháp tắc chứng đạo, chiến lực phi thường không tầm thường, nhục thể cũng cường thịnh vô cùng, nếu không, với thực lực Đại La Kim Tiên đỉnh phong căn bản

không thể chống đỡ được Hỗn Độn cương phong.

"Ông!" Tô Dự thấy Khổng Tuyên chống đỡ vô cùng vất vả, suýt nữa phải vận dụng chí bảo của Phượng tộc là Thiên Hỏa Thánh Điển để phòng thân, liền trực tiếp phất tay, những tảng Hỗn Độn nguyên thạch đầy trời tự động xây dựng nên một động phủ thô sơ, để Khổng Tuyên có thể tạm thời nghỉ ngơi.

"Khổng Tuyên, trừ khi gặp phải nguy cơ sinh tử, tốt nhất không nên vận dụng pháp bảo để phòng thân." "Hỗn Độn cương phong ở nơi này tuy vô cùng hung hiểm, nhưng cũng là một loại cơ duyên vô thượng, chỉ cần thuận lợi chống đỡ được, sau này cho dù là Tiên thiên linh bảo bình thường cũng không phá được phòng ngự nhục thân của ngươi!" Nghe lời của Tô Dự, Khổng Tuyên cung kính hành lễ.

"Đệ tử đa tạ lão sư chỉ điểm!" "Được rồi, ngươi hãy chuyên tâm tu luyện trước, vi sư sẽ hộ pháp cho ngươi!" Tô Dự nói xong, sau đó đến nơi cất giữ hồ lô màu tím đang được thai nghén, xem xem, sau mấy chục vạn năm thai nghén, hồ lô màu tím rốt cuộc đã tiến hóa đến cấp bậc Tiên thiên chí bảo chưa?

"Soạt!" Khi Tô Dự cầm hồ lô màu tím trong tay, cảm nhận được khí tức của nó, không khỏi vui mừng khôn xiết. 【Hỗn Độn Hồ Lô (do hồ lô màu tím nâng cấp thành)】 Phẩm cấp: Tiên thiên chí bảo (không thể tiến hóa nâng cấp thêm).

Cấm chế: 47.

Công hiệu: Có thể thai nghén các bảo vật trong thiên hạ, khiến cho bảo vật được thai nghén tăng thêm một phẩm cấp, cuối cùng có thể đạt đến cấp bậc bảo vật tương đương với bảo vật này.

Nhìn thông tin của Hỗn Độn Hồ Lô, Tô Dự suýt nữa không kìm được mà ngửa mặt lên trời hét dài.

Không dễ dàng gì!

Hồ lô màu tím cuối cùng đã tiến hóa thành Tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Hồ Lô!

Lúc này, Tô Dự lập tức đặt chí bảo phòng ngự của mình là Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên vào trong Hỗn Độn Hồ Lô, hy vọng Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên qua sự thai nghén của Hỗn Độn Hồ Lô sẽ trực tiếp tiến hóa đến cấp bậc Tiên thiên chí bảo, đến lúc đó thiên hạ này có ai có thể làm tổn thương được mình?

Với thuộc tính của Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, nếu phẩm cấp được nâng lên Tiên thiên chí bảo, về mặt thuộc tính phòng ngự, tuyệt đối sẽ mạnh hơn Hỗn Độn Chung của Đông Hoàng Thái Nhất!

Đến lúc đó, Tô Dự tay cầm Tiên thiên chí bảo sát phạt đệ nhất Thí Thần Thương, lại thêm Tiên thiên chí bảo phòng ngự vô song Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, lúc đó cho dù chưa đột phá, khi đối chiến với Thánh nhân, cũng có đủ lá bài tẩy rồi nhỉ?

Tô Dự một bên hộ pháp cho Khổng Tuyên, một bên luyện hóa Hỗn Độn Hồ Lô.

Có công đức trợ giúp Nữ Oa nặn đất tạo người trước đó, Hỗn Độn Hồ Lô nhanh chóng bị luyện hóa triệt để, Tô Dự cũng cuối cùng đã hoàn toàn nắm giữ được món Tiên thiên chí bảo này.

Hắn mong chờ, đợi khi món Hỗn Độn Hồ Lô này nâng cấp Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên lên phẩm cấp Tiên thiên chí bảo, lúc đó nó sẽ mạnh đến mức nào?

"Ông!" Khi Khổng Tuyên đã thích nghi với thế giới Hồng Mông Hỗn Độn này, cảm ngộ lực lượng Không gian pháp tắc, chuẩn bị một lần phá vỡ xiềng xích, đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên.

“Ầm ầm ầm!” “Ầm ầm ầm!” Bầu trời phong vân biến sắc, luồng khí Hỗn Độn đầy trời bao bọc lấy lực lượng Không gian pháp tắc vô cùng khủng bố bị Khổng Tuyên hút vào.

Xung quanh cơ thể hắn, hiện ra ba trăm sáu mươi xoáy nước nhỏ, linh khí Hỗn Độn vô cùng tinh thuần, lực lượng Không gian pháp tắc đồng loạt tràn vào.

“Rắc!” Trong nháy mắt, thiên lôi Hỗn Độn khủng bố trên bầu trời trực tiếp đánh mạnh vào cơ thể Khổng Tuyên, trong nháy mắt khiến hắn máu me đầm đìa.

Chương 162

Khổng Tuyên vẫn nhắm chặt hai mắt, toàn lực vận chuyển công pháp của mình, hấp thu linh khí Hỗn Độn và lực lượng Không gian pháp tắc trên toàn bộ bầu trời, sau đó mượn thiên lôi Hỗn Độn, điên cuồng rèn luyện bản thân.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Liên tục chín đạo thiên lôi màu tím Hỗn Độn đánh mạnh vào cơ thể Khổng Tuyên.

"Keng keng!~" Khổng Tuyên phát ra một tiếng phượng hót vô cùng vang dội, toàn bộ thân thể trực tiếp hóa thành chân thân phượng hoàng cao mấy nghìn trượng.

Sau đó, hắn lao thẳng lên đón lấy thiên lôi màu tím Hỗn Độn.

"Ầm ầm ầm!" Đủ mười tám đạo thiên lôi màu tím Hỗn Độn, đánh cho chân thân phượng hoàng của Khổng Tuyên đen như than.

Tô Dự chứng kiến tất cả, nhưng không ra tay tương trợ.

Bây giờ, Khổng Tuyên sắp đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, bước quan trọng nhất chỉ có thể dựa vào chính hắn, nếu có người ngoài tương trợ, dù bình an vượt qua, cuối cùng cũng sẽ ảnh hưởng đến tương lai của hắn.

Là đại đệ tử của mình, là cánh tay phải đắc lực trong tương lai, Tô Dự tự nhiên hy vọng tương lai của hắn sẽ không bị giới hạn.

"Rắc rắc!" Nửa khắc sau, chân thân phượng hoàng vốn đen như than của Khổng Tuyên trực tiếp nứt ra, lộ ra bản thể phượng hoàng càng thêm rực rỡ chói mắt.

"Keng keng!" Trong nháy mắt, Khổng Tuyên phát ra một tiếng phượng hót vô cùng hưng phấn và du dương, sau đó khôi phục lại

hình người, đến trước mặt lão sư, quỳ xuống hành lễ.

"Đệ tử đa tạ lão sư tái tạo chi ân!" Lúc này, Khổng Tuyên chính thức đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, trên con đường tu luyện Không gian pháp tắc chứng đạo lại tiến thêm mấy tầng lầu.

Hắn hiểu rõ, nếu không phải ân sư đưa đến thế giới Hỗn Độn thần bí này, hắn có thể thuận lợi đột phá hay không, cũng không có thành tựu như bây giờ.

"Không cần đa lễ!" Tô Dự thấy hắn lĩnh ngộ Không gian pháp tắc vô cùng sâu sắc, con đường siêu thoát Hỗn Nguyên Kim Tiên càng thêm sâu xa vô cùng.

Điều này khiến Tô Dự trong lòng tràn đầy vui mừng, cũng tràn đầy kỳ vọng.

Đợi Khổng Tuyên tu luyện Không gian pháp tắc chứng đạo thành Thánh, thực lực sẽ khủng bố đến mức nào?

"Khổng Tuyên, bây giờ ngươi đã thuận lợi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, tiếp theo vi sư sẽ đưa ngươi trở về đạo trường, hãy phong bế lục thức và thức hải!" "Vâng, lão sư!" Nhanh chóng, Khổng Tuyên được Tô Dự đưa ra khỏi đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn trong Hỗn Độn Châu, trực tiếp xuất hiện tại đạo trường.

"Soạt!" Khi Khổng Tuyên được Tô Dự khôi phục thần thức, nhìn thấy cảnh tượng quen thuộc, có một cảm giác như đã qua một đời.

"Bây giờ cách ngày hai vị đạo hữu Nguyên Thủy, Thông Thiên giảng đạo chỉ còn lại mười mấy năm, chuẩn bị một chút, chúng ta đến Côn Luân!" Tô Dự sau khi trở về thế giới Hồng Hoang, phát hiện Khổng Tuyên đột phá chỉ mất hơn chín trăm năm, tiềm lực này quả thực khiến người ta kinh ngạc.

Tiếp theo, Tô Dự dẫn theo năm vị kiều thê cùng hai đại đệ tử

Khổng Tuyên, Lục Nhĩ Mỹ Hầu đến Côn Luân.

Đáng nói là, Lục Nhĩ Mỹ Hầu khi nghe Thái Thanh Lão Tử giảng đạo, đã thuận lợi luyện hóa giọt tinh huyết của Bàn Cổ đại thần, bây giờ đã có thể thuận lợi tu luyện 《Cửu Chuyển Huyền Công》, hiện tại đã đột phá cảnh giới Kim Tiên.

Tư chất như vậy, không hổ là Hỗn Thế Tứ Hầu!

Tô Dự mơ hồ có một trực giác, nếu triệu tập toàn bộ Hỗn Thế Tứ Hầu lại với nhau, không chừng sẽ có bí ẩn gì đó đặc biệt. ...

Côn Luân.

Nguyên Thủy, Thông Thiên hai người cảm nhận được khí tức của Tô Dự và Nữ Oa, đích thân hiện thân ra nghênh đón.

"Bái kiến Tô Dự Tiên Đế, bái kiến Nữ Oa sư muội!" "Bái kiến Tô Dự Tiên Đế, bái kiến Nữ Oa sư muội!" Bây giờ, hai người đã chứng đạo thành Thánh, thân phận trở thành tồn tại đỉnh cấp nhất của thế giới Hồng Hoang, vì vậy cũng giống như đại huynh Thái Thanh Lão Tử, không tiếp tục gọi Tô Dự là sư thúc.

"Bái kiến hai vị đạo hữu!" "Bái kiến hai vị sư huynh!" "Bái kiến Ngọc Thanh Thánh nhân, bái kiến Thượng Thanh Thánh nhân!" Tô Dự và mọi người lần lượt đáp lễ, nhạy bén nhận ra sự thay đổi của Nguyên Thủy và Thông Thiên, nhưng cũng không để trong lòng.

Tam Thanh vốn do nguyên thần của Bàn Cổ đại thần hóa thành, căn nguyên tư chất thiên phú đều là đỉnh cấp trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang, tâm cao khí ngạo cũng là lẽ đương nhiên.

Bây giờ chứng đạo thành Thánh, trở thành tồn tại đỉnh cao nhất của thế giới Hồng Hoang, tâm tính tự nhiên cũng càng thêm tâm cao khí ngạo.

Tiến vào Ngọc Hư Cung, có vô số đại năng cao thủ đang chờ đợi.

Thái Thanh Thánh nhân tiến lên, mỉm cười chào hỏi.

"Bái kiến Tiên Đế, bái kiến Nữ Oa sư muội!" Bây giờ, Tam Thanh lần lượt chứng đạo thành Thánh, thế lực của họ có thể nói là đứng đầu Hồng Hoang, căn bản không có ai dám gây sự.

"Bái kiến Thái Thanh đạo hữu!" Sau khi đáp lễ, Tô Dự liền đi theo Tam Thanh và những người khác vào đại điện Ngọc Hư Cung, lúc này, Thái Thanh Lão Tử triệu hoán một bóng người gầy gò.

"Tô Dự Tiên Đế, đây là đệ tử không thành tài của ta Huyền Đô, xin sau này ngài chiếu cố nhiều hơn!" "Bái kiến Thánh Phụ Nhân tộc, bái kiến Thánh Mẫu Nhân tộc!" Huyền Đô thần sắc kiên nghị, có một phong thái gặp chuyện lớn vẫn giữ được bình tĩnh.

"Chúc mừng Thái Thanh đạo hữu có được ái đồ như vậy, nếu đã là người của Nhân tộc chúng ta, bản đế cũng tặng ngươi một món quà gặp mặt đi!" Soạt!

Tô Dự trực tiếp lấy ra một quả Hoàng Trung Lý, lơ lửng trước mặt Huyền Đô.

Sau khi được lão sư ra hiệu, Huyền Đô cung kính nhận lấy quả cực phẩm Tiên thiên linh quả.

"Đa tạ Thánh Phụ Nhân tộc!" Huyền Đô đối với Tô Dự, Nữ Oa, đó là sự tôn trọng từ tận đáy lòng.

Là tinh anh của Nhân tộc, hắn không chỉ một lần đến tổ địa Nhân tộc tế bái Thánh Phụ và Thánh Mẫu Nhân tộc, sau đó theo bộ lạc di cư, vô số tộc nhân bỏ mạng dưới tay yêu thú, liền hạ quyết tâm, bái kiến đại năng làm thầy.

Vừa hay Thái Thanh Lão Tử chứng đạo thành Thánh, bằng đại nghị lực cuối cùng đã cảm động được Lão Tử, mới được thu làm đồ đệ.

“Không cần khách khí!” Thấy Huyền Đô cảm kích như vậy, Tô Dự khẽ phất tay.

Huyền Đô là thủ đồ của Nhân giáo, tương lai cũng sẽ tỏa sáng rực rỡ trong thời kỳ Tam Hoàng Ngũ Đế, nhưng dù xuất sắc đến đâu, cũng không theo kịp thủ tịch đại đệ tử của hắn là Khổng Tuyên.

Tô Dự mong chờ, đệ tử ký danh mới thu không lâu Lục Nhĩ Mỹ Hầu, nếu so với Huyền Đô, liệu có tỏa sáng rực rỡ không?

Nghĩ vậy, Tô Dự không khỏi nhìn Lục Nhĩ Mỹ Hầu một cái, trong lòng tràn đầy khẳng định.

Tương lai của đệ tử chân truyền là phải vượt qua Thánh nhân, Lục Nhĩ Mỹ Hầu là đệ tử ký danh, mục tiêu chắc chắn cũng phải hướng tới đại sư huynh Khổng Tuyên nhỉ?

Thông Thiên thấy Tô Dự vừa ra tay đã là Hoàng Trung Lý vô cùng quý giá, liền cũng trực tiếp triệu hoán đại đệ tử của mình là Đa Bảo ra.

Đa Bảo đạo nhân là một thanh niên mập mạp, bản thể là một con chuột tìm bảo vật, thủ đoạn tìm bảo phi thường không tầm thường.

Thông Thiên mấy nghìn năm trước du lịch Nhân tộc thì gặp được Đa Bảo, được thu làm đệ tử chân truyền, bây giờ Thông Thiên thành Thánh, địa vị của Đa Bảo cũng lên như diều gặp gió, trở thành tồn tại mà ngay cả đại năng cũng không thể xem thường.

“Bái kiến Tiên Đế, bái kiến Nữ Oa nương nương, bái kiến chư vị Đế hậu!” Tô Dự nhìn gã Đa Bảo đạo nhân mập mạp này, sau này sẽ trở thành Phật Tổ Như Lai, không khỏi cảm thán trong lòng về sự vô thường của vận mệnh.

Chương 163

Vì vậy, hắn cũng lấy ra một quả Hoàng Trung Lý, dùng pháp lực bao bọc lơ lửng trước mặt Đa Bảo.

"Đa tạ Tiên Đế!" Đa Bảo sau khi nhận lấy cực phẩm Tiên thiên linh quả Hoàng Trung Lý, cung kính hành lễ.

"Không cần khách khí!" Tô Dự khẽ phất tay, nhìn Thông Thiên đang khí thế hừng hực, hậu thế suýt nữa bị diệt đạo thống, trong lòng không khỏi có chút tiếc nuối.

Trong Tam Thanh, Tô Dự giao lưu với Thái Thanh nhiều nhất, Thái Thanh Lão Tử nhận tình của hắn cũng nhiều nhất, nếu không có bài giảng đạo của Tô Dự, giúp Thái Thanh Lão Tử nhanh chóng lĩnh ngộ đạo của mình, e rằng bây giờ Thái Thanh Lão Tử vẫn chưa chứng đạo thành Thánh.

Thứ hai, Tô Dự ngưỡng mộ nhất là Thông Thiên tính tình thẳng thắn.

Bây giờ Tam Thanh đồng loạt chứng đạo thành Thánh, tâm thái đối mặt với hắn đã thay đổi rất lớn, tất cả Tô Dự trong lòng đã sớm dự liệu, nhưng sâu trong lòng, vẫn có chút không vui.

Các đại năng tại hiện trường thấy Tô Dự vừa ra tay đã là Hoàng Trung Lý quý giá, ai nấy trong lòng đều ngưỡng mộ không thôi.

Phải biết rằng, Hoàng Trung Lý một vạn năm mới ra hoa, một vạn năm mới kết quả, một vạn năm mới chín, cần trọn vẹn ba vạn năm mới kết được chín quả.

Uống một quả Hoàng Trung Lý, nếu có thể chịu đựng được năng lượng khủng bố, sẽ giúp người tu luyện đột phá Đại La Kim Tiên,

công hiệu này thực sự quá mạnh mẽ.

Tất cả các đại năng có mặt, ai đột phá Đại La Kim Tiên mà không mất mấy vạn năm khổ tu?

Trong mấy chục vạn năm qua, Tô Dự trừ việc chiêu đãi khách quý bày ra một số Hoàng Trung Lý, còn lại đều ở trong tay hắn.

Hiện tại, trong tay Tô Dự có hơn tám mươi quả Hoàng Trung Lý, bình thường dùng làm hoa quả ăn cũng rất tốt.

Nếu để các đại năng này biết Hoàng Trung Lý quý giá như vậy lại bị Tô Dự ăn như hoa quả, e rằng sẽ kinh ngạc ngưỡng mộ không sao kể xiết!

Lúc này, Nguyên Thủy thấy đệ tử của đại huynh là Huyền Đô, đệ tử của tam đệ là Đa Bảo đều nhận được Hoàng Trung Lý do Tô Dự ban cho, trong lòng quyết định, nên thu đồ đệ để truyền lại đạo thống, nếu không Xiển giáo chỉ có một giáo chủ cũng quá thảm hại.

Tiếp theo, Tô Dự dưới sự mời của Nguyên Thủy, cùng Thái Thanh Lão Tử, Thông Thiên và những người khác ngồi ở vị trí trên cùng.

Nhìn xuống vô số đại năng Chuẩn Thánh, cao thủ Đại La Kim Tiên bên dưới, Tô Dự phát hiện, trong mấy nghìn năm qua, có không ít Đại La Kim Tiên đã đột phá Chuẩn Thánh.

Có thể nói là Chuẩn Thánh nhiều như chó, Đại La đầy đất đi.

Chỉ là tiếp theo là lượng kiếp Vu Yêu vô cùng thảm khốc, không biết sẽ có bao nhiêu đại năng bỏ mạng?

Phải biết rằng, lần lượng kiếp Vu Yêu này chỉ có Thánh nhân mới không dính nhân quả.

Những đại năng Chuẩn Thánh có nhiều sát lục chi khí, nghiệp lực

quấn thân kia dù có tránh được đại chiến Vu Yêu, cũng chưa chắc đã tránh được biến cố lớn trên trời sau này. ...

"Đại đạo chi sơ, thiên đạo chi thủy." Khi ngày giảng đạo đến, Nguyên Thủy ngồi cao trên mây lành chín tầng, vừa mở miệng đã là lời của Thánh nhân, toàn bộ Ngọc Hư Cung trong nháy mắt nở ra những đóa sen vàng, tôn lên vẻ cao lớn vĩ đại vô cùng của ông ta.

Tô Dự nghe đạo mà Nguyên Thủy giảng, phát hiện pháp tắc mà mình lĩnh ngộ càng thêm sâu sắc, giống như siêu thoát mọi thứ.

Vì vậy, hắn kết hợp đạo của Nguyên Thủy, để phản bổ và ấn chứng Sức Mạnh pháp tắc của mình, bắt đầu chìm đắm trong tu luyện.

Thoáng chốc, một nghìn năm trôi qua.

Vô số đại năng cao thủ sau khi nghe Thánh nhân giảng đạo đều có thu hoạch, có không ít Đại La Kim Tiên thuận lợi đột phá Chuẩn Thánh.

"Mời chư vị di giá đến Bích Du Cung của ta!" Nguyên Thủy kết thúc giảng đạo, tiếp theo là Thông Thiên.

Đối với bài giảng đạo của Thông Thiên, Tô Dự cũng rất hứng thú, không biết đạo mà ông ta lĩnh ngộ đã tinh thâm đến mức độ nào rồi?

Sau khi đến Bích Du Cung, Tô Dự và mọi người tự nhiên ngồi ở vị trí trên cùng.

"Thiên chi đạo, hỗn độn chi thủy!" Thông Thiên cũng ngồi cao trên mây lành chín tầng, vừa mở miệng đã là lời của Thánh nhân.

Bích Du Cung nở đầy sen vàng, tôn lên vẻ vĩ ngạn vô song của ông ta.

Tô Dự phát hiện, Thông Thiên ngoài việc lĩnh ngộ Kiếm chi pháp

tắc, lại còn lĩnh ngộ cả Trận đạo pháp tắc, khiến Tô Dự có chút kinh hỉ.

Chỉ là Thông Thiên không phải là Tô Dự, đồng thời lĩnh ngộ hai loại pháp tắc đại đạo, tuy thực lực cường đại, nhưng thời gian tu luyện cần thiết cũng gấp hai ba lần người thường.

Tô Dự tin rằng, nếu Thông Thiên chỉ tu luyện Kiếm chi pháp tắc mà ông ta lĩnh ngộ trước đó, trong thời kỳ Phong Thần lượng kiếp, cũng sẽ không bại thảm như vậy.

Thoáng chốc, một nghìn năm giảng đạo của Thông Thiên cũng trôi qua.

Tô Dự sau khi nghe đạo của hai vị Thánh nhân Nguyên Thủy và Thông Thiên, trong lòng lĩnh ngộ được rất nhiều, đặc biệt là sau khi nghe Trận đạo pháp tắc do Thông Thiên giáo chủ giảng, đã giúp hắn phản bổ Sức Mạnh pháp tắc của mình, mơ hồ đã tìm được cơ duyên đột phá.

Vì vậy, Tô Dự dẫn theo kiều thê cùng hai vị đồ đệ đi trước trở về đạo trường, sau đó bắt đầu tiến vào đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn trong Hỗn Độn Châu để bế quan.

Ngọc phiến đại đạo Sức Mạnh pháp tắc lơ lửng trước thức hải của Tô Dự, sau đó căn cứ vào việc luận đạo và ấn chứng pháp tắc với vô số đại năng.

"Ông!" Lực lượng pháp tắc đầy trời cuồn cuộn kéo đến, giống như đang triều thánh, cung kính chờ đợi Tô Dự hấp thu và kiểm duyệt.

"Ầm!" Giây tiếp theo, Tô Dự phá vỡ bức tường giam cầm của bản thân, thuận lợi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ.

"Hào!" Lực lượng pháp tắc vốn đang triều thánh kia, toàn bộ tràn vào cơ thể Tô Dự, sau đó phối hợp với 《Cửu Chuyển Huyền Công》

cùng Sức Mạnh pháp tắc điên cuồng rèn luyện bản thân.

Không biết đã qua bao lâu.

Các loại lực lượng pháp tắc cuồn cuộn kéo đến cuối cùng cũng từ từ tiêu tán, ngọc phiến đại đạo Sức Mạnh pháp tắc lơ lửng trước thức hải của Tô Dự cũng cuối cùng tiến vào trong thức hải.

"Soạt!" Tô Dự mở mắt ra, trên mặt lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

"Cuối cùng cũng đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ, với thực lực của ta hiện nay, cho dù đối mặt với Thánh nhân cao cao tại thượng, cũng có thực lực chiến đấu chính diện rồi!" "Tiếp theo, nên chủ động can thiệp vào Vu Yêu lượng kiếp!" Tô Dự sau khi ra khỏi đại thế giới Hồng Mông trong Hỗn Độn Châu, phát hiện thế giới Hồng Hoang mới chỉ trôi qua một nghìn năm.

Hiện tại, Nữ Oa, Hi Hòa, Thường Hi đều đang bế quan, Hậu Thổ, Huyền Minh thì nhận được lệnh triệu tập của đại ca Đế Giang, đã trở về tổ địa Vu tộc.

Vì vậy, Tô Dự để lại tin tức, liền trực tiếp bước vào thế giới Hồng Hoang, du ngoạn một phen.

Sau khi tiến vào đại lục thế giới Hồng Hoang, Tô Dự phát hiện sát khí giữa thiên địa ngày càng nồng đậm.

Sát khí lượng kiếp căn bản không cần cố ý cảm nhận, nó trực tiếp ập vào mặt, tỏa ra khí tức khiến người ta kinh hãi.

Chương 164

Trước đây, chỉ có cao thủ từ cảnh giới Đại La Kim Tiên trở lên mới có thể dùng thần thông cảm nhận được sát khí lượng kiếp, nhưng bây giờ, ngay cả Nhân Tiên yếu ớt cũng có thể cảm nhận được sát khí ngút trời.

Vô số cao thủ cảm nhận được sát khí lượng kiếp ngày càng đậm đặc, liền bắt đầu tìm mọi cách để trốn tránh.

Hiện tại, đã hơn một vạn năm kể từ lần đại chiến Vu Yêu trước, Đạo Tổ Hồng Quân đã tự mình ra lệnh, trong thời gian một nguyên hội, hai tộc Vu Yêu không được tiếp tục đại chiến.

Cũng vì thế, thế giới Hồng Hoang có được hơn mười vạn năm tương đối yên ổn.

Một khi thời gian đình chiến một nguyên hội kết thúc, lúc đó nếu hai tộc Vu Yêu lại bắt đầu đại chiến, có thể thấy trước chiến trường sẽ vô cùng khủng bố.

Không biết phải dùng bao nhiêu sinh mệnh mới có thể gột rửa được sát khí ngút trời này?

Tô Dự nhìn về hướng Bất Chu Sơn rồi trực tiếp bay về phía đó. ...

Vu tộc.

Bộ lạc Hậu Thổ.

Đại Vu đỉnh cao Hậu Nghệ bỗng nhiên tâm thần khẽ động, cảm giác hôm nay sẽ có chuyện quan trọng xảy ra, bèn cầm Vu khí Hậu Nghệ Cung đi ra khỏi bộ lạc.

Những năm gần đây, cùng với sự lớn mạnh của Nhân tộc, vô số người của Nhân tộc đã tiến vào các bộ lạc Vu tộc, cùng sinh sống với

Vu tộc.

Vì mối quan hệ với Tô Dự, Vu tộc đối với Nhân tộc vô cùng thân thiện, do đó đã chiếu cố, bảo hộ rất nhiều, khiến Nhân tộc có thể nhanh chóng sinh sôi nảy nở trên đại địa Hồng Hoang.

Tương tự, Nhân tộc cũng dốc toàn lực báo đáp Vu tộc, với đôi tay khéo léo, họ đã dệt nên các loại quần áo, vật dụng sinh hoạt, khiến cuộc sống của các thành viên Vu tộc cũng ngày càng tốt hơn.

Cùng với sự dung hợp của hai tộc, một số thành viên Vu tộc bắt đầu kết hôn với thành viên Nhân tộc, sinh sôi nảy nở, xây dựng nên những bộ lạc mới, đó cũng là hình thái ban đầu của bộ lạc Cửu Lê Nhân Vu sau này.

Bên ngoài bộ lạc Hậu Thổ có một bộ lạc Nhân tộc với mấy triệu thành viên, trong đó có một nữ tử tên Hằng Nga, dung mạo hoa nhường nguyệt thẹn, quốc sắc thiên hương, danh tiếng vang xa đến cả bộ lạc Hậu Thổ.

Hằng Nga có thiên phú tu luyện bình thường, rất nhiều công pháp do các đại hiền Nhân tộc sáng tạo ra nàng đều không thể tu luyện, vì vậy hiện tại chỉ là một Nhân Tiên yếu ớt nhất.

Một ngày nọ.

Hằng Nga đột nhiên trong lòng có cảm ứng, liền đi ra khỏi bộ lạc, hướng về phía đông nam.

Nàng cảm giác, ở nơi đó có một thứ vô cùng quan trọng đối với mình, nếu có được nó, có lẽ có thể giải quyết được vấn đề không thể tu luyện.

Vì vậy, Hằng Nga hạ quyết tâm trong lòng, dù thế nào cũng phải có được thứ đó.

Thoáng chốc đã mấy ngày trôi qua.

Hằng Nga cuối cùng cũng đến bên một đầm nước mát lạnh.

Sau khi chờ đợi suốt bảy bảy bốn mươi chín ngày, đầm nước băng giá đột nhiên hiện lên một vầng sáng màu xanh lam.

"Ông!" Trong nháy mắt, chỉ thấy trên vầng sáng xanh lam hiện ra một miếng ngọc phiến cổ xưa, tỏa ra đạo vận vô cùng huyền diệu, khiến Hằng Nga có chút thất thần.

"Vút!" Hằng Nga vẫy tay, miếng ngọc phiến cổ xưa đó liền rơi vào tay nàng. ...

Thiên Đình.

Đế hậu Cực Âm Nữ Thần đang bế quan trong hậu điện bỗng tâm thần khẽ động, trong nháy mắt đã tính ra được cơ duyên thuộc về mình đã xuất thế.

"Bệ hạ, cơ duyên của ta đã xuất thế!" Đế Tuấn phá lên cười ha hả, hào sảng tung hoành nắm lấy bàn tay mềm mại của Cực Âm Nữ Thần.

"Vậy chúng ta đi lấy nó!" Đông Hải.

An Lạc.

Hi Hòa và Thường Hi đang bế quan cũng tâm thần khẽ động, sau đó nhìn về hướng Bất Chu Sơn, lập tức sử dụng thần thông, cùng nhau bay về phía đông nam.

"Đại tỷ, nếu ta có được cơ duyên này, có lẽ có thể giải quyết triệt để con đường chứng đạo của ta phải không?" "Không sai, dù thế nào đi nữa, cơ duyên này không thể để mất!" Hi Hòa và Thường Hi tế ra pháp bảo, toàn lực chạy về phía đông nam.

Bị kẹt ở Chuẩn Thánh trung kỳ đã mười mấy vạn năm, mãi không đột phá được, trong lòng tự nhiên vô cùng lo lắng.

Nay cơ duyên hiện thế, cũng không thể để nó chạy thoát!

"Vút!" Khi Hằng Nga vừa nắm chặt miếng đại đạo ngọc phiến trong tay, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện hai bóng người vô cùng uy nghiêm.

"Cơ duyên vốn thuộc về ta lại bị kẻ khác nhanh chân đoạt mất?" Cực Âm Nữ Thần nhìn Hằng Nga phía dưới, không khỏi khinh miệt cười.

"Thái Âm thần thể thuần khiết, chẳng trách có tư cách cảm nhận được miếng đại đạo ngọc phiến này.

Nể tình miếng đại đạo ngọc phiến, sẽ cho ngươi một cái toàn thây!" Đại đạo ngọc phiến xuất thổ, Cực Âm Nữ Thần cùng với Hi Hòa, Thường Hi đều đã tính ra được, đó là miếng đại đạo ngọc phiến chứa đựng Thái Âm pháp tắc hoàn chỉnh, chỉ cần có được nó, mới có cơ hội chứng đạo thành Thánh!

Những năm gần đây, Yêu tộc và Vu tộc tuy đã đình chiến theo pháp chỉ của Đạo Tổ Hồng Quân, nhưng ma sát giữa hai bên lại không hề nhỏ.

Đối với Nhân tộc vô cùng thân cận với Vu tộc, tất cả người của Yêu tộc đều ghét lây, nếu không phải vì sự tồn tại của Nữ Oa nương nương và Tô Dự, e rằng đã có đại yêu trực tiếp diệt sát Nhân tộc yếu ớt!

Vì vậy, Đế hậu Thiên Đình Cực Âm Nữ Thần cũng không có chút hảo cảm nào với Nhân tộc.

Vào lúc này, vì cơ duyên chứng đạo của mình, chỉ đành giết người đoạt bảo!

Lúc này, Hằng Nga thấy trên trời xuất hiện hai bóng người uy nghiêm, đang định bái kiến thượng tiên thì nghe được những lời lạnh

lùng vô tình của Cực Âm Nữ Thần, trong nháy mắt sợ đến mức mặt mày tái nhợt, hoa dung thất sắc.

Mình cũng không có làm gì, sao lại vô cớ đắc tội với hai vị thượng tiên?

Tại sao?

"Hai tên súc sinh lông vũ các ngươi dám đến bộ lạc Hậu Thổ của ta, sống chán rồi sao?" Đúng lúc này, một giọng nói uy mãnh vang lên, chính là Đại Vu đỉnh cao Hậu Nghệ đang đi tuần tra bộ lạc.

"Chỉ là một Đại Vu quèn, cũng dám ở trước mặt bản đế mà làm càn?" Thấy Hậu Nghệ xuất hiện, Đế Tuấn và Cực Âm Nữ Thần trong lòng quyết định, phải nhanh chóng giải quyết chuyện này, trước tiên lấy được miếng đại đạo ngọc phiến chứa đựng Thái Âm pháp tắc rồi nói sau!

Chương 165

"Đế Tuấn?!" Trong nháy mắt, Hậu Nghệ tế ra Vu khí Hậu Nghệ Cung, trực tiếp giương cung bắn tên về phía Đế Tuấn và Cực Âm Nữ Thần.

Đối phương là Thiên Đế của Yêu tộc thì đã sao?

Dám đến bộ lạc Vu tộc của ta khiêu khích, giết không tha!

"Châu chấu đá xe!" Đế Tuấn khinh miệt cười, đưa tay phải ra, trực tiếp vỗ về phía trước.

"Ông!" Cả một khoảng trời phảng phất như bị giam cầm, Đại Vu đỉnh cao Hậu Nghệ trước mặt Đế Tuấn chẳng khác nào một con cừu non chờ làm thịt!

"Vút!" Đúng lúc này, Cực Âm Nữ Thần nhẹ nhàng phất tay, Hằng Nga bên bờ đầm nước phía dưới tự động bay lên, miếng đại đạo ngọc phiến Thái Âm pháp tắc trong tay nàng cũng lập tức bay về phía Cực Âm Nữ Thần.

"Ầm!" Ngay khi Cực Âm Nữ Thần chuẩn bị triệt để xóa sổ Hằng Nga, một luồng khí tức vô cùng khủng bố đột nhiên xuất hiện, trực tiếp chắn trước mặt Hằng Nga, rồi nhẹ nhàng đỡ lấy nàng.

Lúc này, Hằng Nga nhìn bóng lưng cao lớn sừng sững trước mắt, cả đầu óc không khỏi chấn động.

Mình cũng không ngờ, vào thời khắc sắp đối mặt với cái chết, lại có người cứu mình?

Trong một khắc, trong đầu Hằng Nga toàn là hình ảnh bá khí vô song của Tô Dự.

"Tô Dự tiên đế?" Cực Âm Nữ Thần cũng không ngờ, vào thời

khắc sắp có được miếng đại đạo ngọc phiến Thái Âm pháp tắc, Tô Dự lại đột nhiên xuất hiện.

Lần này không dễ giải quyết rồi!

Nghĩ đến đây, Cực Âm Nữ Thần không khỏi nhìn về phía phu quân của mình, Đế Tuấn.

"Vút!" Đế Tuấn thu tay phải lại, Hậu Nghệ vốn bị giam cầm lập tức khôi phục tự do.

"Bái kiến Tô Dự tiên đế!" Đế Tuấn nhìn Tô Dự, sắc mặt bắt đầu ngưng trọng.

"Bái kiến Đế Tuấn thiên đế!" Tô Dự cũng đáp lễ lại.

Hai người tuy có chút giương cung bạt kiếm, nhưng với tư cách là Thiên Đế và Tiên Đế, lễ nghi cần có trước khi đại chiến vẫn phải giữ gìn.

Lúc này, Hằng Nga cuối cùng cũng biết được tên của ân nhân cứu mạng.

Tô Dự! 'Tên này hình như giống hệt Thánh Phụ Nhân tộc của chúng ta?

Còn nữa, vị Đế Tuấn thiên đế này chẳng phải là Thiên Đế của Yêu tộc hiện nay sao?' Hằng Nga tự nhiên đã nghe vô số thần thoại truyền thuyết, đối với danh xưng Thiên Đế của Yêu tộc đương nhiên đã từng nghe qua.

"Bệ hạ!" Cực Âm Nữ Thần nhìn phu quân.

Nàng biết rõ, miếng đại đạo ngọc phiến chứa đựng Thái Âm pháp tắc hoàn chỉnh trong tay Hằng Nga đối với nàng cực kỳ quan trọng, nếu có thể thuận lợi có được, chắc chắn sẽ hoàn thành một cuộc lột xác về chất.

Nhưng bây giờ, Tô Dự tiên đế lại nhúng tay vào, muốn thuận lợi có được miếng đại đạo ngọc phiến đó, e là khó rồi.

"Tô Dự tiên đế, ý của ngài là gì?

Chẳng lẽ muốn cướp miếng đại đạo ngọc phiến mà bản đế đã nhìn trúng trước hay sao?" Đế Tuấn nhìn Tô Dự, sắc mặt không tốt.

Hai người với tư cách là đại năng đỉnh cao của Hồng Hoang, đối với miếng đại đạo ngọc phiến trong tay Hằng Nga tự nhiên vô cùng rõ ràng, căn bản không thể qua mắt được hai người.

"Đế Tuấn, ngươi thật biết đổi trắng thay đen!" Tô Dự cười lạnh một tiếng, khinh thường nhìn Đế Tuấn và Cực Âm Nữ Thần.

"Miếng đại đạo ngọc phiến này là do Hằng Nga của Nhân tộc ta có được trước tiên, các ngươi lại định giết người đoạt bảo.

Nếu không phải bản đế xuất hiện, e rằng đã bị các ngươi đắc thủ rồi phải không?" Tô Dự dùng thần thông suy tính, biết được nữ tử đầu tiên có được miếng đại đạo pháp tắc ngọc phiến lại tên là Hằng Nga, khiến trong lòng không khỏi khẽ động.

Ở kiếp trước, Hằng Nga được mệnh danh là đệ nhất mỹ nhân Tam giới.

Trong thời kỳ đại chiến Vu Yêu, Hằng Nga gả cho Đại Vu đỉnh cao của Vu tộc là Hậu Nghệ, thậm chí dưới sự sắp đặt của Vương Mẫu (Hi Hòa), đã uống thuốc thành tiên, cùng Hậu Nghệ thiên nhân vĩnh cách.

Câu chuyện Hằng Nga bay lên mặt trăng cũng từ đó mà ra.

Chắc chắn là Hằng Nga đã có được miếng đại đạo ngọc phiến chứa đựng Thái Âm pháp tắc trước, sau đó bị Vương Mẫu (Hi Hòa) cướp đi, sau đó để tính kế Vu tộc, mới đưa cho Hậu Nghệ thuốc thành tiên.

Hằng Nga dưới kế của Vương Mẫu (Hi Hòa) đã uống thuốc thành tiên, khiến Hậu Nghệ tự bạo tự khí, sau này trong trận quyết chiến Vu Yêu mới tỉnh ngộ.

Bây giờ, hắn đã cướp đi hai đại Thái Âm nữ thần vốn thuộc về Đế Tuấn, nhưng hắn lại tìm được Cực Âm Nữ Thần.

Thiên phú thần thông pháp tắc của Cực Âm Nữ Thần cũng là Thái Âm pháp tắc, miễn cưỡng có thể cùng với Thái Dương pháp tắc của Đế Tuấn âm dương tương tế.

Thiên Đình cách Bất Chu Sơn vốn rất gần, Cực Âm Nữ Thần thông qua bản mệnh truyền thừa, đương nhiên có thể cảm nhận được miếng đại đạo ngọc phiến Thái Âm pháp tắc xuất thổ.

Vì vậy, lịch sử bắt đầu đi đến một sự trùng hợp mới.

Nếu không có Tô Dự xuất hiện, Hằng Nga tuyệt đối sẽ bỏ mạng tại đây, giữa nàng và Hậu Nghệ tự nhiên cũng sẽ không xảy ra bất cứ chuyện gì, truyền thuyết Hằng Nga bay lên mặt trăng cũng chắc chắn sẽ không xuất hiện.

Đương nhiên, hiện tại Tô Dự đã xuất hiện, cứu Hằng Nga, truyền thuyết Hằng Nga bay lên mặt trăng cũng sẽ không xuất hiện.

Đế Tuấn nghe Tô Dự cười lạnh, sắc mặt càng ngày càng khó coi.

"Tô Dự tiên đế, Hằng Nga của Nhân tộc trước mắt này, e rằng không có bất kỳ quan hệ nào với ngài phải không?

Bản đế muốn giết người đoạt bảo, có liên quan gì đến ngài?" "Nực cười, ai nói với ngươi là không liên quan đến bản đế?" Tô Dự nhìn Đế Tuấn, khí thế trong nháy mắt tăng vọt, khiến Hằng Nga phía sau mặt mày trắng bệch.

Nếu không có Tô Dự che chở, e rằng nàng sẽ lập tức bị khí thế cường đại đó chấn thành tro bụi.

Hằng Nga nhìn bóng lưng bá khí ngút trời phía trước, một đôi mắt đẹp không khỏi lộ ra vẻ chấn động, sùng bái.

"Bản đế là Thánh Phụ của Nhân tộc, tất cả Nhân tộc đều được bản đế che chở.

Đế Tuấn hôm nay lại dám công khai giết người đoạt bảo ngay trước mặt bản đế, thật sự coi bản đế là bùn nhão dễ nắn hay sao?" Vút!

Trong nháy mắt, Tô Dự trực tiếp tế ra pháp bảo Hậu thiên công đức chí bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích, lạnh lùng nhìn Đế Tuấn và Cực Âm Nữ Thần.

Chương 166

“Đế Tuấn, nếu không phục, hãy cùng bản đế tái chiến một trận.

Lần trước ta đã đánh bại đệ đệ của ngươi là Đông Hoàng Thái Nhất, lần này để xem ngươi mạnh hơn Đông Hoàng Thái Nhất bao nhiêu phần?” Vút!

Nghe những lời bá khí vô song của Tô Dự, sắc mặt Đế Tuấn không khỏi càng thêm khó coi.

Thật ra mà nói, đối đầu với Tô Dự, Đế Tuấn căn bản không có chút chắc chắn thắng lợi nào, huống chi, người ta còn là trượng phu của Thánh nhân Nữ Oa nương nương, làm sao dám đắc tội đến chết?

Nếu đại chiến với Tô Dự, chẳng phải là triệt để xóa sạch chút tình nghĩa cuối cùng với Nữ Oa nương nương hay sao?

Tương lai nếu có việc cầu cứu Nữ Oa nương nương, người ta có ra tay giúp đỡ không?

“Hừ!” Đế Tuấn hừ lạnh một tiếng, sau đó nắm chặt tay phải của thê tử Cực Âm Nữ Thần.

“Chuyện này bản đế ghi nhớ!” Vút!

Trong nháy mắt, Đế Tuấn sử dụng thần thông, trực tiếp mang theo thê tử biến mất trên bầu trời, trở về Thiên Đình.

Hắn không phải sợ Tô Dự, mà là cảm nhận được mấy luồng khí tức cường đại đang hướng về phía này.

Nếu tiếp tục kéo dài, không chừng sẽ bị giữ lại triệt để ở đó.

Với tính cách nóng nảy của Thập Nhị Tổ Vu, không chừng sẽ lại khơi mào chiến tranh, lúc đó hắn cũng sẽ bị Đạo Tổ nghiêm trị.

Vì vậy, chỉ có thể ngậm bồ hòn làm ngọt.

Cực Âm Nữ Thần cũng biết tất cả, vì vậy lẳng lặng đi theo phu quân, trong lòng tràn đầy không cam tâm.

Nhưng nàng là một nữ tử thông minh, sẽ không gây phiền phức cho phu quân.

"Tiểu nữ tử Hằng Nga, bái kiến Thánh Phụ Nhân tộc!" Hằng Nga sau khi hoàn hồn, lập tức cung kính hành lễ với Tô Dự.

Trước đó cảm thấy cái tên Tô Dự quen thuộc, ai ngờ lại thật sự là Thánh Phụ của Nhân tộc, lần này, trong lòng nàng càng thêm kích động và chấn động.

Phải biết rằng, trong Nhân tộc chỉ có những tinh anh và tiên hiền mới có tư cách đến tổ địa Nhân tộc tế bái Thánh Phụ, Thánh Mẫu, nhưng bây giờ lại được gặp một Tô Dự bằng xương bằng thịt!

Tô Dự xoay người, mỉm cười nhìn Hằng Nga.

"Không cần đa lễ!" Không thể không thừa nhận, Hằng Nga ở hậu thế được mệnh danh là đệ nhất tiên nữ Tam giới quả thật danh bất hư truyền, dung nhan của nàng thực sự hoàn mỹ không tì vết, thanh lãnh tuyệt tiên.

Nếu được bồi dưỡng một phen, khí chất của nàng sẽ hoàn thành lột xác, trở thành một nữ thần đỉnh cấp như Hi Hòa. ...

Vút!

Khi Hằng Nga thực sự nhìn rõ dung nhan của Tô Dự, một trái tim 'thình thịch, thình thịch' đập loạn, như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực.

Vừa rồi sau khi nhìn thấy bóng lưng vĩ ngạn vô song của Tô Dự, trong lòng nàng đã tưởng tượng ra dáng vẻ của hắn.

Bây giờ tận mắt nhìn thấy, Hằng Nga phát hiện, dung mạo của Tô

Dự còn anh tuấn, uy vũ, bá khí vô song hơn nhiều so với tưởng tượng!

Lúc này, Đại Vu đỉnh cao Hậu Nghệ ở bên cạnh thấy bộ dạng của Hằng Nga như vậy, cảm giác như mình đã vĩnh viễn mất đi một thứ gì đó.

"Vút!" Đúng lúc này, một bóng người thánh khiết vô hạ, điển nhã nhu hòa bay đến, chính là một trong Thập Nhị Tổ Vu, Hậu Thổ!

"Bái kiến Hậu Thổ Tổ Vu!" Hậu Nghệ thấy Hậu Thổ đến, cung kính hành lễ.

"Phu quân, chàng đến rồi?" Hậu Thổ đến bên cạnh tình lang, chủ động nắm lấy bàn tay to lớn của Tô Dự.

Tô Dự mỉm cười, liếc nhìn Hằng Nga một cái.

"Ồ?" Hậu Thổ nhìn Hằng Nga quốc sắc thiên hương, không khỏi lộ ra một tia hiếu kỳ.

"Thể chất của cô gái Nhân tộc này giống hệt Hi Hòa tỷ tỷ a!" Lúc này, Hằng Nga thấy Tô Dự và Hậu Thổ tay trong tay, như một đôi bích nhân, trong lòng không khỏi âm thầm cảm thấy tự ti mặc cảm.

Nghe Hậu Thổ Tổ Vu đang đánh giá, thảo luận về mình, Hằng Nga trong lòng không khỏi bắt đầu căng thẳng.

"Thể chất của nàng là Thái Âm thần thể thuần khiết, so với Hi Hòa thì còn kém rất xa.

Nhưng tiềm lực của nàng là vô hạn, nếu có đủ cơ duyên, tư chất căn nguyên chưa chắc đã không đạt đến Thái Âm chi thể của Hi Hòa." Hi Hòa và Thường Hi là do mắt phải của Bàn Cổ đại thần hóa thành, thuộc về tiên thiên cực hạn âm thuộc tính.

Vừa mới thai nghén hóa hình, đã có thiên phú truyền thừa Thái Âm

pháp tắc.

Hằng Nga chỉ là một Nhân tộc, thể chất đặc thù, xa xa không thể so sánh với Hi Hòa và Thường Hi.

Đương nhiên, sở dĩ nàng có thể có được miếng đại đạo ngọc phiến chứa đựng Thái Âm pháp tắc, một là vì ở gần, hai là vì có cơ duyên của mình.

"Đúng rồi, phu quân, vừa rồi ta nghe Hậu Nghệ báo cáo, Thiên Đế Yêu tộc Đế Tuấn và Đế hậu Cực Âm Nữ Thần đã đến đây, có âm mưu gì sao?" "Không có." Tô Dự mỉm cười nắm chặt bàn tay mềm mại của Hậu Thổ.

"Sở dĩ Đế Tuấn đến đây là vì miếng đại đạo ngọc phiến trong tay Hằng Nga." Miếng đại đạo ngọc phiến đó chứa đựng Thái Âm pháp tắc hoàn chỉnh, đối với Cực Âm Nữ Thần là một loại cơ duyên vô cùng quan trọng, hắn định giết người cướp bảo thì bị ta ngăn cản." "Đại đạo ngọc phiến Thái Âm pháp tắc?" Nghe lời của tình lang, Hậu Thổ hai mắt sáng lên.

Phải biết rằng, Hi Hòa và Thường Hi vì không có Thái Âm pháp tắc hoàn chỉnh nên đã bị kẹt ở Chuẩn Thánh trung kỳ suốt mười mấy vạn năm.

Bây giờ nếu có được Thái Âm pháp tắc hoàn chỉnh, dù không chứng đạo thành Thánh, đột phá sự giam cầm của bản thân cũng dễ như trở bàn tay phải không?

"Đa tạ Thánh Phụ Nhân tộc cứu mạng chi ân, miếng ngọc phiến này ta xin dâng tặng ngài!" Hằng Nga đứng trên mặt đất, vô cùng cung kính nâng miếng đại đạo ngọc phiến chứa đựng Thái Âm pháp tắc trong tay.

Tô Dự với tư cách là Thánh Phụ Nhân tộc, lại có ơn cứu mạng

với nàng, Hằng Nga muốn báo đáp, chỉ có miếng ngọc phiến trong tay.

Vừa rồi nghe họ trao đổi, miếng ngọc phiến này vô cùng quan trọng, cầm trong tay cũng là mang ngọc mắc tội, căn bản không có thực lực giữ được, không bằng dâng cho Tô Dự, báo đáp ơn cứu mạng của hắn.

"Không cần khách sáo." Tô Dự khẽ phất tay, không trực tiếp nhận lấy miếng đại đạo ngọc phiến mà Hằng Nga dâng lên, vì hắn đã cảm nhận được khí tức của Hi Hòa và Thường Hi, mọi chuyện cứ để Hi Hòa quyết định.

Lấy đi miếng đại đạo ngọc phiến trong tay Hằng Nga, hắn cũng nhất định sẽ cho Hằng Nga đủ sự bồi thường!

Chờ khoảng nửa canh giờ, Hi Hòa và Thường Hi bay đến.

Chương 167

"Phu quân, Hậu Thổ muội muội!" "Phu quân, Hậu Thổ tỷ tỷ!" Hi Hòa và Thường Hi toàn lực chạy đi, thấy tình lang và Hậu Thổ đang đợi ở đây, trong lòng không khỏi ấm áp.

"Hi Hòa tỷ tỷ, Thường Hi muội muội!" Hậu Thổ mỉm cười đón họ, một bộ dạng tỷ muội tình thâm.

Bây giờ, mấy người họ dưới sự điều giáo của tình lang Tô Dự, đã thân thiết như chị em ruột.

Sau một hồi hàn huyên, Hi Hòa trong lòng đã sớm tính ra được đầu đuôi câu chuyện.

Sau khi cảm nhận được miếng đại đạo ngọc phiến chứa đựng Thái Âm pháp tắc trong tay Hằng Nga, Hi Hòa trong lòng đã có quyết định.

"Hằng Nga?

Quả nhiên trông rất xinh đẹp, không hổ là Thái Âm thần thể!" Hi Hòa hạ xuống mặt đất, nhìn Hằng Nga quốc sắc thiên hương, không khỏi lộ ra một tia tán thưởng.

"Bái kiến Đế hậu!" Hằng Nga dựa vào cách xưng hô vừa rồi, liền chọn cách xưng hô này với Hi Hòa.

"Không cần đa lễ!" Hi Hòa khẽ phất tay, chủ động nắm lấy bàn tay mềm mại của Hằng Nga, kiểm tra kỹ hơn.

"Hằng Nga, thật không dám giấu, miếng ngọc phiến trong tay ngươi là đại đạo ngọc phiến chứa đựng Thái Âm pháp tắc, vô cùng quý giá, đối với ta lại càng vô cùng quan trọng." Lúc này, Hi Hòa đã nghĩ ra cách xử lý mọi chuyện.

“Vậy, vậy ta tặng cho ngài nhé!” Hằng Nga nghe lời Hi Hòa, trực tiếp đưa miếng đại đạo ngọc phiến trong tay qua, giống như đang đưa một củ khoai lang nóng hổi.

Hi Hòa khẽ cười, không trực tiếp nhận lấy, tiếp tục nói.

“Vừa rồi ta đã kiểm tra thể chất của ngươi, là Thái Âm thần thể vô cùng thuần khiết.

Với tư cách là Nhân tộc, có được thể chất này là cực kỳ hiếm có.” “Thể chất của ngươi tu luyện Thái Âm pháp tắc của ta có thể nói là làm ít công to.

Hiện nay ngươi chưa có bất kỳ pháp môn tu luyện nào, ta nhận ngươi làm muội muội, sau này sẽ tự mình chỉ điểm cho ngươi, rồi cùng nhau tham ngộ Thái Âm pháp tắc, cùng nhau chứng đắc đại đạo, ngươi thấy thế nào?” Vút!

Nghe lời của Hi Hòa, Hằng Nga không khỏi ngây người.

Nàng cũng không ngờ, với tư cách là Đế hậu cao cao tại thượng, lại chịu nhận một người Nhân tộc bình thường làm muội muội, quả thực không khác gì một bước lên mây!

Cả thế giới Hồng Hoang này, có ai không biết Hi Hòa là thê tử của Tô Dự?

Huống chi, với năng lực của Hi Hòa, thực lực của nàng cũng thuộc hàng đỉnh cao trong cả thế giới Hồng Hoang, căn bản không có mấy đại năng dám trêu chọc.

Có thể được nhận làm muội muội, cũng tức là em vợ của Tô Dự tiên đế, sau này Hằng Nga nếu du lịch Hồng Hoang, có mấy ai dám trêu chọc?

“Hi hi, vậy là ta cũng có một tam muội, không còn là người nhỏ nhất nữa?” Thường Hi ở bên cạnh cười duyên, một vẻ mặt thân thiện

nhìn Hằng Nga.

Khi Hằng Nga hoàn hồn, thấy trong mắt Hi Hòa và Thường Hi đều là thiện ý, bèn trịnh trọng hành lễ.

"Hằng Nga bái kiến hai vị tỷ tỷ!" "Muội muội ngoan!" Hi Hòa nắm lấy bàn tay mềm mại của Hằng Nga, hài lòng gật đầu.

Kết quả như vậy có thể coi là cách xử lý hoàn mỹ nhất.

Hiện tại Hằng Nga không thể cảm ngộ được miếng đại đạo ngọc phiến Thái Âm pháp tắc, có thể đưa cho Hi Hòa tham ngộ trước, đợi Hằng Nga đột phá Đại La, lại đưa miếng đại đạo ngọc phiến Thái Âm pháp tắc cho nàng, quả thực là vẹn cả đôi đường.

Tô Dự thấy Hi Hòa nhận Hằng Nga làm muội muội, bèn cùng Hậu Thổ đi tới.

"Bái kiến Thánh Phụ Nhân tộc!" Hằng Nga thấy Tô Dự đi tới, mặt hơi ửng hồng, một đôi mắt đẹp tràn đầy vẻ sùng bái và chấn động.

"Đã được thê tử của ta nhận làm muội muội, không cần khách sáo như vậy.

Sau này cứ gọi ta là tỷ phu đi!" Tô Dự nói xong, lấy ra một quả tiên thiên linh quả Chu Quả, sau đó truyền sáu tầng đầu của «Tạo Hóa Chân Kinh» vào thức hải của nàng.

Không phải Tô Dự không nỡ cho những tiên quả và thiên tài địa bảo quý giá hơn, chỉ là với thực lực hiện tại của Hằng Nga, căn bản khó mà luyện hóa được.

Chu Quả ôn hòa dễ luyện hóa, phối hợp với «Tạo Hóa Chân Kinh» có thể nâng cao tư chất căn nguyên của nàng, sau đó mới có thể dùng được những thiên tài địa bảo cao cấp hơn.

"Công pháp và Chu Quả, coi như là quà gặp mặt của tỷ phu cho

muội.

Đợi tu vi của muội cao hơn, tỷ phu sẽ ban cho pháp bảo!" "Đa tạ tỷ phu!" Hằng Nga sau khi hoàn hồn, cung kính hành lễ với Tô Dự.

"Tam muội, bây giờ đã được ta nhận làm muội muội, ta sẽ đưa muội về đạo trường Đông Hải tu luyện, tự mình chỉ điểm cho muội, muội có bằng lòng không?" "Tỷ tỷ, muội về từ biệt thủ lĩnh một tiếng!" Cha mẹ của Hằng Nga đã bỏ mạng dưới vuốt yêu thú khi khai phá gia viên, mấy năm qua đều do thủ lĩnh bộ lạc chăm sóc.

Bây giờ muốn theo Hi Hòa học tiên pháp, đương nhiên phải từ biệt một tiếng.

"Được!" Hi Hòa gật đầu, sau đó đưa cho Hằng Nga một ít tiên quả và hai món hậu thiên linh bảo, để nàng về tặng lại cho tộc nhân.

Khi Hằng Nga trở về bộ lạc, báo cáo với thủ lĩnh rằng mình sắp theo tiên sư đại năng học tập tiên pháp, thủ lĩnh thật lòng mừng cho Hằng Nga.

Vì hiện tại Nhân tộc rất yếu ớt, trước mặt yêu thú bình thường quả thực không chịu nổi một kích, chỉ có học được công pháp cường đại, có bản lĩnh sau này mới có thể cứu vớt tộc nhân.

Sau đó khi Hằng Nga tặng cho thủ lĩnh bộ lạc những tiên quả và hai món hậu thiên linh bảo mà đại tỷ Hi Hòa tặng, mắt của thủ lĩnh cũng trợn tròn.

Phải biết rằng, ở thế giới Hồng Hoang, pháp bảo vô cùng quan trọng.

Ngay cả thủ lĩnh bộ lạc cũng không có một món hậu thiên linh bảo nào, bây giờ Hằng Nga tặng hẳn hai món, có thể nâng cao rất nhiều thực lực của thủ lĩnh, sau này trong lúc đối chiến với yêu thú cũng có thể bảo hộ tộc nhân.

Thủ lĩnh bộ lạc thấy tiên sư tùy ý ban cho Hằng Nga hai món hậu thiên linh bảo, biết Hằng Nga đã gặp được quý nhân trời ban, bèn tự mình dặn dò nàng phải học tập thật tốt theo tiên trưởng.

Sau đó, thủ lĩnh tự mình tiễn Hằng Nga ra ngoài bộ lạc, thấy nàng được tường vân đón đi, trong lòng dâng lên niềm vui và mong đợi vô hạn.

Tiếp theo, Tô Dự dẫn theo Hi Hòa, Thường Hi, Hằng Nga, Hậu Thổ bốn nữ nhân trực tiếp đến tổ địa Vu tộc ở Bất Chu Sơn, bắt đầu bố cục cho lượng kiếp Vu Yêu sau này. ...

Tây phương.

Núi Tu Di.

Sau mấy nghìn năm phát triển, Nhân tộc ở Tây phương đã sinh sôi nảy nở đến một tỷ người, khiến Tây phương vốn hoang vu dần dần có xu thế hưng thịnh.

Một ngày nọ.

Chương 168

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề trong lòng có cảm ứng, nhìn về phía tổ địa Nhân tộc ở Tây phương.

"Sư đệ, cơ duyên chứng đạo thành Thánh của chúng ta cuối cùng cũng đến rồi!" Tiếp Dẫn với vẻ mặt khổ sở lộ ra một nụ cười, trông có vẻ hơi kỳ quái, nhưng niềm vui trong mắt thì không thể che giấu được.

"Sư huynh, ngày này cuối cùng cũng đến, ta thật sự đã đợi quá lâu!" Chuẩn Đề đứng dậy, vẻ mặt phấn khởi.

"Không sai, nhìn Nữ Oa sư tỷ, Tam Thanh sư huynh lần lượt chứng đạo thành Thánh, chúng ta thật sự đã đợi quá lâu!" Tiếp Dẫn nói xong, liền chủ động nắm lấy tay Chuẩn Đề.

"Sư đệ, chúng ta vào Nhân tộc!" "Cẩn tuân lệnh sư huynh!" Chuẩn Đề cười ha hả, sau đó cùng sư huynh đến tổ địa Nhân tộc ở Tây phương.

Kể từ khi Nhân tộc được Tô Dự tự mình di dời đến Tây phương, mỗi nghìn năm Hữu Sào thị đều sẽ dẫn theo tinh nhuệ Nhân tộc trở về tổ địa Nhân tộc ở bờ Đông Hải tế bái.

Đồng thời mỗi khi có ngày lễ lớn, họ đều sẽ ở tổ địa Tây phương tế bái Thánh Phụ, Thánh Mẫu của Nhân tộc, cung cấp khí vận liên tục cho Tô Dự, Nữ Oa.

Sở dĩ Tô Dự đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ nhanh như vậy, cũng có liên quan mật thiết đến khí vận khổng lồ của Nhân tộc.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sau khi tiến vào tổ địa Nhân tộc, bắt đầu truyền xuống đạo thống tu luyện.

Lại qua chín chín tám mươi mốt năm, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cảm thấy cơ duyên đã đến, liền trịnh trọng thề với trời cao.

"Hôm nay ngô Tiếp Dẫn tại Nhân tộc truyền xuống đạo thống, lập Tây Phương Giáo, tạo phúc cho Hồng Hoang, tạo phúc cho Nhân tộc!" "Hôm nay ngô Chuẩn Đề tại Nhân tộc truyền xuống đạo thống, lập Tây Phương Giáo, tạo phúc cho Hồng Hoang, tạo phúc cho Nhân tộc!" "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Theo sau lời thề lập Tây Phương Giáo của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, tạo phúc cho Nhân tộc và Hồng Hoang, Thiên Đạo bắt đầu giáng xuống công đức đầy trời, giống như hai cột vàng khổng lồ, khiến hai huynh đệ được tắm mình trong đó.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vẻ mặt hân hoan, dùng công đức khổng lồ bắt đầu luyện hóa chí bảo thành Thánh là Hồng Mông Tử Khí.

Nhưng một lúc lâu sau, họ phát hiện, công đức mà Thiên Đạo giáng xuống không đủ để hỗ trợ chứng đạo thành Thánh, trong nháy mắt, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn không khỏi lộ ra vẻ kinh hoảng.

"Sư huynh, có chuyện gì vậy?" Vút!

Tiếp Dẫn nhắm chặt hai mắt, dùng thần thông toàn lực suy tính, khoảng nửa canh giờ sau, cuối cùng cũng suy tính ra được thông tin quan trọng nhất.

Tây phương thực sự quá nghèo nàn, hai huynh đệ họ lập một cái Tây Phương Giáo, công đức mà Thiên Đạo giáng xuống không đủ để hỗ trợ hai người chứng đạo thành Thánh, vì vậy chỉ có thể mượn công đức của Thiên Đạo trước để chứng đạo thành Thánh.

"Thiên Đạo ở trên, hôm nay ngô Tiếp Dẫn lại một lần nữa phát đại nguyện, sau này nhất định sẽ nỗ lực tạo phúc cho Hồng Hoang, vì Hồng Hoang mà cống hiến hết thảy!" "Thiên Đạo ở trên, hôm nay ngô Chuẩn Đề lại một lần nữa phát đại nguyện, sau này nhất định sẽ nỗ lực tạo phúc cho Hồng Hoang, vì Hồng Hoang mà cống hiến hết

thảy!" Chuẩn Đề thấy sư huynh phát đại nguyện, lập tức bắt chước theo.

Hắn biết, chỉ có như vậy mới có thể hỗ trợ chứng đạo thành Thánh. ...

Cùng với việc Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề phát đại nguyện với Thiên Đạo Hồng Hoang, Thiên Đạo bắt đầu tiếp tục ban thưởng công đức.

Hai người liên tiếp phát đại nguyện suốt bảy bảy bốn mươi chín ngày, công đức mà Thiên Đạo giáng xuống cuối cùng cũng đủ để hỗ trợ hai huynh đệ chứng đạo thành Thánh.

Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!

Hai cây cầu vàng từ ba mươi ba tầng trời cắm thẳng xuống chân Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, công đức vàng giáng xuống đầy trời, giống như những cột vàng.

Những cánh hoa vàng rơi lả tả, tiếng ngâm xướng du dương, khí tức cao quý thánh khiết, trong nháy mắt tràn ngập khắp thế giới Hồng Hoang, như thể đang chúc mừng Thánh nhân giáng lâm.

Uy thế chứng đạo thành Thánh của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong nháy mắt lan truyền khắp thế giới Hồng Hoang, khiến vô số đại năng chấn động.

Chỉ trong vòng chưa đầy hai vạn năm, Nữ Oa, Tam Thanh, hai huynh đệ Tây phương lần lượt chứng đạo thành Thánh, thời đại Thánh nhân chính thức bắt đầu!

Khi Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cảm ngộ được 'đạo vận' khủng bố của việc chứng đạo thành Thánh, họ từ từ mở mắt ra, nhìn về phía đối phương.

Hai người đều thấy được sự vui mừng và kích động trong mắt nhau.

Bây giờ, cuối cùng cũng đã chứng đạo thành Thánh, trở thành tồn tại đỉnh cấp nhất của thế giới Hồng Hoang.

"Chúc mừng Tiếp Dẫn thánh nhân, hạ hỉ Ngọc Thanh thánh nhân chứng đạo thành Thánh!" "Chúc mừng Chuẩn Đề thánh nhân, hạ hỉ Thượng Thanh thánh nhân chứng đạo thành Thánh!" Nghe những lời chúc mừng như sóng biển của vô số đại năng sinh linh trong thế giới Hồng Hoang, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cười càng vui vẻ hơn.

Vút!

Nhanh chóng, Tiếp Dẫn sắc mặt nghiêm túc, nhìn lên trời.

"Hôm nay ngô Tiếp Dẫn chứng đạo thành Thánh, để tạo phúc cho Hồng Hoang, một nghìn năm sau sẽ giảng đạo tại núi Tu Di, người có duyên đều có thể đến!" Trước đây Hồng Quân thành Thánh, Nữ Oa thành Thánh, Tam Thanh thành Thánh sau đó đều sẽ giảng đạo, Tiếp Dẫn tự nhiên cũng học theo.

Chuẩn Đề thấy sư huynh như vậy, tự nhiên cũng cất lời.

"Hôm nay ngô Chuẩn Đề chứng đạo thành Thánh, để tạo phúc cho Hồng Hoang, hai nghìn năm sau sẽ giảng đạo tại núi Tu Di, người có duyên đều có thể đến!" Sư huynh Tiếp Dẫn giảng đạo một nghìn năm, Chuẩn Đề vừa hay tiếp nối giảng đạo, để tránh cho chúng đại năng phải vất vả đi lại.

Vô số đại năng Hồng Hoang nghe hai huynh đệ Tây phương sau khi chứng đạo thành Thánh chuẩn bị giảng đạo, ai nấy đều quyết định đi nghe đạo.

Thánh nhân giảng đạo, đối với đại năng Hồng Hoang là một cơ duyên trọng đại.

Vô số cao thủ Đại La Kim Tiên sau khi nghe Nữ Oa, Tam Thanh tứ Thánh giảng đạo, không ít cao thủ đã trực tiếp đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh.

Trấn Nguyên Tử, Minh Hà, Côn Bằng, những đại năng danh chấn Hồng Hoang này cũng được lợi không nhỏ, đều có đột phá.

Thế giới Hồng Hoang hiện nay, có thể coi là một thời đại đại tranh.

Chuẩn Thánh nhiều như chó, Đại La đầy đất đi.

Vô số thiên kiêu đại năng lần lượt tỏa sáng, uy chấn Hồng Hoang.

Đợi đến khi lượng kiếp Vu Yêu triệt để bùng nổ, sẽ có vô số đại năng bị lượng kiếp ảnh hưởng, những kẻ phúc duyên mỏng manh, nghiệp lực quấn thân e rằng sẽ toàn bộ vẫn lạc.

Có lẽ sau khi lượng kiếp Vu Yêu triệt để kết thúc, cao thủ cảnh giới Đại La Kim Tiên cũng có tư cách được tôn xưng là đại năng.

Nếu không thì trong lượng kiếp Phong Thần, người ứng kiếp chỉ ở dưới Chuẩn Thánh. ...

Bất Chu Sơn.

Tổ địa Vu tộc.

Chương 169

Sau khi Tô Dự và Thập Nhị Tổ Vu thương lượng bố trí xong, cảm nhận được tin tức hai huynh đệ Tây phương chứng đạo thành Thánh, không khỏi lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Bốn vị đệ tử chân truyền, hai vị đệ tử ký danh mà Hồng Quân thu nhận đều đã chứng đạo thành Thánh, thế giới Hồng Hoang đã bước vào một thời đại sóng gió hùng tráng.

Thế giới Hồng Hoang tiếp theo sẽ lấy ý chí của Thánh nhân làm chủ.

Đối thủ của hắn cũng không còn là hạng người như Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất nữa, mà là những Thiên Đạo Thánh nhân cao cao tại thượng, bất tử bất diệt kia!

Dưới Thánh nhân đều là con kiến!

Với tâm tính của Tô Dự, tuyệt đối sẽ không cho phép các Thánh nhân thao túng thế giới Hồng Hoang, thao túng Nhân tộc.

Vì vậy, bố cục tiếp theo là thời điểm tranh đoạt khí vận, so đấu bố cục với các Thánh nhân!

"Phu quân!" Hi Hòa nắm chặt bàn tay to lớn của tình lang, mặt lộ ra một tia lo lắng.

Với tư cách là người sớm nhất ở bên cạnh tình lang, làm sao nàng không biết mối hiềm khích giữa Tô Dự và hai huynh đệ Tây phương?

Mặc dù mấy chục vạn năm qua hai huynh đệ Tây phương dường như đã quên hết mọi hiềm khích trong quá khứ, nhưng theo nhận thức của Hi Hòa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bây giờ đã chứng đạo thành Thánh, sao có thể quên đi sự sỉ nhục mà Tô Dự mang lại?

Trước đây Tam Thanh và phu quân giao tình rất tốt, nhưng cùng với việc Tam Thanh lần lượt chứng đạo thành Thánh, tâm tư của họ cũng dần dần thay đổi, đối đãi với phu quân cũng không còn thân thiết như trước.

Tương lai nếu đối đầu với hai huynh đệ Tây phương, Tam Thanh chắc chắn không thể trông cậy vào, chỉ dựa vào một mình Nữ Oa tỷ tỷ, e rằng sẽ có chút lực bất tòng tâm!

"Vút!" Tô Dự lật tay nắm lấy bàn tay mềm mại của Hi Hòa, nhìn vẻ lo lắng trong mắt nàng, nở một nụ cười tự tin.

"Nương tử, nàng yên tâm đi, vi phu trong lòng có tính toán!" "Ân!" Hi Hòa khẽ gật đầu, dựa vào lòng tình lang.

Lúc này, Hằng Nga ở bên cạnh thấy đại tỷ và tỷ phu mà mình nhận có tình cảm tốt như vậy, một đôi mắt đẹp không khỏi lóe lên một tia ngưỡng mộ.

Sau khi tiếp tục ở lại tổ địa Vu tộc mấy ngày, Tô Dự liền bắt đầu từ biệt Đế Giang.

Lần này đến tổ địa Vu tộc, tất cả bố cục đều đã được đặt xuống, tiếp theo xem đại chiến Vu Yêu có thể phát huy tác dụng hay không.

"Phu quân!" "Phu quân!" Huyền Minh và Hậu Thổ thấy tình lang sắp rời đi, trong lòng tràn đầy không nỡ.

Với tư cách là Tổ Vu của Vu tộc, bây giờ đại chiến Vu Yêu sắp đến, tự nhiên phải bảo vệ tổ địa, che chở tộc nhân.

Tô Dự lần lượt ôm lấy eo hai người, nhẹ giọng nói.

"Không cần lo lắng, mọi chuyện đều có vi phu.

Sau này nếu nhớ ta, có thể trực tiếp về nhà, dù sao bây giờ cách thời gian mà Hồng Quân đạo hữu định ra còn có mười vạn năm!"

“Ân!” Huyền Minh ngoan ngoãn gật đầu, hai tay chủ động ôm lấy cổ tình lang.

“Phu quân, Hi Hòa tỷ tỷ, Thường Hi muội muội, thuận buồm xuôi gió!” Hậu Thổ vẫy tay, từ biệt tình lang.

“Được!” Tô Dự dẫn theo Hi Hòa và Thường Hi, cùng với cô em vợ Hằng Nga, trực tiếp bước lên hành trình trở về.

Lần này đến Vu tộc, ngoài việc bố cục, Tô Dự còn lần lượt lấy một giọt tinh huyết và một tia chân linh của Thập Nhị Tổ Vu.

Nếu đại chiến Vu Yêu có kết cục như kiếp trước, Tô Dự đã có thủ đoạn cuối cùng.

Đối với Thập Nhị Tổ Vu, Tô Dự thật sự rất tán thưởng.

Sự mưu trí và quyết đoán của Đế Giang, tính cách nóng nảy và thẳng thắn của Cộng Công, Chúc Dung, sự thẳng thắn và không khéo léo của Cú Mang...

Tô Dự thật sự không nỡ nhìn họ phải chịu kết cục thân vẫn đạo tiêu dưới kế hoạch của Thiên Đạo.

Lúc này, Tô Dự đã sớm biết, lượng kiếp Vu Yêu là một quân cờ trong bố cục của Thiên Đạo Hồng Hoang, nhằm mục đích loại bỏ ảnh hưởng của Bàn Cổ đại thần đối với thế giới Hồng Hoang.

Nếu không, trong lần đại chiến Vu Yêu đầu tiên, khi Yêu tộc sắp đối mặt với thất bại, tại sao người phát ngôn của Thiên Đạo là Hồng Quân lại chủ động ra tay với Bàn Cổ chân thân do Thập Nhị Tổ Vu ngưng tụ?

Hơn nữa, trong hơn một vạn năm qua, thực lực của Yêu tộc đã tăng vọt một cách đáng sợ.

Theo thông tin Tô Dự có được, Yêu tộc ngoài Chu Thiên Tinh Đấu

Đại Trận ra, Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận cũng đã bố trí thành công.

Hai đại sát trận có thể chiến đấu với Thánh nhân, đối đầu với Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc, một trận chiến chắc chắn sẽ là một trận đại chiến thảm liệt ngang tài ngang sức.

Kết cục của lượng kiếp Vu Yêu cũng chắc chắn sẽ thảm liệt như kiếp trước.

Đại thế Hồng Hoang không thể nghịch chuyển, tiểu thế có thể thay đổi.

Tô Dự hy vọng, tất cả những bố cục mà hắn đã làm sẽ có tác dụng, ít nhất cũng phải bảo vệ được thê tử Huyền Minh!

Bố cục của Thiên Đạo đối đầu với bố cục của Tô Dự!

Tô Dự rốt cuộc có thể thay đổi được không, tất cả đều phải xem tương lai.

Sau khi trở về đạo trường, Nữ Oa chủ động ra nghênh đón.

"Phu quân!" "Hai vị muội muội!" Tô Dự nắm chặt bàn tay mềm mại của Nữ Oa, chuẩn bị cùng nàng thương lượng kỹ lưỡng về việc bố cục lượng kiếp Vu Yêu.

Nữ Oa với tư cách là Thánh nhân thứ hai khai thiên, lại là Thánh Mẫu của Nhân tộc, thực lực đương nhiên không cần nghi ngờ.

Tô Dự sắp phải đối đầu với các Thánh nhân, không chừng sẽ có đại chiến.

Hai huynh đệ Tây phương, Tam Thanh, đó là hai thế lực lớn, một khi liên thủ, Tô Dự dù có thực lực chiến đấu với Thánh nhân, cũng khó lòng chống đỡ một mình.

Nếu có Nữ Oa tương trợ, cũng có thể chia sẻ một nửa áp lực cho Tô Dự.

“Hằng Nga bái kiến Thánh Mẫu Nhân tộc!” Thấy Nữ Oa thánh khiết điển nhã, Hằng Nga trong lòng kích động không thôi.

Phải biết rằng, Nhân tộc là do Nữ Oa tạo ra.

Trong vòng mấy chục năm, liên tiếp gặp được các nhân vật cấp truyền thuyết, thật sự khiến Hằng Nga kích động đến khó mà kìm nén.

“Nữ Oa tỷ tỷ, nàng tên là Hằng Nga, là tam muội mà ta nhận!” Hi Hòa mỉm cười giới thiệu với Nữ Oa.

Chương 170

“Không cần khách sáo, đã là tam muội của Hi Hòa muội muội, sau này cũng có thể gọi ta là tỷ tỷ!” “Thật sao?” Hằng Nga nghiêng đầu, một đôi mắt đẹp lộ ra vẻ chấn động khó tả.

“Đương nhiên là có thể!” Nhìn bộ dạng thanh lãnh đáng yêu của nàng, trên gương mặt thánh khiết của Nữ Oa không khỏi lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

“Bái kiến Nữ Oa tỷ tỷ!” Hằng Nga bước lên trước, cung kính hành lễ với Nữ Oa.

Nữ Oa tiện tay phất một cái, đưa một chiếc bảo y hộ thân cho nàng.

Đối với người nhà, Nữ Oa đương nhiên rất hào phóng.

“Món trung phẩm linh bảo này coi như là quà gặp mặt của tỷ tỷ tặng muội!” “Đa tạ Nữ Oa tỷ tỷ!” ...

Sau khi trở về chủ điện, Hi Hòa và Thường Hi bắt đầu dạy Hằng Nga tu luyện, Tô Dự dắt tay mềm mại của Nữ Oa vào hậu điện nghỉ ngơi.

“Phu quân, có chuyện quan trọng muốn nói với ta sao?” Nữ Oa thông tuệ nhìn thần tình của tình lang liền biết được tâm tư của hắn.

“Nương tử, bây giờ Tam Thanh, hai huynh đệ Tây phương lần lượt chứng đạo thành Thánh, cả thế giới Hồng Hoang đã bước vào thời đại Thánh nhân.

Thế giới Hồng Hoang tiếp theo sẽ lấy Thánh nhân làm tôn, thiên địa vạn vật cũng sẽ trở thành quân cờ trong tay Thánh nhân.” Tô Dự nhìn Nữ Oa.

Ở hậu thế, Nữ Oa với tư cách là người đầu tiên chứng đạo thành Thánh trong số các sư huynh đệ, lại là Thánh nhân của Yêu tộc, lại là Thánh Mẫu của Nhân tộc, sao có thể rơi vào tình cảnh đó?

Với sự hiểu biết của Tô Dự về Nữ Oa, nàng không thể nào chủ động từ bỏ khí vận mà mình có được, dù sao cũng liên quan đến căn bản thành Thánh.

Rõ ràng, Nữ Oa chắc chắn đã đối đầu với Tam Thanh hoặc hai Thánh Tây phương, và đã rơi vào thế hạ phong, vì vậy không thể can thiệp vào bất cứ chuyện gì trong đại chiến Vu Yêu.

Nếu không, với thân phận Thánh nhân của Yêu tộc, cộng thêm thân phận Thánh Mẫu của Nhân tộc, tùy tiện bố cục một phen, cũng sẽ không rơi vào tình thế bị cả hai bên ghét bỏ.

Thậm chí sau này vào thời kỳ Trụ Vương nhà Thương, Trụ Vương lại dám ở đại điện của Nữ Oa dâng hương mà đề thơ dâm ô!

Cuối cùng, thân phận Thánh Mẫu của Nữ Oa dường như trở thành truyền thuyết, khí vận Nhân tộc mà nàng có thể hưởng thụ ngày càng ít đi.

Rõ ràng, trong đó tất có nguyên do.

"Phu quân, ý chàng là ba vị sư huynh và hai sư đệ Tây phương sẽ tranh đoạt khí vận Nhân tộc trong tay ta?" Nữ Oa thông tuệ vô cùng nghe lời của tình lang, trong nháy mắt đã hiểu được thâm ý trong đó.

Tô Dự khẽ gật đầu, sau đó chủ động ôm lấy vòng eo của nàng, để nàng dựa vào lòng mình.

"Không sai, Nhân tộc sau này chắc chắn sẽ trở thành chủ nhân của thiên mệnh, khí vận mà họ có thể cung cấp sẽ càng thêm khổng lồ.

Lúc đó, các Thánh nhân chắc chắn sẽ cảm thấy khí vận trong tay mình quá ít, muốn mưu đoạt thêm khí vận Nhân tộc!" "Khi đó, tranh

đấu sẽ không ngừng.

Vợ chồng chúng ta với tư cách là Thánh Phụ, Thánh Mẫu của Nhân tộc, hưởng thụ phần lớn khí vận của Nhân tộc, mấy vị Thánh nhân kia e rằng sẽ ghen ăn tức ở." Tam Thanh, hai Thánh Tây phương đều mượn khí vận Nhân tộc lập giáo mới có thể thành công chứng đạo, có thể thấy khí vận Nhân tộc quan trọng đến mức nào.

"Phu quân, vậy sau này nên hành động như thế nào?" Đối với lời của tình lang, Nữ Oa cũng đang nghiêm túc suy nghĩ.

"Nương tử, ta hỏi nàng một vấn đề." Tô Dự để Nữ Oa ngồi trước mặt mình, nghiêm túc nhìn nàng.

"Phu quân, chàng cứ hỏi." "Nếu có một ngày, Yêu tộc và Nhân tộc tranh đấu, Nhân tộc sắp đối mặt với nguy cơ diệt vong, lúc đó nàng sẽ xử lý mối quan hệ giữa Nhân tộc và Yêu tộc như thế nào?" "Cái này..." Nữ Oa nghe câu hỏi của tình lang, không khỏi nhíu mày.

Một lát sau, nàng nghiêm túc nhìn tình lang.

"Phu quân, nếu thật sự đến bước đó, ta chắc chắn sẽ giúp đỡ Nhân tộc, thân là người khiển trách Yêu tộc.

Dù sao Nhân tộc cũng là do ta tạo ra, ta chính là vì tạo ra Nhân tộc mới chứng đạo thành Thánh.

Một khi Nhân tộc bị diệt, Thánh vị của ta chắc chắn sẽ nguy hiểm." "Vì vậy, dù về tình hay về lý, ta cũng nên tương trợ Nhân tộc!" "Còn về Yêu tộc, ta nhiều nhất là trừng phạt một phen, không để họ lại tiếp tục đại tứ ngược sát Nhân tộc là được." Nếu còn muốn hủy diệt toàn bộ Nhân tộc, vậy thì đừng trách ta ra tay!" Nghe Nữ Oa trả lời, Tô Dự trong lòng thầm nói một câu 'quả nhiên'.

Người có thể chứng đạo thành Thánh, trở thành chúa tể của Hồng Hoang, sao có thể là một kẻ ngu ngốc?

Huống chi, còn liên quan đến căn bản của việc chứng đạo thành Thánh!

Trong đại chiến Vu Yêu, Yêu tộc muốn luyện chế Đồ Vu Kiếm đã đại tứ diệt sát Nhân tộc, Nhân tộc suýt nữa đã bị diệt vong trong trận chiến đó.

Với tư cách là Thánh Mẫu của Nhân tộc, Nữ Oa không ra tay thật sự khó hiểu, trong đó tuyệt đối có nguyên do sâu xa hơn chưa biết.

Có lẽ liên quan đến Tam Thanh?

Muốn cắt giảm khí vận Nhân tộc trên người Nữ Oa, sau đó chủ động uy hiếp?

Từ việc thu hoạch khí vận Nhân tộc sau này mà xem, một trận bố cục chỉ có mấy vị Thánh nhân kia là người thắng lớn, còn Nữ Oa là người thua lớn nhất.

Từ kết quả suy ra nguyên do, Tô Dự cảm thấy có một chút đạo lý.

Vì cuộc tranh đấu của các Thánh nhân sắp tới, Tô Dự quyết định phải sớm làm tốt bố cục tương ứng.

"Nương tử, tiếp theo các Thánh nhân có thể sẽ nhòm ngó khí vận Nhân tộc trên người vợ chồng chúng ta.

Vì vậy, chúng ta tuyệt đối không thể lùi một bước, nếu không, tương lai chắc chắn chỉ có thể trở thành kẻ làm nền!" Nữ Oa nhìn sâu vào tình lang một cái, một đôi mắt đẹp tràn đầy vẻ khâm phục.

Nàng cũng không ngờ, với thủ đoạn của Thánh nhân cũng không thể suy tính ra được, không ngờ tình lang lại có thể nhìn xa trông rộng như vậy.

Nghĩ đến đây, nàng chủ động ôm lấy cổ tình lang.

"Phu quân, chàng yên tâm đi.

Có mưu lược của chàng cộng thêm thực lực hiện tại của ta, dù có mở ra cuộc chiến của các Thánh nhân, ta cũng chưa chắc đã rơi vào thế hạ phong!" "Nếu các Thánh nhân khác muốn cướp đoạt khí vận Nhân tộc trên người ta, chắc chắn phải khiến răng họ bị gãy mới được!" Cảm nhận được sự bá khí đột nhiên bùng phát của Nữ Oa, Tô Dự khẽ cười, sau đó ôm ngang nàng lên, hướng về động phòng phía sau đi tới.

Mấy trăm năm sau.

Tô Dự dắt tay mềm mại của Nữ Oa từ trong ôn nhu hương đi ra.

Lúc này, cách thời điểm hai Thánh Tây phương giảng đạo chỉ còn mấy chục năm, Hi Hòa và Thường Hi bắt đầu chuẩn bị đi nghe giảng đạo.

Bây giờ đã có được miếng đại đạo ngọc phiến chứa đựng Thái Âm pháp tắc hoàn chỉnh, chỉ cần tiềm tâm tu luyện cảm ngộ, chắc chắn không lâu sau có thể tiến thêm một bước.

"Thanh Hành bái kiến chủ nhân!" Thái cổ cự giao Thanh Hành sau khi đột phá Chuẩn Thánh, huyết mạch đã được tiến hóa, bây giờ có thể coi là Thái cổ cự long.

Chương 171

"Không cần đa lễ!" Tô Dự khẽ phất tay, sau đó đánh giá hắn.

"Thanh Hành, có chuyện gì với bản tọa sao?" "Dạ, chủ nhân!" "Thanh Hành bây giờ đã bị kẹt ở Chuẩn Thánh sơ kỳ gần mười vạn năm.

Bây giờ hai Thánh Tây phương sắp giảng đạo, Thanh Hành muốn cùng chủ nhân đi nghe đạo, xem có thể có thu hoạch gì không!" Thanh Hành cung kính hành lễ với Tô Dự.

"Được!" Bây giờ, Thanh Hành và Bạch Trạch toàn bộ đều là đại năng Chuẩn Thánh, thực lực càng mạnh, khi Tô Dự bố cục cũng có thể gánh vác nhiều trách nhiệm hơn.

"Đa tạ chủ nhân!" Nhanh chóng, Tô Dự dẫn theo Nữ Oa, Hi Hòa, Thường Hi, Hằng Nga, Khổng Tuyên, Lục Nhĩ Mỹ Hầu, đạp trên chân thân của Thanh Hành, trực tiếp hướng về núi Tu Di ở Tây phương.

Khi đến núi Tu Di, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tự mình ra nghênh đón.

"Bái kiến Tô Dự tiên đế, bái kiến Nữ Oa sư tỷ!" "Bái kiến Tô Dự tiên đế, bái kiến Nữ Oa sư tỷ!" Hai huynh đệ Tây phương chứng đạo thành Thánh, cách xưng hô với Tô Dự cũng lặng lẽ thay đổi, giống như Tam Thanh.

"Bái kiến hai vị đạo hữu!" "Bái kiến hai vị sư đệ!" "Bái kiến hai vị thánh nhân!" Sau khi lần lượt đáp lễ, Tô Dự dưới sự mời của Chuẩn Đề đã ngồi vào vị trí cao nhất trong đại điện.

Lúc này, vô số đại năng đều đã đến, sau khi thấy Tô Dự và Nữ Oa, đều đồng loạt cúi người hành lễ.

“Bái kiến Tiên Đế, bái kiến Nữ Oa nương nương, bái kiến các vị Đế hậu!” “Bái kiến Tiên Đế, bái kiến Nữ Oa nương nương, bái kiến các vị Đế hậu!” Lúc này, vô số đại năng nhìn Hằng Nga thanh lãnh tuyệt tiên bên cạnh Hi Hòa, trong lòng đều tò mò về thân phận của nàng.

Phải biết rằng, Hằng Nga hiện tại mới chỉ là Thiên Tiên, trong cả thế giới Hồng Hoang đều là tồn tại như con kiến.

Nhưng có thể được Tô Dự mang đến một dịp quan trọng như vậy, thân phận chắc chắn không tầm thường, vì vậy cũng không có ai dám sinh lòng bất kính.

“Các vị đạo hữu không cần đa lễ!” Tô Dự khẽ phất tay, sau đó cùng với đại cữu ca Phục Hy nói chuyện phiếm.

Hằng Nga lần đầu tiên ở một dịp long trọng như vậy, cả người đều có chút căng thẳng.

Nàng không ngờ, từ khi nhận Đế hậu Hi Hòa làm tỷ tỷ, vận mệnh của mình đã hoàn toàn thay đổi.

Những tiên sư trong truyền thuyết kia, nhìn họ cũng cần phải cẩn thận dè dặt, cảm giác này thật sự quá thần kỳ.

Không lâu sau, Tam Thanh dưới sự mời của Tiếp Dẫn đã ngồi vào chủ vị, sau đó tất cả đại năng có mặt đều đồng loạt hành lễ chào hỏi.

“Bái kiến Thái Thanh thánh nhân, bái kiến Ngọc Thanh thánh nhân, bái kiến Thượng Thanh thánh nhân!” “Bái kiến Thái Thanh thánh nhân, bái kiến Ngọc Thanh thánh nhân, bái kiến Thượng Thanh thánh nhân!” Tam Thanh cùng nhau chứng đạo thành Thánh, trở thành tồn tại đỉnh cấp nhất của thế giới Hồng Hoang, ba huynh đệ dù ở bất cứ đâu cũng được vô số người kính ngưỡng.

“Không cần đa lễ!” Thái Thanh Lão Tử khẽ phất tay, sau đó ngồi

đối diện với Tô Dự, cùng Tô Dự chào hỏi hàn huyên.

Lúc này, thê tử của Thiên Đế Đế Tuấn, Cực Âm Nữ Thần ở phía dưới nhìn Hi Hòa ở vị trí cao nhất, một đôi mắt phượng không khỏi lóe lên một tia ghen tị.

Với tư cách là Đế hậu của Thiên Đế, thân phận của nàng trong cả thế giới Hồng Hoang đều vô cùng tôn quý.

Nhưng ở một dịp như thế này, địa vị của nàng so với Đế hậu của Tiên Đế là Hi Hòa, thật sự kém quá xa.

Hi Hòa có thể ngồi ở chủ vị cùng các Thánh nhân nói cười vui vẻ, còn nàng thì sao?

Chỉ có thể trơ mắt nhìn và chủ động chào hỏi.

Sự chênh lệch này, kết hợp với việc trước đó bị Tô Dự cướp đi miếng đại đạo ngọc phiến Thái Âm pháp tắc, trong lòng nàng không khỏi âm thầm oán hận.

Đế Tuấn nhận ra tâm tư của thê tử, không khỏi nắm chặt tay phải của nàng.

Hiện tại, kẻ thù lớn nhất của Yêu tộc là Vu tộc.

Trong tình thế căng thẳng như vậy, không thể lại đắc tội với Tô Dự.

Nếu không một khi Tô Dự liên minh với Vu tộc, Thiên Đình Yêu tộc sẽ phải đối mặt với kẻ thù ở cả hai phía.

Một mình Tô Dự tiên đế đã khiến Thiên Đình Yêu tộc mất mặt, lại thêm một Vu tộc cường hãn vô cùng, Yêu tộc sao có thể là đối thủ?

Vì vậy, mọi chuyện chỉ có thể nhẫn.

Đợi đến khi thắng được trận quyết chiến Vu Yêu, Yêu tộc sẽ trở thành chúa tể của thế giới Hồng Hoang, khi đó, cơ duyên thành Thánh

sẽ đến.

Cộng thêm đệ đệ Đông Hoàng Thái Nhất, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, cả thế giới Hồng Hoang này, tất cả mọi người đều cần phải nhìn sắc mặt hắn mà hành sự, ngay cả Thánh nhân cao cao tại thượng cũng không ngoại lệ! ...

Nhanh chóng, thời gian Tiếp Dẫn giảng đạo chính thức đến.

"Đại đạo ba nghìn, mộng huyễn chi đạo." Tiếp Dẫn ngồi cao trên cửu thiên tường vân, vừa mở miệng đã là lời của Thánh nhân, cả đại điện mọc lên đóa đóa kim liên, tôn lên vẻ cao lớn vô song của ngài.

Tất cả mọi người đều là lần đầu tiên nghe Tiếp Dẫn giảng đạo, Tô Dự cũng không ngoại lệ.

Đối với đạo mà Tiếp Dẫn lĩnh ngộ, Tô Dự trong lòng cũng rất có hứng thú, học tập pháp tắc chi lực mà Tiếp Dẫn lĩnh ngộ, sau đó tiêu hóa hấp thu, ấn chứng với sức mạnh pháp tắc của mình, phản bổ tự thân. 'Tiếp Dẫn lĩnh ngộ lại là Mộng chi pháp tắc huyền ảo nhất trong ba nghìn đại đạo, tương truyền tu luyện đến cực hạn, có thể khiến người ta chứng đạo trong mộng!' Tô Dự nghe Tiếp Dẫn giảng về Thánh nhân chi đạo mà mình lĩnh ngộ, trong lòng không khỏi cảm thán.

Mộng chi pháp tắc vô cùng quỷ dị huyền diệu, nếu dùng tốt, có thể đạt được hiệu quả không thể tưởng tượng.

Hậu thế trong lượng kiếp Phong Thần, hai Thánh Tây phương cưỡng ép độ đi vô số cao thủ của Tiệt Giáo, thậm chí cả đại năng như Khổng Tuyên cũng bị cưỡng ép độ hóa, chắc chắn Mộng chi pháp tắc của Tiếp Dẫn đã phát huy hiệu quả vô cùng mạnh mẽ.

Nghĩ đến đây, Tô Dự trong lòng không khỏi càng thêm cảnh giác với Tiếp Dẫn.

Sau khi Tiếp Dẫn giảng đạo kết thúc, Chuẩn Đề bắt đầu ngồi cao trên cửu thiên tường vân, chuẩn bị giảng đạo.

"Đại đạo ba nghìn, duyên khởi duyên diệt." Chuẩn Đề vừa mở miệng cũng là Thánh nhân chi đạo, kim liên đóa đóa, hà quang vạn trượng.

Pháp tắc mà ngài lĩnh ngộ là 'Hắc chi pháp tắc', loại pháp tắc chi lực này Tô Dự cũng là lần đầu tiên nghe thấy.

Cực hạn của bóng tối, chính là quang minh vô tận.

Đồng thời người lĩnh ngộ Hắc chi pháp tắc, tính cách kiên nghị vô cùng, nội tâm đồng dạng cũng vô cùng phúc hắc.

Nghĩ đến những việc Chuẩn Đề đã làm, Tô Dự không khỏi bừng tỉnh.

Lần này đến Tây phương nghe hai huynh đệ Tây phương giảng đạo, cảm ngộ Mộng chi pháp tắc và Hắc chi pháp tắc mà họ lĩnh ngộ, Tô Dự trong lòng được lợi không nhỏ, đồng thời cũng nhận được vô hạn khải phát.

Chương 172

Sau khi nghe xong hai Thánh Tây phương giảng đạo, tất cả đại năng có mặt đều có thu hoạch riêng, có mấy vị Đại La Kim Tiên đã trực tiếp thuận lợi trảm thi đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh.

Hiệu quả của Thánh nhân giảng đạo có thể thấy rõ.

Tô Dự sau khi từ biệt hai Thánh Tây phương, liền dẫn theo thê tử, đồ đệ, em vợ chuẩn bị trở về đạo trường bế quan.

Hiện tại, cách trận quyết chiến Vu Yêu còn khoảng mười vạn năm, cao thủ trong mắt Tô Dự, là Thánh nhân cao cao tại thượng.

Chỉ có nâng cao thực lực lần nữa, khi đối đầu với các Thánh nhân mới có thêm nhiều lá bài tẩy. ...

Huyết Hải.

Minh Hà sau khi nghe Nữ Oa, Tam Thanh, hai Thánh Tây phương giảng đạo, bây giờ đã thuận lợi đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ, cách Chuẩn Thánh đỉnh phong cũng chỉ còn một bước chân.

Nhưng bây giờ, hắn vẫn chưa cảm nhận được cơ duyên chứng đạo của mình.

Trước đây Nữ Oa nương nương vo đất tạo người chứng đạo thành Thánh, ý niệm trong lòng Minh Hà muốn sáng tạo một chủng tộc ngày càng mạnh mẽ.

Huyết Hải là do máu bẩn ở rốn của Bàn Cổ đại thần hóa thành, Minh Hà chính là được thai nghén sinh ra trong Huyết Hải.

Với tư cách là chủ nhân của Huyết Hải, Minh Hà vừa ra đời đã có ba món cực phẩm tiên thiên linh bảo bạn sinh: Nguyên Đồ, A Tỳ nhị kiếm sát phạt vô song, Thập nhị phẩm nghiệp hỏa hồng liên phòng

ngự vô song.

Có thể coi là công thủ vô song.

Bây giờ, Minh Hà đã sớm thuận lợi luyện hóa toàn bộ Huyết Hải, thực lực lại tăng thêm một bậc.

Huyết Hải không khô, Minh Hà không chết!

Cả Huyết Hải không biết có bao nhiêu ức vạn Huyết Thần Tử, mỗi một giọt Huyết Thần Tử đều có thể coi là hóa thân của Minh Hà.

Có thể nói, ngay cả Thánh nhân muốn diệt sát Minh Hà, cũng phải trả một cái giá cực lớn.

Một nghìn năm sau, Minh Hà từ trong cung điện đi ra.

Sau hơn một vạn năm chuẩn bị, cộng thêm một nghìn năm toàn lực suy tính, Minh Hà cuối cùng quyết định sáng tạo ra chủng tộc mới để chứng đạo thành Thánh, giống như Nữ Oa nương nương vo đất tạo người.

"Vút!" Minh Hà vẫy tay một cái, vô số Huyết Thần Tử ùa đến.

Sau đó, hắn lấy ra Ngũ Sắc Thần Thổ và Sinh Mệnh Tuyền Thủy.

Công hiệu của Ngũ Sắc Thần Thổ vô cùng mạnh mẽ, có Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ tiên thiên ngũ hành, công hiệu tuy không bằng Cửu Thiên Tức Nhưỡng, nhưng cũng vô cùng quý giá.

Mọi người đều biết, Cửu Thiên Tức Nhưỡng là đất bùn bồi dưỡng hỗn độn chí bảo Hỗn Độn Thanh Liên, vô cùng quý giá, tất cả Cửu Thiên Tức Nhưỡng đều đã bị Tô Dự tiên đế lấy được.

Nữ Oa nương nương chính là lợi dụng Cửu Thiên Tức Nhưỡng phối hợp với Sinh Mệnh Tuyền Thủy vo đất tạo người thành công.

Minh Hà cũng từng muốn cùng Tô Dự tiên đế trao đổi một ít Cửu Thiên Tức Nhưỡng, nhưng vì không có bất kỳ giao tình nào với Tô

Dự nên đành thôi.

Huống chi, Nữ Oa nương nương vo đất tạo người đã tốn nhiều Cửu Thiên Tức Nhưỡng như vậy, không chừng đã dùng hết rồi thì sao?

Thế là, hắn dùng Ngũ Sắc Thần Thổ mô phỏng Nữ Oa nương nương vo đất tạo người.

"Ông!" Minh Hà vẫy tay, suối sinh mệnh tưới lên Ngũ Sắc Thần Thổ, sau đó dùng một cây hậu thiên linh căn khuấy đều.

Cả không gian tỏa ra khí tức sinh mệnh nồng nặc, khiến Minh Hà trong lòng mừng rỡ.

"Vút!" Tiếp theo, Minh Hà bắt đầu tự mình vo đất tạo người, sau đó lợi dụng một ít da lông về tạo hóa sinh mệnh pháp tắc mà hắn lĩnh ngộ được khi nghe Nữ Oa nương nương giảng đạo để ban cho những người bùn này sinh mệnh.

Đáng tiếc, lần này đã thất bại!

Tiếp theo, Minh Hà tiếp tục dùng thần thông suy diễn hai nghìn năm, sau đó lại tiếp tục bắt tay vào làm.

Lần này, hắn chuẩn bị vô cùng đầy đủ.

Khi lại một lần nữa vo đất tạo người, sau đó tâm thần khẽ động, vô số giọt máu ùa vào những người bùn đã nặn xong, ban cho người bùn nhiều sinh mệnh chi lực hơn.

"Ông!" Dưới sự cố gắng hết sức của Minh Hà, 2000 người bùn mà hắn nặn ra cuối cùng cũng tỏa ra một tia khí tức sinh mệnh mãnh liệt.

"Thành công rồi!" Trong một khắc, Minh Hà hận không thể ngửa mặt lên trời gào thét!

“Ầm ầm ầm!” “Ầm ầm ầm!” Tiếp theo, bầu trời rung chuyển dữ dội, công đức vàng giáng xuống đầy trời, giống như nước biển đổ xuống, tất cả công đức đều ùa vào người Minh Hà.

Cảm nhận được lượng công đức khổng lồ đó, Minh Hà cười vô cùng vui vẻ.

Nhưng nhanh chóng, hắn phát hiện, Thiên Đạo tuy đã ban thưởng công đức, nhưng so với công đức của Nữ Oa nương nương vo đất tạo người thì quả thực chỉ là chín trâu mất một sợi lông!

Lợi dụng công đức chứng đạo thành Thánh?

“Có chuyện gì vậy?

Ta rõ ràng cũng giống như Nữ Oa nương nương, đã vo đất tạo người thành công rồi mà?” Minh Hà mở mắt, mày nhíu chặt.

“Bái kiến lão tổ!” “Bái kiến lão tổ!” 2000 tộc nhân vừa được tạo ra đồng loạt cúi người hành lễ với Minh Hà.

“Thôi vậy, đã được bản lão tổ tạo ra, vậy đặt tên là A Tu La tộc đi!” “Đa tạ lão tổ!” Minh Hà sau khi sắp xếp cho A Tu La tộc mà mình tạo ra, lại một lần nữa trở về đại điện, bắt đầu tiếp tục bế quan, toàn lực suy diễn cơ duyên chứng đạo thành Thánh.

Hai trăm năm sau, Minh Hà thuận lợi luyện hóa toàn bộ công đức mà Thiên Đạo ban thưởng, thuận lợi đột phá Chuẩn Thánh đỉnh phong, thực lực suy diễn cũng càng thêm mạnh mẽ.

Nhưng hắn phát hiện, dù đã đột phá Chuẩn Thánh đỉnh phong, cơ duyên chứng đạo thành Thánh vẫn không có chút manh mối nào.

Sau đó, Minh Hà bắt đầu du lịch Huyết Hải, xem tình hình của A Tu La tộc hiện nay.

Khi Minh Hà du lịch Huyết Hải, hắn phát hiện, A Tu La tộc vốn

chỉ có 2000 tộc nhân, sau 200 năm phát triển, đã nhanh chóng lớn mạnh lên đến 5 triệu.

Sát khí tỏa ra trên người họ vô cùng nồng nặc, sắc mặt cũng dữ tợn hung ác, so với Nhân tộc quả thực là một trời một vực.

Chương 173

Nhân tộc tuy yếu ớt, nhưng khả năng học tập mạnh, tiềm lực vô hạn.

A Tu La tộc mà hắn tạo ra, thực lực tuy mạnh hơn Nhân tộc, nhưng sát tâm quá nặng, sát khí quá mạnh, rất ít người biết đổi mới, đại bộ phận chỉ biết lợi dụng bản năng thôn phệ tinh hoa Huyết Hải và Huyết Thần Tử.

"Nếu Tam Thanh, hai Thánh Tây phương đều dựa vào lập giáo công đức thành Thánh, lão tổ ta sao lại không thể?" Nghĩ đến đây, Minh Hà lập tức bắt đầu hành động.

Hắn bắt đầu bồi dưỡng A Tu La tộc, truyền xuống pháp môn tu luyện, sau đó đợi thành viên A Tu La tộc vượt quá một trăm triệu, rồi bắt đầu trịnh trọng thề với Thiên Đạo.

"Thiên Đạo ở trên, hôm nay ngô Minh Hà tại A Tu La tộc sáng lập A Tu La Giáo, tạo phúc cho Hồng Hoang, tạo phúc cho A Tu La tộc!" "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Lần này, Thiên Đạo lại một lần nữa giáng xuống công đức đầy trời.

Nhưng công đức ban thưởng lần này so với công đức sáng tạo A Tu La tộc trước đó, ít hơn hẳn một nửa trở lên, căn bản không thể hỗ trợ hắn tiếp tục đột phá, càng đừng nói đến chứng đạo thành Thánh.

"Chẳng lẽ ta không có cơ duyên chứng đạo thành Thánh?" Sáng tạo ra chủng tộc mới A Tu La tộc và lập A Tu La Giáo đều không giúp Minh Hà chứng đạo thành Thánh, trong lòng hắn vô cùng thất vọng.

Nhưng, Minh Hà là một tiên thiên đại năng, tâm tính vô cùng kiên định, khát vọng chứng đạo thành Thánh cũng vô cùng kiên định.

Tiếp theo, Minh Hà bắt đầu toàn tâm bế quan, cảm ngộ cơ duyên chứng đạo thành Thánh.

Thoáng chốc, hai vạn năm đã trôi qua.

Trong khoảng thời gian này, cả thế giới Hồng Hoang tương đối bình ổn.

Nhân tộc không ngừng khuếch trương, phồn diễn sinh sôi.

Cùng với việc tộc nhân ngày càng đông, thức ăn và lãnh địa cần thiết cũng ngày một nhiều, vì thế trong quá trình mở rộng đã chiếm lĩnh không ít sào huyệt vốn có của Yêu tộc.

Do duyên cớ của Tô Dự và Nữ Oa nương nương, Yêu tộc ban đầu đối xử với Nhân tộc khá thiện chí, không chủ động tiêu diệt Nhân tộc vốn yếu ớt như loài kiến.

Nhưng cùng với sự bành trướng nhanh chóng của Nhân tộc, dẫn đến việc phải tranh giành địa bàn, tranh giành thức ăn với Yêu tộc, các thành viên cấp thấp của Yêu tộc bắt đầu phản kích, diệt sát vô số Nhân tộc.

Thành viên Yêu tộc phát hiện, Nhân tộc tuy yếu ớt nhưng cũng được xem là một loại thức ăn, thế là có rất nhiều yêu tộc chuyên sống bằng việc săn giết Nhân tộc.

Trong khoảng thời gian này, tốc độ khuếch trương của Nhân tộc cũng bắt đầu dần chậm lại.

Vô số Nhân tộc bị thành viên Yêu tộc cấp thấp sát hại, cũng có vô số tinh nhuệ Nhân tộc ngày càng mạnh mẽ, vì tộc nhân mà báo thù.

Tất cả Nhân tộc đều ghi nhớ kỹ pháp chỉ của Nhân tộc Thánh Phụ Tô Dự: "Nhân tộc đương tự cường!" Cùng với việc Yêu tộc giết Nhân tộc, Nhân tộc giết Yêu tộc ngày càng nhiều, dần dần hai đại chủng tộc bắt đầu thế như nước với lửa, không chết không thôi.

Đương nhiên, tất cả đều do thành viên Yêu tộc cấp thấp gây ra, tinh nhuệ cấp cao của Yêu tộc không thèm để mắt đến Nhân tộc.

Cao tầng Yêu tộc biết rõ Nhân tộc do Nữ Oa nương nương sáng tạo, lại được Tô Dự Tiên Đế che chở, vì thế không dám chủ động ra tay với Nhân tộc.

Cho nên, họ mặc cho những thành viên Yêu tộc cấp thấp kia cùng Nhân tộc chém giết lẫn nhau, mài giũa lẫn nhau.

Vì Vu tộc và Yêu tộc trời sinh là địch, cộng thêm duyên cớ của Tô Dự, Vu tộc cũng khá chiếu cố Nhân tộc.

Vô số Nhân tộc nương tựa vào Vu tộc, bắt đầu chậm rãi khuếch trương gia viên và nhạc thổ của mình.

Trong hơn hai vạn năm.

Ma sát giữa Vu tộc và Yêu tộc chưa bao giờ ngừng lại, nếu không có pháp chỉ của Đạo Tổ Hồng Quân, e rằng đại chiến Vu Yêu mới có thể nổ ra bất cứ lúc nào.

Đến nay.

Thế lực Yêu tộc cũng bành trướng dữ dội, thành viên đột phá 5000 ức.

Vu tộc cũng không kém, thành viên cũng khuếch trương đến 500 ức.

Tỷ lệ mười προς một, về số lượng Yêu tộc chiếm ưu thế tuyệt đối, nhưng về chiến lực, lại lấy Vu tộc làm đầu.

Nếu không phải do thiên phú của Vu tộc nhân bị hạn chế, thành viên Vu tộc không thể phi hành, e rằng mỗi lần ma sát, thành viên Yêu tộc tử thương sẽ tăng lên gấp bội. ...

Côn Luân.

Cùng với việc Tam Thanh lập giáo chứng đạo thành thánh, Thái Thanh Lão Tử, Ngọc Thanh Nguyên Thủy, Thượng Thanh Thông Thiên lần lượt bắt đầu chiêu thu đệ tử môn đồ.

Trong Tam Thanh, Thái Thanh Lão Tử thanh tĩnh vô vi, đối với việc thu đồ vô cùng hà khắc, mấy vạn năm chỉ thu được Huyền Đô là một danh chân truyền đệ tử.

Nguyên Thủy sau khi giảng đạo, thấy đại huynh và tam đệ đều có đệ tử, cũng bắt đầu thu đồ.

Điều kiện thu đồ cũng phi thường hà khắc, thiết lập một vấn tâm đại trận, không chỉ khảo nghiệm tư chất đệ tử, mà còn khảo nghiệm nghị lực, trí tuệ, tâm tính, v.v...

Có mấy vạn Nhân tộc cùng vô số tu luyện giả lần lượt đến bái sư, người thông qua chỉ có mười bốn người, trong đó Nhân tộc chiếm quá nửa, lần lượt là: Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử, Hoàng Long Chân Nhân, Cụ Lưu Tôn, Thái Ất Chân Nhân, Linh Bảo Đại Pháp Sư, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, Phổ Hiền Chân Nhân, Từ Hàng Đạo Nhân, Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Đạo Hạnh Thiên Tôn, Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân, Nam Cực Tiên Ông, Vân Trung Tử.

Vì Nam Cực Tiên Ông và Vân Trung Tử là đệ tử do Nguyên Thủy Thiên Tôn thu nhận sau này, nên không được xếp vào Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên.

Thực lực của những đệ tử này đa phần đều ở giữa Địa Tiên và Chân Tiên, tư chất tiềm lực đều phi thường tốt, khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn rất hài lòng.

Đáng nói đến.

Nhiên Đăng đạo nhân, cũng là một trong ba ngàn khách mời tại Tử Tiêu Cung, thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn thu đồ, muốn bái nhập môn

hạ, một là hy vọng được ban thưởng tiên thiên linh bảo, hai là hy vọng có thể được thánh nhân che chở.

Nay lượng kiếp đã đến, ngay cả đại năng Chuẩn Thánh cũng có nguy cơ vẫn lạc, Nhiên Đăng không hy vọng mình phải bỏ mạng.

Nguyên Thủy coi trọng nhất quy tắc trật tự, thuận ứng thiên mệnh, Nhiên Đăng cùng mình đều là ba ngàn khách mời tại Tử Tiêu Cung, đều tôn xưng Đạo Tổ Hồng Quân là lão sư, bối phận như nhau, làm sao có thể thu làm đệ tử?

Nhưng thấy Nhiên Đăng tình chân ý thiết, bèn phong Nhiên Đăng làm Phó giáo chủ, sau đó ban thưởng một kiện tiên thiên linh bảo.

Thông Thiên giáo chủ tính cách thẳng thắn, thu đồ giảng cứu hữu giáo vô loại.

Sau khi thiết lập khảo nghiệm đại trận, người thông qua trực tiếp thu làm chân truyền đệ tử, nhưng đối với những người không thông qua khảo nghiệm, cũng không nỡ tuyệt đi tấm lòng cầu đạo của họ.

Thế là ngài thu những thành viên tư chất không tồi làm ký danh đệ tử, có thể thường xuyên nghe giảng đạo, cũng cho những ký danh đệ tử này một phần cơ duyên.

So với Xiển Giáo chỉ có mười bốn vị chân truyền đệ tử, môn hạ Tiệt Giáo của Thông Thiên có thể nói là môn đình nhược thị, nhân thanh đỉnh phí.

Chương 174

Ngoài năm chân truyền đệ tử Đa Bảo đạo nhân, Kim Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu, Triệu Công Minh ra, còn có vô số ký danh đệ tử.

Những người tương đối nổi danh có Vũ Dực Tiên, Kim Nha Tiên, Kim Quang Tiên, Ô Vân Tiên, Bì Lư Tiên, Linh Nha Tiên, Cầu Thủ Tiên, v.v...

Môn hạ chân truyền đệ tử của Thông Thiên có rất ít Nhân tộc, phần lớn đều là Yêu tộc, khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng có chút bất mãn.

Theo Nguyên Thủy Thiên Tôn, tất cả thành viên Yêu tộc đều là lũ súc sinh lông lá, loài thấp sinh noãn hóa, thu nhiều Yêu tộc làm đệ tử như vậy, chẳng phải là tự hạ thấp thân phận sao?

Hai người vốn dĩ đạo lĩnh ngộ đã có phân kỳ, sau khi chứng đạo thành thánh, đạo nghĩa phân kỳ càng thêm rõ ràng, vì thế dẫn đến xung đột giữa môn hạ đệ tử cũng ngày càng nhiều.

Cả Côn Luân đều bị đệ tử hai giáo làm cho ô yên chướng khí, tranh đấu giữa môn hạ Tiệt Giáo và môn hạ Xiển Giáo cũng ngày càng nhiều.

Lâu ngày.

Với tư cách là lão sư, Nguyên Thủy và Thông Thiên trong lòng tự nhiên bênh vực kẻ dưới, vì thế bắt đầu chỉ trích nhau.

Nguyên Thủy là nhị huynh, thường xuyên cậy thân phận mà huấn thị tam đệ Thông Thiên.

“Tam đệ, thân là Thiên Đạo Thánh Nhân, vì sao lại tự hạ thấp thân

phận, cứ thu nhận những lũ súc sinh lông lá, loài thấp sinh noãn hóa làm đồ đệ?" Khiến cho Côn Luân của ta ô yên chướng khí, không được an ninh?" Vút!

Thông Thiên nay đã chứng đạo thành thánh, trở thành tồn tại đỉnh cấp nhất trong thế giới Hồng Hoang, lòng dạ vô cùng cao ngạo.

Nguyên Thủy lại công nhiên huấn thị trước mặt đông đảo đệ tử đời thứ hai, để Thông Thiên còn mặt mũi nào?

"Nguyên Thủy, ba ngàn đại đạo, con đường nào cũng có thể chứng đạo thành thánh, ta thu mấy Yêu tộc làm đồ đệ thì có can hệ gì đến ngươi?

Bớt cậy thân phận huynh trưởng mà huấn thị ta!" Hai huynh đệ nảy sinh mâu thuẫn, suýt chút nữa xé rách mặt mũi, cuối cùng người đứng đầu Tam Thanh là Thái Thanh Lão Tử không thể không ra mặt khuyên giải.

Thái Thanh Lão Tử trong lòng cũng không ưa việc Thông Thiên thu vô hạn Yêu tộc làm đồ đệ, bèn mở miệng khuyên bảo.

"Tam đệ, ba huynh đệ chúng ta chứng đạo thành thánh, đều là nhờ Nhân tộc, chắc đệ cũng sớm biết, tương lai Nhân tộc mới là thiên mệnh chi chủ, cớ sao lại cứ thu nhận một đám Yêu tộc sát khí đầy mình làm đồ đệ?

Quả thực làm nhục môn phong Tam Thanh chúng ta!" Thông Thiên không ngờ, đại huynh mà mình luôn kính trọng lại thiên vị giúp đỡ Nguyên Thủy, trong lòng càng thêm phẫn nộ.

"Hừ!" "Đạo bất đồng bất tương vi mưu, nếu đã như vậy, ta sẽ dời khỏi Côn Luân, để lại đạo trường cho đại huynh và Nguyên Thủy!" Thông Thiên nói xong, trực tiếp vận dụng thánh nhân thần thông, bao bọc đạo trường Bích Du Cung cùng vô số môn đồ của

mình, hướng về phía đông mà đi.

Thái Thanh Lão Tử không ngờ, tính tình Thông Thiên lại cương liệt đến thế, trực tiếp đòi phân gia, không khỏi thở dài một hơi, trong lòng ẩn ẩn có chút hối hận.

Sau đó, ngài nhìn về phía nhị đệ Nguyên Thủy.

"Nhị đệ, tam đệ rời đi là thiên ý, nay ba huynh đệ chúng ta đều đã chứng đạo thành thánh, đạo trường Côn Luân không thể chịu nổi khí vận của ba vị thánh nhân, nếu đã vậy, đạo trường Côn Luân này cứ để lại cho đệ!" Thái Thanh Lão Tử nói xong, liền vận dụng thần thông, trực tiếp bao bọc đạo trường Thái Thanh Cung cùng đệ tử Huyền Đô, hướng về thế giới Hồng Hoang mà đi.

Nguyên Thủy không ngờ, tam đệ Thông Thiên và đại huynh lần lượt rời đi, trong lòng tiếc nuối đồng thời cũng ẩn ẩn có chút mừng thầm.

Vì Côn Luân là động thiên phúc địa đỉnh cấp bậc nhất, có thể độc chiếm đạo trường của thánh nhân, đối với môn hạ Xiển Giáo của mình cũng có rất nhiều chỗ tốt!

Tây phương.

Tu Di Sơn.

Khi Tây Phương nhị thánh biết được tin Tam Thanh phân gia, Chuẩn Đề không khỏi lộ ra nụ cười tự đáy lòng.

"Sư huynh, nay Tam Thanh rạn nứt, chính thức phân gia, đối với Tây Phương Giáo chúng ta quả là đại hảo sự a!" Ai cũng biết, vì Tam Thanh đồng khí tương liên, lại do nguyên thần của Bàn Cổ đại thần hóa thành, tư chất căn nguyên đều là tồn tại bậc nhất, chọc phải một người, tương đương với việc chọc phải ba vị đại năng tiên thiên đỉnh cấp.

Vì thế.

Vô số đại năng Hồng Hoang đều không dám tùy tiện đắc tội Tam Thanh, ngay cả thiên đình Yêu tộc cường thế vô cùng hiện nay cũng không ngoại lệ.

Tam Thanh lần lượt chứng đạo thành thánh, uy thế càng phi thường vang dội, có một loại bá khí chúa tể Hồng Hoang, ngay cả Nữ Oa nương nương thành thánh sớm nhất, khi đối mặt với ba vị thánh nhân Tam Thanh cũng rơi vào thế hạ phong, Tây Phương nhị thánh cũng tương tự như vậy.

Đến nay.

Tam Thanh triệt để phân gia, Thông Thiên giáo chủ và Thái Thanh thánh nhân lần lượt rời khỏi Côn Luân, Tam Thanh không còn đồng khí tương liên như trước nữa, đối với Tây Phương nhị thánh đây là một tin tức vô cùng tốt.

Tây Phương Giáo có hai vị thánh nhân, sau khi Tam Thanh phân gia, Nhân, Xiển, Tiệt tam giáo lại chỉ có một vị thánh nhân, sau này Tây Phương nhị thánh muốn bố cục tranh đoạt khí vận Hồng Hoang, sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Hơn nữa, Tây Phương nhị thánh cũng có thể lợi dụng sự cách ngăn giữa Tam Thanh để bố cục, nhằm thu được nhiều khí vận và lợi ích hơn.

Tiếp Dẫn nghe lời sư đệ, không khỏi khẽ lắc đầu.

“Sư đệ, tuyệt không thể đại ý, Tam Thanh tuy đã chính thức phân gia, quan hệ không còn thân mật khăng khít như trước, nhưng dù sao cũng do nguyên thần của Bàn Cổ đại thần hóa thành, đồng tông đồng nguyên, lại có vô số nguyên hội tình nghĩa huynh đệ, một khi trong số họ có bất kỳ ai gặp nguy cơ, hai người còn lại tuyệt đối sẽ không ngồi

yên không quản." "Vì thế, mục tiền chúng ta không thể cùng Tam Thanh phát sinh bất kỳ xung đột nào, vẫn như trước đây tôn trọng, lấy ba vị sư huynh làm chủ!" "Cẩn tuân sư huynh giáo huấn!" Chuẩn Đề gật đầu, tỏ vẻ đã thụ giáo.

"Nhưng sư huynh, nay ba huynh đệ đã nảy sinh cách ngăn, tình cảm không còn như xưa, huống chi là ba vị thánh nhân, danh hạ lại có ba đại giáo, giữa họ sẽ tranh đoạt khí vận, so bì môn hạ đệ tử, ta có thể thuận thế mà làm, tiếp tục khoét sâu sự cách ngăn giữa họ, đợi thời cơ đến, chưa chắc họ sẽ không trở mặt thành thù!" Nghe lời của Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn tán thưởng gật đầu.

"Sư đệ, hành sự nhất định phải cẩn thận, tuyệt không được để lại bất kỳ sơ hở nào, nếu không, sẽ phản tác dụng, thậm chí sẽ khiến ba vị sư huynh cảnh giác." "Sư huynh xin hãy yên tâm, sư đệ nhất định sẽ cẩn thận, tuyệt đối không để bất kỳ ai phát giác." Chuẩn Đề lĩnh ngộ hắc ám pháp tắc, ngoài tính cách phúc hắc, kiên định ra, đối với việc ẩn nấp cũng có thủ đoạn độc đáo.

Nay lượng kiếp đã đến, sát khí trong thế giới Hồng Hoang vô cùng nồng đậm, ngay cả thánh nhân cao cao tại thượng cũng không thể mượn sức thiên đạo để suy diễn mọi thứ.

Vì thế, đã cung cấp sự thuận lợi tốt nhất cho kế hoạch bố cục của y. ...

Đông Hải.

Tô Dự từ trong bế quan đi ra.

Khi cảm ứng được Tam Thanh triệt để phân gia, Thông Thiên giáo chủ và Thái Thanh Lão Tử đồng loạt rời khỏi Côn Luân, hắn biết mọi thứ sớm muộn gì cũng sẽ xảy ra.

Côn Luân tuy là tổ mạch của thế giới Hồng Hoang, nhưng là đạo

trường của Tam Thanh trước đây, không thể dung nạp được khí vận của ba đại giáo phái thánh nhân.

Vì thế, cho dù giữa Tam Thanh không có mâu thuẫn, việc phân gia cũng là tất yếu.

Gia đình bình thường mấy huynh đệ lớn lên còn phân gia, huống chi là thánh nhân cao cao tại thượng, tranh đoạt khí vận thiên hạ?

Bế quan hai vạn năm, Tô Dự đã sắp xếp lại toàn bộ các loại pháp tắc mà mình lĩnh ngộ, tuy tu vi không tiếp tục đột phá, nhưng thực lực lại được nâng cao thêm một bước.

"Phu quân!" "Tỷ phu!" Hi Hòa cảm tri được tình lang xuất quan, liền mang theo tam muội Thường Nga đến chủ điện.

Chương 175

"Nương tử, Thường Nga!" Tô Dự nhìn thân ảnh phong hoa tuyệt đại, thanh lệ tuyệt tiên, không khỏi khẽ mỉm cười.

"Nương tử, nàng cuối cùng cũng đột phá rồi sao?" "Vâng, đều nhờ vào đại đạo ngọc phiến Thái Âm pháp tắc mà tam muội có được lần trước, nếu không ta muốn đột phá, không biết phải đợi đến năm nào tháng nào!" Hi Hòa dựa vào bên cạnh tình lang, chủ động nắm lấy bàn tay to của Tô Dự.

"Đại tỷ, ngày trước may mà có tỷ phu đó, nếu không phải tỷ phu kịp thời chạy đến, e rằng ta đã bị nữ nhân đáng ghét kia diệt sát rồi!" Thường Nga nhớ lại ánh mắt băng lãnh của Cực Âm nữ thần, đến nay vẫn cảm thấy trong lòng có chút run rẩy, sau đó, nàng nhìn về phía thân ảnh của Tô Dự, nội tâm không khỏi ấm áp, nhanh chóng an định lại.

Có thân ảnh vĩ ngạn vô song của tỷ phu ở đây, bất kỳ nguy hiểm nào cũng không cần phải sợ!

"Tất cả đều là duyên phận!" Hi Hòa khẽ cười, bàn tay còn lại nắm lấy bàn tay mềm mại của Thường Nga.

Hơn hai vạn năm qua, Thường Nga có 《Tạo Hóa Chân Kinh》 do Tô Dự đưa, lại thêm Hi Hòa, Thường Hi chỉ dạy, nay đã thuận lợi đột phá cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Thể chất của nàng vốn là thuần chính Thái Âm thần thể, sau khi được 《Tạo Hóa Chân Kinh》 cải tạo, đã thành công lột xác thành tiên thiên thần thai linh thể, không cần quá lâu, thể chất của nàng sẽ lột xác thành giống như Hi Hòa, lúc đó tốc độ tu luyện sẽ lại tăng lên.

"Vút!" Tô Dự từ trong thức hải lấy ra một giọt tinh tủy tủy sống

của Bàn Cổ đại thần, sau đó dùng thần thông đưa đến trước mặt Thường Nga.

"Thường Nga, nay nàng đã đột phá cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, tiếp theo nhất định phải đặt nền móng thật tốt, đây là một giọt tinh tủy tủy sống của Bàn Cổ đại thần, hãy luyện hóa cho tốt, tốt nhất là đưa 《Tạo Hóa Chân Kinh》 nhất cử đột phá tầng thứ chín!" "Khi đó, tư chất của nàng cũng sẽ không thua kém Hi Hòa, thậm chí có thể sánh ngang với Khổng Tuyên!" Thường Nga là em vợ, Tô Dự tự nhiên sẽ không keo kiệt.

Huống chi, tình ý trong mắt nàng đối với hắn, e rằng Hi Hòa và những người khác sớm đã nhìn ra, nếu không, Hi Hòa cũng sẽ không thường xuyên mang Thường Nga bên cạnh mình.

Mọi thứ Tô Dự đều không vạch trần, quyết định để mọi thứ thuận theo tự nhiên.

Thường Nga thành tựu càng cao, sự giúp đỡ cho hắn cũng sẽ càng lớn.

Vì thế, một giọt tinh tủy tủy sống của Bàn Cổ đại thần tự nhiên là không thể thiếu.

"Đa tạ tỷ phu!" Thường Nga sâu sắc nhìn Tô Dự một cái, sau đó nhận lấy một giọt tinh tủy tủy sống của Bàn Cổ đại thần, khuôn mặt xinh đẹp thanh lãnh tuyệt tiên lộ ra vẻ vui mừng vô cùng, mang một phong thái khác lạ.

Nay đã tu luyện mấy vạn năm, làm sao nàng có thể không biết sự trân quý của tinh tủy tủy sống của Bàn Cổ đại thần? 'Tỷ phu có thể giao cho ta bảo vật quý giá như vậy, ta nhất định không thể phụ lòng kỳ vọng của tỷ phu!' Hi Hòa không ngờ, tình lang lại có kỳ vọng cao như vậy đối với Thường Nga, không khỏi khẽ tăng thêm sức nắm chặt bàn tay mềm mại của Thường Nga.

Đương nhiên nàng biết tâm tư của Thường Nga đối với tình lang, đối với điều này nàng cũng không phản đối, dù sao mọi thứ đều do phu quân quyết định.

Nếu Thường Nga có thể trở thành chị em thật sự, nàng cũng rất vui lòng. ...

"Tỷ phu, ta đi tu luyện trước đây, ta nhất định sẽ không phụ lòng kỳ vọng của ngài đối với ta!" Thường Nga sâu sắc nhìn Tô Dự một cái, sau đó liền chủ động trở về phủ đệ của mình, bắt đầu nghiêm túc bế quan tu luyện, toàn lực luyện hóa tinh tủy tủy sống của Bàn Cổ đại thần vừa mới có được.

Đợi Thường Nga rời đi, Tô Dự thuận thế ôm lấy eo nhỏ của Hi Hòa, cằm tựa lên vai thơm của nàng, ngửi mùi hương thanh khiết trên người nàng, trong lòng sảng khoái không thôi.

"Phu quân, ngài thấy tam muội thế nào?" Hi Hòa dựa vào lòng tình lang, cảm nhận hơi ấm của chàng.

"Thế nào?" "Tình ý của tam muội đối với ngài đó, bây giờ Nữ Oa tỷ tỷ, nhị muội ai mà không biết?

Nàng ấy cẩn thận che giấu, chút tâm tư nhỏ đó, có thể giấu được ai chứ?" Hi Hòa khẽ cười một tiếng, tìm một tư thế thoải mái hơn dựa vào lòng tình lang.

Nghe lời nàng, Tô Dự nghiêm túc nhìn nàng.

"Mọi thứ cứ thuận theo tự nhiên đi!" "Vâng!" Thấy tình lang nói vậy, Hi Hòa không tiếp tục đề tài này nữa.

Tiếp theo.

Tô Dự nắm tay mềm mại của Hi Hòa, bắt đầu dạo quanh đạo trường của mình.

“Bái kiến Tiên Đế, bái kiến Đế hậu!” “Bái kiến chủ nhân, bái kiến chủ mẫu!” Hiện nay, thành viên trong đạo trường ngày càng đông, số lượng đã vượt quá 10 vạn, trong đó phần lớn là các tinh linh trên đảo được Tô Dự, Hi Hòa điểm hóa, tiếp theo là các tu luyện giả chủ động đến đầu quân.

Tô Dự có được Bồng Lai Tam Tiên Đảo đã mấy chục vạn năm, sinh linh được điểm hóa sớm nhất, tu vi cao nhất cũng chưa đến Đại La Kim Tiên, vẫn còn quanh quẩn ở đỉnh phong Thái Ất Kim Tiên.

Những sinh linh chủ động muốn gia nhập dưới trướng hắn, vốn là Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên, nay đã có người đột phá Đại La Kim Tiên.

Theo thống kê của Bạch Chính, dưới trướng Tô Dự tổng cộng có 56 vị Đại La Kim Tiên, đương nhiên, trong đó không bao gồm thành viên Long tộc và Phượng tộc.

Tô Dự hiện nay.

Có thể nói là siêu cấp đại thế lực không ai sánh bằng trong thế giới Hồng Hoang, vô số sinh linh đều muốn gia nhập dưới trướng hắn, chỉ là những người có thể vượt qua đại trận thử nghiệm lại ít đến đáng thương.

Nhiều vạn năm qua, thành viên vượt qua đại trận thử nghiệm chưa đến một vạn, có thể thấy khảo nghiệm khó khăn đến mức nào.

“Phu quân, sinh cơ của bảy quả hồ lô ngày càng nồng đậm, thanh thế tỏa ra thật mạnh, sau này một khi hóa hình thành công, căn nguyên tư chất tuyệt đối phi thường!” Tại vườn tiên thiên hồ lô đằng, Hi Hòa nhìn bảy quả hồ lô với màu sắc và thần thái khác nhau trên dây hồ lô, không khỏi cảm thán.

“Ừm, đến lúc đó xem bảy hồ lô oa có thể mang đến cho ta bất ngờ

gì.” Tô Dự cười nói, sau đó lấy ra một ít Tam Quang Thần Thủy tưới lên, tăng thêm nhiều dưỡng chất cho tiên thiên hồ lô đằng.

Tiếp theo.

Tô Dự và Hi Hòa tiếp tục du lịch tuần thị đạo trường của mình, nhìn thấy nhiều tiên thiên linh căn và hậu thiên linh căn, tiên dược, thiên tài địa bảo như vậy, Tô Dự không khỏi lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Tiên thiên linh căn, hậu thiên linh căn, đỉnh cấp tiên dược, thiên tài địa bảo trong đạo trường vẫn chưa đủ nhiều, sau này khi du lịch thế giới Hồng Hoang, nhất định phải thu thập nhiều hơn, nếu không đợi đến sau khi Vu Yêu đại chiến kết thúc, muốn tìm kiếm thiên tài địa bảo trân quý sẽ không dễ dàng.

“Ầm ầm ầm!” “Ầm ầm ầm!” Lúc này, bên ngoài đại trận đạo trường đột nhiên hiện ra lôi vân với thanh thế kinh người.

“Có sinh linh hóa hình?” “Hóa hình lôi kiếp này không phải tầm thường đâu, xem ra sinh linh hóa hình cũng không phải tầm thường!” Hi Hòa nói, chuẩn bị mang tình lang đi xem sinh linh hóa hình, đồng thời cũng sẽ thu nhận vào dưới trướng.

Dù sao có thể có lôi kiếp hóa hình với uy thế như vậy, tư chất căn nguyên tự nhiên phi thường.

“Lại là họ?” Lúc này.

Tô Dự không khỏi lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, không ngờ ba sinh linh này lại ở gần đạo trường, trước đây hắn hoàn toàn không cảm ứng được.

“Ầm ầm ầm!” “Ầm ầm ầm!” Sau khi đủ tám mươi mốt đạo lôi kiếp giáng xuống, dưới kiếp vân xuất hiện ba thân ảnh hoàn mỹ yểu điệu.

Một người trong đó như ngự tỷ nữ thần, toàn thân tỏa ra khí tức trí tuệ và ôn nhu.

Một người là thiếu nữ linh động, như mây ngũ sắc trên chín tầng trời, tràn đầy nguyên khí.

Người cuối cùng là một bé gái tinh linh, một đôi mắt đẹp linh động xuất chúng, tinh nghịch cổ quái.

Chương 176

Lúc này họ vừa mới hóa hình, trên người không một mảnh vải, vì khi tu luyện cũng không tiếp xúc với sinh linh nào, nên tạm thời không biết y phục là vật gì.

"Gặp qua hai vị tiên sư!" Khi ngự tỷ đứng đầu thấy Tô Dự và Hi Hòa xuất hiện trước mặt, nàng liền dẫn theo hai vị muội muội cung kính hành lễ.

Tuy không biết thân phận của Tô Dự và Hi Hòa, nhưng lại cảm nhận được hai người vô cùng mạnh mẽ.

"Vút!" Hi Hòa lấy ra ba bộ y phục do hậu thiên linh bảo hóa thành, ngự tỷ mặc y phục màu đỏ lửa, thiếu nữ linh động mặc y phục màu xanh lam, bé gái tinh linh đáng yêu mặc y phục màu vàng.

Sau khi mặc y phục, khí chất dung nhan càng lên một tầm cao mới, phảng phất như tắm trong thần quang, có cảm giác trăm hoa đua nở, hoàn mỹ đến mức không thể hoàn mỹ hơn.

"Ba chị em các ngươi đã hóa hình gần đạo trường của ta, tức là có duyên với bản Tiên Đế!" Tô Dự nhìn ba chị em danh chấn Hồng Hoang ở hậu thế, trong lòng bắt đầu nghĩ đến việc thay đổi vận mệnh của họ.

Nếu theo diễn biến thời gian bình thường, ba chị em sẽ được Thông Thiên giáo chủ thu làm chân truyền đệ tử, chỉ là khi Phong Thần lượng kiếp đến, kết cục lại vô cùng thê thảm.

Nay đã gặp gỡ, Tô Dự tự nhiên không thể ngồi yên nhìn họ lại đi vào con đường của tiền thế.

Còn về việc có duyên sư đồ với Thông Thiên giáo chủ, thì đã sao?

Mình gặp trước, lẽ nào Thông Thiên lại dám cướp đi?

"Hiện nay, bản đế đang thiếu thị nữ, ba chị em các ngươi có nguyện làm thị nữ của bản đế không?" "Chúng ta nguyện ý!" Ba chị em cảm nhận được uy thế khủng bố tỏa ra từ Tô Dự, không khỏi tâm thần chấn động, lại thêm ơn Hi Hòa vừa tặng y phục, đương nhiên biết đây là một cơ duyên to lớn.

"Thiện!" Tô Dự mỉm cười gật đầu.

"Nếu đã như vậy, bản đế ban danh cho các ngươi là Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, làm thị nữ trước đình của bản đế!" "Vân Tiêu bái kiến Tiên Đế!" "Quỳnh Tiêu bái kiến Tiên Đế!" "Bích Tiêu bái kiến Tiên Đế!" Ba chị em được Tô Dự ban danh, ai nấy đều vui mừng khôn xiết, sau đó cung cung kính kính hành lễ với Tô Dự.

"Bản Tiên Đế tên Tô Dự, đây là Đế hậu của bản đế Hi Hòa, sau này sẽ do bản đế và Đế hậu đích thân chỉ dạy, tuyệt không được phụ lòng kỳ vọng của bản đế!" Tô Dự vốn định thu Tam Tiêu làm đệ tử, nhưng vì họ có duyên sư đồ với Thông Thiên, nên trước tiên thu làm thị nữ.

Còn về tương lai thế nào, mọi thứ tùy duyên.

Sau này nếu Thông Thiên muốn thu Tam Tiêu làm đồ đệ, Tô Dự tuyệt đối sẽ không đồng ý.

Dù sao kết cục của ba vị Tiêu tiên tử tương lai quá thê thảm, nay đã gặp Tô Dự, tự nhiên không thể để họ đi vào vết xe đổ.

Tam Tiêu nghe nói sẽ được Tô Dự và Hi Hòa đích thân chỉ dạy, trong lòng không khỏi cảm kích khôn xiết.

"Đa tạ Tiên Đế, đa tạ Đế hậu!" "Đa tạ Tiên Đế, đa tạ Đế hậu!" Hi Hòa liếc nhìn tình lang một cái, trong lòng không khỏi có chút thắc mắc.

Với tư chất của Tam Tiêu, không thua kém Lục Nhĩ Mi Hầu, thu làm chân truyền đệ tử cũng không có vấn đề gì, vì sao phu quân chỉ thu làm thị nữ?

Hơn nữa, với sự hiểu biết của nàng về tình lang, đối với Tam Tiêu dường như đã quen biết từ lâu, lại là chuyện gì?

Phải biết, nàng vừa mới tận mắt thấy Tam Tiêu vừa mới hóa hình, làm sao có thể quen biết từ lâu được?

"Không cần khách khí, đây là 《Tạo Hóa Chân Kinh》, tự mình nỗ lực tu luyện, chưa đột phá tầng thứ chín, tuyệt không được xung kích Đại La Kim Tiên!" Tô Dự nói, trực tiếp đánh ba luồng quang vựng vào ba chị em, truyền thụ cho họ toàn bộ 《Tạo Hóa Chân Kinh》.

Tam Tiêu vừa hóa hình, tu vi đã ở Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ, tư chất bẩm sinh tự nhiên phi thường.

Nếu tu luyện 《Tạo Hóa Chân Kinh》 đến tầng thứ chín, căn nguyên tư chất sẽ tăng lên mấy tầng, tương lai không chừng sẽ giống như Khổng Tuyên, đột phá Đại La Kim Tiên, đỉnh thượng tam hoa khai thập phẩm!

Chứng đạo thành thánh, cũng không phải là mơ!

"Đa tạ Tiên Đế!" "Đa tạ Tiên Đế!" Tam Tiêu tự nhiên có công pháp truyền thừa, nhưng khi cảm ngộ công pháp do Tô Dự ban cho, mới biết 《Tạo Hóa Chân Kinh》 mạnh mẽ và nghịch thiên đến mức nào.

Có thể nâng cao căn nguyên tư chất của người tu luyện, khiến tốc độ tu luyện tăng vọt, loại công pháp này, nhìn khắp cả thế giới Hồng Hoang cũng cực kỳ hiếm có.

Điều duy nhất mà chúng sinh Hồng Hoang biết đến, là thần thông xếp hạng nhất trong ba mươi sáu thiên cương thần thông là Hòa Giải

Tạo Hóa, chỉ là công pháp thần thông này, việc nâng cao căn nguyên tư chất cũng rất có hạn, đến một mức độ nhất định, sẽ khó mà nâng cao được nữa.

Đâu giống như 《Tạo Hóa Chân Kinh》 do Tô Dự ban cho, tu luyện đến tầng thứ chín, ít nhất có thể sánh ngang với tiên thiên ma thần, thậm chí có thể đạt đến cảnh giới Hỗn Độn ma thần?

Nếu 《Tạo Hóa Chân Kinh》 truyền ra ngoài, tuyệt đối sẽ khiến cả thế giới Hồng Hoang điên cuồng.

Nhưng Tô Dự sẽ không truyền lung tung, không phải thân truyền hoặc thành viên cốt lõi, sẽ không truyền thụ, thậm chí những người được truyền thụ muốn truyền cho người khác, cũng phải được sự đồng ý của hắn mới có thể truyền ra ngoài.

"Ông!" Hi Hòa cũng phóng ra ba luồng quang vựng, sau đó đồng loạt chui vào thức hải của Tam Tiêu.

"Ta thấy các ngươi chỉ có công pháp truyền thừa, không có thần thông tương ứng, liền truyền thụ cho các ngươi ba mươi sáu thiên cương thần thông, cùng một số kiến thức về Hồng Hoang!" Ba mươi sáu thiên cương thần thông, tiên thiên ma thần Hồng Hoang đều có truyền thừa, thậm chí Đạo Tổ Hồng Quân cũng đã giảng tại Tử Tiêu Cung.

Vô số đại năng đều biết, nhưng không tu luyện đến cực hạn, nhiều nhất chỉ chủ động tu luyện một hai loại trong đó.

Giống như Trấn Nguyên Tử, chủ yếu tu luyện Tụ Lý Càn Khôn.

Còn Thái tử Yêu tộc Lục Áp, học được Đinh Đầu Thất Tiễn.

Đều dựa vào những thần thông này, mà tạo nên uy danh hiển hách.

"Đa tạ Đế hậu nương nương!" "Đa tạ Đế hậu nương nương!" Cảm nhận được thiện ý của Tô Dự và Hi Hòa đối với mình, Tam Tiêu

trong lòng tràn đầy cảm kích.

"Vút!" Ngay khi Tô Dự chuẩn bị mang Tam Tiêu trở về đạo trường, một thân ảnh mạnh mẽ vô cùng xuất hiện trên bầu trời Đông Hải.

Chính là Thượng Thanh thánh nhân Thông Thiên giáo chủ!

Sau khi cãi nhau với hai vị huynh trưởng, ngài suy tính được cơ duyên đạo trường của mình ở Đông Hải, liền thuận lợi tìm được Kim Ngao Đảo, định đặt đạo trường tại đó.

Vừa mới an trí xong Bích Du Cung, Thông Thiên tâm thần khẽ động, biết được Tam Tiêu có duyên sư đồ với mình đã xuất thế, bèn gác lại công việc trong tay, giao phó cho Đa Bảo và những người khác, sau đó xuất hiện tại một vùng biển.

"Kiến qua Tiên Đế, kiến qua Đế hậu!" Thông Thiên thấy Tô Dự và Hi Hòa, chủ động khẽ hành lễ, lúc này, ngài cảm ứng được, ba vị Tiêu tiên tử vốn thuộc về chân truyền đệ tử của mình, lại có nhân quả vô cùng mạnh mẽ với Tô Dự.

Tiếp theo nếu muốn tiếp tục thu làm đồ đệ, sẽ có chút khó xử.

"Kiến qua Thông Thiên đạo hữu!" "Bái kiến Thượng Thanh thánh nhân!" Tô Dự mỉm cười đáp lễ, Tam Tiêu sau khi được Hi Hòa nhắc nhở, ai nấy đều cúi người hành lễ.

Trong cả thế giới Hồng Hoang, thân phận địa vị cao nhất chính là thánh nhân cao cao tại thượng.

Mục tiêu của tất cả sinh linh Hồng Hoang, hầu như đều là chứng đạo thành thánh, nay được tận mắt thấy Thượng Thanh thánh nhân, ba chị em trong lòng tự nhiên vô cùng kích động.

"Tiên Đế, bần đạo vốn định đến bái phỏng, ai ngờ lại gặp ngài ở đây, thật là duyên phận." Thông Thiên giáo chủ mỉm cười nhìn Tô

Dự, phong độ cực tốt.

Chương 177

Đặt đạo trường của mình tại Kim Ngao Đảo ở Đông Hải, tự nhiên cần sự chấp thuận của Tô Dự.

Dù sao ai cũng biết, duyên hải Đông Hải nằm trong phạm vi thế lực của Tô Dự.

Nếu là người bình thường, với tính cách cao ngạo của Thông Thiên giáo chủ, tự nhiên sẽ coi thường mọi thứ.

Nhưng Tô Dự là ai?

Là người đứng đầu chúng tiên thiên hạ, các vị thánh nhân đều phải gọi một tiếng sư thúc!

Là tồn tại ngang hàng với Đạo Tổ Hồng Quân, xưng hô đạo hữu với nhau!

Càng là phu quân của Nữ Oa nương nương!

Bất kỳ thân phận nào, Thông Thiên giáo chủ dù đã chứng đạo thành thánh, cũng không dám chủ động mạo phạm.

"Thông Thiên đạo hữu, đã đến rồi, vậy mời vào đạo trường của ta ngồi chơi." Tô Dự mỉm cười, chủ động mời Thông Thiên vào đạo trường 'An Lạc' của mình.

Thông Thiên tự nhiên không phải lần đầu tiên đến đạo trường của Tô Dự, mỗi lần đến, trong lòng đều âm thầm ngưỡng mộ.

Đạo trường tổ mạch Côn Luân cũng không bằng của Tô Dự, Kim Ngao Đảo mà ngài vừa tìm được càng không thể so sánh.

Có thể nói, đạo trường của Tô Dự là tồn tại độc nhất vô nhị trong cả thế giới Hồng Hoang, e rằng cũng chỉ có Tử Tiêu Cung trên Ngọc

Kinh Sơn của Đạo Tổ Hồng Quân mới có thể sánh bằng.

Tại chủ điện, Tô Dự mỉm cười mời Thông Thiên giáo chủ ngồi xuống, môn đồng cung nga dâng lên ngộ đạo thần trà, dâng lên các loại tiên quả mỹ tửu trân quý, sau đó cung kính lui ra.

"Thực không dám giấu, Tiên Đế, bần đạo từ Côn Luân rời đi, đã tìm được một đạo trường rất thích hợp ở Đông Hải, đó là Kim Ngao Đảo, cho nên muốn thương lượng với Tiên Đế một phen." Thông Thiên uống một ngụm ngộ đạo thần trà, sau đó trực tiếp nói rõ việc thiết lập đạo trường.

Vị trí của Kim Ngao Đảo cách 'An Lạc' hơn một trăm hai mươi tỷ công lý, ngay cả Tô Dự toàn lực đi đường cũng cần một canh giờ.

Thông Thiên bố trí đạo trường tại đó, đối với hắn tự nhiên có ảnh hưởng.

Đương nhiên, ảnh hưởng này không lớn, thậm chí còn có một số lợi ích.

Dù sao có Thông Thiên giáo chủ tọa trấn, lại thêm quan hệ với Nữ Oa, phạm vi thế lực ở Đông Hải tự nhiên sẽ khiến người khác càng thêm kính ngưỡng.

Huống chi, Tô Dự cũng rất khâm phục Thông Thiên giáo chủ, nếu có thể kết giao một chút nhân quả, lôi kéo quan hệ, sau này bố cục Hồng Hoang cũng có thể nhờ ngài tương trợ.

"Thông Thiên đạo hữu, ai cũng biết, Đông Hải là phạm vi thế lực của bản đế, nay ngài vào chủ Kim Ngao Đảo, thực sự khiến bản đế và Nữ Oa có chút khó xử a!" Tô Dự đặt chén trà xuống, nhìn về phía Thông Thiên.

Vút!

Nghe lời của Tô Dự, sắc mặt Thông Thiên ngưng lại.

Đạo trường của thánh nhân, tự nhiên sẽ phân chia một phần khí vận, Đông Hải có Tô Dự, có Nữ Oa, Thông Thiên gia nhập vào tự nhiên sẽ gây nên sự kiêng kỵ, cũng là điều hợp lý.

Nếu không phải Kim Ngao Đảo là nơi Thông Thiên cảm ứng được, ngài đã không chọn nơi này.

Thông Thiên giáo chủ sâu sắc nhìn Tô Dự một cái, sau đó cũng đặt chén trà trong tay xuống.

"Tiên Đế, thực không dám giấu, nếu không phải Kim Ngao Đảo đối với bần đạo vô cùng quan trọng, bần đạo cũng sẽ không đặt đạo trường tại đây." Nói thật, Kim Ngao Đảo cách đạo trường của Tô Dự hơn một trăm hai mươi tỷ công lý, có chút ảnh hưởng, nhưng cũng không đáng kể.

Hơn nữa, Thông Thiên tự tin với giao tình trước đây với Tô Dự, hẳn là có thể thuyết phục được, nhưng ai ngờ Tô Dự lại không dễ nói chuyện như vậy.

"Tô Dự Tiên Đế, nếu ngài có thể đồng ý cho bần đạo đặt đạo trường tại Kim Ngao Đảo, bần đạo nợ Tiên Đế một cái nhân tình, thế nào?" Thông Thiên giáo chủ nói, Kim Ngao Đảo đối với ngài vô cùng quan trọng, không thể từ bỏ, vì thế chỉ có thể nợ một cái nhân tình để Tô Dự đồng ý.

Nghe lời của Thông Thiên giáo chủ, Tô Dự lại nâng chén trà lên, khẽ gật đầu.

Có thể để một vị thánh nhân cao cao tại thượng nợ một cái nhân quả, mối làm ăn này có thể làm.

"Nếu Thông Thiên đạo hữu đã như vậy, bản đế tự nhiên sẽ thành nhân chi mỹ, nhưng nói trước, trong phạm vi năm mươi tỷ công lý của Kim Ngao Đảo là thế lực của Tiệt Giáo, còn lại phạm vi thế lực

của Đông Hải, vẫn là thế lực của bản đế, thế nào?" "Lẽ ra phải như vậy!" Thông Thiên đứng dậy, làm một cái kê thủ để tỏ lòng cảm tạ.

Trước đây Đế Tuấn dẫn toàn bộ tinh nhuệ Yêu tộc đi thu phục Đông Hải Long tộc, bị Tô Dự phản kích mạnh mẽ, trận chiến đó khiến tinh nhuệ Yêu tộc chết mấy trăm vạn.

Có thể thấy chọc phải Tô Dự sẽ có kết cục thế nào.

Hiện nay, thực lực của Tô Dự bí ẩn khó lường, lại có một vị thánh nhân làm thê tử, người đời nào dám chủ động đắc tội?

Nay Tô Dự cho phép đặt đạo trường tại Kim Ngao Đảo ở Đông Hải, còn phân chia phạm vi năm mươi tỷ công lý gần đó cho mình, cái nhân tình này, Thông Thiên không thể không nhận.

"Tiên Đế, bần đạo có một thỉnh cầu." "Thông Thiên đạo hữu xin cứ nói!" Tô Dự liếc nhìn ngài một cái, trong lòng đoán ra được ý đồ của ngài, chắc chắn là vì ba thị nữ Tam Tiêu tiên tử mà hắn vừa thu nhận.

"Thực không dám giấu, trước đây bần đạo cảm ứng được Tam Tiêu có duyên sư đồ với ta, nay lại bị Tiên Đế thu làm thị nữ, vì thế, xin Tiên Đế có thể thành nhân chi mỹ, để bần đạo thu ba đệ tử này, nếu đạo hữu có thể đồng ý, bần đạo lại nợ ngài một cái nhân tình!" "Xin lỗi, Thông Thiên đạo hữu, thỉnh cầu này bần đạo không thể đồng ý!" Tô Dự cũng đứng dậy, nghiêm túc nhìn ngài.

Nếu không phải là người xuyên việt, sớm đã biết vận mệnh tương lai của Tam Tiêu, đối mặt với sự khẩn cầu thành khẩn như vậy của Thông Thiên, không chừng hắn sẽ thành nhân chi mỹ.

Nhưng đã biết rõ kết cục thê thảm của Tam Tiêu trong tương lai, làm sao hắn có thể ngồi yên nhìn họ rơi vào kết cục đó?

"Vì sao?" Thấy Tô Dự cự tuyệt kiên quyết như vậy, Thông Thiên

không khỏi có chút sững sờ.

Bởi vì Tam Tiêu tuy tư chất không tồi, nhưng cũng không phải là không có không được, huống chi, với năng lực của Tô Dự, lẽ nào lại không suy tính ra được Tam Tiêu có duyên sư đồ với mình sao?

Tô Dự nhìn Thông Thiên, lại nghiêm túc mở miệng.

"Thông Thiên đạo hữu, Tam Tiêu nếu bái ngài làm sư, đối với họ không những không phải là cơ duyên, thậm chí có thể là sát kiếp, bần đạo sao có thể trơ mắt nhìn họ rơi vào kết cục đó?" Vút!

Nghe lời của Tô Dự, sắc mặt Thông Thiên giáo chủ ngưng trọng, tràn đầy vẻ cảnh giác.

Ngài cũng không ngờ, Tô Dự lại từ chối như vậy.

Lẽ nào đây là lời thoái thác?

Nghĩ đến đây, Thông Thiên giáo chủ không khỏi lắc đầu.

Bởi vì nhìn thần sắc của Tô Dự vô cùng thành khẩn, căn bản không giống giả.

Hơn nữa, với thân phận của Tô Dự hiện nay, có cần phải nói dối để thoái thác không?

Chương 178

Vậy vì sao Tô Dự lại nói như vậy?

Lẽ nào với tôn nghiêm của thánh nhân, tương lai lại không thể bảo vệ được ái đồ của mình sao?

Thông Thiên giáo chủ lập tức mượn sức thiên đạo, vận dụng thần thông toàn lực suy diễn, nhưng không suy diễn ra được một chút nào, cuối cùng đành phải từ bỏ.

"Nếu đã như vậy, bần đạo cũng không ép buộc nữa." "Tiên Đế, Đế hậu, cáo từ!" Khi Thông Thiên giáo chủ rời khỏi đạo trường, Hi Hòa tò mò nhìn tình lang.

"Phu quân, Tam Tiêu và Thông Thiên thánh nhân có duyên sư đồ, vì sao ngài lại xen vào?

Lẽ nào không sợ vì thế mà đắc tội với ngài sao?" Tô Dự cười cười, đi đến bên cạnh nàng, đưa tay ôm lấy eo nhỏ của nàng.

"Nương tử, vi phu có việc nên làm, có việc không nên làm, Tam Tiêu và Thông Thiên đạo hữu có duyên sư đồ thì đã sao?

Lần này, vi phu tự nhiên sẽ thay đổi vận mệnh của họ!" Tiền thế khi xem kết cục của Tam Tiêu, trong lòng hắn đã tràn đầy tiếc nuối.

Nay có cơ hội thay đổi vận mệnh của họ, Tô Dự tự nhiên phải ra tay.

Hi Hòa nghe tình lang nói như vậy, không khỏi nghiêng đầu nhìn chàng, một vẻ mặt sùng bái tò mò.

"Phu quân, ngài thật sự suy tính ra được vận mệnh tương lai của Tam Tiêu sao?

Ngay cả thánh nhân cũng không bảo vệ được?" "Thiên cơ bất khả tiết lộ!" Tô Dự cười cười, ôm nàng chặt hơn, sau đó hôn lên trán nàng một cái. ...

Đông Hải.

Kim Ngao Đảo.

Bích Du Cung.

Thông Thiên giáo chủ sau khi từ đạo trường của Tô Dự trở về, tâm tình không tốt.

Tuy đã thuận lợi để Tô Dự Tiên Đế đồng ý đặt đạo trường tại Đông Hải, nhưng không thể thu được Tam Tiêu có duyên sư đồ với mình, khiến ngài có chút bất mãn.

Quan trọng nhất là, lời nói trước đó của Tô Dự Tiên Đế. 'Tô Dự Tiên Đế nói với năng lực thánh nhân của ta, tương lai sẽ không bảo vệ được ái đồ của mình?

Sao có thể?' Nghĩ đến đây, nguy cơ trong lòng Thông Thiên không khỏi càng thêm mãnh liệt.

Ngài biết rõ, với thân phận và địa vị của Tô Dự, tự nhiên không thể tùy tiện nói bậy, nhưng Thông Thiên dù có mượn sức thiên đạo toàn lực suy diễn, cũng không suy ra được bất cứ điều gì. 'Lẽ nào Tô Dự Tiên Đế cũng giống như lão sư, sớm đã nhìn thấy kết cục của mấy nguyên hội sau rồi sao?' Nghĩ đến đây, Thông Thiên không khỏi lắc đầu. 'Không thể nào, Tô Dự Tiên Đế chưa chứng đạo thành thánh, chân linh chưa ký thác trên thiên đạo, làm sao có thể suy diễn ra được chuyện xảy ra sau mấy nguyên hội?' 'Huống chi, cho dù với năng lực của lão sư, sau khi dung hợp thiên đạo, trở thành người phát ngôn của thiên đạo, trong tình huống lượng kiếp sát khí nồng đậm hiện nay, cũng chưa chắc đã suy diễn được vận mệnh của Tam Tiêu sau mấy

nguyên hội chứ?' Thông Thiên rõ ràng, với năng lực của thánh nhân, trước khi lượng kiếp đến, mượn sức thiên đạo của thế giới Hồng Hoang có thể suy diễn ra được xu thế đại trí của hậu thế, cũng có thể mơ hồ suy diễn ra được vận mệnh của cá nhân.

Nhưng nay Vu Yêu lượng kiếp sát khí nồng đậm như vậy, thiên cơ mông lung, muốn suy diễn ra vận mệnh của một cá nhân sau mấy nguyên hội, thực sự quá khó.

Trong mấy chục vạn năm quen biết Tô Dự, ngài đều hiểu được những hành vi của Tô Dự, nhưng hiện nay, Thông Thiên không thể không thừa nhận Tô Dự có tầm nhìn xa trông rộng.

Nếu lúc đầu Tô Dự sau khi được lão sư sắc phong làm người đứng đầu nam tiên thiên hạ, trực tiếp thống nhất Hồng Hoang, thì bây giờ, nhân vật chính của lượng kiếp không chừng đã là hắn rồi?

Một khi trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, kết cục còn cần phải nói sao?

Ngoài thân tử đạo tiêu, còn có kết cục thứ hai sao?

Nghĩ đến đây, Thông Thiên trong lòng càng thêm thán phục Tô Dự, đồng thời trong lòng cũng càng thêm cảnh giác, quyết định sau này sẽ để lại ấn ký thánh nhân trên người mấy đồ đệ của mình, để tránh gặp bất trắc.

Bất Chu Sơn.

Vu tộc tổ địa.

Thập nhị tổ vu tụ tập lại một nơi, thương nghị việc đối phó với Yêu tộc.

Mấy vạn năm qua, tuy hai tộc Vu Yêu dưới sự can thiệp mạnh mẽ của Đạo Tổ Hồng Quân không xảy ra đại chiến, nhưng ma sát nhỏ lại không ngừng.

Vu tộc và Yêu tộc tranh đoạt địa bàn, vô số nhị lang Yêu tộc bị giết.

Thiên đình Yêu tộc để báo thù, đã phái ra nhiều tinh nhuệ hơn để tập kích Vu tộc.

Có thể nói, chiến hỏa giữa hai tộc ngày càng mãnh liệt, nếu không phải Đạo Tổ Hồng Quân đã định ra thời gian, e rằng bất cứ lúc nào cũng có thể khai chiến.

Sau khi thương nghị xong biện pháp đối phó Yêu tộc, Huyền Minh và Hậu Thổ bắt đầu trở về đại điện nơi mình ở.

"Hậu Thổ muội muội, vừa rồi thấy muội tâm thần bất định, không phải là nhớ phu quân sao?" Nghe lời của Huyền Minh, trong đầu Hậu Thổ hiện ra hình bóng của tình lang, sau đó lộ ra một nụ cười ôn nhu.

"Không phải, ta không phải nhớ phu quân!" Hậu Thổ sở dĩ có chút tâm thần bất định, không phải là vì nhớ nhung tình lang, mà là vì cảm giác thế giới Hồng Hoang dường như có một loại sức mạnh vô hình đang triệu hoán nàng, và nó còn tương ứng với phúc trạch mà Bàn Cổ Phụ Thần truyền lại trước đó, khiến nàng có chút bồn chồn và bất an.

"Huyền Minh tỷ tỷ, có phải tỷ nhớ phu quân không?

Nếu tỷ nhớ phu quân, chúng ta cùng nhau đến 'An Lạc' tìm phu quân được không?" Hậu Thổ quyết định, trở về bên cạnh tình lang, nói hết mọi chuyện cho tình lang, để chàng đưa ra quyết định.

Còn nàng, cứ ngoan ngoãn làm một người vợ tốt là được.

"Được chứ, mấy vạn năm không gặp phu quân, ta cũng nhớ chàng lắm!" Huyền Minh nói xong, liền truyền âm cho đại ca Đế Giang, sau đó cùng Hậu Thổ bay về phía 'An Lạc'. ...

Tô Dự sau khi chỉ dạy Tam Tiêu một phen, đang chuẩn bị bế quan, cảm nhận được khí tức của Hậu Thổ và Huyền Minh, không khỏi lộ

ra một nụ cười vui vẻ.

“Phu quân!” “Phu quân!” Hậu Thổ và Huyền Minh thấy tình lang đang chờ mình ở duyên hải Đông Hải, không khỏi đồng loạt nhào tới.

Vút!

Tô Dự ôm lấy hai vị kiều thê, cảm nhận mùi hương trên cơ thể họ, trong lòng tràn đầy sảng khoái.

Chương 179

“Hai vị nương tử, cuối cùng cũng đến thăm vi phu rồi sao?” Nghe lời của tình lang, Hậu Thổ và Huyền Minh đều lộ ra vẻ thẹn thùng, lần lượt ôm chặt cổ tình lang.

“Phu quân, lâu như vậy chúng ta mới đến, chàng không giận chứ?” Nghe giọng nũng nịu, Tô Dự ha ha cười một tiếng.

“Yên tâm đi, vi phu biết các nàng bận, cũng cần bế quan tu luyện, mấy vạn năm đối với chúng ta, cũng chỉ là một cái chớp mắt thôi.” Tô Dự cười nói, sau đó nắm tay mềm mại của họ đi vào đạo trường.

“Bái kiến chủ nhân, bái kiến hai vị chủ mẫu!” “Bái kiến Tiên Đế, bái kiến hai vị Đế hậu!” Vô số môn đồng, tiên nữ, hạ thuộc thấy Tô Dự và hai người, đồng loạt cúi người hành lễ.

“Không cần đa lễ!” Rất nhanh, ba người đã đến chủ điện, Hi Hòa đã sớm chờ đợi.

“Gặp qua Hi Hòa tỷ tỷ!” “Gặp qua Hi Hòa tỷ tỷ!” “Gặp qua hai vị muội muội!” Sau khi lần lượt chào hỏi, Hi Hòa liền cho cung nga dâng lên ngộ đạo thần trà và các loại trân tu tiên quả, họ bắt đầu kể cho nhau nghe chuyện của mình.

Hàn huyên một hồi, Hi Hòa liền để tình lang lại cho họ.

Sau đó.

Tô Dự trực tiếp ôm eo Huyền Minh cao quý lãnh diễm và Hậu Thổ thánh khiết điển nhã, đi thẳng về phía động phòng ở hậu điện. ...

Một ngàn năm sau.

Tô Dự ôm hai vị kiều thê từ trong ôn nhu hương đi ra.

“Phu quân, ta có chuyện muốn nói với chàng.” Hậu Thổ dựa vào vai tình lang, khuôn mặt xinh đẹp tỏa ra một loại thần thái hạnh phúc.

“Chuyện gì?” Tô Dự nắm chặt bàn tay mềm mại của nàng, mỉm cười nhìn nàng.

“Những năm nay, ta luôn cảm giác thế giới Hồng Hoang có một loại năng lượng vô hình đang triệu hoán ta, và nó còn tương ứng với sáu đạo năng lượng đoàn trong cơ thể ta, sáu đạo năng lượng đoàn này là do hư ảnh Phụ Thần ban cho ta lần trước tại đại điện Phụ Thần, hiện tại ta vẫn chưa hoàn toàn luyện hóa, bây giờ cảm giác như thể nó đang được đánh thức.” Vút!

Nghe lời của Hậu Thổ, Tô Dự không khỏi nghiêm túc. ‘Hậu Thổ sắp xả thân hóa luân hồi sao?’ Tô Dự trong lòng rõ ràng, đây là cơ duyên của Hậu Thổ, cũng là hậu thủ cuối cùng của Vu tộc.

Vu Yêu lượng kiếp.

Cả Vu tộc và Yêu tộc đều không có kết cục tốt, lần lượt rút lui khỏi vũ đài lịch sử, giống như Tiên Thiên Tam Tộc trước đây.

Vu tộc là do máu của Bàn Cổ đại thần hóa thành, từ khi được thai nghén trong đại điện Bàn Cổ, đã mang theo công đức.

Sau khi Hậu Thổ xả thân hóa luân hồi, sẽ trở thành Lục Đạo chi chủ Bình Tâm nương nương.

Nhưng vì bị thiên đạo hạn chế, cả đời không thể bước ra khỏi Địa Phủ một bước, chỉ có thể trơ mắt nhìn mười một huynh đệ tỷ muội vẫn lạc, vô số nhị lang Vu tộc bỏ mạng.

Nhưng.

Hậu Thổ ở trong Địa Phủ lại là tồn tại vô thượng, là Địa Đạo chi chủ, trong Địa Phủ có năng lực sánh ngang với người phát ngôn của thiên đạo.

Ngay cả thánh nhân cao cao tại thượng, ở trong Địa Phủ, cũng mặc cho Hậu Thổ nhào nặn.

Sau khi Vu Yêu đại chiến kết thúc.

Hậu Thổ không nỡ nhìn Vu tộc kết cục như vậy, đã triệu hoán vô số nhị lang Vu tộc vào Địa Phủ, chủ trì Lục Đạo Luân Hồi, giúp các loại vong linh siêu độ đầu thai, vì thế mà nhận được vô số công đức.

Thời kỳ Tam Hoàng Ngũ Đế, Vu tộc bắt đầu hưng thịnh.

Đại vu chuyển thế Xi Vưu và thủ lĩnh Nhân tộc Hoàng Đế tranh đoạt vị trí Nhân tộc cộng chủ mới, nếu không phải do thánh nhân Nhân, Xiển, Tiệt tam giáo can thiệp, không chừng Xi Vưu đã trở thành Nhân tộc cộng chủ mới, chủ trì khí vận Nhân tộc.

Khi đó, khí vận Vu tộc sẽ đạt đến đỉnh phong!

Nhưng rất đáng tiếc, Xi Vưu thất bại, khí vận Vu tộc cũng tổn thất bảy tám phần.

Nhưng Vu tộc có Lục Đạo Luân Hồi ở Địa Phủ, công đức thu được không ngừng.

Thời kỳ Xuân Thu Chiến Quốc, Tần Thủy Hoàng Doanh Chính mang một tia huyết mạch Vu tộc, mượn khí vận Vu tộc thống nhất thiên hạ, lúc đó khí vận Vu tộc trực tiếp bùng nổ đến đỉnh phong.

Nhưng dưới kế hoạch của thiên đạo và các thánh nhân, tình huống này chỉ như hoa quỳnh sớm nở tối tàn.

Tần triều đến đời thứ hai thì vong!

Khí vận Vu tộc lại một lần nữa tổn thất.

Về sau, dưới sự can thiệp của Hậu Thổ, Vu tộc không còn xuất hiện trên đại lục Hồng Hoang, không can thiệp vào bất kỳ tranh chấp nào của Nhân tộc, chỉ âm thầm yên tĩnh chủ trì Lục Đạo Luân Hồi,

nhận được sự kính ngưỡng của chúng sinh và công đức của thiên đạo.

Lục Đạo Luân Hồi.

Là con bài tẩy cuối cùng của Vu tộc.

Chắc chắn Bàn Cổ đại thần đã sớm dự liệu được thiên đạo Hồng Hoang sẽ xóa sổ hậu thủ mà ngài để lại, vì thế đã để lại hy vọng cuối cùng cho Vu tộc.

Nếu không, lúc đầu hư ảnh của Bàn Cổ đại thần đã không để lại cho Hậu Thổ một phần phúc trạch.

Phần phúc trạch này, không biết có thể giúp Hậu Thổ sau này không còn bị giam cầm trong Địa Phủ, có thể tự do trở lại Hồng Hoang hay không?

Tô Dự trong lòng cũng không thể xác định.

Hậu Thổ kể cho tình lang nghe hết mọi chuyện mình gặp phải, thấy sắc mặt tình lang nghiêm nghị, ánh mắt dường như xuyên thấu hư không.

"Phu quân, chàng biết mọi chuyện sao?" Nhìn đôi mắt đẹp trong sáng không tì vết của Hậu Thổ, Tô Dự khẽ gật đầu.

"Nương tử, cơ duyên của nàng đã đến." "Cơ duyên?

Cơ duyên gì?" Hậu Thổ rõ ràng, vì không có nguyên thần, không thể tu luyện công pháp, chỉ có thể tu luyện 《Cửu Chuyển Huyền Công》 để nhục thể thành thánh, sau đó dựa vào chân linh cảm ngộ pháp tắc truyền thừa của bản thân.

Nhưng pháp tắc thiên phú của bản thân không hoàn chỉnh, muốn cảm ngộ pháp tắc chứng đạo thành thánh, chẳng khác nào chuyện viển vông.

Tô Dự không trực tiếp trả lời, nắm chặt bàn tay mềm mại của nàng.

Chương 180

"Nương tử, vi phu sẽ cùng nàng du lịch Hồng Hoang, tìm kiếm cơ duyên của nàng!" "Được!" Hậu Thổ thấy tình lang không nói rõ, biết mọi thứ tự nhiên có thâm ý của tình lang, vì thế cũng không tiếp tục hỏi, mọi thứ cứ thuận theo tự nhiên là được.

Tiếp theo.

Tô Dự đánh thức Nữ Oa và Thường Hi đang bế quan, sau khi ôn tồn với nhau mấy trăm năm, liền từ biệt các nàng, mang theo Hậu Thổ bước vào thế giới Hồng Hoang, bắt đầu du lịch.

Nữ Oa là thánh nhân cao cao tại thượng, có thể mượn sức thiên đạo suy diễn ra một số chuyện, tự nhiên biết cơ duyên của Hậu Thổ, của Vu tộc đã đến.

Đôi mắt nhìn về phía ba mươi ba tầng trời.

"Cơ duyên của Vu tộc đã đến, vậy cơ duyên của huynh trưởng thì sao?". ...

Tô Dự mang theo Hậu Thổ đầu tiên đến tổ địa Nhân tộc bên bờ Đông Hải, không dùng thần thông, mà du lịch như người bình thường.

Nhân tộc hiện nay, sau mấy vạn năm phồn diễn sinh sôi, lại thêm có pháp môn luyện thể 《Bát Cửu Huyền Công》 do Tô Dự ban cho và kim đan đại đạo do Thái Thanh thánh nhân truyền lại, vì thế tiên hiền đại năng của Nhân tộc xuất hiện rất nhiều.

Ngoài tam tổ Nhân tộc sớm đã đột phá Đại La Kim Tiên ra, cũng có mấy thiên kiêu Nhân tộc đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên, bảo vệ an ninh cho Nhân tộc.

Sau khi những thiên kiêu Nhân tộc này đột phá Đại La Kim Tiên,

dường như đã nhảy ra khỏi giếng, kiến thức được thế giới Hồng Hoang thật sự.

Tất cả thiên kiêu Nhân tộc đều rất rõ ràng, Nhân tộc chính là nhờ có Nhân tộc Thánh Phụ Tô Dự, Nhân tộc chi mẫu Nữ Oa nương nương che chở, lại thêm Nhân Giáo giáo chủ Thái Thanh thánh nhân, vì thế mới có thể an nhiên tồn tại.

Nếu không.

Với mối thù giữa Nhân tộc và Yêu tộc hiện nay, cho dù Yêu tộc phái ra bất kỳ một yêu thánh nào, cũng có đủ thực lực để diệt sạch mấy trăm ức Nhân tộc!

Tất cả Nhân tộc đều ghi nhớ kỹ lời của Nhân tộc Thánh Phụ: 'Nhân tộc đương tự cường!' Vì thế, vô số thiên kiêu Nhân tộc đã nhảy ra khỏi giếng bắt đầu tiếp tục phấn đấu vươn lên, nỗ lực tu luyện, thề sẽ che chở Nhân tộc.

Tô Dự và Hậu Thổ tiến vào bờ Đông Hải, Hậu Thổ cảm nhận được vô số vong hồn Nhân tộc đang phiêu đãng ở đây, khiến nội tâm nàng có thêm nhiều cảm xúc.

"Ông!" Lúc này, sáu đạo năng lượng đoàn trong cơ thể nàng bắt đầu tự động vận chuyển, tiêu trừ cấm chế.

Hậu Thổ cảm nhận được mọi thứ, dường như đã hiểu ra.

Tiếp theo.

Tô Dự và Hậu Thổ tiếp tục tiến về phía trước, trên đường thấy Nhân tộc và yêu thú chém giết nhau, Vu tộc và Yêu tộc đại chiến.

Mỗi một chiến trường, đều có vô số vong hồn đang gào thét, khiến Hậu Thổ sinh lòng thương xót.

"Phu quân, sau khi nhiều sinh linh chết đi như vậy, vì sao không có

nơi để về?" Tô Dự khẽ mỉm cười, nắm chặt bàn tay mềm mại của nàng.

"Nương tử, mọi thứ vi phu cũng không biết, có lẽ thiên đạo vận hành, tự có đạo lý của nó!" Chuyện này liên quan đến cơ duyên của Hậu Thổ, Tô Dự tự nhiên sẽ không tiết lộ thiên cơ, vạn nhất gây ra hậu quả, làm lỡ dở chuyện của Hậu Thổ, lúc đó hối hận cũng không kịp.

Nghe lời của tình lang, Hậu Thổ không nói gì, nắm chặt bàn tay to của tình lang, tiếp tục đi về phía trước.

Năm ngàn năm trôi qua.

Tô Dự và Hậu Thổ từ bờ Đông Hải đi thẳng đến tổ địa Nhân tộc ở phía tây, rồi lại quay về, đến Bất Chu Sơn.

Trên đường đi, hai người đã chứng kiến vô số chủng tộc chém giết nhau, vong hồn đầy trời cùng nhau ai oán, khiến Hậu Thổ sinh lòng cảm xúc, nội tâm cũng ngày càng bi thiên mẫn nhân.

Thế giới Hồng Hoang có ức vạn chủng tộc, mỗi một sinh linh sau khi chết đi, vong hồn đều không có nơi để về, vong hồn bị ác linh mạnh mẽ nuốt chửng, hình thành nên những tồn tại mới.

Khi Hậu Thổ và Tô Dự đến trung tâm đại lục Hồng Hoang, thấy ngày càng nhiều vong hồn tụ tập, uy áp cả bầu trời, cảnh tượng cùng nhau ai oán đó, khiến Hậu Thổ càng thêm không nỡ.

"Vì sao thế giới Hồng Hoang không có nơi dung nạp những vong linh này?" Ý nghĩ này, trong lòng Hậu Thổ ngày càng mãnh liệt.

Lại qua năm ngàn năm.

Cấm chế trên sáu đạo năng lượng đoàn trong cơ thể Hậu Thổ hoàn toàn biến mất, tự động vận chuyển điên cuồng trong cơ thể.

“Ông!” Dưới sự triệu hoán của sáu đạo năng lượng đoàn, cả thế giới Hồng Hoang đột nhiên chấn động, sáu vòng xoáy khổng lồ như bầu trời xuất hiện trước mặt Hậu Thổ.

“Ta hiểu rồi, cơ duyên của ta!” Hậu Thổ nhìn sáu đạo luân hồi sơ hình, cuối cùng đã hiểu được cơ duyên của mình ở đâu. ...

Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Khi sáu đạo luân hồi sơ hình xuất hiện ở Hồng Hoang, Hồng Quân không khỏi từ từ mở mắt ra, lộ ra một vẻ mặt ý vị sâu xa.

“Địa Đạo hiện, Hậu Thổ sẽ bổ sung mảnh bản đồ cuối cùng của Hồng Hoang, lúc đó, ta sẽ càng lên một tầng cao mới!” “Bàn Cổ, tất cả hậu thủ mà ngươi bố cục thì đã sao?

Dưới sự chưởng khống của ta, có thể dấy lên sóng gió gì?” Thủ Dương Sơn.

Thái Thanh Cung.

Thái Thanh thánh nhân cảm nhận được sáu đạo luân hồi sơ hình, không khỏi kinh hãi mở mắt ra.

“Tồn tại này, sao lại mạnh mẽ và khủng bố như vậy?” Trong lòng ngài, trong nháy mắt dấy lên ý định chiếm đoạt, nhưng rất nhanh, liền dập tắt ý nghĩ này.

Là thánh nhân cao cao tại thượng, tâm tư vừa chuyển, đã hiểu rõ mọi thứ không phải là thứ mình có thể xen vào, nếu vọng tưởng nghịch thiên, kết cục cũng sẽ vô cùng thê thảm.

Tương tự.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Tây Phương nhị thánh đồng loạt cảm ứng được mọi thứ, sau khi kinh tỉnh, cũng giống

như Thái Thanh Lão Tử, đối với sự tồn tại khủng bố như sáu đạo luân hồi sơ hình, lập tức dấy lên ý định chiếm đoạt.

Nhưng rất nhanh, không dám nghĩ nhiều, lần lượt vận dụng thần thông, mật thiết quan sát mọi thứ.

"Tồn tại nghịch thiên như vậy, lại để cho Tô Dự hưởng lợi!" Các thánh nhân đều suy tính ra, sáu đạo luân hồi sơ hình thuộc về Hậu Thổ, bất kỳ ai cũng không thể chiếm đoạt, nếu không kết cục chỉ có một, đó là thân tử đạo tiêu!

Ngay cả thánh nhân cao cao tại thượng, kết cục cũng sẽ không tốt.

Chương 181

Đông Hải.

Nữ Oa cảm nhận được mọi thứ, không khỏi nhìn về phía xa.

Một đôi mắt đẹp không khỏi lộ ra vẻ bừng tỉnh.

"Hậu Thổ muội muội, không ngờ cơ duyên của muội lại như vậy, chỉ là muốn có được cơ duyên, tất phải trả một cái giá vô cùng nghiêm trọng." "Không biết phu quân có để Hậu Thổ muội muội trả cái giá như vậy không?" Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Khi Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất cảm nhận được hình thái ban đầu của Lục Đạo Luân Hồi hiện thế, không khỏi căng thẳng.

Bởi vì hai người suy tính, hình thái Lục Đạo Luân Hồi này thuộc về cơ duyên của Tổ Vu Hậu Thổ, căn bản không thể thay đổi.

"Vu Tộc vốn đã vô cùng cường đại, nếu lại xuất hiện thêm một tồn tại cấp bậc Thánh nhân, Yêu Tộc ta phải làm sao bây giờ?" Soạt!

Đông Hoàng Thái Nhất trực tiếp đứng dậy, một đôi tinh mâu trừng mắt nhìn bốn phía, uy thế chấn nhiếp bát phương.

"Đại ca, để vi đệ đi diệt sát Tổ Vu Hậu Thổ!" "Hít!" Chúng nhân tại đây nghe lời nói bá khí như vậy của Đông Hoàng Thái Nhất, không khỏi đồng loạt hít vào một hơi khí lạnh.

Phải biết rằng, bây giờ mới qua hơn năm vạn năm, cách thời gian một nguyên hội mà Đạo Tổ đã định vẫn còn hơn bảy vạn năm.

Nếu chủ động khai chiến với Vu Tộc, chẳng phải là công khai vi phạm pháp chỉ do Đạo Tổ định ra sao?

Đến lúc đó nếu Đạo Tổ giáng tội, toàn bộ Yêu Tộc Thiên Đình đều không chịu nổi!

Nhưng tất cả các đại năng Yêu Tộc có mặt tại đây đều vô cùng rõ ràng trong lòng, nếu không làm gì cả, cứ trơ mắt nhìn Hậu Thổ thu hoạch cơ duyên nghịch thiên như vậy, trở thành tồn tại ngang với Thánh nhân, kết cục tiếp theo của Yêu Tộc có thể biết trước.

Bởi vậy, tình hình hiện tại tiến thoái lưỡng nan, kết cục của Yêu Tộc Thiên Đình đã thành tất yếu.

"Nhị đệ, không được!" Đế Tuấn vung tay, ngăn cản Đông Hoàng Thái Nhất.

"Bên cạnh Tổ Vu Hậu Thổ có một vị Tô Dự Tiên Đế, thực lực thần bí khó lường.

Tuy rằng thực lực ngươi hiện nay tăng vọt, nhưng muốn trước mặt hắn diệt sát Tổ Vu Hậu Thổ là chuyện cực khó." "Huống hồ còn có pháp chỉ của Đạo Tổ, với tư cách là một trong những Thiên Đế của Yêu Tộc, nếu ngươi chủ động khai chiến với Tổ Vu, công khai đi ngược lại pháp chỉ của Đạo Tổ, đến lúc đó Đạo Tổ giáng tội, e rằng ai cũng không gánh nổi." "Không sao!" Đông Hoàng Thái Nhất hào sảng cười một tiếng, lộ ra vẻ quyết tuyệt.

"Vi đệ dù không diệt sát được Tổ Vu Hậu Thổ, cũng sẽ không trơ mắt nhìn nàng ta tiêu hóa cơ duyên nghịch thiên bực này!" "Về phần Đạo Tổ sau này trách tội, vi đệ sẽ một mình gánh vác, tuyệt đối không để Đạo Tổ trách tội huynh trưởng cùng chư vị!" Tất cả đại năng Yêu Tộc Thiên Đình có mặt, Côn Bằng, Bạch Trạch, Thương Dương, Lục Ngô... sau khi nghe lời của Đông Hoàng Thái Nhất, ánh mắt nhìn hắn đều tràn ngập vẻ sùng kính.

Lúc này, nội tâm Đế Tuấn tiến thoái lưỡng nan.

Hắn hiểu rõ tâm tính của đệ đệ, một khi đã quyết định, bất kỳ ai cũng không thể khiến hắn thay đổi chủ ý.

Nếu để đệ đệ đi diệt sát Tổ Vu Hậu Thổ, ngăn cản Hậu Thổ đoạt được cơ duyên, cho dù có thể thoát khỏi sự truy sát của Tô Dự, cũng không thoát khỏi sự trừng phạt của Đạo Tổ Hồng Quân.

Đế Tuấn sao có thể trơ mắt nhìn đệ đệ duy nhất của mình đi chịu chết?

Huống hồ, đệ đệ vì tất cả thành viên Yêu Tộc mà hy sinh, việc làm như vậy khiến hắn sao có thể nhẫn tâm?

Vào thời khắc mấu chốt, Yêu Hoàng Phục Hy đứng ra.

"Hai vị Thiên Đế xin đừng vội!" Trong nháy mắt, tất cả mọi người đều nhìn về phía Yêu Hoàng Phục Hy ở ghế trên.

"Vừa rồi ngô đã dùng tâm huyết suy tính một phen, lần này Tổ Vu Hậu Thổ tuy được vô thượng cơ duyên, nhưng đối với Yêu Tộc chúng ta, lại là một chuyện tốt!" "Cái gì?!" "Không thể nào?" Nghe lời của Phục Hy, tất cả các đại năng có mặt đều hai mặt nhìn nhau, lộ vẻ khó tin.

Nếu không phải thân phận đối phương là Phục Hy, e rằng Thương Dương và những người khác đã mở miệng mắng to.

"Hy Hoàng, chuyện gì vậy?" Đế Tuấn nghe Phục Hy nói vậy, trong lòng không khỏi thở phào một hơi, bởi vì hắn biết rõ Phục Hy có tạo nghệ vô cùng cường đại trong việc suy tính, cho dù là trí giả đệ nhất Yêu Tộc Bạch Trạch cũng không sánh bằng.

Phục Hy đã dám nói như vậy, chắc hẳn có sự nắm chắc tương ứng.

"Hai vị Thiên Đế, hiện nay Hồng Hoang thế giới của chúng ta có Thiên Đạo, nhưng lại không có Địa Đạo.

Cơ duyên mà Tổ Vu Hậu Thổ nhận được chính là Địa Đạo!" "Một khi Tổ Vu Hậu Thổ đoạt được cơ duyên Địa Đạo, xả thân hợp Địa Đạo, từ đó về sau, Tổ Vu Hậu Thổ sẽ bị giam cầm hoàn toàn trong Địa Đạo, không bao giờ có thể hiện thân ở Hồng Hoang nữa!" Phục Hy nói, sắc mặt có chút tái nhợt do vừa hao hết năng lực suy tính, nhưng ánh mắt của hắn lại không tự chủ được mà lộ ra một tia vui mừng.

"Hậu Thổ trở thành tồn tại ngang với Thánh nhân thì sao chứ?

Hoàn toàn bị giam cầm trong Địa Đạo, Thập Nhị Tổ Vu tự mất đi một người, mười một Tổ Vu còn lại liệu có thể tổ kiến Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, triệu hoán ra chân thân Bàn Cổ Đại Thần, có được uy lực kinh khủng như vậy nữa không?" "Hiện nay, Yêu Tộc Thiên Đình của chúng ta có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cùng Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, có thể chiến với hai vị Thánh nhân.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu Tộc thiếu đi Hậu Thổ, lại đối đầu với Yêu Tộc Thiên Đình của chúng ta, liệu có cửa thắng không?" Chúng nhân nghe Phục Hy nói vậy, từng người một không khỏi lộ ra vẻ vui mừng.

Đế Tuấn cũng nhanh chóng toàn lực suy tính, tuy không được chi tiết như Phục Hy nói, nhưng có thể xác định mọi chuyện đều là thật!

"Xem ra Tổ Vu Hậu Thổ có thể nhận được cơ duyên trọng đại như vậy, đối với Yêu Tộc chúng ta cũng là một chuyện tốt a!" Tất cả mọi người nghe Thiên Đế Đế Tuấn cũng nói như vậy, biết chuyện này tuyệt đối không sai, thế là từng người một đồng loạt cung thân chúc mừng hai vị Thiên Đế.

"Chúc mừng Thiên Đế, hạ hỉ Thiên Đế, từ nay về sau Vu Tộc không còn đáng lo ngại!" "Chúc mừng Thiên Đế, hạ hỉ Thiên Đế, từ nay về sau Vu Tộc không còn đáng lo ngại!" Từ trước đến nay, Vu

Tộc luôn là thanh kiếm Damocles treo trên đầu Yêu Tộc Thiên Đình.

Lần trước Thập Nhị Tổ Vu tổ kiến Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, uy thế bộc lộ ra thật sự quá kinh khủng, khiến tất cả mọi người có mặt đều lòng còn sợ hãi.

Tuy Thiên Đế Đế Tuấn đã bố trí thành công Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cùng Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, nhưng tất cả mọi người có mặt đều không có lòng tin, khó mà xác định được hai đại sát trận này có thể chống đỡ nổi chân thân Bàn Cổ Đại Thần hay không.

Bây giờ thì tốt rồi.

Tổ Vu Hậu Thổ thu hoạch cơ duyên Địa Đạo, Thập Nhị Tổ Vu tự mất đi một người, tương đương với việc Vu Tộc tự hủy trường thành.

Dù có thể tổ kiến lại Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, triệu hoán ra chân thân Bàn Cổ Đại Thần, uy lực tất nhiên không còn mạnh mẽ như trước.

Yêu Tộc Thiên Đình lại ngày càng mạnh, dùng hai đại sát trận đối chiến một, xem ra phần thắng đã vượt qua bảy mươi phần trăm.

Một khi đại chiến Vu Yêu tái diễn, tất cả mọi người đều tin rằng, Yêu Tộc Thiên Đình tất thắng!

Đợi lượng kiếp kết thúc, Yêu Tộc nhất thống Hồng Hoang, hai vị Thiên Đế không chừng có thể mượn khí vận sau lượng kiếp mà nhất cử chứng đạo thành Thánh, trở thành chúa tể của Hồng Hoang.

Khi đó, cho dù là Thánh nhân cao cao tại thượng, cũng phải tuân theo hiệu lệnh của Yêu Tộc Thiên Đình!

Nếu không, giết không tha!

Chương 182

Đế Tuấn phảng phất như đã nhìn thấy cảnh tượng mình cùng đệ đệ Đông Hoàng Thái Nhất đồng loạt chứng đạo thành Thánh, khi đó thật sự là ngôn xuất pháp tùy, chư Thánh đều phải thần phục dưới chân mình.

Cảnh tượng ấy, Đế Tuấn không khỏi tràn đầy mong đợi.

"Truyền lệnh xuống, tất cả nhị lang Yêu Tộc ta không được quấy nhiễu Tổ Vu Hậu Thổ thu hoạch cơ duyên, kẻ nào dám không tuân lệnh, giết không tha!" "Cẩn tuân Thiên Đế pháp chỉ!" ...

Bất Chu Sơn.

Đại điện Vu Tộc.

Khi Đế Giang, Cú Mang, Chúc Dung các Tổ Vu cảm nhận được Hậu Thổ muội tử thu hoạch được một cơ duyên trọng đại, đều từ tận đáy lòng vui mừng cho nàng.

"Thật tốt quá rồi, không ngờ Hậu Thổ muội tử lại có thể thu hoạch được cơ duyên trọng đại như vậy, đối với Vu Tộc chúng ta thật là một đại hỷ sự!" "Ha ha, một khi Hậu Thổ muội tử tiêu hóa xong cơ duyên lần này, không chừng sẽ có thực lực Thánh nhân rồi nhỉ?

Đến lúc đó đám súc sinh lông lá của Yêu Tộc kia chẳng phải sẽ mặc cho chúng ta nướng quay sao?" "Ha ha ha, ngũ ca nói đúng!

Đến lúc đó ta cũng phải nếm thử mùi vị nướng Tam Túc Kim Ô." Tất cả Tổ Vu hăng hái thảo luận, đồng thời cũng đang mật thiết quan sát Hậu Thổ cùng Tô Dự.

Bởi vì không có nguyên thần, nên phương diện thần thông suy tính không thể so sánh với tu luyện giả, tự nhiên không thể biết được sau

khi Hậu Thổ thu hoạch Lục Đạo Luân Hồi trở thành Địa Đạo Chi Chủ sẽ không bao giờ có thể bước ra khỏi Địa Phủ. … "Ông ~ô!" "Ông ~ô!" Thanh thế phát ra từ sáu vòng xoáy ngày càng kinh khủng, cho dù là Tô Dự, cũng cảm thấy một loại áp lực khiến tim đập nhanh.

Lúc này, khối năng lượng sáu đạo mà Bàn Cổ Đại Thần lưu lại trong cơ thể Hậu Thổ cũng đang điên cuồng vận chuyển.

Từ từ, khối năng lượng sáu đạo trong cơ thể nàng bắt đầu dung hợp làm một.

"Ô!" "Ô!" Vong linh khắp bầu trời sau khi cảm nhận được hình thái ban đầu của Lục Đạo Luân Hồi, đồng loạt được triệu hoán, nhưng lại không dám đến gần, chỉ có thể quan sát từ xa.

Bởi vì thanh thế mà Lục Đạo Luân Hồi phát ra thật sự quá kinh khủng, cho dù là đại năng Chuẩn Thánh đến gần, không chừng cũng có nguy cơ thân tử đạo tiêu.

"Ông!" Hậu Thổ vung một đôi tay ngọc, các loại lực lượng thần thông pháp tắc đồng loạt xuất hiện, muốn hợp sáu vòng xoáy luân hồi khổng lồ thành một thể, sau đó hoàn toàn chưởng khống.

"Hoa!" "Hoa!" Thần quang vạn trượng, chiếu rọi cả bầu trời như ban ngày.

Hậu Thổ dù đã dốc toàn lực, cũng chỉ có thể mơ hồ khống chế sáu giới luân hồi, không thể khiến chúng dựa sát vào nhau.

Tô Dự nhìn Hậu Thổ, cũng không ra tay tương trợ.

Đây là cơ duyên độc hữu của nàng, nếu mạo muội ra tay, e rằng sẽ ảnh hưởng đến việc Hậu Thổ hợp Địa Đạo, vạn nhất có ảnh hưởng gì, đó sẽ là hỏng đại sự.

Thoáng chốc mấy tháng trôi qua.

Hậu Thổ vẫn không thể hoàn toàn khống chế sáu giới luân hồi.

Một ngày nọ, Hậu Thổ trực tiếp rút tay lại, không cưỡng cầu nữa.

"Ông!" Đột nhiên, trong đầu nàng phúc chí tâm linh, phảng phất như đã hoàn toàn hiểu rõ duyên do trong đó.

Lại một lần nữa nhìn về phía sáu giới Lục Đạo Luân Hồi, sự triệu hoán trong lòng Hậu Thổ ngày càng mãnh liệt.

"Phu quân!" Hậu Thổ trực tiếp lao tới, ôm chặt lấy eo hổ của Tô Dự, trong lòng tràn đầy sự không nỡ, phảng phất như sắp phải đối mặt với sinh ly tử biệt.

"Nương tử!" Tô Dự ôm chặt nàng, đối với việc nàng sắp xả thân hóa luân hồi hắn đã sớm biết, nhưng khi thời khắc này thật sự đến, trong lòng hắn cũng tràn đầy vô hạn không nỡ.

Nếu không phải sớm biết Hậu Thổ xả thân hóa luân hồi sẽ không có bất kỳ tổn thương nào, cùng lắm là không thể bước ra khỏi Hồng Hoang nữa, Tô Dự tuyệt đối sẽ không để mọi chuyện xảy ra.

"Phu quân, chàng sớm đã biết mọi chuyện?" "Ừm!" Tô Dự khẽ gật đầu.

Nghe tình lang nói vậy, Hậu Thổ không khỏi yên lòng.

Nàng biết rõ, nếu việc hợp Địa Đạo có nguy hiểm, với tính cách của tình lang, tuyệt đối sẽ không ngồi yên nhìn mọi chuyện xảy ra.

Việc hợp Địa Đạo không có rủi ro quá lớn, nội tâm Hậu Thổ không khỏi bình ổn lại, từ từ buông tình lang ra.

"Phu quân, chờ ta!" Một đôi mắt đẹp của Hậu Thổ tràn đầy sự không nỡ, cuối cùng hôn lên má tình lang một cái.

"Nương tử, ta sẽ chờ nàng!" Tô Dự dịu dàng vuốt ve mái tóc của nàng, phảng phất như muốn khắc ghi toàn bộ khoảnh khắc này.

“Ừm!” Hậu Thổ nhìn sâu vào mắt tình lang một cái, sau đó xoay người nhìn về phía sáu giới Lục Đạo Luân Hồi.

“Ông!” Thần quang giữa thiên địa bạo trướng, Hậu Thổ khôi phục chân thân Tổ Vu, cao như núi, trực tiếp bước về phía sáu giới Lục Đạo Luân Hồi.

Sáu giới Lục Đạo Luân Hồi phảng phất như bị dẫn dắt, tỏa ra một tia khí tức vui mừng.

“Ầm ầm ầm!” “Rào rào rào!” Tô Dự trơ mắt nhìn chân thân cao mấy vạn trượng của Hậu Thổ từ từ biến mất ngay trước mặt, sau đó đầu nhập vào trong sáu giới Lục Đạo Luân Hồi.

“Ầm ầm ầm!” “Ầm ầm ầm!” Bầu trời rung chuyển dữ dội, công đức màu vàng kim đầy trời điên cuồng giáng xuống, giống như sáu cột vàng.

Tô Dự ở bên cạnh là phu quân của Hậu Thổ, khí vận tương liên với Hậu Thổ, cũng nhận được một phần nhỏ công đức tưởng thưởng.

Chút công đức này Tô Dự lặng lẽ thu lấy, cũng không thuận thế luyện hóa.

“Ông!” Lục Đạo Luân Hồi hoàn toàn tụ lại, phảng phất như câu thông liên kết với sáu phương đại thế giới.

“Ầm!” Khi tất cả công đức giáng xuống hoàn tất, Lục Đạo Luân Hồi hoàn toàn độn nhập vào lòng đất, khai tịch ra Địa Phủ.

Tại thời khắc này, tất cả sinh linh trong toàn bộ Hồng Hoang thế giới phảng phất như nhận được một loại cảm ứng vô cùng cường đại, tất cả các đại năng không tự chủ được mà nhìn về phía vị trí Hậu Thổ xả thân hóa luân hồi lúc trước, sau đó đồng loạt cúi đầu hành lễ.

“Đa tạ Hậu Thổ Nương Nương!” “Bái tạ Hậu Thổ Nương Nương!” Hậu Thổ xả thân hóa luân hồi, đã bổ sung hoàn chỉnh Địa

Đạo cho Hồng Hoang thế giới, khiến cho Hồng Hoang thế giới vận hành ngày càng hoàn thiện, cũng khiến cho Hồng Hoang Thiên Đạo được lợi không ít. ...

Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Trên người Hồng Quân tỏa ra một loại quang vựng thần quang bảy màu, một loại 'đạo vận' vô cùng huyền diệu tràn ngập trong đó, khiến người ta vô cùng chấn động và kính ngưỡng.

Chương 183

Sau mấy thời thần, quang vựng thần quang bảy màu trên người hoàn toàn biến mất, hắn mới từ từ mở hai mắt ra.

"Soạt!" Đôi mắt kia tĩnh lặng như giếng cổ, phảng phất không có một chút dao động tình cảm nào.

Một lúc lâu sau, trong đôi mắt mới xuất hiện một tia sáng.

"Cuối cùng cũng bổ sung được mảnh thiếu sót cuối cùng, ngô cũng thuận lợi tiến thêm một tầng nữa, từ nay về sau, Hồng Hoang thế giới này ngô mới là chúa tể thật sự!" ...

Địa Phủ.

Hậu Thổ vừa mới xả thân hóa luân hồi, Tô Dự liền lao vào.

Tại nơi Lục Đạo Luân Hồi, Tô Dự có thể cảm nhận rõ ràng khí cơ của Hậu Thổ, cũng biết nàng cần một khoảng thời gian mới có thể tụ lại trở về.

Trên không Lục Đạo Luân Hồi, pháp tắc thời gian và pháp tắc không gian vô cùng cường đại dung hợp vào nhau, tỏa ra 'đạo vận' vô cùng huyền diệu.

Tô Dự ngồi trước Lục Đạo Luân Hồi, yên lặng bế quan, chờ đợi Hậu Thổ quay trở lại.

Sau đó, vong hồn, oán linh đầy trời bắt đầu tràn vào, lần lượt tiến vào Thiên Đạo, Nhân Đạo, A Tu La Đạo, Súc Sinh Đạo, Ngạ Quỷ Đạo, Địa Ngục Đạo.

Hiện nay Địa Phủ chưa hoàn toàn thành thục, nhưng chức năng đã bắt đầu hiện rõ.

Có ‘đạo vận’ kinh khủng kia tồn tại, trừ phi là người vô cùng thân cận với Hậu Thổ, bất kỳ ai cũng không thể tiến vào Địa Phủ.

Những vong linh muốn đầu thai chuyển thế, cũng phải ngoan ngoãn tuân theo quy tắc của ‘đạo vận’ mà tiến vào Lục Đạo Luân Hồi để đầu thai. ...

Bất Chu Sơn.

Đại điện Vu Tộc.

Khi Đế Giang và các Tổ Vu khác thấy Hậu Thổ muội muội của mình lại khôi phục chân thân, trực tiếp xả thân hóa luân hồi, nội tâm trong nháy mắt không khỏi chấn động.

“Vút!” Trong khoảnh khắc, Đế Giang trực tiếp giang rộng hai cánh, toàn lực thúc đẩy pháp tắc tốc độ không gian, bay về phía Hậu Thổ.

Cú Mang, Chúc Dung, Cộng Công mấy Tổ Vu lại đồng loạt ngây người, cũng không ngờ rằng, Hậu Thổ muội muội lại lựa chọn xả thân hóa luân hồi.

Trong khoảnh khắc, ngay cả một tia khí tức của Hậu Thổ cũng không cảm nhận được.

“Lẽ nào Hậu Thổ muội muội đã thân vẫn?

Sao có thể?!” Đợi khi phản ứng lại, từng người một đều theo gót đại ca Đế Giang, đồng loạt bay về phía Tô Dự. ...

Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Khi Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất dùng thần thông tận mắt thấy Hậu Thổ xả thân hóa luân hồi, từ đó về sau khí tức hoàn toàn biến mất, từng người một không khỏi lộ vẻ nhẹ nhõm.

“Hy Hoàng, sau khi Tổ Vu Hậu Thổ xả thân hóa luân hồi, sau này có thể xuất hiện ở Hồng Hoang thế giới không?” Côn Bằng nhìn Phục Hy, một lần nữa muốn nhận được câu trả lời khẳng định.

“Theo bản hoàng suy tính được biết, Tổ Vu Hậu Thổ xả thân hóa luân hồi sẽ trở thành Địa Đạo Chi Chủ, không thể hiện thân ở Hồng Hoang thế giới, nếu không, người đại diện Thiên Đạo là Đạo Tổ sao có thể đồng ý?” Nghe câu trả lời khẳng định như vậy của Phục Hy, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đồng loạt lộ vẻ vui mừng.

“Thập Nhị Tổ Vu đã mất đi một người, mười một Tổ Vu còn lại không thể tổ kiến được Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận hoàn mỹ, chân thân Bàn Cổ Đại Thần triệu hoán ra cũng thực lực đại giảm.

Có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận của Thiên Đình ta ở đây, Vu Tộc không còn đáng lo ngại!” “Không sai, một khi đến thời gian Đạo Tổ quy định, Yêu Tộc ta tất sẽ triệt để xóa sổ Vu Tộc khỏi Hồng Hoang thế giới, khi đó, Yêu Tộc ta sẽ trở thành thiên mệnh chúa tể duy nhất của Hồng Hoang thế giới!” “Ha ha ha, chúc mừng hai vị Thiên Đế, hạ hỉ hai vị Thiên Đế!” “Chúc mừng hai vị Thiên Đế, hạ hỉ hai vị Thiên Đế!” Lúc này, tất cả tinh nhuệ Yêu Tộc trong Lăng Tiêu Bảo Điện đều kinh hỉ và mong đợi vô cùng. ...

“Hậu Thổ muội tử!” Đế Giang đến nơi Lục Đạo Luân Hồi xuất hiện lúc trước đầu tiên, sau đó lớn tiếng gọi.

Chỉ là rất đáng tiếc, Hậu Thổ không có bất kỳ hồi đáp nào.

“Soạt!” Lúc này, Tô Dự trong Địa Phủ cảm nhận được tiếng gọi của Đế Giang, trực tiếp quay lại mặt đất.

“Tô Dự, Hậu Thổ muội tử của ta đâu?” Đế Giang vừa nhìn thấy Tô Dự, một đôi mắt có chút đỏ ngầu, phảng phất như đang trách mắng Tô Dự không chăm sóc tốt cho Hậu Thổ.

“Đế Giang đạo hữu không cần lo lắng, theo ta!” Tô Dự nói xong, trực tiếp dùng thần thông, bao bọc Đế Giang tiến vào Địa Phủ.

Đế Giang lần đầu tiên tiến vào Địa Phủ, nhìn thấy nơi này giống như một thế giới mới, trong lòng không khỏi chấn động.

Lúc này, hắn mơ hồ cảm nhận được khí tức của Hậu Thổ muội tử, trong lòng không khỏi yên tâm.

“Tô Dự đạo hữu, chuyện gì thế?

Hậu Thổ muội tử sao lại đột nhiên biến mất?” “Đế Giang đạo hữu không cần kinh hoảng, Hậu Thổ hiện nay đang nhận được một cơ duyên trọng đại thuộc về mình, không bao lâu nữa, sẽ lại gặp mặt các ngươi!” Nghe Tô Dự nói vậy, Đế Giang vốn đang phẫn nộ lo lắng cuối cùng cũng hoàn toàn yên tâm.

Tiếp theo, Cú Mang, Chúc Dung, Cộng Công các Tổ Vu đồng loạt đến, thậm chí Huyền Minh ở tận Đông Hải cũng đến trong thời gian ngắn nhất.

“Phu quân, Hậu Thổ muội muội sao rồi?” Tô Dự đưa tất cả bọn họ vào Địa Phủ, trong Địa Phủ có thể cách tuyệt mọi sự dò xét của ngoại giới.

“Nương tử, đây là cơ duyên thuộc về Hậu Thổ, không cần lo lắng.” Tiếp theo, Tô Dự đưa bọn họ đến chỗ Lục Đạo Luân Hồi, khi nhìn thấy uy thế kinh khủng tỏa ra từ Lục Đạo Luân Hồi, từng người một trong lòng đều vô cùng kinh sợ.

“Soạt!” Sau đó, Tô Dự lấy ra một tia tàn linh của Hậu Thổ mà hắn có được trước đó, trực tiếp ném vào Lục Đạo Luân Hồi.

Hiện nay Hậu Thổ xả thân hóa luân hồi, một tia tàn linh này có thể giúp nàng nhanh chóng hồi phục và tụ lại chân thân hơn.

“Ông!” Khi tia tàn linh kia chìm vào Lục Đạo Luân Hồi, toàn bộ

Lục Đạo Luân Hồi bắt đầu khẽ rung động, tỏa ra một loại ‘đạo vận’ vô cùng huyền diệu.

Mọi người cảm nhận được khí tức của Hậu Thổ ngày càng rõ ràng, ngày càng cường thịnh, thế là đều kiên nhẫn chờ đợi.

Cửu cửu tám mươi mốt năm sau.

Một đạo khí tức vô cùng cường thịnh từ Lục Đạo Luân Hồi phát ra.

Chương 184

"Soạt!" Trong khoảnh khắc, một thân ảnh thánh khiết điển nhã, phong hoa tuyệt đại xuất hiện từ hư không, mặc một bộ cung trang màu vàng sáng, quang huy tỏa ra từ cả người khiến thế nhân phải cúi đầu mô bái.

"Nương tử!" "Hậu Thổ muội tử!" "Hậu Thổ tỷ tỷ!" Lúc này, Tô Dự cảm nhận được, người trước mắt tuy có khí tức của Hậu Thổ, nhưng lại có một khí tức hoàn toàn khác tồn tại.

Soạt!

Hậu Thổ hạ xuống bên cạnh Tô Dự, chủ động nắm lấy bàn tay của tình lang.

"Phu quân!" "Các vị ca ca, Huyền Minh tỷ tỷ, các vị đệ đệ, để mọi người lo lắng rồi!" "Hậu Thổ muội tử, ngươi... chuyện gì thế này?" Đế Giang rõ ràng cảm giác được Hậu Thổ đã khác xưa rất nhiều, có sự chênh lệch trời đất so với thân thể Tổ Vu.

"Đại ca, hiện nay ta đã trở thành Địa Đạo Chi Chủ, sau khi tái tạo thân thể, đã có nguyên thần!" "Cái gì?!" "Thật tốt quá rồi!" "Chúc mừng Hậu Thổ muội muội!" Chúng nhân nghe lời của Hậu Thổ, từng người một kinh hỉ không thôi.

Phải biết rằng, thành viên Vu Tộc không có nguyên thần, vì vậy không thể tu luyện công pháp thần thông, muốn chứng đạo thành Thánh, quả thực là không thể.

Hiện nay, Hậu Thổ có nguyên thần, không những có thể tu luyện pháp tắc thiên phú do Phụ Thần truyền thừa, mà còn có thể tu luyện công pháp, hai thứ kết hợp với nhau, chứng đạo thành Thánh là điều có thể mong đợi.

Một khi Hậu Thổ thuận lợi chứng đạo thành Thánh, đối với Vu Tộc là một chuyện tốt thiên đại, không chừng có thể tái hiện vinh quang của Phụ Thần Bàn Cổ!

"Các vị ca ca, tuy ta đã trở thành Địa Đạo Chi Chủ, đồng thời cũng có nguyên thần, nhưng hiện tại quả thực tạm thời không thể từ Địa Phủ trở lại Hồng Hoang thế giới!" Hậu Thổ nói, sắc mặt không khỏi lộ ra một tia cảm thương, sau đó nhìn sâu vào mắt tình lang một cái.

Sau khi xả thân hóa luân hồi trở thành Địa Đạo Chi Chủ, nàng đã hoàn toàn luyện hóa cơ duyên mà Phụ Thần Bàn Cổ để lại, hiện nay đã biết trước kết cục của lượng kiếp Vu Yêu.

Nàng chính là hậu thủ và át chủ bài duy nhất của Vu Tộc.

Các huynh đệ tỷ muội của nàng lại toàn bộ vẫn lạc trong lượng kiếp Vu Yêu, nội tâm Hậu Thổ tự nhiên vô cùng cảm thương.

Nàng lại không thể chủ động tiết lộ thiên cơ cho các huynh đệ tỷ muội của mình, nếu không, Vu Tộc sẽ phải chịu sự báo ứng còn mạnh mẽ hơn.

Không chừng cái hậu thủ và át chủ bài duy nhất này cũng sẽ bị Hồng Hoang Thiên Đạo oanh nát.

Lúc này Hậu Thổ, nội tâm vô cùng đau khổ.

Bởi vì nàng rõ ràng biết kết cục, lại bất lực thay đổi mọi thứ, lại không thể nói với các huynh đệ tỷ muội của mình.

Sắp phải trơ mắt nhìn các huynh đệ tỷ muội của mình thân tử đạo tiêu, vô số nhị lang Vu Tộc đổ máu ở Hồng Hoang.

Cảnh tượng này, thật sự quá tàn nhẫn.

Đế Giang và những người khác nghe lời của Hậu Thổ, lại không cho là đúng mà xua tay.

“Hậu Thổ muội tử, cứ yên tâm tu luyện ở Địa Phủ đi, đợi sau khi ngươi chứng đạo thành Thánh, có thể tái hiện ở Hồng Hoang, khi đó, ngươi sẽ trở thành trụ cột chống trời của Vu Tộc chúng ta, không chừng có thể đi theo bước chân của Phụ Thần, chứng đắc tự ngã đại đạo!” “Không sai, nếu Hậu Thổ muội tử có thể chứng đắc tự ngã đại đạo như Phụ Thần, Vu Tộc chúng ta sẽ không tầm thường nữa!” Mấy Tổ Vu hăng hái thảo luận về vinh quang tương lai của Vu Tộc, nhưng Huyền Minh lại nhạy bén nhận ra sự đau khổ trong ánh mắt của Hậu Thổ.

Tô Dự tự nhiên cũng nhìn ra tâm tình của Hậu Thổ, thế là nắm chặt bàn tay mềm mại của nàng, vô thanh an ủi.

“Đại ca, sau khi quay về hãy phái một số nhị lang Vu Tộc bình thường vào Địa Phủ.

Hiện nay ta đã trở thành Địa Đạo Chi Chủ, vong linh Hồng Hoang thế giới đều phải qua Lục Đạo Luân Hồi để đầu thai chuyển thế, một mình ta thao túng tuy dễ dàng, nhưng không có thời gian tu luyện.” Hậu Thổ quyết định, trước tiên để một số nhị lang Vu Tộc chủ đạo Lục Đạo Luân Hồi của Địa Phủ, nhận được công đức tưởng thưởng của Thiên Đạo, để bảo lưu hương hỏa và khí vận cho Vu Tộc.

Về phần tương lai, đợi khi thực lực đủ mạnh, nàng có thể phá vỡ giam cầm, báo thù Thiên Đạo.

“Hậu Thổ muội tử yên tâm đi, ta lập tức quay về phái nhị lang Vu Tộc ta đến trợ giúp!” Hiện nay Hậu Thổ là hy vọng của toàn bộ Vu Tộc, Đế Giang tự nhiên phải dốc toàn lực giúp đỡ.

Bây giờ tất cả mọi người chỉ mong đợi Hậu Thổ muội muội chứng đạo thành Thánh, sau đó tái hiện ở Hồng Hoang, khi đó, Vu Tộc tất nhiên sẽ trở thành chúa tể duy nhất của Hồng Hoang thế giới!

Đế Giang và những người khác căn bản không biết rằng, Thánh

nhân (Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên) trong Địa Phủ đối với Hậu Thổ, quả thực giống như cừu non đợi làm thịt, muốn nặn tròn hay bóp dẹp đều được!

Đương nhiên, điều này chỉ giới hạn trong Địa Phủ, nếu ở Hồng Hoang thế giới, thực lực của Hậu Thổ dù mạnh đến đâu cũng không thể ra tay.

Vì vậy, mục tiêu của Hậu Thổ giống như Phụ Thần Bàn Cổ, đó là chứng đắc Đại Đạo, chỉ có chứng đắc Đại Đạo, mới có tư cách báo thù Hồng Hoang Thiên Đạo!

"Huyền Minh tỷ tỷ, ta có chút chuyện muốn nói với phu quân, tỷ đến cung điện bên cạnh nghỉ ngơi một lát đi!" Sau khi Đế Giang và những người khác quay về triệu tập nhị lang Vu Tộc, Hậu Thổ liền khai tịch một tòa cung điện trong Địa Phủ, để Huyền Minh đi nghỉ ngơi trước.

Có một số chuyện nàng không thể tiết lộ thiên cơ cho Huyền Minh, nhưng đối với phu quân Tô Dự lại không có vấn đề gì.

Nội tâm Hậu Thổ vô cùng khẳng định, phu quân đã sớm biết mọi chuyện, thậm chí còn biết nhiều hơn nàng!

Vì vậy, Hậu Thổ muốn cùng phu quân bố cục mưu hoạch một phen, xem xem có thể thay đổi một chút vận mệnh của các vị huynh đệ tỷ muội hay không.

"Được, vậy ta đi nghỉ ngơi trước, Hậu Thổ muội muội và phu quân cứ nói chuyện đi." Huyền Minh nhận ra có chút bất thường, nhưng không đào sâu.

Nàng biết rõ, Hậu Thổ muội tử đã không cho nàng biết, chắc chắn có lý do tương ứng. ...

Hậu Thổ nắm tay tình lang, đến chỗ Lục Đạo Luân Hồi, sau đó

ngẩng đầu nhìn đôi mắt sáng ngời của Tô Dự.

"Phu quân, thực ra chàng đã sớm biết mọi chuyện, đúng không?" Tô Dự khẽ gật đầu, nắm chặt bàn tay mềm mại của nàng, sau đó thuận thế ôm chặt nàng vào lòng.

"Nương tử, thực ra từ sớm khi kết thành đạo lữ với nàng, vi phu đã bắt đầu bố cục, chỉ là đại thế Hồng Hoang không thể nghịch chuyển, vi phu cũng chỉ có thể thay đổi cục diện trong phạm vi nhỏ, đồng thời làm tốt những sắp xếp tương ứng." "Phu quân, cảm ơn chàng, cảm ơn chàng vì đã làm tất cả cho ta, đồng thời lại làm tất cả cho Vu Tộc của ta!" Nghe lời của tình lang, nội tâm Hậu Thổ cảm động vô cùng.

Nàng không ngờ, tình lang lại sớm bố cục cho Vu Tộc từ mấy chục vạn năm trước.

Hậu Thổ sở dĩ hiểu rõ mọi chuyện, là vì tình lang đã trả lại một tia chân linh kia cho nàng, nếu không nàng cũng sẽ không nhanh chóng tái tạo được thân thể, chân linh và nguyên thần như vậy.

Nàng không hiểu, vì sao phu quân lại muốn tinh huyết và một tia chân linh của Thập Nhị Tổ Vu, bây giờ trở thành Địa Đạo Chi Chủ, biết được kết cục của lượng kiếp Vu Yêu cuối cùng cũng đã hiểu ra.

Phu quân muốn để lại một tia hy vọng cuối cùng cho Thập Nhị Tổ Vu, cho dù kết cục của Thập Nhị Tổ Vu đã sớm định, dựa vào bố cục của phu quân, cũng có thể cho họ một tia sinh cơ.

"Ngốc quá!" Nghe lời của Hậu Thổ, Tô Dự cưng chiều véo nhẹ sống mũi nàng.

"Chúng ta là phu thê đồng sinh cộng tử, cần phải cảm ơn ta sao?" "Ừm!" Hậu Thổ dựa vào lòng tình lang, khẽ gật đầu.

"Phu quân, vậy vận mệnh tương lai của Huyền Minh tỷ tỷ có thể

thay đổi không?

Lẽ nào thật sự phải để tỷ ấy đi theo vận mệnh đã định của Thiên Đạo sao?" "Yên tâm đi, vi phu tuyệt đối sẽ không để nàng ấy thân tử đạo tiêu!" Tô Dự ôm eo thon của nàng, hai mắt nhìn lên bầu trời, tràn đầy vẻ kiên định.

Chương 185

“Thiên Đạo mạnh mẽ thì sao chứ?

Vi phu tin rằng, dưới sự nỗ lực của vi phu, nhất định sẽ nhân định thắng thiên!” Cảm nhận được sự bá khí và hào tình của tình lang, Hậu Thổ thuận thế ôm lấy cổ hắn.

“Phu quân, chàng nói đúng, chỉ cần chúng ta nỗ lực, nhất định sẽ nhân định thắng thiên!” Tiếp theo, Tô Dự và Hậu Thổ bắt đầu thương nghị bố cục.

Với tư cách là Địa Đạo Chi Chủ, toàn bộ Địa Phủ đều nằm trong sự chưởng khống của nàng.

Địa Phủ và Lục Đạo Luân Hồi vô cùng quan trọng đối với Hồng Hoang thế giới, Tô Dự nhất định phải chưởng khống Địa Phủ trong tay.

Ở kiếp trước, Hậu Thổ xả thân hóa luân hồi, biết được kết cục của lượng kiếp Vu Yêu, căn bản không thể thay đổi mọi thứ, chỉ có thể cứng rắn chịu đựng cảnh các huynh đệ tỷ muội của mình lần lượt thân tử đạo tiêu.

Nàng chỉ có thể âm thầm bảo vệ Vu Tộc, cả người đều tâm tro ý nguội, đối với việc chư Thánh bố cục sắp xếp mọi thứ trong Địa Phủ đều lười quan tâm.

Nhưng bây giờ thì khác.

Hậu Thổ có phu quân là trụ cột tinh thần, việc thay đổi kết cục của lượng kiếp Vu Yêu trong phạm vi nhỏ không phải là không thể.

Huống hồ, nàng sắp chứng đắc Đại Đạo, sau đó báo thù Thiên Đạo!

Có mục tiêu này, Hậu Thổ toàn thân tràn đầy đấu chí, tinh khí thần cả người không hề tầm thường.

"Phu quân, cho ta mượn ngọc phiến Đại Đạo pháp tắc thời gian và ngọc phiến Đại Đạo pháp tắc không gian để tham ngộ, ta quyết định sẽ đi theo con đường tu luyện thời không pháp tắc để chứng đắc Đại Đạo!" Lục Đạo Luân Hồi là do thời không pháp tắc diễn hóa, Hậu Thổ trở thành Địa Đạo Chi Chủ, đối với thời không pháp tắc có sự thân cận bẩm sinh.

Hiện nay, với thực lực hiện tại của nàng, tu luyện thời không pháp tắc quả thực là làm ít công to, huống chi Tô Dự còn có pháp tắc thời gian và pháp tắc không gian hoàn chỉnh.

"Được, vi phu đưa cho nàng ngọc phiến Đại Đạo pháp tắc thời gian trước, ngọc phiến Đại Đạo pháp tắc không gian một thời gian nữa vi phu sẽ đưa tới!" Đối với lựa chọn của Hậu Thổ, Tô Dự đương nhiên vô cùng ủng hộ.

Thời gian vi tôn, không gian vi vương.

Nếu nàng tu luyện thời không pháp tắc thuận lợi chứng đạo, thực lực tương lai của Hậu Thổ có thể thấy được.

Hiện nay, ngọc phiến Đại Đạo pháp tắc không gian Tô Dự đã giao cho Khổng Tuyên.

Hắn trực tiếp truyền lệnh cho Khổng Tuyên đến Địa Phủ, để hắn cảm thụ lực lượng pháp tắc không gian của Lục Đạo Luân Hồi.

Trước khi đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, có lực lượng pháp tắc không gian của Lục Đạo Luân Hồi cho hắn tham ngộ là đủ rồi.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên (Thánh nhân) tổng cộng phân thành mười hai tầng, cảnh giới trên đó là Thiên Đạo Cảnh, Thiên Đạo Cảnh

tổng cộng có chín trọng.

Trong Địa Phủ, thực lực của Hậu Thổ ở Thiên Đạo Cảnh nhất trọng.

Theo cơ duyên của Bàn Cổ Đại Thần mà Hậu Thổ nhận được để suy đoán, thực lực của Hồng Hoang Thiên Đạo vượt xa nàng, nhưng tuyệt đối không vượt qua Thiên Đạo Cảnh cửu trọng.

Sau cấp Thiên Đạo, đó mới là cấp Đại Đạo siêu thoát thật sự.

Trước khi Bàn Cổ Đại Thần khai thiên, đã là Thiên Đạo Cảnh cửu trọng, với năng lực lúc đó, việc chứng đắc Đại Đạo không có vấn đề gì, nhưng Bàn Cổ Đại Thần muốn chứng đắc tự ngã đại đạo lợi hại nhất trong Đại Đạo.

Hiện nay, cho dù là Tô Dự hay Hậu Thổ, cũng không biết Bàn Cổ Đại Thần rốt cuộc có thành công không, rốt cuộc có thật sự vẫn lạc hay không.

Bởi vì tu luyện giả từ cảnh giới Đại La Kim Tiên đã nhảy ra khỏi dòng sông vận mệnh.

Một sợi tóc, một giọt máu, một tia chân linh còn tồn tại đều có thể phục sinh.

Huống chi là cảnh giới Thiên Đạo.

Hiện nay, Tô Dự còn chưa phải là cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, đối với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có thể hiểu biết một chút, nhưng đối với Thiên Đạo Cảnh thì càng không hiểu rõ.

Tất cả những điều này, Tô Dự đều biết được thông qua ký ức truyền thừa mà Bàn Cổ Đại Thần để lại.

"Nương tử, hiện nay nàng không thể hiện thân ở Hồng Hoang, vậy sau này có thể hiện thân ở Hồng Hoang không?" Tô Dự ôm Hậu Thổ,

nhẹ giọng hỏi.

Dựa vào sự hiểu biết của hắn về Bàn Cổ Đại Thần, nếu đã Bàn Cổ Đại Thần đã chủ động ban phúc duyên cho Hậu Thổ, tuyệt đối sẽ không đơn giản như hiện tại.

"Phu quân, trước lượng kiếp này, ta không thể thoát thân khỏi Địa Phủ để hiện thân ở Hồng Hoang thế giới, nhưng đợi sau khi lượng kiếp kết thúc, sẽ có cơ hội hiện thân ở Hồng Hoang." "Nếu ta hiện thân ở Hồng Hoang, sẽ không thể mượn lực lượng của Địa Đạo, tu vi cũng giống như chàng, tối đa ở Chuẩn Thánh trung kỳ." Nghe lời của Hậu Thổ, Tô Dự cũng đã hiểu.

Với tư cách là Địa Đạo Chi Chủ, Hậu Thổ trong Địa Phủ có thực lực để đối chọi với Hồng Hoang Thiên Đạo, nhưng một khi ra khỏi Địa Phủ, tiến vào Hồng Hoang thế giới, nàng chỉ có thực lực của bản thân.

Nhưng Hậu Thổ có nội tình của mình, cộng thêm phúc trạch của Bàn Cổ Đại Thần, tương lai đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thậm chí đột phá Thiên Đạo Cảnh cũng rất dễ dàng.

Một khi Hậu Thổ đột phá Thiên Đạo Cảnh, có thể tự do tiến vào Hồng Hoang, khi đó nàng sẽ trở thành cánh tay đắc lực quan trọng nhất của Tô Dự!

"Bái kiến lão sư, bái kiến sư mẫu!" Mấy ngày sau, Khổng Tuyên phi nhanh tiến vào Địa Phủ, cung kính hành lễ với Tô Dự và Hậu Thổ.

"Không cần đa lễ!" Tô Dự nhàn nhạt vung tay, nhìn Khổng Tuyên ngày càng thần tuấn uy nghiêm, nội tâm vô cùng hài lòng.

Hiện nay, Khổng Tuyên đã sớm đột phá Chuẩn Thánh, lại sắp đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ, thực lực như vậy, cho dù so với một số đại năng trong ba ngàn khách ở Tử Tiêu Cung, cũng mạnh hơn vô số.

Giống như Xiển Giáo Phó giáo chủ Nhiên Đăng Đạo Nhân, một trong ba ngàn khách ở Tử Tiêu Cung, đại năng Chuẩn Thánh sơ kỳ lừng lẫy.

Nhưng nếu đối đầu với Khổng Tuyên hiện tại, một tay cũng không đủ đánh!

"Khổng Tuyên, trước tiên đưa ngọc phiến Đại Đạo pháp tắc không gian mà vi sư cho ngươi cho vi sư!" "Vâng, lão sư!" Nghe lời của lão sư, Khổng Tuyên không chút do dự, trực tiếp từ trong thức hải lấy ra ngọc phiến Đại Đạo pháp tắc không gian.

Tô Dự nhận lấy, liền trực tiếp giao cho Hậu Thổ.

Hậu Thổ hiện nay vừa mới trở thành Địa Đạo Chi Chủ, chưa hoàn toàn tiêu hóa phúc duyên mà Bàn Cổ Đại Thần ban cho, cần phải bế quan lĩnh ngộ tiêu hóa một phen.

Tiếp theo, Tô Dự đưa Khổng Tuyên trực tiếp đến chỗ Lục Đạo Luân Hồi.

Khi Khổng Tuyên nhìn thấy thanh thế kinh khủng tỏa ra từ Lục Đạo Luân Hồi, một đôi mắt không khỏi lộ ra vẻ chấn động.

"Khổng Tuyên, đây là Lục Đạo Luân Hồi giới, nơi lực lượng thời không pháp tắc của Hồng Hoang thế giới cường thịnh nhất.

Với thực lực của ngươi hiện nay, bế quan tu luyện ở đây còn nhanh hơn tham ngộ ngọc phiến Đại Đạo pháp tắc không gian rất nhiều." "Đa tạ lão sư!" Khổng Tuyên cung kính hành lễ với Tô Dự, không ngờ lão sư lại tìm được một phúc địa đỉnh cấp như vậy, thật quá thích hợp để tu luyện.

Hắn mơ hồ cảm nhận được, uy lực tỏa ra từ bất kỳ giới nào của Lục Đạo Luân Hồi đều mạnh hơn cả Thánh nhân, có thể tu luyện ở phúc địa như vậy, thật là vận khí thiên đại.

Chương 186

"Không cần đa lễ, ngươi cứ ở đây tu luyện cho tốt, vi sư đi xử lý những việc khác trước." "Vâng, lão sư!" Lúc này, Đế Giang, Chúc Dung, Cộng Công các Tổ Vu lần lượt thân suất hơn trăm vạn nhị lang Vu Tộc đồng loạt đến Địa Phủ, muốn giúp Hậu Thổ muội tử của mình quản lý Địa Phủ vô cùng tịch liêu này.

"Các vị ca ca, các huynh mang người đến thật nhiều quá, mang nhiều Đại Vu đỉnh tiêm như vậy đến làm gì?" Hậu Thổ thấy họ muốn giao toàn bộ tinh nhuệ của Vu Tộc cho mình, nội tâm không khỏi tràn đầy cảm động.

"Không sao, dù sao nhị lang Vu Tộc chúng ta rất đông, không bao lâu nữa, Vu Tộc chúng ta lại có vô số Đại Vu đỉnh tiêm!" Đế Giang khẽ cười.

"Bây giờ quan trọng nhất là giúp Hậu Thổ muội tử quản lý tốt Địa Phủ, để muội ấy có thể yên tâm tu luyện.

Chỉ cần muội ấy thuận lợi chứng đạo thành Thánh, Vu Tộc chúng ta trả bất kỳ giá nào cũng đáng!" "Đại ca!" Trong khoảnh khắc, hốc mắt Hậu Thổ có chút hoe đỏ.

Sau khi từ chối một phen, Hậu Thổ đã chấp nhận hảo ý của các huynh đệ tỷ muội.

Nhưng những Đại Vu đỉnh tiêm kia, Hậu Thổ chỉ nhận vài vị, còn lại đều do Đế Giang đưa về bộ lạc Vu Tộc.

Bởi vì lượng kiếp Vu Yêu sắp bùng nổ, Vu Tộc có thêm một phần thực lực, dưới sự sắp xếp của tình lang không chừng cũng có thể thay đổi một số kết cục.

Huống hồ, nếu tinh nhuệ Vu Tộc đồng loạt ở lại Địa Phủ, Hồng Hoang Thiên Đạo cũng tuyệt đối không cho phép. ...

"Phu quân, chàng và Hậu Thổ muội muội có phải đang giấu ta và các ca ca khác chuyện gì không?" Sau khi mọi chuyện được sắp xếp ổn thỏa, Huyền Minh đến bên cạnh tình lang, chủ động nắm lấy bàn tay Tô Dự.

Tô Dự thuận thế ôm lấy eo thon của nàng, nghiêm túc nhìn nàng.

"Nương tử, không cần lo lắng, vi phu và Hậu Thổ đang bố cục Địa Phủ, cũng đang bố cục cho lượng kiếp sắp tới.

Có một số chuyện nàng biết rồi ngược lại không tốt, cho nên đừng hỏi nhiều." "Ừm!" Huyền Minh nhìn ánh mắt dịu dàng của tình lang, không khỏi khẽ gật đầu, ôm chặt lấy eo hổ của tình lang.

Nàng tin rằng, tình lang và Hậu Thổ muội muội bố cục, tuyệt đối là để giúp đỡ Vu Tộc.

"Phu quân, lần này ta trở về bộ lạc sẽ bế quan tu luyện thật tốt.

Hiện nay cách thời gian Hồng Quân định ra chỉ còn hơn bảy vạn năm, đại chiến sắp tái diễn, thực lực của ta càng mạnh, càng có thể có thêm nắm chắc thắng được trận đại chiến này." "Được!" Nghe lời của Huyền Minh, Tô Dự dùng sức ôm chặt nàng. 'Nương tử, yên tâm, có vi phu ở đây, vi phu tuyệt đối sẽ không để nàng đi vào vết xe đổ, thân tử đạo tiêu!' 'Vi phu nhất định phải thay đổi vận mệnh của nàng!' Huyền Minh bị tình lang ôm chặt, nội tâm tràn đầy hạnh phúc, chủ động hôn lên má Tô Dự một cái.

"Phu quân, ta yêu chàng!" ...

Địa Phủ dưới sự hỗ trợ của Vu Tộc, bắt đầu vận hành một cách miễn cưỡng.

Ngũ Phương Quỷ Đế, La Phong Lục Thiên Quan, Thập Điện Diêm

La, Thập Bát Tầng Địa Ngục, Luân Hồi Ti...

đều được sáng lập sơ bộ, toàn bộ đều do thành viên Vu Tộc tạm thời quản lý, sau này nếu có người thích hợp hơn, sẽ tiếp tục bổ nhiệm.

Về phần những thần chức quan trọng như Thiên Tể Nhân Thánh Đại Đế, Phong Đô Đại Đế đều tạm thời bỏ trống.

Dù sao Hậu Thổ là Địa Đạo Chi Chủ, toàn bộ Địa Phủ đều nằm trong sự chưởng khống của nàng, không có Thiên Tể Nhân Thánh Đại Đế và Phong Đô Đại Đế quản lý cũng không có vấn đề gì.

Đương nhiên, hiện nay Địa Phủ mới vừa sáng lập, mọi chuyện đều do Hậu Thổ dựa theo quy tắc vận hành của Địa Đạo mà thiết lập, cũng không quá hoàn mỹ.

Những vong linh, oán linh tràn vào, đều không cần tiến vào Thập Bát Tầng Địa Ngục, bị Hậu Thổ trực tiếp đưa toàn bộ vào Lục Đạo Luân Hồi.

Kẻ sát khí nặng, nghiệp lực nặng, trực tiếp vào Súc Sinh Đạo, Ác Quỷ Đạo.

Người có công đức, có làm việc thiện, thì vào Thiên Đạo và Nhân Đạo.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Theo lô đầu tiên mấy chục ức vong linh, oán linh đầu nhập Lục Đạo Luân Hồi chuyển thế, Hậu Thổ và vô số nhị lang Vu Tộc đều nhận được không ít công đức tưởng thưởng.

Tô Dự phát hiện, khí vận trên người mình lại một lần nữa tăng lên.

Từ khi trở thành Nhân Tộc Thánh Phụ, khí vận trên người Tô Dự đã vô cùng nồng đậm.

Hiện nay, đi cùng Hậu Thổ xả thân hóa luân hồi, với tư cách là phu quân của nàng, hắn cũng nhận được một phần hai mươi công đức tưởng thưởng của Thiên Đạo, và một phần mười khí vận gia trì của Địa Phủ.

Nếu Tô Dự muốn thu Địa Phủ vào dưới trướng, chỉ cần Hậu Thổ dùng thân phận Địa Đạo Chi Chủ tuyên bố là được, khi đó, Tô Dự ít nhất có thể chiếm hơn bốn mươi phần trăm khí vận của Địa Phủ!

Có thể nói, khí vận mà Tô Dự có trên người quả thực vô cùng khổng lồ.

Thủ lĩnh của chúng tiên thiên hạ, thân phận Tiên Đế gia trì.

Nhân Tộc Thánh Phụ, thân phận phu quân của Nữ Oa gia trì.

Thân phận phu quân của Địa Đạo Chi Chủ gia trì.

Với khí vận trên người Tô Dự hiện nay, nếu muốn lập giáo chứng đạo hoặc lợi dụng đại khí vận, đại công đức để chứng đạo thành Thánh cũng vô cùng đơn giản.

Nhưng Tô Dự một khi lựa chọn như vậy, tuy có thể đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thực lực đại tăng, nhưng tiềm lực của hắn lại hoàn toàn bị giới hạn chết.

Lựa chọn như vậy đối với hắn, căn bản không phải là điều hắn muốn.

Tô Dự muốn chứng, giống như Bàn Cổ Đại Thần, dùng lực chứng đạo, chứng đắc tự ngã đại đạo mạnh mẽ nhất.

Không bị ràng buộc bởi Hồng Hoang thế giới, trở thành một Thiên Đạo Thánh Nhân như quân cờ bù nhìn! ...

Một trăm năm sau, Hậu Thổ sắp xếp xong mọi việc ở Địa Phủ, bắt đầu tiến hành bế quan lần đầu tiên.

Toàn bộ Hồng Hoang thế giới theo Hậu Thổ xả thân hóa luân hồi, đã bổ sung mảnh thiếu sót cuối cùng của Hồng Hoang Thiên Đạo, toàn bộ Hồng Hoang thế giới vận hành ngày càng hoàn thiện.

Những vong hồn, vong linh, oán linh không nơi nương tựa, dưới sự dẫn dắt của Địa Phủ lần lượt tiến vào Lục Đạo Luân Hồi chuyển thế.

Toàn bộ Hồng Hoang thế giới phảng phất như được thanh tịnh, trong lúc sát khí lượng kiếp ngày càng nồng đậm, đây là điều vô cùng hiếm có.

Tô Dự lần này đi cùng Hậu Thổ tìm kiếm cơ duyên, tự mình chứng kiến nàng xả thân hóa luân hồi, thu hoạch được vô số công đức và khí vận.

Hắn cất giữ công đức mà Thiên Đạo tưởng thưởng, dùng để luyện hóa chí bảo trên người.

Chương 187

Khí vận khổng lồ vô cùng kia, lại khiến hắn tu luyện càng thêm nhanh chóng, đối với việc cảm ngộ lực lượng pháp tắc của Hồng Hoang thế giới cũng ngày càng minh bạch rõ ràng.

"Gào!" Khi Tô Dự trở về đạo trường, con kim long khí vận dài mấy ngàn trượng phía trên chính điện phát ra một tiếng long ngâm vô cùng vang dội.

Uy chấn tam giới!

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất nhìn con kim long khí vận chỉ dài hơn ngàn trượng của Thiên Đình, trong lòng không khỏi hâm mộ vô cùng.

Thái Thanh Lão Tử, Ngọc Thanh Nguyên Thủy nhìn con kim long khí vận chỉ dài mấy chục trượng trong giáo phái của mình, thì hâm mộ đến cạn lời rơi lệ.

Về phần Tây Phương nhị thánh, kim long khí vận của giáo phái mới vừa hiển hiện, hiện nay chỉ là một con rắn nhỏ dài hơn một mét, đáng thương biết bao nhiêu.

Thượng Thanh Thông Thiên vì không có bảo vật trấn áp khí vận, chỉ có thể trơ mắt nhìn Bích Du Cung trơ trọi, nội tâm đối với Tô Dự hâm mộ, tự nhiên không gì sánh bằng.

"Bái kiến chủ nhân!" "Bái kiến Tiên Đế!" Thanh Hành và Bạch Chính cảm nhận được khí tức của chủ nhân, từng người một chủ động ra nghênh đón, đều lộ vẻ vui mừng, nhìn Tô Dự càng tràn đầy vẻ sùng bái vô cùng.

Khí vận của bản thân Tô Dự điên cuồng bạo trướng, đối với thế

lực dưới trướng quả thực là một tin tức tốt vô cùng trọng đại.

Thanh Hành và Bạch Chính rõ ràng cảm giác được, khi bế quan tu luyện, tốc độ tu luyện nhanh hơn, đối với việc cảm ngộ lực lượng pháp tắc giữa thiên địa cũng rõ ràng hơn.

Nếu tu luyện theo cách bình thường, từ Chuẩn Thánh trung kỳ đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ cần năm mươi vạn năm, nhưng ở bên cạnh Tô Dự có thể chỉ cần năm mươi vạn năm, nhanh hơn gấp mười mấy lần, có thể thấy được lợi ích của việc có khí vận cường đại.

Hiện nay, vô số đại năng Hồng Hoang thế giới đều nhận ra lợi ích của khí vận, lần lượt lựa chọn gia nhập thế lực có khí vận cường đại, để nhận được lợi ích.

Trong đó đứng đầu là Tô Dự, thứ hai là môn hạ của chư Thánh.

Chỉ là rất đáng tiếc, khảo hạch của Tô Dự vô cùng nghiêm ngặt, về phần các Thánh nhân khác, ngoài việc thu đệ tử, căn bản không thu thêm cao thủ nào nữa.

"Không cần đa lễ!" Tô Dự nhàn nhạt vung tay, tán thưởng nhìn Thanh Hành và Bạch Chính.

Hiện nay Thanh Hành vừa đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ, Bạch Chính thì sắp đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Thực lực càng mạnh, đối với Tô Dự lợi ích cũng càng nhiều.

Huống hồ, trong toàn bộ Hồng Hoang thế giới, người có tọa kỵ là đại năng Chuẩn Thánh, ngoài Tô Dự ra không còn ai khác!

Càng huống hồ, Tô Dự có hai tọa kỵ Chuẩn Thánh!

"Phu quân, Hậu Thổ muội muội không sao chứ!" Trở về đại điện, Hi Hòa và Nữ Oa đã xuất quan.

Tô Dự lần lượt nắm lấy tay mềm của hai nàng, mỉm cười đáp.

“Không sao, đừng lo lắng!” Nữ Oa tự nhiên biết Hậu Thổ đã trở thành Địa Đạo Chi Chủ, địa vị thậm chí còn trên cả Thánh nhân, nhưng Hi Hòa lại có chút không hiểu.

“Phu quân, hiện nay Hậu Thổ muội muội xả thân hóa luân hồi, trở thành Địa Đạo Chi Chủ, Thập Nhị Tổ Vu tự mất đi một người, đối với trận quyết chiến Vu Yêu sắp tới chàng thấy thế nào?” Nhìn sự quan tâm trong ánh mắt Nữ Oa, trong lòng Tô Dự ấm áp, ôm lấy eo thon của nàng.

“Nương tử yên tâm, vi phu tự có kế hoạch.” “Phu quân, đến lúc đó nếu cần ta ra tay thì đừng giấu giếm, phải biết rằng, phu thê chúng ta là một thể!” Nữ Oa hiểu rõ tính cách của phu quân, việc hắn muốn chủ động can thiệp vào lượng kiếp cũng không có gì đáng ngạc nhiên.

Nhưng nội tình của tình lang hiện tại chưa chứng đạo thành Thánh, không thể không dính nhân quả trong lượng kiếp, đến lúc đó một khi can thiệp sâu, bị lượng kiếp phản phệ, đó sẽ là phiền phức lớn.

“Được!” Tô Dự dịu dàng cười một tiếng, hôn lên trán Nữ Oa. ...

Cực Nam chi địa.

Bất Tử Hỏa Sơn.

Đại điện bế quan của Phượng Tộc tổ địa.

“Ầm!” Một đạo khí tức cường thịnh vô cùng từ Phượng Tộc tổ địa tỏa ra, lập tức kinh động toàn bộ thành viên Phượng Tộc trong Bất Tử Hỏa Sơn.

“Tộc trưởng đột phá rồi?” “Tốt quá rồi, tộc trưởng sau mấy nguyên hội cuối cùng cũng đã đột phá, thật là một chuyện tốt thiên đại của Phượng Tộc ta a!” Phượng Minh, Phượng Vũ, Phượng Lôn ba vị trưởng lão đồng loạt đi về phía Phượng Tộc tổ địa.

Lúc này, Kim Phượng khí thế ngút trời đang từ đại điện bế quan đi ra, đôi mắt đẹp kia đầy vẻ hân hoan và hoài niệm. ‘Cách lần đột phá trước, đã bao nhiêu vạn năm rồi?’ ‘E rằng ta cũng không nhớ rõ nữa!’ Kim Phượng là bào muội của Nguyên Phượng, một trong những cường giả mạnh nhất của Phượng Tộc, trong thời kỳ Long Hán đại kiếp, nàng là đại năng cường giả Chuẩn Thánh trung kỳ.

Vô số nguyên hội đã qua, tu vi của nàng không có chút tiến triển nào.

Mãi đến khi Phượng Tộc chủ động hiệu trung với Tô Dự, cục diện như vậy cuối cùng cũng bắt đầu từ từ cải thiện.

Theo Tô Dự được Đạo Tổ sắc phong là thủ lĩnh của chúng tiên thiên hạ, trở thành Tiên Đế, Phượng Tộc tiếp tục trấn thủ Bất Tử Hỏa Sơn, tạo phúc cho Nhân Tộc, nghiệp lực của bản thân bắt đầu từ từ giảm bớt.

Theo khí vận của bản thân Tiên Đế Tô Dự ngày càng cường đại, khiến cho khí vận mà Phượng Tộc nhận được cũng ngày càng nhiều, nghiệp lực của bản thân giảm bớt cũng ngày càng nhanh.

Dựa vào sự tích lũy của vô số nguyên hội, Kim Phượng cuối cùng cũng nhất cử đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ, đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ, bước về phía trước một bước vô cùng vững chắc.

“Chúc mừng tộc trưởng, hạ hỉ tộc trưởng!” “Chúc mừng tộc trưởng, hạ hỉ tộc trưởng!” Phượng Minh, Phượng Vũ, Phượng Lôn ba vị trưởng lão sau khi nhìn thấy Kim Phượng, đồng loạt cung thân chúc mừng, vẻ hưng phấn kích động trên mặt không thể che giấu.

Từ khi Phượng Tộc cả tộc đầu quân hiệu trung với Tô Dự, Phượng Tộc bắt đầu từ từ phát triển, thành viên được sinh ra và nuôi dưỡng ngày càng nhiều, thành viên đột phá Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên cũng ngày càng nhiều.

Theo Nhân Tộc xuất thế, Tô Dự trở thành Nhân Tộc Thánh Phụ, Phượng Tộc âm thầm tạo phúc cho Nhân Tộc, nghiệp lực trên người liên tục tiêu tan.

Hôm nay, tộc trưởng Phượng Tộc Kim Phượng cuối cùng cũng lại đột phá, đối với Phượng Tộc, thật là một chuyện tốt thiên đại!

"Ba vị trưởng lão không cần đa lễ, bản tọa sở dĩ có thể đột phá, đều nhờ vào Tiên Đế Tô Dự, nếu không có khí vận của Tiên Đế Tô Dự, bản tọa muốn đột phá không biết phải đến khi nào!" Kim Phượng nói, một đôi mắt đẹp không khỏi nhìn về hướng Đông Hải, hai mắt đầy vẻ sùng bái và thán phục.

Ba vị trưởng lão Phượng Tộc nghe lời của tộc trưởng, không khỏi đồng tình gật đầu.

Ban đầu nếu không phải tộc trưởng lực bài chúng nghị, chủ động hiệu trung đầu thành với Tô Dự, làm sao có Phượng Tộc ngày hôm nay?

Phượng Lôn và Phượng Vũ ban đầu vô cùng phản đối, lúc này không khỏi cảm thấy có chút đỏ mặt, đồng thời thầm mắng mình thiển cận. 'May mà tộc trưởng anh minh thần võ hiệu trung đầu thành với Tiên Đế Tô Dự, nếu không Phượng Tộc chúng ta làm sao có cơ hội tái hiện huy hoàng?' Lúc này, Phượng Minh bước lên một bước, bẩm báo với Kim Phượng.

"Khải bẩm tộc trưởng, trong mấy vạn năm ngài bế quan, nhị lang Phượng Tộc chúng ta đã tăng thêm mười hai vạn danh, trong đó có sáu trăm tám mươi danh tinh nhuệ đột phá Thái Ất Kim Tiên, ba vị thiên kiêu thuận lợi đột phá Đại La Kim Tiên!" Sau đó, Phượng Lôn và Phượng Vũ cũng đồng loạt tiến lên báo cáo.

Chương 188

"Tộc trưởng, hai người chúng ta cũng thuận lợi đột phá Đại La Kim Tiên đỉnh phong!" "Tốt, thật tốt quá rồi!" Kim Phượng dùng thần thông, cảm nhận được tình hình hiện tại của Phượng Tộc, không khỏi lộ ra một tia kích động, sau đó, nàng nhìn về phía tổ địa Bất Tử Hỏa Sơn, nơi đó chính là nơi năm xưa tỷ tỷ (Nguyên Phượng) thân vẫn để trấn áp hỏa sơn. 'Tỷ tỷ, muội muội không phụ kỳ vọng của tỷ, cuối cùng cũng để Phượng Tộc chúng ta bắt đầu từng bước đi đến huy hoàng.

Con trai của tỷ là Khổng Tuyên, hiện nay đã trở thành thủ tịch đại đệ tử của Tiên Đế Tô Dự, bây giờ cũng là đại năng Chuẩn Thánh rồi.

Tương lai dưới sự dạy dỗ của Tiên Đế Tô Dự, tuyệt đối có thể chứng đạo thành Thánh, trở thành tồn tại đỉnh cấp nhất của Hồng Hoang thế giới!' 'Khi đó, Phượng Tộc chúng ta sẽ ngạo thị đỉnh Hồng Hoang, tất cả tâm huyết của tỷ, đều không uổng phí!' Từ từ, Kim Phượng thu lại ánh mắt, bình phục nội tâm kích động, sau đó nhìn về phía ba vị trưởng lão Phượng Tộc.

"Suất lĩnh toàn bộ Phượng Tộc hiệu trung đầu thành với Tô Dự, là quyết định sáng suốt nhất mà bản tọa đã làm!" "Tộc trưởng anh minh!" "Tộc trưởng anh minh!" Phượng Minh, Phượng Vũ, Phượng Lôn ba vị trưởng lão tâm phục khẩu phục ôm quyền hành lễ! ...

Đông Hải.

Nơi sâu nhất dưới đáy biển.

Chúc Long động phủ.

Lúc này, Đông Hải Long Vương Ngao Bính, Nam Hải Long Vương Ngao Khâm, Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận, Bắc Hải

Long Vương Ngao Thuận, Ứng Long và Long Vương cửu tử tề tụ một đường, chúc mừng Đại thái tử Tù Ngưu.

"Chúc mừng đại ca đột phá Chuẩn Thánh, hạ hỉ đại ca!" "Chúc mừng đại ca đột phá Chuẩn Thánh, hạ hỉ đại ca!" "Chúc mừng Đại thái tử đột phá Chuẩn Thánh, hạ hỉ Đại thái tử!" "Chúc mừng Đại thái tử đột phá Chuẩn Thánh, hạ hỉ Đại thái tử!" Tù Ngưu lúc này vô cùng khí thế ngút trời, cuối cùng đã đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh), kích hoạt được truyền thừa mà phụ thân để lại.

"Đa tạ bốn vị trưởng lão, đa tạ chư vị đệ đệ!" Tù Ngưu lần lượt ôm quyền đáp lễ.

Tứ Hải Long Vương vốn là trưởng lão bình thường của Long Tộc, sau được Long Vương sắp xếp trấn thủ Tứ Hải, rồi được Chúc Long phong làm Long Vương, lần lượt thống ngự Tứ Hải Long Tộc.

"Hiện nay ngô đã đột phá Chuẩn Thánh, nên đến chúc mừng thúc phụ." "Không sai, nên đến chúc mừng lão tổ!" Nhanh chóng, tất cả mọi người đồng loạt đi về phía nơi sâu nhất của Đông Hải.

Lúc này, Chúc Long đã tỉnh lại sau bế quan, cảm nhận được khí tức của hắn, không khỏi lộ ra một nụ cười vui vẻ.

"Nhị lang Long Tộc ta cuối cùng cũng có người lại đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên!" Chúc Long cảm thán xong, nhìn về phía tuyền nhãn sâu thẳm cách động phủ không xa, lộ ra một tia hoài niệm thương cảm.

"Đại ca, vi đệ không phụ kỳ vọng của huynh, cuối cùng cũng để Long Tộc chúng ta từng bước tái hiện huy hoàng, không bao lâu nữa, dưới sự dẫn dắt của Tiên Đế Tô Dự, Long Tộc chúng ta chắc sẽ trở lại đỉnh Hồng Hoang!" Những năm này, Chúc Long tuy vẫn luôn bế quan, nhưng thỉnh thoảng cũng sẽ quan sát tình hình của toàn bộ Long Tộc.

Theo khí vận của Tiên Đế Tô Dự gia trì, cộng thêm Long Tộc trấn thủ Tứ Hải, âm thầm tạo phúc cho Nhân Tộc, nghiệp lực của bản thân Long Tộc giảm bớt vô cùng nhanh.

Trong mấy chục vạn năm, thành viên Long Tộc đã tăng thêm hơn trăm vạn, có hơn hai mươi tinh nhuệ đồng loạt đột phá Đại La Kim Tiên.

Tứ Hải Long Vương, Ứng Long năm người, đã sớm đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong, tùy thời tùy địa đều có cơ hội đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên!

Đại điệt tử Tù Ngưu, hôm nay đã đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Có thể nói, Long Tộc hiện nay nhân tài đông đúc, sinh cơ bừng bừng!

Nào có giống như mấy chục vạn năm trước, toàn bộ Long Tộc đều tử khí trầm trầm, cả tộc thành viên đều cả ngày không được tấc tiến.

Chúc Long biết rõ, tất cả đều là do Tiên Đế Tô Dự mang đến cho Long Tộc.

Ban đầu nếu không chủ động hiệu trung đầu thành với Tiên Đế Tô Dự, Long Tộc làm sao có cục diện như hiện nay?

Nghĩ đến đây, Chúc Long không khỏi nhìn về phía đạo trường của Tô Dự, một đôi mắt đầy thán phục và khâm bội.

Tại đạo trường An Lạc, nơi Phượng tộc nghỉ ngơi.

"Oanh!" Cửu Thiên Huyền Nữ chậm rãi mở mắt, trên gương mặt tuyệt đại phong hoa không kìm được mà lộ ra một nụ cười vui sướng.

Lúc này, khí chất lạnh lùng cao quý, câu hồn nhiếp phách toát ra từ trên người nàng càng thêm động lòng người, nếu để người khác nhìn

thấy, tuyệt đối sẽ không thể rời mắt.

"Cuối cùng cũng đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong, không biết đến khi nào ta mới có thể đuổi kịp bước chân của người?" Cửu Thiên Huyền Nữ lẩm bẩm một mình, đôi mắt đẹp không kìm được nhìn về phía chủ điện, ánh mắt tràn ngập vẻ sùng bái và quyến luyến sâu đậm.

Mấy chục vạn năm qua, nàng vẫn luôn đuổi theo bước chân của Tô Dự Tiên Đế, nhưng theo thời gian trôi đi, khoảng cách giữa hai người ngày càng rõ rệt, tựa như một vực sâu ngăn cách.

Mấy chục vạn năm trước, tộc trưởng Kim Phượng cử trưởng lão Phượng Minh đến dưới trướng Tô Dự Tiên Đế để nghe lệnh, Cửu Thiên Huyền Nữ sau khi biết chuyện liền lập tức chủ động xin đi, và đã thuyết phục được tộc trưởng.

Khoảnh khắc đó, nội tâm nàng vô cùng vui vẻ và kích động.

Những năm qua, ở trong đạo trường, thỉnh thoảng nàng có thể nhìn thấy bóng dáng Tô Dự Tiên Đế, thỉnh giáo ngài một vài vấn đề trong tu luyện.

Những vấn đề khó khăn như thiên thư đối với nàng, trong mắt Tô Dự Tiên Đế lại dường như chỉ là trò trẻ con, mỗi lần ngài đều dùng những lời lẽ từ đơn giản đến sâu sắc để giải đáp cho nàng.

Nếu không có sự chỉ điểm của Tô Dự Tiên Đế, làm sao nàng có thể đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong nhanh như vậy?

Cửu Thiên Huyền Nữ hiểu rõ, tuy nàng là người của tộc Huyền Điểu, nhưng với tư cách là tinh nhuệ cốt lõi của Phượng tộc, nghiệp lực trên người tự nhiên cũng không phải tầm thường.

Nếu không nhờ khí vận của bản thân Tô Dự Tiên Đế gia trì, triệt tiêu nghiệp lực trên người toàn bộ thành viên Phượng tộc, thì cho dù

tư chất của nàng có tốt đến đâu cũng không thể đột phá Đại La Kim Tiên.

Có thể nói, sở dĩ nàng có được thành tựu như ngày hôm nay, hoàn toàn là nhờ Tô Dự Tiên Đế!

Nghĩ đến Tô Dự Tiên Đế, vẻ mặt lạnh lùng của Cửu Thiên Huyền Nữ không khỏi lộ ra một tia ấm áp.

"Vút!" Cửu Thiên Huyền Nữ rời khỏi đại điện bế quan, chuẩn bị đi đến chủ điện.

"Kính chào Huyền Nữ trưởng lão!" "Kính chào Huyền Nữ trưởng lão!" Các tinh nhuệ Phượng tộc thấy Cửu Thiên Huyền Nữ xuất quan, ai nấy đều chủ động hành lễ chào hỏi.

"Không cần đa lễ, bản trưởng lão đi bái kiến Tiên Đế, các ngươi phải tu luyện cho tốt!" "Vâng, Huyền Nữ trưởng lão!" Phượng tộc đã phái mười vạn tinh nhuệ cốt lõi đến đây để nghe lệnh của Tô Dự Tiên Đế, những năm qua, căn bản không có quá nhiều việc để làm, vì vậy họ đều toàn lực tu luyện ở đây. 'An Lạc' là đạo trường của Tô Dự Tiên Đế, là động thiên phúc địa đỉnh cấp nhất trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang, có thể tu luyện ở đây chính là cơ duyên vô thượng.

Chưa kể Nữ Oa nương nương chứng đạo thành Thánh, họ cũng vô cùng may mắn được nghe Thánh nhân giảng đạo.

Vì vậy, trong mấy chục vạn năm, đã có năm thành viên cốt lõi của Phượng tộc đột phá Đại La Kim Tiên, các thành viên còn lại thì đều có tiến bộ, có đột phá riêng.

Nếu để tộc trưởng Kim Phượng biết được, chắc chắn sẽ vô cùng vui mừng.

"Huyền Nữ cầu kiến Tiên Đế!" Tại chính điện, Cửu Thiên Huyền Nữ cung kính bày tỏ ý định với Tam Tiêu tiên tử.

Là thị nữ của Tô Dự Tiên Đế, Tam Tiêu tiên tử được vô số người ngưỡng mộ, phải biết rằng, chỉ mới hơn một vạn năm, Tam Tiêu đã đột phá Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong.

Chương 189

E rằng chẳng bao lâu nữa, Tam Tiêu tiên tử có thể đột phá Đại La Kim Tiên rồi?

Có Tô Dự Tiên Đế và Đế hậu đích thân chỉ dạy, đãi ngộ như vậy quả thực là điều mà vô số người mơ ước.

"Huyền Nữ trưởng lão xin chờ một lát!" Vân Tiêu mỉm cười đáp lễ, sau đó đi vào bên trong chính điện.

Lúc này, Tô Dự đang cùng Nữ Oa, Hi Hòa, Thường Hi trò chuyện phiếm, chúc mừng Thường Hi đột phá xuất quan, cảm nhận được khí tức của Cửu Thiên Huyền Nữ, không khỏi lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

"Khởi bẩm Tiên Đế, các vị Đế hậu, Phượng tộc Huyền Nữ trưởng lão cầu kiến!" Vân Tiêu với phong thái ngự tỷ, sau khi nhìn thấy Tô Dự và mọi người, không khỏi lộ ra vẻ sùng bái và câu nệ.

"Được rồi, bản đế biết rồi!" Tô Dự nhàn nhạt phất tay, sau đó nói với Nữ Oa và những người khác rồi bước ra khỏi chính điện.

"Huyền Nữ bái kiến Tiên Đế!" Lại một lần nữa nhìn thấy bóng dáng uy nghiêm anh vũ kia, Cửu Thiên Huyền Nữ cảm thấy tim đập nhanh hơn, dường như có một niềm vui sướng không thể kìm nén.

"Không cần khách khí." Tô Dự nhàn nhạt phất tay, sau đó mời nàng ngồi xuống.

"Huyền Nữ, mời ngồi đi, chúc mừng nàng đột phá Đại La Kim Tiên đỉnh phong, chỉ còn cách Hỗn Nguyên Kim Tiên một bước chân!" Nhìn Huyền Nữ ngày càng thanh lãnh cao ngạo, khí chất câu hồn nhiếp phách toát ra từ trên người nàng có một phong cách riêng, khiến

người ta động lòng.

Nhưng với tâm tính của Tô Dự hiện nay, bất kỳ mỹ sắc nào cũng không thể mê hoặc được.

Vì vậy, hắn ngược lại càng thưởng thức vẻ quyến rũ thuần túy tự nhiên nhất.

"Đa tạ Tiên Đế!" Lúc này, Bích Tiêu dâng lên Ngộ Đạo Thần Trà.

Tô Dự nhìn Huyền Nữ, nhớ lại thiện ý của nàng khi hắn đến tổ địa Phượng tộc năm xưa, đến nay đã trôi qua mấy chục vạn năm rồi nhỉ?

Nàng từ một tu sĩ cảnh giới Thái Ất Kim Tiên năm đó, nay đã trở thành một cao thủ Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Không thể không nói, thời gian trôi thật nhanh.

"Tiên Đế, lần này đến bái phỏng, Huyền Nữ có một việc muốn thỉnh Tiên Đế giúp đưa ra chủ ý." Huyền Nữ không hề uống Ngộ Đạo Thần Trà, mà trực tiếp cầu cứu Tô Dự.

Nàng biết rõ, một khi uống Ngộ Đạo Thần Trà sẽ rơi vào trạng thái đốn ngộ, nếu để Tiên Đế chờ quá lâu, vậy thì thực sự quá lãng phí thời gian của Tiên Đế rồi.

"Nói đi!" Tô Dự nở nụ cười hòa nhã, trong lòng đã đoán được ý định đến cầu cứu của nàng.

Cửu Thiên Huyền Nữ hơi ngẩng đầu, đối diện với đôi mắt sáng rực như sao của Tô Dự, nội tâm không khỏi chấn động mạnh, trên gương mặt thanh lãnh cao ngạo bất giác hiện lên một vầng hồng nhàn nhạt.

"Tiên Đế, hiện nay ta đã đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong, sắp đột phá Chuẩn Thánh, ngài thấy ta nên tu luyện pháp tắc

chứng đạo, hay là trảm tam thi chứng đạo?" Huyền Nữ cúi đầu xuống, không dám nhìn vào mắt Tô Dự nữa, sợ sẽ thất thố trước mặt ngài, nếu vậy, nội tâm nàng sẽ vô cùng hối hận.

"Bấy lâu nay, Tiên Đế ngài vẫn luôn chỉ dạy ta, đối với tình hình của ta cũng là hiểu rõ nhất, vì vậy ta xin ngài giúp ta đưa ra quyết định!" Nhìn thần thái của Cửu Thiên Huyền Nữ, Tô Dự tự nhiên hiểu được tình ý của nàng dành cho mình.

Thực ra từ mấy chục vạn năm trước khi ở tổ địa Phượng tộc chỉ dạy nàng, Tô Dự đã nhìn ra rồi, nhưng những năm qua, Cửu Thiên Huyền Nữ không nói toạc ra, hắn đương nhiên cũng sẽ không nói toạc ra.

Tô Dự là một người rất trọng tình cảm, người ta đối xử tốt với mình, hắn đương nhiên sẽ báo đáp gấp bội.

Năm xưa ở tổ địa Phượng tộc, nếu không có Cửu Thiên Huyền Nữ giúp đỡ, hắn cũng sẽ không thuận lợi được cả Phượng tộc công nhận như vậy.

Vì vậy, những năm qua, Tô Dự đối với Huyền Nữ đều rất quan tâm.

"Huyền Nữ, bản đế cho rằng nàng nên đi con đường tu luyện pháp tắc chứng đạo thì tốt hơn, trảm tam thi tuy dễ dàng, nhưng tương lai có hạn, tu luyện pháp tắc chứng đạo tuy khó, nhưng tiềm lực tương lai lại vô hạn!" Trảm tam thi chứng đạo, bắt buộc phải có ba loại tiên thiên linh bảo đồng tông đồng nguyên.

Trảm ra thiện thi, ác thi tương đối dễ dàng, nhưng muốn trảm ra chấp niệm bản ngã, thì vô cùng gian nan.

Theo như Tô Dự biết, Nữ Oa, Tam Thanh, Tây Phương nhị thánh, sáu vị Thánh nhân này đều chưa trảm ra chấp niệm bản ngã, đều là

dùng công đức luyện hóa chí bảo thành thánh Hồng Mông Tử Khí để chứng đạo thành Thánh.

Tương lai muốn tam thi hợp nhất để chứng đạo, không biết còn gian nan đến mức nào.

Người bình thường muốn chứng đạo thành Thánh, lại càng khó như lên trời.

Tu luyện pháp tắc chứng đạo tuy cũng vô cùng gian nan, nhưng ít nhất có thể cảm nhận rõ ràng phương hướng tiến lên.

Đồng thời, chiến lực của người tu luyện pháp tắc chứng đạo, vượt xa những tồn tại cùng đẳng cấp.

Đối với Cửu Thiên Huyền Nữ, Tô Dự trong lòng kỳ vọng rất lớn, tương lai nếu có cơ duyên, chưa chắc không thể chứng đạo thành Thánh.

"Đa tạ Tiên Đế, Huyền Nữ biết rồi!" Cửu Thiên Huyền Nữ đứng dậy, cung kính hành lễ với Tô Dự, lúc này, trên gương mặt thanh lãnh cao ngạo nở rộ một nụ cười tựa như trăm hoa đua nở.

Nhìn thấy tình yêu nồng cháy vô tận trong đôi mắt đẹp của Cửu Thiên Huyền Nữ, cảm nhận được niềm vui của nàng, Tô Dự nhàn nhạt mỉm cười.

Đối với nàng, hắn rất tán thưởng.

Còn về tình cảm, hết thảy tùy duyên.

"Không cần khách khí!" Tô Dự nâng chén trà, khẽ ra hiệu với nàng.

Sau đó, Cửu Thiên Huyền Nữ cũng trịnh trọng nâng chén trà, rồi uống cạn Ngộ Đạo Thần Trà trong chén.

"Vút!" Sau khi trà vào miệng, Cửu Thiên Huyền Nữ cảm nhận

được một luồng ‘đạo vận’ vô cùng nồng đậm huyền diệu, sau đó khiến nàng lập tức chìm vào trạng thái đốn ngộ.

Tô Dự thấy vậy, liền đặt chén trà trong tay xuống, thuận thế trở về chính điện.

“Phu quân, hiện nay thiếp đã đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ, có nên đưa đại đạo ngọc phiến chứa đựng Thái Âm pháp tắc này cho Thường Nga muội muội để muội ấy cảm ngộ không?” Thường Hi nhìn tình lang của mình, lấy ra mảnh đại đạo ngọc phiến đó.

“Thường Nga hiện đang bế quan, nàng cứ cảm ngộ tu luyện đại đạo ngọc phiến chứa đựng Thái Âm pháp tắc trước đi, đợi khi nàng ấy đạt Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong thì hãy để nàng ấy cảm ngộ kỹ một phen, xem có thể giúp nàng ấy tăng thêm vài phần thực lực khi đột phá Đại La Kim Tiên không.” Thường Nga là em vợ của Tô Dự, công pháp cũng như thiên tài địa bảo tự nhiên không thiếu, lại thêm sự chỉ dạy tận tình của Hi Hòa, Thường Hi và những người khác, thực lực tiến triển rất nhanh.

Mới có mấy vạn năm?

Nàng đã đột phá Kim Tiên hậu kỳ.

Biết đâu lần bế quan này ra ngoài, nàng đã đột phá cảnh giới Thái Ất Kim Tiên rồi.

Thường Hi nghe tình lang nói vậy, bèn giao mảnh đại đạo ngọc phiến Thái Âm pháp tắc cho đại tỷ Hi Hòa bảo quản, để nàng ấy cảm ngộ Thái Âm pháp tắc hoàn chỉnh chứa đựng bên trong.

“Tiếp theo, vi phu chuẩn bị bế quan, xem có thể nhất cử đột phá gông cùm, đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong không!” Tô Dự nhìn mấy người kiều thê của mình, nghiêm túc nói.

“Phu quân, tốc độ này cũng quá nhanh rồi đi?

Chương 190

Mới đột phá bao lâu mà lại sắp đột phá nữa rồi?" Hi Hòa nhìn tình lang, lộ ra vẻ khó tin.

Phải biết rằng, nàng đã mất gần mười vạn năm mới từ Chuẩn Thánh trung kỳ đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ, còn phu quân thì sao?

Mới có mấy vạn năm?

Nàng nhớ khi mới quen tình lang, giữa hai người chênh lệch cả một đại cảnh giới, phu quân còn phải chạy theo sau nàng.

Nhưng bây giờ, nàng lại phải chạy theo bóng lưng của phu quân rồi.

Nữ Oa nhìn tình lang, một đôi mắt đẹp cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Là một Thánh nhân cao cao tại thượng, nàng tự nhiên biết sau khi đột phá Chuẩn Thánh, mỗi lần đột phá đều vô cùng gian nan, đều cần cơ duyên trọng đại.

Phu quân đi con đường dĩ lực chứng đạo, chứ không phải con đường trảm tam thi.

Lực chi pháp tắc là đứng đầu Tam Thiên Đại Đạo, cũng là cương lĩnh chung của Tam Thiên Đại Đạo, mỗi lần đột phá đều vô cùng khó khăn, không phải là điều mà người tu luyện pháp tắc chứng đạo và trảm tam thi chứng đạo có thể tưởng tượng được.

Một khi phu quân đột phá Chuẩn Thánh đỉnh phong, e rằng dù là Thánh nhân cao cao tại thượng, cũng không dám chắc sẽ thắng được?

Tô Dự nhìn dáng vẻ của các nàng, không khỏi khẽ cười một tiếng, sau đó lần lượt ôm lấy eo các nàng, ngồi trên ghế Tiên Đế.

“Lần trước giúp Hậu Thổ tìm kiếm cơ duyên, lại chứng kiến nàng xả thân hóa luân hồi, vi phu thu hoạch được một ít cơ duyên, lại thêm khí vận khổng lồ như hiện tại gia trì, hẳn là có thể tiến thêm một bậc!” “Phu quân, vậy chàng cứ yên tâm bế quan đi, mọi việc trong đạo trường đều có thiếp và Nữ Oa tỷ tỷ!” Hi Hòa nắm chặt bàn tay to lớn của tình lang.

“Ừm!” Tô Dự gật đầu, sau đó nhìn về phía Nữ Oa.

“Nương tử, nếu đại thế Hồng Hoang có biến, nhớ gọi ta tỉnh lại từ bế quan!” Lần này, Tô Dự quyết định không đi vào đại thế giới Hồng Mông trong Hỗn Độn Châu để đột phá nữa, mà chuẩn bị bế quan ngay tại đạo trường.

“Phu quân, chàng cứ yên tâm đi!” Nữ Oa biết phu quân đã bố trí vô số quân cờ trong thế giới Hồng Hoang, hiện tại chỉ lo lắng năm vị Thánh nhân còn lại phá hoại bố cục của chàng, tranh đoạt khí vận với chàng.

Một khi ngay cả nàng cũng không thể khống chế và xoay xở, thì chỉ có thể mời phu quân xuất sơn.

Tiếp theo, sau khi Tô Dự sắp xếp ổn thỏa mọi việc, liền chuẩn bị bắt đầu bế quan.

Hiện tại còn cách thời gian Đạo Tổ Hồng Quân định ra hơn bảy vạn năm, khoảng thời gian này tương đối bình ổn, có Nữ Oa, Hi Hòa và những người khác ở đây, tự nhiên không cần lo lắng.

Tại hậu điện bế quan, Tô Dự trực tiếp lấy ra Định Hải Ngọc Điệp, khởi động Tụ Linh Trận đi kèm trong Định Hải Ngọc Điệp.

“Ông!” Trong khoảnh khắc, Hỗn Độn linh khí trong đạo trường đồng loạt kéo đến, đặc quánh như những giọt nước.

Khi Tô Dự vận chuyển công pháp, những luồng Hỗn Độn linh khí

vô cùng tinh thuần nồng đậm này đồng loạt ùa vào cơ thể Tô Dự, giúp hắn tôi luyện bản thân.

Hiện nay, dưới sự gia trì của khí vận vô cùng khổng lồ, Tô Dự cảm nhận lực lượng pháp tắc của thế giới Hồng Hoang ngày càng rõ ràng, lực khống chế cũng ngày càng mạnh mẽ.

Các loại lực lượng pháp tắc nguyên tố bị Tô Dự triệu tập, đồng loạt nạp vào cơ thể để tôi luyện, sau đó cùng với Lực chi pháp tắc của bản thân tương hỗ ấn chứng, tương hỗ suy diễn, hoàn thiện con đường 'Đạo' của mình...

"Động tĩnh do phu quân bế quan gây ra cũng quá kinh người rồi đi?

Hỗn Độn linh khí nồng đậm như vậy cùng với lực lượng pháp tắc các loại khổng lồ như thế?" Nữ Oa tuy không thể cảm nhận được tình hình cụ thể khi tình lang bế quan, nhưng có thể cảm nhận được sự bất thường xung quanh đại điện bế quan.

Không ngờ, phu quân không bế quan thì thôi, một khi bế quan động tĩnh lại khủng bố đến vậy, e rằng ngay cả nàng cũng xa xa không bằng!

"Hi hi, Nữ Oa tỷ tỷ, phu quân tu luyện là con đường dĩ lực chứng đạo mà, động tĩnh khi bế quan đột phá tự nhiên không phải tầm thường!" Thường Hi cười khẽ, đối với mọi biểu hiện của tình lang đều không kinh ngạc.

Phải biết rằng, trong vô số vạn năm qua, tình lang đã mang lại cho các nàng bao nhiêu chấn động?

Chỉ là một lần bế quan, có gì đáng nói?

Nữ Oa nghe lời nàng nói, cũng gật đầu tán thành.

Mọi thứ của tình lang, ngay cả người vợ thân cận nhất như nàng cũng không nhìn thấu, bây giờ cần gì phải để ý tất cả? … Trong nháy

mắt, năm vạn năm vội vã trôi qua.

Uy thế kinh người do Tô Dự bế quan tạo ra vẫn chưa từng dừng lại, khiến vô số người đều đã quen thuộc.

"Gào!" Một ngày nọ, Khí Vận Kim Long dài mấy ngàn trượng trước cửa chính điện phát ra một tiếng rồng ngâm vô cùng vang dội, dường như đang nhảy nhót vui mừng.

Tiếng rồng ngâm uy nghiêm của Khí Vận Kim Long tự nhiên uy chấn Hồng Hoang, khiến vô số đại năng trong lòng sợ hãi và ngưỡng mộ vô cùng.

"Oanh!" Khoảnh khắc này, dựa vào sự tích lũy của mấy vạn năm, cùng với lực lượng pháp tắc các loại vô cùng khổng lồ và lượng lớn Hỗn Độn linh khí, Tô Dự trực tiếp nhất cử đột phá gông cùm của bản thân, đột phá cảnh giới mới.

Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong!

Sau khi đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, tu vi của Tô Dự đã thuộc nhóm đỉnh cao nhất trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Ngoài Thánh nhân ra, không có mấy người có thể vượt qua hắn.

"Vút!" Tô Dự mở mắt, tỉnh lại từ bế quan, một đôi mắt thuần khiết sáng ngời, lộ ra một tia vui mừng nhàn nhạt.

Sau khi đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, thực lực của hắn lại một lần nữa tăng vọt, đồng thời lĩnh ngộ đối với Lực chi pháp tắc cũng tiến thêm một bậc.

Thần thông cốt lõi chân chính của Lực chi pháp tắc: Nhất lực phá vạn pháp, được Tô Dự tiếp tục tối ưu hóa, thực lực có thể phát huy ra đã tăng vọt vô số lần!

Tại Thiên Đình, trong Đông Hoàng Đại Điện.

Khi Đông Hoàng Thái Nhất nghe thấy tiếng rồng ngâm uy chấn Hồng Hoang kia, trong lòng suy diễn một phen, lập tức biết đó là do Tô Dự đột phá gây ra.

"Tô Dự quả nhiên không tầm thường, không ngờ chỉ đột phá một tiểu cảnh giới mà lại gây ra uy thế như vậy!" Khoảnh khắc này, nội tâm Đông Hoàng Thái Nhất không khỏi dâng lên chiến ý ngút trời.

Lần đại chiến trước với Tô Dự, hắn bị Tô Dự đánh cho tơi tả, nếu không có tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Chung hộ thể, e rằng đã bị Tô Dự triệt để đánh phế.

Vì thảm bại, dẫn đến hành động của cả Yêu tộc thất bại, để Tô Dự một chiêu diệt sát mấy trăm vạn tinh nhuệ Yêu tộc.

Đây vẫn luôn là một khúc mắc trong lòng Đông Hoàng Thái Nhất, những năm qua hắn vô cùng khắc khổ nỗ lực tu luyện, chính là muốn đánh bại Tô Dự, trả lại toàn bộ sỉ nhục mà hắn đã mang đến.

Trước đây nếu không phải vì tình thế với Vu tộc như nước với lửa, cục diện vô cùng căng thẳng, thì ngay khi đột phá Chuẩn Thánh đỉnh phong Đông Hoàng Thái Nhất đã đánh đến chỗ Tô Dự để báo thù rồi.

Chương 191

Hắn biết rõ, với cục diện hiện nay của Yêu tộc và Vu tộc, lại đi chọc vào Tô Dự, một thế lực có thực lực vô cùng cường đại, là cực kỳ không sáng suốt.

Vì vậy, Đông Hoàng Thái Nhất vẫn luôn chôn giấu khúc mắc này trong lòng, đợi giải quyết xong Vu tộc, tiếp theo sẽ giải quyết Tô Dự!

"Vút!" Lúc này, một bóng dáng uy nghiêm xuất hiện tại Đông Hoàng Đại Điện.

"Đại ca!" Đông Hoàng Thái Nhất nhìn thấy Đế Tuấn, lập tức bước tới.

"Nhị đệ, vi huynh biết trong lòng đệ có khúc mắc với Tô Dự, nhưng mục tiêu hàng đầu của chúng ta hiện nay là triệt để diệt sạch Vu tộc, sau đó mượn khí vận khi lượng kiếp kết thúc để nhất cử chứng đạo thành Thánh!" Đế Tuấn nói, một đôi mắt bắn ra khí phách ngạo nghễ thiên hạ.

"Chỉ cần ta chứng đạo thành Thánh, Tô Dự chẳng qua chỉ là một con kiến lớn hơn một chút thôi, dù có Nữ Oa nương nương che chở, muốn diệt sát hắn cũng dễ như trở bàn tay!" "Đại ca, yên tâm đi, vi đệ biết chuyện nào nặng chuyện nào nhẹ, vào thời khắc quan trọng, ta sẽ không chủ động đi chọc vào Tô Dự." Nghe lời của Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn gật đầu.

Với trí tuệ và tầm nhìn của nhị đệ, tự nhiên không cần hắn lo lắng.

Lần này hắn đến đây, là vì chí bảo đang được bí mật luyện chế: Đồ Vu Kiếm!

Năm ngàn năm trước, một thành viên bình thường của Yêu tộc giao chiến với thành viên Vu tộc trên đại lục Hồng Hoang, không địch lại nên bỏ chạy, nhìn thấy tu luyện giả của bộ lạc Nhân tộc đang vây giết yêu thú đồng tộc, liền nổi giận ra tay, diệt sát toàn bộ những tinh nhuệ Nhân tộc đó.

Ngay khi thành viên Yêu tộc này chuẩn bị rời đi, không ít tinh nhuệ Vu tộc đã đuổi tới, trong tình huống không thể trốn thoát, chỉ có thể tử chiến.

Cảnh tượng tiếp theo khiến thành viên Yêu tộc bình thường này kinh ngạc đến ngây người.

Tinh nhuệ Vu tộc vốn pháp bảo khó làm bị thương, vậy mà dưới lưỡi kiếm sắc bén lại liên tiếp bị phá phòng ngự, giống như chém dưa hấu, diệt sát toàn bộ những tinh nhuệ Vu tộc có nhục thể cường hãn đó.

Sau khi trở về Thiên Đình, thành viên Yêu tộc này lập tức báo cáo lên trên, cuối cùng đã thu hút sự chú ý của Đế Tuấn.

Tiếp theo, Đế Tuấn thông qua quan sát thanh kiếm đó, phát hiện trên đó có vô số linh hồn Nhân tộc, linh hồn Nhân tộc hẳn là điểm mấu chốt nhất.

Thế là, Đế Tuấn bắt đầu thử nghiệm, phái Yêu thần Bạch Trạch ra ngoài.

Vô số Nhân tộc bị diệt sát trong bóng tối, linh hồn của họ đều bị Bạch Trạch mang về, sau đó luyện hóa vào những hậu thiên linh bảo và linh khí bình thường.

Sau đó, những linh bảo bình thường mang theo linh hồn Nhân tộc này được ban cho một số Yêu tộc có tu vi thấp, những thành viên Yêu tộc nhận được vũ khí bắt đầu lẻn vào đại lục Hồng Hoang, tiếp tục

tác chiến với tinh nhuệ Vu tộc.

Quả nhiên không ngoài dự đoán!

Những vũ khí có thêm linh hồn Nhân tộc này, dường như là khắc tinh của Vu tộc.

Nhục thể vốn lấy làm kiêu ngạo, có thể sánh ngang pháp bảo vậy mà không thể chống lại những vũ khí phẩm cấp thấp này, từng người một bị chém như thái rau, đều trở thành vong hồn dưới đao.

Sau khi nhận được tin tức này, Đế Tuấn lập tức phong tỏa toàn bộ thông tin, không để Vu tộc cảnh giác.

Mấy ngàn năm qua, hắn đã âm thầm phái vô số thành viên Yêu tộc có tu vi bình thường đi thu thập linh hồn Nhân tộc, vô số Nhân tộc đã bị thảm sát.

Hiện nay, số linh hồn Nhân tộc mà Yêu tộc Thiên Đình thu được đã vượt quá hai tỷ!

Nếu không phải Yêu tộc vẫn luôn hành động trong bóng tối, e rằng cả Nhân tộc đã bị diệt tuyệt hoàn toàn, tất cả vong hồn đều bị Yêu tộc thu thập hết!

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và các tinh nhuệ Thiên Đình khác đều biết rất rõ, Nhân tộc có Nhân tộc Thánh Phụ Tô Dự, Nhân tộc Chi Mẫu Nữ Oa nương nương che chở, có cả giáo chủ Nhân Giáo Thái Thanh Thánh nhân người đã dựa vào việc lập Nhân Giáo để chứng đạo thành Thánh.

Nếu công khai diệt sát Nhân tộc, thu thập vong linh, Tô Dự sẽ là người đầu tiên không tha cho Yêu tộc Thiên Đình.

Khi đó, Tô Dự cộng thêm Thánh nhân Nữ Oa nương nương, cả Yêu tộc Thiên Đình sẽ phải đau đầu.

Vì vậy, mấy ngàn năm qua, Đế Tuấn vẫn luôn âm thầm phái tinh nhuệ đi thu thập vong linh Nhân tộc, định luyện chế chí bảo đồ sát Tổ Vu: Đồ Vu Kiếm.

Theo thử nghiệm, muốn phá vỡ nhục thể cường hãn vô cùng của Tổ Vu, ít nhất cần hơn 10 tỷ vong linh Nhân tộc.

Hiện nay chỉ còn hơn 2 vạn năm nữa là đến thời gian một nguyên hội mà Đạo Tổ Hồng Quân đã định, Đế Tuấn có chút không đợi được nữa.

Dù Thập Nhị Tổ Vu đã mất một người, thực lực Yêu tộc rõ ràng chiếm ưu thế, nhưng một khi trận quyết chiến đến, chiến trường sẽ vô cùng thảm liệt.

Thêm một phần bảo đảm cũng là thêm một phần thắng.

Nếu giành được thắng lợi trong trận lượng kiếp này, thuận lợi trở thành bá chủ thực sự của thế giới Hồng Hoang, khi đó có thể mượn khí vận lượng kiếp để nhất cử chứng đạo thành Thánh!

Khi đó, các Thánh nhân có gì đáng sợ?

"Nhị đệ, hiện nay việc thu thập vong linh Nhân tộc thế nào rồi?

Bây giờ chúng ta phải đẩy nhanh tốc độ luyện chế ra Đồ Vu Kiếm, nếu không đại chiến nổ ra thì đã muộn rồi!" Đông Hoàng Thái Nhất nghe đại ca hỏi, liền thuận thế mời Đế Tuấn ngồi xuống.

"Đại ca, hiện nay tiến triển khá thuận lợi, ta đã phái vô số Yêu tộc nhị lang hạ giới chủ động gây xung đột với Nhân tộc, sau đó tập kích Nhân tộc khi họ mở rộng gia viên, mỗi ngày đều có thể thu được mấy trăm vạn vong linh Nhân tộc!" "Quá chậm rồi!" Đế Tuấn phất tay, có chút không hài lòng.

Một ngày mấy trăm vạn vong linh, muốn thu thập đủ 10 tỷ trở lên thì cần bao lâu?

“Đại ca, chẳng phải lúc đầu huynh nói phải hành sự cẩn thận sao?

Nếu diệt sát quá nhiều Nhân tộc, để Tô Dự, Nữ Oa nương nương, Thái Thanh Thánh nhân phát giác thì làm sao?

Hơn nữa, ta cảm giác Hy Hoàng dường như đã phát giác, vì vậy vẫn luôn phản đối.” Việc Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất muốn dùng hơn 10 tỷ vong linh Nhân tộc để luyện chế Đồ Vu Kiếm, đương nhiên là giấu Phục Hy.

Dù sao Phục Hy cũng là anh vợ của Tô Dự, muội muội Nữ Oa lại là Mẹ của Nhân tộc, việc ngược sát Nhân tộc quy mô lớn như vậy, thu thập vong linh, đương nhiên sẽ ảnh hưởng đến khí vận.

Hơn nữa, vì để đối phó Vu tộc mà đi diệt sát Nhân tộc vô tội, thủ đoạn này thực sự có chút đáng khinh.

Nếu Phục Hy biết, nhất định sẽ từ chối.

“Nhị đệ, hiện nay thời gian chỉ còn hơn 2 vạn năm, trước tiên hãy đẩy nhanh tốc độ một chút, trong tình huống không gây ra sự cảnh giác của Tô Dự, còn về phần Hy Hoàng, vi huynh định phái hắn đi làm việc mới, khi đó hắn sẽ không có tâm tư để phản đối nữa.” “Được!” Đông Hoàng Thái Nhất cũng biết rất rõ, Đồ Vu Kiếm liên quan đến tương lai của Yêu tộc, một điểm này tuyệt đối không thể có sai sót.

Còn về Nhân tộc vô tội kia, thì đã sao?

Có thể được dùng để luyện chế chí bảo Đồ Vu Kiếm, cũng là vinh hạnh của Nhân tộc!

Tô Dự bước ra từ đại điện bế quan, Nữ Oa, Hi Hòa, Thường Hi và những người khác đã sớm cảm nhận được tình lang đột phá, bèn từng người một chủ động tiến đến chúc mừng.

“Hi hi, chúc mừng phu quân cuối cùng cũng lại đột phá!” “Chúc mừng phu quân!” Nữ Oa chủ động nắm lấy tay tình lang, mỉm cười

nhìn hắn.

Chương 192

"Phu quân, hiện nay chàng đã đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, tiếp theo hẳn là phải chứng đạo Hỗn Nguyên rồi nhỉ?" "Ta có chút không hiểu, sự đặc thù và cường đại của con đường dĩ lực chứng đạo là ở đâu." Tô Dự thuận thế ôm lấy eo nàng và Hi Hòa, khẽ lắc đầu.

"Nương tử, khoảng cách giữa Hỗn Nguyên Kim Tiên và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thực sự quá lớn, quả thực không khác gì trời với đất!" "Vi phu tuy đã đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, nhưng muốn đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chứng đạo Hỗn Nguyên, độ khó quả thực còn khó hơn tu luyện trảm tam thi chứng đạo cả ngàn lần!" "Còn về sự cường đại và đặc thù của dĩ lực chứng đạo, Lực chi pháp tắc là đứng đầu Tam Thiên Đại Đạo, cũng là cương lĩnh chung của Tam Thiên Đại Đạo, trước mặt Lực chi pháp tắc chân chính, bất kỳ lực lượng pháp tắc nào cũng đều yếu ớt." "Năm xưa Bàn Cổ đại thần chính là tu luyện Lực chi pháp tắc, vì chứng đắc tự ngã đại đạo, mới dùng sức một mình chém giết hai ngàn chín trăm chín mươi chín vị Hỗn Độn Ma Thần còn lại, sau đó thuận thế khai tịch Hồng Hoang, có thể biết lúc đó ngài mạnh mẽ đến mức nào!" Nghe lời của tình lang, Nữ Oa, Hi Hòa, Thường Hi và những người khác ai nấy đều vô cùng chấn động, một đôi mắt đẹp lấp lánh lưu quang, nhìn tình lang đều tràn ngập vẻ sùng bái.

Đây là lần đầu tiên tình lang nói với họ về sự đặc thù và huyền ảo của Lực chi pháp tắc, trước đây họ cứ nghĩ Lực chi pháp tắc chỉ là một loại pháp tắc đơn lẻ mà thôi, ai ngờ nó lại là cương lĩnh chung của Tam Thiên Đại Đạo?

Lúc này, Nữ Oa không khỏi lộ ra vẻ bừng tỉnh.

“Chẳng trách phu quân năm xưa sau khi nghe huynh trưởng và ta giảng đạo, lại có lĩnh ngộ sâu sắc đối với Tạo Hóa pháp tắc như vậy, hóa ra Lực chi pháp tắc là cương lĩnh chung của Tam Thiên Đại Đạo!” “Lúc đó ta và huynh trưởng cứ tưởng chàng nhận được đại đạo ngọc phiến Tạo Hóa pháp tắc hoàn chỉnh, tu luyện cũng là Tạo Hóa pháp tắc chứ!” Tô Dự khẽ cười, nhớ lại mọi chuyện đã xảy ra với Nữ Oa năm xưa, không khỏi thuận thế ôm nàng chặt hơn.

Sau khi ôn tồn với ba vị kiều thê một phen, Tô Dự liền bắt đầu chú ý đến đại thế Hồng Hoang.

Trong mấy vạn năm qua, sự ma sát giữa Yêu tộc và Vu tộc ngược lại đã giảm bớt, giống như Yêu tộc Thiên Đình đang cố ý kìm nén vậy.

Nhưng sự ma sát giữa Nhân tộc và Yêu tộc lại ngày càng nhiều.

Theo sự mở rộng của Nhân tộc, gia viên và lãnh thổ cần thiết cũng ngày càng nhiều, vì vậy họ tất yếu phải tranh đoạt địa bàn với không ít yêu thú và thành viên Yêu tộc.

“Ừm?” Lúc này, Tô Dự không khỏi nhíu mày.

Bởi vì thông qua khí vận suy diễn một phen, số lượng Nhân tộc hiện nay vậy mà chỉ có hơn 600 tỷ, so với trước khi bế quan chỉ nhiều hơn mấy chục tỷ.

Theo sự phát triển bình thường, trong năm vạn năm, với tốc độ sinh sản khủng khiếp của Nhân tộc, cho dù có Yêu tộc là địch, ít nhất cũng phải tăng gấp đôi chứ?

Tiếp theo, Tô Dự trong lòng tiếp tục suy diễn, biết được Nhân tộc và Yêu tộc đã kết thù không đội trời chung.

Vô số Yêu tộc đã nhân lúc Nhân tộc mở rộng mà diệt sát họ, mạnh mẽ bảo vệ gia viên, mỗi lần Nhân tộc khai phá gia viên, đều phải trả

giá cực lớn.

Lại thêm Nhân tộc còn yếu ớt, với tình hình đao canh hỏa chủng hiện nay, đối mặt với thiên tai, bệnh tật đều bất lực, số lượng thành viên tăng chậm, cũng là điều hợp lý.

Lúc này, Tô Dự trong lòng mơ hồ có một loại trực giác, Yêu tộc muốn luyện chế chí bảo Đồ Vu Kiếm để đối phó Tổ Vu hẳn cũng không còn xa nữa.

Nhưng hiện nay trong các cuộc chiến giữa Yêu tộc và Nhân tộc, thực lực của các thành viên Yêu tộc xuất động đều rất bình thường, đại yêu cấp bậc Đại La Kim Tiên cũng cực ít, hai bên đều có tử thương.

Cảm nhận được số lượng thiên tài của Nhân tộc đột phá Đại La ngày càng nhiều, Tô Dự cũng không quá để tâm.

Nhân tộc phải tự cường!

Không trải qua gian khổ, làm sao có thể đứng vững trên đỉnh Hồng Hoang?

Chỉ cần Nhân tộc không đối mặt với nguy cơ diệt tộc, Tô Dự và Nữ Oa đều sẽ không chủ động can thiệp vào sự phát triển bình thường của Nhân tộc.

Đương nhiên, nếu Yêu tộc giống như kiếp trước, dùng thủ đoạn vô cùng huyết tinh, rút linh hồn Nhân tộc để luyện chế Đồ Vu Kiếm đối phó Tổ Vu, Tô Dự bất luận thế nào cũng phải can thiệp.

Đối với hắn, những cuộc chém giết bình thường giữa Yêu tộc và Nhân tộc, chỉ cần không quá đáng, Tô Dự đều sẽ không quản.

Nhưng nếu Yêu tộc vì để đối phó Vu tộc mà tàn sát Nhân tộc quy mô lớn, dùng thủ đoạn tàn nhẫn rút linh hồn Nhân tộc, với tư cách là một người Nhân tộc chính thống, lại là Nhân tộc Thánh Phụ, Tô Dự

tuyệt đối không thể nhịn!

Cho dù phải chủ động tham gia vào Vu Yêu lượng kiếp cũng không tiếc!

"Bạch Chính, Thanh Hành!" "Bái kiến chủ nhân!" "Bái kiến chủ nhân!" Nghe Tô Dự triệu hoán, Bạch Chính và Thanh Hành lập tức tỉnh lại từ bế quan, trực tiếp đến chính điện.

"Hai ngươi thân suất một ngàn tinh nhuệ tiến vào thế giới Hồng Hoang, quan sát cuộc chiến giữa Nhân tộc và Yêu tộc, nếu có thành viên Yêu tộc nhân cơ hội sát hại Nhân tộc, rút lấy linh hồn Nhân tộc, giết không tha!" "Cẩn tuân pháp chỉ của chủ nhân!" "Cẩn tuân pháp chỉ của chủ nhân!" Bạch Chính và Thanh Hành đều là đại năng Chuẩn Thánh, có họ dẫn đội âm thầm điều tra, Tô Dự tin rằng, dù Yêu tộc hành sự có bí mật đến đâu, cũng không thể giấu được...

Thiên Đình, Đông Hoàng Đại Điện.

Từ khi Đế Tuấn yêu cầu Đông Hoàng Thái Nhất đẩy nhanh tốc độ thu thập linh hồn Nhân tộc, Đông Hoàng Thái Nhất đã phái vô số tinh nhuệ dưới trướng, trực tiếp tiến đến đại lục Hồng Hoang.

Vô số tinh nhuệ Yêu tộc hóa thành dáng vẻ của thành viên Yêu tộc bình thường, sau đó cố ý đóng quân xung quanh các bộ lạc Nhân tộc, đợi khi thành viên Nhân tộc muốn mở rộng thì châm ngòi đại chiến giữa hai bên.

Nhân tộc tuy có công pháp luyện thể và phương pháp tu luyện, tu vi của tinh nhuệ đều trên Thiên Tiên, nhưng so với tinh nhuệ Yêu tộc cường hãn vô song, quả thực không khác gì lấy trứng chọi đá.

Trong một thời gian ngắn, vô số tinh nhuệ Nhân tộc bị diệt, vô số bộ lạc bị Yêu tộc hủy diệt.

Chỉ trong vài tháng, Đông Hoàng Thái Nhất đã thu được 230 triệu

linh hồn Nhân tộc.

Muốn có được linh hồn Nhân tộc hoàn chỉnh, phải trong tình huống họ hoàn toàn không có sức phản kháng mới có thể lấy được.

Thông thường, ít nhất phải diệt sát ba Nhân tộc mới có thể lấy được một linh hồn Nhân tộc hoàn chỉnh.

Nói cách khác, chỉ trong vài tháng, Nhân tộc ít nhất đã bị Yêu tộc diệt sát gần một tỷ thành viên!

Tinh nhuệ Yêu tộc vì để che giấu tung tích, phòng ngừa bị cao thủ đại năng chú ý, sau khi rút lấy linh hồn Nhân tộc, đã xóa sổ toàn bộ những vong linh Nhân tộc tàn khuyết không hoàn chỉnh, ngay cả cơ hội đầu thai chuyển thế của những Nhân tộc này cũng bị triệt để xóa bỏ.

Có một số tàn linh Nhân tộc may mắn thoát được, sau khi tiến vào địa phủ cũng không thể mở miệng cầu cứu, chỉ có thể bị đưa vào lục đạo luân hồi.

Thiên Đình, Lăng Tiêu Bảo Điện.

Trong vài tháng đã thu được hơn 200 triệu linh hồn Nhân tộc, Đế Tuấn trong lòng vô cùng sung sướng.

Theo tính toán, để luyện chế chí bảo Đồ Vu Kiếm có thể phá vỡ phòng ngự của Tổ Vu, ít nhất cần 10 tỷ linh hồn Nhân tộc.

Hiện nay, chỉ còn hơn 2 vạn năm nữa là đến thời gian Đạo Tổ định ra, tinh nhuệ Yêu tộc khi đối đầu với tinh nhuệ Vu tộc có nhục thể cường hãn vô song cũng rơi vào thế hạ phong.

Vì vậy, nhất định phải luyện chế riêng cho các tinh nhuệ Yêu tộc những vũ khí có thể phá vỡ phòng ngự của Vu tộc.

Cho nên, linh hồn Nhân tộc còn xa mới đủ.

Theo suy tính của Đế Tuấn, nếu muốn nghiền ép diệt sát Vu tộc một cách áp đảo, ít nhất cần hơn 200 tỷ linh hồn Nhân tộc.

Nhưng hiện nay cả Nhân tộc mới có hơn 600 tỷ thành viên, trung bình ba Nhân tộc mới có thể rút ra một linh hồn hoàn chỉnh, nhiều nhất cũng chỉ có thể thu được hơn 200 tỷ linh hồn.

Vì vậy, linh hồn Nhân tộc tự nhiên là xa xa không đủ.

"Nhị đệ, tiếp tục phái tinh nhuệ hạ giới diệt sát Nhân tộc, thu được linh hồn càng nhiều càng tốt, còn nữa, ngoài những linh hồn hoàn chỉnh ra, những tàn linh, tàn hồn kia cũng không được bỏ qua." "Những tàn linh, tàn hồn này tuy không thể dùng để luyện chế Đồ Vu Kiếm, nhưng có thể dùng để luyện chế vũ khí cho nhị lang Yêu tộc chúng ta, chỉ cần có thể phá vỡ phòng ngự của Đại Vu bình thường là được!" Đông Hoàng Thái Nhất nghe lời đại ca, không khỏi do dự một phen.

"Đại ca, chúng ta diệt sát Nhân tộc như vậy, khiến Nhân tộc thiếu đi mấy chục tỷ người, nếu để Tô Dự và Nữ Oa nương nương phát giác thì phải làm sao?" "Dù họ không phát giác, nhưng với tư cách là giáo chủ Nhân Giáo, Thái Thanh Thánh nhân chắc chắn sẽ phát giác, dù sao những người chết cũng là những tinh anh tín ngưỡng Nhân Giáo!" "Một khi Thái Thanh Thánh nhân liên hợp với Nữ Oa nương nương, Tô Dự ra mặt cho Nhân tộc, thế lực Yêu tộc chúng ta dù lớn đến đâu, cũng khó mà chống đỡ a!" Đế Tuấn nhìn nhị đệ một cái, nhàn nhạt phất tay.

Chương 193

"Nhị đệ không cần lo lắng, nếu vi huynh suy đoán không sai, Thái Thanh Thánh nhân sớm đã biết hành vi của chúng ta!" "Cái gì?!" Nghe lời đại ca, Đông Hoàng Thái Nhất không khỏi kinh ngạc.

"Vậy tại sao mấy ngàn năm qua Thái Thanh Thánh nhân vẫn không hề động lòng, không ra mặt cho Nhân tộc?

Phải biết rằng, ngài ấy là giáo chủ Nhân Giáo a!" Từ khi biết được linh hồn Nhân tộc thêm vào vũ khí có thể phá vỡ phòng ngự nhục thể của Vu tộc, Yêu tộc Thiên Đình vẫn luôn lén lút diệt sát Nhân tộc, rút linh hồn, chuẩn bị luyện chế chí bảo Đồ Vu Kiếm.

Trong số mấy chục tỷ Nhân tộc tử thương này, tuyệt đại bộ phận đều là tín đồ và tinh nhuệ của Nhân Giáo, Thái Thanh Thánh nhân là giáo chủ Nhân Giáo, tín chúng và tinh nhuệ chết nhiều như vậy, chắc chắn có thể cảm ứng được.

Nhưng mấy ngàn năm qua Thái Thanh Thánh nhân vẫn không hỏi không rằng, thái độ như vậy khiến người ta phải suy ngẫm.

Mấy tháng trước, Tô Dự đột phá, uy thế toát ra từ Khí Vận Kim Long đại diện cho khí vận của hắn đã khiến Đế Tuấn bừng tỉnh.

Rõ ràng, Thái Thanh Thánh nhân không muốn thấy Tô Dự chiếm cứ khí vận khổng lồ như vậy của Nhân tộc, cho nên mới trơ mắt nhìn vô số Nhân tộc bị giết mà không hề động lòng.

Nhân tộc chết nhiều như vậy, càng có lợi cho việc truyền giáo của Nhân Giáo.

Hơn nữa, Thái Thanh Thánh nhân có thể sắp xếp tinh anh Nhân Giáo, âm thầm truyền ra lời đồn. 'Nhân tộc Thánh Phụ và Nhân tộc

Chi Mẫu không quan tâm đến sự sống chết của Nhân tộc!' 'Chỉ có tu luyện công pháp Nhân Giáo, Nhân tộc mới có thể tự lập tự cường, mới có thể che chở cho Nhân tộc!' Tất cả những điều này, không phải là Đế Tuấn đoán mò, mà là do thuộc hạ lẻn vào Nhân tộc biết được.

Vì vậy, sau khi hiểu rõ kế hoạch của Thái Thanh Thánh nhân muốn tranh đoạt khí vận Nhân tộc trong tay Tô Dự và Nữ Oa nương nương, Đế Tuấn mới yên tâm để đệ đệ Đông Hoàng Thái Nhất tiếp tục diệt sát Nhân tộc, rút linh hồn Nhân tộc.

Thấy ánh mắt vô cùng khó hiểu của đệ đệ, Đế Tuấn mỉm cười xua tay.

"Nhị đệ, khí vận mà Nhân tộc hiện nay có thể cung cấp vô cùng khổng lồ, ngay cả Thánh nhân cao cao tại thượng cũng vô cùng thèm muốn." "Thái Thanh Thánh nhân là đại đệ tử của Đạo Tổ, giáo chủ Nhân Giáo, đại sư huynh của các Thánh, có thể cam tâm để Tô Dự và Nữ Oa nương nương chiếm không nhiều khí vận như vậy sao?

Còn mình nỗ lực truyền giáo, chỉ có thể chiếm được một phần mấy?" "Hiện nay, cả Hồng Hoang ai mà không biết Khí Vận Kim Long của đạo trường Tô Dự dài mấy ngàn trượng?

Còn Khí Vận Kim Long của Thái Thanh cung thì sao?" "Chỉ có mấy chục trượng!" "Khoảng cách trong đó, quả thực quá lớn!" "Đại năng trong thế giới Hồng Hoang, ai mà không biết lợi ích của khí vận cường đại?

Thái Thanh Thánh nhân có thể nào chịu thua kém người khác, để Tô Dự và Nữ Oa nương nương chiếm đi nhiều khí vận Nhân tộc như vậy?" Nghe lời đại ca, Đông Hoàng Thái Nhất hai mắt sáng lên.

Là một vương giả thiên mệnh, siêu cấp đại năng, sau khi được đại huynh điểm hóa, làm sao lại không hiểu rõ mấu chốt trong đó?

“Đại ca, ý huynh là Thái Thanh Thánh nhân và Tô Dự đã có mâu thuẫn ngầm, vì để tranh đoạt khí vận Nhân tộc mà bắt đầu tính kế rồi?” “Không sai!” Đế Tuấn gật đầu, trên mặt lộ ra vẻ đắc ý.

“Vi huynh trước đây đã cử thành viên lẻn vào các bộ lạc cốt lõi của Nhân tộc, biết được Thái Thanh Thánh nhân không thể chịu đựng được việc Tô Dự và Nữ Oa nương nương chiếm không nhiều khí vận của Nhân tộc như vậy, chuẩn bị cướp đi nhiều khí vận Nhân tộc hơn!” “Cho nên, thấy Thiên Đình chúng ta diệt sát nhiều Nhân tộc như vậy, ngài ấy không những không ra tay, mà thậm chí còn sẽ ngăn cản Tô Dự và Nữ Oa ra tay!” Đế Tuấn hiểu rõ tính cách của Thái Thanh Lão Tử, một khi đã ra tay, chắc chắn có mười phần nắm chắc.

Hơn nữa, là đại sư huynh của các Thánh, có thể nào chịu đựng được việc Tô Dự và Nữ Oa làm chủ Nhân tộc, chiếm không nhiều khí vận như vậy?

“Quá tốt rồi!” Nghe lời đại ca, Đông Hoàng Thái Nhất không khỏi lộ ra vẻ vui mừng.

Trước đây hắn vẫn luôn lo lắng việc Yêu tộc tàn sát Nhân tộc quy mô lớn sẽ khiến Tô Dự, Nữ Oa nương nương, Thái Thanh Thánh nhân và những người khác ra mặt cho Nhân tộc.

Khi đó Yêu tộc Thiên Đình sẽ trở thành mục tiêu của mọi người.

Hiện nay, Thái Thanh Thánh nhân vì để tranh đoạt nhiều khí vận hơn, đã bắt đầu tính kế Tô Dự và Nữ Oa, sau này không còn lo lắng họ sẽ liên thủ nhắm vào Yêu tộc Thiên Đình nữa.

Nếu chỉ có Tô Dự và Nữ Oa nương nương, Thiên Đình có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, căn bản không cần quá lo lắng.

Điểm quan trọng hơn, Nữ Oa nương nương cũng thuộc Yêu tộc,

huynh trưởng Phục Hy là Yêu hoàng của Yêu tộc, nếu nàng chủ động ra tay nhắm vào Yêu tộc, vậy sẽ xử lý thế nào?

"Nhị đệ, hiện nay chúng ta đã biết Thái Thanh Thánh nhân đang tính kế Tô Dự và Nữ Oa nương nương, vậy thì chúng ta không cần quá cẩn thận nữa, trực tiếp diệt sát nhiều Nhân tộc hơn, rút nhiều linh hồn Nhân tộc hơn để luyện chế chí bảo Đồ Vu Kiếm!" "Nhưng để tránh cho Nữ Oa nương nương khó xử, đừng diệt tuyệt hoàn toàn Nhân tộc, lưu lại chừng 100 tỷ cũng gần đủ rồi!" "Dù sao tốc độ sinh sản của Nhân tộc cũng đứng đầu Hồng Hoang, có 100 tỷ Nhân tộc, chẳng cần mấy vạn năm là có thể khôi phục nguyên khí." "Khi đó, chúng ta hẳn đã giành được thắng lợi triệt để, Yêu tộc Thiên Đình chúng ta làm chủ Hồng Hoang, sau đó huynh đệ chúng ta mượn khí vận khi lượng kiếp kết thúc, nhất cử chứng đạo thành Thánh, khi đó, chúng ta sẽ trở thành chúa tể thực sự của thế giới Hồng Hoang, cho dù là Thánh nhân cao cao tại thượng, cũng phải nhìn sắc mặt chúng ta mà hành sự!" Đế Tuấn nói xong, hai mắt bắn ra khí phách ngạo nghễ thiên hạ.

"Vâng, đại ca!" Đông Hoàng Thái Nhất nghĩ đến cảnh chứng đạo thành Thánh, trở thành chúa tể của trời đất Hồng Hoang, không khỏi lộ ra vẻ mong đợi.

Thủ Dương sơn, Thái Thanh cung.

Từ khi rời Côn Luân, Thái Thanh Lão Tử đã tìm được đạo trường mới của mình.

Những năm qua, cùng với việc Thái Thanh Lão Tử chứng đạo thành Thánh, tâm tư của ngài đã có sự thay đổi lớn.

Là đại sư huynh của các Thánh, lại là người đứng đầu Tam Thanh, nội tâm Thái Thanh Lão Tử tương đối cao ngạo.

Hơn nữa, ngài đã mượn khí vận Nhân tộc, truyền hạ đạo thống

lập nên Nhân Giáo, nhất cử chứng đạo thành Thánh.

Hiện nay, ngài tự cho rằng mình đã góp công nhiều nhất cho sự phát triển của Nhân tộc, vô số Nhân tộc đều nhờ tu luyện Kim Đan Đại Đạo do ngài truyền xuống mới có thể sinh tồn trong thế giới Hồng Hoang.

Vì vậy, Thái Thanh Lão Tử tự cho rằng khí vận Nhân tộc mà mình được hưởng thực sự quá ít.

Tô Dự và Nữ Oa chỉ là sáng tạo ra Nhân tộc, mấy vạn năm qua không quan tâm không hỏi đến Nhân tộc, ngược lại lại được hưởng nhiều khí vận nhất, trong lòng ngài, tự nhiên có suy nghĩ.

Sau khi chứng đạo thành Thánh, ngài vô cùng hiểu rõ tầm quan trọng của khí vận, cho dù là Thánh nhân cao cao tại thượng, cũng phải mượn nhờ khí vận, duy trì khí vận.

Nếu không, biết đâu một ngày nào đó khí vận không còn, cho dù là Thánh nhân cao cao tại thượng, cũng sẽ trở thành bèo không rễ.

Hiện nay, khí vận Nhân tộc được phân chia như sau: Tô Dự và Nữ Oa, hưởng 45% khí vận Nhân tộc.

Thái Thanh Thánh nhân, hưởng 20% khí vận Nhân tộc.

Ngọc Thanh Nguyên Thủy, chứng đạo thành Thánh là thuận theo thiên mệnh, lập Xiển Giáo hưởng 12% khí vận Nhân tộc.

Thượng Thanh Thông Thiên, chứng đạo thành Thánh là lập Tiệt Giáo hữu giáo vô loại, hưởng 8% khí vận Nhân tộc.

Tây Phương nhị thánh cộng lại, dựa vào công đức lập Tây Phương Giáo hưởng 15% khí vận Nhân tộc.

Chuyện Yêu tộc Thiên Đình tàn sát Nhân tộc quy mô lớn, rút linh hồn Nhân tộc chuẩn bị luyện chế Đồ Vu Kiếm, Thái Thanh Thánh

nhân sớm đã biết.

Bởi vì trong số những tinh nhuệ Nhân tộc bị diệt sát, đại bộ phận đều là những tinh anh tín ngưỡng Nhân Giáo, tín chúng chết nhiều như vậy, Thái Thanh Lão Tử có thể nào không biết?

Suy ra được ý đồ của Yêu tộc Thiên Đình, Thái Thanh Lão Tử trong nháy mắt đã nghĩ ra một cơ hội rất tốt, có thể dựa vào chuyện này, cướp đoạt một phần khí vận thuộc về Tô Dự và Nữ Oa.

Thế là, Thái Thanh Lão Tử bèn phân phó thủ đồ Nhân Giáo là Huyền Đô và mấy vị đệ tử ký danh tiến vào Nhân tộc truyền giáo, che chở Nhân tộc, âm thầm chỉ ra Yêu tộc tàn sát Nhân tộc quy mô lớn, mà Nhân tộc Thánh Phụ và Nhân tộc Chi Mẫu lại không hề động lòng.

Trong mấy ngàn năm, ảnh hưởng của Nhân Giáo trong Nhân tộc đã tiến thêm mấy bậc, khí vận thuộc về Thái Thanh Lão Tử cũng đang từ từ tăng lên.

"Vút!" Cảm nhận được Nhân tộc lại một lần nữa bị tàn sát quy mô lớn, lần này số người bị diệt sát vượt xa trước đây, Thái Thanh Thánh nhân không khỏi mở mắt, trên mặt lộ ra vẻ thận trọng và bất đắc dĩ.

Chương 194

"Hay cho một Đế Tuấn, hay cho một Đông Hoàng Thái Nhất, mấy năm qua diệt sát hơn trăm tỷ Nhân tộc còn chưa đủ, vậy mà lần này lại diệt sát hơn mười tỷ!" "Các ngươi không sợ Tô Dự và Nữ Oa sư muội sao?

Chẳng lẽ không sợ bản tọa cùng các vị Thánh nhân khác ra mặt cho Nhân tộc?" Mấy ngàn năm qua, Yêu tộc diệt sát Nhân tộc đều rất cẩn thận, mỗi ngày Nhân tộc nhiều nhất chỉ thương vong mấy trăm vạn.

Với số lượng khủng khiếp của Nhân tộc, lại thêm tốc độ sinh sản khủng khiếp, con số này căn bản không đáng vào mắt, ngoài những người có để ý ra, cho dù là Nhân tộc Chi Mẫu Nữ Oa nương nương và các Thánh nhân khác, cũng không hề cảm nhận được.

Hiện nay, Nhân tộc trong một hai tháng đã bị diệt sát gần mười tỷ, con số khủng bố như vậy, thật sự coi các Thánh nhân hưởng khí vận Nhân tộc là bùn đất hay sao?

Chuyện này nếu để Nữ Oa và Tô Dự biết, với tính cách cứng rắn của Tô Dự, tuyệt đối sẽ không tha cho Yêu tộc Thiên Đình.

Khi đó, hắn tuyệt đối sẽ lấy danh nghĩa Nhân tộc Thánh Phụ mà không chết không thôi với Yêu tộc Thiên Đình.

Vậy thì bố cục mấy ngàn năm của ngài sẽ hoàn toàn uổng phí.

Biết đâu không những không cướp được khí vận Nhân tộc, mà còn bị Tô Dự hấp thu nhiều khí vận hơn.

Điểm này, Thái Thanh Lão Tử tuyệt đối sẽ không ngồi yên mặc kệ.

Nhân tộc là thiên mệnh chi chủ của tương lai, khí vận ẩn chứa trong đó không phải tầm thường.

Khí vận Nhân tộc mà Tô Dự và Nữ Oa được hưởng vô cùng khủng bố, đứng đầu trong các Thánh.

Nữ Oa là người đầu tiên chứng đạo thành Thánh, hưởng khí vận Nhân tộc nhiều nhất, nếu cứ tiếp tục như vậy trong thời gian dài, Thái Thanh Lão Tử chắc chắn sẽ có khoảng cách ngày càng lớn với nàng.

Là đại sư huynh, lại bị sư muội bỏ lại phía sau, Thái Thanh Lão Tử tự nhiên không muốn thấy cảnh tượng này.

Hơn nữa, Tô Dự là người đứng đầu chúng tiên trong thiên hạ, khí vận mà hắn hưởng hiện nay vô cùng khủng bố, tương lai nếu thuận lợi chứng đạo thành Thánh, với thực lực của hắn, lại thêm khí vận khủng bố của bản thân, e rằng sẽ một bước trở thành người mạnh nhất trong các Thánh?

Lại thêm có sư muội Nữ Oa giúp đỡ, tương lai Tô Dự hiệu lệnh Hồng Hoang, có ai dám không theo?

Là đại sư huynh của các Thánh, cho dù liên hợp với nhị đệ Nguyên Thủy và tam đệ Thông Thiên, e rằng cũng không đủ sức chống lại Tô Dự và Nữ Oa?

Cảnh tượng Tô Dự cường thế bá đạo hiệu lệnh các Thánh, Thái Thanh Lão Tử cũng sẽ không để cho cảnh tượng đó xảy ra.

"Nhị đệ, tam đệ, mời đến Thái Thanh cung của ta một chuyến!" Thái Thanh Lão Tử nghĩ vậy, liền trực tiếp dùng thần thông, triệu hoán Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Lúc này, Nguyên Thủy đang bế quan, Thông Thiên giáo chủ thì đang giảng đạo cho các đệ tử, sau khi nghe đại huynh triệu hoán, đã sắp xếp một phen, lập tức xuất hiện tại Thái Thanh cung.

“Kính chào đại huynh!” “Kính chào đại huynh!” Tam Thanh tuy tình nghĩa không còn như xưa, nhưng dù sao cũng là anh em ruột, Nguyên Thủy và Thông Thiên đối với đại huynh Lão Tử, đều là sự tôn kính phát ra từ nội tâm.

“Nhị đệ, tam đệ không cần khách khí, vi huynh lần này mời các đệ đến, là có chuyện muốn thương lượng.” Thái Thanh Lão Tử mời Nguyên Thủy và Thông Thiên ngồi xuống, thấy Thông Thiên dường như vẫn còn bất bình với Nguyên Thủy, không khỏi mỉm cười hòa giải tình hình.

“Tam đệ, ba huynh đệ chúng ta là do Bàn Cổ đại thần hóa thành, thân mật không kẽ hở, lại có tình huynh đệ vô số nguyên hội, giữa huynh đệ có mâu thuẫn, cần gì phải canh cánh trong lòng?” “Hơn nữa, với năng lực của tam đệ, tất cũng rõ ràng, Côn Luân nơi huynh đệ chúng ta ở trước đây, căn bản không thể dung nạp khí vận của ba vị Thánh nhân chúng ta, việc tách ra, tự nhiên cũng là điều hợp lý.” Thông Thiên nghe đại huynh tôn kính nói vậy, trong lòng cũng thông suốt không ít, nghĩ đến sự chăm sóc của hai vị huynh trưởng trước khi chứng đạo thành Thánh, không khỏi quên đi những khúc mắc trước đây.

“Nhị đệ, hiện nay ba huynh đệ chúng ta đều là Thánh nhân, tuy ta là huynh trưởng, nhưng cũng không thể dựa vào thân phận, trước mặt nhiều đệ tử như vậy làm khó tam đệ, lần này xem mặt mũi vi huynh, hãy xin lỗi tam đệ đi!” Nguyên Thủy nghe đại huynh nói vậy, nghĩ đến tình huynh đệ của họ, lại thêm việc mình đã chiếm được Côn Luân, động thiên phúc địa đỉnh cấp này, là người được lợi nhiều nhất, bèn chủ động mở miệng.

“Tam đệ, trước đây là vi huynh không phải, đệ đừng để trong lòng!” Nghe nhị huynh chủ động xin lỗi mình, nội tâm Thông Thiên trong nháy mắt thông suốt, bèn mỉm cười đáp lễ.

“Không sao, chúng ta là huynh đệ mà!” Sau khi Tam Thanh giải trừ ngăn cách, lại thân mật không kẽ hở như anh em ruột thịt.

Sau khi hàn huyên một phen, Nguyên Thủy đặt chén trà trong tay xuống, nhìn về phía đại huynh Thái Thanh Lão Tử.

“Đại huynh, không biết lần này triệu tập chúng đệ, có chuyện gì quan trọng?” Nghe Nguyên Thủy hỏi, Thái Thanh Lão Tử khẽ cười, nhấp một ngụm trà, sau đó nghiêm mặt nhìn hắn và tam đệ Thông Thiên.

“Không biết nhị đệ và tam đệ nhìn nhận thế nào về khí vận Nhân tộc mà các Thánh hiện nay đang hưởng?” “Vút!” Nghe lời của đại huynh, Nguyên Thủy và Thông Thiên nhìn nhau một cái, trong lòng không khỏi có chút kinh ngạc.

Rõ ràng, lời của đại huynh chỉ là các Thánh chứ không có Tô Dự tiên đế, đây là đang bày tỏ sự bất mãn với việc Tô Dự tiên đế hưởng nhiều khí vận Nhân tộc như vậy sao?

Phải biết rằng, sở dĩ họ có thể thành Thánh, phần lớn là nhờ sự rộng lượng của Tô Dự tiên đế, chịu cho họ truyền hạ đạo thống trong Nhân tộc, mới có thể mượn khí vận Nhân tộc nhất cử chứng đạo thành Thánh.

Đương nhiên, hiện tại, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều hiểu rằng, có thể chứng đạo thành Thánh, là do thiên mệnh đã định.

Nhưng đối với sự rộng lượng và thiện ý mà Tô Dự đã thể hiện, phần tình nghĩa này đương nhiên cũng ghi nhớ trong lòng.

Đặc biệt là từ khi quen biết Tô Dự đến nay, nghe Tô Dự giảng đạo đã được hưởng lợi rất nhiều, sau khi Tô Dự được lão sư sắc phong làm người đứng đầu chúng tiên trong thiên hạ, cũng không hề tự cao tự đại, vẫn luôn đối xử bình đẳng với họ.

Vì vậy, Tam Thanh đều có thiện cảm rất tốt với Tô Dự, giao tình cũng rất tốt.

Đặc biệt là Thông Thiên, lần trước đặt đạo trường ở Đông Hải, vì vậy đã nợ Tô Dự một ân tình, tuy bị cướp mất ba đệ tử, nhưng những lời Tô Dự nói với hắn đã khiến Thông Thiên cảnh giác.

Hiện nay, nhìn dáng vẻ của đại huynh, dường như muốn nhắm vào Tô Dự tiên đế?

Điều này khiến Nguyên Thủy và Thông Thiên đều cảm thấy có chút không ổn.

"Đại huynh, với khả năng của ta, tự nhiên biết Nhân tộc là thiên mệnh chi chủ của tương lai, Tô Dự tiên đế và Nữ Oa sư muội là Thánh Phụ và Mẹ của Nhân tộc, khí vận được hưởng đương nhiên là nhiều nhất, thứ hai là đại huynh." Nguyên Thủy nói, trong lòng bắt đầu suy ngẫm dụng ý của đại huynh.

"Lời của nhị đệ rất đúng!" Thái Thanh Lão Tử đặt chén trà xuống, khẽ gật đầu.

"Chỉ là các đệ không nghĩ đến sao, chúng ta là Thánh nhân, hiện nay quan trọng nhất là khí vận, sau này nếu Tô Dự tiên đế mượn khí vận Nhân tộc nhất cử chứng đạo thành Thánh, với sự cường thế và bá khí của hắn, cộng thêm sự khủng bố của con đường dĩ lực chứng đạo, e rằng chúng ta đều không phải là đối thủ!" "Chưa kể Tô Dự còn là người đứng đầu chúng tiên trong thiên hạ do lão sư đích thân sắc phong, một khi chứng đạo thành Thánh, trở thành người mạnh nhất trong các Thánh, khi đó nếu muốn hiệu lệnh các Thánh cũng như đệ tử giáo chúng của chúng ta, khi đó chúng ta lại nên xử trí thế nào?" "Còn nữa, Nữ Oa sư muội và hắn là vợ chồng, khí vận của họ tương liên, sinh tử cùng chung, hai người một khi liên thủ, lại thêm Hi Hòa và những người khác, ba huynh đệ chúng ta cho dù liên thủ chống lại,

tương lai chưa chắc đã là đối thủ!" "Nếu Tô Dự tiên đế và Nữ Oa sư muội dựa vào thân phận Thánh Phụ và Mẹ của Nhân tộc để can thiệp vào khí vận Nhân tộc, khi đó, chúng ta sẽ rất bị động!" Nghe lời của đại huynh, Nguyên Thủy và Thông Thiên không khỏi lộ ra vẻ trầm tư.

Trong lòng họ vô cùng tán thành những lời đại huynh nói, nếu một khi thực sự đối mặt với cục diện đó, sau này e rằng phải nhìn sắc mặt của Tô Dự rồi.

Là Thánh nhân cao cao tại thượng, lại là giáo chủ của tam giáo, sau này đệ tử dưới trướng cũng phải nghe lệnh của Tô Dự, khi đó, với tâm tính của họ e rằng sẽ rất bị động và khó chịu.

"Đại huynh, ta thấy huynh có chút lo xa rồi nhỉ?" Thông Thiên dựa vào sự quen biết và giao thiệp với Tô Dự mà mở miệng.

"Ta và Tô Dự tiên đế quen biết mấy chục vạn năm, trước đây hắn sớm đã được lão sư sắc phong làm người đứng đầu nam tiên trong thiên hạ, khi ta chưa thành Thánh, hắn đều dùng lễ của sư thúc đối đãi, không hề tự cao tự đại hơn người, vẫn cùng ta bình đẳng giao du." "Sau này nếu hắn chứng đạo thành Thánh, trở thành người mạnh nhất trong các Thánh, cũng chưa chắc sẽ là kẻ ỷ mạnh hiếp yếu chứ?" "Lời này của tam đệ sai rồi!" Thái Thanh Lão Tử lắc đầu.

"Tô Dự tiên đế chưa có thực lực đó, vì vậy vẫn luôn ẩn nhẫn không phát, sau này nếu chứng đạo thành Thánh, lại thêm sự giúp đỡ của Nữ Oa sư muội, chúng ta nếu không nghe theo hiệu lệnh, e rằng sẽ bị nhắm vào." "Hơn nữa, hiện nay chúng ta đều đã chứng đạo thành Thánh, sâu sắc biết được lợi ích của khí vận, chẳng lẽ sau này có thể chịu đựng được khí vận của bản thân bị Tô Dự nắm trong tay?" "Thậm chí trơ mắt nhìn mình bị vượt qua, sau đó bị đàn áp?

Đệ tử dưới trướng phải nghe theo hiệu lệnh của hắn?" "Vút!" Nghe lời của đại huynh Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông

Thiên không khỏi đều trầm mặc.

Sau khi chứng đạo thành Thánh, điều họ quan tâm nhất là khí vận của bản thân.

Bởi vì khí vận càng cường đại, tốc độ tu luyện càng nhanh, cảm ngộ đại đạo pháp tắc cũng càng dễ dàng, đây cũng là một trong những nguyên nhân tại sao các Thánh lại quan tâm đến khí vận như vậy.

Tam Thanh đều là những người tâm cao khí ngạo, tự nhiên không muốn bị người khác vượt qua, đặc biệt là không muốn thấy đệ tử dưới trướng tương lai phải nghe theo hiệu lệnh của người khác.

Chương 195

Trong mắt họ, đệ tử của mình ngoài mình ra, ai có quyền can thiệp?

Vì vậy, sau khi Nguyên Thủy nghe lời của đại huynh, cũng không khỏi bắt đầu suy tính cho sau này, bố cục cho tương lai.

"Đại huynh, vậy chúng ta nên hành động thế nào?" Thái Thanh Lão Tử nhàn nhạt mỉm cười, nâng chén trà nhấp một ngụm, lộ ra vẻ tự tin nắm chắc.

"Hiện nay Yêu tộc vì để đối phó Vu tộc, đang tàn sát Nhân tộc quy mô lớn, chính là cơ hội tốt để chúng ta bố cục can thiệp vào Nhân tộc!" "Đại huynh, ý huynh là chúng ta lợi dụng ảnh hưởng của bản thân, liên hợp suy yếu ảnh hưởng của Tô Dự tiên đế và Nữ Oa sư muội trong Nhân tộc?" Nguyên Thủy bừng tỉnh.

"Nhưng Tô Dự tiên đế và Nữ Oa sư muội cũng không phải là hạng người tầm thường, nếu chúng ta biết Yêu tộc tàn sát Nhân tộc quy mô lớn, họ cũng chắc chắn sẽ biết, khi đó họ lấy thân phận Thánh Phụ và Mẹ của Nhân tộc để báo thù cho Nhân tộc, biết đâu ảnh hưởng trong Nhân tộc lại tiến thêm một bậc, chúng ta muốn suy yếu cũng không có chỗ để ra tay a!" Hiện nay, chúa tể của Nhân tộc là Tô Dự, hắn và vợ Nữ Oa chiếm gần một nửa khí vận của Nhân tộc.

Tam Thanh liên thủ, cũng khó mà lay chuyển được địa vị của Tô Dự và Nữ Oa trong Nhân tộc.

"Nhị đệ, chúng ta có thể không cho Tô Dự và Nữ Oa ra tay, trực tiếp dùng danh nghĩa không được can dự vào Vu Yêu lượng kiếp, thấy thế nào?" "Vút!" Nghe lời của đại huynh, Nguyên Thủy không khỏi lộ ra vẻ khâm phục.

“Đại huynh cao kiến, vi đệ bội phục!” “Nhưng với tính cách của Tô Dự tiên đế, tuyệt đối sẽ không chấp nhận quy định của chúng ta đâu?” “Vậy thì đã sao?” Khoảnh khắc này, Thái Thanh Lão Tử vốn luôn tiên phong đạo cốt, từ tường hòa thiện đột nhiên bộc lộ ra một tia bá khí.

“Hiện nay ta là Thiên Đạo Thánh nhân, Tô Dự chỉ là một Chuẩn Thánh, dựa vào đâu mà dám không tuân theo lệnh của Thánh nhân?

Dù có Nữ Oa sư muội làm chỗ dựa, có địch lại được ba huynh đệ chúng ta không?” “Lần này là cơ hội tốt nhất để kìm hãm sự trỗi dậy của Tô Dự, nếu không đợi tương lai hắn chứng đạo thành Thánh, lại thêm Nữ Oa sư muội, dựa vào khí vận khủng bố mà họ hưởng từ Nhân tộc, tương lai e rằng chúng ta sẽ không còn cách nào kìm hãm được nữa!” Nghe lời của đại huynh, Nguyên Thủy gật đầu.

“Lời của đại huynh rất đúng, nếu thực sự để Tô Dự chiếm cứ nhiều khí vận Nhân tộc như vậy, tương lai hắn chứng đạo thành Thánh, e rằng chúng ta sẽ chỉ có thể đứng nhìn mà không thể đuổi kịp!” “Hơn nữa, Tô Dự và Nữ Oa sư muội đều không làm gì, mà lại hưởng nhiều khí vận Nhân tộc như vậy, thực sự có chút không hợp đạo lý!” Thông Thiên giáo chủ nghe đại huynh và nhị huynh bàn mưu kế mà lại đường đường chính chính đến thế, viện ra đủ các loại lý do, trong lòng không khỏi có chút xem thường.

Đây là đại huynh và nhị huynh đường đường chính chính sao?

Tô Dự tiên đế người ta vẫn luôn đối xử tốt với Tam Thanh, kết giao hữu nghị sâu sắc, thậm chí bọn họ có thể chứng đạo thành thánh, phần lớn là nhờ Tô Dự tiên đế đại độ, chịu nhường ra một phần khí vận Nhân tộc.

Bằng không, Tam Thanh có thể chứng đạo thành thánh, e rằng cũng không thuận lợi như vậy.

Bây giờ.

Đại huynh và nhị huynh đều không nhớ ân tình của Tô Dự, trong tình huống đối phương không hề có hành động nhắm vào mình, vậy mà lại chủ động bày mưu tính kế Tô Dự.

Đây chẳng phải là lấy oán báo ân sao?

Muốn cướp đi khí vận Nhân tộc vốn thuộc về Tô Dự và Nữ Oa sư muội, hà tất phải làm ra vẻ như mình là người bị hại?

Giờ khắc này, Thông Thiên trong lòng không khỏi càng thêm khinh thường, nhìn sâu vào đại huynh Thái Thanh Lão Tử một cái, phảng phất như lần đầu tiên nhận thức lại người này.

Bấy lâu nay.

Đại huynh Thái Thanh Lão Tử là người đứng đầu Tam Thanh, lại được Đạo Tổ Hồng Quân thu làm đại đệ tử thân truyền, tu vi đều quán tuyệt Hồng Hoang, được người người kính ngưỡng.

Hiện tại.

Nữ Oa sư muội đi đầu chứng đạo thành thánh, khiến cho trong lòng đại huynh dâng lên cảm giác nguy cơ mãnh liệt.

Thêm vào đó, Tô Dự đi con đường dĩ lực chứng đạo, với tư cách là Nhân tộc Thánh Phụ và Nhân tộc Chi Mẫu, hưởng thụ gần một nửa khí vận Nhân tộc.

Đại huynh Thái Thanh Lão Tử thấy mình bị Nữ Oa sư muội và Tô Dự bỏ ngày càng xa, vì để tiếp tục giữ gìn uy nghiêm của đại sư huynh trong các vị thánh, không thể không vứt bỏ sự cao ngạo trong lòng, chủ động ra tay tính kế, nhằm tranh đoạt nhiều khí vận Nhân tộc hơn, kìm hãm Tô Dự và Nữ Oa sư muội, sau đó tiếp tục trở thành đại sư huynh mạnh nhất trong các vị thánh!

Hành vi này, thật sự quá hạ đẳng.

Con đường tu luyện, phải bằng bản lĩnh thật sự!

Là nguyên thần của Bàn Cổ đại thần hóa thành, đứng đầu Tam Thanh, nào có thể sợ người khác?

"Tam đệ, nay nhị đệ và vi huynh đều quyết định phân chia lại khí vận Nhân tộc, ngươi thấy sao?" Thái Thanh Lão Tử mỉm cười, một bộ dáng như đã nắm chắc phần thắng.

Lão tin rằng, sau khi đã nói rõ lợi hại, tam đệ vốn luôn kính trọng mình chắc chắn sẽ đồng ý, đến lúc đó ba vị Thánh nhân ban xuống pháp chỉ, Tô Dự và Nữ Oa sư muội nào dám làm trái?

Vút!

Thông Thiên đặt chén trà trong tay xuống, trực tiếp đứng dậy khỏi ghế.

"Đại huynh, xin thứ cho vi đệ không thể cùng các huynh nhắm vào Tô Dự tiên đế!" "Bấy lâu nay, Tô Dự tiên đế đối với ba huynh đệ chúng ta vô cùng hữu hảo, ta có thể chứng đạo thành thánh, cũng chịu không ít ân tình của ngài ấy, nay trong lúc ngài ấy không chủ động ra tay nhắm vào chúng ta, lại bắt vi đệ lấy oán báo ân, vi đệ thân là Thánh nhân, tự nhiên không thể làm được!" Hửm?!

Nghe lời của Thông Thiên, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc và tức giận.

"Tam đệ, ngươi cho rằng vi huynh đang lấy oán báo ân sao?" Thái Thanh Lão Tử thu tay về, ra vẻ uy nghiêm.

"Tuy trước kia chúng ta và Tô Dự vẫn luôn giao hảo, nhưng việc chúng ta có thể chứng đạo thành thánh, đó là thiên mệnh đã định, Tô Dự có lẽ sớm đã biết mọi chuyện, nên mới thuận nước đẩy thuyền, để chúng ta nhận ân tình này, tất cả đều là kế hoạch cả." "Hiện tại, ta

là Thánh nhân cao cao tại thượng, sao có thể không hiểu rõ mọi chuyện?" "Huống hồ, vi huynh là Nhân giáo giáo chủ, nhúng tay vào việc phân phối khí vận Nhân tộc cũng là lẽ đương nhiên, Tô Dự chuyện gì cũng không làm, dựa vào đâu hưởng thụ nhiều khí vận Nhân tộc đến vậy cũng như khống chế toàn bộ vận mệnh Nhân tộc?" 'Dựa vào việc Nhân tộc là do Nữ Oa sư muội sáng tạo ra, dựa vào việc từ khi Nhân tộc ra đời đến nay vẫn luôn được Tô Dự tiên đế che chở!' Câu nói này, Thông Thiên giáo chủ không nói ra với đại huynh, nhưng nếu một khi nói ra, tất sẽ phải tranh cãi đến mức vạch mặt với đại huynh, Thông Thiên giáo chủ tự nhiên không nỡ.

Vì vậy.

Thông Thiên giáo chủ chắp tay làm lễ với Thái Thanh Lão Tử.

"Đại huynh, việc huynh và nhị huynh muốn tranh đoạt khí vận Nhân tộc với Tô Dự tiên đế và Nữ Oa sư muội, vi đệ không tham gia." "Trước khi đi, vi đệ muốn nói một câu, chúng ta là nguyên thần của Bàn Cổ đại thần hóa thành, căn nguyên tư chất quán tuyệt Hồng Hoang, lại là Thiên Đạo Thánh nhân cao cao tại thượng, hà cớ gì phải sợ mọi thử thách?" "Huống hồ, chúng ta chứng đạo thành thánh, bản thân khí vận đã phi phàm, dựa vào khí vận tu luyện tuy làm ít công to, nhưng cuối cùng vẫn không bằng 'Đạo' do tự mình lĩnh ngộ mạnh hơn!" "Lời đã nói hết, đại huynh, nhị huynh, vi đệ cáo từ!" "Vút!" Thông Thiên nói xong, thân ảnh liền biến mất tại Thái Thanh cung, trở về Bích Du cung.

Hiện tại Tiệt giáo, đã có khí thế vạn tiên triều bái sơ bộ, bản thân khí vận cũng vô cùng cường đại.

Bởi vì Thông Thiên giáo chủ không có chí bảo trấn áp khí vận, cho nên bản thân khí vận vẫn luôn không thể ngưng tụ thành khí vận kim long.

Đương nhiên, có lẽ cũng là do Thông Thiên giáo chủ không quan tâm đến khí vận, luôn cho rằng, dựa vào bản thân lĩnh ngộ tu luyện 'Đạo' còn mạnh hơn xa so với dựa vào khí vận tu luyện!

Bằng không, với thủ đoạn của Thánh nhân, có lẽ cũng có thể tìm ra một kiện pháp bảo có thể trấn áp khí vận.

Bên trong Thái Thanh cung.

Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy Thông Thiên giáo chủ cứ thế rời đi, trong lòng tức muốn nổ tung.

Thái Thanh Lão Tử cũng không ngờ, tam đệ trước nay luôn kính trọng mình lại dám phản bác, không nghe lệnh của mình.

"Đại huynh, tam đệ quá đáng quá rồi, cứ thế mà đi, quả thực không coi huynh ra gì cả!" Lúc này, Thái Thanh Lão Tử bề ngoài làm ra vẻ vân đạm phong khinh, không để trong lòng.

"Nhị đệ, cứ để tam đệ đi đi, đạo bất đồng bất tương vi mưu!" Thái Thanh Lão Tử liếc nhìn Nguyên Thủy một cái, những lời Thông Thiên vừa nói, không khỏi khiến lão càng thêm hòa nhã với Nguyên Thủy. 'Nhị đệ đối với ta càng kính trọng hơn, cũng không vì chứng đạo thành thánh mà cho rằng cánh đã cứng!' "Đại huynh, nếu tam đệ không tham gia vào việc tranh đoạt khí vận Nhân tộc lần này, chúng ta nên hành động thế nào?" "Không sao, tam đệ không có ở đây, hai huynh đệ chúng ta cũng đủ để trấn phục Tô Dự tiên đế và Nữ Oa sư muội rồi, đợi hoàn thành bố cục, chúng ta cũng không cần phải chia khí vận Nhân tộc cho tam đệ!" Thái Thanh Lão Tử vẻ mặt thản nhiên, thần sắc vô cùng tự tin.

Chương 196

"Đại huynh nói rất phải, có hai huynh đệ chúng ta, Tô Dự tiên đế và Nữ Oa sư muội tự nhiên không dám không tuân theo, đợi khí vận Nhân tộc mà chúng ta hưởng dụng tăng mạnh, khí vận Nhân tộc thuộc về Tô Dự và Nữ Oa sư muội giảm bớt, đến lúc đó huynh đệ chúng ta chắc chắn có thể vượt qua Nữ Oa sư muội!" Nguyên Thủy nghĩ đến cảnh tượng đó, không khỏi lộ ra nụ cười mong đợi.

Sau khi chứng đạo thành thánh, Tam Thanh đều biết trên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên còn có Thiên Đạo cảnh, người nào mà không muốn mạnh hơn, khuy thám dáng vẻ của Đại Đạo?

Vì vậy, khí vận là thứ mà Thánh nhân xem trọng nhất.

Chỉ có khí vận cường thịnh, tu luyện lĩnh ngộ pháp tắc đại đạo mới có thể làm ít công to, mới có hy vọng chứng được Đại Đạo, siêu thoát vĩnh hằng!

"Thiện!" Thái Thanh Lão Tử nghe lời của Nguyên Thủy, tán thưởng gật đầu.

Đông Hải.

Tô Dự và Nữ Oa đồng thời cảm ứng được, khí vận bản thân lại bắt đầu giảm bớt, tuy rằng vô cùng nhỏ bé, nhưng đã đến cảnh giới này, tự nhiên có thể cảm nhận rõ ràng.

"Phu quân, ta cảm thấy khí vận mà Nhân tộc cung cấp không những không tăng, ngược lại còn giảm đi một ít, vừa rồi ta thôi diễn được biết, trong vòng một tháng Nhân tộc lại thiệt mạng hơn mười mấy ức, có chút không bình thường!" Nữ Oa nép vào bên cạnh tình lang, chủ động nói ra nghi ngờ.

Bấy lâu nay, thành viên Nhân tộc đều tăng trưởng chậm rãi, tuy mấy năm nay theo sự gia tăng thù hận với Yêu tộc, cộng thêm thiên tai các loại, Nhân tộc chưa bao giờ có tình huống tăng trưởng âm.

Nhưng nay chỉ trong vòng một tháng ngắn ngủi, Nhân tộc lại thiếu đi mười mấy ức, khiến người ta không thể không nghi ngờ.

Vút!

Tô Dự nắm lấy bàn tay mềm mại của Nữ Oa, thần sắc không khỏi nghiêm nghị, hai mắt bắn ra sát khí ngút trời, khiến Nữ Oa bên cạnh không khỏi có chút kinh ngạc.

Phải biết rằng.

Bấy lâu nay tình lang đều bình tĩnh tự tại, nói cười phong thanh, lần trước dù Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất hai người đích thân dẫn dắt tinh nhuệ Yêu tộc đến công sát, cũng vẫn thản nhiên.

Nhưng bây giờ.

Tình lang lại lần đầu tiên lộ ra thần thái như vậy trước mặt nàng, Nữ Oa trong lòng rõ ràng, lần này đã chạm đến nghịch lân của phu quân, e rằng phải cùng những kẻ âm thầm diệt sát Nhân tộc kia không chết không thôi.

"Nương tử, vi phu nếu đánh lên Thiên Đình, diệt tuyệt Yêu tộc, có khiến nàng khó xử không?" Tô Dự nói xong, không khỏi nhìn về phía Nữ Oa.

"?!" Nữ Oa không ngờ, tình lang vừa mở miệng đã muốn đánh lên Thiên Đình của Yêu tộc, triệt để diệt tuyệt toàn bộ Yêu tộc, cũng quá không thể tưởng tượng nổi rồi?

Chẳng lẽ tình lang đã xác định, tất cả đều là do Thiên Đình của Yêu tộc làm?

Thấy hai mắt tình lang bắn ra sát khí, Nữ Oa rõ ràng, tình lang không phải nói suông, mà thật sự muốn làm như vậy!

Nữ Oa mỉm cười, nắm chặt bàn tay tình lang, mười ngón tay đan vào nhau.

"Phu quân, chúng ta là vợ chồng, khí vận tương liên, sinh tử có nhau, nếu ngài đánh lên Thiên Đình của Yêu tộc, ta tự nhiên sẽ đi cùng ngài, chỉ là đại ca ta là Hy Hoàng của Yêu tộc, có thể xem mặt mũi của ta mà không so đo với huynh ấy không?" "Hù!" Nghe lời khẳng định thâm tình của Nữ Oa, Tô Dự hít sâu một hơi, hung hăng ôm nàng vào lòng.

Sau khi hít thở sâu vài lần, Tô Dự mới từ từ đè nén được lửa giận trong lòng.

"Phu quân, Yêu tộc là một trong những nhân vật chính thiên mệnh trong Vu Yêu lượng kiếp lần này, hiện tại còn có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận có thể địch lại Thánh nhân, chúng ta muốn đánh lên Thiên Đình, bắt Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất phải trả giá, thì phải chuẩn bị vẹn toàn mới được!" Nữ Oa từng là Yêu Hoàng của Yêu tộc, sau khi kết thành vợ chồng với Tô Dự thì muốn thoát ly Yêu tộc, nhưng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất vô cùng thành khẩn níu kéo, cộng thêm nguyên do của huynh trưởng Phục Hy, cho nên cũng không thoát ly Yêu tộc.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất hai người cũng chưa bao giờ hủy bỏ vị trí Yêu Hoàng trên người nàng, dù sao ai cũng biết, Nữ Oa rất có thể sẽ chứng đạo thành thánh, Yêu tộc có một Yêu Hoàng làm chỗ dựa vững chắc như vậy, đối với Yêu tộc cũng vô cùng có lợi.

Tuy Nữ Oa không thoát ly Yêu tộc, nhưng đã sớm không màng đến chuyện của Yêu tộc, cũng không hưởng khí vận của Yêu tộc.

Lần đại chiến Vu Yêu đầu tiên, Nữ Oa đã sớm trả hết ân tình mà

trước đây nợ Yêu tộc, sau khi chứng đạo thành thánh, lại ban cho Đế Tuấn một kiện chí bảo của Yêu tộc là Chiêu Yêu Phiên, có thể nói là đã trả gấp bội ân tình cho Yêu tộc, sớm đã không nợ Yêu tộc bất kỳ nhân quả nào.

Vì trên người có vị trí Yêu Hoàng của Yêu tộc, cộng thêm huynh trưởng Phục Hy cũng là Yêu Hoàng, huynh muội thỉnh thoảng gặp nhau, tự nhiên biết được át chủ bài của Yêu tộc.

Hiện tại.

Yêu tộc lại dám ra tay diệt sát Nhân tộc do nàng tạo ra, chọc cho tình lang tức giận đến thế, quả thực là một loại khiêu khích đối với nàng!

Dù tình lang không chủ động ra tay, nàng cũng sẽ dạy cho Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất một bài học, bằng không, thật sự coi Nhân tộc Chi Mẫu này là bùn nặn hay sao?

Phải biết rằng, nàng là nhờ vào công đức tạo người mới chứng đạo thành thánh, khí vận Nhân tộc đối với nàng vô cùng quan trọng, sao có thể cho phép Yêu tộc tàn sát Nhân tộc một cách bừa bãi?

Trước đây Nhân tộc và Yêu tộc đại chiến, là do Nhân tộc mở rộng lãnh thổ gây ra tranh chấp, mỗi ngày đều có vô số Nhân tộc chết dưới tay Yêu tộc.

Nhân tộc phải trải qua máu và lửa, cộng thêm Yêu tộc chưa bao giờ xuất động tinh nhuệ nhắm vào Nhân tộc, Nhân tộc dù có tử thương, nhưng đều đang dần trưởng thành.

Tất cả những điều đó, Nữ Oa tự nhiên sẽ không đi quản.

Hiện tại, Yêu tộc lại tàn sát Nhân tộc một cách áp đảo, là Nhân tộc Chi Mẫu, Nữ Oa sao có thể nhịn?

Lúc này Nữ Oa, không biết sở dĩ Yêu tộc đại tứ tàn sát Nhân tộc là

vì luyện chế Đồ Vu Kiếm để đối phó Tổ Vu.

Nếu biết Yêu tộc tàn sát Nhân tộc là để rút lấy linh hồn, e rằng sẽ tức giận đến mức không thể kiềm chế được.

Tô Dự nghe lời của Nữ Oa, không khỏi ôm nàng chặt hơn.

"Nương tử, Phục Hy đạo hữu hẳn là không biết chuyện này, bằng không đã sớm thông báo cho ta rồi, tất cả chắc chắn là do Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất sai bảo thuộc hạ làm." "Còn về việc Yêu tộc có hai đại sát trận có thể địch lại Thánh nhân: Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận thì đã sao?" "Vi phu mấy chục vạn năm không ra tay, thật sự cho rằng Thánh nhân nhất định phải đứng trên vi phu sao?" "Lần này, vi phu phải cho chúng sinh Hồng Hoang biết, đại sát trận của Thiên Đình Yêu tộc dưới tay vi phu chẳng khác gì gà đất chó sành!" Vút!

Một khắc này, Tô Dự không còn khiêm tốn nữa, thể hiện ra bá khí ngút trời, xuyên phá cả thương khung!

Nữ Oa thấy tình lang lần đầu tiên thể hiện bá khí ngút trời như vậy, một đôi mắt đẹp không khỏi chấn động, mê đắm vô cùng, hai tay ôm lấy eo hổ của tình lang, áp sát vào người chàng.

Nữ Oa cảm thấy thực lực của tình lang sâu không lường được, nay nghe chính miệng chàng nói, dù là đại sát trận có thể địch lại Thánh nhân trước mặt chàng cũng chẳng khác gì gà đất chó sành, vậy thực lực phải khủng bố đến mức nào?

Là người đầu tiên chứng đạo thành thánh trong các vị thánh, e rằng đối đầu với tình lang cũng chưa chắc dám nói chắc thắng?

"Phu quân, vậy lần này chúng ta đánh lên Thiên Đình, có cần phải diệt sát toàn bộ hai thiên mệnh chi chủ của lượng kiếp là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất không?" "Nhưng một khi diệt sát rồi, Vu Yêu

lượng kiếp sắp tới sẽ đi theo quỹ đạo như thế nào?" Theo Nữ Oa thấy, diệt sát Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất hai thiên mệnh chi chủ của lượng kiếp không phải là chuyện khó, quan trọng nhất là Vu Yêu lượng kiếp tiếp theo.

Phải biết rằng, Vu Yêu lượng kiếp lần này vô cùng khủng bố, dù là Thánh nhân, cũng không dám chủ động can thiệp.

Hiện tại tình lang muốn diệt sát Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất hai thiên mệnh chi chủ của lượng kiếp, người đại diện Thiên Đạo là Hồng Quân sẽ xử trí thế nào? ...

Tại thế giới Hồng Hoang chứng đạo thành thánh, một tia chân linh sẽ dung hợp với Thiên Đạo, có thể mượn lực của Thiên Đạo để suy diễn thế cục của thế giới Hồng Hoang trong tương lai, thu được thiên cơ.

Chương 197

Đồng thời, chỉ cần Thiên Đạo vĩnh tồn, Thánh nhân dù nhục thân tan vỡ, chân linh băng diệt, cũng có thể mượn lực của Thiên Đạo để trọng sinh bất cứ lúc nào.

Khi đại chiến, cũng có thể mượn lực của Thiên Đạo, không ngừng rút lấy năng lượng, pháp lực có thể vĩnh viễn không cạn kiệt.

Thánh nhân sở dĩ cao cao tại thượng, bất tử bất diệt, là vì như vậy.

Chỉ cần Thiên Đạo không diệt, Thánh nhân vĩnh viễn bất tử!

Đó cũng là mục tiêu cuối cùng mà vô số sinh linh trong thế giới Hồng Hoang theo đuổi.

Hiện tại Nữ Oa là Thiên Đạo Thánh nhân, trong lượng kiếp có thể không dính nhân quả, nhưng tình lang chỉ là Chuẩn Thánh đỉnh phong, một khi chủ động can thiệp vào lượng kiếp, thậm chí diệt sát thiên mệnh chi chủ trong lượng kiếp là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, hậu quả đó khó mà lường được.

Vì vậy.

Nữ Oa không lo lắng Yêu tộc có bị hủy diệt hay không, chỉ lo lắng cho an nguy của tình lang.

Vạn nhất người đại diện Thiên Đạo là Hồng Quân ra tay trừng trị nghiêm khắc phu quân, thì dù Nữ Oa là Thiên Đạo Thánh nhân, cũng không có bất kỳ năng lực phản kháng nào.

Nghe được sự lo lắng trong lời nói của Nữ Oa, Tô Dự tự nhiên hiểu được suy nghĩ trong lòng nàng.

Yêu tộc là một trong những nhân vật chính của Vu Yêu lượng

kiếp, hai huynh đệ Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lại là thiên mệnh chi chủ của lượng kiếp, nếu chàng và Nữ Oa sớm diệt sát bọn họ, Thiên Đạo Hồng Hoang tuyệt đối sẽ không tha cho chàng và Nữ Oa.

Phải biết rằng, Vu Yêu lượng kiếp là do Thiên Đạo Hồng Hoang tỉ mỉ sắp đặt, nhằm xóa bỏ ảnh hưởng của Bàn Cổ đại thần đối với thế giới Hồng Hoang.

Diệt sát Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, trong Vu Yêu lượng kiếp, Vu tộc chẳng phải sẽ dễ dàng giành được thắng lợi, trở thành thiên mệnh chi chủ của thế giới Hồng Hoang sao?

Vu tộc trở thành thiên mệnh chi chủ của thế giới Hồng Hoang, ảnh hưởng của Bàn Cổ đại thần tại thế giới Hồng Hoang chẳng phải sẽ càng lớn hơn sao?

Vạn nhất Bàn Cổ đại thần có hậu thủ, có thể phục sinh trở về, đến lúc đó há sẽ tha cho Thiên Đạo Hồng Hoang?

Vì vậy.

Chàng và Nữ Oa dù có năng lực diệt sát Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, dưới sự thao túng của Thiên Đạo Hồng Hoang, chắc chắn cũng không thể làm được.

Bởi vì Thiên Đạo Hồng Hoang tuyệt đối sẽ không cho phép Vu tộc giành được thắng lợi trong Vu Yêu lượng kiếp.

Bằng không, lần đại chiến Vu Yêu đầu tiên, Vu tộc sắp diệt toàn bộ Yêu tộc, vì sao người đại diện Thiên Đạo là Hồng Quân lại chủ động can thiệp ngăn cản?

Chẳng phải là vì muốn xóa bỏ ảnh hưởng của Bàn Cổ đại thần đối với thế giới Hồng Hoang sao?

Đến trận quyết chiến Vu Yêu cuối cùng, toàn bộ tinh nhuệ của Vu

Yêu hai tộc đều tử thương gần hết, triệt để rút lui khỏi vũ đài lịch sử, Thập nhị Tổ Vu duy nhất còn sống sót là Cộng Công cuối cùng cũng ý thức được tất cả đều là kế hoạch của Thiên Đạo, cho nên phẫn nộ đâm đầu vào Bất Chu Sơn, muốn cùng Thiên Đạo Hồng Hoang đồng quy vu tận.

Chỉ là tất cả, đều nằm trong kế hoạch của Thiên Đạo Hồng Hoang.

Cộng Công đâm sập cột chống trời đất Bất Chu Sơn, ý muốn hủy diệt thế giới Hồng Hoang, cũng là đang tiêu trừ phúc trạch của Bàn Cổ đại thần đối với thế giới Hồng Hoang.

Sau đó.

Nữ Oa bổ thiên.

Thông Thiên chặt chân ngao lập tứ cực, lợi dụng tứ chi của rùa khổng lồ để chống trời, thế giới Hồng Hoang bước sang một thế giới mới.

Phúc trạch và ảnh hưởng của Bàn Cổ đại thần đối với thế giới Hồng Hoang ngày càng nhỏ, Vu tộc cũng chỉ có thể co rút tại Địa Phủ mà sống lay lắt.

Sự khống chế của Thiên Đạo Hồng Hoang đối với thế giới Hồng Hoang đạt đến một đỉnh cao mới, các vị thánh cũng chỉ là quân cờ bị thao túng mà thôi.

Tất cả những điều này, Tô Dự dựa vào nhận thức hiện tại mà suy ra, không dám chắc chắn trăm phần trăm, nhưng ít nhất cũng trên chín mươi phần trăm.

Vì vậy.

Muốn triệt để diệt sát Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, dù có thực lực đó, dưới sự can thiệp của kế hoạch Thiên Đạo Hồng Hoang

cũng căn bản không thể làm được.

Nhưng bảo Tô Dự phải nhẫn nhịn, trơ mắt nhìn Nhân tộc bị Yêu tộc tàn sát, rút lấy linh hồn luyện chế thanh Đồ Vu Kiếm âm độc kia, Tô Dự tuyệt đối không làm được.

Hơn nữa, Tô Dự cũng là một Nhân tộc!

"Hù!" Tô Dự hít sâu một hơi, nắm chặt bàn tay mềm mại của Nữ Oa.

"Nương tử, sự lo lắng của nàng vi phu hiểu rõ, đồng thời vi phu cũng hiểu rõ Vu Yêu lượng kiếp đã định là không thể thay đổi, nhưng dù không thể diệt sát Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, vi phu cũng phải cho tất cả sinh linh Hồng Hoang biết rằng, Nhân tộc không thể khinh!" Nữ Oa nghe lời của tình lang, một đôi mắt đẹp lộ ra thần thái vui mừng, xoay người nhìn tình lang, trực tiếp ôm lấy cổ Tô Dự.

"Phu quân, bất luận chàng làm bất cứ quyết định gì, em đều sẽ ở bên chàng!" "Ừm!" Cảm nhận được tình cảm sâu sắc của Nữ Oa, Tô Dự thuận thế ôm lấy eo nàng, hôn xuống.

"Ưm! ~".....

Sau một hồi ân ái, Tô Dự và Nữ Oa bắt đầu chuẩn bị đánh lên Thiên Đình, bắt Thiên Đình của Yêu tộc phải nợ máu trả bằng máu.

Đúng lúc này.

Hai đạo khí tức cường đại truyền đến.

Chỉ thấy Thái Thanh Lão Tử và Ngọc Thanh Nguyên Thủy hai vị đại Thánh nhân chân đạp tường vân, cả phương trời tiên hạc tường thụy cùng bay lượn, hà quang vạn đạo, kim mang đại thịnh.

Uy thế hoàng hoàng của Thánh nhân khiến cho toàn bộ sinh linh Đông Hải phải cúi đầu mô bái.

“Bái kiến Thái Thanh Thánh nhân, bái kiến Ngọc Thanh Thánh nhân!” “Bái kiến Thái Thanh Thánh nhân, bái kiến Ngọc Thanh Thánh nhân!” Tô Dự và Nữ Oa cảm nhận được khí tức của Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn, không khỏi nhìn nhau một cái, Nữ Oa lộ ra một tia nghi hoặc.

“Đại sư huynh và nhị sư huynh phô trương thanh thế lớn như vậy đến đạo trường của chúng ta có quý cán gì?” Bấy lâu nay, phu quân và Tam Thanh quan hệ rất tốt, dù đến bái phỏng, cũng sẽ không làm long trọng phô trương như vậy.

Nay lại bày ra thanh thế như thế, để thị uy ư?

Một khắc này.

Sắc mặt Tô Dự không khỏi lạnh đi.

Không ngờ, chàng vừa quyết định cùng Nữ Oa đánh lên Thiên Đình cho Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất một bài học, Thái Thanh Lão Tử và Ngọc Thanh Nguyên Thủy lại cùng nhau đến.

Chương 198

Cũng quá trùng hợp rồi?

Kiếp sau Nữ Oa là Nhân tộc Chi Mẫu bị bôi đen thảm đến vậy, vô số người đều nói, Nữ Oa nương nương là Nhân tộc Chi Mẫu, tại sao khi Nhân tộc gặp phải tai họa diệt đỉnh lại không ra tay cứu giúp?

Dù sao nàng cũng là Nhân tộc Chi Mẫu, hưởng thụ khí vận vô thượng của Nhân tộc, nhân quả với Nhân tộc vô cùng sâu sắc.

Nhân tộc nếu vì vậy mà diệt tuyệt, có lẽ nàng sẽ không rơi xuống thánh vị, nhưng ít nhất cũng bị ảnh hưởng rất lớn, đối với tương lai vô cùng bất lợi.

Hơn nữa, là Thiên Đạo Thánh nhân, lại là Yêu Hoàng của Yêu tộc, chỉ cần mở miệng khiển trách Thiên Đế của Yêu tộc một phen, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất sao dám đối với Nhân tộc quá đáng?

Nhưng, Nữ Oa nương nương trong trận hạo kiếp của Nhân tộc đó lại không làm gì cả, một câu cũng không mở miệng.

Quả thực quá ly kỳ.

Tô Dự suy đoán có người bức bách Nữ Oa, khiến nàng không được phép can thiệp vào chuyện của Nhân tộc và Yêu tộc.

Nay Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng nhau đến, đã chứng thực cho suy đoán của chàng.

Quả nhiên là vậy!

Hai mắt Tô Dự không khỏi lộ ra một tia lạnh lẽo.

Nay Nữ Oa đã trở thành thê tử của chàng, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn không màng tình nghĩa ngày xưa, lại đích

thân đến cửa bức bách vợ chồng chàng.

Thật là uy phong!

Kiếp trước, Nữ Oa bị bôi đen thảm hại, đến cả Nhân tộc do nàng tạo ra cũng không có quá nhiều hảo cảm với nàng.

Nếu không phải Nữ Oa nương nương là Nhân tộc Chi Mẫu, e rằng Nhân tộc đã sớm vứt tượng của nàng ra khỏi đại điện thờ cúng của tổ địa rồi.

Đến đời sau, Trụ Vương triều Thương dâng hương tế bái, là một Nhân tộc cộng chủ, lại dám ở một dịp trọng đại như vậy, tại điện thờ Nữ Oa đề xuống 'diễm thi', quả là trò cười cho thiên hạ!

Nữ Oa quả thực đã trở thành trò cười trong lòng nhiều đại năng Hồng Hoang!

Trong đó có lẽ có ẩn tình, có lẽ là kế hoạch giữa các Thánh nhân, nhưng nếu Trụ Vương từ trong lòng không tôn trọng Nữ Oa, là một Nhân tộc cộng chủ, có thể sẽ làm ra hành động như vậy sao?

Đến cả Nhân tộc cộng chủ từ trong lòng cũng không tôn trọng Nhân tộc Chi Mẫu Nữ Oa nương nương, có thể thấy Nhân tộc có bao nhiêu người cũng có suy nghĩ tương tự.

Nguyên nhân cuối cùng của tất cả, là vì Nữ Oa nương nương trong trận hạo kiếp của Nhân tộc này đã không ra tay cứu giúp Nhân tộc.

Là Nhân tộc Chi Mẫu, hưởng khí vận Nhân tộc và hương hỏa thờ cúng.

Khi Nhân tộc gặp phải tai họa diệt đỉnh, có năng lực nhưng lại không ra tay tương trợ một phen, quả thực là không nhận Nhân tộc đứa 'con' này.

Đã là Nhân tộc Chi Mẫu không nhận, vậy thì trong lòng Nhân tộc có oán hận tự nhiên có thể hiểu được.

Từ đó về sau, Nữ Oa đã đánh một ván bài tốt thành ra nát bét, khí vận Nhân tộc phần lớn bị Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo, Tây Phương giáo các vị thánh chia cắt.

Nếu không phải thân phận Nhân tộc Chi Mẫu không thể thay đổi, e rằng khí vận Nhân tộc mà nàng có thể nhận được sẽ còn ít hơn!

Đời sau.

Đạo thống của Tam Thanh, Tây Phương nhị thánh đỉnh thịnh, Nữ Oa giống như một người vô hình, căn bản không có ảnh hưởng gì lớn, phảng phất như đã hoàn toàn biến mất trong dòng sông lịch sử dài đằng đẵng.

Là Nhân tộc Chi Mẫu, Thiên Đạo Thánh nhân, sao mà bi ai đến vậy?

"Phu quân, nay đại sư huynh và nhị sư huynh đích thân đến, chúng ta ra nghênh đón một phen đi!" Nữ Oa rời khỏi vòng tay tình lang, khi thấy sắc mặt lạnh như băng của tình lang, không khỏi có chút kinh ngạc.

"Phu quân, chàng sao vậy?" Vút!

Tô Dự nắm chặt bàn tay mềm mại của Nữ Oa, mỉm cười dịu dàng với nàng.

"Nương tử, đi thôi, chúng ta đi hoan nghênh hai vị Thánh nhân, xem rốt cuộc có quý cán gì!" Sau khi thu lại ánh mắt, ánh mắt Tô Dự tràn đầy kiên định! 'Nương tử, kiếp trước Thái Thanh và Nguyên Thủy ỷ đông hiếp yếu, khiến nàng không thể không nhường ra khí vận Nhân tộc, từ đó về sau bế quan tiềm tu, đời này có vi phu ở đây, bất kỳ ai cũng đừng hòng bắt nạt nàng!' Nữ Oa cảm nhận được tâm

cảnh của tình lang, dịu dàng nhìn chàng một cái, sau đó bước ra khỏi chính điện, cùng Hi Hòa, Thường Hi và những người khác ra nghênh đón hai vị Thánh nhân.

"Gặp qua Thái Thanh đạo hữu, gặp qua Nguyên Thủy đạo hữu!" "Gặp qua đại sư huynh, nhị sư huynh!" "Gặp qua Thái Thanh Thánh nhân, gặp qua Ngọc Thanh Thánh nhân!" Tô Dự dẫn theo mấy vị kiều thê trực tiếp ra ngoài đại trận hộ sơn nghênh đón, thấy dáng vẻ Thánh nhân mà Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn bày ra, trong lòng không khỏi cười lạnh.

"Gặp qua Tô Dự tiên đế, gặp qua Nữ Oa sư muội, gặp qua các vị Đế hậu!" "Gặp qua Tô Dự tiên đế, gặp qua Nữ Oa sư muội, gặp qua các vị Đế hậu!" Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn lần lượt đáp lễ, lễ nghi phong thái khí độ mười phần, hoàn toàn không còn vẻ thân cận với Tô Dự như ngày xưa.

"Hai vị đạo hữu, mời!" Tuy đã đoán được mục đích của họ, nhưng trước khi vạch mặt, lễ nghi phong độ cần có vẫn phải giữ.

Sau khi vào chính điện của đạo trường, Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu ba vị thị nữ lập tức dâng lên Ngộ Đạo Thần Trà và các loại tiên quả trân quý, sau đó ngoan ngoãn lui ra.

Hai bên vừa uống Ngộ Đạo Thần Trà, vừa hàn huyên.

Nữ Oa nhạy bén cảm thấy Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn dường như có ý đồ khác, trực giác mách bảo nàng, hai người hẳn là vì chuyện của Nhân tộc mà đến.

Một khắc này.

Nữ Oa phảng phất hiểu ra vì sao vừa rồi tình lang lại lộ ra vẻ mặt lạnh lùng.

Rõ ràng, hai vị sư huynh đối với khí vận Nhân tộc mà nàng đang

hưởng thụ cảm thấy không hài lòng, muốn phân phối lại khí vận Nhân tộc, để giành được nhiều khí vận và lợi ích hơn.

Chỉ là đại sư huynh và nhị sư huynh cũng quá đáng quá rồi?

Ban đầu muốn vào Nhân tộc lập giáo truyền xuống đạo thống, tình lang đã nói rõ với họ, sau này Nhân tộc phải lấy ý chí của chàng làm chủ.

Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn đều đã đích thân đồng ý.

Nay mới qua bao lâu?

Đã bắt đầu không thỏa mãn?

Quả thực là nuốt lời, lấy oán báo đức!

"Hai vị đạo hữu đến đạo trường của bản tọa, không biết có quý cán gì?" Sau khi uống xong một chén trà, Tô Dự nhìn Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy hai người, mặt lộ ra nụ cười lạnh nhạt.

Chương 199

Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn nhau một cái, trong lòng hiểu rõ Tô Dự và Nữ Oa sư muội đã suy ra được mục đích của họ, cho nên cũng không che giấu nữa.

"Tô Dự tiên đế, nay là Vu Yêu lượng kiếp, chúng ta là Thánh nhân, tự nhiên có trách nhiệm bảo vệ Hồng Hoang, vì vậy, ta hy vọng bất kỳ ai, bất kỳ thế lực nào cũng không được phép can thiệp vào Vu Yêu lượng kiếp!" Thái Thanh Lão Tử đặt chén trà xuống, vẻ mặt nghiêm nghị.

"Thái Thanh đạo hữu, ngài đang cảnh cáo bần đế sao?" Tô Dự nhìn chằm chằm Thái Thanh Lão Tử, hai mắt co lại.

Thấy khí thế lạnh như băng mà Tô Dự tỏa ra, Thái Thanh Lão Tử trong lòng kinh ngạc, nhưng nhanh chóng không để ý nữa.

Dù sao lão cũng là Thánh nhân cao cao tại thượng, Tô Dự dù được lão sư đích thân sắc phong là thủ lĩnh của chúng tiên, tu vi cũng chỉ là Chuẩn Thánh mà thôi.

Có tư cách gì mà đối chọi với lão?

"Tô Dự tiên đế nói đùa rồi, bần đạo là vì tốt cho tiên đế, dù sao Vu Yêu lượng kiếp lần này liên quan rất lớn, nếu không phải Thánh nhân thì tuyệt đối không thể tránh né, nay tiên đế chưa chứng đạo thành thánh, nếu chủ động can thiệp vào lượng kiếp, e rằng có nguy cơ thân tử đạo tiêu!" Thái Thanh Lão Tử nói vân đạm phong khinh, nhưng sự uy hiếp trong lời nói lại vô cùng rõ ràng.

"Ha ha ha!" Tô Dự trực tiếp đứng dậy, phá lên cười lớn.

Hành động như vậy, khiến tất cả mọi người có mặt đều không

khỏi ngẩn ra.

“Thái Thanh đạo hữu, bản tọa trước tiên cảm ơn ý tốt của ngài, nhưng bản tọa không cần bất kỳ ai chỉ điểm bản tọa hành sự, dù là ngài, cũng không có tư cách đó!” Vút!

Nghe Tô Dự công khai vạch mặt, hai mắt Thái Thanh Lão Tử ngưng lại, Nguyên Thủy Thiên Tôn thì mặt lộ ra vẻ tức giận.

“Nếu Tô Dự tiên đế không chịu nhận ý tốt của bần đạo, vậy thì thôi, nhưng bần đạo là Thánh nhân, ngôn xuất pháp tùy, tiên đế đừng tự chuốc lấy lầm lỡ!” “Ông!” Thái Thanh Lão Tử nói xong, trên người tỏa ra một cỗ uy thế cường đại, khiến Hi Hòa và Thường Hi bên cạnh đều kinh hãi không thôi.

Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn từ trên ghế đứng dậy.

Nhìn Tô Dự và Nữ Oa, sau đó nhàn nhạt mở miệng.

“Đại huynh là đại sư huynh do lão sư đích thân chỉ định, có trách nhiệm quản giáo các sư đệ sư muội, Nữ Oa sư muội, chúng ta là Thánh nhân, tự nhiên phải tôn kính sư trưởng.” “Nay đại sư huynh miệng ngậm thiên hiến, ngôn xuất pháp tùy, bất kỳ ai nếu dám ngỗ nghịch pháp chỉ của đại huynh, đừng trách bản tọa không nể tình xưa!” Nữ Oa không ngờ, đại sư huynh trước nay luôn hiền từ hòa nhã lại trở nên hống hách như vậy, thậm chí cả nhị sư huynh cũng thế, khiến nàng có chút khó tin.

Phải biết rằng.

Tình lang và bọn họ giao tình rất tốt, bọn họ còn chịu không ít ân huệ của tình lang!

Nay vì tranh đoạt khí vận Nhân tộc, không tiếc lấy oán báo ân sao?

Vút!

Nữ Oa đặt chén ngọc tinh xảo trong tay xuống, lạnh lùng nhìn về phía Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Hai vị sư huynh, thật là uy phong!" "Nay lão sư còn chưa lên tiếng, các huynh có tư cách gì?" Nữ Oa nói, khí thế tỏa ra trên người cũng đối chọi gay gắt với Thái Thanh Lão Tử.

"Các huynh là Thánh nhân, ta không phải Thánh nhân sao?" "Bất kỳ ai dám nhắm vào phu quân của ta, đều sẽ là kẻ thù của ta, hai vị sư huynh, nếu các huynh lấy oán báo ân, đừng trách sư muội không kính!" Vút!

Trong khoảnh khắc.

Toàn bộ chính điện im phăng phắc, kim rơi cũng có thể nghe thấy.

Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn không ngờ, tính cách của Tô Dự và Nữ Oa sư muội lại cương liệt đến vậy, một bộ dạng như muốn ngọc đá cùng tan.

Có chút vượt ngoài dự liệu của bọn họ.

Vốn dĩ họ cho rằng, là đại sư huynh của các vị thánh, lại có sự ủng hộ của nhị đệ Nguyên Thủy Thiên Tôn, dưới sự uy áp của hai vị đại Thánh nhân, chỉ bằng một Nữ Oa sư muội, làm gì có đủ can đảm để phản đối?

Chẳng lẽ thật sự không sợ bọn họ sẽ biến Tô Dự thành tro bụi sao?

"Sư muội, muội dám bất kính với đại sư huynh?" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe lời của Nữ Oa, trực tiếp đứng dậy khỏi ghế, một bộ dạng uy nghiêm thẩm vấn.

"Đại sư huynh lấy oán báo ân, làm trưởng bối mà không tôn trọng, có tư cách gì để ta tôn kính?" Nữ Oa nhìn chằm chằm Nguyên Thủy Thiên Tôn, một vẻ mặt đối chọi gay gắt.

Thái Thanh Lão Tử nghe lời của Nữ Oa, mặt già không khỏi hơi ửng đỏ, hai mắt bắn ra một tia tinh quang.

"Nữ Oa sư muội, tất nhiên với năng lực của muội, cũng có thể suy ra sáu huynh đệ chúng ta là Thánh nhân do Thiên Đạo đã định, Tô Dự tiên đế cho phép chúng ta truyền giáo ở Nhân tộc, cũng là thuận theo ý trời mà thôi, có ân tình gì?" "Huống hồ, Tô Dự tiên đế ban đầu mượn cớ này để uy hiếp, bắt bản tọa sau này phải công nhận hắn làm chủ Nhân tộc, thực là âm hiểm!" Vút!

Nghe lời của Thái Thanh Lão Tử, Tô Dự không khỏi lại một lần nữa phá lên cười lớn.

"Ha ha ha!" "Hay cho một Thái Thanh, nói việc không nhớ ơn đức, không nhớ tình nghĩa một cách đường đường chính chính như vậy, vậy thì từ nay về sau, bản đế và ngươi cắt áo đoạn nghĩa, ân đoạn nghĩa tuyệt!" "Xoẹt!" Tức thì.

Bảo y do pháp bảo huyễn hóa trên người Tô Dự trực tiếp bị xé rách một mảnh, ném ra trước mặt Thái Thanh.

"Nhân tộc là do bản đế vì thê tử của ta mà sáng tạo ra, Cửu Thiên Tức Nhưỡng và Sinh Mệnh Tuyền Thủy đều là do bản đế cung cấp, bản đế là Nhân tộc Thánh Phụ, Nữ Oa là Nhân tộc Chi Mẫu, chúng ta không có tư cách làm chủ Nhân tộc, chẳng lẽ ngươi có tư cách?" "Thật là chuyện cười lớn nhất thiên hạ!" Tô Dự nói xong, nhìn về phía Tam Tiêu ở thiên điện.

"Vân Tiêu, tiễn khách!" Lúc này, ba chị em Tam Tiêu trong thiên điện mặt mày tái nhợt, cách chính điện không xa, có thể cảm nhận rõ ràng khí thế mà Tô Dự và Nữ Oa nương nương bộc lộ ra, khiến các nàng vô cùng sợ hãi.

Không ngờ, Thánh nhân tùy ý tỏa ra một tia khí thế lại khủng bố như vậy!

Thật quá cường đại!

Nghe Tô Dự phân phó, Vân Tiêu cắn môi, cố gắng trấn tĩnh tinh thần, từ thiên điện đi ra, sau đó cung kính hành lễ.

"Thái Thanh Thánh nhân, Ngọc Thanh Thánh nhân, mời!" Lúc này.

Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn đều có chút ngơ ngác.

Không ngờ, là Thiên Đạo Thánh nhân cao cao tại thượng, lại có một ngày bị coi là khách không mời mà đuổi, quả thực là mất mặt đến tận nhà bà ngoại!

Nếu chuyện này truyền ra ngoài, đối với thanh danh của họ quả thực là một đả kích vô cùng nghiêm trọng.

"Hừ!" "Tô Dự, Nữ Oa, lần này bản tọa ghi nhớ rồi!" Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng liếc nhìn Tô Dự một cái, sau đó liền biến mất tại chính điện, trực tiếp xuất hiện tại Thái Thanh cung ở Thủ Dương sơn.

"Đại huynh, tên Tô Dự này thật không biết điều, dám bất kính với Thánh nhân, ta nhất định phải cho hắn biết tay!" "Tức chết ta rồi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tức đến mặt già đỏ bừng, hoàn toàn không còn phong thái Thánh nhân như trước.

Lúc này.

Mặt già của Thái Thanh Lão Tử cũng tức đến đỏ bừng, nhưng lão đã kiềm chế được sự tức giận trong lòng.

"Nhị đệ, nếu Tô Dự đã ân đoạn nghĩa tuyệt với chúng ta, vậy chúng ta cũng không cần phải nể nang tình nghĩa ngày xưa nữa, nếu Tô Dự và Nữ Oa sư muội không tuân theo pháp chỉ của ta, vậy ta sẽ cho Tô Dự biết thế nào là hối hận!" Lần này Tô Dự và Nữ Oa sỉ nhục bọn họ như vậy, Thái Thanh Lão Tử trong lòng đã hạ quyết tâm, nhất

định phải cho bọn họ một bài học sâu sắc khó quên!

Chương 200

Bằng không, thể diện của lão còn biết để đâu?

"Tốt!" Hai mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn bắn ra một tia tinh quang.

"Với năng lực của Nữ Oa sư muội, tất sẽ biết Yêu tộc đang tàn sát Nhân tộc, tất nhiên Tô Dự sắp chủ động can thiệp vào đại chiến giữa Nhân tộc và Yêu tộc, đến lúc đó, chúng ta vừa hay có thể trừng trị Tô Dự một trận, trút bỏ cơn tức trong lòng!" .....

Sau khi Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn rời đi, Hi Hòa và Thường Hi không khỏi lo lắng.

Trước đây phu quân đối với hai người họ có phần tình nghĩa, nay lại bị lấy oán báo ân, trong lòng các nàng cũng vô cùng thống hận.

"Phu quân!" Nghe tiếng gọi lo lắng của Hi Hòa, Tô Dự chủ động ôm lấy nàng và Thường Hi.

"Hai vị nương tử yên tâm, vi phu đã dám vạch mặt với Thái Thanh, Nguyên Thủy, tự nhiên có nắm chắc tương ứng!" Nữ Oa cũng mỉm cười nhìn các nàng.

"Hai vị muội muội, phải tin tưởng phu quân, cũng phải tin tưởng ta, có ta ở đây, ta sẽ không để bất kỳ ai làm hại phu quân!" "Vâng!" Hi Hòa gật đầu, trong lòng yên tâm hơn một chút.

Giờ khắc này, trong lòng nàng có chút tự trách, nếu mình cũng trở thành Thánh nhân như Nữ Oa tỷ tỷ, có ai dám đến cửa bắt nạt không?

Vì vậy, Hi Hòa quyết định, phải nỗ lực tu luyện, tranh thủ sớm ngày đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

"Phu quân, nay Thái Thanh và Nguyên Thủy muốn mượn cớ Vu Yêu lượng kiếp để cướp đi khí vận Nhân tộc thuộc về em, nếu em

đánh lên Thiên Đình, chắc chắn sẽ bị nhắm vào, đến lúc đó dưới sự tấn công hai mặt, chúng ta có thể không có cửa thắng đâu!" Nữ Oa trong lòng rõ ràng, nàng và tình lang nhiều nhất cũng chỉ có thể miễn cưỡng đối phó với Thái Thanh và Nguyên Thủy, nếu đánh lên Thiên Đình, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất dựa vào hai đại sát trận là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, căn bản không có bất kỳ hy vọng chiến thắng nào.

"Nương tử không cần lo lắng, vi phu trước tiên sẽ bắt Yêu tộc phải nợ máu trả bằng máu, dám giết một người của Nhân tộc ta, ta diệt mười người của Yêu tộc!" Nghe lời nói bá khí như vậy của tình lang, tất cả mọi người không khỏi phương tâm rung động.

"Hi Hòa, Thường Hi, hai người giúp vi phu trấn thủ đạo trường, vi phu và Nữ Oa đi đòi lại công đạo cho Nhân tộc ta!" "Báo thù rửa hận!" Tô Dự rõ ràng, Thái Thanh và Nguyên Thủy đã can thiệp, tuyệt đối sẽ không để chàng tương trợ Nhân tộc, gây dựng lại danh vọng.

Vì vậy, huy động toàn bộ thực lực ra cũng không có tác dụng lớn, trước tiên phải đánh bại Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn đã, sau đó mới đi tìm Yêu tộc báo thù.

Đến lúc đó, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất còn có át chủ bài gì để đối địch với chàng?

Đạo trường có một đại trận tiên thiên thủ hộ, với thực lực của Hi Hòa và Thường Hi, dù là Thánh nhân cao cao tại thượng, cũng có thể ngăn cản được một thời gian.

Vì vậy, Tô Dự và Nữ Oa cũng có thể yên tâm ra ngoài báo thù mà không cần lo lắng bị tập kích.

"Phu quân, yên tâm đi, em và muội muội nhất định sẽ bảo vệ tốt ngôi nhà của chúng ta!" "Vâng, phu quân yên tâm!" Hi Hòa và Thường Hi nghe lời của tình lang, không khỏi trịnh trọng bảo đảm.

“Thiện!” Tô Dự khẽ gật đầu, sau đó giao quyền khống chế đại trận thủ hộ đạo trường cho các nàng.

Sau khi tiến hành một phen bố cục, Tô Dự nắm lấy bàn tay mềm mại của Nữ Oa.

“Nương tử, tiếp theo là báo thù rửa hận cho Nhân tộc ta, không chừng sẽ có một trận ác chiến!” “Phu quân yên tâm, em đã chuẩn bị sẵn sàng rồi!” Nữ Oa thâm tình nhìn Tô Dự, một đôi mắt đẹp thể hiện thần thái vô biên. .....

Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Kể từ khi Đế Tuấn suy ra được Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn đang tính kế khí vận Nhân tộc, liền lập tức cùng nhị đệ Đông Hoàng Thái Nhất bố cục, chuẩn bị phái mấy trăm ức tinh nhuệ Yêu tộc, toàn lực diệt sát Nhân tộc, rút lấy linh hồn Nhân tộc để luyện chế Đồ Vu Kiếm.

Yêu thần Bạch Trạch, Thương Dương, Lục Ngô, Cửu Anh và các đại năng dưới trướng đều được phái đi.

Trong nhất thời, toàn bộ Thiên Đình của Yêu tộc đều mài đao soàn soạt hướng về các bộ lạc Nhân tộc.

Mấy vạn năm qua.

Yêu tộc đã sớm khống chế vô số nơi cư ngụ của các bộ lạc Nhân tộc, để tránh xung đột trực diện với Vu tộc, không có bất kỳ thế lực Yêu tộc nào được phái đến xung quanh các bộ lạc Vu tộc ở Bất Chu Sơn.

Lúc này, lãnh thổ của Nhân tộc đã lan rộng khắp đông tây, vô số bộ lạc Nhân tộc sống ven sông, dựa núi làm nhà, tuy số lượng vượt quá 600 ức, nhưng trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang, vẫn chỉ là hạt

cát trong sa mạc, vô cùng không đáng kể.

Một ngày nọ.

Vô số tinh nhuệ Yêu tộc từ ba mươi ba tầng trời của Thiên Đình hạ xuống, đồng loạt hướng về các đại bộ lạc của Nhân tộc.

"Báo!" "Khải bẩm thủ lĩnh, trên trời phát hiện mấy vạn Yêu tộc đang cùng nhau tiến về bộ lạc Thang Sơn của chúng ta!" "Báo!" "Khải bẩm thủ lĩnh, vô số tinh nhuệ Yêu tộc đang tiến về bộ lạc Vị Thủy của chúng ta, xin thủ lĩnh phát lệnh!".....

Trong nhất thời, trên bầu trời của vô số bộ lạc Nhân tộc trên khắp đại địa Hồng Hoang, đều xuất hiện vô số Yêu tộc.

"Phụng Thiên Đế pháp chỉ, Nhân tộc giết hại nhi lang của Yêu tộc ta, bất kính Thiên Đình, bất kính Thiên Đế, đáng tru!" Theo sau việc tinh nhuệ Yêu tộc ban bố pháp chỉ của Thiên Đế Yêu tộc Đế Tuấn, bọn chúng đồng loạt vung pháp bảo trong tay, hướng về những Nhân tộc yếu ớt kia mà diệt sát!

"Ông!" "Vèo!" Tinh nhuệ Yêu tộc lần này khác với trước đây, thấp nhất cũng có mấy vị Đại La Kim Tiên trấn giữ, còn lại toàn bộ đều là cao thủ Thái Ất Kim Tiên cảnh.

Nhân tộc yếu ớt căn bản không phải là đối thủ, thủ lĩnh trong bộ lạc tu vi cao nhất cũng chỉ là Thái Ất Kim Tiên, đến cả tinh nhuệ Yêu tộc bình thường nhất cũng không bằng, làm sao chống đỡ nổi đại quân Yêu tộc?

Trong nháy mắt.

Vô số Nhân tộc trong bộ lạc đến cả la hét cũng không kịp, trực tiếp bị những thần thông, pháp bảo khủng bố kia diệt sát.

"Rút lấy linh hồn Nhân tộc, dù là tàn hồn, tàn linh cũng đều mang đi hết!" "Cẩn tuân lệnh của thống lĩnh!" Vô số tinh nhuệ Yêu tộc trực

tiếp tế ra pháp bảo, sau đó sử dụng thần thông, quét dọn chiến trường.

"Ông!" Hoa quang đầy trời, vô số linh hồn Nhân tộc bị rút ra từ thi thể, những vong linh kia thấy bộ mặt dữ tợn của Yêu tộc, từng người một hận không thể xông lên cùng những Yêu tộc kia đồng quy vu tận.

Chỉ là rất đáng tiếc, linh hồn Nhân tộc căn bản không có năng lực gì lớn, trước khi chết còn không làm gì được bọn Yêu tộc này, huống hồ là sau khi đã chết?

"Ô!" "Trời ơi, Nhân tộc ta sao có thể gặp phải tai họa diệt đỉnh như vậy?" "Thánh Phụ, Nhân tộc Chi Mẫu của chúng ta, xin hãy đại phát từ bi, cứu Nhân tộc ta với!" Vô số vong hồn trong lòng âm thầm cầu nguyện, hy vọng Nhân tộc Thánh Phụ và Nhân tộc Chi Mẫu có thể nghe thấy.

Một bộ lạc Nhân tộc có số lượng thành viên khoảng 100 vạn, trừ phi là những nơi đặc biệt phì nhiêu, bằng không không thể nuôi sống nhiều Nhân tộc đến vậy.

Vì vậy.

Cảnh tượng này đang diễn ra trên vô số nơi của đại địa Hồng Hoang.

"Nhân tộc nhi lang, theo ta giết Yêu tộc!" Nhân tộc đã sớm quen với việc tự lập tự cường, vì vậy, không ít bộ lạc thấy tinh nhuệ Yêu tộc đông như kiến tập kích, dưới sự dẫn dắt của những đại hiền, thiên kiêu Nhân tộc, đồng loạt ra tay, chủ động che chở Nhân tộc, diệt sát Yêu tộc.

Nhân tộc hiện tại, tuy vô cùng yếu ớt, nhưng dù sao cũng là thiên mệnh chi chủ tương lai.

Có một bộ phận thiên kiêu, đại hiền vô cùng xuất chúng đã đột phá Đại La Kim Tiên, dưới sự dẫn dắt của họ, thà chết không chịu khuất

phục mà xông về phía tinh nhuệ Yêu tộc!

Chương 201

"Lũ sâu kiến nhỏ nhoi cũng muốn phù du lay cây?

Tìm chết!" Thống lĩnh tinh nhuệ Yêu tộc lạnh lùng hừ một tiếng, trực tiếp xông lên giết chết thiên kiêu Nhân tộc.

Sau vài trận đại chiến, thiên kiêu Nhân tộc kinh hoàng phát hiện, Yêu tộc lần này thực sự quá cường đại, cường đại đến mức khiến họ tuyệt vọng!

"Nhân tộc ta phải vĩnh viễn tự cường không ngừng, Yêu tộc, chết đi cho ta!" Thiên kiêu Nhân tộc đi đầu xông lên trời cao, trực tiếp tự bạo, muốn cùng Yêu tộc đồng quy vu tận, để lại một tia sinh cơ cho tộc nhân trong bộ lạc!

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Thiên kiêu Nhân tộc cấp bậc Đại La Kim Tiên tự bạo, mang đến cho Yêu tộc nỗi đau khó tả, thống lĩnh tinh nhuệ Yêu tộc dựa vào pháp bảo có thể chống đỡ một phen, nhưng tinh nhuệ Thái Ất Kim Tiên dưới trướng lại không có sức chống cự.

Vô số Yêu tộc bỏ mạng, cả bầu trời phảng phất như biến thành biển máu.

"Hít! ~" "Nhân tộc thực sự quá ngoan cường, với thực lực Đại La Kim Tiên, vì sao không chạy?

Cứ phải cùng Yêu tộc ta không chết không thôi?" Thống lĩnh Yêu tộc hít một hơi khí lạnh, trong lòng chấn động không thôi.

"Mới mấy vạn năm?

Nhân tộc đã có thiên kiêu cấp bậc Đại La Kim Tiên, nếu thêm mấy chục vạn năm nữa, thiên kiêu Nhân tộc càng nhiều, e rằng sẽ trở thành mối họa trong lòng Yêu tộc ta?" Tất cả mọi người đều rõ, khả năng

sinh sản của Nhân tộc quán tuyệt Hồng Hoang, một khi số lượng đủ nhiều, sẽ có sự biến đổi về chất.

Đến lúc đó vô số thiên kiêu Nhân tộc đột phá Đại La, Chuẩn Thánh, với tính cách thà chết không chịu khuất phục, tự lập tự cường của Nhân tộc, lúc đó Yêu tộc có thể chống đỡ được không? .....

Bạch Chính, Thanh Hành được Tô Dự phái vào Hồng Hoang, âm thầm tra xét, đồng thời cũng âm thầm chiếu cố Nhân tộc.

Khi thấy tinh nhuệ Yêu tộc đồng loạt xuất hiện, muốn diệt sát các bộ lạc Nhân tộc, liền trực tiếp hiện thân.

"Phụng pháp chỉ của chủ nhân, Nữ Oa chủ mẫu, bất kỳ kẻ nào dám tàn sát Nhân tộc, giết không tha!" Giờ khắc này.

Mấy bộ lạc Nhân tộc vốn đã tuyệt vọng khi thấy thuộc hạ do Nhân tộc Thánh Phụ Tô Dự phái ra che chở Nhân tộc, từng người một kích động đến mức không thể tự kìm chế.

"Bái tạ Nhân tộc Thánh Phụ của chúng ta, bái tạ Nhân tộc Chi Mẫu của chúng ta!" "Bái tạ Nhân tộc Thánh Phụ của chúng ta, bái tạ Nhân tộc Chi Mẫu của chúng ta!" Đại năng Chuẩn Thánh đích thân ra tay, Yêu tộc dù có cao thủ cấp bậc Đại La Kim Tiên trấn giữ, cũng đều bị diệt sát trong nháy mắt!

Chỉ là số lượng thành viên tinh nhuệ mà Bạch Chính và Thanh Hành mang theo không nhiều, cảm nhận được trên đại lục có vô số Yêu tộc đang diệt sát các bộ lạc Nhân tộc, Bạch Chính lập tức quả quyết phái thuộc hạ, trở về Đông Hải.

"Mau mau bẩm báo chủ nhân, Yêu tộc đang tàn sát Nhân tộc, rút lấy linh hồn Nhân tộc!" Bờ Đông Hải.

Tổ địa Nhân tộc.

Tô Dự và Nữ Oa cùng nhau giá lâm.

“Bái kiến Nhân tộc Thánh Phụ của chúng ta, bái kiến Nhân tộc Chi Mẫu của chúng ta!” “Bái kiến Nhân tộc Thánh Phụ của chúng ta, bái kiến Nhân tộc Chi Mẫu của chúng ta!” Khi hai người chân thân giáng lâm, Toại Nhân thị, Truy Y thị đích thân dẫn dắt vô số tinh nhuệ Nhân tộc đồng loạt hướng về Tô Dự và Nữ Oa hành lễ.

“Các ngươi không cần đa lễ, bản tọa lần này đến, là để các ngươi chuẩn bị sẵn sàng, Yêu tộc đang ra tay diệt sát Nhân tộc ta!” “?!” “Thì ra là vậy, thảo nào trong mấy tháng qua, khí vận hương hỏa của Nhân tộc ta lại thiếu đi nhiều như vậy, tất cả là do Yêu tộc?” Nghe lời của Tô Dự, Toại Nhân thị và Truy Y thị trong lòng vô cùng phẫn nộ.

“Hiện tại, bản tọa và Nữ Oa chuẩn bị đánh lên Thiên Đình của Yêu tộc, vì Nhân tộc ta báo thù, nhưng trước đó, trước tiên phải diệt sát toàn bộ những thành viên gieo rắc tin đồn hủy hoại trong Nhân tộc ta!” Nếu Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn cướp đoạt khí vận Nhân tộc trong tay chàng, âm thầm bố cục, phái người hủy hoại danh tiếng của chàng và Nữ Oa, vậy thì có qua có lại mới toại lòng nhau!

Trước tiên thanh trừ những quân cờ này, sau đó diệt tận gốc rễ của Nhân giáo và Xiển giáo!

Dù sao đi nữa, hiện tại, danh vọng của Tô Dự và Nữ Oa trong Nhân tộc không phải là thứ mà Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn có thể so sánh.

Nếu đối phương đã lấy oán báo ân, vậy thì thu hồi lại tất cả!

“Cẩn tuân pháp chỉ của Thánh Phụ!” “Cẩn tuân pháp chỉ của Thánh Phụ!” Tất cả tinh nhuệ Nhân tộc không ngờ, lần này Yêu tộc ra tay diệt sát Nhân tộc, lại có thể khiến Nhân tộc Thánh Phụ và Nhân tộc Chi Mẫu giáng lâm.

Thậm chí vì báo thù cho Nhân tộc, không tiếc đánh lên Thiên Đình,

quyết chiến với Thiên Đế của Yêu tộc!

Một khắc này, tất cả Nhân tộc nhìn về phía Tô Dự và Nữ Oa, đều dâng lên sự kính trọng và yêu mến vô thượng! .....

Thái Thanh cung.

Khi Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm nhận được Tô Dự và Nữ Oa xuất hiện tại tổ địa Nhân tộc ở bờ Đông Hải, mi đầu không khỏi nhíu lại.

Không ngờ, Tô Dự và Nữ Oa lại dám thật sự muốn kết thù sinh tử với họ, chẳng lẽ không sợ hai huynh đệ họ sẽ triệt để diệt sát sao?

"Nhị đệ, nếu Tô Dự không tuân pháp chỉ của vi huynh, bất kính Thánh nhân, vậy hai người chúng ta đích thân đi cho hắn một bài học đi!" "Vâng, đại huynh!" Trong nháy mắt.

Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn xuất hiện tại bờ Đông Hải.

"Bái kiến Thái Thanh Thánh nhân, bái kiến Ngọc Thanh Thánh nhân!" "Bái kiến Thái Thanh Thánh nhân, bái kiến Ngọc Thanh Thánh nhân!" Tất cả Nhân tộc thấy pháp giá của Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn, đồng loạt hành lễ.

Hiện tại Nhân giáo và Xiển giáo, ảnh hưởng trong Nhân tộc ngày càng lớn, đặc biệt là Nhân giáo, gần như mỗi một Nhân tộc, đều đang tu luyện Kim Đan Đại Đạo mà Thái Thanh Lão Tử truyền xuống.

Đó cũng là lý do tại sao Thái Thanh Lão Tử có tự tin, có thể cướp đoạt khí vận Nhân tộc trong tay Tô Dự và Nữ Oa.

"Tô Dự, Nữ Oa sư muội, dám không tuân pháp chỉ của Thánh nhân, dám can thiệp vào Vu Yêu lượng kiếp, đáng bị trừng trị!" Thái Thanh Lão Tử vừa mở miệng, thanh thế vô cùng to lớn.

“Ông!” Một luồng khí lưu vô cùng khủng bố trực tiếp hướng về phía Tô Dự, phảng phất như muốn nghiền nát tất cả.

“Thái Thanh, ngươi muốn cướp đi khí vận Nhân tộc trong tay bản đế và Nữ Oa thì cứ nói thẳng, hà tất phải che che đậy đậy, thật là hư ngụy!” Tô Dự nói, tay phải nhẹ nhàng vung lên, luồng khí lưu khủng bố kia liền tan biến trong nháy mắt, đến một gợn sóng cũng không nổi lên.

“Lần này Yêu tộc diệt sát Nhân tộc, các ngươi là Nhân giáo giáo chủ, Xiển giáo giáo chủ, hưởng thụ khí vận Nhân tộc, không giúp Nhân tộc thì thôi, lại dám ngăn cản ta?

Thật là lang tâm cẩu phế!” Vút!

Phía dưới vô số Nhân tộc nghe lời của Nhân tộc Thánh Phụ, không khỏi nhìn nhau ngơ ngác.

Khó tin, là Nhân giáo giáo chủ và Xiển giáo giáo chủ, chịu sự thờ cúng khí vận của Nhân tộc, không giúp đỡ Nhân tộc thì thôi, vì sao lại ngăn cản Nhân tộc Thánh Phụ và Nhân tộc Chi Mẫu?

“Ăn nói khéo léo hòng lừa gạt người đời, phỉ báng Thánh nhân, Tô Dự, ngươi đáng tội gì?” “Ầm ầm ầm!” “Ầm ầm ầm!” Lời của Thái Thanh Lão Tử giống như sấm sét cửu thiên, trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Vô số đại năng dù đang bế quan cũng bị kinh tỉnh, từng người một trợn to mắt, ngơ ngác nhìn về phía Đông Hải.

Chương 202

Tất cả mọi người không ngờ, Thái Thanh Thánh nhân trước nay luôn thanh tĩnh vô vi, khiêm tốn hòa nhã lại có thể nổi giận đến vậy?

Còn có.

Tam Thanh Thánh nhân không phải vẫn luôn giao hảo rất tốt với Tô Dự tiên đế sao, sao lại vạch mặt thành kẻ thù rồi?

Tây Phương.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề liền dùng thần thông suy diễn, lập tức biết được ngọn ngành của sự việc.

"Sư huynh, thật không ngờ đại sư huynh lại vạch mặt với Tô Dự tiên đế, đối với Tây Phương giáo của chúng ta, quả thực là chuyện tốt lớn a!" Chuẩn Đề vẻ mặt vui mừng, thậm chí vui mừng đến mức đứng bật dậy khỏi bồ đoàn.

Tiếp Dẫn vốn có vẻ mặt khổ sở, hai mắt cũng lộ ra vẻ vui mừng.

Tô Dự và Tam Thanh quan hệ cực tốt, muốn từ trong đó bố cục, mưu đồ chấn hưng Tây Phương, chuyện gì cũng khó ra tay.

Hiện tại, họ đã hoàn toàn quyết liệt, không chừng sẽ bùng nổ đại chiến, trong lúc đó có thể ra tay bố cục được rất nhiều chỗ.

Nếu thao tác tốt, chắc chắn có thể giành được nhiều lợi ích hơn.

"Sư đệ, chúng ta lập tức thao tác một phen, xem có thể từ phương Đông độ về một số người hữu duyên không, hiện tại Nhân tộc ở phương Tây của chúng ta tuy có mấy chục ức, nhưng sinh linh vẫn chưa đủ nhiều a!" "Vâng, sư huynh!" .....

Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất ngồi cao trên vị trí Thiên Đế, khi nghe được câu pháp chỉ uy chấn Hồng Hoang của Thái Thanh Thánh nhân, không khỏi nhìn nhau một cái, lộ ra vẻ vui mừng.

"Đại ca anh minh!" Đông Hoàng Thái Nhất nhớ lại lời đại ca nói với mình trước đây, nay đã thật sự xảy ra, không khỏi thán phục không thôi.

"Ha ha!" Đế Tuấn cười ha hả, vẻ mặt đắc ý.

"Đại ca, nay Tô Dự và Thái Thanh Thánh nhân, Ngọc Thanh Thánh nhân đã hoàn toàn vạch mặt, chúng ta phải nhanh chóng thu thập nhiều linh hồn Nhân tộc hơn, bằng không đợi Tô Dự và Nữ Oa nương nương đối phó xong, e rằng Thiên Đình Yêu tộc ta không chịu nổi sự báo thù đâu!" "Cho nên, trước đó, chúng ta phải thu thập đủ nhiều linh hồn Nhân tộc để luyện chế Đồ Vu Kiếm, đợi đến khi quyết chiến, Thiên Đình Yêu tộc ta mới có nhiều cửa thắng hơn!" Đế Tuấn nghe lời của đệ đệ, không khỏi gật đầu.

"Truyền lệnh xuống, tất cả tinh nhuệ của Yêu tộc ta đều hạ giới, giết Nhân tộc, thu thập linh hồn Nhân tộc!" "Cẩn tuân Thiên Đế pháp chỉ!" "Cẩn tuân Thiên Đế pháp chỉ!" Yêu sư Côn Bằng, Yêu thần Quỷ Xa, Kế Mông, Anh Chiêu đồng loạt cung thân, sau đó phái vô số tinh nhuệ hướng về đại lục Hồng Hoang diệt sát Nhân tộc.

Khi Phục Hy đang trấn thủ ở sâu trong tinh không biết được tin tức này, liền lập tức trở về Thiên Đình.

"Hai vị Thiên Đế, vì sao lại ra tay diệt sát Nhân tộc như vậy?" Sắc mặt Phục Hy không tốt.

Bấy lâu nay, ông đối với Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều

vô cùng tôn trọng, sau khi gia nhập Yêu tộc cũng tận tâm tận lực.

Nhưng họ lại muốn tàn sát Nhân tộc do muội muội mình tạo ra, đây là chuyện liên quan đến khí vận Thánh nhân của muội muội, Phục Hy tự nhiên không thể ngồi yên không quản.

"Hy Hoàng không cần tức giận!" Đế Tuấn nhẹ nhàng vung tay, chủ động đi đến bên cạnh Phục Hy.

"Mấy ngàn năm trước, nhi lang của Yêu tộc ta phát hiện, pháp bảo dính linh hồn Nhân tộc lại là khắc tinh của Vu tộc, có thể dễ dàng phá vỡ nhục thân của Vu tộc, vì vậy, bản đế định luyện chế chí bảo Đồ Vu Kiếm để đối phó với Tổ Vu, đến lúc quyết chiến, chúng ta cũng có nhiều cửa thắng hơn." "Tuy Nhân tộc có chút vô tội, nhưng lượng kiếp này liên quan đến tương lai của Yêu tộc ta, bản đế không thể không làm thêm một số chuẩn bị, chẳng lẽ Hy Hoàng có thể trơ mắt nhìn nhi lang của Yêu tộc ta bỏ mạng dưới tay Vu tộc?

Thậm chí giống như Tiên Thiên tam tộc, triệt để rút lui khỏi vũ đài lịch sử?" Nghe Đế Tuấn chất vấn, Phục Hy có chút đuối lý, dù sao ông cũng là Yêu Hoàng của Yêu tộc, hưởng khí vận vô thượng của Yêu tộc.

"Hy Hoàng không cần lo lắng, chúng ta chỉ lấy một bộ phận linh hồn Nhân tộc mà thôi, cũng không triệt để diệt tuyệt Nhân tộc, ngài cũng biết khả năng sinh sản của Nhân tộc quán tuyệt Hồng Hoang, dù ta diệt sát hàng trăm ức, với tốc độ sinh sản của Nhân tộc, không cần mấy ngàn năm, Nhân tộc có thể phục hồi như cũ, như vậy tuyệt đối sẽ không làm tổn hại đến căn cơ Thánh nhân của Nữ Oa nương nương!" "Ai!" Phục Hy nghe Đế Tuấn nói vậy, không khỏi thở dài một hơi.

"Thiên Đế, ta trở về trấn thủ tinh không, về sự báo thù của Tô Dự tiên đế và muội muội, ta cũng chỉ có thể đứng ngoài cuộc!" Phục Hy

trong lòng rõ ràng, với tính cách của muội phu, tuyệt đối không cho phép Thiên Đình của Yêu tộc tàn sát Nhân tộc như vậy.

Nếu họ đánh lên Thiên Đình, vì tình nghĩa đôi bên, ông tuyệt đối sẽ không ra tay.

"Hy Hoàng yên tâm, lúc đó bần đế nhất định sẽ không làm khó ngài!" Đế Tuấn gật đầu, tỏ vẻ hiểu cho lựa chọn của Phục Hy.

Tiếp theo, tất cả mọi người đều bắt đầu quan tâm đến trận quyết chiến kinh thiên động địa giữa Tô Dự tiên đế và Thái Thanh Thánh nhân!

Hỗn Độn.

Cung Tử Tiêu.

Khi Tô Dự và Thái Thanh Lão Tử đang giương cung bạt kiếm, Hồng Quân, người vẫn luôn ung dung bế quan, bỗng mở mắt ra, sau đó nhìn về phía bờ Đông Hải.

Ánh mắt của Hồng Quân chỉ dừng lại trên người Tô Dự một thoáng, sau đó liền chuyển sang Nữ Oa, đôi mắt không khỏi lộ ra một tia vui mừng nhàn nhạt.

Thu nhận hai sư huynh đệ Tây Phương làm đồ đệ, ban cho chí bảo thành Thánh là Hồng Mông Tử Khí, đó là vì món nợ nhân quả với Tây Phương.

Thu nhận Tam Thanh làm đồ đệ, là vì họ do nguyên thần Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, thân mang công đức khai thiên, cũng là mệnh lệnh của Thiên Đạo để khống chế thế giới Hồng Hoang tốt hơn, gọt giũa ảnh hưởng của Bàn Cổ Đại Thần đối với thế giới Hồng Hoang.

Chỉ có Nữ Oa mới là đệ tử mà Hồng Quân trong lòng xem trọng nhất.

Chỉ tiếc là, sau khi Hồng Quân xả thân hợp đạo, ông đã biết khá rõ về xu thế tương lai của thế giới Hồng Hoang.

Nữ Oa dựa vào công đức tạo người mà thành Thánh đầu tiên, hưởng thụ khí vận của cả hai tộc Nhân - Yêu, có thể nói là quán tuyệt Hồng Hoang.

Nhưng Nữ Oa lại lựa chọn sai lầm trong đại kiếp của Nhân tộc, bị Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn tính kế, vô cớ bị cướp đi quá nửa khí vận Nhân tộc, khiến Nhân tộc trong lòng có chút oán trách người Mẹ của Nhân tộc này.

Hồng Quân cũng có thể hiểu được, Nữ Oa thân cô thế cô, dù thực lực và khí vận vô cùng mạnh mẽ, nhưng cũng không đủ để đối phó với hai vị Thánh nhân.

Vì thế, sau khi đại chiến Vu Yêu kết thúc, Cộng Công nổi giận húc đổ Bất Chu Sơn, khiến thiên địa sụp đổ, chúng sinh Hồng Hoang và Nhân tộc phải chịu tai họa diệt vong.

Hồng Quân vì muốn giúp Nữ Oa một tay, đã để Nữ Oa vá trời, hòng giúp nàng lấy lại sự kính ngưỡng của Nhân tộc, chia sẻ thêm nhiều khí vận.

Nào ngờ sau đại chiến Vu Yêu, Nữ Oa có chút nản lòng thoái chí, không tranh đoạt khí vận với các Thánh nữa, cũng không ngấm ngầm tranh đấu, mà chọn cách khiêm tốn tiềm tu, ẩn cư tại Oa Hoàng Cung ngoài Tam Thập Tam Thiên.

Lựa chọn như vậy khiến Hồng Quân trong lòng có chút bất đắc dĩ, cũng chỉ có thể mặc nhận sự lựa chọn của nàng.

Từ đó về sau, Nữ Oa hoàn toàn rời khỏi vũ đài tranh đoạt của các Thánh.

Trong Phong Thần lượng kiếp, Nhân tộc cộng chủ là Thương Trụ

Vương bị các Thánh bày mưu hãm hại, Nữ Oa cũng không truy cứu kẻ chủ mưu sau lưng, chỉ phái Cửu Vĩ Yêu Hồ ra làm loạn giang sơn Thành Thang.

Phong Thần lượng kiếp có thể coi là cơ hội tranh đoạt cuối cùng của Nữ Oa, nếu nàng chọn hỗ trợ Thông Thiên, Tiệt giáo cũng sẽ không bại thảm như vậy, biết đâu Nữ Oa còn có cơ hội lật lại thế cờ.

Chương 203

Chỉ tiếc là, Nữ Oa đã sớm chọn không hỏi thế sự, khiêm tốn tiềm tu.

Hồng Quân sau khi xả thân hợp đạo, đã suy diễn ra mấy con đường tương lai của Nữ Oa, trong lòng vô cùng tiếc nuối, nhưng nào ngờ, đệ tử ông xem trọng nhất là Nữ Oa lại gặp được người thần bí nhất thế giới Hồng Hoang là Tô Dự!

Sau khi kết thành đạo lữ với Tô Dự, vận mệnh của Nữ Oa đã hoàn toàn thay đổi.

Giờ đây, ngay cả Hồng Quân, người phát ngôn của Thiên Đạo, cũng không thể suy diễn ra được vận mệnh tương lai cụ thể của nàng sẽ đi về đâu.

"Tô Dự đạo hữu, Nữ Oa có thể gặp được ngươi, chính là vận may lớn nhất của nàng!" Ánh mắt Hồng Quân dời khỏi Nữ Oa, một lần nữa lại nhìn vào Tô Dự, lộ ra một nụ cười vui mừng.

Bây giờ, sau khi Nữ Oa và Tô Dự kết thành phu thê, vận mệnh của nàng đã lặng lẽ thay đổi.

Trong một hồi đại kiếp của Nhân tộc, đối mặt với mưu kế của các Thánh, Nữ Oa không hề lựa chọn lùi bước, mà dũng cảm tiến lên!

Tương lai của nàng, chắc chắn sẽ không thể đo lường!

"Vụt!" Ánh mắt vốn vui mừng của Hồng Quân bỗng chốc trở nên lạnh lùng vô song, cả người phảng phất không tỏa ra một tia khí tức nào.

Đôi mắt ấy, như hai bánh xe diệt thế, dường như muốn hủy diệt tất cả.

Nhưng cuối cùng, đôi mắt ấy lại nhắm lại, thân hình Hồng Quân một lần nữa trở lại như xưa, vĩnh hằng ung dung! … Đông Hải, đảo Kim Ngao.

Bích Du Cung.

Thông Thiên giáo chủ thấy Tô Dự và đại huynh giương cung bạt kiếm, trong lòng đã sớm có chuẩn bị.

Với sự hiểu biết của ông về Tô Dự tiên đế, đại huynh tính kế như vậy, chắc chắn sẽ xé rách mặt nhau, thậm chí điên cuồng đại chiến một trận.

Hiện giờ, bên phe họ chỉ có Nữ Oa sư muội là Thánh nhân, còn Tô Dự tiên đế vẫn là Chuẩn Thánh, liệu có thể chống đỡ được đại huynh và nhị huynh đều có tu vi Thánh nhân không?

"Vụt!" Thông Thiên nhìn về phía Tô Dự với đôi mắt sáng ngời.

"Tô Dự tiên đế, nếu ngài không chống đỡ nổi, bần đạo có thể trả lại ân tình lần trước, giúp ngài chống lại cơn thịnh nộ của đại huynh!" Thông Thiên nói vậy, nhưng trong lòng lại kỳ vọng có thể xuất hiện kỳ tích.

Dù sao mấy chục vạn năm qua, thực lực của Tô Dự tiên đế quá sâu không lường được, vạn nhất ngài có con át chủ bài kỳ diệu nào đó thì sao?

Huyết Hải Minh Hà.

Ngũ Trang Quán Trấn Nguyên Tử.

Yêu tộc Thiên Đình Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất.

Sâu trong tinh không, Phục Hy.

Vô số đại năng đều đang chú ý đến trận đại chiến Thánh nhân đầu tiên của thế giới Hồng Hoang, trong lòng những đại năng này đều

muốn xem thực lực chân chính của Tô Dự.

Đồng thời, cũng có vô số đại năng trong lòng kỳ vọng, xem xem Tô Dự tiên đế có thể phá vỡ câu châm ngôn 'dưới Thánh nhân đều là giun dế' hay không!

"Ăn nói xảo trá hòng lừa gạt thế nhân, phỉ báng Thánh nhân, Tô Dự, ngươi đáng tội gì?" Thái Thanh Lão Tử lạnh lùng nhìn Tô Dự, nhiệt độ cả bầu trời giảm mạnh, phảng phất như sắp đông cứng lại hoàn toàn.

"Ha ha ha!" Tô Dự cười lớn, lập tức đánh tan khí thế Thánh nhân mà đối phương tỏa ra, khiến cả bầu trời tràn đầy sức sống trở lại.

"Thái Thanh, bớt giả bộ uy phong Thánh nhân trước mặt bản tiên đế đi, đã muốn cướp đoạt khí vận Nhân tộc trong tay bản tiên đế và Nữ Oa, vậy thì lấy bản lĩnh thật sự ra đây!" "Vút!" Trong khoảnh khắc, Tô Dự trực tiếp tế ra Tiên Thiên Chí Bảo Thí Thần Thương, đệ nhất sát phạt của thế giới Hồng Hoang.

"Ong~!" Khi Thí Thần Thương đen tuyền vừa xuất hiện, tỏa ra khí sát lục vô biên, phảng phất như muốn xé rách cả không gian bầu trời này.

Sau đó, dưới chân Tô Dự hiện ra Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên trắng tinh không tì vết.

Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên sau mấy vạn năm được Hỗn Độn Hồ Lô thai nghén, phẩm cấp tuy chưa tăng lên, nhưng công hiệu lại tăng cường không ít.

Bây giờ sắp đại chiến với Thái Thanh Lão Tử, Tô Dự cũng không dám tự phụ.

Dù sao Thái Thanh Lão Tử trước nay luôn thần bí, chưa từng ra tay trong thế giới Hồng Hoang.

Lão có Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ và Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, hai chí bảo này vừa xuất ra, bất kỳ ai cũng không dám khinh suất.

"Thí Thần Thương?!" "Tiên Thiên Chí Bảo Thí Thần Thương đệ nhất sát phạt?

Sao lại ở trong tay Tô Dự tiên đế?" Khi Thí Thần Thương vừa xuất hiện, vô số đại năng đang quan chiến đều hít một hơi lạnh, mắt tròn miệng dẹt nhìn thân ảnh vĩ ngạn vô song của Tô Dự.

Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn thì đồng loạt co mắt lại, lộ ra vẻ chấn động.

Không ngờ, Tô Dự ngoài Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích sát phạt vô song ra, lại còn có Tiên Thiên Chí Bảo Thí Thần Thương đệ nhất sát phạt!

Thí Thần Thương không phải là chí bảo chứng đạo của Ma Tổ La Hầu sao?

Sao lại rơi vào tay Tô Dự?

Khoảnh khắc này, sắc mặt Thái Thanh Lão Tử trở nên ngưng trọng.

Thí Thần Thương sở dĩ được mệnh danh là chí bảo đệ nhất sát phạt của thế giới Hồng Hoang, ngoài việc ẩn chứa một đạo Sát Lục pháp tắc ra, còn có một công hiệu vô cùng mạnh mẽ, đó là có thể làm tổn thương chân linh bản nguyên của Thánh nhân.

Ai cũng biết, chân linh bản nguyên một khi bị tổn thương, trừ khi có cơ duyên nghịch thiên như Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, nếu không thì dù chân linh bản nguyên của Thánh nhân bị tổn thương, cũng không thể hồi phục.

Một khi chân linh bản nguyên của Thánh nhân bị tổn thương quá

nhiều, không những từ đó về sau khó mà tiến thêm một bước, thậm chí còn có thể rớt cảnh giới.

Từ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên rớt xuống bán bộ Hỗn Nguyên, thậm chí là Chuẩn Thánh.

Khi đó, Thánh nhân chỉ còn lại một cái quả vị Thánh nhân suông, ngoài việc bất tử bất diệt ra, thậm chí các đại năng Chuẩn Thánh khác cũng có cơ hội chiến thắng.

Khi đó, Thánh nhân chắc chắn sẽ trở thành trò cười cho chúng sinh Hồng Hoang, sẽ không có ai tuân theo.

Dù sao Thánh nhân cao cao tại thượng mà còn có thể bị một đại năng Chuẩn Thánh đánh bại, Thánh nhân như vậy còn có uy nghiêm gì?

Nữ Oa nhìn tình lang với đôi mắt đẹp đầy chấn động, không ngờ tình lang ngoài Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích ra, lại còn có Tiên Thiên Chí Bảo Thí Thần Thương đệ nhất sát phạt.

Chương 204

Lần này, trong lòng nàng không khỏi an tâm hơn nhiều.

Tình lang có kiện chí bảo này, dù không địch lại Thái Thanh Lão Tử, cũng ít nhất có thể khiến Thái Thanh Lão Tử kiêng dè, không dám ép người quá đáng.

Việc Tô Dự có được Thí Thần Thương, trong cả thế giới Hồng Hoang ngoài Đạo Tổ Hồng Quân biết ra, ngay cả Hi Hòa cũng không biết.

Vì vậy, vừa tế ra kiện chí bảo này, đã khiến vô số đại năng Hồng Hoang chấn động vô cùng.

Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Đông Hoàng Thái Nhất thấy khí thế tỏa ra từ Thí Thần Thương trong tay Tô Dự, hai mắt đồng loạt co lại, mặt lộ vẻ chấn động.

"Tô Dự, ngươi ẩn giấu thật sâu!" "Nhìn khí thế khi ngươi cầm Thí Thần Thương, chắc chắn ít nhất đã luyện hóa được hơn bốn mươi tầng cấm chế, cũng có nghĩa là, lúc ta đại chiến với ngươi, Tô Dự đã có được kiện chí bảo này, chỉ là vẫn luôn không dùng đến mà thôi!" "Bây giờ, khi đối mặt với Thái Thanh Thánh nhân, cuối cùng cũng chịu lấy ra!" "Đây có phải là con át chủ bài thật sự không?" Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng rõ ràng, lúc đó nếu Tô Dự lấy Thí Thần Thương ra đại chiến với y, dù có Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung bảo vệ, cũng tuyệt đối sẽ bị thương đến chân linh bản nguyên, bại cũng sẽ thảm hơn.

Một khi bị thương đến chân linh bản nguyên, sau này nếu muốn

chứng đạo thành Thánh, thì con đường đó coi như hoàn toàn bị cắt đứt.

Vì thế, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng và những người khác đều âm thầm quyết định, sau này nếu đối đầu với Tô Dự, nhất định phải cẩn thận rồi lại cẩn thận!

Giờ phút này, ba vị Thánh nhân là Tây Phương nhị thánh và Thông Thiên giáo chủ sau khi thấy con át chủ bài của Tô Dự, tâm tư trong lòng lại một lần nữa thay đổi.

Vốn tưởng rằng, chứng đạo thành Thánh, cao cao tại thượng, chủ tể chúng sinh Hồng Hoang vận mệnh, nhưng bây giờ đối mặt với Tô Dự, họ lại không có chút tự tin nào!

"Tô Dự, đây là con át chủ bài của ngươi sao?" Thái Thanh Lão Tử nhìn Tô Dự, lập tức tế ra chí bảo Thái Cực Đồ.

"Ong!" Thái Cực Đồ vừa xuất hiện, xung quanh hào quang vạn đạo, thụy khí ngàn dải, bên ngoài đồ là Đại Đạo sấm ngôn quấn quanh, bên trong đồ là Thiên Đạo phù lục ẩn hiện.

Ngũ sắc hào quang chiếu rọi sơn hà đại địa, cửu thải thụy khí trấn nhiếp chư thiên hoàn vũ.

Thái Thanh Lão Tử tự tin, dù Tô Dự có Tiên Thiên Chí Bảo Thí Thần Thương đệ nhất sát phạt thì đã sao?

Có thể phá được chí bảo chứng đạo Thái Cực Đồ của ông không?

Phải biết rằng, Thái Cực Đồ cũng là Tiên Thiên Chí Bảo, phòng ngự vô địch, có uy lực bình định địa thủy hỏa phong, năng lực chuyển hóa âm dương ngũ hành, công năng phân lý thiên đạo huyền cơ, khả năng bao la đại thiên vạn tượng.

Với thực lực của Thái Thanh Lão Tử, cộng thêm kiện chí bảo này, Tô Dự dù có Thí Thần Thương, làm sao phá được phòng ngự?

“Ong!” Bên kia, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng tế ra chí bảo chứng đạo của mình là Bàn Cổ Phiên.

Bàn Cổ Phiên là do Hỗn Độn Chí Bảo Khai Thiên Thần Phủ bạn sinh của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, công kích vô song, sát phạt chỉ đứng sau Thí Thần Thương ẩn chứa một đạo Sát Lục pháp tắc.

“Tiên Thiên Chí Bảo thì đã sao?

Ngươi tưởng bản tọa không có sao?” Nguyên Thủy Thiên Tôn cười lạnh một tiếng, Bàn Cổ Phiên trong tay quang hoa đại trướng.

“Xoạt!” Trong khoảnh khắc, toàn bộ không gian của bầu trời đều bị xé thành một mảnh hỗn độn, phảng phất như trở về thế giới hỗn độn.

“Ong!” Chỉ thấy đôi mắt đẹp của Nữ Oa khẽ ngưng lại, lập tức từ trong thức hải tế ra một chiếc đỉnh nhỏ màu xanh, trong nháy mắt phóng đại ức vạn lần, trực tiếp trấn áp uy thế tỏa ra từ Bàn Cổ Phiên của Nguyên Thủy Thiên Tôn, khiến cả bầu trời trở lại Hồng Hoang.

“Càn Khôn Đỉnh?!” “Lại một kiện Tiên Thiên Chí Bảo?!” Khoảnh khắc này, vô số Thánh nhân, đại năng đang quan chiến trong lòng chấn động không thôi, không ngờ một trận đại chiến Thánh nhân sắp bắt đầu, lại xuất động đến bốn kiện Tiên Thiên Chí Bảo!

Thật không thể tin nổi, phải không?

Phải biết rằng, Tiên Thiên Chí Bảo trong cả thế giới Hồng Hoang cũng không đếm hết một bàn tay, ngoài Hỗn Độn Chung trong tay Đông Hoàng Thái Nhất ra, gần như đã tập hợp đủ cả rồi!

Đương nhiên, những người này không biết trong tay Tô Dự còn có một kiện Tiên Thiên Chí Bảo nữa, chỉ là kiện Tiên Thiên Chí Bảo đó đang được thai nghén nâng cấp phẩm cấp trong thế giới Hồng Mông Hỗn Độn bên trong Hỗn Độn Châu.

Càng không biết Tô Dự đã có được Hỗn Độn Chí Bảo Hỗn Độn Châu duy nhất còn nguyên vẹn!

Lúc này, Tây Phương nhị thánh và Thông Thiên giáo chủ trong lòng vô cùng ngưỡng mộ, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa, Tô Dự đều có Tiên Thiên Chí Bảo, cùng là Thánh nhân mà mình lại không có, một phần thất lạc và ngưỡng mộ tự nhiên không cần nói cũng biết.

"Vụt!" Khi Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy Tô Dự và Nữ Oa đều có Tiên Thiên Chí Bảo, sắc mặt không khỏi càng thêm ngưng trọng.

Bây giờ, họ chứng đạo thành Thánh mới hơn tám vạn năm.

Nữ Oa chứng đạo thành Thánh đã mười vạn năm, dựa vào công đức tạo người, phần thưởng Thiên Đạo công đức nhận được còn nhiều hơn họ rất nhiều.

Vì thế, Thái Thanh Lão Tử dù là đại sư huynh của các Thánh, cũng tự nhận tu vi không bằng Nữ Oa sư muội.

Nhưng ông cho rằng mình có Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên, còn Nữ Oa sư muội không có Tiên Thiên Chí Bảo, nên dù tu vi không bằng, cũng có thể thắng được Nữ Oa.

Dù sao pháp bảo đối với tu sĩ có tác dụng gia trì quá lớn, huống chi là sự chênh lệch giữa Tiên Thiên Chí Bảo và Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo lớn đến nhường nào.

Nào ngờ Nữ Oa cũng có Tiên Thiên Chí Bảo Càn Khôn Đỉnh.

Sơ suất rồi!

Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn nhau, đều có thể cảm nhận được sự thận trọng trong mắt đối phương, nhưng cũng không quá lo lắng.

Dù sao họ là Thánh nhân cao cao tại thượng, bất tử bất diệt, Tô Dự chỉ là một Chuẩn Thánh, dù có Tiên Thiên Chí Bảo Thí Thần Thương, sao có thể là đối thủ của họ?

Chỉ cần đánh bại Tô Dự rồi liên thủ đối chiến với Nữ Oa, Nữ Oa thực lực dù mạnh đến đâu, sớm muộn cũng sẽ bại.

Khi đó, có thể ép buộc Nữ Oa và Tô Dự, bắt họ phải nhượng lại khí vận thuộc về Nhân tộc trong tay, nếu không, đừng trách họ lòng dạ độc ác!

Nhân tộc là thiên mệnh chi chủ của tương lai, khí vận mà họ sở hữu, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn nhất định phải chiếm phần lớn.

Bây giờ đã quyết định, không có lý gì phải thay đổi! … Lúc này, cả bờ Đông Hải phảng phất như một thùng thuốc súng, chỉ cần một tia lửa nhỏ, cả tổ địa Nhân tộc, vùng duyên hải Đông Hải sợ rằng đều sẽ bị nổ tung.

Đại chiến cấp bậc Chuẩn Thánh đã hủy thiên diệt địa, huống chi là đại chiến cấp bậc Thánh nhân.

Phải biết rằng, trong cả thế giới Hồng Hoang, chưa từng xuất hiện đại chiến cấp bậc Thánh nhân.

Hôm nay, một trận đại chiến cấp bậc Thánh nhân sắp bắt đầu, một trận chiến dù kết cục thế nào, cũng chắc chắn sẽ được ghi vào sử sách của Hồng Hoang.

Chương 205

Nhân tộc lão tổ Toại Nhân thị, Truy Y thị và vô số tinh nhuệ Nhân tộc ở phía dưới cảm nhận được cảnh này, sợ đến run rẩy, không thể không phủ phục xuống đất.

Bởi vì họ căn bản không thể chịu đựng được khí thế khủng bố mạnh mẽ như vậy.

Nếu không phải Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn không cố ý nhắm vào Nhân tộc, chỉ một tia khí thế tỏa ra, cũng đủ để khiến toàn bộ Nhân tộc tan thành tro bụi!

Thực lực của Thánh nhân, khủng bố đến vậy!

Lúc này, Toại Nhân thị, Truy Y thị và vô số tinh anh Nhân tộc đều đã nhìn ra, Thánh Phụ của Nhân tộc và Mẫu Thần của Nhân tộc đã hoàn toàn xé rách mặt với Nhân giáo giáo chủ, Xiển giáo giáo chủ, vì khí vận thuộc về Nhân tộc!

Hiển nhiên, Thánh Phụ của Nhân tộc Tô Dự và Mẫu Thần của Nhân tộc Nữ Oa nương nương muốn đòi lại công đạo cho Nhân tộc, báo thù cho Nhân tộc, nhưng không biết vì nguyên nhân gì, Nhân giáo giáo chủ Thái Thanh Thánh nhân và Xiển giáo giáo chủ Ngọc Thanh Thánh nhân lại ra tay ngăn cản, vì vậy dẫn đến việc xé rách mặt nhau.

Tất cả những điều này, khiến các tinh anh Nhân tộc có chút không hiểu.

Nhưng tất cả tinh anh Nhân tộc đều rất rõ ràng, Thánh Phụ của Nhân tộc và Mẫu Thần của Nhân tộc sẽ không bỏ rơi Nhân tộc!

Vì thế, tất cả tinh anh Nhân tộc trong lòng đối với Nhân giáo giáo chủ Thái Thanh Lão Tử và Xiển giáo giáo chủ Nguyên Thủy Thiên

Tôn bắt đầu có chút phản cảm.

"Thái Thanh, Nguyên Thủy, đại chiến cấp bậc Thánh nhân ảnh hưởng quá lớn, các ngươi có dám cùng bản tiên đế đến Hỗn Độn đại chiến một trận không?" "Để xem rốt cuộc Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên trong tay các ngươi mạnh hơn, hay Thí Thần Thương trong tay bản tiên đế sắc bén hơn!" Tô Dự nhìn Thái Thanh và Nguyên Thủy, trực tiếp khiêu chiến.

Đạo trường của hắn ở Đông Hải, lại là tổ địa của Nhân tộc, một khi bắt đầu đại chiến cấp bậc Thánh nhân, hắn tuyệt đối không thể phân tâm bảo vệ Nhân tộc.

Một khi cả Đông Hải bị đánh sập, tinh anh Nhân tộc toàn diệt, ảnh hưởng đối với Nhân tộc quá lớn, cảnh tượng đó, Tô Dự tự nhiên không muốn thấy.

"Được!" Thái Thanh Lão Tử liếc nhìn Tô Dự, trực tiếp đáp ứng.

Lão đương nhiên biết Tô Dự đang lo ngại điều gì, cũng biết nếu một khi bắt đầu đại chiến Thánh nhân, cả Đông Hải bị đánh sập cũng là chuyện nhẹ, có khả năng sẽ lan đến cả Hồng Hoang.

Nhân tộc là nền tảng của Nhân giáo, lão mưu đồ là phần lớn khí vận của Nhân tộc, một khi hủy diệt toàn bộ tổ địa Nhân tộc và tinh anh Nhân tộc, đối với lão không có bất kỳ lợi ích nào.

"Vút!" Tô Dự và Nữ Oa dẫn đầu lao về phía Hỗn Độn ngoài Tam Thập Tam Thiên.

"Vút!" Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy vậy, trực tiếp thôi động pháp lực, trong nháy mắt đã đến sâu trong Hỗn Độn ngoài Tam Thập Tam Thiên.

Sau khi chứng đạo thành Thánh, có thể mượn sức mạnh Thiên Đạo xuất hiện ở bất kỳ góc nào của Hồng Hoang bất cứ lúc nào, ngay

cả sâu trong Hỗn Độn ngoài Tam Thập Tam Thiên cũng không ngoại lệ.

Vì thế, dù Tô Dự và Nữ Oa đi trước một bước, lại bị họ bỏ lại phía sau.

Dù sao Tô Dự chưa chứng đạo thành Thánh, không thể mượn sức mạnh Thiên Đạo Hồng Hoang. … Khi Tô Dự, Nữ Oa nương nương, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn tiến vào sâu trong Hỗn Độn ngoài Tam Thập Tam Thiên, cả Đông Hải, cả thế giới Hồng Hoang phảng phất như hoàn toàn nhẹ nhõm theo.

Tình thế căng thẳng trước đó, giống như đang bóp cổ tất cả mọi người, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Tây Phương nhị thánh.

Thông Thiên giáo chủ.

Đế Tuấn.

Đông Hoàng Thái Nhất.

Và vô số đại năng khác, đều dồn hết ánh mắt về phía sâu trong Hỗn Độn ngoài Tam Thập Tam Thiên, những đại năng năng lực không đủ, trực tiếp vận dụng thần thông, muốn quan chiến một trận chiến của Thánh nhân.

Sâu trong Hỗn Độn.

Tô Dự và Nữ Oa hai người lăng không đứng đó, nhìn Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn cách đó mấy trăm vạn dặm, thần sắc hơi lạnh.

“Phu quân, ta đối chiến đại sư huynh, chàng đối chiến nhị sư huynh đi!” Nữ Oa nhìn tình lang, bắt đầu phân chia đối thủ.

Nàng trong lòng rất rõ ràng, đại sư huynh Thái Thanh Lão Tử

trước nay thần bí khiêm tốn, chưa từng hiển lộ thực lực chân chính trong thế giới Hồng Hoang, phu quân dù có Thí Thần Thương, cộng thêm sự khủng bố của việc dùng lực chứng đạo, cũng chưa chắc là đối thủ.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thì khác, tuy cùng là một trong Tam Thanh, nhưng không khiêm tốn thần bí như Thái Thanh Lão Tử, lại chứng đạo thành Thánh sau Thái Thanh Lão Tử, chắc chắn thực lực tuyệt đối không mạnh bằng đại sư huynh.

"Không cần, Thái Thanh giao cho vi phu!" Tô Dự tay cầm Thí Thần Thương, khẽ lắc đầu với Nữ Oa.

Từ trước đến nay, Tô Dự có ấn tượng tốt với Thái Thanh Lão Tử, vì ông là người sáng lập Đạo giáo trong truyền thuyết.

Từ khi quen biết, Tô Dự đã có ý giao hảo với Tam Thanh, thậm chí không tiếc lúc giảng đạo đã gợi ý giảng ra lời tựa và tổng cương của 《Đạo Đức Kinh》, giúp Thái Thanh Lão Tử thuận lợi lĩnh ngộ con đường mình phải đi.

Hiện giờ, Thái Thanh Lão Tử vì tranh giành khí vận Nhân tộc, đã chọn trở mặt thành thù với hắn, Tô Dự trong lòng không tức giận, đó tự nhiên là không thể.

Để trút giận trong lòng, Tô Dự cũng phải hung hăng dạy dỗ lão một phen!

Thái Thanh Lão Tử không ngờ Tô Dự lại cố chấp muốn đấu với mình một trận, tâm tư vừa chuyển, lập tức hiểu ra ý đồ của Tô Dự.

Mấy chục vạn năm trước, Thái Thanh tự nhiên có thể cảm nhận được thiện ý của Tô Dự đối với mình, ông cũng đáp lại bằng thiện ý tương ứng, nhưng sau khi chứng đạo thành Thánh, mọi thứ đều thay đổi.

Đầu tiên là sự thay đổi về thân phận, ông là Thiên Đạo Thánh nhân cao cao tại thượng, còn Tô Dự chỉ là một Chuẩn Thánh, không có tư cách ngồi ngang hàng.

Thứ hai, khí vận đối với Thánh nhân vô cùng quan trọng, vì tương lai, Thái Thanh Lão Tử bắt buộc phải hoàn toàn nắm giữ Nhân tộc, hưởng dụng phần lớn khí vận.

Vì thế, vì tương lai, ông không thể không quyết liệt với Tô Dự, tranh đoạt khí vận Nhân tộc.

Thái Thanh Lão Tử rõ ràng, bất kỳ sinh linh nào trong thế giới Hồng Hoang đều phải tranh.

Tranh khí vận!

Tranh cơ duyên!

Tranh phúc duyên!

Chỉ có tranh, mới có thể đi ngược dòng nước, tiến thêm một bước trên đỉnh cao, nếu không chỉ có thể thuận theo dòng nước, trở thành kẻ tầm thường.

Vì thế, chút tình nghĩa của Tô Dự so với khí vận thì đáng là gì?

"Tô Dự, nếu ngươi tìm chết, vậy đừng trách bần đạo!" Lúc này, Thái Thanh Lão Tử tiên phong đạo cốt tóc trắng bay phất phơ, Thái Cực Đồ trong tay bùng nổ ức vạn đạo thần quang, chiếu rọi cả bầu trời Hỗn Độn như ban ngày.

Chương 206

Cương phong Hỗn Độn ngập trời chạm phải những tia thần quang này lập tức bị đánh tan, có thể thấy uy lực khủng bố bùng nổ trong đó.

Tô Dự muốn dùng Chuẩn Thánh để nghênh chiến?

Đơn giản là khinh thường ông, nếu đã như vậy, vậy để cho ngươi biết cái gì gọi là dưới Thánh nhân đều là giun dế! … Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn tưởng rằng đối thủ của Tô Dự sẽ là mình, vì so với đại huynh Thái Thanh, thực lực của ông có phần không bằng.

Nhưng nào ngờ Tô Dự lại chọn chủ động nghênh chiến đại huynh, đơn giản không khác gì tìm chết!

Vừa vui mừng, Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng lại vô cùng phẫn nộ.

Tô Dự, đơn giản là không coi ông ra gì!

Đường đường là Ngọc Thanh Thánh nhân, chẳng lẽ không đủ tư cách làm đối thủ của ngươi sao?

Đương nhiên, Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng sẽ không thừa nhận, ông có chút sợ đối đầu với sư muội Nữ Oa.

Một khi bị sư muội Nữ Oa áp chế, vị sư huynh coi trọng thể diện nhất này phải xử lý thế nào?

"Thái Thanh, bớt nói nhảm đi, muốn cướp khí vận Nhân tộc trong tay bản tiên đế, thì lấy bản lĩnh thật sự ra đây!" Tô Dự hét lớn một tiếng, khí thế toàn thân điên cuồng bùng nổ.

"Ầm!" Trong khoảnh khắc, Tô Dự như một chiến thần nguy nga như núi, khí thế toàn thân tỏa ra khiến cương phong trong cả bầu trời Hỗn Độn bị đánh tan.

Hỗn Độn Thần Lôi uy nghiêm khủng bố kia, chưa kịp nổ tung, đã bị khí thế của Tô Dự đánh cho tan biến không dấu vết.

"Sát!" Trong nháy mắt, Tô Dự như một chiến thần tay cầm Thí Thần Thương đen tuyền, trực tiếp lao về phía Thái Thanh Lão Tử cách đó mấy trăm vạn dặm.

"Vút!" Một đạo thương mang u hàn vô cùng phảng phất xuyên qua thời không, trực tiếp đánh trúng Thái Thanh Lão Tử cách đó mấy trăm vạn dặm.

"Ong!" Thái Cực Đồ tỏa ra ức vạn dải Hỗn Độn Huyền Hoàng chi khí, lập tức tiêu dung đạo thương mang ẩn chứa Sát Lục pháp tắc.

"Sát!" Thái Thanh Lão Tử tiên phong đạo cốt khí thế lập tức bùng nổ, sát khí băng lãnh toàn thân tỏa ra, khiến vô số đại năng quan chiến da đầu tê dại.

Bên kia, Nữ Oa thấy phu quân ra tay trước với Thái Thanh Lão Tử, lập tức thôi động chí bảo Càn Khôn Đỉnh oanh sát về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Nguyên Thủy, ngươi muốn cướp khí vận Nhân tộc trong tay bản tọa, vậy thì lấy bản lĩnh thật sự của ngươi ra đây!" Nữ Oa khí thế toàn thân điên cuồng bùng nổ, mái tóc tung bay, khí chất thánh khiết dịu dàng trước đó lập tức trở nên sát khí đằng đằng.

"Ong!" Tiên Thiên Chí Bảo Càn Khôn Đỉnh trong tay lập tức phóng đại ức vạn lần, trung tâm đáy đỉnh là một "Thái Cực Đồ", do hai con cá âm dương ôm lấy nhau; mặt ngoài thân đỉnh là tám mặt đều nhau, do tám quẻ phù hiệu và văn tự tạo thành, tỏa ra khí thế thao thiên vô cùng huyền diệu.

"Nữ Oa, không kính sư trưởng, hôm nay vi huynh sẽ dạy dỗ ngươi một phen, để ngươi biết cái gì gọi là trưởng ấu tôn ti!" Nguyên Thủy

Thiên Tôn hét lớn một tiếng, Bàn Cổ Phiên trong tay rung động.

"Vút!" Trong khoảnh khắc, Bàn Cổ Phiên bùng nổ ra mấy đạo khí nhận vô cùng khủng bố, trực tiếp xé rách cả bầu trời Hỗn Độn, lộ ra một lỗ đen kịt.

Bàn Cổ Phiên là do Khai Thiên Thần Phủ hóa thành, khí nhận tỏa ra chính là khai thiên khí nhận, có công hiệu nghịch thiên xé rách hỗn độn, xé nát thời không.

Không hổ là chí bảo sát phạt chí cường!

Trong một hơi thở, Nữ Oa và Nguyên Thủy Thiên Tôn trực tiếp mở ra một chiến trường mới, rất ăn ý cách xa Tô Dự và Thái Thanh Lão Tử mấy trăm ức cây số.

Đảm bảo hai chiến trường sẽ không ảnh hưởng đến nhau. … "Ong!" Thái Thanh Lão Tử để đảm bảo Thí Thần Thương của Tô Dự không làm tổn thương chân linh bản nguyên, đã trực tiếp tế ra chí bảo bạn sinh Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp như một bảo tháp tỏa ra ức vạn đạo kim quang, tỏa ra hoàng hoàng chi uy.

Ức vạn đạo kim quang bao phủ Thái Thanh Lão Tử, làm nổi bật Thái Thanh Lão Tử tiên phong đạo cốt như một Ma Thần vô thượng.

Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ trong tay thì hóa thành một bánh xe khổng lồ mấy trăm vạn trượng, hai mắt bánh xe như âm dương hồng mông, trong khoảnh khắc quét sạch một phương trời Hỗn Độn.

"Trấn áp thời không!" Tô Dự thấy vậy, một chưởng đánh về phía trước.

"Ong!" Thời không pháp tắc của cả bầu trời đều bị Tô Dự triệu hoán, sau đó đồng loạt trấn áp, muốn trấn áp Thái Thanh Lão Tử trong sâu thẳm Hỗn Độn.

“Thương phá thương khung!” Thí Thần Thương hàn mang lóe lên, Sát Lục pháp tắc đã sớm được thôi động, phối hợp với chí bảo Thí Thần Thương sát về phía đầu lâu của Thái Thanh Lão Tử.

“Hừ!

Trò mèo!” Thái Thanh Lão Tử hừ lạnh một tiếng, bánh xe Thái Cực Đồ khổng lồ mấy trăm vạn trượng kia khẽ quét qua, lập tức đánh tan thần thông pháp tắc của Tô Dự.

Khi Sát Lục pháp tắc vô cùng khủng bố của Thí Thần Thương tập kích đến, Thái Thanh Lão Tử nhẹ nhàng vung tay, âm dương hồng mông chi khí tỏa ra từ Thái Cực Đồ bao bọc lấy sát lục chi khí, sau đó hoàn toàn luyện hóa.

Lúc này, Thái Thanh Lão Tử tuy biểu hiện vô cùng ung dung, nhưng trong lòng lại chấn động không thôi.

Không ngờ, Tô Dự lại lĩnh ngộ được mấy loại pháp tắc mạnh mẽ khác nhau, lực sát thương thực sự quá đáng sợ.

Nếu không kịp thời hóa giải Thời không pháp tắc, e rằng khó mà chống đỡ được Sát Lục pháp tắc của Thí Thần Thương.

“Kim Đan Đại Đạo!” Thái Thanh Lão Tử hét lớn một tiếng, hai tay vẽ một vòng tròn, một hư ảnh vô cùng huyền diệu hiện ra từ hư không.

“Ong!” Lập tức, lực lượng Đan Đạo pháp tắc của cả bầu trời điên cuồng cuộn trào, đồng loạt ùa về phía Thái Thanh Lão Tử, dưới thần thông của ông, giống như một mặt trời khổng lồ uy áp bầu trời.

Vô cùng khủng bố huyền diệu.

Một mặt trời khổng lồ phối hợp với chí bảo Thái Cực Đồ, tỏa ra uy thế vô cùng khủng bố, phảng phất như muốn luyện hóa tất cả mọi thứ trước mắt thành hư vô.

“Vụt!” Lập tức, Tô Dự cảm nhận được nguy cơ to lớn.

Từ trước đến nay, Tô Dự chưa từng xem thường Thái Thanh Lão Tử, là người đứng đầu Tam Thanh, người được Bàn Cổ Đại Thần phù hộ mạnh nhất, không những có Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp bạn sinh, còn có thần thông pháp tắc vô cùng khủng bố mạnh mẽ!

May mà Tô Dự đã cùng Thái Thanh Lão Tử luận đạo, cũng đã nghe qua Đan Đạo pháp tắc cấp bậc Thánh nhân mà lão lĩnh ngộ sau khi chứng đạo thành Thánh, nên đối với Đan Đạo pháp tắc lĩnh ngộ cũng không tồi.

Vì thế, thần thông Đan Đạo pháp tắc mà Thái Thanh Lão Tử sử dụng đối với Tô Dự cũng không quá thần bí.

“Thời gian tĩnh chỉ!

Sát na vĩnh hằng!” Tô Dự vừa ra tay, đã là hai đại thần thông mà hắn lĩnh ngộ, do Thời gian pháp tắc phối hợp với Không gian pháp tắc vận dụng ra, uy lực tăng cường vô số lần.

Chương 207

"Đinh!" Thái Cực Đồ của Thái Thanh Lão Tử giống như một mặt trời khổng lồ kia, có một khoảnh khắc dừng lại 0.00001 giây, nhưng một chút cơ hội nhỏ nhoi như vậy, đã nhanh chóng bị Tô Dự nắm bắt.

Thí Thần Thương hóa thành một thương mang như ngọn núi mấy ngàn vạn trượng, trực tiếp đâm về phía mặt trời khổng lồ kia.

"Bùm!" Một tiếng nổ vang.

Hỗn Độn vốn hư vô trong khoảnh khắc xuất hiện một lỗ đen khổng lồ, tỏa ra khí tức hủy diệt vô tận, khiến vô số Thánh nhân, đại năng quan chiến trong lòng kinh hãi vô cùng.

"Quá đáng sợ, đây là thực lực chân chính của Tô Dự tiên đế sao?" "Tô Dự tiên đế cũng quá khủng bố rồi phải không?

Lại có thể đỡ được một đòn chí cường của Thái Thanh Thánh nhân?" "Không ngờ Tô Dự tiên đế ẩn giấu sâu như vậy, lại nhanh chóng đột phá Chuẩn Thánh đỉnh phong như vậy, thậm chí có năng lực chiến một trận với Thánh nhân, thực lực như vậy, ta còn kém xa!" Vô số đại năng trong lòng kinh hãi, ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất là cường giả mạnh nhất của Yêu tộc cũng không thể không thừa nhận, với thực lực mà Tô Dự vừa vận dụng, dù y cũng là Chuẩn Thánh đỉnh phong cũng hoàn toàn không làm được.

Thực sự quá khủng bố! … Thái Thanh Lão Tử thấy Tô Dự lại dễ dàng phá giải đòn chí cường của mình như vậy, thần sắc trong đôi mắt không khỏi khẽ biến, nhưng nhanh chóng khôi phục bình tĩnh.

Tô Dự lĩnh ngộ được Thời gian pháp tắc và Không gian pháp tắc mạnh mẽ thì đã sao?

Không thành Thánh, cuối cùng vẫn là giun dế!

"Ong!" Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ dưới sự thôi động của Thái Thanh Lão Tử điên cuồng bùng nổ, huyền hoàng chi khí tỏa ra từ hai bánh xe âm dương, giống như muốn khai thiên lập địa một lần nữa.

Cả bầu trời trong phạm vi mấy trăm ức vạn cây số đều bị Thái Cực Đồ bao phủ, như một bánh xe diệt thế, quét sạch mọi sinh linh trên bầu trời.

"Sát!" Tô Dự hét lớn một tiếng, chiến ý toàn thân điên cuồng bùng nổ, cả người phồng lên mấy trăm vạn trượng, Thí Thần Thương trong tay càng hóa thành mấy ngàn vạn trượng, như một người khổng lồ thao thiên.

Nhưng dù vậy, trước mặt Thái Cực Đồ như bánh xe diệt thế khổng lồ kia, vẫn vô cùng nhỏ bé.

"Tô Dự bất kính Thánh nhân, đáng tru!" Thái Thanh Lão Tử phát ra một giọng nói băng lãnh vô tình, như một pháp chỉ uy nghiêm nhất giữa trời đất, chấn động tâm linh của tất cả mọi người.

"Ong!" Thái Cực Đồ như một bánh xe diệt thế trực tiếp trấn áp về phía Tô Dự, thanh uy hủy thiên diệt địa.

"Thời gian đảo lưu!

Không gian ngưng cố!

Sát na vĩnh hằng!" Tô Dự vừa ra tay, đã thôi động lực lượng Thời không pháp tắc và Không gian tốc độ pháp tắc mà hắn lĩnh ngộ, phối hợp với Sát Lục pháp tắc vốn có của Thí Thần Thương, cả người khí thế chiến ý lập tức tăng lên đến đỉnh điểm.

Hắn rõ ràng, sau khi Thái Thanh Lão Tử công đức thành Thánh, có thể liên tục mượn sức mạnh Thiên Đạo để tác chiến.

Đồng thời, sau khi đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đối với pháp tắc lĩnh ngộ sẽ càng thêm tinh thâm.

Tiếp theo, phải xem ai đối với Đan Đạo pháp tắc lĩnh ngộ sâu sắc hơn, ai đối với Lực lượng pháp tắc lĩnh ngộ mạnh hơn!

"Ong!" Thời không thần thông tuôn trào ra, pháp tắc thời không ngập trời ập đến.

Trong khoảnh khắc, thời gian của cả bầu trời phảng phất như đang đảo ngược, Thái Cực Đồ vốn như một bánh xe diệt thế khổng lồ cũng đang dần thu nhỏ lại.

Đồng thời, cương phong, lôi điện trong thế giới Hỗn Độn, phảng phất như đồng loạt ngưng cố lại.

"Vút!" Một tia hàn mang xanh biếc như ánh bình minh trước lúc rạng đông, vô cùng chói mắt.

"Trò mèo!" Thái Thanh Lão Tử hừ lạnh một tiếng, đôi mắt cổ xưa không khỏi co lại, pháp lực trong cơ thể lại một lần nữa điên cuồng vận chuyển.

"Ong!" Thái Cực Đồ rung lên.

Một cây cầu vàng ngọc trắng hiện ra từ hư không, phảng phất như uy của Thiên Đạo, trong nháy mắt đánh tan thần thông thời gian đảo lưu và không gian ngưng cố.

Hồng mông âm dương nhị khí ngập trời hiện ra, tỏa ra khí tức khiến người ta không thể nắm bắt.

"Đinh!" Một tiếng vang giòn.

Thương mang của Thí Thần Thương trực tiếp chạm vào cây cầu vàng ngọc trắng, cả cây cầu vàng ngọc trắng lập tức phóng đại ức vạn lần, giống như muốn trấn áp hàng phục hoàn toàn Thí Thần

Thương.

"Vút!" Hàn mang lóe lên, cây cầu vàng ngọc trắng mấy trăm vạn trượng kia trực tiếp gãy thành hai đoạn, sau đó sụp đổ tan vỡ.

"Sao có thể?!" Khi Thái Thanh Lão Tử thấy cảnh này, hai mắt lập tức trợn tròn, lộ ra vẻ chấn động.

Vô số Thánh nhân, đại năng đang động dụng thần thông quan chiến trong thế giới Hồng Hoang thì đồng loạt hít một hơi lạnh, lộ ra bộ dạng kinh ngạc chấn động.

Thái Cực Đồ tuy là Tiên Thiên Chí Bảo, có đủ loại công hiệu mạnh mẽ, trong đó có một loại, là có thể hàng phục vũ khí của đối thủ.

Nhưng Thí Thần Thương là chí bảo sát phạt đệ nhất Hồng Hoang, Thái Cực Đồ dù có phòng ngự mạnh nhất, muốn hàng phục Thí Thần Thương trong tay Tô Dự, sao có thể?

"Vụt!" Thái Thanh Lão Tử hai mắt ngưng lại, thần sắc càng thêm trịnh trọng.

Đầu đội Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, tay cầm Thái Cực Đồ quét sạch hỗn độn hồng mông, uy áp cái thế.

"Tô Dự, tiếp theo để ngươi thấy thần thông Đan Đạo chân chính của bản tọa, có thể khiến bản tọa lần đầu tiên động dụng nó trong thế giới Hồng Hoang, ngươi đủ để tự hào rồi!" "Ong!" Thái Thanh Lão Tử vừa nói xong, trên người quang hoa đại trướng.

"Nhất Khí Hóa Tam Thanh!" "Vút!

Vút!

Vút!" Ba đạo thân ảnh mạnh mẽ vô song trực tiếp từ chủ thể của

Thái Thanh Lão Tử xuất hiện, đây không phải là thiện thi, ác thi mà lão đã trảm, mà là một loại thần thông vô cùng mạnh mẽ do lão lĩnh ngộ Đan Đạo pháp tắc mà sáng tạo ra.

Thần thông Nhất Khí Hóa Tam Thanh này, Thái Thanh Lão Tử mới lĩnh ngộ không lâu, chưa được tinh thâm lắm, cũng chưa viên mãn.

Thực lực của ba đạo thanh khí, nhiều nhất chỉ ở bán bộ Hỗn Nguyên, thời gian duy trì chỉ có nửa canh giờ.

Nhưng, đủ để diệt sát Tô Dự trước mắt!

Thái Thanh Lão Tử không ngờ, Tô Dự lại lĩnh ngộ được nhiều loại pháp tắc chi lực như vậy, đối với Thời không pháp tắc lĩnh ngộ sâu sắc đến thế, ép lão phải động dụng con át chủ bài.

Cũng đủ để tự hào rồi!

Đương nhiên, Thái Thanh Lão Tử làm vậy, là đang tuyên cáo sự mạnh mẽ của mình cho tất cả mọi người trong thế giới Hồng Hoang, và cảnh cáo hậu quả của việc chọc vào lão!

Chương 208

… Địa Phủ.

Hậu Thổ vẫn luôn chăm chú quan chiến, khi thấy Thái Thanh Lão Tử sử dụng ra thần thông mạnh mẽ như 'Nhất Khí Hóa Tam Thanh', không khỏi kinh hô một tiếng.

"Phu quân!" Lúc này, Hậu Thổ hận không thể trực tiếp xông ra Địa Phủ, sau đó cùng tình lang kề vai tác chiến.

Nhưng rất tiếc, sau khi xả thân hóa luân hồi, trước Vu Yêu lượng kiếp, nàng căn bản không thể bước ra khỏi Địa Phủ một bước!

Bất Chu Sơn.

Tổ địa Vu tộc.

Đế Giang, Câu Mang, Cộng Công, Chúc Dung và các Tổ Vu khác đều đang chăm chú quan chiến, thấy muội phu Tô Dự gặp nguy hiểm, từng người không khỏi lo lắng.

Huyền Minh siết chặt hai nắm đấm, liếc nhìn các huynh trưởng một cái, cuối cùng không lên tiếng.

Nàng có thể cùng các huynh đệ Tổ Vu thành lập Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, triệu hoán chân thân Phụ Thần giúp đỡ phu quân, nhưng nếu thật sự làm vậy, không chừng sẽ khiến cả Vu tộc bị Đạo Tổ Hồng Quân trừng phạt, vậy thì nàng sẽ là tội nhân của cả Vu tộc.

Còn có một nguyên nhân vô cùng quan trọng, đó là sau khi một trong mười hai Tổ Vu là Hậu Thổ muội muội xả thân hóa luân hồi, không thể rời khỏi Địa Phủ, vì vậy dù có thành lập Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cũng không hoàn chỉnh.

Mấy vạn năm nay, Vu tộc vẫn luôn nghiên cứu việc sử dụng tinh huyết của Hậu Thổ, xem có thể tái tạo một vị Tổ Vu nữa không, chỉ là hiện tại chưa có tiến triển gì lớn.

"Đại ca, Tô Dự muội phu gặp nguy hiểm, chúng ta có nên đi dạy dỗ cái tên Thái Thanh kia không?" Chúc Dung tính tình nóng nảy, đối với Tô Dự vô cùng thán phục, vì vậy thấy Thái Thanh Lão Tử sử dụng ra thần thông khủng bố như 'Nhất Khí Hóa Tam Thanh', không khỏi bắt đầu đề nghị.

"Huyền Minh muội tử, tam đệ, đừng vội, muội phu là người thừa kế được Phụ Thần chọn, sao có thể gặp nguy hiểm được?

Huống chi, cho đến bây giờ, muội phu vẫn chưa động dụng Lực lượng pháp tắc chân chính!" "Vì vậy, chúng ta hãy đợi thêm một chút, nếu thật sự không được, dù có làm trái pháp chỉ của Hồng Quân, ta cũng phải cho Thái Thanh một bài học, cứu muội phu!" Nghe lời của đại ca Đế Giang, Huyền Minh và Chúc Dung không khỏi an tâm hơn nhiều.

"Đa tạ đại ca!" Huyền Minh đứng lên, hành lễ với Đế Giang.

"Huyền Minh muội tử, giữa huynh muội chúng ta cần gì khách sáo?" Đế Giang cười nhạt, sau đó nhìn lên bầu trời, chăm chú quan chiến.

Đông Hải, đảo Kim Ngao.

Bích Du Cung.

Thông Thiên giáo chủ vẫn luôn quan chiến, thấy Tô Dự tiên đế lại có thể ép đại huynh Thái Thanh Lão Tử động dụng thực lực chân chính, trong lòng không khỏi vô cùng khâm phục.

"Không hổ là Tô Dự tiên đế, với thực lực Chuẩn Thánh đỉnh phong lại có thể chiến với đại huynh ngang tài ngang sức, thậm chí ép

đại huynh động dụng con át chủ bài thật sự, thật quá khủng bố!" "Nếu Tô Dự tiên đế chứng đạo thành Thánh, e rằng sẽ lập tức trở thành người đứng đầu các Thánh phải không?

Chẳng trách đại huynh lại kiêng dè và phòng bị như vậy, muốn kiềm chế trước khi ngài ấy trưởng thành!" Thông Thiên giáo chủ cảm thán, đôi mắt nhìn về phía Thái Thanh Lão Tử sâu trong Hỗn Độn trên bầu trời.

"Đại huynh, vốn vi đệ tưởng rằng sau khi ta lĩnh ngộ được Kiếm chi pháp tắc và Trận chi pháp tắc, thực lực sẽ không thua kém huynh, nào ngờ huynh lại đối với Đan Đạo pháp tắc lĩnh ngộ sâu sắc đến vậy, vi đệ không bằng!" "Nhưng vi đệ tin rằng, sớm muộn có một ngày, vi đệ sẽ không thua kém huynh, thậm chí sẽ vượt qua!" "Huynh và nhị huynh lo lắng sau khi Tô Dự tiên đế chứng đạo thành Thánh sẽ bị áp chế, nhưng vi đệ không sợ!" "Chỉ cần thực lực đủ mạnh, sao phải sợ sự áp chế uy hiếp của bất kỳ ai?" Tây Phương.

Tu Di Sơn.

Khi Tây Phương nhị thánh thấy Tô Dự thể hiện thực lực chân chính, không khỏi trong lòng kinh hãi không thôi.

"Tô Dự tiên đế không hổ là người được lão sư xem trọng, chỉ là Chuẩn Thánh đỉnh phong mà có thể cứng rắn đối đầu với đại sư huynh, thực lực như vậy, thực sự quá khủng bố!" Chuẩn Đề trong lòng kinh hãi, nếu đổi lại là y đại chiến với Tô Dự, e rằng tuyệt đối sẽ không ung dung như đại sư huynh Thái Thanh Lão Tử, không chừng sẽ bị đánh cho ôm đầu bỏ chạy.

Bởi vì y không có Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ phòng ngự vô song, và Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Trước mặt Tiên Thiên Chí Bảo Thí Thần Thương đệ nhất sát

phạt, dù là Thánh nhân cao cao tại thượng cũng cần phải cẩn thận, không có pháp bảo phòng ngự cực phẩm, chỉ cần bị thương nặng, chân linh cũng sẽ bị tổn thương.

"Đại sư huynh không hổ là đại sư huynh, đối với lực lượng pháp tắc lại lĩnh ngộ sâu sắc đến vậy, 'Nhất Khí Hóa Tam Thanh' quả thực khủng bố, nếu tu luyện đến cảnh giới viên mãn, chẳng phải là bốn vị Thánh nhân sao?

Cộng thêm thiện thi, ác thi, chấp niệm tam thi, vậy là bảy vị rồi!" "Khi đó, thực lực của đại sư huynh ai có thể địch nổi?" Tiếp Dẫn thấy Thái Thanh Lão Tử động dụng thực lực chân chính, trong lòng cảm thán không thôi, đồng thời thần sắc cũng không khỏi càng thêm ngưng trọng.

Muốn chấn hưng Tây Phương, con đường còn dài và gian nan a! … Lúc này, vô số đại năng quan chiến sau khi thấy Thái Thanh Lão Tử động dụng thực lực chân chính, tất cả đại năng đối với trận đại chiến này đều không còn chút hồi hộp nào.

Dù sao Thái Thanh Lão Tử là Thiên Đạo Thánh nhân cao cao tại thượng, lại có hai đại chí bảo trong tay, Tô Dự tiên đế dù mạnh đến đâu, sao có thể chống đỡ?

Giờ phút này, Đông Hoàng Thái Nhất trong Lăng Tiêu Bảo Điện thần sắc lại vô cùng nghiêm túc và kỳ vọng.

Bởi vì, Tô Dự vẫn chưa động dụng thần thông mạnh nhất 'Nhất Lực Phá Vạn Pháp'!

Lần trước đại chiến với Tô Dự, đó là mấy chục vạn năm trước.

Tô Dự tiên đế động dụng 'Nhất Lực Phá Vạn Pháp' trực tiếp đánh bại y, đối với thần thông khủng bố như vậy, Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng vẫn còn nhớ như in.

Từ sau trận chiến đó, Đông Hoàng Thái Nhất thu hoạch không nhỏ, không những đối với dùng lực chứng đạo lĩnh ngộ càng thêm sâu sắc, đồng thời cũng ngày càng hoàn thiện 'Nhất Lực Phá Vạn Pháp'.

Bây giờ, y tự tin, nếu sử dụng ra 'Nhất Lực Phá Vạn Pháp' tuyệt đối sẽ không thua kém Tô Dự tiên đế sử dụng ra lúc đó.

Nhưng mấy chục vạn năm đã qua, y có tiến bộ, chẳng lẽ Tô Dự tiên đế không có tiến bộ sao?

Đông Hoàng Thái Nhất khẽ lắc đầu.

Tuy cùng Tô Dự là tử đối đầu, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng không thể không thừa nhận, con đường mà Tô Dự tiên đế đi mới là dùng lực chứng đạo chân chính.

Bây giờ, Tô Dự có gan khiêu chiến với Thánh nhân cao cao tại thượng, bất tử bất diệt, đổi lại là y, có lá gan đó không?

Đông Hoàng Thái Nhất tự hỏi lòng, nếu không có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận gia trì, để y với thực lực Chuẩn Thánh đỉnh phong chủ động đại chiến với Thánh nhân, y không có tự tin đó!

Vì thế, Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng kỳ vọng Tô Dự tiên đế có thể cho mọi người một bất ngờ, tốt nhất là có thể đánh bại Thánh nhân cao cao tại thượng.

Như vậy, sẽ cho y một mục tiêu để theo đuổi.

Bởi vì, y đi cũng là con đường dùng lực chứng đạo, Tô Dự có thể chiến thắng Thánh nhân, ta, Đông Hoàng Thái Nhất, cũng có thể! … Lúc này, ở một chiến trường khác.

Nguyên Thủy Thiên Tôn động dụng chí bảo sát phạt vô song Bàn Cổ Phiên, uy lực khủng bố vô cùng.

Nhưng Nữ Oa nương nương có Tiên Thiên Chí Bảo Càn Khôn Đỉnh bảo vệ, cộng thêm thực lực mạnh mẽ, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng khó mà phá được phòng ngự của Nữ Oa nương nương.

Chương 209

Đồng thời, Nữ Oa nương nương có chí bảo Hồng Tú Cầu có thể làm tổn thương Thánh nhân, trên người Nguyên Thủy Thiên Tôn lại không có chí bảo phòng ngự.

Cộng thêm Nữ Oa nương nương thành Thánh trước ông mấy vạn năm, pháp tắc lĩnh ngộ còn tinh thâm hơn nhiều, vì vậy thực lực tự nhiên cũng vượt xa Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Vì thế, hai đại Thánh nhân ác chiến, tuy chưa phân thắng bại, nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm thấy có chút vất vả.

Khi Nữ Oa cảm nhận được Thái Thanh Lão Tử động dụng thần thông mạnh mẽ như 'Nhất Khí Hóa Tam Thanh', trong lòng không khỏi lo lắng.

"Nguyên Thủy, ăn ta một chiêu!" "Ầm ầm ầm!" Nữ Oa sát khí toàn thân bùng nổ, Hồng Tú Cầu trong tay như một nhà tù trời đất, hung hăng oanh sát về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nàng rất rõ ràng, chỉ có nhanh chóng đánh bại Nguyên Thủy Thiên Tôn, mới có thể đi giúp phu quân.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên nhìn ra ý đồ của Nữ Oa, liền cắn chặt răng, thôi động chí bảo Bàn Cổ Phiên nghênh đón.

"Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!" Cả bầu trời Hỗn Độn dưới đại chiến của hai đại Thánh nhân, toàn bộ hóa thành hư vô, trên không nổ tung ra một lỗ đen khổng lồ mấy trăm ức cây số, giống như muốn nuốt chửng tất cả.

Nhưng tất cả những điều này, Nữ Oa căn bản không quan tâm.

Nàng muốn tìm cơ hội cứu viện tình lang Tô Dự, làm gì có thời

gian quan tâm nhiều như vậy?

Sau khi động dụng toàn bộ thực lực, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức rơi vào thế hạ phong. … Thái Thanh Lão Tử sau khi sử dụng Nhất Khí Hóa Tam Thanh, trên mặt không khỏi lộ ra nụ cười chiến thắng.

"Tô Dự, có thể khiến bản tọa động dụng 'Nhất Khí Hóa Tam Thanh', ngươi đủ để tự hào rồi!

Chịu chết đi!" Khi Thái Thanh Lão Tử nói xong, bản thể của lão cầm Thái Cực Đồ, còn ba thanh khí kia thì đồng loạt cầm Tiên Thiên Linh Bảo, tập sát về phía Tô Dự.

"Vút!

Vút!

Vút!" Khoảng cách mấy trăm ức cây số chớp mắt đã đến.

Tô Dự trên mặt nở một nụ cười lạnh, siết chặt Thí Thần Thương trong tay.

Nếu là 'Nhất Khí Hóa Tam Thanh' phiên bản viên mãn, hắn có thể sẽ lo lắng, nhưng chỉ là phiên bản thô sơ, ba thanh khí hóa ra thực lực chỉ có bán bộ Hỗn Nguyên.

Sợ gì?

"Ong!" Tô Dự vung Thí Thần Thương, chắn ngang trước người, sau đó hai tay vẽ quyền, toàn bộ lực lượng pháp tắc của bầu trời với tốc độ vô cùng khủng bố ập đến.

"Thần thông?" Thái Thanh Lão Tử trong lòng kinh ngạc, nhưng không dừng bước, trực tiếp thôi động bí pháp, để ba thanh khí hóa ra oanh sát tới.

"Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!" Ba thanh khí hóa ra cầm ba đại Tiên Thiên Linh Bảo,

với thanh thế hủy thiên diệt địa, trực tiếp tập sát về phía Tô Dự.

Lúc này, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên dưới chân Tô Dự tỏa ra bạch quang dịu dàng quét sạch thế giới, chống đỡ lại công kích vô cùng khủng bố.

Khi Tô Dự tung ra một quyền cuối cùng, cả bầu trời phảng phất như hoàn toàn tĩnh lặng.

"Nhất Lực Phá Vạn Pháp!" "Vù!" Khoảnh khắc, không gian tĩnh lặng quỷ dị phảng phất như bị phá vỡ.

"Ầm!

Ầm ầm ầm!!" Trong phạm vi mấy trăm vạn ức cây số xung quanh cơ thể Tô Dự, tất cả sinh linh vật chất đều bị hủy diệt.

Ba thanh khí mà Thái Thanh Lão Tử vừa hóa ra, trực tiếp bị đánh thành một đạo thanh khí, sau đó hoàn toàn bị đánh tan, phảng phất như chưa từng xuất hiện.

"A!" Thái Thanh Lão Tử hét thảm một tiếng, thân hình bay ngược lại mấy trăm ức vạn cây số, như một tia sáng.

"A!" Tiếng hét thảm của Thái Thanh Lão Tử lập tức truyền khắp cả thế giới Hồng Hoang.

Lúc này, vô số đại năng quan chiến, ngay cả các Thánh nhân, đều kinh ngạc đến ngây người!

Tất cả mọi người đều không ngờ, Thánh nhân cao cao tại thượng, bất tử bất diệt lại bị Tô Dự tiên đế đánh bay, phảng phất như bị thương không nhẹ!

Cũng quá không thể tin nổi phải không?

Nếu không phải tận tai nghe thấy tiếng hét thảm của Thái Thanh Lão Tử, e rằng vô số đại năng sẽ cho rằng mình nhìn hoa mắt!

“Hít!~” Đợi vô số đại năng hoàn hồn, đều đồng loạt hít một hơi lạnh, sau đó hai mắt khôi phục thần thái, lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Ta không hoa mắt đấy chứ?

Đường đường là Thánh nhân mà cũng có thể bị Tô Dự tiên đế đánh bay sao?” “Thật không thể tin nổi, đây là thực lực chân chính của Tô Dự tiên đế sao?” “‘Dưới Thánh nhân đều là giun dế!’, câu châm ngôn như pháp chỉ này đã bị Tô Dự tiên đế phá vỡ rồi sao?

Cũng quá mạnh mẽ rồi!” Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Lúc này, Tam Thập Tam Thiên nơi Lăng Tiêu Bảo Điện tọa lạc quang mang đại trướng, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận bảo vệ Thiên Đình tự động khởi động, để lộ ra khí thế uy áp vạn cổ, khiến sinh linh của cả thế giới Hồng Hoang đều có chút run rẩy.

“Chuyện gì vậy?

Yêu tộc khởi động Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, muốn khai chiến với Vu tộc sao?

Nhưng còn chưa đến thời gian một nguyên mà Đạo Tổ đã định mà!” “Đạo hữu, sai rồi!

Nữ Oa nương nương, Thái Thanh Thánh nhân, Ngọc Thanh Thánh nhân cộng thêm Tô Dự tiên đế bốn người đang triển khai đại chiến sâu trong Hỗn Độn, tuy sâu trong Hỗn Độn vô cùng vô tận, nhưng trận chiến cấp bậc Thánh nhân, một chút dư âm bùng nổ ra cũng có thể gây ra nguy hiểm hủy thiên diệt địa cho thế giới Hồng Hoang.” “Yêu tộc Thiên Đình ở Tam Thập Tam Thiên, cách Hỗn Độn gần nhất, dư âm đại chiến của Thánh nhân cũng lan đến đầu tiên, vì vậy, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận không phải để quyết chiến với Vu tộc, Yêu tộc Thiên Đình đang tự vệ.” “Nếu không, đại chiến cấp bậc Thánh nhân

mà khủng bố hơn một chút, không có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, không chừng cả Yêu tộc Thiên Đình đều sẽ bị dư âm đại chiến hủy diệt!" Nghe đại năng giải thích, vô số cao thủ không khỏi đồng loạt hít một hơi lạnh.

Đại chiến giữa các Thánh nhân thực sự quá khủng bố.

Sâu trong Hỗn Độn tồn tại vô cùng vô tận như vậy cũng không thể dung nạp, nếu dư âm đại chiến tiết lộ ra nhiều hơn, chẳng phải sẽ phá hủy Yêu tộc Thiên Đình, phá hủy thế giới Hồng Hoang sao?

Chương 210

Khoảnh khắc này, tất cả mọi người đối với thực lực của Thánh nhân đều có một nhận thức rõ ràng hơn, đồng thời không khỏi đối với Tô Dự càng thêm thán phục.

Không phải Thánh nhân mà có thể đánh bay Thánh nhân, thực lực như vậy, quả thực quá đáng sợ!

Lúc này, Đế Tuấn tay cầm Hà Đồ Lạc Thư, ổn định Thiên Đình, cũng ổn định Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

"Truyền lệnh xuống, bất kể giá nào, phải trong thời gian ngắn nhất có được đủ nhiều linh hồn Nhân tộc!" "Cẩn tuân thiên đế pháp chỉ!" "Cẩn tuân thiên đế pháp chỉ!" Tất cả mọi người đều rõ nguyên nhân lệnh mà Đế Tuấn hạ xuống.

Bây giờ Tô Dự tiên đế có thực lực khủng bố như vậy, cộng thêm Nữ Oa nương nương, Thiên Đình dù có hai đại sát trận Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận cũng không chắc phòng thủ được.

Vì thế, nhân lúc đại chiến không thể phân thần, phải có được nhiều linh hồn Nhân tộc hơn, để chuẩn bị cho cuộc quyết chiến Vu Yêu trong tương lai.

Một khi Tô Dự và Nữ Oa nương nương kết thúc đại chiến, người tiếp theo gặp họa chính là Yêu tộc Thiên Đình!

Đông Hoàng Thái Nhất đối với tất cả những điều này đều không quan tâm, một đôi mắt sáng rực nhìn thẳng lên bầu trời sâu trong Hỗn Độn.

Thần sắc của y, tràn đầy kích động.

Lúc này, sau khi thấy Tô Dự sử dụng ra chiêu chí cường 'Nhất Lực Phá Vạn Pháp' kia, trong lòng y rất rõ ràng, 'Nhất Lực Phá Vạn Pháp' mà y hoàn thiện so với nó, khoảng cách không những không thu hẹp, ngược lại còn ngày càng lớn!

Nhưng, Đông Hoàng Thái Nhất không có chút nản lòng nào, ngược lại càng thêm tràn đầy đấu chí.

Một chiêu thần thông chí cường đó, ngay cả Thái Thanh Thánh nhân cũng không chống đỡ nổi, nếu y có thể hoàn thiện, chẳng phải cũng có thể như Tô Dự tiên đế, đối chiến với Thánh nhân sao?

Khoảnh khắc này, hai mắt Đông Hoàng Thái Nhất tràn đầy kỳ vọng.

Sau đó, y lại lộ ra vẻ thán phục vô cùng thành kính.

Tuy trong lòng đối với Tô Dự vô cùng căm hận và thù địch, nhưng trên con đường tu luyện 'dùng lực chứng đạo', Tô Dự là lão sư của đời y! … Sâu trong Hỗn Độn.

Khi Tô Dự động dụng thần thông chí cường 'Nhất Lực Phá Vạn Pháp' mà mình lĩnh ngộ hoàn thiện, đánh tan phân thân 'Nhất Khí Hóa Tam Thanh' của Thái Thanh Lão Tử, hắn siết chặt Thí Thần Thương trong tay, lao về phía Thái Thanh Lão Tử đang bay ngược lại.

"Sát!" Tô Dự hét lớn một tiếng, Thí Thần Thương trong tay hàn mang như đao.

Trong khoảnh khắc, Không gian tốc độ pháp tắc toàn lực xuất ra, trong nháy mắt đã đuổi kịp Thái Thanh Lão Tử đang bay ngược lại.

"Ong!" Lúc này, trên đầu Thái Thanh Lão Tử là Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, tỏa ra ức vạn đạo huyền hoàng chi khí bảo vệ, bảo vệ lão kín như bưng.

Đồng thời, Thái Cực Đồ tự động hóa thành mấy trăm vạn trượng,

bao bọc Thái Thanh Lão Tử ở bên trong, phối hợp với Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, phòng ngự đến cực điểm.

Sở dĩ lão bị Tô Dự đánh bay, là vì sử dụng thần thông 'Nhất Khí Hóa Tam Thanh' quá hao phí tâm thần và lực lượng pháp tắc.

Trong một thoáng Tô Dự mạnh mẽ đánh tan, ảnh hưởng đến lão khá lớn, bị một số phản phệ, vì vậy trong thoáng thất thần mới bị đánh bay.

Đợi khi hoàn hồn, lão lập tức khôi phục trấn định, cầm Thái Cực Đồ toàn lực chống đỡ.

"Đinh!" Sát lục chi khí của Thí Thần Thương toàn bộ đều bị Thái Cực Đồ triệt tiêu.

Nhìn thân ảnh bá khí vô song, vĩ ngạn mạnh mẽ phía trước, Thái Thanh Lão Tử trong lòng tràn đầy không cam lòng.

Lão cũng không ngờ, sau khi sử dụng ra thần thông chí cường như 'Nhất Khí Hóa Tam Thanh', vốn tưởng rằng có thể thuận lợi diệt sát Tô Dự, nào ngờ Tô Dự lại có 'Nhất Lực Phá Vạn Pháp' còn khủng bố hơn!

"Vụt!" Thái Thanh Lão Tử hai mắt co lại, trong lòng càng thêm kiên định ý nghĩ phải bóp chết Tô Dự.

Trước đây, lão chỉ muốn kiềm chế sự trỗi dậy của Tô Dự, ngăn cản hắn mượn khí vận Nhân tộc chứng đạo thành Thánh, nhưng bây giờ, lão muốn bóp chết Tô Dự trong trứng nước.

Thái Thanh Lão Tử rất rõ ràng, bây giờ đã hoàn toàn xé rách mặt với Tô Dự, tử chiến không ngừng, đã không còn chút giao tình nào.

Với tính cách mạnh mẽ bá đạo của Tô Dự, một khi chứng đạo thành Thánh, tuyệt đối sẽ không tha cho lão.

Vì thế, tiên hạ thủ vi cường!

Dù Tô Dự là phu quân của Nữ Oa sư muội, là người được lão sư Hồng Quân vô cùng coi trọng, thì đã sao?

Phải diệt sát hắn trước khi hắn chứng đạo thành Thánh, nếu không sau này đợi hắn trỗi dậy, vậy thì tận thế sẽ đến!

"Sát!" Thái Thanh Lão Tử hai mắt ngưng lại, bùng nổ ra sát khí thao thiên.

Khoảnh khắc này, khí thế lập tức dâng lên đến cực điểm, khiến người ta lạnh thấu xương.

Tô Dự cảm nhận được sát ý lạnh lẽo kinh khủng của Thái Thanh Lão Tử, cảm giác được thái độ của lão đã thay đổi, nhưng đối với chuyện này, Tô Dự hoàn toàn không để tâm.

Đã triệt để xé rách mặt nhau rồi, không chết không thôi thì đã sao? "Sát Na Vĩnh Hằng!" Tô Dự tay cầm Thí Thần Thương, điên cuồng thúc đẩy lực lượng Sát Lục pháp tắc, toàn lực dung hợp với Sát Lục pháp tắc vốn có trong Thí Thần Thương, cả người sát khí ngút trời, bá lăng thiên vũ. "Hưu~ u!" "Hưu~ u!" Sát khí ngút trời gần như xé rách cả không gian Hỗn Độn này, những khối Hỗn Độn nguyên thạch trên bầu trời Hỗn Độn, dưới sự bao trùm của sát khí kinh khủng, toàn bộ đều hóa thành tro bụi, cuối cùng biến thành hư vô. "Ông!" Thương mang của Thí Thần Thương giao nhau với huyền hoàng nhị khí tỏa ra từ Thái Cực Đồ, bạo phát ra một luồng năng lượng hủy thiên diệt địa. "Ầm ầm ầm!" Sau đó, hai đại chí bảo oanh kích vào nhau.

Toàn bộ bầu trời Hỗn Độn dường như mất đi tất cả nguyên tố quang mang, chỉ còn lại hai người Tô Dự và Thái Thanh Lão Tử. "Kim Đan Đại Đạo!" Thái Thanh Lão Tử dựa vào phòng ngự vô địch, lại thêm sở hữu Thánh nhân quả vị, có thể liên tục mượn lực Thiên Đạo để diệt sát Tô Dự.

Vì vậy, vừa ra tay đã là thủ đoạn công kích mạnh nhất.

Thái Cực Đồ tuy lực sát thương không bằng Thí Thần Thương, nhưng dù sao cũng là do Hỗn Độn chí bảo Khai Thiên Thần Phủ hóa thành, lực sát thương có thể sánh ngang với Hậu thiên công đức chí bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay Tô Dự.

Đầu đội Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, tay cầm Thái Cực Đồ, có thể thực sự công phòng vô song! "Ông!" Khi Thái Thanh Lão Tử thi triển Kim Đan Đại Đạo, một cây cầu vàng bằng bạch ngọc trấn áp cả bầu trời, hung hăng trấn sát về phía Tô Dự. "Thương Phá Thương Khung!" Tô Dự không lùi mà tiến tới, Thí Thần Thương trong tay trấn áp thời không, nghiền nát không gian, trực tiếp nghênh đón.

Chương 211

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Bầu trời Hỗn Độn đang giao chiến, không gian đang bi thương kêu rên.

Hắc động khổng lồ trên bầu trời càng lúc càng lớn, khí tức kinh khủng tỏa ra cũng càng lúc càng mạnh. "Ông!" Sau mấy lần va chạm, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên dưới chân Tô Dự phát ra một tiếng kêu trong trẻo, rõ ràng, Thái Thanh Lão Tử với tư cách là Thiên Đạo Thánh nhân, lại có Tiên thiên chí bảo Thái Cực Đồ gia trì, phòng ngự của Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên đã gần đến cực hạn. "Kim Đan Cửu Trọng, Cửu Trọng Hợp Nhất!" Thái Thanh Lão Tử hét lớn một tiếng, toàn bộ bầu trời Hỗn Độn xuất hiện chín bánh xe khổng lồ màu vàng, lớn đến hàng trăm tỷ trượng, giống như những mặt trời khổng lồ.

Nhanh chóng, chín bánh xe khổng lồ màu vàng thu nhỏ với tốc độ kinh người, sau đó hợp chín làm một! "Ầm!" Sau khi chín bánh xe hợp thành một thể, khí thế kinh khủng tỏa ra khiến cho sinh linh trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang đều phải run sợ.

Một số Đại La Kim Tiên thậm chí cả Chuẩn Thánh đại năng tu vi yếu ớt đều đồng loạt quỳ lạy. "Ầm ầm ầm!" Một vầng mặt trời khổng lồ được Thái Cực Đồ bao bọc hung hăng trấn sát về phía Tô Dự. "Thời Không Luân Hồi!" Lúc này, Tô Dự không kịp sử dụng 'Nhất Lực Phá Vạn Pháp', đành phải thúc đẩy Thời Không pháp tắc lĩnh ngộ mạnh nhất, đánh cú chí mạng của Thái Thanh Lão Tử vào vòng luân hồi thời không. "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Vầng mặt trời Cửu Trọng Hợp Nhất được Thái Cực Đồ bao bọc nghiền nát tất cả lực lượng pháp tắc, trấn sát về phía Tô Dự. "Sát!" Tô Dự cắn chặt răng, nắm chặt Thí Thần Thương trong tay, trấn áp tất cả thời không, tập

sát về phía Thái Thanh Lão Tử. "U!" Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên dưới chân phát ra một tiếng kêu bi thương, sau đó năng lượng kinh khủng vô cùng xông vào nhục thể Tô Dự. "Rắc rắc!" Lúc này, nhục thể của Tô Dự vốn có thể so sánh với Tiên thiên chí bảo bắt đầu nứt ra, máu tươi màu vàng nhạt chảy ra, một bộ dạng vô cùng đáng sợ.

Nhưng đồng thời, đòn tấn công của Tô Dự cũng đã đến trước mặt Thái Thanh Lão Tử.

Thái Thanh Lão Tử kinh hoàng phát hiện, Tô Dự dường như muốn đồng quy vu tận, cho dù bị thương cũng phải tấn công lão. "Ông!" Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp trên đầu tức khắc rung động, hàng tỷ luồng khí huyền hoàng hồng mông bảo vệ lão kín kẽ.

Thí Thần Thương bỏ qua mọi phòng ngự, đâm thẳng tới. "Đinh!" Một tiếng vang giòn tan.

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp đã chặn được đòn tấn công mạnh nhất của Tô Dự, khiến Thái Thanh Lão Tử bất giác thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng lực sát phạt kinh khủng lại đánh bay lão ra xa hàng tỷ dặm, khiến lão vô cùng chấn động. "Phu quân!" Cách đó mấy ngàn tỷ dặm, Nữ Oa cảm nhận được chân thân của tình lang nứt vỡ sắp tan nát, không khỏi kêu lên một tiếng, Hồng Tú Cầu, Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Càn Khôn Đỉnh trong tay cùng lúc xuất ra, trực tiếp từ bỏ phòng ngự, chính diện đối đầu với Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nếu không giải quyết được Nguyên Thủy Thiên Tôn trong thời gian ngắn nhất, kéo dài đại chiến, tình lang sẽ gặp nguy hiểm! "Tạo Hóa Đạo, Sinh Mệnh Bác Đoạt!" Nữ Oa kiều hát một tiếng, đôi mắt đẹp tỏa ra sát ý lạnh lùng vô tình. "Ông!" Một luồng lực lượng Tạo Hóa pháp tắc vô cùng mạnh mẽ tấn công về phía Nguyên Thủy Thiên

Tôn, cho dù lão có thúc đẩy Bàn Cổ Phiên toàn lực chống đỡ, nhưng vẫn bị dư chấn đánh trúng. "Bành!" Nguyên Thủy Thiên Tôn bay ngược ra ngoài, khí thế và sinh cơ vốn có đang tan chảy với tốc độ mắt thường có thể thấy được. "A!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hét thảm một tiếng, điên cuồng vận chuyển pháp lực, sau đó mượn lực Thiên Đạo để hồi phục bản thân.

Lão không ngờ, Nữ Oa sư muội lại mạnh mẽ đến vậy, cho dù bị thương cũng muốn diệt sát lão.

Quá điên cuồng! ...

Đông Hải, Bích Du Cung.

Thông Thiên giáo chủ vốn đang quan chiến, đột nhiên bay thẳng lên trời, xuất hiện tại nơi sâu trong Hỗn Độn.

Lúc này, vô số đại năng đang quan chiến đều kinh ngạc không thôi. "Thượng Thanh Thánh nhân chuẩn bị gia nhập chiến đoàn, giúp đỡ hai vị huynh trưởng sao?" Mọi người đều rõ, một khi Thông Thiên giáo chủ gia nhập chiến đoàn, ba đại Thánh nhân đối chiến với Nữ Oa nương nương một Thánh nhân cộng thêm Tô Dự Tiên Đế, tuyệt đối không có một tia hy vọng thắng lợi!

Ngay khi Huyền Minh và Đế Giang chuẩn bị lập Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Thông Thiên giáo chủ hai tay vung lên, một luồng năng lượng kinh khủng phòng ngự bên ngoài Tam Thập Tam Thiên. "Thì ra là vậy!" Mọi người thấy Thông Thiên giáo chủ đang ngăn chặn năng lượng kinh khủng do đại chiến của các Thánh nhân tỏa ra lan đến Hồng Hoang, mới làm như vậy.

Thông Thiên giáo chủ đứng sừng sững nơi sâu trong Hỗn Độn, nhìn về phía Tô Dự. "Tô Dự Tiên Đế, nếu muốn bản tọa trả nhân tình, cứ nói thẳng, bản tọa có thể giúp huynh ấy không hạ sát thủ!" "Không cần!" Nghe thần thức truyền âm của Thông Thiên, Tô Dự thúc đẩy

công pháp, hồi phục nhục thân.

Sau đó, tiếp tục truyền âm cho Nữ Oa. "Nương tử, không cần lo cho vi phu, Thái Thanh giết không được ta!" Nữ Oa nghe tình lang truyền âm xong, hơi yên tâm lại, sau đó dùng toàn lực nhắm vào Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nhất thời, Nguyên Thủy Thiên Tôn bị đánh cho liên tục lùi lại, thực lực vốn không bằng Nữ Oa, lại chỉ có chí bảo tấn công mà không có chí bảo phòng ngự, dưới sự tấn công toàn lực của Nữ Oa bị đánh cho vô cùng thảm hại.

Trận chiến này, Tô Dự đã được chứng kiến thực lực thật sự của Thái Thanh Lão Tử, cũng biết được sự khác biệt giữa Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên và Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Nhưng, thực lực của Thái Thanh Lão Tử cũng không khiến Tô Dự cảm thấy mạnh đến mức không thể địch lại.

Nếu không ở trong thế giới Hồng Hoang, Thái Thanh Lão Tử sở hữu Thánh nhân quả vị, có thể liên tục mượn lực Thiên Đạo để tác chiến, Tô Dự muốn đánh bại Thái Thanh Lão Tử, tuyệt đối sẽ không quá khó!

Phải biết rằng, Tô Dự tu luyện «Cửu Chuyển Huyền Công» và Sức Mạnh pháp tắc, độ khó tu luyện gấp mấy ngàn lần Thái Thanh Lão Tử.

Một khi tu luyện thành công, thực lực cũng sẽ mạnh hơn ngàn lần so với những người tu luyện chứng đạo thông thường.

Nếu không, Bàn Cổ đại thần sao có thể một mình diệt sát ba ngàn Ma Thần thời Hỗn Độn?

Thậm chí sau khi diệt sát các Ma Thần Hỗn Độn còn muốn chứng đắc tự ngã Đại Đạo, khai thiên tích địa? "Bá!" Sau khi Thái Thanh Lão

Tử toàn lực tấn công thành công, lại thấy chỉ phá vỡ được phòng ngự của Tô Dự, khiến nhục thân nứt ra mà thôi.

Hai mắt không khỏi co lại, lộ ra vẻ hơi chấn động.

Chương 212

Phải biết rằng, lão là Thánh nhân!

Dùng Tiên thiên chí bảo Thái Cực Đồ toàn lực tấn công, vậy mà chỉ miễn cưỡng phá vỡ được phòng ngự nhục thân của Tô Dự?

Độ mạnh của nhục thân phòng ngự cũng quá đáng sợ rồi?

Đơn giản có thể so sánh với Tiên thiên chí bảo!

Ban đầu tưởng rằng, dựa vào hai đại chí bảo có thể dễ dàng giải quyết Tô Dự, nhưng sau khi thực sự đại chiến mới hiểu ra, thực lực và át chủ bài của Tô Dự, mạnh hơn tưởng tượng vô số lần!

Nhất là chiêu 'Nhất Lực Phá Vạn Pháp' vừa rồi, năng lượng bạo phát trong khoảnh khắc đó, vậy mà trực tiếp đánh tan ba tôn phân thân bán bộ Hỗn Nguyên của 'Nhất Khí Hóa Tam Thanh'.

Trong lòng lão, không khỏi có chút sợ hãi.

Vì lão từng triệu hồi Thiện thi, Ác thi để vây giết Tô Dự, nhưng thực lực của Thiện thi và Ác thi cũng chỉ xấp xỉ bán bộ Hỗn Nguyên.

Dù sao thời gian đột phá Thánh nhân ngắn, tu vi bản thể còn chưa đạt đến tầng thứ nhất Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thực lực của Thiện thi và Ác thi tự nhiên yếu hơn bản thể vô số.

Nếu Thiện thi và Ác thi cũng bị Tô Dự đánh tan, vậy sẽ tổn thương đến bản nguyên của chính mình.

Dù sao Thiện thi và Ác thi là từ bản thể chém ra, có một phần bản nguyên, nếu bị đánh tan, tuy có thể giải thể trọng sinh, nhưng phải hao phí một chút bản nguyên mới được.

Một khi bản nguyên bị tổn thương, đối với bản thân sau này ảnh

hưởng vô cùng lớn, điểm này, Thái Thanh Lão Tử tuyệt đối không dám đánh cược. "Sát!" Thái Thanh Lão Tử hai mắt ngưng lại, Thái Cực Đồ trong tay lại một lần nữa thần quang bùng nổ.

Trong lòng hạ quyết tâm, nhất định phải triệt để bóp chết Tô Dự!

Hiện giờ mới Chuẩn Thánh đỉnh phong đã có thể chiến Thánh nhân, nếu chứng đạo thành Thánh, với tính cách bá khí có thù tất báo của Tô Dự, lão có tha cho không?

Dù sao lão là Thiên Đạo Thánh nhân, bất tử bất diệt, có thể liên tục mượn lực Thiên Đạo tác chiến.

Tô Dự thực lực có mạnh hơn nữa, không có lực Thiên Đạo liên tục gia trì, lại có thể kiên trì được bao lâu? "Sát Na Vĩnh Hằng!" "Thời Không Luân Hồi!" Lúc này, Tô Dự toàn thân càng chiến càng dũng, chiến ý xông phá thương khung, như một tôn Hỗn Độn thái cổ chiến thần giáng thế. "Hưu!" Thí Thần Thương phối hợp với vô tận lực lượng Thời Không Luân Hồi trấn sát về phía Thái Thanh Lão Tử. "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Hỗn Độn thiên khung đang giao chiến, hắc động đáng sợ vô tận trên cao đang bi thương kêu rên. "Nhất Khí Hóa Tam Thanh!" "Kim Đan Cửu Trọng, Cửu Trọng Hợp Nhất!" Thái Thanh Lão Tử cũng hoàn toàn liều mạng, vô cùng tinh thâm Đan đạo pháp tắc đồng loạt đánh ra, cho dù hao phí một ít tinh huyết, cũng phải liên tục mượn lực Thiên Đạo để tiêu hao Tô Dự.

Dù sao Tô Dự có mạnh hơn nữa, không có lực Thiên Đạo liên tục bổ sung, sớm muộn cũng bị hao cạn!

Ba đạo thân ảnh uy nghiêm lại một lần nữa hiện ra, lần lượt điều khiển chín vầng kim đan như mặt trời rực rỡ, sau đó hợp thành một thể. "Ông!" Linh khí trong Hỗn Độn thiên khung dường như toàn bộ đều bị bốc hơi, vô số không gian nhỏ vỡ nát hình thành từng thế giới nhỏ, sau đó triệt để tan biến, hư vô! "Hừ!" "Bản đế có thể trấn sát Hóa

Tam Thanh một lần, có thể trấn sát trăm lần!" Tô Dự hét lớn một tiếng, hai mắt bắn ra một tia sáng, hai tay vẽ một vòng tròn, khí tức huyền diệu vô cùng lan tỏa bốn phía, sau đó đột nhiên đánh về phía trước. "Nhất Lực Phá Vạn Pháp!" "Băng!" Trong khoảnh khắc, bầu trời dường như bị triệt để kích nổ, ba đạo thân ảnh kinh khủng vô cùng, kim đan liệt nhật như bánh xe diệt thế khổng lồ, đồng loạt triệt để tan biến.

Thái Thanh Lão Tử bị năng lượng kinh khủng va chạm, lại một lần nữa bay lùi mấy trăm tỷ vạn dặm, thân thể lão được Thái Cực Đồ bao bọc, như một vệt sao băng, xé rách bầu trời. "Thái Thanh, chịu chết đi!" Lúc này Tô Dự, sát khí ngút trời, uy áp cả Hồng Hoang.

Vô số đại năng quan chiến đều cảm nhận được sát khí lạnh thấu xương, không khỏi vận chuyển công pháp chống cự.

Một điểm hàn quang xuất hiện trước tiên.

Thí Thần Thương bao bọc vô cùng kinh khủng Sát Lục pháp tắc hung hăng trấn sát về phía Thái Thanh Lão Tử. "Đinh!" Một tiếng vang giòn tan, Thí Thần Thương đánh trúng vào trận nhãn đen kịt của Thái Cực Đồ. "Bành!" Giây tiếp theo, Thái Thanh Lão Tử như diều đứt dây bay ngược ra ngoài.

Tuy có chí bảo Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp hộ thể, nhưng dưới sự tấn công mãnh liệt không tiếc mạng của Tô Dự, lão không giữ được thân hình, lập tức bị đánh bay. "Địa Hỏa Thủy Phong, Thời Không Trấn Áp!" Lần này, Tô Dự trực tiếp lợi dụng lực lượng tứ đại pháp tắc Địa Hỏa Thủy Phong phối hợp với Thời Không pháp tắc, sáng tạo ra thần thông mới. "Ông!" Lực lượng pháp tắc đầy trời tuôn trào, cả bầu trời dường như muốn luyện lại Địa Hỏa Thủy Phong, khai thiên tích địa.

Chỉ là dưới sức mạnh thời không kinh khủng vô cùng, nó bị trấn

áp triệt để ngưng cố.

Thái Thanh Lão Tử đang bay ngược ra ngoài, toàn lực thúc đẩy Thái Cực Đồ nhưng vẫn rơi vào vũng lầy, trong 0.001 giây, thần thông của Tô Dự lại một lần nữa oanh sát đến. "Luân Hồi Chi Lực, Thời Không Băng Diệt!" Lúc này Tô Dự căn bản bỏ qua mọi phòng ngự, một bộ dạng liều mạng, cho dù bị thương, cũng phải đánh tan Thái Thanh Lão Tử!

Lão có Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên có thể hồi phục chân linh bản nguyên, có thể chấp nhận chân linh bị tổn thương, Thái Thanh Lão Tử dám không? "Ầm!" Giây tiếp theo, Hỗn Độn thiên khung trong phạm vi mấy trăm tỷ vạn dặm toàn bộ sụp đổ, hình thành một hắc động ngút trời. "A a a!" Thái Thanh Lão Tử điên cuồng gào thét!

Dù có Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp hộ thể, nhưng vẫn bị năng lượng kinh khủng này va chạm, chân thân trong nháy mắt bị chấn nát!

Nhục thể của lão không giống như của Tô Dự có thể so sánh với Tiên thiên chí bảo, dưới sự oanh sát liều mạng của Tô Dự, chân thân tan nát, máu huyết màu vàng của Thánh nhân mang theo uy thế kinh khủng rơi vãi. "Ông!" Thái Cực Đồ quang hoa đại trướng, che chở chân linh của Thái Thanh Lão Tử.

Lúc này, tất cả các đại năng đang quan chiến đều kinh ngạc đến ngẩn người.

Ngay cả Tây Phương Nhị Thánh và Thông Thiên giáo chủ cũng không ngoại lệ.

Tất cả mọi người đều không ngờ, Thánh nhân cao cao tại thượng, bất tử bất diệt lại bị Tô Dự Tiên Đế đánh tan chân thân!

Nếu không phải tự mình dùng thần thông quan chiến, không thể nào tin được, tất cả mọi người đều khó mà tin rằng mọi thứ đều là thật!

Chương 213

Trước đó, Tô Dự đánh tan thần thông 'Nhất Khí Hóa Tam Thanh' của Thái Thanh Lão Tử, mọi người tuy kinh ngạc, nhưng với thực lực kinh khủng của Tô Dự Tiên Đế, sau đó cũng có thể chấp nhận.

Bởi vì 'Tam Thanh' do thần thông hóa thành, thực lực đều ở bán bộ Hỗn Nguyên, tự nhiên không bằng bản thể, bị 'Nhất Lực Phá Vạn Pháp' bá khí vô song của Tô Dự Tiên Đế đánh tan.

Bây giờ, tất cả các đại năng quan chiến vừa mới tỉnh lại sau cơn chấn kinh, ai ngờ Tô Dự Tiên Đế lại đánh tan chân thân của Thái Thanh Thánh nhân.

Đơn giản là khiến người ta khó mà tin nổi!

Lật đổ nhận thức của tất cả mọi người!

Thánh nhân bất tử bất diệt, cao cao tại thượng, sao có thể bị một đại năng Chuẩn Thánh đỉnh phong đánh tan chân thân?

Không phải dưới Thánh nhân đều là kiến hôi sao?

Lúc này, tất cả các đại năng quan chiến sau khi tỉnh lại sau cơn chấn động, không khỏi bắt đầu nghi ngờ câu châm ngôn đó.

Thiên Đình, Lăng Tiêu Bảo Điện.

Đế Tuấn và các đại năng khác, mỗi người đều vẻ mặt vô cùng trịnh trọng, hai mắt thậm chí còn lộ ra một tia lo lắng.

Thực lực của Tô Dự kinh khủng như vậy, không chỉ có thể chiến Thánh nhân, mà còn có thể đánh tan chân thân Thánh nhân, nếu bình an trở về, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc Thiên Đình có thể chống đỡ được không?

Đông Hoàng Thái Nhất bên cạnh, hai mắt lại bắn ra thần thái vô cùng kích động, bởi vì thông qua trận đại chiến giữa Tô Dự và Thái Thanh Thánh nhân, khiến hắn càng thêm kiên định đi theo con đường 'dĩ lực chứng đạo'!

Có Tô Dự ở đó, chính là ngọn hải đăng chỉ lối cho hắn!

Ai nói dưới Thánh nhân đều là kiến hôi?

Bản Thiên Đế không phục! ...

Hỗn Độn.

Thông Thiên giáo chủ vẫn luôn toàn lực vận dụng thần thông, ngăn chặn năng lượng đại chiến của Thánh nhân rò rỉ gây hại cho Hồng Hoang.

Nhưng khi thấy bản thể của đại huynh bị Tô Dự Tiên Đế đánh tan, không khỏi kinh ngạc đến mức trợn mắt há mồm.

Phải biết rằng, đó là đại huynh Thái Thanh Thánh nhân!

Là tam đệ, đối với sự thần bí và mạnh mẽ của đại huynh, lão hiểu rõ nhất.

Từ trước đến nay, đại huynh Thái Thanh Lão Tử luôn là tồn tại mà Thông Thiên giáo chủ kính ngưỡng nhất trong lòng, đối với thực lực của lão, Thông Thiên giáo chủ đều cảm thấy như núi cao phải ngước nhìn.

Nhưng bây giờ, đại huynh mà lão vẫn luôn cho là mạnh nhất lại bị Tô Dự Tiên Đế đánh tan chân thân?

Sao có thể?

Nếu không phải cảnh tượng trước mắt rõ ràng nói cho lão biết, Thông Thiên giáo chủ khó mà tin rằng mọi thứ đều là thật!

Sau khi tỉnh táo lại, Thông Thiên giáo chủ tiếp tục vận dụng thần

thông, ngăn chặn năng lượng đại chiến của Thánh nhân rò rỉ gây hại cho Hồng Hoang.

Tay phải vung lên, máu huyết màu vàng của Thái Thanh Lão Tử đều rơi vào trong tay, cảm nhận uy áp quen thuộc, Thông Thiên giáo chủ không khỏi nhìn về phía thân ảnh bá khí vĩ ngạn ở nơi sâu trong Hỗn Độn, hai mắt đầy vẻ thán phục và hiếu kỳ. "Tô Dự Tiên Đế, xem ra ngươi còn mạnh hơn bản tọa tưởng tượng rất nhiều, chỉ không biết ngươi có thể thực sự phá vỡ câu châm ngôn 'dưới Thánh nhân đều là kiến hôi' không?" ...

Nơi sâu trong Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

Dù trận đại chiến giữa Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Nữ Oa, Tô Dự có thảm liệt đến đâu, nơi sâu trong Hỗn Độn bị đánh tan nát thế nào, một phương Hỗn Độn thiên khung này vẫn sóng yên biển lặng, như núi non.

Sớm từ khi bốn người đại chiến, Hồng Quân đã bắt đầu quan chiến.

Đối với thực lực mà Tô Dự thể hiện ra, Đạo Tổ Hồng Quân cũng không cảm thấy quá bất ngờ.

Chỉ là vừa rồi, Tô Dự trực tiếp đánh tan bản thể Thánh nhân của đại đệ tử Thái Thanh Lão Tử, khiến Hồng Quân không khỏi lộ ra một tia kinh ngạc. "Tô Dự đạo hữu sao lại biết nhiều loại pháp tắc như vậy, lĩnh ngộ lại tinh thâm đến thế?" Hồng Quân nói xong, trực tiếp tế ra Hỗn Độn chí bảo tàn phá Tạo Hóa Ngọc Điệp bắt đầu thôi diễn. "Ông!" Tạo Hóa Ngọc Điệp quang mang đại thịnh, tỏa ra hàng tỷ đạo ánh sáng trắng sữa, làm cho Hồng Quân trông như một vị thần thánh. "Ngọc phiến đại đạo Địa, Thủy, Phong đều ở trong tay Ngô, Tô Dự đạo hữu lĩnh ngộ Địa Hỏa Thủy Phong?" Hồng Quân phát hiện, cho dù mượn lực Thiên Đạo và Tạo Hóa Ngọc Điệp thôi diễn, cũng không

thể nào thôi diễn ra được một chút tin tức nào về Tô Dự. "Vận Mệnh pháp tắc thật sự thần kỳ đến vậy sao?" Trước đó từng quả quyết Tô Dự là tàn hồn của lão hữu thời Hỗn Độn Vận Mệnh Ma Thần chuyển thế, Hồng Quân không khỏi có chút do dự.

Sau khi Hồng Quân chứng đạo thành Thánh, từng mượn lực Thiên Đạo thôi diễn lai lịch của Tô Dự, chỉ có thể thôi diễn ra rằng hắn đã tồn tại từ trước khi Bàn Cổ đại thần khai thiên.

Vì vậy, Hồng Quân vẫn luôn cho rằng, Tô Dự cũng giống như mình, là tàn hồn của Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế, sở dĩ không thôi diễn ra được, có thể là do Vận Mệnh Ma Thần thần bí nhất.

Nhưng bây giờ, Tô Dự đại chiến với Thái Thanh Lão Tử, sử dụng ra nhiều loại lực lượng pháp tắc như vậy, đối với thần thông của Vận Mệnh pháp tắc lại không hề sử dụng một cái nào, quả thực có chút không hợp lẽ thường.

Phải biết rằng, là Hỗn Độn Ma Thần, đều rất rõ ràng, muốn chứng đắc Đại Đạo, phải chuyên tinh một loại lực lượng pháp tắc, tham nhiều nhai không nát!

Tàn hồn của Vận Mệnh Ma Thần chuyển thế, không tu luyện pháp tắc thiên phú truyền thừa của mình, lại đi tu luyện các pháp tắc khác, chẳng phải là bỏ gốc lấy ngọn sao?

Chẳng lẽ không muốn chứng đắc Đại Đạo nữa? "Tô Dự đạo hữu, Ngô tiếp tục xem ngươi có thể đi ra một con đường chứng đạo mới không nhé!" Hồng Quân thu lại Tạo Hóa Ngọc Điệp, hai mắt nhìn về phía thân ảnh của Tô Dự, lộ ra một tia mong đợi. ...

Một chiến trường khác.

Nữ Oa vẫn luôn áp đảo Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Khi cảm nhận được tình lang lại trực tiếp đánh tan bản thể Thánh

nhân của đại sư huynh Thái Thanh Lão Tử, trong lòng cũng không khỏi chấn động vô cùng.

Trong khoảnh khắc, trong lòng nàng không khỏi bắt đầu yên tâm lại, đồng thời cũng dâng lên một tia tự hào.

Chương 214

‘Không hổ là phu quân, quá mạnh rồi!’ Mặt khác, Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy đại huynh bị Tô Dự đánh tan bản thể Thánh nhân, không khỏi kinh hô một tiếng. "Đại huynh!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không ngờ, đại huynh mạnh nhất, lại bị Chuẩn Thánh đỉnh phong Tô Dự đánh tan bản thể Thánh nhân.

Đơn giản là quá không thể tưởng tượng nổi!

Cảm nhận được sự thảm bại của đại huynh Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn tự tin tràn đầy không khỏi sinh ra một tia thất bại.

Đại huynh đánh không lại Tô Dự, mình lại đánh không lại Nữ Oa sư muội.

Chẳng lẽ lần này kế hoạch của ta tất nhiên thất bại?

Lúc này, khí thế của Nữ Oa lại lần nữa bùng nổ, Càn Khôn Đỉnh, Hồng Tú Cầu trong tay đồng loạt oanh sát về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Thừa thắng truy kích!

Bây giờ chiếm thế thượng phong, sao có thể tha cho Nguyên Thủy Thiên Tôn? "A!" Chỉ thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn vội vàng phòng bị, né được Càn Khôn Đỉnh, nhưng bị Hồng Tú Cầu đập trúng, không khỏi hét lớn một tiếng, sau đó bắt đầu kêu thảm.

Hai đại chiến trường, Tô Dự và Nữ Oa chiếm thế thượng phong.

Thái Thanh Lão Tử sau khi bị Tô Dự đánh tan chân thân, lập tức dùng lực Thiên Đạo để khôi phục bản thể, nếu không Tô Dự mà đánh tan chân linh của lão, thì tổn hại gây ra thật sự quá lớn.

Một khi bị đánh tan chân linh, chân linh bản nguyên bị tổn thương, không có chí bảo có thể khôi phục chân linh bản nguyên, cho dù là Thánh nhân cao cao tại thượng bất tử bất diệt, cũng sẽ triệt để tuyệt đường chứng đạo.

Điều này đối với tất cả sinh linh, đều không thể chấp nhận, huống chi là Thánh nhân cao cao tại thượng. "Ông!" Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp hạ xuống hàng tỷ đạo hồng mông huyền hoàng nhị khí, lại thêm Thái Cực Đồ bao bọc chặt chẽ Thái Thanh Lão Tử, cuối cùng giúp lão thuận lợi tái tạo bản thể.

Thái Thanh Lão Tử cũng không ngờ, Tô Dự lại lĩnh ngộ được nhiều loại pháp tắc thần thông như vậy, thậm chí không tiếc liều mạng với mình. "Tô Dự, ngươi đáng chết!" Tô Dự đánh tan bản thể Thánh nhân, Thái Thanh Lão Tử không còn giữ được tâm tư thanh tịnh vô vi, cả người sát khí bùng nổ, như một ma thần. "Thái Thanh, bớt nói nhảm đi, thật sự tưởng bản đế sợ hãi sao?" Tô Dự khinh thường hừ lạnh một tiếng, thương chỉ Thái Thanh Lão Tử. "Lần này, bản đế không giết được ngươi, cũng phải đánh tan chân linh bản nguyên của ngươi, biến ngươi thành một Thánh nhân phế vật bù nhìn!" "Ầm ầm ầm!" Cùng với lời Tô Dự vừa dứt, Thái Thanh Lão Tử thúc đẩy Thái Cực Đồ oanh sát về phía Tô Dự. "Kim Đan Cửu Trọng, Cửu Trọng Hợp Nhất!" Vô tận Đan đạo pháp tắc, kim đan kinh khủng như chín mặt trời diệt thế, cuối cùng từ từ dung hợp lại.

Dưới sự thúc đẩy của Thái Cực Đồ, một vầng mặt trời diệt thế kinh khủng trực tiếp tập sát về phía Tô Dự. "Địa Hỏa Thủy Phong, Thời Không Trấn Áp!" Tô Dự thấy Thái Thanh Lão Tử đã cùng đường bí lối, không còn thần thông mạnh mẽ nào khác, lập tức sử dụng thần thông trấn áp, để lại một lần nữa đánh tan bản thể của lão. "Ông!" Toàn bộ Hỗn Độn thiên khung trong phạm vi mấy trăm tỷ vạn dặm, lực lượng tứ đại pháp tắc Địa Hỏa Thủy Phong cùng xuất hiện,

ý muốn khai thiên tích địa, tái diễn Hỗn Độn.

Vô cùng kinh khủng Thời Không pháp tắc lập tức trấn áp! "Lại nữa sao?

Mơ đi!" Thái Thanh Lão Tử nhạy bén nhận ra ý đồ của Tô Dự, lập tức thúc đẩy Thái Cực Đồ phá vỡ trấn áp, nhảy một cái xuất hiện ở hắc động thiên khung cách đó mấy ngàn tỷ dặm. "Thái Thanh, không phải ngươi muốn giết bản đế sao?

Chạy trốn làm gì?" Tô Dự cười lạnh một tiếng, Thí Thần Thương lập tức tập sát đến.

Khoảng cách mấy ngàn tỷ dặm chớp mắt đã tới. "Đinh!" Thí Thần Thương trực tiếp công kích bản thể Thái Cực Đồ, phát ra một tiếng vang giòn tan.

Thái Thanh Lão Tử nghe Tô Dự trào phúng, mặt già không khỏi trắng bệch, hai mắt không khỏi tràn đầy phẫn hận. "Tô Dự, nếu ngươi tìm chết, bản tọa thành toàn cho ngươi!" Lúc này, Thái Thanh Lão Tử đã nhìn ra, Tô Dự muốn liều mạng, nếu đã như vậy, vậy thì thành toàn! "Thái Cực Thiên Đạo!" Chỉ thấy chí bảo Thái Cực Đồ trong tay Thái Thanh Lão Tử mở ra, lộ ra hai bánh xe âm dương khổng lồ, tỏa ra uy thế diệt thế, dường như muốn hủy diệt triệt để cả thiên địa vũ trụ. "Ông!" Hai trận nhãn bánh xe diệt thế hóa thành đồ án thái cực đồng loạt trấn sát về phía Tô Dự.

Lập tức, Tô Dự cảm nhận được nguy cơ cực lớn.

Không ngờ Thái Thanh Lão Tử lại dung hợp thần thông Đan đạo mà lão lĩnh ngộ với Thái Cực Đồ, mượn chí bảo này để sáng tạo ra thần thông mới.

Không hổ là thủ lĩnh của Tam Thanh!

Tô Dự đặt ngang Thí Thần Thương trước mặt, vẻ mặt ngưng

trọng, hai tay với tốc độ kinh khủng vô cùng vận chuyển Sức Mạnh pháp tắc. "Nhất Lực Phá Vạn Pháp!" "Ầm!" Khi hai đại thần thông oanh sát vào nhau, toàn bộ Hỗn Độn thiên khung lập tức nổ tung.

Tô Dự và Thái Thanh Lão Tử đồng loạt bay ngược ra ngoài, Thí Thần Thương, Thái Cực Đồ trong tay cũng tạm thời mất đi khống chế, biến mất trên bầu trời. "Rắc rắc!" Nhục thân của Tô Dự vốn có thể so sánh với Tiên thiên chí bảo lại một lần nữa nứt ra.

Thái Thanh Lão Tử cũng không khá hơn, sau khi phun ra một ngụm máu huyết màu vàng của Thánh nhân, hai cánh tay của lão triệt để bị nổ nát. "Sát!" Tô Dự không màng chân thân nứt vỡ, lập tức trấn sát về phía Thái Thanh Lão Tử. "Thời Không Luân Hồi, Tịch Diệt!" Cảm nhận được khí tức kinh khủng vô cùng, Thái Thanh Lão Tử không màng đến hai cánh tay bị nổ nát, trực tiếp nhanh chóng triệu hồi chí bảo Thái Cực Đồ.

Nhưng Tô Dự đã vượt qua thời không, căn bản không cho lão cơ hội. "Ông!" Hàng tỷ luồng huyền hoàng hồng mông âm dương nhị khí bảo vệ Thái Thanh Lão Tử, Hậu thiên công đức chí bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp tỏa ra thần mang kinh người.

Tô Dự không quản không màng, hung hăng trấn sát tới! "Ầm ầm ầm!" Hậu thiên công đức chí bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp trực tiếp bị Tô Dự một chưởng đánh bay, Tô Dự đồng thời cũng chịu phản kích của Thái Thanh Lão Tử. "Rắc rắc!" Lập tức, chân thân của Tô Dự vốn đã đầy vết nứt vỡ tan, một đạo chân linh vĩ ngạn bá khí phiêu đãng ra, được bạch sắc thần mang do Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên tỏa ra bao bọc che chở.

Chương 215

Đồng thời, Thái Thanh Lão Tử lại một lần nữa phun ra một ngụm máu huyết màu vàng, dưới sự chấn động kinh khủng đó, nhục thân cũng tan vỡ.

Hàng tỷ luồng hồng mông âm dương nhị khí do Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp tỏa ra bao bọc chặt chẽ chân linh của lão. "A a a!" Lại một lần nữa bị Tô Dự dùng phương pháp đồng quy vu tận đánh tan bản thể Thánh nhân, Thái Thanh Lão Tử gần như muốn phát điên.

Lão cũng không ngờ, thực lực của Tô Dự lại kinh khủng đáng sợ như vậy.

Không chỉ chưởng khống vô số loại pháp tắc đại đạo, nhục thân còn mạnh đến mức có thể so sánh với Tiên thiên chí bảo, thật sự quá không thể tưởng tượng nổi! "Sát!" Tô Dự ngay lập tức điên cuồng rút pháp lực dự trữ trong Định Hải Ngọc Điệp để hồi phục chân thân, sau đó tế ra Hậu thiên công đức chí bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích tập sát Thái Thanh Lão Tử.

Lúc này Tô Dự, vì tranh đoạt tiên cơ, không màng triệu hồi lại Tiên thiên chí bảo Thí Thần Thương. "Ông!" Nhất thời, toàn bộ Hỗn Độn thiên khung kim quang điên cuồng đại thịnh. "Ầm ầm ầm!" Hồng Mông Lượng Thiên Xích hung hăng trấn sát về phía Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, Thái Thanh Lão Tử vừa mới mượn lực Thiên Đạo hồi phục bản thể Thánh nhân lại một lần nữa bị đánh bay.

Bây giờ, hai kiện Hậu thiên công đức chí bảo duy nhất trong thế giới Hồng Hoang cùng xuất hiện, chỉ là đều nằm trong tay kẻ địch.

Một cái phòng ngự vô song.

Một cái sát phạt chí cường!

Tô Dự sớm đã dùng công đức triệt để luyện hóa kiện chí bảo này, Thái Thanh Lão Tử sau khi có được Thái Cực Đồ, cũng không toàn lực luyện hóa Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, cho dù là bạn sinh chí bảo, vẫn còn lại ba đạo cấm chế cuối cùng chưa triệt để luyện hóa.

Vì vậy, Tô Dự có thể phát huy toàn bộ công hiệu của Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Thái Thanh Lão Tử lại không thể phát huy toàn bộ công hiệu của Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Một bên lên một bên xuống, Tô Dự lại một lần nữa chiếm thế thượng phong. "Băng!" Thái Thanh Lão Tử vừa mới mượn lực Thiên Đạo tái tạo Thánh nhân chân khu, lại một lần nữa bị công kích bá đạo kinh khủng của Tô Dự đánh tan!

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp có thể che chở chân linh bản nguyên của Thái Thanh Lão Tử, nhưng không thể triệt tiêu toàn bộ công kích của sát phạt chí bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Huống chi Thái Thanh Lão Tử chưa triệt để luyện hóa bạn sinh chí bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Vì vậy, dưới công thế vô cùng uy mãnh bá khí của Tô Dự, Thái Thanh Lão Tử lại một lần nữa bị đánh tan chân thân. "A a a!" Thái Thanh Lão Tử phát ra tiếng gào thét phẫn hận thê lương vô cùng, khiến cho toàn bộ thế giới Hồng Hoang đang quan chiến Thánh nhân, đại năng từng người đều cảm thấy da đầu căng cứng.

Tất cả Thánh nhân, đại năng đều không ngờ, trước mặt Tô Dự Tiên Đế, Thái Thanh Lão Tử cho dù sở hữu hai kiện vô thượng chí bảo Thái Cực Đồ, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, đều bị Tô Dự Tiên Đế cường thế đánh tan chân thân Thánh nhân hết lần này đến lần khác.

Giờ khắc này, tất cả mọi người kinh ngạc đến mức tê dại! "Địa Hỏa Thủy Phong, Thời Không Trấn Áp!" Tô Dự hét lớn một tiếng, ngăn cản Thái Thanh Lão Tử mượn lực Thiên Đạo cường hành đào tẩu. "Ông!" Giây tiếp theo, toàn bộ Hỗn Độn thiên khung tái diễn Địa Hỏa Thủy Phong, toàn bộ thời không triệt để bị cấm cố trấn áp, Thái Thanh Lão Tử vừa mới mượn lực Thiên Đạo tái tạo Thánh nhân chân thân, vừa mới đào tẩu, ai ngờ lại bị trấn áp. "Hưu!" Thái Thanh Lão Tử toàn lực thúc đẩy thần thông, chưởng khống chí bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp muốn đào thoát khỏi một phương thiên khung, chỉ cần một khoảnh khắc để phá vỡ thần thông trấn áp của Tô Dự.

Trong 0.001 giây đó, Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay Tô Dự lại một lần nữa hung hăng trấn sát.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích cao mấy chục tỷ vạn trượng tỏa ra thần mang màu vàng uy nghiêm, chiếu rọi cả phương thiên khung như một thần quốc màu vàng. "Ầm ầm ầm!" Hồng Mông Lượng Thiên Xích dưới sự gia trì của Sức Mạnh pháp tắc kinh khủng vô cùng, hung hăng trấn sát xuống Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp. "Ầm ầm ầm!!!" Hỗn Độn thiên khung đang nứt vỡ, toàn bộ không gian đang tan biến.

Tịch mịch vô biên, hắc động kinh khủng hiện ra, ý muốn nuốt chửng cả phương Hỗn Độn thế giới. "Bành!" Giây tiếp theo, chân thân của Thái Thanh Lão Tử lại một lần nữa bị chấn nát, hàng tỷ đạo hồng mông âm dương nhị khí bao bọc chặt chẽ chân linh bản nguyên của lão.

Hết lần này đến lần khác chân thân bị chấn nát, Thái Thanh Lão Tử xấu hổ và phẫn nộ đến mức muốn phát điên.

Chỉ là rất đáng tiếc, lão lại không có bất kỳ thủ đoạn nào để đối

phó với Tô Dự.

Pháp tắc thần thông không bằng!

Chưởng khống chí bảo không bằng!

Độ mạnh của bản thể Thánh nhân chân thân không bằng!

Trừ phi giống như Tô Dự không tiếc mạng mà đối đầu, vận dụng năng lượng chân linh bản nguyên để đồng quy vu tận!

Chỉ là một khi làm như vậy, diệt sát được Tô Dự, bản thân Thái Thanh Lão Tử tất nhiên cũng sẽ bị trọng thương nặng, chân linh bản nguyên bị hủy.

Sau này muốn khôi phục, đó là chuyện khó như lên trời, càng không cần nói đến việc tiến thêm một bước, chứng đắc Đại Đạo. "Hưu!" Giây tiếp theo, Thái Cực Đồ cuối cùng cũng xé rách hư không, tự động bay về tay Thái Thanh Lão Tử.

Thái Cực Đồ là Tiên thiên chí bảo đỉnh cấp, Thái Thanh Lão Tử từ khi được lão sư Hồng Quân ban cho, đều toàn lực luyện hóa, thậm chí xem như chứng đạo chí bảo.

Mấy chục vạn năm, chỉ luyện hóa được 46 trọng tiên thiên cấm chế, còn lại ba đạo chưa triệt để luyện hóa, vì vậy, tự nhiên không thể phát huy toàn bộ công hiệu của Thái Cực Đồ.

Tiên thiên chí bảo Thí Thần Thương trong tay Tô Dự, dùng công đức sớm đã luyện hóa toàn bộ tiên thiên cấm chế, không chỉ triệt để chưởng khống Thí Thần Thương, mà còn không ngừng tăng cường Sát Lục pháp tắc ẩn chứa trong Thí Thần Thương.

Nếu không phải Thái Cực Đồ phòng ngự vô song, e rằng dưới sự tấn công kinh khủng như vậy của Tô Dự, sớm đã tổn thương đến chân linh bản nguyên của Thái Thanh Lão Tử. "Ông!" Thái Cực Đồ vừa vào tay, trong lòng Thái Thanh Lão Tử đại vi an định.

Đồng thời, Tô Dự cũng triệu hồi Thí Thần Thương. "Thương Phá Thương Khung!" "Sát Na Vĩnh Hằng!" Vừa ra tay, Tô Dự đã sử dụng thủ đoạn công kích mạnh nhất, phối hợp với Tiên thiên chí bảo sát phạt đệ nhất Thí Thần Thương, hắc động trên cả phương thiên khung dường như bị triệt để trấn áp tan biến. "Kim Đan Đại Đạo!" Thái Thanh Lão Tử toàn lực thúc đẩy Thái Cực Đồ, như một hằng tinh chói lọi. "Đinh!" Thí Thần Thương phá vỡ tất cả Kim Đan Đại Đạo pháp tắc, trực tiếp đánh trúng bản thể Thái Cực Đồ.

Chương 216

Hai người lại một lần nữa triển khai đại chiến điên cuồng, lúc này Thái Thanh Lão Tử sớm đã không còn cuồng vọng tự tin như trước, mà là vô cùng xấu hổ và âm lãnh.

Trong lòng âm thầm quyết định, cho dù thần thông pháp tắc không bằng Tô Dự thì đã sao?

Trước tiên dựa vào thực lực Thiên Đạo Thánh nhân kéo chết hắn!

Đợi hắn lực bất tòng tâm, đó chính là lúc thân tử đạo tiêu! ...

Một chiến trường khác.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tuy có Tiên thiên chí bảo sát phạt vô song Bàn Cổ Phiên, nhưng không có bất kỳ pháp bảo phòng ngự mạnh mẽ nào.

Vì vậy, công kích của lão bị Nữ Oa dùng Tiên thiên chí bảo Càn Khôn Đỉnh phòng hộ, đã mất đi ưu thế lớn nhất.

Thực lực của Nữ Oa trong số các sư huynh đệ Thánh nhân thuộc hàng đệ nhất!

Dựa vào công đức tạo nhân, lại thêm vô thượng khí vận gia trì, trong mười vạn năm, nàng sắp đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tầng thứ nhất!

Nguyên Thủy Thiên Tôn mới chỉ vừa đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên không lâu, vừa mới ổn định cảnh giới và Thánh nhân quả vị, sự chênh lệch giữa hai bên, vô cùng rõ ràng.

Trận chiến giữa các Thánh nhân, so đấu là sự nắm giữ pháp tắc thần thông.

Trận Chi pháp tắc mà Nguyên Thủy Thiên Tôn lĩnh ngộ, thuộc loại chức năng, trong ba ngàn đại đạo xếp hạng sau mấy trăm.

Tạo Hóa pháp tắc mà Nữ Oa lĩnh ngộ thì nằm trong top năm mươi của ba ngàn đại đạo, lực công kích, pháp tắc thần thông càng vượt xa Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Lúc này, Nữ Oa thúc đẩy Tiên thiên chí bảo Càn Khôn Đỉnh, sau đó dùng cực phẩm tiên thiên linh bảo Hồng Tú Cầu có thể làm thương tổn Thánh nhân điên cuồng tập sát Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thảm hại không chịu nổi, chỉ có thể từ bỏ ưu thế công kích lớn nhất, toàn lực phòng bị.

Đại chiến đang đến hồi gay cấn.

Hai đại chiến trường càng đánh càng mãnh liệt, càng đánh càng kinh khủng.

Bốn người thủ đoạn cùng xuất, căn bản không hề lưu thủ. "Tạo Hóa Đạo, Sinh Mệnh Bác Đoạt!" Nữ Oa kiều hát một tiếng, Tạo Hóa pháp tắc kinh khủng bành trướng tuôn ra, Nguyên Thủy Thiên Tôn đang miễn cưỡng phòng ngự bị Hồng Tú Cầu đánh cho một cú bất ngờ, lập tức bị thần thông bao trùm. "Ông!" Trong khoảnh khắc, Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ cảm thấy tất cả sinh cơ dường như đều bị rút cạn. "Rắc rắc!" Một lát sau, chân thân của lão trực tiếp tan vỡ, không còn một chút sinh cơ, một đạo chân linh phiêu đãng ra. "A a a!" Nguyên Thủy Thiên Tôn điên cuồng hét thảm, sau đó toàn lực vung Bàn Cổ Phiên phòng ngự.

Sau đó, lập tức mượn lực Thiên Đạo tái tạo Thánh nhân chân khu.

Nếu Nữ Oa đánh trúng chân linh của lão, e rằng chân linh bản nguyên của lão cũng sẽ bị tổn thương.

Sau mấy lần đại chiến, Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút khó mà

kiên trì, dù sao không có chí bảo phòng ngự, thực lực không bằng Nữ Oa.

Dưới công thế vô cùng mãnh liệt của Nữ Oa, Thánh nhân chân khu cũng đã tan vỡ mấy lần, nếu cứ tiếp tục như vậy, khó mà đảm bảo chân linh bản nguyên của lão không bị tổn thương.

Một khi chân linh bản nguyên bị tổn thương, nguy hại đó thật sự quá lớn. "Đại huynh, ta chống không nổi công kích của Nữ Oa sư muội rồi, vạn nhất chân linh bản nguyên bị tổn thương, vậy là tuyệt đường chứng đạo tương lai rồi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đành phải cầu cứu đại huynh Thái Thanh Lão Tử. "Nhị đệ, kiên trì thêm một chút, đợi vi huynh hao chết Tô Dự rồi viện trợ, lúc đó Nữ Oa sư muội có mạnh hơn nữa, cũng không địch lại hai huynh đệ chúng ta!" "Được!" Nghe sư huynh thần thức truyền âm, Nguyên Thủy Thiên Tôn lộ ra một tia khổ sở, không còn tấn công mạnh mẽ, toàn lực phòng ngự.

Nhưng tiếp theo, Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy đại huynh cho dù sở hữu hai đại chí bảo phòng ngự, dưới sự tấn công không tiếc mạng của Tô Dự, chân thân cũng bị đánh tan hết lần này đến lần khác, không khỏi lòng càng thêm lạnh.

Đại huynh có chí bảo phòng ngự, chân linh bản nguyên sẽ không bị tổn thương, nhưng mình thì không có! "Đại huynh, ta, ta kiên trì không nổi nữa!" Lại một lần nữa bị Nữ Oa đánh tan chân thân, Nguyên Thủy Thiên Tôn điên cuồng cầu cứu.

Bởi vì lo lắng lần sau lại bị đánh tan chân thân, e rằng chân linh bản nguyên cũng sẽ bị tổn thương, vì vậy, bất luận thế nào cũng phải cầu viện. "Nhị đệ, hay là ngươi đối chiến với Tô Dự?" Bá!

Nghe Thái Thanh Lão Tử truyền âm, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức trắng bệch.

Đùa sao!

Ngay cả đại huynh cũng không thể chống lại công kích mãnh liệt bá đạo của Tô Dự, ta không có một kiện chí bảo phòng ngự nào, lấy gì để chống cự?

E rằng không dùng được mấy hiệp, sẽ bị Tô Dự đánh tan chân thân và chân linh?

Tuy có thể trọng sinh, nhưng chân linh bản nguyên một khi bị tổn thương, vậy là xong đời! "Đại huynh, hay là ta trốn về thế giới Hồng Hoang đi, Nữ Oa sư muội có đuổi theo, cũng không dám quá phận, nếu không nếu hủy diệt thế giới Hồng Hoang, lão sư cũng không tha cho nàng!" Thánh nhân một niệm có thể xuất hiện ở bất kỳ nơi nào trong thế giới Hồng Hoang, trước đó vì giữ thể diện, không chạy trốn, nhưng ở thời khắc quan trọng như vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn không thể không lo lắng.

Dù sao thể diện so với tiền đồ, căn bản không là gì.

Một khi tuyệt đường chứng đạo, còn có tiềm lực và động lực gì nữa?

Nghe nhị đệ Nguyên Thủy truyền âm, Thái Thanh Lão Tử im lặng không nói, một bên ứng phó với Tô Dự, một bên nhíu mày.

Rõ ràng, thực lực của Tô Dự và Nữ Oa vượt xa tưởng tượng của lão.

Trước đó, thực lực của Nữ Oa sư muội ở trên lão, lão cho rằng, trong tay có Tiên thiên chí bảo, thực lực không bằng Nữ Oa sư muội, cũng có cơ hội chiến thắng.

Nhưng ai ngờ Nữ Oa sư muội cũng có Tiên thiên chí bảo Càn Khôn Đỉnh!

Điều khiến lão chấn động và bất ngờ nhất là Tô Dự, không ngờ,

Tô Dự mới chỉ Chuẩn Thánh đỉnh phong, lại có thể chiến Thánh nhân!

Một kiện chí bảo Thí Thần Thương, khiến Thái Thanh Lão Tử da đầu căng cứng.

Chương 217

Càng không cần nói đến phương thức chiến đấu không tiếc mạng của Tô Dự, liều mình nhục thể tan vỡ cũng phải đánh tan bản thân lão, loại phương thức chiến đấu này thật sự quá đáng sợ.

Nếu Tô Dự không có thực lực mạnh mẽ, bất kỳ phương thức chiến đấu nào đối với Thánh nhân đều không sợ hãi.

Nhưng thực lực của Tô Dự rõ ràng đã vượt qua nhận thức của lão, không phải Thánh nhân nhưng lại mạnh hơn Thánh nhân!

Thật sự không phải Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong sao?

Thái Thanh Lão Tử ban đầu muốn dựa vào Thánh nhân quả vị để cường hành kéo chết Tô Dự, đợi khi pháp lực của hắn không còn mới nhất cử diệt sát, nhưng ai ngờ nhị đệ Nguyên Thủy Thiên Tôn kiên trì không nổi.

Đối với lựa chọn của nhị đệ, Thái Thanh Lão Tử đương nhiên hiểu.

Nếu là lão, cũng không thể để chân linh bản nguyên bị tổn thương.

Sau khi suy nghĩ hồi lâu, Thái Thanh Lão Tử không khỏi thở dài một hơi. "Tô Dự Tiên Đế, Nữ Oa sư muội, chúng ta đàm phán, thế nào?" "Tô Dự Tiên Đế, Nữ Oa sư muội, chúng ta đàm phán, thế nào?" Lúc này, vô số đại năng và Thánh nhân đang quan chiến nghe thấy lời nói gần như cầu xin của Thái Thanh Thánh nhân, không khỏi đồng loạt hít một hơi khí lạnh, lộ ra vẻ mặt không thể tin nổi.

Đường đường là Thiên Đạo Thánh nhân, tồn tại tối cao vô thượng trong thế giới Hồng Hoang, bây giờ lại phải cầu xin một Chuẩn Thánh đỉnh phong Tô Dự Tiên Đế?

Ai dám tin?

Lúc này, Thông Thiên nghe đại huynh Thái Thanh Lão Tử mở miệng, cũng không màng đến thể diện Thánh nhân, cứng rắn chịu một cú Hồng Tú Cầu của Nữ Oa, sau đó bắt đầu cầu xin. "Nữ Oa sư muội, trước tiên dừng tay, chúng ta ngồi xuống nói chuyện!" Bá!

Thông Thiên thấy nhị huynh mở miệng cầu xin, lập tức hiểu ra nguyên do sự việc.

Bởi vì Tô Dự đối chiến với đại huynh Thái Thanh Lão Tử, tuy đã đánh tan chân thân Thánh nhân của đại huynh mấy lần, nhưng đại huynh có Tiên thiên chí bảo phòng ngự đệ nhất Thái Cực Đồ lại thêm Hậu thiên công đức chí bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, với thực lực của Tô Dự Tiên Đế, bất luận thế nào cũng không thể tổn thương đến bản nguyên.

Đại huynh là Thiên Đạo Thánh nhân, có thể liên tục mượn lực Thiên Đạo để tái tạo thân thể Thánh nhân, sau đó lại rút lực Thiên Đạo để tác chiến với Tô Dự Tiên Đế.

Tuy tạm thời rơi vào thế hạ phong, bị đánh vô cùng thảm hại, nhưng chỉ cần tiếp tục đối chiến, Tô Dự Tiên Đế sớm muộn cũng sẽ thất bại.

Dù sao Tô Dự Tiên Đế chưa chứng đạo thành Thánh, không có Thánh nhân quả vị, không thể mượn lực Thiên Đạo vô tận của Hồng Hoang để tác chiến.

Đợi hao hết pháp lực, không thể thúc đẩy chí bảo và sử dụng thần thông mạnh mẽ, lấy gì để tác chiến với đại huynh Thái Thanh Lão Tử?

Lúc đó, đại huynh muốn diệt sát Tô Dự Tiên Đế cũng dễ như trở bàn tay.

Nhị huynh Nguyên Thủy lại không chống đỡ nổi công kích của Nữ Oa sư muội trước, một khi tiếp tục đại chiến, Nữ Oa sư muội không màng tất cả mà đại chiến với Nguyên Thủy, nhị huynh Nguyên Thủy tuy là Thánh nhân bất tử bất diệt, nhưng chân linh bản nguyên của lão sẽ bị trọng thương.

Một khi chân linh bản nguyên bị trọng thương, không có thủ đoạn khôi phục, con đường chứng đạo của nhị huynh sẽ triệt để bị hủy diệt, lúc đó chỉ có thể trơ mắt nhìn bị các Thánh nhân khác vượt qua.

Nhị huynh sở hữu chí bảo công kích Bàn Cổ Phiên đều không thể đánh bại Nữ Oa sư muội, Thông Thiên không khỏi nhìn sâu vào Tô Dự một cái.

Tô Dự Tiên Đế ẩn giấu thực lực quá sâu rồi!

Ai ngờ một đại năng Chuẩn Thánh đỉnh phong lại có thực lực đối chiến với Thánh nhân?

Thậm chí có Thí Thần Thương có thể làm tổn thương chân linh bản nguyên của Thánh nhân?

Nữ Oa sư muội cũng sở hữu một kiện Tiên thiên chí bảo, lại ẩn giấu đến bây giờ mới thể hiện ra, trực tiếp đánh cho đại huynh và nhị huynh một đòn bất ngờ.

Bây giờ, đại huynh nhị huynh và Tô Dự Tiên Đế cùng Nữ Oa sư muội chỉ vì tranh đoạt khí vận Nhân tộc mà tranh đấu, cũng không phải là đại thù địch không chết không thôi.

Trong tình huống nhị huynh Nguyên Thủy không kiên trì nổi trước, đại huynh Thái Thanh Lão Tử vì không để chân linh bản nguyên của nhị huynh bị tổn thương, không thể không ngồi xuống thương lượng với Tô Dự Tiên Đế.

Mở miệng trước, đại biểu cho nội tâm của đại huynh và nhị huynh

bắt đầu nhận thua, lần này kế hoạch khí vận Nhân tộc đã thất bại. ...

Lúc này, Nữ Oa thấy Thái Thanh Lão Tử dừng lại, phu quân cũng thu lại Thí Thần Thương, bèn hơi dừng thân hình, thu hồi Hồng Tú Cầu, dùng ánh mắt trưng cầu nhìn tình lang. "Phu quân!" Tô Dự nhìn về phía Thái Thanh Lão Tử, lạnh lùng mở miệng. "Đàm phán?

Trước tiên nhận thua rồi nói!" Bá!

Nghe lời nói bá khí cường thế của Tô Dự, lông mày trắng như tiên phong đạo cốt của Thái Thanh Lão Tử không khỏi nhướng lên, lộ ra một tia tức giận! 'Khinh người quá đáng!' Thái Thanh nhìn về phía nhị đệ thảm hại, lại hung hăng trừng mắt nhìn tam đệ Thông Thiên ở rìa Hỗn Độn, sau đó nhắm mắt lại, hít một hơi thật sâu.

Nếu sớm biết át chủ bài của Tô Dự, hoặc là tam đệ Thông Thiên cùng một lòng với lão, Tô Dự có mạnh hơn nữa, lại có tư cách gì để cò kè mặc cả?

Nhưng, tam đệ Thông Thiên không màng tình nghĩa huynh đệ, lại lựa chọn từ chối! 'Ai!' Thái Thanh Lão Tử trong lòng thở dài một hơi, lại một lần nữa mở mắt ra. "Được, lần này hai huynh đệ ta nhận thua, Tô Dự Tiên Đế, thế nào?" Bá!

Tô Dự thu lại Thí Thần Thương, Nữ Oa cũng lập tức trở về bên cạnh hắn, Nguyên Thủy khôi phục phong thái Thánh nhân, có chút áy náy trở về bên cạnh đại huynh Thái Thanh Lão Tử.

Nếu không phải mình chống không nổi công kích của Nữ Oa sư muội, với sự cao ngạo của đại huynh, sao có thể chủ động nhận thua?

Cho dù kiên trì thêm mấy năm, hao cạn pháp lực của Tô Dự, lúc đó, Tô Dự mặc cho đại huynh xử trí. "Hừ!" Lúc này, Nguyên Thủy nhìn Thông Thiên ở rìa Hỗn Độn, trong lòng không khỏi đổ hết trách nhiệm cho hắn.

Nếu không phải tam đệ Thông Thiên không nghe lời lão và đại huynh, hôm nay có thể thảm hại như vậy không?

Thông Thiên thấy ánh mắt của đại huynh Thái Thanh Lão Tử và nhị huynh Nguyên Thủy, trong lòng rõ ràng là họ đang oán trách.

Lão cũng là người tâm cao khí ngạo, lập tức trở về đạo trường của mình, ý định ban đầu muốn trả lại tinh huyết Thánh nhân của đại huynh cũng nhạt đi.

Là hai đại Thánh nhân, ngay cả một Tô Dự Tiên Đế cũng không giải quyết được lại đổ lỗi cho ta?

Chương 218

Thậm chí tự nuốt lời, vọng tưởng cướp đi khí vận Nhân tộc trên người Tô Dự Tiên Đế và Nữ Oa, bây giờ rơi vào kết cục như vậy cũng đáng đời! "Nếu đã nhận thua, tự nhiên phải có thái độ của người nhận thua, bớt ở trước mặt bản Tiên Đế ra vẻ Thánh nhân đi!" Bá!

Nghe lời nói càng thêm bá khí của Tô Dự, sắc mặt của Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi càng thêm đen. 'Nếu không phải sợ tổn thương bản nguyên, ta há lại để ý đến một con kiến hôi?' Nữ Oa nhìn sâu vào tình lang, một đôi mắt đẹp đầy vẻ thâm tình dịu dàng.

Đối với việc đại sư huynh và nhị sư huynh tự nuốt lời, lại còn hùng hổ dọa người, nàng không có chút hảo cảm nào, tình nghĩa sư huynh muội trước đây sớm đã tan thành mây khói! "Tô Dự, bớt ở đó kiêu ngạo, nếu chọc giận bản tọa, bản tọa cho dù liều mình tổn thương bản nguyên cũng sẽ diệt sát ngươi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tức giận xấu hổ hận hận nhìn Tô Dự.

Là đường đường Thánh nhân, bị Tô Dự quát mắng như vậy, thể diện để ở đâu? "Nguyên Thủy, ngươi có thể thử xem!" Tô Dự khinh thường nhìn lão một cái, mặt lộ vẻ lạnh lùng.

Nếu thật sự dám liều mình tổn thương bản nguyên để diệt sát, đừng trách ta ra tay tàn nhẫn, xuất động át chủ bài thật sự.

Thiên Đạo Thánh nhân của thế giới Hồng Hoang thì đã sao?

Trực tiếp bao trùm toàn bộ vào thế giới Hồng Mông Hỗn Độn ẩn chứa trong Hỗn Độn Châu, Thánh nhân quả vị triệt để mất đi tác dụng.

Lúc đó muốn diệt sát như giết chó!

Đương nhiên, át chủ bài cuối cùng của Tô Dự, không phải vạn bất đắc dĩ tuyệt đối sẽ không sử dụng.

Một khi bại lộ Hỗn Độn Châu được mệnh danh là 'độn khứ đích nhất' trong Đại Đạo, tuyệt đối sẽ dẫn đến sự ghen ghét và tiêu diệt của Thiên Đạo Hồng Hoang, lúc đó muốn trở lại thế giới Hồng Hoang là chuyện khó.

Bá!

Nguyên Thủy nghe lời nói cứng rắn của Tô Dự, không khỏi nghẹn lại, sắc mặt khó coi đến cực điểm.

Chính lúc không biết xuống đài thế nào, Thái Thanh Lão Tử đứng trước mặt lão. "Tô Dự Tiên Đế, nếu chúng ta đã nhận thua, nói thêm lời cay độc cũng không có tác dụng gì, nếu tiếp tục được đằng chân lân đằng đầu, muốn sỉ nhục Thánh nhân chúng ta, vậy ngươi có thể thử xem!" Lúc này, Thái Thanh Lão Tử nhìn sâu vào Tô Dự một cái, trong lòng không khỏi cảnh giác.

Lão mơ hồ cảm giác, Tô Dự dường như vẫn chưa xuất động toàn bộ át chủ bài, nếu không tuyệt đối sẽ không có sự tự tin cứng rắn như vậy!

Bá!

Tô Dự nghe lời của Thái Thanh Lão Tử xong, cùng lão đối mắt một cái.

Trong ánh mắt của lão, ngoài một tia xấu hổ phẫn nộ, còn lại toàn bộ đều là bình tĩnh và điềm đạm.

Sau đó, Tô Dự lại nhìn về phía Nguyên Thủy, thấy lão tức đến mức mặt mày có chút đỏ bừng, một đôi mắt đầy vẻ xấu hổ phẫn nộ.

Rõ ràng, lão cực kỳ để ý thể diện, bây giờ bị Tô Dự liên tiếp huấn trách đả kích không nhẹ. "Nguyên Thủy, nếu không phục, bản đế cho

ngươi một cơ hội đơn đấu, xem xem ngươi rốt cuộc có thể diệt sát ta, hay là bản đế sẽ đánh phế bản nguyên của ngươi, khiến ngươi rơi xuống cảnh giới Thánh nhân!" "Hưu!" Tô Dự nói xong, trực tiếp lại một lần nữa tế ra Thí Thần Thương, thương chỉ Nguyên Thủy.

Bá!

Thấy Tô Dự cường thế bá đạo như vậy, vô số đại năng quan chiến đều rớt đầy mắt kính, không lẽ đối với việc hai đại Thánh nhân nhận thua cầu xin còn không hài lòng?

Chẳng lẽ lại chiến?

Nhưng người ta là Thánh nhân cao cao tại thượng bất tử bất diệt, cho dù liều mình tự bạo bản nguyên để đồng quy vu tận, cũng có thể tùy thời mượn lực Thiên Đạo trọng sinh.

Tô Dự Tiên Đế thì sao?

Có thể chống lại Thánh nhân vận dụng bản nguyên tự bạo không?

Có thể chống lại một lần, có thể chống được hai lần, năm lần? "Ngươi!" Nhìn Tô Dự tế ra Thí Thần Thương, trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi chùn bước, mặt mày đỏ bừng như gan heo, xấu hổ đến mức suýt nữa xông lên.

Nếu không phải lý trí mách bảo, lại thêm đại huynh Thái Thanh Lão Tử níu tay lão, e rằng thật sự sẽ làm như vậy.

Tô Dự sở hữu Thí Thần Thương sát phạt đệ nhất, lại thêm chí bảo phòng ngự Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, mình chỉ có Bàn Cổ Phiên, sao có thể là đối thủ?

Phải biết rằng, trước đó Tô Dự đối chiến với đại huynh Thái Thanh Lão Tử sở hữu hai kiện chí bảo, đều đánh tan nhục thân mấy lần.

Mình không có một kiện chí bảo phòng ngự nào, có thể chống đỡ được Tô Dự không?

Huống chi tu vi của đại huynh Thái Thanh Lão Tử còn ở trên mình! "Được rồi!" Thái Thanh Lão Tử khẽ quát một tiếng, sau đó nhìn về phía Tô Dự và Nữ Oa. "Tô Dự Tiên Đế, Nữ Oa sư muội, nếu chúng ta đã nhận thua, lời nói trước đó tự nhiên bãi bỏ, nếu có điều kiện khác, có thể cùng lúc nói ra!" "Được!" Tô Dự nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn một cái, sau đó thu hồi Thí Thần Thương. "Điểm thứ nhất, các ngươi phải đối với Thiên Đạo phát thệ, tuân thủ lời hứa với bản đế trước khi chứng đạo thành Thánh, sau này không được can dự vào Nhân tộc, tương lai của Nhân tộc sẽ do bản đế chủ tể!" "Có thể!" Thái Thanh Lão Tử gật đầu, đáp ứng.

Trước khi chứng đạo thành Thánh, vì để thành Thánh, tìm kiếm sự giúp đỡ của Tô Dự, lão đã chủ động hứa sau này Nhân tộc sẽ do Tô Dự làm chủ.

Bây giờ vì tranh đoạt khí vận Nhân tộc, chủ động xé bỏ lời hứa đó, tự nhiên là đuối lý, bây giờ Tô Dự bắt lão đối với Thiên Đạo phát thệ cũng có thể hiểu được. "Điểm thứ hai, trận đại chiến lần này hoàn toàn do ngươi xé bỏ lời hứa trước đó gây ra, vì vậy, ngươi phải xin lỗi bản đế!" Bá!

Nghe yêu cầu thứ hai của Tô Dự, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi đồng loạt nghẹn lại.

Bắt đường đường là Thánh nhân chủ động xin lỗi Tô Dự?

Thể diện của Thánh nhân để ở đâu? "Bản đế có hai yêu cầu, nếu các ngươi không đồng ý, vậy thì tái chiến một trận, xem rốt cuộc các ngươi diệt sát được bản đế, hay là bản đế đánh phế chân linh bản nguyên của các ngươi!" Tô Dự rõ ràng, với sự cao ngạo của Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn, nếu đề ra yêu cầu càng

khó xử hơn, không chừng họ sẽ lựa chọn đồng quy vu tận.

Tuy mình có át chủ bài cuối cùng, nhưng nếu dẫn Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn vào thế giới Hồng Mông Hỗn Độn trong Hỗn Độn Châu để diệt sát, cũng tất sẽ dẫn đến sự ghen ghét và truy sát của Thiên Đạo Hồng Hoang, muốn trở lại Hồng Hoang, đó là chuyện khó như lên trời.

Chương 219

Hai yêu cầu vừa vặn kẹt ở điểm vừa khó xử vừa có thể chấp nhận, dù sao họ đã chủ động xé bỏ lời hứa với Tô Dự, không màng tình nghĩa xưa, từ bạn bè luận đạo biến thành kẻ thù! "Được!" Thái Thanh Lão Tử suy nghĩ hồi lâu, mới mở miệng, sau đó nhắm mắt lại thật sâu. "Đại huynh, ngươi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn không ngờ, đại huynh lại đồng ý yêu cầu xin lỗi, nhưng lời đã nói ra, tự nhiên không có đạo lý hối hận.

Dù sao bây giờ lão là Thánh nhân, không phải như lúc chưa chứng đạo.

Mỗi lời nói, mỗi hành động đều đại biểu cho pháp chỉ của Thánh nhân, một khi hủy hứa, tất sẽ bị Thiên Đạo phản phệ. "Tô Dự Tiên Đế, bần đạo ở đây trịnh trọng xin lỗi ngài, từ nay về sau, Nhân tộc do ngài chủ tể!" Thái Thanh Lão Tử lại một lần nữa mở mắt, nhìn về phía Tô Dự.

Bá!

Khi Thái Thanh Lão Tử xin lỗi Tô Dự, Tô Dự rõ ràng cảm giác được khí vận Nhân tộc trên người mình bắt đầu tăng lên.

Sau đó, hắn nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy trong lòng xấu hổ và phẫn nộ không thôi, nhưng thấy đại huynh đã chủ động xin lỗi, tự nhiên cũng phải theo đó mà xin lỗi. "Tô Dự Tiên Đế, bần đạo ở đây trịnh trọng xin lỗi ngài, từ nay về sau, Nhân tộc do ngài chủ tể!" "Bá!" Khi Nguyên Thủy Thiên Tôn xin lỗi xong, lập tức vận dụng thần thông, xuất hiện tại Ngọc Hư Cung, từ đó bế quan không ra ngoài. "Tô Dự Tiên Đế, Nữ Oa sư muội, hậu hội hữu kỳ!" Thái Thanh Lão Tử làm một cái kê thủ với Tô Dự, cũng

lập tức biến mất ở nơi sâu trong Hỗn Độn, trở về Thái Thanh Cung.

Tô Dự trong lòng rõ ràng, lần này Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn nhận thua, lần sau nếu có cơ hội, tuyệt đối sẽ quay lại.

Nhưng lúc đó, hắn căn bản không còn sợ hãi nữa. ...

Thiên Đình, Lăng Tiêu Bảo Điện.

Khi Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn chủ động nhận thua, Đế Tuấn biết rằng một trận đại chiến của Thánh nhân đã kết thúc.

Tiếp theo, là lúc Yêu tộc Thiên Đình phải đón nhận lửa giận của Tô Dự và Nữ Oa nương nương.

Thế là, Đế Tuấn trực tiếp thúc đẩy Chiêu Yêu Phiên, truyền lệnh pháp chỉ. "Tất cả yêu tộc nhị lang, toàn bộ trở về Thiên Đình trấn thủ!" Bá!

Thông qua Chiêu Yêu Phiên, tinh nhuệ của Yêu tộc Thiên Đình trực tiếp trở về Lăng Tiêu Bảo Điện.

Thế giới Hồng Hoang vẫn còn mấy ngàn tỷ cao thủ đang diệt sát Nhân tộc, rút linh hồn của Nhân tộc, khi nghe pháp chỉ của Đế Tuấn, từng người đều dừng lại, bay về phía Thiên Đình. "Bái kiến Thiên Đế!" "Bái kiến Thiên Đế!" Bạch Trạch, Lục Ngô và các Yêu Thần khác đồng loạt hành lễ với Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất. "Không cần đa lễ, bây giờ lập tức khởi động Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, phải làm ra phòng ngự cấp cao nhất, nếu không Yêu tộc Thiên Đình của chúng ta có khả năng tan rã!" Tại đây, tất cả tinh nhuệ của Yêu tộc Thiên Đình đều rất rõ ràng, bây giờ Tô Dự và Nữ Oa nương nương đã giành được thắng lợi trong trận đại chiến của Thánh nhân, tiếp theo là lúc họ đến Yêu tộc Thiên Đình để báo thù.

Ngay cả Thái Thanh Thánh nhân, Ngọc Thanh Thánh nhân đều không phải là đối thủ của Tô Dự và Nữ Oa nương nương, Yêu tộc Thiên Đình muốn tự vệ, hy vọng toàn bộ đều ký thác vào Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận.

Dù sao sự mạnh mẽ của Tô Dự và Nữ Oa nương nương, thực sự đã vượt qua dự liệu của tất cả mọi người!

Trận đại chiến Thánh nhân cuối cùng cũng kết thúc, Nữ Oa bất giác nở một nụ cười nhẹ nhõm.

"Vụt!" Nhanh chóng sau đó, sắc mặt Nữ Oa từ vui mừng chuyển sang ngây người, cuối cùng trở nên vô cùng phẫn nộ!

"Phu quân, thành viên Nhân tộc của ta vậy mà chỉ trong vài tháng ngắn ngủi đã thiếu mất hơn ba trăm tỷ!" "?!" Nghe lời Nữ Oa, Tô Dự trong nháy mắt cảm nhận được khí vận trên người mình sụt giảm nhanh chóng, sau đó lập tức vận dụng thần thông suy diễn, biết được tất cả đều do Yêu tộc Thiên Đình gây ra.

Trong khoảng thời gian mấy tháng Nữ Oa đại chiến với Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn, tinh nhuệ của Thiên Đình đồng loạt xuất kích, với tốc độ như gió thu cuốn lá vàng, mạnh mẽ diệt sát Nhân tộc.

Ban đầu, thành viên Nhân tộc có khoảng 650 tỷ, nhưng bây giờ, chỉ còn lại 280 tỷ!

Nói cách khác, trong một thời gian ngắn, Nhân tộc đã bị Yêu tộc Thiên Đình diệt sát 370 tỷ người!

Soạt!

Trong nháy mắt, sắc mặt Tô Dự trở nên vô cùng lạnh lẽo, một đôi mắt bất giác nhìn về phía Ba Mươi Ba Tầng Trời của Thiên Đình.

Uy thế của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đang lúc hùng mạnh,

một luồng khí thế cường đại khác cũng đang dần dần hiển hiện, chắc chắn là Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận.

"Nương tử, ta về tổ địa Nhân tộc trước!" Tô Dự đè nén sự phẫn nộ trong lòng, nắm chặt bàn tay mềm mại của Nữ Oa.

Bây giờ, nhiệm vụ hàng đầu không phải là báo thù, mà là giúp Nhân tộc xây dựng lại gia viên, khôi phục lại niềm tin!

Đợi sau khi mọi việc hoàn thành, chính là ngày báo thù Yêu tộc Thiên Đình!

Đến lúc đó, nợ máu phải trả bằng máu! … "Vụt!" Nữ Oa nắm chặt tay tình lang, mượn sức mạnh của Thiên Đạo, tức thì xuất hiện tại tổ địa Nhân tộc bên bờ Đông Hải.

Lúc này, tổ địa Nhân tộc là một vùng tràn ngập tiếng khóc than ai oán.

Khi Tô Dự và Nữ Oa hạ xuống, vô số tinh nhuệ Nhân tộc cảm nhận được, đồng loạt quỳ lạy về phía đại điện tổ địa.

"Cầu xin Thánh Phụ và Mẫu thân cứu lấy Nhân tộc của con!" "Cầu xin Thánh Phụ và Mẫu thân cứu lấy Nhân tộc của con đi!" Dưới sự dẫn dắt của Toại Nhân Thị và Truy Y Thị, tất cả Nhân tộc đều khóc than bi thương, một dáng vẻ bất lực.

Trong mấy tháng, Yêu tộc Thiên Đình đã phái ra toàn bộ tinh nhuệ, lên đến 500 tỷ thành viên, đi khắp thế giới Hồng Hoang, không nói hai lời, hễ thấy Nhân tộc là tàn sát, sau đó rút lấy linh hồn của họ.

Số lượng Nhân tộc tuy không ít, nhưng so với thành viên Yêu tộc Thiên Đình thì thực sự quá ít ỏi.

Càng không cần phải nói, lần này tinh nhuệ Yêu tộc xuất động toàn bộ, không chỉ có cao thủ Đại La Kim Tiên ra tay, mà còn có cả đại năng Chuẩn Thánh tọa trấn!

Vô số bộ lạc Nhân tộc bị hủy diệt, toàn bộ thành viên bị diệt, bị Yêu tộc sống sờ sờ rút đi linh hồn.

Nhân tộc tam tổ Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị thân chinh suất lĩnh các đại hiền Nhân tộc chống cự, nhưng căn bản không thể kháng cự lại đám tinh nhuệ Yêu tộc cường thịnh vô cùng kia.

Nếu không phải Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị ba người là người mang công đức Thiên Đạo, giết họ sẽ bị nghiệp lực kinh khủng phản phệ, e rằng tinh nhuệ Yêu tộc căn bản sẽ không tha.

Chương 220

Dù vậy, lần này các đại hiền, tinh nhuệ Nhân tộc đã chiến đấu đến người cuối cùng.

Toàn bộ cao thủ Đại La Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên của Nhân tộc đều vẫn lạc, chỉ còn lại Nhân tộc tam tổ cùng vô số tàn binh.

Những đại hiền Nhân tộc này, dù biết rõ Nhân tộc không thể chống lại tinh nhuệ Yêu tộc, vẫn coi cái chết như trở về, dốc toàn lực che chở cho Nhân tộc.

Vô số cao thủ Nhân tộc tự bạo, cùng Yêu tộc đồng quy vu tận.

Nhân tộc tuy yếu ớt, nhưng đã để lại cho tất cả tinh nhuệ Yêu tộc một ấn tượng khó quên.

Trong một trận đồ sát Nhân tộc, Yêu tộc tuy mạnh mẽ nghiền ép, nhưng sự ngoan cường, kiên nhẫn, bất khuất của Nhân tộc cũng gây ra tổn thất to lớn cho Yêu tộc.

Hơn mười vị Đại La Kim Tiên vẫn mệnh, hàng tỷ tinh nhuệ Thái Ất Kim Tiên bỏ mạng.

Sau khi tinh nhuệ Yêu tộc trở về Thiên Đình, không hề có niềm vui chiến thắng, ngược lại còn có một sự sợ hãi và lo sợ mơ hồ.

"Vụt!" Tô Dự và Nữ Oa lần lượt đánh ra một đạo ánh sáng thánh khiết dịu dàng, bao trùm và nâng đỡ tất cả Nhân tộc.

"Các ngươi yên tâm, bản tọa là Thánh Phụ của Nhân tộc, tự nhiên sẽ không ngồi yên không quản, trước hết hãy xây dựng lại gia viên, chăm sóc những người bị thương tật." "Những người còn lại, hãy cùng bản tọa sát phạt lên Thiên Đình, bắt Yêu tộc Thiên Đình nợ máu trả bằng máu!" Vụt!

Bên dưới vô số Nhân tộc sau khi nghe những lời sát khí ngút trời của Tô Dự, ánh mắt vốn bi thương lập tức lóe lên một tia sáng rực rỡ.

"Thánh Phụ, con nguyện vì ngài đi trước về sau, chỉ cầu được tận mắt chứng kiến Yêu tộc nợ máu trả bằng máu!" Truy Y Thị lại một lần nữa quỳ xuống, dập đầu thật mạnh với Tô Dự.

Là một trong ba tổ của Nhân tộc, là người đầu tiên được Nữ Oa nương nương dùng Cửu Thiên Tức Nhưỡng và Sinh Mệnh Tuyền Thủy nặn ra, cái tên cũng do Tô Dự đích thân đặt.

Thậm chí việc dùng vỏ cây làm quần áo cũng là do Tô Dự đích thân chỉ điểm mới sáng tạo ra được.

Có thể nói, nếu không có Tô Dự, cũng sẽ không có bà của ngày hôm nay!

Bây giờ, Nhân tộc gặp phải đại nạn này, vô số nhi lang mệnh vẫn trong tay Yêu tộc, nếu không thể báo thù cho nhi lang Nhân tộc, thật uổng công là một trong ba tổ Nhân tộc!

Bà hận thực lực mình quá yếu, hận mười vạn năm không thể đột phá, hận không có năng lực che chở cho nhiều nhi lang Nhân tộc hơn!

Hiện tại, Truy Y Thị chỉ có thể đặt tất cả hy vọng lên người Thánh Phụ Tô Dự và Mẫu thân Nữ Oa.

Nếu có thể tận mắt chứng kiến Thánh Phụ và Mẫu thân báo thù cho nhi lang Nhân tộc, cuộc đời này, sẽ không còn hối tiếc.

"Thánh Phụ, con cũng nguyện ý trả giá mọi thứ, chỉ cầu được tận mắt chứng kiến Yêu tộc nợ máu trả bằng máu!" "Thánh Phụ, con cũng nguyện ý trả giá mọi thứ, chỉ cầu được tận mắt chứng kiến Yêu tộc nợ máu trả bằng máu!" Vô số thành viên Nhân tộc đồng loạt quỳ xuống triều bái, dùng ánh mắt khát cầu vô cùng nhìn Tô Dự và Nữ Oa.

"Được!" Nhìn thấy ánh mắt khát cầu vô cùng đó, ngọn lửa giận

trong lòng Tô Dự càng bùng cháy ngút trời, nội tâm quyết định, lần này, nhất định phải khiến Yêu tộc Thiên Đình nợ máu trả bằng máu!

Có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận thì đã sao?

Giết không tha!

Tất cả Nhân tộc thấy Tô Dự đáp ứng, ai nấy đều vui mừng cổ vũ, kích động không thôi.

"Để tránh đại chiến lan đến gây hại cho Nhân tộc, bản tọa sẽ dùng thần thông, hiển thị rõ ràng cảnh báo thù cho tất cả Nhân tộc xem, đồng thời do Toại Nhân Thị, Truy Y Thị, Hữu Sào Thị ba người quan chiến!" Tất cả tinh nhuệ cao thủ của Nhân tộc đều đã vẫn lạc, nếu Tô Dự mang họ theo bên mình, không chỉ sẽ phân tâm trong đại chiến, mà còn liên lụy đến họ, vì vậy chỉ có thể dùng phương pháp này.

Dù sao cũng không khác gì tận mắt chứng kiến báo thù là bao.

"Đa tạ Thánh Phụ, đa tạ Mẫu thân!" "Đa tạ Thánh Phụ, đa tạ Mẫu thân!" Tô Dự nhìn tất cả thành viên Nhân tộc đã khôi phục lại ý chí chiến đấu, sau đó lập tức vận chuyển thần thông, truyền khắp thế giới Hồng Hoang.

Hắn muốn để tất cả Nhân tộc trong thế giới Hồng Hoang đều biết, hắn và Nữ Oa, sẽ báo thù cho Nhân tộc!

"Nhi lang Nhân tộc, hãy xem bản Thánh Phụ và Nhân tộc chi Mẫu báo thù cho Nhân tộc chúng ta!" "Nợ máu, cuối cùng phải trả bằng máu!" Lời của Tô Dự trong nháy mắt truyền khắp thế giới Hồng Hoang, vô số Nhân tộc đang trong cơn bi thương sau khi nghe thấy, ai nấy đều bất giác ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, lộ ra một tia hy vọng.

"Tốt quá rồi, Thánh Phụ và Mẫu thân của Nhân tộc chúng ta không hề bỏ rơi chúng ta, bây giờ Người muốn báo thù cho chúng ta, đòi lại

công đạo từ Yêu tộc Thiên Đình!" "Nghe người ta nói, Thánh Phụ và Mẫu thân chỉ chịu hưởng khí vận của Nhân tộc chúng ta, chưa bao giờ quản chúng ta, nhưng bây giờ ta mới biết, hóa ra tất cả đều là những lời đồn nhảm vu khống Thánh Phụ và Mẫu thân!" "Thứ cặn bã chết tiệt, dám phỉ báng Thánh Phụ và Mẫu thân, thật đáng chết!" "Đúng vậy, tất cả những kẻ cặn bã phỉ báng Thánh Phụ và Mẫu thân đều phải đưa đến điện cúng tế thiêu sống, thật không xứng làm người!" Vô số Nhân tộc từ trong bi thương hoàn hồn lại, đối với việc Thánh Phụ và Mẫu thân muốn báo thù rửa hận cho Nhân tộc, ai nấy trong lòng đều tràn đầy mong đợi.

Giờ khắc này, Nhân tộc càng ở thời điểm nguy hiểm nhất lại càng đoàn kết, Nhân tộc tuy không thể tụ tập lại một chỗ, nhưng giữa họ đều có cao thủ liên lạc.

"Tây Vương Mẫu đạo hữu, cho ta mượn bảo vật Côn Luân Kính dùng một lát!" Tô Dự nhìn về phía đạo trường của nàng, uy nghiêm cất lời.

Nếu dùng thần thông truyền cảnh báo thù đi khắp thế giới Hồng Hoang sẽ khiến hắn phân tâm, bất lợi cho đại chiến.

Vì vậy, Tô Dự chọn mượn pháp bảo Côn Luân Kính để làm tất cả.

Côn Luân Kính của Tây Vương Mẫu, Hạo Thiên Kính của Hạo Thiên, đều có thể nhìn thấu hư vọng, trình hiện những cảnh tượng vĩ đại cho thế giới Hồng Hoang.

Có một món bảo bối như vậy, hắn có thể truyền đi cảnh tượng báo thù cho Nhân tộc đến toàn bộ thế giới Hồng Hoang, cũng có thể để mình toàn tâm toàn ý đại chiến.

Lúc này, Tây Vương Mẫu nghe được pháp chỉ của Tô Dự, trong lòng không khỏi rung động.

Trước đó nàng vẫn luôn theo dõi sát sao trận đại chiến giữa Tô Dự và Thái Thanh Thánh nhân, trong lòng cũng lo lắng không thôi, theo sau chiến thắng của Tô Dự, nàng thật sự vui mừng cho hắn từ tận đáy lòng.

Nhìn bóng lưng vĩ ngạn vô song đó, nội tâm Tây Vương Mẫu tràn đầy sùng bái, tràn đầy ngưỡng mộ.

Nàng đã quen biết Tô Dự mấy chục vạn năm, sau khi Đạo Tổ Hồng Quân giảng đạo kết thúc, nàng đã chủ động tìm đến Tô Dự đầu quân.

Bao nhiêu năm nay, nàng vẫn luôn kìm nén tình cảm trong lòng, có lúc thường hay nghĩ đến Tô Dự, rồi lại thất thần.

Bây giờ, Tô Dự cuối cùng cũng lại xuất hiện, Tây Vương Mẫu vui mừng khôn xiết.

"Vút!" Nàng tức thì tế ra bảo vật Côn Luân Kính của mình, bay về phía Tô Dự.

"Chúc Tiên Đế thắng lợi trở về, bần đạo nhất định sẽ chúc mừng cho Tiên Đế!" Tây Vương Mẫu có ngàn vạn lời muốn nói với Tô Dự, nhưng cuối cùng lại chọn những lời lẽ quy củ, lại một lần nữa đè nén tâm tư của mình thật chặt.

"Vụt!" Tô Dự đỡ lấy Côn Luân Kính, sau đó giao cho Truy Y Thị đang đứng bên cạnh với vẻ mặt đầy sùng bái ngưỡng mộ.

"Truy Y Thị, bảo vật này giao cho ngươi quản lý, nhất định phải truyền cảnh bản tọa báo thù cho Nhân tộc đến tất cả đồng bào của ta!" "Để cho nhi lang Nhân tộc chúng ta biết, Nhân tộc có ta, Tô Dự, cũng có Nữ Oa!" "Bất kỳ kẻ nào dám vô cớ tàn sát Nhân tộc ta, giết không tha!" Truy Y Thị cung kính nhận lấy Côn Luân Kính, một đôi mắt đẹp tràn ngập vẻ kiên định và sùng bái.

“Xin Thánh Phụ yên tâm, con nhất định làm được!” Giờ khắc này, Toại Nhân Thị và Hữu Sào Thị đứng bên cạnh không khỏi hâm mộ liếc nhìn Truy Y Thị một cái, nhưng trong lòng cũng quyết định, nhất định sẽ dùng hết khả năng lớn nhất, truyền đi cảnh tượng Thánh Phụ báo thù cho Nhân tộc khắp Hồng Hoang! … Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Chương 221

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cùng tất cả tinh nhuệ Yêu tộc sau khi nghe những lời bá khí vô song của Tô Dự, ai nấy đều mặt mày nghiêm trọng.

Tô Dự và Nữ Oa nương nương vừa mới đại chiến với Thái Thanh Thánh nhân và Ngọc Thanh Thánh nhân, sau đó không ngừng nghỉ liền muốn báo thù cho Nhân tộc.

Điều này khiến nội tâm Đế Tuấn có chút lo lắng.

Bởi vì tuy hắn đã dùng Chiêu Yêu Phiên, triệu hồi toàn bộ tinh nhuệ Yêu tộc cấp bậc Đại La Kim Tiên trở lên về Thiên Đình.

Nhưng mấy trăm tỷ tinh nhuệ Yêu tộc Thái Ất Kim Tiên kia vẫn đang trên đường trở về Thiên Đình, nếu chẳng may bị Tô Dự diệt sát, Yêu tộc Thiên Đình sẽ nguyên khí đại thương.

Nhưng có một tin tốt, đó là Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận đã bố trí thành công.

Lát nữa Tô Dự và Nữ Oa nương nương có đánh lên Thiên Đình, Yêu tộc Thiên Đình cũng có năng lực tự vệ.

"Truyền lệnh xuống, toàn lực bị chiến!" Đế Tuấn từ trên ghế Thiên Đế đứng dậy, vung tay, một dáng vẻ uy nghiêm bá khí.

"Đại ca, Tô Dự giao cho ta, huynh cùng Yêu Sư đối chiến với Nữ Oa nương nương!" Đông Hoàng Thái Nhất thấy đại ca hạ lệnh, chiến ý trên người điên cuồng dâng trào, một đôi mắt càng bắn ra tinh quang ngút trời.

Lần trước hắn đã thua Tô Dự, bị đối phương đè ép đánh.

Lần này hắn có thể chưởng khống Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận,

có được thực lực có thể chiến với Thánh nhân, hắn không tin, mình sẽ lại thất bại!

Tô Dự tu luyện Dĩ Lực Chứng Đạo, tu vi ở Chuẩn Thánh đỉnh phong, hắn cũng là Dĩ Lực Chứng Đạo, tu vi cũng ở Chuẩn Thánh đỉnh phong, Đông Hoàng Thái Nhất không tin, có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận gia trì mà mình lại bại cho Tô Dự!

Nếu trận này có thể đánh bại Tô Dự, Đông Hoàng Thái Nhất tự tin trong lòng, không chừng có thể tiến thêm một bậc, đột phá cảnh giới Bán Bộ Hỗn Nguyên, thậm chí có thể tìm được cơ duyên chứng đạo!

Đế Tuấn thấy đệ đệ chiến ý cao ngất, không khỏi khẽ gật đầu, chủ động vỗ vai hắn.

"Nhị đệ, Tô Dự Tiên Đế giao cho ngươi!" Đế Tuấn biết rõ, nhị đệ đã gánh lấy phần lớn trọng trách.

Trước đó Tô Dự đều có thể đánh tan Thánh nhân chân thân của Thái Thanh Thánh nhân mấy lần, có thể biết thực lực của Tô Dự Tiên Đế kinh khủng đến mức nào.

Hắn và Yêu Sư Côn Bằng, chỉ cần đối phó Nữ Oa nương nương là được.

Nữ Oa nương nương cũng chưa rời khỏi Yêu tộc, lại thêm tình cảm tích lũy từ xưa, chắc hẳn sẽ nể mặt một chút chứ?

Lúc này, Yêu Sư Côn Bằng lại có chút chột dạ.

Bởi vì Thánh nhân thực sự quá mạnh mẽ, quá kinh khủng, cho dù có Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận gia trì, hắn cũng không có gan đối chiến với Nữ Oa nương nương.

"Thiên Đế, hay là chúng ta triệu hồi Hy Hoàng về đi, có Hy Hoàng ở đó, Nữ Oa nương nương dù sao cũng sẽ nể mặt mấy phần!" Nghe lời Côn Bằng, Đế Tuấn không khỏi thở dài một hơi.

Hắn sớm đã truyền âm cho Phục Hy, chỉ là lúc đầu khi chọn đồ sát Nhân tộc rút linh hồn luyện chế Đồ Vu Kiếm, Phục Hy đã tỏ rõ, sau này nếu muội muội trách tội, đừng tìm hắn.

Vì vậy, hắn lấy đâu ra mặt mũi đi mời Phục Hy? … "Nương tử, chúng ta đánh lên Thiên Đình!" Tô Dự nắm tay Nữ Oa, vẻ mặt dịu dàng.

"Được!" Trong nháy mắt, Tô Dự và Nữ Oa sử dụng thần thông, tiến vào Ba Mươi Ba Tầng Trời của Thiên Đình, còn Toại Nhân Thị, Truy Y Thị, Hữu Sào Thị ba vị tam tổ Nhân tộc thì nghiêm khắc chấp hành quyết định của Thánh Phụ Tô Dự, truyền cảnh báo thù đi khắp Nhân tộc Hồng Hoang.

Yêu tộc Thiên Đình tổng cộng có Ba Mươi Ba Tầng Trời, đại bản doanh được Đế Tuấn thiết lập ở tầng cao nhất, vì vậy, Tô Dự và Nữ Oa bắt đầu từ tầng thứ nhất trực tiếp đánh lên tầng cao nhất là tầng thứ ba mươi ba.

Vừa tiến vào tầng trời thứ nhất, Tô Dự và Nữ Oa đã thấy tinh nhuệ Yêu tộc sát khí ngút trời, trên người còn dính máu tươi của Nhân tộc.

Tô Dự hai mắt ngưng lại, trong tay trực tiếp tế ra chí bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

"Dám đồ sát Nhân tộc của ta, giết không tha!" Không đợi đám tinh nhuệ Yêu tộc này phản ứng, Tô Dự một chiêu trực tiếp diệt sạch mười tỷ tinh nhuệ Yêu tộc vừa mới trở về!

Đám tinh nhuệ Yêu tộc này đến chết cũng không ngờ, trở về đại bản doanh Yêu tộc Thiên Đình Ba Mươi Ba Tầng Trời, lại bị Tô Dự Tiên Đế chặn giết?

Lúc này, Truy Y Thị kịp thời vận chuyển Côn Luân Kính, truyền

cảnh này đến thế giới Hồng Hoang, để tất cả Nhân tộc tận mắt chứng kiến!

Vô số Nhân tộc thấy những tinh nhuệ Yêu tộc sát khí ngút trời kia trước mặt Thánh Phụ giống như con kiến bị diệt sát, ai nấy đều kích động khôn xiết.

Trước đây Nhân tộc trước mặt tinh nhuệ Yêu tộc giống như con kiến.

Bây giờ, đám tinh nhuệ Yêu tộc này trước mặt Thánh Phụ lại là con kiến.

Thiên Đạo tốt luân hồi, trời xanh tha cho ai? … Thiên Đình.

Khi Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và các thành viên cốt cán của Yêu tộc thấy Tô Dự tùy tay vung lên đã diệt sát 10 tỷ tinh nhuệ, sắc mặt không khỏi sầm lại, đau lòng không thôi.

Đám tinh nhuệ này, toàn bộ đều là cao thủ từ Thái Ất Kim Tiên trung kỳ trở lên a!

Bây giờ, thành viên Yêu tộc tuy đã sớm vượt qua vạn tỷ, nhưng chết tổn thất nhiều tinh nhuệ như vậy, nội tâm Đế Tuấn đương nhiên có chút đau lòng.

"Thiên Đế, hiện tại tinh nhuệ Yêu tộc của chúng ta chưa hoàn toàn trở về, hay là trước tiên truyền lệnh cho họ trốn đi một phen, để tránh bị Tô Dự Tiên Đế diệt sạch?" Yêu Thần Bạch Trạch đứng ra, thận trọng đề nghị.

"Được!" Rất nhanh, Đế Tuấn bắt đầu truyền xuống pháp chỉ, lệnh cho những tinh nhuệ Yêu tộc đang trên đường trở về trước tiên đừng vội về, trốn qua cơn sóng gió này rồi hãy nói.

Tuy pháp chỉ truyền khắp Yêu tộc Thiên Đình, nhưng đồng thời cũng bị Tô Dự và Nữ Oa biết được.

“Hừ!

Hung thủ đồ sát Nhân tộc của ta mà được bình an vô sự?” “Nằm mơ!” Tô Dự quyết định, trước tiên phải diệt sạch những tinh nhuệ Yêu tộc đã đồ sát Nhân tộc rồi hãy nói!

Nợ máu tất phải trả bằng máu!

“Nương tử, ta diệt sạch hung thủ đồ sát Nhân tộc ta trước, sau đó mới đánh lên Thiên Đình!” Nữ Oa thấy tình lang sát khí ngút trời, không khỏi gật gật đầu.

“Được!” Với thực lực cấp bậc Thánh nhân của Nữ Oa, muốn suy diễn ra nơi ở của những tinh nhuệ Yêu tộc cần diệt sát tự nhiên là dễ như trở bàn tay.

Huống chi, là Thiên Đạo Thánh nhân, nàng có thể mượn sức mạnh của Thiên Đạo tùy lúc xuất hiện ở bất kỳ góc nào của Hồng Hoang, những hung thủ đã đồ sát Nhân tộc này, định sẵn một người cũng không thể thoát.

“Vụt!” Trong khoảnh khắc, Nữ Oa mang theo tình lang và tam tổ Nhân tộc đến trung bộ đại lục Hồng Hoang, nơi có mấy trăm tỷ tinh nhuệ Yêu tộc tụ tập.

Chương 222

Khi thấy Nữ Oa và Tô Dự xuất hiện, ai nấy đều sợ đến kinh hoảng thất thố.

"Bái kiến Nữ Oa nương nương, bái kiến Tô Dự Tiên Đế!" "Bái kiến Nữ Oa nương nương, bái kiến Tô Dự Tiên Đế!" Lúc này, một số tinh nhuệ Yêu tộc thông minh biết được ý đồ của Nữ Oa và Tô Dự, liền trực tiếp quỳ xuống dập đầu.

"Xin Nữ Oa nương nương xem xét chúng ta cùng thuộc Yêu tộc mà tha cho một mạng!" "Hừ!" Nữ Oa quát khẽ một tiếng, một đôi mắt đẹp lạnh lùng nhìn mấy trăm tỷ tinh nhuệ Yêu tộc, trên người họ huyết sát chi khí vô cùng nồng đậm, lưu lại vô số oán hận chi lực của Nhân tộc.

Là Mẫu thân của Nhân tộc, nàng có thể nào tha cho những hung thủ đã đồ sát Nhân tộc này?

"Bản tọa tuy trước đây đã gia nhập Yêu tộc, hưởng thụ khí vận Yêu tộc, nhưng sớm đã trả hết tình nghĩa với Yêu tộc." "Hiện tại tuy chưa rời khỏi Yêu tộc, là vì huynh trưởng của bản tọa là Hy Hoàng của Yêu tộc mà thôi, bây giờ, các ngươi lại đồ sát Nhân tộc của ta, còn mong cầu tình?" "Nằm mơ!" Nữ Oa nói rồi, đưa tay phải ra.

"Bản tọa là Mẫu thân của Nhân tộc, bất kỳ kẻ nào vô cớ đồ sát Nhân tộc, giết không tha!" Theo sau pháp chỉ uy nghiêm của Nữ Oa hạ xuống, toàn bộ sinh cơ của cả vùng trời dường như đều bị tước đoạt sạch sẽ.

"Ông!" Mấy trăm tỷ tinh nhuệ Yêu tộc ngay cả chạy trốn cũng không thể, toàn bộ sinh cơ trên người đều bị rút đi, tước đoạt, sau đó ngay cả tiếng la hét cầu xin tha thứ cũng không kịp phát ra, đã triệt để

tan biến.

"Rào rào!" "Rào rào!" Hài cốt của mấy trăm tỷ tinh nhuệ Yêu tộc nhìn không thấy bến, đồng loạt đổ sập xuống, phát ra âm thanh giòn giã vô cùng.

"Hít!" Tam tổ Nhân tộc quan chiến phía sau thấy cảnh này, không khỏi đồng loạt hít vào một ngụm khí lạnh, nhìn Tô Dự và Nữ Oa với ánh mắt càng thêm sùng bái chấn động vô cùng!

Cảnh này, được Côn Luân Kính truyền đi khắp thế giới Hồng Hoang, tất cả mọi người trong thế giới Hồng Hoang nhìn thấy cảnh này, ai nấy đều kích động đến rơi lệ!

Đại thù cuối cùng cũng được báo!

Đồng thời, vô số đại năng, Thánh nhân quan chiến thấy Nữ Oa vốn thánh khiết tao nhã lại ra tay tàn nhẫn như vậy, trong lòng không khỏi chấn động không thôi.

"Vụt!" Khi Đế Tuấn thấy cảnh này, sắc mặt không khỏi trắng bệch vô cùng.

Trước đó bị Tô Dự diệt sát 10 tỷ tinh nhuệ đã có chút đau lòng, một lát sau bị Nữ Oa nương nương diệt sát hơn 100 tỷ tinh nhuệ, quả thực khiến tim hắn như rỉ máu!

Đế Tuấn không khỏi liếc nhìn Bạch Trạch một cái, nếu không phải hắn đưa ra chủ ý vừa rồi, e rằng Nữ Oa nương nương và Tô Dự sẽ trực tiếp chọn công kích Thiên Đình, chứ không đi diệt sát tinh nhuệ Yêu tộc.

Yêu tộc Thiên Đình có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, có lẽ không thắng được, nhưng tự vệ tuyệt đối không vấn đề!

Bạch Trạch thấy ánh mắt vừa rồi của Đế Tuấn, trong lòng không

khỏi giật thót, bắt đầu thấp thỏm không yên.

"Hô!" Đế Tuấn hít sâu một hơi, mạnh mẽ đè nén sự phẫn nộ và đau lòng trong lòng, sau đó thúc đẩy thần thông, chưởng khống Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận.

"Chư vị, chúng ta phải đồng tâm hiệp lực, nếu không bị công phá đại trận, Yêu tộc Thiên Đình của chúng ta tất sẽ diệt vong!" "Nguyện vì Thiên Đế chết!" "Nguyện vì Yêu tộc Thiên Đình của chúng ta chết!" … Tiếp theo, Nữ Oa điên cuồng rút sức mạnh Thiên Đạo rồi cùng tình lang diệt sát những hung thủ Yêu tộc kia, mỗi lần xuất hiện, tất sẽ đánh giết hơn trăm triệu tinh nhuệ Yêu tộc.

Vô số tinh nhuệ Yêu tộc bên ngoài sợ đến run lẩy bẩy, đều bắt đầu trốn chạy, không còn tụ tập một chỗ.

Việc này tuy gây ra một số khó khăn cho Tô Dự và Nữ Oa, nhưng Tô Dự đã sớm hạ quyết tâm, hung thủ tàn sát Nhân tộc phải chết!

Ba tháng trôi qua, Tô Dự và Nữ Oa đã diệt sát trọn vẹn hơn 200 tỷ tinh nhuệ Yêu tộc, con số kinh khủng như vậy, quả thực khiến người ta kinh hãi vô cùng.

Phải biết rằng, trước đây tinh nhuệ Yêu tộc xuất động toàn bộ, cũng chỉ diệt sát được 370 tỷ người Nhân tộc mà thôi.

Nói cách khác, Yêu tộc ít nhất phải trả giá gấp 5 lần trở lên, mới đổi được một mạng người Nhân tộc.

Nhưng đối với Tô Dự, điều đó còn xa mới đủ!

Giết một người Nhân tộc của ta, ta tất đồ sát mười người Yêu tộc!

Nợ máu phải trả gấp mười lần!

"Nương tử, tiếp theo chúng ta cùng nhau đánh lên Thiên Đình, báo

thù cho Nhân tộc!" Nữ Oa liếc nhìn tình lang một cái, sau đó khẽ cất lời.

"Phu quân, nếu chúng ta đánh lên Lăng Tiêu Bảo Điện, có ảnh hưởng đến Vu Yêu lượng kiếp không?" Nghe lời Nữ Oa, Tô Dự hiểu được nỗi lo trong lòng nàng.

Thiên mệnh chi chủ của Vu Yêu lượng kiếp là Yêu tộc và Vu tộc, nếu đánh lên Lăng Tiêu Bảo Điện, giết sạch Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, Hồng Hoang Thiên Đạo có tha cho không?

Tô Dự hít sâu một hơi, nắm chặt tay Nữ Oa.

"Nương tử yên tâm, vi phu trong lòng có tính toán!" Tô Dự rất rõ ràng, Vu Yêu lượng kiếp là do Hồng Hoang Thiên Đạo chuyên môn nhắm vào Bàn Cổ đại thần, nhắm vào Vu tộc mà bày bố.

Vì vậy, Thiên mệnh vương giả của Yêu tộc là Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất phải thực hiện sứ mệnh vốn có, nếu hắn động thủ diệt sạch hai người họ, trừ phi dùng đến lá bài tẩy cuối cùng là Hỗn Độn Châu, nếu không, Hồng Hoang Thiên Đạo tuyệt đối sẽ ngăn cản.

Nếu cưỡng ép dùng lá bài tẩy cuối cùng Hỗn Độn Châu để diệt sát Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, Hồng Hoang Thiên Đạo tất nhiên cũng sẽ không cho phép hắn xuất hiện nữa.

Bố cục mấy chục vạn năm sẽ triệt để hóa thành bọt nước, đối với cục diện này, không phải vạn bất đắc dĩ, Tô Dự tuyệt đối sẽ không chọn con đường đó.

Nhưng, bảo hắn tha cho Yêu tộc Thiên Đình, tha cho Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, đó tuyệt đối là điều không thể!

Lần này Yêu tộc đồ sát Nhân tộc, hai huynh đệ họ phải trả cái giá xứng đáng!

Có hắn ở đây, Nhân tộc tuyệt đối không thể bị sỉ nhục! … Thủ

Dương Sơn.

Thái Thanh Cung.

Thái Thanh Lão Tử sau khi trở về đạo trường, không hề vì uất ức mà bế quan không gặp người, mà đang suy ngẫm và cảm ngộ được mất trong trận đại chiến này.

Không thể không thừa nhận, sau khi chứng đạo thành Thánh, lão đã bắt đầu kiêu ngạo, có chút mù quáng tự đại, coi thường anh hào thiên hạ.

Tô Dự là tồn tại có thể được lão sư Hồng Quân đích thân gọi là đạo hữu, có thể là nhân vật đơn giản sao?

Lần này, thấy Tô Dự tung ra hết lá bài tẩy, lại dùng thực lực kinh khủng đó mạnh mẽ trấn sát Thánh nhân chân thân, Thái Thanh Lão Tử trong lòng biết rõ, mình bại không oan.

Thông qua trận đại chiến này, lão đã nhanh chóng điều chỉnh lại tâm thái của mình, sau đó cảm ngộ những gì thu được từ trận chiến.

Khi thấy Tô Dự và Nữ Oa đánh lên Thiên Đình, với thái độ vô cùng cứng rắn diệt sát hơn 200 tỷ tinh nhuệ Yêu tộc, báo thù cho Nhân tộc.

Thái Thanh Lão Tử trong lòng biết rõ, sau này muốn tranh đoạt khí vận Nhân tộc trong tay hắn, e rằng khó hơn lên trời.

Bây giờ lão chỉ hy vọng ảnh hưởng của Nhân giáo trong Nhân tộc đủ lớn, nếu không với tính cách cứng rắn bá đạo của Tô Dự Tiên Đế, sau này muốn hưởng thụ nhiều khí vận Nhân tộc như vậy, e là khó rồi.

Thấy Tô Dự và Nữ Oa tiến về Ba Mươi Ba Tầng Trời của Yêu tộc Thiên Đình, trên mặt Thái Thanh Lão Tử không khỏi lộ ra một tia chế giễu.

Chương 223

"Tô Dự, Nữ Oa sư muội, tốt nhất là lật tung cả Yêu tộc Thiên Đình lên, sau đó lại tiện tay trấn sát cả hai huynh đệ Thiên mệnh vương giả Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, như vậy, Vu Yêu lượng kiếp cũng triệt để bị hủy rồi!" "Đến lúc đó, xem lão sư có tha cho các ngươi không?" "Dù có được nhiều khí vận Nhân tộc hơn nữa, cuối cùng cũng sẽ bị lão sư đánh chết, như vậy, khí vận Nhân tộc ngoài ta còn ai?" Hai mắt Thái Thanh Lão Tử tràn đầy mong đợi, hy vọng Tô Dự và Nữ Oa sư muội có thể hành động theo kịch bản mà lão đã nghĩ.

Nhưng trong lòng lão cũng rõ ràng, Nữ Oa sư muội cũng là Thánh nhân, tất cũng có thể suy diễn ra dụng ý thực sự của Vu Yêu lượng kiếp.

Trước đây khi Yêu tộc tàn sát Nhân tộc, Thái Thanh Lão Tử không phải là không nghĩ đến việc ra mặt cho Nhân tộc, sau đó mở rộng ảnh hưởng của Nhân giáo trong Nhân tộc.

Chỉ là khi lão suy diễn ra mục đích thực sự của Vu Yêu lượng kiếp, lão cũng không dám hành động mạo hiểm như vậy nữa.

Ý chí của Hồng Hoang Thiên Đạo chủ tể thao túng Vu Yêu lượng kiếp, sao có thể dung túng người khác ra tay can dự?

Nếu lão ra tay, không chừng người đại diện cho Thiên Đạo là lão sư sẽ trực tiếp tước đoạt Thánh vị của lão, sau đó đày lão xuống vực sâu vĩnh viễn không thể lật mình! … Tô Dự và Nữ Oa đến Bất Chu Sơn, sau đó trực tiếp bay lên Ba Mươi Ba Tầng Trời của Yêu tộc Thiên Đình, từ tầng trời thứ nhất đi lên tầng thứ ba mươi ba.

Thiên Đình Ba Mươi Ba Tầng Trời, là ba mươi ba thế giới lớn, kể từ khi Thiên mệnh vương giả Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất chủ

tể Thiên Đình, Ba Mươi Ba Tầng Trời đã có những thay đổi long trời lở đất.

Trong lúc Tô Dự và Nữ Oa diệt sát hung thủ tinh nhuệ Yêu tộc, Đế Tuấn đã triệu tập toàn bộ tinh nhuệ Yêu tộc từ ba mươi tầng trời bên dưới lên ba tầng trời cao nhất.

Bởi vì ba tầng trời cao nhất là quan trọng nhất đối với Thiên Đình, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận cũng chỉ có thể che chở cho ba tầng trời quan trọng nhất.

Vì vậy, khi Tô Dự và Nữ Oa một đường bay lên Thiên Đình, thành viên Yêu tộc ở mỗi tầng trời đều đã rút lui, nhiều nhất chỉ để lại một số tiểu lâu la không đáng kể.

Đối với những tiểu lâu la không đáng kể này Tô Dự cũng không tha, hắn phải dùng máu Yêu tộc để rửa sạch mối thù của Nhân tộc!

Còn về việc có vô tội hay không, Tô Dự căn bản không quan tâm.

Một khi đã gia nhập Yêu tộc Thiên Đình, chính là kẻ thù của Nhân tộc!

Đối với kẻ thù, Tô Dự sẽ không có một chút lòng dạ mềm yếu nào!

"Ông!" Khi Tô Dự và Nữ Oa đến tầng trời thứ ba mươi, có thể cảm nhận rõ ràng vô cùng hai luồng khí tức cực kỳ kinh khủng.

Chính là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận!

"Tô Dự Tiên Đế, bản đế biết ngươi muốn báo thù cho Nhân tộc, nếu đã như vậy, bản đế cho ngươi một cơ hội, vào trận đi!" Giọng nói bá khí của Đông Hoàng Thái Nhất truyền đến, tràn đầy khát vọng chiến đấu.

Hắn biết rõ, với thực lực thực sự, hắn căn bản không đánh lại Tô Dự, nhưng có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận gia trì, hắn có bảy tám phần thắng!

Tô Dự cảm nhận được sự kinh khủng của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, toàn thân chiến ý điên cuồng dâng trào.

Hắn biết rõ, Đông Hoàng Thái Nhất có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận gia trì, có thể liên tục rút lấy sức mạnh của ức vạn tinh thần trong thế giới Hồng Hoang, về mặt thực lực, đã vượt qua Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tầng thứ nhất là Thái Thanh Lão Tử rồi!

Nhưng, Đông Hoàng Thái Nhất dù sao cũng không có Thánh vị, không thể liên tục mượn sức mạnh Thiên Đạo để tái sinh.

Tô Dự tin rằng, cho dù Đông Hoàng Thái Nhất lúc này mạnh hơn Thái Thanh Lão Tử, hắn vẫn không sợ!

"Đông Hoàng Thái Nhất, ngươi nghĩ có đại sát trận Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận gia trì là có thể vô địch sao?

Bản đế có thể đánh bại ngươi một lần thì có thể đánh bại ngươi hai lần!" "Vụt!" Tô Dự nói xong, trực tiếp lao vào trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận ở tầng trời thứ ba mươi mốt.

"Ông!" Trong khoảnh khắc, uy áp từ sức mạnh của ức vạn tinh thần trong thế giới Hồng Hoang, khiến Tô Dự như đang gánh cả núi non.

Không thể không thừa nhận, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận hoàn chỉnh có thể chiến với Thánh nhân không phải là lời nói suông, theo Tô Dự ước tính, thực lực của Đông Hoàng Thái Nhất lúc này, ít nhất cũng ở Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tầng thứ hai!

Đông Hoàng Thái Nhất thấy Tô Dự không sợ hãi gì mà lao vào trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, đôi mắt sáng ngời của hắn không

khỏi lóe lên một tia khâm phục.

Tự hỏi lòng mình, nếu là hắn, cho dù có thực lực mạnh mẽ, cũng tuyệt đối không dám hành động mạo hiểm như vậy.

Phải biết rằng, dưới sự gia trì của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, chiến lực của hắn tăng lên gấp mấy nghìn lần, so với Tam Thanh vừa mới chứng đạo thành Thánh, còn mạnh hơn rất nhiều!

"Ông!" Đông Hoàng Thái Nhất đầu đội Hỗn Độn Chung, toàn thân kết nối với sức mạnh ức vạn tinh thần của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, cả người tỏa ra khí tức kinh khủng uy áp vạn cổ.

Bên ngoài thân chuông nhật nguyệt tinh thần, địa thủy hỏa phong bao quanh, bên trong thân chuông có sơn xuyên đại địa, Hồng Hoang vạn tộc ẩn hiện.

Hào quang ngũ sắc chiếu rọi chư thiên, thánh uy hỗn độn chấn nhiếp hoàn vũ.

"Tô Dự Tiên Đế, bản đế có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận gia trì, được sức mạnh của ức vạn tinh thần phụ trợ, lần này xem ngươi làm cách nào đánh bại bản đế!" Đông Hoàng Thái Nhất chiến ý ngút trời, một đôi mắt bắn ra tinh quang, cả người tỏa ra khí thế vương giả bá khí vô song.

"Vút!" Trong nháy mắt, Tô Dự tế ra tiên thiên chí bảo sát phạt đệ nhất Thí Thần Thương, chân đạp phòng ngự chí bảo thuần tịnh vô hạ Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên.

"Giết!" Tô Dự hét lớn một tiếng, tay cầm Thí Thần Thương đen kịt, tỏa ra sát khí vô tận, trấn sát về phía Đông Hoàng Thái Nhất. 'Có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận gia trì thì đã sao?' 'Có thể đánh bại ngươi một lần, bản đế có thể đánh bại lần thứ hai!' Đông Hoàng Thái Nhất thấy Tô Dự tay cầm Thí Thần Thương, mũi thương xanh đen đó

khiến hắn cảm thấy da đầu căng cứng.

"Ông!" Trong nháy mắt, hắn toàn lực thúc đẩy Hỗn Độn Chung, ức vạn đạo huyền hoàng chi khí trút xuống, bao bọc hắn kín kẽ, sau đó vận chuyển công pháp, với khí thế mạnh mẽ vô song lao lên.

"Chiến!" Hỗn Độn Chung cũng là do hỗn độn chí bảo bạn sinh của Bàn Cổ đại thần Khai Thiên Thần Phủ hóa thành, công kích không bằng Bàn Cổ Phiên, phòng ngự không bằng Thái Cực Đồ.

Nhưng nó lại kết hợp ưu điểm của hai đại chí bảo, công phòng vô song!

Một món chí bảo này thậm chí có thể sánh ngang hai đại chí bảo.

Bây giờ, Đông Hoàng Thái Nhất được sức mạnh ức vạn tinh thần của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận gia trì, thực lực cả người điên cuồng tăng vọt, trực tiếp đạt đến tu vi kinh khủng của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tầng thứ hai.

Xét về thực lực thuần túy, thực lực của hắn bây giờ còn mạnh hơn cả Nữ Oa nương nương, người đầu tiên chứng đạo thành Thánh trong các Thánh nhân!

Nhưng, đó chỉ là do sức mạnh ức vạn tinh thần của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận gia trì mà thành, cho dù hắn hoàn toàn lợi dụng, cũng không thể bất tử bất diệt như Thiên Đạo Thánh nhân.

Điều quan trọng nhất là, bất kỳ đại sát trận nào cũng đều do vô số ngũ hành, bát quái tổ hợp thành.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận lợi dụng ba trăm sáu mươi lăm lá Tinh Thần Phiên, do ba trăm sáu mươi lăm vị Đại La Kim Tiên lần lượt chưởng khống, câu thông, kết nối, rút lấy sức mạnh ức vạn tinh thần từ bầu trời hỗn độn.

Tô Dự chỉ cần lấy điểm phá diện, phá hủy bất kỳ một Đại La Kim

Tiên nào đang chưởng khống Tinh Thần Phiên, là có thể phá được Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Đến lúc đó, Chuẩn Thánh đỉnh phong Đông Hoàng Thái Nhất chẳng phải mặc cho hắn xâu xé sao? … Tầng trời thứ ba mươi hai của Yêu tộc Thiên Đình.

Chương 224

Đế Tuấn tay cầm Hà Đồ, Yêu Sư Côn Bằng tay cầm Lạc Thư làm trận nhãn, phối hợp với ba mươi sáu Thiên Cương, bảy mươi hai Địa Sát số lượng Đại La Kim Tiên diễn hóa sơn xuyên hà lưu của thế giới Hồng Hoang, dưới sự gia trì của vĩ lực thế giới Hồng Hoang, thực lực cũng đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tầng thứ hai.

"Nữ Oa nương nương, không ngờ chúng ta cùng là Yêu Hoàng của Yêu tộc, hôm nay lại đi đến bước này, thật đáng tiếc!" Đối với Nữ Oa, Đế Tuấn từng bỏ ra rất nhiều công sức để lôi kéo, chỉ là Nữ Oa vẫn luôn lạnh nhạt không hồi ứng.

Nếu không phải huynh trưởng Phục Hy gia nhập Yêu tộc và khuyên bảo, Nữ Oa sẽ không gia nhập Yêu tộc đâu!

Đương nhiên, những lời Đế Tuấn nói, khiến Nữ Oa không khỏi lộ ra một tia hoài niệm.

Không thể không thừa nhận, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất là Thiên mệnh vương giả, khí độ, cách cục, nhãn kiến đều thuộc hàng đỉnh cao.

Trong những năm tháng Nữ Oa giao du với họ, cũng không khỏi thán phục khí độ vương giả của họ.

Nhưng bây giờ, nàng đã trở thành thê tử của Tô Dự, càng là Mẫu thân của Nhân tộc.

Tình nghĩa mà nàng nợ Yêu tộc trước đây đã sớm trả hết, Đế Tuấn không để ý đến việc nàng là Mẫu thân của Nhân tộc, cưỡng ép đồ sát mấy trăm tỷ người Nhân tộc, quả thực là không coi vị Thiên Đạo Thánh nhân này ra gì!

“Đế Tuấn, bản tọa tuy từng là Yêu Hoàng của Yêu tộc, nhưng đã sớm không còn hưởng thụ khí vận của Yêu tộc Thiên Đình, tình nghĩa nợ Yêu tộc, đã trả hết từ mấy vạn năm trước.” “Bây giờ, ngươi không màng tình nghĩa xưa, càng không coi bản tọa là Mẫu thân của Nhân tộc, cưỡng ép đồ sát mấy trăm tỷ nhi lang Nhân tộc của ta, hôm nay bản tọa nếu không cho ngươi một bài học, quả thực uổng làm Mẫu thân của Nhân tộc!” Nữ Oa nói xong, trên khuôn mặt xinh đẹp thánh khiết vô hạ lộ ra một tia hàn ý.

“Vụt!” Nghe Nữ Oa nương nương quát mắng, sắc mặt Đế Tuấn không khỏi lóe lên một tia xấu hổ.

Nhưng, nếu được chọn lại một lần nữa, hắn vẫn sẽ chọn làm như vậy.

Bởi vì chỉ có luyện chế được chí bảo đối phó Tổ Vu là Đồ Vu Kiếm, mới có thể tăng thêm phần thắng trong trận quyết chiến Vu Yêu sau này.

Là Thiên Đế của Yêu tộc, hắn phải chịu trách nhiệm cho tương lai của Yêu tộc!

Lúc này, Đế Tuấn cũng nghe ra ý tứ trong lời nói của Nữ Oa.

Lần này cùng Tô Dự Tiên Đế đánh lên Thiên Đình, là để báo thù cho Nhân tộc, sẽ không lấy mạng của hắn, nghĩ đến đây, Đế Tuấn sâu sắc nhìn Nữ Oa một cái, sau đó trong lòng thở phào một hơi.

“Nếu đã như vậy, mời Nữ Oa nương nương vào trận, chúng ta làm một trận, nếu bản đế thua, mặc cho nương nương xử trí!” Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận đều cần đối thủ tiến vào trong trận, mới có thể phát huy uy lực thực sự.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận lại có chút khác biệt, đại trận vừa thành, tự thành một giới, triệu hoán ra Bàn Cổ đại thần chân

thân, có thể hoành hành thiên địa.

Từ một góc độ nào đó, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận còn mạnh hơn Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận một chút.

Bây giờ Nữ Oa muốn báo thù cho Nhân tộc, dạy dỗ Đế Tuấn, đương nhiên phải đánh vào trong Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận.

"Vụt!" Nữ Oa tế ra tiên thiên chí bảo Càn Khôn Đỉnh, trực tiếp tiến vào Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận.

"Ông!" Trong nháy mắt, vĩ lực vô tận của sơn xuyên hà lưu trong thế giới Hồng Hoang uy áp, khiến Nữ Oa bất giác nhíu mày.

Không thể không thừa nhận, Đế Tuấn là vương giả thiên tài đương thời, dựa vào chí bảo bạn sinh Hà Đồ Lạc Thư lĩnh ngộ sáng tạo ra hai đại sát trận có thể chiến với Thánh nhân.

Cho dù là Thánh nhân Nữ Oa nương nương, ở trong Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, cũng phải chịu áp chế nhất định.

"Nữ Oa nương nương, cẩn thận!" Đế Tuấn khẽ quát một tiếng, toàn thân chiến ý điên cuồng dâng trào, Hà Đồ trong tay tỏa ra quang mang ngút trời, hung hăng uy áp về phía Nữ Oa.

"Ông!" Càn Khôn Đỉnh phát ra ức vạn đạo huyền hoàng chi khí, trực tiếp trấn sát về phía Đế Tuấn.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Lần đối chiến đầu tiên, Nữ Oa cảm nhận được thực lực kinh khủng của Đế Tuấn, không khỏi lộ ra một tia chấn động.

Đế Tuấn có vĩ lực của Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận gia trì, thực lực vậy mà đã vượt qua cả nàng?

Nhưng Nữ Oa trong lòng biết rõ, đó chỉ là sự thần kỳ của trận

pháp mà thôi, Đế Tuấn dù có thực lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng không thể so sánh với Thánh nhân thực sự!

"Giết!" Nữ Oa hét lớn một tiếng, đầu đội Càn Khôn Đỉnh, ức vạn đạo huyền hoàng nhị khí bao bọc lấy nàng, Hồng Tú Cầu trong tay hóa thành một vầng liệt dương diệt thế, hung hăng oanh sát về phía Đế Tuấn.

"Hát!" Đế Tuấn hét lớn một tiếng, điên cuồng rút lấy vĩ lực của Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, sau đó dựa vào thực lực siêu cường và chí bảo Hà Đồ để phòng ngự.

Đế Tuấn rất rõ ràng, thực lực của hắn tuy bị Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận cưỡng ép nâng lên cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng không thể so sánh với Thánh nhân thực sự.

Thánh nhân cao cao tại thượng, bất tử bất diệt, có thể liên tục rút sức mạnh Thiên Đạo gia trì cho bản thân điên cuồng tác chiến.

Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận một khi rút cạn vĩ lực của thế giới Hồng Hoang, đó sẽ là ngày hắn bại vong.

Vì vậy, thắng bại của trận chiến này sẽ rơi vào tay đệ đệ của hắn Đông Hoàng Thái Nhất và Tô Dự Tiên Đế.

Tô Dự Tiên Đế không phải Thiên Đạo Thánh nhân, chỉ là Chuẩn Thánh đỉnh phong mà thôi, không thể sử dụng thủ đoạn mượn sức mạnh Thiên Đạo của Thánh nhân.

Vì vậy, cho dù Tô Dự trước đây có thể đánh tan thân thể của Thái Thanh Thánh nhân mấy lần, nhưng khi đối đầu với Đông Hoàng Thái Nhất có sức mạnh ức vạn tinh thần của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận gia trì, cũng chưa chắc đã đánh được!

Hai đại chiến trường lần lượt ở tầng trời thứ ba mươi mốt và ba mươi hai, uy thế kinh khủng bùng nổ, khiến toàn bộ sinh linh trong thế

giới Hồng Hoang kinh hồn bạt vía.

Truy Y Thị dùng thần thông điều khiển Côn Luân Kính, cách xa chiến trường mấy trăm tỷ cây số, truyền cảnh này đi khắp thế giới Hồng Hoang.

Vô số Nhân tộc lần đầu tiên thấy hai vị Yêu Đế kinh khủng vô song của Yêu tộc, không khỏi bắt đầu lo lắng cho Thánh Phụ và Mẫu thân của Nhân tộc.

"Thương Phá Thương Khung!" Tô Dự tay cầm Thí Thần Thương, vừa ra tay đã phối hợp với sát lục pháp tắc ẩn chứa trong chính Thí Thần Thương, trực tiếp trấn sát về phía Đông Hoàng Thái Nhất bá khí ngút trời.

Một điểm hàn quang trong nháy mắt xuyên qua thời không, phảng phất như một vì sao vĩnh hằng.

Đông Hoàng Thái Nhất da đầu căng cứng, nhưng không hề hoảng loạn, thúc đẩy tiên thiên chí bảo công phòng vô song Hỗn Độn Chung, lập tức trấn áp thời không.

"Thời Không Trấn Áp!" Hỗn Độn Chung là chí bảo công phòng vô song, tự mang chức năng cấm cố thời gian, trấn áp không gian, sau trận đại chiến lần trước với Tô Dự, Đông Hoàng Thái Nhất đã thu hoạch được không ít.

Mấy vạn năm qua, ngoài tu luyện, hắn còn đang lĩnh ngộ luyện hóa Hỗn Độn Chung.

"Ông!" Với thực lực của Đông Hoàng Thái Nhất hiện nay sánh ngang Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tầng thứ hai, pháp tắc thần thông vừa ra, toàn bộ thời không của khu vực này dường như bị trấn áp.

Cảm nhận được sát lục pháp tắc của mình như rơi vào vũng lầy, Tô Dự không khỏi nhíu mày.

“Sát Na Vĩnh Hằng!” Trong nháy mắt, Thí Thần Thương mạnh mẽ nghiền nát mọi trấn áp thời không, hung hăng trấn sát về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

“Keng!” Một tiếng vang giòn, uy chấn Hồng Hoang.

Mũi thương của Thí Thần Thương trực tiếp trấn sát lên bản thể Hỗn Độn Chung, phát ra một âm thanh uy áp thiên vũ thanh minh.

Chương 225

"Nghịch Loạn Âm Dương!" Đông Hoàng Thái Nhất hét lớn một tiếng, toàn thân chiến ý điên cuồng dâng trào, hai tay hắn vẽ vòng tròn, đánh ra một đạo âm dương nhị khí vô cùng kinh khủng.

Trong khoảnh khắc, sức mạnh thời không của cả khu vực này dường như đều bị đảo lộn, từng luồng khí xoáy hóa thành những hố đen kinh khủng, tỏa ra khí tức hủy diệt.

"Ông!" Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên dưới chân Tô Dự tỏa ra ức vạn đạo ánh sáng trắng, quét sạch mọi hố đen xoáy nước, vững vàng che chở cho chủ nhân của nó.

"Trấn Áp Thời Không!" Tô Dự hét lớn một tiếng, toàn thân chiến ý điên cuồng dâng trào, cả người như một Hỗn Độn chiến thần.

Hai mắt hắn nhìn Đông Hoàng Thái Nhất cách xa mấy trăm vạn tỷ cây số, sắc mặt ngưng trọng.

Mấy chục vạn năm, Đông Hoàng Thái Nhất vậy mà đã tiến thêm một bước luyện hóa Hỗn Độn Chung, tự mình lĩnh ngộ được sức mạnh của thời gian pháp tắc và không gian pháp tắc, lại dùng thực lực kinh khủng hiện nay phát huy ra, không thể không thừa nhận, rất đáng sợ!

Bây giờ, tuy Đông Hoàng Thái Nhất lĩnh ngộ thời gian pháp tắc và không gian pháp tắc không bằng hắn, nhưng có sức mạnh ức vạn tinh thần của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận gia trì, thực lực có thể phát huy ra, thực sự quá kinh khủng.

"Ông!" Theo sau thần thông thời không pháp tắc của Tô Dự đánh ra, vô số hố đen xoáy nước trên bầu trời lần lượt tan biến, phảng phất như đều bị trấn áp.

Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt vô cùng nghiêm nghị.

Đối với Tô Dự, kể từ sau lần chiến bại trước, hắn chưa bao giờ coi thường.

Nhưng hắn không ngờ, Tô Dự lại lĩnh ngộ được nhiều pháp tắc thần thông như vậy, và lĩnh ngộ tinh thâm đến thế.

Hắn tò mò, Tô Dự tại sao lại có nhiều tinh lực để lĩnh ngộ nhiều sức mạnh pháp tắc như vậy?

Đạo lý đơn giản tham thì thâm cũng không hiểu sao?

Vụt!

Theo sau 'Nghịch Chuyển Âm Dương' bị trấn áp, Đông Hoàng Thái Nhất điên cuồng vận chuyển công pháp, cả người như một vầng mặt trời rực rỡ, thiêu đốt bầu trời.

"Cực Hạn Thái Dương, Phần Thiêu Thiên Khung!" "Ầm!" Trong một thoáng, cả vùng trời dường như bị mặt trời rực rỡ bao phủ, sau đó nhanh chóng khuếch đại, phảng phất như một Thái Dương Tinh khuếch đại gấp mấy chục lần, sức mạnh của thái dương pháp tắc kinh khủng đó, trong khoảnh khắc đã làm bốc hơi toàn bộ linh khí, vật chất.

May mà Thiên Đình có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận song trọng gia trì, nếu không bằng sự kinh khủng của trận đại chiến vừa rồi của hai người, không chừng đã triệt để phá hủy Yêu tộc Thiên Đình!

"Địa Hỏa Thủy Phong, Trấn Áp Thời Không!" Tô Dự điên cuồng thúc đẩy sáu đại pháp tắc thần thông, phảng phất như muốn tái diễn địa hỏa thủy phong, khiến cả tầng trời thứ ba mươi mốt trở về hỗn độn!

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Thần thông vô cùng kịch liệt kinh

khủng, các loại sức mạnh pháp tắc oanh sát vào nhau, cả bầu trời điên cuồng rung chuyển, khiến vô số sinh linh Hồng Hoang run lẩy bẩy.

"Vút!" Tô Dự lùi mạnh mấy trăm tỷ vạn cây số, vừa vặn ổn định lại thân hình.

Nhìn Đông Hoàng Thái Nhất phía trước như một mặt trời duy nhất, Tô Dự hai mắt ngưng lại, chiến ý càng lúc càng cao ngất.

"Ông!" Trong khoảnh khắc, xung quanh cơ thể Tô Dự tràn ngập sức mạnh pháp tắc, tỏa ra từng luồng khí tức vô cùng kinh khủng.

Hai mắt Đông Hoàng Thái Nhất bắn ra một tia tinh quang cảnh giác. 'Tô Dự, cuối cùng cũng muốn dùng thực lực thực sự rồi sao?' 'Tiếp theo xem 'Nhất lực phá vạn pháp' của ngươi mạnh, hay 'Nhất lực phá vạn pháp' của bản đế được Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận gia trì mạnh hơn!' "Ông!" Đông Hoàng Thái Nhất thúc đẩy pháp lực trong cơ thể, sức mạnh của ức vạn tinh thần trên trời tràn vào cơ thể.

Hỗn Độn Chung vừa vang, cả thế giới Hồng Hoang rung động.

Đông Hoàng Thái Nhất như một Hỗn Độn Thái Dương Ma Thần vừa thức tỉnh, mỗi cử chỉ đều được sức mạnh pháp tắc bao phủ.

Trong khoảnh khắc, ức vạn tinh thần trong thế giới Hồng Hoang bộc phát ra một luồng khí tức kinh người, tất cả các vì sao, ánh sáng đại thịnh, chiếu rọi cả thế giới Hồng Hoang như được thần quang bao phủ.

"Nhất Lực Phá Vạn Pháp!" "Nhất Lực Phá Vạn Pháp!" Tô Dự và Đông Hoàng Thái Nhất hai người gần như đồng thời cất lời, hai luồng khí tức hủy thiên diệt địa điên cuồng trấn sát về phía đối phương.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Bầu trời đang rung chuyển.

Mặt đất đang bi thương.

Cả tầng trời thứ ba mươi mốt phảng phất như bị ánh sáng cực hạn bùng nổ, sau đó dường như biến thành một hố đen khổng lồ vô cùng.

"Ông!" Hỗn Độn Chung phát ra một tiếng bi thương ai oán, sau đó bao bọc lấy Đông Hoàng Thái Nhất lùi mạnh mấy nghìn tỷ vạn cây số.

"Rắc rắc!" "Rắc rắc!" Thân thể của Đông Hoàng Thái Nhất sánh ngang thượng phẩm tiên thiên linh bảo trực tiếp vỡ nát, phát ra tiếng vang giòn giã.

Máu nửa màu vàng tỏa ra uy thế kinh khủng, từ trên trời rơi xuống.

"Ông!" Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận ức vạn đạo sức mạnh tinh thần điên cuồng tràn vào, chân linh của Đông Hoàng Thái Nhất tức thì dùng những sức mạnh tinh thần này để tái tạo chân thân.

"Vụt!" Một đôi mắt bắn ra tinh quang, nhìn về phía Tô Dự.

Chỉ thấy Tô Dự cũng lùi mạnh mấy trăm tỷ vạn cây số, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên dưới chân cũng phát ra tiếng kêu nhẹ.

"Rắc rắc!" Sau đó, thân thể của Tô Dự sánh ngang tiên thiên chí bảo bắt đầu từ từ nứt ra, vô số máu nửa màu vàng rỉ ra, trông rất đáng sợ!

"Kỹ không bằng người sao?" Trên mặt Đông Hoàng Thái Nhất lộ ra một nụ cười thảm.

Hắn không ngờ, dưới sự gia trì của ức vạn sức mạnh tinh thần từ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, thực lực đã đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tầng thứ hai, dùng hết toàn bộ thực lực thi triển 'Nhất lực phá vạn pháp' lại không bằng 'Nhất lực phá vạn pháp' của Tô Dự, thật khiến hắn cảm thấy có chút nản lòng.

Vụt!

Rất nhanh, Đông Hoàng Thái Nhất thu liễm tâm thần, điều chỉnh trạng thái, chiến ý trên người lại một lần nữa tăng lên điên cuồng. 'Thần thông không bằng Tô Dự thì đã sao?

Hiện tại thực lực của ta không phải Chuẩn Thánh đỉnh phong, có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận gia trì, thực lực tuyệt đối nghiền ép hắn!' "Giết!" Đông Hoàng Thái Nhất hét lớn một tiếng, đầu đội Hỗn Độn Chung, trực tiếp trấn sát về phía Tô Dự!

"Chiến!" Tô Dự thấy Đông Hoàng Thái Nhất lao đến, tay cầm Thí Thần Thương trực tiếp nghênh đón.

Hai bên lại một lần nữa điên cuồng đại chiến, Đông Hoàng Thái Nhất dựa vào chí bảo công phòng vô song Hỗn Độn Chung, lại thêm có sức mạnh ức vạn tinh thần của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận gia trì, cho dù lĩnh ngộ thần thông pháp tắc không bằng Tô Dự, nhưng trong trận đại chiến dốc toàn lực, bắt đầu từ từ chiếm thế thượng phong. … Đông Hải.

Bích Du Cung.

Thông Thiên giáo chủ thấy Tô Dự bá khí vô song cũng bị Đông Hoàng Thái Nhất áp chế, không khỏi lộ ra một tia chấn động.

Chương 226

"Không hổ là Thiên mệnh vương giả, nhân vật chính của Vu Yêu lượng kiếp, có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận gia trì, lại có thể áp chế Tô Dự Tiên Đế?!" "Đông Hoàng Thái Nhất, không biết có thể nghịch thiên cải mệnh dẫn dắt Yêu tộc thống nhất thế giới Hồng Hoang không nhỉ?" Thông Thiên giáo chủ biết rõ, nếu Yêu tộc thắng được Vu Yêu lượng kiếp lần này, thế giới Hồng Hoang tiếp theo sẽ do Yêu tộc chủ tể.

"Vụt!" Sau đó hắn nhìn về phía Tô Dự, mặt lộ vẻ mong đợi.

"Tô Dự Tiên Đế, trước giờ luôn vô địch, cho dù đối chiến với đại huynh cấp bậc Thánh nhân, cũng mạnh mẽ đánh tan chân thân, lần này, không biết có thể tiếp tục vô địch không nhỉ?" … Tây Phương.

Tu Di Sơn.

Khi Tây Phương nhị thánh thấy Đông Hoàng Thái Nhất dựa vào Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận lại có thể áp chế Tô Dự, một đôi mắt không khỏi lộ ra vẻ mong đợi nóng bỏng.

Thủ Dương Sơn.

Thái Thanh Cung.

Thái Thanh Lão Tử thấy Tô Dự bị Đông Hoàng Thái Nhất áp chế, nội tâm không khỏi vui mừng không thôi.

Nhưng, lão nhanh chóng nhíu mày, lộ vẻ suy tư.

Tô Dự đều có thể mấy lần đánh tan chân thân của lão, bây giờ Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận gia trì, đều có thực lực chiến thắng lão.

Nếu họ thắng được trận Vu Yêu lượng kiếp này, là một Thiên

Đạo Thánh nhân, lão lại nên xử trí như thế nào? … Bờ Đông Hải.

Tổ địa Nhân tộc.

Vô số Nhân tộc thấy Thánh Phụ Tô Dự bị Đông Hoàng Thái Nhất áp chế, bất giác bắt đầu lo lắng cho Thánh Phụ.

Lúc này, tất cả Nhân tộc bắt đầu đồng lòng cầu nguyện cho Thánh Phụ, hy vọng Thánh Phụ có thể chiến thắng Yêu tộc Thiên Đế.

Ngay lúc này, Tô Dự phát hiện, khí vận Nhân tộc trên người mình bắt đầu lại một lần nữa tăng lên, trở nên càng thêm ngưng thực và mạnh mẽ!

"Địa Hỏa Thủy Phong, Luân Hồi!" Tô Dự hét lớn một tiếng, điên cuồng thúc đẩy sức mạnh pháp tắc xung quanh, đối đầu với Đông Hoàng Thái Nhất.

"Thời Không Trấn Áp!" Đông Hoàng Thái Nhất cậy có sức mạnh ức vạn tinh thần của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận gia trì không ngừng, lại có chí bảo công phòng vô song Hỗn Độn Chung che chở, bất chấp tất cả đối đầu với Tô Dự.

Hắn nhìn ra, cho dù liều mạng bị thương để đổi lấy vết thương cho Tô Dự, tất cả đều đáng giá.

Bởi vì hắn có sức mạnh ức vạn tinh thần của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận gia trì, còn Tô Dự thì sao?

Hắn không phải Thiên Đạo Thánh nhân, mỗi lần bị thương, đều phải hao phí nhiều pháp lực hơn để hồi phục, trong tình huống tiêu hao so sánh như vậy, sớm muộn gì hắn cũng sẽ thắng!

Có thể đánh bại túc địch Tô Dự, Đông Hoàng Thái Nhất không khỏi mong đợi vô cùng!

Tô Dự mơ hồ nhận ra ý đồ của Đông Hoàng Thái Nhất, không

khỏi nở một nụ cười nhạt. ‘Muốn mượn Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận để bào mòn ta đến chết?

Nằm mơ!’ Vụt!

Tô Dự điên cuồng vận chuyển «Cửu Chuyển Huyền Công», sau đó điên cuồng rút lấy sức mạnh của các đại pháp tắc trên cả vùng trời, do sức mạnh pháp tắc làm chủ đạo.

“Ông!” Đông Hoàng Thái Nhất nhíu mày, cảm nhận được một luồng uy hiếp.

Thấy chiến ý trên người Tô Dự càng lúc càng kinh khủng, sức mạnh pháp tắc xung quanh càng lúc càng nồng đậm, nội tâm Đông Hoàng Thái Nhất càng thêm cảnh giác.

“Nhất Lực Phá Vạn Pháp!” Tô Dự hét lớn một tiếng, sức mạnh pháp tắc bao trùm ba nghìn pháp tắc chi lực đồng loạt trấn sát về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

Sức mạnh pháp tắc chân chính là tổng cương lĩnh của ba nghìn đại đạo, Tô Dự thông qua liên tiếp các trận đại chiến, lĩnh ngộ về sức mạnh pháp tắc càng thêm sâu sắc, vì vậy trong lòng hắn đã suy diễn ức vạn lần, sau đó tiếp tục hoàn thiện hạt nhân của sức mạnh pháp tắc ‘Nhất lực phá vạn pháp’!

“Ầm ầm ầm!” Trong khoảnh khắc, cả vùng trời dường như đang nổ tung, Đông Hoàng Thái Nhất bị sức mạnh của vô số pháp tắc đồng loạt oanh sát, cả người bay ngược ra mấy trăm tỷ vạn cây số.

Bầu trời đang nổ tung.

Thời không cũng đang nổ tung.

Đông Hoàng Thái Nhất như con diều đứt dây, cả người cũng đang bị sức mạnh của vô số pháp tắc làm cho nổ tung.

“Ầm ầm ầm!” “Ầm ầm ầm!” Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận vốn có ức vạn sức mạnh tinh thần gia trì, vào lúc này, cuối cùng cũng không chịu nổi sự nổ tung song trọng của bầu trời và không gian, mấy chục cao thủ Đại La Kim Tiên của Yêu tộc đang chưởng khống Tinh Thần Phiên trực tiếp nổ tung, hình thần câu diệt!

Tinh Thần Phiên mất đi sự chưởng khống của cao thủ Đại La Kim Tiên, cả Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng bắt đầu từ từ xuất hiện vết nứt, không còn hoàn mỹ như trước.

“Giết!” Tô Dự hét lớn một tiếng, tay cầm Thí Thần Thương trực tiếp trấn sát về phía Đông Hoàng Thái Nhất đang bay ngược ra.

“Thương Phá Thương Khung!” “Sát Na Vĩnh Hằng!” Lúc này, hắn cũng cảm nhận được một đòn kinh khủng vừa rồi, trực tiếp chấn chết mấy chục cao thủ Yêu tộc tổ kiến Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, khiến Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận xuất hiện lỗ hổng.

Vì vậy, Tô Dự được thế không tha người, điên cuồng trấn sát về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

“Ầm ầm ầm!” “Ầm ầm ầm!” Chân thân của Đông Hoàng Thái Nhất lại một lần nữa bị Tô Dự đánh tan, nếu không có Hỗn Độn Chung che chở, chân linh của hắn không chừng đã bị Tô Dự trực tiếp đánh tan!

Triệt để hình thần câu diệt!

Dưới sự trấn sát kinh khủng của Tô Dự, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận có lỗ hổng bắt đầu sụp đổ, vô số cao thủ Đại La Kim Tiên bị chấn sát.

Đông Hoàng Thái Nhất không còn sự gia trì của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, cả người co rút trong Hỗn Độn Chung, bị Tô Dự trấn sát hết lần này đến lần khác.

Hắn cũng không ngờ, thực lực của Tô Dự lại kinh khủng đến vậy, ngay cả Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận hoàn mỹ không tì vết cũng có thể chấn hủy?

Thực ra hắn căn bản không biết, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận tuy mạnh mẽ, nhưng không phải hoàn mỹ không tì vết, nếu Tô Dự dùng trận chi pháp tắc suy diễn, sớm muộn cũng sẽ tìm ra kẽ hở phá trận, như vậy, Đông Hoàng Thái Nhất sẽ bại càng nhanh hơn.

Tất cả những điều này, Tô Dự chỉ muốn thông qua đại chiến để mài giũa bản thân, chứng đắc sức mạnh đại đạo của mình mà thôi!

Chiến trường thay đổi trong chớp mắt.

Tất cả các đại năng quan chiến đều không ngờ rằng, Đông Hoàng Thái Nhất vừa mới chiếm thế thượng phong nhờ có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận gia trì, vậy mà trong nháy mắt đã bị Tô Dự bạo đả.

Thậm chí cả Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận có thể đối chiến Thánh nhân cũng bị đánh nổ, vô số tinh nhuệ nòng cốt của Yêu tộc bị chấn chết.

Chương 227

"Vút!" Sau khi Tô Dự đánh nổ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, hắn nhìn hơn ba trăm danh Đại La Kim Tiên tinh nhuệ nòng cốt của Yêu tộc đang chưởng khống Tinh Thần Phiên, nội tâm không khỏi động.

Nếu như tiêu diệt toàn bộ hơn ba trăm danh Đại La Kim Tiên tinh nhuệ nòng cốt này của Yêu tộc, chẳng khác nào quyết chiến một mất một còn, Thiên đình Yêu tộc lấy gì để tác chiến với Vu tộc?

"Vù!" Ngay lúc Tô Dự siết chặt Thí Thần Thương trong tay, trong đầu hắn đột nhiên xuất hiện một cảm giác nguy cơ khủng bố.

Soạt!

Tô Dự không khỏi ngẩng đầu, nhìn về phía sâu trong Hỗn Độn phía trên ba mươi ba tầng trời, siết chặt Thí Thần Thương trong tay, trực tiếp trấn sát về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

Trong Hỗn Độn, tại Tử Tiêu Cung.

Khi Tô Dự cùng Nữ Oa đánh lên Thiên đình, Hồng Quân đã bắt đầu chú ý.

Với tư cách là người phát ngôn của Thiên Đạo, Hồng Quân tự nhiên biết kết cục cuối cùng của Vu Yêu lượng kiếp.

Tô Dự muốn báo thù cho Nhân tộc, đánh lên Thiên đình Yêu tộc, chỉ cần không quá đáng, không làm tổn hại thực lực cốt lõi của Thiên đình Yêu tộc, thì với tư cách là người phát ngôn của Thiên Đạo, Hồng Quân cũng sẽ không quá để tâm.

Nhưng hiện giờ, Tô Dự lại muốn diệt sát những tinh nhuệ nòng cốt đang chấp chưởng Tinh Thần Phiên của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, điều này đã khiến Thiên Đạo đang ẩn mình thức tỉnh.

“Vù!” Đôi mắt của Hồng Quân tức thì trở nên lạnh lẽo vô tình, từ trong mắt bắn ra một tia sáng màu xanh u lam, nhìn về phía Tô Dự.

Khi thấy Tô Dự từ bỏ việc diệt sát những Đại La Kim Tiên tinh nhuệ nòng cốt của Yêu tộc đang chấp chưởng Tinh Thần Phiên, ông ta mới tiếp tục âm thầm quan sát. … Tại núi Thủ Dương, trong Thái Thanh Cung.

Khi Thái Thanh Lão Tử thấy Tô Dự lại có thể trực tiếp đánh nổ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đáng sợ, không khỏi lộ ra vẻ mặt chấn động.

Ông ta không ngờ rằng, lúc trước khi đại chiến với Tô Dự, thực lực của hắn không hề khủng bố đến mức này.

Vậy mà chỉ trong thời gian ngắn ngủi mấy tháng, thực lực của Tô Dự lại tăng vọt, đạt đến trình độ có thể trực tiếp đánh nổ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Thử hỏi lòng mình, cho dù đã đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tầng thứ hai, cũng chưa chắc có thể đánh bại Tô Dự hiện tại!

Nếu không chứng đạo thành Thánh, không đột phá Đại La Kim Tiên, liệu có tư cách đối đầu với Tô Dự không?

Nghĩ đến đây, Thái Thanh Lão Tử không khỏi thở dài một hơi.

“Tô Dự này, thật quá khủng bố, thảo nào có thể được Lão sư gọi là đạo hữu!” “Chỉ là muốn dùng sức mạnh để chứng đạo, e rằng cũng không dễ dàng như vậy đâu nhỉ?” … Tại Đông Hải, trong Bích Du Cung.

Khi Thông Thiên giáo chủ thấy Tô Dự lại có thể nhanh chóng xoay chuyển cục diện như vậy, thậm chí đánh nổ cả Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, không khỏi lộ ra vẻ thán phục.

“Không hổ là Tô Dự Tiên Đế, ta dù là Thiên Đạo Thánh nhân, thực

lực cũng không bằng!" … Bên bờ Đông Hải, tại tổ địa Nhân tộc.

Khi tất cả Nhân tộc thấy Thánh phụ đại chiến với Thiên đế Yêu tộc Đông Hoàng Thái Nhất, ai nấy đều vô cùng lo lắng cho Thánh phụ.

Nhưng lúc này, thấy Thánh phụ đánh nổ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, lại còn hành hạ Thiên đế Yêu tộc Đông Hoàng Thái Nhất như đánh chó, tất cả Nhân tộc không khỏi đồng loạt hoan hô.

"Thánh phụ vô địch!" "Thánh phụ uy vũ!" Giờ khắc này, tất cả Nhân tộc hoàn toàn yên lòng, mối hận thù trong lòng cũng đã được giải tỏa phần lớn.

Bọn họ tin rằng, Nhân tộc có Thánh phụ Tô Dự và Mẫu thân Nữ Oa che chở, từ nay về sau, trong thế giới Hồng Hoang sẽ không còn Yêu tộc nào dám khi nhục Nhân tộc!

Sớm muộn gì, Nhân tộc cũng sẽ quật khởi trở lại! … "Đông!" Tô Dự tay cầm Thí Thần Thương, điên cuồng bạo đả Đông Hoàng Thái Nhất, khiến y ngay cả cơ hội tái tạo chân thân cũng không có.

Mỗi một lần công kích, đều khiến Đông Hoàng Thái Nhất bị chấn đến thất điên bát đảo, chân linh cũng suýt nữa thì vỡ nát.

Nếu không phải Đông Hoàng Thái Nhất có Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung che chở, e rằng đã sớm bị Tô Dự đánh tan chân linh, triệt để hồn bay phách tán!

Lúc này, nội tâm Đông Hoàng Thái Nhất tràn đầy sự bất lực.

Y không ngờ rằng, dưới sự gia trì của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, mình lại bại trong tay Tô Dự, người cũng là Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Thật quá mất mặt!

Phải biết rằng, y cũng là người lấy sức mạnh để chứng đạo a!

Vì sao khoảng cách với Tô Dự lại lớn đến vậy?

Cảm nhận nỗi đau xé rách từ chân linh, Đông Hoàng Thái Nhất suýt nữa đã gào lên.

"Tô Dự Tiên Đế, Nữ Oa nương nương, ta nhận thua!" Lúc này, Đế Tuấn đang đại chiến với Nữ Oa trực tiếp rút khỏi trận nhãn, một bộ dáng mặc người chém giết.

Trước đó, Đế Tuấn đã nghe ra được thâm ý của Nữ Oa nương nương, trận chiến này là để báo thù cho Nhân tộc, sẽ không diệt sát hai vị Thiên đế Yêu tộc.

Hẳn nhiên, Tô Dự và Nữ Oa cũng không muốn thay đổi Vu Yêu lượng kiếp.

Vì vậy, khi thấy bộ dạng thê thảm của đệ đệ Đông Hoàng Thái Nhất, y trực tiếp nhận thua.

Nếu Tô Dự Tiên Đế nổi giận diệt sát đệ đệ Đông Hoàng Thái Nhất, cho dù đệ đệ có Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung hộ thể, cũng khó mà chống đỡ được lâu.

Không diệt sát đệ đệ, nhưng cũng sẽ làm tổn thương bản nguyên chân linh của Đông Hoàng Thái Nhất, như vậy, con đường chứng đạo của đệ đệ sẽ hoàn toàn bị cắt đứt!

Một khi đệ đệ Đông Hoàng Thái Nhất bị đánh phế, y cũng không chống cự được bao lâu.

Y hiện tại, cộng thêm Yêu sư Côn Bằng mới có thể miễn cưỡng chống lại Nữ Oa nương nương, nếu thêm một Tô Dự Tiên Đế bá khí vô song, làm sao có thể là đối thủ?

Soạt!

Nghe Đế Tuấn bỏ trận đầu hàng, Nữ Oa thu lại Hồng Tú Cầu,

nhìn về phía tình lang.

“Phu quân, nên xử trí thế nào để báo thù cho Nhân tộc?” Nghe lời của Nữ Oa, Tô Dự dừng lại, trực tiếp sử dụng thần thông, tay phải hóa thành ức vạn trượng, trực tiếp trấn áp Hỗn Độn Chung.

“Yêu tộc giết một người của Nhân tộc ta, tất phải khiến Yêu tộc dùng mười mạng để trả nợ máu!” Soạt!

Tô Dự nói xong, trực tiếp câu cấm Đông Hoàng Thái Nhất lên ba mươi ba tầng trời, đến Lăng Tiêu Bảo Điện.

Chương 228

Lúc này, toàn bộ tinh nhuệ của Yêu tộc đều ở trên ba mươi ba tầng trời, khi tất cả tinh nhuệ Yêu tộc thấy vị Thiên đế mạnh mẽ vô song bị Tô Dự hành hạ như giết chó, ai nấy đều kinh hồn bạt vía, vô cùng sợ hãi.

Đương nhiên, cũng có không ít tinh nhuệ trung thành muốn cùng Tô Dự đồng quy vu tận, đều bị Tô Dự tiện tay trấn sát!

"Tô Dự Tiên Đế, muốn báo thù ư?

Hai huynh đệ ta mặc ngài xử trí, nhưng không được làm hại thành viên Yêu tộc của ta!" Đế Tuấn cũng đã trở lại Lăng Tiêu Bảo Điện, nhìn thẳng vào Tô Dự.

"Nực cười, Đế Tuấn, ngươi cũng có tư cách dạy bản đế làm việc sao?!" Tô Dự khinh thường đáp lại, tay trái vỗ về phía trước.

"Ầm!" Trong khoảnh khắc, Thiên đế Yêu tộc Đế Tuấn khí độ phi phàm đã bị Tô Dự một chưởng trấn áp đánh bay, chân thân trực tiếp vỡ nát, một đạo chân linh bay ra.

"Thiên đế!" "Thiên đế!" Vô số tinh nhuệ Yêu tộc xông lên bảo vệ Đế Tuấn, một bộ dạng coi cái chết nhẹ tựa lông hồng.

Bao năm qua, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đã dùng khí độ vương giả thu phục tất cả tinh nhuệ Yêu tộc, vì vậy khi thấy chân thân của Đế Tuấn bị đánh tan, lại thấy bộ dạng Tô Dự như muốn diệt tuyệt cả Thiên đình Yêu tộc, ai nấy đều nảy sinh ý định liều chết.

Dù có chết, cũng phải báo đáp hai vị Thiên đế!

Đúng lúc này, trong đầu Tô Dự lại một lần nữa dâng lên cảm giác nguy cơ cực lớn, nội tâm hắn biết rõ mình đã sớm gây ra sự cảnh giác

của Thiên Đạo Hồng Hoang.

Nếu thật sự diệt sát Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cùng toàn bộ tinh nhuệ Yêu tộc trước mắt, Thiên Đạo Hồng Hoang tuyệt đối sẽ không ngồi yên mà ra tay!

"Phu quân!" Lúc này, Nữ Oa cũng đã xông lên Lăng Tiêu Bảo Điện, đến bên cạnh tình lang.

Giờ phút này, nàng cũng cảm giác được một tia nguy cơ, vì vậy nhắc nhở tình lang không thể đi ngược lại Thiên Đạo Hồng Hoang.

"Soạt!" Đúng lúc đó, một thân ảnh mạnh mẽ xuất hiện trên Lăng Tiêu Bảo Điện.

"Hy Hoàng!" "Bái kiến Hy Hoàng, cầu xin Hy Hoàng hãy cầu tình với Nữ Oa nương nương!" Khi Phục Hy vừa xuất hiện, tất cả tinh nhuệ Yêu tộc đều dùng ánh mắt cầu cứu nhìn ông.

Bởi vì với tư cách là huynh trưởng của Nữ Oa nương nương, là anh vợ của Tô Dự Tiên Đế, nếu ông mở miệng cầu tình, Tô Dự Tiên Đế chắc chắn sẽ nể mặt mấy phần?

Lúc này, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều đã tái tạo chân thân, nhìn về phía thân ảnh Phục Hy, không khỏi lộ ra một tia cảm kích.

Họ không ngờ, Phục Hy lại xuất hiện vào thời khắc mấu chốt của Yêu tộc, phải biết rằng, trước đó họ vẫn luôn giấu Phục Hy chuyện đồ sát Nhân tộc!

"Tô Dự, muội muội!" Phục Hy chào hỏi Tô Dự.

"Gặp qua Phục Hy đạo hữu!" Tô Dự thu lại Thí Thần Thương, đáp lễ một cái, sau đó nhìn về phía Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

“Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, với tư cách là Thiên đế Yêu tộc, bất chấp bản đế và Nữ Oa là Thánh phụ và Thánh mẫu của Nhân tộc, vô cớ đại tứ đồ sát Nhân tộc, tội không thể tha!” “Tô Dự Tiên Đế, muốn báo thù cho Nhân tộc, bất kỳ hình phạt nào bản đế cũng một mình gánh chịu!” Đế Tuấn đứng đối diện Tô Dự, thẳng lưng.

Dù bại bởi Tô Dự, thực lực cũng thua xa, nhưng khí độ phong phạm của Đế Tuấn lại không hề thay đổi.

Thua thì đã sao?

Chỉ cần chưa thân tử đạo tiêu, sớm muộn gì cũng có ngày đòi lại!

Chết, cũng sẽ không chịu nhục cúi đầu khom lưng cầu xin tha thứ!

“Đế Tuấn, nếu ngươi đã nhận tội cầu phạt, bản đế tha cho ngươi một mạng, tội chết có thể miễn, nhưng tội sống khó thoát!” Đối với khí độ của Đế Tuấn, Tô Dự trong lòng cũng vô cùng tán thưởng, nếu không phải Thiên Đạo đang âm thầm cảnh cáo, hắn thật sự sẽ diệt sát y triệt để!

Loại địch nhân này, một khi đông sơn tái khởi, đối với hắn tuyệt đối là một đại địch!

Nhưng kết cục của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đã được định sẵn, không cần hắn ra tay, sau này cũng sẽ thân tử đạo tiêu.

Tô Dự nói xong, tế ra Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích, trực tiếp đánh về phía sâu trong vòm trời ba mươi ba tầng trời.

Những hung thủ thật sự đồ sát Nhân tộc lần này gần như đều ẩn náu ở đây, đối với những hung thủ này, Tô Dự sẽ không tha cho một ai!

Nếu Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất là nhân vật chính thiên mệnh của lượng kiếp không thể giết, vậy thì những tinh nhuệ Yêu tộc

bình thường này tự nhiên không nằm trong số đó!

"Ong!" Tức thì, Hồng Mông Lượng Thiên Xích huyễn hóa thành mấy ức vạn trượng, trực tiếp oanh sát về phía đám tinh nhuệ Yêu tộc bình thường đang run rẩy ở phía dưới!

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Toàn bộ ba mươi ba tầng trời đều rung chuyển kịch liệt, vô số tinh nhuệ Yêu tộc ngay cả tiếng kêu thảm cũng không kịp phát ra, đã triệt để thân tử đạo tiêu.

Nữ Oa thấy vậy, tức thì tế ra chí bảo Càn Khôn Đỉnh, đánh về phía những tinh nhuệ Yêu tộc trên người sát khí ngút trời.

"Ong!" Càn Khôn Đỉnh huyễn hóa thành mấy trăm ức vạn trượng, trực tiếp diệt sát những tinh nhuệ Yêu tộc trên người dính máu tươi của Nhân tộc.

"Ầm!" Trong khoảnh khắc, những tinh nhuệ Yêu tộc tham gia đồ sát Nhân tộc lần này gần như toàn bộ đều bị diệt sát!

Truy Y Thị dùng Côn Luân Kính truyền cảnh tượng này ra khắp thế giới Hồng Hoang, tất cả Nhân tộc ai nấy đều kích động đến rơi lệ, sự phẫn hận trong lồng ngực đã được giải tỏa hơn phân nửa.

Nhìn vào bóng lưng bá khí, vĩ ngạn vô song đó, nội tâm Truy Y Thị tràn ngập sự sùng bái và khâm phục, trong ánh mắt còn xen lẫn những màu sắc kỳ dị.

"Tô Dự Tiên Đế, Nữ Oa nương nương, các ngươi!" Đế Tuấn không ngờ, trong nháy mắt Tô Dự và Nữ Oa lại trực tiếp diệt sát gần 3000 ức tinh nhuệ Yêu tộc, gần như diệt sạch toàn bộ Yêu tộc tham gia đồ sát Nhân tộc lần này!

Phải biết rằng, Yêu tộc nhiều nhất cũng chỉ diệt sát hơn 400 ức Nhân tộc, mà Tô Dự và Nữ Oa lại đồ lục gần 5000 ức Yêu tộc!

Điều này quả thực khiến nội tâm Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái

Nhất đang gào thét!

"Yêu tộc đồ sát một người Nhân tộc của ta, ta đồ sát mười người Yêu tộc!" Tô Dự lạnh lùng nhìn Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, ánh mắt như dao.

"Nếu không phục, bản đế sẽ khiến Thiên đình Yêu tộc tan thành mây khói!" Soạt!

Nghe những lời lạnh lẽo vô tình của Tô Dự, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất không khỏi siết chặt hai quả đấm, âm thầm nghiến răng. 'Tô Dự, ngươi cứ đợi đấy cho bản đế, sớm muộn gì có một ngày, bản đế sẽ đòi lại tất cả!' Hiện tại thế yếu hơn người, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất chỉ có thể gắng gượng chịu đựng.

Thành viên Yêu tộc đã sớm vượt qua vạn ức, tuy bị Tô Dự và Nữ Oa đồ lục 5000 ức, nhưng vẫn còn tám chín trăm ức.

Hơn nữa, tinh nhuệ nòng cốt của Yêu tộc vẫn còn, sớm muộn gì cũng có ngày đông sơn tái khởi!

"Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, các ngươi với tư cách là Thiên đế Yêu tộc lại hạ lệnh đồ sát Nhân tộc của ta, bản đế thấy thái độ nhận tội của các ngươi tốt, vì vậy tội chết có thể miễn, nhưng tội sống khó thoát!" "Nay sắc lệnh: Phạt các ngươi đích thân đến tổ địa Nhân tộc để sám hối nhận lỗi với những Nhân tộc đã mất mạng, các ngươi có phục không?" Pháp chỉ của Tô Dự tức thì truyền khắp thế giới Hồng Hoang, khiến tất cả sinh linh trong thế giới Hồng Hoang đều nghe được lời tuyên án uy nghiêm.

Giờ khắc này, vô số sinh linh Hồng Hoang chấn động không nói nên lời, không ngờ Tô Dự lại ra sắc lệnh trừng phạt Thiên đế Hồng Hoang, đây là muốn lấy thân phận Tiên Đế để lăng giá lên trên Thiên đế sao?

Chương 229

Phải biết rằng, khi Thiên đình mới thành lập, Đạo Tổ Hồng Quân đã đích thân nói, Chúng Tiên Chi Đế và Thiên đế Hồng Hoang ngang hàng, không có phân biệt cao thấp.

Nhưng hiện giờ, hai vị Thiên đế của Thiên đình Yêu tộc đều đã trở thành tù nhân của Tô Dự Tiên Đế!

Sự thay đổi này, thật sự quá khó tin!

Khi Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nghe pháp chỉ của Tô Dự tuyên án hình phạt đối với họ, không khỏi trừng lớn mắt, hai tay siết chặt.

Lại muốn họ lấy thân phận Thiên đế đến tổ địa Nhân tộc sám hối?

Họ là ai chứ?

Phải biết, họ là Thiên đế vô thượng thống ngự Hồng Hoang a!

"Các ngươi có phục không?" Tô Dự lại một lần nữa nhìn họ, thần sắc lạnh băng.

"Được!" Một lúc lâu sau, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nhìn nhau, cuối cùng nghiến răng nghiến lợi đáp ứng!

Chỉ cần có thể đảm bảo tinh nhuệ nòng cốt của Yêu tộc không bị hủy diệt, sớm muộn gì cũng có thể đông sơn tái khởi!

Thời gian đó sẽ không quá xa, chỉ cần thắng được Vu Yêu lượng kiếp là được! 'Tô Dự, ngươi cứ đợi đấy cho bản đế!' … "Thiên đế!" "Hai vị Thiên đế, không thể được a!" Khi Bạch Trạch, Thương Dương và các Yêu thần khác thấy Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất vì tương lai Yêu tộc mà ủy khuất cầu toàn, ai nấy đều lần lượt đứng ra, hy vọng có thể thay đổi phán quyết.

Cùng lắm thì đồng quy vu tận với Tô Dự!

Tô Dự có mạnh đến đâu, liệu có thể chống đỡ được nhiều Chuẩn Thánh đại năng như vậy tự bạo không?

Soạt!

Tô Dự sắc mặt lạnh đi, nhìn Bạch Trạch và Thương Dương đứng ở phía trước nhất, trực tiếp đưa tay phải ra, đột nhiên vỗ về phía trước!

"Ầm!" Trong sát na, một bàn tay khổng lồ hung hăng vỗ xuống Bạch Trạch và Thương Dương.

Khi Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất phản ứng lại thì đã muộn.

"Ầm ầm ầm!" Toàn bộ Lăng Tiêu Bảo Điện đều rung chuyển điên cuồng, tám cây cột vàng khổng lồ bên cạnh đột nhiên vỡ nát, khiến cả ba mươi ba tầng trời đều chấn động.

"Tô Dự, ngươi khinh người quá đáng!" Đông Hoàng Thái Nhất sau khi tái tạo chân thân, tức thì tế ra Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, một bộ dạng sát khí lẫm liệt.

"Bản đế đã nhận thua chịu phạt, vì sao còn muốn giết người trong Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên đình ta?" "Ong!" Nữ Oa thấy vậy, dùng thực lực Thánh nhân trấn áp toàn bộ Thiên đình.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cùng những người khác không có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận gia trì, căn bản không có tư cách chống cự.

Khi khói bụi tan đi, thân thể Bạch Trạch và Thương Dương đã sớm bị đánh thành phấn vụn, thậm chí ngay cả chân linh cũng không kịp thoát ra.

Hồn bay phách tán!

Hai vị Chuẩn Thánh trung kỳ đại năng đường đường, lại không chịu nổi một chưởng của Tô Dự?

"Hít!" Vô số đại năng Yêu tộc phía sau không khỏi đồng loạt hít một ngụm khí lạnh, dùng ánh mắt đầy sợ hãi nhìn Tô Dự.

"Bạch Trạch và Thương Dương tay dính máu tươi của Nhân tộc ta, lại còn bất kính với bản đế, giết thì đã sao?" Soạt!

Tô Dự nói xong, lạnh lùng nhìn Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Đối với việc họ tế ra pháp bảo, hắn căn bản không thèm để mắt.

Có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận còn bị hành hạ, không có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận gia trì, giết họ như giết chó!

Giờ khắc này, vô số đại năng quan chiến thấy Tô Dự bá khí như vậy, giết Chuẩn Thánh đại năng như giết chó, ai nấy trong lòng đều chấn động và sùng bái vô cùng.

"Tô Dự, muội muội, có thể nể mặt huynh mà thu liễm một chút không?" Phục Hy sắc mặt có chút bất đắc dĩ, nhìn về phía em rể và em gái mình.

"Phục Hy đạo hữu, nếu ngài đã mở lời, bản đế sẽ nể mặt ngài một lần!" Tô Dự nói rồi nhìn về phía Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

"Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, nếu không phục, chúng ta có thể tái chiến một trận, nếu không thì, ngoan ngoãn tuân thủ pháp chỉ vừa rồi, đến tổ địa Nhân tộc sám hối!" "Kèn kẹt!" Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất thấy Tô Dự bá khí kiêu ngạo như vậy, tức giận đến nghiến răng nghiến lợi, trong lòng hận không thể đem Tô Dự ra lóc xương lột da.

Nhưng không có cách nào khác.

Thực lực không bằng người!

Chỉ có thể gắng gượng chịu đựng sự nhục nhã này.

Chờ thắng được Vu Yêu lượng kiếp, mượn khí vận lượng kiếp nhất cử chứng đạo thành Thánh, khi đó, mới là thời cơ báo thù!

"Được!" Đế Tuấn siết chặt hai quả đấm, im lặng nhắm mắt lại!

"Thiên đế!" "Thiên đế!" Lục Ngô, Cửu Anh và các Yêu thần khác ai nấy đều lộ ra vẻ nhục nhã, nhưng với kết cục của Bạch Trạch và Thương Dương vừa rồi, họ không dám ngăn cản hai vị Thiên đế.

"Các ngươi hãy bảo vệ Thiên đình cho bản đế!" Đế Tuấn nói xong, rồi nhìn về phía đệ đệ Đông Hoàng Thái Nhất.

"Soạt!" Đông Hoàng Thái Nhất nhìn ánh mắt của huynh trưởng, lại một lần nữa im lặng thu hồi Hỗn Độn Chung. … Tiếp đó, dưới sự dẫn dắt của Tô Dự và Nữ Oa, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất như tội phạm bị áp giải đến tổ địa Nhân tộc bên bờ Đông Hải.

Khi Tô Dự và Nữ Oa xuất hiện, tất cả Nhân tộc tại tổ địa đều đồng loạt hoan hô.

"Thánh phụ uy vũ, Mẫu thân uy vũ!" "Thánh phụ vô địch, Mẫu thân vô địch!" "Bái kiến Thánh phụ của Nhân tộc ta, bái kiến Thánh mẫu của Nhân tộc ta!" "Bái kiến Thánh phụ của Nhân tộc ta, bái kiến Thánh mẫu của Nhân tộc ta!" Tiếng của tất cả Nhân tộc như núi hô biển gầm, truyền khắp thế giới Hồng Hoang.

Đồng thời, trong các bộ lạc Nhân tộc khác, tất cả Nhân tộc thông qua Côn Luân Kính thấy được cảnh tượng này, ai nấy đều kích động đến rơi lệ, lộ ra vẻ sảng khoái vì đại thù đã được báo.

Giờ khắc này, lòng của tất cả Nhân tộc lại một lần nữa ngưng tụ lại, ánh mắt của mọi người đều hướng về Thánh phụ Tô Dự và Mẫu thân Nữ Oa trên bầu trời!

“Soạt!” Tô Dự và Nữ Oa cảm nhận rõ ràng, khí vận Nhân tộc trên người càng thêm đậm đặc, càng thêm ngưng luyện!

“Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, các ngươi với tư cách là Thiên đế Yêu tộc, hạ lệnh đồ sát 400 ức Nhân tộc của ta, vậy các ngươi hãy sám hối 400 năm tại đại điện tổ địa Nhân tộc của ta!” “Các ngươi có phục khí không?” Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất bị áp giải đến đại điện tổ địa Nhân tộc, phía trên cùng là tượng của Tô Dự và Nữ Oa nương nương.

Chương 230

Hương khói trong đại điện tổ địa vĩnh viễn không dứt, truyền thừa tân hỏa cũng vậy.

"Ta, Đế Tuấn, phục khí!" "Ta, Đông Hoàng Thái Nhất, phục khí!" Giờ khắc này, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lại một lần nữa siết chặt nắm đấm, làm ra bộ dạng sám hối trong đại điện tổ địa Nhân tộc.

Nhân tộc tam tổ, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị thấy đại thù của Nhân tộc cuối cùng cũng được báo, ai nấy đều kích động đến không kìm được, quỳ bái trước Tô Dự và Nữ Oa.

"Đa tạ Thánh phụ của Nhân tộc ta, đa tạ Thánh mẫu của Nhân tộc ta!" "Đa tạ Thánh phụ của Nhân tộc ta, đa tạ Thánh mẫu của Nhân tộc ta!" Tô Dự thuận thế đánh ra một đạo ánh sáng nhu hòa, nâng tất cả bọn họ dậy.

"Các ngươi không cần đa lễ, từ nay về sau, bất kỳ kẻ nào dám vô cớ đồ lục Nhân tộc của ta, giết không tha!" "Nhưng các ngươi cũng phải ghi nhớ: không thể vạn sự dựa vào người khác, Nhân tộc ta phải tự cường!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Thánh phụ!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Thánh phụ!" Tô Dự khẽ gật đầu, sau đó đặt một đạo cấm chế tại đại điện tổ địa Nhân tộc, nếu Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất rời đi trước thời hạn, hắn sẽ cảm ứng được ngay lập tức.

Tiếp đó, Tô Dự triệu tập những tinh anh còn lại của Nhân tộc, ngoài Nhân tộc tam tổ ra, tu vi cao nhất chỉ có Kim Tiên hậu kỳ.

Có thể nói, tinh nhuệ của Nhân tộc đã chết gần hết trong trận hạo kiếp trước.

"Nhân tộc ta yếu ớt, công pháp tu hành không nhiều, hôm nay bản

tọa đặc biệt ban cho 《Thánh Đạo Chân Kinh》, phối hợp với 《Bát Cửu Huyền Công》 đã truyền trước đó, hy vọng các ngươi nỗ lực tu luyện, dẫn dắt Nhân tộc ta hướng tới quật khởi, ngật lập trên đỉnh Hồng Hoang!" "Đồng thời, Nhân giáo 《Thái Thanh Tiên Quyết》, Xiển giáo 《Ngọc Thanh Tiên Quyết》 chỉ có thể làm công pháp tu luyện phụ trợ, không thể làm công pháp tu luyện chính!" Tô Dự triệt để cắt đứt căn cơ của Nhân giáo và Xiển giáo, nhưng một sự cảnh giác trong cõi u minh mách bảo hắn, nếu còn tiếp tục đi ngược lại Thiên Đạo Hồng Hoang, một khi thật sự làm như vậy, kết cục của hắn cũng sẽ không tốt.

Vì vậy, hắn lựa chọn suy yếu tối đa ảnh hưởng của Nhân giáo và Xiển giáo trong Nhân tộc, giảm bớt việc Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn hưởng dụng khí vận Nhân tộc.

"Cẩn tuân pháp chỉ của Thánh phụ!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Thánh phụ!" Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị, ba vị tổ tiên của Nhân tộc đều rất rõ ràng về ý đồ trong pháp chỉ của Tô Dự, cho dù Tô Dự không yêu cầu như vậy, họ cũng sẽ tự động dẫn dắt Nhân tộc làm giảm ảnh hưởng của Nhân giáo và Xiển giáo.

Bởi vì trong lần lượng kiếp này, giáo chủ Nhân giáo Thái Thanh Thánh nhân và giáo chủ Xiển giáo Ngọc Thanh Thánh nhân không những không chịu ra tay tương trợ Nhân tộc, thậm chí còn ngăn cản Thánh phụ và Thánh mẫu của Nhân tộc viện thủ.

Thật không xứng hưởng dụng khí vận Nhân tộc!

Tại núi Thủ Dương, trong Thái Thanh Cung.

Khi Tô Dự truyền xuống công pháp tu luyện mới, thậm chí tước đoạt tư cách là công pháp tu luyện chính của Nhân giáo 《Thái Thanh Tiên Quyết》, Thái Thanh Lão Tử cảm nhận được khí vận Nhân tộc trên người mình đang điên cuồng sụt giảm.

“Soạt!” Thái Thanh Lão Tử một đôi mắt trực tiếp nhìn về phía bờ Đông Hải, nhìn thấy Tô Dự và Nữ Oa sư muội trong tổ địa Nhân tộc, đối với quyết sách của họ, ông ta căn bản không có tư cách phản kháng!

Sau khi thua Tô Dự trong trận đại chiến trước, Thái Thanh Lão Tử biết mình đã thua mất địa vị trong Nhân tộc.

Nhưng khi ngày này thực sự đến, nội tâm Thái Thanh Lão Tử vẫn tràn đầy sự không cam lòng!

Hiện giờ, khí vận Nhân tộc mà Thái Thanh Lão Tử chiếm giữ chỉ còn lại khoảng tám phần trăm, so với trước đó đã giảm gần hai lần.

Khí vận Nhân tộc được hưởng dụng giảm xuống, khiến thời gian tu luyện của ông ta tốn nhiều hơn, cảm ngộ pháp tắc chi lực cũng không còn rõ ràng như trước, có thể nói, lần này thất bại trước Tô Dự và Nữ Oa, tổn thất của Thái Thanh Lão Tử vô cùng thảm trọng!

“Tô Dự, Nữ Oa sư muội, sớm muộn gì có một ngày, bản tọa sẽ đòi lại tất cả!” Thái Thanh Lão Tử nhìn chằm chằm vào thân ảnh của Tô Dự và Nữ Oa, vô cùng kiên định nói. … Tại Côn Luân, trong Ngọc Hư Cung.

Từ khi bại bởi Tô Dự và Nữ Oa, Nguyên Thủy Thiên Tôn uất hận bế quan không ra ngoài.

Giờ khắc này, khi cảm nhận được khí vận của bản thân đang điên cuồng sụt giảm, ông ta không khỏi mở mắt ra, trong lòng tính toán một phen, nhanh chóng biết được ngọn nguồn sự việc.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn về hướng bờ Đông Hải, phẫn nộ nói.

“Tô Dự, Nữ Oa, các ngươi cứ đợi đấy cho bản tọa!” … Tô Dự và Nữ Oa xử lý xong chuyện của Nhân tộc, chuẩn bị trở về đạo trường,

để tiêu hóa những gì thu được sau hai trận đại chiến.

"Bái kiến Thánh phụ, bái kiến Mẫu thân!" Lúc này, Truy Y Thị chặn đường đi của Tô Dự, chủ động dâng Côn Luân Kính lên.

Tô Dự nhận lấy, mỉm cười nhìn nàng.

"Lần này ngươi làm không tệ, sau này hãy bảo vệ Nhân tộc thật tốt, dẫn dắt Nhân tộc trưởng thành!" Truy Y Thị là người đầu tiên được Nữ Oa tạo ra khi tạo người, hình dáng của nàng được nặn theo hình dáng của Nữ Oa, vì vậy, có năm sáu phần tương tự Nữ Oa.

Thánh khiết vô hạ, phong hoa tuyệt đại!

"Đa tạ Thánh phụ khen ngợi, ta sau này nhất định sẽ bảo vệ Nhân tộc thật tốt, dẫn dắt Nhân tộc trưởng thành!" Truy Y Thị được Tô Dự khen ngợi, một đôi mắt đẹp tràn đầy vẻ vui mừng, trên khuôn mặt xinh đẹp thậm chí không tự chủ được mà hiện lên một vầng hồng nhàn nhạt.

"Thiện!" Tô Dự khẽ gật đầu, chuẩn bị dắt tay Nữ Oa trở về đạo trường.

"Khải bẩm Thánh phụ, Mẫu thân, ta có một việc xin được đáp ứng!" "Ồ?!" Tô Dự nghe lời của Truy Y Thị, không khỏi quay đầu nhìn nàng.

Giờ khắc này, thần tình của Truy Y Thị hơi có chút bối rối, sau khi nhìn Tô Dự một cái, lại nhìn xuống Nữ Oa.

"Thánh phụ, Mẫu thân, ta muốn được hầu hạ bên cạnh, vì Nhân tộc ta góp một phần sức lực, để hiếu thuận Thánh phụ và Mẫu thân!" Soạt!

Nữ Oa nghe lời của Truy Y Thị, ý vị thâm trường nhìn nàng một cái, sau đó nhìn về phía tình lang, để mọi chuyện cho hắn quyết định.

Tô Dự không ngờ, Truy Y Thị lại chủ động xin được phụng dưỡng.

Suy nghĩ một lúc, Tô Dự khẽ gật đầu.

"Được!" Truy Y Thị là một trong tam tổ của Nhân tộc, địa vị trong Nhân tộc vô cùng cao quý.

Tô Dự là Chúng Tiên Tiên Đế, Nữ Oa là Thiên Đạo Thánh nhân, tự nhiên không thể thường xuyên quan tâm và can thiệp vào chuyện của Nhân tộc.

Vì bố cục tương lai, tiếp tục làm suy yếu khí vận Nhân tộc trên người Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn, có một người đại diện và truyền đạt pháp chỉ, sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Hơn nữa, địa vị của Nhân tộc tam tổ tương lai sẽ bị hạn chế tại Hỏa Vân Động, nếu không phải Nhân tộc gặp đại sự thì không được ra ngoài, đối với họ cũng là một loại giam cầm.

Truy Y Thị phụng dưỡng bên cạnh hắn và Nữ Oa, sau này tự nhiên không cần bị hạn chế, cũng tiện cho Tô Dự bố cục, chưởng khống Nhân tộc.

"Đa tạ Thánh phụ, đa tạ Mẫu thân!" Nghe Tô Dự đáp ứng, Truy Y Thị vui mừng khôn xiết.

Tiếp đó, Tô Dự sắp xếp một phen, đưa Nữ Oa và Truy Y Thị trở về đạo trường.

"Phu quân!

Nữ Oa tỷ tỷ!" "Phu quân!

Nữ Oa tỷ tỷ!" Khi Tô Dự vừa trở về, Hi Hòa và Thường Hi chủ động ra đón, quan tâm siết chặt bàn tay to lớn của tình lang.

"Hai vị nương tử, để các nàng lo lắng rồi!" Tô Dự cùng hai vị

nương tử ôn tồn một phen, sau đó trở về chính điện.

"Bái kiến Tiên Đế, bái kiến Nữ Oa nương nương!" "Bái kiến chủ nhân, bái kiến chủ mẫu!" "Bái kiến Lão sư, bái kiến Sư mẫu!" Tây Vương Mẫu, Bạch Chính, Thanh Hành, Khổng Tuyên, Tam Tiêu và những người khác sau khi nhìn thấy Tô Dự, đều đồng loạt cung thân hành lễ, đôi mắt tràn đầy vẻ sùng bái và tự hào.

Chương 231

Trận đại chiến Thánh nhân lần thứ nhất, Tô Dự và Nữ Oa đánh bại Thái Thanh Thánh nhân và Ngọc Thanh Thánh nhân.

Trận đại chiến lần thứ hai, Tô Dự và Nữ Oa đánh lên Thiên đình, bắt giữ và nghiêm trị hai vị Thiên đế Yêu tộc.

Những chiến tích nghịch thiên như vậy, khiến cho thuộc hạ của Tô Dự ai nấy đều vô cùng tự hào và sùng bái.

"Không cần đa lễ!" Tô Dự khẽ phất tay, sau đó ngồi xuống chủ vị trong chính điện.

Truy Y Thị ở phía dưới thấy Tô Dự khí phái như vậy, thuộc hạ cao thủ đại năng đông đảo, vẻ chấn động và sùng bái trong đôi mắt đẹp quả thực khó có thể che giấu.

"Tây Vương Mẫu đạo hữu, Côn Luân Kính, nay vật quy nguyên chủ!" Tây Vương Mẫu sau khi nhận lại Côn Luân Kính, mỉm cười thi lễ một cái.

"Chúc mừng Tiên Đế, chúc mừng Nương nương!" Lúc này, một đôi mắt đẹp của Tây Vương Mẫu nhìn Tô Dự, tình ý trong mắt gần như không thể kìm nén được.

"Đang!" Ngay khi Tô Dự chuẩn bị sắp xếp nhân sự, toàn bộ thế giới Hồng Hoang vang lên một tiếng chuông trong trẻo.

Soạt!

Tô Dự và Nữ Oa không tự chủ được mà nhìn về phía sâu trong Hỗn Độn.

"Mau đến Tử Tiêu Cung gặp ta!" Bên tai truyền đến lời nói cổ xưa của Hồng Quân, Tô Dự liền sắp xếp một phen, dắt tay Nữ Oa, hướng

về Tử Tiêu Cung trong Hỗn Độn.

Lúc này, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Tiếp Dẫn Thánh nhân, Chuẩn Đề Thánh nhân đều đã nghe được pháp chỉ của Hồng Quân, đồng loạt đến Tử Tiêu Cung.

Khi Tô Dự và Nữ Oa đến, Thái Thanh Lão Tử nhắm chặt hai mắt, Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt đen sầm, còn Thông Thiên giáo chủ và Tây Phương nhị thánh lại mỉm cười hàn huyên.

"Gặp qua Tô Dự Tiên Đế, gặp qua Nữ Oa sư tỷ!" "Gặp qua Tô Dự Tiên Đế, gặp qua Nữ Oa sư muội!" Hai trận đại chiến của Tô Dự, liên tiếp chiến thắng Thái Thanh Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn, cùng với Đông Hoàng Thái Nhất có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận gia trì, thực lực như vậy khiến các vị Thánh nhân kinh hãi không thôi.

Vì vậy, trước khi có thực lực tuyệt đối, Tây Phương nhị thánh trong lòng căn bản không dám chủ động đi trêu chọc Tô Dự. … Thông Thiên giáo chủ khi vừa đến Tử Tiêu Cung, đã chủ động hỏi thăm hai vị huynh trưởng, nhưng Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt đen sầm, lạnh lùng hừ một tiếng đáp lại.

Điều này khiến Thông Thiên giáo chủ trong lòng lúng túng.

Ông ta biết rõ, đại huynh Thái Thanh Lão Tử và nhị huynh Nguyên Thủy Thiên Tôn đã đổ lỗi nguyên nhân thất bại lần trước cho ông ta.

Nhưng trong lòng ông ta lại cảm thấy vô cùng vô tội.

Rõ ràng là họ không tuân thủ lời hứa, muốn tiếp tục cướp đi khí vận Nhân tộc trên người Tô Dự và Nữ Oa, ông ta không chịu đồng lưu hợp ô, bây giờ lại quay ra trách ông ta ư?

Vì vậy, Thông Thiên giáo chủ trong lòng cũng không vui, nếu hai vị huynh trưởng không muốn để ý đến ông ta, vậy ông ta cũng không

để ý đến họ.

Trong im lặng, mối quan hệ giữa Tam Thanh ngày càng rạn nứt.

"Gặp qua Thượng Thanh Thánh nhân, gặp qua Tiếp Dẫn Thánh nhân, gặp qua Chuẩn Đề Thánh nhân!" "Gặp qua Thông Thiên sư huynh, gặp qua hai vị sư đệ!" Tô Dự và Nữ Oa lần lượt đáp lễ xong, liền ngồi xuống bồ đoàn trong Tử Tiêu Cung.

Lúc này, hai đồng tử mắt sáng răng trắng, môi hồng má phấn bước ra, nhìn Tô Dự với ánh mắt đầy chấn động và sùng bái.

Hẳn nhiên, họ đã sớm biết được chiến tích lẫy lừng của Tô Dự, đối với việc hắn lấy tu vi Chuẩn Thánh đỉnh phong đánh tan Thiên Đạo Thánh nhân, họ vô cùng sùng bái.

"Soạt!" Một thân ảnh gầy gò xuất hiện giữa Tử Tiêu Cung, không nhìn ra một chút khí thế nào.

Tất cả mọi người đồng loạt đứng dậy, cung kính hành lễ.

"Đệ tử bái kiến Lão sư!" "Đệ tử bái kiến Lão sư!" Tô Dự cũng mỉm cười chắp tay.

"Gặp qua Hồng Quân đạo hữu!" Hồng Quân khẽ phất phất trần màu bạc trong tay, sắc mặt bình lặng như giếng cổ.

"Các ngươi không cần đa lễ." Sau đó, một đôi mắt cổ xưa nhìn về phía Tô Dự.

"Tô Dự đạo hữu, lần này triệu tập các ngươi đến, là có liên quan đến ngươi!" Soạt!

Nghe lời của Đạo Tổ Hồng Quân, chúng nhân không khỏi lộ ra một tia kinh ngạc, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng bắt đầu suy tính. 'Lẽ nào Tô Dự đánh lên Thiên đình, diệt sát 5000 ức tinh nhuệ Yêu tộc đã khiến Lão sư bất mãn?' Nữ Oa cũng

không khỏi bắt đầu lo lắng cho tình lang.

"Xin Hồng Quân đạo hữu minh ngôn!" Tô Dự và Hồng Quân bốn mắt nhìn nhau, tuy không nhìn ra được ý định lớn lao, nhưng cũng có thể cảm nhận được Hồng Quân hiện tại đối với hắn không có bất kỳ địch ý nào.

Vì vậy, Tô Dự chỉ âm thầm thôi động Hỗn Độn Châu, nếu có chuyện bất ngờ xảy ra, hắn sẽ lập tức kéo Nữ Oa trốn vào thế giới Hồng Mông Hỗn Độn bên trong Hỗn Độn Châu.

Với thực lực hiện tại, đối đầu với người phát ngôn của Thiên Đạo Hồng Hoang là Hồng Quân, căn bản không có một chút cơ hội thắng nào.

"Hiện giờ, cách thời gian một nguyên hội mà ta đã định chỉ còn lại không đến hai vạn năm, nhân vật chính của Vu Yêu lượng kiếp là Yêu tộc và Vu tộc, các ngươi là Thánh nhân, Tiên Đế, tự nhiên hiểu rõ đại thế Hồng Hoang không thể nghịch!" "Vì vậy, trong Vu Yêu lượng kiếp, bất kỳ ai cũng không được can thiệp, nếu không, uy nghiêm của Thiên Đạo sẽ cho các ngươi biết thế nào là hậu quả, đừng bảo là không báo trước!" Hồng Quân nói, ánh mắt tiếp tục nhìn Tô Dự.

Giờ khắc này, ánh mắt của ông ta lộ ra một sự cảnh cáo nghiêm trọng.

"Cẩn tuân pháp chỉ của Lão sư!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Lão sư!" Chư thánh đồng loạt cung thân hành lễ, âm thầm quan sát biểu tình của Tô Dự.

Hắn nhiên, lần này Lão sư Hồng Quân triệu tập chúng nhân, là để cảnh cáo Tô Dự.

Phải biết rằng, Hậu Thổ, Huyền Minh đều là thê tử của Tô Dự, hắn vẫn luôn giao hảo với Thập Nhị Tổ Vu, nếu lần Vu Yêu lượng

kiếp này Vu tộc diệt vong, e rằng Tô Dự cũng sẽ chịu không ít khí vận phản phệ?

Giờ khắc này, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng không khỏi mong chờ kết cục của Tô Dự.

"Cẩn tuân pháp chỉ của Đạo Tổ!" Tô Dự mỉm cười chắp tay, lúc này, hắn có thể cảm nhận được thiện ý của Hồng Quân đối với mình, nếu không, tuyệt đối sẽ không cố ý cảnh cáo như vậy.

Đối với Vu Yêu lượng kiếp, hắn đã bố cục mấy chục vạn năm.

Hồng Quân không cho phép hắn can thiệp, nhưng Tô Dự tin rằng, hắn nhất định sẽ thay đổi được một số kết cục!

"Thiện!" Hồng Quân khẽ gật đầu.

"Nếu đã vậy, các ngươi tự mình rời đi!" "Đệ tử cung tống Lão sư!" "Đệ tử cung tống Lão sư!" Tô Dự và Nữ Oa cùng chư thánh sau khi ra khỏi Tử Tiêu Cung, liền lần lượt trở về đạo trường của mình.

"Phu quân, hiện giờ Lão sư không cho phép chúng ta can thiệp vào Vu Yêu lượng kiếp, vậy Huyền Minh muội muội phải làm sao?" Nữ Oa không khỏi bắt đầu lo lắng.

Hiện giờ, Hậu Thổ xả thân hóa Luân Hồi, trở thành Địa Đạo Chi Chủ, tự nhiên không cần lo lắng cho an nguy của nàng.

Chương 232

Nhưng Huyền Minh là một trong Thập Nhị Tổ Vu, chưa chắc đã trốn được Vu Yêu lượng kiếp a!

"Nương tử, nàng yên tâm đi, vi phu tự có sắp xếp!" Tuy không thể trực tiếp can thiệp vào Vu Yêu lượng kiếp, nhưng hắn có thể thực hiện những bố cục khác.

Tiếp đó, Tô Dự sắp xếp một phen chức năng nhân viên, sau đó chuẩn bị bế quan tu luyện, cảm ngộ những gì thu được sau hai trận đại chiến.

Đúng lúc này, Tây Vương Mẫu chủ động đến bái kiến.

Tô Dự phát hiện, sắc mặt Tây Vương Mẫu hơi ửng hồng, một đôi mắt đẹp dường như đang e thẹn, như có ngàn lời muốn nói.

Hắn không biết rằng, khi hắn và Nữ Oa đến Tử Tiêu Cung trong Hỗn Độn, Hi Hòa và Thường Hi đã chủ động tìm đến nàng.

Đối với tình ý của Tây Vương Mẫu, Hi Hòa và Thường Hi đã sớm biết rõ, bao năm qua, Tây Vương Mẫu vẫn luôn âm thầm cống hiến cho tình lang, Hi Hòa đều nhìn thấy trong lòng.

Từ khi Tây Vương Mẫu đi theo tình lang, tu vi của nàng đã dừng lại không tiến triển, hiện giờ vẫn dừng ở Chuẩn Thánh trung kỳ đã hơn hai mươi vạn năm.

Qua trò chuyện, họ biết được, tâm kết của Tây Vương Mẫu chính là tình lang.

Vì vậy, Hi Hòa và Thường Hi tác thành cho người, giúp Tây Vương Mẫu thuận lợi giải khai tâm kết này.

Đương nhiên, trước đó họ cũng đã bóng gió với tình lang, phu

quân đối với Tây Vương Mẫu cũng vô cùng tán thưởng, vì vậy mới chủ động thúc đẩy một phen.

Nếu không với tính cách của tình lang, không biết phải để Tây Vương Mẫu đợi thêm bao nhiêu vạn năm nữa!

"Gặp qua Tiên Đế!" Tây Vương Mẫu nhẹ nhàng hành lễ với Tô Dự.

"Tây Vương Mẫu đạo hữu không cần khách khí, mời ngồi!" Tô Dự mỉm cười đáp lễ, mời nàng ngồi.

Nhanh chóng, Vân Tiêu và Quỳnh Tiêu dâng lên Ngộ Đạo Thần Trà và các loại tiên quả, sau đó lui ra khỏi đại điện.

"Tiên Đế bằng sức một mình, đánh tan chân thân của Thái Thanh Thánh nhân, lại phá vỡ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, đánh bại Thiên đế Yêu tộc Đông Hoàng Thái Nhất, ta xin chúc mừng Tiên Đế!" Tây Vương Mẫu nâng chén trà, hướng Tô Dự chúc mừng.

Lúc này, Tô Dự phát hiện, khuôn mặt xinh đẹp của Tây Vương Mẫu càng thêm ửng hồng, cả người tỏa ra một loại ánh sáng mê người.

Đôi mắt đẹp đó, e thẹn, muốn nói lại thôi, nhìn hắn đầy sùng bái và ngưỡng mộ, khiến nội tâm Tô Dự lâng lâng.

Dù sao Tây Vương Mẫu cũng là người đứng đầu nữ tiên thiên hạ, thân phận tôn quý.

Dung nhan khí độ càng phong hoa tuyệt đại, quốc sắc thiên hương.

Nàng đã đi theo hắn mấy chục vạn năm, Tô Dự đối với nàng vô cùng tán thưởng.

Hiện giờ nhìn thấy tình ý trong mắt nàng, Tô Dự mơ hồ đoán được ý đồ của nàng.

“Đa tạ Tây Vương Mẫu đạo hữu!” Tô Dự cạn chén với nàng, sau đó uống cạn trà trong chén.

“Tiên Đế, sau này có thể gọi ta là Tây Dao, đây là khuê danh của ta, cả Hồng Hoang này, ta chỉ nói cho một mình ngài biết!” Soạt!

Tây Vương Mẫu nói, tình ý trong mắt càng ngày càng rõ ràng, lá gan cũng càng lúc càng lớn.

“Bây giờ ta nguyện vì Tiên Đế dâng lên một điệu múa, hy vọng Tiên Đế có thể thích!” “Được!” Tô Dự nhìn nàng, thần sắc ôn nhu.

Tiếp đó, Tây Vương Mẫu trực tiếp múa điệu vũ đạo nữ thần đã chuẩn bị kỹ lưỡng ngay trên đại điện, khiến Tô Dự xem mà tán thưởng không ngớt, trong đầu toàn là bóng hình xinh đẹp phong hoa tuyệt đại đó.

Soạt!

Tô Dự đi xuống, trực tiếp ôm lấy vòng eo mềm mại của nàng, rồi trực tiếp hôn xuống.

“Ưm!” Khắc sau, Tây Vương Mẫu tràn ngập niềm vui và hạnh phúc.

Tô Dự tu vi tâm cảnh hiện tại, chú trọng thuận theo tự nhiên, ý niệm thông suốt.

Tình ý của Tây Vương Mẫu đối với hắn, Tô Dự đã sớm biết.

Hiện giờ, nàng chủ động bày tỏ tâm ý, cộng thêm trong lòng hắn cũng vô cùng yêu mến, thu nhận nàng là chuyện nước chảy thành sông.

Tây Vương Mẫu sở dĩ chủ động như vậy, tất nhiên là đã được hai vị kiều thê Hi Hòa và Thường Hi cổ vũ, nếu đã như vậy, Tô Dự tận tình hưởng thụ vẻ đẹp của nàng, sau đó liền bế nàng lên, hướng về

tẩm cung ở hậu điện. … Năm trăm năm sau, Tô Dự ôm Tây Vương Mẫu từ đại điện tẩm cung đi ra.

“Hi hi, chúc mừng phu quân, chúc mừng Tây Vương Mẫu tỷ tỷ!” “Chúc mừng phu quân, chúc mừng Tây Vương Mẫu muội muội cuối cùng cũng được như ý nguyện!” Hi Hòa và Thường Hi thấy vậy, không khỏi mỉm cười.

“Đa tạ Hi Hòa tỷ tỷ và Thường Hi muội muội tác thành, nếu không có sự cổ vũ của hai vị, Tây Dao ta làm sao có được ngày hôm nay?” Tây Vương Mẫu nhìn Hi Hòa và Thường Hi, tràn đầy vẻ cảm kích.

Soạt!

Tô Dự ôm Hi Hòa và Thường Hi, nội tâm tràn đầy nhu tình và cảm động.

May mắn các nàng đều là những người phụ nữ độ lượng, nếu không hậu cung của hắn sẽ không được hòa thuận như vậy.

“Phu quân, trong năm trăm năm qua, thành viên đến đầu quân cho chúng ta ngày càng nhiều, chúng ta có nên tổ kiến thành lập Tiên đình không?” Hi Hòa nhìn tình lang, thần sắc vô cùng nghiêm túc.

Từ khi Nữ Oa chứng đạo thành Thánh, Tô Dự đã trở thành thế lực lớn nhất không thể nghi ngờ trong thế giới Hồng Hoang.

Có Thánh nhân làm chỗ dựa, tự nhiên có thể an nhiên vượt qua Vu Yêu lượng kiếp lần này.

Lần trước, Tô Dự đã thể hiện thực lực chân chính của mình trước toàn bộ thế giới Hồng Hoang, ngay cả Thái Thanh Thánh nhân cao cao tại thượng cũng bị đánh tan chân thân mấy lần, thực lực còn mạnh hơn cả Thánh nhân!

Điều này đã hoàn toàn phá vỡ câu châm ngôn ‘Dưới Thánh nhân đều là giun dế!’.

Cùng với việc Tô Dự và Nữ Oa nương nương báo thù cho Nhân tộc, đánh lên Thiên đình, nghiêm trị hai vị Thiên đế Yêu tộc, lăng giá lên trên Thiên đế.

Sinh linh trong thế giới Hồng Hoang muốn đầu quân gia nhập ngày càng nhiều như nước sông cuồn cuộn, không thể đếm xuể.

Bao năm qua, số thành viên vượt qua khảo nghiệm đại trận mà Tô Dự thiết lập ngày càng nhiều, hiện giờ thuộc hạ cao thủ vô số, nếu cộng thêm Long tộc và Phượng tộc, số lượng đã vượt qua mười ức!

Vì vậy, Hi Hòa cảm thấy, với thanh uy hiện tại của tình lang, nên thành lập Tiên đình, quản lý chúng tiên Hồng Hoang, tạo phúc cho Hồng Hoang, tăng thêm khí vận cho bản thân, để tiện cho tình lang nhanh chóng chứng đạo thành Thánh, thành Đại Đạo.

Chương 233

"Phu quân, ta cũng cảm thấy nên kiến lập Tiên đình, quản giáo quần tiên thiên hạ, tạo phúc cho Hồng Hoang, đồng thời thu được nhiều khí vận hơn!" Tây Vương Mẫu nhìn tình lang, nghiêm túc nói.

Nghe đề nghị của các nàng, Tô Dự nghiêm túc suy nghĩ một phen, sau đó khẽ lắc đầu.

Thực ra từ sớm khi được Hồng Quân sắc phong làm người đứng đầu nam tiên thiên hạ mới, Tô Dự đã cân nhắc việc thành lập Tiên đình trước khi Thiên đình Yêu tộc vị xuất, thay thế Thiên Đạo Hồng Hoang, quản giáo chúng sinh thiên hạ, tạo phúc cho Hồng Hoang, thu được khí vận thiên hạ.

Nhưng trực giác cảm thấy không ổn, thông qua thần thông tính toán, một khi thành lập Tiên đình, can nhiễu đến xu hướng đại thế của Hồng Hoang, chưa chắc sẽ không trở thành cái gai trong mắt Thiên Đạo Hồng Hoang.

Một khi trở thành cái gai trong mắt Thiên Đạo Hồng Hoang, hoặc là thần phục Thiên Đạo Hồng Hoang, làm một con cờ và con rối, hoặc là bị Thiên Đạo Hồng Hoang mạt sát.

Tô Dự sẽ không làm con rối và con cờ của Thiên Đạo Hồng Hoang, vì vậy, chỉ có thể khiêm tốn phát triển, tích trữ sức mạnh.

"Hiện tại thành lập Tiên đình thời cơ không thích hợp, chờ thời cơ đến, vi phu tự nhiên sẽ thành lập Tiên đình, tranh đoạt khí vận thiên hạ!" "Vậy phu quân, chúng ta đã khiêm tốn mấy chục vạn năm, thời cơ thích hợp là khi nào?" Thường Hi nằm trong lòng tình lang, tò mò hỏi.

Soạt!

Tô Dự mắt nhìn về phương xa, lộ ra một tia tự tin.

"Thời cơ sắp đến rồi, ta đã khiêm tốn mấy chục vạn năm, khiêm tốn thêm mấy vạn năm nữa cũng không sao!" "Ân!" Tiếp đó, Tô Dự đưa ba vị kiều thê du lãm một vòng đạo trường của mình, đặc biệt đi xem bảy quả hồ lô trên cây hồ lô.

Hiện giờ, sinh cơ mà bảy quả hồ lô tỏa ra ngày càng đậm đặc, khi Tô Dự đến vườn hồ lô tiên thiên, bảy quả hồ lô lộ ra cảm xúc vui mừng vô cùng.

Hẳn nhiên, sau mấy vạn năm bồi dưỡng, cộng thêm công pháp mà Tô Dự ban cho, bảy quả hồ lô đã xem Tô Dự như người thân quan trọng nhất.

Cảm nhận được sự thân cận, Tô Dự tưới một ít Tam Quang Thần Thủy, sau đó mỉm cười nhìn chúng.

"Các ngươi phải tu luyện cho tốt, tranh thủ sớm ngày hóa hình!" "Soạt!" "Soạt!" Bảy đạo thần quang màu sắc khác nhau xông lên trời, bao phủ lấy Tô Dự, phảng phất như đang đáp lại. … Tô Dự tiếp tục thị sát đạo trường của mình, và đích thân thu hoạch một mẻ Ngộ Đạo Thần Trà cùng tiên thiên linh quả, đúng lúc đó, cảm nhận được khí tức của Nữ Oa trở về, liền đích thân đi ra nghênh đón.

"Phu quân!" Nữ Oa nhìn tình lang, trên khuôn mặt xinh đẹp thánh khiết vô hạ lộ ra một tia nhu tình.

"Nương tử!" Tô Dự mỉm cười nắm lấy bàn tay mềm mại của nàng, sau đó nhìn về phía đồng tử mắt sáng răng trắng, môi hồng má phấn phía sau nàng.

"Linh Châu Tử bái kiến Tiên Đế!" Đồng tử sau khi nhìn thấy Tô Dự, lập tức cung thân tiến lên chủ động hành lễ.

Linh Châu Tử?

Nghe hắn tự báo danh tính, Tô Dự không khỏi lộ ra một tia hứng thú.

Đây chẳng phải là Tam Đàn Hải Hội Đại Thần Na Tra sao!

Trong Phong Thần lượng kiếp, Na Tra đã tỏa sáng rực rỡ, thậm chí ở hậu thế, truyền thuyết về hắn vẫn trường tồn không suy.

Nhưng vận mệnh của Na Tra rõ ràng có chút trắc trở, với tư cách là môn đồng của Nữ Oa nương nương, sau khi Tiên Thiên Linh Châu chuyển thế, đã bị phụ thân Lý Tĩnh chém vỡ nhục cầu truyền thừa, dẫn đến bản nguyên chân linh bị tổn thương, đừng nói là chứng đạo sau này, ngay cả ký ức tiền thế cũng bị triệt để chém đứt.

Thành tựu của hắn hoàn toàn bị giới hạn chết, thậm chí không bằng thời kỳ Linh Châu Tử.

"Miễn lễ!" Tô Dự khẽ phất tay, mỉm cười nhìn hắn.

Đời này với tư cách là môn đồng của Nữ Oa, có hắn ở đây, tự nhiên sẽ không để hắn đi theo con đường trắc trở của tiền thế nữa.

"Phu quân, Linh Châu Tử là một viên linh châu do trời đất Hồng Hoang thai nghén, không biết nguyên nhân gì mà chân linh bị tổn thương, ta cảm thấy có duyên với ta, liền điểm hóa thu làm đồng tử." "Ta tuy là Thiên Đạo Thánh nhân, nhưng cũng không có cách nào bổ sung hoàn chỉnh tia bản nguyên chân linh cuối cùng, thành tựu tương lai của nó hoàn toàn bị giới hạn, thật có chút đáng tiếc!" Nữ Oa sắc mặt có chút tiếc nuối, bởi vì Linh Châu Tử là môn đồng đầu tiên có duyên với nàng.

Tô Dự siết chặt bàn tay mềm mại của nàng, an ủi nói: "Nương tử không cần tiếc nuối, chờ cơ hội thích hợp, để Linh Châu Tử tiến vào Lục Đạo Luân Hồi chuyển thế đầu thai, mượn sức mạnh của Lục Đạo Luân Hồi để bổ sung tia bản nguyên cuối cùng, như vậy có thể

khiến nó có hy vọng chứng đạo thành Thánh!" Nghe lời của tình lang, đôi mắt Nữ Oa không khỏi sáng lên, sau đó siết chặt bàn tay to lớn của tình lang.

"Tình lang có cách!" Hậu Thổ là Địa Phủ Chi Chủ, chưởng quản Lục Đạo Luân Hồi, để Linh Châu Tử qua Lục Đạo Luân Hồi chuyển thế đầu thai bổ sung tia bản nguyên cuối cùng, như vậy, có thể khiến Linh Châu Tử có hy vọng chứng đạo thành Thánh.

Tiền thế, Nữ Oa cũng đã làm như vậy.

Chỉ là vô cùng đáng tiếc, Xiển giáo có lẽ đã cố ý làm mất mặt nàng, Thái Ất chân nhân đã không kịp thời đến phủ Lý, để Lý Tĩnh dùng kiếm phá vỡ nhục cầu truyền thừa của Linh Châu Tử, dẫn đến chân linh của hắn lại một lần nữa bị tổn thương, ngay cả ký ức tiền thế cũng không thể khôi phục, khiến nỗ lực của Nữ Oa đổ sông đổ biển.

Lục Đạo Luân Hồi chỉ có một lần cơ hội khôi phục bản nguyên, cho dù Nữ Oa muốn để Na Tra (Linh Châu Tử) lại một lần nữa đầu thai chuyển thế, cũng không còn tác dụng.

Linh Châu Tử nghe Tô Dự lại có cách bổ sung bản nguyên cho mình, lập tức kích động quỳ bái hành lễ.

"Đa tạ Tiên Đế, đa tạ Nương nương!" Sau khi Nữ Oa trở về, Tô Dự cùng bốn vị kiều thê vui vẻ ôn tồn.

Tây Vương Mẫu vừa mới trở thành thê tử của tình lang, đối với Nữ Oa là một Thánh nhân, nàng vô cùng kính trọng, vì vậy khó tránh khỏi có chút câu nệ.

Theo sau một số trò chơi 'tình thú' của Tô Dự, nhanh chóng xóa bỏ mọi ngăn cách giữa các nàng, sau đó trở thành những tỷ muội thân mật không khoảng cách.

Dù sao cũng đều là thê tử của phu quân, khí vận tương liên với Tô Dự, sinh tử cùng chung, có thể một người vinh thì tất cả đều vinh, một người tổn thì tất cả đều tổn.

Tiếp đó, Tô Dự giao sự vụ cho Hi Hòa và Tây Vương Mẫu xử lý, bắt đầu chuẩn bị bế quan.

Hiện giờ, cách thời gian Đạo Tổ định ra cho Vu Yêu đình chiến chỉ còn lại không đến hai vạn năm, một khi Vu Yêu quyết chiến, Tô Dự lại không thể trực tiếp can thiệp, nhất định phải thay đổi và hoàn thiện một phen bố cục.

Trong đại điện bế quan, Tô Dự trực tiếp đi vào trong trận pháp, sau đó tế ra Hỗn Độn Châu, tiến vào thế giới Hồng Mông Hỗn Độn bên trong Hỗn Độn Châu.

Lần này, Tô Dự thiết lập nhắc nhở thời gian, đảm bảo sẽ không vì bế quan mà lỡ mất một số chuyện quan trọng.

"Vù ~!" Khi Tô Dự vừa tiến vào thế giới Hồng Mông bên trong Hỗn Độn Châu, cương phong Hỗn Độn khủng bố như muốn xé nát tất cả.

Cương phong Hỗn Độn tuy khủng bố vô cùng, nhưng đối với Tô Dự chỉ như gió thoảng mưa bay.

"Ong!" Tô Dự tùy ý xây dựng một động phủ bình thường, sau đó bắt đầu tiềm tâm bế quan, cảm ngộ những gì thu được sau hai trận đại chiến. … Trong nháy mắt, mười lăm ngàn năm trôi qua.

Trên người Tô Dự phảng phất hình thành một cái lồng giam vạn sắc, cái lồng giam này, toàn bộ đều do các loại pháp tắc chi lực ngưng tụ thành.

"Ầm!" Khi Tô Dự mở mắt ra, một tòa lồng giam do ba ngàn pháp tắc chi lực hình thành trực tiếp vỡ nát tan biến.

“Soạt!” Tô Dự mắt nhìn lên trời, đôi mắt càng thêm rực rỡ sáng ngời, phảng phất như ẩn chứa vô số đại đạo pháp tắc.

“Nếu lại đại chiến với Thái Thanh Lão Tử, cho dù y có Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp hai kiện chí bảo hộ thể, ta cũng có cơ hội đánh tan chân linh của y?” Giờ khắc này, Tô Dự tràn đầy tự tin.

Chương 234

Tiếp đó, Tô Dự từ thức hải tế ra vô số thiên tài địa bảo, trong đó có những dược liệu thu thập được trong một phương thế giới Hỗn Độn.

Sau đó, Tô Dự bắt đầu vận dụng Trận Đạo pháp tắc, phối hợp với Luyện Khí pháp tắc bắt đầu toàn lực luyện chế một kiện bảo vật.

Mấy ngàn năm trôi qua, kiện bảo y đã chuẩn bị mấy vạn năm cuối cùng cũng luyện chế thành công, Tô Dự không khỏi lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

"Tiếp theo nên xuất quan đến Vu tộc rồi!" Sau khi xuất quan từ thế giới Hồng Mông Hỗn Độn trong Hỗn Độn Châu, Tô Dự cùng mấy vị thê tử ôn tồn mấy ngày, làm một phen sắp xếp, liền hướng về tổ địa Vu tộc ở núi Bất Chu.

Hiện giờ, cách thời gian một nguyên hội mà Đạo Tổ đã định chỉ còn mười năm, ánh mắt của tất cả đại năng trong thế giới Hồng Hoang, đều đặt lên người Vu tộc và Yêu tộc.

Điều đáng nói là, trong gần hai vạn năm, Yêu tộc tiếp tục mở rộng, dưới sự trấn áp mạnh mẽ của hai vị Thiên đế, đã thu phục được không ít thái cổ chủng tộc, làm tăng cường đáng kể thực lực của Yêu tộc.

Còn Vu tộc thì vẫn luôn phát triển ổn định, không có tranh đấu quy mô lớn, đều đang chuẩn bị cho trận quyết chiến Vu Yêu sắp tới.

"Phu quân!" Khi Tô Dự đến núi Bất Chu, Huyền Minh cảm nhận được khí tức của tình lang, lập tức vận dụng thần thông, nhào vào lòng tình lang.

Ôm lấy Huyền Minh cao quý lạnh lùng, nội tâm Tô Dự tràn đầy nhu tình.

"Nương tử, bao năm qua nàng vất vả rồi." "Không vất vả, đợi ta đánh bại Yêu tộc xong, ta có thể mãi mãi ở bên chàng rồi!" Huyền Minh ôm chặt cổ tình lang, một vẻ mặt đầy mong đợi.

Nghe lời của Huyền Minh, nội tâm Tô Dự có chút khó chịu.

Bởi vì nàng không biết, lần Vu Yêu lượng kiếp này là do Thiên Đạo Hồng Hoang bố cục, để tiêu trừ ảnh hưởng của Bàn Cổ đại thần trong thế giới Hồng Hoang.

Hai vị Thiên đế Yêu tộc Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều là con cờ, phải để họ tiến hành trận quyết chiến cuối cùng, sau đó đồng quy vu tận.

"Soạt!" Tô Dự từ thức hải lấy ra bảo y đã luyện chế.

"Nương tử, kiện bảo y này là do vi phu tự tay luyện chế, nàng mặc thử xem?" "Được a!" Nhìn món quà tình lang tặng, Huyền Minh vui vẻ.

Khi mặc lên kiện bảo y này, cảm giác càng thêm mỹ diễm động lòng người, nàng trực tiếp ôm cổ tình lang dâng lên một nụ hôn.

"Cảm ơn chàng, phu quân, ta rất vui!" Thưởng thức sự dịu dàng của Huyền Minh, Tô Dự khẽ cười.

"Vợ chồng chúng ta cần gì phải khách sáo như vậy?

Sau này phải nhớ, kiện bảo y này tuyệt đối không được cởi ra, biết không?" "Ân!" Huyền Minh ngoan ngoãn gật đầu, sau đó vận dụng chân linh cảm nhận bảo y, đột nhiên há hốc miệng.

"Đây là, Vu khí?" Ban đầu Huyền Minh tưởng rằng, kiện bảo y này chỉ là Hậu Thiên Linh Bảo bình thường, ai ngờ lại là Vu khí vô

cùng trân quý!

Ai cũng biết, Vu tộc không tu nguyên thần, vì vậy không thể thôi động bất kỳ linh bảo nào, cho dù là Tiên Thiên Linh Bảo trân quý đến đâu, đối với họ cũng chỉ như que cời lửa cứng rắn vô cùng, không phát huy được bất kỳ công hiệu nào.

Vì vậy, Thập Nhị Tổ Vu bắt đầu tìm cách, sau đó đồng tâm hợp lực luyện chế Vu khí có thể sử dụng.

Vu tộc không tu nguyên thần, nhưng có chân linh.

Có thể vận dụng chân linh thôi động pháp tắc chi lực.

Pháp tắc chi lực ẩn chứa trong Vu khí, phối hợp với chân linh của Vu tộc, có thể phát huy công hiệu vô cùng mạnh mẽ.

Giống như Đế Giang Chi Dực của Đế Giang, Hậu Nghệ Cung của Hậu Nghệ, Can Thích của Hình Thiên, v.v.

Trong cả Vu tộc, Vu khí đều vô cùng trân quý, chỉ có lèo tèo vài chục kiện, có thể thấy luyện chế Vu khí khó đến mức nào.

Kiện Vu khí mà Tô Dự luyện chế cho Huyền Minh, đã tiêu tốn vô số thiên tài địa bảo trân quý, sau đó vận dụng các loại pháp tắc đã lĩnh ngộ, toàn bộ đều dùng để phòng ngự.

Về năng lực phòng ngự, không thua kém Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Tô Dự ôm chặt Huyền Minh, cằm tựa vào vai thơm của nàng.

“Nương tử, vi phu đã tốn rất nhiều công sức để luyện chế Vu khí phòng ngự này, rất thích hợp cho nàng sử dụng, vào thời khắc quan trọng, tuyệt đối đừng quên sử dụng, biết không?” Cảm nhận sự quan tâm và yêu thương nồng nàn của tình lang, Huyền Minh ngoan ngoãn gật đầu.

Tiếp đó, Huyền Minh đưa tình lang đến đại điện Vu tộc, mười vị Tổ Vu còn lại đều đang chờ đợi.

"Tô Dự muội phu, cuối cùng ngươi cũng đến rồi!" "Tô Dự tỷ phu, ta nhớ ngươi chết đi được!" Đối với sự chào đón nhiệt tình của các Tổ Vu, Tô Dự lần lượt chào hỏi họ.

"Chư vị đạo hữu, lần trước Đạo Tổ triệu kiến, nghiêm lệnh bất kỳ ai cũng không được can thiệp vào chuyện của các vị và Yêu tộc, tiếp theo nếu xảy ra đại chiến với Yêu tộc, ta không thể giúp được gì, xin hãy lượng thứ!" Tô Dự nói xong, nội tâm có chút áy náy.

Các Tổ Vu đều là những người thẳng thắn hào sảng, đối đãi với hắn cực kỳ chân thành, hiện giờ sắp đối mặt với nguy cơ sinh tử, mà hắn lại không thể ra tay.

"Muội phu không cần lo lắng, đám súc sinh lông vũ đó ngay cả bọn ta cũng đánh không lại, làm sao có thể là đối thủ của Vu tộc ta?

Vì vậy, đừng lo lắng!" Đế Giang hào sảng phất tay, sau đó để Chúc Dung rót rượu cho Tô Dự.

"Chờ Vu tộc ta diệt xong đám súc sinh lông vũ đó, muội phu đi làm Tiên Đế Hồng Hoang, chưởng quản Hồng Hoang, bọn ta tuyệt đối sẽ nghe theo sự sắp xếp của ngươi!" "Đúng, đúng!" "Muội phu làm Tiên Đế chân chính, hiệu lệnh cả Hồng Hoang là hợp nhất!" Trong mắt tất cả các Tổ Vu, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, hai con súc sinh lông vũ đó, căn bản không có tư cách quản lý Hồng Hoang, phải để muội phu (tỷ phu) của họ đi làm Tiên Đế chân chính, như vậy mới có tư cách.

Tô Dự cùng tất cả các Tổ Vu thống khoái uống rượu suốt ba ngày ba đêm, sau đó đem mười kiện Vu khí phòng ngự đã luyện chế lần lượt đưa cho Đế Giang, Chúc Dung, Cộng Công.

“Chư vị đạo hữu, đây là một chút tâm ý của ta, hy vọng có thể hữu dụng!” Tuy không thể tự mình ra tay tương trợ, nhưng tặng một vài món Vu khí phòng ngự thì không thành vấn đề, như vậy cũng có thể tăng thêm tỷ lệ sống sót, ít nhiều cũng khiến bần đạo an tâm hơn một chút.

“Vu khí phẩm cấp tốt như vậy sao?

Muội phu, quá có lòng rồi!” Chúc Dung không khách khí, Tô Dự vừa ra tay đã là mười kiện Vu khí phòng ngự, hắn trực tiếp mặc vào người.

Đế Giang nhìn Tô Dự, khẽ gật đầu, sau đó cùng hắn cụng chén cạn ly.

Lúc này.

Chúc Dung rời khỏi đại điện, nhanh chóng ôm một đống đồ vật như rau khô ném tới trước mặt Tô Dự.

“Muội phu, đây là những tiên thiên linh bảo mà mấy huynh đệ ta thu thập được ở Bất Chu Sơn mấy chục vạn năm qua, đối với bọn ta không có tác dụng gì, ngươi cầm lấy hết đi!” Lần trước.

Chúc Dung đã đưa cho Tô Dự hơn ba mươi kiện tiên thiên linh bảo, sau đó thấy những tiên thiên linh bảo này đối với muội phu nhà mình vô cùng hữu dụng, bèn dốc lòng thu thập.

Mấy chục vạn năm qua, đại bộ phận tiên thiên linh bảo xuất thổ ở Bất Chu Sơn đều bị Đế Giang, Huyền Minh, Chúc Dung thu thập được, tổng cộng thu được năm mươi hai kiện tiên thiên linh bảo, toàn bộ đều đưa cho Tô Dự.

Tô Dự không khách khí, chỉ đưa ra mười kiện Vu khí, lại nhận về năm mươi hai kiện tiên thiên linh bảo phẩm cấp khác nhau.

Chương 235

Quả thực là lời to.

Nhìn những đôi mắt chân thành vô cùng, nội tâm Tô Dự có chút cảm động, đồng thời cũng hạ quyết tâm trong lòng. 'Chư vị đạo hữu, yên tâm, dù cho có thân tử đạo tiêu trong Vu Yêu lượng kiếp, ta cũng sẽ tìm mọi cách để phục sinh các vị!' "Muội phu, ta cạn ly!" Chúc Dung nâng chén rượu, trực tiếp cạn ly với Tô Dự. ...

Uống thỏa thích suốt mười ngày mười đêm, Tô Dự được Huyền Minh đưa đến đại điện nghỉ ngơi, sau đó hai người giãi bày nỗi lòng, xoa dịu tình tương tư.

Năm trăm năm thoáng qua.

Thời gian một nguyên hội không được khai chiến do Đạo Tổ Hồng Quân định ra đã hoàn toàn kết thúc, tiếp theo đây, Hồng Hoang thế giới sắp sửa nghênh đón trận quyết chiến giữa Vu và Yêu.

Kể từ khi Hậu Thổ xả thân hóa luân hồi, không thể tái hiện thân ở Hồng Hoang thế giới, Thập Nhị Tổ Vu đã mất đi một người.

Con át chủ bài lớn nhất của Vu tộc là Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cũng trở nên không còn hoàn mỹ, vì vậy, sớm từ mấy vạn năm trước, Đế Giang và những người khác đã thương nghị với Hậu Thổ, chọn ra một Đại vu đỉnh cấp để thay thế Hậu Thổ.

Vị Đại vu đỉnh cấp này chính là Hậu Nghệ của bộ lạc Hậu Thổ.

Để bồi dưỡng Hậu Nghệ, giúp hắn đột phá giới hạn huyết mạch, Hậu Thổ dù đã dùng vô số tinh huyết cũng không thể khiến Hậu Nghệ đột phá được giới hạn của Tổ Vu.

Vì vậy.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận vẫn luôn có chút thiếu sót.

Đế Giang và những người khác tuy biết Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận có thiếu sót, nhưng kể từ sau trận đại chiến giữa Tô Dự và Đông Hoàng Thái Nhất lần trước, họ cũng không còn đặt Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận vào trong lòng.

Bởi vì cho dù Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận có thiếu sót, việc nghiền ép hai con súc sinh lông lá kia vẫn là chuyện dễ như trở bàn tay.

Tô Dự rời khỏi tổ địa Vu tộc, trực tiếp đi đến Địa phủ.

Hiện nay Vu Yêu hai tộc có thể bùng nổ quyết chiến bất cứ lúc nào, phải cùng Hậu Thổ sắp xếp thêm nhiều bố cục hơn nữa mới được. ...

Chuyến đi đến Vu tộc lần này.

Đế Giang đã đưa cho Tô Dự năm mươi hai kiện tiên thiên linh bảo, trong đó có hai kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo, năm kiện thượng phẩm tiên thiên linh bảo, mười lăm kiện trung phẩm tiên thiên linh bảo, ba mươi kiện hạ phẩm tiên thiên linh bảo.

Hiện giờ Tô Dự đã không còn thiếu tiên thiên linh bảo, nhưng nhiều tiên thiên linh bảo như vậy có thể giúp hắn trang bị cho nhiều cao thủ hơn, lớn mạnh thực lực dưới trướng.

Quan trọng nhất là, Tô Dự có thể cảm ngộ lực lượng pháp tắc tiên thiên ẩn chứa trong những tiên thiên linh bảo này, có tác dụng vô cùng quan trọng đối với việc lĩnh ngộ ngược lại sức mạnh pháp tắc.

Sau khi đến Địa phủ.

Hậu Thổ đã sớm cảm tri được khí tức của tình lang, đã chờ đợi từ lâu.

“Phu quân!” Hậu Thổ nhìn thấy tình lang, liền nhào tới, sau đó chủ động nắm lấy tay phải của hắn.

“Nương tử!” Tô Dự dịu dàng nhìn nàng, thuận thế ôm lấy vòng eo thon của nàng.

“Phu quân, hiện giờ sát khí lượng kiếp trong Hồng Hoang thế giới ngày càng đậm đặc, Yêu tộc và Vu tộc ta có thể bùng nổ quyết chiến bất cứ lúc nào, nhưng ta lại không thể rời khỏi Địa phủ, chỉ có thể trơ mắt nhìn các huynh đệ tỷ muội bị Thiên Đạo Hồng Hoang tính kế!” Giọng điệu của Hậu Thổ tràn đầy phiền muộn và bất lực.

“Nương tử, yên tâm, có vi phu ở đây, cho dù Đế Giang đạo hữu cuối cùng có thân tử đạo tiêu, vi phu cũng có thể phục sinh họ!” “Thật sao?” Nghe lời của tình lang, đôi mắt đẹp của Hậu Thổ tràn đầy kinh hỉ.

“Ừm!” Tô Dự gật đầu, nghiêm túc nhìn nàng.

“Phu quân, tốt quá rồi!” Các huynh đệ tỷ muội của nàng cho dù cuối cùng thân tử đạo tiêu cũng có khả năng phục sinh, nội tâm Hậu Thổ vô cùng an định.

Trong cơn kích động, nàng chủ động ôm lấy cổ tình lang, sau đó dâng hiến tất cả.

Sau một hồi ôn tồn.

Hậu Thổ nép mình trong lòng tình lang.

“Phu quân, e rằng sau Vu Yêu lượng kiếp, Vu tộc ta sẽ phải rút lui khỏi vũ đài lịch sử Hồng Hoang rồi phải không?

Giống như Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc từng là bá chủ tiên thiên vậy.” “Sẽ không!” Tô Dự ôm chặt nàng hơn.

“Bởi vì Vu tộc có nàng, chỉ cần bố cục thỏa đáng, khí vận của Vu

tộc tự nhiên sẽ có cơ hội trở lại đỉnh phong!" Hậu Thổ gật đầu.

"Phụ thần đã sớm tính toán mọi thứ, nếu không cũng sẽ không để lại phúc trạch cho ta, Vu tộc chúng ta dù sao cũng là con cháu của Phụ thần, Phụ thần lẽ nào lại trơ mắt nhìn con cháu của mình hoàn toàn biến mất sao?" Hậu Thổ là Địa Đạo chi chủ, dù Vu tộc có suy bại đến đâu, cuối cùng vẫn có cơ hội quật khởi trở lại.

Thiên Đạo dù có tính kế cũng không thể ngăn cản được tất cả.

Đương nhiên, Hậu Thổ trong lòng cũng rõ, lần Vu Yêu lượng kiếp này, Thiên Đạo Hồng Hoang đang tính kế Phụ thần, muốn triệt để tiêu trừ ảnh hưởng của Phụ thần đối với Hồng Hoang thế giới.

Chỉ cần Thiên Đạo Hồng Hoang đạt được mục đích, e rằng sẽ có thể hoàn toàn khống chế Hồng Hoang thế giới, không còn e ngại bất cứ hậu thủ nào mà Bàn Cổ đại thần để lại, khi đó Vu tộc có quật khởi trở lại cũng sẽ không bị Thiên Đạo Hồng Hoang để vào mắt nữa.

"Ừm!" Tô Dự gật đầu.

Có kiến thức của hậu thế, Tô Dự đương nhiên hiểu rõ Vu tộc có mấy lần cơ hội trỗi dậy.

Vu tộc triệt để rút khỏi vũ đài lịch sử, chỉ cần có Hậu Thổ ở đó, Vu tộc cuối cùng vẫn có cơ hội và năng lực để phục hưng.

Lúc này, trong đầu Tô Dự vẫn đang suy nghĩ về những hậu thủ mà Bàn Cổ đại thần để lại trong Hồng Hoang thế giới, nhưng dù có ký ức truyền thừa của Bàn Cổ đại thần, cộng thêm ký ức của hậu thế, hắn cũng không thể suy ra được bố cục của Bàn Cổ đại thần.

Có một điều có thể khẳng định, Bàn Cổ đại thần tuyệt đối sẽ không đơn giản như vậy mặc cho Thiên Đạo Hồng Hoang bố cục tiêu trừ ảnh hưởng của mình, tuyệt đối có mục tiêu lớn hơn.

Nghĩ đến đây.

Trong đầu Tô Dự không khỏi lóe lên một tia sáng.

Địa Cầu!

Là một người Địa Cầu, đối với Bàn Cổ đại thần tự nhiên không hề xa lạ.

Chương 236

Tô Dự chính là dựa vào sự hiểu biết về kịch bản Hồng Hoang mới có thể quật khởi trong mấy chục vạn năm, từng bước nắm giữ tiên cơ.

Với tầm mắt của Tô Dự hiện nay, Địa Cầu thực sự quá nhỏ bé, cho dù là một vườn cây tiên thiên linh căn trong đạo trường của hắn cũng lớn hơn tổng diện tích của Địa Cầu.

Nhưng một tinh cầu nhỏ bé như vậy lại lưu lại vô số truyền thuyết.

Phương Đông có Bàn Cổ khai thiên, Nữ Oa tạo nhân.

Phương Tây có chúng thần chi vương Zeus, Satan, Jehovah...

Dựa vào việc xuyên không, cộng thêm thông tin mà hệ thống cung cấp, Địa Cầu, một tinh cầu bề ngoài trông vô cùng nhỏ bé, tuyệt đối không hề tầm thường.

Tô Dự trong lòng mơ hồ có một suy đoán, liệu Địa Cầu có phải là con át chủ bài cuối cùng mà Bàn Cổ đại thần để lại hay không?

Liệu nơi đó có bí mật kinh thiên động địa nào không?

Đương nhiên.

Tất cả chỉ là suy đoán.

Đợi khi hắn chứng đắc Đại Đạo trở về Địa Cầu, những bí ẩn cuối cùng hẳn đều có thể được giải đáp. ...

Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Đế Tuấn cao tọa trên Thiên Đế ỷ, toàn thân toát ra khí chất vương

giả uy nghiêm, khiến vô số tinh nhuệ Thiên Đình bên dưới không khỏi thần phục.

Kể từ sau lần Tô Dự và Nữ Oa xông lên Thiên Đình, qua hai vạn năm, Đế Tuấn đã tiêu hóa được những gì thu được từ trận đại chiến lần trước, cuối cùng tiến thêm một bước, đột phá cảnh giới Bán bộ Hỗn Nguyên, chỉ còn cách chứng đạo thành thánh (cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên) một bước chân.

"Khải bẩm Thiên Đế, Thượng cổ Thiên Ngư tộc và Thượng cổ Hống tộc thành tâm quy thuận Thiên Đình ta, nguyện ý gia nhập Yêu tộc ta!" "Khải bẩm Thiên Đế, Thượng cổ Thiên Mã tộc và Thượng cổ Thiên Hầu tộc thành tâm quy thuận Thiên Đình ta, nguyện ý gia nhập Yêu tộc ta!" Lục Ngô và Trùng Minh Điểu cùng những người khác đồng loạt tiến lên, báo cáo với Đế Tuấn.

"Tốt!" Đế Tuấn nghe vậy, không khỏi lộ ra một tia vui mừng nhàn nhạt.

Những năm gần đây, Yêu tộc liên tục có những động thái lớn, dưới chỉ lệnh của Đế Tuấn, Thập đại yêu thần lần lượt thu phục vô số chủng tộc thượng cổ, khiến thực lực Yêu tộc càng thêm bành trướng.

Hiện nay.

Số lượng thành viên Yêu tộc lại một lần nữa đột phá vạn ức, đạt đến một vạn năm ngàn ức.

Trong đó, có mấy chục vị Chuẩn Thánh đại năng, cao thủ Đại La Kim Tiên càng vượt ngàn, cao thủ Thái Ất Kim Tiên nhiều vô số kể, có thể nói, Yêu tộc Thiên Đình hiện nay nhân tài đông đúc, thanh thế đang thịnh!

Lúc này.

Yêu sư Côn Bằng bước lên một bước, cung kính hành lễ.

"Thiên Đế, hiện nay đã quá thời gian một nguyên hội do Đạo Tổ định ra, thế lực Yêu tộc ta bành trướng, có phải nên hướng Vu tộc báo thù rồi không?" Soạt!

Nghe lời của Côn Bằng, đôi mắt của các tinh nhuệ trong Lăng Tiêu Bảo Điện không khỏi sáng lên.

Những năm gần đây, tất cả thành viên Yêu tộc trong lòng đều nén một cỗ khí, chờ đợi Vu Yêu lượng kiếp, để hai vị Thiên Đế mượn khí vận lượng kiếp nhất cử chứng đạo thành thánh, sau đó hướng Đế Thượng báo thù!

Lần trước Tô Dự Tiên Đế cùng Nữ Oa Nương Nương vợ chồng xông lên Thiên Đình, diệt sát 3000 ức tinh nhuệ Yêu tộc, hai đại yêu thần Bạch Trạch, Thương Dương bỏ mạng.

Hai vị Thiên Đế của Yêu tộc càng như tội phạm bị đưa đến tổ địa Nhân tộc bên bờ Đông Hải sám hối, nỗi sỉ nhục này, tất cả tinh nhuệ Yêu tộc đều khắc sâu trong tâm trí!

Đế Tuấn thấy mọi người đều động lòng, không khỏi khoát tay.

"Hiện nay thực lực Yêu tộc ta bành trướng gấp bội, nhưng các ngươi tuyệt đối không được tự đại, không thể xem thường Vu tộc!" Những năm gần đây, Vu tộc tuy không có động thái lớn, nhưng thám tử mà Đế Tuấn phái đi lại liên tục báo cáo tình báo về Vu tộc.

Thực lực của Vu tộc, tuyệt không thể xem thường!

Vì vậy, Đế Tuấn lúc này cũng không có nắm chắc phần thắng, chỉ có thể tiếp tục tích lũy thực lực, đợi đệ đệ Đông Hoàng Thái Nhất xuất quan, mới có thể ra tay.

"Truyền lệnh xuống, nhị lang Yêu tộc ta phải tránh kiêu căng nóng nảy, tu luyện cho tốt, không được chủ động đi khiêu khích Vu tộc!"

“Cẩn tuân Thiên Đế pháp chỉ!” “Cẩn tuân Thiên Đế pháp chỉ!” Côn Bằng và những người khác đối với pháp chỉ của Đế Tuấn có chút không hiểu, nhưng vẫn nghiêm túc chấp hành.

Tiếp đó.

Đế Tuấn để Côn Bằng, Thập đại yêu thần đến Thiên Đế điện thương nghị, sau đó đem tình báo về Vu tộc giao cho họ xem xét.

Khi mọi người thấy thực lực của Vu tộc cũng bành trướng, không khỏi trở nên thận trọng.

“Chư vị, hiện nay thực lực Yêu tộc ta tuy vô cùng cường đại, nhưng Vu tộc cũng tuyệt đối không thể xem thường, vì vậy phải có đủ nắm chắc mới có thể khởi động quyết chiến!” Kỳ thực trong lòng Đế Tuấn còn muốn diệt tuyệt Vu tộc hơn bất kỳ ai, giành thắng lợi trong trận lượng kiếp này, sau đó mượn khí vận lượng kiếp nhất cử chứng đạo thành thánh.

Nhưng hắn vô cùng bình tĩnh, càng là thời khắc quan trọng càng phải kiềm chế, tuyệt đối không thể vì nhất thời tức giận mà để nỗ lực mấy chục vạn năm đổ sông đổ biển.

“Cẩn tuân Thiên Đế pháp chỉ, chúng thần nhất định sẽ nỗ lực tu luyện, tranh thủ diệt tuyệt Vu tộc trong trận quyết chiến!” “Cẩn tuân Thiên Đế pháp chỉ, chúng thần nhất định sẽ nỗ lực tu luyện, tranh thủ diệt tuyệt Vu tộc trong trận quyết chiến!” Đế Tuấn thấy đấu chí ngang dương, không khỏi lộ ra vẻ hài lòng, sau đó, nhìn về phía Yêu sư Côn Bằng.

“Yêu sư, khoảng thời gian này phiền ngươi dốc lòng dạy dỗ mười vị thái tử, để mười vị thái tử mau chóng trưởng thành, để tương lai có thể gánh vác trọng trách!” Hơn một vạn năm trước, Đế hậu Cực Âm Nữ Thần hạ sinh mười vị Kim Ô thái tử, để bồi dưỡng mười vị thái tử, Đế Tuấn để họ cư ngụ trên Phù Tang thần thụ ở Thái Dương

Tinh, và tự mình thiết lập cấm chế đại trận, phòng ngừa có người gây hại cho mười vị thái tử.

"Cẩn tuân Thiên Đế pháp chỉ!" Côn Bằng không ngờ Thiên Đế lại để hắn dạy dỗ mười vị thái tử, đối với sự tín nhiệm và trọng dụng của Đế Tuấn, Côn Bằng trong lòng có chút kích động.

Tiếp đó.

Đế Tuấn sắp xếp xong mọi việc, tự mình dẫn Côn Bằng đến Thái Dương Tinh.

Thái Dương Tinh là do mắt trái của Bàn Cổ đại thần hóa thành, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, hai vị thiên mệnh vương giả, được thai nghén ở đây, có thể nói là bảo địa vô thượng.

Thập đại Kim Ô thái tử đều thuộc dòng dõi Tam Túc Kim Ô, vừa ra đời đã là Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ, tư chất phi phàm.

Đế Tuấn đối với họ ký thác kỳ vọng vô cùng lớn.

Côn Bằng tự sáng tạo yêu văn, lại là tiên thiên ma thần, năng lực phi phàm, có hắn dạy dỗ trông nom, Đế Tuấn cũng vô cùng yên tâm.

"Bái kiến Phụ hoàng!" "Bái kiến Phụ hoàng!" Khi Đế Tuấn vừa đến Thái Dương Tinh, thập đại Kim Ô lập tức cảm tri được, sau đó cung kính tiến lên hành lễ.

Chương 237

Mẫu thân của họ, Cực Âm Nữ Thần, đến bên cạnh Đế Tuấn, lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

"Tham kiến Bệ hạ!" Côn Bằng lập tức hành lễ.

"Tham kiến Đế hậu, tham kiến thập vị thái tử." Sau khi hành lễ chào hỏi, Đế Tuấn thấy mười người con trai trong một vạn năm đã đột phá Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ, sắp đột phá Đại La, trong lòng vô cùng hài lòng.

"Từ nay về sau, do Yêu sư dạy dỗ các con, nhất định phải cố gắng nỗ lực, tuyệt đối không được phụ lòng kỳ vọng của vi phụ!" "Vâng, Phụ hoàng!" Côn Bằng nhìn thập đại Kim Ô thái tử, cảm nhận được tư chất và thực lực của họ, trong lòng không khỏi tràn đầy ngưỡng mộ.

Đợi Đế Tuấn và Cực Âm Nữ Thần rời đi, Côn Bằng phát hiện, thập đại Kim Ô thái tử trước mặt Đế Tuấn vô cùng ngoan ngoãn, nhưng thực tế tính cách lại khá cao ngạo và nghịch ngợm.

Nhưng là thái tử của Yêu tộc Thiên Đình, họ có tư cách để cao ngạo.

Đế Tuấn sau khi trở về Thiên Đình, trực tiếp đến nơi sâu nhất của ba mươi ba tầng trời.

"Soạt!" "Soạt!" Hai đạo nhân giống hệt Đế Tuấn xuất hiện bên cạnh hắn, chính là Thiện thi và Ác thi của Đế Tuấn.

"Tham kiến đạo huynh!" "Tham kiến đạo huynh!" Đế Tuấn nhàn nhạt phất tay, nhìn về phía Thiện thi và Ác thi.

"Không cần đa lễ, chúng ta vốn là một thể!" Kể từ lần trước Yêu

tộc xuất động 5000 ức tinh nhuệ hạ giới, đại tứ đồ sát Nhân tộc, rút lấy linh hồn Nhân tộc để luyện chế Đồ Vu Kiếm.

Chuyện trọng đại này Đế Tuấn đã giao cho Thiện thi và Ác thi.

Soạt!

Ác thi lấy ra một thanh kiếm toàn thân đen kịt toát ra khí tức băng lãnh, sau đó cung kính đưa đến trước mặt Đế Tuấn.

"Đạo huynh, may mắn không làm nhục mệnh, Đồ Vu Kiếm cuối cùng đã luyện chế thành công!" Đế Tuấn lập tức nhận lấy thanh Đồ Vu Kiếm toàn thân đen kịt, cảm nhận nghiệp lực băng lãnh khủng bố đó, giống như vô số oán hồn Nhân tộc đang gào thét.

Nếu tu vi không đủ Đại La Kim Tiên, e rằng sẽ bị nghiệp lực khủng bố xung kích trong nháy mắt, từ đó trở nên thần hồn lạc phách, trông như người sống mà như đã chết!

"Tốt!" "Ha ha ha!" Cảm nhận được sự khủng bố của Đồ Vu Kiếm, Đế Tuấn cất tiếng cười sảng khoái.

Có thanh Đồ Vu Kiếm này, tiếp theo hắn sẽ có biện pháp nhắm vào mười một Tổ Vu, phần thắng trong Vu Yêu lượng kiếp lại tăng thêm mấy phần.

"Khải bẩm đạo huynh, luyện chế thanh Đồ Vu Kiếm này tổng cộng hao phí 120 ức vong linh Nhân tộc, còn lại 300 ức tàn hồn vong linh Nhân tộc, ta có thể luyện chế 3000 kiện vũ khí nhắm vào Đại vu!" "Vậy tất cả xin nhờ hai vị đạo huynh, nếu có bất kỳ yêu cầu nào, đều có thể nói với bản đế!" Tâm tình Đế Tuấn rất tốt, trực tiếp thu Đồ Vu Kiếm vào thức hải bắt đầu luyện hóa.

"Đạo huynh nói quá lời rồi, tất cả đều là việc ta nên làm!" Khi Đế Tuấn chuẩn bị bế quan luyện hóa Đồ Vu Kiếm, sâu trong bầu trời truyền đến một luồng năng lượng khủng bố, Đế Tuấn nhìn về hướng

đó, lập tức lộ ra vẻ vui mừng khôn xiết.

"Soạt!" Rất nhanh.

Một nam tử uy nghiêm bá khí xuất hiện trước mặt Đế Tuấn, chính là cường giả đệ nhất Yêu tộc, Đông Hoàng Thái Nhất!

"Tham kiến Đại ca!" "Chúc mừng nhị đệ lại lần nữa đột phá, chỉ còn cách chứng đạo thành thánh một bước chân!" Đế Tuấn cảm tri được nhị đệ Đông Hoàng Thái Nhất cũng đã đột phá Bán bộ Hỗn Nguyên, không khỏi vô cùng vui mừng.

Hiện nay.

Hai huynh đệ đồng loạt đột phá Bán bộ Hỗn Nguyên, lại có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận gia trì, cho dù Thánh nhân tiến vào trong đại trận, cũng chưa chắc là đối thủ của họ!

Cộng thêm Đồ Vu Kiếm nhắm vào Tổ Vu đã được luyện chế, tiếp theo nên bố cục mưu hoạch cẩn thận để giành chiến thắng trong Vu Yêu lượng kiếp!

"Đại huynh, hiện nay ta đã đột phá cảnh giới Bán bộ Hỗn Nguyên, nhưng vẫn không thể cảm tri được cơ duyên chứng đạo thành thánh, là chuyện gì vậy?" Đông Hoàng Thái Nhất lộ ra một tia nghi hoặc.

Theo kinh nghiệm chứng đạo thành thánh của Nữ Oa, Tam Thanh, Tây phương nhị thánh, thông thường khi đột phá Chuẩn Thánh đỉnh phong, đã có thể cảm tri được cơ duyên chứng đạo thành thánh.

Nhưng hắn đã đột phá Chuẩn Thánh đỉnh phong mấy vạn năm, hiện nay càng đột phá cảnh giới Bán bộ Hỗn Nguyên, cơ duyên chứng đạo thành thánh vẫn chưa hiển hiện, khiến Đông Hoàng Thái Nhất vô cùng khó hiểu.

"Nhị đệ, Đạo Tổ giảng đạo từng nói, muốn chứng đạo thành

thánh, phải phá vỡ gông xiềng của Thiên Đạo, dung hợp một tia chân linh vào Thiên Đạo, thành tựu Thánh nhân quả vị." "Lục thánh có chí bảo thành thánh Hồng Mông Tử Khí, vì vậy không cần tốn nhiều công sức phá vỡ gông xiềng Thiên Đạo, chỉ cần triệt để luyện hóa Hồng Mông Tử Khí, chân linh sẽ tự động dung hợp với Thiên Đạo, thành tựu Thánh nhân quả vị." "Huynh đệ chúng ta không có chí bảo thành thánh Hồng Mông Tử Khí, vì vậy muốn chứng đạo thành thánh, phải tốn công sức và nỗ lực gấp trăm lần Lục thánh mới có thể thành công!" Nghe đại huynh giải thích, Đông Hoàng Thái Nhất gật đầu, lộ vẻ cảm khái.

"Lục thánh thật có một lão sư tốt a!" Tu luyện lâu như vậy, Đông Hoàng Thái Nhất sao lại không biết sự gian nan của việc chứng đạo thành thánh?

Lục thánh vì được Đạo Tổ Hồng Quân thu làm đệ tử, được ban cho chí bảo thành thánh Hồng Mông Tử Khí, mới không cần tốn nhiều công sức phá vỡ gông xiềng Thiên Đạo, dung hợp chân linh vào Thiên Đạo, thành tựu Thánh nhân quả vị.

"Nhị đệ không cần ngưỡng mộ người khác, hai ta là thiên mệnh vương giả, tiếp theo chỉ cần nhất cử giành thắng lợi trong Vu Yêu lượng kiếp, sau đó có thể mượn khí vận khủng bố của lượng kiếp, nhất cử đột phá gông xiềng Thiên Đạo, dung hợp chân linh vào Thiên Đạo, chứng đạo thành thánh!" Đế Tuấn tràn đầy ý khí phong phát, đôi mắt phảng phất như đã thấy được cảnh tượng hai huynh đệ đều chứng đạo thành thánh, sau đó thống nhất Hồng Hoang thế giới.

"Đại ca nói phải!" "Ta nếu chứng đạo thành thánh, cho dù Tô Dự và Nữ Oa Nương Nương có mạnh đến đâu, cũng sẽ bị ta giẫm dưới chân, báo thù ngày đó!" Đông Hoàng Thái Nhất nắm chặt hai tay, vẻ mặt đầy mong đợi.

Những năm qua.

Cảnh tượng bị Tô Dự hành hung, sau đó bị phán đi đến tổ địa Nhân tộc sám hối, trong lòng hắn tràn đầy phẫn nộ ngút trời.

Vì vậy.

Đông Hoàng Thái Nhất hóa bi phẫn thành sức mạnh, nỗ lực tu luyện hai vạn năm, cẩm ngộ tiêu hóa những gì thu được từ trận đại chiến lần trước, cuối cùng nhất cử đột phá cảnh giới Bán bộ Hỗn Nguyên!

Hắn biết rõ, cùng là dĩ lực chứng đạo, thực lực của Tô Dự mạnh hơn hắn gấp mấy chục lần, vì vậy cho dù đã đột phá Bán bộ Hỗn Nguyên, cũng chưa chắc là đối thủ của Tô Dự.

Khi chưa có sự nắm chắc tuyệt đối, Đông Hoàng Thái Nhất sẽ không mạo hiểm đi tìm Tô Dự báo thù.

Chỉ đợi đến ngày chứng đạo thành thánh, đó sẽ là lúc Tô Dự thân tử đạo tiêu!

Đông Hoàng Thái Nhất mong chờ ngày đó có thể sớm đến.

"Nhị đệ, chỉ cần chúng ta giành thắng lợi trong trận Vu Yêu lượng kiếp này, mượn khí vận lượng kiếp chứng đạo thành thánh, sau đó, Tô Dự dù thực lực có mạnh đến đâu, lại có Nữ Oa Nương Nương che chở, ta muốn diệt sát hắn cũng như giết một con chó!" Đế Tuấn biết rõ sự khủng bố của dĩ lực chứng đạo, chỉ cần đệ đệ Đông Hoàng Thái Nhất dĩ lực chứng đạo thành công, thực lực của Tô Dự có mạnh đến đâu cũng chỉ là Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Có tư cách gì để đối đầu với Thiên Đạo Thánh nhân?

"Nhị đệ, hiện tại chúng ta hãy gác lại mối thù với Tô Dự, trước tiên toàn lực chuẩn bị cho Vu Yêu lượng kiếp sắp tới, theo tin tức mà huynh có được, Đạo Tổ đã đích thân triệu tập chư thánh cùng Tô Dự

đến Tử Tiêu Cung, và truyền hạ pháp chỉ, bất kỳ ai cũng không được nhúng tay vào Vu Yêu lượng kiếp." "Vì vậy, chúng ta không cần lo lắng Tô Dự sẽ cấu kết với Vu tộc!" Nghe tin tức từ đại ca, Đông Hoàng Thái Nhất hai mắt sáng lên.

"Tốt quá rồi, chỉ cần không có ai giúp đỡ Vu tộc, trận Vu Yêu lượng kiếp này Yêu tộc ta tất thắng!" Sở dĩ không dám động thủ với Vu tộc, là vì lo lắng Vu tộc và Tô Dự liên minh.

Một mình Tô Dự đã khiến Yêu tộc Thiên Đình mất hết mặt mũi, nếu thêm một Vu tộc nữa, trận lượng kiếp này căn bản không có chút phần thắng nào.

Nhưng hiện nay Đạo Tổ Hồng Quân đã đích thân hạ pháp chỉ, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất không còn gì phải lo ngại nữa.

Một nghìn năm thời gian trôi qua.

Tô Dự ở trong Địa phủ bầu bạn với thê tử Hậu Thổ, đồng thời cũng luôn quan sát và suy diễn đại thế Hồng Hoang hiện nay.

Chương 238

Hiện nay.

Sát khí trong Hồng Hoang thế giới ngày càng đậm đặc, thiên cơ hoàn toàn rối loạn, cho dù là Thiên Đạo Thánh nhân cao cao tại thượng cũng không thể mượn lực Thiên Đạo để suy diễn hướng đi tương lai.

Cả Hồng Hoang thế giới, người duy nhất biết được hướng đi của Vu Yêu lượng kiếp, ngoài đại ngôn nhân Thiên Đạo là Hồng Quân ra, e rằng chỉ còn lại Tô Dự.

Bởi vì Hồng Quân đã hạ pháp chỉ, bất kỳ ai cũng không được nhúng tay vào Vu Yêu lượng kiếp, vì vậy bố cục của Tô Dự không thể không thay đổi.

Hiện nay bố cục đã được sửa đổi xong, tiếp theo là xem liệu có thể thay đổi cục diện cuối cùng của Vu Yêu lượng kiếp ở mức độ nhỏ hay không.

"Ông!" Lúc này.

Tại Lục Đạo Luân Hồi truyền đến một luồng dao động năng lượng mạnh mẽ.

"Soạt!" Tô Dự nắm lấy bàn tay mềm mại của Hậu Thổ, cùng nhau xuất hiện tại Lục Đạo Luân Hồi.

"Bái kiến lão sư, bái kiến sư mẫu!" Khổng Tuyên anh tuấn phi phàm nhìn thấy Tô Dự và Hậu Thổ, lập tức cúi người hành lễ.

"Không cần đa lễ!" Cảm nhận được khí thế mạnh mẽ toát ra từ người Khổng Tuyên, Tô Dự tán thưởng gật đầu.

Khổng Tuyên bế quan trong Lục Đạo Luân Hồi mấy vạn năm,

hiện nay cuối cùng đã lại đột phá, đạt đến Chuẩn Thánh trung kỳ, cách chứng đạo thành thánh lại gần thêm một bước.

"Khổng Tuyên, hiện nay Vu Yêu lượng kiếp sắp bùng nổ, vi sư giao cho ngươi một nhiệm vụ." "Xin lão sư phân phó!" Nghe có nhiệm vụ, Khổng Tuyên lập tức lộ vẻ hưng phấn.

Bế quan nhiều năm như vậy, Khổng Tuyên đã lâu không được ra ngoài hít thở không khí trong lành rồi!

Hơn nữa, tu luyện mấy chục vạn năm, hắn cũng chưa từng trải qua trận đại chiến thực sự nào, không có kinh nghiệm mài giũa, đối với việc chứng đạo sau này không có lợi.

"Trở về Hồng Hoang thế giới, bí mật thăm dò kế hoạch và phân bố thế lực của Yêu tộc, nhớ phải giữ bí mật nghiêm ngặt, nếu không phải vạn bất đắc dĩ, tuyệt đối đừng bại lộ." "Nếu có tin tức quan trọng, nhớ truyền cho vi sư ngay lập tức!" "Vâng, lão sư!" Khổng Tuyên nhận được nhiệm vụ, lập tức lên đường trở về Hồng Hoang thế giới, bắt đầu liên lạc với một số danh sách mà lão sư Tô Dự đã giao.

Mấy chục vạn năm qua, Tô Dự đã cài cắm không ít thân tín trong Thiên Đình, trong đó có một số người được Yêu tộc Thiên Đình bồi dưỡng như tinh nhuệ.

Hiện nay không thể trực tiếp nhúng tay vào Vu Yêu lượng kiếp, vậy thì chỉ có thể thông qua cách bán tình báo để giúp đỡ Vu tộc.

Nếu Vu tộc có sự chuẩn bị trước, quen thuộc với bố cục thế lực của Yêu tộc Thiên Đình, trong trận quyết chiến Vu Yêu sắp tới, chắc chắn sẽ nắm được tiên cơ nhất định.

Nếu có thể sửa đổi cục diện cuối cùng của Vu Yêu lượng kiếp ở mức độ nhỏ, cũng đã đạt được mục đích của Tô Dự.

“Phu quân, cảm ơn chàng!” Đợi Khổng Tuyên rời đi, Hậu Thổ trực tiếp ôm lấy tình lang.

Nàng đương nhiên biết, bố cục mà tình lang bày ra là vì Vu tộc.

Tô Dự vòng tay ôm lấy vòng eo thon của nàng, đưa nàng trở về Hậu Thổ đại điện.

“Nương tử, giữa chúng ta cần gì phải khách khí.” “Ừm!” Hậu Thổ gật đầu, tựa đầu vào vai tình lang.

Tô Dự ôm nàng, mắt nhìn lên trời, ánh mắt sâu thẳm.

Tiếp theo, là xem bố cục của hắn có thể qua mắt được Thiên Đạo Hồng Hoang, sửa đổi cục diện cuối cùng của Vu Yêu lượng kiếp trong phạm vi nhỏ hay không. ...

Lại hai nghìn năm nữa trôi qua.

Sát khí trong Hồng Hoang thế giới càng thêm đậm đặc, phảng phất như áp lực khiến người ta không thở nổi.

Mấy nghìn năm qua.

Yêu tộc và Vu tộc không hề triển khai bất kỳ trận đại chiến nào, ngay cả những trận chiến ở cấp bậc Đại yêu và Đại vu cũng không có, cả Hồng Hoang thế giới phảng phất như một bức tranh yên tĩnh tường hòa.

Tình trạng này khiến vô số đại năng kinh ngạc không thôi.

Chuyện gì vậy?

Thời gian do Đạo Tổ định ra đã đến, Vu tộc và Yêu tộc không báo thù quyết chiến sao?

Phương Tây.

Tu Di Sơn.

Chuẩn Đề thấy quyết chiến Vu Yêu chưa bùng nổ, trong lòng không khỏi có chút nôn nóng.

Là Thiên Đạo Thánh nhân, hắn đương nhiên biết Vu Yêu lượng kiếp sẽ bùng nổ, để chấn hưng phương Tây, hắn đã bố cục khá nhiều trong lần Vu Yêu lượng kiếp này.

Hiện nay mấy nghìn năm đã qua, quyết chiến Vu Yêu vẫn chưa bắt đầu, khiến hắn có chút chờ không nổi.

Rất nhanh.

Chuẩn Đề lợi dụng thần thông pháp tắc thiên phú của mình bắt đầu suy diễn, chuẩn bị tìm cơ hội thích hợp để châm ngòi cho trận quyết chiến Vu Yêu.

Mấy chục năm sau.

Chuẩn Đề hai mắt sáng lên, sau đó đến đại điện bế quan của sư huynh Tiếp Dẫn.

"Sư huynh, sư đệ chuẩn bị đến phương Đông một chuyến, xem có thể thao túng Vu Yêu lượng kiếp không, để bố cục của chúng ta phát huy tác dụng, lớn mạnh khí vận phương Tây!" Tiếp Dẫn từ từ mở mắt, trên khuôn mặt khổ sở đó, một đôi mắt lại vô cùng sâu thẳm sáng ngời.

"Sư đệ, mọi việc cẩn thận, tuyệt đối không được chủ động can thiệp vào lượng kiếp!" "Đa tạ sư huynh, sư đệ nhất định ghi nhớ lời cảnh báo của huynh!" Chuẩn Đề hàn huyên với sư huynh Tiếp Dẫn một hồi, sau đó trực tiếp vận dụng thần thông, đi về phía Thái Dương Tinh.

Thông qua thần thông Thánh nhân cảm tri, trên Thái Dương Tinh chỉ có Yêu sư Côn Bằng và thập đại Kim Ô thái tử, Đế Tuấn và Đế hậu Cực Âm Nữ Thần đều đang trấn thủ Thiên Đình.

Thế là.

Chuẩn Đề bắt đầu ra tay, gây chuyện ở Bắc Hải, sào huyệt của Côn Bằng.

Quả nhiên.

Côn Bằng hay tin sào huyệt suýt bị người ta lật đổ, lập tức vận dụng thần thông trở về Bắc Hải, cũng không bẩm báo cho Đế Tuấn, vì thời gian có chút không kịp.

Chương 239

Dù sao trên Thái Dương Tinh có đại trận do Đế Tuấn bố trí, an toàn của thập đại Kim Ô thái tử không cần lo lắng.

Khi Côn Bằng vừa đi.

Mục đích của Chuẩn Đề cũng đã đạt được.

Trận pháp do Đế Tuấn bố trí tuy vô cùng cường đại, nhưng đối với Thánh nhân không có tác dụng, thế là hắn tiến vào Thái Dương Tinh, bắt đầu vận dụng thần thông Thánh nhân, mê hoặc thập đại Kim Ô thái tử. 'Hồng Hoang thế giới hùng vĩ tráng lệ, đẹp không sao tả xiết, không đi tận mắt chứng kiến một phen, thật quá đáng tiếc!' Khi trong đầu tất cả Kim Ô thái tử đều nảy ra ý nghĩ vô cùng mê hoặc này, lập tức có người đề nghị.

"Các ca ca, các đệ đệ, chúng ta đã đột phá Đại La Kim Tiên, nhưng chưa từng đi du ngoạn Hồng Hoang thế giới, cũng quá đáng tiếc rồi phải không?" "Phụ hoàng là Hồng Hoang Thiên Đế, chúng ta là Thiên Đình thái tử, cả Hồng Hoang thế giới đều thuộc quyền quản lý của Yêu tộc Thiên Đình chúng ta, chúng ta ra ngoài Hồng Hoang du ngoạn đi!" "Đại ca, nhưng Phụ hoàng đã thiết lập đại trận, chúng ta không ra ngoài được a?" "Không sao, chúng ta đã đột phá Đại La Kim Tiên, trận pháp do Phụ hoàng thiết lập hẳn là không ngăn được chúng ta rồi chứ?

Chúng ta chỉ ra ngoài du ngoạn một chuyến, sẽ nhanh chóng trở về, Phụ hoàng khi đó sẽ không phát hiện đâu!" Chuẩn Đề nghe cuộc đối thoại của họ, trên mặt lộ ra nụ cười đắc ý.

Khi thập đại Kim Ô thái tử bước ra khỏi Thái Dương Tinh, phát hiện trận pháp do Phụ hoàng thiết lập phảng phất như không tồn tại,

dễ dàng để họ bước ra khỏi đại trận.

Thập đại Kim Ô thái tử vừa ra đời đã được Đế Tuấn và Cực Âm Nữ Thần tận tâm dạy dỗ, khí độ, cách cục đế hoàng, kiến thức phi phàm.

Chỉ là thập đại Kim Ô thái tử chưa từng nhập Hồng Hoang rèn luyện, lại thêm thân phận tôn quý, thành viên Yêu tộc Thiên Đình đối với họ đều nịnh nọt, dẫn đến tính cách có phần cao ngạo tự đại, giống như những thanh niên chưa trải sự đời.

Vì vậy.

Thập đại Kim Ô thái tử vừa ra khỏi Thái Dương Tinh, giống như những con chim tù được tự do thực sự, bắt đầu vui đùa thỏa thích.

Họ phát hiện, không có Phụ hoàng, Mẫu hậu và Yêu sư quản giáo, những ngày tháng này thật sự quá sung sướng.

Thế là.

Thập đại Kim Ô thái tử bắt đầu nô đùa trong Hồng Hoang thế giới.

"Đại ca, hiện nay chúng ta đã đột phá Đại La Kim Tiên, chúng ta hãy so tài xem ai bay nhanh hơn, thế nào?" Ngũ thái tử cảm thấy nô đùa có chút nhàm chán, liền đề nghị huynh đệ so tài tốc độ.

"Đề nghị của ngũ ca hay đấy, sau khi đột phá Đại La Kim Tiên, ta chưa từng toàn lực phi hành!" "Được!" Yêu tộc đại thái tử thấy các huynh đệ đều hứng khởi, cũng không nỡ làm họ mất hứng, bèn đồng ý.

"Thấy cột trụ khổng lồ giữa đất trời kia không?

Theo lời Phụ hoàng đó là Bất Chu Sơn, cây cột chống trời đất, chúng ta bay về phía đó, ai bay đến trước người đó thắng!" "Được!" "Ta nhất định sẽ thắng!" Các thái tử nghe lời đại ca, ai nấy đều bừng

lên ý chí chiến đấu, đều muốn tranh giành vị trí thứ nhất!

"Bắt đầu!" Theo tiếng ra lệnh của yêu tộc đại thái tử, thập đại Kim Ô thái tử đồng loạt bay về hướng Bất Chu Sơn.

"Soạt!" Một bóng người xuất hiện trong im lặng, được bao bọc bởi một luồng năng lượng thần bí, chính là một trong Tây phương nhị thánh, Chuẩn Đề Thánh nhân!

Nhìn về hướng thập đại Kim Ô thái tử bay đi, trên mặt hắn không khỏi lộ ra nụ cười đầy ẩn ý. ...

Thái Dương Tinh cách Bất Chu Sơn không biết bao nhiêu ức vạn công lý, cho dù Đại La Kim Tiên toàn lực phi hành, ít nhất cũng cần mấy năm thời gian.

Thập đại Kim Ô thái tử đều là những kẻ tâm cao khí ngạo, ai cũng muốn tranh giành vị trí thứ nhất.

Thấy huynh đệ vượt lên, họ tìm mọi cách để đuổi theo, giành lấy vị trí đầu tiên.

Vì vậy.

Các Kim Ô thái tử phía sau thấy khoảng cách với huynh trưởng phía trước ngày càng xa, bèn trực tiếp hiện ra chân thân Kim Ô.

"Ông!" Yêu tộc thái tử vừa hiện ra chân thân Kim Ô, sóng nhiệt khủng bố lập tức như muốn thiêu đốt cả bầu trời.

Là huyết mạch của Đế Tuấn, thập đại Kim Ô thái tử đều là Tam Túc Kim Ô, thiên phú truyền thừa sức mạnh pháp tắc Thái Dương, đều có một tia bản nguyên Thái Dương Chân Hỏa.

Một khi hiện ra bản thể, chân thân dài đến mấy chục vạn trượng, giống như một mặt trời.

"Vút!" Sau khi hiện ra chân thân, tốc độ của Tam Túc Kim Ô lại

tăng nhanh.

Mấy yêu tộc thái tử phía trước thấy đệ đệ lại hiện ra chân thân để đi đường, sắp đuổi kịp mình, thế là ai nấy cũng theo đó hiện ra chân thân, muốn là người đầu tiên bay đến Bất Chu Sơn.

"Vút!" "Vút!" Thập đại Kim Ô thái tử đồng loạt hiện ra chân thân Tam Túc Kim Ô, toàn thân tỏa ra Thái Dương Chân Hỏa khủng bố, như muốn thiêu rụi cả một phương trời. ...

Bộ lạc Huyền Minh.

Khoa Phụ là Đại vu đỉnh tiêm của bộ lạc, được Huyền Minh sắp xếp trấn thủ một bộ lạc ở nơi xa xôi.

Một ngày nọ.

Tất cả sinh linh Hồng Hoang đều cảm thấy nóng bức vô cùng, vô số hoa cỏ cây cối bị khô héo, thậm chí những người bình thường trên các dãy núi cũng bị phơi chết.

Khi mọi người nhìn lên bầu trời, thấy mười vầng mặt trời đang bay lượn.

"Trời ơi, sao lại có mười mặt trời?" Mọi người đều kinh ngạc vô cùng.

Khoa Phụ nhìn lên trời, lập tức biết mười mặt trời kia chính là mười con Tam Túc Kim Ô, mỗi con thực lực đều phi phàm.

"Yêu tộc đang làm gì vậy?

Muốn thiêu rụi cả Hồng Hoang sao?" Tiếp đó.

Cả mặt đất đều bị thập đại Kim Ô phơi đến nứt nẻ, từng khe nứt khổng lồ xuất hiện trên mặt đất, vô số sông ngòi khô cạn, hoa cỏ cây cối bị phơi chết, một cảnh tượng như ngày tận thế.

"Thủ lĩnh, nóng quá, trong bộ lạc lại có chiến sĩ bị phơi chết!"

“Thủ lĩnh, mười mặt trời trên trời thật quá khủng bố, phơi đến mức ta không chịu nổi nữa!” Vô số người bình thường bị phơi chết, thậm chí cả thành viên Vu tộc cũng không chịu nổi cái nóng như vậy, trực tiếp mất nước mà chết.

Khoa Phụ biết, cứ thế này thì cả bộ lạc sẽ xong đời.

Nhưng hắn được Huyền Minh Tổ Vu tin tưởng sâu sắc, được sắp xếp trấn thủ ở đây, nếu tất cả nhị lang của bộ lạc Vu tộc đều bị phơi chết, hắn còn mặt mũi nào đi gặp Huyền Minh Tổ Vu?

“Yêu tộc đáng chết!” Khoa Phụ vỗ một chưởng, trực tiếp đánh tan một tảng đá lớn thành bột mịn, nhìn về phía những tộc nhân đầy hy vọng sau lưng.

Chương 240

"Nhị lang, yên tâm, ta sẽ đi đánh hạ mấy con Kim Ô kia!" Khoa Phụ nói xong, trực tiếp hiện ra bản thể Đại vu đỉnh tiêm của mình.

"Ầm ầm ầm!" Trong khoảnh khắc.

Khoa Phụ biến thành một người khổng lồ như núi, cao đến mấy trăm vạn trượng.

Chọc thẳng lên trời!

Giữa những cử động tay chân phảng phất như có thể bắt được nhật nguyệt.

Tất cả thành viên Vu tộc trong bộ lạc thấy Khoa Phụ hiện ra bản thể đối phó với Yêu tộc, ai nấy đều nhảy cẫng lên đầy mong đợi.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Khoa Phụ mỗi bước đi đều như sấm rền, một bước vượt qua mấy ngọn núi, trông vô cùng vụng về, nhưng thực tế tốc độ lại vô cùng phi phàm.

"Chết tiệt!" "Lũ súc sinh lông lá, lại dám tai họa Hồng Hoang, cút về Yêu tộc Thiên Đình!" Khoa Phụ hét lớn một tiếng, trực tiếp quở trách thập đại Kim Ô thái tử.

Mấy chục vạn năm trước, Đạo Tổ Hồng Quân từng đích thân nói, Yêu tộc quản trời, Vu tộc quản đất, Hồng Hoang đại lục là địa bàn của Vu tộc.

Yêu tộc làm càn ở Hồng Hoang như vậy, phơi chết vô số tộc nhân, thậm chí còn muốn thiêu rụi cả Hồng Hoang thế giới, ai có thể nhịn được?

"Vu tộc!" "Oa, là Vu tộc a, xem khối người to lớn kia kìa!" Thập đại Kim Ô thái tử thấy Khoa Phụ quát mắng, ai nấy đều sắc mặt

không tốt.

Họ tự nhiên biết Vu tộc và Yêu tộc là kẻ thù sinh tử, là thái tử Yêu tộc, địa vị chí cao vô thượng, lúc nào đến lượt Vu tộc dám bất kính với họ?

"Đại ca, tên Vu tộc này bất kính với thái tử Thiên Đình chúng ta, chúng ta cho hắn một bài học!" "Được!" Tiếp đó.

Thập đại Kim Ô bắt đầu vận dụng thần thông, phun ra Thái Dương Chân Hỏa muốn thiêu Khoa Phụ thành tro bụi.

Nhưng Khoa Phụ là Đại vu đỉnh cấp của Vu tộc, nhục thân sánh ngang tiên thiên linh bảo, Thái Dương Chân Hỏa tuy có thể gây ra một chút tổn thương cho hắn, nhưng không có tác dụng quá lớn.

Khoa Phụ không ngờ mười con Tam Túc Kim Ô lại hỗn xược như vậy, bèn trực tiếp vung quyền, nhảy lên muốn trấn sát chúng.

Bởi vì pháp tắc thiên phú của hắn không thể bay lượn quá cao, căn bản không thể đạt đến độ cao mà thập đại Kim Ô đang bay.

"Ha ha, thì ra là không biết bay, cười chết ta!" Các yêu tộc thái tử thấy Khoa Phụ muốn nhảy lên đánh chết mình, nhanh chóng nhận ra đối phương không thể bay, bèn nảy sinh ý định trêu chọc.

"Đại ca, chúng ta hãy trêu chọc tên ngốc to xác của Vu tộc này một phen, thế nào?" "Được!" Tiếp đó.

Thập đại Kim Ô thái tử dựa vào thần thông phi hành, bắt đầu trêu chọc Khoa Phụ, một con phun lửa, một con vận dụng thần thông đánh xuống.

"A a a!" Khoa Phụ bị thập đại Kim Ô thái tử trêu chọc đến nổi trận lôi đình, trực tiếp nhổ cả ngọn núi trên mặt đất, sau đó ném về phía chúng để trấn sát.

“Ầm!” Thập đại Kim Ô thái tử bị thanh thế như vậy dọa sợ, đợi khi hoàn hồn, lại bắt đầu bay lượn trêu chọc Khoa Phụ.

“Đại ca, chúng ta phải trêu chọc chết tên ngốc to xác này, Phụ hoàng biết chắc chắn sẽ thưởng cho chúng ta!” “Không sai, Phụ hoàng đã nói, Vu tộc là kẻ thù sinh tử của Yêu tộc Thiên Đình chúng ta mà!” Tiếp đó.

Thập đại Kim Ô thái tử vừa bay lượn, vừa trêu chọc Khoa Phụ đang tức giận điên cuồng.

Khoa Phụ hạ quyết tâm phải diệt sát thập đại Kim Ô, bèn bất chấp tất cả đuổi theo.

Sau mấy chục ngày truy đuổi, Khoa Phụ khát khô cổ, liên tiếp uống cạn ba con sông lớn là Hoàng Hà, Vị Hà, Hoài Hà.

Mỗi bước đi đều vượt qua mấy ngọn núi, dấu chân của hắn đều lớn đến mấy chục vạn trượng.

Cả một vùng địa mạch, gần như đều lưu lại dấu chân của Khoa Phụ.

Khi Khoa Phụ uống cạn tất cả nước sông, lại bị thập đại Kim Ô thái tử lợi dụng các loại thần thông tấn công, cuối cùng không chịu nổi nữa, phẫn hận ngã xuống đất!

“Ầm ầm ầm!” Khoa Phụ trục nhật, vong!

Khi thập đại Kim Ô thái tử thấy Đại vu đỉnh tiêm của Vu tộc là Khoa Phụ bị huynh đệ chúng nó trêu chọc đến chết, ai nấy đều phá lên cười.

“Ha ha, tên ngốc to xác này là Đại vu đỉnh tiêm của Vu tộc, theo lời Phụ hoàng thì thực lực sánh ngang Chuẩn Thánh đó!

Không ngờ hôm nay chúng ta lại giết được một đại năng Chuẩn

Thánh, chúng ta lợi hại quá!" "Nếu Phụ hoàng và Mẫu hậu biết, chắc chắn sẽ trọng thưởng cho chúng ta, ha ha ha!" "Vu tộc thật quá yếu, một Đại vu đỉnh tiêm sánh ngang Chuẩn Thánh lại không biết bay, lấy gì để đối đầu với Yêu tộc Thiên Đình chúng ta?

Ta thấy Thập Nhị Tổ Vu kia cũng chẳng có gì ghê gớm!" "Đúng vậy!

Đợi chúng ta tiếp tục trưởng thành, Thập Nhị Tổ Vu kia e rằng cũng sẽ bị chúng ta trêu đùa đến chết như vậy, khi đó Yêu tộc Thiên Đình chúng ta sẽ thống nhất Hồng Hoang!" Thập đại Kim Ô thái tử cũng là kẻ không biết sợ, sau khi trêu chọc chết Khoa Phụ, một Đại vu đỉnh tiêm, cứ ngỡ rằng tất cả người Vu tộc đều không biết bay, vậy thì dựa vào thần thông thiên phú bay lượn trên trời cao, bất cứ lúc nào cũng có thể trêu đùa chết Vu tộc. ...

Đại vu đỉnh tiêm Khoa Phụ đã chết!

Tin tức này nhanh chóng truyền đến các bộ lạc lân cận của Vu tộc.

Chí giao hảo hữu của Khoa Phụ là Hậu Nghệ nhanh chóng đến bộ lạc của Khoa Phụ, sau đó nhìn thấy thập đại Kim Ô đang hưng phấn trên bầu trời, lập tức tuyên thệ sẽ báo thù!

Hậu Nghệ là Đại vu đỉnh tiêm của bộ lạc Hậu Thổ, kể từ khi Hậu Thổ xả thân hóa luân hồi, Hậu Nghệ đã trở thành thống lĩnh cao nhất của bộ lạc Hậu Thổ.

Bởi vì Hậu Thổ đã trở thành Địa Đạo chi chủ, không thể tái hiện ở Hồng Hoang, vì vậy Thập Nhị Tổ Vu đã mất đi một người.

Để hoàn thiện con át chủ bài mạnh nhất của Vu tộc là Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Hậu Nghệ đã được chọn làm Đại vu đỉnh cấp thay thế Hậu Thổ, nhận được sự bồi dưỡng bằng tinh huyết của Hậu Thổ Tổ Vu.

Nhưng vô cùng đáng tiếc, cho dù Hậu Nghệ có tinh huyết Tổ Vu bồi dưỡng, cũng không thể đột phá giới hạn của bản thân, không đạt đến cấp bậc Tổ Vu, khiến cho Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận được tái lập không được hoàn mỹ như vậy.

Nhưng thực lực của Hậu Nghệ cũng vì thế mà tăng lên không ít, hiện nay có thể sánh ngang với đại năng Chuẩn Thánh trung kỳ, trong cả Vu tộc, ngoài Tổ Vu ra, thực lực của hắn là mạnh nhất.

Hậu Nghệ thề sẽ báo thù cho hảo hữu Khoa Phụ, nhưng hắn biết rõ, tuy có thể bay, nhưng tốc độ tuyệt đối không đuổi kịp thập đại Kim Ô thái tử.

Thế là, hắn chuẩn bị sử dụng Vu khí Hậu Nghệ Cung!

Hậu Nghệ Cung cần phải phối hợp với mũi tên mới có thể giết chết thập đại Kim Ô, hiện nay trong tay hắn chỉ có hai ba mũi, bèn trở về bộ lạc, dốc toàn lực chế tạo Xạ Nhật Tiễn.

Thập đại Kim Ô thái tử sau khi trêu chọc chết Khoa Phụ, tâm tình đang tốt, lại ở gần đó vui đùa mấy ngày, trêu chọc chết không ít chiến sĩ của các bộ lạc Vu tộc, khiến vô số thành viên Vu tộc tức giận đến mức hận không thể cùng chúng đồng quy vu tận.

"Các ngươi cứ kiêu ngạo thêm một lát nữa, đợi Xạ Nhật Tiễn của ta được chế tạo xong, sẽ là ngày nợ máu trả bằng máu!" Hậu Nghệ nhìn lên thập đại Kim Ô thái tử trên bầu trời, hận hận nói.

Chương 241

Rất nhanh.

Tất cả dược liệu trong bộ lạc tổng cộng chỉ luyện chế được chín mũi Xạ Nhật Tiễn, Hậu Nghệ không thể chịu đựng được sự khiêu khích của thập đại Kim Ô thái tử nữa, trực tiếp bước ra khỏi bộ lạc.

"Đại ca, lại có một tên ngốc to xác ra rồi, xem ta trêu chọc chết hắn!" Khi Hậu Nghệ vừa xuất hiện, thập đại Kim Ô thái tử cảm nhận được khí thế phi phàm của đối phương, e rằng lại là cao thủ cấp bậc Đại vu đỉnh tiêm.

Nhưng chúng căn bản không hề sợ hãi.

Mới đây không lâu chúng vừa trêu chọc chết một Đại vu đỉnh tiêm của Vu tộc là Khoa Phụ mà?

Đánh không lại thì chạy.

Dù sao Vu tộc lại không biết bay, không đuổi kịp!

"Huynh đệ, chúng ta tiếp tục trêu chọc chết tên ngốc to xác này, đợi khi về Thiên Đình, Phụ hoàng và Mẫu hậu nhất định sẽ khen thưởng chúng ta!" "Được!" "Nghe lời đại ca!" Tất cả Kim Ô thái tử nghe đại ca nói vậy, ai nấy đều hưng phấn hoan hô.

"Phù!" "Phù!" Thập đại Kim Ô thái tử trực tiếp phun ra Thái Dương Chân Hỏa, hướng về phía Hậu Nghệ.

"Ầm!" Hậu Nghệ một quyền đánh tan toàn bộ Thái Dương Chân Hỏa, nhìn lên bầu trời, hai mắt phẫn hận vô cùng.

"Một đám súc sinh lông lá, chết cho ta!" Nghe Hậu Nghệ mắng mình là súc sinh lông lá, tính cách cao ngạo, thân phận tôn quý của thập đại Kim Ô sao có thể chịu đựng được?

Thế là.

Ai nấy đều thúc đẩy pháp lực, sử dụng thần thông thiên phú, hung hăng trấn sát về phía Hậu Nghệ.

"Soạt!" Hậu Nghệ tay cầm Hậu Nghệ Cung, lưng đeo Vu khí Xạ Nhật Tiễn được chế tạo đặc biệt, khi hắn lấy ra Lạc Nhật Cung, thập đại Kim Ô thái tử không khỏi cảm nhận được một luồng sát ý băng lãnh.

Chỉ là chúng chưa từng thấy uy lực thực sự của Hậu Nghệ Cung, vì vậy cũng không để trong lòng, chuẩn bị tiếp tục diệt sát Hậu Nghệ.

"Két!" Hậu Nghệ kéo Hậu Nghệ Cung như trăng tròn, tay cầm Xạ Nhật Tiễn, đặt lên dây cung.

"Vút!" Mũi Xạ Nhật Tiễn dài mấy chục trượng trực tiếp bay về phía một trong những Kim Ô thái tử, như trấn áp thời không, xuyên qua không gian.

"Ầm!" Không đợi thập đại Kim Ô thái tử phản ứng, Xạ Nhật Tiễn đã bắn trúng Yêu tộc Tứ thái tử.

"Vút!" Tứ thái tử phát ra một tiếng kêu bi thảm, sau đó thần hồn đạo tiêu, ầm ầm rơi xuống!

Phảng phất như một vầng mặt trời rơi thẳng xuống.

"Ầm ầm ầm!" "Tứ ca!" "Tứ đệ!" Tất cả Kim Ô thái tử thấy cảnh này, suýt nữa thì sợ chết khiếp.

Lúc này.

Hậu Nghệ lại liên tiếp kéo căng Hậu Nghệ Cung, đặt Xạ Nhật Tiễn lên, đồng loạt bắn thẳng về phía chín đại Kim Ô thái tử.

"Vút!" "Vút!" "Vút!" Ba phát liên hoàn đoạt mệnh, ba mũi Xạ Nhật Tiễn đồng loạt bắn trúng các Kim Ô thái tử, sau đó trực tiếp

xuyên thủng hủy diệt thần hồn chân linh của chúng!

"Đại ca!" "Ngũ ca!" Trong nháy mắt.

Tất cả Kim Ô thái tử đều hoàn hồn, ai nấy đều sợ đến run lẩy bẩy, sau đó dùng hết sức lực, muốn đào thoát khỏi vùng trời này.

Chỉ là Hậu Nghệ tuyệt đối sẽ không tha!

"Vút!" "Vút!" "Vút!" Năm phát liên hoàn đoạt mệnh, trực tiếp bắn trúng cả chín đại Kim Ô thái tử, xuyên thủng hủy diệt chân linh thần thức của chúng, khiến chúng triệt để thân tử đạo tiêu!

"Nhị ca!" "Lục ca!" Thập thái tử cuối cùng còn lại kêu gào thảm thiết, sợ đến run lẩy bẩy, nhìn Hậu Nghệ trên mặt đất, lộ ra vẻ sợ hãi vô cùng.

Khi Hậu Nghệ định bắn chết Kim Ô thái tử cuối cùng, phát hiện tên trong túi đã bắn hết sạch.

"Hậu Nghệ đại vu, nếu mặt trời cuối cùng cũng bị bắn chết, vậy chúng ta chẳng phải sẽ vĩnh viễn chìm trong bóng tối sao?" Một số người bên cạnh Hậu Nghệ, không khỏi hỏi ra câu hỏi này.

Kỳ thực họ không biết, Tam Túc Kim Ô tuy giống như mặt trời, nhưng chỉ cần Thái Dương Tinh còn đó, cả Hồng Hoang sẽ không chìm trong bóng tối.

"Hừ!" "Ngươi vận khí tốt, nếu không thì ta nhất định sẽ diệt tuyệt ngươi!" Hậu Nghệ nhìn Kim Ô thái tử đang hoảng hốt bỏ chạy, phẫn hận hét lên.

Nếu không phải chỉ có chín mũi Xạ Nhật Tiễn, sao hắn lại tha cho một tên?

Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Đế Tuấn đang cùng thân tín thương nghị bố cục quyết chiến Vu Yêu đột nhiên tâm thần hoảng hốt, lập tức suy ra được con trai của mình đã vẫn lạc!

"Bệ hạ!" Đế hậu Cực Âm Nữ Thần vẫn luôn im lặng cũng cảm tri được, không khỏi tràn đầy bi thương nhìn về phía Đế Tuấn.

"Ngài phải báo thù cho các con của ta a!" "Chuyện gì vậy?" "Thái tử sao rồi?" Các yêu thần trong Lăng Tiêu Bảo Điện nghe lời của Đế hậu, không khỏi nhìn nhau kinh ngạc.

"Vu tộc đáng hận, bản đế muốn cùng các ngươi không chết không thôi!" Khuôn mặt Đế Tuấn lộ ra vẻ dữ tợn, hận không thể hủy diệt cả Vu tộc.

Hắn nhanh chóng suy ra, mười đứa con của mình bị Hậu Nghệ bắn chết chín, chỉ còn lại Thập lang cuối cùng đang chật vật bỏ chạy.

"Ông!" Đông Hoàng Thái Nhất lập tức vận dụng thần thông suy diễn, trực tiếp dùng Hỗn Độn Chung trấn áp thời không, lập tức đến bên cạnh Thập thái tử đang bỏ chạy, bảo vệ hắn.

"Thúc phụ!" Thấy Đông Hoàng Thái Nhất, Thập thái tử nước mắt lưng tròng.

Nỗi sợ hãi trong lòng cũng dần tan biến vào lúc này.

"Điệt nhi, về Thiên Đình trước đã!" Soạt!

Khi Đông Hoàng Thái Nhất đưa Thập thái tử trở về Lăng Tiêu Bảo Điện, hắn lập tức khóc lóc kể lể với Đế Tuấn và Cực Âm Nữ Thần.

"Phụ hoàng, Mẫu hậu, người phải báo thù cho các ca ca!" "Tiểu Thập, nói cho Mẫu hậu, tại sao con lại trốn khỏi Thái Dương Tinh, tại sao lại đối đầu với Vu tộc?" Cực Âm Nữ Thần bước xuống, trực tiếp ôm Thập thái tử vào lòng.

Lúc này.

Đế Tuấn sắc mặt âm trầm, trực tiếp vận dụng Chiêu Yêu Phiên, triệu hoán Côn Bằng đang ở Bắc Hải xa xôi đến Lăng Tiêu Bảo Điện.

Chương 242

"Bái kiến hai vị Thiên Đế, bái kiến Đế hậu!" Côn Bằng lần đầu tiên bị Chiêu Yêu Phiên triệu hoán, cũng cảm thấy có chút khó hiểu.

Nhưng khi thấy sắc mặt âm trầm của Đế Tuấn và không khí vô cùng căng thẳng trong Lăng Tiêu Bảo Điện, hắn lập tức cảm thấy không ổn.

"Yêu sư, bản đế lệnh cho ngươi ở Thái Dương Tinh dạy dỗ thập vị thái tử, nhưng tại sao lại để chúng rời đi?" Đế Tuấn nhìn Côn Bằng, đôi mắt băng lãnh vô cùng.

Hắn không ngờ, mình lại trọng dụng và tin tưởng Côn Bằng như vậy, để hắn đảm nhiệm chức vụ lão sư của thập đại Kim Ô thái tử, nhưng Côn Bằng lại giải trừ đại trận, mặc cho mười đứa trẻ rời khỏi Thái Dương Tinh, cuối cùng vẫn lạc chín!

Khoảnh khắc này, Đế Tuấn đau lòng đến khó thở, nếu không phải lý trí còn đó, hắn thật sự muốn lóc xương Côn Bằng thành tro!

"?!" "Ta không có mà!" Côn Bằng nghe lời nói băng lãnh của Đế Tuấn, sợ đến dựng tóc gáy, lập tức biện giải.

"Mấy năm trước, phủ đệ của thần xuất hiện động loạn, vì vậy ta đã dặn dò thập vị thái tử, bảo chúng tu luyện cho tốt, thần đi rồi sẽ về ngay." Côn Bằng nói, sau đó nhìn về phía Thập thái tử.

"Thập thái tử, phải không?" Lúc này.

Côn Bằng nhạy bén nhận ra có điều không ổn, nhưng vì uy thế của Đế Tuấn, không tiện vận dụng thần thông suy diễn.

"Yêu sư nói không sai, ngài bảo chúng con tu luyện cho tốt, sau đó ngũ ca đề nghị đi Hồng Hoang thế giới du ngoạn, rồi chúng con tiến

vào Hồng Hoang." Thập thái tử dần bình tĩnh lại, buông bỏ nỗi sợ hãi trong lòng, dùng bộ dạng làm sai chuyện nói với Phụ hoàng Mẫu hậu.

"Vậy Tiểu Thập, tại sao các con lại dễ dàng phá được đại trận do Phụ hoàng thiết lập như vậy?

Phải biết, các con không có bí quyết giải trừ đại trận, nếu muốn cưỡng ép phá trận, bản cung và Phụ hoàng sẽ cảm tri được ngay lập tức!" Trận pháp trên Thái Dương Tinh là do Đế Tuấn đích thân bố trí, cho dù là Chuẩn Thánh đại năng, trong thời gian ngắn cũng khó phá vỡ.

Cả Yêu tộc Thiên Đình, ngoài Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Cực Âm Nữ Thần, Côn Bằng ra, không một ai có bí quyết giải trừ đại trận.

"Yêu sư, ngươi phải cho bản đế cùng đại ca, tẩu tẩu một lời giải thích!" Đông Hoàng Thái Nhất lạnh lùng nhìn Côn Bằng, cố gắng kiềm chế cơn giận trong lòng, nếu không phải đại ca chưa động thủ, hắn đã muốn trấn sát Côn Bằng rồi.

"Hai vị Thiên Đế, Đế hậu, thần oan uổng a!" Côn Bằng thấy vậy, lập tức cúi người cầu xin kêu oan.

"Thần ngày đó sau khi rời khỏi Thái Dương Tinh, đã đặc biệt kiểm tra đại trận, tuyệt đối không hề giải trừ đại trận, nhất định phải tin ta a!" Soạt!

Đế Tuấn nhắm mắt lại, lập tức vận dụng thần thông toàn lực suy diễn.

Đối với Côn Bằng, hắn luôn trọng dụng, nếu không cũng sẽ không để hắn đảm nhiệm chức vụ lão sư của mười người con trai, nhưng không ngờ lại xảy ra sai sót như vậy, khiến chín người con trai bỏ mạng.

Rất nhanh.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều suy ra được, Côn Bằng không hề nói dối.

Nhưng rốt cuộc ai đã giải trừ đại trận của Thái Dương Tinh?

Ai là hắc thủ đứng sau?

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất căn bản không thể suy ra được.

Từ việc có thể phá trừ đại trận mà hắn bố trí trong im lặng, thực lực của người này tuyệt đối không tầm thường, ít nhất cũng phải ở trên Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Cả Hồng Hoang, có thể đếm trên đầu ngón tay.

Rõ ràng.

Có người muốn châm ngòi cho đại chiến Vu Yêu!

"Yêu sư, mời đứng lên!" Đế Tuấn chủ động bước tới đỡ Côn Bằng dậy, sau đó khôi phục lại vẻ mặt hòa nhã vui vẻ.

"Nếu chuyện này không liên quan đến Yêu sư, vậy bản đế tự nhiên sẽ không trách tội ngươi!" Đế Tuấn biết rõ.

Hiện nay là thời điểm quan trọng, không phải lúc để truy cứu trách nhiệm, mà là toàn lực nghênh đón Vu Yêu lượng kiếp sắp tới.

Côn Bằng là đại năng Chuẩn Thánh hậu kỳ, trong cả Hồng Hoang thế giới đều là cao thủ đỉnh tiêm, một khi quyết chiến, hắn cần phải khống chế trận nhãn của Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận.

Vì vậy.

Chỉ có thể ghi nhớ chuyện này trong lòng, đợi khi thắng Vu Yêu lượng kiếp, sẽ trừng phạt Côn Bằng sau!

Dù thế nào đi nữa.

Chính vì Côn Bằng rời đi mới khiến thập đại Kim Ô thái tử trốn khỏi Thái Dương Tinh, hại chết chín đứa trẻ!

Trách nhiệm này, Côn Bằng không thể chối bỏ!

"Nguyện vì Bệ hạ chết!" "Nguyện vì Bệ hạ chết!" Lục Ngô, Cửu Trùng Điểu và các yêu thần khác thấy Đế Tuấn khoan dung hiền minh như vậy, ai nấy đều hận không thể nguyện chết vì hắn.

Côn Bằng tuy miệng nói câu đó, nhưng trong lòng lại vô cùng thấp thỏm, hắn biết, vì sơ suất của mình, hại chết chín vị thái tử, hiện tại Đế Tuấn không truy cứu, sau này khó tránh khỏi a!

"Đại ca, hiện nay Vu tộc giết chết chín vị thái tử của Yêu tộc ta, chúng ta phải cho chúng một bài học, báo thù cho chín điệt nhi!" Đông Hoàng Thái Nhất khí thế khủng bố, sát khí ngút trời.

"Bệ hạ, ngài nhất định phải báo thù cho chín đứa con của ta!" "Phụ hoàng, ngài nhất định phải báo thù cho chín ca ca của con!" Cực Âm Nữ Thần và Thập thái tử nhìn về phía Đế Tuấn, một bộ dạng bi thương.

"Thiên Đế, hạ lệnh đi, chúng thần sẽ đồ sát Vu tộc, báo thù cho chín vị thái tử!" "Thiên Đế, hạ lệnh đi, chúng thần sẽ đồ sát Vu tộc, báo thù cho chín vị thái tử!" Lục Ngô, Kế Mông và các yêu thần khác căm phẫn, ai nấy đều xin chiến.

Những năm gần đây, dưới mệnh lệnh nghiêm ngặt của Đế Tuấn, Yêu tộc không hề xảy ra bất kỳ xung đột lớn nào với Vu tộc, nhưng đã sớm bố cục chuẩn bị quyết chiến trong âm thầm.

Có thể nói.

Cả Yêu tộc Thiên Đình đã sớm chuẩn bị sẵn sàng cho trận quyết chiến với Vu tộc.

Hiện nay, Đại vu đỉnh cấp của Vu tộc là Hậu Nghệ đã bắn chết chín vị thái tử của Yêu tộc, nếu không báo thù cho chín vị thái tử, sẽ khiến các sinh linh Hồng Hoang khác nhìn Yêu tộc Thiên Đình như thế nào?

"Soạt!" Đế Tuấn vô cùng nghiêm túc phất tay, lạnh lùng nhìn tất cả các thành viên cốt lõi trong Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên Đình.

"Mối thù lớn của thái tử bản đế tự nhiên phải báo, nhưng lúc này không phải là thời cơ tốt nhất, đợi thời cơ đến, bản đế nhất định sẽ khiến Vu tộc nợ máu trả bằng máu!" Bất đắc dĩ, Đế Tuấn là thiên mệnh vương giả, khí độ và tầm nhìn phi phàm, có thể nhẫn nhịn những chuyện mà người thường không thể nhẫn.

Mối thâm cừu đại hận vì chín người con trai bị sát hại mà lại có thể gắng gượng nhẫn nhịn, giữ vững lý trí, không lập tức lựa chọn khai chiến với Vu tộc.

Bởi vì hắn biết rõ, tuy Yêu tộc hiện nay vô cùng cường đại, không chỉ có Đồ Vu Kiếm, thậm chí còn có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, nhưng trước khi chưa có đủ mười phần chắc chắn, hắn sẽ không mạo hiểm mở ra trận quyết chiến.

Chương 243

Rốt cuộc, Vu tộc cũng vô cùng cường đại, mười một vị Tổ Vu mỗi người đều có thực lực cực kỳ khủng bố, đại vu đỉnh cấp vô số, một khi mở ra quyết chiến, Yêu tộc Thiên Đình dù có thể thắng, cũng sẽ là một trận thắng thảm hại.

Long Hán đại kiếp, Tiên Thiên tam tộc chính là một ví dụ sống sờ sờ, hắn không hy vọng sẽ giống như Tiên Thiên tam tộc, vì lượng kiếp mà hoàn toàn rút lui khỏi vũ đài lịch sử. "Theo tin tức Trẫm nhận được, trong mười hai Tổ Vu, Hậu Thổ đã xả thân hóa Luân Hồi, khiến mười hai Tổ Vu mất đi một, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc đã không còn hoàn mỹ." Đế Tuấn quay về bảo tọa trên Thiên Đế ỷ, nhìn xuống đám tinh nhuệ cốt cán trong Lăng Tiêu Bảo Điện, bình tĩnh nói. "Vì thế, Vu tộc đã dốc toàn lực bồi dưỡng đại vu đỉnh cấp Hậu Nghệ trong bộ lạc của Hậu Thổ, hy vọng hắn có thể đột phá thành Tổ Vu để thay thế Hậu Thổ." "Nhưng hiện tại vẫn chưa thành công, để triệt để bóp chết Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận từ trong trứng nước, tiếp theo Trẫm muốn diệt sát Hậu Nghệ trước!" "Một khi diệt sát Hậu Nghệ, mười một Tổ Vu còn lại dù có thể lập nên Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận thì cũng sẽ có khuyết điểm nghiêm trọng.

Khi mở ra quyết chiến, Yêu tộc Thiên Đình của chúng ta tuyệt đối có thể giành được thắng lợi trong lượng kiếp này!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Thiên Đế!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Thiên Đế!" Chúng đại năng của Yêu tộc trong lòng đều hiểu rõ, tiếp theo Hậu Nghệ sẽ trở thành mấu chốt của trận quyết chiến, chỉ cần diệt sát thành công Hậu Nghệ, sẽ không cần lo lắng Vu tộc dựng nên Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận thiếu sót nữa! "Tiếp theo, ta bắt buộc phải chuẩn

bị vẹn toàn để diệt sát Hậu Nghệ, chuyện này phải được bảo mật nghiêm ngặt, quyết không thể để Vu tộc cảnh giác!" Đế Tuấn biết rõ, Vu tộc vô cùng coi trọng Hậu Nghệ, muốn diệt sát hắn là cực kỳ khó, nhưng có thể thông qua bố cục để dụ Hậu Nghệ ra ngoài, sau đó nhất cử cường thế diệt sát.

Không chỉ phá vỡ kế hoạch lập Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc, mà còn có thể báo thù cho chín người con trai! "Tuân lệnh Thiên Đế!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Thiên Đế!" Sau khi hội nghị tan, Đế Tuấn không lập tức đi cùng vợ con mà lên nơi sâu thẳm trên bầu trời, tiếp kiến Thiện thi và Ác thi.

Lần trước luyện chế chí bảo Đồ Vu Kiếm đã hao tốn hai vạn năm, còn lại ba mươi tỷ tàn hồn vong linh của Nhân tộc, ước chừng có thể chế tạo được ba nghìn kiện pháp bảo Đồ Vu phổ thông.

Chỉ cần ba nghìn kiện pháp bảo Đồ Vu được luyện chế thành công, trận quyết chiến Vu Yêu sắp tới sẽ có thêm mấy phần thắng. "Kiến qua đạo huynh!" "Kiến qua đạo huynh!" Thiện thi và Ác thi thấy bản thể triệu kiến, không khỏi lập tức ra nghênh đón. "Hai vị đạo huynh không cần đa lễ, chúng ta vốn là một thể.

Lần này, cần hai vị đạo huynh toàn lực luyện chế pháp bảo Đồ Vu, phải luyện chế ra ba trăm kiện trong thời gian ngắn nhất!" Đế Tuấn vô cùng nghiêm túc nói.

Hắn có dự cảm, chỉ cần Yêu tộc Thiên Đình diệt sát Hậu Nghệ, trận quyết chiến Vu Yêu sẽ lập tức bắt đầu.

Vì thế, thời gian không còn nhiều. "Xin đạo huynh yên tâm, ta nhất định sẽ dốc hết toàn lực!" Tiếp đó, Đế Tuấn lấy ra một nghìn kiện pháp bảo Đồ Vu, giao cho Lục Ngô, Kế Mông và các Yêu thần khác, phân phát cho các tinh nhuệ cốt cán của Yêu tộc Thiên Đình.

Có pháp bảo Đồ Vu, việc đối phó với Vu tộc có nhục thân cường

hãn cũng có thêm phần chắc chắn.

Sau khi sắp xếp xong mọi việc, Đế Tuấn trở về Thiên Đế Điện. "Kiến qua Phụ hoàng!" Thập thái tử có chút sợ hãi, vì hắn đã vi phạm mệnh lệnh của Đế Tuấn, tự ý trốn khỏi Thái Dương Tinh, sợ bị Phụ hoàng trách phạt. "Không cần đa lễ!" Đế Tuấn nhận ra tâm trạng của con trai út, chủ động nắm lấy tay hắn.

Hiện tại chỉ còn lại một huyết mạch này, tự nhiên càng phải bảo vệ cẩn thận. "Tiểu Thập, từ hôm nay, Phụ hoàng đặt tên cho con là Lục Áp!" Đế Tuấn vừa nói, vừa lấy ra một cái hồ lô, chính là hồ lô mà mấy chục vạn năm trước Đế Tuấn đã nhận được ở Bất Chu Sơn. "Bây giờ con đã đột phá Đại La Kim Tiên, kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo Trảm Tiên Phi Đao này Phụ hoàng ban cho con, hy vọng con hãy luyện hóa cho tốt, bảo vệ bản thân, nếu lại gặp phải chuyện như lần trước, cũng có năng lực tự vệ!" "Đa tạ Phụ hoàng!" Lục Áp không ngờ Phụ hoàng không hề trách mắng, ngược lại còn ban cho trọng bảo, nội tâm cảm động không thôi.

Tại tổ địa Vu tộc.

Hậu Nghệ sau khi bắn chết chín thái tử Kim Ô, đã báo cáo mọi việc cho Đế Giang Tổ Vu.

Đối với việc Hậu Nghệ bắn chết chín con trai của Đế Tuấn, tất cả các Tổ Vu đều cảm thấy làm rất tốt, khen thưởng Hậu Nghệ một phen, nhưng cũng nhắc nhở Hậu Nghệ chú ý an toàn.

Rốt cuộc, với mối thâm cừu đại hận như vậy, với thực lực của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, nếu bất chấp tất cả muốn diệt sát Hậu Nghệ, Hậu Nghệ khó mà chống đỡ nổi.

Tiếp đó, Hậu Nghệ ở lại tổ địa Vu tộc mấy trăm năm.

Trong khoảng thời gian này, ma sát giữa Yêu tộc và Vu tộc rõ ràng

tăng lên, vô số Yêu tộc do thám tình báo bị diệt sát, cũng có vô số nhi lang Vu tộc chết dưới tay tinh nhuệ Yêu tộc.

Nếu như theo tình tiết kiếp trước phát triển, Đế Tuấn vì để nhắm vào Hậu Nghệ, sẽ để cho Đế hậu dàn xếp Hằng Nga trở thành vợ của hắn, để Hằng Nga uống tiên đan, sau đó Hằng Nga bay lên mặt trăng.

Hậu Nghệ đương nhiên sẽ không trơ mắt nhìn vợ mình cách biệt trời người, khi tìm cách ngăn cản mọi chuyện thì lập tức bị Đế Tuấn ẩn nấp trong bóng tối tự tay diệt sát, sau đó lập tức châm ngòi cho trận quyết chiến Vu Yêu.

Nhưng hiện tại Hằng Nga đã trở thành em vợ của Tô Dự, được Hi Hòa tận tình chỉ dạy, Hậu Nghệ tự nhiên không có vợ, vì vậy kế sách này cũng khó thực hiện...

Nhưng Yêu tộc đã chuẩn bị kỹ lưỡng mấy trăm năm, cuối cùng lại một lần nữa bày mưu tính kế.

Một ngày nọ, chiến sĩ Vu tộc tại một bộ lạc hẻo lánh trong bộ lạc Hậu Thổ đột nhiên trúng độc chết.

Hậu Nghệ với tư cách là thống lĩnh cao nhất của bộ lạc Hậu Thổ, tự nhiên phải quan tâm.

Theo số thành viên Vu tộc chết ngày càng nhiều, Hậu Nghệ không thể không tự mình đến điều tra, tìm kiếm kẻ chủ mưu.

Vu tộc vì sự an toàn của Hậu Nghệ, đã đặc biệt phái Tổ Vu Thiên Ngô đi theo bảo vệ.

Lần này, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng cùng những người khác đã mai phục từ lâu.

Khi Hậu Nghệ và Thiên Ngô vừa xuất hiện, Đông Hoàng Thái Nhất liền dẫn theo Côn Bằng lập tức xông ra. "Hậu Nghệ, mau quay về tổ địa tìm Đế Giang Tổ Vu, ta sẽ cầm chân chúng!" Thiên phú thần

thông pháp tắc của Thiên Ngô Tổ Vu là Phong chi pháp tắc, tốc độ cực nhanh, với thực lực của ông, dù là Đông Hoàng Thái Nhất cũng không thể diệt sát ngay lập tức. "Được!" Hậu Nghệ cũng biết đã trúng kế của Yêu tộc, lập tức vận dụng thiên phú thần thông, toàn lực chạy trốn.

Ngay khi Thiên Ngô Tổ Vu cầm chân Đông Hoàng Thái Nhất và Côn Bằng, Đế Tuấn đã ẩn nấp từ lâu cuối cùng cũng ra tay. "Dám giết chín nhi tử của ta, Hậu Nghệ nạp mạng!" "Vút!" Trong nháy mắt, Đế Tuấn tế ra chí bảo Hà Đồ và Lạc Thư, trực tiếp tấn công về phía Hậu Nghệ.

Thực lực của Hậu Nghệ dù có thể sánh ngang Chuẩn Thánh trung kỳ, nhưng dưới sự đánh lén của một đại năng Bán Bộ Hỗn Nguyên cũng khó mà chống đỡ.

Huống hồ, Đế Tuấn còn trực tiếp sử dụng chí bảo Đồ Vu Kiếm!

Hậu Nghệ chỉ chống đỡ được vài hơi thở, đã bị Đế Tuấn triệt để diệt sát tại chỗ!

Tại tổ địa Vu tộc, Đế Giang đang tuần tra lãnh địa bộ lạc thì thức hải đột nhiên nhận được tin cầu cứu của Thiên Ngô. "Đại ca, ta đã trúng độc kế của Yêu tộc, Đông Hoàng Thái Nhất và Côn Bằng muốn tập kích Hậu Nghệ!" "Vút!" Trong khoảnh khắc, Đế Giang trực tiếp thúc đẩy chí bảo vu khí Đế Giang Chi Dực, phối hợp với thiên phú không gian tốc độ pháp tắc của mình, toàn lực bay về phía tây nam.

Cú Mang, Nhục Thu, Chúc Dung, Cộng Công và các Tổ Vu khác nghe được truyền âm của đại ca, cũng lập tức bỏ lại mọi việc trong tay, lần lượt bay về phía tây nam.

Chương 244

Tổ Vu Thiên Ngô thấy Đế Tuấn cường thế trấn sát Hậu Nghệ, không khỏi tức điên lên, điên cuồng thúc động vu khí, giao chiến với Đông Hoàng Thái Nhất và Côn Bằng. "Đế Tuấn, ngươi dám giết Hậu Nghệ của Vu tộc ta, Vu tộc ta nhất định sẽ bắt Yêu tộc nợ máu trả bằng máu!" Thiên Ngô tuy vô cùng cuồng nộ, nhưng cũng biết một mình đối mặt với Đông Hoàng Thái Nhất đã có chút khó khăn, lại thêm Đế Tuấn và Côn Bằng, nếu không cẩn thận, tuyệt đối sẽ bị diệt sát.

Vì vậy, ông vừa ra tay đã dùng toàn bộ thực lực, sau đó lợi dụng thiên phú thần thông pháp tắc để du đấu, hy vọng có thể cầm chân đám súc sinh lông vũ này, chờ đại ca Đế Giang đến chi viện. "Hậu Nghệ giết chín nhi tử của ta, đáng chết!" Đế Tuấn sát khí ngút trời, đôi mắt lạnh băng nhìn Tổ Vu Thiên Ngô. "Đã làm thì làm cho trót, giết thêm một Tổ Vu nữa, để Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc hoàn toàn bị phá hủy!" Chỉ cần giết thêm Tổ Vu Thiên Ngô, thì con át chủ bài lớn nhất của Vu tộc là Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận sẽ không còn là mối đe dọa với Yêu tộc Thiên Đình nữa! "Vút!" Đế Tuấn tay cầm Đồ Vu Kiếm, trực tiếp tấn công về phía Thiên Ngô! "Ông!" Trong khoảnh khắc, Thiên Ngô chỉ cảm thấy một luồng sát khí lạnh lẽo bao trùm lấy mình, chính là thanh kiếm đen kịt trong tay Đế Tuấn, ông mơ hồ cảm thấy thanh kiếm này còn đáng sợ hơn cả Hỗn Độn Chung của Đông Hoàng Thái Nhất! "Vút!" Ngay lập tức, Thiên Ngô vận dụng thần thông bí pháp, hóa thành một cơn gió, toàn lực chạy trốn. "Sát!" Đông Hoàng Thái Nhất hét lớn một tiếng, Hỗn Độn Chung trên đỉnh đầu hóa thành mấy chục triệu trượng, trực tiếp trấn sát về phía Thiên Ngô.

Côn Bằng dựa vào ưu thế tốc độ điên cuồng tấn công, lại thêm Đế

Tuấn.

Trong nháy mắt, những lưỡi đao gió do Thiên Ngô hóa thành đều bị chấn thành bột mịn. 'Đại ca, mau lên, ta sắp không trụ nổi rồi!' Thiên Ngô trong lòng biết rõ, với thực lực của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, cộng thêm chí bảo trong tay, ông nhiều nhất chỉ có thể chống đỡ được một lát.

Nếu không, sớm muộn gì cũng sẽ thân tử đạo tiêu!

Đế Giang cảm nhận được sự cầu cứu cấp thiết của Thiên Ngô, điên cuồng thúc động bí pháp lao về phía vị trí của ông.

Vài hơi thở sau, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cảm nhận được Đế Giang, không khỏi nhìn nhau một cái. "Chúng ta về Thiên Đình!" "Vút!" Trong nháy mắt, Đông Hoàng Thái Nhất vận dụng Hỗn Độn Chung, trực tiếp bao trùm Đế Tuấn và Côn Bằng, sau đó lợi dụng công năng trấn áp thời không của Hỗn Độn Chung, lập tức biến mất khỏi bầu trời.

Nếu tiếp tục cường sát Thiên Ngô, với thực lực của họ đương nhiên có thể làm được, nhưng sau khi Đế Giang và các Tổ Vu khác đến nơi, muốn thoát thân sẽ không dễ dàng như vậy.

Mười một đại Tổ Vu thực lực đều vô cùng khủng bố, dù yếu hơn Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất một chút, nhưng nếu họ liên thủ, phe mình phải trả một cái giá thê thảm mới có cơ hội rời đi.

Hiện tại đã diệt sát Hậu Nghệ, mục đích đã đạt được, không cần phải thân chinh mạo hiểm! "Vút!" Thân ảnh Đế Giang xuất hiện bên cạnh Thiên Ngô. "Thập đệ, sao rồi?" Thiên Ngô khôi phục lại bản thể, sắc mặt có chút tái nhợt.

Vừa rồi bị Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng ba người tập kích, ông bị thương nặng, thậm chí còn tổn thương đến bản

nguyên. "Đại ca, ta không sao, nhưng Hậu Nghệ đã bị đám súc sinh lông vũ đó giết rồi!" "Ầm!" Nghe lời của Thiên Ngô, Đế Giang vốn luôn trầm ổn lạnh lùng liền tung một quyền về phía trước.

Trong khoảnh khắc, ngọn núi khổng lồ phía trước trực tiếp hóa thành tro bụi, để lại một hố sâu khổng lồ. "Yêu tộc, đáng chết!" Vài phút sau, Cú Mang, Nhục Thu, Chúc Dung, Cộng Công và các Tổ Vu khác lần lượt đến nơi, khi thấy Thiên Ngô trọng thương và Hậu Nghệ bị diệt sát, ai nấy đều tức giận bốc hỏa. "Yêu tộc dám giết Hậu Nghệ của Vu tộc ta, giết sạch chúng!" "Giết lên Thiên Đình, giết sạch đám súc sinh lông vũ!" Các Tổ Vu tính tình vốn vô cùng nóng nảy, bình thường có thể có chút mâu thuẫn cá nhân, nhưng một khi bị ngoại địch tấn công, tuyệt đối sẽ đồng lòng căm thù địch, đoàn kết một lòng! "Đại ca, sao người không nói gì?" Chúc Dung thấy Đế Giang mặt lạnh như tiền, không khỏi lên tiếng. "Chẳng lẽ có thể trơ mắt nhìn đám súc sinh lông vũ đó giết sạch nhi lang Vu tộc chúng ta sao?" "Câm miệng!" Huyền Minh quát lạnh một tiếng, nhìn về phía các huynh đệ. "Đại ca chắc chắn có suy tính, chẳng lẽ các ngươi còn nghi ngờ sao?" Đế Giang hít sâu một hơi, nhìn về phía tất cả các Tổ Vu. "Trước tiên về đại điện tổ địa, sau đó chuẩn bị khai chiến với Yêu tộc Thiên Đình, giết sạch đám súc sinh lông vũ!" Những năm qua, Tô Dự đã nói cho Đế Giang biết toàn bộ thông tin về sự phân bố thực lực của Yêu tộc.

Đế Giang biết rõ Yêu tộc vô cùng cường đại, Vu tộc tuyệt đối không thể xem nhẹ.

Hiện nay, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng chủ động tìm đến cửa, diệt sát Hậu Nghệ vô cùng quan trọng, không khác gì tuyên chiến với toàn bộ Vu tộc.

Vì vậy, trận chiến này bắt buộc phải diễn ra!

May mà có tình báo do Tô Dự cung cấp, những năm qua Đế Giang

cũng đã thực hiện vô số bố cục, tiếp theo, Vu tộc sẽ giết lên Thiên Đình, báo thù cho nhi lang Vu tộc! "Giết lên Thiên Đình!" "Giết sạch đám súc sinh lông vũ!" Tất cả các Tổ Vu thấy đại ca Đế Giang hạ lệnh, ai nấy đều sát khí ngút trời, gầm lên như sấm!

Sau khi trở về tổ địa Vu tộc, Đế Giang trước tiên để Thiên Ngô chữa thương hồi phục, thậm chí không tiếc sử dụng vô số thiên tài địa bảo. "Đại ca, hiện tại Hậu Nghệ bị giết, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của chúng ta không còn đầy đủ, bây giờ phải làm sao?" Huyền Minh nhìn Đế Giang, không khỏi nhíu mày. "Trước tiên để Đế Kha tạm thời thay thế, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận được tổ kiến lại dù có khuyết điểm, đối phó với đám súc sinh lông vũ kia cũng thừa sức!" Đế Kha là đại vu đỉnh cấp của bộ lạc Đế Giang, rất được Đế Giang tin tưởng.

Hiện tại Hậu Nghệ bị giết, chỉ có thể để hắn tạm thời thay thế, nếu không Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận sẽ không thể phát huy được công hiệu lớn hơn. "Bây giờ, trước tiên để Thập đệ hồi phục, sau đó phái nhi lang Vu tộc chúng ta giết lên Thiên Đình, cho đám súc sinh lông vũ đó một bài học.

Đợi Thập đệ hồi phục xong, chúng ta sẽ lập Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, nhất cử giết lên Tam Thập Tam Thiên, giết sạch tất cả súc sinh lông vũ!" Đế Giang biết, trận chiến này liên quan đến tương lai của Vu tộc, vì vậy, bắt buộc phải thắng!

May mà những năm qua có tình báo do Tô Dự cung cấp, khiến ông hiểu rõ về sự phân bố thế lực của Yêu tộc, chỉ cần diệt sát những tinh nhuệ Yêu tộc đó, sau đó diệt Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, là có thể hoàn toàn giành thắng lợi trong lượng kiếp này!

Tại Tây phương, núi Tu Di.

Kể từ khi Chuẩn Đề xúi giục mười đại thái tử Kim Ô của Yêu tộc

rời khỏi Thái Dương Tinh, ông ta vẫn luôn quan sát sự phát triển của tình hình hai tộc Vu Yêu.

Khi thấy mười đại thái tử Kim Ô trêu đùa đến chết đại vu đỉnh cấp Khoa Phụ của Vu tộc, Hậu Nghệ vì Khoa Phụ báo thù mà bắn chết chín đại thái tử Kim Ô, Chuẩn Đề biết mục đích của mình đã đạt được.

Nguyên bản ông ta tưởng rằng, Đế Tuấn dưới nỗi đau mất con sẽ lập tức tuyên bố khai chiến với Vu tộc, nào ngờ Đế Tuấn lại nhẫn nhịn suốt mấy trăm năm.

Nếu không phải lo lắng ra tay sẽ bị người khác phát hiện, e rằng ông ta đã lại ra tay một lần nữa, gieo họa cho Vu tộc.

Hiện nay, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất tự mình xuất động diệt sát Hậu Nghệ, suýt nữa còn trấn sát cả Tổ Vu Thiên Ngô, ông ta biết, với tính cách nóng nảy của Vu tộc, tuyệt đối sẽ lập tức mở ra trận quyết chiến.

Chuẩn Đề nhìn về phía đông phương, đôi mắt đen kịt tràn ngập sự thâm thúy.

Chương 245

"Không biết lượng kiếp lần này, Tây phương của ta lại có thể tranh đoạt được bao nhiêu khí vận đây?" Tại Địa Phủ, Hậu Thổ đại điện.

Tô Dự vẫn luôn ở bên cạnh Hậu Thổ, khi thấy Khoa Phụ đuổi mặt trời, Hậu Nghệ bắn mặt trời, hắn biết trận quyết chiến Vu Yêu sắp đến.

Hiện nay, Hậu Nghệ bị Yêu tộc Thiên Đình thiết kế trấn sát, với tính cách nóng nảy của các Tổ Vu, tuyệt đối sẽ không nhẫn nhịn, trận quyết chiến sắp bắt đầu. "Phu quân, hiện tại Hậu Nghệ bị Yêu tộc trấn sát, Thập đệ Thiên Ngô lại bị trọng thương, với tính cách của Đế Giang đại ca, tuyệt đối sẽ lập tức báo thù." "Nhưng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc ta thiếu mất ta và Hậu Nghệ, trận quyết chiến Vu Yêu lần này, Vu tộc ta e là không ổn rồi!" Hậu Thổ nắm lấy tay người thương, không kìm được lo lắng. "Nương tử, yên tâm đi, Đế Giang đạo hữu tự nhiên sẽ có cách của mình.

Những năm qua, ta đã cố gắng hết sức giúp đỡ, tiếp theo phải xem họ có thể giành thắng lợi trong lượng kiếp này hay không!" Tô Dự nhìn về phía Bất Chu Sơn nơi Vu tộc đang ở, hy vọng Đế Giang có thể thay đổi vận mệnh của mình.

Sau khi lại ôn tồn với Hậu Thổ một phen, Tô Dự quyết định rời Địa Phủ, chuẩn bị sẵn sàng chi viện cho Huyền Minh bất cứ lúc nào.

Tuy không thể chủ động can thiệp vào Vu Yêu lượng kiếp, nhưng nếu Huyền Minh gặp nguy hiểm đến tính mạng, hắn tuyệt đối không thể ngồi yên không quản!

Tại Thiên Đình, Lăng Tiêu Bảo Điện.

Sau khi thiết kế trấn sát Hậu Nghệ, Đế Tuấn hung hăng trút ra một hơi tức giận.

Hậu Nghệ, kẻ đã bắn chết chín người con trai của hắn, cuối cùng đã bị hắn tự tay trấn sát, báo thù cho chín nhi tử. "Đông!" Trong nháy mắt, Đế Tuấn lại một lần nữa sử dụng Chiêu Yêu Phiên, triệu tập tất cả tinh nhuệ của Thiên Đình đến Lăng Tiêu Bảo Điện. "Bái kiến hai vị Thiên Đế!" "Bái kiến hai vị Thiên Đế!" Tất cả tinh nhuệ Yêu tộc thấy Thiên Đế sử dụng lệnh triệu tập, đều biết có đại sự xảy ra.

Đế Tuấn quét mắt nhìn mọi người, sau đó nghiêm nghị cất lời. "Truyền lệnh xuống, toàn lực bị chiến, diệt sát Vu tộc!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Thiên Đế!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Thiên Đế!" Tất cả mọi người đều rất rõ ràng, hiện tại Thiên Đế tự mình ra tay trấn sát Hậu Nghệ, với tính cách nóng nảy của Vu tộc, tuyệt đối sẽ điên cuồng báo phục, ai nấy đều chuẩn bị sẵn sàng cho trận chiến. "Ông!" Tiếp đó, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận lại một lần nữa khởi động, tỏa ra khí tức khủng bố uy áp cả bầu trời.

Vô số đại năng Hồng Hoang thấy hai đại sát trận của Thiên Đình tái hiện, đều biết đã xảy ra đại sự. "Vu Yêu quyết chiến cuối cùng cũng đến rồi sao?" "Vu Yêu lượng kiếp cuối cùng cũng bùng nổ rồi!" Tất cả đại năng Hồng Hoang đều âm thầm quan sát trận lượng kiếp khủng bố này, đồng thời vô số đại năng cũng rời xa Bất Chu Sơn, sợ bị trận quyết chiến lan đến.

Sau khi Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng cùng mười đại Yêu thần sắp xếp bố cục cẩn thận, vô số chiến sĩ Yêu tộc Thiên Đình dưới trướng tinh nhuệ đều đồng loạt xuất động.

Cả Tam Thập Tam Thiên sát khí nghiêm nghị, chiến ý xông thẳng lên mây.

Vài ngày sau, Vu tộc phái ra một tỷ quân tiên phong giết lên Tam

Thập Tam Thiên.

Dưới sự hỗ trợ tình báo của Tô Dự, họ biết rõ sự phân bố thế lực của Yêu tộc, thuận lợi giết lên tầng trời thứ nhất, diệt sát một tỷ năm mươi triệu chiến sĩ Yêu tộc.

Quân tiên phong của Tổ Vu không gì cản nổi, vững vàng chiếm lĩnh tầng trời thứ nhất, sau đó tinh nhuệ Vu tộc liên tục đến trấn thủ, trấn sát những tinh nhuệ Yêu tộc quay lại.

Yêu tộc Thiên Đình không ngờ hỏa lực của Vu tộc lại mạnh mẽ đến vậy, lại có thể chiếm được cửa ngõ của Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên.

Thế là, Đế Tuấn trực tiếp phái ra năm đại Yêu soái, thân suất vô số tinh nhuệ Yêu tộc tay cầm pháp bảo Đồ Vu, thề phải đoạt lại tầng trời thứ nhất.

Sau mấy tháng huyết chiến, hàng chục tỷ nhi lang của Yêu tộc và Vu tộc đều bỏ mạng, Yêu tộc dựa vào uy lực của pháp bảo Đồ Vu, cuối cùng cũng đoạt lại được tầng trời thứ nhất.

Về pháp bảo Đồ Vu, tình báo của Tô Dự đã sớm cảnh báo, nhưng Vu tộc chưa từng thực sự chứng kiến, nên không để tâm lắm, vì vậy đã phải chịu thiệt.

Tiếp đó, do mấy đại vu đỉnh cấp thân suất hàng trăm tỷ nhi lang Vu tộc, lại một lần nữa giết lên tầng trời thứ nhất, điên cuồng đại chiến với năm đại Yêu thần.

Sau mấy năm đại chiến, Vu tộc và Yêu tộc mỗi bên đều tử thương hàng trăm tỷ.

Sát khí giữa thiên địa ngày càng nồng đậm, sát lục chi khí trên Bất Chu Sơn nồng nặc không tan, khiến người ta tâm thần run rẩy.

Một ngày nọ, Tổ Vu Thiên Ngô cuối cùng cũng hồi phục, cộng

thêm những năm qua Đế Giang chỉ dạy cho đại vu đỉnh cấp Đế Kha, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cuối cùng cũng được bố trí lại! "Ầm ầm ầm!" Khi Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận tái hiện tại Hồng Hoang, cả thế giới Hồng Hoang dường như đều đang run rẩy, như đang triều thánh. "Nhi lang Vu tộc của ta, theo ta giết lên Thiên Đình, giết sạch tất cả súc sinh lông vũ!" "Giết sạch súc sinh lông vũ!" "Giết sạch súc sinh lông vũ!" Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận vừa xuất hiện, tinh nhuệ Yêu tộc lập tức không chống đỡ nổi công kích của Vu tộc, tầng trời thứ nhất chỉ trong chốc lát đã thất thủ, hàng trăm tỷ tinh nhuệ Yêu tộc bỏ mạng.

Tiếp đó, tất cả tinh nhuệ Yêu tộc rút về Tam Thập Tam Thiên, muốn dựa vào Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận để phòng thủ nghiêm ngặt.

Đế Tuấn để triệt để tiêu diệt Vu tộc, đã sớm phái một trăm tỷ tinh nhuệ mai phục tại thế giới Hồng Hoang, khi Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc xuất hiện, tất cả Tổ Vu giết lên Thiên Đình, thì một trăm tỷ tinh nhuệ Yêu tộc sẽ tấn công các bộ lạc lớn.

Nhưng Đế Giang đã sớm nhận được tình báo do Tô Dự cung cấp, đã để lại không ít tinh nhuệ để nghênh chiến những tinh nhuệ Thiên Đình này.

Dù sao, để công phá Thiên Đình, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận được tổ kiến mới là chủ lực cuối cùng. "Ông!" Vu tộc thuận lợi giết lên tầng trời thứ ba mươi của Thiên Đình, sắp đối đầu với Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận.

Đông Hoàng Thái Nhất chủ trì Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Đế Tuấn, Phục Hy chủ trì Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận.

Đáng nói là, Phục Hy đã thuận lợi đột phá Chuẩn Thánh đỉnh phong, mơ hồ suy ra được, cơ duyên của mình là sau lượng kiếp.

Với tư cách là Yêu hoàng của Yêu tộc, hưởng thụ khí vận vô thượng của Yêu tộc, trong trận quyết chiến cuối cùng, Phục Hy không thể lùi bước!

Dùng một đại vu đỉnh cấp để thay thế Tổ Vu Hậu Thổ, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận không hề hoàn mỹ, chân thân Bàn Cổ đại thần triệu hoán ra cũng không linh hoạt như trước.

Nhưng may mắn là, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận của Yêu tộc Thiên Đình trấn thủ tại Tam Thập Tam Thiên, không thể di động, chân thân Bàn Cổ đại thần triệu hoán ra dù không linh hoạt, chỉ cần đẩy ngang qua là được.

Khi chân thân Bàn Cổ đại thần do Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận triệu hoán giết lên tầng trời thứ ba mươi mốt, trực tiếp giao chiến chính diện với Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận của Yêu tộc Thiên Đình.

Đông Hoàng Thái Nhất đỉnh đầu đội tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Chung, dưới sự gia trì của ức vạn tinh thần chi lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, như một vị viễn cổ chiến thần, bễ nghễ thiên hạ! "Sát!" Thấy chân thân Bàn Cổ đại thần vừa lên tầng trời thứ ba mươi mốt, Đông Hoàng Thái Nhất trực tiếp ra tay trấn sát. "Thời không trấn áp!" "Thái Dương Chân Hỏa!" Vừa ra tay đã là thần thông pháp tắc khủng bố.

Hiện nay, hắn đã đột phá cảnh giới Bán Bộ Hỗn Nguyên, dưới sự gia trì của ức vạn tinh thần từ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, chiến lực có thể sánh ngang với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tầng thứ ba.

Chương 246

So với lần đối chiến với Tô Dự trước đây, đã mạnh hơn vô số lần. "Súc sinh lông vũ, chịu chết đi!" Đế Giang điều khiển chân thân Bàn Cổ đại thần, hai tay hư nắm, như đang cầm Khai Thiên Thần Phủ, trực tiếp trấn sát về phía Đông Hoàng Thái Nhất. "Ầm!" Hỗn Độn Chung vang lên dữ dội, cả thế giới Hồng Hoang đều run rẩy. "Ông!" Trong khoảnh khắc, toàn bộ tinh nhuệ Yêu tộc và Vu tộc trên tầng trời thứ ba mươi mốt đều bị chấn chết, không một tia chân linh nào thoát ra được.

Đông Hoàng Thái Nhất bị đẩy lùi mấy trăm vạn dặm, sắc mặt trắng bệch, nhưng trong nháy mắt đã quay lại vị trí cũ, tử chiến không lùi!

Tuy dưới sự gia trì của ức vạn tinh thần chi lực từ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, thực lực có thể sánh ngang thánh nhân Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tầng thứ ba, nhưng vẫn có chút không chống đỡ nổi công kích của chân thân Bàn Cổ đại thần. "Sát!" Lúc này, Đế Tuấn tay cầm Đồ Vu Kiếm xông đến, dưới sự gia trì của ức vạn vĩ lực từ thế giới Hồng Hoang trong Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, thực lực cũng có thể sánh ngang thánh nhân Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tầng thứ ba.

Hắn và đệ đệ Đông Hoàng Thái Nhất nhìn nhau, sau đó khẽ gật đầu, cùng nhau xông lên.

Trước đó, họ tưởng rằng sau khi diệt sát Hậu Nghệ, người thay thế Hậu Thổ Tổ Vu, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận sẽ suy yếu đi.

Ai ngờ thực lực của mười một Tổ Vu lại vô cùng khủng bố, Thập

Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận mà họ dựng nên không hề yếu hơn lần đầu!

Nhưng may mắn là, chân thân Bàn Cổ đại thần triệu hoán ra không linh hoạt như trước, hai người họ có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận gia trì, hoàn toàn có thể dựa vào sự linh hoạt để nhắm vào diệt sát mười một Tổ Vu! "Đế Giang, chịu chết đi!" Đông Hoàng Thái Nhất đỉnh đầu đội Hỗn Độn Chung, phối hợp với huynh trưởng Đế Tuấn cùng nhau tấn công, Hỗn Độn Chung khủng bố đó tỏa ra ức vạn khí hỗn độn huyền hoàng, dường như muốn luyện lại toàn bộ bầu trời. "Ông!" Đế Giang điều khiển chân thân Bàn Cổ đại thần, trực tiếp lại một lần nữa chém về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

Nhưng, chân thân Bàn Cổ chỉ có một, nếu tấn công Đông Hoàng Thái Nhất, tất sẽ phải chịu công kích của Đế Tuấn.

Khi Đồ Vu Kiếm của Đế Tuấn hóa thành mấy trăm tỷ trượng, hung hăng chém lên chân thân Bàn Cổ đại thần, đã chém ra một vết nứt dài mấy chục vạn trượng trên chân thân Bàn Cổ cao mấy trăm vạn ức trượng.

Tuy đối với chân thân Bàn Cổ cao mấy trăm vạn ức trượng thì chỉ như sợi lông trâu, nhưng nếu kéo dài, chân thân Bàn Cổ có thể sẽ bị Đế Tuấn hủy diệt!

Một khi chân thân Bàn Cổ bị hủy, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận hoàn toàn bị phá, lúc đó muốn diệt sát triệt để Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất sẽ rất khó. "Súc sinh lông vũ, chịu chết đi!" Đế Giang hét lớn một tiếng, trực tiếp từ bỏ Đông Hoàng Thái Nhất đang được Hỗn Độn Chung bảo vệ, quay người chém về phía Đế Tuấn. "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Bầu trời Hồng Hoang đang bi thương, cả đại địa đang run rẩy.

Đế Tuấn vội vàng triệu hồi Hà Đồ phòng ngự, sau đó lại lợi dụng Đồ Vu Kiếm nhắm vào đặc tính cường đại của Tổ Vu, hung hăng chém tới.

Lúc này, Hỗn Độn Chung trên đỉnh đầu Đông Hoàng Thái Nhất hóa thành lớn mấy trăm tỷ vạn trượng, gần như trấn áp toàn bộ bầu trời. "Nhất Lực Phá Vạn Pháp!" Hắn thúc đẩy Hỗn Độn Chung, trực tiếp sử dụng thần thông mạnh nhất 'Nhất Lực Phá Vạn Pháp', hung hăng trấn sát về phía chân thân Bàn Cổ đại thần. "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Chân thân Bàn Cổ đại thần rung chuyển dữ dội, đại vu đỉnh cấp Đế Kha thay thế Hậu Thổ không chống đỡ nổi công kích khủng bố như vậy, chân thân trực tiếp bị chấn vỡ, ngay cả chân linh cũng bị chấn tan thành bốn năm mảnh. "Đế Kha!" Đế Giang không ngờ thực lực của Đông Hoàng Thái Nhất lại mạnh mẽ đến vậy. "Vút!" Đế Kha trực tiếp thúc đẩy thần thông, tái tạo lại thân thể đại vu đỉnh cấp của mình. "Đế Giang đại vu, ta đi trước đây, vì ngài diệt sát Đông Hoàng Thái Nhất!" "Ầm!" Đế Kha lao về phía Đông Hoàng Thái Nhất, trực tiếp dẫn bạo chân linh bản nguyên của mình. "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Cùng với sự tự bạo của một đại vu đỉnh cấp, cả Tam Thập Tam Thiên của Thiên Đình đều rung chuyển dữ dội. "Đế Kha!" "Đế Kha!" Tất cả các Tổ Vu đều không ngờ Đế Kha lại mãnh liệt như vậy, dùng phương thức tự bạo để giúp họ giết Đông Hoàng Thái Nhất! "Ông!" Trong khoảnh khắc, sát khí của mười một Tổ Vu xông thẳng lên trời, khiến cả thế giới Hồng Hoang đều cảm nhận được luồng khí tức cuồng bạo vô song đó. "Đông Hoàng Thái Nhất, chết đi!" Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận vốn đã không hoàn mỹ, nay Đế Kha tự bạo, mười hai chủ trận mất đi một, chân thân Bàn Cổ đại thần triệu hoán ra càng thêm vụng về, thực lực cũng có phần giảm sút. "Phụt!" Đông Hoàng Thái Nhất bị vụ tự bạo của Đế Kha lan đến, trực tiếp phun ra một ngụm máu màu vàng kim, khi chân thân Bàn Cổ đại thần lại một lần nữa tấn công, Hỗn Độn Chung trên đỉnh đầu suýt nữa bị

đánh phế! "Rắc rắc!" Dù có Hỗn Độn Chung bảo vệ, Đông Hoàng Thái Nhất vẫn bị một kích chấn tan chân thân.

Vút!

Chân linh của hắn lập tức tái tạo lại chân thân. "Đế Giang, chịu chết!" Lúc này, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều biết rõ, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận sau khi thiếu đi sự điều khiển của Đế Kha, đã bắt đầu xuống dốc, chỉ cần tiếp tục trấn sát, sớm muộn gì cũng có thể công phá đại trận, sau đó nhất cử diệt sát toàn bộ mười một Tổ Vu như Đế Giang!

Sau vài lần đối quyết khủng bố, mười một Tổ Vu nhạy bén nhận ra nguy cơ, nếu cứ tiếp tục như vậy, e rằng sớm muộn gì cũng sẽ thất bại.

Nghĩ đến kết cục này, Thiên Ngô và Xa Bỉ Thi nhìn nhau, cùng lúc lao về phía Đế Tuấn. "Đại ca, ta đi vì người diệt sát Đế Tuấn!" "Đế Tuấn, chịu chết!" Hai đại Tổ Vu xông vào trận nhãn của Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, trực tiếp thúc đẩy chân linh tự bạo! "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Cả thế giới Hồng Hoang dường như đang bùng nổ dữ dội!

Phục Hy, người chủ trì Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, không ngờ tính cách của Tổ Vu lại cương liệt đến vậy, hoàn toàn không sợ chết! "Bùm!" Trong sát na, Phục Hy bị vụ tự bạo của Xa Bỉ Thi lan đến, dù đã thúc đẩy bí pháp pháp bảo phòng ngự, cũng không thể chống lại luồng năng lượng khủng bố đó. "Huynh trưởng!" Nữ Oa hét lên một tiếng, một luồng khí thế uy áp cả bầu trời chấn động.

Nữ Oa thu lấy đạo tàn linh cuối cùng còn sót lại của huynh trưởng, đôi mắt lạnh băng nhìn hai bên quyết chiến, sau đó lập tức biến mất khỏi Thiên Đình. "Ầm ầm ầm!" Trận quyết chiến vẫn tiếp tục, Tổ Vu Thiên Ngô và Tổ Vu Xa Bỉ Thi tự bạo, trực tiếp làm tan rã

Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận.

Người chủ trận là Phục Hy thân vẫn, chỉ còn lại một đạo tàn linh.

Đế Tuấn được Hà Đồ bảo vệ, chân thân vỡ nát. "Đại ca!" Đông Hoàng Thái Nhất hét lớn, thúc đẩy Hỗn Độn Chung bảo vệ chân linh của huynh trưởng. "Nhị đệ, hy vọng của Thiên Đình ta tiếp theo đều trông cậy vào đệ!" Một lúc hai đại Tổ Vu tự bạo, tuy có Hà Đồ bảo vệ, nhưng chân linh của hắn cũng bị ảnh hưởng, bản nguyên bị tổn thương, muốn chứng đạo thành thánh, khó như lên trời.

Đệ đệ của hắn, Đông Hoàng Thái Nhất, có tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Chung bảo vệ, lại lựa chọn con đường dĩ lực chứng đạo, chỉ cần giành thắng lợi trong trận Vu Yêu lượng kiếp này, tuyệt đối có thể dựa vào khí vận khủng bố của lượng kiếp để đột phá gông cùm của thiên đạo, nhất cử chứng đạo thành thánh!

Chương 247

"Súc sinh lông vũ, chịu chết!" Đế Giang gầm lên, đôi mắt đỏ ngầu.

Ông không ngờ Thập đệ và Thập Nhị đệ vì để giành thắng lợi trong trận Vu Yêu lượng kiếp này, lại dùng phương thức tự bạo để tương trợ.

Nếu không giành thắng lợi trong lượng kiếp này, làm sao xứng đáng với sự hy sinh của họ? "Ầm!" Đế Giang điều khiển chân thân Bàn Cổ đại thần, lại một lần nữa hung hăng chém về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

Do Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận thiếu mất ba người chủ trận, thực lực của chân thân Bàn Cổ đại thần giảm sút nhanh chóng, hiện tại nhiều nhất chỉ còn thực lực của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tầng thứ ba.

Nhưng dù chỉ có thực lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tầng thứ ba, nhưng đây là chân thân của Bàn Cổ đại thần, chủ nhân hoành áp vạn cổ!

Vì vậy, dù thực lực suy giảm, vẫn vô cùng khủng bố. "Ông!" Hỗn Độn Chung bi thương kêu lên.

Ức vạn luồng khí hỗn độn huyền hoàng bao bọc chặt chẽ lấy Đông Hoàng Thái Nhất.

Đế Tuấn thấy bộ dạng thảm hại của nhị đệ Đông Hoàng Thái Nhất, nội tâm cắn răng, trực tiếp triệu hoán ra Thiện thi và Ác thi. "Kiến qua đạo huynh!" "Kiến qua đạo huynh!" Thiện thi và Ác thi vừa xuất hiện, đã cảm nhận được tâm tư của bản thể, đều mang theo vẻ quyết liệt. "Hai vị đạo huynh, xin nhờ cả!" Đế Tuấn trịnh trọng hành lễ với Thiện thi và Ác thi.

Hiện nay, bản nguyên của hắn đã bị tổn thương, chứng đạo vô vọng, vì tương lai của Yêu tộc, vì mục tiêu trong lòng, vì con đường chứng đạo của nhị đệ Đông Hoàng Thái Nhất, hắn bắt buộc phải hy sinh! "Đạo huynh khách khí rồi, đây là sứ mệnh của ta!" "Ta đi đây!" Vút!

Thiện thi và Ác thi lập tức bay về phía chân thân Bàn Cổ đại thần, sau đó dẫn bạo bản nguyên, tự bạo. "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Cả bầu trời dường như đang sụp đổ, vô số hắc động xuất hiện rồi biến mất, tỏa ra khí tức hủy diệt.

Tu vi bản thể của Đế Tuấn là Bán Bộ Hỗn Nguyên, tu vi của Thiện thi và Ác thi đều ở Chuẩn Thánh hậu kỳ, lợi dụng bản nguyên để tự bạo, dù là thánh nhân cũng phải cẩn thận.

Vì vậy, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận vốn đang uy thế khủng bố lập tức bị phá vỡ, Cú Mang, Nhục Thu, Huyền Minh và những người khác đều bị chấn văng ra.

Trong đó, Cường Lương, Chúc Dung bị ảnh hưởng bởi vụ tự bạo nặng nhất, chân thân Tổ Vu đều bị nổ tung, chân linh cũng bị tổn thương. "Bệ hạ!" Đế hậu Cực Âm Nữ Thần bay đến bên cạnh Đế Tuấn, che chở cho phu quân của mình.

Thiện thi và Ác thi vốn là do bản nguyên của hắn chém ra, nay cùng lúc tự bạo, ảnh hưởng đến Đế Tuấn tự nhiên vô cùng lớn. "Yêu sư!" Đế Tuấn nắm lấy tay Cực Âm Nữ Thần, sau đó uy nghiêm nhìn về phía Côn Bằng. "Thần có mặt!" Côn Bằng bay đến bên cạnh Đế Tuấn, vẻ mặt cung kính, trận quyết chiến khủng bố thảm liệt vừa rồi khiến trong mắt hắn không khỏi hiện lên một tia sợ hãi. "Hà Đồ Lạc Thư bản đế giao cho ngươi, mau chóng tái lập Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, sẵn sàng chi viện!" Hiện nay, tinh nhuệ Yêu tộc lập nên Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận đều đã bị chấn chết, muốn lập lại ngay

lập tức cũng không hề dễ dàng. "Cẩn tuân pháp chỉ của Thiên Đế!" Côn Bằng nhận lấy chí bảo Hà Đồ Lạc Thư, bắt đầu triệu tập những tinh nhuệ còn lại của Thiên Đình, khi rời đi, đôi mắt âm u của hắn không khỏi lóe lên một tia do dự. "Đế Tuấn, chịu chết!" Lúc này, Chúc Dung và Cường Lương tính tình vô cùng nóng nảy bay đến, đại chiến với Đế Tuấn và Đế hậu Cực Âm Nữ Thần.

Bản nguyên của Đế Tuấn bị tổn thương, lại tự bạo cả Thiện thi và Ác thi, nhưng vẫn là tồn tại khủng bố cấp Bán Bộ Hỗn Nguyên, vì vậy Chúc Dung liên tiếp bị trấn áp. "A!" Chúc Dung tính tình nóng nảy hét lớn, đôi mắt trực tiếp trở nên đỏ ngầu, nhìn thấy huynh đệ tốt Thiên Ngô, Xa Bỉ Thi, và cả Hậu Nghệ gần như toàn bộ đều chết trong tay Đế Tuấn, ông điên cuồng thúc đẩy bản nguyên, cả bầu trời biến thành một biển lửa. "Ầm ầm ầm!" Tiếng nổ dữ dội khiến cả Tam Thập Tam Thiên gần như biến thành phế tích. "Tam ca!" Cường Lương không ngờ Chúc Dung cũng lựa chọn tự bạo.

Lúc này, khi thấy chân linh của Đế Tuấn đang hấp hối phiêu đãng ra ngoài, dường như sắp chạy trốn, ông điên cuồng thúc đẩy bản nguyên, bắt đầu tự bạo. "Bệ hạ!" Cực Âm Nữ Thần cảm thấy không ổn, lập tức bay đến, muốn che chở cho Đế Tuấn. 'Mạng ta hết rồi!' Đế Tuấn tự bạo Thiện thi và Ác thi, bản nguyên tổn thương nghiêm trọng, lại trải qua các vụ tự bạo của Thiên Ngô, Xa Bỉ Thi, Chúc Dung, có thể giữ lại được một tia chân linh bản nguyên đã là may mắn lắm rồi, nhưng đối mặt với vụ tự bạo của Cường Lương nữa thì đã hết cách. "Vút!" Một cái hồ lô trực tiếp bay về phía Thiên Đế Điện ở Tam Thập Tam Thiên. "Con ta, hãy đưa Chiêu Yêu Phiên cho Nữ Oa nương nương, tìm kiếm sự che chở của người!" Có lẽ sinh mệnh đã đến hồi kết, Đế Tuấn phúc chí tâm linh, cảm nhận được trong trận Vu Yêu lượng kiếp này, cả Yêu tộc và Vu tộc đều là quân cờ của Thiên Đạo, kết cục đã sớm định sẵn.

Phải bảo vệ huyết mạch duy nhất, Đế Tuấn tin rằng, tuy đã từng đại chiến với Nữ Oa nương nương, nhưng dựa vào một chút tình nghĩa xưa kia, việc che chở cho con trai của hắn chắc sẽ không có vấn đề gì.

Sau đó, Đế Tuấn nở một nụ cười thảm, chân linh che chở cho thê tử của mình là Cực Âm Nữ Thần. "Ầm ầm ầm!" Cường Lương trực tiếp xông đến trước mặt, chân linh bản nguyên tự bạo. "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Bầu trời rung chuyển dữ dội.

Cả Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên dường như bị khoét một cái lỗ khổng lồ, vô số hắc động đang hủy diệt mọi thứ!

Khi vụ nổ kết thúc, Cường Lương, Đế Tuấn, Cực Âm Nữ Thần đều hóa thành tro bụi, không còn lại một tia chân linh nào. "Phụ hoàng!" "Mẫu hậu!" Lục Áp nước mắt lưng tròng, sau đó siết chặt Chiêu Yêu Phiên trong tay, thúc đẩy chí bảo Trảm Tiên Phi Đao bay về phía đông.

Lúc này, hắn chỉ hy vọng thúc phụ Đông Hoàng Thái Nhất có thể dẫn dắt tinh nhuệ Thiên Đình giành thắng lợi trong trận Vu Yêu lượng kiếp này, báo thù cho phụ hoàng mẫu hậu! "Đại ca!" Khi Đông Hoàng Thái Nhất thấy đại ca Đế Tuấn vì hắn và tương lai của Yêu tộc mà lại để Thiện thi và Ác thi cùng lúc tự bạo, vành mắt không khỏi đỏ lên.

Sau đó thấy Chúc Dung và Cường Lương cùng lúc tự bạo, đồng quy vu tận với đại ca và đại tẩu, Đông Hoàng Thái Nhất căm hận ngập trời, hận không thể tàn sát cả Hồng Hoang! "Đại ca!" "Đại tẩu!" Đông Hoàng Thái Nhất điên cuồng thúc đẩy Hỗn Độn Chung, nhìn Đế Giang và những người khác, đôi mắt không khỏi lộ ra vẻ lạnh lẽo vô cùng.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đã bị phá, chân thân Bàn Cổ đại thần tự động tan biến, Đế Giang, Cộng Công, Huyền Minh

trước mắt dù có mạnh đến đâu, lấy gì để đối chiến với hắn? "Tất cả các ngươi đều phải chết!" Đông Hoàng Thái Nhất nghiến răng nghiến lợi, thân thể kết nối với Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, dựa vào sự gia trì của ức vạn tinh thần chi lực từ đại trận, như một vị sát thần.

Lúc này, Côn Bằng thấy Thiên Đế Đế Tuấn và Đế hậu Cực Âm Nữ Thần cùng lúc đồng quy vu tận với Cường Lương, Chúc Dung, không khỏi càng thêm sợ hãi.

Chương 248

Hắn nhìn Đông Hoàng Thái Nhất một cái, lại nhìn những Tổ Vu coi cái chết nhẹ tựa lông hồng kia, mơ hồ dường như đã thấy được kết cục cuối cùng của Vu Yêu lượng kiếp.

Thế là, hắn lấy danh nghĩa tái lập Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, cuốn theo ba trăm triệu tinh nhuệ Yêu tộc, trực tiếp vận dụng thần thông, bay về sào huyệt cũ ở Bắc Hải. "Chúc Dung!" Cộng Công cảm nhận được Chúc Dung, người vẫn luôn tranh đấu với mình, lại tự bạo, hai mắt không khỏi rơi lệ.

Từ trước đến nay, ông và Chúc Dung luôn đối đầu nhau, vừa gặp mặt là đại chiến.

Tuy chưa bao giờ gọi Chúc Dung là tam ca, nhưng trong lòng ông, lại hiểu Chúc Dung nhất, cũng thân cận nhất.

Tương ái tương sát, không hơn gì thế.

Hiện nay, Chúc Dung vì Vu tộc, vì tự bạo diệt sát Đế Tuấn, nội tâm ông không khỏi trở nên tàn nhẫn, nhất định phải bắt Yêu tộc nợ máu trả bằng máu! "Ông!" Đông Hoàng Thái Nhất đỉnh đầu đội Hỗn Độn Chung, dưới sự gia trì của ức vạn tinh thần chi lực từ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Đế Giang và các Tổ Vu khác đều cảm thấy mình nhỏ bé lạ thường. "Các vị đệ đệ muội muội, vi huynh đi trước đây!" Đế Giang biết rõ, nếu không phá được Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, với thực lực khủng bố của Đông Hoàng Thái Nhất, tất cả các đệ đệ muội muội đều phải chết!

Thậm chí tất cả nhi lang Vu tộc, từ nay về sau sẽ hoàn toàn bị xóa sổ khỏi thế giới Hồng Hoang!

Với tư cách là người mạnh nhất Vu tộc, lãnh tụ Vu tộc, Đế Giang

phải gánh vác trọng trách trên vai. "Đại ca!" "Đại ca!" Huyền Minh, Cú Mang và những người khác nhận ra ý đồ của Đế Giang, ai nấy đều vành mắt đỏ hoe, không kìm được mà hô hoán ngăn cản.

Tốc độ của Đế Giang thực sự quá khủng khiếp, trong nháy mắt đã xông ra ngoài. "Vút!" Trong khoảnh khắc, Đế Giang thúc đẩy vu khí Đế Giang Chi Dực, sau đó thúc đẩy pháp bảo vu khí phòng ngự mà em rể Tô Dự đưa cho, rồi hướng về nơi sâu thẳm trên bầu trời mà dẫn bạo. "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Tiếng nổ vang trời, cả thế giới Hồng Hoang đều rung chuyển dữ dội.

Nước sông Thiên Hà đổ ngược, bầu trời cũng đang bi thương!

Nơi sâu thẳm trong tinh không, vô số tinh thần bị năng lượng khủng bố lan đến, đồng loạt vỡ thành bột mịn! "Rắc rắc!" "Soạt soạt!" Đại La Kim Tiên của Y tộc, người đang nắm giữ ba trăm sáu mươi lăm lá cờ tinh thần, vỡ nát, chân linh tan biến, những lá cờ tinh thần trong tay cũng toàn bộ vỡ vụn.

Giờ khắc này, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận sụp đổ!

Đông Hoàng Thái Nhất không còn ức vạn tinh thần chi lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, tu vi cả người đột ngột giảm xuống, chỉ còn cảnh giới Bán Bộ Hỗn Nguyên.

Mười một đại Tổ Vu còn lại Cú Mang, Nhục Thu, Cộng Công, Huyền Minh, Chúc Cửu Âm, Hấp Tư, sáu đại Tổ Vu.

Trong sáu đại Tổ Vu còn lại, thực lực của Huyền Minh là mạnh nhất, dù Đông Hoàng Thái Nhất có cảnh giới Bán Bộ Hỗn Nguyên, nàng cũng có tư cách một trận chiến. "Sát!" Đông Hoàng Thái Nhất sát khí ngút trời, dù không còn sự gia trì của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, vẫn như một vị Hỗn Độn chiến thần. "Chết đi!" "Giết Đông Hoàng Thái Nhất, báo thù cho đại ca!" "Giết sạch súc sinh lông vũ!" Huyền Minh, Cộng Công và những người khác thấy huynh trưởng

cùng mấy vị đệ đệ bỏ mạng, đã sớm coi sinh tử nhẹ tựa lông hồng, một bộ dạng coi cái chết như về nhà.

Trên người họ đều có vu khí phòng ngự do Tô Dự tặng, trong đó phẩm cấp của bảo y trên người Huyền Minh là cao nhất, cộng thêm chân thân Tổ Vu của nàng, căn bản không sợ Đông Hoàng Thái Nhất có thực lực khủng bố! "Ông!" Hỗn Độn Chung phồng lên mấy trăm triệu trượng, uy áp cả một phương trời.

Đông Hoàng Thái Nhất sát khí ngút trời, không sợ sáu đại Tổ Vu, xông lên trước. "Sát!" Hỗn Độn Chung không hổ là tiên thiên chí bảo, dù trước đó bị tự bạo của Tổ Vu xung kích phát ra tiếng kêu bi thương, nhưng vẫn không hề bị tổn hại, vững vàng bảo vệ chân linh của Đông Hoàng Thái Nhất.

Hiện nay, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đều đã bị phá, hai bên đều không có đại sát trận gia trì, hoàn toàn dựa vào thực lực bản thân để triển khai trận quyết chiến cuối cùng.

Hấp Tư xông lên trước, Huyền Minh theo sát phía sau. "Nhất Lực Phá Vạn Pháp!" Đông Hoàng Thái Nhất vừa ra tay đã là thần thông mạnh nhất.

Vào thời khắc này, hắn căn bản sẽ không nương tay, thề phải giết sạch tất cả Tổ Vu, báo thù cho huynh trưởng! "Ầm!" Trong sát na, chân thân của Hấp Tư trực tiếp vỡ nát, dù có vu khí hộ thân do Tô Dự tặng, vẫn không chống đỡ nổi một kích mạnh nhất của Đông Hoàng Thái Nhất.

Trên người Huyền Minh tỏa ra ức vạn đạo thần quang, giúp nàng triệt tiêu phần lớn thương tổn khủng bố này. "Chết!" Một kích thành công, Đông Hoàng Thái Nhất hai tay đột nhiên đẩy về phía trước, muốn chấn tan hoàn toàn chân linh của Hấp Tư.

Hấp Tư quay lại nhìn Huyền Minh một cái, sau đó chân linh nghênh đón. "Ầm ầm ầm!" Ngay lập tức, Hấp Tư trực tiếp chân linh tự bạo, ý muốn đồng quy vu tận với Đông Hoàng Thái Nhất. "Thập Nhất đệ!" "Hấp Tư!" Huyền Minh nước mắt lưng tròng, tế ra vu khí, hung hăng chém về phía Đông Hoàng Thái Nhất. "Vũ Cực Thiên Hạ!" "Đông!" Đông Hoàng Thái Nhất bị vụ tự bạo của Hấp Tư xung kích, lại thêm sự tấn công liều chết của Huyền Minh và những người khác, điên cuồng phun máu tươi, chân thân lại một lần nữa bị chấn vỡ.

Có Hỗn Độn Chung ở đó, dù chân thân vỡ nát, chân linh vẫn luôn được bảo vệ vững chắc. "Vút!" Lại một lần nữa tái tạo chân thân xong, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất có chút tái nhợt.

Thực lực của hắn tuy vô cùng cường đại, nhưng đối mặt với sự tự bạo và tấn công liều chết của các Tổ Vu, cũng có chút khó đối phó.

Rốt cuộc chưa chứng đạo thành thánh, không thể liên tục mượn thiên đạo chi lực để đối chiến.

Pháp lực dần dần có chút cạn kiệt. "Đông Hoàng Thái Nhất, chết đi!" Huyền Minh quát khẽ một tiếng, mãnh liệt xông lên.

Đông Hoàng Thái Nhất toàn lực thúc đẩy Hỗn Độn Chung, chống lại sự tấn công.

Dần dần, hắn phát hiện pháp lực ngày càng ít, khí huyền hoàng âm dương do Hỗn Độn Chung tỏa ra cũng không thể bảo vệ chu toàn nữa.

Tiên thiên chí bảo tuy vô cùng cường đại, nhưng pháp lực tiêu hao cũng không phải tầm thường.

Nếu cứ tiếp tục, pháp lực của hắn sớm muộn gì cũng sẽ bị hao hết, vào thời khắc không thể thúc đẩy Hỗn Độn Chung nữa, hắn sẽ trở thành cừu non chờ làm thịt.

Chương 249

"Ông!" Trong sát na, sát khí của cả một phương trời cuộn trào, đôi mắt Đông Hoàng Thái Nhất trở nên đỏ ngầu.

Đại ca đại tẩu đã chết, trong lòng hắn không khỏi nảy ra một ý nghĩ điên cuồng. "Tất cả đều chết cho bản đế!" Đông Hoàng Thái Nhất điều động pháp lực cuối cùng, không sợ hãi nghênh đón tất cả các Tổ Vu. "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Khi Đông Hoàng Thái Nhất tự bạo, tất cả các Tổ Vu đều bị xung kích, người chịu đòn đầu tiên là Cú Mang, sau đó là Huyền Minh.

Bầu trời đang sụp đổ.

Tam Thập Tam Thiên đang hủy diệt.

Giây phút tiếp theo, Đông Hoàng Thái Nhất, một vị thiên mệnh vương giả, hoàn toàn tan biến khỏi thế giới Hồng Hoang, bạn sinh chí bảo Hỗn Độn Chung độn vào hỗn độn. "Nương tử!" Vào thời khắc này, Tô Dự cuối cùng cũng hiện thân, che chở cho chân linh đang vỡ nát của Huyền Minh, nhìn chiến trường tan hoang, sau đó ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, rồi trực tiếp bay về phía đạo trường của mình.

Nếu theo sự phát triển bình thường, Huyền Minh tất sẽ vẫn lạc trong trận quyết chiến Vu Yêu này, nhưng nàng đã trở thành thê tử của Tô Dự, có phu quân tương trợ, dù hắn không tự mình ra tay, vẫn bảo vệ được một phần ba chân linh của nàng.

Lúc này, vu khí hộ thân trên người nàng đã sớm vỡ nát, chân linh suy yếu.

Tô Dự trực tiếp từ Hỗn Độn Hồ Lô tế ra cực phẩm tiên thiên linh bảo Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên.

Kiện chí bảo này sau mấy chục vạn năm thai nghén, phẩm cấp tuy chưa tăng lên thành tiên thiên chí bảo, nhưng công hiệu đã tăng cường rất nhiều.

Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên hiện tại là chí bảo duy nhất có thể khôi phục tổn thương bản nguyên chân linh, Huyền Minh trong trận chiến này dù đã vỡ nát hơn hai phần ba bản nguyên chân linh, chỉ cần có đủ thời gian, hoàn toàn có thể chữa lành, không gây ra bất kỳ ảnh hưởng nào. "Vút!" Khi Tô Dự đưa Huyền Minh đi, một đôi mắt lạnh lẽo trên bầu trời nhìn chằm chằm, khiến Tô Dự như có gai ở sau lưng.

Nhưng rất nhanh, ánh mắt đó bắt đầu tan biến.

Hiện tại trận quyết chiến Vu Yêu đã hạ màn, một Tổ Vu Huyền Minh tàn phế, đối với đại cục không có bất kỳ ảnh hưởng nào.

Chuyện tiếp theo mới là mấu chốt của Vu Yêu lượng kiếp!

Sau khi Tô Dự ra tay trước, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Tiếp Dẫn thánh nhân, Chuẩn Đề thánh nhân đang ẩn nấp quan chiến cũng đồng loạt hiện thân.

Tất cả mọi người đều hướng về phía Hỗn Độn Chung đang độn đi, kiện tiên thiên chí bảo có thể trấn áp khí vận này ngay cả thánh nhân cũng phải thèm muốn.

Nhưng đáng tiếc, Hỗn Độn Chung là bạn sinh chí bảo của Đông Hoàng Thái Nhất, không muốn hiện thân, dù là thánh nhân, cũng không thể ngăn cản nó tìm kiếm.

Tiếp đó, Tam Thanh, Tây phương nhị thánh bắt đầu dọn dẹp chiến trường Vu Yêu quyết chiến, Thái Thanh Lão Tử nhận được Đồ Vu Kiếm.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhận được một số mảnh vỡ linh bảo.

Thông Thiên giáo chủ không coi trọng những thứ này, liếc nhìn Tổ Vu duy nhất còn sống sót trên chiến trường, trực tiếp trở về Bích Du Cung.

Tây phương nhị thánh thì đào sâu ba thước, quét sạch tất cả các mảnh vỡ pháp bảo và một số bảo vật còn sót lại của Thiên Đình, mới lưu luyến không rời.

Là Thiên Đạo thánh nhân, vào ngày quyết chiến cuối cùng của lượng kiếp, tự nhiên có thể suy ra được kết cục cuối cùng của Vu Yêu lượng kiếp.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất dù là thiên mệnh vương giả, đều là nhân vật chính ứng kiếp.

Mười hai Tổ Vu dù là hậu duệ của Bàn Cổ đại thần, cũng là nhân vật chính ứng kiếp!

Hiện nay, trận quyết chiến đã kết thúc, chuyện tiếp theo, với tư cách là thánh nhân, họ cũng không dám ra tay can dự, nếu không, hậu quả sẽ vô cùng nghiêm trọng.

Trận chiến này, tinh nhuệ Yêu tộc gần như chết sạch!

Hơn một vạn năm nghìn tỷ thành viên Yêu tộc, chỉ còn lại chưa đến trăm tỷ!

Mười đại Yêu thần chỉ còn lại Lục Ngô, Tất Phương, Cùng Kỳ, Quỷ Xa, Trùng Minh Điểu, dẫn theo tàn quân Yêu tộc, trực tiếp đi về phía bắc hoang vu tịch liêu.

Vu tộc cũng tử thương thảm trọng, mấy nghìn tỷ thành viên chỉ còn lại chưa đến năm mươi tỷ!

Vô số đại vu đỉnh cấp chỉ còn lại Hình Thiên, Tướng Liễu, Phong Bá, Vũ Sư, Cửu Phượng năm người!

Trận chiến này, hai tộc Vu Yêu đã dùng gần hai vạn tỷ sinh mệnh để thanh tẩy sát khí giữa thiên địa, đồng thời không biết có bao nhiêu ức vạn sinh linh bị đại chiến Vu Yêu lan đến, bỏ mạng.

Vài năm sau, tại Tam Thập Tam Thiên.

Tổ Vu Cộng Công, người cuối cùng còn tồn tại, đứng dậy.

Khi cảm nhận xung quanh không còn khí tức của huynh đệ tỷ muội, ông biết tất cả huynh đệ chỉ còn mình ông sống sót.

Giờ khắc này, Cộng Công bi phẫn đến tột cùng! "Vút!" Ngay lập tức, một luồng năng lượng vô thanh vô tức nhập vào cơ thể Cộng Công, khiến đôi mắt bi phẫn của ông trở nên đỏ ngầu.

Giờ khắc này, ông cuối cùng cũng hiểu ra, kẻ chủ mưu sau cùng của tất cả mọi chuyện chính là Hồng Hoang Thiên Đạo!

Lần đại chiến Vu Yêu đầu tiên, huynh đệ tỷ muội của ông lập Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận triệu hoán chân thân Phụ Thần Bàn Cổ giết lên Thiên Đình, suýt nữa đã diệt sạch Yêu tộc Thiên Đình.

Lúc đó, người phát ngôn của Thiên Đạo là Hồng Quân đã ra tay ngăn cản, chính là để chờ đợi thời khắc này!

Mấy chục vạn năm qua, Yêu tộc phát triển thần tốc, lập nên Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận hoàn chỉnh, mới có thể ngang tài ngang sức với Vu tộc.

Tất cả đều là âm mưu của Hồng Hoang Thiên Đạo, Cộng Công ngửa mặt lên trời thét dài! "Thiên Đạo, ta và ngươi không đội trời chung!" Lời nói của Cộng Công lập tức truyền khắp thế giới Hồng Hoang, khiến vô số sinh linh run rẩy.

Tô Dự nhìn lên bầu trời, đôi mắt hơi lạnh. "Nếu thế giới Hồng Hoang này là do Phụ Thần của ta khai mở, hôm nay ta sẽ phá hủy thế giới Hồng Hoang này, để thế giới Hồng Hoang trở về hỗn độn!"

"Thiên Đạo, ta muốn ngươi phải đền mạng cho huynh đệ tỷ muội của ta!" Cộng Công gầm lên.

Vút!

Khi đôi mắt ông nhìn thấy nhi lang Vu tộc ở tổ địa, ông truyền âm cho Hình Thiên.

Chương 250

'Hình Thiên, hãy chăm sóc tốt cho nhi lang Vu tộc của ta, đến Địa Phủ tìm Hậu Thổ muội muội!

Dù Hồng Hoang có trở về hỗn độn, Địa Phủ cũng sẽ tồn tại!' 'Vu tộc giao cho ngươi!' "Vút!" Cộng Công sau khi sắp xếp xong hậu sự, trực tiếp khôi phục lại chân thân Tổ Vu.

Trong khoảnh khắc, chân thân Tổ Vu của Cộng Công cao đến mấy trăm triệu trượng, sau đó thúc đẩy thần thông, khiến thân thể ngày càng lớn, từ mặt đất lên đến bầu trời.

Thẳng tắp lên mây.

Uy áp cả Tam Thập Tam Thiên!

Nhìn về phía cột chống trời duy nhất của thiên địa, Bất Chu Sơn do xương sống của Phụ Thần hóa thành, Cộng Công phẫn nộ nhìn lên bầu trời một cái, với tâm thái đồng quy vu tận mà đâm vào đó! "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Bầu trời rung chuyển dữ dội, mặt đất bắt đầu sụp lở.

Trong khoảnh khắc, Bất Chu Sơn gãy.

Trên bầu trời xuất hiện một cái lỗ khổng lồ, nước sông Thiên Hà điên cuồng đổ xuống, núi lửa dưới đất phun trào, động đất dữ dội, một cảnh tượng tận thế giáng lâm. "Ngũ ca!" Tại Địa Phủ, Hậu Thổ nhìn Cộng Công đâm gãy cột sống của Phụ Thần là Bất Chu Sơn, không khỏi nước mắt lưng tròng.

Nàng tự nhiên hiểu rõ kết cục của mọi chuyện, chỉ là không thể làm gì, chỉ có thể trơ mắt nhìn huynh đệ của mình bỏ mạng dưới kế sách của Thiên Đạo.

Cùng với việc Bất Chu Sơn gãy, nước sông Thiên Hà đổ ngược, vô số thiên hỏa điên cuồng giáng xuống, cả thế giới Hồng Hoang dường như đã trở thành một luyện ngục trần gian.

Dần dần, không còn cột chống trời Bất Chu Sơn chống đỡ, bầu trời bắt đầu từ từ hạ xuống, dường như muốn hợp nhất lại với thế giới Hồng Hoang, tái diễn hỗn độn.

Lúc này, tại thế giới Hồng Hoang, vô số sinh linh đã tan biến trong trận trời sập đất lún này.

Tô Dự dù đã sớm có bố cục, sắp xếp vô số tinh nhuệ bảo vệ Nhân tộc, nhưng vẫn có vô số Nhân tộc bỏ mạng trong trận thiên tai nhân họa này.

Trấn Nguyên Tử lợi dụng Địa Thư và cây Nhân Sâm Quả kết thành Lục Địa Thú Thổ Đại Trận che chở cho một số Nhân tộc, sau này được Nhân tộc tôn xưng là Địa Tiên chi tổ. "Đông!" Lúc này, giữa thiên địa vang lên một tiếng chuông du dương. "Tô Dự đạo hữu, hãy đến Tử Tiêu Cung nghị sự!" Trong đầu Tô Dự vang lên giọng nói cổ xưa du dương của Hồng Quân.

Lúc này, Nữ Oa, Tam Thanh, Tây phương nhị thánh, sáu vị thánh nhân cũng vậy, đều nhận được pháp chỉ của lão sư Hồng Quân.

Sau khi Nữ Oa mang tàn linh của huynh trưởng Phục Hy từ chiến trường trở về, bao nhiêu năm qua, nàng đã hao phí vô số tâm huyết để tạo ra một chiếc thần hạp uẩn dưỡng chân linh, đặt chân linh của huynh trưởng Phục Hy vào trong đó để nuôi dưỡng.

Bây giờ.

Vu Yêu lượng kiếp đã qua.

Nữ Oa mượn sức mạnh của Thiên Đạo để thôi diễn một phen vận mệnh của huynh trưởng, mơ hồ suy ra được cơ duyên của huynh

trưởng tương lai sẽ rơi vào Nhân tộc.

Đến tận bây giờ.

Nàng cuối cùng cũng hiểu ra, vì sao cơ duyên chứng đạo của huynh trưởng lại ở sau trận quyết chiến Vu Yêu.

Nghe theo pháp chỉ của lão sư, Nữ Oa nói chuyện với tàn linh Phục Hy xong, liền trực tiếp xuất hiện bên cạnh phu quân.

"Phu quân!" Nữ Oa chủ động nắm chặt tay Tô Dự, lặng lẽ an ủi.

Một trận quyết chiến Vu Yêu, Vu tộc và Yêu tộc gần như đồng quy vu tận, cả hai tộc đều có thể xem là kẻ thất bại.

Phu quân còn có thê tử là Huyền Minh muội muội cũng chịu chung số phận với huynh trưởng Phục Hy, chắc hẳn bây giờ phu quân rất đau lòng?

"Nương tử!" Tô Dự mỉm cười, ôm lấy vòng eo thon của nàng.

"Không cần an ủi ta, vi phu tự nhiên có cách cứu Huyền Minh, còn về phần Phục Hy đạo hữu, đạo của hắn sắp đến gần, chỉ cần tiếp tục chờ đợi là được!" "Phu quân, thật ra chàng đã sớm biết tất cả, đúng không?" Nghe lời phu quân nói, đôi mắt đẹp của Nữ Oa hơi mở to, lộ ra vẻ chấn động.

Không ngờ, năng lực thôi diễn của phu quân lại còn mạnh hơn cả một vị Thánh nhân Thiên Đạo.

Phải biết rằng, nàng là Thánh nhân Thiên Đạo, có thể mượn sức mạnh của Thiên Đạo để thôi diễn đại thế tương lai a!

Phu quân chỉ là Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, lại không có quả vị Thánh nhân, làm sao có thể sớm thôi diễn được mọi chuyện?

Trong khoảnh khắc này, Nữ Oa không khỏi càng thêm tò mò và chấn động về phu quân của mình.

Nghe Nữ Oa nói, Tô Dự khẽ gật đầu, sau đó ôm nàng chặt hơn.

"Tuy đã sớm biết kết quả như vậy, nhưng vi phu cũng không thể thay đổi đại thế Hồng Hoang!" Tô Dự không khỏi có chút tiếc nuối.

Đối với Vu Yêu lượng kiếp, hắn đã bố cục mấy chục vạn năm, nhưng ngoài việc bảo vệ được thê tử Huyền Minh ra, vận mệnh của Đế Giang và mười vị Tổ Vu khác lại không hề thay đổi.

Nhưng may mắn thay, vẫn còn hậu thủ cuối cùng!

"Được rồi, nương tử, bây giờ chúng ta đến Tử Tiêu Cung đi, chắc hẳn Hồng Quân đạo hữu muốn thương nghị làm thế nào để cứu vớt thế giới Hồng Hoang sắp bị hủy diệt!" "Vâng!" Nữ Oa nhẹ nhàng gật đầu, trực tiếp đưa phu quân trong nháy mắt đến Hỗn Độn, sau đó nhìn thấy Tử Tiêu Cung cao lớn nguy nga, được thần quang bao phủ.

Sau khi tiến vào Tử Tiêu Cung.

Tam Thanh, Tây Phương nhị thánh đều đã đến.

"Kiến Tô Dự Tiên Đế, kiến Nữ Oa sư muội!" "Kiến Tô Dự Tiên Đế, kiến Nữ Oa sư tỷ!" Thông Thiên giáo chủ và Tây Phương nhị thánh mỉm cười hành lễ với Tô Dự, còn Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ liếc nhìn một cái, không hề mở miệng.

Hiển nhiên, sau trận đại chiến lần trước, hai vị Thánh nhân này trong lòng có chút ghi thù.

Xét về thân phận, họ là sư huynh của Nữ Oa, lẽ ra Nữ Oa phải chào hỏi họ trước mới đúng.

"Kiến Thông Thiên đạo hữu, kiến Tiếp Dẫn, kiến Chuẩn Đề đạo hữu!" Tô Dự mỉm cười đáp lễ.

Còn về phần Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn, hắn trực tiếp làm lơ.

“Kiến chư vị sư huynh, kiến hai vị sư đệ!” Nữ Oa thấy đây là đạo trường của lão sư, nếu các sư huynh đệ có hiềm khích ngay trước mặt lão sư thì khó tránh khỏi có chút bất kính, vì vậy dùng “chư vị sư huynh” để gọi chung.

“Kiến Nữ Oa sư muội!” “Kiến Nữ Oa sư muội!” Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy Nữ Oa chào hỏi trước, cũng đáp lễ theo, bề ngoài vẫn giữ phong độ sư huynh.

Chương 251

Lúc này.

Một bóng người thanh gầy cổ phác xuất hiện trên chiếc giường mây màu tím trong Tử Tiêu Cung.

"Bái kiến lão sư!" "Bái kiến lão sư!" Tam Thanh, Nữ Oa, Tây Phương nhị thánh thấy Hồng Quân xong, lập tức cúi người hành lễ.

"Kiến Hồng Quân đạo hữu!" Tô Dự khẽ gật đầu, làm một cái kê thủ.

"Không cần đa lễ!" Hồng Quân từ trên giường mây đáp xuống, nhìn mọi người có mặt, chậm rãi nói.

"Hiện nay, Vu Yêu lượng kiếp đã kết thúc, nhưng hậu quả thảm khốc sau trận quyết chiến Vu Yêu lại đang gây nguy hại cho toàn bộ thế giới Hồng Hoang." "Các ngươi với tư cách là Thánh nhân Thiên Đạo, Tiên Đế của các tiên, có trách nhiệm quản giáo, tạo phúc cho Hồng Hoang, vì vậy, các ngươi cần phải bảo vệ và tạo phúc cho thế giới Hồng Hoang!" "Vu tộc Tổ Vu ỷ vào di trạch của Bàn Cổ mà không kính Thiên Đạo, không tôn Hồng Hoang, Cộng Công đâm gãy trụ trời Bất Chu Sơn, dẫn đến trời sập đất lún, thế giới Hồng Hoang vốn được khai tịch giờ đây trời đất có nguy cơ hợp nhất trở lại, quy về Hỗn Độn." "Để tránh thế giới Hồng Hoang quy về Hỗn Độn, các ngươi cần phải lập lại trụ trời đất, vá lại vết nứt trên trời, san bằng đất lún." Hồng Quân nói xong, ánh mắt nhìn về phía Nữ Oa.

"Nữ Oa, Càn Khôn Đỉnh có thể luyện hóa vạn vật hậu thiên thành vật tiên thiên đã được vi sư giao cho ngươi, vì vậy, trọng trách vá trời giao cho ngươi." "Còn về việc lập lại trụ trời đất, san bằng đất lún, ngăn cản trời đất hợp nhất, các ngươi tự phân công!" Xoẹt!

Mọi người nghe xong lời Hồng Quân nói, đều lần lượt nhìn theo ánh mắt của ngài.

"Hồng Quân đạo hữu, trọng trách lập lại trụ trời đất giao cho ta đi!" Tô Dự lên tiếng trước tiên.

"Thiện!" Nghe Tô Dự chủ động xin đi, Hồng Quân liếc nhìn hắn một cái, khẽ gật đầu.

"Cẩn tuân pháp chỉ của lão sư!" Nữ Oa cung kính hành lễ.

Nàng mơ hồ biết rằng, lần này vá trời thành công, Thiên Đạo tuyệt đối sẽ giáng xuống vô số công đức.

Phu quân lập lại trụ trời đất, cộng thêm nàng vá trời, e rằng sẽ chiếm đi hơn phân nửa công đức của lần trời sập đất lún này?

Quả nhiên!

Khi Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn thấy Tô Dự giành trước trọng trách lập trụ trời đất, họ lập tức hiểu ra mọi chuyện.

Vì thế, họ liếc nhìn Nữ Oa và Tô Dự một cái, ánh mắt có chút hâm mộ và đố kỵ!

Việc vá trời ngoài Nữ Oa ra không ai có thể làm được.

Bởi vì trong tay họ không có chí bảo Càn Khôn Đỉnh có thể luyện hóa hậu thiên phản tiên thiên, phần công đức trọng đại này là độc quyền của Nữ Oa, không ai có thể cướp đi được.

Nhưng việc lập lại trụ trời đất lại là một phần công đức trọng đại khác thường, với tư cách là Thánh nhân Thiên Đạo, chỉ cần có biện pháp là có thể làm được.

Bây giờ lại bị Tô Dự giành trước, trong lòng họ chỉ có thể ngậm ngùi than thở.

Không còn cách nào khác, ai bảo Tô Dự là Tiên Đế của các tiên, lại còn xưng hô đạo hữu với lão sư Hồng Quân?

Các Thánh nhân Thiên Đạo, nếu chỉ dựa vào thực lực, cũng không phải là đối thủ của người ta!

Vì vậy, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tây Phương nhị thánh và những người khác chỉ có thể ngầm chấp nhận quyết định này.

"Lão sư, đệ tử xin san bằng đất lún!" Trong khi Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn đang ngậm ngùi than thở, Thông Thiên giáo chủ đã chủ động xin đi, bình ổn những nơi sụt lún trên đại lục Hồng Hoang.

"Được!" Thấy việc cuối cùng có thể chia sẻ nhiều công đức vá trời đã bị Thông Thiên giáo chủ giành mất, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Tây Phương nhị thánh chỉ có thể đảm nhận việc ngăn cản trời đất hợp lại!

Trong khoảnh khắc này.

Trong lòng Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Tây Phương nhị thánh suýt nữa thì thổ huyết.

Biết vậy đã sớm chủ động xin đi, thật uổng công nhường đi phần lớn công đức vá trời!

Hiện nay, cùng với việc trụ trời Bất Chu Sơn bị đâm gãy, trời đất Hồng Hoang bắt đầu từ từ hợp lại, nếu không kịp thời dựng lên một cột chống trời mới, thế giới Hồng Hoang có khả năng sẽ quy về Hỗn Độn.

Do đó, thời gian còn lại cho mọi người không nhiều, vì thế sau khi phân công xong công việc, Hồng Quân liền để mọi người rời đi, chuẩn bị vá trời.

“Tô Dự Tiên Đế xin chờ một chút!” Trước khi rời khỏi Tử Tiêu Cung, Thông Thiên giáo chủ chủ động gọi Tô Dự lại.

“Thông Thiên đạo hữu có gì chỉ giáo?” Tô Dự và Nữ Oa dừng lại, mỉm cười nhìn ông.

“Bần đạo xin mời Tiên Đế và Nữ Oa sư muội đến Bích Du Cung của ta ngồi chơi, thế nào?” “Được, vậy làm phiền rồi!” Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy tam đệ nói cười vui vẻ với Tô Dự, sắc mặt đều có chút không vui.

Nhận lấy công việc vá trời khổ sai, trong lòng họ không khỏi có chút uất ức.

Bỏ ra nhiều công sức, nhưng công đức vá trời thu được lại ít ỏi, sao mà bi thảm đến vậy?

Hiện nay, Nữ Oa vá trời, Tô Dự lập lại cột chống trời, Thông Thiên giáo chủ san bằng những nơi sụt lún trên đại lục Hồng Hoang.

Bốn vị Thánh nhân chỉ có thể lần lượt chống đỡ bốn phương đông nam tây bắc của thế giới Hồng Hoang, ngăn cản trời đất hợp lại.

Ai biết được Tô Dự khi nào mới có thể lập lại trụ trời đất?

Nếu cần mười vạn năm, họ sẽ phải tốn mười vạn năm công phu để chống đỡ bầu trời, đóng vai trò là trụ trời đất.

Loại công việc nhiều công sức, ít thu hoạch này, thật sự quá khiến người ta uất ức! … Đông Hải.

Bích Du Cung.

Tô Dự và Nữ Oa sau khi tiến vào đạo trường của Thông Thiên giáo chủ, mấy vị đệ tử chân truyền cùng vô số đệ tử ký danh đều đồng loạt cúi người quỳ lạy hành lễ.

“Bái kiến Tiên Đế, bái kiến Nữ Oa nương nương!” “Bái kiến Tiên

Đế, bái kiến Nữ Oa nương nương!" Tô Dự khẽ phất tay.

"Các ngươi không cần đa lễ." Hiện nay Tiệt giáo đã mơ hồ có được khí thế vạn tiên triều bái.

Đệ tử ký danh dưới trướng Thông Thiên giáo chủ vô số, đa phần là người của Yêu tộc, ai nấy đều thiên phú dị bẩm, tư chất phi phàm.

Tô Dự cũng mơ hồ cảm nhận được một số đệ tử ký danh nghiệp lực quấn thân, hiển nhiên không phải hạng hiền lành, lần này không bị vẫn lạc trong Vu Yêu lượng kiếp, hoàn toàn là nhờ khí vận của Thánh nhân che chở.

Nếu cứ tiếp diễn lâu dài, Thông Thiên giáo chủ không có chí bảo trấn áp khí vận, cho dù bản thân khí vận có mạnh mẽ đến đâu, cũng sẽ bị đệ tử dưới trướng liên lụy.

Đây cũng là nguyên nhân quan trọng vì sao trong Phong Thần lượng kiếp kiếp trước, những người ứng kiếp chủ yếu đều là nhân viên của Tiệt giáo.

Chương 252

Điều đáng nói là.

Tô Dự đã cướp đi ba người đệ tử của Thông Thiên giáo chủ (Vân Tiêu, Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu), vì vậy Thông Thiên giáo chủ đến nay cũng chỉ có sáu vị đệ tử chân truyền.

Tiến vào Bích Du Cung.

Thông Thiên giáo chủ nhìn về phía Tô Dự và Nữ Oa.

"Tiên Đế, Nữ Oa sư muội, lần vá trời này, cần hai vị giúp đỡ nhiều rồi!" Ông ta chọn việc bình ổn những nơi sụt lún của thế giới Hồng Hoang, cần phải dùng vô số vật tiên thiên để trấn áp, nên bắt buộc phải mượn Càn Khôn Đỉnh trong tay Nữ Oa để luyện hóa hậu thiên phản tiên thiên.

Nếu không, lấy đâu ra nhiều vật tiên thiên như vậy?

"Thông Thiên sư huynh nói đùa rồi, lần vá trời này là việc tạo phúc cho Hồng Hoang, sư muội nhất định sẽ dốc hết toàn lực, tuyệt đối sẽ không làm khó sư huynh!" Nữ Oa nghe lời Thông Thiên nói, tự nhiên cũng hiểu ý của ông, lập tức tỏ thái độ ủng hộ.

"Vậy đa tạ sư muội!" Tiếp đó, ba người Tô Dự, Nữ Oa, Thông Thiên giáo chủ nói cười vui vẻ, lại cùng nhau luận đạo mấy năm, sau đó bắt đầu toàn lực chuẩn bị cho việc vá trời.

Trở lại đạo trường, Tô Dự đến cung điện nơi Nữ Oa ở.

"Muội phu!" Tàn linh Phục Hy cảm nhận được Tô Dự, không khỏi lên tiếng chào hỏi.

"Kiến Phục Hy đạo hữu!" Tô Dự nhìn chiếc thần hạp uẩn dưỡng tàn linh Phục Hy, mỉm cười đáp lễ.

“Phu quân, hiện giờ ta mơ hồ có thể thôi diễn ra đạo của huynh trưởng nằm ở Nhân tộc, có cần ta sắp xếp gì không?” Tuy Phục Hy đã thân vẫn, nhưng đạo lại hiện ra, vì vậy, Nữ Oa cũng không quá bi thương.

Nàng hiểu rõ sự theo đuổi chấp nhất của huynh trưởng đối với ‘đạo’, nếu huynh trưởng tương lai có thể chứng đạo, nàng cũng sẽ rất vui mừng.

“Nương tử, yên tâm, đạo tương lai của Phục Hy đạo hữu vi phu sẽ sắp xếp ổn thỏa, tuyệt đối có thể để huynh ấy thuận lợi đắc đạo!” “Vâng!” Nghe phu quân nói vậy, Nữ Oa cũng yên tâm.

“Vậy đa tạ muội phu!” Lúc này, Phục Hy cũng đã đặt xuống tảng đá lớn trong lòng, bản thân ông cũng có thể thôi diễn ra đạo sẽ ở Nhân tộc, có Tô Dự bảo chứng, cộng thêm muội muội là Thánh nhân tôn quý, tương lai chắc chắn sẽ thuận lợi đắc đạo.

Bây giờ chỉ cần chờ đợi là được! … Sau khi thương nghị với Nữ Oa một phen về việc vá trời, Tô Dự liền mang tàn linh của Huyền Minh đến Địa Phủ.

“Huyền Minh tỷ tỷ!” “Hậu Thổ muội muội!” Chân thân của Huyền Minh đang ngồi trên Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, trước khi hoàn toàn khôi phục chân linh, Tô Dự sẽ không để nàng tùy ý xuống khỏi đó.

Hậu Thổ ôm lấy cánh tay nàng, hốc mắt hơi đỏ.

Trơ mắt nhìn huynh đệ tỷ muội của mình vẫn lạc dưới kế sách của Thiên Đạo mà bất lực, cảm giác đó thật sự quá khó chịu.

“.Xin lỗi, Huyền Minh tỷ tỷ, tỷ cùng đại ca huyết chiến, ta lại chẳng làm được gì!” Lúc này, Huyền Minh đã sớm biết Vu Yêu lượng kiếp là cái bẫy Thiên Đạo nhắm vào Phụ thần, nhắm vào Vu tộc, cho

dù Hậu Thổ có ở đó, cũng không thể thay đổi kết cục.

Hơn nữa, Hậu Thổ xả thân hóa luân hồi, trở thành Địa Đạo chi chủ, là chỗ dựa cuối cùng của Vu tộc, không thể hiện thân ở Hồng Hoang, làm sao có thể trách nàng được?

"Hậu Thổ muội muội, không trách muội, nếu trách chỉ có thể trách Thiên Đạo Hồng Hoang, không thể dung túng ảnh hưởng quá lớn của Phụ thần ở thế giới Hồng Hoang, muốn triệt để thống trị Hồng Hoang!" Tô Dự thấy hai tỷ muội đang tâm sự, không đi quấy rầy, trực tiếp đến Lục đạo luân hồi.

Một giờ sau.

Hậu Thổ và Huyền Minh đều đến bên cạnh phu quân.

"Phu quân, chàng muốn để đại ca đầu thai chuyển thế sao?

Nhưng một khi bị Thiên Đạo Hồng Hoang phát hiện, không chừng Thiên Đạo Hồng Hoang sẽ đích thân ra tay tiêu diệt!" Mấy chục vạn năm trước, Tô Dự đã từng xin một tia tàn linh yếu ớt, nếu được Lục đạo luân hồi thai nghén chuyển thế, cho dù có thể ra đời, cũng không thể trở lại đỉnh phong của Tổ Vu.

Quan trọng nhất là, một khi Thiên Đạo Hồng Hoang phát hiện, chỉ cần búng tay là có thể hủy diệt lần nữa.

"Nương tử, yên tâm, vi phu trong lòng có tính toán!" Tô Dự dịu dàng ôm lấy vòng eo thon của nàng, sau đó lấy ra mười hai giọt tinh huyết của đại thần Bàn Cổ từ trong thức hải.

"Tinh huyết Phụ thần?" Hậu Thổ và Huyền Minh thấy mười hai giọt tinh huyết của đại thần Bàn Cổ, không khỏi kinh hô một tiếng, mặt lộ vẻ chấn động.

Họ được sinh ra từ tinh huyết của đại thần Bàn Cổ!

Tinh huyết của đại thần Bàn Cổ đối với bất kỳ ai cũng là một phúc duyên lớn, cho dù là Thánh nhân cao cao tại thượng, cũng là bảo vật vô cùng thèm muốn.

Chỉ tiếc rằng, tinh huyết của đại thần Bàn Cổ chỉ tồn tại trong truyền thuyết, căn bản không ai có được.

Ngay cả Vu tộc cũng không ngoại lệ.

Vu tộc có bí cảnh huyết trì của đại thần Bàn Cổ, trái tim Bàn Cổ tồn tại ở đó.

Thông qua huyết dịch của trái tim Bàn Cổ, liên tục tạo ra thành viên Vu tộc, đó cũng là nguyên nhân vì sao Vu tộc có thể xưng bá đại lục Hồng Hoang.

Hậu Thổ và Huyền Minh đều được sinh ra từ tinh huyết Bàn Cổ, đối với tinh huyết Bàn Cổ tự nhiên vô cùng quen thuộc.

Khi thấy phu quân lấy ra mười hai giọt tinh huyết Phụ thần, họ lập tức hiểu ra dụng ý của hắn.

"Phu quân, chàng định dung nhập tàn linh của đại ca vào tinh huyết Phụ thần, sau đó mượn sức mạnh của Lục đạo luân hồi để thai nghén tái sinh?" Một đôi mắt đẹp của Huyền Minh càng lúc càng sáng, tràn ngập vẻ hy vọng.

"Nhưng phu quân, một khi đại ca được thai nghén tái sinh, Thiên Đạo Hồng Hoang có cho phép ngài tồn tại không?" Hậu Thổ lo lắng nhìn phu quân.

"Hai vị nương tử, yên tâm đi, vi phu tuyệt đối không làm chuyện không nắm chắc." Tô Dự nói xong, nhìn về phía Hậu Thổ.

"Nương tử, với tư cách là Địa Đạo chi chủ, ở trong Địa Phủ thực lực của nàng, cho dù Hồng Quân đạo hữu đích thân đến, cũng có sức đánh một trận." "Đại thần Bàn Cổ năm xưa để lại phúc trạch cho

nàng, để nàng thuận lợi xả thân hóa luân hồi, đã sớm che đậy thiên cơ, Thiên Đạo Hồng Hoang cũng không thể nhìn thấu." "Vì vậy, chỉ cần Đế Giang đạo hữu thuận lợi tái sinh ở Địa Phủ, vi phu có đủ tự tin để giúp hắn trở lại đỉnh phong, thậm chí có thể chứng đạo!" Một khi tàn linh Đế Giang dung hợp với tinh huyết đại thần Bàn Cổ, sau khi được Lục đạo luân hồi thai nghén tái sinh, sẽ có được nguyên thần hoàn chỉnh.

Tổ Vu có nguyên thần hoàn chỉnh sẽ đáng sợ đến mức nào?

Một khi chứng đạo thành Thánh, tuyệt đối có thể đánh bẹp mọi Thánh nhân thành Thánh bằng công đức!

"Tốt quá rồi, cảm ơn, phu quân!" Huyền Minh chủ động ôm lấy cổ phu quân, vẻ mặt kích động.

"Cảm ơn, phu quân!" Hậu Thổ cũng dùng sức nắm chặt tay phải của Tô Dự.

Lúc này, nàng nhớ đến di trạch của Phụ thần năm đó, liền mở miệng hỏi: "Phu quân, mười hai giọt tinh huyết Phụ thần này, là do hư ảnh Phụ thần năm đó thông qua trái tim Phụ thần đưa cho chàng sao?" "Không sai!" Tô Dự gật đầu.

"Có lẽ lúc đó đại thần Bàn Cổ đã đoán được Thiên Đạo Hồng Hoang sẽ ra tay với Vu tộc, không nỡ để Đế Giang và các đạo hữu khác vẫn lạc, nên đặc biệt giao mười hai giọt tinh huyết cho ta, cho họ một con đường sống, đồng thời cũng cho họ một cuộc đời mới!" Tô Dự nói xong, sau đó hôn lên trán Huyền Minh một cái, nghiêm túc nhìn nàng.

"Nương tử, nàng cũng có thể chuyển thế tái sinh, một khi tái sinh trở về, nàng có thể giống như Hậu Thổ, sở hữu nguyên thần hoàn chỉnh, tương lai cũng có thể chứng đạo thành Thánh!" Xoẹt!

Chương 253

Nghe lời phu quân nói, Huyền Minh không khỏi nghiêm túc suy nghĩ.

Nàng hiểu rõ, Vu tộc không có nguyên thần, không thể thành Thánh, một khi được Lục đạo luân hồi thai nghén chuyển thế tái sinh, sở hữu nguyên thần hoàn chỉnh, tương lai chứng đạo thành Thánh cũng không phải là giấc mơ!

"Xoẹt!" Trong nháy mắt.

Huyền Minh lại một lần nữa dùng sức ôm chặt cổ phu quân, áp mặt thật sâu vào ngực hắn.

"Phu quân, ta không muốn chuyển thế tái sinh, ta muốn mãi mãi ở bên chàng!" "Dù sao có Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên ở đây, chân linh của ta sớm muộn gì cũng có thể khôi phục." Huyền Minh hiểu rõ.

Một khi lựa chọn chuyển thế tái sinh, chờ đến lúc trở về thức tỉnh ký ức, sở hữu nguyên thần hoàn chỉnh, thì lúc đó nàng còn là nàng nữa sao?

Nghe Huyền Minh lựa chọn như vậy, thâm tình như vậy, Tô Dự không khỏi vô cùng cảm động, trực tiếp ôm lấy vòng eo thon của nàng, hôn sâu xuống.

"Ưm ~" … Hậu Thổ thấy phu quân và Huyền Minh tỷ tỷ thâm tình ôm nhau như vậy, một đôi mắt đẹp tràn đầy vui mừng và cảm động.

Một lúc lâu sau.

Tô Dự từ từ buông vòng eo thon của Huyền Minh ra, nghiêm túc nhìn nàng.

“Nương tử, yên tâm, vi phu sau này sẽ có cách để nàng sở hữu nguyên thần hoàn chỉnh, để nàng cũng có thể tiến thêm một bước, chứng đắc Đại Đạo!” “Vâng!” Huyền Minh ngoan ngoãn gật đầu, nép vào lòng phu quân, tận tình hưởng thụ khoảnh khắc dịu dàng này.

“Vù!” “Vù!” Tiếp đó.

Tô Dự lấy ra hai đạo chân linh yếu ớt từ trong thức hải, lần lượt đưa vào thức hải của Hậu Thổ và Huyền Minh.

Hai đạo chân linh này, là hắn đã đưa cho họ từ mấy chục vạn năm trước, để giữ lại một tia sinh cơ cuối cùng, bây giờ Huyền Minh không lựa chọn chuyển thế tái sinh, tự nhiên cũng không cần dùng đến.

“Vù!” Sau đó.

Tô Dự lại một lần nữa lấy ra một mẩu tàn linh của mười vị Tổ Vu như Đế Giang, Câu Mang, Chúc Dung, Cộng Công, mẩu tàn linh này rất yếu ớt, không có ý thức gì nhiều, nhưng lại có đầy đủ ký ức của Đế Giang.

Đợi sau khi được Lục đạo luân hồi thai nghén chuyển thế tái sinh, một khi tu vi đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên, có thể khôi phục ký ức kiếp trước.

“Ong!” Tô Dự cẩn thận vận dụng thần thông, dung nhập tàn linh của Đế Giang và những người khác vào tinh huyết đại thần Bàn Cổ, sau đó để Hậu Thổ mở Lục đạo luân hồi, điều động toàn bộ năng lượng của Địa Đạo, đưa toàn bộ mười hai giọt tinh huyết đại thần Bàn Cổ vào Lục đạo luân hồi.

“Phu quân, hai giọt tinh huyết Phụ thần còn lại nếu được Lục đạo luân hồi thai nghén, một khi ra đời, sẽ không có ký ức gì cả.” Hậu Thổ có chút không hiểu hành vi của phu quân, làm như vậy chẳng phải

lãng phí hai giọt tinh huyết Phụ thần sao.

"Nương tử, vi phu muốn làm một thử nghiệm, nếu Đế Giang và các đạo hữu khác chuyển thế tái sinh trở về, sở hữu nguyên thần hoàn chỉnh, vậy thì Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận được tổ kiến lại sẽ đáng sợ đến mức nào?" Tô Dự nói, không khỏi lộ ra một tia mong đợi.

"Nếu họ chứng đạo thành Thánh, liệu có triệu hồi được đại thần Bàn Cổ thật sự không?" Xoẹt!

Nghe lời phu quân nói, một đôi mắt đẹp của Huyền Minh và Hậu Thổ không khỏi bùng lên một tia sáng.

"Phu quân, chàng cũng cho rằng Phụ thần chưa chết sao?" Bấy lâu nay, mười hai Tổ Vu đều cho rằng Phụ thần Bàn Cổ chưa hề vẫn lạc, sớm muộn gì cũng có một ngày Phụ thần sẽ chứng đắc Đại Đạo, vương giả trở về.

Nếu mười hai Tổ Vu sở hữu nguyên thần hoàn chỉnh tổ kiến Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, liệu có thể triệu hồi được Phụ thần thật sự không?

"Nương tử, bố cục của những nhân vật như đại thần Bàn Cổ hiện tại vi phu không thể nhìn rõ, nhưng có một điểm có thể khẳng định, đại thần Bàn Cổ đã sớm thôi diễn ra mọi chuyện, nếu không làm sao có thể để lại phúc trạch cho ta?" "Thậm chí để nàng thuận lợi dung hợp Lục đạo luân hồi, trở thành chỗ dựa và con bài tẩy cuối cùng của Vu tộc?" Tô Dự nói, nghĩ đến mọi hành vi của đại thần Bàn Cổ, trong lòng càng thêm khẳng định.

"Hiển nhiên, đại thần Bàn Cổ tuyệt đối có hậu thủ sâu xa hơn, chỉ cần ta tu luyện đủ mạnh, sớm muộn gì cũng có một ngày có thể nhìn thấy bố cục cuối cùng, thậm chí có một ngày có thể đối mặt trực tiếp với ngài cũng không chừng!" "Vâng!" Hậu Thổ gật đầu, một đôi mắt

đẹp tràn ngập vẻ mong đợi.

Sau khi sắp xếp xong việc chuyển thế của Đế Giang và mười vị Tổ Vu khác, Tô Dự cùng hai vị thê tử ôn tồn vài năm, sau đó chuẩn bị vá trời.

Thế giới Hồng Hoang hiện nay, trời đất đang đón nhận biến cố lớn.

Do trụ trời Bất Chu Sơn bị gãy, toàn bộ thế giới Hồng Hoang tai họa liên miên, tiên thiên linh khí vốn có bắt đầu chuyển hóa thành hậu thiên linh khí.

Đối với tất cả những người tu luyện, đây không phải là một tin tốt, đặc biệt là những tu sĩ không chiếm giữ được động thiên phúc địa.

Đạo trường của Tô Dự vốn là động thiên phúc địa đỉnh cấp nhất, linh khí trong đạo trường đều là hỗn độn linh khí đỉnh cấp nhất, bây giờ trời đất biến đổi lớn, phẩm cấp của hỗn độn linh khí có phần giảm sút.

Đương nhiên, đối với bản thân hắn không có bất kỳ ảnh hưởng nào, vì hắn có Định Hải Ngọc Điệp, trận pháp nghịch thiên, có đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn ẩn chứa bên trong Hỗn Độn Châu, căn bản không cần để ý đến ảnh hưởng như vậy. … Phương bắc Hồng Hoang.

Sâu trong ức vạn dãy núi lớn.

Lục Ngô, một trong mười hai yêu thần của Thiên Đình Yêu tộc, dẫn theo tàn dư cũ của Yêu tộc, hành lễ với một thanh niên anh vũ, đó chính là Thập thái tử Lục Áp, người duy nhất còn sống sót của Thiên Đình.

“Thái tử, bây giờ chúng thần cuối cùng cũng tìm thấy ngài!” Tất Phương, Cùng Kỳ, Quỷ Xa, Trùng Minh Điểu bốn đại yêu thần cũng

kích động không thôi.

Hiện nay, Vu Yêu lượng kiếp đã kết thúc, Yêu tộc và Vu tộc đều là kẻ thua cuộc lớn nhất.

Hai vị Thiên Đế của Yêu tộc thân tử đạo tiêu, Yêu Hoàng Phục Hy thân vẫn, may mắn thay vẫn còn một Thập thái tử Lục Áp, để cho tàn dư cũ của Yêu tộc trong lòng luôn có một tia hy vọng.

"Lục Ngô thúc thúc!" Lục Áp nghĩ đến phụ hoàng và mẫu hậu, sắc mặt có chút đau thương.

"Thái tử, hiện nay hai vị Thiên Đế đã vẫn lạc, tất cả hy vọng của Yêu tộc chúng ta đều đặt trên người ngài, vì vậy ngài tuyệt đối không được tự buông xuôi, phải vực dậy dũng cảm, cố gắng dẫn dắt Yêu tộc chúng ta trở lại đỉnh cao!" Tất Phương nói, vẻ mặt nghiêm túc.

"Nếu thái tử không phụ lòng mong đợi, dẫn dắt Yêu tộc chúng ta trở lại đỉnh cao Hồng Hoang, chắc hẳn hai vị Thiên Đế trên trời có linh cũng sẽ cảm thấy an ủi!" Xoẹt!

Lục Áp nghe lời Tất Phương nói, một đôi mắt không khỏi lộ ra vẻ kiên định.

"Yên tâm đi, Lục Ngô thúc thúc, Tất Phương thúc thúc, ta nhất định sẽ không phụ lòng kỳ vọng của phụ hoàng!" Mọi người thấy Lục Áp có chí hướng như vậy, ai nấy đều cảm thấy rất vui mừng.

Sau khi hàn huyên một phen, Lục Áp nhìn về phía mọi người.

"Mấy vị thúc thúc, phụ hoàng trước khi lâm chung từng giao chí bảo Chiêu Yêu Phiên của Yêu tộc cho ta, sau đó bảo ta đưa cho Nữ Oa nương nương, hy vọng có thể để Nữ Oa nương nương che chở cho ta!" Lục Áp vốn định đi đến Đông Hải, nhưng sau đó được Lục Ngô tìm thấy, vì vậy được đưa đến phương bắc.

"Nữ Oa nương nương, ai!" Nghe lời Lục Áp nói, Lục Ngô không

khỏi thở dài một hơi, trong lòng có chút phức tạp.

Nữ Oa nương nương với tư cách là Yêu Hoàng của Yêu tộc, sau khi gả cho Tô Dự Tiên Đế, đã hoàn toàn ngả về phía Tô Dự, lần trước còn cùng Tô Dự đích thân giết lên Thiên Đình, đồ sát 50 tỷ tinh nhuệ của Yêu tộc.

Lần Vu Yêu lượng kiếp này, cũng không hề có bất kỳ sự viện trợ nào, đó còn là Yêu Hoàng của Yêu tộc chúng ta sao?

Đương nhiên, mọi người có mặt cũng biết, Nữ Oa nương nương sở dĩ rút lui khỏi Yêu tộc, hoàn toàn là vì lời khẩn cầu của hai vị Thiên Đế và Yêu Hoàng Phục Hy mà thôi.

Chương 254

Hơn nữa, Nữ Oa nương nương đã sớm không còn hưởng thụ khí vận Yêu tộc, không nợ ai bất cứ điều gì.

Chính xác mà nói, là Yêu tộc nợ Nữ Oa nương nương một phần tình nghĩa.

"Thái tử, nếu Thiên Đế đã có di mệnh, vậy ngài hãy đi bái kiến Nữ Oa nương nương đi, nhưng mong ngài đừng quên trọng trách trên vai!" "Ta biết, Lục Ngô thúc thúc!" Lục Áp đôi mắt kiên định nhìn mọi người. … Mấy chục năm sau.

Lục Áp đến Đông Hải, cầu kiến Nữ Oa nương nương.

Lúc này, Nữ Oa đang dùng Càn Khôn Đỉnh luyện chế ngũ sắc thần thạch để vá trời, nghe Lục Áp thỉnh cầu, lập tức hiểu ra ý của hắn.

Nghĩ đến những năm tháng cùng huynh trưởng ở Yêu tộc, Nữ Oa liền phân phó Linh Châu Tử đưa Lục Áp vào.

"Bái kiến Nữ Oa nương nương!" Lục Áp thấy Nữ Oa nương nương thánh khiết vô hạ, cao quý điển nhã, lập tức cúi người quỳ lạy hành lễ.

"Đứng dậy đi!" Nữ Oa khẽ phất tay, liền để Lục Áp ngồi ở ghế dưới.

"Lục Áp, lần này ngươi đến đây có việc gì?" "Khải bẩm nương nương, phụ hoàng trước khi lâm chung bảo ta đưa Chiêu Yêu Phiên cho người!" Lục Áp nói xong, lấy ra chí bảo Chiêu Yêu Phiên của Yêu tộc, cung kính dâng lên.

Nữ Oa cầm Chiêu Yêu Phiên, một đôi mắt đẹp không khỏi lộ ra một tia hoài niệm, sau đó lại đưa cho Lục Áp.

“Tâm tư của phụ hoàng ngươi Đế Tuấn bản tọa đã hiểu, chiếc Chiêu Yêu Phiên này bản tọa đã ban ra, tuyệt không có lý nào lại đòi về, với tư cách là huyết mạch duy nhất của Đế Tuấn, thái tử Yêu tộc, do ngươi kế thừa là hợp lý nhất.” Chiêu Yêu Phiên vốn là do Nữ Oa ban ra để trả lại tình nghĩa cho Yêu tộc, nếu bây giờ đòi lại, chẳng phải là nói không giữ lời?

Đương nhiên, Nữ Oa cũng hiểu rõ, Đế Tuấn hy vọng nàng nể tình xưa mà chiếu cố Lục Áp một phen.

“Nể tình xưa với phụ hoàng ngươi, bản tọa có thể chiếu cố ngươi một hai, nhưng tương lai nếu ngươi đối đầu với phu quân ta, thì đừng trách bản tọa không nể tình cũ!” “Đa tạ nương nương!” Có một vị Thánh nhân chiếu cố một hai, từ nay về sau ở thế giới Hồng Hoang, chỉ cần không tự tìm chết, tính mạng hẳn là không đáng lo ngại.

“Lục Áp, nếu ngươi muốn tiềm tâm tu luyện, chứng đạo thành Thánh, có thể khai tịch động phủ ở đạo trường của phu quân ta, bản tọa lúc rảnh rỗi cũng có thể chỉ điểm một hai, nếu ngươi muốn kế thừa di chí của phụ hoàng, dẫn dắt Yêu tộc trở lại đỉnh cao Hồng Hoang, vậy thì tự mình rời đi, để thỏa chí lớn trong lòng!” Nữ Oa nhàn nhạt nói.

“Nhưng nể mặt phụ hoàng ngươi, bản tọa nhắc nhở ngươi một câu, Vu Yêu lượng kiếp là do Thiên Đạo định đoạt, tất cả đều đã được định sẵn!” “Đa tạ nương nương!” Nghe Nữ Oa nương nương thiện ý nhắc nhở, Lục Áp cung kính hành lễ một cái, sau đó đôi mắt kiên định nhìn Nữ Oa.

“Nương nương, ta với tư cách là thái tử Yêu tộc, tự nhiên phải kế thừa di chí của phụ hoàng, dẫn dắt Yêu tộc chúng ta trở lại đỉnh cao Hồng Hoang, cho dù con đường phía trước có gian nan hiểm trở đến đâu, ta nhất định sẽ không từ bỏ!” Nhìn ánh mắt kiên định của Lục

Áp, Nữ Oa khẽ gật đầu.

Không hổ là huyết mạch duy nhất của thiên mệnh vương giả Đế Tuấn!

"Thiện!" "Nếu đã như vậy, vậy ngươi tự mình rời đi đi!" Nữ Oa nói xong, tay phải khẽ phất.

"Ong!" Một đạo ấn ký màu trắng đánh vào trong cơ thể Lục Áp, sau này nếu Lục Áp gặp nguy cơ sinh tử, Nữ Oa có thể cứu hắn một mạng.

Cũng không uổng một phen tình nghĩa với Đế Tuấn.

"Đa tạ nương nương!" Lục Áp tự nhiên hiểu rõ sự chiếu cố của Nữ Oa nương nương, vì vậy lại một lần nữa cúi người hành lễ từ biệt.

Dưới sự hộ tống của Linh Châu Tử, Lục Áp bước ra khỏi đạo trường của Tô Dự, nhớ lại những gì vừa thấy vừa nghe ở đạo trường của Tô Dự, Lục Áp không khỏi nảy sinh một cỗ tâm tư hâm mộ.

Ngay cả Thiên Đình ba mươi ba tầng trời năm xưa, linh khí cũng không có phẩm cấp cao như vậy chứ?

Sau khi Tô Dự trở lại đạo trường, chuẩn bị lên đường đến Bắc Hải tìm Cự Ngao, lợi dụng bốn chi của Cự Ngao làm cột chống trời.

Nữ Oa cảm nhận được khí tức của phu quân, vì vậy chủ động đến, sau khi ôn tồn một phen, liền kể lại chuyện Lục Áp cho Tô Dự.

Đối với thái tử duy nhất của Yêu tộc Lục Áp, Tô Dự cảm quan không tốt lắm.

Nếu phát triển theo lẽ thường, sau này hắn sẽ đầu quân cho Phật giáo phương Tây, trở thành Đại Nhật Như Lai Phật, đối với Huyền môn phương Đông, không khác gì một sự phản bội.

Đương nhiên, với tầm nhìn và tầm vóc của Tô Dự hiện nay, tự nhiên sẽ không để những chuyện nhỏ nhặt như vậy trong lòng.

Lục Áp là huyết mạch duy nhất của Đế Tuấn, thái tử Yêu tộc, căn nguyên tư chất phi phàm, nhưng cũng không lọt vào mắt hắn.

"Huyền Trần bái kiến Tiên Đế, bái kiến chư vị Đế hậu nương nương!" Huyền Trần là người đầu tiên vượt qua đại trận thử thách do Tô Dự thiết lập, lúc đó đã có hành vi thiên kim mua xương ngựa.

Tô Dự thông qua thôi diễn biết được, chuyến đi Bắc Hải lần này, đối với thuộc hạ Huyền Trần của mình lại là một cơ duyên trọng đại, vì vậy truyền lệnh triệu kiến.

Huyền Trần bản thể là Huyền Quy, là hậu duệ của Cự Ngao Bắc Hải.

Muốn chặt bốn chi của Cự Ngao làm cột chống trời, nếu mang theo Huyền Trần, mọi chuyện sẽ thuận lợi hơn nhiều.

"Miễn lễ!" Tô Dự khẽ phất tay, nhìn Huyền Trần khí chất anh vũ.

Sau mấy chục vạn năm tu luyện, Huyền Trần đã thuận lợi đột phá Đại La Kim Tiên, trở thành một đại thống lĩnh dưới trướng, được Bạch Chính rất trọng dụng.

"Huyền Trần, bản đế muốn đến Bắc Hải, ngươi hãy đi cùng bản đế một chuyến!" Xoẹt!

Nghe lời Tô Dự nói, Huyền Trần kinh ngạc đến ngây người, không khỏi lộ ra vẻ khó tin.

Không ngờ, mình chỉ là một tên lính quèn, lại có tư cách đi cùng Tiên Đế? 'Mình không phải đang mơ chứ?!' Thấy Huyền Trần lộ ra vẻ ngây ngốc, Tô Dự khẽ cười.

"Được rồi, không phải mơ đâu, chuyến đi Bắc Hải lần này, đối

với ngươi là một đại cơ duyên, đừng bỏ lỡ!" Nghe lời Tô Dự nói, Huyền Trần cuối cùng cũng hoàn hồn, sau đó lại một lần nữa cúi người hành lễ.

"Đa tạ Tiên Đế, đa tạ Tiên Đế!" Bấy lâu nay, tất cả thành viên của cả đạo trường An Lạc đều coi Tô Dự Tiên Đế là thần tượng, Huyền Trần tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Có thể đích thân đi cùng Tô Dự Tiên Đế là một vinh dự to lớn, có thể để Huyền Trần khoe khoang với bạn bè suốt mười vạn năm! … Mấy tháng sau.

Tô Dự đưa Huyền Trần đến Bắc Hải, khí chất bá khí vô song của hắn khiến vô số sinh linh Bắc Hải run lẩy bẩy.

Trong Yêu Sư Cung.

Côn Bằng sợ đến mặt mày trắng bệch, tưởng Tô Dự Tiên Đế đến tìm mình gây phiền phức, biết sự khủng bố của Tô Dự Tiên Đế, Côn Bằng trực tiếp đi ra khỏi động phủ, cung kính hành lễ.

"Côn Bằng bái kiến Tiên Đế!" Nếu đã không thể trốn, chi bằng thành thật hiện thân, không chừng còn được toàn thây!

Thấy bộ dạng run rẩy của Côn Bằng, Tô Dự không khỏi khẽ cười.

Chương 255

Không ngờ, uy thế của mình bây giờ lại có thể khiến Côn Bằng nổi tiếng hung ác kính sợ đến vậy.

Trong tay Côn Bằng có hai chí bảo Hà Đồ và Lạc Thư, tương lai có thể là vật quan trọng liên quan đến việc chứng đạo của Nhân Hoàng Phục Hy của Nhân tộc, Tô Dự không khỏi bắt đầu bố cục trong lòng.

"Yêu Sư không cần đa lễ, bản đế lần này đến đây, là vì Cự Ngao Bắc Hải!" "Cự Ngao Bắc Hải?" Nghe Tô Dự không phải đến tìm mình gây phiền phức, Côn Bằng không khỏi thở phào một hơi, trong lòng thả lỏng.

"Tiên Đế, bần đạo sống lâu ở Bắc Hải, chưa từng nghe đến Cự Ngao Bắc Hải a!" Nghe lời Côn Bằng nói, Tô Dự không hề ngạc nhiên.

Bởi vì Cự Ngao Bắc Hải từ sau khi đại thần Bàn Cổ khai thiên, đã được sinh ra và nuôi dưỡng, vẫn luôn ở nơi sâu nhất dưới đáy biển Bắc Hải, rất ít khi lộ diện, Côn Bằng cho dù là đại năng Chuẩn Thánh hậu kỳ, không cảm nhận được cũng là chuyện bình thường.

"Ong!" Khắc sau.

Cả Bắc Hải phảng phất như sôi trào, mặt biển vốn yên tĩnh không gợn sóng bỗng nổi lên những con sóng cao hàng trăm triệu trượng.

"?!" Côn Bằng thấy cảnh này, không khỏi kinh ngạc đến ngây người.

Không ngờ, dưới đáy Bắc Hải lại ẩn cư một con quái vật khổng lồ như vậy, giống như chiếm cứ cả Bắc Hải!

“Kiến Tô Dự Tiên Đế!” Một giọng nói trầm hậu vang lên, như tiếng sấm rền.

“Kiến Cự Ngao đạo hữu!” Tô Dự nhìn Cự Ngao không biết bao nhiêu tỷ tỷ vạn km, không khỏi lộ ra một tia chấn động, quy mô khủng bố, không trách bốn chi của nó có thể dùng làm cột chống trời.

“Xoẹt!” Cự Ngao Bắc Hải từ từ nổi lên mặt nước, sau đó bay lên không, phảng phất như che khuất hoàn toàn cả bầu trời phương bắc.

Lúc này, Côn Bằng trong lòng vô cùng kinh hãi.

Không ngờ, thực lực của con Cự Ngao này đã đạt đến Chuẩn Thánh trung kỳ mà lại chưa hóa hình?

Nếu hóa hình tu luyện, thực lực sẽ khủng bố đến mức nào?

Sống ở Bắc Hải lâu như vậy mà không hề cảm nhận được, Côn Bằng trong lòng không khỏi một trận sợ hãi.

“Bái kiến lão tổ!” Huyền Trần cảm nhận được sự áp chế huyết mạch của Cự Ngao Bắc Hải, không khỏi lập tức cúi người hành lễ.

“Không ngờ một hậu bối của ta lại được Tô Dự Tiên Đế trọng dụng, thật phúc trạch sâu dày.” Cự Ngao Bắc Hải tuy vẫn luôn khiêm tốn tiềm tu, nhưng đối với đại sự Hồng Hoang lại vô cùng hiểu rõ.

Khi trụ trời Bất Chu Sơn bị đâm gãy, nó đã hiểu rõ sứ mệnh của mình.

Trong lòng vốn vô cùng không cam tâm, vì khổ khổ tu luyện vô số nguyên hội, cuối cùng lại bị giết chết để dùng bốn chi làm cột chống trời, đổi lại là bất kỳ người tu luyện nào, ai mà chịu đồng ý?

Nhưng khi thấy Tô Dự đích thân đến, trong lòng nó không khỏi nảy sinh một tia hy vọng.

Bởi vì nó cũng có hoài bão và mục tiêu.

Tô Dự với tư cách là Tiên Đế của các tiên, lại là phu quân của Địa Đạo chi chủ Hậu Thổ nương nương, sau khi hoàn thành sứ mệnh của mình, nó cũng có thể mượn sức mạnh của Lục đạo luân hồi để chuyển thế tái sinh, tương lai chưa chắc không thể chứng đạo.

"Cự Ngao đạo hữu, ý định của bản đế khi đến đây ngươi hẳn đã hiểu rõ!" Tô Dự nhìn Cự Ngao Bắc Hải, nhàn nhạt nói.

"Bản đế có thể hứa, tuyệt đối sẽ không để Cự Ngao đạo hữu hy sinh vô ích, tương lai tộc Huyền Quy của đạo hữu sẽ nhận được đại khí vận, đại công đức!" Cự Ngao vì bốn chi lập lại bốn cực của trời đất, sau đó được Thiên Đạo ban thưởng công đức, sau này được Nhân tộc là Thiên mệnh chi chủ cảm kích, trở thành Huyền Vũ, một trong Tứ Đại Thánh Thú!

"Tô Dự Tiên Đế, nếu ngài có thể đồng ý với bần đạo một điều kiện, bần đạo vạn phần cảm kích!" Cự Ngao Bắc Hải nhìn Tô Dự, vẻ mặt cung kính nghiêm túc.

"Cự Ngao đạo hữu mời nói!" Có thể thuận lợi có được bốn chi của Cự Ngao Bắc Hải, đương nhiên là tốt nhất.

Nếu không, nếu phải mạnh tay chém giết, không chỉ tốn sức, mà còn có thể đánh phế cả Bắc Hải.

Cự Ngao Bắc Hải tuy chỉ có Chuẩn Thánh trung kỳ, nhưng đến bây giờ vẫn chưa hóa hình, có thể biết thực lực đáng sợ đến mức nào.

Kiếp trước, Thông Thiên giáo chủ cho dù là Thánh nhân Thiên Đạo, chém giết Cự Ngao cũng tốn rất nhiều công sức, thậm chí bản thân cũng có chút tổn thương, có thể tưởng tượng được thực lực thật sự của Cự Ngao Bắc Hải.

"Sau khi bần đạo hoàn thành sứ mệnh, xin Tiên Đế giúp ta đầu thai chuyển thế, sau đó thu ta làm đồ đệ, được không?" Xoẹt!

Nghe yêu cầu của Cự Ngao Bắc Hải, Tô Dự không khỏi sững sờ.

Không ngờ đối phương lại yêu cầu hắn thu làm đồ đệ!

Cự Ngao Bắc Hải với tư cách là một trong những sinh linh đầu tiên tồn tại sau khi khai thiên, căn nguyên tư chất đương nhiên không cần phải nói, thân vẫn lập tứ cực, để thế giới Hồng Hoang phân lại trời đất, là đại công đức!

Thu làm đồ đệ, đối với Tô Dự cũng là một chuyện tốt.

"Bản đế đồng ý!" "Đa tạ Tiên Đế!" Nghe Tô Dự trả lời, Cự Ngao Bắc Hải hoàn toàn yên tâm.

Sau đó, nó nhìn về phía Huyền Trần.

"Toàn bộ tinh huyết của lão tổ tặng cho tiểu tử ngươi đi, cũng không uổng công Tiên Đế trọng dụng!" Xoẹt!

Tiếp đó, Cự Ngao Bắc Hải tự chặt bốn chi, sau đó truyền toàn bộ tinh huyết trong người vào cơ thể Huyền Trần, sau khi hoàn thành tất cả, Tô Dự thu lấy chân linh của nó, chuẩn bị đưa vào Lục đạo luân hồi, giúp nó đầu thai chuyển thế.

"Tiên Đế, ta có một số bảo vật, nếu ngài dùng được, cứ tự nhiên lấy!" Nghe lời Cự Ngao Bắc Hải nói, Tô Dự đương nhiên không khách khí.

Khi tìm thấy kho báu của Cự Ngao Bắc Hải, dù là tâm tính của hắn cũng có chút chấn động!

Bắc Hải là một trong bốn đại hải vực của Hồng Hoang, diện tích vô biên vô tận, cho dù là Thánh nhân cao cao tại thượng, cũng không thể nhìn hết toàn bộ.

Thân thể khổng lồ vô cùng của Cự Ngao Bắc Hải, ít nhất chiếm hơn một phần năm diện tích của cả Bắc Hải, có thể biết thân hình của

nó khủng bố đến mức nào.

Từ ‘quái vật thời tiền sử’ cũng khó có thể hình dung được.

Từ khi đại thần Bàn Cổ khai tịch thế giới Hồng Hoang, Cự Ngao Bắc Hải đã tồn tại, trong vô số nguyên hội, có thể biết cả Bắc Hải sẽ có bao nhiêu kỳ trân dị bảo.

Những kỳ trân dị bảo nhiều như vậy, gần như hơn bảy mươi phần trăm đều bị Cự Ngao Bắc Hải này thu thập.

Trong nhiều nguyên hội như vậy, có thể tưởng tượng Cự Ngao Bắc Hải rốt cuộc đã thu thập được bao nhiêu bảo vật.

Do đó, khi Tô Dự vừa mở ra thế giới không gian do Cự Ngao Bắc Hải để lại, đã bị bảo vật bên trong làm cho chấn động.

Nhìn lướt qua, chỉ riêng tiên thiên linh bảo lấp lánh thần quang đã có hai ba trăm món!

Chương 256

Còn có vô số tiên thiên linh căn, kỳ trân dị thạch, v.v.

"Ầm!" Khi Tô Dự mở ra thế giới không gian tàng bảo của Cự Ngao Bắc Hải, mây lành ngút trời, vô số đại năng thấy thanh thế như vậy, biết có bảo vật xuất thế, liền ùn ùn kéo đến.

Côn Bằng cảm nhận được bảo khí hà quang khủng bố, mơ hồ như thấy được thế giới không gian tàng bảo do Cự Ngao Bắc Hải để lại, trong lòng suýt nữa thì thổ huyết!

Không trách tại sao ở Bắc Hải nhiều năm như vậy mà rất ít khi có được tiên thiên linh bảo và các loại bảo vật, hóa ra đều bị Cự Ngao Bắc Hải này cướp đi!

Từ khi Côn Bằng được thai nghén hóa hình, đã nổi tiếng là nghèo, nếu không cũng sẽ không bị hai huynh đệ Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lôi kéo.

Ban đầu cứ nghĩ rằng, Bắc Hải nơi mình ở là một nơi cằn cỗi, rất ít có tiên thiên linh bảo và bảo vật xuất thổ.

Ai ngờ đã sai hoàn toàn!

Bắc Hải không hề nghèo khó!

Toàn bộ bảo vật của Bắc Hải đều bị Cự Ngao Bắc Hải quét sạch!

Lúc này, Côn Bằng rất muốn xông lên, cướp đi thế giới không gian tàng bảo do Cự Ngao Bắc Hải để lại, nhưng nhìn thấy bóng người uy nghiêm bá khí kia, không khỏi lập tức dập tắt ý nghĩ này.

"Vù!" "Vù!" Trong nháy mắt, mấy đại năng ẩn náu ở Bắc Hải xông đến, ai nấy đều nhắm vào những bảo vật này, nhưng khi thấy bóng người uy nghiêm bá khí của Tô Dự, ai nấy đều dừng bước.

“Kiến Tô Dự Tiên Đế!” “Kiến Tô Dự Tiên Đế!” Hiển nhiên, những bảo vật này đã bị Tô Dự nhanh chân đoạt trước.

Tô Dự một mình lấy đi nhiều bảo vật như vậy ở Bắc Hải, tâm tư của một số đại năng có chút phức tạp.

“Tô Dự Tiên Đế, bảo vật thuộc về người có duyên, chúng ta với tư cách là sinh linh được thai nghén ở Bắc Hải, những bảo vật xuất thổ ở Bắc Hải này cũng nên có một phần của chúng ta!” Lúc này, một đạo nhân bản thể là giao long đen muốn liên lạc với các đại năng khác, ép Tô Dự nhả ra một số tiên thiên linh bảo.

Dù sao Tô Dự có mạnh đến đâu, ở đây cũng có mấy vị đại năng Chuẩn Thánh, thậm chí còn có một Yêu Sư Côn Bằng lừng lẫy đại danh nữa!

“Xoẹt!” Nghe lời của Hắc Giao đạo nhân, các đại năng khác đều có vẻ động lòng.

Côn Bằng thấy vậy, lại không tự chủ được mà lùi lại hai bước, tùy thời chuẩn bị chạy trốn.

Đùa sao!

Dám ép buộc Tô Dự Tiên Đế?

Chê mạng mình quá dài sao?

Người ta ngay cả Thái Thanh Thánh nhân cũng có thể đánh tan mấy lần, mấy vị đại năng Chuẩn Thánh này, trong mắt hắn chẳng khác gì mấy con kiến, có tư cách gì mà mặc cả?

Côn Bằng quyết định không dám tham gia vào chuyện này.

Bảo vật tuy tốt, nhưng phải có mạng để hưởng dụng!

“Hắc Giao đạo nhân, ngươi cũng xứng để bản đế chia bảo vật sao?” Tô Dự cười lạnh một tiếng, vẻ mặt khinh thường nhìn hắn.

“Chưa nói những bảo vật này là do Cự Ngao đạo hữu để lại, vừa mới xuất thổ, bản đế không lấy, ai dám ra tay?!” Xoẹt!

Trong nháy mắt, bá khí ngút trời của Tô Dự tuôn ra, khiến tất cả mọi người có mặt kinh hãi vô cùng.

“Tô Dự Tiên Đế, ngài cũng quá bá đạo rồi phải không?” Hắc Giao đạo nhân nói, lập tức ra hiệu cho bạn tốt bên cạnh.

Hắn vẫn luôn tiềm tu ở Bắc Hải, có nghe qua những chiến tích của Tô Dự Tiên Đế, nhưng chưa từng tận mắt chứng kiến.

“Ong!” Tô Dự đưa tay phải ra, như một bàn tay khổng lồ diệt thế, trực tiếp đánh về phía Hắc Giao đạo nhân.

“Ầm ầm ầm!” “Ầm ầm ầm!” Trong khoảnh khắc, Hắc Giao đạo nhân, một đại năng Chuẩn Thánh uy phong lẫm lẫm, trực tiếp bị một chưởng đánh thành tro bụi, ngay cả một tia chân linh cuối cùng cũng hoàn toàn tan biến.

“Ồn ào!” Tô Dự khẽ hừ một tiếng, trực tiếp bắt đầu luyện hóa thế giới không gian tàng bảo do Cự Ngao Bắc Hải để lại.

“Hít! ~” Mười mấy đại năng Chuẩn Thánh ùn ùn kéo đến thấy Tô Dự trong nháy mắt đã tiêu diệt một đại năng Chuẩn Thánh là Hắc Giao đạo nhân, không khỏi đồng loạt hít vào một ngụm khí lạnh!

“Tô Dự Tiên Đế, đã làm phiền, bần đạo cáo từ!” “Tô Dự Tiên Đế, bần đạo cáo từ!” Tận mắt chứng kiến sự bá khí của Tô Dự, tất cả mọi người đều không dám ở lại lâu, vạn nhất bị hiểu lầm là đến cướp bảo vật, chịu chung số phận với Hắc Giao đạo nhân, thì oan ức biết bao nhiêu?

“Tô Dự Tiên Đế, bần đạo mời ngài đến Yêu Sư Cung uống chén trà, không biết Tiên Đế có thể nể mặt không?” Côn Bằng thấy Tô Dự luyện hóa xong thế giới không gian tàng bảo do Cự Ngao Bắc Hải để

lại, cung kính mời.

"Để lần sau đi, bản đế có việc quan trọng phải làm!" Tô Dự nhìn Côn Bằng, khẽ phất tay.

"Vậy được, bần đạo cáo từ!" Tiếp đó, Tô Dự bắt đầu thu thập mai của Cự Ngao Bắc Hải, mai của nó thực sự quá lớn, không biết bao nhiêu tỷ tỷ vạn km vuông, muốn luyện hóa hoàn toàn, cũng phải tốn chút công phu.

Mai của Cự Ngao Bắc Hải là một bảo vật phòng ngự vô thượng, nếu luyện chế thành linh bảo, phẩm cấp tuyệt đối sẽ không thấp.

Tô Dự định sau khi luyện chế xong sẽ giao lại cho Cự Ngao Bắc Hải, cũng coi như vật quy nguyên chủ.

Nhưng lúc đó, Cự Ngao Bắc Hải đã đầu thai chuyển thế, trở thành đệ tử của hắn.

Sau đó, Tô Dự lại lùng sục một phen dưới đáy biển Bắc Hải, xem có còn sót lại bảo vật nào không, sau khi lùng sục xong, bắt đầu kiểm tra kho báu mà Cự Ngao Bắc Hải để lại.

"Ồ, mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp?" Luyện hóa thế giới tàng bảo do Cự Ngao Bắc Hải để lại, việc kiểm kê bảo vật bên trong cũng dễ dàng hơn nhiều.

Khi Tô Dự thấy một mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, không khỏi vô cùng vui mừng.

Vì vậy, Tô Dự trực tiếp luyện hóa mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp này dung nhập vào thức hải, tốn không ít công đức dự trữ, mới hoàn toàn loại bỏ được cấm chế trên đó.

"Vận mệnh pháp tắc?" Cảm nhận được sức mạnh của Vận mệnh pháp tắc, Tô Dự trong lòng không khỏi vui mừng khôn xiết.

Thời gian vi tôn, không gian vi vương, vận mệnh bất xuất, nhân quả vi hoàng!

Có thể nói, Vận mệnh pháp tắc còn mạnh hơn Nhân quả pháp tắc, trong ba ngàn Đại Đạo, đủ để xếp vào top ba!

Vận mệnh thực sự quá thần kỳ, quá khó nắm bắt, vì vậy một khi tu luyện thành công, không chỉ có thể thay đổi vận mệnh của mình, mà còn có thể thao túng vận mệnh của người khác!

Có thể biết nó đáng sợ đến mức nào!

Chương 257

Trong cả thế giới Hồng Hoang, đại năng và sinh linh lĩnh ngộ và tu luyện Vận mệnh pháp tắc, cho đến nay, Tô Dự chưa từng gặp một ai.

Vận mệnh pháp tắc thực sự quá nghịch thiên, vì vậy bị Thiên Đạo không dung.

Những kẻ mưu đồ thay đổi vận mệnh cũng như thay đổi vận mệnh của người khác, gần như đều sẽ bị trời phạt và nghiệp lực phản phệ.

Tô Dự có được một mảnh ngọc Đại Đạo hoàn chỉnh của Vận mệnh pháp tắc, căn bản không cần lo lắng về điều này, vì hắn có Hỗn Độn chí bảo Hỗn Độn Châu.

Hỗn Độn Châu có thể che đậy mọi thông tin, cho dù ở thế giới Hồng Hoang, Thiên Đạo Hồng Hoang cũng không thể thôi diễn ra được bất cứ điều gì.

"Cự Ngao đạo hữu, ngươi có được mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp này tại sao không luyện hóa tu luyện?" Tô Dự có chút tò mò, liền trực tiếp hỏi chân linh của Cự Ngao Bắc Hải.

"Hồi Tiên Đế, mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp đó ta đã có được rất lâu rồi, hình như là vào mười mấy nguyên hội trước Long Hán đại kiếp." "Sau khi có được, ban đầu ta định luyện hóa, nhưng vừa luyện hóa được mấy tầng cấm chế, đã cảm nhận được thuộc tính Đại Đạo chứa trong mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp này khác với ta, nếu cưỡng ép tu luyện, chỉ mang đến tai họa diệt vong, vì vậy ta vẫn luôn đặt trong thế giới không gian tàng bảo." "Nếu không phải Tiên Đế nhắc đến, không chừng ta đã không nhớ ra rồi!" Hóa ra là vậy!

Tô Dự gật đầu, có chút chợt hiểu ra.

Thiên phú thuộc tính của Cự Ngao Bắc Hải là Thổ hệ pháp tắc, vô cùng thuần túy, đối với việc tu luyện các pháp tắc khác sẽ có cảm giác bài xích tự nhiên.

Trực giác của nó cũng vô cùng nhạy bén, nếu cưỡng ép tu luyện Vận mệnh pháp tắc, kết cục của nó tuyệt đối sẽ vô cùng thê thảm.

Tiếp đó, Tô Dự tiếp tục kiểm tra những bảo vật mà Cự Ngao Bắc Hải đã thu thập trong vô số nguyên hội, trong đó có một viên châu màu vàng đất đã thu hút sự chú ý của hắn.

Vật phẩm: Thổ Hành Châu.

Phẩm cấp: Trung phẩm tiên thiên linh bảo.

Cấm chế: 24 đạo.

Công hiệu: Sau khi luyện hóa, có thể lĩnh ngộ một số loại Thổ hệ thần thông, độn địa, xuyên toa, chưởng khống sơn mạch!

Phẩm cấp của Thổ Hành Châu không cao, nhưng lại là một trong Ngũ Hành Châu.

Theo truyền thuyết, nếu thu thập đủ Ngũ Hành Châu, có thể lĩnh ngộ Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ ngũ hệ pháp tắc, nếu hợp Ngũ Hành Châu làm một, sẽ trở thành một chí bảo vô thượng.

Tuy có lời đồn như vậy, nhưng chưa có bất kỳ đại lão nào có thể thu thập đủ Ngũ Hành Châu, sau đó hợp Ngũ Hành Châu làm một.

Hiện nay, Tô Dự đã có được một viên Thổ Hành Châu, muốn thu thập đủ Ngũ Hành Châu cũng đã dễ dàng hơn một chút.

Sau khi kiểm kê, Tô Dự phát hiện, Cự Ngao Bắc Hải tổng cộng đã thu thập được ba trăm hai mươi tám món tiên thiên linh bảo, trong đó có tám món cực phẩm tiên thiên linh bảo.

Thượng phẩm tiên thiên linh bảo: 15 món.

Trung phẩm tiên thiên linh bảo: 105 món.

Hạ phẩm tiên thiên linh bảo: 210 món!

Nhiều tiên thiên linh bảo như vậy, quả thực là một kho báu siêu cấp, cho dù Thánh nhân cao cao tại thượng biết được, nhất định cũng sẽ không tiếc bất cứ giá nào để giết người cướp bảo.

Kiếp trước Thông Thiên giáo chủ chém giết Cự Ngao Bắc Hải, chắc hẳn Cự Ngao Bắc Hải trước khi chết căn bản không giao ra kho báu vô số nguyên hội của mình, vì vậy Thông Thiên giáo chủ cũng không thể có được.

Lần trước Tô Dự thấy nhiều tiên thiên linh bảo như vậy là sau khi Hồng Quân kết thúc lần giảng đạo thứ ba.

Lúc đó, tiên thiên linh bảo trên Phân Bảo Nham có đến mấy ngàn món, nhiều hơn gấp mười lần so với kho báu của Cự Ngao Bắc Hải.

Nếu không phải Cự Ngao Bắc Hải không thể hóa hình, lại có thiên phú sứ mệnh, những bảo vật này cũng tuyệt đối không rơi vào tay Tô Dự.

Sau khi kiểm kê hơn ba trăm món tiên thiên linh bảo, Tô Dự lại bắt đầu kiểm tra những tiên thiên linh căn đó.

Như mọi người đều biết, những tiên thiên linh căn nổi tiếng của thế giới Hồng Hoang là Thập đại linh căn.

Nhưng ngoài ra, còn có rất nhiều tiên thiên linh căn, chỉ là danh tiếng không lớn bằng Thập đại tiên thiên linh căn mà thôi.

Bắc Hải là một trong bốn đại hải vực của Hồng Hoang, diện tích tuyệt đối không thua kém toàn bộ đại lục Hồng Hoang, kho tàng vô số nguyên hội của Cự Ngao, tiên thiên linh căn có đến hai mươi tám loại, trong đó có một nửa là thủy hệ tiên thiên linh căn.

Một số tiên thiên linh căn đặc thù, bắt buộc phải trồng trên linh mạch dưới đáy biển mới được.

Một trăm năm sau, Tô Dự mới kiểm kê xong kho báu của Cự Ngao Bắc Hải, đối với thu hoạch lần này thực sự quá kinh hỉ.

Vì vậy, hắn nhìn về phía giao diện thuộc tính của mình.

Túc chủ: Tô Dự.

Tu vi: Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong.

Công pháp: 《Tạo Hóa Chân Kinh》, 《Cửu Chuyển Huyền Công》 Vật phẩm sở hữu: Mảnh ngọc Đại Đạo sức mạnh pháp tắc, mảnh ngọc Đại Đạo không gian pháp tắc, mảnh ngọc Đại Đạo thời gian pháp tắc, mảnh ngọc Đại Đạo vận mệnh pháp tắc.

Pháp bảo sở hữu: Hỗn Độn Châu (Hỗn Độn chí bảo), Thí Thần Thương (Tiên thiên chí bảo), Hồng Mông Lượng Thiên Xích (Hậu thiên công đức chí bảo), Thuần Tử Hồ Lô, Định Hải Ngọc Điệp, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, Long Đầu Quải Trượng (Cực phẩm tiên thiên linh bảo), Thiên Đăng, Địa Đăng (Thượng phẩm tiên thiên linh bảo), Xích Lôi Càn Khôn Phiến (Trung phẩm tiên thiên linh bảo), v.v.

Điểm cơ duyên: 60000 điểm.

Hiện nay, số tiên thiên linh bảo mà Tô Dự sở hữu đã vượt quá 400 món, có thể nói là số một số hai trong cả thế giới Hồng Hoang.

Trong tay hắn có vô số tiên thiên linh căn và các loại trân bảo, cho dù so với mấy vị đại Thánh nhân, cũng khó có thể sánh bằng.

Nhìn vào giao diện thuộc tính, Tô Dự có chút cảm khái.

Hiện nay, hệ thống đã mấy chục vạn năm không hề lên tiếng, lúc mới xuyên không, nếu không có sự giúp đỡ của hệ thống, hắn cũng

không sống được đến bây giờ.

Bây giờ chỉ có thể nỗ lực tu luyện, cố gắng sớm ngày chứng đạo, trở về Trái Đất, sau đó có thể giải khai tất cả những bí ẩn.

"Kiến Tiên Đế!" Lúc này, Huyền Trần tỉnh lại sau khi bế quan, thấy Tô Dự, lập tức cúi người hành lễ.

Chuyến đi Bắc Hải cùng Tô Dự lần này, hắn đã thu hoạch được cơ duyên vô cùng trọng đại, có được hơn một nửa tinh huyết của lão tổ, khiến cho căn nguyên tư chất của bản thân trực tiếp tăng lên hai ba cấp bậc.

Tu vi cũng từ Đại La Kim Tiên sơ kỳ tăng lên Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Nếu luyện hóa hoàn toàn toàn bộ tinh huyết của lão tổ, e rằng sẽ trực tiếp đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh, lúc đó, hắn cũng sẽ trở thành một đại năng một phương!

Chương 258

"Không cần đa lễ." Tô Dự khẽ phất tay.

"Nếu chuyện đã xong, ngươi cũng đã thu hoạch được cơ duyên trọng đại, vậy chúng ta về trước." "Nguyện vì Tiên Đế hiệu tử!" Huyền Trần hiểu rõ, nếu không được Tô Dự Tiên Đế tài bồi, làm sao có được thành tựu như ngày hôm nay? … Sau khi trở về Đông Hải, Tô Dự giao bốn chi của Cự Ngao Bắc Hải cho Nữ Oa, để nàng dùng Càn Khôn Đỉnh luyện hóa, luyện hậu thiên phản tiên thiên.

Khi Nữ Oa thấy bốn chi dài hàng trăm triệu trượng, không khỏi chấn động không thôi.

"Phu quân, chàng lấy bốn chi này từ thân của con viễn cổ cự thú nào vậy?

Cũng quá khổng lồ rồi phải không?" Nữ Oa hoàn hồn, một đôi mắt đẹp có chút sùng bái nhìn phu quân, không ngờ phu quân lại có thể thuận lợi lấy được vật thay thế Bất Chu Sơn làm trụ trời đất như vậy.

"Bốn chi này dùng làm trụ trời đất mới thì không gì hợp hơn." "Bái kiến Nữ Oa nương nương!" Lúc này, Tô Dự thả chân linh của Cự Ngao Bắc Hải ra, nó cung kính hành lễ với Nữ Oa.

"Cự Ngao?" Với năng lực của Nữ Oa, rất nhanh đã thôi diễn ra mọi chuyện.

"Không sai, sứ mệnh của Cự Ngao Bắc Hải đạo hữu là lập lại trụ trời đất, ta đã đồng ý giúp hắn đầu thai chuyển thế, sau đó thu làm đồ đệ!" "Vậy xin chúc mừng phu quân lại có thêm một ái đồ!" Sau khi biết được lai lịch của Cự Ngao Bắc Hải, Nữ Oa hiểu rõ, một khi nó chuyển thế tái sinh, sẽ có công đức vá trời, cộng thêm căn nguyên tư chất, tương lai tuyệt đối sẽ trở thành cánh tay đắc lực của phu quân,

giống như Khổng Tuyên vậy!

Lúc này, Cự Ngao Bắc Hải sau khi diện kiến Nữ Oa nương nương, trong lòng không khỏi vô cùng may mắn, nếu không phải đã đưa ra yêu cầu bái sư với Tô Dự Tiên Đế, sao có thể có được cảnh ngộ như thế này?

Với tư chất của Tô Dự Tiên Đế, sớm muộn gì cũng có thể chứng đạo thành Thánh, lại thêm thê tử của người là Nữ Oa nương nương cũng là Thiên Đạo Thánh Nhân, còn có một thê tử khác là Hậu Thổ nương nương - Địa Đạo Chi Chủ, bái người làm thầy, sau này ở thế giới Hồng Hoang chẳng phải là đi ngang hay sao?

Cự Ngao Bắc Hải cảm thấy vận mệnh thật thần kỳ.

Trước đây còn cảm thấy bất công với sứ mệnh vá trời, giờ đây lại cảm thấy vô cùng may mắn.

Có Tô Dự Tiên Đế làm lão sư, lại thêm công đức vá trời bạn sinh, thành tựu tương lai tuyệt đối sẽ không thấp hơn kiếp trước!

Một miếng ăn một miếng uống, quả đúng như vậy! ...

Sau khi giao tứ chi của Cự Ngao Bắc Hải cho Nữ Oa, Tô Dự bèn tự mình mang chân linh của nó đến Địa Phủ.

"Phu quân!" "Phu quân!" Hậu Thổ và Huyền Minh thấy tình lang lần nữa đến Địa Phủ, ai nấy đều cảm thấy vui vẻ, lần lượt đứng ở hai bên trái phải, ôm lấy cánh tay của chàng.

"Hai vị nương tử!" Lần trước sau khi đưa Huyền Minh vào Địa Phủ, Huyền Minh đã yêu cầu ở lại Địa Phủ bầu bạn với muội muội Hậu Thổ, dù sao bây giờ Hậu Thổ không thể hiện thân ở Hồng Hoang, một mình quả thật có chút cô đơn.

Vì vậy, Tô Dự tự nhiên không từ chối.

Sau một hồi ôn tồn, Tô Dự trực tiếp nói rõ ý định với Hậu Thổ, cả ba người liền đi thẳng đến Lục Đạo Luân Hồi.

Vụt!

Khi chân linh của Cự Ngao Bắc Hải được Tô Dự thả ra, nhìn thấy Lục Đạo Luân Hồi vĩ đại mà thần bí, nó không khỏi có chút chấn động.

"Ra mắt Hậu Thổ nương nương!" Trong Địa Phủ, Hậu Thổ là tồn tại mạnh nhất, chấp chưởng Lục Đạo Luân Hồi.

Cự Ngao Bắc Hải sau khi thấy Hậu Thổ, tự nhiên phải cung cung kính kính.

"Không cần đa lễ, ngươi sắp đầu thai chuyển thế thành đệ tử của phu quân ta, cũng xem như người một nhà, hy vọng ngươi sớm ngày chuyển thế trọng sinh trở về!" "Đa tạ Hậu Thổ nương nương!" Cự Ngao Bắc Hải nói, chân linh nhìn về phía Tô Dự, cung kính hành lễ.

"Đa tạ Tiên Đế chiếu cố!" Tô Dự nhàn nhạt phất tay.

"Cự Ngao đạo hữu, bản đế chờ ngươi trọng sinh trở về!" "Vụt!" Một luồng năng lượng nhu hòa rót vào chân linh của Cự Ngao Bắc Hải, sau đó Hậu Thổ đích thân mở Lục Đạo Luân Hồi, đưa chân linh của nó vào trong, bắt đầu chuyển thế trọng sinh.

Hoàn thành mọi việc, Tô Dự cùng hai vị kiều thê Hậu Thổ, Huyền Minh ôn tồn mấy năm, sau đó liền rời Địa Phủ, hướng về Bất Chu Sơn.

Thế giới Hồng Hoang hiện nay, có Chư Thánh toàn lực ra tay, thế sụp đổ của vòm trời đã được ổn định, nhưng nước Thiên Hà đổ ngược, các loại thiên tai vẫn không ngừng.

Vô số tu luyện giả nghiệp lực quấn thân, cao thủ Đại La Kim Tiên, đại năng Chuẩn Thánh, lần lượt đều bị thiên tai ảnh hưởng, thân

tử đạo tiêu.

Tất cả mọi chuyện, tự nhiên là sự trừng phạt của Thiên Đạo.

Thế giới Hồng Hoang hiện nay, trật tự Thiên Đạo có xu hướng hoàn thiện, những kẻ hung tàn cực ác, nghiệp lực quấn thân mà không có khí vận cùng công đức che chở, tự nhiên sẽ bị thanh trừ, sau đó hóa thành linh khí tinh thuần, một lần nữa trả lại cho Hồng Hoang.

Mấy năm sau, Tô Dự đã đến Bất Chu Sơn.

Nhìn thấy vùng đất tan hoang và vòm trời vỡ nát, cùng vô số oán linh vong hồn, Tô Dự không khỏi cảm khái hậu quả do lượng kiếp gây ra thật sự quá khủng khiếp.

Vu tộc bởi vì Tổ Vu Cộng Công đâm vào cột chống trời Bất Chu Sơn, khiến cho công đức khai thiên của Bàn Cổ Đại Thần trên người bắt đầu tiêu tan, không còn được khí vận thế giới Hồng Hoang che chở.

Vu tộc hiện nay, sau khi Vu Yêu lượng kiếp kết thúc, thủ lĩnh mới Hình Thiên mang theo tộc nhân còn sót lại tiếp tục canh giữ tổ địa của Vu tộc.

Lần này Tô Dự đến Bất Chu Sơn, là chuyên vì đoạn cột chống trời đã bị gãy kia.

Nếu như dựa theo tình tiết bình thường phát triển, đoạn Bất Chu Sơn bị gãy kia sẽ bị Nguyên Thủy Thiên Tôn thu đi, sau đó lợi dụng thủ đoạn luyện khí luyện chế ra chí bảo lừng danh Phiên Thiên Ấn!

Bây giờ, Tô Dự tự nhiên sẽ không đem cơ duyên này tặng không cho Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Mặc dù trong tay có rất nhiều pháp bảo, Cực phẩm Tiên thiên linh bảo cũng có mấy chục kiện, nhưng Tô Dự vẫn cảm thấy còn thiếu.

Vì vậy, số lượng Cực phẩm Tiên thiên linh bảo tự nhiên là càng nhiều càng tốt.

Vào lúc Cộng Công vừa mới đâm gãy Bất Chu Sơn, Tô Dự đã muốn thu lấy đoạn Bất Chu Sơn gãy kia.

Nhưng Bất Chu Sơn là do cột sống của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, cho dù đã nhận được truyền thừa của Bàn Cổ Đại Thần, vẫn có chút không chịu nổi uy áp khủng bố đó.

Vì vậy, Tô Dự đã kiên nhẫn chờ đợi mấy nghìn năm.

"Vụt!" Bay một vòng quanh đoạn Bất Chu Sơn đã gãy, Tô Dự phát hiện, đoạn núi này thật sự quá khổng lồ, không biết có bao nhiêu ức ức vạn kilômét vuông.

Muốn thu thập toàn bộ, quả thật có chút độ khó!

Nhưng chuyện mà Nguyên Thủy Thiên Tôn có thể làm được, hắn tự nhiên không có vấn đề gì, có khó khăn cũng sẽ bị khắc phục!

"Ong!" Tô Dự duỗi hai tay ra, các loại pháp tắc chi lực cùng thần thông vô cùng mạnh mẽ đồng loạt xuất hiện, muốn luyện hóa thu thập đoạn Bất Chu Sơn kia.

Chương 259

"Ầm ầm ầm!" Theo thực lực Tô Dự vận dụng ngày càng mạnh, đoạn Bất Chu Sơn kia bắt đầu từ từ bị thu lại, tản ra thanh thế ngút trời.

Nếu không phải Tô Dự đã nhận được truyền thừa hoàn chỉnh của Bàn Cổ Đại Thần, lại thêm lúc trước du lịch Bất Chu Sơn đã được Bất Chu Sơn công nhận, đổi lại là bất kỳ một đại năng Chuẩn Thánh nào, tuyệt đối sẽ bị uy áp khủng bố nghiền thành tro bụi!

Sau khi Tô Dự tạo ra thanh thế khủng bố như vậy, vô số đại năng lần lượt từ trong bế quan tỉnh lại, khi cảm nhận được ý đồ của Tô Dự, không khỏi đồng loạt hít vào một hơi khí lạnh.

"Hít!~" "Tô Dự Tiên Đế muốn luyện hóa Bất Chu Sơn sao?

Phải biết rằng, đó là xương sống của Bàn Cổ Đại Thần, là cột chống trời đất a!" "Thật quá điên cuồng, Bất Chu Sơn là trụ trời đất, từng là tồn tại vô cùng đỉnh cấp, vô số nguyên hội đã qua, không biết đã thai nghén ra bao nhiêu Tiên thiên linh bảo, nếu bị Tô Dự Tiên Đế luyện hóa, sẽ trở thành tồn tại khủng bố đến mức nào đây?" "Ta thấy Tô Dự Tiên Đế chắc không làm được đâu?

Lần trước Ngọc Thanh Thánh Nhân hình như cũng có ý định tương tự, nhưng với thân phận Thánh Nhân, cũng không thể chịu được uy áp của Bất Chu Sơn, có thể thấy uy áp của Bất Chu Sơn khủng bố đến nhường nào!" "Không sai, Tô Dự Tiên Đế tuy có thực lực có thể chiến với Thánh Nhân, nhưng lại không phải là Thánh Nhân thật sự, không thể mượn lực lượng Thiên Đạo hành sự." ...

Côn Lôn.

Ngọc Hư Cung.

Khi Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm giác được Tô Dự muốn luyện hóa Bất Chu Sơn, không khỏi lộ ra một nụ cười lạnh.

Trước đây hắn mơ hồ cảm giác được, đoạn Bất Chu Sơn đã gãy kia có chút cơ duyên với mình, vì thế đã đặc biệt đến xem thử có thể thu thập đoạn Bất Chu Sơn kia để luyện chế pháp bảo hay không.

Bất Chu Sơn là do cột sống của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, bao nhiêu năm qua đã thai nghén ra vô số Tiên thiên linh bảo, có thể nói là vật liệu luyện khí vô thượng.

Nếu có được, tất nhiên có thể luyện chế ra một kiện chí bảo.

Thế nhưng không ngờ rằng, với năng lực của Thánh Nhân, lại là một trong Tam Thanh do nguyên thần của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, vậy mà không chịu nổi uy áp của đoạn Bất Chu Sơn đã gãy?

Chuyện này cũng quá khó tin rồi?

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng suy tính một phen, nhanh chóng hiểu ra, là thời cơ chưa đến.

Vì thế, bao nhiêu năm qua hắn đã kiên nhẫn chờ đợi.

Thế nhưng ai ngờ Tô Dự lại muốn cướp đi cơ duyên thuộc về mình!

Uy áp khủng bố của Bất Chu Sơn, ngay cả Thánh Nhân đường đường cũng khó mà chịu đựng, Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi bắt đầu ngồi xem trò cười của Tô Dự!

Tô Dự tự nhiên không biết, chỉ vì muốn lấy Bất Chu Sơn luyện chế pháp bảo, đã dẫn tới sự chú ý của vô số đại năng, thậm chí Nguyên Thủy Thiên Tôn còn đang âm thầm xem trò cười.

"Vụt!" Tô Dự trực tiếp tế ra Hậu thiên công đức chí bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích, chuẩn bị lợi dụng Hồng Mông Lượng Thiên

Xích làm một điểm tựa, để triệt tiêu uy áp khủng bố của Bất Chu Sơn, sau đó thuận lợi thu đi đoạn Bất Chu Sơn rộng ức ức vạn kilômét vuông kia.

Chỉ cần thuận lợi thu vào thức hải, muốn luyện hóa sẽ dễ dàng hơn nhiều.

"Ong!" Hồng Mông Lượng Thiên Xích hóa thành mấy vạn ức trượng cao, dưới sự gia trì pháp lực khủng bố của Tô Dự, từ từ tạo thành một điểm tựa, tùy thời chuẩn bị bẩy lên.

Sau đó, Tô Dự toàn lực vận chuyển «Cửu Chuyển Huyền Công», rồi lợi dụng Lực Lượng pháp tắc kinh khủng gia trì, muốn câu thông liên lạc với sơn hồn của Bất Chu Sơn.

Trước đây hắn đã được Bất Chu Sơn công nhận, thuận lợi xuyên qua trung tâm cột sống của Bất Chu Sơn, nhận được toàn bộ tinh tủy xương sống của Bàn Cổ.

Bây giờ chỉ cần câu thông với sơn hồn còn sót lại của Bất Chu Sơn, tự nhiên có thể làm ít công nhiều.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Theo sức mạnh pháp tắc vô cùng mạnh mẽ tuôn ra, Tô Dự cuối cùng cũng cảm nhận được một tia sơn hồn nhỏ bé ở trung tâm sườn núi Bất Chu Sơn.

Sơn hồn sắp tan vỡ, sau khi cảm nhận được thần thức của Tô Dự, cảm thấy vô cùng thân thiết, vì vậy mặc cho Tô Dự thao túng.

Theo một trận đất rung núi chuyển, đoạn Bất Chu Sơn vốn đang đổ sập kia vậy mà bị Tô Dự từ từ dựng thẳng lên.

"Sao có thể?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy cảnh này, không khỏi chấn động không thôi.

Hắn cũng không ngờ, vừa mới còn xem trò cười của Tô Dự, trong nháy mắt đã bị Tô Dự vả mặt!

Quan trọng nhất, đoạn Bất Chu Sơn kia là thuộc về cơ duyên của hắn a!

Tô Dự muốn cướp đi cơ duyên này từ tay hắn, tuyệt đối không được!

"Vụt!" Trong nháy mắt, Nguyên Thủy Thiên Tôn trực tiếp vận dụng thánh lực vĩ đại, xuất hiện ở gần Bất Chu Sơn.

"Bái kiến Ngọc Thanh Thánh Nhân!" "Bái kiến Ngọc Thanh Thánh Nhân!" Khi Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa hiện thân, vô số sinh linh ở Bất Chu Sơn cảm nhận được thực lực đáng sợ của Thánh Nhân, thế là ai nấy đều run rẩy, cung kính hành lễ.

"Tô Dự, dừng tay!" Nguyên Thủy Thiên Tôn căn bản không thèm để ý đến đám kiến hôi đang hành lễ chào hỏi mình, trực tiếp quát lớn với Tô Dự.

Hắn biết rõ, nếu không ra tay ngăn cản, đoạn Bất Chu Sơn đã gãy kia sẽ bị Tô Dự cướp đi mất!

Đó là thuộc về cơ duyên của hắn! 'Đại huynh, Tô Dự kiêu ngạo ngang ngược, căn bản không xem Bàn Cổ chính tông ta vào mắt, bây giờ lại cướp đi cơ duyên thuộc về vi đệ, xin đại huynh hãy giúp ta một phen!' Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức dùng thần thức liên lạc với đại huynh Thái Thanh Thánh Nhân.

Hắn biết rõ, chỉ với thực lực của mình, trong tình huống không có chí bảo, tuyệt đối không đánh lại Tô Dự.

Trừ phi không màng tất cả, liều mạng tổn thương bản nguyên cũng phải cho tên kia một bài học!

Vì vậy, hắn chỉ có thể cầu cứu đại huynh Thái Thanh Lão Tử.

"Nguyên Thủy, làm gì vậy?" Tô Dự thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn xuất hiện ngăn cản, mơ hồ đoán ra được dụng ý của hắn, nhưng lại

căn bản không để vào đâu, vẫn muốn tiếp tục thu Bất Chu Sơn vào thức hải.

"Vèo!" Trong nháy mắt, Thái Thanh Lão Tử lập tức xuất hiện tại Bất Chu Sơn.

Vừa nhận được lời cầu cứu của nhị đệ Nguyên Thủy Thiên Tôn, xuất phát từ tình nghĩa huynh đệ, đương nhiên phải ra tay tương trợ, huống hồ hắn và Tô Dự vẫn luôn không ưa nhau.

Bây giờ Nữ Oa đang toàn lực bận rộn chuyện vá trời, muốn viện trợ Tô Dự, cũng không thể sử dụng Tiên thiên chí bảo Càn Khôn Đỉnh.

Vì vậy, nhìn bề ngoài, hai huynh đệ họ đối đầu với vợ chồng Tô Dự có phần thắng rất lớn.

"Bái kiến Thái Thanh Thánh Nhân!" "Bái kiến Thái Thanh Thánh Nhân!" Tất cả đại năng ở gần Bất Chu Sơn khi thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thanh Lão Tử xuất hiện, đều biết có khả năng sẽ bùng nổ một trận thánh nhân đại chiến khủng bố.

Thế là, vô số đại năng lần lượt âm thầm bỏ chạy, sợ bị chiến hỏa lan đến.

"Tô Dự, đoạn Bất Chu Sơn này là cơ duyên thuộc về bản tọa, ngươi mạnh mẽ đoạt lấy, chẳng lẽ không xem Bàn Cổ chính tông ta vào mắt sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy đại huynh đến, trong lòng không khỏi vững tâm.

Chương 260

"Ha ha!" Tô Dự nghe lời của Nguyên Thủy Thiên Tôn, không khỏi cười lớn một tiếng.

Đối với việc hai đại Thánh Nhân Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng xuất hiện, hắn căn bản không có chút sợ hãi nào, ngược lại còn tràn đầy chiến ý.

"Nguyên Thủy, bớt ra vẻ uy phong Thánh Nhân trước mặt bản đế đi, Bất Chu Sơn là do cột sống của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, lại dám nói là cơ duyên của ngươi ư?

Nằm mơ đi!" Tô Dự khinh thường hừ lạnh một tiếng.

"Muốn cướp đoạt, vậy thì lấy ra bản lĩnh của ngươi ra đây, nếu không thật sự cho rằng Thí Thần Thương của bản đế không sắc bén sao?" "Vèo!" Trong nháy mắt, Tô Dự trực tiếp tế ra Tiên thiên chí bảo đệ nhất sát phạt - Thí Thần Thương.

"Tô Dự, Tam Thanh chúng ta là do nguyên thần của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, Bất Chu Sơn là cơ duyên của nhị đệ ta, ngươi còn muốn mạnh mẽ cướp đoạt sao?" Thái Thanh Lão Tử vừa nói xong, cũng lập tức tế ra chí bảo Thái Cực Đồ!

"Vèo!" Nguyên Thủy Thiên Tôn theo sát phía sau, tế ra chí bảo Bàn Cổ Phiên!

"Vụt!" Trong nháy mắt, một thân ảnh thánh khiết không tì vết, điển nhã tôn quý xuất hiện bên cạnh Tô Dự, chính là Nữ Oa.

Thấy Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn không biết xấu hổ muốn cướp đi cơ duyên của phu quân, Nữ Oa đương nhiên sẽ buông Càn Khôn Đỉnh trong tay xuống, trực tiếp tương trợ tình lang.

“Bái kiến Nữ Oa nương nương!” “Bái kiến Nữ Oa nương nương!” Vô số sinh linh ở Bất Chu Sơn sau khi thấy pháp giá của Nữ Oa hiện thân, ai nấy đều cung kính quỳ lạy hành lễ.

Lúc này, vô số cao thủ đại năng ở gần đó đã chạy xa, còn lại đều là những sinh linh tu vi bình thường, muốn chạy cũng không chạy được xa.

“Các ngươi không cần đa lễ!” Nữ Oa vung tay áo, một luồng năng lượng nhu hòa trực tiếp cuốn đi vô số sinh linh phía dưới, đưa đến vùng đất cách đó mấy nghìn vạn ức dặm.

Lát nữa không chừng sẽ lại triển khai thánh nhân đại chiến, với thực lực khủng bố của Thánh Nhân, hậu quả do đại chiến gây ra tuyệt đối không nhỏ hơn trận quyết chiến Vu Yêu, vì vậy đưa những người vô tội này đi kịp thời, cũng là bớt tạo sát lục.

“Đa tạ Nữ Oa nương nương, Nữ Oa nương nương nhân từ!” “Không hổ là Mẫu thân của Nhân tộc, Nữ Oa nương nương thật nhân từ!” Tất cả sinh linh được hộ tống đi nhìn về phía thân ảnh thánh khiết cao quý kia, không khỏi đồng loạt hành lễ lần nữa.

“Thái Thanh, Nguyên Thủy, hai người muốn lấy đông hiếp yếu, ức hiếp phu quân ta, bản tọa không đồng ý đâu!” Nữ Oa lạnh lùng nhìn Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn, lập tức tế ra chí bảo Hồng Tú Cầu.

Càn Khôn Đỉnh lúc này đang luyện hóa Ngũ Sắc Thạch cùng tứ chi của Cự Ngao Bắc Hải, liên quan đến đại sự vá trời, tuyệt đối không được có sai sót.

Nhưng dù không có Tiên thiên chí bảo Càn Khôn Đỉnh, Nữ Oa cũng tự tin, với thực lực của mình, căn bản không sợ một mình Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy Nữ Oa xuất hiện, căn bản không có chút bất ngờ nào.

Là Thiên Đạo Thánh Nhân, tâm niệm vừa động là có thể cảm nhận được chuyện xảy ra ở bất kỳ nơi nào, huống chi, Nữ Oa và Tô Dự là vợ chồng khí vận tương liên.

Lần trước bại bởi Tô Dự và Nữ Oa, lần này bọn họ ỷ vào việc Nữ Oa không thể sử dụng Tiên thiên chí bảo Càn Khôn Đỉnh, nên có thêm vô số phần thắng.

Huống hồ, trong mấy vạn năm qua, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn đều có tiến bộ, tuyệt đối sẽ không bị Tô Dự đánh cho thảm hại như lần trước.

Thậm chí, Thái Thanh Lão Tử còn muốn báo thù lần trước! ...

Đông Hải, Kim Ngao Đảo.

Bích Du Cung.

Thông Thiên Giáo Chủ đang giảng đạo cho đệ tử, cảm nhận được Tô Dự Tiên Đế lại đối đầu với đại huynh và nhị huynh, không khỏi lộ ra một tia bất đắc dĩ.

Nguyên bản hắn cho rằng, đại huynh và nhị huynh sau thất bại thảm hại lần trước hẳn sẽ nhớ bài học, ai ngờ lại đi chọc giận Tô Dự.

Chẳng lẽ muốn nhân lúc Nữ Oa sư muội không thể sử dụng Càn Khôn Đỉnh để báo thù sao?

Thật là quá vô sỉ!

Là một trong Tam Thanh, Thông Thiên Giáo Chủ biết rõ, đại huynh và nhị huynh bây giờ lại một lần nữa chủ động khiêu khích Tô Dự, tuyệt đối có nắm chắc tương ứng, nếu không, tuyệt đối sẽ không đi chủ động chọc giận Tô Dự.

Nếu lại bị đánh tan tác phải chủ động cầu xin tha thứ, thì thể diện Thánh Nhân còn đâu?

Nhìn vô số đệ tử chân truyền và ký danh đang nghe đạo trong Bích Du Cung, Thông Thiên Giáo Chủ thu hồi ánh mắt, nhàn nhạt mở miệng.

"Lần giảng đạo này tạm dừng ở đây, vi sư sau này sẽ tiếp tục giảng!" Thông Thiên Giáo Chủ quyết định, trước tiên quan chiến trận thánh nhân đại chiến này rồi nói sau, vạn nhất xảy ra tình huống đột ngột, cũng kịp thời ra tay tương trợ. ...

Tây Phương.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Thánh Nhân và Chuẩn Đề Thánh Nhân cảm nhận được Tô Dự và Nguyên Thủy lại một lần nữa đối đầu, không khỏi chậm rãi mở hai mắt ra, lộ ra một tia hứng thú.

Đối với họ, Tam Thanh, Nữ Oa, Tô Dự đều là người phương Đông, trong khi sư huynh đệ họ lại là người phương Tây.

Có thể xem phương Đông nội chiến, đối với họ là chuyện vô cùng tốt đẹp.

Dù sao họ cũng rất rõ ràng, nếu muốn tạo phúc cho phương Tây, phát triển mạnh mẽ phương Tây, chỉ có thể hút máu từ phương Đông giàu có, thịnh vượng mà thôi.

Vợ chồng Tô Dự Nữ Oa và Tam Thanh bất hòa, cho phép họ có cơ sở để thao túng bố cục, sau này hút máu từ phương Đông cũng dễ dàng hơn nhiều.

Một tu luyện giả bình thường ở phương Đông, đặt ở phương Tây đều là loại hình thiên tài tuyệt thế, có thể thấy phương Tây của họ nghèo nàn đến mức nào.

“Sư huynh, lần này Tô Dự Tiên Đế và Nữ Oa sư tỷ lại đối đầu với đại sư huynh và nhị sư huynh, huynh xem tốt bên nào?” Tiếp Dẫn hai tay chắp lại, ánh mắt nhìn về phía Bất Chu Sơn.

“Sư đệ, lần trước đại sư huynh và nhị sư huynh tuy bại trong tay Tô Dự và Nữ Oa sư tỷ, nhưng cũng không dùng toàn lực, nếu không tiếc bất cứ giá nào, không tiếc tổn thương chân linh bản nguyên, Tô Dự Tiên Đế có mạnh hơn nữa, cũng không phải là đối thủ của đại sư huynh!” “Bây giờ đã qua mấy vạn năm, đại sư huynh và nhị sư huynh lại chủ động đối đầu với Tô Dự Tiên Đế, rõ ràng có nắm chắc tương ứng, nếu không tuyệt đối sẽ không hành động mạo hiểm như vậy!” “Vi huynh đoán, đại sư huynh có khả năng đã có kỳ ngộ trong mấy vạn năm qua, bây giờ đã tiến thêm một bước, đột phá tầng thứ hai của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên rồi!” Vụt!

Nghe lời của sư huynh, Chuẩn Đề không khỏi vô cùng kinh hãi.

Phải biết rằng, sau khi chứng đạo thành Thánh đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, mỗi một bước tiến triển đều vô cùng gian nan.

Thái Thanh Lão Tử mới chứng đạo thành Thánh mười mấy vạn năm, đã đột phá tầng thứ hai của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên rồi sao?

Tốc độ này cũng quá nhanh rồi? ...

Chương 261

Ngay khi Tô Dự, Nữ Oa, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn đồng loạt tế ra chí bảo chuẩn bị đại chiến, trong đầu họ đột nhiên truyền đến một giọng nói cổ xưa uy nghiêm.

"Hiện nay thế giới Hồng Hoang sắp vỡ nát, các ngươi là Thiên Đạo Thánh Nhân, Tiên Đế, chẳng những không đi tạo phúc cho Hồng Hoang, ngược lại còn muốn tranh hung đấu dũng, thật sự đi ngược lại thân phận của các ngươi!" Mọi người nghe thấy tranh chấp vậy mà kinh động đến Đạo Tổ Hồng Quân, ai nấy trong lòng đều kinh hãi không thôi, Chư Thánh vốn đang sát khí ngút trời, đồng loạt thu liễm tâm thần.

"Cẩn tuân pháp chỉ của lão sư!" "Cẩn tuân pháp chỉ của lão sư!" Nữ Oa, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn đồng loạt hướng về phía sâu trong Hỗn Độn cúi người hành lễ.

Tô Dự không ngờ, chỉ vì một ngọn Bất Chu Sơn, lại có thể lôi ra cả người phát ngôn của Thiên Đạo không màng thế sự là Hồng Quân.

Nhưng nghĩ lại cũng đúng.

Đại chiến cấp bậc Thánh Nhân thật sự quá khủng bố, cho dù là Vu Yêu lượng kiếp vừa qua cũng không thể so sánh được.

Một khi hắn và Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn triển khai đại chiến ở đây, không chừng sẽ trực tiếp đánh sập cả đại lục Hồng Hoang.

Vu Yêu lượng kiếp đối với thế giới Hồng Hoang đã gây ra phá hoại đủ lớn rồi, lại thêm mấy đại Thánh Nhân đại chiến, cả thế giới Hồng Hoang không chừng đều sẽ sụp đổ.

Đối với Thiên Đạo Hồng Hoang, đây tuyệt đối là chuyện không thể chứng kiến.

Vì vậy, Hồng Quân đích thân mở miệng, cũng là chuyện hợp tình hợp lý.

"Hồng Quân đạo hữu xin hãy yên tâm, bần đạo là Tiên Đế của chúng tiên, tuyệt đối sẽ không làm ra chuyện hủy diệt Hồng Hoang!" Tô Dự nói với bầu trời, sau đó nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Nguyên Thủy, nếu Bất Chu Sơn thuộc về cơ duyên của ngươi, vậy bần đế cho ngươi một cơ hội, chỉ cần ngươi có thể thuận lợi lấy đi Bất Chu Sơn, bản đế sẽ nhường Bất Chu Sơn cho ngươi, thế nào?" Vụt!

Nghe lời của Tô Dự, Nguyên Thủy không khỏi lộ ra vẻ lúng túng.

Nếu hắn có thể lấy đi Bất Chu Sơn, đã sớm động thủ rồi, sao phải đợi đến bây giờ?

Hiện nay uy áp của Bàn Cổ Đại Thần trên Bất Chu Sơn vẫn chưa tan hết, cho dù là Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng không thể thu đi Bất Chu Sơn.

Nhưng sự tình đã đến nước này, Tô Dự cũng chịu nhượng bộ, nếu hắn còn không biết điều, cũng không còn đạo lý.

"Được!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nói xong, sau đó nhìn về phía đại huynh Thái Thanh Lão Tử.

"Đại huynh, xin hãy cho vi đệ mượn Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp dùng một lát!" Vừa rồi Tô Dự sử dụng Hậu thiên công đức chí bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích làm điểm tựa, suýt nữa đã thu đi Bất Chu Sơn, hắn cũng muốn làm tương tự.

Dù sao Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp cũng là Hậu thiên công đức chí bảo, lấy công đức thánh khí, lại thêm thánh lực vĩ

đại, chắc là có thể thu đi đoạn Bất Chu Sơn đã gãy kia?

Chỉ tiếc là hắn đã nghĩ quá nhiều.

Nếu thật sự dễ dàng lấy đi đoạn Bất Chu Sơn như vậy, Tô Dự lại có thể nào để hắn ra tay?

Vừa rồi, Tô Dự đã câu thông với sơn hồn còn sót lại của Bất Chu Sơn, thuận lợi luyện hóa, Nguyên Thủy Thiên Tôn cho dù vận dụng toàn bộ thực lực, cũng không thể lấy đi!

Vì vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn mượn Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp của Thái Thanh Lão Tử cũng không có tác dụng gì.

"Vụt!" Thái Thanh Lão Tử nghe nhị đệ Nguyên Thủy cầu trợ, trực tiếp tế ra Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, sau đó giao quyền khống chế cho hắn.

"Nhị đệ, cho ngươi!" "Đa tạ đại huynh!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tạm thời có được quyền khống chế Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, trực tiếp làm giống như Tô Dự, thúc đẩy Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, khuếch đại vạn ức trượng, sau đó dùng nó làm điểm tựa.

Chỉ tiếc khi hắn muốn vận dụng thánh lực vĩ đại để thu Bất Chu Sơn vào thức hải lại phát hiện, cho dù là Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng khó mà chống lại uy áp khủng bố của Bất Chu Sơn.

Thậm chí hắn còn phát hiện, Bất Chu Sơn dường như đang kháng cự lại mình!

"Sao có thể?" Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng kinh hãi, hắn cũng không ngờ, rõ ràng là cơ duyên của mình, lại kháng cự mình như vậy, là chuyện gì?

Phải biết rằng, uy áp của Bất Chu Sơn chính là uy áp của Bàn Cổ

Đại Thần, hắn là do nguyên thần của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, theo lý mà nói sẽ không xuất hiện tình huống này.

Nhưng vì sao lại như vậy?

"Ha ha!" Tô Dự thấy mặt già của Nguyên Thủy Thiên Tôn đỏ bừng, không khỏi cười ha hả.

"Nguyên Thủy, có muốn ta cho ngươi thêm mấy ngày công phu, xem thử có thể thu đi đoạn Bất Chu Sơn đã gãy không?" "Hừ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng, phẫn nộ nhìn Tô Dự.

"Bản tọa tạm thời không thể thu đi, ngươi cũng vậy thôi!" Tô Dự ôm eo Nữ Oa, cười càng thêm vui vẻ.

"Được, tiếp theo để ta cho ngươi xem bản đế có phải là phế vật giống ngươi không!" Vụt!

Nghe lời trêu chọc như vậy của Tô Dự, Nguyên Thủy Thiên Tôn lúng túng hận không thể tìm một cái khe đất chui vào, nhưng trong lòng lại ôm một tia may mắn, mong chờ Tô Dự cũng giống mình, không thể thu đi đoạn Bất Chu Sơn!

"Hừ, bớt ở đây khoác lác đi!" Đối với sự cứng miệng của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tô Dự nhàn nhạt cười một tiếng, sau đó trực tiếp vận dụng pháp lực, phối hợp với Lực Lượng pháp tắc thúc đẩy câu thông với sơn hồn của Bất Chu Sơn, sau đó nhẹ nhàng như vậy mà thu đoạn Bất Chu Sơn rộng ức ức vạn kilômét vuông kia vào thức hải.

"Sao, sao có thể?!" Khoảnh khắc này, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn kinh ngạc đến nỗi chết lặng, họ cũng không ngờ, Bất Chu Sơn mà ngay cả một Thiên Đạo Thánh Nhân cũng không thể thu đi, lại bị Tô Dự nhẹ nhàng như vậy thu đi rồi?

Quả thực đã lật đổ nhận thức của họ!

Nữ Oa một đôi mắt đẹp chấn động nhìn tình lang, tràn đầy sùng

bái và hiếu kỳ.

Kỳ thực với sự hiểu biết của nàng về tình lang, phu quân đã làm như vậy, khẳng định có nắm chắc tương ứng, nhưng ai ngờ phu quân lại nhẹ nhàng như vậy thu đi Bất Chu Sơn có uy áp vô cùng khủng bố kia?

So với Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa rồi đã dùng hết sức bú sữa mẹ, quả thực là một trời một vực a! ...

"Không hổ là Tô Dự Tiên Đế, phần thực lực này thật sự quá khủng bố, tuy bản tọa không biết ngài ấy dùng thủ đoạn gì, nhưng có thể khẳng định, nhị ca tuyệt đối không phải là đối thủ của ngài ấy!" Thông Thiên Giáo Chủ thấy kết quả cuối cùng, không khỏi chấn động nói.

"Lần này nhị ca lại bị Tô Dự Tiên Đế vả mặt thảm hại, xem ra trước khi vá trời xong, hắn sẽ không xuất hiện ở Hồng Hoang nữa!" Lần trước bị Tô Dự, Nữ Oa đánh bại, nhị huynh Nguyên Thủy Thiên Tôn bế quan mấy vạn năm, lần này e rằng cũng sẽ như vậy? ...

Tây Phương.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn đã dùng hết toàn bộ thực lực, thậm chí còn mượn Hậu thiên công đức chí bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp của Thái Thanh Thánh Nhân, cũng không thể thu đi đoạn Bất Chu Sơn đã gãy.

Tô Dự Tiên Đế lại nhẹ nhàng thu đi đoạn Bất Chu Sơn kia, hai bên so sánh, chênh lệch cũng quá khủng bố rồi?

Chương 262

Người vốn luôn trầm ổn thấy cảnh này, cũng không khỏi lộ ra vẻ chấn động khôn tả.

Chuẩn Đề nhìn về Bất Chu Sơn, nhìn thân ảnh uy nghiêm bá khí của Tô Dự, một đôi mắt sáng ngời không khỏi lóe lên.

"Sư huynh, Tô Dự Tiên Đế đã dùng bí pháp gì, mà lại nhẹ nhàng như vậy thu đi đoạn Bất Chu Sơn đã gãy rồi?" "Phải biết rằng, Bất Chu Sơn là do cột sống của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, uy áp của Bàn Cổ Đại Thần ẩn chứa trong đó cũng là khủng bố nhất, Nguyên Thủy Thiên Tôn là do nguyên thần của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, ngay cả hắn cũng không thể lay động Bất Chu Sơn, Tô Dự Tiên Đế dựa vào cái gì?" Chuẩn Đề một gương mặt già nua chấn động khôn tả, không khỏi hỏi sư huynh.

Nghe lời của sư đệ, Tiếp Dẫn cũng bắt đầu không nhịn được mà suy tư.

Theo lý mà nói, Tô Dự Tiên Đế đi con đường Dĩ Lực Chứng Đạo, chiến lực vượt xa Trảm Tam Thi mấy lần, vì vậy mới có thể lấy Hỗn Nguyên Kim Tiên đối chiến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, những điều này hắn tự nhiên có thể hiểu được.

Nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn là do nguyên thần của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, lại là Thiên Đạo Thánh Nhân, ngay cả hắn cũng không thể lay động Bất Chu Sơn, Tô Dự lại làm được? 'Chẳng lẽ Tô Dự Tiên Đế là Bàn Cổ Đại Thần tái sinh?' Đột nhiên, trong đầu Tiếp Dẫn không khỏi nảy ra ý nghĩ này, nhưng nhanh chóng gạt bỏ nó.

"Có lẽ Tô Dự Tiên Đế có bí pháp thủ đoạn của riêng mình!" Tiếp Dẫn cảm thán một tiếng, sau đó thu hồi ánh mắt. ...

Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân sau khi truyền hạ pháp chỉ, thấy Nguyên Thủy dù đã sử dụng Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp cũng không thể lay động Bất Chu Sơn, Tô Dự lại nhẹ nhàng thu đi Bất Chu Sơn, chênh lệch thật sự quá rõ ràng.

"Vụt!" Đôi mắt cổ xưa của Hồng Quân lập tức trở nên sắc bén, ánh mắt rơi vào người Tô Dự, sau đó toàn lực suy diễn trong lòng.

Nhưng lần này vẫn giống như trước, căn bản không thể suy diễn ra bất cứ điều gì liên quan đến Tô Dự. 'Giữa Tô Dự và Bàn Cổ chẳng lẽ có liên hệ rất lớn?

Hoặc là Tô Dự là con bài tẩy mà Bàn Cổ để lại ở thế giới Hồng Hoang?' Trong đầu Hồng Quân không tự chủ nảy ra ý nghĩ này.

Nhưng rất nhanh, hắn lại nghĩ đến lúc Tô Dự mới vào Tử Tiêu Cung, hắn đã suy diễn ra lai lịch của Tô Dự.

Tô Dự tồn tại vào thời Bàn Cổ khai thiên, xuất thân tuyệt đối là một trong những Hỗn Độn Ma Thần.

Lại thêm tu vi yếu ớt lúc đó, tuyệt đối là tàn linh ma thần chuyển thế, còn tệ hơn cả việc mượn xác trùng sinh.

Nếu không, cũng không đến nỗi bao nhiêu nguyên hội qua đi vẫn kẹt ở cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Giống như Ma Tổ La Hầu thời Long Hán, cũng là một trong những tàn linh ma thần, vào thời Long Hán, đã là tồn tại bán bộ Hỗn Nguyên, chỉ thiếu một chút là có thể chứng đắc Hỗn Nguyên.

Lúc đó diệt sát La Hầu, Hồng Quân tự mình dốc toàn lực, tất cả hảo hữu đều bị La Hầu kéo theo cùng quy về tận, mới thắng được

trận Ma Đạo chi tranh đó.

Hồng Quân biết rõ, nếu không phải được Thiên Đạo Hồng Hoang lựa chọn, hắn có khả năng đã không thắng được trận quyết chiến đó.

Vì vậy, Tô Dự là một trong những Hỗn Độn Ma Thần bị Bàn Cổ chém giết, hẳn không phải là một trong những con bài tẩy Bàn Cổ để lại.

Nghĩ đến đây, Hồng Quân không khỏi lại lần nữa nghi ngờ. 'Vậy Tô Dự rốt cuộc vì sao có thể dễ dàng như vậy thu đi Bất Chu Sơn?

Chẳng lẽ là vì Lực Lượng pháp tắc?' 'Nếu thật sự là Vận Mệnh Ma Thần chuyển thế, vì sao bao nhiêu năm qua chưa từng sử dụng thần thông Vận Mệnh pháp tắc?' Trong đầu ngày càng nhiều nghi vấn, khiến đôi mắt của Hồng Quân trở nên càng thêm sắc bén lạnh lùng, không có một chút tình cảm nào, giống như vực sâu băng giá.

"Tô Dự, hiện nay thế giới Hồng Hoang đều thuộc quyền chưởng khống của bản Thiên Đạo, con bài tẩy Bàn Cổ để lại, cũng định sẵn không thể dấy lên bất kỳ sóng gió nào!" "Vụt!" Đôi mắt vốn băng lãnh của Hồng Quân đột nhiên lộ ra một tia giãy giụa, rất nhanh lại tiếp tục trở lại băng lãnh.

"Hừ!

Trước tiên tiếp tục quan sát, nếu thật sự là con bài tẩy Bàn Cổ để lại, chỉ cần ở trong thế giới Hồng Hoang, hủy diệt hắn dễ như trở bàn tay!" ...

"Vụt!" Lúc này, Tô Dự thấy vẻ mặt nghẹn khuất của Nguyên Thủy Thiên Tôn, trong lòng thầm sảng khoái, đột nhiên cảm nhận được một luồng khí tức băng lãnh, khiến cho toàn thân hắn cảnh giác tăng vọt.

"Sao vậy, phu quân?" Nữ Oa thấy sắc mặt tình lang hơi thay đổi,

không khỏi quan tâm hỏi.

"Nương tử, không sao!" Luồng khí cơ băng lãnh đó đến nhanh mà đi cũng nhanh, trong nháy mắt đã biến mất không thấy, Tô Dự ôm eo Nữ Oa, mỉm cười lắc đầu. 'Chẳng lẽ thu đi Bất Chu Sơn đã dẫn tới sự cảnh giác của Thiên Đạo Hồng Hoang?' 'Cũng đúng, Bất Chu Sơn là do cột sống của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, bản thân ẩn chứa uy nghiêm và công đức vô thượng của Bàn Cổ Đại Thần, Nguyên Thủy Thiên Tôn đều không thể thu đi, mình lại dễ dàng thu đi như vậy, tự nhiên sẽ dẫn tới sự chú ý của Thiên Đạo!' Tô Dự biết rõ, luồng khí cơ băng lãnh đó ngoài Thiên Đạo Hồng Hoang ra, không còn ai khác. 'Xem ra sau này phải khiêm tốn một chút, nếu dẫn tới Thiên Đạo cảnh giác và nhắm vào, muốn bố cục tương lai, sẽ không dễ dàng như vậy nữa!' Tô Dự âm thầm quyết định, lần này sau khi vá trời sẽ quay về bế quan, xem thử có thể đột phá bán bộ Hỗn Nguyên không!

"Hừ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng, dùng ánh mắt băng lãnh nhìn Tô Dự một cái, sau đó thân ảnh trực tiếp biến mất khỏi vòm trời.

"Vèo!" Tiếp đó, Thái Thanh Lão Tử cũng từ trong chấn động hồi thần lại, không nói một lời, cũng biến mất khỏi Bất Chu Sơn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi trở về Ngọc Hư Cung, trong lòng tức giận đến suýt nổ tung.

Cơ duyên thuộc về mình bị Tô Dự cướp đi, ở Bất Chu Sơn lại một lần nữa bị hắn vả mặt tàn nhẫn, cảm giác uất ức này, thật sự quá khó chịu.

"Vụt!" Một thân ảnh tiên phong đạo cốt xuất hiện tại Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức thu liễm tâm thần, mỉm cười chào hỏi.

"Ra mắt đại huynh!" "Nhị đệ không cần tức giận, một cái cơ

duyên bị cướp đi không là gì cả, chúng ta là Thiên Đạo Thánh Nhân, sau này cứ tu luyện cho tốt, tranh thủ sớm ngày đột phá, sau này tự nhiên có cơ hội báo thù!" Thái Thanh Lão Tử nói, ánh mắt bình thản kiên định.

"Trước đây lão sư cũng đã nói, trong ba phương pháp chứng đạo thì Dĩ Lực Chứng Đạo là mạnh nhất, nhưng cũng là gian nan nhất, với tư chất của chúng ta đều phải dùng công đức thành Thánh, Tô Dự muốn Dĩ Lực Chứng Đạo, tuyệt đối khó khăn vạn phần." "Chỉ cần chúng ta tiếp tục đột phá, Tô Dự chiến lực có mạnh hơn nữa, cũng sẽ bị kẹt ở cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, sau này tuyệt đối không phải là đối thủ của chúng ta!" Nghe lời của đại huynh, Nguyên Thủy Thiên Tôn tán thành gật đầu.

"Đại huynh nói rất phải, vi đệ sẽ bế quan, tu luyện cho tốt!" "Thiện!" Sau khi thu đi đoạn Bất Chu Sơn gãy kia, Tô Dự lại đi một chuyến đến Vu tộc, đích thân gặp Hình Thiên, Phong Bá, Vũ Sư, Tương Liễu, Cửu Phượng những Đại Vu đỉnh cấp này.

Hành động như vậy, là để nói cho chúng sinh Hồng Hoang biết, Vu tộc hiện nay tuy bắt đầu suy tàn, nhưng lại có bản Tiên Đế che chở, bất kỳ ai dám bất lợi với Vu tộc, đừng trách bản đế thủ đoạn vô tình!

Hai vị thê tử của Tô Dự đều là Tổ Vu của Vu tộc, lại giao hảo với Đế Giang và các Tổ Vu khác, hiện nay Vu tộc không có Tổ Vu trấn giữ, đương nhiên hắn phải chăm sóc cho Vu tộc còn sót lại.

Tiếp đó, Tô Dự liền trở về đạo trường, bắt đầu lĩnh ngộ Vận Mệnh pháp tắc nhận được từ bảo khố của Cự Ngao Bắc Hải.

Trong nháy mắt, vạn năm tuế nguyệt trôi qua.

Một ngày nọ, Càn Khôn Đỉnh quang mang đại thịnh, bùng nổ ra ức vạn đạo Tiên thiên huyền hoàng nhị khí.

“Càn Khôn Đỉnh cuối cùng cũng chuẩn bị mở lò, chúng ta chống trời đã mấy vạn năm rồi a!” Lúc này, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Thánh Nhân, Chuẩn Đề Thánh Nhân không khỏi có chút sốt ruột.

Chương 263

Suốt một vạn năm, thỉnh thoảng phải chống đỡ vòm trời đang sụp xuống, ngăn không cho thế giới Hồng Hoang trời đất hợp nhất, căn bản không thể chuyên tâm tu luyện.

Hiện nay, Càn Khôn Đỉnh của Nữ Oa mở ra, cho thấy Ngũ Sắc Thạch để vá trời đã luyện chế xong, tứ cực của Cự Ngao dùng làm trụ trời đất cũng đã được luyện chế xong.

"Vụt!" Thông Thiên Giáo Chủ lập tức xuất hiện ở Đông Hải.

"Ra mắt Nữ Oa sư muội!" "Ra mắt Thông Thiên sư huynh!" Sau khi hàn huyên, Nữ Oa cũng biết dụng ý của Thông Thiên, thế là trực tiếp giao một ít tinh thạch Phản Tiên Thiên đã được luyện chế cho hắn, để Thông Thiên dùng để lấp những chỗ trũng trên mặt đất.

"Đa tạ Nữ Oa sư muội!" Thông Thiên Giáo Chủ sau khi nhận lấy, mỉm cười chắp tay với Nữ Oa để tỏ lòng cảm tạ.

"Thông Thiên sư huynh khách sáo rồi!" "Vụt!" Lúc này, thân ảnh của Tô Dự lập tức xuất hiện bên cạnh Nữ Oa.

Tu luyện vạn năm tuế nguyệt, hắn cuối cùng cũng lĩnh ngộ được Vận Mệnh pháp tắc, hiện nay xem như vừa mới nhập môn, đối với sự huyền diệu và cường đại của Vận Mệnh pháp tắc, Tô Dự cảm thấy vô cùng hài lòng.

"Ra mắt Tô Dự Tiên Đế!" "Ra mắt Thông Thiên Thánh Nhân!" Sau khi hàn huyên một phen, Tô Dự liền mời hắn vào đại điện đạo trường uống một tách Ngộ Đạo Thần Trà.

"Ra mắt Tiên Đế, ra mắt Nữ Oa nương nương, ra mắt Thượng Thanh Thánh Nhân!" Lúc này, Vân Tiêu trong bộ y phục ngự tỷ phạm,

Quỳnh Tiêu thiếu nữ vị mười phần, và Bích Tiêu tinh linh đáng yêu tiến lên pha trà, cung kính hành lễ với họ.

Đáng nói là, trong mười vạn năm qua, Tam Tiêu tiên tử được Tô Dự và Hi Hòa cùng những người khác bồi dưỡng, thậm chí còn học được «Tạo Hóa Chân Kinh» giúp nâng cao căn nguyên, cải thiện tư chất, nhưng vẫn kẹt ở Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ, nhưng tiềm lực của họ thì ai cũng thấy rõ.

Thông Thiên Giáo Chủ thấy Tam Tiêu, nhìn tư chất của họ dường như đã tăng lên mấy bậc, trong lòng không khỏi có chút hâm mộ và bất đắc dĩ.

Phải biết rằng, hắn và Tam Tiêu vốn có duyên thầy trò.

Ai ngờ lại gặp Tô Dự trước!

Ai!

Đệ tử tư chất tốt như vậy bị Tô Dự Tiên Đế cướp đi mất rồi, thật khiến người ta khó chịu a!

Vì vậy, Thông Thiên Giáo Chủ sau khi uống trà liền cáo từ, miễn cho nhìn thấy Tam Tiêu trong lòng lại cảm thấy khó chịu.

"Thông Thiên sư huynh vì sao đi vội vàng như vậy?" Nữ Oa thấy Thông Thiên trực tiếp dùng thần thông Thánh Nhân rời đi, không khỏi có chút không hiểu.

Tô Dự nhàn nhạt cười, ôm lấy eo nàng.

"Thông Thiên đạo hữu chắc là vội đi lấp đất trũng rồi!" May mà Thông Thiên rời đi sớm, nếu không nghe được lời trêu chọc của Tô Dự chắc sẽ thổ huyết mất! ...

Sau khi ôn tồn một phen, Tô Dự liền cùng Nữ Oa chuẩn bị bắt đầu vá trời.

Đầu tiên, Tô Dự cầm lấy tứ chi của Cự Ngao Bắc Hải đã được tế luyện, sau đó chuẩn bị dựng cột chống trời đất mới ở bốn phương đông, nam, tây, bắc.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn đại Thánh Nhân thấy trụ trời đất mới cuối cùng cũng đã luyện chế xong, không khỏi có chút cảm khái, sau đó lần lượt vận dụng toàn bộ thực lực, để Tô Dự dựng trụ trời đất mới.

Tuy có oán với Tô Dự, nhưng việc này liên quan đến đại kế vá trời, nếu dám giở trò, người phát ngôn của Thiên Đạo là Hồng Quân sẽ không tha cho họ đầu tiên.

Huống hồ, tất cả mọi người đều biết rõ, sau khi vá trời Thiên Đạo sẽ ban xuống công đức vá trời, nếu không tận tâm, công đức nhận được cũng sẽ không nhiều.

Vì vậy, cho dù có oán với Tô Dự, cũng phải vận dụng toàn bộ thực lực.

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" Bốn tiếng nổ lớn liên tiếp, Tô Dự cùng Nữ Oa cùng nhau dựng bốn trụ chống trời mới khổng lồ, triệt để ổn định thế giới Hồng Hoang.

Sau khi bốn trụ chống trời mới được dựng lên, từ trên trời giáng xuống, từng luồng đạo vận vô cùng huyền diệu bao bọc lấy bốn đại trụ, khiến người ta tim đập nhanh.

"Phu quân, hiện nay trụ chống của thế giới Hồng Hoang đã xong, vậy đến lượt ta vá trời rồi!" Nữ Oa nhìn về phía tình lang, thúc đẩy Càn Khôn Đỉnh.

"Nương tử, cẩn thận một chút!" "Ân!" Nữ Oa nhìn tình lang một cái, sau đó lấy ra Ngũ Sắc Thần Thạch khổng lồ bay thẳng lên vòm trời.

Lúc này, toàn bộ sinh linh Hồng Hoang đều nhìn thấy thân ảnh thánh khiết không tì vết, cao quý điển nhã đó, ai nấy đều cúi người quỳ lạy, cầu nguyện vá trời thành công.

"Vù vù!" Vòm trời vỡ nát tản ra khí tức vô cùng đáng sợ, dường như muốn cắt nát mọi thứ.

Nữ Oa cho dù là Thiên Đạo Thánh Nhân, đối với khí tức khủng bố như vậy cũng có chút khó mà chịu đựng.

"Vụt!" Cứng rắn chống đỡ cuồng phong đáng sợ và luồng khí hỗn loạn vô cùng, cùng với nước Thiên Hà đổ ngược điên cuồng, nàng đem Ngũ Sắc Thần Thạch đã luyện chế xong vá lên.

Sắc mặt Nữ Oa có chút tái nhợt, rõ ràng vá trời vô cùng gian nan.

"Vụt!" Tô Dự bay vút lên trời, trực tiếp tế ra Hồng Mông Lượng Thiên Xích ngăn cản những luồng cuồng phong và khí tức khủng bố đó, để Nữ Oa vá trời có thể dễ dàng hơn một chút.

Nữ Oa ngọt ngào nhìn tình lang một cái, sau đó đem Ngũ Sắc Thần Thạch vá lên, khiến cho cái lỗ khổng lồ trên vòm trời được vá lại một ít.

Nếu là người khác làm như vậy, Nữ Oa sẽ cảm thấy đối phương có thể đang tranh công đức vá trời với mình, nhưng nếu là tình lang, thì căn bản không cần để ý.

Bởi vì họ là vợ chồng, sinh tử có nhau, khí vận tương liên!

"Ong!" Theo Nữ Oa lấy ra từng khối Ngũ Sắc Thần Thạch, từ từ vá lại lỗ thủng trên vòm trời, luồng khí và cuồng phong khủng bố tản ra từ vòm trời cũng bắt đầu từ từ nhỏ lại.

Vô số nhân tộc và sinh linh cảm nhận được thế giới Hồng Hoang bắt đầu từ từ trở nên ấm áp, nước Thiên Hà đổ ngược cũng đang ít đi, thế là lần lượt quỳ lạy hành lễ.

“Đa tạ Thánh Phụ của Nhân tộc ta, đa tạ Mẫu thân của Nhân tộc ta!” “Đa tạ Tô Dự Tiên Đế, đa tạ Nữ Oa nương nương!” “Ong!” Trong im lặng, khí vận nhân tộc trên người Tô Dự và Nữ Oa bắt đầu tiếp tục tăng lên.

Dưới sự thúc đẩy của Tô Dự, Hồng Mông Lượng Thiên Xích hóa thành mấy trăm vạn ức trượng, cả vòm trời tản ra ánh sáng vàng thần thánh vô cùng.

Nữ Oa mỗi lần từ trong Hỗn Độn Đỉnh lấy ra Ngũ Sắc Thạch, sau đó nhảy lên, nghênh đón hắc động sâu thẳm khủng bố kia.

Lúc này, Tô Dự trong lòng không nhịn được mà suy đoán, phía bên kia của vòm trời vỡ nát của thế giới Hồng Hoang sẽ là một thế giới như thế nào?

Vì sao lại tản ra khí tức khủng bố đáng sợ như vậy, ngay cả Thiên Đạo Thánh Nhân của thế giới Hồng Hoang cũng khó mà chịu đựng.

Hỗn Độn?

Hay Hồng Mông? ...

Chương 264

Có Tô Dự giúp đỡ, tốc độ vá trời của Nữ Oa rõ ràng đã nhanh hơn rất nhiều.

Theo vòm trời vỡ nát được Ngũ Sắc Thần Thạch vá lại, cái lỗ đen khổng lồ ban đầu bắt đầu dần dần thu nhỏ, khí tức tản ra cũng ngày càng yếu đi.

Mấy trăm năm sau, khi Nữ Oa vá lại cái lỗ khổng lồ trên vòm trời, phát hiện trong Càn Khôn Đỉnh còn lại một viên Ngũ Sắc Thần Thạch lấp lánh.

Trong lòng nàng khẽ động, từ trong Càn Khôn Đỉnh đem viên Ngũ Sắc Thần Thạch cuối cùng vung xuống phương Đông.

"Vèo!" Tô Dự nhìn khí cơ tản ra từ viên Ngũ Sắc Thần Thạch cuối cùng, không khỏi lộ ra một nụ cười nhàn nhạt đầy hứng thú.

Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không lừng danh hậu thế, sắp bắt đầu được thai nghén trong một viên Ngũ Sắc Thần Thạch rồi.

Thế là, Tô Dự duỗi tay phải, đánh vào viên Ngũ Sắc Thần Thạch kia một đạo ấn ký nhàn nhạt.

"Nương tử, sao nàng lại ném đi viên Ngũ Sắc Thần Thạch cuối cùng?" Lúc này, Nữ Oa đối với hành động của tình lang có chút không hiểu, nhưng không hỏi.

"Phu quân, Ngũ Sắc Thần Thạch vốn là từ thế giới Hồng Hoang tìm kiếm luyện chế ra, viên cuối cùng ta muốn nó quay về Hồng Hoang, cũng là để lại cho đại địa một tia sinh cơ." Thì ra là vậy!

Tô Dự nghe lời của nàng, ôm lấy eo nàng, trong lòng lập tức hiểu ra, tất cả đều là thiên mệnh đã định.

Tôn Ngộ Không là hộ pháp do Phật giáo định sẵn, Phật giáo tất nhiên sẽ vì Tôn Ngộ Không mà đi đến đại hưng.

Nhưng có hắn ở đây, Phật giáo phương Tây có thể đại hưng sao?

Tô Dự không khỏi nhìn về phía phương Tây nơi Nhị Thánh đang ở, vẻ hứng thú ngày càng đậm.

Lúc này, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn viên Ngũ Sắc Thần Thạch cuối cùng độn nhập vào đại địa Hồng Hoang, mơ hồ cảm giác được, viên Ngũ Sắc Thần Thạch này dường như có liên quan đến họ.

Chưa đợi họ ra tay, Ngũ Sắc Thần Thạch đã biến mất mọi khí cơ, không còn thấy nữa.

"Đa tạ Thánh Phụ của Nhân tộc ta, đa tạ Mẫu thân của Nhân tộc ta, đa tạ Chư vị Thánh Nhân!" "Đa tạ Nữ Oa nương nương, đa tạ Tô Dự Tiên Đế, đa tạ Chư vị Thánh Nhân!" Theo Nữ Oa vá trời triệt để kết thúc, cả vòm trời đã khôi phục bình thường, cuồng phong khủng bố vô hạn ban đầu đã sớm biến mất, nước Thiên Hà đổ ngược cũng triệt để ngừng lại, thế giới Hồng Hoang lại nghênh đón sinh cơ mới.

Vô số sinh linh và vô số nhân tộc cảm ơn công đức của Tô Dự, Nữ Oa và Chư Thánh, lần lượt quỳ lạy hành lễ.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Đột nhiên, vòm trời kim quang đại thịnh, dường như là một đại dương vàng.

"Công đức!" Chư Thánh thấy công đức kinh người như vậy, trong lòng không khỏi mong đợi.

"Vụt!" "Vụt!" Đại dương công đức vàng trên vòm trời bắt đầu hướng về đỉnh đầu của Tô Dự, Nữ Oa, Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh.

Nữ Oa nhận được công đức tự nhiên là nhiều nhất, thứ hai là Tô Dự, sau đó là Thông Thiên Giáo Chủ.

Còn Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Tây Phương Nhị Thánh, công đức vá trời của bốn người cộng lại cũng không bằng một mình Tô Dự!

Khi Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm nhận được tất cả, trong lòng tức giận đến mức sắp phát điên.

Chuyện tốt đều bị Tô Dự chiếm hết rồi!

Sớm biết vậy đã đi giành việc vặt dựng trụ trời!

"Ong!" Lúc này, trong cơ thể Nữ Oa dường như đột phá một loại quan ải nào đó, cả người càng thêm thánh khiết không tì vết, tôn quý điển nhã.

Tô Dự và nàng khí vận tương liên, mới cảm nhận được tất cả.

Rõ ràng, sau khi thu hoạch được nhiều công đức vá trời như vậy, nàng đã thuận lợi đột phá tầng thứ nhất của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, đạt đến tầng thứ hai!

"Chúc mừng nương tử!" Tô Dự biết rõ, càng về sau đột phá càng gian nan, Nữ Oa có thể trong mười mấy vạn năm đột phá tầng thứ hai của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, tiến triển vô cùng nhanh chóng.

"Vụt!" Chư Thánh nghe lời của Tô Dự, lập tức hiểu ra, Nữ Oa đã chính thức đột phá tầng thứ hai của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, lần này lại đi trước tất cả mọi người.

"Chúc mừng Nữ Oa sư muội!" "Chúc mừng Nữ Oa sư muội!" "Chúc mừng Nữ Oa sư tỷ!" "Chúc mừng Nữ Oa sư tỷ!" Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh sau khi cảm nhận được, lập tức mỉm cười chúc phúc Nữ Oa.

Lúc này, Thái Thanh Lão Tử nhìn Nữ Oa, trong lòng phức tạp không thôi.

Bao nhiêu năm qua, hắn vẫn luôn nỗ lực tu luyện, cảm ngộ Đan Đạo pháp tắc, tiến triển vô cùng nhanh chóng, hiện đã đến bên bờ vực của sự đột phá.

Nguyên bản hắn sẽ trở thành người đầu tiên trong Chư Thánh đột phá, là đại sư huynh thực lực mạnh nhất, ai ngờ lần này Nữ Oa sư muội lại đi trước hắn, khiến Thái Thanh Lão Tử trong lòng có chút uất ức.

"Hù!" Sau khi hít sâu một hơi, Thái Thanh Lão Tử nhanh chóng thu liễm tâm thần, minh chính bản tâm.

Tuy tạm thời lạc hậu Nữ Oa sư muội, nhưng hắn có thể chắc chắn, nhờ công đức vá trời lần này, lại thêm cảm ngộ đối với Đan Đạo pháp tắc, không cần đến một vạn năm, hắn cũng có thể đột phá tầng thứ hai của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

"Đa tạ các vị sư huynh, sư đệ, đạo vô chỉ cảnh, chắc chắn không bao lâu nữa, các vị cũng sẽ đột phá, ta chẳng qua là may mắn tiến thêm một bước mà thôi!" Nữ Oa nắm lấy tay mềm của tình lang, mỉm cười nói.

Nhìn ánh mắt hâm mộ của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, Nữ Oa trong lòng cũng khá là sảng khoái.

Sau khi đột phá tầng thứ hai của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, thực lực của nàng so với trước đây đã tăng vọt mấy lần, nếu lại đối chiến với Nguyên Thủy Thiên Tôn, không cần đến một canh giờ, nàng có thể đánh bại hắn!

Đây chính là chênh lệch thực lực tuyệt đối!

Chư Thánh nghe lời khiêm tốn như vậy của Nữ Oa, trong lòng không khỏi càng thêm kiêng kỵ.

Một Tô Dự Tiên Đế chưa chứng đạo thành Thánh đã khiến Chư

Thánh đau đầu và kiêng kỵ, lại thêm một Thánh Nhân thực lực mạnh nhất là Nữ Oa, sau này cả thế giới Hồng Hoang chẳng phải sẽ lấy Tô Dự Tiên Đế làm đầu sao?

Tính cách bá đạo vô cùng của Tô Dự, tuyệt đối không phải là cảnh tượng mà Chư Thánh muốn thấy.

"Đông!" Ngay khi Chư Thánh chuẩn bị quay về đạo trường bế quan, tiêu hóa cho tốt những gì thu được từ công đức vá trời lần này, trời đất Hồng Hoang lại một lần nữa vang lên tiếng chuông du dương.

"Mau đến Tử Tiêu Cung nghị sự!" Chư Thánh nghe pháp chỉ của lão sư Hồng Quân, không khỏi đồng loạt hướng về vòm trời hành lễ.

"Cẩn tuân pháp chỉ của lão sư!" "Cẩn tuân pháp chỉ của lão sư!" Tô Dự nhìn lên vòm trời, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Hiện nay vá trời đã hoàn thành, tiếp theo Hồng Quân sẽ lập hai môn đồng Hạo Thiên, Dao Trì làm Thiên Đế và Vương Mẫu sao?

Theo dòng thời gian bình thường phát triển, sau Vu Yêu lượng kiếp, Thiên Mệnh Vương Giả Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất vẫn lạc, Thiên Đế mới sẽ do đồng tử Hạo Thiên dưới trướng Hồng Quân đảm nhiệm.

Trước đây Tô Dự không phải là không nhân cơ hội chiếm lĩnh Thiên Đình, trực tiếp lấy danh nghĩa Tiên Đế hiệu lệnh Hồng Hoang.

Chương 265

Nhưng hắn dùng thần thông suy diễn phát hiện, nếu thật sự làm như vậy, không những Thiên Đạo Hồng Hoang không cho phép, mà ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân cũng sẽ ngăn cản.

Vì vậy, Tô Dự chỉ có thể tạm thời đè nén ý nghĩ này xuống, chuẩn bị thành lập Tiên Đình, quản giáo quần tiên thiên hạ.

Bây giờ, hắn vẫn luôn chờ đợi thời cơ lập Thiên Đình, theo Tô Dự suy diễn, thời cơ này không còn xa nữa.

"Vụt!" "Vèo!" Chư Thánh sau khi nghe pháp chỉ của lão sư Hồng Quân, lần lượt vận dụng thần thông, trực tiếp hướng về Tử Tiêu Cung.

Tô Dự và Nữ Oa thì nhìn nhau, sau đó mỉm cười tay trong tay cùng nhau hướng về Hỗn Độn sâu trong vòm trời. ...

Sau khi vào Tử Tiêu Cung, người tiếp đãi lại là Hạo Thiên mắt sáng răng trắng và Dao Trì.

"Ra mắt Tô Dự Tiên Đế, ra mắt Nữ Oa nương nương!" "Ra mắt Tô Dự Tiên Đế, ra mắt Nữ Oa nương nương!" Tô Dự mỉm cười đáp lễ.

"Hạo Thiên đạo hữu, Dao Trì đạo hữu không cần khách sáo." Sau khi Tô Dự và Nữ Oa đến, thân ảnh cổ xưa gầy gò của Hồng Quân mới từ từ xuất hiện ở chính điện Tử Tiêu Cung.

"Đệ tử bái kiến lão sư!" "Đệ tử bái kiến lão sư!" "Ra mắt Hồng Quân đạo hữu!" Chư Thánh hành lễ với Hồng Quân, Tô Dự thì khẽ gật đầu, chắp tay.

"Không cần đa lễ!" Hồng Quân nhàn nhạt phất tay, sau đó để mọi

người ngồi trên bồ đoàn, một đôi mắt nhìn về phía mọi người, cuối cùng dừng lại trên người Tô Dự.

Tô Dự lúc trước thu đi Bất Chu Sơn cảm nhận được nguy cơ, không khỏi thu liễm tâm thần, trong lòng âm thầm cảnh giác.

"Hiện nay Vu Yêu lượng kiếp đã kết thúc, dưới sự nỗ lực của các ngươi, vòm trời vỡ nát cũng đã được vá lại, cả thế giới Hồng Hoang sắp nghênh đón một thời đại mới." Hồng Quân chậm rãi mở miệng, giọng điệu không nhanh không chậm.

"Thiên Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất thân tử đạo tiêu, vị trí Thiên Đế của thế giới Hồng Hoang đã trống, không biết các ngươi có ai để tiến cử không?" Vụt!

Chư Thánh tại hiện trường sau khi nghe lời của Hồng Quân, hai mắt sáng lên, trong lòng nhanh chóng bắt đầu tính toán.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tây Phương Nhị Thánh thấy ánh mắt của Hồng Quân trên người mình, trong lòng không khỏi giật thót một cái. 'Chẳng lẽ lão sư muốn để Tô Dự Tiên Đế làm Thiên Đế mới?' 'Chúng tiên Tiên Đế, Hồng Hoang Thiên Đế, chẳng phải là tất cả sinh linh Hồng Hoang đều phải quy về hắn quản sao?' Nếu Tô Dự thật sự trở thành Thiên Đế mới, vậy khí vận của hắn sẽ tập trung lại làm một, đến lúc đó với sự khủng bố của Tô Dự, e rằng thời gian chứng đạo thành Thánh sẽ được rút ngắn đáng kể?

Nghĩ đến hậu quả này, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức đi đầu mở miệng.

"Khải bẩm lão sư, đại đệ tử Quảng Thành Tử dưới trướng đệ tử là người phúc trạch sâu dày, lại thêm tính cách quả cảm kiên nghị, có thể làm Thiên Đế mới!" Bất kể lão sư có ý định để Tô Dự làm Thiên Đế mới hay không, trước tiên cứ phá hỏng chuyện này rồi nói sau.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nói xong, sau đó liếc mắt ra hiệu với đại huynh Thái Thanh Lão Tử.

Thấy ánh mắt của nhị đệ Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thanh Lão Tử lập tức hiểu ra, thế là cũng đứng lên hành lễ với Hồng Quân.

"Khải bẩm lão sư, thủ đồ Huyền Đô dưới trướng đệ tử, là người khí vận nồng hậu, tính cách nhân ái quả cảm, có thể đảm đương trọng trách này!" Tây Phương Nhị Thánh thấy họ đều đang tiến cử đệ tử của mình, cũng sẽ không tự mình tụt lại phía sau.

Tuy xác suất đệ tử dưới trướng làm Thiên Đế mới gần như bằng không, nhưng nhỡ đâu do tranh đấu mà nhặt được một cái hời thì sao?

Vậy thì còn gì tốt hơn!

Đệ tử dưới trướng là Thiên Đế mới của Hồng Hoang, đối với Tây Phương Giáo sẽ có lợi ích lớn đến mức nào?

Nếu thao tác tốt, lợi dụng thân phận Thiên Đế, sau này để Tây Phương Giáo trở thành đại giáo đệ nhất Hồng Hoang cũng không phải là mơ?

"Khải bẩm lão sư, đại đồ đệ Di Lặc dưới trướng đệ tử phúc trạch sâu dày, tính cách nhân ái quả cảm kiên nghị, đệ tử cảm thấy có thể làm Thiên Đế mới!" Tiếp Dẫn thấy sư đệ mở miệng tranh giành, tự nhiên sẽ không bỏ lỡ.

"Khải bẩm lão sư, đệ tử cảm thấy đại đệ tử Di Lặc dưới trướng sư đệ Chuẩn Đề cực kỳ xuất chúng, vì vậy cũng ủng hộ hắn làm người được chọn cho vị trí Thiên Đế mới!" Hồng Quân thấy họ lần lượt mở miệng tiến cử đệ tử dưới trướng, không khỏi lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

"Khải bẩm lão sư, lục đệ tử Triệu Công Minh dưới trướng đệ tử phúc duyên sâu dày, thông tuệ nhân ái, tính cách quả cảm kiên nghị, đệ

tử tiến cử hắn làm người được chọn cho vị trí Thiên Đế mới!" Thông Thiên Giáo Chủ đương nhiên biết lợi ích của việc đệ tử dưới trướng làm Thiên Đế, vì vậy thấy Chư Thánh đều đang tranh giành, tự nhiên cũng sẽ không bỏ lỡ.

Hắn biết rõ, hiện nay Yêu tộc và Vu tộc đã rút khỏi vũ đài lịch sử, vì vậy đại đệ tử Đa Bảo không thích hợp làm Thiên Đế, thế là tiến cử lục đệ tử Triệu Công Minh.

Triệu Công Minh là nhân tộc thuần chính, thân mang khí vận phúc duyên, bình thường lại rất được yêu thích, dùng làm người được chọn cho vị trí Thiên Đế tự nhiên không thể thích hợp hơn.

Nữ Oa thấy Chư Thánh đều đang tranh đoạt vị trí Thiên Đế mới, dưới trướng nàng không có truyền thừa, vì vậy không khỏi nhìn về phía phu quân Tô Dự.

Nếu phu quân muốn tranh đoạt vị trí Thiên Đế mới, nàng tự nhiên sẽ toàn lực ủng hộ. ...

"Vụt!" Hồng Quân thấy Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh đều đã mở miệng, ánh mắt không khỏi lại lần nữa rơi vào người Tô Dự.

"Tô Dự đạo hữu, không biết đạo hữu có kiến nghị gì về người được chọn cho vị trí Thiên Đế mới?" Tô Dự nhàn nhạt cười, đối diện với ánh mắt của Hồng Quân.

"Hồng Quân đạo hữu, người được chọn cho vị trí Thiên Đế Hồng Hoang vô cùng quan trọng, ngoài phúc nguyên sâu dày ra, còn cần thực lực mạnh mẽ, nếu không sẽ không ngồi vững vị trí Thiên Đế.

Vì vậy, bần đạo đề nghị để đồng tử Hạo Thiên dưới trướng Hồng Quân đạo hữu làm Thiên Đế mới!" Vụt!

Chư Thánh trong Tử Tiêu Cung sau khi nghe lời của Tô Dự, không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc, họ cũng không ngờ, Tô Dự lại không tự đề

cử mình, ngược lại đi tiến cử đồng tử Hạo Thiên dưới trướng lão sư?

Mất trí rồi sao?

Phải biết rằng, với thực lực của Tô Dự hiện nay, lại thêm nhiều thuộc hạ thực lực mạnh mẽ, còn có mấy vị thê tử, nếu ngồi lên vị trí Thiên Đế mới, quản lý thế giới Hồng Hoang dễ như trở bàn tay.

Ngay cả Thiên Mệnh Vương Giả Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất trước đây, về danh vọng và năng lực cũng không thể so sánh với Tô Dự!

Sao lại tiến cử môn đồng Hạo Thiên?

Nữ Oa thấy tình lang tiến cử Hạo Thiên, lập tức hiểu ra, thế là đứng lên, hành lễ với lão sư Hồng Quân.

"Lão sư, đệ tử cũng giống phu quân, tiến cử đồng tử Hạo Thiên đạo hữu dưới trướng lão sư!" "Hạo Thiên đạo hữu thực lực không tồi, bao nhiêu năm qua phục thị lão sư cũng tận tâm tận lực, lại thêm bản thể là tiên thiên tinh thạch hóa thành, thân mang hoàng giả chi khí, có thể làm Thiên Đế mới!" Trong đại điện Tử Tiêu Cung đột nhiên yên tĩnh đến đáng sợ.

Các Thánh nhân có mặt cùng hai môn đồng Hạo Thiên, Dao Trì đều không ngờ tới, Tô Dự và Nữ Oa lại không tranh đoạt vị trí Thiên Đế mới, ngược lại còn tiến cử Hạo Thiên làm Thiên Đế mới!

Chuyện này cũng quá khó tin rồi phải không?

Phải biết rằng, với thế lực hiện tại, cơ hội để Tô Dự trở thành Thiên Đế mới là lớn nhất.

Chức trách của Chúng Tiên Tiên Đế và Thiên Đế Hồng Hoang gần như tương đồng, một bên quản giáo quần tiên trong thiên hạ, một bên quản lý Hồng Hoang, nhưng sinh linh nào trong thế giới Hồng Hoang mà không phải là tiên cơ chứ?

Chương 266

Chức trách của Tiên Đế và Thiên Đế vốn có chức năng trùng lặp, thuận thế trở thành Thiên Đế mới cũng là lẽ đương nhiên.

Nhưng người ta lại không hề tranh đoạt, ngược lại còn đại độ tiến cử đồng tử dưới trướng lão sư là Hạo Thiên làm Thiên Đế mới.

Trong khoảnh khắc, Tam Thanh, Tây Phương nhị thánh chỉ cảm thấy mặt mình có chút nóng rát.

So với sự đại công vô tư của Tiên Đế Tô Dự, bọn họ với thân phận là Thánh nhân Thiên Đạo cao cao tại thượng, vô dục vô cầu lại tỏ ra nhỏ mọn, tính toán chi li! "Vụt!" Đôi mắt của Hồng Quân lại một lần nữa nhìn về phía Tô Dự, ánh mắt lần này rõ ràng có chút sắc bén, phảng phất như muốn nhìn thấu hắn.

Thế nhưng, nhìn hồi lâu vẫn không nhìn ra được một chút bất thường nào. 'Lẽ nào Tô Dự đạo hữu đã sớm biết được vận mệnh của Hạo Thiên?

Nếu không sao có thể đề cử hắn làm Thiên Đế mới?' 'Thật không nhìn thấu nổi!' Lần này triệu tập các Thánh nhân cùng Tô Dự đến, tuy nói là để tiến cử Thiên Đế mới, nhưng trên thực tế, trong lòng Hồng Quân đã sớm định sẵn người được chọn.

Đó chính là đồng tử dưới trướng của ngài, Hạo Thiên!

Lý do để các Thánh nhân tiến cử, chẳng qua là để mọi chuyện thuận lý thành chương mà thôi.

Phong Thần lượng kiếp sắp tới, mấu chốt nằm ở Nhân, Xiển, Tiệt tam giáo cùng với Hạo Thiên.

Nếu để đệ tử dưới trướng các Thánh nhân hoặc là Tô Dự làm

Thiên Đế mới, vậy Phong Thần lượng kiếp sắp tới sẽ thúc đẩy như thế nào? "Thiện!" Hồng Quân thu hồi ánh mắt, chậm rãi mở miệng. "Nếu Tô Dự đạo hữu và Nữ Oa đều tiến cử Hạo Thiên, vậy thì để Hạo Thiên làm Thiên Đế mới của Hồng Hoang đi!" "Vụt!" Nghe được tin này, đồng tử Hạo Thiên đứng phía sau hoàn toàn kinh ngạc, không ngờ chức vị Thiên Đế Hồng Hoang lại rơi vào đầu mình!

Phải biết rằng, chức vị này chính là chủ nhân của thế giới Hồng Hoang, hưởng thụ khí vận của cả thiên hạ!

Trước đây hắn chỉ là một đồng tử bên cạnh Đạo Tổ, tuy các Thánh nhân và vô số đại năng Hồng Hoang đối với hắn khá hòa nhã, nhưng suy cho cùng, người ta đều là nể mặt Đạo Tổ mà thôi, trong lòng chắc chắn xem thường hắn.

Nếu trở thành Thiên Đế mới, thuận lợi trở thành chủ nhân của thế giới Hồng Hoang, sau này trong chúng sinh, còn có ai dám bất kính với hắn?

Dù là Thánh nhân Thiên Đạo cao cao tại thượng, hắn cũng có tư cách ngồi ngang hàng phải không?

Nghĩ đến đây, nội tâm Hạo Thiên kích động, ánh mắt nhìn Tô Dự cũng tràn đầy cảm kích.

Hôm nay khi Đạo Tổ Hồng Quân để hắn và Dao Trì ra mặt chiêu đãi các Thánh nhân và Tiên Đế, hắn đã mơ hồ cảm nhận được có chuyện quan trọng sắp xảy ra, ai ngờ lại là tiến cử Thiên Đế mới, và vận may như vậy lại rơi xuống đầu mình.

Thật quá mộng ảo!

Cảm nhận được ánh mắt của Hạo Thiên, Tô Dự bất giác khẽ quay đầu, nhìn thấy sự cảm kích trong mắt hắn, bèn mỉm cười thân thiện.

Tô Dự biết rõ, Hạo Thiên trở thành Thiên Đế mới là điều tất yếu,

không ai có thể cướp đi.

Do đó, thuận nước đẩy thuyền tiến cử hắn, vừa nhận được sự cảm kích, cũng tiện cho việc bố cục sau này.

Lúc này, các Thánh nhân nghe pháp chỉ của lão sư Hồng Quân, biết người được chọn làm Thiên Đế mới đã định, tuy người họ đề cử không được thông qua, nhưng dù sao Thiên Đế mới cũng không phải là Tô Dự.

Nhưng khi thấy vẻ mặt cảm kích của Hạo Thiên đối với Tô Dự, trong lòng họ bất giác bắt đầu khó chịu.

Có thể dự đoán được, dưới sự đề cử của Tô Dự và Nữ Oa, Hạo Thiên trở thành Thiên Đế mới, sau này tất sẽ báo đáp Tô Dự, nếu Tô Dự dùng thân phận Chúng Tiên Tiên Đế và Thiên Đế Hồng Hoang để can thiệp bố cục, vậy sau này đệ tử dưới trướng bọn họ sẽ rất khó chịu.

Nghĩ đến đây, các Thánh nhân bất giác bắt đầu tính kế.

Nếu theo diễn biến cốt truyện bình thường, Hạo Thiên bị Hồng Quân đích thân bổ nhiệm làm Thiên Đế mới, khiến cho dự tính của các Thánh nhân thất bại.

Do đó, các Thánh nhân trong lòng không dám oán trách lão sư Hồng Quân, nhưng lại ngấm ngầm căm ghét Hạo Thiên.

Sau khi Hạo Thiên trở thành Thiên Đế Hồng Hoang, thực lực tuy không tệ, nhưng dưới áp lực của các Thánh nhân, căn bản không có cơ hội thi triển hoài bão.

Đệ tử dưới trướng các Thánh nhân đều dám đối với vị Thiên Đế mới này ngoài mặt vâng dạ sau lưng làm trái, không hề có chút tôn kính nào.

Hạo Thiên dù đã dốc hết toàn lực muốn chấn hưng uy danh Thiên

Đình, khôi phục vinh quang thời Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất hai vị Thiên Đế, nhưng cuối cùng, dưới sự thao túng của các Thánh nhân, hắn vẫn trở thành một quân cờ và con rối.

Sau này Hạo Thiên thực sự bị các Thánh nhân chèn ép đến hết cách, chỉ có thể lên Tử Tiêu Cung khóc lóc cầu xin Đạo Tổ Hồng Quân giúp đỡ, từ đó mới bắt đầu Phong Thần lượng kiếp nhắm vào tam giáo.

Mở ra Phong Thần lượng kiếp vốn là để báo thù tam giáo, nhưng Hạo Thiên căn bản không có thực lực để đối đầu với Thánh nhân, người của tam giáo căn bản không nghe điều lệnh, thậm chí còn thiết lập Tứ Ngự để phân quyền, muốn biến hắn thành một con rối triệt để.

Cuối cùng, Hạo Thiên thực sự tức không chịu nổi, đã liên hợp với Phật giáo Tây phương để báo thù tam giáo, đồng thời dùng một luồng chân linh đầu thai chuyển thế thành Trương Bách Nhẫn làm Ngọc Đế, còn bản thể thì nỗ lực tu luyện, hy vọng đột phá cảnh giới Thánh nhân, áp chế các Thánh nhân, sau đó trở thành Thiên Đế Hồng Hoang chân chính.

Chỉ tiếc là, Hạo Thiên tuy có hoài bão, có kế sách, nhưng vị trí Thánh nhân đâu phải dễ dàng đột phá như vậy?

Chỉ có thể định sẵn trở thành quân cờ bị các Thánh nhân thao túng!

Còn bây giờ, vì có Tô Dự, vận mệnh của Hạo Thiên tự nhiên sẽ không thê thảm như kiếp trước, chức vị Thiên Đế Hồng Hoang hưởng thụ khí vận của cả thiên hạ.

Có Tô Dự là đại địch, các Thánh nhân chắc chắn sẽ không chèn ép Hạo Thiên như kiếp trước, mà sẽ lôi kéo hắn để đối phó với Tô Dự.

Do đó, Hạo Thiên sẽ trở thành món hàng nóng trong mắt các Thánh nhân, một quân cờ để đối phó với Tô Dự.

Dù sao địa vị của Thiên Đế Hồng Hoang và Chúng Tiên Tiên Đế là tương đồng, chức trách cũng có phần lớn trùng lặp, giữa hai bên tồn tại sự cạnh tranh tự nhiên.

Một nước không thể có hai vua, một trời không thể có hai mặt trời.

Khí vận Hồng Hoang mà Tô Dự có được càng mạnh, thì phần dành cho Hạo Thiên sẽ càng ít.

Là một Thiên Đế Hồng Hoang có hoài bão, ai sẽ muốn thấy cảnh này? "Vụt!" Hồng Quân nhìn về phía Hạo Thiên và Dao Trì, sau đó uy nghiêm mở miệng, pháp chỉ truyền khắp toàn bộ thế giới Hồng Hoang. "Chức vị Thiên Đế của thế giới Hồng Hoang đang trống khuyết, kể từ hôm nay, Hạo Thiên là Thiên Đế mới, Dao Trì là Vương Mẫu, hai người cùng nhau quản lý Hồng Hoang, tạo phúc cho Hồng Hoang!" "Cẩn tuân pháp chỉ của lão sư!" "Cẩn tuân pháp chỉ của lão sư!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Đạo Tổ!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Đạo Tổ!" Các Thánh nhân cùng tất cả sinh linh Hồng Hoang nghe pháp chỉ của Đạo Tổ Hồng Quân, từng người một cúi mình hành lễ đáp lời.

Tất cả sinh linh Hồng Hoang đều không ngờ, người được chọn làm Thiên Đế mới lại là môn đồng Hạo Thiên dưới trướng Đạo Tổ, nhưng không ai dám có bất kỳ nghi ngờ nào. "Vụt!" Theo pháp chỉ của Hồng Quân vừa dứt, khí vận gia thân lên hai người Hạo Thiên và Dao Trì, tỏa ra ánh sáng thần thánh khác thường.

Chương 267

"Các ngươi nay đã là Thiên Đế, Vương Mẫu, tự nhiên không thể dùng thân phận đồng tử để trấn giữ Thiên Đình, Ngô sẽ giúp các ngươi một tay." Hồng Quân nói xong, tay phải nhẹ nhàng vung lên. "Vèo!" "Vèo!" Hai luồng ánh sáng thần màu tím rơi xuống người Hạo Thiên và Dao Trì, chỉ thấy bộ dạng đồng tử phấn điêu ngọc trác ban đầu, trong nháy mắt biến thành dáng vẻ người trưởng thành.

Hạo Thiên anh tuấn thần võ, uy nghiêm bá khí.

Dao Trì ung dung điển nhã, phong hoa tuyệt đại. "Đệ tử đa tạ lão gia!" "Đệ tử đa tạ lão gia!" Hạo Thiên và Dao Trì thấy dáng vẻ mới của mình, không khỏi cảm kích vô cùng.

Lúc này, Dao Trì chỉ cảm thấy như đang mơ, không ngờ rằng, với thân phận một môn đồng, mình lại có thể trở thành Vương Mẫu nương nương mẫu nghi thiên hạ, thật sự quá mộng ảo.

Nàng bất giác nhìn về phía Tô Dự, một đôi mắt đẹp lộ ra vẻ cảm kích vô hạn.

Bấy lâu nay, Tô Dự đối với nàng luôn tràn đầy thiện ý và tôn trọng, chưa bao giờ vì nàng là đồng tử mà khinh thị hay đối xử qua loa.

Phải biết rằng, Tô Dự là tồn tại có thể ngồi ngang hàng xưng đạo hữu với lão gia Hồng Quân, nhưng mỗi lần gặp mặt, hắn đều xưng hô đạo hữu với nàng, thậm chí trong việc chiêu đãi, đều để thê tử Hi Hòa chiêu đãi, chứ không để môn đồng dưới trướng chiêu đãi.

Sự tôn trọng phát ra từ tận đáy lòng này, khiến cho nội tâm Dao Trì vô cùng cảm kích và cảm động.

Tam Thanh, Tây Phương nhị thánh những Thánh nhân cao cao tại thượng này lại khác, tuy bề ngoài đối xử với nàng rất hòa nhã, nhưng từ những chi tiết nhỏ trong việc chiêu đãi, gặp gỡ có thể cảm nhận rõ ràng, họ căn bản không hề để nàng vào mắt.

Sự hòa nhã bề ngoài của họ, thuần túy là vì nể mặt nàng là môn đồng của lão gia mà thôi.

Đâu giống như Tiên Đế Tô Dự, tôn trọng phát ra từ tận đáy lòng?

Lần này nếu không phải Tô Dự chủ động tiến cử Hạo Thiên làm Thiên Đế mới, liệu nàng có thể trở thành Vương Mẫu nương nương mẫu nghi thiên hạ không?

Nghĩ đến đây, Dao Trì bất giác càng thêm cảm kích Tô Dự.

Nữ Oa thấy ánh mắt Dao Trì nhìn phu quân mình, không khỏi lộ ra một tia hứng thú nhàn nhạt, sau đó nắm chặt bàn tay Tô Dự.

Nếu để tình lang tiếp xúc nhiều với vị Vương Mẫu Dao Trì này, e rằng vị Vương Mẫu nương nương vừa được lão sư sắc phong mẫu nghi thiên hạ này sắp trở thành tỷ muội của mình rồi! ...

Hồng Quân nhìn dáng vẻ mới của hai vị môn đồng, không có bất kỳ dao động tình cảm nào. "Hạo Thiên, ngươi là Thiên Đế, Ngô ban cho ngươi cực phẩm Tiên thiên linh bảo Hạo Thiên Kính, Hạo Thiên Kiếm, để giúp ngươi quản lý Hồng Hoang, tạo phúc cho Hồng Hoang!" "Vụt!" Hồng Quân phất tay áo, hai kiện cực phẩm Tiên thiên linh bảo Hạo Thiên Kính, Hạo Thiên Kiếm rơi xuống trước mặt Hạo Thiên. "Đệ tử đa tạ lão gia!" Hạo Thiên trong lòng vui mừng khôn xiết, vội vàng nhận lấy hai kiện cực phẩm Tiên thiên linh bảo, vẻ vui sướng trên mặt gần như không thể che giấu.

Hạo Thiên Kính là cực phẩm Tiên thiên linh bảo, có công hiệu khí vận, thậm chí có thể quan sát tình hình bất kỳ nơi nào trong thế giới

Hồng Hoang, uy năng vô cùng.

Hạo Thiên Kiếm cũng thuộc cực phẩm Tiên thiên linh bảo, mang theo một tia vương giả chi khí, sát phạt vô song.

Hai kiện bảo vật đều được đặt theo tên Hạo Thiên, có thể thấy Hồng Quân đối với Hạo Thiên ưu ái đến mức nào.

Trải qua vô số nguyên hội, Hạo Thiên và Dao Trì đã tận tâm tận lực phụng sự Hồng Quân, khiến Hồng Quân trong lòng cảm động, do đó đặc biệt ban tặng chí bảo để tăng thêm thanh thế cho họ. "Dao Trì, nay ngươi là Vương Mẫu, Ngô ban cho ngươi cực phẩm Tiên thiên linh bảo Ngân Trâm, một trong thập đại Tiên thiên linh căn Nhâm Thủy Bàn Đào, để giúp ngươi quản giáo Hồng Hoang, tạo phúc cho Hồng Hoang!" "Vụt!" Trong tay Hồng Quân xuất hiện một cây Ngân Trâm và một cây Tiên thiên linh căn Nhâm Thủy Bàn Đào, trực tiếp bay đến trước mặt Dao Trì. "Đệ tử bái tạ lão sư!" Dao Trì nhận lấy, cung kính hành lễ với Hồng Quân. "Thiện!" Hồng Quân khẽ gật đầu, thu hồi ánh mắt, nhìn về phía mọi người có mặt. "Nay người được chọn làm Thiên Đế, Vương Mẫu đã định, tiếp theo thế giới Hồng Hoang sắp nghênh đón một kỷ nguyên mới.

Nhưng giữa thiên địa không có Thiên mệnh chi chủ vĩnh hằng, Vu tộc, Yêu tộc vì Vu Yêu lượng kiếp mà rút khỏi vũ đài lịch sử, Thiên mệnh chi chủ mới sẽ là Nhân tộc!" Nghe pháp chỉ của Hồng Quân, mọi người có mặt không hề có vẻ gì ngạc nhiên.

Nữ Oa nhờ tạo người mà chứng đạo thành Thánh, Tam Thanh, Tây Phương nhị thánh đều nhờ mượn công đức lập giáo ở Nhân tộc mà thành Thánh, Nhân tộc tất nhiên sẽ trở thành Thiên mệnh chi chủ mới.

Nay Vu Yêu lượng kiếp đã qua, Vu tộc và Yêu tộc đã rút lui khỏi vũ đài lịch sử, Nhân tộc trở thành Thiên mệnh chi chủ cũng là điều tất

yếu. "Cẩn tuân pháp chỉ của lão sư!" "Cẩn tuân pháp chỉ của lão sư!" Nhân tộc trở thành Thiên mệnh chi chủ mới, khí vận sở hữu càng phi thường, các Thánh nhân có mặt không khỏi vô cùng hâm mộ và ghen tị nhìn Tô Dự và Nữ Oa.

Hiện tại, Tô Dự và Nữ Oa chiếm hơn bảy thành khí vận của Nhân tộc, năm vị Thánh nhân liên hợp lại cũng chỉ được hơn hai thành một chút.

Con số này, quả thực khiến tất cả Thánh nhân đều phải đỏ mắt!

Lúc này, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng không khỏi tràn đầy hối hận, ban đầu nếu không chủ động tính kế Tô Dự và Nữ Oa, bây giờ với ảnh hưởng của Nhân giáo và Xiển giáo dưới danh nghĩa của họ, khí vận Nhân tộc thu được chắc chắn sẽ không ít phải không?

Bây giờ, Nhân giáo và Xiển giáo bị Tô Dự và Nữ Oa điên cuồng chèn ép, khí vận Nhân tộc được hưởng chỉ có sáu phần trăm và năm phần trăm, ngay cả Tiệt giáo của tam đệ Thông Thiên giáo chủ cũng không bằng!

Khí vận kinh khủng mà Nhân tộc với tư cách là Thiên mệnh chi chủ sở hữu, khiến các Thánh nhân có mặt đều có chút ngồi không yên, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn bất giác nhìn nhau một cái, sau đó nhìn về phía Tây Phương nhị thánh.

Vụt!

Trong khoảnh khắc, trong Tử Tiêu Cung phảng phất có một âm mưu nào đó đang lan tỏa.

Nghe pháp chỉ của Hồng Quân vừa dứt, Nhân tộc cuối cùng cũng trở thành Thiên mệnh chi chủ chân chính, Tô Dự và Nữ Oa cảm nhận được khí vận Nhân tộc trên người mình tăng lên rõ rệt.

Hai người bất giác nhìn nhau, đều lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Bao năm qua, dưới sự tính kế bố cục của tình lang, nàng không những không bị Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn cướp đi khí vận Nhân tộc của mình, ngược lại còn thu được nhiều khí vận hơn.

Thật là thu hoạch đầy ắp!

Hồng Quân nói xong, sau đó ánh mắt rơi xuống người Tô Dự và Nữ Oa, rồi nhàn nhạt mở miệng. "Tô Dự đạo hữu, Nữ Oa, các ngươi với tư cách là Thánh Phụ và Thánh Mẫu của Nhân tộc, chúa tể Nhân tộc, nhưng mọi thứ đều có định số, chớ có làm quá!" Nghe được ý cảnh cáo trong lời nói của Hồng Quân, Tô Dự không khỏi nhíu mày.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tây Phương nhị thánh lại lộ ra vẻ vui mừng, ngay cả lão sư cũng đã nói như vậy, sau này Tô Dự còn dám quá bá đạo không? "Hồng Quân đạo hữu yên tâm, bần đạo trong lòng tự có chừng mực!" "Thiện!" Nghe Tô Dự trả lời, Hồng Quân khẽ gật đầu, không nói thêm gì nữa, nhàn nhạt phất tay.

Mọi người thấy vậy, đồng loạt cúi mình hành lễ.

Chương 268

"Cung tống lão sư!" "Cung tống lão sư!" "Cung tống lão gia!" Chuyến đi Tử Tiêu Cung lần này, đã xác định được người được chọn làm Thiên Đế, Vương Mẫu, xác định Nhân tộc là Thiên mệnh chi chủ mới, thế giới Hồng Hoang sắp nghênh đón một kỷ nguyên mới!

Sau khi Hồng Quân biến mất khỏi đại điện Tử Tiêu Cung, tâm tư của mọi người đều có chút phức tạp. "Chúc mừng hai vị đạo hữu chấp chưởng Thiên Đình!" Tô Dự không để ý đến ánh mắt của Tam Thanh, Tây Phương nhị thánh, trực tiếp mỉm cười chúc mừng Hạo Thiên, Dao Trì. "Đa tạ Tô Dự Tiên Đế!" "Đa tạ Tô Dự Tiên Đế!" Lúc này Hạo Thiên và Dao Trì vẫn chưa hoàn hồn, cảm kích hành lễ với Tô Dự, vẫn chưa ý thức được mình đã là Thiên Đế và Vương Mẫu. "Không cần khách khí, hai vị đạo hữu sau này nếu có khó khăn, có thể đến đạo trường tìm bản đế, bản đế có thể giúp nhất định sẽ giúp!" Tô Dự mỉm cười, sau đó nắm lấy bàn tay mềm mại của Nữ Oa, khẽ gật đầu ra hiệu với họ, rồi bay về phía sâu trong Hỗn Độn.

Đối với thiện ý mà Tô Dự biểu lộ, Hạo Thiên và Dao Trì vô cùng cảm kích.

Lúc này họ mới bắt đầu nghiêm túc suy nghĩ, sau này làm thế nào để trở thành một Thiên Đế có ích và một Vương Mẫu có ích. "Hạo Thiên Thiên Đế, Dao Trì Vương Mẫu, sau này nếu có khó khăn, cũng có thể đến Ngọc Hư Cung của ta, bản tọa nhất định sẽ dốc hết sức tương trợ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy Tô Dự đi trước một bước tỏ ý tốt với Hạo Thiên, Dao Trì, cũng không chịu thua kém.

Trong lòng hắn tính toán trước tiên tạo mối quan hệ tốt với Hạo Thiên, sau đó lợi dụng thân phận Thiên Đế để đối phó với Tô Dự. "Đa

tạ Nguyên Thủy Thánh nhân!" Hạo Thiên không ngờ, Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn luôn cao ngạo lại tỏ ý tốt với mình, nhất thời có chút khó tin. "Không cần khách khí, bản tọa là đệ tử của lão sư, các ngươi là đồng tử của lão sư, cũng được xem là sư xuất đồng môn, tự nhiên phải trông coi giúp đỡ lẫn nhau." Lúc này, Tây Phương nhị thánh cũng bước tới. "Nhị sư huynh nói đúng, chúng ta là đệ tử của lão sư, với Hạo Thiên Thiên Đế cũng được xem là đồng môn, sau này nếu có khó khăn, chúng ta làm sư huynh tự nhiên phải tương trợ một hai." "Vậy đa tạ các vị Thánh nhân!" Hạo Thiên mỉm cười đáp lễ, lúc này hắn đã mơ hồ cảm nhận được, mấy vị Thánh nhân này tỏ ý tốt với mình dường như có mục đích khác.

Sau khi hàn huyên một phen, mọi người bắt đầu rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Hạo Thiên và Dao Trì muốn hành lễ từ biệt Đạo Tổ lần nữa, nhưng phát hiện không tìm thấy bóng dáng Hồng Quân, bèn đành phải cung kính hành lễ với cung điện mà Hồng Quân thường ngồi đả tọa, rồi cùng nhau bay về phía ba mươi ba tầng trời. ... "Ầm ~!" Khi tất cả mọi người rời khỏi Tử Tiêu Cung, cửa lớn của Tử Tiêu Cung tự động đóng lại. "Vụt!" Thân ảnh cổ phác gầy gò của Hồng Quân chậm rãi xuất hiện tại chính điện Tử Tiêu Cung, ngồi cao trên khánh vân màu tím, tuyên cổ du du, phảng phất như vĩnh hằng.

Nhìn về hướng Hạo Thiên và Dao Trì rời đi, vẻ mặt vốn tĩnh lặng không gợn sóng bắt đầu lộ ra một tia nghi hoặc. "Hạo Thiên và Dao Trì lại vì Tô Dự mà thay đổi hướng đi vận mệnh của mình, thật có chút ngoài ý muốn của Ngô, không biết sự thay đổi này là tốt hay xấu đây?" Đối với hai môn đồng Hạo Thiên và Dao Trì, Hồng Quân trong lòng có chút quan tâm.

Dù sao từ trước khi ngài chứng đạo thành Thánh họ đã ở bên, về mặt tình cảm, còn sâu sắc hơn mấy người đệ tử mà ngài thu nhận một

chút.

Không có công lao cũng có khổ lao.

Nhưng nay ngài đã xả thân hợp đạo, trở thành người phát ngôn của Thiên Đạo, tự nhiên không thể chủ động ra tay can dự vào đại thế Hồng Hoang.

Đối với vận mệnh của Hạo Thiên và Dao Trì, Hồng Quân đã biết rõ.

Chỉ là không ngờ, vì biến số là Tô Dự, đã khiến cho vận mệnh của Hạo Thiên, Dao Trì bị thay đổi, không còn trở thành tồn tại bị các Thánh nhân chèn ép, ngược lại còn được ra sức lôi kéo.

Sự thay đổi này, khiến cho vận mệnh tương lai của họ trở nên có chút mờ mịt. "Thôi vậy, hy vọng hai người các ngươi có thể có một kết quả tốt đẹp!" Hồng Quân nói xong, chậm rãi nhắm mắt lại, sau đó bắt đầu bế quan. ...

Hạo Thiên và Dao Trì sau khi đến Thiên Đình ba mươi ba tầng trời, nhìn thấy cảnh tường đổ vách nát, Thiên Đình tan hoang, không khỏi có chút thổn thức.

Thời Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất hai vị đại Thiên Đế còn tại thế, Yêu tộc Thiên Đình huy hoàng biết bao?

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận vừa xuất, dù là Thánh nhân Thiên Đạo cũng không dám chủ động nhắm vào Thiên Đình!

Trừ một người là Chúng Tiên Tiên Đế Tô Dự ra! "Đại ca, chúng ta trước tiên dọn dẹp Thiên Đình đổ nát này đi!" Dao Trì nhìn Hạo Thiên, chủ động mở miệng.

Nàng và Hạo Thiên đều do tiên thiên tinh thạch hóa thành, bao năm qua, Dao Trì vẫn luôn ở cùng Hạo Thiên, xưng hô cũng là đại ca.

"Được!" Hạo Thiên nói xong, bước lên ngai vị Thiên Đế trên Lăng Tiêu Bảo Điện, tay duỗi ra nắm lấy, một viên ngọc tỷ Thiên Đế màu vàng kim hiện ra từ hư không. "Ông!" Trong nháy mắt, Hạo Thiên luyện hóa viên ngọc tỷ Thiên Đế, sau đó vận dụng đại pháp lực, đại thần thông bắt đầu sửa chữa Thiên Đình đổ nát.

Là Thiên Đế do Thiên Đạo bổ nhiệm, sau khi chấp chưởng Thiên Đình, tự nhiên có ngọc tỷ tượng trưng cho Thiên Đế. "Rào rào!" Hạo Thiên và Dao Trì đều là Chuẩn Thánh đại năng, dưới tình huống toàn lực ra tay, phải mất mấy năm công phu mới sửa sang xong ba mươi ba tầng trời của Thiên Đình. "Bệ hạ, nay Thiên Đình chỉ có hai người chúng ta, có nên đi chiêu nạp một số hiền sĩ về Thiên Đình không?

Để Thiên Đình có thể vận hành bình thường?" Hai năm qua, Dao Trì và Hạo Thiên đã dần thích ứng với thân phận của mình, cách xưng hô cũng bắt đầu thay đổi. "Được!" Hạo Thiên gật đầu, sau đó lợi dụng năng lực của Thiên Đế, phát ra Chiêu Hiền Lệnh cho toàn bộ thế giới Hồng Hoang. "Nhị muội, Tô Dự Tiên Đế tỏ ý tốt với chúng ta thì thôi, vì sao các Thánh nhân khác cũng muốn tỏ ý tốt với chúng ta?" Nghe lời Hạo Thiên, Dao Trì trầm ngâm một lát, rồi mở miệng. "Bệ hạ, Tô Dự Tiên Đế trước nay đối với chúng ta đều rất tôn trọng, cũng là phát ra từ nội tâm mà đối xử tốt với chúng ta, lần này chúng ta có thể chấp chưởng Thiên Đình, phần lớn là nhờ có ngài ấy." "Còn về Thái Thanh Thánh nhân, Ngọc Thanh Thánh nhân và Tây Phương nhị thánh, họ từng nhìn chúng ta bằng con mắt nào?" "Tuy bề ngoài đối với chúng ta rất hòa nhã, nhưng thực tế thì sao?

Chẳng phải là vì chúng ta là môn đồng của lão gia sao, căn bản không hề xem trọng chúng ta từ nội tâm!" Nói đến đây, đôi mắt đẹp của Dao Trì bất giác bắt đầu trở nên sắc bén. "Nay chúng ta trở thành Thiên Đế và Vương Mẫu, chấp chưởng Thiên Đình, họ chắc chắn muốn lợi dụng thân phận của chúng ta để tính kế, nhằm đạt được

mục đích của họ, bệ hạ, sau này chúng ta phải cẩn thận!" "Ừm!" Nghe lời Dao Trì, Hạo Thiên nghiêm túc gật đầu. "Đúng rồi, Dao Trì, nay nhân viên Thiên Đình của chúng ta thiếu hụt, căn bản không thể vận hành thuận lợi, hay là chúng ta trước tiên đến cầu trợ Tô Dự Tiên Đế một phen, thế nào?" "Tô Dự Tiên Đế đối với chúng ta rất thân thiện, dưới trướng cao thủ đông đảo, mấy chục vạn năm qua, đều không thành lập Tiên Đình để hiệu lệnh Hồng Hoang, chắc hẳn là chuyên tâm vào chứng đạo, chứ không tranh đoạt quyền thế." "Có sự giúp đỡ của ngài ấy, Thiên Đình chúng ta có thể vượt qua giai đoạn khó khăn ban đầu, chỉ cần Thiên Đình vận hành thuận lợi, chúng ta có thể bồi dưỡng thân tín, sau đó trở thành Thiên Đế, Vương Mẫu thực sự chấp chưởng Hồng Hoang!" Nghe lời Hạo Thiên, Dao Trì bất giác hai mắt sáng lên. "Bệ hạ suy nghĩ chu toàn, nay chúng ta vừa trở thành Thiên Đế, Vương Mẫu, uy vọng trong thế giới Hồng Hoang chưa đủ, quản lý Hồng Hoang khó lòng khiến người ta phục.

Nếu có Tô Dự Tiên Đế tương trợ, người của ngài ấy nghe theo hiệu lệnh của chúng ta, quản giáo Hồng Hoang, cũng không ai dám không phục, nếu không chính là coi thường Tô Dự Tiên Đế!" "Chỉ cần chúng ta thuận lợi vận hành chức năng của Thiên Đình, sau này bồi dưỡng thân tín, rồi từ từ làm phai nhạt đi nhân tố của Tô Dự Tiên Đế, tự nhiên cũng có thể giảm ảnh hưởng của Tô Dự Tiên Đế xuống mức thấp nhất!" Hạo Thiên và Dao Trì sau khi thương lượng xong, trực tiếp gác lại công việc trong tay, thẳng tiến về phía Đông Hải.

Hiện nay thế giới Hồng Hoang, sau khi Nữ Oa vá trời, đã dần dần ổn định, tiên thiên linh khí ban đầu đã biến thành hậu thiên linh khí.

Nhân tộc sau khi trải qua hạo kiếp đồ sát của Yêu tộc, lại trải qua một trận Vu Yêu lượng kiếp và kiếp nạn trời vỡ, số lượng từ đỉnh cao 60 tỷ giảm xuống còn chưa đến 10 tỷ.

Chương 269

Trong đó, phần lớn là nhờ Tô Dự, Nữ Oa và một số đại năng Hồng Hoang che chở, nếu không, số thành viên còn lại của Nhân tộc sẽ còn ít hơn.

Đáng nói là, nay thế giới Hồng Hoang bước vào một kỷ nguyên mới, thể chất của Nhân tộc mới sinh ra không còn là tiên thể, vừa sinh ra đã là nhân tiên, mà biến thành linh thể, tu vi, thể chất cũng kém xa trước, do đó sinh tồn cũng ngày càng khó khăn, tỷ lệ sống sót của trẻ sơ sinh cũng giảm đi rất nhiều.

Tô Dự biết, mọi thứ đều là kiếp nạn mà Nhân tộc phải trải qua, do đó hắn sẽ không che chở Nhân tộc như một người bảo mẫu.

Đối với hắn, trừ khi Nhân tộc gặp phải tai họa diệt vong như lần Đồ Vu Kiếm lần trước, nếu không, hắn tuyệt đối sẽ không ra tay.

Nhưng nay Nhân tộc đã được Thiên Đạo công nhận là Thiên mệnh chi chủ, con đường tương lai một đường bằng phẳng, Tô Dự cũng không cần phải quan tâm nhiều đến Nhân tộc nữa.

Huống chi, Nhân tộc muốn có chỗ đứng thì phải tự cường, cũng không cần Thánh Phụ Nhân tộc này che chở nhiều.

Sau này, Tô Dự chỉ cần bố cục Tam Hoàng Ngũ Đế, tranh đoạt những công đức và khí vận đó, từ từ hưởng thụ mùa thu hoạch. ...

Sau khi trở về đạo trường, Tô Dự bắt đầu tuần tra đạo trường của mình, đặc biệt quan tâm đến Tiên thiên hồ lô đằng.

Hắn có chút lo lắng, thiên địa thế giới Hồng Hoang biến đổi lớn, sẽ ảnh hưởng đến con đường hóa hình của bảy tiểu hồ lô, nhưng may mắn là, cấp bậc linh khí trong đạo trường của hắn tuy có chút giảm

xuống, nhưng vẫn thuộc về hỗn độn linh khí, do đó tự nhiên sẽ không cản trở việc hóa hình của bảy tiểu hồ lô. "Ông!" Để phòng ngừa bất trắc, Tô Dự đã thiết lập một tụ linh trận trong vườn Tiên thiên hồ lô đằng, sau đó còn đặc biệt tưới thêm một ít Tam Quang Thần Thủy. "U! ~" "U! ~" ".." Xích, cam, hồng, lục, thanh, lam, tử bảy luồng thần quang rơi xuống người Tô Dự, tỏa ra khí tức vô cùng quyến luyến thân cận.

Cảm nhận được tâm tư của bảy tiểu hồ lô, Tô Dự vui vẻ cười lớn. "Tiểu gia hỏa, mau chóng nỗ lực tu luyện, tranh thủ sớm ngày hóa hình!" "Ông!" Lời của Tô Dự vừa dứt, bảy tiểu hồ lô đồng loạt chấn động, sau đó thần quang đan xen vào nhau, hình thành một dải cầu vồng lộng lẫy lãng mạn.

Hiện nay, bảy tiểu hồ lô đã sớm sinh ra linh trí, Tô Dự cũng đã truyền xuống «Tạo Hóa Chân Kinh», nhưng với tình hình hiện tại, muốn hóa hình, ít nhất cũng cần mấy vạn năm thời gian.

Thời gian này, Tô Dự tự nhiên chờ được.

Tiếp theo, Tô Dự tuần tra các vườn quả Tiên thiên linh căn khác, trong không gian thế giới trân tàng của Bắc Hải Cự Ngao có mấy chục gốc Tiên thiên linh căn, bèn trực tiếp truyền lệnh cho Thanh Hành và Bạch Chính đến. "Gặp chủ nhân!" "Gặp chủ nhân!" Bạch Chính và Thanh Hành đến trước mặt Tô Dự, cung kính hành lễ.

Họ đi theo Tô Dự đã mấy chục vạn năm, từ lúc Tô Dự còn là Thái Ất Kim Tiên đã theo, lại cùng hắn trải qua vô số trận chiến, có thể nói là trung thành tuyệt đối.

Tô Dự đối với hai người tự nhiên cũng vô cùng tin tưởng.

Đáng nói là, Bạch Chính đã đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ, Thanh Hành thì là Chuẩn Thánh trung kỳ, một người có huyết mạch thuần chính của Thượng cổ Bạch Hổ, một người là Thái cổ Cự Giao, căn

nguyên tư chất đều phi phàm, tiềm lực tương lai tự nhiên cũng rất cao. "Không cần đa lễ!" Tô Dự nhàn nhạt phất tay, mấy chục gốc Tiên thiên linh căn bay đến trước mặt họ. "Hít!" Thấy mấy chục gốc Tiên thiên linh căn trước mắt, dù là tâm tính của Bạch Chính và Thanh Hành, cũng không nhịn được mà âm thầm hít một ngụm khí lạnh, nội tâm chấn động không thôi.

Phải biết rằng, họ đi theo chủ nhân đã mấy chục vạn năm, đích thân vì chủ nhân bồi dưỡng trông coi những vườn quả Tiên thiên linh căn này, nhưng đây là lần đầu tiên thấy nhiều Tiên thiên linh căn đến vậy.

Khiến cho trong đầu họ không khỏi nảy ra một ý nghĩ, đó là có phải toàn bộ Tiên thiên linh căn của thế giới Hồng Hoang đều bị chủ nhân thu thập hết rồi không? "Những Tiên thiên linh căn này giao cho các ngươi bồi dưỡng, nếu kết ra tiên thiên linh quả có thể tự mình nếm thử, sau đó làm báo cáo chi tiết." Mỗi loại Tiên thiên linh căn công hiệu đều không giống nhau, như Hoàng Trung Lý dùng một quả có thể khiến người ta trực tiếp đột phá Đại La Kim Tiên, Ngộ Đạo Thần Trà uống xong có thể khiến người ta tiến vào trạng thái đốn ngộ.

Tô Dự sẽ căn cứ vào báo cáo chi tiết, làm ra những sắp xếp tương ứng, thậm chí có khả năng dùng để luyện đan, như vậy sẽ không lãng phí bất kỳ công năng nào của tiên thiên linh quả.

Dù sao hắn bế quan một lần là mấy vạn năm, chưa chắc có thể đích thân nếm thử những tiên thiên linh quả này, như vậy cũng đỡ việc hơn nhiều.

Với tu vi của hắn hiện tại, tiên thiên linh quả không có tác dụng quá lớn, nhiều lắm là dùng làm hoa quả linh thực mà thôi.

Nếu căn cứ vào thuộc tính của những tiên thiên linh quả này để luyện đan, công hiệu phát huy sẽ càng lớn hơn. "Vâng, chủ nhân!"

Bạch Chính và Thanh Hành cung kính thu lấy những Tiên thiên linh căn này, sau đó bắt đầu làm quen, chuẩn bị dùng phương pháp thích hợp nhất để trồng và bồi dưỡng. ...

Sau khi tuần tra đạo trường một vòng, Tô Dự cảm nhận được khí tức của Hạo Thiên và Dao Trì, không khỏi lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, để Tam Tiêu đích thân nghênh tiếp.

Hạo Thiên và Dao Trì tuy là Thiên Đế mới và Vương Mẫu nương nương mẫu nghi thiên hạ, nhưng trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang, trừ Đạo Tổ Hồng Quân ra, không ai có tư cách để hắn đích thân nghênh tiếp. "Gặp Tô Dự Tiên Đế, gặp hai vị Đế hậu!" "Gặp Tô Dự Tiên Đế, gặp hai vị Đế hậu!" Hạo Thiên và Dao Trì được Tam Tiêu nghênh đón vào chính điện, thấy Tô Dự cùng Hi Hòa, Thường Hi đang chờ, nội tâm không khỏi một trận kích động. "Gặp Hạo Thiên Thiên Đế, Dao Trì Vương Mẫu!" Tô Dự mỉm cười đáp lễ, sau đó mời họ ngồi xuống.

Rất nhanh, Tam Tiêu dâng lên Ngộ Đạo Thần Trà cùng mấy quả Hoàng Trung Lý và các tiên thiên linh quả khác.

Thấy Tô Dự đối xử với mình trọng thị như vậy, Hạo Thiên và Dao Trì không khỏi càng thêm tự tin vào chuyến đi này.

Sau khi hàn huyên một phen, Dao Trì nhìn về phía Tô Dự, chủ động nói rõ ý định. "Thật không dám giấu, Tô Dự Tiên Đế, lần này bần đạo cùng bệ hạ đến, là muốn cầu trợ Tiên Đế, nay Thiên Đình của chúng ta nhân viên thiếu hụt trầm trọng, chỉ có hai người chúng ta, khó lòng khiến Thiên Đình vận hành bình thường, do đó muốn nhờ Tiên Đế giúp chúng ta vượt qua thời khắc khó khăn nhất!" Dao Trì đối với Tô Dự rất có thiện cảm, vì đã quen biết mấy chục vạn năm, Tô Dự trước nay đối với nàng đều rất tôn trọng, thân thiện, cũng sẵn sàng giúp đỡ trong lúc khó khăn.

Đôi mắt đẹp của Dao Trì tràn đầy chân thành khẩn thiết nhìn Tô Dự, khiến cho nội tâm Hạo Thiên có chút ghen tuông.

Hai người cùng do tiên thiên tinh thạch hóa thành, ở bên nhau vô số nguyên hội, tình cảm có thể nói là sâu đậm vô cùng.

Nay, được người phát ngôn của Thiên Đạo là Hồng Quân sắc phong làm Thiên Đế mới, Vương Mẫu, theo lý nên thuận lý thành chương kết thành phu thê, cùng nhau quân lâm thiên hạ.

Nhưng Hạo Thiên phát hiện, Dao Trì đối với hắn căn bản không có ý đó.

Tuy đối với hắn vô cùng kính trọng, nhưng dường như đó chỉ là sự kính trọng đối với huynh trưởng.

Mấy năm nay, Hạo Thiên từng chủ động khơi gợi chủ đề, nói về đạo lữ, phu thê trong thế giới Hồng Hoang, nhưng Dao Trì dường như đều không hiểu.

Do đó, chút tâm tư trong lòng Hạo Thiên cũng dần tan biến, vì hắn là một Thiên Đế có lý tưởng xa vời, thân mang hoàng giả chi khí, tự nhiên sẽ không vướng bận chuyện tình cảm nhi nữ.

Chương 270

Huống chi với tình nghĩa vô số nguyên hội với Dao Trì, sao có thể đi ép buộc? "Tô Dự Tiên Đế, xin hãy yên tâm, chỉ cần Thiên Đình chúng ta thuận lợi vượt qua thời khắc khó khăn nhất, đến lúc đó tuyệt đối sẽ hoàn trả toàn bộ tinh nhuệ dưới trướng của ngài, sẽ không có bất kỳ ý nghĩ nào khác, đối với sự giúp đỡ của Tô Dự Tiên Đế ngài, bản đế nhất định sẽ mãi mãi ghi nhớ trong lòng, sau này nhất định sẽ có báo đáp!" Hạo Thiên thu hồi tâm thần, vô cùng nghiêm túc nhìn Tô Dự. "Hạo Thiên Thiên Đế, Dao Trì Vương Mẫu yên tâm, lần trước ở Tử Tiêu Cung bản đế đã hứa, tuyệt đối sẽ không nuốt lời." Tô Dự đặt chén sứ tiên khí trong tay xuống, lộ ra nụ cười nhàn nhạt, sau đó nhìn về phía Hạo Thiên. "Chắc hẳn Hạo Thiên Thiên Đế cũng biết chức vị Thiên Đế Hồng Hoang và chức năng Chúng Tiên Tiên Đế của bản đế có phần lớn trùng lặp, nay bản đế không có ý định lập Tiên Đình, do đó trọng trách quản lý Hồng Hoang rơi vào vai Hạo Thiên Thiên Đế." Đối với lời của Tô Dự, Hạo Thiên nghiêm túc gật đầu.

Chức vị Chúng Tiên Tiên Đế này, còn sớm hơn Thiên Đế Hồng Hoang mấy vạn năm, nếu Tô Dự muốn thành lập Tiên Đình, quản giáo Hồng Hoang đã sớm ra tay rồi, cần gì phải đợi đến bây giờ?

Do đó, đây cũng là nguyên nhân Hạo Thiên trong lòng không có nhiều phòng bị đối với Tô Dự. "Hạo Thiên Thiên Đế, bản đế có một đề nghị, không biết có nên nghe không?" "Tô Dự Tiên Đế xin cứ nói!" Hạo Thiên và Dao Trì nghe lời Tô Dự, không khỏi ngồi thẳng người, nghiêm mặt. "Nay Nhân tộc là Thiên mệnh chi chủ, muốn tạo phúc cho Hồng Hoang tất nhiên trước tiên phải tạo phúc cho Nhân tộc, do đó, Long tộc hành vân bố vũ, Phượng tộc trấn thủ hỏa sơn là không thể thiếu.

Bản đế sẽ phái đại bán Long tộc và Phượng tộc, giao cho Hạo Thiên Thiên Đế quản lý, nhưng Long tộc và Phượng tộc, cũng cần được hưởng thụ khí vận song trọng của Thiên Đình và bản đế, ngài thấy thế nào?" Đơn giản như vậy sao?

Hạo Thiên có chút không dám tin, vốn dĩ cho rằng, Tô Dự sẽ nhân cơ hội mình cầu xin mà đưa ra những điều kiện hà khắc hơn, ai ngờ Tô Dự Tiên Đế chỉ muốn Long tộc và Phượng tộc hưởng thụ khí vận Thiên Đình mà thôi.

Phải biết rằng, Long tộc và Phượng tộc nếu gia nhập Thiên Đình giúp Thiên Đình làm việc, hưởng thụ khí vận chẳng phải là điều nên làm sao?

Hạo Thiên nhìn Tô Dự một cái, sau đó khẽ gật đầu. "Tự nhiên không vấn đề!" "Thiện!" Tiếp theo, Tô Dự trực tiếp truyền lệnh cho trưởng lão Phượng tộc Cửu Thiên Huyền Nữ và Tứ Hải Long Vương của Long tộc đến, còn mình thì tiếp tục cùng Hạo Thiên, Dao Trì ở chính điện uống Ngộ Đạo Thần Trà hàn huyên. "Huyền Nữ bái kiến Tiên Đế, hai vị Đế hậu!" "Gặp Hạo Thiên Thiên Đế, Dao Trì Vương Mẫu." Người đến đầu tiên là Huyền Nữ, sau khi vào chủ điện, cung kính hành lễ với Tô Dự. "Huyền Nữ đạo hữu không cần đa lễ, mời ngồi." Lúc này, Hạo Thiên và Dao Trì thấy tu vi của Huyền Nữ lại là Đại La Kim Tiên đỉnh phong, nội tâm không khỏi vô cùng hài lòng.

Nay Thiên Đình thành viên thiếu hụt trầm trọng, có một cao thủ Đại La Kim Tiên đỉnh phong trấn giữ, có thể khiến họ bớt lo đi không ít.

Nay Phượng tộc, sau khi hiệu trung với Tô Dự Tiên Đế, nghiệp lực trên người bắt đầu dần dần tan biến, không những huyết mạch tử tự ngày càng nhiều, thậm chí ngày càng nhiều tinh nhuệ đột phá cảnh giới mới.

Cửu Thiên Huyền Nữ nếu không đi con đường tu luyện pháp tắc, mà đi con đường trảm tam thi chứng đạo, có lẽ đã sớm đột phá Chuẩn Thánh.

Sau đó, Tứ Hải Long Vương của Long tộc đồng loạt đến, cúi mình hành lễ. "Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận, Nam Hải Long Vương Ngao Khâm, Bắc Hải Long Vương Ngao Thuận bái kiến Tô Dự Tiên Đế, hai vị Đế hậu!" Tứ Hải Long Vương sau khi hành lễ, đã nhìn thấy Hạo Thiên và Dao Trì, bèn khẽ gật đầu ra hiệu chào hỏi. "Ngao Quảng (Ngao Nhuận, Ngao Khâm, Ngao Thuận) gặp Hạo Thiên Thiên Đế, Dao Trì Vương Mẫu!" "Không cần đa lễ, mời ngồi đi!" Tô Dự nhàn nhạt phất tay, để Tứ Hải Long Vương ngồi xuống, sau đó Tam Tiêu tiên tử nhanh chóng dâng lên Ngộ Đạo Thần Trà.

Bao năm qua, tốc độ giảm nghiệp lực trên người Long tộc nhanh hơn Phượng tộc, vì họ vì Nhân tộc hành vân bố vũ, che chở Nhân tộc, thu được không ít khí vận và công đức.

Do đó, thành viên Long tộc cũng bắt đầu tăng lên, vô số huyết mạch cốt lõi lần lượt đột phá, Long Vương cửu tử lần lượt đột phá Chuẩn Thánh, Tứ Hải Long Vương cũng đột phá Đại La Kim Tiên đỉnh phong, cách Chuẩn Thánh cũng chỉ còn một bước chân. "Bản đế lần này gọi các ngươi đến, là giao một nhiệm vụ." Vụt!

Theo lời Tô Dự vừa dứt, Cửu Thiên Huyền Nữ, Tứ Hải Long Vương đồng loạt đứng dậy, cung kính hành lễ với Tô Dự. "Xin Tiên Đế phân phó, nguyện vì Tiên Đế chết!" "Xin Tiên Đế phân phó, nguyện vì Tiên Đế chết!" Hạo Thiên và Dao Trì thấy cảnh này, nội tâm không khỏi tràn đầy hâm mộ.

Không hổ là Tô Dự Tiên Đế, thu phục được tiên thiên nhị tộc, điều giáo họ phục phục tùng tùng, vô cùng trung thành, đến lúc nào

mình mới có thể sở hữu nhiều trọng thần như vậy chứ?

Phải biết rằng, cao thủ và tinh nhuệ bề nổi của Long tộc và Phượng tộc đâu chỉ có Huyền Nữ và Tứ Hải Long Vương! "Không cần đa lễ." Tô Dự nhàn nhạt phất tay, thuận thế đặt chén sứ tiên khí xuống. "Nhiệm vụ giao lần này, đối với Long tộc, Phượng tộc cũng là một chuyện tốt, nay Hạo Thiên Thiên Đế, Dao Trì Vương Mẫu vừa được Hồng Quân đạo hữu bổ nhiệm làm Thiên Đế mới và Vương Mẫu mẫu nghi thiên hạ, quản lý Hồng Hoang, tạo phúc cho Hồng Hoang.

Bản đế để Long tộc, Phượng tộc gia nhập Thiên Đình, vì việc tạo phúc cho Hồng Hoang cống hiến sức mạnh, như vậy, không những có thể giải quyết khốn cảnh hiện tại của Thiên Đình, mà còn có thể khiến nhị tộc thu được nhiều khí vận hơn, có thể nói là vẹn cả đôi đường." Tô Dự nói, sắc mặt bắt đầu nghiêm túc. "Có một điểm bản đế phải nói rõ với các ngươi, sau khi gia nhập Thiên Đình, phải tuân theo mệnh lệnh của Hạo Thiên Thiên Đế, nếu có hành vi ngoài mặt vâng dạ sau lưng làm trái, đừng trách bản đế không nể tình!" Vụt!

Nghe Tô Dự nói những lời nghiêm khắc thẳng thắn như vậy, Hạo Thiên và Dao Trì nội tâm không khỏi có chút cảm kích.

Huyền Nữ và Tứ Hải Long Vương mơ hồ hiểu ra sự việc không đơn giản như vậy, nhưng vẫn cung kính nghiêm túc hành lễ. "Xin Tiên Đế yên tâm, chúng ta gia nhập Thiên Đình, nhất định sẽ toàn lực ủng hộ Hạo Thiên Thiên Đế, tạo phúc cho Hồng Hoang!" "Thiện!" Tô Dự gật đầu, sau đó nhìn về phía Hạo Thiên. "Hạo Thiên Thiên Đế, do Cửu Thiên Huyền Nữ đích thân suất lĩnh 500 vạn tinh nhuệ Phượng tộc, Tứ Hải Long Vương mỗi người suất lĩnh 100 vạn tinh nhuệ Long tộc gia nhập Thiên Đình tương trợ ngài, không biết số lượng này có đủ không?" "Đa tạ Tô Dự Tiên Đế, số lượng này thật sự đã giải quyết được nhu cầu cấp bách của bản đế!" Hạo Thiên đứng dậy, trịnh trọng

thi lễ với Tô Dự, tỏ ý cảm tạ.

Nếu số người Tô Dự phái đến vượt quá 1000 vạn, vậy Hạo Thiên trong lòng sẽ có phòng bị, lo lắng Tô Dự muốn thao túng Thiên Đình.

Nhưng nay Long Phượng nhị tộc chỉ phái ra chưa đến 1000 vạn, con số này vừa vặn giải quyết được nhu cầu cấp bách lúc này, có thể nói là vừa khít với tâm lý của hắn.

Huống chi Long tộc hành vân bố vũ, là một điểm không thể thiếu, Phượng tộc thì vừa vặn có thể giúp hắn làm những việc khác.

Đợi Thiên Đình vượt qua nhu cầu cấp bách hiện tại, sau khi thành viên dưới trướng và cao thủ bắt đầu nhiều lên, Hạo Thiên muốn giảm bớt ảnh hưởng của Long tộc và Phượng tộc, cũng sẽ dễ dàng hơn nhiều. "Có thể giúp được Hạo Thiên Thiên Đế và Dao Trì Vương Mẫu là tốt rồi!" Tô Dự mỉm cười, khẽ gật đầu đáp lại.

Lúc này, khi hắn nhìn về phía Dao Trì, thấy đôi mắt đẹp của Dao Trì tràn đầy cảm kích, thậm chí có chút không dám nhìn thẳng vào hắn, không khỏi khẽ nhếch miệng cười.

Hạo Thiên và Dao Trì tràn đầy vui mừng trở về Thiên Đình, lần này thuận lợi như vậy, đều có chút ngoài dự liệu. "Tô Dự Tiên Đế nói lời giữ lời, lần này giúp đỡ trong lúc khó khăn, thật quá khiến người ta cảm động, nếu không có sự giúp đỡ của ngài ấy, Thiên Đình chúng ta muốn vận hành bình thường, không biết phải đợi đến năm nào tháng nào nữa!" Dao Trì ngồi trên phượng y, mặt mày vui vẻ. "Đúng vậy, Tô Dự Tiên Đế lòng dạ rộng rãi, có thể được ngài ấy giúp đỡ, thật là may mắn của chúng ta!" Hạo Thiên cảm khái, hai mắt không khỏi lộ ra một tia cảm kích.

Thiên Đế của Thiên Đình với tư cách là chủ nhân của Hồng Hoang, ngoài việc hưởng thụ khí vận của thế giới Hồng Hoang, còn cần phải gánh vác trách nhiệm quản giáo, tạo phúc cho Hồng Hoang.

Nay Thiên Đình lớn như vậy, chỉ có hắn và Dao Trì hai người, lấy gì để tạo phúc cho Hồng Hoang?

Có Long Phượng nhị tộc dưới trướng Tô Dự, Thiên Đình có thể miễn cưỡng bắt đầu vận hành, hai người cũng có thể danh chính ngôn thuận nhận được khí vận của thế giới Hồng Hoang. "Dao Trì, sau khi Long Phượng nhị tộc nhậm chức ở Thiên Đình, chúng ta nên dùng chức vị nào để đối đãi?" Hạo Thiên bắt đầu suy tính, nếu cho quyền vị quá cao, sau này muốn suy yếu ảnh hưởng của Tô Dự Tiên Đế, sẽ có chút phiền phức, nhưng nếu cho chức vị thấp, lại không xứng với sự giúp đỡ trong lúc khó khăn của Tô Dự Tiên Đế, không chừng sẽ làm phật lòng đối phương, do đó khó tránh khỏi khiến người ta đau đầu.

Chương 271

Nghe lời Hạo Thiên, Dao Trì hiển nhiên biết tâm tư của hắn, suy nghĩ một phen, rồi mở miệng. "Bệ hạ, hay là chúng ta phong cho Huyền Nữ của Phượng tộc chức vị Câu Trần Đại Đế, một trong Lục Ngự, còn Tứ Hải Long Vương thì phong chức Tứ Đại Thần Quân dưới Tử Vi Đại Đế thế nào?" Nay Thiên Đế Hồng Hoang, chưa kinh qua việc các Thánh nhân phân quyền, Lục Ngự (Hạo Thiên Chí Tôn Ngọc Hoàng Thượng Đế, Câu Trần Thượng Cung Thiên Hoàng Đại Đế, Trung Thiên Tử Vi Bắc Cực Đại Đế, Thanh Hoa Đại Đế, Nam Cực Trường Sinh Đại Đế, Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ) vẫn nằm dưới sự thống trị tuyệt đối của Thiên Đế, không hề có vốn liếng để ngồi ngang hàng với Thiên Đế Hồng Hoang.

Chỉ là phẩm cấp của Lục Ngự Đại Đế cao, địa vị cao, khí vận và sự tôn sùng được hưởng thì phi thường.

Nay phong ra một vị Câu Trần Đại Đế, là để đáp lại tấm lòng của Tô Dự Tiên Đế, Hạo Thiên còn có năm Ngự Đại Đế có thể khống chế, sẽ không uy hiếp đến vị trí Thiên Đế. "Thiện!" Hạo Thiên nghe kiến nghị của Dao Trì, không khỏi tán thưởng gật đầu. "Cứ theo lời Dao Trì nói!" ...

Mấy năm sau, Cửu Thiên Huyền Nữ đích thân suất lĩnh 500 vạn tinh nhuệ Phượng tộc, Tứ Hải Long Vương mỗi người đích thân suất lĩnh 100 vạn tinh nhuệ Long tộc hùng dũng bay lên Thiên Đình ba mươi ba tầng trời.

Cảnh này đã thu hút sự chú ý của không ít người có tâm.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng bấm tay một cái, nhanh chóng biết được ngọn ngành sự việc. "Không ngờ tên

môn đồng nhỏ Hạo Thiên lại chủ động đầu quân cho Tô Dự, lẽ nào hắn không sợ Tô Dự cướp tổ chim khách, sau đó triệt để biến hắn thành bù nhìn sao?" Thái Thanh Lão Tử biết rõ, sau khi Nhân tộc trở thành Thiên mệnh chi chủ duy nhất, địa vị của Thiên Đình Hồng Hoang ngày càng quan trọng.

Nếu cứ để Tô Dự can thiệp bố cục chưởng khống Thiên Đình, vậy quyền thế của Tô Dự sẽ ngày càng lớn, thậm chí tất cả đệ tử dưới trướng các Thánh nhân, đều không thể không nghe theo hiệu lệnh của Tô Dự.

Đợi đến khi Tô Dự chứng đạo thành Thánh, e rằng những Thánh nhân cao cao tại thượng này, không chừng đều phải nhìn sắc mặt hắn mà sống.

Điểm này, Thái Thanh Lão Tử trong lòng tuyệt đối không thể chấp nhận. "Huyền Đô!" "Đệ tử có mặt!" Thái Thanh nhanh chóng triệu tập đệ tử chân truyền duy nhất Huyền Đô. "Ngươi đến Thiên Đình một chuyến, đích thân nói rõ mối đe dọa của Tô Dự Tiên Đế đối với Hạo Thiên sau khi thế lực lớn mạnh, nhớ kỹ nhất định phải khơi mào mối quan hệ cạnh tranh giữa họ!" Đối với Huyền Đô, Thái Thanh Lão Tử vô cùng hài lòng, bố cục trong Nhân tộc, đều do hắn đích thân thực hiện.

Do đó, lời của Thái Thanh Lão Tử, nhanh chóng khiến Huyền Đô hiểu được thâm ý trong đó. "Cẩn tuân pháp chỉ của lão sư!" Huyền Đô cung kính hành lễ, trong nháy mắt đã hiểu được dụng ý của lão sư.

Đối với hắn, tuy là Nhân tộc, nhưng lại là đồ đệ duy nhất của lão sư, do đó trong lòng dù vô cùng kính ngưỡng tôn kính Thánh Phụ Nhân tộc Tô Dự, nhưng vẫn phải có lập trường của mình. "Còn nữa, đích thân suất lĩnh 100 vạn tinh anh của Nhân giáo ta lên Thiên Đình, thể hiện sự ủng hộ của Nhân giáo ta đối với Thiên Đình!" Nhân giáo

tuy chỉ có Huyền Đô một danh đệ tử chân truyền, nhưng cũng có một số đệ tử ký danh, huống chi, công pháp tu luyện chủ yếu trước đây của Nhân tộc là Kim Đan Đại Đạo do hắn truyền xuống, 100 vạn tinh anh Nhân giáo đối với Nhân giáo, cũng chỉ là lông tơ mà thôi. "Vâng, lão sư!" ...

Côn Luân, Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn bấm tay tính ra Hạo Thiên đã bắt đầu đầu quân cho Tô Dự, nội tâm không khỏi vô cùng tức giận.

Nhưng hắn cũng hiểu, nay gỗ đã thành thuyền, phẫn nộ trong lòng cũng không có tác dụng gì, chỉ có mưu hoạch bố cục đập tan ý đồ của Tô Dự rồi hãy nói. "Quảng Thành Tử, Nam Cực Tiên Ông!" "Đệ tử bái kiến lão sư!" "Đệ tử bái kiến lão sư!" Nghe lão sư triệu kiến, Quảng Thành Tử và Nam Cực Tiên Ông lập tức đến chính điện Ngọc Hư Cung, cung kính hành lễ với Nguyên Thủy Thiên Tôn. ... "Hai người các ngươi đích thân lên Thiên Đình một chuyến, khơi mào mối quan hệ cạnh tranh giữa Hạo Thiên và Tô Dự, tuyệt đối không thể để Hạo Thiên đầu quân cho Tô Dự." Nguyên Thủy Thiên Tôn hiểu rõ, nếu Thiên Đế Hồng Hoang Hạo Thiên đầu quân cho Tô Dự, tiếp theo chỉ sẽ khiến khí vận mà Tô Dự được hưởng ngày càng mạnh mẽ, nếu để Tô Dự thuận lợi chứng đạo thành Thánh, hắn sẽ không còn cách nào nữa.

Do đó, phải ngăn chặn trước. "Thứ hai, do Nam Cực Tiên Ông đích thân suất lĩnh 200 vạn tinh nhuệ của Xiển giáo ta lên Thiên Đình, thể hiện Xiển giáo ta vì tạo phúc cho Hồng Hoang mà giúp Hạo Thiên một tay!" "Cẩn tuân pháp chỉ của lão sư!" "Cẩn tuân pháp chỉ của lão sư!" Quảng Thành Tử và Nam Cực Tiên Ông đều hiểu, Tô Dự Tiên Đế đã gây áp lực quá lớn cho lão sư, không thể không chủ động ra tay đối phó.

Quảng Thành Tử và Huyền Đô giống nhau, đều là tinh nhuệ của Nhân tộc, nhưng lần lượt gia nhập Nhân giáo và Xiển giáo, tự nhiên có lập trường của mình. ...

Tây phương, núi Tu Di.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sau khi bấm tay tính ra ngọn ngành sự việc, không khỏi bắt đầu suy tính. "Sư huynh, nay Hạo Thiên chủ động đầu quân cho Tô Dự Tiên Đế, chúng ta có nên bố cục một phen trong đó không?" Tiếp Dẫn nhìn sư đệ một cái, khẽ gật đầu. "Sư đệ, nay người lo lắng hơn chúng ta hẳn là đại sư huynh và nhị sư huynh, chúng ta chỉ cần khơi mào một phen trong đó là được." "Sư huynh nói phải." Chuẩn Đề nói, tỏ ra vẻ thụ giáo.

Tuy mấy chục vạn năm trước có tranh chấp với Tô Dự, nhưng không giống như Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn, đã triệt để xé rách mặt mũi với Tô Dự.

Huống chi, nay Tây phương giáo thế yếu, đệ tử dưới trướng cũng chưa bắt đầu trưởng thành, tự nhiên không đáng để chủ động đi đối phó với Tô Dự.

Do đó, trong lúc ngồi trên núi xem hổ đấu, ngấm ngầm khơi mào một phen mối quan hệ giữa Tô Dự, Hạo Thiên và Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, sẽ khiến họ thu được lợi ích nhiều hơn. "Sư đệ, để Di Lặc đích thân suất lĩnh 50 vạn tinh nhuệ của Tây phương giáo ta lên Thiên Đình, thể hiện sự ủng hộ của Tây phương giáo ta đối với Hạo Thiên Thiên Đế đi!" "Cẩn tuân pháp chỉ của sư huynh!" Chuẩn Đề khẽ mỉm cười, đã sớm hiểu được dụng ý của sư huynh.

Cửu Thiên Huyền Nữ và Tứ Hải Long Vương sau khi lên Thiên Đình, đã được Hạo Thiên, Dao Trì hai người đích thân nghênh tiếp. "Gặp Thiên Đế, gặp Vương Mẫu nương nương!" "Gặp Thiên Đế, gặp Vương Mẫu nương nương!" Hạo Thiên và Dao Trì thấy Cửu

Thiên Huyền Nữ, Tứ Hải Long Vương không hề kiêu ngạo, đối với họ biểu hiện ra sự tôn trọng đầy đủ, không khỏi hài lòng gật đầu. "Các vị đạo hữu không cần đa lễ, xin hãy cùng ta đến Lăng Tiêu Bảo Điện!" Nhanh chóng, sau khi đến Lăng Tiêu Bảo Điện, Hạo Thiên và Dao Trì ngồi cao trên ngai vị Thiên Đế và phượng y, bên cạnh có mấy danh cung nga tiên nữ phụng sự.

Những cung nga tiên nữ này, là do hai năm qua họ xuống hạ giới đích thân điểm hóa tinh quái mà thu nhận, tu vi cao nhất cũng không quá Thiên Tiên, có thể nói là vô cùng nghèo nàn.

Nhưng nay có đại quân Long tộc và Phượng tộc đến, Thiên Đình không còn trống trải lạnh lẽo như vậy nữa, có thể miễn cưỡng vận hành. "Bản đế lấy thân phận Thiên Đế Hồng Hoang sắc lệnh: Sắc phong Cửu Thiên Huyền Nữ làm Câu Trần Đại Đế, chủ quản việc binh qua trong thiên hạ!

Sắc phong Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận, Nam Hải Long Vương Ngao Khâm, Bắc Hải Long Vương Ngao Thuận làm Tứ Đại Thần Quân, chủ quản sông núi, sông ngòi trong thiên hạ Hồng Hoang, việc hành vân bố vũ!" Hạo Thiên tay cầm ngọc tỷ Thiên Đế, uy nghiêm phát ra pháp chỉ cho toàn bộ thế giới Hồng Hoang. "Đa tạ Thiên Đế!" "Đa tạ Thiên Đế!" Cửu Thiên Huyền Nữ không ngờ, Hạo Thiên lại sắc phong mình làm Câu Trần Đại Đế, địa vị lại còn trên cả Tứ Hải Long Vương.

Tứ Hải Long Vương đối với chức vị Thần Quân mà Hạo Thiên sắc phong cũng tỏ ra hài lòng, trong lòng ghi nhớ lời dặn của Tô Dự Tiên Đế, tận tâm tận lực tạo phúc cho Hồng Hoang. ...

Thiên Đình dưới sự gia nhập của gần chục triệu thành viên Long tộc và Phượng tộc, đã miễn cưỡng vận hành, Hạo Thiên và Dao Trì cũng danh chính ngôn thuận trở thành Thiên Đế, Vương Mẫu của

Hồng Hoang, khí vận được hưởng cũng ngày càng nhiều, đối với điều này, họ trong lòng vô cùng hài lòng.

Chương 272

"Khải bẩm Thiên Đế, Vương Mẫu nương nương, thủ đồ của Nhân giáo Huyền Đô Đại Pháp Sư cầu kiến!" Vụt!

Nghe lời quan truyền lệnh, Hạo Thiên và Dao Trì không khỏi có chút bất ngờ, thủ đồ của Nhân giáo đến Thiên Đình, là đại diện cho ý chí của Thái Thanh Thánh nhân sao?

Do đó, Hạo Thiên trực tiếp đứng dậy, ra ngoài Lăng Tiêu Bảo Điện đích thân nghênh tiếp. "Huyền Đô gặp Thiên Đế, Vương Mẫu nương nương!" "Huyền Đô đạo hữu không cần đa lễ!" Hạo Thiên nhàn nhạt phất tay, mời Huyền Đô cùng tiến vào Lăng Tiêu Bảo Điện.

Tu vi của Huyền Đô không cao, nhưng thân phận của hắn là thủ đồ của Nhân giáo, đệ tử chân truyền duy nhất của Thái Thanh Thánh nhân, lần này đến Thiên Đình, tất nhiên đại diện cho ý chí của Thái Thanh Thánh nhân, Hạo Thiên tự nhiên không dám đối xử qua loa. "Hạo Thiên Thiên Đế, Vương Mẫu nương nương, bần đạo có chút chuyện muốn thương lượng với hai vị, không biết có thể tìm một nơi yên tĩnh không?" Huyền Đô thấy trong Lăng Tiêu Bảo Điện có người của Phượng tộc, bèn lo lắng cuộc giao lưu với Hạo Thiên sẽ bị tiết lộ, bèn chủ động đề nghị. "Huyền Đô đạo hữu, mời!" Tiếp theo, Hạo Thiên và Dao Trì dẫn Huyền Đô đến Thiên Đế Điện phía sau, là nơi Hạo Thiên nghỉ ngơi, trừ một số cung nga tiên nữ ra, không còn ai khác. "Không biết Huyền Đô đạo hữu có việc gì quan trọng muốn bàn với bản đế?" Huyền Đô nhìn Hạo Thiên một cái, sau đó nhàn nhạt mở miệng. "Thật không dám giấu, Hạo Thiên Thiên Đế, bần đạo thụ mệnh lão sư đến Thiên Đình, một là để giải khai mê vụ trước mắt cho Thiên Đế, hai là để giúp Thiên Đế một tay!" "Ồ?

Huyền Đô đạo hữu xin cứ nói!" Hạo Thiên và Dao Trì nhìn nhau một cái, mơ hồ hiểu được dụng ý của Thái Thanh Thánh nhân phái hắn đến. "Hạo Thiên Thiên Đế, nay ngài đưa Long Phượng nhị tộc dưới trướng Tô Dự Tiên Đế vào Thiên Đình, thậm chí không tiếc sắc phong chức vị Câu Trần Đại Đế của Lục Ngự, không khác nào dẫn lang vào nhà!" "Ai cũng biết, Tô Dự Tiên Đế là Chúng Tiên Tiên Đế, có trách nhiệm quản giáo chúng tiên Hồng Hoang, tạo phúc cho Hồng Hoang, chức năng của ngài ấy, có đến hơn nửa tương đồng với Hạo Thiên Thiên Đế, và về địa vị cũng ngồi ngang hàng." "Bao năm qua, Tô Dự Tiên Đế hành sự ngày càng kiêu ngạo ngang ngược, thậm chí Thánh nhân Thiên Đạo, cũng không được ngài ấy để vào mắt!" Huyền Đô nói, vẻ mặt vô cùng chân thành. "Hạo Thiên Thiên Đế nay chủ động dẫn lang vào nhà, sau này nếu Tô Dự Tiên Đế muốn biến ngài thành bù nhìn, uy hiếp ngài, quả thực dễ như trở bàn tay!" Nghe lời nói gây hoang mang của Huyền Đô, Dao Trì trong lòng có chút bất mãn. "Huyền Đô đạo hữu, lời của ngài cũng quá khoa trương rồi phải không?

Tô Dự Tiên Đế nếu thực sự muốn biến Thiên Đình của chúng ta thành bù nhìn, vì sao không thành lập một Tiên Đình chứ?

Phải biết rằng, ngài ấy được lão gia sắc phong làm Chúng Tiên Tiên Đế, lúc đó Thiên Đình còn chưa hiện thế đâu!" Hạo Thiên nghe lời của Huyền Đô, trong lòng vốn có chút dao động, nhưng sau khi nghe lời của Dao Trì, không khỏi dập tắt ý nghĩ đó. "Huyền Đô đạo hữu, Tô Dự Tiên Đế đối đãi với ta trước nay chân thành, ngài nói như vậy, không phải là có ý khích bác sao?" Vụt!

Nghe lời Hạo Thiên, Huyền Đô không những không căng thẳng, ngược lại còn lộ ra nụ cười. "Hạo Thiên Thiên Đế, đó chính là chỗ cao minh của Tô Dự Tiên Đế, trước đây ngài ấy vẫn chưa lập Tiên Đình, là vì thời cơ chưa chín muồi, nay, Nhân tộc đã trở thành Thiên

mệnh chi chủ duy nhất của thế giới Hồng Hoang, tầm quan trọng của Thiên Đình không cần phải nói cũng biết.

Với tư cách là Thánh Phụ của Nhân tộc, lại có Thánh nhân Nữ Oa nương nương làm thê tử, một mình đã chiếm hơn bảy thành khí vận của Nhân tộc, sau này nếu ngài ấy nắm giữ khí vận Nhân tộc, rồi tự lập Tiên Đình, lúc đó, Hạo Thiên Thiên Đế sẽ xử trí thế nào?" Hửm?

Nghe lời Huyền Đô, sắc mặt Hạo Thiên không khỏi nghiêm nghị.

Tuy biết rõ lời của hắn có ý khích bác, nhưng không thể không thừa nhận, lời của Huyền Đô vô cùng có lý.

Sau này nếu Tô Dự Tiên Đế dựa vào việc chấp chưởng khí vận Nhân tộc, rồi tự lập Tiên Đình, vị Thiên Đế này sẽ xử trí thế nào?

Con rối?

Quân cờ?

Huyền Đô thấy sắc mặt Hạo Thiên có chút thay đổi, biết lời của mình đã có tác dụng, bèn thừa thắng xông lên. "Thật không dám giấu, Hạo Thiên Thiên Đế, ngài cũng biết ân oán giữa gia sư và Tô Dự Tiên Đế, để không cho Tô Dự ảnh hưởng quá lớn, cũng là để ngài không bị Tô Dự Tiên Đế thao túng trong lòng bàn tay, đặc biệt mệnh ta mang 100 vạn tinh anh của Nhân giáo đến tương trợ ngài.

Bần đạo có thể ở đây bảo đảm, tinh anh của Nhân giáo chúng ta sẽ toàn tâm toàn ý ủng hộ Thiên Đế, đến lúc đó chỉ cần Thiên Đế hơi chiếu cố Nhân giáo chúng ta một chút là được, thế nào?" Vụt!

Nghe lời Huyền Đô, Hạo Thiên không khỏi động lòng.

Hắn biết rõ, mình đã bắt đầu trở thành món hàng nóng mà Thái Thanh Thánh nhân và Tô Dự tranh giành, hiển nhiên, họ đều để ý đến vị trí Thiên Đế.

Hạo Thiên với tư cách là một Thiên Đế có lý tưởng, có báo phục, tự nhiên biết cục diện không có người trong tay sẽ ra sao, cũng biết nếu cứ để Tô Dự phát triển, ảnh hưởng của hắn, sớm muộn gì cũng sẽ uy hiếp toàn bộ Hồng Hoang.

Do đó, dù biết rõ lời của Huyền Đô là khích bác quan hệ, hắn vẫn nhảy vào.

Suy cho cùng, đây là một dương mưu, một dương mưu mà ngay cả hắn cũng không thể hóa giải!

Dao Trì thấy Hạo Thiên có vẻ động lòng, trong tâm bất giác có chút tức giận.

Tô Dự tiên đế mấy chục vạn năm nay đối đãi với họ hữu hảo chân thành, thấy Thiên Đình lâm vào khốn cảnh còn đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Chỉ mới vỏn vẹn mấy năm, Hạo Thiên vậy mà lại trúng âm mưu của Thái Thanh Thánh Nhân sao?

Trở thành quân cờ của người ta mà không tự biết à? "Bệ hạ, việc này ta nghĩ cần phải thương nghị kỹ lưỡng lại.

Tô Dự tiên đế đối đãi với ta chân thành như vậy, nếu ta lấy lòng tiểu nhân đo lòng quân tử, để cho người trong thiên hạ biết được, họ sẽ nhìn ta như thế nào?" Nghe lời của Dao Trì, Huyền Đô không nói gì, chỉ giữ vẻ mặt mỉm cười nhàn nhạt.

Hạo Thiên thì khẽ nhíu mày. "Hạo Thiên Thiên Đế, không cần phải vội vàng hạ quyết định, ngài cứ cùng Vương Mẫu nương nương thương nghị một phen cũng được." Huyền Đô ra vẻ trí châu tại ác. "Được, vậy xin mời Huyền Đô đạo hữu nghỉ ngơi một lát trước." Sau đó, Hạo Thiên cùng Dao Trì đến Dao Trì Thánh Địa phía sau Thiên Đình. "Đại ca, Thái Thanh Thánh Nhân rõ ràng là muốn huynh làm

quân cờ, để huynh tranh đấu với Tô Dự tiên đế, hòng để Nhân Giáo thu được lợi ích lớn nhất, sao huynh lại suýt chút nữa đã đồng ý?" Trong lúc nóng vội, Dao Trì cũng không gọi Hạo Thiên là bệ hạ nữa, mà gọi theo cách xưng hô cũ.

Giữa hai người còn có một người tam muội là Dao Cơ, nhưng Dao Cơ lúc này vẫn là tiên thiên tinh thạch, tuy sớm đã sinh ra linh trí, nhưng vẫn chưa hóa hình. "Nhị muội, vi huynh cũng biết đối phương đang khiêu khích, đang lợi dụng chức vị Thiên Đế của vi huynh, nhưng không thể phủ nhận, lời của Huyền Đô đạo hữu nói vô cùng có lý." "Hiện nay, hai chúng ta vừa mới được lão gia bổ nhiệm làm tân Thiên Đế, Vương Mẫu, nhưng trong tay chúng ta căn bản không có bất kỳ thế lực nào, chỉ có thể cầu trợ Tô Dự tiên đế." "Tô Dự tiên đế sở dĩ đồng ý với ta sảng khoái như vậy, chưa chắc đã không có tâm tư lợi dụng ta.

Nếu Thiên Đình để cho người của Tô Dự tiên đế nắm giữ, tất nhiên sẽ trở thành con rối." Dương mưu sở dĩ là dương mưu, chính là dù biết rõ là kế, nhưng vẫn không thể không nhảy vào.

Nếu Hạo Thiên là một kẻ tầm thường, có pháp chỉ bổ nhiệm của người phát ngôn Thiên Đạo là Hồng Quân, thì dù có trở thành Thiên Đế bù nhìn, vẫn có đủ khí vận để hưởng dụng.

Nhưng nội tâm Hạo Thiên lại là một người có hùng tài đại lược, không muốn trở thành quân cờ, con rối của bất kỳ ai, vì thế tất nhiên sẽ chọn lấy hạt dẻ trong lửa.

Tô Dự tiên đế có kế, Thái Thanh Thánh Nhân có kế, vậy ta cứ vững vàng ngồi trên đài câu cá, ngồi xem tranh đấu sát phạt, để thu được lợi ích lớn hơn.

Đợi khi thực lực đủ mạnh, sẽ đuổi tất cả bọn họ ra khỏi Thiên Đình, nắm giữ Hồng Hoang, trở thành Thiên Đế chân chính!

Chương 273

Dao Trì nghe lời của Hạo Thiên, trong lòng đã hiểu rõ quyết định của hắn. "Ai!" Nàng khe khẽ thở dài, trong lòng có chút thất vọng và áy náy. "Đại ca, hy vọng sau này huynh có thể tự mình lo liệu, trong lúc lấy hạt dẻ trong lửa, cũng đừng để bị lửa thiêu thân!" "Yên tâm đi, nhị muội, vi huynh tự có chừng mực!" Thấy Dao Trì đã bị thuyết phục, Hạo Thiên tự tin cười, định vươn tay ra nắm lấy tay ngọc của nàng, nhưng lại bị Dao Trì nhẹ nhàng tránh được. ...

Tiếp đó, Hạo Thiên chính thức tiếp kiến Huyền Đô tại Lăng Tiêu Bảo Điện, sau đó tiếp nhận một triệu tinh anh của Nhân Giáo, và bổ nhiệm cho họ những chức vị không thấp.

Một triệu tinh anh của Nhân Giáo tu vi đều ở khoảng Kim Tiên, so với tinh nhuệ của Phượng tộc thì yếu hơn không ít, nhưng Nhân Giáo có Thái Thanh Thánh Nhân tọa trấn, cũng không ai dám xem thường.

Sau đó, đại đệ tử của Xiển Giáo là Quảng Thành Tử dẫn theo các sư đệ nam lên Thiên Đình, mục đích cũng giống như Huyền Đô, nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn lại để chân truyền đệ tử Nam Cực Tiên Ông đảm nhiệm thần chức ở Thiên Đình, cung cấp cho Hạo Thiên sai khiến.

Xuất phát từ cân nhắc và cân bằng, Hạo Thiên sắc phong Nam Cực Tiên Ông làm một trong Lục Ngự Đại Đế - Đông Cực Thanh Hoa Đại Đế.

Tây Phương nhị thánh cũng phái chân truyền đệ tử Di Lặc lên Thiên Đình, mang theo năm mươi vạn tinh nhuệ của Tây Phương Giáo.

Mục đích của họ không phải là nhằm vào Tô Dự, mà là muốn từ

trong đó khiêu khích mối quan hệ giữa Tô Dự với Thái Thanh Thánh Nhân, Ngọc Thanh Thánh Nhân, để thu được lợi ích lớn hơn.

Di Lặc được Hạo Thiên sắc phong làm một trong Lục Ngự Đại Đế - Nam Cực Trường Sinh Đại Đế.

Trong nhất thời, Thiên Đình có được sự ủng hộ của Tô Dự tiên đế cùng chư thánh, thanh thế không ai bì kịp, uy danh của Hạo Thiên cũng chính thức truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang thế giới, khiến người ta không dám xem nhẹ.

Điều duy nhất khiến người ta có chút khó hiểu là Thượng Thanh Thánh Nhân của Tiệt Giáo, đối với việc Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Tây Phương nhị thánh bố cục can thiệp vào Thiên Đình, ngài căn bản không phái người tham gia. ...

Đông Hải.

Tô Dự biết được tình huống phức tạp hiện tại của Thiên Đình, không khỏi lộ ra nụ cười tự tin nhàn nhạt.

Đối với việc Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn đại Thánh Nhân can thiệp bố cục Thiên Đình để kiềm chế, áp chế mình thì đã sao?

Nước trong Thiên Đình càng khuấy càng đục, cứ xem ai cao tay hơn, bố cục tinh diệu hơn! "Khởi bẩm chủ nhân, Dao Trì Vương Mẫu cầu kiến!" Nghe lời của Bạch Chính, Hạo Thiên không khỏi thu hồi tâm thần, nhàn nhạt mở miệng. "Mời vào!" Rất nhanh, Dao Trì dưới sự dẫn dắt của Bạch Chính lại một lần nữa tiến vào chính điện. "Gặp qua Tô Dự tiên đế!" Dao Trì một đôi mắt đẹp nhìn Tô Dự, không khỏi có chút áy náy. "Gặp qua Dao Trì đạo hữu." Tô Dự nhàn nhạt cười, mời nàng ngồi xuống, sau đó Vân Tiêu dâng lên Ngộ Đạo Thần Trà, rồi ngoan ngoãn lui ra ngoài, toàn bộ đại điện chỉ còn lại hai người. "Tô Dự tiên đế, thực không dám giấu, lần này ta đến đây là để thỉnh

tội!" Dao Trì nhìn Tô Dự, thần sắc càng lúc càng bất an và áy náy.

Trước đó Tô Dự đối đãi với họ chân thành hữu hảo như vậy, bây giờ đại ca Hạo Thiên lại tính kế đề phòng, khiến cho nội tâm Dao Trì vô cùng khó chịu.

Soạt!

Nghe lời của Dao Trì, Hạo Thiên đứng dậy, đi đến trước mặt nàng.

Nói thật, đối với hành vi của Hạo Thiên và Dao Trì, dù trong lòng Hạo Thiên có thể lý giải, nhưng lại vô cùng không thoải mái.

Dù sao mình vẫn luôn đối xử với họ vô cùng hữu hảo và chân thành, họ vừa mới lập Thiên Đình mình đã đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, chớp mắt một cái đã tính kế đề phòng, đổi lại là ai cũng sẽ nổi giận thôi?

Nay Dao Trì đích thân đến đây xin lỗi, khiến cho lửa giận trong lòng Tô Dự tiêu tan đi quá nửa.

Rõ ràng, tất cả đều là quyết định của Hạo Thiên, không liên quan đến nàng. "Dao Trì đạo hữu nói quá lời rồi, đứng ở vị trí của Hạo Thiên đạo hữu, bản đế cũng có thể lý giải hành vi của hắn." Nghe những lời ấm lòng như vậy của Tô Dự, nội tâm Dao Trì chẳng những không khá hơn, ngược lại càng thêm áy náy. "Tô Dự tiên đế, ta, ta thật sự có lỗi với hảo ý của ngài!" Nhất thời, Dao Trì cũng đứng dậy, nhìn khuôn mặt bá khí anh vũ, đôi mắt sâu thẳm của Tô Dự trước mặt, gương mặt xinh đẹp đột nhiên ửng hồng. "Soạt!" Tô Dự thấy bộ dạng của nàng, trực tiếp vươn tay nắm lấy tay ngọc của nàng. "A!" Trong khoảnh khắc, Dao Trì há hốc miệng, vẻ mặt chấn động và ngây dại, lúc này, gương mặt xinh đẹp phong hoa tuyệt đại của nàng đã hoàn toàn đỏ ửng. "Dao Trì đạo hữu, không cần áy náy, bản đế hiểu rõ tâm tư của nàng, sẽ không trách nàng đâu!" Tô Dự nói xong, vỗ vỗ lên tay

ngọc của nàng, sau đó buông ra.

Lúc này, Dao Trì vẫn còn đang trong cơn chấn động, nàng không có phản ứng, vậy mà lại mặc cho Tô Dự nắm lấy đôi tay mình, phải biết rằng, dù ở cùng đại ca Hạo Thiên nhiều nguyên hội như vậy, cũng chưa từng có hành vi thân mật như thế!

Một khắc này, Dao Trì chỉ cảm thấy lòng rối như tơ vò.

Có vui vẻ, có mừng rỡ, cũng có căng thẳng, xấu hổ.

Nhìn bộ dạng của Dao Trì, Tô Dự nhàn nhạt cười. 'Hạo Thiên, xem ra trái tim Vương Mẫu của ngươi căn bản không ở trên người ngươi a!' Tô Dự vốn tưởng rằng Hạo Thiên và Dao Trì sẽ kết thành đạo lữ, nhưng từ thần thái trước đó, cộng thêm bộ dạng của Dao Trì hiện tại, rõ ràng là sẽ không.

Dao Trì rời đi.

Nàng cũng không biết mình rời khỏi đạo trường của Tô Dự như thế nào, chỉ cảm thấy đầu óc mình mơ mơ màng màng.

Hồi tưởng lại lúc Tô Dự dùng hai tay nắm lấy đôi tay mình, trong lòng nàng ngập tràn ngọt ngào. 'Chẳng lẽ ta sớm đã thích Tô Dự tiên đế?' Dao Trì cưỡi tường vân bay cao trên chín tầng trời, không khỏi tự hỏi lòng mình.

Rất nhanh, trong đầu nàng hiện ra từng chút từng chút ký ức khi quen biết Tô Dự.

Lần đầu tiên lão gia Hồng Quân giảng đạo, Tô Dự không chút sợ hãi đi đến phía trước nhất đại điện, nở nụ cười hòa ái hữu hảo với nàng.

Cũng chính khoảnh khắc đó, đã làm cho trái tim nàng mềm nhũn.

Dao Trì hiểu rằng, trong ba ngàn đại năng của cả Tử Tiêu Cung,

chỉ có Tô Dự không xem nàng như một đồng tử gác cửa, mà xem nàng như một đạo hữu bình đẳng.

Sau đó mấy lần gặp mặt, Tô Dự vẫn trước sau như một, bất kể thân phận, địa vị của hắn tăng vọt, thậm chí cùng lão gia Hồng Quân ngồi ngang hàng xưng hô đạo hữu, hắn đối với nàng vẫn hữu hảo hòa ái như vậy, khiến người ta như được tắm gió xuân.

Chương 274

Mấy chục vạn năm qua, Dao Trì thỉnh thoảng có dịp gặp lại Tô Dự, đều sẽ bất giác mỉm cười.

Trong lòng nàng cảm thấy mình chỉ là một môn đồng, chỉ có thể từ trong lòng ngưỡng vọng Tô Dự tiên đế.

Nay, nàng được lão gia Hồng Quân sắc phong làm Vương Mẫu, trở thành Vương Mẫu nương nương mẫu nghi thiên hạ của thế giới Hồng Hoang, bây giờ nàng phát hiện, mình vậy mà lại nảy sinh một tia dã tâm, đó chính là được ở bên cạnh Tô Dự!

Vì thế, khi Hạo Thiên, Thái Thanh Thánh Nhân, Ngọc Thanh Thánh Nhân, Tây Phương nhị thánh đồng lòng muốn tính kế Tô Dự, nàng mới phẫn nộ như vậy, sau đó không tiếc đích thân đến xin lỗi Tô Dự.

Chính là vì sợ từ nay về sau không còn mặt mũi nào gặp hắn!

Ai ngờ, Tô Dự lại đối xử với nàng thân mật như vậy, khiến Dao Trì triệt để hiểu rõ tình cảm sâu thẳm nhất trong lòng mình. 'Nguyên lai ta sớm đã thầm thích Tô Dự tiên đế!' Lần này, Dao Trì vô cùng xác tín. 'Không biết Tô Dự tiên đế có thích ta không nhỉ?

Chắc là có đi, nếu không sao ngài ấy lại đường đột nắm tay ta như vậy?' Trên gương mặt phong hoa tuyệt đại của Dao Trì không khỏi hiện lên một vệt ráng hồng nhàn nhạt, đẹp không sao tả xiết.

Nàng lúc này, e thẹn mỉm cười, một bộ dạng mỹ lệ tuyệt luân. ...

Đối với vận mệnh tương lai của Hạo Thiên và Dao Trì, Tô Dự sớm đã biết rõ, vì thế ngay từ lần đầu tiên Hồng Quân giảng đạo, hắn đã bắt đầu đầu tư, đối xử với nàng bình đẳng, hữu hảo.

Ai ngờ Dao Trì vậy mà sớm đã tình sâu nghĩa nặng, thật là một niềm vui ngoài ý muốn.

Đối với Dao Trì phong hoa tuyệt đại, điển nhã tôn quý, nội tâm Tô Dự tự nhiên cũng có chút hảo cảm.

Thân phận của nàng, càng có lợi cho một vài bố cục của hắn.

Nhưng Tô Dự cũng không muốn lợi dụng nàng, nếu sau này thực sự thu nàng vào hậu cung, cho Hạo Thiên đội một chiếc nón xanh thật lớn, mà lại là vì lợi dụng, vậy chẳng phải là đang khinh nhờn nàng sao.

Vì thế, cứ để thuận theo tự nhiên.

Tiếp đó, Tô Dự bắt đầu bế quan.

Thoáng chốc năm ngàn năm trôi qua, một ngày, Tô Dự tâm có sở cảm, trực tiếp từ trong trận pháp bế quan bước ra. "Phu quân!" Nữ Oa trực tiếp xuất hiện bên cạnh tình lang, chủ động nắm lấy tay phải của hắn. "Nương tử!" Lúc này, Tô Dự đã hiểu rõ, mình đã cảm ứng được điều gì. "Phu quân, hiện nay Nhân tộc đã trở thành thiên mệnh chi chủ của thế giới Hồng Hoang, nhưng Nhân tộc tam tổ không thể đảm nhiệm việc dẫn dắt chúng nhân của Nhân tộc, căn cứ thiên cơ hiển thị, tương lai của Nhân tộc sẽ xuất hiện Tam Hoàng, dẫn dắt Nhân tộc đi đến đỉnh cao thực sự!" Nữ Oa nói, sau đó nhìn về phía thần kham trong cung điện, nơi đó đang nuôi dưỡng tàn linh của huynh trưởng Phục Hy. "Con đường của huynh trưởng, cuối cùng đã xuất hiện, trở thành Thiên Hoàng đứng đầu Tam Hoàng của Nhân tộc!" Lúc này, nội tâm Nữ Oa trăm mối ngổn ngang.

Một là vui mừng vì con đường của huynh trưởng cuối cùng đã hiển hiện, hai là nếu huynh trưởng đầu thai chuyển thế thành Thiên Hoàng của Nhân tộc, dù có khôi phục ký ức, cũng không còn là huynh trưởng của nàng nữa. "Nương tử, con đường chứng đạo của Phục

Hy đạo hữu, chúng ta nên vui mừng mới phải!" Tô Dự nhìn nàng, nhẹ nhàng hôn lên trán nàng một cái, sau đó ôm chặt vòng eo thon của nàng. "Ân!" Nữ Oa tựa vào người phu quân, hết lòng hưởng thụ khoảnh khắc dịu dàng này. ...

Vài ngày sau. "Truy Y Thị!" "Gặp qua Nhân tộc Thánh phụ!" Truy Y Thị nghe Tô Dự triệu hoán, cung kính hành lễ.

Mấy vạn năm qua, sau khi trở thành thị nữ của Tô Dự, Tô Dự cũng không để nàng tiếp khách đãi vật, mà để nàng tiềm tâm tu luyện.

Có lẽ vì nguyên do đột phá bằng công đức, mấy chục vạn năm qua, tu vi của nàng vẫn luôn ở Đại La Kim Tiên, căn bản không thấy được hy vọng đột phá. "Theo bản đế đến tổ địa của Nhân tộc!" "Vâng, Thánh phụ!" Rất nhanh, Tô Dự và Nữ Oa mang theo Truy Y Thị, trực tiếp xuất hiện tại tổ địa Nhân tộc bên bờ Đông Hải.

Toại Nhân Thị cùng với Hữu Sào Thị ở tận Tây phương sớm đã tâm có sở cảm, đã đợi sẵn ở tổ địa Nhân tộc. "Bái kiến Nhân tộc Thánh phụ, bái kiến Nhân tộc chi Mẫu!" "Bái kiến Nhân tộc Thánh phụ, bái kiến Nhân tộc chi Mẫu!" Vô số tinh nhuệ Nhân tộc đồng loạt cúi người hành lễ, ánh mắt tràn đầy sùng kính tôn sùng. "Không cần đa lễ!" Tô Dự nhàn nhạt phất tay, một đạo thần quang nâng tất cả người Nhân tộc đang hành lễ dậy. "Bản tọa lần này đến đây, là vì tương lai của Nhân tộc chúng ta.

Hiện nay, sứ mệnh của Nhân tộc tam tổ sắp hoàn thành, tiếp theo sẽ có cộng chủ mới dẫn dắt Nhân tộc chúng ta đi đến đỉnh cao." Nghe lời của Tô Dự, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị mới hiểu rõ thiên cơ trong đầu mình mấy ngày qua.

Một khắc này, nội tâm Truy Y Thị có chút không nỡ.

Nếu phải rời khỏi Thánh phụ, vậy phải làm sao? "Toại Nhân Thị!" "Có!" "Hữu Sào Thị!" "Có!" "Truy Y Thị!" "Có!" Theo lời nói uy

nghiêm của Nữ Oa vang lên, Nhân tộc tam tổ đồng loạt đứng ở phía trước nhất của tổ địa. "Ba người các ngươi với tư cách là Nhân tộc tam tổ, đã có những cống hiến kiệt xuất cho sự phát triển của Nhân tộc, hiện nay Nhân tộc đã trở thành Thiên mệnh chi chủ, các ngươi cũng đến lúc công thành thân thoái!" "Oanh long long!" "Oanh long long!" "Oanh long long!" Khi lời của Nữ Oa vừa dứt, bầu trời vang lên ba tiếng sấm lớn, sau đó ba đạo cột sáng vàng kim trực tiếp rót xuống người Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị.

Trong khoảnh khắc, thực lực của ba người điên cuồng tăng vọt.

Từ Đại La Kim Tiên đỉnh phong trực tiếp đột phá lên Chuẩn Thánh, Chuẩn Thánh trung kỳ, một mạch đến Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Sau khi đột phá Chuẩn Thánh, Nhân tộc tam tổ đối với sứ mệnh cùng với tương lai của mình càng thêm rõ ràng.

Từ nay về sau, ba người phải vĩnh viễn ở trong Hỏa Vân Động, nếu không phải Nhân tộc gặp đại kiếp thì không được xuất thế.

Nghĩ đến đây, nội tâm Truy Y Thị tràn đầy không nỡ. "Soạt!" Truy Y Thị trực tiếp bước ra, cúi người hành lễ. "Thánh phụ, ta với tư cách là thị nữ của ngài, không muốn vĩnh viễn ở Hỏa Vân Động, xin ngài đại phát từ bi, cho ta ở lại tiếp tục phụng dưỡng ngài!" Nghe lời của Truy Y Thị, Tô Dự hơi có chút bất ngờ, không ngờ, Truy Y Thị vậy mà lại đưa ra lựa chọn như vậy.

Nhìn ánh mắt kiên định của nàng, Tô Dự có chút động lòng.

Chương 275

"Nàng nghĩ kỹ chưa?" "Ta đã quyết định rồi, tuyệt không thay đổi!" Chỉ cần có thể bầu bạn bên cạnh Thánh phụ, con đường thành đạo như vậy, không cần thì đã sao?

Soạt!

Tô Dự nhìn lên bầu trời. "Thiên Đạo ở trên, Truy Y Thị vốn là thị nữ của bản đế, nay tự nguyện từ bỏ con đường thành đạo của mình, xin Thiên Đạo thương xót!" "Được!" Giọng nói cổ xưa đạm nhiên của Hồng Quân vang lên, chỉ thấy công đức vốn thuộc về Truy Y Thị toàn bộ đều bị thu hồi, tu vi cũng khôi phục lại Đại La Kim Tiên đỉnh phong như trước. "Đa tạ Thiên Đạo, đa tạ Thánh phụ!" Một khắc này, Truy Y Thị chẳng những không hối tiếc, ngược lại còn tràn đầy vui mừng.

Nhân tộc tam tổ chỉ dẫn dắt Nhân tộc đi qua thời kỳ gian nan nhất ban đầu, con đường của họ, ở thế giới Hồng Hoang sớm đã bị hạn định.

Vì thế, dù cho có lượng lớn công đức rót vào, tu vi nhiều nhất cũng chỉ đến Chuẩn Thánh hậu kỳ mà thôi.

Chuẩn Thánh hậu kỳ đối với Tô Dự, tự nhiên không đáng là gì, nhưng đối với vô số sinh linh Hồng Hoang, đó là sự tồn tại chỉ có thể khao khát mà không thể chạm tới.

Trong cả thế giới Hồng Hoang, đại năng có tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ nhiều nhất cũng chỉ có hai con số!

Mà sinh linh của thế giới Hồng Hoang có bao nhiêu?

Vô số vạn triệu ức!

Tỷ lệ này kinh khủng đến mức nào!

Mấy chục vạn năm qua, Truy Y Thị vẫn luôn kẹt ở Đại La Kim Tiên không thể đột phá, nay có hy vọng đột phá thành đạo, nhưng lại vì để được ở lại bên cạnh Tô Dự, mà tự nguyện từ bỏ hy vọng này. "Soạt!" Nữ Oa quay đầu nhìn Truy Y Thị một cái, lại nhìn phu quân của mình, tự nhiên hiểu rõ tình ý của Truy Y Thị đối với tình lang.

Nay nàng từ bỏ đột phá thành đạo, chỉ nguyện ở lại bên cạnh phu quân làm một thị nữ, tấm chân tình này, khiến nàng cũng có chút động lòng.

Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị sau khi thành đạo liền tiến vào Hỏa Vân Động, nếu không phải Nhân tộc gặp đại kiếp thì không được hiện thế.

Truy Y Thị từ bỏ cơ hội thành đạo, chỉ nguyện làm một tiểu thị nữ bên cạnh Tô Dự, vì thế cũng không có hạn chế này.

Cho nên, Tô Dự quyết định, sau này nếu có sắp xếp gì cho Nhân tộc, sẽ để Truy Y Thị ra mặt.

Dù sao với tư cách là một trong Nhân tộc tam tổ, nàng có đủ uy vọng và công tích để hiệu lệnh tất cả người Nhân tộc. "Phu quân, hiện nay Nhân tộc tam tổ đã thành đạo, tiếp theo Nhân tộc sẽ do tân cộng chủ Tam Hoàng Ngũ Đế thống lĩnh, chúng ta nên sắp xếp thế nào?" Nữ Oa nhìn tình lang, khẽ giọng hỏi.

Lúc này, nàng cảm tri được, Tam Hoàng Ngũ Đế chứng đạo đều cần lão sư dẫn dắt ủng hộ, trong đó đều có phần thưởng công đức vô cùng lớn.

Nhân Giáo, Xiển Giáo, Tiệt Giáo, Tây Phương Giáo bốn giáo đều dựa vào khí vận Nhân tộc để lập giáo, thậm chí còn quảng thu môn đồ trong Nhân tộc, ảnh hưởng khá lớn, đều có tư cách trở thành lão sư

của Tam Hoàng Ngũ Đế.

Nữ Oa trong lòng rõ ràng, với tính cách cường thế của tình lang, tuyệt đối sẽ không chia sẻ bất kỳ công đức nào ra ngoài, nhưng như vậy sẽ đắc tội với tứ giáo ngũ thánh.

Tình lang vốn đã cùng Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn xé rách mặt, nếu lại cùng Thông Thiên Giáo Chủ, Tây Phương nhị thánh xé rách mặt, vậy chẳng phải là trở thành kẻ địch của chư thánh sao.

Một khi bị chư thánh nhắm vào, thực lực của tình lang dù mạnh đến đâu, cũng song quyền nan địch tứ thủ.

Nghe lời của Nữ Oa, Tô Dự hiểu rõ ý tứ trong lời nói của nàng, đúng lúc Tô Dự chuẩn bị lấy hết công đức của Tam Hoàng Ngũ Đế, trong đầu hắn bất giác hiện ra lời nói của Hồng Quân ngày đó ở Tử Tiêu Cung. 'Tô Dự đạo hữu, Nữ Oa, hai người các ngươi với tư cách là Nhân tộc Thánh phụ và Nhân tộc chi Mẫu, chúa tể Nhân tộc, nhưng vạn sự đều có định số, chớ có thái quá mà bất cập!' Soạt!

Nhớ lại câu nói đó của Hồng Quân, Tô Dự trong nháy mắt hiểu ra, Hồng Quân đang cảnh cáo mình.

Nếu mình thực sự triệt để chúa tể Nhân tộc, cướp đi hết công đức khí vận thành đạo của các Đế vương, tất nhiên sẽ bị Thiên Đạo trừng phạt.

Thái quá mà bất cập!

Mình và Nữ Oa triệt để nắm giữ Nhân tộc, nếu cướp đi tất cả lợi ích, vậy tất nhiên sẽ dẫn đến sự can thiệp của Thiên Đạo.

Dù sao Nhân tộc với tư cách là Thiên mệnh chi chủ, sao có thể bị dắt mũi đi?

Nghĩ đến đây, trong đầu Tô Dự dần dần có chút minh ngộ.

Thế là, hắn nắm lấy tay ngọc của Nữ Oa, dịu dàng mở miệng. "Yên tâm đi, nương tử, vi phu trong lòng có tính toán!" Tiếp đó, Tô Dự và Nữ Oa mang theo Truy Y Thị trở về đạo trường.

Vì cái giá mà Truy Y Thị đã trả, Tô Dự quyết định cho nàng một chút bồi thường.

Đương nhiên, Tô Dự hiện tại vẫn chưa quyết định thu nàng vào hậu cung, bởi vì còn thiếu một chút lửa để nước chảy thành sông. "Truy Y Thị, nàng chịu vì bản đế mà từ bỏ cơ hội thành đạo, bản đế tự nhiên sẽ không phụ nàng." Soạt!

Tô Dự nói xong, trực tiếp từ trong thức hải lấy ra một giọt tủy sống cột sống của Bàn Cổ Đại Thần lơ lửng trước mặt nàng.

Lúc này, Truy Y Thị nghe lời của Tô Dự xong, kinh hỉ đến mức không thể tự kìm chế, ngay cả bảo vật vô thượng trước mắt cũng không để vào mắt.

Bầu bạn bên cạnh Tô Dự mấy vạn năm, cuối cùng đã nhận được hồi đáp, nàng suýt chút nữa đã vui quá hóa khóc! "Đây là tủy sống cột sống của Bàn Cổ Đại Thần, hãy thu lấy và luyện hóa cho tốt, bản đế sẽ truyền cho nàng bí pháp vô thượng 《Tạo Hóa Chân Kinh》, hy vọng có thể giúp nàng đột phá!" Truy Y Thị là người Nhân tộc đầu tiên do Nữ Oa nặn ra, thể chất là Tiên Thiên Đạo Thai, tư chất trong cả Hồng Hoang cũng thuộc hàng không tệ.

Vì nguyên do công đức rót vào cơ thể, dẫn đến tiềm lực của nàng bị tắc nghẽn, nay Tô Dự muốn lợi dụng tủy sống cột sống của Bàn Cổ Đại Thần phối hợp với 《Tạo Hóa Chân Kinh》, xem xem có thể khai thông tiềm lực của nàng hay không. "Đa tạ tiên đế!" Truy Y Thị thâm tình nhìn Tô Dự một cái, sau đó thu lấy tủy sống cột sống của Bàn Cổ Đại Thần, trở về cung điện nơi mình ở, chuẩn bị toàn lực luyện hóa tu luyện 《Tạo Hóa Chân Kinh》.

Mong chờ có một ngày, có thể dựa vào thực lực đột phá Chuẩn Thánh, Thánh Nhân, sau đó giúp đỡ người trong lòng mình! ...

Sau khi Nhân tộc tam tổ đắc đạo, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn năm đại Thánh Nhân đều cảm tri được tương lai Nhân tộc sẽ xuất hiện Tam Hoàng Ngũ Đế, dẫn dắt Nhân tộc đi đến đỉnh cao thực sự.

Tam Hoàng Ngũ Đế thân mang đại khí vận, đại công đức, nếu có thể trở thành lão sư của họ, không chỉ có thể mở rộng tầm ảnh hưởng của giáo phái trong Nhân tộc, mà còn có thể thu được khí vận và công đức, khiến họ có chút ngồi không yên.

Thủ Dương Sơn.

Chương 276

Thái Thanh Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn Thái Thanh Lão Tử, sắc mặt có chút không vui. "Đại huynh, hiện nay Nhân tộc tam tổ đã thành đạo, Tam Hoàng Ngũ Đế tiếp theo vô cùng quan trọng, chúng ta phải nắm giữ trong tay a!" Nguyên Thủy Thiên Tôn rõ ràng, hiện nay Nhân tộc, Tô Dự và Nữ Oa nói là được, với tư cách là Nhân Giáo giáo chủ, Xiển Giáo giáo chủ, họ căn bản không có tư cách can thiệp.

Nhưng nếu cứ trơ mắt nhìn Tô Dự nắm giữ Tam Hoàng Ngũ Đế, tầm ảnh hưởng tương lai của Nhân Giáo, Xiển Giáo sẽ ngày càng yếu đi, cuối cùng có khả năng sẽ bị Nhân tộc triệt để đào thải.

Khi đó, dù không bị rơi khỏi Thánh cảnh, cũng sẽ có ảnh hưởng rất lớn.

Dù sao họ cũng dựa vào khí vận Nhân tộc để chứng đạo thành Thánh.

Nghe lời của nhị đệ, Thái Thanh Lão Tử nhìn hắn một cái, sau đó chậm rãi mở miệng. "Nhị đệ, vi huynh há lại không biết tầm quan trọng của Tam Hoàng Ngũ Đế Nhân tộc?

Chỉ là hiện nay Nhân tộc do Tô Dự và Nữ Oa định đoạt, chúng ta muốn nắm giữ Tam Hoàng Ngũ Đế, khó khăn biết bao?

Với tính cách cường thế bá đạo của Tô Dự tiên đế, hắn sẽ cho phép sao?

Nói không chừng sẽ trực tiếp tước bỏ Nhân Giáo và Xiển Giáo của chúng ta, khi đó, địa vị của chúng ta càng thêm lúng túng." Nghe đại huynh cũng không có cách nào, Nguyên Thủy Thiên Tôn càng thêm

sốt ruột. "Vậy đại huynh, chúng ta phải làm sao đây?

Chẳng lẽ cứ trơ mắt nhìn Tô Dự cướp hết khí vận, công đức của Nhân tộc sao?" "Nhị đệ đừng vội, chúng ta tuy không làm gì được Tô Dự tiên đế và Nữ Oa, nhưng nếu cộng thêm tam đệ cùng với hai vị sư đệ Tây phương thì sao?" Soạt!

Nghe lời của đại huynh, Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi hai mắt sáng lên. "Đại huynh cao minh!" Sau khi vá trời, công đức mà Tô Dự và Nữ Oa nhận được nhiều nhất, thậm chí Nữ Oa còn đột phá tại chỗ, trực tiếp đột phá lên Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng thứ hai, lại một lần nữa đứng đầu chư thánh.

Vì thế, dù là Thái Thanh Lão Tử hiện nay, cũng không có tự tin có thể so tài cao thấp với Nữ Oa sư muội.

Hắn biết rõ cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, chênh lệch thực lực giữa mỗi tầng là quá lớn, Nữ Oa cũng có Tiên Thiên Chí Bảo, dù hắn có Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ cùng với Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp cũng không phải là đối thủ.

Cho nên, nếu cùng nhị đệ Nguyên Thủy Thiên Tôn không đấu lại Tô Dự và Nữ Oa, vậy thì kéo tam đệ Thông Thiên cùng với Tây Phương nhị thánh vào cuộc.

Khi đó lấy uy áp của năm đại Thánh Nhân, không tin Tô Dự và Nữ Oa dám đối đầu với năm đại Thánh Nhân. 'Tam đệ, mời đến Thái Thanh Cung của vi huynh một chuyến!' 'Hai vị sư đệ, mời đến Thái Thanh Cung của vi huynh một chuyến, có việc quan trọng cần thương lượng!' Đông Hải.

Bích Du Cung.

Khi Thông Thiên Giáo Chủ nghe được thần thức truyền âm của

đại huynh, không khỏi nhìn về hướng Thái Thanh Cung, sau đó trực tiếp dùng thần thông Thánh Nhân, trong nháy mắt xuất hiện tại Thái Thanh Cung. "Gặp qua đại huynh, gặp qua nhị huynh!" "Gặp qua tam đệ!" "Gặp qua tam đệ!" Ba người lần lượt chào hỏi.

Tuy hiện nay Tam Thanh đã phân gia, thậm chí giữa họ đã có một chút ngăn cách, nhưng tình nghĩa huynh đệ vẫn sâu đậm.

Thông Thiên Giáo Chủ đối với đại huynh Thái Thanh Lão Tử, vẫn vô cùng kính trọng. "Đại huynh lần này gọi vi đệ đến đây, không biết có chuyện gì quan trọng?" Thông Thiên Giáo Chủ trực tiếp mở miệng hỏi. "Tam đệ đợi một lát, đợi hai vị sư đệ Tây phương đến rồi nói sau." ...

Tây phương.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sau khi thấy Nhân tộc tam tổ thành đạo, lập tức cảm tri được Nhân tộc sẽ do Tam Hoàng Ngũ Đế dẫn dắt đi đến đỉnh cao thực sự.

Tam Hoàng Ngũ Đế đối với Nhân tộc ảnh hưởng sẽ càng lớn hơn, thân mang đại khí vận, đại công đức, nếu trở thành lão sư của họ, tất nhiên thu hoạch phong phú.

Đúng lúc Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề chuẩn bị mưu hoạch một phen về vị trí lão sư của Tam Hoàng Ngũ Đế, thì nghe được truyền âm của Thái Thanh Lão Tử, không khỏi nhìn nhau cười. "Sư đệ, xem ra đại sư huynh ngồi không yên rồi, cơ hội của chúng ta đến rồi!" Tiếp Dẫn rõ ràng, hiện nay Nhân tộc do Tô Dự và Nữ Oa định đoạt, đại bản doanh của Nhân tộc ở phương Đông, với tư cách là Thánh Nhân phương Tây, họ khó mà giành được vị trí lão sư của bất kỳ vị nào trong Tam Hoàng Ngũ Đế.

Hiện nay, Thái Thanh Thánh Nhân hiển nhiên đang mưu hoạch về Tam Hoàng Ngũ Đế, muốn liên hợp mọi người, vậy là có cơ hội rồi. "Sư huynh, xem ra chúng ta phải nắm chắc cơ hội này!" Chuẩn Đề cười cười, sau đó cùng Tiếp Dẫn ngầm hiểu ý nhìn nhau, rồi trực tiếp dùng thần thông Thánh Nhân, xuất hiện tại Thái Thanh Cung. "Gặp qua ba vị sư huynh!" "Gặp qua ba vị sư huynh!" "Hai vị sư đệ hữu lễ rồi!" "Hai vị sư đệ hữu lễ rồi!" Năm đại Thánh Nhân lần lượt hàn huyên xong, Thái Thanh Lão Tử liền để mọi người ngồi xuống. "Thực không dám giấu, chư vị sư đệ, lần này vi huynh để các vị đến đây, là vì Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc!" Thái Thanh Lão Tử nói, sắc mặt nghiêm túc. "Tô Dự tiên đế và Nữ Oa sư muội ỷ vào là Nhân tộc Thánh phụ và Nhân tộc chi Mẫu, căn bản không để các Thánh Nhân chúng ta vào mắt, thực sự quá bất kính!" "Đại huynh nói đúng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức lên tiếng hưởng ứng.

Lúc này, Thông Thiên Giáo Chủ lại nhíu mày.

Hắn đã rõ ý đồ của đại huynh khi triệu tập chư thánh đến đây, là để tranh đoạt vị trí lão sư của Tam Hoàng Ngũ Đế Nhân tộc.

Với tư cách là Thánh Nhân, hắn rõ ràng Tam Hoàng Ngũ Đế Nhân tộc có ảnh hưởng trọng đại như thế nào đối với Nhân tộc, vì thế, hắn cũng muốn nâng cao tầm ảnh hưởng của Tiệt Giáo trong Nhân tộc, nếu có thể trở thành lão sư của bất kỳ ai trong Tam Hoàng, đối với tầm ảnh hưởng của Tiệt Giáo là phi thường lớn.

Nhưng tính cách của Tô Dự tiên đế cường thế bá đạo, lại thêm giao tình với mình không tệ, Thông Thiên Giáo Chủ quyết định quan sát một phen trước. "Chắc hẳn chư vị sư đệ cũng rõ ràng tầm ảnh hưởng của Tam Hoàng Ngũ Đế Nhân tộc, cũng biết các giáo phái của chúng ta dựa vào khí vận Nhân tộc để lập giáo, vì thế, vị trí lão sư của Tam Hoàng Ngũ Đế, chúng ta phải nắm trong tay, không biết chư vị sư đệ thấy thế nào?" Thái Thanh Lão Tử nói xong, sau đó nhìn về phía

tam đệ Thông Thiên Giáo Chủ cùng Tây Phương nhị thánh. "Đại sư huynh nói có lý!" Chuẩn Đề đầu tiên đứng ra hưởng ứng. "Nếu Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc toàn bộ đều do Tô Dự tiên đế và Nữ Oa sư tỷ nắm giữ, vậy thì tương lai các giáo phái dưới danh nghĩa của chúng ta e là sẽ bị xóa tên khỏi Nhân tộc.

Chỉ là chư vị sư huynh, vị trí lão sư của Tam Hoàng Ngũ Đế nên phân phối như thế nào đây?" Soạt!

Nghe lời của Chuẩn Đề, mọi người có mặt không khỏi nghiêm mặt.

Chư thánh đều vô cùng rõ ràng, trong Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc, khí vận, công đức của Tam Hoàng là lớn nhất, Ngũ Đế phía sau khí vận, công đức tuy cũng rất không tệ, nhưng căn bản không thể so sánh với Tam Hoàng. "Bần đạo suy ra, Thiên Hoàng của Nhân tộc sẽ là Yêu Hoàng Phục Hy huynh trưởng của Nữ Oa sư muội chuyển thế, vì thế người được chọn làm lão sư của Thiên Hoàng tất nhiên phải do Nữ Oa sư muội tự mình đảm nhiệm.

Chương 277

Địa Hoàng và Nhân Hoàng, bần đạo với tư cách là đại sư huynh, lại là Nhân Giáo giáo chủ, được một trong hai là được, không biết chư vị sư đệ có đồng ý không?" Thái Thanh Lão Tử nói xong, không khỏi nhìn về phía mọi người. "Lẽ ra nên như vậy!" "Nên như vậy!" Tây Phương nhị thánh thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn đầu tiên phụ họa, cũng tán thành phương án phân phối này.

Yêu cầu của họ không cao, chỉ cần trở thành lão sư của bất kỳ vị nào trong Tam Hoàng Ngũ Đế là được, như vậy có thể tăng cường rất nhiều tầm ảnh hưởng của Tây Phương Giáo trong Nhân tộc.

Soạt!

Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn đứng dậy. "Bần đạo với tư cách là nhị sư huynh, lại là một trong những người khởi xướng lần này, đại huynh được Địa Hoàng, bần đạo được Nhân Hoàng, Ngũ Đế liền giao cho tam đệ và hai vị sư đệ, không biết chư vị sư đệ có đồng ý không?" Tây Phương nhị thánh không khỏi nhìn về phía Thông Thiên Giáo Chủ, xem xem ý kiến của hắn thế nào.

Thông Thiên sắc mặt có chút khó coi, bởi vì theo hắn thấy, hắn cũng nên được một trong Tam Hoàng, nhưng bây giờ bị đại huynh, nhị huynh phân phối như vậy, khiến hắn chỉ có thể được Ngũ Đế.

Phải biết rằng, dù khí vận và công đức của cả Ngũ Đế cộng lại, cũng không bằng bất kỳ ai trong Tam Hoàng! "Tam đệ, thấy sao?" Thái Thanh Lão Tử thấy Thông Thiên không nói gì, không khỏi mở miệng hỏi. "Được rồi, vậy vi đệ được ba trong Ngũ Đế, hai người còn lại giao cho hai vị sư đệ, thế nào?" Xuất phát từ sự tôn trọng đối với đại huynh, Thông Thiên Giáo Chủ miễn cưỡng nín mũi tán thành

phương án này. "Hai vị sư đệ thì sao?" Thái Thanh sau đó nhìn về phía Tây Phương nhị thánh.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau, đối với phương án này tuy có chút không hài lòng, nhưng cũng không tệ. "Cứ theo lời các vị sư huynh!" "Tốt!" Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn khẽ gật đầu, trong lòng vô cùng đắc ý.

Thái Thanh Cung.

Sau khi phân phối xong vị trí lão sư của Tam Hoàng Ngũ Đế, sự giao lưu giữa chư thánh cũng hòa hợp hơn nhiều.

Đối với Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn, lần này ngoài việc có thể giành được vị trí lão sư của Tam Hoàng, còn có thể thành công ép buộc, tính kế Tô Dự.

Trước đó vẫn luôn bị Tô Dự tính kế đả áp, thậm chí thực lực cũng không bằng, nay liên hợp với tam đệ, Tây Phương nhị thánh, chỉ bằng hai người Tô Dự và Nữ Oa, lấy gì để đối mặt với năm đại Thánh Nhân?

Không tin, hai người Tô Dự và Nữ Oa có gan cùng năm đại Thánh Nhân triệt để xé rách mặt. "Chư vị sư đệ, nếu chúng ta đã thương nghị xong, vậy cùng đến đạo trường của Tô Dự tiên đế, để hắn nhường ra người được chọn làm lão sư của Tam Hoàng Ngũ Đế!" "Được, cẩn tuân pháp chỉ của đại huynh!" Dưới sự đề nghị của Thái Thanh Lão Tử, chư thánh nhanh chóng đi về phía Đông Hải. ...

Đạo trường.

Tô Dự và Nữ Oa sau khi chứng kiến Nhân tộc tam tổ đắc đạo, liền đến cung điện nơi Nữ Oa ở, chuẩn bị thương nghị một phen với Phục Hy. "Muội muội, muội phu!" Tàn linh của Phục Hy ở trong thần kham, cảm tri được khí tức của Tô Dự và muội muội, không khỏi lên

tiếng chào hỏi. "Gặp qua Phục Hy đạo hữu!" Tô Dự mỉm cười đáp lại, sau đó trực tiếp nói rõ ý đồ. "Chúc mừng Phục Hy đạo hữu, hiện nay con đường của đạo hữu đã hiển hiện, đó chính là trở thành Thiên Hoàng đứng đầu Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc!

Nhưng trước đó, đạo hữu cần phải đầu thai chuyển thế thành người của Nhân tộc, trên con đường chứng đạo tương lai, cũng cần có người dẫn dắt, bần đạo định sẽ tự mình làm lão sư của đạo hữu, thấy thế nào?" Soạt!

Nghe lời của Tô Dự, nội tâm Phục Hy không khỏi dâng lên một tia ấm áp.

Trước đó hắn sớm đã suy ra con đường chứng đạo của mình nằm ở trên người Nhân tộc, ai ngờ vậy mà lại trở thành Thiên Hoàng của Nhân tộc.

Theo lý mà nói, với thân phận của Tô Dự, căn bản không cần đích thân ra mặt thu đồ dẫn dắt hắn, nhưng Tô Dự làm như vậy, hiển nhiên là đang giúp hắn sớm ngày chứng đạo. "Muội phu, mọi chuyện đều nghe theo huynh!" "Tốt!" Tô Dự gật gật đầu, nắm lấy tay ngọc của Nữ Oa. "Phục Hy đạo hữu, bần đạo phải nói thêm một câu, sau khi đạo hữu chuyển thế thành người Nhân tộc, phải quên đi thân phận Yêu Hoàng, nếu không Thiên Đạo sẽ không nhẹ tha!" "Đa tạ muội phu, ta biết rồi!" Sau khi thương đàm một phen, Tô Dự để lại không gian cho Nữ Oa và Phục Hy, đợi họ hàn huyên xong tình huynh muội, hắn sẽ đích thân vào Địa Phủ, đưa tàn linh của Phục Hy vào Lục Đạo Luân Hồi để chuyển thế đầu thai.

Khoảng nửa canh giờ sau, Tô Dự, Nữ Oa đột nhiên cảm nhận được năm đạo khí tức Thánh Nhân mạnh mẽ. "Cuối cùng cũng đến rồi sao?" Tô Dự hai mắt ngưng lại, lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

Đối với ý đồ của chư thánh, Tô Dự vô cùng rõ ràng, nhưng hắn

sớm đã nhận được cảnh báo của người phát ngôn Thiên Đạo là Hồng Quân, căn bản không có ý định ăn một mình.

Nếu đã liên hợp đến đây, vậy thì cứ xem ai cao tay hơn! "Phu quân!" Nữ Oa đến bên cạnh tình lang, có chút lo lắng, hiển nhiên, nàng cũng biết ý đồ của Tam Thanh và Tây Phương nhị thánh rồi. "Nương tử, chúng ta ở chính điện đợi họ đến đi!" Tô Dự nắm lấy tay ngọc của nàng, sau đó truyền đạt chỉ lệnh. "Bạch Chính, Thanh Hành, đi ra cửa vào đại trận nghênh tiếp năm đại Thánh Nhân!" "Cẩn tuân pháp chỉ của chủ nhân!" "Cẩn tuân pháp chỉ của chủ nhân!" Rất nhanh, Bạch Chính và Thanh Hành đợi ở cửa vào đại trận, thấy năm đại Thánh Nhân đích thân đến, không khỏi cung kính hành lễ. "Gặp qua Thái Thanh Thánh Nhân, Ngọc Thanh Thánh Nhân, Thượng Thanh Thánh Nhân, Tiếp Dẫn Thánh Nhân, Chuẩn Đề Thánh Nhân!" "Gặp qua Thái Thanh Thánh Nhân, Ngọc Thanh Thánh Nhân, Thượng Thanh Thánh Nhân, Tiếp Dẫn Thánh Nhân, Chuẩn Đề Thánh Nhân!" Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy Tô Dự vậy mà chỉ phái hai con tọa kỵ ra nghênh tiếp, sắc mặt có chút không vui. "Tô Dự tiên đế giá đỡ thật lớn, nay năm đại Thánh Nhân chúng ta đến, vậy mà chỉ phái hai con tọa kỵ quèn ra nghênh tiếp, hừ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hừ một tiếng, khiến Bạch Chính và Thanh Hành trong lòng có chút run rẩy, nhưng vẫn không kiêu ngạo cũng không tự ti đáp lại. "Khởi bẩm chư vị Thánh Nhân, chủ nhân và chủ mẫu đang đợi ở chính điện, mời!" Đối với việc Tô Dự và Nữ Oa không đích thân ra nghênh tiếp, Thông Thiên Giáo Chủ, Tây Phương nhị thánh cũng không để trong lòng, bởi vì họ sớm đã cùng Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn triệt để xé rách mặt, lần này đến đây cướp khí vận và công đức của Tam Hoàng Ngũ Đế trong tay hắn, hắn có thể cho sắc mặt tốt sao? "Gặp qua Tô Dự tiên đế, Nữ Oa sư muội!" "Gặp qua Tô Dự tiên đế, Nữ Oa sư muội!" Tam Thanh vào chính điện, thấy Tô Dự và Nữ Oa tươi cười nhìn mình, không khỏi chủ động mở miệng.

Tuy đã cùng Tô Dự, Nữ Oa xé rách mặt, nhưng phong độ lễ nghi giữa các Thánh Nhân phải có, huống chi, họ là sư huynh của Nữ Oa. "Gặp qua Tô Dự tiên đế, Nữ Oa sư tỷ!" "Gặp qua Tô Dự tiên đế, Nữ Oa sư tỷ!" Hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sắc mặt hòa ái, một bộ dạng mỉm cười hòa ái, vô hại. "Gặp qua chư vị Thánh Nhân!" "Gặp qua ba vị sư huynh, gặp qua hai vị sư đệ!" Tô Dự và Nữ Oa mỉm cười đáp lễ, sau đó mời họ lần lượt ngồi xuống.

Tuy biết rõ ý đồ của họ, nhưng phong độ lễ nghi bề mặt phải làm cho đủ.

Rất nhanh, Tam Tiêu cùng mấy vị cung nga tiên nữ dâng lên Ngộ Đạo Thần Trà cùng các loại tiên thiên linh quả, khiến Tây Phương nhị thánh trong lòng vô cùng ghen tị.

Đặc biệt là Chuẩn Đề, cảm thấy Ngộ Đạo Thần Trà có duyên với mình, ai ngờ sớm đã bị Tô Dự lấy được, thật quá đáng tiếc.

Trong lúc uống trà hàn huyên một phen, Tô Dự liền trực tiếp đi vào chính đề.

Chương 278

"Chư vị Thánh Nhân đến thật đúng lúc, hiện nay, Nhân tộc tam tổ đã thành đạo, tiếp theo sẽ do Tam Hoàng Ngũ Đế dẫn dắt Nhân tộc tiến vào đỉnh cao thực sự.

Tam Hoàng Ngũ Đế đều cần cao thủ đại năng dẫn dắt chứng đạo, chư vị Thánh Nhân với tư cách là người dựa vào khí vận Nhân tộc để lập giáo, tự nhiên phải góp một phần sức lực cho Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc!" Soạt!

Nghe lời của Tô Dự, chư thánh có chút nhìn nhau, cũng không ngờ, họ còn chưa mở miệng, Tô Dự đã chủ động nhắc đến chuyện Tam Hoàng Ngũ Đế?

Để họ tham gia vào Tam Hoàng Ngũ Đế, mở rộng thanh uy của giáo phái môn hạ?

Tô Dự khi nào lại dễ nói chuyện như vậy?

Trong nhất thời, cả đại điện có chút yên tĩnh quỷ dị.

Thông Thiên Giáo Chủ nhìn Tô Dự, một đôi mắt không khỏi lộ ra một tia khâm phục.

Chỉ trong vài ba câu, đã hóa giải được thế cục uy áp của năm Thánh Nhân, tấm lòng, khí độ, cách cục như vậy, thật khiến người ta khâm phục.

Thái Thanh Lão Tử thì sâu sắc nhìn Tô Dự một cái, ánh mắt tràn đầy kiêng kỵ, sau đó, lại nhìn nhị đệ, tam đệ, cùng Tây Phương nhị thánh.

Hiển nhiên là xong rồi.

Nếu Tô Dự không ăn một mình, nhường ra một vài vị trí lão sư

của Tam Hoàng Ngũ Đế, với tính cách của tam đệ Thông Thiên Giáo Chủ, sẽ không cùng Tô Dự sống mái.

Tây Phương nhị thánh cũng không ngoại lệ.

Dù sao hung danh của Tô Dự ở ngoài, nay hắn chủ động cho họ mở rộng ảnh hưởng trong Nhân tộc, nếu còn muốn ép buộc đối phương, vậy đừng trách Tô Dự hạ tử thủ!

Chỉ trong vài ba câu đã hóa giải được kế của mình, quả thực lợi hại!

Trong năm đại Thánh Nhân, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn đã cùng Tô Dự triệt để xé rách mặt.

Thông Thiên Giáo Chủ vẫn luôn có giao tình không tệ với Tô Dự, thậm chí còn nợ hắn một ân tình trọng đại chưa trả, không thể nào chủ động cùng Tô Dự xé rách mặt.

Tây Phương nhị thánh thực lực yếu nhất, lại lo lắng triệt để đắc tội Tô Dự sẽ dẫn đến sự báo thù điên cuồng, vì thế cũng không dám quá đắc tội.

Cho nên, khi Tô Dự ném ra mồi nhử là vị trí lão sư của Tam Hoàng Ngũ Đế, liên minh trong nháy mắt tan rã.

Thái Thanh Lão Tử đặt chén sứ tiên khí trong tay xuống, nghiêm mặt nhìn Tô Dự. "Không biết Tô Dự tiên đế đối với việc phân phối người được chọn làm lão sư của Tam Hoàng Ngũ Đế như thế nào?" Thái Thanh Lão Tử muốn xem xem, nếu Tô Dự ăn tương quá khó coi, hắn sẽ tự động liên hợp bức bách cướp đi chức vị lão sư của Tam Hoàng Ngũ Đế, để mở rộng tầm ảnh hưởng và khí vận của giáo phái môn hạ.

Tô Dự cười cười, nâng chén sứ tiên khí lên uống một ngụm Ngộ Đạo Thần Trà. "Chắc hẳn chư vị Thánh Nhân cũng biết, Phục Hy là

huynh trưởng của thê tử ta Nữ Oa, là Thiên Hoàng thiên mệnh của Nhân tộc, vì thế, vị trí lão sư của Phục Hy tự nhiên thuộc về bản đế.

Bản đế lại là Nhân tộc Thánh phụ, Nữ Oa lại là Nhân tộc chi Mẫu, vì thế vợ chồng ta chỉ cần hai danh ngạch.

Một, Thiên Hoàng Phục Hy!

Hai, Địa Hoàng Thần Nông!

Những người được chọn làm lão sư của Nhân Hoàng và Ngũ Đế còn lại, giao cho chư vị Thánh Nhân tự mình thương nghị, chỉ cần thương nghị xong báo cho ta, vợ chồng ta tự nhiên sẽ công nhận người đó trở thành sư của Nhân Hoàng, hưởng thụ khí vận Nhân tộc!" Soạt!

Nghe phương án phân phối của Tô Dự, Thái Thanh Lão Tử không khỏi hai mắt co rụt lại.

Quả thực là giết người tru tâm a!

Chức vị lão sư của Thiên Hoàng, Địa Hoàng bị lấy đi, chỉ để lại một Nhân Hoàng cùng chức vị sư của Ngũ Đế, quả thực không khác gì kế 'nhị đào sát tam sĩ'!

Với trí tuệ của chư thánh, đương nhiên có thể suy ra Thiên Hoàng, Địa Hoàng chứng đạo dễ dàng nhất, thu hoạch công đức, khí vận cũng nhiều.

Nhân Hoàng chứng đạo thì gian nan nhất, nhưng sau khi Nhân Hoàng chứng đạo, phần thưởng khí vận, công đức lại nhiều nhất.

Hiện nay, Tô Dự ném ra một mồi nhử là Nhân Hoàng, khiến họ phải tranh giành.

Vốn đã thương định xong Nhân Giáo được Địa Hoàng, Xiển Giáo được Nhân Hoàng, Tiệt Giáo được ba Đế, Tây Phương Giáo được hai

Đế, bây giờ lại phải phân chia như thế nào?

Thông Thiên Giáo Chủ không khỏi nhìn về phía đại huynh và nhị huynh, xem xem nên thương nghị thế nào.

Tây Phương nhị thánh thì nhìn Tam Thanh, nếu ba huynh đệ họ thương nghị không tốt, e là sẽ trực tiếp xé rách mặt.

Phải biết rằng, Tam Thanh sớm đã phân gia, mỗi người đều có mâu thuẫn, nay dưới sự hấp dẫn của khí vận công đức của Tam Hoàng Ngũ Đế Nhân tộc, không thể không buông bỏ tình huynh đệ, bắt đầu tranh đoạt.

Thái Thanh Lão Tử nhận ra ý đồ giết người tru tâm của Tô Dự, trực tiếp đứng dậy. "Tô Dự tiên đế, Nữ Oa sư muội, hai người được chức vị lão sư của Thiên Hoàng, Địa Hoàng cũng quá nhiều rồi đi?

Ta thấy hai người được một Thiên Hoàng và một lão sư của Ngũ Đế là được, thế nào?" Soạt!

Tô Dự trực tiếp đặt chén sứ tiên khí trong tay xuống, đứng dậy.

Hai mắt có chút lạnh lẽo, trực tiếp nhìn chằm chằm vào Thái Thanh Lão Tử mặt mày từ bi hiền hậu. "Thái Thanh Thánh Nhân, không phải ông cho rằng lời của bản đế dễ nói chuyện mà bắt đầu được voi đòi tiên chứ?

Nhân tộc vốn do bản đế và Nữ Oa định đoạt, chức vị lão sư của Tam Hoàng Ngũ Đế dù một cái cũng không cho, các vị cũng không có lời nào để nói!

Hiện nay, nể mặt Hồng Quân đạo hữu, lại thêm các vị cũng nhờ vào khí vận Nhân tộc để lập giáo thành Thánh, vì thế ta mới nhường ra Nhân Hoàng và Ngũ Đế có công đức khí vận nhiều nhất, các vị còn thấy chưa đủ sao?

Nếu thấy chưa đủ, vậy rút lui đi là được, phần còn lại giao cho

các Thánh Nhân khác phân phối, ta nghĩ các Thánh Nhân khác sẽ rất vui lòng!" Thái Thanh Lão Tử thấy Tô Dự cường thế như vậy, sắc mặt từ lạnh lẽo chuyển sang trắng bệch.

Không lời nào để nói!

Nếu thực sự chọc giận Tô Dự, Tô Dự trực tiếp xóa tên hắn, một vị trí lão sư của cộng chủ Nhân tộc cũng không cho, hắn căn bản không có đất để phản kháng.

Trong chư thánh, hắn có tự tin đấu với nhị đệ, nhưng lại không có tự tin đấu với tam đệ cùng Tây Phương nhị thánh.

Nếu muốn cưỡng đoạt vị trí lão sư của Tam Hoàng Ngũ Đế, nhiều nhất cũng chỉ là tái diễn đại chiến lần trước mà thôi, chắc chắn sẽ thất bại.

Chương 279

Vì thế, đừng đắc tội Tô Dự, miễn cho tự rước lấy nhục!

Hết cách.

Ai bảo người ta thực lực mạnh mẽ, Nhân tộc lại do người ta định đoạt chứ?

Người ta nắm giữ Nhân tộc, hưởng dụng hơn một nửa khí vận Nhân tộc, cũng có tư cách phân phối người được chọn làm lão sư của Tam Hoàng Ngũ Đế Nhân tộc.

Nhưng trước đó thực lực, kế sách đều không bằng Tô Dự, chỉ có thể ngoan ngoãn chấp nhận sự thật!

Chư thánh thấy Tô Dự một lần nữa khôi phục bộ dạng bá khí độc tài, không khỏi nhìn nhau.

Người ta với tư cách là Thánh phụ nắm giữ Nhân tộc cùng Nhân tộc chi Mẫu, lại thêm Phục Hy là Thiên Hoàng của Nhân tộc do Thiên Đạo định sẵn, vợ chồng hai người chỉ cần hai danh ngạch trong Tam Hoàng, dù có để lão sư Hồng Quân phân xử, cũng không có chỗ nào để chỉ trích.

Chịu nhường ra Nhân Hoàng và Ngũ Đế có công đức khí vận nhiều nhất, đã là sự nhượng bộ lớn nhất của Tô Dự, nếu còn không biết điều, vậy là gà bay trứng vỡ, cái gì cũng không có! "Đại huynh, xem nên phân phối thế nào?" Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng biết kế giết người tru tâm của Tô Dự, nhưng đây lại là dương mưu đường đường chính chính.

Trừ phi có người trong chư thánh rút lui, không tham gia vào cuộc cạnh tranh giữa các lão sư của Tam Hoàng Ngũ Đế, mới có khả năng

phân phối theo như trước đó.

Nhưng lại có thể sao?

Với tư cách là Thánh Nhân cao cao tại thượng, có thể không quan tâm đến công đức, nhưng phải quan tâm đến khí vận cùng với tầm ảnh hưởng trong Thiên mệnh chi chủ Nhân tộc.

Thuyền đi ngược dòng, không tiến ắt lùi.

Nếu lần này từ bỏ, vậy là sẽ lạc hậu so với các Thánh Nhân khác. "Nhị đệ, vị trí lão sư của Nhân Hoàng ta muốn, đệ được hai trong Ngũ Đế, tam đệ cũng được hai, hai vị sư đệ được một, nhưng để bồi thường cho tổn thất của chư vị, vi huynh tặng mỗi người một viên Cửu Chuyển Kim Đan, thế nào?" Thái Thanh Lão Tử vì để mở rộng tầm ảnh hưởng và khí vận của Nhân Giáo, không thể không đưa ra đề nghị này, thậm chí còn dùng Cửu Chuyển Kim Đan để bồi thường.

Phải biết rằng, mấy chục vạn năm qua, hắn chỉ luyện chế thành công một lò, chỉ được chín viên Cửu Chuyển Kim Đan thôi!

Nay một lần phải tặng đi ba viên, hắn cũng có chút đau lòng.

Thực ra có thể loại Tây Phương nhị thánh ra khỏi cuộc, dù sao họ cũng không được mời, nhưng nếu loại họ ra khỏi cuộc, Tây Phương nhị thánh trong lòng không biết sẽ căm hận đến mức nào!

Huống chi, hiện nay Tô Dự cường thế như vậy, cùng nhị đệ căn bản không phải là đối thủ, nếu không giao hảo với Tây Phương nhị thánh, sau này làm sao đối phó với Tô Dự? "Cứ theo lời đại huynh!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng muốn cạnh tranh vị trí lão sư của Nhân Hoàng, nhưng thấy đại huynh như vậy, thậm chí còn bỏ ra Cửu Chuyển Kim Đan có thể giúp người ta đột phá Đại La Kim Tiên, trong lòng không thể không đưa ra lựa chọn như vậy.

Không trách đại huynh, chỉ trách Tô Dự quá cường thế, kế sách tru

tâm! "Vi đệ cũng theo lời đại huynh!" Thông Thiên Giáo Chủ thấy đại huynh và nhị huynh tán thành, xuất phát từ sự tôn trọng đối với đại huynh, cũng tán thành phương án phân phối này. "Sư đệ cũng theo lời đại sư huynh!" Tiếp Dẫn trong lòng rõ ràng, nếu không phải Tô Dự cường thế bá đạo, với tư cách là Thánh Nhân phương Tây, họ căn bản không có tư cách làm lão sư của cộng chủ Nhân tộc.

Nay không chỉ được một trong Ngũ Đế, thậm chí còn thu hoạch được một viên Cửu Chuyển Kim Đan có thể giúp người ta trực tiếp đột phá Đại La Kim Tiên, cũng là thu hoạch phong phú!

Thấy Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn một bộ dạng đau lòng không cam tâm, Tô Dự cười vui vẻ.

Dám tính kế bản đế?

Vậy xem ai tính kế ai rồi!

Nữ Oa thấy năm đại Thánh Nhân khí thế hung hăng, một bộ dạng uy hiếp áp bức, dưới kế sách nhẹ nhàng của tình lang, nhanh chóng trở nên tan rã, mỗi người đều có tâm tư riêng, thế là, nàng không khỏi chấn động nhìn tình lang, một đôi mắt đẹp tràn đầy dịu dàng, thâm tình và sùng bái. "Nếu chư vị Thánh Nhân đã thương nghị xong, vậy đợi đến thời kỳ Tam Hoàng Ngũ Đế, cứ theo ước định hôm nay mà hành sự." Tô Dự nhìn chư thánh có mặt, không khỏi một lời định đoạt.

Hiện nay Nhân tộc, là do một tay Tô Dự nắm giữ, nếu hắn không đồng ý cho chư thánh trở thành sư của cộng chủ Nhân tộc, thì dù đối phương là Thánh Nhân, cũng không có tác dụng gì.

Vì thế, sau khi đưa ra quyết định như vậy, nội tâm Tô Dự dần dần có chút minh ngộ.

Lão sư của Nhân Hoàng Hiên Viên đó, tất nhiên phải thuộc về một

trong Tam Giáo, nếu không, sẽ ảnh hưởng đến khởi đầu của Phong Thần lượng kiếp.

Phong Thần lượng kiếp là do đệ tử Huyền Môn Tam Giáo trong cuộc tranh giành Nhân Hoàng đã phạm phải sát giới gieo xuống nhân quả.

Hiện nay, Huyền Môn thế lớn, có thể nói tất cả sinh linh của cả thế giới Hồng Hoang đều là người của Huyền Môn, dẫn đến Thiên Đạo Hồng Hoang kiêng kỵ, cho nên, Thiên Đạo mới bố cục Phong Thần lượng kiếp, để Tây Phương Giáo bắt đầu dần dần hưng thịnh, thậm chí tương lai Tây Phương Giáo sẽ phản bội Huyền Môn, tự lập Phật Giáo phương Tây.

Điểm này, là ý chí của Thiên Đạo Hồng Hoang, dù là người phát ngôn Thiên Đạo Hồng Quân, cũng không thể thay đổi được điểm này.

Chắc hẳn Hồng Quân sớm đã ý thức được tất cả, mới phù trợ bồi dưỡng chân truyền đệ tử Nữ Oa đi!

Dù sao đối với Hồng Quân, Tam Thanh là do nguyên thần của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, nhất thể dựng dục, thân mang khai thiên công đức.

Tây Phương nhị thánh thì là bồi thường cho thế giới phương Tây trong cuộc tranh giành Ma Đạo, tương lai Tây Phương nhị thánh phản bội Huyền Môn, tự lập Phật Giáo cũng không bị lão sư Hồng Quân trừng phạt, hiển nhiên hai vị Thánh vị không đủ để bồi thường cho phương Tây.

Nữ Oa hiện nay trở thành thê tử của hắn, có sự giúp đỡ của hắn, cùng bất kỳ thế lực nào tranh giành cũng có đủ sức áp chế.

Hồng Quân bồi dưỡng Nữ Oa, cũng tương đương với việc bồi dưỡng hắn.

Nghĩ đến đây, Tô Dự không khỏi nhìn về phía bầu trời, một đôi mắt không khỏi lộ ra một vệt phức tạp. 'Hồng Quân đạo hữu, nếu để ngài lựa chọn lại một lần nữa, ngài có chọn xả thân hợp đạo, trở thành người phát ngôn của Thiên Đạo Hồng Hoang không?'. ...

Lúc này, chư thánh có chút không hiểu, vì sao Tô Dự tiên đế vừa một lời định đoạt, lại lộ ra thần sắc như vậy? "Tô Dự tiên đế, Nữ Oa sư muội, bản tọa cáo từ!" "Tô Dự tiên đế, Nữ Oa sư tỷ, sư đệ cáo từ!" Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đã đạt được mục đích, cũng không tiện tiếp tục ở lại đây lâu, chủ động cáo từ. "Cung tống chư vị Thánh Nhân!" "Cung tống hai vị sư huynh, hai vị sư đệ!" Đợi bốn người rời đi, trong chính điện chỉ còn lại một mình Thông Thiên Giáo Chủ. "Soạt!" Thông Thiên Giáo Chủ lấy ra hai kiện tiên thiên linh bảo lưu quang lấp lánh, chính là Hỗn Nguyên Kim Đấu và Kim Giao Tiễn, bảo bối thành danh của Tam Tiêu kiếp trước. "Tô Dự tiên đế, hai món bảo bối này thuộc tính vô cùng hợp với ba vị thị nữ Vân Tiêu, Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu, bần đạo thành nhân chi mỹ, tặng cho ngài đi!" Lúc này, Thông Thiên Giáo Chủ trong lòng có chút tiếc nuối, không thể thu Tam Tiêu tiên tử làm đồ đệ, nếu nhận vào môn hạ, chịu hắn tận tâm dạy dỗ, tương lai thành tựu tuyệt đối không thể lường được. "Đa tạ Thông Thiên đạo hữu!" Tô Dự nhận lấy Hỗn Nguyên Kim Đấu và Kim Giao Tiễn, hai kiện tiên thiên linh bảo này đều là thượng phẩm tiên thiên linh bảo không tệ, thế là từ trong thức hải lấy ra hai kiện tiên thiên linh bảo cùng phẩm cấp giao cho chủ nhân của chúng.

Chương 280

"Thông Thiên đạo hữu, hai món bảo bối này khá thích hợp với tọa hạ đệ tử Triệu Công Minh cùng Quy Linh Thánh Mẫu, bần đế cũng đầu đào báo lý!" "Vậy đa tạ Tô Dự tiên đế!" Thông Thiên Giáo Chủ thấy Tô Dự không nhận ân tình của mình, cũng không để ý, thế là hàn huyên một phen, rồi lễ phép cáo từ.

Đợi mọi người rời đi, Vân Tiêu trong bộ y phục ngự tỷ có chút trông mong nhìn Tô Dự, bởi vì tu luyện nhiều vạn năm như vậy, Tô Dự và Hi Hòa đều chưa từng ban cho họ pháp bảo!

Nay Thông Thiên Giáo Chủ lấy ra pháp bảo thích hợp, tự nhiên khiến nàng hưng phấn.

Tô Dự nhàn nhạt cười, trực tiếp đem Hỗn Nguyên Kim Đấu, Kim Giao Tiễn cùng với một kiện Nghê Thường Lăng lần lượt ban cho ba chị em.

Bao nhiêu năm qua, Tam Tiêu hầu hạ cũng tận tâm tận lực, không có một món bảo vật cũng không được. "Đa tạ tiên đế!" "Đa tạ tiên đế!" Tam Tiêu lần lượt nhận được một kiện thượng phẩm tiên thiên linh bảo, trong lòng vui sướng, cả người đều mày giãn mắt cười, hoạt bát động lòng người. "Được rồi, sau này đừng quá ỷ lại vào bảo vật, thực lực bản thân mạnh mẽ mới là đạo lý cứng!" Tô Dự cười nói. "Hiện nay các ngươi sắp đột phá Đại La Kim Tiên, tốt nhất là tu luyện 《Tạo Hóa Chân Kinh》 đến tầng thứ chín rồi mới đi xung kích cảnh giới Đại La Kim Tiên, đối với con đường tương lai của các ngươi có lợi ích vô cùng quan trọng!" Tô Dự là một ví dụ vô cùng rõ ràng, nếu không phải hắn tích lũy mấy vạn năm, đem vô số kỳ ngộ đều dùng để tu luyện 《Tạo Hóa Chân Kinh》, đắp vững nền móng của mình, nếu

không, sao có thể tiến bộ nhanh chóng như vậy?

Phải biết rằng, trừ Lục Thánh ra, ba ngàn đại năng trong Tử Tiêu Cung năm đó không có mấy người đột phá Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Tô Dự lại đi con đường Dĩ Lực Chứng Đạo gian nan nhất.

Có thể biết được lợi ích của việc đắp vững nền móng ban đầu lớn đến mức nào! "Vâng, tiên đế." "Hi hi, cảm ơn tiên đế!" Mấy người Vân Tiêu nghe lời của Tô Dự xong liền ghi nhớ trong lòng, sau đó đầy vui mừng trở về lầu các nơi mình ở, một bên tu luyện 《Tạo Hóa Chân Kinh》, một bên luyện hóa tiên thiên linh bảo vừa nhận được. ...

Tô Dự và Nữ Oa hàn huyên một lúc, liền đến cung điện của mình, sau đó mang theo thần kham nuôi dưỡng Phục Hy đến Địa Phủ. "Phu quân, Nữ Oa tỷ tỷ!" "Phu quân, Nữ Oa tỷ tỷ!" Hậu Thổ và Huyền Minh cảm tri được khí tức của tình lang, lập tức xuất hiện bên cạnh hắn. "Hậu Thổ muội muội, Huyền Minh muội muội!" Lúc này, Phục Hy thấy muội muội của mình cùng hai vị Tổ Vu của Vu tộc thân thiết như chị em, trong lòng không khỏi than thở.

Với tư cách là Yêu Hoàng của Yêu tộc, cùng Vu tộc là tử đối đầu, ai ngờ muội muội của mình và hai vị Tổ Vu đều trở thành thê tử của Tô Dự.

Đương nhiên, Phục Hy hiện nay đã hiểu, Vu Yêu nhị tộc đều là quân cờ của Thiên Đạo, việc vẫn lạc trong đại chiến Vu Yêu cũng là tất nhiên.

Nếu không, sao có thể thành tựu con đường của hắn?

Tô Dự và Huyền Minh, Hậu Thổ hàn huyên một phen, liền trực tiếp đến nơi Lục Đạo Luân Hồi.

Hậu Thổ, Huyền Minh cũng biết ý đồ của tình lang, đối với Yêu Hoàng Phục Hy, cũng không có hận thù, nói cho cùng, họ đều là quân

cờ mà thôi. "Muội phu, muội muội, ta đi đây!" Chân linh của Phục Hy từ trong thần kham phiêu đãng ra, lưu luyến nhìn Tô Dự và Nữ Oa một cái. "Huynh trưởng!" Nữ Oa trong lòng cũng có chút không nỡ, nhưng nàng biết, đây là con đường mà huynh trưởng chứng đạo phải đi. "Phục Hy đạo hữu, kỳ đãi lần sau tương kiến!" Tô Dự nói xong, tay phải nhẹ nhàng vung lên, một đạo ấn ký nhàn nhạt đánh vào trong chân linh của hắn. "Muội phu, lần sau gặp lại ta phải gọi huynh là lão sư rồi!" Chân linh của Phục Hy lộ ra một nụ cười sảng khoái. "Được, vậy ta đợi khoảnh khắc ngươi gọi ta là lão sư!" Tô Dự cười, khởi động Lục Đạo Luân Hồi, dùng thần thông bao bọc lấy tàn linh của Phục Hy, trực tiếp ném vào cõi phàm trần.

Sau khi giúp Phục Hy đầu thai chuyển thế, Tô Dự ở lại Địa Phủ bầu bạn cùng ba vị kiều thê mấy trăm năm, sau đó trở về đạo trường, chuẩn bị bế quan tu luyện một phen.

“Phu quân!” “Phu quân!” Tô Dự và Nữ Oa vừa trở về đạo trường thì Hi Hòa và Thường Hi đã xuất hiện bên cạnh.

“Hai vị nương tử không ở Thái Âm Tinh bế quan sao?

Sao lại xuất quan nhanh vậy?” Tô Dự lần lượt nắm lấy một bàn tay mềm mại, dịu dàng hỏi.

Trong những năm qua, vì có Nữ Oa và Tây Vương Mẫu trấn giữ đạo trường, Hi Hòa và Thường Hi đã yên tâm trở về Thái Âm Tinh bế quan.

Các nàng phát hiện, bế quan trên Thái Âm Tinh cảm ngộ Thái Âm pháp tắc sẽ dễ dàng hơn, vì vậy đã trở về đó tu luyện.

Dù sao đạo trường và Thái Âm Tinh cũng có truyền tống trận do tình lang thiết lập, muốn quay về chỉ mất một lát, vô cùng đơn giản.

Nghe lời tình lang, Hi Hòa cười rạng rỡ nhìn Tô Dự, ánh mắt

dường như có ý tứ khác.

"Sao lại nhìn vi phu như vậy?" Tô Dự mỉm cười, ôm chặt lấy vòng eo thon của nàng rồi bước vào chính điện.

"Phu quân, hiện nay tam muội sắp đột phá Đại La Kim Tiên, nhưng trong lòng vẫn luôn có một tâm kết.

Để muội ấy có thể thuận lợi đột phá, ta và nhị muội đành phải trở về tìm chàng!" Vụt!

Nghe lời Hi Hòa, Nữ Oa lập tức hiểu ra ý của nàng, trên gương mặt thánh khiết không tì vết bất giác hiện lên một nụ cười nhàn nhạt.

Phu quân của nàng cái gì cũng tốt, đặc biệt là phương diện thu hút người khác phái lại càng nổi bật.

Có hai vị Thái Âm nữ thần Hi Hòa và Thường Hi, sau đó lại có Tổ Vu Huyền Minh và Hậu Thổ, có Tây Vương Mẫu và Dao Trì, lại còn có Hằng Nga, Truy Y Thị, Cửu Thiên Huyền Nữ, Tam Tiêu tiên tử.

Không biết tương lai sẽ còn bao nhiêu nữ thần, tiên tử nghiêng đổ trước khí độ và mị lực của tình lang.

Nữ Oa biết rõ, chữ 'tình' là cửa ải khó khăn nhất, nếu được như ý nguyện thì tốt, chỉ sợ là đơn tương tư.

Hằng Nga là một người Nhân tộc, được tình lang cứu giúp rồi triệt để đem lòng yêu mến, mấy vạn năm qua vẫn luôn khổ luyến.

Nay sắp đột phá Đại La Kim Tiên, tâm kết, tâm nguyện chưa thành, khi độ Cửu Thiên Lôi Kiếp của Thiên Đạo, e rằng sẽ có rủi ro.

Hi Hòa và Thường Hi là tỷ tỷ của nàng, đương nhiên phải triệt để loại bỏ mối uy hiếp này.

Huống hồ, các nàng cũng biết tình lang rất tán thưởng tam muội Hằng Nga, nếu không cũng chẳng chuyên môn truyền thụ «Tạo Hóa

Chân Kinh», thậm chí còn xây dựng Quảng Hàn Cung trên Thái Âm Tinh cho nàng.

Nghe lời Hi Hòa, Tô Dự nhanh chóng hiểu ra dụng ý của nàng, bèn dùng sức ôm chặt hơn.

“Vi phu sẽ đến Thái Âm Tinh khai giải cho Hằng Nga, sau đó tận mắt chứng kiến nàng đột phá!” “Hi hi, phu quân, vậy một mình chàng đi đi, ta vừa hay có thể thỉnh giáo Nữ Oa tỷ tỷ.” Thường Hi cười duyên, tỏ ra vô cùng rộng lượng.

“Được!” Tô Dự gật đầu, biết được tâm tư của nàng.

Chương 281

… “Vụt!” Tô Dự thông qua truyền tống trận trên đạo trường, nháy mắt đã xuất hiện tại Thái Âm Tinh.

“Kính kiến Tiên Đế!” “Kính kiến Tiên Đế!” Trên Thái Âm Tinh có các cung nga tiên nữ phụng sự Hi Hòa, Thường Hi và Hằng Nga, thấy Tô Dự giá lâm, ai nấy đều cung kính hành lễ.

“Không cần đa lễ!” Tô Dự khẽ phất tay, cảm nhận được khí tức của Hằng Nga, trực tiếp dùng thần thông xuất hiện tại Quảng Hàn Cung.

Quảng Hàn Cung là do Tô Dự đặc biệt xây dựng cho Hằng Nga, bởi vì ở kiếp trước, Hằng Nga cư ngụ trong Quảng Hàn Cung trên Thái Âm Tinh.

“Tỷ phu?!” Hằng Nga vừa cảm nhận được khí tức của Tô Dự, liền xuất hiện tại đại điện Quảng Hàn Cung.

Lúc này, đôi mắt đẹp trong trẻo của nàng tràn đầy kinh hỉ, đồng thời cũng mang theo một tia e thẹn.

Hiển nhiên, lần này Hi Hòa và Thường Hi trở về đã bàn giao sự việc.

“Hằng Nga!” Nhìn Hằng Nga thanh lãnh tuyệt tiên trước mắt, Tô Dự không khỏi thầm tán thưởng.

Không hổ là người được hậu thế mệnh danh là đệ nhất mỹ nhân Tam Giới, khí chất phong thái không thua kém hai vị Thái Âm nữ thần Hi Hòa và Thường Hi.

Thấy ánh mắt của tỷ phu có chút nóng rực, Hằng Nga hiểu rằng hai vị tỷ tỷ đã nói tâm tư của mình cho chàng, trong lòng càng thêm e

thẹn.

Vụt!

Tô Dự đến gần Hằng Nga, rồi đưa hai tay ra, ôm thẳng vào vòng eo thon của nàng.

“A!” Trong khoảnh khắc, Hằng Nga bị hành động của Tô Dự làm cho ngây người, nàng cũng không ngờ tỷ phu lại đột ngột như vậy.

Nhưng chưa kịp hoàn hồn thì trong lòng đã dâng lên niềm vui vô hạn.

Cuối cùng cũng đợi được tình lang!

Mười mấy vạn năm qua, trong đầu nàng vẫn luôn tưởng tượng đến cảnh này, nay cuối cùng đã thành hiện thực.

“Hằng Nga, ta vẫn luôn biết tình ý của nàng dành cho ta, nhưng ta muốn đợi sau khi nàng đột phá Đại La Kim Tiên mới nói rõ với nàng…” Tô Dự ôm chặt nàng, ngửi mùi hương cơ thể thoang thoảng như hoa lan của nàng, trong lòng tràn ngập cảm giác thành tựu.

“Hiện tại, ta lại trở thành tình kiếp của nàng, vậy thì ta đành phải tự tay giải nó cho nàng!” “Tỷ phu!” Nghe những lời bá khí mà dịu dàng của Tô Dự, Hằng Nga phảng phất hoàn toàn chìm đắm.

Tiếp đó, Tô Dự nhìn nàng, trực tiếp cúi đầu.

“Ưm ~!” … Tâm kết hoàn toàn được giải khai, tình cảm cuối cùng cũng được như ý nguyện, Hằng Nga tràn đầy hạnh phúc hận không thể trút ra hết.

Sau khi ôn tồn cùng Tô Dự mấy ngày, cơ duyên đột phá Đại La Kim Tiên cuối cùng cũng đến.

Một ngày nọ, trên Thái Âm Tinh, lôi kiếp giăng kín, tỏa ra khí tức đáng sợ.

Hằng Nga đứng dưới lôi kiếp, mặc cho sấm sét bổ xuống người.

"Ông!" Khi chín đạo thiên lôi đánh xuống, cả bầu trời đều tỏa ra một luồng sinh cơ nồng đậm.

Ngũ khí trong lồng ngực Hằng Nga tức thì xông lên đỉnh đầu, trực tiếp ngưng tụ thành tam hoa trên đỉnh.

Một đóa.

Hai đóa.

Ba đóa.

Tam hoa đồng loạt nở rộ, phẩm cấp cũng đồng loạt tăng lên.

Nhất phẩm.

Nhị phẩm.

Ngũ phẩm.

Mãi cho đến thất phẩm, khí thế vẫn không hề có dấu hiệu dừng lại.

"Ông!" Sau đó, một luồng đạo vận tràn ngập khắp bầu trời, càng làm nổi bật vẻ thanh lãnh tuyệt tiên, thần thánh bất khả xâm phạm của Hằng Nga.

Tam hoa trên đỉnh từ thất phẩm trực tiếp đột phá bát phẩm, cuối cùng đột phá cửu phẩm!

"Vụt!" Mười năm sau, Hằng Nga cuối cùng cũng mở mắt, hoàn toàn tiêu hóa những cảm ngộ và đạo vận có được khi đột phá Đại La Kim Tiên.

"Tỷ phu, ta cuối cùng cũng đột phá rồi!" Hằng Nga nhìn thấy ánh mắt vui mừng của tình lang, liền lao vào lòng chàng.

"Chúc mừng nàng, Hằng Nga, nay tam hoa trên đỉnh nở cửu phẩm,

tương lai chứng đạo thành thánh có thể trông đợi!" Dưới Thiên Đạo, chín là số cực.

Với tư chất hiện nay của Hằng Nga, việc chứng đạo thành thánh trong thế giới Hồng Hoang, ít nhất có hơn tám phần cơ hội.

Sở dĩ có được thành tựu như bây giờ, tự nhiên phần lớn là nhờ Tô Dự và Hi Hòa.

Nếu không có công pháp và các loại bảo vật đỉnh cấp mà họ cung cấp, dù nàng có Thái Âm thần thể, cũng không thể tăng cường căn nguyên tư chất một cách đáng kể như vậy.

"Hi hi, tương lai ta muốn chứng đạo thành thánh, có thể giúp đỡ tỷ phu!" Hằng Nga ôm chặt cánh tay Tô Dự, vẻ mặt đầy hạnh phúc mong chờ.

Sau khi Hằng Nga đột phá Đại La Kim Tiên, Tô Dự liền đưa nàng về đạo trường.

Nữ Oa, Hi Hòa, Thường Hi ba người cảm nhận được khí tức của nàng, trên mặt không khỏi hiện lên một nụ cười nhàn nhạt.

"Tam muội chỉ trong mười mấy năm ngắn ngủi đã đột phá Đại La Kim Tiên, xem ra đã được như ý nguyện.

Chỉ không biết khi đột phá Đại La Kim Tiên, tam hoa trên đỉnh nở mấy phẩm." Nữ Oa nghe lời Hi Hòa, khẽ cười.

"Với thủ đoạn của phu quân, tam hoa trên đỉnh của Hằng Nga muội muội ít nhất cũng phải từ thất phẩm trở lên chứ?" Các nàng đều rất rõ ràng, đại đệ tử thủ tịch của tình lang là Khổng Tuyên, tam hoa trên đỉnh đã nở thập phẩm, chỉ cần không vẫn lạc, tương lai tất nhiên sẽ chứng đạo thành thánh.

Hằng Nga được phu quân tự tay dạy dỗ, thành tựu dù không bằng Khổng Tuyên, nhưng ít nhất cũng không kém quá nhiều.

“Kính kiến Nữ Oa tỷ tỷ, kiến đại tỷ, nhị tỷ!” Tô Dự nắm tay Hằng Nga vào hậu điện, có chút ngượng ngùng chào hỏi mọi người.

Chương 282

"Hi hi, chúc mừng tam muội cuối cùng đã được như ý nguyện, lại thuận lợi đột phá Đại La Kim Tiên, quả là song hỷ lâm môn!" Dù Hằng Nga không phải là sinh linh tiên thiên được Thái Âm Tinh dựng dục ra, cũng không có quan hệ trực tiếp với Hi Hòa và Thường Hi, nhưng những năm qua, Hi Hòa và Thường Hi đều thật tâm coi nàng như muội muội ruột thịt.

"Tam muội, vừa rồi Nữ Oa tỷ tỷ đoán khi muội đột phá Đại La Kim Tiên, tam hoa trên đỉnh ít nhất có thất phẩm, vậy rốt cuộc nở mấy phẩm vậy?" Hi Hòa mỉm cười hỏi.

"Cửu phẩm!" Hằng Nga không hề giấu giếm các vị tỷ tỷ của mình.

"Cái gì?!" "Tam hoa trên đỉnh nở cửu phẩm?", Nữ Oa, Hi Hòa, Thường Hi ba người đều có chút chấn động.

Phải biết rằng, tam hoa trên đỉnh nở cửu phẩm, căn cơ thành tựu này còn cao hơn cả Hi Hòa và Thường Hi!

Khi Hi Hòa và Thường Hi đột phá Đại La Kim Tiên, tam hoa trên đỉnh cũng chỉ nở bát phẩm mà thôi, phải biết rằng các nàng là sinh linh tiên thiên được Thái Âm Tinh dựng dục ra đó!

"Phu quân, «Tạo Hóa Chân Kinh» đó thật sự quá nghịch thiên!" Nữ Oa nhanh chóng nhận ra nguyên nhân mấu chốt nhất, đó là «Tạo Hóa Chân Kinh» mà Tô Dự đã truyền thụ cho Hằng Nga.

Có thể nâng cao căn nguyên tư chất của người tu luyện, lại có thể nâng cao đến mức độ kinh khủng như vậy, quả thật quá nghịch thiên.

Phải biết rằng, trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang, công pháp nâng

cao căn nguyên tư chất cực kỳ hiếm hoi, cực kỳ khó tu luyện.

Nổi tiếng nhất chính là thần thông đứng đầu trong Ba mươi sáu Thiên Cang: Hòa Giải Tạo Hóa.

Nữ Oa cũng từng nghiên cứu 'Hòa Giải Tạo Hóa', phát hiện môn thần thông công pháp này dù tu luyện đến cực hạn, nhiều nhất cũng chỉ có thể nâng cao căn nguyên tư chất của người tu luyện lên cấp bậc sinh linh tiên thiên bình thường, mà lại cực kỳ hao phí thời gian và tâm huyết.

Làm sao giống như «Tạo Hóa Chân Kinh» của phu quân, chỉ cần có thiên tài địa bảo, trong vòng mười mấy vạn năm ngắn ngủi đã có thể tạo ra một tồn tại có tam hoa trên đỉnh nở cửu phẩm?

Tư chất như vậy, không thua kém gì sinh linh tiên thiên đỉnh cấp.

Lúc này, Nữ Oa trong lòng âm thầm tiếc cho Hi Hòa và Thường Hi, bởi vì khi gặp phu quân, các nàng đã đột phá Đại La Kim Tiên, căn cơ đã định, nếu không tu luyện «Tạo Hóa Chân Kinh» của phu quân, thành tựu tương lai tuyệt đối không thua kém mình!

Sau khi các nàng hoàn hồn, đều dùng ánh mắt sùng bái nhìn tình lang.

Hi Hòa đột nhiên nghĩ ra điều gì, rồi chủ động nắm lấy bàn tay to của tình lang.

"Phu quân, có thể nói cho thiếp biết một chút, khi chàng đột phá Đại La Kim Tiên thì tam hoa trên đỉnh nở mấy phẩm không?" Vụt!

Nghe lời Hi Hòa, Nữ Oa, Thường Hi không khỏi nghiêm mặt, chăm chú nhìn tình lang.

Tô Dự mỉm cười, ôm lấy eo của nàng và Hằng Nga.

"Khi vi phu đột phá Đại La Kim Tiên, tam hoa trên đỉnh nở mười

hai phẩm!" Các nàng đều là những người vợ có khí vận tương liên, sinh tử cùng chung với mình, phương diện này căn bản không cần phải giấu giếm.

"Cái gì?!" "Không thể nào!" Nghe câu trả lời của tình lang, Hi Hòa, Thường Hi, Nữ Oa đều kinh ngạc đến ngây người.

Các nàng vốn tưởng rằng, tình lang có «Tạo Hóa Chân Kinh» nghịch thiên, khi đột phá Đại La Kim Tiên, tam hoa trên đỉnh nhiều nhất cũng chỉ như Khổng Tuyên là thập phẩm.

Bởi vì dưới Thiên Đạo, chín là số cực, mười là viên mãn, bất kỳ sinh linh nào cũng không thể thoát khỏi giới hạn này, sao có thể tam hoa trên đỉnh của tình lang lại có thể nở mười hai phẩm được?

"Không cần kinh ngạc, vi phu có kỳ ngộ khác." Tô Dự mỉm cười, rồi ngồi xuống vị trí chủ vị.

Nghe tình lang nói vậy, các nàng mới từ trong chấn động hoàn hồn, rồi cũng không tiếp tục hỏi nữa.Nếu đã tình lang không nói rõ kỳ ngộ đó, các nàng cũng sẽ không hỏi đến cùng, tình lang tự nhiên có lý do của mình.

"Đúng rồi, phu quân, nếu đã chàng đã giải khai tình kiếp của tam muội, vậy thiếp sẽ chọn một ngày, tổ chức hôn lễ cho chàng và tam muội nhé!" Vụt!

Nghe đề nghị của đại tỷ Hi Hòa, gương mặt thanh lãnh tuyệt tiên của Hằng Nga không khỏi ửng hồng, một đôi mắt đẹp không khỏi lộ ra vẻ mong đợi.

Cô gái nào mà không mong đợi được tổ chức hôn lễ cùng người mình yêu thương chứ?

Hằng Nga tự nhiên cũng không ngoại lệ.

"Được, nương tử cứ xem mà sắp xếp!" Đối với đề nghị của Hi

Hòa, Tô Dự đương nhiên sẽ không từ chối.

Hắn đã tổ chức hôn lễ với tất cả các thê tử của mình, nếu không tổ chức cho Hằng Nga, chung quy sẽ khiến nàng cảm thấy có chút tiếc nuối. … Sau mấy tháng.

Tại sự chủ đạo của Hi Hòa và Thường Hi, toàn bộ đạo trường một mảnh hỉ khí dương dương.

Lần hôn lễ này, chỉ tổ chức nội bộ trong đạo trường, không hề mời khách rộng rãi, không tổ chức yến tiệc lớn.

Do Long tộc cung cấp chín mươi chín con Kim Long, Phượng tộc cung cấp chín mươi chín tinh nhuệ Phượng tộc, lần lượt kéo hỉ niễn và phượng liễn cho Tô Dự.

Sau khi cử hành nghi thức kính cáo Đại Đạo, Tô Dự để mọi người thoải mái ăn mừng.

Trong đại điện.

Cửu Thiên Huyền Nữ, Truy Y Thị, Tam Tiêu tiên tử vô cùng ngưỡng mộ nhìn Hằng Nga trong bộ phượng quan hà bí, đồng thời cũng mang theo vô hạn ao ước.

Tô Dự cùng mọi người uống một ly rượu mừng xong, liền trở về động phòng, bầu bạn với tân nương tử của mình.

"Vụt!" Khi hắn dùng ngọc như ý vén khăn voan đỏ trên đầu Hằng Nga, lộ ra gương mặt phong hoa tuyệt đại, quốc sắc thiên hương.

"Phu quân!" "Nương tử!" Giây phút này, trong lòng Hằng Nga vui sướng vô hạn, giấc mộng chờ đợi mấy chục vạn năm cuối cùng đã thành hiện thực.

"Phu quân, thiếp rót rượu cho chàng!" "Được!" Đối với chuyện động phòng hoa chúc, Tô Dự đã quen đường quen lối, mặc cho Hằng

Nga rót rượu cho mình.

Sau đó.

Hai người cùng nâng ly uống rượu giao bôi.

Rượu không say người, người tự say.

Trong động phòng, nến đỏ cháy rực rỡ, chiếu rọi lên đôi vợ chồng son, chứng kiến hạnh phúc và niềm vui của họ. … Năm trăm năm sau.

Tô Dự từ trong ôn nhu hương đi ra.

Trong năm trăm năm, thế giới Hồng Hoang tương đối bình ổn, không có chuyện trọng đại nào xảy ra.

Chương 283

Đáng nói là, sau khi Hạo Thiên được Đạo Tổ Hồng Quân sắc phong làm Thiên Đế Hồng Hoang mới, có sự ủng hộ của Tô Dự, cộng thêm Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tây Phương Nhị Thánh cũng tính kế, khiến vô số tinh nhuệ dưới trướng các giáo phái lên Thiên Đình cùng Tô Dự tranh nhau bố cục hạ cờ.

Người thắng lớn nhất, tự nhiên là Hạo Thiên.

Hạo Thiên bằng vào thủ đoạn cao siêu và mưu kế không tầm thường, đã khống chế được nhiều thế lực trong tay, và duy trì được một cục diện ổn định.

Sau đó, mượn danh nghĩa được Đạo Tổ, các Thánh, và Tiên Đế Tô Dự ủng hộ, hắn đã ra sức chiêu mộ cao thủ Hồng Hoang, bồi dưỡng tâm phúc, thu được thành quả không tồi.

Danh tiếng Thiên Đế, cũng bắt đầu dần dần danh xứng với thực. … "Kính kiến Tiên Đế!" Cửu Thiên Huyền Nữ biết Tô Dự xuất quan, bèn gác lại công việc trong tay, đến báo cáo.

"Không cần đa lễ!" Tô Dự nhìn Cửu Thiên Huyền Nữ, thấy nàng sau khi được Hạo Thiên sắc phong làm Câu Trần Đại Đế, một trong Lục Ngự Đại Đế, khí chất uy nghiêm càng tăng thêm một bậc, mang một phong thái khác lạ.

"Khởi bẩm Thiên Đế, mấy trăm năm nay, Hạo Thiên Thiên Đế không còn tín nhiệm thuộc hạ như lúc ban đầu nữa, thậm chí bắt đầu từng bước đả áp thuộc hạ, đối với Nhân giáo, Xiển giáo, Tây Phương giáo lại càng coi trọng hơn." Một đôi mắt đẹp của Cửu Thiên Huyền Nữ không khỏi lộ ra một tia uất hận, trong lòng hiển nhiên vô cùng bất bình.

Hạo Thiên ban đầu có thể ngồi vững vị trí Thiên Đế, phần lớn là nhờ Tô Dự tiến cử và ủng hộ, nếu không, hắn có thể làm Thiên Đế, Thiên Đình có thể có uy thế như bây giờ sao?

Hành vi lấy oán báo ân này, thật quá đáng ghét!

Nếu không phải cẩn thận ghi nhớ pháp chỉ của Tiên Đế Tô Dự, e rằng Cửu Thiên Huyền Nữ đã sớm dẫn thành viên Phượng tộc rời đi rồi.

"Ồ?" Nghe lời Cửu Thiên Huyền Nữ, Tô Dự trong lòng không khỏi có chút bất ngờ.

Trước đây hắn đối đãi với Hạo Thiên luôn khá hòa nhã, chân thành, lại còn toàn lực ủng hộ hắn làm Thiên Đế mới, tạo thế cho Thiên Đình, vậy mà bây giờ, hắn lại quay lại đả áp Long tộc và Phượng tộc mà mình phái đi ủng hộ?

Sự thay đổi này có chút lớn a!

Tô Dự bưng chén trà uống một ngụm Ngộ Đạo Thần Trà, sau đó đã hiểu ra nguyên nhân tại sao Hạo Thiên lại thay đổi nhanh như vậy.

Hắn là dưới sự xúi giục và ủng hộ của Nhân giáo, Xiển giáo, Tây Phương giáo, Hạo Thiên đã từng bước khống chế Thiên Đình, có được thế lực thuộc về mình.

Vì vậy, tự nhiên phải đề phòng vị Tiên Đế này.

Dù sao chức vụ Tiên Đế và Thiên Đế cũng ngang hàng, quyền lực cũng có rất nhiều chỗ trùng lặp.

Hạo Thiên là một Thiên Đế có hoài bão, có lý tưởng, tự nhiên sẽ không muốn thấy ảnh hưởng của mình ở Thiên Đình ngày càng lớn, lỡ như sau này mình và hắn tranh đoạt quyền quản lý Hồng Hoang, cao thủ dưới trướng toàn bộ phản bội thì làm sao?

Cho nên, đả áp thế lực của mình là điều tất yếu.

Hiểu ra mọi chuyện, Tô Dự có thể lý giải một số hành vi của hắn, nhưng tuyệt đối không đồng tình với tất cả những gì hắn đã làm.

Dù sao mình cũng là ân nhân của hắn, vậy mà hắn lại lấy oán báo ân!

"Vụt ~!" Tô Dự đặt chén trà xuống, hai mắt không khỏi trở nên sắc bén, khiến Cửu Thiên Huyền Nữ ở đối diện nhìn thấy mà trong lòng dâng lên một trận mê say.

Hiển nhiên.

Tiên Đế sắp bá khí phản kích!

"Huyền Nữ, nếu đã Hạo Thiên Thiên Đế hiện đang đả áp nàng và Tứ Hải Long Vương, vậy thì cứ tiếp tục hành sự kín đáo, không cần tranh giành, cũng không cần cố ý phản kháng Hạo Thiên." "Chỉ cần tiếp tục mở rộng ảnh hưởng của mình, tăng cường thực lực là được, những chuyện khác, bản đế tự có kế sách!" "Vâng, thưa Thiên Đế!" Cửu Thiên Huyền Nữ đứng dậy, cung kính hành lễ.

Tô Dự tiếp tục hàn huyên với nàng, trò chuyện một lúc về chuyện nhà, thậm chí còn khen ngợi sự tiến bộ của nàng, khiến Cửu Thiên Huyền Nữ vô cùng vui vẻ, vẻ mặt đầy hân hoan.

Sau khi Cửu Thiên Huyền Nữ rời đi, đôi mắt Tô Dự sắc bén nhìn lên bầu trời.

"Hạo Thiên, nếu đã ngươi lấy oán báo ân, vậy thì đừng trách bản đế ra tay!" … Thiên Đình.

Dao Trì thánh địa.

"Đại ca, gần đây huynh đả áp Long tộc như vậy, lại đề cao Nhân giáo và Xiển giáo, chẳng phải sẽ làm Tiên Đế Tô Dự thất vọng sao?"

Dao Trì nhìn Hạo Thiên, cảm thấy vị đại ca này thay đổi thật sự quá lớn.

Mới có mấy trăm năm ngắn ngủi?

Đã trở nên công phu tính kế, thi triển đế hoàng tâm thuật như vậy sao?

Hạo Thiên liếc nhìn Dao Trì phong hoa tuyệt đại, ung dung hoa quý, trong mắt lóe lên một tia không vui.

Từ lần trước Dao Trì trở về từ đạo trường của Tô Dự, mỗi lần đối với bố cục của hắn đều có chút nghi ngờ, nếu không phải rất quen thuộc với Dao Trì, hắn thật sự nghi ngờ Dao Trì đã bị đổi người rồi!

"Nhị muội, vi huynh chỉ để Tứ Hải Long Vương làm đúng chức trách của mình thôi, không được tính là đả áp, Tiên Đế Tô Dự biết được cũng sẽ không nói gì đâu." Hạo Thiên nhàn nhạt nói, thần sắc bình tĩnh.

"Hiện nay đại thế Hồng Hoang muội cũng hiểu, Tiên Đế Tô Dự khống chế Nhân tộc là Thiên Mệnh Chi Chủ, cộng thêm thực lực mạnh mẽ, lại có Nữ Oa nương nương tôn Thánh Nhân làm thê tử, có thể nói thực lực và thế lực đứng đầu Hồng Hoang!" "Ta làm Thiên Đế và Vương Mẫu, nếu muốn có thành tựu, tất phải cân bằng các đại thế lực, sau đó bồi dưỡng thực lực, nếu không, ta và muội nhất định chỉ có thể trở thành con rối và quân cờ, chỉ có danh Thiên Đế, Vương Mẫu, mà không có thực quyền Thiên Đế, Vương Mẫu!" Không thể không nói, Hạo Thiên cũng là một vương giả có hùng tài đại lược, nhìn cục thế vô cùng rõ ràng.

Đồng thời, trong lòng hắn cũng có hoài bão và dã tâm.

Đó là trở thành Thiên Đế thực sự, chưởng khống thế giới Hồng Hoang!

Hắn rất rõ cục diện Thiên Đình hiện tại, Tô Dự và các Thánh đều đang đấu cờ, hắn thì lợi dụng cục diện này để thuận lợi mở rộng ảnh hưởng của Thiên Đế, bồi dưỡng tâm phúc và thế lực của mình.

Chỉ cần thực lực của Tiên Đế Tô Dự và các Thánh duy trì một sự cân bằng vi diệu, hắn vị Thiên Đế này sẽ lời nói như pháp lệnh, không ai không tuân theo.

Nếu để cho bất kỳ bên nào thế lớn, hắn sẽ có nguy cơ trở thành con rối bất cứ lúc nào.

Vì vậy, vì mục tiêu này, Hạo Thiên dù thế nào cũng phải làm như vậy.

"Ai!" Dao Trì thấy Hạo Thiên kiên định như vậy, không khỏi thở dài một hơi, trong lòng có chút bất lực.

Hạo Thiên thấy vậy, chào một tiếng, trực tiếp trở về Thiên Đế điện.

Nhìn xuống thế giới Hồng Hoang bên dưới, trong lòng tràn ngập vô hạn hào tình.

"Bản Thiên Đế muốn làm Thiên Đế thực sự, tập hợp khí vận của toàn bộ thế giới Hồng Hoang, chứng đạo thành thánh!" Hạo Thiên biết rõ, với thực lực của mình, muốn trở thành chúa tể Hồng Hoang là điều không thể, hiện tại chỉ có một cách.

Đó là làm Thiên Đế thực sự, tập hợp khí vận của toàn bộ thế giới Hồng Hoang, sau đó một lần đột phá, chứng đạo thành thánh.

Chỉ cần trở thành Thánh Nhân, cộng thêm khí vận của toàn bộ thế giới Hồng Hoang, hắn mới có tư cách cùng Tô Dự, các Thánh đấu một trận!

Chương 284

Bất Chu Sơn.

Vu tộc đại điện.

"Kính kiến Tiên Đế!" "Kính kiến Tiên Đế!" Thủ lĩnh mới của Vu tộc là Hình Thiên, cùng các Đại Vu đỉnh cao như Tướng Liễu, Phong Bá, Vũ Sư, Cửu Phượng thấy Tô Dự, đều đồng loạt cung kính hành lễ.

"Chư vị đạo hữu không cần đa lễ." Tô Dự khẽ phất tay, trực tiếp ngồi xuống.

"Không biết Tiên Đế đến thăm, có chuyện gì quan trọng cần phân phó không ạ?" Hình Thiên trực tiếp hỏi.

Mọi người đều biết, hiện nay Vu tộc bắt đầu suy tàn, Thập Nhị Tổ Vu Hậu Thổ bị kẹt ở Địa Phủ, Huyền Minh Tổ Vu thì chỉ còn lại tàn linh.

Trong Vu tộc không có Tổ Vu trấn giữ, thanh thế không còn như xưa.

Tô Dự là Tiên Đế của các tiên, lại là phu quân của hai vị Tổ Vu, cộng thêm việc mấy chục vạn năm trước đã sớm được Đế Giang và các Tổ Vu khác tôn sùng, Hình Thiên đối đãi với hắn tự nhiên vô cùng cung kính.

Những năm này, nếu không có Tiên Đế Tô Dự chiếu cố, e rằng ngày tháng của Vu tộc sẽ càng thêm khó khăn.

"Vụt!" Tô Dự trực tiếp từ trong thức hải lấy ra một giọt tinh tủy tủy sống của Bàn Cổ Đại Thần, khi mọi người có mặt cảm nhận được uy áp của Bàn Cổ Đại Thần, không khỏi đồng loạt cung kính

hành lễ.

"Tinh tủy tủy sống của Phụ Thần?" Hình Thiên trong lòng chấn động vô cùng.

"Không sai, giọt tinh tủy tủy sống của Bàn Cổ Đại Thần này bản đế giao cho ngươi, hy vọng ngươi có thể đột phá giới hạn của bản thân, tiến thêm một tầng nữa!" "Đa tạ Tiên Đế!" Hình Thiên không ngờ mình lại có thể được Tiên Đế Tô Dự ban cho bảo vật nghịch thiên như vậy, cung kính nhận lấy.

"Hình Thiên, hãy luyện hóa tốt giọt tinh tủy tủy sống của Bàn Cổ Đại Thần này, tranh thủ sớm ngày đột phá, như vậy, ngươi cũng sẽ có năng lực che chở cho Vu tộc hiện nay!" "Vâng, thưa Tiên Đế!" Hình Thiên nhận được giọt tinh tủy tủy sống của Bàn Cổ Đại Thần, trong lòng tràn ngập hy vọng.

Hắn tin rằng, chỉ cần triệt để luyện hóa tinh tủy tủy sống của Phụ Thần, tuyệt đối có thể đột phá giới hạn, tiến thêm một tầng nữa.

"Bản đế có một việc giao cho ngươi, đợi thời cơ đến, tự nhiên sẽ biết!" Tô Dự không nói rõ cho Hình Thiên ngay bây giờ, đợi đến khoảnh khắc đó, Hình Thiên tự nhiên sẽ biết Tô Dự phân phó điều gì.

Hạo Thiên hiện nay lấy oán báo ân, Tô Dự tự nhiên phải cho hắn nếm mùi.

Vào thời kỳ Nhân Hoàng Hiên Viên, Hạo Thiên cũng đã can thiệp vào cuộc tranh giành Nhân Hoàng, bị Hình Thiên phẫn nộ trực tiếp đánh lên Thiên Đình, gây cho Hạo Thiên trọng thương.

Hạo Thiên tuy chém giết được Hình Thiên, nhưng bản thân cũng bị tổn thương không nhẹ, sau đó dùng một tia chân linh đầu thai chuyển thế thành Trương Bách Nhẫn, để Trương Bách Nhẫn làm Ngọc Hoàng Đại Đế.

Bản thể thì âm thầm tu luyện, hy vọng sau khi chứng đạo thành thánh sẽ cùng các Thánh đấu cờ.

Hiện tại, Tô Dự để Hình Thiên luyện hóa tinh tủy tủy sống của Bàn Cổ Đại Thần, thực lực tuyệt đối sẽ tiến thêm một tầng nữa, đến lúc đó, không chừng Hình Thiên sẽ trực tiếp chém giết Hạo Thiên.

Một khi Hạo Thiên thân vẫn, Tô Dự sẽ trực tiếp thay thế, lấy danh nghĩa Tiên Đế của các tiên để quản lý Hồng Hoang, đến lúc đó, dù Thiên Đạo Hồng Hoang có chút kiêng kỵ, cũng không thể không làm theo. … Sau khi Tô Dự rời đi, Tướng Liễu, Phong Bá, Vũ Sư, Cửu Phượng bốn vị Đại Vu đỉnh cấp đầy ngưỡng mộ nhìn Hình Thiên.

Đó là tinh tủy tủy sống của Phụ Thần đó, đối với Vu tộc, đó là vô thượng chí bảo, bất kể là ai, nhìn thấy đều phải đỏ mắt.

Nếu không phải e ngại uy nghiêm của Tiên Đế Tô Dự, bốn người vừa rồi không chừng cũng đã xin Tô Dự ban bảo vật rồi.

“Nhiệm vụ mà Tiên Đế giao cho ta là gì nhỉ?” Hình Thiên trong đầu khổ sở suy nghĩ.

“Thôi kệ, dù sao thời cơ đến, Tiên Đế tự nhiên sẽ lên tiếng, đến lúc đó ta nhất định sẽ dốc hết toàn lực hoàn thành nhiệm vụ Tiên Đế giao cho, tuyệt không phụ lòng kỳ vọng của ngài!” … Thái Dương Tinh.

Thân ảnh Tô Dự hạ xuống bên cạnh Phù Tang Thần Thụ ở Thang Cốc.

Phù Tang Thần Thụ là một trong thập đại tiên thiên linh căn, chỉ có thể tồn tại trên Thái Dương Tinh, vì vậy cũng không có ai nghĩ đến việc cướp đi.

Hiện nay Thái Dương Tinh, chỉ còn lại vài con mèo lớn mèo nhỏ của Yêu tộc, bất kỳ đại năng Hồng Hoang nào cũng có thể ra vào tự

do.

Tô Dự đến đây, là vì bạn sinh chí bảo của Đông Hoàng Thái Nhất --- Hỗn Độn Chung!

Hiện nay, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên đã giao cho Huyền Minh để khôi phục chân linh, nếu đại chiến với các Thánh, không có pháp bảo phòng ngự có thể sẽ có chút thiệt thòi.

Vì vậy, Hỗn Độn Chung đã trở thành lựa chọn hàng đầu của Tô Dự.

Còn có một nguyên nhân vô cùng quan trọng, đó là mảnh ngọc đại đạo ẩn chứa Thái Dương pháp tắc hoàn chỉnh.

Khi Tô Dự thành hôn với Hi Hòa, Thường Hi, đã được Thiên Đạo Hồng Hoang ban thưởng, trong đó có một bộ phận Thái Dương pháp tắc.

Những năm này, Tô Dự cùng các kiều thê ân ái, sâu sắc hiểu được lợi ích của âm dương tương tế.

Hi Hòa, Thường Hi, Hằng Nga ba người đều tu luyện cảm ngộ Thái Âm pháp tắc, nếu có Thái Dương pháp tắc hoàn chỉnh để âm dương điều hòa, âm dương hỗ trợ, cũng có thể giúp các nàng đột phá nhanh hơn.

Từ mấy lần đại chiến với Đông Hoàng Thái Nhất có thể thấy, pháp tắc mà Đông Hoàng Thái Nhất tu luyện chính là Thái Dương pháp tắc.

Nếu không có Thái Dương pháp tắc hoàn chỉnh, Đông Hoàng Thái Nhất tuyệt đối không thể tu luyện đột phá đến cảnh giới bán bộ Hỗn Nguyên, Tô Dự muốn có được mảnh ngọc đại đạo chứa Thái Dương pháp tắc hoàn chỉnh, tất phải có được Hỗn Độn Chung trước.

Mọi người đều biết, Hỗn Độn Chung không chỉ là tiên thiên chí

bảo, mà còn là một bảo vật vô thượng trấn áp thời không.

Tô Dự suy đoán, phần lớn trân tàng của Đông Hoàng Thái Nhất đều được cất giữ trong Hỗn Độn Chung.

Nếu không thì, sau khi Vu Yêu quyết chiến, mấy vị đại Thánh Nhân đều không tìm được bảo vật nào trong Thiên Đình, hiển nhiên đều đã bị Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất thu đi.

Vì vậy, Hỗn Độn Chung Tô Dự càng phải có được.

Những năm này, ngoài Tô Dự đang chú ý đến Hỗn Độn Chung, Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh cùng vô số đại năng đều đang âm thầm tìm kiếm.

Thang Cốc, cũng không biết đã có bao nhiêu Thánh Nhân, đại năng đến qua.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang, tiên thiên chí bảo không đến một bàn tay, có thể thấy Hỗn Độn Chung đối với người tu luyện thế giới Hồng Hoang có sức hấp dẫn lớn đến nhường nào.

Tô Dự dựa vào thông tin của hậu thế, biết rằng Hỗn Độn Chung không bị bất kỳ ai đoạt được.

Điều này cho hắn cơ hội.

Bởi vì hắn có Vận Mệnh pháp tắc hoàn chỉnh, có thể dựa vào thần thông lĩnh ngộ được, suy diễn ra Hỗn Độn Chung!

Phù Tang Thần Thụ ở Thang Cốc là nơi dựng dục Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, nơi đây đã lưu lại khoảng thời gian quan trọng nhất của Đông Hoàng Thái Nhất.

Chương 285

Tô Dự đi một vòng trong toàn bộ Thang Cốc, lợi dụng thần thông, một lần nữa trở lại trên Phù Tang Thần Thụ.

"Vụt!" Tô Dự hai mắt nhìn Phù Tang Thần Thụ, sau đó hai tay điên cuồng vận chuyển lực lượng Thời Gian pháp tắc và Không Gian pháp tắc.

"Thời không luân hồi!" "Ông!" Theo sau lực lượng thời không luân hồi vô cùng khủng bố hiện ra, toàn bộ không gian phảng phất như đang điên cuồng tua ngược, có vô số bóng người lóe lên.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, v.v.

Thời không của toàn bộ Thang Cốc, phảng phất đã tua ngược mười mấy vạn năm.

"Vụt!" Cuối cùng, một thân ảnh uy nghiêm anh vũ xuất hiện, chính là thiên mệnh vương giả Đông Hoàng Thái Nhất!

Nhìn thân ảnh uy nghiêm bá khí đó, thần sắc Tô Dự không có chút gợn sóng nào, vẫn tiếp tục thúc đẩy thần thông bí pháp, suy diễn tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Chung!

Đông Hoàng Thái Nhất đã sớm tự bạo toàn bộ chân linh bản nguyên, thân ảnh mà Tô Dự nghịch chuyển thời không bây giờ, chỉ là hình ảnh mà Đông Hoàng Thái Nhất từng để lại mà thôi.

"Vận mệnh chi luân, định!" "Ông!" Khi Tô Dự lần đầu tiên đánh thần thông Vận Mệnh pháp tắc mà mình lĩnh ngộ được vào trong hình ảnh quá khứ của Đông Hoàng Thái Nhất, sau đó bắt đầu toàn lực suy diễn.

Đối với Hỗn Độn Chung, Tô Dự sở dĩ có lòng tin tất thắng, là vì hắn nắm giữ Thời Gian pháp tắc, Không Gian pháp tắc, và quan trọng nhất là Vận Mệnh pháp tắc - Thời Không pháp tắc có thể nghịch chuyển thời không, tìm kiếm hình ảnh dấu vết còn sót lại của Đông Hoàng Thái Nhất.

Vận Mệnh pháp tắc mạnh mẽ và thần diệu nhất, có thể dựa vào hình ảnh dấu vết còn sót lại để suy diễn ra vận mệnh chi tiết của nhân vật.

Vận mệnh của Đông Hoàng Thái Nhất đã sớm định, không thể thay đổi, nhưng hắn có thể dựa vào vận mệnh thần thông, tìm kiếm chí bảo Hỗn Độn Chung! … Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Khi Tô Dự toàn lực sử dụng thần thông Thời Gian pháp tắc và Không Gian pháp tắc, đã thu hút sự chú ý của Hồng Quân.

Dù sao động tĩnh gây ra ở Thái Dương Tinh quá lớn, không chỉ hắn, mà ngay cả các Thánh Nhân cũng có thể cảm nhận được.

Nghịch chuyển thời không mười mấy vạn năm, năng lực khủng bố như vậy tự nhiên sẽ khiến vô số người kiêng kỵ.

Nhưng khi Tô Dự vận dụng thần thông Vận Mệnh pháp tắc, đã khiến Hồng Quân không tự chủ được mà mở mắt ra, nhìn về phía thân ảnh bá khí uy nghiêm của Tô Dự.

“Quả nhiên là Vận Mệnh đạo hữu!” “Vì tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Chung, Tô Dự đạo hữu cũng không thể không vận dụng thực lực thật sự rồi sao?” Giây phút này, mọi cảnh giác, kiêng kỵ trước đây của Hồng Quân đối với Tô Dự đều tan biến.

“Vụt!” Hồng Quân lại một lần nữa chậm rãi nhắm mắt lại, không tiếp tục quan tâm nữa.

Hắn biết rõ, sau khi Tô Dự vận dụng thực lực thật sự, chỉ cần mình không can thiệp, Hỗn Độn Chung tất nhiên sẽ bị hắn đoạt được! … Thủ Dương Sơn.

Thái Thanh Cung.

Thái Thanh Lão Tử cảm nhận được Tô Dự ở Thái Dương Tinh vận dụng Thời Không pháp tắc, biết rằng Tô Dự cũng đang tìm kiếm bạn sinh chí bảo của Đông Hoàng Thái Nhất là Hỗn Độn Chung.

Trước đây hắn cũng từng âm thầm tìm kiếm hàng ngàn năm, dù có mượn lực lượng Thiên Đạo để toàn lực suy diễn, cũng không thể biết được bất kỳ thông tin nào về Hỗn Độn Chung.

Nhưng hiện tại, Tô Dự lại vận dụng một loại Vận Mệnh pháp tắc khủng bố khác, khiến Thái Thanh Lão Tử có chút rùng mình.

"Tô Dự, rốt cuộc ngươi biết bao nhiêu loại pháp tắc thần thông?" Phải biết rằng.

Thời gian vi tôn, không gian vi vương, vận mệnh bất xuất, nhân quả vi hoàng.

Hiện tại, Tô Dự không chỉ khống chế Thời Gian pháp tắc và Không Gian pháp tắc mạnh mẽ, mà còn khống chế Vận Mệnh pháp tắc thần diệu nhất, khiến người ta đảm chiến tâm kinh.

Thực lực bản thân đã vô cùng khủng bố đáng sợ, cộng thêm các loại pháp tắc thần thông như vậy, dù là Thánh Nhân, cũng chưa chắc có thể đối phó được!

Thái Thanh Lão Tử trong lòng quyết định, sau này khi đối chiến với Tô Dự, nhất định phải cẩn thận hơn nữa.

Đồng thời, trong lòng hắn cũng có chút may mắn: 'Tô Dự, nếu chuyên tâm tu luyện một loại pháp tắc, dĩ lực chứng đạo có thể sẽ thành công, nhưng tu luyện nhiều pháp tắc như vậy, thực lực tuy

mạnh mẽ, nhưng muốn dĩ lực chứng đạo thành thánh, độ khó đã tăng lên vô số lần!' Đến cảnh giới này, đương nhiên biết đạo lý tham thì thâm.

Tinh lực, thời gian của một người có hạn, tốn nhiều tinh lực, thời gian để lĩnh ngộ các pháp tắc khác nhau như vậy, tất sẽ bị bỏ lại phía sau.

Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tây Phương Nhị Thánh cũng có suy nghĩ tương tự như Thái Thanh Lão Tử.

Thông Thiên Giáo Chủ đối với hành vi của Tô Dự lại tràn đầy khâm phục.

Bởi vì hắn cũng đang đồng thời tu luyện hai loại pháp tắc, một là Kiếm chi pháp tắc, hai là Trận đạo pháp tắc, tuy tu vi tiến triển chậm, nhưng hắn biết rõ, thực lực lại tăng trưởng.

Thông Thiên Giáo Chủ nhìn thân ảnh uy nghiêm bá khí của Tô Dự, một đôi mắt thần tràn đầy khâm phục. 'Không hổ là Tiên Đế Tô Dự, lại lĩnh ngộ được nhiều pháp tắc như vậy, bản tọa không bằng vậy!' … Tô Dự sau khi đánh Vận Mệnh pháp tắc vào hình ảnh còn sót lại của Đông Hoàng Thái Nhất, bắt đầu toàn lực suy diễn quỹ đạo vận mệnh của Đông Hoàng Thái Nhất.

"Quả nhiên là vậy!" Thông qua hình ảnh còn sót lại suy diễn phát hiện, Đông Hoàng Thái Nhất đã có được mảnh ngọc đại đạo chứa Thái Dương pháp tắc hoàn chỉnh, mỗi lần tu luyện, đều sẽ đem mảnh ngọc đại đạo chứa Thái Dương pháp tắc hoàn chỉnh này cất giữ trong Hỗn Độn Chung.

Dù sao Hỗn Độn Chung là tiên thiên chí bảo, phòng ngự vô địch.

Là bạn sinh chí bảo, chỉ cần hắn không chết, bất kỳ ai cũng không thể đoạt được, vì vậy không cần lãng phí không gian thức hải, tránh

ảnh hưởng đến tu luyện.

Sau khi có được thông tin này, Tô Dự càng có thêm động lực.

"Vận mệnh luân hồi!" "Vụt!" Ngay sau đó.

Hình ảnh còn sót lại của Đông Hoàng Thái Nhất vẫn điên cuồng tiến về phía trước, cuối cùng là vào thời điểm Vu Yêu quyết chiến.

Nhìn Đông Hoàng Thái Nhất anh vũ bá khí độc chiến chân thân Bàn Cổ Đại Thần, dù Tô Dự và hắn không đối phó, cũng không thể không thừa nhận, Đông Hoàng Thái Nhất không hổ danh thiên mệnh vương giả.

"Hưu!" Tô Dự đột nhiên phát hiện, vào khoảnh khắc cuối cùng, khi Đông Hoàng Thái Nhất tự bạo, một đôi mắt phảng phất cảm nhận được hắn đang nhìn, hai người cách vô số trường hà vận mệnh một lần nữa đối mặt.

"Oanh long long!" Sau đó… hình ảnh tự bạo bắt đầu.

Tô Dự hồi tưởng lại ánh mắt đó của Đông Hoàng Thái Nhất, phảng phất như đang nói điều gì đó với mình.

"Hưu!" Hỗn Độn Chung nhanh chóng độn nhập vào Hỗn Độn.

Chương 286

Tô Dự đã sớm chuẩn bị, vận mệnh thần thông tiếp tục đánh ra.

"Vận mệnh luân hồi, định!" "Ông!" Giây tiếp theo.

Tô Dự trực tiếp biến mất tại Thái Dương Tinh, hướng về sâu trong Hỗn Độn mà đi. … Năm trăm năm sau.

Tô Dự dựa vào việc khóa chặt khí cơ của Hỗn Độn Chung, cộng thêm vận mệnh thần thông, thời không thần thông tương trợ, cuối cùng đã xác định được đại khái vị trí của Hỗn Độn Chung.

Hỗn Độn Chung giống như Thí Thần Thương mà hắn đoạt được trước đó, ẩn nấp ở sâu trong Hỗn Độn.

"Thời không trấn áp!" Để phòng Hỗn Độn Chung tiếp tục độn trốn, Tô Dự trực tiếp cấm cố toàn bộ vùng trời Hỗn Độn này, sau đó đánh nát tất cả Hỗn Độn nguyên thạch.

"Ông!" Trong nháy mắt.

Khí cơ khủng bố của Hỗn Độn Chung cuối cùng cũng tái hiện, muốn phá vỡ cấm cố trấn áp, nhưng Tô Dự đã sớm chuẩn bị, sao có thể để nó chạy thoát?

"Trấn!" Tô Dự tay phải hóa thành mấy trăm triệu trượng, trực tiếp cấm cố trấn áp Hỗn Độn Chung.

Nếu Hỗn Độn Chung có chủ nhân điều khiển, với công hiệu trấn áp thời không, nghịch thiên hồng mông của nó, trong nháy mắt có thể phá vỡ trấn áp của Tô Dự.

Chỉ là vô cùng đáng tiếc.

Chủ nhân của Hỗn Độn Chung là Đông Hoàng Thái Nhất đã chết,

nó đã trở thành vật vô chủ, năng lực vận dụng cũng không đến một phần mười, căn bản không thể phá vỡ trấn áp của Tô Dự, cuối cùng chỉ có thể ngoan ngoãn bị Tô Dự cầm trong tay.

Hỗn Độn Chung cuối cùng cũng tới tay, Tô Dự trong lòng vô cùng sung sướng.

"Vụt!" Một đạo ấn ký đánh vào trong Hỗn Độn Chung, sau đó chuẩn bị luyện hóa.

"Hử?" Lúc này, Tô Dự phát hiện, Hỗn Độn Chung lại có chút kháng cự, không muốn bị luyện hóa.

Hiển nhiên.

Là bạn sinh chí bảo của Đông Hoàng Thái Nhất, dù Đông Hoàng Thái Nhất đã vẫn lạc, muốn để Hỗn Độn Chung nhận chủ cũng phải tốn một phen công phu.

"Ông!" Tô Dự trực tiếp lấy ra một phần nhỏ chân linh, sau đó bao bọc Hỗn Độn Chung, bắt đầu cẩn thận luyện hóa.

"Oanh!" Khi Tô Dự tốn mấy năm thời gian luyện hóa tầng cấm chế thứ nhất của Hỗn Độn Chung, hắn cảm nhận được một luồng khí tức vô cùng quen thuộc.

Đông Hoàng Thái Nhất!

"Chẳng lẽ Đông Hoàng Thái Nhất chưa chết?" Trong đầu Tô Dự không khỏi nảy ra ý nghĩ này, nhưng nhanh chóng lại phủ định suy đoán này.

Nếu Đông Hoàng Thái Nhất chưa chết, sao hắn có thể thuận lợi đoạt được Hỗn Độn Chung như vậy?

"Vụt!" Lúc này, trong đầu Tô Dự không tự chủ được mà hiện ra hình ảnh Đông Hoàng Thái Nhất tự bạo, cũng cuối cùng hiểu được

ánh mắt phức tạp khi Đông Hoàng Thái Nhất nhìn hắn lúc dùng thần thông nghịch chuyển thời không.

Nguyên là vào khoảnh khắc cuối cùng, Đông Hoàng Thái Nhất cuối cùng đã hiểu ra, hắn và đại ca Đế Tuấn chỉ là quân cờ của Thiên Đạo mà thôi.

Vì để tiêu trừ ảnh hưởng của Bàn Cổ Đại Thần đối với thế giới Hồng Hoang, dù thế nào hắn cũng không thể dĩ lực chứng đạo thành công.

Trước khi chết, Đông Hoàng Thái Nhất nhìn thấy Tô Dự cũng đang dĩ lực chứng đạo, hy vọng Tô Dự có thể phá vỡ gông cùm của Thiên Đạo, sau đó dĩ lực chứng đạo thành công.

Chỉ có như vậy, mới có thể báo thù cho hắn.

Bởi vì Tô Dự muốn chứng đạo, tất nhiên phải phá vỡ giới hạn của Thiên Đạo, điểm này Thiên Đạo tuyệt đối sẽ không cho phép.

Vì Thiên Đạo sẽ không ngồi yên nhìn mối uy hiếp là Tô Dự tồn tại, tất nhiên sẽ đi đến phía đối lập với Thiên Đạo.

Với sự hiểu biết về Tô Dự, hắn tự nhiên biết Tô Dự sẽ không tiếc bất cứ giá nào để có được thành công, sau đó có cơ hội gây ra tổn thất trọng đại cho Thiên Đạo.

Chỉ là Đông Hoàng Thái Nhất không biết rõ, Thiên Đạo Hồng Hoang hiện nay sau Vu Yêu lượng kiếp, đã triệt để chưởng khống thế giới Hồng Hoang, bất kỳ sinh linh Hồng Hoang nào đột phá, đều phải hấp thu linh khí phản hồi của Thiên Đạo mới có thể đột phá.

Không có bất kỳ sinh linh nào có thể uy hiếp Thiên Đạo, chỉ cần dám ngỗ nghịch Thiên Đạo, Thiên Đạo chỉ cần một ý niệm, dẫn bạo linh khí của thế giới Hồng Hoang mà sinh linh đó hấp thu, sẽ khiến kẻ đó thân tử đạo tiêu!

Tô Dự sau khi hiểu ra đạo lý này, đã ít tu luyện trong thế giới Hồng Hoang, nếu có tu luyện cũng chỉ tiến vào đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn ẩn chứa trong Hỗn Độn Châu để đột phá.

Dù sao hỗn độn linh khí mà hắn hấp thu không phải của thế giới Hồng Hoang, cũng không thể bị khống chế áp chế.

"Đông Hoàng Thái Nhất, bản đế kính ngươi là một người đỉnh thiên lập địa, một thiên mệnh vương giả thực sự, nhưng số phận đã định chỉ có thể trở thành quân cờ của Thiên Đạo, cho nên, hãy yên tâm ra đi!" "Tương lai bản đế tất sẽ dĩ lực chứng đạo, đến lúc đó có thể hoàn thành tâm nguyện mà ngươi hằng mong ước, hy vọng ngươi có thể phù hộ cho bản đế!" Tô Dự nói xong, sau đó nhìn thông tin của Hỗn Độn Chung trong đầu. 【Hỗn Độn Chung】 Phẩm cấp: Tiên thiên chí bảo.

Cấm chế: 49 đạo (1/49) Công hiệu: Có uy lực trấn áp "Hồng Mông thế giới", lực lượng xoay chuyển "chư thiên thời không", công năng diễn biến "thiên đạo huyền cơ", năng lực luyện hóa "địa thủy hỏa phong".

Phản lại mọi đòn tấn công của bảo vật thần binh và sát thương của mọi thần thông pháp thuật, công phạt phòng ngự hợp nhất, đội trên đầu tiên thiên bất bại.

Nhìn thông tin chi tiết của Hỗn Độn Chung, Tô Dự trong lòng không khỏi thầm tán thưởng.

Không hổ là do bạn sinh hỗn độn chí bảo của Bàn Cổ Đại Thần là Khai Thiên Thần Phủ hóa thành, công hiệu quả thật quá nghịch thiên, không hổ danh tiên thiên chí bảo!

Ba đại tiên thiên chí bảo do Khai Thiên Thần Phủ hóa thành, Thái Cực Đồ phòng ngự vô song, Bàn Cổ Phiên công kích vô song, chỉ có Hỗn Độn Chung công phòng kiêm bị.

Từ một góc độ nào đó, công hiệu của Hỗn Độn Chung mạnh hơn hai kiện kia, một kiện sánh bằng hai kiện.

Đông Hoàng Thái Nhất còn chưa triệt để luyện hóa Hỗn Độn Chung, nếu không, chiến lực của hắn tuyệt đối không chỉ có vậy, ít nhất phải tăng vọt mấy lần.

Sau khi sơ bộ luyện hóa Hỗn Độn Chung, Tô Dự bắt đầu kiểm tra trân tàng mấy nguyên hội của Đông Hoàng Thái Nhất.

"Vụt!" Trong nháy mắt.

Tô Dự tìm thấy trân tàng của Đông Hoàng Thái Nhất trong thế giới lưu trữ của Hỗn Độn Chung, trực tiếp lấy ra mảnh ngọc đại đạo tràn đầy đạo vận đó.

"Hẳn là mảnh ngọc đại đạo ẩn chứa Thái Dương pháp tắc hoàn chỉnh!" Tô Dự trong lòng tràn đầy vui sướng, có được mảnh ngọc đại đạo chứa Thái Dương pháp tắc hoàn chỉnh này, không chỉ có thể phản hồi cho Sức mạnh pháp tắc của mình, mà còn có thể cùng Hi Hòa, Thường Hi, Hằng Nga ba người âm dương hỗ trợ, giúp các nàng tu luyện tốt hơn.

Đồng thời cũng có một điểm quan trọng nhất, đó là hấp thu dương khí chí cường của thiên hạ, làm sung mãn vương giả chi khí của mình, để bố cục tương lai sẽ dễ dàng hơn.

Chương 287

Sau đó.

Tô Dự đem trân tàng của Đông Hoàng Thái Nhất toàn bộ kiểm kê xong.

Tiên thiên linh bảo tổng cộng có ba kiện, không có loại công kích và phòng ngự, toàn bộ đều là loại chức năng.

Hiển nhiên, Đông Hoàng Thái Nhất có tiên thiên chí bảo công phòng vô song Hỗn Độn Chung, căn bản không cần tiên thiên linh bảo khác, vì vậy, dù có được tiên thiên linh bảo, hắn cũng sẽ đem những tiên thiên linh bảo này ban cho thuộc hạ, tăng cường thực lực của thuộc hạ, để quyết chiến có thêm một phần thắng.

Từ điểm này, khí độ và tầm nhìn của Đông Hoàng Thái Nhất không hổ danh thiên mệnh vương giả.

Chỉ là bị Thiên Đạo tính kế, kết cục cũng đã sớm định.

Trước đây, khi Tô Dự quan chiến, thấy Đông Hoàng Thái Nhất đối chiến với mấy vị đại Tổ Vu, có Hỗn Độn Chung trong tay, hoàn toàn có thể lợi dụng công năng trấn áp thời không của Hỗn Độn Chung để trốn khỏi chiến trường trước, sau đó từng bước đánh giết các Tổ Vu khác.

Thập Nhị Tổ Vu chỉ còn lại mấy người, không thể tổ kiến Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận nữa, thực lực có mạnh đến đâu, cũng không thể chống lại Đông Hoàng Thái Nhất sở hữu tiên thiên chí bảo.

Nhưng Đông Hoàng Thái Nhất lại một lòng muốn cùng tất cả Tổ Vu đồng quy vu tận, nguyên nhân là do Thiên Đạo đang bố cục can

thiệp.

Mượn tay Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, triệt để tiêu diệt Vu tộc là hậu duệ của Bàn Cổ Đại Thần!

Biết được mọi chuyện, Tô Dự trong lòng có chút thổn thức.

Đồng thời cũng càng thêm cảnh giác và cẩn thận, sau này khi đối mặt với Thiên Đạo Hồng Hoang, tuyệt đối phải có hậu thủ và lá bài tẩy để bảo mệnh!

Sau khi luyện hóa mảnh ngọc đại đạo ẩn chứa Thái Dương pháp tắc, Tô Dự bắt đầu kiểm kê thiên tài địa bảo mà Đông Hoàng Thái Nhất đã trân tàng mấy nguyên hội.

Là Thiên Đế Yêu tộc, từng thống lĩnh hàng vạn tỷ yêu tộc, thiên tài địa bảo có thể có được tự nhiên phi phàm.

Các loại thiên tài địa bảo đỉnh cấp, vô số bảo vật, quả thực có thể chất đầy mấy tinh cầu.

Lượng lớn thiên tài địa bảo đỉnh cấp, hiện nay toàn bộ thuộc về hắn, quả thực thu hoạch vô cùng phong phú!

Khi Tô Dự vận dụng thần thông Vận Mệnh pháp tắc, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn hai người trong lòng đều có chút lo lắng.

Bởi vì với thực lực nghịch thiên của Tô Dự, không chừng thật sự có cơ hội đoạt được bạn sinh chí bảo của Đông Hoàng Thái Nhất là Hỗn Độn Chung.

Một khi Tô Dự có được Hỗn Độn Chung công phòng vô song, sau này muốn nhắm vào diệt sát hắn sẽ càng khó hơn.

Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên tuy là cực phẩm tiên thiên linh bảo, phòng ngự vô song, nhưng với thực lực của Thánh Nhân,

nếu quyết tâm toàn lực oanh sát, vẫn có cơ hội phá vỡ phòng ngự, thậm chí có thể hủy diệt.

Nhưng Hỗn Độn Chung thì khác.

Nó là tiên thiên chí bảo!

Khi Vu Yêu quyết chiến, Đông Hoàng Thái Nhất dưới sự gia trì của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, dù tu vi yếu hơn chân thân Bàn Cổ Đại Thần do Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán, nhưng dựa vào Hỗn Độn Chung, vẫn có thể cùng chân thân Bàn Cổ Đại Thần đánh qua đánh lại.

Chân thân Bàn Cổ Đại Thần do Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán lúc đó còn không thể phá vỡ phòng ngự của Hỗn Độn Chung, có thể thấy tiên thiên chí bảo này khủng bố đến nhường nào.

Giống như Thái Thanh Lão Tử sở hữu tiên thiên chí bảo Thái Cực Đồ, Tô Dự có thể chấn nát chân thân của Sát Băng, nhưng có Thái Cực Đồ phòng ngự, không thể làm tổn thương đến chân linh của đối phương.

Cũng có nghĩa là, sở hữu tiên thiên chí bảo phòng ngự, sẽ lập tiên thiên bất bại!

Trừ phi triệt để kiệt sức, không có pháp lực thúc đẩy chí bảo, mới có cơ hội lợi dụng.

Nhưng, với sự hiểu biết của Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn về các trận đại chiến của Tô Dự, Tô Dự tuyệt đối có lá bài tẩy để khôi phục pháp lực, nếu không lần đại chiến trước lâu như vậy, pháp lực của hắn vẫn cuồn cuộn không dứt?

Tô Dự không phải Thánh Nhân, không thể mượn sức mạnh Thiên Đạo để khôi phục bản thân.

Tô Dự đã có Thí Thần Thương sát phạt đệ nhất, nếu lại có được Hỗn Độn Chung công phòng toàn diện, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên

Thủy Thiên Tôn không khỏi tim đập mạnh.

"Không được, tuyệt đối không thể để Tô Dự có được Hỗn Độn Chung!" Trong nháy mắt, trong đầu Thái Thanh Lão Tử nảy ra ý nghĩ này, sau đó trực tiếp liên hệ với nhị đệ Nguyên Thủy Thiên Tôn, cùng nhau xông vào sâu trong Hỗn Độn, tìm kiếm thân ảnh của Tô Dự.

Là Thiên Đạo Thánh Nhân, một ý niệm có thể xuất hiện ở bất kỳ nơi nào trong Hồng Hoang.

Nhưng thế giới Hồng Hoang thật sự quá lớn, sâu trong Hỗn Độn cũng vậy.

Vô biên vô tế.

Dù là Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng không biết sâu trong Hỗn Độn rốt cuộc có bao nhiêu tỷ tỷ vạn km vuông.

"Đại huynh, hiện tại ta không thể suy diễn ra vị trí của Tô Dự, cứ như ruồi không đầu bay loạn thế này cũng không phải là cách!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tìm kiếm một lúc lâu, không khỏi có chút nản lòng.

Tô Dự có Hỗn Độn Châu, ngay cả người phát ngôn của Thiên Đạo là Hồng Quân cũng không thể suy diễn ra mọi thứ của hắn, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn thì làm sao được?

Đương nhiên, vào khoảnh khắc Hỗn Độn Chung bị Tô Dự tìm ra, người phát ngôn Hồng Quân tự nhiên sẽ cảm nhận được, nhưng ông ta căn bản không quan tâm đến một kiện tiên thiên chí bảo nho nhỏ, tự nhiên sẽ không ra tay tranh đoạt.

Đối với Thiên Đạo Hồng Hoang, toàn bộ Hồng Hoang đều nằm trong tầm khống chế của nó, Tô Dự dù là Vận Mệnh Ma Thần chuyển thế cũng không ngoại lệ!

Thái Thanh Lão Tử nghe lời của nhị đệ Nguyên Thủy, cũng không

khỏi phiền muộn thở dài một hơi.

"Tô Dự này, không biết có pháp bảo gì, lại có thể khiến Thánh Nhân chúng ta cũng không thể suy diễn, thật quá thần bí!" "Còn nữa, pháp tắc thần thông mà hắn biết thật sự quá nhiều, Thời Gian pháp tắc, Không Gian pháp tắc, Sức mạnh pháp tắc, còn có Vận Mệnh pháp tắc!" Thái Thanh Lão Tử nói, một đôi mắt trong sáng không khỏi lóe lên vẻ kiêng kỵ sâu sắc.

"Nếu để hắn có được tiên thiên chí bảo công phòng vô song Hỗn Độn Chung, chúng ta đối đầu với hắn, e rằng sẽ càng thêm khó chịu!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên hiểu đạo lý này, nếu không cũng sẽ không tiến vào Hỗn Độn để ngăn cản Tô Dự đoạt bảo.

"Đại huynh, nếu đã chúng ta không thể suy diễn ra vị trí của Tô Dự, vậy chúng ta đi thôi, về đạo trường dốc lòng tu luyện, tranh thủ sớm ngày đột phá." "Tô Dự thực lực có mạnh đến đâu, pháp tắc thần thông có biết nhiều đến đâu, cũng chỉ là Hỗn Nguyên Kim Tiên mà thôi, không thành thánh, cuối cùng vẫn có nguy cơ vẫn lạc!" "Chỉ cần chúng ta thực lực đủ mạnh, dù hắn có được tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Chung, cũng có thể trực tiếp phá vỡ phòng ngự của Hỗn Độn Chung, triệt để giết chết hắn!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nói xong, toàn thân tỏa ra một luồng bá khí, khiến người ta chấn động.

Hắn đã sớm cùng Tô Dự triệt để xé rách mặt mũi, nếu có cơ hội, đương nhiên sẽ không chút lưu tình mà chém giết đối phương!

"Lời của nhị đệ cũng có lý, chỉ cần chúng ta thực lực đủ mạnh, Tô Dự có được Hỗn Độn Chung thì đã sao?" Thái Thanh Lão Tử gật đầu, trên người cũng tỏa ra một luồng thần thái tự tin kinh người.

"Hiện tại, pháp tắc thần thông mà Tô Dự biết tuy rất mạnh mẽ, nhưng hắn biết quá nhiều, quá tạp, muốn tu luyện pháp tắc dĩ lực chứng đạo, e rằng sẽ càng thêm khó khăn, chúng ta chỉ cần nỗ lực tu

luyện, tranh thủ trảm ra chấp niệm, đột phá cảnh giới cao hơn, đến lúc đó giết hắn dễ như trở bàn tay!" "Đại huynh nói rất đúng!" Hiện tại, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn đều ý thức được, chỉ có thực lực bản thân mạnh mẽ, mới có thể quét ngang mọi uy hiếp.

Tô Dự thực lực có mạnh đến đâu, cũng không phải là Thánh Nhân, không có chứng đạo thành thánh, cuối cùng đều có nguy cơ vẫn lạc.

Còn bọn họ thì khác, sở hữu thánh nhân quả vị, đem một tia chân linh của bản thân dung hợp vào trong Thiên Đạo, chỉ cần Thiên Đạo Hồng Hoang không diệt, họ sẽ vĩnh viễn bất tử!

Đúng lúc chuẩn bị trở về đạo trường, đột nhiên cảm nhận được một luồng khí tức mạnh mẽ.

Chương 288

"Vụt!" Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi nhìn nhau, hai mắt đồng loạt co lại.

Tô Dự!

Lúc này, Tô Dự đã có được tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Chung, lại có được trân tàng mấy nguyên hội của Đông Hoàng Thái Nhất, trong lòng vô cùng sảng khoái.

Chuẩn bị trở về đạo trường thì không ngờ lại cảm nhận được phía trước là Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn, bèn nhanh chóng hiểu ra dụng ý của hai người, không khỏi lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

"Hai vị Thánh Nhân, đang tìm bản đế sao?" Tô Dự xuất hiện trước mặt Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn, nụ cười trên mặt vô cùng vui vẻ.

Nếu gặp phải lúc đang tìm bảo vật, hắn sẽ lo lắng, nhưng Hỗn Độn Chung đã bị hắn đoạt được, và thuận lợi luyện hóa, còn có gì phải lo lắng?

"Tiên Đế Tô Dự nói đùa rồi, bản tọa và nhị đệ chỉ đi dạo trong sâu thẳm Hỗn Độn thôi." Thái Thanh Lão Tử một bộ dáng tiên phong đạo cốt, không có bất kỳ dao động cảm xúc nào.

"Vậy sao!" Tô Dự mỉm cười, sau đó trực tiếp lấy ra Hỗn Độn Chung vừa mới có được không lâu.

"Báo cho hai vị Thánh Nhân một tin tốt, bản đế đã có được bạn sinh chí bảo của Đông Hoàng Thái Nhất là Hỗn Độn Chung!" Vụt!

Nhìn Hỗn Độn Chung tỏa ra khí tức uy nghiêm khủng bố trong tay

Tô Dự, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn hai mắt đồng loạt co lại. 'Thật sự để hắn đoạt được?' 'Thật đáng ghét, sao chí bảo như vậy lại rơi vào tay Tô Dự?' Dù trước đó đã có chuẩn bị, nhưng khi Tô Dự tự tay lấy ra tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Chung mà họ tìm kiếm khổ sở không được, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng ghen tị đến phát điên!

Nhìn vẻ chấn động và ghen tị trong mắt họ, Tô Dự trong lòng không khỏi như ăn một que kem, càng thêm sảng khoái.

Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn không ở yên trong đạo trường tu luyện, lại chạy đến sâu trong Hỗn Độn tìm kiếm, mục đích không nói cũng rõ.

Hiển nhiên là không muốn hắn thuận lợi có được tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Chung, thậm chí có ý định giết người đoạt bảo.

Nếu đã như vậy, vậy thì để họ tận mắt nhìn thấy Hỗn Độn Chung, để họ tức đến hộc máu!

Hỗn Độn Chung mà các ngươi tìm kiếm mấy trăm mấy nghìn năm không được, bản đế chỉ cần mấy chục năm là có thể nhẹ nhàng đoạt được.

Thật là gà mờ!

Tô Dự sở dĩ không giấu Hỗn Độn Chung đi, mà trực tiếp lấy ra, ngoài việc chọc tức họ, còn có bố cục và dụng ý sâu xa hơn.

Từ nay về sau, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn sau này muốn tính kế, nhất định sẽ càng thêm kiêng kỵ và cẩn thận, tuyệt đối sẽ không tùy tiện đắc tội.

Khoảng thời gian này, hắn vừa hay có thể nỗ lực tu luyện, tranh thủ sớm ngày đột phá.

Về phần họ có nảy sinh ý định giết người đoạt bảo hay không, Tô

Dự một chút cũng không lo lắng.

Bởi vì Hỗn Độn Chung đã bị hắn luyện hóa khống chế, cộng thêm thực lực của hắn, hai người dù có liên thủ, cũng không thể trong nháy mắt diệt sát hắn.

Nếu dám động thủ, Tô Dự chỉ cần chống đỡ được một hơi thở, Nữ Oa sẽ lập tức đến.

Đến lúc đó, hai người họ e rằng không chết cũng phải lột một lớp da!

Thực lực khủng bố của Tô Dự, họ đã sớm nếm trải, lại từng tận mắt chứng kiến Nữ Oa đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng thứ hai, bất kỳ ai trong hai người, họ đều đánh không lại, động thủ cũng chỉ là tự rước lấy nhục mà thôi.

Vì vậy, họ căn bản không dám làm như vậy!

"Ha ha, vậy thì chúc mừng Tiên Đế Tô Dự!" Thái Thanh Lão Tử gượng ra một nụ cười, cười như không cười, trông vô cùng miễn cưỡng và gượng gạo.

Tô Dự thấy vậy, cười càng vui vẻ hơn.

"Ha ha, vậy đa tạ Thái Thanh Thánh Nhân!" "Bản đế mấy chục năm qua đã tốn rất nhiều công phu mới có được kiện chí bảo Hỗn Độn Chung này đó ~!" Nghe Tô Dự khoác lác, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn càng đen hơn.

Ta tốn mấy nghìn năm còn không tìm thấy Hỗn Độn Chung, bây giờ lại bị ngươi dễ dàng đoạt được như vậy, còn khoe khoang trước mặt ta, thật đáng ghét!

"Tiên Đế Tô Dự, bần tọa có việc, xin cáo từ trước!" "Vụt!" Chưa đợi Tô Dự nói tiếp, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn trực tiếp dùng thần thông, xuất hiện tại Thái Thanh Cung.

“Tức chết ta rồi, Tô Dự này, thật đáng ghét!” Nguyên Thủy Thiên Tôn nhớ lại nụ cười vừa rồi của Tô Dự, tức giận không thôi.

“Nhị đệ không cần tức giận, trước đây chúng ta không phải đã nói rồi sao, chỉ cần thực lực đủ mạnh, Tô Dự dù có được Hỗn Độn Chung, cũng chỉ là một con kiến mà thôi!” Thái Thanh Lão Tử thu liễm tâm thần, nhanh chóng bình tĩnh lại.

“Đại huynh nói đúng, vi đệ về tu luyện!” Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe lời khuyên của đại huynh, lập tức bình tĩnh lại.

“Thiện!” … Tô Dự thấy Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn bỏ chạy, cười càng vui vẻ hơn.

“Vụt!” Lúc này, một thân ảnh thánh khiết tao nhã xuất hiện bên cạnh hắn, chính là Nữ Oa.

“Chúc mừng phu quân, có được chí bảo Hỗn Độn Chung!” Là thê tử có khí vận tương liên với Tô Dự, Nữ Oa đương nhiên có thể cảm nhận được thu hoạch của tình lang.

“Ha ha!” Tô Dự sảng khoái cười một tiếng, trực tiếp ôm lấy vòng eo thon của nàng.

“Nữ Oa, vừa rồi nàng không nhìn thấy bộ mặt xám xịt của Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy, thật quá buồn cười!” “Trước đó còn ngăn cản vi phu đoạt Hỗn Độn Chung, thậm chí còn có ý định giết người đoạt bảo, nhưng hiện tại, nhìn thấy Hỗn Độn Chung trong tay ta, có lẽ tức đến hộc máu rồi phải không?” Thấy tình lang trêu chọc Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn như vậy, Nữ Oa không khỏi cũng cười theo.

“Phu quân, chàng cố ý làm tâm cảnh họ không ổn định đó.” Tô Dự thu lại Hỗn Độn Chung, rồi ôm eo Nữ Oa, sau đó hôn xuống.

“Ưm ~!” Tiếp đó.

Tô Dự và Nữ Oa trở về đạo trường của mình, gọi hết Hi Hòa, Thường Hi, Hằng Nga, Tây Vương Mẫu vào tẩm cung đã bố trí trận pháp, sau đó bắt đầu làm những gì mình muốn. … Hai nghìn năm sau.

Tô Dự từ trong ôn nhu hương bước ra, sau đó chuẩn bị bế quan.

Từ sau Vu Yêu lượng kiếp, toàn bộ thế giới Hồng Hoang đã bị Thiên Đạo Hồng Hoang triệt để khống chế, Tô Dự bế quan đều sẽ chọn ở trong đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn ẩn chứa trong Hỗn Độn Châu.

Đột phá trong đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn ẩn chứa trong Hỗn Độn Châu, sẽ không bị Thiên Đạo Hồng Hoang kiềm chế và ràng buộc.

Dù sao hỗn độn linh khí mà hắn hấp thu không phải của thế giới Hồng Hoang, tự nhiên không thể tiếp tục thao túng.

"Vụt!" Lại một lần nữa đến trong đại thế giới Hồng Mông ẩn chứa trong Hỗn Độn Châu, Tô Dự quen đường quen lối xây dựng một động phủ bình thường, sau đó bắt đầu bế quan tu luyện.

Trước tiên cảm ngộ luyện hóa Thái Dương pháp tắc vừa có được, sau đó lợi dụng lực lượng Thái Dương pháp tắc để phản hồi cho Sức mạnh pháp tắc của mình.

Chương 289

"Ông!" Xung quanh cơ thể Tô Dự bao vây bởi các loại lực lượng pháp tắc khác nhau.

Kim, mộc, thủy, hỏa, thổ.

Thời Gian pháp tắc, Không Gian pháp tắc, Vận Mệnh pháp tắc, Thái Dương pháp tắc, v.v.

Lúc này, vô số lực lượng pháp tắc bao phủ Tô Dự, bao bọc hắn thành một tấm màn trời khổng lồ.

Tô Dự vận dụng tất cả các loại lực lượng pháp tắc mà mình lĩnh ngộ được, lợi dụng Sức mạnh pháp tắc để thao túng mọi thứ, sau đó hấp thu toàn bộ những lực lượng pháp tắc này vào trong cơ thể.

"Oanh!" Không biết đã qua bao nhiêu năm tháng, giây phút này, Tô Dự phảng phất đã phá vỡ một loại gông cùm nào đó, đối với lĩnh ngộ Sức mạnh pháp tắc đã tiến thêm một tầng nữa!

"Vụt!" Tô Dự mở mắt, một đôi mắt bình thản thuần khiết, lộ ra một tia vui mừng nhàn nhạt.

"Cuối cùng đã đột phá bán bộ Hỗn Nguyên cảnh giới, tiếp theo là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên quan trọng nhất rồi phải không?" Đại La Kim Tiên bước đầu nhảy ra khỏi trường hà của vận mệnh, sau khi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, bắt đầu tìm kiếm con đường siêu thoát chứng đạo.

Đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, đại biểu cho con đường siêu thoát chứng đạo càng gần hơn.

Trong thế giới Hồng Hoang.

Muốn đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên,

tất phải đem một tia chân linh đột phá gông cùm giới hạn của Thiên Đạo, triệt để dung hợp vào trong Thiên Đạo.

Chỉ có như vậy, Thiên Đạo Hồng Hoang mới cho phép đột phá, sau đó ban cho một quả vị Thánh Nhân.

Nhưng nếu như vậy, một đạo chân linh quan trọng nhất đã bị Thiên Đạo Hồng Hoang khống chế, có thể nói là đã giao vận mệnh của mình hoàn toàn cho Thiên Đạo Hồng Hoang rồi.

Thiên Đạo Hồng Hoang muốn thao túng ngươi, căn bản không có chút dư địa phản kháng nào.

Sau này nếu muốn chứng đắc Đại Đạo chân chính, căn bản không thể nào!

Vì vậy, dù thế nào, Tô Dự cũng sẽ không lựa chọn chứng đạo thành thánh trong thế giới Hồng Hoang, bởi vì mục tiêu của hắn không phải là chứng đạo thành thánh, mà là chứng đắc Đại Đạo chân chính!

Thậm chí phải giống như Bàn Cổ Đại Thần, chứng đắc tự ngã đại đạo mạnh nhất!

Sau khi đột phá, Tô Dự cẩn thận cảm ngộ những gì mình thu được, sau đó lấy ra Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung để luyện hóa.

Nhiều năm qua, công đức mà Tô Dự thu được đều được tích trữ, chưa từng dùng để nâng cao thực lực.

Bây giờ, số công đức tích trữ này đã có đất dụng võ.

"Vút!" Khi Tô Dự vận dụng công đức khổng lồ để trực tiếp luyện hóa cấm chế của Hỗn Độn Chung, mọi thứ đều vô cùng thuận lợi.

Khi cấm chế của Hỗn Độn Chung được luyện hóa đến tầng thứ 40, mỗi một tầng cấm chế tiếp theo đều tiêu tốn một lượng công đức cực kỳ khổng lồ.

May mà mấy chục vạn năm qua Tô Dự đã thu hoạch vô số công đức, lại thêm cả công đức bổ thiên, vì thế mới có thể liên tục chịu đựng được sự tiêu hao như vậy.

"Ong!" Khi lượng công đức khổng lồ tiêu trừ được tầng cấm chế thứ 47 của Hỗn Độn Chung, Tô Dự phát hiện hai tầng còn lại căn bản không thể dùng công đức để luyện hóa.

Rõ ràng, muốn phát huy 100% năng lực và công hiệu của Hỗn Độn Chung, cần phải có phương pháp khác.

Chắc hẳn Đông Hoàng Thái Nhất vẫn luôn không thể phát huy triệt để toàn bộ năng lực của Hỗn Độn Chung, có lẽ là do chưa tìm ra phương thức luyện hóa chính xác.

"Ngay cả công đức cũng không thể luyện hóa, xem ra cần phải tìm phương thức luyện hóa chính xác.

Hỗn Độn Chung vốn là do Hỗn Độn Chí Bảo bạn sinh của Bàn Cổ đại thần là Khai Thiên Thần Phủ hóa thành, liệu có liên quan đến Bàn Cổ đại thần không?" Trong đầu Tô Dự không khỏi nảy ra một ý nghĩ, sau đó liền trực tiếp hành động, vận dụng Lực chi pháp tắc chân chính phối hợp với «Cửu Chuyển Huyền Công» để tiêu trừ cấm chế của Hỗn Độn Chung.

"Vút!" Khi Lực chi pháp tắc chân chính phối hợp với «Cửu Chuyển Huyền Công» để luyện hóa và thúc đẩy Hỗn Độn Chung, Tô Dự cảm nhận rõ ràng cấm chế của Hỗn Độn Chung đang từ từ tan ra.

"Quả nhiên là vậy!" Tô Dự trong lòng vui mừng khôn xiết.

Đông Hoàng Thái Nhất sở dĩ không thể luyện hóa triệt để Hỗn Độn Chung là vì không có được Lực chi pháp tắc chân chính, cũng không tu luyện «Cửu Chuyển Huyền Công» của Bàn Cổ đại thần, vì thế tự nhiên không thể luyện hóa triệt để Hỗn Độn Chung - một trong

tam đại chí bảo do Khai Thiên Thần Phủ hóa thành.

Bây giờ, cả thế giới Hồng Hoang chỉ có Tô Dự có được Lực chi pháp tắc hoàn chỉnh, vì thế, ngoại trừ hắn có thể luyện hóa triệt để tam đại chí bảo do Khai Thiên Thần Phủ hóa thành ra, không còn ai khác.

Nếu có người khác, trừ phi Bàn Cổ đại thần sống lại mới được.

Thái Cực Đồ trong tay Thái Thanh Lão Tử và Bàn Cổ Phiên trong tay Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng sẽ gặp tình huống tương tự, nội tâm Tô Dự vô cùng an định.

"Đinh!

Chúc mừng chủ nhân, thành công kích hoạt nhiệm vụ kỳ duyên!" "Yêu cầu nhiệm vụ: Yêu cầu chủ nhân thu thập tam đại chí bảo (Hỗn Độn Chung, Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên) để tái luyện Hỗn Độn Chí Bảo Khai Thiên Thần Phủ!" "Phần thưởng nhiệm vụ: Thẻ dung hợp Khai Thiên Thần Phủ một tấm!

Điểm kỳ duyên 100.000 điểm!" "Nhiệm vụ thất bại: Không có phần thưởng, không có trừng phạt!" Lúc này, trong đầu Tô Dự nghe thấy tiếng thông báo kích hoạt của hệ thống, không khỏi cảm thấy một sự thân thiết lạ thường.

Phải biết rằng, mấy chục vạn năm qua, hệ thống không hề có thông báo nào xuất hiện, khiến hắn tưởng rằng hệ thống đã bắt đầu ngủ đông rồi!

Ai ngờ hôm nay cuối cùng cũng lại được kích hoạt, khiến nội tâm Tô Dự có chút kích động.

"Thu thập tam đại chí bảo?" Tô Dự xem nhiệm vụ kỳ duyên mà hệ thống vừa ban bố, không khỏi nở một nụ cười nhàn nhạt.

Muốn có được Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên, bắt buộc phải cướp

đoạt từ tay Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Chỉ là, bọn họ là Thiên Đạo Thánh Nhân cao cao tại thượng, muốn cướp đi chứng đạo chí bảo của họ căn bản là không có khả năng.

Vì thế, phải hảo hảo mưu hoạch một phen mới được.

Tiếp theo, Tô Dự không tiếp tục bế quan, chuẩn bị trở về thế giới Hồng Hoang để bố cục cho thời kỳ Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc.

Bế quan lâu như vậy, vạn nhất có sai sót gì, vậy thì có chút phiền phức.

"Vút!" Tô Dự thúc đẩy Hỗn Độn Châu, trực tiếp từ một phương Hồng Mông Hỗn Độn đại thế giới trở về thế giới Hồng Hoang.

"Ong!" Vừa trở về thế giới Hồng Hoang, Tô Dự đã mơ hồ cảm nhận được uy áp của Thiên Đạo, phảng phất như muốn khiến hắn phá vỡ mọi ràng buộc.

Tô Dự nhìn lên bầu trời, đôi mắt lộ ra một tia sắc bén.

"Xem ra Thiên Đạo Hồng Hoang cũng có chút không thể chờ đợi được mà muốn ta chứng đạo thành Thánh, nếu không tuyệt đối sẽ không lộ ra uy áp như vậy!" Rõ ràng, Thiên Đạo Hồng Hoang đang dụ dỗ Tô Dự.

Chương 290

Một khi lựa chọn chứng đạo thành Thánh ở thế giới Hồng Hoang, bắt buộc phải gửi gắm một tia chân linh vào gông xiềng của Thiên Đạo Hồng Hoang, mượn lực lượng Thiên Đạo để đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, thành tựu Thánh Nhân quả vị của Thiên Đạo Hồng Hoang!

Như vậy, dù biến số có lớn đến đâu, Thiên Đạo Hồng Hoang cũng sẽ không có bất kỳ lo lắng nào.

Dù sao có một tia chân linh trong tay, tương đương với việc nắm giữ sinh tử của đối phương, dù có bao nhiêu tâm tư, Thiên Đạo Hồng Hoang cũng không sợ.

"Xem ra sau này ta phải càng thêm thận trọng một chút, để tránh gây ra sự cảnh giác của Thiên Đạo Hồng Hoang." Tô Dự đã sớm quyết định, khi đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên sẽ ở trong Hồng Mông đại thế giới của Hỗn Độn Châu, tuyệt đối sẽ không đột phá trong thế giới Hồng Hoang.

Làm vậy tuy không thể thành tựu Thánh Nhân quả vị trong thế giới Hồng Hoang, nhưng lại không có bất kỳ nỗi lo về sau, thậm chí có thể tiếp tục chứng được Đại Đạo chân chính! ...

"Lần bế quan này mất hai vạn năm nghìn năm, còn một khoảng thời gian nữa mới đến thời kỳ Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc!" Sau khi Tô Dự xuất quan, dùng thần thông suy tính một chút, không khỏi yên tâm.

"Phu quân!" "Phu quân!" Khi Tô Dự xuất quan, Nữ Oa và Hi Hòa trực tiếp xuất hiện trước mặt hắn.

"Nương tử!" Tô Dự cười cười, thuận thế ôm lấy eo hai nàng.

“Hai vạn năm qua vất vả cho các nàng rồi!” Những năm này, nếu không có Hi Hòa, Nữ Oa, Tây Vương Mẫu vẫn luôn tọa trấn lo liệu các thế lực dưới trướng, e rằng đã khiến Tô Dự phải lao tâm không ít.

“Không vất vả!” Hi Hòa nắm chặt bàn tay to của tình lang, tựa vào vai hắn.

“Đúng rồi, hai vạn năm qua, Hồng Hoang có xảy ra chuyện gì trọng đại không?” “Những năm này, thế giới Hồng Hoang tương đối bình ổn, chỉ là hiện nay Thiên Đình dưới sự ủng hộ của chư Thánh tỏ ra ngày càng cao điệu.

Mấy năm trước, Hạo Thiên vậy mà phái một đội thiên binh đến duyên hải Đông Hải chấp pháp, quả thực là khiêu khích!” “Ồ?!” Nghe lời của Hi Hòa, đôi mắt Hạo Thiên không khỏi ngưng lại, sắc mặt hơi lạnh.

Hiện nay cả thế giới Hồng Hoang, ai mà không biết phạm vi thế lực của Đông Hải, Hạo Thiên có tư cách gì mà phái thiên binh đến Đông Hải chấp pháp?

Xem ra mấy vạn năm ta không lộ diện, hắn bắt đầu bành trướng rồi sao? ...

Từ khi Tô Dự có được Bồng Lai Tam Tiên Đảo, đã đặt đạo trường ở đây, tuyên cáo với các đại năng trong toàn thế giới Hồng Hoang về phạm vi thế lực của Đông Hải.

Ngay cả Thông Thiên giáo chủ, một Thánh Nhân cao cao tại thượng, muốn thiết lập đạo trường tại Kim Ngao Đảo ở Đông Hải cũng phải được Tô Dự đồng ý, chính là vì lo lắng xung đột với Tô Dự.

Bây giờ, Hạo Thiên lại phái thiên binh đến Đông Hải chấp pháp, quả thực là đang khiêu khích Tô Dự.

Dựa trên sự hiểu biết của Tô Dự về Hạo Thiên, hắn tuyệt đối không dám trực tiếp xung đột, dù sao hắn mới làm Thiên Đế được mấy vạn năm, dưới trướng chẳng có tâm phúc, cũng không có tư cách gì so sánh với hai vị Thiên Đế từng là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất vào thời điểm Yêu tộc Thiên Đình cường thế nhất cũng không dám mạo phạm Tô Dự, Hạo Thiên mới làm Thiên Đế mấy vạn năm có tư cách gì mà dám kêu gào với Tô Dự?

"Phu quân, lúc đó có một đại yêu trốn đến duyên hải Đông Hải, thiên binh do Hạo Thiên Thiên Đế phái đến mới đuổi theo." Hi Hòa mỉm cười, thần sắc dịu dàng như nước.

"Chỉ là không biết nguyên nhân gì, Hạo Thiên Thiên Đế lại không phái tinh nhuệ Phượng tộc dưới trướng Huyền Nữ, vì sao lại phái tinh anh của Xiển Giáo?" Nếu Hạo Thiên phái tinh nhuệ Phượng tộc dưới trướng Huyền Nữ, tự nhiên sẽ không khiến Hi Hòa nghĩ nhiều, dù sao tinh nhuệ Phượng tộc cũng là tinh anh dưới trướng Tô Dự, không thể tính là khiêu khích.

Nhưng Hạo Thiên lại phái tinh anh của Xiển Giáo, cách làm này có chút đáng để suy ngẫm.

Dù sao Huyền Nữ được Hạo Thiên sắc phong làm Câu Trần Đại Đế, một trong Lục Ngự, chủ quản binh qua thiên hạ, còn Nam Cực Tiên Ông của Xiển Giáo là Đông Cực Thanh Hoa Đại Đế, không hề chấp chưởng quyền binh qua.

"Xem ra là Xiển Giáo đang giật dây sau lưng." Tô Dự cười nhạt, thần sắc hơi lạnh.

"Nhưng Hạo Thiên biết rõ như vậy mà không có bất kỳ đối phó nào, xem ra cũng đang lợi dụng mối thù giữa ta và Nguyên Thủy Thiên

Tôn của Xiển Giáo để chơi trò tọa sơn quan hổ đấu.” “Nếu ta và Xiển Giáo lại xung đột, vị trí Thiên Đế của hắn sẽ càng được hai bên coi trọng hơn, không chừng sẽ phải bỏ ra cái giá lớn hơn để lôi kéo hắn.” “Hạo Thiên, kế hay lắm!” Nghe tình lang phân tích, Hi Hòa và Nữ Oa không khỏi có chút kinh ngạc.

Không ngờ, một Hạo Thiên xuất thân từ đồng tử nhỏ bé lại dám đấu trí, so kè với Tô Dự và Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Tâm tư này, quả thực có chút lợi hại.

“Vậy phu quân, chúng ta nên làm thế nào?” Bây giờ đã nhìn thấu âm mưu của Hạo Thiên và Xiển Giáo, tự nhiên không thể để âm mưu của chúng được như ý.

Tô Dự ôm eo Nữ Oa và Hi Hòa, nụ cười trên mặt càng lúc càng rõ.

“Xiển Giáo muốn khiêu khích ta và Hạo Thiên, Hạo Thiên lại muốn mượn mâu thuẫn giữa ta và Nguyên Thủy để nâng giá, ta hà cớ gì phải thuận theo chúng?” “Cứ để chúng trực tiếp xem sắc mặt ta mà hành động!” Vút!

Khí phách mà Tô Dự đột nhiên bộc lộ khiến hai nàng không khỏi say mê.

“Truyền lệnh xuống, vi phu chuẩn bị lập Tiên Đình, quảng phát thiệp mời, để tất cả đại năng trong Hồng Hoang đều phải đích thân đến quan lễ!” Bây giờ, sau khi Tô Dự có được Thái Dương chi tinh hoàn chỉnh, hắn hiểu rõ, muốn triệt để tham ngộ Thái Dương pháp tắc, bắt buộc phải lợi dụng vương giả chi khí của thiên hạ để phản bổ.

Thái Dương pháp tắc và vương giả chi khí tương phụ tương thành, qua nhiều năm tích lũy, vương giả chi khí mà Tô Dự tự thân ngưng tụ đã phi thường không tầm thường.

Nay lại có được Thái Dương pháp tắc hoàn chỉnh, có thể uẩn dưỡng càng nhiều vương giả chi khí, đợi khi Thái Dương pháp tắc triệt để lĩnh ngộ hoặc vương giả chi khí đủ nhiều, lúc đó Tô Dự tất nhiên sẽ trở thành vương giả thiên mệnh sở quy!

Khi đó, Tô Dự chấp chưởng cả Hồng Hoang, cho dù là Thiên Đạo Hồng Hoang cũng sẽ không nhúng tay ngăn cản.

"Phu quân, chiêu này thật quá tuyệt diệu, một khi chúng ta lập Tiên Đình, có thể danh chính ngôn thuận quản lý Hồng Hoang, tạo phúc Hồng Hoang, vị trí của Thiên Đình kia sẽ trở nên thật lúng túng." Đôi mắt đẹp của Nữ Oa càng lúc càng sáng, tràn đầy vẻ khâm phục.

"Bây giờ, Thiên Đình dưới sự ủng hộ của ta và chư Thánh mới có thể vận hành bình thường, nếu ta chấp hành trọng trách của Tiên Đình, trực tiếp danh chính ngôn thuận cướp đi quá nửa quyền hành của Thiên Đình, khi đó, có mấy ai sẽ quan tâm đến Thiên Đình của Hạo Thiên?" "Chư Thánh và Hạo Thiên trong lòng dù có không cam tâm đến đâu, cũng không dám trực tiếp xé rách mặt mũi với ta, dù sao danh phận Chúng Tiên Tiên Đế của phu quân có sớm hơn Thiên Đế, lập Tiên Đình chỉ trong một ý niệm của phu quân mà thôi." Hi Hòa tựa vào vai tình lang, vẻ mặt đầy sùng bái và dịu dàng.

"Không sai, với thực lực và thế lực của ta hiện nay, một khi lập Tiên Đình, cả thế giới Hồng Hoang căn bản không ai dám không tôn trọng.

Nếu phu quân quảng nạp anh tài thiên hạ, e rằng sẽ có vô số cao thủ đại năng tranh nhau đầu quân!" "Cứ thế này về lâu dài, e rằng sinh linh của cả thế giới Hồng Hoang sẽ chỉ biết đến Tiên Đình của chúng ta, mà không biết đến Thiên Đình của Hạo Thiên!" "Khi đó, Thiên Đình chắc chắn sẽ chỉ trở thành một vật bài trí!" Từ trước đến nay, vô số đại năng Hồng Hoang cũng như các thê tử của Tô Dự đều tò mò, vì

sao Tô Dự sớm được Đạo Tổ Hồng Quân sắc phong làm thủ lĩnh chúng tiên thiên hạ, nhưng lại vẫn luôn không thành lập Tiên Đình, không quản giáo chúng tiên Hồng Hoang. ...

Thế nhưng bây giờ, dưới kế sách của chư Thánh và Hạo Thiên, Tô Dự cuối cùng cũng lập Tiên Đình, phá hủy toàn bộ âm mưu, thậm chí mang lại áp lực kinh khủng vô cùng.

Một khi Tiên Đình thành lập, Tô Dự danh chính ngôn thuận quản giáo chúng tiên Hồng Hoang, khi đó môn hạ của chư Thánh và Thiên Đình của Hạo Thiên nên xử trí ra sao?

Nếu không tôn trọng Tiên Đình, Tô Dự trực tiếp dùng quyền hành Tiên Đế, công khai nghiêm trị, cho dù là Đạo Tổ Hồng Quân cũng không thể chỉ trích.

Suy cho cùng, Tô Dự có đại nghĩa danh phận, cũng có đủ thực lực cường đại chống lưng, mới có đủ tự tin hành sự như vậy.

Nếu không, đổi lại là Hạo Thiên hữu danh Thiên Đế, chỉ có thể cẩn thận sống sót giữa kẽ hở của Tô Dự và chư Thánh, tìm kiếm thời cơ.

Hiện tại Hạo Thiên trông có vẻ uy nghiêm của Thiên Đế, nhưng nếu môn hạ của chư Thánh vi phạm thiên điều hắn định ra, hắn có dám trừng phạt không?

Căn bản không dám!

Chương 291

Suy cho cùng, uy nghiêm và quyền hành của Hạo Thiên không có thực lực chống lưng.

Có sự ủng hộ của chư Thánh và Tô Dự, hắn mới có thể làm một Thiên Đế Hồng Hoang danh xứng với thực, một khi bị Tô Dự nhắm vào, lập ra Tiên Đình khác, vị Thiên Đế Hồng Hoang này chắc chắn chỉ có thể trở thành trò cười!

"Phu quân, nếu các Thánh nhân khác ủng hộ Hạo Thiên tranh quyền với Tiên Đình của chúng ta thì phải làm sao?" Nữ Oa nhìn tình lang, không khỏi hỏi một câu.

Nàng biết rõ, với mối thù giữa Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn và phu quân, tuyệt đối sẽ không trơ mắt nhìn phu quân lập Tiên Đình, quản giáo chúng sinh Hồng Hoang.

Nếu họ toàn lực ủng hộ Thiên Đình của Hạo Thiên, việc phu quân lập Tiên Đình để thuận lợi chấp chưởng cả Hồng Hoang cũng không dễ dàng như vậy.

"Vậy thì đã sao?" Tô Dự cười nhạt, thần sắc tự tin vô cùng.

"Bằng đám mèo hoang chó lạc của Nhân Giáo và Xiển Giáo, cũng xứng cạnh tranh với thuộc hạ của vi phu sao?" "Nằm mơ!" Hiện nay Nhân Giáo và Xiển Giáo, trông thì nhân tài đông đúc, nhưng chân truyền đệ tử nhiều nhất cũng chỉ là Đại La Kim Tiên mà thôi.

Nhưng dưới trướng Tô Dự thì sao?

Chuẩn Thánh đại năng đã vượt quá hai con số, cao thủ Đại La Kim Tiên càng vượt quá ba con số!

Cho dù chỉ phái ra thủ tịch đại đệ tử Khổng Tuyên, cũng đủ để càn

quét tất cả tinh anh của Nhân Giáo và Xiển Giáo!

"Nếu Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn đích thân ra tay, vậy thì vi phu sẽ cho họ biết cái gì gọi là tuyệt vọng!" Bây giờ, Tô Dự đã đột phá cảnh giới Bán Bộ Hỗn Nguyên, thực lực lại một lần nữa tăng vọt.

Càng không cần phải nói đến việc có được Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung công thủ vô song!

Nếu lại đại chiến với Thái Thanh Lão Tử, Tô Dự có lòng tin sẽ hành hạ đối phương đến không còn manh giáp!

Lại thêm Nữ Oa, người vợ mạnh nhất trong chư Thánh, cho dù Tam Thanh toàn bộ liên thủ, cũng chưa chắc là đối thủ của Nữ Oa.

Vì thế, hiện tại bọn họ căn bản không có tư cách so kè cao thấp với Tô Dự, nếu dám đích thân ra tay nhắm vào Tô Dự, chỉ khiến bản thân mất mặt.

Nghe những lời bá khí vô song của tình lang, Nữ Oa và Hi Hòa nội tâm một trận say mê.

Nhưng Hi Hòa nghĩ đến thế lực Thiên Đình hiện nay, ngoài sự ủng hộ của Nhân Giáo và Xiển Giáo dưới danh nghĩa Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn, còn có Tây Phương Giáo.

Nếu hai đại Thánh Nhân của Tây Phương Giáo liên hợp với Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn ủng hộ Thiên Đình của Hạo Thiên, lúc đó lại phải làm sao?

"Phu quân, thế lực Thiên Đình hiện nay ngoài Nhân Giáo và Xiển Giáo ra, còn có Tây Phương Giáo, vạn nhất Tây Phương Giáo liên hợp với Thái Thanh Thánh Nhân và Ngọc Thanh Thánh Nhân nhắm vào chúng ta, vậy chúng ta nên xử trí thế nào?" Vút!

Nghe lời của Hi Hòa, sắc mặt Nữ Oa không khỏi hơi biến đổi, sau

đó nhìn về phía tình lang.

"Không sao!" "Thiên Đình có sự ủng hộ của Nhân Giáo, Xiển Giáo, Tây Phương Giáo, đối với Tiên Đình của ta, căn bản không chịu nổi một kích." Tô Dự đã sớm cân nhắc đến khả năng này, vì thế trong lòng đã sớm có chuẩn bị vẹn toàn.

"Nếu Tây Phương Nhị Thánh bị Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn thuyết phục, dám đích thân ra tay, vi phu sẽ để Thông Thiên đạo hữu xuất thủ, vừa hay để hắn trả lại ân tình của vi phu!" Bảo Thông Thiên ra tay với Thái Thanh Lão Tử hoặc Nguyên Thủy Thiên Tôn là chuyện không thể nào, tuy Tam Thanh đã phân gia, cũng có không ít lời qua tiếng lại, nhưng tình huynh đệ vô số nguyên hội không thể nào xóa bỏ.

Tô Dự cũng tuyệt đối sẽ không yêu cầu Thông Thiên như vậy, chỉ khiến Thông Thiên phản cảm.

Nhưng nếu Tô Dự để Thông Thiên trả ân tình, để hắn đối phó Tây Phương Nhị Thánh, trong lòng hắn tự nhiên sẽ không có khúc mắc.

Dù sao bao nhiêu nguyên hội qua, Thông Thiên và Tây Phương Nhị Thánh không có bất kỳ giao tình nào.

Thông Thiên là Thánh Nhân, nói lời giữ lời, chỉ cần Tô Dự đưa ra yêu cầu như vậy, đương nhiên sẽ không từ chối.

Nữ Oa và Hi Hòa nghe tình lang đã sớm cân nhắc mọi thứ, không khỏi hoàn toàn yên tâm.

Có Thông Thiên giúp đỡ, cho dù Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tây Phương Nhị Thánh, bốn đại Thánh Nhân ủng hộ Thiên Đình cũng không đáng lo ngại.

Nữ Oa tự tin, với thực lực hiện tại của mình, một người cũng có thể chiến với ba đại Thánh Nhân, lại thêm phu quân cường đại bí ẩn

và Thông Thiên giáo chủ, bốn đại Thánh Nhân có gì đáng sợ?

"Phu quân, ta nhất định sẽ hảo hảo tu luyện, tranh thủ có thể giúp chàng!" Tu vi của Hi Hòa vẫn chỉ ở Chuẩn Thánh sơ kỳ, không thể tương trợ trong trận chiến của Thánh Nhân, không khỏi có chút áy náy.

Vút!

Nghe lời nàng, Tô Dự trực tiếp ôm chặt eo nàng, hôn lên trán một cái.

"Nương tử, không cần tự trách, nàng giúp vi phu tọa trấn hậu phương đại bản doanh, chính là sự ủng hộ lớn nhất đối với vi phu!" "Vâng!" Hi Hòa tựa vào lòng tình lang, trong lòng âm thầm hạ quyết tâm, nhất định phải nỗ lực tu luyện, tranh thủ sớm ngày chứng đạo thành Thánh, giúp đỡ phu quân! ...

Đã quyết định thành lập Tiên Đình, sau khi Tô Dự phân phó xuống, tất cả thế lực dưới trướng đều đồng loạt vận hành.

Nơi sâu nhất dưới đáy Đông Hải.

Động phủ của Chúc Long.

Khi biết được Tô Dự cuối cùng cũng chuẩn bị lập Tiên Đình, tranh đoạt khí vận của thế giới Hồng Hoang, Chúc Long không khỏi thở ra một hơi thật dài.

"Đợi mấy chục vạn năm, Tô Dự Tiên Đế cuối cùng cũng chuẩn bị thành lập Tiên Đình, tranh đoạt quyền chúa tể thế giới Hồng Hoang rồi sao?" Từ ngày Long tộc chủ động hiệu trung với Tô Dự Tiên Đế, Chúc Long đã chờ đợi khoảnh khắc này.

Mấy chục vạn năm qua, thế lực dưới trướng Tô Dự ngày càng lớn mạnh, vô số thuộc hạ đều đang chờ đợi lập Tiên Đình, nhưng hắn lại giống như một Tiên Đế đãng trí, căn bản không thành lập Tiên Đình,

không tranh đoạt khí vận Hồng Hoang.

Bây giờ, Tô Dự Tiên Đế cuối cùng cũng hạ quyết tâm thành lập Tiên Đình, sự kỳ vọng cuối cùng cũng đã thành hiện thực.

Chúc Long biết rõ, khí vận mà Tô Dự tự thân sở hữu hiện nay vô cùng kinh khủng, nếu một khi thành lập Tiên Đình, khí vận của Tiên Đình sẽ tăng vọt điên cuồng, không chừng nghiệp lực trên người Long tộc sẽ được khí vận kinh khủng gia trì mà hoàn toàn xóa sạch.

Mấy chục vạn năm qua, sau khi Long tộc hiệu trung đầu thành với Tô Dự Tiên Đế, dưới sự gia trì khí vận của Tô Dự, đã bắt đầu dần dần khôi phục hưng thịnh.

Long Vương Cửu Tử đồng loạt đột phá Chuẩn Thánh, mấy chục vị tinh nhuệ cốt cán đột phá Đại La Kim Tiên, quan trọng nhất là, huyết mạch hậu duệ vốn vô cùng hiếm hoi của Long tộc, trong mấy chục vạn năm cũng đã có sự thuyên giảm, ngày càng nhiều huyết mạch tử tự ra đời, khiến Long tộc có dấu hiệu hưng thịnh.

Nếu nghiệp lực trên người Long tộc hoàn toàn tiêu tan, vậy thì Long tộc chưa chắc không thể trở lại đỉnh cao, trở thành bá chủ của thế giới Hồng Hoang! ...

Bất Tử Hỏa Sơn.

Tổ địa của Phượng tộc.

Khi tộc trưởng Phượng tộc Kim Phượng biết được Tô Dự sẽ thành lập Tiên Đình sau một trăm năm, hành sử quyền của Tiên Đế, trong lòng không khỏi kích động không thôi.

Chương 292

"Mấy chục vạn năm, Tô Dự Tiên Đế, cuối cùng cũng muốn thành lập Tiên Đình rồi sao?" Lúc này, tâm tình của Kim Phượng cũng giống như Chúc Long của Long tộc, đối với việc Tô Dự muốn thành lập Tiên Đình, đó là một trăm vạn lần ủng hộ.

Mấy chục vạn năm qua, Phượng tộc chính vì hiệu trung đầu thành với Tô Dự Tiên Đế, mới có thể mượn khí vận trên người Tô Dự để giảm bớt nghiệp lực, khiến Phượng tộc dần dần có sinh cơ.

Phượng tộc trước đây cả trăm năm khó sinh được một huyết mạch cốt cán, nhưng bây giờ, trung bình mỗi năm, Phượng tộc đều có thành viên cốt cán sinh hạ huyết mạch tử tự, khiến thành viên Phượng tộc từ từ tăng trưởng.

Vô số tinh nhuệ cốt cán vì nghiệp lực tự thân giảm bớt, lần lượt đột phá, có mười mấy danh tinh nhuệ đã đột phá Đại La Kim Tiên.

Thậm chí chính nàng, trong mấy chục vạn năm qua, cũng từ Chuẩn Thánh trung kỳ đột phá lên Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Nhìn sự biến hóa trong mấy chục vạn năm, Kim Phượng nhìn về phía trung tâm Bất Tử Hỏa Sơn, không khỏi lẩm bẩm một mình.

"Đầu quân hiệu trung với Tô Dự Tiên Đế, là quyết định sáng suốt nhất ta từng làm.

Tỷ tỷ, hãy an nghỉ đi, Phượng tộc sau này sẽ chỉ ngày càng tốt hơn!" "Đúng rồi, tỷ tỷ, nói cho tỷ một tin tốt, huyết mạch duy nhất của tỷ Khổng Tuyên, hiện nay dưới sự dạy dỗ của Tô Dự Tiên Đế đã trở thành đại năng Chuẩn Thánh trung kỳ, đỉnh thượng tam hoa đã nở mười phẩm, tương lai tất nhiên sẽ chứng đạo thành Thánh, tỷ tỷ, tỷ có vui không?" Bây giờ, mọi hy vọng của Phượng tộc đều đặt trên

người Tô Dự và Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên chỉ cần không vẫn lạc, tất nhiên sẽ chứng đạo thành Thánh, khi đó với thân phận thái tử Phượng tộc che chở cho cả Phượng tộc, Phượng tộc tuyệt đối sẽ quật khởi trở lại, ngạo nghễ đứng trên đỉnh Hồng Hoang!

Tất cả, đều là nhờ vào lão sư của hắn, Tô Dự Tiên Đế! ...

Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Sau khi Khổng Tuyên anh vũ tuấn dật bước vào, nhìn Hạo Thiên trên ngôi Thiên Đế, làm một cái kê thủ.

"Gặp qua Hạo Thiên Thiên Đế!" Lúc này, Hạo Thiên và Dao Trì không biết ý định lập Tiên Đình của Tô Dự, trong lòng có chút tò mò về ý đồ của Khổng Tuyên.

"Không cần đa lễ!" Hạo Thiên nhàn nhạt phất tay, lập tức ra lệnh ban chỗ ngồi.

Thân phận địa vị của Khổng Tuyên không tầm thường, không chỉ là thái tử Phượng tộc, mà còn là thủ tịch đại đệ tử của Tô Dự Tiên Đế, Hạo Thiên không dám chậm trễ.

"Đa tạ Thiên Đế.

Lần này bần đạo đến Thiên Đình, là phụng mệnh gia sư đến đưa thiệp mời.

Gia sư quyết định sau 1000 năm nữa sẽ lập Tiên Đình tại đạo trường, khi đó xin mời Thiên Đế và Vương Mẫu có thể đến quan lễ!" ?!

Hạo Thiên và Dao Trì nghe lời của Khổng Tuyên, không khỏi đồng loạt co rụt mắt, nội tâm chấn kinh vô cùng.

Nhưng dù sao cũng là đại năng Chuẩn Thánh, nhanh chóng bình ổn lại cảm xúc chấn động trong lòng.

Vô số tinh nhuệ Thiên Đình trong Lăng Tiêu Bảo Điện sau khi nghe lời Khổng Tuyên, ai nấy đều kinh ngạc đến ngây người, một số cao thủ tâm tính bình thường liền bắt đầu xì xầm bàn tán.

"Tô Dự Tiên Đế vậy mà muốn lập Tiên Đình, cái này, cái này phải làm sao đây?" "Trời ạ, một khi Tô Dự Tiên Đế lập Tiên Đình, tranh đoạt quyền lực với Thiên Đình của chúng ta, chúng ta phải làm sao bây giờ?" Mấy vạn năm qua, dưới sự ủng hộ của chư Thánh và Tô Dự, danh xưng Thiên Đế của Hạo Thiên cũng dần dần danh xứng với thực, chiêu mộ được không ít cao thủ tinh nhuệ.

Nhưng những cao thủ tinh nhuệ này cũng có tâm tư riêng, lên Thiên Đình đảm nhiệm thần chức, chủ yếu là vì hưởng thụ khí vận và đãi ngộ của Thiên Đình.

Nhưng bây giờ, Tô Dự Tiên Đế thành lập Tiên Đình, không cần hỏi cũng biết sẽ chấp hành quyền của Tiên Đế, quản giáo quần tiên thiên hạ, tạo phúc Hồng Hoang.

Làm như vậy, tuyệt đối sẽ cướp đi phần lớn quyền lực và khí vận của Thiên Đình, với tính cách và hoài bão của Hạo Thiên Thiên Đế, tuyệt đối sẽ không trơ mắt nhìn quyền lợi và khí vận của mình bị cướp đi.

Khi đó, Thiên Đình tất nhiên sẽ phải đối đầu với Tiên Đình!

Với sự cường thế của Tô Dự Tiên Đế, lại thêm uy danh hiển hách gây dựng trong mấy chục vạn năm, tất cả mọi người có mặt không một ai xem trọng Hạo Thiên Thiên Đế hiện nay!

Phải biết rằng, cường thế như thiên mệnh vương giả Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, mấy chục vạn năm trước đối đầu với Tô Dự

Tiên Đế cũng phải chật vật chịu nhục, không thể không nhận thua.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lúc đó là Thiên Đế của Yêu tộc Thiên Đình, thực lực cường hãn vô song, dưới trướng cao thủ đại năng nhiều như mây.

Thậm chí sau này, Yêu tộc Thiên Đình dù có hai đại sát trận có thể chiến với Thánh Nhân là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, cũng bị Tô Dự Tiên Đế và Nữ Oa nương nương cường thế diệt sát 500 tỷ tinh nhuệ của Yêu tộc Thiên Đình.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, hai vị Thiên Đế Yêu tộc bị Tô Dự phát lạc trừng phạt, sám hối mấy trăm năm tại tổ địa Nhân tộc!

Hai vị Thiên Đế Yêu tộc cường thế đến cực điểm đối đầu với Tô Dự Tiên Đế còn không có bất kỳ phần thắng nào, huống hồ là một Hạo Thiên nhỏ bé?

Vì thế, vô số tinh nhuệ Thiên Đình nhìn nhau, không khỏi trong lòng run rẩy, thậm chí đã có ý định từ chức thần chức với Hạo Thiên Thiên Đế.

Họ không muốn chết, không muốn làm bia đỡ đạn cho Hạo Thiên!

"Trật tự!" Hạo Thiên thấy trong Lăng Tiêu Bảo Điện không ít cao thủ mặt mày xám xịt, ai nấy xì xầm bàn tán, không khỏi hừ lạnh một tiếng, trong nháy mắt khiến vô số người bình tĩnh lại.

"Xin Khổng Tuyên đạo hữu yên tâm, ngày Tô Dự Tiên Đế lập Tiên Đình, bản Thiên Đế nhất định sẽ cùng Vương Mẫu đích thân đến quan lễ!" Hạo Thiên nhận lấy thiệp mời mà Khổng Tuyên đưa, thần sắc uy nghiêm nói.

"Đa tạ Thiên Đế, bần đạo cáo từ!" Khổng Tuyên thi lễ một cái, rồi sải bước rời khỏi Lăng Tiêu Bảo Điện, sau đó tiếp tục đi đến mục tiêu tiếp theo để đưa thiệp mời.

Lúc này trong Lăng Tiêu Bảo Điện, tinh nhuệ Nhân Giáo, tinh nhuệ Xiển Giáo, tinh nhuệ Tây Phương Giáo sau khi biết được tin tức này, ai nấy đều dùng thần thông pháp bảo, truyền tin tức kinh người này cho lão sư của mình.

Tất cả mọi người đều rất rõ ràng, Tô Dự lập Tiên Đình, thế giới Hồng Hoang sắp nghênh đón một cục diện mới, không chừng sẽ trực tiếp lại một lần nữa gây ra đại chiến cấp Thánh Nhân, phải chuẩn bị trước mới được.

Cửu Thiên Huyền Nữ, Tứ Hải Long Vương sau khi nghe Tô Dự Tiên Đế cuối cùng cũng định lập Tiên Đình, ai nấy đều hoan hỉ cổ vũ, tràn đầy vẻ mong đợi.

Mấy vạn năm qua, Hạo Thiên dưới sự khiêu khích của môn hạ chư Thánh, lại ra tay chèn ép họ, nếu không có Tô Dự Tiên Đế phân phó, họ đã sớm không hầu hạ.

Theo họ thấy, Hạo Thiên quả thực là một kẻ vong ân phụ nghĩa, lúc đầu nếu không có Tô Dự Tiên Đế tiến cử và ủng hộ, hắn làm sao lên được ngôi Thiên Đế?

Thật quá đáng hận!

Bây giờ Tô Dự Tiên Đế cuối cùng cũng lập Tiên Đình, để xem Hạo Thiên lấy gì để tranh đoạt khí vận và quyền chúa tể Hồng Hoang với Tô Dự Tiên Đế! ...

Hạo Thiên sau khi bãi triều, liền trực tiếp đến thánh địa của Dao Trì để cùng Dao Trì thương nghị đối sách.

"Dao Trì, bây giờ Tô Dự Tiên Đế lại lập Tiên Đình, quả thực là muốn tranh đoạt quyền hành và khí vận với Thiên Đình của chúng ta, chúng ta phải làm sao đây?" Dao Trì liếc nhìn Hạo Thiên có chút kinh hoảng bất an, trong lòng không khỏi có chút khinh bỉ.

Chương 293

Ở Lăng Tiêu Bảo Điện biểu hiện thì trấn định tự nhiên, nhưng vào lúc này lại lộ ra tâm tư thật sự.

Nếu thật sự sợ Tô Dự Tiên Đế như vậy, lúc đầu vì sao lại đi khiêu khích người ta?

Phải biết rằng, Tô Dự Tiên Đế đối với Hạo Thiên và nàng là đại ân nhân, lúc đầu ở Tử Tiêu Cung nếu không có sự tiến cử và ủng hộ của ngài, bọn họ làm sao lên được ngôi Thiên Đế?

Sau khi Hạo Thiên lên ngôi Thiên Đế, Tô Dự Tiên Đế không chút do dự ủng hộ, phái ra tinh nhuệ Long tộc và Phượng tộc, giúp hắn vượt qua giai đoạn khó khăn nhất.

Bây giờ, Hạo Thiên bị mỡ heo che mờ mắt, dưới sự lợi dụng của Nhân Giáo, Xiển Giáo, Tây Phương Giáo, lại chèn ép lợi dụng thế lực của Tô Dự Tiên Đế, thật sự cho rằng Tô Dự Tiên Đế là quả hồng mềm dễ nắn sao?

Mấy vạn năm qua, Dao Trì đã từng khuyên Hạo Thiên mấy lần, nhưng Hạo Thiên căn bản không để vào lòng, vì hoài bão trong lòng, bỏ qua ân tình của Tô Dự Tiên Đế, trực tiếp ra tay chèn ép và lợi dụng đối phương.

Đối với sự phản kích của Tô Dự Tiên Đế hiện nay, Dao Trì căn bản không có bất kỳ sự ngạc nhiên nào.

"Đại ca, Tô Tiên Đế muốn lập Tiên Đình, chúng ta căn bản không thể ngăn cản.

Ta khuyên huynh một câu, Thiên Đình của chúng ta tốt nhất đừng đi chủ động đắc tội Tiên Đình, nếu không, hậu quả không cần nói

cũng biết." "Lúc đầu hai đại thiên mệnh vương giả Thiên Đế của Yêu tộc là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, thanh thế đến mức nào?

Có hai đại sát trận có thể chiến với Thánh Nhân, đối đầu với Tô Dự Tiên Đế cũng bị trấn áp, Thiên Đình của chúng ta hiện nay, có tư cách gì làm đối thủ của người ta?" Dao Trì và Hạo Thiên có tình huynh muội vô số nguyên hội, tình chân ý thiết lại một lần nữa khuyên bảo.

"Đại ca, nếu huynh thật sự muốn thực hiện mục tiêu của mình, hãy âm thầm ẩn mình, nỗ lực tu luyện, tranh thủ sớm ngày chứng đạo thành Thánh, mới có tư cách cạnh tranh với chư Thánh và Tô Dự Tiên Đế." "Vút!" Nghe xong lời của Dao Trì, đôi mắt Hạo Thiên tràn đầy vẻ không cam lòng.

Hắn biết, kiến nghị của Dao Trì vô cùng ổn thỏa.

Nhưng nếu bảo hắn làm một Thiên Đế vô hình, vậy vạn vạn lần không được.

Sau khi nếm được mùi vị thật sự của việc quân lâm thiên hạ, làm sao hắn nỡ để quyền lợi và khí vận trong tay bị người khác cướp đi?

Trong nháy mắt, Hạo Thiên nghĩ đến Nhân Giáo, Xiển Giáo, Tây Phương Giáo.

Ba giáo phái này sau lưng có bốn đại Thánh Nhân, đều không ưa Tô Dự, nếu có sự ủng hộ của họ, chưa chắc sẽ thua Tiên Đình của Tô Dự!

"Ta đi tìm người khác thương nghị!" Dao Trì nhìn bóng lưng Hạo Thiên, biết hắn đi tìm ai, bèn không khỏi trong lòng than một tiếng, từ từ nhắm mắt lại. ...

Thủ Dương Sơn.

Thái Thanh Cung.

Khi Bạch Chính cầm thiệp mời của Tô Dự đến nơi, được thủ đồ của Nhân Giáo là Huyền Đô cung kính mời vào.

"Bạch Chính phụng mệnh chủ nhân, 1000 năm sau, chủ nhân sẽ lập Tiên Đình tại đạo trường, khi đó xin mời Thái Thanh Thánh Nhân có thể đến quan lễ!" "Bạch Chính đạo hữu, gia sư hiện đang bế quan, đợi gia sư xuất quan, bần đạo nhất định sẽ chuyển giao thiệp mời của Tô Dự Tiên Đế, kính xin yên tâm!" Mọi người đều biết, Tô Dự đã sớm cùng Thái Thanh Lão Tử triệt để xé rách mặt mũi.

Lần này lập Tiên Đình mời tất cả đại năng Hồng Hoang đến quan lễ, với tính cách của Thái Thanh Lão Tử, chưa chắc sẽ xuất hiện.

Nhưng quy củ cần có vẫn phải có, đưa thiệp mời, tương đương với việc tuyên cáo với Thái Thanh Lão Tử, sau này giáo chúng Nhân Giáo dưới trướng ông ta bắt buộc phải bị đưa vào phạm vi quản hạt, nếu có người vi phạm tiên điều do Tô Dự định ra, vậy đừng trách hắn ra tay giáo huấn!

Bạch Chính không gặp được Thái Thanh Lão Tử, trong lòng cũng đã sớm dự liệu, chỉ cần đưa thiệp mời đến, coi như hoàn thành nhiệm vụ.

Sau khi Bạch Chính cáo từ, Huyền Đô cầm thiệp mời của Tô Dự tiến vào Thái Thanh Cung.

"Lão sư, đây là thiệp mời do Tô Dự Tiên Đế sai Bạch Chính đưa đến, xin lão sư đích thân xem qua!" Thái Thanh Lão Tử đã sớm suy ra ý đồ của Bạch Chính, vì thế mới bảo Huyền Đô tiếp đãi, chứ không đích thân tiếp kiến.

Theo ông thấy, một đại năng Chuẩn Thánh hậu kỳ nhỏ bé, không có tư cách để ông đích thân xuất hiện, trừ phi Tô Dự đích thân đến thì còn tạm được.

“Tô Dự cuối cùng cũng định lập Tiên Đình rồi sao?” Thái Thanh Lão Tử xem xong thiệp mời của Tô Dự, đôi mắt ngưng lại, không khỏi lộ ra một tia cảnh giác.

Mấy vạn năm qua, Nhân Giáo và Xiển Giáo ra sức ủng hộ Thiên Đình, khiến Hạo Thiên triệt để ngồi vững ngôi vị Thiên Đế, nhưng đồng thời, dưới sự ủng hộ của Hạo Thiên, ảnh hưởng của Nhân Giáo và Xiển Giáo cũng ngày càng lớn.

Tô Dự một khi thành lập Tiên Đình, tuyệt đối sẽ chia sẻ phần lớn quyền hành và khí vận của Thiên Đình Hạo Thiên, khi đó, Nhân Giáo vừa mới hưng thịnh đã bị bẻ gãy.

“Tô Dự, quả là kế hay!” Thái Thanh Lão Tử nhìn về phía Đông Hải, vẻ kiêng kỵ trong mắt càng đậm.

Những năm này, cùng với việc Tam Giáo Tứ Thánh ủng hộ Hạo Thiên, đã triệt để áp chế thế lực của Tô Dự tại Thiên Đình, sau đó chia sẻ phần lớn quyền hành của Hạo Thiên, lợi dụng danh nghĩa Thiên Đình để nhắm vào kế hoạch của Tô Dự.

Ai ngờ Tô Dự lại phá cục một cách tinh diệu như vậy!

Một khi Tô Dự lập Tiên Đình, trở thành Chúng Tiên Tiên Đế thật sự, vậy thì kế hoạch Thái Thanh Lão Tử liên hợp với nhị đệ Nguyên Thủy, Tây Phương Nhị Thánh để nhắm vào Tô Dự, không còn tác dụng lớn nữa.

Tô Dự nhân cơ hội lập Tiên Đình, hành sử quyền hành Tiên Đế, khi đó, khí vận của hắn sẽ lại một lần nữa tăng vọt, Thái Thanh Lão Tử muốn áp chế cũng không thể làm được.

Dù sao khi Tô Dự chưa lập Tiên Đình, khí vận của hắn đã vô cùng kinh khủng, nếu lập Tiên Đình, danh chính ngôn thuận quản lý Hồng Hoang, tạo phúc Hồng Hoang, khi đó khí vận của hắn sẽ còn tăng vọt

đến mức kinh khủng nào nữa?

Cả thế giới Hồng Hoang, ngoài lão sư Hồng Quân ra, e rằng không còn ai có thể tranh phong với hắn nữa?

Tô Dự lập Tiên Đình trở thành Tiên Đế thật sự, tinh nhuệ đại giáo dưới danh nghĩa ông đều bị quản chế, Thái Thanh Lão Tử trong lòng tràn đầy không cam tâm.

"Tên Tô Dự này, thảo nào mấy chục vạn năm không lập Tiên Đình, hóa ra là đang chờ đợi khoảnh khắc này!" Nhanh chóng, Thái Thanh Lão Tử lập tức dùng thần thức truyền âm cho nhị đệ Nguyên Thủy Thiên Tôn và Tây Phương Nhị Thánh, mời họ đến Thái Thanh Cung thương nghị.

Không lâu sau, ba đại Thánh Nhân đồng loạt đến Thái Thanh Cung.

"Gặp qua đại huynh!" "Gặp qua đại sư huynh!" "Gặp qua đại sư huynh!" Thái Thanh Lão Tử nhìn nhị đệ và Tây Phương Nhị Thánh, khẽ gật đầu đáp lễ.

"Các vị sư đệ hữu lễ rồi!

Lần này mời các vị đến, chắc cũng biết Tô Dự sắp lập Tiên Đình, hành sử quyền của Chúng Tiên Tiên Đế!" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, ba đại Thánh Nhân thấy Thái Thanh Lão Tử đi thẳng vào vấn đề, ai nấy đều không khỏi trầm tư.

Rõ ràng, việc Tô Dự lập Tiên Đình hành sử quyền Tiên Đế, đã trực tiếp phá vỡ kế hoạch nhắm vào Tô Dự của họ, ngược lại khiến họ trở nên vô cùng bị động.

Bởi vì từ nay về sau, Tô Dự có thể danh chính ngôn thuận quản giáo Hồng Hoang, quản giáo chân truyền đệ tử và tinh nhuệ giáo chúng của họ.

Khi đó chân truyền đệ tử và tinh nhuệ giáo chúng của họ có phục

không?

Một khi phục mềm, vậy thì thể diện của Thánh Nhân lão sư còn đâu?

Một khi không phục, với tính cách cường thế bá đạo của Tô Dự Tiên Đế, lập tức tìm được cớ để giáo huấn bất kỳ giáo phái Thánh Nhân nào.

Chương 294

Phải biết rằng, Tô Dự không phải là Hạo Thiên thực lực thấp kém.

Người ta có thực lực và tự tin thật sự.

Ngoài thực lực kinh khủng ra, hắn còn có Thánh Nhân Nữ Oa nương nương mạnh nhất trong chư Thánh, các Thánh Nhân có mặt ở đây, cho dù Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn liên thủ, cũng bị đối phương đánh cho phải chủ động phục mềm cầu xin tha thứ.

Nếu đơn độc đối đầu, ai dám ngỗ ngược với Tô Dự Tiên Đế?

Càng không cần phải nói, bây giờ Tô Dự đã có được Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, thực lực lại một lần nữa tăng vọt, không đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng thứ hai, không có tư cách kêu gào với Tô Dự Tiên Đế.

Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề ba người trong nháy mắt hiểu được ý trong lời của Thái Thanh Lão Tử, không khỏi đồng loạt trầm tư.

"Đại huynh, theo huynh chúng ta nên làm thế nào?" Thái Thanh nghe lời của Nguyên Thủy, không khỏi nhìn về phía Tây Phương Nhị Thánh.

"Vậy phải xem ý của hai vị sư đệ rồi.

Chắc các vị cũng đã sớm biết, ta và nhị đệ đã sớm cùng Tô Dự triệt để xé rách mặt mũi, bây giờ Tô Dự khí thế hung hăng, muốn làm Chúng Tiên Tiên Đế thật sự, liên minh Nhân Giáo và Xiển Giáo của ta, miễn cưỡng có thể ứng đối, nhưng nếu có sự ủng hộ của hai vị sư

đệ, vậy chúng ta có thể triệt để áp chế Tô Dự!" Nguyên Thủy nghe lời của đại huynh, trong nháy mắt hiểu được ý của ông, sau đó cũng chủ động mở miệng.

"Hai vị sư đệ, chắc cũng rõ tính cách bá đạo cường thế của Tô Dự, nếu Tây Phương Giáo không muốn bị Tô Dự quản chế chèn ép, vậy thì huynh đệ chúng ta phải đồng tâm hiệp lực mới được!" Vút!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong lòng bắt đầu nhanh chóng suy tính.

Họ và Tô Dự không có thù oán quá lớn, không giống như Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn đã sớm cùng Tô Dự triệt để xé rách mặt mũi.

Nhưng trong lòng họ phải thừa nhận, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn nói có lý.

Hai huynh đệ họ đồng khí liên chi, Nhân Giáo và Xiển Giáo lại nhân tài đông đúc, thực lực của Tô Dự và Nữ Oa miễn cưỡng thắng được, cũng phải kiêng dè.

Nhưng hai sư huynh đệ họ thì khác, không chỉ thực lực xa không bằng Tô Dự và Nữ Oa, ngay cả pháp bảo cũng xa xa không bằng, một khi Tô Dự muốn nhắm vào Tây Phương Giáo, họ không có bất kỳ biện pháp nào.

Nhưng bảo họ chủ động đối đầu với Tô Dự, Tây Phương Nhị Thánh trong lòng cũng cực kỳ không muốn.

Dù sao uy danh của Tô Dự đều là chém giết mà có, cho dù là Thánh Nhân cao cao tại thượng, trong lòng cũng vô cùng kiêng dè.

Tiếp Dẫn liếc nhìn sư đệ Chuẩn Đề, sau đó khẽ gật đầu.

"Hai vị sư huynh nói có lý, huynh đệ chúng ta tự nhiên phải đồng tâm hiệp lực, nhất trí đối ngoại.

Nhưng chúng ta và Tô Dự Tiên Đế cũng như Nữ Oa sư tỷ khá có giao tình, nếu đối phương không quá đáng, hai huynh đệ chúng ta không dám khinh suất hủy bỏ tình nghĩa." 'Giảo hoạt!' 'Cỏ đầu tường!' Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe lời của Tiếp Dẫn, không khỏi thầm mắng trong lòng.

Rõ ràng, hai người này không chủ động đi đắc tội Tô Dự và Nữ Oa, cũng không từ bỏ liên minh với họ, vì thế mới đưa ra quyết định như vậy.

"Hù!" Thái Thanh Lão Tử hít sâu một hơi, bình tĩnh nhìn Tây Phương Nhị Thánh.

"Nếu hai vị sư đệ đã đồng ý đồng tâm hiệp lực, nhất trí đối ngoại, chắc Tô Dự biết được cũng tuyệt đối không dám hành sự quá bá đạo, nếu không, huynh đệ chúng ta nhất định sẽ cho hắn biết tay!" Vút!

Nghe lời của Thái Thanh Lão Tử, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong lòng thầm kêu khổ, vị đại sư huynh này quả nhiên không tầm thường, ba lời hai câu đã khiến họ không thể không chủ động đi đến thế đối lập với Tô Dự.

"Đại sư huynh nói rất phải!" Tuy bị Thái Thanh Lão Tử đẩy đến thế đối lập với Tô Dự, nhưng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tuyệt đối sẽ không làm bia đỡ đạn như vậy, bèn quyết định, đợi ngày Tô Dự lập Tiên Đình sẽ đến quan lễ, vừa hay hòa giải mối quan hệ với Tô Dự. ...

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn hai người thấy Tây Phương Nhị Thánh bày tỏ thái độ ủng hộ, trong lòng không khỏi yên tâm.

Tô Dự và Nữ Oa tuy cường thế, nhưng dưới uy áp của bốn đại Thánh Nhân tự nhiên không dám có bất kỳ ý đồ nào.

Dù sao có mạnh đến đâu, pháp bảo có nhiều đến đâu, cũng không

địch lại bốn đại Thánh Nhân liên thủ.

Tiếp theo, bốn đại Thánh Nhân bắt đầu thương nghị làm thế nào để tiếp tục ủng hộ Thiên Đình, phòng chỉ Tiên Đình do Tô Dự thành lập cướp đi quyền hành và khí vận của Thiên Đình. ...

Đông Hải.

Tô Dự đã định sẽ lập Tiên Đình sau một nghìn năm, tự nhiên phải bắt đầu chuẩn bị.

Đầu tiên là các chức vị quan trọng trong Tiên Đình, sau đó là phân công trách nhiệm lớn.

Cùng với Nữ Oa, Hi Hòa, Tây Vương Mẫu chờ người, tốn mấy chục năm công phu, cuối cùng cũng thương định xong các thần chức của Tiên Đình, và xác định được người đảm nhiệm.

"Phu quân, chúng ta thành lập Tiên Đình, có cần đi mời lão sư đến quan lễ không?" Nữ Oa nhìn tình lang, không khỏi mở miệng hỏi.

Nàng sở dĩ nhắc nhở, là vì tình lang đã phái vô số cao thủ đi gửi thiệp mời, nếu không đi mời lão sư, có chút không ổn.

Càng huống hồ, nếu thành lập Tiên Đình mà không mời người đại diện Thiên Đạo đến chống lưng, cuối cùng cũng có chút không hoàn mỹ.

"Đa tạ nương tử nhắc nhở, ta sẽ đến Tử Tiêu Cung mời Hồng Quân đạo hữu!" Tô Dự vốn định sau khi sắp xếp xong mọi thứ mới đi mời Hồng Quân, nhưng bây giờ Nữ Oa chủ động đề nghị, vậy thì chọn ngày không bằng gặp ngày.

"Vút!" Tô Dự nắm tay Nữ Oa, trực tiếp hướng về phía sâu trong hỗn độn trên bầu trời.

Bây giờ, từ khi Hồng Quân xả thân hợp đạo, trừ phi là đại sự hủy

diệt thế giới Hồng Hoang, ông thường ẩn cư ở sâu trong hỗn độn, căn bản không hiện thân ở Hồng Hoang.

Tô Dự và Nữ Oa lần này đến mời Hồng Quân tham gia đại điển lập Tiên Đình, hai người cũng không có mười phần chắc chắn có thể mời được.

Sau khi tiến vào hỗn độn, hai người dựa vào cảm ứng khí cơ, trực tiếp cảm nhận được khí tức của Tử Tiêu Cung, trong lòng không khỏi thả lỏng.

Nếu Hồng Quân để họ tìm thấy Tử Tiêu Cung, vậy thì đại diện cho thái độ của ông.

"Két!" Khi Tô Dự và Nữ Oa đến nơi, đại môn của Tử Tiêu Cung tự động mở ra, sau đó hai người bước vào.

"Gặp qua Hồng Quân đạo hữu!" "Đệ tử bái kiến lão sư!" Tiến vào Tử Tiêu Cung, hai người đến đại điện, thấy Hồng Quân đang ngồi cao trên tường vân màu tím.

"Không cần đa lễ!" Hồng Quân nhàn nhạt phất tay, trực tiếp hạ xuống, ánh mắt đánh giá hai người.

"Hồng Quân đạo hữu, bần đạo với tư cách là Tiên Đế Hồng Hoang, từ trước đến nay đều không thành lập Tiên Đình, nay cảm thấy sâu sắc sứ mệnh trên vai, chuẩn bị 950 năm sau lập Tiên Đình tại đạo trường, xin mời đạo hữu có thể đến quan lễ chỉ điểm!" Tô Dự nghênh đón ánh mắt cổ xưa trong trẻo của Hồng Quân, trực tiếp mở miệng nói rõ ý định.

Vút!

Chương 295

Hồng Quân nhìn sâu vào Tô Dự một cái, rồi mở miệng.

"Thiện!" "Tô Dự đạo hữu yên tâm, đợi ngày ngươi lập Tiên Đình, ta tự nhiên sẽ đích thân đến quan lễ!" "Đa tạ Hồng Quân đạo hữu!" "Đa tạ lão sư!" Tô Dự và Nữ Oa nghe Hồng Quân đích thân đồng ý, trong lòng không khỏi thả lỏng.

Lúc lập Tiên Đình có người đại diện Thiên Đạo là Hồng Quân đích thân chứng kiến, khi đó chấp chưởng Hồng Hoang cũng càng thêm danh chính ngôn thuận.

Hàn huyên một phen, Tô Dự và Nữ Oa trực tiếp cáo từ, rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Nhìn bóng lưng Tô Dự và Nữ Oa, đôi mắt cổ xưa trong trẻo của Hồng Quân không khỏi lộ ra một tia tò mò và thâm sâu.

Từ trước đến nay, sau khi Tô Dự được sắc phong làm Chúng Tiên Tiên Đế của Hồng Hoang, đều không biểu lộ dã tâm lập Tiên Đình tranh bá Hồng Hoang.

Nhưng bây giờ, dưới sự chèn ép của Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tây Phương Nhị Thánh phối hợp với Hạo Thiên, Tô Dự cuối cùng cũng lựa chọn lập Tiên Đình, tranh đoạt quyền hành và khí vận Hồng Hoang.

Có thể dự kiến, dưới sự can thiệp của Tô Dự, hướng đi tương lai của Hồng Hoang tất nhiên sẽ có sự chênh lệch cực lớn so với quỹ đạo vận hành đã định của Thiên Đạo, không chừng sẽ sản sinh ra lượng kiếp mới cũng không chừng.

Bởi vì có Tô Dự, người chuyển thế của Vận Mệnh Ma Thần, làm

cho quỹ đạo vận hành của cả thế giới Hồng Hoang bị lệch khỏi quỹ đạo, Hồng Quân trong lòng có chút bất đắc dĩ. 'Tô Dự đạo hữu, hy vọng ngươi đừng quá đáng, nếu không dẫn đến Thiên Đạo nổi giận, bần đạo cho dù là người đại diện Thiên Đạo, cũng không thể thay đổi mọi thứ!' "Vút!" Hồng Quân nhìn lên bầu trời, đôi mắt không khỏi lộ ra một tia hoảng hốt và không cam lòng, sau đó nhanh chóng khôi phục như cũ.

Tuy là người đại diện Thiên Đạo, nhưng không phải là Thiên Đạo Hồng Hoang thật sự! ...

Tô Dự và Nữ Oa sau khi trở về đạo trường, trực tiếp bắt đầu dùng vô thượng pháp lực thần thông xây dựng Tiên Đình vĩ ngạn vô song.

May mà đạo trường của hắn là do Bồng Lai Tam Tiên Đảo dung hợp, diện tích có vô số ức ức vạn kilômét vuông, xây dựng một tòa Tiên Đình, thừa sức.

Có Thiên Đình ba mươi ba tầng trời làm khuôn mẫu, Tiên Đình do Tô Dự xây dựng tự nhiên phải hùng vĩ, tráng lệ hơn Thiên Đình, khí thế vô song. 900 năm sau, dưới sự nỗ lực hết mình của Tô Dự, Nữ Oa và những người khác, Tiên Đình cuối cùng cũng được xây dựng hoàn thành.

Cả tòa Tiên Đình có tổng cộng một trăm linh tám tòa chủ điện, ngầm phù hợp với số ba mươi sáu Thiên Cương bảy mươi hai Địa Sát, những nơi này tự nhiên do Tiên Đế Tô Dự cư ngụ.

Đồng thời cũng có một vạn lẻ tám trăm cung điện, một trăm linh tám vạn tòa thiên điện, những nơi này do các thành viên thần chức chủ yếu của Tiên Đình làm việc và cư ngụ.

Sau khi sắp xếp xong mọi thứ, tất cả mọi người bắt đầu chờ đợi ngày lập Tiên Đình. ... ...

“Vạn Thọ Sơn Trấn Nguyên Tử, mang lễ đến chúc mừng!” “Huyết Hải Minh Hà, mang lễ đến chúc mừng!” Khi ngày lập Tiên Đình đến, vô số đại năng lần lượt mang lễ đến chúc mừng.

Tuy Tô Dự Tiên Đế lập Tiên Đình là thêm một cái gông xiềng trên đầu họ, nhưng tất cả đại năng đều không dám ngỗ ngược với Tô Dự.

Vì thế, cho dù sau này bị Tiên Đình quản chế, họ cũng không thể không đích thân đến chúc mừng chứng kiến.

“Yêu Sư Côn Bằng, mang lễ đến chúc mừng!” “Vu Tộc Hình Thiên, mang lễ đến chúc mừng!” Khi Hình Thiên của Vu Tộc đến, tất cả mọi người không khỏi liếc mắt nhìn.

Mọi người đều biết, Vu Tộc không kính trời, không kính đất, chỉ tôn phụ thần Bàn Cổ, bây giờ, vì quan hệ với Tô Dự, Vu Tộc đội trời đạp đất cũng phải đích thân đến chúc mừng sao?

“Gặp qua Tô Dự Tiên Đế, bái kiến Huyền Minh Tổ Vu!” Khi Hình Thiên mang theo Tướng Liễu, Phong Bá, Vũ Sư đích thân đến, nhìn thấy Tổ Vu Huyền Minh, ai nấy đều kích động đến rơi lệ.

Mười hai Tổ Vu đã vẫn lạc mười vị, Hậu Thổ bị nhốt ở Địa Phủ, chỉ còn lại một mình Huyền Minh.

“Không cần đa lễ, Hình Thiên, những năm này ngươi làm rất tốt, không phụ lòng kỳ vọng của bản tọa và đại ca!” Huyền Minh cao quý lạnh lùng nhìn thấy Hình Thiên và những người khác, trong lòng cũng cảm khái muôn vàn.

Lúc đầu, Vu Tộc có vô số hảo hán đội trời đạp đất, bây giờ lại chỉ còn lại không nhiều.

Nghe Huyền Minh khen ngợi, Hình Thiên càng kích động đến khó kiềm chế. ...

Cùng với thời gian tốt lành ngày càng gần, các đại năng đỉnh cấp

của thế giới Hồng Hoang gần như đã đến đủ.

"Hạo Thiên Thiên Đế, Dao Trì Vương Mẫu, mang lễ đến chúc mừng!" Cùng với tiếng xướng của ti nghi, tất cả mọi người không tự chủ được nhìn về phía cửa vào, trong lòng đều tò mò và chấn động.

Mấy vạn năm qua, Hạo Thiên dưới sự ủng hộ của Tô Dự Tiên Đế và chư Thánh đã ngồi vững ngôi vị Thiên Đế, nhưng do Hạo Thiên quá kiêng dè thực lực của Tô Dự Tiên Đế, đã ngầm làm không ít chuyện nhắm vào Tô Dự Tiên Đế.

Vì thế, vô số đại năng đối với việc Tô Dự Tiên Đế lập Tiên Đình đều tỏ ra hả hê và ủng hộ, đồng thời cũng đang quan sát cuộc cạnh tranh giữa Tiên Đế và Thiên Đế.

Không nghi ngờ gì, nếu chỉ bằng thực lực, Hạo Thiên căn bản không phải là đối thủ của Tô Dự Tiên Đế, nhưng bây giờ Hạo Thiên có Thái Thanh Thánh Nhân, Ngọc Thanh Thánh Nhân và Tây Phương Nhị Thánh ủng hộ, có tư cách so kè với Tô Dự Tiên Đế.

Bây giờ, Tô Dự Tiên Đế thành lập Tiên Đình, Thiên Đình chi chủ Hạo Thiên Thiên Đế cũng không thể không đích thân đến chúc mừng, chẳng lẽ điều này đại biểu cho việc Hạo Thiên bắt đầu nhận thua?

"Gặp qua Tô Dự Tiên Đế, gặp qua Nữ Oa nương nương!" "Gặp qua Tô Dự Tiên Đế, gặp qua Nữ Oa nương nương!" Hạo Thiên và Dao Trì nhìn Tô Dự, Nữ Oa và những người khác, mỉm cười hành lễ.

Đặc biệt là Dao Trì khí chất tao nhã, ung dung hoa quý, nhìn Tô Dự ánh mắt có một chút phức tạp, phảng phất như có trăm chuyển ngàn mềm.

"Gặp qua Hạo Thiên Thiên Đế, Dao Trì Vương Mẫu!" Tô Dự mỉm cười đáp lễ, nhìn thấy tình ý ẩn giấu trong đôi mắt đẹp của Dao Trì, cười nhạt một tiếng, khẽ nháy mắt.

“Vút!” Dao Trì trong lòng trong nháy mắt cảm thấy như bị điện giật, nếu không phải tu vi cường đại chống đỡ, e rằng đã thất thố trước mặt bao nhiêu đại năng.

Lúc này, trong lòng nàng hoan hỉ vô cùng, thấy thần thái của Tô Dự đối với mình, chắc không phải là đơn phương tương tư. ...

“Thượng Thanh Thánh Nhân Thông Thiên giáo chủ, mang lễ đến chúc mừng!” Nhanh chóng, người hàng xóm cũ của Tô Dự, Thông Thiên giáo chủ mang theo mấy vị ái đồ đích thân đến chúc mừng, được Tô Dự và Nữ Oa nhiệt tình chiêu đãi.

“Tiếp Dẫn Thánh Nhân, Chuẩn Đề Thánh Nhân, mang lễ đến chúc mừng!” Khi Tây Phương Nhị Thánh đến, Hạo Thiên nhìn đầy sảnh đại năng và Thánh Nhân, trong lòng không khỏi chấn động không thôi.

Hắn mơ hồ có chút hối hận, lúc đầu không nên mượn mâu thuẫn giữa Tô Dự và Thái Thanh Thánh Nhân, Ngọc Thanh Thánh Nhân để mưu cầu lợi ích.

Bây giờ thì hay rồi, triệt để đắc tội chết Tô Dự, người ta trực tiếp bắt đầu phản kích mạnh mẽ nhất, nếu không được Thái Thanh Thánh Nhân và Ngọc Thanh Thánh Nhân hứa hẹn, e rằng Thiên Đình không có bất kỳ biện pháp đối phó nào.

“Phu quân, Thái Thanh Thánh Nhân và Ngọc Thanh Thánh Nhân sẽ đến chứ?” Hi Hòa thấy Thông Thiên giáo chủ và Tây Phương Nhị Thánh đều đích thân đến chúc mừng, mà Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn chưa hiện thân, không khỏi nhìn về phía tình lang.

Chương 296

"Dù sao thiệp mời của ta đã đưa đến, còn đến hay không, là tự do của họ." Tô Dự cười cười, nắm lấy bàn tay mềm mại của Hi Hòa.

"Nếu không đến, cuối cùng người mất mặt e rằng không phải là vi phu, ha!" Lập Tiên Đình là đại sự tạo phúc Hồng Hoang, người đại diện Hồng Quân cũng sẽ đích thân đến chứng kiến chúc phúc, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn nếu không đến, sẽ đặt Hồng Quân ở đâu?

Chẳng lẽ địa vị của họ còn cao hơn Thiên Đạo Hồng Quân?

Hay là vì một ý nghĩ riêng tư mà không màng đến đại sự Hồng Hoang, há chẳng phải là đức không xứng vị?

Lời của Tô Dự vừa dứt, tất cả mọi người đều cảm nhận được hai luồng khí tức cường đại.

"Thái Thanh Thánh Nhân, Ngọc Thanh Thánh Nhân, mang lễ đến chúc mừng!" Vút!

Mọi người nghe tiếng xướng của ti nghi, ai nấy đều không khỏi lại một lần nữa chú mục quan sát.

"Gặp qua Tô Dự Tiên Đế, gặp qua Nữ Oa sư muội!" "Gặp qua Tô Dự Tiên Đế, gặp qua Nữ Oa sư muội!" Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn hai người khí thế Thánh Nhân, phong thái mười phần, khiến người ta thầm kinh hãi.

Vốn định không đến, ai ngờ lại suy ra Tô Dự và Nữ Oa đã vào hỗn độn, hiển nhiên là đi mời lão sư.

Nếu lão sư đồng ý đến, mà họ không đến, há chẳng phải là đại bất kính?

Vì thế, bất luận Tô Dự có mời lão sư hay không, họ đều phải đến.

Về mặt lý, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng có chút uất ức.

"Gặp qua Thái Thanh đạo hữu, Nguyên Thủy đạo hữu!" "Gặp qua đại sư huynh, nhị sư huynh!" Nếu Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn giữ được lễ nghi và phong độ cơ bản của Thánh Nhân, Tô Dự và Nữ Oa tự nhiên sẽ không thua kém đối phương.

Hàn huyên một phen, Tô Dự mời chư Thánh vào Chúng Tiên Điện an tọa.

"Vút!" Khi thời gian tốt lành chỉ còn mấy phút cuối, một bóng người cổ xưa gầy gò xuất hiện tại Chúng Tiên Điện.

"Đệ tử bái kiến lão sư!" "Đệ tử bái kiến lão sư!" "Bái kiến Đạo Tổ!" "Bái kiến Đạo Tổ!" Tất cả mọi người nhìn thấy bóng người cổ xưa gầy gò đó, ai nấy đều trong lòng chấn động không thôi, đợi khi hoàn hồn, đồng loạt cung thân hành lễ.

Bóng dáng của Hồng Quân đã mấy nguyên hội không hiện thân ở Hồng Hoang, bây giờ lại một lần nữa hiện thân, lại là vì Tô Dự Tiên Đế lập Tiên Đình, về mặt lý, vô số người trong lòng phức tạp không thôi.

Lúc này, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng tràn đầy may mắn, may mà không giở tính trẻ con, đã đích thân đến, nếu không, hậu quả có chút nghiêm trọng rồi.

"Các ngươi không cần đa lễ!" Hồng Quân nhàn nhạt phất tay, nhìn mọi người có mặt.

"Tô Dự đạo hữu được ta sắc phong làm Chúng Tiên Tiên Đế mấy chục vạn năm, nay lập Tiên Đình tạo phúc Hồng Hoang, đây là phúc của Hồng Hoang!" "Đa tạ Hồng Quân đạo hữu!" Tô Dự mỉm cười

hành lễ với Hồng Quân, sau đó bước lên ngôi vị Tiên Đế của Chúng Tiên Điện, rồi tay phải hướng về phía trước hư bắt, một viên ngọc tỷ Tiên Đế màu vàng kim hiện ra trong tay.

"Từ hôm nay, Tiên Đình lập, bản đế là Chúng Tiên Tiên Đế, tự xưng Trẫm!" "Ầm!" Cùng với lời của Tô Dự hạ xuống, cả Tiên Đình thần mang đại thịnh, tỏa ra khí thế ngút trời, phảng phất như đang tuyên cáo với cả thế giới Hồng Hoang!

"Ngao ~ ô!" Sau đó, một tiếng rồng ngâm vô cùng vang dội vang lên.

Chỉ thấy một con khí vận kim long dài mấy chục vạn trượng lượn lờ trên bầu trời, che trời lấp đất, kim quang lấp lánh, tỏa ra uy thế kinh người vô cùng, sau đó hạ xuống trên Chúng Tiên Điện!

Tất cả mọi người thấy cảnh này, không khỏi chấn động sâu sắc.

Không ngờ, Tô Dự Tiên Đế vừa mới lập Tiên Đình, khí vận kim long lại trong nháy mắt tăng vọt gần gấp mười, thật quá kinh khủng!

"Trẫm lấy thân phận Chúng Tiên Tiên Đế ở đây trịnh trọng hứa hẹn với chúng sinh Hồng Hoang: nhất định sẽ thực hiện trọng trách trên vai, quản giáo quần tiên thiên hạ, tạo phúc chúng sinh Hồng Hoang!" "Ầm!" Cùng với pháp chỉ của Tô Dự hạ xuống, một cột sáng màu vàng trực tiếp chiếu xuống người hắn, là phần thưởng công đức khổng lồ.

"Sắc phong Nữ Oa, Hi Hòa, Thường Hi, Tây Dao (Tây Vương Mẫu), Huyền Minh, Hậu Thổ, Thường Nga, làm Đế Hậu, cùng Trẫm quản giáo quần tiên thiên hạ, tạo phúc Hồng Hoang!" "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" Từng cột sáng công đức màu vàng hạ xuống người Nữ Oa, Hi Hòa, Thường Hi, Tây Dao, Huyền Minh, Thường Nga.

Hậu Thổ ở trong Địa Phủ, cũng đồng dạng nhận được sự gia trì

của khí vận công đức Tiên Đình.

Nhìn về phía Tiên Đình, trong lòng nàng tràn đầy kích động và tự hào. ...

Hiện nay.

Vu Yêu lượng kiếp tuy đã sớm kết thúc, nhưng khế cơ để Hậu Thổ xuất hiện ở Hồng Hoang vẫn chưa xuất hiện, vì thế, vào những ngày trọng đại, nàng chỉ có thể ở lại Địa Phủ.

"Ông!" Trong lúc Hậu Thổ đang tắm mình trong phần thưởng công đức của Thiên Đạo, nàng phát hiện, hạt nhân chưởng quản Lục Đạo Luân Hồi trong cơ thể đã được luyện hóa triệt để.

"Ầm!" Ngay khoảnh khắc tiếp theo, Hậu Thổ trực tiếp bay vút lên trời, hướng về phía Đông Hải Tiên Đình.

"ửm?" Lúc này, Hồng Quân đang quan lễ khẽ nhíu mày một cách không thể nhận ra, nhìn về phía Địa Phủ, sau đó thầm suy diễn một phen, ánh mắt bất giác rơi vào trên người Tô Dự. 'Không ngờ chủ nhân của Địa Đạo lại có thể hiện thân ở Hồng Hoang, hoàn toàn là vì nguyên nhân của Tô Dự đạo hữu, Vận Mệnh pháp tắc thật huyền diệu!' 'Chỉ là trên đời không còn Tổ Vu hoàn chỉnh nữa, Hậu Thổ nếu không hiểu rõ đạo lý này thì đừng trách bần tọa ra tay!' "Vụt!" Khi Tô Dự vừa sắc phong xong cho mấy vị thê tử, cảm nhận được Hậu Thổ lại có thể xuất hiện từ Địa Phủ, trong lòng không khỏi vui mừng khôn xiết. 'Hậu Thổ cuối cùng cũng có thể xuất hiện ở Hồng Hoang rồi sao?' Vào giờ phút này, tất cả các Thánh nhân, đại năng có mặt quan lễ, khi thấy Tô Dự cùng Nữ Oa và các Đế hậu khác lập Tiên Đình nhận được nhiều phần thưởng công đức như vậy, ai nấy đều không khỏi thầm ngưỡng mộ.

Đặc biệt là Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tây Phương nhị thánh cùng với Thiên Đế Hạo Thiên.

Bởi vì Tô Dự vừa lập Tiên Đình, lượng công đức khổng lồ kia chỉ là thứ yếu, quan trọng nhất chính là sự gia trì khí vận khủng bố kia.

Khi Tô Dự chưa lập Tiên Đình, khí vận kim long của hắn đã dài mấy vạn trượng, là sự tồn tại khiến vô số Thánh nhân phải ghen tị.

Bây giờ cuối cùng cũng lập Tiên Đình, danh xưng Tiên Đế đã danh chính ngôn thuận, khí vận kim long lại tăng vọt gần gấp mười lần, đạt tới mấy chục vạn trượng!

Sự gia trì khí vận khủng bố như vậy, thật sự quá đáng sợ!

Phải biết rằng, cho dù là đại sư huynh của chư Thánh, Thái Thanh Lão Tử của Nhân giáo, khí vận kim long cũng không đến một ngàn trượng, có thể thấy khoảng cách giữa chư Thánh và Tô Dự khủng bố đến mức nào.

"Phu quân!" Khi Hậu Thổ đến Tiên Đình, tất cả mọi người có mặt đều không khỏi ngẩn ra.

Tất cả mọi người đều không ngờ, Tổ Vu Hậu Thổ lại tái hiện ở Hồng Hoang!

"Nương tử!" "Hậu Thổ muội muội!" "Hậu Thổ tỷ tỷ!" Tô Dự ôm chặt Hậu Thổ, trong lòng vô cùng kích động.

Không ngờ rằng, Hậu Thổ vốn cần mấy chục vạn năm mới có thể luyện hóa triệt để phúc trạch của Bàn Cổ Đại Thần trong cơ thể, ai ngờ việc lập Tiên Đình lại giúp nàng hoàn toàn công thành, thật sự quá đỗi bất ngờ.

"Bái kiến Hậu Thổ Tổ Vu!" "Bái kiến Hậu Thổ Tổ Vu!" Đế Giang, Tướng Liễu, Phong Bá, Vũ Sư đám người sau khi nhìn thấy Hậu Thổ, ai nấy đều kích động đến rơi lệ.

Mấy chục vạn năm rồi!

Chương 297

Hậu Thổ Tổ Vu cuối cùng đã tái hiện ở Hồng Hoang!

"Vụt!" Hồng Quân nhìn chằm chằm Hậu Thổ, ánh mắt dần trở nên sắc bén.

Hậu Thổ cảm nhận được ánh mắt của Hồng Quân, thoát ra khỏi vòng tay của tình lang, sau đó nghiêm túc nhìn ngài.

"Bình Tâm ra mắt Hồng Quân đạo hữu!" Vụt!

Nghe lời của Hậu Thổ, vô số Thánh nhân và đại năng có mặt đều kinh ngạc đến ngây người.

Chuyện gì vậy?

Hậu Thổ tự xưng là Bình Tâm?

Giống như Tô Dự, gọi Hồng Quân là đạo hữu?

"Thiện!" Hồng Quân nghe Hậu Thổ tự xưng là Bình Tâm, ánh mắt từ từ trở lại bình hòa.

"Ra mắt Bình Tâm đạo hữu!" Rõ ràng, Hậu Thổ biết ý chí của Thiên Đạo, lấy danh nghĩa Bình Tâm hiện thân ở Hồng Hoang, không còn lấy danh nghĩa Hậu Thổ nữa.

Cũng có nghĩa là, từ nay về sau, ở thế giới Hồng Hoang, Bình Tâm không được nhúng tay tương trợ Vu tộc, nếu không, Thiên Đạo tuyệt đối sẽ không cho phép.

Bình Tâm sở dĩ cùng Hồng Quân xưng hô đạo hữu với nhau, là vì địa vị của nàng gần như tương đương.

Hồng Quân là người phát ngôn của Thiên Đạo, chưởng quản Hồng Hoang.

Bình Tâm lại là chủ nhân của Địa Đạo, chưởng quản Địa Phủ.

Một người là chủ Thiên Đạo, một người là chủ Địa Đạo, thân phận giữa hai bên đương nhiên là bình đẳng.

Đương nhiên, Hồng Quân với tư cách là người phát ngôn của Thiên Đạo, quản lý tất cả mọi thứ ở Hồng Hoang, Địa Đạo trên danh nghĩa cũng thuộc quyền quản hạt, nếu Địa Đạo đi chệch khỏi sự vận hành của thế giới Hồng Hoang, ngài chắc chắn sẽ can thiệp.

Chư Thánh và các đại năng có mặt thông qua suy diễn, đã biết được nguyên nhân Hậu Thổ hiện thân, nhưng vì sao lại có thể cùng người phát ngôn của Thiên Đạo là Hồng Quân xưng hô đạo hữu, ngồi ngang hàng với nhau, thì vẫn còn mơ hồ.

Vì thế, vô số người không khỏi càng thêm kính sợ.

Tiếp theo, Tô Dự bắt đầu tiếp tục sắc phong chính thần của Tiên Đình.

"Trẫm nhân danh Chúng Tiên Chi Đế, sắc phong: Chúc Long làm Tiên Cung Long Thần, chủ quản hình phạt của chúng tiên trong thiên hạ!" "Sắc phong Kim Phượng làm Tiên Cung Phượng Thần, chủ quản việc khảo hạch của chúng tiên trong thiên hạ!" Theo pháp chỉ của Tô Dự hạ xuống, Chúc Long và Kim Phượng lập tức cảm giác được mình bị một luồng khí vận vô cùng mạnh mẽ bao phủ, nghiệp lực vốn có trên người lập tức tan biến.

"Cẩn tuân pháp chỉ của Tiên Đế!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Tiên Đế!" Chúc Long và Kim Phượng cùng nhau tiến lên cung kính hành lễ, trong lòng tràn đầy kích động.

Tô Dự nhìn Chúc Long và Kim Phượng, họ là những người đầu tiên theo về, bây giờ lập Tiên Đình, tự nhiên phải trọng dụng một phen, không thể để họ thất vọng.

Tiếp theo, Tô Dự tiếp tục sắc phong Long Vương cửu tử (Tù Ngưu, Nhai Tí, Trào Phong, Bồ Lao, Toan Nghê, Bá Hạ, Bệ Ngạn, Phụ Hý, Ly vẫn), đại đệ tử Khổng Tuyên lần lượt đảm nhiệm các tiên chức quan trọng của Tiên Đình, hưởng thụ khí vận Thiên Đình.

Sau đó hai đại tọa kỵ Bạch Chính và Thanh Hành, lần lượt được phong làm Tả Hữu Thần Linh, hưởng khí vận Tiên Đình.

Vô số đại năng có mặt thấy dưới trướng Tô Dự lại có nhiều đại năng Chuẩn Thánh như vậy, ai nấy đều chấn động vô cùng.

Không ngờ, Tô Dự Tiên Đế ngoài thực lực cường đại ra, thế lực cũng quán tuyệt Hồng Hoang.

Có thể nói, trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang, ngoài Đạo Tổ ra, không có bất kỳ ai có tư cách so kè cao thấp với Tô Dự Tiên Đế.

Ngay cả các Thánh nhân cao cao tại thượng cũng không được!

Thực lực Thánh nhân tuy mạnh, nhưng chân truyền đệ tử dưới trướng không một ai đột phá Chuẩn Thánh.

Mà Tiên Đình cũng có một vị Thánh nhân Nữ Oa nương nương tọa trấn, Tiên Đế Tô Dự, tuy không phải Thánh nhân, nhưng thực lực lại mạnh hơn Thánh nhân rất nhiều.

Với thực lực khủng bố đáng sợ như vậy, ai dám xem thường?

Hạo Thiên nhìn thấy quy mô hùng mạnh khủng bố của Tiên Đình, trong lòng chấn động vô cùng, không khỏi liếc nhìn Thái Thanh Thánh nhân, Ngọc Thanh Thánh nhân và Tây Phương nhị thánh, trong lòng chỉ có thể âm thầm cầu nguyện tứ đại Thánh nhân có thể toàn lực ủng hộ Thiên Đình, nếu không, quyền hành của Thiên Đình sớm muộn gì cũng bị Tiên Đình của Tô Dự đoạt hết.

Dao Trì sau khi chấn động, đôi mắt đẹp nhìn Tô Dự, trong lòng tràn đầy sùng bái.

Sau khi đại điển lập Tiên Đình kết thúc, tất cả các Thánh nhân, đại năng đến quan lễ lần đầu tiên mới thấy rõ thực lực khủng bố dưới trướng Tiên Đình của Tô Dự.

Lực chiến cấp Thánh nhân có hai người (Tô Dự, Nữ Oa), đại năng Chuẩn Thánh có hơn hai mươi người, Đại La Kim Tiên lại vượt qua con số ba chữ số.

Bỏ qua thực lực cấp Thánh nhân, chỉ riêng cao thủ cảnh giới Chuẩn Thánh và Đại La Kim Tiên, đã vượt qua Yêu Tộc Thiên Đình thời kỳ toàn thịnh.

Phải biết rằng, lúc đó thành viên của Yêu Tộc Thiên Đình đã vượt qua vạn ức, còn số lượng dưới trướng của Tiên Đình Tô Dự chỉ mới hơn mười ức mà thôi.

Tỷ lệ khủng bố như vậy, thật sự khiến người ta cảm thấy sợ hãi.

"Vụt!" Sau khi Hồng Quân chứng kiến xong nghi thức đại điển lập Tiên Đình của Tô Dự, uống một tách Ngộ Đạo Thần Trà và mấy ly tiên tửu, sau đó nhìn ngài.

"Tô Dự đạo hữu, nhớ kỹ sứ mệnh và trọng trách trên người, tuyệt đối không được làm chuyện nghịch thiên!" "Đa tạ Hồng Quân đạo hữu!" Tô Dự nâng ly với Hồng Quân, trịnh trọng bày tỏ lòng cảm tạ.

Sau khi uống xong ly rượu cuối cùng, Hồng Quân trực tiếp cáo từ.

"Cung tống Hồng Quân đạo hữu!" "Đệ tử cung tống Lão sư!" "Đệ tử cung tống Lão sư!" "Đệ tử cung tống Lão gia!" "Cung tống Đạo Tổ!" "Cung tống Đạo Tổ!" Tô Dự, Nữ Oa, Tam Thanh, Tây Phương nhị thánh, Hạo Thiên, Dao Trì cùng với tất cả các đại năng cao thủ có mặt đều đứng dậy, cung kính hành lễ với Hồng Quân.

"Vụt!" Hồng Quân khẽ gật đầu, thân ảnh cổ xưa gầy gò trong nháy mắt biến mất khỏi Thiên Đình.

Tiếp theo, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề tứ đại Thánh nhân cũng lần lượt cáo từ, lúc rời đi, đều ngầm liếc nhìn Hạo Thiên một cái.

Sau đó, Hạo Thiên nhỏ giọng nói với Dao Trì bên cạnh.

"Nhị muội, ta cũng cáo từ đây!" Dao Trì nhìn Hạo Thiên, sau đó khẽ lắc đầu.

"Đại ca, ta muốn nói chuyện với Tô Dự Tiên Đế, hy vọng có thể làm rõ trách nhiệm giữa Tiên Đình và Thiên Đình, tránh cho sau này thành viên của Tiên Đình và thành viên của Thiên Đình chúng ta xung đột." Đối với đại ca Hạo Thiên, Dao Trì tuy không hài lòng với những việc hắn làm trong mấy vạn năm qua, nhưng dù sao cũng có tình huynh muội mấy Nguyên hội.

Vì thế, nàng hy vọng dù sau này đại ca và Tô Dự Tiên Đế có xảy ra xung đột, cũng chỉ trong phạm vi có thể khống chế.

Bởi vì một khi đã xé rách mặt, đối với đại ca hay Tô Dự Tiên Đế đều không có lợi.

Chương 298

Hạo Thiên nghe lời của Dao Trì, nhìn nàng một cách sâu sắc, sau đó nhẹ nhàng gật đầu.

"Được, vậy nhị muội hãy nói chuyện kỹ với Tô Dự Tiên Đế!" Hắn biết rõ, trong lòng Tô Dự Tiên Đế đang tức giận, nhưng nhị muội và đối phương lại có chút tình cảm.

Nếu hai bên có thể làm rõ trách nhiệm của Thiên Đình và Tiên Đình, đối với hắn, đó cũng là một lợi ích to lớn.

Dù sao ai cũng thấy được sự hùng mạnh của Tiên Đình, còn Thiên Đình hiện tại nhân tài thưa thớt, dưới trướng lại không có một đại năng Chuẩn Thánh nào.

Căn bản không có tư cách so sánh.

Một khi xảy ra xung đột, người chịu thiệt chắc chắn sẽ là Thiên Đình!

Tiếp theo, sau khi Hạo Thiên cáo từ, liền trực tiếp đến đạo trường của Thái Thanh Thánh nhân ở Thủ Dương sơn.

Sau khi vào Thái Thanh Cung, thấy tứ đại Thánh nhân đều ở đó, liền mỉm cười hành lễ.

"Ra mắt chư vị Thánh nhân!" "Hạo Thiên Thiên Đế, hữu lễ!" Tứ đại Thánh nhân và Hạo Thiên nhìn nhau cười, sau đó cùng ngồi xuống.

Sau khi đại điển lập Tiên Đình hoàn toàn kết thúc, tại hiện trường có không ít cao thủ cấp bậc Đại La Kim Tiên trở lên muốn gia nhập Tiên Đình.

Hiện nay Tiên Đình mới thành lập, chính là lúc thiếu nhân lực, gia nhập lúc này có thể nói là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Nhưng Tô Dự cũng không phải ai đến cũng nhận, mà để Nữ Oa bố trí một đại trận khảo nghiệm, sau khi sàng lọc một phen, mới cho những người vượt qua gia nhập.

Dù sao hiện tại mới lập Tiên Đình, Tô Dự có chút lo lắng một số 'gián điệp' trà trộn vào, nếu những gián điệp này đảm nhiệm chức vụ trung cao tầng trong Tiên Đình, một khi phản bội, sẽ có ảnh hưởng rất lớn đến Tiên Đình.

Vì thế, dù hiện tại thiếu nhân lực, Tô Dự cũng thà thiếu chứ không ẩu.

"Tô Dự Tiên Đế, ta có thể cùng ngài nói chuyện một chút về trách nhiệm giữa Tiên Đình và Thiên Đình được không?" Dao Trì đến trước mặt Tô Dự, đôi mắt đẹp nhìn hắn.

"Được!" Tô Dự gật đầu, sau đó dẫn nàng đến Tiên Đế Điện, đợi Tam Tiêu tiên tử dâng lên Ngộ Đạo Thần Trà và tiên quả xong, cả đại điện chỉ còn lại hai người.

Lại một lần nữa ở riêng với nhau, Dao Trì trong lòng có chút e thẹn và một chút căng thẳng, nhưng vì quan hệ giữa Tiên Đình và Thiên Đình, nàng chủ động mở lời.

"Tô Dự Tiên Đế, chức năng của Thiên Đình là quản lý toàn bộ Hồng Hoang, tạo phúc cho Hồng Hoang, còn chức năng của Tiên Đình là quản lý thiên hạ quần tiên, tạo phúc cho Hồng Hoang, có thể nói, giữa Tiên Đình và Thiên Đình, chức năng có rất nhiều điểm trùng lặp, để tránh sau này nảy sinh mâu thuẫn, chúng ta nên làm rõ trước một phen." Dao Trì vốn đã phong hoa tuyệt đại, cao quý điển nhã, sau mấy vạn năm hun đúc, khí chất và dung nhan càng hơn xưa.

Đặc biệt là khi đối mặt riêng, vẻ e thẹn nhàn nhạt và tình ý như nước kia, khiến Tô Dự động lòng.

Phải biết rằng, thân phận của đối phương là Vương Mẫu nương nương mẫu nghi thiên hạ, càng là trợ thủ đắc lực của Thiên Đế Hạo Thiên.

Nếu không có hắn xuất hiện, Dao Trì tuyệt đối sẽ thuận lợi kết thành đạo lữ với Hạo Thiên, cùng nhau chưởng quản toàn bộ Thiên Đình.

Một người quân lâm thiên hạ.

Một người mẫu nghi thiên hạ.

Có thể nói là bổ trợ cho nhau.

Nghĩ đến thân phận của đối phương, Tô Dự trong lòng lại cảm thấy có chút kích thích.

"Vụt!" Tô Dự trực tiếp đứng dậy, đến bên cạnh Dao Trì, chủ động nắm lấy đôi bàn tay trắng nõn mềm mại kia.

"A!" Dao Trì không ngờ, Tô Dự lại dám táo bạo như vậy, lại một lần nữa chủ động nắm lấy tay mình.

Nhưng trong lòng nàng lại vui mừng khôn xiết.

Bởi vì nàng đã sớm tình căn thâm chủng với Tô Dự từ mấy chục vạn năm trước, lần này sau khi hiểu rõ lòng mình, nàng cũng đã từng vô số lần mơ về cảnh này.

Nếu không, vì sao lại từ chối mấy lần ý định kết thành đạo lữ của đại ca Hạo Thiên?

"Dao Trì, ta đã sớm hiểu rõ tình ý của nàng đối với ta, nàng cũng nên hiểu rõ lòng ta chứ?" Thấy Dao Trì không phản kháng, Tô Dự kéo nàng lại, thuận thế ôm lấy vòng eo thon của nàng, hai người tiếp xúc thân mật hơn.

"Ta, ta hiểu!" Trong khoảnh khắc, gương mặt xinh đẹp phong hoa

tuyệt đại, cao quý ung dung của Dao Trì đỏ bừng, đôi mắt đẹp như nước mùa thu, mang theo vô hạn dịu dàng, khiến người ta muốn nếm thử tất cả.

Thấy dáng vẻ phong hoa tuyệt đại, vô hạn thẹn thùng của Dao Trì, Tô Dự khẽ cười, trán chạm vào trán nàng, sau đó từ từ cúi xuống.

"Ưm…" Trong chốc lát, cả người Dao Trì hoàn toàn cứng đờ, chỉ cảm thấy như say.

Thật lâu thật lâu sau, Dao Trì mới từ từ tỉnh lại.

Lúc này, cả người nàng đang nép vào lòng tình lang, mùi vị tuyệt vời vô cùng vừa rồi, khiến trái tim nàng hoàn toàn tan chảy.

"Tiên Đế, ta, ta bây giờ phải làm sao?" Dao Trì với tư cách là Vương Mẫu của Thiên Đình, bây giờ lại tình sâu nghĩa nặng với Tiên Đế Tô Dự, nếu trở thành thê tử của Tô Dự, vậy thì sẽ để cho tất cả sinh linh trong thế giới Hồng Hoang nhìn nhận thế nào?

Phải biết rằng, tất cả mọi người trong thiên hạ đều cho rằng nàng và Thiên Đế Hạo Thiên chắc chắn là một đôi.

Nếu gả cho Tô Dự, nàng không biết nên xử lý mối quan hệ giữa Tô Dự và đại ca Hạo Thiên như thế nào.

"Dao Trì, không cần lo lắng, mọi chuyện đã có ta." Tô Dự hiểu rõ nỗi lo của Dao Trì, nhẹ nhàng vỗ về lưng nàng.

Vụt!

Nhìn thấy vẻ dịu dàng của tình lang, Dao Trì trong lòng không khỏi hạ quyết tâm.

"Tiên Đế, ta sẽ đến xin Lão gia từ bỏ ngôi vị Vương Mẫu, sau đó yên tâm ở bên cạnh ngài!" Dao Trì là một người phụ nữ rất hiểu chuyện, nàng biết, nếu tiếp tục ở lại Thiên Đình, không chừng sẽ

khiến tình lang không thoải mái.

Đồng thời, nếu để đại ca Hạo Thiên biết quan hệ giữa mình và tình lang, Hạo Thiên không chừng sẽ hoàn toàn phát điên, tình huynh muội mấy Nguyên hội sẽ hoàn toàn đoạn tuyệt.

Vì thế, từ bỏ ngôi vị Vương Mẫu có thể giải quyết được tất cả, đại ca Hạo Thiên trong lòng dù không cam tâm, cũng sẽ vì tình nghĩa mấy Nguyên hội mà không hoàn toàn xé rách mặt.

"Không cần!" Tô Dự lắc đầu, ôm nàng chặt hơn.

"Dao Trì, bây giờ nàng cũng biết, trẫm lập Tiên Đình, thế tất sẽ phải đối đầu với Thiên Đình của Hạo Thiên đạo hữu, thân phận của nàng vô cùng quan trọng." "Một khi Tiên Đình của trẫm và Thiên Đình xảy ra xung đột, nàng sẽ là một điểm hòa hoãn rất tốt, đợi thời cơ chín muồi, sau khi Tiên Đình và Thiên Đình cùng nhau quản lý thế giới Hồng Hoang, nàng có thể từ bỏ ngôi vị Vương Mẫu, lúc đó, Hạo Thiên đạo hữu cũng sẽ hiểu." Thân phận của Dao Trì rất quan trọng, nếu từ bỏ ngôi vị Vương Mẫu, vậy sau này Tô Dự muốn nhập chủ Thiên Đình, thay thế Hạo Thiên, sẽ khó khăn hơn rất nhiều.

Trước đây, hắn vẫn luôn rất ủng hộ Hạo Thiên, đồng thời cũng thể hiện rất nhiều thiện ý, có thể nói là ân tình sâu nặng, nhưng Hạo Thiên đáp lại lại là âm mưu và chèn ép, quả thực là một con sói mắt trắng vong ơn bội nghĩa.

Vì thế, Tô Dự đã thành lập Tiên Đình.

Chương 299

Từ khoảnh khắc thành lập Tiên Đình, đã định trước không thể cùng tồn tại với Hạo Thiên, Hạo Thiên nếu biết điều, có thể chủ động nhường ngôi vị Thiên Đế, nếu không biết điều, thì đừng trách hắn lòng dạ độc ác!

Dao Trì nghe lời tình lang, cảm thấy rất có lý, nhưng trong lòng lại mơ hồ cảm thấy có gì đó không đúng, nhưng cũng không nói nhiều.

Bởi vì nàng cũng không hy vọng Hạo Thiên mà nàng luôn xem như đại ca và tình lang của mình phải đấu đá đến không chết không thôi, có nàng ở giữa điều hòa, Thiên Đình và Tiên Đình có thể mỗi bên làm tốt chức trách của mình là tốt nhất.

"Được!" Dao Trì nắm chặt tay tình lang, đôi mắt đẹp nhìn Tô Dự.

"Tiên Đế, bây giờ tốt nhất nên phân chia phạm vi thế lực với Thiên Đình, để tránh sau này dễ xảy ra xung đột, đồng thời cũng làm rõ hơn chức năng của Tiên Đình, ngài nói chuyện trước với đại ca Hạo Thiên, cũng tiện cho việc quản lý sau này." Tô Dự hiểu rõ tâm tư của Dao Trì, suy nghĩ một chút, sau đó nghiêm túc nói.

"Toàn bộ hải vực Hồng Hoang đều thuộc quyền quản lý của Tiên Đình.

Đồng thời, Nhân tộc và phạm vi thế lực Đông Hải, những nơi này Thiên Đình không được phép nhúng tay vào, còn những nơi khác, tạm thời do Thiên Đình của Hạo Thiên đạo hữu quản hạt." Hiện nay, dưới trướng Tiên Đình chỉ có hơn mười ức thành viên, muốn quản lý thế giới Hồng Hoang lớn như vậy, căn bản là không thể.

Năm xưa Yêu Tộc Thiên Đình thành viên vượt qua vạn ức, còn không thể dùng thế lực của mình để quản chế toàn bộ Hồng Hoang,

có thể thấy muốn quản lý toàn bộ thế giới Hồng Hoang cần bao nhiêu thành viên.

"Tiên Đế, ngài nói thật chứ?" Dao Trì nhìn tình lang, tràn đầy vẻ khó tin.

Không ngờ, tình lang lại chịu từ bỏ phạm vi thế lực lớn như vậy ở Hồng Hoang, quả thực không khác mấy so với trước khi chưa lập Tiên Đình!

"Dao Trì, nể mặt nàng, trẫm tự nhiên phải chiếu cố Hạo Thiên, người anh vợ này!" Tô Dự cười cười, lại ôm chặt vòng eo của Dao Trì.

"Vụt!" Nghe lời tình lang, Dao Trì trong lòng tràn đầy cảm động, trực tiếp hôn lên má Tô Dự.

Nhưng nghĩ đến Hạo Thiên có thể sẽ không cam tâm như vậy, nàng trực tiếp ôm chặt hắn, sau đó lại một lần nữa cúi xuống.

"Ưm…" Trong khoảnh khắc, Dao Trì lại một lần nữa cảm nhận được sự rung động tuyệt vời của chân linh, thật lâu vẫn nép vào lòng tình lang không muốn tỉnh.

Mấy tháng sau, Dao Trì cuối cùng cũng lưu luyến không rời khỏi Tiên Đình.

Sau khi trở về Thiên Đình, thấy đại ca Hạo Thiên vẻ mặt tự tin hào sảng, liền mở lời về việc phân chia thế lực đã thương lượng với Tô Dự lần này.

"Đại ca, ta đã thương lượng với Tô Dự Tiên Đế rồi, hải vực Hồng Hoang và phạm vi thế lực Đông Hải bắt buộc phải thuộc quyền quản lý của Tiên Đình của Tô Dự Tiên Đế, còn có cả Nhân tộc, cũng phải lấy ý chí của ngài và Nữ Oa nương nương làm chủ, huynh thấy thế nào?" Nghe lời của Dao Trì, Hạo Thiên không khỏi ngẩn ra.

Không ngờ, Tô Dự rầm rộ lập Tiên Đình, ai ngờ chỉ cần quản hạt những thế lực này, quả thực không khác mấy so với trước khi chưa lập Thiên Đình?

Chẳng lẽ có bẫy?

"Nhị muội, Tô Dự Tiên Đế nói thật chứ?" "Không sai!" Dao Trì nghiêm túc gật đầu.

"Nếu Tiên Đình của Tô Dự Tiên Đế chỉ cần quản hạt hải vực Hồng Hoang và phạm vi thế lực Đông Hải, điểm này ta tự nhiên đồng ý, nhưng Nhân tộc là Thiên mệnh chi chủ, sau này nếu hoàn toàn do hắn quản lý, sẽ khiến Thiên Đình của ta có chút khó xử." Sau chuyến đi đến Thái Thanh Cung, Hạo Thiên đã nhận được lời hứa của tứ đại Thánh nhân, vì thế lúc này khí thế có thể nói là rất đủ.

Tứ đại Thánh nhân đều muốn khí vận Nhân tộc, Thiên Đình sao lại không như vậy?

Vì thế, Hạo Thiên muốn mưu đồ bố cục một phen trong đó.

"Đại ca, Tô Dự Tiên Đế và Nữ Oa nương nương là Nhân Tộc Thánh Phụ và Nhân Tộc Chi Mẫu, nắm giữ hơn bảy phần khí vận của Nhân tộc, lần trước Thái Thanh Thánh nhân và Ngọc Thanh Thánh nhân muốn đoạt lấy khí vận Nhân tộc trong tay họ, đã trực tiếp bùng nổ đại chiến cấp Thánh nhân." Dao Trì nhìn Hạo Thiên, vẻ mặt khuyên can.

"Kết quả sau đó huynh cũng đã thấy, bất kỳ ai muốn nhúng chàm Nhân tộc, Tô Dự Tiên Đế và Nữ Oa nương nương sẽ không tiếc liều mạng, vì thế, đại ca, tốt nhất nên thận trọng một chút!" Nghe lời khuyên chân thành của Dao Trì, Hạo Thiên trong lòng sao có thể không biết đạo lý này?

Chỉ là bây giờ có tứ đại Thánh nhân đích thân hứa hẹn, hắn có đủ

khí thế.

“Nhị muội, yên tâm đi, trong lòng vi huynh tự nhiên biết chừng mực, tuyệt đối sẽ không chủ động đi xé rách mặt với Tô Dự Tiên Đế!” Lời tuy nói vậy, Hạo Thiên trong lòng đã bắt đầu suy tính nên lợi dụng sự cạnh tranh giữa tứ Thánh và Tô Dự để bố cục.

“Vậy thì tốt!” Dao Trì thấy Hạo Thiên dường như đã nghe lọt tai, không khỏi yên lòng.

Sau khi thành lập Tiên Đình, các cao thủ dưới trướng Tô Dự vận hành hết tốc lực.

Càng ngày càng có nhiều chủng tộc bắt đầu gia nhập Tiên Đình, phục vụ cho Tiên Đình.

Tiên chức, tiên tướng của Tiên Đình nhanh chóng tăng vọt, những người này phải trải qua mấy chục năm bồi dưỡng huấn luyện, ghi nhớ các loại tiên điều chấp pháp, sau đó mới được thả ra ngoài thực hiện chức trách, thay Tô Dự quản lý Hồng Hoang.

Để phòng ngừa bị các thế lực khác thâm nhập, một khi lên đến cấp bậc tiên tướng, đều phải thông qua đại trận khảo nghiệm do Nữ Oa thiết lập mới có thể được đề bạt.

Còn những tiên chức sơ cấp như tiên binh, dù có một số kẻ có ý đồ khác sắp xếp vào, cũng không đáng lo ngại.

Cùng với sự thành lập của Tiên Đình, cộng thêm sự quản lý của Tô Dự, toàn bộ thế giới Hồng Hoang trong phạm vi thế lực của Tiên Đình bắt đầu phồn vinh thịnh vượng.

Công đức và khí vận mà Tô Dự nhận được cũng ngày càng nhiều.

Ba vạn năm sau, Tô Dự cảm nhận được Nhân tộc sắp nghênh đón thời kỳ Tam Hoàng Ngũ Đế, quyết định đi trước bố cục, thu Phục Hy làm đệ tử, giúp hắn chứng đạo, sau đó tiếp tục mở rộng ảnh hưởng

của mình trong Nhân tộc.

Mấy vạn năm qua, Thiên Đình cùng với Nhân giáo, Xiển giáo, Tây Phương giáo bốn thế lực lớn liên thủ, lợi dụng danh nghĩa Thiên Đình, giúp đỡ, giáo hóa Nhân tộc, thu được không ít khí vận và ảnh hưởng.

Tô Dự sau khi biết được cũng không lập tức có biện pháp phản đối.

Bởi vì Thiên Đình, Nhân giáo, Xiển giáo, Tây Phương giáo tuy có tư tâm, nhưng việc giúp đỡ Nhân tộc là thật, cho nên, bị chia đi một ít khí vận, cũng không có quan hệ gì lớn.

Dù sao hiện tại ở Nhân tộc, khí vận của Tô Dự và Nữ Oa hai người đã vượt qua sáu mươi lăm phần trăm, có quyền khống chế tuyệt đối.

Huống chi, bây giờ sắp nghênh đón thời kỳ Tam Hoàng Ngũ Đế, bố cục mấy chục vạn năm của Tô Dự đã sớm đặt cờ, một ít khí vận bị chia đi kia, sớm muộn gì cũng sẽ trở lại trong tay hắn.

"Vụt!" Một bóng hình thánh khiết vô hạ, dịu dàng điển nhã xuất hiện trước mặt Tô Dự, chính là Nữ Oa.

"Phu quân!" "Nương tử!" Tô Dự nắm chặt tay Nữ Oa, trong lòng tự nhiên hiểu rõ ý đồ của nàng khi đích thân đến đây.

"Nương tử, bây giờ Phục Hy đạo hữu sắp xuất thế, vi phu nhất định sẽ dạy dỗ hắn thật tốt, giúp hắn sớm ngày chứng đạo." "Ừm!" Nữ Oa nép vào lòng tình lang, nghĩ đến huynh trưởng sắp chuyển thế ra đời, trong lòng có chút cảm khái.

Huynh trưởng chuyển thế trọng sinh thành Nhân Tộc Thiên Hoàng Phục Hy, không còn là huynh trưởng Phục Hy nữa, dù có khôi phục ký ức kiếp trước, cũng đã cắt đứt tất cả của kiếp trước.

Sau khi ôn tồn với Nữ Oa mấy năm, Tô Dự liền giao phó mọi việc, trực tiếp hướng về bộ lạc Lôi Trạch nơi Phục Hy ra đời.

Gần bộ lạc Lôi Trạch, Tô Dự yên lặng chờ đợi Phục Hy xuất thế.

Bộ lạc Lôi Trạch là một bộ lạc rất nhỏ trong Nhân tộc, thủ lĩnh bộ lạc có một người con gái tên là Hoa Tư, Tô Dự biết rõ, Hoa Tư chính là mẫu thân chuyển thế đầu thai của Phục Hy.

Mấy năm sau, bộ lạc Lôi Trạch bỗng dưng xuất hiện một dấu chân khổng lồ, khi Tô Dự thấy dấu chân này tràn ngập đạo vận, không khỏi chăm chú cảm ngộ.

Chương 300

Hắn biết rõ, tất cả đều là Thiên Đạo sắp đặt, dấu chân này chính là đại diện cho ý chí của Thiên Đạo.

Mấy ngày sau, con gái của thủ lĩnh bộ lạc Lôi Trạch là Hoa Tư ra ngoài chơi, sau khi thấy dấu chân khổng lồ, liền trực tiếp ngủ say trong đó.

Sau đó, trên người Hoa Tư tỏa ra một loại thần vận vô cùng huyền diệu, đạo vận xung quanh dấu chân toàn bộ hội tụ vào bụng nàng, sau đó hội tụ thành tinh hoa lưu lại trong cơ thể nàng.

Tô Dự biết rõ, anh vợ Phục Hy của hắn sắp chuyển thế ra đời.

Mấy tháng sau, bụng của Hoa Tư ngày càng lớn, thu hút sự chú ý của vô số người.

Với tư cách là con gái của thủ lĩnh, chưa chồng mà có chửa, đối với tất cả mọi người, đây là một vụ bê bối trọng đại.

Cha của Hoa Tư đích thân chất vấn Hoa Tư, nhưng Hoa Tư căn bản không có tiếp xúc thân mật với bất kỳ người đàn ông nào, cho nên căn bản không thể giải thích việc mang thai.

Dưới sự truy hỏi không ngừng của cha, Hoa Tư đã nói ra việc mình ngủ một đêm trong dấu chân khổng lồ gần bộ lạc Lôi Trạch.

Rất nhanh, cha của Hoa Tư cho rằng con gái mình đã cấu kết với yêu tộc, mang thai một yêu nghiệt, muốn trực tiếp giết chết thai nhi trong bụng Hoa Tư.

Hoa Tư khổ sở cầu xin, cộng thêm mẹ cũng ở bên cạnh cầu tình, cho nên cha nàng tạm thời dung túng cho thai nhi trong bụng Hoa Tư.

Nếu trong bụng Hoa Tư thật sự là một yêu nghiệt, đợi sau khi sinh

ra, nhất định sẽ bị đánh chết bằng gậy.

Đáng nói là, bởi vì trong Vu Yêu lượng kiếp, Yêu tộc đã tàn sát Nhân tộc trên quy mô lớn để luyện chế Đồ Vu Kiếm, Nhân tộc và Yêu tộc đã hoàn toàn không đội trời chung, tuyệt đối không dung túng cho sự tồn tại của Yêu tộc trong Nhân tộc.

Nháy mắt ba năm trôi qua, bụng của Hoa Tư ngày càng lớn, mang thai ba năm mà không sinh con, bị càng ngày càng nhiều tộc nhân cho là yêu nghiệt.

Cha của Hoa Tư dù là thủ lĩnh bộ lạc, cũng không chịu nổi áp lực như vậy, đành phải đuổi con gái mình ra khỏi bộ lạc, mặc cho nàng tự sinh tự diệt.

Khi Hoa Tư kiệt sức sắp ngất đi, Tô Dự dùng thần thông, trực tiếp xuất hiện trong giấc mơ của nàng.

“Hoa Tư, không cần sợ, con mà nàng mang trong bụng là hy vọng tương lai của Nhân tộc, đợi sau khi ra đời, trẫm sẽ đích thân thu làm đồ đệ!” “Từ hôm nay, không cần lo lắng bất cứ điều gì nữa, sẽ có thụy thú bảo vệ nàng, sẽ dâng lên thức ăn và tiên quả thịnh soạn, hãy yên tâm sinh đứa bé ra.” Khi Hoa Tư tỉnh lại, nhớ lại giấc mơ vừa rồi, cảm thấy bóng hình người đó rất quen thuộc, dường như chính là Nhân Tộc Thánh Phụ được thờ cúng ở tổ địa của bộ lạc.

Nghĩ đến đây, Hoa Tư càng thêm kiên định phải sinh đứa bé trong bụng ra.

Ngày hôm sau, khi Hoa Tư tỉnh dậy, một con rồng mang theo các loại mỹ vị trân tu, một con phượng hoàng mang theo các loại tiên quả đặt bên cạnh Hoa Tư.

Cảnh tượng hoành tráng như vậy, khiến Hoa Tư vô cùng chấn động.

Rất nhanh, các tộc nhân xung quanh bộ lạc phát hiện Hoa Tư được thần thú bảo vệ dâng thức ăn, liền để cha của Hoa Tư đích thân đón nàng trở về.

Mỗi ngày, một con rồng và một con phượng hoàng đều sẽ mang đến mỹ vị trân tu và tiên quả, cảnh tượng này, khiến vô số Nhân tộc chấn động, đối với Hoa Tư bảo vệ đến cực điểm.

Nếu Hoa Tư không cực kỳ quan trọng, sao có thể được rồng và phượng hoàng đối đãi trọng thị như vậy?

Phải biết rằng, Long tộc và Phượng tộc đều là đại tướng quan trọng dưới trướng Thánh Phụ!

Cho nên, khi Hoa Tư nói ra giấc mơ đó, tất cả Nhân tộc đều tin tưởng sâu sắc, đứa bé nàng mang trong bụng chắc chắn là hy vọng tương lai của Nhân tộc!

Vì thế, câu chuyện Hoa Tư mang thai, thụy thú dâng thức ăn bắt đầu được lưu truyền.

Nháy mắt, ba năm thời gian trôi qua.

Hoa Tư đã mang thai sáu năm.

Kể từ khi có Long tộc và Phượng tộc mỗi ngày đều mang đến cho Hoa Tư trân tu mỹ vị, tiên quả kỳ trân, tầm quan trọng của nàng trong bộ lạc Lôi Trạch đã vượt xa cha mình là thủ lĩnh.

Các bộ lạc Nhân tộc gần đó sau khi nghe nói đứa bé trong bụng Hoa Tư là hy vọng tương lai của Nhân tộc, lại có Long Phượng nhị tộc đích thân dâng thức ăn, đều lần lượt đến tận mắt chứng kiến.

Sau khi chứng kiến xong, đều đồng loạt xin quy phụ bộ lạc Lôi Trạch.

Theo họ thấy, nếu Hoa Tư mang trong mình hy vọng tương lai của

Nhân tộc, tự nhiên phải sớm quy phụ bộ lạc Lôi Trạch, sau đó cống hiến toàn bộ sức mạnh cho Nhân tộc.

Một ngày nọ, Tô Dự cảm thấy thời cơ đã đến, liền trực tiếp xuất hiện trong phòng của Hoa Tư.

"Vụt!" Khi Hoa Tư thấy Tô Dự uy nghiêm anh vũ, liền trực tiếp quỳ xuống bái lạy, mấy thị nữ hầu hạ bên cạnh lại sợ hãi chạy ra ngoài.

"Hoa Tư bái kiến tiên trưởng!" Lúc này, Hoa Tư cảm thấy dung nhan của Tô Dự rất quen thuộc, rất thân thiết, phảng phất như đã gặp ở đâu đó.

"Ông!" Tô Dự khẽ phất tay, một luồng năng lượng dịu dàng nâng nàng dậy.

"Không cần đa lễ!" Lúc này, thị nữ vừa chạy ra ngoài đã thông báo cho vệ sĩ, vô số tinh nhuệ của bộ lạc Lôi Trạch xông vào, ai nấy đều vô cùng cảnh giác nhìn Tô Dự.

"Là ai?

Vì sao lại xuất hiện trong phòng của Hoa Tư?" Tất cả mọi người đều như gặp đại địch.

"Vị tiên trưởng này chính là tiên trưởng đã báo mộng cho ta, tuyệt đối không được thất lễ!" Hoa Tư sợ xảy ra xung đột, lập tức ngăn cản vệ sĩ.

Lúc này, cha của Hoa Tư bước vào, khi nhìn rõ Tô Dự, không khỏi trợn to mắt, sau đó trực tiếp quỳ xuống bái lạy.

"Hoa Lôi bái kiến Nhân Tộc Thánh Phụ của chúng ta!" "?!" Nhân Tộc Thánh Phụ của chúng ta?

Ngay lúc này, tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người, sau

đó theo thủ lĩnh Hoa Lôi cùng nhau quỳ xuống bái lạy.

"Bái kiến Nhân Tộc Thánh Phụ của chúng ta!" "Bái kiến Nhân Tộc Thánh Phụ của chúng ta!" Lúc này, tất cả mọi người đều tỉnh táo lại, nhớ lại tượng điêu khắc Nhân Tộc Thánh Phụ mà họ tế bái ở tổ địa của bộ lạc, chẳng phải giống hệt Tô Dự sao?

Hoa Lôi với tư cách là thủ lĩnh của bộ lạc Lôi Trạch, hơn một trăm năm trước, đã đích thân đến tổ địa Nhân tộc bên bờ Đông Hải tế bái, tự nhiên đã thấy tượng điêu khắc Thánh Phụ rõ ràng hơn, chân thực hơn.

Dưới gầm trời này, có ai dám mạo phạm Tô Dự, mượn danh nghĩa của ngài để lừa gạt?

"Các ngươi không cần đa lễ, trẫm lần này đến đây, là vì hy vọng tương lai của Nhân tộc chúng ta." Tô Dự khẽ phất tay, một luồng năng lượng dịu dàng nâng tất cả mọi người dậy.

"Đứa bé trong bụng Hoa Tư chính là cộng chủ tương lai của Nhân tộc, trẫm lần này xuất hiện, sẽ đích thân thu làm đồ đệ, sau đó sẽ tận tâm dạy dỗ, để nó dẫn dắt Nhân tộc chúng ta đi đến một đỉnh cao mới!" Vụt!

Tất cả mọi người nghe được pháp chỉ của Tô Dự, ai cũng kích động đến khó kiềm chế.

Nhân Tộc Thánh Phụ xuất hiện ở bộ lạc Lôi Trạch là một niềm vui lớn lao, huống chi đứa bé trong bụng Hoa Tư còn là cộng chủ tương lai của Nhân tộc?

Chương 301

Có Nhân Tộc Thánh Phụ đích thân dạy dỗ, còn phải lo lắng gì về tương lai của Nhân tộc?

"Hiện tại đứa bé trong bụng Hoa Tư đã được thai nghén sáu năm, cần tiếp tục thai nghén thêm sáu năm, đủ mười hai địa chi mới có thể ra đời, trước đó, trẫm sẽ dạy dỗ nó trước." Tô Dự nói xong, đưa tay phải ra chỉ nhẹ vào bụng Hoa Tư.

"Vút!" Một luồng ánh sáng màu vàng rực rỡ chui vào trong bụng Hoa Tư, sau đó cả người nàng tỏa ra một loại thần sắc huyền diệu, khiến người ta chấn động không thôi.

"Cẩn tuân pháp chỉ của Thánh Phụ!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Thánh Phụ!" Lúc này, Hoa Tư cung kính hành lễ với Tô Dự.

"Kính xin Thánh Phụ ban tên cho con của ta!" "Phục Hy!" Tô Dự nói xong, lại một lần nữa dùng năng lượng nâng nàng dậy.

Sáu năm sau, Hoa Tư cuối cùng cũng sinh con, Phục Hy vừa sinh ra đã biết nói, đồng thời cũng thể hiện sự thông minh phi thường.

Khi Tô Dự lại một lần nữa xuất hiện, Phục Hy trong lòng chỉ cảm thấy vô cùng thân thiết, sau đó cung kính hành lễ.

"Phục Hy bái kiến lão sư!" "Thiện!" Tô Dự khẽ cười, sau đó dắt tay Phục Hy đi ra ngoài bộ lạc Lôi Trạch.

Tiếp theo, Tô Dự bắt đầu dạy cho Nhân tộc những kỹ năng sinh tồn, như: đao canh hỏa chủng, kỹ xảo săn bắn và quản lý, v.v.

Hắn không dạy cho Phục Hy tất cả sự phát triển của Nhân tộc đời sau, bởi vì điều này liên quan đến con đường chứng đạo của Nhị Hoàng Ngũ Đế tương lai của Nhân tộc, nếu một khi bước nhảy quá

lớn, hậu quả mang lại Tô Dự cũng không thể nắm chắc.

Dưới sự dạy dỗ tận tình của Tô Dự, Phục Hy học rất nhanh, thiên tư thông minh học đâu hiểu đó, còn có thể chủ động suy một ra ba, đưa ra các biện pháp xử lý khác nhau.

Tô Dự rất hài lòng, sau khi đích thân dạy dỗ Phục Hy mười năm, liền để hắn trở về bộ lạc Lôi Trạch.

Rất nhanh, ông ngoại của hắn liền truyền ngôi vị thủ lĩnh bộ lạc cho Phục Hy, không có bất kỳ ai dám phản đối.

Phải biết rằng, Phục Hy là đệ tử chân truyền của Thánh Phụ, là cộng chủ tương lai của Nhân tộc, ai dám chất vấn?

Vì thế, sau khi Phục Hy trở thành thủ lĩnh bộ lạc mới, bắt đầu mạnh tay phát triển, dẫn dắt tộc nhân chiến thắng các loại khó khăn, Nhân tộc ngày càng hưng thịnh.

Đồng thời, hắn cũng cải cách hủ tục hôn nhân của Nhân tộc, đề xướng phương thức nam cưới nữ gả, đồng thời cũng cấm chỉ quy định người thân trực hệ không được thành thân, khiến tỷ lệ sống sót của trẻ sơ sinh Nhân tộc tăng lên đáng kể, nâng cao rất nhiều thực lực của Nhân tộc.

Phục Hy cũng dựa theo những gì học được từ lão sư Hạo Thiên, bắt đầu dạy cho tộc nhân cách đan lưới bắt cá, thuần dưỡng dã thú, cũng là nguồn gốc của gia súc, đồng thời cũng dạy cho tộc nhân phương pháp dự trữ thức ăn, điều này đã cải thiện rất nhiều môi trường sống của Nhân tộc, khiến Nhân tộc không còn phải chết đói.

Tiếp theo, bộ lạc Lôi Trạch hưng thịnh, cộng thêm uy vọng của Nhân Tộc Thánh Phụ Tô Dự, vô số bộ lạc Nhân tộc gần đó lần lượt quy phụ, tôn Phục Hy làm cộng chủ Nhân tộc.

Dưới sự dẫn dắt của Phục Hy, Nhân tộc ngày càng thịnh vượng,

các loại âm luật, đào huân, cầm sắt... lần lượt được phát minh.

Cùng với việc Phục Hy trở thành cộng chủ Nhân tộc, các bộ lạc Nhân tộc dưới trướng cũng ngày càng lớn, học hỏi kinh nghiệm của lão sư, bắt đầu bổ nhiệm quan viên, trao cho quyền lợi, phân chia quản lý, đây có thể nói là một tiến bộ rất lớn, mang lại vô số kinh nghiệm và cảm hứng cho đời sau.

Cùng với sự hưng thịnh của Nhân tộc, khí vận và ảnh hưởng của Tô Dự trong Nhân tộc cũng ngày càng khủng bố, thậm chí còn vượt qua cả Nhân Tộc Chi Mẫu Nữ Oa nương nương.

Tiếp theo, Phục Hy bắt đầu tuần thị tất cả các bộ lạc Nhân tộc, từ bộ lạc Lôi Trạch đến tận tổ địa Nhân tộc bên bờ Đông Hải, tổng cộng mất mấy ngàn năm.

Mỗi một bộ lạc, tất cả thành viên bộ lạc đều cam tâm tình nguyện quy phụ, tôn ngài làm cộng chủ Nhân tộc, thống nhất toàn bộ Nhân tộc, và bổ nhiệm các quan viên tương ứng để quản lý.

Từ đó về sau, Nhân tộc không còn như một đám cát rời rạc như trước, mà trở nên đoàn kết hơn, mạnh mẽ hơn.

Khí vận của Tô Dự, lại một lần nữa tăng vọt điên cuồng.

Lúc này, hắn cảm giác được, khí vận của mình trong Nhân tộc đã vượt qua bốn phần, cộng thêm khí vận Nhân tộc của thê tử Nữ Oa, đã gần tám phần!

Khí vận Nhân tộc của Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ và Tây Phương nhị thánh lại một lần nữa bị Tô Dự đoạt đi.

Khi trơ mắt nhìn khí vận Nhân tộc trên người Tô Dự ngày càng nhiều, ngày càng khủng bố, ngoài sự ghen tị và căm hận ra, họ lại càng thêm mong chờ và toan tính.

Bởi vì Thiên Hoàng Phục Hy sắp chứng đạo!

Đợi sau khi Địa Hoàng Thần Nông chứng đạo, vị trí lão sư của Nhân Hoàng Hiên Viên và Ngũ Đế còn lại đều nằm trong tay họ, đến lúc đó, chắc chắn sẽ đoạt lại khí vận Nhân tộc từ tay Tô Dự!

Sau khi Phục Hy tuần thị một vòng tất cả các bộ lạc vừa và lớn của Nhân tộc, cảm nhận được đạo của mình sắp đến.

Nhưng suy nghĩ rất lâu, vẫn không thể suy ra được đạo của mình ở đâu, vì thế, ngài trở về bộ lạc Lôi Trạch, tìm đến Tô Dự.

"Lão sư, đệ tử cảm giác phát triển đã đến một bình cảnh, cách con đường của mình luôn thiếu một chút linh cảm, xin lão sư giải hoặc!" Phục Hy nhìn lão sư Tô Dự, vẻ mặt chân thành cầu cứu.

"Thiện!" Nghe lời của Phục Hy, Tô Dự khẽ cười, lộ ra nụ cười tự tin.

Hiện tại, Phục Hy sắp chứng đạo, chỉ là thiếu một kiện chí bảo chứng đạo mà thôi, với tư cách là lão sư của hắn, kiện chí bảo chứng đạo này đương nhiên phải giúp hắn lấy được.

Huống chi, kiện chí bảo này và kiếp trước của Phục Hy có mối quan hệ nhân quả rất lớn.

"Phục Hy, đến nơi giao nhau của Hoàng Hà và Đồ Hà, quan sát kỹ, đạo của con, ở đó!" Tô Dự nói xong, trực tiếp đứng dậy.

"Vi sư bây giờ đi tìm cho con một món bảo vật, để làm chí bảo chứng đạo của con!" "Đa tạ lão sư!" Nghe sự chỉ điểm và giúp đỡ của Tô Dự, Phục Hy cung kính hành lễ với lão sư.

Tiếp theo, Phục Hy nghe theo lời chỉ điểm của lão sư, đến nơi giao nhau của Hoàng Hà và Đồ Hà, bắt đầu quan sát một cách nghiêm túc.

Khi Phục Hy nhìn vào nơi giao nhau của Hoàng Hà và Đồ Hà, có một xoáy nước vô cùng thần dị, hai dòng sông, hòa quyện vào nhau.

Trong khoảnh khắc, Phục Hy bị thu hút, sau đó rơi vào trạng thái đốn ngộ.

Sau khi thấy Phục Hy cầu cứu, Tô Dự liền trực tiếp dùng thần thông, hướng về Bắc Hải.

Mấy năm sau, Tô Dự trực tiếp đến Bắc Hải.

Tốc độ hiện tại của hắn có thể nói là quán tuyệt Hồng Hoang, Thánh nhân nếu không mượn sức mạnh của Thiên Đạo, căn bản không thể so sánh tốc độ với hắn.

Phải biết rằng, hiện tại Tô Dự đã lĩnh ngộ Không Gian pháp tắc đến một mức độ cực kỳ sâu sắc, một bước đi mấy trăm năm ánh sáng cũng là chuyện bình thường.

Khi Tô Dự đến Bắc Hải, trực tiếp xóa bỏ thần thông ẩn thân của mình, khôi phục khí tức bản thân.

"Ông!" Trong khoảnh khắc, vô số đại năng ở Bắc Hải đều cảm nhận được khí tức của Tô Dự, ai nấy đều không khỏi kinh hãi. 'Tô Dự Tiên Đế lại đến Bắc Hải có chuyện gì?

Chương 302

Lần trước Tô Dự đến Bắc Hải, là để lấy bốn chi của cự ngao Bắc Hải lập nên tứ cực của trời đất, và lấy đi vô số bảo vật tích trữ qua nhiều Nguyên hội.

Từng có một đại năng Chuẩn Thánh không biết sống chết muốn cướp bảo vật, đã bị Tô Dự một chưởng đánh chết, hồn bay phách tán, cảnh tượng đó, đã khiến tất cả các đại năng chấn động không thể tả, không còn ai dám bất kính với Tô Dự nữa.

Trong Yêu Sư Cung, khi Côn Bằng cảm nhận được khí tức do Tô Dự tỏa ra, lập tức tỉnh lại sau khi bế quan.

"Vụt!" Côn Bằng trực tiếp mở toang cửa lớn của Yêu Sư Cung, bay về phía Tô Dự.

"Côn Bằng ra mắt Tiên Đế!" Nhìn bóng hình uy vũ bá khí đó, hắn cung kính hành lễ.

"Không cần đa lễ!" Tô Dự khẽ phất tay, mỉm cười nhìn hắn.

"Yêu sư, chắc ngài cũng biết ý đồ của trẫm lần này chứ?" Nghe lời của Tô Dự, Côn Bằng trong lòng đã hiểu ra rất nhiều.

"Xin mời Tiên Đế vào Yêu Sư Cung của ta uống tách tiên trà!" "Thiện!" Thấy Côn Bằng dường như muốn chủ động tạo mối quan hệ tốt với mình, Tô Dự cũng không từ chối.

Lần này đến Bắc Hải, chính là vì chí bảo Hà Đồ Lạc Thư trong tay hắn!

Năm xưa trong trận quyết chiến Vu Yêu, một trong những người chủ trận của Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận là Phục Hy đã tử trận, Đế Tuấn sau đó đã giao quyền khống chế đại trận cho Côn Bằng.

Côn Bằng thấy trận quyết chiến thảm liệt, mơ hồ suy ra được kết cục của trận quyết chiến Vu Yêu, liền trực tiếp bỏ rơi Đế Tuấn, mang theo chí bảo Hà Đồ Lạc Thư và vô số tinh nhuệ Yêu tộc chạy trốn.

Sau khi có được Hà Đồ Lạc Thư, Côn Bằng muốn luyện hóa chiếm làm của riêng, nhưng phát hiện, dù Đế Tuấn đã tử trận, những chí bảo như Hà Đồ Lạc Thư hắn cũng không thể nhúng chàm, căn bản không thể luyện hóa.

Hiện tại Tô Dự Tiên Đế đích thân đến, Côn Bằng mơ hồ cảm nhận được, chính là vì hai kiện chí bảo Hà Đồ Lạc Thư.

Sau khi vào Yêu Sư Cung, Côn Bằng cuối cùng cũng suy ra được đầu đuôi câu chuyện.

Hà Đồ Lạc Thư mà hắn khổ công cướp đi lại là chí bảo chứng đạo của Phục Hy, Côn Bằng trong lòng có chút chua xót, đồng thời cũng tràn đầy ngưỡng mộ.

Có một người em gái tốt và một người em rể tốt thật là tuyệt!

Ngôi vị Thiên Hoàng Nhân tộc, có thể dễ dàng chứng đạo, còn đạo của hắn thì sao?

Lại ở đâu?

Cuối cùng, Côn Bằng nhìn Tô Dự anh vũ bá khí, người đã dùng tu vi Chuẩn Thánh trực tiếp đánh bại Thái Thanh Thánh nhân, trong lòng không khỏi đưa ra một quyết định.

"Xin mời Tiên Đế nếm thử Hậu Thiên linh trà của Bắc Hải chúng ta!" "Thiện!" Tiếp theo, Tô Dự vừa thưởng trà, vừa trò chuyện với Côn Bằng, mơ hồ cảm nhận được Côn Bằng có ý muốn đầu quân cho mình.

Nếu Côn Bằng đầu quân cho hắn, cộng thêm Long tộc, toàn bộ phạm vi thế lực Bắc Hải sẽ hoàn toàn nằm trong tầm kiểm soát của

hắn.

"Vụt!" Côn Bằng trực tiếp lấy ra hai kiện chí bảo Hà Đồ, Lạc Thư từ thức hải, vừa rồi hắn đã suy ra, hai kiện chí bảo này là chí bảo chứng đạo của Phục Hy, nếu hắn muốn cưỡng ép chiếm hữu, hậu quả sẽ rất thê thảm.

Vì thế, sau khi mơ hồ bày tỏ tâm tư của mình, hắn lập tức dâng lên hai kiện chí bảo.

"Nghe nói ái đồ của Tiên Đế là Phục Hy sắp chứng đạo, đặc biệt dâng lên Hà Đồ Lạc Thư, hy vọng có thể giúp ái đồ của Tiên Đế một tay!" "Thiện!" Thấy Côn Bằng thức thời như vậy, Tô Dự không khỏi đánh giá cao hắn.

Âm hiểm quyết đoán.

Đúng là một kẻ tàn nhẫn!

"Yêu sư ở Bắc Hải đã lâu, chắc cũng biết dưới trướng trẫm đang thiếu nhân tài, không biết Yêu sư có thể gia nhập Tiên Đình của ta, đảm nhiệm chức vụ Bắc Hải Tiên Quân không?" Côn Bằng trước hết mơ hồ bày tỏ ý định đầu quân, sau đó lại chủ động dâng lên chí bảo Hà Đồ Lạc Thư, Tô Dự tự nhiên sẽ nể mặt hắn, thu nhận vào dưới trướng.

Côn Bằng là một kẻ siêu cấp tàn nhẫn, dù có nhiều tâm tư, Tô Dự cũng không sợ.

Bởi vì trước thực lực tuyệt đối, bất kỳ âm mưu nào cũng vô dụng!

Huống chi, Yêu sư Côn Bằng gia nhập Tiên Đình, đối với hắn cũng có lợi, không những có thể tăng cường khí vận của Tiên Đình, mà còn có thể hoàn toàn đưa Bắc Hải vào phạm vi quản hạt của mình.

Tô Dự tin rằng, với thủ đoạn và thực lực của mình, sau khi Côn Bằng gia nhập Tiên Đình nếu dám không trung thành, thì đừng trách

hắn ra tay tàn nhẫn!

"Đa tạ Tiên Đế!" Côn Bằng thấy Tô Dự lại dùng ngôi vị Bắc Hải Tiên Quân để chiêu mộ mình, trong lòng không khỏi vui mừng.

Hắn hiểu rõ, cục diện Hồng Hoang hiện tại tương đối căng thẳng, không có bất kỳ chỗ dựa nào, trong lượng kiếp tương lai thậm chí là trong trận chiến của Thánh nhân, có thể sẽ trở thành pháo hôi.

Vì thế, hắn rất xem trọng Tô Dự Tiên Đế, muốn chủ động gia nhập đầu quân.

Đồng thời hắn cũng hiểu, sau khi gia nhập Tiên Đình tuyệt đối không thể có hai lòng, nếu không, đừng nói là Tô Dự Tiên Đế, ngay cả Nữ Oa nương nương cũng sẽ không tha cho hắn!

"Côn Bằng nguyện vì Tiên Đế mà khuyển mã chi lao!" "Thiện!" Tô Dự gật đầu, tán thưởng nhìn Côn Bằng.

Côn Bằng là một trong những Tiên Thiên Ma Thần, lại là một trong ba ngàn đại năng của Tử Tiêu Cung, thực lực trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang đều thuộc tầng lớp đỉnh cao.

Hiện tại, hắn chủ động đầu quân, và Yêu Sư Cung dưới trướng có mấy chục ức tinh nhuệ Yêu tộc, một khi gia nhập Tiên Đình, không những lập tức có thể khiến thực lực của Tiên Đình tăng lên, mà còn có thể hoàn toàn đưa phạm vi thế lực Bắc Hải vào phạm vi quản hạt của mình, có thể nói là lợi ích rất nhiều.

"Vụt!" Tô Dự trực tiếp tế ra Tiên Đế Ngọc Tỷ nắm trong tay phải, ban bố pháp chỉ.

"Trẫm nhân danh Chúng Tiên Chi Đế lệnh: Sắc phong Côn Bằng làm Bắc Hải Tiên Quân, thay trẫm quản lý Bắc Hải!" "Ông!" Khi pháp chỉ của Tô Dự hạ xuống, một luồng năng lượng màu vàng kim thánh khiết uy nghiêm hiện ra trước mặt Côn Bằng.

“Vụt!” Côn Bằng trực tiếp để cho luồng năng lượng màu vàng kim thánh khiết uy nghiêm đó chui vào đầu mình, sau đó cung kính hành lễ.

“Cẩn tuân pháp chỉ của Tiên Đế, nguyện vì Tiên Quân mà chết!” “Ngao ~ ô!” Khi Côn Bằng thuận lợi trở thành Bắc Hải Tiên Quân của Tiên Đình, khí vận kim long dài mấy chục vạn trượng của Tiên Đình lại một lần nữa tăng trưởng, sau đó phát ra một tiếng rồng ngâm vô cùng uy nghiêm vang dội.

Uy chấn tam giới!

Tô Dự phát hiện, sau khi Côn Bằng trở thành Bắc Hải Tiên Quân của Tiên Đình, căn bản không cần lo lắng hắn sẽ phản bội, bởi vì vừa rồi hắn đã tiếp nhận thần chức Bắc Hải Tiên Quân.

Một khi có hành vi ngỗ nghịch, phản bội Tiên Đình, sẽ lập tức bị khí vận phản phệ, đồng thời cũng sẽ lập tức để Tô Dự cảm nhận được.

Đến lúc đó, Tô Dự muốn ra tay trấn sát cũng là chuyện dễ dàng.

Côn Bằng phát hiện, sau khi trở thành Bắc Hải Tiên Quân của Tiên Đình, khí vận trên người trong nháy mắt tăng vọt điên cuồng, loại khí vận gia trì khủng bố này, ngay cả ngôi vị Yêu sư của Yêu Tộc Thiên Đình từng một thời lừng lẫy cũng không thể so sánh, có thể thấy khí vận của Tiên Đình hiện tại khủng bố đến mức nào!

Hắn cũng hiểu, sau khi trở thành Bắc Hải Tiên Quân của Tiên Đình, được hưởng khí vận của Tiên Đình, thì phải thực hiện nghĩa vụ tương ứng, nếu có hành vi ngỗ nghịch phản bội Tiên Đình, tuyệt đối sẽ phải chịu nghiệp lực phản phệ vô cùng khủng bố.

Vì thế, hắn càng thêm kiên định sau này nhất định phải trung thành với Tô Dự Tiên Đế, cống hiến toàn bộ năng lực của mình cho Tiên

Đình!

Chương 303

Tại Thiên Đình, trong Lăng Tiêu Bảo Điện, khi Hạo Thiên nghe được pháp chỉ uy nghiêm của Tô Dự, không khỏi tràn đầy ngưỡng mộ.

Người ta nhẹ nhàng có thể có được sự trung thành của một đại năng viễn cổ như Côn Bằng, còn mình nỗ lực mấy vạn năm, cũng không chiêu mộ được một đại năng Chuẩn Thánh nào, khoảng cách, thật sự quá lớn.

Nhìn khí vận kim long chỉ dài mấy trăm trượng bên ngoài Thiên Đình, rồi lại nhìn khí vận kim long dài mấy chục vạn trượng của Tiên Đình Tô Dự, Hạo Thiên trong lòng tràn đầy tự ti. 'Khi nào mình mới có thể được như Tô Dự Tiên Đế?' Nghĩ đến đây, Hạo Thiên không khỏi nắm chặt nắm đấm, ánh mắt kiên định nhìn về phía Hồng Hoang đại lục.

Sâu trong Thập Vạn Đại Sơn, khi Yêu tộc thái tử Lục Áp suất lĩnh tàn quân Yêu tộc, nghe được pháp chỉ uy nghiêm của Tô Dự, không khỏi nắm chặt hai tay.

Không ngờ, Yêu sư Côn Bằng lại lựa chọn gia nhập Tiên Đình, phục vụ cho Tô Dự Tiên Đế!

Sau này nếu muốn báo thù cho phụ hoàng, sẽ càng khó khăn!

Lục Áp trong lòng biết rõ, năm xưa nếu không phải Côn Bằng vào thời khắc quan trọng nhất cuỗm đi chí bảo Hà Đồ Lạc Thư của phụ hoàng, cùng với mấy chục ức tinh nhuệ Yêu tộc kia, Yêu Tộc Thiên Đình có thể sẽ bại thảm như vậy sao?

Lúc này, vô số tinh nhuệ Yêu tộc còn sót lại thấy Yêu sư Côn Bằng cũng đã chủ động đầu quân cho Tô Dự Tiên Đế, và được trọng

dụng, vậy thì tại sao họ lại không thể đầu quân cho Tô Dự Tiên Đế?

Dù sao Yêu tộc vì trận chiến Vu Yêu, đã gây ra quá nhiều phá hoại cho thế giới Hồng Hoang, trên người ít nhiều đều có nghiệp lực quấn thân, chỉ có mượn khí vận của Tiên Đình, mới có thể tẩy sạch tất cả nghiệp lực.

Vì thế, cùng với việc Yêu sư Côn Bằng chủ động đầu quân cho Tiên Đình, ngày càng nhiều tinh nhuệ còn sót lại của Yêu tộc cũng bắt đầu đầu quân cho Tiên Đình!

Sau khi thu phục Côn Bằng, Tô Dự sắp xếp một số thành viên tiên chức quản lý Bắc Hải xong, liền trực tiếp hướng về nơi giao nhau của Hoàng Hà và Đồ Hà.

Rất nhanh, hắn triệu hồi ra Kỳ Lân và Huyền Quy, đặt Hà Đồ Lạc Thư lên lưng chúng, sau đó để chúng lặn xuống nơi giao nhau của Hoàng Hà và Đồ Hà.

Một ngày nọ, Phục Hy tiếp tục ở nơi giao nhau của Hoàng Hà và Đồ Hà quan sát xoáy nước giao hòa huyền diệu vô cùng đó.

Không lâu sau, cả một vùng trời bắt đầu biến sắc.

Trong chớp mắt, nơi giao nhau của Hoàng Hà và Đồ Hà đã mưa gió bão bùng.

Đôi mắt của Phục Hy lại càng ngày càng sáng, nhìn vào nơi giao nhau của hai dòng sông, tỏa ra thần quang vô cùng huyền diệu.

Vụt!

Đột nhiên, cả mặt sông ánh sáng rực rỡ, một con huyền quy và một con kỳ lân trên lưng mang theo một bộ đồ án thần bí vô cùng.

Khi Phục Hy nhìn thấy bộ đồ án thần bí vô cùng đó, lập tức bị thu hút sâu sắc.

Dường như một thoáng, cũng dường như một vạn năm.

Khi Phục Hy lại một lần nữa mở mắt ra, đôi mắt bùng nổ thần quang kinh người.

"Đạo của ta cuối cùng đã thành!" Phục Hy lộ ra nụ cười vui vẻ, vẫy tay về phía Hà Đồ Lạc Thư trên lưng huyền quy và kỳ lân, Hà Đồ Lạc Thư tự động bay vào tay ngài, sau đó được cất vào lòng.

Sau khi trở về bộ lạc, Phục Hy dựa vào huyền quy và kỳ lân, sau đó tham khảo Hà Đồ Lạc Thư, sau chín chín tám mươi mốt ngày, cuối cùng cũng sáng tạo ra đạo của mình.

Phục Hy Bát Quái!

Phục Hy Bát Quái ra đời, cũng chính thức tuyên cáo Phục Hy công đức viên mãn!

Tô Dự thấy Phục Hy cuối cùng cũng sáng tạo ra 'đạo' của mình, không khỏi lộ ra vẻ vui mừng, sau đó chuẩn bị đi thu đệ tử thứ hai.

Địa Hoàng Thần Nông!

Bộ lạc mà Thần Nông ở là bộ lạc họ Khương, tên của ngài là Liệt Sơn Thị.

Hiện tại, ngài chưa trở thành người nếm trăm loại cỏ, danh hiệu Thần Nông tự nhiên chưa xuất hiện.

Tô Dự trong lòng biết rõ, Thần Nông là do tàn phách của Hồng Vân kết hợp với một luồng hồng vân của thế giới Hồng Hoang chuyển thế sinh ra, không giống như Phục Hy là tàn linh chuyển thế, chỉ cần đột phá Đại La Kim Tiên, là có thể khôi phục ký ức kiếp trước.

Thần Nông dù có chứng đạo, cũng không thể khôi phục ký ức Hồng Vân kiếp trước.

Nhưng ngài lại kế thừa thiện quả của Hồng Vân, đời này mới có tư cách trở thành Địa Hoàng của Nhân tộc.

Khi Tô Dự xuất hiện ở bộ lạc họ Khương, cả bộ lạc hoàn toàn sôi sục.

Trong mấy ngàn năm, uy vọng và ảnh hưởng của Tô Dự trong Nhân tộc đã đạt đến đỉnh cao, gần như đã chiếm giữ năm mươi phần trăm khí vận!

Nhân Tộc Thánh Phụ!

Lão sư của cộng chủ Nhân tộc!

Nhân tộc hiện tại, sở dĩ có được thành tựu như ngày hôm nay, chẳng phải là nhờ sự dạy dỗ tận tình của Tô Dự, mới để cộng chủ Phục Hy phát dương quang đại sao?

"Liệt Sơn Thị, ta muốn thu con làm đồ đệ, truyền thụ bản lĩnh, sau này do con suất lĩnh Nhân tộc tiếp tục đi đến đỉnh cao mới, con có bằng lòng không?" Khi Thần Nông nghe được lời của Tô Dự, trực tiếp quỳ xuống hành lễ.

"Đệ tử bằng lòng!" "Thiện!" Tô Dự khẽ phất tay, một luồng năng lượng dịu dàng đánh vào cơ thể Thần Nông, sau đó bắt đầu đưa ngài theo bên mình, bắt đầu tận tâm dạy dỗ.

Phục Hy nghe nói lão sư đã thu Thần Nông làm đồ đệ, và đích thân đưa theo bên mình tận tâm dạy dỗ, thậm chí còn bổ nhiệm làm cộng chủ Nhân tộc mới kế nhiệm.

Vì thế, Phục Hy bắt đầu yên tâm, chuẩn bị bắt đầu phong thiện ở Thái Sơn, sau đó truyền vị cho Thần Nông.

Sau mấy chục năm được Tô Dự tận tâm dạy dỗ, Tô Dự liền để Thần Nông trở về bộ lạc, cống hiến cho Nhân tộc.

Thần Nông cảm thông với việc Nhân tộc thể chất yếu đuối nhiều bệnh tật, liền vì tìm kiếm giải pháp, bắt đầu nếm trăm loại cỏ, tìm ra dược lý chữa bệnh, và ghi chép lại một cách chi tiết.

Đồng thời, Thần Nông phát hiện, cùng với việc thành viên Nhân tộc ngày càng nhiều, Nhân tộc ngày càng lớn mạnh, thức ăn dần dần không đủ ăn, vì thế, Thần Nông đã thử nghiệm nhiều lần, phát hiện trong số nhiều loại thực vật có thể trồng được, sau đó sàng lọc ra đạo, thử, tắc, mạch, thục năm loại ngũ cốc, cung cấp thức ăn dồi dào cho Nhân tộc, cho nên đời sau tôn ngài là "Ngũ Cốc Gia", "Nông Hoàng Gia".

Phục Hy thấy uy vọng của Thần Nông ngày càng lớn, nghi thức phong thiện ở Thái Sơn mà ngài chuẩn bị cũng cuối cùng đã hoàn thành, liền đến trước mặt Tô Dự, cung kính hành lễ.

"Lão sư, hiện tại uy vọng của sư đệ ngày càng lớn, có tướng của cộng chủ Nhân tộc mới, đệ tử muốn truyền ngôi vị cộng chủ Nhân tộc cho ngài!" "Được!" Tô Dự biết, phong thiện ở Thái Sơn là bước cuối cùng để Phục Hy chứng đạo, vì thế trực tiếp đồng ý.

Tiếp theo, Phục Hy triệu tập tất cả các đại hiền, thủ lĩnh bộ lạc của Nhân tộc, đích thân tuyên bố sẽ truyền ngôi vị cộng chủ Nhân tộc cho Thần Nông Thị.

Tất cả Nhân tộc đều rất rõ ràng, Thần Nông Thị là đệ tử thứ hai do Nhân Tộc Thánh Phụ thu nhận, đồng thời được chỉ định làm cộng chủ tương lai của Nhân tộc.

Chương 304

Cộng thêm những cống hiến kiệt xuất của Thần Nông Thị cho Nhân tộc trong những năm này, tất cả các đại hiền, thủ lĩnh bộ lạc của Nhân tộc đều đồng ý với quyết định của Phục Hy.

Sau đó, Phục Hy định ra nghi thức chứng đạo phong thiện tại Thái Sơn, và âm thầm cầu nguyện với Nhân Tộc Chi Mẫu, Nhân giáo giáo chủ, Xiển giáo giáo chủ, Tiệt giáo giáo chủ, Tây Phương giáo giáo chủ sáu vị Thánh nhân, mời cùng đến quan lễ chứng kiến.

Thái Sơn phong thiện, Nhân Tộc Thiên Hoàng Phục Hy chứng đạo, đại sự như vậy, chư Thánh tự nhiên sẽ đích thân đến quan lễ, cũng để tận mắt chứng kiến cảnh này, sau đó tiện cho việc bố cục tương lai.

"Hoa lạp lạp!" "Hoa lạp lạp!" Khi Phục Hy cầu nguyện không lâu sau, trên bầu trời cả ngọn núi Thái Sơn, hạ xuống vô số tiên hoa màu vàng kim, rơi xuống người mọi người, trực tiếp chui vào cơ thể họ.

Vô số Nhân tộc quan lễ trong nháy mắt cảm thấy bệnh tật tiềm ẩn đều tiêu tan, một số tinh nhuệ mãi không thể đột phá cũng phát hiện, không biết tự lúc nào đã đột phá!

"Vụt!" Khi một bóng hình thánh khiết vô hạ, điển nhã tôn quý xuất hiện, tất cả Nhân tộc đều đồng loạt cung kính hành lễ.

"Bái kiến Nhân Tộc Chi Mẫu của chúng ta!" "Bái kiến Nhân Tộc Chi Mẫu của chúng ta!" Nữ Oa khẽ phất tay, dùng thần thông nâng tất cả Nhân tộc dậy.

"Các ngươi không cần đa lễ!" Sau đó, Nữ Oa nhìn về phía tình lang, vẻ mặt dịu dàng.

“Phu quân, những năm này vất vả cho chàng rồi!” Vụt!

Tô Dự nắm chặt tay nàng, khẽ cười với nàng.

“Nương tử, vi phu sao có thể vất vả được?” Phục Hy nhìn bóng hình của lão sư và sư mẫu trên bầu trời, cảm thấy quả thực là một đôi trời sinh đất tạo.

Tiếp theo, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Tây Phương nhị thánh cùng đến, đều thể hiện các loại dị tượng pháp giá của Thánh nhân giáng lâm trời đất, khiến tất cả Nhân tộc quan lễ được hưởng lợi không ít.

“Ra mắt Tô Dự Tiên Đế, ra mắt Nữ Oa sư muội!” “Ra mắt Tô Dự Tiên Đế, ra mắt Nữ Oa sư tỷ!” “Ra mắt chư vị Thánh nhân!” “Ra mắt ba vị sư huynh, ra mắt hai vị sư đệ!” Sau khi hàn huyên, tất cả mọi người bắt đầu quan lễ, chứng kiến Phục Hy chứng đạo phong thiện.

Nữ Oa nhìn Phục Hy quỳ xuống hành lễ, nắm chặt tay tình lang, đôi mắt đẹp tràn đầy vẻ hoài niệm và thanh thản.

“Một lạy Thiên Đạo!” “Hai lạy Nhân Tộc Chi Mẫu Nữ Oa nương nương!” “Ba lạy Nhân Tộc Thánh Phụ Tô Dự Tiên Đế!” “Bốn lạy lão sư Tô Dự Tiên Đế!” Khi nghi thức chứng đạo phong thiện ở Thái Sơn của Phục Hy hoàn tất, bầu trời đột nhiên vang lên tiếng sấm rền.

“Ầm ầm ầm!” “Ầm ầm ầm!” Trong khoảnh khắc, tất cả mọi người chỉ thấy bầu trời hạ xuống một cột công đức màu vàng kim khổng lồ, trực tiếp chia làm ba phần, lần lượt hướng về phía Phục Hy ở trung tâm, và Tô Dự cùng Nữ Oa trên bầu trời.

Phục Hy nhận được khoảng bảy phần rưỡi, Tô Dự nhận được hai phần, Nữ Oa thì nhận được một phần.

Thực ra theo quỹ đạo vận hành ban đầu, Thái Thanh Lão Tử, giáo chủ của Nhân giáo, cũng có thể được chia công đức, chỉ là hiện tại

Nhân tộc do Tô Dự và Nữ Oa quản lý, Phục Hy chứng đạo, tự nhiên ngài không thể nhận được một chút công đức nào.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề tứ đại Thánh nhân khi thấy phần thưởng công đức khủng bố trên người Tô Dự, ai nấy đều ghen tị đến phát điên!

Phải biết rằng, công đức là thứ quý giá nhất trong thế giới Hồng Hoang, ngay cả các Thánh nhân cao cao tại thượng, cũng vô cùng thèm muốn.

Người có đại công đức, bất kỳ ai cũng không dám làm hại, nếu không sẽ bị nghiệp lực vô tận quấn thân, cuối cùng nhận lấy một kết cục thê thảm vô cùng.

Tô Dự và Nữ Oa đều nhận được lượng lớn công đức, không khỏi nhìn nhau cười, lần lượt nắm chặt tay đối phương.

Khi Phục Hy nhận được phần thưởng công đức khổng lồ của Thiên Đạo, bắt đầu dần dần luyện hóa, tu vi trong nháy mắt từ Nhân Tiên đột phá Địa Tiên, Kim Tiên, Đại La Kim Tiên!

Khi đột phá Đại La Kim Tiên, cả người ngài chấn động, đôi mắt không khỏi lộ ra vẻ hồi tưởng.

Tất cả mọi người đều rất rõ ràng, Phục Hy đã khôi phục ký ức kiếp trước.

Ngay lúc này, Tô Dự phát hiện, tay Nữ Oa đang nắm tay mình lại siết chặt hơn một chút.

"Vụt!" Phục Hy ngẩng đầu, nhìn Tô Dự và Nữ Oa một cái, sau đó nhắm mắt lại, tiếp tục luyện hóa công đức do Thiên Đạo ban thưởng.

"Ầm!" Sau đó, tu vi của Phục Hy trực tiếp từ Đại La Kim Tiên đột phá Chuẩn Thánh, đến tận Bán Bộ Hỗn Nguyên, mới từ từ dừng lại.

Khi mở mắt ra, ngài nhìn về phía chư Thánh và Tô Dự trên bầu trời.

"Từ nay về sau, thế giới Hồng Hoang chỉ có Nhân Tộc Thiên Hoàng Phục Hy, không còn Yêu Tộc Hy Hoàng Phục Hy nữa!" Vụt!

Nghe lời của ngài, Nữ Oa hiểu, từ nay về sau, tình huynh muội giữa hai người đã hoàn toàn đoạn tuyệt, sau này không thể gọi nhau là huynh muội nữa.

Quyết định này, đối với Phục Hy, đối với Nữ Oa, là lựa chọn tốt nhất.

Bởi vì nếu Phục Hy còn là Yêu Tộc Hy Hoàng, thì Thiên Đạo tuyệt đối không thể dung túng, không chừng sẽ khiến ngài trực tiếp hóa thành tro bụi.

Như vậy, nỗ lực mấy chục vạn năm của muội muội và muội phu chẳng phải là uổng phí sao?

Nữ Oa nhìn ánh mắt của Phục Hy, trong nháy mắt hiểu được lòng ngài.

"Thiện!" Ngay lúc này, Nữ Oa dựa vào vai tình lang, hoàn toàn thanh thản.

"Xin mời Nhân Tộc Thiên Hoàng quy vị!" Nghe lời của Tô Dự, Phục Hy khẽ cười, trực tiếp hướng về Hỏa Vân Động.

"Muội muội, muội phu, hãy bảo trọng!" Nghe tiếng truyền âm của Phục Hy bên tai, Tô Dự và Nữ Oa nhìn nhau cười, nắm chặt tay đối phương.

Thủ Dương Sơn, Thái Thanh Cung.

Thái Thanh Lão Tử sau khi chứng kiến Phục Hy chứng đạo, thấy Tô Dự thu hoạch được nhiều công đức thưởng lệ như vậy, đối với vị

Nhân Hoàng chứng đạo tiếp theo lại càng thêm mong đợi.

Lão Tử tính toán được, Thiên Hoàng Phục Hy, Địa Hoàng Thần Nông đều do tàn linh hoặc tàn phách của đại năng tiên thiên thượng cổ chuyển thế, nên việc chứng đạo tương đối dễ dàng hơn nhiều.

Nhân Hoàng Hiên Viên lại không phải đại năng tiên thiên thượng cổ chuyển thế, mà do khí vận của Nhân tộc thai nghén sinh ra, vì thế, việc chứng đạo sẽ tương đối gian nan hơn một chút.

Tuy chứng đạo gian nan hơn, nhưng công đức thu được lại nhiều hơn cả Thiên Hoàng Phục Hy và Địa Hoàng Thần Nông!

Đây cũng là nguyên nhân quan trọng vì sao ban đầu Thái Thanh Lão Tử phải bất chấp mọi giá để giành lấy chức vị Nhân Hoàng chi sư, bởi vì hiện nay tầm ảnh hưởng của Nhân giáo trong Nhân tộc thực sự quá thấp, khí vận được hưởng chỉ còn lại hai ba phần trăm.

Nếu không nâng cao và gia tăng khí vận cho Nhân giáo nữa, e rằng địa vị của Nhân giáo sẽ bị quét sạch vào trong bụi bặm của lịch sử, ngay cả bản thân Lão Tử cũng sẽ bị ảnh hưởng.

"Huyền Đô!" "Đệ tử có mặt!" Nghe lão sư triệu hoán, Huyền Đô cung kính bước vào đại điện.

"Hiện nay Địa Hoàng Thần Nông của Nhân tộc sắp chứng đạo, ngươi hãy đến Nhân tộc, thay mặt Nhân giáo ta thu nhận Nhân Hoàng Hiên Viên làm đồ đệ." "Ghi nhớ, nhất định phải nắm chắc cơ hội này, mở rộng tầm ảnh hưởng của Nhân giáo ta trong Nhân tộc, biết chưa?" "Đệ tử xin tuân theo pháp chỉ của lão sư!" Huyền Đô lần đầu tiên thấy lão sư trịnh trọng dặn dò như vậy, bèn hạ quyết tâm trong lòng, nhất định phải hoàn thành nhiệm vụ một cách hoàn mỹ.

Thái Thanh Lão Tử nhìn bóng lưng của Huyền Đô, bất giác từ từ nhắm hai mắt lại.

Lão Tử vốn định tự mình đi thu nhận Nhân Hoàng Hiên Viên làm đồ đệ, để có thể thu được lượng lớn công đức thưởng lệ.

Chương 305

Nhưng Huyền Đô tu luyện hai mươi vạn năm mà vẫn chỉ ở Đại La Kim Tiên trung kỳ, nên Lão Tử đã ban cơ duyên này cho hắn.

Một vạn năm trước.

Thái Thanh Lão Tử cuối cùng đã thuận lợi đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng thứ hai, công đức của Nhân Hoàng chi sư tuy nhiều, nhưng không thể giúp Lão Tử đột phá tầng thứ ba lần nữa, vì vậy đối với Huyền Đô là có lợi nhất.

Nếu Huyền Đô có thể mượn thân phận Nhân Hoàng chi sư để thu được công đức thưởng lệ của Thiên Đạo, một bước đột phá Chuẩn Thánh, khi đó, đối với Nhân giáo cũng cực kỳ có lợi.

Sau khi đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng thứ hai, Thái Thanh Lão Tử mới hiểu được, chênh lệch giữa tầng thứ hai và tầng thứ nhất lớn đến mức nào.

Vì thế, trong lòng đối với Tô Dự, Nữ Oa càng thêm cảnh giác, đồng thời âm thầm nỗ lực tu luyện, tranh thủ sớm ngày đột phá tầng thứ ba, thực lực trở thành đứng đầu Chư Thánh, làm một Huyền môn đại sư huynh chân chính! .....

Tây phương, Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sau khi chứng kiến lượng lớn công đức từ việc Thiên Hoàng Phục Hy chứng đạo, trong lòng tràn đầy hâm mộ, đồng thời, cũng lờ mờ có chút lo lắng.

Bởi vì hai người biết, Địa Hoàng Thần Nông của Nhân tộc chính là tàn phách của đại năng tiên thiên Hồng Vân chuyển thế, một khi Thần Nông chứng đạo thức tỉnh ký ức, nhằm vào Tây Phương giáo

bọn họ thì phải làm sao?

Phải biết rằng, năm xưa tại Tử Tiêu Cung chính vì Hồng Vân nhường chỗ, mới giúp sư huynh đệ hai người có được thánh vị.

Sau đó khi Côn Bằng, Đông Hoàng Thái Nhất chặn giết Hồng Vân, hai người không những không trả nhân quả, ngược lại còn trực tiếp ngầm ra tay ngăn cản Trấn Nguyên Tử viện trợ.

Có thể nói là lấy oán báo ân!

Nhân quả mắc nợ càng lớn hơn!

Nếu Thần Nông muốn báo thù cho kiếp trước, dựa vào sức mạnh của Địa Hoàng Nhân tộc, cộng thêm nhân quả mà hai người còn nợ, vậy thì quá mức khó giải quyết rồi.

"Sư huynh, nếu Địa Hoàng Thần Nông khôi phục ký ức kiếp trước, nhân quả mà chúng ta nợ có cần phải trả không?" Tiếp Dẫn liếc nhìn sư đệ một cái, sau đó nghiêm mặt nói.

"Sư đệ, theo vi huynh suy tính, Thần Nông là Thần Nông, không có bất kỳ quan hệ gì với đại năng tiên thiên Hồng Vân kiếp trước, nhân quả giữa chúng ta và hắn sớm đã không còn tồn tại." "Dĩ nhiên, nếu Thần Nông khôi phục ký ức kiếp trước, muốn nhằm vào Tây Phương giáo chúng ta, vậy thì phiền phức rồi." Nhân tộc Cộng chủ là người thân mang đại khí vận, đại công đức, chỉ cần là Thiên mệnh chi chủ được Thiên Đạo của Nhân tộc công nhận, vĩnh viễn sẽ không bao giờ vẫn lạc.

Giống như Thiên Đạo Thánh nhân vậy.

Muốn dùng khí vận của Nhân tộc để mưu tính Tây Phương giáo, vậy thì quả thực quá dễ dàng.

Dù Tây Phương nhị thánh có thể trở thành lão sư của một trong Ngũ Đế, cũng không cách nào chống lại được tầm ảnh hưởng của Địa

Hoàng Thần Nông trong Nhân tộc.

"Sư huynh, hay là chúng ta ra tay mưu tính Thần Nông này một phen?" Chuẩn Đề hai mắt ngưng lại, bất giác lộ ra một tia hung ác.

"Không được!" Tiếp Dẫn lập tức ra tay ngăn cản.

"Sư đệ, lão sư của Thần Nông là Tô Dự Tiên Đế, với sự cường đại của Tô Dự Tiên Đế, mưu tính đệ tử của ngài ấy, liệu ngài ấy có thể không biết sao?" "Một khi đắc tội Tô Dự Tiên Đế, lại thêm Nữ Oa sư muội, chúng ta tuy là Thiên Đạo Thánh nhân, nhưng làm sao là đối thủ được?" Hiện nay, quan hệ giữa Tây Phương nhị thánh với Tô Dự, Nữ Oa không tốt cũng không xấu, cũng không có thâm cừu đại hận.

Nếu chủ động mưu tính Thần Nông, không khác gì đang khiêu khích Tô Dự, với tính cách bá khí vô song của Tô Dự, có thể nào dung thứ được chăng?

Một khi thánh nhân đại chiến lại nổ ra, không có tiên thiên chí bảo trong tay, khi đó tuyệt đối sẽ thảm hại hơn Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn vô số lần.

Đến lúc đó, thể diện thánh nhân bị Tô Dự tước đoạt hết, sau này làm sao truyền giáo trong Nhân tộc được nữa?

"Sư đệ, chúng ta trước tiên hãy tĩnh quan kỳ biến, Thần Nông dù sao cũng chỉ là tàn phách của Hồng Vân chuyển thế, khi chứng đạo, chưa chắc đã có thể khôi phục ký ức kiếp trước!" .....

"Được, cứ theo lời sư huynh!" Dưới uy danh của Tô Dự, Tây Phương nhị thánh không còn dám chủ động ra tay mưu tính Địa Hoàng Thần Nông nữa.

Vì thế, con gái của Thần Nông là Tinh Vệ, cũng sẽ không phải chịu kết cục bi thảm như kiếp trước. .....

Sau khi Phục Hy chứng đạo, Tô Dự kiên nhẫn chờ đợi Thần Nông chứng đạo.

Đồng thời, Tô Dự cũng đang toàn lực thúc đẩy một đại hiền quan trọng khác của Nhân tộc --- Thương Hiệt!

Thương Hiệt là một quân cờ quan trọng nhất trong bố cục của Tô Dự, đồng thời cũng là lần đầu tiên hắn chủ động ra tay mưu tính Thiên Đạo để thăm dò.

Kiếp trước Thương Hiệt tạo chữ, là đang đánh cắp sức mạnh của Hồng Hoang Thiên Đạo, tuy thu được lượng lớn công đức thưởng lệ của Thiên Đạo, nhưng Thiên Đạo vì để bổ sung cho chính mình, đã trực tiếp đánh cho Thương Hiệt đến hồn bay phách tán.

Yêu sư Côn Bằng sáng tạo ra yêu văn, chỉ là để cụ thể hóa sự truyền thừa của Yêu tộc, so với văn tự chân chính, còn cách xa mười vạn tám nghìn dặm.

Thương Hiệt tạo chữ, lại là đang đánh cắp sức mạnh của Thiên Đạo, có thể thực sự truyền thừa vạn cổ!

Có văn tự truyền thừa, đại biểu cho việc Nhân tộc bắt đầu thực sự bước vào thời đại văn minh, đối với thế giới Hồng Hoang, có một ảnh hưởng vô cùng sâu xa và đáng sợ.

Nếu không, với tầm vóc của Hồng Hoang Thiên Đạo, làm sao có thể tự mình ra tay đánh chết một Thương Hiệt nhỏ bé như con kiến chứ?

Kể từ khi Tô Dự biết được Hồng Hoang Thiên Đạo là kẻ chủ mưu sau lưng thế giới Hồng Hoang, hắn đã bắt đầu bố trí mọi thứ.

Hắn tin rằng, ở kiếp này, Thương Hiệt sẽ không bi thảm như kiếp trước, và Hồng Hoang Thiên Đạo, cũng sẽ bị xé ra một lỗ hổng!

Ba trăm năm sau, Thần Nông cảm nhận được mình sắp thành đạo,

nhưng khổ nỗi không có pháp bảo chứng đạo, bèn đến cầu xin lão sư giúp đỡ.

Khi đến phủ đệ nơi Tô Dự ở, thấy cô con gái lém lỉnh Tinh Vệ đang khoe khoang trước mặt lão sư, Thần Nông bất giác trừng mắt một cái.

"Đệ tử bái kiến lão sư!" Sau khi hành lễ, Thần Nông nhìn con gái, trực tiếp bắt đầu quở trách.

"Tinh Vệ, ở trước mặt lão sư không có lớn nhỏ, bình thường ta dạy con thế nào?" "Hi hi!" Tinh Vệ cười hi hi, đối với lời quở trách của phụ thân không hề để tâm.

Ở nhà có thể sẽ sợ phụ thân, nhưng ở trong phủ của Thánh phụ, người phải cung kính chính là ông ấy!

"Được rồi, không cần để ý, vi sư thích tính cách hoạt bát đáng yêu của Tinh Vệ, đừng quá quản thúc, nếu con bé trở nên rụt rè sợ sệt thì ngược lại không hay!" Kể từ khi trở thành Tiên Đế của chúng tiên, ngoài những đại năng ngồi ngang hàng sẽ đối xử bình đẳng với hắn, những tu luyện giả bình thường khác đối với hắn ngoài kính sợ vẫn là kính sợ.

Bộ dạng già dặn đó, khiến Tô Dự cảm thấy vô vị và nhàm chán.

Vì thế, khi thấy một Tinh Vệ hoạt bát đáng yêu, tinh nghịch động lòng người, Tô Dự rất thích, đồng thời cũng muốn thay đổi vận mệnh của nàng, nên đã luôn giữ nàng bên cạnh.

"Đệ tử xin tuân theo pháp chỉ của lão sư!" Thần Nông thấy con gái mình được lão sư yêu chiều, trong lòng bất giác thở phào một hơi, đồng thời cũng thầm cảm thấy kiêu hãnh.

Chương 306

Dù sao với thân phận của lão sư, người có thể khiến ngài yêu chiều, cả Nhân tộc cũng không có một ai!

"Khải bẩm lão sư, đệ tử cảm thấy sắp thành đạo, nhưng lại thiếu một thứ quan trọng, xin lão sư giải hoặc!" "Vút!" Tô Dự trực tiếp từ trong thức hải tế ra một cái đỉnh cổ vuông vức, cái đỉnh cổ này là thượng phẩm tiên thiên linh bảo, dùng làm pháp bảo chứng đạo của Thần Nông là quá đủ rồi.

"Cái đỉnh này vi sư đặt tên là Thần Nông Đỉnh, hãy dùng nó làm pháp bảo chứng đạo của ngươi đi!" Nếu theo diễn biến thông thường, pháp bảo chứng đạo của Thần Nông là một món hậu thiên linh bảo do người khác luyện chế, làm sao có thể so sánh được với Thần Nông Đỉnh là tiên thiên linh bảo mà hắn ban cho?

"Đệ tử bái tạ lão sư!" Thần Nông nhận lấy Thần Nông Đỉnh, sau đó cáo từ.

Trước khi rời đi, hắn lại một lần nữa nghiêm túc dặn dò cô con gái tinh nghịch đáng yêu Tinh Vệ, sau đó mới yên tâm rời đi. .....

Thần Nông sau khi được Tô Dự ban cho Thần Nông Đỉnh, liền dựa vào kinh nghiệm nếm trăm loại cỏ, bắt đầu luyện thuốc, chính thức khai sáng ra nền y học của Nhân tộc.

Nhân tộc có thuốc men chữa trị, tỷ lệ tử vong giảm đi rất nhiều.

Thêm vào đó, Thần Nông dựa vào việc nếm trăm loại cỏ đã tìm ra được năm loại ngũ cốc: đạo (lúa gạo), thử (kê), tắc (kê nếp), mạch (lúa mạch), thục (đậu).

Nhân tộc có thức ăn phong phú, tỷ lệ sinh tồn được nâng cao đáng

kể, số lượng thành viên Nhân tộc lại một lần nữa bùng nổ.

Năm trăm năm sau, Thần Nông cảm thấy việc chứng đạo sắp đến, bèn bắt đầu tuần tra tất cả các bộ lạc vừa và lớn của Nhân tộc, đồng thời cũng tìm kiếm Cộng chủ mới của Nhân tộc.

Tô Dự tính ra Thần Nông sắp chứng đạo, đại hiền của Nhân tộc, cũng là quân cờ của hắn, Thương Hiệt cũng sắp ra đời, vì vậy hắn cũng bắt đầu chuẩn bị. ....

Vạn Thọ Sơn, bên trong Ngũ Trang Quán.

Khi Trấn Nguyên Tử mở mắt ra, liền dùng thần thông tính toán một phen đại thế Hồng Hoang, biết được Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc bắt đầu dần dần xuất hiện.

Khi tính ra Địa Hoàng Thần Nông lại chính là tàn phách của người bạn tốt Hồng Vân chuyển thế, Trấn Nguyên Tử bất giác bắt đầu kích động.

"Hóa ra Hồng Vân đạo hữu vẫn chưa hoàn toàn vẫn lạc, mà chuyển thế đầu thai thành Địa Hoàng Thần Nông của Nhân tộc, thật quá tốt rồi!" Biết được tin tốt này, Trấn Nguyên Tử suy nghĩ hồi lâu, sau đó đi về phía bộ lạc nơi Nhân tộc Cộng chủ đang ở.

"Xin ra mắt Tiên Đế!" Trấn Nguyên Tử sau khi đến bộ lạc của Nhân tộc, liền trực tiếp đến phủ đệ nơi Tô Dự ở.

Lần này đến đây, ngoài việc muốn gặp lại người bạn tốt Hồng Vân chuyển thế là Thần Nông ra, điều quan trọng nhất là vì Tô Dự Tiên Đế!

Trấn Nguyên Tử hiểu rõ, cục diện thế giới Hồng Hoang hiện nay do Tô Dự và Chư Thánh chi phối, cho dù là đại năng Chuẩn Thánh đỉnh phong, cũng không có tư cách cùng Chư Thánh đánh cờ.

Nếu lại xảy ra thánh nhân chi chiến, những đại năng như ông ta

rất có thể sẽ bị liên lụy, vì thế, vì tiền đồ của mình, ông ta bắt buộc phải tìm một thế lực lớn để nương tựa.

Trong khoảnh khắc, Tiên Đình đã trở thành lựa chọn hàng đầu của Trấn Nguyên Tử.

Thứ nhất, Tiên Đình của Tô Dự đủ mạnh, có ngài và Nữ Oa Nương Nương trấn giữ, có thể nói thế lực quán tuyệt Hồng Hoang.

Thứ hai, tính cách của Tô Dự Tiên Đế tuy bá khí vô song, nhưng đồng thời lại thẳng thắn chân thành, nói lời giữ lời, lại còn là lão sư của người bạn tốt Hồng Vân chuyển thế, Thần Nông.

Sau khi gia nhập Tiên Đình, không những có thể hưởng thụ khí vận của Tiên Đình gia trì, mà còn có thể được Tô Dự Tiên Đế che chở!

Nhớ lại những lượng kiếp kinh khủng như Vu Yêu quyết chiến, Trấn Nguyên Tử tin rằng, dưới sự che chở của Tô Dự và Nữ Oa Nương Nương, Tiên Đình tuyệt đối sẽ bình an vượt qua.

"Trấn Nguyên Tử đạo hữu không cần đa lễ." Tô Dự khẽ phất tay.

Lúc này, Tinh Vệ hoạt bát đáng yêu bước ra, cung kính rót trà.

Nàng rất biết điều, không có người ngoài ở đây, tinh nghịch thế nào cũng không sao, nhưng nếu có người ngoài, thì phải giữ lễ nghi tương ứng.

Dù sao nàng cũng đang hầu hạ Thánh phụ, ở một mức độ nào đó cũng đại diện cho thể diện của Thánh phụ.

Sau khi hàn huyên một phen, Trấn Nguyên Tử trực tiếp bày tỏ ý định.

"Khải bẩm Tiên Đế, bần đạo lần này đến đây là để tự tiến cử, muốn gia nhập Tiên Đình, vì Tiên Đế hiệu trung!" Vút!

Nghe lời của Trấn Nguyên Tử, Tô Dự cũng không ngạc nhiên, vì vừa rồi qua cuộc nói chuyện đã cảm nhận được điều đó.

Đối với Trấn Nguyên Tử, Tô Dự có hảo cảm rất lớn.

Vì đây là một đại năng trọng đạo nghĩa, đã từng ra tay tương trợ khi Nhân tộc gặp phải hạo kiếp.

"Thiện!" "Trẫm muốn sắc phong đạo hữu làm Tiên Quân, chủ quản các tiên thần phía Tây, thế nào?" Địa vị Tiên Quân, trong Tiên Đình là tương đối cao, chỉ đứng sau những nhân vật tinh nhuệ cốt lõi như Chúc Long, Kim Phượng và Khổng Tuyên hiện nay.

"Đa tạ Tiên Đế!" Trấn Nguyên Tử cũng hiểu rõ địa vị của Tiên Quân, vì vậy trong lòng cũng vô cùng hài lòng.

Tiếp theo, Tô Dự trực tiếp tế ra Tiên Đế Ngọc Tỷ, bắt đầu ban bố pháp chỉ truyền lệnh khắp Hồng Hoang.

"Trẫm nhân danh Tiên Đế của chúng tiên: Sắc phong Trấn Nguyên Tử làm Trấn Nguyên Tiên Quân, quản hạt Tây phương!" "Ong!" Một luồng năng lượng màu vàng kim thánh khiết uy nghiêm hiện ra trước mặt Trấn Nguyên Tử, sau đó trực tiếp được thu vào thức hải.

"Ngao!" Trong khoảnh khắc, con kim long khí vận dài mấy chục vạn trượng của Tiên Đình phát ra một tiếng long ngâm uy chấn tam giới, sau đó lại lớn mạnh thêm không ít.

"Thần xin tuân theo pháp chỉ của Tiên Đế, nguyện vì Tiên Đế chết vạn lần không từ!" Trấn Nguyên Tử cảm nhận được khí vận trên người mình điên cuồng tăng vọt, bất giác vui mừng khôn xiết.

Nếu không chủ động gia nhập Tiên Đình, làm sao có thể có được cơ duyên như vậy?

Lúc này, khi Hạo Thiên, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Tây Phương nhị thánh nghe được pháp

chỉ của Tô Dự, cảm nhận được con kim long khí vận kinh khủng của Tiên Đình, trong lòng không khỏi tràn đầy hâm mộ.

Ngay cả Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng... những ma thần tiên thiên thượng cổ này cũng chủ động quy phục Tiên Đình, vậy thì thực lực của Tiên Đình sau này ai có thể ngăn cản?

Sau khi thu phục Trấn Nguyên Tử, Tiên Đình của Tô Dự lại có thêm một đại năng Chuẩn Thánh đỉnh phong, khiến thực lực dưới trướng trở nên càng thêm hùng mạnh.

Không còn nghi ngờ gì nữa, điều này sẽ tiếp tục dẫn đến sự ghen tị của Thiên Đình Hạo Thiên cũng như Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, nhưng Tô Dự không hề quan tâm.

Trước thực lực tuyệt đối, đến lúc đó xem ai dám nhảy ra?

Mấy chục năm sau, Tô Dự cuối cùng cũng tính ra được nơi bộ lạc mà Thương Hiệt ra đời, bèn trực tiếp đi về phía bộ lạc Hữu Hùng.

Chương 307

Lúc này, Huyền Đô dưới sự ủy thác của lão sư, cũng đã đến bộ lạc Hữu Hùng.

Trong bộ lạc, có một cặp vợ chồng tên là Thiếu Điển và Phụ Bảo, người vợ Phụ Bảo sau khi mang thai, hai năm vẫn chưa sinh, mọi người đều cho rằng người mà Phụ Bảo đang mang trong bụng là một đại hiền của Nhân tộc.

Giống như Thiên Hoàng Phục Hy vậy.

Huyền Đô trong lòng vô cùng vui mừng, thông qua chỉ điểm của lão sư, hắn biết người trong bụng Phụ Bảo chính là Nhân Hoàng Hiên Viên, bèn trực tiếp dùng thần thông hiện thân, trước tiên cùng vợ chồng Thiếu Điển và Phụ Bảo định ra danh phận sư đồ.

Một năm sau, Hiên Viên cuối cùng cũng ra đời, vừa sinh ra đã có thể nói tiếng người, hiểu chuyện, khiến mọi người vui mừng khôn xiết.

Lúc này, Tô Dự lại đang chú ý đến một cặp vợ chồng khác, họ cũng mang thai gần ba năm, nhưng vì có Hiên Viên trước đó, nên không được chú ý nhiều.

Khi Thương Hiệt ra đời, Tô Dự trực tiếp xuất hiện tại bộ lạc Hữu Hùng.

"Bái kiến Thánh phụ của Nhân tộc!" "Bái kiến Thánh phụ của Nhân tộc!" Tô Dự với tư cách là Thánh phụ của Nhân tộc, lại thêm mấy năm nay thu nhận Phục Hy và Thần Nông làm đệ tử, vô số người trong Nhân tộc đều biết rất rõ.

"Không cần đa lễ!" Tô Dự trực tiếp đến trước mặt Thương Hiệt,

thấy hắn trời sinh trùng đồng, liền biết sứ mệnh tạo chữ của hắn.

"Thương Hiệt, có bằng lòng bái trẫm làm lão sư không?" Vút!

Nghe lời của Tô Dự, tất cả mọi người có mặt đều kinh ngạc đến ngẩn người, cha mẹ của Thương Hiệt lại càng vui mừng khôn xiết.

Phải biết rằng, Tô Dự là Thánh phụ của Nhân tộc, ngay cả Cộng chủ Nhân tộc cũng là đệ tử của ngài, chẳng lẽ con trai của họ cũng sẽ trở thành Cộng chủ Nhân tộc trong tương lai sao?

"Đệ tử Thương Hiệt, bái kiến lão sư!" Thương Hiệt tự nhiên biết đến Thánh phụ của Nhân tộc là Tô Dự, có thể bái ngài làm sư, đó là phúc phận vô thượng.

Sau khi định xong danh phận sư đồ, Tô Dự trực tiếp đánh một luồng ánh sáng dịu dàng vào trong cơ thể Thương Hiệt.

Huyền Đô thấy cảnh này, trong lòng lo lắng không yên, trực tiếp dùng pháp bảo truyền tin cho lão sư.

Thái Thanh Lão Tử trong lòng tính toán một phen, biết Thương Hiệt là đại hiền của Nhân tộc, nhưng cụ thể sẽ có cống hiến gì, ngay cả Lão Tử cũng không tính ra được.

Trong lòng có chút kinh ngạc, âm thầm suy đoán ý đồ của Tô Dự. 'Tô Dự Tiên Đế, chẳng lẽ định hủy ước, muốn nắm toàn bộ Tam Hoàng Nhân tộc trong tay sao?' Thái Thanh Lão Tử ngồi không yên, trực tiếp truyền âm cho Tô Dự.

Bởi vì Nhân tộc hiện nay có thể nói là do Tô Dự nắm giữ, lập ai làm Nhân Hoàng chỉ là một câu nói mà thôi, nếu hắn không công nhận, Hiên Viên dù có tư chất của Nhân Hoàng cũng vô dụng.

"Thái Thanh Thánh nhân, ngài lo xa rồi, trẫm một lời nói chín đỉnh, chức vị Nhân Hoàng chi sư trẫm đã đáp ứng thì tự nhiên sẽ không nuốt lời!" "Vậy thì tốt!" Sau khi kết thúc truyền âm, Thái Thanh Lão

Tử đối với sự dè chừng của mình, bất giác khẽ mỉm cười. .....

Hai mươi năm sau, Thần Nông cảm nhận được thời cơ chứng đạo ngày càng gần, trong Nhân tộc có rất nhiều đại hiền, như sư đệ Thương Hiệt, Hiên Viên, và Xi Vưu của tộc Cửu Lê.

Hắn định truyền vị Cộng chủ Nhân tộc cho sư đệ Thương Hiệt, bèn đến xin ý kiến của lão sư.

"Lão sư, đệ tử sắp chứng đạo, vị trí Cộng chủ Nhân tộc truyền cho sư đệ Thương Hiệt có được không?" "Không cần!" Tô Dự khẽ phất tay, cũng không can thiệp vào quyết định của hắn.

"Thương Hiệt tự có sứ mệnh của mình, không thể làm Cộng chủ Nhân tộc, hãy tìm người khác đi!" Nghe lời lão sư, Thần Nông suy nghĩ mấy ngày, quyết định truyền vị Cộng chủ Nhân tộc cho Hiên Viên, người có tiếng hiền đức.

Nghe tin Thần Nông muốn truyền vị Cộng chủ Nhân tộc cho Hiên Viên, mà không truyền cho đệ tử mới thu của Thánh phụ Nhân tộc là Thương Hiệt, khiến nhiều người bất mãn.

Trong đó, người không phục nhất chính là tộc trưởng tộc Cửu Lê, Xi Vưu.

Bởi vì Xi Vưu là đại vu đỉnh cấp của Vu tộc chuyển thế, bộ lạc Cửu Lê gần như toàn bộ đều có huyết mạch Nhân Vu, ai nấy đều thực lực cường đại, dũng mãnh phi thường, trong tất cả các bộ lạc Nhân tộc, sức hiệu triệu cực kỳ mạnh mẽ.

Nếu vị trí Cộng chủ Nhân tộc mới là đệ tử của Thánh phụ Nhân tộc, hắn sẽ không dám có bất kỳ lời oán thán nào, vì uy vọng của Thánh phụ có thể áp đảo tất cả.

Nhưng Hiên Viên chỉ là đệ tử của thủ đồ Nhân giáo Huyền Đô, dựa vào đâu mà làm Cộng chủ Nhân tộc?

Dã tâm, dần dần được gieo mầm trong cơ thể Xi Vưu.

Sau khi xác định Cộng chủ Nhân tộc mới là Hiên Viên, Thần Nông bắt đầu định ra nghi thức phong thiện chứng đạo tại Thái Sơn, và trong lòng âm thầm cầu nguyện với Mẫu của Nhân tộc cũng như các vị Thánh nhân.

"Vèo!" Vào ngày chứng đạo phong thiện tại Thái Sơn, Tô Dự cùng Nữ Oa ngự trên cửu thiên tường vân, trên trời rơi xuống vô số đóa hoa vàng, nhập vào cơ thể tất cả người trong Nhân tộc, khiến bệnh tật tiêu tan, bồi bổ thân thể.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, năm vị đại Thánh nhân nghe được lời cầu nguyện, cũng đồng loạt hiện thân.

"Xin ra mắt Tô Dự Tiên Đế, ra mắt Nữ Oa sư muội!" "Xin ra mắt Tô Dự Tiên Đế, ra mắt Nữ Oa sư tỷ!" "Xin ra mắt các vị Thánh nhân!" "Xin ra mắt ba vị sư huynh, ra mắt hai vị sư đệ!" Sau khi lần lượt hàn huyên, mọi người đều im lặng quan sát Thần Nông chứng đạo, đồng thời, Trấn Nguyên Tử cũng xuất hiện trên đỉnh Thái Sơn, muốn tận mắt chứng kiến người bạn tốt Hồng Vân chuyển thế đầu thai thành Thần Nông chứng đạo, cũng không uổng tình nghĩa vô số nguyên hội.

"Nhất bái Thiên Đạo!" "Nhị bái Mẫu của Nhân tộc chúng ta, Nữ Oa Nương Nương!" "Tam bái Thánh phụ của Nhân tộc chúng ta, Tô Dự Tiên Đế!" "Tứ bái lão sư Tô Dự Tiên Đế!" Khi nghi thức phong thiện chứng đạo của Thần Nông tại Thái Sơn hoàn tất, bầu trời đột nhiên vang lên tiếng sấm rền, giống như lúc Thiên Hoàng Phục Hy của Nhân tộc chứng đạo vậy.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Trong khoảnh khắc, tất cả mọi người chỉ thấy bầu trời hạ xuống một cột công đức vàng rực, trực

tiếp chia làm ba phần, lần lượt bay về phía Thần Nông ở trung tâm nhất, và trên không trung về phía Tô Dự và Nữ Oa.

Phục Hy được khoảng bảy phần rưỡi, Tô Dự được hai phần, còn Nữ Oa được nửa phần.

Thái Thanh Lão Tử nhìn lượng lớn công đức thưởng lệ trên người Tô Dự, trong lòng không khỏi bắt đầu mong chờ Nhân Hoàng Hiên Viên chứng đạo.

Khi đó, chắc hẳn mình cũng có thể nhận được một ít công đức thưởng lệ chứ?

Thần Nông bắt đầu luyện hóa công đức thưởng lệ của Thiên Đạo mà mình nhận được, tu vi tăng vọt nhanh chóng.

Từ Nhân Tiên trực tiếp đột phá Thiên Tiên, Kim Tiên, Đại La Kim Tiên!

Tây Phương nhị thánh, Trấn Nguyên Tử vô cùng chú ý quan sát, xem Thần Nông có thức tỉnh ký ức kiếp trước hay không.

Nhưng đáng tiếc, Thần Nông chỉ dừng lại một chút, nhìn Trấn Nguyên Tử một cái, lộ ra một tia thân cận nhàn nhạt.

Tây Phương nhị thánh không khỏi thở phào một hơi, Thần Nông không hề thức tỉnh một phần ký ức nào, nhiều nhất chỉ giữ lại một chút bản tính của kiếp trước mà thôi.

Trấn Nguyên Tử thì vô cùng tiếc nuối, nhưng cũng thật lòng vui mừng cho Thần Nông.

Sau khi Thần Nông chứng đạo, tu vi trực tiếp đột phá đến cảnh giới bán bộ Hỗn Nguyên, vĩnh viễn hưởng thụ khí vận của Nhân tộc, chỉ cần là Thiên mệnh chi chủ của Nhân tộc, dù chưa chứng đạo thành thánh, cũng vĩnh viễn bất tử bất diệt.

Nhân tộc tiếp theo, do Cộng chủ mới là Hiên Viên lãnh đạo, tất cả các đại năng đều đang chờ đợi Hiên Viên chứng đạo.

Tô Dự hiểu rõ, việc Hiên Viên chứng đạo vô cùng quan trọng, đồng thời cũng vô cùng khó khăn, vì Tam Hoàng Ngũ Đế hắn đã bố cục mấy chục vạn năm, tiếp theo phải xem ván cờ bố cục của hắn và Chư Thánh ai mạnh hơn.

Chương 308

Địa Phủ.

Hậu Thổ và Huyền Minh nép vào lòng Tô Dự.

"Phu quân, hiện nay Hiên Viên đã trở thành Cộng chủ mới của Nhân tộc, tộc trưởng bộ lạc Cửu Lê là Xi Vưu thân mang huyết mạch Vu tộc chúng ta, hưởng khí vận của Vu tộc, muốn tranh đoạt vị trí Cộng chủ Nhân tộc tất nhiên sẽ thất bại, khi đó Vu tộc chúng ta nên xử trí thế nào?" Hậu Thổ và Huyền Minh rất rõ, Xi Vưu dù thân mang huyết mạch Vu tộc, hưởng khí vận Vu tộc, cũng không thể tranh đoạt được vị trí Cộng chủ Nhân tộc.

Cho dù phu quân, vị Thánh phụ của Nhân tộc này tự mình can thiệp, cũng không được!

Bởi vì việc Nhân Hoàng Hiên Viên và Xi Vưu tranh giành vị trí Cộng chủ Nhân tộc là do Thiên Đạo đã định, mục đích là để tiếp tục đả kích Vu tộc, không để Vu tộc ảnh hưởng quá lớn, để tránh những hậu chiêu mà Bàn Cổ đại thần để lại.

Cho nên, dù hiện nay thực lực của Xi Vưu có mạnh đến đâu, việc tranh đoạt vị trí Cộng chủ Nhân tộc cũng đã định trước sẽ thất bại!

Hậu Thổ và Huyền Minh lo lắng rằng Vu tộc đang sống lay lắt lại trải qua mưu kế của Thiên Đạo sẽ trở nên suy sụp không gượng dậy nổi, vì vậy không thể không cầu cứu tình lang.

Là Tổ Vu của Vu tộc, tự nhiên phải suy nghĩ cho tương lai của tộc nhân.

"Yên tâm đi, hai vị nương tử, vi phu sớm đã bố cục xong, Vu tộc trong cuộc tranh giành Cộng chủ Nhân tộc lần này có thể sẽ có chút

tổn thất, nhưng tuyệt đối sẽ không tổn hại đến căn bản!" Từ mấy chục vạn năm trước, khi Tô Dự mưu tính Hạo Thiên, đã cân nhắc đến Vu tộc, vì vậy sớm đã chuẩn bị vẹn toàn.

Nhưng để tránh sự chú ý của Hồng Hoang Thiên Đạo, việc Vu tộc vẫn lạc một vài tinh nhuệ cũng là điều tất yếu.

"Phu quân, may mà có chàng!" Hậu Thổ và Huyền Minh tiếp tục dựa vào lòng Tô Dự, trong lòng không khỏi thả lỏng.

Tiếp theo, Tô Dự vẫn ở lại Địa Phủ, sau đó âm thầm chú ý đến đệ tử mới thu của mình là Thương Hiệt, chỉ cần hắn đắc đạo, thành công đánh cắp sức mạnh của Hồng Hoang Thiên Đạo, thì hắn có thể bố cục để nắm giữ nhiều thứ hơn.

Ở lại Địa Phủ, một là để tránh bị nghi ngờ.

Hai là để phòng ngừa Hồng Hoang Thiên Đạo trong cơn thịnh nộ sẽ trút giận lên hắn.

Dù sao kể từ khi Bàn Cổ đại thần khai thiên đến nay, chỉ có Thiên Đạo mưu tính người khác, làm gì có ai có thể đi mưu tính nó? .....

Phượng Hoàng Sơn.

Thương Hiệt từ khi được Tô Dự thu làm đệ tử, chỉ được truyền cho 《Thánh Đạo Chân Kinh》, sau đó được dẫn đi du lãm khắp nơi trong Hồng Hoang, quan sát hình dáng và tập quán sinh hoạt của các chủng tộc, chứ không trực tiếp chỉ điểm cách tạo chữ.

Chính vì có kinh nghiệm được Tô Dự dẫn đi quan sát Hồng Hoang, khiến cho kinh nghiệm và kiến văn của Thương Hiệt trở nên vô cùng phong phú.

Vì thế, khi trở về Thanh Ngọc Sơn, phát hiện những hình vẽ ghi chép mà Nhân tộc để lại, trong đầu bất giác nảy ra một ý niệm.

“Yêu tộc có yêu văn, tại sao Nhân tộc chúng ta lại không có văn tự?” “Vô số vạn năm qua, tiên tổ của Nhân tộc chúng ta chỉ khắc lại hình vẽ để ghi chép, những việc trọng đại đều chỉ dựa vào truyền miệng, Nhân tộc không có văn tự, hay là do ta tạo ra chữ viết, để lại sự truyền thừa chân chính cho Nhân tộc chúng ta!” Vút!

Nghĩ đến đây, Thương Hiệt phảng phất như phúc đến tâm linh, trong đầu vang lên một tiếng nổ dữ dội.

Giây phút này, hắn cuối cùng đã tìm thấy sứ mệnh thực sự của mình!

Sau khi tìm thấy sứ mệnh, Thương Hiệt bắt đầu thu thập và quan sát các loại hình vẽ ghi chép mà tiên tổ để lại, sau đó dựa theo ý nghĩa của những hình vẽ này để tạo chữ.

“Người sở dĩ được gọi là người, vì có hai chân, một trái một phải, đứng vững chính là người!” Chữ đầu tiên, Thương Hiệt sáng tạo ra chữ ‘Nhân’!

“Ong!” Đột nhiên, trong thức hải của Thương Hiệt, Thái Sơ Thần Bút đột nhiên hiện ra, trực tiếp viết lên bầu trời một chữ ‘Nhân’!

Thái Sơ Thần Bút là bảo vật Tô Dự ban cho Thương Hiệt, thuộc loại cực phẩm tiên thiên linh bảo, nếu Thương Hiệt tạo chữ thành công, hai bên sẽ hoàn toàn giao thông luyện hóa thành một thể.

Vì thế, sau khi Thương Hiệt tạo ra chữ ‘Nhân’ đầu tiên, cấm chế của Thái Sơ Thần Bút tự động luyện hóa một nửa, có thể giúp Thương Hiệt với tu vi chỉ là Nhân Tiên hoàn toàn khống chế được nó.

“Đa tạ lão sư!” Thương Hiệt hiểu rõ dụng tâm của lão sư, bèn cung kính hướng về phía Tiên Đình ở phương Đông hành lễ.

“Ầm ầm ầm!” Bầu trời đột nhiên tối sầm lại, kèm theo những tiếng sấm kinh người.

Giây phút này, tất cả người trong Nhân tộc không khỏi nhìn lên bầu trời, lộ vẻ kinh ngạc.

Ngay cả vô số đại năng trong Hồng Hoang cũng thầm kinh hãi, tại sao thế giới Hồng Hoang lại xuất hiện cảnh tượng như vậy?

Chẳng lẽ đã xảy ra chuyện trọng đại gì sao?

Vô số đại năng không nhịn được mà âm thầm dùng thần thông tính toán, mới phát hiện ra, nguyên nhân dẫn đến tất cả những điều này là do Thương Hiệt của Nhân tộc tạo chữ.

"Tại sao việc tạo chữ lại gây ra dị tượng trời đất lớn như vậy?" "Văn tự được sáng tạo ra rốt cuộc có uy lực gì?

Tại sao ngay cả bầu trời cũng phong vân biến sắc, sấm sét vang dội?" Lúc này, ngay cả các Thánh nhân cao cao tại thượng cũng ngồi không yên, lần lượt bắt đầu dùng thần thông tính toán.

Khi Thái Thanh Thánh nhân tính ra việc Thương Hiệt tạo chữ là đang đánh cắp sức mạnh của Thiên Đạo, bất giác hít vào một hơi khí lạnh!

"Hít!" "Uy lực của văn tự lại kinh khủng đáng sợ đến vậy sao?

Lại đang đánh cắp sức mạnh truyền thừa của Thiên Đạo, tiết lộ thiên cơ!" "Xem ra Nhân tộc không hổ là Thiên mệnh chi chủ, sau khi có văn tự, có thể có được sự truyền thừa chân chính thuộc về mình, khi đó, Nhân tộc tất nhiên sẽ nghênh đón một đỉnh phong mới!" Thương Hiệt là đệ tử do Tô Dự thu nhận, Thái Thanh Lão Tử không khỏi thở dài một tiếng, hai mắt nhìn về phía Địa Phủ, vẻ mặt đầy khâm phục.

"Tô Dự Tiên Đế, tuy bản tọa và ngươi đã hoàn toàn xé rách mặt mũi, nhưng không thể không thừa nhận, nhãn quan và mưu kế của ngươi thực sự quán tuyệt Hồng Hoang, ta không bằng được!" Để

tranh đoạt chức vị Nhân Hoàng chi sư, Lão Tử đã tốn bao tâm huyết, không tiếc hứa hẹn và dâng trọng bảo, còn Tô Dự chỉ cần thu Thương Hiệt làm đệ tử, đã có thể hạ thấp tầm ảnh hưởng của lão sư của Nhân Hoàng Hiên Viên xuống mức thấp nhất.

Sau này dù Nhân Hoàng Hiên Viên có thuận lợi chứng đạo, về tầm ảnh hưởng, chưa chắc đã có thể vượt qua Thương Hiệt người tạo chữ.

Sau đó, Thái Thanh Lão Tử tiếp tục nhìn về phía Địa Phủ.

"Tô Dự Tiên Đế, Thương Hiệt tạo chữ là đang đánh cắp sức mạnh truyền thừa của Thiên Đạo, tuy có thể nhận được công đức thưởng lệ, nhưng Thiên Đạo cũng sẽ giáng xuống trừng phạt, đến lúc đó, ngươi lại sẽ xử trí thế nào đây?" Khi Thương Hiệt tạo ra chữ 'Nhân' đầu tiên, dị tượng trời đất mà nó gây ra khiến vô số đại năng trong Hồng Hoang kinh hãi không thôi.

Tô Dự cũng vẫn luôn âm thầm quan sát, sau đó chờ đợi thời khắc bố cục thu lưới.

Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

Khi Thương Hiệt tạo ra chữ viết, Hồng Quân đang nhắm mắt đả tọa liền lập tức mở hai mắt ra.

"Vút!" Ánh mắt của ông ta sắc bén vô song, tựa như xuyên thấu mọi hư ảo, trấn áp mọi thời không.

"Thương Hiệt tạo chữ, đây là đang đánh cắp sức mạnh của Bản Thiên Đạo, đáng chết!" "Vút!" Hồng Quân vươn tay, định búng ngón tay một cái, nhưng nhanh chóng dừng lại.

"Không phá thì không lập, Bản Thiên Đạo nếu muốn chứng đắc Đại Đạo, thì phải bao dung mọi sự vật trong Hồng Hoang, Thương Hiệt tạo chữ, để lại truyền thừa cho Nhân tộc, đánh cắp nền tảng của

Bản Thiên Đạo, chỉ cần hủy diệt hắn triệt để, là có thể hạ thấp ảnh hưởng xuống mức thấp nhất!" Hồng Hoang Thiên Đạo rất rõ, việc Thương Hiệt tạo chữ là do thiên mệnh đã định, có nguy hiểm ẩn họa, nhưng đồng thời cũng có một tia cơ duyên!

Chương 309

Chỉ cần có thể chứng đắc Đại Đạo, thử thêm vài lần nữa thì có quan hệ gì?

Dù sao ở thế giới Hồng Hoang, nó là chúa tể mạnh nhất, không có bất kỳ con kiến nào có thể thách thức địa vị và thực lực của nó!

Nghĩ đến đây, ánh mắt vốn sắc bén vô song của Hồng Quân liền trở nên bình hòa đạm nhiên, lẳng lặng nhìn Thương Hiệt tiếp tục tạo chữ. .....

Thương Hiệt sau khi tạo ra chữ 'Nhân' đầu tiên, tiếp theo lại tiếp tục tạo ra 'nhật, nguyệt, tinh, địa, hỏa, thủy, phong.' Mỗi khi tạo ra một chữ, bầu trời của cả thế giới Hồng Hoang lại tối đi một phần.

Lúc này, Thương Hiệt lờ mờ có một loại trực giác, rằng sinh mệnh của mình chỉ còn lại ngày cuối cùng, vì vậy, hắn phải hoàn thành con đường mà mình đang đi một cách triệt để!

"Vút!" Thương Hiệt trực tiếp quỳ xuống, cung kính hành lễ với bầu trời.

"Đại Đạo ở trên, Đạo có đạo văn, Yêu có yêu văn, ta là Thương Hiệt, nghĩ đến Nhân tộc ta không có văn tự truyền thừa, đặc biệt tạo ra chữ viết để lại truyền thừa cho Nhân tộc ta!" "Ầm!" Theo lời nói của Thương Hiệt vừa dứt, cả bầu trời nổ vang một tiếng sấm rền, khiến tất cả sinh linh Hồng Hoang kinh hãi vô cùng.

Ngay cả các Thánh nhân cao cao tại thượng, cũng khó lòng chống lại được hoàng hoàng thiên uy đó.

"Thương Hiệt lại không kính Thiên Đạo mà kính Đại Đạo?

Hắn đang tìm chết!" Thái Thanh Lão Tử tiên phong đạo cốt sắc

mặt trắng bệch, nhìn lên bầu trời, vẻ mặt kinh hoàng chấn động.

Không thể nào, lời nói của Thương Hiệt trực tiếp vượt qua Thiên Đạo để đối diện với Đại Đạo, và còn nhận được sự hồi đáp, làm sao có thể?

"Chẳng lẽ Thiên Đạo đã đột phá Đại Đạo?

Không thể nào!" Thái Thanh Lão Tử rõ ràng, Hồng Hoang Thiên Đạo tuy chúa tể cả thế giới Hồng Hoang, nhưng mới vừa bổ sung hoàn thiện bản thân, muốn chứng đắc Đại Đạo, tuyệt đối không thể!

"Vậy tại sao lời thề của Thương Hiệt lại khiến Đại Đạo hồi đáp?" Tô Dự thấy cảnh này, trong lòng cũng nghi hoặc, sau đó lập tức bắt đầu dùng thần thông tính toán.

"Hóa ra là vậy!" Xưa kia Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa, mong muốn chứng đắc đại đạo của tự ngã, tuy bị Thiên Đạo đánh lén mà công bại thành, nhưng cả thế giới Hồng Hoang lại lưu lại một tia ấn ký của Đại Đạo.

Thương Hiệt tạo chữ, thề với Đại Đạo, đã thu hút được sự công nhận của một tia ấn ký Đại Đạo đó, mới gây ra dị tượng như vậy.

"Chắc hẳn Thiên Đạo cảm nhận được một tia ấn ký Đại Đạo này nhất định sẽ rất vui mừng chứ?" Tô Dự khóe miệng khẽ nhếch lên, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Rõ ràng, ngoài việc hắn đang mưu tính Thiên Đạo, ngay cả Bàn Cổ đại thần cũng để lại rất nhiều hậu chiêu để mưu tính báo thù Hồng Hoang Thiên Đạo.

Với sự hiểu biết của Tô Dự về Bàn Cổ đại thần, một tia ấn ký Đại Đạo này tuyệt đối là do ông ta cố ý để lại trước khi lâm chung, mục đích là để gài bẫy Hồng Hoang Thiên Đạo một phen! ...

Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

Khi ‘Hồng Quân’ cảm nhận được một tia ấn ký Đại Đạo, không khỏi lộ ra một nụ cười vui mừng.

“Thật không ngờ, thế giới Hồng Hoang lại có một tia ấn ký Đại Đạo tồn tại, Bàn Cổ à Bàn Cổ, ngươi chứng đắc đại đạo của tự ngã tuy thất bại, nhưng từ một góc độ nào đó cũng đã thành công, nếu không làm sao có một tia ấn ký Đại Đạo tồn tại được chứ?” “Ha ha!” Hồng Quân cười xong, hai mắt liền ngưng lại, tay phải khẽ vươn ra.

“Ong!” Một ấn ký gần như hư vô mờ ảo xuất hiện trong tay ông ta.

“Có một tia ấn ký Đại Đạo này, Bản Thiên Đạo sau khi luyện hóa cảm ngộ, tuyệt đối có hy vọng có thể chứng đắc Đại Đạo chân chính!” Trên mặt ‘Hồng Quân’ hiện lên một vẻ kích động nhàn nhạt.

“Thương Hiệt tạo chữ, tuy là đang đánh cắp sức mạnh của Bản Thiên Đạo, nhưng cũng đã mang lại cho Bản Thiên Đạo một cơ duyên to lớn như vậy, thật là phúc tinh a!” Tiếp theo, cùng với việc Thương Hiệt tạo ra ngày càng nhiều chữ, Thiên Đạo không còn ra tay can dự, mà trực tiếp giáng xuống lượng lớn công đức thưởng lệ.

“Ầm ầm ầm!” “Ầm ầm ầm!” Bầu trời rung chuyển dữ dội, công đức vàng rực như những cột vàng khổng lồ trút xuống người Thương Hiệt, đồng thời, cũng có một cột công đức vàng nhỏ hơn trút xuống người Tô Dự.

Tô Dự là lão sư của Thương Hiệt, hiện nay Thương Hiệt chứng đạo, tự nhiên có thể chia sẻ một chút công đức.

“Vút!” Khi Tô Dự hấp thu xong công đức thưởng lệ, không khỏi lộ ra một vẻ kinh hỉ.

“Công đức lại có một tia công đức thưởng lệ của Đại Đạo?” Mọi người đều biết, trong thế giới Hồng Hoang, Thiên Đạo là tồn tại đỉnh

cấp nhất, sau khi làm những việc có ích cho Hồng Hoang, Thiên Đạo sẽ tự động thưởng công đức của Thiên Đạo.

Công đức của Đại Đạo lại là do Đại Đạo thưởng, cấp bậc cao hơn công đức của Thiên Đạo không biết bao nhiêu lần!

Một tia công đức thưởng lệ của Đại Đạo này, chắc hẳn là do một tia ấn ký Đại Đạo mà Bàn Cổ đại thần để lại, khi 'sứ mệnh' của nó kết thúc, tự nhiên sẽ để lại tất cả cho người thừa kế của ông ta, mà hắn, chính là người thừa kế chân chính của Bàn Cổ đại thần!

Tô Dự cẩn thận thu lại một phần nhỏ công đức của Đại Đạo đó, tế nhập vào thức hải, bảo quản nghiêm ngặt, tuyệt đối sẽ không bị bất kỳ ai phát hiện.

"Chúc mừng phu quân!" "Chúc mừng phu quân!" Huyền Minh và Hậu Thổ thấy tình lang thu hoạch được nhiều công đức thưởng lệ như vậy, không khỏi thật lòng vui mừng cho chàng.

Công đức mà Thương Hiệt tạo chữ thu được, so với công đức khi Thiên Hoàng Phục Hy, Địa Hoàng Thần Nông chứng đạo cũng không hề thua kém, tình lang thu nhận ba vị đệ tử thu được nhiều công đức như vậy, e rằng có thể hỗ trợ chàng tiến thêm một bước nữa rồi?

Hiện nay, tu vi của phu quân đã là bán bộ Hỗn Nguyên, nếu tiến thêm một bước nữa, chẳng phải là chứng đạo thành thánh sao?

Nghĩ đến đây, Huyền Minh và Hậu Thổ trong lòng không khỏi mong đợi.

Thấy bộ dạng của hai vị kiều thê, Tô Dự biết các nàng đang nghĩ gì, nhưng hắn tuyệt đối sẽ không chứng đạo thành thánh ở thế giới Hồng Hoang.

Một khi chứng đạo thành thánh, một tia chân linh sẽ dung hợp vào trong Thiên Đạo, tương đương với việc bị Hồng Hoang Thiên Đạo

hoàn toàn khống chế, tuy cao cao tại thượng, bất tử bất diệt, nhưng có khác gì con rối?

Vì thế, nếu muốn chứng đạo thành thánh, hẳn tất nhiên sẽ đột phá trong thế giới hồng mông hỗn độn bên trong Hỗn Độn Châu, không thành thánh nhân quả vị, mà thành Đại Đạo vĩnh hằng siêu thoát chân chính!

Đại La Kim Tiên nhảy ra khỏi dòng sông vận mệnh, tiêu dao bất diệt!

Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh) tu luyện pháp tắc, siêu thoát bất diệt!

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tu luyện pháp tắc, siêu thoát bất hủ!

Cấp Thiên Đạo, cũng là tu luyện pháp tắc, siêu thoát vĩnh tồn!

Cấp Đại Đạo, pháp tắc tu luyện viên mãn, siêu thoát vĩnh hằng chân chính, chúa tể tất cả~!

Tô Dự có chút hoài nghi, trên cấp Đại Đạo, chắc hẳn còn có cảnh giới mới, nhưng không có được ký ức truyền thừa của Bàn Cổ đại thần, hẳn cũng không thể biết được những điều này.

Dù sao Bàn Cổ đại thần năm xưa cũng chỉ ở cảnh giới bán bộ Đại Đạo, cũng không thể biết được tồn tại cao hơn cấp Đại Đạo.

Có lẽ chỉ sau khi chứng đắc Đại Đạo, mới có thể nhìn thấy được rốt cuộc là gì!

Chương 310

"Phu quân, chàng có phải là không muốn giống Nữ Oa tỷ tỷ công đức thành thánh, mà muốn dĩ lực chứng đạo không?" Huyền Minh thấy tình lang không nói gì, không khỏi quay đầu nhìn chàng, vẻ mặt ôn nhu.

"Trước kia Đạo Tổ từng nói, dĩ lực chứng đạo là mạnh nhất, trảm tam thi chứng đạo thứ hai, công đức thành thánh là thấp nhất, Huyền Minh tỷ tỷ, tỷ cảm thấy với tính cách của phu quân, chàng sẽ lựa chọn trở thành công đức thánh nhân thấp nhất sao?" "Cũng đúng!" Nghe lời của Hậu Thổ muội muội, Huyền Minh gật gật đầu, tiếp tục nép vào lòng tình lang.

Tô Dự nghe lời của các nàng không khỏi mỉm cười, lần lượt ôm chặt hai nàng.

"Hai vị nương tử không cần lo lắng, vi phu sớm đã có quyết định." Hiện tại, Tô Dự không định nói cho các nàng biết toàn bộ kế hoạch, nếu không chỉ khiến các nàng lo lắng, đợi thực lực đủ mạnh, đưa các nàng vào thế giới hồng mông hỗn độn bên trong Hỗn Độn Châu, các nàng sẽ hiểu rõ mọi quyết định của hắn. .....

Thương Hiệt nhận được lượng lớn công đức thưởng lệ, những công đức này toàn bộ đều là công đức của Thiên Đạo, không hề có một chút công đức của Đại Đạo nào.

Lượng lớn công đức thưởng lệ như vậy, khiến vô số sinh linh Hồng Hoang hâm mộ không thôi, ngay cả các Thánh nhân cao cao tại thượng, cũng có chút nóng mắt.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, năm vị đại Thánh nhân thấy ba đệ tử mà

Tô Dự thu nhận đều mang lại cho hắn vô số công đức thưởng lệ, ai nấy đều hâm mộ không thôi.

Họ đều rõ, nếu Tô Dự lựa chọn công đức thành thánh, với tư chất của hắn, cộng thêm công đức mà hắn thu được qua vô số nguyên hội, không chừng sớm đã có thể công đức thành thánh.

Nhưng hiện tại hắn vẫn chưa lựa chọn công đức thành thánh, rõ ràng Tô Dự muốn dĩ lực chứng đạo, trở thành tồn tại mạnh nhất trong số những người chứng đạo thành thánh.

Vì thế, dù Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn mấy người cùng Tô Dự sớm đã xé rách mặt mũi, nhưng trong lòng cũng vô cùng khâm phục dũng khí của Tô Dự.

Phải biết rằng, năm xưa khi bọn họ lựa chọn trảm tam thi chứng đạo thành thánh, trước sự cám dỗ của việc chứng đạo thành thánh, họ đã không chút do dự lựa chọn công đức thành thánh.

Làm sao có thể giống như Tô Dự, đã xác định được mục tiêu của mình thì luôn kiên định bước đi? ...

Thương Hiệt sau khi được lượng lớn công đức trút xuống, liền bắt đầu luyện hóa, tu vi tăng tiến như vũ bão, từ Nhân Tiên trước đó trực tiếp đột phá Thiên Tiên, Kim Tiên, Đại La Kim Tiên, Hỗn Nguyên Kim Tiên!

Cho đến khi đạt cảnh giới bán bộ Hỗn Nguyên, tu vi của hắn mới từ từ dừng lại.

"Vút!" Khi hắn mở hai mắt ra, phảng phất như nhìn thấy được cực hạn của bầu trời.

"Vút!" Trong khoảnh khắc, Thương Hiệt tay cầm Thái Sơ Thần Bút, trực tiếp viết ra hai chữ 'Thiên', 'Đạo'.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Thiên Đạo lại một lần nữa giáng

xuống lượng lớn công đức, trực tiếp trút lên Thái Sơ Thần Bút, cảnh tượng này, làm nổi bật Thương Hiệt như một vị thần linh uy nghi trong ánh sáng vàng!

Trước đó, Thương Hiệt đã sáng tạo ra hai nghìn chín trăm chín mươi tám chữ, cộng thêm hai chữ 'Thiên', 'Đạo', vừa tròn ba nghìn chữ, phảng phất như đang hô ứng với ba nghìn Đại Đạo.

"Thương Hiệt tạo chữ đánh cắp sức mạnh của Thiên Đạo, đáng tru diệt!" Cả thế giới Hồng Hoang đột nhiên vang lên một giọng nói lạnh lẽo kinh khủng, bầu trời vốn như đêm đen, đột nhiên xuất hiện thần lôi màu tím!

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Chín đạo thần lôi màu tím liên tiếp không hề báo trước mà trực tiếp đánh lên người Thương Hiệt, suýt chút nữa đã trực tiếp hủy diệt hắn.

Nếu không phải vừa rồi hắn đã đột phá đến cảnh giới bán bộ Hỗn Nguyên, thì căn bản không thể chịu được sự tấn công như vậy.

"Thương Hiệt, vi sư đã gieo một đạo trận pháp lên người con, hãy dùng chân linh bản nguyên trực tiếp khởi động, vi sư nhất định sẽ bảo vệ con chu toàn!" Hóa ra, vào lúc bầu trời có biến động lớn, trong đầu Thương Hiệt vang lên lời nói của lão sư Tô Dự, hắn cố ý chịu đựng chín đạo thiên lôi, là để 'diễn' cho giống thật hơn một chút.

Nếu không, làm sao có thể lừa được Thiên Đạo, chúa tể của Hồng Hoang?

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Sau chín đạo tử sắc thiên lôi, bầu trời lại một lần nữa giáng xuống sáu sáu ba mươi sáu đạo tử sắc thiên lôi, vào khoảnh khắc cuối cùng, Thương Hiệt tế ra Thái Sơ Thần Bút, sau đó khởi động trận pháp, rồi dưới tử tiêu thần lôi phảng phất như hoàn toàn hóa thành tro bụi. .....

“Ong!” Khi Thương Hiệt hoàn toàn biến mất, không còn để lại một chút khí tức nào trong thế giới Hồng Hoang, bầu trời vốn như đêm đen lập tức trở nên sáng rực, như thể được tái sinh. .....

“Chuyện gì vậy?

Thương Hiệt rõ ràng đã thân tử đạo tiêu, tại sao sức mạnh Thiên Đạo của Bản Thiên Đạo lại biến mất?” Bên trong Tử Tiêu Cung, ‘Hồng Quân’ sắc mặt có chút tức giận và khó hiểu, toàn lực dùng thần thông tính toán.

Nhưng ông ta cũng không tính ra được nguyên nhân.

“Chẳng lẽ Bản Thiên Đạo đã sai?

Thương Hiệt tạo chữ đánh cắp sức mạnh của Bản Thiên Đạo, hủy diệt hắn cũng không thể bổ sung lại sao?” ‘Hồng Quân’ bất giác do dự.

“Thôi bỏ đi, chỉ là một chút sức mạnh Thiên Đạo, so với ấn ký Đại Đạo vừa nhận được quả thực không có bất kỳ khả năng so sánh nào, Bản Thiên Đạo đã lời to rồi!” Rất nhanh, Hồng Quân tế ra ấn ký Đại Đạo gần như hư vô mờ ảo vừa nhận được, sau đó bắt đầu cẩn thận tế luyện.

Khi Hồng Quân vừa luyện hóa được một tia cấm chế của ấn ký Đại Đạo gần như hư vô mờ ảo, một luồng ánh sáng rìu sắc bén vô song trực tiếp chém về phía ông ta.

“Phụt!” ‘Hồng Quân’ phun ra một ngụm lớn tinh huyết màu vàng, sau đó chân thân bị chém thành hai nửa, hoàn toàn tan biến!

“Vút!” Giây tiếp theo, ‘Hồng Quân’ tái tạo chân thân, sắc mặt tái nhợt, một đôi mắt tỏa ra ngọn lửa giận ngút trời.

“Bàn Cổ, ngươi là tàn linh đáng chết!” Hồng Hoang Thiên Đạo cũng không ngờ, một tia ấn ký Đại Đạo lại là một kế hoạch hiểm độc

của Bàn Cổ!

Hại nó cứ tưởng đó là ấn ký Đại Đạo mà Bàn Cổ để lại sau khi chứng đạo thất bại, ai ngờ Bàn Cổ trước khi chết còn muốn mưu hại nó một chiêu!

"Bàn Cổ, ngươi nghĩ ngươi đã thắng bản tọa rồi sao?

Bản tọa mới là tồn tại cười đến cuối cùng!" Trên mặt 'Hồng Quân' lộ ra nụ cười hung ác, sau đó nhìn về phía đại địa Hồng Hoang.

Hiện nay, Vu tộc có dấu hiệu hưng thịnh, nhưng, đã định trước chỉ là đàm hoa nhất hiện.

Cả Hồng Hoang, đều do nó nắm giữ!

Vu tộc chỉ có thể co cụm ở Địa Phủ mà sống lay lắt!

"Vút!" Hồng Quân sau đó nhìn về phía Địa Phủ, phảng phất như nhìn thấy bóng dáng của Tô Dự.

"Tất cả đều do Thương Hiệt tạo chữ gây ra, liệu Tô Dự có phải là kẻ chủ mưu đứng sau không?" Rất nhanh, 'Hồng Quân' lắc đầu.

Thương Hiệt tạo chữ là do thiên mệnh đã định, Tô Dự thu hắn làm đồ đệ, cũng không có dạy hắn tạo chữ để đánh cắp thiên cơ, huống chi, Tô Dự là Vận Mệnh Ma Thần chuyển thế, làm sao có thể phối hợp với Bàn Cổ, kẻ có thù giết thân?

"Thôi bỏ đi, Tô Dự là nhân vật quan trọng của Vô Lượng lượng kiếp, nếu đối với Bản Thiên Đạo có uy hiếp, khi đó sẽ triệt để diệt sát hắn!" 'Hồng Quân' thu hồi ánh mắt, sau đó tế ra Hỗn Độn chí bảo Tạo Hóa Ngọc Điệp đã bị tàn phá, đặt trên đầu.

Chương 311

"Ong!" Đạo vận mênh mông tràn ngập khắp Tử Tiêu Cung, sau đó ông ta ngồi cao trên tường vân màu tím, im lặng nhắm hai mắt lại.

"Bản Thiên Đạo trước tiên hãy hồi phục bản nguyên của mình, đợi sau này sẽ nhổ tận gốc toàn bộ hậu chiêu mà Bàn Cổ để lại!" .....

Khi Tô Dự nghe được tiếng gầm giận dữ của Hồng Quân, hắn biết mình đã đoán đúng, một tia ấn ký Đại Đạo đó chính là do Bàn Cổ đại thần cố tình để lại để mưu hại Thiên Đạo!

Rất nhanh, Tô Dự cảm nhận được một luồng khí tức lạnh lẽo vô cùng, cho dù đang ở trong Địa Phủ, cũng khó lòng cách ly, bất giác âm thầm thúc đẩy Hỗn Độn Châu.

Nếu Hồng Hoang Thiên Đạo thực sự tính toán ra hắn đang mưu kế, muốn bất chấp mọi giá để diệt sát hắn, hắn tuyệt đối sẽ trong nháy mắt đưa Huyền Minh và Hậu Thổ vào trong Hỗn Độn Châu.

Đồng thời cũng sẽ để Nữ Oa, Hi Hòa, Thường Hi, Thường Nga, Tây Vương Mẫu... cũng trực tiếp khởi động trận pháp truyền tống mà hắn để lại trên người họ.

Tiến vào thế giới hồng mông hỗn độn bên trong Hỗn Độn Châu, thực lực của Hồng Hoang Thiên Đạo dù mạnh đến đâu, cũng không thể xuyên qua.

Chỉ cần hắn đột phá cấp Thiên Đạo, là có thể lại một lần nữa quay lại Hồng Hoang, đoạt lại tất cả những gì thuộc về mình!

"Ong!" Trong khoảnh khắc, Tô Dự chỉ cảm thấy luồng sát khí lạnh lẽo đó biến mất không dấu vết, thở phào nhẹ nhõm, bất giác dựa vào người Hậu Thổ.

Thiên Đạo thực sự quá mạnh mẽ, cho dù ở trong Địa Phủ, Tô Dự cũng không có nắm chắc tuyệt đối có thể né tránh, thứ duy nhất hắn có nắm chắc, chính là Hỗn Độn Châu trong tay. 'Xem ra kế hoạch đã có hiệu quả, Hồng Hoang Thiên Đạo tuy có chút hoài nghi ta nhưng cũng không có bất kỳ chứng cứ nào!' Tô Dự trong lòng nghĩ thầm, sau đó âm thầm quyết định, nhất định phải nhanh chóng nâng cao thực lực, nếu không lại gặp phải tình huống này, vậy thì phiền phức rồi.

"Phu quân, chàng sao vậy?" Hậu Thổ cảm nhận được sự thay đổi của tình lang, không khỏi lo lắng hỏi.

"Không sao!" Tô Dự mỉm cười với nàng.

"Nương tử, vi phu chuẩn bị ra ngoài một chuyến!" Nếu Hồng Hoang Thiên Đạo đã hết sát khí với hắn, hắn có thể đường hoàng xuất hiện ở Hồng Hoang.

"Được!" Huyền Minh và Hậu Thổ không nỡ mà hôn lên má tình lang một cái. ....

"Vút!" Khi Tô Dự lại một lần nữa xuất hiện, là ở Phượng Hoàng Sơn nơi Thương Hiệt tạo chữ, chí bảo chứng đạo của hắn là Thái Sơ Thần Bút đang lơ lửng trên bầu trời, tỏa ra uy lực vô biên.

"Vút!" Tô Dự khẽ phất tay, Thái Sơ Thần Bút rơi vào trong tay hắn.

Rất nhanh, ba nghìn chữ do Thương Hiệt tạo ra xuất hiện ở tất cả các bộ lạc của Nhân tộc, trên đó có lời giải thích chi tiết bằng thần hồn, chỉ cần tu vi trên Nhân Tiên, tất cả đều có thể biết được ý nghĩa của ba nghìn chữ do Thương Hiệt tạo ra.

Tiếp theo, Tô Dự trở về Tiên Đình, vào trong đại trận bế quan đã bố trí, tiến vào thế giới hồng mông bên trong Hỗn Độn Châu.

"Đệ tử bái kiến lão sư!" Khi Tô Dự vừa tiến vào thế giới hồng

mông hỗn độn bên trong Hỗn Độn Châu, Thương Hiệt cung kính hành lễ với hắn.

"Không cần đa lễ!" Tô Dự khẽ phất tay, Thái Sơ Thần Bút trực tiếp rơi vào tay Thương Hiệt, tỏa ra một luồng khí tức vui mừng.

"Ta nên gọi ngươi là Hồng Hoang Thiên Đạo, hay nên gọi là kẻ đạo chích hèn hạ?" "Vút!" Nghe lời của lão sư, Thương Hiệt có chút không hiểu.

"Ong!" Rất nhanh, trên người Thương Hiệt tỏa ra một luồng khí tức kinh khủng, một luồng khí thế mênh mông uy nghiêm lập tức truyền ra.

"Ngươi là...

Hồng Hoang Thiên Đạo?" Thương Hiệt lúc này mới hiểu ra, sau khi khởi động trận pháp truyền tống mà lão sư thiết lập, lại ngay cả sức mạnh Thiên Đạo mà hắn đánh cắp cũng mang theo cùng.

Một tia sức mạnh Thiên Đạo muốn diệt sát Thương Hiệt, nhưng bị Tô Dự mưu kế, trực tiếp mang theo cả vào thế giới hồng mông hỗn độn bên trong Hỗn Độn Châu.

Sau khi đến đây, nó cảm nhận được một luồng uy áp kinh khủng, lại thêm chỉ có một tia sức mạnh Thiên Đạo, vì vậy đã ẩn nấp trên người Thương Hiệt, ai ngờ lại bị Tô Dự nhìn thấu một cái.

"Tô Dự, hóa ra ngươi mới là hậu chiêu quan trọng nhất mà Bàn Cổ để lại, không phải là Vận Mệnh Ma Thần chuyển thế!" Hồng Hoang Thiên Đạo cảm nhận được vĩ lực của thế giới hồng mông hỗn độn này, làm sao không hiểu được, Hỗn Độn Châu, viên ngọc đã độn đi trong truyền thuyết, mới có được năng lực này?

"Hồng Quân đáng chết!" "Lại dám lừa dối Bản Thiên Đạo, khiến Bản Thiên Đạo tưởng ngươi là Vận Mệnh Ma Thần chuyển thế, thật

đáng hận a!" Hồng Hoang Thiên Đạo tỏa ra khí tức bạo ngược vô cùng, như muốn hủy diệt tất cả.

Nhưng đáng tiếc, trong thế giới hồng mông hỗn độn này, nó không phải là chúa tể, chỉ là một tia sức mạnh Thiên Đạo mà thôi, không những phải chịu sự áp chế của Đại Đạo của thế giới hồng mông hỗn độn này, thậm chí còn phải chịu sự áp chế của Tô Dự!

Tô Dự mới là chủ nhân của Hỗn Độn Châu, chỉ có hắn cho phép, một tia sức mạnh Thiên Đạo của Hồng Hoang Thiên Đạo mới có thể tồn tại.

Nếu không, sớm đã bị Đại Đạo của thế giới hồng mông hỗn độn này nghiền nát rồi.

"Nếu ngươi đã hiểu rõ tất cả, vậy thì ngoan ngoãn nằm yên cho trẫm, nếu dám ở trước mặt trẫm bày ra bộ mặt khó coi đó, đừng trách bản đế ra tay tàn nhẫn!" "Vút!" Trong khoảnh khắc, Tô Dự phất tay, trực tiếp trấn áp xuống một tia sức mạnh Thiên Đạo.

"Ầm!" Trong nháy mắt, một tia sức mạnh Thiên Đạo như một con cừu non chờ làm thịt bị Tô Dự trấn áp.

Ở thế giới Hồng Hoang, dù chỉ là một tia sức mạnh Thiên Đạo, cũng không phải là thứ mà Tô Dự hiện nay có thể đối đầu, nhưng ở trong thế giới hồng mông hỗn độn này, nó không thể gây ra bất kỳ sóng gió nào.

"Tô Dự, ngươi cứ đợi đấy cho Bản Thiên Đạo, nếu ngươi quay lại thế giới Hồng Hoang, Bản Thiên Đạo nhất định sẽ khiến ngươi cầu sống không được cầu chết không xong!" "Ha ha!" Nghe lời uy hiếp của một tia sức mạnh Thiên Đạo, Tô Dự không khỏi cười lớn.

"Bảo trẫm cầu sống không được cầu chết không xong?

Vậy thì trẫm sẽ cho ngươi cầu sống không được cầu chết không

xong trước!" "Ong!" Tô Dự vừa ra tay, mấy loại pháp tắc thần thông liên tiếp trấn áp, hành hạ một tia sức mạnh Thiên Đạo đến tan tác.

Thực ra hắn có thể mượn vĩ lực của Đại Đạo của thế giới hồng mông hỗn độn này để diệt sát một tia sức mạnh Thiên Đạo, nhưng một tia sức mạnh Thiên Đạo này đối với hắn vô cùng quan trọng, quan hệ đến bố cục sau này của hắn, vì vậy trước tiên trấn áp để nghiên cứu kỹ lưỡng, đợi sau khi không còn giá trị, mới triệt để diệt sát!

Sau khi trấn áp một tia sức mạnh của Hồng Hoang Thiên Đạo, Tô Dự bắt đầu nghiên cứu phân tích, để tiện sau này đối mặt với Hồng Hoang Thiên Đạo thật sự mà không có bất kỳ phương pháp chống cự nào.

"Định nghiên cứu Bản Thiên Đạo?

Đúng là nằm mơ!" Một tia sức mạnh Thiên Đạo, thực lực cũng là từ cấp Thiên Đạo phân ra, Tô Dự muốn nghiên cứu hoặc diệt sát, ít nhất cũng phải ở cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên viên mãn hoặc cấp Thiên Đạo mới được.

Dù sao cấp Thiên Đạo, siêu thoát vĩnh tồn, pháp chỉ tu luyện đã gần đến viên mãn.

Nhưng Hồng Hoang Thiên Đạo lại có chút đặc thù, vì nó là Thiên Đạo trong đại thế giới Hồng Hoang, không phải do sinh linh tu luyện đột phá mà thành.

Loại hình thể này do đạo vận sinh ra, có thể nói là cực kỳ đặc thù, thành tựu cũng cực cao.

Nếu không phải Tô Dự tu luyện sức mạnh pháp tắc chân chính, và đã khống chế được vô số loại sức mạnh pháp tắc, thì thực sự không có cách nào đối phó với một tia sức mạnh Thiên Đạo này.

Cảm nhận được sự đặc thù của sức mạnh Thiên Đạo, Tô Dự nhìn

về phía Thương Hiệt.

Chương 312

"Dám hỏi lão sư, thế giới này là tồn tại gì?" Thương Hiệt hiểu rõ, thế giới hồng mông hỗn độn này tuyệt đối không phải là thế giới Hồng Hoang, nếu không, lão sư làm sao có thể trấn áp được một tia sức mạnh Thiên Đạo?

"Thương Hiệt, thế giới này cũng giống như thế giới Hồng Hoang, chỉ là hiện tại đang ở trong trạng thái hỗn độn, chưa được khai thiên tích địa." "Hiện nay, con đã được vi sư đưa vào thế giới hồng mông hỗn độn này, sau này không thể lại xuất hiện ở Hồng Hoang, hãy ở trong thế giới hồng mông hỗn độn này tu luyện thật tốt!" Tô Dự nhìn Thương Hiệt, tràn đầy kỳ vọng.

"Hiện nay con đã đi ra con đường của riêng mình, tiếp theo chỉ cần hoàn thiện con đường đó là được, sau này nếu có gì không hiểu, vi sư tự nhiên sẽ giải đáp cho con." "Đa tạ lão sư!" Thương Hiệt nghe lời của Tô Dự, trong lòng chấn động không thôi.

Không ngờ, ngoài thế giới Hồng Hoang ra, lại còn có thế giới hồng mông hỗn độn khác, thậm chí thế giới này dường như còn do lão sư khống chế?

"Đúng rồi, Thương Hiệt, con dùng công đức để rèn luyện thân thể mới thành đạo, sau này nếu muốn thành tựu cao hơn, phải từng bước loại bỏ công đức của bản thân, xây dựng nền tảng vững chắc cho mình!" "Vi sư truyền cho con một bộ 《Tạo Hóa Chân Kinh》, lại ban cho một giọt tinh tủy cột sống của Bàn Cổ đại thần, tiếp theo phải xem con có thể hoàn thiện viên mãn con đường của mình không!" Tô Dự nói xong, liền đem Tạo Hóa Chân Kinh và tinh tủy cột sống của Bàn Cổ đại thần toàn bộ đánh vào thức hải của Thương Hiệt.

“Đa tạ lão sư!” Thương Hiệt trịnh trọng hành lễ.

Sau khi sắp xếp xong mọi thứ, Tô Dự nghĩ đến bố cục ở thế giới Hồng Hoang, còn có cuộc tranh giành Nhân Hoàng sắp tới, vì vậy phải quay lại thế giới Hồng Hoang.

Để cho chắc chắn, Tô Dự đã tốn rất nhiều công sức để trấn áp một tia sức mạnh Thiên Đạo, sau khi đảm bảo an toàn, mới từ thế giới hồng mông hỗn độn bên trong Hỗn Độn Châu ra ngoài.

“Vút!” Khi Tô Dự quay lại thế giới Hồng Hoang, thời gian đã trôi qua hai nghìn năm.

Thế giới Hồng Hoang hiện nay, sau khi Thương Hiệt tạo chữ, Nhân tộc phát triển càng thêm nhanh chóng.

Điều đáng nói là, Cộng chủ Nhân tộc Hiên Viên, tuy do Cộng chủ Nhân tộc đời trước là Thần Nông thiện vị nhường ngôi, nhưng uy vọng của ông ta không đủ, không thể khiến tất cả các bộ lạc Nhân tộc phục tùng.

Nguyên nhân quan trọng nhất, ông ta không phải là đệ tử của Thánh phụ Nhân tộc, mà là đệ tử của thủ đồ Nhân giáo Huyền Đô!

Nhân giáo hiện nay, tầm ảnh hưởng trong toàn bộ Nhân tộc ngày càng thấp, thậm chí trong thời kỳ Vu Yêu, giáo chủ Nhân giáo Thái Thanh Thánh nhân còn ngăn cản Thánh phụ Nhân tộc và Mẫu của Nhân tộc cứu vớt Nhân tộc, dẫn đến rất nhiều đại hiền, tinh nhuệ cốt lõi của Nhân tộc không có thiện cảm với Nhân giáo.

Vì thế, ngày càng nhiều bộ lạc Nhân tộc bắt đầu phản bội, trong đó bộ lạc Cửu Lê là mạnh nhất.

Bộ lạc Cửu Lê là nơi Nhân Vu cùng tồn tại, người trong bộ lạc đều có huyết mạch Vu tộc, ai nấy đều anh dũng thiện chiến, thực lực cường đại, đã có những cống hiến kiệt xuất cho bộ lạc Nhân tộc.

Trong thời kỳ viễn cổ, vì duyên cớ của Tô Dự, Vu tộc vẫn luôn chăm sóc cho Nhân tộc, vì thế, địa vị của Vu tộc trong Nhân tộc rất cao, được vô số đại hiền của Nhân tộc tôn kính.

Xi Vưu là tộc trưởng tộc Cửu Lê, lại có huyết mạch Vu tộc, trong mắt vô số đại hiền của Nhân tộc, ông ta còn có tư cách làm Cộng chủ Nhân tộc hơn cả Hiên Viên. .....

Xi Vưu vốn là một đại vu đỉnh cấp của Vu tộc chuyển thế, khi tu vi của ông ta đột phá Thiên Tiên, đã hoàn toàn thức tỉnh ký ức, tu vi càng tăng tiến như vũ bão, trong vòng vài nghìn năm ngắn ngủi, đã trực tiếp đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Vì cơ duyên xảo hợp, ông ta có được nguyên thần hoàn chỉnh, lại thêm huyết mạch Vu tộc, không những có thể sử dụng thần thông của Vu tộc, mà còn có thể tu luyện công pháp đỉnh cấp của Nhân tộc.

Cho nên, thực lực của Xi Vưu ngày càng tăng vọt.

Đồng thời, vô số tộc nhân của tộc Cửu Lê đều có huyết mạch Vu tộc, sau khi Xi Vưu khôi phục ký ức, đã trực tiếp dùng bí pháp của Vu tộc để truyền thụ, khiến tộc Cửu Lê nhanh chóng lớn mạnh.

Ngoài bản thân mạnh mẽ ra, tám mươi mốt huynh đệ dưới trướng ông ta càng uy phong lẫm liệt, thực lực kinh khủng, ai nấy đều đạt đến cảnh giới Kim Tiên.

Trong Nhân tộc hiện tại, có thể nói là tung hoành vô địch, không hề có bất kỳ đối thủ nào.

Mấy năm nay, dưới sự lãnh đạo của Xi Vưu, bộ lạc Cửu Lê đã chém giết vô số Yêu tộc, và dùng huyết nhục của Yêu tộc làm thức ăn cho tộc nhân.

Lại thêm thực lực cường đại, cao thủ dưới trướng đông đảo, việc trồng ngũ cốc càng thêm thuận lợi.

Vì thế, uy vọng của Xi Vưu đã vượt qua cả Cộng chủ Nhân tộc Hiên Viên.

Hiên Viên thấy Xi Vưu bất ngờ nổi lên, uy hiếp đến địa vị Cộng chủ Nhân tộc của mình, không còn cách nào khác, chỉ có thể cầu cứu lão sư Huyền Đô.

Huyền Đô nhận được lệnh của lão sư, biết rằng Nhân Hoàng Hiên Viên muốn chứng đạo, thì phải chém giết Xi Vưu, người có huyết mạch Vu tộc.

Thế là, Huyền Đô phái vô số tinh nhuệ của Nhân giáo gia nhập dưới trướng Hiên Viên, chuẩn bị trấn áp Xi Vưu, khôi phục lại uy danh của Cộng chủ Nhân tộc.

Xi Vưu bị Hiên Viên ép buộc, trực tiếp giương cờ phản kháng, muốn cùng Hiên Viên tranh đoạt vị trí Cộng chủ Nhân tộc.

Trong một thời gian, vô số bộ lạc Nhân tộc tranh nhau quy phụ, khiến uy danh của Xi Vưu tăng mạnh.

Cùng với việc ngày càng nhiều bộ lạc Nhân tộc ủng hộ Xi Vưu, Xi Vưu trực tiếp phát binh, tấn công bộ lạc Hiên Viên, ý đồ thay thế.

Thuộc hạ của Xi Vưu đều là người có huyết mạch Vu tộc, và đã được truyền thụ bí pháp của Vu tộc, ai nấy đều thực lực cường đại, cao thủ của Nhân giáo dưới trướng Hiên Viên căn bản không phải là đối thủ.

Nếu không phải vào thời khắc mấu chốt Huyền Đô tế ra pháp bảo để chống đỡ, e rằng Hiên Viên đã không thể chống đỡ nổi hiệp đầu tiên.

Huyền Đô thấy Xi Vưu mạnh mẽ như vậy, bèn trực tiếp cầu cứu lão sư Thái Thanh Thánh nhân.

Thái Thanh Lão Tử trong lòng có cảm ứng, bèn để nhị đệ Nguyên

Thủy Thiên Tôn, tam đệ Thông Thiên giáo chủ lần lượt phái tinh nhuệ môn hạ, tương trợ Nhân Hoàng Hiên Viên.

Đến đây, Tam giáo tham gia vào cuộc tranh giành Nhân Hoàng, gieo mầm cho Phong Thần lượng kiếp sau này.

Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Hiện nay, cuộc tranh đoạt ngôi vị Nhân tộc cộng chủ đang diễn ra như lửa cháy đổ thêm dầu.

Với tư cách là Thiên Đế của Hồng Hoang, Hạo Thiên tự nhiên cũng không cam chịu cô đơn.

Hắn hiểu rõ, Nhân tộc hiện là thiên mệnh chi chủ, Nhân tộc cộng chủ có ảnh hưởng vô cùng lớn.

Nếu tham gia vào cuộc tranh đoạt lần này, giúp Hiên Viên đánh bại Xi Vưu, phô diễn uy nghiêm và thực lực của Thiên Đình cho Nhân tộc thấy, sẽ khiến càng nhiều người trong Nhân tộc kính ngưỡng Thiên Đình, sau này sẽ vì Thiên Đình mà phục mệnh.

Thế là, Hạo Thiên trực tiếp triệu kiến các tinh nhuệ của Thiên Đình để mở đại triều hội.

"Các vị khanh gia, Nhân tộc cộng chủ Hiên Viên là người được thiên mệnh lựa chọn.

Xi Vưu không biết thiên số, dám cả gan đi ngược lại trời, thật là đại nghịch bất đạo!" "Có vị khanh gia nào nguyện ý đại diện cho Thiên Đình ta đi tương trợ Nhân tộc cộng chủ, để tuyên dương uy nghiêm của Thiên Đình ta cũng như thiện ý đối với Nhân tộc không?" Hạo Thiên nói xong, ánh mắt bất giác dừng lại trên người Cửu Thiên Huyền Nữ.

Bởi vì Cửu Thiên Huyền Nữ là Câu Trần Đại Đế của Thiên Đình, chủ quản việc binh đao, chuyện như vậy giao cho nàng xử lý là thích hợp nhất.

Cửu Thiên Huyền Nữ là tinh nhuệ của Tô Dự Tiên Đế, nếu nàng ra mặt nhắm vào Xi Vưu vốn mang huyết mạch Vu tộc, cho dù Tô Dự Tiên Đế và Tổ Vu Hậu Thổ biết được, cũng sẽ không có ý kiến gì.

Chương 313

Phải nói rằng, lịch sử có những điểm tương đồng đến kinh ngạc.

Nếu Tô Dự không xuyên không, theo kịch bản bình thường, Hạo Thiên cũng sẽ phái Cửu Thiên Huyền Nữ tương trợ Hiên Viên, chỉ có điều Huyền Nữ lúc đó chỉ quản lý Lục Đinh Lục Giáp trong quân sự, địa vị xa không bằng Câu Trần Đại Đế bây giờ.

Chính vì Hạo Thiên phái Cửu Thiên Huyền Nữ tương trợ Hiên Viên, thủ lĩnh mới của Vu tộc là Hình Thiên mới nổi giận đùng đùng mà đánh lên Thiên Đình, đại chiến với Hạo Thiên.

Sự việc này chính là khởi nguồn của điển tích 'Hình Thiên vũ Kiền Thích'!

Cửu Thiên Huyền Nữ thấy ánh mắt Hạo Thiên nhìn mình, biết rõ trách nhiệm trên vai, liền trực tiếp bước ra.

"Khải bẩm Thiên Đế, bản đế nguyện đại diện Thiên Đình hạ giới tương trợ Nhân tộc cộng chủ Hiên Viên!" "Tốt!" Thấy Cửu Thiên Huyền Nữ chủ động xin đi, Hạo Thiên không khỏi gật đầu chuẩn y.

Khi Cửu Thiên Huyền Nữ suất lĩnh mười vạn tinh nhuệ dưới trướng hạ giới, nàng trực tiếp dùng thần thông báo cáo cho Tô Dự, bởi vì Nhân tộc cộng chủ đã được hắn thừa nhận, nếu việc này liên lụy làm hỏng bố cục của Tô Dự Tiên Đế, thì thật không ổn chút nào.

Nghe Cửu Thiên Huyền Nữ báo cáo, Tô Dự chỉ khẽ cười, trực tiếp truyền mệnh lệnh cho nàng.

"Huyền Nữ, nếu Xi Vưu mời được các đại vu đỉnh cấp của Vu tộc, ngươi hãy tự mình ra tay trấn áp, nhưng tuyệt đối không được làm tổn hại đến tính mạng của họ!" Ban đầu Tô Dự định phái Khổng

Tuyên đi, nhưng một khi mọi chuyện lại đi theo quỹ đạo của kiếp trước, tự nhiên để Huyền Nữ tự mình ra tay là được.

Hiện tại, Huyền Nữ đã sớm đột phá Chuẩn Thánh, lại thêm một kiện cực phẩm Tiên thiên linh bảo mà Tô Dự tặng, đối phó với mấy đại vu đỉnh cấp của Vu tộc là dư sức.

Hơn nữa, các đại vu đỉnh cấp của Vu tộc đều biết thân phận của Huyền Nữ, do nàng tự mình ra tay, đối phương cũng không dám tử chiến, như vậy có thể bảo toàn được nhiều thành viên nhất cho Vu tộc.

"Cẩn tuân pháp chỉ của Tiên Đế!" Huyền Nữ nghe thấy giọng nói của Tô Dự, trong mắt không khỏi lóe lên một tia ngọt ngào, sau đó suất lĩnh tinh nhuệ dưới trướng tiến về lãnh địa Nhân tộc.

Mấy vạn năm trước, khi nàng đột phá Chuẩn Thánh, Tô Dự đã đích thân tặng nàng một kiện cực phẩm Tiên thiên linh bảo, và hứa với nàng rằng, một khi thời cơ đến, sẽ viên mãn một tâm nguyện của nàng.

Chờ đợi suốt mấy nguyên hội, cuối cùng cũng đợi được tất cả, nội tâm Cửu Thiên Huyền Nữ sao có thể không kích động? ...

Hiên Viên có sự tương trợ của Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo cùng tinh nhuệ Thiên Đình, thanh thế và thực lực tăng vọt, khi đối phó với đại quân của Xi Vưu càng thêm tự tin.

Rất nhanh, trong một lần giao chiến nữa với đại quân Xi Vưu, nhờ sự tương trợ của Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo và tinh nhuệ Thiên Đình, đại quân Xi Vưu liên tiếp bại lui.

Tám mươi mốt huynh đệ mà hắn tin cậy nhất cũng đã chiến tử hai mươi người, khiến Xi Vưu nộ khí ngút trời!

"Tranh đoạt ngôi vị Nhân tộc cộng chủ của ta, Nhân giáo, Xiển

giáo, Tiệt giáo các ngươi dựa vào đâu mà nhúng tay?

Chẳng lẽ dựa vào việc các ngươi là môn hạ của Thánh nhân sao?!" "Hừ!" "Hiên Viên, ngươi có viện thủ, chẳng lẽ ta, Xi Vưu, lại không có sao?" Xi Vưu đã sớm thức tỉnh ký ức Vu tộc từ kiếp trước, nhưng hắn vẫn luôn cho rằng cuộc tranh giành Nhân tộc cộng chủ không nên lôi kéo thế lực khác vào.

Nhưng hiện tại, Hiên Viên chủ động mời Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo cùng tinh nhuệ Thiên Đình, vậy thì để giành được ngôi vị Nhân tộc cộng chủ, hắn buộc phải đi cầu viện Vu tộc.

Hắn hiểu rõ, nếu mình trở thành Nhân tộc cộng chủ, đối với Vu tộc cũng sẽ có lợi ích cực lớn.

Vì vậy, hắn vốn có giao tình với Hình Thiên, Cửu Phượng, Phong Bá, Vũ Sư, Tướng Liễu, tuyệt đối có thể mời họ ra tay.

Bàn Cổ Đại Điện.

Khi Xi Vưu thôi động bí pháp của Vu tộc, lập tức khiến Hình Thiên và những người khác vui mừng khôn xiết.

Không ngờ, chiến hữu kề vai chiến đấu ngày trước là Xi Vưu lại chuyển thế trọng sinh.

Sau mấy ngày hàn huyên sướng ẩm mỹ tửu, Xi Vưu trực tiếp nói rõ ý đồ.

"Hình Thiên đại ca, hiện tại ta đã chuyển thế thành tộc trưởng tộc Cửu Lê, có ý tranh đoạt ngôi vị Nhân tộc cộng chủ với Hiên Viên." "Nhưng không ngờ Hiên Viên thật đáng hận, đánh không lại tiểu đệ lại đi mời cứu binh, trực tiếp mời đến tinh anh của Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo và Thiên Đình, hại huynh đệ dưới trướng ta tử thương thảm trọng.

Hôm nay ta đến đây, là để thỉnh Hình Thiên đại ca tương trợ tiểu

đệ một tay!" Nghe lời của Xi Vưu, Phong Bá, Vũ Sư, Tướng Liễu lập tức nổi trận lôi đình, đòi đánh thẳng đến bộ lạc Hiên Viên, giết sạch tinh nhuệ của Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo và Thiên Đình.

"Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo và Thiên Đình quả thật đang khi dễ Vu tộc ta không có người!

Ta cùng Xi Vưu huynh đệ xông lên, phải cho Hồng Hoang chúng sinh biết rằng, Vu tộc ta dù đã suy tàn, cũng không ai dám khinh!" "Đúng vậy, tranh đoạt ngôi vị Nhân tộc cộng chủ phải dựa vào bản lĩnh thật sự, Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo và Thiên Đình dựa vào đâu mà nhúng tay?

Quả thật đang sỉ nhục Vu tộc ta!" Hình Thiên thấy Phong Bá, Vũ Sư trực tiếp xin chiến, không khỏi trầm tư.

Người Vu tộc không có nguyên thần, tính cách thẳng thắn nóng nảy.

Hiện tại Xi Vưu bị Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo và Thiên Đình sỉ nhục tận cửa, sao có thể nhẫn nhịn?

"Hình Thiên đại ca, nếu Xi Vưu huynh đệ tranh được ngôi vị Nhân tộc cộng chủ, đối với Vu tộc chúng ta cũng cực kỳ có lợi.

Nhưng Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo đều có Thánh nhân tọa trấn, vạn nhất Thánh nhân đích thân ra tay, thì phải làm sao?" Cửu Phượng có tính cách trầm ổn nhất nhìn về phía Hình Thiên, đôi mắt có chút lo lắng.

"Sợ cái gì?" "Thánh nhân là cái thá gì!" "Bất cứ kẻ nào dám đè đầu cưỡi cổ Vu tộc ta, ta đều phải cùng hắn bất tử bất hưu!" Vu tộc không kính trời, không kính đất, chỉ tôn kính Phụ thần Bàn Cổ.

Dù đã trải qua đại kiếp Vu Yêu thảm khốc như vậy, ý chí của họ vẫn chưa bao giờ thay đổi.

Hình Thiên thấy ba huynh đệ Phong Bá, Vũ Sư, Tướng Liễu quyết tâm muốn cho Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo và Thiên Đình một bài học, cũng không tiện ngăn cản.

Dù sao, thứ quan trọng nhất của Vu tộc chính là cốt khí, nếu ngay cả cốt khí cũng mất đi, còn có tư cách gì tự xưng là Bàn Cổ chính tông?

"Phong Bá, Vũ Sư, Tướng Liễu, nếu ba vị huynh đệ đã xin chiến, vậy do ba người các ngươi đi tương trợ Xi Vưu huynh đệ.

Nếu gặp nguy hiểm, nhất định phải nhớ tự vệ là trên hết!" Hình Thiên vẻ mặt nghiêm túc, tinh nhuệ còn lại của Vu tộc không còn nhiều, nếu lại mất đi ba người, làm sao xứng với sự phó thác của Cộng Công Tổ Vu?

Xi Vưu sau khi nhận được sự tương trợ của ba vị đại vu đỉnh cấp là Phong Bá, Vũ Sư, Tướng Liễu, thực lực lập tức tăng mạnh.

Lần này, ba đại vu đỉnh cấp không chỉ đích thân tương trợ, mà còn mang theo hơn một trăm vạn tinh nhuệ dưới trướng đến trợ uy cho Xi Vưu.

Trong chốc lát, thanh thế và thực lực của Xi Vưu tăng vọt, vô số bộ lạc đi theo y phụ hắn cũng ổn định lại, đồng thời số bộ lạc đi theo cũng bắt đầu ngày càng nhiều.

Bộ lạc Hiên Viên.

Khi Hiên Viên biết tin Xi Vưu mời được ba vị đại vu đỉnh cấp của Vu tộc đến trợ trận, không khỏi có chút lo lắng, liền đi cầu cứu lão sư của mình là Huyền Đô.

"Lão sư, hiện nay Xi Vưu có Vu tộc tương trợ, chúng ta nên làm thế nào cho phải?" Nhân tộc từ khi sinh ra đã luôn được Vu tộc chiếu cố, vì vậy thành viên Vu tộc có địa vị rất cao trong Nhân tộc, càng

không cần phải nói đến đại vu đỉnh cấp.

Trong khoảng thời gian ngắn, cùng với việc Xi Vưu nhận được sự tương trợ của các đại vu đỉnh cấp, ngày càng nhiều bộ lạc Nhân tộc bắt đầu gia nhập tộc Cửu Lê.

Chương 314

Đồng thời, vô số đại hiền Nhân tộc ghi nhớ ân cứu mạng của Vu tộc, cho rằng Xi Vưu được Vu tộc công nhận, có tư cách làm Nhân tộc cộng chủ hơn Hiên Viên.

Vì vậy, địa vị của Hiên Viên ngày càng lúng túng, nếu không có sự chống lưng của tinh nhuệ Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo và Thiên Đình, e rằng đã sớm thất bại.

Huyền Đô nhìn Hiên Viên có chút hoảng hốt, không khỏi nhíu mày.

Thực lực của đại vu đỉnh cấp Vu tộc tương đương với Chuẩn Thánh sơ kỳ đến Chuẩn Thánh trung kỳ của tu luyện giả.

Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo tuy có Thánh nhân tọa trấn, nhưng hiện tại lại không có bất kỳ đệ tử nào đột phá Chuẩn Thánh, làm sao có thể là đối thủ của phe Xi Vưu?

"Vu tộc thật không biết điều, lại dám nhúng tay vào cuộc tranh giành Nhân Hoàng, chẳng lẽ không sợ môn hạ Thánh nhân chúng ta sẽ triệt để diệt tuyệt bọn chúng sao?" Huyền Đô chưa nói gì, Quảng Thành Tử của Xiển giáo đã lên tiếng.

Với tư cách là thủ đồ của Xiển giáo, nội tâm Quảng Thành Tử vô cùng tự cao, Vu tộc dám phá hoại chuyện tốt của Tam giáo, tự nhiên trong lòng hắn vô cùng khó chịu.

Môn hạ Xiển giáo và Tiệt giáo cạnh tranh kịch liệt, ở Côn Luân không ít đệ tử đã xé rách mặt mũi, nhưng Tam Thanh vốn do nguyên thần của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, tình nghĩa huynh đệ cả Hồng Hoang đều biết.

Vì vậy, dù nội bộ bất hòa, một khi đối ngoại, họ đều đồng tâm

hiệp lực, càng không cần phải nói Nhân giáo là do đại huynh Thái Thanh Lão Tử được kính trọng nhất sáng lập.

Huyền Đô nghe lời Quảng Thành Tử, chân mày không khỏi từ từ giãn ra.

"Vu tộc dám nhúng tay vào tranh đoạt Nhân tộc cộng chủ, thực là đại bất kính.

Vi sư sẽ quay về Thủ Dương Sơn thỉnh lão sư tương trợ, nếu lão sư đích thân ra mặt, chắc chắn sẽ khiến Vu tộc tro tàn khói bay!" "Vút!" Nghe lời Huyền Đô, Cửu Thiên Huyền Nữ đang nhắm mắt không nói gì bên cạnh không ngồi yên được nữa, nàng mở phượng mâu ra rồi trực tiếp lên tiếng.

"Các vị đạo hữu không cần lo lắng, ba vị đại vu đỉnh cấp của Vu tộc cứ giao cho bản đế xử lý!" "Vút!" Nghe lời Cửu Thiên Huyền Nữ, tất cả mọi người có mặt đều không khỏi sững sờ.

Không ngờ, Cửu Thiên Huyền Nữ chỉ là Chuẩn Thánh sơ kỳ, lại dám một mình nghênh chiến ba vị đại vu đỉnh cấp.

Thực lực của nàng có khủng bố đến vậy sao?

Thực ra họ đâu biết, Cửu Thiên Huyền Nữ đi theo con đường trảm tam thi, tu luyện pháp tắc chứng đạo.

Tu luyện pháp tắc chứng đạo cũng có thể gọi là dĩ lực chứng đạo, một khi đột phá, thực lực sẽ gấp mấy chục lần thành viên cùng cấp.

Cộng thêm một kiện cực phẩm Tiên thiên linh bảo mà Tô Dự từng tặng, đối phó với ba vị đại vu đỉnh cấp Phong Bá, Vũ Sư, Tướng Liễu cũng là dư sức.

Nếu không rõ thực lực của Cửu Thiên Huyền Nữ và ba đại vu đỉnh cấp, Tô Dự sao có thể yên tâm để nàng xử lý?

Phải biết rằng, Tô Dự còn có kế hoạch tiếp theo nhằm vào Hạo Thiên và các Thánh nhân, bố cục một khi đã đặt xuống thì không thể có sai sót.

"Đa tạ Câu Trần Đại Đế!" Hiên Viên nghe Cửu Thiên Huyền Nữ một mình ứng phó ba đại vu đỉnh cấp, không khỏi mừng rỡ trong lòng, đồng thời nội tâm cũng thầm chấn động và khâm phục thực lực của đối phương.

Không hổ là tinh nhuệ dưới trướng Tô Dự Tiên Đế!

"Nhân tộc cộng chủ không cần khách khí, bản đế thụ mệnh Thiên Đế đến tương trợ, tự nhiên sẽ không để Hạo Thiên Thiên Đế thất vọng!" Mọi người nghe Cửu Thiên Huyền Nữ luôn đề cao Hạo Thiên, trong lòng có chút khâm phục năng lực chưởng khống của Hạo Thiên Thiên Đế đối với Lục Ngự Đại Đế dưới trướng.

"Có Câu Trần Đại Đế đối phó ba vị đại vu đỉnh cấp của Vu tộc, đám tinh nhuệ Vu tộc còn lại không đáng lo ngại!" "Không sai, chúng ta là môn hạ của Thánh nhân, há có thể so sánh với đám Vu tộc đó sao?" Quảng Thành Tử hiện nay tu vi cũng đã ở Đại La Kim Tiên trung kỳ, lại thêm chí bảo do lão sư Nguyên Thủy Thiên Tôn ban cho, đối mặt với đại vu đỉnh cấp có thể có chút e ngại, nhưng đối phó với đám tinh nhuệ Vu tộc kia thì tự tin vô cùng.

Tiếp theo, mọi người bắt đầu thương nghị cách đối phó với Xi Vưu và Vu tộc.

Thực lực và sự đảm đương của Cửu Thiên Huyền Nữ đã giành được sự tôn trọng của tất cả mọi người.

Do Cửu Thiên Huyền Nữ bố cục, môn hạ Tam giáo hiệp trợ, rất nhanh đã sắp xếp xong xuôi mọi việc cho trận quyết chiến. ...

Sau mấy tháng, Xi Vưu đại cử tiến công bộ lạc Hiên Viên, dưới

sự hỗ trợ của tinh nhuệ Vu tộc, mỗi trận chiến đều bách chiến bách thắng.

Rất nhanh, dưới sự bố trí của Cửu Thiên Huyền Nữ, hai bên quyết chiến tại Trục Lộc.

Thông thường trước trận quyết chiến, sẽ có màn đấu tướng.

Xi Vưu phái ra một vị đại vu của Vu tộc là Hòa Phong, thực lực khoảng Đại La Kim Tiên hậu kỳ, muốn thử dò thực lực của phe Hiên Viên trước.

Trong Vu tộc, sự chênh lệch giữa đại vu đỉnh cấp và đại vu là vô cùng lớn.

Quảng Thành Tử thấy Xi Vưu chỉ phái ra một đại vu, liền vì tranh giành sự nổi bật, mở rộng ảnh hưởng của Xiển giáo trong Nhân tộc, mà chủ động xin ra trận.

Huyền Đô nhìn thấu dụng tâm của Quảng Thành Tử, nhưng vì sự hòa mục giữa Tam giáo nên không để trong lòng, liền thuận nước đẩy thuyền để Quảng Thành Tử đánh trận đầu.

Ai ngờ Quảng Thành Tử, với tư cách là thủ đồ của Xiển giáo, lại có cực phẩm Tiên thiên linh bảo Ngọc Như Ý do lão sư Nguyên Thủy Thiên Tôn ban cho, vậy mà lại không đánh lại đại vu Hòa Phong của Vu tộc, thậm chí còn thua một cách thảm hại.

Cảnh tượng này khiến không ít người thầm cười nhạo, chẳng lẽ môn hạ của Tam giáo Thánh nhân đều là hạng xoàng sao?

Trong chốc lát, khí thế của phe Xi Vưu đại chấn.

Tiếp đó, Huyền Đô đích thân ra tay, có mấy kiện Tiên thiên linh bảo do lão sư Thái Thanh Thánh nhân ban cho, cộng thêm tính cách trầm ổn, cuối cùng đã chiến thắng đại vu Hòa Phong của Vu tộc.

Phe Xi Vưu thấy lão sư của Hiên Viên đã trực tiếp xuất động, liền không che giấu thực lực nữa, mời đại vu đỉnh cấp Phong Bá ra trận.

Thấy phe Xi Vưu phái ra đại tướng, tất cả mọi người bất giác nhìn về phía Cửu Thiên Huyền Nữ.

"Bản đế là Câu Trần Đại Đế của Thiên Đình, phụng mệnh Hạo Thiên Thiên Đế tương trợ Nhân tộc cộng chủ.

Kẻ bất tuân, giết không tha!" Theo sự xuất hiện của Cửu Thiên Huyền Nữ, tất cả mọi người đều cảm nhận được sự cường đại của nàng.

"Một Hạo Thiên quèn cũng dám nhúng tay vào tranh đoạt Nhân tộc cộng chủ, xem chiêu!" Phong Bá khinh thường hét lớn, sau đó bay thẳng lên trời, vận dụng lực lượng pháp tắc trấn sát về phía Cửu Thiên Huyền Nữ.

"Ông!" Chỉ thấy Cửu Thiên Huyền Nữ giơ tay vung lên, một đạo thần thông pháp tắc vô cùng khủng bố trấn áp xuống, trực tiếp trấn áp và cầm tù Phong Bá.

"Phong Bá!" "Phong Bá đại ca!" Tất cả tinh nhuệ Vu tộc đều không ngờ, đại vu đỉnh cấp Phong Bá lại bị Cửu Thiên Huyền Nữ đánh bại trong vòng một chiêu?

Sao có thể?

Rất nhanh, Tướng Liễu, Vũ Sư cũng lần lượt tế ra vu khí, muốn báo thù cho Phong Bá.

Cửu Thiên Huyền Nữ không còn khinh suất, tế ra cực phẩm Tiên thiên linh bảo Phượng Vũ Cửu Thiên mà tình lang tặng, sau đó đại chiến mấy ngày, cuối cùng cũng trấn áp và cầm tù toàn bộ bọn họ.

Chương 315

Cùng với việc ba vị đại vu đỉnh cấp của Vu tộc là Phong Bá, Vũ Sư, Tướng Liễu lần lượt gặp bất trắc, Xi Vưu hiểu rằng, hết rồi.

Để bảo toàn một ít tinh nhuệ cho Vu tộc, hắn trực tiếp thân chinh suất lĩnh tinh nhuệ tộc Cửu Lê nghênh chiến, báo thù rửa hận cho ba vị huynh đệ!

Không thể thắng, cũng phải khiến Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo và Thiên Đình phải trả giá thích đáng!

Cửu Thiên Huyền Nữ thân suất tinh nhuệ Phượng tộc, theo sự phân phó của hắn, lần lượt ra tay trấn áp và cầm tù những tinh nhuệ Vu tộc đó, chứ không hề làm tổn hại đến tính mạng họ.

Rất nhanh, một cuộc tranh đoạt Nhân tộc cộng chủ, cùng với sự ra tay của Cửu Thiên Huyền Nữ, đã định sẵn kết cục.

Xi Vưu bị bắt, bị Nhân tộc cộng chủ Hiên Viên dùng Hiên Viên kiếm (do Thái Thanh Thánh nhân dùng Đồ Vu kiếm luyện chế) chém giết.

Đến đây, cuộc tranh đoạt Nhân tộc cộng chủ này đã triệt để hạ màn.

Không ít tinh nhuệ Vu tộc đã chạy thoát về bộ lạc.

Khi những tinh nhuệ này nói với Hình Thiên và Cửu Phượng, hai vị đại vu đỉnh cấp cuối cùng, về việc sau khi chiến bại, ba vị đại vu đỉnh cấp Phong Bá, Vũ Sư, Tướng Liễu cũng đã vẫn lạc, Hình Thiên liền dùng một chưởng đánh tan cung điện của mình.

"Oanh!" Một cái hố trời sâu đến mấy chục vạn trượng bỗng dưng xuất hiện, có thể biết lúc này Hình Thiên phẫn nộ đến mức nào.

“Hình Thiên đại ca!” Cửu Phượng thấy cảnh này, không khỏi bắt đầu lo lắng.

“Cửu Phượng muội tử, sau này Vu tộc giao cho muội chăm sóc.

Nếu thực sự chống đỡ không nổi, hãy đến Địa Phủ tìm Hậu Thổ Tổ Vu và Huyền Minh Tổ Vu!” Hình Thiên sau khi hoàn hồn, đôi mắt nhìn Cửu Phượng, như đang phó thác.

“Hình Thiên đại ca, huynh đừng làm chuyện dại dột!” Nghe lời Hình Thiên, Cửu Phượng đâu không biết hắn định làm gì.

Nếu Hình Thiên đi tìm Tam giáo gây phiền phức, Thánh nhân của Tam giáo sẽ tha cho hắn sao?

“Cửu Phượng muội tử, ta, Hình Thiên, có việc nên làm, có việc không nên làm!” “Hiện nay, Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo và Thiên Đình đi đầu nhúng tay vào tranh đoạt Nhân tộc cộng chủ, chém giết Xi Vưu là huynh đệ chuyển thế của Vu tộc ta cùng vô số nhị lang, quả thật đang coi thường Vu tộc ta!” Giọng nói của Hình Thiên không cao, thần sắc cũng rất bình tĩnh, nhưng Cửu Phượng có thể cảm nhận sâu sắc ngọn lửa giận trong lòng Hình Thiên đại ca lúc này khủng bố đến mức nào!

“Vu tộc ta đội trời đạp đất, thà đứng chết, chứ không quỳ sống!” “Dù hiện nay Vu tộc ta đã điêu tàn, nhưng ta cũng phải cho toàn bộ sinh linh Hồng Hoang biết hậu quả của việc sỉ nhục Vu tộc ta!” Nhìn sự kiên quyết trong mắt Hình Thiên, Cửu Phượng đâu không biết, hắn đã ôm lòng quyết tử, cốt để cho tất cả sinh linh Hồng Hoang một lần nữa biết rằng, Vu tộc dù đã suy tàn, Thánh nhân nếu dám sỉ nhục, cũng tuyệt đối phải khiến họ trả giá!

Thánh nhân cao cao tại thượng thì đã sao?

Giết!

“Vút!” Cửu Phượng bị chiến ý ngút trời của Hình Thiên lây nhiễm, tức thì cũng tỏa ra một luồng hào tình ngút trời.

Thời thượng cổ Vu Yêu đại chiến, nàng cùng Hình Thiên và các đại vu khác kề vai chiến đấu, từ trong biển máu núi thây bước ra, đối với cái chết, nàng từng sợ sao?

“Hình Thiên đại ca, huynh nói đúng, Vu tộc ta đội trời đạp đất, đứng mà chết, không nguyện sống tạm bợ.

Ta cùng huynh đi, giết sạch đám môn nhân Tam giáo đó, dù Tam giáo Thánh nhân cùng đến, cũng phải một lòng tiến về phía trước!” “Thánh nhân thì đã sao?

Dám sỉ nhục Vu tộc ta, phải để họ nợ máu trả bằng máu!” Nghe lời Cửu Phượng, Hình Thiên lập tức ngăn lại.

“Cửu Phượng muội tử, không được!” “Hiện nay Vu tộc chỉ còn lại hai đại vu đỉnh cấp là ta và muội.

Hậu Thổ Tổ Vu lại không thể ra tay ở Hồng Hoang, Huyền Minh Tổ Vu càng chỉ còn lại tàn linh.

Nếu chúng ta đều thân vẫn, ai sẽ chăm sóc các nhị lang của Vu tộc?” Nghe lời Hình Thiên, Cửu Phượng trầm mặc.

Trên vai nàng gánh vác sứ mệnh tương lai của Vu tộc, nếu tất cả đều thân vẫn, sau này Vu tộc chẳng phải sẽ càng bị người khác bắt nạt sao?

“Hình Thiên đại ca, hay là huynh trấn thủ Vu tộc, để ta đi giết sạch môn nhân Tam giáo!” Cửu Phượng hiểu rõ, hiện nay thực lực của Hình Thiên là mạnh nhất, ngay cả nàng cũng không rõ, vì vậy để hắn tiếp tục dẫn dắt Vu tộc tiến lên là thích hợp nhất.

“Không được!” Hình Thiên không chút do dự từ chối.

Bởi vì Cửu Phượng trong trận quyết chiến Vu Yêu, đã bị ảnh hưởng của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, trong đầu lại sinh ra một ít nguyên thần, có thể tu luyện thần thông công pháp, càng có thể sử dụng Tiên thiên linh bảo.

Có thể nói, tiềm lực của Cửu Phượng còn trên cả Thập Nhị Tổ Vu!

Hình Thiên không khỏi thầm đoán, Cửu Phượng có lẽ là người được Phụ thần Bàn Cổ chọn, nếu không sao có thể trong Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận mà sinh ra một ít nguyên thần?

Sau này nếu nguyên thần viên mãn, Cửu Phượng tuyệt đối có thể chứng đạo thành Thánh.

Khi đó, Vu tộc sẽ một lần nữa đứng vững trên đỉnh Hồng Hoang!

"Cửu Phượng muội tử, muội là hy vọng cuối cùng của Vu tộc ta.

Mọi việc cứ để vi huynh chặt đứt mọi gai góc.

Sau này nếu nguyên thần viên mãn chứng đạo thành Thánh, dẫn dắt Vu tộc ta một lần nữa đứng trên đỉnh Hồng Hoang, vi huynh dù có hóa thành tro bụi, cũng sẽ vì muội mà cảm thấy kiêu ngạo!" "Vút!" Nghe những lời như di ngôn của Hình Thiên, Cửu Phượng trầm mặc.

"Cửu Phượng muội tử, vi huynh đi đây!" Hình Thiên tế ra vu khí Kiền Thích (hình dạng song phủ), bay thẳng lên trời, hướng về Thiên Đình.

"Hình Thiên đại ca, nhất định phải bình an trở về!" Cửu Phượng nhìn bóng lưng Hình Thiên, lớn tiếng hô lên đầy kỳ vọng. ...

Hình Thiên trong lòng hiểu rõ, nếu đi diệt sát môn nhân Tam giáo, với năng lực của Tam giáo Thánh nhân, tuyệt đối sẽ cảm ứng được ngay lập tức, mục đích của hắn cũng sẽ triệt để thất bại.

Thế nên, hắn đã chọn Thiên Đình!

Bởi vì Câu Trần Đại Đế của Thiên Đình đã "diệt sát" ba vị đại vu đỉnh cấp Phong Bá, Vũ Sư, Tướng Liễu, còn diệt sát vô số tinh nhuệ Vu tộc.

Vì vậy, báo thù tự nhiên phải tìm Thiên Đình.

Hơn nữa, Thiên Đình không có Thánh nhân tọa trấn, thực lực của Hạo Thiên nhiều nhất cũng chỉ là Chuẩn Thánh trung kỳ.

Lại thêm tinh nhuệ của Tam giáo đều ở Thiên Đình, sau khi diệt sát toàn bộ, vừa hay có thể báo thù cho các nhị lang của Vu tộc, lại có thể cho toàn bộ sinh linh Hồng Hoang biết hậu quả của việc chọc giận Vu tộc ta!

Mười mấy vạn năm trước, Hình Thiên đã được Tô Dự ban cho tủy sống của Phụ thần Bàn Cổ, sớm đã triệt để luyện hóa, huyết mạch cũng tiến thêm một bước, đạt đến cấp bậc bán bộ Tổ Vu.

Thực lực hiện nay, tương đương với đại năng Chuẩn Thánh hậu kỳ, cộng thêm nhục thể cường hãn vô song của Vu tộc, ít nhất có thể sánh ngang với đại năng Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Chương 316

Dùng máu của Thiên Đế Hạo Thiên và tinh nhuệ Tam giáo để nhuộm đỏ thiên hạ, không gì thích hợp hơn.

Ngay khi Hình Thiên xông lên đệ nhất trọng thiên của Thiên Đình, trong đầu hắn đột nhiên vang lên lời nói uy nghiêm của Tô Dự. 'Hình Thiên, nếu ngươi đã quyết ý đánh lên Thiên Đình, bản đế giao cho ngươi một nhiệm vụ, đó là nhất định phải diệt sát Hạo Thiên!' 'Yên tâm, dù ngươi thân vẫn, bản đế cũng sẽ che chở chăm sóc Vu tộc, cũng sẽ cho ngươi đầu thai chuyển thế!' "Vút!" Nghe những lời Tô Dự Tiên Đế để lại trong đầu, Hình Thiên không khỏi chấn kinh.

Chẳng lẽ sớm từ mười mấy vạn năm trước, Tô Dự Tiên Đế đã tính toán hết mọi chuyện rồi sao?

Điều này cũng quá khủng bố rồi!

Rất nhanh, Hình Thiên nghĩ đến Câu Trần Đại Đế của Thiên Đình chính là trưởng lão Phượng tộc Cửu Thiên Huyền Nữ, chẳng phải là một trong những nhân vật cốt cán dưới trướng Tô Dự Tiên Đế sao?

Với quan hệ giữa Tô Dự Tiên Đế và Vu tộc, sao có thể giúp Thiên Đình của Hạo Thiên diệt sát Vu tộc?

Kết hợp với những lời Tô Dự Tiên Đế để lại trong đầu, rõ ràng, tất cả đều là bố cục của Tô Dự Tiên Đế!

"Hít!~" Thông suốt tất cả, Hình Thiên không khỏi thầm hít một ngụm khí lạnh, nội tâm chấn động vô cùng.

Sớm từ mấy chục vạn năm trước, Tô Dự đã tính ra cuộc tranh đoạt Nhân tộc cộng chủ giữa Xi Vưu và Hiên Viên, Vu tộc tất nhiên sẽ bị cuốn vào.

Sau đó phái Cửu Thiên Huyền Nữ tự mình ra tay "trấn áp" Vu tộc.

Với quan hệ giữa Tô Dự Tiên Đế và Vu tộc, ba huynh đệ Phong Bá, Vũ Sư, Tướng Liễu chắc chắn sẽ bình an vô sự.

Nghĩ đến đây, Hình Thiên không khỏi thở phào nhẹ nhõm, hoàn toàn yên tâm.

"Tô Dự Tiên Đế năm xưa ban cho ta tủy sống của Phụ thần, là muốn ta giết chết Thiên Đế Hạo Thiên sao?" Sau đó, hai mắt Hình Thiên ngưng lại, tỏa ra sát khí ngút trời.

Trong cuộc tranh đoạt Nhân tộc cộng chủ, Hình Thiên đối với Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo và Thiên Đình không có chút hảo cảm nào.

Nếu không phải Tô Dự Tiên Đế đã sớm bố cục, e rằng ba huynh đệ Phong Bá, Vũ Sư, Tướng Liễu đã bị diệt sát rồi?

Trận chiến này dù là vì bố cục của Tô Dự Tiên Đế, cũng đã khiến Vu tộc tử thương vô số tinh nhuệ.

Hình Thiên quyết định, tiếp tục đánh lên Thiên Đình!

"Tô Dự Tiên Đế yên tâm, ta, Hình Thiên, nhất định sẽ chém đầu Hạo Thiên dâng lên cho ngài làm tạ lễ!" Hình Thiên nhìn về hướng Tiên Đình ở Đông Hải, hai tay múa Kiền Thích, tiếp tục hướng về ba mươi ba tầng trời của Thiên Đình. ...

Trong cuộc tranh đoạt Nhân tộc cộng chủ, Tô Dự vẫn luôn âm thầm quan sát.

Thấy Hình Thiên một lòng tiến lên đánh vào Thiên Đình, hắn biết lời dặn dò hắn để lại trong đầu đối phương đã được kích hoạt.

Tiếp theo, Tô Dự kiên nhẫn chờ đợi khoảnh khắc thu lưới.

Mấy chục vạn năm qua, Thiên Đình của Hạo Thiên dưới sự hỗ trợ

của Nhân giáo, Xiển giáo, Tây phương giáo đã bành trướng không ra hình dạng, không những không nhớ ơn phù trợ, mà còn ngấm ngầm gây khó dễ.

Nếu đã vậy, thì trực tiếp diệt sát Hạo Thiên, sau đó ngồi lên ngôi vị Tam Giới Thiên Đế đó!

Chúng Tiên Tiên Đế!

Tam Giới Thiên Đế!

Hai đế vị hợp nhất, danh chính ngôn thuận quản giáo Hồng Hoang, tạo phúc Hồng Hoang, tập hợp khí vận của toàn bộ Hồng Hoang, phản bổ cho bản thân!

Còn về việc Hạo Thiên bị giết, ngôi vị Thiên Đế mới tất nhiên sẽ bị các Thánh nhân tranh đoạt.

Nhưng như vậy thì đã sao?

Ngôi vị Hồng Hoang Thiên Đế, ngoài ta còn ai xứng đáng?! ...

Thủ Dương Sơn.

Thái Thanh Cung.

Khi Hình Thiên đánh lên Thiên Đình, Thái Thanh Lão Tử cũng đang chú ý, ông biết, tất cả đều là mệnh trung chú định.

Nhìn bóng lưng vĩ đại bất khuất của Hình Thiên, Thái Thanh Lão Tử không khỏi thầm than. 'Quả nhiên, Vu tộc đội trời đạp đất, dù đã triệt để suy tàn, vẫn không thể xem thường!' Thiên Đình có nhiều tinh anh Nhân giáo như vậy, lại thêm Hạo Thiên, Dao Trì đều là đại năng Chuẩn Thánh trung kỳ, Thái Thanh Lão Tử cũng không lo lắng.

Hiện tại để Thiên Đình của Hạo Thiên mất chút mặt mũi, cũng có thể khiến hắn càng thêm trọng dụng Nhân giáo, như vậy, Nhân giáo có thể chia sẻ được nhiều khí vận của Thiên Đình hơn, quả là lưỡng toàn

kỳ mỹ! ...

Tây phương.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai đại Thánh nhân tự nhiên cũng đang âm thầm quan sát cuộc tranh đoạt Nhân tộc cộng chủ.

Khi thấy Hình Thiên đánh lên Thiên Đình, không khỏi lộ ra một vẻ mặt đầy thâm ý.

"Sư huynh, hiện nay Hình Thiên đánh lên Thiên Đình, chúng ta vừa hay có thể bố cục một phen!" Chuẩn Đề một đôi mắt lấp lánh, để lộ ra một tia hứng thú.

"Hiện nay, Thiên Đình của Hạo Thiên dưới sự hỗ trợ của Nhân giáo, Xiển giáo và Tây phương giáo ta đã hoàn toàn đứng vững, Hạo Thiên cuối cùng cũng trở thành Tam Giới Thiên Đế danh chính ngôn thuận." "Chỉ là Hạo Thiên đối với Tây phương giáo ta có chút đề phòng, đối với Nhân giáo, Xiển giáo lại vô cùng thân cận, khiến cho Tây phương giáo ta thu được khí vận của Thiên Đình vẫn luôn không nhiều." "Lần này chúng ta mượn cơ hội Hình Thiên đánh lên Thiên Đình, dạy cho Hạo Thiên một bài học, để hắn mất mặt một phen, sau đó để hắn biết tầm quan trọng của Tây phương giáo ta.

Khi đó, hắn tất nhiên sẽ phải trọng dụng Tây phương giáo ta nhiều hơn, từ đó chúng ta có thể thu được nhiều khí vận của Thiên Đình hơn!" Từ trước đến nay, Nhân giáo, Xiển giáo, Tây phương giáo đều ra sức hỗ trợ Thiên Đình, nhưng Tây phương giáo thu được thần chức quan trọng của Thiên Đình ít nhất, hưởng dụng khí vận của Thiên Đình đương nhiên cũng nhỏ nhất.

Tự nhiên khiến hai Thánh nhân Tây phương trong lòng có chút bất mãn, vì vậy, trong tình huống không liên quan đến đại cục, đương

nhiên phải thay đổi cục diện.

Ít nhất thì Tây phương giáo của họ cũng phải nhận được khí vận của Thiên Đình ngang bằng với Nhân giáo, Xiển giáo chứ?

Không sợ thiếu chỉ sợ không đều, chính là như vậy!

Chương 317

Tiếp Dẫn nghe lời sư đệ, không khỏi khẽ gật đầu.

"Nếu đã vậy, mọi chuyện cứ do sư đệ sắp xếp đi!" "Cẩn tuân pháp chỉ của sư huynh!" Được sư huynh ủng hộ, Chuẩn Đề trực tiếp tế ra chứng đạo chí bảo của mình là Gia Trì Thần Xử, sau đó vận dụng thánh nhân vĩ lực câu thông thiên đạo chi lực, triệt để nhiễu loạn thiên cơ.

"Ông!" Tiếp Dẫn thấy vậy, trong nháy mắt hiểu ra ý đồ của sư đệ, trực tiếp ra tay, phối hợp với Chuẩn Đề cùng nhau nhiễu loạn thiên cơ.

Hai đại Thánh nhân cùng ra tay, thiên cơ vốn đang minh lãng trong nháy mắt bị triệt để nhiễu loạn, giống như lượng kiếp giáng lâm, cho dù là các Thánh nhân, cũng không thể suy tính ra được hướng đi chi tiết tiếp theo.

"Chuyện gì vậy?

Lượng kiếp chưa đến, thiên cơ sao lại rối loạn rồi?" Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ và những người khác cảm nhận được thiên cơ rối loạn, không khỏi nhíu mày, trong lòng đều đang phỏng đoán rốt cuộc là ai đang nhiễu loạn thiên cơ.

"Chẳng lẽ là Tô Dự Tiên Đế và Nữ Oa sư muội?" Toàn bộ thế giới Hồng Hoang, có thể nhiễu loạn thiên cơ, ngoài Lục Thánh ra, chỉ có Tô Dự Tiên Đế cường thịnh vô song.

"Tô Dự Tiên Đế và Nữ Oa sư muội định làm gì?

Chẳng lẽ muốn khơi mào Thánh nhân đại chiến sao?" Trong nháy

mắt, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi thầm cảnh giác, sau đó phân phó môn hạ toàn lực đề phòng, đối với việc Hình Thiên đánh lên Thiên Đình, cũng không còn quan tâm như trước nữa.

Lúc này, trên mặt Tô Dự không khỏi lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

"Chuẩn Đề Thánh nhân và Tiếp Dẫn Thánh nhân thật là người tốt a, hiện nay bản đế đang mưu đồ ngôi vị Thiên Đế, lại phối hợp như vậy, giúp ta tiết kiệm được không ít công sức!" Nếu hắn tự mình ra tay nhiễu loạn thiên cơ, sau này thành công đoạt được ngôi vị Thiên Đế, cũng sẽ khiến Hồng Quân sinh lòng phản cảm.

Dù sao Hạo Thiên cũng là môn đồng của ông, đã hầu hạ vô số nguyên hội, không có công lao cũng có khổ lao.

Một khi thân vẫn, với tư cách là người phát ngôn của Thiên Đạo, Hồng Quân sao có thể không có ý kiến?

Hiện nay Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tự mình ra tay nhiễu loạn thiên cơ, sẽ khiến Hồng Quân lầm tưởng rằng họ muốn mưu đồ với Hạo Thiên, muốn đoạt ngôi vị Thiên Đế mới.

Dù ông có hoài nghi, nhưng ít nhiều cũng có thể chia sẻ bớt sự chú ý cho hắn.

Hơn nữa, hiện nay Thiên Đạo đang bị thương nặng sau kế hoạch của Bàn Cổ Đại Thần, Hồng Quân cũng phải trả giá rất lớn để tu phục, e rằng cũng không lo lắng được đến việc Hạo Thiên thân vẫn.

Nhiều nguyên nhân kết hợp lại, khiến Tô Dự đối với việc mưu đoạt ngôi vị Hồng Hoang Thiên Đế càng thêm tự tin!

"Phu quân, là ai đã nhiễu loạn thiên cơ, chẳng lẽ có mục đích không thể cho người khác biết sao?" Nữ Oa đến bên cạnh tình lang, một đôi mắt đẹp không khỏi lộ ra một tia lo lắng.

“Nương tử, là Tiếp Dẫn đạo hữu và Chuẩn Đề đạo hữu đang tương trợ vi phu đó!” Tô Dự cười nhẹ, thuận thế ôm chặt eo Nữ Oa, ngửi mùi hương như lan thoang thoảng trên người nàng, nội tâm vô cùng thư thái.

“Chuyện gì vậy?” Nữ Oa có chút không hiểu, nàng biết phu quân đối với hai Thánh nhân Tây phương không có chút hảo cảm nào, tuyệt đối không thể nào liên thủ.

“Nương tử, vi phu chuẩn bị tranh đoạt ngôi vị Thiên Đế mới, sau đó lấy danh nghĩa Chúng Tiên Tiên Đế, Tam Giới Thiên Đế để quản giáo Hồng Hoang, tạo phúc Hồng Hoang!” “Khi đó, vi phu tập hợp khí vận của toàn bộ Hồng Hoang gia trì lên thân, trùng kích chứng đạo!” “Vút!” Nghe lời của tình lang, Nữ Oa có chút chấn động.

Nhưng Thiên Đế hiện nay là Hạo Thiên, đồng tử dưới trướng lão sư của nàng, muốn lật đổ Hạo Thiên, tất nhiên phải được lão sư đồng ý chứ?

Nếu trực tiếp ra tay diệt sát Hạo Thiên, chẳng lẽ không sợ lão sư nổi giận sao?

“Phu quân, Hạo Thiên tuy thực lực không cao, nhưng dù sao cũng là Thiên Đế do lão sư đề cử và đích thân công nhận.

Nếu huynh ra tay lật đổ hắn, e rằng lão sư cũng sẽ không đồng ý đâu?” Nghe lời Nữ Oa, Tô Dự cười cười, ôm nàng càng chặt hơn.

“Nương tử, cứ tĩnh quan kỳ biến trước, sau đó tùy thời chuẩn bị cho đại chiến!” Tô Dự hiểu rõ, một khi tranh đoạt ngôi vị Thiên Đế mới, với sự thù hận của Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn đối với hắn, tuyệt đối sẽ không cho phép hắn trở thành Thiên Đế mới.

Một khi hắn trở thành Thiên Đế mới, cộng thêm danh hiệu Chúng

Tiên Tiên Đế, vậy thì toàn bộ Hồng Hoang đều nằm dưới sự thống trị của hắn, Nhân giáo và Xiển giáo của họ muốn có hành động gì, e là rất khó.

Đồng thời, tuy chưa xé rách mặt mũi với hai Thánh nhân Tây phương, nhưng họ tất nhiên cũng biết ảnh hưởng của việc hắn triệt để chưởng khống thế giới Hồng Hoang.

Khi đó, tất nhiên sẽ bị Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn xúi giục, dùng bốn đại Thánh nhân để bức bách hắn.

Hắn sẽ để Thông Thiên giáo chủ trả nhân quả tình người, tất nhiên phải đoạt được ngôi vị Hồng Hoang Thiên Đế vào tay!

Đương nhiên, Thánh nhân đại chiến không phải là mấu chốt nhất, mấu chốt nhất chính là thái độ của Hồng Quân.

Với tư cách là người phát ngôn của Thiên Đạo, hiện nay ông đang bị thương nặng sau kế hoạch của hắn và Bàn Cổ Đại Thần, e rằng cũng không có nhiều công sức để lo lắng.

Chỉ cần chiếm lĩnh Thiên Đình, chiếm giữ ngôi vị Thiên Đế, khi đó, Hồng Quân cũng phải ngậm bồ hòn làm ngọt mà công nhận.

Dù sao với tư cách là người phát ngôn của Thiên Đạo Hồng Hoang, điều ông muốn là một thế giới Hồng Hoang ổn định, chứ không phải một thế giới Hồng Hoang tranh đoạt không ngừng, tàn phá không chịu nổi!

Chỉ có hắn mới có năng lực chế bá Hồng Hoang!

Vì vậy, hắn là lựa chọn duy nhất! ...

Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân vẫn đang bế quan liệu thương cảm nhận được thiên

cơ rối loạn, không khỏi mở mắt, sau đó nhíu mày, nhìn về phía Tây phương.

Thiên cơ rối loạn, đối với Thánh nhân không thể mượn đạo chi lực để suy tính, nhưng đối với người phát ngôn của Thiên Đạo, tự nhiên không có bí mật gì.

Đối với việc hai Thánh nhân Tây phương liên thủ nhiễu loạn thiên cơ, ông nhanh chóng hiểu ra ý đồ của họ, nhưng cũng không để trong lòng, chuẩn bị toàn lực bế quan liệu thương, loại bỏ ẩn hoạn mà Bàn Cổ để lại lần trước. ...

Hình Thiên quyết ý đánh lên Thiên Đình, chém đầu Hạo Thiên, để báo đáp Tô Dự Tiên Đế, sớm đã đem sinh tử đặt ra ngoài.

Nhưng để phòng ngừa bất trắc, hắn cố ý áp chế tu vi của mình ở khoảng Chuẩn Thánh trung kỳ.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

"Báo!" "Khải bẩm Thiên Đế, Hình Thiên của Vu tộc hiện đã đánh lên Thiên Đình, đang hướng về ba mươi ba tầng trời, kính thỉnh Thiên Đế quyết đoán!" Nghe thiên tướng báo cáo, Hạo Thiên không khỏi nhíu mày.

Hắn cũng không hiểu, mình đã phái Cửu Thiên Huyền Nữ tương trợ Nhân Hoàng Hiên Viên, tại sao lại bị Vu tộc nhắm tới, tìm đến báo thù?

Chẳng lẽ vì Tam giáo có Thánh nhân tọa trấn, nên tìm quả hồng mềm nhất để thị uy?

Chương 318

Nghĩ đến đây, Hạo Thiên không khỏi dâng lên một tia nộ ý.

"Hình Thiên của Vu tộc coi thường thiên uy, lại dám đánh lên Thiên Đình, không biết vị khanh gia nào có thể vì bản đế phân ưu?" Hạo Thiên nói, ánh mắt nhìn về phía đám tinh nhuệ của Tam giáo trong Lăng Tiêu Bảo Điện.

Lúc này, lại không có ai dám đáp lời.

Bởi vì tất cả mọi người có mặt đều hiểu rõ, thực lực của đại vu đỉnh cấp Vu tộc ít nhất cũng ở Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Dù là đệ tử chân truyền nhị đại của Tam giáo, tu vi cũng chỉ là Đại La Kim Tiên, đâu phải là đối thủ của Hình Thiên?

Họ đâu thể làm pháo hôi, uổng mạng vô ích.

Thấy cảnh này, đôi mắt Hạo Thiên càng lạnh hơn, trong lòng hiểu rõ, muốn dựa vào đám đệ tử Tam giáo này căn bản là không đáng tin.

Khi có lợi, có thể lợi dụng một phen, nhưng để họ thật sự ra sức liều mạng, thì tuyệt đối không có khả năng.

"Khải bẩm Thiên Đế, thần Khánh Hòa nguyện ý đi!" Khánh Hòa, một tinh nhuệ do Hạo Thiên đích thân bồi dưỡng và chiêu mộ, thấy cảnh lúng túng, không khỏi chủ động đứng ra giải vây.

"Tốt!" "Ái khanh không hổ là tâm phúc của bản đế.

Trận này do ái khanh suất lĩnh năm trăm vạn tinh nhuệ thiên binh thiên tướng của Thiên Đình ta, trực tiếp chém giết Hình Thiên đó!" Hạo Thiên biết tu vi của Khánh Hòa chỉ có Đại La Kim Tiên trung kỳ, không thể nào đánh lại Hình Thiên, liền để hắn suất lĩnh một số tinh nhuệ Tam giáo đi tiêu hao pháp lực của Hình Thiên.

“Cẩn tuân pháp chỉ của Thiên Đế!” Rất nhanh, Khánh Hòa lĩnh binh đến Nam Thiên Môn chặn đánh Hình Thiên.

Mấy ngày sau, Hình Thiên sát khí ngút trời cuối cùng cũng đánh đến Nam Thiên Môn, tay cầm Kiền Thích, ánh mắt kiên định bễ nghễ.

“Dám giết nhị lang của Vu tộc ta, Hạo Thiên tiểu nhi, ra đây chịu chết!” “Vút!” Nghe Hình Thiên khiêu chiến, Hạo Thiên ngồi trên đế y, sắc mặt lúc xanh lúc trắng.

“Đại ca, hay là để ta đi giáo huấn một phen tên Hình Thiên coi thường Thiên Đình đó?” Dao Trì hiểu rõ, với thực lực của Thiên Đình hiện nay, ngoài nàng và Hạo Thiên cùng Cửu Thiên Huyền Nữ ra, căn bản không thể ngăn cản được đại vu đỉnh cấp của Vu tộc là Hình Thiên.

Nhưng hiện tại Cửu Thiên Huyền Nữ đang ở Hồng Hoang đại lục tương trợ Nhân tộc cộng chủ chưa về, vì vậy chỉ có thể dựa vào nàng ra tay.

Tuy đối với Hạo Thiên, Dao Trì trong lòng có nhiều bất mãn, nhưng dù sao cũng là huynh trưởng chung sống vô số nguyên hội, Dao Trì tự nhiên sẽ không để hắn mất hết mặt mũi.

“Nhị muội, không cần muội đích thân động thủ, bản đế tuyệt đối sẽ cho Hình Thiên biết hậu quả của việc coi thường Thiên Đình!” Hạo Thiên từ trên đế y đứng dậy, ánh mắt bá khí bễ nghễ, trong tay tức thì xuất hiện một thanh Hạo Thiên kiếm thanh thế kinh người!

Chúng đa tinh nhuệ trong Lăng Tiêu Bảo Điện thấy Hạo Thiên tế ra cực phẩm Tiên thiên linh bảo Hạo Thiên kiếm, biết Hạo Thiên chuẩn bị đích thân ra tay.

Đối với điều này, vô số người bắt đầu muốn xem thực lực thật sự của Hạo Thiên, bởi vì từ khi trở thành Thiên Đế đến nay, hắn chưa

từng đích thân ra tay!

Dao Trì thấy Hạo Thiên tế ra Hạo Thiên kiếm do lão gia ban tặng, biết Hạo Thiên trong lòng vô cùng tức giận, chuẩn bị lần đầu tiên tuyên cáo thực lực ở thế giới Hồng Hoang.

Rõ ràng, Hạo Thiên cũng hiểu rõ, ở thế giới Hồng Hoang, thực lực mới là đạo lý lớn nhất.

Nếu không, có tiếng mà không có quyền, tu luyện giả nào cũng sẽ xem thường.

Ví như môn hạ của Nhân giáo, Xiển giáo, Tây phương giáo.

Dựa vào việc là môn hạ của Thánh nhân, đối đãi với hắn, một Thiên Đế, cũng có chút dương phụng âm vi.

Hiện nay Hình Thiên đánh lên Thiên Đình, đám môn hạ của Thánh nhân này lại từng người một làm rùa rụt cổ, chỉ hưởng thụ khí vận của Thiên Đình mà không làm tròn chức trách, thật đáng hận!

Hạo Thiên thầm hạ quyết tâm, sau này khi thực lực lớn mạnh, sẽ đuổi hết đám môn hạ Tam giáo ra khỏi Thiên Đình. ...

Lúc này, Hình Thiên đã đánh đến Nam Thiên Môn, nếu tiếp tục tiến lên, sẽ đến ba mươi ba tầng trời, đó là đại diện cho thể diện của cả Thiên Đình.

"Hình Thiên của Vu tộc, dám coi thường Thiên Đình, đáng chém!" Đại tướng của Hạo Thiên là Khánh Hòa trực tiếp thân suất hàng chục triệu tinh nhuệ Thiên Đình, chặn giết Hình Thiên ngay tại Nam Thiên Môn.

"Vèo!" "Vèo vèo!" Trời đầy pháp bảo thần thông, trực tiếp đổ xuống Hình Thiên.

"Keng!" "Keng keng!" Chỉ thấy Hình Thiên múa Kiền Thích trong

tay, đánh nát toàn bộ vô số pháp bảo thần thông.

Những pháp bảo và thần thông này, căn bản không thể đến gần phạm vi ức mét quanh thân thể hắn.

Có thể biết thực lực của Hình Thiên khủng bố đến mức nào!

"Chịu chết!" Hình Thiên hét lớn một tiếng, Kiền Thích trong tay chém về phía Nam Thiên Môn.

"Ông!" Hai đạo phủ ảnh tỏa ra khí tức hủy diệt tức thì trùng hợp, hình thành một cái cự phủ ngút trời, phảng phất như cắt rách thời không, trấn áp thời gian, hung hăng chém xuống hướng Nam Thiên Môn.

"Ầm ầm ầm ~!" "Ầm ầm ầm!" Cả phương trời rung chuyển dữ dội, mấy trăm vạn tinh nhuệ Thiên Đình trực tiếp bị diệt sạch dưới một phủ, ngay cả chân linh, cũng hiếm có ai trốn thoát.

Vô số đại năng âm thầm quan chiến thấy Hình Thiên uy mãnh bá khí như vậy, không khỏi đồng loạt hít một ngụm khí lạnh, nội tâm chấn động vô cùng.

Vu tộc dù đã suy tàn, cũng từng là bá chủ của Hồng Hoang!

Tuyệt đối không thể xem thường!

Hạo Thiên cảm nhận được Hình Thiên đã chém giết không ít tinh nhuệ Tam giáo, mục đích cũng đã đạt được.

Nếu còn để Hình Thiên tung hoành, thể diện của Thiên Đình sẽ mất hết.

Hơn nữa, Khánh Hòa là tâm phúc mà hắn khó khăn lắm mới chiêu mộ bồi dưỡng được, nếu bị Hình Thiên diệt sát, Hạo Thiên sẽ đau lòng chết mất.

"Vèo!" Trong nháy mắt, chân thân của Hạo Thiên trực tiếp bay ra

khỏi Lăng Tiêu đến Nam Thiên Môn.

"Kiến kiến Thiên Đế!" "Kiến kiến Thiên Đế!" Vô số tinh nhuệ Thiên Đình thấy Hạo Thiên đến, trong lòng không khỏi thở phào nhẹ nhõm, cung kính hành lễ.

"Hình Thiên, coi thường Thiên Đình, giết tướng của bản đế, đáng chém!" Hạo Thiên tay cầm cực phẩm Tiên thiên linh bảo Hạo Thiên kiếm, đầu đội cực phẩm tiên bảo Hạo Thiên cảnh, lạnh lùng nhìn Hình Thiên, phảng phất như đang tuyên án tử hình của Hình Thiên.

"Một tên môn đồng quèn cũng dám vọng tự xưng lớn?

Hạo Thiên tiểu nhi, phái người giết nhị lang của Vu tộc ta, chịu chết!" Hình Thiên thấy chân thân của Hạo Thiên, trực tiếp khôi phục Vu tộc chân thân, thân thể hóa thành mấy trăm ức trượng, giống như một người khổng lồ đội trời đạp đất.

Vu khí Kiền Thích trong tay, giống như hai tôn cự phủ ngút trời, che trời lấp mặt trời.

Chương 319

"Giết!" Hạo Thiên thôi động Hạo Thiên kiếm, trực tiếp chém về phía Hình Thiên.

Vừa ra tay, đã là thực lực thật sự.

"Ông!" Một kiếm mang trực tiếp cắt rách hư không, trấn áp cả phương trời, cả bầu trời phảng phất chỉ còn lại một kiếm vô cùng khủng bố!

"Đại ca lại đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ?" Dao Trì thấy Hạo Thiên ra tay, cảm nhận được thực lực, không khỏi chấn kinh.

Nàng cũng không ngờ, đại ca Hạo Thiên cùng mình tu luyện vô số nguyên hội lại đột phá nhanh như vậy, trong vòng mười mấy vạn năm ngắn ngủi từ Chuẩn Thánh sơ kỳ đã đột phá đến Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Giấu cũng quá sâu rồi?

Phải biết rằng, nàng cũng chỉ mới là Chuẩn Thánh sơ kỳ!

Năm xưa hai người cùng ở Tử Tiêu Cung trảm thi đột phá Chuẩn Thánh, chênh lệch cũng không đến mấy trăm năm.

Nhưng trong mười mấy vạn năm, không ngờ tốc độ tiến bộ của đại ca Hạo Thiên lại nhanh chóng như vậy, còn luôn giữ bí mật với nàng.

Hại nàng vừa rồi còn lo lắng cho hắn!

Lúc này, vô số tinh nhuệ Thiên Đình trong Lăng Tiêu Bảo Điện cảm nhận được thực lực thật sự của Hạo Thiên, không khỏi lần lượt chấn động, đều thu lại tâm tư xem thường. 'Không hổ là môn đồng của Đạo Tổ, lại là đại năng Chuẩn Thánh hậu kỳ!' 'Xem ra Hình Thiên căn bản không phải là đối thủ của Thiên Đế!' ...

Đối mặt với Hạo Thiên cường thế khủng bố, Hình Thiên căn bản không có chút sợ hãi nào.

Lần này hắn đến với lòng quyết tử.

"Ông!" Trong khoảnh khắc, Hình Thiên múa Kiền Thích, trực tiếp chém về phía một kiếm kia của Hạo Thiên.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Bầu trời đang run rẩy, hư không đang bi minh.

Cả ba mươi hai tầng trời của Thiên Đình gần như đều rung chuyển như động đất, vô số không gian bị hủy diệt, giống như tận thế giáng lâm.

"Sao có thể?" Hạo Thiên không ngờ, thực lực của Hình Thiên lại không hề thua kém mình.

Đây là đại vu đỉnh cấp sao?

Chẳng lẽ đã đột phá huyết mạch Vu tộc, tiến hóa đến cảnh giới Tổ Vu?

"Hạo Thiên tiểu nhi, chịu chết!" Hình Thiên không còn áp chế thực lực thật sự, hai tay múa Kiền Thích, giống như một vị sát thần cái thế, thần cản giết thần!

"Ông!" Mỗi lần múa Kiền Thích, cả phương trời hư không đều sụp đổ.

Dù là một đại thiên thế giới như ba mươi hai tầng trời của Thiên Đình, cũng không chịu nổi thực lực khủng bố đó.

Vô số thiên binh thiên tướng đồng loạt bị chấn chết, ngay cả chân linh cũng không thể thoát được.

"Đáng chết!" Hạo Thiên thấy tâm huyết của mình bị Hình Thiên hủy hoại như vậy, tức đến hai mắt muốn nứt ra.

“Ông!” Đầu đội Hạo Thiên cảnh, tay cầm Hạo Thiên kiếm, hắn trực tiếp đại chiến điên cuồng với Hình Thiên.

Lúc này, các đại Thánh nhân sau khi thấy thực lực thật sự của Hạo Thiên, hai Thánh nhân Tây phương vốn định ra tay tương trợ cũng lần lượt chọn cách quan chiến.

Dù sao Hạo Thiên ẩn giấu có chút quá sâu, chỉ có đợi đến khi hắn hoàn toàn tuyệt vọng, ra tay tương trợ mới có thể khiến hắn thật sự cảm kích.

“Giết!” “Giết!” Hình Thiên không có bất kỳ cố kỵ nào, trực tiếp lấy mạng đổi mạng.

Với thực lực bán bộ Tổ Vu, hắn áp chế Hạo Thiên uy phong lẫm liệt đến thở không ra hơi.

“Trảm!” Đúng lúc này, Kiền Thích của Hình Thiên hợp hai làm một, cứng rắn chịu một kiếm của Hạo Thiên, trực tiếp chém về phía đầu lâu của hắn.

“Ông!” Trong sát na, Hạo Thiên cảnh phát ra một tiếng bi minh, sau đó trực tiếp bị đánh bay.

Phủ mang sắc bén vô song cắt rách thời không, trực tiếp chém bay một cái đầu thật lớn!

Trảm Thiên Đế!

Lúc này, khi tất cả tinh nhuệ của Thiên Đình nhìn thấy một cái đầu thật lớn bay lên, không khỏi kinh ngạc đến chết lặng.

Họ cũng không ngờ, đường đường là Hồng Hoang Thiên Đế, đại năng Chuẩn Thánh hậu kỳ, lại bị Hình Thiên một phủ chém bay đầu lâu như vậy?

“Đại ca!” Dao Trì bi thương hét lên một tiếng.

Ngay khi nàng chuẩn bị ra tay, chân linh của Hạo Thiên tự động tụ lại thành một đạo chân thân.

"Hình Thiên, đi chết cho bản đế!" "Vèo!" "Vèo!" Trong khoảnh khắc, chân thân vừa được tái tạo của Hạo Thiên xuất hiện hai bóng người giống hệt nhau, một người trông có vẻ từ mi thiện mục, người còn lại thì trông có vẻ hung thần ác sát.

Rõ ràng, hai bóng người này là thiện thi và ác thi mà Hạo Thiên đã trảm ra.

Vừa rồi một phủ của Hình Thiên chém bay đầu lâu của Hạo Thiên, khiến chân linh bản nguyên của hắn cũng bị tổn thương, triệt để chọc giận Hạo Thiên.

Vì vậy, Hạo Thiên quyết định, bất kể giá nào cũng phải diệt sát Hình Thiên!

Tu vi của thiện thi và ác thi không bằng bản thể, đại khái ở giữa Chuẩn Thánh sơ kỳ và Chuẩn Thánh trung kỳ, phối hợp với bản thể là ba đại năng Chuẩn Thánh, lập tức khiến áp lực của Hình Thiên tăng lên gấp bội.

"Giết!" Hình Thiên vừa rồi cứng rắn chịu một kiếm của Hạo Thiên để chém bay đầu lâu, bản thân cũng bị thương không nhẹ.

Nhưng điều này lại khiến Hình Thiên càng chiến càng dũng, cả người giống như một chiến thần nguy nga, sát khí ngút trời, chiến ý xông phá thương khung. ...

"Hình Thiên đại ca, nhất định phải bình an vô sự!" Cửu Phượng thấy Hình Thiên bị bản thể cùng thiện thi ác thi của Hạo Thiên bao vây, không khỏi lo lắng cho hắn.

Lúc này, hai Thánh nhân Tây phương vốn định ra tay tương trợ Hạo Thiên, thấy Hạo Thiên chiếm thế thượng phong, liền lần lượt

dừng lại, tiếp tục quan chiến.

"Hình Thiên, chịu chết!" Hạo Thiên hét lớn một tiếng, Hạo Thiên kiếm trong tay hóa thành ức vạn trượng, kiếm khí xé rách hư không, khiến cả phương trời phảng phất như quay về hỗn độn.

Chương 320

Thiện thi và ác thi lần lượt tế ra Tiên thiên linh bảo, cùng nhau diệt sát về phía Hình Thiên.

"Giết!" Hai mắt Hình Thiên ngưng lại, tỏa ra sát khí bễ nghễ thiên hạ, Kiền Thích trong tay như quét sạch càn khôn, khiến hư không bị xé rách triệt để quy về hỗn độn.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Cả ba mươi hai tầng trời điên cuồng run rẩy bi minh, bầu trời triệt để sụp đổ, vô số tinh nhuệ Thiên Đình không kịp phản ứng, trực tiếp bị năng lượng khủng bố chấn chết, ngay cả chân linh cũng không thể thoát được.

Dao Trì thấy đại chiến lan đến Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên Đình, liền thôi động pháp bảo Ngân Trâm, ổn định cả ba mươi ba tầng trời.

Thực lực của đại năng Chuẩn Thánh thực sự quá khủng bố, dù là đại thiên thế giới như ba mươi hai tầng trời của Thiên Đình, cũng khó có thể chịu đựng được trận đại chiến điên cuồng của hai người.

"Vút!" Trên người Hình Thiên có thêm vô số vết thương, nhưng thiện thi và ác thi của Hạo Thiên cũng không khá hơn, dưới sự công kích mãnh liệt của hắn, chúng đồng loạt vỡ nát, chỉ có thể mượn Tiên thiên linh bảo dùng để trảm thi mà một lần nữa tụ lại chân thân.

Lúc này, Hình Thiên mơ hồ cảm nhận được một mối nguy cơ to lớn, trong lòng hiểu rõ, hắn có thể đánh bại Hạo Thiên, nhưng không thể giết chết hắn.

Nếu còn chiến đấu tiếp, không chừng sẽ có Thánh nhân cường đại giúp đỡ Hạo Thiên, khi đó, không những khó có thể thoát thân, mà còn không thể hoàn thành nhiệm vụ mà Tô Dự Tiên Đế giao phó.

“Hình Thiên, chịu chết!” Hạo Thiên thấy khí thế của Hình Thiên suy yếu đi không ít, tưởng rằng Hình Thiên đã là nỏ mạnh hết đà, liền thôi động Hạo Thiên kiếm, để thiện thi và ác thi phối hợp cùng nhau, một lần diệt sát triệt để Hình Thiên!

“Vút!” Hình Thiên nhìn Hạo Thiên đang xông tới, múa Kiền Thích trong tay, trực tiếp không chút sợ hãi nghênh đón.

Sau đó, Hình Thiên trực tiếp thôi động bí pháp, lấy cái giá là tự bạo chân linh, xông về phía bản thể cùng thiện thi và ác thi của Hạo Thiên.

“Ầm ầm ầm!” “Ầm ầm ầm!” Trong khoảnh khắc, năng lượng vô cùng bạo ngược trực tiếp phá hủy toàn bộ Nam Thiên Môn, cả ba mươi hai tầng trời đều vỡ nát tan biến, ba mươi ba tầng trời càng bị tàn phá điên cuồng, ngay cả Lăng Tiêu Bảo Điện cũng rung chuyển dữ dội.

Nếu không có Dao Trì trấn giữ, e rằng cả ba mươi ba tầng trời của Thiên Đình đều sẽ bị chấn hủy!

“Không ổn!” Trong đầu Hạo Thiên hiện lên ý niệm cuối cùng, sau đó liền tiêu tán trong năng lượng khủng bố của vụ tự bạo của Hình Thiên.

“Đại ca!” Dao Trì phát ra một tiếng bi thương ai oán, muốn cứu Hạo Thiên.

Nhưng tất cả đã quá muộn.

Tất cả mọi người nhìn bầu trời nơi Hình Thiên và Hạo Thiên đại chiến, không khỏi nhớ lại sự thảm liệt của trận quyết chiến Vu Yêu.

Năm xưa các Tổ Vu của Vu tộc, chẳng phải cũng đã tự bạo, đồng quy vu tận với hai đại Thiên Đế của Yêu tộc sao?

Hiện nay, tộc trưởng mới của Vu tộc là Hình Thiên lại chọn cách

giống như các Tổ Vu, cùng với Thiên Đế mới nhậm chức Hạo Thiên đồng quy vu tận, vì tôn nghiêm của Vu tộc! ...

"Cái gì?

Hình Thiên lại cùng Hạo Thiên đồng quy vu tận rồi?!" Chuẩn Đề thấy cảnh này, không khỏi kinh hãi.

Hắn không ngờ, vốn định mưu kế với Hạo Thiên, sau đó ra tay tương trợ để môn hạ tinh nhuệ thu được nhiều khí vận của Thiên Đình hơn, ai ngờ Hình Thiên lại cương mãnh cường đại đến vậy, trực tiếp cùng Hạo Thiên đồng quy vu tận?

Vì nhiễu loạn thiên cơ khiến Thánh nhân không thể suy tính được sự phát triển tiếp theo, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn không khỏi bắt đầu lo lắng.

Nếu lão sư trừng phạt thì phải làm sao?

Phải biết rằng, Hạo Thiên là đồng tử dưới trướng ông, đã theo ông vô số nguyên hội, không có công lao cũng có khổ lao!

"Sư đệ, lần này chúng ta mưu tính sai rồi!" Trên khuôn mặt vốn đã khổ sở của Tiếp Dẫn không khỏi lộ ra vẻ hối hận, trực tiếp sử dụng thánh nhân vĩ lực, tức thì xuất hiện tại ba mươi hai tầng trời của Thiên Đình, xem xem có thể cứu vãn được tàn linh của Hạo Thiên hay không.

Chỉ cần một tia tàn linh còn sót lại, Hạo Thiên sẽ không triệt để vẫn lạc, như vậy cũng có thể ăn nói với lão sư. ...

Thủ Dương Sơn.

Thái Thanh Cung.

Thái Thanh Lão Tử vẫn luôn đề phòng Tô Dự, đối với trận đại chiến của Hình Thiên và Hạo Thiên không hề toàn lực quan tâm.

Theo ông thấy, khi Hạo Thiên đã lộ ra thực lực thật sự, đối phó với một đại vu đỉnh cấp của Vu tộc không có vấn đề gì.

Nhưng ai ngờ, Hình Thiên trước đó vẫn luôn áp chế thực lực?

Thấy hai Thánh nhân Tây phương tức thì xuất hiện tại Thiên Đình, Thái Thanh Lão Tử trong nháy mắt hiểu ra, người nhiễu loạn thiên cơ không phải là Tô Dự và Nữ Oa sư muội, mà là họ!

"Chết tiệt!" Nghĩ đến đây, Thái Thanh Lão Tử thiếu chút nữa tức đến hộc máu.

"Hai vị sư đệ, đúng là đồng đội heo!" Nếu Hạo Thiên thân vẫn, vậy thì cục diện của toàn bộ thế giới Hồng Hoang sẽ đón nhận một biến động lớn.

Thiên Đình mất đi Thiên Đế, còn có tư cách gì tranh đoạt quyền quản lý Hồng Hoang với Tiên Đình?

Khi đó Tô Dự lấy danh nghĩa Chúng Tiên Tiên Đế danh chính ngôn thuận quản lý Hồng Hoang, tập hợp quyền lực của toàn bộ thế giới Hồng Hoang, hưởng thụ khí vận của toàn bộ Hồng Hoang.

Một khi hắn dựa vào khí vận khủng bố như vậy để chứng đạo thành Thánh, khi đó toàn bộ thế giới Hồng Hoang, ngoài lão sư ra, còn ai sẽ là đối thủ của hắn?

Dù sư đệ Thông Thiên cộng thêm hai Thánh nhân Tây phương, năm đại Thánh nhân liên thủ, cũng chưa chắc đánh lại hắn!

Nghĩ đến đây, Thái Thanh Lão Tử càng tức đến muốn phát điên!

"Vụt!" Thân ảnh của Nguyên Thủy Thiên Tôn tức thì xuất hiện tại đại điện Thái Thanh Cung.

"Đại huynh, nay Hạo Thiên đã thân vẫn, ngôi vị Tân Thiên Đế này chúng ta nhất định phải nắm trong tay!" Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa

xuất hiện đã đi thẳng vào vấn đề, tỏ rõ ý định muốn khống chế ngôi vị Tân Thiên Đế.

Ông ta hiểu rõ.

Bây giờ Hạo Thiên đã cùng Hình Thiên đồng quy vu tận, dù cho còn sót lại một ít tàn linh cũng không có tư cách ngồi lên ngôi vị Thiên Đế Hồng Hoang, vì vậy, nhất định phải đoạt lấy ngôi vị Thiên Đế vào tay.

Bởi vì Thiên Đế Hồng Hoang quản lý cả thế giới Hồng Hoang, toàn bộ sinh linh trong thế giới Hồng Hoang đều phải chịu sự quản hạt của Thiên Đình.

Một khi thành công chưởng khống toàn bộ thế giới Hồng Hoang, khí vận mà cả thế giới Hồng Hoang mang lại sẽ vô cùng khủng bố.

Nguyên Thủy Thiên Tôn biết rõ, Tô Dự hiện đang chiếm ưu thế rất lớn, nếu ngôi vị Thiên Đế bị bỏ trống, Tiên Đình sẽ có thể danh chính ngôn thuận chấp chưởng đại quyền Hồng Hoang.

Chương 321

Vì thế.

Bất luận thế nào cũng không thể để Tô Dự triệt để xưng bá Hồng Hoang, nếu không, một khi hắn dùng khí vận của thế giới Hồng Hoang để chứng đạo thành Thánh, ai sẽ là đối thủ của hắn?

Chưa chứng đạo thành Thánh đã có thể nghiền nát Thánh nhân, vậy sau khi chứng đạo thành Thánh thì sao?

Sẽ khủng bố và cường đại đến mức nào?

"Nhị đệ, ngôi vị Thiên Đế chúng ta tất nhiên phải nắm trong tay, không biết nên để đệ tử nào dưới môn hạ đảm nhiệm Tân Thiên Đế?" Thái Thanh Lão Tử trong lòng hiểu rõ, môn hạ chân truyền của mình chỉ có một mình Huyền Đô, không thể để hắn đi làm Tân Thiên Đế, vì vậy chỉ có thể lui một bước, để đệ tử dưới trướng Nhị đệ Nguyên Thủy đảm nhiệm.

Dù sao tình cảm của mình và Nhị đệ Nguyên Thủy bền chặt như vàng, đối phương lại cực kỳ tôn kính mình, đệ tử Xiển giáo làm Thiên Đế cũng không khác mấy so với đệ tử của mình.

"Vi đệ định để Quảng Thành Tử làm Tân Thiên Đế!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe đại huynh ủng hộ, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ hưng phấn.

"Quảng Thành Tử sư điệt là đại hiền của Nhân tộc, có tư cách làm Tân Thiên Đế, nhưng muốn thuận lợi lên ngôi, chỉ dựa vào sự ủng hộ của ta là không đủ!" Thái Thanh Lão Tử nghiêm túc nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Tốt nhất là để Tam đệ cùng hai vị sư đệ Tây phương cùng nhau

ủng hộ, nếu không sẽ khó mà phục chúng, không chừng còn để cho Tô Dự được lợi lớn nhất!" Địa vị của Thánh nhân cao hơn Thiên Đế, không thể hạ mình đi làm Thiên Đế, vì vậy chỉ có thể để môn hạ cạnh tranh.

Nhưng ngôi vị Thiên Đế chỉ có một, cho nên muốn thuyết phục Tam đệ Thông Thiên cùng Tây phương Nhị thánh không phải là chuyện dễ dàng.

Bởi vì lợi ích của việc có môn đồ làm Thiên Đế, các Thánh nhân khác đương nhiên cũng biết rõ.

Càng huống hồ.

Còn có một Tô Dự đang hổ thị đam đam, nếu thao tác không tốt, không chừng sẽ để Tô Dự chiếm được món hời lớn.

Vậy thì ruột gan cũng phải hối hận đến xanh cả lên.

"Đại huynh yên tâm, vi đệ nhất định sẽ cố gắng hết sức thuyết phục Tam đệ cùng hai vị sư đệ Tây phương." Gương mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn tràn đầy tự tin.

Ông ta biết rằng Tây phương Nhị thánh chính là kẻ đã giáo loạn thiên cơ để hãm hại Hạo Thiên, cho nên đệ tử của họ muốn đảm nhiệm ngôi vị Tân Thiên Đế e là vô cùng khó khăn, vì vậy chỉ cần hứa hẹn lợi ích đủ lớn, đối phương nhất định sẽ ủng hộ.

Còn về Tam đệ Thông Thiên, thấy đại huynh cùng Tây phương Nhị thánh đều ủng hộ, chẳng lẽ lại không nể chút tình nghĩa huynh đệ nào mà trực tiếp phản đối sao?

"Thiện!" "Nếu Nhị đệ có nắm chắc thuyết phục được hai vị sư đệ Tây phương, vậy hãy mau đi đi, kẻo lại sinh chuyện!" … Địa Phủ.

Khi Hậu Thổ thấy Hình Thiên vì sự tôn nghiêm của Vu tộc mà trực tiếp cùng Thiên Đế Hạo Thiên đồng quy vu tận, không khỏi cảm

khái vô cùng.

"Hình Thiên không hổ là hảo nhi lang của Vu tộc ta!" Lúc này.

Nàng đã nhận được ý của tình lang, hết thảy đều do phu quân bày bố, từ khoảnh khắc Hình Thiên lựa chọn đánh lên Thiên Đình, bố cục của phu quân đã triệt để được kích hoạt.

Hình Thiên tuy tự bạo vẫn lạc, nhưng phu quân đã sớm thu thập một luồng chân linh và một giọt tinh huyết của hắn, chỉ cần mượn Lục Đạo Luân Hồi để thai nghén, sớm muộn gì cũng có thể đầu thai chuyển thế.

Hậu Thổ trong lòng hiểu rõ.

Tiếp theo mới là thời khắc mấu chốt nhất, bố cục của phu quân có thể thực hiện được hay không, chính là xem chàng có thể trở thành Tân Thiên Đế hay không! … Đông Hải.

Tiên Đình.

Khi Nữ Oa thấy Hình Thiên cùng Hạo Thiên đồng quy vu tận, không khỏi có chút chấn động.

"Phu quân, tất cả đều là do chàng bố cục sao?" "Không sai!" Tô Dự gật đầu, sau đó nắm lấy bàn tay mềm mại của Nữ Oa.

"Nương tử, tiếp theo hãy xem phu thê chúng ta, ngôi vị Thiên Đế, vi phu tất nhiên phải nắm trong tay!" "Được!" Nữ Oa nhìn tình lang, đôi mắt đẹp tràn đầy vẻ kiên định.

"Vụt!" Tức thì.

Tô Dự để Nữ Oa vận dụng thánh nhân vĩ lực, đưa mình trực tiếp xuất hiện tại Tam Thập Tam Thiên của Thiên Đình.

"Kiến Tô Dự Tiên Đế, kiến Nữ Oa nương nương!" "Kiến Tô Dự Tiên Đế, kiến Nữ Oa nương nương!" Khi Dao Trì thấy tình lang xuất

hiện, nội tâm không khỏi an định lại.

Đại ca Hạo Thiên thân tử, Thiên Đình hỗn loạn không yên, có tình lang ở đây, tựa như cột chống trời, nàng không cần phải lo lắng gì nữa.

"Vụt!" Tức thì.

Hai đạo thân ảnh cũng xuất hiện tại Lăng Tiêu Bảo Điện, chính là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

"Kiến Tiếp Dẫn Thánh nhân, kiến Chuẩn Đề Thánh nhân!" "Kiến Tiếp Dẫn Thánh nhân, kiến Chuẩn Đề Thánh nhân!" Lúc này.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người không ngờ rằng, Tô Dự và Nữ Oa lại đến Lăng Tiêu Bảo Điện trước một bước.

"Kiến Tô Dự Tiên Đế, kiến Nữ Oa sư tỷ!" "Kiến Tô Dự Tiên Đế, kiến Nữ Oa sư tỷ!" "Kiến hai vị sư đệ!" "Kiến hai vị Thánh nhân!" Sau khi lần lượt chào hỏi, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức quan sát Tam Thập Nhị Trọng Thiên của Thiên Đình, cả đại thiên thế giới đã vỡ nát không chịu nổi, lung lay sắp sụp.

Hai người trực tiếp vận dụng thánh nhân vĩ lực tìm kiếm tàn linh của Hạo Thiên, xem xem có thể tìm được một tia hay không.

Nhưng vô cùng đáng tiếc, hai người rà soát toàn bộ Tam Thập Nhị Trọng Thiên mấy chục lần, cũng không thấy được một chút tàn linh nào của Hạo Thiên. 'Xong rồi, Hạo Thiên thân tử, không biết Lão sư sẽ trách phạt thế nào đây!' Khoảnh khắc này.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người trong lòng hối hận không thôi.

Sớm biết thực lực của Hình Thiên khủng bố như vậy thì đã ra tay trước rồi, ai ngờ Hình Thiên lại hiên ngang không sợ chết đến thế, dù có phải đồng quy vu tận cũng phải bảo vệ tôn nghiêm của Vu tộc!

Trong lúc hai người đang hối hận, Tô Dự đã an ủi Dao Trì, sau đó trực tiếp bước lên Lăng Tiêu Bảo Điện, ngồi xuống ghế Thiên Đế.

"Vụt!" Tức thì.

Tinh nhuệ của Tam giáo cùng với tâm phúc của Hạo Thiên không khỏi kinh ngạc đến ngây người.

Chuyện gì thế này?

Hạo Thiên Thiên Đế vừa mới chết, Tô Dự Tiên Đế đã trực tiếp ngồi lên ghế Thiên Đế, lẽ nào muốn đoạt quyền Thiên Đế sao?

"Nay Hạo Thiên Thiên Đế thân vẫn, để phòng Hồng Hoang chấn động, gây ra tai họa lớn cho sinh linh Hồng Hoang, trẫm lấy danh nghĩa Tiên Đế của chúng tiên, thống ngự Hồng Hoang, chấp chưởng Thiên Đình!" "Ông!" Chỉ thấy Tiên Đế Ngọc Tỷ trong tay Tô Dự tỏa ra kim sắc thần mang uy nghiêm vô cùng, trực tiếp bao phủ toàn bộ Lăng Tiêu Bảo Điện, sau đó truyền khắp cửu thiên của thế giới Hồng Hoang!

Chương 322

Giờ khắc này.

Tất cả mọi người đều không ngờ, Hạo Thiên Thiên Đế vừa mới chết, Tô Dự Tiên Đế đã nhập chủ Thiên Đình, quả thực không cho bất kỳ ai có thời gian phản ứng.

"Cẩn tuân Tiên Đế pháp chỉ!" "Cẩn tuân Tiên Đế pháp chỉ!" Rất nhanh.

Tinh nhuệ Long tộc và Phượng tộc dưới trướng Tô Dự đồng loạt quỳ lạy hành lễ, thanh thế vô cùng to lớn.

Các tinh anh Tam giáo trong Lăng Tiêu Bảo Điện lại nhìn nhau, không biết phải làm sao cho phải.

Dao Trì nhìn tình lang, đại ca Hạo Thiên đã chết, nếu do Tô Dự chấp chưởng Thiên Đình, cũng tốt hơn nhiều so với việc để người khác ngồi lên ngôi vị Thiên Đế.

Nếu không đổi thành người khác, mình là Vương Mẫu lại nên xử trí thế nào?

"Chúng tiên nghe lệnh!" Tức thì.

Dao Trì vận dụng quyền uy của Vương Mẫu để hiệu lệnh quần tiên.

"Nay Thiên Đế thân vẫn, để phòng thế giới Hồng Hoang hỗn loạn, Thiên Đình tạm thời do Tô Dự Tiên Đế chấp chưởng, kẻ nào không phục, giết không tha!" "Vụt!" Một đám thần tiên trong Lăng Tiêu Bảo Điện nghe pháp chỉ của Vương Mẫu nương nương, trong lòng không khỏi rùng mình.

Sau khi hoàn hồn, họ cùng với tinh nhuệ Long tộc, Phượng tộc

đồng loạt cung thân hành lễ.

"Cẩn tuân Tiên Đế pháp chỉ, cẩn tuân Vương Mẫu nương nương pháp chỉ!" "Cẩn tuân Tiên Đế pháp chỉ, cẩn tuân Vương Mẫu nương nương pháp chỉ!" Tô Dự thấy Dao Trì hành sự quả quyết như vậy, không khỏi nhìn nàng một cái thật sâu, đợi sau khi mọi chuyện lắng xuống, hắn quyết định sẽ nói chuyện kỹ càng với nàng. … Lúc này.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thanh Lão Tử vừa mới thương nghị xong việc để thủ đồ Xiển giáo là Quảng Thành Tử làm Tân Thiên Đế, nhưng ai ngờ, tốc độ của Tô Dự lại nhanh đến thế.

Trong nháy mắt đã trực tiếp khống chế toàn bộ Thiên Đình?

Như vậy sao được?

Nếu Tô Dự trở thành Thiên Đế Hồng Hoang, lại thêm thân phận Tiên Đế của chúng tiên, đến lúc đó toàn bộ khí vận Hồng Hoang chẳng phải sẽ bị một mình hắn độc chiếm sao?

Một khi hắn chứng đạo thành Thánh, mình còn có tư cách lên tiếng không?

Nghĩ đến đây.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thanh Lão Tử liếc nhìn nhau, trực tiếp vận dụng thánh nhân vĩ lực, tức thì xuất hiện tại Lăng Tiêu Bảo Điện.

"Kiến Thái Thanh Thánh nhân, kiến Ngọc Thanh Thánh nhân!" "Kiến Thái Thanh Thánh nhân, kiến Ngọc Thanh Thánh nhân!" Tinh nhuệ môn hạ Tam giáo sau khi nhìn thấy Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn, phảng phất như tìm được người chủ trì.

Tô Dự ngồi cao trên ghế Thiên Đế, ánh mắt lạnh lùng nhìn Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn.

“Tô Dự, ngươi là Tiên Đế của chúng tiên, có tư cách gì ngồi cao trên ghế Thiên Đế của Thiên Đình?

Lẽ nào ngươi muốn làm Thiên Đế sao?” Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn Tô Dự, lạnh lùng quát hỏi.

“Nguyên Thủy, trẫm là Tiên Đế của chúng tiên, có trách nhiệm giáo hóa tạo phúc cho Hồng Hoang, Hạo Thiên Thiên Đế thân vẫn, trẫm lấy danh nghĩa Tiên Đế của chúng tiên chấp chưởng Thiên Đình thì có gì không thể?” Đã quyết định chấp chưởng Thiên Đình, sao có thể giấu giếm che đậy?

Tất cả mọi người nghe lời của Tô Dự, ai nấy đều không khỏi căng thẳng quan sát, sợ rằng Tô Dự một lời không hợp sẽ đại chiến với Nguyên Thủy Thánh nhân.

Thái Thanh Lão Tử thấy Tô Dự đã chiếm tiên cơ, không khỏi lạnh giọng mở miệng.

“Tô Dự, ngươi là Tiên Đế của chúng tiên, không phải Thiên Đế Hồng Hoang, nay trước mặt chư Thánh mà kiêu ngạo như vậy, quả thực không xem chúng ta là Thánh nhân ra gì.” “Kỳ tâm khả tru!” “Vụt!” Nghe lời của Thái Thanh Lão Tử, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai người không khỏi âm thầm gật đầu.

Bản thân Tô Dự đã vô cùng cường thế, nếu lại để hắn chấp chưởng Thiên Đình, trở thành Thiên Đế Hồng Hoang, vậy những Thánh nhân như họ phải xử trí thế nào?

E rằng chỉ cần Tô Dự chứng đạo thành Thánh, những Thánh nhân này cũng phải cúi đầu xưng thần?

Vì thế.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa rồi đã thần thức truyền âm cho Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, đồng thời hứa hẹn những điều quan trọng, cuối cùng

đã khiến hai người quyết định ủng hộ Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Những người khác có thể làm Thiên Đế, duy chỉ có Tô Dự là không được!

"Đại sư huynh nói rất có lý!" Chuẩn Đề đứng ra, mỉm cười nhìn Tô Dự.

"Tô Dự Tiên Đế, bản thân đã là Tiên Đế của chúng tiên, chấp chưởng Tiên Đình, nay lại muốn trở thành Thiên Đế Hồng Hoang chấp chưởng Thiên Đình, quả thực là vượt quá quy củ!" "Không sai, Tô Dự Tiên Đế, hãy trở về Tiên Đình đi, Thiên Đình ngươi không được phép nhúng chàm!" Gương mặt khổ sở của Tiếp Dẫn đứng bên cạnh sư đệ Chuẩn Đề, vô cùng kiên định ủng hộ Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Vụt!" Cùng với sự bày tỏ thái độ của Tây phương Nhị thánh, khí thế trong toàn bộ Lăng Tiêu Bảo Điện tức thì trở nên vô cùng căng thẳng.

"Nực cười!" Lúc này, Nữ Oa vốn im lặng cuối cùng cũng đứng ra, vừa mở miệng đã bá khí vô cùng.

Nàng đứng trước mặt tình lang, ánh mắt lạnh lùng nhìn bốn người Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, đôi mắt đẹp lãnh đạm băng giá, tỏa ra khí thế lăng lệ vô cùng.

"Phu quân là Tiên Đế của chúng tiên, có trách nhiệm giáo hóa tạo phúc cho Hồng Hoang.

Nay Hạo Thiên thân vẫn, nếu chàng không có tư cách chấp chưởng Thiên Đình để quản giáo Hồng Hoang, thì ai có tư cách?" Cùng với việc Nữ Oa đứng ra đối chọi gay gắt với chư Thánh, không khí tại hiện trường căng thẳng đến cực điểm.

Dao Trì thấy vậy, cũng trực tiếp đứng dậy từ trên ghế phượng,

nghiêm mặt nhìn các vị Thánh nhân, thần sắc không kiêu ngạo cũng không tự ti.

"Các vị Thánh nhân, nay đại ca ta Hạo Thiên vừa mới thân vẫn, may mắn có Tô Dự Tiên Đế ra tay ổn định cục thế!" "Theo bản Vương Mẫu thấy, hiện tại do Tô Dự Tiên Đế chấp chưởng ổn định Thiên Đình là thích hợp nhất, còn về ngôi vị Thiên Đế, năm xưa do Lão gia đích thân chỉ định, nay Tân Thiên Đế cũng nên do Lão gia đích thân chỉ định mới được!" "Vụt!" Nghe lời của Dao Trì, chư Thánh vừa tức giận lại vừa cảm thấy vô cùng có lý.

Cả thế giới Hồng Hoang, ngoài Lão sư Hồng Quân ra, ai có tư cách bổ nhiệm ngôi vị Thiên Đế?

Nhưng chư Thánh lúc này lại vô cùng tò mò.

Nay Hạo Thiên thân vẫn, tại sao Lão sư là người phát ngôn của Thiên Đạo lại mãi không xuất hiện?

Phải biết rằng, ngôi vị Thiên Đế là do ngài đích thân chỉ định, Hạo Thiên từng là môn đồng ngồi dưới trướng ngài!

Rất nhanh.

Chư Thánh không khỏi nhớ lại tiếng gầm giận dữ của Lão sư trước đó, hiển nhiên Lão sư và Bàn Cổ đại thần đã xảy ra một trận quyết chiến quan trọng, bây giờ căn bản không thể để ý đến Hạo Thiên.

Nghĩ đến đây, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng càng thêm quyết định, nhất định phải do mình nắm giữ Tân Thiên Đế trong tay.

Chương 323

Đợi khi đã thành sự thật rồi, dù cho Lão sư có phản ứng lại, cũng chỉ có thể chấp nhận.

Dù sao đối với Thiên Đạo Hồng Hoang, ai làm Thiên Đế cũng không có quan hệ quá lớn với Lão sư.

Thái Thanh Lão Tử thông suốt mọi chuyện, trực tiếp bước lên một bước.

"Nay Lão sư bế quan chưa ra, bản tọa là Thiên Đạo Thánh nhân, lại là Huyền môn đại sư huynh, có tư cách thay Lão sư quản giáo thế giới Hồng Hoang.

Tô Dự là Tiên Đế của chúng tiên, lại có ý đồ nhúng chàm chức vụ Thiên Đế Hồng Hoang, kỳ tâm đương tru!" "Nếu còn không biết điều, đừng trách bản tọa lấy danh nghĩa Thiên Đạo Thánh nhân mà tru sát ngươi!" "Vụt!" Nghe lời nói đầy sát khí của Thái Thanh Lão Tử, tất cả mọi người đều cảm thấy sát ý thấu xương.

"Ha ha!" Tô Dự ngồi trên ghế Thiên Đế trực tiếp cất tiếng cười lớn, khinh thường nhìn bốn đại Thánh nhân Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

"Thái Thanh, trận đại chiến lần trước chưa đã, lần này chúng ta chiến một trận cho triệt để!" "Xem xem rốt cuộc ngươi tru sát trẫm, hay là trẫm lại một lần nữa nghiền nát ngươi!" Sau khi đột phá Bán bộ Hỗn Nguyên, thực lực của Tô Dự lại một lần nữa tăng vọt điên cuồng.

Càng không cần phải nói đến việc hắn đã có được Tiên thiên chí bảo công phòng vô song Hỗn Độn Chung, phối hợp với Tiên thiên chí bảo sát phạt đệ nhất Thí Thần Thương, thực lực quả thực tăng lên

theo cấp số nhân.

Giờ khắc này.

Vô số đại năng và Thánh nhân trong Lăng Tiêu Bảo Điện thấy Tô Dự đối mặt với bốn đại Thánh nhân mà không hề nao núng, thậm chí còn trực tiếp khiêu chiến, ai nấy đều không khỏi âm thầm khâm phục sự hào sảng và bá khí của hắn.

"Tô Dự, nếu ngươi tìm chết, bản tọa sẽ thành toàn cho ngươi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng nhìn hắn, như thể đang nhìn một con cừu non chờ làm thịt.

Lần trước cùng đại huynh Thái Thanh Lão Tử bại dưới tay Tô Dự và Nữ Oa, hắn vẫn luôn canh cánh trong lòng.

Bây giờ.

Liên hợp với đại huynh Thái Thanh Lão Tử, lại thêm Tây phương Nhị thánh, bốn đại Thánh nhân cùng ra tay, Tô Dự và Nữ Oa dù thực lực có mạnh đến đâu, cũng có tư cách gì mà khiêu chiến với bốn đại Thánh nhân?

"Nguyên Thủy, bớt ở đó mà càn rỡ đi, trẫm ngay cả Thái Thanh Lão Tử còn nghiền nát như giết gà, ngươi là cái thá gì!" Tô Dự lạnh lùng nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn, trực tiếp đứng dậy từ ghế Thiên Đế, tức thì tế ra Thí Thần Thương!

"Vèo!" Thí Thần Thương tỏa ra hàn quang băng lãnh như màu xanh lam, khiến cho tất cả tinh nhuệ Thiên Đình có mặt tại đây đều cảm nhận được một loại đau đớn như da thịt bị cắt rách.

"Hừ!" "Bớt ở đó mà khoác lác, Tô Dự, đại chiến cấp Thánh nhân ảnh hưởng quá lớn, có gan thì cùng bản tọa đến Hỗn Độn một trận!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng, cũng theo đó tế ra chí bảo Bàn Cổ Phiên.

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên Đình ngoài một số tinh nhuệ của Long Phượng nhị tộc ra, còn có tinh nhuệ môn hạ Tam giáo, nếu trực tiếp khai chiến ở đây, không chỉ đánh nát cả Thiên Đình, mà ngay cả Hồng Hoang cũng sẽ bị ảnh hưởng.

Vì vậy.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên không muốn thấy môn hạ tinh nhuệ của mình chết oan uổng.

"Không cần vội, đợi một chút!" Tô Dự nhìn về phía Đông Hải, sau đó trực tiếp dùng thần thức truyền âm.

"Thông Thiên đạo hữu, ngươi còn nợ trẫm một nhân quả, có đúng không?" Hiện tại.

Thực lực của Tô Dự tăng vọt, lại thêm hai đại chí bảo trong tay, cũng không nắm chắc có thể đối đầu với hai vị Thánh nhân.

Dù sao Thánh nhân đã dung hợp một tia chân linh vào Thiên Đạo, có thể không ngừng mượn sức mạnh của Thiên Đạo để tác chiến.

Lại thêm sự phối hợp giữa hai đại Thánh nhân, thực lực của Tô Dự dù mạnh, tự vệ thì dư dả, nhưng muốn giành được thắng lợi trong trận đại chiến, thì hy vọng vô cùng mong manh.

Vì vậy.

Chỉ có thể dùng đến nhân quả mà Thông Thiên giáo chủ còn nợ để đối phó.

"Vụt!" Nghe được thần thức truyền âm của Tô Dự, thân ảnh Thông Thiên giáo chủ tức thì xuất hiện tại Lăng Tiêu Bảo Điện.

Thực ra khi biết Hạo Thiên thân vẫn, Tô Dự cùng đại huynh, nhị huynh tranh đoạt ngôi vị Thiên Đế, Thông Thiên vốn không định tham gia.

Nhưng nay Tô Dự trực tiếp lấy cớ trả nhân quả, ông không thể không xuất hiện.

"Kiến đại huynh, kiến nhị huynh, kiến Tô Dự, kiến Nữ Oa sư muội!" "Kiến Thông Thiên đạo hữu!" "Kiến Thông Thiên sư huynh!" Sau khi chào hỏi, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi âm thầm kinh ngạc, dùng ánh mắt đầy vẻ khó tin nhìn Thông Thiên.

Không ngờ rằng, Tam đệ này lại chịu mất mặt để đứng về phía Tô Dự?

Thông Thiên giáo chủ nhìn ánh mắt của đại huynh và nhị huynh, không khỏi hướng về phía Tô Dự làm một cái kê thủ.

"Tô Dự Tiên Đế, bản tọa tuy nợ ngươi một nhân quả nhân tình, nhưng tuyệt đối sẽ không đồng thất thao qua nhắm vào đại huynh và nhị huynh của ta!" "Xin Thông Thiên đạo hữu yên tâm, trẫm tuyệt đối sẽ không làm khó ngài!" Nghe lời của Thông Thiên, Tô Dự đương nhiên tỏ vẻ thấu hiểu.

Hiện nay tuy giữa Tam Thanh có ngăn cách, nhưng tình nghĩa huynh đệ vô cùng sâu đậm, lợi dụng nhân quả nhân tình để bắt ông đối đầu với đại huynh và nhị huynh mà ông tôn kính, thực sự là quá làm khó đối phương.

"Thông Thiên đạo hữu, lần này chỉ cần ngài giúp ta kiềm chế Tiếp Dẫn là được, bất luận kết cục thế nào, nhân quả giữa chúng ta sẽ xóa bỏ hết, thế nào?" "Được!" Thông Thiên nghe Tô Dự chỉ yêu cầu mình kiềm chế Tiếp Dẫn sư đệ, chứ không phải bắt mình cùng đối phương sống mái, không khỏi trực tiếp đồng ý.

Sau đó, ông nhìn về phía đại huynh Thái Thanh và nhị huynh Nguyên Thủy.

“Đại huynh, Nhị huynh, vi đệ nợ Tô Dự Tiên Đế một nhân quả trọng yếu, hôm nay không thể không trả, vì vậy tuyệt không có ý nhắm vào hai vị huynh trưởng, xin hãy lượng thứ!” Nghe lời của Tam đệ Thông Thiên, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn liếc nhìn nhau, không khỏi im lặng gật đầu.

“Tam đệ yên tâm, bất luận trận chiến này thế nào, vi huynh cũng không trách ngươi!” Thái Thanh Lão Tử hiểu rõ sự mạnh mẽ của nhân quả, huống hồ Tam đệ Thông Thiên đã nói đến nước này, lẽ nào còn có thể trách tội quở mắng hay sao?

Làm như vậy chẳng khác nào đẩy Tam đệ ra xa, khiến tình nghĩa huynh đệ rạn nứt càng thêm sâu sắc.

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng phẫn uất bất bình, nhưng nghe đại huynh nói vậy, cũng biết mấu chốt trong đó, vì vậy chỉ có thể đè nén lửa giận xuống.

“Ông!” Lúc này.

Nữ Oa trực tiếp tế ra chí bảo Càn Khôn Đỉnh, đôi mắt đẹp lạnh lùng nhìn hai người Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề.

“Nhị sư huynh, Chuẩn Đề sư đệ, đối thủ của hai vị là ta!” “Vụt!” Nghe lời của Nữ Oa, Chuẩn Đề trong lòng không khỏi âm thầm kêu khổ.

Trong số các Thánh nhân, ai mà không biết thực lực của Nữ Oa là mạnh nhất?

Yếu nhất, chính là bản thân Chuẩn Đề.

Bởi vì ông hướng Thiên Đạo phát hạ bảy bảy bốn mươi chín đạo đại hoành nguyện mới gian nan thành Thánh, qua mấy nguyên hội rồi, đại hoành nguyện vẫn chưa hoàn thành được mấy cái, vì vậy thực lực phương diện căn bản không có tiến bộ.

E rằng dù liên thủ với Nguyên Thủy Thiên Tôn để đối chiến với Nữ Oa, cũng không có nắm chắc phần thắng!

Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy Chuẩn Đề mặt lộ vẻ khổ sở, trực tiếp lại bước lên một bước.

Chương 324

"Nữ Oa sư muội, lần trước sư huynh bại dưới tay muội, lần này sư huynh nhất định phải lấy lại!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng hiểu rõ, với thực lực của mình và Chuẩn Đề, muốn đánh bại Nữ Oa ở tầng thứ hai của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên là điều không thể.

Nhưng để cổ vũ cho Chuẩn Đề, chỉ có thể nói lời mạnh miệng.

Bây giờ.

Trận chiến mấu chốt nhất phải xem đại huynh.

Nguyên Thủy Thiên Tôn biết rằng đại huynh Thái Thanh Lão Tử đã thuận lợi đột phá tầng thứ hai của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên từ mấy vạn năm trước, cùng cảnh giới với Nữ Oa sư muội.

Tin rằng, với thực lực của đại huynh, không bao lâu nữa có thể triệt để giải quyết Tô Dự.

Đến lúc đó.

Nữ Oa sư muội còn ngồi yên được sao?

Trận này, nhất định thắng!

Nữ Oa nghe lời Nguyên Thủy Thiên Tôn, không khỏi khẽ mỉm cười.

"Nếu đã như vậy, sư muội ta cho huynh một cơ hội báo thù!" Ý đồ của Nguyên Thủy Thiên Tôn sao Nữ Oa lại không biết?

Tình lang đã sớm nói cho nàng biết, đại sư huynh Thái Thanh Lão Tử đột phá tầng thứ hai Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên thì đã sao?

Thật sự cho rằng phu quân mấy nguyên hội qua không có chút tiến bộ nào sao?

Nực cười!

Thái Thanh Lão Tử thấy Nữ Oa sư muội chủ động nghênh chiến Nhị đệ Nguyên Thủy và Chuẩn Đề, biết rằng mấu chốt của trận chiến này lại rơi vào trên người mình.

Nếu chưa đột phá tầng thứ hai Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, đối chiến với Tô Dự quả thực có chút không nắm chắc.

Nhưng nay sau khi đã đột phá tầng thứ hai Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, ông đã thấu hiểu sự khủng bố của mỗi tầng đột phá, sao có thể không có tự tin?

"Tô Dự, lần trước ngươi nghiền nát bản tọa, lần này bản tọa sẽ triệt để diệt sát ngươi!" Thái Thanh Lão Tử nói rồi, trực tiếp tế ra chí bảo Thái Cực Đồ.

"Ông!" Thái Cực Đồ tỏa ra hồng mông âm dương nhị khí vô cùng khủng bố, làm nổi bật ông lên như một vị tạo vật chi chủ.

Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề ba người tức thì cảm nhận được thực lực chân chính của Thái Thanh Lão Tử, không khỏi đồng loạt lộ ra vẻ chấn động.

Không hổ là Huyền môn đại sư huynh, lại nhanh như vậy đã đột phá tầng thứ hai Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Xem ra Tô Dự Tiên Đế có nguy hiểm rồi!

Giờ khắc này.

Trái tim vốn bất an của Chuẩn Đề lập tức thả lỏng, theo ông thấy, thực lực của mình tuy xa không bằng Nữ Oa sư tỷ, nhưng liên thủ với Nhị sư huynh Nguyên Thủy, không dám nói có thể thắng, nhưng ít

nhất sẽ không bại.

Bây giờ.

Đại sư huynh đối chiến với Tô Dự Tiên Đế, với thực lực Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng thứ hai, tuyệt đối có thể thay đổi kết cục, chém giết Tô Dự!

"Thái Thanh, trẫm có thể nghiền nát ngươi một lần, thì có thể nghiền nát ngươi vô số lần!" Tô Dự lạnh lùng nhìn Thái Thanh Lão Tử, đối với khí thế mạnh mẽ mà ông tỏa ra căn bản không để ý.

"Vèo!" Tức thì.

Tô Dự trực tiếp xông vào sâu trong Hỗn Độn.

"Thái Thanh, đến chịu chết!" "Vụt!" Thấy Tô Dự trực tiếp xông vào sâu trong Hỗn Độn cầu chiến, Thái Thanh Lão Tử hai mắt ngưng lại, tức thì biến mất tại Lăng Tiêu Bảo Điện, xuất hiện ở sâu trong Hỗn Độn, cách Tô Dự mấy trăm tỷ công lý.

"Vèo!" Nữ Oa thấy vậy, cũng tức thì tiến vào sâu trong Hỗn Độn.

"Vèo!" "Vèo!" Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề thấy vậy, cũng trực tiếp theo sau, cùng nhau tiến vào sâu trong Hỗn Độn.

Đại chiến cấp Thánh nhân ảnh hưởng thực sự quá lớn, hai chiến trường cách nhau ít nhất mấy trăm vạn ức quang niên, khoảng cách như vậy, dù là đại năng Chuẩn Thánh, toàn lực đuổi theo cũng cần mấy chục vạn năm, có thể biết nó xa xôi đến nhường nào.

Thông Thiên liếc nhìn Tiếp Dẫn một cái, sau đó chậm rãi mở miệng.

"Tiếp Dẫn sư đệ, chúng ta chỉ cần quan chiến là được, ngươi thấy sao?" "Thông Thiên sư huynh nói rất có lý, trận chiến này, hãy xem Tô Dự Tiên Đế và Nữ Oa sư tỷ có thể địch lại đại sư huynh hay không,

chúng ta đừng làm tổn thương hòa khí!" Tiếp Dẫn biết rõ, thực lực của Thông Thiên sâu không lường được, lại lĩnh ngộ Kiếm chi pháp tắc cùng Trận đạo pháp tắc, chiến lực cực mạnh, mình khó mà địch lại.

Càng không cần phải nói đối phương có Tru Tiên Tứ Kiếm, cùng một hai món cực phẩm tiên thiên linh bảo, mình càng xa xa rơi vào thế hạ phong!

Có thể không làm tổn thương hòa khí là tốt nhất, dù sao hiện tại xem ra, phe đại sư huynh, nhị sư huynh và Chuẩn Đề sư đệ đã nắm chắc phần thắng.

Bởi vì, họ đều là Thiên Đạo Thánh nhân, cao cao tại thượng, bất tử bất diệt, Tô Dự Tiên Đế dù mạnh, cũng chỉ là Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh) mà thôi, căn bản không thể bất tử bất diệt.

Trận đại chiến lần trước, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn chẳng qua là không muốn liều mạng tổn thương bản nguyên để sống mái với Tô Dự mà thôi.

Lần này, Thái Thanh Lão Tử đã đột phá tầng thứ hai Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại có thêm sư đệ Chuẩn Đề làm trợ thủ, có thể nói, phần thắng ít nhất cũng có chín mươi phần trăm!

Vì vậy.

Tiếp Dẫn tự nhiên không cần phải cùng Thông Thiên đại chiến đến mức xé rách mặt mũi, huống hồ, Thông Thiên cũng đã nói rõ, chỉ là trả nhân quả cho Tô Dự Tiên Đế mà thôi. … Tô Dự đứng lơ lửng trong sâu thẳm Hỗn Độn, trên đầu đội Tiên thiên chí bảo công phòng vô song Hỗn Độn Chung, tay cầm Tiên thiên chí bảo sát phạt đệ nhất Thí Thần Thương, khí thế toàn thân điên cuồng tăng vọt.

Thái Thanh Lão Tử trên đầu đội Hậu thiên công đức chí bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, tay cầm Tiên thiên chí bảo Thái Cực Đồ.

Thái Cực Đồ tuy chủ về phòng ngự, nhưng cũng có thể dùng để sát phạt đối thủ, ảo diệu vô cùng.

"Giết!" Tô Dự hét lớn một tiếng, tay cầm Thí Thần Thương, trực tiếp lao về phía Thái Thanh Lão Tử cách đó mấy trăm tỷ công lý.

Trận đại chiến lần trước, hai người gần như đã dùng hết mọi thủ đoạn và át chủ bài, đối với pháp tắc thần thông của nhau đều vô cùng rõ ràng.

Nay đã qua mười mấy vạn năm, thực lực của hai người đều tăng vọt hơn trước.

Tiếp theo.

Chương 325

Hãy xem thực lực của ai mạnh hơn!

"Thương Phá Thương Khung!" Hàn quang của Thí Thần Thương tức thì xuyên phá, bao bọc bởi Sát lục pháp tắc, đâm rách không gian, trấn áp thời gian, tức thì lao về phía bản thể của Thái Thanh Lão Tử.

"Đan đạo cửu trọng, cửu trọng hợp nhất!" "Ầm!" Trong khoảnh khắc.

Trên đầu Thái Thanh Lão Tử hiện ra chín vầng liệt nhật khổng lồ to vạn ức trượng, như những bánh xe diệt thế, sau đó nhanh chóng dung hợp làm một.

Vầng liệt nhật khổng lồ tỏa ra thanh uy khủng bố, gần như có thể quét sạch cả khung trời Hỗn Độn.

"Địa hỏa thủy phong, thời không trấn áp!" "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Khung trời Hỗn Độn rung chuyển kịch liệt, sau đó từng mảng lớn vòm trời bắt đầu vỡ nát, lộ ra những hắc động mang theo khí tức hủy diệt.

Vô số sinh linh Hồng Hoang đều run rẩy, dù là cao thủ Đại La Kim Tiên hay thậm chí đại năng Chuẩn Thánh, khi cảm nhận được khí tức khủng bố này, ai nấy đều không khỏi phủ phục trên mặt đất.

Đại chiến Thánh nhân, thiên địa uy áp quả thực hủy thiên diệt địa!

Sau lần giao thủ đầu tiên.

Thái Thanh Lão Tử hai mắt không khỏi lộ ra vẻ thận trọng, không ngờ rằng, mình có đột phá, nhưng Tô Dự cũng không ngoại lệ, hiện đã đột phá đến Bán bộ Hỗn Nguyên cảnh giới!

Đột phá Bán bộ Hỗn Nguyên cảnh giới, khoảng cách đến chứng

đạo thành Thánh lại gần thêm một bước, chỉ cần chân linh đột phá gông xiềng của Thiên Đạo, dung hợp một tia chân linh vào Thiên Đạo, là có thể chứng đạo thành Thánh!

Một khi Tô Dự chứng đạo thành Thánh, với sự khủng bố của việc dĩ lực chứng đạo, sau này ai sẽ là đối thủ của hắn?

Nghĩ đến đây, Thái Thanh Lão Tử trong lòng càng thêm kiên định, nhất định phải triệt để diệt sát Tô Dự!

Tệ nhất, cũng phải hủy đi căn cơ của hắn, đoạn tuyệt con đường chứng đạo của hắn!

"Nhất khí hóa Tam Thanh!" "Vèo!" "Vèo!" "Vèo!" Cùng với việc Thái Thanh Lão Tử vận dụng thần thông Đan đạo mạnh nhất 'Nhất khí hóa Tam Thanh', ba tôn 'Thánh nhân' tỏa ra khí tức khủng bố xuất hiện xung quanh thân thể ông.

Sau khi đột phá tầng thứ hai Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, ông lại hoàn thiện thêm thần thông Đan đạo mạnh nhất này.

Bây giờ, thực lực của các phân thân do 'Nhất khí hóa Tam Thanh' hóa ra đã đạt đến cảnh giới tầng thứ nhất Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, tuy thực lực yếu hơn bản thể vô số lần, nhưng để đối phó với Tô Dự chưa chứng đạo thành Thánh thì dư sức.

Thái Thanh Lão Tử không dám triệu hồi Thiện thi và Ác thi, bởi vì Thiện thi và Ác thi đều được chém ra từ chân linh bản nguyên.

Một khi Tô Dự nghiền nát Thiện thi và Ác thi, tuy ông có thể dùng một tia chân linh bản nguyên để tái sinh vô hạn Thiện thi và Ác thi, nhưng chân linh bản nguyên của ông sẽ bị tổn thương, đối với việc chứng đạo trong tương lai, sẽ có ảnh hưởng vô cùng nghiêm trọng!

Đối với Tô Dự, Thái Thanh Lão Tử không dám coi hắn như một Chuẩn Thánh bình thường, thực lực của hắn, ông đã tự mình lĩnh

giáo.

Ngay cả Thánh nhân Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng có thể nghiền nát, hắn có thể là một Chuẩn Thánh bình thường sao?

Vì vậy.

Đối với Tô Dự dĩ lực chứng đạo, Thái Thanh Lão Tử trong lòng vô cùng kiêng kỵ.

Cho nên, vừa ra tay đã là thần thông Đan đạo mạnh nhất 'Nhất khí hóa Tam Thanh', dù Tô Dự có nghiền nát 'Tam Thanh', cũng không làm tổn hại đến bản nguyên của ông.

Càng huống hồ. 'Nhất khí hóa Tam Thanh' sau khi được hoàn thiện, thực lực đã tăng mạnh, Tô Dự muốn lại một lần nữa nghiền nát, nhất định phải trả giá lớn hơn!

"Thái Cực Thiên Đạo!" Cùng với sự xuất hiện của 'Nhất khí hóa Tam Thanh', bản thể Thái Thanh Lão Tử tay cầm Tiên thiên chí bảo Thái Cực Đồ, hai con mắt đen trắng khổng lồ của Thái Cực Đồ bắt đầu dần dần trùng hợp, phảng phất như đang diễn lại địa hỏa thủy phong, tái khai thiên địa!

"Vèo!" Một cây cầu bạch ngọc từ Thái Cực Đồ phát ra, trực tiếp trấn sát về phía Tô Dự.

Ba vị 'Tam Thanh' còn lại thì đồng loạt lao về phía Tô Dự, cái thế đó, không sợ hãi, phảng phất như đang lấy mạng đổi mạng! 'Nhất khí hóa Tam Thanh' chỉ tiêu hao pháp tắc chi lực và pháp lực, Thái Thanh Lão Tử bất cứ lúc nào cũng có thể mượn sức mạnh của Thiên Đạo để hồi phục, căn bản không sợ tiêu hao.

Chỉ cần có một đạo hóa thân có thể gây ra trọng kích cho Tô Dự, là ông đã lời to!

"Ông!" Cảm nhận được sự khủng bố của Thái Thanh Lão Tử, Tô

Dự không chút do dự, hai tay cùng vung, pháp tắc chi lực đầy trời cùng nhau tuôn ra.

Địa, hỏa, thủy, phong, hỗn độn, đan đạo, thời không các loại sức mạnh hội tụ lại một chỗ, như một bánh xe khổng lồ diệt thế bị Tô Dự chưởng khống.

"Nhất lực phá vạn pháp!" Khi Tô Dự tung ra song quyền, tất cả các nguyên tố sức mạnh pháp tắc đều trút ra ngoài.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Trong khoảnh khắc.

Thiên khung điên cuồng vỡ nát, nhìn một cái, mấy trăm tỷ vạn công lý của Hỗn Độn thiên khung trực tiếp bị thần thông khủng bố đánh thành hư vô.

"Bành!" "Bành!" "Bành!" Ba vị 'Tam Thanh' vừa mới lao về phía Tô Dự tức thì bị nghiền nát, hóa thành một đạo thanh khí, sau đó nhanh chóng bị đánh thành hư vô.

Cây cầu vàng bạch ngọc dài mấy trăm vạn ức vạn trượng do Thái Cực Đồ phát ra, cũng trực tiếp sụp đổ tan tành, như tro bụi, biến mất không dấu vết.

"Hít!~" Thấy cảnh này, Thái Thanh Lão Tử không khỏi hít vào một hơi khí lạnh, một đôi mắt trong sáng không khỏi lộ ra vẻ nghiêm túc vô cùng.

Không ngờ, thực lực của Tô Dự sau khi đột phá Bán bộ Hỗn Nguyên lại tăng vọt nhanh đến vậy, lại không hề thua kém mình!

Giờ phút này.

Vô số đại năng, Thánh nhân quan chiến trong lòng chấn động không thể tả.

Không ngờ, Tô Dự khi đối mặt với Thái Thanh Thánh nhân ở tầng

thứ hai Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, lại một lần nữa nghiền nát thần thông Đan đạo 'Nhất khí hóa Tam Thanh'!

Đây còn là Hỗn Nguyên Kim Tiên sao?

Đôi mắt trong sáng vô cùng của Thông Thiên giáo chủ tràn đầy vẻ hưng phấn muốn thử, Tô Dự Tiên Đế và đại huynh mạnh mẽ như vậy, mình cũng phải trở nên mạnh hơn!

Tiếp Dẫn Thánh nhân ở bên cạnh thì lại vô cùng kiêng kỵ, ông vẫn luôn muốn để Tây phương quật khởi, nhưng Thái Thanh Lão Tử và Tô Dự Tiên Đế mạnh mẽ như vậy, Tây phương muốn quật khởi tại Hồng Hoang, thực sự quá khó khăn! … Chiến trường bên kia.

Nữ Oa trên đầu đội Tiên thiên chí bảo Càn Khôn Đỉnh, tay cầm cực phẩm tiên thiên linh bảo Hồng Tú Cầu, khí thế trên người điên cuồng tăng vọt.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tay cầm chí bảo sát phạt Bàn Cổ Phiên, trên đầu là Chư Thiên Khánh Vân, khí thế trên người cũng điên cuồng tăng vọt.

Chương 326

Ông ta biết rõ, Chuẩn Đề sư đệ không có pháp bảo phòng ngự cực phẩm, vì vậy, trận chiến này nhất định phải dựa vào ông ta cầm chân Nữ Oa sư muội.

"Giết!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đã sớm cùng Chuẩn Đề thần thức trao đổi, lấy ông ta làm chính, Chuẩn Đề làm phụ, không cần đánh bại Nữ Oa, chỉ cần cầm chân là được.

Chỉ cần đại huynh giết được Tô Dự, trận chiến này thắng chắc rồi!

"Nữ Oa sư tỷ, đắc tội rồi!" Chuẩn Đề tế ra chí bảo Thất Bảo Diệu Thụ, tỏa ra thần mang bảy màu, phối hợp với Nguyên Thủy Thiên Tôn công kích trực tiếp từ bên hông lao ra.

"Hừ!" Nữ Oa hừ lạnh một tiếng, sớm đã nhìn ra kế hoạch trong lòng họ, nhưng cũng không để ý, trước tiên cứ nghiền nát Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề rồi tính!

"Tạo hóa đạo, sinh mệnh bác đoạt!" Vừa ra tay, đã là thần thông mạnh nhất của Tạo hóa pháp tắc.

"Ông!" Chỉ thấy trong phạm vi mấy trăm vạn ức công lý của cả phương thiên khung, tất cả sinh cơ, hỗn độn linh khí đều bị Nữ Oa chưởng khống, sau đó triệt để bị dập tắt và nổ tung.

Chỉ trong nháy mắt.

Chuẩn Đề vừa rồi còn uy phong lẫm liệt, sắc mặt đã trở nên vàng vọt vô cùng.

"Không ổn!" Chuẩn Đề lập tức vung Thất Bảo Diệu Thụ, tỏa ra thần mang bảy màu, quét sạch mọi thứ, mới từ từ ngăn chặn được sự

trôi đi khủng bố của sinh mệnh.

"Thiên địa đồng thương!" "Vèo!" Bàn Cổ Phiên tỏa ra ức vạn đạo lưỡi đao sắc bén xuyên không, bắn thẳng về phía Nữ Oa, phá vỡ thiên khung, tuyệt diệt cổ kim, hủy diệt vô số "hoàn vũ thế giới"!

"Ông!" Càn Khôn Đỉnh tỏa ra thần mang đầy trời, chấn tan vô số lưỡi đao hủy thiên diệt địa.

Phải thừa nhận rằng, Nguyên Thủy Thiên Tôn tuy chưa đột phá tầng thứ hai Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, nhưng thực lực trong mấy chục vạn năm cũng tiến bộ cực lớn, phối hợp với chí bảo sát phạt Bàn Cổ Phiên, cũng khiến người ta không dám xem thường.

"Tạo hóa đạo, yên diệt!" Tóc đẹp của Nữ Oa tung bay, như một nữ sát thần, sát khí ngút trời!

Giờ khắc này.

Nguyên Thủy Thiên Tôn không còn dám giữ lại chút nào, toàn lực đại chiến cùng Nữ Oa, bên cạnh còn có Chuẩn Đề tương trợ, nhất thời cũng đánh đến khó phân thắng bại. … Hai chiến trường hủy thiên diệt địa, đánh cho cả thế giới Hồng Hoang phong vân biến sắc, thiên địa vô quang, vô số sinh linh sợ hãi run rẩy, quỳ xuống đất cầu nguyện.

"Thời không tĩnh chỉ!" Hiện tại.

Tô Dự đối với Thời gian pháp tắc, Không gian pháp tắc lĩnh ngộ càng thêm tinh thâm, vừa ra tay, thời không pháp tắc dung hợp, uy lực có thể phát huy tăng lên gấp mười mấy lần.

"Đãng tận hoàn vũ!" Thái Thanh Lão Tử thúc đẩy Thái Cực Đồ, phảng phất muốn quét sạch mọi trói buộc, nhưng vẫn có một khoảnh khắc đình trệ 0.0001 giây.

Chính trong 0.0001 giây này, Thí Thần Thương của Tô Dự đã tức

thì lao đến.

"Giết!" Thí Thần Thương toàn thân đen kịt, tỏa ra Sát lục pháp tắc vô cùng khủng bố, phảng phất muốn đâm xuyên nghiền nát tất cả.

"Đinh!" Trong chớp mắt.

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp trên đầu Thái Thanh Lão Tử tỏa ra ức vạn đạo huyền hoàng chi khí, che chở cho ông một cách vững chắc.

"Ầm!" Hắc động trên bầu trời lại một lần nữa nổ tung, vô tận hỗn độn linh khí đồng loạt bị dập tắt thành tro bụi.

"Vận mệnh luân hồi!" "Ông!" Tô Dự tức thì vận dụng Vận mệnh pháp tắc huyền diệu nhất, trực tiếp được thế không tha người, bao phủ toàn bộ phạm vi mấy trăm vạn ức công lý.

Trong chớp mắt.

Sắc mặt Thái Thanh Lão Tử có chút tái nhợt, toàn lực thúc đẩy Thái Cực Đồ để chống cự.

Nhưng ông kinh khủng phát hiện, dù có Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp che chở, ông vẫn cảm thấy vận mệnh của mình như bị Tô Dự nắm trong tay!

"Sát na vĩnh hằng!" Ngay khoảnh khắc Thái Thanh Lão Tử sắp thoát khỏi vận mệnh, Thí Thần Thương trong tay Tô Dự trực tiếp như một thần mang vĩnh hằng, đánh trúng vào bản thể của ông.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Thái Thanh Lão Tử tức thì bị đánh bay, điên cuồng lùi về phía sau.

"Rắc rắc!" Cùng lúc bị đánh bay, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp khó có thể chịu nổi năng lượng khủng bố của Tô Dự, trực tiếp bị đánh bay ngược ra sau.

Tất cả mọi người trơ mắt nhìn, thánh nhân chân thân của Thái Thanh Lão Tử trực tiếp bị chấn hủy, một đạo chân linh phiêu đãng ra, được Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp tỏa ra ức vạn đạo huyền hoàng nhị khí che chở.

"Sao có thể?" Thông Thiên đang quan chiến thấy cảnh này không khỏi kinh ngạc đến ngây người, ông cũng không ngờ, đại huynh đã đột phá tầng thứ hai Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, lại có Tiên thiên chí bảo Thái Cực Đồ và Hậu thiên công đức chí bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp hộ thân, lại có thể bị Tô Dự Tiên Đế nghiền nát chân thân?

Nếu không phải tận mắt chứng kiến, Thông Thiên tuyệt đối không thể tin tất cả đều là sự thật!

Phải biết rằng.

Sự khác biệt giữa mỗi tầng của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên như trời với vực, Tô Dự Tiên Đế dù dĩ lực chứng đạo, cũng không thể nghiền nát được một Thánh nhân tầng thứ hai Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên có hai đại chí bảo hộ thể chứ?

Lẽ nào, Dĩ lực chứng đạo lại khủng bố đến vậy sao?

Khoảnh khắc này.

Đôi mắt Thông Thiên không khỏi tràn đầy hào tình và chiến ý.

Nếu có thể làm lại, ông tuyệt đối sẽ giống như Tô Dự Tiên Đế, lựa chọn dĩ lực chứng đạo chứ không phải trảm tam thi chứng đạo!

Lúc này.

Đôi mắt của Tiếp Dẫn Thánh nhân ở bên cạnh cũng chấn động vô cùng.

Ban đầu ông cho rằng, trận đại chiến này, đại sư huynh Thái

Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy, lại thêm sư đệ Chuẩn Đề, đối phó với Tô Dự Tiên Đế và Nữ Oa sư tỷ tuyệt đối là mười phần chắc chín, nhưng ai ngờ Tô Dự Tiên Đế lại một lần nữa nghiền nát Thái Thanh Lão Tử ở tầng thứ hai Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên?

Thực lực này, cũng quá đáng sợ rồi?

Dĩ lực chứng đạo có thể vượt cấp giết địch, bây giờ đã có thể vượt qua một cảnh giới lớn như vậy rồi sao?

Đôi mắt Tiếp Dẫn lóe lên sự kiêng kỵ sâu sắc, trong lòng không khỏi hạ quyết tâm, sau này nếu tiếp tục đối địch với Tô Dự Tiên Đế, thì nhất định phải ôm chặt lấy đại sư huynh Thái Thanh Lão Tử.

Nếu không với thực lực của Tây phương Nhị thánh, khi đối mặt với Tô Dự Tiên Đế và Nữ Oa sư tỷ, tuyệt đối không có một tia phần thắng nào! … Địa Phủ.

Chương 327

Hậu Thổ và Huyền Minh vẫn luôn lo lắng cho tình lang, nhưng khi thấy tình lang lại một lần nữa nghiền nát chân thân của Thái Thanh Lão Tử, không khỏi yên lòng.

"Phu quân tuy có năng lực nghiền nát Thái Thanh, nhưng muốn nghiền nát chân linh bản nguyên của ông ta, thực sự quá khó khăn." Huyền Minh nhìn lên bầu trời, không khỏi lộ ra một tia lo lắng nhàn nhạt.

"Thái Thanh có hai đại chí bảo phòng ngự trong tay, phòng ngự vô địch, lại là Thiên Đạo Thánh nhân, có thể không ngừng mượn sức mạnh của Thiên Đạo để đối chiến giết địch, hồi phục bản thân.

Phu quân chỉ là Bán bộ Hỗn Nguyên, nếu tiêu hao trong thời gian dài, sẽ bất lợi cho phu quân!" "Xem ra mấu chốt của trận chiến này, phải đặt vào trên người Nữ Oa tỷ tỷ, chỉ cần Nữ Oa tỷ tỷ đánh bại Nguyên Thủy và Chuẩn Đề, không chừng lại giống như lần trước đánh cho họ phải chủ động cầu xin tha thứ!" Hậu Thổ mỉm cười nắm chặt tay phải của Huyền Minh, nhàn nhạt mở miệng.

"Huyền Minh tỷ tỷ, cảnh này phu quân chắc đã sớm dự liệu, nếu không có chuẩn bị vạn toàn, sao có thể đi mưu đoạt ngôi vị Thiên Đế?" "Theo sự hiểu biết của ta về phu quân, phu quân tuyệt đối còn có hậu thủ chưa dùng, một khi sử dụng, tuyệt đối có thể lập tức thay đổi cục diện chiến đấu!" Hậu Thổ biết rõ, phu quân đã sớm bỏ ra mấy chục vạn năm để bố cục mọi thứ, sao có thể không có hậu thủ tương ứng?

Chàng sẽ không đặt hy vọng vào người khác, vạn nhất vừa rồi Thông Thiên giáo chủ không đồng ý trả nhân quả thì sao?

Vì vậy.

Hậu Thổ có thể khẳng định, chàng và Nữ Oa tỷ tỷ hai người liên thủ chiến bốn đại Thánh nhân, cũng có nắm chắc chiến thắng! … Tiên Đình.

Chúc Long, Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng, Kim Phượng các đại năng thấy Tiên Đế lại một lần nữa dùng thân phận Chuẩn Thánh nghiền nát Thái Thanh Thánh nhân cao cao tại thượng, ai nấy trong lòng đều kích động sùng bái không thôi.

Không hổ là Tiên Đế mà họ đi theo, thực lực và bá khí, quả thực quán tuyệt Hồng Hoang!

Tất cả mọi người đều đang mong đợi Tô Dự có thể trở thành chúa tể của Thiên Đình, Tiên Đình và Thiên Đình triệt để xưng bá Hồng Hoang, độc hưởng toàn bộ khí vận Hồng Hoang!

Đến lúc đó.

Là tinh nhuệ nòng cốt của Thiên Đình, họ sẽ nhận được lợi ích lớn nhất, lúc đó mượn khí vận của Tô Dự Tiên Đế để nhất cử chứng đạo thành Thánh cũng không phải là giấc mơ! … "Tô Dự, ngươi đáng chết!" Lại một lần nữa bị Tô Dự nghiền nát chân thân, Thái Thanh Lão Tử tức giận đến mức phát điên, không ngờ, mình đã đột phá tầng thứ hai Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, lại bị đối phương nghiền nát thánh nhân chân thân.

Thực sự quá mất mặt!

"Ông!" Thái Cực Đồ điên cuồng vận chuyển, hai điểm tròn trung tâm của trận đồ bắt đầu từ từ dung hợp, như một bánh xe diệt thế nửa đen nửa trắng.

"Thái Cực Thiên Đạo, trọng diễn Hỗn Độn!" "Ông!" Cùng với việc một bánh xe diệt thế nửa đen nửa trắng điên cuồng tăng vọt,

muốn biến cả phương Hỗn Độn này triệt để quy về hư vô, chiến ý của Tô Dự lại một lần nữa dâng cao.

"Địa hỏa thủy phong, trấn áp Hồng Mông!" Hỗn Độn Chung trên đầu tức thì phóng đại thành ức ức vạn trượng, cùng với pháp tắc thần thông của Tô Dự đánh ra, dường như trấn áp cả sâu thẳm Hỗn Độn.

Bánh xe khổng lồ diệt thế nửa đen nửa trắng do Thái Cực Đồ hóa thành có một thoáng đình trệ, sau đó trực tiếp đâm xuyên qua mọi thời không, hung hăng chém lên Hỗn Độn Chung.

"Đang!" Một tiếng chuông giòn tan, chấn động cả thế giới Hỗn Độn, khiến cho hàng ức ức vạn công lý xung quanh trong sâu thẳm Hỗn Độn đồng loạt sụp đổ, hóa thành hắc động và tro bụi.

Tô Dự lùi mạnh mấy chục vạn ức công lý.

Chân thân sánh ngang với Tiên thiên chí bảo của hắn cũng đang từ từ nứt ra.

"Vèo!" Hỗn Độn Chung tỏa ra ức vạn điều hồng mông huyền hoàng nhị khí bao bọc lấy hắn, lặng lẽ chữa trị vết thương.

Thái Thanh Lão Tử thì hóa thành một đạo lưu quang bay đi, chân thân lại một lần nữa bị Tô Dự nghiền nát, Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp che chở vững chắc cho chân linh của ông, không để một chút bản nguyên nào bị tổn thương.

"Nhất khí hóa Tam Thanh!" Thái Thanh Lão Tử bây giờ cũng hiểu rõ, chiến lực của Tô Dự đã tăng vọt hơn mình gấp mười mấy lần, tuy mình đã đột phá tầng thứ hai Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, nhưng so sánh thực sự, có chút không bằng.

Vì vậy.

Ông lựa chọn cùng đối phương cứng đối cứng, trực tiếp tiêu hao Tô Dự đến chết!

Dù sao có hai kiện chí bảo Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, chân linh bản nguyên của ông sẽ vĩnh viễn không bị tổn thương.

Lại là Thiên Đạo Thánh nhân, có thể vô cùng vô tận mượn sức mạnh của Thiên Đạo để đối chiến và hồi phục bản thân, trong tình thế kẻ tiêu người trưởng này, Tô Dự lấy gì để đấu với ông?

Bây giờ chỉ cần để Nhị đệ Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề cầm chân Nữ Oa, để tránh lặp lại vết xe đổ.

Chỉ cần đối chiến trong thời gian dài, cán cân thắng lợi sớm muộn gì cũng sẽ nghiêng về phía ông.

Đợi đến lúc pháp lực của Tô Dự cạn kiệt, chính là lúc hắn mất mạng!

"Nhất lực phá vạn pháp!" Tô Dự lại một lần nữa thúc đẩy thần thông mạnh nhất của Sức mạnh pháp tắc, trực tiếp nghiền nát thánh nhân chân thân của Thái Thanh Lão Tử, sau đó hung hăng áp đảo ông ta. … "Vèo!" Sát lục pháp tắc của Thí Thần Thương điên cuồng tuôn ra, đâm nát cả khung trời Hỗn Độn.

Tất cả mọi người thấy Tô Dự nghiền nát Thái Thanh Thánh nhân như giết chó, không khỏi kinh ngạc đến ngây người.

Sau một hồi đại chiến.

Thông Thiên, Tiếp Dẫn đã nhìn ra, tuy Thái Thanh Lão Tử bị Tô Dự áp đảo, nhưng lại không thể thực sự làm tổn thương chân linh bản nguyên của đối phương.

Một khi pháp lực của Tô Dự Tiên Đế cạn kiệt, cục diện sẽ tức thì thay đổi!

Đến lúc đó, Tô Dự không có thánh nhân quả vị liệu có thể là đối thủ của Thái Thanh Thánh nhân?

Lúc này.

Tô Dự cũng đã nhận ra, hắn liếc nhìn chiến trường của Nữ Oa, tuy Nữ Oa chiếm ưu thế, nhưng muốn nghiền nát bản nguyên của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề như lần trước cũng không dễ dàng như vậy.

Thế là.

Trong đầu Tô Dự không khỏi nảy ra một ý tưởng táo bạo.

Nếu Hạo Thiên thân vẫn mà Hồng Quân vẫn chưa hiện thân, khẳng định đang bế quan, hồi phục tổn thương do Bàn Cổ đại thần gây ra.

Nhân cơ hội này, đưa Thái Thanh Lão Tử vào trong Hồng Mông Hỗn Độn đại thế giới của Hỗn Độn Châu, không có sự trợ giúp của Thiên Đạo Hồng Hoang, nghiền nát bản nguyên của Thái Thanh Lão Tử dễ như trở bàn tay.

Chỉ cần triệt để diệt sát Thái Thanh Lão Tử, có thể đoạt được chí bảo Thái Cực Đồ trong tay ông ta!

Nếu làm tới cùng, đưa cả Nguyên Thủy Thiên Tôn vào, không chừng có thể đoạt được cả Bàn Cổ Phiên và Thái Cực Đồ!

Một khi có được hai đại chí bảo này, lại thêm Hỗn Độn Chung trong tay, hắn có thể dung hợp thành Hỗn Độn chí bảo Khai Thiên Thần Phủ!

Chương 328

Có Khai Thiên Thần Phủ, chỉ cần đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, không chừng còn có tư cách khiêu chiến với Thiên Đạo Hồng Hoang?

Nghĩ đến đây, đôi mắt Tô Dự không khỏi bùng lên một tia sáng rực.

"Vụt!" Tức thì.

Thái Thanh Lão Tử phảng phất cảm nhận được một mối nguy cơ to lớn, cả người không khỏi tràn đầy cảnh giác. 'Tô Dự còn có hậu thủ mạnh hơn sao?' Hiện tại Thiên Đạo Hồng Hoang đang bế quan chữa thương, Tô Dự vừa hay có cơ hội tuyệt vời này để diệt sát Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Chỉ cần đưa họ vào Hồng Mông Hỗn Độn đại thế giới trong Hỗn Độn Châu, sự tồn tại cấp Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, muốn giết cũng như giết chó!

Nhưng nếu đợi Thiên Đạo Hồng Hoang hồi phục tỉnh táo, át chủ bài của mình khẳng định cũng sẽ bị Thiên Đạo Hồng Hoang nhìn thấu, đến lúc đó, tất cả bố cục của hắn trong thế giới Hồng Hoang đều sẽ đổ sông đổ biển.

Trong thế giới Hồng Hoang, với thực lực hiện tại, hắn không có tư cách khiêu chiến với Thiên Đạo Hồng Hoang.

Tuy nhiên.

Sự phát triển của Tô Dự hiện tại cũng đã đến một bình cảnh, nếu toàn bộ di chuyển đến Hồng Mông Hỗn Độn đại thế giới trong Hỗn Độn Châu, đó cũng là một lựa chọn không tồi.

Một là có thể thoát khỏi gông xiềng của Thiên Đạo Hồng Hoang.

Hai là có thể phát triển tốt hơn, dù sao Hồng Mông Hỗn Độn đại thế giới trong Hỗn Độn Châu không có Thiên Đạo áp chế, tu luyện cũng nhanh hơn nhiều.

Đợi khi thực lực đủ mạnh, lại một lần nữa quay lại thế giới Hồng Hoang cũng chưa chắc là không thể!

"Ông!" Sau khi cân nhắc lợi hại, Tô Dự trực tiếp âm thầm thúc đẩy Hỗn Độn Châu, chuẩn bị tiếp cận để đưa Thái Thanh Lão Tử truyền tống vào Hồng Mông Hỗn Độn đại thế giới!

"Không ổn!" Tức thì.

Thái Thanh Lão Tử hồn bay phách lạc, có một cảm giác nguy hiểm trực diện với cái chết.

Ông không rõ cảm giác này vì sao, nhưng lại cảm nhận được một cách rõ ràng.

"Ông!" Ông toàn lực thúc đẩy Thái Cực Đồ trong tay, muốn chống lại tất cả công thế của Tô Dự.

Lúc này.

Nữ Oa bằng vào tu vi cường đại, trực tiếp phá vỡ sự liên thủ của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, nghiền nát chân thân của Chuẩn Đề Thánh nhân.

"Nhị sư huynh, cứu ta!" Chuẩn Đề kinh hãi kêu lớn, nếu lại để Nữ Oa sư tỷ đánh, chân linh của ông không chừng cũng sẽ bị nghiền nát.

Một khi bị nghiền nát chân linh, chân linh bản nguyên của ông sẽ bị tổn thương triệt để, sau này muốn chứng đắc Đại đạo, sẽ không còn khả năng nữa.

"Vèo!" Nguyên Thủy Thiên Tôn toàn lực thúc đẩy Bàn Cổ Phiên,

trực tiếp chặn lại công kích mạnh mẽ của Nữ Oa.

"Tạo hóa đạo, sinh mệnh yên diệt!" Nguyên lai Nữ Oa chỉ là hư chiêu, mục tiêu thực sự là Nguyên Thủy Thiên Tôn mạnh nhất, nhân lúc ông ta vội vàng cứu Chuẩn Đề, Tạo hóa pháp tắc phối hợp với Tiên thiên chí bảo Càn Khôn Đỉnh tức thì trấn sát xuống.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Trong khoảnh khắc.

Thánh nhân chân thân của Nguyên Thủy Thiên Tôn trực tiếp bị chấn hủy, Chư Thiên Khánh Vân trên đầu cũng rung chuyển kịch liệt, phát ra từng tiếng bi thương.

Tất cả các Thánh nhân, đại năng quan chiến, không ngờ Nữ Oa nương nương khi đối chiến với hai đại Thánh nhân, lại có thể trong thời gian ngắn như vậy triệt để chiếm ưu thế, có thể áp đảo hai đại Thánh nhân.

Càng khiến họ chấn động hơn là.

Thực lực của Tô Dự Tiên Đế đã vượt xa tưởng tượng, khi đối mặt với Thái Thanh Thánh nhân ở tầng thứ hai Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên lại một lần nữa nghiền nát thánh nhân chân thân của đối phương!

Quá mạnh mẽ! … Ngay khi Tô Dự chuẩn bị đưa Thái Thanh Lão Tử truyền tống vào Hồng Mông đại thế giới trong Hỗn Độn Châu, một giọng nói uy nghiêm từ ngàn xưa vang lên.

"Còn ra thể thống gì nữa!" "Các ngươi là Thiên Đạo Thánh nhân, là Tiên Đế của chúng tiên, không nghĩ đến việc tạo phúc cho Hồng Hoang, lại muốn hủy diệt Hồng Hoang, thực sự khiến Ngô thất vọng!" Nghe thấy giọng nói uy nghiêm đó, tất cả mọi người không khỏi đồng loạt dừng tay.

"Đệ tử biết tội, xin Lão sư trách phạt!" "Đệ tử biết tội, xin Lão sư

trách phạt!" Tô Dự nhìn về phía Tử Tiêu Cung, thức hải tức thì thu hồi Hỗn Độn Châu, sau đó trong lòng có chút cảnh giác, Hồng Quân, thời cơ xuất hiện này có phải quá trùng hợp rồi không?

"Mau đến Tử Tiêu Cung!" Khi pháp chỉ của Hồng Quân hạ xuống, tất cả mọi người đều nhìn thấy thần mang tỏa ra từ Tử Tiêu Cung.

"Cẩn tuân Lão sư pháp chỉ!" "Cẩn tuân Lão sư pháp chỉ!" "Vụt!" Tô Dự thu hồi Thí Thần Thương, lạnh lùng liếc nhìn Thái Thanh Lão Tử một cái, không nói lời tàn nhẫn nào, thúc đẩy Không gian pháp tắc, tức thì đến bên cạnh Nữ Oa.

Đối với hắn hiện tại, khoảng cách mấy trăm tỷ quang niên cũng chỉ là một khoảnh khắc, thần thông thủ đoạn của hắn, không thua kém Thiên Đạo Thánh nhân Hồng Hoang.

Thái Thanh Lão Tử nhớ lại cảm giác nguy cơ khủng bố vừa rồi, nhìn thân ảnh của Tô Dự tràn đầy cảnh giác và khó hiểu. 'Tại sao vừa rồi khi bản tọa đối mặt với Tô Dự lại có cảm giác bị tử vong uy hiếp?

Bản tọa là Thánh nhân bất tử bất diệt cơ mà!' 'Lẽ nào là ảo giác sao?' "Phu quân!" "Nương tử!" Nữ Oa thấy tình lang xuất hiện, không khỏi thu hồi Càn Khôn Đỉnh và Hồng Tú Cầu, chủ động nắm lấy bàn tay mềm mại của tình lang.

Vừa rồi nếu tiếp tục chiến đấu, không bao lâu nữa, nàng có thể đánh cho hai người Nguyên Thủy, Chuẩn Đề triệt để tuyệt vọng, chỉ là pháp chỉ của Lão sư xuất hiện quá trùng hợp mà thôi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề đã sớm mượn sức mạnh của Thiên Đạo để hồi phục thánh nhân chân thân, nhớ lại thực lực khủng bố của Nữ Oa, trong lòng không khỏi một trận sợ hãi.

Sự khác biệt giữa tầng thứ nhất và tầng thứ hai của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên thực sự quá lớn, ngay cả hai đại Thánh nhân

cũng khó có thể chống lại Nữ Oa, Tô Dự lại bằng vào cảnh giới Bán bộ Hỗn Nguyên mà đối đầu với đại sư huynh Thái Thanh Lão Tử?

Càng khủng bố hơn là, Tô Dự lại một lần nữa nghiền nát thánh nhân chân thân của đại sư huynh Thái Thanh Lão Tử, thực lực này, e rằng còn mạnh hơn và khủng bố hơn cả Nữ Oa! … Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Kể từ khi bị Bàn Cổ đại thần âm thầm tấn công, Hồng Quân vẫn luôn bế quan, đối với chuyện của Hồng Hoang căn bản không có thời gian để ý.

Dù là Hạo Thiên thân vẫn, chư Thánh đại chiến, ông cũng không để trong lòng.

Sở dĩ ông tỉnh lại, là vì đại chiến giữa Tô Dự, Nữ Oa và Thái Thanh, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề gây nguy hại quá lớn, ảnh hưởng đến cả thế giới Hồng Hoang.

Ngay cả vô số phong ấn mà ông bố trí trong sâu thẳm Hỗn Độn, dưới trận đại chiến khủng bố đó cũng bị phá hủy không ít.

Chương 329

Nếu cứ để họ tiếp tục đại chiến, e rằng toàn bộ phong ấn mà ông bố trí đều sẽ bị phá hoại, đến lúc đó, sẽ mang đến cho thế giới Hồng Hoang tai nạn và biến hóa vô cùng khủng bố.

Thời kỳ Ma Đạo chi tranh, Ma chủ La Hầu đã kích nổ toàn bộ linh mạch của Tây phương để muốn cùng Hồng Quân đồng quy vu tận, nhưng Hồng Quân đã được Thiên Đạo Hồng Hoang lựa chọn, vì vậy đã giành chiến thắng trong trận Ma Đạo chi tranh đó.

Trong khoảnh khắc cuối cùng của việc tự bạo, Ma chủ La Hầu đã hướng Đại đạo thề: 'Đạo trưởng ma tiêu, đạo tiêu ma trưởng!' Khi đó Thiên Đạo Hồng Hoang chưa hoàn thiện, lời thề của La Hầu đã được Đại đạo công nhận.

Vì vậy.

Hồng Quân sau khi chứng đạo thành Thánh, đã bỏ ra cái giá cực lớn để phong ấn thế giới bích lũy trong sâu thẳm Hỗn Độn, một khi thế giới bích lũy bị phá vỡ, sẽ có sinh linh từ các Hồng Mông đại thế giới khác xâm nhập vào thế giới Hồng Hoang.

Đến lúc đó, địa vị của Thiên Đạo Hồng Hoang cũng sẽ bị uy hiếp.

Hồng Quân trong lòng mơ hồ có một suy đoán, Ma chủ La Hầu khi tự bạo cũng không hoàn toàn vẫn lạc, không chừng đã lợi dụng năng lượng tự bạo khủng bố đó để phá vỡ thế giới bích lũy của Hồng Hoang, trốn vào trong các Hồng Mông đại thế giới khác!

Vì vậy.

Hiện tại thời cơ chưa đến, Hồng Quân tự nhiên sẽ không để cho Tô Dự và Thái Thanh Lão Tử làm loạn, nếu không, sẽ ảnh hưởng đến

bố cục trong tương lai của ông.

Nghe theo pháp chỉ của Hồng Quân, Tô Dự cùng chư Thánh tề tựu tại Tử Tiêu Cung, điều khiến mọi người có chút bất ngờ là Vương Mẫu Dao Trì vậy mà cũng bị truyền triệu.

Mọi người nhìn Dao Trì, trong lòng hiểu rõ, lần này Hồng Quân triệu tập chúng nhân, có lẽ sẽ tái lập Thiên Đế mới.

Đối với ngôi vị Thiên Đế mới, trong lòng chư Thánh đều tràn đầy tâm tư phải giành cho bằng được, đặc biệt là Nguyên Thủy Thiên Tôn!

"Đệ tử bái kiến Lão sư!" "Đệ tử bái kiến Lão sư!" "Đệ tử bái kiến Lão gia!" "Gặp qua Hồng Quân đạo hữu!" Bên trong đại điện Tử Tiêu Cung, nhìn thân ảnh cổ xưa gầy gò kia, mọi người lần lượt hành lễ chào hỏi.

"Không cần đa lễ!" Hồng Quân khẽ mở mắt nhìn mọi người, thần sắc không có bất kỳ gợn sóng nào, khiến Tô Dự căn bản không nhìn ra được rốt cuộc người bị Bàn Cổ đại thần ám toán thương thế sâu đến mức nào.

Lúc này, trong lòng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều có chút thấp thỏm.

Bởi vì chính họ nhiễu loạn thiên cơ, mới dẫn đến việc Hình Thiên giết lên Thiên Đình không thể bị suy tính, Thiên Đế Hạo Thiên chết cũng có quan hệ gián tiếp với họ.

Bây giờ, Lão sư triệu hoán mọi người, rõ ràng là muốn bàn bạc lại về Thiên Đế mới, nhưng nếu truy cứu trách nhiệm, hai người bọn họ khó mà thoát tội.

"Khải bẩm Lão gia, đại ca Hạo Thiên cùng Vu tộc tân tộc trưởng Hình Thiên đồng quy vu tận, khẩn cầu Lão sư vì đại ca làm chủ!" Nghe lời của Dao Trì, trong lòng Tây Phương nhị thánh càng thêm

thấp thỏm bất an.

"Vụt!" Hồng Quân đưa mắt nhìn về phía Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, ánh mắt có chút lạnh lẽo, khiến hai người như có gai ở sau lưng.

Hình Thiên giết lên Thiên Đình, Hồng Quân biết hết thảy đều đã được định sẵn, chỉ là ông ta không ngờ kết cục lại là Hạo Thiên giành thắng lợi, vì vậy khi đang toàn lực bế quan cũng không để ý.

Ai ngờ thực lực của Hình Thiên lại ngoài dự liệu, trực tiếp đột phá đến cảnh giới Bán Bộ Tổ Vu, tự bạo chân linh cùng Hạo Thiên đồng quy vu tận, Hạo Thiên làm sao có thể chống đỡ được?

Sự tình đi chệch khỏi quỹ đạo mà Hồng Hoang Thiên Đạo đã định sẵn, Hồng Quân bất giác nhìn về phía Tô Dự.

"Vụt!" Nhìn tư thái bá khí anh vũ của Tô Dự, trong lòng Hồng Quân hiểu rõ, chính vì có một Vận Mệnh Ma Thần chuyển thế tồn tại, mới thay đổi vận mệnh của Hạo Thiên.

Tuy cũng không thể suy tính ra những gì Tô Dự đã làm, nhưng Hồng Quân có thể khẳng định, Hình Thiên sở dĩ có thể đột phá cảnh giới Bán Bộ Tổ Vu, tuyệt đối có liên quan đến Tô Dự.

Cũng có thể nói, việc Hạo Thiên thân vẫn, Tô Dự cũng là một trong những kẻ đứng sau.

Hạo Thiên đã hầu hạ vô số hội nguyên, không có công lao cũng có khổ lao, nay lại có kết cục như vậy, khiến trong lòng Hồng Quân dấy lên một tia thương cảm.

Tô Dự thấy Hồng Quân nhìn mình, biết là đang bị hoài nghi.

Nhưng hắn không hề lo lắng, bởi vì mình là "nhất" đã độn đi trong Đại Đạo, Hồng Quân không thể suy tính ra tất cả bố cục của hắn.

Huống hồ, Hạo Thiên thân vẫn, chẳng lẽ Hồng Quân có thể dựa

vào sự nghi ngờ không có căn cứ mà nhắm vào mình hay sao?

Ánh mắt Hồng Quân dừng lại trên người Tô Dự một lát, sau đó lướt qua một vòng, cuối cùng nhàn nhạt cất lời.

"Hạo Thiên nay đã thân vẫn, ngôi vị Thiên Đế đã khuyết, các ngươi không nghĩ cách tạo phúc cho Hồng Hoang, ngược lại vì tranh giành ngôi vị Thiên Đế mà đại đả xuất thủ, thật khiến Ngô thất vọng!" "Đệ tử biết sai, xin Lão sư trách phạt!" "Đệ tử biết sai, xin Lão sư trách phạt!" Chư Thánh tề tựu cung thân nhận tội, nhưng trong lòng lại đang suy tính làm sao để thuyết phục Lão sư, sau đó giành được ngôi vị Thiên Đế mới.

"Thiên Đế là chủ của thế giới Hồng Hoang, gánh vác trọng trách cai quản, giáo hóa, tạo phúc cho Hồng Hoang, nay ngôi vị Thiên Đế đang khuyết, các ngươi có thể tiến cử người kế vị!" Nghe lời của Hồng Quân, trong lòng chư Thánh bắt đầu kích động, đặc biệt là Nguyên Thủy Thiên Tôn. 'Lão sư bảo chúng ta tiến cử Thiên Đế, chẳng phải đệ tử Quảng Thành Tử của ta có hy vọng lớn sao?' Trước đó đã thuyết phục được đại huynh Thái Thanh Lão Tử, lại hứa hẹn với Tây Phương nhị thánh, có được sự ủng hộ của bốn vị Thánh Nhân, lẽ nào còn sợ không cạnh tranh được ngôi vị Thiên Đế mới?

Ngay khi Nguyên Thủy Thiên Tôn chuẩn bị mở lời, Dao Trì đã lên tiếng trước.

"Khải bẩm Lão gia, năm xưa khi ta và đại ca làm Thiên Đế, Vương Mẫu, Tô Dự Tiên Đế đã dốc sức nhiều nhất.

Nay thần chức trong Thiên Đình đa số đều là người dưới trướng của Tô Dự Tiên Đế, vì vậy, đệ tử tiến cử Tô Dự Tiên Đế làm Thiên Đế mới!" "Đồng thời, Tô Dự Tiên Đế vốn là Tiên Đế của chúng tiên, có trách nhiệm cai quản, tạo phúc cho Hồng Hoang, có nhiều điểm tương đồng với ngôi vị Thiên Đế.

Nếu ngài ấy làm Thiên Đế mới, tự nhiên sẽ khiến tất cả mọi người tâm phục khẩu phục.

Nếu đổi lại là người khác, Thiên Đình khó tránh khỏi sẽ cạnh tranh với Tiên Đình, như vậy không có lợi cho việc tạo phúc Hồng Hoang!" "Vụt!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe lời của Dao Trì, trong lòng suýt chút nữa thổ huyết, hai mắt nhìn chằm chằm vào nàng, hận không thể đem nàng ngũ mã phanh thây. 'Tiện tỳ!' Nguyên Thủy Thiên Tôn đè nén cơn phẫn nộ trong lòng, rồi bước lên một bước.

"Khải bẩm Lão sư, lời này của Vương Mẫu sai rồi.

Tô Dự vốn là Tiên Đế của chúng tiên, tính cách bá đạo độc tài, cậy có Nữ Oa sư muội tương trợ, luôn bất kính với chúng Thánh Nhân ta.

Nếu trở thành Thiên Đế mới, e rằng các Thánh Nhân chúng ta đều phải nghe theo hiệu lệnh của hắn, khi đó cả Hồng Hoang chỉ biết có Thiên Đế, mà không biết đến Thánh Nhân chúng ta!" "Vì vậy, đệ tử tiến cử Quảng Thành Tử.

Quảng Thành Tử là thủ đồ của đệ tử, thuộc Huyền Môn chính tông, lại thêm phúc duyên sâu dày, tính cách quả cảm kiên nghị, có thể là ứng cử viên cho ngôi vị Thiên Đế mới!" Phải nói rằng, lời của Nguyên Thủy Thiên Tôn vô cùng thâm độc và hiểm ác.

"Khải bẩm Lão sư, đệ tử đồng ý với lời của nhị đệ.

Nếu Tô Dự làm Thiên Đế mới, với sự cường thế và quyền thế của hắn, e rằng chúng sinh Hồng Hoang sẽ chỉ biết Thiên Đế mà không biết Thánh Nhân chúng ta!" Thái Thanh Lão Tử đứng ra ủng hộ nhị đệ Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Khải bẩm Lão sư, đệ tử ủng hộ nhị sư huynh!" "Khải bẩm Lão sư, đệ tử cũng ủng hộ nhị sư huynh!" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề nhận được ánh mắt ra hiệu của Nguyên Thủy Thiên Tôn, liền trực tiếp

đứng ra ủng hộ.

Bọn họ hiểu rõ, với những gì đã làm trước đây, đệ tử dưới trướng tuyệt đối không thể nào trở thành Thiên Đế mới, không bằng ủng hộ Nguyên Thủy Thiên Tôn để đổi lấy những lợi ích tương ứng.

Huống hồ, nếu Tô Dự làm Thiên Đế mới, với sự cường thế bá đạo của hắn, việc hưng thịnh Tây Phương sẽ càng khó khăn hơn.

"Khải bẩm Lão sư, đệ tử ủng hộ phu quân!" Nữ Oa đứng ra, thần sắc kiên định.

Chương 330

"Nay chức năng của Tiên Đình và Thiên Đình có nhiều điểm tương đồng, nếu để đệ tử của nhị sư huynh làm Thiên Đế mới, tất sẽ gây ra sự đối lập giữa Thiên Đình và Tiên Đình, không những không thể tạo phúc cho Hồng Hoang, mà còn cực kỳ dễ gây ra chiến tranh." "Huống hồ, phu quân là Tiên Đế của chúng tiên, vốn đã có trước cả Thiên Đế, lại thêm binh hùng tướng mạnh dưới trướng, uy vọng vô song, nếu làm Thiên Đế mới, cũng có lợi cho việc cai quản, tạo phúc cho Hồng Hoang!" ...

Dao Trì hiểu rõ, nếu thật sự để Quảng Thành Tử trở thành Thiên Đế mới, thì địa vị Vương Mẫu của nàng sẽ vô cùng khó xử.

Với tình ý của nàng dành cho Tô Dự, ngay cả đại ca Hạo Thiên chung sống vô số hội nguyên cũng không đáp ứng, làm sao có thể cùng Quảng Thành Tử nắm giữ Thiên Đình?

Vì vậy, nếu thật sự để Quảng Thành Tử trở thành Thiên Đế mới, nàng tuyệt đối sẽ ngay lập tức xin Lão gia từ chức Vương Mẫu, sau đó đến Tiên Đình tương trợ tình lang.

Thông Thiên thấy mọi người đều đã bày tỏ thái độ, bèn tiến lên một bước.

"Khải bẩm Lão sư, ngôi vị Thiên Đế hết thảy do Lão sư quyết định, đệ tử nhất định sẽ tuân theo pháp chỉ của Lão sư!" Thông Thiên hiểu rõ, nếu để đệ tử Triệu Công Minh của mình tranh giành ngôi vị Thiên Đế, tuyệt đối không thể cạnh tranh lại với Quảng Thành Tử có chư Thánh ủng hộ và Tô Dự Tiên Đế, không bằng cứ để Lão sư quyết định, đến lúc đó ngôi vị Thiên Đế dù thuộc về ai, cũng không có gì để nói.

“Vụt!” Hồng Quân nghe lời của Thông Thiên, sau đó nhìn về phía Tô Dự.

“Tô Dự đạo hữu, cách nhìn của ngươi thì sao?” Tô Dự thấy ánh mắt của mọi người đều đổ dồn về phía mình, bất giác tự tin cười một tiếng.

“Hồng Quân đạo hữu, ngôi vị Thiên Đế không phải bần đạo thì không ai xứng đáng!” “Vụt!” Mọi người nghe Tô Dự ở trong Tử Tiêu Cung mà vẫn bá khí như vậy, ai nấy đều bất giác trong lòng thầm kinh hãi, còn phương tâm của Nữ Oa và Dao Trì thì tràn đầy vẻ say mê.

“Vì sao?” Hồng Quân nghe lời quả quyết bá khí của Tô Dự, cũng không lộ ra bất kỳ cảm xúc nào, ngược lại tiếp tục hỏi.

“Hồng Quân đạo hữu, thế giới Hồng Hoang hiện nay cần một vị Thiên Đế cường thế hữu vi, không phải một vị Thiên Đế như con rối gỗ!” “Nếu chỉ có danh Thiên Đế, mà không có thực quyền Thiên Đế, thì lấy gì hiệu lệnh chúng sinh Hồng Hoang, tạo phúc cho thế giới Hồng Hoang?” Tô Dự nói, bất giác lộ ra một tia bá khí tự tin.

“Vì vậy, trong cả thế giới Hồng Hoang này, người có thể làm Thiên Đế mới, ngoài ta ra còn ai?!” “Vụt!” Mọi người nghe lời bá khí ngút trời của Tô Dự, ai nấy trong lòng đều không khỏi kinh động vô cùng, đặc biệt là Nguyên Thủy Thiên Tôn, sắc mặt đen như than.

Thông Thiên Giáo Chủ nhìn Tô Dự bá khí thao thiên, đôi mắt không khỏi tràn đầy vẻ khâm phục.

Dám ở trước mặt Lão sư hành sự bá khí như vậy, cả thế giới Hồng Hoang này có lẽ chỉ có một mình Tô Dự Tiên Đế mà thôi?

Đại trượng phu, nên như vậy!

Tiếp theo, mọi người đều nhìn về phía người phát ngôn của Thiên Đạo là Hồng Quân, đều đang chờ đợi quyết định của ông ta.

Chỉ có người phát ngôn của Thiên Đạo tự mình công nhận, mới có thể trở thành Thiên Đế thực sự chúa tể Hồng Hoang!

Hồng Quân suy nghĩ một phen, sau đó nhìn về phía Tô Dự.

Lần này, ánh mắt không còn vô cảm như trước, mà lộ ra một tia hỏi han.

"Tô Dự đạo hữu, Thiên Đế Hồng Hoang tuy là chủ của Hồng Hoang, hưởng khí vận của thế giới Hồng Hoang, nhưng trên người cũng gánh vác trọng trách tạo phúc cho cả thế giới Hồng Hoang, ngươi đã nghĩ kỹ chưa?" Nhìn thiện ý trong mắt Hồng Quân, Tô Dự có chút ngẩn người, bao nhiêu vạn năm rồi chưa thấy Hồng Quân đạo hữu lộ ra ánh mắt như vậy?

Sau đó, hắn nghiêm túc gật đầu, quả quyết đáp: "Hồng Quân đạo hữu, bần đạo tuyệt đối sẽ bảo vệ tốt cả Hồng Hoang, tạo phúc cho thế giới Hồng Hoang!" Thế giới Hồng Hoang đối với Tô Dự vô cùng quan trọng, trừ khi vạn bất đắc dĩ, Tô Dự sẽ không từ bỏ nó, huống chi, hắn mơ hồ có một loại trực giác, trong thế giới Hồng Hoang, có thứ gì đó vô cùng quan trọng mà hắn phải có được.

Chỉ khi có được thứ đó, hắn mới có khả năng trở về Địa Cầu, giải khai tất cả bí ẩn.

"Thiện!" Nghe lời hứa của Tô Dự, Hồng Quân khẽ gật đầu.

"Nếu đã như vậy, vậy Tô Dự đạo hữu sẽ là Thiên Đế mới của Hồng Hoang, đồng thời tước bỏ chức vị Tiên Đế của chúng tiên!" "Từ nay về sau, Hồng Hoang thế giới chỉ có một vị Thiên Đế, không còn Tiên Đế nữa!" Nói xong, Hồng Quân đưa tay phải ra, nhàn nhạt chỉ về phía Tô Dự, một khối năng lượng màu vàng kim nhu hòa bay đến trước mặt hắn.

"Cẩn tuân pháp chỉ của đạo hữu!" Tô Dự tiếp nhận khối năng

lượng màu vàng kim, sau đó lập tức thu vào.

"Cẩn tuân pháp chỉ của Lão sư!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Lão sư!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Lão gia!" Lúc này, mọi người có mặt nghe Hồng Quân hạ pháp chỉ, ai nấy đều chỉ có thể tuân theo.

Trong lòng Nữ Oa và Dao Trì không khỏi thở phào nhẹ nhõm, thật lòng vui mừng cho tình lang.

Còn trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thanh Lão Tử thì ghen tị đến phát cuồng, đồng thời cũng tràn đầy khó hiểu.

Bọn họ không hiểu, vì sao Lão sư lại giao ngôi vị Thiên Đế mới cho Tô Dự?

Chẳng lẽ không sợ Tô Dự dựa vào khí vận của cả thế giới Hồng Hoang chứng đạo thành công, sau đó uy hiếp địa vị của ông ta sao?

Trong lòng Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề thì tràn đầy tiếc nuối, sau đó nhanh chóng suy tính nên xử lý mối quan hệ với Thiên Đế Tô Dự trong tương lai như thế nào.

"Nay ngôi vị Thiên Đế đã định, cũng nên cho các ngươi biết một số bí mật của Hồng Hoang." Hồng Quân ngồi trên tường vân màu tím, tiếp tục cất lời.

"Thế giới Hồng Hoang của chúng ta là một Hồng Mông đại thế giới đỉnh cấp, nhưng tuyệt không phải là Hồng Mông đại thế giới duy nhất.

Theo Ngô biết, còn có một Ma Giới và Thần Giới!" "?!" Chư Thánh nghe lời của Hồng Quân, không khỏi kinh ngạc ngây người, không ngờ ngoài thế giới Hồng Hoang là Hồng Mông đại thế giới đỉnh cấp ra, lại còn có Hồng Mông đại thế giới khác?

Tô Dự là người duy nhất ở đây giữ được bình tĩnh, bởi vì trong tay hắn có Hỗn Độn Châu ẩn chứa một phương Hồng Mông Hỗn Độn

đại thế giới hoàn chỉnh.

Có Hồng Mông đại thế giới khác, căn bản không có gì bất ngờ.

“Năm xưa khi Ngô cùng Ma Tổ La Hầu tranh đạo, tuy Ngô đã giành được thắng lợi cuối cùng, nhưng khi La Hầu tự bạo đã lợi dụng năng lượng kinh khủng đó phá vỡ bích lũy thế giới, rất có khả năng đã trốn thoát đến Hồng Mông đại thế giới khác.” “Trước đây ta từng hướng Đại Đạo lập lời thề, ‘Đạo tiêu ma trưởng, Đạo trưởng ma tiêu!’, một khi có cơ hội, hắn tuyệt đối sẽ quay trở lại.” “Vì vậy, Ngô đã để lại vô số phong ấn ở nơi sâu trong Hỗn Độn, chính là để phòng bị Ma Tổ La Hầu quay trở lại.” “Nay, vì các ngươi liên tiếp đại chiến, năng lượng kinh khủng đã phá vỡ một số phong ấn mà Ngô thiết lập, Ma Tổ La Hầu rất có khả năng sẽ xâm nhập Hồng Hoang trước thời hạn, vì vậy trọng trách bảo vệ Hồng Hoang ngoài Thánh Nhân ra, còn có Thiên Đình!” Nghe lời của Hồng Quân, trong lòng Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn mới hiểu ra vì sao Lão sư lại chọn Tô Dự làm Thiên Đế mới.

Bởi vì thế giới Hồng Hoang cần một vị Thiên Đế cường thế hữu vi, không phải một vị Thiên Đế mặc người thao túng.

Cả thế giới Hồng Hoang, thực lực quán tuyệt Hồng Hoang, ngoài Tô Dự ra còn ai?

Tô Dự trở thành Thiên Đế mới sẽ là chủ lực chống lại sự xâm nhập của Ma Tổ La Hầu, lòng ngưỡng mộ ghen tị của chư Thánh không khỏi tan đi rất nhiều.

Tô Dự đối với lời của Hồng Quân, thì giữ một thái độ hoài nghi nhàn nhạt.

Bởi vì Hồng Quân là người phát ngôn của Thiên Đạo Hồng Hoang, cả thế giới Hồng Hoang đều nằm trong lòng bàn tay ông ta, Ma Tổ La Hầu xâm nhập, ở thế giới Hồng Hoang có thể dấy lên sóng gió

gì sao?

Trừ phi Ma Tổ La Hầu chứng được Đại Đạo, nếu không, lấy gì để đối đầu với Thiên Đạo Hồng Hoang?

Dựa theo kinh nghiệm hậu thế, sau Phong Thần, Tây Du, có một Vô Thiên của Ma Giới xâm nhập, cũng dấy lên một chút sóng gió, nhưng lúc đó chư Thánh và người phát ngôn của Thiên Đạo đều không ra tay.

Rõ ràng, chút sóng gió đó không đáng kể, không đáng để ra tay.

Nay, vì sự xuyên việt của mình, dẫn đến tương lai Hồng Hoang có biến đổi lớn, Ma Tổ La Hầu, có thật sự sẽ xâm nhập không?

Hồng Quân nhàn nhạt nhìn Tô Dự một cái, đã quyết định làm Thiên Đế mới của Hồng Hoang, vậy thì nhân vật chính của Vô Lượng lượng kiếp trong tương lai, tất nhiên là ngươi rồi.

Chỉ là kết cục cuối cùng của Vô Lượng lượng kiếp đó, có giống như dự đoán của mình không?

Mọi người lần đầu tiên nghe Hồng Quân kể bí mật Hồng Hoang, sau khi chấn kinh liền hồi thần.

Chương 331

"Dám hỏi Lão sư, Ma Giới và Thần Giới là những tồn tại như thế nào?" Nữ Oa hành lễ, nghiêm túc hỏi.

"Ma Giới và Thần Giới cùng với thế giới Hồng Hoang của chúng ta là những Hồng Mông đại thế giới cùng cấp, đều có Thiên Đạo và tồn tại có thực lực cấp Thánh Nhân." "Chỉ có chứng đắc Đại Đạo chân chính, mới có thể vĩnh hằng siêu thoát, mới có cơ hội tiến vào Ma Giới hoặc Thần Giới." Hồng Quân nhìn Nữ Oa một cái, tiếp tục nói.

"Theo Ngô biết, Hồng Mông đại thế giới tổng cộng có bốn cái, ngoài Thần Giới, Ma Giới và thế giới Hồng Hoang của chúng ta, còn có một Hồng Mông Hỗn Độn đại thế giới vô cùng thần bí." "Trong truyền thuyết, một phương Hồng Mông Hỗn Độn đại thế giới đó đang trong quá trình thai nghén, muốn tiến vào trong đó, phải thông qua chí bảo bạn sinh của Bàn Cổ là Hỗn Độn Châu mới có thể tiến vào." "Vụt!" Nghe bí mật Hồng Quân nói, trong lòng Tô Dự không khỏi nghiêm túc.

"Dám hỏi Lão sư, có tiền bối nào đã chứng đắc Đại Đạo chân chính, siêu thoát vĩnh hằng chưa?" Đôi mắt Thái Thanh Lão Tử tràn đầy đấu chí và vẻ hướng về.

"Có lẽ đã có tiền bối chứng đắc Đại Đạo chân chính, nhưng trong vô số hội nguyên của thế giới Hồng Hoang, Ngô cũng chưa từng cảm nhận được." "Thế giới Hồng Hoang của chúng ta từng xuất hiện một vị Bàn Cổ tôn giả có hy vọng chứng đắc Đại Đạo nhất, chỉ là đáng tiếc, vì muốn chứng đắc tự ngã Đại Đạo mạnh nhất mà vẫn lạc." Trên mặt Hồng Quân hiện lên một tia hoài niệm tiếc nuối.

Tô Dự thấy vậy, trong lòng hiểu rõ, Hồng Quân lúc này là Hồng

Quân, không phải là người phát ngôn bị Thiên Đạo Hồng Hoang khống chế!

Nếu không, với sự thù hận của Thiên Đạo Hồng Hoang đối với Bàn Cổ đại thần, làm sao có thể sùng bái như vậy?

Nghĩ đến đây, Tô Dự quyết định hỏi một số nghi vấn chôn giấu trong lòng.

"Dám hỏi Hồng Quân đạo hữu, thế giới Hồng Hoang của chúng ta cùng với Ma Giới, Thần Giới các Hồng Mông đại thế giới đỉnh cấp nhất hình thành như thế nào?" "Vụt!" Mọi người nghe lời của Tô Dự, không khỏi hai mắt sáng lên, sau đó nhanh chóng suy nghĩ.

Hồng Quân nhìn Tô Dự một cái, trên mặt lộ ra một tia cười khổ nhàn nhạt.

"Tô Dự đạo hữu, câu hỏi này Ngô cũng không thể trả lời, có lẽ chỉ có sau khi chứng đắc Đại Đạo siêu thoát vĩnh hằng, mới hiểu được Hồng Mông đại thế giới diễn hóa ra như thế nào đi!" "Đa tạ đạo hữu giải đáp!" Trong lòng Tô Dự mơ hồ có một số suy đoán, nhưng cần phải chứng đắc Đại Đạo sau mới có thể đi chứng thực.

"Thiện!" Hồng Quân khẽ gật đầu.

Sau đó, ánh mắt Hồng Quân rơi trên người Tây Phương nhị thánh.

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, hai người các ngươi tự ý nhiễu loạn thiên cơ dẫn đến Thiên Đế Hạo Thiên thân vẫn, trở về diện bích tư quá mười vạn năm!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Lão sư!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Lão sư!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nghe Lão sư trừng phạt chỉ bắt diện bích tư quá, trái tim treo lơ lửng cuối cùng cũng buông xuống.

"Thái Thanh, Nguyên Thủy, Nữ Oa, và Tô Dự đạo hữu, các ngươi liên tiếp đại chiến dẫn đến phong ấn nơi sâu trong Hỗn Độn bị phá vỡ, sau này nếu có Ma tộc hiện thân, phải gánh vác trọng trách của

mình!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Lão sư!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Lão sư!" "Cẩn tuân pháp chỉ của đạo hữu!" Tô Dự, Nữ Oa cùng với Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy gật đầu.

"Nếu đã như vậy, các ngươi tự đi đi!" Nghe lời của Hồng Quân, mọi người lại lần nữa cung thân hành lễ.

"Đệ tử cáo lui!" "Đệ tử cáo lui!" … Sau khi ra khỏi Tử Tiêu Cung, Tô Dự cùng Nữ Oa, Dao Trì trực tiếp hướng về Tam Thập Tam Thiên.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn vị Thánh Nhân lần lượt dùng thần thức truyền âm cho tinh nhuệ dưới trướng, bảo họ chủ động xin từ chức rời khỏi Thiên Đình.

Nếu không, với tính cách của Tô Dự, đệ tử dưới trướng không biết sẽ bị hành hạ thành bộ dạng gì nữa!

"Vụt!" Tại Lăng Tiêu Bảo Điện, Tô Dự trực tiếp ngồi lên ngai vị Thiên Đế, sau đó đưa tay ra bắt lấy, một viên Thiên Đế ngọc tỷ màu vàng kim cùng với Tiên Đế ngọc tỷ trước đó triệt để dung hợp làm một.

"Trẫm lấy danh nghĩa Thiên Đế Hồng Hoang, Tiên Đế của chúng tiên, Tiên Đình và Thiên Đình hợp hai làm một, từ nay về sau, Thiên Đình chấp chưởng Hồng Hoang, tạo phúc Hồng Hoang!" "Ngao ~!" Khi pháp chỉ của Tô Dự vừa ban xuống, con khí vận kim long vốn dài mấy chục vạn trượng của Tiên Đình trong nháy mắt bay lên Tam Thập Tam Thiên của Thiên Đình, sau đó điên cuồng bành trướng.

Trong khoảnh khắc, con khí vận kim long dài mấy chục vạn trượng trực tiếp bành trướng lên trăm vạn trượng, uy thế và khí vận kinh khủng tỏa ra, khiến vô số đại năng âm thầm quan sát kinh hãi vô cùng.

Lúc này, mấy vị Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa mới trở về đạo trường, thấy khí vận kim long của Tô Dự lại một lần nữa điên cuồng bành trướng, trong lòng ngưỡng mộ đến tột cùng.

Rõ ràng, từ nay về sau, cả thế giới Hồng Hoang sẽ lấy Thiên Đình làm tôn.

Tô Dự với tư cách là Thiên Đế mới của Hồng Hoang, tập hợp khí vận của cả Hồng Hoang vào một thân, lại thêm khí vận vốn có gia trì, bành trướng cũng là chuyện đương nhiên.

"Bái kiến Thiên Đế!" "Bái kiến Thiên Đế!" "Bái kiến Đại Thiên Tôn!" Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, tất cả cao thủ đại năng tề tựu cung thân hành lễ, trong lòng chấn động sùng kính không thôi.

Tiếp theo, Nam Cực Tiên Ông của Xiển giáo, Di Lặc của Tây Phương giáo và các tinh anh của Nhân giáo tề tựu xin từ chức, Tô Dự tự nhiên toàn bộ đồng ý.

Thần chức vốn định thu hồi, nay họ chủ động xin từ chức, vừa hay tiết kiệm được một phen công phu. ...

Xử lý xong sự vụ nội bộ Thiên Đình, Tô Dự và Nữ Oa động dụng pháp lực, sau đó tu phục Tam Thập Nhị Trọng Thiên bị Hình Thiên tự bạo phá hủy trước đó.

Tam Thập Nhị Trọng Thiên của Thiên Đình lại bị một đại năng Chuẩn Thánh hậu kỳ tự bạo phá hủy quá nửa, Tô Dự quyết định, nên bố trí đại trận thủ hộ cho Thiên Đình.

Nếu không, sau này nếu đại chiến với Thánh Nhân, hoặc có đại năng Chuẩn Thánh giết lên Thiên Đình, vậy thì uy nghiêm của Thiên Đình đặt ở đâu? ...

Là Thiên Đế Hồng Hoang, mục tiêu chủ yếu là chứng đạo, chắc chắn sẽ không mãi mãi ở lại Thiên Đình, vạn nhất Nữ Oa, Hi Hòa

cũng đều bế quan, lúc đó gặp chuyện đột xuất cũng phiền phức.

Thực ra Tô Dự có chút lo xa, với thực lực và thế lực hiện nay, sau này có ai dám giết lên Thiên Đình?

Đơn giản là tìm chết!

Trừ Thánh Nhân ra, có đại năng Chuẩn Thánh nào dám coi thường uy nghiêm của Thiên Đình mà giết lên Thiên Đình?

Không cần Tô Dự và các Đế hậu, chỉ cần đại đệ tử Khổng Tuyên, Chúc Long, Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng... dưới trướng là có thể quét ngang tất cả những kẻ không phục rồi.

"Vụt!" Tô Dự trực tiếp xuất hiện tại Hỏa Vân Động.

"Gặp qua Lão sư!" "Gặp qua Nhân tộc Thánh Phụ!" Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Phục Hy, Thần Nông bốn người thấy Tô Dự đến, ai nấy đều cung kính hành lễ.

"Không cần đa lễ!" Tô Dự hàn huyên một phen, sau đó trực tiếp nhìn về phía Phục Hy.

"Phục Hy, vi sư lần này đến, là vì chí bảo chứng đạo trong tay ngươi, Hà Đồ, Lạc Thư!" Hà Đồ Lạc Thư là chí bảo bạn sinh của Yêu tộc Thiên Đế Đế Tuấn thời thượng cổ, là then chốt của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận.

Tô Dự muốn bố trí đại sát trận tại Thiên Đình, phải cần hai kiện chí bảo này.

"Vụt!" Phục Hy nghe lời Tô Dự, trực tiếp tế ra Hà Đồ Lạc Thư.

"Có thể tương trợ Lão sư, là vinh hạnh của đệ tử!" Phục Hy lúc này đã triệt để chặt đứt mọi thứ của kiếp trước, không còn là Yêu Hoàng Phục Hy, mà là Nhân tộc Thiên Hoàng Phục Hy!

"Thiện!" Sau khi có được Hà Đồ Lạc Thư, Tô Dự hàn huyên một

phen, sau đó trực tiếp quay về Thiên Đình. 1000 năm sau.

Tất cả tinh nhuệ dưới trướng Tô Dự tề tựu tại Tam Thập Tam Thiên của Thiên Đình, chuẩn bị cho đại điển sắc phong sắp tới.

Chương 332

Khi Tô Dự dẫn theo các vị kiều thê tiến vào Lăng Tiêu Bảo Điện, tất cả tinh nhuệ tề tựu cung thân hành lễ.

"Bái kiến Thiên Đế, bái kiến Nữ Oa nương nương, bái kiến chư vị Đế hậu!" "Bái kiến Thiên Đế, bái kiến Nữ Oa nương nương, bái kiến chư vị Đế hậu!" "Chúng khanh miễn lễ!" Tô Dự nhàn nhạt phất tay, cao tọa trên ngai vị Thiên Đế, bên cạnh trái phải lần lượt là Nữ Oa, Hi Hòa, Hậu Thổ, Dao Trì, Huyền Minh, Thường Hi, Thường Nga, Tây Vương Mẫu, Cửu Thiên Huyền Nữ, Truy Y Thị.

"Trẫm lấy danh nghĩa Thiên Đế Hồng Hoang, sắc phong Nữ Oa, Hi Hòa, Hậu Thổ, Huyền Minh, Thường Hi, Thường Nga, Tây Vương Mẫu, Cửu Thiên Huyền Nữ, Truy Y Thị làm Đế hậu!" "Vụt!" Theo kim khẩu ngọc ngôn pháp chỉ của Tô Dự ban xuống, chín đạo kim quang nhu hòa nhập vào cơ thể các nàng, sau đó khí vận lại một lần nữa tăng lên.

"Chúc mừng Thiên Đế, chúc mừng Nữ Oa nương nương, chúc mừng chư vị Đế hậu!" "Chúc mừng Thiên Đế, chúc mừng Nữ Oa nương nương, chúc mừng chư vị Đế hậu!" Tất cả mọi người tề tựu chúc mừng.

Đối với bảy vị Đế hậu Nữ Oa, Hi Hòa, Thường Hi, Hậu Thổ, Huyền Minh, Thường Nga, Tây Vương Mẫu, mọi người đều biết, nhưng Cửu Thiên Huyền Nữ và Truy Y Thị lại được Thiên Đế Tô Dự sắc phong làm Đế hậu, khiến mọi người có chút chấn kinh.

Lúc này, Cửu Thiên Huyền Nữ và Truy Y Thị không khỏi cùng nhau nhìn tình lang một cái, trong lòng tràn đầy kích động, tràn đầy hạnh phúc và vui sướng.

Chờ đợi ngày này đã chờ đợi mấy hội nguyên, nay cuối cùng cũng đến ngày hạnh phúc.

"Đồng thời, Dao Trì vẫn là Vương Mẫu, thay trẫm quản lý Dao Trì thánh địa của Thiên Đình, cùng chư vị Đế hậu thay trẫm quản giáo Thiên Đình, quản giáo Hồng Hoang!" "Vụt!" Mọi người nghe một đạo pháp chỉ này, không khỏi trong lòng có chút kinh ngạc.

Không ngờ Thiên Đế Tô Dự lại hậu đãi Dao Trì Vương Mẫu như vậy, chẳng lẽ muốn cùng Dao Trì Vương Mẫu kết thành đạo lữ?

Trước đây khi còn là Thiên Đế Hạo Thiên, Vương Mẫu nương nương Dao Trì vẫn luôn cùng Hạo Thiên xưng hô huynh muội, không phải đạo lữ, nay chẳng lẽ là đạo lữ của Thiên Đế Tô Dự?

"Truyền lệnh xuống, 100 năm sau, trẫm sẽ cùng Vương Mẫu nương nương Dao Trì, Đế hậu Cửu Thiên Huyền Nữ, Truy Y Thị cử hành đại hôn, đến lúc đó mời tất cả đại năng Hồng Hoang đến cung hạ!" Nói xong, Tô Dự chủ động nắm lấy bàn tay mềm mại của ba người Dao Trì, Cửu Thiên Huyền Nữ, Truy Y Thị.

Trước đây đã từng tổ chức hôn lễ cho Hi Hòa, Thường Hi, Hậu Thổ, Huyền Minh, Nữ Oa, Tây Vương Mẫu, Thường Nga, lần này đương nhiên không thể bên trọng bên khinh, cũng phải cho các nàng một hôn lễ hoàn mỹ.

"Cẩn tuân Thiên Đế pháp chỉ!" "Cẩn tuân Thiên Đế pháp chỉ!" Tiếp theo, Tô Dự bắt đầu sắc phong tinh nhuệ dưới trướng, tay cầm Thiên Đế ngọc tỷ, kim khẩu ngọc ngôn.

"Sắc phong Long tộc Chúc Long làm Thượng Cung Câu Trần Thiên Hoàng Đại Đế!" "Sắc phong Phượng tộc Khổng Tuyên làm Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế!" "Sắc phong Hậu Thổ làm Thừa Thiên Hiệu Pháp Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ!" Long tộc và Phượng tộc, mỗi tộc chiếm một trong Lục Ngự Đại Đế, Tô Dự làm vậy để duy trì

sự cân bằng tương đối, đồng thời cũng là để báo đáp sự ủng hộ của Long tộc và Phượng tộc từ trước đến nay.

Đế hậu Hậu Thổ sở dĩ được phong làm một trong Lục Ngự Đại Đế Thừa Thiên Hiệu Pháp Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ, là vì tính đặc thù của Địa Phủ.

Hậu Thổ là chủ của Địa Đạo, cai quản Lục Đạo Luân Hồi, nếu ngay cả Địa Đạo cũng sát nhập vào quyền quản hạt của Thiên Đình, thì chức quyền của Thiên Đình sẽ lập tức bành trướng.

Đồng thời, Địa Phủ cũng là át chủ bài cuối cùng của Vu tộc, với mối quan hệ giữa Tô Dự và Vu tộc, đương nhiên phải để Vu tộc hưởng thụ khí vận của Thiên Đình, hưởng thụ sự che chở của Thiên Đình!

"Ông!" "Ông!" "Ông!" Theo pháp chỉ của Tô Dự ban xuống, ba đạo quang vựng nhu hòa lần lượt rơi trước mặt Chúc Long, Khổng Tuyên, Hậu Thổ, sau đó lần lượt tiếp nhận dung nhập vào cơ thể.

"Cẩn tuân Đại Thiên Tôn pháp chỉ!" "Cẩn tuân Lão sư pháp chỉ!" "Cẩn tuân phu quân pháp chỉ!" "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Theo sau khi Hậu Thổ tiếp nhận pháp chỉ sắc phong của tình lang, khí vận Địa Phủ triệt để dung nhập vào Thiên Đình, sau đó khí vận Thiên Đình điên cuồng bành trướng, trong nháy mắt từ trăm vạn trượng trước đó trực tiếp bành trướng lên ngàn vạn trượng!

Biến hóa kinh người, quả thực chấn kinh cả thế giới Hồng Hoang.

Tất cả mọi người đều không ngờ, khí vận kim long vốn đã vô cùng cường đại khủng bố của Thiên Đình lại bành trướng lần nữa, trực tiếp bành trướng mấy chục lần!

Trong khoảnh khắc, tất cả thành viên thần chức của Thiên Đình đều có thể cảm nhận rõ ràng khí vận trên người mình tăng lên, người

được lợi lớn nhất, đương nhiên là Tô Dự, chủ của Thiên Đình.

Khí vận mà hắn sở hữu lúc này, ngay cả Thánh Nhân Thiên Đạo cao cao tại thượng như Nữ Oa, cũng xa không bằng.

Nếu chứng đạo tại thế giới Hồng Hoang, dựa vào khí vận khủng bố như vậy gia trì, căn bản không cần công đức thành Thánh, trực tiếp dùng lực phá vỡ gông cùm Thiên Đạo, sau đó dung hợp chân linh vào Thiên Đạo, lập tức có thể thành tựu Thánh Nhân quả vị!

Ngoài những lợi ích này ra, Tô Dự càng cảm nhận rõ ràng hơn quỹ tích vận hành của thế giới Hồng Hoang và các loại pháp tắc chi lực, nếu dùng để tu luyện, tốc độ tuyệt đối sẽ bành trướng mấy chục lần!

Đây chính là sự khủng bố của khí vận gia trì!

Khí vận của Thiên Đình sở dĩ bành trướng mấy lần trong nháy mắt, là vì Hậu Thổ, chủ của Địa Đạo, đã triệt để đầu hàng Thiên Đình, đem một phần khí vận mà Địa Đạo gia trì, toàn bộ phản hồi lại cho Thiên Đình.

Phải biết rằng, Địa Đạo và Thiên Đạo có thể nói là ngang hàng, từ một góc độ nào đó, địa vị của Địa Đạo còn cao hơn Thiên Đình rất nhiều.

Nay, Địa Đạo lại chủ động quy về quyền quản hạt của Thiên Đình, trong nháy mắt khiến chức quyền của Thiên Đình khuếch đại ức vạn lần, nếu có một ngày, Tô Dự có thể hàng phục Thiên Đạo Hồng Hoang, để Thiên Đạo Hồng Hoang cũng quy về quyền quản hạt của Thiên Đình, lúc đó sẽ không có gì đột ngột cả.

Dù sao ngay cả Địa Đạo cũng chủ động quy về quyền quản hạt của Thiên Đình, Thiên Đạo lại vì sao không thể? ...

Hỗn Độn.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân đang bế quan liệu thương đột nhiên mở mắt, không khỏi nhìn về hướng Thiên Đình, trong mắt lộ ra một tia kinh ngạc nhàn nhạt.

Rất nhanh, ánh mắt ông ta khôi phục như cũ, không còn bất kỳ gợn sóng cảm xúc nào.

"Tô Dự đạo hữu thật may mắn, lại có thể đưa Địa Đạo vào dưới quyền quản hạt của Thiên Đình, như vậy, chức quyền của Thiên Đình càng khủng bố hơn." "Nhưng cũng tốt, Tô Dự đạo hữu càng cường đại, năng lượng phát huy trong Vô Lượng lượng kiếp tương lai sẽ càng lớn, lúc đó, Ngô cũng sẽ bớt lo không ít." Hậu Thổ, chủ của Địa Đạo, lại là đạo lữ có khí vận tương liên với Tô Dự, nay chủ động chịu sự quản hạt của Thiên Đình, một điểm này Hồng Quân cũng không hề bất ngờ.

Nếu Hậu Thổ tiếp tục hoàn thiện Địa Đạo, khí vận mà Thiên Đình có thể nhận được trong tương lai sẽ càng khủng bố hơn, lúc đó, Tô Dự muốn dùng lực chứng đạo thành Thánh, cũng tuyệt không phải chuyện khó.

Nghĩ đến đây, Hồng Quân lại nhìn về phía Tô Dự.

"Tô Dự đạo hữu, không biết lúc nào ngươi chuẩn bị chứng đạo thành Thánh đây?" Tô Dự nhận được sự phản hồi khí vận kinh khủng từ Địa Đạo, trong nháy mắt hiểu ra điều then chốt nhất trong đó.

Thanh uy của Thiên Đình hiện nay, có thể nói là quán tuyệt Hồng Hoang.

Ngay cả Thiên Đình của Yêu tộc thời thượng cổ, dưới sự lãnh đạo của hai vị Thiên Mệnh Vương Giả Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, cũng không có được một nửa uy thế như bây giờ.

Địa Đạo phản hồi khí vận kinh khủng như vậy, Tô Dự không khỏi

nhìn về phía khung trời Hỗn Độn. ‘Nếu cả Thiên Đạo cũng được đưa vào quyền quản hạt của Thiên Đình ta, lúc đó, Thiên Đình của ta sẽ khủng bố đến mức nào?’ Ý nghĩ này vừa nảy ra, trong lòng Tô Dự không khỏi tràn đầy đấu chí.

Tuy ý nghĩ này muốn thực hiện quả thực khó như lên trời, nhưng vẫn có thể thử một lần! ‘Thiên Đạo hiện tại không thể đưa vào quyền quản hạt của Thiên Đình ta, nhưng Nhân Đạo thì có cơ hội!’ Nay, Nhân tộc là Thiên Mệnh Chi Chủ được Thiên Đạo Hồng Hoang công nhận, địa vị của Nhân Đạo chỉ sau Thiên Đạo và Địa Đạo, nếu đưa cả Nhân Đạo vào quyền quản hạt của Thiên Đình, lúc đó, khí vận của Thiên Đình sẽ lại một lần nữa điên cuồng bành trướng.

Là Thánh Phụ của Nhân tộc, cùng với Nữ Oa hưởng hơn một nửa khí vận của Nhân tộc, chúa tể Nhân tộc, muốn đưa Nhân Đạo vào quyền quản hạt của Thiên Đình, thao tác vô cùng dễ dàng.

Nghĩ đến đây, Tô Dự không khỏi bắt đầu tính toán trong lòng. ...

Thủ Dương Sơn.

Chương 333

Thái Thanh Cung.

Thái Thanh Lão Tử nhìn khí vận kim long bành trướng mấy chục lần của Thiên Đình, trong lòng không khỏi tràn đầy chấn động, sau khi chấn động, đôi mắt không khỏi lộ ra một tia bất lực.

"Tô Dự đã không thể nào áp chế được nữa, sau này Nhân giáo của ta nguy rồi!" ...

Côn Lôn.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng nhìn thấy khí vận bành trướng của Thiên Đình, trong nháy mắt biết được ngọn ngành của mọi chuyện, ngay cả Địa Đạo ngang hàng với Thiên Đạo cũng chủ động quy về quyền quản hạt của Thiên Đình, có thể biết chức quyền của Thiên Đình khủng bố đến mức nào.

Thiên Đình hiện nay, về địa vị đã cao hơn Thánh Nhân Thiên Đạo.

Chủ của Thiên Đình là Thiên Đế, địa vị tự nhiên cũng ở trên đó.

Với khí vận khủng bố của Thiên Đình gia trì, với tư chất của Tô Dự, muốn dùng lực chứng đạo e rằng đã dễ dàng hơn vô số lần!

Một khi Tô Dự dùng lực chứng đạo thành công, lại thêm chức quyền của Thiên Đình, e rằng lúc đó, các Thánh Nhân cao cao tại thượng cũng phải nín thở nhìn theo.

"Xem ra phải tiếp tục cùng đại huynh thương nghị đối sách, quyết không thể ngồi chờ chết, trơ mắt nhìn Tô Dự cưỡi lên đầu mình!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nói xong, trong nháy mắt xuất hiện tại Thái Thanh Cung. ...

Đông Hải.

Bích Du Cung.

Thông Thiên Giáo Chủ nhìn kim long bành trướng của Thiên Đình, đôi mắt không khỏi lộ ra vẻ ngưỡng mộ, nhưng rất nhanh đã khôi phục như cũ.

Sau khi nghe Lão sư Hồng Quân kể nhiều bí mật Hồng Hoang tại Tử Tiêu Cung, mục tiêu của ông ta càng rõ ràng hơn.

Chứng đắc Đại Đạo, sau đó đi đến Hồng Mông đại thế giới khác dạo một vòng! ...

Tây Phương.

Tu Di Sơn.

Tây Phương nhị thánh hiện đang diện bích tư quá, khi nhìn thấy khí vận kim long khủng bố của Thiên Đình, hai người ngưỡng mộ không thôi.

"Sư đệ, xem ra sau này chúng ta đã mất tư cách đối đầu với Thiên Đế Tô Dự rồi!" Chuẩn Đề nghe lời có chút tự ti của sư huynh, không khỏi lập tức nói.

"Sư huynh không cần lo lắng, thực lực của Thiên Đế Tô Dự có mạnh đến đâu, chỉ cần chưa chứng đạo thành Thánh, cũng không thể uy hiếp quá nhiều đến địa vị của chúng ta." "Huống hồ, hiện nay đại sư huynh và nhị sư huynh e rằng còn sốt ruột hơn chúng ta, lúc đó, chúng ta có thể vững vàng ngồi trên đài câu cá, thu được lợi ích lớn hơn!" Chuẩn Đề nói xong, vẻ mặt đầy tự tin.

"Huống hồ, Thiên Đế Tô Dự muốn dùng lực chứng đạo cực kỳ gian nan, cho dù có khí vận khủng bố của Thiên Đình gia trì, ít nhất cũng cần mấy chục vạn năm thậm chí mấy trăm vạn năm, chỉ cần chúng ta nỗ lực tu luyện, lúc đó, Thiên Đế Tô Dự chưa chắc đã làm gì

được chúng ta!" "Sư đệ nói rất đúng, là vi huynh có chút nghiệp chướng rồi!" Tiếp Dẫn có chút hổ thẹn, phát hiện ra rằng, sợ hãi Tô Dự dường như đã trở thành bản năng.

Không còn cách nào, thực lực của Thiên Đế Tô Dự thực sự quá khủng bố, mỗi một lần hành động đều khiến người ta chấn động vô cùng.

Sau khi thông suốt mọi chuyện, Tiếp Dẫn bắt đầu tiếp tục diện bích tư quá, bế quan tu luyện. ...

Tô Dự sắc phong ba trong Lục Ngự Đại Đế, sau đó tiếp tục sắc phong.

"Sắc phong Phượng tộc Kim Phượng làm Nam Phương Xích Đế Đan Linh Chân Lão Tam Khí Thiên Quân!" "Sắc phong Trấn Nguyên Tử làm Tây Phương Bạch Đế Hạo Linh Hoàng Lão Thất Khí Thiên Quân!" "Sắc phong Côn Bằng làm Bắc Phương Hắc Đế Ngũ Linh Huyền Lão Ngũ Khí Thiên Quân!" Một đạo lại một đạo pháp chỉ sắc phong truyền xuống, tất cả tinh nhuệ Thiên Đình đều được hưởng sự khủng bố của khí vận gia thân, ai nấy đều vui mừng khôn xiết.

"Đa tạ Đại Thiên Tôn!" "Đa tạ Thiên Đế!" Có tinh nhuệ của Tiên Đình, lại thêm thu phục được tinh nhuệ Hạo Thiên để lại, Thiên Đình bắt đầu chính thức vận hành.

Tiếp theo, tất cả mọi người bắt đầu chuẩn bị cho đại hôn của Tô Dự cùng Dao Trì, Cửu Thiên Huyền Nữ, Truy Y Thị, đây cũng là thịnh hội đầu tiên của Thiên Đình.

Một ngàn năm sau.

Hôn lễ của Tô Dự sắp đến.

Vô số đại năng Hồng Hoang ùn ùn kéo đến, tất cả sinh linh Hồng Hoang đều lấy việc nhận được thiệp mời làm vinh dự.

Những người không có tư cách nhận thiệp mời, thì đã sớm đến Trọng Thiên thứ nhất của Thiên Đình, hy vọng có thể tham gia chứng kiến một trường thịnh hội của Thiên Đình.

Nếu có thể tận mắt nhìn thấy Tô Dự Tiên Đế trong truyền thuyết, dù có chết cũng không hối tiếc.

Khi Tô Dự nghe Khổng Tuyên báo cáo, có vô số tu sĩ Hồng Hoang muốn đích thân chúc phúc đại hôn, nhưng khổ nỗi không có thiệp mời không thể vào Thiên Đình, vì vậy đang ở ngoài Trọng Thiên thứ nhất khổ sở cầu xin.

Thế là, Tô Dự mỉm cười cho phép những sinh linh đặc biệt đến chúc phúc này có thể lên Thiên Đình uống rượu mừng, dù sao Tam Thập Tam Thiên của Thiên Đình là một phương đại thiên thế giới, có thể dung nạp đủ nhiều thành viên.

Về phần có lo lắng sẽ có người nhân cơ hội gây rối không, Tô Dự căn bản không quan tâm, có Thánh Nhân Nữ Oa nương nương tọa trấn, những kẻ có ý đồ khác chưa kịp động thủ, đã bị tiêu diệt sạch sẽ.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ ba vị Thánh Nhân cùng nhau đến, đích thân cung hạ chúc phúc đại hôn của Thiên Đế Tô Dự.

Tuy Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã xé rách mặt với Tô Dự, nhưng nay Tô Dự chúa tể thế giới Hồng Hoang, lại là ngày đại hỷ, đã gửi thiệp mời, lễ nghi phong phạm cần có vẫn phải có.

Sau đó, dưới sự chứng kiến của Thánh Nhân Hồng Hoang và vô số đại năng, Dao Trì, Cửu Thiên Huyền Nữ, Truy Y Thị lần lượt ngồi trên hỷ liễn do chín mươi chín con phượng hoàng kéo đến Thiên Đế Điện.

Tô Dự ngồi trên hỷ liễn do chín mươi chín con kim long kéo, Long Vương cửu tử đích thân hộ vệ, thanh thế long trọng vô cùng.

Dưới sự chúc phúc của mọi người, Tô Dự cùng Dao Trì, Cửu Thiên Huyền Nữ, Truy Y Thị lần lượt hành lễ, kết thành đạo lữ.

"Tống nhập động phòng!" Theo tiếng hô của ti nghi, Tô Dự vào động phòng, dùng pháp bảo Ngọc Như Ý lần lượt vén khăn voan đỏ trên đầu các nàng, lần lượt lộ ra những gương mặt xinh đẹp phong hoa tuyệt đại, quốc sắc thiên hương, khuynh quốc khuynh thành.

Tiếp theo, Tô Dự cùng ba vị kiều thê uống rượu giao bôi, sau đó cùng nhau triệt để say đắm. ...

Ba ngàn năm sau.

Tô Dự bước ra từ ôn nhu hương.

Chương 334

Trong mấy ngàn năm này, tuy Tô Dự vẫn luôn ở trong ôn nhu hương, nhưng Thiên Đình lại vận hành một cách có trật tự.

Dưới sự quản lý của Hi Hòa, Tây Vương Mẫu và các Đế hậu, khí vận Thiên Đình tiến thêm một bước tăng lên, thành viên cũng từ mấy tỷ ban đầu tăng lên hơn một trăm tỷ.

Đương nhiên, tất cả đều theo yêu cầu của Tô Dự, phải thông qua thẩm hạch mới có thể gia nhập Thiên Đình, những tu luyện giả nghiệp lực quấn thân, tâm thuật bất chính, vĩnh viễn không có tư cách gia nhập Thiên Đình.

Nếu không, Thiên Đình mà đại tứ chiêu mộ thành viên, e rằng vô số sinh linh đều sẽ chen vỡ đầu để gia nhập, dù sao Thiên Đình không chỉ có Thiên Đế và Thánh Nhân Nữ Oa nương nương tọa trấn, khí vận kim long càng quán tuyệt Hồng Hoang, sinh linh nào lại không muốn được Thiên Đình che chở và khí vận gia trì?

"Gặp qua Lão sư!" Tử Vi Đại Đế Khổng Tuyên ở Thiên Đế Điện, cung cung kính kính hành lễ với Tô Dự.

"Không cần đa lễ!" Tô Dự nhàn nhạt phất tay, mỉm cười đánh giá hắn.

Từ khi có được hai kiện chí bảo Hà Đồ Lạc Thư, Tô Dự thuận lợi luyện hóa, thành công có được tinh yếu trận pháp của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, thậm chí còn có một trăm lá Tinh Thần Phiên dự phòng.

Tinh Thần Phiên, là then chốt để bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Đế Tuấn đã tốn vô số thời gian, từ vũ trụ tinh không trên Tam Thập Tam Thiên thu thập lực lượng thái cổ tinh thần của Hồng Hoang

luyện chế thành.

Bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận tổng cộng cần ba trăm sáu mươi lăm lá Tinh Thần Phiên, sau đó do ba trăm sáu mươi lăm cao thủ Đại La Kim Tiên chưởng khống liên thủ bố trí.

Tất cả, Tô Dự trực tiếp giao cho đại đệ tử Khổng Tuyên đi làm.

"Khải bẩm Lão sư, đệ tử trải qua mấy ngàn năm nỗ lực, cuối cùng đã luyện chế được ba trăm lá Tinh Thần Phiên, xin Lão sư xem qua!" "Vụt!" Khổng Tuyên trực tiếp đem ba trăm lá Tinh Thần Phiên đã luyện chế cung cung kính kính giao cho Tô Dự.

"Thiện!" "Tiếp theo do ngươi triệu tập ba trăm sáu mươi lăm cao thủ cấp bậc Đại La Kim Tiên, chuẩn bị bài luyện bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" "Sau này nếu vi sư cùng Nữ Oa nương nương bế quan, đại trận sẽ do ngươi đích thân điều khiển!" Nay, với chiến lực của Tô Dự, nếu có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận gia trì, hoàn toàn có thể dùng sức một mình hành hạ Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn hai vị Thánh Nhân!

Nhưng muốn chém giết, phải sử dụng át chủ bài cuối cùng là Hỗn Độn Châu mới được.

Sau này bế quan, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận giao cho Khổng Tuyên, Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận thì giao cho Hi Hòa và Thường Hi.

Bởi vì Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận phải dùng Hà Đồ Lạc Thư làm trận nhãn, do hai chị em họ chấp chưởng cũng có thể đắc tâm ứng thủ.

"Cẩn tuân Lão sư pháp chỉ!" Khổng Tuyên nghe Lão sư trọng dụng như vậy, trong lòng không khỏi cảm động.

Nay, dưới sự chỉ dạy của Lão sư Tô Dự, hắn đã thành công đột

phá Chuẩn Thánh hậu kỳ, chiến lực thực sự, còn trên cả tiểu cô Kim Phượng.

Nếu không gặp được Lão sư, làm sao có được thành tựu như bây giờ?

Càng không cần nói đến việc Phượng tộc dưới sự gia trì của khí vận khủng bố của Thiên Đình, nghiệp lực đã hoàn toàn tiêu tan, tinh nhuệ Phượng tộc liên tiếp đột phá, đời sau càng như măng mọc sau mưa thai nghén ra đời.

Sự quật khởi của Phượng tộc, chỉ trong nay mai!

Đáng nói là, Long tộc thấy Phượng tộc phát triển nhanh chóng như vậy, trong lòng ghen tị không thôi, họ hiểu rõ, Phượng tộc sở dĩ nhanh chóng tiêu tan nghiệp lực trên người như vậy, toàn bộ đều là công lao của Thiên Đế Tô Dự.

Phượng tộc có một vị Đế hậu là Cửu Thiên Huyền Nữ, một trong Lục Ngự Đại Đế là Khổng Tuyên (thủ tịch đại đệ tử của Thiên Đế Tô Dự), một trong Ngũ Phương Ngũ Lão là Kim Phượng.

Với khí vận khủng bố gia trì nhiều như vậy, Phượng tộc có thể không cường đại sao?

Ngược lại Long tộc thì sao?

Tuy cũng được Tiên Đế Tô Dự trọng dụng, Chúc Long được sắc phong làm Câu Trần Đại Đế, Long Vương cửu tử cũng cùng Tứ Hải Long Vương lần lượt được ban tặng tiên chức quan trọng, nhưng so với Phượng tộc, kém quá nhiều.

Cuối cùng, Chúc Long tìm được tiểu nữ nhi Tiểu Long Nữ bị phong ấn của đại ca Long Vương, sau đó chuẩn bị đưa lên Thiên Đình, làm thị nữ cho Thiên Đế Tô Dự.

Nếu cháu gái Tiểu Long Nữ cũng có thể trở thành một trong các

Đế hậu, vậy nghiệp lực trên người Long tộc e rằng cũng sẽ toàn bộ tiêu tan đi?

Lúc đó, Long tộc vẫn là đứng đầu Tiên Thiên tam tộc!

Tuy Long tộc và Phượng tộc đã sớm đầu hàng hiệu trung Tô Dự, nhưng cạnh tranh giữa nhau rất gay gắt.

Đương nhiên, loại cạnh tranh này là lành mạnh không phải nội hao, một điểm này Tô Dự sau khi biết cũng vui vẻ thấy nó thành công.

...

Một trăm năm sau.

Tinh nhuệ Thiên Đình tề xuất, tập hợp đủ ba trăm sáu mươi lăm Đại La Kim Tiên, sau mấy chục năm diễn luyện, cuối cùng có thể thuận lợi bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

"Khởi!" Tô Dự khẽ hô một tiếng, thúc đẩy Hà Đồ Lạc Thư vào trận, dẫn dắt ba trăm sáu mươi lăm Đại La Kim Tiên, mỗi người tay cầm một lá Tinh Thần Phiên, sau đó câu thông kết nối ức vạn tinh thần trên trời, lấy ba trăm sáu mươi lăm ngôi sao thái cổ của Hồng Hoang làm chủ.

Hà Đồ Lạc Thư lần lượt câu thông Thái Âm tinh và Thái Dương tinh hai trận nhãn chủ yếu, Thái Âm tinh và Thái Dương tinh là do hai mắt của Bàn Cổ đại thần hóa thành, vĩ lực và tinh thần chi lực ẩn chứa càng vô cùng khủng bố.

Hai ngôi sao một âm một dương, ngầm chứa đại đạo âm dương tương tế, uy thế tỏa ra càng thêm khủng bố.

Sự biến hóa của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, tự nhiên là do Tô Dự cải tiến, hắn đã lĩnh ngộ được Chứng Đạo pháp tắc, tạo nghệ về trận pháp tự nhiên vượt xa Đế Tuấn.

Vì vậy, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận sau khi cải tiến, thanh uy

tỏa ra so với trước kia, càng thêm hoàn mỹ và cường đại!

Lúc này, trên bầu trời tinh không rộng lớn vô ngần, ba trăm sáu mươi lăm ngôi sao Hỗn Độn rực rỡ vô cùng càng ngày càng sáng, chúng sắp xếp theo một trật tự, có một vẻ đẹp vô cùng huyền diệu.

Theo sau ba trăm sáu mươi lăm lá Tinh Thần Phiên thắp sáng ba trăm sáu mươi lăm ngôi sao Hỗn Độn, càng ngày càng nhiều tinh thần chi lực bắt đầu bao phủ.

Một khắc này, tất cả sinh linh của thế giới Hồng Hoang, đều nhìn thấy những ngôi sao Hỗn Độn vô cùng rực rỡ đó, đồng thời cũng phát hiện linh khí cũng ngày càng nồng đậm.

Thái Dương tinh và Thái Âm tinh hai ngôi sao làm trận nhãn chính, cực phẩm Tiên Thiên linh bảo Hà Đồ Lạc Thư làm huyết quản dẫn dắt trận pháp.

"Oanh!" Một tiếng vang giòn, phảng phất kết nối vạn vật thế giới, quay trở về Hỗn Độn, tất cả sinh linh chỉ cảm thấy trán mình phảng phất như bị một cú đánh mạnh, sau đó từ từ hồi thần.

Cả Thiên Đình đều rực rỡ ánh sáng, uy áp vô cùng khủng bố triệt để bao phủ cả Thiên Đình, khiến cho mấy tỷ thiên binh thiên tướng trong Thiên Đình không nhịn được run rẩy.

"Là, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" "Trời ạ, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận lại tái hiện ở Hồng Hoang, thật quá khủng bố!" "Ta cảm thấy thanh uy tỏa ra từ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận này so với thời Yêu tộc còn khủng bố hơn?" Không ít tu luyện giả đã trải qua đại chiến Vu Yêu thấy Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận tái hiện ở Hồng Hoang, ai nấy đều thần tình có chút chấn kinh và hoảng hốt.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đối với vô số người, là một biểu tượng có sức ảnh hưởng vô cùng khủng bố.

Năm xưa, hai vị Thiên Mệnh Vương Giả của Yêu tộc là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, chính là dựa vào Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận uy chấn Hồng Hoang, ngay cả đối mặt với Thánh Nhân cao cao tại thượng bất tử bất diệt, cũng có sức một trận chiến.

Nay, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận lại tái hiện ở Hồng Hoang, lại cũng xuất hiện tại Thiên Đình, các cao thủ đại năng lập tức suy tính.

"Lại là do Thiên Đế Tô Dự đích thân bố trí ra, thì ra là thế!" "Thực lực của Thiên Đế Tô Dự vốn đã có thể chiến Thánh Nhân, nếu lại thêm Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận gia trì, vậy thực lực rốt cuộc sẽ mạnh đến mức nào?" "Ai!

Chương 335

Phải nói rằng, hai người Thiên Mệnh Vương Giả Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cùng sinh ra trong cùng một thời đại với Thiên Đế Tô Dự, quả thực là bi kịch, dù có uy mãnh bá khí vô song đến đâu, nhưng trước mặt Thiên Đế Tô Dự đều ảm đạm vô quang a!" "Không sai, ngay cả Thánh Nhân cùng thời đại với Thiên Đế Tô Dự, trước mặt Thiên Đế Tô Dự, cũng đều ảm đạm vô quang a!" "....." Lúc này, mấy tỷ thiên binh thiên tướng của Thiên Đình nhìn thân ảnh bá khí anh vũ ở trung tâm nhất trên trời, không khỏi trực tiếp quỳ xuống đỉnh lễ mô bái!

"Bái kiến Đại Thiên Tôn!" "Bái kiến Thiên Đế!" Tất cả tinh nhuệ Thiên Đình tề tựu lớn tiếng hô to hành lễ, thanh uy khủng bố đó, quả thực uy chấn Hồng Hoang.

Lúc này, tất cả thành viên Thiên Đình nhìn Thiên Đế Tô Dự, toàn bộ đều lộ ra vẻ cuồng nhiệt tự hào vô cùng, trong mắt họ, có thể hiệu trung cho Thiên Đế Tô Dự, là vinh diệu lớn nhất của đời này!

"Vụt!" Tô Dự đứng ở trung tâm Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, cảm nhận ức ức vạn tinh thần chi lực gia trì, bèn tự động vận chuyển công pháp, sau đó đem tinh thần chi lực khủng bố tề tựu chưởng khống.

Trong nháy mắt, Tô Dự cảm giác phảng phất như tiến vào một loại cảnh giới không gì sánh bằng, loại cảnh giới này, phảng phất như có thể khiến hắn không gì không làm được.

Hắn hiểu rõ, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận sở dĩ được mệnh danh là có thể chiến Thánh Nhân, là vì có thể điều động tất cả thái cổ tinh thần chi lực của Hồng Hoang cho mình dùng, sau đó không gì không

làm được.

Cảm thụ thực lực bành trướng này, đối với Tô Dự hiện nay vô cùng hữu dụng, bởi vì tu vi hiện nay của hắn là Bán Bộ Hỗn Nguyên cảnh giới, khoảng cách đến đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng chỉ một bước nữa.

Có được cảm thụ trước, khi đột phá trong tương lai cũng sẽ thích ứng tự nhiên hơn nhiều. ...

Thủ Dương Sơn.

Thái Thanh Cung.

Thái Thanh Lão Tử đang bế quan cảm nhận tinh thần chi lực Hỗn Độn khủng bố tỏa ra từ thế giới Hồng Hoang, không khỏi mở mắt, sau đó nhìn lên trời.

Rất nhanh, ông ta đã hiểu rõ ngọn ngành của sự việc.

Thấy Tô Dự lại có được Hà Đồ Lạc Thư, thậm chí lợi dụng nó bố trí ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, trong lòng Thái Thanh Lão Tử không khỏi sinh ra một tia sợ hãi.

Thực lực của Tô Dự vốn đã vô cùng khủng bố, nay lại có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận gia trì, sau này nếu lại đại chiến với Tô Dự, e rằng không có chút sức phản kháng nào?

"May mắn thay, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cần một khoảng thời gian để khởi động, chỉ cần bản tọa không chủ động tiến vào, Tô Dự cũng không làm gì được bản tọa!" ...

Côn Luân.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đang bế quan tu luyện cảm tri dị tượng của trời đất Hồng Hoang, cũng mở mắt, khi thấy Tô Dự ở trong Chu

Thiên Tinh Đấu Đại Trận, như một vị Hỗn Độn Chiến Thần tuyệt thế vô song, trong lòng không khỏi co rút lại.

"Tô Dự, quả là thủ đoạn hay, lợi hại!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng âm thầm quyết định, sau này nếu lại đại chiến với Tô Dự, tuyệt đối không thể chủ động tiến vào Thiên Đình, nếu không, tuyệt đối ăn không tiêu. ...

Bắc Phương.

Nơi sâu trong Thập Vạn Đại Sơn.

Yêu tộc thái tử Lục Áp dẫn theo tinh nhuệ còn sót lại của Yêu tộc đang ở đây sống lay lắt, khi nhìn thấy thanh uy khủng bố trên trời và Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận quen thuộc, hai hốc mắt không khỏi đỏ lên.

"Phụ hoàng, thúc thúc!" Lục Áp nắm chặt hai tay, phảng phất như nhìn thấy thân ảnh dũng mãnh vô song của phụ hoàng và thúc thúc Đông Hoàng Thái Nhất trong trận quyết chiến Vu Yêu.

Chỉ là vô cùng đáng tiếc, phụ hoàng và thúc thúc Đông Hoàng Thái Nhất đã triệt để vẫn lạc, người chúa tể Thiên Đình là Thiên Đế mới Tô Dự!

Từ trước đến nay, Lục Áp đều muốn khôi phục vinh quang của Thiên Đình Yêu tộc thời thượng cổ, và vẫn luôn nỗ lực vì điều đó, nhưng khi biết tin Tô Dự trở thành Thiên Đế mới của Hồng Hoang, trong lòng hắn hiểu rõ, muốn lại một lần nữa trở thành Thiên Đế Hồng Hoang, tuyệt vô khả năng.

Ngay cả phụ thân Đế Tuấn và thúc thúc Đông Hoàng Thái Nhất ở thời thượng cổ cũng bị Thiên Đế Tô Dự đè ép, hắn lại có tư cách gì làm đối thủ của Thiên Đế Tô Dự?

"Thái tử, không cần nản lòng!" Yêu soái Lục Ngô thấy thần sắc

của Lục Áp, trong nháy mắt biết được tâm cảnh của hắn bây giờ.

"Thế sự của thế giới Hồng Hoang vô thường, chỉ cần chúng ta nỗ lực tu luyện, tương lai chưa chắc không thể quật khởi lại trong lượng kiếp!" "Lục Ngô thúc thúc dạy phải!" Lục Áp hồi thần, cung kính hành lễ, biểu thị thụ giáo, lại một lần nữa nhìn lên trời một cái, sau đó âm thầm siết chặt hai tay. 'Sớm muộn có một ngày, ta sẽ hoàn thành di chí của phụ hoàng, thực hiện giấc mộng của mình!' ...

Lúc này.

Nữ Oa, Hi Hòa, Thường Hi, Thường Nga, Huyền Minh, Hậu Thổ, Tây Vương Mẫu, Dao Trì, Cửu Thiên Huyền Nữ, Truy Y Thị các Đế hậu nhìn tình lang, ai nấy đều đôi mắt đẹp tràn đầy chấn động và sùng bái chi sắc. ...

"Vụt!" Tô Dự thúc đẩy Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, sau đó thiết lập nó thành đại trận thủ hộ của Thiên Đình.

"Phu quân!" "Phu quân!" Nhìn ánh mắt ôn nhu thâm tình đó, Tô Dự lần lượt đi đến ôm các nàng vào lòng.

"Tiếp theo, vi phu định bế quan một thời gian, Thiên Đình giao cho các nàng quản lý." "Phu quân yên tâm đi, chúng ta sẽ quản lý tốt Thiên Đình cho chàng!" Sau khi sắp xếp xong mọi việc.

Tô Dự trực tiếp xuất hiện tại Tiên Đình Đông Hải, nơi đây tuy đại bộ phận tinh nhuệ đã tiến vào Thiên Đình, nhưng lại là đạo trường quan trọng nhất của Tô Dự, vẫn có Tiên Thiên đại trận và hai vị đại năng Chuẩn Thánh là Bạch Chính, Thanh Hành thủ hộ.

"Gặp qua chủ nhân!" "Gặp qua chủ nhân!" Thanh Hành và Bạch Chính cảm tri được khí tức của chủ nhân, lập tức tiến lên cung cung kính kính hành lễ.

Nay, Tô Dự trở thành chúa tể thực sự của Hồng Hoang, phong hai

người thành thần trí cốt lõi của Thiên Đình, khí vận được hưởng cũng nhiều hơn mấy lần.

"Không cần đa lễ!" "Trẫm chuẩn bị bế quan tu luyện một thời gian, các ngươi hãy trấn thủ đạo trường cho tốt!" "Cẩn tuân chủ nhân pháp chỉ!" Sau khi sắp xếp xong mọi việc, Tô Dự liền trực tiếp tiến vào đại trận cách tuyệt đã thiết lập trước đó, sau đó tế ra Hỗn Độn Châu, tiến vào bên trong Hồng Mông Hỗn Độn đại thế giới mà Hỗn Độn Châu ẩn chứa.

"Vút!" Khi Tô Dự vừa tiến vào bên trong đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn ẩn chứa trong Hỗn Độn Châu, lập tức cảm nhận được ý niệm thân cận từ phương đại thế giới này.

"Đệ tử ra mắt lão sư!" Thương Hiệt cảm nhận được khí tức của Tô Dự, lập tức tỉnh lại từ trong bế quan, rồi cung cung kính kính hành lễ với lão sư.

"Không cần đa lễ." Tô Dự hờ hững phất tay, nhìn Thương Hiệt, không khỏi lộ ra vẻ hài lòng.

Ở trong một phương đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn, Thương Hiệt có công pháp do hắn truyền thụ, lại thêm tư chất và nỗ lực của bản thân, nay đã thành công phá trừ gông xiềng công đức, bước ra con đường thuộc về 'đạo' của mình.

Bây giờ, tu vi của Thương Hiệt đã là Chuẩn Thánh sơ kỳ, hoàn toàn không thể so sánh với Bán Bộ Hỗn Nguyên trước kia.

Chẳng qua trước đó vì tạo chữ mà chiếm đoạt lực lượng của Thiên Đạo Hồng Hoang nên được ban thưởng công đức, muốn đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên chỉ có thể dùng phương thức công đức thành Thánh.

Nhưng ở trong phương thế giới Hồng Mông Hỗn Độn này,

Thương Hiệt lấy đâu ra công đức Thiên Đạo để mà nhận?

Vì thế, Tô Dự đã truyền xuống công pháp, để hắn chặt đứt gông xiềng công đức, không đi con đường công đức chứng đạo nữa, mà đi con đường pháp tắc chứng đạo.

Chương 336

Như vậy, thành tựu tương lai của hắn sẽ càng cao hơn!

"Thương Hiệt, nay ngươi đã lĩnh ngộ và đi ra 'đạo' của mình, vi sư muốn nghe 'đạo' mà ngươi lĩnh ngộ, sau đó sẽ chỉ điểm cho ngươi một phen." "Vâng, lão sư!" Nghe lời Tô Dự, Thương Hiệt không chút do dự, trực tiếp bắt đầu giảng giải 'đạo' mà mình lĩnh ngộ.

"Nhất nguyên chi thủy, đại đạo thái sơ..." Nghe Thương Hiệt giảng về 'đạo' mà mình lĩnh ngộ, hai mắt Tô Dự không khỏi càng lúc càng sáng, hắn phát hiện, Thương Hiệt đã lĩnh ngộ được 'Văn chi pháp tắc', bao hàm tất cả thần văn, đạo vận, quả thực huyền diệu vô cùng.

Nếu phối hợp với Đan đạo pháp tắc của Thái Thanh Lão Tử, Luyện khí pháp tắc của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Trận chi pháp tắc của Thông Thiên giáo chủ, sẽ phát huy được công hiệu mạnh mẽ hơn.

Trong một phương đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn, có Hỗn Độn thần văn, Đại Đạo đạo vận, sau khi lĩnh ngộ Văn chi pháp tắc, sẽ càng thêm thân cận với những thứ này.

Nếu có thể triệt để lĩnh ngộ, tương lai chứng đắc Đại Đạo, tỷ lệ sẽ được tăng lên rất nhiều!

Khi Thương Hiệt giảng xong phôi thai Văn chi pháp tắc mà mình lĩnh ngộ, Tô Dự không khỏi nhắm hai mắt lại, rồi vận dụng Lực chi pháp tắc trong đầu bắt đầu thôi diễn, hoàn thiện nó.

Sau đó, Tô Dự mở mắt ra, rồi bắt đầu giảng đạo cho Thương Hiệt.

"Đại đạo ba ngàn, văn dĩ tái đạo!" "Vút!" Khi Thương Hiệt nghe

lão sư mở miệng giảng đạo, hai mắt tức thì trợn lớn, không ngờ, lão sư lại tinh thông 'đạo' mà mình lĩnh ngộ đến vậy?

Không hổ là lão sư, thật quá mạnh mẽ!

Sau khi giảng đạo kết thúc, sự lĩnh ngộ của Tô Dự đối với Văn chi pháp tắc cũng sâu sắc hơn, trong đầu cũng có thêm vô số ý tưởng, muốn phối hợp Văn chi pháp tắc để thôi diễn ra nhiều lực lượng pháp tắc hơn.

Tiếp theo, Tô Dự bắt đầu toàn lực bế quan, chuẩn bị xung kích bình cảnh, xem có thể đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên hay không...

"Vút!" Khi Tô Dự một lần nữa mở mắt, hai mắt không có chút gợn sóng nào, phẳng phất vĩnh hằng như một.

"Hù!" Tô Dự thở ra một hơi dài, tinh quang trong mắt càng lúc càng thịnh.

Lần bế quan này, hắn chuẩn bị trực tiếp đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên rồi mới xuất quan, nhưng trong đầu lại có một tia cảnh giác nhàn nhạt, hắn nhanh chóng hiểu ra nguyên do.

Nguyên nhân là Nhân Hoàng Hiên Viên của thế giới Hồng Hoang sắp chứng đạo, hắn bắt buộc phải xuất hiện ở thế giới Hồng Hoang, nếu không, khi Thiên Đạo Hồng Hoang giáng xuống công đức ban thưởng, vạn nhất phát giác hắn không có ở thế giới Hồng Hoang, vậy có thể sẽ phát giác được lá bài tẩy của hắn.

Vì thế, Tô Dự quyết định, đợi sau khi chứng kiến Nhân Hoàng Hiên Viên chứng đạo, sẽ toàn lực bế quan đột phá, tranh thủ một lần đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Thông qua lần bế quan này, Tô Dự phát hiện, độ khó để đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên thực sự quá lớn.

Tuy hắn có Lực chi pháp tắc hoàn chỉnh, lại thêm lĩnh ngộ được rất nhiều pháp tắc khác để bổ trợ cho bản thân, nhưng vẫn khó mà phá vỡ bình cảnh.

Đương nhiên, nếu đột phá ở thế giới Hồng Hoang, mượn nhờ khí vận Hồng Hoang, không cần đến mấy vạn năm, hắn có thể phá vỡ bình cảnh, một lần đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Chỉ là một khi đột phá, dưới sự giám thị 'tương trợ' của Thiên Đạo Hồng Hoang mà đột phá, nếu không dung hợp chân linh vào Thiên Đạo, thành tựu Thánh nhân quả vị, tất nhiên sẽ bị Thiên Đạo Hồng Hoang kiêng kỵ và đàn áp.

Vì thế, Tô Dự dù thế nào cũng phải đột phá trong đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn ẩn chứa bên trong Hỗn Độn Châu, chỉ có như vậy, mới không bị bất kỳ hạn chế hay khống chế nào, mới có hy vọng chứng đắc Đại Đạo chân chính, siêu thoát vĩnh hằng!

Sau khi trở lại thế giới Hồng Hoang một lần nữa, Tô Dự phát hiện, thời gian đã trôi qua một vạn năm, cách lúc Nhân Hoàng Hiên Viên chứng đạo, còn có mấy vạn năm nữa...

Thế là, hắn lại tiến vào Hỗn Độn Châu bế quan, lần này, hắn chuẩn bị nghiên cứu kỹ lưỡng một tia lực lượng Thiên Đạo Hồng Hoang kia.

"Mơ tưởng khống chế bản thiên đạo, nằm mơ!" Lực lượng Thiên Đạo Hồng Hoang bị Tô Dự trấn áp, quả thực vô cùng điên cuồng.

Nó sớm đã hiểu ra, Tô Dự chính là hậu thủ mạnh nhất mà Bàn Cổ để lại ở thế giới Hồng Hoang, đồng thời cũng đã có được Hỗn Độn Châu ẩn chứa một phương đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn.

Trong một phương đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn trời đất

chưa mở này, làm sao cho phép Thiên Đạo tồn tại được.

Vì thế, Tô Dự sở hữu Hỗn Độn Châu, muốn trấn sát nó dễ như giết một con chó!

"Hừ!

Ở trong phương đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn này, ngươi là Thiên Đạo, lại có tư cách gì mà kêu gào với trẫm?" Tô Dự thôi động Hỗn Độn Châu, trực tiếp dùng vĩ lực của một phương đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn để uy hiếp lực lượng Thiên Đạo Hồng Hoang, sau đó nắm trong tay, bắt đầu nghiên cứu.

"Ông!" Tiếp theo, Tô Dự trực tiếp sử dụng Lực chi pháp tắc, Không gian pháp tắc, Thời gian pháp tắc, Vận mệnh pháp tắc, Thái dương pháp tắc...

đồng loạt trấn sát và nghiên cứu Thiên Đạo.

Nhưng một tia lực lượng Thiên Đạo này thực sự quá kinh khủng, nếu Tô Dự chỉ dựa vào năng lực của mình để diệt sát, căn bản không có cơ hội.

Một tia lực lượng Thiên Đạo, đó cũng là Thiên Đạo a!

"Đừng phí công vô ích, chỉ bằng một con kiến hôi như ngươi, cũng vọng tưởng sử dụng lực lượng pháp tắc để trấn sát bản thiên đạo ư?" "Nằm mơ!" Đối mặt với sự chế giễu của lực lượng Thiên Đạo, Tô Dự không hề tức giận, tiếp tục mượn nhờ uy áp của một phương đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn để nghiên cứu một tia lực lượng Thiên Đạo.

Không biết đã qua bao lâu.

Đôi mắt Tô Dự càng lúc càng sáng.

Cuối cùng, trong đầu hắn lóe lên một tia linh quang, hai tay đột

nhiên vỗ về phía trước.

"Ông!" Trong khoảnh khắc, Hỗn Độn thiên khung phong vân biến sắc, vô số lực lượng pháp tắc đồng loạt xoay tròn, sau đó hung hăng chém về phía một tia lực lượng Thiên Đạo.

"Sao có thể?!" Giây tiếp theo, một tia lực lượng Thiên Đạo lại bị chém đứt, muốn dung hợp lại với nhau, trong thời gian ngắn lại căn bản không thể làm được!

"Ha ha, trẫm cuối cùng cũng lĩnh ngộ được thần thông mới của Lực chi pháp tắc, chuyên môn vì ngươi mà sáng tạo!" Tô Dự nhìn một tia lực lượng Thiên Đạo đang bị trấn áp, không khỏi vui vẻ cười lớn.

"Nếu đã như vậy, trẫm đặt tên nó là Trảm Thiên Đạo!" "Tô Dự, ngươi đáng chết!" Khi một tia lực lượng Thiên Đạo nghe được tên thần thông mà Tô Dự đặt, nó liền hiểu ra dã tâm của hắn, vốn luôn không biết sợ hãi, vào giây phút này cuối cùng cũng bắt đầu hoảng sợ.

Nếu Tô Dự sử dụng loại thần thông đáng sợ này ở thế giới Hồng Hoang, vậy bản thể Thiên Đạo có thể chống đỡ nổi không?

Vốn tự tin mười phần, vào giây phút này nó cuối cùng không còn tự tin như vậy nữa.

Suy cho cùng, tốc độ trưởng thành của Tô Dự thực sự quá kinh khủng, quá đáng sợ, chưa phải là Hỗn Nguyên Kim Tiên, mà đã có thể sáng tạo ra thần thông uy hiếp đến Thiên Đạo Hồng Hoang, cho dù là Bàn Cổ thời kỳ Hỗn Độn, cũng không làm được phải không?

Càng huống chi, thông qua vô số nguyên hội tìm hiểu, Tô Dự luôn luôn kín đáo ẩn náu, và cực kỳ giỏi ngụy trang.

Nếu không phải từ đầu hắn đã ngụy trang thành Hỗn Độn Ma Thần, khiến Hồng Quân cho rằng hắn là Vận Mệnh Ma Thần chuyển thế, Thiên Đạo Hồng Hoang sao có thể nhẫn nhịn hắn đến bây giờ?

Điều đáng giận nhất là, khi Thiên Đạo Hồng Hoang vô cùng cảnh giác với Tô Dự, hắn lại sử dụng Vận Mệnh pháp tắc chân chính, khiến Thiên Đạo Hồng Hoang cũng hoàn toàn công nhận hắn là Vận Mệnh Ma Thần chuyển thế, nhiều nhất cũng chỉ là được truyền thừa Lực chi pháp tắc của Bàn Cổ mà thôi.

Ai ngờ được, Tô Dự lại là hậu thủ lớn nhất mà Bàn Cổ để lại ở thế giới Hồng Hoang?

Chương 337

Bây giờ, hắn còn có được Hỗn Độn Châu, được mệnh danh là "cái một" độn đi trong Đại Đạo, cộng thêm tính cách âm hiểm giảo hoạt cùng với tư chất tiềm lực vô cùng kinh khủng, tương lai thành tựu, tuyệt đối không thể lường được a!

Giây phút này, một tia lực lượng Thiên Đạo không khỏi lo lắng cho bản thể Thiên Đạo Hồng Hoang của mình.

Một khi Tô Dự thuận lợi trưởng thành, đến lúc đó bản thể Thiên Đạo Hồng Hoang làm sao đối phó được hắn?

Nếu hắn muốn báo thù cho Bàn Cổ, bản thể Thiên Đạo Hồng Hoang có thể ngăn cản được không?...

Nghe thấy tiếng hét kinh hãi của một tia lực lượng Thiên Đạo, Tô Dự không khỏi mỉm cười.

"Ta đáng chết?

Vậy xem ai chết trước!" Tô Dự cười lạnh một tiếng, rồi lại một lần nữa toàn lực thôi động Lực chi pháp tắc.

"Trảm Thiên Đạo!" "Ông!" Hỗn Độn thiên khung chấn động dữ dội, vô số lực lượng Lực chi pháp tắc đồng loạt cuộn trào, sau đó biến thành một dạng năng lượng vô cùng quỷ dị chém ra!

"Vèo~!" Trong nháy mắt, lực lượng Thiên Đạo vốn đã bị chém thành hai đoạn lại một lần nữa bị chém thành bốn đoạn!

"Tô Dự, bản thiên đạo sẽ đợi ngươi!" Một tia lực lượng Thiên Đạo lại một lần nữa phát ra tiếng gầm giận dữ kinh hãi và không cam lòng, nhưng khí thế lại càng lúc càng yếu đi.

"Ông!" Sau đó, Tô Dự lại tập hợp bốn đoạn năng lượng đạo thể

lại với nhau.

“Trảm Thiên Đạo tuy có thể chém đứt lực lượng Thiên Đạo, nhưng vẫn chưa hoàn mỹ, ta phải tiếp tục nghiên cứu hoàn thiện một phen!” Tiếp theo, Tô Dự tiếp tục hao tổn tâm huyết bắt đầu nghiên cứu đặc tính của lực lượng Thiên Đạo, sau đó dùng lực lượng Lực chi pháp tắc để nhắm vào nó một cách sâu hơn...

Hỗn Độn không ghi năm tháng.

Không biết đã qua bao nhiêu năm, Tô Dự đã thử vô số lần.

Một ngày nọ, Tô Dự kết hợp kinh nghiệm của mấy vạn lần thử trước đó, cộng thêm hàng tỷ lần thôi diễn trong đầu, ‘Trảm Thiên Đạo’ cuối cùng cũng gần như hoàn mỹ.

“Trảm!” Tô Dự khẽ quát một tiếng, tay phải nhẹ nhàng vỗ về phía trước.

“Ông!” Một luồng năng lượng phảng phất cắt ngang vạn cổ, trấn áp tất cả thời gian, vận mệnh, không gian.

“Soạt!” Trong sát na, lực lượng Thiên Đạo vốn siêu thoát vĩnh tồn vào giây phút này đã hoàn toàn tan biến, ngay cả một tia dấu vết cũng không lưu lại!

“Chúc mừng lão sư, hạ hỉ lão sư!” Thương Hiệt thấy lão sư một chiêu trảm diệt một tia lực lượng Thiên Đạo siêu thoát vĩnh tồn, nội tâm không khỏi chấn động vô cùng.

Phải biết rằng, đó là sự tồn tại cấp bậc Thiên Đạo a!

Cho dù chỉ có một tia lực lượng Thiên Đạo, đó cũng là cấp Thiên Đạo!

Lão sư lại bằng nghị lực và trí tuệ to lớn, sáng tạo ra thần thông đặc biệt nhằm vào Thiên Đạo, trực tiếp trảm diệt Thiên Đạo.

Kinh khủng đến mức nào?

Bá khí đến mức nào?

Nghịch thiên đến mức nào?

Giờ khắc này, trong đầu Thương Hiệt ngoài chấn động và kính phục ra, không còn gì khác. 'Sáng tạo ra Trảm Thiên Đạo, sau này dù ở thế giới Hồng Hoang, ta đối đầu với Thiên Đạo cũng có sức đánh một trận.

Còn những Thánh nhân dùng chân linh dung hợp Thiên Đạo, chỉ cần chém đứt một tia chân linh dung hợp với Thiên Đạo đó, là có thể chặt đứt quả vị Thánh nhân của họ!' 'Một tia chân linh dung hợp Thiên Đạo đều bị chém đứt, không còn bất tử bất diệt, muốn diệt sát cũng dễ dàng hơn!' Tô Dự trong lòng tràn đầy vui mừng.

Lần bế quan này tuy không thuận lợi đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, nhưng lại sáng tạo ra 'Trảm Thiên Đạo' có thể nhằm vào Thiên Đạo, uy lực của nó không hề thua kém việc đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

"Thương Hiệt, hãy tu luyện cho tốt, vi sư về Hồng Hoang trước!" Nhân Hoàng Hiên Viên cũng sắp chứng đạo, Tô Dự phải trở về Hồng Hoang một chuyến.

"Cẩn tuân pháp chỉ của lão sư, cung tống lão sư!" Thương Hiệt trịnh trọng hành lễ.

"Vút!" Trong nháy mắt, Tô Dự thôi động Hỗn Độn Châu, trực tiếp xuất hiện ở thế giới Hồng Hoang.

Thông qua thần thông thôi diễn, Tô Dự phát hiện, thời gian ở thế giới Hồng Hoang lại trôi qua năm vạn năm.

Bây giờ, Nhân Hoàng Hiên Viên đảm nhiệm vị trí cộng chủ Nhân tộc đã gần bảy vạn năm.

Do không phải là đại năng chuyển thế, nên con đường chứng đạo khá gian nan.

Nếu không phải không thể ảnh hưởng đến con đường chứng đạo của cộng chủ Nhân tộc, Thái Thanh Lão Tử e rằng sẽ trực tiếp cho Hiên Viên uống Cửu Chuyển Kim Đan, lập tức đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Sau khi cộng chủ Nhân tộc đột phá Đại La, có thể lên Thái Sơn phong thiện, chứng đạo rời đi.

Mấy vạn năm qua, Thái Thanh Lão Tử vì Hiên Viên chứng đạo cũng đã hao tổn không ít tâm huyết, thậm chí còn dẫn dắt Hiên Viên tự sáng tạo ra công pháp song tu 《Hoàng Đế Nội Kinh》.

Để đột phá, Nhân Hoàng Hiên Viên đã cưới ba ngàn mỹ nữ, rồi chuyên tâm nghiên cứu tu luyện 《Hoàng Đế Nội Kinh》.

Kỳ thực, tổ tông chân chính của công pháp song tu, nên là Tô Dự cùng Hi Hòa và Thường Hi.

Bởi vì lúc Tô Dự Thiên hôn, Thiên Đạo đã ban thưởng một phần Thái Dương pháp tắc, Hi Hòa và Thường Hi lại tu luyện Thái Âm pháp tắc, có thể coi là trường hợp đầu tiên âm dương tương hỗ.

Sau này, Hi Hòa và Thường Hi thuận lợi có được Thái Âm pháp tắc hoàn chỉnh, Tô Dự cũng có được Thái Dương pháp tắc hoàn chỉnh, dưới sự hỗ trợ âm dương, sự lĩnh ngộ đối với Âm Dương pháp tắc cũng càng thêm sâu sắc.

Thôi diễn ra Nhân Hoàng Hiên Viên sắp chứng đạo, Tô Dự quyết định mưu đồ đàn áp một phen Nhân giáo đang bắt đầu hưng thịnh.

Mấy vạn năm qua, theo việc Hiên Viên bái Huyền Đô của Nhân giáo làm thầy, dưới ảnh hưởng của cộng chủ Nhân tộc, khí vận của Nhân giáo bắt đầu tăng lên, ảnh hưởng trong Nhân tộc cũng tăng

nhanh.

“Vút!” Trong nháy mắt, Tô Dự trực tiếp xuất hiện tại bộ lạc của Hiên Viên.

“Bái kiến Thánh Phụ Nhân tộc chúng ta!” “Bái kiến Thánh Phụ Nhân tộc chúng ta!” Khi Tô Dự xuất hiện tại cung điện nơi Hiên Viên ở, vô số tinh nhuệ Nhân tộc cảm nhận được, lần lượt hiện thân hướng hắn hành lễ.

Lúc này, Huyền Đô cảm nhận được khí tức của Tô Dự, nội tâm không khỏi kinh ngạc, bắt đầu suy đoán ý đồ của Tô Dự, sau đó lập tức dùng thần thông truyền âm cho lão sư Thái Thanh Thánh Nhân của mình.

Thủ Dương Sơn.

Thái Thanh Cung.

Chương 338

Khi Thái Thanh Lão Tử đang bế quan nghe được truyền âm của Huyền Đô, không khỏi mở mắt ra.

"Tô Dự chẳng lẽ muốn nhúng tay vào việc Nhân Hoàng Hiên Viên chứng đạo sao?" Mấy vạn năm qua, Tô Dự luôn không hiện thân, nay vừa hiện thân đã đến Nhân tộc, tuyệt đối là vì việc cộng chủ Nhân tộc Hiên Viên chứng đạo.

Nghĩ đến đây, Thái Thanh Lão Tử tức thì dùng thần thông, xuất hiện tại cung điện của Hiên Viên.

"Ra mắt Thái Thanh Thánh Nhân!" "Ra mắt Thái Thanh Thánh Nhân!" "Ra mắt giáo chủ!" "Ra mắt lão sư!" Do Hiên Viên là đệ tử của Huyền Đô, nên bên cạnh Hiên Viên có rất nhiều tinh anh Nhân giáo hộ vệ.

Khi thấy Thái Thanh Thánh Nhân xuất hiện, từng người không khỏi trong lòng thả lỏng.

"Ra mắt Thiên Đế!" Thái Thanh Lão Tử nhìn thân ảnh anh vũ bá khí của Tô Dự, mỉm cười chắp tay làm lễ.

Tuy trong lòng hai người hận không thể giết chết đối phương, nhưng ở nơi công cộng, phong thái lễ nghi của Thánh nhân cần có thì vẫn phải có.

"Ra mắt Thái Thanh Thánh Nhân!" Tô Dự mỉm cười đáp lễ.

Tiếp theo, cộng chủ Nhân tộc Hiên Viên cung kính thấp thỏm mời Tô Dự và Thái Thanh Thánh Nhân vào đại điện.

Bây giờ hắn cũng hiểu rằng, giữa Thánh Phụ và giáo chủ Nhân giáo có ân oán rất lớn.

Là cộng chủ Nhân tộc, lại là đệ tử của Huyền Đô bên Nhân giáo, hắn ở giữa cũng vô cùng khó xử.

"Không biết Thiên Đế đến cung điện của cộng chủ Nhân tộc có việc gì?" Thái Thanh Lão Tử có chút cảnh giác nhìn Tô Dự, lo lắng Tô Dự nhân cơ hội này đàn áp Nhân giáo.

Dù sao Nhân giáo dưới ảnh hưởng của Hiên Viên, sức ảnh hưởng trong Nhân tộc lại một lần nữa trỗi dậy, nếu lại bị Tô Dự đàn áp, tâm huyết của Thái Thanh Lão Tử sẽ đổ sông đổ bể.

"Trẫm thấy cộng chủ Nhân tộc đã lâu chưa chứng đạo, nên đặc biệt đến xem." Tô Dự nói xong, trực tiếp nhìn về phía Hiên Viên.

"Hiên Viên, trẫm nghe nói ngươi tự sáng tạo ra công pháp 《Hoàng Đế Nội Kinh》, giao cho trẫm xem thử, xem có thể giúp ngươi một phen không!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Thánh Phụ!" Hiên Viên liếc nhìn lão sư của mình, lại liếc nhìn Thái Thanh Thánh Nhân, đối với pháp chỉ của Tô Dự căn bản không dám vi phạm, thế là liền giao 《Hoàng Đế Nội Kinh》 vào tay Tô Dự.

Tô Dự dùng thần thức lướt qua, 《Hoàng Đế Nội Kinh》 quả thực quá thô sơ.

Nếu không phải Hiên Viên là cộng chủ Nhân tộc, có khí vận Nhân tộc che chở, e rằng tu luyện đến cảnh giới Thiên Tiên sẽ bị nghiệp lực quấn thân, tâm ma loạn vũ.

Dù sao 《Hoàng Đế Nội Kinh》 là công pháp song tu, nhưng cũng là một loại thái âm bổ dương, nếu không, Hiên Viên cần gì phải cưới ba ngàn mỹ nữ để song tu?

"Vút!" Tô Dự tay phải vung lên, trực tiếp cải tiến 《Hoàng Đế Nội Kinh》, biến nó thành công pháp song tu tương hỗ chân chính.

"Hiên Viên, 《Hoàng Đế Nội Kinh》 mà ngươi sáng tạo quá sơ

cấp, quá thô sơ, trẫm đích thân cải tiến cho ngươi một phen, chắc chắn không lâu nữa, ngươi có thể thuận lợi chứng đạo!" "Vút!" Nghe lời Tô Dự, mặt Thái Thanh Lão Tử nóng rát.

Từ trước đến nay, sau khi Hiên Viên ngồi vững vị trí cộng chủ Nhân tộc, ông ta không quản, mặc cho đệ tử Huyền Đô dạy dỗ, vì thế cũng chưa từng xem qua 《Hoàng Đế Nội Kinh》.

Theo ông ta, Hiên Viên tại vị càng lâu, sức ảnh hưởng của Nhân giáo trong Nhân tộc sẽ càng lớn.

Nhưng bây giờ, Hiên Viên tại vị đã gần bảy vạn năm, có chút bất lợi cho sự phát triển của Nhân tộc.

Vì thế, Tô Dự chủ động can thiệp, ông ta cũng không có gì để nói.

"Đa tạ Thánh Phụ Nhân tộc chúng ta!" Hiên Viên nhận lấy 《Hoàng Đế Nội Kinh》 đã được Tô Dự cải tiến, sau đó thần thức lướt qua, lập tức biết được sự khác biệt giữa công pháp mình sáng tạo trước đó và công pháp sau khi được Thánh Phụ cải tiến lớn đến mức nào.

Quả thực là một trời một vực!

Sau đó, hắn không khỏi liếc nhìn lão sư của mình và Thái Thanh Thánh Nhân, trong lòng không khỏi cảm khái. 'Thánh Phụ quả nhiên hết lòng vì Nhân tộc chúng ta.

Lão sư và giáo chủ Nhân giáo, trong mắt lại chỉ có Nhân giáo của họ, ta ngồi ở vị trí cộng chủ Nhân tộc thêm một ngày, sức ảnh hưởng của Nhân giáo trong Nhân tộc lại lớn thêm một ngày.

Nếu không với năng lực của Thái Thanh Thánh Nhân, sớm đã nhìn ra khuyết điểm và thiếu sót trong 《Hoàng Đế Nội Kinh》 mà ta tu luyện rồi phải không?' Nghĩ đến đây, Hiên Viên lập tức hiểu ra dụng ý của Thánh Phụ, trong lòng quyết định sau này phải hạn chế sự phát

triển của Nhân giáo một phen.

Tuy hắn là đệ tử của Huyền Đô, thủ đồ của Nhân giáo, lão sư cũng giúp đỡ rất nhiều, nhưng hắn lại là Nhân Hoàng của Nhân tộc!

Thánh Phụ Nhân tộc Tô Dự bây giờ đã đích thân bày tỏ thái độ, hắn đâu dám ngỗ nghịch với Thánh Phụ?

"Không cần khách sáo!" Đối mặt với sự cảm tạ của Hiên Viên, Tô Dự hờ hững phất tay, sau đó hàn huyên một phen rồi trực tiếp trở về Thiên Đình.

Sáu vạn năm qua, Thiên Đình phát triển cực nhanh, thành viên đã thuận lợi đột phá 50 tỷ, cao thủ cấp Đại La Kim Tiên cũng vượt qua 500 người.

Ngoài Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, một đại sát trận khác là Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận cũng sắp bố trí xong...

Từ khi Nhân Hoàng Hiên Viên nhận được 《Hoàng Đế Nội Kinh》 đã được Tô Dự cải tiến, hắn luôn luôn tiềm tâm tu luyện, tu vi cũng đột phá mạnh mẽ, từ Kim Tiên trực tiếp đột phá Thái Ất Kim Tiên.

Ba ngàn năm sau, Hiên Viên tu luyện 《Hoàng Đế Nội Kinh》, ngự ba ngàn mỹ nữ ban ngày phi thăng, trực tiếp đột phá Đại La Kim Tiên.

Trong nháy mắt, tất cả những người có tâm ở Hồng Hoang đều biết, Hiên Viên sắp chứng đạo.

Sau đó, Hiên Viên truyền vị trí cộng chủ Nhân tộc cho Chuyên Húc (hiệu Cao Dương), rồi cử hành nghi thức phong thiện tại Thái Sơn.

Tô Dự và Nữ Oa cảm nhận được lời cầu nguyện của Hiên Viên, đồng loạt xuất hiện trên bầu trời Thái Sơn.

“Bái kiến Thánh Phụ Nhân tộc chúng ta, bái kiến Thánh Mẫu Nhân tộc chúng ta!” “Bái kiến Thánh Phụ Nhân tộc chúng ta, bái kiến Thánh Mẫu Nhân tộc chúng ta!” Nhanh chóng, Tô Dự và Nữ Oa nhìn thấy Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ.

Còn Tây Phương Nhị Thánh bây giờ đang diện bích sám hối, không thể đích thân chứng kiến Nhân Hoàng chứng đạo.

Tiếp theo, Nhân Hoàng Hiên Viên bắt đầu phong thiện tại Thái Sơn, quỳ lạy.

“Một lạy Thiên Đạo!” “Hai lạy Thánh Mẫu Nhân tộc chúng ta!” “Ba lạy Thánh Phụ Nhân tộc chúng ta!” “Bốn lạy giáo chủ Nhân giáo Thái Thanh Thánh Nhân!” “Năm lạy lão sư Huyền Đô!” Khi nghi thức hoàn tất, bầu trời bắt đầu chấn động dữ dội.

“Ầm ầm ầm!” “Ầm ầm ầm!” Trong khoảnh khắc, công đức màu vàng như cột vàng trút xuống, lần lượt rơi vào người Hiên Viên, Tô Dự, Nữ Oa, Huyền Đô, Thái Thanh Lão Tử.

Trong đó, Hiên Viên nhận được khoảng bảy phần, Tô Dự nhận được một phần, Nữ Oa và Huyền Đô mỗi người nhận được tám phần trăm, Thái Thanh Lão Tử nhận được bốn phần trăm.

Nhân Hoàng Hiên Viên chứng đạo vô cùng gian nan, lại không phải đại năng chuyển thế, nên công đức mà Thiên Đạo ban thưởng nhiều hơn Thiên Hoàng Phục Hy và Địa Hoàng Thần Nông một phần ba.

Thấy Tô Dự lại nhận được nhiều công đức như vậy, Thái Thanh Lão Tử liền hiểu ra nguyên nhân chính là vì Tô Dự đã cải tiến công pháp tu luyện 《Hoàng Đế Nội Kinh》 cho Hiên Viên.

Đối với điều này, trong lòng ông ta có chút xấu hổ và ghen tị!

Chương 339

Đồng thời, từ lần trước Tô Dự đích thân hiện thân ở Nhân tộc, Hiên Viên đã thay đổi thái độ thân cận với Nhân giáo, tiến hành nhiều hạn chế hơn đối với Nhân giáo.

Sức ảnh hưởng trong Nhân tộc tuy tiếp tục tăng cường, nhưng cuối cùng cũng có hạn.

Rõ ràng, tất cả đều là vì Tô Dự!

Đối với điều này, Thái Thanh Lão Tử trong lòng dù có phẫn nộ đến đâu, cũng chỉ có thể cố gắng nhẫn nhịn.

Ai bảo bố cục của ông ta không bằng Tô Dự?

Thậm chí thực lực cũng kém xa!

Sau khi Nhân Hoàng Hiên Viên chứng đạo, lão sư của cộng chủ Nhân tộc mới là Chuyên Húc là Đa Bảo Đạo Nhân, thủ đồ của Tiệt giáo.

Phương án phân phối lão sư cho Ngũ Đế của Tam giáo là: Tiệt giáo nhận Chuyên Húc, Đế Khốc; Tây Phương giáo nhận Nghiêu; Xiển giáo nhận Thuấn, Đại Vũ.

Đáng nói là, Huyền Đô làm lão sư của Nhân Hoàng Hiên Viên, lúc Hiên Viên chứng đạo cũng nhận được lượng công đức khổng lồ, nay đã thuận lợi đột phá Đại La Kim Tiên đỉnh phong, chỉ còn cách Chuẩn Thánh một bước chân.

Chỉ cần thuận lợi trảm thi, là có thể thành Chuẩn Thánh, siêu thoát bất diệt.

Đối với điều này, Đa Bảo Đạo Nhân trong lòng vô cùng ghen tị, hy vọng sau khi Chuyên Húc chứng đạo có thể nhận được công đức để

thuận lợi đột phá...

Sau khi Tô Dự và Nữ Oa trở về Thiên Đình, liền bắt đầu bầu bạn với các vị Đế hậu, hưởng thụ năm ngàn năm tháng êm đềm, sau đó Tô Dự liền bắt đầu bố cục Nhân Đạo.

Nếu Thiên Đình có thể đưa Nhân Đạo vào phạm vi quản hạt, khí vận của Thiên Đình sẽ lại một bước tăng vọt, đối với Thiên Đình, vô cùng có lợi.

Nhưng Tô Dự trong lòng rõ ràng, trong thời kỳ Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc, không thể đưa Nhân Đạo vào phạm vi quản hạt của Thiên Đình.

Chỉ sau khi thời kỳ Tam Hoàng Ngũ Đế kết thúc, mới có cơ hội.

Vì thế, Tô Dự bắt đầu bố cục cho triều Hạ sau thời Tam Hoàng Ngũ Đế.

"Bái kiến Thiên Đế!" "Bái kiến Thiên Đế!" Long Vương cửu tử nghe Thiên Đế truyền chỉ, lập tức đến Lăng Tiêu Bảo Điện.

"Chín vị ái khanh không cần đa lễ." Tô Dự hờ hững phất tay, rồi cho người ban chỗ ngồi.

Tù Ngưu, Nhai Tí, Trào Phong mấy người nhìn lên Tô Dự trên ngai vàng Thiên Đế, đôi mắt rồng đầy vẻ sùng bái kính ngưỡng.

Họ rõ ràng, nếu không phải thúc phụ Chúc Long đứng ra quyết định, để toàn bộ Long tộc hiệu trung với Tô Dự Thiên Đế, Long tộc làm sao có được phong quang như ngày hôm nay?

Đừng nói Long tộc phục hưng, ngay cả muốn đột phá Chuẩn Thánh, cũng là hy vọng xa vời.

Bây giờ, Long tộc bắt đầu trỗi dậy, họ cũng đã sớm đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh từ mười mấy vạn năm trước.

Tất cả, đều là do Tô Dự Thiên Đế mang lại.

Vì thế, tất cả tinh nhuệ Long tộc đối với Thiên Đình, đối với Tô Dự Thiên Đế đều trung thành tuyệt đối, nguyện ý liều chết!

"Chín vị ái khanh, trẫm lần này triệu các ngươi đến, muốn hỏi một chút, phụ thân Long Vương của các ngươi có từng để lại sứ mệnh gì không?" Nghe Tô Dự hỏi, Tù Ngưu tiến lên cung kính hành lễ.

"Bẩm Thiên Đế, phụ hoàng lưu lại sứ mệnh cho chúng thần là để Long tộc chúng ta trỗi dậy trở lại.

Bây giờ, Long tộc chúng ta dưới sự dẫn dắt của Thiên Đế đã bắt đầu phục hưng, trỗi dậy!" "Nguyện vì Thiên Đế liều chết!" "Nguyện vì Thiên Đế liều chết!" Nhai Tí, Trào Phong, Bồ Lao, Toan Nghê, Bệ Ngạn, Phụ Hí, Ly Vẫn nghe lời đại ca, đồng loạt đứng dậy, cung kính hành lễ với Tô Dự, một bộ dạng thề chết hiệu trung.

"Chín vị ái khanh không cần đa lễ, ngồi xuống nói chuyện đi!" Đối với sự trung thành của Long tộc, Tô Dự căn bản không cần hoài nghi.

Lời Tù Ngưu vừa nói, Long tộc không nhìn thấy được thời kỳ Đại Vũ sau vô số nguyên hội, lý do Long Vương cửu tử lựa chọn đầu nhập vào Cửu Đỉnh hóa thành thần khí giúp Nhân tộc trấn Cửu Châu, là lựa chọn của Chúc Long hoặc của họ.

Là để giảm bớt nghiệp lực của bản thân Long tộc, để Long tộc có thể lớn mạnh trở lại.

Bây giờ, Long tộc trỗi dậy, Long Vương cửu tử là thành viên cốt lõi nhất của Long tộc, tự nhiên sẽ không lựa chọn như kiếp trước, đầu thân vào Cửu Đỉnh do Đại Vũ luyện chế hóa thành thần khí giúp Nhân tộc trấn Cửu Châu.

Như vậy, tương lai Đại Vũ muốn chứng đạo, cũng sẽ đầy trắc trở.

Dù sao không có Long Vương cửu tử đầu nhập vào Cửu Đỉnh hóa

thành thần khí, Cửu Đỉnh được luyện chế ra cũng chỉ là pháp khí bình thường, thậm chí còn không bằng linh khí.

Vì thế, điều này đã để lại một nước cờ có thể thao túng cho Tô Dự bố cục quản hạt Nhân Đạo.

"Bây giờ, trên người Long tộc vẫn còn một ít nghiệp lực sót lại.

Trẫm muốn nghiệp lực trên người Long tộc hoàn toàn tiêu tan, cần chín vị ái khanh phối hợp!" Long Vương cửu tử nghe lời Tô Dự, từng người kích động hưng phấn không thôi.

Nếu nghiệp lực trên người Long tộc hoàn toàn tiêu tan, chẳng phải Long tộc có thể trỗi dậy nhanh hơn sao?

Nghĩ đến đây, họ hận không thể nguyện vì Tô Dự Thiên Đế mà vào sinh ra tử.

"Xin Thiên Đế phân phó, chúng thần nhất định vạn tử bất từ!" "Tương lai cộng chủ Nhân tộc Đại Vũ chứng đạo, sẽ luyện chế Cửu Đỉnh trấn Cửu Châu.

Để Nhân tộc không bị Yêu tộc xâm nhiễu, cần các ngươi đầu nhập vào Cửu Đỉnh dung hợp thành thần khí trấn thủ Cửu Châu!" "Vút!" Nghe lời Tô Dự, Long Vương cửu tử không khỏi trong lòng kinh ngạc, không ngờ, Tô Dự Thiên Đế lại thật sự muốn họ đi chết!

Nếu Long tộc còn nghiệp lực quấn thân như xưa, vì tương lai của Long tộc, họ có thể cống hiến tất cả...

Nhưng bây giờ, Long tộc đang trỗi dậy, nghiệp lực trên người cũng chỉ còn lại một phần nhỏ, không cần đến mấy chục vạn năm là có thể dựa vào khí vận Thiên Đình để hoàn toàn rửa sạch.

Nếu phải trả giá bằng tính mạng của chín huynh đệ, chẳng phải quá thiệt thòi sao?

Tù Ngưu, Nhai Tí, Trào Phong chín huynh đệ không khỏi nhìn nhau, rồi khẽ gật đầu.

“Nguyện vì Thiên Đế liều chết!” “Nguyện vì Thiên Đế liều chết!” Nếu Tô Dự Thiên Đế muốn họ cống hiến tất cả, chín huynh đệ tự nhiên không sợ hãi, cho dù phải trả giá bằng sinh mệnh thì đã sao?

Càng huống chi, là vì cả Long tộc.

“Tốt!” Thấy Long Vương cửu tử đồng loạt nguyện ý hiến thân, Tô Dự không khỏi khẽ gật đầu.

“Các ngươi yên tâm, chỉ cần dùng thân xác huyết nhục dung hợp Cửu Đỉnh trấn Cửu Châu là được.

Còn chân linh của các ngươi, trẫm sẽ để các ngươi mượn Lục Đạo Luân Hồi của Địa Phủ để chuyển thế.” “Đợi các ngươi chuyển thế trọng sinh, với tu vi vốn có, cộng thêm công đức có được từ việc cống hiến cho Nhân tộc, chắc chắn không cần đến mấy vạn năm là có thể trở lại đỉnh phong, thậm chí còn tiến xa hơn!” Nghe lời Tô Dự, Long Vương cửu tử không khỏi trong lòng vui mừng.

Chương 340

Có thể chuyển thế đầu thai trọng sinh là tốt rồi!

Dù sao có ai lại không tiếc mạng sống của mình?...

Sau khi sắp xếp xong mọi việc, Tô Dự liền đến Địa Phủ, rồi đích thân tiếp kiến bốn vị Đại Vu đỉnh cấp là Phong Bá, Vũ Sư, Tướng Liễu, Cửu Phượng.

Đồng thời, Tô Dự lấy thân phận Thiên Đế trực tiếp sắc phong họ làm Ngũ Phương Quỷ Đế của Địa Phủ.

Người đứng đầu Ngũ Phương Quỷ Đế tự nhiên để lại cho Hình Thiên chuyển thế đảm nhiệm, trước mắt do Cửu Phượng, Phong Bá, Vũ Sư, Tướng Liễu bốn người gánh vác trách nhiệm.

Đáng nói là, Chuyên Húc và Cửu Phượng vốn có tình kiếp, nhưng dưới sự sắp xếp của Tô Dự, Cửu Phượng không hề như kiếp trước yêu hận dây dưa với Chuyên Húc, mà suất lĩnh Vu tộc phát triển một cách khiêm tốn, rồi gánh vác trách nhiệm của mình, không hề có bất kỳ giao du nào với Chuyên Húc.

Sau khi bố cục sắp xếp xong việc 'Nhân Đạo' quy về Thiên Đình quản hạt cũng như tương lai phát triển của Vu tộc, Tô Dự liền an tâm tiến vào đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn ẩn chứa bên trong Hỗn Độn Châu.

Lần này, Tô Dự quyết định xung kích cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Nơi sâu nhất Đông Hải.

Chúc Long động phủ.

Từ khi Chúc Long được Tô Dự sắc phong làm Câu Trần Đại Đế

của Thiên Đình, ông ta rất ít khi ở lại động phủ của mình, mà suất lĩnh Long tộc trấn thủ Câu Trần Đại Điện trên Tam Thập Nhị Trọng Thiên của Thiên Đình.

Lần này, Chúc Long vì chiêu mộ binh tướng Thiên Đình ở Tứ Hải, mới tạm thời lưu lại trong động phủ.

"Cháu ra mắt thúc phụ!" "Cháu ra mắt thúc phụ!" Tù Ngưu, Nhai Tí các Long Vương cửu tử đồng loạt cúi người hành lễ với Chúc Long.

"Các cháu không cần khách sáo." Chúc Long hờ hững phất tay, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng nhàn nhạt.

Từ khi đầu hàng hiệu trung với Tô Dự Thiên Đế, Long tộc phát triển ngày càng tốt, gánh nặng trên vai cũng ngày càng nhẹ, cho dù đại ca Tổ Long sống lại, ông ta cũng có tư cách nói một câu không phụ sự phó thác của đại ca.

"Khải bẩm thúc phụ, Đại Thiên Tôn vì tương lai của Long tộc chúng ta, đã để chín huynh đệ chúng cháu hiến tế Cửu Đỉnh vào lúc cộng chủ Nhân tộc Đại Vũ chứng đạo, giúp Nhân tộc trấn áp Cửu Châu!" "Vút!" Nghe lời Tù Ngưu, Chúc Long trong lòng không khỏi có chút căng thẳng, vì Tù Ngưu là huyết mạch đích hệ của đại ca, đối với toàn bộ Long tộc vô cùng quan trọng.

Nếu lần này hiến tế, đối với toàn bộ Long tộc là một đòn đả kích nặng nề.

Nhưng Chúc Long nhanh chóng hoàn hồn, nếu Tô Dự Thiên Đế đã để chín đứa cháu hiến tế, tất nhiên sẽ có sự sắp xếp vẹn toàn, tuyệt đối sẽ không để chúng vẫn lạc.

"Thúc phụ, Đại Thiên Tôn đã hứa với cháu, chỉ cần chín huynh đệ chúng cháu hiến tế giúp Đại Vũ chứng đạo, nghiệp lực trên người

Long tộc chúng ta sẽ hoàn toàn tiêu tan, thậm chí tương lai sẽ trở thành thần thú được Nhân tộc cung phụng, hưởng khí vận Nhân tộc!" "Chúng cháu chỉ hiến tế huyết nhục, Đại Thiên Tôn sẽ giúp chân linh của chúng cháu đầu thai chuyển thế.

Đợi đầu thai chuyển thế trở về, tu vi không chừng sẽ còn tiến thêm một bậc!" Chúc Long nghe cháu mình báo cáo chi tiết, trong lòng hoàn toàn yên tâm, đồng thời ẩn ẩn có chút kích động.

"Đại Thiên Tôn đối với Long tộc chúng ta ân nặng như núi, chúng ta vạn tử cũng khó báo đáp được một hai!" Chúc Long và chín đứa cháu thương nghị một lúc lâu, liền trở về Thiên Đình để bày tỏ lòng cảm kích với Tô Dự.

Nhưng lúc này, Tô Dự đã tiến vào đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn trong Hỗn Độn Châu bắt đầu bế quan...

Trong đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn bên trong Hỗn Độn Châu.

Tô Dự xây dựng lại một động phủ đơn giản, sau đó bắt đầu tiềm tâm bế quan.

Mấy ngàn năm qua, Tô Dự luôn cảm nhận được bình cảnh tồn tại, nhưng mãi không phá vỡ được, vì thế luôn bị kẹt ở cảnh giới Bán Bộ Hỗn Nguyên.

Bây giờ, Tô Dự đã sắp xếp xong xuôi mọi việc ở Thiên Đình Hồng Hoang, tiếp theo là lúc toàn lực xung kích bình cảnh.

"Ta nên tiếp tục lựa chọn tu luyện công pháp 《Cửu Chuyển Nguyên Công》 do Bàn Cổ đại thần để lại, hay là sáng tạo ra công pháp thuộc về mình?" Tô Dự nhắm mắt lại, trong đầu không khỏi tự hỏi.

Nếu tu luyện 《Cửu Chuyển Nguyên Công》 của Bàn Cổ đại thần, đối với hắn có thể thuận lợi đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô

Cực Đại La Kim Tiên.

Nhưng từ đó về sau, chỉ có thể đi theo con đường mà Bàn Cổ đại thần đã đi, tương lai dù có muốn chứng đắc Đại Đạo, cũng phải giống như ngài, khai thiên tích địa ra một đại thế giới...

Trong đó có một số ẩn hoạn, dù sao ngài cũng chưa triệt để chứng đạo thành công.

Nếu đi theo công pháp tu luyện của ngài, tương lai có thể chứng đắc Đại Đạo hay không, cũng chưa biết được. 《Cửu Chuyển Huyền Công》 tu nhục thân thành Thánh, 《Cửu Chuyển Nguyên Công》 thì tu nguyên thần.

Khi nguyên thần chân linh phối hợp với Lực chi pháp tắc tu luyện đến cửu chuyển, có thể thử cửu chuyển hợp nhất, siêu thoát lực lượng pháp tắc để chứng đắc Đại Đạo, siêu thoát vĩnh hằng, chúa tể tất cả! 《Cửu Chuyển Huyền Công》 và 《Cửu Chuyển Nguyên Công》 đều do Bàn Cổ đại thần tự sáng tạo ra, đối với ngài là phù hợp nhất, nhưng đối với Tô Dự, chưa chắc đã vậy.

Bàn Cổ đại thần là Hỗn Độn Ma Thần căn nguyên, vừa ra đời đã có mấy kiện Hỗn Độn Chí Bảo bạn sinh.

Tô Dự thì khác, huyết mạch Nhân tộc thuần túy, thông qua tu luyện 《Tạo Hóa Chân Kinh》 mới đề thăng được căn nguyên tư chất.

Vì thế, nếu đi theo con đường chứng đạo của Bàn Cổ đại thần, tuy giai đoạn đầu sẽ thuận lợi, nhưng về sau sẽ không phù hợp với bản thân.

"Ta có thể tham chiếu công pháp tu luyện của Bàn Cổ đại thần để sáng tạo ra công pháp thuộc về mình!" Tô Dự suy nghĩ một lúc lâu, mở mắt ra, lộ ra vẻ kiên định vô cùng.

Chỉ có căn cứ vào căn nguyên tư chất và tình hình chi tiết của bản thân, sáng tạo ra công pháp thuộc về mình mới là phù hợp nhất.

Có ký ức truyền thừa của Bàn Cổ đại thần, cộng thêm Tô Dự lại lĩnh ngộ được vô số loại pháp tắc, muốn sáng tạo một loại công pháp phù hợp là không có vấn đề gì.

Càng huống chi, hiện tại thực lực của Tô Dự không cao, chỉ có cảnh giới Bán Bộ Hỗn Nguyên.

Sau này đợi đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cấp Thiên Đạo, có thể từng bước hoàn thiện công pháp mình tu luyện.

Như vậy đợi đến lúc xung kích chứng đạo, tỷ lệ thành công sẽ tăng lên rất nhiều.

Xác định được con đường mình đi, Tô Dự lại nhắm mắt lại, trong đầu toàn lực thôi diễn công pháp phù hợp với mình...

Hỗn Độn không ghi năm tháng.

Khi Tô Dự lại một lần nữa mở mắt, cũng không biết đã qua bao lâu, chỉ có thể cảm nhận rõ ràng các loại lực lượng pháp tắc vô cùng kinh khủng trong toàn bộ Hỗn Độn đại thế giới.

Lúc này, Thương Hiệt đang bế quan cũng kinh hãi, không ngờ, lão sư lúc tu luyện lại có thể gây ra uy thế kinh khủng như vậy trong phương đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn này...

Phảng phất như toàn bộ lực lượng pháp tắc trong đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn đều bị rút cạn, lão sư thì như một vị đế hoàng quan sát thế gian, chúa tể tất cả!

Tiếp theo, Tô Dự cảm ngộ ký ức truyền thừa của Bàn Cổ đại thần, rồi từ từ thôi diễn hoàn thiện công pháp mình sáng tạo ra.

Chương 341

Đồng thời, ngọc phiến Đại Đạo Lực chi pháp tắc bị Tô Dự triệt để luyện hóa, rồi hắn cảm ngộ Lực chi pháp tắc hoàn chỉnh để hoàn thiện công pháp.

"Trước đây ta sáng tạo ra 《Trảm Thiên Đạo》, công pháp ta tu luyện bây giờ sẽ lấy nó làm cơ sở, lấy Lực chi pháp tắc làm căn cơ, dung hợp thống lĩnh tất cả lực lượng pháp tắc, chém phá tất cả gông cùm xiềng xích!" "Nếu đã như vậy, ta đặt tên nó là 《Nhất Trảm Vạn Đạo》!" Tô Dự trong lòng càng lúc càng kích động, phảng phất như phúc đến thì lòng cũng sáng ra, tốc độ thôi diễn công pháp càng lúc càng nhanh.

"Ông!" Trong khoảnh khắc, toàn bộ pháp tắc trên Hỗn Độn thiên khung đồng loạt rít gào, phảng phất muốn xé nát tất cả.

Nhưng, tất cả lực lượng pháp tắc lại như bị trấn áp chém đứt, sau đó tức thì bị thôn phệ vào trong cơ thể Tô Dự.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Trong sát na, Tô Dự phảng phất phá vỡ tất cả gông cùm xiềng xích, đạt đến một cảnh giới hoàn toàn mới, toàn bộ tinh khí thần của hắn tiến vào một trạng thái vô cùng huyền diệu, dung làm một thể với toàn bộ đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn...

"Vút!" Khi Tô Dự lại một lần nữa mở mắt, một đôi mắt sáng như sao trời lộ ra thần sắc bễ nghễ thiên hạ, chúa tể tất cả.

Trong nháy mắt, thần sắc của hắn trở nên bình lặng như nước, như một vùng biển rộng, vĩnh viễn không thấy bờ.

"Lực chi pháp tắc vốn là đứng đầu ba ngàn Đại Đạo, cũng là tổng cương của ba ngàn Đại Đạo.

Lấy nó làm căn cơ, nhất trảm vạn đạo!" "Bất kỳ pháp tắc Đại Đạo nào, trước Lực chi đại đạo của trẫm đều là kiến hôi!" Tô Dự nhìn lên Hỗn Độn thiên khung, cảm giác cả người phảng phất triệt để siêu thoát vĩnh hằng, thoát ra khỏi sự ràng buộc của quy tắc, mỗi cử chỉ đều là 'đạo vận'.

"Vút!" Một niệm chợt đến, Tô Dự vượt qua hàng triệu tỷ quang niên, rồi lại trở về, phảng phất chưa từng di chuyển. 'Hồng Quân đạo hữu từng nói, đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn ẩn chứa trong Hỗn Độn Châu đang trong quá trình thai nghén.

Trẫm đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, siêu thoát bất hủ.' 'Bằng thực lực kinh khủng như vậy của trẫm, lại vẫn không cảm nhận được sự tồn tại của một tôn Hỗn Độn Ma Thần nào.

Chẳng lẽ Hỗn Độn Ma Thần trong phương đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn này vẫn đang trong quá trình thai nghén?' Tô Dự muốn ở trong phương đại thế giới Hồng Mông Hỗn Độn này thám hiểm một phen, xem có thể tìm được Hỗn Độn Ma Thần khác không.

Nhưng bế quan không biết bao nhiêu vạn năm, bố cục ở thế giới Hồng Hoang cần phải đi thực hiện, vì thế hắn tạm thời gác lại ý định này, đợi sau này hãy nói.

"Chúc mừng lão sư, hạ hỉ lão sư!" Khi Tô Dự vừa xuất hiện, Thương Hiệt cung cung kính kính hành lễ chúc mừng.

Những dị tượng Đại Đạo pháp tắc kinh khủng trước đó, đã hoàn toàn lắng xuống trước khi lão sư xuất quan.

Thương Hiệt làm sao không biết lão sư đã có thu hoạch?

Lão sư đã đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, lại gần thêm một bước đến chứng đắc Đại Đạo, Thương Hiệt trong lòng tràn đầy kính ngưỡng sùng bái.

“Không cần đa lễ, vi sư cũng đang chờ ngươi đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên vào một ngày nào đó!” Tô Dự hờ hững phất tay, mỉm cười nhìn Thương Hiệt.

“Cẩn tuân pháp chỉ của lão sư, đệ tử nhất định sẽ nỗ lực tu luyện, sau đó đột phá Hỗn Nguyên!” Thương Hiệt nói xong, hai mắt lộ ra sự tự tin vô hạn.

“Tốt!” Tô Dự khẽ gật đầu, sau đó dặn dò một phen, trực tiếp thôi động Hỗn Độn Châu, tiến vào thế giới Hồng Hoang...

Sau khi tiến vào thế giới Hồng Hoang, Tô Dự dùng thần thông thôi diễn một phen, thời gian đã trôi qua 10 vạn năm.

Thương hải nhất túc, vạn năm trong nháy mắt.

Thế giới Hồng Hoang bây giờ, trong Ngũ Đế thì Chuyên Húc, Đế Khốc, Nghiêu, Thuấn đều đã chứng đạo, vị trí cộng chủ Nhân tộc đã truyền cho Đại Vũ.

Đại Vũ vừa mới nhậm chức không lâu, đang trong quá trình tạo dựng uy vọng, lão sư của hắn là Quảng Thành Tử cũng đang dốc hết tâm cơ bày mưu tính kế.

Đáng nói là, Nhân giáo, Xiển giáo, Tây Phương giáo, Tiệt giáo đều có cộng chủ Nhân tộc làm đệ tử, vì thế sức ảnh hưởng của bốn giáo phái lớn trong Nhân tộc cũng dần tăng lên.

Khí vận Nhân tộc mà Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tây Phương Nhị Thánh, Thông Thiên giáo chủ chiếm được cũng tăng lên không ít.

Bây giờ, Tô Dự và Nữ Oa hai người vẫn chiếm hơn sáu phần khí vận, Ngũ Đại Thánh Nhân cũng chỉ có thể chia nhau hơn ba phần một chút mà thôi.

Đó là kết quả của việc Tô Dự bế quan 10 vạn năm.

Bây giờ Tô Dự lại xuất quan, muốn tăng thêm khí vận Nhân tộc, đó là điều tuyệt đối không thể.

"Vút!" Tô Dự trực tiếp trở về Thiên Đình, tức thì bị Nữ Oa cảm nhận được, rồi trực tiếp xuất hiện bên cạnh hắn.

"Phu quân!" "Nương tử!" Tô Dự ôm eo Nữ Oa, thấy nàng càng ngày càng cao quý thánh khiết, điển nhã ung dung, không khỏi ôm chặt hơn.

"Vút!" Ngay sau đó, Hi Hòa, Thường Hi, Hằng Nga, Hậu Thổ, Huyền Minh, Dao Trì, Tây Vương Mẫu, Cửu Thiên Huyền Nữ, Truy Y Thị...

đồng loạt kéo đến.

"Phu quân!" "Phu quân!" Thấy các vị Đế hậu ai nấy đều phong hoa tuyệt đại, quốc sắc thiên hương, Tô Dự ôn nhu ôm từng người một, sau đó cùng nhau tiến vào Tam Thập Tam Thiên của Thiên Đình.

"Bái kiến Đại Thiên Tôn, bái kiến Nữ Oa nương nương, bái kiến các vị Đế hậu!" "Bái kiến Đại Thiên Tôn, bái kiến Nữ Oa nương nương, bái kiến các vị Đế hậu!" Tô Dự trở về tự nhiên sẽ không vội vàng triệu tập đại triều hội Thiên Đình, mà dẫn theo các vị kiều thê trở về Thiên Đế Điện ôn tồn một phen, giải tỏa nỗi tương tư.

"Phu quân, nói cho chàng một tin tốt, Xích Luyện, Chanh Vũ, Hoàng Nguyệt, Lục Tố, Thanh Điểm, Lam Khấu, Tử Tô bảy đứa cuối cùng đã hóa hình vào năm ngàn năm trước.

Vừa hóa hình thực lực đã là Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ, thiên phú thần thông của mỗi đứa đều rất mạnh, tư chất phi phàm!" Hi Hòa dựa vào lòng tình lang, báo cáo với Tô Dự những chuyện lớn xảy ra trong mười vạn năm qua.

Điều đáng để tình lang quan tâm nhất, chính là chuyện bảy quả hồ

lô hóa hình.

Phải biết rằng, Tô Dự có được Tiên Thiên Hồ Lô Đằng đã mấy nguyên hội rồi, bảy quả hồ lô nhỏ cũng đã từ lâu chưa hóa hình...

Trong những năm tháng đó, đều do Tô Dự, Hi Hòa, Nữ Oa tận tâm chăm sóc, tình cảm đối với bảy quả hồ lô nhỏ không hề bình thường.

Tô Dự vốn định đối xử với chúng như bảy anh em Hồ Lô Oa, ai ngờ bảy quả hồ lô này lại là con gái.

Vì thế Hi Hòa thuận thế nhận làm nghĩa nữ, đối với điều này, Tô Dự tự nhiên cũng không từ chối.

Vì thế, bảy quả hồ lô vừa hóa hình đã được sắc phong làm công chúa Thiên Đình, thân phận quý không thể tả, đối ngoại thì tôn xưng là Thất Công Chúa.

"Tốt!" Nghe lời Hi Hòa, Tô Dự khẽ gật đầu, đối với việc bảy quả hồ lô cuối cùng đã hóa hình cũng bày tỏ sự vui mừng.

"Đúng rồi, phu quân, sau khi chúng hóa hình, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng đã hoàn toàn khô héo, cho dù Nữ Oa tỷ tỷ dùng thực lực Thánh nhân cũng không cứu được." Hi Hòa nói đến đây, thần sắc có chút áy náy.

Tô Dự khẽ cười, ôm chặt nàng vào lòng.

"Không sao, sứ mệnh của Hồ Lô Đằng là như vậy, nương tử không cần bận tâm!" Nếu theo sự phát triển bình thường, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng sau khi thai nghén ra lứa bảy quả hồ lô đầu tiên sẽ hoàn toàn khô héo.

Hắn đã nghịch thiên hành sự cứu sống nó, bây giờ nó lại thai nghén ra bảy quả hồ lô nữa, không thể lại nghịch thiên lần nữa.

Chương 342

"Nữ nhi bái kiến phụ hoàng!" "Nữ nhi bái kiến phụ hoàng!" "Nữ nhi bái kiến phụ hoàng!" Một lát sau, bảy vị công chúa (Xích Luyện, Chanh Vũ, Hoàng Nguyệt, Lục Tố, Thanh Điểm, Lam Khấu, Tử Tô) nhận được phân phó của Hi Hòa, lập tức đến yết kiến.

Nhìn bảy nàng nghĩa nữ yểu điệu thướt tha, ai nấy đều phong hoa tuyệt đại, quý khí điển nhã, Tô Dự không khỏi khẽ gật đầu.

"Không cần đa lễ, đến ngồi bên cạnh trẫm!" Lúc chưa hóa hình, Tô Dự thường xuyên tưới Tam Quang Thần Thủy, nên chúng đã sớm có tình cảm sâu đậm với Tô Dự.

Vì thế lần đầu gặp mặt, không hề cảm thấy xa lạ.

"Hi hi, phụ hoàng thật tốt." Mới đầu thấy Tô Dự có chút bá khí nghiêm túc, nhưng bây giờ lại cảm thấy vô cùng thân cận.

Sau khi ở cùng bảy nàng nghĩa nữ một thời gian, Tô Dự cảm thấy tâm trạng nhẹ nhõm hoạt bát hơn không ít, vì thế đối với chúng cũng càng thêm yêu thương, trực tiếp ban cho mỗi người một kiện Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo phù hợp thuộc tính.

Dù sao trong tay hắn có mấy trăm kiện Tiên Thiên Linh Bảo, đối với nghĩa nữ, đương nhiên sẽ không keo kiệt.

Sau khi hưởng thụ một khoảng thời gian vui vẻ, Tô Dự liền bắt đầu xử lý sự vụ Thiên Đình.

Mười vạn năm qua, Thiên Đình có Nữ Oa, Hi Hòa, Dao Trì... quản lý, mọi việc đều được xử lý ngăn nắp, căn bản không cần hắn lo lắng.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Các tinh anh cốt cán của Thiên Đình ai nấy đều có chút kích động

hưng phấn, vì đây là lần đầu tiên Tô Dự Thiên Đế triệu tập đại triều hội Thiên Đình sau mười vạn năm.

Chúc Long, Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng, Kim Phượng các đại năng viễn cổ trong lòng đều đang suy đoán. 'Hơn mười vạn năm trước, Thiên Đế đã là cảnh giới Bán Bộ Hỗn Nguyên, nay bế quan lâu như vậy, liệu có một lần thành công chứng đạo không?' Nếu Tô Dự Thiên Đế thành công chứng đạo thành Thánh, với chiến lực của ngài, tuyệt đối sẽ quan tuyệt toàn bộ Hồng Hoang.

Lại thêm Nữ Oa nương nương, cho dù năm vị Thánh Nhân khác liên thủ, có gì phải sợ?

Tất cả mọi người đều tràn đầy mong đợi.

Chúc Long và những người khác luôn lấy Tô Dự Thiên Đế làm mục tiêu, nếu ngài có thể dĩ lực chứng đạo, đối với họ, không khác gì một ngọn hải đăng rực rỡ.

"Vút!" Giây tiếp theo, Tô Dự dẫn theo tất cả Đế hậu đồng loạt xuất hiện tại Lăng Tiêu Bảo Điện, rồi lần lượt ngồi xuống.

"Bái kiến Đại Thiên Tôn, bái kiến Nữ Oa nương nương, bái kiến các vị Đế hậu!" "Bái kiến Đại Thiên Tôn, bái kiến Nữ Oa nương nương, bái kiến các vị Đế hậu!" "Bái kiến Đại Thiên Tôn, bái kiến Nữ Oa nương nương, bái kiến các vị Đế hậu!" Tiếng triều bái như núi hô biển gầm, uy chấn thiên khung, khiến tất cả tinh nhuệ Thiên Đình tâm thần dao động, kích động không thôi.

"Các khanh miễn lễ!" Tô Dự ngồi trên ngai vàng Thiên Đế hờ hững phất tay, sau đó cho mọi người đứng dậy.

Thiên Đình sau mấy chục vạn năm phát triển, bây giờ thành viên chính thức đã đột phá 5000 tỷ, đại năng Chuẩn Thánh có mấy chục tôn, cao thủ Đại La Kim Tiên càng phá vỡ bốn chữ số, cao thủ Thái Ất

Kim Tiên càng nhiều không đếm xuể.

Có thể nói, Thiên Đình bây giờ, cường thế đến mức căn bản không có bất kỳ đối thủ nào!

Tiếp theo, Tô Dự bố cục sắp xếp một phen sự vụ, hàn huyên với các tinh anh cốt cán của Thiên Đình một lúc, liền chuẩn bị bố cục cho việc cộng chủ Nhân tộc Đại Vũ chứng đạo.

"Đệ tử Lục Nhĩ, bái kiến lão sư, bái kiến các vị sư mẫu!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu đến Thiên Đế Điện, trong lòng tràn đầy kích động, đồng thời cũng có chút xấu hổ.

Bởi vì mấy nguyên hội qua, được lão sư và các vị sư mẫu tận tâm dạy dỗ, bây giờ hắn vẫn chưa đột phá Chuẩn Thánh, trong khi đại sư huynh Khổng Tuyên, bây giờ đã đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ rồi.

Sự chênh lệch này, thực sự hổ thẹn với kỳ vọng của lão sư, sư mẫu a!

"Không cần đa lễ!" Tô Dự hờ hững phất tay, sau đó đánh giá hắn.

Mười tám vạn năm trước, Lục Nhĩ Mỹ Hầu đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên, đỉnh thượng tam hoa khai cửu phẩm, có thể nói tư chất phi phàm.

Mười tám vạn năm sau, vẫn là Đại La Kim Tiên đỉnh phong, quả thực có chút hổ thẹn với căn nguyên tư chất của mình.

Nhưng bây giờ, Tô Dự sớm đã nhìn ra, Lục Nhĩ Mỹ Hầu là do tàn khu của Hỗn Độn Ma Thần, thậm chí là Hỗn Độn Ma Viên hóa thành.

Lúc đột phá Đại La Kim Tiên, đã thức tỉnh một phần thiên phú pháp tắc, nhưng đối với một phần nhỏ thiên phú pháp tắc này vẫn chưa triệt để lĩnh ngộ, vì thế đến nay vẫn chưa thể đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Đáng nói là, Hỗn Độn Ma Viên là một trong những Hỗn Độn Ma Thần có lực lượng mạnh nhất trong ba ngàn Hỗn Độn, thiên phú pháp tắc là Chiến chi pháp tắc, trong ba ngàn Đại Đạo cũng xếp hạng top mười.

Nếu không phải Hỗn Độn Ma Viên gặp phải Bàn Cổ đại thần nắm giữ Lực chi pháp tắc, e rằng cũng có cơ hội dĩ chiến chứng đạo.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu là một trong Hỗn Thế Tứ Hầu, muốn chứng đạo, phải có được Chiến chi pháp tắc hoàn chỉnh mới được.

Vì thế, Tô Dự suy ra cơ duyên của Lục Nhĩ Mỹ Hầu nằm ở trên người các Hỗn Thế Hầu khác.

Lần này, Đại Vũ sắp chứng đạo, phải trị thủy Hoàng Hà, trừ khử thủy yêu Vô Chi Kỳ trong Hoàng Hà.

Vô Chi Kỳ cũng thuộc Hỗn Thế Tứ Hầu, là Xích Kháo Mã Hầu.

Nếu theo tình tiết bình thường, Xích Kháo Mã Hầu Vô Chi Kỳ vì làm loạn ở Hoàng Hà, sẽ bị Đại Vũ mời lão sư Xiển giáo đến chém giết, bình định thủy hoạn Hoàng Hà.

Như vậy, muốn tập hợp đủ Hỗn Thế Tứ Hầu sẽ rất khó.

Do đó, Tô Dự quyết định để Lục Nhĩ Mỹ Hầu đi hàng phục Xích Kháo Mã Hầu, rồi dựa vào xuất thân Hỗn Thế Tứ Hầu, cùng nhau giao lưu thiên phú pháp tắc của mình, không chừng có thể nhân cơ hội này tiến thêm một bước.

Như vậy, Lục Nhĩ Mỹ Hầu cũng có thể thuận lợi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, Xích Kháo Mã Hầu Vô Chi Kỳ cũng có thể thuận lợi gia nhập Thiên Đình, vì Thiên Đình hiệu mệnh.

Nếu có thể tập hợp đủ Hỗn Thế Tứ Hầu, đối với Tô Dự không chừng cũng có công dụng lớn.

“Lục Nhĩ, sở dĩ mấy chục vạn năm qua ngươi không thể đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, là do cơ duyên chưa đến.

Bây giờ, cơ duyên đột phá của ngươi đã hiện.” “Ngươi là một trong Hỗn Thế Tứ Hầu, nếu có thể triệu tập ba Hỗn Thế Hầu còn lại, hoàn thiện bản thân, tuyệt đối có thể thuận lợi đột phá!” Nghe lời lão sư, Lục Nhĩ Mỹ Hầu trong lòng kích động không thôi.

“Dám hỏi lão sư, ba Hỗn Thế Hầu còn lại ở đâu?” “Trong Hoàng Hà có một Hỗn Thế Tứ Hầu, tên là Vô Chi Kỳ, là Xích Kháo Mã Hầu.

Vi sư hôm nay giao cho ngươi một nhiệm vụ, đó là hàng phục Xích Kháo Mã Hầu, rồi đưa lên Thiên Đình vì Thiên Đình hiệu mệnh!” “Cẩn tuân pháp chỉ của lão sư!” Nghe nhiệm vụ lão sư giao, Lục Nhĩ Mỹ Hầu trong lòng vui mừng, trực tiếp cúi người hành lễ.

Sau khi sắp xếp cho Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Tô Dự liền bắt đầu chuẩn bị tổ kiến một đại sát trận khác ‘Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận’.

Thiên Đình bây giờ, không còn thiếu hụt cao thủ Đại La Kim Tiên như lúc ban đầu.

Tổ kiến một ‘Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận’ và một ‘Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận’ là thừa sức.

Chương 343

Tô Dự giao hai kiện chí bảo Hà Đồ, Lạc Thư cho Cửu Thiên Huyền Nữ và Tây Vương Mẫu chưởng quản, do hai người chủ trì Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận.

Một trăm linh tám vị tinh nhuệ Thiên Đình dưới sự bố trí của Tô Dự, dựa theo các loại sông núi địa thế để lập trận.

"Ông!" Khi Hà Đồ Lạc Thư làm trận nhãn, dẫn dắt toàn bộ sông núi của thế giới Hồng Hoang, toàn bộ Thiên Đình quang hoa bùng nổ, một luồng khí tức kinh khủng bắt đầu hiện ra, giống như một tôn Thánh nhân sống lại, khiến vô số sinh linh Hồng Hoang run rẩy!

Vô số đại năng Hồng Hoang không khỏi lần lượt nhìn lên bầu trời, hai mắt không khỏi lộ ra vẻ sùng bái chấn động.

Trước đó, Thiên Đình tổ kiến ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, đã khiến tất cả sinh linh Hồng Hoang chấn động không thôi.

Bây giờ, lại một đại sát trận Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận cũng được tổ kiến ra.

Nền tảng và sự cường đại của Thiên Đình, đã vượt xa dự liệu của tất cả mọi người!

"Tuyệt đối là bút tích lớn của Tô Dự Thiên Đế.

Không ngờ Tô Dự Thiên Đế bế quan mấy chục vạn năm, vừa xuất quan đã cho chúng sinh Hồng Hoang một uy hiếp lớn như vậy!" "Thiên Đình có Tô Dự Thiên Đế và Nữ Oa nương nương tọa trấn, lại thêm Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, cho dù năm vị Thánh Nhân khác liên thủ, Thiên Đình cũng có sức đánh một trận phải không?" "Hít!~" "Thật không ngờ, Tô Dự Thiên Đế lại

trưởng thành đến mức độ đáng sợ như vậy, bây giờ lại có tư cách khiêu chiến tất cả các Thánh nhân khác, thật quá khiến người ta chấn động!" "Đúng rồi, Tô Dự Thiên Đế bế quan mấy chục vạn năm, có chứng đạo thành Thánh không?" "Chắc là không, dĩ lực chứng đạo không dễ dàng như vậy, càng huống chi một khi chứng đạo thành Thánh, cả thế giới Hồng Hoang đều sẽ xuất hiện thiên địa dị tượng.

Mấy chục vạn năm qua không hề có." Vô số đại năng Hồng Hoang nhớ lại thiên địa dị tượng lúc Đạo Tổ Hồng Quân, Nữ Oa, Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh chứng đạo thành Thánh, không khỏi lần lượt gật đầu.

Mấy chục vạn năm không xuất hiện thiên địa dị tượng, Tô Dự Thiên Đế chắc chắn chưa chứng đạo thành Thánh!

Tại núi Thủ Dương, trong Thái Thanh Cung.

Khi đại sát trận đương thời 'Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận' vừa được bố trí xong, uy thế kinh khủng của nó lập tức được Thái Thanh Lão Tử cảm nhận được.

"Bá!" Thái Thanh Lão Tử mở bừng hai mắt, bất giác nhìn lên bầu trời, đôi mắt lộ ra vẻ trầm tư.

"Hưu!" Một bóng người xuất hiện tại Thái Thanh Cung, chính là Ngọc Thanh Thánh Nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Kính chào đại huynh!" "Huynh đệ chúng ta không cần đa lễ, mời ngồi!" Thái Thanh Lão Tử nhìn Nguyên Thủy, gương mặt già nua vốn tĩnh lặng như giếng cổ lộ ra nụ cười hiền hòa.

"Đại huynh, nay Tô Dự đã xuất quan, lại trực tiếp bày ra Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận có thể đối đầu với Thánh nhân, cộng thêm Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, thực lực của Thiên Đình thật không thể xem thường!" Nguyên Thủy vừa nói, vừa ngồi xuống đối diện

Thái Thanh Lão Tử.

"Không sao, đại sát trận chung quy cũng là vật chết, có thể đối đầu Thánh nhân thì đã sao, chẳng lẽ có thể hạn chế được hai huynh đệ chúng ta?" Thái Thanh Lão Tử khẽ cười, đôi mắt tràn đầy vẻ tự tin.

Nguyên Thủy Thiên Tôn khẽ gật đầu, sau đó nghiêm mặt nhìn Thái Thanh Lão Tử.

"Đại huynh, Tô Dự bế quan lâu đến mười vạn năm, liệu có phá vỡ được bình cảnh, mượn khí vận Thiên Đình để một lần chứng đạo thành Thánh không?" Lần này Nguyên Thủy đến đây, chủ yếu là muốn thương nghị với đại huynh xem Thiên Đế Tô Dự rốt cuộc đã chứng đạo thành Thánh hay chưa.

Nếu thật sự đã chứng đạo thành Thánh, vậy thì những bố cục nhằm vào Thiên Đình trước đây bắt buộc phải thay đổi.

Dù sao, khi Tô Dự còn ở Bán Bộ Hỗn Nguyên đã có thể đánh tan chân thân Thánh nhân của đại huynh, một khi chứng đạo thành Thánh, đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, vậy thì khác biệt chính là trời và đất.

Khi đó, dù hai huynh đệ họ liên thủ cũng chưa chắc có thể thắng được đối phương.

"Tuyệt đối không có!" Nghe câu hỏi của nhị đệ, Thái Thanh Lão Tử nói bằng giọng vô cùng kiên định.

"Nhị đệ, ta là Thiên Đạo Thánh Nhân, nếu có người chứng đạo thành Thánh, đạt được Thánh nhân quả vị, không đợi Thiên Đạo giáng dị tượng, chúng ta đã có thể cảm ứng được ngay tức khắc." "Hiện tại, vi huynh hoàn toàn không cảm ứng được Hồng Hoang Thiên Đạo có Thánh nhân quả vị mới xuất hiện, càng đừng nói đến thiên địa dị tượng!" "Vì vậy, lần bế quan này của Thiên Đế Tô Dự hoàn toàn

không có chứng đạo thành Thánh!" Nghe lời của đại huynh, Nguyên Thủy Thiên Tôn bất giác gật đầu tán thành.

"Đại huynh nói rất đúng." "Tô Dự đi con đường Dĩ Lực Chứng Đạo, phương thức chứng đạo này thực lực mạnh nhất, nếu không cũng sẽ không thể lấy cảnh giới Bán Bộ Hỗn Nguyên để đối chiến Thánh nhân." Thái Thanh Lão Tử bị Tô Dự liên tiếp đánh tan mấy lần mà không làm gì được, trong mắt không khỏi hiện lên một tia tức giận nhàn nhạt.

"Đại huynh, Dĩ Lực Chứng Đạo thật quá gian nan rồi, với tư chất thiên phú của Tô Dự, lại thêm khí vận kinh khủng đang có mà vô số nguyên hội vẫn chưa thể chứng đạo thành Thánh, xem ra ngày ấy ta lựa chọn giống lão sư, trảm tam thi chứng đạo, thật sự là quá mức sáng suốt!" Nghe Nguyên Thủy Thiên Tôn nói, Thái Thanh Lão Tử bất giác lộ ra một nụ cười khổ nhàn nhạt.

"Nhị đệ, ngày ấy ta chọn trảm tam thi chứng đạo có phần hơi vội vàng, nếu có thể làm lại một lần, ta nhất định phải tìm ba món tiên thiên linh bảo cùng thuộc tính mới được." "Có sao đâu?" Nguyên Thủy Thiên Tôn chẳng hề để tâm.

"Đại huynh, nay chúng ta đã thành Thánh vị, ở Hồng Hoang thế giới cao cao tại thượng, bất tử bất diệt, cũng không khác gì chứng đắc Đại Đạo, siêu thoát vĩnh hằng rồi." "Đúng rồi, đại huynh, nếu bây giờ Tô Dự đã xuất quan, chắc hẳn thực lực lại tăng cường không ít, cộng thêm Thiên Đình lại có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cùng Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, bố cục của chúng ta có cần thay đổi không?" Bá!

Ngay sau đó, đôi mắt của Thái Thanh Lão Tử không khỏi lộ ra vẻ tự tin và bá khí.

"Không cần thay đổi!" "Chúng ta là giáo chủ của Nhân giáo và

Xiển giáo, che chở Nhân tộc, tạo phúc cho Nhân tộc, hưởng khí vận Nhân tộc là chuyện đương nhiên.

Tô Dự độc đoán chuyên quyền, cưỡng ép chiếm đoạt khí vận và vận mệnh của Nhân tộc, ta lấy lại khí vận Nhân tộc vốn có của mình thì có gì không được?" "Nhưng..." Nguyên Thủy Thiên Tôn hai lần đại chiến với Tô Dự trước đây đều chịu thiệt thòi không ít, mưu kế trước mặt Tô Dự căn bản không có tác dụng gì, lần nào cũng ê chề thất bại, suýt nữa còn để lại bóng ma tâm lý.

"Nhị đệ, không cần lo lắng." Thấy vẻ lo âu và e ngại trên mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thanh Lão Tử tự tin cười.

"Chỉ cần Tô Dự chưa chứng đạo thành Thánh, cho dù lôi kéo cả tam đệ, cũng không thể chống lại Tứ Thánh chúng ta liên thủ!" Thái Thanh Lão Tử vừa dứt lời, thân hình khẽ động.

"Bá!" "Bá!" "Bá!" Ba bóng người với khí chất khác nhau lần lượt xuất hiện bên cạnh ông.

Khi Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn thấy ba bóng người đó, hai mắt không khỏi trợn trừng, lộ vẻ chấn động.

"Đại huynh, người… cuối cùng đã trảm ra được đệ tam thi?" Phải biết rằng, trảm ra Thiện thi và Ác thi không quá khó, nhưng muốn trảm ra 'Chấp niệm' và 'Tự ngã' thì thật sự quá khó.

Vô số nguyên hội trôi qua, Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn luôn muốn trảm ra đệ tam thi, nhưng chưa bao giờ thành công, không ngờ đại huynh lại trảm ra được.

Không hổ là đại huynh!

"Không sai!" "Vi huynh vào năm nghìn năm trước cuối cùng đã trảm ra được 'Tự ngã', tên là 'Thái Thượng Vong Tình', tu vi tiến thêm một bước, đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng

thứ ba!" Thái Thanh Lão Tử khẽ cười, tràn đầy vẻ tự tin.

"Sau khi trảm ra tam thi, tu luyện còn nhanh hơn, lại càng có thêm nhiều lợi ích.

Vì thế, cho dù Nữ Oa sư muội lại đột phá, sớm muộn có một ngày, vi huynh cũng sẽ vượt qua nàng.

Đến lúc đó đối phó với Tô Dự, tự nhiên không đáng lo ngại!" "Vừa rồi vi huynh nói ngày ấy ta trảm thi quá vội vàng, là vì pháp bảo ta chọn để ký thác trảm thi thuộc tính không đồng nhất, nếu cùng thuộc tính, đem tam thi hợp nhất, chưa chắc không thể chứng đắc Đại Đạo chân chính!" Thiện thi của Thái Thanh Lão Tử được trảm ra bằng cực phẩm tiên thiên linh bảo Bàn Long Quải Trượng, Ác thi thì dùng tiên thiên chí bảo Thái Cực Đồ trảm ra, Tự ngã thi lại dùng cực phẩm tiên thiên linh bảo Nam Phương Ly Địa Diễm Quang Kỳ trảm ra.

Thiện thi và Tự ngã thi miễn cưỡng có thể xem là cùng nguồn gốc, đều xuất từ Hỗn Độn Thanh Liên, nhưng thuộc tính của tiên thiên chí bảo lại khác biệt quá lớn so với hai món còn lại.

Vì thế, Thái Thanh Lão Tử trừ phi có đại cơ duyên đột phá giới hạn của trảm thi, nếu không muốn chứng đắc Đại Đạo chân chính, tuyệt đối không có khả năng.

"Đại huynh không cần phiền não, biết đâu tương lai sẽ có đại cơ duyên có thể đột phá hạn chế này thì sao?" Nghe nhị đệ an ủi, Thái Thanh Lão Tử khẽ gật đầu.

"Đúng rồi, đại huynh, có thể chia sẻ với ta kinh nghiệm trảm 'Tự ngã' thi không?" Đôi mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn tràn đầy vẻ khẩn cầu.

Dù sao ông cũng đã muốn trảm Tự ngã thi mấy chục vạn năm, nay

đại huynh đã trảm ra được, có kinh nghiệm của người đi trước, chắc chắn sẽ có ích rất lớn.

"Nhị đệ, vi huynh sẽ chia sẻ với ngươi cảm ngộ khi trảm ra Tự ngã thi." Đối với Nguyên Thủy, Thái Thanh Lão Tử vô cùng coi trọng và tin tưởng, nhị đệ càng mạnh, chỉ càng có lợi cho bố cục sau này, vì vậy tự nhiên sẽ không giấu giếm.

Chương 344

“Đa tạ đại huynh!” Nguyên Thủy Thiên Tôn vô cùng cảm kích.

“Huynh đệ chúng ta không cần khách khí như vậy!” Thái Thanh Lão Tử khẽ cười, sau đó bắt đầu giảng giải cho Nguyên Thủy kinh nghiệm và cảm ngộ về việc trảm Tự ngã thi. ...

Tại Tây Phương, trên núi Tu Di.

Khi Thiên Đình tổ kiến Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận với thanh thế to lớn, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đang bế quan không khỏi mở bừng hai mắt.

“Bá!” Chuẩn Đề lộ vẻ chấn động, sau đó nhanh chóng suy diễn trong lòng.

“Sư huynh, hiện tại thanh thế của Thiên Đình thật quá kinh khủng, dưới trướng cao thủ cấp Chuẩn Thánh, Đại La Kim Tiên đã vượt xa Yêu Tộc Thiên Đình thời thượng cổ.” “Hiện giờ, Tô Dự bế quan mười vạn năm, liệu có mượn khí vận Thiên Đình để một lần chứng đạo thành Thánh không?” Nếu Tô Dự thật sự chứng đạo thành Thánh, với tiềm lực và chiến lực kinh khủng của hắn, hai huynh đệ họ cộng lại cũng sẽ bị đánh cho tơi tả.

E rằng chỉ có liên hợp với đại sư huynh Thái Thanh Lão Tử và nhị sư huynh Nguyên Thủy Thiên Tôn mới có chút cơ hội thắng, nhưng người ta Tô Dự còn có một vị thê tử là Thánh nhân Nữ Oa sư tỷ nữa!

Vì vậy, Tứ Đại Thánh Nhân dù có lại liên thủ cũng không phải là đối thủ của người ta.

“Sư đệ không cần lo lắng, Thiên Đế Tô Dự muốn Dĩ Lực Chứng Đạo đâu có dễ dàng như vậy?

Huống hồ, nếu thật sự chứng đạo thành Thánh, chúng ta cùng là Thiên Đạo Thánh Nhân sao có thể không biết?" Tiếp Dẫn nghiêm túc nhìn sư đệ Chuẩn Đề, nói với giọng điệu vô cùng tự tin.

"Vậy thì tốt!" Tô Dự không chứng đạo thành Thánh, Chuẩn Đề trong lòng không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Nếu không, đối đầu với hắn, áp lực thật sự quá lớn. ...

Tại Bắc Phương, sâu trong Thập Vạn Đại Sơn.

Thái tử Yêu tộc Lục Áp nhìn về phía bầu trời, cảm nhận khí tức kinh khủng của Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, hai nắm tay không khỏi siết chặt, nội tâm tràn đầy đấu chí.

Hơn mười vạn năm qua, không ít tinh nhuệ của Yêu tộc thấy Yêu Sư Côn Bằng chủ động thuần phục Thiên Đế Tô Dự, vì vậy, Yêu tộc vì sinh tồn cũng bắt đầu chủ động đầu hàng Thiên Đình.

Hiện tại, tinh nhuệ Yêu tộc dưới trướng chỉ còn lại hơn hai mươi ức.

Trong tình huống này, Lục Áp trong lòng càng thêm kiên định phải thực hiện di nguyện của phụ hoàng.

"Bản thái tử có thể nhẫn nhịn mười vạn, một trăm vạn năm, nếu có một ngày có thể chứng đạo thành Thánh, ta nhất định sẽ lấy lại tất cả những gì đã mất!" ...

Tại Thiên Đình.

Tô Dự sau khi tổ kiến xong Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, liền giao quyền khống chế cho Cửu Thiên Huyền Nữ và Tây Vương Mẫu, sau đó đưa Nữ Oa, Hi Hòa và những người khác trở về đạo trường Tiên Đình của mình, ôn lại những tháng ngày xưa cũ.

"Bái kiến chủ nhân, bái kiến các vị chủ mẫu!" "Bái kiến chủ nhân,

bái kiến các vị chủ mẫu!" Bạch Chính và Thanh Sính cảm nhận được khí tức của Tô Dự, lập tức đến cung kính hành lễ.

Mấy chục vạn năm qua, hai người vẫn luôn trung thành trấn giữ đạo trường cho chủ nhân, chưa từng rời đi một bước.

"Không cần đa lễ!" Tô Dự khẽ phất tay, rồi ôm eo Nữ Oa và Hi Hòa bắt đầu tuần tra đạo trường của mình một lượt, nhìn những gốc cực phẩm tiên thiên linh căn cùng vô số thiên tài địa bảo, không khỏi nở một nụ cười nhàn nhạt.

Sau khi trở lại chủ điện, Nữ Oa đã thiết lập trận pháp cách tuyệt, không khỏi hỏi ra vấn đề quan tâm nhất trong lòng.

"Phu quân, lần bế quan này, chàng có đột phá không?" Hi Hòa cũng đầy quan tâm nhìn tình lang.

Thấy vẻ mặt của các nàng, Tô Dự mỉm cười gật đầu.

"Không sai, vi phu đã chính thức đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!" Bá!

Nghe tình lang tự mình thừa nhận, Nữ Oa trong lòng cuối cùng cũng yên tâm, còn Hi Hòa thì vô cùng kích động, chủ động ôm lấy vòng eo hổ của Tô Dự.

"Phu quân, đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên không phải nên có Thánh nhân quả vị sao?

Vì sao ta không thể cảm ứng được?" Nữ Oa là tồn tại đầu tiên chứng đạo thành Thánh trong số các Thánh nhân, tự nhiên hiểu rõ, nếu Hồng Hoang thế giới xuất hiện một vị Thánh nhân mới, tuyệt đối sẽ cảm ứng được ngay lập tức.

Nhưng hiện tại, Hồng Hoang thế giới vẫn chỉ có sáu vị Thánh nhân, đây là chuyện gì?

Tô Dự nghe Nữ Oa hỏi không khỏi mỉm cười, sau đó chủ động ôm lấy eo nàng và Hi Hòa, ngửi mùi hương trên người các nàng, trong lòng vô cùng sảng khoái.

"Nương tử, vi phu đã đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, nhưng không hề nhận Thánh nhân quả vị trong Hồng Hoang thế giới!" "Sao có thể?

Nếu không nhận Thánh nhân quả vị, Thiên Đạo cũng sẽ không cho phép đâu!" Nữ Oa nói, rồi hai mắt sáng lên, nhìn tình lang với vẻ đầy kinh ngạc.

"Chẳng lẽ, phu quân đã có được Hỗn Độn Châu, thứ được mệnh danh là 'cái nhất' đã độn đi trong Đại Đạo?" "Theo lời lão sư từng nói, Hỗn Độn Châu thai nghén một phương Hồng Mông Hỗn Độn Đại Thế Giới, chẳng lẽ phu quân đã đột phá ở bên trong đó?" Nữ Oa không hổ là người mạnh nhất trong các Thánh, chỉ dựa vào vài lời của Tô Dự đã ngay lập tức suy ra được lá bài tẩy mạnh nhất của phu quân mình.

"Không sai!" Tô Dự gật đầu, lại ôm các nàng chặt hơn.

"Vi phu chính là nhờ có kiện chí bảo này mới có thể từng bước đi đến ngày hôm nay." Tô Dự nói, rồi nhìn về phía Nữ Oa.

"Nhận Thánh nhân quả vị tuy ở Hồng Hoang thế giới cao cao tại thượng, bất tử bất diệt, nhưng lại trở thành một loại gông xiềng, sau này thực lực có mạnh hơn nữa cũng phải chịu sự khống chế của Thiên Đạo, sau này muốn chứng đắc Đại Đạo chân chính, về cơ bản là không có khả năng!" Nghe lời của phu quân, Nữ Oa không khỏi khẽ gật đầu.

Là Thánh nhân cao cao tại thượng, bất tử bất diệt trong Hồng Hoang thế giới, nhưng trước mặt Hồng Hoang Thiên Đạo, lại chẳng khác gì con kiến, không có chút dư địa phản kháng nào.

Thánh nhân chi hạ giai lâu nghĩ (Dưới Thánh nhân đều là con kiến).

Vậy dưới Thiên Đạo thì sao?

Thánh nhân cũng chẳng qua chỉ là con kiến lớn hơn một chút mà thôi!

Vì thế, Nữ Oa chưa từng muốn chống lại Thiên Đạo, nhưng bây giờ, nhìn bố cục của tình lang, hẳn là đã sớm nhận ra mọi thứ, sau này không chừng sẽ phải đối đầu với Thiên Đạo, đến lúc đó, nàng lại nên xử trí thế nào?

Nhưng rất nhanh, nghĩ đến tình lang sở hữu chí bảo Hỗn Độn Châu, chắc hẳn với nhãn quang của tình lang đã sớm nhìn thấu mọi uy hiếp rồi?

Sau đó, Nữ Oa liền không còn lo lắng gì nữa, chỉ yên lặng nằm trong lòng tình lang.

Đối với Tô Dự, Nữ Oa và Hi Hòa là vợ chồng sống chết có nhau, biết được lá bài tẩy cuối cùng cũng sẽ không tiết lộ cho bất kỳ ai.

Hơn nữa, biết được điều này cũng sẽ có lợi cho bố cục của Tô Dự.

Chương 345

Bởi vì Tô Dự đã sớm bố trí truyền tống đại trận trong cơ thể các nàng, một khi nguy cơ xảy ra, các nàng sẽ được truyền tống vào Hồng Mông Hỗn Độn Đại Thế Giới đang được thai nghén bên trong Hỗn Độn Châu.

Đến lúc đó, các nàng đã sớm có chuẩn bị, sau đó sẽ giúp tình lang xử lý mọi việc. ...

Sau khi ôn tồn với Nữ Oa và Hi Hòa một thời gian, Tô Dự liền bắt đầu hoàn thiện công pháp tu luyện 《Nhất Trảm Vạn Đạo》.

Đồng thời, để Nữ Oa kết nối với lực lượng Thiên Đạo của Hồng Hoang thế giới cho hắn cảm ngộ, làm quen.

Tô Dự ở trong Hồng Hoang thế giới, tiếp tục đem thực lực áp chế ở cảnh giới Bán Bộ Hỗn Nguyên, nhưng nhãn giới của hắn đã sớm vượt ra khỏi cảnh giới vốn có.

Vì thế, khi toàn lực cảm ngộ và làm quen với Hồng Hoang Thiên Đạo, hắn đối với tam thiên đại đạo của toàn bộ Hồng Hoang thế giới càng thêm quen thuộc và thấu hiểu. ...

Lục Nhĩ Mỹ Hầu sau khi nhận được chỉ điểm và nhiệm vụ của lão sư, liền trực tiếp từ Thiên Đình đi về phía Hồng Hoang đại lục.

Hồng Hoang thế giới hiện nay, Nhân tộc đã trở thành nhân vật chính thực sự, nhưng Nhân tộc yếu ớt, thường xuyên bị yêu thú tấn công. ...

Tại Nhân tộc, kinh đô Hiên Viên.

Nhân tộc Cộng chủ Thuấn thấy Hoàng Hà hung hãn, lập tức triệu tập tất cả trọng thần thương nghị, rất nhanh mọi người bắt đầu tiến

cử Đại Vũ trị lý Hoàng Hà.

Đáng nói là, Đại Vũ là con trai của Cổn, Cổn trước đây trị lý Hoàng Hà áp dụng phương pháp lấp chặn các chỗ vỡ.

Phương pháp này tuy có thể tạm thời áp chế lũ lụt, nhưng trận lụt tiếp theo sẽ bùng phát càng dữ dội hơn.

Vì thế, Thuấn đổ tội trị thủy không hiệu quả lên đầu Cổn, trực tiếp chém giết ông.

Đại Vũ nhận được mệnh lệnh của Nhân tộc Cộng chủ Thuấn, biết được vận mệnh của cha mình, liền dũng cảm đảm nhận, thề phải trị lý Hoàng Hà triệt để, hoàn thành di nguyện của cha.

"Lão sư, Hoàng Hà sóng cả ngút trời, dọc đường lại có vạn ngọn núi cản trở, không biết lão sư có gì chỉ giáo cho con không?" Đại Vũ nhìn lão sư của mình là Quảng Thành Tử, nghiêm túc cầu vấn.

"Bá!" Quảng Thành Tử trực tiếp tế ra hai kiện pháp bảo lấp lánh kim quang, chính là Khai Sơn Phủ và Định Hải Thần Châm, những thứ này đều do đại sư bá Thái Thanh Thánh Nhân tự tay luyện chế.

"Đại Vũ, đây là Khai Sơn Phủ và Định Hải Thần Châm, vi sư ban cho ngươi, giúp ngươi trị lý Hoàng Hà.

Đồng thời sẽ phái mấy chục danh tinh nhuệ của Xiển giáo chúng ta đến trợ giúp ngươi!" Đại Vũ nhận lấy Khai Sơn Phủ và Định Hải Thần Châm, trong lòng không khỏi vô cùng yên tâm, bèn cung kính hành lễ.

"Đệ tử đa tạ lão sư!" Có lão sư tương trợ, lại thêm tinh nhuệ của Xiển giáo, Đại Vũ đối với việc trị lý Hoàng Hà lần này càng thêm tự tin mười phần.

Quảng Thành Tử nhìn bóng lưng của Đại Vũ, khóe miệng không khỏi lộ ra nụ cười mong đợi nhàn nhạt.

Là đại sư huynh của Xiển giáo, lão sư Nguyên Thủy Thiên Tôn đã giao vị trí lão sư của Nhân tộc Cộng chủ cho hắn, chính là để hắn có thể thu được công đức chứng đạo của Nhân tộc Cộng chủ, sau đó mượn công đức thuận lợi đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh.

Đối với điều này, hắn vô cùng vui mừng và mong đợi.

Nhưng chính vì sự thiên vị của Nguyên Thủy Thiên Tôn mà vết rạn nứt giữa các đệ tử chân truyền vốn đã không hòa thuận lại ngày càng lớn, một số điều Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng rõ ràng nhưng cũng không hề để tâm. ...

Đại Vũ sau khi có được Khai Sơn Phủ và Định Hải Thần Châm, liền bắt đầu đi dọc theo Hoàng Hà khảo sát địa hình, xẻ núi mở rộng sông, ba lần đi qua nhà mà không vào.

Thậm chí ngay cả khi vợ sinh con, ông cũng không về nhà, một lòng một dạ trị lý lũ lụt Hoàng Hà.

Khi Đại Vũ phong trần mệt mỏi đến thượng nguồn Hoàng Hà, đã kinh động đến cự yêu Vô Chi Kỳ ở nơi sâu nhất dưới đáy sông.

Vô Chi Kỳ là Xích Khao Mã Hầu, một trong Hỗn Thế Tứ Hầu, tu vi hiện đã đột phá Chuẩn Thánh sơ kỳ, với thực lực của Đại Vũ cộng thêm tinh nhuệ Xiển giáo căn bản không phải là đối thủ.

Càng không cần nói hiện tại Xích Khao Mã Hầu vì bị sát khí của Hoàng Hà ảnh hưởng mà cực kỳ dễ nổi giận, căn bản không nhận ra Đại Vũ trước mắt là Cộng chủ tương lai của Nhân tộc, vì vậy vừa ra tay đã diệt sát mấy danh tinh nhuệ của Xiển giáo.

Ngay khi Đại Vũ chuẩn bị sử dụng pháp bảo hộ thân để cầu cứu lão sư Quảng Thành Tử, một bóng người uy nghiêm bá khí liền xuất hiện trước mặt ông, chính là Lục Nhĩ Mỹ Hầu!

Lục Nhĩ Mỹ Hầu nhận được pháp chỉ của Tô Dự, đã tìm kiếm ở

Hoàng Hà mấy năm, hôm nay cuối cùng cũng cảm nhận được sát khí ngút trời của Vô Chi Kỳ, vì vậy mới kịp thời chạy đến.

"Dám cản ta?

Tìm chết!" Vô Chi Kỳ tỏa ra sát khí ngút trời, vung cây Lang Nha Bổng trong tay, trực tiếp đánh về phía Lục Nhĩ Mỹ Hầu.

"Phụng pháp chỉ của lão sư, hàng yêu Vô Chi Kỳ!" Bá!

Lục Nhĩ Mỹ Hầu lập tức tế ra pháp bảo của mình là Càn Khôn Côn, sau đó trực tiếp lao tới nghênh chiến Vô Chi Kỳ.

"Thượng tiên này là ai?

Lão sư của ngài là tồn tại bậc nào?" Đại Vũ nhìn Lục Nhĩ Mỹ Hầu bá khí uy mãnh, trong lòng không khỏi chấn động, bèn hỏi một tinh nhuệ Xiển giáo bên cạnh.

"Đây là Thần tướng Thiên Đình Lục Nhĩ Mỹ Hầu, lão sư của ngài là Thiên Đế!" Tinh nhuệ Xiển giáo nói xong, bất giác nhìn về phía Thiên Đình, một bộ dáng cung kính.

"Cái gì?

Lại là đồ đệ của Nhân tộc Thánh Phụ chúng ta?" Nghe giới thiệu, Đại Vũ trong lòng vui mừng khôn xiết.

Là tinh anh của Nhân tộc, làm sao lại không biết Nhân tộc Thánh Phụ Tô Dự đã trở thành chúa tể của Hồng Hoang?

Lần này gặp nguy, may mà có Thánh Phụ tương trợ, Đại Vũ trong lòng không khỏi càng thêm cảm kích.

"Có Nhân tộc Thánh Phụ chúng ta tương trợ, xem ra con yêu này không đáng lo ngại!" ...

Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Xích Khao Mã Hầu Vô Chi Kỳ điên cuồng đại chiến, trong chốc lát, phạm vi mấy ức công lý gần như bị đánh tan nát.

Sơn xuyên vỡ nát thành tro bụi.

Sông núi đảo ngược!

Chương 346

Vô Chi Kỳ do bị sát khí Hoàng Hà ảnh hưởng, thần trí có chút không tỉnh táo, vì vậy chỉ có thể dựa vào bản năng và thực lực để tác chiến.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu thì càng chiến càng dũng mãnh, khí thế cũng càng lúc càng cao ngạo.

Con đường hắn đi cũng giống như lão sư của mình, lựa chọn Dĩ Lực Chứng Đạo.

Mấy chục vạn năm, hắn vẫn luôn kẹt ở cảnh giới Đại La Kim Tiên chậm chạp không thể đột phá, đối với cơ duyên lần này, hắn vô cùng coi trọng và cẩn thận.

Theo trận đại chiến của hai người, Chiến chi pháp tắc còn thiếu sót trong cơ thể bắt đầu tự động vận chuyển, Lục Nhĩ Mỹ Hầu cảm nhận được Chiến chi pháp tắc mà Vô Chi Kỳ thi triển, liền nhận được vô hạn khải phát, sau đó nhanh chóng tiêu hóa.

Chiến lực của hắn tự nhiên mạnh hơn Vô Chi Kỳ ở Chuẩn Thánh sơ kỳ, nếu không phải vì đột phá và thu phục Vô Chi Kỳ, muốn đánh bại Vô Chi Kỳ, không biết có bao nhiêu loại biện pháp! ...

Hiện tại, Vô Chi Kỳ tự động vận chuyển 'Chiến chi pháp tắc' thuộc về thiên phú truyền thừa của Hỗn Thế Tứ Hầu, khiến Lục Nhĩ Mỹ Hầu thu được lợi ích không nhỏ.

"Oanh!" Một lát sau, Lục Nhĩ Mỹ Hầu cảm ngộ Chiến chi pháp tắc, phảng phất như phá vỡ được bình cảnh, đạt đến một cảnh giới hoàn toàn mới, cả người phảng phất như siêu thoát vĩnh hằng!

Một khắc này, vô số đại năng âm thầm quan chiến đều biết, Lục

Nhĩ Mỹ Hầu đã đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, giống như Thiên Đế Tô Dự, đều đi trên con đường Dĩ Lực Chứng Đạo.

Thiên Đình lại có thêm một vị chiến thần kinh khủng! ...

Sau khi Lục Nhĩ Mỹ Hầu đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, thực lực tăng vọt mấy chục lần, việc áp chế Vô Chi Kỳ càng thêm dễ như trở bàn tay.

Nếu muốn lấy mạng Vô Chi Kỳ, trước khi đột phá hắn đã có vô số cách rồi.

"Oanh!" Chỉ thấy Lục Nhĩ Mỹ Hầu một côn đánh trúng Vô Chi Kỳ đã hiện ra bản thể, trực tiếp hung hăng va chạm xuống mặt đất, tạo ra một cái hố khổng lồ phạm vi mấy ức công lý.

Lúc này, Vô Chi Kỳ bị đánh cho tơi bời, sát khí trên người bắt đầu từ từ giảm bớt, một đôi mắt cũng bắt đầu dần dần khôi phục lại sự trong sáng. 'Chuyện gì vậy?' Nhớ lại hành vi hung hãn gây khó dễ cho vị Cộng chủ Nhân tộc Đại Vũ ở Hoàng Hà trước đây, Vô Chi Kỳ trong lòng một trận sợ hãi.

Là một đại năng Chuẩn Thánh, sao lại không rõ khí vận mà Nhân tộc Cộng chủ sở hữu?

Thực lực có mạnh hơn nữa cũng không thể chống lại, nếu làm tổn thương vị Cộng chủ Nhân tộc này, kết cục của hắn sẽ vô cùng thê thảm.

May mà được người ta ngăn lại, Vô Chi Kỳ trong lòng đối với Lục Nhĩ Mỹ Hầu tràn đầy cảm kích.

"Thần tướng Thiên Đình Lục Nhĩ Mỹ Hầu?" Cảm nhận được khí tức của Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ lập tức hiểu rõ thân phận của đối phương, trong lòng càng thêm thấp thỏm không yên.

Hiện tại trong Hồng Hoang thế giới, ai mà không biết Lục Nhĩ Mỹ

Hầu là ái đồ của Thiên Đế Tô Dự?

Vì thế, căn bản không có ai dám chủ động đắc tội Lục Nhĩ Mỹ Hầu, bởi vì người đứng sau hắn chính là Tam Giới chi chủ Thiên Đế Tô Dự!

"Vô Chi Kỳ ra mắt Lục Nhĩ đạo hữu, đa tạ đạo hữu ra tay tương trợ!" Vô Chi Kỳ bay lên trời, nhìn Lục Nhĩ Mỹ Hầu cung kính hành lễ, hai người qua trận đại chiến này, đều mơ hồ cảm nhận được bản nguyên của đối phương gần gũi.

"Vô Chi Kỳ đạo hữu không cần khách khí, bản thần tướng phụng pháp chỉ của lão sư đến đây, đồng thời mời đạo hữu đến Thiên Đình, vì Thiên Đình chúng ta hiệu mệnh!" Bá!

Nghe lời của Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ trong lòng kinh ngạc, sau đó lập tức vui mừng khôn xiết.

Không ngờ, mình lại được Thiên Đế Tô Dự coi trọng, và còn đích thân để ái đồ Lục Nhĩ Mỹ Hầu hạ giới đến tương trợ.

Xem ra cứu mình không phải Lục Nhĩ Mỹ Hầu, mà là Thiên Đế Tô Dự!

"Nguyện vì Thiên Đế hiệu mệnh!" Rất nhanh, Vô Chi Kỳ trong lòng đã quyết định, sau đó cùng Lục Nhĩ Mỹ Hầu đi đến Thiên Đình tam thập tam thiên, chuẩn bị gia nhập Thiên Đình, vì Thiên Đế hiệu tử!

"Đồ nhi bái kiến lão sư, bái kiến các vị sư mẫu!" "Vô Chi Kỳ bái kiến Thiên Đế, bái kiến các vị Đế Hậu!" Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ cung kính hành lễ.

"Không cần đa lễ!" Tô Dự khẽ phất tay, mỉm cười nhìn Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ, trong lòng không khỏi lộ ra vẻ hài lòng.

Hiện tại, Lục Nhĩ Mỹ Hầu cuối cùng đã đột phá cảnh giới Hỗn

Nguyên Kim Tiên, cộng thêm Vô Chi Kỳ cũng thuộc Hỗn Thế Tứ Hầu, tương lai nếu có thể thu phục Thông Tí Viên Hầu Viên Hồng và Linh Minh Thạch Hầu Tôn Ngộ Không, tập hợp đủ Hỗn Thế Tứ Hầu, có thể nhận được truyền thừa hoàn chỉnh của Hỗn Độn Ma Viên, đến lúc đó đối với việc tu luyện của hắn cũng sẽ có lợi ích cực lớn.

"Khải bẩm Thiên Đế, Vô Chi Kỳ nguyện ý gia nhập Thiên Đình, vì Thiên Đế hiệu tử!" Vô Chi Kỳ cung kính quỳ xuống, chủ động đầu hàng hiệu trung.

Hắn hiểu rõ, nếu không phải Thiên Đế Tô Dự cứu giúp, e rằng mình đã trở thành vong hồn dưới tay vị Cộng chủ Nhân tộc Đại Vũ kia rồi.

"Tốt!" "Vô Chi Kỳ nghe phong, trẫm lấy danh nghĩa Thiên Đế, sắc phong ngươi làm Thiên Đình Đại Tướng, thuộc quyền thống lĩnh của Lục Nhĩ, tương lai nếu lập công, trẫm tuyệt không keo kiệt phong thưởng!" "Đa tạ Đại Thiên Tôn, nguyện vì Đại Thiên Tôn hiệu tử!" Đối với sắc phong của Tô Dự, Vô Chi Kỳ vô cùng hài lòng.

Tiếp theo, Tô Dự liền để Vô Chi Kỳ đi theo Lục Nhĩ Mỹ Hầu, sau đó để họ trao đổi học hỏi lẫn nhau, xem có thể kích hoạt thêm truyền thừa của Hỗn Độn Ma Viên hay không.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu là người hóa hình sớm nhất trong Hỗn Thế Tứ Hầu, nhưng chỉ nhận được truyền thừa thiên phú thần thông, chứ không có truyền thừa công pháp.

Vô Chi Kỳ không chỉ nhận được truyền thừa thiên phú thần thông, mà còn nhận được một phần truyền thừa công pháp của Hỗn Độn Ma Viên, vì vậy mới có thể tu luyện đến bước này. ...

"Bệ hạ, thiếp đã chuẩn bị một ít tiên tửu, xin mời bệ hạ di giá đến Dao Trì Thánh Địa." Xử lý xong công việc của Thiên Đình, Dao Trì nhìn tình lang chủ động mời.

“Được!” Tô Dự ôm eo Dao Trì, sau đó cùng nàng đi đến Dao Trì Thánh Địa.

Trong lòng hắn hiểu rõ, Dao Trì hẳn là có chuyện muốn nói với mình, vì vậy tự nhiên sẽ không từ chối.

“Bái kiến Đại Thiên Tôn, bái kiến Vương Mẫu nương nương!” “Bái kiến Đại Thiên Tôn, bái kiến Vương Mẫu nương nương!” Tại Dao Trì Thánh Địa, vô số cung nga tiên nữ đồng loạt cung kính hành lễ.

“Không cần đa lễ!” Rất nhanh, Dao Trì dắt tay tình lang, tiến vào Dao Trì Đại Điện, đây là trung tâm của Dao Trì Thánh Địa, ngoài linh khí nồng đậm vô cùng, còn có thể kết nối với Thiên Đình tam thập tam thiên, chấp chưởng vĩ lực của Thiên Đình.

“Ra mắt tỷ phu, ra mắt tỷ tỷ!” Lúc này, một vị Dao Cơ mặc cung trang màu hoa bước ra, một đôi mắt đẹp như sao lấp lánh trong đêm đen, rực rỡ chói mắt, khí chất và dung nhan của cả người càng thêm quốc sắc thiên hương, phong hoa tuyệt đại.

Dung nhan của nàng có chín phần tương tự Dao Trì, chỉ là khí chất của Dao Trì thì ung dung hoa quý, cao quý vô hạ, còn khí chất của nàng thì cao quý uyển ước, đồng thời cũng mang một chút tinh nghịch đáng yêu.

“Phu quân, nhị muội của thiếp cũng là Dao Cơ, đã sớm ngưỡng mộ chàng mấy chục vạn năm.Ngày ấy may nhờ chàng ban cho công pháp, nếu không nàng đột phá Đại La cũng sẽ không thể đỉnh thượng tam hoa khai cửu phẩm.” “Biết chàng đã xuất quan, muội ấy rất muốn gặp một lần, nên thiếp đã đưa muội ấy đến đây, hy vọng chàng đừng trách tội!” Dao Trì mỉm cười nhìn tình lang, siết chặt bàn tay to lớn của hắn.

“Tỷ phu, đừng trách tỷ tỷ nha, ta hóa hình mấy vạn năm rồi mà

chưa được gặp ngài, nên mới nài nỉ tỷ tỷ làm vậy, có trách thì trách ta đi!" Dao Cơ nhìn Tô Dự, một đôi mắt đẹp thần quang lưu chuyển, lấp lánh sinh huy.

Tô Dự khẽ cười, sau đó xua tay.

Chương 347

“Ta sao lại trách tội các ngươi được.

Dao Cơ, tỷ phu trước đây vẫn luôn bế quan, vì vậy đã bỏ lỡ lúc ngươi hóa hình, kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo Tử La Lăng này coi như là quà gặp mặt của tỷ phu tặng ngươi đi!” Bá!

Tô Dự vừa nói xong, một dải lụa Tử La Lăng màu tím liền rơi xuống trước mặt Dao Cơ.

“Đa tạ tỷ phu, tỷ phu là tốt nhất!” Dao Cơ nhận lấy Tử La Lăng, kích động nói trước mặt Tô Dự.

Dao Cơ cũng giống như Hạo Thiên, Dao Trì, đều do tiên thiên tinh thạch hóa thành.

Trước đây khi Tô Dự vào làm chủ Thiên Đình, Dao Trì đã đặc biệt đưa hắn đến gặp Dao Cơ chưa hóa hình một lần, sau đó ban cho《Tạo Hóa Chân Kinh》.

Đối với tiểu di tử này, Tô Dự tự nhiên sẽ không keo kiệt.

Hơn nữa, vị Dao Cơ này có khả năng sẽ giống như tiền thế bị người ta tính kế, sau đó cùng Dương Thiên Hữu thành hôn sinh ra Dương Giao, Dương Tiễn, Dương Thiền, rồi sẽ bị trấn áp.

Có cực phẩm tiên thiên linh bảo hộ thân, cũng có thể bảo vệ an toàn cho Dao Cơ.

Tô Dự bây giờ là Thiên Đế mới, nếu có kẻ nào dám giống như tiền thế tính kế tiểu di tử Dao Cơ để đả kích uy nghiêm của Thiên Đình, hắn tuyệt đối sẽ khiến đối phương sống không bằng chết! ...

Dao Trì thấy nhị muội Dao Cơ nhìn tình lang bằng ánh mắt đó, không khỏi thầm than một tiếng.

Ngày ấy khi nàng và Hạo Thiên còn làm đạo đồng cho Đạo Tổ Hồng Quân ở Tử Tiêu Cung, thường xuyên thảo luận về Tô Dự, từ lúc đó, Dao Cơ đã rất tò mò về Tô Dự.

Theo uy danh của Tô Dự ngày càng lớn, Dao Cơ trong lòng đối với Tô Dự càng ngày càng sùng bái, giống như fan hâm mộ vậy.

Sau đó, khi nàng và Hạo Thiên được Đạo Tổ sắc phong làm Vương Mẫu và Thiên Đế, vào làm chủ Thiên Đình, Dao Cơ chưa hóa hình cũng được đưa đến Dao Trì Thánh Địa.

Người đầu tiên ủng hộ nàng là Tô Dự.

Nhưng sau này, Hạo Thiên vì quyền thế và mưu đồ của bản thân mà bắt đầu tính kế Tô Dự, khiến Dao Trì và Dao Cơ trong lòng phẫn nộ và khinh thường.

Vì thế, khi Hạo Thiên bị Hình Thiên diệt sát, cho dù trong đó có mưu kế của tình lang, Dao Trì và Dao Cơ đều cho rằng Hạo Thiên đáng đời.

Dù sao, lấy oán báo ân đi tính kế người ta, chẳng lẽ không cho phép người ta phản kích sao?

Hơn nữa, hung thủ giết Hạo Thiên là Hình Thiên, kẻ tính kế từ trong đó là Thánh nhân Chuẩn Đề, tình lang Tô Dự căn bản không phát huy vai trò tính kế quá lớn.

Cho nên, đối với cái chết của Hạo Thiên, Dao Trì và Dao Cơ đã sớm buông bỏ. ...

Hồng Hoang đại lục.

Từ khi đại yêu Hoàng Hà Vô Chi Kỳ bị đưa lên Thiên Đình, những thủy yêu còn lại căn bản không gây ra được sóng gió gì.

Dưới sự lãnh đạo của Đại Vũ, từ đầu nguồn Hoàng Hà, ông xẻ

núi lấp biển, áp dụng chính sách trị thủy 'chặn không bằng khơi thông', tốn mấy trăm năm công phu, cuối cùng đã trị lý triệt để lũ lụt Hoàng Hà.

Vì thế, uy vọng của Đại Vũ trong Nhân tộc cũng đạt đến một mức độ chưa từng có.

Nhân tộc Cộng chủ Thuấn liền thuận lý thành chương truyền vị Nhân tộc Cộng chủ cho Đại Vũ, sau đó lên Thái Sơn phong thiện chứng đạo.

Đại Vũ sau khi trở thành Cộng chủ mới của Nhân tộc, thông qua kinh nghiệm trị lý Hoàng Hà, bắt đầu đi khắp các bộ lạc của Nhân tộc.

Ba nghìn năm sau, Đại Vũ triệu tập thủ lĩnh tất cả các bộ lạc Nhân tộc, tuyên bố thay đổi chế độ bộ lạc, thành lập quốc gia, và chính thức đặt tên nước là 'Hạ'!

Sau khi thành lập vương triều, Đại Vũ liền tiến hành cải cách quan viên Nhân tộc, giúp việc quản lý thống trị và mệnh lệnh hành chính thông suốt hơn vô số lần.

Vì thế, Nhân tộc ngày càng phồn vinh.

Một vạn năm sau, Đại Vũ bắt đầu tìm kiếm con đường chứng đạo của mình.

Khi nghe thuộc hạ báo cáo thường có vô số yêu thú tàn phá thành trì Nhân tộc, trong đầu ông không khỏi nảy ra một ý niệm. 'Ta có thể luyện chế ra pháp bảo cách ly Yêu tộc để che chở cho tử dân không?' Có ý tưởng này, Đại Vũ bắt đầu đi thỉnh giáo lão sư của mình là Quảng Thành Tử.

Quảng Thành Tử đương nhiên biết đây là con đường chứng đạo của Đại Vũ, tự nhiên vô cùng ủng hộ.

Tiếp theo, Đại Vũ bắt đầu huy động toàn quốc lực để đúc 'Cửu

Đỉnh', sau đó trấn thủ chín châu của Nhân tộc, che chở Nhân tộc không bị Yêu tộc xâm nhiễu.

Sau khi Cửu Đỉnh được luyện chế thành công, tuy được xem là pháp khí, nhưng muốn trấn thủ cửu châu, trấn áp Yêu tộc, căn bản không làm được.

Vì việc này, Đại Vũ gần như lo đến bạc đầu, đành phải cầu cứu lão sư Quảng Thành Tử.

Quảng Thành Tử cũng không biết phải làm sao, bèn trở về Ngọc Hư Cung cầu cứu lão sư Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Cửu Đỉnh mà Đại Vũ luyện chế muốn trở thành thần khí trấn thủ Nhân tộc, cần phải có chín tôn thần thú mạnh mẽ cùng thuộc tính hiến tế mới được!" Nghe câu trả lời của lão sư, Quảng Thành Tử trong lòng không khỏi khổ sở.

Không nói đến Đại La Kim Tiên, đi đâu để tìm được chín tôn thần thú mạnh mẽ?

Ngay cả lão sư của hắn là Nguyên Thủy Thiên Tôn, muốn tìm chín tôn thần thú mạnh mẽ cũng không dễ dàng như vậy?

Ngay khi Đại Vũ cảm thấy con đường chứng đạo vô vọng, một ngày, chín con kim long bay lượn, cả Nhân tộc và Hồng Hoang gần như đều bị kinh động.

"Ngao ~ ô!" "Ngao ~ ô!" "Phụng pháp chỉ của Đại Thiên Tôn, chín đại thái tử của Long tộc chúng ta (Tù Ngưu, Nhai Tí, Trào Phong, Bồ Lao, Toan Nghê, Bá Hạ, Bệ Ngạn, Phụ Hí, Ly Vẫn) đến tương trợ Nhân tộc Cộng chủ!" Tù Ngưu đã sớm nhận được pháp chỉ của Tô Dự, chờ đợi mười mấy vạn năm.

Chỉ cần hiến tế cho Cửu Đỉnh, giúp Nhân tộc trấn áp cửu châu, không những có thể hưởng thụ hương hỏa cúng phụng của Nhân tộc,

Long tộc còn có thể trở thành đồ đằng của Nhân tộc.

Khi đó, khí vận của Long tộc sẽ tăng vọt điên cuồng, tuyệt đối có thể rửa sạch hoàn toàn nghiệp lực của bản thân, sau đó Long tộc sẽ hoàn toàn trỗi dậy.

"Đa tạ Nhân tộc Thánh Phụ của chúng ta, đa tạ chín vị thái tử Long tộc!" Đại Vũ không ngờ, vào lúc gần như tuyệt vọng, lại là Nhân tộc Thánh Phụ ra tay tương trợ, vì vậy không khỏi liếc nhìn lão sư Quảng Thành Tử của mình.

Chỉ thấy sắc mặt Quảng Thành Tử có chút tái nhợt, đôi mắt lộ ra vẻ bất lực và không cam lòng.

Hắn biết rõ, nếu Đại Vũ thuận lợi chứng đạo, công đức mà hắn có thể nhận được tuyệt đối sẽ bị Thiên Đế Tô Dự chiếm đi phần lớn.

Chương 348

Nhưng không còn cách nào khác, ai bảo hắn không giải quyết được vấn đề pháp khí chứng đạo cho đệ tử?

Bất lực thì có thể trách ai? ...

Theo Long Vương cửu tử lần lượt hiến tế cho Cửu Đỉnh mà Đại Vũ luyện chế, ngay lập tức khiến phẩm cấp của Cửu Đỉnh được nâng lên cấp thần khí.

Phải biết, Long Vương cửu tử đều là đại năng Chuẩn Thánh trung kỳ, thực lực cường đại vô song, dưới sự hiến tế, gần như đã truyền toàn bộ thực lực vào trong Cửu Đỉnh.

Vì thế, công hiệu mà Cửu Đỉnh phát huy tự nhiên không tầm thường.

Tiếp theo, Đại Vũ đem Cửu Đỉnh lần lượt trấn thủ chín châu của Nhân tộc (Ký Châu, Duyện Châu, Thanh Châu, Từ Châu, Dương Châu, Kinh Châu, Dự Châu, Lương Châu, Ung Châu), từ đó về sau, Nhân tộc không cần lo lắng bị Yêu tộc tấn công, có thể an định hòa bình phát triển.

Sau đó, Đại Vũ cảm kích sự cống hiến của Long Vương cửu tử, tuyên bố xem Long tộc là đồ đằng của Nhân tộc, và dùng hương hỏa cúng phụng Long Vương cửu tử.

Do đó, Long tộc bắt đầu hưởng dụng khí vận Nhân tộc, khí vận bản thân tăng vọt điên cuồng, nghiệp lực hoàn toàn được rửa sạch, đặt nền móng vững chắc cho sự trỗi dậy của Long tộc. ...

Sau khi Tổ Long cửu tử hiến tế Cửu Đỉnh, Tô Dự liền phái Khổng Tuyên thu hồi chân linh của họ, sau đó đích thân đến Địa Phủ, vận

dụng lực lượng Lục Đạo Luân Hồi của Địa Phủ giúp họ đầu thai chuyển thế.

Đợi Long Vương cửu tử chuyển thế xong, khôi phục ký ức, có thể trở lại Thiên Đình đảm nhiệm thần chức, tiếp tục vì hắn hiệu mệnh.

Tiếp theo, Tô Dự trở về Thiên Đình, hai mắt nhìn về phía đô thành của Hạ triều Nhân tộc. 'Sau khi Đại Vũ chứng đạo, trẫm sẽ đem Nhân Đạo hoàn toàn sáp nhập vào Thiên Đình quản hạt, đến lúc đó, Địa Đạo, Nhân Đạo toàn bộ quy về Thiên Đình chưởng quản, toàn bộ Hồng Hoang thế giới sẽ nghênh đón cục diện như thế nào?' Bá!

Tô Dự nhìn lên bầu trời, phảng phất như thấy được Tử Tiêu Cung nơi sâu trong Hỗn Độn.

Là chúa tể của Hồng Hoang, quản hạt Địa Đạo, Nhân Đạo, Thiên Đạo e rằng cũng sẽ kiêng kỵ?

Nếu đem Thiên, Địa, Nhân tam đạo hoàn toàn sáp nhập vào Thiên Đình quản hạt, vậy thì có thể mượn khí vận Thiên Đình một lần đột phá 'Thiên Đạo cấp' không? ...

Trong Hồng Hoang thế giới, ngoài người phát ngôn của Thiên Đạo là Hồng Quân ở cấp Thiên Đạo, sáu Thánh còn lại đều chỉ ở cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, được gọi là Thiên Đạo Thánh Nhân.

Địa Đạo chi chủ Hậu Thổ, chỉ ở trong Địa Phủ mới có thực lực cấp Thiên Đạo, một khi ra khỏi Địa Phủ, tiến vào Hồng Hoang thế giới, thì chỉ có thực lực cấp Tổ Vu.

Nếu Tô Dự đem Thiên, Địa, Nhân tam đạo của Hồng Hoang thế giới hoàn toàn sáp nhập vào quản hạt, tuyệt đối có thể mượn khí vận điên cuồng để lập tức đột phá cấp Thiên Đạo.

Đến lúc đó, cho dù là Hồng Hoang Thiên Đạo cao cao tại thượng,

cũng phải cúi đầu xưng thần với hắn!

Tô Dự biết rõ, thu phục Địa Đạo, Nhân Đạo tương đối dễ dàng, nhưng muốn thu phục Thiên Đạo, thì vô cùng gian nan.

Nhưng dù có gian nan đến đâu, Tô Dự tuyệt đối sẽ không lùi bước! ...

Tại đô thành Nhân tộc.

Từ khi Đại Vũ luyện chế Cửu Đỉnh trấn áp cửu châu, Nhân tộc bước vào thời kỳ ổn định, không còn cần phải lo lắng yêu thú tấn công thành trì, có thể yên tâm sinh sống.

Đến đây, số lượng thành viên Nhân tộc bắt đầu bước vào một giai đoạn tăng vọt.

Năm nghìn năm sau, Đại Vũ cảm nhận được mình sắp chứng đạo, bèn bắt đầu tìm kiếm Cộng chủ mới của Nhân tộc.

Hạ triều lúc này có hai người khá có uy vọng, một người là Bá Ích, người còn lại là con trai của Đại Vũ, Khải.

Khải là con trai của Đại Vũ, khá có tài năng, lại thêm thân phận của mình, đã lôi kéo được vô số quan viên của Hạ triều.

Bá Ích tuy có tiếng hiền, nhưng người ủng hộ rất ít, nếu truyền vị Nhân tộc Cộng chủ cho ông ta, e rằng sẽ gây ra tranh chấp giữa con trai Khải và Bá Ích, đến lúc đó Nhân tộc lại phải đối mặt với chiến tranh.

Đại Vũ suy nghĩ rất lâu, cuối cùng quyết định truyền vị Nhân tộc Cộng chủ mới cho con trai mình là Khải.

Sau khi xác định xong, Đại Vũ bắt đầu cử hành nghi thức Thái Sơn phong thiện, sau đó bắt đầu cầu đảo, xin sự đồng ý của Nhân tộc chi Mẫu và Nhân tộc Thánh Phụ.

“Bá!” “Bá!” Trong nháy mắt, một bóng người uy nghiêm bá khí mang theo một bóng người thánh khiết điển nhã xuất hiện trên bầu trời, chính là Tô Dự và Nữ Oa.

Khi họ xuất hiện, cả bầu trời giáng xuống vô vàn hoa vũ màu vàng, rơi vào cơ thể tất cả Nhân tộc bên dưới, khiến bệnh tật tiêu tan.

“Bái kiến Nhân tộc Thánh Phụ của chúng ta, bái kiến Nhân tộc chi Mẫu của chúng ta!” “Bái kiến Nhân tộc Thánh Phụ của chúng ta, bái kiến Nhân tộc chi Mẫu của chúng ta!” Tiếng triều bái như sơn hô hải khiếu, vang dội khắp bầu trời.

“Không cần đa lễ!” Tô Dự khẽ phất tay, hai mắt nhìn về phía Đại Vũ.

Rất nhanh, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Tiếp Dẫn Thánh Nhân, Chuẩn Đề Thánh Nhân lần lượt đến.

Là vị đế hoàng cuối cùng của Tam Hoàng Ngũ Đế, các Thánh tự nhiên đều sẽ đích thân xuất hiện để chứng kiến chứng đạo.

“Kính chào Thiên Đế Tô Dự, kính chào Nữ Oa!” “Kính chào Thiên Đế Tô Dự, kính chào Nữ Oa sư tỷ!” Tô Dự và Nữ Oa lần lượt đáp lễ, liếc nhìn Lão Tử và những người khác, phát hiện khí thế của họ càng thêm nội liễm, không nhìn rõ sâu cạn.

“Khải bẩm Nhân tộc Thánh Phụ, Nhân tộc chi Mẫu, ngô chuẩn bị truyền vị Nhân tộc Cộng chủ mới cho Khải, xin Thánh Phụ và Nhân tộc chi Mẫu chuẩn hứa!” Đại Vũ nhìn lên trời, cung kính hành lễ với Tô Dự và Nữ Oa.

“Chuẩn!” Tô Dự khẽ phất tay, một luồng năng lượng màu vàng kim nhu hòa chui vào cơ thể Khải ở dưới, lập tức khiến Đại Vũ và Khải vui mừng khôn xiết.

Được Nhân tộc Thánh Phụ chuẩn hứa, vị trí Nhân tộc Cộng chủ của Khải vững như bàn thạch, không cần lo lắng có người dị nghị.

Các Thánh có mặt cùng Đại Vũ đều rất rõ ràng, sau Tam Hoàng Ngũ Đế, Cộng chủ mới của Nhân tộc không thể chứng đạo trường sinh nữa, dù có tiên dược phục dụng, nhiều nhất cũng chỉ sống được vạn năm, đối với cục diện Hồng Hoang thế giới, căn bản không có ảnh hưởng quá lớn.

"Đại Vũ, nếu đã truyền vị Nhân tộc Cộng chủ cho con trai ngươi là Khải, vậy từ nay về sau, Cộng chủ mới của Nhân tộc không thể chứng đạo trường sinh nữa!" "Đồng thời, trẫm là Nhân tộc Thánh Phụ, Hồng Hoang Thiên Đế, để ủng hộ Cộng chủ mới của Nhân tộc, đặc biệt sắc lệnh Cộng chủ mới của Nhân tộc có thể tự xưng là Thiên Tử!" "Từ nay về sau, Thiên Tử tất là Nhân tộc Cộng chủ, kẻ dám ngỗ nghịch, giết không tha!" Bá!

Khi Tô Dự nói xong, cả bầu trời tràn ngập một luồng khí túc sát, khiến tất cả mọi người bên dưới vô cùng run sợ.

"Tô Dự, ngươi!" "Vô sỉ!" Trong nháy mắt, sắc mặt của Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người bên cạnh đại biến, không ngờ Tô Dự lại trực tiếp sắc lệnh Nhân tộc Cộng chủ là Thiên Tử, chẳng phải là đem 'Nhân Đạo' sáp nhập vào Thiên Đình quản hạt sao?

Sau này muốn giành được nhiều khí vận Nhân tộc hơn, chẳng phải là không còn cơ hội nữa sao?

Chương 349

Dụng tâm hiểm ác của Tô Dự, khiến Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn như nuốt phải con ruồi, uất ức và buồn nôn không chịu nổi.

"Thái Thanh, Nguyên Thủy, trẫm là Nhân tộc Thánh Phụ, lại là Hồng Hoang Thiên Đế, sắc lệnh Cộng chủ mới của Nhân tộc là Thiên Tử thì có gì không được?" "Quyết định của trẫm lẽ nào cần các ngươi đồng ý sao?" Bá!

Nghe những lời bá khí ngút trời của Tô Dự, sắc mặt Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn đỏ bừng, nghẹn ngào không nói nên lời.

Sự việc đã thành định cục, địa vị của Nhân tộc vốn do Tô Dự định đoạt, lại thêm vừa rồi hắn đã đánh dấu ấn vào người Khải, sớm đã xác định mọi thứ, cho dù là Thánh nhân, cũng căn bản không có sức ngăn cản.

"Hừ!" Thái Thanh Lão Tử hừ lạnh một tiếng, lạnh lùng liếc nhìn Tô Dự và Nữ Oa một cái, sau đó trực tiếp sử dụng thần thông Thánh nhân, lập tức biến mất khỏi bầu trời, trở về Thái Thanh Cung.

Ngay sau đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đồng loạt biến mất.

Thông Thiên Giáo Chủ nhìn sâu vào Tô Dự một cái, sau đó cũng trở về Bích Du Cung, không còn quan lễ nghi thức chứng đạo của Nhân tộc Cộng chủ Đại Vũ nữa.

"Cẩn tuân pháp chỉ của Nhân tộc Thánh Phụ chúng ta!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Nhân tộc Thánh Phụ chúng ta!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Nhân tộc Thánh Phụ chúng ta!" Tất cả Nhân tộc bên dưới sau khi

nghe pháp chỉ của Tô Dự, dưới sự dẫn dắt của Đại Vũ và Khải, đồng loạt cung kính hành lễ.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Trong nháy mắt, khí vận Nhân tộc ngút trời tỏa ra từ người Đại Vũ và Khải trực tiếp tràn về phía Tô Dự, sau đó lập tức bị Tô Dự tiêu hóa hấp thu.

"Ngao~!" Trong khoảnh khắc, con khí vận kim long dài mấy chục vạn trượng trên Nam Thiên Môn của Thiên Đình phát ra một tiếng long ngâm vang dội, trực tiếp uy chấn toàn bộ Hồng Hoang thế giới, khiến tất cả sinh linh Hồng Hoang vô cùng run rẩy.

Rất nhanh, thân hình của khí vận kim long vốn dài mấy chục vạn trượng của Thiên Đình trực tiếp tăng vọt thêm mấy vạn trượng, đạt đến hơn hai mươi vạn trượng.

Tất cả thành viên Thiên Đình đều cảm nhận rõ ràng khí vận bản thân tăng vọt, ai nấy đều vui mừng khôn xiết.

Lúc này, tất cả đại năng Hồng Hoang và thành viên Thiên Đình đều hiểu, Thiên Đế Tô Dự không chỉ đem Địa Đạo sáp nhập vào Thiên Đình quản hạt, mà còn đem Nhân Đạo hoàn toàn sáp nhập vào Thiên Đình quản hạt!

Từ nay về sau, Thiên Đình hiệu lệnh Địa Đạo, Nhân Đạo, cộng thêm quyền hạn của bản thân, đủ để hiệu lệnh Thiên, Địa, Nhân tam đạo của Hồng Hoang thế giới! ...

Nếu theo kịch bản Hồng Hoang bình thường, Thiên Đình muốn chưởng khống Nhân Đạo, phải đợi sau Phong Thần lượng kiếp.

Trước Phong Thần lượng kiếp, tất cả Nhân Hoàng đều là Nhân tộc Cộng chủ, hưởng khí vận Nhân tộc, không sợ đại năng Hồng Hoang, thậm chí không sợ Thánh nhân!

Thương Trụ Vương tại Nữ Oa Cung dâng hương đã viết bài thơ

diễm tình trêu ghẹo Nhân tộc chi Mẫu Nữ Oa, nhưng là Thiên Đạo Thánh Nhân, lại hưởng khí vận Nhân tộc, Nữ Oa nương nương cũng không thể trực tiếp ra tay giáo huấn Thương Trụ Vương.

Nguyên nhân căn bản nhất là Thương Trụ Vương là Nhân tộc Cộng chủ, khí vận Nhân tộc mà ông ta hưởng dụng còn trên cả Nữ Oa nương nương.

Nếu Nữ Oa nương nương cưỡng ép trừng trị Thương Trụ Vương, dù có thể thành công, cũng chắc chắn sẽ bị khí vận Nhân tộc phản phệ kinh khủng.

Vì thế, Nữ Oa nương nương đã phái Yêu tộc Cửu Vĩ Hồ đến làm loạn giang sơn Thành Thang, mượn cớ đó để trừng phạt.

Sau Phong Thần lượng kiếp, dưới sự tính kế của các Thánh và Thiên Đế Hạo Thiên, Nhân tộc Cộng chủ phải tự xưng là Thiên Tử.

Đến đây, Nhân Đạo bị các Thánh và Thiên Đình hoàn toàn chưởng khống, không còn tư cách chống lại các Thánh và Thiên Đình nữa.

Thiên Đế Hạo Thiên tuy trở thành người chưởng khống danh nghĩa của Nhân Đạo, nhưng các Thánh mượn Phong Thần lượng kiếp và uy áp của Thánh nhân để chia cắt chức quyền của Thiên Đế, thiết lập Lục Ngự để phân chia quyền hành của Thiên Đình.

Hạo Thiên lực bất tòng tâm, thực lực căn bản không có tư cách đối đầu với các Thánh, chỉ có thể mặc cho các Thánh thao túng chia cắt quyền hành, sau đó uất ức để một luồng thần thức đầu thai chuyển thế thành Trương Bách Nhẫn làm Ngọc Hoàng Đại Đế đứng đầu Lục Ngự, bản thể thì âm thầm tu luyện, hy vọng có thể chứng đạo thành Thánh, sau đó lấy lại mọi thứ thuộc về mình.

Hiện tại, Tô Dự trở thành Thiên Đế mới của Hồng Hoang, và sau Tam Hoàng Ngũ Đế đã chưởng khống Nhân Đạo trong tay, không cho

các Thánh có bất kỳ cơ hội thao túng nào.

Cộng thêm thực lực hiện tại của Tô Dự, lại chưởng khống Địa Đạo và Nhân Đạo, có thể nói, cho dù Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Tiếp Dẫn Thánh Nhân, Chuẩn Đề Thánh Nhân năm đại Thánh nhân liên thủ, hắn cũng không hề sợ hãi!

Càng không cần nói đến việc hiện tại hắn đã đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, với chiến lực hiện tại, lại đi con đường 《Nhất Trảm Vạn Đạo》, chỉ bằng thực lực, đã có tư cách đối đầu với năm đại Thánh nhân!

Vì thế, bất kỳ ai trong năm đại Thánh nhân đơn độc đều không có tư cách làm đối thủ của hắn, trong Hồng Hoang thế giới, người duy nhất khiến hắn kiêng kỵ và coi là đối thủ, chỉ còn lại một!

Hồng Hoang Thiên Đạo! ...

"Nhất bái Thiên Đạo!" "Nhị bái Nhân tộc chi Mẫu của chúng ta!" "Tam bái Nhân tộc Thánh Phụ của chúng ta!" "Tứ bái lão sư Quảng Thành Tử!" Theo nghi thức Thái Sơn phong thiện của Đại Vũ, bầu trời bắt đầu rung chuyển dữ dội.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Bầu trời giáng xuống công đức màu vàng ngập trời, công đức như một cột vàng rót vào người Đại Vũ, đồng thời, có một phần lần lượt rơi vào người Tô Dự, Nữ Oa và Quảng Thành Tử.

Quảng Thành Tử là lão sư của Đại Vũ, công đức nhận được chưa bằng một phần ba của Tô Dự, thấy cảnh này, trong lòng gần như muốn khóc.

Ban đầu hắn hy vọng có thể mượn khí vận chứng đạo của Đại Vũ để một lần đột phá trảm thi, bây giờ xem ra, chỉ có thể nằm mơ!

Là Cộng chủ cuối cùng của Tam Hoàng Ngũ Đế, công đức chứng đạo của Đại Vũ tự nhiên không tầm thường, nhưng chút công đức này đối với Tô Dự, căn bản không đáng kể.

Điều quan trọng nhất là Nhân Đạo đã bị hắn thành công chưởng khống, nếu muốn mượn khí vận Địa Đạo và khí vận Nhân Đạo, tuyệt đối có thể một lần phá vỡ bình cảnh, sau đó tiến thêm một bước đột phá.

Sau khi Đại Vũ chứng đạo rời đi, Tô Dự và Nữ Oa cũng trở về Thiên Đình, tiêu hóa những gì thu được từ việc chưởng khống Nhân Đạo lần này. ...

Tại núi Thủ Dương, trong Thái Thanh Cung.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Thánh Nhân, Chuẩn Đề Thánh Nhân tụ họp một nơi, sắc mặt có chút ngưng trọng và không cam lòng.

Rõ ràng, trước đó Tô Dự đã ngay trước mặt họ chưởng khống Nhân Đạo, căn bản không cho họ bất kỳ cơ hội phản kháng nào, khiến họ trong lòng uất ức vô cùng.

"Đại huynh, hiện tại Tô Dự không chỉ chưởng khống Địa Đạo, mà còn hoàn toàn chưởng khống Nhân Đạo, sau này ta muốn tranh đoạt khí vận Nhân tộc, e rằng khó như lên trời!" Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt có chút đỏ bừng, một đôi mắt bắn ra ngọn lửa giận không cam lòng.

Ban đầu ông cho rằng, đại đệ tử Quảng Thành Tử của mình làm lão sư của Thuấn và Đại Vũ, có thể khiến Xiển giáo mở rộng ảnh hưởng trong Nhân tộc, sau đó giành được nhiều khí vận Nhân tộc hơn.

Nhưng ai ngờ Tô Dự lại trực tiếp hoàn toàn chưởng khống Nhân Đạo, dùng tử lực nghiền nát mọi kế hoạch của ông, khiến ông trong

lòng uất ức phẫn hận không thôi.

“Đại sư huynh, nhị sư huynh nói không sai, hiện tại Thiên Đế Tô Dự đã chấp chưởng Địa Đạo và Nhân Đạo, khí vận mà Thiên Đình sở hữu không hề tầm thường.

Nếu Thiên Đế Tô Dự mượn khí vận Địa Đạo và Nhân Đạo, với tư chất của hắn, tuyệt đối có thể một lần chứng đạo thành Thánh, Dĩ Lực Chứng Đạo!” Chuẩn Đề nói, một gương mặt già nua lộ ra vẻ lo lắng.

“Chiến lực của Thiên Đế Tô Dự vốn đã kinh khủng vô song, nếu để hắn Dĩ Lực Chứng Đạo thành công, đến lúc đó, chúng ta có thể chống lại được không?” Bá!

Các Thánh có mặt sau khi nghe lời của Chuẩn Đề, ai nấy đều không khỏi lộ ra vẻ lo lắng.

Chương 350

Đúng vậy!

Tô Dự lúc còn ở Bán Bộ Hỗn Nguyên đã có thể đánh tan Thái Thanh Thánh Nhân, nếu để hắn Dĩ Lực Chứng Đạo thành công, cộng thêm Thí Thần Thương, Hỗn Độn Chung, những người có mặt ở đây cho dù liên hợp thêm một vị Thánh nhân cũng không phải là đối thủ?

Thái Thanh Lão Tử tiên phong đạo cốt lộ ra một vẻ ngưng trọng, liếc nhìn mọi người, sau đó chậm rãi mở miệng.

"Các vị sư đệ không cần hoảng sợ.

Mười mấy vạn năm qua, Tô Dự không chứng đạo thành Thánh, đủ để chứng minh Dĩ Lực Chứng Đạo vô cùng gian nan, vì vậy chúng ta không cần lo lắng, chỉ cần trước khi hắn chứng đạo thành Thánh kiềm chế hắn là được." Thái Thanh Lão Tử uống một ngụm trà, sau đó đặt chén trà xuống.

"Không giấu các vị sư đệ, vi huynh từng suy diễn, cảm nhận được một tia sát khí lượng kiếp, có khả năng liên quan đến Thiên Đình của Tô Dự." "Nếu Thiên Đình của Tô Dự là nhân vật chính của lượng kiếp, đến lúc đó, chúng ta có thể thao túng được nhiều chuyện lắm, muốn kiềm chế và tiêu diệt hắn trong lượng kiếp, cũng sẽ dễ dàng hơn vô số lần!" Bá!

Nghe lời của Thái Thanh Lão Tử, các Thánh có mặt không khỏi kinh ngạc, sau đó đồng loạt lộ ra vẻ khâm phục.

Không ngờ, Vu Yêu lượng kiếp mới qua được mấy nguyên hội, lượng kiếp mới đã bắt đầu sản sinh?

Không hổ là đại sư huynh!

“Đại sư huynh, lượng kiếp sắp đến là thật sao?” Tiếp Dẫn vốn luôn trầm mặc không nói không khỏi mở miệng, hai mắt nghiêm túc nhìn Thái Thanh Lão Tử.

“Tiếp Dẫn sư đệ, vi huynh tuyệt đối không cảm nhận sai!” Nghe Thái Thanh Lão Tử nói khẳng định như vậy, các Thánh có mặt không khỏi hoàn toàn tin tưởng. ...

Lượng kiếp sắp đến, đối với các Thánh là tin tức tốt nhất.

Bởi vì lượng kiếp một khi đến, tất phải có nhân vật chính của lượng kiếp.

Các Thánh dựa theo Long Hán đại kiếp, Vu Yêu lượng kiếp để suy đoán, nhân vật chính của lượng kiếp, thế lực và thực lực chắc chắn là một trong những tồn tại hàng đầu của Hồng Hoang thế giới.

Hiện tại trong Hồng Hoang thế giới, thế lực và thực lực của Thiên Đình có ai có thể sánh bằng?

Quan trọng nhất là, người mà lượng kiếp nhắm đến đều ở dưới Thánh nhân.

Hiện tại, Thiên Đình chi chủ Tô Dự chưa chứng đạo thành Thánh.

Vì thế, một khi lượng kiếp đến, một trong những nhân vật chính của lượng kiếp chắc chắn sẽ là Thiên Đình!

Đến lúc đó, khí vận Thiên Đình có mạnh đến đâu, cho dù chưởng khống Địa Đạo và Nhân Đạo, cũng không thể ngăn cản sát khí của lượng kiếp.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề tứ đại Thánh nhân mượn sát khí lượng kiếp để nhằm vào Thiên Đình, tính kế Tô Dự.

Cho dù Tô Dự thực lực có mạnh hơn nữa, thậm chí có thê tử là

Thánh nhân Nữ Oa tương trợ, cũng khó mà chống lại lượng kiếp và các Thánh.

"Thật tốt quá, lượng kiếp một khi đến, Tô Dự chắc chắn là một trong những nhân vật thiên mệnh, đến lúc đó, chúng ta mượn sát khí lượng kiếp để nhằm vào, tính kế Tô Dự, xem hắn có bản lĩnh gì mà vùng vẫy!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nói, gương mặt vốn uất ức đỏ bừng không khỏi lộ ra một tia vui mừng nhàn nhạt.

"Không sai!" Chuẩn Đề đặt chén trà xuống phụ họa, trên mặt cũng lộ ra một tia hưng phấn.

"Đến lúc đó, sát khí lượng kiếp sẽ hoàn toàn cuốn trôi khí vận Thiên Đình, lại thêm Tô Dự phải phòng bị lượng kiếp, chúng ta nếu mưu tính tốt, vào thời khắc then chốt gây khó dễ, Tô Dự chắc chắn sẽ hoàn toàn vẫn lạc trong trận lượng kiếp này!" "Tốt!" Thái Thanh Lão Tử khẽ gật đầu, thấy tất cả mọi người có mặt đều đồng tâm hiệp lực muốn tính kế nhằm vào Tô Dự, trong lòng không khỏi vô cùng yên tâm.

Theo ông thấy, thực lực của Tô Dự có mạnh hơn nữa, không chứng đạo thành Thánh, nhiều nhất chỉ có thể chống lại một vị Thánh nhân.

Hiện tại, tứ đại Thánh nhân liên thủ, đối phương cho dù lôi kéo được tam đệ Thông Thiên Giáo Chủ, trong lượng kiếp cũng không thể thoát được!

"Dám hỏi đại huynh, lượng kiếp mới sẽ giáng lâm vào lúc nào?" Nguyên Thủy Thiên Tôn hỏi đến điểm mấu chốt, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ nghiêm túc.

Nghe câu hỏi của ông, thần sắc Thái Thanh Lão Tử khẽ ngưng lại, nâng chén trà lên nhấp một ngụm nhỏ.

“Nhị đệ, vi huynh trong thời gian bế quan cảm ngộ trước đây chỉ cảm nhận được một tia sát khí lượng kiếp tồn tại giữa thiên địa, vì vậy suy đoán lượng kiếp mới sắp đến, nhưng rốt cuộc sẽ bùng nổ vào lúc nào, vi huynh cũng không thể xác định.” Phải nói, Thái Thanh Lão Tử là do nguyên thần của Bàn Cổ đại thần hóa thành, là người đứng đầu Tam Thanh, tư chất vô song.

Đặc biệt là sau khi trảm ra Chấp niệm thi Thái Thượng Vong Tình, tu vi càng đột phá mạnh mẽ, đối với cảm ngộ Hồng Hoang thế giới càng được nâng cao đáng kể.

Nếu có thể tam thi hợp nhất, thoát ra khỏi hạn chế của công đức thành Thánh, chắc chắn sẽ tăng vọt điên cuồng trong nháy mắt, như Hồng Quân, thậm chí có tư cách khuy thám Đại Đạo.

Nhưng lúc trảm thi, thuộc tính của tiên bảo ký thác mà ông lựa chọn khác nhau, vì vậy độ khó của việc tam thi hợp nhất đã tăng lên vô số lần.

Các Thánh nghe đại sư huynh Thái Thanh Lão Tử cũng không nói ra được thời gian cụ thể của lượng kiếp, trong lòng không khỏi nảy sinh một tia lo lắng.

Lỡ như Tô Dự trong khoảng thời gian ngắn này mượn khí vận Địa Đạo, Nhân Đạo để chứng đạo thành Thánh, mưu đồ tính kế của họ có thể như ý nguyện không?

Thái Thanh Lão Tử thấy vẻ lo lắng trong mắt mấy vị sư đệ, không khỏi khẽ cười.

“Các vị sư đệ không cần lo lắng, nếu sát khí lượng kiếp đã bắt đầu xuất hiện, vậy Thiên Đạo chắc chắn đã sớm chọn xong nhân vật chính của lượng kiếp.

Hiện tại, Tô Dự đang ở đỉnh cao, lấy cảnh giới Bán Bộ Hỗn

Nguyên lực áp chúng ta là Thiên Đạo Thánh Nhân, vì vậy, một trong những nhân vật chính của lượng kiếp chắc chắn là hắn!" "Huống hồ, Dĩ Lực Chứng Đạo khó khăn đến nhường nào?

Ngay cả lão sư cũng không dám mạo hiểm lựa chọn, tư chất của Tô Dự có mạnh hơn nữa, cũng không thể so với lão sư được?" "Vì thế, trước lượng kiếp lần này, Tô Dự hắn là không thể Dĩ Lực Chứng Đạo thành công.

Đương nhiên, nếu để Tô Dự thuận lợi vượt qua lượng kiếp này, với khí vận Thiên Đình, lại thêm khí vận lượng kiếp, chắc chắn sẽ thuận lợi Dĩ Lực Chứng Đạo thành công, trở thành Chí Cường Thiên Đạo Thánh Nhân!" "Đến lúc đó, với sự kinh khủng của Dĩ Lực Chứng Đạo, sư huynh đệ chúng ta liên thủ, cũng chưa chắc là đối thủ của người ta!" Thái Thanh Lão Tử nói, đôi mắt tràn đầy vẻ kiên định.

"Vì vậy, lượng kiếp lần này là cơ hội cuối cùng để chúng ta kiềm chế Tô Dự, nếu lại bỏ lỡ, đợi hắn Dĩ Lực Chứng Đạo thành công, chúng ta không thể không phủ phục dưới chân hắn, nghe theo hiệu lệnh của vị Thiên Đế này!" Bá!

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề ba người nghe Thái Thanh Lão Tử nói xong, thần sắc vô cùng trịnh trọng. ...

"Xin đại sư huynh yên tâm, chúng ta nhất định sẽ dốc hết toàn lực, đồng tâm đồng lực, tuyệt đối không để Tô Dự như ý!" "Xin đại sư huynh yên tâm, chúng ta nhất định sẽ dốc hết toàn lực, đồng tâm đồng lực, tuyệt đối không để Tô Dự như ý!" Thái Thanh Lão Tử thấy vậy, mỉm cười gật đầu.

"Tốt!" ...

Lúc này Thái Thanh Lão Tử tuy cảm nhận được một tia sát khí lượng kiếp tồn tại, nhưng căn bản không biết rằng, trận lượng kiếp này căn bản không liên quan đến Tô Dự, mà chủ yếu nhắm vào Huyền

Môn của Hồng Quân!

Nếu đợi đến lúc Phong Thần lượng kiếp giáng lâm, e rằng trong lòng ông ta sẽ khóc không ra nước mắt?

Tại Hỗn Độn, trong Tử Tiêu Cung.

Khi Tam Hoàng Ngũ Đế kết thúc, Tô Dự cũng đem Nhân Đạo hoàn toàn thu vào chưởng khống, Hồng Quân vẫn luôn bế quan không khỏi từ từ mở bừng hai mắt.

Chương 351

Nhìn về phía Thiên Đình tam thập tam thiên bên dưới, một đôi mắt cổ phác lộ ra một tia cảnh giác nhàn nhạt.

"Thật không ngờ, vì sự tồn tại của Tô Dự đạo hữu, lại khiến hướng đi của Hồng Hoang thế giới xảy ra biến hóa to lớn như vậy." "Không chỉ chưởng khống Địa Đạo, lại còn sớm hơn mấy nguyên hội đã hoàn toàn chưởng khống Nhân Đạo, cộng thêm Thiên Đình vốn là chúa tể của Hồng Hoang, có thể chấp hành một phần chức trách của Thiên Đạo, hắn hiện tại, gần như đã sắp hoàn toàn chưởng khống Thiên, Địa, Nhân tam đạo của Hồng Hoang thế giới!" Bá!

Khi Hồng Quân nói xong, một đôi mắt cổ phác lập tức trở nên băng lãnh vô tình, không có một chút dao động tình cảm nào.

"Chấp chưởng Địa Đạo và Nhân Đạo thì đã sao?

Chẳng qua chỉ là một con kiến, cả Hồng Hoang thế giới này, ngô mới là chúa tể thực sự!" "Tô Dự, đợi ngươi thực hiện xong tác dụng của mình, tiếp theo chính là lúc ngươi phải chết!" Hồng Quân nói xong, sau đó im lặng nhắm mắt lại.

Khi lại mở mắt ra, một đôi mắt không khỏi lộ ra một tia lo lắng.

Rõ ràng, vừa rồi là Hồng Hoang Thiên Đạo đã chiếm hữu bản thân Hồng Quân.

Tốc độ trưởng thành nhanh chóng của Tô Dự đã gây ra sự cảnh giác của Hồng Hoang Thiên Đạo, nếu không phải 'nhìn thấy' Vô Lượng lượng kiếp trong tương lai, cần lợi dụng Tô Dự làm kẻ tiên phong, e rằng sớm đã không nhịn được ra tay diệt sát con kiến Tô Dự này rồi?

Sau khi triệt để chưởng khống Nhân Đạo, khí vận Thiên Đình lại một lần nữa tăng vọt điên cuồng.

Khí vận Thiên Đình tăng vọt là một chuyện đại hảo sự đối với tất cả thành viên, bởi vì tất cả thành viên của Thiên Đình đều được hưởng dụng khí vận này.

Khí vận đối với tất cả mọi người đều vô cùng quan trọng, có khí vận gia trì, có thể tu hành nhanh hơn, lĩnh ngộ pháp tắc chi lực, đột phá cũng nhanh hơn người thường gấp bội.

Vì thế, vô số sinh linh Hồng Hoang muốn gia nhập Thiên Đình, vì Tô Dự hiệu mệnh, hy vọng có thể hưởng dụng khí vận của Thiên Đình.

Chỉ là hiện tại, Thiên Đình đã đủ cường thế và hùng mạnh, cho dù là Chuẩn Thánh đại năng muốn gia nhập cũng phải trải qua khảo nghiệm.

Do đó, điều kiện gia nhập Thiên Đình ngày càng nghiêm ngặt, nhưng cũng không hề ảnh hưởng đến việc vô số sinh linh Hồng Hoang đổ xô về Thiên Đình.

Tô Dự với tư cách là Tam Giới chi chủ, Hồng Hoang Thiên Đế, lý do Thiên Đình có được khí vận khủng bố như vậy, tất cả đều nhờ vào sự chưởng quản của hắn.

Do đó, khí vận mà Tô Dự hưởng dụng trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang là vô cùng khủng khiếp, nếu mượn khí vận Thiên Đình để tu luyện, e rằng không bao lâu nữa là có thể tiếp tục đột phá.

Nhưng hắn có chút lo lắng át chủ bài sẽ bị Thiên Đạo Hồng Hoang phát giác, nên không hề tiết lộ thực lực bản thân, chỉ mượn khí vận Thiên Đình tu luyện trong thế giới Hồng Hoang, cảm ngộ ba ngàn Đại Đạo pháp tắc chi lực trong thế giới này.

Thế giới Hồng Hoang là Hồng Mông đại thế giới do Bàn Cổ đại thần khai tịch, hiện tại đã vô cùng viên mãn thành thục, ba ngàn Đại Đạo pháp tắc chi lực được thai nghén tự nhiên cũng vô cùng viên mãn.

Tô Dự thông qua khí vận của bản thân cùng với cảm ngộ sức mạnh pháp tắc hoàn chỉnh, tốc độ tự nhiên không gì sánh bằng. ...

Tại nhân gian.

Đô thành Hạ triều.

Sau khi Khải trở thành Nhân tộc cộng chủ mới, Nhân tộc Thánh Phụ, Hồng Hoang Thiên Đế đã tự mình hạ lệnh, từ nay về sau Nhân tộc cộng chủ mới có thể dùng danh nghĩa Thiên Tử để quản lý Nhân tộc.

Bởi vậy, danh xưng Thiên Tử đã trở thành quan xưng độc hữu của Nhân tộc cộng chủ, chỉ có được Thiên Đình thừa nhận mới có thể trở thành Nhân tộc cộng chủ.

Vụt một cái đã mấy vạn năm trôi qua.

Nhân tộc dưới sự lãnh đạo của các vị Thiên Tử Hạ triều đã ngày càng trở nên phồn vinh, khí vận Nhân tộc cung cấp tự nhiên cũng ngày càng khủng bố.

Tứ giáo Ngũ thánh nhìn thấy phần lớn khí vận khủng bố của Nhân tộc đều bị Thiên Đình nắm giữ, trong lòng ai nấy đều hâm mộ ghen tị không thôi.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, bốn vị Thánh nhân sau mấy trăm năm mưu đồ, bí mật mai phục, ai nấy đều đang chờ đợi một lượng kiếp mới xuất hiện, để từ trong tay Tô Dự cướp lấy khí vận khủng bố của Thiên Đình.

Một ngày nọ, Dao Cơ lòng có điều cảm ứng, cảm giác Hồng Hoang đại lục đang triệu hoán mình, bèn báo cho tỷ tỷ Dao Trì một

tiếng, sau đó liền hạ giới du lịch.

Đáng nói là, mấy vạn năm trước Tô Dự đã sắc phong nàng làm Vân Hoa Tiên Tử, để tránh vận mệnh kiếp trước, hắn đã tự mình hạ một đạo ấn ký lên người nàng, một khi Dao Cơ gặp kiếp nạn, Tô Dự dù ở đâu cũng có thể che chở trong thời gian sớm nhất.

Hiện tại Tô Dự đã đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên cảnh giới, cho dù là Thánh nhân khác tự mình ra tay đối phó Dao Cơ, ấn ký mà Tô Dự hạ xuống cũng đủ sức ứng phó.

Dao Trì tự nhiên biết lang quân đã lưu lại ấn ký trên người muội muội, nên cũng không quá lo lắng, để nàng hạ giới du ngoạn.

Với uy thế của Thiên Đình hiện tại, cộng thêm thực lực của bản thân Dao Cơ, lẽ nào lại có kẻ không có mắt đi gây chuyện? ...

Sau khi Dao Cơ hạ giới, nàng bắt đầu du lịch trong thế giới Hồng Hoang, từ Bất Chu Sơn, đi qua lãnh địa Nhân tộc, đến Thanh Châu, lòng có cảm ứng, nàng bèn dừng chân tại Đào Sơn.

Lúc này, Chuẩn Đề lại thông qua thần thông tính ra đệ tử ký danh dưới trướng Tây Phương giáo là Dương Thiên Hữu lại có một kiếp nạn liên quan đến Dao Cơ, trong lòng không khỏi mừng rỡ, bắt đầu cùng sư huynh Tiếp Dẫn mưu tính.

"Sư huynh, Vân Hoa Tiên Tử do Tô Dự Thiên Đế tự mình sắc phong lại cùng đệ tử ký danh Dương Thiên Hữu của chúng ta có mối duyên không thể giải, sư đệ định mưu hoạch một phen, hung hăng làm mất mặt Thiên Đình, để cho chúng sinh Hồng Hoang biết rằng Thánh nhân chúng ta còn ở trên cả Thiên Đình!" Tiếp Dẫn nhìn sư đệ Chuẩn Đề một cái, rồi khẽ gật đầu.

"Trong lòng sư đệ đã sớm có kế hoạch, vậy cứ toàn lực thi triển đi.

Nhưng sư đệ cần phải nhớ kỹ, một khi tranh chấp với Thiên Đình, không được tùy tiện xé rách mặt mũi với Tô Dự." "Hiện tại, đại sư huynh và nhị sư huynh đã sớm xé rách mặt mũi với Thiên Đình, Tây Phương giáo chúng ta từ đó cũng nhận được không ít chỗ tốt.

Nếu triệt để xé rách mặt mũi với Thiên Đình, e rằng sau này đại sư huynh và nhị sư huynh sẽ không còn coi trọng chúng ta như vậy, hứa hẹn thêm nhiều lợi ích nữa." Chuẩn Đề trịnh trọng nhìn sư huynh một cái, trong lòng thầm khâm phục.

"Sư huynh xin hãy yên tâm, sư đệ trong lòng đã có tính toán!" "Thiện!" Mấy Nguyên hội trước, huynh đệ bọn họ tuy có chút không vừa mắt với Tô Dự, nhưng vẫn chưa triệt để xé rách mặt mũi, vẫn duy trì vẻ hữu hảo bề ngoài.

Hiện tại, Tây Phương giáo liên minh với Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, nếu muốn triệt để xé rách mặt mũi với Thiên Đình, vậy thì những lợi ích mà Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn đã hứa hẹn trước đó sẽ không dễ dàng thực hiện được nữa.

Bởi vì nếu triệt để xé rách mặt mũi với Thiên Đình, để tự vệ, họ không thể không đầu quân cho Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn, lúc đó, là họ cầu cạnh Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn, chứ không phải như hiện tại Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn cần họ trợ giúp.

Phải nói rằng, Tiếp Dẫn bề ngoài trông có vẻ mặt khổ sở, hành sự cũng từ bi, nhưng nội tâm lại vô cùng giỏi tính kế, so với Chuẩn Đề tu luyện kế sách một đường đến đen, quả thực mạnh hơn không ít.

Chuẩn Đề sau khi được sư huynh chỉ điểm, liền tự mình triệu kiến đệ tử ký danh Dương Thiên Hữu.

"Đệ tử bái kiến lão sư!" Dương Thiên Hữu nhìn vị Thánh nhân lão sư, nội tâm kích động vô cùng.

Hắn vốn là tinh anh Nhân tộc, tư chất phi phàm, sau khi được Chuẩn Đề tình cờ gặp, đã thu làm đệ tử ký danh.

Dù sao Tây phương cằn cỗi, linh khí không bằng Đông phương, có được tư chất như vậy, tự nhiên sẽ được coi trọng.

Hiện tại, trong vận mệnh Dương Thiên Hữu lại cùng Vân Hoa Tiên Tử của Thiên Đình có mối duyên không thể giải, Chuẩn Đề tự nhiên sẽ không bỏ lỡ cơ hội tốt này để mưu tính một phen.

Chương 352

"Thiên Hữu, vi sư truyền lại cho ngươi một loại công pháp, tên là 《Hoan Hỉ Thiền》, hy vọng ngươi nỗ lực tu hành, tranh thủ sớm ngày đột phá Đại La!" Dương Thiên Hữu tư chất tuy bất phàm, nhưng so với thiên tài chân chính, thực sự kém quá nhiều, tu luyện mấy vạn năm cũng mới chỉ là Thiên Tiên mà thôi. 《Hoan Hỉ Thiền》 là công pháp song tu do Chuẩn Đề được 《Hoàng Đế Nội Kinh》 mà Hoàng Đế Hiên Viên tu hành khai sáng, sau đó tham khảo sáng tạo ra.

Khi mới bắt đầu tu hành tiến triển cực nhanh, nhưng càng về sau càng khó đột phá, thậm chí sẽ nghiệp lực nặng nề, muốn đột phá Đại La, không khác gì hoa trong gương, trăng trong nước.

Nhưng tinh nhuệ của Tây Phương giáo chính là nhờ tu hành 《Hoan Hỉ Thiền》, mới có vô số người đột phá Thiên Tiên, Kim Tiên.

Đối với Tây Phương giáo nhân tài khan hiếm lại cằn cỗi, 《Hoan Hỉ Thiền》 là một môn bảo điển khó có được.

Dương Thiên Hữu nghe lời lão sư, không khỏi kinh hỉ, trực tiếp quỳ xuống cảm tạ.

"Đệ tử bái tạ lão sư!" "Thiện!" Chuẩn Đề thấy trong mắt Dương Thiên Hữu tràn đầy vẻ cảm kích, không khỏi khẽ gật đầu.

"Thiên Hữu, sau khi học được 《Hoan Hỉ Thiền》, vi sư sẽ đưa ngươi đến Hạ triều của Nhân tộc, sau đó du lịch một phen, biết đâu sẽ tìm được cơ duyên thuộc về ngươi!" Dương Thiên Hữu chỉ mới Thiên Tiên cảnh giới, muốn đến được Đông phương đại lục của Hồng Hoang, ít nhất cần mấy chục vạn năm, đến lúc đó nhân quả với Vân Hoa Tiên Tử Dao Cơ đã sớm nguội lạnh rồi.

Cho nên, Chuẩn Đề vì kế hoạch, không thể không tự mình động dụng thần thông Thánh nhân, tự mình đưa Dương Thiên Hữu đến Hạ triều của Nhân tộc.

"Đa tạ lão sư!" Dương Thiên Hữu thấy lão sư coi trọng mình như vậy, nội tâm cảm động không thôi, hận không thể vì lão sư mà vào sinh ra tử.

Đồng thời, biết được mình có cơ duyên ở Hạ triều, trong lòng cũng vô cùng mong đợi.

"Thiện!" Chuẩn Đề khẽ phất tay, một luồng ánh sáng nhu hòa chìm vào thức hải của Dương Thiên Hữu, ngoài việc truyền xuống《Hoan Hỉ Thiền》, còn có chỉ lệnh mưu tính Dao Cơ, đương nhiên, chỉ lệnh này phải đợi đến cơ hội thích hợp mới được kích hoạt.

Bằng không với sự cường đại và khủng bố của Thiên Đình, Dương Thiên Hữu chưa chắc đã dám chủ động tiếp cận Vân Hoa Tiên Tử Dao Cơ. ...

Dương Thiên Hữu sau khi được lão sư Chuẩn Đề tự mình đưa đến Đông phương đại lục của Hồng Hoang, liền bắt đầu du lịch ở Hạ triều.

Vốn là tinh anh Nhân tộc, lại được Thánh nhân dạy dỗ, khí chất tự nhiên bất phàm.

Mấy năm sau, bị ảnh hưởng bởi mệnh lệnh của Chuẩn Đề trong thức hải, hắn hóa trang thành một thư sinh văn nhược khí chất phi phàm đến Thanh Châu, sau một hồi du lịch, cuối cùng cũng cảm nhận được 'cơ duyên' ở đâu, bèn chủ động đến Đào Sơn nơi Dao Cơ đang ở.

Khi Dương Thiên Hữu lần đầu tiên nhìn thấy Dao Cơ phong hoa tuyệt đại, liền lập tức xiêu lòng, sau đó bày chút mưu mẹo, muốn

dùng kế anh hùng cứu mỹ nhân để cảm động Dao Cơ, rồi ôm được người đẹp về.

Nhưng ai ngờ Dao Cơ tuy bị vận mệnh dẫn dắt, cùng Dương Thiên Hữu quen biết, nhưng trái tim nàng đã sớm thuộc về tỷ phu Tô Dự, sao có thể như kiếp trước mà để mắt đến Dương Thiên Hữu?

Đương nhiên, ở kiếp trước, Chuẩn Đề với thân phận Thánh nhân, có thể không coi Thiên Đình ra gì, không coi Thiên Đế Hạo Thiên ra gì, có thể tùy ý mưu tính Vân Hoa Tiên Tử Dao Cơ.

Nhưng ở kiếp này, Chuẩn Đề không dám tùy tiện chủ động ra tay mưu tính Dao Cơ, bằng không với sự cường đại của Tô Dự, lại thêm Nữ Oa sư tỷ mạnh nhất trong các Thánh, năng lực của hắn căn bản không thể qua mắt được Tô Dự và Nữ Oa.

Lúc đó, với tính cách bá khí vô cùng của Tô Dự, tuyệt đối sẽ tự mình giết đến Tây phương, cùng hắn không chết không thôi.

Hậu quả như vậy, Chuẩn Đề căn bản không dám tưởng tượng.

Cho nên, Chuẩn Đề chỉ dám ở sau lưng điều khiển Dương Thiên Hữu mưu tính một phen, không dám chủ động ra tay nhằm vào Vân Hoa Tiên Tử của Thiên Đình. ...

Dương Thiên Hữu thấy vở kịch 'anh hùng cứu mỹ nhân' không có tác dụng gì, liền hiểu ra, Vân Hoa trông như người bình thường này hẳn là một tiên nhân thực lực cường đại.

Sau đó, trong lòng hắn lại nảy ra một kế, mượn cớ cùng Dao Cơ đạp thanh, đưa Dao Cơ ra khỏi Thanh Châu, nhưng lại ngầm tìm một đại yêu cấp bậc Đại La Kim Tiên, hy vọng đại yêu cấp bậc Đại La Kim Tiên này có thể trọng thương Dao Cơ, rồi hắn sẽ bá vương ngạnh thượng cung.

Có môn công pháp 《Hoan Hỉ Thiền》, Dương Thiên Hữu tin

rằng, Dao Cơ sớm muộn gì cũng là vật trong túi, có thể lợi dụng 《Hoan Hỉ Thiền》 thái âm bổ dương, một lần đột phá Kim Tiên cảnh giới!

Về phần đại yêu cảnh giới Đại La Kim Tiên kia, hắn không sợ, bởi vì hắn là đệ tử ký danh của Chuẩn Đề Thánh nhân, lúc đó chỉ cần báo danh lão sư, đại yêu kia nào dám đắc tội Thánh nhân?

Dao Cơ mơ hồ cảm giác được Dương Thiên Hữu không có ý tốt, cũng lười vạch trần, muốn trêu đùa một phen, dù sao với năng lực của mình cộng thêm pháp bảo sở hữu, nàng căn bản không sợ Dương Thiên Hữu chỉ có tu vi Chân Tiên này.

Khi hai người ra khỏi Thanh Châu, tiến vào một vùng núi, con hổ yêu cấp bậc Đại La Kim Tiên kia liền xuất hiện, muốn nuốt chửng cả hai.

"Vân Hoa, mau đi, ta cản con yêu quái này!" Dương Thiên Hữu ra vẻ đại nghĩa lẫm liệt, nhưng thực tế lại muốn đẩy Dao Cơ vào miệng hổ yêu.

"Hừ!" Dao Cơ hừ lạnh một tiếng, lộ vẻ khinh thường.

"Dương Thiên Hữu, ngươi cho rằng ý đồ hiểm ác của ngươi ta không nhìn ra sao?

Dám mưu tính bản tiên tử, tìm chết!" Vút!

Dao Cơ đưa ngón tay ra, nhẹ nhàng điểm một cái.

"Vút!" Trong khoảnh khắc, Dương Thiên Hữu phong độ phi phàm trực tiếp bị chấn nát thần hồn câu diệt, không còn sót lại một tia tro bụi.

Chỉ là một Thiên Tiên, trước mặt cao thủ cấp bậc Đại La Kim Tiên, căn bản như con kiến, làm gì có tư cách phản kháng? ...

“Chuyện gì vậy?

Tại sao nhân duyên thiên mệnh giữa Vân Hoa Tiên Tử và Dương Thiên Hữu lại không có tác dụng gì?” Trong nháy mắt, Chuẩn Đề đang ở Tây phương Tu Di Sơn cảm nhận được tất cả, cũng không hiểu tại sao, trong lòng gần như muốn thổ huyết.

Tốn bao nhiêu công sức, lại không có tác dụng gì, quân cờ bố trí là Dương Thiên Hữu lại bị Dao Cơ diệt sát, hắn còn không dám kêu oan cho đệ tử.

Thực sự quá uất ức! ...

Khi hổ yêu cảm nhận được thực lực cường đại của Dao Cơ, liền lập tức thu lại tâm tư khinh thường.

Nhưng lúc này, Dao Cơ sao có thể tha cho con hổ yêu này?

Phải biết rằng, con hổ yêu này sát khí ngút trời, tất đã tàn sát vô số Nhân tộc, nếu diệt sát nó, tuyệt đối sẽ có không ít công đức ban thưởng.

Huống chi, Dao Cơ đột phá Đại La Kim Tiên đã lâu, chưa từng có kinh nghiệm thực chiến, lần này vừa hay có thể lấy con hổ yêu này để luyện tay.

Có tỷ tỷ Dao Trì cùng tỷ phu Tô Dự ban cho bao nhiêu Tiên Thiên linh bảo, nàng căn bản không sợ con hổ yêu Đại La Kim Tiên trung kỳ này.

Chương 353

Tiếp theo, Dao Cơ đại chiến hổ yêu, dựa vào thực lực bản thân, cộng thêm các pháp bảo sở hữu, chiếm thế thượng phong tuyệt đối.

Hổ yêu thấy thực lực Dao Cơ mạnh như vậy, lại không chịu tha, trong lòng nổi lòng tàn nhẫn, trực tiếp tự bạo muốn cùng Dao Cơ đồng quy vu tận.

"Ầm!" Cao thủ cấp bậc Đại La Kim Tiên tự bạo, ảnh hưởng gây ra cho sinh linh trong phạm vi mấy chục tỷ cây số xung quanh tự nhiên là cấp độ hủy thiên diệt địa.

May mà Thanh Châu của Nhân tộc có Cửu Đỉnh trấn áp, năng lượng tự bạo khủng bố như vậy căn bản không thể ảnh hưởng đến.

"Phụt!" Dao Cơ có cực phẩm Tiên Thiên linh bảo Tử La Lăng hộ thân, nhưng do kinh nghiệm chiến đấu không đủ, vẫn bị ảnh hưởng một chút, một ngụm máu tươi phun ra, rơi xuống một gốc dương thụ bên dưới.

"Vút!" Ngay sau đó.

Một bóng người uy nghiêm bá khí xuất hiện, lập tức bảo vệ Dao Cơ.

Nhìn thấy bóng người uy nghiêm bá khí, khuôn mặt xinh đẹp phong hoa tuyệt đại của Dao Cơ lộ ra vẻ kinh hỉ.

"Tỷ phu!" Khi Tô Dự xuất hiện trước mặt Dao Cơ, nàng như tìm được chỗ dựa, vừa rồi còn như một nữ chiến thần, trong nháy mắt lại trở nên đáng thương như Chu Trúc Thanh.

Nàng lập tức tiến lên, chủ động nắm lấy bàn tay to lớn của Tô Dự, không chịu buông ra.

Nhìn bộ dạng này của Dao Cơ phong hoa tuyệt đại, Tô Dự không khỏi cười ngây ngô.

Thực ra, lúc nãy khi nàng đại chiến với hổ yêu, ấn ký Tô Dự để lại trong cơ thể nàng đã cảm nhận được, sau đó hắn liền tỉnh lại từ trong bế quan.

Thực lực của hổ yêu dù mạnh đến đâu cũng không phải là đối thủ của Dao Cơ, cho nên, Tô Dự không xuất hiện ngay lập tức.

"Được rồi, đều là cao thủ cấp bậc Đại La Kim Tiên rồi, sao còn như một cô bé vậy?" Thấy Dao Cơ nắm tay không chịu buông, Tô Dự mỉm cười dùng tay xoa xoa mái tóc của nàng, giống như xoa đầu Chu Trúc Thanh.

"Tỷ phu, vừa rồi ta sợ lắm!" Dao Cơ tiếp tục làm nũng, thuận thế ôm lấy cánh tay Tô Dự ra sức cọ cọ.

Tô Dự mỉm cười, không nói gì thêm.

Hiển nhiên, đối với tâm tư của Dao Cơ, hắn tự nhiên biết rõ, nhưng hắn có đủ kiên nhẫn để chờ nước chảy thành sông.

Sau khi an ủi Dao Cơ một phen, Tô Dự nhìn chiến trường như một đống phế tích, hai mắt không khỏi dần trở nên lạnh lẽo.

Hiển nhiên, Dương Thiên Hữu chỉ là một quân cờ, kẻ chủ mưu đằng sau là Tây phương Thánh nhân Chuẩn Đề, chỉ là kế hoạch căn bản không có tác dụng gì, ngược lại còn khiến Chuẩn Đề mất đi một đệ tử ký danh đã dốc lòng bồi dưỡng.

"Hử?" Đang lúc Tô Dự chuẩn bị đưa Dao Cơ về Thiên Đình, đột nhiên cảm nhận được ba luồng khí tức sinh mệnh yếu ớt, không khỏi nhìn qua.

Ba luồng khí tức sinh mệnh yếu ớt đang tỏa ra từ một gốc dương thụ bên dưới.

Tô Dự dùng thần thông tra xét, không khỏi ngẩn ra. ‘Xem ra Dương Giao, Dương Tiễn, Dương Thiền ba người tất nhiên sẽ ra đời, cho dù thay đổi vận mệnh của Dao Cơ, cũng không thể ngăn cản được ba huynh muội xuất thế!’ Trước đó Dao Cơ bị hổ yêu tự bạo ảnh hưởng, phun ra một ngụm tinh huyết rơi xuống gốc dương thụ bên dưới, tinh huyết tự động thai nghén ra ba sinh mệnh mới.

“Tỷ phu, sao vậy?” Dao Cơ thấy tỷ phu nhíu mày, không khỏi hỏi.

“Dao Cơ, cơ duyên của nàng đã xuất hiện, tinh huyết nàng phun ra lúc nãy lại tự động thai nghén ra ba sinh mệnh mới, cũng chính là ba đứa con của nàng.” “?!” “Con của ta?!” Nghe lời của tỷ phu, Dao Cơ không khỏi kinh ngạc.

Không có mà, mình còn chưa thành thân với tỷ phu, lại có ba đứa con rồi, điều này sẽ khiến tỷ phu nhìn mình thế nào?

Sau này có thể gả cho tỷ phu được không?

Phải biết rằng, tỷ phu cùng tỷ tỷ Dao Trì và Nữ Oa nương nương thành thân mấy Nguyên hội rồi mà vẫn chưa có con, bây giờ mình vẫn còn là xử nữ lại có ba đứa con, lỡ như tỷ phu không thể dung thứ, muốn gả cho tỷ phu chẳng phải là mơ mộng hão huyền sao?

Trong nháy mắt, Dao Cơ có chút hoảng loạn, nhìn Tô Dự đầy mong đợi.

Nhìn vẻ hoảng loạn trên mặt Dao Cơ, Tô Dự lập tức hiểu ra, bèn an ủi nắm chặt bàn tay mềm mại của nàng.

“Dao Cơ, không cần lo lắng, ba đứa trẻ này là cơ duyên của nàng, tỷ phu sẽ giúp nàng nuôi nấng ba người chúng thành người!” “Tỷ phu, chàng thật tốt!” Nghe lời Tô Dự, nỗi lo trong lòng Dao Cơ tan biến, tựa vào cánh tay tỷ phu, khóe miệng khẽ nhếch lên, lộ ra một nụ cười ngọt ngào. ...

“Vút!” Tô Dự vung tay, thu thập tinh huyết đang thai nghén ba sinh mệnh, sau đó đưa vào Địa Phủ, tiến vào Lục Đạo Luân Hồi để thai nghén.

Ba sinh mệnh trải qua Lục Đạo Luân Hồi thai nghén, sẽ triệt để bổ sung bản nguyên của bản thân.

Nếu tiếp tục dựa vào gốc dương thụ, biết đâu bản nguyên sẽ bị tổn hại, cắt đứt con đường chứng đạo, Tô Dự tự nhiên không nỡ nhìn thấy cảnh tượng như vậy.

Một trăm năm sau.

Dương Giao, Dương Tiễn, Dương Thiền ba huynh muội trải qua Lục Đạo Luân Hồi thai nghén lần lượt hóa hình xuất thế, khi nhìn thấy mẫu thân Dao Cơ, đều lộ ra vẻ vô cùng thân cận.

“Nương thân!” “Nương thân!” “Nương thân!” Nhìn ba đứa trẻ bụ bẫm đáng yêu, lòng mẫu tính của Dao Cơ trỗi dậy, trái tim gần như tan chảy.

“Con ngoan!” Sau đó, Dao Cơ dẫn chúng nhìn về phía Tô Dự.

“Nương thân, người là phụ thân của con sao?” Dương Giao, Dương Tiễn, Dương Thiền ba người nhìn Tô Dự, trong lòng cũng cảm thấy có chút thân thiết, không khỏi mở miệng hỏi.

Nghe lời chúng, Dao Cơ không khỏi tràn đầy mong đợi nhìn về phía Tô Dự, hy vọng hắn có thể thừa nhận, như vậy, nàng cũng có thể danh chính ngôn thuận trở thành thê tử của tỷ phu.

“Các con, ta không phải phụ thân của các con, ta là dì dượng của các con.

Nhưng sau này ta sẽ coi các con như con mình mà nuôi nấng!” Tô Dự trong lòng rõ ràng, Dương Giao, Dương Tiễn, Dương Thiền ba người tương lai đều có cơ duyên của riêng mình, nếu nhận làm con,

biết đâu sẽ ảnh hưởng đến vận mệnh tương lai của chúng.

"Gặp qua dì dượng!" "Gặp qua dì dượng!" Dao Cơ nghe mấy đứa trẻ vô cùng hiểu chuyện, nhưng tâm nguyện trong lòng lại không thực hiện được, không khỏi lộ ra vẻ vô cùng tiếc nuối.

Vút!

Tô Dự tiến lên chủ động nắm chặt bàn tay mềm mại của Dao Cơ, ôn nhu nói.

"Dao Cơ, Trẫm biết tâm tư của nàng, chỉ là hiện tại thời cơ chưa đến, lại thêm ba người chúng tương lai đều có cơ duyên của riêng mình, nếu cưỡng ép thay đổi, chỉ khiến tiền đồ của chúng khó lường." "Đợi thời cơ đến, Trẫm tự sẽ khiến nàng như nguyện!" Nghe lời tỷ phu, Dao Cơ không khỏi vui mừng khôn xiết, trên khuôn mặt xinh đẹp phong hoa tuyệt đại tràn đầy vẻ vui sướng.

Lúc này, trong lòng nàng vô cùng mong đợi ngày đó đến, nàng muốn trở thành thê tử chân chính của tỷ phu!

Sau một hồi ôn tồn.

Chương 354

Tô Dự và Dao Cơ đưa ba đứa trẻ về lại nơi đại chiến trước đó.

"Tỷ phu, hay chàng giúp ba đứa trẻ đặt tên đi!" "Chúng từng rơi xuống gốc dương thụ bên dưới, vậy thì lấy Dương làm họ, lần lượt đặt tên là Dương Giao, Dương Tiễn, Dương Thiền!" Vút!

Khi lời của Tô Dự vừa dứt, có ba đạo gợn sóng lần lượt chìm vào đỉnh đầu ba người, vận mệnh của chúng bắt đầu đi vào đúng quỹ đạo!

"Dương Giao, Dương Tiễn, Dương Thiền?

Ba cái tên này hay quá, sau này ba huynh muội sẽ gọi tên này!" "Đa tạ dì dượng ban tên!" "Đa tạ dì dượng ban tên!" "Đa tạ dì dượng ban tên!" Ba người có tên rồi, dường như càng thêm thông minh đáng yêu, đồng loạt hành lễ với Tô Dự.

"Thiện!" ...

Cùng lúc đó.

Nữ Oa, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề trong lòng đều có cảm ứng, sau đó đồng loạt dùng thần thông Thánh nhân tính toán, khi tính ra lại có liên quan đến Tô Dự, không khỏi bắt đầu căng thẳng.

Rất nhanh.

Khi tính ra được nguyên do cụ thể, Nữ Oa lộ ra một nụ cười vui mừng nhàn nhạt, còn Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề thì lại lộ vẻ khó xử.

Một bóng người phong hoa tuyệt đại, thánh khiết điển nhã lập tức xuất hiện trước mặt Tô Dự, chính là Nữ Oa.

"Phu quân!" Nhìn thấy lang quân, đôi mắt đẹp của Nữ Oa không

khỏi lộ ra vẻ ngọt ngào dịu dàng.

Mấy Nguyên hội qua đi, Nữ Oa sở dĩ vẫn chưa thể chém đi thi thứ ba là Chấp niệm bản ngã, là vì trong lòng có tình, không thể cắt bỏ được tình yêu dành cho phu quân, nên vẫn chưa chém đi được Chấp niệm bản ngã.

Bằng không với tư chất của Nữ Oa, cộng thêm khí vận của bản thân, biết đâu đã sớm chém ra thi thứ ba, sau đó tu vi tiến triển vượt bậc rồi.

"Nương tử!" Thấy Nữ Oa xuất hiện, Tô Dự mỉm cười, chủ động nắm lấy bàn tay mềm mại của nàng.

"Gặp qua Nữ Oa tỷ tỷ!" Dao Cơ thấy tỷ phu và Nữ Oa đứng cạnh nhau như một cặp trời sinh, trong lòng không khỏi tràn đầy ao ước.

Lúc này, Dương Thiền khi thấy Nữ Oa xuất hiện, trong lòng không khỏi nảy sinh một tia thân cận.

"Phu quân, ba đứa trẻ này là huyết mạch của Dao Cơ muội muội sao?" Nữ Oa tâm tư khẽ động, lập tức hiểu ra lai lịch của Dương Giao, Dương Tiễn, Dương Thiền.

"Không sai!" Tô Dự khẽ gật đầu, thuận thế ôm lấy eo nàng.

"Ba đứa trẻ này đều là hạng người có đại khí vận, đại cơ duyên, nương tử lần này đến đây, hẳn là đã cảm nhận được duyên phận sư đồ giữa mình và Dương Thiền rồi phải không?" "Quả nhiên không gì qua mắt được phu quân!" Đôi mắt đẹp của Nữ Oa sùng bái nhìn lang quân.

"Vốn ta tưởng rằng, không lập đại giáo, không thu môn đồ, ai ngờ Thiền nhi ra đời lại có duyên phận sư đồ với ta." "Nể mặt Dao Cơ muội muội, ta quyết định thu Thiền nhi làm chân truyền đệ tử, sau này nhất định sẽ tận tâm dạy dỗ nó!" Nữ Oa nói xong, liền nhìn về phía

Dao Cơ.

Nghe lời nàng, Dao Cơ trong lòng không khỏi vui mừng.

Phải biết rằng, Nữ Oa là người đầu tiên chứng đạo thành Thánh ngoài Đạo Tổ, thực lực sâu không lường được, lại có tình cảm rất tốt với tỷ phu, Thiền nhi nếu trở thành chân truyền đệ tử của nàng, tương lai tiền đồ có thể kém sao?

"Đa tạ Nữ Oa tỷ tỷ!" Dao Cơ nói rồi, trực tiếp kéo Dương Thiền lại.

"Thiền nhi, mau bái Nữ Oa nương nương làm sư phụ!" "Dương Thiền bái kiến lão sư!" Dương Thiền bụ bẫm đáng yêu cung kính quỳ xuống dập đầu hành lễ bái sư với Nữ Oa, dáng vẻ vô cùng ngoan ngoãn.

"Đồ nhi ngoan!" Nữ Oa tự mình đỡ Dương Thiền dậy, rồi kéo đến bên cạnh.

"Đồ nhi, Bảo Liên Đăng, Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Phược Yêu Tác này ta ban cho con, mong con hãy tu luyện cho tốt, sớm ngày luyện hóa!" Tô Dự thấy Nữ Oa ra vẻ lão thành, trong lòng không khỏi cười thầm.

Ở kiếp trước, Dương Thiền tuy bái Nữ Oa làm sư phụ, nhưng chỉ được thu làm đệ tử ký danh mà thôi.

Do sau Phong Thần lượng kiếp, Thánh nhân không thể dễ dàng hiện thân ở Hồng Hoang, lại thêm Dương Thiền mệnh trung có kiếp nạn này, nên Nữ Oa không chủ động ra tay giúp Dương Thiền độ kiếp.

Thiên Đình, Tây phương Phật giáo đều biết Dương Thiền có mối quan hệ này nên cũng không dám phân bua khi dễ.

Thậm chí Thiên Đình Hạo Thiên còn lợi dụng mối quan hệ của Dương Thiền, muốn kết giao với Nữ Oa nương nương, chỉ là Hạo

Thiên không ngờ, Nữ Oa căn bản không thèm để ý.

Ở kiếp này, Nữ Oa yêu ai yêu cả đường đi, thấy phu quân đối với Dương Thiền vô cùng yêu thương, bèn thuận thế thu làm chân truyền đệ tử.

"Vút!" Tô Dự tay phải khẽ phất, một luồng ánh sáng sinh mệnh nhu hòa chìm vào gốc dương thụ bên dưới.

"Tinh huyết của Vân Hoa do cơ duyên xảo hợp rơi xuống người ngươi, Trẫm liền tự mình điểm hóa cho ngươi, ban cho công pháp, mong sau này ngươi tu luyện cho tốt!" "Bái tạ Thiên Đế!" Dương thụ sau khi hóa hình, vô cùng cảm kích quỳ xuống hành lễ với Tô Dự.

Phải biết rằng, nó chỉ là một gốc dương thụ bình thường, căn bản không có tư cách hóa hình, do cơ duyên xảo hợp mà tinh huyết của Vân Hoa Tiên Tử (Dao Cơ) rơi lên thân cây, mới cùng Dương Giao, Dương Tiễn, Dương Thiền ba người kết một ít nhân quả.

Hiện tại Tô Dự tự mình ra tay điểm hóa cho nó, chính là để kết thúc đoạn nhân quả này.

Có thể dự kiến, Dương thụ sau này ở thế giới Hồng Hoang chỉ cần không quá phô trương, tất nhiên sẽ thuận buồm xuôi gió.

Dù sao trong cả thế giới Hồng Hoang, có mấy sinh linh được Tô Dự Thiên Đế tự mình điểm hóa?

Với thân phận, quyền thế hiện tại của Tô Dự Thiên Đế, cho dù là Chuẩn Thánh đại năng, cũng không dám tùy tiện đắc tội một gốc dương thụ bình thường do hắn tự mình điểm hóa! ...

Tây phương.

Tu Di Sơn.

Khi Dương Giao xuất thế, Chuẩn Đề cảm nhận được hắn đối với

Tây Phương giáo vô cùng quan trọng, sau đó dùng thần thông Thánh nhân tính toán, nhưng lại không thể tính ra được cụ thể, không còn cách nào khác, đành phải tự mình đi cầu sư huynh Tiếp Dẫn.

"Sư đệ, vi huynh tuy không tính ra được vận mệnh tương lai của Dương Giao, nhưng hắn đối với Tây Phương giáo chúng ta vô cùng quan trọng, càng liên quan đến sự quật khởi của Tây Phương chúng ta!" "Cho nên, chúng ta dù thế nào cũng phải thu Dương Giao vào môn hạ Tây Phương giáo!" Tiếp Dẫn nhìn Chuẩn Đề, trên khuôn mặt khổ sở lộ ra vẻ vô cùng trịnh trọng.

"Sư huynh, vi đệ tự nhiên cũng muốn thu Dương Giao vào môn hạ, nhưng Dương Giao là huyết mạch của Vân Hoa Tiên Tử, càng là do Tô Dự Thiên Đế tự mình dùng lực lượng Lục Đạo Luân Hồi của Địa Phủ để cho hắn thai nghén xuất thế.

Chúng ta muốn thu hắn làm đồ đệ, tất nhiên phải được Tô Dự Thiên Đế đồng ý." "Trước đó ta vừa mới mưu tính Vân Hoa Tiên Tử, nhằm vào Tô Dự Thiên Đế, với năng lực của Tô Dự Thiên Đế và Nữ Oa sư tỷ, tất nhiên có thể tính ra được.

Vì vậy, ta muốn thu Dương Giao làm đồ đệ, càng thêm khó khăn vạn phần." ...

Lúc này, khuôn mặt Chuẩn Đề sắp thành một quả mướp đắng.

Cũng phải thôi, mưu tính không thành còn mất cả chì lẫn chài, mất đi một đệ tử có tiềm lực mười phần.

Chương 355

Hiện tại, Dương Giao vô cùng quan trọng với Tây Phương giáo lại là cháu ngoại của Tô Dự, với tính cách bá đạo của Tô Dự Thiên Đế, hắn có để Dương Giao bái nhập môn hạ không?

Ngay lúc này, trong lòng Chuẩn Đề không khỏi tràn đầy hối hận, nếu sớm biết tất cả, hắn cũng sẽ không chủ động đi mưu tính Dao Cơ để nhằm vào Tô Dự.

Nếu không, với hai vị Thánh nhân là hắn và sư huynh, nếu chủ động cầu xin Tô Dự, tuyệt đối có thể thuận lợi thu Dương Giao làm đệ tử phải không?

Tiếp Dẫn nghe lời sư đệ, không khỏi nhìn hắn một cái, trong lòng lộ ra một tia trách cứ.

Phải biết rằng, Thiên Đình hiện tại là chúa tể Hồng Hoang danh chính ngôn thuận, thực lực của Tô Dự Thiên Đế càng khủng bố đáng sợ, sư đệ chủ động đi mưu tính nhằm vào hắn, chẳng phải là đang tìm chết sao?

"Hít!" Tiếp Dẫn hít sâu một hơi, bình ổn lại cảm xúc của mình.

Hắn rõ ràng, sư đệ sở dĩ làm vậy, chẳng phải cũng vì Tây Phương giáo sao?

Huống chi, trước khi sư đệ Chuẩn Đề làm chuyện này, cũng đã được hắn ủng hộ, cho nên, oán trách cũng không có tác dụng gì, không bằng tìm cách giải quyết chuyện này.

"Sư đệ không cần ảo não lo lắng, Dương Giao cùng ngươi có duyên phận sư đồ, càng đối với Tây Phương giáo chúng ta có tác dụng trọng đại.

Vì vậy, chúng ta chỉ cần hứa hẹn đủ nhiều lợi ích để đả động Tô Dự Thiên Đế, tất hắn cũng sẽ không cưỡng ép nghịch lại tiểu thế của Thiên Đạo đại thế!" "Vút!" "Vút!" Đang lúc Tô Dự và Nữ Oa chuẩn bị đưa Dao Cơ cùng Dương Giao, Dương Tiễn, Dương Thiền về Thiên Đình, hai bóng người lập tức xuất hiện trước mặt họ, chính là Tây phương nhị thánh.

"Gặp qua Tô Dự Thiên Đế, gặp qua Nữ Oa sư tỷ!" "Gặp qua Tô Dự Thiên Đế, gặp qua Nữ Oa sư tỷ!" Nhìn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, hai mắt Tô Dự không khỏi khẽ nheo lại, lộ ra một tia lạnh lùng.

"Gặp qua hai vị sư đệ!" "Gặp qua Tiếp Dẫn Thánh nhân, gặp qua Chuẩn Đề Thánh nhân!" Sau khi Nữ Oa đáp lễ, Dao Cơ cũng theo đó hành lễ, dù sao ở thế giới Hồng Hoang, địa vị của Thánh nhân thực sự quá cao, cho dù là Vân Hoa Tiên Tử của Thiên Đình, khi gặp Thánh nhân cũng không thể không chủ động hành lễ.

"Thiền nhi, đây, gặp hai vị sư thúc!" Nữ Oa dắt tay Dương Thiền, mỉm cười nói.

Tuy trong lòng đối với hai vị sư đệ Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề có chút cảnh giác, nhưng lễ nghi phong phạm cần có thì không để người khác chỉ trích được.

"Dương Thiền gặp hai vị sư thúc!" Nhìn Dương Thiền bụ bẫm đáng yêu, tư chất bất phàm, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề khẽ gật đầu.

"Chúc mừng sư tỷ nhận được ái đồ!" Tiếp theo, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn lần lượt lấy ra một ít Tiên Thiên linh quả và thiên tài địa bảo tặng cho Dương Thiền, coi như là lễ ra mắt của sư thúc đối với sư điệt.

"Hai vị Thánh nhân đến đây có việc gì?" Tô Dự nhìn họ, lạnh lùng hỏi.

“Vô Lượng Thiên Tôn!” “Hồi bẩm Tô Dự Thiên Đế, ta lần này đến đây, là để thỉnh tội với Thiên Đế!” Tiếp Dẫn mỉm cười, ra vẻ thân thiện.

“Ồ?” Tô Dự mỉm cười, trong lòng lập tức hiểu ra mục đích của họ, đồng thời cũng không khỏi nhìn Tiếp Dẫn với ánh mắt khác.

Là một Thánh nhân cao cao tại thượng, vì tiền đồ của Tây Phương giáo, lại chịu hạ thấp thể diện Thánh nhân để thỉnh tội với hắn, phần tâm tính này không thể không khiến người khác cảnh giác.

“Tô Dự Thiên Đế, trước đó đệ tử ký danh của ta là Dương Thiên Hữu du lịch Cửu Châu Nhân tộc, sau khi gặp Vân Hoa Tiên Tử đã nảy sinh ý xấu, mới khiến Vân Hoa Tiên Tử suýt gặp nguy hiểm.

Với tư cách là lão sư, tự nhiên phải chịu trách nhiệm cho hành vi của đệ tử.” “Nhưng may mắn là Vân Hoa Tiên Tử không hề bị tổn thương, Dương Thiên Hữu cũng đã tự gánh lấy hậu quả, đó cũng là thiên lý báo ứng đi!” Phải nói rằng, mặt Chuẩn Đề thực sự quá vô sỉ, rõ ràng là hắn mưu tính tất cả, lại đổ hết mọi tội lỗi lên người Dương Thiên Hữu.

Tô Dự trong lòng biết rõ Chuẩn Đề là kẻ chủ mưu, nhưng hắn không ra tay thực chất, nên cũng không thể đổ hết mọi chuyện lên đầu hắn được.

Vì vậy, Tô Dự chỉ có thể âm thầm ghi nhớ, đợi ngày sau sẽ dạy dỗ Chuẩn Đề một trận ra trò.

Nhưng ai ngờ Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn lại tự mình đến, thậm chí với thân phận Thánh nhân mà thỉnh tội với hắn.

Vút!

Tô Dự khẽ quay đầu, nhìn về phía Dương Giao, trong lòng hiểu rõ, có thể khiến Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hạ thấp đầu lâu Thánh nhân,

chính là vì tiền đồ của Tây Phương giáo.

Dương Giao đối với Tây Phương giáo có thể nói là vô cùng quan trọng, vì Dương Giao chính là Đường Tam Tạng, người quật khởi Phật giáo Tây phương trong tương lai!

Là người lấy kinh theo thiên mệnh, tầm quan trọng của Dương Giao tự nhiên không cần phải nói.

Hiện tại, ngoài Tô Dự biết rõ thân phận tương lai của Dương Giao, e rằng Tây phương nhị thánh cũng không rõ, dù sao bây giờ còn quá sớm, ngay cả Phong Thần lượng kiếp còn chưa đến, Tây Du lượng kiếp càng phải đợi vô số Nguyên hội sau nữa.

Ở kiếp trước, vận mệnh của Dương Giao có thể nói là vô cùng thê thảm, Chuẩn Đề để cắt đứt quan hệ với Thiên Đình, nâng cao địa vị của Phật giáo Tây phương, đã trực tiếp dùng đại thần thông dung hợp chân linh của Kim Thiền Tử thời thái cổ với chân linh của hắn, từ một góc độ nào đó, không khác gì triệt để xóa sổ Dương Giao khỏi thế giới Hồng Hoang.

Từ đó về sau, người lấy kinh theo thiên mệnh chỉ được gọi là Kim Thiền Tử chuyển thế, không còn Dương Giao nữa.

Thiên Đình chi chủ Hạo Thiên biết rõ tất cả, cũng không thể vì cháu ngoại của mình mà ra mặt, vì hắn căn bản không thể đắc tội hai vị Thánh nhân Tây phương.

Hạo Thiên còn phải dựa vào thế lực của Phật giáo Tây phương để đối phó Nhân giáo và Xiển giáo, cho nên, đối với vận mệnh thê thảm của cháu ngoại chỉ có thể nhắm mắt làm ngơ.

Hiện tại, Tô Dự trở thành Hồng Hoang Thiên Đế, lại là dì dượng của Dương Giao, vận mệnh của hắn tự nhiên sẽ không thê thảm như kiếp trước.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai người nếu dám như kiếp trước muốn dung hợp chân linh của Hồng Hoang dị chủng Kim Thiền Tử với Dương Giao, với tính cách của Tô Dự, tuyệt đối sẽ tự mình giết đến Tây phương, triệt để xóa sổ hai vị Thánh nhân Tây phương!

Thiên Đạo Thánh nhân bất tử bất diệt?

Vậy thì để chúng nếm thử 《Trảm Thiên Đạo》 do hắn sáng tạo ra!

"Nếu Tiếp Dẫn Thánh nhân, Chuẩn Đề Thánh nhân tự mình đến thỉnh tội, Trẫm cho các ngươi một chút thể diện, chuyện này coi như xong.

Sau này nếu còn có người dám mưu tính người thân của Trẫm, thì đừng trách Trẫm vô tình!" Vút!

Thấy khí thế bá đạo mà Tô Dự tỏa ra, Tây phương nhị thánh trong lòng không khỏi kinh hãi.

Dao Cơ đứng bên cạnh thấy vậy, đôi mắt đẹp tràn đầy vẻ sùng bái, tình ý trong mắt gần như sắp tràn ra ngoài.

"Xin Tô Dự Thiên Đế yên tâm, chúng ta tuyệt đối không dám làm loạn!" Tiếp Dẫn nói rồi, lại hành lễ một lần nữa.

"Thực không dám giấu, lần này ta và sư đệ đến đây, ngoài việc thỉnh tội với Tô Dự Thiên Đế, còn là vì Dương Giao..." "Hẳn là với thần thông của Tô Dự Thiên Đế, tự nhiên có thể tính ra được cháu ngoại của ngài là Dương Giao cùng sư đệ Chuẩn Đề của ta có duyên phận sư đồ, đối với Tây Phương giáo chúng ta lại có ý nghĩa vô cùng trọng đại.

Vì vậy, khẩn thiết xin Tô Dự Thiên Đế thành toàn cho người khác, để Dương Giao bái sư đệ của ta làm sư phụ!" Tiếp Dẫn nói thẳng như vậy, là vì bất đắc dĩ không thể làm khác.

Nếu thực lực của Tô Dự không mạnh, hắn căn bản sẽ không hạ mình thỉnh cầu như vậy, biết đâu đã trực tiếp dùng thực lực Thánh nhân bắt Dương Giao đi rồi nói sau.

"Nực cười, cháu ngoại của Trẫm cần người khác dạy sao?" Tô Dự nhìn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, vẻ mặt bá khí và khinh thường.

"Vô Lượng Thiên Tôn!" Tiếp Dẫn lại niệm một câu đạo hiệu, vô cùng trịnh trọng nhìn Tô Dự.

"Tô Dự Thiên Đế, Dương Giao đối với Tây Phương giáo chúng ta vô cùng quan trọng, không biết Thiên Đế có yêu cầu gì cứ việc mở miệng, nếu không vi phạm đạo nghĩa, sư huynh đệ hai người chúng ta tuyệt không từ chối!" Thấy vẻ trịnh trọng trong mắt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, Tô Dự cũng rõ ràng Dương Giao là người lấy kinh theo thiên mệnh, vận mệnh của hắn tuyệt đối không thể dễ dàng thay đổi.

Chương 356

Nếu không, Thiên Đạo Hồng Hoang biết đâu sẽ tự mình can thiệp.

Lúc đó, với năng lực hiện tại của hắn, trừ phi dùng Hỗn Độn Châu, bằng không căn bản không thể chống lại Thiên Đạo Hồng Hoang.

"Thôi được!" "Nếu hai vị Thánh nhân đã thành khẩn cầu xin như vậy, Trẫm cũng không tiện cưỡng ép từ chối.

Nhưng Trẫm có mấy điều kiện, các ngươi có đồng ý không?" Nếu hiện tại không thể đối phó với Thiên Đạo Hồng Hoang, vậy thì trước tiên cứ tống tiền Tây phương nhị thánh một phen rồi nói sau.

"Tô Dự Thiên Đế xin cứ nói!" Thấy Tô Dự cuối cùng cũng chịu nhượng bộ, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

"Thứ nhất: hai vị Thánh nhân phải nợ Trẫm một nhân quả, ngày sau Trẫm nếu muốn hai vị Thánh nhân trả, hai vị Thánh nhân không được từ chối!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau, không khỏi khẽ gật đầu.

"Được!" "Thứ hai: Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ trong tay Tiếp Dẫn Thánh nhân phải ban cho cháu ngoại của Trẫm là Dương Giao.

Ngày sau Dương Giao nếu thực hiện xong sứ mệnh muốn về Thiên Đình, hai vị Thánh nhân không được cản trở!" Nghe lời Tô Dự, Tiếp Dẫn không khỏi trong lòng phát khổ.

Phải biết rằng, Tây phương vốn cằn cỗi, Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ là cực phẩm Tiên Thiên linh bảo, lấy được ở Phân Bảo Nham, vẫn luôn được hắn trân quý vô cùng.

Bây giờ Tô Dự lại muốn món cực phẩm Tiên Thiên linh bảo này, sao có thể không đau lòng?

"Được!" Tiếp Dẫn nói xong, không khỏi nhắm mắt lại.

Vì tương lai của Tây Phương giáo, hắn không thể không đồng ý.

Tô Dự sở dĩ muốn Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ trong tay Tiếp Dẫn, là để chuẩn bị cho Nữ Oa, Dao Trì và các nàng chứng đạo.

Con đường chứng đạo mà các nàng lựa chọn là trảm tam thi chứng đạo, một khi chém ra tam thi, tất nhiên phải lựa chọn tam thi hợp nhất.

Nhưng muốn tam thi hợp nhất, Tiên Thiên linh bảo làm vật chứa của Thiện thi, Ác thi, Chấp niệm thi phải cùng tông cùng nguồn, phẩm cấp càng cao, hiệu quả tam thi hợp nhất càng mạnh.

Ban đầu, hai món Tiên Thiên linh bảo mà Nữ Oa dùng để chém thi không cùng tông cùng nguồn, cho nên, muốn tam thi hợp nhất vô cùng khó khăn.

Vì vậy, Tô Dự nhắm đến Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ cùng tông cùng nguồn.

Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ là do năm cánh sen của Hỗn Độn chí bảo Tạo Hóa Thanh Liên hóa thành, trong đó Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ ban đầu đã được Tô Dự lấy ở Phân Bảo Nham, Dao Trì lại được Hồng Quân ban cho Tây Phương Vân Giới Tố Sắc Kỳ, còn Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ thì ở trong tay Tiếp Dẫn.

Nam Phương Ly Địa Diễm Quang Kỳ thì ở trong tay Thái Thanh Lão Tử, Bắc Phương Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ lại ở trong tay Minh Hà Lão Tổ.

Tô Dự chỉ cần lấy được Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ

trong tay Tiếp Dẫn, là có thể có được ba trong năm lá cờ của Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ.

Sau khi Nữ Oa tam thi hợp nhất, liền có thể giao ba lá cờ này cho Dao Trì.

Đương nhiên, Nữ Oa muốn thay đổi vật chứa Tiên Thiên linh bảo của Thiện thi và Ác thi, độ khó trong đó khá lớn, nhưng Tô Dự tin rằng, với năng lực của hắn và Nữ Oa, sớm muộn gì cũng tìm ra cách giải quyết, để Nữ Oa tam thi hợp nhất, sau đó có cơ hội chứng đắc Đại Đạo.

Nếu không, Nữ Oa nếu vĩnh viễn không thể tam thi hợp nhất, thành tựu của nàng sẽ bị giới hạn chết, chỉ có thể trở thành Thánh nhân con rối của Thiên Đạo Hồng Hoang trong thế giới Hồng Hoang.
...

Tô Dự sau khi đưa ra hai điều kiện, nhìn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vẻ mặt đau lòng, trong lòng không khỏi mỉm cười, sau đó tiếp tục mở miệng.

"Thứ ba: hiện tại cháu ngoại của Trẫm là Dương Giao còn nhỏ, do Dao Cơ nuôi dưỡng đến khi trưởng thành.

Đợi một trăm năm sau, Chuẩn Đề Thánh nhân có thể đến Thiên Đình đón đi!" "Hít!" Nghe điều kiện thứ ba của Tô Dự, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không khỏi thầm thở phào nhẹ nhõm, sợ Tô Dự tiếp tục đòi hỏi vô độ, nếu không, họ có thể không chịu nổi.

"Được!" Tô Dự sở dĩ đề xuất điều kiện này, là lo lắng Dương Giao còn nhỏ bây giờ bị Chuẩn Đề đưa đi tẩy não, sau đó hoàn toàn ngả về phía Tây Phương giáo, vậy thì có chút phiền phức.

Đợi một trăm năm sau, Dương Giao trải qua sự nuôi dưỡng của Dao Cơ, thiết lập được tình thân đủ vững chắc, sau khi thực hiện

xong sứ mệnh của mình, tất nhiên sẽ quay về Thiên Đình.

"Thiện!" "Nếu đã vậy, Giao nhi trước tiên cùng Chuẩn Đề Thánh nhân định ra danh phận sư đồ đi!" Rất nhanh, Dương Giao bước lên, cung kính hành lễ với Chuẩn Đề.

"Dương Giao bái kiến lão sư!" "Đồ nhi ngoan!" Thấy Tô Dự không tiếp tục đòi hỏi vô độ, Chuẩn Đề thầm thở phào nhẹ nhõm.

Hắn và Dương Giao có duyên phận sư đồ thiên mệnh, tự nhiên vừa gặp mặt hai bên đều sẽ cảm nhận được một tia thân cận.

Sau khi định ra danh phận sư đồ, Chuẩn Đề ban cho Dương Giao một ít Tiên Thiên linh quả và thiên tài địa bảo làm lễ ra mắt.

Đồng thời, Tiếp Dẫn cũng như đã hứa, ban Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ cho Dương Giao. ...

Côn Luân.

Ngọc Hư Cung.

Khi Dương Tiễn xuất hiện ở Hồng Hoang đại lục, Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm nhận được Dương Tiễn cùng Xiển giáo có duyên phận không nhỏ.

Rất nhanh, thông qua thần thông tính toán, hắn biết được Dương Tiễn cùng đồ đệ của hắn là Ngọc Đỉnh Chân Nhân có duyên phận sư đồ, Dương Tiễn sẽ tỏa sáng trong lượng kiếp mới.

Tính ra tin tức này, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức không bình tĩnh được nữa.

Phải biết rằng, thông qua đại huynh Thái Thanh Lão Tử hắn đã sớm biết được lượng kiếp mới đã bắt đầu dần dần xuất hiện, Dương Tiễn với tư cách là một tồn tại quan trọng trong lượng kiếp mới, sao có thể bỏ qua?

Huống chi, Nguyên Thủy Thiên Tôn cho rằng, nhân vật chính của lượng kiếp mới tất nhiên là Tô Dự, lúc đó dùng cháu ngoại của Tô Dự là Dương Tiễn để đối phó hắn, để cả thế giới Hồng Hoang xem trò cười, hung hăng đả kích uy tín của Tô Dự, đó sẽ là một chuyện sảng khoái biết bao?

Vì vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn nhanh chóng triệu kiến đồ đệ Ngọc Đỉnh, sau đó trực tiếp dùng thần thông bao bọc Ngọc Đỉnh, lập tức xuất hiện tại nơi Tô Dự đang ở.

"Gặp qua nhị sư huynh!" "Gặp qua nhị sư huynh!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đang chuẩn bị quay về, ai ngờ Nguyên Thủy Thiên Tôn lại xuất hiện, bèn không khỏi dừng lại.

"Gặp qua Tô Dự Thiên Đế, gặp qua Nữ Oa sư muội!" "Gặp qua nhị sư huynh!" "Gặp qua Ngọc Thanh Thánh nhân!" Sau khi lần lượt đáp lễ, Tô Dự nhìn Ngọc Đỉnh Chân Nhân bên cạnh Nguyên Thủy Thiên Tôn, trong lòng hiểu ra mục đích của hắn, không khỏi mỉm cười.

Hắn đã sớm cùng Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn triệt để xé rách mặt mũi, cho nên căn bản không có tình nghĩa gì để nói.

Nếu không phải vì là Thiên Đế, vì khí độ và lễ nghi của Thánh nhân, Tô Dự có thèm để ý đến hắn không?

Hiện tại, Nguyên Thủy Thiên Tôn đưa Ngọc Đỉnh Chân Nhân đến muốn thu cháu ngoại của hắn là Dương Tiễn làm đồ đệ, đúng là đang nằm mơ!

Dương Tiễn tuy là nhân vật tỏa sáng trong Phong Thần lượng kiếp, nhưng không giống như đại ca Dương Giao có sứ mệnh đặc thù.

Chương 357

Vì vậy, Tô Dự dù thế nào cũng sẽ không để cháu ngoại của mình gia nhập Xiển giáo, và đối phó với mình trong Phong Thần lượng kiếp.

Phong Thần lượng kiếp là lượng kiếp nhằm vào Huyền môn, Tô Dự với tư cách là Hồng Hoang Thiên Đế, cho dù không làm gì, cũng có thể ngồi thu lợi ngư ông.

Nhưng Tô Dự đối với Thông Thiên giáo chủ có thiện cảm, trước đó Thông Thiên giáo chủ lại giúp hắn một lần, tuy là để trả nhân quả, nhưng phần nhân tình này Tô Dự đã ghi nhớ trong lòng.

Đợi Phong Thần lượng kiếp bắt đầu, Tô Dự tất nhiên sẽ chủ động can thiệp vào lượng kiếp, lúc đó, hắn khẳng định sẽ lựa chọn tương trợ Thông Thiên giáo chủ, sẽ không để môn hạ Tiệt giáo đi đến vận mệnh thê thảm như kiếp trước.

"Không biết Ngọc Thanh Thánh nhân lần này đến đây có việc gì?" Tô Dự nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn, sắc mặt hơi lạnh.

Thấy Tô Dự đối với mình không khách khí như vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng có chút tức giận, nhưng không biểu hiện ra ngoài.

"Thực không dám giấu, Tô Dự Thiên Đế, theo bần tọa tính toán, nhị tử của Dao Cơ là Dương Tiễn cùng Xiển giáo của bần tọa duyên phận sâu đậm, càng cùng Ngọc Đỉnh Chân Nhân có duyên phận sư đồ thiên mệnh.

Vì vậy, bần tọa tự mình đến đây, mong Tô Dự Thiên Đế thành toàn cho người khác, đừng vọng tưởng thay đổi thiên mệnh!" "Ha ha ha!" Nghe những lời mềm mỏng nhưng lại cứng rắn của Nguyên

Thủy Thiên Tôn, Tô Dự trực tiếp phá lên cười lớn.

"Nực cười!" "Nguyên Thủy, cháu ngoại của Trẫm đừng nói là đệ tử của ngươi Ngọc Đỉnh, cho dù là ngươi tự mình thu đồ dạy dỗ, cũng không có tư cách đó!" "Vọng tưởng thu cháu ngoại của Trẫm làm đồ đệ?" "Cút!" "Vút!" Tô Dự nói xong, lập tức tỏa ra khí thế bá đạo ngút trời, khiến sinh linh trong phạm vi mấy trăm tỷ cây số xung quanh sợ hãi run rẩy.

"Tô Dự, ngươi...!" Trong nháy mắt, Nguyên Thủy nghe những lời không chút khách khí của Tô Dự, cả khuôn mặt liền đỏ bừng lên.

Cũng phải thôi, Tô Dự với tư cách là Hồng Hoang Thiên Đế, một chút lễ nghi và phong độ cũng không có, phải biết rằng, hắn là Thiên Đạo Thánh nhân đường đường mà!

Lúc này, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ở bên cạnh thấy Tô Dự trực tiếp lật mặt, khí thế bá đạo ngút trời mà hắn thể hiện ra, trong lòng cũng không khỏi âm thầm kinh hãi.

Đồng thời, hai người không khỏi kinh ngạc nhìn Dao Cơ, trong lòng vừa chấn động vừa hiếu kỳ.

Ba đứa con do tinh huyết của Dao Cơ thai nghén, đứa nào cũng phi phàm như vậy, cùng các Thánh đều có liên quan mật thiết.

Con trai lớn Dương Giao, cùng Chuẩn Đề Thánh nhân có quan hệ sư đồ thiên mệnh, càng có sứ mệnh quan trọng đối với Tây Phương giáo.

Con trai thứ hai Dương Tiễn, cùng Xiển giáo của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng có quan hệ sư đồ thiên mệnh, Nguyên Thủy Thiên Tôn vì Dương Tiễn, thậm chí không tiếc hạ thấp thể diện Thánh nhân, chủ động cầu xin Tô Dự Thiên Đế, có thể thấy được tác dụng của Dương Tiễn đối với Xiển giáo.

Con gái út Dương Thiền, cùng Nữ Oa sư tỷ cũng có quan hệ sư đồ thiên mệnh.

Một nhà ba huynh muội, vận mệnh liên quan đến ba Thánh nhân, tư chất mệnh cách như vậy, khủng bố và đáng sợ đến mức nào?

Vậy mẫu thân của chúng là Dao Cơ thì sao?

Lại có mệnh cách như thế nào?

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn không khỏi âm thầm dùng thần thông tính toán, nhưng lại phát hiện, căn bản không thể tính ra được vận mệnh cụ thể. ...

Thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt lộ vẻ phẫn nộ, Tô Dự không hề để ý.

Khi chưa đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, hắn đã đánh đại huynh của hắn là Thái Thanh Lão Tử như chó.

Hiện tại đã đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cho dù Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thanh Lão Tử liên thủ, hắn cũng không đặt vào mắt!

"Vút!" Trong nháy mắt, Tô Dự trực tiếp tế ra chí bảo sát phạt đệ nhất là Thí Thần Thương, sau đó thương chỉ vào Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Nguyên Thủy, bớt la lối ở đây đi, muốn thu cháu ngoại của Trẫm là Dương Tiễn vào môn hạ, vậy thì trước tiên cùng Trẫm đại chiến một trận." "Đừng nói Trẫm bắt nạt ngươi, ngươi có thể gọi đại huynh của ngươi là Thái Thanh Lão Tử cùng lên!" Tô Dự nói xong, sau đó nhìn về phía Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

"Đương nhiên, nếu ngươi đã sớm liên minh với Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề nhị thánh, vậy cũng có thể cùng lên.

Lần trước đại chiến Trẫm đã gọi Thông Thiên đạo hữu đến, chắc ngươi trong lòng rất không phục, lần này, Trẫm có thể cho ngươi cơ hội trút giận, xem xem rốt cuộc là ngươi chém giết Trẫm, hay là Trẫm giết ngươi như giết chó!" Vút!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nghe những lời bá khí ngút trời của Tô Dự, trong lòng không khỏi chấn động không thôi.

Đợi đến khi hoàn hồn, trong lòng lại vừa xấu hổ vừa phẫn nộ.

Phẫn nộ là, Tô Dự căn bản không đặt hai vị Thánh nhân bọn họ vào mắt, thậm chí cũng không đặt bốn vị Thánh nhân vào mắt.

Xấu hổ là, trong lòng họ phát hiện, lúc này dưới khí thế bá đạo ngút trời của Tô Dự Thiên Đế, trong lòng họ lại không nảy sinh một tia ý nghĩ đối chiến nào.

"Sư huynh, Tô Dự cũng quá cuồng vọng rồi phải không?

Lại dám không đặt cả bốn vị Thánh nhân chúng ta vào mắt?

Chẳng lẽ hắn thật sự không sợ bốn người chúng ta liên thủ rồi triệt để diệt sát hắn?" "Nữ Oa sư tỷ có mạnh đến đâu, đại sư huynh và nhị sư huynh liên thủ, đủ để ngăn cản nàng không thể cứu viện Tô Dự, sư huynh đệ hai người chúng ta, dựa vào thực lực Thánh nhân, dù Tô Dự có chí bảo Hỗn Độn Chung hộ thể, muốn giết hắn cũng dễ như trở bàn tay!" Chuẩn Đề trong lòng uất ức không thôi, trực tiếp truyền âm cho sư huynh.

"Sư đệ đừng nóng, Tô Dự Thiên Đế bá đạo như vậy, tất có át chủ bài của mình, nếu không, dựa vào đâu mà công khai thách thức bốn vị Thánh nhân chúng ta?" "Chẳng lẽ, Tô Dự Thiên Đế đã chứng đạo thành công?" Vút!

Chuẩn Đề nghe sư huynh truyền âm, hai mắt không khỏi co rụt lại, mặt lộ vẻ chấn kinh, sau đó khẽ lắc đầu.

“Sư huynh, chúng ta là Thiên Đạo Thánh nhân, một tia chân linh đã sớm ký thác trên Thiên Đạo, nếu Tô Dự dùng sức mạnh chứng đạo thành công, thành Thánh nhân quả vị, chúng ta tất nhiên sẽ cảm nhận được phải không?” “Hiện tại, ta căn bản không cảm nhận được Tô Dự thành Thánh nhân quả vị!” Chuẩn Đề sắc mặt ngưng trọng, hai mắt lộ vẻ nghi hoặc.

Nghi ngờ của sư đệ tự nhiên hắn cũng vô cùng đồng tình.

Chỉ là trong lòng vô cùng cảnh giác.

Tô Dự Thiên Đế nếu chưa dùng sức mạnh chứng đạo thành công, vậy thì hắn có át chủ bài gì mà công khai thách thức bốn vị Thánh nhân?

“Tô Dự Thiên Đế nói đùa rồi, sư huynh đệ chúng ta vừa mới nhận nhân tình của Thiên Đế, sao có thể chủ động đối chiến với ngài?

Vì vậy, ân oán lần này giữa ngài và nhị sư huynh, sư huynh đệ chúng ta sẽ không can thiệp!” Tiếp Dẫn không dám chắc át chủ bài của Tô Dự là gì, nhưng hắn sẽ không mạo hiểm đắc tội Tô Dự để cùng hắn giết chóc.

Nếu không, Tô Dự nếu đổi ý, không để Dương Giao bái sư đệ làm đồ đệ thì phải làm sao?

Đây là nhân vật quan trọng liên quan đến sự quật khởi của Tây phương, không thể có một tia sai sót.

Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe Tiếp Dẫn mở miệng, cả khuôn mặt già nua càng thêm đỏ bừng, giống như mông lợn bị nung đỏ, muốn khó coi bao nhiêu có bấy nhiêu.

Đệ tử Ngọc Đỉnh Chân Nhân ở bên cạnh, cũng là lần đầu tiên thấy lão sư lộ ra bộ dạng như vậy, lúc này Ngọc Đỉnh Chân Nhân trong lúc tức giận, cũng đã cảm nhận sâu sắc sự bá khí và khủng bố của Tô Dự

Thiên Đế!

"Hừ!" Uất ức vô cùng, Nguyên Thủy trực tiếp hừ lạnh một tiếng, sau đó dùng cách này để giảm bớt hành vi mất mặt.

Chương 358

"Nhị đệ, không cần phải tính toán với tên Tô Dự đó, lần này chúng ta tạm thời ghi nhớ, đợi lượng kiếp đến, chính là lúc huynh đệ chúng ta báo thù!" Trong nháy mắt, trong đầu Nguyên Thủy Thiên Tôn vang lên tiếng truyền âm của đại huynh Thái Thanh Lão Tử.

"Vút!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe xong, trực tiếp tay phải vung lên, bao bọc lấy đệ tử Ngọc Đỉnh Chân Nhân rồi lập tức biến mất, quay về Côn Luân Ngọc Hư Cung.

"Tô Dự, ngươi cứ đợi đấy cho bản tọa!" ...

Thái Thanh Lão Tử khi nhị đệ Nguyên Thủy Thiên Tôn xuất hiện, đã âm thầm quan sát, đối với sự bá đạo và cường thế của Tô Dự, hắn cũng muốn thử xem át chủ bài của Tô Dự.

Nghi ngờ của hắn cũng giống như Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Tô Dự chưa thành Thánh nhân quả vị, dựa vào đâu mà có khí thế trực tiếp thách thức bốn vị Thánh nhân?

Nhưng theo sau khi Tiếp Dẫn bày tỏ thái độ không tham gia đại chiến, Thái Thanh Lão Tử rõ ràng, chỉ dựa vào thực lực của hắn và nhị đệ Nguyên Thủy Thiên Tôn, không thể thăm dò được thực lực thật sự của Tô Dự.

Nếu tiếp tục đại chiến, biết đâu sẽ giống như lần trước, mặt mày xám xịt, mất hết thể diện.

Hiện tại Nữ Oa đã chém ra tam thi, thực lực đại tiến, Thái Thanh Lão Tử cũng không có nắm chắc có thể tất thắng Nữ Oa!

Vì vậy, trước khi lượng kiếp chưa đến, chỉ có thể nhẫn!

"Tô Dự Thiên Đế, Nữ Oa sư tỷ, cáo từ!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề

thấy nhị sư huynh Nguyên Thủy Thiên Tôn không nói một lời đã trực tiếp rời đi, bèn cũng bắt đầu cáo từ.

Đợi các Thánh rời đi, Tô Dự và Nữ Oa đưa Dao Cơ cùng ba đứa trẻ về Thiên Đình.

Lúc này, vô số đại năng cao thủ trong phạm vi mấy trăm tỷ cây số xung quanh mới dám thở.

Trước đó Tô Dự Thiên Đế đối mặt với Ngọc Thanh Thánh nhân, Tiếp Dẫn Thánh nhân, Chuẩn Đề Thánh nhân thể hiện ra sự bá khí, tất cả mọi người trong lòng sùng bái chấn động không thôi.

"Tô Dự Thiên Đế thực sự quá bá khí, quá khủng bố, lại dám trực tiếp thách thức bốn vị Thánh nhân, chẳng lẽ đã dùng sức mạnh chứng đạo thành công rồi sao?" "Chắc là chưa đâu, trước đó mấy vị Thánh nhân chứng đạo thành Thánh đều xảy ra thiên địa dị tượng, mấy Nguyên hội qua đi đều không xuất hiện, cho nên, Tô Dự Thiên Đế hiện tại chắc là chưa." "Chậc chậc, chưa chứng đạo thành Thánh, đã một mình hù dọa lùi ba vị Thánh nhân, Tô Dự Thiên Đế không hổ là tồn tại mà chúng ta ngưỡng vọng!" ..

Thời gian như dòng nước chảy xiết, vội vã trôi đi, trong nháy mắt, một nguyên hội đã lặng lẽ qua.

Trong khoảng thời gian này, Tô Dự ngoài việc cảm ngộ pháp tắc, hoàn thiện «Nhất Trảm Vạn Đạo» ra thì cũng không đặc biệt chú trọng tu luyện.

Nay đã đạt tới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, muốn tiến thêm một bước trong thời gian ngắn căn bản không phải là chuyện dễ dàng.

May mắn thay, Tô Dự cũng hiểu đạo lý dục tốc bất đạt.

Những năm gần đây đều chưa chăm sóc tốt cho các nàng kiều thê,

thế là Tô Dự liền thả lỏng tâm thái, cả ngày dẫn theo mấy vị thê tử như hoa như ngọc du sơn ngoạn thủy, thu hoạch được không ít Tiên thiên linh bảo.

Một ngày nọ, sau khi Tô Dự tĩnh tâm cảm ngộ pháp tắc xong, cùng mấy vị kiều thê như hoa như ngọc điên long đảo phượng, thưởng thức mỹ thực xong, một giọng nói hùng hồn mênh mông liền truyền vào tai.

"Tô Dự đạo hữu, mau chóng đến Tử Tiêu Cung trong Hỗn Độn, ngô có chuyện quan trọng cần thương lượng!" Tô Dự nhất thời nhíu mày, xem ra Phong Thần lượng kiếp sắp bắt đầu, lại đến lúc phải đấu trí với Thiên Đạo rồi!

Nay tu vi đã đạt tới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, Tô Dự căn bản không đặt bốn người Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề vào mắt, người có thể khiến hắn để tâm cũng chỉ có Thiên Đạo khó nhằn mà thôi!

Lúc này, Nữ Oa nương nương đang mỉm cười bên cạnh liền thu lại nụ cười, ánh mắt không ngừng lóe lên, hiển nhiên cũng đã nghe thấy giọng nói của Hồng Quân Đạo Tổ.

"Phu quân, Nữ Oa tỷ tỷ, sao vậy?" Hi Hòa ở bên cạnh phát giác được sự khác thường của Tô Dự và Nữ Oa nương nương, lập tức lên tiếng hỏi.

Tô Dự khóe miệng cong lên một nụ cười nhạt, nhẹ giọng nói: "Phong Thần lượng kiếp mới sắp bắt đầu rồi!" "!" Nghe lời của Tô Dự, mấy nàng Hi Hòa lập tức sắc mặt đại biến, các nàng từng nghe Tô Dự nhắc qua một hai, Phong Thần lượng kiếp nhằm vào Thiên Đình.

Nghĩ đến đây, mấy nàng Hi Hòa không khỏi lo lắng.

Nhìn vẻ mặt của Hi Hòa và các nàng, Tô Dự nhẹ giọng an ủi: "Yên tâm, trẫm sớm đã chuẩn bị vẹn toàn, lần này nhất định sẽ khiến chư thánh không dám mạo phạm Thiên Đình của ta!" Lời nói bình thản lại toát ra sự bá khí của Tô Dự, khiến cho nội tâm đang bất định của Hi Hòa và Hậu Thổ nương nương đều ổn định lại.

Từ đó có thể thấy các nàng tin tưởng Tô Dự đến nhường nào.

Nữ Oa nương nương khẽ cười, thân là Thánh nhân, nàng biết nhiều hơn các tỷ muội một chút, biết phu quân vì lượng kiếp lần này đã bố cục vô số, không cần phải suy nghĩ nhiều, chỉ cần đứng bên cạnh phu quân ủng hộ là được.

"Dao Trì, Hi Hòa, trông coi Thiên Đình cho tốt, trẫm và Nữ Oa đến Tử Tiêu Cung bái kiến Hồng Quân trước!" Tô Dự dặn dò một câu, nắm lấy ngọc thủ của Nữ Oa nương nương, thân hình lóe lên, trực tiếp biến mất khỏi Thiên Đình, đi đến Tử Tiêu Cung trong Hỗn Độn.

Hồng Quân Đạo Tổ thân là người phát ngôn của Thiên Đạo, Tử Tiêu Cung phức tạp đa biến, nếu Hồng Quân Đạo Tổ không muốn bị bất kỳ ai phát hiện, người thường căn bản không thể tiến vào.

Nhưng nay đã khác, Hồng Quân triệu hoán chư thánh và Tô Dự, Tô Dự tự nhiên có thể dễ dàng tìm được vị trí của Tử Tiêu Cung.

Huống hồ, với tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hiện nay của Tô Dự, cộng thêm sự lĩnh ngộ đối với không gian pháp tắc, cho dù Hồng Quân Đạo Tổ muốn ẩn giấu vị trí Tử Tiêu Cung, chỉ cần Tô Dự muốn, cũng có thể tìm ra nơi nó tọa lạc.

Đợi khi Tô Dự dẫn Nữ Oa nương nương đến Tử Tiêu Cung, Hồng Quân Đạo Tổ đã ngồi ở vị trí đầu, hai mắt hơi nhắm, chờ đợi đã lâu.

Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên

giáo chủ cũng đã ngồi trên bồ đoàn.

"Ra mắt Tô Dự đạo hữu!" Thấy Tô Dự và Nữ Oa nương nương đến, Hồng Quân Đạo Tổ gật đầu ra hiệu với Tô Dự.

Thấy Hồng Quân Đạo Tổ như vậy, Thái Thanh Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không nổi giận, cùng với Thông Thiên giáo chủ đồng loạt hành lễ với Tô Dự và Nữ Oa nương nương.

"Ra mắt Tô Dự Thiên Đế, Nữ Oa sư muội!" Chính cái gọi là không ai đánh người mặt cười, Tô Dự và Nữ Oa nương nương nhìn nhau, cũng lần lượt đáp lễ.

"Ra mắt lão sư, ba vị sư huynh!" Không lâu sau, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cũng đã đến Tử Tiêu Cung, chào hỏi lẫn nhau rồi ngồi xuống bồ đoàn.

"Ra mắt lão sư, ba vị sư huynh, Nữ Oa sư tỷ, Tô Dự Thiên Đế!" Tô Dự và sáu vị Thánh nhân đều đã có mặt, Hồng Quân Đạo Tổ quét mắt nhìn mọi người một lượt, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, nói ra ý định triệu tập mọi người lần này.

"Lần này triệu hoán Tô Dự đạo hữu và các ngươi đến Tử Tiêu Cung, chỉ vì một chuyện, Vô lượng lượng kiếp lại một lần nữa mở ra, cho nên gọi các ngươi đến thương nghị!" Lời này của Hồng Quân Đạo Tổ vừa nói ra, Tô Dự và Nữ Oa nương nương vì đã biết trước nên không hề kinh ngạc.

"Nhanh vậy sao!" Bốn vị Thánh nhân Thái Thanh, Tiếp Dẫn thì nhìn nhau, trong mắt gợn lên từng đợt sóng, nhưng rất nhanh đã ổn định lại tâm thần.

Chỉ có một mình Thông Thiên giáo chủ trong lòng dậy sóng kinh hoàng, hắn nắm giữ Tru Tiên Tứ Kiếm, mấy ngày trước mới cảm nhận được sát khí lượng kiếp, không ngờ mấy ngày sau Vô lượng

lượng kiếp đã đến.

Vô lượng lượng kiếp tuy đại biểu cho sự hủy diệt, nhưng vật cực tất phản, trong đó cũng ẩn chứa vô lượng công đức và đại khí vận.

Chỉ là, có thể qua được Vô lượng lượng kiếp hay không, phải xem bản thân người tu luyện.

"Lão sư, dám hỏi mục tiêu chủ yếu của Vô lượng lượng kiếp lần này là gì?" Sâu trong con ngươi của Thái Thanh Thánh nhân lóe lên tia hy vọng, người đầu tiên lên tiếng hỏi.

Mỗi một lần Vô lượng lượng kiếp đều có mục tiêu, mỗi một lần mục tiêu đều tổn thất thảm trọng, lui về sau bức màn của đại lục Hồng Hoang.

Ví như trận chiến Long Hán sơ kiếp, Long tộc, Phượng Hoàng, Kỳ Lân là ba đại chủng tộc tiên thiên đã rút khỏi cuộc tranh bá đại lục Hồng Hoang.

Nếu không phải Long tộc và Phượng Hoàng tộc thần phục Tô Dự, e rằng bây giờ đã sớm giống như Kỳ Lân tộc, bị xóa sổ trong dòng sông lịch sử.

Chương 359

Thời kỳ Vu Yêu đại kiếp, Vu tộc và Yêu tộc lưỡng bại câu thương, vốn dĩ Hạo Thiên đắc thế, chư thánh muốn nhúng tay vào, nào ngờ nửa đường lại có một Tô Dự xuất hiện, hợp nhất Tiên Đình và Thiên Đình, trở thành người chấp chưởng đại lục Hồng Hoang.

Từ đó có thể thấy, mỗi lần Vô lượng lượng kiếp xuất hiện, đều là lúc bá chủ đại lục Hồng Hoang thay đổi.

Vô lượng lượng kiếp đột ngột xuất hiện lần này, cũng phần lớn là nhằm vào Thiên Đình, bá chủ Hồng Hoang hiện tại, làm sao có thể không khiến nội tâm Thái Thanh Thánh nhân vui mừng cho được!

Hồng Quân Đạo Tổ sao có thể không biết tranh đoạt giữa Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Tô Dự rất sâu, trong lòng âm thầm thở dài một tiếng.

Nhìn Tô Dự đạo hữu có thể nổi bật lên từ bao nhiêu sự việc, chưởng khống cả Địa Đạo và Nhân Đạo, nếu Thái Thanh và Nguyên Thủy là người thông minh, nên sớm ngày dừng tay thì hơn!

Đáng tiếc, nay ngài là người phát ngôn của Thiên Đạo, rất nhiều việc không thể chưởng khống, nếu không cũng có thể nhắc nhở Thái Thanh, Nguyên Thủy một hai.

Hồng Quân Đạo Tổ chỉ có thể nói thật, lời nói như một chậu nước lạnh, trực tiếp dội lên thiên linh cái của chúng thánh: “Mục tiêu của Vô lượng lượng kiếp lần này là Huyền Môn, Chuẩn Thánh trở xuống, đều ở trong Vô lượng lượng kiếp!” “???

Huyền Môn!!!” Nghe lời của Hồng Quân Đạo Tổ, Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân sắc mặt kịch biến, trở nên vô cùng khó coi.

Câu nói của Hồng Quân Đạo Tổ khiến Thái Thanh Thánh nhân chỉ cảm thấy như một cái tát hung hăng vào mặt mình, trong lòng không khỏi gầm thét: "Chết tiệt, sao lại như vậy?

Tại sao không phải là Thiên Đình, cái thế lực bá chủ kia!

Mà lại là đệ tử Huyền Môn của ta!" Trong vô thức, Thái Thanh Thánh nhân đã siết chặt hai nắm đấm, ánh mắt chuyển hướng nhìn Tô Dự, thấy dáng vẻ bình thản mỉm cười của hắn, càng khiến ông ta lửa giận bốc cao ba trượng, hận không thể lập tức giết chết Tô Dự cho hả giận!

Nhưng gỗ đã thành thuyền, quan trọng nhất là không làm gì được Tô Dự!

Trong nháy mắt, Thái Thanh Thánh nhân cảm nhận được ánh mắt của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân chiếu tới, gò má nóng ran.

Trước đó sau khi cảm nhận được khí tức của Vô lượng lượng kiếp, ông ta đã hùng hồn nói với Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân rằng hãy nhằm vào Tô Dự.

Nhưng hiện tại lại vạn lần không ngờ, Vô lượng lượng kiếp lần này không những không nhằm vào Tô Dự, mà lại nhằm vào Huyền Môn.

Nhằm vào Huyền Môn, chẳng phải là nhằm vào chúng ta sao?

Trong số những người có mặt, Tô Dự là chủ nhân chính thống tam giới của Thiên Đình, không thuộc đạo thống Huyền Môn.

Nữ Oa không lập đạo thống, chỉ còn lại Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo, Tây Phương giáo!

Bốn đạo thống này gần như bao trùm hơn nửa Hồng Hoang!

Nghĩ đến đây, năm vị Thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đều âm thầm hối hận vì đã không bố cục sớm hơn, bây giờ Vô lượng lượng kiếp ập đến, lập tức trở nên bị động.

Đặc biệt là hai vị Thánh nhân Tây Phương, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, trong lòng gần như muốn mắng chết Thái Thanh Thánh nhân!

Vốn dĩ định hả hê xem Thiên Đình gặp nạn, nhưng không ngờ lại là tự mình làm bậy tự mình chịu!

Kể từ khi Bàn Cổ đại thần khai thiên lập địa, những đại năng tiên thiên kia đã sớm chết thì chết, bị thương thì bị thương trong hai lần Vô lượng lượng kiếp trước.

Sau khi Hồng Quân Đạo Tổ thành Thánh, khai sáng ra một mạch Huyền Môn, ba lần giảng đạo, trải qua chín ngàn năm, có thể nói toàn bộ chúng sinh Hồng Hoang trừ Yêu tộc ra, đều thuộc về một mạch Huyền Môn.

Mục tiêu của Vô lượng lượng kiếp lần này lại là Huyền Môn, chẳng phải là muốn liên lụy toàn bộ Hồng Hoang sao!?

Nội tâm của năm vị Thánh nhân Thái Thanh, Tiếp Dẫn đều không thể giữ được bình tĩnh nữa.

Bọn họ là Thánh nhân, đương nhiên không sợ, nhưng họ đều có giáo phái của riêng mình, đệ tử trong giáo phái, dưới Chuẩn Thánh, nhiều như lông trâu.

Cứ như vậy, lại có bao nhiêu đệ tử có thể sống sót qua Vô lượng lượng kiếp lần này đây!

Nghĩ đến đây, Nguyên Thủy Thiên Tôn không thể chờ đợi được nữa mà nhìn về phía Hồng Quân Đạo Tổ, ngữ khí cung kính cầu giáo:

“Lão sư, tại sao Vô lượng lượng kiếp lần này lại liên lụy rộng đến vậy?

Chúng sinh Huyền Môn gần như bao trùm tất cả người tu luyện a!” “Ha ha...” Tô Dự nhìn bốn vị Thánh nhân Thái Thanh, Tiếp Dẫn, lạnh lùng cười một tiếng: “Các ngươi còn mặt mũi hỏi tại sao ư?

Nếu không phải bốn người các ngươi nhúng tay vào chuyện Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc, sát lục vô số, tự mình tăng thêm nghiệp lực, Vô lượng lượng kiếp sao lại có thể lan rộng như vậy!

Đến nhanh như thế!” Đối mặt với sự chỉ trích của Tô Dự Thiên Đế, nội tâm của bốn vị Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đều dấy lên lửa giận, thầm nghĩ, đủ mọi chuyện ngươi mới là người được lợi lớn nhất, còn chỉ trích chúng ta!

Nhưng bốn vị Thánh nhân Thái Thanh, Tiếp Dẫn lại quên mất rằng, Tô Dự Thiên Đế và Nữ Oa nương nương vốn là Thánh Phụ, Thánh Mẫu của Nhân tộc, nếu họ không nhúng tay vào, người được lợi vẫn là Tô Dự và Nữ Oa nương nương.

“Ai, đều là mệnh số của Huyền Môn ta a!” Hồng Quân Đạo Tổ bất đắc dĩ lắc đầu, thở dài một tiếng: “Thiên Đình và Tiên Đình lại vừa mới hợp nhất, mặc dù có người của Tiên Đình bổ sung thần chức cho Thiên Đình, nhưng thần chức Thiên Đình vẫn còn thiếu hụt, cho nên mới tạo ra Phong Thần lượng kiếp lần này!” Nghe lời của Hồng Quân Đạo Tổ, các vị Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân đều hơi co giật mặt.

Đùa sao?

Thần chức Thiên Đình có thiếu hụt?

Tô Dự Thiên Đế đã hoàn toàn xây dựng xong cả Chu Thiên Tinh

Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận!

Bàn về thế lực, toàn bộ Hồng Hoang, lại có thế lực nào có thể sánh ngang!

Có danh hiệu Thánh Phụ, Thánh Mẫu của Nhân tộc, Nhân tộc làm nguồn tài nguyên thiên tài dự bị, Thiên binh thiên tướng đã sớm đạt đến một con số khổng lồ chưa từng có, chỉ riêng số lượng Đại La Kim Tiên đã đủ để nghiền ép tổng số của bốn đại đạo thống!

Như vậy mà còn thiếu hụt, vậy bốn đại đạo thống thì sao?

Nghèo nàn, hoang vu không người ở?

Thông Thiên giáo chủ trong lòng cười khổ, cũng không quá để ý, nay Vô lượng lượng kiếp đến, có thể qua được hay không hoàn toàn dựa vào tạo hóa của mỗi đệ tử dưới trướng.

Nhưng bốn vị Thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lại không nghĩ vậy, sâu trong con ngươi hiện lên từng tia nộ ý, liếc nhìn Tô Dự Thiên Đế, thấy sắc mặt hắn bình ổn, không chút gợn sóng, phảng phất như đã biết trước.

Nữ Oa nương nương thấy Tô Dự bên cạnh thản nhiên như vậy, liền hiểu ra phu quân e rằng đã sớm biết nội dung của Vô lượng lượng kiếp lần này, trong lòng cũng không còn lo lắng.

Chỉ là, Nữ Oa nương nương hiếu kỳ rằng, phu quân Tô Dự nay cũng là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, tại sao có thể suy diễn ra những chuyện mà nàng không biết!

"Phong Thần lượng kiếp, mục tiêu chủ yếu là người tu luyện dưới Chuẩn Thánh của các Thánh nhân Huyền Môn.

Sau khi chết, chân linh sẽ tự động tiến vào Phong Thần Bảng.

Đợi đến cuối Phong Thần lượng kiếp, sẽ được thụ phong chính

chức ở Thiên Đình, cẩn tuân mệnh lệnh của Thiên Đế!" Lời của Hồng Quân Đạo Tổ lại một lần nữa khiến nội tâm mấy vị Thánh nhân chấn động.

Không ngờ Phong Thần lượng kiếp lần này không những không nhằm vào Thiên Đình, ngược lại còn làm lớn mạnh Thiên Đình.

Chương 360

Sớm biết như vậy, bọn họ đã không để cho Tô Dự dễ dàng trở thành Thiên Đế, vào ở trong Thiên Đình!

Dù phải trả cái giá lớn đến đâu cũng phải đoạt lấy Thiên Đình vào tay!

Sự việc đã đến nước này, bốn vị Thánh nhân Thái Thanh, Tiếp Dẫn có hối hận cũng vô ích, ánh mắt lần lượt lóe lên, suy tính xem làm thế nào để đệ tử dưới trướng không phải vào Phong Thần Bảng.

"Chân linh trong Phong Thần Bảng chia làm bốn bậc, thần được phong ở bốn bậc sẽ có địa vị khác nhau!" "Bậc thứ nhất, tu vi cao thâm, phúc duyên khí vận sâu dày, có thể trở thành Thượng thần của Thiên Đình!" "Bậc thứ hai, tu vi trung bình, phúc duyên khí vận trung bình, có thể trở thành thần chức của Thiên Đình!" "Bậc thứ ba, tu vi thấp kém, phúc duyên khí vận bình thường, sẽ đọa vào luân hồi, đầu thai làm người!" "Bậc thứ tư, công đức khí vận hoàn toàn không có, nhẹ thì đọa vào luân hồi súc sinh đạo, nặng thì hình thần câu diệt trong lượng kiếp!" Lời nói nhẹ nhàng của Hồng Quân Đạo Tổ khiến nội tâm năm người Thái Thanh, Tiếp Dẫn không khỏi chua xót.

E rằng mười phần thì tám chín đệ tử dưới trướng của họ đều sẽ xong đời, hoặc là bị Thiên Đình sai khiến, hoặc là luân hồi, hoặc là hình thần câu diệt!

Nhưng phải làm sao đây!

Trong lúc các vị Thánh nhân đang khổ sở lo lắng, trong mắt Chuẩn Đề đạo nhân lóe lên một tia sáng, trong lòng nảy sinh một ý nghĩ điên rồ.

Nếu Phong Thần lượng kiếp lần này nhằm vào đệ tử dưới trướng

Thánh nhân Huyền Môn, vậy thì nếu... không còn là người Huyền Môn thì sao.

Nhìn thấy ánh sáng kỳ lạ trong mắt Chuẩn Đề đạo nhân, Nữ Oa nương nương nhíu mày, vừa định nhắc nhở phu quân Tô Dự thì chỉ thấy khóe miệng Tô Dự cong lên một nụ cười lạnh, lập tức dập tắt ý định nhắc nhở phu quân.

Nữ Oa nương nương và Tô Dự đã ở bên nhau nhiều năm như vậy, tự nhiên rất hiểu phu quân, mỗi khi phu quân lộ ra nụ cười này, có nghĩa là có người sắp gặp xui xẻo rồi!

"Chuẩn Đề a Chuẩn Đề!

Cơ quan tính toán quá thông minh, ngược lại lỡ mất Tây Du Phật Môn hưng thịnh!" Tô Dự thầm nghĩ trong lòng.

Theo ký ức của Tô Dự ở kiếp trước về Phong Thần lượng kiếp, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân để cho đệ tử dưới trướng tránh né Phong Thần lượng kiếp, đã lựa chọn trực tiếp thoát ly Huyền Môn, thành lập Phật giáo Tây Phương, chia cắt một phần khí vận của Huyền Môn, dẫn đến Huyền Môn sau khi trải qua Phong Thần lượng kiếp thì hoàn toàn suy sụp.

Hồng Quân Đạo Tổ vì là người phát ngôn của Thiên Đạo, lại có nhân quả thiếu nợ do đại chiến với La Hầu Ma Tổ năm xưa làm hư hại đại địa Tây Phương, nên đối với việc Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân phản bội, ngay cả một chút trừng phạt cũng không có.

Bốn vị đệ tử còn lại dưới trướng, Nữ Oa nương nương không hỏi thế sự.

Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ lại vì tranh đấu công khai và ngấm ngầm, không dạy dỗ hai

kẻ phản đồ Tây Phương, ngược lại còn cấu kết với chúng, cuối cùng để cho hai kẻ phản đồ Tây Phương ngư ông đắc lợi.

Nay có Tô Dự ở đây, sẽ không để cho Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân lại như trong ký ức mà toàn thân rút lui!

Nghĩ đến đây, Tô Dự ánh mắt chuyển hướng nhìn Hồng Quân Đạo Tổ, Hồng Quân Đạo Tổ cũng nhìn lại, hai người đối mặt nhau, Tô Dự khóe miệng nhếch lên, gật đầu ra hiệu với Hồng Quân Đạo Tổ một cách không thể nhận ra.

Là người phát ngôn của Thiên Đạo, Hồng Quân Đạo Tổ chưởng khống đại thế Hồng Hoang, sao có thể không biết Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân tiếp theo sẽ làm gì.

Nay có Tô Dự đạo hữu thay mình dạy dỗ hai kẻ phản đồ, tự nhiên vui mừng thấy việc đó thành.

Còn về việc người được lợi cuối cùng của Phong Thần lượng kiếp có thể thay đổi hay không, hoàn toàn phải xem bản lĩnh của Tô Dự đạo hữu vị này!

Ngay lập tức, Hồng Quân Đạo Tổ lật tay, trong lòng bàn tay kim quang lấp lánh, hai luồng sáng mang theo vận vị xa xưa xoay tròn bay lên, trong đó ẩn chứa uy năng không tầm thường, sau đó lơ lửng trước mặt Tô Dự và sáu đại Thánh nhân.

Ánh sáng lưu chuyển tan đi, hiện ra một bản trục bằng vải lụa vàng và một cây roi dài bằng đồng cổ.

Tô Dự hai mắt ngưng lại, lần này nhất định không thể như trong ký ức, để cho Nguyên Thủy Thiên Tôn lấy được hai vật phong thần này!

“Phong Thần Bảng, Đả Thần Tiên là hai đại chí bảo được sinh ra trong Phong Thần lượng kiếp lần này.

Phong Thần lượng kiếp nổi lên, bắt đầu ký tên vào Phong Thần Bảng đi!" Hồng Quân Đạo Tổ trầm giọng nói.

Nhìn Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên gần trong gang tấc, năm vị Thánh nhân nhíu mày, nếu bây giờ ký tên vào Phong Thần Bảng, chẳng phải có nghĩa là đệ tử dưới trướng sẽ vĩnh viễn bị Tô Dự Thiên Đế khống chế sao?

Không được, dù thế nào cũng không thể bây giờ ký tên vào Phong Thần Bảng, ít nhất cũng nên mưu hoạch chuẩn bị một phen!

Nếu Phong Thần Bảng, Đả Thần Tiên là hai đại chí bảo sinh ra từ Phong Thần lượng kiếp, vậy nếu có thể có được hai đại chí bảo này, đến lúc đó có thể chiếm được tiên cơ!

"Lão sư, Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên sẽ do ai chưởng quản?" Nguyên Thủy Thiên Tôn ánh mắt lóe lên, không thể chờ đợi được nữa mà hỏi.

Nghe Nguyên Thủy Thiên Tôn hỏi như vậy, bốn vị Thánh nhân Tiếp Dẫn trong mắt bừng lên tia hy vọng.

Mặc dù Phong Thần lượng kiếp không thể tránh khỏi, nhưng nếu có được hai đại chí bảo này, sau đó mưu hoạch một phen, liền có thể khiến đệ tử dưới trướng tránh được Phong Thần lượng kiếp lần này ở mức độ lớn nhất.

"Trong thời gian Phong Thần lượng kiếp, Đả Thần Tiên sẽ do người phong thần nắm giữ.

Đợi sau khi Phong Thần lượng kiếp kết thúc, Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên sẽ do Tô Dự Thiên Đế chưởng quản." Hồng Quân Đạo Tổ nhẹ giọng nói.

Lời này vừa ra, ánh mắt của sáu vị Thánh nhân đều đồng loạt đổ dồn lên người Tô Dự.

Bốn vị Thánh nhân Thái Thanh, Tiếp Dẫn đều âm thầm quyết định, dù thế nào cũng tuyệt đối không thể để Tô Dự sớm chưởng quản Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên, nếu không đệ tử dưới trướng chẳng phải đại họa lâm đầu!

Chẳng những sáu vị Thánh nhân, ngay cả Tô Dự sau khi nghe lời của Hồng Quân Đạo Tổ, trong lòng cũng có chút kinh ngạc.

Theo ký ức của Tô Dự ở kiếp trước về Phong Thần lượng kiếp, Phong Thần Bảng sau đó tuy rơi vào tay Thiên Đế, nhưng Đả Thần Tiên vẫn ở trong tay Khương Tử Nha.

Ánh mắt chuyển hướng Hồng Quân Đạo Tổ, Tô Dự lại không phát hiện bất kỳ manh mối nào trên khuôn mặt bình tĩnh của Hồng Quân Đạo Tổ.

Theo quỹ đạo bình thường của Hồng Hoang, Phong Thần lượng kiếp nổi lên là vì sáu đại Thánh nhân coi Hạo Thiên như con rối.

Hạo Thiên vì chuyện ngoại sanh Dương Tiễn phản nghịch khiêu khích mà nổi giận, nên tìm kiếm sự giúp đỡ của Hồng Quân Đạo Tổ.

Nhưng nay Tô Dự xuất hiện, Hạo Thiên bị chém giết, Tiên Đình và Thiên Đình hợp nhất, trở thành thế lực mạnh nhất trong tam giới Hồng Hoang.

Nhưng Phong Thần lượng kiếp lại vẫn nổi lên, hiển nhiên là do Thiên Đạo thúc đẩy.

Nay Hồng Quân Đạo Tổ lại quyết định sau khi Phong Thần lượng kiếp kết thúc, sẽ giao Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên cho Tô Dự, lẽ nào Hồng Quân đạo hữu muốn nhân cơ hội này chỉnh đốn Huyền Môn?

Đúng lúc này, Thái Thanh Thánh nhân hỏi: “Lão sư, người phong thần sẽ do ai đảm nhiệm?” “Người phong thần do Thiên Đạo định

sẵn, lưng có phi hùng chi tượng.

Cụ thể là ai, phải xem cơ duyên của đệ tử các ngươi!" Nhìn thấy hy vọng sâu trong mắt sáu đại Thánh nhân, Hồng Quân Đạo Tổ cũng không trực tiếp nói rõ, chỉ dùng lời lẽ mơ hồ nhắc nhở một câu.

Nghe vậy, năm vị Thánh nhân Thái Thanh, Tiếp Dẫn âm thầm suy nghĩ, hiểu rằng người phong thần là mấu chốt của Phong Thần lượng kiếp lần này.

Cứ như vậy, chỉ có được Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên là không đủ, phải tìm trước người phong thần, dẫn dắt vào môn hạ mới có thể thành sự.

Chương 361

Nữ Oa nương nương trong đôi mắt đẹp lóe lên vẻ lo lắng, ánh mắt lưu chuyển nhìn về phía Tô Dự.

Cảm nhận được vẻ mặt khác thường của Nữ Oa nương nương, Tô Dự mỉm cười lắc đầu, phảng phất như đang nói không cần lo lắng.

Trong một lúc, Tử Tiêu Cung im lặng như tờ, không một ai đề cập đến việc ký tên vào Phong Thần Bảng.

Thấy vậy, Hồng Quân Đạo Tổ bất đắc dĩ lắc đầu, bàn tay khô héo phất động, Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên lập tức biến mất, thân hình cũng biến mất trước mắt mọi người, chỉ để lại một câu.

"Nếu các ngươi chưa chuẩn bị ký tên vào Phong Thần Bảng, vậy ngô cho các ngươi một vạn năm thời gian.

Vạn năm sau lại đến Tử Tiêu Cung thảo luận về Phong Thần lượng kiếp!" Năm vị Thánh nhân nhìn nhau, trong lòng âm thầm thở phào nhẹ nhõm, sau đó hướng về phía bồ đoàn nơi Hồng Quân Đạo Tổ vừa ngồi hành lễ: "Cẩn tuân sư mệnh!" Năm vị Thánh nhân lần lượt rời khỏi Tử Tiêu Cung, hành động vô cùng nhanh chóng, hiển nhiên là muốn nhanh chóng bố cục cho Phong Thần lượng kiếp.

Trước đó, mặc dù Thái Thanh, Tiếp Dẫn và những người khác cũng đã bố cục vì Vô lượng lượng kiếp, nhưng phần lớn đều là nhằm vào Thiên Đình, lại vạn lần không ngờ rằng Vô lượng lượng kiếp lần này lại nhằm vào chính mình.

Cho nên bố cục của Thái Thanh, Tiếp Dẫn và những người khác gần như có thể coi là vô dụng.

Muốn để đệ tử dưới trướng an nhiên vượt qua Phong Thần lượng kiếp, việc đầu tiên phải làm là tìm kiếm người có phi hùng chi tượng.

Thiên Đình, Thiên Đế Điện.

Tô Dự và Nữ Oa nương nương vừa từ Tử Tiêu Cung trong Hỗn Độn trở về, Hậu Thổ, Dao Trì, Tây Vương Mẫu và những người khác cảm ứng được khí tức của hai người, lập tức hiện thân trước mặt.

Dao Trì quan tâm hỏi: "Bệ hạ, Đạo Tổ nói mục tiêu của lượng kiếp lần này có phải là Thiên Đình của chúng ta không?" "Không phải!" Tô Dự cười nhẹ lắc đầu.

Nghe vậy, trên khuôn mặt tuyệt mỹ của Hậu Thổ, Dao Trì, Tây Vương Mẫu và những người khác hiện lên vẻ kinh ngạc, hiển nhiên có chút khác biệt so với dự đoán của các nàng.

"Các vị muội muội, Đạo Tổ có nói, mục tiêu của Phong Thần lượng kiếp lần này không phải là Thiên Đình của chúng ta, mà là đệ tử đạo thống Huyền Môn.

Thiên Đình của chúng ta hoàn toàn là người được lợi." Nữ Oa nương nương trên khuôn mặt hiện lên nụ cười tuyệt mỹ, giải thích cho các nàng.

"Đệ tử đạo thống Huyền Môn?" Huyền Minh, Hi Hòa, Thường Hi và những người khác vẻ mặt kinh ngạc: "Phạm vi của lượng kiếp lần này lớn đến vậy sao!" "Phạm vi có lớn đến đâu, Thiên Đình của chúng ta cũng là người chiến thắng cuối cùng.

Căn bản của Phong Thần lượng kiếp lần này là do nhân viên thần chức của Thiên Đình có thiếu hụt, cần bổ sung một lượng lớn cao thủ.

Thay vì nói là nhằm vào đệ tử đạo thống Huyền Môn, không bằng nói là nhằm vào đệ tử dưới trướng Thánh nhân!" Nữ Oa nương

nương kiên nhẫn giải thích.

Nghe lời của Nữ Oa nương nương, Dao Trì và những người khác trong lòng không khỏi thở phào nhẹ nhõm, đặc biệt là Huyền Minh càng hả giận nói: "Tốt quá rồi!

Thái Thanh, Tiếp Dẫn và các Thánh nhân khác vẫn luôn nhằm vào Thiên Đình của chúng ta, sau Phong Thần lượng kiếp lần này, xem bọn họ còn dám kiêu ngạo không!" "Phu quân, ta cảm thấy chúng ta nên cẩn thận thì hơn.

Với bản tính của bốn vị Thánh nhân Thái Thanh, Tiếp Dẫn, họ tuyệt đối sẽ giở trò trong Phong Thần lượng kiếp.

Một khi đệ tử dưới trướng Thánh nhân nắm giữ quá nhiều quyền lợi trong Thiên Đình, vậy khí vận của Thiên Đình sẽ bị chia cắt, đó không phải là chuyện tốt!" Hậu Thổ nương nương nghiêm nghị nói.

Tô Dự cười nhẹ nói: "Yên tâm đi!

Trẫm mới là chủ nhân của Thiên Đình, ai dám nhúng tay vào Thiên Đình, trẫm sẽ bẻ gãy hết móng vuốt của kẻ đó!

Huống hồ, trẫm đã sớm giăng một tấm lưới lớn, chờ Thái Thanh, Tiếp Dẫn và những người khác chui vào!" Nếu theo quỹ đạo vận hành của Phong Thần lượng kiếp, lo lắng của Hậu Thổ nương nương không phải là không có lý.

Phong Thần lượng kiếp lần này xem ra đối với Thiên Đình có lợi ích cực lớn, nhưng phúc họa đi đôi, có lợi ích lớn đến đâu sẽ có tệ nạn lớn đến đó.

Nếu không có Tô Dự xuất hiện, người được lợi trong Phong Thần lượng kiếp này e rằng là các vị Thánh nhân.

Khương Tử Nha phụng mệnh Nguyên Thủy Thiên Tôn phong thần, Lục Ngự của Thiên Đình bị đệ tử dưới trướng Thánh nhân chia

mất bốn vị, dẫn đến quyền lợi và khí vận vốn thuộc về Hạo Thiên đều rơi vào tay đệ tử dưới trướng Thánh nhân.

Cho nên, mới có chuyện Tôn Ngộ Không và Lưu Trầm Hương đại náo thiên cung.

Dù sao, một vị tam giới chi chủ mà ngay cả ngoại sanh Dương Tiễn cũng không nể mặt, Hạo Thiên còn có uy nghiêm gì để khiến tam giới tuân theo hiệu lệnh!

Nay Tô Dự tại vị Thiên Đế, Long tộc, Phượng Hoàng nhất tộc, Yêu sư Côn Bằng, Vu tộc đều dưới sự thống trị, bản thân thực lực cũng đã đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, Thái Thanh, Tiếp Dẫn và các Thánh nhân khác dám động đến quyền hành và khí vận của Thiên Đình, vậy hắn cũng không ngại đưa một vị Thánh nhân lên bảng phong thần!

Cho dù bị Thiên Đạo chú ý, Tô Dự cũng không hề sợ hãi, dù sao hắn có Hỗn Độn chí bảo Hỗn Độn Châu.

Còn về những đệ tử dưới trướng Thánh nhân lên bảng, người nghe lời thì thôi, người không nghe lời, Tô Dự sẽ cho họ biết luật pháp Thiên Đình rốt cuộc là thứ gì!

"Hậu Thổ muội muội, không cần lo lắng, phu quân đã sớm bố cục, với tài mưu lược của phu quân, chắc chắn sẽ không để Thái Thanh, Tiếp Dẫn và những người khác được như ý!" Nữ Oa nương nương an ủi.

Tô Dự gật đầu: "Yên tâm đi!

Trời có sập xuống, đã có trẫm che mưa chắn gió cho các nàng!" "Bệ hạ!" Nghe lời của Tô Dự, Nữ Oa nương nương, Hậu Thổ nương nương, Huyền Minh, Tây Vương Mẫu và những người khác trong lòng không khỏi dâng lên một cỗ ngọt ngào, dịu dàng hành lễ.

Thấy các vị kiều thê như vậy, Tô Dự cũng mỉm cười: "Lượng kiếp lần này tuy chủ yếu nhằm vào đệ tử đạo thống Huyền Môn, Nữ Oa tuy không lập giáo, nhưng dưới trướng lại có một mình Dương Thiền, trong khoảng thời gian này nhất định phải để mắt đến Dương Thiền, không cho phép nó hạ giới!" "Tỷ phu, còn Giao nhi nữa!

Nó đang ở Tây Phương giáo a!" Dao Cơ đến trước mặt Tô Dự, nhẹ nhàng gọi một tiếng, giữa hai hàng lông mày đều là sự lo lắng của một người mẹ dành cho con mình.

Tô Dự vuốt tóc Dao Cơ, cười nhẹ nói: "Giao nhi càng dễ xử lý!

Ta có thể làm theo cách cũ, truyền tin cho Giao nhi, bảo nó đến Thiên Đình, trong thời gian Phong Thần lượng kiếp không được phép trở về là được!" "Cho dù Giao nhi bị cuốn vào Phong Thần lượng kiếp, đến lúc đó trẫm phong cho nó một chức thần là được, Dao Cơ không cần quá lo lắng!" Nghe lời của Tô Dự, Dao Cơ không khỏi thở phào nhẹ nhõm, tỷ phu đã sớm thu xếp ổn thỏa cho con mình, trong lòng ngọt như ăn mật.

"Đa tạ tỷ phu!" Dao Cơ không hề né tránh các vị tẩu tử đang có mặt, chủ động khoác tay Tô Dự, trên khuôn mặt phong hoa tuyệt đại lộ ra vẻ ngọt ngào vô cùng.

Thấy Dao Cơ đối với phu quân như vậy, Nữ Oa nương nương, Hậu Thổ nương nương, Dao Trì, Tây Vương Mẫu và những người khác cũng khẽ cười, tình ý của Dao Cơ đối với Tô Dự các nàng đều hiểu rõ, trong lòng đã sớm coi Dao Cơ là một thành viên trong nhóm tỷ muội thân mật.

"Chúng ta đều là người một nhà, cần gì phải đa tạ!" Tô Dự cố gắng đè nén dục niệm trong lòng, cưng chiều vuốt tóc Dao Cơ, sau đó nhẹ giọng nói: "Các vị phu nhân, để đối phó với Phong Thần lượng kiếp sắp tới, trẫm chuẩn bị bế quan lần nữa, chuyện Thiên Đình giao

cho các nàng!

Nếu có chuyện gì, có thể truyền tin cho trẫm!" "Phu quân cứ yên tâm đi bế quan!

Thiên Đình có ta và các vị tỷ muội, sẽ không xảy ra sai sót!" Dao Trì nhẹ nhàng nói.

"Vất vả cho các vị phu nhân rồi!" Ngay sau đó, Tô Dự lóe mình tiến vào Hỗn Độn Châu.

Những năm gần đây cùng mấy vị phu nhân du sơn ngoạn thủy, quan sát nhân sinh trăm thái, hắn đã có lĩnh ngộ mới về pháp tắc.

Cộng thêm Phong Thần lượng kiếp sắp đến, tuy Tô Dự đã bố cục hoàn thiện, nhưng trong thế giới Hồng Hoang, cuối cùng vẫn phải dựa vào thực lực của bản thân.

Mọi việc đều phải chuẩn bị cho tình huống xấu nhất.

Chương 362

Thử hỏi, nếu vào cuối Phong Thần lượng kiếp, Tô Dự và bốn vị Thánh nhân Thái Thanh, Tiếp Dẫn đại chiến mà không biết tiến lui, cũng chỉ có thể đưa họ lên Phong Thần Bảng, tất sẽ bại lộ tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên của mình.

Nếu lại sơ suất bại lộ sự tồn tại của "Trảm Thiên Đạo" và «Nhất Trảm Vạn Đạo», đến lúc đó Thiên Đạo e rằng sẽ vì thiên phú kinh khủng của Tô Dự mà muốn tiêu diệt hắn, lúc đó hắn phải xử trí thế nào!

Đương nhiên, Tô Dự có thể rút vào Hỗn Độn Châu, nhưng chẳng phải có nghĩa là Thiên Đình sẽ rơi vào tay người khác sao, hắn tuyệt đối không muốn thấy điều đó.

Cho nên, nâng cao thực lực là lựa chọn tốt nhất hiện nay.

Còn về Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, nếu không phải vạn bất đắc dĩ, Tô Dự cũng sẽ không muốn đấu đến chết với họ.

Sau khi Tô Dự tiến vào bế quan, trong Bích Du Cung ở Đông Hải, Thông Thiên giáo chủ cũng vì Phong Thần lượng kiếp lần này mà bắt đầu suy diễn thiên cơ.

Hắn muốn xem xem trong Phong Thần lượng kiếp, đệ tử Tiệt giáo dưới trướng sẽ tử thương như thế nào, có thể vì đệ tử mưu cầu một tia sinh cơ hay không.

Trong Tam Thanh, Thông Thiên giáo chủ chủ trương hữu giáo vô loại, xem ra để cho đệ tử dưới trướng tự do phát triển, thực ra lại là người quan tâm đến đệ tử nhất.

Từ việc lần này Thông Thiên giáo chủ không tiếc hao phí lượng lớn thời gian và tinh lực đi suy diễn thiên cơ cho đệ tử, có thể thấy được.

Nhưng không suy diễn thiên cơ thì thôi, vừa suy diễn thiên cơ, nhìn thấy kết cục lại khiến Thông Thiên giáo chủ tức giận không thôi, không thể tin được vào cảnh tượng mình thấy.

Thiên cơ hiển thị, Phong Thần lượng kiếp lần này, Tiệt giáo do Thông Thiên giáo chủ sáng lập tử thương vô số, gần như toàn quân bị diệt.

Vì thế hắn đi tìm Nguyên Thủy Thiên Tôn đòi công đạo, lại gặp phải sự hợp lực ngăn cản của Thái Thanh Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn, thậm chí Nguyên Thủy Thiên Tôn còn kéo cả hai vị Thánh nhân Tây Phương là Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, dẫn đến Tiệt giáo hoàn toàn suy vong.

"Hay cho một câu 'Hồng hoa bạch ngẫu thanh hà diệp, tam giáo vốn một nhà'!!!" Thông Thiên giáo chủ trong lòng dấy lên ngọn lửa giận ngút trời, trong đôi mắt cũng toàn là hàn quang, ánh mắt xuyên qua không gian, nhìn về phía Côn Lôn Sơn.

Hồi lâu, Thông Thiên giáo chủ mới thu hồi ánh mắt, sau cơn phẫn nộ là sự bi thương.

Mặc dù Tam Thanh nay đã chia rẽ, nhưng Thông Thiên giáo chủ đối với Thái Thanh Thánh nhân vô cùng kính trọng, khi nhìn thấy cảnh tượng thiên cơ hiển thị, theo tiềm thức cho rằng thiên cơ đã hỗn loạn.

Đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ tuy có chút bất mãn với cách làm của ông ta, nhưng cũng tuyệt đối sẽ không vì lợi ích cá nhân mà đi làm hại đối phương, thậm chí nếu Nguyên Thủy Thiên Tôn gặp nạn, cũng tuyệt đối sẽ không ngồi yên không quản.

Nhưng hiện tại, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thanh Thánh nhân vì Phong Thần lượng kiếp, không tiếc cấu kết với hai vị Thánh nhân Tây Phương để nhằm vào mình, đưa toàn bộ người của Tiệt giáo lên Phong Thần Bảng.

Nghĩ đến đây, Thông Thiên giáo chủ hai mắt mông lung, cười khổ không thôi, trong đầu như chiếu phim hiện lên từng cảnh tượng, năm xưa Tam Thanh cùng nhau tu luyện vấn đạo, hòa thuận biết bao, tình cảm bao nhiêu năm lại không địch nổi một lần lượng kiếp, thật là một sự châm biếm lớn!

Lúc này, trên khuôn mặt của Thông Thiên giáo chủ toàn là nụ cười tự giễu, không biết qua bao lâu, toàn thân hắn chấn động, ánh mắt sắc bén sát phạt xuất hiện trong đôi mắt: "Nếu các ngươi đã vô tình vô nghĩa như vậy, vậy đừng trách ta không nể tình huynh đệ!" Nói xong, khuôn mặt Thông Thiên giáo chủ bị vẻ lạnh lùng bao phủ, nhanh chóng triệu tập các đệ tử, bắt đầu chuẩn bị cho Phong Thần lượng kiếp sắp tới.

Thời gian dần dần trôi đi, trên núi Tu Di ở Tây Phương.

Hai vị Thánh nhân Tây Phương, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, cũng đang chuẩn bị cho Phong Thần lượng kiếp sắp tới.

Nhưng các loại phương pháp mà Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân nghĩ ra đều không khả thi, khiến hai người như kiến bò trên chảo nóng.

Suy cho cùng, thực lực của Tây Phương giáo không đủ mạnh, so với các giáo phái khác thì không được, ngay cả Tiệt giáo và Xiển giáo cũng không bằng, thậm chí còn không thể so sánh với Nhân giáo.

Nhân giáo do Thái Thanh Thánh nhân sáng lập, dưới trướng chỉ có một đệ tử là Huyền Đô Đại Pháp Sư, tu vi sâu không lường được, không một đệ tử nào của Tây Phương giáo có thể sánh ngang.

Nhìn thấy sát khí giữa trời đất Hồng Hoang ngày càng nồng đậm, Phong Thần lượng kiếp dần dần đến gần, khiến Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân ngày càng lo lắng cho Tây Phương giáo.

Tam Thanh vốn là một nhà, nếu Phong Thần lượng kiếp một khi hoàn toàn bắt đầu, vậy Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo ba nhà liên thủ, nếu không có chút biện pháp nào, vậy người chịu thiệt chỉ có thể là Tây Phương giáo.

Cho dù sau này trở thành Thánh nhân, cũng không thể thay đổi cục diện yếu thế của Tây Phương giáo!

Dù sao, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân không phải là Tô Dự Thiên Đế và Nữ Oa nương nương, không thể địch lại ba vị Thánh nhân.

Một khi Thánh nhân gia nhập vào Phong Thần lượng kiếp này, e rằng Tây Phương giáo chỉ sẽ thua càng thêm triệt để.

Chuẩn Đề đạo nhân cuối cùng không nhịn được nữa: "Sư huynh, không thể tiếp tục như vậy được!

Nếu không, Tây Phương giáo của chúng ta trong Phong Thần lượng kiếp này sẽ chỉ còn trên danh nghĩa!" "Sư đệ, ta sao lại không biết cục diện hiện nay!

Nhưng, ta nghĩ mãi không ra biện pháp giải quyết, sư đệ có biện pháp nào khác không!" Tiếp Dẫn đạo nhân thở dài một tiếng.

Chuẩn Đề đạo nhân trầm giọng nói: "Sư huynh, biện pháp không phải là không có, nhưng biện pháp này một khi đưa ra, huynh đệ chúng ta sẽ vĩnh viễn không có đường lùi!" "Sư đệ, cứ nói đừng ngại!" Tiếp Dẫn đạo nhân nhíu mày.

Chuẩn Đề đạo nhân nhẹ giọng nói: "Nếu Phong Thần lượng kiếp này nhằm vào đệ tử Huyền Môn, Tây Phương giáo của chúng ta muốn

vượt qua Phong Thần lượng kiếp này, biện pháp tốt nhất...” “...là thoát ly Huyền Môn!” Lời nói của Chuẩn Đề đạo nhân như một hòn đá ném vào mặt hồ phẳng lặng, khiến Tiếp Dẫn đạo nhân sắc mặt kịch biến, hiển nhiên cũng bị ý nghĩ điên rồ của Chuẩn Đề đạo nhân làm chấn động.

“Sư đệ, không được nói bậy!” Ngay sau đó, Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức tiện tay phong bế thiên cơ, sợ bị vị lão sư là người phát ngôn của Thiên Đạo nghe thấy, nào biết Hồng Quân Đạo Tổ đã sớm biết họ sẽ làm gì.

Thấy Tiếp Dẫn đạo nhân che đậy thiên cơ, Chuẩn Đề đạo nhân cũng hoàn toàn yên tâm, mạnh dạn từ từ nói: “Sư huynh, kế hoạch hiện nay, Tây Phương giáo của chúng ta chỉ có một con đường sống này thôi!” “Sư huynh, Phong Thần lượng kiếp lần này vốn là Thiên Đình được lợi, Tô Dự Thiên Đế chỉ cần đứng nhìn là được.

Nữ Oa sư tỷ không lập đạo thống, dưới trướng chỉ có một mình Dương Thiền, lại là ngoại sanh nữ của Tô Dự Thiên Đế, sao có thể nhập kiếp.” “Suy cho cùng, là Tây Phương giáo của chúng ta tranh đấu với Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo mà thôi!

Một khi Tam Thanh liên thủ, Tây Phương giáo của chúng ta sẽ không còn tồn tại!” Lời nói của Chuẩn Đề đạo nhân khiến Tiếp Dẫn đạo nhân hoàn toàn im lặng.

Tiếp Dẫn đạo nhân sao có thể không biết những gì Chuẩn Đề đạo nhân nói, nhưng nếu vì lượng kiếp mà thoát ly Huyền Môn, vậy một khi Hồng Quân Đạo Tổ trách tội, đừng nói là tương lai của Tây Phương giáo, e rằng ngay cả hai người họ cũng không có cách nào tiếp tục sinh tồn.

Thực ra, Tiếp Dẫn đạo nhân không phải là chưa từng nghĩ đến việc thoát ly Huyền Môn, nhưng kiêng kỵ nhất là Hồng Quân Đạo Tổ.

Chuẩn Đề đạo nhân thấy Tiếp Dẫn đạo nhân như vậy, hai người đã ở bên nhau nhiều năm, sao có thể không biết tâm tính của Tiếp Dẫn đạo nhân, nên hiểu rằng Tiếp Dẫn đạo nhân đã có chút động lòng.

Thế là, Chuẩn Đề đạo nhân liền đi thẳng vào vấn đề hỏi: "Sư huynh, có phải đang e ngại lão sư không?" "Người hiểu ta chính là sư đệ!" Tiếp Dẫn đạo nhân gật đầu.

Chuẩn Đề đạo nhân lắc đầu: "Sư huynh, mặc dù lão sư đối với chúng ta có ơn thành đạo, nhưng theo ta thấy, đó hoàn toàn là để bù đắp nhân quả đã thiếu nợ, đối với hai người chúng ta căn bản không có chút tình cảm nào!" "Từ trước đến nay, lão sư đều vô cùng thiên vị, bất luận là thân phận đệ tử hay pháp bảo ban cho, hai người chúng ta đều không thể sánh với Tam Thanh và Nữ Oa!" "Nếu lão sư chưa bao giờ thật lòng coi chúng ta là đệ tử, vậy tại sao chúng ta phải ở lại trong Huyền Môn, chờ đợi lượng kiếp cuốn lấy Tây Phương giáo của chúng ta!

Phải biết Tây Phương giáo là tâm huyết bao nhiêu nguyên hội của hai người chúng ta, nếu bị hủy trong một sớm một chiều..." Cùng với lời khuyên của Chuẩn Đề Thánh nhân, ánh mắt của Tiếp Dẫn đạo nhân ngày càng sáng lên, càng cảm thấy việc thoát ly Huyền Môn là điều nên làm, nhưng Hồng Quân Đạo Tổ lại như một ngọn núi lớn đè nén tâm linh của ông.

"Sư huynh, lời của sư đệ đã nói hết, sư huynh cũng không muốn Tây Phương giáo cứ thế suy vong chứ!" Chuẩn Đề đạo nhân thấy Tiếp Dẫn đạo nhân vẫn chưa hạ quyết tâm, bèn dùng kế lấy lùi làm tiến, muốn xem xem Tiếp Dẫn đạo nhân rốt cuộc đang lo lắng điều gì.

Tiếp Dẫn đạo nhân thở dài một tiếng: "Những gì sư đệ nói, sư huynh sao có thể không biết, nhưng nếu Tây Phương giáo của chúng ta rút khỏi Huyền Môn, lão sư nếu nổi giận, trách tội xuống, chúng ta

không thể gánh nổi đâu!" "Hóa ra sư huynh kiêng kỵ điều này à!" Nghe vậy, Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng thở phào nhẹ nhõm, cứ tưởng là chuyện gì: "Sư huynh, không cần phải lo lắng về việc này, theo ta thấy, lão sư căn bản không thể vì việc này mà trách tội chúng ta!" "Sư đệ, lời này từ đâu ra?" Tiếp Dẫn đạo nhân trong mắt lóe lên một tia sáng.

Chuẩn Đề đạo nhân lạnh lùng cười: "Sư huynh có nhớ lão sư thu chúng ta làm đồ đệ là vì nhân quả đã thiếu nợ không?

Sư huynh, có nhớ thời Long Hán sơ kiếp, lão sư tranh đấu với La Hầu Ma Tổ, làm tổn hại đến đại địa Tây Phương của chúng ta, dẫn đến linh khí đại địa Tây Phương khô cạn, trở nên nghèo nàn." "Đương nhiên nhớ, nếu không như vậy, Tây Phương của chúng ta nhân tài kiệt xuất, Tây Phương giáo của chúng ta nhất định có thể vượt qua Xiển giáo và Tiệt giáo!" Tiếp Dẫn đạo nhân gật đầu.

Chuẩn Đề đạo nhân khẳng định: "Chính vì như vậy, để bù đắp phần nhân quả khổng lồ đó, hai người chúng ta dẫn dắt Tây Phương giáo rút khỏi Huyền Môn, lão sư cũng tuyệt đối sẽ không vì thế mà trách tội chúng ta!" "..." Ánh mắt của Tiếp Dẫn đạo nhân càng thêm sáng, nhưng trong lòng vẫn có chút do dự.

Chương 363

Chuẩn Đề đạo nhân rèn sắt khi còn nóng: "Sư huynh, không phát hiện ra từ khi lão sư hợp đạo đến nay, chưa bao giờ nhúng tay nhiều vào chuyện của đại địa Hồng Hoang sao?

Ngay cả Hạo Thiên vẫn lạc, lão sư cũng chỉ khi chúng ta tranh đoạt Thiên Đình với Tô Dự Thiên Đế, mới bất đắc dĩ hiện thân can ngăn!" "Cho nên, ta dám khẳng định lão sư sau khi hợp đạo trở thành người phát ngôn của Thiên Đạo, nhiều lúc cũng thân bất do kỷ, chuyện nhân quả thuận theo Thiên Đạo, lão sư nhất định sẽ không trừng phạt chúng ta!" Lời khuyên liên tiếp của Chuẩn Đề đạo nhân, cộng thêm việc giải trừ sự kiêng kỵ trong lòng Tiếp Dẫn đạo nhân, khiến nội tâm ông ta nóng lên không thôi.

Như vậy, Tây Phương giáo hoàn toàn có thể giống như Thiên Đình, đứng ở trên cao tĩnh quan kỳ biến, có thể ngồi thu lợi ngư ông, sao lại không làm!

"Sư đệ đã nói đến mức này, vậy sư huynh đồng ý cùng sư đệ dẫn dắt Tây Phương giáo, rút khỏi Huyền Môn, trở thành thủy tổ của Phật Môn!" Không còn bất kỳ e ngại nào, Tiếp Dẫn đạo nhân không chút do dự đồng ý với đề nghị của Chuẩn Đề đạo nhân, và trực tiếp đặt tên cho đạo thống mới.

Thấy Tiếp Dẫn đạo nhân như vậy, Chuẩn Đề đạo nhân lập tức tươi cười, biết rằng Tiếp Dẫn đạo nhân cũng có ý nghĩ thoát ly Huyền Môn, nếu không cũng sẽ không nhanh như vậy, đặt tên xong rồi.

Phật, chữ này rất hay, vô cùng phù hợp với đại hoành nguyện đã phát ra năm xưa, lời thề đã lập khi thành Thánh.

Một vạn năm, đối với Tô Dự và các vị Thánh nhân không dài cũng

không ngắn, trong nháy mắt, đã trôi qua hơn chín ngàn năm.

Thái Thanh Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đã bố trí một phen cho Phong Thần lượng kiếp.

Để đối phó tốt hơn với Tô Dự Thiên Đế, ông ta đến Thái Thanh Cung, thỉnh giáo Thái Thanh Thánh nhân về việc trảm xuất thi cuối cùng trong tam thi.

Cuối cùng, công phu không phụ lòng người, dưới sự chỉ điểm của Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã thành công trảm xuất thi thứ ba - chấp niệm.

Ánh sáng chiếu rọi mọi ngóc ngách của Thái Thanh Cung, một đạo linh lực ngưng tụ thành một thanh đao dài, hung hăng chém xuống từ đỉnh đầu Nguyên Thủy Thiên Tôn, một thân hình từ Nguyên Thủy Thiên Tôn lưu chuyển ra, cùng với ánh sáng bao quanh dần dần ngưng tụ rõ ràng.

Tướng mạo giống hệt Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Hai mắt nhắm chặt, Nguyên Thủy Thiên Tôn thở phào nhẹ nhõm, sau đó hai mắt mở ra, chấp niệm thi hóa thành một luồng sáng, lại một lần nữa chìm vào trong cơ thể ông ta.

"Chúc mừng nhị đệ!

Tu vi lại tiến thêm một bước!" Thái Thanh Thánh nhân mỉm cười chắp tay với Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn khiêm tốn đáp lễ: "Đại huynh nói quá lời, Nguyên Thủy có được ngày hôm nay, đều nhờ vào sự chỉ giáo không tiếc lời của đại huynh những năm qua!" "Tu vi nhị đệ đại tiến, sau này đối đầu với Tô Dự Thiên Đế, chúng ta lại có thêm một phần thắng!" Thái Thanh Thánh nhân trong mắt lóe lên một tia âm u.

Là người đứng đầu Tam Thanh, đại đệ tử của Hồng Quân Đạo Tổ, không lợi hại bằng Nữ Oa người thành Thánh đầu tiên thì thôi, nhưng lần trước lại suýt bị Tô Dự đánh nát, thực sự khiến ông ta mất hết mặt mũi.

Kể từ sau trận chiến lần trước, Thái Thanh Thánh nhân không lúc nào không tu luyện.

Biết được Phong Thần lượng kiếp, cũng không bố cục nhiều, chỉ để có một ngày có thể tìm Tô Dự rửa sạch mối nhục trước đây.

Chỉ là, Thái Thanh Thánh nhân rõ ràng chỉ dựa vào sức mạnh của bản thân, còn kém quá xa, phải tìm Nguyên Thủy Thiên Tôn giúp đỡ mới được.

Còn về Thông Thiên giáo chủ, lần trước đã giúp đỡ Tô Dự, Thái Thanh Thánh nhân vẫn luôn âm thầm ghi hận đến bây giờ.

Thái Thanh Thánh nhân vẫn luôn cho rằng, nếu Thông Thiên giáo chủ lần trước không giúp đỡ Tô Dự, vậy thì Thiên Đình hiện nay tất sẽ rơi vào tay Tam Thanh, nay Phong Thần lượng kiếp đến, Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo cũng sẽ không bị động như vậy.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thề thốt: "Đại huynh yên tâm, chỉ cần một câu của huynh, ta tất sẽ dẫn Xiển giáo đánh tới Thiên Đình!" "Nhị đệ đừng hành động thiếu suy nghĩ!" Thái Thanh Thánh nhân lắc đầu: "Nay Phong Thần lượng kiếp sắp đến, chúng ta khai chiến với Thiên Đình thực sự là hành động bất lợi, trước tiên giải quyết lượng kiếp trước mắt đã!

Nhị đệ, có kế hoạch gì không?" "Đại huynh yên tâm, nếu Phong Thần Bảng nhằm vào Huyền Môn, Tam Thanh chúng ta tự nhiên sẽ không vô cớ nội đấu.

Ba trăm sáu mươi lăm lộ chính thần, trừ những vị đã được Tô Dự

sắc phong, còn lại hơn một trăm vị, những người của Tây Phương giáo đủ rồi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn bảo đảm.

Thái Thanh Thánh nhân gật đầu: "Nhị đệ, Phong Thần lượng kiếp lần này, đệ và tam đệ phải trông coi giúp đỡ nhau.

Ta biết hai người bình thường không vừa mắt nhau, nhưng lần này nhất định phải gác lại ân oán, cùng nhau đối ngoại!" "Đại huynh yên tâm, ta sẽ không chấp nhặt với tam đệ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghĩa chính ngôn từ nói.

Thái Thanh Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn tính toán thì hay, đáng tiếc sự việc phát triển thường vượt ngoài dự liệu.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đã sớm có biện pháp đối phó!

Thông Thiên giáo chủ đã dự đoán được thiên cơ, đối với tình nghĩa giữa Tam Thanh đã sớm tâm tro ý lạnh, e rằng cũng sẽ không đi hợp tác với Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Thời gian vạn năm chớp mắt đã qua, Tô Dự tỉnh lại sau khi bế quan, ôm lấy vòng eo thon của Nữ Oa nương nương, thẳng tiến đến Tử Tiêu Cung sâu trong Hỗn Độn, thực hiện lời hẹn vạn năm của Hồng Quân Đạo Tổ.

"Ra mắt Hồng Quân đạo hữu!" "Ra mắt lão sư!" Khi Tô Dự và Nữ Oa nương nương đến Tử Tiêu Cung, năm đại Thánh nhân còn lại đều đã có mặt, đầu tiên hành lễ với Hồng Quân Đạo Tổ, sau đó ánh mắt chuyển hướng năm đại Thánh nhân, hơi hành lễ.

Hồng Quân Đạo Tổ và năm đại Thánh nhân đều đáp lễ.

Từ lời nói cử chỉ, Tô Dự phát hiện Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân có một chút không tự nhiên, cùng với ánh mắt đầy thâm ý của Hồng Quân Đạo Tổ.

Thấy vậy, Tô Dự khóe miệng hơi nhếch lên, xem ra Hồng Quân Đạo Tổ lần này muốn mượn tay mình cho Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân một bài học!

Nếu đã có Hồng Quân Đạo Tổ, người phát ngôn của Thiên Đạo, chống lưng, vậy lần này hãy để cho hai Thánh nhân Tây Phương biết cái giá của sự phản bội!

"Thời gian đã đến, Phong Thần Bảng lần này phải được ký, ai trước!?" Hồng Quân Đạo Tổ miệng phát ra lời nói thong thả, ánh mắt lần lượt quét qua mọi người, cuối cùng dừng lại trên người hai Thánh nhân Tây Phương, sâu trong con ngươi lóe lên một tia sáng xen lẫn thất vọng và phẫn nộ.

Mặc dù đã sớm biết hai Thánh nhân Tây Phương có cốt phản, nhưng không ngờ lại vì lợi ích cá nhân mà phản bội Huyền Môn, nội tâm không chút gợn sóng của Hồng Quân Đạo Tổ, cũng không khỏi hiện lên phẫn nộ và thất vọng.

Dù sao, Hồng Quân Đạo Tổ suy cho cùng cũng là sinh linh, chỉ cần là sinh linh sẽ có tình cảm.

Cùng với lời nói của Hồng Quân Đạo Tổ vừa dứt, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân đi đầu đứng dậy, cung kính thành kính hành lễ với Hồng Quân Đạo Tổ, sau đó mở miệng nói: "Lão sư, Tây Phương giáo của chúng con không ký vào Phong Thần Bảng!" Lời này vừa ra, trừ Tô Dự và Hồng Quân Đạo Tổ không có bất kỳ thay đổi cảm xúc nào, bốn vị Thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc.

Phong Thần Bảng là do Vô lượng lượng kiếp lần này sinh ra, sao có thể nói không ký là không ký!

"Phong Thần Bảng là ứng kiếp mà sinh, phàm là đạo thống Huyền Môn của ta, đều ở trong đó, không thể không ký!" Hồng Quân Đạo Tổ

thản nhiên nói một câu, sâu trong con ngươi nộ sắc càng thêm.

Nghe vậy, hai Thánh nhân Tây Phương cúi đầu tỏ vẻ hiểu rõ, sau đó nhìn nhau, Tiếp Dẫn đạo nhân hít sâu một hơi, sau đó thốt ra một câu khiến bốn vị Thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa chấn động.

"Cho nên, đệ tử và Chuẩn Đề sư đệ sau khi thương lượng, quyết định hai người thoát ly Huyền Môn, lập ra Phật Môn, để tránh né lượng kiếp!" Câu nói này như một quả bom nổ tung trong lòng ba Thánh nhân Tam Thanh và Nữ Oa nương nương, vạn lần không ngờ Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, vì để tránh Vô lượng lượng kiếp lần này, lại làm ra chuyện đại nghịch bất đạo như vậy.

"Lão sư đối với các ngươi có ơn thành Thánh, chỉ vì lượng kiếp mà rút khỏi Huyền Môn, các ngươi có chút liêm sỉ nào không?" Nguyên Thủy Thiên Tôn tức giận mắng một tiếng, trong lòng muốn chém giết hai Thánh nhân Tây Phương ngay tại đây.

Vốn dĩ định trong Vô lượng lượng kiếp lần này nhằm vào Tây Phương giáo, nhưng không ngờ hai Thánh nhân Tây Phương lại hành động như vậy, rõ ràng là muốn để ông ta và Thông Thiên giáo chủ tàn sát lẫn nhau mà!

"Đồ vô sỉ!" Thông Thiên giáo chủ cũng hoàn hồn, cuối cùng hiểu ra tại sao trong Phong Thần lượng kiếp lần này, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thanh Thánh nhân lại nhất mực nhằm vào mình, hóa ra tất cả đều là do hai Thánh nhân Tây Phương giở trò quỷ!

Với sự hiểu biết của Thông Thiên giáo chủ đối với hai Thánh nhân Tây Phương, nếu hai Thánh nhân Tây Phương thoát ly Huyền Môn, đối mặt với Vô lượng lượng kiếp tất sẽ không ngồi yên, nhất định sẽ ở trong đó xúi giục Nguyên Thủy Thiên Tôn đối phó Tiệt giáo, chờ ngồi thu lợi ngư ông.

Chương 364

"Hô!" Thái Thanh Thánh nhân và Nữ Oa nương nương cũng thở ra một hơi dài, lồng ngực phập phồng không yên, hiển nhiên cũng bị Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân làm cho tức không nhẹ, nhưng may mắn là hai người họ vẫn trầm tĩnh, không như Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên giáo chủ mà nổi giận trước.

Nghe vậy, con ngươi không chút gợn sóng của Hồng Quân Đạo Tổ chuyển động, trong khoảnh khắc rơi vào hai Thánh nhân Tây Phương, lập tức khiến Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân toàn thân run lên, trong lòng cảm nhận được sự lạnh lẽo chưa từng có, phảng phất như đang ở trong vô tận luyện ngục.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng lập tức có chút hối hận vì đã đề xuất rút khỏi Huyền Môn.

Rõ ràng là Thánh nhân, chân linh hòa cùng Thiên Đạo, bất sinh bất tử, nhưng nay dưới ánh mắt của Hồng Quân Đạo Tổ, lại khiến họ mơ hồ cảm nhận được mùi vị của cái chết.

Lẽ nào đây là thực lực của người phát ngôn Thiên Đạo sao?

Nhưng sự việc đã đến nước này, đã đề xuất muốn thoát ly Huyền Môn, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân hoàn toàn không có đường lùi!

"Phịch!" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân dưới sự chú thị của Hồng Quân Đạo Tổ, cơ thể không tự chủ được quỳ xuống đất, sắc mặt trắng bệch, trên trán hiện ra những giọt mồ hôi lớn như hạt đậu, hơi thở trở nên dồn dập.

Thấy cảnh này, Tô Dự và Nữ Oa nương nương, cũng như ba Thánh nhân Tam Thanh trong lòng kinh ngạc, vạn lần không ngờ Hồng

Quân Đạo Tổ hiện nay lại đáng sợ như vậy, chỉ một ánh mắt đã khiến hai Thánh nhân Tây Phương phủ phục dưới đất.

Tô Dự ánh mắt lóe lên, cũng không ngờ Hồng Quân Đạo Tổ lại khủng bố như vậy.

Đây là thực lực chân chính cấp Thiên Đạo sao?

Vốn dĩ vì đã bước vào Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, Tô Dự đã cho rằng cho dù không thể đánh bại Hồng Hoang Thiên Đạo, cũng có thể đấu ngang sức.

Bây giờ xem ra còn quá sớm!

Xem ra, mình phải tiếp tục ẩn mình một thời gian dài, ít nhất trong thời gian ngắn không thể trở mặt với Thiên Đạo, nếu không chắc chắn sẽ bị Thiên Đạo dốc toàn lực chém giết!

Chỉ là, Tô Dự tin chắc sớm muộn gì cũng sẽ dẫm Thiên Đạo dưới chân, trở thành Hồng Hoang Thiên Đế chân chính!

Lúc này, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân toàn thân run rẩy không thôi, cố gắng chịu đựng sự sợ hãi trong lòng, thấp giọng cầu xin: "Lão sư nguôi giận, xin nghe hai người chúng con giải thích!" "Tây Phương giáo của chúng con vốn ở nơi nghèo khó, đệ tử trong môn phái tu vi thấp kém, một khi Phong Thần lượng kiếp cuốn đến, đệ tử Tây Phương giáo của chúng con chắc chắn sẽ toàn quân bị diệt, việc thoát ly Huyền Môn thực sự là bất đắc dĩ!" "Xin Đạo Tổ niệm tình huynh đệ chúng con vì chúng sinh Tây Phương, tha thứ cho chúng con tội đại bất kính này!" Lời nói của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân không hề rời khỏi hai chữ Tây Phương, là để nhắc nhở Hồng Quân Đạo Tổ, rằng ngài đang nợ đại địa Tây Phương một món nhân quả.

Nếu lúc này trừng phạt Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo

nhân, vậy Hồng Quân Đạo Tổ không nghi ngờ gì là đang vi phạm nhân quả, đối với việc tu hành sau này vô cùng bất lợi.

Được ăn cả ngã về không!

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân hiện nay hoàn toàn là tâm lý của con bạc, đây là lựa chọn tốt nhất hiện tại.

Nếu không, dù thế nào cũng chỉ có một kết cục vạn kiếp bất phục.

Bất kể là tham gia Phong Thần lượng kiếp hay bị Hồng Quân Đạo Tổ trừng phạt, đối với Tây Phương giáo đều sẽ vĩnh viễn không có ngày ngóc đầu lên được.

Dù sao, đạo thống mạnh, bản thân mới mạnh được.

"Thôi được!" Nhìn Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đang quỳ rạp trên đất, một lúc lâu sau Hồng Quân Đạo Tổ mới thu lại ánh mắt, trong con ngươi lại khôi phục vẻ bình lặng như nước, chỉ để lại một câu nói dứt khoát lạnh nhạt.

"Đã quyết định rút khỏi Huyền Môn, vậy thì danh phận thầy trò với ngô sau này cắt đứt tại đây, sau này dù xảy ra chuyện gì cũng không liên quan đến Huyền Môn của ta!" Theo lời Hồng Quân Đạo Tổ vừa dứt, toàn thân Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân run lên, tất cả áp lực và cảm giác tử vong cận kề trên người lập tức tan biến không còn dấu vết.

Đối với điều này, trong lòng Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cũng thở phào một hơi nhẹ nhõm, thầm mừng trong lòng, xem ra đã cược đúng, Hồng Quân Đạo Tổ đã chọn cách kết thúc nhân quả.

"Đa tạ lão sư tha thứ, Tiếp Dẫn bái biệt lão sư!" "Đa tạ lão sư tha thứ, Chuẩn Đề bái biệt lão sư!" Ngay sau đó, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân hai người lại lần nữa hướng về Hồng Quân Đạo Tổ hành lễ quỳ lạy, chỉ khác là đây là lần cuối cùng.

Sau khi hành lễ, thân hình của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân liền chuẩn bị rời khỏi Tử Tiêu Cung, không bao giờ muốn chịu đựng lần thứ hai cái uy áp khủng bố như vậy nữa.

"Đứng lại!" Đúng lúc này, khi Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đang rời đi dưới ánh mắt phẫn hận của Tam Thanh đạo nhân và Nữ Oa nương nương, Tô Dự đứng một bên đột nhiên lên tiếng, gọi hai người lại.

Tô Dự khẽ gật đầu với Hồng Quân Đạo Tổ một cách không dễ nhận thấy, rồi lập tức đối mặt với Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân.

"Tô Dự Thiên Đế có chuyện gì sao?" Trong con ngươi của Tiếp Dẫn đạo nhân loé lên một tia ngưng trọng, trầm giọng hỏi.

Chuẩn Đề đạo nhân đã mấy lần chịu thiệt trong tay Tô Dự, đối với Tô Dự cũng vô cùng kiêng kỵ.

Tô Dự hừ lạnh một tiếng: "Coi Huyền Môn của ta là nơi nào?

Muốn đến thì đến, muốn đi thì đi sao!

Hồng Quân đạo hữu nể tình thân là đại diện Thiên Đạo, không muốn hạ thấp thân phận ra tay trừng phạt, nhưng Trẫm thì khác!" "Tô Dự Thiên Đế, ngài đang làm trái ý nguyện của lão sư!" Trong mắt Chuẩn Đề đạo nhân loé lên một tia hoảng loạn.

Nữ Oa nương nương đứng bên cạnh Tô Dự, lạnh lùng quát: "Hai tên phản đồ câm miệng, không xứng làm đệ tử của lão sư.

Năm xưa lão sư ban cả Hồng Mông Tử Khí, trợ giúp hai người thành Thánh, nay lại là hạng vô sỉ, quả thực là sỉ nhục của Huyền Môn ta!" "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, hôm nay các ngươi đã quyết định rút khỏi Huyền Môn, Hồng Quân đạo hữu cũng đã đồng ý, vậy thì Trẫm tự nhiên sẽ không làm trái ý của Hồng Quân đạo hữu.

Nhưng nếu cứ để các ngươi như vậy mà đi, sau này trong trời đất Hồng Hoang, uy nghiêm của Huyền Môn còn đâu!" Tô Dự từng bước ép sát nói.

Nữ Oa nương nương xoay người hướng về Hồng Quân nói: "Lão sư, nếu ngài không muốn ra tay, vậy đệ tử xin mạo muội thay ngài ra tay, giáo huấn hai tên phản đồ này, để chứng tỏ uy nghiêm của Huyền Môn chúng ta!" Trong khoảnh khắc này, sự ăn ý mà Nữ Oa nương nương và Tô Dự thể hiện, cho dù là ai cũng không thể so sánh được.

Nghe lời Nữ Oa nương nương, ba vị Thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Thông Thiên vội vàng đứng dậy, hướng về Hồng Quân Đạo Tổ hành lễ.

"Lão sư, lời Tô Dự Thiên Đế nói không sai, đệ tử xin mạo muội thay lão sư ra tay!" "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề năm xưa đều hưởng thụ ân huệ của Huyền Môn ta, nếu không có lão sư thì không có bọn họ.

Năm xưa phản bội Huyền Môn, sau này người người trong trời đất Hồng Hoang đều noi theo hai người họ, Huyền Môn ta sẽ không còn uy nghiêm nữa, tuyệt không thể để Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cứ thế mà đi." Trong lúc nhất thời, Tam Thanh Thánh nhân cùng với Tô Dự và Nữ Oa nương nương hoàn toàn đứng trên cùng một chiến tuyến, nhất loạt nhắm vào Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân.

"..." Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân thấy cục diện như vậy, sắc mặt lập tức trở nên khó coi chưa từng thấy, vốn tưởng rằng mọi chuyện đã kết thúc triệt để, không ngờ bây giờ lại vì Tô Dự mà rước thêm phiền phức!

Về phần Hồng Quân Đạo Tổ vào lúc này, lại lặng lẽ nhắm mắt lại, ra vẻ chuyện không liên quan đến mình, để mọi người tự xử lý.

Rõ ràng, Hồng Quân Đạo Tổ đã ngầm cho phép cách làm của Tô Dự, Nữ Oa nương nương và Tam Thanh Thánh nhân.

Đối với điều này, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân tức giận nhìn chằm chằm Tô Dự, nếu không phải vì Tô Dự, bây giờ họ cũng không đến nỗi rơi vào tình cảnh này!

"Tô Dự Thiên Đế, đừng quá đáng, sư huynh đệ hai người chúng ta không sợ ngươi đâu!" Tiếp Dẫn đạo nhân phát ra âm thanh trầm thấp, trong lời nói đầy vẻ uy hiếp.

"Vậy sao?" Tô Dự cười lạnh, bàn tay nắm hư không một cái, Thí Thần Thương hiện ra, toả ra sát khí ngút trời: "Nếu đã như vậy, Trẫm để xem hai người có bao nhiêu bản lĩnh!

Hai kẻ tiểu nhân vô sỉ, có dám cùng Trẫm vào Hỗn Độn một trận, sinh tử bất luận!

Không chết không ngừng!" Lời nói bá khí vang vọng khắp Tử Tiêu Cung, không chỉ khiến đôi mắt đang cụp xuống của Hồng Quân Đạo Tổ loé lên một tia sáng, mà ngay cả Tam Thanh Thánh nhân cũng có cảm giác nhiệt huyết sôi trào.

"Bản cung thân là đệ tử Huyền Môn, lại là Đế Hậu Thiên Đình, hai người cũng có thể cùng bản cung một trận!" Ánh mắt Nữ Oa nương nương sắc lẹm, nhìn thẳng vào Tây phương nhị thánh, toàn thân tuôn ra uy áp ngập trời, ép về phía hai vị Thánh nhân Tây phương.

Chương 365

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân không khỏi lùi lại một bước, tu vi của Nữ Oa nương nương mạnh mẽ thế nào, lần trước họ đã sớm lĩnh giáo.

Vốn một mình Tô Dự Thiên Đế đã khiến họ đau đầu không thôi, nay lại thêm một Nữ Oa, một khi khai chiến, kết cục của họ e rằng sẽ không tốt đẹp gì.

"Tô Dự Thiên Đế nói đúng, kẻ phản bội Huyền Môn ta, sinh tử bất luận!

Không chết không ngừng!" Thông Thiên giáo chủ lạnh giọng nói.

Thái Thanh Thánh nhân trầm giọng nói: "Bản tọa cũng muốn lĩnh giáo một chút bản lĩnh của phản đồ Huyền Môn, rốt cuộc lớn đến đâu!" "Còn có bản tọa!" Trong nháy mắt, cục diện lập tức đảo ngược, nhìn uy áp khủng bố hình thành từ Tô Dự Thiên Đế, Nữ Oa nương nương và Tam Thanh Thánh nhân trước mắt, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân chỉ cảm thấy mình như một chiếc thuyền lá giữa sóng dữ kinh hoàng.

Thấy cảnh này, trong lòng Hồng Quân Đạo Tổ dâng lên một dòng nước ấm, thầm ngâm trong lòng: "Đạo của ngô không cô độc, nguyện Huyền Môn của ngô vĩnh viễn thịnh vượng!" Một giây trước vừa kết thúc nỗi kinh hoàng, giây tiếp theo Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lại một lần nữa kinh hồn bạt vía, đây là chuyện gì vậy chứ!

"Tên Tô Dự đáng chết!

Sớm muộn gì cũng có một ngày, sư huynh đệ hai người chúng ta sẽ cho ngươi biết tay!" "Tô Dự, Nữ Oa, Tam Thanh, các ngươi cứ chờ đấy!

Lần Phong Thần lượng kiếp này, ta muốn cho các ngươi biết sự lợi hại của Phật môn chúng ta!" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân không ngừng gào thét trong lòng, nhưng bây giờ họ cũng hiểu rằng phải nhanh chóng xử lý, nếu không Tô Dự, Nữ Oa, Tam Thanh và những người khác e rằng sẽ thật sự ra tay với họ!

Cố gắng đè nén ngọn lửa giận trong lòng, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân hướng về phía Tô Dự, Nữ Oa nương nương, Tam Thanh Thánh nhân hành lễ: "Rời khỏi Huyền Môn là sư huynh đệ hai người chúng ta có lỗi với lão sư và Huyền Môn, sư huynh đệ chúng ta tự biết đuối lý, không muốn cùng Thiên Đế và sư tỷ động thủ, không biết năm vị hy vọng sư huynh đệ chúng ta làm thế nào?" "Đơn giản, không phải các ngươi muốn tự lập Phật môn sao?

Vậy thì để Trẫm thay Hồng Quân đạo hữu, thỉnh giáo một chút sự lợi hại của Phật môn!

Sinh tử tuỳ theo thiên mệnh!" Tô Dự khinh bỉ nhìn hai vị Thánh nhân Tây phương, trong lời nói không có chút ý tứ lùi bước nào, ra vẻ muốn khai chiến với Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân.

Nữ Oa nương nương thấy Tô Dự như vậy, bề ngoài không có biểu hiện gì, nhưng trong lòng lại không khỏi buồn cười, bà biết rõ phu quân không phải là người chịu thiệt.

Nay Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lùi bước như vậy, mà phu quân lại không hề nhượng bộ, e rằng điều muốn đòi hỏi là rất lớn, nên mới dùng tiến làm lùi.

Đây chính là dương mưu!

Dù Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân có nhìn thấu được cách làm của Tô Dự, cũng không có chút tác dụng nào, chỉ có thể bị ép chấp nhận yêu sách trên trời của Tô Dự.

Nếu không, thứ chào đón Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân chỉ có phu thê hai người cùng với Tam Thanh Thánh nhân liên thủ tấn công.

Với tu vi thực lực của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, đừng nói là năm người liên thủ, e rằng chỉ một người cũng đủ để dạy cho hai tên phản đồ này cách làm người.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân nhìn nhau một cái, biết rõ không thể khai chiến, nếu không không chỉ là chuyện bồi thường, mà còn là vấn đề tính mạng của hai người.

Vì vậy, Tiếp Dẫn đạo nhân không thể không một lần nữa nhượng bộ: "Sư huynh đệ hai người chúng ta được Huyền Môn bồi dưỡng, nay rút khỏi Huyền Môn, thực sự không muốn vào lúc này xảy ra tranh chấp với người trong Huyền Môn.

Nhưng để cho Tô Dự Thiên Đế và mọi người một lời giải thích, sư huynh đệ hai người chúng ta bằng lòng bồi thường!

Xin Tô Dự Thiên Đế và mọi người đừng ép người quá đáng!" Nghe lời của Tiếp Dẫn đạo nhân, Thái Thanh Thánh nhân nhíu mày, cũng đoán được ý đồ của Tô Dự, nhưng hai vị Thánh nhân Tây phương phản bội Huyền Môn thực sự đáng ghét, nên ông cũng vui vẻ xem hai người họ chịu thiệt, vì vậy không vạch trần ngăn cản.

Cho dù có vạch trần ngăn cản cũng vô dụng, hai vị Thánh nhân Tây phương tuyệt đối không dám khai chiến, nếu không chính là chủ động tìm chết!

Thân là Thánh nhân, chân linh ký thác trên Thiên Đạo, bất tử bất diệt, nhưng mỗi lần bị đánh nổ, bản nguyên tu vi đều sẽ giảm mạnh, không biết phải tốn bao nhiêu năm tháng mới có thể bù đắp lại.

Hai vị Thánh nhân Tây phương khó khăn lắm mới thoát khỏi tay

Hồng Quân Đạo Tổ, sao lại muốn vào thời khắc cuối cùng lại ngã một cú đau như vậy!

"Bồi thường sao?" Thấy Tiếp Dẫn đạo nhân đã mắc bẫy, khóe miệng Tô Dự cong lên một nụ cười, dê béo dâng tận cửa không làm thịt thì thật phí, trực tiếp ra giá trên trời: "Tiếp Dẫn, Trẫm thấy Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên của ngươi không tệ, vốn là vật Hồng Quân đạo hữu ban cho, nay ngươi đã rời khỏi Huyền Môn, cũng đến lúc nên giao ra rồi!" "Vạn lần không thể!" Nghe lời Tô Dự, sắc mặt Tiếp Dẫn đạo nhân trở nên cực kỳ khó coi, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên có thể nói là linh bảo phòng ngự mạnh nhất trong tay ông, sao có thể giao ra!

Đối với sự phủ quyết của Tiếp Dẫn đạo nhân, Tô Dự ngay cả để ý cũng không thèm, cục diện bây giờ nào phải Tiếp Dẫn đạo nhân nói không giao là không giao!

Ánh mắt chuyển sang trên người Chuẩn Đề đạo nhân, trên mặt Tô Dự thậm chí còn tươi cười hơn, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề: "Nếu sư huynh đệ hai người vì trốn tránh Phong Thần lượng kiếp mới chọn rời khỏi Huyền Môn, vậy thì Chuẩn Đề ngươi hãy chặt đứt liên hệ với thiện thi Tôn Bồ Đề tổ sư, để Bồ Đề tổ sư với thân phận người của Huyền Môn gia nhập Thiên Đình của Trẫm đi!" "Tô Dự Thiên Đế, ngài quá đáng rồi!" Chuẩn Đề đạo nhân nghe điều kiện của Tô Dự, máu nóng dồn lên ngực, nếu chặt đứt liên hệ với thiện thi, sau này khi đạt đến tam thi hợp nhất, nhất định phải một lần nữa trảm ra một thi mới, khi đó độ khó không hề thua kém tam thi hợp nhất, thậm chí còn hơn xa.

"Quá đáng!?" Tô Dự cười lạnh một tiếng, không hề chừa cho hai vị Thánh nhân Tây phương chút mặt mũi nào, lớn tiếng mắng nhiếc chất vấn: "Vậy hai vị Thánh nhân Tây phương rời khỏi Huyền Môn không quá đáng sao?

Uống nước nhớ nguồn, đạo lý mà phàm nhân còn biết, hai người thân là Thiên Đạo Thánh nhân, bao nhiêu năm nay chẳng lẽ đều sống trên thân súc sinh cả rồi sao?

Súc sinh còn biết báo đáp, hai thứ các ngươi!" "Tô Dự..." Nghe Tô Dự liên tiếp nhục mạ, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân tức đến toàn thân run rẩy, bao nhiêu năm qua, họ từng bị nhục mạ như vậy bao giờ, vậy mà bây giờ Tô Dự lại đối xử với họ như thế!

Họ chính là đại diện cho Thiên Đạo a!

"Điều kiện của Trẫm, đồng ý cũng phải đồng ý, không đồng ý, Trẫm đánh cho ngươi phải đồng ý!" Ánh mắt Tô Dự nhìn thẳng vào hai vị Thánh nhân Tây phương, bá khí ngút trời, như thể đang từ trên cao nhìn xuống hai người.

Cảm giác này khiến Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân vô cùng uất ức, đường đường là Thánh nhân lại bị ép đến mức này.

Nghe Tô Dự yêu cầu Chuẩn Đề đạo nhân để thiện thi của mình nhậm chức ở Thiên Đình, Nguyên Thủy Thiên Tôn nhíu mày, đối với Bồ Đề tổ sư ông cũng biết đôi chút, tu vi tuy không bằng Thánh nhân, nhưng cũng là tồn tại đỉnh phong Chuẩn Thánh, một khi gia nhập Thiên Đình, thế lực của Thiên Đình tất sẽ tăng mạnh.

Nghĩ đến đây, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền nhìn về phía Thái Thanh Thánh nhân, nhưng Thái Thanh Thánh nhân lại lắc đầu, ra hiệu đừng vọng động.

Theo Thái Thanh Thánh nhân thấy, bây giờ Tô Dự đang đứng về phía chính nghĩa, lúc này ngắt lời Tô Dự tất sẽ khiến lão sư Hồng Quân Đạo Tổ bất mãn.

Chỉ là một Chuẩn Thánh đỉnh phong mà thôi, Thiên Đình lại không nhập kiếp, không có tác dụng lớn.

“Được, như lời Tô Dự Thiên Đế nói, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, ta sẽ trả lại cho Huyền Môn!” Tiếp Dẫn đạo nhân trầm mặc suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng nghiến răng nghiến lợi đồng ý, chỉ là một kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo mà thôi, Hồng Quân Đạo Tổ không lên tiếng ngăn cản, một khi khai chiến sẽ mất nhiều hơn được.

Ngay sau đó, Tiếp Dẫn đạo nhân gọi ra Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, xóa đi ấn ký bên trong, lơ lửng bay đến trước mặt Tô Dự.

Người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu!

Chuẩn Đề đạo nhân cũng hiểu đạo lý này, thấy Tiếp Dẫn đạo nhân đã nhượng bộ, trong cơ thể tuôn ra một dòng lưu quang, sau đó hóa thành một lão đạo sĩ mặt mày hiền từ, hai ngón tay như đao kiếm, trực tiếp chặt đứt liên hệ với Bồ Đề tổ sư.

“Sau này ngươi và bản tọa không còn liên quan gì nữa, ngươi sẽ thay ta đến Tây phương giáo gia nhập Thiên Đình!” Chuẩn Đề đạo nhân cố nén ngọn lửa giận trong lòng, phát ra âm thanh trầm thấp.

Bồ Đề tổ sư ngay cả nhìn Chuẩn Đề đạo nhân một cái cũng không, trực tiếp đến bên cạnh Hồng Quân Đạo Tổ, cung kính nói: “Bồ Đề bái kiến lão sư!” “Ừm, sau này theo Tô Dự đạo hữu, nhậm chức ở Thiên Đình đi!

Tin rằng hắn sẽ không bạc đãi ngươi!” Hồng Quân Đạo Tổ gật đầu.

Bồ Đề tổ sư cung kính đáp: “Đệ tử tuân mệnh!” Nói xong, Bồ Đề tổ sư liền đến trước mặt Tô Dự, trực tiếp chắp tay nói: “Bái kiến Thiên Đế!” “Tổ sư không cần đa lễ!” Tô Dự tỏ ra đủ thiện ý với Bồ Đề tổ sư, sau đó ánh mắt liếc nhìn hai vị Thánh nhân Tây phương một cái, lập tức lạnh giọng nói: “Hai người còn không cút, đợi chết à?” Nghe lời uy hiếp kiêu ngạo của Tô Dự, mặt mày Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân co giật, cố nén ngọn lửa giận trong lòng, hành

lễ với Hồng Quân Đạo Tổ, cuối cùng độn đi xa.

Sau khi hai vị Thánh nhân Tây phương rời đi, Tô Dự và Nữ Oa nương nương, cùng với Tam Thanh Thánh nhân lại ngồi xuống trên bồ đoàn.

"Tô Dự Thiên Đế, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên của Tiếp Dẫn để lại cho Huyền Môn chúng ta, chẳng phải nên vật quy nguyên chủ, đưa cho lão sư sao!" Vừa mới ngồi xuống, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã không thể chờ đợi được mà đề xuất chuyện này, sợ Tô Dự chiếm đoạt Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên đó.

Với thực lực khủng bố của Tô Dự, vốn đã có Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên làm linh bảo phòng ngự, nay lại có thêm Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, hai tòa liên đài hỗ trợ lẫn nhau, chắc chắn sẽ khiến thực lực của Tô Dự tăng thêm một bậc, sau này tất nhiên sẽ càng khó đối phó hơn.

Chương 366

"Lẽ ra nên như vậy!" Tô Dự khẽ cười, không hề để ý, nhẹ nhàng đưa Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên vào tay Hồng Quân Đạo Tổ.

Lần này Tô Dự ra mặt cho Huyền Môn, Hồng Quân Đạo Tổ cũng gián tiếp nhận một phần tình, dù sao cũng là cùng bối phận với Hồng Quân Đạo Tổ, tin rằng Hồng Quân Đạo Tổ tất sẽ trực tiếp trả lại, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên trở thành vật thuận tay nhất.

"Tô Dự đạo hữu, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên là do ngươi tranh thủ cho Huyền Môn, ngô đã không còn dùng đến nữa, ngươi cứ giữ lại mà dùng đi!" Đúng như Tô Dự dự đoán, Hồng Quân Đạo Tổ bàn tay khẽ vung, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên lại một lần nữa quay về trước mặt Tô Dự, trong giọng nói đầy thiện ý.

Thấy vậy, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn đỏ lên, nhưng cuối cùng cũng không nói gì thêm, dù sao cũng là quyết định của lão sư Hồng Quân Đạo Tổ, ông không có quyền cũng không có năng lực can thiệp.

Tô Dự gật đầu, không khách khí nói: "Vậy Trẫm xin nhận!" Ngay sau đó, Tô Dự khẽ cười, liếc nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn một cái, ánh mắt đầy vẻ trêu chọc, khiến trên mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn loé lên một tia tức giận.

Thái Thanh Thánh nhân trong lòng thở dài một hơi, nhưng cuối cùng cũng không nói gì thêm, dù sao lần này có thể khiến hai vị Thánh nhân Tây phương cho Huyền Môn một lời giải thích, hoàn toàn là vì Tô Dự.

Nếu không, với Tam Thanh Thánh nhân, e rằng sẽ không đứng ra đầu tiên.

Vì vậy, lão sư Hồng Quân Đạo Tổ giao Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên cho Tô Dự Thiên Đế, cho dù không muốn, cũng không có gì để nói.

Sau khi thu Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, khóe mắt Tô Dự liếc nhìn Bồ Đề tổ sư bên cạnh một cái, trong lòng không khỏi hiện lên một tia vui mừng, chuyến đi Tử Tiêu Cung lần này thật sự thu hoạch lớn.

Phải biết rằng sau Phong Thần lượng kiếp, sẽ lại dấy lên một trận lượng kiếp nữa, quy mô tuy không lớn bằng Phong Thần lượng kiếp, nhưng công đức khí vận ẩn chứa trong đó vẫn không nhỏ.

Nay Bồ Đề tổ sư trở thành người của Thiên Đình, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đã mất đi mắt xích quan trọng nhất, Tô Dự để xem Chuẩn Đề có năng lực gì để mượn Tây Du khiến Phật môn đại hưng!

Bồ Đề tổ sư chính là thiên mệnh chi sư của nhân vật chính Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không trong Tây Du lượng kiếp!

Thêm vào đó, trong Tây Du lượng kiếp, một nhân vật chính khác là Đường Huyền Trang lại là cháu ngoại của Dương Giao!

Thiên Đình lại bị Tô Dự nắm giữ vững chắc, phối hợp với Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không lại có nhân quả to lớn với Nữ Oa nương nương!

Hầu như có thể nói, không có sự cho phép của Tô Dự, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đừng mong triển khai Tây Du, để Phật pháp tiến vào Đông phương Trung Thổ, đó chỉ là một trò cười sống động.

Tô Dự với tầm nhìn xa trông rộng, có thể nói đã chiếm hết thiên thời địa lợi nhân hòa, công đức khí vận trong Tây Du lượng kiếp, hoàn

toàn là vật trong túi.

Nghĩ đến đây, trong lòng Tô Dự một mảnh vui vẻ.

Thiên Đạo thì sao chứ!

Nhân định thắng thiên!

Sau khi màn kịch hai vị Thánh nhân Tây phương rời khỏi Huyền Môn kết thúc, việc ký tên vào Phong Thần Bảng lập tức rơi vào trên người Thái Thanh, Nguyên Thủy, Thông Thiên ba vị Thánh nhân và Nữ Oa nương nương.

Ánh mắt Hồng Quân Đạo Tổ lướt qua Tam Thanh Thánh nhân và Nữ Oa nương nương, cuối cùng khi dừng lại trên người Tô Dự, trong mắt lóe lên một tia cảm kích.

Đối với điều này, Tô Dự cũng khẽ lắc đầu, phảng phất như đang nói không cần khách khí.

"Bắt đầu ký Phong Thần Bảng, Thái Thanh trước đi!" Hồng Quân Đạo Tổ khẽ vung tay, Phong Thần Bảng bay đến trước mặt Thái Thanh Thánh nhân, từ từ mở ra.

"Lão sư, môn hạ đệ tử chỉ có một người là Huyền Đô, tu vi đã hoàn mỹ cảnh giới Chuẩn Thánh, không cần phải trải qua trận Phong Thần lượng kiếp này!" Thái Thanh Thánh nhân trầm ngâm mấy giây, mới mở miệng nói: "Nhưng, nếu trận Phong Thần lượng kiếp này nhắm vào Huyền Môn chúng ta, đệ tử thân là người sáng lập đạo thống Huyền Môn, tự nhiên cần phải góp một phần sức lực cho Huyền Môn ta." "Thiện thi của đệ tử là Thái Thượng Lão Quân, giỏi luyện đan, để hắn lên Phong Thần Bảng, cũng là thay Huyền Đô ứng kiếp, vào trú Thiên Đình!" "Không biết ý lão sư thế nào?" Thái Thanh Thánh nhân cung kính nhìn Hồng Quân Đạo Tổ, nghe lời ông nói, Hồng Quân Đạo Tổ bình thản gật đầu: "Có thể!" "Đa tạ lão sư ân

chuẩn!" Nghe vậy, Thái Thanh Thánh nhân cảm tạ một tiếng, sau đó liền ký tên thiện thi Thái Thượng Lão Quân vào Phong Thần Bảng.

Sau khi Thái Thanh Thánh nhân ký xong, đưa Phong Thần Bảng cho Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nguyên Thủy Thiên Tôn không tình nguyện nhận lấy Phong Thần Bảng, trong lòng đầy cay đắng, càng thầm mắng hai vị Thánh nhân Tây phương giảo hoạt.

Nếu Nguyên Thủy Thiên Tôn ký vào Phong Thần Bảng, vậy thì sau này những đệ tử lên bảng, tất sẽ dẫn khí vận của Xiển giáo ông ta gia trì lên trên Thiên Đình.

Đến lúc đó Tô Dự lại đàn áp những đệ tử Xiển giáo lên bảng, Xiển giáo chẳng phải sẽ bị Thiên Đình vĩnh viễn giẫm dưới chân sao.

Nhưng nay hai vị Thánh nhân Tây phương đã rời khỏi Huyền Môn, Thái Thanh Thánh nhân lại để thiện thi Thái Thượng Lão Quân lên bảng, nếu Nguyên Thủy Thiên Tôn không ký, lão sư Hồng Quân Đạo Tổ sẽ nghĩ thế nào?

Ông lại nên tự xử như thế nào!

Nghĩ đến đây, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền cầm Phong Thần Bảng, trực tiếp ký lên đó mấy cái tên, toàn là mấy đệ tử tam đại, thậm chí tứ đại không thành tài của Xiển giáo.

Về phần Xiển giáo Thập Nhị Kim Tiên, cũng như những đệ tử ưu tú dưới trướng Nguyên Thủy Thiên Tôn, không có một ai được ký tên lên đó.

Thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn như vậy, Tô Dự không khỏi cười lạnh, Nguyên Thủy Thiên Tôn để mấy tên vô dụng này đảm nhiệm chính thần Thiên Đình, thật nực cười đến cực điểm!

Những người này, ngay cả đảm nhiệm Thiên tướng bình thường cũng không đủ tư cách, sau này nếu thật sự lên Thiên Đình, Tô Dự

tuyệt đối sẽ điều họ đến chỗ Thiên binh làm tạp dịch!

Trên Phong Thần Bảng có tổng cộng ba trăm sáu mươi lăm lộ chính thần của Thiên Đình, Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ ký mười mấy cái tên, không có sự tồn tại của Tây phương giáo, cũng chỉ còn lại Vạn Tiên Triều Bái của Tiệt giáo.

Sau khi ký xong, Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm giọng nói với Hồng Quân Đạo Tổ: "Khải bẩm lão sư, đệ tử Xiển giáo đa số đều phúc duyên sâu dày, là hạng người công đức tế thế, có thể lên Phong Thần Bảng thực sự không nhiều!" "Những thần chức còn lại của Thiên Đình, để tam đệ Tiệt giáo bổ sung đi!

Đệ tử Tiệt giáo không ra gì, đều là một đám lông lá mang giáp, vô đức vô công, ký vào Phong Thần Bảng là hợp lý nhất!" Đối với lời của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Hồng Quân Đạo Tổ làm như không nghe thấy, không hề có ý đáp lại.

Thấy Hồng Quân Đạo Tổ không có phản ứng gì, Nguyên Thủy Thiên Tôn tưởng rằng lão sư đã ngầm cho phép, để ông và Thông Thiên giáo chủ tự mình lựa chọn.

Nào ngờ, trong khi Nguyên Thủy Thiên Tôn làm như vậy, trong lòng Hồng Quân Đạo Tổ dâng lên nỗi thất vọng mãnh liệt, ông biết rõ sự suy bại của Huyền Môn bắt đầu từ lúc này, nhưng lại không có cách nào.

Nay Thiên Đạo là Hồng Quân Đạo Tổ, nhưng Hồng Quân Đạo Tổ lại không phải Thiên Đạo.

Sự suy bại của Huyền Môn là do Thiên Đạo đã định, chỉ có thể trơ mắt nhìn, không thể ra tay, không thể tương trợ, thậm chí ngay cả một chút can thiệp cũng không được.

Ngay sau đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền đưa Phong Thần Bảng

đến trước mặt Thông Thiên giáo chủ.

"Nhị sư huynh, thật biết lo cho môn hạ đệ tử của mình a!" Đối mặt với lời của Nguyên Thủy Thiên Tôn, trong lòng Thông Thiên giáo chủ cũng dâng lên ngọn lửa giận ngút trời, nghĩ đến từng cảnh tượng nhìn thấy từ thiên cơ, lập tức cười lạnh không thôi nhận lấy Phong Thần Bảng, trực tiếp nhanh chóng ký tên lên Phong Thần Bảng.

Nhìn Thông Thiên giáo chủ mỉa mai, Nguyên Thủy Thiên Tôn làm như không nghe thấy, trong mắt loé lên ánh mắt khinh miệt, sau đó thấy Thông Thiên giáo chủ thật sự ký vào Phong Thần Bảng, thần sắc trở nên có chút kinh ngạc.

Khi thấy Thông Thiên giáo chủ lần lượt ký tên các đệ tử thân truyền, nhị đại đệ tử lên Phong Thần Bảng, lập tức cảm thấy có gì đó không ổn.

Đúng vậy, Thông Thiên giáo chủ quả thực đang ký tên đệ tử Tiệt giáo lên Phong Thần Bảng, hơn nữa còn là từng người một.

Theo Thông Thiên giáo chủ thấy, khí vận của Thiên Đình hiện nay lớn mạnh, không một ai trong trời đất Hồng Hoang có thể so sánh, nếu có thể để đệ tử Tiệt giáo nhậm chức trong đó, với mối quan hệ với Tô Dự Thiên Đế, tin rằng Tô Dự Thiên Đế chắc chắn sẽ không vô cớ đàn áp đệ tử Tiệt giáo.

Đối với bản thân đệ tử Tiệt giáo, đây lại là một chuyện tốt.

Vì vậy Thông Thiên giáo chủ mới viết hết tên đệ tử Tiệt giáo lên, như vậy dù đệ tử có thể sống sót qua trận Phong Thần lượng kiếp này hay không, bản thân cũng sẽ không bị ràng buộc quá lớn, còn có thể hưởng thụ khí vận Thiên Đình.

Sao lại không làm chứ?

Chương 367

Chỉ có điều, điều khiến Thông Thiên giáo chủ không vui, là Nguyên Thủy Thiên Tôn vì để mưu cầu lợi ích lớn nhất, không tiếc liên hợp với hai tên phản đồ Tây phương kia, để đối phó với ông, tru sát toàn bộ môn hạ đệ tử của ông!

Dù sao, Thông Thiên giáo chủ chủ động phái đệ tử lên Phong Thần Bảng, và đệ tử Tiệt giáo bị người tru sát đưa lên Phong Thần Bảng, là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau.

Trong nháy mắt, Thông Thiên giáo chủ đã viết hơn một trăm cái tên đệ tử, trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức hiểu ra mấu chốt.

Nguyên Thủy Thiên Tôn phát hiện, ông đã bỏ qua một vấn đề nghiêm trọng.

Đó chính là mối quan hệ giữa Thông Thiên giáo chủ và Tô Dự Thiên Đế.

Nếu ba trăm sáu mươi lăm vị trí trên Phong Thần Bảng đều bị đệ tử Tiệt giáo chiếm giữ, vậy thì Tiệt giáo có thể nói là đã gắn liền với Thiên Đình, trong tình huống không bị Tô Dự Thiên Đế đàn áp, có khả năng rất lớn sẽ mượn khí vận Thiên Đình mà phát triển nhanh chóng.

Phải biết rằng sự hùng mạnh của Thiên Đình, không hề thua kém Nhân giáo, Xiển giáo, Tây phương giáo cộng lại.

Đến lúc đó, Tiệt giáo và Thiên Đình gắn liền với nhau, Tiệt giáo rất có thể sẽ nhân đó mà một nhà độc chiếm, sau này Xiển giáo sẽ bị Tiệt giáo hung hăng giẫm dưới chân.

Không chỉ như vậy!

Trong trận Phong Thần lượng kiếp này, nếu đệ tử ưu tú của Xiển giáo không may vẫn lạc, mà đệ tử Tiệt giáo lại chiếm trước các vị trí chính thần trên Phong Thần Bảng, vậy đệ tử Xiển giáo chẳng phải sẽ luân lạc vào cảnh phải chịu dưới người, mặc người sai khiến ở vị trí phó thần sao?

Tình huống như vậy Nguyên Thủy Thiên Tôn vạn lần không muốn thấy.

Vì vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền mở miệng ngăn cản Thông Thiên giáo chủ, nhưng lời đến bên miệng, lại do dự, ông biết rõ tính cách của Thông Thiên giáo chủ, nếu bây giờ mở miệng ngăn cản, tất sẽ bị Thông Thiên giáo chủ tức giận mắng nhiếc một trận.

Hơn nữa, người bảo Thông Thiên giáo chủ để môn hạ Tiệt giáo bổ sung Phong Thần Bảng, chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Đến lúc đó, nhất định sẽ bị Tô Dự Thiên Đế và Nữ Oa nương nương xem trò cười!

Điều này Nguyên Thủy Thiên Tôn vạn lần không thể chấp nhận.

Nghĩ đến đây, Nguyên Thủy Thiên Tôn liếc nhìn Thái Thanh Thánh nhân bên cạnh một cái, thầm truyền âm nói: "Đại huynh, xem bộ dạng ăn uống của hắn khó coi như vậy, chẳng phải để Tô Dự Thiên Đế và Nữ Oa sư muội xem trò cười sao, trong trời đất Hồng Hoang còn có bao nhiêu Huyền Môn tán tu, tuyệt không thể để tam đệ cứ hồ đồ như vậy nữa!" "Tam đệ, cũng gần đủ rồi!" Nghe Nguyên Thủy Thiên Tôn truyền âm, Thái Thanh Thánh nhân nhíu mày, ánh mắt chuyển sang trên người Thông Thiên giáo chủ, nghiêm giọng nói.

"Ha ha, đại sư huynh nói có thể là được rồi, ta nghe không hiểu!" Đối với lời của Thái Thanh Thánh nhân, trong lòng Thông Thiên giáo chủ dâng lên một cảm giác thất vọng lạnh lẽo, bèn giả vờ không hiểu, vẫn tiếp tục ký tên đệ tử Tiệt giáo lên Phong Thần Bảng.

Nay trên Phong Thần Bảng đã có hơn hai trăm cái tên, trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn càng lúc càng lo lắng, bèn lại thúc giục Thái Thanh Thánh nhân: "Đại huynh, đừng tức giận, tam đệ không hiểu chuyện cũng không phải một sớm một chiều!" "Tam đệ, nếu ngươi ký hết tên môn hạ đệ tử của mình lên, ba trăm sáu mươi lăm lộ chính thần trên Phong Thần Bảng căn bản không đủ!

Có thể dừng lại được rồi!" Nghe vậy, Thái Thanh Thánh nhân lập tức cho rằng Thông Thiên giáo chủ muốn đứng cùng một chiến tuyến với Tô Dự Thiên Đế, vội vàng trách mắng chất vấn.

Thấy Thái Thanh Thánh nhân thiên vị Nguyên Thủy Thiên Tôn như vậy, Thông Thiên giáo chủ cười lạnh một tiếng: "Đại sư huynh, ta làm như vậy hoàn toàn là do nhị sư huynh chỉ thị, không phải ông ta bảo ta dùng Tiệt giáo bổ sung Phong Thần Bảng sao!

Ta làm như vậy chẳng phải vừa đúng ý ông ta rồi sao!" "Tam đệ, trong trời đất Hồng Hoang đệ tử Huyền Môn tán tu nhiều biết bao, ngươi cũng phải biết chừa cho họ một con đường sống chứ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhân cơ hội mở miệng nói.

Thông Thiên giáo chủ lập tức lạnh giọng nói: "Câm miệng, ta đang nói chuyện với đại sư huynh, ngươi chen vào làm gì!

Ngươi bảo ta dùng Tiệt giáo bổ sung Phong Thần Bảng, bây giờ lại bảo ta dừng lại!

Ta làm thế nào không cần ngươi chỉ tay năm ngón, nếu không thì ra ngoài Hỗn Độn đánh một trận!" Rõ ràng, do thiên cơ hiển thị, và Nguyên Thủy Thiên Tôn nhắm vào Tiệt giáo, đã khiến Thông Thiên giáo chủ không thể nhẫn nhịn được nữa.

Điều này cũng có nghĩa là, sau khi Tam Thanh phân gia, Tam Thanh đã triệt để quyết liệt.

Nhìn cảnh này, Tô Dự và Nữ Oa nhìn nhau, trong mắt hiện lên một nụ cười, nhưng lại không nói một lời nào, chỉ lẳng lặng quan sát.

Tô Dự bình thản nhìn Thông Thiên giáo chủ, biết rằng chuyện Tam Thanh phân gia sớm muộn cũng xảy ra, nhưng từ hành vi cử chỉ của Thông Thiên giáo chủ, phảng phất như đã dự liệu trước, vì vậy mới triệt để xé rách mặt mũi với Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Lời mắng của Thông Thiên giáo chủ khiến mặt mày Nguyên Thủy Thiên Tôn triệt để cứng đờ, vạn lần không ngờ Thông Thiên giáo chủ lại đối xử với mình như vậy, trong lúc nhất thời tức đến toàn thân khẽ run.

Đừng thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn hiện nay đã trảm ra đệ tam thi chấp niệm, nhưng vẫn không dám tùy ý tranh đấu với Thông Thiên giáo chủ, dù sao trong tay Thông Thiên giáo chủ còn có Tru Tiên Kiếm Trận, một đại sát khí!

"Hai người im miệng, trước mặt lão sư mà ồn ào như vậy còn ra thể thống gì nữa!" Đúng lúc này, Thái Thanh Thánh nhân chủ động ra mặt giảng hòa, sau đó thuận thế cho Nguyên Thủy Thiên Tôn một bậc thang đi xuống, nói với Thông Thiên giáo chủ: "Tam đệ, đệ tử Tiệt giáo lên Phong Thần Bảng cũng đủ nhiều rồi!

Giao Phong Thần Bảng cho Nữ Oa sư muội đi!" "Được!

Đại huynh." Khóe miệng Thông Thiên giáo chủ khẽ nhếch lên, cong thành một nụ cười lạnh, sau đó ngừng tiếp tục ký tên vào Phong Thần Bảng, chuyển tay đưa Phong Thần Bảng cho Nữ Oa nương nương.

Thấy Thông Thiên giáo chủ dễ dàng đồng ý như vậy, Thái Thanh Thánh nhân không hề cảm thấy có gì không ổn, nào ngờ đây là lần cuối cùng Thông Thiên giáo chủ gọi ông là "đại huynh"!

Nhìn thần sắc bình thản của Thái Thanh Thánh nhân, trên mặt Tô Dự hiện lên một nụ cười nhạt đầy hứng thú, Thái Thanh Thánh nhân thiên phú dị bẩm, căn cơ xuất chúng, nhưng EQ lại đáng lo ngại a!

Một câu "đại huynh" của Thông Thiên giáo chủ, đã nói lên biết bao cay đắng trong lòng, nhưng Thái Thanh Thánh nhân lại không thấy, tự cho là đúng!

Trong Tam Thanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn, lại vì đệ tử Xiển giáo của mình, mà lại nhắm vào đệ tử Tiệt giáo của huynh đệ mình, bản tính sĩ diện, lòng dạ hẹp hòi, một chút dáng vẻ của huynh trưởng cũng không có.

Lẽ nào đệ tử Xiển giáo là người, đệ tử Tiệt giáo không phải người sao?

Có hai người huynh trưởng như vậy, cũng thật làm khó cho Thông Thiên giáo chủ!

Một người không biết phải trái, một người ích kỷ, Tam Thanh không phân gia mới là lạ!

Chỉ thấy, Nữ Oa nương nương nhận lấy Phong Thần Bảng, không chút do dự viết tên Dương Thiền lên Phong Thần Bảng, dưới trướng bà chỉ có một đệ tử là Dương Thiền, mà bản thân Dương Thiền sớm đã vì trận Phong Thần lượng kiếp này mà được bà trông nom cẩn thận!

Có thể nói, không rời Thiên Đình nửa bước, làm sao lại nhập kiếp được chứ!

Cho dù có nhập kiếp thì sao chứ!

Dương Thiền là cháu gái ngoại của Tô Dự, trong cả tam giới này, ai dám động đến nàng một phân!

Chán sống rồi sao!

Sau khi ký xong Phong Thần Bảng, Nữ Oa nương nương đưa Phong Thần Bảng về trước mặt Hồng Quân Đạo Tổ, nhẹ giọng nói: "Lão sư, con đã ký xong Phong Thần Bảng!" Hồng Quân Đạo Tổ thu Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên lại, chậm rãi nói: "Tiếp theo, trước Phong Thần lượng kiếp, ngô không hy vọng thấy các ngươi lại đại động can qua, về phần Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên sẽ cùng với người phong thần xuất thế!" "Cẩn tuân pháp chỉ của lão sư!" Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Nữ Oa nương nương, Bồ Đề tổ sư đồng loạt bái lạy lui ra, Tô Dự Thiên Đế chắp tay với Hồng Quân Đạo Tổ: "Hồng Quân đạo hữu, Trẫm cáo từ!" Nói xong, Tô Dự Thiên Đế liền cùng Nữ Oa nương nương rời đi, trong nháy mắt cả Tử Tiêu Cung chỉ còn lại một mình Hồng Quân Đạo Tổ.

"Tô Dự đạo hữu, hy vọng ngươi có thể làm rạng danh Huyền Môn của ngô..." Hồng Quân Đạo Tổ bất đắc dĩ lắc đầu, ông đã sớm nhìn rõ mâu thuẫn giữa Tam Thanh, nhưng như vậy thì sao chứ!

Giây tiếp theo, ánh mắt Hồng Quân Đạo Tổ trở nên lạnh lùng, phát ra một âm thanh lạnh như băng: "Huyền Môn suy tàn là do Thiên Đạo đã định, há một Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhỏ bé có thể thay đổi, đừng có những ý nghĩ không thực tế như vậy nữa!" Theo âm thanh lạnh lùng đó vừa dứt, cửa lớn của cung điện lập tức đóng chặt, biến mất khỏi vị trí ban đầu.

Trong Hỗn Độn, Tô Dự ôm eo thon của Nữ Oa nương nương, cùng với Bồ Đề tổ sư đạp hư không, từng bước tiến về Thiên Đình, đột nhiên Tô Dự đang đi đầu dừng bước.

Nữ Oa nương nương không hiểu hỏi: "Phu quân, sao vậy?" "Có khách đến thăm!" Tô Dự khẽ cười nói.

Chương 368

Nghe lời Tô Dự, trong mắt Nữ Oa nương nương và Bồ Đề tổ sư loé lên một tia sáng, trong đầu lập tức hiện ra một bóng hình.

Không đợi hai người mở miệng, một giọng nói du dương từ xa bay tới.

"Tô Dự Thiên Đế, có thể cho bản tọa đến Thiên Đình xin một chén rượu uống không a!" Cùng với giọng nói sảng khoái là một bóng hình thanh niên, chính là Thông Thiên giáo chủ vừa rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Đúng vậy, vừa rồi Thông Thiên giáo chủ đã dùng thần niệm truyền tin cho Tô Dự, vì vậy Tô Dự mới dừng lại.

Nhìn Thông Thiên giáo chủ đến gần, Tô Dự gật đầu: "Đương nhiên có thể, cùng đi thôi!" "Được!" Thông Thiên giáo chủ ha ha cười một tiếng, hoàn toàn không có chút phẫn nộ như khi đối mặt với Nguyên Thủy Thiên Tôn trước đó.

Tô Dự và Nữ Oa nương nương nhìn nhau cười, nay Phong Thần lượng kiếp sắp bắt đầu, Thông Thiên giáo chủ lúc này chủ động tìm đến Tô Dự Thiên Đế, chỉ có một chuyện, đó là đối phó với Phong Thần lượng kiếp, tìm kiếm sự giúp đỡ của Tô Dự.

Trong Thiên Đình, Ngự Hoa Viên.

Tô Dự Thiên Đế và Thông Thiên giáo chủ ngồi đối diện nhau, Nữ Oa nương nương phái người mang đến rất nhiều mỹ tửu giai hào, và dặn dò bất kỳ ai cũng không được làm phiền Tô Dự và Thông Thiên giáo chủ.

Sau khi uống mấy chén, Thông Thiên giáo chủ đặt chén rượu xuống, nhẹ giọng nói: "Tô Dự Thiên Đế, bản tọa có lời muốn nói

thẳng!" "Thông Thiên giáo chủ cứ nói thẳng không sao, Trẫm xin rửa tai lắng nghe!" Tô Dự khẽ gật đầu, bình tĩnh nói một câu, thần sắc không có chút biến động nào.

Thông Thiên giáo chủ không hề vòng vo, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề: "Về chuyện Phong Thần lượng kiếp sắp tới, hy vọng Tô Dự Thiên Đế có thể ra tay tương trợ!" "Ý của Thông Thiên giáo chủ là sao?" Tô Dự giả vờ không biết, cười nhạt nói: "Trận Phong Thần lượng kiếp này, Thiên Đình không nằm trong kiếp nạn, Trẫm nếu ra tay tương trợ, chẳng phải để Thiên Đình chủ động nhập kiếp sao!

Thông Thiên giáo chủ nếu cần tìm kiếm hợp tác, nên đi tìm đại huynh của ngài là Thái Thanh Thánh nhân!" "Tin rằng Tô Dự Thiên Đế cũng hiểu rõ cục diện hiện nay, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai tên phản đồ đã rút khỏi Huyền Môn, trận lượng kiếp này rơi vào trên đầu Tiệt giáo và Xiển giáo của ta!

Với hành vi thiên vị Nguyên Thủy của đại huynh hôm nay tại Tử Tiêu Cung, Tô Dự Thiên Đế cho rằng đại sư huynh sẽ giúp đỡ bản tọa sao?" Thông Thiên giáo chủ cay đắng nói.

Tô Dự khẽ gật đầu, nhưng vẫn giữ im lặng.

"Tô Dự Thiên Đế có điều không biết, lần đầu tiên lão sư triệu tập chúng ta đến Tử Tiêu Cung thảo luận về Phong Thần lượng kiếp, bản tọa đã cưỡng ép suy diễn thiên cơ, kết quả lại là Xiển giáo liên hợp với đại sư huynh, cùng với hai vị Thánh nhân Tây phương cùng nhau nhắm vào Tiệt giáo của ta, Tiệt giáo trên dưới thương vong thảm trọng!" Thông Thiên giáo chủ đau lòng không thôi.

Quả nhiên!

Phản ứng của Thông Thiên giáo chủ trong Tử Tiêu Cung, đã khiến Tô Dự nghi ngờ Thông Thiên giáo chủ biết được chuyện xảy ra trong Phong Thần lượng kiếp, như vậy mới không chừa chút mặt mũi nào

cho Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Thông Thiên giáo chủ tiếp tục nói: "Từ thiên cơ, bản tọa thấy kẻ hưởng lợi cuối cùng trong trận Phong Thần lượng kiếp này không phải Thiên Đình, cũng không phải Xiển giáo, mà chính xác là Tây phương giáo!

Sau Phong Thần lượng kiếp, Xiển giáo phong thần, nắm giữ phần lớn quyền lực của Thiên Đình, chia sẻ phần lớn khí vận của Thiên Đình.

Nhưng Xiển giáo lại nuôi hổ trong nhà, bị Tây phương giáo mang đi vô số tinh nhuệ!" "Chắc chắn, Tô Dự Thiên Đế cũng không muốn Thiên Đình thịnh vượng như hiện nay, lại bị Nguyên Thủy Thiên Tôn chiếm đoạt như vậy đi!

"Thiên cơ hiển thị chỉ là một trong số đó, Thiên Đình của Trẫm hiện nay đang hưng thịnh, há một trận lượng kiếp có thể lay động!" Tô Dự không phải là Hạo Thiên vô dụng, chỉ có thể mặc cho Thánh nhân bài bố, đối với trận Phong Thần lượng kiếp này, hắn đã sớm bố trí thiên la địa võng, Xiển giáo và Tây phương giáo muốn mưu đoạt Thiên Đình, vậy thì hãy để Xiển giáo và Tây phương giáo phải trả một cái giá vĩnh viễn không thể quên.

"Đây chính là nguyên nhân bản tọa tìm kiếm sự giúp đỡ của Tô Dự Thiên Đế!" Thông Thiên giáo chủ trầm giọng nói: "Tiệt giáo vốn là tiệt thủ một tia sinh cơ, đối với mọi thứ hiển thị trong thiên cơ, bản tọa không muốn xảy ra, nhưng bản tọa một mình khó chống đỡ, không đủ sức đối phó với đại sư huynh và Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề ba người." "Thông Thiên giáo chủ, như vậy làm Trẫm khó xử a!" Tô Dự ra vẻ cân nhắc.

Nhìn bộ dạng của Tô Dự, Thông Thiên giáo chủ cũng lĩnh hội trong tâm: "Chỉ cần Tô Dự Thiên Đế có thể giúp đỡ bản tọa, bản tọa

bảo đảm bất cứ đệ tử Tiệt giáo nào vào Phong Thần Bảng đều sẽ trung thành tuyệt đối với Tô Dự Thiên Đế!" "Sau này Tô Dự Thiên Đế có yêu cầu gì, bản tọa tuyệt đối sẽ toàn lực ứng phó, sẽ không có chút từ chối nào!" "Thành ý như vậy, Tô Dự Thiên Đế cho rằng có được không!" Nghe những lời này của Thông Thiên giáo chủ, Tô Dự lập tức khẽ cười: "Nếu Thông Thiên giáo chủ đã nói đến mức này!

Trẫm còn có thể nói gì nữa, Trẫm đồng ý!

Phong Thần lượng kiếp, Thông Thiên giáo chủ không cần lo lắng, Nhân Đạo là phạm vi quản hạt của Thiên Đình, Trẫm sẽ không để bất kỳ ai gây loạn!" "Xem ra Tô Dự Thiên Đế đã sớm chuẩn bị tốt!" Nghe vậy, Thông Thiên giáo chủ nhìn bộ dạng tự tin của Tô Dự, lập tức lòng tin tăng mạnh.

Tô Dự bình tĩnh nói: "Tầm mắt phải nhìn xa, chuẩn bị sẵn sàng đối phó với mọi khả năng có thể xảy ra, nếu không Thiên Đình của ta cũng sẽ không trở thành thế lực đệ nhất Hồng Hoang!" "Như vậy rất tốt, như vậy bản tọa cũng yên tâm rồi!" Thông Thiên giáo chủ gật đầu: "Vậy chuyện Phong Thần lượng kiếp, bản tọa hoàn toàn trông cậy vào Tô Dự Thiên Đế!

Không biết Tô Dự Thiên Đế, có chỉ điểm gì không a?" Khóe miệng Tô Dự cong lên một nụ cười nhạt, ngón tay nhẹ nhàng viết lên mặt bàn một chữ.

Thương!

Thấy vậy, con ngươi Thông Thiên giáo chủ khẽ nheo lại, thần sắc trở nên có chút kinh ngạc, từ thiên cơ ông thấy Thương triều diệt vong, nhưng không ngờ Tô Dự Thiên Đế vẫn coi trọng Thương triều này.

"Tô Dự Thiên Đế, bản tọa thấy trong thiên cơ Thương triều cuối cùng sẽ diệt vong!" Thông Thiên giáo chủ trầm giọng hỏi.

Tô Dự nhẹ nhàng nói: "Nhân Đạo nằm dưới sự quản lý của Trẫm, Trẫm thân là Thánh Phụ của Nhân tộc, không cho phép Thương triều diệt vong, thì đến cả Thiên Đạo cũng không thể khiến nó diệt vong!" "Xem ra Tô Dự Thiên Đế đã chuẩn bị tốt mọi thứ, nếu đã như vậy, bản tọa nhận định Thương triều!" Nhìn bộ dạng tự tin của Tô Dự, Thông Thiên giáo chủ trầm ngâm mấy giây, trực tiếp quyết định.

Tin người thì không nghi, nghi người thì không tin!

Nếu Tô Dự Thiên Đế đã tự tin như vậy, Tiệt giáo cũng sẽ theo chỉ dẫn của Tô Dự Thiên Đế, đặt cược vào Thương triều!

"Rượu cũng đã uống, chuyện cũng đã bàn, Tô Dự Thiên Đế, bản tọa cáo từ!" Nói xong, Thông Thiên giáo chủ liền đứng dậy chắp tay, cười nói: "Tô Dự Thiên Đế, từ nay Tiệt giáo và Thiên Đình giúp đỡ lẫn nhau, Thiên Đình có bất kỳ nhu cầu gì, chỉ cần không vi phạm nguyên tắc, người của Tiệt giáo vào sinh ra tử, không từ nan!" "Được, được!" Tô Dự cũng chắp tay đáp lễ, khóe miệng cong lên một nụ cười nhạt.

Thông Thiên giáo chủ khẽ gật đầu: "Lần sau gặp lại, e là đã trong kiếp nạn, có cần phối hợp, Tô Dự Thiên Đế có thể tùy thời liên lạc với bản tọa, bản tọa đi trước!" Theo tiếng nói vừa dứt, Thông Thiên giáo chủ liền biến mất tại chỗ, chỉ còn lại một mình Tô Dự.

Nhìn Thông Thiên giáo chủ rời đi, con ngươi Tô Dự lóe sáng, Thiên Đạo thì sao chứ?

Nhân định thắng thiên, sớm muộn gì cũng có một ngày, sẽ giẫm Thiên Đạo dưới chân!

"Phu quân, Thông Thiên sư huynh đã liên minh với Thiên Đình chúng ta rồi sao!" Đúng lúc này, Nữ Oa nương nương cảm nhận được khí tức của Thông Thiên giáo chủ biến mất, trực tiếp hiện thân bên cạnh Tô Dự.

“Không sai!” Tô Dự khẽ cười nói một câu.

Nữ Oa nương nương cười cười, sau đó nhắc nhở: “Phu quân, hai vị Thánh nhân Tây phương lần này vì trốn tránh Phong Thần lượng kiếp mà rời khỏi Huyền Môn!

Theo ta thấy, với Phong Thần lượng kiếp hiện nay, với sự giảo hoạt của Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, chắc chắn sẽ không đứng yên, chúng ta phải cẩn thận thì hơn!” “Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề sở dĩ rời khỏi Huyền Môn, hoàn toàn là vì không muốn đạo thống bị diệt vong, nay rời khỏi Huyền Môn chiếm được tiên cơ, tự nhiên sẽ không bỏ qua việc mưu đoạt vô lượng khí vận trong Phong Thần lượng kiếp!” Tô Dự lộ ra nụ cười trào phúng.

Thấy vậy, Nữ Oa nương nương mím môi cười: “Xem ra phu quân đã sớm chuẩn bị tốt phương pháp đối phó với Tây phương giáo rồi!” “Đó là tự nhiên, nếu Tây phương giáo muốn đục nước béo cò, vậy ta chỉ cần tương kế tựu kế!” Tô Dự tự tin cười nhạt một tiếng.

“Đúng rồi, trong Phong Thần lượng kiếp hiện nay, điều quan trọng nhất là gì?” “Đương nhiên là người phong thần!” Nữ Oa nương nương khẽ suy tư, thuận miệng trả lời.

Tô Dự thản nhiên nói: “Người phong thần, có tướng phi hùng!

Nếu bây giờ có một người lưng mang tướng phi hùng, bái nhập dưới trướng Tây phương giáo, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề sẽ như thế nào?” “Tự nhiên sẽ dốc sức bồi dưỡng!” Nữ Oa nương nương không cần suy nghĩ đáp.

“Nhưng người mang tướng phi hùng lại không phải là người phong thần thì sao!”...

Theo sau cuộc thương nghị về Phong Thần tại Tử Tiêu Cung kết thúc, thời gian trôi qua, vương triều đầu tiên của Nhân tộc trên đại lục

Hồng Hoang, Hạ triều, đã hoàn toàn đi đến hồi suy bại.

Vị quân vương cuối cùng của Hạ triều là Hạ Kiệt, vì hôn dung vô đạo, thuế má ngày càng nặng, dẫn đến dân chúng lầm than, cuối cùng trong Nhân tộc đã bùng nổ khởi nghĩa.

Dẫn đầu là bộ lạc của Thương Thang, phát động khởi nghĩa chống lại Hạ triều, Hạ triều vì quốc khố trống rỗng, nên liên tiếp bại trận, kết quả bị lật đổ trong một lần tấn công.

Thương Thang thành lập triều đại thứ hai của Nhân tộc, Thương triều!

Chương 369

Triều đại mới thành lập, dưới sự lãnh đạo của Thương Thang, Nhân tộc một mảnh phồn vinh.

Sau Thương Thang, Thương triều có cả những quân chủ hiền minh, cũng có những bạo quân vô lương, cũng có những cuộc nổi loạn, nhưng Thương triều vẫn luôn là Thương triều, không hề xuất hiện chuyện thay đổi triều đại nữa.

Mọi biến hóa của Nhân tộc, đều được Lục Đại Thánh nhân âm thầm quan sát, đều có thể cảm nhận được sát khí giữa trời đất ngày càng nồng đậm, các bên cũng đã bố cục thỏa đáng, lẳng lặng chờ đợi Phong Thần lượng kiếp đến.

Về phần, để nhanh chóng bù đắp khoảng cách với Hồng Quân Đạo Tổ, Tô Dự hiện đang tranh thủ mọi thời gian để tu luyện.

Ngày đó tại Tử Tiêu Cung, áp lực mà Hồng Quân Đạo Tổ mang lại thực sự quá lớn.

Trong thời gian bế quan này, việc tu luyện, lĩnh ngộ pháp tắc và thần thông của Tô Dự đều có những tiến triển không nhỏ.

Cảm nhận thời gian cũng đã gần đủ, Tô Dự liền rời khỏi Hỗn Độn Châu, ngay khoảnh khắc xuất hiện tại Thiên Đế Điện, phát hiện Nữ Oa, Hậu Thổ, Huyền Minh và những người khác đều ở đây, khóe miệng cong lên một nụ cười tà mị, mang theo mấy vị kiều thê trực tiếp chìm vào ôn nhu hương.

Cùng với sát khí giữa trời đất Hồng Hoang ngày càng nồng đậm, thiên cơ hoàn toàn hỗn loạn.

Ngay cả các vị Thánh nhân cao cao tại thượng, cũng không thể suy

diễn ra được nửa phần tin tức hữu dụng liên quan đến Phong Thần lượng kiếp.

Tô Dự và chư thánh đều biết Phong Thần lượng kiếp sắp bắt đầu.

Vì vậy Tiệt giáo, Xiển giáo, Tây phương giáo đều bắt đầu tìm kiếm người phong thần có tướng phi hùng.

Chỉ có Tô Dự là ung dung ngồi trên đài câu cá, vẫn luôn quan sát sự biến đổi của Thương triều.

Trong thời gian này, dưới lời khuyên của Văn Thái Sư, quốc quân Thương triều là Đế Ất đã tiến hành một cuộc khảo hạch đối với ba người con trai của mình.

Kết quả của cuộc khảo hạch sẽ quyết định vị trí thái tử của Thương triều.

Kết quả, Đế Tân nhận được sự khẳng định của Đế Ất, trở thành thái tử của Thương triều.

Trong thời gian đó, Tô Dự phát hiện một chuyện thú vị, đó là khí vận của Thương triều không những không giảm, mà ngược lại ngày càng tăng.

Do không thể suy diễn thiên cơ, Tô Dự liền kiểm tra Thương triều từ trên xuống dưới một lượt.

Sau một hồi điều tra, mấu chốt của vấn đề khiến Tô Dự không khỏi bật cười.

Nữ Oa nương nương thấy nụ cười đột ngột của Tô Dự, phát ra giọng nói nhẹ nhàng, hỏi: "Phu quân cười gì vậy?" "Nữ Oa, nàng có còn nhớ năm xưa Đại Vũ chế cửu đỉnh trấn cửu châu, hiến tế cửu đỉnh cho chín người con của Long Vương không?" Tô Dự mỉm cười hỏi.

Nữ Oa nương nương khẽ gật đầu: “Không phải họ đã vào luân hồi rồi sao?” “Ha!

Chín người con của Long Vương sau khi bị hiến tế, chân linh đã được đưa vào luân hồi, nay đã luân hồi thành công!” Tô Dự cười nói.

Nữ Oa nương nương kinh ngạc hỏi: “Luân hồi thành công là chuyện sớm muộn, phu quân vì sao lại vui mừng như vậy a?” “Bởi vì họ đã luân hồi vào Thương triều!” Tô Dự thản nhiên nói.

“Thương triều!?” Nghe vậy, Nữ Oa nương nương khẽ sững sờ, trong thời gian này bà cũng biết ít nhiều về bố cục của phu quân Tô Dự, sau đó liền hiểu ý của Tô Dự: “Thì ra là vậy, phu quân định để họ tiếp tục phò tá Thương triều?” “Đương nhiên, Thương triều hiện nay đang hưng thịnh, Trẫm không hiểu Đế Tân cũng là một minh quân, vì sao lại đột nhiên trở nên hôn dung vô đạo!” Tô Dự hứng thú nói.

Theo ký ức của Tô Dự về Phong Thần lượng kiếp, Trụ Vương viết những bài thơ dâm ô sỉ nhục Nữ Oa nương nương, bị Nữ Oa nương nương cắt đứt khí vận của Thương triều, nhưng từ những biểu hiện của Đế Tân, hoàn toàn không giống một hôn quân háo sắc như vậy!

Trong đó, e rằng có người khác đang giở trò!

Nay Nữ Oa nương nương là nữ nhân của Tô Dự, tự nhiên không thể để chuyện như vậy tái diễn, nghĩ đến đây liền để lại một luồng thần thức trên người Trụ Vương, để xem kiếp này rốt cuộc là ai, dám tính kế nữ nhân của hắn!

Nữ Oa nương nương nhìn phu quân Tô Dự với ánh mắt lóe sáng, tò mò hỏi: “Lời của phu quân có ý gì?” “Không có gì!” Tô Dự không định nói cho Nữ Oa nương nương, theo quỹ đạo lịch sử, Trụ Vương sẽ vì một nguyên nhân không rõ mà từ sỉ nhục Nữ Oa nương nương, đột nhiên nói một chuyện khác: “Nữ Oa, gần đây hãy chú ý đến Thanh

Khâu Hồ Tộc!" "Vì sao?" Nữ Oa nương nương không hiểu.

Tô Dự kiên nhẫn giải thích: "Thanh Khâu Hồ Tộc, giỏi sử dụng thuật dụ hoặc, là vũ khí tốt nhất để mê hoặc quân vương, dù sao anh hùng khó qua ải mỹ nhân!" "Thì ra là vậy, phu quân, định khi nào để chín người con của Long Vương phục hồi ký ức a?" Nữ Oa nương nương khẽ gật đầu, sau đó nhẹ giọng hỏi.

Tô Dự trầm ngâm một lát, khóe miệng cong lên một nụ cười nhạt: "Đợi sau khi Đế Ất băng hà, Đế Tân chính thức trở thành quốc quân của Thương triều, đến lúc đó khôi phục ký ức của chín người con Long Vương cũng không muộn!"...

Để lôi kéo Đông Bá Hầu Khương thị hùng mạnh, Đế Ất đã định cho thái tử Đế Tân một hôn sự.

Con gái của Khương thị trở thành thái tử phi của Đế Tân, nàng đoan trang hiền thục, ôn nhu đại phương, rất có phong thái mẫu nghi thiên hạ.

Các trọng thần của Thương triều, không ai không kính trọng và tán thưởng vị thái tử phi này.

Rất nhanh, tuổi thọ của Đế Ất đã đến cuối, băng hà tại Triều Ca, Đế Tân kế vị, hiệu là Thương Trụ Vương, thái tử phi cũng trở thành Khương Hoàng hậu.

Sau khi Đế Tân đăng cơ, có sự ủng hộ của Đông Bá Hầu Khương thị, cộng thêm sự giúp đỡ của Văn Trọng của Xiển giáo, Cửu Diệu Tinh Quân chính là chín người con của Long Vương, thừa tướng Thương Dung, hoàng thúc Tỷ Can và các lão thần khác, nhanh chóng ổn định triều cục.

Sau đó, Đế Tân ra tay quyết đoán, thể hiện phong thái của một minh quân, dẹp yên mọi tiếng nói bất phục trong Nhân tộc, đánh bại

Đông Di.

Đến đây, uy vọng của Thương triều trong Nhân tộc đạt đến đỉnh điểm, danh vọng của Đế Tân vượt xa phụ thân Đế Ất.

Nhưng Đế Tân không hề tự phụ công cao, những việc làm đều là của một minh quân, khiến tất cả triều thần đều phải nhìn bằng con mắt khác.

Tình hình này lọt vào mắt của Tô Dự trên Tam Thập Tam Thiên, cũng hài lòng gật đầu: "Thương triều, không nên vong!" Nghĩ đến đây, Tô Dự không khỏi hồi tưởng lại ký ức về Phong Thần lượng kiếp, trong mắt loé lên một tia lạnh lẽo.

Theo hắn thấy, sự diệt vong của Thương triều không nghi ngờ gì là vật hy sinh của Phong Thần lượng kiếp, khiến một quốc gia vốn nên hùng mạnh lại phải chịu đựng hàng chục năm chiến loạn, mọi chuyện quy căn cứu để đều phải đổ lên đầu Thiên Đạo.

Thiên Đạo bất nhân, dĩ vạn vật vi sô cẩu.

Tô Dự không quên mình cũng là người của Nhân tộc, nếu Thiên Đạo đã đối xử với Nhân tộc như vậy, sao có thể để nó như ý.

Vốn chỉ vì để đấu với Tây phương giáo, Xiển giáo, mà ủng hộ Thương triều.

Nay Tô Dự lại vì thân phận Nhân tộc mà ủng hộ Thương triều.

Giữa hai điều này, khác nhau rất xa.

Cái trước là tương trợ Thương triều trong tình huống không tổn hại đến lợi ích của Thiên Đình.

Cái sau lại là dốc toàn lực, cũng không thể để Thương triều diệt vong.

Ai mạnh ai yếu, nhìn là biết.

Mấy năm nay, đối với bố cục Phong Thần lượng kiếp, Tô Dự đã sớm chuẩn bị thỏa đáng, hiện nay điều có thể khiến hắn kiêng kỵ chỉ có kế sách của chư thánh.

Theo ký ức của Tô Dự về Phong Thần lượng kiếp, Nguyên Thủy Thiên Tôn lần này sẽ lôi kéo Thái Thanh Thánh nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, để đối phó một mình Thông Thiên giáo chủ.

Chương 370

Tây phương giáo đã rút khỏi đạo thống Huyền Môn, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân sẽ với thân phận Thánh nhân nhân cơ hội gió chiều nào theo chiều ấy, hung hăng kiếm chác một khoản khí vận khổng lồ.

Nhưng lần này có Tô Dự ở đây, sẽ cho Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân biết cái gì gọi là trộm gà không thành lại mất nắm gạo!

Về phần trận quyết chiến cuối cùng của Phong Thần lượng kiếp, Tô Dự hoàn toàn không có chút lo lắng nào.

Ngay cả khi không có Thông Thiên giáo chủ, Tô Dự cũng hoàn toàn không có chút sợ hãi nào.

Với tu vi hiện tại của Tô Dự cộng thêm Nữ Oa nương nương, đối mặt với Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, không có vấn đề gì.

Nay Thông Thiên giáo chủ lại liên minh với Tô Dự, chỉ riêng Tru Tiên Kiếm Trận đã đủ cho tứ đại Thánh nhân uống một bình.

Hơn nữa, trong tay Tô Dự còn có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, cùng với Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, thậm chí Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Có những át chủ bài này trong tay, đừng nói là tứ đại Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, ngay cả cao thủ Thiên Đạo Cảnh, Tô Dự cũng có sức mạnh để đối đầu.

Sau khi Đế Tân trở thành quốc quân của Thương triều, Tô Dự cũng không lập tức đi điểm tỉnh Cửu tử của Long Vương, mà dùng

thần niệm hóa thân, giáng lâm xuống một ngọn núi cao nào đó.

"Thân Công Báo ở đâu?" Tô Dự nhẹ nhàng phát ra một giọng nói lãnh đạm, vang vọng khắp cả ngọn núi.

Không sai, sớm từ mấy trăm năm trước, Tô Dự đã tìm ra nơi ở của Thân Công Báo, và ra lệnh cho hắn không được đến Côn Luân sơn.

Sau này, khi thời cơ chín muồi, Tô Dự sẽ ban cho Thân Công Báo một đạo cơ duyên.

Thân Công Báo cũng vui vẻ đáp ứng, lại vô cùng thông minh, không hề có chút hai lòng ba dạ nào.

Trong một sơn động trên ngọn núi, một vị đạo sĩ đột nhiên mở bừng hai mắt, vội vàng nhanh chóng đứng dậy, lao về phía nơi phát ra âm thanh.

Sau vài hơi thở, thân ảnh của Thân Công Báo đã xuất hiện trước mặt Tô Dự.

"Tiểu yêu Thân Công Báo, bái kiến Thiên Đế bệ hạ!" Thân Công Báo sợ hãi quỳ rạp trên đất, nội tâm cũng vô cùng kích động.

Bao năm qua, Thân Công Báo vẫn luôn cần cù chăm chỉ tu luyện ở đây, chính là vì ngày hôm nay.

Bây giờ Thân Công Báo cuối cùng cũng chờ được Tô Dự, đồng thời cũng chờ được cơ duyên mà Tô Dự đã hứa hẹn.

"Hiện nay Hồng Hoang thiên địa sát khí nồng đậm, Phong Thần lượng kiếp sắp sửa mở ra, trẫm hy vọng ngươi có thể đến Tây Phương giáo, Tây Phương giáo chắc chắn sẽ thu ngươi vào cửa!" Tô Dự bình tĩnh nói.

Nghe những lời của Tô Dự, Thân Công Báo nhất thời kinh ngạc, lượng kiếp lại lần nữa mở ra, cách làm tốt nhất chẳng phải là bế quan

tu luyện, không dính nhân quả, như vậy mới là biện pháp tốt nhất để đối mặt với lượng kiếp hay sao.

Tô Dự liếc mắt một cái liền nhìn thấu suy nghĩ của Thân Công Báo, cười nhẹ nói: "Ngươi cho rằng với thân phận của trẫm sẽ hại ngươi không thành, ngươi thân mang tướng Phi Hùng, là một trong những nhân vật chính của lần Phong Thần lượng kiếp này, trốn cũng không trốn được!" "Dám hỏi Thiên Đế bệ hạ, tiểu yêu đến Tây Phương giáo cần làm gì?" Thân Công Báo rụt rè hỏi.

Thân Công Báo biết rõ, vị Tô Dự Thiên Đế trước mắt này và Tây Phương giáo không hề hòa thuận, nay lượng kiếp sắp đến, bây giờ Tô Dự Thiên Đế muốn đối phó Tây Phương giáo, vậy chẳng phải là có chết không có sống sao!

Tô Dự bình tĩnh nói: "Đến Tây Phương giáo không cần làm gì cả, ngươi thân mang mệnh cách Tai Tinh, sau khi bái nhập Tây Phương giáo, chỉ cần đợi đến lúc Phong Thần lượng kiếp, Tây Phương giáo và Xiển giáo kết minh, đem người của Tây Phương giáo và Xiển giáo toàn bộ tiễn lên Phong Thần Bảng là được!" "Sau Phong Thần lượng kiếp, trẫm sẽ ban cho ngươi vị trí chính thần Thiên Đình, và sẽ ban cho một đạo mảnh vụn Tai Ách pháp tắc!" "Lựa chọn thế nào, tự ngươi quyết định!" Thân Công Báo là một con cờ ẩn mà Tô Dự đã giấu rất lâu, để cho Thân Công Báo tỏa sáng rực rỡ trong Phong Thần lượng kiếp, khiến Tây Phương giáo và Xiển giáo đại xuất huyết.

Phải biết rằng trong ký ức tiền thế của Tô Dự về Phong Thần lượng kiếp, gã Thân Công Báo này chỉ bằng một câu "Đạo hữu, xin dừng bước!", đã khiến cho bao nhiêu cường giả Tiệt giáo vẫn lạc, từ đó tiến vào Phong Thần Bảng.

Hiện nay Thân Công Báo đã bị Tô Dự nẫng tay trên, không đến Côn Luân sơn bái nhập môn hạ Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tô Dự hoàn

toàn có thể mượn tướng Phi Hùng, khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân không phân biệt được thật giả.

Đợi đến khi Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân phát hiện ra không phải là người Phong Thần chân chính, tất cả đều đã quá muộn, Tây Phương giáo không nhập lần Phong Thần lượng kiếp này cũng không được.

"Tiểu yêu Thân Công Báo, nguyện vì bệ hạ hiệu khuyển mã chi lao!" Dòng suy nghĩ trong đầu nhanh chóng xoay chuyển, Thân Công Báo là kẻ cực kỳ có dã tâm, không cam nguyện cứ tầm thường vô vị làm một tiểu yêu như vậy, nay trở thành một trong những nhân vật chính của Phong Thần lượng kiếp, nếu đã không trốn được, vậy chẳng thà liều một phen.

Người chết vì tiền, chim chết vì mồi!

Chết thì thôi, không chết sống vạn năm!

Không thể không nói, Thân Công Báo vô cùng thông minh, từ miệng Tô Dự biết được mình là một trong những nhân vật chính của Phong Thần lượng kiếp.

Ngay lập tức liền cân nhắc vấn đề phe phái.

Trong Hồng Hoang có sáu vị Thánh nhân, người mạnh nhất là Nữ Oa nương nương lại có quan hệ đạo lữ với Tô Dự Thiên Đế.

Tô Dự Thiên Đế lại bảo hắn tiễn người của Tây Phương giáo và Xiển giáo lên Phong Thần Bảng, nhưng lại không đề cập đến Tiệt giáo.

Hắn liền hiểu rằng Tô Dự Thiên Đế và Thông Thiên giáo chủ, e rằng đã đạt thành một thỏa thuận nào đó, thậm chí là liên minh.

Cộng thêm địa vị như mặt trời ban trưa của Thiên Đình hiện nay!

Hắn trực tiếp lựa chọn Thiên Đình của Tô Dự Thiên Đế!

Quan trọng nhất, là lời hứa của Tô Dự Thiên Đế về mảnh vụn Tai Ách pháp tắc và chức vị chính thần Thiên Đình!

Có thể nói là thực lực và quyền lực song thu!

Hắn sao lại bỏ gần cầu xa chọn Tây Phương giáo và Xiển giáo chứ!

"Không tệ, Thân Công Báo rất thông minh!" Nghe câu trả lời của Thân Công Báo, Tô Dự vô cùng hài lòng gật đầu.

"Thân Công Báo, tuy ngươi thân mang tướng Phi Hùng, nhưng lại không phải là nhân vật chính chân chính của Phong Thần lượng kiếp, sớm muộn cũng sẽ bị nhân vật chính chân chính chém giết!" Tô Dự chậm rãi nói: "Hiện nay trẫm sẽ bù đắp cho ngươi một tia Nhân tộc khí vận, cho dù là Thánh nhân cũng không nhìn ra thật giả, sau này trẫm nhất định sẽ bảo vệ ngươi một mạng!" Nghe vậy, nội tâm Thân Công Báo nhất thời run rẩy, không khỏi thở phào một hơi dài, đồng thời cũng có chút không cam lòng.

Trời không chiều lòng người!

Lại khiến ta trở thành kẻ làm nền!

Thật quá đáng ghét!

"Đa tạ Thiên Đế bệ hạ!" Tô Dự có thể giữ được tính mạng cho hắn, Thân Công Báo vội vàng cảm kích nói.

"Sau này ngươi có thể đến Tây Phương đại địa, hiện nay Tây Phương giáo đang quảng thu môn đồ, ngươi chỉ cần giả vờ cái gì cũng không biết là được!" Nói xong, Tô Dự liền đưa tay điểm một cái, một mảnh vỡ bằng không xuất hiện trước mặt Thân Công Báo, đồng thời rót vào người Thân Công Báo một tia Nhân tộc khí vận.

Ngay sau đó, Tô Dự liền biến mất không một dấu vết.

"Đa tạ Thiên Đế bệ hạ!" Thân Công Báo cảm kích thu lấy mảnh vụn Tai Ách pháp tắc, vội vàng trở về sơn động, thu dọn hành trang, hướng về phía Tây phương mà đi.

Vào khoảnh khắc này, Thân Công Báo cuối cùng cũng hiểu vì sao Tô Dự Thiên Đế chủ động tìm đến mình, hóa ra tất cả đều vì trận Phong Thần lượng kiếp này, đồng thời nội tâm càng thêm kiên định với ý nghĩ trung thành với Tô Dự Thiên Đế.

Chương 371

Dù sao với thần thông quảng đại của Tô Dự Thiên Đế, nếu hắn dám phản bội, thì quả thực còn dễ hơn bóp chết một con kiến.

Thân Công Báo dù sao cũng là người tu luyện, đi đến Tây Phương giáo không tốn bao nhiêu thời gian, nhanh chóng trở thành đệ tử của Tây Phương giáo.

Đối với điều này, Tô Dự vô cùng hài lòng.

Thân Công Báo thân mang tướng Phi Hùng, lại thêm một tia Nhân tộc khí vận được rót vào, hiện nay thiên cơ bị sát khí lượng kiếp che mờ, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đều không biết hắn không phải là người Phong Thần chân chính.

Đợi đến khi người Phong Thần chân chính xuất hiện triệt để, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân sẽ biết cái gì gọi là lấy đá đập chân mình!

Ban đầu muốn dựa vào người Phong Thần để thu hoạch lợi ích, lại không ngờ vì nhân quả của Thân Công Báo, khiến cho cả Tây Phương giáo đều triệt để nhập kiếp!

Khiến cho mưu đồ của Tây Phương nhị thánh muốn thoát ly Huyền môn, tránh né Phong Thần lượng kiếp tan thành mây khói!

Đến khi Phong Thần lượng kiếp kết thúc, Tây Phương nhị thánh biết được Thân Công Báo là người của Thiên Đình, sắc mặt đặc sắc đó, Tô Dự cũng không khỏi muốn cất tiếng cười to.

Sau đó, Tô Dự liền cho người đem tin tức Tây Phương giáo có được người Phong Thần lan truyền ra ngoài, chờ đợi Nguyên Thủy Thiên Tôn dẫn theo Xiển giáo mắc câu.

Quả nhiên không ngoài dự đoán!

Sự việc phát triển đúng như Tô Dự dự liệu, Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi biết được Tây Phương giáo có được người Phong Thần, lập tức thân hành đến Tây Phương giáo.

"Xem ra Nguyên Thủy Thiên Tôn vì đạo thống, thật sự một chút mặt mũi cũng không cần a!" Tô Dự cười lạnh lẩm bẩm.

Lúc này, Tô Dự mày khẽ động, từ xa truyền đến một đạo thanh âm, lọt vào tai hắn, chính là truyền tấn của Thông Thiên giáo chủ.

"Tô Dự Thiên Đế, người Phong Thần bị Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai kẻ vô sỉ kia tìm được rồi!

Tiếp theo ta nên làm thế nào cho phải đây!" Ngay sau đó, Tô Dự ung dung nói: "Thông Thiên giáo chủ, đừng vội!" "Bản tọa sao có thể không vội a!

Người Phong Thần, chính là mấu chốt của lần Phong Thần lượng kiếp này a!" Một giọng nói vang lên, Thông Thiên giáo chủ xuất hiện trước mặt Tô Dự.

Tô Dự nhẹ nhàng cười nói: "Hiện nay Phong Thần lượng kiếp chưa chính thức mở ra, Thông Thiên giáo chủ làm sao biết người Phong Thần của Tây Phương giáo là thật chứ?" "Tô Dự Thiên Đế có ý gì?" Nhìn nụ cười bình thản của Tô Dự, Thông Thiên giáo chủ nhất thời cảm thấy sự tình không đơn giản như vậy.

Tô Dự mỉm cười nói: "Chưa đến cuối cùng, ai thua ai thắng, còn chưa biết đâu!" "Chẳng lẽ người Phong Thần mà Tây Phương giáo có được là do ngươi cố ý sắp xếp?" Nội tâm Thông Thiên giáo chủ đột nhiên nảy sinh một ý nghĩ, ánh mắt nhất thời sáng lên.

Tô Dự không thừa nhận cũng không phủ nhận: "Thông Thiên giáo chủ, ngươi từng thôi diễn thiên cơ, trong thiên cơ chẳng lẽ không hiển

thị, Phong Thần lượng kiếp phân thành mấy phe sao?" "Thương triều và Tây Kỳ hai phe!" Thông Thiên giáo chủ buột miệng thốt ra, nhất thời bừng tỉnh đại ngộ: "Trong Phong Thần lượng kiếp có hai người Phong Thần?" "Chính xác mà nói, có hai người thân mang tướng Phi Hùng!

Một thật một giả, một thắng một bại!" Tô Dự cười nói.

Thông Thiên giáo chủ nhất thời kích động hỏi: "Vậy người Phong Thần chân chính hiện ở đâu?" "Tất cả đều nằm trong lòng bàn tay của trẫm!" Tô Dự bày mưu tính kế nói.

Nghe vậy, Thông Thiên giáo chủ không khỏi thở phào một hơi, chỉ cần nắm giữ được người Phong Thần, là có thể nói là thiên mệnh sở quy!

"Thông Thiên giáo chủ, cùng trẫm xuống hạ giới đi một chuyến đi!

Trẫm dẫn ngươi đi kết một thiện duyên!" Tô Dự chậm rãi nói.

Ngay sau đó, Tô Dự liền cùng Thông Thiên giáo chủ rời khỏi Thiên Đình, đến một nơi sơn thủy bên ngoài một nơi gọi là Tống Gia Trang.

Thông Thiên giáo chủ quan sát một lượt, nhưng không phát hiện bất kỳ bóng người nào, bèn lên tiếng hỏi: "Tô Dự Thiên Đế, người Phong Thần ở đâu?" "Thông Thiên giáo chủ không cần vội, người Phong Thần sắp đến rồi!" Tô Dự tự tin nói.

Nghe Tô Dự nói vậy, Thông Thiên giáo chủ cũng gật đầu, tĩnh tâm chờ đợi một phen.

Cùng với sự chờ đợi của Tô Dự và Thông Thiên giáo chủ, trong Tống Gia Trang có một lão giả tiên phong đạo cốt, gần như không tự chủ được mà đi ra ngoài Tống Gia Trang, dần dần trong tầm mắt xuất

hiện hai bóng người thanh niên.

Nhìn hai bóng người, vị lão giả tiên phong đạo cốt không khỏi ngạc nhiên, xung quanh không có ai khác, e rằng hai người này đã đưa mình đến đây, thần thông quảng đại như vậy, chắc chắn là tiên nhân không thể nghi ngờ.

"Khương Tử Nha bái kiến tiên nhân!" Nghĩ đến đây, vị lão giả tiên phong đạo cốt vội vàng quỳ lạy hai bóng người thanh niên không xa, ngữ khí trở nên vô cùng cung kính.

Nhưng Khương Tử Nha ngay sau đó lại phát hiện, thân thể mình không nghe sai khiến, dù thế nào cũng không thể quỳ lạy được.

"Thông Thiên giáo chủ, thấy người Phong Thần chưa?" Chỉ nghe thấy một người trước mặt cười nói với người còn lại một câu, nội tâm Khương Tử Nha nhất thời dâng lên sóng lớn ngập trời.

Thông Thiên giáo chủ, đó chính là Thượng Thanh Thánh nhân trong Tam Thanh Thánh nhân!

Lúc này, Tô Dự và Thông Thiên giáo chủ cùng quay người lại, khi Khương Tử Nha nhìn thấy Tô Dự, nội tâm đột nhiên chấn động, phảng phất như thấy được cảnh tượng một nam một nữ dùng bùn đất nặn người.

Khương Tử Nha nhất thời hiểu ra người đứng trước mặt mình là ai, đồng thời cũng cảm nhận được thân thể mình đã khôi phục bình thường.

Khương Tử Nha vội vàng quỳ lạy Tô Dự và Thông Thiên giáo chủ: "Khương Tử Nha bái kiến Nhân tộc Thánh Phụ, Thượng Thanh Thánh nhân!" "Đứng lên đi!" Tô Dự đối với việc Khương Tử Nha nhận ra mình không có chút kinh ngạc nào, năm xưa cùng Nữ Oa nương nương nặn đất tạo người, phàm là người Nhân tộc khi nhìn

thấy hắn đều sẽ thấy được cảnh tượng nặn đất tạo người, đây là cảm ứng tinh thần khắc sâu trong huyết mạch.

Khương Tử Nha cũng không lập tức đứng dậy, mà lại quỳ lạy lần nữa: "Khương Tử Nha một lòng lấy thành tiên đắc đạo làm mục tiêu, nay có vận may lớn gặp được Thánh Phụ, Khương Tử Nha cả gan thỉnh cầu Thánh Phụ truyền cho Khương Tử Nha pháp thành tiên!" "Phương pháp tu luyện của trẫm, không phải người thường có thể tu luyện, nếu ngươi muốn bái sư, vị Thông Thiên giáo chủ bên cạnh trẫm, mới là lựa chọn tốt nhất!" Tô Dự cười nói.

Đến lúc này, Thông Thiên giáo chủ mới hiểu được lời nói trước đó của Tô Dự là thiện duyên gì, hóa ra là để ông nhận đồ đệ!

Thông Thiên giáo chủ nhìn Tô Dự một cái: "Bản tọa hôm nay chính vì ngươi mà đến, nếu ngươi muốn đắc được pháp thành tiên, có nguyện ý bái bản tọa làm thầy không?" "Đa tạ Thánh Phụ, đa tạ Sư tôn!" Khương Tử Nha nghe Thông Thiên giáo chủ muốn thu mình làm đồ đệ, kích động vội vàng đáp ứng.

Tô Dự cười nhạt nhìn Thông Thiên giáo chủ, nói: "Thông Thiên giáo chủ, người Phong Thần đã thuộc về ngươi, vậy Phong Thần Bảng..." "Bản tọa hiểu, Phong Thần Bảng sớm muộn gì cũng là vật của Tô Dự Thiên Đế, đợi Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên xuất thế, bản tọa sẽ giao Phong Thần Bảng cho Tô Dự Thiên Đế!" Thông Thiên giáo chủ thâm minh đại nghĩa nói.

"Sau này mọi bố cục, đều phải trông cậy vào Tô Dự Thiên Đế, bản tọa sẽ toàn quyền phối hợp với Tô Dự Thiên Đế!" Tô Dự hài lòng gật đầu: "Như vậy rất tốt!" "Sau khi Khương Tử Nha bái nhập môn hạ của ngươi, không cần để ý đến tiến độ tu vi của hắn, đừng quên chức trách chính của hắn là Phong Thần!" Tô Dự nhìn Khương Tử Nha một cái, nhẹ nhàng dặn dò một câu.

Thông Thiên giáo chủ gật đầu: "Bản tọa hiểu!" Nghe cuộc đối thoại của Tô Dự Thiên Đế và Thông Thiên giáo chủ, nội tâm Khương Tử Nha không khỏi kinh ngạc.

Phong Thần?

Chức trách của mình?

Nhưng dù nội tâm đầy nghi hoặc, Khương Tử Nha cũng không hỏi nhiều, hắn hiểu một đạo lý.

Nếu là chuyện nên biết, thì sớm muộn gì sư tôn cũng sẽ nói cho hắn, nếu sư tôn không nói, thì đó là chuyện không nên biết.

Tiếp theo, Thông Thiên giáo chủ mang theo Khương Tử Nha đến Bích Du cung ở Đông Hải, Tô Dự lại không trở về Thiên Đình, mà đến Triều Ca.

Không sai, đã đến lúc đánh thức ký ức của Cửu tử Long Vương!

Có bọn họ ở Triều Ca phò tá Đế Tân, Đế Tân không nghi ngờ gì sẽ an toàn hơn rất nhiều!

Chương 372

Cho dù hai vị Thánh nhân Tây phương có phái yêu quái đến quấy nhiễu giang sơn Thương triều, cũng nhất định sẽ bị Cửu tử Long Vương nhìn thấu, từ đó chém giết chúng, sẽ không có chút ảnh hưởng nào đến bố cục của Tô Dự.

Thêm vào đó, hiện nay hai vị nhân vật chính lượng kiếp thân mang tướng Phi Hùng đều là người của phe Tô Dự, người của Tây Phương giáo và Xiển giáo lấy gì để đấu với hắn!

Triều Ca, tẩm cung của Thương Trụ vương.

Thương Trụ vương sau khi xử lý xong chính sự, cho cung nữ lui ra, đang định lên giường nghỉ ngơi một lát thì một giọng nói đột ngột vang lên trong tẩm cung.

"Đế Tân!" Đột nhiên, đôi mắt mệt mỏi của Đế Tân bỗng trở nên sắc bén, ánh mắt quét một vòng, tuy không phát hiện ra bóng người nào, nhưng vẫn không hề sợ hãi: "Thần thánh phương nào giáng lâm, hiện thân cho cô gặp một lần đi!" Trong lúc nói, Đế Tân thản nhiên đi dạo trong phòng, tiện tay cầm lấy thanh cổ kiếm màu vàng trên giá kiếm.

Hiển nhiên, nội tâm Đế Tân rõ ràng, lần này đến không phải là người tầm thường, cho nên mới ngay lập tức cầm lấy khí của Nhân Hoàng, Hiên Viên kiếm.

"Cảnh giác không tệ, nội tâm tuy có chút căng thẳng, nhưng lại nhanh chóng bình tĩnh lại, quả là một quân vương đủ tư cách!" Giọng nói già dặn lại lần nữa vang vọng trong tẩm cung, sau đó một bóng người thanh niên ngưng tụ trong tẩm cung, hai tay chắp sau lưng, vô cùng lãnh đạm.

Cùng với bóng người dần dần ngưng tụ thành thực thể, khi nhìn rõ dung mạo của người thanh niên, lòng Đế Tân chấn động, trong thoáng chốc, trong tâm thần hiện ra cảnh tượng nặn đất tạo người năm xưa.

"Quốc quân Thương triều Đế Tân bái kiến Thánh Phụ!" Hoàn hồn, Đế Tân lập tức đặt Hiên Viên kiếm xuống, cúi người cong eo, chắp tay hành lễ với người thanh niên trước mặt.

Đối mặt với Thiên Đế Tô Dự, Đế Tân không hành quỳ bái lễ như Khương Tử Nha, Thân Công Báo, dù sao hắn cũng là Thiên tử.

Thân là Thiên tử, cho dù đối mặt với Thánh nhân, cũng không cần hành lễ.

Giữa Hồng Hoang thiên địa, cũng chỉ có hai người mới có thể khiến Đế Tân cam tâm tình nguyện hành lễ, Tô Dự là một trong số đó.

Vị còn lại, là Nhân tộc Thánh Mẫu Nữ Oa nương nương.

Tô Dự phất tay, không chút khách khí tùy ý ngồi xuống: "Đế Tân, ngươi có biết trẫm lần này đột nhiên đến đây, là vì chuyện gì không!" "Đế Tân không biết!" Đế Tân cung kính đáp.

Tô Dự nhẹ nhàng nói: "Gọi chín vị thần tướng dưới trướng ngươi đến đây, đợi bọn họ đến, ngươi tự nhiên sẽ hiểu!" "Vâng!" Đế Tân khẽ gật đầu, sau đó xoay người đẩy cửa ra, lại lần nữa khôi phục vẻ uy nghiêm đó, hạ lệnh: "Cho chín vị thần tướng mau chóng đến gặp cô!" Rất nhanh, chín vị thần tướng đã đến ngoài tẩm cung của Đế Tân, Đế Tân dẫn họ đi vào.

"Thánh Phụ, chín vị thần tướng đều đã đến!" Đế Tân khép cửa lại, trầm giọng nói.

Nghe lời của Đế Tân, chín vị thần tướng khẽ ngẩn người, trong ánh mắt đầy vẻ khó hiểu, Thánh Phụ?

Thánh Phụ nào?

"Chín vị ái khanh, đây là Nhân tộc Thánh Phụ, Thiên Đế Tô Dự, các ngươi còn không mau hành lễ!" Đế Tân xoay người trầm giọng nói với chín vị thần tướng.

"Vâng?" Chín vị thần tướng nhất thời kinh hãi thất sắc, vội vàng quỳ một gối xuống đất, trầm giọng nói: "Bái kiến Thánh Phụ!" "Chín vị ái khanh, lúc này không tỉnh, còn đợi đến khi nào!" Tô Dự uy nghiêm hét lớn một tiếng, sóng âm hung mãnh rót vào trong thân thể chín vị thần tướng, chín vị thần tướng toàn thân run rẩy, chỉ cảm thấy đầu óc ong ong, sau đó những ký ức quen thuộc mà xa lạ xuất hiện trong thức hải.

Ngay sau đó, Tô Dự tiện tay phất một cái, chín đạo lưu quang chui vào mi tâm của chín người, nhất thời trên người chín vị thần tướng dâng lên uy thế cường đại, lan tràn ra khắp nơi.

"Ầm!" Lúc này, Đế Tân thể hiện ra phong thái mà một quân vương Nhân Đạo nên có, trong ánh mắt tuy kinh ngạc, nhưng hai tay bắt chéo, che trước ngực, chỉ thấy trong cơ thể bộc phát ra một tiếng rồng ngâm, che chở cho bản thân Đế Tân.

Đó chính là Nhân Đạo khí vận trên người Đế Tân.

Ngay sau đó, chín vị thần tướng đột nhiên mở bừng hai mắt, không hẹn mà cùng phát ra giọng nói cung kính.

"Tù Ngưu!" "Nhai Tí!" "Trào Phong!" "Bồ Lao!" "Toan Nghê!" "Bá Hạ!" "Bệ Ngạn!" "Phụ Hý!" "Ly Vẫn!" "Cửu Diệu Tinh Quân bái kiến Thiên Đế bệ hạ!" Hiển nhiên, sau khi được Tô Dự điểm hóa, Cửu tử của Long Vương đã hoàn toàn khôi phục ký ức và tu vi tiền thế.

Lúc này, Đế Tân sao có thể không hiểu chín vị thần tướng, chính là

Cửu Diệu Tinh Quân của Thiên Đình, là Cửu tử của Long Vương chuyển thế, nhất thời nội tâm kích động không thôi, khó trách chín vị thần tướng lại thần dũng vô song như vậy!

Thánh Phụ phù hộ Đại Thương ta a!

"Đứng lên đi!" Tô Dự hài lòng gật đầu, ánh mắt chuyển động rơi trên người Đế Tân: "Đế Tân, theo quy củ Cửu Diệu Tinh Quân khôi phục ký ức, phải cùng trẫm trở về Thiên Đình!" "Điều này là đương nhiên!" Nghe vậy, nội tâm Đế Tân không khỏi thất lạc, nhưng nếu Thánh Phụ Tô Dự đã yêu cầu, hắn cũng chỉ có thể nghe theo sự sắp xếp của Thánh Phụ.

"Không cần thất vọng, lời của trẫm chưa nói xong!" Nhìn thấy Đế Tân dưới sự thất vọng lại cũng đồng ý để Cửu tử Long Vương trở về Thiên Đình, nội tâm Tô Dự đối với Đế Tân lại cao hơn một bậc, sau đó cười nói: "Tình hình hiện nay bất đồng, giữa Hồng Hoang thiên địa sát kiếp sắp đến, cho nên trẫm dự định để Cửu Diệu Tinh Quân tiếp tục ở lại Thương triều!" "Đa tạ Thánh Phụ!" Đế Tân vui mừng khôn xiết… Không, ánh mắt của Cửu tử Long Vương đều trở nên nặng nề, lão đại Tù Ngưu trầm giọng hỏi: "Bệ hạ, sát kiếp mà ngài nói chẳng lẽ là…" "Không sai, Vô Lượng lượng kiếp mới đã ra đời!" Tô Dự nói thật, sắc mặt Cửu tử Long Vương kịch biến, bọn họ là những người đã đích thân trải qua hai lần lượng kiếp.

Mỗi một lần lượng kiếp đều là cửu tử nhất sinh, mạnh như Tiên Thiên Tam tộc, Vu Yêu lưỡng tộc đều đã hoàn toàn lụi tàn trong lượng kiếp.

Long tộc nếu không đầu quân cho Thiên Đế Tô Dự, e rằng cũng không có cục diện tốt đẹp như hiện nay, nếu lại bị cuốn vào trận lượng kiếp này… "Không cần lo lắng, lần lượng kiếp này là Phong Thần lượng kiếp, người của Thiên Đình chúng ta không cần nhập

kiếp!" Tô Dự an ủi: "Sở dĩ để các ngươi tiếp tục ở lại Thương triều, là vì trẫm muốn mượn trận Phong Thần lượng kiếp này để mưu đồ một phen, các ngươi phải hết lòng phò tá Đế Tân!" "Cẩn tuân pháp chỉ của bệ hạ!" Nghe vậy, Cửu tử Long Vương nhất thời thở phào một hơi, không cần nhập kiếp là tốt rồi, như vậy họ cũng yên tâm!

Tô Dự tiện tay che đậy thiên cơ, ánh mắt lại lần nữa rơi trên người Đế Tân: "Đế Tân, sau này nhất định phải càng thêm hiền minh, lần sát kiếp này bắt nguồn từ Thương triều, hơi bất cẩn một chút có khả năng khiến Thương triều bị diệt!" "Xin Thánh Phụ trợ giúp Thương triều của ta!" Nội tâm Đế Tân nổ tung, vô cùng căng thẳng chắp tay thỉnh cầu.

Tô Dự nhẹ giọng nói: "Trẫm để Cửu Diệu Tinh Quân lại cho ngươi, chính là để giúp đỡ Thương triều, nhưng nếu bản thân ngươi vô năng, cho dù là trẫm cũng sẽ không giúp nữa!" "Thánh Phụ yên tâm, Đế Tân nhất định sẽ làm một minh quân!" Đế Tân thề thốt đảm bảo.

Nghe vậy, Tô Dự gật đầu, nói: "Chỉ cần ngươi là một minh quân, cho dù Thương triều diệt vong là Thiên Đạo đã định, trẫm cũng sẽ bảo vệ Thương triều không diệt!" Giọng nói tưởng chừng nhẹ nhàng, lại tràn ngập bá khí mạnh mẽ, khiến nội tâm Đế Tân run rẩy, đồng thời dâng lên hào tình vạn trượng.

"Đến lúc đó, sát kiếp đến, trẫm cũng sẽ lần lượt phái người của Thiên Đình xuống trợ giúp Thương triều!" "Đế Tân chỉ cần nhớ một câu!" "Nhân định thắng thiên!" Sau khi đánh thức Cửu tử Long Vương, dặn dò Đế Tân xong, Tô Dự liền trực tiếp trở về Thiên Đình.

Theo cục thế hiện tại, Thông Thiên giáo chủ và Tiệt giáo đã lựa chọn Thương triều, vậy thì liên minh của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Tây Phương nhị thánh, thế tất sẽ lựa chọn Tây Kỳ Chu triều đã được

thiên mệnh định sẵn.

Hiện nay chỉ cần Đế Tân có thể luôn duy trì là một quân chủ hiền minh, cộng thêm sự phò tá của Cửu Diệu Tinh Quân và Văn Thái sư, nhất định sẽ khiến khí vận của Thương triều kéo dài không dứt.

Cửu tử Long Vương giúp Nhân tộc trấn thủ đất Cửu Châu, bản thân đã có công đức ngút trời, nếu có thể trong lần lượng kiếp này giúp Thương triều tìm được một tia sinh cơ, vậy thì đến lúc đó sẽ càng tiến thêm một bước, trở thành cường giả hàng đầu của Thiên Đình.

Cửu tử Long Vương khi đầu thân vào Cửu đỉnh, trấn áp đất Cửu Châu đã là Chuẩn Thánh, sự rèn luyện trong lần lượng kiếp này, thế tất sẽ khiến họ luyện hóa công đức, không chừng có thể trực tiếp đạt đến Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Ngoài ra, Tô Dự quyết định đợi sau khi Phong Thần lượng kiếp chính thức mở ra, sẽ phái Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ, Dương Tiễn, Khổng Tuyên và những người khác đến Thương triều, rèn luyện một phen đối với sau này có lợi ích cực lớn.

Có những chiến lực đỉnh phong này, Thánh nhân không ra, ai có thể cản!

Cộng thêm Tai Tinh Thân Công Báo mà Tô Dự đã sắp xếp, Tây Phương giáo và Xiển giáo chuẩn bị toàn bộ lên Phong Thần Bảng đi!

Đợi đến khi Thánh nhân ra tay, tất cả đều đã triệt để muộn!

Đối với bố cục của Phong Thần lượng kiếp, Tô Dự đã triệt để sắp xếp ổn thỏa, khả năng người trong Thiên Đình bị tổn thương là cực nhỏ, chỉ cần đề phòng Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân hạ hắc thủ là được.

Tây Phương giáo bị Tô Dự tính kế, vì Thân Công Báo mà không

thể không lại lần nữa nhập kiếp, không thể đứng ngoài quan sát.

Cho nên Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân tuyệt đối sẽ dốc hết toàn lực, thu hoạch lợi ích lớn nhất, và sẽ không để người của Tây Phương giáo lên bảng, không chừng thời khắc mấu chốt sẽ lấy Xiển giáo ra làm lá chắn.

Đã thoát ly Huyền môn, lại muốn đoạt lấy khí vận của Huyền môn, quả thực là nằm mơ giữa ban ngày, si tâm vọng tưởng!

Đến lúc đó, bố cục của Tô Dự toàn diện khởi động, lại thêm người của Xiển giáo, nhất định sẽ cho họ biết cái gì gọi là mất cả chì lẫn chài!

Nói lại, Thông Thiên giáo chủ lại thu thêm một danh đệ tử, dẫn đến sự quan tâm chung của Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn vị Thánh nhân.

Chương 373

Dù sao thân là Thánh nhân, ngoài lúc mới thành Thánh ra, chưa từng có thêm đệ tử mới, đại bộ phận những người có thiên phú dị bẩm, đều giao cho đệ tử thu nhận môn hạ, cơ bản không có tự mình làm.

Cùng với việc quan tâm đến đệ tử mới của Thông Thiên giáo chủ, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vốn đang vui mừng nhất thời buồn bực, ngay cả Thái Thanh Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không khỏi có chút kinh ngạc.

Vạn lần không ngờ, đệ tử mới của Thông Thiên giáo chủ, cũng có tướng Phi Hùng!

Chẳng lẽ người Phong Thần sẽ có hai người?

Ý nghĩ này vừa nảy sinh, liền bị Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn vị Thánh nhân dập tắt, người Phong Thần là ứng vận mà sinh, căn bản không thể nào có hai người!

Như vậy, giữa hai người hẳn là có một người giả!

Nhưng rốt cuộc ai là thật, ai là giả, họ cũng không phát hiện ra bất kỳ manh mối nào, nhất thời chỉ có thể kiên nhẫn quan sát.

Ngay sau đó, Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, bốn vị Thánh nhân liền đặc biệt quan tâm đến Khương Tử Nha, thỉnh thoảng lại so sánh với Thân Công Báo của Tây Phương giáo.

Cùng với thời gian trôi qua, sự khác biệt giữa Thân Công Báo và Khương Tử Nha liền hiện rõ, tình huống này đồng thời cũng khiến Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi thở phào.

Tư chất của Thân Công Báo vốn không tệ, lại thêm mảnh vụn pháp tắc mà Tô Dự ban cho, dưới linh khí sung túc của Tu Di sơn ở Tây Phương giáo, cùng sự chỉ điểm của hai vị Thánh nhân Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, tốc độ tu luyện đột phá mạnh mẽ, cách Thái Ất Kim Tiên cũng không xa.

Hiển nhiên, Tây Phương nhị thánh đã dồn không ít công sức bồi dưỡng cho Thân Công Báo.

Bên Khương Tử Nha thì có chút không chịu nổi, Thông Thiên giáo chủ chỉ truyền thụ cho hắn 《Thượng Thanh Thánh Pháp》, thỉnh thoảng có vấn đề gì, Thông Thiên giáo chủ cũng chỉ điểm một hai, còn lại hoàn toàn không quan tâm không hỏi đến.

Tài nguyên mà Tiệt giáo nắm giữ tuy không bằng Thiên Đình, nhưng dù sao cũng là đại giáo số một Hồng Hoang, nhưng lại không cho bất kỳ sự trợ giúp ngoại lực nào.

Điều này khiến Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn vị Thánh nhân đều vô cùng khó hiểu.

Không chỉ như vậy, điều càng khiến bốn vị Thánh nhân bất ngờ là ngay cả bản thân Khương Tử Nha, dường như cũng không có bất kỳ sự tự giác nào.

Không những không nỗ lực tu luyện, mỗi ngày còn không làm việc chính đi nghiên cứu bàng môn tả đạo, tu vi yếu kém đến mức căn bản không xứng làm đệ tử của Thánh nhân.

Sau vài lần quan sát, Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn vị Thánh nhân, đều cho rằng Khương Tử Nha e rằng chỉ có tướng Phi Hùng mà thôi, người Phong Thần chân chính phải là Thân Công Báo mới đúng.

Sau đó, họ cũng từ bỏ việc tiếp tục quan tâm đến Khương Tử

Nha.

Họ làm sao biết được, người Phong Thần chân chính căn bản không cần có tu vi cao thâm đến mức nào.

Khương Tử Nha trên phương diện tu luyện quả thực không có thiên phú lớn, nhưng lại có một trái tim bình thường.

Giữa các sư huynh đệ trong Tiệt giáo đoàn kết hữu ái, không có nửa phần châm chọc mỉa mai đối với Khương Tử Nha.

Cho nên, bản thân Khương Tử Nha cũng không quá để tâm đến việc tu vi tiến triển nhanh hay chậm.

Quan trọng hơn, năm xưa khi Thông Thiên giáo chủ thu Khương Tử Nha vào môn hạ, đã được dặn dò không cần để ý đến tu vi của Khương Tử Nha, hắn có chức trách của mình.

Do đó, Khương Tử Nha mới có thể ung dung tự tại sống cuộc sống nhàn vân dã hạc mà hắn hằng mơ ước.

Một ngày nọ, trong Thiên Đình, Tô Dự sau khi xử lý xong sự vụ, trở về tẩm cung, Nữ Oa nương nương chủ động tiến lên.

Nữ Oa nương nương nhẹ giọng nói: "Phu quân, ta đã theo lời chàng, để Linh Châu Tử chuyển thế luân hồi!" "Hiện nay thân chuyển thế của Linh Châu Tử đang ở Trần Đường quan!" Hậu Thổ nương nương chậm rãi nói.

Tô Dự cười gật đầu: "Như vậy rất tốt, Linh Châu Tử thiên phú dị bẩm, lần Phong Thần lượng kiếp này có thể khiến nó nhanh chóng trưởng thành!" "Phu quân…" Trên má Hậu Thổ nương nương hiện lên vẻ áy náy: "Lúc Linh Châu Tử luân hồi, ta mơ hồ cảm giác có chút không đúng, cụ thể xảy ra vấn đề gì, ta cũng không rõ lắm!" "Ồ!" Nghe lời của Hậu Thổ nương nương, Tô Dự rơi vào trầm tư, Hậu Thổ nương nương thân là chủ của Lục Đạo Luân Hồi, giữa Hồng

Hoang thiên địa này, những người khác, trừ hắn ra, cho dù là lục đại Thánh nhân cũng không thể can thiệp vào Lục Đạo Luân Hồi.

Người có thể khiến Hậu Thổ cảm thấy không đúng, rốt cuộc là ai?

Vấn đề nằm ở trên người Linh Châu Tử!

Suy đi nghĩ lại, Tô Dự chỉ có một khả năng, đó là Thiên Đạo!

Hiện nay trong cả Hồng Hoang thiên địa, e rằng cũng chỉ có Thiên Đạo mới có năng lực can thiệp vào Lục Đạo Luân Hồi!

Thú vị rồi đây!

Phong Thần lượng kiếp sắp đến, Thiên Đạo đột nhiên can thiệp vào Lục Đạo Luân Hồi, rốt cuộc muốn làm gì?

Linh Châu Tử là đồng tử của Nữ Oa, căn bản không thuộc Huyền môn!

Tô Dự để Nữ Oa nương nương cho Linh Châu Tử luân hồi, cũng là để sau này có thể thêm cho Thiên Đình một vị đại tướng!

Chẳng lẽ Thiên Đạo… Nghĩ đến đây, trong mắt Tô Dự lóe lên một tia tinh quang, sau đó cười an ủi: "Hậu Thổ không cần tự trách, chuyện của Linh Châu Tử có trẫm xử lý!" Thế là, Tô Dự liền dùng thần niệm hóa thân, đến Trần Đường quan!

Lúc này, Lý Tĩnh với tâm trạng kích động, đi đi lại lại ngoài phòng, đứa con trai thứ ba của ông cuối cùng cũng sắp ra đời.

Ba năm!

Cuối cùng cũng sắp sinh!

Lý Tĩnh thân là đệ tử của Độ Ách chân nhân, tự nhiên hiểu khái niệm mang thai ba năm!

Thông thường những tồn tại như vậy, đều là bậc thánh hiền trong

Nhân tộc.

Thân là người cha, Lý Tĩnh sao không hy vọng con mình thành rồng!

Nhưng nói thật, nội tâm Lý Tĩnh đối với đứa con trai thứ ba sắp ra đời này, có chút lo lắng.

Gần đây Phong Thần lượng kiếp đột ngột bùng nổ, đối với những người tu luyện không còn là bí mật, con trai cả và con trai thứ hai đều đã được thu nhập môn hạ Xiển giáo, có Nguyên Thủy Thiên Tôn che chở, sẽ không có chuyện gì xảy ra.

Vậy còn con trai thứ ba thì sao?!

Nếu bị cuốn vào sát kiếp, đến lúc đó chẳng phải là người đầu bạc tiễn kẻ đầu xanh sao!

Nghĩ đến đây, nội tâm Lý Tĩnh không khỏi phức tạp, âm thầm quyết định đợi sau khi đứa con trai thứ ba ra đời trưởng thành vài năm, sẽ đưa đến Xiển giáo học nghệ.

Với con trai cả Kim Tra, con trai thứ hai Mộc Tra, đưa đi học nghệ chắc không thành vấn đề.

Nhưng Lý Tĩnh vạn lần không ngờ, đứa con trai thứ ba này, sớm đã bị Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự định trước rồi.

Chương 374

"A!

Yêu quái a!" Đột nhiên, trong phòng truyền đến tiếng la hét kinh hãi của bà đỡ, sau đó chỉ thấy cửa phòng mở ra, bà đỡ hoảng loạn vô cùng, giọng nói đầy sợ hãi: "Ân phu nhân… sinh ra một con yêu quái a!" "Cái gì?" Lời của bà đỡ như sét đánh ngang tai, trực tiếp đánh vào lòng Lý Tĩnh, vội vàng xông vào phòng.

Trong tầm mắt, Lý Tĩnh thấy đúng như bà đỡ nói, thê tử Ân phu nhân sau ba năm sáu tháng, sinh ra một cục thịt lớn mềm nhũn đang động đậy.

Nhất thời, Lý Tĩnh tức giận công tâm, trực tiếp rút kiếm chém về phía cục thịt đó.

"Phu quân đừng." Ân phu nhân thấy vậy, vội vàng mở miệng ngăn cản, chỉ tiếc là vừa mới sinh xong, căn bản không có sức lực để ngăn cản.

"Dừng tay!" Một giọng nói hùng hồn như sấm sét chín tầng trời vang vọng khắp Trần Đường quan, khiến Lý Tĩnh toàn thân run rẩy, nhất thời không thể động đậy.

"Lý Tĩnh thật uổng làm cha, hổ dữ còn không ăn thịt con, ngươi lại muốn sát hại con trai mình!" Cùng với nơi phát ra âm thanh, hiện ra một người thanh niên, ánh mắt lạnh lùng, gương mặt đầy vẻ uy nghiêm.

Ánh mắt Lý Tĩnh và Ân phu nhân chuyển động, tâm thần đại động, đều thấy được cảnh tượng nặn đất tạo người thời thượng cổ năm xưa.

“Thánh Phụ cứu con của tôi!” Ân phu nhân thể hiện ra ánh sáng của tình mẫu tử, đẫm lệ cầu xin.

“Không cần lo lắng, trẫm hôm nay đến đây, chính là vì đứa con trai thứ ba của ngươi!” Nghe Ân phu nhân khóc lóc, Tô Dự an ủi một câu, ánh mắt rơi trên người Lý Tĩnh.

“Lý Tĩnh, ngươi có biết tội không!” Giọng nói như sông lớn cuồn cuộn, không ngừng xung kích Lý Tĩnh, trực tiếp khiến Lý Tĩnh tê liệt ngồi trên mặt đất.

“Thánh Phụ, đứa con này là một con yêu quái a!” Sau tiếng đầu óc ong ong, Lý Tĩnh vội vàng quỳ xuống trước mặt Tô Dự.

“Ngu xuẩn!” Tô Dự lạnh giọng quát: “Đứa con này chẳng qua là cách thức chào đời có chút đặc biệt mà thôi!” “Nhìn lại Tam Hoàng Ngũ Đế, ai mà khi chào đời không có dị tượng hoành sinh!” “Ngươi uổng là nửa đệ tử Nhân giáo, chẳng lẽ không hiểu tồn tại tức là có đạo lý của nó sao?” Nếu nói trong Phong Thần lượng kiếp, người mà Tô Dự không thích nhất không phải là Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề nhị thánh, mà là Tổng binh Trần Đường quan Lý Tĩnh trước mắt này.

Sự ma sát giữa các vị Thánh nhân và Tô Dự, thuần túy là vì lợi ích, đây là lẽ thường tình.

Dù sao ai cũng muốn có được nhiều hơn.

Nhưng Lý Tĩnh thân là người cha, lại làm ra chuyện như vậy, sau này còn hủy đi hy vọng phục sinh của con trai mình, thật đáng chết!

“Lý Tĩnh có tội, xin Thánh Phụ trách phạt!” Nghe Tô Dự quát mắng, nội tâm Lý Tĩnh không khỏi bình tĩnh lại, vội vàng trầm giọng nói.

“Hừ!” Tô Dự hừ lạnh một tiếng: “Đứa con trai thứ ba của ngươi

là Linh Châu Tử bên cạnh Đế hậu của trẫm, Nữ Oa nương nương, chuyển thế, nếu không xem xét đến nhân quả, ngươi hiện đã đọa vào Súc Sinh Đạo rồi!" Nói xong, Tô Dự búng ngón tay một cái, một tia sáng từ đầu ngón tay lướt ra, chui vào cục thịt mềm nhũn đó.

Nhất thời, tốc độ động đậy của cục thịt càng nhanh hơn, mơ hồ có hình dáng của một đứa trẻ sơ sinh.

"Đứa con này sở dĩ khi sinh ra có hình dạng cục thịt, hoàn toàn là vì cục thịt đó là tiên thiên tiêu chí của tiền thế!" Tô Dự lạnh lùng nhìn Lý Tĩnh.

"Ngươi có biết một kiếm chém xuống, liền hủy đi tiên thiên tiêu chí, sẽ gây ra tổn hại lớn thế nào cho sau này không!" Tô Dự còn nhớ rõ ràng, thời kỳ Tây Du, Na Tra tuy ban đầu đấu với Tôn Ngộ Không khó phân thắng bại, nhưng cuối cùng lại rơi vào thế hạ phong, bị Tôn Ngộ Không đánh bại.

Phải biết rằng, Linh Châu Tử là tiên thiên linh châu hấp thụ linh khí của trời đất, thụ tinh hoa của nhật nguyệt mà hình thành, căn cước không hề kém Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn và những người khác.

Sau đó, lại vì Nữ Oa nương nương nặn đất tạo người, tiên thiên linh châu hấp thụ một chút công đức, mới sinh ra linh trí thành Linh Châu Tử, trở thành đạo đồng của Nữ Oa nương nương.

Nếu không phải Lý Tĩnh lúc vừa chuyển thế đã hủy hoại tiên thiên căn cước của Linh Châu Tử, Na Tra tất định sẽ không yếu hơn Tôn Ngộ Không.

Nghe lời của Tô Dự, nội tâm Lý Tĩnh không khỏi hối hận, đồng thời âm thầm may mắn vì Thánh Phụ Tô Dự đã xuất hiện ngăn cản hành vi lỗ mãng của mình.

Cùng với linh quang của Tô Dự rót vào, cục thịt chậm rãi hiện hóa

thành một đứa trẻ sơ sinh đeo vòng vàng, thân quấn lụa đỏ.

Nhìn cảnh này, Lý Tĩnh đối với lời nói của Thánh Phụ Tô Dự, không còn chút nghi ngờ nào nữa.

Sinh ra đã có hai đại linh bảo đi kèm, ngoài Thánh nhân ra, ai có thủ bút như vậy!

"Con của tôi!" Ân phu nhân thấy đứa trẻ hoàn chỉnh xuất hiện, nhất thời vui mừng như điên, trong một lúc dâng lên sức mạnh không tên, trực tiếp ôm đứa trẻ vào lòng.

"Thánh Phụ dạy phải, Lý Tĩnh sau này nhất định sẽ đối xử tốt với tam lang, tuyệt đối không làm ra chuyện lỗ mãng như vậy nữa!" Nhìn đứa con trai đáng yêu như vậy, Lý Tĩnh vội vàng đối với Tô Dự, thề thốt đảm bảo.

"Như vậy tốt nhất!" Tô Dự lạnh lùng liếc Lý Tĩnh một cái, khiến ông cảm giác như đang ở trong Cửu U luyện ngục.

"Trẫm hôm nay đến đây, là để thu nó làm đồ đệ, thân là phụ mẫu, các ngươi có ý kiến gì không!" Lý Tĩnh mừng rỡ: "Khuyển tử có thể được Thánh Phụ coi trọng, là vinh hạnh của khuyển tử!

Chúng tôi tự nhiên không có ý kiến gì!" Ban đầu Lý Tĩnh vì Phong Thần lượng kiếp, có chút lo lắng, nếu đứa con trai thứ ba trở thành đồ đệ của Thiên Đế, vậy thì hoàn toàn không cần lo lắng gì nữa.

"Thánh Phụ nếu đã thu khuyển tử làm đồ đệ, Lý Tĩnh cả gan xin Thánh Phụ ban tên cho khuyển tử!" "Na Tra!" Sau khi đặt tên xong, Tô Dự đến trước mặt Ân phu nhân, cười nhẹ nói: "Ân phu nhân, có thể cho trẫm xem đứa trẻ một chút không!" Nghe vậy, Ân phu nhân mới lưu luyến không rời đưa Na Tra đến trước mặt Tô Dự.

Tô Dự sau khi nhận lấy Na Tra, thần thức cẩn thận quét qua trong cơ thể Na Tra, hắn muốn xem xem Thiên Đạo đã giở trò gì trên người

Na Tra!

Na Tra nhìn Tô Dự trước mắt, nội tâm cảm nhận được một sự thân thiết không tên, không khỏi nở nụ cười.

"Tiểu tử!" Sau khi quét xong, trong mắt Tô Dự lóe lên một tia lạnh lùng, sau đó cười nói: "Vi sư tặng con Hỏa Tiêm Thương, Phong Hỏa Luân, sau này nhớ kỹ không được mượn đó mà tùy tiện làm hại người khác!" Lòng bàn tay lật một cái, một thanh trường thương và hai bánh xe nhỏ liền xuất hiện trong lòng bàn tay.

Đột ngột, trên người Na Tra bay ra ba giọt máu tươi, rơi vào hai kiện linh bảo.

Tô Dự giúp Na Tra trực tiếp luyện hóa Hỏa Tiêm Thương và Phong Hỏa Luân, hai kiện linh bảo ẩn vào trong cơ thể Na Tra, sau đó búng ngón tay một cái.

"Đây là 《Cửu Chuyển Huyền Công》 và 《Cửu Chuyển Nguyên Công》, phải tu luyện cho tốt!

Ba năm sau, trẫm sẽ lại đến đón con về Thiên Đình!" Lời của Tô Dự khắc sâu vào trong đầu Na Tra, cảm giác ấm áp từ linh bảo trên cơ thể, khiến nụ cười của Na Tra càng thêm rạng rỡ.

Nói xong, Tô Dự liền giao Na Tra cho Ân phu nhân, sau đó liền biến mất trong phòng.

Ba mươi ba tầng trời, Thiên Đế điện.

Tô Dự hoàn hồn, trong mắt đầy vẻ lạnh lùng: "Hay cho một Thiên Đạo, mượn kế này để tính kế trẫm!" "Phu quân, chuyển thế của Linh Châu Tử thật sự có vấn đề sao!" Nữ Oa nương nương cau mày.

Tô Dự gật đầu: "Không sai, lần này trẫm đến Trần Đường quan phát hiện thân chuyển thế của Linh Châu Tử là Lý Na Tra, trong cơ thể chân linh chỉ có một nửa, nửa còn lại do công đức bổ sung!" Qua

kiểm tra Na Tra, Tô Dự phát hiện một nửa chân linh của Na Tra, dưới sự bổ sung của công đức, đã trở thành một cá thể hoàn chỉnh.

Nếu không phải Tô Dự ngăn cản Lý Tĩnh, để Lý Tĩnh phá hủy tiên thiên căn cước của Linh Châu Tử, thì cho dù là ai cũng không thể phát hiện ra chân linh của Na Tra chỉ có một nửa.

"Công đức?" Nữ Oa nương nương ngạc nhiên nói: "Nhưng Linh Châu Tử trước đó đã hấp thụ công đức sáng tạo Nhân tộc của hai chúng ta, đã hoàn toàn luyện hóa, sao có thể còn có công đức?" "Cho nên, trẫm mới nói là do Thiên Đạo giở trò!" Trong mắt Tô Dự lóe lên tia sắc bén.

Hậu Thổ nương nương có chút áy náy: "Phu quân đừng tức giận!

Lần này là ta không đúng, nếu không phải ta không cẩn thận để Thiên Đạo can thiệp vào Lục Đạo Luân Hồi, sẽ không có chuyện như vậy." "Hậu Thổ muội muội, chuyện này sao có thể trách muội!" Nữ Oa an ủi.

Chương 375

Tô Dự nhẹ giọng nói: "Hậu Thổ, không phải lỗi của Nữ Oa, chuyện này quả thực không thể trách em, dù sao Thiên Đạo cưỡng ép can thiệp vào Lục Đạo Luân Hồi, ai cũng không ngờ được, không cần tự trách!" "Phu quân, vừa rồi chàng nói Thiên Đạo tại sao lại phân liệt chân linh của Linh Châu Tử?" Nữ Oa nương nương ngưng giọng hỏi.

Tô Dự cười lạnh một tiếng: "Thiên Đạo làm như vậy, chẳng qua là muốn mượn hai bộ phận chân linh của Linh Châu Tử, thông qua liên hệ nhân quả, để Thiên Đình của chúng ta nhập kiếp!" "Sư tôn ban đầu của Linh Châu Tử là Thái Ất chân nhân dưới trướng Nguyên Thủy Thiên Tôn, nếu không phải trẫm đột nhiên xuất hiện, nẫng tay trên thân chuyển thế của Linh Châu Tử!

Na Tra tất định sẽ tiến vào Xiển giáo!" "Xiển giáo là chủ lực của lần lượng kiếp này, một bộ phận chân linh khác lại đầu thân vào dưới trướng Thiên Đình của ta!" "Hai bộ phận chân linh, vô hình trung tất định sẽ hấp dẫn nhau, đến lúc đó nhất định sẽ vì phe phái mà đại chiến!" "Bất luận bên nào sống, bên nào chết, đều tuyệt đối sẽ truy cứu!

Đồng thời cũng sẽ khiến nhân quả như quả cầu tuyết lăn càng lúc càng lớn, trực tiếp kéo Thiên Đình của ta chính thức tiến vào trận Phong Thần lượng kiếp này!" Các vị Đế hậu nghe lời của Tô Dự, nội tâm nhất thời dâng lên một luồng hàn ý thấu xương, nếu thật sự như phu quân nói, sau khi Thiên Đình nhập kiếp, các vị thiên tướng cho dù được phong thần lại lần nữa, thực lực cũng sẽ giảm đi rất nhiều.

Thủ đoạn này thật âm hiểm đến cực điểm!

Tây Vương Mẫu vội vàng hỏi: "Hiện nay phu quân đã nhìn thấu

kế của Thiên Đạo, ta cho rằng chúng ta nên tương kế tựu kế, đem những người chuyển thế từ hai bộ phận chân linh của Linh Châu Tử toàn bộ thu nhập vào Thiên Đình của chúng ta!

Đến lúc đó, Thiên Đình của chúng ta cũng sẽ trong họa có phúc, thu được hai đại chiến lực cao cấp!" "Nói không sai!" Tô Dự cười cười, điều Tây Vương Mẫu nói hoàn toàn giống với suy nghĩ của hắn.

Ánh mắt Nữ Oa nương nương nhìn về phía Hậu Thổ nương nương, nhẹ giọng hỏi: "Hậu Thổ muội muội, muội có biết bộ phận chân linh còn lại của Linh Châu Tử luân hồi ở đâu không?" "Vì Thiên Đạo cố ý can thiệp, ta căn bản không phát giác ra bộ phận còn lại, nhưng ta nghĩ hai bộ phận chân linh chắc sẽ không cách nhau quá xa!" Hậu Thổ nương nương đôi mắt đẹp long lanh vẻ áy náy.

Nữ Oa nương nương an ủi Hậu Thổ nương nương: "Hậu Thổ muội muội, chuyện đã xảy ra rồi, đừng tự trách nữa, dù sao bộ phận chân linh còn lại của Linh Châu Tử cũng ở dưới trướng Thiên Đình của chúng ta, sớm muộn gì cũng tìm được!

Chỉ cần rà soát phạm vi thế lực của Thiên Đình chúng ta gần Trần Đường quan là được!" "Không cần phiền phức như vậy!" Tô Dự nhẹ nhàng cười một tiếng: "Trẫm biết bộ phận chân linh còn lại của Linh Châu Tử chuyển thế ở đâu rồi!" Thiên Đạo phân liệt chân linh của Linh Châu Tử, khiến Tô Dự nhớ lại tình tiết của một bộ phim hoạt hình tiền thế.

Linh Châu Tử một chia làm hai!

Ma Hoàn Na Tra, Linh Châu Ngao Bính!

"Truyền pháp chỉ của trẫm, xá lệnh Đông Hải Long Vương lập tức mang theo Đông Hải Tam thái tử đến gặp!" Tô Dự trực tiếp hạ lệnh.

Trong Thiên Đình, lập tức có người theo lệnh của Tô Dự, soạn pháp chỉ, đến Đông Hải.

Thấy vậy, Nữ Oa nương nương tò mò hỏi: "Chẳng lẽ bộ phận chân linh còn lại của Linh Châu Tử chuyển thế thành Long tộc?

Phu quân làm sao biết?" "Trần Đường quan cách Đông Hải không xa, Long tộc bao năm qua dưới sự giúp đỡ của trẫm, nghiệp lực đã hoàn toàn tiêu tan, lại lần nữa khôi phục địa vị bá chủ thời Long Hán sơ kiếp!" Tô Dự cười nói.

"Thử hỏi, Long tộc tuy không vô cớ gây sự, nhưng lại sinh tính cường thế!" "Thiên Đạo muốn tính kế Thiên Đình, nếu trẫm là Thiên Đạo, trẫm cũng sẽ lựa chọn một mạch cường thế đáng để Thiên Đình coi trọng như vậy!" Nghe Tô Dự giải đáp, trong mắt các vị Đế hậu đều ngưỡng mộ nhìn Tô Dự, phu quân vẫn anh minh như xưa a!

Nhưng, các vị Đế hậu vạn lần không ngờ, sở dĩ phu quân có thể biết được bộ phận chân linh còn lại của Linh Châu Tử ở Đông Hải, không phải vì anh minh suy đoán, mà là thân là một người xuyên việt, nắm rõ cốt truyện!

"Thiên Đạo a!

Thiên Đạo!

Là ngươi gây sự với trẫm trước, nếu đã vậy thì đừng trách sau này trẫm thủ hạ vô tình!" Tô Dự âm thầm nói trong lòng.

Pháp tắc xá lệnh vừa ra, Tô Dự liền lại lần nữa đi lên Lăng Tiêu Bảo Điện, lệnh cho Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ hạ phàm, đồng thời sách phong Tu Bồ Đề tổ sư là "Đông Phương An Bảo Hoa Lâm Thanh Linh Thủy Lão", cũng là Thương Đế, có thể ở Phương Thốn sơn mở đạo trường, vì Thiên Đình bồi dưỡng thiên tài.

Do kế của Thiên Đạo, khiến Tô Dự triệt để nảy sinh sát cơ với

Thiên Đạo, thế là liền trực tiếp đi trước một bước bố cục Tây Du, khiến cho mưu đồ hưng thịnh Phật môn của Thiên Đạo triệt để tan thành mây khói.

Gieo nhân nào gặt quả nấy!

Tô Dự không phải là người dễ bị tính kế như vậy!

Cùng với việc sách phong Tu Bồ Đề tổ sư, ba mươi ba tầng trời của Thiên Đình liền nghênh đón Đông Hải Long Vương mang theo Tam thái tử, Tô Dự lập tức tuyên bố bãi triều.

Ngự hoa viên Thiên Đình.

"Tiểu long Ngao Quảng bái kiến Thiên Đế bệ hạ!" Đông Hải Long Vương cung kính hành lễ với Tô Dự, Tam thái tử cũng làm theo.

"Tiểu long Ngao Bính bái kiến Thiên Đế bệ hạ!" "Không cần đa lễ!" Tô Dự lãnh đạm đáp lại một tiếng, ánh mắt hoàn toàn rơi trên người Đông Hải Tam thái tử Ngao Bính, trong mắt lóe lên một tia lạnh lùng, cho dù không cần thăm dò, hiện nay cũng có thể khẳng định Ngao Bính là bộ phận chân linh còn lại của Linh Châu Tử.

Nguyên nhân không gì khác!

Tô Dự biết rõ thời Phong Thần lượng kiếp, Đông Hải Tam thái tử Ngao Bính vì kiêu ngạo ương ngạnh, nên bị Na Tra rút gân rồng.

Nhưng vị Đông Hải Tam thái tử Ngao Bính trước mắt Tô Dự, lại lạnh lùng trầm mặc, căn bản không giống một long tử kiêu ngạo bất tuân.

Tình huống bất thường này, không cần nói, Tô Dự đã nhận định đó là biểu hiện sau khi Ma Hoàn Linh Châu bị phân liệt.

Sự kiệt ngạo bất tuân toàn bộ đều ở trên người Na Tra, cho nên trên người Ngao Bính còn lại sự trầm ổn yên tĩnh.

Ánh mắt Tô Dự nhìn chằm chằm vào Ngao Bính, nhất thời, nội tâm Đông Hải Long Vương Ngao Quảng nhất thời căng thẳng, Ngao Bính lại chỉ khẽ cau mày, từ đầu đến cuối không hỏi một câu.

"Thiên Đế bệ hạ…" Cuối cùng, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng triệt để không kìm được, nhẹ giọng gọi Tô Dự một tiếng, ngữ khí phảng phất như đang cẩn thận dò xét.

"Ngao Quảng a!

Tu luyện bao nhiêu năm, tâm tính của ngươi không bằng con trai ngươi a!" Tô Dự thu ánh mắt từ trên người Đông Hải Tam thái tử Ngao Bính về, cười nhìn Ngao Quảng, nói.

Đông Hải Long Vương Ngao Quảng ngẩn người, hoàn toàn không hiểu ý của Tô Dự Thiên Đế trước mắt.

Tô Dự cười nhẹ một tiếng: "Được rồi!

Ngao Quảng, ngươi có thể đi rồi!" "Hả?" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng đầy đầu nghi vấn, hoàn toàn không hiểu tình huống gì.

Tô Dự lãnh đạm nói: "Ngươi sinh được một đứa con trai tốt, Ngao Bính là Linh Châu Tử bên cạnh Nữ Oa Đế hậu chuyển thế, sau này sẽ ở lại Thiên Đình!" "Đa tạ Thiên Đế bệ hạ!" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng nhất thời bừng tỉnh đại ngộ, chẳng trách từ đầu Tô Dự Thiên Đế đã luôn nhìn con trai mình là Ngao Bính, hóa ra là muốn thu con trai mình làm đồ đệ a!

Nghĩ đến đây, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng vội vàng cảm tạ.

Tô Dự phất tay: "Ngao Bính sẽ ở Thiên Đình tu luyện ba năm, ba năm sau Bính sẽ trở về Đông Hải, đến lúc đó trẫm sẽ có chỉ thị khác!" "Vâng!" Nội tâm Đông Hải Long Vương Ngao Quảng kích động, nếu con trai Ngao Bính có thể ở Thiên Đình tu luyện, vậy thì tu vi thế tất

sẽ đột phá mạnh mẽ, sau này trong Tứ Hải, Đông Hải tuyệt đối sẽ vì sự tồn tại của Ngao Bính, mà địa vị trong Long tộc không ngừng tăng lên.

Đông Hải Long Vương Ngao Quảng quay người nhìn Ngao Bính, trầm giọng nói: "Ngao Bính, còn không mau tạ ơn Thiên Đế bệ hạ đã thu con làm đồ đệ!" "Đa tạ Thiên Đế bệ… Sư tôn!" Nghe lời của Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, Đông Hải Tam thái tử Ngao Bính nhất thời cũng chưa hoàn toàn phản ứng kịp, Thiên Đế bệ hạ trước mắt này có thể sánh ngang với Hồng Hoang lục thánh, trong nháy mắt đã trở thành sư phụ của mình!

Khoảnh khắc này, Đông Hải Tam thái tử thậm chí còn nghi ngờ không phải mình đang xuất hiện ảo giác!

Tô Dự cười nhạt một tiếng: "Ngao Bính, con là đệ tử thứ tư của trẫm, trên con còn có ba vị sư huynh!" "Nếu đã trở thành đệ tử của trẫm rồi, không cần câu nệ!

Nhưng yêu cầu của trẫm cũng rất nghiêm khắc!" "Ngao Bính nhất định sẽ không để sư tôn thất vọng!" Ngao Bính gật đầu, vội vàng bảo đảm.

Tô Dự búng ngón tay điểm vào mi tâm của Ngao Bính: "Đây là 《Cửu Chuyển Huyền Công》 và 《Cửu Chuyển Nguyên Công》 mà trẫm tu luyện trước đây, trước tiên hãy chuyển đổi công pháp ở đây, sau đó đi theo đại sư huynh Khổng Tuyên tu luyện đi!" "Cẩn tuân sự sắp xếp của sư tôn!" Cảm nhận được thông tin mênh mông trong đầu, Ngao Bính rất lâu sau mới hoàn hồn, hành quỳ bái lễ với Tô Dự, sau đó ngồi xếp bằng, chuyển hóa toàn bộ công pháp thành 《Cửu Chuyển Huyền Công》 và 《Cửu Chuyển Nguyên Công》.

Chương 376

"Thiên Đế bệ hạ, tiểu long cũng cáo lui!" Thấy Tô Dự Thiên Đế đã sắp xếp ổn thỏa cho Ngao Bính, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng cũng chuẩn bị lui đi.

Lúc này, Tô Dự mở miệng phân phó: "Trở về nói với Trúc Long, bảo ông ta đem long lân của Long Vương và các loại long tộc mạnh nhất đến, bản tọa sẽ luyện chế cho tiểu tử này một kiện pháp bảo phù hợp với bản thân!" "Tiểu long tuân mệnh!" Nghe những lời này của Tô Dự Thiên Đế, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng nhất thời thụ sủng nhược kinh (được sủng ái mà kinh ngạc), nội tâm không khỏi vô cùng vui mừng, xem ra Thiên Đế bệ hạ rất coi trọng con trai mình.

Sau khi Đông Hải Long Vương Ngao Quảng cáo lui, Tô Dự nhìn Ngao Bính đang ngồi xếp bằng tu luyện, lẩm bẩm: "Thiên Đạo a Thiên Đạo, không ngờ trẫm có thể nhanh chóng tìm được Ma Hoàn Linh Châu như vậy chứ!" "Lần này phải đa tạ ngươi đã phân liệt Linh Châu Tử, để trẫm có được hai vị đồ đệ a!" Tuy nói vậy, Tô Dự đối mặt mỉm cười, nhưng trong đôi mắt lại dâng lên hàn ý sâu thẳm.

Tô Dự cũng không nói cho Ngao Bính, về nhân quả giữa hắn và Na Tra.

Chuyện Thiên Đạo lấy Ngao Bính và Na Tra để tính kế Thiên Đình, đã bị Tô Dự triệt để phá vỡ.

Cộng thêm mối quan hệ sư huynh đệ giữa Ngao Bính và Na Tra, phối hợp với sự hấp dẫn giữa Ma Hoàn và Linh Châu, hai người sau này chỉ càng thêm ăn ý.

Căn bản sẽ không như Thiên Đạo dự liệu, giữa hai người, có chết không có sống!

Nhìn bóng dáng Ngao Bính chuyển hóa công pháp, ánh mắt Tô Dự lại lần nữa rơi về phía Trần Đường quan.

Tô Dự sở dĩ không đưa Na Tra lên Thiên Đình, một là vì Na Tra vừa mới sinh ra, cần cha mẹ bầu bạn; hai là vì Na Tra là Ma Hoàn chuyển thế, ở Thiên Đình thế tất sẽ kìm hãm thiên tính của nó, ngược lại sẽ làm giảm tốc độ tu luyện.

Cho nên, Tô Dự mới để Na Tra ở lại Trần Đường quan.

Quan trọng nhất, Na Tra và Ngao Bính sau này gặp nhau, có lẽ sẽ trực tiếp tiễn một người nào đó của Xiển giáo lên Phong Thần Bảng… Cùng lúc Tô Dự rời khỏi Trần Đường quan, Thái Ất chân nhân của Xiển giáo nhận được xá lệnh của Nguyên Thủy Thiên Tôn, nói rằng ở Trần Đường quan có một đứa trẻ có duyên sư đồ với ông, thế là Thái Ất chân nhân liền hỏa tốc đến Trần Đường quan.

Dù sao, đệ tử này có thể là yếu tố mấu chốt để Thái Ất chân nhân có thể tránh được kiếp nạn hay không.

Thế nhưng, Thái Ất chân nhân vạn lần không ngờ, đệ tử của mình đã bị Tô Dự nẫng tay trên.

Thái Ất chân nhân trực tiếp xuất hiện trước mặt Lý Tĩnh, Lý Tĩnh nhìn bộ dạng tiên phong đạo cốt của Thái Ất chân nhân, cùng với dao động của Ngọc Thanh tiên pháp trên người, nhất thời hiểu ra là người của Xiển giáo.

“Lý Tĩnh bái kiến Xiển giáo chân nhân!” Lý Tĩnh cung kính chắp tay.

Thái Ất chân nhân thấy Lý Tĩnh không quỳ lạy, mày khẽ cau lại, nhưng cũng vì hai đứa con trai khác của Lý Tĩnh đều ở môn hạ Xiển giáo, cho nên trên mặt cũng không hiện ra vẻ trách cứ gì.

Quan trọng nhất là, Thái Ất Chân Nhân cũng không quên mục đích

của chuyến đi này, đó là thu con trai thứ ba của Lý Tịnh, Na Trá, làm đồ đệ.

Đến lúc đó, Lý Tịnh sẽ cùng vai vế với Thái Ất Chân Nhân, quỳ lạy hay không cũng không còn quan trọng nữa.

"Lý Tĩnh sư điệt không cần đa lễ, bần đạo là Thái Ất Chân Nhân ở Kim Quang Động, núi Càn Nguyên, cùng với sư phụ của ngươi là Độ Ách Chân Nhân đều thuộc Tam Thanh môn hạ!", Thái Ất Chân Nhân nói một cách bình thản.

Lý Tịnh nhíu mày, rồi nhẹ giọng hỏi: "Không biết Thái Ất sư thúc lần này đến đây là có chuyện gì, nếu có việc cần, Lý Tĩnh nhất định sẽ dốc toàn lực tương trợ!" "Ha ha!", Thái Ất Chân Nhân cười nhẹ một tiếng: "Bần đạo lần này đến đây chỉ có một việc, lệnh lang Na Trá cùng bần đạo có duyên sư đồ, bần đạo đặc biệt đến đây để thu nhận làm đồ đệ!" "Cái…", khóe miệng Lý Tịnh khẽ co giật, trong lòng lập tức trở nên cay đắng.

Thái Ất Chân Nhân thấy Lý Tịnh do dự, trong lòng liền thầm sinh bất mãn, bần đạo dù gì cũng là một trong Thập Nhị Kim Tiên dưới trướng Nguyên Thủy Thiên Tôn, thu con trai ngươi làm đồ đệ là coi trọng ngươi, vậy mà còn do dự!

Mặc dù trong lòng bất mãn như vậy, nhưng Thái Ất Chân Nhân lại không hề biểu hiện ra, ngược lại còn tỏ ra một dáng vẻ hiền hòa dễ gần: "Lý Tĩnh sư điệt có điều gì băn khoăn?

Cứ nói ra, bần đạo cũng tiện giúp đỡ Lý Tĩnh sư điệt!" "Thái Ất sư thúc, không phải Lý Tĩnh không cho khuyển tử bái sư, mà là khuyển tử Na Trá đã có sư tôn, thực sự không thích hợp để nhập vào môn phái khác!", Lý Tịnh nói thật.

Đùa sao!

Dù Na Trá có đồng ý, Lý Tịnh cũng sẽ không đồng ý!

Lý Tịnh khó khăn lắm mới tìm được một chỗ dựa vững chắc, để có thể an ổn vượt qua Phong Thần lượng kiếp này!

Bây giờ lại muốn thu đồ đệ, thân phận của người kia ngươi trong lòng không có chút tự lượng sức mình nào sao?

Đừng nói là một Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên, e rằng ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không thể thu Na Trá làm đồ đệ!

Thiên Đế Tô Dự há có thể là Xiển Giáo so sánh được!

Thân là một đệ tử nửa vời của Nhân Giáo, Lý Tịnh cũng biết đôi chút về cục thế trong Hồng Hoang thiên địa.

Thiên Đế Tô Dự ngay cả Thái Thanh Thánh Nhân, người đứng đầu Tam Thanh, cũng có thể đánh cho nổ tung.

Thiên Đình dưới trướng ngài, càng là sự tồn tại mà Xiển Giáo, Tiệt Giáo, Nhân Giáo, Tây Phương Giáo cộng lại cũng không thể sánh bằng.

Trong tình huống này, Lý Tịnh sao có thể để Na Trá mặc kệ Thiên Đình mà đi đầu nhập Xiển Giáo!

Nhưng, cách nghĩ này chỉ tồn tại trong lòng Lý Tịnh, không hề biểu hiện ra ngoài.

Phải nói rằng, Lý Tịnh vô cùng tinh ranh, biểu hiện lúc này giống như đang nói với Thái Ất Chân Nhân rằng, không phải ta không cho Na Trá bái ngươi làm thầy!

Nếu Thái Ất Chân Nhân có bản lĩnh cướp người từ tay Hồng Hoang Thiên Đế, thì để Na Trá làm đồ đệ của ngươi thì có sao!

Nhưng nếu không có bản lĩnh, cũng không thể trách ta được!

Điều này cũng khiến Lý Tịnh không đắc tội với bên nào cả!

Cũng không ảnh hưởng đến địa vị của hai người con trai khác trong Xiển Giáo!

"Ồ!?", Thái Ất Chân Nhân nhíu mày, y vừa nhận được xá lệnh của Nguyên Thủy Thiên Tôn đã lập tức chạy tới, người này rốt cuộc là thần thánh phương nào mà có thể đi trước y một bước.

"Dám hỏi lệnh lang đã bái người nào làm thầy?

Đi trước một bước, cắt đứt duyên sư đồ của bần đạo và lệnh lang!", cách làm của Thái Ất Chân Nhân rất đơn giản, nếu là một người lợi hại, y sẽ dọn ra sư tôn Nguyên Thủy Thiên Tôn, lệnh cho đối phương nhường Na Trá lại cho mình.

Nếu là một kẻ vô danh, y sẽ ra tay, cho đối phương biết thế nào là Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên!

Đến lúc đó, lại nhân cơ hội tuyên dương Xiển Giáo, nhất định có thể khiến đứa trẻ Na Trá này bái nhập môn hạ của mình!

"Thái Ất sư thúc, đừng hỏi nữa!

Tiên pháp của ngài cao minh, chắc chắn sẽ có vô số người ưu tú bái nhập môn hạ của ngài, lệnh lang vô phúc hưởng rồi!", Lý Tịnh lấy lui làm tiến nói.

Thái Ất Chân Nhân cố tỏ ra một dáng vẻ cao thâm khó dò: "Lý Tĩnh sư điệt, tình sư đồ thực ra không thể nhường được, hãy nói cho bần đạo biết thân phận của đối phương, bần tăng nhất định phải đi tìm hắn lý luận một phen!" "Thái Ất sư thúc, thôi đi!

Sư tôn của khuyển tử không phải người bình thường, chỉ e ngài biết là ai rồi, cũng khó mà gặp được a!", Lý Tịnh khuyên nhủ.

Thái Ất Chân Nhân nhíu mày: "Bần tăng lại muốn biết trong Hồng Hoang thiên địa này, có ai là người mà bần đạo không gặp được!" "Trẫm!", đúng lúc này, Tô Dự đang ở trên Ba Mươi Ba Thiên, ánh mắt

xuyên qua mọi trở ngại không gian, trực tiếp chiếu lên người Thái Ất Chân Nhân: "Thái Ất, ngươi muốn luận bàn với Trẫm thế nào đây?" "Thiên Đế Tô Dự…", nghe thấy âm thanh vang dội trong lòng, sắc mặt Thái Ất Chân Nhân lập tức kịch biến, vạn vạn lần không ngờ Na Trá lại được Thiên Đế Tô Dự thu nhận vào môn hạ!

Chương 377

Nghĩ đến đây, Thái Ất Chân Nhân lập tức hối hận không thôi, sớm biết là Thiên Đế Tô Dự, đã không hỏi nhiều như vậy, bây giờ phải làm sao đây!

"Đại Thiên Tôn nói đùa rồi!", Thái Ất Chân Nhân vội vàng nhận thua: "Bần đạo sao có thể so sánh với Thiên Đế bệ hạ, phải chúc mừng Đại Thiên Tôn thu được một ái đồ mới đúng!" "Không phải Trẫm đã cắt đứt mối quan hệ sư đồ của ngươi và Na Trá sao?", giọng nói uy nghiêm của Tô Dự vang vọng trong Lý phủ.

Thái Ất Chân Nhân cười gượng nói: "Bần tăng học nghệ không tinh, chưa thể suy diễn hoàn thiện, đã mạo phạm Đại Thiên Tôn, xin Đại Thiên Tôn trách phạt!" "Trở về nói với Nguyên Thủy Thiên Tôn, Na Trá là đệ tử của Trẫm, nếu tay của Xiển Giáo còn dám vươn dài như vậy, Trẫm không ngại tiễn các ngươi lên thẳng Phong Thần Bảng!", âm thanh của Tô Dự du dương truyền đến, khiến Thái Ất Chân Nhân lập tức biến sắc.

"Bần tăng nhất định sẽ chuyển lời đầy đủ!", nói xong, Thái Ất Chân Nhân liền lập tức rời khỏi Trần Đường Quan, đi đến Ngọc Hư Cung.

Trong Ngọc Hư Cung, khi Thái Ất Chân Nhân đem mọi chuyện ở Trần Đường Quan nói cho Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức chau mày, phẫn nộ nói: "Hay cho một Tô Dự!

Trước cướp đi một Dương Tiễn của Xiển Giáo ta, nay lại cướp đi một Na Trá của Xiển Giáo ta, thật sự cho rằng Xiển Giáo ta dễ bắt nạt sao!" Nếu Tô Dự ở đây, nhất định sẽ khinh bỉ một câu, đúng là cho

rằng Xiển Giáo dễ bắt nạt đấy!

"Sư tôn, vậy bây giờ chúng ta phải làm sao?", Thái Ất Chân Nhân trong lòng cũng hoảng sợ không thôi, Na Trá vốn là người ứng kiếp, nay lại được Thiên Đế thu làm đồ đệ, vậy trong Phong Thần lượng kiếp này phải làm sao đây!

Nguyên Thủy Thiên Tôn hít sâu một hơi: "Nay Phong Thần lượng kiếp sắp đến, Xiển Giáo ta không thể gây thêm chuyện, xảy ra xung đột với Thiên Đình, nếu Na Trá không thể làm người ứng kiếp, vậy thì đổi người khác!" "Ai?", Thái Ất Chân Nhân không hiểu, người ứng kiếp đâu phải dễ tìm như vậy, muốn đổi người cần phải có ứng cử viên thích hợp.

"Thạch Cơ của Tiệt Giáo!", trong mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn loé lên một tia sắc bén.

Rõ ràng để Thái Ất Chân Nhân có thể an toàn vượt qua Phong Thần lượng kiếp này, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã chuẩn bị ra tay với Tiệt Giáo.

"Thái Ất, trong thời gian tới hãy nghiêm ngặt quan sát Trần Đường Quan, trong Trần Đường Quan có Càn Khôn Cung và Chấn Thiên Tiễn, là lợi khí của Nhân Hoàng Hiên Viên năm xưa, đến lúc đó chỉ cần để Na Trá phát hiện, một khi bắn ra, liền âm thầm dẫn dắt Chấn Thiên Tiễn đó đến chỗ Thạch Cơ…" *** Sau khi Đông Hải Long Vương Ngao Quảng lên Thiên Đình, Tô Dự từng ra lệnh cho Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ hạ phàm đến Mai Lĩnh.

Khi chưa ra khỏi Nam Thiên Môn thì gặp được Dương Tiễn.

Nghe nói Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ muốn hạ phàm đến Mai Lĩnh, trong lòng Dương Tiễn lại dấy lên một cảm giác kỳ lạ, nảy ra ý định đi cùng.

Thế là, Dương Tiễn liền cùng Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ đến Mai Lĩnh.

Đúng vậy, lần này Tô Dự để Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ đến Mai Lĩnh, chính là vì người đứng đầu Mai Sơn Thất Quái, Viên Hồng.

Viên Hồng chính là Thông Tí Viên Hầu trong Hỗn Thế Tứ Hầu.

Thông Tí Viên Hầu, Nã Nhật Nguyệt, Súc Thiên Sơn, Biện Hưu Cữu, Càn Khôn Ma Lộng.

Hiện tại, Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ đã hoàn toàn lĩnh ngộ pháp tắc chiến tranh trong cơ thể đối phương, cả hai đều đã gặp phải bình cảnh.

Muốn tiến thêm một bước, Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ cần đến một phần pháp tắc chiến tranh ẩn chứa trong cơ thể của Thông Tí Viên Hầu Viên Hồng.

Tô Dự cũng biết tình huống này, cho nên mới hạ lệnh cho Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ đi tìm Viên Hồng, và chiêu mộ hắn vào Thiên Đình.

Nhưng Tô Dự không ngờ rằng, Dương Tiễn lại xuất hiện giữa đường, cùng Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ đến Mai Lĩnh.

Rõ ràng, trận chiến định mệnh này, cả Dương Tiễn và Viên Hồng đều không thể tránh khỏi.

Sau khi đến Mai Lĩnh, Lục Nhĩ Mỹ Hầu triệu hồi Thổ Địa, hỏi thăm một chút liền biết được sự tồn tại của Viên Hồng.

Theo lời Thổ Địa Mai Lĩnh, Viên Hồng ở khu vực Mai Lĩnh có thể nói là đánh đâu thắng đó.

Bản thân tu luyện một loại công pháp luyện thể cường hãn, một cây Nhất Khí Thủy Hỏa Côn múa lên vô cùng hung hãn, những yêu

vương không phục xung quanh đều chết dưới cây côn đó.

Không chỉ vậy, Viên Hồng còn cùng Ngưu Yêu, Cẩu Yêu, Trư Yêu, Ngô Công Tinh, Bạch Xà Tinh và Sơn Dương Quái, hợp xưng là "Mai Sơn Thất Thánh"!

Thế là, ba người liền đi thẳng đến sào huyệt của cái gọi là "Mai Sơn Thất Thánh".

Trên đường đi, Vô Chi Kỳ tấm tắc khen lạ: "Viên Hồng không hổ là một trong Hỗn Thế Tứ Hầu bọn ta, có phong thái của ta năm xưa, dám tự xưng là Thánh!" Vô Chi Kỳ năm xưa vào thời Đại Vũ trị thủy, cũng từng tự xưng là "Thủy Viên Đại Thánh"!

Chữ "Thánh" trong Hồng Hoang thiên địa là một điều đại kỵ!

Không có thực lực tương ứng, căn bản không thể xưng Thánh!

Nếu không sẽ gây ra nhân quả không ngừng!

Muốn xưng Thánh, trừ phi có công đức to lớn, thì cũng chỉ có chức vị chính thần của Thiên Đình!

"Còn dám nói, năm xưa nếu không phải sư tôn sai ta cứu ngươi, ngươi đã sớm bị xóa sổ khỏi trời đất rồi!", Lục Nhĩ Mỹ Hầu chế nhạo.

Dương Tiễn gật đầu: "Phong Thần lượng kiếp sắp đến, cậu hẳn là lo Viên Hồng sẽ vì thế mà lên Phong Thần Bảng, cho nên mới phái các ngươi đến thu phục Viên Hồng, để tránh bị giới hạn bởi bình cảnh pháp tắc!" Trong lúc nói chuyện, ba người đã đến động phủ của "Mai Sơn Thất Thánh".

Lúc này, Viên Hồng đang ngồi xếp bằng trên thủ tọa trong động phủ, chỉ đạo sáu vị yêu vương dưới trướng tu luyện, hoàn toàn không biết mình đã bị người khác nhắm tới.

“Viên Hồng!”, một giọng nói vang dội đột nhiên truyền vào trong động phủ, khiến ánh mắt của Viên Hồng và sáu vị yêu vương chợt lóe lên một tia sắc bén: “Yêu ma phương nào, dám xông vào động phủ Mai Sơn của ta!” Cùng với tiếng nói vừa dứt, Viên Hồng dẫn đầu sáu vị yêu vương dưới trướng cầm binh khí, đi ra ngoài động phủ.

Đập vào mắt là ba bóng người, một mặc kim giáp, một mặc lam giáp, một mặc ngân giáp.

Trong khoảnh khắc, Lục Nhĩ Mỹ Hầu mặc kim giáp và Vô Chi Kỳ mặc lam giáp liền cảm nhận được huyết mạch trong cơ thể sôi trào, phảng phất như Viên Hồng trước mắt cùng mình là một thể.

Đối với điều này, Viên Hồng cũng có cảm giác tương tự, nhưng ánh mắt của hắn lại không dừng lại trên người Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ, mà nhìn về phía Dương Tiễn mặc ngân giáp lấp lánh.

Dương Tiễn và Viên Hồng nhìn nhau chằm chằm, trong ánh mắt tràn đầy chiến ý chưa từng có, phảng phất như trong cõi u minh nhất định phải có một trận chiến.

“Tình huống gì vậy!”, đối với sự khác thường của Dương Tiễn và Viên Hồng, Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ cũng đã phát hiện, phát ra âm thanh chỉ có ba người nghe thấy, hỏi.

Dương Tiễn lắc đầu, không trả lời nhiều.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu cũng chính thức đi vào chủ đề: “Viên Hồng, ngươi đã phạm sát kiếp.

Lão sư niệm tình ngươi tu luyện không dễ, đặc biệt sai bản thần tướng đến chiêu mộ ngươi lên Thiên Đình, liệt vào tiên ban, để tránh khỏi nỗi khổ sát kiếp.” “Thiên Đế?!”, nghe vậy, Viên Hồng và những người khác khẽ sững sờ, rồi hỏi: “Thiên Đế bệ hạ chiêu mộ, chúng ta tự nhiên tuân theo, nhưng làm sao chúng ta tin các ngươi là người của

Thiên Đình!" "Ta là nhị đệ tử của Thiên Đế bệ hạ, Lục Nhĩ Mỹ Hầu đây!", Lục Nhĩ Mỹ Hầu bĩu môi, bàn chân dậm mạnh xuống mặt đất, một luồng khí thế kinh khủng từ trận chiến ở Mai Lĩnh tràn ra khắp nơi.

"Chuẩn Thánh!", trong lòng Viên Hồng và những người khác chấn động.

"Ta là thần tướng Thiên Đình, Vô Chi Kỳ đây!", Vô Chi Kỳ cũng thể hiện tu vi của mình, tuy có chút chênh lệch với Lục Nhĩ Mỹ Hầu, nhưng cũng là một Chuẩn Thánh hàng thật giá thật.

Lại một Chuẩn Thánh nữa!

Viên Hồng và những người khác dưới hai luồng khí thế khổng lồ, toàn thân run rẩy.

Chương 378

Sớm đã nghe nói thế lực Thiên Đình cường đại, trong đó cường giả đại năng vô số, hôm nay gặp quả nhiên danh bất hư truyền.

Dương Tiễn tu vi hiện tại đang ở đỉnh phong Đại La Kim Tiên, dù sao thời gian tu luyện cũng không bằng Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ.

"Mai Sơn Thất Quái nguyện ý gia nhập Thiên Đình…", Viên Hồng thở ra một hơi dài, khiến Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ nhìn nhau một cái, không ngờ lại đơn giản như vậy!

"…Nhưng, ta có một điều kiện!", lời nói tiếp theo khiến Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ bất mãn, ngươi tưởng mình thật sự là Mai Sơn Thất Thánh sao!

Dám ra điều kiện!

"Khẩu khí lớn thật!", Lục Nhĩ Mỹ Hầu lập tức nổi nóng: "Sư tôn sai bản thần tướng đến chiêu mộ là coi trọng ngươi!

Dám đề điều kiện?

Tin hay không bản thần tướng bây giờ tiễn ngươi vào luân hồi!" "Không cần lãng phí thời gian, dám tự xưng là 'Thánh', sớm đã dính phải sát kiếp, hôm nay không lên Thiên Đình, thì chờ bị lượng kiếp xóa sổ đi!", Vô Chi Kỳ cũng không phải dạng hiền lành, ngữ khí tràn đầy vẻ khinh thường.

Hỗn Thế Tứ Hầu ai nấy đều kiêu ngạo vô cùng, kiệt ngạo bất tuân.

Khiến chúng tâm phục thì chúng sẽ trung thành hơn bất kỳ ai.

Nhưng điều kỵ nhất chính là được đằng chân lân đằng đầu.

“Lục Nhĩ, Vô Chi Kỳ, chớ nóng vội!”, lúc này, Dương Tiễn đột nhiên mở miệng ngăn cản Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ, sau đó ánh mắt sáng rực nhìn về phía Viên Hồng và những người khác: “Bản quân để xem ngươi muốn điều kiện gì!” “Điều kiện của ta rất đơn giản!”, ánh mắt Viên Hồng không hề né tránh nhìn chằm chằm vào Dương Tiễn, trong miệng truyền ra giọng nói trầm đục: “Ta muốn đánh với ngươi một trận, bất luận thắng bại, ta đều sẽ gia nhập Thiên Đình!” “Đơn giản vậy sao!?”, nghe lời của Viên Hồng, Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ nhìn nhau một cái, đều thấy được sự kinh ngạc trên mặt đối phương, đây cũng gọi là điều kiện sao? *** “Đơn giản vậy thôi!”, Viên Hồng kiên định nhìn Dương Tiễn trước mặt, chiến ý không ngừng dâng lên.

“Được!

Bản quân cũng muốn lĩnh giáo sự lợi hại của Thông Tí Viên Hầu!”, Dương Tiễn đưa tay ra hư không một nắm, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao xuất hiện trong tay, toàn thân linh lực cuộn trào.

Viên Hồng tay cầm Nhất Khí Thủy Hỏa Côn, thể hiện ra uy thế của Đại La Kim Tiên, trực tiếp xông về phía Dương Tiễn!

Cuộc đối đầu định mệnh, hết sức căng thẳng!

Cả hai đều là Đại La Kim Tiên, trực tiếp đối đầu chính diện!

Áp lực cường hãn như vậy, khiến cho tất cả sinh linh trên Mai Lĩnh đều run rẩy!

“Ông ông ông!”, trên bầu trời, mặt trời và mặt trăng kêu ông ông, giáng xuống ánh sáng nhật nguyệt, rủ xuống người Viên Hồng.

Đây là thần thông của Viên Hồng, thân là Thông Tí Viên Hầu!

Đối mặt với Dương Tiễn, Viên Hồng vừa bắt đầu đã trực tiếp thi triển, rõ ràng là rất kiêng kỵ Dương Tiễn.

“Gầm!”, từng luồng ánh sáng nhật nguyệt hội tụ trên người Viên Hồng, trong lúc lao nhanh, Viên Hồng hét dài một tiếng, thể hiện tốc độ cực hạn, trong nháy mắt xuất hiện trước mặt Dương Tiễn.

Xét về tu vi, Viên Hồng quả thực không bằng Dương Tiễn, nhưng tuyệt đối không yếu đi đâu được.

Bây giờ vừa bắt đầu chiến đấu, Viên Hồng đã thi triển thiên phú thần thông, trong nháy mắt đã áp chế Dương Tiễn về mặt tu vi.

Nhưng đừng quên, Dương Tiễn là cháu ngoại của Thiên Đế Tô Dự, những gì học được há có thể so sánh với Viên Hồng.

Chỉ riêng 《Cửu Chuyển Nguyên Công》 và 《Cửu Chuyển Huyền Công》 cũng đã là thứ mà Viên Hồng không thể sánh kịp.

“Đông!”, Viên Hồng giơ cao Nhất Khí Thủy Hỏa Côn, hung hăng đập về phía thiên linh cái của Dương Tiễn.

Một côn này, mang theo lực đạo cực lớn, cùng với ánh sáng nhật nguyệt, bất kỳ sinh linh nào cũng sẽ bị ánh sáng nhật nguyệt định trụ thân hình, từ đó phải cứng rắn đỡ lấy một côn của Viên Hồng!

Cho nên, những yêu vương ở Mai Lĩnh trước đây, căn bản không phải đối thủ của Viên Hồng, đại đa số đều bại dưới một chiêu của hắn.

Nhưng Dương Tiễn há có thể giống như yêu vương Mai Lĩnh!

“Phá!”, 《Cửu Chuyển Huyền Công》 vận chuyển, khiến trên người Dương Tiễn bộc phát ra lực đạo đáng sợ, trực tiếp phá vỡ sự phong tỏa của ánh sáng nhật nguyệt.

Trong chớp mắt, con mắt thứ ba trên trán Dương Tiễn mở ra, một luồng ánh sáng trực tiếp quét ngang về phía Viên Hồng, khiến Viên Hồng toàn thân chấn động.

“Keng!”, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao trực tiếp đỡ lấy Nhất Khí Thủy Hỏa Côn!

Trong khoảnh khắc giao thủ, Dương Tiễn lập tức biết, về tốc độ không bằng Viên Hồng, nhưng có tự tin tuyệt đối, về sức mạnh tuyệt đối không thua bất kỳ ai cùng cấp bậc.

Hai binh khí va chạm, Viên Hồng bị chấn lùi trực tiếp!

Dưới sự vận chuyển của 《Cửu Chuyển Nguyên Công》 và 《Cửu Chuyển Huyền Công》, sức mạnh cuồn cuộn truyền vào binh khí!

Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao được Dương Tiễn múa lên, mang theo uy thế ngút trời, hung hăng đâm ra!

“Xoẹt!”, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao giống như mũi tên nhanh chóng, đâm vào da thịt Viên Hồng, nhưng lại không thể tiếp tục đi sâu vào, chính Nhất Khí Thủy Hỏa Côn đã cản trở đường tiến của Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao.

Máu tươi văng tung tóe, khiến Viên Hồng phẫn nộ.

Hắn là người đứng đầu Mai Sơn Thất Thánh, trong cùng cảnh giới đã đánh khắp thiên hạ không đối thủ, không ngờ hôm nay lại bị đâm bị thương!

Không phục!

Nhất Khí Thủy Hỏa Côn trực tiếp hất văng Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao của Dương Tiễn.

Thân hình nhanh chóng lao ra, một lần nữa đập về phía Dương Tiễn.

Ánh sáng nhật nguyệt ngưng tụ thành một chùm sáng, từ Nhất Khí Thủy Hỏa Côn của Viên Hồng bắn ra.

Một chiêu thần thông này tên là Nhật Nguyệt Càn Khôn!

Cũng là thiên phú thần thông của Thông Tí Viên Hầu!

Dương Tiễn không hề né tránh, con mắt thứ ba trên trán lưu chuyển ánh sáng, từng đạo văn lộ trong con mắt thứ ba dày đặc hiện lên!

Thiên Nhãn!

Chương 379

Đột nhiên, Dương Tiễn đã tìm ra điểm yếu của đạo thần thông này của Viên Hồng!

Dưới Thiên Nhãn, Dương Tiễn phát hiện thiên phú thần thông này của Viên Hồng tuy mạnh, nhưng ánh sáng nhật nguyệt trong đó lại ở trạng thái cân bằng cực độ.

Cũng có nghĩa là, Dương Tiễn chỉ cần phá vỡ sự cân bằng trong đó!

Đạo thần thông này sẽ lập tức tan rã!

Lập tức, toàn thân Dương Tiễn bộc phát ra Tam Muội Chân Hỏa, trực tiếp xông về phía chùm sáng nhật nguyệt.

Lực lượng nhật nguyệt, phân thuộc âm dương!

Tam Muội Chân Hỏa cũng thuộc về lực lượng thái dương!

Tam Muội Chân Hỏa và chùm sáng nhật nguyệt va chạm, linh lực nhật nguyệt đáng sợ lập tức bùng nổ, khiến không gian xung quanh trực tiếp vỡ nát!

Trong nhất thời, âm dương hỗn loạn!

Viên Hồng hao tổn cực lớn, nhưng Dương Tiễn chỉ giải phóng ra Tam Muội Chân Hỏa cơ bản!

Kẻ mạnh người yếu, rõ ràng trong nháy mắt!

"Gầm!", Viên Hồng càng thêm phẫn nộ, vạn vạn lần không ngờ Dương Tiễn lại phá được cả thiên phú thần thông của mình, thân thể bỗng nhiên phóng đại, biến thành một con vượn khổng lồ trăm trượng.

Trong chớp mắt, con vượn khổng lồ trăm trượng lại thu nhỏ thành kích thước người thường, tay cầm Nhất Khí Thủy Hỏa Côn cận chiến với Dương Tiễn!

"Cự Hầu Chân Thân!", nhìn sự biến hóa của Viên Hồng, Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ nhìn nhau một cái, trong ánh mắt đều có chút kinh ngạc.

Cự Hầu Chân Thân, Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ cũng biết, thuộc về thiên phú thần thông chung của Hỗn Thế Tứ Hầu!

Sau khi thi triển Cự Hầu Chân Thân, các thuộc tính về mọi mặt đều sẽ tăng vọt!

Với tu vi của Viên Hồng, dưới sự gia tăng của Cự Hầu Chân Thân, đã cực kỳ gần với Hỗn Nguyên Kim Tiên!

Từ đó có thể thấy sự cường hãn của Cự Hầu Chân Thân!

Cự Hầu Chân Thân tuy mạnh, nhưng cũng có những khuyết điểm không thể tránh khỏi!

Đầu tiên, sau khi thi triển Cự Hầu Chân Thân, một khi kiệt sức, trong thời gian ngắn sẽ vô cùng suy yếu, gần như giống một sinh linh bình thường!

Thứ hai, Cự Hầu Chân Thân có một điểm yếu chí mạng, đó là cái đuôi!

Một khi đuôi bị chặt, Cự Hầu Chân Thân lập tức kết thúc, ngay lập tức rơi vào suy yếu!

Cho nên, Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ trong tình huống bình thường tuyệt đối sẽ không thi triển thiên phú thần thông này!

Trừ phi trong cơn nguy kịch sinh tử!

Nhưng, với uy thế và địa vị của Thiên Đình hiện tại, ngay cả

Thánh Nhân cũng không dám tùy tiện nhắm vào!

Viên Hồng thi triển Cự Hầu Chân Thân quả nhiên khác hẳn!

Gần như không cảm nhận được đau đớn, hung hãn va chạm với Dương Tiễn, ngay cả Dương Tiễn tu luyện 《Cửu Chuyển Huyền Công》 cũng không phải đối thủ!

"Vút!", thân thể Dương Tiễn bay ngược ra ngoài, Viên Hồng lại một lần nữa bay tới, thừa thắng truy kích!

Rõ ràng, Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ không hề nói cho Dương Tiễn biết điểm yếu của Cự Hầu Chân Thân!

Đùa sao!

Đó cũng là điểm yếu của Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ!

Sao có thể dễ dàng nói cho người khác!

Dù là chiến hữu thân mật nhất, cũng không thể nói!

Va chạm cận chiến, linh lực xung kích, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao và Nhất Khí Thủy Hỏa Côn giao phong, khiến cả Mai Lĩnh phong vân biến động!

Những ngọn núi và cây cối xung quanh, dưới sự va chạm của Dương Tiễn và Viên Hồng, đều lần lượt không chịu nổi sự cuốn trôi của năng lượng, liên tiếp gãy đổ sụp lở!

"Thiên Nhãn Sát!", cuối cùng, Dương Tiễn tìm được một cơ hội, đem toàn bộ linh lực và sức mạnh, cùng với linh hồn lực dung nhập vào Thiên Nhãn, một chùm sáng đột nhiên bộc phát!

"Dương Tiễn, thủ hạ lưu tình!", Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ thân là Hỗn Nguyên Kim Tiên, lập tức cảm nhận được sự đáng sợ của chiêu thần thông này của Dương Tiễn, vội vàng lên tiếng ngăn cản.

Nhưng, một chiêu thần thông này, Dương Tiễn không thể kiểm

soát tốt, bây giờ đã giải phóng, căn bản không thể thu hồi a! *** “Gầm!”, lúc này, Viên Hồng cũng cảm nhận được một luồng hàn ý chưa từng có, gầm lên một tiếng, lấy Nhất Khí Thủy Hỏa Côn làm chủ, dựng lên phòng ngự mạnh nhất.

Đột nhiên, một luồng ánh sáng ngũ sắc từ trên trời giáng xuống, trực tiếp xuất hiện trước mặt Viên Hồng.

“Xoẹt!”, chùm sáng Thiên Nhãn do Dương Tiễn giải phóng ra oanh kích lên luồng ánh sáng ngũ sắc đó, không hề bộc phát ra tiếng nổ kinh thiên động địa, mà lại giống như tuyết tàn gặp phải lửa lớn, nhanh chóng tan chảy.

“Được rồi!

Tất cả dừng tay đi!”, một bóng người uy nghiêm xuất hiện trước mặt mọi người, đầu đội đế quan, mình mặc phủ phục màu tím.

“Đại sư huynh!”, nhìn bóng người đột nhiên xuất hiện trước mắt, Lục Nhĩ Mỹ Hầu khẽ nhíu mày, vội vàng chắp tay về phía bóng người đó, ngữ khí tràn đầy cung kính.

“Kiến Tử Vi Đế Quân!”, Vô Chi Kỳ cũng vội vàng hành lễ.

Người đến chính là Tử Vi Đế Quân của Thiên Đình, Khổng Tuyên.

“Đại sư huynh!”, Dương Tiễn nhìn rõ mặt người đến, cũng vội vàng hành lễ.

Dương Tiễn tuy không phải đồ đệ của Tô Dự, nhưng những gì học được cũng đều từ Tô Dự.

Cho nên gọi Khổng Tuyên một tiếng “Đại sư huynh” là hợp tình hợp lý.

Chương 380

"Đa tạ Tử Vi Đế Quân cứu giúp!", Viên Hồng lúc này toát ra một thân mồ hôi lạnh, toàn thân run rẩy mấy cái, mới hoàn hồn, sau đó hướng về Khổng Tuyên hành lễ.

"Dương Tiễn, ngươi muốn hủy cả Mai Lĩnh đi sao?", Khổng Tuyên nhìn Dương Tiễn, bình thản hỏi.

Đối với chiêu "Thiên Nhãn Sát" đó của Dương Tiễn, Khổng Tuyên biết rõ uy lực của nó, một khi bộc phát, cả Mai Lĩnh tất sẽ thương vong thảm trọng.

Phong Thần lượng kiếp sắp đến, nếu không phải Khổng Tuyên ngăn lại, đến lúc đó Dương Tiễn e rằng sẽ bị sát khí quấn thân, cuốn vào trong sát kiếp.

Dương Tiễn lập tức nói: "Xin đại sư huynh trừng phạt!" "Thôi!", Khổng Tuyên xua tay: "Viên Hồng, ngươi có muốn tiếp tục trận chiến này không?" "Trận chiến này Viên Hồng thua rồi!", Viên Hồng có tự biết mình.

Khổng Tuyên gật đầu: "Nếu đã như vậy, Mai Sơn Thất Thánh hãy cùng bản đế lên trời bái kiến Thiên Đế đi!", cùng với tiếng nói vừa dứt, Khổng Tuyên phất tay, một luồng linh lực cuốn lấy Mai Sơn Thất Quái, cùng với Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ, Dương Tiễn, xé rách không gian, trực tiếp đến Nam Thiên Môn.

Không lâu sau, Khổng Tuyên dẫn Lục Nhĩ Mỹ Hầu và những người khác đến trước mặt Tô Dự.

"Bái kiến sư tôn!" "Bái kiến Đại Thiên Tôn!" "Tiểu yêu bái kiến Đại Thiên Tôn!" Lấy Khổng Tuyên dẫn đầu, mọi người đều đồng loạt hướng về Tô Dự hành lễ, ngữ khí tràn đầy cung kính.

Tô Dự gật đầu, ánh mắt đặt lên người Thông Tí Viên Hầu Viên Hồng: "Không tệ, với tu vi Đại La Kim Tiên hậu kỳ, có thể ép Dương Tiễn dùng cả 'Thiên Nhãn Sát'!

Không hổ là Thông Tí Viên Hầu trong Hỗn Thế Tứ Hầu a!" "Đa tạ Đại Thiên Tôn khen ngợi!", Viên Hồng không còn vẻ kiêu ngạo, khiêm tốn gãi đầu.

Tô Dự hạ lệnh: "Viên Hồng và Mai Sơn Thất Quái, Trẫm nay hạ lệnh sắc phong làm Mai Sơn Thất Tương, do Lục Nhĩ Mỹ Hầu thống lĩnh!

Các ngươi có ý kiến gì không!" "Đa tạ Đại Thiên Tôn!", được Tô Dự sắc phong, Viên Hồng và những người khác đâu dám có ý kiến, vội vàng quỳ một gối xuống cảm tạ.

"Hống!", đúng lúc này, một tiếng long ngâm vang dội từ người Ngao Bính bên cạnh Tô Dự truyền ra.

"Người của Long tộc!", Khổng Tuyên khẽ nhíu mày, từ trên người Ngao Bính cảm nhận được khí tức của 《Cửu Chuyển Huyền Công》 và 《Cửu Chuyển Nguyên Công》, trong lòng không khỏi thầm suy đoán.

Chẳng lẽ lại là đồ đệ mới thu của sư tôn?

Bên cạnh, Dương Tiễn và Lục Nhĩ Mỹ Hầu cũng cảm nhận được khí tức tương tự, hai người nhìn nhau một cái, ánh mắt tò mò đánh giá trên người Ngao Bính.

"Đa tạ sư tôn!", chỉ thấy, Ngao Bính đột nhiên mở mắt, quỳ một gối xuống trước mặt Tô Dự, chắp tay cảm tạ.

Tô Dự hài lòng gật đầu: "Đứng lên đi!

Ngao Bính, sau này phải tu luyện cho tốt!" Ánh mắt chuyển động, dừng lại trên người Khổng Tuyên, nhẹ giọng nói: "Khổng Tuyên, Lục

Nhĩ, Dương Tiễn, đây là tứ sư đệ của các ngươi, Ngao Bính, tam thái tử của Đông Hải Long Cung!" "Kiến đại sư huynh, nhị sư huynh!", Ngao Bính cung kính chắp tay về phía Khổng Tuyên, Lục Nhĩ, Dương Tiễn.

Khổng Tuyên ba người đáp lễ, nhưng trong mắt vẫn lóe lên vẻ kinh ngạc.

Tứ sư đệ?

Vậy tam sư đệ là ai?

Tô Dự tiếp tục nói: "Khổng Tuyên, Ngao Bính giao cho ngươi, đưa nó về đốc thúc tu luyện cho tốt!" "Vâng, sư tôn!", đối với sự sắp xếp của Tô Dự, Khổng Tuyên tự nhiên sẽ không vi phạm.

Tô Dự xua tay: "Tất cả lui đi!

Lục Nhĩ ở lại!" "Vâng!", mọi người hướng Tô Dự hành lễ xong, lần lượt rời đi, chỉ còn lại một mình Lục Nhĩ Mỹ Hầu.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu gãi gãi mặt, tò mò hỏi: "Sư tôn, có chuyện gì phân phó ạ?" "Ngươi không tò mò vì sao có tứ sư đệ mà không có tam sư đệ sao?", Tô Dự cười nói.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu gật đầu như gà mổ thóc.

Tô Dự nhẹ giọng nói: "Tam sư đệ của ngươi hiện đang ở Trần Đường Quan, trong thời gian tới phải đặc biệt chú ý đến tam sư đệ, đừng để bị người khác mưu hại!" Nghe Tô Dự phân phó, Lục Nhĩ Mỹ Hầu đột nhiên kinh ngạc: "Sư tôn, kẻ nào dám mưu hại tam sư đệ?

Xem yêm bây giờ đi phế hắn!" "Hầu tử, nếu ngươi bây giờ đi, người ta chối bay chối biến, lúc đó mặt mũi chẳng phải mất hết sao!", Tô Dự bất đắc dĩ lắc đầu.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu sững sờ, cười gượng, rồi nghiêm mặt nói: "Vậy

cũng không thể để mặc tam sư đệ bị người khác mưu hại chứ!”.

“Không phải có ngươi sao!”, Tô Dự nói một cách nhẹ nhàng.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu gật đầu, không khỏi hỏi: “Sư tôn, rốt cuộc là ai muốn mưu hại tam sư đệ ạ?” “Nay Phong Thần lượng kiếp, người của Xiển Giáo đang tìm đệ tử để ứng kiếp!”, ánh mắt Tô Dự nhìn về phía Côn Luân Sơn.

“Hôm nay Trẫm đã thu con trai thứ ba của Lý Tịnh ở Trần Đường Quan là Na Trá làm đồ đệ, sau đó Thái Ất Chân Nhân đã tìm đến cửa!” “Tuy Thái Ất Chân Nhân sau khi biết Na Trá bị ta thu làm đồ đệ đã rút lui, nhưng Trẫm không cho rằng Nguyên Thủy Thiên Tôn sẽ dễ dàng bỏ qua như vậy!” Trong mắt Lục Nhĩ Mỹ Hầu lóe lên tia sắc bén: “Xiển Giáo thật không biết xấu hổ!

Để có thể tranh giành cơ hội vượt qua sát kiếp, ngay cả đệ tử cũng có thể lợi dụng!” “Lục Nhĩ ghi nhớ, nếu một khi phát hiện người của Xiển Giáo lợi dụng tam sư đệ, trực tiếp chém giết!

Tiễn hắn lên Phong Thần Bảng!”, Tô Dự trầm giọng nói.

Khóe miệng Lục Nhĩ Mỹ Hầu cong lên một nụ cười: “Đệ tử tuân lệnh!” “Đi đi!

Sau Phong Thần lượng kiếp, Trẫm sẽ để mấy sư huynh đệ các ngươi xuống giới lịch luyện!”, Tô Dự nhẹ giọng nói.

Nghe vậy, trong lòng Lục Nhĩ Mỹ Hầu vui mừng, Thiên Đình tuy tốt, nhưng khó tránh khỏi có chút nhàm chán, sớm đã muốn xuống phàm xem xét, lần này cuối cùng cũng có cơ hội!

Sau khi Lục Nhĩ Mỹ Hầu cáo lui, ánh mắt Tô Dự trở nên thâm thúy, lẩm bẩm một mình: “Ai sẽ trở thành cái tên đầu tiên trên Phong Thần Bảng đây?

Xiển Giáo?

Hay là Tây Phương Giáo?" Hiện tại Tô Dự và Thiên Đình, cùng với Tiệt Giáo, vạn sự đã sẵn sàng, chỉ chờ lượng kiếp đến! *** Thời gian lặng lẽ trôi đi, chớp mắt đã qua ba năm.

Một ngày, trong Hỗn Độn ánh sáng rực rỡ, Tử Tiêu Cung vốn ẩn mình đột nhiên xuất hiện trong Hỗn Độn, sau đó giáng xuống hai luồng kim quang.

Hai luồng kim quang vượt qua trở ngại của thời gian và không gian, lóe lên một cái, lần lượt xuất hiện tại Ba Mươi Ba Thiên và Bích Du Cung ở Đông Hải.

Chính là Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên.

Nhìn Phong Thần Bảng treo lơ lửng trên Lăng Tiêu Bảo Điện, Tô Dự và các vị Đế hậu đều cảm ứng được ngay lập tức, lóe mình xuất hiện tại Lăng Tiêu Bảo Điện.

Nhìn Phong Thần Bảng ánh vàng rực rỡ trước mắt, Nữ Oa Nương Nương trong đôi mắt đẹp tràn đầy vẻ khó hiểu: "Phu quân, Phong Thần Bảng không phải sẽ xuất hiện cùng với người phong thần sao?

Sao lại ở Thiên Đình của chúng ta?" Đối mặt với câu hỏi của Nữ Oa Nương Nương, Tô Dự không trả lời ngay, ánh mắt lóe lên vẻ kinh ngạc, nhìn về phía Tử Tiêu Cung trong Hỗn Độn.

Nguyên bản trong sự sắp xếp của Tô Dự, Phong Thần Bảng sẽ xuất hiện tại Bích Du Cung, sau đó do Thông Thiên Giáo Chủ chuyển giao cho mình, nhưng không ngờ Phong Thần Bảng lại trực tiếp xuất hiện tại Thiên Đình, khiến y nhất thời cũng có chút mơ hồ.

Chương 381

Tử Tiêu Cung không biến mất ngay sau khi Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên xuất hiện, Hồng Quân Đạo Tổ bên trong cũng chiếu ra một luồng ánh mắt, nhìn về phía Lăng Tiêu Bảo Điện ở Ba Mươi Ba Thiên.

Hai luồng ánh mắt nhìn nhau một lát, Tử Tiêu Cung mới biến mất trong Hỗn Độn.

"Vô tâm cắm liễu, liễu lại thành râm!", Tô Dự cười nhạt một tiếng, sau đó chuyển ánh mắt lên Phong Thần Bảng, tiện tay phất một cái liền thu lấy Phong Thần Bảng.

Sau khi đối diện với Hồng Quân Đạo Tổ, Tô Dự mới bừng tỉnh đại ngộ, Phong Thần Bảng sở dĩ rơi vào Lăng Tiêu Bảo Điện ở Ba Mươi Ba Thiên, không phải là không có nguyên nhân.

Năm xưa Tô Dự ở Tử Tiêu Cung đã lên tiếng vì Huyền Môn, khiến Hồng Quân Đạo Tổ quyết định để Thiên Đình chấp chưởng Phong Thần Bảng.

Điều này đã dẫn đến sự không đồng ý của Thiên Đạo, Phong Thần Bảng thuộc về người phong thần, Thiên Đình không nhập sát kiếp, sao có thể chấp chưởng Phong Thần Bảng!

Nhưng Hồng Quân Đạo Tổ lấy nhân quả làm lý do, Thiên Đạo cuối cùng đã đồng ý, nhưng lại muốn nhúng tay vào lượng kiếp, cố gắng lôi Thiên Đình vào Phong Thần lượng kiếp!

Theo quan điểm của Hồng Quân Đạo Tổ, Phong Thần Bảng rơi vào Thiên Đình, bất luận người phong thần là ai đều do Thiên Đình làm chủ, cho nên dứt khoát đồng ý.

Thế là mới có chuyện Ma Hoàn Linh Châu sau này!

Nhưng, Thiên Đạo vạn lần không ngờ việc nhúng tay gây ra biến cố Ma Hoàn Linh Châu, lại bị Tô Dự sớm nhìn thấu, ngược lại còn trở thành hai đại tướng tài của Thiên Đình!

Sự việc đã đến nước này, Thiên Đạo cũng không còn can thiệp nữa, Phong Thần Bảng cũng thuộc về Thiên Đình!

Tô Dự cũng không nghĩ ra nguyên nhân của chuyện Ma Hoàn Linh Châu lại là như vậy!

Nghe Tô Dự giải thích, các vị Đế hậu cũng đều vô cùng vui mừng, lần này Thiên Đình đã đứng ở thế bất bại!

Cộng thêm nhiều bố cục, lại có Phong Thần Bảng trong tay, Tây Phương Giáo và Xiển Giáo đều phải cân nhắc hậu quả của việc đắc tội với Thiên Đình!

Cùng lúc đó, tại Bích Du Cung ở Đông Hải, Khương Tử Nha đang chuyên nghiên cứu binh thư chiến pháp, một luồng ánh sáng xuyên qua tất cả cấm chế của Bích Du Cung, xuất hiện trước mặt y.

Trong lòng dâng lên một cảm giác rung động khó tả, Khương Tử Nha không tự chủ được nắm lấy Đả Thần Tiên, toàn thân chấn động mạnh, trong nháy mắt đã luyện hóa Đả Thần Tiên.

"Tình huống gì vậy?", Đả Thần Tiên đột ngột xuất hiện khiến Khương Tử Nha ngẩn người, lúc này trong đầu vang lên giọng nói của Thông Thiên Giáo Chủ.

"Không cần kinh hoảng, đây là cơ duyên của ngươi!", Thông Thiên Giáo Chủ an ủi, khiến Khương Tử Nha nghiêm mặt lại, thu Đả Thần Tiên vào trong cơ thể, tiếp tục chuyên nghiên cứu binh thư trước mặt, không hề hỏi thêm câu nào.

Trong Bích Du Cung, Thông Thiên Giáo Chủ trong lòng vô cùng

sảng khoái, đối với việc Phong Thần Bảng chủ động rơi vào Thiên Đình, trong lòng không hề có chút khúc mắc, chỉ có chút kinh ngạc.

Nhưng, bất luận Phong Thần Bảng thuộc về Thiên Đình hay môn hạ Tiệt Giáo, chỉ cần không phải của Xiển Giáo và Tây Phương Giáo, đối với Tiệt Giáo đều là trăm lợi không một hại.

"Nhị sư huynh, bản tọa để xem Xiển Giáo lần này làm sao đấu với Tiệt Giáo ta!", ánh mắt Thông Thiên Giáo Chủ có chút hả hê nhìn về phía Côn Luân Sơn. …Trên núi Thủ Dương.

Thái Thanh Thánh Nhân nhìn Phong Thần Bảng rơi vào tay Thiên Đình, ánh mắt không ngừng lóe lên.

Rõ ràng, đối với kết quả như vậy, Thái Thanh Thánh Nhân cũng vạn lần không ngờ tới.

"Thiên Đình vốn không nhập sát kiếp, nay lại có được Phong Thần Bảng, cũng không biết là phúc hay họa a!

Nhị đệ, phải tự lo cho mình thôi a!", Thái Thanh Thánh Nhân lắc đầu, ngữ khí có chút bất đắc dĩ. …Côn Luân Sơn, trong Ngọc Hư Cung.

Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên xuất hiện, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã chú ý ngay từ đầu.

Nhưng kết quả lại khiến y biến sắc.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Tô Dự xưa nay không hợp, lại cùng Thông Thiên Giáo Chủ nhìn nhau không vừa mắt, lần trước ở Tử Tiêu Cung còn tranh cãi.

Nguyên bản tưởng rằng có thể cùng Tây Phương Giáo tìm người phong thần để chiếm tiên cơ, nào ngờ Khương Tử Nha dưới trướng Thông Thiên Giáo Chủ mới là người phong thần thật sự.

Không có người phong thần, Xiển Giáo phải tự xử thế nào đây!

Nghĩ đến đây, Nguyên Thủy Thiên Tôn nhất thời không khỏi lo lắng.

Nhưng sự đã đến nước này, Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ có thể xem Tây Phương Giáo quyết định thế nào?

Nếu Tây Phương Giáo không muốn tham gia vào Phong Thần lượng kiếp, vậy Nguyên Thủy Thiên Tôn liền quyết định bất luận thế nào cũng phải đòi lại Thân Công Báo.

Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên lần lượt xuất thế, chứng minh Thân Công Báo không phải là người phong thần thật sự, nhưng trong mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn, sự việc khác thường ắt có yêu ma.

Thân Công Báo đã có tướng phi hùng, vậy tất sẽ có tác dụng của nó.

Nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn vạn lần không ngờ, bây giờ Tây Phương Giáo cũng không thể không nhập kiếp! …Trên núi Tu Di!

Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân sau khi biết Thân Công Báo không phải là người phong thần thật sự, chưa kịp làm gì, đã cảm nhận được vô lượng sát khí bao trùm Tây Phương Giáo, sắc mặt đều trở nên vô cùng khó coi.

Tây Phương Giáo nhập kiếp?

Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân liên thủ suy diễn thiên cơ, mới biết tại sao Tây Phương Giáo đã thoát ly Huyền Môn, mà vẫn bị cuốn vào Phong Thần lượng kiếp!

Tất cả ngọn nguồn đều vì một người!

Thân Công Báo!

“Sư đệ, phải làm sao đây!”, sắc mặt Tiếp Dẫn Đạo Nhân tái xanh.

Chuẩn Đề Đạo Nhân trầm giọng nói: "Sư huynh, nếu đã không thể tránh khỏi, vậy Tây Phương Giáo chúng ta cứ đường đường chính chính liên thủ với Xiển Giáo, chính thức bước vào Phong Thần lượng kiếp này!" "Sư đệ, nhưng Phong Thần Bảng đó đang ở trong tay Tô Dự!

Ngay cả người phong thần cũng không phải người của Tây Phương Giáo chúng ta, một khi toàn bộ nhập kiếp…", Tiếp Dẫn Đạo Nhân rất kiêng kỵ nói.

Chuẩn Đề Đạo Nhân lắc đầu: "Sư huynh không cần kinh hoảng, Thân Công Báo tuy không phải người phong thần thật sự, nhưng cũng có thể chủ trì phong thần, ta đã tra xem, Thân Công Báo so với Khương Tử Nha chỉ thiếu một chút khí vận của Nhân tộc." "Chỉ cần Thân Công Báo có thể chém giết Khương Tử Nha, vậy có thể hấp thu khí vận Nhân tộc trong cơ thể Khương Tử Nha, đến lúc đó có thể trở thành người phong thần!" "Có người phong thần, chúng ta liền có thể đối kháng với Phong Thần Bảng!", Chuẩn Đề Đạo Nhân từ từ giảng giải. *** Tư duy trong đầu Tiếp Dẫn Đạo Nhân xoay chuyển, cũng cảm thấy lời của Chuẩn Đề Đạo Nhân có lý, nếu Tây Phương Giáo vì Thân Công Báo mà nhập kiếp, vậy không bằng dốc toàn bộ lực lượng.

Chương 382

Một khi khống chế được người phong thần, Tây Phương Giáo liên hợp với Xiển Giáo, Thiên Đình lại không nhập kiếp, chỉ có một Tiệt Giáo, căn bản không đáng lo ngại.

Nghĩ đến đây, Tiếp Dẫn Đạo Nhân ngưng giọng hỏi: "Vậy sư đệ định bắt đầu từ đâu?" "Theo ta quan sát, khí số của Thương triều đã như mặt trời lặn về phía tây, đại bộ phận người của Tiệt Giáo đều ở Thương triều, chúng ta không bằng bắt đầu từ Trụ Vương!", Chuẩn Đề Đạo Nhân hiển nhiên đã sớm có kế hoạch.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân tiếp tục hỏi: "Định bắt đầu như thế nào?" "Để Trụ Vương chọc giận Thiên Đế Tô Dự và Nữ Oa, hai người thân là Thánh Phụ Thánh Mẫu của Nhân tộc, có quyền cắt đứt khí vận của vương triều Nhân tộc!", Chuẩn Đề Đạo Nhân mưu hoạch.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân lắc đầu: "Thiên Đế Tô Dự và Nữ Oa tu vi vượt xa chúng ta, dù ta thân là Thánh Nhân, có thể khống chế Trụ Vương, nhưng cắt đứt khí vận Nhân tộc tuyệt không phải chuyện nhỏ, Thiên Đế Tô Dự và Nữ Oa tuyệt đối sẽ không làm!" "Cho nên mới phải để Trụ Vương chọc giận Thiên Đế Tô Dự và Nữ Oa, Thiên Đế Tô Dự rất coi trọng phụ nữ, nếu đã như vậy chúng ta không ngại khống chế Trụ Vương, lúc dâng hương cho Thiên Đế Tô Dự và Nữ Oa, sai khiến Trụ Vương mạo phạm Nữ Oa…", trên mặt Chuẩn Đề Đạo Nhân lộ ra một nụ cười nham hiểm.

Chưa đợi Chuẩn Đề Đạo Nhân nói xong, Tiếp Dẫn Đạo Nhân đã trực tiếp cắt ngang: "Không thể làm vậy!" "Sư huynh, năm xưa Thiên Đế Tô Dự và Nữ Oa đã sỉ nhục chúng ta như thế nào, nay chính là cơ hội tốt để chúng ta phản kích a!", Chuẩn Đề Đạo Nhân khuyên nhủ.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân thở dài một hơi: "Sư đệ, ta há lại không muốn rửa sạch mối nhục xưa, nhưng ngươi có nghĩ đến nếu chuyện này bị Thiên Đế Tô Dự phát giác, Tây Phương Giáo chúng ta liệu có thể chịu đựng được ngọn lửa giận của Thiên Đế Tô Dự và Thiên Đình không!" "…" Nghe vậy, Chuẩn Đề Đạo Nhân sững sờ, chuyện này quả thực y chưa nghĩ tới.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân nói: "Hiện tại Nguyên Thủy Thiên Tôn tuy đã liên minh với chúng ta, nhưng trong lòng Thái Thanh Thánh Nhân e rằng vì chúng ta thoát ly Huyền Môn mà tức giận, nếu chọc giận Thiên Đế Tô Dự, không có sự giúp đỡ của Thái Thanh Thánh Nhân, Tây Phương Giáo chúng ta e rằng sẽ bị hủy trong một sớm một chiều a!" "Cho nên tuyệt đối không thể hành sự như vậy!" Nghe lời của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng bình tĩnh lại, nghĩ đến sự bá đạo và thực lực của Thiên Đế Tô Dự, trong lòng lập tức dập tắt ý nghĩ này.

"Nếu không thể để Thiên Đế Tô Dự và Nữ Oa ra tay cắt đứt khí vận Thương triều, vậy thì bắt đầu từ phía Trụ Vương!", một kế không thành, Chuẩn Đề Đạo Nhân lại có kế khác.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân khẽ lóe mắt, tò mò hỏi: "Làm thế nào?" "Trong nhân gian có từ 'hồ ly tinh', ta có thể đến Thanh Khâu tìm một vị hồ ly tinh xinh đẹp tuyệt trần, đưa nàng vào quốc đô Triều Ca của Thương triều, để nàng đi mê hoặc Trụ Vương, đến lúc đó dù người của Tiệt Giáo có thần thông quảng đại đến đâu, cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn khí vận Thương triều trôi đi!", Chuẩn Đề Đạo Nhân nói hết mưu kế: "Tây Phương Giáo chúng ta chỉ cần cùng Xiển Giáo ủng hộ một phe chư hầu khác, giương cao ngọn cờ đại nghĩa, sau khi chiến tranh bắt đầu, nhân cơ hội giết chết Khương Tử Nha, thế đã thành!" "Phương pháp này không tồi, cứ theo lời sư đệ, Tây Phương chúng ta xuất động, chủ động tham gia vào lượng kiếp!", Tiếp Dẫn Đạo Nhân

gật đầu.

Ngay sau đó, Tiếp Dẫn Đạo Nhân đi tìm Nguyên Thủy Thiên Tôn hợp mưu, còn Chuẩn Đề Đạo Nhân lại đến Thanh Khâu, tìm hồ ly tinh xinh đẹp tuyệt trần, chuẩn bị tiến hành kế hoạch tiếp theo.

Nhưng Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân lại vạn lần không ngờ, Thiên Đế Tô Dự đã sớm báo cho Nữ Oa Nương Nương, trong thời gian này phải che chở cho Hồ tộc ở Thanh Khâu, để phòng ngừa Tây Phương Giáo ra tay đen tối… Chuẩn Đề Đạo Nhân đến Thanh Khâu một chuyến, phát hiện khắp nơi đều là nguyện lực của Nữ Oa Nương Nương, để không bị Nữ Oa Nương Nương phát hiện, Chuẩn Đề Đạo Nhân quả quyết từ bỏ việc tìm hồ ly tinh ở Thanh Khâu.

Nhưng để mê hoặc loại đế vương Nhân tộc như Trụ Vương, tất phải cần đến hồ ly tinh có tu vi cao thâm mới được.

Hồ ly tinh bình thường chỉ có thể bị nhân đạo hoàng khí trên người Trụ Vương trấn nhiếp, từ đó hiện ra chân thân.

Hồ ly tinh có tu vi cao thâm chỉ có Hồ tộc ở Thanh Khâu mới có, những nơi khác căn bản khó có hồ ly tinh có đạo hạnh như vậy.

Sau một hồi dò hỏi, Chuẩn Đề Đạo Nhân thật sự tìm được một con hồ ly tinh có đạo hạnh cao thâm, một con Cửu Vĩ Hồ Ly Tinh.

Sức mê hoặc của Cửu Vĩ Hồ Ly Tinh, có thể nói là trời sinh, gần như không có yêu thú nào có thể sánh bằng.

Điều này khiến Chuẩn Đề Đạo Nhân vui mừng khôn xiết, dò hỏi được động phủ của Cửu Vĩ Hồ Ly Tinh này ở Hiên Viên Phần, liền trực tiếp bay đến.

Hiên Viên Phần, từng là nơi mai táng của Hiên Viên thị, cùng với việc dòng dõi Hiên Viên tiến vào Hỏa Vân Động, nơi đây liền trở

thành vùng đất vô chủ.

Cho nên mới bị ba vị yêu tộc chiếm cứ.

Đó là Cửu Vĩ Hồ Ly Tinh, Cửu Đầu Trĩ Kê Tinh, Ngọc Thạch Tỳ Bà Tinh.

Tu vi của tam yêu đều không tầm thường, đều đã đạt đến cảnh giới Chân Tiên, trong đó Cửu Vĩ Hồ Ly Tinh là mạnh nhất.

Chuẩn Đề Đạo Nhân sau khi đến Hiên Viên Phần, cao giọng hô một tiếng: "Tam yêu Hiên Viên Phần ở đâu?" Âm thanh hùng vĩ vang vọng khắp Hiên Viên Phần, khiến tam yêu đang chiếm cứ bên trong chấn động mạnh, vội vàng đi ra khỏi Hiên Viên Phần, quỳ lạy trước mặt Chuẩn Đề Đạo Nhân.

"Không biết thượng tiên giá lâm, tiểu yêu có lỗi không ra đón từ xa!

Xin thượng tiên thứ tội!", tam yêu trong lòng hoảng sợ, ngữ khí tràn đầy cung kính.

Chuẩn Đề Đạo Nhân nói một cách nhẹ nhàng: "Các ngươi không cần kinh hoảng, ngô là Thánh Nhân Tây Phương Chuẩn Đề đây, không có ý trách phạt các ngươi, có việc muốn các ngươi đi làm!" Nghe thấy người trước mặt là Thánh Nhân cao cao tại thượng, trong lòng tam yêu dấy lên sóng to gió lớn.

"Thánh Nhân xin phân phó, tiểu yêu nhất định sẽ toàn lực ứng phó!", tam yêu hoàn hồn, không chút do dự liền đáp ứng.

Chuẩn Đề Đạo Nhân gật đầu: "Trụ Vương hôn dung vô đạo, bản tọa hy vọng ba người có thể đến Triều Ca, đi mê hoặc Trụ Vương bại quốc, đến lúc đó sẽ có chư hầu khởi nghĩa, lật đổ sự thống trị của Thương triều, các ngươi có đồng ý hay không!" "Tiểu yêu nguyện ý!", tam yêu tự biết mình căn bản không có quyền từ chối, liền trực tiếp

đáp ứng.

Đối với phản ứng của tam yêu, Chuẩn Đề Đạo Nhân rất hài lòng, thế là liền từ từ giảng giải: "Tiếp theo, bản tọa sẽ che đậy yêu khí cho các ngươi, sẽ để đại thần của Thương triều đưa các ngươi vào vương cung Triều Ca!" "Chuẩn Đề, đến lượt ngươi nhúng tay vào Nhân tộc do bản cung sáng lập từ lúc nào vậy?", khi lời của Chuẩn Đề Đạo Nhân vừa dứt, một giọng nói lạnh lùng từ cửu thiên vang dội, một nữ tử ung dung hoa quý xuất hiện.

"Nữ Oa…", nhìn người trước mắt, sắc mặt Chuẩn Đề lập tức kịch biến, vạn vạn lần không ngờ Nữ Oa Nương Nương lại xuất hiện ở Hiên Viên Phần.

Tam yêu nghe Chuẩn Đề Đạo Nhân thất thanh, trong lòng lại một lần nữa chấn động, hôm nay là ngày gì vậy, liên tiếp hai đại Thánh Nhân xuất hiện tại Hiên Viên Phần.

"Sư tỷ, tất cả đều là hiểu lầm, bản tọa chỉ…" *** "Câm miệng!", Nữ Oa Nương Nương lạnh giọng nói: "Chuẩn Đề, ngươi không xứng gọi bản cung là 'sư tỷ', từ khoảnh khắc ngươi và Tiếp Dẫn thoát ly Huyền Môn, đã không còn quan hệ gì với bản cung nữa!" "Nữ Oa Đế hậu bớt giận, bản tọa chỉ là thuận theo thế trời, thiên đạo hiển hiện, khí vận Thương triều không còn lâu nữa!", bị Nữ Oa Nương Nương cắt lời, sắc mặt Chuẩn Đề Đạo Nhân càng thêm khó coi, nhưng tu vi của Nữ Oa Nương Nương quá mạnh, đừng nói bây giờ chỉ có một mình y, dù sư huynh Tiếp Dẫn cũng ở đây, hai người liên thủ e rằng cũng không làm gì được Nữ Oa Nương Nương.

Nữ Oa Nương Nương khinh miệt nói: "Vương triều Nhân tộc ra sao?

Lại có quan hệ gì với ngươi!

Thuận theo thế trời, thật là nực cười!" "Chuẩn Đề, đừng tưởng

rằng bản cung không biết ngươi rốt cuộc muốn làm gì!", trong mắt Nữ Oa Nương Nương tràn đầy vẻ băng lãnh: "Tất cả của Nhân tộc chỉ thuộc về Nhân tộc, dù là Thánh Nhân, bản cung cũng không cho phép can thiệp, hôm nay ngươi muốn lại một lần nữa khởi động đại chiến sao!" Chính như Nữ Oa Nương Nương đã nói, Nhân tộc từ khi trở thành địa bàn quản lý của Thiên Đình, tất cả những gì chính thần Thiên Đình làm cũng chỉ là bảo hộ Nhân tộc, không hề có bất kỳ can thiệp nào vào trong đó.

Mọi vận hành trong Nhân tộc, hoàn toàn đều là do nhân quả tự chủ tạo thành.

Nay Chuẩn Đề Đạo Nhân lại vươn tay vào việc thay đổi vương triều của Nhân tộc, nói nhẹ là coi thường Thiên Đế Tô Dự và Nữ Oa Nương Nương, nói nặng là vượt quyền, thách thức Thiên Đế Tô Dự và Nữ Oa Nương Nương, cùng với tôn nghiêm của Thiên Đình.

"Nữ Oa Đế hậu, nghiêm trọng rồi, bản tọa thân là Thánh Nhân, tự nhiên có quyền thay trời hành đạo!", Chuẩn Đề Đạo Nhân bây giờ đâu còn dám tiếp tục xúi giục Cửu Vĩ Hồ Ly Tinh đi làm loạn Trụ Vương bại quốc, bây giờ cấp bách nhất là làm sao thoát thân.

"Nếu Nữ Oa Đế hậu không muốn bản tọa thuận theo thế trời, bản tọa lui đi là được!

Nhưng Thương triều bị diệt, đây là thiên ý, sát kiếp đã đến, không thể tránh khỏi!", Chuẩn Đề Đạo Nhân nói xong, liền định nhanh chóng rời đi, nhưng khi vừa định xoay người, giữa trời đất phong vân biến động.

"Chuẩn Đề, dám mưu hại Nhân tộc, có đặt Trẫm vào mắt không, có đặt Nhân tộc vào mắt không!", Tô Dự lóe mình xuất hiện trước mặt Chuẩn Đề: "Cứ thế mà đi, xem Trẫm dễ bắt nạt lắm sao!" "Thiên Đế Tô Dự nghiêm trọng rồi, bản tọa…", Tô Dự xuất hiện, khiến trong

lòng Chuẩn Đề Đạo Nhân càng thêm hoảng sợ, một Nữ Oa Nương Nương đã khiến y đau đầu, nay lại thêm một Tô Dự, phải làm sao đây!

Đối mặt với Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tô Dự không hề khách khí, trực tiếp cắt lời của Chuẩn Đề Đạo Nhân, hạ lệnh một tiếng: "Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc ở đâu!" "Có mặt!", Tam Hoàng Ngũ Đế trong Hỏa Vân Động nghe thấy xá lệnh của Tô Dự, ứng tiếng xuất hiện, phá vỡ không gian, đến trước mặt Tô Dự và Nữ Oa.

Nữ Oa Nương Nương khẽ ngâm một tiếng: "Nhân tộc đương tự cường!" "Phạm vào Nhân tộc ta, giết không tha!", dưới ánh mắt băng lãnh của Tô Dự, lời nói tràn đầy sát cơ.

"Cẩn tuân pháp chỉ của Thánh Phụ Thánh Mẫu!", trong mắt Tam Hoàng Ngũ Đế bộc phát ra một luồng ánh sáng, toàn thân dâng lên tiếng long ngâm vang dội, dưới chân mỗi người hiện ra những thần văn dày đặc.

"Hống!", tiếng rồng gầm vang trời, tám luồng kim quang từ thiên linh của Tam Hoàng Ngũ Đế bay ra, đan xen dung hợp, hóa thành một con kim long, hung hãn lao về phía Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Nhân tộc khí vận kim long!

Trong chớp mắt, sau lưng Chuẩn Đề Đạo Nhân sinh ra một luồng hàn ý, vạn vạn lần không ngờ một kích hợp lực của Tam Hoàng Ngũ Đế, lại khiến y cảm nhận được uy hiếp mãnh liệt.

Y là Thánh Nhân a!

Nghĩ đến đây, Chuẩn Đề Đạo Nhân vội vàng chuẩn bị né tránh, nhưng Thiên Đế Tô Dự và Nữ Oa Nương Nương há có thể để y như ý!

Hôm nay Tô Dự và Nữ Oa Nương Nương hiện thân ở đây, chính

là để cho Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân biết, Nhân tộc là của Tô Dự!

Chương 383

Sát kê cảnh hầu!

Không có sự cho phép của Tô Dự và Nữ Oa Nương Nương, bất kỳ ai cũng không thể thay đổi vận thế của Nhân tộc!

"Ầm!", Tô Dự và Nữ Oa Nương Nương lần lượt lơ lửng ở hai bên trước sau của Chuẩn Đề Đạo Nhân, thấy Chuẩn Đề Đạo Nhân muốn rời đi, linh lực cuồn cuộn từ cơ thể lan ra, đồng thời sinh ra hai đại lực trường, bao phủ lên người Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Thân thể Chuẩn Đề Đạo Nhân chấn động.

"Ầm!", khoảnh khắc tiếp theo, kim long khí vận Nhân tộc do Tam Hoàng Ngũ Đế giải phóng ra đã va chạm vào thân thể Chuẩn Đề Đạo Nhân, khiến Chuẩn Đề Đạo Nhân như sao băng bay ngược ra ngoài, máu tươi văng khắp trời, trong nháy mắt biến mất không còn tăm hơi.

"Bái kiến Thánh Phụ Thánh Mẫu!", một kích đánh lui Thánh Nhân, Tam Hoàng Ngũ Đế ai nấy đều cảm thấy tự hào bùng nổ trong lòng, vội vàng hướng về Tô Dự và Nữ Oa Nương Nương hành lễ.

Tô Dự xua tay: "Không cần đa lễ, trở về vị trí đi, sát kiếp đã đến, các ngươi không thể ở lâu!" "Vâng!", Tam Hoàng Ngũ Đế ứng tiếng biến mất, quay trở lại Hỏa Vân Động.

Tô Dự đạp lên hư không, đến bên cạnh Nữ Oa Nương Nương, ánh mắt nhìn chằm chằm vào tam yêu Hiên Viên Phần trước mắt, không hề mở miệng nói chuyện.

Dưới uy áp của Tô Dự, tam yêu Hiên Viên Phần run rẩy, nhưng không dám nói nhiều, bất luận là Thiên Đế Tô Dự, Nữ Oa Nương Nương trước mắt, hay vị Chuẩn Đề Đạo Nhân thân là Thánh Nhân

kia, đều là những người chúng không đắc tội nổi.

Tô Dự lạnh giọng chất vấn: "Tam yêu Hiên Viên Phần, các ngươi có biết tội không?" "Tiểu yêu không nên đồng ý làm loạn quốc quân của Nhân tộc, xin Thiên Đế trách phạt!", tam yêu Hiên Viên Phần không hề biện giải, sắc mặt tái nhợt vô lực.

Tô Dự lạnh lùng nói: "Tam yêu các ngươi quanh năm tu luyện ở Hiên Viên Phần, có được tu vi như vậy, đều là nhờ vào thiên địa linh khí trong Hiên Viên Phần!" "Hiên Viên Phần thuộc về Hiên Viên Hoàng Đế của Nhân tộc, hưởng linh khí của Nhân tộc, không biết báo đáp thì thôi, lại còn đồng ý làm loạn giang sơn Nhân tộc!" "Tiểu yêu đáng chết!", tam yêu Hiên Viên Phần kinh hãi nói.

Ánh mắt Tô Dự khôi phục vẻ bình tĩnh: "Niệm tình các ngươi tu luyện không dễ, Nữ Oa Đế hậu cũng là Oa Hoàng của Yêu tộc, Trẫm hôm nay liền tha cho các ngươi!" "Nhưng sau này nếu còn dám sinh lòng ám hại Nhân tộc, dưới nhân quả luân hồi, các ngươi tất chết không nghi ngờ!" "Tiểu yêu cẩn tuân giáo huấn của Thiên Đế!", tam yêu Hiên Viên Phần toàn thân run rẩy, trong lòng thầm quyết định sau này nhất định sẽ không tai họa Nhân tộc, ngữ khí tràn đầy kiên định.

Nữ Oa Nương Nương lúc này mở miệng nói: "Tam yêu Hiên Viên Phần tu luyện không dễ, không vô cớ tàn hại sinh linh, lần Phong Thần lượng kiếp này, đáng lẽ có thể không bị cuốn vào, nay lại đồng ý làm loạn giang sơn vương triều Nhân tộc, nhân quả đã thành, sát khí quấn thân, e rằng không thể tránh khỏi biến cố của lượng kiếp." "Xin Nữ Oa Nương Nương chỉ cho tiểu yêu một con đường sống a!", nghe lời của Nữ Oa Nương Nương, tam yêu Hiên Viên Phần lập tức kinh hãi thất sắc, liên tiếp quỳ lạy trước mặt Nữ Oa, cầu xin phương pháp để sống sót.

"Thôi được!", Nữ Oa Nương Nương thấy tam yêu Hiên Viên

Phần như vậy, không nỡ lòng, thế là liền nói cho biết: "Nếu có thể bảo vệ Nhân tộc, có lẽ có thể chống lại sát khí, từ đó không bị thân tử đạo tiêu trong sát kiếp!" "Mong các ngươi tự lo cho mình!", cùng với lời của Nữ Oa Nương Nương vừa dứt, Tô Dự và Nữ Oa Nương Nương liền biến mất trước mặt tam yêu Hiên Viên Phần.

U Minh Huyết Hải.

"Phụt!" Chuẩn Đề đạo nhân bị đánh thẳng vào trong nước biển đặc sệt màu máu, sóng biển cuộn lên những con sóng dữ dội, bất ngờ đánh thức sự tồn tại nơi sâu thẳm Huyết Hải.

"Bản tọa cứ tưởng là ai?

Thì ra là tên phản đồ Huyền Môn Chuẩn Đề ngươi à!" Một vị đạo sĩ từ trong nước biển từ từ hiện ra, thân ảnh cười cợt nhìn Chuẩn Đề đạo nhân đang trôi nổi trên mặt biển, nhẹ nhàng cười nói.

"Minh Hà, ngươi dám đối với bản tọa đại bất kính như vậy!" Chuẩn Đề đạo nhân thân thể bết bát thảm hại, trừng mắt giận dữ nói.

"Ồ?

Bản tọa có nói sai sao?" Minh Hà lão tổ mặt không đổi sắc cười lạnh nói: "Truyền đạo cho Nhân tộc không thành, bị Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc đánh đuổi, bây giờ lại đến chỗ bản tọa trút giận sao!" Rõ ràng, chuyện vừa rồi Tô Dự Thiên Đế và Nữ Oa nương nương gọi ra Tam Hoàng Ngũ Đế, dùng Nhân tộc khí vận kim long oanh kích Chuẩn Đề đạo nhân, Minh Hà lão tổ đều biết cả.

"Minh Hà, đừng tưởng có Huyết Hải hộ thể thì bản tọa không làm gì được ngươi, dưới Thánh nhân đều là giun dế, bản tọa muốn giết ngươi dễ như trở bàn tay!" Trong lòng Chuẩn Đề đạo nhân uất ức không kể xiết, không ngờ Tô Dự Thiên Đế lại bá đạo như vậy, trực tiếp gọi ra Tam Hoàng Ngũ Đế, không nói hai lời đã dùng đến Nhân

tộc khí vận kim long.

Trong tình huống đó, đừng nói Chuẩn Đề đạo nhân đánh không lại, mà dù có đánh lại, cũng không dám đánh.

Phải biết Nhân tộc là nhân vật chính của Hồng Hoang thiên địa, nếu hủy đi Nhân tộc khí vận kim long, Thiên Đạo tất sẽ giáng xuống trừng phạt, đến lúc đó dù Chuẩn Đề đạo nhân có mười cái mạng cũng không đủ dùng.

Minh Hà lão tổ khinh miệt nói: "Ngươi có thể thử xem!" Đối với một mình Chuẩn Đề đạo nhân, Minh Hà lão tổ có Huyết Hải hộ thể, không hề sợ hãi.

Nếu có thêm sư huynh Tiếp Dẫn đạo nhân của hắn, Minh Hà lão tổ có lẽ phải kiêng dè ba phần.

"Minh Hà, muốn chết!" Hai mắt Chuẩn Đề đạo nhân phun ra lửa giận, vừa định vận chuyển linh lực trong cơ thể, trên người lại truyền đến cơn đau dữ dội.

Đúng vậy, Chuẩn Đề đạo nhân đã bị thương, mà vết thương không hề nhẹ!

Chỉ một kích, từ đó có thể thấy Nhân tộc khí vận kim long mạnh mẽ đến mức nào!

Trong mắt Chuẩn Đề đạo nhân lóe lên vẻ kinh hãi, hắn là Thánh nhân bất tử bất diệt cơ mà!

Tam Hoàng Ngũ Đế lại có thể đánh trọng thương hắn, sao có thể!

Trong phút chốc, nội tâm Chuẩn Đề đạo nhân không khỏi dâng lên một nỗi thất vọng.

Minh Hà lão tổ trào phúng nói: "Chuẩn Đề, nếu bản tọa có thực lực như Tô Dự Thiên Đế, đã sớm chém giết ngươi rồi!

Cũng may Tô Dự Thiên Đế và Nữ Oa nương nương lòng dạ nhân hậu, ngươi từ đâu tới thì cút về đó đi!

U Minh Huyết Hải của bản tọa không chào đón ngươi!" "…" Sắc mặt Chuẩn Đề đạo nhân đỏ bừng, khó coi như gan heo.

Chuẩn Đề đạo nhân biết với tình trạng bị thương hiện tại, căn bản không thể làm gì được Minh Hà lão tổ trước mắt.

Phải biết Minh Hà lão tổ cũng là một trong ba ngàn khách của Tử Tiêu Cung, tuy đang ở đỉnh phong Hỗn Nguyên Kim Tiên, nhưng đã trải qua việc sáng lập A Tu La nhất tộc, một thân thực lực sâu không lường được, e rằng cách Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng không còn bao xa.

"Sư đệ, Phong Thần lượng kiếp đã đến, không nên gây thêm chuyện, việc của Minh Hà đợi Phong Thần lượng kiếp kết thúc rồi tính cũng không muộn!" Ngay lúc Chuẩn Đề đạo nhân tiến thoái lưỡng nan, thanh âm của Tiếp Dẫn đạo nhân truyền vào tai hắn, hắn mới có thể cưỡng ép đè nén lửa giận trong lòng.

Đúng là thua người không thua trận!

Chuẩn Đề đạo nhân trước khi đi, để lại một câu nói độc địa: "Minh Hà, ngươi cứ đợi đấy cho bản tọa, chuyện hôm nay, sau này bản tọa nhất định sẽ cho ngươi biết thế nào là Thánh nhân!" Nói xong, Chuẩn Đề đạo nhân liền biến mất trên U Minh Huyết Hải.

Nhìn theo bóng dáng biến mất của Chuẩn Đề đạo nhân, ánh mắt Minh Hà lão tổ lóe lên: "Xem ra Tiếp Dẫn đã ngăn cản Chuẩn Đề, lượng kiếp sắp tới, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tạm thời sẽ không ra tay với bản tọa, nhưng sau khi lượng kiếp kết thúc, e rằng tình hình sẽ không ổn!

Bản tọa cũng đến lúc phải tìm đường khác!" "Có lẽ, Thiên Đình là

nơi nương tựa tốt nhất của bản tọa!" Minh Hà lão tổ lẩm bẩm, hiện nay Thiên Đình là thế lực lớn nhất trong Hồng Hoang thiên địa, không chỉ nắm giữ Nhân Đạo, mà còn có cả Địa Đạo.

Lục Đạo Luân Hồi của Địa Đạo chính là nơi nương tựa tốt nhất của A Tu La nhất tộc!

Nếu Tô Dự Thiên Đế có thể để hắn chưởng quản Địa Phủ, vậy thực lực của hắn tất sẽ có thể tiến thêm một bước, dù không thể đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, nhưng về chiến lực tuyệt đối sẽ không yếu hơn Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên bình thường.

Đến lúc đó, dù Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân liên thủ tìm hắn gây phiền phức, hắn cũng có thể không sợ hãi.

Hơn nữa, sau lưng hắn còn có Thiên Đình.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân muốn ra tay với hắn, cũng phải cân nhắc xem mình có đủ thực lực đó không.

Nghĩ đến đây, Minh Hà lão tổ không còn do dự nữa, lập tức bay thẳng lên trời, tiến đến Tam Thập Tam Thiên. … Tam Thập Tam Thiên.

Chương 384

Tô Dự và Nữ Oa nương nương vừa quay về Thiên Đình, một Thiên tướng lập tức đuổi theo.

"Có chuyện gì?" Tô Dự hỏi.

Thiên tướng quỳ một gối xuống đất: "Khải bẩm Bệ hạ, U Minh Huyết Hải Minh Hà lão tổ cầu kiến Bệ hạ!" "Ồ?" Tô Dự và Nữ Oa nương nương nhìn nhau, sau đó Tô Dự liền nói: "Cho Minh Hà vào đi!" "Tuân lệnh!" Thiên tướng lập tức xoay người đi về phía Nam Thiên Môn.

Nữ Oa nương nương không khỏi lên tiếng hỏi: "Phu quân, Minh Hà xưa nay không tranh với đời, lần này đến Thiên Đình chúng ta, e không phải vì chuyện lượng kiếp này chứ!" "Đợi lát nữa sẽ biết!" Tô Dự tuy có chút bất ngờ, nhưng cũng lờ mờ đoán được ý đồ của Minh Hà lão tổ, bèn nói với Nữ Oa: "Nữ Oa, nàng đi gọi Hậu Thổ đến đây!" "Ý của phu quân là Minh Hà…" Nghe vậy, trong đôi mắt đẹp của Nữ Oa nương nương lóe lên một tia sáng, tức thì bừng tỉnh đại ngộ.

Tô Dự cười nhẹ một tiếng: "Nàng đi trước đi!" Nữ Oa nương nương gật đầu, sau đó đi về phía hậu cung.

Lúc này, Minh Hà lão tổ chậm rãi đi đến trước mặt Tô Dự, chắp tay nói: "Minh Hà bái kiến Tô Dự Thiên Đế!" "Minh Hà đạo hữu đa lễ rồi!" Tô Dự đáp lễ, cười nhẹ hỏi: "Không biết Minh Hà đạo hữu lần này đến đây có chuyện gì?" "Cũng không có chuyện gì lớn, chỉ là trước đó thấy Tô Dự Thiên Đế nổi giận ra lệnh cho Tam Hoàng Ngũ Đế đánh bay tên Chuẩn Đề kia, bần đạo cảm thấy vô cùng nhiệt huyết, nên cảm thán thời gian trôi nhanh, thoáng chốc Tô Dự Thiên Đế đã vượt xa chúng ta rồi!" Minh Hà lão tổ thở dài nói.

Đột nhiên, một giọng nói thanh đạm truyền đến: “Minh Hà đạo hữu có chuyện gì cứ nói thẳng!

Hiện nay lượng kiếp sắp đến, Minh Hà đạo hữu đến Thiên Đình chúng ta, hiển nhiên không phải để nói chuyện phiếm!” Chỉ thấy, Hậu Thổ nương nương mỗi bước đi như hoa sen nở, chậm rãi đi đến bên cạnh Tô Dự.

“Bái kiến Hậu Thổ nương nương!” Minh Hà lão tổ nhìn thấy Hậu Thổ nương nương, lại lần nữa hành lễ.

Hậu Thổ nương nương thản nhiên nói: “A Tu La nhất mạch thuộc về Lục Đạo, theo bản cung thấy, Minh Hà đạo hữu ngược lại rất thích hợp với Thiên Đình chúng ta!” Một câu nói này, Hậu Thổ nương nương cũng đã cho Minh Hà lão tổ một cái bậc thang để đi xuống.

“Nếu Hậu Thổ nương nương đã mời, thưa Tô Dự Thiên Đế, bần đạo lần này đến đây hy vọng có thể gia nhập Thiên Đình, tốt nhất là được nhậm một chức ở Địa Phủ, xin Bệ hạ thành toàn!” Hậu Thổ nương nương đã nói đến mức này, cũng đã cho Minh Hà lão tổ đủ mặt mũi, nếu hắn còn tự cao tự đại, vậy Tô Dự cũng không nhất thiết phải có Minh Hà.

Điểm này, Minh Hà lão tổ rất hiểu.

“Thiện!” Tô Dự gật đầu, lập tức sắc lệnh: “Trẫm nhân danh Thiên Đế của Thiên Đình, sắc phong Minh Hà lão tổ làm Phong Đô Đại Đế, chưởng quản Địa Đạo Địa Phủ!” “Hống!” Cùng với tiếng nói của Tô Dự vừa dứt, trên Lăng Tiêu Bảo Điện vang lên một tiếng rồng gầm vang dội, một luồng ánh sáng vàng từ Thiên Đế Ngọc Tỷ trong Lăng Tiêu Bảo Điện bắn ra, cuối cùng rơi xuống người Minh Hà lão tổ.

Nghe Tô Dự muốn sắc phong mình làm Phong Đô Đại Đế, Minh Hà lão tổ ngẩn người, vạn lần không ngờ Tô Dự lại tin tưởng mình như vậy, Phong Đô Đại Đế ở Địa Phủ chính là một người dưới vạn

người trên.

Địa vị chỉ sau Hậu Thổ nương nương chưởng quản Lục Đạo Luân Hồi!

"Dùng người thì không nghi, nghi người thì không dùng!" Thấy Minh Hà lão tổ ngẩn ra, Tô Dự cười nhẹ: "Phong Đô Đại Đế còn không tiếp chỉ?" "Vi thần Minh Hà bái tạ Thiên Đế pháp chỉ!" Minh Hà lão tổ lập tức hoàn hồn.

"Hống!" Cùng với việc Minh Hà lão tổ gia nhập Thiên Đình, khí vận kim long của Thiên Đình không ngừng tăng lên, lại lần nữa truyền ra một tiếng rồng gầm vang dội hơn.

Hậu Thổ nương nương cười nói: "Chúc mừng Minh Hà đạo hữu, không, Phong Đô Đại Đế, từ nay về sau A Tu La nhất tộc, có thể toàn bộ tiến vào Lục Đạo Luân Hồi Tu La Đạo, không cần phải làm tổn hại thiên hòa, thôn phệ linh hồn để tu luyện nữa!" "Có được điều này đều nhờ Hậu Thổ nương nương và Đại Thiên Tôn đề bạt, tin rằng A Tu La nhất mạch của ta sau này nhất định sẽ vì khí vận Thiên Đình mà càng thêm hưng thịnh!" Minh Hà lão tổ cảm kích nói.

Hậu Thổ nương nương ánh mắt chuyển hướng Tô Dự, nhẹ giọng nói: "Phu quân, thiếp đi trước dẫn Phong Đô Đại Đế đi làm quen với quy trình của Địa Phủ!" "Nàng đi đi!" Tô Dự gật đầu.

Minh Hà lão tổ cung kính chắp tay: "Vi thần cáo lui!" Nhìn theo bóng lưng của Minh Hà lão tổ và Hậu Thổ nương nương, Tô Dự hài lòng gật đầu, tin rằng có Hậu Thổ nương nương, Vu tộc nhất mạch nhất định có thể cùng A Tu La nhất mạch chung sống hòa bình, cùng nhau quản lý tốt Địa Phủ.

Dưới sự sắp xếp của Hậu Thổ nương nương, các cao tầng quan trọng của A Tu La nhất mạch dưới trướng Minh Hà lão tổ đều được đưa vào tầng lớp quản lý của Địa Phủ, hợp tác chân thành với Thập

Nhị Tổ Vu cùng một số Đại Vu đỉnh tiêm.

Trong đó, nổi bật nhất là Tứ Đại Ma Vương: Tự Tại Thiên Ba Tuần, Đại Phạm Thiên, Dục Sắc Thiên, Thấp Bà; Tứ Đại Ma Tướng: Nhân Đà La, Bì Thấp Nô, Lỗ Thác La, Quỷ Mẫu; cùng với Thiên Phi Ô Ma và bảy mươi hai A Tu La công chúa.

Rõ ràng, Hậu Thổ nương nương không hề sợ Minh Hà lão tổ có ý đồ riêng, dù sao ở trong Địa Phủ, nàng chấp chưởng Lục Đạo Luân Hồi, thực lực đạt đến cấp Thiên Đạo, đừng nói một Minh Hà lão tổ, dù là Hồng Hoang Lục Thánh, nàng cũng có thể dễ dàng tiêu diệt.

Việc Hậu Thổ nương nương trọng dụng khiến Minh Hà lão tổ vô cùng cảm kích, trong lòng kiên định quyết tâm phải giúp đỡ Tô Dự Thiên Đế, trấn thủ Địa Phủ thật tốt.

Minh Hà lão tổ và A Tu La nhất mạch gia nhập Địa Phủ, khí vận kim long của Thiên Đình tăng vọt một phần năm.

Từ đó có thể thấy, khí vận của A Tu La nhất mạch không hề tầm thường.

Dù sao A Tu La nhất mạch cũng là một trong Lục Đạo Luân Hồi.

Lục Đạo Luân Hồi phân thành Thiên Nhân Đạo, A Tu La Đạo, Nhân Đạo, Súc Sinh Đạo, Ngạ Quỷ Đạo, Địa Ngục Đạo.

Trong đó Súc Sinh Đạo, Ngạ Quỷ Đạo, Địa Ngục Đạo, là Lục Đạo Luân Hồi tự có năng lực chưởng khống.

Thiên Đình sau khi thu phục được Nhân Đạo, A Tu La Đạo, có thể tự chủ để chân linh chuyển thế thành người của Nhân tộc, A Tu La tộc.

Chỉ còn lại Thiên Nhân Đạo.

Thiên Nhân Đạo, chỉ những sinh linh tiên thiên thần thánh.

Muốn chưởng khống Thiên Nhân Đạo, Thiên Đình phải đưa Thiên Đạo vào trong tầm kiểm soát.

Đến lúc đó, sau khi Lục Đạo đầy đủ, Hậu Thổ nương nương dù không ở trong Địa Phủ, cũng có thể phát huy ra thực lực chân chính của bản thân. … Chuyện Minh Hà lão tổ mang A Tu La nhất tộc gia nhập Thiên Đình, rất nhanh đã truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang thiên địa, tức thì tất cả mọi người đều chấn động.

Trong Hồng Hoang thiên địa, người thanh tịnh vô vi có rất nhiều, nhưng người như Minh Hà lão tổ vừa không tranh với đời, lại có một thế lực lớn thì lại cực kỳ ít.

Minh Hà lão tổ xưa nay không tham gia bất kỳ cuộc đấu tranh nào, nổi tiếng kiệt ngạo bất tuân, ngay cả Hồng Hoang Lục Thánh cũng không để vào mắt, nay đột nhiên gia nhập Thiên Đình, thực sự quá không thể tưởng tượng được.

Tức thì, mọi người đều ý thức được e rằng là vì sát kiếp hiện nay đang đến, mà Thiên Đình lại không nhập kiếp.

Vì thế, trong một thời gian, hàng loạt tu luyện giả, vì để trốn tránh sát kiếp sắp tới, đều chuẩn bị gia nhập Thiên Đình.

Thực lực Thiên Đình lại lần nữa tăng lên.

Đương nhiên, những người gia nhập Thiên Đình, Tô Dự Thiên Đế sớm đã sắp xếp các loại thử thách, người của Tây Phương giáo và Xiển giáo muốn cài gián điệp vào, căn bản là không thể. … Tây Phương giáo, Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân biết được Minh Hà lão tổ đã gia nhập Thiên Đình, sắc mặt lập tức trở nên vô cùng khó coi, trong phút chốc cảm thấy áp lực cực lớn.

“Sư huynh, phải làm sao bây giờ?” Sau trận chiến trước đó, lại

thêm việc Minh Hà lão tổ gia nhập Thiên Đình, sự tồn tại của Thiên Đình giống như một ngọn núi lớn, đè nặng lên lòng Chuẩn Đề đạo nhân.

Tiếp Dẫn đạo nhân sắc mặt ngưng trọng: "Minh Hà không thể động vào được nữa!

Thiên Đình, bây giờ Tây Phương giáo chúng ta không thể đắc tội!

Việc cấp bách bây giờ, là Phong Thần lượng kiếp!" "Nhưng người Phong Thần hiện nay đang ở Tiệt giáo, Phong Thần Bảng lại ở trong tay Thiên Đình!" Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng càng thêm lo lắng, hoàn toàn không nhớ kế hoạch trước đó đối với Phong Thần lượng kiếp, hiển nhiên lần này bị Tam Hoàng Ngũ Đế đả kích không nhẹ.

Tiếp Dẫn đạo nhân mặt trầm xuống: "Sư đệ, bình tĩnh!" Tiếng của Tiếp Dẫn đạo nhân như sấm nổ giữa trời quang, vang dội trong lòng Chuẩn Đề đạo nhân, khiến Chuẩn Đề đạo nhân bỗng chốc bừng tỉnh.

"Thiên Đình tuy đáng sợ, nhưng không phải là không thể lay chuyển, chúng ta bây giờ liên hợp với Nguyên Thủy Thiên Tôn, chỉ cần trong lần Phong Thần lượng kiếp này giành được đủ lợi ích, sau khi phát triển một phen, chưa chắc không thể đối đầu với Tây Phương giáo!" Tiếp Dẫn đạo nhân trầm giọng nói.

Chương 385

Lời của Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức thức tỉnh Chuẩn Đề đạo nhân: "Đúng!

Chúng ta tuy không có người Phong Thần, nhưng Thân Công Báo cũng không kém Khương Tử Nha, lại thêm sự hỗ trợ của Tây Phương giáo và Xiển giáo, chưa chắc không thể đối đầu với Khương Tử Nha!

Ta đã quên mất kế hoạch trước đó rồi!" Ngay sau đó, trong mắt Chuẩn Đề đạo nhân lóe lên một tia sáng: "Sư huynh, kết quả thương nghị với Nguyên Thủy Thiên Tôn thế nào rồi!?" "Sau khi ta và Nguyên Thủy Thiên Tôn thương nghị, đã chọn Tây Kỳ làm Thiên Mệnh chi chủ tiếp theo, chỉ cần tạo ra dị tượng, người đời ngu muội, lại thêm một vài lời đồn, tất có thể khiến Nhân tộc quay sang ủng hộ Tây Kỳ!" Tiếp Dẫn đạo nhân từ từ nói.

Chuẩn Đề đạo nhân bấm ngón tay tính toán: "Nhưng Tây Bá Hầu Cơ Xương đối với Thương triều rất trung thành mà!" "Cơ Xương đối với Thương triều trung thành, nhưng Tây Bá Hầu chưa chắc đã không có dã tâm!" Tiếp Dẫn đạo nhân lộ ra một tia cười lạnh.

Chuẩn Đề đạo nhân mắt sáng lên, trong nháy mắt lĩnh ngộ được ý của Tiếp Dẫn đạo nhân: "Sư huynh, ý của người là…" Bảy mươi năm sau, Ngao Bính cuối cùng cũng được đại sư huynh Khổng Tuyên cho phép, từ Tử Vi Viên trở về Đông Hải.

Đã lâu không gặp người thân, Ngao Bính vốn trầm mặc ít lời, trong lòng cũng vô cùng kích động.

Không bao lâu, Ngao Bính đã đến Đông Hải, mày hơi nhíu lại, trong tầm mắt, nước biển Đông Hải không ngừng gợn lên từng vòng sóng, có thể cảm nhận rõ ràng sức mạnh cường đại bên trong.

Trong lòng Ngao Bính dâng lên nghi hoặc, Long tộc hiện nay là bá tộc của Hồng Hoang, không đi gây sự với người khác đã là may, lại có người dám gây sự với Long tộc!

Rốt cuộc là ai gan to như vậy!

Ngao Bính nhìn kỹ, một thiếu niên non nớt tay cầm một dải lụa đỏ, đang không ngừng khuấy động trong nước biển.

Dải lụa đỏ đó dường như ẩn chứa sức mạnh cường đại, nên mới gợn lên từng vòng sóng, tuy sóng chưa lan đến nơi sâu của Đông Hải, nhưng cứ khuấy động như vậy, sớm muộn gì cũng ảnh hưởng đến Đông Hải Long Cung.

"Dừng tay!" Ngao Bính quát lên một tiếng, thể hiện tốc độ cực nhanh, xuất hiện trước mặt đứa trẻ đó.

"Trẻ con nhà ai, dám gây rối ở Đông Hải của ta, mau mau rời đi, nếu không ta nhất định sẽ thay sư tôn ngươi dạy dỗ một phen!" Thấy Ngao Bính xuất hiện, nghe được lời nói của hắn, ánh mắt đứa trẻ nhìn về phía Ngao Bính.

Khoảnh khắc hai ánh mắt đối diện nhau, thân thể cả hai đều chấn động, trong lòng dâng lên một cảm giác thân thiết khó tả.

Ngay sau đó, đứa trẻ cố làm ra vẻ kiêu ngạo ngang ngược, tinh nghịch hỏi: "Thay sư tôn ta dạy dỗ ta?

Ngươi là người đầu tiên dám nói như vậy đó!" "Tiểu hài tử, làm loạn Đông Hải, ngươi có biết đã vi phạm thiên điều không!

Mau mau rời đi, tránh bị trách phạt!" Ngao Bính không để ý đến đứa trẻ, ngược lại vì cảm giác thân thiết khó tả trong lòng, muốn lập tức đuổi đứa trẻ trước mắt đi, nếu không đợi phụ thân Đông Hải Long Vương ra mặt, chắc chắn sẽ phải thu thập đứa trẻ này một trận.

Đứa trẻ coi thường nói: "Vậy người của Đông Hải các ngươi, hù

dọa người của Trần Đường Quan chúng ta, thì không vi phạm thiên điều sao?

Nếu không phải như vậy, Na Tra ta hôm nay sẽ thay trời hành đạo!" Không sai, đứa trẻ trước mắt Ngao Bính, chính là đồ đệ thứ ba của Tô Dự, Na Tra.

Từ khi Na Tra ra đời, trước có tiếng đồn là "yêu quái", sau được Lý Tĩnh ra mặt thanh minh, và cho biết Na Tra đã được Nhân tộc Thánh Phụ Tô Dự thu làm đồ đệ.

Na Tra ở Trần Đường Quan cao hơn người khác một bậc, nên căn bản không có bạn bè.

Điều này khiến Na Tra cảm thấy cô đơn và tịch mịch chưa từng có, nhưng đồng thời cũng rất vui vẻ giúp đỡ bá tánh Trần Đường Quan.

Hôm nay, bá tánh Trần Đường Quan nói trên Đông Hải có yêu quái xuất hiện, hy vọng Na Tra có thể ra tay hàng phục, nên Na Tra mới đến Đông Hải.

Na Tra đợi rất lâu cũng không thấy yêu quái xuất hiện, bèn dùng Hỗn Thiên Lăng khuấy động Đông Hải làm cách.

Không ngờ, vừa mới thi triển, Ngao Bính đã xuất hiện.

"Hù dọa người của Trần Đường Quan, ngươi có bằng chứng không?" Ngao Bính nghe Na Tra nói, mày hơi nhíu lại, nghiêm giọng hỏi.

Sau khi Tiên Đình và Thiên Đình hợp nhất, Long tộc đã nắm giữ năng lực làm mưa cho thế gian, nên Tứ Hải Long Vương sớm đã ban bố mệnh lệnh không được quấy nhiễu Nhân tộc, Đông Hải là người đứng đầu Tứ Hải, ai lại đi đầu phá vỡ quy củ này chứ!

Na Tra hừ lạnh một tiếng: "Ngươi không hiểu tiếng người sao?

Nếu không phải hù dọa, ta lấy đâu ra bằng chứng?

Hôm nay không giao ra con yêu quái đã hù dọa Nhân tộc chúng ta, ta hôm nay sẽ khiến Đông Hải không được yên ổn!" "Một đứa trẻ con, khẩu khí thật lớn a!" Ngao Bính nói.

Na Tra khinh miệt nói: "Không phục à!

Có bản lĩnh thì đánh ta đi!" "Được!

Vậy bản thái tử để xem ngươi có bao nhiêu bản lĩnh!" Là một thành viên kiêu ngạo của Long tộc, lại là đệ tử thứ tư của Tô Dự Thiên Đế, Ngao Bính sao có thể dung túng cho người khác khiêu khích mình.

Vì thế, Ngao Bính quyết định ra tay, để đứa trẻ trước mắt này mở mang kiến thức, nếu không sau này chết thế nào cũng không biết.

Một khí tức mênh mông hùng vĩ từ trên người Ngao Bính tuôn ra, bao trùm trời đất hướng về phía Na Tra, tức thì khiến Na Tra chấn động mạnh, bị đẩy lùi ra sau rất xa.

Long tộc, sau khi không còn nghiệp lực quấn thân, tu luyện cực nhanh, huống chi Ngao Bính là Linh Châu chuyển thế, dưới sự chỉ đạo của Khổng Tuyên, một thân tu vi sớm đã đạt đến Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ.

"Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ!" Na Tra sắc mặt ngưng trọng, từ uy áp tỏa ra từ người Ngao Bính, hắn có thể cảm nhận rất rõ tu vi của đối phương cao hơn mình: "Long tộc!" Chiến đấu lực của Long tộc vô cùng mạnh mẽ, có thể nói là hiếm có đối thủ trong cùng cấp bậc.

Một khi giao chiến với đối phương, thực sự chưa chắc có thể thắng.

Nhưng lời đã nói ra, thua người không thua trận, cũng không thể làm mất mặt sư tôn!

Nếu nhất định phải thắng, chỉ có một khả năng, đó là trực tiếp thi triển toàn lực, đánh cho đối phương một đòn bất ngờ, như vậy mới có khả năng thừa thắng xông lên.

Dù không thể thắng, cũng ít nhất sẽ là một trận ngang tài ngang sức!

Nghĩ đến đây, toàn thân Na Tra hiện lên linh lực bàng bạc, Hỗn Thiên Lăng quấn quanh thân, Càn Khôn Quyển và Hỏa Tiêm Thương xuất hiện trong tay, Phong Hỏa Luân trôi nổi dưới chân, linh lực bá đạo gào thét.

Lúc này, toàn thân Na Tra như được phủ một lớp ánh vàng, vô cùng lấp lánh, cứng rắn xé toạc uy áp đáng sợ của Long tộc từ Ngao Bính.

Na Tra hiện nay cũng không tầm thường, tu vi tuy không bằng Ngao Bính, nhưng chênh lệch không xa, cũng đã đạt đến Kim Tiên đỉnh phong.

Tất cả đều nhờ công của Tô Dự lúc đó đã ngăn cản Lý Tĩnh không phá hủy tiên thiên căn cốt, và giúp hắn nhanh chóng dung hợp linh châu trong cơ thể, khiến hắn vừa sinh ra đã có tu vi Thiên Tiên.

Lại thêm 《Cửu Chuyển Huyền Công》 và 《Cửu Chuyển Nguyên Công》 giúp hắn nhanh chóng hấp thu tiên thiên căn cốt, khiến tu vi của Na Tra trong bảy mươi năm đột phá mạnh mẽ, mới có được tiến cảnh như hiện nay.

"Thiên phú của tên này không dưới bản thái tử!

Không được, tuyệt đối không thể để lật thuyền trong mương!" Cảm nhận được tu vi của Na Tra, Ngao Bính quyết định ra tay trước, trong cơ thể bộc phát ra tiếng rồng gầm vang dội, một quyền đánh về phía Na Tra.

“Càn Khôn Quyển, định!” Na Tra cũng không chịu yếu thế, cả hai đều không muốn vì thua mà làm mất mặt sư tôn, nhưng cả hai đều không biết sư tôn của mình là cùng một người.

Chương 386

Càn Khôn Quyển bị Na Tra ném ra, bộc phát ra một cột sáng, chiếu rọi lên người Ngao Bính, Na Tra cầm Hỏa Tiêm Thương đâm thẳng tới.

"Khai!" Thân hình Ngao Bính khựng lại, sau đó hai đại công pháp trong cơ thể điên cuồng vận chuyển, trong nháy mắt phá vỡ sự trói buộc của Càn Khôn Quyển, chiến giáp trên người lóe sáng, hóa thành một thanh trường kiếm trực tiếp hất bay Hỏa Tiêm Thương của Na Tra.

Cùng lúc đó, một quyền đánh ra, trên Đông Hải cuộn lên sóng lớn, ngay cả không gian cũng rung chuyển theo.

Na Tra cũng vạn lần không ngờ Ngao Bính lại có thể trong nháy mắt thoát khỏi sự trói buộc, khoảnh khắc Hỏa Tiêm Thương bị hất bay, linh lực truyền vào toàn bộ cánh tay, khí huyết gầm vang không dứt, một quyền cứng rắn đối đầu.

"Ầm!" Hai quyền va chạm vào nhau, sóng linh lực kinh người cuốn đi tứ phía, nước biển trên Đông Hải cuộn xoáy, uy thế vô cùng.

Trong lòng biển sâu, Đông Hải Long Cung vì sự va chạm của Ngao Bính và Na Tra mà không khỏi rung chuyển.

Đông Hải Long Vương Ngao Quảng lập tức kinh tỉnh: "Ai đang đại chiến trên Đông Hải của ta!" "Khải bẩm Bệ hạ, theo tôm lính cua tướng báo, Tam thái tử đang đấu pháp với Na Tra của Trần Đường Quan!" Quy thừa tướng bên cạnh vội vàng đáp.

Nghe lời của Quy thừa tướng, sự kinh ngạc và tức giận ban đầu của Đông Hải Long Vương Ngao Quảng lập tức hóa thành vui mừng: "Ngao Bính về rồi?" "Tôm lính cua tướng nói như vậy!" Quy thừa

tướng thành thật trả lời.

Đông Hải Long Vương Ngao Quảng lập tức đứng dậy: "Triệu tập Đông Hải Long tộc theo bản vương đi nghênh đón Ngao Bính trở về!" "Vâng!" Quy thừa tướng vội vàng nhận lệnh.

Ngay sau đó, trong Đông Hải vang lên một tiếng chuông vang dội, Đông Hải Long tộc nhất mạch nhanh chóng tập trung về phía Đông Hải Long Cung. … Lúc này, trên Đông Hải, cơn bão do linh lực hoành hành cuốn lên, bắt đầu vì năng lượng tiêu tán mà lại lần nữa rơi xuống mặt biển.

"Bộp bộp bộp bộp!" Sau cú va chạm, Ngao Bính và Na Tra đều đạp trên mặt nước lùi lại, trong mắt đều lộ vẻ không thể tin được.

Khoảnh khắc ổn định thân hình, Ngao Bính và Na Tra gần như đồng thanh nói: "Ngươi biết 《Cửu Chuyển Huyền Công》 và 《Cửu Chuyển Nguyên Công》?" "Sư tôn ta truyền cho ta!" Ngao Bính và Na Tra thể hiện sự ăn ý tuyệt đối, lại lần nữa đồng thanh trả lời.

Nghe lời của đối phương, thân thể Na Tra và Ngao Bính đều chấn động, tức thì sững sờ, trong đầu nảy ra cùng một ý nghĩ!

Chẳng lẽ sư tôn của ngươi chính là sư tôn của ta?

Na Tra thầm nghĩ: "Chẳng lẽ tên Long tộc này là sư huynh của ta?" "Na Tra chẳng lẽ là vị tam sư huynh chưa từng gặp mặt của ta?" Khóe miệng Ngao Bính có chút co giật, nhưng nhìn thân hình nhỏ bé của Na Tra, thực sự không thể gọi là sư huynh được.

Na Tra lên tiếng hỏi: "Sư tôn của ngươi là thần thánh phương nào?

Báo danh đi!" "Ta là đệ tử thứ tư của Hồng Hoang cộng chủ Tô Dự Thiên Đế, Ngao Bính!" Ngao Bính muốn xác nhận một chút, lỡ như đối phương không phải là vị tam sư huynh chưa từng gặp mặt

kia thì sao!

Tuy Ngao Bính cũng biết khả năng này không lớn, chỉ riêng 《Cửu Chuyển Huyền Công》 và 《Cửu Chuyển Nguyên Công》 đã đủ để chứng minh Na Tra là người của Thiên Đình, nhưng hắn vẫn không cam tâm.

Na Tra hai mắt sáng lên: "Ta cũng là đồ đệ của Tô Dự Thiên Đế, tên rồng con này còn không mau hành lễ với sư huynh?" Thực ra, Na Tra cũng không biết mình và Ngao Bính rốt cuộc ai nhập môn sớm hơn, nhưng thấy đối phương không biết đến sự tồn tại của mình, không muốn chịu lép vế, hắn lập tức quyết định lừa Ngao Bính.

"Sư huynh?

Chỉ là một đứa nhóc con thôi!" Ngao Bính trong lòng co giật không thôi, bề ngoài giả vờ trấn tĩnh: "Muốn bản thái tử gọi ngươi là sư huynh, có thể đánh thắng bản thái tử rồi nói!" "Rầm!" Đúng lúc này, mặt biển yên tĩnh của Đông Hải đột nhiên nổ tung, chỉ thấy Đông Hải Long Vương và một nhóm người đi ra, vội vàng đến bên cạnh Ngao Bính.

Đông Hải Long Vương Ngao Quảng kích động nói: "Con trai ta Ngao Bính cuối cùng đã về!" "Phụ vương!" Ngao Bính thấy Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, cũng trực tiếp cho Ngao Quảng một cái ôm.

Nhìn Đông Hải Long Vương đột nhiên xuất hiện, Na Tra chống nạnh nói: "Ngươi là Đông Hải Long Vương?

Ta đang tìm ngươi đây!

Tại sao Đông Hải Long Cung lại hù dọa người của Trần Đường Quan chúng ta!?" "Hả?" Nghe vậy, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng mày hơi nhíu lại: "Đứa trẻ đừng nói bậy, Long tộc chúng ta có

cấm lệnh, không được can thiệp vào cuộc sống của Nhân tộc!" "Bệ hạ, trước đó đứa trẻ này đã dùng dải lụa đỏ đó khuấy động nước biển!" Một thị vệ bên cạnh Đông Hải Long Vương Ngao Quảng nói.

Đông Hải Long Vương mày hơi nhíu, trầm giọng chất vấn: "Tiểu hài tử, sư tôn ngươi là ai?

Chẳng lẽ không nói cho ngươi biết, Đông Hải thuộc về Long tộc chúng ta, tự ý khuấy động nước biển, có để Long tộc chúng ta vào mắt không?" "Người của Long tộc các ngươi hù dọa phàm nhân, ta có cần phải để Long tộc các ngươi vào mắt không?" Đối mặt với Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, Na Tra không hề sợ hãi.

Thấy vậy, Ngao Bính lập tức đứng ra, hắn biết phụ vương Ngao Quảng cả đời coi trọng nhất là uy nghiêm của Long tộc, bây giờ bị Na Tra trào phúng như vậy, nếu thực sự thu thập Na Tra một trận, vậy thật đúng là nước sông không phạm nước giếng, người nhà không nhận ra người nhà.

"Phụ vương!" Ngao Bính ghé vào tai Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, trầm giọng nói: "Phụ vương, cậu ấy là đệ tử thứ ba của sư tôn!

Theo con thấy, cậu ấy sẽ không nói dối, e là do đám tôm lính cua tướng của Đông Hải Long Vương chúng ta làm!" "Hả?" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng kinh ngạc, sau đó nghiêm mặt nói: "Tiểu hài tử, chuyện hôm nay ngươi làm loạn Đông Hải của ta, ta không tính toán với ngươi nữa, nếu đúng như ngươi nói, là do Đông Hải Long Cung chúng ta làm, vậy bản vương nhất định sẽ để Ngao Bính cho ngươi một lời giải thích!" Nói xong, Đông Hải Long Vương liền dẫn mọi người trở về Đông Hải, thoáng chốc chỉ còn lại một mình Ngao Bính.

"Ngao Bính, Đông Hải Long tộc sẽ không bao che cho nhau chứ?"

Na Tra nghiêm giọng hỏi.

Ngao Bính nhìn Na Tra, bĩu môi nói: "Long tộc chúng ta không gian trá như Nhân tộc các ngươi!" "Ngươi nói chuyện với sư huynh như vậy sao?" Na Tra ra vẻ già dặn nói.

Ngao Bính trực tiếp lặn xuống Đông Hải, chỉ để lại một câu: "Muốn bản thái tử thừa nhận ngươi là sư huynh, trước tiên phải đánh bại bản thái tử!

Trước đó, chúng ta có thể làm bạn!" "Bạn bè!" Nhìn nơi Ngao Bính rời đi, Na Tra lẩm bẩm, nội tâm cô độc dâng lên một luồng hơi ấm, sau đó cười nói: "Ta càng muốn nghe ngươi gọi một tiếng sư huynh!" Nói xong, Na Tra liền đạp không mà đi, rời khỏi Đông Hải, trở về Trần Đường Quan.

Na Tra đem lời đáp của Đông Hải Long Vương Ngao Quảng nói cho bá tánh Trần Đường Quan, bá tánh đều khen ngợi Na Tra, nhưng Na Tra lại không vui như mọi khi, trong lòng chỉ nghĩ làm sao để đánh bại Ngao Bính.

"Với tu vi hiện tại của ta, muốn đánh bại Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ không phải là không thể!" "Nhưng Ngao Bính có thân thể Long tộc, lại có pháp bảo hộ giáp!" "Muốn đánh bại hắn, cần phải phá vỡ phòng ngự của Ngao Bính trước, ta cần một kiện pháp bảo có sức xuyên thấu mạnh mẽ!" Na Tra ngồi trên một tảng đá tự lẩm bẩm suy nghĩ, trong tứ đại pháp bảo chỉ có Hỏa Tiêm Thương mới có khả năng phá vỡ phòng ngự của Ngao Bính, nhưng Ngao Bính hiển nhiên sẽ không để Hỏa Tiêm Thương phá phòng thành công.

"Ngươi là tiểu anh hùng Na Tra của Trần Đường Quan chúng ta?" Lúc này, một lão giả râu trắng đi đến bên cạnh Na Tra, cười nhẹ hỏi.

Na Tra quay đầu lại: "Ông tìm tôi có việc gì?" "Ta vừa nghe ngươi tìm một kiện pháp bảo có sức xuyên thấu mạnh!" Lão giả râu trắng

nhẹ giọng nói.

Na Tra lập tức mắt sáng lên: "Lão gia gia, ông có biết nơi nào có pháp bảo như vậy không?" "Trong Trần Đường Quan có thần khí do Nhân Hoàng Hiên Viên năm xưa để lại, gọi là Càn Khôn Cung, Chấn Thiên Tiễn, uy lực vô cùng, người thường không thể kéo nổi, ngươi có thể đi thử!" Lão giả râu trắng gợi ý.

"Đa tạ lão gia gia!" Nghe lời của lão giả râu trắng, Na Tra nhìn lướt qua người ông ta, nhưng không phát hiện ra bất kỳ điều gì khác thường, sau đó nghĩ đến trên lầu cổng thành Trần Đường Quan hình như thật có một cây cung tên, bèn chạy vội đến đó.

Nhìn theo bóng dáng Na Tra rời đi, trên khuôn mặt khô héo của lão giả râu trắng hiện lên một nụ cười, sau đó toàn thân hiện lên sương trắng, hóa thành một vị đạo sĩ tiên phong đạo cốt.

Đó chính là Thái Ất chân nhân dưới trướng Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Đệ tử của Tô Dự Thiên Đế thì sao?

Một Kim Tiên nhỏ bé cũng không nhìn ra được thuật biến hóa của bần đạo, thật không biết tự lượng sức mình!" Thái Ất chân nhân vuốt râu, nụ cười đầy vẻ khinh thường: "Lần này ta để xem Tiệt giáo và Thiên Đình làm sao liên thủ!" Nói xong, Thái Ất chân nhân liền tiêu sái rời đi, ngoài Na Tra ra, không ai thấy được tung tích của hắn.

Không lâu sau, một bóng người xuất hiện trên tảng đá mà Na Tra vừa ngồi, miệng lẩm bẩm: "Sư tôn đoán quả không sai, Thái Ất chân nhân thật là gan to, bản thần tướng để xem trong hồ lô của ngươi bán thuốc gì!" Cùng với tiếng nói vừa dứt, bóng người đó liền biến mất tại Trần Đường Quan, từ đầu đến cuối không ai phát hiện ra sự tồn tại của hắn.

Na Tra đến cổng thành Trần Đường Quan, không tốn bao nhiêu công sức đã lấy được Càn Khôn Cung và Chấn Thiên Tiễn, Lý Tĩnh vốn không muốn giao cho hắn, dù sao Càn Khôn Cung và Chấn Thiên Tiễn cũng là bảo vật trấn quan của Trần Đường Quan.

Nhưng khi Lý Tĩnh thấy Na Tra có thể kéo được Càn Khôn Cung, liền lập tức thay đổi ý định.

Na Tra tu luyện 《Cửu Chuyển Huyền Công》, lại là Linh Châu Tử Ma Hoàn chuyển thế, sau khi hấp thu tiên thiên căn cốt, kéo Càn Khôn Cung là chuyện quá dễ dàng.

Chương 387

Được Lý Tĩnh đồng ý, Na Tra liền mang về nhà giương cung lắp tên, chăm chỉ luyện tập, hiển nhiên việc Ngao Bính gọi hắn là bạn và một tiếng sư huynh, khiến Na Tra rất để tâm. … Ba ngày sau, Na Tra chân đạp Phong Hỏa Luân đến trên Đông Hải, Hỗn Thiên Lăng rơi vào trong Đông Hải, hai đại công pháp trong cơ thể điên cuồng vận chuyển, linh lực lan tỏa, không ngừng khuấy động.

"Ngao Bính, ta là tam sư huynh Na Tra của ngươi, mau ra đây cho ta!

Xem lần này ta có đánh cho ngươi phải gọi sư huynh không ~!" Tiếng của Na Tra cùng với sự khuấy động của Hỗn Thiên Lăng, lọt vào Long Cung sâu trong Đông Hải.

Ngao Bính trở về, đối với Long tộc là một chuyện đại hỷ, nên Đông Hải Long Vương Ngao Quảng đã mở yến tiệc mời các Long Vương khác, thậm chí cả lão tổ Long tộc Chúc Long cũng đến.

Trong Long tộc không thiếu những nam nữ ưu tú, đều muốn đến gần Ngao Bính, vị đệ tử của Thiên Đế này, nhưng Ngao Bính vốn không giỏi ăn nói, nói không hợp nửa câu cũng là nhiều, trực tiếp ngồi bên cạnh Chúc Long.

Không ít mỹ nữ Long tộc chỉ có thể đưa tình với Ngao Bính, Ngao Bính đều giả vờ không thấy, chỉ yên tĩnh ngồi đó.

Nếu không phải nhân vật chính của yến tiệc lần này là Ngao Bính, e rằng Ngao Bính đã sớm rời đi.

Yến tiệc kéo dài suốt ba ngày, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng vừa mới tiễn tất cả Long Vương đi, chưa kịp nghỉ ngơi, tiếng của Na Tra đã truyền đến.

“Tên Na Tra này cũng quá đáng!

Bản vương phải lên trời cáo trạng với Đại Thiên Tôn!

Lại dám vô lễ với Đông Hải Long tộc chúng ta như vậy!” Đông Hải Long Vương gầm lên giận dữ.

Ngao Bính thấy vậy, vừa định khuyên Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, một giọng nói đột ngột vang lên: “Lão Long Vương, đừng nhỏ mọn như vậy chứ?

Tam sư đệ của ta là một đứa trẻ, đã bao nhiêu năm rồi, hà tất phải chấp nhặt với một đứa trẻ làm gì!” Một bóng người lóe lên, xuất hiện trước mặt Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, đó chính là Lục Nhĩ Mỹ Hầu.

“Bái kiến nhị sư huynh!” Ngao Bính chắp tay.

Đông Hải Long Vương Ngao Quảng thu lại cảm xúc, chắp tay nói: “Bái kiến Lục Nhĩ thần tướng!” “Anh em một nhà không cần đa lễ!” Lục Nhĩ Mỹ Hầu nhìn Ngao Bính một cái, sau đó nói với Đông Hải Long Vương Ngao Quảng: “Lão Long Vương, ta lần này đến đây xin một chén rượu uống, còn về Na Tra sao?

Có thể nể mặt ta bỏ qua không!

Na Tra đã tìm tứ sư đệ, để tứ sư đệ ra mặt ứng phó là được!” “Lục Nhĩ thần tướng, không phải bản vương không nể mặt ngài, mà Na Tra không phải lần đầu tiên khuấy động Đông Hải của ta!

Nếu chuyện này truyền ra ngoài, Đông Hải Long tộc chúng ta tất sẽ trở thành trò cười cho Long tộc!” Mặt mũi của Lục Nhĩ Mỹ Hầu, khiến Đông Hải Long Vương Ngao Quảng nguôi giận không ít.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu an ủi: “Sẽ không đâu, sẽ không đâu!

Có tứ sư đệ của ta ở đây, Đông Hải nhất định sẽ trở thành một

mạch mạnh nhất trong Long tộc!

Còn về Na Tra, sau hôm nay ta cũng sẽ đưa cậu ấy trở về Thiên Đình!" "Nếu Lục Nhĩ thần tướng đã nói vậy, bản vương cũng chỉ có thể cùng Lục Nhĩ thần tướng uống rượu thôi!" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng mượn dốc xuống lừa.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu cười cười: "Tứ sư đệ, đi tìm Na Tra đi!" Giữa lúc nói chuyện, Lục Nhĩ Mỹ Hầu nhẹ nhàng vung tay, một khe nứt bao trùm lấy Ngao Bính, Ngao Bính chỉ cảm thấy trước mắt hoa lên, sau đó liền xuất hiện trước mặt Na Tra.

"Na Tra, nếu còn khuấy động Đông Hải, phụ vương ta sẽ lên Thiên Đình cáo trạng với sư tôn đó!" Ngao Bính nhìn Na Tra đang dùng Hỗn Thiên Lăng khuấy động Đông Hải, lạnh nhạt nói.

Nghe thấy tiếng của Ngao Bính, Na Tra toàn thân chấn động, hoàn toàn không phát hiện ra Ngao Bính xuất hiện bên cạnh mình từ lúc nào.

"Ngươi... ra đây bằng cách nào?" Na Tra vội vàng hỏi.

Ngao Bính nhún vai: "Tự nhiên là có người đưa ta lên đây rồi!" "Chuyện Đông Hải hù dọa người Trần Đường Quan của ta?" Na Tra chất vấn.

Ngao Bính lắc đầu: "Chuyện hù dọa Nhân tộc không phải do Đông Hải Long Vương chúng ta làm, phụ vương ta đã lưu đày kẻ đó, nhưng Nhân tộc đánh bắt tử dân Đông Hải của ta trước, ngươi tốt nhất nên đi khuyên nhủ ngư dân Trần Đường Quan!

Nếu không sau này chuyện như vậy, e rằng sẽ không ít!" "Thì ra là vậy!" Na Tra cũng đã hiểu tại sao Đông Hải lại có yêu quái hù dọa Nhân tộc, nghĩ đến đây, hắn dứt khoát quyết định không nói cho người Trần Đường Quan biết sự thật chuyện này.

Như vậy, người Trần Đường Quan cũng có thể giữ thái độ kính sợ đối với Đông Hải, sẽ giảm bớt đi nhiều chuyện đánh bắt cá tôm.

"Lần này ngươi đến đây chắc không chỉ vì chuyện này chứ?" Ngao Bính nhìn Na Tra, nhẹ giọng hỏi.

Na Tra cười nói: "Đương nhiên không, ta có được một kiện pháp bảo, lần này ta nhất định có thể đánh bại ngươi!" "Đại sư huynh nói, pháp bảo chỉ là ngoại lực, tu luyện bản thân mới là chính đạo!" Ngao Bính mày hơi nhíu.

Na Tra không quan tâm đến những điều đó: "Bớt nói nhảm đi, hôm nay ta nhất định phải khiến ngươi gọi ta là sư huynh!" Lời vừa dứt, Na Tra trực tiếp lấy ra Hỏa Tiêm Thương, ném về phía Ngao Bính, sau đó ném Càn Khôn Quyển về phía Ngao Bính, Hỗn Thiên Lăng thoát tay bay ra, quấn tới.

"Thương!" Ngao Bính hai mắt hơi híp lại, quát lạnh một tiếng, Vạn Long Chiến Giáp trên người lưu chuyển ánh sáng, hóa thành một cây long thương, trực tiếp hất bay Hỏa Tiêm Thương, chặn được Càn Khôn Quyển, nhưng lại bị Hỗn Thiên Lăng quấn chặt hai tay và cây cổ thương.

"Xem Chấn Thiên Thần Tiễn của ta đây!" Lúc này, Na Tra lấy ra Càn Khôn Cung và Chấn Thiên Tiễn, giương cung lắp tên, bắn ra, mũi tên như một ngôi sao băng bay đi. … Đông Hải Long Cung.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Đông Hải Long Vương không ngừng cạn chén, nói cười với nhau.

Nhưng thần thức của Lục Nhĩ Mỹ Hầu vẫn luôn bao trùm trên Đông Hải, quan sát Na Tra và Ngao Bính.

Phát hiện Na Tra bắn ra Chấn Thiên Tiễn, Lục Nhĩ Mỹ Hầu trong lòng không khỏi buồn cười, thầm nghĩ: "Không hổ là đồ đệ của sư

tôn, tam sư đệ tuy tu vi không bằng tứ sư đệ, nhưng đầu óc lại lanh lợi như yêm." "Trước tiên ném ra các vũ khí khác để kiềm chế tứ sư đệ, đợi tứ sư đệ hoàn toàn bị Hỗn Thiên Lăng quấn chặt, lập tức lấy ra Càn Khôn Cung và Chấn Thiên Tiễn!" "Chiêu này, nếu tứ sư đệ không có Vạn Long Chiến Giáp do sư tôn luyện chế, dù có thân thể Long tộc, e rằng cũng sẽ bị trọng thương!" "Xem ra, yêm cũng phải âm thầm ra tay một chút, nếu không tứ sư đệ bị thương, đến lúc đó e rằng sẽ trúng ý của tên Thái Ất chân nhân kia!" Nghĩ đến đây, Lục Nhĩ Mỹ Hầu cong ngón tay búng ra, một đạo linh lực bắn ra, với tốc độ cực nhanh xuyên qua Đông Hải, cả quá trình không ai trong Đông Hải Long Cung phát hiện.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu có tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên, Đông Hải Long Vương mạnh nhất của Long tộc cũng chỉ là bán bộ Hỗn Nguyên Kim Tiên, ở gần Lục Nhĩ Mỹ Hầu như vậy còn không phát hiện, huống chi những người khác của Long tộc.

Đạo linh lực của Lục Nhĩ Mỹ Hầu, khi xuyên qua mặt biển Đông Hải, Chấn Thiên Tiễn của Na Tra chỉ còn cách Ngao Bính chưa đầy một mét, lặng lẽ nhập vào trong Chấn Thiên Tiễn.

"Hống!" Đúng lúc này, Ngao Bính ngửa mặt lên trời gầm dài một tiếng, sau đó hóa thành kim long chân thân, định thoát khỏi sự trói buộc của Hỗn Thiên Lăng, nhưng Hỗn Thiên Lăng lại theo sự biến hóa của kim long mà không ngừng biến lớn biến nhỏ, làm thế nào cũng không thoát ra được.

Ngao Bính vạn lần không ngờ Hỗn Thiên Lăng lại kiên cố như vậy, chắc chắn là do sư tôn Tô Dự Thiên Đế ban cho Na Tra.

Trong phút chốc, Ngao Bính không có cách nào né tránh Chấn Thiên Tiễn đang bay tới, bèn vận chuyển hai đại công pháp, linh lực ngưng tụ thành lớp phòng hộ, chuẩn bị cứng rắn đỡ một đòn Chấn

Thiên Tiễn.

"Phanh!" Ngay sau đó, Lục Nhĩ Mỹ Hầu khống chế Chấn Thiên Tiễn hơi lệch đi, Chấn Thiên Tiễn gào thét, trực tiếp phá vỡ lớp phòng hộ của Ngao Bính, sượt qua vảy rồng bay đi, để lại trên vảy rồng một vết tên sâu hoắm.

"Hống!" Ngao Bính mày hơi nhíu, sau đó liền trực tiếp bộc phát sức mạnh huyết mạch, ngửa mặt lên trời gầm dài, cuối cùng cũng thoát khỏi Hỗn Thiên Lăng của Na Tra.

"Sao lại như vậy?" Đối với việc Chấn Thiên Tiễn sượt qua vai, Na Tra lập tức sững sờ, ở nhà đã luyện tập Chấn Thiên Tiễn nhiều lần, sớm đã có thể bách bộ xuyên dương, sao bây giờ lại xảy ra sai sót chứ!

"Tiểu tam, xem ra tiễn thuật của ngươi không được tốt, tiếp theo đến lượt bản thái tử rồi!" Ngao Bính trong lòng tuy cũng có chút nghi hoặc, nhưng bản tính trẻ con, thiếu niên khinh cuồng, hiếu thắng, liền hướng Na Tra phát động công kích.

Chương 388

Đối mặt với công kích của Ngao Bính, Na Tra cũng không kịp nghĩ nhiều, trực tiếp triệu hồi Càn Khôn Quyển, Hỏa Tiêm Thương, Hỗn Thiên Lăng, cùng Ngao Bính giao đấu với nhau.

Dù là Ngao Bính hay Na Tra đều không biết, hậu quả của việc Chấn Thiên Tiễn bay đi!

Khi Chấn Thiên Tiễn bay đi, Lục Nhĩ Mỹ Hầu thần thức chia làm ba, một bên cùng Đông Hải Long Vương Ngao Quảng tiếp tục cạn chén, một bên khác quan sát trận chiến giữa Na Tra và Ngao Bính, còn một tia thần thức theo Chấn Thiên Tiễn, xem tên Thái Ất chân nhân của Xiển giáo rốt cuộc muốn làm gì.

Chấn Thiên Tiễn bay ra khỏi Đông Hải, khi sắp rơi xuống đất, một lão đạo phất tay áo, mang theo một luồng tiên phong, lại lần nữa khiến Chấn Thiên Tiễn tiếp tục bay đi.

Lão đạo nhìn hướng bay của Chấn Thiên Tiễn, lẩm bẩm: "Thạch Cơ a Thạch Cơ!

Đừng trách bần đạo, sát kiếp sắp tới, người không vì mình, trời tru đất diệt!

Bần đạo cũng là bất đắc dĩ mới lấy ngươi ra chắn kiếp!" Lão đạo chính là Thái Ất chân nhân dưới trướng Xiển giáo.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu đang ngồi uống rượu trong Đông Hải Long Cung, trong mắt lóe lên một tia kim quang: "Thái Ất, hãy trân trọng khoảng thời gian cuối cùng đi!

Bản thần tướng lát nữa sẽ đưa ngươi lên Phong Thần Bảng!" "Lão Long Vương, bản thần tướng muốn mời ngài xem một màn kịch

hay, không biết ngài có hứng thú không?" Nghĩ đến đây, Lục Nhĩ Mỹ Hầu cười nói với Đông Hải Long Vương Ngao Quảng.

Đông Hải Long Vương Ngao Quảng trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc: "Con khỉ này, lại có ý đồ gì?" Rượu qua ba tuần, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng cũng đã buông bỏ sự ràng buộc giữa thần chức, nói cười với Lục Nhĩ Mỹ Hầu.

"Chắc hẳn lão Long Vương chỉ biết tu vi của tứ sư đệ, chứ không biết thực lực thật sự của cậu ấy, hiện nay tứ sư đệ đang cùng tam sư đệ chiến đấu trên Đông Hải, chúng ta không ngại đi xem một chút!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu nói.

Nghe vậy, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng lập tức có hứng thú: "Đi đi đi, để bản vương xem Ngao Bính những năm nay tiến bộ đến đâu rồi!" "Đi!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu lập tức cười, cùng Đông Hải Long Vương Ngao Quảng đi đến gần quan sát.

Lần này Lục Nhĩ Mỹ Hầu đến Đông Hải Long Cung đương nhiên không chỉ để uống rượu, hắn hoàn toàn không quên lời dặn của sư tôn Tô Dự Thiên Đế!

Đưa Thái Ất chân nhân lên Phong Thần Bảng!

Với thực lực của Lục Nhĩ Mỹ Hầu, tự nhiên có thể dễ dàng đưa Thái Ất chân nhân lên bảng, nhưng sợ Thái Ất chân nhân có Nguyên Thủy Thiên Tôn sau lưng ra tay ngăn cản, đến lúc đó dù sư tôn Tô Dự Thiên Đế hiện thân, cũng khó mà cưỡng ép đưa Thái Ất chân nhân lên Phong Thần Bảng!

Vì vậy, Lục Nhĩ Mỹ Hầu muốn đưa Thái Ất chân nhân lên bảng, phải nhanh đến mức Nguyên Thủy Thiên Tôn không kịp phản ứng!

Lục Nhĩ Mỹ Hầu cần một người có thể giúp hắn, định trụ không gian thiên địa, đến lúc đó Nguyên Thủy Thiên Tôn dù muốn cứu viện,

cũng cần phải phá vỡ không gian trước.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu cũng có thể nhân khoảng thời gian ngắn ngủi đó, cường sát Thái Ất chân nhân!

Lục Nhĩ Mỹ Hầu vốn định tìm Vô Chi Kỳ, nhưng Vô Chi Kỳ đang cùng Viên Hồng luận bàn, đối với chiến đấu pháp tắc có cảm ngộ mới, đã bắt đầu bế quan.

Vì thế Lục Nhĩ Mỹ Hầu đã tìm Đông Hải Long Vương Ngao Quảng.

Đông Hải Long Vương tuy chỉ là bán bộ Hỗn Nguyên Kim Tiên, nhưng trong tay có chí bảo của Đông Hải Long tộc là Thủy Tinh Cung, một khi động thủ, không hề kém Hỗn Nguyên Kim Tiên, thậm chí còn mạnh hơn Hỗn Nguyên Kim Tiên bình thường. … Khô Lâu Sơn, Bạch Cốt Động.

"A!" Bích Vân đồng tử đang tu luyện gác cổng bên ngoài Bạch Cốt Động, một tiếng xé gió vang lên, một mũi tên bay về phía cậu, dọa cho hoa dung thất sắc.

Chỉ thấy, mũi tên vốn đang lao tới dữ dội đột nhiên khựng lại, rồi rơi xuống trước mặt Bích Vân đồng tử.

Thoát chết trong gang tấc, Bích Vân đồng tử ngồi phịch xuống đất, thở hổn hển, hiển nhiên bị cảnh tượng vừa rồi dọa không nhẹ.

"Xoẹt!" Đột nhiên, mũi tên rơi trên đất lại lần nữa bay lên, nhanh chóng xuyên qua mi tâm của Bích Vân đồng tử, biến cố đột ngột khiến cậu ngay cả kêu lên cũng không kịp, khí tức bắt đầu tiêu tán.

Trên cao, Thái Ất chân nhân đứng trên mây nhìn cảnh này, không khỏi cảm thấy vô cùng may mắn.

"Không ngờ, vào thời khắc quan trọng, sức mạnh mà Na Tra truyền vào Chấn Thiên Tiễn lại biến mất, may mà bần đạo đã đi theo

suốt đường!

Nếu không chẳng phải công dã tràng sao!" Thái Ất chân nhân thở phào một hơi, ánh mắt đầy vẻ phấn khích, sau hôm nay, hắn sẽ không còn phải sợ sát kiếp quấn thân nữa.

Thái Ất chân nhân sớm đã có kế hoạch, chỉ cần Thạch Cơ nương nương biết Na Tra dùng Chấn Thiên Tiễn bắn chết đồng tử của mình, với tính cách bênh vực người nhà của người Tiệt giáo, tất sẽ ra tay với Na Tra!

Đến lúc đó, Thái Ất chân nhân chỉ cần dựa vào duyên phận sư đồ với Na Tra, trực tiếp chém giết Thạch Cơ nương nương.

Phong Thần lượng kiếp sẽ không còn nhắm vào Thái Ất chân nhân nữa, Thái Ất chân nhân chỉ cần ngồi yên câu cá, sẽ không còn lo lắng gì nữa.

Nhưng, Thái Ất chân nhân vạn lần không ngờ Tô Dự Thiên Đế sớm đã đoán được hắn sẽ có ý đồ xấu, sớm đã phân phó Lục Nhĩ Mỹ Hầu theo dõi Na Tra!

Lúc này, trong Bạch Cốt Động của Khô Lâu Sơn, Thải Vân đồng tử nghe thấy tiếng kêu của Bích Vân đồng tử, chạy ra ngoài, thấy cái chết của Bích Vân đồng tử, lập tức hoảng sợ khóc lóc.

"Đồng nhi, có chuyện gì mà ồn ào bên ngoài vậy?" Nghe tiếng khóc của Thải Vân đồng tử, Thạch Cơ nương nương từ trong Bạch Cốt Động đi ra, thấy Bích Vân đồng tử ngã trong vũng máu, lập tức kinh hãi thất sắc, vội vàng đưa ngọc thủ ra, ấn vào lồng ngực Bích Vân đồng tử.

Linh lực truyền vào trong cơ thể Bích Vân đồng tử, phát hiện linh hồn của cậu sớm đã tiêu tán, trong lòng lập tức dâng lên ngọn lửa giận ngút trời, gầm lên một tiếng: "Rốt cuộc là ai?

Dám giết đồng nhi của bản tọa!" Giọng nói đầy vẻ căm hận khẳn đặc, hiển nhiên Thạch Cơ nương nương đối với cái chết của Bích Vân đồng tử, đã phẫn nộ đến cực điểm.

Thạch Cơ nương nương xưa nay hòa nhã, nói lý lẽ, chưa từng kết thù oán với bất kỳ ai, nhất là sau khi biết chuyện sát kiếp từ sư tôn Thông Thiên giáo chủ, liền ở một mẫu ba phân đất của mình chuyên tâm tu luyện.

Nhưng nay đồng nhi của mình lại có kết cục như vậy, sao có thể không giận!

Ngay sau đó, Thạch Cơ nương nương nhìn vào mũi tên trên mi tâm của Bích Vân đồng tử, ngọc thủ rút mũi tên ra, vuốt lên đôi mắt không nhắm của Bích Vân đồng tử, nghiêm giọng nói: "Đồng nhi, bản tọa nhất định sẽ báo thù cho ngươi!" "Trần Đường Quan… Lý Tĩnh…" Ánh mắt chuyển động trên mũi tên, Thạch Cơ nương nương bỗng phát hiện mấy chữ được khắc trên mũi tên, tức thì hai mắt lóe lên một tia sáng: "Đồng nhi, ngươi ở lại Bạch Cốt Động, bản tọa đi báo thù cho Bích Vân!" "Thanh Loan!" Cùng với tiếng gọi của Thạch Cơ nương nương, một tiếng kêu dài vang lên, một con chim Thanh Loan đáp xuống trước mặt nàng, nàng nhảy lên, bay thẳng đến Trần Đường Quan.

Nhìn Thạch Cơ nương nương đi đến Trần Đường Quan, Thái Ất chân nhân trên cao hài lòng gật đầu, sau đó theo sau Thạch Cơ nương nương, chuẩn bị sẵn sàng ra tay bất cứ lúc nào. … Đông Hải.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Đông Hải Long Vương yên lặng đứng dưới biển, chăm chú nhìn Na Tra và Ngao Bính không ngừng giao phong.

Thực lực của Na Tra và Ngao Bính chênh lệch không lớn, công pháp tu luyện cũng giống nhau, đều là 《Cửu Chuyển Huyền Công》 và 《Cửu Chuyển Nguyên Công》.

Hai người muốn phân thắng bại, nói dễ cũng dễ, nói khó cũng khó.

Một khi có người trong hai người lơ là cảnh giác, bị đối phương chiếm tiên cơ, có khả năng sẽ nghiêng về một phía.

Nếu cả hai đều kiên trì đến cuối cùng, vậy cuối cùng sẽ xem ai linh lực nhiều hơn một chút.

Nhìn Na Tra và Ngao Bính giao phong, tâm tư của Lục Nhĩ Mỹ Hầu lại không ở đó, hắn vẫn canh cánh trong lòng về Chấn Thiên Tiễn, thầm hận: "Lão già Thái Ất này cũng quá không coi mạng người ra gì, vì lợi ích cá nhân, nhất định phải giết chết đồng tử của Thạch Cơ!" "May mà yêm đã cứu được linh hồn của Bích Vân, nếu không thì thật đáng tiếc!" "Lục Nhĩ, thân là sư huynh, ngươi nghĩ hai đứa ai sẽ thắng?" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng đột nhiên hỏi.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu trợn mắt trắng: "Lão Long Vương, ông coi trọng con trai mình thì cứ nói thẳng, hà tất phải vòng vo tam quốc!" "Ha ha ha!" Bị Lục Nhĩ Mỹ Hầu nói trúng tim đen, Ngao Quảng không những không tức giận, ngược lại còn cười lớn, không thể không thừa nhận hai đứa trẻ này đã hoàn toàn vượt qua nhận thức của ông, trong lòng không khỏi cảm thán!

Chương 389

Thiên Đế nhất mạch không có người tầm thường!

"Ăn một chiêu Chấn Thiên Thần Tiễn của ta đây!" Hai người giao phong ngày càng kịch liệt, tiêu hao cực lớn, Na Tra chuẩn bị đánh cược một lần bắn ra Chấn Thiên Tiễn, giương cung lắp tên, khí cơ khóa chặt Ngao Bính, trực tiếp bắn ra.

"Hống!" Ngao Bính đang ở dạng kim long chân thân gầm lên một tiếng, Vạn Long Chiến Giáp trên đầu rồng hóa thành mũ giáp, hung hãn va chạm.

"Ầm ầm!" Chấn Thiên Tiễn và Ngao Bính va chạm vào nhau, khoảnh khắc linh lực bùng nổ, khiến Đông Hải bộc phát ra tiếng nổ lớn, nước biển dâng lên trời.

Kết quả của lần va chạm này, bất phân thắng bại!

"Lần này hòa đi!" Na Tra thở hổn hển nói, hiện nay linh lực trong cơ thể đã tiêu hao đến mức thấp nhất, nếu đánh tiếp e rằng ngay cả năng lượng để điều khiển Phong Hỏa Luân cũng không có.

"Bản thái tử tu vi cao hơn ngươi, nhưng vẫn không đánh bại được ngươi, bản thái tử thua rồi!" Ngao Bính lại lần nữa hóa thành hình người, cũng yếu ớt đứng trên mặt biển, thần sắc tuy có chút thất vọng không cam lòng, nhưng cũng thẳng thắn thừa nhận.

Tuy trận chiến này có vẻ ngang tài ngang sức, nhưng đừng quên, hắn là Thái Ất Kim Tiên, còn Na Tra chỉ là Kim Tiên đỉnh phong.

Hai người ai mạnh ai yếu, rõ như ban ngày!

Nhìn Ngao Bính có thể thừa nhận thiếu sót của mình, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng dưới biển hài lòng gật đầu. … "Chấn Thiên

Tiễn là của ai?" Đột nhiên, một giọng nói truyền vào tai Na Tra và Ngao Bính, hai người quay đầu nhìn, đập vào mắt là một mỹ phụ nhân cưỡi trên chim Thanh Loan, ánh mắt rực lửa nhìn hai người, trong hai tay mỗi bên cầm một mũi Chấn Thiên Tiễn!

Không sai, người này chính là Thạch Cơ nương nương!

Vốn Thạch Cơ nương nương định đến Trần Đường Quan, nhưng lại đi qua Đông Hải, thấy mũi tên bay ra, nên mới xuất hiện ở đây.

"Của ta!" Na Tra không chút do dự thừa nhận!

"Vậy ngươi thừa nhận đã bắn chết đồng tử của bản tọa!" Trong đôi mắt đẹp của Thạch Cơ nương nương tràn đầy sát khí.

Ngao Bính lập tức cảm thấy không ổn, vội vàng đứng bên cạnh Na Tra, chắp tay với Thạch Cơ nương nương: "Vị tiền bối, ta không hiểu ý người, ta và sư huynh đang luận bàn ở đây, không hề bắn chết đồng tử của tiền bối!" "Vậy tại sao mũi tên này lại ở mi tâm đồng tử của bản tọa?" Thạch Cơ nương nương chất vấn.

Na Tra từ nhỏ đến lớn ghét nhất là bị oan uổng, lập tức nổi giận đùng đùng nói: "Ta không giết đồng tử của ngươi thì là không giết!

Mau trả Chấn Thiên Tiễn cho ta!" "Thật là một đứa bé kiêu ngạo!" Thạch Cơ nương nương hiện nay đã bị thù hận làm mờ mắt: "Nếu bản tọa nói lý với ngươi không nghe, cũng đừng trách bản tọa trực tiếp động thủ báo thù!" Uy áp của Đại La Kim Tiên từ trên thân thể mềm mại của Thạch Cơ nương nương tuôn ra, bao trùm lấy Na Tra, khiến sắc mặt cậu kịch biến.

Cảm nhận được sát ý mãnh liệt của Thạch Cơ nương nương, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng sững sờ, đang định ra tay thì lại bị Lục Nhĩ Mỹ Hầu cản lại.

"Lục Nhĩ, đó là sư đệ của ngươi a!

Chẳng lẽ ngươi định trơ mắt nhìn nó chết trong tay Thạch Cơ sao?" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng kinh ngạc, vội vàng chất vấn.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu thản nhiên cười: "Lão Long Vương đừng vội!

Bây giờ chưa phải lúc ra tay, cứ bình tĩnh chớ nóng vội, yêm bảo đảm dù là Na Tra hay Ngao Bính cũng sẽ không xảy ra chuyện gì!" "Nhưng..." Đông Hải Long Vương Ngao Quảng nhíu mày.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu bĩu môi, nói thẳng: "Là sư tôn của ta sắp đặt!

Lão Long Vương đừng vội!" Nghe là chủ ý của Tô Dự Thiên Đế, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng lập tức cố nén lòng, không nói thêm gì nữa.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu đột nhiên nói với Đông Hải Long Vương Ngao Quảng: "Lão Long Vương, Thủy Tinh Cung của ngài đâu?" "Ngươi hỏi Thủy Tinh Cung của bản vương làm gì?" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng hơi sững sờ, ngạc nhiên hỏi.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu cười nói: "Giúp yêm trấn trụ cả vùng không gian này, yêm muốn ra tay đưa lão già Thái Ất của Xiển Giáo lên Phong Thần Bảng!" "Cái gì?

Thái Ất?" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng kinh hãi thất sắc.

Nghe vậy, Đông Hải Long Vương vội vàng phóng thần thức ra, đột nhiên phát hiện khí tức của Thái Ất chân nhân, lập tức ngưng giọng hỏi: "Rốt cuộc là chuyện gì?" "Không kịp giải thích nhiều với ngài đâu!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu nhíu mày nói: "Lão Long Vương, đây là mệnh lệnh của sư tôn, yêm sợ Nguyên Thủy Thiên Tôn nhúng tay vào, nên mới tìm ngài giúp đỡ!" "Nguyên Thủy sẽ coi Đông Hải của bản vương là đồng bọn của các ngươi mất, ngươi tính toán hay thật!" Đông Hải Long Vương lập tức bừng tỉnh đại ngộ.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu cười gượng nói: “Hết cách rồi, yêm không có pháp bảo trấn áp không gian!

Lại phải chém giết lão già Thái Ất, không rảnh tay được!” “Thôi được!

Hôm nay nể mặt mệnh lệnh của Bệ hạ, bản vương giúp ngươi một tay!” Ngao Quảng bất đắc dĩ lắc đầu, rồi lập tức âm thầm điều động Thủy Tinh Cung, lặng lẽ nổi lên từ sâu dưới đáy biển.....

“Tiền bối, ta là...” Cảm nhận được uy áp khổng lồ của Thạch Cơ nương nương, Ngao Bính vội vàng chuẩn bị tự báo gia môn, hắn cảm nhận được Thạch Cơ nương nương chỉ nhắm vào Na Tra, chứ không có ý nhắm vào hắn.

“Câm miệng!” Thạch Cơ nương nương ngắt lời Ngao Bính, lạnh lùng nói: “Bản tọa không cần biết sau lưng ngươi là thần thánh phương nào, giết người đền mạng, đây là nhân quả luân hồi, đã giết đồng tử của bản tọa thì bản tọa sẽ cho ngươi bồi táng!” “Chuyện này đã không liên quan đến Long tộc, vậy thì bản tọa chỉ giết một mình tên tiểu tử Nhân tộc này, các ngươi mau đứng sang một bên, nếu không bản tọa xử lý luôn cả lũ!” Dứt lời, Thạch Cơ nương nương trực tiếp ném ra Bát Quái Vân Quang Mạt, lập tức bao phủ lấy Ngao Bính, khiến hắn không thể động đậy, ngay sau đó lấy ra Thái A Kiếm, chém thẳng vào đầu Na Tra.

Na Tra bị uy áp Đại La Kim Tiên của Thạch Cơ nương nương áp chế không thể cử động, lại thêm linh lực trong cơ thể đã tiêu hao đến mức thấp nhất, chỉ có thể trơ mắt nhìn Thái A Kiếm bổ xuống đầu.

“Dừng tay!” Một giọng nói thản nhiên vang lên, một cây phất trần bay ra, cuốn lấy Thái A Kiếm của Thạch Cơ nương nương, hất văng nàng ra xa.

Thạch Cơ nương nương ổn định thân hình, lửa giận bốc cao ba

trượng, định thần nhìn lại, con ngươi xinh đẹp hơi co lại, chất vấn: "Thái Ất, vì sao cản ta!?" "Thạch Cơ, được tha người thì nên tha người, hà tất phải chấp nhặt với một đứa trẻ con!" Thái Ất chân nhân xuất hiện trước mặt Na Tra và Ngao Bính, vung phất trần, ra vẻ đạo mạo nói.

Thạch Cơ nương nương giận dữ nói: "Tên này đã giết đồng tử của bản tọa, hôm nay mối thù này nhất định phải báo!" "Thạch Cơ, đứa trẻ này có duyên thầy trò với bản tọa, hãy nể mặt bản tọa mà bỏ qua đi!" Thái Ất chân nhân nhẹ giọng nói.

Thạch Cơ nương nương lập tức nổi giận: "Nếu ngươi dám cản trở bản tọa, bản tọa nhất định sẽ khiến Càn Nguyên Sơn Kim Quang Động của ngươi không được yên ổn!" Nếu là ngày thường, Thạch Cơ nương nương không cho Thái Ất chân nhân mặt mũi như vậy, e rằng Thái Ất chân nhân đã sớm nổi giận tranh đấu với nàng.

Nhưng hôm nay nghe Thạch Cơ nương nương nói vậy, trong lòng Thái Ất chân nhân lập tức vui mừng, cuối cùng cũng có lý do để chém giết Thạch Cơ nương nương!

"Thạch Cơ không biết điều như vậy, Na Tra chưa chắc đã là người giết đồng tử của ngươi!

Ngươi không phân trắng đen phải trái, ra tay hạ sát một đứa trẻ, thật là táng tận lương tâm!" Thái Ất chân nhân mặt mày nghiêm nghị, trầm giọng nói.

"Thạch Cơ, bần đạo nể tình đồng môn, nếu không hôm nay bần đạo đã thay trời hành đạo, trừ đi tai họa này cho Hồng Hoang!" Nghe vậy, Thạch Cơ nương nương nổi giận đùng đùng: "Bản tọa muốn xem ngươi thay trời hành đạo như thế nào!" "Hai vị xin bớt giận!" Ngay khi Thạch Cơ nương nương và Thái Ất chân nhân chuẩn bị động thủ, từ trong Đông Hải lại dâng lên một luồng uy áp còn mạnh

mẽ hơn, khiến sắc mặt hai người kịch biến, áp lực trong lòng tăng gấp bội, vô cùng kinh hoàng....

Ngay sau đó, Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Đông Hải Long Vương Ngao Quảng liền hiện ra từ trong Đông Hải.

Khoảnh khắc nhìn thấy Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, trong lòng Thái Ất chân nhân "thịch" một tiếng, lập tức dâng lên một dự cảm bất an!

"Ra mắt Lục Nhĩ thần tướng!

Ra mắt Đông Hải Long Vương!" Mặc dù bị ngắt lời ra tay khiến trong lòng tức giận, nhưng Thạch Cơ nương nương vẫn cố nén lửa giận, chắp tay với Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Đông Hải Long Vương, hết cách, ai bảo tu vi địa vị của mình đều không bằng đối phương chứ!

Thực lực mạnh mẽ chính là có lợi như vậy!

"Ra mắt Lục Nhĩ thần tướng!

Chương 390

Ra mắt Đông Hải Long Vương!" Đối với Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Đông Hải Long Vương, trong lòng Thái Ất chân nhân dâng lên vô hạn kiêng kỵ, thầm quyết định trước tiên cứ tĩnh quan kỳ biến, một khi có chuyện xảy ra, liền lập tức thông báo cho sư tôn Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Đến lúc đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn thế nào cũng sẽ giúp hắn chặn Lục Nhĩ thần tướng và Đông Hải Long Vương, còn hắn sẽ cưỡng ép giết chết Thạch Cơ nương nương.

Nhưng, Thái Ất chân nhân lại không bao giờ ngờ rằng Lục Nhĩ thần tướng và Đông Hải Long Vương là đến để đưa hắn lên Phong Thần Bảng.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Đông Hải Long Vương đồng thời vung tay phóng ra một luồng năng lượng, lần lượt hóa giải uy áp của Thạch Cơ nương nương đối với Na Tra, và sự trấn áp của Bát Quái Vân Quang Mạt đối với Ngao Bính.

"Ra mắt Phụ vương!

Nhị sư huynh!" Ngao Bính vội vàng đến bên cạnh Na Tra, chắp tay hành lễ, đồng thời truyền âm cho Na Tra: "Tiểu tam, ngây ra đó làm gì!

Đây là Nhị sư huynh của chúng ta, còn không mau hành lễ!" "Na Tra ra mắt Nhị sư huynh!" Na Tra lúc này mới hoàn hồn, không nghi ngờ gì, liền hành lễ với Lục Nhĩ Mỹ Hầu.

"Cái gì!" Nghe vậy, thân thể yêu kiều của Thạch Cơ nương nương chấn động, không ngờ đứa trẻ đã bắn chết đồng tử của mình trước mắt lại là đệ tử của Tô Dự Thiên Đế, phen này phải làm sao cho phải!

“Na Tra thực lực không tệ!” Lục Nhĩ Mỹ Hầu cười nói với Na Tra một câu, rồi nhìn về phía Thạch Cơ nương nương, thản nhiên nói: “Thạch Cơ, Na Tra là Tam sư đệ của ta, không thể giết được đâu!” “Cho dù tên này là đệ tử của Đại Thiên Tôn cũng không thể không nói lý lẽ được!

Giết người đền mạng, nhân quả luân hồi!” Thạch Cơ nương nương khẽ cắn môi son, trầm giọng nói: “Phàm gian vương triều có câu, thiên tử phạm pháp cùng tội với thứ dân!

Bản tọa tin rằng Đại Thiên Tôn tự nhiên sẽ chủ trì công đạo cho bản tọa!” “Thạch Cơ, ngươi nói đúng!” Lục Nhĩ Mỹ Hầu gật đầu, rồi đột nhiên chuyển giọng: “Nhưng, đồng tử của ngươi không phải do Tam sư đệ của ta giết!” Lời của Lục Nhĩ Mỹ Hầu khiến thân thể yêu kiều của Thạch Cơ nương nương chấn động, ánh mắt Thái Ất chân nhân né tránh, tim không khỏi đập nhanh hơn.

“Lục Nhĩ thần tướng nói vậy là có ý gì?

Chẳng lẽ ngài muốn bao che cho Tam sư đệ của mình!?” Thạch Cơ nương nương nhíu mày, ngưng giọng hỏi.

“Thiên Đình ta là chúa tể của Hồng Hoang, tự nhiên công bằng công chính, lời bản thần tướng nói câu nào cũng là thật!” Lục Nhĩ Mỹ Hầu cười nhạt, nói: “Tam sư đệ Na Tra của ta chỉ có tu vi Kim Tiên đỉnh phong, cho dù kéo được Càn Khôn Cung, Chấn Thiên Tiễn cũng chỉ có thể bắn ra ngoài Đông Hải là cùng!” “Khoảng cách đến Khô Lâu Sơn của ngươi, ít nhất cần tu vi Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, điều khiển Càn Khôn Cung và Chấn Thiên Tiễn mới có thể làm được, còn phải có thần thức đi theo!” “Huống hồ, Tam sư đệ của ta trước đó đều đang chiến đấu với Tứ sư đệ của ta, vượt cấp chiến đấu, không rảnh phân tâm!

Ngươi quá coi trọng bản lĩnh của Tam sư đệ ta rồi!” Lời giải thích

của Lục Nhĩ Mỹ Hầu khiến trong lòng Thái Ất chân nhân càng thêm bất an.

Thạch Cơ nương nương nhíu chặt mày: "Nhưng vì sao Chấn Thiên Tiễn lại vừa hay trúng đồng tử của bản tọa?" "Chưa biết chừng có kẻ cố ý nhắm vào!" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng lạnh nhạt nói.

Thạch Cơ nương nương hừ lạnh một tiếng: "Tuy bản tọa và các vị giao tình không sâu, nhưng các vị cũng biết con người của bản tọa, từ trước đến nay không kết thù với ai, kẻ nào sẽ nhắm vào ta!" "Chuyện đó chưa chắc!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu nhún vai, liếc mắt ra hiệu với Đông Hải Long Vương: "Hiện nay sát kiếp đã đến, không chừng có kẻ muốn lấy ngươi ra để đỡ kiếp đó!" Nghe lời của Lục Nhĩ Mỹ Hầu, đồng tử trong đôi mắt đẹp của Thạch Cơ nương nương co rút lại dữ dội.

"Không phải sao?

Thái Ất chân nhân!" Cùng với tiếng nói của Lục Nhĩ Mỹ Hầu vừa dứt, một luồng uy áp hung hãn từ trong cơ thể hắn bùng nổ, phô thiên cái địa bao phủ lấy Thái Ất chân nhân.

Sức mạnh của Hỗn Nguyên Kim Tiên vào lúc này được thể hiện không chút sơ sót, Đại La Kim Tiên Thái Ất chân nhân dưới luồng uy áp này, run lẩy bẩy.

Nghe vậy, Thạch Cơ nương nương lập tức hiểu ý của Lục Nhĩ Mỹ Hầu, ánh mắt phẫn nộ nhìn về phía Thái Ất chân nhân, tức giận nói: "Thì ra là ngươi đã giết đồng tử của bản tọa!" "Ngươi đang nói gì, bần đạo không hiểu!" Thái Ất chân nhân một mực phủ nhận, vội vàng âm thầm truyền tin cho Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Lão Long Vương, động thủ!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu lười phải đôi co với Thái Ất chân nhân thêm nữa.

“Ầm!” Giữa không trung, Thủy Tinh Cung hoa lệ huy hoàng xuất hiện, trực tiếp trấn áp một phương không gian, cắt đứt mọi liên hệ.

“Phụng mệnh Sư tôn Tô Dự Thiên Đế, đưa Xiển Giáo Thái Ất chân nhân, kẻ hãm hại Na Tra, lên Phong Thần Bảng, để chứng tỏ uy nghiêm của Thiên Đình ta!” Lục Nhĩ Mỹ Hầu vươn tay, Tùy Tâm Thiết Can Binh lập tức xuất hiện trong tay, sát khí từ trên người dâng trào, lạnh lùng nhìn chằm chằm Thái Ất chân nhân.

“Sư tôn cứu con!” Giờ khắc này, Thái Ất chân nhân cuối cùng cũng hiểu ra Lục Nhĩ Mỹ Hầu đã sớm biết mọi việc hắn làm, lập tức ngửi thấy mùi vị của cái chết, vội vàng lớn tiếng kêu cứu.

“Dừng tay!” Đúng lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn ở Ngọc Hư Cung xa xôi cảm nhận được tiếng kêu cứu của Thái Ất chân nhân, lập tức ra tay, đồng thời truyền đến một giọng nói vang vọng.

“Ầm ầm!” Một sức mạnh mãnh liệt oanh kích lên Thủy Tinh Cung, khiến Thủy Tinh Cung rung chuyển dữ dội, làm cho Đông Hải Long Vương Ngao Quảng trực tiếp phun ra một ngụm tiên huyết.

Từ đó có thể thấy, dưới Thánh nhân đều là giun dế.

Chỉ một cú va chạm thần thức đơn giản, đã khiến Bán bộ Hỗn Nguyên Kim Tiên Đông Hải Long Vương Ngao Quảng phun ra một ngụm tiên huyết.

“Ầm!” Nhân khoảng thời gian ngắn ngủi, Tùy Tâm Thiết Can Binh của Lục Nhĩ Mỹ Hầu, mang theo sức mạnh kinh khủng, hung hăng đập vào người Thái Ất chân nhân, ngay sau đó cả người Thái Ất chân nhân liền trực tiếp nổ tung, hóa thành một đám sương máu.

“Ong ong ong!” Phong Thần Bảng trên Tam Thập Tam Thiên đột nhiên vang lên, bùng phát ra ánh sáng hấp thụ mãnh liệt, chùm sáng vô thanh vô sắc, trực tiếp chiếu lên đám sương máu do Thái Ất chân nhân

hóa thành.

Chân linh của Thái Ất chân nhân hiện ra, theo luồng ánh sáng thôn nạp đó, trong nháy mắt biến mất khỏi tầm mắt của Lục Nhĩ Mỹ Hầu và những người khác, trực tiếp xuất hiện trên Phong Thần Bảng.

Người đầu tiên trên Phong Thần Bảng, một trong Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo, Thái Ất chân nhân!

"Lục Nhĩ Mỹ Hầu!

Ngươi to gan thật!" Cảm nhận được khí tức của Thái Ất chân nhân biến mất giữa trời đất Hồng Hoang, Nguyên Thủy Thiên Tôn gầm lên một tiếng, rồi xuất hiện trên Đông Hải, một chưởng liền đánh bay Thủy Tinh Cung ra ngoài.

"Phụt!" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng lại lần nữa phun ra một ngụm tiên huyết, rồi trực tiếp thu hồi Thủy Tinh Cung, cả người sắc mặt trở nên vô cùng trắng bệch, thân hình cũng có chút lảo đảo.

"Lão Long Vương, ngài không sao chứ!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu vội vàng đỡ lấy Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, quan tâm hỏi.

Đông Hải Long Vương Ngao Quảng là đến giúp, nếu vì thế mà bị Nguyên Thủy Thiên Tôn làm tổn thương căn cơ, thì tội lớn rồi!

"Bản vương không sao, chỉ bị thương nhẹ!

Không hổ là uy lực của Thánh nhân a!" Đông Hải Long Vương lắc đầu.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu hoàn toàn nổi giận, giơ Tùy Tâm Thiết Can Binh lên, chỉ thẳng vào Nguyên Thủy Thiên Tôn, chất vấn: "Nguyên Thủy, thân là Thánh nhân, lại nhúng tay vào trận chiến của ta, không khỏi có chút quá vô sỉ rồi!" "Lục Nhĩ Mỹ Hầu!" Giọng của Nguyên Thủy Thiên Tôn như sấm sét chín tầng trời, nổ vang trên Đông Hải: "Tàn sát đệ tử của bản thánh, nhục mạ bản thánh, đại bất kính như vậy, bản

thánh cũng sẽ đưa ngươi lên Phong Thần Bảng một chuyến!" Nói xong, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền lạnh lùng đánh ra một chưởng, toàn bộ không gian Đông Hải hoàn toàn ngưng đọng, áp bức khiến tất cả mọi người đều không thể động đậy.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Đông Hải Long Vương còn đỡ, nhưng Thạch Cơ nương nương, đặc biệt là Na Tra và Ngao Bính dưới luồng uy áp đó, dường như sắp nghẹt thở.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu không ngờ Nguyên Thủy Thiên Tôn lại vô sỉ như vậy, ngửa mặt lên trời gầm lên một tiếng, thân hình không ngừng phình to, Pháp tắc Sức Mạnh và Pháp tắc Chiến Đấu ngưng tụ, tinh khí thần hoàn toàn bùng nổ.

"Gầm!" Cự Hầu Chân Thân!

Đối mặt với sự vô sỉ của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lục Nhĩ Mỹ Hầu hoàn toàn phẫn nộ, không nói một lời liền trực tiếp thi triển thiên phú thần thông.

Cùng với việc Lục Nhĩ Mỹ Hầu thi triển Cự Hầu Chân Thân, hắn trực tiếp phá tan sự trói buộc không gian của Nguyên Thủy Thiên Tôn đối với Đông Hải.

"Hừ!" Trong mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn lóe lên vẻ kinh ngạc, uy áp lại lần nữa ngưng đọng không gian, mặc cho Lục Nhĩ Mỹ Hầu giãy giụa thế nào, cũng không thể cưỡng ép thoát ra được nữa, chỉ có thể trơ mắt nhìn chưởng ấn khổng lồ trước mắt đang gào thét lao tới.

"Tan!" Một giọng nói uy nghiêm đột nhiên vang lên, trong chớp mắt không gian đang ngưng đọng gợn lên từng vòng sóng, tất cả mọi người lập tức khôi phục hành động.

Đúng lúc này, hai bóng người từ trên cao từ từ hạ xuống, cuối cùng đứng trước mặt Đông Hải Long Vương Ngao Quảng và Thạch

Cơ nương nương.

Chương 391

Một nam một nữ, nam tử anh tuấn tiêu sái, nữ tử khuynh quốc khuynh thành.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi gan lớn thật đấy!" Nam tử tràn đầy uy nghiêm, lạnh lùng nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn, giọng điệu đầy chất vấn: "Sát kiếp đã đến, thân là Thánh nhân lại ra tay với đệ tử của trẫm, Xiển Giáo coi Thiên Đình dễ bắt nạt?

Coi trẫm dễ bắt nạt sao?" "Bái kiến Đại Thiên Tôn!

Nữ Oa nương nương!" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng và Thạch Cơ nương nương nhìn rõ dung mạo của người đến, vội vàng cung kính hành lễ, giọng điệu tràn đầy cung kính.

"Ngao Bính ra mắt Sư tôn!

Sư mẫu!" Trong mắt Ngao Bính lóe lên vẻ vui mừng.

Nghe lời của Ngao Bính, lại thêm dung mạo của Tô Dự và Nữ Oa khắc sâu trong linh hồn, Na Tra cũng vội vàng hành lễ: "Na Tra ra mắt Sư tôn!

Sư mẫu!" "Không cần đa lễ!" Nữ Oa nương nương nhìn bộ dạng của Ngao Bính và Na Tra, không giống như trong kế hoạch của Thiên Đạo là phải chết không ngừng, trong lòng cũng vui mừng khôn xiết.

Sau khi chất vấn Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tô Dự nhẹ nhàng phất tay áo, một luồng ánh sáng từ lòng bàn tay bắn ra, trực tiếp chui vào giữa mi tâm của Lục Nhĩ Mỹ Hầu đang trong trạng thái Cự Hầu Chân Thân.

"Gầm!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu ngửa mặt lên trời hú dài một tiếng, rồi thân hình không ngừng thu nhỏ, hóa thành kích thước người thường,

giải trừ Cự Hầu Chân Thân, không cảm nhận được chút suy yếu nào của di chứng.

"Lục Nhĩ ra mắt Sư tôn!

Sư mẫu!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu trong lòng vô cùng kích động, như một đứa trẻ tìm được cha mẹ, sau khi trải qua áp lực của Nguyên Thủy Thiên Tôn, hắn cảm thấy bình cảnh của mình đã có chút buông lỏng.

"Con khỉ da này cũng quá liều lĩnh rồi!" Nữ Oa oán trách liếc Lục Nhĩ Mỹ Hầu một cái: "Sức mạnh của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, sao một Hỗn Nguyên Kim Tiên có thể chống lại được!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu cười gãi đầu: "Hi hi!" "Tô Dự Thiên Đế, chuyện hôm nay, ngươi phải cho bản thánh một lời giải thích!" Thấy Tô Dự và Nữ Oa nương nương cùng xuất hiện, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn trở nên vô cùng khó coi, biết chuyện hôm nay đã thành cục diện không thể thay đổi, bèn ra tay trước.

"Giải thích?" Tô Dự khinh thường nói: "Trẫm còn chưa cần ngươi giải thích, ngươi lại làm kẻ ác cáo trạng trước, đòi trẫm giải thích!" "Ngươi tưởng trẫm không dám giết ngươi sao?" Cùng với câu nói này, từ trong cơ thể Tô Dự bùng phát ra khí tức kinh thiên động địa, sát khí lưu chuyển rực rịch, bất cứ lúc nào cũng có thể bùng nổ.

"Hừ!" Đối mặt với áp lực của Tô Dự, ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn ngưng lại, hừ lạnh một tiếng, lập tức đẩy lùi toàn bộ uy áp của Tô Dự ra ngoài, ánh mắt âm trầm nói: "Tô Dự Thiên Đế, bản thánh cũng không phải bị dọa mà lớn đâu." "Lần này đệ tử của ngươi Lục Nhĩ Mỹ Hầu ra tay với đệ tử của bản thánh trước, đưa Thái Ất lên Phong Thần Bảng, bản thánh cần gì phải cho ngươi giải thích!" Nguyên Thủy Thiên Tôn bề ngoài không hề sợ hãi Tô Dự và Nữ Oa nương nương, nhưng thực ra đang âm thầm truyền tin cho đại huynh

Thái Thanh Thánh Nhân, cùng với Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, thỉnh cầu sự viện trợ của họ.

"Nguyên Thủy, ngươi tưởng trẫm không biết ngươi đang tính toán gì sao?" Tô Dự cười lạnh một tiếng: "Na Tra được trẫm thu nhận làm môn hạ, Thái Ất cướp đoạt không thành, vì sát kiếp, đã hãm hại đệ tử của trẫm Na Tra, để lấy được Càn Khôn Cung và Chấn Thiên Tiễn!" "Sau khi Na Tra bắn ra Chấn Thiên Tiễn, Thái Ất đã dẫn đường cho Chấn Thiên Tiễn bắn chết đồng tử của Thạch Cơ, sau khi Thạch Cơ tìm đến Na Tra, Thái Ất liền hiện thân cản trở!" "Chẳng phải là muốn để Thái Ất lấy Thạch Cơ ra đỡ kiếp, từ đó phá hoại quan hệ giữa Thiên Đình và Tiệt Giáo sao!" Đối với những việc Thái Ất chân nhân đã làm, Lục Nhĩ Mỹ Hầu đã sớm truyền tin cho Tô Dự, nên Tô Dự và Nữ Oa nương nương mới xuất hiện đúng lúc như vậy.

Mưu kế bị Tô Dự vạch trần, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn kịch biến, lập tức hiểu ra phen này hỏng bét rồi!

"Nguyên Thủy Thiên Tôn!!!" Từ Bích Du Cung trên đảo Bồng Lai ở nơi không xa, tiếng nói phẫn nộ của Thông Thiên giáo chủ vang vọng, không gian kịch liệt dao động, Thông Thiên giáo chủ xuất hiện trước mắt mọi người.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, Thạch Cơ nương nương, Ngao Bính và Na Tra lập tức hành lễ.

Thông Thiên giáo chủ xua tay, hai mắt lạnh băng nói: "Nguyên Thủy Thiên Tôn, bản thánh biết ngươi vô sỉ, nhưng không ngờ lại ti tiện đến mức này, vì giúp môn hạ đệ tử tránh sát kiếp, mà lại làm ra chuyện như vậy!" "Hôm nay nếu không khiến ngươi phải trả giá, nhân tâm của Tiệt Giáo ta ở đâu!" Nói rồi, Tru Tiên Tứ Kiếm liền xuất hiện quanh thân Thông Thiên giáo chủ, ngưng tụ kiếm khí sắc bén hủy diệt tất cả, trực tiếp lao về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

“Thời không chuyển di!” Nhìn Thông Thiên giáo chủ và Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tô Dự không có ý định giảng hòa, linh lực hùng hồn từ trong cơ thể dâng trào, lưu chuyển quanh thân hai người, trực tiếp di chuyển chiến trường đến nơi sâu trong Hỗn Độn.

Giây tiếp theo, Tô Dự và Nữ Oa nương nương đột nhiên xé rách không gian, đi về phía sâu trong Hỗn Độn.

Nhìn Tô Dự và Nữ Oa nương nương, cùng với Thông Thiên giáo chủ và Nguyên Thủy Thiên Tôn rời đi, Na Tra ngơ ngác nói: “Sư tôn lợi hại quá!” “Đó là đương nhiên!” Lục Nhĩ Mỹ Hầu kiêu ngạo nói: “Trừ Đạo Tổ Hồng Quân ra, sư tôn của ta là người lợi hại nhất Hồng Hoang!” “Một khi sư tôn đã can thiệp vào chuyện này, e rằng ba vị Thánh nhân còn lại cũng sẽ can thiệp vào, không chừng cả Đạo Tổ cũng sẽ hiện thân giảng hòa!” Thạch Cơ nương nương lại không lạc quan như Lục Nhĩ Mỹ Hầu.

Na Tra toàn thân chấn động: “Vậy sư tôn có gặp nguy hiểm không?” “Ái da!” Nghe lời của Na Tra, Lục Nhĩ Mỹ Hầu không do dự thưởng cho Na Tra một cái cốc đầu: “Tam sư đệ, ngươi đang nghĩ gì vậy?

Nhớ kỹ, sư tôn của chúng ta là người mạnh nhất giữa trời đất Hồng Hoang, ngay cả Đạo Tổ cũng xưng hô đạo hữu với sư tôn, tuyệt đối không thể có bất kỳ nguy hiểm nào!” “Ồ!

Con biết rồi!” Na Tra xoa xoa đầu.

Thạch Cơ nương nương nhìn về phía Na Tra, nhẹ giọng nói: “Na Tra, chuyện đồng tử của bản tọa, là bản tọa không đúng, bản tọa xin lỗi ngươi ở đây!” Na Tra gật đầu.

“Hiểu lầm đã được hóa giải, Thái Ất chân nhân cũng đã bị Lục Nhĩ thần tướng đưa lên Phong Thần Bảng, bản tọa cũng đã có lời giải thích với đồng tử đã chết, xin cáo từ trước!” Thạch Cơ nương nương

nói.

“Thạch Cơ, khoan đã!” Khi Thạch Cơ nương nương xoay người chuẩn bị rời đi, Lục Nhĩ Mỹ Hầu gọi nàng lại, lòng bàn tay lật một cái, chỉ thấy một quả cầu ánh sáng xuất hiện trong tay: “Đây là linh hồn của đồng tử đó, khi thần thức của yêm bám vào Chấn Thiên Tiễn, lúc Thái Ất cưỡng ép khống chế Chấn Thiên Tiễn đâm vào mi tâm của đồng tử, yêm đã thu lại, giờ giao cho ngươi!” Quả cầu ánh sáng bay về phía tay của Thạch Cơ nương nương, trong đôi mắt đẹp của nàng lóe lên vẻ vui mừng, rồi chắp tay với Lục Nhĩ Mỹ Hầu, cảm kích nói: “Đa tạ Lục Nhĩ thần tướng, sau này nếu có cần, Thạch Cơ xin không từ chối!” “Hay là lấy thân báo đáp đi!” Đông Hải Long Vương Ngao Quảng trêu chọc.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu mặt già đỏ ửng, tức giận nói: “Lão Long Vương nói bậy!” Trên má Thạch Cơ nương nương hiện lên một vệt hồng, cáo lui một tiếng, rồi cưỡi Thanh Loan Điểu rời đi, trở về Khô Lâu Sơn Bạch Cốt Động.

Nơi sâu trong Hỗn Độn, Thông Thiên giáo chủ và Nguyên Thủy Thiên Tôn triển khai trận chiến không hồi kết, Tô Dự và Nữ Oa nương nương chỉ đứng xem bên cạnh, không hề nhúng tay vào.

Nhưng, Nguyên Thủy Thiên Tôn biết, Tô Dự và Nữ Oa nương nương không nhúng tay vào trận chiến, không có nghĩa là họ sẽ không ra tay.

Vì vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn kiêng kỵ Tô Dự và Nữ Oa nương nương, khiến hắn phải tiếp tục ẩn giấu thực lực, từ đó bị Thông Thiên giáo chủ gần như áp đảo.

“Ong ong ong!” Thông Thiên giáo chủ điều khiển Tru Tiên Tứ Kiếm, đâm ra trong nháy mắt mang theo vạn trượng hào quang, thời gian dường như ngưng đọng vào khoảnh khắc đó, gào thét lao ra, kinh

thiên động địa!

Linh lực hung mãnh xé rách Hỗn Độn, lao thẳng đến mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn, sát khí dâng trào, khiến sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn vô cùng khó coi.

"Ầm!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức vung Bàn Cổ Phiên, một luồng Hỗn Độn chi quang tỏa ra, va chạm với kiếm mang và hào quang, mọi vật chất trong Hỗn Độn lập tức hóa thành bụi phấn.

Hỗn Độn chi quang do Nguyên Thủy Thiên Tôn phóng ra uy thế lẫm liệt, nhưng Tru Tiên Tứ Kiếm của Thông Thiên giáo chủ lại một đường tiến thẳng.

"Xoẹt!" Tru Tiên Tứ Kiếm của Thông Thiên giáo chủ trực tiếp xé rách Hỗn Độn chi quang từ giữa, Hỗn Độn chi quang bắn ra, như mưa sao băng, không ngừng lao vào Hỗn Độn.

"Ầm ầm ầm!" Những vật thể trong Hỗn Độn sau khi va chạm với Hỗn Độn thần quang bị phân cắt, trong nháy mắt dâng trào như bom, rồi nổ tung.

Đây là sức mạnh đáng sợ nhất của Hồng Hoang.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cường giả mạnh nhất của Hồng Hoang, chỉ cần giơ tay nhấc chân, liền có thể hủy diệt tất cả.

Nhìn Hỗn Độn chi quang bị Tru Tiên Tứ Kiếm đột phá, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức kinh ngạc, hiển nhiên không ngờ sẽ có kết quả này.

Toàn thân Tru Tiên Tứ Kiếm hiện lên khí tức sắc bén, nhanh chóng áp sát Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Tru Tiên Tứ Kiếm, ẩn chứa Pháp tắc Kiếm đạo mãnh liệt, mũi kiếm không ngừng thổ lộ phong mang, dường như bất kỳ sinh mệnh nào cũng sẽ bị nó thu hoạch!

Đối mặt với Tru Tiên Tứ Kiếm mạnh mẽ như vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn gầm lên một tiếng, toàn thân linh lực bùng nổ, Bàn Cổ Phiên được thúc đẩy đến cực hạn.

"Hỗn Độn Lưu Quang!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lại lần nữa vung Bàn Cổ Phiên, phướn dài bay phấp phới, thần quang bùng phát, chặn đứng Tru Tiên Tứ Kiếm ở bên ngoài.

"Ầm!" Khoảnh khắc hai bên va chạm, Nguyên Thủy Thiên Tôn bị Tru Tiên Tứ Kiếm mạnh mẽ đẩy lùi, thân thể bị va đập bay ra rất xa.

"Chết tiệt!" Nguyên Thủy Thiên Tôn thầm chửi một tiếng: "Tô Dự và Nữ Oa âm hồn không tan lởn vởn quanh bản thánh, nếu bản thánh không ẩn giấu thực lực, nhất định sẽ cho Thông Thiên biết sự lợi hại của huynh trưởng!" Nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn lại quên mất, bây giờ hắn có bộ dạng của một người huynh trưởng sao?

"Rắc!" "Rắc!" "Rắc!".....

Chương 392

Tiếng vỡ vụn liên tiếp vang lên, ánh sáng của Nguyên Thủy Thiên Tôn không ngừng nứt vỡ, khiến sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn kịch biến, cảm nhận được sát khí lăng lệ mãnh liệt, dường như len lỏi vào từng lỗ chân lông, xuyên qua thần quang đánh vào cơ thể hắn.

"Hừ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng, linh lực trong cơ thể lại lần nữa bùng nổ hung mãnh, trực tiếp tăng cường linh lực xuất ra, tiêu diệt từng luồng kiếm ý xuyên thấu.

Sau một hồi giao thủ ngắn ngủi, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên giáo chủ khuấy đảo Hỗn Độn không ngừng cuộn trào, càng lúc càng rơi vào thế hạ phong.

Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn chủ động lùi lại, kéo dài khoảng cách với Thông Thiên giáo chủ, sắc mặt khó coi nhìn Thông Thiên giáo chủ.

Nguyên Thủy Thiên Tôn chất vấn: "Tam đệ, ngươi muốn làm gì?" "Ta không có người nhị ca như ngươi!" Thông Thiên giáo chủ gầm lên một tiếng, lại lần nữa cầm Tru Tiên Tứ Kiếm lao về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn, vốn tưởng rằng Nguyên Thủy Thiên Tôn vì đạo thống, liên hợp với Tây Phương nhị thánh Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đã là cực hạn, không ngờ hôm nay lại vô sỉ đến mức kéo cả môn hạ của hắn ra đỡ kiếp.

Điều này làm sao Thông Thiên giáo chủ có thể không tức giận!

"Tam đệ, dừng tay đi!" Lúc này, trong Hỗn Độn vang lên một câu nói nhẹ nhàng, nhưng Thông Thiên giáo chủ lại không hề dừng lại, tiếp tục tấn công Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Thái Thanh Thánh Nhân xuất hiện trong tầm mắt của Tô Dự và

Nữ Oa nương nương, khi thân hình vừa lóe lên, đã bị Tô Dự và Nữ Oa nương nương trực tiếp cản lại.

"Thái Thanh, ân oán giữa Thông Thiên và Nguyên Thủy, trẫm thấy ngươi không nên nhúng tay vào!" Tô Dự nhẹ nhàng nói.

Thái Thanh Thánh Nhân nhíu mày: "Tô Dự Thiên Đế nói vậy là có ý gì?

Tam Thanh vốn là một nhà, hai huynh đệ của bản thánh xảy ra tranh chấp, bản thánh chỉ nên đứng ra điều đình!" "Ha ha!" Nữ Oa nương nương thản nhiên cười, lập tức trở thành phong cảnh đẹp nhất trong Hỗn Độn: "Đại sư huynh, thế nhân đều biết Tam Thanh sớm đã phân gia, theo ý của bản cung, ngài cứ cùng bản cung yên tĩnh quan sát là tốt nhất!" "Nữ Oa, ngươi..." Sắc mặt vốn không gợn sóng của Thái Thanh Thánh Nhân lập tức đại biến.

Câu nói của Nữ Oa nương nương không thể không nói là sắc bén!

Tam Thanh phân gia, thân là huynh trưởng Thái Thanh Thánh Nhân không thể thoái thác trách nhiệm!

Đánh người không đánh mặt!

Bới móc người không bới móc khuyết điểm!

Tô Dự cười nhẹ nói: "Nữ Oa nói không sai, Thái Thanh, hôm nay ngươi muốn giúp Nguyên Thủy Thiên Tôn, trẫm với tư cách là bằng hữu của Thông Thiên, tuyệt đối không thể để ngươi nhúng tay vào!" Nếu câu nói của Nữ Oa nương nương là bóc vảy vết sẹo của Thái Thanh Thánh Nhân, thì câu nói của Tô Dự lại là xát muối vào vết thương đang rỉ máu, thực sự khiến Thái Thanh Thánh Nhân cảm thấy đau nhói!

"Đương nhiên, nếu Thái Thanh ngứa tay, muốn tìm người so tài đấu pháp, trẫm sẽ phụng bồi tới cùng, nhưng tiền đề là ngươi không

sợ bị trọng thương như lần trước!" Câu nói của Tô Dự tràn đầy ý vị uy hiếp.

Trong mắt Thái Thanh Thánh Nhân lóe lên một tia sắc bén, nhưng hắn cũng không còn ngăn cản Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên giáo chủ nữa, biết rằng Tô Dự Thiên Đế và Nữ Oa nương nương trước mắt tuyệt đối sẽ không để hắn thành công!

Một khi động thủ, thế nào cũng sẽ đón nhận đòn tấn công phủ đầu của Tô Dự Thiên Đế và Nữ Oa nương nương!

Lúc này, Nữ Oa nương nương cảm nhận được hai luồng khí tức khác: "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, nếu hai vị ngứa tay, muốn so tài đấu pháp, bản cung có thể bồi!" Cùng với câu nói của Nữ Oa nương nương, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân liền không còn ẩn giấu thân hình, xuất hiện trước mặt mọi người.

Nhìn thấy Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân xuất hiện, hai mắt Thái Thanh Thánh Nhân lóe lên một tia kinh ngạc, ngay cả hắn cũng không cảm nhận được khí tức của Tây Phương nhị thánh, vậy mà Nữ Oa sư muội lại cảm nhận được trước, thậm chí trên mặt Tô Dự Thiên Đế cũng không có chút gợn sóng nào.

Không hổ là người thành Thánh đầu tiên!

Không hổ là Hồng Hoang Thiên Đế!

Cứ như vậy, Tô Dự và Nữ Oa cùng lúc nhìn chằm chằm ba đại Thánh nhân, nước sông không phạm nước giếng, yên tĩnh xem Thông Thiên giáo chủ và Nguyên Thủy Thiên Tôn chiến đấu!

Cảm nhận được sự xuất hiện của Thái Thanh Thánh Nhân và Tây Phương nhị thánh, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức không còn lo lắng về sau, bắt đầu phản kích Thông Thiên giáo chủ!

Nhưng, Thông Thiên giáo chủ vốn đã dùng toàn bộ thực lực để áp

chế Nguyên Thủy Thiên Tôn, cho dù Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn phản kích, trong chốc lát cũng khó chiếm được thế thượng phong!

"Dừng tay cả đi!" Lúc này, từ nơi sâu hơn trong Hỗn Độn truyền đến một giọng nói tang thương, nhưng lại không có bất kỳ bóng người nào hiện ra.

Tô Dự Thiên Đế, Nữ Oa nương nương, cùng với Tam Thanh Thánh Nhân, Tây Phương nhị thánh đều ngưng thần, biết đây là giọng của Hồng Quân Đạo Tổ, lẽ nào bây giờ Hồng Quân Đạo Tổ cũng muốn nhúng tay vào?

"Sư tôn, nhị sư huynh bắt nạt người quá đáng!" Đối với Hồng Quân Đạo Tổ, Thông Thiên giáo chủ cực kỳ tôn kính, nghe vậy liền lập tức dừng tay, trầm giọng nói: "Tây Phương phản đồ thoát ly Huyền Môn, Phong Thần lượng kiếp rơi xuống hai đạo thống của Tiệt Giáo và Xiển Giáo chúng ta, nay sát kiếp đã đến, môn hạ của nhị sư huynh là Thái Ất chân nhân lại mưu hại đệ tử Tiệt Giáo của con!" "Nếu chuyện này chỉ là trò đùa giữa các đệ tử thì cũng thôi, nhưng Thái Ất chân nhân lại muốn lấy đệ tử Tiệt Giáo của con ra đỡ kiếp, thậm chí đến cuối cùng cả nhị sư huynh cũng ra tay!" "Xin sư tôn hãy làm chủ cho đệ tử!" Thông Thiên giáo chủ từ từ kể lại đại khái sự việc, bộ dạng đau lòng tột độ, khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng nghiến lợi.

Tiệt Giáo nhiều nhất cũng chỉ chết một đồng tử!

Xiển Giáo của ta lại mất một Đại La Kim Tiên!

Rốt cuộc ai tổn thất lớn hơn!

Đúng là kẻ ác cáo trạng trước!

"Nguyên Thủy, có chuyện như vậy không?" Giọng của Hồng Quân Đạo Tổ nhẹ nhàng vang lên.

“Khải bẩm sư tôn, trong sát kiếp mỗi người tự thi triển thần thông, đệ tử cho rằng làm vậy không sai!

Một khi Phong Thần lượng kiếp đã rơi xuống Xiển Giáo và Tiệt Giáo, đệ tử hai bên nhất định sẽ có người vẫn lạc!” Nguyên Thủy Thiên Tôn khéo léo biện giải.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tuy không ưa Tiệt Giáo, nhưng cũng không muốn tốn nhiều công sức để đánh sống đánh chết với Tiệt Giáo, tất cả đều do Phong Thần lượng kiếp ép buộc, hắn cũng hết cách.

“Tô Dự đạo hữu, ngài thấy sao?” Hồng Quân Đạo Tổ hỏi Tô Dự đang thản nhiên.

Tô Dự cười lạnh một tiếng: “Hồng Quân đạo hữu, Nguyên Thủy đang tránh nặng tìm nhẹ, điều Thông Thiên quan tâm là Nguyên Thủy thân là Thánh nhân lại ra tay, nếu ai cũng làm như vậy, Phong Thần lượng kiếp chẳng phải sẽ hoàn toàn hỗn loạn sao?” “Tô Dự Thiên Đế, câu nói này của ngài không đúng rồi!

Thiên Đình không nhập lượng kiếp, lần này lại phái ra Hỗn Nguyên Kim Tiên Lục Nhĩ Mỹ Hầu giết đệ tử của ta, ta nếu không ra tay, sau này trời đất Hồng Hoang chẳng phải đều cho rằng Xiển Giáo của ta dễ bắt nạt sao!” Câu nói một đòn trúng tim đen, khiến sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn kịch biến, vội vàng giải thích bổ sung.

“Xiển Giáo dễ bắt nạt!” Tô Dự khinh thường cười.

Nguyên Thủy Thiên Tôn mắt tóe lửa: “Tô Dự Thiên Đế, ngươi...” “Câm miệng!” Không đợi Nguyên Thủy Thiên Tôn nói xong, Tô Dự đã ngắt lời hắn: “Nguyên Thủy cũng biết Thiên Đình của trẫm không nhập Phong Thần lượng kiếp à!

Vậy mà môn hạ của ngươi Thái Ất chân nhân ăn gan hùm mật

gấu, dám mưu hại tam đồ đệ của trẫm!" "Thái Ất chân nhân và Na Tra có duyên thầy trò..." Nguyên Thủy Thiên Tôn giải thích.

Tô Dự lại lần nữa ngắt lời Nguyên Thủy Thiên Tôn: "Nguyên Thủy bớt nói nhảm đi, Na Tra là Linh Châu Tử chuyển thế, trẫm thân là phu quân của Nữ Oa, nếu luận nhân quả cơ duyên, thì có liên quan gì đến Thái Ất chân nhân nhà ngươi!" "..." Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn âm trầm xuống.

Tô Dự lạnh lùng nói: "Xiển Giáo của ngươi gây chuyện, ngay cả đệ tử của trẫm cũng dám mưu hại, ngươi nên mừng vì hiện nay sát kiếp đã đến, nể mặt Hồng Quân đạo hữu, trẫm chỉ cho Thái Ất chân nhân lên Phong Thần Bảng!" "Nếu không, đại quân Thiên Đình đã sớm đem Ngọc Thanh nhất mạch của Côn Lôn Sơn, cả Xiển Giáo một môn, giết cho máu chảy thành sông, không chừa một mảnh giáp!" Lời nói lạnh lùng tràn ngập sự bá đạo mãnh liệt, ánh mắt Tô Dự lóe lên sát khí, nhìn chằm chằm Nguyên Thủy Thiên Tôn, khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn vô hình trung có chút sởn gai ốc.

"Tô Dự Thiên Đế, ngươi có hơi quá đáng rồi!" Thái Thanh Thánh Nhân nhíu chặt mày, không nhịn được lên tiếng.

Ánh mắt Tô Dự lạnh băng rơi trên người Thái Thanh Thánh Nhân: "Quá đáng?

Thiên Đình của trẫm là chủ nhân của Hồng Hoang, ngươi tưởng trẫm là Hạo Thiên, một con rối mặc cho người ta nhào nặn sao?

Trẫm nếu ngay cả đệ tử của mình cũng không bảo vệ được, thì làm Hồng Hoang Thiên Đế làm gì!" Giọng điệu của Tô Dự cứng rắn, có ý định một lời không hợp liền trực tiếp gây ra đại chiến, khiến cả Thái Thanh Thánh Nhân cũng phải im lặng.

Chương 393

Về phần Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân từ đầu đến cuối đều không nói gì, dường như vì trước đó bị Tô Dự triệu hồi Tam Hoàng Ngũ Đế đánh cho có chút e sợ.

"Nguyên Thủy, ngươi có lời gì muốn nói không?" Giọng của Hồng Quân Đạo Tổ vang lên.

Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm ngâm hồi lâu: "Đệ tử không có gì để nói!" "Nếu đã như vậy, vậy thì hãy cho Tô Dự đạo hữu một lời giải thích đi!" Hồng Quân Đạo Tổ trầm giọng nói.

"Cẩn tuân pháp chỉ của sư tôn!" Ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn lóe lên: "Tô Dự Thiên Đế, lần này là môn nhân của Xiển Giáo ta không đúng, bản thánh thân là chủ của Xiển Giáo, quản giáo không nghiêm, xin hãy lượng thứ!" "Xin lỗi mà có ích, thì cần tu luyện làm gì!" Tô Dự khinh miệt cười.

Nghe lời của Tô Dự, lồng ngực Nguyên Thủy Thiên Tôn dâng lên lửa giận mãnh liệt, biết rằng Tô Dự Thiên Đế bây giờ được lý không tha người, xem ra lần này không đại xuất huyết là không được rồi!

Nếu không phải mệnh lệnh của sư tôn Hồng Quân, với tính cách của hắn sẽ không bao giờ để Tô Dự Thiên Đế ra giá trên trời như vậy!

Nguyên Thủy Thiên Tôn cố nén lửa giận trong lòng: "Không biết Tô Dự Thiên Đế muốn bản thánh giải thích thế nào?" "Vậy phải xem thành ý của Nguyên Thủy rồi!

Dù sao Thiên Đình của trẫm không nằm trong phạm vi lượng kiếp!" Tô Dự lấy tiến làm lùi, giọng điệu tràn đầy ý vị uy hiếp.

Ngụ ý là, ngươi tự xem mà làm đi!

Nếu không làm trẫm hài lòng, Thiên Đình của trẫm không nằm trong phạm vi lượng kiếp, có thể tùy thời tìm cơ hội đưa người của Xiển Giáo lên Phong Thần Bảng!

Nhất định sẽ khiến Xiển Giáo gà chó không yên! .....

Giọng của Hồng Quân Đạo Tổ phiêu nhiên: "Nguyên Thủy, giao Bàn Cổ Phiên cho Tô Dự đạo hữu, coi như là Xiển Giáo bồi thường cho Thiên Đình!" "Cái gì?" Nguyên Thủy Thiên Tôn toàn thân chấn động mạnh: "Sư tôn vạn lần không được..." "Nguyên Thủy nếu không muốn, chuyện này cứ thế bỏ qua, nhưng trong Phong Thần lượng kiếp Thánh nhân không được ra vào!" Bóng dáng của Hồng Quân Đạo Tổ xuất hiện trước mắt mọi người.

"Không được!!!" Lời này của Hồng Quân Đạo Tổ vừa ra, lập tức gây ra sự phản đối mạnh mẽ của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân.

Đùa gì vậy!

Ai cũng biết Tiệt Giáo và Thiên Đình liên minh, nếu Thánh nhân không ra tay, lần lượng kiếp này Tây Phương Giáo làm sao có thể tranh đấu với Tiệt Giáo đã liên minh với Thiên Đình!

Thái Ất Kim Tiên, Đại La Kim Tiên, Hỗn Nguyên Kim Tiên của Thiên Đình nhiều không kể xiết!

Một khi động thủ, thế nào cũng sẽ dẫn đến việc Thánh nhân ra tay!

Điều mà Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân có thể nghĩ đến, Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên cũng có thể nghĩ đến, bây giờ trong lòng hối hận chưa từng có, sớm biết không đi mưu hại Na Tra, bây giờ không chỉ Thái Ất chân nhân bị đưa lên Phong Thần Bảng, còn sắp mất cả Bàn Cổ Phiên!

Trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn đang rỉ máu!

“Tô Dự đạo hữu có dị nghị gì không?” Hồng Quân Đạo Tổ nhìn về phía Tô Dự, nhẹ giọng hỏi.

Tô Dự cười nhạt nói: “Tất cả nghe theo sự phân phó của Hồng Quân đạo hữu!” Hồng Quân Đạo Tổ nhẹ nhàng gật đầu, rồi ánh mắt chuyển sang Nguyên Thủy Thiên Tôn, bình tĩnh nói: “Hoặc là giao Bàn Cổ Phiên cho Tô Dự đạo hữu!

Hoặc là trong Phong Thần lượng kiếp Thánh nhân không được ra tay!

Các ngươi tự phán đoán xử lý đi!” Nói xong, bóng dáng của Hồng Quân Đạo Tổ liền biến mất khỏi tầm mắt mọi người, hiển nhiên không định tiếp tục nhúng tay vào chuyện này nữa.

Tô Dự và Nữ Oa nương nương nhìn nhau cười, ánh mắt chuyển động đối diện với Thông Thiên giáo chủ một cái, cười nhạt gật đầu, cuối cùng bình tĩnh chờ đợi quyết định của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Đối với ánh mắt đầy thâm ý của Tô Dự, Thông Thiên giáo chủ lập tức hiểu ý, Tru Tiên Tứ Kiếm thổ lộ từng đạo kiếm khí lăng lệ, rực rịch.

Thấy vậy, Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân lập tức hiểu ý của Tô Dự, giao ra Bàn Cổ Phiên, chuyện này cứ thế cho qua!

Nhưng nếu không giao, thì Tô Dự Thiên Đế và Nữ Oa nương nương sẽ liên hợp với Thông Thiên giáo chủ cùng đòi một lời giải thích.

“Thôi được!

Nhị đệ, giao Bàn Cổ Phiên cho Tô Dự Thiên Đế đi!” Cục diện giằng co hồi lâu, Thái Thanh Thánh Nhân thở dài một hơi, bất đắc dĩ lắc đầu.

Thái Thanh Thánh Nhân đã nói vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng biết bây giờ một khi khai chiến, thì dù ai thắng ai thua, mối thù giữa Thiên Đình và Xiển Giáo cũng hoàn toàn kết xuống, sau này... e rằng không cần Phong Thần lượng kiếp kết thúc, đệ tử Xiển Giáo cũng sẽ bị người của Thiên Đình lần lượt đưa lên Phong Thần Bảng!

Cho dù Nguyên Thủy Thiên Tôn dựa vào uy thế của Thánh nhân, có thể che chở nhất thời, cũng không thể che chở cả đời!

Trong Phong Thần lượng kiếp, chết rồi cũng tốt, có thể được bổ nhiệm thần chức của Thiên Đình, nhưng nếu sau Phong Thần lượng kiếp, thì chết là thật sự hồn phi phách tán, đến lúc đó là thật sự không còn gì!

Nghĩ đến đây, Nguyên Thủy Thiên Tôn hai nắm đấm siết chặt, trong lòng dâng lên sự bất cam mãnh liệt, nhưng cuối cùng vẫn cắt đứt liên hệ với Bàn Cổ Phiên, ném cho Tô Dự.

"Hừ!" Ngay sau đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng, không quay đầu lại liền rời khỏi Hỗn Độn.

Lần này Thái Ất chân nhân lên Phong Thần Bảng không nói, lại mất cả Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên, Nguyên Thủy Thiên Tôn có thể nói là mất hết mặt mũi!

Với tính cách sĩ diện của Nguyên Thủy Thiên Tôn, chắc chắn không có mặt mũi ở lại đây!

Cùng với sự ra đi của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thanh Thánh Nhân và Tây Phương nhị thánh đều im lặng rời đi, họ đều biết Bàn Cổ Phiên rơi vào tay Tô Dự Thiên Đế, sau này trừ phi liên thủ, nếu không muốn đánh bại Tô Dự Thiên Đế là chuyện không thể!

"Chúc mừng Tô Dự Thiên Đế có được một báu vật!" Nhìn thấy Thái Thanh, Tiếp Dẫn và bốn đại Thánh nhân khác đều lần lượt rời đi,

khóe miệng Thông Thiên giáo chủ nở một nụ cười nhạt, chắp tay với Tô Dự.

Tô Dự cười nhạt một tiếng: "Phải đa tạ sự giúp đỡ của Thông Thiên giáo chủ!" "Bàn Cổ Phiên giao cho ngươi, là quyết định của sư tôn, không có quan hệ gì lớn với bản thánh!" Thông Thiên giáo chủ lắc đầu: "Nếu muốn tạ, cũng nên là bản thánh tạ ơn Tô Dự Thiên Đế, nếu không có Lục Nhĩ Mỹ Hầu đột nhiên ra tay, e rằng đồ nhi Thạch Cơ của bản thánh đã phải lên Phong Thần Bảng rồi!" "Tiệt Giáo và Thiên Đình liên minh, đây là chuyện nên làm!" Tô Dự cười, rồi dặn dò: "Thời gian tới ngươi phải dặn dò môn hạ, bảo đệ tử Tiệt Giáo cẩn thận, Nguyên Thủy Thiên Tôn chịu thiệt lớn như vậy, e rằng sẽ không dễ dàng bỏ qua đâu!" "Cái này tự nhiên!" Thông Thiên giáo chủ hiểu rõ tính khí của Nguyên Thủy Thiên Tôn, rồi đề cập: "Tô Dự Thiên Đế, vừa rồi khi bản thánh giao chiến với Nguyên Thủy, phát hiện tu vi của hắn có chút không đúng, hắn đang che giấu!" Nghe vậy, trong mắt Tô Dự lóe lên một tia sáng, nhưng cũng không quá để ý, với hắn thì tu vi của Nguyên Thủy Thiên Tôn dù có tăng lên thì sao, chiến lực của hắn và Nguyên Thủy Thiên Tôn căn bản không ở cùng một đẳng cấp, không thể tạo thành chút uy hiếp nào.

"Sát kiếp đã đến, Khương Tử Nha cũng đến lúc nên nhập thế rồi!" Tô Dự trầm giọng nói.

Thông Thiên giáo chủ hỏi: "Tô Dự Thiên Đế cho rằng khi nào là thời điểm nhập thế tốt nhất?" "Khi Thân Công Báo của Tây Phương Giáo nhập thế chọn chủ, cũng là ngày Khương Tử Nha nhập thế, bảo Văn Thái sư và Cửu Đại Thần Tướng tìm một ngày thích hợp, cùng nhau tiến cử Khương Tử Nha cho Đế Tân!" Tô Dự trầm ngâm một lát.

Thông Thiên giáo chủ gật đầu: "Nếu đã như vậy, vậy bản thánh xin cáo từ trước!" "Trẫm và Nữ Oa cũng nên đưa đồ đệ trở về Thiên

Đình!" Tô Dự thu lại Bàn Cổ Phiên đang lơ lửng trước mặt, ánh mắt nhìn về phía Đông Hải.

"Từ biệt!" Cáo lui một tiếng, Thông Thiên giáo chủ trở về Bích Du Cung, Tô Dự và Nữ Oa nương nương trực tiếp xuất hiện trên Đông Hải.

"Sư tôn!

Sư mẫu!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu thấy Tô Dự và Nữ Oa nương nương xuất hiện, trong mắt lập tức lóe lên một tia kinh hỉ, xem ra tên Nguyên Thủy Thiên Tôn kia không chiếm được chút lợi lộc nào!

Tô Dự không để ý đến Lục Nhĩ Mỹ Hầu, nhẹ giọng nói: "Na Tra, thời gian bảy năm đã đến, con nên cùng trẫm đến Thiên Đình tu luyện!

Hãy đi từ biệt phụ mẫu một tiếng đi!" "Sư tôn, vậy con lên Thiên Đình rồi có thể về nhà không?" Na Tra cẩn thận hỏi.

Chương 394

Tô Dự cười: "Tự nhiên có thể, nhưng trước tiên phải vượt qua khảo nghiệm của Đại sư huynh!" "..." Nghe vậy, toàn thân Ngao Bính không khỏi rùng mình, nhớ lại sự nghiêm khắc của Đại sư huynh Tử Vi Đại Đế Khổng Tuyên, trong lòng lập tức có chút chột dạ.

"Vâng!" Na Tra lập tức đạp lên Phong Hỏa Luân, thẳng tiến về Trần Đường Quan.

Tô Dự nhìn về phía Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, không tiếc lời khen ngợi: "Ngao Quảng, lần này ngươi làm rất tốt!" Nói xong, Tô Dự liền búng ngón tay, một tia lực lượng Pháp tắc Tạo Hóa chui vào mi tâm của Đông Hải Long Vương, lập tức chữa lành hoàn toàn thương thế trong cơ thể hắn.

"Đa tạ Bệ hạ!" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng cảm nhận được tia lực lượng Pháp tắc Tạo Hóa, không chỉ tiêu trừ tất cả thương thế trong cơ thể, mà còn khiến bình cảnh của hắn lỏng ra.

Nếu không phải có Tô Dự và Nữ Oa nương nương trước mặt, e rằng Đông Hải Long Vương đã kích động bế quan ngay tại chỗ, chuẩn bị đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên.

"Sát kiếp đang đến, Đông Hải Long tộc nhất định phải nghiêm khắc kỷ luật, chớ chọc vào sát kiếp!

Ngao Bính trẫm sẽ đưa về Thiên Đình tiếp tục cho tu luyện!

Đi đi!" Tô Dự dặn dò một tiếng.

"Vâng, vi thần tuân chỉ!" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng chắp tay, rồi trở về Đông Hải.

Không lâu sau, Na Tra cũng từ Trần Đường Quan trở về, dưới sự

dẫn dắt của Tô Dự, một đoàn người lên đường đến Thiên Đình.

Sau đó, Tử Vi Đại Đế Khổng Tuyên đưa Ngao Bính và Na Tra đi!

Tô Dự cũng bắt đầu luyện hóa Bàn Cổ Phiên, Bàn Cổ Phiên là một thu hoạch hoàn toàn ngoài dự liệu.

Hỗn Độn Chung, Bàn Cổ Phiên đều đã ở trong tay hắn, khoảng cách đến Khai Thiên Thần Phủ chỉ còn lại Thái Cực Đồ trong tay Thái Thanh Thánh Nhân!

Một khi có được Thái Cực Đồ, hợp thành Khai Thiên Thần Phủ, chỉ cần có thực lực cấp Thiên Đạo, Tô Dự liền có thể chính diện đối kháng với Thiên Đạo.

Nhưng, bây giờ Tô Dự cách cấp Thiên Đạo còn một khoảng cách không nhỏ, trước đó tuyệt đối không thể để Thiên Đạo biết hắn có ý định hợp thành Khai Thiên Thần Phủ.

Nếu không, hậu quả khó lường.

Sau khi chân linh của Thái Ất chân nhân tiến vào Phong Thần Bảng, sát khí tràn ngập trời đất Hồng Hoang càng thêm nồng đậm.

Nhưng, Tây Phương Giáo và Xiển Giáo chậm chạp không có động tĩnh, Tô Dự cũng không vội vàng, vẫn tĩnh quan kỳ biến.

Vào ngày sinh thần của Nữ Oa, dưới sự quan sát của Tô Dự, Thương Trụ Vương Đế Tân cũng không làm ra hành động như trong ký ức tiền thế về Phong Thần lượng kiếp, điều này không khiến Tô Dự cảm thấy bất ngờ.

Ngược lại, hắn cho rằng Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân khá biết điều.

Thực ra, đúng như lời Tô Dự nói, Chuẩn Đề đạo nhân sau khi trải qua việc bị Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc tấn công, cùng với việc

Nguyên Thủy Thiên Tôn bị ép giao ra Bàn Cổ Phiên, đã cực kỳ kiêng kỵ Tô Dự.

Sợ rằng Tô Dự sẽ trực tiếp ra lệnh cho bộ chúng Thiên Đình tấn công Tây Phương Giáo, nên hắn đã từ bỏ ý định tiếp tục gây rối loạn Thương triều.

Nhưng, kiêng kỵ Tô Dự là một chuyện, không có nghĩa là Tây Phương Giáo sẽ từ bỏ mưu đồ trong Phong Thần lượng kiếp lần này.

Lại thêm việc Tây Phương Giáo hiện nay vì nguyên nhân của Thân Công Báo, không thể không nhập giáo, nên Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đang không ngừng quan sát động tĩnh của Tiệt Giáo.

Thông Thiên giáo chủ đã nhiều lần hỏi Tô Dự, khi nào thì nói cho Khương Tử Nha biết tất cả, để Khương Tử Nha nhập thế.

Nhưng Tô Dự lại không trả lời rõ ràng cho Thông Thiên giáo chủ, chỉ bảo hãy chờ thêm, đợi Xiển Giáo và Tây Phương Giáo có động tĩnh, rồi sẽ phản công sau.

Thương triều hiện nay dưới sự cai trị bằng thủ đoạn mạnh mẽ của Thương Trụ Vương Đế Tân, trở nên ngày càng thịnh vượng, vì quan hệ của Văn Thái sư, nên có không ít người của Tiệt Giáo đang phục vụ cho Thương triều.

Về điều này, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn đều thấy rõ, ba người mưu tính một phen, cuối cùng cũng có động tác.

Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi suy diễn đơn giản, đều biết được Tây Kỳ mới là nhân vật chính sau khi triều đại này thay đổi.

Tây Kỳ đại hưng, Thương triều diệt vong.

Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn thân là Thiên Đạo Thánh Nhân, tự nhiên không dám vi phạm Thiên Đạo, dù sao đạo nghĩa của họ khác với Tiệt Giáo.

Tiệt Giáo sở dĩ là Tiệt Giáo, giáo ý của nó là hướng về Thiên Đạo để đoạt lấy một tia sinh cơ.

Do đó, Thông Thiên giáo chủ mới dám nghịch thiên hành, ủng hộ Thương triều.

Nhưng trong đạo thống của Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, lại không có cách nói như vậy.

Một khi gia nhập vào đó, nhất định sẽ bị Thiên Đạo coi là vi phạm Thiên Đạo.

Vì vậy, ba vị Thánh nhân nhanh chóng hợp tác, lựa chọn ủng hộ Tây Kỳ.

Ngoài ra, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lựa chọn ủng hộ Tây Kỳ, còn có một nguyên nhân vô cùng quan trọng khác.

Đó là vấn đề truyền bá đạo thống.

Kể từ khi Tây Phương Giáo thoát ly Huyền Môn, tự lập Phật Môn, tin tức này đã lan truyền rộng rãi trong trời đất Hồng Hoang, sau đó truyền đến tai Thương Trụ Vương Đế Tân.

Thế là, Thương Trụ Vương đã lập Phật Môn làm tôn giáo phản nghịch, bất kỳ dân chúng Thương triều nào cũng không được nhập môn, nếu không sẽ bị trừng trị nghiêm khắc.

Đồng thời, hắn còn tuyên truyền rộng rãi việc Tây Phương Giáo phản bội Huyền Môn, nên dân chúng đối với Tây Phương Phật Môn vô cùng khinh bỉ.

Nhưng ở Tây Kỳ, do khoảng cách rất gần với phương Tây, nên

người dân Tây Kỳ đối với Phật Môn không có sự khinh bỉ như những nơi khác.

Do đó, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân thuận thế mà làm, đã lựa chọn...

"Keng!" Một ngày nọ, trên bầu trời Tây Kỳ xuất hiện một con phượng hoàng, bay lượn, lượn vòng rất lâu.

Theo kế hoạch ban đầu của Tây Phương Giáo, Thân Công Báo vốn nên đầu quân dưới trướng con trai thứ hai của Tây Bá Hầu Cơ Xương là Cơ Phát.

Về phần Bá Ấp Khảo, lẽ ra đã bị xử lý bí mật.

Nhưng lại bị Thân Công Báo ngăn cản.

Bởi vì Thân Công Báo đồng thời phát hiện trên người Bá Ấp Khảo có khí Tử Vi Đế Tinh, còn Cơ Phát lại có tướng đế vương trời sinh.

Cân nhắc đến lời dặn của Tô Dự Thiên Đế, Thân Công Báo đã trực tiếp gieo xuống một mầm họa ở Tây Kỳ.

Chương 395

Mầm họa này chính là Bá Ấp Khảo và Cơ Phát.

Sau này nếu Tây Kỳ khởi binh tạo phản, thì Tây Kỳ nhất định sẽ xưng vương, đến lúc đó Bá Ấp Khảo và Cơ Phát có khả năng sẽ vì vương vị mà điên cuồng tranh đấu.

Vì vậy, Thân Công Báo đã dùng dẫn độ chi pháp của Phật Môn, kích phát dã tâm của Bá Ấp Khảo, khiến hắn có ý định tranh cao thấp với Thương Trụ Vương.

Thân Công Báo đã nói rõ thân phận của mình, Bá Ấp Khảo biết được Thân Công Báo là đồ đệ của Thánh nhân, vội vàng lôi kéo Thân Công Báo, và hứa hẹn chức vị Thừa tướng cho hắn.

Thân Công Báo cũng thuận lý thành chương trở thành mưu sĩ của Bá Ấp Khảo.

Sau đó, dưới sự tiến cử của Bá Ấp Khảo, hắn trở thành triều thần của Tây Kỳ.

Dị tượng Phượng minh Kỳ Sơn đã xuất hiện vào lúc này!

Kéo dài không dứt, lượn vòng suốt một canh giờ!

Hiển nhiên dị tượng kéo dài như vậy, là do Tây Phương nhị thánh ra tay.

Thân Công Báo thân mang tướng Phi Hùng, Phi Hùng chọn chủ tự nhiên có thể gây ra dị tượng, nhưng tuyệt đối sẽ không kéo dài như vậy.

Có dị tượng như vậy, địa vị của Thân Công Báo ở Tây Kỳ tăng lên đáng kể, đồng thời cũng khiến dân chúng Tây Kỳ phụng hắn như thần minh.

Sau đó, trong Tây Kỳ liền truyền ra lời đồn Ân Thương vô đạo, Tây Kỳ là thiên tử.

Dị tượng xảy ra ở Tây Kỳ, đã thu hút sự chú ý của phần lớn tu luyện giả trong trời đất Hồng Hoang, cũng như Hồng Hoang Lục Thánh.

Lúc này, Tô Dự đang ở Tam Thập Tam Thiên cảm nhận được dị tượng Phượng minh Kỳ Sơn, đột nhiên mở mắt ra, trong mắt lóe lên một tia sắc bén, lẩm bẩm: "Sắp bắt đầu rồi sao?" Dứt lời, ánh mắt Tô Dự liền trực tiếp xuyên qua rào cản thời không, rơi xuống đất Tây Kỳ.

Quả nhiên!

Giống hệt như Tô Dự dự liệu, Tây Phương Giáo đã để Thân Công Báo nhập thế, đầu quân dưới trướng Bá Ấp Khảo.

Nhắc đến câu nói "Đạo hữu xin dừng bước" của Thân Công Báo, khóe miệng Tô Dự không khỏi nở một nụ cười tò mò.

Trong quỹ đạo ban đầu, Thân Công Báo chỉ dựa vào một câu nói ôn thần, đã đưa toàn bộ đệ tử tinh nhuệ của Tiệt Giáo lên Phong Thần Bảng.

Bây giờ, Tô Dự đã ban cho Thân Công Báo một mảnh vỡ Pháp tắc Tai Ách, câu nói ôn thần của Thân Công Báo, uy lực sẽ tăng lên bao nhiêu?

Không biết đối với cường giả Chuẩn Thánh, có tác dụng không!

Nếu có, thì Tây Phương Giáo và Xiển Giáo lần này coi như gặp đại họa rồi!

Nhưng Tô Dự không bao giờ ngờ rằng, Thân Công Báo sau khi có được mảnh vỡ Pháp tắc Tai Ách, sau này đã tặng hắn một món quà lớn không thể ngờ tới.

“Tô Dự Thiên Đế!” Đột nhiên, một giọng nói phiêu nhiên, lọt vào tai Tô Dự, chính là thần niệm truyền âm do Thông Thiên giáo chủ phát ra bằng thần thức.

Tô Dự cười nhạt đáp lại: “Thông Thiên giáo chủ, một khi Tây Phương Giáo đã không nhịn được nữa, vậy chúng ta cũng có thể bắt đầu rồi!

Bây giờ có thể để Khương Tử Nha xuống núi nhập thế, đến Triều Ca, tìm Văn Trọng và Cửu Đại Thần Tướng bên cạnh Đế Tân, nhớ kỹ tạm thời đừng để Văn Trọng và Cửu Đại Thần Tướng hành động thiếu suy nghĩ.” “Ồ?

Vì sao?” Thông Thiên giáo chủ không hiểu.

Tô Dự nhẹ nhàng nói: “Phi Hùng Thân Công Báo chọn chủ Tây Kỳ, đã gây ra động tĩnh lớn như vậy, vậy Khương Tử Nha với tư cách là người của Tiệt Giáo, chẳng lẽ Thông Thiên giáo chủ cam lòng yếu thế hơn Tây Phương Giáo sao?” “Tự nhiên không cam lòng!” Thông Thiên giáo chủ không do dự nói.

“Không biết Tô Dự Thiên Đế định làm thế nào để Tử Nha xuất hiện trước mặt Thương Trụ vương Đế Tân nhỉ?” Thông Thiên giáo chủ hỏi.

Tô Dự trầm ngâm một lát, suy diễn thời gian, rồi cười nói: “Vài ngày nữa là đến ngày Nhân tộc ra đời, đến lúc đó Thương Trụ vương Đế Tân nhất định sẽ hướng Trẫm và Nữ Oa, cũng như Tam Hoàng Ngũ Đế cầu phúc, khi đó có thể để Văn Trọng ngay trước mặt bá quan văn võ, tiến cử Khương Tử Nha cho Thương Trụ vương Đế Tân!” “Đã ở địa bàn của Tô Dự Thiên Đế, chuyện dị tượng cứ giao cho Tô Dự Thiên Đế!” Thông Thiên giáo chủ thấy Tô Dự đã sớm sắp xếp ổn thỏa, trong lòng vô cùng may mắn, không chút khách khí nói.

Tô Dự cười nhẹ: “Không vấn đề, Trẫm tuyệt đối sẽ cho người

Tây Kỳ biết thế nào mới là phúc trạch chân chính!" So dị tượng sao!?

Thân là Hồng Hoang Thiên Đế, Tô Dự chưa từng sợ bất kỳ ai, trong Tiên Thiên tam tộc, Long tộc và Phượng Hoàng nhất tộc đều dưới trướng Thiên Đình, còn về Kỳ Lân nhất tộc, trong Thiên Đình cũng có vài vị.

Huống hồ một trong các Đế hậu của Tô Dự là Nữ Oa nương nương, từng là Oa Hoàng của Yêu tộc, một tay Chiêu Yêu Phiên có thể triệu hoán bất kỳ Yêu tộc nào trong Hồng Hoang thiên địa.

Phượng hoàng gáy ở Kỳ Sơn?

Đơn giản là rác rưởi!

Hôm nay Trẫm sẽ cho các ngươi xem thế nào gọi là hào quang của Thiên Đế che chở!

"Tốt!

Có câu nói này của Tô Dự Thiên Đế, bản thánh triệt để yên tâm rồi!

Bản thánh sẽ cho Tử Nha xuống núi!" Thông Thiên giáo chủ hài lòng gật đầu, rồi nhìn sang Thủy Hỏa đồng tử bên cạnh, phân phó: "Đồng nhi, đi gọi Tử Nha đến gặp vi sư!" "Vâng, giáo chủ!" Thủy Hỏa đồng tử lên tiếng đáp lời.

Thông Thiên giáo chủ hai mắt nhắm hờ, trong lòng khoan khoái vô cùng, có Tô Dự Thiên Đế giúp đỡ, hoàn toàn không cần phải lo lắng nhiều như vậy, có thể đại hoạch toàn thắng, cảm giác này thật quá sảng khoái!

Hừ hừ!

Nguyên Thủy, mặc ngươi cơ quan tính hết, dưới bố cục của Tô Dự Thiên Đế, Xiển Giáo e rằng chẳng còn lại bao nhiêu người đâu

nhỉ!

Đến lúc đó lấy gì so với bản thánh!

Không hổ là Tô Dự Thiên Đế!

Mọi chuyện đều hoàn hoàn tương khấu, tương đắc ích chương, nếu không phải bản thánh là Thiên Đạo Thánh nhân, bản thánh cũng muốn gia nhập Thiên Đình!

Thử hỏi, có một Thiên Đế bày mưu tính kế, chỉ cần an tâm tu luyện là được, trời sập xuống cũng không đè tới mình, ai mà không muốn đứng dưới cây lớn hóng mát chứ!

"Giáo chủ, Tử Nha sư đệ đến rồi!" Trong lúc Thông Thiên giáo chủ đang đắc ý, giọng của Thủy Hỏa đồng tử truyền vào tai ông, theo sát sau đó là giọng của Khương Tử Nha: "Bái kiến sư tôn!" "Tử Nha, ngươi ở Bích Du Cung học nghệ đã bao nhiêu năm rồi?" Thông Thiên giáo chủ mở mắt ra, trầm giọng hỏi.

"Khải bẩm sư tôn, đã có mấy mươi năm!" Khương Tử Nha cung kính trả lời.

Thông Thiên giáo chủ gật đầu: "Sứ mệnh của ngươi hiện nay, chắc ngươi cũng đã có chút nhận ra, cho nên đã đến lúc xuống núi tìm một phương minh chủ!" "Dám hỏi sư tôn, sứ mệnh của Tử Nha là..." Khương Tử Nha ngưng giọng hỏi.

Thông Thiên giáo chủ giải thích: "Chắc ngươi cũng nghe các sư huynh nói rồi, sát kiếp đã đến, ngươi là người ứng kiếp mà sinh, sứ mệnh của ngươi là chủ trì Phong Thần, trước đó cần phải tìm một minh quân!" "Khải bẩm sư tôn, Tử Nha trước đó có nhìn thấy một tấm bảng ở nơi có Vô Thượng Hà Quang, trên bảng có ghi tên của đệ tử Xiển Giáo là Thái Ất chân nhân, không biết tấm bảng đó có liên quan đến cái gọi là Phong Thần không?" Khương Tử Nha hỏi.

Chương 396

Thông Thiên giáo chủ khẽ gật đầu: "Ngươi đoán không sai, tấm bảng đó chính là Phong Thần Bảng, trước đó xuất hiện bên cạnh ngươi là mộc tiên chính là Đả Thần Tiên, hai vật này đều là vật ứng kiếp!" "Phong Thần Bảng, dùng để phân phong ba trăm sáu mươi lăm vị chính thần của Thiên Đình bát bộ, hiện đang treo trên Lăng Tiêu Bảo Điện của Tô Dự Thiên Đế!" "Đả Thần Tiên, chuyên đánh bát bộ chính thần, chỉ huy bố trận đánh người đánh yêu, phối hợp với Phong Thần Bảng để sử dụng!" Nghe những lời của Thông Thiên giáo chủ, sắc mặt Khương Tử Nha biến đổi, lập tức hiểu ra rằng tổng số đệ tử của Tây Phương giáo và Xiển Giáo cũng không đủ, cần phải có Tiệt Giáo lấp vào!

"Sư tôn, Phong Thần lượng kiếp rốt cuộc là vì sao ạ?" Khương Tử Nha không hiểu hỏi.

Theo những gì Khương Tử Nha gần đây đọc được trong Hồng Hoang thiên địa truyện ký ở Bích Du Cung, khoảng cách từ lần Vô Lượng lượng kiếp trước đến nay căn bản không lâu, Phong Thần lượng kiếp xuất hiện, e rằng trong đó có nguyên nhân khác.

Thông Thiên giáo chủ thở dài một tiếng: "Tất cả đều vì ngôi vị Đế sư của Tam Hoàng Ngũ Đế cả!" "Ngôi vị Đế sư của Tam Hoàng Ngũ Đế?" Khương Tử Nha nhướng mày.

Thông Thiên giáo chủ ngưng giọng nói: "Không sai, ngôi vị của Tam Hoàng Ngũ Đế có đại công đức, cho nên dạy dỗ Tam Hoàng Ngũ Đế có thể khiến đạo thống thu được công đức, ngày trước vì ngôi vị Đế sư của Tam Hoàng Ngũ Đế, Nhân giáo, Xiển Giáo, Tiệt Giáo, Tây Phương giáo đều lần lượt nhúng tay vào, cho nên mới dẫn phát trận

Phong Thần lượng kiếp này!" "Phong Thần lượng kiếp chủ yếu nhắm vào Huyền Môn, trước đó, sư tôn của ngươi từng gọi Tô Dự Thiên Đế và sáu vị Thánh nhân đến Tử Tiêu Cung, hai lần thảo luận Phong Thần, Thiên Đình không nhập kiếp, đại sư huynh của ta không có đệ tử, Nữ Oa sư muội không lập đạo thống, cho nên Phong Thần lượng kiếp rơi xuống đầu Xiển Giáo, Tiệt Giáo, Tây Phương giáo!" "...Thế nhưng, ai cũng không ngờ Tây phương nhị thánh vì để né tránh lượng kiếp, đã vô sỉ thoát ly Huyền Môn tự lập Phật Môn, nhị sư huynh của ta lại từ chối ký vào Phong Thần Bảng, trong Hồng Hoang lục thánh chỉ có mình bản thánh ký tên rất nhiều đệ tử lên Phong Thần Bảng!" Nói đến đây, hai mắt Thông Thiên giáo chủ loé lên một tia đau thương, nhớ lại bộ dạng thiên vị của đại sư huynh.

Sự thay đổi sắc mặt của Thông Thiên giáo chủ lọt vào mắt Khương Tử Nha, khiến hắn nhíu mày thật chặt, hắn chưa từng thấy sư tôn có bộ dạng như vậy.

Chẳng trách khi nhìn Phong Thần Bảng, ngoài cái tên sáng rõ của Thái Ất chân nhân, còn có mấy trăm cái tên mờ ảo, thì ra đó đều là các sư huynh đệ của Tiệt Giáo!

Xiển Giáo và Tây Phương giáo cũng có phần quá đáng rồi!

Đã làm sai thì nên gánh chịu hậu quả, sao lại đùn đẩy trách nhiệm, để một mình Tiệt Giáo gánh chịu là sao!

"Sư tôn, đã Phong Thần lượng kiếp nhắm vào một mạch Huyền Môn, vậy tại sao ngài lại để đệ tử nhập thế phò tá minh quân ạ?" Khương Tử Nha lại hỏi tiếp.

Thông Thiên giáo chủ bất đắc dĩ thở dài một hơi: "Phong Thần lượng kiếp bắt đầu từ Nhân tộc, tự nhiên cũng phải kết thúc ở Nhân tộc, tu sĩ Huyền Môn phải trải qua chém giết trong loạn lạc vương triều, sau đó chân linh tiến vào Phong Thần Bảng, mới có thể tiến

hành Phong Thần cuối cùng!" "Chẳng phải điều đó cũng đồng nghĩa với việc những người đã chết sẽ cả đời dừng bước ở Đại La Kim Tiên, muốn đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên là không thể sao!" Nghe vậy, Khương Tử Nha trong lòng càng thêm bi phẫn.

Phong Thần lượng kiếp là do đệ tử tam giáo gây ra, bây giờ lại vì Xiển Giáo, Tây Phương giáo không muốn gánh trách nhiệm, mà liên lụy đến Nhân tộc, thậm chí còn gây ra loạn lạc vương triều!

Loạn lạc vương triều, sẽ khiến vô số con dân Nhân tộc chịu đủ khổ nạn!

Trong phút chốc, ấn tượng của Khương Tử Nha đối với Xiển Giáo và Tây Phương giáo đã tệ đến cực điểm!

Phải nói rằng, thân phận sẽ khiến cách nhìn của bản thân thay đổi rất lớn!

Khương Tử Nha chính là một ví dụ sống động.

Nếu như Khương Tử Nha vẫn như quỹ tích trong Phong Thần lượng kiếp, gia nhập dưới trướng Nguyên Thủy Thiên Tôn của Xiển Giáo, vậy thì cách nhìn của Khương Tử Nha cũng sẽ không như vậy.

Ít nhất, Khương Tử Nha sẽ không chán ghét Xiển Giáo như bây giờ.

Khương Tử Nha sẽ chỉ cảm thấy Xiển Giáo nhúng tay vào chuyện Tam Hoàng Ngũ Đế, là liên quan đến tranh đoạt đạo thống, không phân đúng sai.

Phong Thần lượng kiếp là vận thế của Thiên Đạo, là chuyện không thể làm trái.

Về phần ký tên Phong Thần Bảng, đó là nội vụ của Xiển Giáo, Nguyên Thủy Thiên Tôn không thể quyết định vận mệnh của bất kỳ ai.

Thân phận ảnh hưởng đến cách nhìn.

Khương Tử Nha nhìn Thông Thiên giáo chủ, hỏi: "Sư tôn, những người lên bảng của Xiển Giáo đa số đều là những đệ tử không có chí tiến thủ, tu vi thấp kém, Nguyên Thủy sư bá làm như vậy rõ ràng là đang qua mặt Hồng Quân sư công, chẳng lẽ Hồng Quân sư công không quản sao ạ?" "Tử Nha, con có điều không biết, sư tôn của ta từ sau khi hợp đạo, đã ít khi nhúng tay vào chuyện Hồng Hoang, dù sao mỗi lời nói, mỗi hành động của sư tôn đều đại diện cho Thiên Đạo, đối với những chuyện nhỏ nhặt của Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngài tự nhiên không để tâm!" Thông Thiên giáo chủ bất đắc dĩ lắc đầu.

Nếu Hồng Quân Đạo Tổ có thể can thiệp, vậy thì Thông Thiên giáo chủ cùng Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng sẽ không đến mức như bây giờ.

Khương Tử Nha gật đầu: "Nếu Hồng Quân sư công không quản, vậy còn Đại Thiên Tôn thì sao?

Đại Thiên Tôn là Hồng Hoang Thiên Đế, Nguyên Thủy sư bá làm như vậy, để mấy đệ tử tu vi thấp kém lên bảng, quả thực có tổn hại đến uy nghiêm của Thiên Đình!

Còn có Tây Phương giáo kia nữa, thật là hỗn loạn!" "Tô Dự Thiên Đế, quả thực đã ra tay!

Trong chuyến đi Tử Tiêu Cung, Tây phương nhị thánh phản bội Huyền Môn, Tô Dự Thiên Đế đã đi đầu bắt Tây phương nhị thánh phải giải thích, giữ lại Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên của Tiếp Dẫn, cũng như thiện thi của Chuẩn Đề đạo nhân là Tu Bồ Đề tổ sư!" Thông Thiên giáo chủ thở ra một hơi dài.

"Sư tôn của ta đã đem Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên và Tu Bồ Đề tổ sư toàn bộ để lại cho Tô Dự Thiên Đế, Tô Dự Thiên Đế sao có thể đi can thiệp vào việc làm của Nguyên Thủy Thiên Tôn được.

Dù sao Tử Tiêu Cung cũng là đạo trường của sư tôn ta, Tô Dự Thiên Đế đã bắt Tây phương nhị thánh giải thích, nếu lại gây khó dễ cho Nguyên Thủy Thiên Tôn, chính là vượt quyền rồi!" Nghe Thông Thiên giáo chủ nói vậy, Khương Tử Nha cũng sâu sắc biết rằng sự thật đúng là như thế, không tiếp tục hỏi thêm nữa, những điều nên biết và không nên biết, sư tôn đều đã nói cho hắn, còn lại chỉ là Phong Thần lượng kiếp của hắn.

"Tử Nha, lần này con định đi đâu?" Thông Thiên giáo chủ không nói thẳng ra, Tô Dự Thiên Đế và ông đều hy vọng Khương Tử Nha có thể đến Thương triều, mà hỏi ý nguyện của Khương Tử Nha trước.

Khương Tử Nha trầm ngâm một lát: "Nếu Thương triều vốn bị Xiển Giáo liên lụy, mà giáo ý của Tiệt Giáo ta lại là 'tranh một tia sinh cơ', vậy thì Tử Nha muốn đến Thương triều xoay chuyển càn khôn, cứu Thương triều khỏi nước sôi lửa bỏng!" "Được lắm!" Thấy Khương Tử Nha trả lời như vậy, Thông Thiên giáo chủ rất hài lòng gật đầu, rồi ôn hòa nói: "Thực ra, vi sư và Tô Dự Thiên Đế cũng hy vọng lần này con xuống núi có thể đến Thương triều, đại bộ phận đệ tử của Tiệt Giáo đều đang nhậm chức ở Thương triều!" "Sư tôn, chẳng lẽ lần con xuống núi này cũng là ý của Đại Thiên Tôn?" Mắt Khương Tử Nha lóe lên một tia sáng.

Thông Thiên giáo chủ khẽ gật đầu: "Không sai, vi sư sở dĩ không để con xuống núi vào lúc đầu Phong Thần lượng kiếp, mà lại là bây giờ, hoàn toàn đều là do Tô Dự Thiên Đế chỉ điểm." "Hiện nay Thân Công Báo của Tây Phương giáo thân mang tướng phi hùng đã xuống núi, đến Tây Kỳ, hai người các con mệnh trung chú định sẽ phải so tài một phen!" Nghe vậy, trong lòng Khương Tử Nha hiện lên vẻ vui mừng, vạn lần không ngờ Đại Thiên Tôn cũng giống như mình, muốn dẹp loạn trả lại chính đạo, vì Thương triều mưu cầu một tia sinh cơ.

Mặc dù đã bái nhập Tiệt Giáo, nhưng dù sao đi nữa, có thể vào

được Tiệt Giáo phần lớn là nhờ Đại Thiên Tôn, hắn tự nhiên không muốn đối đầu với Đại Thiên Tôn.

"Đệ tử hiểu rồi, đệ tử sẽ xuống núi, thu thập hành trang, đi đến Triều Ca!" Khương Tử Nha chắp tay, chuẩn bị rời khỏi Bích Du Cung.

Thông Thiên giáo chủ dặn dò: "Sau khi đến Triều Ca, hãy đến thẳng phủ Thái sư, Văn Trọng là đệ tử của Kim Linh Thánh Mẫu sư tỷ của con, sau đó chuyện bái nhập Thương triều, vi sư đã giao phó cho nó, sau này làm thế nào, tất cả phải xem con!" "Đa tạ sư tôn!

Đệ tử xin cáo lui!" Khương Tử Nha rời khỏi cung điện, thu thập hành trang, một mình đi đến Triều Ca, trong lòng âm thầm quyết định, lần này nhất định phải đòi lại một công đạo cho các đệ tử Tiệt Giáo. … Triều Ca, phủ Thái sư.

Lúc này, Văn Trọng đang ngồi xếp bằng tu luyện, đột nhiên trong đầu chấn động mạnh, ý thức lập tức rơi vào một vùng tối tăm.

"Chuyện gì vậy?" Văn Trọng trong lòng có chút hoảng sợ.

Bóng tối dần tan đi, thay vào đó chính là cảnh tượng của Bích Du Cung, Thông Thiên giáo chủ ngồi cao ở vị trí đầu.

"Văn Trọng!" Thông Thiên giáo chủ phát ra một giọng nói du dương, khiến Văn Trọng lập tức kinh tỉnh.

Nhìn bóng người trước mặt, Văn Trọng lập tức chắp tay hành lễ, cung kính nói: "Đệ tử Văn Trọng bái kiến sư công!" "Không cần đa lễ!" Thông Thiên giáo chủ phất tay: "Lần này triệu hoán thần niệm của ngươi ly thể đến Bích Du Cung, bản thánh có một việc muốn giao phó!" "Xin sư công chỉ điểm!" Văn Trọng trầm giọng nói.

Thông Thiên giáo chủ lãnh đạm nói: "Tiểu sư thúc của ngươi là Khương Tử Nha sẽ cầm Đả Thần Tiên đến phủ của ngươi, hắn là

người Phong Thần, bản thánh hy vọng ngươi có thể tiến cử hắn cho Thương Trụ vương Đế Tân, để ứng đối với Phong Thần lượng kiếp sắp tới!" "Đệ tử tuân mệnh!" Văn Trọng không chút do dự đáp ứng.

Thông Thiên giáo chủ dặn dò: "Nhớ kỹ, phải đợi đến ngày Nhân tộc ra đời mới được tiến cử, không được sớm nhưng cũng không được muộn!" "Sư công yên tâm, đệ tử ghi nhớ trong lòng!" Văn Trọng thề thốt đảm bảo.

"Đi đi!" Theo lời của Thông Thiên giáo chủ, Văn Trọng lập tức thoát khỏi Bích Du Cung, thần niệm lại một lần nữa chìm vào bóng tối.

"Lão gia, lão gia..." Trong bóng tối, Văn Trọng nghe thấy tiếng gọi, lúc này mới từ từ mở mắt, sau khi thần niệm nhập thể ổn định: "Chuyện gì?" "Lão gia, ngoài cửa có một vị đạo sĩ tiên phong đạo cốt, tự xưng là người trong sư môn của lão gia!" Quản gia ngoài cửa kể lại.

"Đến nhanh thật!

Sư công quả là sư công, suy tính chuẩn xác như vậy!" Mắt Văn Trọng ngưng lại, lập tức đứng dậy, đẩy thẳng cửa phòng, sải bước ra ngoài phủ môn.

Chương 397

Ra khỏi phủ Thái sư, Văn Trọng nhìn kỹ, quả thực là một vị đạo sĩ râu tóc bạc trắng, nhưng ông không lập tức xác nhận, chỉ hỏi: "Các hạ tự xưng là người trong sư môn của ta?" "Ta là Khương Tử Nha, đệ tử dưới trướng Tiệt Giáo Thánh nhân Thông Thiên giáo chủ!" Đạo sĩ tự báo gia môn.

Thiên nhãn giữa trán Văn Trọng lưu chuyển quang hoa, quả thực phát hiện khí tức Thượng Thanh tiên pháp trên người đạo sĩ trước mắt, bèn hỏi tiếp: "Đả Thần Tiên ở đâu?" "Ở đây!" Khương Tử Nha đưa tay ra, ánh sáng lóe lên, một cây mộc tiên hiện ra trong lòng bàn tay.

"Văn Trọng bái kiến Khương sư thúc!" Sau khi xác nhận Đả Thần Tiên, Văn Trọng lập tức tin rằng người trước mắt chính là vị tiểu sư thúc chưa từng gặp mặt, người Phong Thần Khương Tử Nha.

"Ngài là người vì nước vì dân, trung can nghĩa đảm, ta nhiều nhất chỉ có bối phận cao hơn một chút, vô công vô đức, Văn thái sư không cần đa lễ!" Khương Tử Nha vội vàng đỡ Văn Trọng dậy, nói lời từ đáy lòng.

Văn Trọng thành khẩn nói: "Sư thúc nói gì vậy, bối phận là bối phận, thân là văn bối gặp trưởng bối đương nhiên phải hành lễ!" "Văn thái sư quá khách khí rồi!

Sau này e là ta phải làm phiền ngài nhiều rồi!" Khương Tử Nha mỉm cười nói.

Văn Trọng lắc đầu: "Sư công đã phân phó cho đệ tử!

Chỉ cần sư thúc không ngại, sư thúc có thể ở đây vĩnh viễn, đệ tử rất vinh hạnh!

Sư thúc, mời!" "Nếu đã như vậy, ta cũng không khách khí với Văn thái sư nữa!" Khương Tử Nha gật đầu, rồi cùng Văn thái sư sóng vai đi vào phủ Thái sư.

Sau khi Khương Tử Nha ổn định chỗ ở trong phủ Thái sư, chưa kịp thở một hơi, ngoài cửa đã vang lên tiếng gõ cửa.

"Sư thúc, đã nghỉ ngơi chưa?" Giọng của Văn thái sư vang lên ngoài cửa phòng.

Khương Tử Nha nghe tiếng, mở cửa phòng: "Văn thái sư, có chuyện gì tìm ta sao?" "Rảnh rỗi không có việc gì, tìm sư thúc nói chuyện phiếm một lát, không biết sư thúc có hứng thú không?" Văn Trọng nhẹ giọng nói.

Lần này Văn Trọng đến tự nhiên là có việc, mặc dù đã đồng ý với Thông Thiên giáo chủ, sẽ tiến cử Khương Tử Nha cho Thương Trụ vương Đế Tân, nhưng thân là đại thần được Đế Ất thác cô, tự nhiên phải xem Khương Tử Nha rốt cuộc có bản lĩnh gì!

Dù sao Khương Tử Nha thân là người Phong Thần, liên quan đến sự hưng suy của Thương triều, nếu Khương Tử Nha không có bản lĩnh, ông cũng không ngại gạt hắn sang một bên.

Ngược lại, nếu Khương Tử Nha có bản lĩnh không nhỏ, vậy Văn Trọng tự nhiên cũng vui vẻ tiến cử cho Thương Trụ vương Đế Tân, dù sao cũng sẽ khiến Thương triều càng thêm phồn vinh thịnh vượng.

Việc vui sao không làm!

"Văn thái sư mời vào!" Khương Tử Nha gật đầu, trong lòng đối với ý đồ của Văn Trọng, cũng đã có một suy đoán đại khái.

Khương Tử Nha và Văn Trọng ngồi đối diện nhau, trên mặt cả hai đều là vẻ bình tĩnh, nhưng đều có tâm tư riêng.

"Văn thái sư muốn nói chuyện gì?" Khương Tử Nha là người đầu

tiên phá vỡ sự yên tĩnh, lên tiếng hỏi.

Văn thái sư cười nói: "Sư thúc là người Phong Thần, không biết sư thúc nhìn nhận trận Phong Thần lượng kiếp này như thế nào?" "Ta cũng không biết!" Khương Tử Nha lắc đầu.

"Ồ?" Văn thái sư nhướng mày: "Sư thúc, lời này giải thích thế nào?" "Tứ giáo nhúng tay vào chuyện Tam Hoàng Ngũ Đế, Phong Thần lượng kiếp hiện ra, nhưng Nhân tộc lại trở thành quân cờ của tứ giáo, chuyện này đối với Nhân tộc quá bất công!" Khương Tử Nha nói lời từ tận đáy lòng.

Văn Trọng thở dài một hơi: "Nhân tộc phải tự cường, vốn là nhân vật chính của thiên mệnh, có lẽ đây là mệnh số của thân là nhân vật chính Hồng Hoang chăng!" "Cái gọi là mệnh số chẳng phải là do Xiển Giáo và Tây Phương giáo gây ra sao!" Khương Tử Nha có chút bất bình.

Văn Trọng cười lạnh nói: "Một mạch Xiển Giáo kiêu ngạo hống hách, tự cho mình là chính thống không phải một hai ngày, nhưng tu vi tổng thể, lại kém xa Tiệt Giáo ta!" "Cho nên, lần này ta xuống núi là để tìm cơ hội vì Nhân tộc, vì Tiệt Giáo ta đòi lại một công đạo!" Khương Tử Nha kiên định nói.

Văn Trọng khẽ gật đầu: "Sư thúc, định làm thế nào?" "Sư tôn đối với việc này cũng không nói nhiều, chỉ bảo ta nhập thế, phò tá quân vương là được, cho nên ta cũng không biết!" Khương Tử Nha cười khổ nói.

Văn Trọng nhân cơ hội hỏi: "Sư công bảo ta vào ngày Nhân tộc ra đời sẽ tiến cử ngài cho bệ hạ, không biết sư thúc sở trường về phương diện nào, như vậy đệ tử cũng dễ dàng giới thiệu với bệ hạ!" "Mấy năm nay, ta ở Bích Du Cung tuy không học đại thần thông, nhưng lại thích chuyên nghiên cứu binh thư, tinh thông lục thao tam

lược, đối với những tiểu pháp thuật như hô phong hoán vũ, quan tinh vận đạo cũng biết một chút." Khương Tử Nha thành thật nói.

Nghe những lời của Khương Tử Nha, Văn Trọng lập tức có hứng thú, bản thân ông là võ tướng, đối với hành quân đánh trận, tự nhiên tinh thông.

Về phần hô phong hoán vũ, quan tinh vận đạo, Văn Trọng lại không biết, những gì ông tu tập đều là một số sát phạt chi thuật, đối với những thứ này lại không chuyên nghiên cứu nhiều.

Thế là, tiếp theo Văn Trọng liền cùng Khương Tử Nha thảo luận binh pháp chiến thuật, một lần thảo luận liền đến tận đêm khuya.

Lúc Văn Trọng rời đi, trong lòng không còn bất kỳ sự phản cảm nào đối với việc tiến cử Khương Tử Nha, ông đã hiểu sâu sắc rằng sự lợi hại của Khương Tử Nha về binh pháp chiến thuật không hề thua kém mình, thậm chí ở một số phương diện còn hơn chứ không kém.

Nhân tài như vậy, nếu Thương triều bỏ lỡ, thật quá đáng tiếc! … Trong nháy mắt, đã đến ngày Nhân tộc ra đời, bá quan văn võ theo Đế Tân đến tổ điện.

Trong tổ điện, thờ phụng Nhân tộc Thánh Phụ Tô Dự, Nhân tộc Thánh Mẫu Nữ Oa, tam đại Nhân Tổ Toại Nhân thị, Hữu Sào thị, Truy Y thị, cũng như Tam Hoàng Ngũ Đế.

"Nhân tộc ra đời mấy vạn nguyên hội, hôm nay ngô, Thương Trụ vương Đế Tân của Thương triều, lấy danh nghĩa Nhân tộc cộng chủ, Thiên tử, hướng các vị tiên tổ dâng hương cầu phúc!" Đế Tân đứng trong tổ điện, tay cầm nén hương dài, cung kính đối mặt với các vị tiên tổ Nhân tộc.

"Một lạy Nhân tộc Thánh Phụ, phù hộ cho Đại Thương ta quốc thái dân an!" Đế Tân giơ cao nén hương, khấu đầu lạy tượng Tô Dự,

rồi tự tay cắm nén hương vào lư hương trước tượng Tô Dự.

"Thiện!" Trong tổ điện, giọng của Tô Dự đột ngột vang lên, du dương truyền ra, khiến bá quan văn võ của Thương triều lập tức mắt lộ ra tinh quang.

Nếu không phải xung quanh tổ điện không được huyên hoa, sớm đã không kìm được mà xôn xao một trận, vui mừng khôn xiết!

Các đời Nhân tộc cộng chủ đều sẽ vào thời điểm này hàng năm, khấu đầu trước tiên tổ Nhân tộc trong tổ điện, nhưng chỉ có Hạ triều và các vị vua khai quốc của Thương triều mới được đáp lại.

Mỗi một vị vua được đáp lại, đều đại diện cho việc được tiên tổ Nhân tộc công nhận, đều là người cực kỳ hiền minh!

Bây giờ Thương Trụ vương lại được đáp lại, chẳng phải chứng tỏ tiên tổ Nhân tộc đã công nhận Đế Tân là minh quân sao!

Khương Tử Nha ẩn mình trong đám bá quan văn võ, trong lòng lập tức kiên định rằng lựa chọn của mình không sai!

Thực ra, mỗi lần Nhân tộc cộng chủ quỳ lạy tiên tổ Nhân tộc, Tô Dự đều có thể nghe thấy, chỉ là đều lười để ý mà thôi!

Nhưng lần này không giống, Phong Thần lượng kiếp đã đến, Tô Dự quyết định sẽ ủng hộ Thương triều, đánh cờ với Thiên Đạo, tự nhiên sẽ cho Thương triều đủ uy thế!

Huống hồ Tây Phương giáo và Xiển Giáo ở Tây Kỳ gây ra động tĩnh lớn như vậy, muốn dùng dư luận can thiệp vào Nhân tộc, Tô Dự tự nhiên sẽ cho họ biết thế nào là lấy đá tự đập vào chân mình!

"Hai lạy Nhân tộc Thánh Mẫu, phù hộ cho Đại Thương ta phồn vinh thịnh vượng!" Thương Trụ vương Đế Tân sau một thoáng thất thần ngắn ngủi, nhanh chóng hồi phục, may mắn là trước đó đã gặp Tô Dự Thiên Đế, đối với việc này cũng có chút miễn dịch, lại một lần

nữa giơ nén hương, quỳ lạy Nữ Oa nương nương.

"Thiện!" Sau khi nén hương cắm vào lư hương, giọng của Nữ Oa nương nương cũng vang vọng khắp tổ điện.

"Ba lạy Nhân tộc tam tổ, phù hộ cho Đại Thương ta dân khang vật phụ!" Thương Trụ vương Đế Tân lần lượt quỳ lạy Toại Nhân thị, Hữu Sào thị, Truy Y thị, cắm nén hương vào lư hương.

"Thiện!" Có Tô Dự và Nữ Oa nương nương mở đầu, tam đại Nhân Tổ tự nhiên không thể thờ ơ.

"Bốn lạy Tam Hoàng Ngũ Đế, phù hộ cho Đại Thương ta hân hân hướng vinh!" Cuối cùng là Tam Hoàng Ngũ Đế, Thương Trụ vương Đế Tân liên tiếp quỳ lạy, lần lượt cắm nén hương vào tám lư hương.

"Thiện!" Tam Hoàng Ngũ Đế ở Hỏa Vân Động biết được tình hình ở tổ điện, cũng đồng thời lên tiếng đáp lại.

Chương 398

"Bái tạ chư vị Nhân Tổ!" Thương Trụ vương Đế Tân cung kính tiến hành lần quỳ lạy cuối cùng, trong lòng kích động chưa từng có, tiến hành lần quỳ lạy cuối cùng, rồi từ từ rời khỏi tổ điện.

"Chúc mừng bệ hạ được tiên tổ công nhận, Đại Thương phồn vinh hưng vượng!" Bá quan văn võ trước mặt Thương Trụ vương Đế Tân, đồng loạt quỳ lạy, đồng thanh nói.

"Chư vị ái khanh, mau mau bình thân!" Thương Trụ vương Đế Tân trong lòng cũng vui vẻ khôn xiết, nhưng trong đầu hiện tại lại luôn vang vọng câu nói mà Nhân tộc Thánh Phụ đã nói ở tẩm cung lúc trước.

"Bệ hạ, nhân lúc tiên tổ ban xuống phúc trạch, lão thần xin tiến cử một người có tài năng cho bệ hạ!" Văn Trọng lúc này lên tiếng, chuẩn bị tiến cử Khương Tử Nha.

"Ồ?" Đế Tân nhướng mày, biết Văn thái sư không phải là người tùy tiện tiến cử, lập tức có hứng thú: "Là thần thánh phương nào?

Có thể được thái sư ưu ái như vậy!" "Người này chính là sư thúc trong sư môn của lão thần, tên là Khương Tử Nha!" Văn Trọng thành thật nói, và ra hiệu cho Khương Tử Nha tiến lên, nên tiến cử cũng đã tiến cử rồi, còn lại giao cho Khương Tử Nha.

Khương Tử Nha cung kính tiến lên: "Bái kiến bệ hạ, thảo dân Khương Tử Nha, sư thừa Thông Thiên giáo chủ!" "Cái gì?" Mọi người nghe lai lịch của Khương Tử Nha, trong lòng lập tức dấy lên sóng to gió lớn, Thông Thiên giáo chủ là nhân vật nào?

Đó là Hồng Hoang lục thánh, cả Hồng Hoang e rằng không có mấy người không biết.

“Tiên sư mau mau mời dậy!” Đế Tân vội vàng tiến lên đỡ Khương Tử Nha dậy, trong lòng càng thêm kích động, âm thầm liên tiếp hô lớn.

Tiên tổ phù hộ Đại Thương ta!

Ngay sau đó, Đế Tân bề ngoài bình tĩnh hỏi: “Không biết tiên sư sở trường về cái gì?” “Thảo dân ở Bích Du Cung học nghệ, thông thạo binh thư chiến pháp, biết một chút pháp thuật hô phong hoán vũ, quan tinh vận đạo!” Khương Tử Nha từ từ nói.

Lúc này, Cửu Đại Thần Tướng đứng ra: “Bệ hạ, trước đó tiên tổ Nhân tộc ta ban xuống phúc trạch, bây giờ Văn thái sư liền tiến cử một nhân tài như vậy, mạt tướng cho rằng người này chắc chắn là do Nhân tộc Thánh Phụ Thánh Mẫu phái đến giúp đỡ bệ hạ!” “Bệ hạ nếu giao phó trọng trách, người này nhất định sẽ không làm bệ hạ thất vọng!” Nghe những lời của Cửu Đại Thần Tướng, mắt Thương Trụ vương Đế Tân ngưng lại, từ sau khi Cửu Đại Thần Tướng khôi phục trí nhớ, đối với việc triều chính thờ ơ, chỉ lo việc bảo vệ, chỉ nghe lệnh của hắn, bây giờ lại đột nhiên lên tiếng!

Chẳng lẽ người này thật sự là Thánh Phụ phái đến giúp Đại Thương ta!

Nghĩ đến đây, Thương Trụ vương Đế Tân trực tiếp hạ lệnh: “Hôm nay ngô lấy danh nghĩa Đại Thương Thiên tử, sách phong tiên sư Khương Tử Nha làm Thương triều Quốc sư, phụ trách Giám Thiên Ti, mọi việc lớn nhỏ có thể trực tiếp bẩm báo, không cần chờ xét duyệt!” Sự quyết đoán lần này của Thương Trụ vương Đế Tân rất lớn, trực tiếp sách phong Khương Tử Nha làm Quốc sư, địa vị của Quốc sư có thể sánh ngang với đương triều Thái sư, Thừa tướng!

Theo Đế Tân thấy, Khương Tử Nha đã xuất thân từ môn hạ của Thông Thiên giáo chủ, lại được Cửu Đại Thần Tướng công nhận,

chắc chắn có điểm phi phàm, cho nên mới trực tiếp sách phong làm Quốc sư!

Nếu là người khác, Thương Trụ vương Đế Tân sẽ quan sát kỹ bản lĩnh của người đó một phen, mới giao phó trọng trách.

"Đa tạ Đại vương!" Khương Tử Nha bái tạ.

"Đại vương không thể được!" Bỗng nhiên, nhiều văn thần thấy Khương Tử Nha vừa đến đã được trực tiếp sách phong làm Quốc sư, lập tức sinh lòng không phục, lần lượt phản bác.

"Ầm!" Đột nhiên, trên bầu trời vang lên tiếng nổ kinh thiên, Khương Tử Nha, người mang tướng phi hùng này, khi chọn được chủ đã lập tức dẫn phát dị tượng trời đất.

Nhưng dị tượng vốn có lại bị Tô Dự ở Thiên Đình trực tiếp che lấp, thay vào đó là nội dung còn hoa lệ hơn.

Trên ba mươi ba tầng trời, Tô Dự nhìn tổ điện ở Triều Ca, khóe miệng nhếch lên một nụ cười: "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nguyên Thủy, Trẫm để xem, Triều Ca dưới thanh thế như vậy, sau này Tây Kỳ xưng vương, làm sao vận dụng đại thế của Nhân tộc!" "Đi đi!" Theo một tiếng lệnh của Tô Dự, ông phất tay, các Thiên binh Thiên tướng bên cạnh đều lên tiếng đáp lời, rồi hóa thành bản thể, chui vào khe nứt không gian do Tô Dự xé ra, xuất hiện trên bầu trời Triều Ca.

"Hống!" "Anh!" "Hống!" Lúc này, trên trời xuất hiện ba tiếng vang dội, ba luồng sáng lóe lên, từ xa nhìn lại như một dải hào quang.

Trong vài hơi thở, hào quang không ngừng phóng đại trong mắt của tất cả mọi người ở Triều Ca, nhanh chóng hiện ra chân dung, chính là... một con kim long! một con phượng hoàng bảy màu! một con kỳ lân!

Tất cả mọi người lập tức ngây người, ngơ ngác nhìn ba con thần

thú trên bầu trời!

“Hống!” Kim long lượn vòng!

“Anh!” Phượng hoàng bay lượn!

“Hống!” Kỳ lân nằm một mình!

Theo tiếng kêu của ba con thần thú, thân thể to lớn hiện ra trên bầu trời, tất cả mọi người ở Triều Ca đều hoàn toàn kinh ngạc!

“Thần long!

Phượng hoàng!

Kỳ lân!” “Trời giáng điềm lành sao?” “Tiên Thiên tam tộc xuất hiện!

Chẳng phải là báo hiệu Đại Thương đại hưng sao!” Đối với phàm nhân, thần long, phượng hoàng, kỳ lân chỉ tồn tại trong sách vở, bình thường căn bản không thể thấy được, chỉ khi quốc quân có đức lớn, mới xuất hiện, cái gọi là trời giáng điềm lành.

Cũng chính vì vậy, việc phượng hoàng xuất hiện ở Tây Kỳ trước đó, mới gây ra chấn động lớn như vậy.

Cửu Đại Thần Tướng lên tiếng nói: “Bệ hạ vừa mới sách phong Khương Tử Nha, đã dẫn đến điềm lành như vậy, rõ ràng đây là chỉ điểm của Thánh Phụ!” Có dị tượng như vậy, các đại thần trong triều dù trong lòng có không phục Khương Tử Nha đến đâu, cũng không dám nói thêm gì nữa.

“Quả nhân đã quyết định, Khương Tử Nha từ nay là Quốc sư của Đại Thương ta!

Bất kỳ ai cũng không được có ý kiến khác!” Thương Trụ vương Đế Tân quyết định.

Lời này vừa dứt, giữa trời đất lại xuất hiện bốn tiếng gầm!

Thanh Long ở phương Đông!

Bạch Hổ ở phương Tây!

Huyền Vũ ở phương Bắc!

Chu Tước ở phương Nam!

Tứ đại thánh thú ngửa mặt lên trời gầm dài, xuất hiện dưới Tiên Thiên tam tộc, khiến mọi người càng thêm vui mừng!

"Thánh Phụ Thánh Mẫu phù hộ Đại Thương ta!" Dù Thương Trụ vương Đế Tân có trầm ổn đến đâu, lúc này cũng không kìm được mà phát ra một tiếng hét dài hưng phấn!

"Hống!" Ngay lúc này, Kim Ô xuất hiện, lấy hai đại Kim Ô làm chủ, Kế Mông, Anh Chiêu, Bạch Trạch, Phi Đản, Phi Liêm, Cửu Anh, Thử Thiết, Thương Dương, Khâm Nguyên, Quỷ Xa làm phụ, dẫn ra hàng vạn thần thú khác.

Trong phút chốc, khiến các đại năng Hồng Hoang đều phải chú ý, đặc biệt là những người tu luyện dưới Chuẩn Thánh.

Đại bộ phận người đều hiểu rằng trốn tránh không bằng đối mặt, thay vì hoảng sợ trốn tránh sát kiếp, không bằng đường đường chính chính nhập kiếp, tranh một tia sinh cơ!

Chương 399

Ban đầu những người này còn đang phân vân nên nhập kiếp thế nào, bây giờ Thương triều đã gây ra thanh thế lớn như vậy, đại bộ phận đều quyết định đầu nhập vào Thương triều.

Cứ như vậy, Tiên Thiên tam tộc, Tứ phương thánh thú, hai đại Kim Ô, Thập đại thần thú lượn lờ trên không trung tổ điện rất lâu, mãi đến khi hoàng hôn buông xuống, mới tan biến vào chân trời.

Thanh thế hùng vĩ như vậy khiến Thương Trụ vương Đế Tân lập tức long nhan đại duyệt, trực tiếp giảm nhẹ phú thuế các nơi, bá tánh cũng vui vẻ hoan hô.

Trời giáng điềm lành, Trụ vương hiền minh!

Tây phương Phật Môn, núi Tu Di.

Dị tượng do Khương Tử Nha chọn chủ gây ra, khiến cả Hồng Hoang đều chấn kinh, cũng khiến tất cả người tu luyện hiểu rằng sau lưng Thương triều là vị bá chủ tuyệt thế thống trị Hồng Hoang, Tô Dự Thiên Đế.

Tình hình này khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân lập tức như ngồi trên đống lửa, vội vàng tụ tập lại thương lượng đối sách.

Vốn theo tính cách của Nguyên Thủy Thiên Tôn, tuyệt đối sẽ không như vậy.

Nhưng đây là cuộc tranh đoạt đạo thống!

Thánh nhân không phải vạn bất đắc dĩ tuyệt đối không thể nhúng tay.

Xiển Giáo ngay cả đối phó với Tiệt Giáo Vạn Tiên Triều Bái cũng

khó, bây giờ lại thêm một Thiên Đình!

Nếu Nguyên Thủy Thiên Tôn còn có thể ngồi yên, vậy thì người của Xiển Giáo e rằng sau Phong Thần Bảng sẽ hoàn toàn tay trắng.

Trong Thập Nhị Kim Tiên đã mất đi một vị Thái Ất chân nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn không thể để xảy ra sai sót nữa.

Nếu không, Xiển Giáo sẽ suy tàn mất!

Nguyên Thủy Thiên Tôn đến núi Tu Di, trực tiếp hỏi: "Tô Dự Thiên Đế đã nhúng tay vào, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, các ngươi có kế sách gì hay để hóa giải cục diện hiện tại không?" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cũng bất đắc dĩ thở dài, trong dự tính của họ, vốn là để Cơ Phát chủ trì 'Phượng minh Kỳ sơn', tạo ra một ván cược cho Tây Kỳ, sau đó lôi kéo các chư hầu, rồi trực tiếp để Tây Kỳ tự lập làm vương, hoàn toàn kéo màn Phong Thần lượng kiếp.

Nhưng không ngờ Tô Dự Thiên Đế lại nhúng tay vào, dùng một chiêu "Thiên giáng điềm lành", khiến mưu kế của họ không đánh mà tự vỡ.

Bây giờ, Tây Kỳ có thể nói là đang ở thế cưỡi hổ khó xuống, nếu bị kẻ có ý đồ lợi dụng, e rằng Thương triều sẽ nhân lúc nền tảng của Tây Kỳ chưa vững, trực tiếp phát động thảo phạt đối với Tây Kỳ.

Suy nghĩ của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân không thể nói là không thực tế, nếu là Thương Trụ vương trước kia, Đế Tân nghe tin phượng hoàng gáy ở Tây Kỳ, tuyệt đối sẽ xuất binh thảo phạt Tây Kỳ.

Nhưng bây giờ có Tô Dự dặn dò, Đế Tân là một minh quân, tuyệt đối không thể chỉ vì phượng hoàng gáy ở Tây Kỳ mà đại động can qua, phát động chiến tranh.

Huống hồ, phượng hoàng gáy ở Kỳ Sơn lợi hại lắm sao?

Đại Thương có trời giáng điềm lành đấy!

Tiên Thiên tam tộc xuất hiện, có Tứ đại thánh thú, thậm chí ngay cả Yêu Hoàng Kim Ô của Thượng cổ Yêu tộc cũng hiện thân, còn có các thần thú đại diện cho Thập đại yêu thánh.

Cảnh tượng như vậy, so với một con phượng hoàng gáy ở Kỳ Sơn, quả thực yếu ớt vô cùng!

Căn bản không đáng để Đế Tân đại động can qua phát động chiến tranh!

"Thông Thiên giáo chủ đã sớm có chuẩn bị, chẳng trách vẫn luôn không cho Khương Tử Nha xuống núi, thì ra đã sớm mời được Tô Dự Thiên Đế!" Tiếp Dẫn đạo nhân lắc đầu.

"Hừ!" Nghe đến đây, Nguyên Thủy Thiên Tôn một bụng tức giận: "Bọn súc sinh lông lá vảy giáp, Thông Thiên lại che chở chúng như vậy!" "Bây giờ muốn đảo ngược thế yếu, e rằng chỉ có thể làm cho giang sơn Nhân tộc loạn lạc, như vậy Tây Kỳ mới có cơ hội tự lập thành vương!" Chuẩn Đề đạo nhân trầm ngâm một hồi, hai mắt không ngừng lóe lên.

Tiếp Dẫn đạo nhân nghe xong, gật đầu: "E rằng cũng chỉ có thể như vậy!" "Làm thế nào?" Đối với lời của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút không hiểu, nên hỏi.

Tiếp Dẫn đạo nhân ngưng giọng nói: "Nguyên Thủy đạo hữu, tiếp theo hãy phân phó xuống, để đệ tử Xiển Giáo ở Cửu Châu của Nhân tộc gieo rắc tin tức 'Đế Tân vô đạo, đức không xứng trời, chư thiên thần thú đều chướng mắt, vì vậy hiện thân cảnh cáo Đế Tân'." "Trời giáng điềm lành, lại bị nói thành cảnh cáo vô đạo, các ngươi cho rằng những người Nhân tộc đó đều là kẻ ngốc sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn khinh thường nói.

Chuẩn Đề đạo nhân mỉm cười nói: "Nguyên Thủy đạo hữu, cứ yên tâm, thế nhân ngu muội, một người nói Đế Tân vô đạo là giả, nhưng một đám người nói Đế Tân vô đạo sẽ thành thật!" "Cho dù tin đồn Đế Tân vô đạo được lan truyền thì sao?" Nghe mưu kế của Chuẩn Đề đạo nhân, ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn ngưng lại: "Nếu trời giáng điềm lành có thể bị nói là Đế Tân vô đạo, vậy phượng hoàng gáy ở Kỳ Sơn chẳng phải cũng thế sao, Tây Kỳ căn bản không thể theo kế hoạch trước đó mà tự lập thành vương!" "Nguyên Thủy đạo hữu chớ nóng, hãy nghe bần thánh nói hết đã, khi tin tức Đế Tân vô đạo lan truyền, đệ tử Phật Môn của ta sẽ đi khắp nơi, dùng phương pháp dẫn độ để kích phát dã tâm của các lộ chư hầu, đến lúc đó trên Cửu Châu của Nhân tộc sẽ dẫn phát một trận phản loạn chưa từng có!" Tiếp Dẫn đạo nhân từ từ nói.

Chuẩn Đề đạo nhân tiếp lời: "Phản loạn nổ ra, Thương triều nhất định sẽ trấn áp các lộ chư hầu, Tây Kỳ cũng có thể nhân cơ hội này thu phục các lộ chư hầu, tích trữ sức mạnh, đợi thời cơ chín muồi, Tây Kỳ có thể đăng cao nhất hô, trực tiếp giương cao ngọn cờ phản Thương, đến lúc đó Phật Môn và Xiển Giáo sẽ cùng Tiệt Giáo tranh đấu." "Thì ra là vậy!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng lập tức hiểu ra, âm thầm chửi thầm hai thánh nhân phương Tây trước mắt quả thực mưu kế thâm sâu, xem ra không thể không phòng!

Nhưng, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng biết việc cấp bách hiện tại, là Phong Thần lượng kiếp.

Thiên Đình không tham gia, dưới sự liên thủ của Tây phương Phật Môn và Xiển Giáo, Tiệt Giáo chắc chắn không có đường lui.

"Nếu đã như vậy, cứ theo kế hoạch của các ngươi mà làm đi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn gật đầu, rồi chuẩn bị rời đi, để lại một câu nói nhẹ nhàng: "Đến lúc đó, bần thánh sẽ cho đệ tử Xiển Giáo đi các nơi gieo rắc!

Nhớ đừng quên thời cơ!" "Cái đó tự nhiên!" Chuẩn Đề đạo nhân cười mỉm nói.

Nhìn bóng lưng Nguyên Thủy Thiên Tôn rời đi, Tiếp Dẫn đạo nhân nói với Chuẩn Đề đạo nhân: "Sư đệ, Thái Ất của Xiển Giáo đã lên bảng, thông báo cho Thân Công Báo, một khi chiến tranh bắt đầu, phải dùng người của Xiển Giáo trước, đệ tử Phật Môn của ta tùy cơ hành động, tuyệt không thể để đệ tử Phật Môn của ta vô ích mất mạng!" "Sư huynh yên tâm đi!

Về điểm này, ta đã sớm báo cho Thân Công Báo rồi!

Huống hồ, Thân Công Báo thân là người của Phật Môn ta, trong lòng chắc chắn có tính toán!" Chuẩn Đề đạo nhân thề thốt nói.

Nếu Thân Công Báo ở đây, nghe những lời của Chuẩn Đề đạo nhân, chắc chắn sẽ trong lòng chế nhạo Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân.

Có tính toán?

Có tính toán đưa hết đệ tử Phật Môn lên Phong Thần Bảng thì có!

Theo mưu kế của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, một lượng lớn đệ tử Tây phương Phật Môn và đệ tử Xiển Giáo bắt đầu xuất hiện ở khu vực Cửu Châu của Nhân tộc, khắp nơi gieo rắc tin tức Đế Tân vô đạo.

Ban đầu bị bá tánh Nhân tộc không để ý, nhưng đúng như Chuẩn Đề đạo nhân đã nói, một người nói là giả, một đám người nói thì giả cũng thành thật.

Hiệu ứng này như quả cầu tuyết càng lăn càng lớn, cộng thêm phản ứng dây chuyền giữa các khu vực.

Trời giáng điềm lành vốn tốt đẹp, lại bị trực tiếp vu khống thành Đế Tân vô đạo!

Chuyện này tuy không xảy ra ở Triều Ca, nhưng các chư hầu trung thành với Thương triều ở khắp nơi đều truyền tin tức cho Thương Trụ vương Đế Tân.

Thương Trụ vương Đế Tân có Tô Dự Thiên Đế dặn dò, lại tin rằng cây ngay không sợ chết đứng, không ra lệnh giết những kẻ tung tin đồn ngay lập tức, chỉ để các lộ chư hầu phái người đi tìm gốc rễ kẻ đứng sau gieo rắc tin đồn.

Sự khoan dung của Đế Tân, lập tức cho những kẻ có dã tâm cơ hội, một số chư hầu cũng nảy sinh những ý niệm không nên có.

Ba mươi ba tầng trời, Thiên Đình.

Sau khi Khương Tử Nha chọn được chủ, Tô Dự liền chờ đợi trận chiến Thương Chu, không quá quan tâm đến chuyện Hồng Hoang thiên địa, chỉ thỉnh thoảng quan sát sau khi kết thúc tu luyện.

Chương 400

Một ngày nọ, Tô Dự vừa kết thúc tu luyện, Thông Thiên giáo chủ liền truyền tin.

"Tô Dự Thiên Đế, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nguyên Thủy lại có động thái rồi!

Bây giờ ta nên làm gì?" Nghe những lời của Thông Thiên giáo chủ, Tô Dự nhướng mày, sau đó suy diễn một phen, lập tức biết được chuyện gì đã xảy ra ở Cửu Châu của Nhân tộc.

"Thì ra là vậy!

Chiêu này của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề quả thật đủ âm hiểm!" Tô Dự lập tức đoán ra mọi chuyện, hắn không cho rằng Nguyên Thủy Thiên Tôn lại có tâm cơ cao như vậy.

"Thông Thiên giáo chủ, không cần lo lắng, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề làm như vậy, chẳng qua là muốn để Tây Kỳ danh chính ngôn thuận tự lập làm vương mà thôi!" Tô Dự không hoảng không vội đáp lại.

Thông Thiên giáo chủ ngưng giọng hỏi: "Chẳng lẽ chúng ta không nên ngăn cản sao?" "Trận chiến Thương Chu không thể ngăn cản được, đây là điều tất yếu trong vận chuyển của Thiên Đạo, đồng thời cũng là sự khởi đầu thực sự của trận Phong Thần lượng kiếp này!" Tô Dự nhẹ nhàng nói.

Thông Thiên giáo chủ nói: "Nhưng nếu cứ để như vậy, Thương triều sớm muộn cũng sẽ bị chụp một cái mũ đức không xứng trời!" "Cây ngay không sợ chết đứng, cây cong không sợ chết xiên, Đế Tân thân là Thiên tử, nếu không thể kịp thời đưa ra xử lý chính xác, vậy thì không xứng làm Nhân tộc cộng chủ!" Tô Dự vân đạm phong khinh nói.

Thông Thiên giáo chủ trầm ngâm một lát: "Cho nên ý của ngài là chúng ta án binh bất động!?" "Không sai!

Khương Tử Nha, người Phong Thần này đã vào Thương triều, cộng thêm Cửu Đại Tinh Quân của Trẫm, đại bộ phận đệ tử của quý giáo đều đang phục vụ cho Thương triều, bây giờ cứ chờ trận chiến Thương Chu đến!" Tô Dự xác nhận.

Tô Dự không phải là không giúp đỡ Nhân tộc, mặc dù là Nhân tộc Thánh Phụ, nhưng nếu Nhân tộc không thể tự lập tự cường, vậy thì sớm muộn cũng sẽ như Tiên Thiên tam tộc, Vu Yêu lưỡng tộc thất bại.

Đúng như câu nói sư phụ dẫn vào cửa, tu hành tại cá nhân.

Tô Dự những gì nên làm đều đã làm, còn lại đều cần xem Nhân tộc.

Đương nhiên, nếu Tây phương Phật Môn và Xiển Giáo nhúng tay, vậy Tô Dự sẽ không khách khí mà can thiệp.

Một lúc lâu sau, Thông Thiên giáo chủ mới tiếp tục lên tiếng: "Vậy theo lời của Tô Dự Thiên Đế, Tiệt Giáo ta trước tiên tĩnh quan kỳ biến!" "Thông Thiên giáo chủ, nếu thực sự muốn tìm chút việc để làm, có thể truyền tin cho Văn Trọng và Khương Tử Nha, bảo họ đề xuất trừng trị những kẻ gieo rắc tin đồn!" Đột nhiên, Tô Dự nhướng mày, rồi nhắc nhở.

Ban đầu Tô Dự không định can thiệp vào trận chiến tin đồn này, nhưng vừa rồi suy diễn ra có đại thần đề cập đến việc giết không tha những kẻ tung tin đồn, Đế Tân cũng có chút động lòng, chỉ vì lời nói của hắn, mới kìm nén lại.

Nếu Đế Tân đã vì Tô Dự mà thay đổi, vậy Tô Dự tự nhiên phải nhắc nhở hắn một chút.

Đối với lời của Tô Dự, Thông Thiên giáo chủ lập tức hiểu ý: "Bản thánh biết rồi!" Kết thúc cuộc nói chuyện với Thông Thiên giáo chủ, thần niệm của Tô Dự hạ xuống Triều Ca của Thương triều, giọng nói lọt vào tai Cửu Đại Thần Tướng.

"Nói với Đế Tân, thân là quân vương, cương nhu song toàn, có thể thương xót vạn dân, cũng có thể dùng giết chóc để lập uy!" Thiên tử nổi giận, thây phơi triệu người.

Theo Tô Dự thấy, những kẻ truyền bá tin đồn này thực sự đáng ghét, nếu ở hậu thế, tuyệt đối là một trận bạo lực mạng quy mô lớn.

Thời đại khác nhau, phương pháp xử lý khác nhau.

Bây giờ phương pháp tốt nhất, là giết một người răn trăm người.

Cửu Đại Thần Tướng nhận được thần niệm truyền âm của Tô Dự, vội vàng cầu kiến vua Đế Tân.

Khi Cửu Đại Thần Tướng vừa diện kiến Thương Trụ vương Đế Tân, Văn Trọng và Khương Tử Nha cũng lần lượt yêu cầu gặp Thương Trụ vương Đế Tân.

"Mấy vị ái khanh, đồng thời tìm bản vương, có chuyện gì quan trọng sao?" Nhìn Văn Trọng, Khương Tử Nha, Cửu Đại Thần Tướng cùng xuất hiện, Thương Trụ vương Đế Tân cũng có chút ngạc nhiên.

Văn Trọng và Khương Tử Nha đều nhìn về phía Cửu Đại Thần Tướng, Cửu Đại Thần Tướng ra hiệu cho các cung nữ xung quanh, Thương Trụ vương Đế Tân lập tức hiểu ý của Cửu Đại Thần Tướng.

Thương Trụ vương Đế Tân phất tay: "Các ngươi ra ngoài trước đi!

Không có lệnh của bản vương, bất kỳ ai cũng không được tự tiện xông vào!" "Vâng!" Cung nữ khẽ hành lễ, lập tức lui ra khỏi cung điện.

Tù Ngưu thần tướng trong Cửu Đại Thần Tướng chắp tay nói: "Đại Thiên Tôn để mạt tướng bọn ta truyền một câu nói cho bệ hạ!" "Thánh Phụ có chỉ thị gì?" Nghe vậy, Thương Trụ vương Đế Tân lập tức có hứng thú.

Tù Ngưu thần tướng thành thật nói: "Thân là quân vương, cương nhu song toàn, có thể thương xót vạn dân, cũng có thể dùng giết chóc để lập uy!" "Ồ!" Thương Trụ vương Đế Tân nghe những lời của Tù Ngưu thần tướng, chìm vào suy tư sâu sắc.

Văn Trọng lúc này lên tiếng: "Khải bẩm bệ hạ, lão thần và Quốc sư cũng được sư môn truyền một câu nói!" "Thánh nhân?" Thương Trụ vương Đế Tân khẽ ngẩn người, lập tức hỏi: "Văn thái sư cứ nói thẳng không sao!" "Để sư thúc nói đi!" Văn Trọng chủ động nhường cơ hội này cho Khương Tử Nha, để Khương Tử Nha thể hiện một phen.

Khương Tử Nha trầm giọng nói: "Sư tôn nói, tin đồn dừng lại ở người khôn, nhưng khắp thiên hạ không phải ai cũng là người khôn, giết một răn trăm, mới thấy hiệu quả!" "Hô!" Nghe vậy, Thương Trụ vương Đế Tân thở ra một hơi dài: "Bản vương hiểu rồi!" Ngay sau đó, Thương Trụ vương Đế Tân liền xoay người đi đến án đài, đề bút hành văn như nước chảy mây trôi soạn thánh chỉ, rồi cho người ngựa nhanh truyền đi các lộ chư hầu.

Trên thánh chỉ ra lệnh cho các lộ chư hầu, nghiêm tra những kẻ gieo rắc tin đồn, một khi xác thực, tất chém không tha, đồng thời cấp cho gia đình họ một số tiền trợ cấp, và yêu cầu các lộ chư hầu, phải xác minh chính xác, sẽ phái người âm thầm điều tra.

Phải nói rằng, một đạo lệnh này của Thương Trụ vương Đế Tân, đã hoàn toàn hiểu được ý của Tô Dự.

Ân uy tịnh thi!

Đánh một gậy cho một quả táo ngọt!

Các đại chư hầu nhận được mệnh lệnh, lần lượt tiến hành xác minh, điều tra các tin đồn ở các nơi, trong đó những kẻ gieo rắc tin đồn bị chém giết, có thể nói là không đếm xuể, nhưng đại đa số đều là một số đạo sĩ Xiển Giáo, và hòa thượng phương Tây.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, cũng như Nguyên Thủy Thiên Tôn, biết được cách làm của Thương Trụ vương Đế Tân, trong lòng vừa giận vừa mừng.

Giận là Thương Trụ vương Đế Tân lại dám nhắm vào Tây phương Phật Môn và Xiển Giáo như vậy.

Mừng là cách làm này của Thương Trụ vương Đế Tân, không nghi ngờ gì đã đẩy nhanh kế hoạch của họ.

Nhưng Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, cũng như Nguyên Thủy Thiên Tôn lại vạn lần không ngờ, tất cả đều là Tô Dự Thiên Đế cố ý làm vậy.

Tất cả đều là để Phong Thần lượng kiếp nhanh chóng bắt đầu, nhanh chóng kết thúc!

Để đệ tử Tây phương Phật Môn và Xiển Giáo, nhanh chóng lên Phong Thần Bảng mà thôi!

Nhưng Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, cũng như Nguyên Thủy Thiên Tôn lại cho rằng Tô Dự Thiên Đế không ra tay can thiệp vào chuyện này, cho nên trong lòng không khỏi có chút mừng thầm.

Sự bắt đầu của một cuộc giết chóc, khiến sát khí giữa trời đất Hồng Hoang càng thêm nồng đậm, đồng thời cũng khiến trận chiến Phong Thần này cuối cùng đã kéo màn.

Cùng với lúc Thương Trụ vương hạ chỉ ân uy tịnh thi, các đệ tử

cốt cán của Tây phương Phật Môn bắt đầu đi lại giữa các phương chư hầu, cổ vũ lòng người đồng thời, kích phát dã tâm của các lộ chư hầu.

Ai cũng không muốn chịu lép vế, cho nên đại bộ phận các lộ chư hầu đều có dã tâm tự lập thành vương.

Dưới sự kích động của đệ tử Tây phương Phật Môn, từng phương chư hầu nhân cơ hội tấn công các chư hầu khác, thế là từng người một bắt đầu tự lập thành vương, trong đó các tiểu chư hầu quốc thuộc Tây Bá hầu là hung hăng nhất.

Rõ ràng, đây là do đệ tử Tây phương Phật Môn cố ý làm vậy.

Chương 401

Dù sao Tây Kỳ mới là đại bản doanh của Phật Môn.

Thương triều, Long Đức điện.

Thương Trụ vương Đế Tân ngồi ở vị trí đầu, văn võ bá quan cầm khuê, phân đứng ở hai bên, không khí đều có chút ngưng trọng.

Thừa tướng Thương Dung kể lại: "Khải bẩm bệ hạ, hiện nay các phương chư hầu nổi dậy, Đại Thương ta cần lập tức phái binh trấn áp bạo loạn!" "Thừa tướng, lần này các chư hầu quốc phản loạn rốt cuộc có bao nhiêu?" Thương Trụ vương Đế Tân xoa xoa sống mũi, trong mắt đầy vẻ mệt mỏi.

Trận phản loạn đột ngột này, khiến Thương Trụ vương Đế Tân thực sự có chút lao tâm, đêm không thể ngủ, trong đầu toàn là làm sao xử lý phản loạn.

Thừa tướng Thương Dung ngưng giọng nói: "Khải bẩm bệ hạ, thống kê sơ bộ, trong tám trăm chư hầu quốc có gần một trăm chư hầu quốc đồng thời binh biến, số lượng vẫn đang không ngừng tăng lên!" "Khải bẩm bệ hạ, vi thần cho rằng chuyện này chắc chắn có người đứng sau giật dây!" Lúc này, Khương Tử Nha đứng ra.

"Quốc sư nói vậy là sao?" Nghe vậy, Thương Trụ vương Đế Tân nhíu mày.

Khương Tử Nha từ từ nói: "Khải bẩm bệ hạ, từ việc trời giáng điềm lành trước đó, đến tin đồn lan tràn sau này, cho đến nay các chư hầu phản loạn, mọi thứ có phần quá trùng hợp!" "Trùng hợp đến mức như có người đã lên kế hoạch sẵn vậy!" Trong mắt Thương Trụ vương Đế Tân lập tức lóe lên một tia sáng: "Ý của Quốc sư là, đằng sau tất cả có một bàn tay vô hình, muốn chia đôi Nhân tộc Hồng

Hoang!" "Không sai!" Khương Tử Nha gật đầu.

Trên mặt Thương Trụ vương Đế Tân hiện lên vẻ giận dữ: "Quốc sư cho rằng là ai làm!" "Khải bẩm bệ hạ, vi thần không biết, nhưng vi thần cho rằng sau khi phản loạn, e rằng kẻ đứng sau khuấy động phong vân sẽ xuất hiện!" Khương Tử Nha biết rõ không thể tiết lộ thiên cơ, bèn chỉ có thể tránh nặng tìm nhẹ đề nghị: "Vi thần cho rằng kẻ đứng sau khuấy động phong vân, chắc chắn muốn thông qua trận phản loạn này, tiêu hao quốc lực và binh lực của Đại Thương ta!" "Cho nên vi thần đề nghị lần này bình loạn, chỉ cần lấy việc thu phục làm đầu, nếu đối phương thực sự cứng đầu, thì khai chiến cũng không muộn!" Nghe đề nghị của Khương Tử Nha, Thương Trụ vương Đế Tân lập tức cảm thấy có lý: "Quốc sư nói đúng, lần này bình loạn theo lời Quốc sư, lấy thu phục làm chủ, nếu ngoan cố chống cự, giết không tha!" "Văn thái sư, Võ Thành vương, bản vương ra lệnh cho các khanh mỗi người thống lĩnh trăm vạn đại quân, lần lượt trấn áp phản loạn phía Nam và phản loạn phía Tây!" Thương Trụ vương Đế Tân ra lệnh.

"Lão thần tuân chỉ!" "Mạt tướng tuân chỉ!" Văn Trọng và Võ Thành vương Hoàng Phi Hổ nhận binh phù.

"Còn về phía Đông và phía Bắc, giao cho Tổng binh Trần Đường Quan Lý Tĩnh và Ký Châu hầu Tô Hộ đi!" Nói xong, Thương Trụ vương Đế Tân liền bắt đầu soạn thánh chỉ, cho người nhanh chóng gửi đến Trần Đường Quan và Ký Châu.

"Thái sư, Võ Thành vương, bản vương chờ các khanh khải hoàn trở về!" Làm xong mọi việc, Thương Trụ vương Đế Tân đứng dậy, chắp tay với Văn Trọng và Hoàng Phi Hổ, ngữ khí đầy vẻ trịnh trọng.

"Lão thần (mạt tướng) nhất định không làm nhục sứ mệnh!" Văn Trọng và Hoàng Phi Hổ thề thốt đảm bảo.

Nhìn Văn Trọng và Hoàng Phi Hổ xuất chinh, Khương Tử Nha không đứng ra tự tiến cử.

Khương Tử Nha biết rõ, đúng như sư tôn Thông Thiên giáo chủ đã nói, trận chiến thực sự sẽ xoay quanh hắn và một người khác có tướng phi hùng là Thân Công Báo.

Thân Công Báo chưa động thủ, Khương Tử Nha tự nhiên cũng không có gì vội vàng. … Cùng với việc Văn Trọng, Võ Thành vương xuất kích, Bá Ấp Khảo ở Tây Kỳ xa xôi bắt đầu có chút hoảng loạn, vì theo Thương Trụ vương Đế Tân ban đầu, chắc chắn sẽ để tứ đại chư hầu xuất binh trấn áp phản loạn, Tây Kỳ liền có thể nhân cơ hội lớn mạnh.

Nhưng vạn lần không ngờ Thương Trụ vương chỉ phái ra Văn thái sư, Võ Thành vương, Lý Tĩnh, Tô Hộ, không có ý triệu tập tứ đại chư hầu.

Thực ra, chủ yếu là nhờ công của Khương Tử Nha.

Khương Tử Nha đề xuất lấy thu phục làm chủ, cho nên Thương Trụ vương Đế Tân mới không động dụng tứ đại chư hầu, chỉ phái bốn phương diện quân đi thu phục.

Trong tình thế cấp bách, Bá Ấp Khảo liền đi tìm Cơ Xương, hy vọng có thể xuất binh, nhưng Cơ Xương lại lấy lý do không có mệnh lệnh của bệ hạ, chư hầu không được tự ý động dụng binh quyền, trừ phi bị người khác tấn công.

Bá Ấp Khảo không công mà về, nên đi tìm Thân Công Báo.

Thân Công Báo bảo Bá Ấp Khảo chớ nóng vội, và nói với hắn, bây giờ chỉ là bắt đầu, sau này sẽ có lúc Thương Trụ vương Đế Tân ra lệnh xuất binh.

Đúng như Thân Công Báo dự đoán, các chư hầu phản loạn ngày

càng nhiều, từ hơn một trăm chư hầu ban đầu, theo thời gian, trực tiếp tăng lên ba trăm, cho đến cuối cùng là năm trăm.

Số lượng tăng lên khổng lồ như vậy, khiến Thương Trụ vương Đế Tân không khỏi đau đầu.

Triều Ca, Long Đức điện.

"Cửu Đại Thần Tướng ở đâu!" Phản loạn ngày càng lớn, Đế Tân quyết định lại tăng thêm binh lực trấn áp.

"Thần có mặt!" Cửu Đại Thần Tướng lần lượt đứng ra.

"Bản vương lệnh cho các khanh mỗi người suất lĩnh ba mươi vạn đại quân, từ nơi phản loạn gần nhất xuất phát, càn quét một đường, kẻ đầu hàng không giết, kẻ ngoan cố chống cự giết không tha!" Lúc này, Thương Trụ vương Đế Tân vẫn không quên đề nghị của Khương Tử Nha.

"Báo..." Đột nhiên, ngoài điện truyền đến một thị vệ thông báo, nhanh chóng chạy lên Long Đức điện.

"Khải bẩm bệ hạ, ngoài vương cung có ba nữ tử, tự xưng đến giúp Đại Thương bình định phản loạn!" Thị vệ nói.

Thương Trụ vương Đế Tân giận dữ nói: "Hồ đồ!

Để nữ tử ra chiến trường, chẳng lẽ Đại Thương ta không còn ai sao!

Kéo ra ngoài, đánh hai mươi trượng!" "Bệ hạ thứ tội, ba vị nữ tử đó biết sử dụng pháp thuật, cho nên tiểu nhân mới bẩm báo!" Thị vệ hoảng sợ nói.

"Ồ!" Thương Trụ vương Đế Tân ngẩn người, nhìn về phía Khương Tử Nha: "Quốc sư thấy sao?" "Bệ hạ không ngại để thị vệ dẫn họ vào xem, nếu có chút bản lĩnh, tự nhiên có thể để chín vị thần

tướng đại nhân dẫn theo cùng bình loạn, dù sao người ta cũng đến giúp Đại Thương ta!" Khương Tử Nha đề nghị.

Thương Trụ vương Đế Tân gật đầu: "Mời ba vị nữ tử lên điện!" "Vâng!" Thị vệ kia thấy thoát được một trận đòn, trong lòng lập tức thở phào nhẹ nhõm, vội vàng đi ra ngoài vương cung mời ba vị cô nương kia vào.

Nhanh chóng, ba nữ tử liền được thị vệ dẫn lên Long Đức điện, bá quan văn võ không khỏi lần lượt nhìn sang, đều ngẩn người, trong lòng dấy lên một luồng dục vọng.

Chỉ có Thương Trụ vương Đế Tân, Cửu Đại Thần Tướng, Khương Tử Nha là ngoại lệ.

Ba nữ tử này chính là ba yêu quái ở Hiên Viên Phần trước kia, Cửu Vĩ Hồ Ly Tinh, Cửu Đầu Trĩ Kê Tinh, Ngọc Thạch Tỳ Bà Tinh.

"Yêu nghiệt to gan!" Chín vị Thần tướng nhìn ba yêu ở Hiên Viên Phần, giận dữ quát lên một tiếng: "Dưới chân Thiên tử mà cũng dám yêu ngôn hoặc chúng, lừa gạt Bệ hạ!" "Tiền bối tha mạng!" Long uy vô hình toát ra từ chín vị Thần tướng khiến ba yêu ở Hiên Viên Phần không khỏi run lẩy bẩy, vội vàng hoảng sợ giải thích: "Chúng ta vốn là hồ ly, gà trĩ, tỳ bà tu luyện thành đạo ở Hiên Viên Phần, cách đây không lâu được Tô Dự Thiên Đế và Nữ Oa nương nương chỉ điểm, nên mới đến Triều Ca, hy vọng có thể phò tá Nhân tộc!" "Thánh Phụ, Thánh Mẫu!?" Nghe ba yêu ở Hiên Viên Phần nói vậy, Thương Trụ Vương Đế Tân khẽ nhíu mày, ánh mắt trong chốc lát liên tục lóe lên.

"Hiên Viên Phần?" Chín vị Thần tướng và Khương Tử Nha nhìn nhau, lập tức hiểu ra trước đó đã cảm nhận được một trận dao động linh lực cực lớn xảy ra ở Hiên Viên Phần, xem ra không phải là giả.

Thương Trụ Vương Đế Tân nhìn về phía Khương Tử Nha, rõ ràng là muốn hỏi ý kiến: "Quốc sư?" "Bệ hạ, theo thần thấy, bất luận

là yêu quái hay Nhân tộc, tất cả đều là sinh linh trong trời đất Hồng Hoang!

Nếu ba yêu ở Hiên Viên Phần đã giúp Đại Thương chúng ta, chi bằng hãy để chín vị Thần tướng đại nhân dẫn chúng đi bình định phản loạn!" Khương Tử Nha trầm ngâm một lát rồi mới đưa ra lời giải thích.

Nghe vậy, Thương Trụ Vương Đế Tân gật đầu, rồi nhìn về phía ba yêu ở Hiên Viên Phần: "Đúng như lời Quốc sư, nếu các ngươi đã giúp Đại Thương ta, vậy thì hãy cùng chín vị Thần tướng của bản vương xuất chinh, trận này nếu có công, bản vương nhất định sẽ luận công hành thưởng!" "Tạ Bệ hạ!" Trong mắt ba yêu ở Hiên Viên Phần lập tức lộ ra vẻ vui mừng, vội vàng chắp tay tạ ơn.

Tiếp đó, dưới sự dẫn dắt của chín vị Thần tướng, ba yêu ở Hiên Viên Phần liền theo quân xuất phát.

Trên đường đi, dựa vào thuật mê hoặc của Cửu Vĩ Hồ Ly Tinh, thuật biến hóa của Cửu Đầu Trĩ Kê Tinh, và âm nhạc của Ngọc Thạch Tỳ Bà Tinh, họ đã thu phục không ít đạo quân chư hầu mà không tốn một giọt máu.

Điều này khiến chín vị Thần tướng ngày càng yên tâm về ba yêu ở Hiên Viên Phần, tốc độ bình định phản loạn cũng nhanh hơn rất nhiều.

Theo sau chín vị Thần tướng xuất chinh, trong toàn bộ hoàng cung không còn nhiều người có thể lại ra trận cầm quân, chỉ còn lại một mình Khương Tử Nha.

Nhưng Khương Tử Nha lại không hề nóng vội, vẫn kiên nhẫn chờ đợi.

Chương 402

Thế nhưng, Thương Trụ Vương Đế Tân lại không đợi được.

Văn Trọng, Hoàng Phi Hổ, chín vị Thần tướng lần lượt được phái đi, tuy đều đạt được hiệu quả lớn, nhưng tám trăm lộ chư hầu phản loạn thực sự quá nhiều, không phải một sớm một chiều có thể thu phục được.

Tình hình này khiến Thương Trụ Vương Đế Tân nóng như lửa đốt, bèn triệu tập lại văn võ bá quan để thương lượng đối sách.

Đối với việc này, Khương Tử Nha vẫn giữ im lặng.

Thừa tướng Thương Dung nói: "Bệ hạ, nay có Văn Thái sư, Võ Thành vương, chín vị Thần tướng trấn áp, phản loạn giảm bớt nhưng đồng thời cũng không ngừng tăng lên, cho nên lão thần cho rằng muốn nhanh chóng bình định cuộc phản loạn này, tất phải tăng thêm binh lực trấn áp, nếu không người chịu khổ chính là bá tánh a!" "Nay Văn Thái sư, Võ Thành vương đều đã xuất chinh, còn ai có thể cầm binh ra trận?" Thương Trụ Vương Đế Tân quét mắt nhìn các quần thần, lên tiếng hỏi.

Trong số các võ tướng, người hăng hái muốn thử cũng không ít, nhưng người có kinh nghiệm phong phú đều là một số lão tướng.

Nghĩ đến tuổi tác của họ, Thương Trụ Vương Đế Tân không đồng ý để họ ra trận.

Những lão tướng này đã chinh chiến cả đời, Thương Trụ Vương Đế Tân không muốn để họ phải ra chiến trường chém giết nữa!

Hơn nữa, tinh lực của những lão tướng này e là không còn đủ.

Khương Tử Nha im lặng đứng một bên, không hề xen vào, chỉ

lẳng lặng quan sát!

Khi văn võ bá quan đang bàn tán sôi nổi, Thừa tướng Thương Dung lại lần nữa đứng ra nói: "Khải bẩm Bệ hạ, lão thần xin tiến cử một người với Bệ hạ, người này là do Văn Thái sư trước khi đi đã nói với lão thần, để phòng khi cần kíp!" "Ồ?

Ái khanh nói là ai?

Mau nói!" Lúc này, nghe lời của Thừa tướng Thương Dung, Thương Trụ Vương Đế Tân như vớ được cọng rơm cứu mạng, kinh ngạc vui mừng hỏi.

"Quốc sư Khương Tử Nha!" Trong phút chốc, văn võ bá quan đều ngẩn ra, ánh mắt đồng loạt nhìn về phía Khương Tử Nha đang im lặng không nói.

Cùng lúc đó, tại tầng trời thứ ba mươi ba, trong Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên Đình.

Tô Dự uy nghiêm ngồi trên đế tọa, lắng nghe tiên thần bẩm báo tình hình của Nhân tộc hạ giới.

"Chiến loạn của Nhân tộc Hồng Hoang là do sát kiếp thúc đẩy, không thể tránh khỏi.

Thiên Đình không tiện can thiệp, nhưng khí số của Thương triều còn dài, phải nhanh chóng kết thúc phản loạn!" Tô Dự thản nhiên nói.

"Thái Bạch Kim Tinh, truyền lệnh cho Viên Hồng dẫn theo Mai Sơn Lục Quái, Dương Tiễn, Na Tra, Ngao Bính hạ phàm lịch luyện, đến Triều Ca tìm Quốc sư Thương triều Khương Tử Nha!" Theo một tiếng mệnh lệnh của Tô Dự, Thái Bạch Kim Tinh liền cúi đầu lĩnh chỉ, đi đến Tử Vi Viên.

"Bệ hạ, làm như vậy có chút không ổn chăng?" Tô Dự thản nhiên nói: "Có gì không ổn?" "Sát kiếp không liên quan đến Thiên Đình, tùy

tiện can thiệp vào, tất sẽ khiến Thiên Đình nhập kiếp!" Tô Dự khẽ cười nói: "Sát kiếp quả thực không liên quan đến Thiên Đình, nhưng Nhân tộc lại nằm trong phạm vi quản hạt của Thiên Đình!

Trẫm cũng không định can thiệp, chỉ là để cho mấy tiểu bối kia lịch luyện một phen, để chúng có thể phục vụ Thiên Đình tốt hơn!" "Huống hồ Thiên Đình chưởng quản Nhân Đạo và Địa Đạo, nay Địa Phủ oán khí ngút trời, nếu Thiên Đình khoanh tay đứng nhìn, chẳng phải hổ thẹn với danh xưng chúa tể Hồng Hoang sao!" "Hơn nữa, nếu trẫm muốn can thiệp vào, với thực lực của Thiên Đình, chỉ cần tùy tiện phái ra vài Chuẩn Thánh, người của Tây Phương giáo và Xiển giáo sẽ toàn bộ lên bảng!" .....

Trong những lời nói bình thản lại tràn ngập khí phách mạnh mẽ, khiến các vị tiên thần hơi sững sờ, trong lòng lập tức hiểu ra ý của Tô Dự!

Thiên Đế đang chơi trò minh tu sạn đạo, ám độ Trần Thương!

Để Dương Tiễn, Na Tra, Ngao Bính, Viên Hồng cùng Mai Sơn Thất Quái hạ phàm lịch luyện, thực chất là để giúp Thương triều bình loạn!

Các vị tiên thần cũng lập tức hiểu ra, xem ra Tô Dự Thiên Đế có ý định can dự vào Phong Thần lượng kiếp!

Chỉ là vấn đề thời gian mà thôi!

Nghĩ đến đây, các vị tiên thần không khỏi thầm mặc niệm cho Tây Phương Phật môn và Xiển giáo trong lòng!

"Việc của Nhân tộc Hồng Hoang, các bộ nhất định phải theo dõi chặt chẽ, có tình huống dị thường nào lập tức bẩm báo!" Tô Dự nghiêm giọng nói.

Các vị tiên thần: "Cẩn tuân pháp chỉ của Bệ hạ!" Thái Bạch Kim

Tinh đi đến cung điện của Lục Nhĩ Mỹ Hầu, triệu tập Viên Hồng và Mai Sơn Thất Quái, sau đó không ngừng vó ngựa đi đến Tử Vi Viên, nơi Dương Tiễn, Na Tra, Ngao Bính đang tu luyện.

Khổng Tuyên nghe pháp chỉ của Tô Dự, lập tức để Dương Tiễn, Na Tra, Ngao Bính kết thúc tu luyện, thu dọn hành trang, cùng Viên Hồng và Mai Sơn Thất Quái hạ phàm đến vương cung Triều Ca.

Cùng lúc đó, Khương Tử Nha đang đứng dưới ánh mắt của mọi người.

"Nếu lão thần không nhớ lầm, ngày trước ngoài tổ điện, Quốc sư từng am hiểu binh pháp chiến thuật, nay lại được Văn Thái sư tiến cử, chắc chắn có thể vì Đại Thương mà cầm binh xuất chinh!" Nghe vậy, Khương Tử Nha từ từ bước ra khỏi đám quần thần, tay cầm ngọc khuê, không trực tiếp đồng ý dẫn quân xuất chinh mà đưa ra cho Thương Trụ Vương hai phương pháp kết thúc phản loạn nhanh nhất.

"Khải bẩm Bệ hạ, vi thần thân là Quốc sư Đại Thương, tự nhiên sẽ vì Bệ hạ mà phân ưu!" Khương Tử Nha từ tốn nói: "Muốn nhanh chóng giải quyết phản loạn, vi thần cho rằng có hai cách!" "Hai cách nào?" Thương Trụ Vương Đế Tân hỏi.

"Cách thứ nhất, vi thần dẫn binh xuất chinh, cùng chín vị Thần tướng đại nhân từ các hướng khác nhau bình định phản loạn!

Như vậy, sau khi trấn áp từ hai phía, hẳn sẽ nhanh chóng hoàn thành việc bình loạn!" "Vậy cách thứ hai thì sao?" Thương Trụ Vương Đế Tân nói.

"Cách thứ hai, Bệ hạ hạ lệnh cho tứ đại chư hầu, để họ phát binh bình định phản loạn, như vậy sẽ rút ngắn đáng kể tốc độ bình loạn!" Nghe cách thứ hai của Khương Tử Nha, Thương Trụ Vương Đế Tân không khỏi trầm giọng, mày nhíu chặt, ánh mắt lóe lên.

Thừa tướng Thương Dung nói: "Bệ hạ không thể a!

Thực lực của tứ đại chư hầu vốn chỉ dưới Đại Thương ta, một khi trong lúc bình loạn thu nạp đám phản quân, đến lúc đó nếu có nhị tâm, hậu quả khôn lường!" Đúng vậy, điều Thương Trụ Vương Đế Tân lo lắng cũng chính là vấn đề này!

Cho nên trước đó mới không trực tiếp hạ lệnh để tứ đại chư hầu xuất binh!

Nhưng nay phản loạn đã vượt quá sức tưởng tượng của hắn!

Nếu không nhanh chóng chấm dứt, không biết sẽ có bao nhiêu bá tánh phải lưu lạc mất nhà!

Ngay lúc này, bên ngoài Long Đức Điện hiện ra mười đạo lưu quang, đột nhiên lao về phía Long Đức Điện.

"Thần thánh phương nào!" Khương Tử Nha lập tức nhận ra sự bất thường ở Long Đức Điện, liền chắn trước mặt mọi người, toàn thân tỏa ra linh lực, dựng lên một lớp phòng hộ, che chở cho văn võ bá quan.

Thấy vậy, Thương Trụ Vương Đế Tân trực tiếp rút thanh Hiên Viên Kiếm tùy thân, kim quang chợt hiện, kiếm khí lóe lên, tùy thời đều có thể rục rịch.

"Các hạ là Quốc sư Thương triều Khương Tử Nha?" Mười đạo lưu quang hóa thành mười bóng người, chính là Dương Tiễn, Viên Hồng, Na Tra, Ngao Bính và những người khác do Tô Dự Thiên Đế phái đến.

Khương Tử Nha gật đầu: "Chính là ta!" "Quốc sư không cần kinh hoảng, ta tên Dương Tiễn, cữu cữu phái chúng ta hạ phàm lịch luyện, cữu cữu đã nói để chúng ta mọi việc đều nghe theo sự sắp xếp của Quốc sư!" Dương Tiễn lịch sự chắp tay nói.

“Cữu cữu?” Khương Tử Nha khẽ nhíu mày, sau đó ánh mắt trở nên không thể tin được: “Nhị Lang Chân Quân?” “Không sai!” Dương Tiễn nhẹ nhàng gật đầu.

Nghe vậy, Khương Tử Nha lập tức thu lại lớp phòng hộ linh lực, không khỏi thở phào một tiếng: “Các vị xin theo tại hạ, tại hạ sẽ dẫn các vị đi diện kiến Bệ hạ!” Sau đó, Dương Tiễn và những người khác theo sát Khương Tử Nha, đến trước Long Đức Điện.

Khương Tử Nha chắp tay: “Khải bẩm Bệ hạ, các vị Thần tướng này đều đến từ Thiên Đình, Thánh Phụ thương xót Đại Thương ta, đặc biệt phái Thần tướng đến Đại Thương ta lịch luyện.” “Đa tạ Thánh Phụ!” Thương Trụ Vương Đế Tân nghe xong, ngửa mặt lên trời chắp tay hành lễ, sau đó nói: “Không biết mấy vị Thần tướng xưng hô như thế nào?” “Nhị Lang Chân Quân Dương Tiễn!” “Đệ tử thứ ba của Thiên Đế, Na Tra!” “Đệ tử thứ tư của Thiên Đế, Ngao Bính!” “Mai Sơn Thất Quái Viên Hồng!” .....

Chương 403

Dương Tiễn và những người khác tự báo gia môn, đồng thời hướng Thương Trụ Vương hành lễ, chắp tay nói: "Bái kiến Nhân tộc Đại vương!" "Các vị Thần tướng có thể đảm nhận chức vụ ở Đại Thương ta không?" Thương Trụ Vương Đế Tân thăm dò hỏi.

"Trước khi đi, cữu cữu có dặn dò, việc lịch luyện của chúng ta đều toàn quyền nghe theo Quốc sư, nếu Quốc sư đồng ý, chúng ta không có dị nghị!" Dương Tiễn trầm giọng nói.

Khương Tử Nha vội vàng nói: "Bệ hạ, có mấy vị Thần tướng tương trợ, vi thần cho rằng có thể thực thi cả hai phương pháp cùng lúc, như vậy có thể nhanh chóng bình định phản loạn hơn, cho dù tứ đại chư hầu có nhị tâm, cũng không tích lũy được bao nhiêu thực lực!" "Cứ theo lời Quốc sư!" Thương Trụ Vương Đế Tân quyết định ngay lập tức: "Bản vương lấy danh nghĩa Đại vương Thương triều, sắc phong Dương Tiễn, Na Tra, Ngao Bính, Viên Hồng... mười người làm Thập Đại Thiên Tướng, cùng Quốc sư Khương Tử Nha xuất chinh!" "Đa tạ Bệ hạ!" Khương Tử Nha, Dương Tiễn, Na Tra, Ngao Bính, Viên Hồng và những người khác đều chắp tay tạ ơn.

"Truyền lệnh cho tứ đại chư hầu xuất binh bình loạn!" Thương Trụ Vương Đế Tân lại hạ lệnh.

Lần này văn võ bá quan không còn chút lo lắng nào, có Thiên Đế phù hộ, Đại Thương còn sợ gì nữa! .....

Cùng với việc Khương Tử Nha xuất chinh và tứ đại chư hầu xuất binh, với tốc độ cực nhanh đã càn quét tất cả các chư hầu phản loạn.

Hễ là chư hầu phản loạn đều bị chém giết, binh quyền được thu về cho phe trấn áp, đồng thời bổ nhiệm chư hầu mới cai quản một

vùng.

Sau khi phản loạn được dẹp yên, các phe đều thu nạp được binh lực cực lớn, trong đó sáu lộ đại quân của Thương triều là đông nhất.

Binh lực của Thương triều vốn đã mạnh nhất, lần thu nạp này càng khiến Thương triều vững vàng ở vị trí bá chủ.

Kế đến là Tây Bá hầu, Bá Ấp Khảo đã sớm có chuẩn bị, lại thêm Thân Công Báo phụ tá, sau khi thu phục xong phản loạn của các chư hầu phía Tây, liền chuyển sang chiến đấu với các chư hầu phía Nam, thu nạp không ít binh lực.

Cuối cùng là ba đại chư hầu Đông, Nam, Bắc.

Trong đó có Bắc Bá hầu Sùng Hầu Hổ.

Sùng Hầu Hổ sau khi bình định chiến loạn phương Bắc, liền phát binh đến các chư hầu phương Đông.

Tuy không thu nạp được nhiều binh lực như Bá Ấp Khảo, nhưng cũng cao hơn Đông Bá hầu Khương Hoàn Sở và Nam Bá hầu Ngạc Sùng Vũ.

Nam Bá hầu có hành động nhanh chóng như vậy, trong đó không thể thiếu sự chỉ điểm của cao nhân, và nhóm cao nhân này chính là các đệ tử Xiển giáo.

Trong cuộc chiến loạn này, tuy Đại Thương áp dụng phương pháp thu phục, nhưng đại đa số chư hầu đều chọn cách ngoan cố chống cự, dẫn đến các chiến trường đều máu chảy thành sông, bầu trời mây đen dày đặc, oán khí bốc lên không ngừng.

Điều đáng sợ hơn là, trên bầu trời cao, do cuộc chiến tranh này, sát khí trở nên nồng đậm chưa từng có, lấy các chiến trường làm trung tâm, lan rộng ra khắp Thăng Long Cửu Châu.

Tình hình này, đối với bá tánh, không nghi ngờ gì là một tai họa to lớn!

Sáu lộ đại quân bình loạn sau khi khải hoàn về triều, đã bẩm báo việc này cho Thương Trụ Vương Đế Tân.

Đế Tân quyết định trước tiên để tứ đại chư hầu giao ra binh quyền, sau đó sẽ đại xá thiên hạ.

Nhưng Khương Tử Nha lại đề cập, hung thủ thật sự đằng sau chuyện này không biết là ai, nếu trực tiếp nói muốn thu hồi binh quyền, e rằng sẽ xảy ra trắc trở.

Vì vậy, Khương Tử Nha đề nghị Thương Trụ Vương Đế Tân, đến lúc đó lấy lý do vào kinh báo cáo công tác, đợi sau khi tứ đại chư hầu đến Triều Ca, lúc đó mới yêu cầu họ giao ra binh quyền.

Do lần này Khương Tử Nha đã thể hiện trình độ quân sự siêu cao trong cuộc bình loạn, nên văn võ bá quan đều tâm phục khẩu phục.

Cuối cùng, Thương Trụ Vương Đế Tân đã chấp nhận đề nghị của Khương Tử Nha.

Tứ đại chư hầu sau khi nhận thánh chỉ, liền lập tức dẫn người đến Triều Ca.

Sau đó Thương Trụ Vương đề cập đến việc giao ra binh quyền, chỉ có Bắc Bá hầu Sùng Hầu Hổ do dự, ba đại chư hầu còn lại đều quả quyết giao ra binh quyền.

Tứ đại chư hầu giao binh phù cho Thương Trụ Vương Đế Tân, sau đó đều trở về lãnh địa của mình.

Khương Hoàn Sở, Ngạc Thuận, Sùng Hầu Hổ đều thuận lợi trở về lãnh địa của mình, chỉ có Cơ Xương mãi vẫn chưa về Kì Châu.

Sau đó, Thương Trụ Vương Đế Tân nhận được tin tức, Cơ

Xương trên đường trở về Tây Kỳ đã bị ám sát bỏ mình.

Lập tức, Thương Trụ Vương Đế Tân cảm thấy ngày càng không ổn, chân trước vừa để Cơ Xương giao ra binh quyền, chân sau trên đường trở về Tây Kỳ, Cơ Xương đã bị ám sát.

Cho dù là kẻ ngốc, cũng có thể thấy có người đang cố ý nhắm vào Đại Thương, nhắm vào Thương Trụ Vương!

Đối với việc này, bất luận là Khương Tử Nha, Dương Tiễn, Na Tra, Ngao Bính, Viên Hồng hay thậm chí là ba yêu ở Hiên Viên Phần đều không nói gì thêm.

Họ đều biết rõ Cơ Xương bị giết, sát kiếp trong trời đất Hồng Hoang e là sắp triệt để bùng nổ!

Là người tu luyện, điều kỵ húy nhất chính là tiết lộ thiên cơ cho phàm nhân!

Bá Ấp Khảo đưa thi thể Cơ Xương về Tây Kỳ, cả Tây Kỳ để tang ba ngày, sau đó chôn cất Cơ Xương.

Sau đó, Bá Ấp Khảo kế vị Tây Bá hầu, đồng thời tuyên cáo thiên hạ, tự lập một phương.

"Đế Tân vô đức, Thương triều nội ưu ngoại hoạn, khiến bá tánh lầm than, Bá Ấp Khảo vì bá tánh, thuận theo thiên mệnh, tự lập làm vương!

Quốc hiệu là Chu!" Tây Kỳ đã xây dựng tổ điện trên Kỳ Sơn.

Sau khi Bá Ấp Khảo lên ngôi vương, hắn đã quỳ lạy trời đất ở Kỳ Sơn, hy vọng được trời đất Hồng Hoang thừa nhận.

"Ầm ầm ầm!" Chu triều hưng thịnh, vốn thuận theo Thiên Đạo, nên đã được Hồng Hoang Thiên Đạo công nhận.

"Đế Tân vô đạo, Thương triều suy vong, Bá Ấp Khảo hiền minh

yêu dân, đáng làm minh quân của Chu triều!" Lúc này, từ phương Tây xa xôi truyền đến hai đạo thánh dụ, kim liên nở rộ, rõ ràng là do Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân làm.

"Đế Tân vô đạo, Thương triều suy vong, Bá Ấp Khảo hiền minh yêu dân, đáng làm minh quân của Chu triều!" Tại Côn Luân Sơn xa xôi, Nguyên Thủy Thiên Tôn vào lúc này cũng hạ pháp chỉ, công nhận Đại Chu vương triều của Bá Ấp Khảo.

Có Tây Phương Nhị Thánh và Nguyên Thủy Thiên Tôn thừa nhận, bá tánh Tây Kỳ lập tức reo hò không ngớt, ngay cả Bá Ấp Khảo cũng phấn khích, phảng phất như đã thấy được thời khắc Đại Chu thống ngự Nhân tộc.

Lúc này, Bá Ấp Khảo liền vội vã đến tổ điện, khấu bái Nhân tộc Thánh Phụ, Thánh Mẫu, Tam Đại Nhân Tổ, Tam Hoàng Ngũ Đế...

Kết quả, lại bị vả mặt một cách đau đớn.

Bất kể là Nhân tộc Thánh Phụ, Thánh Mẫu, Tam Đại Nhân Tổ, hay thậm chí là Tam Hoàng Ngũ Đế, không một ai hồi ứng Bá Ấp Khảo.

Tình huống này, so với lúc Thương Trụ Vương tế tự tổ điện, quả thực yếu hơn rất nhiều!

Chương 404

Điều này khiến Bá Ấp Khảo bị đả kích nghiêm trọng!

Hắn không hiểu tại sao Thương Trụ Vương Đế Tân lại được Nhân tộc Thánh Phụ, Thánh Mẫu và các tổ tiên thừa nhận, còn mình thì tại sao lại không được!

Có gì sai sao?

Năm xưa Thương triều đoạt thiên hạ, chẳng phải cũng từ tay Hạ triều mà đoạt lấy sao?

Nhưng Bá Ấp Khảo vạn lần không ngờ, Thương Thang đoạt thiên hạ từ tay Hạ triều, nhưng đó là vì đại nghĩa thiên hạ, còn Bá Ấp Khảo chỉ vì tư dục của bản thân.

Người như vậy sao có tư cách làm Nhân tộc cộng chủ!

Quan trọng hơn là, Tây Phương giáo thoát ly Huyền môn, tự lập một phương, là đại nghịch bất đạo.

Bá Ấp Khảo lại thiên về phía Tây Phương Phật môn, vậy đặt Thiên Đình vào đâu!

Đừng nói là Tô Dự Thiên Đế và Nữ Oa nương nương, chỉ riêng Tam Đại Nhân Tổ và Tam Hoàng Ngũ Đế không ủng hộ Bá Ấp Khảo trở thành Nhân tộc cộng chủ đời tiếp theo, không tát chết Bá Ấp Khảo đã là tốt lắm rồi!

Sau khi tế tự tổ điện xong, Bá Ấp Khảo cố nén lòng mình, tiếp tục đại điển khai quốc.

Thế nhưng, chuyện không được tổ tiên Nhân tộc thừa nhận trong tổ điện đã lặng lẽ lan truyền ra ngoài, lập tức khiến Đại Chu ở Tây Kỳ có cảm giác không được chính thống!

Nhưng cảm giác này chỉ xuất hiện ở những nơi khác, còn bá tánh ở Tây Kỳ khi biết Bá Ấp Khảo tự lập làm vương, đều vui mừng khôn xiết, cao giọng reo hò!

Khi tin tức này lan truyền khắp Hồng Hoang, Thương Trụ Vương Đế Tân, Đông Bá hầu Khương Hoàn Sở, Nam Bá hầu Ngạc Thuận đều kinh ngạc tột độ.

Vốn tưởng rằng Bắc Bá hầu Sùng Hầu Hổ sẽ phản bội, không ngờ lại là Tây Bá hầu Bá Ấp Khảo!

Lập tức, Thương Trụ Vương Đế Tân, Đông Bá hầu Khương Hoàn Sở, Nam Bá hầu Ngạc Thuận đều bắt đầu nghi ngờ rốt cuộc Cơ Xương bị ai ám sát!

Khi Thương Trụ Vương Đế Tân chưa kịp ứng phó, Bắc Bá hầu Sùng Hầu Hổ cũng thuận thế nổi dậy, tuyên bố thoát ly Đại Thương, gia nhập hàng ngũ của Đại Chu ở Tây Kỳ!

Nguyên nhân là, Thân Công Báo đã sớm liệu được Thương Trụ Vương Đế Tân sau khi kết thúc phản loạn sẽ có biện pháp thu hồi binh phù, nên đã đi trước một bước, cho đúc lại binh phù và tuyên cáo với tam quân.

Việc này, Tây Bá hầu Cơ Xương hoàn toàn không biết.

Bắc Bá hầu Sùng Hầu Hổ đã sớm bị đệ tử của Tây Phương Phật môn khống chế, cũng hoàn toàn không thể biết được chuyện này.

Cuộc phản loạn này đã được dự mưu từ trước!

Các đệ tử Xiển giáo đã sớm liên kết với Bắc Bá hầu Sùng Hầu Hổ, chuẩn bị sẵn sàng cho việc Đại Chu ở Tây Kỳ tự lập và gia nhập vào đó.

Hai lần đảo ngược tình thế đột ngột như vậy, khiến Thương Trụ Vương Đế Tân và hai đại chư hầu, cùng các chư hầu khác hoàn toàn

ngơ ngác, vạn lần không ngờ trong thời gian ngắn như vậy, Nhân tộc lại bị chia làm hai.

Một khắc trước còn cùng nhau trấn áp phản loạn, một khắc sau đã giương cao ngọn cờ đại nghĩa, tự lập làm vương.

Dù Thương Trụ Vương Đế Tân có bình tĩnh và trầm ổn đến đâu, khi nghe tin này, cũng không khỏi nổi trận lôi đình.

Sau đó, hắn trực tiếp hạ lệnh cho Khương Tử Nha suất lĩnh đại quân, lấy Văn Thái sư, Võ Thành vương, Ký Châu hầu Tô Hộ, Tổng binh Trần Đường Quan Lý Tịnh làm phụ tá, mang theo Cửu Đại Thần Tướng, Thập Đại Thiên Tướng, ba yêu ở Hiên Viên Phần, trực tiếp tấn công Tây Kỳ.

Sau cuộc bình loạn, Khương Tử Nha đã thể hiện tài năng binh pháp chiến thuật siêu việt, tuy xuất chinh muộn nhất, nhưng lại thu được nhiều binh mã nhất.

Điều này khiến văn võ bá quan, thậm chí cả Thương Trụ Vương Đế Tân cũng phải tâm phục khẩu phục!

Vì vậy, lần này Thương Trụ Vương trực tiếp hạ lệnh để Khương Tử Nha đảm nhiệm chức Nguyên soái!

Nhưng phía Đại Chu ở Tây Kỳ cũng đã chuẩn bị thỏa đáng.

Binh mã thu nạp được từ trước, cộng thêm sự kinh doanh qua nhiều thế hệ của Tây Bá hầu, lại có Bắc Bá hầu gia nhập, thực lực tổng thể của Tây Kỳ đã có thể so kè với Đại Thương!

Hơn nữa, khi Đại Chu ở Tây Kỳ tự lập, tuy không có tổ tiên Nhân tộc hiển linh, nhưng lại được ba vị Thánh nhân công nhận.

Tình hình này khiến bốn trăm chư hầu phía Bắc trực tiếp gia nhập Đại Chu ở Tây Kỳ, một số chư hầu khác cũng ngả về phe Đại Chu ở Tây Kỳ.

Phía Đại Chu ở Tây Kỳ, Bá Ấp Khảo ngự giá thân chinh, mọi chính vụ ở Tây Kỳ đều do Cơ Phát xử lý, Thân Công Báo theo sát bên cạnh Bá Ấp Khảo, nghênh chiến quân thảo phạt từ Đại Thương!

Trong chốc lát, cả vùng đất Cửu Châu Hồng Hoang phong vân nổi lên, Đại Thương và Đại Chu triệt để đối đầu binh đao, Phong Thần lượng kiếp cũng cuối cùng thực sự bắt đầu!

Đại Thương và Đại Chu hiện tại có thể nói là ngang tài ngang sức.

Tất nhiên, về binh lực, Đại Thương có binh lực vốn có, cộng thêm binh lực thu nạp từ cuộc bình loạn lần này, và có hai đại chư hầu ủng hộ.

Đại Chu chỉ có binh lực thu phục được từ cuộc bình loạn, cùng với binh lực của Bắc Bá hầu Sùng Hầu Hổ.

Ngoài binh lực ra, còn có danh vọng.

Thương Trụ Vương Đế Tân không bị Nữ Oa nương nương cắt đứt khí vận như trong quỹ đạo ban đầu, lại thêm việc kế vị đã có thành tựu, khi tế tự tổ điện thì được Thánh Phụ, Thánh Mẫu, Tam Đại Nhân Tổ, Tam Hoàng Ngũ Đế hưởng ứng.

Có thể nói là như mặt trời ban trưa!

Tây Bá hầu ở Tây Kỳ vốn được lòng vạn dân, địa phương giàu có, khi tự lập lại được ba vị Thánh nhân công nhận!

Cũng không thể xem thường!

Còn về yếu tố còn lại có thể quyết định thắng bại trong cuộc chiến giữa Đại Thương và Đại Chu, e là chỉ có thể xem cuộc đối đầu giữa Khương Tử Nha và Thân Công Báo, hoặc là kế sách giữa Thiên Đình, Xiển giáo, và Tiệt giáo, Nhân giáo.

Đối với tất cả những điều này, Tô Dự Thiên Đế và Thông Thiên

giáo chủ chỉ lẳng lặng quan sát diễn biến, hoàn toàn không có bất kỳ động thái nào, tỏ ra không hề quan tâm đến thắng thua của cuộc chiến này.

Nhưng so với sự bình tĩnh của Tô Dự Thiên Đế và Thông Thiên giáo chủ, ba vị Thánh nhân là Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại tỏ ra khá bận rộn.

Vừa phải theo dõi động thái của Thiên Đình và Tiệt giáo, vừa phải trông coi đệ tử của Tây Phương Phật môn và Xiển giáo, sợ xảy ra sai sót.

Nhưng Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại vạn lần không ngờ, Tô Dự Thiên Đế từ đầu đến cuối đều không hề xem ba người họ ra gì.

Dù sao, bất kể so sánh về thực lực Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, hay so sánh về thế lực đạo thống, phe của Tô Dự Thiên Đế và Thông Thiên giáo chủ đều vượt xa Tây Phương Nhị Thánh và Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Với sự chênh lệch thực lực, cộng thêm sự bố cục, Tô Dự Thiên Đế từ trước đến nay đều không cho rằng trong cuộc Phong Thần lượng kiếp này sẽ có bất ngờ đặc biệt lớn nào!

Chương 405

Hơn nữa, với thực lực hiện tại của Đại Thương, Đại Chu ở Tây Kỳ muốn thắng, cũng chỉ có một khả năng, đó là điều động tinh anh của Tây Phương Phật môn và Xiển giáo.

Đây chính là điều mà Tô Dự vui mừng muốn thấy.

Đến lúc đó, Tô Dự chỉ cần dẫn theo các cường giả của Thiên Đình, mạnh mẽ nhập kiếp, trực tiếp thu lưới là được.

Còn việc Tây Phương Phật môn muốn đục nước béo cò, căn bản là chuyện viển vông.

Tô Dự muốn xem xem, lần này đánh rắn đánh ngay bảy tấc, Tây Phương Phật môn sau khi trải qua một lần tổn thất như vậy, sau này sẽ đại hưng như thế nào!

Chưa kể, những nhân vật quan trọng trong việc Phật môn đông truyền đều có nhân quả không nhỏ với Tô Dự.

Trong cuộc chiến Thương-Chu này, Khương Tử Nha ở Triều Ca và Thân Công Báo ở Tây Kỳ đều bắt đầu điều binh khiển tướng.

Phía Đại Thương, Văn Trọng mời ra đại bộ phận đệ tử đời thứ ba của Tiệt giáo, các đệ tử đời thứ hai cũng đang âm thầm quan sát, nhưng do trong quân đội Đại Thương có Cửu Diệu Tinh Quân và Dương Tiễn tọa trấn, nên không hiện thân.

Phía Đại Chu ở Tây Kỳ, Thân Công Báo cũng tập hợp đại bộ phận đệ tử ký danh, đệ tử đời thứ ba, đệ tử đời thứ hai cũng lần lượt đến, chỉ là chưa ra tay mà thôi.

Những đệ tử đời thứ ba này, đều đã học được rất nhiều ở sư môn, nên trong các trận một chọi một, nhiều nhất cũng chỉ bị trọng thương,

chưa từng có ai tử trận.

Hơn nữa, những đệ tử đời thứ hai kia sao nỡ để đệ tử của mình tử trận chứ!

Mỗi khi có nguy hiểm, họ đều âm thầm ra tay tương trợ!

Điều này cũng khiến hai bên Đại Thương và Đại Chu liên tiếp xảy ra chiến tranh, trong một thời gian ngắn, hai bên đều có thắng có thua, hình thành một thế cục giằng co phức tạp.

Nhưng nếu xét về Phong Thần Bảng, thắng bại giữa Đại Thương và Đại Chu, có thể thấy rõ ngay.

Nếu xét về số lượng, phía Đại Thương không nghi ngờ gì là nhiều hơn một chút.

Chiến lực của các đệ tử Tiệt giáo thực sự quá hỗn tạp!

Trên đến Đại La Kim Tiên, dưới đến Địa Tiên, có thể nói là không đồng đều.

Có lúc không để ý kịp, sơ suất một chút là bị chém giết, từ chân linh tiến vào Phong Thần Bảng.

Đây không phải là vấn đề do Khương Tử Nha lãnh quân không đủ.

Dù sao trong chiến đấu, bất cứ lúc nào cũng có thể xảy ra chuyện, điều này cho dù Tô Dự đích thân thống soái, cũng không dám bảo đảm vạn vô nhất thất.

Nhưng nếu xét về chất lượng, phía Đại Chu hy sinh lớn hơn nhiều!

Xiển giáo, Tây Phương Phật môn, thậm chí cả đệ tử Nhân giáo, đều không thể tránh khỏi, sau khi vẫn lạc đều nhập vào Phong Thần Bảng!

Những người lên bảng này đều ở cảnh giới dưới Đại La Kim

Tiên, trên Chân Tiên.

Không còn cách nào, có tai tinh Thân Công Báo ở đây, các đệ tử của Xiển giáo, Nhân giáo, Tây Phương Phật môn cho dù không chết, cũng sẽ trở thành một kết cục sống không bằng chết, bị trọng thương phế bỏ.

"Đạo hữu, xin dừng bước!" Uy lực của câu nói này không phải là chuyện đùa!

Hơn nữa, sát kiếp chủ yếu nhắm vào những người tu luyện có phẩm hạnh không đủ, thân mang nghiệp lực nhân quả.

Điều kiện này, vừa hay trúng vào đại bộ phận đệ tử của Xiển giáo và Tây Phương Phật môn!

Đối với việc này, các Thánh nhân đều không nói gì thêm, vì họ biết rõ, đây mới chỉ là bắt đầu, chưa phải là kết thúc.

Chỉ khi kết thúc, mới là lúc các đệ tử đời thứ ba, thậm chí là đệ tử đời thứ hai của các đạo thống vẫn lạc.

Cuối cùng, cuộc chiến giữa Đại Thương và Đại Chu không ngừng tiến triển, chủ yếu tập trung tại khu vực Tam Sơn Quan.

Lấy Tam Sơn Quan làm ranh giới, Đại Thương và Đại Chu triệt để giằng co, cuộc đại chiến ban đầu cũng biến thành những cuộc giao tranh nhỏ lẻ, hoàn toàn lâm vào bế tắc. .....

Ba mươi ba tầng trời, Thiên Đình, Thiên Đế Điện.

Tô Dự Thiên Đế và các vị Đế hậu đều đang quan sát cục thế của Nhân tộc Hồng Hoang, mỗi người một vẻ mặt khác nhau.

Tô Dự bình tĩnh không gợn sóng, Nữ Oa nương nương khẽ nhíu mày, Hậu Thổ nương nương và những người khác đều tò mò quan sát.

Chỉ có Truy Y Thị, giữa hai hàng lông mày đều tràn ngập vẻ lo lắng.

Dù sao, Truy Y Thị cũng xuất thân từ Nhân tộc.

Bà biết rõ, bất kể bên nào thắng, bên còn lại đều phải trả một cái giá thảm khốc, bà không muốn thấy điều đó.

Nhưng Phong Thần lượng kiếp đã xuất hiện, ngay cả phu quân Tô Dự Thiên Đế cũng không thể ngăn cản, bà cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn.

"Hù!" Nữ Oa nương nương thở dài một hơi: "Chớp mắt một cái, cuộc chiến này đã kéo dài nhiều năm như vậy, nếu cứ tiếp tục, e rằng sẽ tổn thương đến căn bản của Đại Thương!" Nữ Oa nương nương là Thánh Mẫu Nhân tộc, tự nhiên có thể nhìn thấy khí vận của Đại Thương Nhân tộc.

Hôm nay bà phát hiện, khí vận vốn đang tăng lên ổn định của Đại Thương sau nhiều năm dưỡng tinh súc nhuệ đã bắt đầu suy giảm!

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nguyên Thủy ba người dựa vào vốn liếng của Tây Kỳ, lôi kéo nhiều binh lực như vậy, e rằng Tây Kỳ cũng không trụ được nữa!

Huống hồ..." Nói đến đây, khóe miệng Tô Dự hiện lên một nụ cười, ánh mắt từ Tam Sơn Quan chuyển đến đại bản doanh phía sau của Đại Chu ở Tây Kỳ.

Phải công nhận, Thân Công Báo này thật sự không làm Tô Dự thất vọng, Bá Ấp Khảo, người mang thiên sinh Tử Vi đế khí, và Cơ Phát, người có thiên sinh đế vương chi tướng, giờ đây đang đấu đá nhau không biết mệt mỏi.

Hiện tại, quân đội ở Tam Sơn Quan hoàn toàn nằm trong tay Thân Công Báo, còn Bá Ấp Khảo đã sớm trở về Tây Kỳ, nguyên nhân chỉ có

một.

Đó là Bá Ấp Khảo đã nuôi hổ trong nhà!

Ban đầu, Thân Công Báo cố ý để Bá Ấp Khảo giao hậu phương cho Cơ Phát.

Cùng với sự trưởng thành của Cơ Phát, hắn ngày càng mê luyến quyền uy, từ đó không ngừng nắm giữ đại bộ phận thế lực trong tay mình.

Nếu không phải Thân Công Báo cố ý để Bá Ấp Khảo biết được tình hình hậu phương, e rằng đến lúc Bá Ấp Khảo trở về, vị quân vương Đại Chu này cũng hết thời rồi.

Chương 406

Nay Bá Ấp Khảo trở về, triều chính lại một lần nữa rơi vào tay hắn, nhưng có Cơ Phát kìm hãm, Bá Ấp Khảo phải dựa vào các thuộc hạ cũ, mới miễn cưỡng ổn định được cục diện.

Chiến tranh phía trước, không hề ảnh hưởng đến cuộc tranh đấu ngấm ngầm giữa Bá Ấp Khảo và Cơ Phát ở hậu phương.

Điều này cũng khiến Đại Chu biến thành một nơi ô yên chướng khí, không còn vẻ hòa bình như ban đầu, cuối cùng thậm chí còn ảnh hưởng đến bá tánh của Đại Chu ở Tây Kỳ.

Cùng với thời gian trôi qua, trong bá tánh Tây Kỳ xuất hiện ngày càng nhiều lời oán than, thậm chí có người còn lấy chuyện lúc ở tổ điện, thánh khí của tổ tiên Nhân tộc không hề có tiếng vọng ra mà nói.

"Phu quân, chẳng lẽ cứ để Tây Phương Phật môn, Xiển giáo làm loạn Nhân tộc ta như vậy sao?" Truy Y Thị có chút không đành lòng.

Tô Dự nắm lấy ngọc thủ của Truy Y Thị, nhẹ giọng an ủi: "Truy Y, yên tâm, món nợ này, sớm muộn gì cũng sẽ tính sổ với Phật môn, Xiển giáo!

Cuộc Phong Thần lượng kiếp này sẽ cho chúng biết hậu quả của việc chọc vào Nhân tộc!" "Phu quân, ngài muốn dùng máu tươi của đệ tử Tây Phương Phật môn, Xiển giáo để bình ổn sát khí của cuộc Phong Thần lượng kiếp này sao?" Hậu Thổ nương nương nghe vậy liền hỏi.

Tô Dự gật đầu: "Đó là tự nhiên, Phật môn phản bội Huyền môn, Xiển giáo nhắm vào Thiên Đình, nay trẫm lại liên thủ với Thông Thiên, nếu không lấy chúng ra để rửa sạch sát khí của Phong Thần lượng kiếp, chúng thật sự tưởng trẫm dễ bắt nạt!" Hiện tại, trong

cuộc đại chiến Thương-Chu, hai bên đều chưa thể hiện ra thực lực hoàn chỉnh của mình.

Chiến tranh nhỏ không ngừng, đại chiến thì chưa có!

Quân đội Đại Chu ở Tây Kỳ do Thân Công Báo chủ trì, mặc dù Thân Công Báo có tâm, nhưng Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân vẫn luôn theo dõi cuộc đại chiến này.

Vì vậy, chỉ dựa vào sức một mình Thân Công Báo, muốn đưa Phật môn lên Phong Thần Bảng thật không phải là một chuyện dễ dàng!

"Nhưng, hiện tại đệ tử Xiển giáo ở phía trước, đệ tử Phật môn ở phía sau, căn bản không dễ dàng ra tay, muốn kết thúc cuộc đại chiến Thương-Chu này, e là phải mất không ít thời gian!" Nữ Oa nương nương rõ ràng cũng đã phát hiện ra vấn đề này.

Tô Dự cười nhạt nói: "Tình hình Tây Kỳ không cho phép Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề tiếp tục kéo dài nữa!

Nay đã nhập kiếp, nếu cứ tiếp tục kéo dài, khó mà mưu đồ lợi ích!

Trẫm sẽ thêm một mồi lửa, để Phật môn không thể nhẫn nhịn được nữa!" Cùng với lời nói của Tô Dự vừa dứt, hắn đưa tay ra, cong ngón tay búng một cái, một đạo khí màu vàng kim bắn ra, từ ba mươi ba tầng trời trực tiếp hạ xuống, mục tiêu là Tây Kỳ.

"Phu quân, một chiêu Đế Hoàng khí này, quả thực là rút củi dưới đáy nồi a!" Nhìn thấy nơi mà đạo khí màu vàng kim rơi xuống, Tây Vương Mẫu lập tức bừng tỉnh đại ngộ.

"Chúng ta cứ lẳng lặng xem kịch hay thôi!

Trẫm không tin, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề có thể nhịn được!" Khóe miệng Tô Dự cong lên một nụ cười chế giễu.

Ý đồ của Tô Dự rất đơn giản, đó là để hậu phương của Đại Chu

ở Tây Kỳ tiếp tục loạn.

Đạo khí màu vàng kim đó tên là Đế Hoàng khí, có thể khiến người ta có được Hậu Thiên Đế Hoàng chi thể.

Nhìn khắp đại lục Hồng Hoang, ngoài Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất của Thượng Cổ Thiên Đình sở hữu, cũng chỉ có Tô Dự sở hữu.

Thậm chí ngay cả Đông Vương Công, thủ lĩnh của các nam tiên từng một thời, và Hạo Thiên, chúa tể Thiên Đình sau này cũng không có.

Chủ nhân của đạo Đế Hoàng khí này, chính là Cơ Phát, người đang đối đầu với quân vương của Đại Chu ở Tây Kỳ, Bá Ấp Khảo.

Cơ Phát vốn có thiên sinh đế vương chi tướng, nay lại được thêm một đạo Đế Hoàng khí mà Tô Dự ban cho, tất có thể chuyển hóa thành Tiên Thiên Đế Đạo chi thể.

Đến lúc đó, tâm trí và thành phủ đều sẽ tăng trưởng nhanh chóng, hoàn toàn có thể đối kháng với Bá Ấp Khảo, người có thiên sinh Tử Vi đế khí, thậm chí còn có phần nhỉnh hơn.

Nội loạn của Đại Chu ở Tây Kỳ ngày càng nghiêm trọng, đối với cục thế của Đại Chu ngày càng bất lợi, đến lúc đó Phật môn chỉ có hai lựa chọn.

Hoặc là nhanh chóng xử lý nội loạn!

Hoặc là nhanh chóng kết thúc chiến tranh, rút lui!

Muốn xử lý nội loạn, cách ổn thỏa nhất là giết Cơ Phát!

Nhưng Cơ Phát vốn là nhân vật quan trọng trong Phong Thần lượng kiếp, nếu Phật môn dám giết Cơ Phát, là đi ngược lại Thiên Đạo, tự mình phạm vào sát kiếp.

Vì vậy, lựa chọn duy nhất của Tây Phương Phật môn là chiến tranh.

Đây chính là dương mưu.

Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân dù biết việc Tô Dự làm, cũng không thể làm gì.

Hơn nữa, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân còn định mượn Phong Thần lượng kiếp lần này, để Tây Phương Phật môn có một bước ngoặt lớn.

Do đó, nhanh chóng kết thúc cuộc đại chiến Thương-Chu này là lựa chọn tốt nhất. .....

Thủ Dương Sơn.

Thái Thanh Cung.

Cuộc đại chiến Thương-Chu giằng co, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân có tầm nhìn xa, đã nhắm vào Tru Tiên Kiếm Trận của Thông Thiên giáo chủ, nên đã để Nguyên Thủy Thiên Tôn tìm Thái Thanh Thánh nhân giúp đỡ.

"Đại huynh!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hướng Thái Thanh Thánh nhân chắp tay.

Thái Thanh Thánh nhân gật đầu, phất tay áo nói: "Ngồi đi!" "Đại huynh, ta đến đây lần này, là muốn mời huynh xuất sơn.

Nay cuộc đại chiến Thương-Chu giằng co không dứt, một khi khai chiến, đến lúc đó tam đệ tất sẽ tế ra Tru Tiên Tứ Kiếm!" Nguyên Thủy Thiên Tôn ngồi xuống, đi thẳng vào vấn đề.

Thái Thanh Thánh nhân bất đắc dĩ lắc đầu: "Nay Tây Phương Phật môn đã nhập kiếp, nhị đệ vì sao cứ phải hợp tác với hai kẻ phản đồ Huyền môn kia, mà không chọn hợp tác với tam đệ, cứ phải đấu đá

đến sống mái sao?" "Đại huynh, ta cũng muốn hợp tác với tam đệ, đưa Tây Phương Phật môn lên bảng, nhưng tình hình lần trước huynh cũng đã thấy rồi, đó là chuyện không thể nào!" Nguyên Thủy Thiên Tôn giải thích.

"Đại huynh, cho dù đưa toàn bộ người của Tây Phương Phật môn lên Phong Thần Bảng, cũng không đủ để lấp đầy Phong Thần Bảng, đến lúc đó ta và tam đệ lại phải khai chiến!" "Quan trọng nhất là, tam đệ đang làm chuyện nghịch thiên!

Thương triều suy vong đã là thiên số, tam đệ lại muốn nghịch thiên hành sự!" Những lời nói liên tiếp của Nguyên Thủy Thiên Tôn, khiến Thái Thanh Thánh nhân thở dài một tiếng, trong mắt hiện rõ vẻ bất đắc dĩ.

Thái Thanh Thánh nhân thong thả nói: "Nhị đệ, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề không phải là hạng người lương thiện, hợp tác với chúng không khác gì cầu da với hổ, đệ phải cẩn thận một chút!" "Đại huynh yên tâm!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trịnh trọng nói: "Kế sách của Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề có lợi hại, nhưng ta cũng không phải là kẻ ngốc dễ bắt nạt.

Nay Xiển giáo và Tây Phương Phật môn đều đang tích lũy sức mạnh, Xiển giáo sẽ không để mặc cho chúng bài bố." "Còn về tam đệ, nếu đến lúc đó thật sự ra tay tế ra Tru Tiên Kiếm Trận, ta sẽ không đứng nhìn đâu!

Nhị đệ, cứ yên tâm đi đi!" Thái Thanh Thánh nhân cuối cùng đã đồng ý với Nguyên Thủy Thiên Tôn, cùng đối phó với tam đệ bên cạnh những kẻ phản đồ phương Tây.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức vui mừng khôn xiết: "Đa tạ đại huynh!" .....

Chương 407

Tây Phương Phật môn, Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cũng đã phát hiện ra nội ưu của Đại Chu ở Tây Kỳ, mày nhíu chặt, sắc mặt khó coi.

"Sư huynh, phải làm sao bây giờ a!" Chuẩn Đề đạo nhân nay cũng có chút do dự.

Tiếp Dẫn đạo nhân bất đắc dĩ thở dài một hơi: "Năm xưa không nhân lúc Cơ Phát còn yếu mà giết đi, nay lại thành ra họa lớn!" "Đệ tử Xiển giáo ra người không ra sức, hoàn toàn tùy cơ hành động, nếu không có Thân Công Báo ở đó, tổn thất của Xiển giáo e là ít hơn Phật môn ta.

Cứ như thế này, không phải là cách hay a!" Chuẩn Đề đạo nhân than thở một tiếng.

Tiếp Dẫn đạo nhân trầm giọng nói: "Nguyên Thủy không phải kẻ ngốc, hắn biết ta muốn để Xiển giáo và Tiệt giáo đấu nhau, nên mới ra lệnh cho Xiển giáo như vậy!" "Nay chỉ có một bên ra tay, nếu không Nguyên Thủy vẫn sẽ bảo lưu thực lực!" Nghe lời của Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân nhíu mày nói: "Bây giờ ra tay có phải hơi sớm không?" "Không sớm đâu, nếu còn đợi nữa, e rằng Bá Ấp Khảo và Cơ Phát ở Đại Chu ở Tây Kỳ sẽ bắt đầu thật sự tranh giành vương vị!" "Đến lúc đó, bất kể ai thành công, đối với địa vị của Tây Phương Phật môn đều có ảnh hưởng lớn!" "Sư huynh, nhưng nếu do Phật môn ta đi đầu khai chiến, Phật môn ta e là sẽ tổn thất thảm trọng a!" Tây Phương Phật môn sở dĩ vẫn chưa ra tay, chính là vì nguyên nhân này, vì lợi ích to lớn mới mưu đồ Phong Thần lượng kiếp, nếu tổn thất quá lớn, có chút được không bù mất.

Tiếp Dẫn đạo nhân trầm tư sau: "Nay vì Thân Công Báo nhập thế, Phật môn ta không thể trốn khỏi Phong Thần lượng kiếp, đã như vậy, tổn thất một chút cũng là chuyện bình thường, quan trọng nhất là thu hoạch." "Nếu do Phật môn ta chính thức khai chiến, có thể để Thân Công Báo sắp xếp, đến lúc đó tin rằng Nguyên Thủy cũng không có gì để nói!" "Dù sao Thân Công Báo mới là trụ cột của Đại Chu ở Tây Kỳ!" Nghe lời của Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân gật đầu, hiểu rằng chỉ có sau khi đại chiến có người chết, mới có thể nhân cơ hội chiếm lấy lợi ích.

Nay Tây Phương Phật môn không có nhiều cao thủ, sắp xếp kẻ yếu ở phía trước, kẻ mạnh ở phía sau, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không thể nói gì.

"Được, nếu đã như vậy, vậy Tây Phương Phật môn ta sẽ đi đầu dẫn phát Phong Thần lượng kiếp lần này!" Chuẩn Đề đạo nhân cuối cùng đã đồng ý.

Sau khi Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân quyết định, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã đến Tây Phương Phật môn.

"Hai vị đạo hữu, bản thánh đã thuyết phục đại huynh ra tay ngăn cản Tru Tiên Kiếm Trận của tam đệ ta!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nói thật.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lập tức vui mừng: "Như vậy thật sự quá tốt rồi!" "Bản thánh đã làm những gì cần làm, hai vị không phải cũng nên có chút biểu hiện sao!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng nhìn Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, ý tứ trong lời nói không cần nói cũng rõ.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân nhìn nhau: "Nguyên Thủy Thiên Tôn xin yên tâm, bản thánh và sư huynh đã thương nghị, quyết định do Phật môn ta khai mở cuộc chiến cuối cùng của Phong

Thần đại chiến này!" "Ồ?" Trong mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn lóe lên một tia kinh ngạc, vạn lần không ngờ Tây Phương Nhị Thánh lại làm như vậy, sau đó nhẹ nhàng nói: "Như vậy rất tốt, Xiển giáo ta tất sẽ phối hợp!" "Nguyên Thủy Thiên Tôn cứ chờ tin tốt đi!" Tiếp Dẫn đạo nhân cười híp mắt nói một câu, sau đó Nguyên Thủy Thiên Tôn hài lòng gật đầu, rồi xoay người rời đi, trở về Ngọc Hư Cung ở Côn Luân Sơn.

"Thiên Long Bát Bộ mau đến gặp bản thánh!" Ngay sau đó, Tiếp Dẫn đạo nhân liền truyền ra một đạo pháp chỉ, gọi Thiên Long Bát Bộ Hộ pháp của Phật môn đến.

"Bái kiến Tiếp Dẫn Phật chủ, Chuẩn Đề Phật mẫu!" Thiên Long Bát Bộ Hộ pháp cung kính hành lễ.

Thiên Long Bát Bộ Hộ pháp, lần lượt là Thiên Hộ pháp, Long Hộ pháp, Dạ Xoa Hộ pháp, Càn Thát Bà Hộ pháp, A Tu La Hộ pháp, Già Lâu La Hộ pháp, Khẩn Na La Hộ pháp, Ma Hô La Già Hộ pháp.

Tám vị Hộ pháp này, là sức mạnh đỉnh cao của các đệ tử Phật môn, tu vi vừa đạt đến Đại La Kim Tiên.

Nay Đại Thương có các cường giả Đại La Kim Tiên tọa trấn, ngoài Dương Tiễn, Viên Hồng ra, không có một ai đạt đến Đại La Kim Tiên.

Dùng Thiên Long Bát Bộ Hộ pháp để phát động cuộc chiến cuối cùng của Phong Thần, là tốt nhất, như vậy vừa có thể chém giết đối phương của Xiển giáo, vừa có thể che chở cho đệ tử Phật môn, sao lại không làm chứ!

"Lần này gọi các ngươi đến, có việc quan trọng cần giao cho!" Chuẩn Đề đạo nhân đi thẳng vào vấn đề.

Thiên Long Bát Bộ Hộ pháp cung kính nói: "Xin Phật mẫu phân

phó!" "Nay sát kiếp đã đến giai đoạn cuối cùng, hãy suất lĩnh vạn ngàn Phật tử, mau chóng đến Tam Sơn Quan, giúp đỡ Thân Công Báo, đối với các cường giả của Tiệt giáo Đại Thương, giết không tha!" Chuẩn Đề đạo nhân giao phó.

Ánh mắt của Thiên Long Bát Bộ Hộ pháp hơi ngưng lại: "Tuân Phật mẫu pháp chỉ!" "Nhớ kỹ, nếu gặp phải cường giả không thể địch lại, lập tức giả vờ bị thương không địch lại, để Thân Công Báo sắp xếp người của Xiển giáo lên trận, nhất định phải bảo vệ tốt sức mạnh của Phật môn ta!" Tiếp Dẫn đạo nhân dặn dò.

"Hiểu rõ!" Thiên Long Bát Bộ Hộ pháp lập tức đồng ý, sau đó chỉnh đốn Phật tử của Phật môn, trực tiếp đến Tam Sơn Quan.

Nhìn bóng lưng của Thiên Long Bát Bộ Hộ pháp rời đi, Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân nhìn nhau, trên mặt đều hiện lên nụ cười mãn ý.

Một tay của Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân không thể nói là không âm hiểm độc ác.

Khai chiến thì khai chiến!

Nhưng sau khi Phật môn khai chiến, gặp kẻ yếu thì chém giết, gặp kẻ mạnh thì giả vờ bị thương.

Như vậy, Thân Công Báo liền có thể nhân cơ hội đề xuất để Xiển giáo lên trận, người của Tây Phương Phật môn đã bị thương rồi, đệ tử Xiển giáo không lên, chẳng lẽ muốn đệ tử Tây Phương Phật môn lên trận sao?

Cho dù Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thanh Thánh nhân có ở đây, cũng không thể nói gì. .....

Thiên Long Bát Bộ Hộ pháp suất lĩnh vạn ngàn Phật tử đến Tam Sơn Quan, lập tức thu hút sự chú ý của Tô Dự và Thông Thiên giáo

chủ.

"Phật môn cuối cùng cũng không nhịn được mà muốn ra tay rồi!" Trong mắt Thông Thiên giáo chủ lóe lên một tia sáng lạnh.

"Thiên Long Bát Bộ Hộ pháp, tám vị Đại La Kim Tiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lần này đã bỏ ra vốn liếng lớn a!" Tô Dự khẽ cười nói.

Thông Thiên giáo chủ lạnh lùng hừ một tiếng: "Bản thánh sẽ thông báo cho các đệ tử đời thứ hai của Tiệt giáo đến Tam Sơn Quan!" "Thông Thiên giáo chủ, các đệ tử đời thứ hai đến Tam Sơn Quan có thể, nhưng phải lặng lẽ đến, nếu không Đại Thương tuyên chiến, những đệ tử của Tây Phương Phật môn kia tuyệt đối không dám ra tay đâu!" Tô Dự dặn dò một tiếng.

Ánh mắt của Thông Thiên giáo chủ thay đổi: "Tô Dự Thiên Đế muốn chủ động tuyên chiến?" "Ai dẫn phát cuộc đại chiến cuối cùng cũng là dẫn phát, không thể để Tây Phương Phật môn và Xiển giáo giành được tiên cơ!" Tô Dự mỉm cười nói.

Thông Thiên giáo chủ trầm ngâm một lát: "Nhưng nay Vạn Tiên Trận của Tiệt giáo chưa bố trí xong, một khi khai chiến, e rằng Đại Thương căn bản không phải là đối thủ a!" "Thông Thiên giáo chủ yên tâm, trẫm đã đồng ý liên minh với ngài, tự nhiên có tính toán của trẫm!" Tô Dự nhẹ nhàng nói một câu, sau đó ánh mắt nhìn về một hướng nào đó: "Thanh Sính, Bạch Chính, Lục Nhĩ, Vô Chi Kỳ mau đến gặp bản tọa!" Sắc mặt của Thông Thiên giáo chủ hơi thay đổi: "Tô Dự Thiên Đế, chẳng lẽ định..." "Không sai, Thiên Đình đã im lặng quá lâu rồi, cũng nên danh chính ngôn thuận nhập kiếp!

Đã nhập kiếp, không thể không có thu hoạch gì, các Đại La Kim Tiên của Phật môn và Xiển giáo là mục tiêu tốt nhất!" Tô Dự cười nhạt nói.

"Hù!" Thông Thiên giáo chủ vạn lần không ngờ khẩu vị của Tô

Dự Thiên Đế lại lớn đến vậy, trực tiếp muốn diệt sát Đại La Kim Tiên: "Tô Dự Thiên Đế, thật là một nước cờ lớn a!" "Mục tiêu của trẫm không chỉ có những Đại La Kim Tiên này đâu!" Tô Dự ung dung liếc nhìn Tu Di Sơn, Côn Luân Sơn, Thủ Dương Sơn, lẩm bẩm nói: "Chuẩn Thánh có thể không nhập sát kiếp, nhưng trẫm lại muốn mấy tôn Chuẩn Thánh nhập Phong Thần Bảng!" "....." Nghe vậy, đồng tử của Thông Thiên giáo chủ đột nhiên co rút rồi giãn ra, xem ra ông đã quá coi thường khẩu vị của Tô Dự Thiên Đế.

"Ngày xưa ở Tử Tiêu Cung, trẫm đã lưu lại một tôn thiện thi của Chuẩn Đề, nay trẫm lại để mắt đến thiện thi của Tiếp Dẫn, Thông Thiên giáo chủ thấy thế nào?" Tô Dự hỏi một câu không gây kinh ngạc thì không thôi.

Thông Thiên giáo chủ ngạc nhiên nói: "Chẳng lẽ ngài định đưa thiện thi của Tiếp Dẫn vào Phong Thần Bảng sao?

Không thể nào!" "Thứ trẫm muốn, chưa bao giờ thất thủ!" "Bái kiến sư tôn!" "Bái kiến Đại Thiên Tôn!" "Bái kiến chủ nhân!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ đi trước, Thanh Sính, Bạch Chính theo sát phía sau.

Tô Dự gật đầu: "Nghỉ ngơi lâu như vậy, cũng nên ra ngoài hoạt động gân cốt rồi!" "Sư tôn, ý của người là để con đến Tam Sơn Quan chơi một chút?" Hai mắt Lục Nhĩ Mỹ Hầu lóe lên một tia sáng, lập tức vui mừng hỏi.

Hiển nhiên, thời gian tu luyện khô khan đã khiến Lục Nhĩ Mỹ Hầu có chút không nhịn được nữa.

"Không sai!" Tô Dự cười nhẹ nhàng gật đầu: "Phật môn đã phái ra Thiên Long Bát Bộ Hộ pháp, cùng vạn ngàn Phật tử, bản tọa cho phép các ngươi chọn một ngàn Thiên tướng trong Thiên Đình, đến Tam Sơn Quan!" "Đệ tử nhất định không làm nhục sư mệnh!" Lục Nhĩ Mỹ

Hầu vội vàng nói.

"Cẩn tuân chủ nhân pháp chỉ!" "Cẩn tuân Đại Thiên Tôn pháp chỉ!" Thanh Sính, Bạch Chính, Vô Chi Kỳ hướng Tô Dự chắp tay, phát ra những lời thề thốt chắc nịch.

"Trẫm, đối với các ngươi chỉ có một yêu cầu!" Tô Dự mỉm cười nhìn Lục Nhĩ Mỹ Hầu và bốn người: "Phía Đại Chu ở Tây Kỳ, những kẻ dưới Đại La Kim Tiên hậu kỳ, không được ra tay, còn lại toàn bộ gửi hết lên Phong Thần Bảng cho trẫm, một người cũng không được thiếu!

Hiểu chưa?" "Hiểu rõ!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Thanh Sính, Bạch Chính, Vô Chi Kỳ thần sắc căng thẳng, nghiêm nghị nói.

"Đi đi!" Cùng với lời nói của Tô Dự, Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Thanh Sính, Bạch Chính, Vô Chi Kỳ bốn người ứng tiếng cáo lui, từ từ rời khỏi tầm mắt của Tô Dự và Thông Thiên giáo chủ.

Nhìn bóng lưng của Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Thanh Sính, Bạch Chính, Vô Chi Kỳ, trong mắt Thông Thiên giáo chủ tràn đầy vẻ hâm mộ: "Thật hâm mộ Tô Dự Thiên Đế có nhiều thuộc hạ tu vi cao cường như vậy!" "Sau này Tiệt giáo cũng sẽ có!" Tô Dự không hề tự mãn, vẫn giữ nụ cười nhàn nhạt như ban đầu.

Chương 408

"Vậy bản thánh xin mượn lời tốt của Tô Dự Thiên Đế!" Thông Thiên giáo chủ cười cười, sau đó khẽ nhíu mày, hỏi: "Tô Dự Thiên Đế vừa mới nói muốn đưa thiện thi của Tiếp Dẫn vào Phong Thần Bảng, phải biết thiện thi tuy độc lập, nhưng lại nằm trong sự khống chế của Tiếp Dẫn!

Cho dù chém giết nó, chân linh trong thiện thi cũng sẽ bị Tiếp Dẫn thu hồi!" "Thông Thiên giáo chủ có từng nghe qua Ngũ Sắc Thần Quang chưa?" Tô Dự ung dung hỏi.

"Ngũ Sắc Thần Quang?" Thông Thiên giáo chủ khẽ nhíu mày.

Tô Dự giải thích: "Đại đệ tử của trẫm là Khổng Tuyên, cũng là Tử Vi Đế quân, có thiên phú thần thông Ngũ Sắc Thần Quang." "Ngũ Sắc Thần Quang có thể làm gì được thiện thi của Tiếp Dẫn?" Thông Thiên giáo chủ có chút hoài nghi.

"Ngũ Sắc Thần Quang, trong ngũ hành, không vật gì không quét, không vật gì không phá.

Chỉ cần Khổng Tuyên có thể chém giết thiện thi của Tiếp Dẫn đạo nhân, thu lấy chân linh của thiện thi, lượng Tiếp Dẫn lúc đó, đến khi bị đưa vào Phong Thần Bảng, Tiếp Dẫn cũng không có kế sách gì!" Tô Dự bình tĩnh nói.

Thông Thiên giáo chủ sững sờ: "Thần thông thật đáng sợ!" "Cho nên Thông Thiên giáo chủ yên tâm đi!

Phong Thần lượng kiếp lần này, Tây Phương Phật môn và Xiển giáo tất sẽ đại bại, thậm chí cả Nhân giáo cũng không ngoại lệ!" Tô Dự bình thản nói.

Nghe đến Nhân giáo, ánh mắt của Thông Thiên giáo chủ hơi tối lại, sau đó cười chắp tay: "Vậy bản thánh ở đây xin chúc mừng Tô Dự Thiên Đế trước!" "Đồng hỉ đồng hỉ!" Tô Dự mỉm cười đáp lễ.

Phong Thần lượng kiếp chưa kết thúc, Tô Dự Thiên Đế và Thông Thiên giáo chủ đã bắt đầu chúc mừng lẫn nhau, nếu để Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn biết được, cũng không biết sẽ có cảm giác gì. .....

Cùng với việc Lục Nhĩ Mỹ Hầu và bốn người suất lĩnh một ngàn Thiên tướng đến, Khương Tử Nha lập tức biết được ý của Tô Dự Thiên Đế và Thông Thiên giáo chủ, liền quyết định ngay lập tức chấm dứt cuộc chiến đấu như trò hề này.

Khương Tử Nha không chút do dự viết một phong chiến thư, giao cho Na Tra và Ngao Bính, lệnh cho họ dùng cách kiêu ngạo nhất, đưa đến tay Thân Công Báo.

Na Tra và Ngao Bính thương nghị xong, liền đến doanh trại của Đại Chu ở Tây Kỳ.

"Hống!" Trước doanh trại của Đại Chu ở Tây Kỳ, Ngao Bính trực tiếp hóa thành một con Thất Trảo Kim Long, ngửa mặt lên trời gầm dài một tiếng, thu hút sự chú ý của người của Tây Phương Phật môn và Xiển giáo trong Đại Chu ở Tây Kỳ.

Chỉ thấy, Na Tra nhảy lên, đứng trên đầu rồng của Ngao Bính, không ngừng lượn vòng trên không trung.

"Vút!" Đợi đến khi trong Đại Chu ở Tây Kỳ tập trung đại bộ phận người tu luyện, hai tay Na Tra lóe lên ánh sáng, Càn Khôn Cung xuất hiện trong tay, chiến thư được buộc vào một mũi tên bình thường, phá không bắn ra.

Mũi tên ngưng tụ linh lực Thái Ất Kim Tiên của Na Tra, trực tiếp

bắn vào quân kỳ của Đại Chu ở Tây Kỳ.

"Lũ đạo sĩ lừa ngốc giả từ bi, Quốc sư Đại Thương ta hạ chiến thư, hoặc là tiếp nhận, hoặc là đầu hàng!" Lời nói kiêu ngạo của Na Tra vang vọng khắp doanh trại của Đại Chu ở Tây Kỳ, sau đó Ngao Bính liền bay vút đi, từ đầu đến cuối không có bất kỳ ai dám động thủ.

.....

Ai mà không biết Na Tra và Ngao Bính là người của Tô Dự Thiên Đế bệ hạ!

Đừng nói là đánh không lại đối phương, cho dù có thể đánh, ai dám ra tay giết Na Tra và Ngao Bính!

E rằng ngay cả Thánh nhân cũng không có lá gan đó!

Nếu không, với tính cách bao che khuyết điểm của Tô Dự Thiên Đế, dù lên trời xuống đất, cũng không thể yên ổn!

Vì vậy, những người ở Đại Chu ở Tây Kỳ chỉ có thể gắng gượng kìm nén sự phẫn nộ trong lòng.

Tất nhiên, trong Xiển giáo cũng không phải tất cả mọi người đều phẫn nộ với Na Tra và Ngao Bính, ví dụ như Hoàng Thiên Hóa, Kim Tra, Mộc Tra.

Cha của Hoàng Thiên Hóa là Võ Thành vương Hoàng Phi Hổ của Đại Thương, nay trong lòng cũng khá khó xử.

Kim Tra và Mộc Tra, là huynh trưởng của Na Tra, cha của họ cũng ở phe Đại Thương.

May mà Thân Công Báo còn có chút nhân tính, từ đầu đến cuối đều không phái họ đối chiến với quân mã Đại Thương.

Nào biết đâu, Thân Công Báo là nể mặt Na Tra, phải biết Na Tra là đệ tử của Tô Dự Thiên Đế, mà Tô Dự Thiên Đế lại là ông chủ lớn

đứng sau hậu trường a!

"Rắc!" Lúc này, người của Phật môn rút mũi tên mà Na Tra bắn ra khỏi quân kỳ của Đại Chu ở Tây Kỳ, kết quả quân kỳ lập tức gãy đôi, rơi mạnh xuống đất.

Lập tức, vị người của Tây Phương Phật môn vừa rút mũi tên, đã thành công thu hút ánh mắt phẫn nộ của các tướng sĩ Đại Chu ở Tây Kỳ.

Quân kỳ, đối với những tướng sĩ đầu rơi máu chảy, không chỉ là một lá cờ biểu thị thân phận, mà còn là vinh dự và tín ngưỡng, là trụ cột tinh thần của các tướng sĩ.

Vì vậy, trong mắt những tướng sĩ này, thà chết chứ tuyệt đối không để quân kỳ ngã xuống.

Hiển nhiên, vị người của Tây Phương Phật môn vừa rút ngọc giản khiến quân kỳ ngã xuống, không hiểu rõ ý nghĩa đại diện của quân kỳ.

Lúc này, Thân Công Báo vừa kết thúc tu luyện, bước ra khỏi doanh trại, thấy quân kỳ ngã xuống, lập tức nổi giận đùng đùng: "Ai dám?" Mặc dù cuộc đại chiến Thương-Chu này, là cuộc đấu đá giữa các Thánh nhân, do sát kiếp gây ra, chiến lực chủ yếu là người tu luyện của Tây Phương Phật môn, Xiển giáo.

Nhưng đó chỉ là cuộc đấu đá giữa các đạo thống, thắng bại thật sự của cuộc đại chiến Thương-Chu phải xem những tướng sĩ này.

"Sư thúc, con rút chiến thư thì..." Danh đệ tử Phật môn vừa rút mũi tên xuống, bị Thân Công Báo rống một tiếng liền ngây người ra, không hiểu vì sao Thân Công Báo lại nổi giận lớn như vậy.

"Người đâu, lôi tên này xuống cho bản thừa tướng, lôi kích ba ngày!" Thân Công Báo lửa giận ngùn ngụt hạ lệnh.

Thân Công Báo tuy nhập môn khá muộn, nhưng lại là đệ tử thân

truyền của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, trong Phật môn không ai dám không nghe theo mệnh lệnh của y.

"Sư thúc tha mạng a!" Đệ tử Phật môn vội vàng cầu xin.

Lôi kích ba ngày!

Dù là người tu luyện, tu thành La Hán kim thân, không chết cũng sẽ bị thương tới bản nguyên, không ai muốn chịu cảnh đó.

Nhưng Thân Công Báo không hề nể nang chút nào.

Lập tức, các đệ tử Phật môn liền lôi tên xui xẻo đáng thương kia xuống, thi triển pháp thuật, bắt đầu oanh kích liên hồi, truyền ra những tiếng hét thảm thiết.

"Ngây ra đó làm gì?

Còn không mau dựng quân kỳ lên!" Thân Công Báo trừng mắt nhìn các đệ tử Phật môn đang cầm cờ, tức giận quát lớn một tiếng, dọa cho những đệ tử đó vội vàng đi dựng lại quân kỳ của đại quân Tây Kỳ.

Thân Công Báo xoay người, hướng về phía các tướng sĩ, cúi người thật sâu: "Thứ lỗi cho đệ tử Phật môn làm việc không phải, bản thừa tướng thay mặt Phật môn, xin lỗi các vị!" "Thừa tướng nói quá lời rồi!" Thấy Thân Công Báo xử lý người của Phật môn nghiêm khắc như vậy, lửa giận trong lòng các tướng sĩ cũng tiêu tan, nay lại thêm Thân Công Báo xin lỗi như thế, họ càng thêm công nhận y.

Sau đó, Thân Công Báo nói thêm vài câu rồi trở về doanh trướng.

Chương 409

Một vị Phật tử cầm chiến thư do Na Tra đưa tới, tiến vào doanh trướng của Thân Công Báo: "Sư thúc, chiến thư của quốc sư Đại Thương gửi tới!" Lúc này, trên gương mặt Thân Công Báo không còn chút tức giận nào, trực tiếp mở chiến thư ra, bên trên viết nội dung như sau: "Bảy ngày sau, Đại Thương và Tây Kỳ quyết một trận tử chiến, mong các hạ quy tụ đệ tử Phật môn và Xiển Giáo, để tránh chậm trễ việc Tiệt Giáo tiễn các vị lên Phong Thần Bảng!" Lời lẽ trên chiến thư tuy bình thản nhưng lại tràn ngập vẻ kiêu ngạo mãnh liệt, đổi lại là bất kỳ ai khác cũng phải nổi giận.

"Quyết một trận tử chiến!?" Nhìn chiến thư trước mắt, ánh mắt Thân Công Báo không ngừng lóe lên.

Từ trước đến nay, y và Khương Tử Nha đã có một sự ăn ý ngầm, y mới vừa nhận lệnh của hai vị sư tôn trên danh nghĩa kia, Khương Tử Nha đã lập tức đề xuất khai chiến.

Nếu nói trong chuyện này không có vấn đề, Thân Công Báo có chết cũng không tin.

Hơn nữa, trong những trận chiến liên tiếp gần đây, đệ tử Tiệt Giáo ngã xuống không ít, trong tình huống này mà Khương Tử Nha lại muốn phát động quyết chiến, tất có người đứng sau chỉ thị.

"Khương Tử Nha khẩu khí thật lớn!" Thân Công Báo giả vờ nổi giận, đập mạnh xuống bàn.

Y đứng dậy, ánh mắt nhìn chằm chằm vào bản đồ Tam Sơn Quan, nhưng tâm tư lại âm thầm xoay chuyển.

Rốt cuộc là Thông Thiên giáo chủ chỉ thị hay Khương Tử Nha có người khác đứng sau!

Chẳng lẽ là Tô Dự Thiên Đế?

Thiên Long Bát Bộ hộ pháp vừa mới đến, Khương Tử Nha đã đưa chiến thư, e rằng đã sớm chuẩn bị xong!

Đối với y, chuyện này căn bản không quan trọng, nhiệm vụ của Tô Dự Thiên Đế giao cho y chính là tiễn Phật môn Tây phương và Xiển Giáo lên Phong Thần Bảng.

Nếu đã như vậy, không bằng nhân cơ hội này, trực tiếp tặng cho Khương Tử Nha một món quà lớn!

Còn việc hắn có nuốt nổi hay không, đó không phải là chuyện y có thể suy xét!

"Truyền lệnh xuống, triệu tập tất cả đệ tử dưới trướng Thánh nhân của Phật môn Tây phương và Xiển Giáo.

Đại Thương đã nhân danh Tiệt Giáo gửi chiến thư, vậy Phật môn chúng ta tự nhiên cũng không thể yếu thế!" Thân Công Báo vẻ mặt nghiêm nghị phân phó một tiếng, sau đó lại ra lệnh: "Để Thiên Long Bát Bộ hộ pháp bí mật quan sát trận doanh Đại Thương, Khương Tử Nha có động thái lớn như vậy, e rằng Tiệt Giáo đã đến không ít viện binh!" "Rõ!" Nghe Thân Công Báo phân phó, Phật tử lập tức đi ra ngoài thực thi theo sự sắp xếp của y.

Ngay khi Phật tử vừa rời khỏi doanh trướng, một luồng sức mạnh bí ẩn lặng lẽ lan ra, gần như trong nháy mắt bao trùm toàn bộ doanh trướng.

"Thân Công Báo!" Lời nói đột ngột vang lên khiến Thân Công Báo toàn thân chấn động, y mạnh mẽ quay người lại, bóng người hiện ra trước mắt không ai khác chính là Tô Dự Thiên Đế.

Thân Công Báo hơi sững sờ, rồi lập tức hoàn hồn, ánh mắt nhìn về phía cửa doanh trướng.

Tô Dự cười nhạt nói: "Thân Công Báo, không cần sợ hãi, trẫm đã thiết lập kết giới cách âm, dù là Thiên Đạo cũng không thể phát hiện ra tung tích của trẫm!" "Bái kiến Đại Thiên Tôn!" Nghe lời của Tô Dự, Thân Công Báo nhất thời thở phào nhẹ nhõm, vội vàng quỳ một gối xuống đất, giọng điệu cung kính như cũ.

"Thân Công Báo, không tệ!

Bây giờ càng lúc càng có phong thái của một thừa tướng rồi!" Vừa nói vừa cười, Tô Dự tùy tiện tìm một chỗ ngồi xuống, bình tĩnh nhìn Thân Công Báo.

"Đa tạ Đại Thiên Tôn khen ngợi, tiểu yêu có được ngày hôm nay, đều nhờ Đại Thiên Tôn tài bồi!" Thân Công Báo cảm kích nói.

Tô Dự lắc đầu: "Trẫm hôm nay tìm ngươi, là có một nhiệm vụ đặc biệt giao cho ngươi, nếu thành công, trẫm sẽ ban thêm cho ngươi một mảnh vỡ Tai Chi pháp tắc!" "Đại Thiên Tôn cứ việc phân phó, tiểu yêu nhất định vào sinh ra tử, không từ nan!" Nghe lời của Tô Dự, ánh mắt Thân Công Báo lóe lên vẻ kích động, lại một mảnh vỡ Tai Chi pháp tắc, đó là bảo bối tốt!

Phải biết rằng, nhờ vào mảnh vỡ Tai Chi pháp tắc mà Tô Dự Thiên Đế ban cho trước đó, tu vi của Thân Công Báo hiện đã đạt đến tầng thứ Kim Tiên cảnh.

Đương nhiên, trong đó cũng không thể thiếu công lao của linh lực nồng đậm trên Tu Di Sơn ở Tây phương.

Nhưng phần lớn công lao vẫn thuộc về mảnh vỡ Tai Chi pháp tắc đó.

Tô Dự hài lòng gật đầu: "Trẫm muốn ngươi đến Tu Di Sơn ở Tây phương một chuyến, mời thiện thi của Tiếp Dẫn đạo nhân ra, trẫm định tiễn hắn lên Phong Thần Bảng!" "Hả?" Giọng nói của Tô Dự

như sấm sét chín tầng trời nổ vang trong đầu Thân Công Báo, y vạn lần không ngờ mục tiêu của nhiệm vụ lần này lại là thiện thi của vị sư tôn trên danh nghĩa kia.

Thấy Thân Công Báo ngẩn người, Tô Dự bình thản nói: "Ngươi không làm được?" "Đương nhiên không phải, có thể phục vụ cho Đại Thiên Tôn là vinh hạnh của tiểu yêu!

Chỉ là, vị đại sư tôn kia của con tính tình cẩn thận, nếu không có lợi ích đủ để ra tay, e là ngài ấy khó mà tự mình xuất thủ!" Thân Công Báo hoàn hồn, vội vàng giải thích.

Tô Dự cười nhạt một tiếng: "Vậy phải xem uy lực của Tai Chi pháp tắc rồi!" "Đại Thiên Tôn xin hãy yên tâm, tiểu yêu nhất định sẽ dốc toàn lực, mời thiện thi của đại sư tôn ra!" Cắn răng một cái, Thân Công Báo trực tiếp đồng ý, trong lòng kiên định, lần này nhất định phải hoàn thành nhiệm vụ Tô Dự Thiên Đế giao phó.

Thấy Thân Công Báo như vậy, Tô Dự hài lòng gật đầu: "Một canh giờ sau, Tử Vi Đế Quân sẽ đại diện cho Thiên Đình chính thức nhập kiếp, ngươi có thể lấy lý do này để mời thiện thi của Tiếp Dẫn ra!" "Tiểu yêu đã hiểu!" Theo tiếng nói của Thân Công Báo vừa dứt, Tô Dự khẽ phất tay áo, một mảnh vỡ tỏa ra ánh sáng rực rỡ bay đến trước mặt Thân Công Báo.

Mảnh vỡ lơ lửng trước mặt Thân Công Báo chính là mảnh vỡ Tai Chi pháp tắc mà y hằng ao ước.

Rõ ràng, sự tin tưởng của Tô Dự đối với Thân Công Báo vẫn như cũ.

Ban đầu, Tô Dự đã đưa mảnh vỡ Tai Chi pháp tắc cho Thân Công Báo trước, mới để y bái nhập Tây phương giáo.

"Đa tạ Đại Thiên Tôn tin tưởng!" Thân Công Báo vô cùng cảm

kích, trong lòng âm thầm kiên định ý nghĩ phải báo đáp Tô Dự thật tốt, nhất định phải mời thiện thi của vị sư tôn danh nghĩa Tiếp Dẫn kia ra.

"Thân Công Báo, bây giờ hãy bắt đầu luyện hóa mảnh vỡ Tai Chi pháp tắc đi, sau đó đừng để trẫm thất vọng đấy!" Tô Dự cười cười, rồi biến mất trong doanh trướng của Thân Công Báo, từ đầu đến cuối không ai phát hiện ra Tô Dự đã từng ở trong trận doanh của Tây Kỳ Đại Chu.

Nhìn Tô Dự Thiên Đế biến mất trước mắt, Thân Công Báo vội vàng hô: "Người đâu!" "Thừa tướng!" Thị vệ bên ngoài doanh trướng nghe tiếng Thân Công Báo, liền đáp lời rồi bước vào.

"Truyền lệnh xuống, cảnh giới của bản thừa tướng có dấu hiệu đột phá, bất kỳ ai không có việc lớn, không được làm phiền bản thừa tướng!" Thân Công Báo nghiêm mặt nói.

Thị vệ đáp lời: "Tuân lệnh!" Sau đó, thị vệ liền xoay người rời khỏi doanh trướng.

Lập tức, Thân Công Báo ngồi xếp bằng, vận chuyển linh lực trong cơ thể, bắt đầu không ngừng luyện hóa mảnh vỡ Tai Chi pháp tắc, khí tức của cả người không ngừng tăng lên.

Những năm qua, Thân Công Báo được Phật môn Tây phương dốc sức bồi dưỡng, một thân tu vi đã vững chắc ở đỉnh phong Kim Tiên cảnh, sau đại chiến Thương Chu, y vẫn luôn không thể phá vỡ bình cảnh để tấn thăng lên Thái Ất Kim Tiên cảnh.

Nay có mảnh vỡ Tai Chi pháp tắc do Tô Dự Thiên Đế ban cho, Thân Công Báo tin rằng mình nhất định có thể đột phá, gia nhập vào hàng ngũ Thái Ất Kim Tiên.

"Ầm!" Cùng với việc không ngừng luyện hóa mảnh vỡ Tai Chi pháp tắc, cuối cùng sau nửa canh giờ, khí thế toàn thân Thân Công Báo

bỗng nhiên bùng phát dữ dội, tinh khí thần của cả người trực tiếp phá vỡ bình cảnh Kim Tiên, bước vào tầng thứ Thái Ất Kim Tiên.

Khí thế dâng trào mãnh liệt lập tức gây ra sự chấn kinh và chú ý của các phe phái trong cuộc chiến Thương Chu!

"Thân Công Báo sư thúc đột phá rồi sao?" "Thân Công Báo sư thúc không hổ là đệ tử thân truyền của Phật chủ và Phật mẫu, nhanh như vậy đã đột phá Thái Ất Kim Tiên!" "Ai nói không phải chứ!

Ban đầu khi Thân Công Báo sư thúc mới nhập Phật môn chúng ta, tu luyện còn không bằng ta!" Các đệ tử Phật môn Tây phương ai nấy đều vui mừng bàn tán, nhưng đệ tử Xiển Giáo lại không vui như vậy.

Dù đệ tử Xiển Giáo và đệ tử Phật môn Tây phương cùng một trận doanh, nhưng nếu không phải mệnh lệnh của Nguyên Thủy Thiên Tôn, họ chẳng thèm hợp tác với đám lừa trọc phản đồ của Phật môn Tây phương này.

Tuy nhiên, các đệ tử Xiển Giáo cũng khá hiểu cho Nguyên Thủy Thiên Tôn, dù sao tất cả những gì Nguyên Thủy Thiên Tôn làm cũng là để họ có thể vượt qua sát kiếp.

Nào hay biết, Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ là vì thống khổ của chính mình.

Chương 410

Thánh nhân đều biết, đạo thống mạnh thì bản thân mạnh.

Chỉ khi đạo thống vững chắc, Thánh nhân mới có thể tiến bộ nhanh hơn.

Vì vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn vì thực lực và thể diện của bản thân mà ngày càng trở nên không từ thủ đoạn.

Nếu không phải Tô Dự kiêng dè Thiên Đạo, y đã ra tay, cưỡng ép xóa sổ hắn.

Tô Dự có công pháp tuyệt sát như 《Nhất Trảm Vạn Đạo》, dù Thiên Tôn là Thiên Đạo Thánh nhân, cũng căn bản không có đường sống.

Bên phía Đại Thương cảm nhận được sự đột phá của Thân Công Báo, chỉ hơi kinh ngạc một chút, sau đó hoàn toàn không để ý, phải biết rằng đây là sát kiếp, một Thái Ất Kim Tiên có thể có tác dụng gì, quan trọng nhất vẫn là chiến lực ở tầng thứ Đại La Kim Tiên.

Chỉ có Khương Tử Nha bất đắc dĩ lắc đầu, thở dài một hơi, biết rằng mình e là thật sự không phải người có tài tu tiên, so với Thân Công Báo thì chênh lệch quá xa.

May mà tính tình Khương Tử Nha khá phóng khoáng, nếu không việc Thân Công Báo đột phá lúc này, tất sẽ khiến trong lòng ông hình thành khúc mắc, ngày sau có khả năng sẽ nảy sinh tâm ma.

Thanh thế đột phá của Thân Công Báo, theo thời gian trôi qua dần dần lắng xuống, nhưng thiên địa linh khí lại bị điên cuồng hấp thu.

Rõ ràng, Thân Công Báo đang ổn định cảnh giới.

Vào lúc này, bầu trời phía bắc đột nhiên xuất hiện một vệt ráng

tím, thu hút ánh mắt của cả hai trận doanh Thương và Chu.

"Hú!" Một tiếng kêu vang vọng, một bóng người màu tím ngưng tụ giữa bầu trời, chậm rãi bước về phía Tam Sơn Quan.

"Tử Vi Đế Quân!?" Trong hai trận doanh Thương và Chu, đột nhiên vang lên một tràng xôn xao, ánh mắt mọi người đều dán chặt vào bóng người đột ngột xuất hiện kia.

Lúc này, Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Dương Tiễn, Na Tra, Ngao Bính từ trong trận doanh Đại Thương nhảy ra, đến trước mặt bóng người màu tím kia, cung kính nói: "Gặp qua đại sư huynh!" Quả nhiên là Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên!

Các đệ tử Tiệt Giáo trong quân Đại Thương nhất thời mừng như điên, vị Tử Vi Đế Quân này được mệnh danh là cường giả số một dưới Thánh nhân, ngay cả lão tổ Long tộc là Chúc Long cũng không dám chắc có thể chiến thắng Tử Vi Đại Đế!

Lần Phong Thần đại chiến này, nếu có Tử Vi Đế Quân trợ giúp, chẳng phải Tiệt Giáo thắng chắc rồi sao!

Đúng như câu nói, có người vui thì có kẻ buồn!

Đệ tử Tiệt Giáo bên Đại Thương vui mừng, điều đó có nghĩa là đệ tử Phật môn Tây phương và Xiển Giáo bên Tây Kỳ Đại Chu sắp gặp xui xẻo!

Thiên Long Bát Bộ hộ pháp của Phật môn và Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo khi biết người đến là Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, sắc mặt ai nấy đều trở nên vô cùng khó coi, bên họ đáng thương đến mức một Chuẩn Thánh cũng không có, nếu Tử Vi Đế Quân ra tay, chẳng phải đồng nghĩa với việc thua chắc rồi sao!

"Các vị sư huynh đệ tiến bộ không nhỏ nhỉ!

Xem ra sau này sư huynh không cần phải dạy dỗ nữa rồi!" Nhìn

sự tiến bộ của Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Dương Tiễn, Na Tra, Ngao Bính bốn người, Khổng Tuyên gật đầu, nói một câu nhẹ bẫng.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Dương Tiễn, Na Tra, Ngao Bính bốn người nhìn nhau, không khỏi nuốt nước bọt, cười gượng nhìn Khổng Tuyên.

Rõ ràng, Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Dương Tiễn, Na Tra, Ngao Bính đều không hề kinh ngạc trước sự chỉ bảo của Khổng Tuyên!

"Đi thôi!" Thấy bốn người như vậy, Khổng Tuyên cười cười, sau đó hạ xuống bên trận doanh Đại Thương.

"Bái kiến Tử Vi Đế Quân!" Khương Tử Nha dẫn theo tất cả tướng sĩ Đại Thương, đệ tử Tiệt Giáo, người của Thiên Đình đồng loạt chắp tay hành lễ với Tử Vi Đế Quân.

Khổng Tuyên khẽ gật đầu, phất tay áo nói: "Tìm cho bản đế một doanh trướng yên tĩnh, đến lúc cần ra tay, bản đế tự nhiên sẽ ra tay, bất kỳ ai cũng không được làm phiền bản đế!" Câu nói của Khổng Tuyên chỉ nhắm vào những người không liên quan, hắn không có nhiều thời gian để đối mặt với nhiều người như vậy.

"Vâng!" Khương Tử Nha vội vàng nói: "Đế quân xin mời đi theo ta!" Dưới sự dẫn dắt của Khương Tử Nha, Khổng Tuyên được sắp xếp vào một doanh trướng yên tĩnh, Lục Nhĩ Mỹ Hầu sắp xếp mấy vị Thiên tướng canh gác doanh trướng.

Do sự xuất hiện của Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, Khương Tử Nha bây giờ đang chỉnh đốn binh mã, khích lệ sĩ khí của các tướng sĩ, chuẩn bị cho trận quyết chiến sắp tới.

Các tướng sĩ biết tin Tử Vi Đế Quân đến, cũng tràn đầy tự tin, ai nấy đều hăng hái xoa tay, nóng lòng muốn cùng tướng sĩ Đại Chu khai chiến!

Bên phía Tây Kỳ Đại Chu, Thân Công Báo không biết Tử Vi Đế

Quân Khổng Tuyên đã đến, nhưng bên ngoài doanh trướng đã tụ tập Thiên Long Bát Bộ hộ pháp của Phật môn và Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo, đang chờ y xuất quan.

"Hù!" Không biết qua bao lâu, Thân Công Báo cuối cùng cũng thở ra một hơi thật dài, chậm rãi mở hai mắt ra.

Rõ ràng, cảnh giới của Thân Công Báo đã hoàn toàn ổn định ở Thái Ất Kim Tiên.

"Người đâu!" Thân Công Báo đứng dậy, khẽ gọi một tiếng.

Thiên Long Bát Bộ hộ pháp của Phật môn và Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo bên ngoài doanh trướng nghe thấy tiếng của Thân Công Báo, lập tức nóng lòng xông vào doanh trướng của y.

Hành động lớn như vậy khiến Thân Công Báo nhíu mày: "Có chuyện gì mà hoảng hốt như vậy!?" "Đại sự không hay!

Bên Đại Thương có viện binh rồi!" Thiên hộ pháp đi đầu báo cáo.

Thân Công Báo nhíu mày, biết rõ còn cố hỏi: "Thần thánh phương nào mà có thể khiến các ngươi hoảng sợ thành ra thế này!?" "Thiên Đình Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên!" Quảng Thành Tử giọng điệu ngưng trọng nói.

"Hả?" Thân Công Báo giả vờ kinh hãi: "Gay go rồi!

Bây giờ bên ta căn bản không có Chuẩn Thánh nào, phải làm sao bây giờ!" "Không chỉ vậy, trước đó khi chúng ta nhận lệnh quan sát trận doanh Đại Thương, còn phát hiện ra Lục Nhĩ Thần Tướng, Vô Chi Kỳ Thần Tướng, Thanh Sính Hộ Pháp và Bạch Chính Hộ Pháp của Thiên Đình!" Long hộ pháp tiếp lời.

Trên mặt Thân Công Báo hiện lên một mảng u ám, sắc mặt trở nên vô cùng khó coi, y đi đi lại lại trong doanh trướng, ra vẻ đang suy nghĩ đối sách.

Bên Đại Thương bây giờ xuất hiện năm vị nhân vật Chuẩn Thánh, với thực lực Hỗn Nguyên Kim Tiên, nếu không có nhân vật tương ứng kiềm chế, đối với những người dưới Đại La Kim Tiên tuyệt đối là một vũ khí giết người hàng loạt!

"Quảng Thành Tử đạo hữu, xin hãy nhanh chóng đến núi Côn Lôn, bẩm báo tình hình ở Tam Sơn Quan cho Nguyên Thủy Thiên Tôn, hy vọng Thánh nhân có thể phái Nhiên Đăng đạo nhân của quý giáo, cùng với Nam Cực Tiên Ông đến!

Nếu có thể, xin hãy mời cả Huyền Đô Đại Pháp Sư của Nhân Giáo!" Thân Công Báo suy nghĩ một hồi, nếu Thiên Đình đã đến nhiều Chuẩn Thánh như vậy, thì tất nhiên phải đưa ra số người tương ứng, không phải để Đại Chu chiến thắng, mà là để tiễn người của Xiển Giáo lên Phong Thần Bảng!

"Vậy Phật môn không có ý định gì sao?" Quảng Thành Tử nhíu mày.

"Đương nhiên là không!" Thân Công Báo không do dự nói: "Tử Vi Đế Quân giao cho Phật môn chúng ta, ngoài ra Phật môn chúng ta sẽ phái thêm một vị Chuẩn Thánh!" "Báo cho sư tôn thì không vấn đề gì, nhưng sư tôn có đồng ý phái Nhiên Đăng phó giáo chủ và Nam Cực Tiên Ông sư huynh đến hay không, bản tọa không biết!" Ánh mắt Quảng Thành Tử lóe lên, rồi đồng ý.

"Đám người Xiển Giáo này đã chịu nhiều thiệt thòi, cũng trở nên tinh ranh hơn, không thấy thỏ không thả chim ưng!" Ánh mắt Thân Công Báo ngưng lại, rồi cười khẽ: "Không sao, đạo hữu chỉ cần báo tin cho Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thánh nhân quyết định thế nào, tự nhiên chúng ta không thể can thiệp được!" "Còn Huyền Đô sư huynh trước giờ không tranh với đời, chúng ta khó mời được, e rằng cần đến tài ăn nói của Thân Công Báo đạo hữu mới được!" Quảng Thành Tử

khẽ nói.

Thân Công Báo cười khẽ: "Không vấn đề, ta sẽ đích thân đi một chuyến đến Thủ Dương Sơn, mời Huyền Đô Đại Pháp Sư xuống núi!" Đám người này sợ rằng không biết sự lợi hại của Thân Công Báo, lại để Thân Công Báo đi mời người!

Thân Công Báo đích thân ra tay, một câu "Đạo hữu, xin dừng bước", Huyền Đô Đại Pháp Sư cứ chờ bị tiễn lên Phong Thần Bảng đi!

Nhiệm vụ Tô Dự Thiên Đế giao cho, vốn không có ý định nhắm vào Huyền Đô Đại Pháp Sư, nhưng nếu Quảng Thành Tử đã đùn đẩy như vậy, y cũng không khách khí!

Chương 411

"Khi bản thừa tướng không có ở đây, Phật môn và Xiển Giáo không được gây xích mích, nếu để bản thừa tướng biết được, nhất định sẽ xử theo quân pháp!" Thân Công Báo trước khi đi để lại một câu cảnh cáo, có vẻ là để ổn định quân tâm, nhưng lại gieo một mầm họa sâu sắc giữa Phật môn và Xiển Giáo.

Câu nói này, chỉ cần đệ tử Xiển Giáo và Phật môn suy ngẫm kỹ, sẽ phát hiện ra rằng chỉ cần không để Thân Công Báo biết là được, như vậy liệu họ có còn kiêng dè gì không! … Thủ Dương Sơn.

Một nam tử trẻ tuổi đang vận chuyển linh lực, điều khiển Tam Muội Chân Hỏa, luyện chế đan dược, hiện đã đến bước cuối cùng của việc luyện đan.

"Huyền Đô đạo hữu!" Đúng lúc này, một giọng nói du dương từ cổng Thủ Dương Sơn truyền đến, khiến ánh mắt nam tử trẻ tuổi ngưng lại, nhìn về phía phát ra âm thanh.

"Ầm ầm!" Một tiếng nổ dữ dội vang lên, nơi nam tử trẻ tuổi đang đứng lập tức bị một đám khói đen bao phủ, Tam Muội Chân Hỏa phiêu đãng ra ngoài.

Cảm nhận được luồng khí lãng cuồn cuộn đó, Thân Công Báo đang phi nhanh lập tức dừng bước, trong lòng vô cùng khó hiểu, chuyện gì đã xảy ra?

Mới vừa rồi còn đang yên ổn, sao lại đột nhiên nổ tung?

"Khụ khụ khụ!" Lúc này, nam tử trẻ tuổi lúc nãy từ trong làn khói đen cuồn cuộn bước ra, trong lòng tràn đầy khó chịu.

Nếu bây giờ không phải đang ở Thủ Dương Sơn, cần phải giữ gìn

tôn nghiêm của Nhân Giáo, hắn đã sớm xông lên đánh cho tên khốn phá hoại việc luyện đan này một trận.

"Các hạ là ai?

Tại sao lại đến Thủ Dương Sơn của ta?

Tìm bản tọa có việc gì?" Nam tử trẻ tuổi nén lửa giận trong lòng, liên tiếp hỏi ba câu, giọng điệu đầy vẻ cấp bách, rõ ràng là muốn mau chóng đuổi Thân Công Báo đi.

Vị nam tử trẻ tuổi này chính là Huyền Đô Đại Pháp Sư trong lời của Thân Công Báo!

Đệ tử chân truyền duy nhất của giáo chủ Nhân Giáo, Thái Thanh Thánh Nhân!

Thân Công Báo chắp tay với Huyền Đô Đại Pháp Sư: "Huyền Đô đạo hữu, tại hạ là Thân Công Báo, môn hạ của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân!" "Ồ?!" Nhìn dáng vẻ lịch sự của Thân Công Báo, lửa giận trong lòng Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng tiêu tan đi một ít, sau đó nói: "Là vị thừa tướng của Tây Kỳ Đại Chu mang tướng phi hùng kia?" "Không sai, chính là tại hạ!" Thân Công Báo gật đầu.

Huyền Đô Đại Pháp Sư nghiêm giọng hỏi: "Không biết đạo hữu lần này đến đây có việc gì?" "Mời đạo hữu xuống núi, trợ giúp Tây Kỳ Đại Chu, góp một tay cho Đại Chu!" Thân Công Báo nói thật.

Huyền Đô Đại Pháp Sư nhíu mày: "Nhân Giáo không tranh với đời, không can dự vào sát kiếp, đạo hữu tìm nhầm chỗ rồi, bản tọa sẽ không xuống núi đối phó Đại Thương!

Đạo hữu, xin mời về cho!" Nói xong, Huyền Đô Đại Pháp Sư liền xoay người chuẩn bị rời đi.

"Đạo hữu, xin dừng bước!" Thân Công Báo lập tức hô lên một tiếng.

Lập tức, Huyền Đô Đại Pháp Sư vừa định nhấc chân rời đi bỗng nhiên sau lưng cảm thấy lạnh lẽo, cơ thể không tự chủ được mà run rẩy, phảng phất như bị thứ gì đó quấn lấy.

Lúc này, Thân Công Báo xuất hiện trước mặt Huyền Đô Đại Pháp Sư, chặn đường đi của hắn, đồng thời cũng khiến cảm giác lạnh lẽo của Huyền Đô Đại Pháp Sư biến mất, sự run rẩy cũng chấm dứt.

"Huyền Đô đạo hữu, đối thủ lần này không phải người của Đại Thương mà là người của Thiên Đình!

Thiên Đình lần này phái ra năm vị Chuẩn Thánh, xin Huyền Đô đạo hữu nể tình trong quân Tây Kỳ có rất nhiều đệ tử Xiển Giáo và đệ tử ký danh của Nhân Giáo, ra tay tương trợ!" Thân Công Báo giọng điệu đầy thành khẩn, lấy lý lẽ thuyết phục, dùng tình cảm lay động.

"Nếu Huyền Đô đạo hữu không chịu ra tay, đệ tử Xiển Giáo và đệ tử ký danh của Nhân Giáo tất sẽ chết trong tay Chuẩn Thánh của Thiên Đình!" Nghe vậy, Huyền Đô Đại Pháp Sư lập tức do dự, nói thật, cục diện mà Thân Công Báo nói, hắn thực sự không muốn thấy.

Nhưng lần Phong Thần lượng kiếp này, sư tôn Thái Thanh Thánh Nhân đã dùng thiện thi Thái Thượng Lão Quân để giúp hắn đỡ kiếp, nếu lần này đi ra ngoài, dính phải sát kiếp, chẳng phải tâm huyết của sư tôn đều uổng phí sao?

Nếu không đi, năm vị Chuẩn Thánh mà Thiên Đình phái ra lại có ai chống đỡ nổi!

Thánh nhân không ra, Hỗn Nguyên Kim Tiên được xem là tồn tại vô địch!

Trong nhất thời, Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng do dự không quyết.

"Có hy vọng!" Thấy Huyền Đô Đại Pháp Sư trầm mặc, trong mắt Thân Công Báo lóe lên một tia sáng: "Huyền Đô đạo hữu, bây giờ sự

sinh tử tồn vong của Xiển Giáo trong Phong Thần lượng kiếp đều nằm cả trên người một mình ngài, ngài cũng không hy vọng sau này Xiển Giáo trên dưới hoàn toàn mất đi tự do, mặc cho Thiên Đình sai khiến chứ!" "Được rồi!" Cuối cùng, Huyền Đô Đại Pháp Sư thở ra một hơi, trầm giọng nói: "Bản tọa có thể đến Tam Sơn Quan giúp Tây Kỳ Đại Chu chống lại Chuẩn Thánh từ Thiên Đình, nhưng chỉ có vậy thôi, những chuyện khác bản tọa đều không quan tâm!" "Đa tạ Huyền Đô đạo hữu!" Thân Công Báo vội vàng chắp tay cảm tạ.

Huyền Đô Đại Pháp Sư lập tức ngăn lại: "Đừng vội cảm tạ bản tọa, sát kiếp của bản tọa đã được sư tôn dùng thiện thi chặn rồi, cho nên chỉ mình bản tọa đồng ý là không đủ, bản tọa phải hỏi ý kiến sư tôn, nếu sư tôn đồng ý, bản tọa mới có thể thực sự đến Tam Sơn Quan!" "Một ngày làm thầy, cả đời làm cha!

Lời của Huyền Đô đạo hữu rất có lý!" Nghe lời của Huyền Đô Đại Pháp Sư, ánh mắt Thân Công Báo lóe lên, sau đó gật đầu, Huyền Đô Đại Pháp Sư đã nói đến mức này, nếu nói thêm nữa, sẽ có vẻ như có ý đồ khác.

Đợi Thái Thanh Thánh Nhân có quyết định rồi, Thân Công Báo làm những việc khác cũng không muộn.

Nếu Thái Thanh Thánh Nhân đồng ý thì thôi, nếu không đồng ý, Thân Công Báo tự nhiên sẽ dây dưa không dứt, dù sao cũng liên quan đến nhiệm vụ mà Tô Dự Thiên Đế giao phó.

"Huyền Đô!" Đúng lúc này, một giọng nói du dương từ cung điện xa xa truyền đến, chính là Thái Thanh Thánh Nhân đã lên tiếng.

"Bái kiến sư tôn!" Huyền Đô Đại Pháp Sư vội vàng hành lễ.

"Bái kiến Thái Thanh Thánh Nhân!" Thân Công Báo cũng chắp tay hành lễ.

Thái Thanh Thánh Nhân giọng điệu bình thản mà mạnh mẽ: "Thiên Đình chủ động nhập kiếp, là biến số lớn nhất trong trường lượng kiếp này, vi sư thân là Thiên Đạo Thánh nhân, tự nhiên phải thuận theo thiên mệnh, huống hồ trước đó vi sư nhận lời mời của Nguyên Thủy sư thúc, đã đồng ý tham gia vào việc này!" "Bây giờ Thân Công Báo đã đến mời, con hãy xuống núi đến Tam Sơn Quan, giúp đỡ Tây Kỳ Đại Chu, đối phó Chuẩn Thánh của Thiên Đình đi!" Lời của Thái Thanh Thánh Nhân khiến Thân Công Báo mừng rỡ ra mặt, Thái Thanh Thánh Nhân thật sự là trợ thủ đắc lực!

Ban đầu Thân Công Báo còn đang nghĩ nếu Thái Thanh Thánh Nhân không đồng ý, lại phải thuyết phục ngài như thế nào!

Không ngờ Thái Thanh Thánh Nhân lại chủ động đồng ý!

"Đệ tử tuân lệnh!" Huyền Đô Đại Pháp Sư trầm giọng nói.

"Vãn bối đại diện cho Phật môn Tây phương đa tạ Thái Thanh Thánh Nhân!" Thân Công Báo cũng vội vàng hành lễ, giọng điệu không hề che giấu sự hưng phấn.

Đương nhiên, là vì có thể hoàn thành nhiệm vụ mà Tô Dự Thiên Đế giao cho nên mới hưng phấn!

"Đi đi!" Giọng Thái Thanh Thánh Nhân truyền đến, sau đó một luồng sức mạnh lan ra, trực tiếp đưa Huyền Đô Đại Pháp Sư và Thân Công Báo ra khỏi Thủ Dương Sơn.

Lúc này, trong đầu Huyền Đô Đại Pháp Sư vang lên giọng của Thái Thanh Thánh Nhân: "Cẩn thận Tử Vi Đế Quân, không được chiến đấu với hắn, ghi nhớ không được chém giết người của Thiên Đình, chỉ có thể đánh bại!" Huyền Đô Đại Pháp Sư liếc nhìn Thân Công Báo một cái, biết rằng Thái Thanh Thánh Nhân đang đơn độc truyền âm cho mình, tất nhiên là không muốn để Phật môn Tây phương được lợi.

“Huyền Đô đạo hữu, ta phải đến Tu Di Sơn một chuyến, không đi cùng ngài được rồi!” Thân Công Báo chắp tay với Huyền Đô Đại Pháp Sư.

Huyền Đô Đại Pháp Sư gật đầu: “Bản tọa tự mình đi là được!” “Cáo từ!” “Cáo từ!” Dưới chân núi Thủ Dương Sơn, Huyền Đô Đại Pháp Sư và Thân Công Báo mỗi người một ngả, hai người đều mang những tâm tư khác nhau, rồi rời đi.

Trên Thủ Dương Sơn, trong Thái Thanh cung, ánh mắt Thái Thanh Thánh Nhân xuyên qua không gian, nhìn Huyền Đô Đại Pháp Sư và Thân Công Báo chia đường, lẩm bẩm: “Tô Dự Thiên Đế ra tay rồi!

Xem ra đã đến lúc giải quyết ân oán trước đây!” Đối với việc Tô Dự để Thiên Đình nhập kiếp, Thái Thanh Thánh Nhân không hề kinh ngạc, từ lúc Khương Tử Nha dẫn theo Dương Tiễn, Na Tra, Ngao Bính, Viên Hồng và những người khác, ông đã đoán sẽ có ngày này.

Chương 412

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng đã sớm liên hệ với Thái Thanh Thánh Nhân, Thái Thanh Thánh Nhân cũng đã đồng ý, nếu Tô Dự Thiên Đế ra tay, ông tự nhiên sẽ không ngồi yên nhìn.

Trước kia bị Tô Dự Thiên Đế đánh nổ, khiến Thái Thanh Thánh Nhân vẫn luôn canh cánh trong lòng, bây giờ tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, cùng Tô Dự Thiên Đế so tài một phen, rửa sạch mối nhục năm xưa!

Thế nhưng, Thái Thanh Thánh Nhân vạn lần không ngờ rằng Tô Dự Thiên Đế từ đầu đã không coi ông ra gì, trong lòng ông sớm đã bị Tô Dự Thiên Đế gieo xuống một hạt giống sợ hãi.

Nếu không, Thái Thanh Thánh Nhân cũng sẽ không yêu cầu Huyền Đô Đại Pháp Sư không được chém giết người của Thiên Đình, bởi vì ông biết, một khi chém giết người của Thiên Đình, với tính cách bao che của Tô Dự Thiên Đế, tất sẽ nổi trận lôi đình.

Đến lúc đó Tô Dự Thiên Đế muốn giết Huyền Đô, ông không có năng lực ngăn cản!

Mục tiêu của Tô Dự trước nay chỉ có một, đó là siêu việt Thiên Đạo, trở về địa cầu.

Còn sau lần Phong Thần lượng kiếp này, Thái Thanh Thánh Nhân e rằng sẽ hoàn toàn hối hận về quyết định của mình ngày hôm nay! … Phật môn Tây phương, Tu Di Sơn.

Chuẩn Đề đạo nhân kết thúc tu luyện, qua một thời gian dài như vậy, cuối cùng ông cũng bù đắp được tất cả tổn thất, thành công tiến thêm một bước.

Điều này khiến Chuẩn Đề đạo nhân không khỏi cảm thán, trong lòng không kiềm được mà nảy sinh một ý nghĩ.

Nếu ngay từ đầu không kết thù oán với Tô Dự Thiên Đế, mà ngược lại kết giao với y, thì sẽ ra sao?

Trong nháy mắt, Chuẩn Đề đạo nhân liền dập tắt ý nghĩ này ngay từ trong trứng nước!

Những năm qua, Tô Dự không ngừng nhắm vào ông và Tiếp Dẫn sư huynh, khiến bao nhiêu kế hoạch của họ đều thất bại!

Nếu không phải Tô Dự Thiên Đế liên tiếp phá hoại kế hoạch của ông và Tiếp Dẫn sư huynh, Phật môn Tây phương e rằng đã sớm đại hưng!

Ông cũng sẽ không đến bây giờ chỉ có thực lực Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tam tầng!

Trở thành người có tu vi yếu nhất trong Hồng Hoang Lục Thánh!

Sự đã đến nước này, chỉ có thể phát triển Phật môn Tây phương thật tốt!

Đạo thống mạnh thì Thánh nhân mạnh!

Bây giờ chỉ cần để Phật môn Tây phương đại hưng, mới có cơ hội cuối cùng vượt qua Hồng Hoang Lục Thánh!

Nghĩ đến đây, ánh mắt Chuẩn Đề đạo nhân liền nhìn về phía Tam Sơn Quan, đối với sự xuất hiện của Tử Vi Đế Quân, ông tự nhiên biết, nhưng hoàn toàn không hề sợ hãi, bởi vì ông và Tiếp Dẫn đạo nhân đã thương nghị, định phái ra Chuẩn Thánh của Phật môn Tây phương nghênh chiến!

Đến lúc đó chỉ cần ngăn chặn Chuẩn Thánh của Thiên Đình một thời gian, đủ để tiễn người của Tiệt Giáo lên Phong Thần Bảng.

Đương nhiên, cách làm này, chỉ có thể thực hiện được khi không có chiến lực của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên xuất hiện.

Nếu Tô Dự Thiên Đế, Nữ Oa nương nương, Thông Thiên giáo chủ can thiệp vào, vậy thì lại mở ra Thánh nhân đại chiến thôi!

Rõ ràng, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã sớm bày ra một ván cờ lớn đối với việc Thiên Đình nhập kiếp.

Nhưng Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại bỏ sót một vấn đề chí mạng.

Đó là thực lực của Tô Dự Thiên Đế!

Từ trước đến nay, trong thiên địa Hồng Hoang không có dị tượng thành thánh, cho nên dù là Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, Thái Thanh Thánh Nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn, đều cho rằng Tô Dự Thiên Đế vẫn là đỉnh phong Hỗn Nguyên Kiếm Tiên!

Tu vi tinh tiến những năm qua, khiến nội tâm Hồng Hoang Lục Thánh ngày càng bành trướng, chỉ cảm thấy Tô Dự Thiên Đế không phải đối thủ của mình, cho nên mới dám có ý nghĩ so cao thấp với Tô Dự Thiên Đế.

"Sư tôn, xin dừng bước!" Đúng lúc này, một giọng nói đột ngột vang vọng khắp Tu Di Sơn, giọng nói quen thuộc đó khiến Chuẩn Đề đạo nhân lập tức nhíu chặt mày, phảng phất như có một luồng sức mạnh vô hình ép buộc ông phải nhìn về phía phát ra âm thanh.

Đột nhiên ngẩng đầu, hiện ra trong tầm mắt của Chuẩn Đề đạo nhân chính là... sư huynh Tiếp Dẫn đạo nhân!

Chỉ thấy, Tiếp Dẫn đạo nhân ở không xa dừng bước, quay đầu nhìn về phía sau!

Lúc này, Chuẩn Đề đạo nhân thấy sắc mặt Tiếp Dẫn đạo nhân co

giật dữ dội, đột nhiên nhớ ra câu nói đó hình như là của vị đệ tử mang tướng phi hùng kia!

Giọng của Thân Công Báo!

Sắc mặt Chuẩn Đề đạo nhân cũng đột nhiên trở nên vô cùng khó coi, nhưng khi trước mắt có sư huynh Tiếp Dẫn đạo nhân, trong lòng không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Từ khi Thân Công Báo bái nhập Tây Kỳ Đại Chu, trở thành thừa tướng dưới một người trên vạn người, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đều thay phiên nhau không ngừng quan sát động tĩnh của Tây Kỳ Đại Chu, sợ rằng trong đó xảy ra chuyện ngoài ý muốn!

Dù sao, bây giờ Tây phương giáo đã thoát ly Huyền môn, tự lập Phật môn, không thể chịu thêm đả kích nữa!

Cho nên đối với uy lực của câu "Đạo hữu, xin dừng bước" của Thân Công Báo, họ biết rất rõ!

Bất cứ ai bị Thân Công Báo nói câu đó, đều sẽ xui xẻo tột đỉnh, Phật môn Tây phương và Xiển Giáo có mấy chục người vì câu nói này mà bị người của Tiệt Giáo và Thiên Đình tiễn lên Phong Thần Bảng.

Chính vì vậy, sắc mặt của Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân mới khó coi như vậy!

Từ lúc đầu, Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân cho rằng đó chỉ là trùng hợp, nhưng cùng với việc ngày càng nhiều đệ tử bị tiễn lên Phong Thần Bảng, họ liền liên tưởng đến mảnh vỡ Tai Chi pháp tắc trên người Thân Công Báo.

Thậm chí có một lần Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân vì chuyện này mà đã động sát cơ với Thân Công Báo!

Dù sao một quả bom hẹn giờ như vậy, nếu tiếp tục giữ lại, chung

quy là một mầm họa!

Nhưng Thân Công Báo lại có tướng phi hùng, một khi giết y, không biết sẽ xảy ra loạn gì!

Cho nên mới cưỡng ép nén xuống sát cơ!

Thế nhưng, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân vạn lần không ngờ, hôm nay Thân Công Báo lại càng quá đáng hơn, đem câu nói đó nói với họ!

Sau khi Tiếp Dẫn đạo nhân dừng bước, nhìn thấy Thân Công Báo, mặt cũng không khỏi co giật!

Mấy hơi thở sau, Tiếp Dẫn đạo nhân liền nhấc chân tiếp tục đi về phía Chuẩn Đề đạo nhân!

Phảng phất như không nghe thấy lời của Thân Công Báo.

Chương 413

Rõ ràng, Tiếp Dẫn đạo nhân sợ rồi!

Những đệ tử Phật môn và Xiển Giáo trước đó, một khi nghe thấy câu nói đó, sẽ gặp xui xẻo không ngừng, vận rủi liên miên!

Đổi lại là bất kỳ ai, chỉ cần không phải kẻ ngốc, đều tuyệt đối sẽ không để ý đến Thân Công Báo!

Nhưng Tiếp Dẫn đạo nhân không để ý, không có nghĩa là Thân Công Báo sẽ dừng lại!

Thân Công Báo từ Thủ Dương Sơn một đường lặn lội đến đây, là vì nhiệm vụ mà Thiên Đế Tô Dự đã giao phó!

Trong Tu Di Sơn, Thân Công Báo là đệ tử của Tiếp Dẫn Phật chủ và Chuẩn Đề Phật mẫu, không ai dám cản đường.

Vì vậy, Thân Công Báo với tốc độ nhanh nhất đuổi theo bóng dáng của Tiếp Dẫn đạo nhân, miệng không ngừng nói: "Sư tôn, xin dừng bước!" "Sư tôn, xin dừng bước!" Dừng cái đầu ngươi!

Nội tâm Tiếp Dẫn đạo nhân run rẩy, nhưng vô hình trung lại có một luồng sức mạnh bí ẩn quấn quanh tâm trí ông, khiến bước chân của ông càng lúc càng chậm lại.

Khi Thân Công Báo đến bên cạnh Tiếp Dẫn đạo nhân, y lại hô lên một tiếng: "Sư tôn, xin dừng bước!

Tử Vi Đế Quân hiện thân, xin sư tôn trợ giúp một tay, Tử Vi Đế Quân cùng Phật môn ta có duyên a!" Lần này, Tiếp Dẫn đạo nhân rốt cuộc không nhịn được, câu "cùng Phật môn ta có duyên" kia quả thực là câu cửa miệng của Chuẩn Đề đạo nhân, làm sao ông có thể không để ý chứ!

“Tử Vi Đế Quân cùng Phật môn ta có duyên phận gì?” Tiếp Dẫn đạo nhân cuối cùng cũng từ bỏ việc giả điếc, xoay người hỏi. … “Đệ tử Thân Công Báo ra mắt hai vị sư tôn!” Thân Công Báo nhanh chóng đến trước mặt Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, chắp tay cúi người hành lễ.

“Tử Vi Đế Quân hiện thân ở Tam Sơn Quan, trong Phật môn và Xiển Giáo không ai có thể chống lại, cho nên đệ tử mới đến Tu Di Sơn cầu xin sư tôn giúp đỡ!” “Đệ tử còn nhớ, hai vị sư tôn từng nói Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên thiên tư trác việt, ngưng tụ được Thập phẩm tam hoa, có tư chất Thánh nhân!” “Nếu sư tôn có thể ra tay, độ dẫn Khổng Tuyên vào Phật môn chúng ta, tương lai Phật môn tất sẽ có thêm một vị Thánh nhân, đến lúc đó thế đại hưng của Phật môn chúng ta ai có thể ngăn cản được!” “Lần Phong Thần lượng kiếp này, Xiển Giáo đã ngã xuống rất nhiều, nếu lần này Phật môn chúng ta có thể thu phục Tử Vi Đế Quân, e rằng Xiển Giáo sẽ không bao giờ ngóc đầu lên được nữa!” Lời lẽ của Thân Công Báo đều xuất phát từ lợi ích của Phật môn Tây phương, khiến Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân rơi vào trầm tư.

“Lời của đồ nhi rất có lý!” Tiếp Dẫn đạo nhân nhíu chặt mày: “Nhưng Khổng Tuyên kia là Chuẩn Thánh đỉnh phong, trong số đệ tử Phật môn chúng ta căn bản không ai có thể đối đầu!” Chuẩn Đề đạo nhân cũng khẽ gật đầu, ánh mắt không ngừng lóe lên, dường như đang suy nghĩ làm thế nào để thu phục Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên như lời Thân Công Báo nói!

Lúc này, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đã hoàn toàn quên mất tiếng gọi trước đó của Thân Công Báo.

Rõ ràng, khi nhắc đến việc đại hưng của Phật môn, Tây phương nhị thánh đã sớm vứt câu “Sư tôn, xin dừng bước” lên chín tầng mây.

“Chính vì Tử Vi Đế Quân là Chuẩn Thánh đỉnh phong, cho nên đồ nhi mới phải nhờ sư tôn ra tay!” Thân Công Báo từ từ dẫn dắt Tây phương nhị thánh đến mục đích của mình.

“Phật môn chúng ta không thể đi đầu thể hiện thực lực Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, nếu không tất sẽ phải hứng chịu đòn đánh phủ đầu của Tô Dự Thiên Đế!” Tiếp Dẫn đạo nhân lắc đầu, quả quyết từ chối cách làm này của Thân Công Báo.

“Chẳng lẽ không có cách nào khác để sư tôn có thể ra tay thu phục Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên sao?

Đây là cơ hội tốt để Phật môn chúng ta đại hưng, nếu bỏ lỡ thì thật quá đáng tiếc!” Thân Công Báo vô hình trung dẫn dắt suy nghĩ của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân hướng đến thiện thi của chính họ.

“Đồ nhi nói đúng, Phật môn chúng ta không thể bỏ lỡ cơ hội tốt này!” Chuẩn Đề đạo nhân đột nhiên nói một câu, khiến trong mắt Tiếp Dẫn đạo nhân lóe lên một tia sáng, khó hiểu hỏi Chuẩn Đề đạo nhân, chờ đợi lời tiếp theo của ông.

“Sư đệ, có diệu kế gì sao?” Tiếp Dẫn đạo nhân cũng đang suy nghĩ làm thế nào để độ dẫn Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên vào Phật môn Tây phương, nhưng lại nghĩ mãi không ra.

Phải biết Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên có thực lực Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, nếu Thánh nhân không ra tay, muốn độ hóa Tử Vi Đế Quân, e rằng ít nhất cần bốn vị Chuẩn Thánh mới làm được.

Nhưng hiện tại cả Phật môn Tây phương cũng không có bốn vị Chuẩn Thánh.

Cho dù tập hợp đủ bốn vị Chuẩn Thánh, trong tình huống bốn đánh một, cũng khó đảm bảo Tử Vi Đế Quân sẽ không cầu cứu các

Chuẩn Thánh khác của Thiên Đình, đến lúc đó Phật môn Tây phương thật sự là tự làm tự chịu.

Thậm chí không chừng sẽ châm ngòi cho lửa giận của Tô Dự Thiên Đế.

Cho nên Tiếp Dẫn đạo nhân vẫn luôn không nghĩ ra cách nào để độ dẫn Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên.

Chuẩn Đề đạo nhân cười khẽ: "Sư huynh, huynh chấp niệm rồi!

Ai nói Thánh nhân không thể ra tay?" "???" Tiếp Dẫn đạo nhân không hiểu, nhưng khóe miệng Thân Công Báo lại hơi nhếch lên, vì y biết vị sư tôn danh nghĩa của mình đã cắn câu.

"Nếu theo tình huống bình thường, muốn độ dẫn Tử Vi Đế Quân hiển nhiên là không thể!" Nhìn dáng vẻ hoang mang của Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân cười tủm tỉm nói: "Nhưng nếu đổi lại là thiện thi của Thánh nhân ra tay, độ dẫn Tử Vi Đế Quân không phải là chuyện khó!" "Ý của sư đệ là để thiện thi của ta đi độ dẫn Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, nhưng nếu để Tô Dự Thiên Đế biết được, một khi nổi giận, có khả năng sẽ phát binh công đánh Phật môn Tây phương chúng ta!" Tiếp Dẫn nhất thời bừng tỉnh, chưa kịp vui mừng, đã nghĩ đến Tô Dự Thiên Đế đứng sau Tử Vi Đế Quân, ánh mắt lập tức trở nên ngưng trọng.

Chuẩn Đề đạo nhân lắc đầu: "Tô Dự Thiên Đế tuy bao che, nhưng cũng không phải là người không nói lý lẽ, cho nên chỉ cần sư huynh có thể độ hóa Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, đến lúc đó Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên tự nguyện gia nhập Phật môn Tây phương chúng ta, tin rằng dù là Tô Dự Thiên Đế cũng không nói được gì!" "Như vậy rất tốt!" Tiếp Dẫn đạo nhân nghe lời của Chuẩn Đề đạo nhân, ánh mắt không ngừng lóe lên, cuối cùng cũng cảm thấy cách này khả thi.

Ánh mắt Tiếp Dẫn đạo nhân nhìn về phía Thân Công Báo: "Đồ

nhi, để thiện thi của vi sư đi cùng con một chuyến, độ dẫn Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên đó vào Phật môn Tây phương chúng ta." Theo tiếng nói của Tiếp Dẫn đạo nhân vừa dứt, từ trong cơ thể ông lóe ra một luồng sáng, hóa thành một bóng người giống hệt ông, điểm khác biệt duy nhất là đạo thân ảnh này không có tóc, trên đỉnh đầu có chín vết giới ba.

Thiện thi của Tiếp Dẫn đạo nhân, Tiếp Dẫn Phật.

"Đa tạ sư tôn!" Thân Công Báo vui mừng khôn xiết, vội vàng bái lạy.

"Đi đi!" Tiếp Dẫn đạo nhân phất tay, hoàn toàn quên sạch câu "Sư tôn, xin dừng bước" trước đó.

"Đệ tử cáo lui!" Thân Công Báo hưng phấn rời đi, Tiếp Dẫn Phật đi bên cạnh.

Nhìn bóng lưng rời đi của Thân Công Báo, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đột nhiên cảm thấy Thân Công Báo có lúc cũng không tệ, ít nhất lần này Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên có thể khiến khí vận Phật môn tăng vọt, sau này thành Thánh sẽ càng khiến Phật môn Tây phương ngày càng cường đại.

Thế nhưng, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân vạn lần không ngờ rằng Thân Công Báo không phải vì Phật môn Tây phương, mà là vì Tô Dự Thiên Đế.

Còn về Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân muốn độ dẫn, căn bản là không thể.

Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên đi con đường Dĩ lực thành Thánh, tuy không yêu nghiệt như Tô Dự, nhưng uy lực của Ngũ Hành pháp tắc cũng không thể xem thường, có thể đối đầu với Thánh nhân.

Chỉ một tôn thiện thi của Thánh nhân mà muốn đối phó Tử Vi Đế

Quân Khổng Tuyên, quả thực là quá coi thường hắn.

Dù thiện thi của Thánh nhân cũng là Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, nhưng trước mặt Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên cũng chỉ có nước bị ăn đòn.

Lùi một bước mà nói, dù Tiếp Dẫn Phật thật sự độ hóa được Tử Vi Đế Quân, Tô Dự há lại thực sự ngồi yên không quản.

Trước đây, Tô Dự vì kiêng dè Thiên Đạo, Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân lại không động đến người bên cạnh y, cho nên Tô Dự mới nói lý lẽ với họ.

Nhưng bây giờ Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lại nhắm vào đại đệ tử thân truyền của Tô Dự, nếu Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên vô sự, Tô Dự tự nhiên sẽ không nói nhiều; nếu Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên thật sự bị độ dẫn vào Phật môn, Tô Dự tuyệt đối sẽ bất chấp tất cả dạy cho Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cách làm người.

Con người của Tô Dự chính là như vậy! … Tam Sơn Quan.

Nói về Thân Công Báo và Tiếp Dẫn Phật từ Phật môn Tây phương một đường trở về Tam Sơn Quan.

“Sư tôn, nơi này nhiều người nhiều mắt, chúng ta về doanh trướng thương nghị đi!” Thân Công Báo đề nghị.

Chương 414

Tiếp Dẫn Phật lắc đầu: "Không cần, người nhiều mắt tạp, vi sư đã được bản tôn dặn dò, phải tốc chiến tốc thắng, đánh cho Tử Vi Đế Quân một trận bất ngờ, sau khi độ hóa hắn liền lập tức rời khỏi Tam Sơn Quan, để tránh kinh động đến Tô Dự Thiên Đế!" "Đệ tử hiểu rồi!" Trong mắt Thân Công Báo lóe lên một tia khác thường, vốn dĩ y muốn để Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên biết sự tồn tại của Tiếp Dẫn Phật, mới đề nghị để Tiếp Dẫn Phật đến doanh trướng thương thảo.

Nhưng không ngờ Tiếp Dẫn Phật lại cẩn thận như vậy, Thân Công Báo lo lắng không biết Tử Vi Đế Quân có bị lật thuyền trong mương không!?

Đối mặt với sự ra tay nhanh chóng của Tiếp Dẫn Phật, Thân Công Báo cũng không có cách nào, chỉ có thể hy vọng Tử Vi Đế Quân đủ mạnh để không bị Tiếp Dẫn Phật độ hóa!

Nếu không, Thân Công Báo cũng không biết phải ăn nói với Tô Dự Thiên Đế như thế nào!

Nhưng Tô Dự Thiên Đế anh minh thần võ đến nhường nào, nếu ngài đã để y đi mời thiện thi của Tiếp Dẫn đạo nhân ra, e rằng đã sớm có kế sách vẹn toàn!

Nghĩ đến đây, nội tâm Thân Công Báo mới bình tĩnh lại một chút, thầm nghĩ trong lòng, Đại Thiên Tôn a!

Tiểu yêu có thể làm đều đã làm rồi, nếu xảy ra chuyện ngoài ý muốn, cũng không phải tiểu yêu có thể ngăn cản được, ngài phải tha thứ cho tiểu yêu a!

Ở Thiên Đế điện trên Ba mươi ba tầng trời xa xôi, Tô Dự nghe thấy lời trong lòng của Thân Công Báo, liền khẽ cười một tiếng.

Nếu đã để Thân Công Báo đi mời thiện thi của Tiếp Dẫn đạo nhân, y đã chuẩn bị kỹ lưỡng, há có thể xảy ra chuyện ngoài ý muốn!

Nữ Oa nương nương cảm nhận được luồng Phật khí hùng vĩ xuất hiện ở Tam Sơn Quan, ngưng giọng hỏi: "Phu quân, sắp bắt đầu rồi sao?" "Không sai!" Tô Dự Thiên Đế gật đầu.

Nữ Oa nương nương hỏi: "Khổng Tuyên thật sự có thể chiến thắng thiện thi của Tiếp Dẫn sao?

Đó dù sao cũng là Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong a!" "Yên tâm đi!

Pháp tắc của Khổng Tuyên đã tiến thêm một bước, có Ngũ Hành pháp tắc trong người, dù là Chúc Long ở trước mặt hắn cũng không chiếm được chút lợi thế nào!" Tô Dự cười nhẹ nhàng.

Nghe vậy, trong đôi mắt đẹp của các vị Đế hậu trong Thiên Đế điện đều lóe lên một tia kinh ngạc, họ đều biết Chúc Long chỉ còn cách Thánh nhân thực sự một bước chân cuối cùng, Khổng Tuyên mới tu luyện được bao nhiêu năm, đã đuổi kịp Chúc Long! … Tam Sơn Quan, trận doanh Đại Thương.

Bất chợt, Phật quang nồng đậm phủ kín trời đất, chiếm cứ hoàn toàn không trung trên trận doanh Đại Thương, trong khoảnh khắc tựa như hóa thành Phật quốc.

"Khổng Tuyên ở đâu?" Một giọng nói hùng vĩ vang lên, Phật quang đầy trời rơi xuống, trong trận doanh Đại Thương, Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ và những người khác đều sắc mặt đại biến, dưới áp lực của Phật quang kinh khủng, họ cảm giác tinh khí thần trong cơ thể đều bị áp chế.

"Yêu nghiệt phương nào!

Dám ở trước mặt bản đế làm càn!" Đúng lúc này, một giọng nói

uy nghiêm vang lên, theo đó là một cỗ khí thế cường đại khủng bố bùng nổ, giống như một đế hoàng đang say ngủ bị đánh thức, bá đạo mạnh mẽ, khí thế quét qua, trực tiếp đẩy lùi Phật quang.

"Hóa ra là lừa trọc man di chưa khai hóa của Phật môn Tây phương, thảo nào không biết lễ số như vậy!" Một bóng người xuất hiện giữa không trung trên trận doanh Đại Thương, khinh miệt nhìn bóng người trong Phật quang phía trước, giọng điệu đầy vẻ chế giễu.

Người này ngoài Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên ra, còn có thể là ai!

Tiếp Dẫn Phật không hề tức giận vì lời của Khổng Tuyên, mà đi thẳng vào vấn đề: "Khổng Tuyên, do sự can thiệp của ngươi, đã nghiêm trọng cản trở tiến trình của Phong Thần lượng kiếp, ngươi có biết lỗi không?" "Cút!" Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên lạnh lùng phun ra một chữ: "Bản đế hành sự, là tự do của bản đế, liên quan gì đến lừa trọc Tây phương các ngươi!

Nếu còn không cút, bản đế sẽ tiễn ngươi lên Phong Thần Bảng!" Nghe lời của Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, Tiếp Dẫn Phật không giận mà còn cười, hắn là thiện thi của Thánh nhân, dù bị chém giết, một tia chân linh độc lập trong cơ thể cũng sẽ trở về bản tôn, đợi bản tôn ngưng tụ lại là có thể hồi phục, há lại lên Phong Thần Bảng!

"Đừng tưởng ngươi là thiện thi của Tiếp Dẫn đạo nhân mà bản đế không làm gì được ngươi, lập tức biến mất trước mặt bản đế, nếu không hôm nay bản đế sẽ cho ngươi biết thế nào là hối hận!" Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên bình thường ra vẻ không phục ai, nhưng cũng không biết vì sao vừa gặp Tiếp Dẫn Phật lần đầu, trong lòng đã dâng lên một sự phiền táo mãnh liệt.

Thực ra, Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên sở dĩ có cảm giác này, hoàn toàn là vì giữa hắn và Phật môn tồn tại nhân quả.

Theo quỹ đạo của Phong Thần lượng kiếp, Khổng Tuyên vốn sẽ

bị Phật môn thu phục, trở thành Khổng Tước Đại Minh Vương Bồ Tát sau này.

Nhưng tất cả đều đã bị Tô Dự chặn đường!

Cho nên mới dẫn đến việc Khổng Tuyên sẽ một cách khó hiểu mà chán ghét Phật môn!

Tô Dự sở dĩ sắp xếp Thân Công Báo mời thiện thi của Tiếp Dẫn đạo nhân ra, hoàn toàn cũng là để Khổng Tuyên kết thúc đoạn nhân quả này.

Chỉ có như vậy, Khổng Tuyên mới có thể bước ra bước cuối cùng, chứng đạo thành Thánh!

"Nếu Khổng Tuyên đã chấp mê bất ngộ như vậy, bần tăng sẽ cùng ngươi giao đấu một phen, nếu ngươi thua, hãy rời xa Tam Sơn Quan, không được can thiệp vào cuộc chiến Thương Chu!" Tiếp Dẫn Phật nói nhẹ như mây bay.

Tử Vi Đế Quân cười lạnh, sư tôn Tô Dự đã sớm nói cho hắn biết mục đích của Phật môn Tây phương lần này, há lại có thể để đối phương được như ý: "Được!

Nếu Tiếp Dẫn Phật ngươi thua, ta sẽ tiễn ngươi lên Phong Thần Bảng!" "Được!

Đến chỗ sâu trong Hỗn Độn quyết chiến đi!" Tiếp Dẫn Phật tự tin mình sẽ không thua, càng sẽ không bị tiễn lên Phong Thần Bảng, nên không do dự đồng ý.

"Đi!" Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên và Tiếp Dẫn Phật trực tiếp bay lên, hóa thành một luồng Phật quang và một luồng tử hồng xông lên trời cao, trong khoảnh khắc đã đến chỗ sâu trong Hỗn Độn.

"Biển khổ vô biên, quay đầu là bờ!" Tiếp Dẫn Phật cao giọng niệm một câu Phật hiệu: "Khổng Tuyên, đừng chấp mê bất ngộ nữa!"

Giọng nói du dương tràn ngập sự mê hoặc chưa từng có, lấy Tiếp Dẫn Phật làm trung tâm, lan tỏa về phía Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên.

"Hừ!" Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên cười lạnh: "Phản đồ chính là phản đồ, chỉ biết mấy trò bàng môn tả đạo, vĩnh viễn không thể bước lên đại điện đường!" Nói đoạn, từ trong cơ thể Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên lan ra một luồng tử quang, bao phủ toàn thân hắn, thờ ơ nhìn Tiếp Dẫn Phật.

Thấy Phật âm không có tác dụng với Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, Tiếp Dẫn Phật bất đắc dĩ lắc đầu: "Khổng Tuyên, nếu ngươi đã đại nghịch bất đạo như vậy, bần tăng hôm nay chỉ đành thay trời hành đạo, thu phục ngươi yêu quái này!" Lời vừa dứt, trong tay Tiếp Dẫn Phật ánh sáng lóe lên, xuất hiện một tòa tràng và một chuỗi niệm châu, tỏa ra khí tức Hậu thiên chí bảo.

Hai kiện pháp bảo này chính là Tiếp Dẫn tam bảo trong tay Tiếp Dẫn đạo nhân!

Tiếp Dẫn Bảo Tràng!

Tiếp Dẫn Niệm Châu!

"Vậy phải xem lừa trọc nhà ngươi có bản lĩnh gì!

Nếu không, bản đế sẽ tiễn ngươi lên Phong Thần Bảng!" Toàn thân Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên ngũ sắc quang mang lóe lên, trên đỉnh đầu ngưng tụ ra một tòa tháp chín tầng, trong hai tay ngưng tụ ra một cây trường thương.

Ngũ Hành Tháp!

Ngũ Hành Thần Thương!

Ngũ Hành Thần Thương là do Tô Dự chuyên môn luyện chế cho Khổng Tuyên, đã hao phí không ít dược liệu quý hiếm, cuối cùng do

Càn Khôn Đỉnh biến Ngũ Hành Thần Thương từ Hậu thiên thành Tiên thiên!

Nguồn gốc của Ngũ Hành Tháp còn lớn hơn!

Ngũ Hành Tháp là do Tô Dự phát hiện trong chỗ sâu của Hỗn Độn, là bạn sinh linh bảo của một trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, Ngũ Hành đạo nhân.

Từ đó có thể thấy, vị đại đệ tử thân truyền Khổng Tuyên này trong mắt Tô Dự quan trọng đến mức nào!

Chương 415

"Khổng Tuyên, đừng tưởng đạt đến Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong là thiên hạ vô địch, hôm nay bần tăng sẽ cho ngươi thấy thế nào là dưới Thánh nhân đều là con kiến!" Theo lời nói của Tiếp Dẫn Phật vừa dứt, gương mặt vốn hiền hòa đột nhiên biến đổi, Tiếp Dẫn Bảo Tràng và Tiếp Dẫn Niệm Châu trên hai tay lập tức phóng ra Phật quang vô biên, giống như một dải ngân hà rực rỡ treo trên chín tầng trời.

"Tiếp Dẫn Phật quang!" Tiếp Dẫn Phật cao giọng hét lớn một tiếng, dải ngân hà Phật quang do Tiếp Dẫn Bảo Tràng và Tiếp Dẫn Niệm Châu ngưng tụ thành, gào thét lao về phía Tử Vi Đế Quân, nơi nó đi qua đều bị phủ lên một lớp vàng mỏng.

Dải ngân hà Phật quang bao trùm, Tử Vi Đế Quân không hề sợ hãi, Ngũ Hành Thần Thương đâm ra, trường thương như rồng, tiềm long xuất hải.

"Ầm ầm!" Một chùm sáng ngũ hành từ Ngũ Hành Thần Thương phun ra, không gian sụp đổ, ngũ hành cuồng bạo, dù là Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng không dám đối đầu trực diện, sợ bị chùm sáng ngũ hành đó đánh thành trọng thương.

"Oanh!" Lại một tiếng nổ lớn, chùm sáng ngũ hành và dải ngân hà Phật quang va chạm mạnh vào nhau, không gian không ngừng bị xé rách.

Lúc này, sắc mặt Tiếp Dẫn Phật đại biến, hắn cảm nhận được dải ngân hà Phật quang của mình dưới chùm sáng ngũ hành, căn bản không thể tiến sâu thêm nửa phân, linh lực ẩn chứa trong đó đang dần dần tiêu tán, phảng phất như hồng thủy bị chia cắt chính diện, hình

thành từng luồng nhỏ tản ra.

"Ầm ầm!" Năm màu trắng, xanh, đen, đỏ, vàng luân chuyển, với thế không thể cản phá, trong mấy chục hơi thở ngắn ngủi, đã đánh tan dải ngân hà Phật quang.

"Ha ha!

Bản đế đã nói rồi, lừa trọc Phật môn chỉ biết mấy trò bàng môn tả đạo thôi!" Tử Vi Đế Quân thu hồi Ngũ Hành Thần Thương, cười lạnh nhìn Tiếp Dẫn Phật trước mắt, chế giễu: "Bản đế còn chưa dùng sức, ngươi đã không chịu nổi rồi!

Lẽ nào chỉ có chút bản lĩnh đó!

Nếu vậy, bản đế xin không khách khí tiễn ngươi lên Phong Thần Bảng vậy!" "Khổng Tuyên lại trở nên mạnh mẽ đến thế!" Sắc mặt Tiếp Dẫn Phật tái xanh, trong mắt hiện lên vẻ ngưng trọng cực độ, nhìn chằm chằm Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên trước mặt.

Tiếp Dẫn Bảo Tràng và Tiếp Dẫn Niệm Châu giăng đầy Phật quang, nhưng lại chần chừ không ra tay.

Sự cường đại của Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của Tiếp Dẫn Phật.

Không chỉ vậy, khi chiến đấu với Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, Tiếp Dẫn Phật còn cảm nhận được một cảm giác uy hiếp mãnh liệt, một cảm giác vô cùng quen thuộc.

Phải biết rằng, Tiếp Dẫn Phật chỉ là thiện thi của Tây phương Thánh nhân Tiếp Dẫn Đạo Nhân, bình thường căn bản không ra tay.

Kẻ có thể khiến Tiếp Dẫn Phật cảm thấy bị uy hiếp, nhìn khắp cả Hồng Hoang thiên địa, cũng chỉ có nam nhân độc bá thiên địa kia mà thôi.

Tô Dự Thiên Đế!

Lẽ nào Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên trước mắt lại có năng lực vượt cấp chiến đấu khủng bố như Tô Dự Thiên Đế năm xưa?

Nhớ lại ngày đó, Tô Dự Thiên Đế có thể dựa vào thực lực Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong mà đánh nổ cả Thái Thanh Thánh Nhân!

"Tuyệt đối không thể!" Nghĩ đến đây, trong lòng Tiếp Dẫn Phật không khỏi dâng lên nỗi sợ hãi, sau đó cố gắng ổn định tâm thần, trong mắt loé lên vẻ kiên định, không tin Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên thật sự sẽ trở thành một Tô Dự Thiên Đế thứ hai!

Thực ra, Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên đương nhiên không thể so sánh với sư tôn Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự của mình.

Hắn có được tất cả là do Tô Dự Thiên Đế dốc túi truyền thụ, chỉ là đứng trên vai người khổng lồ mà thôi.

Thế nhưng, Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên xuất thân bất phàm, lại thêm thiên phú của bản thân, tất cả kết hợp lại khiến hắn không hề thua kém bất kỳ ai trong Lục Thánh Hồng Hoang.

Đương nhiên, trong đó không bao gồm tu vi.

Cho nên một thiện thi Thánh nhân nho nhỏ như Tiếp Dẫn Phật, sao có thể so sánh được với Tử Vi Đế Quân.

"Khổng Tuyên, dù ta là Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, nhưng dù sao cũng chỉ là thiện thi phân thân, ngươi thật sự cho rằng có thể chiến thắng bần tăng sao?!" Theo lời Tiếp Dẫn Phật vừa dứt, Tiếp Dẫn Bảo Tràng và Tiếp Dẫn Niệm Châu được tung lên cao, linh lực cuồn cuộn mang theo Phật quang mãnh liệt tuôn ra, phác họa ra một pho tượng Phật khổng lồ trước mặt Tiếp Dẫn Phật, toả ra Phật ý hùng vĩ.

"Tiếp Dẫn Phật Thần Tượng!" Trên pho tượng, Phật quang phổ

độ, khí tức tỏa ra từ thân thể vô hình trung dẫn dắt lòng người, miệng lẩm nhẩm những tiếng Phạn thấm vào tâm can, khiến người ta không tự chủ được mà từ bỏ chống cự.

Linh lực khủng bố lan tràn cuộn trào, khiến cả Hỗn Độn cũng phải run rẩy, mạnh mẽ đến Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Tại Tam Sơn Quan, ánh mắt của Thiên Đình, Tiệt Giáo, Xiển Giáo, Tây Phương Phật Môn đều ngước lên, nhìn về phía pho tượng Phật khổng lồ trong Hỗn Độn, trong lòng run rẩy không rõ, dâng lên một vẻ hướng tới.

Hiển nhiên, thần thông đáng sợ của Tiếp Dẫn Phật, dù cách xa như vậy, vẫn gây ra ảnh hưởng mạnh mẽ đối với những người dưới Đại La Kim Tiên.

Lúc này, ánh mắt Tiếp Dẫn Phật lấp loé nhìn Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, ung dung hợp nhất với pho tượng Phật khổng lồ, trong nháy mắt khiến Phật quang càng thêm cường thịnh.

"Ầm ầm ầm!" Ngay khoảnh khắc Tiếp Dẫn Phật hoàn toàn dung nhập vào pho tượng Phật, lấy pho tượng làm trung tâm, không ngừng hiện ra một chữ "Vạn" khổng lồ, khiến tinh khí thần của người khác đều trở nên xao động, Phật ý phổ độ lan toả, tỏ ra vô cùng ôn hoà.

"Khổng Tuyên, ngươi và Tây phương của ta có duyên, đừng chấp mê bất ngộ nữa, quay đầu là bờ!" Đối mặt với thần thông của Tiếp Dẫn Phật, Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên lạnh nhạt cười, trong lời nói mang theo vẻ khinh miệt: "Tiếp Dẫn Phật, ngươi và Phong Thần Bảng của Thiên Đình ta có duyên, bần đế thành toàn cho ngươi, đưa ngươi lên Phong Thần Bảng!" Nói xong, Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên sải bước, sau lưng hiện ra một đôi cánh khổng tước, hai cánh vỗ mạnh, thân ảnh lập tức như quỷ mị xuất hiện trước mặt pho tượng Phật khổng lồ.

“Pháp Tướng Thiên Địa!” Đột nhiên, thân hình Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên phình to, trong nháy mắt biến thành cao lớn như pho tượng Phật, trong ánh mắt ẩn chứa vẻ trào phúng, Ngũ Hành Thần Thương và Ngũ Hành Tháp cũng biến thành kích thước tương xứng với thân hình của Khổng Tuyên.

“Tiếp Dẫn Phật, Phong Thần Bảng và ngươi có duyên!

Bản đế thấm nhuần lời dạy của sư tôn Tô Dự, hôm nay tiễn ngươi một đoạn đường!” Ngũ Hành Thần Thương và Ngũ Hành Tháp không ngừng kêu ong ong, Ngũ Hành pháp tắc luân chuyển quanh người Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, rục rịch chuyển động, bùng phát ra mũi nhọn sắc bén.

“A Di Đà Phật!” Tiếp Dẫn Phật cảm nhận được sự châm biếm trong lời nói của Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, trong Phật quang hiện lên một tia sát ý.

Thân là thiện thi của Thánh nhân, đã bao giờ phải chịu sự trào phúng như vậy, nếu không phải vì không thể chọc vào Tô Dự Thiên Đế, bản tôn lại muốn độ hóa hắn, chắc chắn đã dốc toàn lực chém giết Tử Vi Đế Quân.

“Ầm!” Phật quang hùng hồn nở rộ trong Hỗn Độn, hai tay pho tượng Phật kết ấn quyết, trong lòng bàn tay ngưng tụ từng đạo Phật văn, mơ hồ phác họa ra một chữ “Vạn”.

Chữ “Vạn” từ từ xoay tròn, tỏa ra dao động linh lực đáng sợ, khiến trong đáy mắt Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên hiện lên một tia kiêng dè.

“Ta không vào địa ngục, thì ai vào địa ngục!” Chỉ thấy, trong Hỗn Độn Phật quang bàng bạc, Tiếp Dẫn Phật tung ra một bàn tay Phật khổng lồ, từng chữ “Vạn” lần lượt xoay tròn bay ra, lao về phía Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên.

"Ầm!

Ầm!

Ầm!" Sự xuất hiện của chữ "Vạn" đã đẩy lùi Hỗn Độn chi khí, lần lượt chiếm cứ xung quanh Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, vô hình trung hóa thành từng pho tượng Phật, hoàn toàn bao vây Tử Vi Đế Quân từ bốn phương tám hướng.

Dưới Mạn Thiên Chư Phật, từng đạo Phật ý phổ độ chúng sinh lan ra, tiếng Phạn vô thượng vang vọng, vô hình trung khiến người ta quy y Phật môn.

Một chiêu thần thông, chủ yếu là cảm hóa đối thủ.

Chỉ cần tâm thần đối thủ hơi lơi lỏng, bị tiếng Phạn và Phật ý xâm nhập thức hải, một khi thức hải tràn ngập Phật ý, sẽ triệt để trở thành đệ tử quy y Phật môn.

Chiêu này, dưới sự thi triển của Tiếp Dẫn Phật ở cảnh giới Hỗn Nguyên đỉnh phong, dù mạnh như Lục Nhĩ Mỹ Hầu cũng khó lòng chống cự.

Tại Tam Sơn Quan, các thành viên của Thiên Đình, Tiệt Giáo, Xiển Giáo đều bị Phật ý và tiếng Phạn ảnh hưởng, trong lòng dâng lên vẻ sợ hãi, dưới sự kinh hãi đều vận động linh lực trong cơ thể, ngăn cách Phật ý và tiếng Phạn bên ngoài.

Chương 416

May mắn là đối thủ của hắn không phải là Tiếp Dẫn Phật, nếu không e rằng tất cả đều sẽ quy y Phật môn.

"Thực lực Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong sao?" Lục Nhĩ Mỹ Hầu không hề nản lòng, trong đôi mắt hiện lên sự hưng phấn và chiến ý mãnh liệt.

Hắn biết nếu là mình, chắc chắn không phải đối thủ của Tiếp Dẫn Phật, nhưng điều đó không hề cản trở đạo tâm của hắn.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu tu luyện chiến đấu pháp tắc, mọi thất bại chỉ khiến hắn càng thêm tràn đầy động lực, trong từ điển của hắn chưa bao giờ có hai chữ nản lòng, chỉ có sư tôn và chiến đấu.

Còn về Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, Lục Nhĩ Mỹ Hầu không cho rằng đại sư huynh sẽ gặp bất kỳ sự cố nào, huống hồ sư tôn đã phái đại sư huynh ra ngoài, chắc chắn sẽ không xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

"Quả nhiên như sư tôn dự liệu, Phật môn thật sự muốn độ hóa ta về Tây phương.

Nếu đã như vậy, ta cũng không cần phải nương tay nữa!" Tử Vi Đế Quân liếc mắt một vòng, cảm nhận Phật ý và tiếng Phạn không ngừng tuôn đến, trong mắt loé lên hàn quang mãnh liệt.

Tây Phương Phật Môn quả là bàng môn tả đạo hơn cả Tiệt Giáo.

Sau khi bị độ hóa, sẽ hoàn toàn mất đi tín niệm của mình, trở thành con rối không có ý thức độc lập của Phật môn mà thôi.

Thần thông như vậy, phòng không thể phòng, vô cùng quỷ dị, cực kỳ khiến người ta chán ghét ở Hồng Hoang thiên địa.

Với thực lực Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong của Tiếp Dẫn Phật, cộng thêm uy áp khí tức Thánh nhân, e rằng đổi lại bất kỳ Hỗn Nguyên Kim Tiên nào cũng sẽ lập tức bỏ chạy.

Nếu Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên không phải là người của Thiên Đình, là đồ đệ của Thiên Đế, e rằng cũng khó chống lại thần thông độ hóa như vậy của Tiếp Dẫn Phật.

Nhưng đáng tiếc, sư tôn Tô Dự Thiên Đế đã sớm truyền thụ cho hắn một môn công pháp mới khi Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên đạt đến Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, đó là 《Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công》. 《Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công》 là bản dung hợp của 《Cửu Chuyển Huyền Công》 và 《Cửu Chuyển Nguyên Công》, uy lực không chỉ đơn giản là một cộng một, mà mạnh hơn trước gấp mấy lần. 《Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công》 đồng tu tinh khí, khiến thân thể và bản nguyên của Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên vạn pháp bất xâm.

Lại thêm Khổng Tuyên là Tử Vi Đế Quân, linh hồn ẩn chứa Tử Vi Đế khí.

Tiếp Dẫn Phật muốn độ hóa Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, căn bản là chuyện hoàn toàn không thể.

Trừ phi Tiếp Dẫn Đạo Nhân đích thân đến, dùng uy thế Thánh nhân nghiền ép Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, như vậy mới có cơ hội độ hóa hắn.

Nhưng Tiếp Dẫn Đạo Nhân có dám tự mình ra tay không?

Sư tôn Tô Dự Thiên Đế đang nhìn chằm chằm như hổ đói kia kìa!

Chỉ cần Tiếp Dẫn Đạo Nhân dám ra tay, thì trận Phong Thần lượng kiếp này sẽ triệt để đi vào hồi kết, đến lúc đó e rằng cả Hồng Hoang thiên địa cũng phải chấn động!

Thế lực mà Thiên Đình xuất động hiện nay chưa đến một phần trăm, một khi Phong Thần lượng kiếp đi vào hồi kết, Thiên Đình chỉ cần phái ra hai phần thực lực là có thể kết thúc trận chiến Thương Chu này.

Đến lúc đó, Tây Phương Phật Môn, Xiển Giáo, Nhân Giáo, tất cả đều phải lên Phong Thần Bảng!

Nếu không phải sư tôn Tô Dự kiêng kỵ Thiên Đạo, đã sớm làm như vậy, sao có thể để Tây Phương Phật Môn, Xiển Giáo khuấy đảo phong vân trong Nhân tộc.

"Sát!" Theo Phật ý và tiếng Phạn ngày càng đậm đặc, Phật quang ẩn chứa trong đó cuộn trào, Tử Vi Đế Quân ngạo nghễ nhìn Chư Phật, miệng thốt ra lời nói lạnh như băng, quanh thân Ngũ Hành pháp tắc luân chuyển, Ngũ Hành Tháp bảo vệ hắn vững chắc bên trong, Ngũ Hành Thần Thương đâm ra, quét ngang về phía Mạn Thiên Chư Phật xung quanh.

"Ngũ Hành Phá Diệt!" Thương quang hiện lên Ngũ Hành pháp tắc mạnh mẽ, nơi nó đi qua tất cả đều bị hủy diệt, lao thẳng về phía Mạn Thiên Chư Phật!

So với Mạn Thiên Chư Phật, thương quang mà Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên phóng ra vô cùng nhỏ bé, như hạt cát trong sa mạc, nhưng… Ngay khoảnh khắc thương quang va chạm vào Mạn Thiên Chư Phật, tất cả Đại La Kim Tiên và Hỗn Nguyên Kim Tiên ở Tam Sơn Quan đều chăm chú theo dõi, ánh mắt không ngừng lấp loé.

Thiên Đình và Tiệt Giáo tự nhiên hy vọng Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên có thể đại phát thần uy, phá vỡ thần thông của Tiếp Dẫn Phật.

Người của Tây Phương Phật Môn và Xiển Giáo thì càng hy vọng Tiếp Dẫn Phật có thể chống đỡ được, thành công đẩy lùi được vật khổng lồ Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên.

Nếu không, có Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên trấn giữ Đại Thương, cả Đại Thương khi khai chiến đều nơm nớp lo sợ, sợ Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên ra tay, một chiêu quét sạch.

"Phá!" Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên hét lạnh một tiếng, thương quang bùng phát Ngũ Hành pháp tắc cuồng bạo, linh lực khủng bố cuồn cuộn như muốn nghiền nát Mạn Thiên Chư Phật trước mắt thành tro bụi.

Ngũ Hành pháp tắc bùng nổ, thương quang toả ra uy lực lớn nhất.

"Ầm ầm!" Mạn Thiên Chư Phật dưới tiếng nổ của thương quang lập tức hóa thành hư vô, Phật quang hoàn toàn biến mất, đồng thời khiến pho tượng Phật khổng lồ kia cũng trở nên có chút ảm đạm.

Đối với điều này, Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên châm biếm cười: "Tiếp Dẫn Phật, xem ra lần này bản đế phải đưa ngươi lên Phong Thần Bảng rồi!" Nói xong, Tử Vi Đế Quân liền múa một đường thương, Ngũ Hành Thần Thương như tiềm long xuất hải hung hãn đâm tới.

Cùng lúc đó, Ngũ Hành Tháp loé lên, xuất hiện trên đỉnh đầu pho tượng Phật, Ngũ Hành pháp tắc bùng phát, tương phụ tương thành, trực tiếp định trụ pho tượng Phật khổng lồ kia.

"Keng!" Ngũ Hành Thần Thương với thế sét đánh không kịp bưng tai, hung hãn đâm vào pho tượng Phật khổng lồ, lập tức những vết nứt chi chít từ mũi thương nhanh chóng lan ra.

"Rắc!" Lúc này, Ngũ Hành Tháp phát ra tiếng kêu ong ong mãnh liệt, đột nhiên từ trong tháp tuôn ra một dòng hồng lưu Ngũ Hành pháp tắc, ập xuống đầu pho tượng Phật khổng lồ.

Toàn bộ quá trình, Tiếp Dẫn Phật hoàn toàn không kịp phản ứng.

"Ầm ầm!" Trong Hỗn Độn vang lên một tiếng nổ kinh thiên động

địa, chỉ thấy pho tượng Phật khổng lồ nổ tung, Tiếp Dẫn Phật toàn thân đẫm máu, sắc mặt trắng bệch bay ngược ra ngoài.

"Tử Vi Đế Lực!" Đột nhiên, Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên hô lớn một tiếng, Tử Vi Tinh xa xôi trong nháy mắt bùng phát một luồng tử quang, lao đi với tốc độ vô tận, giáng xuống thân thể hắn.

Lập tức, Tử Vi Đế Quân trở nên vô cùng uy nghiêm, phảng phất như thiên hạ đều nằm trong lòng bàn tay, phảng phất như chúa tể của thiên địa.

Tử Vi Đế Quân, trên quản lý Đẩu Cực, khảo sát kiếp vận số sách; dưới thống lĩnh Phong Đô, chế ước âm quỷ quần ma, chấp chưởng Ngũ Lôi chính pháp.

Tại Tam Sơn Quan, tất cả mọi người dưới khí thế của Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên đều trở nên vô cùng áp lực, nếu không phải khoảng cách xa xôi, có thể dựa vào linh lực của bản thân để chống cự, e rằng đã sớm quỳ lạy trước Tử Vi Đế Quân.

"Vù vù vù!" Tử Vi Đế Quân múa Ngũ Hành Thần Thương, Ngũ Hành pháp tắc và Tử Vi Đế Lực dung nhập vào thân thương, linh lực không ngừng tuôn vào, cách không hung hãn chém tới.

"Ngũ Hành Đế Sát!" Ngay khoảnh khắc Ngũ Hành Thần Thương vung lên, một con rồng và một con phượng xuất hiện trên thân thương, cất tiếng kêu dài, hung mãnh lao về phía Tiếp Dẫn Phật.

Khi long phượng bay múa, tất cả Phật quang đều bị phá diệt, lần lượt hóa thành từng luồng linh lực, tiêu tán trong Hỗn Độn.

Lúc này, Tiếp Dẫn Phật mới vừa ổn định thân hình, phun ra một ngụm máu tươi, cảm nhận được công thế của Tử Vi Đế Quân, khuôn mặt lập tức trở nên kinh hãi chưa từng có, trong lòng dâng lên nỗi sợ hãi tột độ.

“Tử Vi Đế Lực!?” Trong chớp mắt, long phượng đã va vào người Tiếp Dẫn Phật, Ngũ Hành pháp tắc cuồng bạo tạo ra một cơn bão năng lượng đáng sợ, hoàn toàn bao phủ Tiếp Dẫn Phật bên trong.

“Phá!” Tiếp Dẫn Phật bùng phát toàn bộ sức mạnh, mới chấn tan cơn bão năng lượng, thoát ra khỏi đó.

Chương 417

Lúc này, Tiếp Dẫn Phật không còn vẻ ung dung như trước, khí tức yếu ớt, cà sa rách nát, chẳng khác gì một hòa thượng ăn mày bệnh tật.

Nhìn Tiếp Dẫn Phật như vậy, Tử Vi Đế Quân hừ lạnh một tiếng: "Tiếp theo, bản đế đưa ngươi lên Phong Thần Bảng!" "Ngũ Sắc Thần Quang!" Ngũ Hành Tháp và Ngũ Hành Thần Thương đồng thời ngưng tụ Ngũ Hành pháp tắc ngút trời, theo thân thể Tử Vi Đế Quân loé lên, như quỷ mị xuất hiện xung quanh Tiếp Dẫn Phật, hung mãnh lao tới.

"Ầm ầm!" Ngũ Sắc Thần Quang đi đến đâu, mọi vật chất và năng lượng đều hóa thành hư vô, không để lại chút dấu vết, ngay cả Hỗn Độn chi khí cũng bị đẩy lùi trong nháy mắt.

"A!

A a!

A a a!" Tiếp Dẫn Phật hét lên một tiếng thảm thiết, cảm nhận sức mạnh của Ngũ Sắc Thần Quang va vào cơ thể, không ngừng bào mòn tinh khí thần, từng chút một tan rã.

Ngũ Hành pháp tắc, tương phụ tương thành, tuần hoàn không dứt.

Trừ khi dùng sức mạnh tuyệt đối để phá diệt, hoặc phá vỡ sự tương phụ tương thành của Ngũ Hành pháp tắc, nếu không căn bản không có cách nào đối phó.

Kẻ có thể làm được điều đó, e rằng chỉ có bản tôn của Tiếp Dẫn Phật, Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Tiếp Dẫn Phật, dù cũng là Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong như Tử Vi Đế Quân, hiển nhiên không có thực lực đó.

"Bần tăng nhận thua rồi, Tử Vi Đế Quân có thể dừng tay được

rồi!

Bản tọa không can thiệp vào chuyện Tam Sơn Quan nữa!" Cố gắng chịu đựng sức mạnh của Ngũ Sắc Thần Quang đang lan tràn trong cơ thể, Tiếp Dẫn Phật không thể không cúi đầu xin dừng chiến, kết thúc trận đấu này, nếu không chắc chắn sẽ tổn thất thảm trọng.

"Đùa sao!" Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên khinh thường nói: "Thích đánh thì đánh, không đánh thì thôi, xem bản đế dễ bắt nạt lắm sao!" Lời vừa dứt, Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên lại phóng ra một đạo Ngũ Sắc Thần Quang, nhanh chóng va vào cơ thể Tiếp Dẫn Phật.

"A a a..." Tiếp Dẫn Phật lại một trận kêu gào thảm thiết, sau đó vội vàng nói: "Tử Vi Đế Quân, ngươi muốn gì?

Bần tăng đều có thể đáp ứng!" "Bản đế muốn đưa ngươi lên Phong Thần Bảng!" Tử Vi Đế Quân cười lạnh một tiếng, Ngũ Hành Thần Thương trực tiếp đâm vào cơ thể Tiếp Dẫn Phật, mũi thương xuyên qua người, sức mạnh của Ngũ Sắc Thần Quang nổ tung trong cơ thể Tiếp Dẫn Phật, Phật khí bàng bạc chấn động, không ngừng tàn phá trong Hỗn Độn.

"Khổng Tuyên, nếu ngươi đã không nể mặt như vậy, bần tăng cũng phải khiến ngươi trả giá đắt!" Tiếp Dẫn Phật trừng mắt muốn nứt ra, dù sao hắn cũng không lên Phong Thần Bảng, chết thì chết, còn có chân linh, sau này sớm muộn cũng được Tiếp Dẫn Đạo Nhân ngưng tụ lại, nhưng nhất định không thể để Khổng Tuyên kiêu ngạo như vậy.

Nếu không, sau này Tây Phương Phật Môn chẳng phải sẽ trở thành một trò cười sao.

"Ngươi quá coi trọng mình rồi!" Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên khinh miệt nhìn Tiếp Dẫn Phật, Ngũ Hành Thần Thương trong tay múa điên cuồng, kéo theo Tiếp Dẫn Phật chao đảo trong Hỗn Độn, căn

bản không thể ngưng tụ sức mạnh phản kích.

"Ầm ầm ầm!" Ngũ Sắc Thần Quang không ngừng hủy diệt tinh khí thần của Tiếp Dẫn Phật, như thủy triều từng đợt từng đợt, khiến Tiếp Dẫn Phật mặt mũi biến dạng, đau không muốn sống.

"Ầm ầm!" Theo một tiếng nổ kinh thiên, Ngũ Hành pháp tắc vô tận đã hủy diệt sạch sẽ tinh khí thần của Tiếp Dẫn Phật, không để lại chút gì trong Hỗn Độn. ...Tây Phương Phật Môn, Tu Di Sơn.

"Chết tiệt!" Cảm nhận được tinh khí thần của thiện thi Tiếp Dẫn Phật bị hủy, Tiếp Dẫn Đạo Nhân tức giận mắng một tiếng: "Không ngờ Khổng Tuyên tiến bộ nhanh như vậy, e rằng chẳng bao lâu nữa có thể chứng đạo thành Thánh!" "Lần này chúng ta thất bại rồi, vốn tưởng có thể thu phục Khổng Tuyên, không ngờ lại khiến sư huynh mất đi thiện thi, bây giờ lựa chọn tốt nhất là thu hồi chân linh của thiện thi, có chân linh ở đó, thiện thi có thể nhanh chóng phục hồi!" Sắc mặt Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng trở nên khó coi, nhưng dù sao cũng không phải thiện thi của mình, vẫn giữ được bình tĩnh, vội vàng đề nghị với Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Nghe lời của Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân hít sâu một hơi, gật đầu: "Sư đệ nói có lý!

Ta sẽ thu hồi chân linh của thiện thi!" Nói xong, Tiếp Dẫn Đạo Nhân kết ấn quyết, ấn ký ngưng tụ trên hai tay tỏa ra những gợn sóng mạnh mẽ, chìm vào không gian. ...Trong Hỗn Độn ngoài Tam Sơn Quan.

Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên sau khi phá nát tinh khí thần của Tiếp Dẫn Phật, cười lạnh một tiếng, thu hồi Ngũ Hành Thần Thương, Ngũ Hành Tháp không ngừng xoay tròn, tạo ra những luồng sáng Ngũ Hành pháp tắc càng thêm mạnh mẽ.

"Vút!" Lúc này, một đạo Phật quang nhanh chóng xuất hiện, không

gian giới bích đột nhiên bị xé rách, sau đó xuất hiện một đạo Phật quang khác, hai đạo Phật quang giao nhau, phá vỡ Hỗn Độn, muốn ẩn mình bỏ đi.

Đáng tiếc, Tử Vi Đế Quân sao có thể dễ dàng thả Tiếp Dẫn Phật đi như vậy!

Nhiệm vụ mà sư tôn Tô Dự Thiên Đế giao cho hắn là đưa Tiếp Dẫn Phật lên Phong Thần Bảng!

Chỉ cần đưa lên Phong Thần Bảng, mối liên hệ giữa chân linh của thiện thi Tiếp Dẫn Phật và Tiếp Dẫn Đạo Nhân sẽ hoàn toàn bị Phong Thần Bảng cắt đứt, dù Tiếp Dẫn Đạo Nhân là Thiên Đạo Thánh Nhân cũng đành bất lực!

Từ đó có thể thấy Thái Thanh Thánh Nhân thông minh đến mức nào.

Năm xưa ở Tử Tiêu Cung, Thái Thanh Thánh Nhân đã chủ động dùng thiện thi Thái Thượng Lão Quân để giúp Huyền Đô Đại Pháp Sư ứng kiếp, sau khi Phong Thần lượng kiếp kết thúc, Thái Thượng Lão Quân chỉ cần nhậm chức ở Thiên Đình là được, hoàn toàn không bị Phong Thần Bảng hạn chế.

Còn Chuẩn Đề Đạo Nhân bị Tô Dự ép đến mức tiến thoái lưỡng nan, chỉ có thể buộc phải cắt đứt liên hệ với thiện thi Tu Bồ Đề Tổ Sư.

Ngũ Hành pháp tắc đột nhiên chiếu lên Phật quang, Tử Vi Đế Quân xuất hiện trước mặt Phật quang, khinh bỉ nói: "Tiếp Dẫn Phật, không phải ngươi muốn độ hóa bản đế sao?

Bây giờ chưa thành công, chạy đi đâu thế!" Lúc này, trong Phật quang ẩn chứa chân linh của Tiếp Dẫn Phật, nhưng do bị Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên đánh cho một trận, mất đi tinh khí thần, không còn

sức chiến đấu nữa.

"Khổng Tuyên, ngươi thật sự cho rằng có thể cản được uy thế của Thánh nhân sao?" Giọng Tiếp Dẫn Phật đầy sợ hãi, thân hình đột nhiên loé lên, độn đi xa.

"Ngũ Hành Tháp, trấn áp!" Thấy Tiếp Dẫn Phật muốn chạy trốn, Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên lập tức thúc giục Ngũ Hành Tháp, trực tiếp định trụ cả một vùng không gian Hỗn Độn, khiến Tiếp Dẫn Phật không thể xé rách không gian.

"Bản đế đã nói sẽ đưa ngươi lên Phong Thần Bảng!" Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên đã sớm chuẩn bị, nhưng ngay sau đó, không gian Hỗn Độn bị định trụ lại bị xé rách.

Sắc mặt Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên biến đổi, rõ ràng đây là thủ đoạn của Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Nhiệm vụ cấp bách là phải thu lấy chân linh của Tiếp Dẫn Phật, nếu không nhiệm vụ mà sư tôn Tô Dự giao cho sẽ hoàn toàn thất bại!

Sư tôn Tô Dự đối với hắn có ơn nặng như núi, không thể để sư tôn Tô Dự thất vọng!

"Ngũ Sắc Thần Quang!" Theo linh lực vô tận rót vào Ngũ Hành Tháp, Ngũ Sắc Thần Quang cuồng bạo lan ra, trực tiếp quét tan Phật quang bên ngoài chân linh của Tiếp Dẫn Phật.

"Bản đế làm được rồi!" Ngay sau đó, Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên điều khiển Ngũ Hành Tháp, trực tiếp thu chân linh của Tiếp Dẫn Phật vào trong, đồng thời rót Ngũ Sắc Thần Quang vào đó.

Chỉ là một đạo chân linh, dù có sự triệu hồi của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, cũng tuyệt đối không thể thoát ra được.

Làm xong tất cả, Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên liền trực tiếp thu hồi Ngũ Hành Tháp, sau đó lập tức triển khai tốc độ nhanh nhất, bay

về phía Phong Thần Bảng trên Tam Thập Tam Thiên Lăng Tiêu Bảo Điện.

"Khổng Tuyên, ngươi dám!" Lúc này, không gian Hỗn Độn bị phá vỡ một lỗ hổng khổng lồ, trong đó vang lên giọng nói phẫn nộ của Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

"Tiếp Dẫn, ngươi dám đánh chủ ý lên người bản đế, muốn biến bản đế thành con rối của Phật môn, bản đế có dám đưa chân linh thiện thi của ngươi lên Phong Thần Bảng hay không!" Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên hừ lạnh một tiếng, lao đi trong Hỗn Độn, thốt ra giọng nói lạnh như băng, tốc độ không hề giảm, bay thẳng đến Tam Thập Tam Thiên Lăng Tiêu Bảo Điện.

"Xoẹt!" Đột nhiên, không gian phía trước Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên bị xé rách, một Phật ấn đánh ra, chữ "Vạn" xoay tròn lao nhanh về phía mi tâm của Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên.

"Ngũ Sắc Thần Quang!" Trong nháy mắt, Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên phản ứng cực nhanh, với thế sét đánh không kịp bưng tai thi triển thần thông thiên phú, Ngũ Hành pháp tắc cuộn trào, trực tiếp đánh vào Phật ấn chữ "Vạn", đánh bay nó vào trong Hỗn Độn.

Chương 418

“Khổng Tuyên, giao chân linh thiện thi của bản thánh ra!

Nếu không hôm nay dù Tô Dự Thiên Đế có ở đây cũng không cứu được ngươi!” Giọng nói của Tiếp Dẫn Đạo Nhân đầy phẫn nộ, truyền ra từ khe nứt không gian phía trước, ẩn chứa sát cơ mãnh liệt.

Hiển nhiên, Tiếp Dẫn Đạo Nhân đối với việc Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên bắt giữ chân linh của mình đã hoàn toàn muốn trừ khử Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên cho hả giận.

Đáng tiếc, trong trường hợp Tiếp Dẫn Đạo Nhân không đích thân giáng lâm, muốn giết chết Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, căn bản là một chuyện không thể.

“Tiếp Dẫn, nếu ngươi thật sự có bản lĩnh đó, tại sao không dám hiện ra chân thân, tại sao không dám đến Tam Thập Tam Thiên Lăng Tiêu Bảo Điện để cản trở bản đế?

Sư tôn của bản đế đang ở Thiên Đình, bản đế muốn xem ngươi làm sao giết được bản đế!” Đối với lời nói của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên khinh bỉ, hoàn toàn không coi Tiếp Dẫn Đạo Nhân ra gì, tốc độ vẫn như cũ lao về phía trước.

Khi Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên đến gần khe nứt không gian mà Tiếp Dẫn Đạo Nhân đã xé rách, một bàn tay Phật khổng lồ thò ra, chộp về phía Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên.

Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên trực tiếp bị bắt gọn. ...Nhưng ngay sau đó, Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên đã biến mất khỏi bàn tay Phật!

Tàn ảnh!

“Ha ha ha!

Tiếp Dẫn, có bất ngờ không, có ngạc nhiên không!" Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên xuất hiện ở một hướng khác: "Cũng là Thánh nhân, thật sự cho rằng bản đế sẽ tự chui đầu vào lưới sao?

Bản đế đi trước đây, muốn lấy lại chân linh thì lên Tam Thập Tam Thiên Lăng Tiêu Bảo Điện mà đợi bản đế nhé!

Nếu không, chân linh thiện thi của ngươi sẽ là Thánh nhân đầu tiên lên bảng!" Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên đã sớm biết Tiếp Dẫn Đạo Nhân sẽ không tiếc ra tay bắt giữ mình, nên sau khi khiêu khích xong, đã âm thầm dùng kế kim thiền thoát xác, bản thân từ một hướng khác chuyển đi, để lại một phân thân linh lực thu hút sự chú ý của Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

"Khổng Tuyên..." Giọng nói của Tiếp Dẫn Đạo Nhân truyền ra từ khe nứt không gian, lần này thật sự tức giận rồi.

Ông ta là một trong Lục Thánh Hồng Hoang, bị một Tử Vi Đế Quân Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong trêu đùa như vậy, không cần mặt mũi nữa sao?

Nghĩ đến đây, Tiếp Dẫn Đạo Nhân liền trực tiếp không màng hậu quả, từ Tu Di Sơn của Tây Phương Phật Môn xé rách không gian, linh lực cuồng cuộn tuôn ra, không ngừng oanh tạc điên cuồng vào Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên đang lao đi trong Hỗn Độn.

Nhưng Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên cũng không phải dạng vừa.

Dựa vào thần thông thiên phú "Ngũ Sắc Thần Quang", hắn quét bay hết những đòn oanh tạc của Tiếp Dẫn Đạo Nhân sang một bên, gây nổ trong Hỗn Độn.

Từ đầu đến cuối, tốc độ của hắn chưa từng giảm.

Theo thời gian trôi qua, Tử Vi Đế Quân ngày càng đến gần Tam Thập Tam Thiên Lăng Tiêu Bảo Điện.

Tây Phương Phật Môn, Tu Di Sơn.

Chuẩn Đề Đạo Nhân nhìn sư huynh Tiếp Dẫn vốn trầm ổn mà giờ lại như vậy, mày nhíu chặt, ánh mắt lấp loé.

"Sư huynh, dừng tay đi!" Mấy hơi thở sau, ánh mắt Chuẩn Đề Đạo Nhân dần trở nên kiên định, ngăn cản Tiếp Dẫn Đạo Nhân tiếp tục cách không cản trở Tử Vi Đế Quân.

"Sư đệ, đừng cản ta, thiện thi của ngươi đã phân hoá ra, nếu chân linh của ta lại phân hoá ra nữa, sau này hai chúng ta ngay cả năng lực chống lại Tô Dự Thiên Đế, Nữ Oa và Tam Thanh Thánh Nhân cũng không có!" Tâm trạng của Tiếp Dẫn Đạo Nhân vô cùng cuồng bạo bất an.

Chuẩn Đề Đạo Nhân vội nói: "Sư huynh, ta đương nhiên biết đạo lý này, ta không phải muốn cản huynh, chỉ là như vậy không thể cản được Khổng Tuyên!" "Vậy phải làm sao?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân hít sâu một hơi, cố gắng ổn định tâm thần.

Chuẩn Đề Đạo Nhân trầm giọng nói: "Bây giờ chỉ có một cách, hai chúng ta cùng lúc ra tay, trước mặt Tô Dự Thiên Đế, độ hóa Khổng Tuyên, như vậy không chỉ chân linh của sư huynh có thể trở về, mà còn có thể đưa Khổng Tuyên vào Phật môn của chúng ta." "Được!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân lúc này căn bản không nghĩ được nhiều, nghe cách của Chuẩn Đề Đạo Nhân xong, liền trực tiếp đồng ý.

Ngay sau đó, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân vung tay áo, xé rách không gian, chui vào trong, lập tức biến mất. ...Lúc này, Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên đã không còn xa Tam Thập Tam Thiên Lăng Tiêu Bảo Điện, chỉ cần trăm hơi thở nữa là có thể xé rách không gian, trực tiếp từ Hỗn Độn tiến vào Tam Thập Tam Thiên, đưa chân linh của Tiếp Dẫn Phật vào Phong Thần Bảng.

"Xoẹt!" Đột nhiên, không gian trước mặt Tử Vi Đế Quân Khổng

Tuyên bị xé rách, trong đó tuôn ra khí tức cường đại, khiến trong lòng hắn run lên, trong đáy mắt hiện lên sự kiêng dè sâu sắc.

"Thất Bảo Diệu Thụ!" Một cành cây bảy màu từ khe nứt không gian tuôn ra, hung hãn quất tới, ẩn chứa uy thế đáng sợ, áp đảo về phía Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên.

"Ngũ Sắc Thần Quang!" Linh lực cuộn trào, Ngũ Hành pháp tắc tương phụ tương thành, Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên tung ra một chưởng mạnh mẽ, sau đó lập tức đổi hướng, lao về phía khác.

"Ầm ầm!" Phật quang lan tràn, Ngũ Hành bùng nổ, vang lên trong Hỗn Độn, đồng thời tạo ra một cơn bão đáng sợ.

"Không ngờ Tiếp Dẫn Đạo Nhân lại không biết xấu hổ như vậy, thật sự ra tay rồi!" Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên không hề hoảng sợ, trong lòng bình tĩnh chuẩn bị đột phá không gian giới bích, từ Hỗn Độn tiến vào Tam Thập Tam Thiên.

Chỉ cần tiến vào Tam Thập Tam Thiên, đừng nói là Tiếp Dẫn Đạo Nhân, dù Tây Phương Nhị Thánh, Tam Thanh Thánh Nhân cùng đến, có sư tôn Tô Dự ở đó, cũng không làm gì được hắn.

"Tiếp Dẫn Phật Chú!" Đột nhiên, từng đạo tiếng Phạn cuồn cuộn tuôn ra, từ một hướng khác trực tiếp lao vào đầu Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên.

Lúc này, trong lòng Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên dâng lên một luồng hàn ý chưa từng có, phảng phất như gặp phải chuyện đáng sợ nhất.

"Ong ong ong!" Ngũ Hành Tháp, Ngũ Hành Thần Thương hộ chủ xuất hiện, Ngũ Hành Tháp cản lại từng đạo tiếng Phạn, Ngũ Hành Thần Thương không ngừng xé rách, tranh thủ một khoảnh khắc trì hoãn ngắn ngủi cho Tử Vi Đế Quân.

“Vạn Phật Triều Tông!” Sau tiếng nổ bên cạnh, một thân ảnh vung vẩy thứ gì đó giống cành cây, bùng phát một đạo Phật quang, đập về phía Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên.

“Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, hai ngươi gan lớn thật!” “Đang!” Theo một giọng nói bá đạo vang lên, một tiếng chuông khiến cả Hỗn Độn cũng phải run rẩy vang lên, tạo ra từng vòng gợn sóng, trực tiếp đẩy lùi tiếng Phạn và Phật quang xung quanh Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, nhẹ nhàng hóa giải linh lực ẩn chứa trong đó thành tro bụi.

Nghe thấy giọng nói quen thuộc đột ngột vang lên, Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên lập tức vui mừng khôn xiết, đồng thời trái tim đang căng thẳng cũng không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

“Vút!” Không gian không hề có chút dao động nào, hai thân ảnh xuất hiện bên cạnh Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, ánh mắt xa xăm nhìn chằm chằm vào Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân.

“Khổng Tuyên bái kiến sư tôn, sư mẫu!” Giây phút này, Khổng Tuyên từ bỏ mọi phòng bị, cung kính hành lễ với hai người bên cạnh.

Hai người này, chính là Tô Dự Thiên Đế và Nữ Oa Nương Nương.

Nữ Oa Nương Nương cười nói: “Không cần đa lễ, Khổng Tuyên làm tốt lắm!” Tô Dự cũng hài lòng gật đầu.

“Ở gần Thiên Đình của trẫm mà truy sát đồ đệ của trẫm, hai tên phản đồ các ngươi ngày càng càn rỡ!

Thật sự cho rằng trẫm không dám diệt cái Phật môn chó má của các ngươi hay sao!” Lời nói nhẹ nhàng của Tô Dự lại tràn ngập khí phách mãnh liệt.

“Tô Dự Thiên Đế…” Thấy Tô Dự Thiên Đế xuất hiện, sắc mặt Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân kịch biến, vạn vạn lần

không ngờ Tô Dự Thiên Đế đến nhanh như vậy, lần này phiền phức lớn rồi!

"Hôm nay hai người không cho trẫm một lời giải thích, Tây Phương Phật Môn không cần tồn tại nữa!" Ánh mắt Tô Dự lạnh lùng, giọng điệu bình tĩnh, nhưng ý uy hiếp lại không cần nói cũng rõ.

Chương 419

Chuẩn Đề Đạo Nhân hai mắt híp lại: "Tô Dự Thiên Đế, theo bản thánh thấy, ngươi nên cho chúng ta một lời giải thích thì hơn!" "Nực cười!

Trẫm dựa vào cái gì phải cho các ngươi giải thích, các ngươi là thứ gì!" Tô Dự lạnh nhạt nói một câu, hoàn toàn không coi Chuẩn Đề Đạo Nhân ra gì.

Nghe lời của Tô Dự, khóe miệng Chuẩn Đề Đạo Nhân hơi co giật.

Nói chuyện thì thôi đi, công kích cá nhân là không đúng rồi!

Hít sâu một hơi, Chuẩn Đề Đạo Nhân cố gắng đè nén lửa giận trong lòng: "Khổng Tuyên bất kính Thánh nhân, tự ý can thiệp vào Phong Thần lượng kiếp, ra tay với thiện thi của sư huynh ta, chẳng lẽ Thiên Đình không nên cho ta một lời giải thích sao?" "Bất kính Thánh nhân?" Tô Dự cười lạnh một tiếng: "Hai tên phản đồ các ngươi có tư cách để đồ đệ của trẫm tôn kính sao?

Nhân phẩm thì nhân phẩm không được, tu vi sao?

Cùng cấp bậc, đồ đệ của trẫm giết các ngươi như giết gà giết chó!" Lời nói của Tô Dự có thể nói là không chừa chút mặt mũi nào cho Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân, vô cùng sắc bén.

"Còn về việc tự ý can thiệp vào Phong Thần lượng kiếp…" Tô Dự khinh thường: "Trẫm chỉ cho Khổng Tuyên đến Tam Sơn Quan bảo vệ sư đệ của nó, Thiên Đình cũng nhập kiếp, các ngươi không thể không biết điều này chứ!" "…" Nghe vậy, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân á khẩu không nói nên lời.

Lời của Tô Dự không sai chút nào!

“Cuối cùng, đồ đệ của trẫm ra tay với thiện thi của Tiếp Dẫn, vậy trẫm hỏi ngươi, thiện thi của Tiếp Dẫn ở yên trong Tây Phương Phật Môn, đồ đệ của trẫm ở Tam Sơn Quan, cách xa như vậy cách không ra tay, xem trẫm dễ lừa gạt lắm sao?” Tô Dự cố làm ra vẻ hoàn toàn không biết gì.

Sắc mặt Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân lập tức biến đổi, đột nhiên nghĩ đến trước đó chỉ lo nếu thành công độ hóa Khổng Tuyên thì phải đối phó với Tô Dự Thiên Đế thế nào, mà lại quên mất nếu không độ hóa được Khổng Tuyên thì phải làm sao!

“Khổng Tuyên!” Lúc này, đối với sự im lặng của Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tô Dự không thèm để ý, trầm giọng gọi một tiếng.

“Đệ tử có mặt!” Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên đáp lời.

“Kể lại toàn bộ sự việc cho trẫm nghe, không được có bất kỳ sự che giấu nào!” Tô Dự bình tĩnh hỏi.

“Vâng!” Tử Vi Đế Quân không chút do dự đáp lời, ánh mắt nhìn về phía Tiếp Dẫn Đạo Nhân, vô cùng lạnh lẽo: “Ngày đó sư tôn phái đệ tử đến Tam Sơn Quan, bảo vệ Lục Nhĩ, Dương Tiễn, Na Tra, Ngao Bính bốn vị sư đệ, chưa từng ra tay một lần nào, nhưng không lâu sau, Tiếp Dẫn Phật liền hiện thân tại Tam Sơn Quan, bắt ta rời khỏi Tam Sơn Quan!” “Đệ tử phụng mệnh sư tôn đến, một khi rời đi, nếu các sư đệ có mệnh hệ gì, đệ tử biết ăn nói với sư tôn thế nào, cho nên đệ tử đã từ chối!” “Tiếp Dẫn Phật lại cứ nhất quyết muốn động thủ với đệ tử, đệ tử cũng đành đồng ý, nhưng trong quá trình giao thủ, đệ tử phát hiện Tiếp Dẫn Phật muốn độ hóa đệ tử về Phật môn, may mắn có Ngũ Hành Thần Thương và Ngũ Hành Tháp mà sư tôn ban cho, đệ tử phải trải qua muôn vàn khó khăn mới diệt sát được hắn!” “Theo giao ước của đệ tử và Tiếp Dẫn Phật, đệ tử thua thì rời khỏi Tam Sơn

Quan, đệ tử thắng thì đưa Tiếp Dẫn Phật lên Phong Thần Bảng!" "Tiếp Dẫn Phật cũng đã đồng ý, cho nên khi đệ tử chuẩn bị đưa chân linh của Tiếp Dẫn Phật vào Phong Thần Bảng thì lại bị Tiếp Dẫn Đạo Nhân truy sát suốt đường, thậm chí cuối cùng cả Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng xuất hiện!" "Nếu không phải đệ tử mạng lớn, sư tôn đến trễ một chút nữa, e rằng đệ tử đã không còn là đồ đệ của ngài, mà đã trở thành chó săn của Tây Phương Phật Môn rồi!" Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên từ từ kể lại, tránh nặng tìm nhẹ nói ra sự thật, khiến sắc mặt Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân vô cùng khó coi.

Cái gì gọi là nhất quyết muốn động thủ với ngươi?

Nếu ngươi ngay từ đầu đã rời đi, Tiếp Dẫn Phật dám truy sát hay sao!

Muôn vàn khó khăn!

Rõ ràng là dễ như trở bàn tay!

Còn về chó săn của Tây Phương Phật Môn, quả thực là nói bậy!

Đưa ngươi đến Cực Lạc thế giới, không thơm sao?

"Tiếp Dẫn, các ngươi gan lớn thật!" Ánh mắt Tô Dự càng thêm lạnh lẽo, nhưng chưa kịp nói, Nữ Oa Nương Nương đã nổi giận trước, lạnh giọng quát một tiếng: "Ngay cả người của Thiên Đình ta cũng dám độ hóa, muốn tìm chết à?" Chuyện của thiện thi Tiếp Dẫn Đạo Nhân, chỉ có Tô Dự, Thông Thiên Giáo Chủ, Thân Công Báo, Khổng Tuyên bốn người biết, cũng không nói cho ai khác, không ngờ bây giờ Nữ Oa lại phẫn nộ như vậy.

"Khổng Tuyên, xé rách không gian, đến Lăng Tiêu Bảo Điện, đặt chân linh của Tiếp Dẫn Phật vào Phong Thần Bảng, trẫm muốn xem ai dám cản trở!" "Đệ tử tuân mệnh!" Được Tô Dự ủng hộ, khóe miệng Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên nhếch lên một nụ cười nhạt, sải

bước xé rách không gian, bay về phía Tam Thập Tam Thiên Lăng Tiêu Bảo Điện.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân vì một đạo chân linh, sao có thể trơ mắt nhìn Khổng Tuyên cắt đứt liên hệ của chân linh.

"Ầm!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân ra tay trước, lao thẳng về phía Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, tốc độ vô cùng nhanh, đồng thời tiện tay san bằng không gian bị xé rách.

Chuẩn Đề Đạo Nhân tay cầm Thất Bảo Diệu Thụ, vung mạnh một cái, tạo ra một dải ngân hà, bao phủ lấy Tô Dự và Nữ Oa, trong nháy mắt phảng phất như cách tuyệt không gian.

"Thời Không Tĩnh Chỉ!" Lời nói lạnh lùng từ miệng Tô Dự thốt ra, cùng Nữ Oa loé lên, áp sát Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân, quang mang lóe lên.

Đột nhiên, toàn thân Tiếp Dẫn Đạo Nhân phóng ra một luồng Phật quang khủng bố, trực tiếp chấn tan lực lượng Thời Không pháp tắc của Tô Dự.

Luồng Phật quang đó khác với tiếng Phạn trước đây, phảng phất như có thể ma diệt tất cả.

"Ầm!" Không gian quanh người Tô Dự nổ tung, ngay sau đó hiện ra một sức mạnh đáng sợ, bao phủ lấy cơ thể Tô Dự.

"Không tệ nhỉ?

Tiếp Dẫn, xem ra thời gian qua tiến bộ của ngươi cũng không nhỏ!" Đối mặt với công thế của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Tô Dự nhẹ nhàng nói một câu.

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng đây không phải là Mộng Chi Pháp Tắc mà Tiếp Dẫn Đạo Nhân thường dùng, mà là một nhánh của Hủy Diệt Pháp Tắc – Tịch Diệt Pháp Tắc.

“Đi!” Một tiếng quát lạnh, phong vân trong Hỗn Độn cuộn trào, trực tiếp khóa chặt thân thể Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, phá nát không gian xung quanh Khổng Tuyên, lưu đày hắn vào nơi sâu hơn trong Hỗn Độn.

“Định!” Lực lượng Thời Không pháp tắc từ người Tô Dự lan ra, với tốc độ sét đánh không kịp bưng tai kéo Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên về sau lưng mình.

“Khổng Tuyên, tùy cơ hành sự, hễ có cơ hội là phá vỡ không gian, đưa chân linh của Tiếp Dẫn Phật vào Phong Thần Bảng!” Lúc này, Tô Dự truyền âm vào đầu Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên.

Nghe xong, hắn gật đầu, hai nắm tay siết chặt, trong mắt đầy vẻ không cam lòng.

Không còn cách nào khác, tuy hắn là Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, vô hạn tiếp cận Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, nhưng cuối cùng vẫn không thể chống lại Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

“Phanh!” Dưới sự chiếu rọi của Phật quang, không gian xung quanh Tô Dự đột nhiên nổ tung, nhưng lại không hề ảnh hưởng đến Tô Dự, tất cả là vì trên đỉnh đầu hắn xuất hiện một kiện pháp bảo.

Hỗn Độn Chung!

Đột nhiên, một luồng Phật quang tấn công, muốn khiến Tô Dự không kịp trở tay, Tiếp Dẫn Đạo Nhân lại đi ngược đường, công kích Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên.

“Đang!” Một tiếng chuông vang lên, Hỗn Độn Chung tạo ra những gợn sóng huyền diệu, dễ dàng cản lại Phật quang.

“Hôm nay trẫm chơi với ngươi!” Theo tiếng quát lạnh của Tô Dự vừa dứt, quanh người Tiếp Dẫn Đạo Nhân hiện ra một sức mạnh đáng sợ, muốn trực tiếp trấn áp Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Lúc này, Hỗn Độn Chung từ trên trời giáng xuống, mang theo thanh thế mạnh mẽ, hủy diệt tất cả, không gian vỡ nát, Tiếp Dẫn Đạo Nhân như một con thiêu thân.

Toàn thân Tiếp Dẫn Đạo Nhân chấn động, cảm nhận được cảm giác hủy diệt mãnh liệt, cú va chạm của Hỗn Độn Chung khiến ông ta lập tức hiểu rằng mình không phải đối thủ của Tô Dự, nếu tiếp tục dây dưa, sớm muộn cũng sẽ thất bại.

"Khai!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân gầm lên một tiếng, bây giờ tên đã lên dây, phải vượt qua Tô Dự mới có khả năng đoạt lại chân linh thiện thi từ tay Tử Vi Đế Quân.

"Ầm!" Phật quang nở rộ, thiên địa chấn động, không gian đột nhiên nổ tung.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân thành công né được đòn tấn công của Hỗn Độn Chung, lao thẳng về phía Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên.

Tình huống này khiến trong mắt Tô Dự hiện lên một tia gợn sóng.

Chương 420

Tu vi của Tiếp Dẫn Đạo Nhân thật sự khiến hắn kinh ngạc, tuy chưa đột phá tầng thứ năm của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, nhưng bản thân lại có sự lột xác về bản chất.

May mắn là trước đó đã lấy đi Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên từ tay Tiếp Dẫn Đạo Nhân, nếu không muốn đối phó với Tiếp Dẫn Đạo Nhân thật sự có chút khó khăn.

"Sát!" Nghĩ đến đây, lưu quang trên người Tô Dự lưu động, sau đó loé lên, đột nhiên xuất hiện trên không trung của Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Thí Thần Thương không biết từ lúc nào đã xuất hiện trong tay hắn, mang theo linh lực khủng bố, bùng phát ra thương mang hủy diệt tất cả, đâm thẳng xuống.

"Phanh!" Trong gang tấc, quanh người Tiếp Dẫn Đạo Nhân xuất hiện một đóa sen, trực tiếp cản lại thương mang màu đen mà Tô Dự phóng ra.

Một tiếng động trầm đục vang lên, thân thể Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhanh chóng rơi xuống.

Nhìn đóa sen bảy màu bảo vệ Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Tô Dự nhíu mày.

Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên đã bị hắn thu lấy luyện hóa, lẽ nào đóa sen này là bản thể của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Thất Bảo Thiên Diệp Kim Liên sao?

"Trẫm muốn xem ngươi có thể cản được bao nhiêu đòn tấn công của trẫm!" Ngay sau đó, Tô Dự loé thân đi, như quỷ mị lại lần nữa xuất hiện bên cạnh Tiếp Dẫn Đạo Nhân, một chiêu quét ngang ngàn

quân, hung hãn đập vào Thất Bảo Thiên Diệp Kim Liên của Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

"Phanh!" "Phanh!" "Phanh!" Thí Thần Thương liên tiếp vung chín lần, Thất Bảo Thiên Diệp Kim Liên dưới sự tấn công mạnh mẽ của Thí Thần Thương, trực tiếp trở nên ảm đạm không ánh sáng.

"Đông!" Thí Thần Thương lại lần nữa hung mãnh giáng xuống, Tô Dự không chút lưu tình đập vào người Tiếp Dẫn Đạo Nhân, khiến ông ta bay ngược ra như một ngôi sao băng, nơi đi qua áo bào rắc xuống từng giọt máu tươi.

Sức mạnh mà Tiếp Dẫn Đạo Nhân từng tự hào, trước mặt Tô Dự trở nên không chịu nổi một đòn, hoàn toàn là sự tồn tại bị nghiền ép.

"Sư huynh!" Dưới công thế mạnh mẽ của Nữ Oa Nương Nương, Chuẩn Đề Đạo Nhân tuy không thảm liệt như Tiếp Dẫn Đạo Nhân, nhưng cũng bị đánh cho tơi bời, căn bản không có sức chống cự, hoàn toàn ở thế hạ phong.

Lúc này, trong đôi mắt Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên loé lên một tia sáng, thầm hô: "Cơ hội tốt!" Chỉ thấy, Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên hóa thành một luồng tử quang, Ngũ Sắc Thần Quang cuộn trào, phá nát không gian, trực tiếp bay vào trong đó.

Chuẩn Đề Đạo Nhân phát hiện động tác của Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, lập tức muốn ngăn cản, nhưng lại bị Hồng Tú Cầu của Nữ Oa Nương Nương quất bay, triệt để mất đi tiên cơ.

Lúc này, sâu trong Hỗn Độn, hai thân ảnh thu lại toàn bộ khí tức, lặng lẽ quan sát trận chiến giữa Tô Dự và Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Nữ Oa Nương Nương và Chuẩn Đề Đạo Nhân, thần sắc không chút gợn sóng.

"Đại huynh, Khổng Tuyên đã phá vỡ không gian, hiển nhiên muốn

đến Lăng Tiêu Bảo Điện, chúng ta có nên ngăn cản không?" Nguyên Thủy Thiên Tôn hỏi.

Thái Thanh Thánh Nhân chậm rãi lắc đầu: "Ngăn cản Khổng Tuyên có lợi gì cho chúng ta?

Lẽ nào ngươi cho rằng Tiếp Dẫn Đạo Nhân sẽ cảm tạ hay sao!" "Ngược lại, để Khổng Tuyên đưa chân linh của Tiếp Dẫn Phật lên Phong Thần Bảng, còn có thể khiến thực lực của Tiếp Dẫn Đạo Nhân giảm đi không ít!" "Ta có thể cảm nhận được, Tiếp Dẫn Đạo Nhân chưa dùng hết thực lực thật sự, hẳn là đang che giấu, muốn đánh cho Tô Dự Thiên Đế một đòn bất ngờ, từ đó đoạt lại một phần chân linh trong tay Khổng Tuyên!" "Nhưng Tiếp Dẫn Đạo Nhân lại vạn vạn lần không ngờ, công thế của Tô Dự Thiên Đế lại mạnh mẽ như vậy, không chỉ lấy ra Hỗn Độn Chung, mà còn lấy ra Thí Thần Thương, ngược lại đánh cho Tiếp Dẫn Đạo Nhân một đòn bất ngờ!" "Một Tiếp Dẫn Đạo Nhân có tâm cơ sâu như vậy, để thực lực của hắn giảm xuống, đối với Huyền môn của chúng ta cũng là một chuyện tốt!" Nghe lời của Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn gật đầu, nhưng đôi mày nhíu chặt thành chữ "xuyên" vẫn chưa giãn ra: "Nhưng đại huynh, Tô Dự kia..." "Chuyện này không liên quan đến lợi ích của Xiển Giáo, Nhân Giáo.

Tô Dự Thiên Đế dù sao cũng là người của Huyền môn chúng ta, gạt bỏ ân oán cá nhân, để hắn dạy dỗ hai tên phản đồ kia cũng tốt!" "Tịch Diệt Phật Lôi!" Đối với việc Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên chạy trốn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng có chút nhận ra, tâm thần hoảng loạn, lập tức thi triển thần thông mạnh mẽ của mình, cả một vùng Hỗn Độn đột nhiên sấm sét vang dội.

Thân thể Tô Dự chấn động mạnh, toàn thân hiện lên cảm giác tê dại.

Vừa rồi trong nháy mắt, toàn thân hắn như bị sét đánh trúng, phảng phất như cả khu vực đều bị sấm sét bao phủ, Lôi Đình pháp tắc lan tràn khắp nơi.

"Đang!" Hỗn Độn Chung bùng phát một tiếng vang, tạo ra những gợn sóng linh lực, trực tiếp quét sạch Lôi Đình pháp tắc quanh người Tô Dự, khiến Tô Dự lập tức khôi phục hành động.

"Tiếp Dẫn Đạo Nhân quả là thâm bất khả trắc!" Trong đôi mắt Tô Dự bùng phát một tia tinh quang.

Vừa rồi trong nháy mắt, khu vực chiến đấu với Tiếp Dẫn Đạo Nhân, tất cả pháp tắc đều bị tịch diệt, hoàn toàn chỉ còn lại hai loại pháp tắc là Tịch Diệt và Lôi Đình.

Nếu không có Hỗn Độn Chung, thì vừa rồi Tô Dự tuyệt đối sẽ bị sét đánh tê liệt mấy giây.

Thời gian ngắn ngủi đó tuyệt đối sẽ cho Tiếp Dẫn Đạo Nhân cơ hội trì hoãn, từ đó có được cơ hội truy kích Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên.

"Phá!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân bước nhanh đuổi theo, tạo ra một loạt ảo ảnh, lao nhanh truy kích Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên.

"Vút!" Tô Dự tay cầm Thí Thần Thương, loé lên một cái, hung hãn đập vào ngay trước mặt Tiếp Dẫn Đạo Nhân, buộc Tiếp Dẫn Đạo Nhân phải dừng lại, bị phản chấn ra xa trăm mét.

Sắc mặt Tiếp Dẫn Đạo Nhân trắng bệch, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Tô Dự.

Chiêu "Tịch Diệt Phật Lôi" mà ông ta khổ công nghiên cứu, tuy không có uy lực lớn, nhưng đặc điểm lớn nhất là công kích bất ngờ.

Nhưng Tiếp Dẫn Đạo Nhân vạn vạn lần không ngờ Tô Dự Thiên Đế sau khi trúng thần thông của mình, không những không bị thương

chút nào, mà chỉ bị tê liệt trong nháy mắt.

"Tiếp Dẫn, ngươi giấu cũng thật sâu!" Trên mặt Tô Dự hiện lên một nụ cười, nhưng trong đôi mắt lại lấp loé mũi nhọn sắc bén.

Sắc mặt Tiếp Dẫn Đạo Nhân khó coi, khóe mắt liếc thấy Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên đã thành công tiến vào khe nứt không gian, thời gian còn lại không nhiều nữa.

Nếu đã như vậy...

Toàn thân Tiếp Dẫn Đạo Nhân bùng phát Phật quang chói lòa, linh lực trong Hỗn Độn không ngừng rót vào cơ thể, sau đó ngưng tụ trong lòng bàn tay.

"Tịch Diệt Phật Quang!" Một cái chớp mắt, tốc độ của Tiếp Dẫn Đạo Nhân lúc này nhanh không thể tưởng tượng, trực tiếp xuất hiện trước mặt Tô Dự, hung hãn vỗ tới.

Hai đạo Phật ấn chữ "Vạn" từ trong lòng bàn tay bùng phát, vô hình trung hóa thành hai pho tượng Phật, lao về phía Tô Dự, chói mắt vạn phần, ẩn chứa khí thế khủng bố, khiến Hỗn Độn sôi trào không ngớt.

"Phá Đạo!" Cùng lúc đó, tinh khí thần trong cơ thể Tô Dự vận chuyển điên cuồng, từng đạo sức mạnh đáng sợ từ cơ thể rót vào Thí Thần Thương, theo Thí Thần Thương vung lên, hung hãn bùng nổ.

Hai pho tượng Phật tương phụ tương thành, vô hình trung nổ ra Phật quang chói mắt, lực lượng càng kinh khủng hơn, khiến bóng tối trong cả khu vực Hỗn Độn bị xua tan hoàn toàn.

"Ầm ầm!" Thương mang và Phật quang va chạm vào nhau, khiến không gian Hỗn Độn nơi đó không ngừng rung chuyển.

Phật quang dưới sự va chạm của thương mang không ngừng tan rã, Phật quang hóa thành năng lượng tinh thuần nhất, bị thương mang

hấp thụ.

Phật quang và thương mang, bên này giảm bên kia tăng, khiến Tiếp Dẫn Đạo Nhân trong nháy mắt cảm nhận được tất cả pháp tắc mà mình lĩnh ngộ đều đang không ngừng vỡ nát.

Lúc này, Tiếp Dẫn Đạo Nhân không kịp để ý những thứ khác, vội vàng độn đi truy đuổi, trực tiếp chui vào khe nứt không gian mà Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên đã xé rách, nhưng vạn lần không ngờ...

"Chu Thiên Tinh Đấu, sát!" Chỉ thấy, khi Tiếp Dẫn Đạo Nhân đến gần khe nứt không gian đó, một giọng nói đầy sát ý từ trong đó truyền ra, một cột sáng ngưng tụ sức mạnh của Mạn Thiên Tinh Thần, từ trong khe nứt không gian đột nhiên bùng nổ.

Biến cố đột ngột khiến Tiếp Dẫn Đạo Nhân không kịp trở tay, thần sắc kịch biến, cột sáng tinh thần khủng bố lúc này trực diện sát tới.

"Thất Bảo Kim Liên Hữu Thiên Diệp!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân trong lúc cấp bách, vội vàng hô lớn một tiếng, theo đó hiện ra chính là Hậu Thiên Chí Bảo Thất Bảo Thiên Diệp Kim Liên dưới chân ông ta.

Trên kim liên mọc ra từng tầng từng tầng lá sen, bao bọc Tiếp Dẫn Đạo Nhân từng lớp một, hình thành nên lớp phòng ngự mạnh nhất.

Nhưng dù vậy, Tiếp Dẫn Đạo Nhân vẫn cảm nhận được Thất Bảo Thiên Diệp Kim Liên dưới cột sáng tinh thần, phảng phất như đang không ngừng bị xé rách, bất cứ lúc nào cũng có khả năng phá vỡ Thất Bảo Thiên Diệp Kim Liên.

Chương 421

"Toái Linh!" Tô Dự tay cầm Thí Thần Thương, sức mạnh linh hồn vô tận bùng phát, theo Thí Thần Thương đâm vào Thất Bảo Thiên Diệp Kim Liên, trực tiếp xông vào trong Thất Bảo Thiên Diệp Kim Liên, thành công chui vào cơ thể Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

"Phụt!" Đòn tấn công linh hồn mạnh mẽ khiến Tiếp Dẫn Đạo Nhân lập tức phun ra một ngụm máu tươi, lập tức ngừng truyền năng lượng cho Thất Bảo Thiên Diệp Kim Liên.

"Phanh!" Cột sáng tinh thần trực tiếp công phá Thất Bảo Thiên Diệp Kim Liên, cùng với Thí Thần Thương va vào cơ thể Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Đột nhiên, hai luồng năng lượng triệt để nổ tung, trực tiếp chôn vùi Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Hai đòn tấn công này, bất kỳ đòn nào cũng không yếu hơn một đòn toàn lực của Lục Thánh Hồng Hoang.

Một bên là Tô Dự tay cầm Thí Thần Thương, cử chỉ đều vượt xa bất kỳ ai trong Lục Thánh Hồng Hoang.

Một bên là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, do Tử Vi Tinh Quân Khổng Tuyên dẫn đầu, cùng với ba trăm sáu mươi lăm vị Đại La Kim Tiên, một vạn bốn nghìn tám trăm vị Thái Ất Kim Tiên làm dẫn, uy lực có thể biết được.

"Ầm ầm ầm!" Năng lượng không ngừng tuôn ra, Nữ Oa Nương Nương và Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng theo đó dừng chiến, ánh mắt nhìn vào cơn bão năng lượng đang chôn vùi Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Thời gian chậm rãi trôi qua, không biết đã bao lâu, cơn bão năng

lượng mới triệt để lắng xuống, nhưng lại không thấy bóng dáng Tiếp Dẫn Đạo Nhân đâu cả.

"Tiếp Dẫn, trẫm biết ngươi không chết được, cho nên không cần chờ cơ hội giả chết!" Tô Dự thu hồi Thí Thần Thương và Hỗn Độn Chung, Nữ Oa Nương Nương cũng thu hồi Hồng Tú Cầu, không còn ý định tiếp tục đánh nhau nữa.

"Thái Thanh, Nguyên Thủy cũng nên ra ngoài rồi!" Tô Dự đột nhiên quay đầu nhìn về phía sâu trong Hỗn Độn, khóe miệng nhếch lên vẻ khinh thường, trong mắt đầy vẻ mưu tính.

"Ong ong ong!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân lấy chân linh làm chủ, tổ hợp lại tinh khí thần đã bị Tô Dự đánh nổ, Thái Thanh Thánh Nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng theo đó xuất hiện trước mặt Tô Dự và Nữ Oa Nương Nương.

"Tiếp Dẫn, bây giờ trẫm cho ngươi một lời giải thích!" Tô Dự đột nhiên đổi giọng, khiến Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn đều sững sờ, đây không phải là phong cách của Tô Dự Thiên Đế a!

"Phụt!" Theo lời Tô Dự vừa dứt mấy giây, Tiếp Dẫn Đạo Nhân liền lại lần nữa phun ra một ngụm tinh huyết, trên mặt lập tức tràn ngập phẫn nộ, cảm giác được liên hệ giữa mình và chân linh thiện thi đã hoàn toàn bị cắt đứt.

Bị cắt đứt một cách vô tình!

Cũng có nghĩa là, thiện thi Tiếp Dẫn Phật đã bị Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên đưa lên Phong Thần Bảng!

Thực ra, ngay từ đầu sau khi thương nghị với Thông Thiên giáo chủ, Tô Dự đã sắp đặt xong xuôi mọi thứ.

Đầu tiên, Tô Dự để Thân Công Báo đến Tây phương Tu Di Sơn

tìm Tiếp Dẫn đạo nhân giúp đỡ.

Thứ hai, Tô Dự để Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên không hề che giấu hành tung, đi đến Tam Sơn Quan.

Sau đó, Tô Dự dịch chuyển các Đại La Kim Tiên và Thái Ất Kim Tiên của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đến gần Lăng Tiêu Bảo Điện.

Cuối cùng, Tô Dự chờ Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên dẫn Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân tới.

Toàn bộ quá trình ăn khớp từng khâu, khiến Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân hoàn toàn rơi vào thế bị động.

Cùng lúc đó, tiến vào Tam Thập Tam Thiên, Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên giải trừ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, rồi lập tức đến chỗ Phong Thần Bảng, từ trong cơ thể triệu hồi ra Ngũ Hành Tháp.

"Khai!" Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên đánh ra từng đạo ấn quyết, giải phóng chân linh của Tiếp Dẫn Phật từ trong đó, thoát khỏi sự trói buộc của Ngũ Hành Tháp, chân linh của Tiếp Dẫn Phật đột nhiên hóa thành một luồng lưu quang, định chạy trốn.

"Ngũ Sắc Thần Quang!" Ngũ hành pháp tắc lưu chuyển không ngừng, trong khoảnh khắc bao trùm lấy Tiếp Dẫn Phật.

Không có tinh khí thần trợ giúp, chỉ còn lại chân linh, Tiếp Dẫn Phật căn bản không thể phản kháng, chỉ có thể mặc cho ngũ hành pháp tắc bao bọc.

"Đi!" Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên điều khiển "Ngũ Sắc Thần Quang" lao thẳng về phía Phong Thần Bảng, với tốc độ cực nhanh va vào khiến Phong Thần Bảng vang lên ong ong.

"Ong ong ong!" Giữa tiếng ong ong của Phong Thần Bảng, một gợn sóng huyền diệu lan tỏa ra, "Ngũ Sắc Thần Quang" đột nhiên bị hóa giải, chân linh của Tiếp Dẫn Phật bỗng nhiên cứng đờ.

Tiếp Dẫn Phật chưa kịp chạy trốn, gợn sóng lan ra từ Phong Thần Bảng đã bắt đầu khép lại, trong nháy mắt đã thu chân linh của Tiếp Dẫn Phật vào trong Phong Thần Bảng.

Ngay lập tức, trên Phong Thần Bảng lưu quang lóe lên, từng đạo lưu quang lưu chuyển trên đó, hiện ra ba chữ lớn lấp lánh ánh sáng!

Tiếp Dẫn Phật!

Vị Chuẩn Thánh đầu tiên trên Phong Thần Bảng, Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong!

Nhìn chân linh của Tiếp Dẫn Phật bị thu vào Phong Thần Bảng, khóe miệng Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên nhếch lên một nụ cười, trong lòng dâng lên cảm giác sung sướng tột độ.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân không biết xấu hổ, ỷ vào tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên mà truy sát hắn, nhưng dù vậy cũng không thành công đoạt lại chân linh từ tay hắn, chắc hẳn sắc mặt bây giờ vô cùng đặc sắc đi!

Đúng như Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên suy đoán, nội tâm Tiếp Dẫn đạo nhân lúc này như vừa nuốt phải ruồi.

Hối hận, phẫn nộ, không cam lòng, oán hận...

Nhưng có thể làm gì được đây?

Bây giờ chân linh thiện thi đã bị đưa lên Phong Thần Bảng, trước mặt Tô Dự Thiên Đế và Nữ Oa nương nương, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân căn bản không có cách nào cứu vãn.

"Tô Dự Thiên Đế quả là thủ đoạn cao tay, hôm nay sư huynh đệ chúng ta ghi nhớ, sau này chắc chắn sẽ trả đủ!" Sắc mặt Tiếp Dẫn đạo nhân biến đổi khôn lường, nhưng cuối cùng cũng khôi phục lại vẻ bình tĩnh vốn có, thở ra một hơi dài, để lại một câu rồi quay người cùng Chuẩn Đề đạo nhân định rời đi.

“Trẫm có cho các ngươi đi sao?” Một câu nói lạnh lùng đột ngột vang lên, khiến bước chân của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đột ngột dừng lại.

Chỉ thấy Tô Dự đứng bên cạnh Nữ Oa nương nương, hai tay chắp sau lưng, Hỗn Độn Chung không biết từ lúc nào đã lại xuất hiện trên đỉnh đầu hắn.

“Tô Dự Thiên Đế lại muốn thế nào?” Tiếp Dẫn đạo nhân hai mắt ngưng lại, liếc nhìn Thái Thanh thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn đang im lặng, ngọn lửa giận trong lòng càng thêm mãnh liệt.

Tô Dự nhẹ nhàng nói: “Trẫm đã cho ngươi một lời giải thích, Tiếp Dẫn cũng nên cho trẫm một lời giải thích, muốn dễ dàng rời đi như vậy, không phải cảm thấy trẫm dễ bắt nạt sao!?” Dễ bắt nạt cái con khỉ!

Ngay cả bản thánh cũng bị ngươi đánh nổ, mà còn nói dễ bắt nạt!

Cho ngươi lời giải thích chó má, rõ ràng là muốn làm bản thánh mất mặt!

Bắt bản thánh cho ngươi lời giải thích, dù sao cũng là Hồng Hoang Thiên Đế, có thể có chút liêm sỉ được không!

“Tô Dự Thiên Đế có lời gì không ngại nói thẳng?” Tiếp Dẫn đạo nhân trong lòng điên cuồng chửi rủa, thân thể run rẩy, nhưng trước chiến lực đáng sợ của Tô Dự Thiên Đế, lại không thể không nén giận.

Tô Dự thản nhiên cười nhẹ: “Phong Thần lượng kiếp sắp tiến vào hồi kết, Tây phương nhị thánh đã thoát ly Huyền Môn, vốn không cần nhập kiếp, nhưng nay lại khuấy đảo phong vân trong Nhân tộc của trẫm, trẫm muốn các ngươi sau Phong Thần lượng kiếp, công khai xin lỗi Nhân tộc!” “Không thể nào!” Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đều không chút do dự từ chối.

Thân là thánh nhân Hồng Hoang, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân sao có thể hạ mình đi xin lỗi Nhân tộc!

Chương 422

Nếu thật sự làm vậy, e rằng sẽ trở thành trò cười trong số Lục thánh Hồng Hoang, đẩy Tây phương Phật môn lên đầu sóng ngọn gió, làm sao mà đại hưng được!

"Nếu đã như vậy, trẫm cũng nói rõ ở đây!" Trong mắt Tô Dự bùng lên ánh sáng sắc bén: "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, nếu các ngươi dám không đồng ý, bây giờ Phong Thần lượng kiếp còn đó, trẫm nể mặt Hồng Quân đạo hữu, nhưng sau Phong Thần lượng kiếp, Thiên Đình sẽ không tiếc bất cứ giá nào xuất binh tấn công Tây phương Phật môn, cho đến khi Tây phương Phật môn bị tiêu diệt mới thôi!" "Đồng thời, trẫm cũng sẽ lấy danh nghĩa Hồng Hoang Thiên Đế, Nhân tộc Thánh Phụ, hạ lệnh khắp Hồng Hoang, phàm là người của Tây phương Phật môn, đều là kẻ địch của Thiên Đình Hồng Hoang!" "Trẫm để xem Hồng Hoang rốt cuộc có bao nhiêu người dám ngỗ nghịch với trẫm, gia nhập tây phương Phật môn!" Lời nói của Tô Dự cứng rắn mạnh mẽ, không có chút ý lùi bước, căn bản không phải thương lượng với Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, mà là mệnh lệnh và yêu cầu.

"Tô Dự Thiên Đế, ngươi..." Nghe những lời đe dọa hùng hổ của Tô Dự, sắc mặt Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân kịch biến, nhất thời rơi vào tình thế tiến thoái lưỡng nan.

Nếu đồng ý, hai người sẽ trở thành trò cười của Hồng Hoang, Tây phương Phật môn càng ở đầu sóng ngọn gió, bị người đời khinh bỉ.

Nếu không đồng ý, bất luận Tây phương Phật môn có chống đỡ nổi cuộc tấn công của Thiên Đình hay không, chỉ riêng một đạo pháp chỉ của Thiên Đế ban ra, lúc đó dưới sự uy hiếp của Thiên Đình, Tây

phương Phật môn muốn chiêu thu đệ tử để đại hưng cũng không thể nào.

Lúc này, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân nhìn nhau, đều thấy được vẻ không cam lòng trong mắt đối phương.

"Thái Thanh đạo hữu, Nguyên Thủy đạo hữu, hai vị còn muốn ngồi trên núi xem hổ đấu đến khi nào?

Sau khi Tây phương Phật môn của ta bị diệt, kẻ tiếp theo chính là Xiển giáo các ngươi!" Chuẩn Đề đạo nhân liếc nhìn Thái Thanh thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, không để lại dấu vết mà truyền âm qua.

Đối với việc Chuẩn Đề đạo nhân truyền âm, Tô Dự tự nhiên không thể không phát giác, nhưng cũng không để tâm.

Hôm nay dù Hồng Quân Đạo Tổ có đến cũng vô dụng, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân bắt buộc phải xin lỗi Nhân tộc.

Nhân tộc không thể bị khinh!

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, trẫm cho các ngươi mười hơi thở để suy nghĩ, trong mười hơi thở không đồng ý, Tây phương Phật môn cứ chờ đại quân Thiên Đình đến thảo phạt đi!" Tô Dự không cho Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân chút thời gian nào, từng bước ép sát.

Lúc này, Thái Thanh thánh nhân bất đắc dĩ thở dài một tiếng: "Tô Dự Thiên Đế, được tha người thì nên tha người a!" "Mười!" Đối với lời nói của Thái Thanh thánh nhân, Tô Dự dường như không nghe thấy, trực tiếp bắt đầu đếm ngược.

Được tha người thì nên tha người?!

Quả thực nực cười đến cực điểm!

Người đáng thương ắt có chỗ đáng trách!

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân có cục diện ngày hôm nay, hoàn toàn là tự chuốc lấy.

Thoát ly Huyền Môn, lửa sém lông mày, lớn mạnh Phật môn!

Thế gian làm gì có chuyện tốt như vậy!

Lần này không cho các ngươi một bài học nhớ đời, Tô Dự hắn làm Thiên Đế cũng uổng!

"Tô Dự Thiên Đế, ngươi có ý gì?" Thái độ vân đạm phong khinh của Tô Dự đã triệt để chọc giận Nguyên Thủy Thiên Tôn, hắn đột nhiên nhảy ra: "Đại huynh đã cầu xin cho họ rồi, Tô Dự Thiên Đế thật sự không nể mặt chút nào sao?" "Nguyên Thủy Thiên Tôn, nếu ngươi còn nói nhảm, trẫm không ngại tiện tay diệt luôn cả Xiển giáo!" Trong con ngươi Tô Dự lóe lên một tia sáng: "Dù sao đối với trẫm, muốn diệt Xiển giáo, cũng giống như bóp chết một con kiến, không khác biệt bao nhiêu!" "Tô Dự Thiên Đế!" Những lời khinh miệt như vậy khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn tức giận bốc hỏa ngùn ngụt.

Thân là thánh nhân Hồng Hoang, chẳng lẽ không cần thể diện sao?

"Ầm!" Ngay lập tức, trong cơ thể Nữ Oa nương nương bộc phát ra dao động linh lực mạnh mẽ, Hồng Tú Cầu xuất hiện trong tay, đôi mắt đẹp lưu chuyển sát cơ, hùng hổ nhìn chằm chằm Nguyên Thủy Thiên Tôn: "Nhị sư huynh, tốt nhất nên suy nghĩ kỹ trước khi động thủ!" "Ngươi!!!" Nghe vậy, hai mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn ngưng lại, ngọn lửa giận sắp bùng phát bị ép xuống một cách sống sượng.

Bây giờ đang ở trong hỗn độn gần Thiên Đình, chỉ cần Tô Dự Thiên Đế ra lệnh một tiếng, tin rằng Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên không bao lâu sẽ mang theo Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận tới.

Uy lực của hai đại siêu cấp trận pháp, từ kết cục của Tiếp Dẫn

đạo nhân vừa rồi có thể thấy, đủ sức chống lại thánh nhân!

Hơn nữa còn có tam đệ Thông Thiên giáo chủ từ đầu đến cuối chưa xuất hiện.

Hắn không tin đối với chuyện ở đây, tam đệ không hề hay biết, chắc chắn đang yên lặng quan sát mọi thứ.

Cứ như vậy, một khi triệt để khai chiến, Phong Thần lượng kiếp không những tiến vào hồi kết, mà bản thân hắn cũng chẳng nhận được chút lợi lộc nào.

Ngay cả khi không nói đến thắng thua, giữa trời đất Hồng Hoang e rằng sẽ loạn thành một đoàn.

Nếu người của Thiên Đình lại nhúng tay vào, Xiển giáo chắc chắn sẽ thương vong thảm trọng!

"Chín!" "Tám!" Theo tiếng đếm chậm rãi của Tô Dự, ánh mắt của Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, Thái Thanh thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn đều không ngừng lóe lên.

Thái Thanh thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn đều hiểu rằng, để Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân xin lỗi là lựa chọn tốt nhất.

Nhưng nếu đặt mình vào vị trí của họ, cả hai đều không thể chấp nhận điều kiện như vậy, thì làm sao Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lại đồng ý.

Cho nên chỉ còn lại lựa chọn thứ hai, khai chiến!

Câu nói kia của Chuẩn Đề đạo nhân, không nghi ngờ gì là muốn kéo bọn họ xuống nước, cùng nhau đối phó với Tô Dự Thiên Đế.

Nhưng cũng phải thừa nhận, Chuẩn Đề đạo nhân nói không sai.

Từ trước đến nay, trong các đồ đệ thánh nhân, chỉ có Tiệt giáo

tuân theo pháp chỉ của Tô Dự Thiên Đế.

Tây phương Phật môn, Xiển giáo và cả Nhân giáo đều lấy lý do không thuộc quyền quản hạt của Thiên Đình mà từ chối thi hành pháp lệnh Thiên Đình.

Tô Dự Thiên Đế nhìn Tây phương Phật môn, Xiển giáo, Nhân giáo đã sớm không thuận mắt rồi!

Một khi Tây phương Phật môn bị diệt, mục tiêu tiếp theo tuyệt đối sẽ là Xiển giáo, kéo theo đó Nhân giáo cũng sẽ đối mặt với tình thế tương tự.

Vì vậy, tuyệt đối không thể để Tô Dự Thiên Đế mở đầu bằng việc tiêu diệt Tây phương Phật môn!

"Tô Dự Thiên Đế, chẳng lẽ phi phải như vậy không thể được?" Thái Thanh thánh nhân lại lần nữa mở miệng hỏi.

"Bảy!" "Sáu!" "Năm!" Tô Dự làm như không nghe thấy, vẫn không ngừng đếm ngược, ý tứ không cần nói cũng rõ.

Bảo trẫm lùi một bước, tuyệt đối không thể!

Trẫm đã mưu tính lâu như vậy, chính là vì cục diện hôm nay, sao có thể dung túng kẻ khác phá hoại.

"Bốn!" "Ba!" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lúc này có chút lo lắng, thậm chí đang cân nhắc có nên đồng ý điều kiện của Tô Dự Thiên Đế, xin lỗi Nhân tộc hay không.

Dù sao tuổi thọ của Nhân tộc rất ngắn ngủi, cho dù Nhân tộc ghi lại trong sử sách, sau khi thay đổi thế hệ, cũng sẽ hoàn toàn quên đi.

Như vậy Tây phương Phật môn sẽ có cơ hội tiếp tục phát triển!

"Hai!" "Một!" Lúc này, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân nhìn nhau gật đầu, rõ ràng đã định đồng ý điều kiện của Tô Dự.

Chương 423

Nhưng Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân chưa kịp nói, đã bị Thái Thanh thánh nhân cắt ngang.

"Nếu Tô Dự Thiên Đế đã nhất quyết làm theo ý mình, bản thánh cảm thấy Tô Dự Thiên Đế không ngại cùng chúng ta định ra một ván cược!" Câu nói đột ngột khiến lời nói bên miệng Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lại nuốt trở về, cũng không biết Thái Thanh thánh nhân muốn làm gì.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng tò mò nhìn Thái Thanh thánh nhân, hiển nhiên cũng không biết đại huynh trong hồ lô bán thuốc gì.

Lần này, Tô Dự cũng không tiếp tục phớt lờ Thái Thanh thánh nhân, cùng Nữ Oa nương nương nhìn nhau cười một tiếng, rồi mỉm cười nói: "Không biết Thái Thanh thánh nhân muốn cược gì với trẫm?" "Cược một trận Phong Thần lượng kiếp, Thương Chu đại chiến!" Thái Thanh thánh nhân ngữ khí kiên định.

Tô Dự nhíu mày: "Tiền cược?" "Nhân giáo, Xiển giáo, Tây phương Phật môn tuân theo sự quản hạt của Thiên Đình!" Thái Thanh thánh nhân chậm rãi nói ra cách cược của mình.

Tô Dự tỏ ra hứng thú: "Nói xem!" "Thắng bại của Thương Chu đại chiến quyết định người trên Phong Thần Bảng, bản thánh muốn cùng Tô Dự Thiên Đế cược số người lên bảng!" Ánh mắt Thái Thanh thánh nhân xuyên qua giới bích không gian, nhìn về phía Phong Thần Bảng đang treo trên Lăng Tiêu Bảo Điện.

"Thiên Đình và Tiệt giáo ủng hộ Đại Thương.

Tây phương Phật môn, Xiển giáo, Nhân giáo ủng hộ Đại Chu.

Lấy Phong Thần Bảng làm chuẩn, cuối cùng trên Phong Thần Bảng nếu tên của phe Đại Thương nhiều hơn, phe Đại Chu thắng; ngược lại, thì phe Đại Thương thắng!" Lời nói của Thái Thanh thánh nhân vừa dứt, không gian bỗng nhiên bị một đạo kiếm khí cắt ra, Thông Thiên giáo chủ từ trong đó bước ra: "Đại sư huynh lấy Tiệt giáo làm tiền cược, đã hỏi ý kiến bản thánh chưa?" Lời nói của Thông Thiên giáo chủ cực kỳ chói tai, khiến Thái Thanh thánh nhân nhíu mày, Nguyên Thủy Thiên Tôn quát: "Tam đệ, ngươi đang nói chuyện với đại huynh thế nào vậy?" "Nguyên Thủy, câm miệng!" Thông Thiên giáo chủ giận dữ quát một tiếng: "Từ sau chuyến đi Tử Tiêu Cung, bản thánh và hai người các ngươi không còn tình huynh đệ, bản thánh cùng các ngươi nhiều nhất chỉ là đồng môn sư huynh đệ!" Lúc này, câu nói của Thông Thiên giáo chủ không nghi ngờ gì đã triệt để xé rách mặt mũi giữa Tam Thanh.

Không còn tình nghĩa huynh đệ, chỉ còn là đồng môn mà thôi.

"Tam đệ..." Thái Thanh thánh nhân không thể tin nổi nhìn Thông Thiên giáo chủ, không hiểu tại sao Thông Thiên giáo chủ lại như vậy, vốn dĩ Thông Thiên giáo chủ rất kính trọng hắn a!

"Đại sư huynh," Thông Thiên giáo chủ ngữ khí đanh thép mạnh mẽ: "Bản thánh không còn là tam đệ của ngươi nữa, hy vọng ngươi chú ý thân phận!" "Hô!" Thái Thanh thánh nhân hít một hơi thật sâu, cố gắng trấn an nội tâm kích động: "Thôi được, nếu tam sư đệ đã cố chấp như vậy, bản thánh cũng không có gì để nói!" Nhìn cảnh tượng giữa Thái Thanh thánh nhân và Thông Thiên giáo chủ, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân liếc nhau, trong sâu thẳm con ngươi lóe lên một tia vui mừng.

Tam Thanh lần này đã đoạn tuyệt triệt để, không còn đáng lo ngại nữa!

Đối thủ của Tây phương Phật môn, chỉ còn lại thế lực lớn nhất Hồng Hoang là Thiên Đình.

Nghĩ đến Thiên Đình, tia vui mừng trong mắt Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lập tức tan biến, thay vào đó là sự kiêng kỵ sâu sắc.

Đối với việc Thông Thiên giáo chủ trực tiếp xé rách mặt mũi Tam Thanh, Tô Dự cũng có chút kinh ngạc.

Hắn biết Thông Thiên giáo chủ sớm đã bất mãn với Thái Thanh thánh nhân, nhưng không ngờ Thông Thiên giáo chủ lại dứt khoát như vậy.

Tô Dự bất đắc dĩ lắc đầu, Thiên Đạo a Thiên Đạo, bây giờ ngươi đã hoàn toàn mãn ý rồi!

Sen xanh sen hồng sen trắng, Tam Thanh vốn một nhà.

Từ nay không còn tình huynh đệ, chỉ còn Huyền Môn tam đại giáo...

Sâu trong hỗn độn, Hồng Quân Đạo Tổ đang ngồi xếp bằng trong Tử Tiêu Cung, nhìn Thông Thiên giáo chủ đối đầu với Thái Thanh thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn, không khỏi thở dài một tiếng, nỗi sầu muộn bất đắc dĩ trong đó khiến hoa cỏ trong Tử Tiêu Cung đều cúi đầu.

Nếu có cơ hội lựa chọn lại một lần nữa, ngài tuyệt đối sẽ không chọn hợp đạo, để rồi phải trơ mắt nhìn Huyền Môn tam giáo phân băng ly tích.

Nhưng có lựa chọn sao?

Thiên Đạo sẽ cho ngài lựa chọn sao?...

Đối với sự thất vọng của Thái Thanh thánh nhân, Thông Thiên

giáo chủ tỏ ra không hề để tâm, nhưng nội tâm lại đang run rẩy không ngừng.

"Bản thánh chưa đồng ý, đại sư huynh đã lấy Tiệt giáo ra làm tiền cược, không phải có chút quá đáng sao?" Thông Thiên giáo chủ chất vấn.

Lời nói của Thái Thanh thánh nhân tràn đầy vẻ cô đơn: "Nếu Thông Thiên sư đệ không muốn để Tiệt giáo tham gia vào ván cược này, vậy bản thánh tự nhiên sẽ không ép buộc!" "Ha ha!

Bản thánh tại sao lại không muốn!" Thông Thiên giáo chủ cười lạnh: "Bản thánh sớm đã liên thủ với Tô Dự Thiên Đế, chuyện của Tô Dự Thiên Đế chính là chuyện của bản thánh, bản thánh sao có thể đứng ngoài cuộc!" "Nhưng, bản thánh muốn hỏi một chút, Tiệt giáo vốn vạn tiên triều bái, đệ tử thực lực khác nhau, lúc ký kết bảng danh sách đã có lượng lớn đệ tử trên đó, tính như vậy, e rằng có chút không công bằng?" Sự nghi ngờ của Thông Thiên giáo chủ, khiến Thái Thanh thánh nhân nhẹ nhàng gật đầu: "Nếu đã như vậy, vậy giữa hai phe Thương Chu, sẽ tính theo số người còn sống, tu vi từ Thiên Tiên đến Hỗn Nguyên Kim Tiên!

Người nhục thân lên bảng, có thể bỏ qua không tính!

Như thế nào?" "Có thể!" Thông Thiên giáo chủ không còn dị nghị.

"Có thể!" Tô Dự gật đầu.

Ánh mắt Thái Thanh thánh nhân nhìn về phía Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, hỏi: "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai vị đạo hữu, có dị nghị gì không?" "Tất cả cứ theo lời Thái Thanh đạo hữu!" Ván cược như vậy đúng ý bọn họ, sao lại không đồng ý.

"Nếu đã như vậy, bản thánh hy vọng Tô Dự Thiên Đế có thể không cử thêm Phong Đô Đại Đế và các chiến lực khác của Thiên

Đình ra trận.

Chiến lực của Thiên Đình quan tuyệt Chuẩn Thánh, có phần không công bằng cho ván cược này." Thái Thanh thánh nhân yêu cầu.

Thiên Đình Lục Ngự tuy chỉ có bốn vị tại chức, nhưng thực lực của bốn vị không ai không vô hạn tiếp cận Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Còn về Phong Đô Đại Đế Minh Hà thì càng không cần phải nói.

Có U Minh Huyết Hải ở đó, Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên muốn thật sự giết hắn cũng vô cùng khó khăn.

Hơn nữa, Minh Hà lão tổ bây giờ lại trở thành Thiên Đình Địa Đạo Phong Đô Đại Đế, thực lực chắc chắn càng lên một tầng cao mới.

Nếu những người này ra tay, vậy ván cược này không cần phải tiếp tục nữa!

Chính xác mà nói, Tây phương Phật môn, Xiển giáo, Nhân giáo căn bản không có bất kỳ cơ hội thắng nào.

Tô Dự trầm ngâm vài giây: "Trẫm có thể để Thiên Đình Lục Ngự Đại Đế và Phong Đô Đại Đế không ra tay, nhưng trẫm lại có lợi ích gì?" "..." Thái Thanh thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân đột nhiên sững sờ, vạn lần không ngờ Tô Dự sẽ nói ra những lời như vậy.

Vô sỉ!

Thế lực Thiên Đình vốn đã mạnh mẽ vô cùng, chỉ một Tử Vi Đế Quân đã khiến thiện thi của thánh nhân cũng không phải đối thủ.

Nếu lại cử thêm các đại đế khác, vậy không bằng trực tiếp nhận thua cho rồi!

"Ha ha!" Thông Thiên giáo chủ cười lạnh một tiếng, hắn biết Tô

Dự Thiên Đế từ trước đến nay chưa bao giờ chịu thiệt.

Lục Ngự Đại Đế và Phong Đô Đại Đế vốn thuộc về Thiên Đình, Tô Dự Thiên Đế mở miệng đưa ra yêu cầu cũng là chuyện bình thường.

"Các ngươi không có tư cách đàm phán, muốn phá vỡ ván cược, cứ việc!

Muốn tiếp tục ván cược, trẫm phụng bồi đến cùng, nhưng muốn Lục Ngự Đại Đế và Phong Đô Đại Đế không ra tay, thì cần phải trả giá!" Tô Dự bình thản nói.

Thái Thanh thánh nhân trầm giọng nói: "Tô Dự Thiên Đế muốn gì?" "Đơn giản, nếu Đại Thương thắng, các ngươi bắt buộc phải xin lỗi Nhân tộc cho trẫm!" Tô Dự ung dung tự tại nói.

Chương 424

Tô Dự lại quay về vấn đề ban đầu, thánh nhân xin lỗi Nhân tộc, quả là chuyện hoang đường!

Thái Thanh thánh nhân thở ra một hơi dài: "Có thể, nhưng nếu Đại Chu thắng, vậy sau này Tô Dự Thiên Đế không được cố ý nhắm vào Tây phương Phật môn, Xiển giáo, Nhân giáo!" "Cũng không được cản trở Tây phương Phật môn chúng ta truyền giáo!" Chuẩn Đề đạo nhân bổ sung.

Tô Dự cười cười: "Có thể, nhưng điều kiện của trẫm chưa hết.

Sau trận chiến này, nếu Đại Chu thua, không chỉ Tây phương Phật môn, Xiển giáo, Tiệt giáo, mà cả bốn vị thánh nhân các ngươi cũng phải nghe theo sự điều khiển của trẫm!" "Tô Dự Thiên Đế, ngươi đừng có được đằng chân lân đằng đầu!" Nghe điều kiện bổ sung của Tô Dự, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức phẫn nộ.

Họ là thánh nhân Thiên Đạo của Hồng Hoang a!

Sao có thể nghe theo sự điều khiển của Thiên Đạo thánh nhân!

Tuyệt đối không thể!

"Ha ha!" Tô Dự cười lạnh một tiếng, ánh mắt lập tức trở nên sắc bén vô cùng: "Vậy hôm nay làm một trận triệt để!

Không chết không thôi!" "Ầm!" Theo tiếng nói của Tô Dự vừa dứt, linh lực cuồn cuộn từ trong cơ thể hắn phun ra, đầu đội Hỗn Độn Chung, chân đạp Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên và Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, tay phải cầm Thí Thần Thương, tay trái cầm Bàn Cổ Phiên, áp lực ngập trời cuồn cuộn tuôn ra.

Nữ Oa nương nương cũng lấy ra Hồng Tú Cầu, không gian vỡ

nát, Sơn Hà Xã Tắc Đồ và Bảo Liên Đăng từ trong đó bay ra, thể hiện thực lực Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng sáu.

Thông Thiên giáo chủ cũng ăn ý vô cùng, triệu hồi ra Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Kiếm Đồ, tay hư không nắm một cái, Hỗn Nguyên Phất Trần và Thanh Bình Kiếm xuất hiện trong hai tay.

"Ầm ầm!" Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên dẫn đầu chúng vị Đại La Kim Tiên và Thái Ất Kim Tiên của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, từ Tam Thập Tam Thiên giết ra.

"Gầm!" "Kêu!" Dưới tiếng rồng gầm phượng hót, Câu Trần Đại Đế Chúc Long và Đông Hoa Đại Đế Kim Phượng lần lượt cầm Hà Đồ, Lạc Thư, xuất hiện trong không gian hỗn độn này, tạo thành Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận.

Câu Trần Đại Đế Chúc Long và Đông Hoa Đại Đế Kim Phượng hai người vốn đã đạt đến bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, bây giờ cùng nhau chưởng khống Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, đủ sức địch lại bất kỳ một vị thánh nhân nào.

Năm luồng áp lực hung hãn trực tiếp lao vào người Thái Thanh thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, trực tiếp đẩy lui bốn người.

Nhìn Tô Dự Thiên Đế, Nữ Oa nương nương, Thông Thiên giáo chủ, cùng hai đại siêu cấp trận pháp của Thiên Đình trước mắt, bốn vị thánh nhân Thái Thanh, Tiếp Dẫn sao có thể không biết ý đồ của Tô Dự Thiên Đế.

Đồng ý cũng phải đồng ý, không đồng ý cũng bắt buộc phải đồng ý!

Vốn dĩ, Thái Thanh thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân khi đối mặt với Tô Dự, Nữ Oa

nương nương, Thông Thiên giáo chủ đã không chiếm thế thượng phong.

Tuy số lượng nhiều hơn một người, nhưng Nữ Oa nương nương chứng đạo thành thánh sớm nhất, một mình đối mặt với Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân căn bản không thành vấn đề.

Bây giờ lại có thêm sự tồn tại của hai đại siêu cấp trận pháp của Thiên Đình, cục diện của phe Thái Thanh thánh nhân càng thêm bất lợi.

Dù sao hai đại siêu cấp trận pháp có thể sánh ngang với hai vị thánh nhân.

Một khi hai đại siêu cấp trận pháp chặn được Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, còn lại Thái Thanh thánh nhân và Chuẩn Đề đạo nhân sẽ phải chịu sự vây công của Tô Dự, Nữ Oa nương nương, Thông Thiên giáo chủ.

Đến lúc đó, sẽ là cục diện bị nghiền ép trực tiếp.

Tô Dự khuôn mặt đầy uy nghiêm, ánh mắt cao cao tại thượng nhìn xuống bốn vị thánh nhân Thái Thanh: "Trẫm bây giờ hỏi một câu, có muốn tiếp tục ván cược không?" Đối với tình huống này, trong lòng Thái Thanh thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đều dâng lên một ngọn lửa giận, nhưng lại không có ai chủ động ra tay!

Thấy kẻ bắt nạt người khác rồi, nhưng chưa thấy ai bắt nạt người khác như vậy!

Bây giờ bọn họ có quyền lựa chọn sao?

Nếu không đồng ý, e rằng Tô Dự sẽ đánh cho đến khi đồng ý mới thôi, sau đó đạo thống của họ sẽ phải đối mặt với sự tấn công của Tô Dự Thiên Đế.

“Thôi được!” Thái Thanh thánh nhân hồi lâu mới mở miệng: “Tô Dự Thiên Đế, điều kiện của ngươi chúng ta đồng ý!” “Đại huynh...” Nguyên Thủy Thiên Tôn vội vàng ngăn cản.

“Chúng ta không có lựa chọn nào khác!” Thái Thanh thánh nhân lắc đầu, ánh mắt nhìn về phía Tô Dự: “Tô Dự Thiên Đế, ván cược cứ tiến hành, nhưng trận chiến Thương Chu này có thể do ta và ngươi kết thúc!” “Có thể!” Tô Dự hiểu ý của Thái Thanh thánh nhân, cuộc chiến Thương Chu giữa Thiên Đình và Tiệt giáo với Tây phương Phật môn, Xiển giáo, Nhân giáo sẽ để các đệ tử tranh đấu xong, cuối cùng để các thánh nhân thu dọn tàn cuộc.

Đối với điều này, Tô Dự đương nhiên không có ý kiến, nếu không đánh cho bọn họ tâm phục khẩu phục, e rằng đổi lại ai cũng sẽ không nghe theo sự điều khiển, huống chi là thánh nhân.

Tô Dự cũng không phải chưa từng liên thủ với Nữ Oa nương nương, Thông Thiên giáo chủ, đánh nhau với Thái Thanh thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân.

Khi xưa, Tô Dự có thể đánh nổ Thái Thanh thánh nhân, bây giờ cũng có thể!

Sau khi đồng ý với Thái Thanh thánh nhân, Tô Dự nhìn về phía Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân: “Các ngươi thì sao?” “Tây phương Phật môn chúng ta đồng ý!” Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cũng như Thái Thanh thánh nhân, Thái Thanh thánh nhân đã đồng ý, họ sao có thể từ chối, đi tát vào mặt Thái Thanh thánh nhân chứ.

“Tốt!” Tô Dự hài lòng gật đầu, vẫy tay với Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, Câu Trần Đại Đế Chúc Long, Đông Hoa Đế Quân Kim Phượng.

Chỉ thấy, Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, Câu Trần Đại Đế Chúc

Long, Đông Hoa Đế Quân Kim Phượng thấy được thủ thế của Tô Dự, liền lui về Thiên Đình.

"Nếu đã như vậy, vậy chúng ta lấy Đại Đạo ra thề, để tránh sau này có người đột nhiên không nhận!" Lúc này, Tô Dự thu hồi toàn bộ năm đại pháp bảo, mỉm cười nhìn bốn vị thánh nhân trước mặt, ngữ khí tràn đầy khí thế nắm chắc phần thắng.

"Ngô Thái Thanh, dưới sự chứng giám của Đại Đạo thề rằng, lấy số lượng người trên Phong Thần Bảng từ Thiên Tiên trở lên, Hỗn Nguyên Kim Tiên trở xuống sau cuộc chiến Thương Chu làm tiền cược, người nhục thân lên bảng không tính!

Nếu phe Đại Thương giành chiến thắng, Thái Thanh nguyện ý suất lĩnh Nhân giáo, hiệu lực cho Thiên Đình, mặc cho Tô Dự Thiên Đế sai khiến!" "Ngô Nguyên Thủy, dưới sự chứng giám của Đại Đạo thề rằng...

Nếu phe Đại Thương giành chiến thắng, Nguyên Thủy nguyện ý suất lĩnh Xiển giáo, hiệu lực cho Thiên Đình, mặc cho Tô Dự Thiên Đế sai khiến!" "Ngô Tiếp Dẫn, dưới sự chứng giám của Đại Đạo thề rằng...

Nếu phe Đại Thương giành chiến thắng, Tiếp Dẫn nguyện ý suất lĩnh Tây phương Phật môn, hiệu lực cho Thiên Đình, mặc cho Tô Dự Thiên Đế sai khiến!" "Ngô Chuẩn Đề, dưới sự chứng giám của Đại Đạo thề rằng...

Nếu phe Đại Thương giành chiến thắng, Chuẩn Đề nguyện ý suất lĩnh Tây phương Phật môn, hiệu lực cho Thiên Đình, mặc cho Tô Dự Thiên Đế sai khiến!" Trong hỗn độn, Đại Đạo oanh minh không ngừng, tiếng sấm cuồn cuộn, bốn đạo quang mang giáng xuống người bốn vị thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

"Ngô Tô Dự, dưới sự chứng giám của Đại Đạo thề rằng, lấy số

lượng người trên Phong Thần Bảng từ Thiên Tiên trở lên, Hỗn Nguyên Kim Tiên trở xuống sau cuộc chiến Thương Chu làm tiền cược, người nhục thân lên bảng không tính!

Nếu phe Đại Chu giành chiến thắng, Tô Dự và Thiên Đình tuyệt đối sẽ không tiêu diệt Tây phương Phật môn, Xiển giáo, Nhân giáo, và sẽ không cản trở sự phát triển của Tây phương Phật môn, Xiển giáo, Nhân giáo!" "Ngô Nữ Oa, dưới sự chứng giám của Đại Đạo thề rằng...

Nếu phe Đại Chu giành chiến thắng, Nữ Oa và Thiên Đình tuyệt đối sẽ không động thủ với Tây phương Phật môn, Xiển giáo, Nhân giáo, và sẽ không cản trở sự phát triển của Tây phương Phật môn, Xiển giáo, Nhân giáo!" "Ngô Thông Thiên, dưới sự chứng giám của Đại Đạo thề rằng...

Nếu phe Đại Chu giành chiến thắng, Thông Thiên và Tiệt giáo tuyệt đối sẽ không động thủ với Tây phương Phật môn, Xiển giáo, Nhân giáo, và sẽ không cản trở sự phát triển của Tây phương Phật môn, Xiển giáo, Nhân giáo!" Giữa tiếng oanh minh của Đại Đạo, ba đạo quang mang bao trùm Tô Dự, Nữ Oa nương nương, Thông Thiên giáo chủ, thể hiện khí cơ Đại Đạo nồng đậm.

"Lời thề đã thành!" Theo sự lấp lánh của bảy cột sáng, bảy cột sáng không ngừng giao nhau, âm thanh oanh minh của Đại Đạo mơ hồ phác họa ra một câu nói hùng vĩ cổ xưa.

"Đến lúc quyết chiến sẽ gặp!" Tô Dự nhẹ nhàng cười một tiếng, ánh mắt chuyển động, nhìn về phía Thông Thiên giáo chủ: "Thông Thiên giáo chủ có hứng thú đến chỗ trẫm uống một chén không!" "Ha ha!

Cầu còn không được!" Thông Thiên giáo chủ cười lớn một tiếng, rồi theo sát Tô Dự rời đi.

Thấy vậy, trong mắt Thái Thanh thánh nhân lóe lên một tia cô đơn, Nguyên Thủy Thiên Tôn thì hừ lạnh một tiếng.

Chương 425

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân nhìn nhau, chắp tay: "Hai vị đạo hữu, chúng ta đến Tu Di Sơn thương nghị trận quyết chiến sắp tới đi!" "Đi thôi!" Thái Thanh thánh nhân gật đầu, trực tiếp xé rách không gian, đi đến Tu Di Sơn của Tây phương Phật môn.

Bây giờ lời thề đã thành, phải sớm có sự chuẩn bị, phải đảm bảo có thể thắng lợi ở mức độ cao nhất, ít nhất cũng phải tranh thủ được một trận hòa.

Nếu không, đường đường là thánh nhân thật sự phải chịu cảnh dưới người.

Chẳng mấy chốc, Tam Sơn Quan bây giờ đã trở nên náo nhiệt.

Bỏ qua sự tồn tại của phe Đại Thương, chỉ riêng phe Đại Chu đã có Huyền Đô Đại Pháp Sư, Nam Cực Tiên Ông, Nhiên Đăng đạo nhân, Di Lặc cổ phật bốn vị Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Rõ ràng là để đối phó với Thanh Sính, Bạch Chính, Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ của phe Đại Thương.

Còn về Đại La Kim Tiên thì càng nhiều hơn, Xiển giáo, Tiệt giáo, Nhân giáo, Tây phương Phật môn đều đã dốc hết vốn liếng.

Cuối cùng, Thái Ất Kim Tiên thì nhiều không đếm xuể.

Giữa trời đất Hồng Hoang, lúc này dòng chảy càng thêm cuồn cuộn.

Trừ một bộ phận nhỏ tán tu Huyền Môn, và các tướng lĩnh Nhân tộc, còn lại là Thiên Đình và Tiệt giáo, cùng với Tây phương Phật môn, Tiệt giáo, Xiển giáo.

Tất cả đều chia thành hai phe lớn Đại Thương và Đại Chu.

Trận chiến này quan hệ đến sự sống chết an nguy của mỗi một người tu luyện, thậm chí có thể nói là quyết định cục diện sau này của trời đất Hồng Hoang.

Bất kể phe nào, trong một khoảng thời gian đều ngầm hiểu không khai chiến, để chuẩn bị cho trận quyết chiến sau vài ngày nữa.

Nhưng trong mấy ngày này, một con cờ ẩn mà Thân Công Báo đã gài trước đó đã hoàn toàn bùng nổ.

Tây Kỳ.

Bá Ấp Khảo và Cơ Phát hai huynh đệ, đã hoàn toàn đối đầu nhau, cục diện toàn bộ triều đình trở nên vô cùng nguy hiểm.

Bởi vì trước khi đi, Bá Ấp Khảo đã giao toàn bộ binh quyền đồn trú ở Tây Kỳ cho Cơ Phát.

Cơ Phát qua một thời gian đã hoàn toàn thu phục quân đội vào tay mình.

Khi Bá Ấp Khảo từ Tam Sơn Quan trở về Tây Kỳ, vì coi thường Cơ Phát, nên chỉ mang theo ba nghìn thân binh trở về.

Nhưng ở Tây Kỳ lại có đến ba vạn đại quân đồn trú!

Trải qua những cuộc giao tranh liên tiếp trên triều đình, Cơ Phát vẫn không thể làm gì được Bá Ấp Khảo.

Không còn cách nào khác, ai bảo Bá Ấp Khảo là người sáng lập Đại Chu, cho dù không được tiên tổ Nhân tộc thừa nhận, nhưng lại được Tây phương nhị thánh thừa nhận.

Điều này khiến Bá Ấp Khảo ngay từ đầu đã đứng ở thế bất bại.

Quan trọng nhất là, Cơ Phát muốn trở thành Tây Chu Đại Vương, hoàn toàn là phản loạn.

Bản thân không chiếm được đạo lý.

Nếu không phải Cơ Phát đã được Tô Dự âm thầm thay đổi thành Tiên Thiên Đế Đạo Chi Thể, sớm đã bị Bá Ấp Khảo bóp chết từ trong trứng nước.

Trong tình thế không còn cách nào khác, Cơ Phát quyết định đi nước cờ mạo hiểm, ám sát Bá Ấp Khảo.

Dù sao Bá Ấp Khảo không có con nối dõi, chỉ cần Bá Ấp Khảo chết, vương vị tự nhiên sẽ thuộc về Cơ Phát.

Phải nói rằng, ý tưởng này của Cơ Phát quả thực là một cách hay.

Đúng như câu nói, quốc không thể một ngày không có vua.

Đại Chu bây giờ đang đối đầu với Đại Thương, nếu lúc này Bá Ấp Khảo bị giết, vậy cho dù Tây Kỳ có tức giận đến đâu, vương vị cũng sẽ rơi vào tay Cơ Phát.

Đến lúc đó, cho dù sau lưng Bá Ấp Khảo có Tây phương Phật môn, họ cũng sẽ không động thủ với Cơ Phát.

Hơn nữa, đối với Tây phương Phật môn, Bá Ấp Khảo chỉ là một công cụ, căn bản không quan trọng.

Tây phương Phật môn coi trọng không phải là ai làm Đại vương của Nhân tộc, mà là trong Phong Thần lượng kiếp này, Tây phương Phật môn có thể thu được bao nhiêu lợi ích.

Sau khi quyết định, Cơ Phát mời Bá Ấp Khảo đến vương cung, muốn cùng đại ca Bá Ấp Khảo uống một bữa no say.

Bá Ấp Khảo vốn dĩ cũng không tin tưởng Cơ Phát, không chỉ mang theo thân binh bên mình, mà còn tại chỗ kiểm tra xem trong rượu có độc không, nhưng đều không phát hiện ra bất kỳ manh mối nào.

Bá Ấp Khảo không nâng chén rượu, trầm giọng hỏi: “Cơ Phát, có chuyện gì cứ nói thẳng, hà tất phải bày ra Hồng Môn Yến?” “Đại ca,

bất luận huynh có tin hay không, lần này Cơ Phát thật tâm thật ý muốn cùng đại ca trò chuyện!" Cơ Phát đầu tiên nâng một chén rượu.

Bá Ấp Khảo cười lạnh một tiếng: "Trò chuyện?

Cơ Phát, bản vương ở tiền tuyến sống chết chiến đấu, ngươi ở hậu phương lại muốn mưu quyền soán vị, bản vương không cảm thấy có gì hay ho để nói với ngươi cả!

Nếu không phải chúng ta có quan hệ huyết thống, bản vương sớm đã giết ngươi rồi!" Câu nói này của Bá Ấp Khảo hoàn toàn là để dọa Cơ Phát, nếu hắn có bản lĩnh giết được Cơ Phát, sớm đã động thủ rồi.

Quan hệ huyết thống?

Thứ tình cảm này trong gia đình đế vương chỉ là thứ thừa thãi mà thôi.

"Đại ca, Cơ Phát xin cạn trước!" Nghe vậy, Cơ Phát trong lòng cười lạnh không thôi.

Người tu luyện coi trọng nhân quả, Bá Ấp Khảo dựa vào đâu mà giết hắn.

Nhưng bề ngoài lại trực tiếp nâng chén rượu, uống một hơi cạn sạch: "Khoảng thời gian này Cơ Phát quả thực đã làm rất nhiều chuyện sai trái, hôm nay xin bồi tội với đại ca!" "Cơ Phát đừng có làm bộ làm tịch, nếu ngươi thật sự nhận ra sai lầm của mình, vậy thì giao binh phù của quân đội Tây Kỳ ra đây!" Bá Ấp Khảo bây giờ hoàn toàn không tin tưởng Cơ Phát.

Cơ Phát từ trong tay áo lấy ra binh phù, đặt trên bàn: "Lúc nhỏ, thứ gì Cơ Phát muốn, đại ca đều sẽ cố hết sức giúp Cơ Phát lấy được.

Bây giờ một cái binh phù, đại ca muốn thì cứ lấy đi!" Bá Ấp Khảo thấy vậy, mày nhíu chặt.

Cơ Phát dễ dàng giao ra binh phù như vậy, lẽ nào đã đổi tính?

Không đúng, trong đó chắc chắn có gian trá, binh phù e rằng là giả!

Chương 426

Nghĩ vậy, Bá Ấp Khảo liền cầm lấy binh phù trên bàn, kiểm tra một phen, hai con ngươi bỗng nhiên co rút lại.

Binh phù là thật!

"Nếu nhị đệ đã biết đường lạc lối quay về, chịu giao ra binh phù, đại ca hứa sẽ chừa cho ngươi một con đường sống!" Bá Ấp Khảo cầm binh phù, đứng dậy, rồi chuẩn bị rời đi.

Lúc này, Cơ Phát đột nhiên mở miệng: "Đêm qua, ta mơ thấy phụ vương!" Câu nói đột ngột khiến thân thể Bá Ấp Khảo chấn động mạnh, bước chân vừa bước ra đã thu lại, quay người ngồi xuống lần nữa, trực tiếp nâng chén rượu, uống một hơi cạn sạch.

Cơ Xương, từ nhỏ đã như một ngọn núi sừng sững trong lòng Bá Ấp Khảo và Cơ Phát.

Dù bây giờ Cơ Xương đã mất, nhưng vẫn là sự tồn tại được Bá Ấp Khảo và Cơ Phát kính ngưỡng nhất trong lòng.

"Đại ca, ta sai rồi!

Ta không nên bị ma quỷ ám ảnh, nhân lúc huynh ra ngoài đánh giặc, cấu kết với quần thần, muốn phế truất huynh, giết ta đi!" Cơ Phát uống cạn một chén rượu, khóe mắt chảy ra hai hàng lệ, trực tiếp quỳ xuống trước mặt Bá Ấp Khảo.

Thấy vậy, Bá Ấp Khảo trong lòng mềm nhũn, vội vàng đỡ Cơ Phát dậy: "Nhị đệ, ngươi làm gì vậy?

Mau mau đứng lên!" "Đêm qua mơ thấy phụ vương, đại ca, nếu bây giờ phụ vương còn sống thì tốt biết bao!" Nước mắt Cơ Phát càng ngày càng nhiều.

Nhìn bộ dạng này của Cơ Phát, sự cảnh giác của Bá Ấp Khảo có phần thả lỏng, nói với Cơ Phát: "Ta cuối cùng cũng hiểu tại sao ngươi đột nhiên hối ngộ, hóa ra là anh linh của phụ thân!" Nhắc đến Cơ Xương, Bá Ấp Khảo và Cơ Phát vừa uống rượu vừa trò chuyện.

Uống hết một vò!

Khi đổi sang vò thứ hai, thân binh của Bá Ấp Khảo lại lần nữa kiểm tra xem trong rượu có độc không, kết quả không có chút manh mối nào.

Hai vò!

Ba vò!...

Sáu vò!

Lúc này, Bá Ấp Khảo có chút lâng lâng, thân binh muốn kiểm tra xem trong rượu có độc không, lại bị Bá Ấp Khảo ngăn lại.

Nhưng Bá Ấp Khảo âm thầm lại dùng kim bạc thử, vẫn không phát hiện trong rượu có độc, mới yên tâm uống tiếp.

Bảy vò!

Tám vò!

Bá Ấp Khảo liên tục kiểm tra, không phát hiện bất kỳ manh mối nào, mới triệt để tin rằng Cơ Phát thật tâm hối cải!

Bây giờ men rượu đã ngấm, Bá Ấp Khảo sau khi uống xong vò thứ chín, liền được thân binh dìu đi.

Bá Ấp Khảo rời đi đã lâu, Cơ Phát nằm trên giường bỗng nhiên mở mắt, nhìn về phía tẩm cung của Bá Ấp Khảo: "Bá Ấp Khảo a Bá Ấp Khảo, ngươi dù có mưu mẹo đến đâu, cuối cùng cũng sẽ chết, vương vị Đại Chu là của ta rồi!" Lúc này, khuôn mặt Cơ Phát hoàn toàn dữ tợn, lộ ra vẻ sung sướng, không còn vẻ hối cải như trước

nữa.

Tam Thập Tam Thiên, Thiên Đế Điện.

Đối với hành động của Cơ Phát ở Tây Kỳ Đại Chu, Tô Dự đều thu vào mắt, khuôn mặt bình thản không chút gợn sóng, ngược lại, Truy Y Thị bên cạnh, đôi mắt đẹp lóe lên một tia hàn quang.

"Cơ Phát quá đáng quá!

Ngay cả đại ca của mình cũng muốn đầu độc!" Truy Y Thị đôi mắt đẹp trợn ngược, phẫn nộ nói.

Tô Dự lắc đầu, an ủi: "Quyền lực và dục vọng, là nguyên tội lớn nhất, ngay cả đế vương cũng sẽ bị nó cám dỗ sâu sắc, từ đó không thể tự thoát ra!" Cơ Phát có thể có được Tiên Thiên Đế Đạo Chi Thể như bây giờ, quả thực là do đế hoàng khí mà Tô Dự ban cho diễn biến thành.

Nhưng, Tô Dự cũng chỉ dung nhập đế hoàng khí vào trong cơ thể Cơ Phát mà thôi.

Bây giờ đầu độc anh ruột cùng mẹ, hoàn toàn là do dục vọng của Cơ Phát tác quái, hoàn toàn không có bất kỳ quan hệ nào với Tô Dự.

Nghe lời nói của Tô Dự, Nữ Oa nương nương và Tây Vương Mẫu đều gật đầu.

Đừng nói là đế vương Nhân tộc, ngay cả thánh nhân cũng không thể thanh tâm quả dục, nếu không cũng sẽ không có Phong Thần lượng kiếp.

Thực ra, từ lúc Cơ Phát bắt đầu lên kế hoạch đầu độc Bá Ấp Khảo, đã thu hút sự chú ý của Tô Dự.

Phải biết rằng đế hoàng khí của Cơ Phát là do Tô Dự ban cho, Tô Dự muốn biết mọi hành động, suy nghĩ của hắn, chỉ cần một ý niệm

là đủ.

Để đầu độc Bá Ấp Khảo lần này, Cơ Phát có thể nói là đã chuẩn bị đầy đủ.

Đầu tiên là rượu, Bá Ấp Khảo sở dĩ trong rượu hoàn toàn không kiểm tra ra độc dược, hoàn toàn là vì trong chín vò rượu căn bản không có độc.

Nhưng, trong chín vò rượu, mỗi vò đều được thêm vào một loại dược liệu.

Khi chín loại dược dịch này qua lắng đọng, lắc lư, hoàn toàn trung hòa lại với nhau, sẽ biến thành một loại kịch độc vô cùng tàn nhẫn.

Loại kịch độc này căn bản không phải người thường có thể giải trừ, ít nhất cũng cần phải có tu vi Nhân Tiên cảnh mới được.

Quan trọng nhất là, sau khi loại kịch độc này phát tác, sau ba canh giờ sẽ biến mất không dấu vết, ngay cả người tu luyện cũng không thể phát hiện ra sự tồn tại của kịch độc.

Thứ hai là binh phù, Cơ Phát sao có thể thật sự giao ra binh phù.

Binh phù Cơ Phát đưa cho Bá Ấp Khảo vốn là giả, sở dĩ không khác gì thật là vì trên đó có sức mạnh của phù chú.

Cơ Phát ngẫu nhiên có được một loại phù chú có thể làm giả như thật, thời hiệu chỉ có một canh giờ.

Sau một canh giờ, binh phù trong tay Bá Ấp Khảo sẽ biến thành một tảng đá.

Tiếp theo là tửu lượng.

Tại sao Bá Ấp Khảo lại dễ dàng buông lỏng cảnh giác như vậy!

Bởi vì hắn biết tửu lượng của Cơ Phát có thể nói là rất kém.

Ngay cả một vò cũng sẽ khiến người ta say mèm!

Chính vì câu nói "rượu vào lời ra", Bá Ấp Khảo mới buông bỏ thành kiến vốn có, tin là thật, coi Cơ Phát như người em tốt ban đầu.

Chương 427

Nhưng Bá Ấp Khảo lại vạn lần không ngờ rằng Cơ Phát đã chuẩn bị trước, sớm đã uống một viên đan dược, dù uống bao nhiêu rượu cũng không có chút men say nào.

Cuối cùng là màn diễn xuất về Cơ Xương, ngay cả Tô Dự cũng phải thán phục.

Tô Dự hoàn toàn tin rằng, nếu Cơ Xương ở Trái Đất kiếp trước, tuyệt đối có thể thầu trọn giải Oscar ảnh đế!

Ánh mắt đó, thần sắc đó, nước mắt đó... thể hiện một cách lâm ly tẫn trí trước mặt Bá Ấp Khảo!

Nếu không phải Tô Dự biết trước sau nguyên ủy, e rằng ngay cả hắn cũng sẽ bị sự chân thành của Cơ Phát đánh lừa.

Quả nhiên, mỗi một thành viên trong gia đình đế vương đều trời sinh mang hào quang diễn viên.

Không diễn thì thôi, một khi đã diễn thì kinh thiên động địa!

Sau khi Bá Ấp Khảo rời đi, Cơ Phát hưng phấn cả đêm không ngủ được.

Dù sao hắn sắp trở thành Đại vương duy nhất của Tây Kỳ, không còn ai có thể tranh giành với hắn.

Ngày mai, chín loại dược liệu sẽ trung hòa trong cơ thể Bá Ấp Khảo, chắc chắn sẽ chết trong giấc ngủ.

Hắn phải giả vờ không biết gì cả, đợi đến khi mặt trời lên cao mới xuất hiện.

Cho dù tất cả mọi người đều có thể đoán ra, nhưng không có

chứng cứ, không ai có thể làm gì được hắn.

Cứ như vậy, hắn có thể danh chính ngôn thuận lên ngôi Đại vương Tây Kỳ Đại Chu!

Ngày hôm sau, sáng sớm.

Tin tức Bá Ấp Khảo tử vong đã truyền ra từ vương cung, các quan viên Đại Chu lập tức hoảng sợ.

Cơ Phát nhận được tin này, liền phái người canh gác nghiêm ngặt cung điện, rồi mỉm cười đi ngủ.

Cái chết của Bá Ấp Khảo khiến toàn bộ Tây Kỳ hoàn toàn náo loạn.

Khanh sĩ Cơ Quắc Trọng và Cơ Quắc Thúc đợi người đến cung điện nơi Bá Ấp Khảo ở, kiểm tra nghiêm ngặt.

Cơ Quắc Trọng và Cơ Quắc Thúc là em trai thứ hai và thứ ba của Cơ Xương.

Sau khi Bá Ấp Khảo thành lập Đại Chu, đã phong hai người làm Tây Quắc Vương và Đông Quắc Vương.

Họ rất được Bá Ấp Khảo tin tưởng, đặc biệt ra lệnh cho họ ở trong vương cung.

Nhưng Cơ Quắc Trọng và Cơ Quắc Thúc lại không phát hiện ra bất kỳ manh mối nào, y sư phán định là chết an lành.

Đối với kết quả này, Cơ Quắc căn bản không hề tin tưởng.

Bá Ấp Khảo đang tuổi thanh xuân, thân thể khỏe mạnh, văn võ song toàn, sao có thể chết an lành vào thời khắc hoàng kim như vậy!

Thế là, Cơ Quắc Trọng và Cơ Quắc Thúc liền gọi thân binh của Bá Ấp Khảo đến, thẩm vấn nghiêm ngặt.

Sau khi hỏi han, Cơ Quắc Trọng và Cơ Quắc Thúc nhận định Cơ Phát là hung thủ thật sự sát hại Bá Ấp Khảo, nhưng lại không có bất kỳ chứng cứ nào.

Đối với việc Cơ Phát muốn đoạt vương vị, Cơ Quắc Trọng và Cơ Quắc Thúc sao có thể không biết, chỉ là vạn lần không ngờ Cơ Phát bây giờ lại trở nên táng tận lương tâm đến vậy, ngay cả Bá Ấp Khảo cũng muốn sát hại.

Vì vậy, Cơ Quắc Trọng và Cơ Quắc Thúc liền đến cung điện nơi Cơ Phát ở, lại được thông báo rằng Cơ Phát chưa tỉnh.

Cơ Quắc Trọng và Cơ Quắc Thúc cưỡng ép xông vào, mới làm Cơ Phát tỉnh giấc, trong lúc mơ màng hỏi đã xảy ra chuyện gì.

Sau đó, biết được Bá Ấp Khảo chết trong cung điện, Cơ Phát trực tiếp ngồi phịch xuống đất, cả người lập tức ngây dại.

Đợi đến khi hoàn hồn, lập tức giả vờ một bộ dạng tức giận đau khổ, thương tâm muốn chết.

Cảnh tượng như vậy, khiến Cơ Quắc Trọng và Cơ Quắc Thúc nhất thời cũng không khỏi nghi ngờ, rốt cuộc Bá Ấp Khảo có phải do Cơ Phát giết hay không.

Lúc này, Cơ Phát đã sớm sắp xếp tốt một con dê thế tội.

Đội quân bảo vệ hoàng cung bẩm báo có một người Đại Thương đã lẻn vào cung điện.

Nhân cơ hội này, Cơ Phát đổ hết tội chết của Bá Ấp Khảo lên đầu người Đại Thương này.

Vì cái chết của Bá Ấp Khảo, Tây Kỳ Đại Chu bi thương ba ngày.

Ba ngày sau, Cơ Phát dưới sự tiến cử của quần thần, đã triệt để lên ngôi Đại vương Đại Chu.

Cơ Quắc Trọng và Cơ Quắc Thúc tuy có chút nghi ngờ Cơ Phát, nhưng cục diện bây giờ không cho phép họ suy nghĩ nhiều như vậy.

Đại Chu một ngày không có vua, tuyệt đối sẽ ảnh hưởng đến cuộc đối đầu của các tướng sĩ ở Tam Sơn Quan.

Cho nên Cơ Quắc Trọng và Cơ Quắc Thúc chỉ có thể ủng hộ Cơ Phát trở thành Đại vương mới của Đại Chu.

Sau khi Cơ Phát lên ngôi, lấy lý do hạ táng Bá Ấp Khảo, đã phát ra liên tiếp mười hai đạo lệnh bài đến Tam Sơn Quan, yêu cầu Thân Công Báo rút quân về triều, không được chậm trễ.

Khi lệnh bài đến tay Thân Công Báo, hắn lập tức phản ứng rằng Bá Ấp Khảo đã bị Cơ Phát giết, trong lòng lập tức vui mừng.

Nhưng bảo Thân Công Báo dẫn đại quân trở về là không thể, dù sao nhiệm vụ mà Tô Dự Thiên Đế giao cho, hắn còn chưa hoàn thành.

Thế là, đối mặt với mệnh lệnh của Cơ Phát, Thân Công Báo căn bản không thèm để ý, trực tiếp hồi thư một phong.

Tướng ở ngoài, quân mệnh có thể không tuân!

Bây giờ cuộc chiến Thương Chu cấp bách, không thể rút quân về triều!

Nhưng hành vi này của Thân Công Báo, lại khiến Cơ Phát cho rằng Thân Công Báo là tâm phúc của đại ca Bá Ấp Khảo, bây giờ nắm trong tay trăm vạn binh quyền của Đại Chu, sớm muộn gì cũng là một mối họa, phải lập tức tước chức đoạt binh.

Để tránh sau này sau khi kết thúc chiến đấu với Đại Thương, Thân Công Báo sẽ suất quân kéo hắn xuống khỏi vương vị.

Chương 428

Vì vậy, Cơ Phát tuyên cáo với các chư hầu ở Tây phương, yêu cầu rút quân.

Rất nhiều chư hầu đều lần lượt đồng ý, thế là đều ra lệnh cho quân đội của mình rời khỏi Tam Sơn Quan.

Một chiêu rút củi dưới đáy nồi, trực tiếp khiến sĩ khí của phe Đại Chu ở Tam Sơn Quan xuống đến đáy vực, ngay cả các đệ tử của Tây phương Phật môn, Xiển giáo, Nhân giáo cũng trở nên có chút không tự tin.

Tây Kỳ Đại Chu thật sự là thiên mệnh sở quy sao?

Nếu đúng như vậy, tại sao lại có cục diện như bây giờ!

Đối mặt với tình huống này, Thân Công Báo cũng không nói nhiều.

Đối với kết quả của cuộc chiến Thương Chu, bất luận Đại Thương tiếp tục xưng bá Nhân tộc, hay Đại Chu thay đổi triều đại, Thân Công Báo căn bản không quan tâm.

Thân Công Báo chỉ một lòng hoàn thành nhiệm vụ mà Tô Dự Thiên Đế giao cho, đưa các đệ tử của Tây phương Phật môn, Xiển giáo, Nhân giáo lên bảng mà thôi.

Nhưng Thân Công Báo ngồi yên được, không có nghĩa là Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân ngồi yên được.

Thế là, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân liền ban xuống một đạo thánh dụ, yêu cầu Cơ Phát ủng hộ cuộc chiến Thương Chu.

Lúc này, Tiên Thiên Đế Đạo Chi Thể của Cơ Phát, so với Tử Vi Đế Khí trời sinh của Bá Ấp Khảo, đã thể hiện ra sự khác biệt.

Nếu là Bá Ấp Khảo, nhất định sẽ hoảng sợ đồng ý, và tiếp tục ủng hộ trận chiến ở Tam Sơn Quan.

Nhưng Tiên Thiên Đế Đạo Chi Thể của Cơ Phát lại khác.

Uy hiếp của thánh nhân thì sao?

Hắn là Đại vương của Tây Kỳ, chỉ kính trời đất, không tin thần phật.

Trên trời dưới đất, người có thể khiến Cơ Phát tâm phục khẩu phục chỉ có tiên hiền Nhân tộc, chỉ có Thánh Phụ Thánh Mẫu đã khai sáng ra Nhân tộc mà thôi.

Đối mặt với thánh dụ của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, Cơ Phát thể hiện sự mạnh mẽ tuyệt đối, trực tiếp ra lệnh quy Tây phương Phật môn vào tà môn ngoại đạo.

Các miếu mạo vốn hưng thịnh của Tây phương Phật môn lập tức trở thành lao tù, đệ tử Phật môn liên tục bị lưu đày ra ngoài.

Có thể tưởng tượng, sắc mặt của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân bây giờ sẽ đặc sắc đến mức nào!

Một khắc trước, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cho rằng Tây Kỳ là nơi đại hưng của Tây phương Phật môn, bây giờ nơi đại hưng lại trở thành nơi đại hung của Phật môn.

Đây quả là một sự châm biếm lớn lao!

Không chỉ như vậy, Cơ Phát còn gửi tối hậu thư cho Thân Công Báo, nếu không rút quân về triều, vậy sẽ bị binh lính thảo phạt.

Thân là thừa tướng, Thân Công Báo xem tối hậu thư của Cơ Phát, không thèm để ý, rồi bắt tay vào việc hồi âm cho Cơ Phát.

Trận chiến Tam Sơn Quan là do trời định, không thể tránh khỏi.

Đợi sau khi quyết chiến, Thân Công Báo chắc chắn sẽ lập tức rút

quân về triều.

Nhận được hồi âm của Thân Công Báo, Cơ Phát lập tức nổi giận, trực tiếp gán cho Thân Công Báo một cái mũ mưu phản, ra lệnh cho các chư hầu phát động thảo phạt đối với Thân Công Báo.

Lập tức, phe Đại Chu ở Tam Sơn Quan trở nên nguy ngập.

Và ngày quyết chiến cũng sắp đến.

Chỉ cần giải quyết được vấn đề ai lên Phong Thần Bảng của các đại đạo thống, Phong Thần lượng kiếp tự nhiên sẽ kết thúc không nghi ngờ gì.

Vấn đề còn lại, Nhân tộc rốt cuộc đi về đâu, đối với Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân căn bản không quan trọng.

Đó là phạm vi quản hạt của Thiên Đình Hồng Hoang!...

Trên Tam Sơn Quan, bây giờ sát khí cuồn cuộn, tất cả tinh anh trong Huyền Môn đều hội tụ tại đây.

Một trận chiến quan hệ đến sự hưng suy sau này của Huyền Môn, quan hệ đến hướng đi của Nhân tộc.

Ngày quyết chiến, nhanh chóng đến gần.

Khương Tử Nha và Thân Công Báo dẫn đầu các cường giả và binh mã của các phe, đúng theo quy định đã đến nơi, đối đầu nhau, nhất thời không khí căng như dây đàn.

Tiệt giáo nhìn đệ tử của Tây phương Phật môn, Xiển giáo, Nhân giáo lập tức sát ý lộ rõ, không hề che giấu.

Đúng như câu nói, kẻ thù gặp nhau đặc biệt đỏ mắt.

Khoảng thời gian này, tổn thất của Tiệt giáo tuy tổng thể ít hơn tổng số của Tây phương Phật môn, Xiển giáo, Nhân giáo, nhưng số lượng lại vượt xa Tây phương Phật môn, Xiển giáo, Nhân giáo.

Đó đều là mối thù máu a!

Khương Tử Nha đầu tiên phá vỡ sự im lặng, nhìn chằm chằm Thân Công Báo, cười nói: "Thân thừa tướng, theo ta được biết, Đại vương mới nhậm chức của Tây Kỳ đã coi các ngươi là tổ chức phản loạn, hà tất phải khổ sở kiên trì nữa?" Lời này của Khương Tử Nha vừa nói ra, sĩ khí của các tướng sĩ Đại Chu Tây Kỳ lập tức giảm đi một nửa.

Chưa đánh đã suy!

Đại Chu Tây Kỳ tự lập làm vương, vốn dĩ mang danh nghĩa thế thiên hành đạo, bây giờ mất đi sự ủng hộ của Đại vương Tây Chu, địa vị của họ trở nên vô cùng lúng túng, thậm chí không có lời nào để phản bác.

Lập tức, tất cả tướng sĩ của Đại Chu Tây Kỳ đều tập trung vào Thừa tướng Thân Công Báo.

Thân Công Báo bây giờ là trụ cột tinh thần của tất cả tướng sĩ, phần lớn tướng sĩ bây giờ đi theo hắn, hoàn toàn là vì Bá Ấp Khảo trước đây rất trọng dụng Thân Công Báo.

"Khương quốc sư lời này sai rồi, làm tướng, tự nhiên phải lấy việc giết địch báo quốc làm nhiệm vụ của mình.

Bây giờ Đại vương Bá Ấp Khảo bệnh mất, bản thừa tướng tin rằng tân Đại vương chỉ là nhất thời chìm đắm trong đau khổ không thể tự thoát ra.

Đợi sau khi chiến bại, bản thừa tướng tự sẽ đến tân Đại vương tạ tội!" Thân Công Báo mỉm cười nói.

Đừng nhìn Thân Công Báo điềm nhiên như vậy, nhưng trong lòng lại vô cùng khó chịu.

Nếu không phải vì để hoàn thành tốt hơn nhiệm vụ mà Tô Dự

Thiên Đế giao cho, hắn đã sớm trừ khử Cơ Phát rồi, sao lại để cho hắn một cơ hội tốt như vậy.

Chương 429

"Tây Chu không phải tự xưng là thế thiên hành đạo sao?

Bá Ấp Khảo tự lập Chu quốc mới bao lâu đã thân vẫn, ra quân bất lợi như vậy, rõ ràng là Thiên Đạo cũng không vừa mắt với hành động của lũ loạn thần tặc tử các ngươi!" Khương Tử Nha điềm nhiên nói: "Theo ý của ta, Thân thừa tướng dẫn theo đệ tử của Tây phương Phật môn, Xiển giáo, Nhân giáo tự vẫn đi, đó mới thật sự gọi là thuận ứng thiên đạo!" Nghe lời nói của Khương Tử Nha, trong mắt đệ tử của Tây phương Phật môn, Xiển giáo, Nhân giáo hiện lên sát khí mạnh mẽ.

Thân Công Báo trầm giọng nói: "Bớt nói nhảm đi, rốt cuộc thế nào mới gọi là thuận ứng thiên đạo, chúng ta hãy dùng thực lực để phân định!" Tiếng nói vừa dứt, Thân Công Báo vung tay, xuất hiện một người tu luyện, trên mặt lộ vẻ kiêu ngạo bất tuân, nhìn về phía Tiệt giáo hoàn toàn tràn đầy vẻ khinh thường.

Từ dao động năng lượng và khí tức tỏa ra từ người này có thể biết, người này hẳn là đệ tử của Xiển giáo, tu vi ở cấp bậc Thái Ất Kim Tiên.

Vừa bắt đầu đã tung ra cường giả cấp bậc Thái Ất Kim Tiên, Khương Tử Nha quả thực cũng không ngờ, ánh mắt nhìn về phía Ngao Bính.

Bộ dạng này của Thân Công Báo rõ ràng là muốn dùng phương thức đấu tướng để bắt đầu trận quyết chiến cuối cùng.

Nếu đã như vậy, Khương Tử Nha tự nhiên sẽ không yếu thế.

Trận đầu tiên, là mấu chốt để nâng cao sĩ khí.

Trước đó sĩ khí của tướng sĩ Đại Chu đã bị Khương Tử Nha đả kích, bây giờ tuyệt đối sẽ không để nó hồi phục, cho nên thắng lợi của trận đầu tiên, Đại Thương bắt buộc phải giành được.

Thân Công Báo phái Thái Ất Kim Tiên của Xiển Giáo ra trận, tự nhiên là có cách của mình.

Thời gian trước, hắn đã đưa vị thiện thi của sư tôn tiện nghi kia lên Phong Thần Bảng.

Hiện tại là thời kỳ quyết chiến, thực lực tổng thể của Xiển Giáo mạnh hơn Phật môn Tây phương.

Thân Công Báo thân là người của Phật môn Tây phương, dù là nội gián do Tô Dự Thiên Đế phái tới, ít nhất cũng cần phải ngụy trang, để hai vị sư tôn tiện nghi kia cho rằng hắn đang chiếu cố Phật môn Tây phương.

Sở dĩ phái ra cường giả cảnh giới Thái Ất Kim Tiên là vì Thái Ất Kim Tiên thuộc về chiến lực cao cấp.

Nếu tổn thất một vị Thái Ất Kim Tiên, cho dù là Thánh nhân cũng sẽ cảm thấy đau lòng.

Dưới Kim Tiên, Phật môn Tây phương, Xiển Giáo, Nhân Giáo đều có không ít, căn bản không thể khiến tam đại đạo thống bị thương gân động cốt.

Thân Công Báo không cho rằng Khương Tử Nha sẽ ngu xuẩn đến mức để Đại Chu giành được thắng lợi trận đầu, hắn đoán chắc Khương Tử Nha nhất định sẽ phái ra chiến lực mạnh hơn nữa, trực tiếp đánh giết vị Thái Ất Kim Tiên của Xiển Giáo.

Hai người âm thầm ăn ý, vị Thái Ất Kim Tiên của Xiển Giáo hoàn toàn không biết mình đã trở thành bia đỡ đạn.

"Tên nhóc hôi sữa kia, lông còn chưa mọc đủ mà cũng học đòi

người ta đấu tướng!

Hôm nay để bần đạo dạy ngươi cách làm người!" Nhìn thấy Ngao Bính ra sân, vị Thái Ất Kim Tiên của Xiển Giáo liền buông lời chế giễu nóng lạnh, hiển nhiên là gã không nhận ra Ngao Bính trên chiến trường Tam Sơn Quan vừa rồi.

Lời nói của vị Thái Ất Kim Tiên khiến các đệ tử Xiển Giáo không khỏi nhíu mày, đó chính là tam thái tử của Đông Hải Long Cung, một tồn tại có thể gọi là đồng giai vô địch trong cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, khiêu khích như vậy chẳng phải là tìm chết sao?

"Ầm!" Cùng với tiếng nói của đạo sĩ Xiển Giáo vừa dứt, Ngao Bính cười lạnh một tiếng, linh lực trong cơ thể tuôn ra, thân hình lóe lên, trong nháy mắt xuất hiện bên cạnh đạo sĩ Xiển Giáo, Vạn Long Chiến Giáp trên người hóa thành một cây trường thương, hung hăng đâm về phía gã.

Mặc dù đạo sĩ Xiển Giáo miệng lưỡi khiêu khích, nhưng tính cảnh giác lại vô cùng mạnh mẽ, linh lực cuồn cuộn quét ra, mang theo khí tức khủng bố, phất trần hóa thành tiên kiếm, chặn lại Vạn Long Chiến Thương của Na Tra, thể hiện sự mạnh mẽ của một Thái Ất Kim Tiên.

Nhưng đạo sĩ Xiển Giáo lại cảm thấy cổ họng ngòn ngọt, miệng hổ truyền đến cảm giác đau đớn như bị xé rách.

Cùng là cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, so đấu hoàn toàn là công pháp thần thông và pháp bảo.

Không, pháp bảo của môn hạ Xiển Giáo sao có thể so sánh với môn hạ Thiên Đế được.

Cứ nhìn Tử Vi Đế Quân thì biết, Tô Dự đã trăm phương ngàn kế tìm được bạn sinh linh bảo của Hỗn Độn Ma Thần là Ngũ Hành Tháp

trong Hỗn Độn, tự mình luyện chế Ngũ Hành Thần Thương, lại mượn Càn Khôn Đỉnh của Nữ Oa nương nương, biến Ngũ Hành Thần Thương từ hậu thiên linh bảo thành tiên thiên linh bảo.

Từ đó có thể thấy Tô Dự coi trọng đệ tử của mình đến mức nào!

"Phá!" Đột nhiên, dưới ánh mắt của mọi người, một tiếng rồng ngâm vang lên, chấn động cửu thiên, uy thế đáng sợ của đạo sĩ Xiển Giáo dưới tiếng rồng ngâm đinh tai nhức óc kia bỗng nhiên khựng lại.

Chỉ thấy một cây trường thương phá không lao ra, trực tiếp quất vào người đạo sĩ Xiển Giáo, khiến gã bay ngược ra ngoài, tựa như một ngôi sao băng bay nhanh trên không trung.

"Hửm?" Trong mắt Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên lóe lên, đang định dùng linh lực kéo gã về phe Đại Chu, nhưng đúng lúc này, thân thể đạo sĩ Xiển Giáo bỗng phình to, rồi đột nhiên nổ tung.

"Phanh!" Sương máu lan tràn, thân thể vỡ nát, vô số máu thịt bay tung tóe trên không, khiến người ta cảm thấy vô cùng huyết tinh.

Lúc này, một đạo chân linh từ trong sương máu từ từ bay ra, với tốc độ cực nhanh lao thẳng lên trời cao, tiến vào Phong Thần Bảng trên Lăng Tiêu Bảo Điện ở tầng trời thứ ba mươi ba.

Trận chiến đấu này thời gian thực sự quá nhanh, từ lúc bắt đầu đến lúc kết thúc chỉ có vài hơi thở.

Lập tức, tất cả mọi người đều hiểu ra, cú đâm thương ban đầu của Ngao Bính chỉ để mê hoặc đạo sĩ Xiển Giáo, sức mạnh thực sự hoàn toàn ngưng tụ ở mũi thương, không hề bộc phát chút nào.

Mãi cho đến khi Vạn Long Chiến Thương quất vào người đạo sĩ Xiển Giáo, tất cả sức mạnh mới hoàn toàn rót vào cơ thể gã, cho nên thân thể đạo sĩ Xiển Giáo mới đột nhiên phình to, cuối cùng vì không thể chịu nổi sức mạnh xung kích của Ngao Bính mà nổ tung.

“Người tiếp theo!” Lời nói nhẹ nhàng bay ra từ miệng Ngao Bính, ánh mắt điềm nhiên khiến phe Đại Chu tĩnh lặng vô cùng, trong lòng ai nấy đều dâng lên một luồng hàn ý mãnh liệt.

Trận đấu đã kết thúc như vậy sao?

Không chỉ phe Đại Chu kinh ngạc, mà cả các đệ tử Triệt Giáo phe Đại Thương, cùng Cửu Đại Thần Tướng cũng đều trợn mắt há mồm nhìn Ngao Bính.

Chỉ có Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ, Dương Tiễn, Viên Hồng, Na Tra là lộ ra nụ cười thản nhiên.

Nhìn bóng dáng Ngao Bính ngạo nghễ nhìn về phía Đại Chu, Na Tra bĩu môi, thầm lẩm bẩm: “Thực lực của lão tứ lại tăng lên không ít!

Xem ra sau khi Phong Thần lượng kiếp kết thúc, ta không thể để bị tụt lại quá xa!” “Không hổ là cao đồ của Hồng Hoang Thiên Đế!” Hồi lâu sau, Thân Công Báo thở ra một hơi dài, nội tâm vô cùng kích động, quả là không đi theo sai người, đệ tử nhỏ nhất đã mạnh như vậy, có thể biết thế lực của Thiên Đình đáng sợ đến mức nào!

“Xiển Giáo có ai bằng lòng nghênh chiến cao đồ của Thiên Đế không?” Cái chết của đạo sĩ Xiển Giáo không ảnh hưởng nhiều đến Thân Công Báo, nhưng đối với đám người Xiển Giáo thì lại khác.

Nguyên Thủy Thiên Tôn yêu quý danh dự nhất, Xiển Giáo cũng kế thừa điều đó, một chiêu bị miểu sát, chẳng khác nào bị ấn mặt xuống đất chà xát, sao có thể nhẫn nhục!

Thân Công Báo biết rõ điều này, nên mới ném vấn đề cho Xiển Giáo.

Ý tứ trong lời nói vô cùng rõ ràng, Xiển Giáo muốn lấy lại mặt mũi, hay để Phật môn Tây phương hoặc Nhân Giáo giúp đỡ?

“Ta!” Lúc này, một giọng nói vang lên, chỉ thấy một bóng người từ trong đám người Xiển Giáo bước ra, lưng mọc hai cánh, mặt mày xanh mét, tóc đỏ, hai mắt to lớn, miệng rộng răng cưa, trông dị thường đáng sợ.

“Lôi Chấn Tử...” Vân Trung Tử trong Xiển Giáo thấy vậy, lập tức kinh hô một tiếng, đệ tử của y mặc dù thiên phú dị bẩm, tu vi ngang với Ngao Bính, cùng là Thái Ất Kim Tiên cảnh trung kỳ, nhưng người của Thiên Đế đâu có dễ đối phó như vậy!

“Sư tôn, con sẽ lấy lại thể diện đã mất cho Xiển Giáo!” Lôi Chấn Tử với niềm tin kiên định bước về phía Ngao Bính, Vân Trung Tử nghe xong cũng không nói gì thêm, y biết sớm muộn gì cũng phải ra trận, trong trận Phong Thần lượng kiếp này, chín thành chín người trong Huyền Môn đều không thể trốn thoát.

Chương 430

Lôi Chấn Tử đứng trước mặt Ngao Bính, cách không đối mặt, trên người hiện ra lực lượng Phong Lôi, tỏa ra khí thế của Thái Ất Kim Tiên.

Mặc dù tu vi của Lôi Chấn Tử và Ngao Bính tương đương, nhưng Ngao Bính tu luyện 《Cửu Chuyển Nguyên Công》 và 《Cửu Chuyển Huyền Công》, lại là người của Long tộc.

Luận về khí thế, Lôi Chấn Tử so với Ngao Bính còn kém quá xa.

"Lôi Chấn Tử, môn hạ của Vân Trung Tử, Xiển Giáo!" Ánh sáng lóe lên, Lôi Chấn Tử lấy ra bản mệnh linh bảo của mình là Phong Lôi Hoàng Kim Côn, ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm vào Ngao Bính, giọng điệu đầy vẻ nặng nề.

"Ngao Bính, đệ tử thứ tư của Thiên Đế, tam thái tử Đông Hải Long Cung!" Đối mặt với Lôi Chấn Tử, Ngao Bính cảm nhận được một tia uy hiếp từ trên người hắn, trong mắt cũng hiện lên vẻ ngưng trọng, hắn biết rõ đạo lý sư tử vồ thỏ cũng phải dùng toàn lực, cho nên hoàn toàn không có chút tâm lý khinh thường nào.

Lần trước về nhà, Ngao Bính từng được Đông Hải Long Vương Ngao Quảng cảnh báo về những nhân vật quan trọng của Xiển Giáo, Phật môn Tây phương và Nhân Giáo, sư tôn của Lôi Chấn Tử trước mắt, Vân Trung Tử, chính là một trong số đó.

Vân Trung Tử tuy không nằm trong Thập Nhị Kim Tiên, nhưng tu vi lại không hề tầm thường, thậm chí còn vượt qua Thập Nhị Kim Tiên.

Có thể biết, đệ tử của Vân Trung Tử là Lôi Chấn Tử sao có thể là hạng xoàng!

Đây không phải là Ngao Bính tự coi nhẹ mình!

Đại sư huynh Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên từng nói, sư tôn Tô Dự đang mượn trận Phong Thần lượng kiếp này để triệt để đả áp và làm suy yếu Xiển Giáo, Nhân Giáo và Phật môn Tây phương.

Là đệ tử, Ngao Bính đương nhiên phải dốc hết toàn lực để san sẻ lo lắng cho sư tôn Tô Dự, cho nên phải cố gắng hết sức chém giết thêm vài tu luyện giả trong phe Đại Chu.

"Lên trời một trận đi!" "Được!" Trên mặt đất có những tướng sĩ bình thường của Đại Thương và Đại Chu, hai người trừ khi có thể làm được như trận miểu sát vừa rồi, nếu không một khi thực sự giao chiến, thế như nước với lửa, tu luyện giả có thể chống đỡ, nhưng những tướng sĩ bình thường chỉ có thể chờ chết.

Ngao Bính và Lôi Chấn Tử trực tiếp bay lên trời, lơ lửng chiến đấu trên không trung.

"Mời!" Lôi Chấn Tử đưa một tay về phía Ngao Bính, làm một tư thế mời.

"Vậy bản thái tử không khách sáo!" Cùng với lời nói của Ngao Bính vừa dứt, hắn lập tức dẫn đầu phát động công thế, một luồng kim quang từ trong cơ thể tỏa ra, sau đó là một tiếng rồng ngâm vang dội.

Chỉ thấy, hai tay Ngao Bính hóa thành long trảo, sau lưng xuất hiện một cái đuôi rồng dài và mạnh mẽ, trên đầu mọc sừng rồng, mái tóc đen cũng biến thành màu vàng óng ánh.

Kim Long Chiến Thân!

Đây là thiên phú thần thông của Ngao Bính.

Vừa lên Ngao Bính đã mở ra hình thái tác chiến của Long tộc, không hề có bất kỳ thăm dò nào, có thể thấy hắn coi trọng Lôi Chấn Tử đến mức nào.

“Gầm!” Ngao Bính ngửa mặt lên trời gầm dài, một quyền phá không, mang theo tiếng không gian chấn bạo, lao thẳng về phía Lôi Chấn Tử.

Lớp vảy rồng vàng óng ánh phản chiếu ánh mặt trời, tay kia nắm chặt Vạn Long Chiến Thương, mang theo một luồng kim quang phá không mà đi.

Sau nhiều năm tu luyện, huyết mạch Long tộc trong cơ thể Ngao Bính đã đậm đặc đến một mức độ nhất định, lại thêm việc được sư tôn Tô Dự đặc biệt kích phát, cấp bậc huyết mạch đã vượt xa Tứ Hải Long Vương.

Ngay cả Câu Trần Đại Đế Chúc Long cũng vô cùng kinh ngạc trước sự tăng tiến huyết mạch của Ngao Bính, theo suy đoán của Chúc Long, nếu Ngao Bính cứ tiếp tục phát triển như vậy, khi tu luyện đến đỉnh phong Hỗn Nguyên Kim Tiên, huyết mạch Long tộc trong cơ thể hoàn toàn có thể đạt đến cấp độ của đại ca Tổ Long, thậm chí còn vượt qua.

Sự thật cũng đúng là như vậy.

Ví như Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, mặc dù bản thể là Khổng Tước Ngũ Sắc, nhưng huyết mạch Phượng tộc lại vượt xa tộc trưởng Phượng tộc là Kim Phượng, không hề thua kém mẫu thân Nguyên Phượng.

Tất cả đều nhờ vào hai bộ công pháp mà Tô Dự truyền thụ. 《Cửu Chuyển Huyền Công》 và 《Cửu Chuyển Nguyên Công》 đều bắt nguồn từ Bàn Cổ Đại Thần, người tu luyện quả thực có thể không ngừng tăng cường huyết mạch trong cơ thể.

Mà 《Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công》 do Tô Dự sáng tạo ra còn hơn thế nữa.

Chính vì vậy, Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên mới có được thành tựu như ngày nay.

Long uy khủng bố lan tràn trên không trung khiến sắc mặt Vân Trung Tử trong phe Xiển Giáo kịch biến, trong lòng dâng lên nỗi lo lắng chưa từng có.

"Ầm ầm!" Bỗng nhiên, trên không trung vang lên một tiếng sấm lớn, phong vân cuộn trào, lôi đình vạn trượng, Lôi Chấn Tử đã ra tay.

Đối mặt với một Ngao Bính mạnh mẽ như vậy, Lôi Chấn Tử cũng có chút kinh ngạc, nhưng rất nhanh đã hồi thần, trong lúc phong lôi gào thét, Phong Lôi Hoàng Kim Côn trong tay cũng được vung lên.

Lực lượng Phong Lôi khiến tốc độ của Lôi Chấn Tử nhanh nhẹn vô cùng, đồng thời có thể nhiễu loạn đòn tấn công của Ngao Bính.

Phải công nhận, cách làm của Lôi Chấn Tử quả thật diệu kỳ.

Nhưng Ngao Bính là Long tộc!

Ngao Bính tu luyện 《Cửu Chuyển Nguyên Công》 và 《Cửu Chuyển Huyền Công》, đối mặt với bất kỳ công kích thuộc tính nguyên tố nào cũng đều không hề sợ hãi.

Đặc biệt là lúc này Ngao Bính thi triển Kim Long Chiến Thân, tinh khí thần đều được tăng cường toàn diện, tốc độ cũng đạt đến trạng thái cực hạn.

"Keng!" Vạn Long Chiến Thương thế như chẻ tre, điểm chính xác vào Phong Lôi Hoàng Kim Côn, trực tiếp đẩy lùi Lôi Chấn Tử.

"Ầm!" Ngao Bính thừa thắng truy kích, lại bị Phong Lôi Chi Quang mà Lôi Chấn Tử đã chuẩn bị sẵn đánh trúng, đột nhiên cảm thấy tê dại mãnh liệt, trong mắt lóe lên một tia sáng, lực lượng Phong Lôi quả nhiên không tầm thường.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu thấy thân thể Ngao Bính đột nhiên khựng lại, khóe miệng nhếch lên một nụ cười thản nhiên, thầm nghĩ trong lòng: "Lôi Chấn Tử không hổ là do lực lượng Phong Lôi tiên thiên trời sinh chuyển thế, khó trách lại trở thành người mà sư tôn xác định phải lên bảng, thực lực như vậy mà ở Xiển Giáo quả thực đáng tiếc!" Tô Dự từng giao cho Lục Nhĩ Mỹ Hầu danh sách những người phải giết trong Phong Thần lượng kiếp lần này, trong đó có Lôi Chấn Tử.

Theo lời Tô Dự, kiếp trước của Lôi Chấn Tử là luồng Phong Lôi chi lực đầu tiên trong Hỗn Độn, thiên phú mạnh mẽ, sau khi lên Phong Thần Bảng, có tư cách được phong xá thành chiến tướng của Thiên Đình!

Khi Lôi Chấn Tử ra sân, Lục Nhĩ Mỹ Hầu đã đặc biệt truyền âm cho Ngao Bính, dặn dò nhất định phải đánh giết Lôi Chấn Tử.

Cho nên Ngao Bính mới không ngần ngại ngay từ đầu đã trực tiếp thi triển thiên phú thần thông Kim Long Chiến Thân.

Sau khi cảm giác tê dại từ Phong Lôi kết thúc, Ngao Bính lần nữa cầm thương áp sát, lần này Lôi Chấn Tử không còn né tránh, trận giao phong vừa rồi đã giúp hắn có được một cái nhìn đại khái về thực lực của Ngao Bính.

Đợi Ngao Bính áp sát, Phong Lôi Hoàng Kim Côn mang theo lực lượng Phong Lôi đáng sợ, từ trên đầu nện thẳng xuống Ngao Bính.

"Giết!" Ngao Bính hoàn toàn phớt lờ đòn tấn công của Lôi Chấn Tử, thân hình ngược lại lao tới, dựa vào nhục thân cường đại và phòng ngự linh lực, cứng rắn đỡ lấy đòn tấn công của Phong Lôi Hoàng Kim Côn, Vạn Long Chiến Thương cũng đâm thẳng vào đầu Lôi Chấn Tử.

Sát ý của cả hai bên không hề che giấu.

Trong gang tấc, thân thể Lôi Chấn Tử nghiêng đi, hiểm hóc né được đòn tấn công của Ngao Bính, ngay sau đó Phong Lôi Hoàng Kim Côn chỉ còn cách lưng Ngao Bính chưa đầy một thước.

"Bốp!" Phong Lôi Hoàng Kim Côn nện mạnh vào lưng Ngao Bính, lập tức toàn bộ lực lượng Phong Lôi bao bọc lấy hắn, một tiếng rồng ngâm thê lương vang lên.

Chương 431

Ngay lúc này, Na Tra, Dương Tiễn, Viên Hồng định bay lên trời trợ giúp Ngao Bính, nhưng lại bị Lục Nhĩ Mỹ Hầu trực tiếp ngăn lại.

"Nhị sư huynh!" "Lão đại!" Ba người lo lắng nhìn Lục Nhĩ Mỹ Hầu, trong mắt tràn đầy vẻ khó hiểu, không hiểu tại sao Lục Nhĩ Mỹ Hầu lại ngăn cản họ đi cứu Ngao Bính.

"Bây giờ ra tay sẽ phá vỡ quy tắc đấu tướng, tứ sư đệ không dễ bị đánh bại như vậy đâu, cùng là Thái Ất Kim Tiên cảnh trung kỳ, người của Thiên Đình chúng ta sao có thể bại!" Lời nói của Lục Nhĩ Mỹ Hầu truyền vào tai Dương Tiễn, Na Tra, Viên Hồng, khiến ba người lập tức sững sờ, rồi liền hiểu ra ý tứ trong lời nói, lập tức bình tĩnh lại.

Ngao Bính trước nay trầm ổn bình tĩnh, nếu không nắm chắc, tuyệt đối không thể có hành vi lỗ mãng là cứng rắn đỡ đòn tấn công của đối phương như vậy.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu cũng hiểu rõ điều này, khoảng thời gian này hắn đã học hỏi được từ Khương Tử Nha, mặc dù lúc rảnh rỗi vẫn là con khỉ hoạt bát hiếu động, nhưng cách nhìn nhận sự việc đã không còn phiến diện như trước.

Thấy Phong Lôi Hoàng Kim Côn của Lôi Chấn Tử đánh trúng Ngao Bính, tất cả mọi người của Xiển Giáo đều lộ vẻ vui mừng, trong cùng cảnh giới đánh bại cao đồ của Thiên Đế, e rằng cả Hồng Hoang không có mấy người có thể làm được điều đó!

Lần này Lôi Chấn Tử không chỉ lấy lại thể diện cho Xiển Giáo, mà còn giúp Xiển Giáo vẻ vang một phen.

Nhưng đó chỉ là suy nghĩ đơn phương của người Xiển Giáo mà

thôi.

Chỉ có Vân Trung Tử nhận ra điều không ổn, trong các trận chiến trước đây, một khi Na Tra, Ngao Bính, Dương Tiễn, Viên Hồng gặp nguy hiểm, Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ đều sẽ trực tiếp ra tay tương trợ, nhưng lần này Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ lại bình tĩnh quan sát, không hề có ý định ra tay giúp đỡ.

Điều này nói lên điều gì?

"Lôi Chấn Tử..." Nghĩ đến đây, Vân Trung Tử lập tức hét lớn, muốn nhắc nhở Lôi Chấn Tử cẩn thận, nhưng đã không kịp.

"Gầm!" Một tiếng rồng ngâm hùng hồn từ trong quả cầu ánh sáng Phong Lôi truyền ra, Kim Long Chiến Thân, tay cầm Vạn Long Chiến Thương của Ngao Bính đã biến mất, thay vào đó là một con Cửu Trảo Kim Long.

"Thần Long Phá Quân!" Cửu Trảo Kim Long phun ra tiếng người đầy sát khí, lao thẳng về phía Lôi Chấn Tử.

"Phong Lôi Thủ Hộ!" Sắc mặt Lôi Chấn Tử kịch biến, lực lượng Phong Lôi quanh thân cùng với linh lực bùng nổ bao phủ lấy cơ thể, muốn ngăn cản đòn tấn công của Ngao Bính.

Nhưng thần thông mà Lôi Chấn Tử thi triển thực sự quá vội vàng!

Cửu Trảo Kim Long ngửa mặt lên trời gầm dài, lao tới cắn xé Lôi Chấn Tử, như một ngôi sao băng vàng kim xẹt qua không gian, nhắm thẳng vào Lôi Chấn Tử.

"Xẹt xẹt!" Lúc này, Cửu Trảo Kim Long trực tiếp đâm vào quả cầu ánh sáng Phong Lôi bao phủ quanh Lôi Chấn Tử, lần này không có âm thanh đinh tai nhức óc, chỉ có tiếng giao thoa đơn giản của phong và lôi.

Nhưng quả cầu ánh sáng Phong Lôi quỷ dị lại biến mất với tốc độ

cực nhanh, Cửu Trảo Kim Long và Lôi Chấn Tử hoàn chỉnh và rõ ràng xuất hiện trong tầm mắt của mọi người.

"Bốp!" Cửu Trảo Kim Long trực tiếp đâm vào Phong Lôi Hoàng Kim Côn của Lôi Chấn Tử, trong khoảnh khắc ngay cả Phong Lôi Hoàng Kim Côn cũng bị cong lại.

"Xoẹt!" Đúng lúc này, hai móng rồng vươn ra, trực tiếp xuyên qua cơ thể, mang theo từng mảng máu thịt của Lôi Chấn Tử.

"Đùng!" Lôi Chấn Tử bị móng rồng xuyên thủng, hai tay đột nhiên buông lỏng, đầu rồng hung hăng phá vỡ Phong Lôi Hoàng Kim Côn của Lôi Chấn Tử, trực tiếp va vào lồng ngực hắn, khiến hắn phun ra một ngụm máu tươi, thoát khỏi hai móng rồng, bay ngược ra ngoài.

Một đòn của Ngao Bính có thể nói là đã trực tiếp định đoạt thắng lợi, tuy rằng cũng dính một đòn của Lôi Chấn Tử, nhưng lại trực tiếp đánh trọng thương Lôi Chấn Tử.

Chỉ cần tiếp tục thừa thắng truy kích, Ngao Bính có thể trực tiếp đưa Lôi Chấn Tử lên Phong Thần Bảng!

"Gầm!" Cửu Trảo Kim Long ngửa mặt lên trời gầm dài một tiếng, lại hóa thành Ngao Bính kim thân, Vạn Long Chiến Thương xuất hiện trong tay, cả người lóe lên, đuổi theo Lôi Chấn Tử.

"Trận đấu tướng này Lôi Chấn Tử thua rồi!" Lúc này, Vân Trung Tử lập tức hét lớn, Lôi Chấn Tử là đệ tử duy nhất của y, y không thể trơ mắt nhìn hắn chết trong Phong Thần lượng kiếp, trở thành người của Thiên Đình!

Nhưng Ngao Bính có dừng tay không?

Đương nhiên là không!

Chưa nói đây là nhiệm vụ do sư tôn của Ngao Bính giao phó, cho dù chỉ là tranh chấp đơn thuần, Vân Trung Tử có hét lên, hắn cũng sẽ

không dừng tay.

Ngao Bính rất nhanh đã đuổi kịp Lôi Chấn Tử, linh lực tập trung vào Vạn Long Chiến Thương, đâm thẳng vào đầu Lôi Chấn Tử.

Mặc dù bị trọng thương, Lôi Chấn Tử tự nhiên cũng sẽ không để mặc người ta chém giết, Phong Lôi Hoàng Kim Côn giơ cao trong tay, vận chuyển toàn bộ linh lực còn lại trong cơ thể, rót vào đó, định cùng Ngao Bính cứng đối cứng.

Trong tình thế này, Ngao Bính sẽ không khách khí với Lôi Chấn Tử, dưới sự bùng nổ toàn diện của linh lực, Vạn Long Chiến Thương thế như chẻ tre.

"Keng!" Vạn Long Chiến Thương va chạm với Phong Lôi Hoàng Kim Côn, bùng nổ ra một tiếng tranh minh thanh thúy.

"Rắc!" Phong Lôi Hoàng Kim Côn dưới cú đập của Vạn Long Chiến Thương đột nhiên gãy lìa, sức mạnh hùng hồn trực tiếp truyền vào cơ thể Lôi Chấn Tử, xương cốt hai cánh tay trực tiếp bị nghiền thành bột mịn, đồng thời lại một lần nữa bay ngược ra ngoài.

"Gầm!" Miệng Ngao Bính bùng phát ra một tiếng rồng ngâm kinh thiên động địa, một tia pháp tắc sức mạnh ngưng tụ trên Vạn Long Chiến Thương, mang theo linh lực đáng sợ, lại một lần nữa nhắm vào đầu Lôi Chấn Tử.

Một bộ dạng không chém giết Lôi Chấn Tử thề không bỏ qua!

"Dừng tay!" Vân Trung Tử lần này triệt để không ngồi yên được nữa, với đòn tấn công lần này của Ngao Bính, y biết Lôi Chấn Tử dù thế nào cũng không thể đỡ được.

Một tiếng rồng ngâm khiến linh hồn Lôi Chấn Tử chấn động, làm sao có thể chống đỡ đòn tấn công của Ngao Bính.

Nghĩ đến đây, Vân Trung Tử trực tiếp bay lên, bước một bước

lớn, bùng phát ra linh lực mãnh liệt, muốn giúp Lôi Chấn Tử chặn lại đòn tấn công này.

"Lão già kia, tìm chết!" Trong mắt Lục Nhĩ Mỹ Hầu bùng phát ra sát cơ mãnh liệt: "Viên Hồng!" "!" Viên Hồng sớm đã không chờ được nữa, bây giờ nghe thấy lời của Lục Nhĩ Mỹ Hầu, lập tức tâm lĩnh thần hội, Nhất Khí Thủy Hỏa Côn khuấy động phong vân, xuất hiện trên con đường mà Vân Trung Tử phải đi qua, một gậy hung hăng đập vào không gian.

"Lão chó vô liêm sỉ, ăn một gậy của yêm!" Viên Hồng và Vân Trung Tử va chạm dữ dội, trực tiếp làm nổ tung cả một vùng không gian, cường giả Đại La Kim Tiên cảnh đáng sợ đến thế.

Nhất Khí Thủy Hỏa Côn hung hăng đập vào Thủy Hỏa Hoa Lam của Vân Trung Tử, cái lạnh và cái nóng ngút trời cuồn cuộn tuôn ra, như sương mù của thủy hỏa cửu trọng thiên lan tỏa.

"Ầm ầm ầm!" Thủy và hỏa không ngừng giao phong, lan tỏa ra hơi nước mênh mông che khuất tầm mắt của mọi người, sau đó chỉ thấy Vân Trung Tử dẫn đầu lùi ra khỏi tầng sương mù đó.

Khoảnh khắc tiếp theo, toàn bộ sương mù theo không gian được phục hồi, bị hút vào trong Hỗn Độn.

Viên Hồng tay cầm Nhất Khí Thủy Hỏa Côn xuất hiện trong mắt mọi người, trong mắt lóe lên sát cơ, ánh mắt đó giống như đang nhìn con mồi.

Viên Hồng đã đẩy lùi được Vân Trung Tử!

Cảnh tượng này khiến các tu luyện giả trong phe Đại Chu không khỏi nuốt nước bọt, vạn lần không ngờ một Viên Hồng lại có thể địch lại Đại La Kim Tiên Vân Trung Tử, thậm chí không hề rơi vào thế hạ phong.

Trong lòng các tu luyện giả phe Đại Chu lập tức hiện lên một tia sợ hãi, Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên xuất hiện, đại biểu cho Thiên Đình nhập kiếp, nếu Thiên Đình lại phái xuống những cao thủ như vậy, Đại Chu làm gì có sức chống cự!

"Phanh!" Đúng lúc này, một tiếng nổ lớn vang lên trên không trung, mọi người định thần nhìn lại, chính là Lôi Chấn Tử.

Chỉ có điều, đầu của Lôi Chấn Tử đã biến mất, máu tươi chảy ròng ròng không ngừng.

Chương 432

Ngao Bính thu hồi Vạn Long Chiến Thương, cùng với thi thể của Lôi Chấn Tử từ trên không trung rơi xuống mặt đất.

Khác biệt là, Ngao Bính tay cầm Vạn Long Chiến Thương, ngạo nghễ nhìn tất cả mọi người trong phe Đại Chu, mày kiếm mắt sao, ánh mắt lạnh lùng.

Còn Lôi Chấn Tử thì đã toi mạng, ngay cả một thi thể toàn vẹn cũng không giữ được, hung hăng rơi xuống đất, chân linh bay ra, nhận được sự cảm triệu của Phong Thần Bảng, với tốc độ cực nhanh tiến về tầng trời thứ ba mươi ba.

"Ngao Bính!" Lúc này, Viên Hồng và Vân Trung Tử cũng từ trên không trung hạ xuống mặt đất, trong giọng nói của Vân Trung Tử tràn ngập sát cơ mãnh liệt, sát khí ngút trời tuôn ra, lao về phía Ngao Bính tuấn lãng.

"Lão chó Vân Trung Tử, la hét cái gì!" Viên Hồng không khách khí: "Đại La Kim Tiên của Xiển Giáo đều không biết xấu hổ như vậy sao?

Hai Thái Ất Kim Tiên cảnh chiến đấu, thân là Đại La Kim Tiên lại cưỡng ép can thiệp, tưởng là trẻ con đánh nhau sao?

Đây là quyết chiến Phong Thần lượng kiếp!

Nếu phe Đại Chu muốn khai chiến toàn diện, Đại Thương ta xin phụng bồi tới cùng!" "Ầm ầm ầm!" Cùng với tiếng nói của Viên Hồng vừa dứt, khí thế tuyệt cường của Đại La Kim Tiên bùng nổ ngút trời, cuồn cuộn lan tràn về phía phe Đại Chu.

Lúc này, tất cả tu luyện giả của Xiển Giáo đều rục rịch, chuẩn bị

tiến hành trận đại chiến cuối cùng, ngay cả cường giả của Nhân Giáo cũng đã sẵn sàng, chỉ có Phật môn Tây phương ánh mắt lóe lên, hiển nhiên đang âm thầm tính kế tọa sơn quan hổ đấu.

"Bản tọa đã thay Lôi Chấn Tử nhận thua, Ngao Bính vẫn hạ sát thủ, thật sự cho rằng Xiển Giáo ta dễ bắt nạt sao?" Vân Trung Tử phẫn nộ nói.

"Cho là Xiển Giáo dễ bắt nạt thì sao?" Viên Hồng khinh thường, lập tức thu hút ánh mắt giận dữ của tất cả mọi người trên dưới Xiển Giáo, nhưng lại không thèm để ý mà nói: "Vân Trung Tử, đây là sát kiếp, ngươi tưởng là trẻ con so tài sao?

Đệ tử ngươi chết thì chết rồi, còn dám nói nhảm nữa, bản thần tướng lập tức tiễn ngươi đi đoàn tụ với đồ đệ của ngươi!" Viên Hồng vốn là một sơn đại vương, đã quen thói kiêu căng ngang ngược, kể từ khi gia nhập Thiên Đình, bị Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ dạy dỗ không ít, lệ khí và hung tính ban đầu cũng hoàn toàn hóa thành chiến ý, chăm chỉ tu luyện.

Nhưng điều đó không có nghĩa là lệ khí và hung tính của Viên Hồng đã biến mất, bây giờ đối mặt với Vân Trung Tử, nó lại một lần nữa bùng phát.

"Hừ!" Trong lòng Vân Trung Tử dâng trào sát cơ hùng hồn, từ khi sinh ra đến khi trở thành đệ tử Thánh nhân, y chưa bao giờ có một ngày muốn giết người như vậy!

Tất cả đều vì Ngao Bính và Viên Hồng trước mặt!

Nhưng, Vân Trung Tử cũng không thể không thừa nhận, lời của Viên Hồng là đúng, bây giờ là sát kiếp, không phải so tài, mỗi người ra trận đều phải chuẩn bị sẵn sàng chết!

Nếu Vân Trung Tử bây giờ ra tay, có thể sẽ làm loạn kế hoạch của

thừa tướng Đại Chu Thân Công Báo, đến lúc đó Thánh nhân trách tội, y không thể gánh vác nổi.

Nhưng Vân Trung Tử vạn lần không ngờ, Thân Công Báo đang nghĩ cách đưa bọn họ từng người một lên Phong Thần Bảng.

"Lão chó Vân Trung Tử, rốt cuộc có đánh hay không?

Không đánh thì cút sang một bên cho bản thần tướng, đừng ở đây làm mất thời gian!" Viên Hồng khinh miệt nhìn Vân Trung Tử, ngạo mạn nói.

Lúc này, Thân Công Báo đầy vẻ tiếc nuối thở dài một tiếng, nhẹ giọng nói: "Vân Trung Tử đạo hữu, trở về đi!

Bây giờ không phải là lúc đạo hữu ra tay, đừng mắc phải âm mưu quỷ kế của Đại Thương!" "Hôm nay, tha cho ngươi một mạng!" Đúng là thua người không thua trận, nghe thấy giọng nói của Thân Công Báo, Vân Trung Tử mượn dốc xuống lừa, lập tức xoay người đi về phía phe Xiển Giáo của Đại Chu.

"Ha ha!" Viên Hồng cười lạnh một tiếng.

"Ngao Bính, ngươi cũng trở về đi!

Liên sát hai người, chiến công hiển hách, tiếp theo để Na Tra ra trận!" Mặc dù không hiểu tại sao Thân Công Báo lại để Vân Trung Tử rút lui, nhưng Ngao Bính trước đó đã cứng rắn đỡ một đòn của Lôi Chấn Tử, bây giờ e là phải nghỉ ngơi một lúc, nếu đã Thân Công Báo muốn tiếp tục đấu tướng, Khương Tử Nha tự nhiên vui lòng phụng bồi.

Ngao Bính không trực tiếp đồng ý, ánh mắt chuyển động, khó hiểu nhìn về phía Khương Tử Nha, như thể đang nói, ta vẫn còn sức chiến đấu!

Khương Tử Nha lắc đầu.

“Lão tứ, ngươi đã chơi hai trận rồi, đến lượt sư huynh ta rồi, ngoan ngoãn về dưỡng thương đi!” Na Tra cười tủm tỉm đến bên cạnh Ngao Bính, trong nụ cười dâng trào sát ý mãnh liệt đối với phe Đại Chu.

Thấy Ngao Bính liên tiếp chém giết hai Thái Ất Kim Tiên, Na Tra sớm đã ngứa tay, bây giờ khó khăn lắm mới có cơ hội ra trận, Na Tra sao có thể bỏ qua!

“Ngao Bính, đi thôi!

Quốc sư sắp xếp như vậy, tự nhiên có dụng ý của quốc sư!” Viên Hồng quay người nói với Ngao Bính một câu.

Ngao Bính lúc này mới gật đầu, ánh mắt liếc nhìn phe Đại Chu, như thể vẫn chưa giết đủ, nhưng vẫn xoay người đi về phía phe Đại Thương.

Nhìn Ngao Bính lui đi, Na Tra ra trận, khóe miệng Thân Công Báo hơi nhếch lên, sau đó phái ra hai đại ký danh đệ tử của Phật môn Tây phương, tu vi cũng ở khoảng Thái Ất Kim Tiên trung kỳ.

Từ đó có thể thấy, chênh lệch giữa Phật môn Tây phương với Nhân Giáo, Xiển Giáo, Triệt Giáo lớn đến mức nào, càng không cần phải so sánh với Thiên Đình, đó càng là chênh lệch như trời với đất.

Thân Công Báo sở dĩ để Vân Trung Tử lui đi, hoàn toàn là vì phát hiện nộ khí của Phật môn Tây phương chưa được kích phát triệt để, một khi bùng nổ chiến tranh toàn diện, người của Phật môn Tây phương nhất định sẽ đầu cơ trục lợi, không dùng toàn bộ sức mạnh.

Tình hình như vậy sẽ ảnh hưởng đến nhiệm vụ mà Thân Công Báo phải chấp hành.

Cho nên, Thân Công Báo để Vân Trung Tử lui xuống, phái ra đệ tử của Phật môn Tây phương, hắn thật không tin Phật môn Tây phương

ngay cả một chút huyết tính cũng không có, bị giết mấy người, có thể một chút phẫn nộ cũng không có.

Khương Tử Nha đổi Ngao Bính, để Na Tra ra trận, không nghi ngờ gì đã thêm một liều thuốc mạnh vào kế hoạch của Thân Công Báo.

Sau khi Na Tra ra trận, hoàn toàn không làm Khương Tử Nha và Thân Công Báo thất vọng, liên tiếp chém giết ba Thái Ất Kim Tiên của Phật môn Tây phương.

Khiến Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đang quan sát trận chiến này đau lòng không thôi, bây giờ thậm chí còn nghi ngờ Thân Công Báo không phải là con cờ mà Tô Dự Thiên Đế gài vào Phật môn!

Đương nhiên suy nghĩ này chỉ thoáng qua.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân vạn lần không ngờ, suy nghĩ điên cuồng thoáng qua này lại là sự thật.

Vừa định truyền âm nhắc nhở Thân Công Báo, Thân Công Báo đã phái ra Hàn Độc Long và Tiết Ác Hổ của Xiển Giáo, trực tiếp khiến lời nói ban đầu của Tây phương nhị thánh chết trong bụng.

Na Tra thân mang Càn Khôn Quyển, Hỏa Tiêm Thương, Phong Hỏa Luân, Hỗn Thiên Lăng, Càn Khôn Cung, Chấn Thiên Tiễn sáu đại linh bảo, đấu pháp linh động đa biến, đánh cho Hàn Độc Long và Tiết Ác Hổ uất ức đến cực điểm, cuối cùng dùng hai mũi tên trực tiếp bắn chết đối thủ!

Triệt để khiến Xiển Giáo nổi giận!

Nếu không phải Thân Công Báo quyết đoán phái ra một vị Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong khác của Phật môn, mới khiến Xiển Giáo tạm thời dằn xuống ngọn lửa giận!

Nhưng lần này, Ngao Bính lại đột nhiên can thiệp, cùng Na Tra

thủ vọng tương trợ, hình thành thế công phòng nghiêm ngặt, trực tiếp chém giết đối phương!

Lập tức, Đại Chu triệt để bùng nổ!

Từ đầu đến giờ, phe Đại Chu đã có tổng cộng bốn vị Thái Ất Kim Tiên của Xiển Giáo trận vong, Phật môn Tây phương cũng có ba vị Thái Ất Kim Tiên chết dưới tay Na Tra.

Chương 433

Ngược lại, phe Đại Thương, chỉ có Ngao Bính và Na Tra của Thiên Đình bị thương nhẹ, trên dưới Triệt Giáo không một ai tổn hại.

Vốn dĩ Xiển Giáo và Phật môn Tây phương đã có chút không nhịn được, nếu không phải quân lệnh do Thân Công Báo hạ đạt, e rằng sớm đã bùng nổ trận đại chiến triệt để.

Phật môn Tây phương khó khăn lắm mới phái ra một vị cường giả Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, vốn định cho dù không giết được Na Tra, cũng phải làm giảm nhuệ khí của Đại Thương.

Nhưng vạn lần không ngờ, Ngao Bính lại vào lúc này xông ra, với thế sét đánh không kịp bưng tai trực tiếp đánh giết cường giả Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong của Phật môn Tây phương.

Tình hình bây giờ, đấu tướng cũng không cần thiết phải tiếp tục nữa, nếu không tu luyện giả bên Đại Chu sớm muộn gì cũng sẽ bị đưa hết lên bảng!

"Tìm chết!" Cùng với việc cường giả Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong của Phật môn Tây phương bị Na Tra và Ngao Bính đánh giết, Thiên Long Bát Bộ hộ pháp của Phật môn mang theo đầy bụng lửa giận, trực tiếp ra tay với Na Tra và Ngao Bính.

"Một đám lừa trọc, cũng dám động đến người của Thiên Đình ta, tiễn các ngươi lên đường!" Lúc này, Viên Hồng dẫn theo Mai Sơn Lục Tướng nhảy ra, linh lực bàng bạc oanh kích giữa trời đất, đột nhiên không gian vỡ nát, đánh bay Thiên Long Bát Bộ hộ pháp của Phật môn ra xa trăm mét.

Viên Hồng và Mai Sơn Thất Tướng được thế không tha người, sau khi đánh lùi Thiên Long Bát Bộ hộ pháp của Phật môn, mỗi người

đều thúc giục pháp bảo, thi triển thần thông, đuổi theo Thiên Long Bát Bộ hộ pháp của Phật môn.

"Khương Tử Nha, quá đáng lắm!" Thân Công Báo giả vờ tức giận, nhưng trong lòng lại vô cùng hài lòng.

Phật môn Tây phương liên tiếp tử trận ba vị Thái Ất Kim Tiên, phẫn nộ trong lòng đã đạt đến cực điểm, lúc này do Đại Thương dẫn động chiến tranh toàn diện, không nghi ngờ gì là sự kích thích tốt nhất đối với Xiển Giáo và Phật môn Tây phương.

Còn Nhân Giáo ư?

Đệ tử Nhân Giáo vốn cùng một giuộc với đệ tử Xiển Giáo, Thân Công Báo hoàn toàn không lo họ sẽ không ra sức.

Phần lớn Nhân Giáo đều là ký danh đệ tử, nhiều nhất cũng chỉ là hai ba con mèo nhỏ, không nằm trong nhiệm vụ mà Tô Dự Thiên Đế giao phó.

"Ha ha ha!" Khương Tử Nha khinh thường cười lớn: "Thân thừa tướng, cái gì gọi là quá đáng?

Chỉ có thể nói Phật môn Tây phương quá vô năng, một vị Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, ngay cả hai đứa trẻ Thái Ất Kim Tiên trung kỳ của Đại Thương ta cũng không đánh lại!" "Hay cho một Khương Tử Nha, nói là đấu tướng, bây giờ lại vô liêm sỉ phá vỡ quy tắc!" Thân Công Báo giận dữ nói.

Khương Tử Nha nhẹ nhàng nói: "Nói về vô liêm sỉ, Đại Thương ta e là không bằng Đại Chu, đối mặt với một đứa trẻ là Na Tra, Xiển Giáo lại cho ra hai Thái Ất Kim Tiên!

Bây giờ Đại Thương ta chẳng qua là bắt chước làm theo thôi!

Chung quy lại, Xiển Giáo và Phật môn tài nghệ không bằng người!

Tất cả đều là do Đại Chu tự tìm lấy!" Hoàn mỹ!

Thân Công Báo đối với câu nói của Khương Tử Nha, quá hài lòng!

Thân Công Báo sở dĩ để Hàn Độc Long và Tiết Ác Hổ cùng ra trận, chính là để cho Khương Tử Nha một cái cớ.

Khương Tử Nha nắm được cái cớ này, có thể nói đã thêm một liều thuốc mạnh cho trận chiến tranh toàn diện sắp tới.

Tất cả đều diễn ra theo dự liệu của Thân Công Báo, Thân Công Báo sao có thể không hài lòng!

"Ha ha ha..." Đột nhiên, một tiếng cười bất ngờ vang vọng Tam Sơn Quan, một luồng khí thế bàng bạc từ không trung bùng nổ, linh lực khủng bố quét ra, mang lại cho người ta một cảm giác áp bức chưa từng có.

"Uy thế thật mạnh, xem ra Hỗn Nguyên Kim Tiên của đối phương đã không nhịn được rồi!" Trong phe Đại Chu, ánh mắt Lục Nhĩ Mỹ Hầu hơi thay đổi, sau đó dâng lên sát ý mãnh liệt, ánh mắt chuyển sang Vô Chi Kỳ bên cạnh: "Chuẩn bị ra tay đi!" Vô Chi Kỳ gật đầu, trong đôi mắt hiện lên chiến ý hưng phấn, sát cơ đã rục rịch.

"Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ!" Ở xa trong doanh trướng Đại Thương, Thanh Sính và Bạch Chính đột nhiên mở mắt, sau đó nhìn nhau: "Xem ra Phật môn Tây phương và Xiển Giáo, Nhân Giáo đã không nhịn được nữa rồi!" "Vậy chúng ta có cần ra tay không!?" Bạch Chính trầm giọng hỏi.

Thanh Sính lắc đầu: "Cứ tĩnh quan kỳ biến đi!

Ta mơ hồ cảm giác trong phe Đại Chu xuất hiện một luồng khí tức cực mạnh, hẳn là Chuẩn Thánh đỉnh phong!" "Nếu đột nhiên ra tay với người của Thiên Đình chúng ta..." Nghe vậy, Bạch Chính có chút lo lắng, là hai người mạnh nhất của Thiên Đình trong phe Đại Chu,

nhiệm vụ quan trọng nhất là bảo vệ người của Thiên Đình.

"Bạch Chính, ngươi cho rằng bọn họ dám sao?" Thanh Sính khinh thường cười lạnh một tiếng.

Trong phe Đại Chu ngoài năm trăm thiên tướng và Mai Sơn Lục Tướng, những người còn lại đều là thành viên cốt cán của Thiên Đình, Chuẩn Thánh của phe Đại Chu nếu dám ra tay đánh giết, không nghi ngờ gì là đang khiêu khích Tô Dự Thiên Đế, hậu quả đó không phải là thứ họ có thể gánh chịu!

Hơn nữa, còn có Lục Nhĩ Mỹ Hầu ở bên ngoài...

Trên không trung Tam Sơn Quan xuất hiện một gã béo đầu trọc, trên mặt tràn ngập nụ cười không thể kìm nén, bên hông treo một cái túi vải lớn, tay phải xoay một chuỗi niệm châu.

Di Lặc.

Đệ tử môn hạ của Chuẩn Đề đạo nhân, Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ.

"Theo lời Khương quốc sư, bản tọa chỉ cần giết Na Tra và Ngao Bính, vậy Đại Chu sẽ không còn bị nói là tài nghệ không bằng người!" Di Lặc cười hì hì nói.

Khương Tử Nha cười nhẹ gật đầu: "Đương nhiên, nhưng tiền đề là ngươi có thể làm được!

Hơn nữa, Di Lặc, ngươi có dám không?" Lời nói nhẹ nhàng, lại khiến nụ cười trên mặt Di Lặc đột ngột cứng lại, có dám không?

Đương nhiên... không dám!

Đùa sao!

Tô Dự Thiên Đế nổi tiếng khắp Hồng Hoang thiên địa là người bao che cho người của mình!

Di Lặc hoàn toàn tin rằng chỉ cần bây giờ ra tay đánh giết Na Tra và Ngao Bính, tuổi thọ sau đó của y thậm chí sẽ không vượt quá một khắc.

Lời của Khương Tử Nha không sai, y có thể làm được không?

Đương nhiên... không thể!

"Di Lặc, ai cho ngươi dũng khí ở đây ăn nói ngông cuồng!" Vô Chi Kỳ lấy ra Thiên Địa Tấn Thiết Côn, chỉ thẳng vào mặt Di Lặc, giọng điệu tuy nhẹ nhàng, nhưng ai cũng có thể nghe ra sát cơ không hề che giấu trong lời nói.

"Nguyên lai là Xích Khào thần tướng của Thiên Đình, xem ra Xích Khào thần tướng không có ý định tiếp tục trận đấu tướng này!" Thấy Vô Chi Kỳ xuất hiện, Di Lặc không hề có chút ngạc nhiên nào, trên mặt vẫn như cũ tràn đầy nụ cười.

Nghe lời của Di Lặc, Vô Chi Kỳ cười lạnh một tiếng, linh lực trong cơ thể tuôn ra, uy áp ngút trời khiến thân hình của người Xiển Giáo và Phật môn Tây phương run rẩy, Thiên Địa Tấn Thiết Côn đập vào hư không: "Di Lặc, bớt giở trò với bản thần tướng!" Mặc dù Vô Chi Kỳ là Hỗn Nguyên Kim Tiên tiền kỳ, nhưng cũng không còn xa trung kỳ nữa, lại thêm 《Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công》 mà Tô Dự truyền cho, đừng nói là Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ Di Lặc, cho dù là cường giả Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, hắn cũng dám cùng một trận.

"Lần này, bất kể là Phật môn Tây phương, Xiển Giáo, hay Nhân Giáo, các ngươi đều đã định sẵn phải lên Phong Thần Bảng!" "Xích Khào thần tướng, có phải có chút quá tự tin rồi không!" Di Lặc cười tủm tỉm nói một câu, không hề có chút cảm xúc căng thẳng nào.

Chương 434

Vô Chi Kỳ cười lạnh nói: "Di Lặc, xem ra Phật môn cùng Xiển Giáo, Nhân Giáo đã tập hợp không ít cường giả Hỗn Nguyên Kim Tiên!

Đáng tiếc, chiến tướng Thiên Đình chúng ta xưa nay đồng giai vô địch, cho dù Hỗn Nguyên Kim Tiên có nhiều hơn nữa, cũng phải ngoan ngoãn lên bảng cho bản thần tướng!" "Xích Khào thần tướng thật là khẩu khí lớn!" Một giọng nói đột nhiên vang lên, bên cạnh Di Lặc xuất hiện một vị đạo nhân mặc đạo phục màu đen, trên đầu búi tóc càn khôn hai màu.

Vô Chi Kỳ liếc nhìn người này một cái: "Bản thần tướng còn tưởng là ai?

Nguyên lai là lão đạo Nhiên Đăng!" "Xích Khào thần tướng, trận Phong Thần lượng kiếp này, Thiên Đình vốn không ở trong đó, hà tất phải hưng sư động chúng can thiệp vào, không bằng cứ như vậy lui đi, có được không?" Nhiên Đăng đạo nhân vân đạm phong khinh nói.

Vô Chi Kỳ khinh thường nói: "Nhiên Đăng, lão già, Thiên Đình ta hành sự, cần gì phải giải thích với ngươi!

Đã đến rồi thì hôm nay đừng đi nữa, chuẩn bị lên Phong Thần Bảng đi!" "Chẳng lẽ Xích Khào thần tướng cho rằng một mình có thể đánh bại bản tọa và Di Lặc đạo hữu sao?" Trong đôi mắt Nhiên Đăng đạo nhân lóe lên một tia sắc bén, nhưng y cũng không mất bình tĩnh, trực tiếp kéo Di Lặc xuống nước một cách không dấu vết.

Vô Chi Kỳ thản nhiên nói: "Nhiệm vụ của bản thần tướng chỉ là giải quyết con lừa trọc kia, còn ngươi, tự nhiên sẽ có người đối phó!" "Chắc hẳn Lục Nhĩ thần tướng của Thiên Đình cũng ở đây rồi!

Sao không hiện thân một lần!" Ánh mắt Nhiên Đăng đạo nhân quét qua phe Đại Thương, nhưng không phát hiện bất kỳ khí tức mạnh mẽ nào, nhưng y có thể khẳng định trong Đại Thương có Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Nguyên nhân đơn giản, Thiên Đình đã phái cả Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên ra can thiệp vào Phong Thần lượng kiếp, nhất định là để một lưới bắt hết Phật môn Tây phương, Xiển Giáo và Nhân Giáo.

Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, Vô Chi Kỳ, Dương Tiễn, Viên Hồng, Na Tra, Ngao Bính, những thế hệ mới của Thiên Đình này đều đã xuất hiện, không thể nào thiếu được nhị đệ tử của Tô Dự Thiên Đế là Lục Nhĩ Mỹ Hầu.

"Lão đạo Nhiên Đăng, không cần tìm nữa, bản thần tướng ở đây!" Trong phe Đại Thương bỗng hiện ra một giọng nói, giọng nói từ bốn phương tám hướng khuếch tán, không phân biệt được là phát ra từ đâu.

Ngay sau đó, một bóng người xé rách không gian, xuất hiện bên cạnh Vô Chi Kỳ, trước mặt Di Lặc và Nhiên Đăng đạo nhân.

Chính là Lục Nhĩ Mỹ Hầu!

"Lục Nhĩ thần tướng, quả nhiên ngươi đã tới!" Nhiên Đăng đạo nhân nói.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu khinh thường nói: "Không sai, bản thần tướng đã tới, không cút đi sao?

À không, không thể cút, phải lên bảng!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu vừa xuất hiện đã đẩy không khí lên đến cực điểm, Nhiên Đăng đạo nhân mặt mày âm trầm, bất cứ lúc nào cũng có thể ra tay, không khí triệt để ngưng đọng.

Tất cả mọi người của Đại Thương và Đại Chu đều chỉnh đốn

chuẩn bị cho chiến tranh bùng nổ bất cứ lúc nào.

Cùng với sự xuất hiện của Lục Nhĩ Mỹ Hầu, cục diện ban đầu giữa Đại Thương và Đại Chu đột nhiên trở nên ổn định.

Phe Đại Chu có một bộ phận tán tu, đệ tử của Nhân Giáo và một lượng lớn đệ tử của Phật môn Tây phương.

Đại Thương cũng có không ít tán tu, có các chiến tướng thế hệ mới của Thiên Đình, cùng năm trăm thiên tướng, và gần như toàn bộ đệ tử Triệt Giáo.

Lại thêm con cờ mà Tô Dự Thiên Đế âm thầm gài xuống, vô hình trung đã tạo ra áp lực chưa từng có đối với Đại Chu.

Bây giờ, Di Lặc và Nhiên Đăng đạo nhân xuất hiện, lại bị Vô Chi Kỳ và Lục Nhĩ Mỹ Hầu ngăn lại, trong lúc nhất thời, mạnh yếu thật sự khó nói.

Sắc mặt âm trầm của Nhiên Đăng đạo nhân trở lại bình ổn, thở dài một hơi: "Hai vị thần tướng, bần đạo không muốn cùng Thiên Đình là địch.

Nhưng Thiên Đình dù mạnh, cũng không thể ngỗ nghịch thiên mệnh, đến lúc đó một khi thất thủ, người của Thiên Đình lên bảng, bần đạo biết ăn nói thế nào với Đại Thiên Tôn!" "Nhiên Đăng, lão đạo ngươi sợ thì cứ nói, hà tất phải giả nhân giả nghĩa!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu khinh miệt nói: "Thiên mệnh?

Thiên Đình ta thân là chúa tể Hồng Hoang, việc Thiên Đình làm chính là thiên mệnh!

Có thủ đoạn gì cứ dùng ra đi!

Hôm nay nếu bản thần tướng chiến tử, chỉ có thể nói bản thần tướng tài nghệ không bằng người, tin rằng sư tôn cũng sẽ không làm khó các ngươi!" "Nếu vậy, tự nhiên là tốt nhất!" Nghe lời của Lục

Nhĩ Mỹ Hầu, Nhiên Đăng đạo nhân hài lòng gật đầu: "Hai vị đạo hữu, sát kiếp đã đến, hiện thân đi!" Cùng với lời của Nhiên Đăng đạo nhân vừa dứt, hai bóng người lóe lên, xuất hiện trước mặt Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ.

Một vị là thanh niên đạo sĩ toàn thân nồng nặc mùi linh dược!

Huyền Đô Đại Pháp Sư!

Một vị là lão đạo sĩ tiên phong đạo cốt tóc bạc dài!

Nam Cực Tiên Ông!

Sắc mặt Khương Tử Nha, người chủ trì phe Đại Thương, đột nhiên thay đổi, trong mắt lộ ra vẻ nặng nề, vạn lần không ngờ sau khi Đại Chu xuất hiện hai vị Hỗn Nguyên Kim Tiên là Di Lặc và Nhiên Đăng đạo nhân, lại còn có sự tồn tại lợi hại hơn!

Lúc này, ngay cả Khương Tử Nha cũng không chắc có nên khai chiến hay không.

Đại Thương và Đại Chu sở dĩ không bùng nổ chiến tranh, hoàn toàn là vì Tam Sơn Quan bây giờ tập trung quá nhiều cường giả.

Nếu bây giờ khai chiến, thế tất sẽ không còn đường lui!

Mặc dù Khương Tử Nha cũng biết trong Đại Thương có hai vị Hỗn Nguyên Kim Tiên, nhưng dù sao cũng là đại sự liên quan đến việc thay đổi triều đại của Nhân tộc, Thương Trụ Vương Đế Tân đã để ông làm tam quân thống soái, ông cũng không dám có bất kỳ sơ suất nào.

Hơn nữa, bây giờ phe Đại Chu vì để đối phó với cường giả của Đại Thương, có thể nói là đã chuẩn bị đầy đủ.

Một khi khai chiến, thế tất sẽ mang lại đả kích hủy diệt cho các tướng sĩ bình thường ở Tam Sơn Quan, cho nên phải để nhân mã của

đối phương lộ diện toàn bộ, để các cường giả dời chiến trường lên không trung, thậm chí là trong Hỗn Độn.

Sự xuất hiện của Huyền Đô Đại Pháp Sư và Nam Cực Tiên Ông, mang theo khí tức bàng bạc, khiến các tu luyện giả phe Đại Thương lập tức cảm thấy như bị ngạt thở.

"Hừ!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu hừ lạnh một tiếng, vận chuyển 《Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công》, hoàn toàn chặn lại khí thế của hai đại Chuẩn Thánh trước mặt: "Xiển Giáo và Nhân Giáo quả nhiên vẫn rác rưởi như cũ!

Thân là Chuẩn Thánh, lại đi áp bức những người tu vi không bằng mình!

Bản lĩnh lớn thật đấy!" Sự xuất hiện của Huyền Đô Đại Pháp Sư và Nam Cực Tiên Ông khiến Đại Thương lập tức rơi vào thế hạ phong.

Nhiên Đăng đạo nhân đắc ý dương dương nói: "Hai vị thần tướng, thế nào?

Bây giờ có muốn khai chiến không?

Thân là đệ tử Thiên Đế, cho dù tu vi có mạnh hơn nữa, cũng không thể một địch hai, huống chi Nam Cực đạo hữu và Huyền Đô đạo hữu là Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ và Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong!" Lúc này, Di Lặc đang im lặng, trên khuôn mặt cười hì hì lóe lên một tia ghen tị, không ngờ Xiển Giáo và Nhân Giáo lại lợi hại như vậy, có thể bồi dưỡng ra hai Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ và một Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong.

Ban đầu, y không biết đã tốn bao nhiêu thời gian và tâm huyết mới đạt được Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ.

Đông phương quả nhiên đất rộng của nhiều, nếu có thể làm theo

lời sư tôn, truyền Phật môn vào Đông phương, vậy tu vi của y tuyệt đối sẽ có sự tăng tiến cực lớn trong thời gian ngắn.

Nhìn Huyền Đô Đại Pháp Sư và Nam Cực Tiên Ông xuất hiện, Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ nhìn nhau, trong mắt đều lộ ra một tia kinh ngạc, sau đó mới từ từ bình tĩnh lại.

Đương nhiên, điều khiến Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ kinh ngạc không phải là sự xuất hiện của Huyền Đô Đại Pháp Sư và Nam Cực Tiên Ông, mà là...

Chương 435

khả năng phán đoán đáng sợ của sư tôn Tô Dự Thiên Đế!

Thực ra, sớm đã trước khi Tô Dự phái Thanh Sính, Bạch Chính, Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ hạ giới, Tô Dự đã dặn dò bốn người, sau khi hạ giới không được dễ dàng ra tay, nhiều nhất chỉ cứu trợ phe mình.

Chỉ khi Hỗn Nguyên Kim Tiên của đối phương ra tay, bốn người mới có thể ra tay.

Điều này đã gây ra sự bất mãn của Lục Nhĩ Mỹ Hầu...

"Không cho ra tay?

Sư tôn, vậy ngài phái bốn người chúng con xuống làm gì?

Để bảo vệ các sư đệ sao?" Lục Nhĩ Mỹ Hầu kháng nghị.

Tô Dự cười nhạt nói: "Sẽ có lúc các ngươi ra tay!

Đến lúc đó, cục diện tất định sẽ khiến Phật môn Tây phương và Xiển Giáo phải đánh cược một phen, Huyền Đô, Nam Cực, Nhiên Đăng, Di Lặc, thậm chí Địa Tạng đều sẽ xuất hiện!" "Lời sư tôn nói là thật sao?" Lục Nhĩ Mỹ Hầu lập tức vui mừng hỏi.

Tô Dự đưa tay gõ vào đầu Lục Nhĩ Mỹ Hầu: "Con khỉ da này, sư tôn có bao giờ lừa ngươi chưa?" "Con không phải là hỏi một chút sao?

Dù sao Phật môn Tây phương, Xiển Giáo, Nhân Giáo sắp xếp người ra tay, sư tôn cũng không thể thần thông quảng đại đến mức biết được!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu xoa xoa đầu, bĩu môi nói.

Tô Dự cười nói: "Phật môn Tây phương, Xiển Giáo, Nhân Giáo ban đầu tất sẽ nhắm vào bốn người các ngươi, phái ra bốn vị Chuẩn

Thánh, Phật môn Tây phương một vị, Xiển Giáo hai vị, Nhân Giáo một vị." "Không phải là năm vị sao?" Lục Nhĩ Mỹ Hầu khó hiểu nói.

Tô Dự cười lắc đầu: "Với tâm tư muốn đục nước béo cò của Phật môn Tây phương, tất định sẽ giữ lại một người, dùng để đối phó trong bóng tối, người này khả năng lớn nhất là đại đệ tử của Tiếp Dẫn, Địa Tạng!" "Nhưng không cần lo lắng, trẫm sớm đã có sự chuẩn bị, Địa Tạng Vương sẽ không có cơ hội đánh lén!" ...

Đúng như Tô Dự Thiên Đế đã phán đoán, Di Lặc, Nhiên Đăng đạo nhân, Nam Cực Tiên Ông, Huyền Đô Đại Pháp Sư bốn người đều hiện thân ở đây.

Cảnh tượng không sai một li này khiến Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ bây giờ chỉ có một ý niệm.

Sư tôn thật kinh người!

Thiên Đế thật kinh người!

Còn về một Chuẩn Thánh khác của Phật môn Tây phương, Địa Tạng.

Có phải hắn đang ẩn nấp trong bóng tối như lời Tô Dự nói hay không, đều không phải là điều Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ có thể quan tâm.

Nếu có, Tô Dự cũng đã có sự sắp xếp; nếu không có thì càng tốt, dù sao hôm nay bốn vị Chuẩn Thánh trước mắt không thể chạy thoát, việc lên Phong Thần Bảng đã là chuyện chắc như đinh đóng cột.

"Ha ha!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu khinh thường nói: "Đừng đắc ý quá sớm, hươu chết về tay ai còn chưa biết đâu!

So về cường giả Chuẩn Thánh, cho dù Xiển Giáo, Nhân Giáo, Phật môn Tây phương cộng lại, Thiên Đình ta cũng có thể quét ngang!" "..." Nghe lời của Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Di Lặc, Nhiên Đăng đạo nhân, Tiên

Ông, Huyền Đô Đại Pháp Sư đột nhiên kinh hãi, họ biết rõ lời của Lục Nhĩ Mỹ Hầu không phải là hư ngôn, đừng nói là Xiển Giáo, Nhân Giáo, Phật môn Tây phương ba nhà, cho dù cộng thêm cả Triệt Giáo, cường giả Chuẩn Thánh của tứ đại đạo thống cũng không bằng Thiên Đình.

Thiên Đình Lục Ngự, đã được sắc phong bốn vị.

Tử Vi Đế Quân, Khổng Tuyên, đại đồ đệ của Thiên Đế Tô Dự, lần trước trực tiếp đưa thiện thi của Tiếp Dẫn đạo nhân lên Phong Thần Bảng.

Câu Trần Đế Quân, Chúc Long, em trai của Long tộc thủy tổ, thực lực sớm đã đạt đến Chuẩn Thánh từ nhiều năm trước, những năm gần đây tuy chưa từng ra tay, nhưng không ai dám xem thường.

Đông Hoa Đế Quân, Kim Phượng, tộc trưởng hiện nhiệm của Phượng Hoàng nhất tộc, một thân tu vi thông thiên triệt địa, tồn tại đã lâu, không thua kém Chúc Long.

Về phần một vị còn lại trong Lục Ngự, Hậu Thổ nương nương, vốn là Thập Nhị Tổ Vu, sau đó sáng tạo ra Lục Đạo Luân Hồi, ở Địa Phủ có thể sánh ngang với sự tồn tại của Hồng Quân Đạo Tổ.

Nếu không phải Hồng Hoang thiên địa có hạn chế, bây giờ Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân ngay cả tư cách tranh đấu với Tô Dự cũng không có.

Nhưng, với thân phận Đế Hậu cao quý của Hậu Thổ nương nương, tuyệt đối sẽ không can thiệp vào trận chiến này.

Kế đến, Thiên Đình quản hạt Địa Phủ.

Việc Minh Hà Lão Tổ gia nhập Thiên Đình, trở thành Phong Đô Đại Đế, cả Hồng Hoang ai cũng biết.

Minh Hà Lão Tổ là một trong ba ngàn khách Tử Tiêu, có U Minh Huyết Hải tồn tại, ngay cả Thánh nhân muốn giết cũng phải tốn không ít công sức.

Nghe nói Thập Nhị Tổ Vu cũng không hoàn toàn tử vong, năm đó được Tô Dự Thiên Đế cứu, bây giờ trấn thủ tại Địa Phủ.

Trừ Lục Ngự của Thiên Đình và Minh Giới Địa Phủ, cường giả Chuẩn Thánh thuộc Thiên Đình còn có Trấn Nguyên Tử và Côn Bằng.

Trấn Nguyên Tử và Côn Bằng, cũng giống như Minh Hà Lão Tổ đều là ba ngàn khách Tử Tiêu, trong trận Vu Yêu đại chiến lần thứ hai của Hồng Hoang, hai người đã là cường giả Chuẩn Thánh, bây giờ ít nhất cũng đã đạt đến Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong.

Không tính sự tồn tại của Thập Nhị Tổ Vu, cộng thêm hai vị thần tướng trước mặt, chỉ riêng cường giả Chuẩn Thánh của Thiên Đình đã đạt đến tám vị.

Chưa tính đến các vị Đế Hậu của Tô Dự Thiên Đế, có thể biết Thiên Đình rốt cuộc mạnh mẽ đến mức nào.

Nhưng, theo lời của Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, lần này Thiên Đình sẽ không phái ra những cường giả Đại Đế như Lục Ngự.

Vậy thì sự tự tin của Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ trước mắt, rốt cuộc từ đâu mà có?

Chẳng lẽ Thiên Đình còn có cường giả Chuẩn Thánh khác?

"Nhiều năm không ra ngoài rồi!

Xem ra chúng sinh Hồng Hoang đã quên mất hai huynh đệ ta rồi!" Lúc này, một giọng nói bất ngờ vang lên, hai bóng người xé rách hư không, xuất hiện trước mắt mọi người.

“?!” Nhìn hai bóng người đột nhiên xuất hiện trước mắt, Nhiên Đăng đạo nhân lập tức kinh hãi, sắc mặt trong nháy mắt trở nên khó coi.

Về phần Di Lặc, Nam Cực Tiên Ông, Huyền Đô Đại Pháp Sư, thì cảm nhận được dao động linh lực đáng sợ lan tỏa quanh hai bóng người, sâu trong ánh mắt đều hiện lên vẻ ngưng trọng, trên mặt cũng hiện lên một tia khó hiểu.

Hiển nhiên, Di Lặc, Nam Cực Tiên Ông, Huyền Đô Đại Pháp Sư không nhận ra hai người đột nhiên xuất hiện.

“Không phải là hai tọa kỵ năm xưa của Tô Dự Thiên Đế sao?

Thanh Sính, Bạch Chính?!” “Không phải có tin đồn là đã vẫn lạc rồi sao?” “Ngốc à!

Ngay cả tin đồn đó cũng tin, có Tô Dự Thiên Đế ở đây, cả Hồng Hoang ai dám để bọn họ vẫn lạc!” “Không sai, hai người họ là những tồn tại theo sau Tô Dự Thiên Đế sớm nhất, là tâm phúc của Tô Dự Thiên Đế, Tô Dự Thiên Đế sao có thể để họ vẫn lạc!” Một số tán tu trong phe Đại Chu nhận ra hai bóng người trên trời, lập tức xôn xao, thần sắc đột nhiên ngưng trọng, bây giờ đều có suy nghĩ muốn phản bội Đại Chu.

Phải biết rằng hai người họ năm đó đã là cường giả Đại La Kim Tiên, nhiều năm trôi qua, tu vi đã mạnh đến mức nào có thể tưởng tượng được.

Chương 436

Nghe tiếng xôn xao từ phe Đại Chu, Di Lặc, Nam Cực Tiên Ông, Huyền Đô Đại Pháp Sư ba người, trong lòng dâng lên vẻ kiêng kỵ sâu sắc.

Tại Tam Sơn Quan, đừng nói là phe Đại Chu gồm Phật môn Tây phương, Xiển giáo, Nhân giáo, mà ngay cả chín thành người của Tiệt giáo bên phía Đại Thương cũng không nhận ra Thanh Sính và Bạch Chính.

Nhận thức của mọi người về Thanh Sính và Bạch Chính chỉ dừng lại ở mức độ nghe đồn.

Từ sau khi Tiên Đình và Thiên Đình hợp nhất, Tô Dự vào ở Tam Thập Tam Thiên, Thanh Sính và Bạch Chính gần như chưa từng xuất hiện, vẫn luôn tuân theo mệnh lệnh của Tô Dự trấn thủ tại Bồng Lai tam đảo.

Mặc dù không được Thiên Đình phong xá, nhưng họ lại dựa vào thiên địa linh khí và mấy loại tiên thiên linh căn trên Bồng Lai tam đảo mà tu luyện đến tu vi như ngày nay.

"Hôm nay là ngày hai người chúng ta tái xuất Hồng Hoang, hy vọng các ngươi đừng khiến huynh đệ ta thất vọng!" Thanh Sính nói một cách thản nhiên, toàn thân dâng lên một luồng thanh quang, ngay sau đó Bạch Chính cười nhạt một tiếng, linh lực màu trắng quanh thân hiện ra, trong từng cử chỉ đều tràn ngập một luồng bá khí trước nay chưa từng có.

Thanh Sính, bản thể là Thái Cổ Cự Giao, nhiều năm đi theo Tô Dự, đã thành công tiến hóa thành Thái Cổ Thanh Long.

Đương nhiên, không phải là Thanh Long trấn giữ tứ cực của thiên

địa, nhưng cũng là một cường giả hiếm có trong long tộc.

Bạch Chính, nguyên là Thượng Cổ Bạch Hổ.

Nếu bây giờ Bạch Chính muốn, hiện thân ở Hồng Hoang khai tông lập phái, hoàn toàn có thể thống nhất toàn bộ hổ tộc trong Hồng Hoang.

Năm xưa khi đại chiến Vu Yêu diễn ra, con bạch hổ đầu tiên trong Hồng Hoang đã chết, nhưng Tô Dự đã giữ lại tinh khí thần của nó giao cho Bạch Chính luyện hóa, nhờ đó mà huyết mạch của Bạch Chính mới được tinh tiến, tiến hóa thành Thái Cổ Bạch Hổ.

Nếu không, với thiên phú của Bạch Chính, dù có mấy gốc tiên thiên linh căn hỗ trợ, cũng không thể có được tu vi như vậy.

"Hống..." Một tiếng rồng gầm vang lên, Thanh Sính bộc phát ra thực lực Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong cường đại, khí thế ngập trời ép về phía Di Lặc, Nhiên Đăng đạo nhân, Nam Cực Tiên Ông, và Huyền Đô Đại pháp sư.

"Hống..." Tiếng hổ gầm chấn động trời xanh, Bạch Chính bộc phát ra một luồng bá khí tuyệt thế hung hãn, mãnh liệt công kích bốn vị Chuẩn Thánh trước mặt.

"Oanh!" Tam Sơn Quan đột nhiên rung chuyển dữ dội, bốn vị Hỗn Nguyên Kim Tiên của Đại Thương do Thanh Sính dẫn đầu, bằng khí thế cường hoành đã ép lui khí thế của bốn vị Hỗn Nguyên Kim Tiên phe Đại Chu như Huyền Đô, trong nháy mắt đã đạt tới thế cục ngang tài ngang sức.

Khí thế của bốn người Thanh Sính, Bạch Chính, Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ, trong tình huống đối đầu trực diện, không hề thua kém Huyền Đô Đại pháp sư, Nam Cực Tiên Ông, Nhiên Đăng đạo nhân, Di Lặc, thậm chí còn có xu thế lấn át cả bốn người.

Phải nói rằng, nước cờ này của Tô Dự đã được đặt đúng chỗ.

Xiển giáo, Nhân giáo, Phật môn Tây phương có bao nhiêu Chuẩn Thánh, Tô Dự đều biết rõ.

Thiên Đình có nhiều cường giả Chuẩn Thánh, cho dù không thể phái Lục Ngự và những cường giả Hồng Hoang lão làng kia ra trận, Tô Dự vẫn có thể chiếm được thế có lợi.

Thanh Sính, Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong; Bạch Chính, Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ; Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ; Vô Chi Kỳ, Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ.

Đội hình này bao quát toàn bộ các tầng thứ của Hỗn Nguyên Kim Tiên, một sức mạnh mà chỉ có Thiên Đình mới có thể đem ra được.

Ngược lại, bốn người Di Lặc, Nhiên Đăng đạo nhân, Nam Cực Tiên Ông, Huyền Đô Đại pháp sư có một Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, hai hậu kỳ, một đỉnh phong.

Trận dung như vậy nhưng vẫn khiến sắc mặt bốn người vô cùng kiêng kỵ, bởi họ biết rõ một điều, tuy tu vi tổng thể không hề thua kém, nhưng sức mạnh của phe Thiên Đình rất cường đại, hầu như ai cũng có thể vượt cấp khiêu chiến.

Trước có Thiên Đế Tô Dự dùng tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên đánh cho Thánh Nhân phải khốn đốn, sau có Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên dùng Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong chém giết thiện thi của Thánh Nhân.

Vì vậy, Huyền Đô Đại pháp sư, Di Lặc và những người khác đều biết rằng sự xuất hiện của Thanh Sính và Bạch Chính đã hoàn toàn đảo ngược tình thế, khiến phe Đại Chu hoàn toàn rơi vào thế bị động.

Bốn người Thanh Sính, Bạch Chính, Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ nhìn nhau, Lục Nhĩ Mỹ Hầu cười khẽ nói: “Thanh Sính đại ca, Bạch

Chính đại ca, Huyền Đô và lão đạo Nam Cực kia giao cho hai huynh, Nhiên Đăng và Di Lặc giao cho huynh đệ chúng ta, chúng ta hãy so xem ai đưa chúng lên Phong Thần Bảng trước, thế nào?" "Không vấn đề, ta cũng muốn xem thực lực của đệ tử dưới trướng Thánh Nhân ra sao!" Thanh Sính và Bạch Chính gật đầu, rồi nhìn bốn vị Chuẩn Thánh trước mặt một cách bình thản, khẽ nói: "Chúng ta ra Hỗn Độn quyết một trận đi!" "Được!" Giờ phút này, Huyền Đô Đại pháp sư và Di Lặc không còn đường lui, chỉ có thể căng da đầu mà chiến.

Bọn họ tin rằng, cho dù không đánh bại được bốn vị Chuẩn Thánh của Thiên Đình, cũng có thể cầm chân họ một thời gian, đến lúc đó chỉ cần trận chiến ở Tam Sơn Quan phân định thắng bại, mọi chuyện sẽ ngã ngũ.

Đáng tiếc, ý nghĩ thì luôn tốt đẹp, nhưng hiện thực lại tàn khốc.

Theo sau tám vị Chuẩn Thánh tiến vào Hỗn Độn, tại Tam Sơn Quan, quân đội Đại Thương và Đại Chu đều nghiêm trận dĩ đãi, thế trận như tên đã lên dây, có thể bùng nổ bất cứ lúc nào.

"Thân thừa tướng, xem ra Đại Chu cũng không còn cường giả nào khác rồi?

Nếu đã vậy, hôm nay hãy kết thúc trận chiến này đi!" Lúc này, Khương Tử Nha nhìn về phía Thân Công Báo, ánh mắt đầy vẻ khiêu khích, rồi ra lệnh: "Các tướng sĩ nghe lệnh, những người tu luyện dời chiến trường lên cao, tam quân tướng sĩ chuẩn bị xuất kích!" "Vâng!" Khương Tử Nha vừa ra lệnh, các cường giả của Thiên Đình và Xiển giáo phía sau đều nhảy vọt lên không trung, từng người tỏa ra dao động linh lực mạnh mẽ.

Thiên Đình do Dương Tiễn, Viên Hồng cùng Mai Sơn Thất Quái, Na Tra, Ngao Bính, cửu đại thần tướng dẫn đầu, năm trăm thiên tướng phía sau tỏa ra khí tức đồng căn đồng nguyên.

Tiệt giáo do các đệ tử đời thứ hai dưới trướng Thông Thiên giáo chủ dẫn đầu, sau lưng họ là vô số đệ tử Xiển giáo, thể hiện sự hùng mạnh của Tiệt giáo với danh xưng "Vạn Tiên Lai Triều".

Sức mạnh của phe Đại Thương đã hoàn toàn lộ diện, không tính đến các cường giả Chuẩn Thánh, chỉ riêng Dương Tiễn và những người khác, cùng với các đệ tử đời thứ hai của Xiển giáo, số lượng đã vượt xa phe Đại Chu.

"Phật môn Tây phương, Xiển giáo, Nhân giáo toàn bộ xuất thủ!" Nhìn bộ dạng tiểu nhân đắc chí của Khương Tử Nha, Thân Công Báo không khỏi nghiến răng nghiến lợi, nếu không phải vì hoàn thành nhiệm vụ mà Thiên Đế Tô Dự giao phó, làm sao có được cục diện tốt đẹp thế này?

Được lợi còn khoe mẽ!

Có gì đáng để vênh váo!

Trong cơn tức giận, Thân Công Báo trực tiếp hạ lệnh, người của ba đại đạo thống nghe lệnh hơi sững lại, nhưng nhớ tới lời dặn của sư tôn, liền lần lượt nhảy ra.

Dù sao thì đệ tử của Phật môn Tây phương, Xiển giáo, Nhân giáo cũng phải chết, chi bằng ta trực tiếp tặng cho Khương Tử Nha một món quà lớn, còn có ăn được hay không, phải xem bản lĩnh của ngươi!

Còn về đại quân nhân tộc, bản thừa tướng đây muốn đấu với ngươi một phen!

"Toàn quân xuất kích!" Thân Công Báo ra lệnh một tiếng, các tướng lĩnh Tây Kỳ bùng nổ khí thế, ào ạt xông lên như thủy triều, một cuộc đại chiến tàn khốc chưa từng có đã chính thức bắt đầu.

"Xông lên!" Các tướng sĩ Đại Chu trong thời gian qua đã nén một

bụng uất khí, không được tân Đại vương Đại Chu tin tưởng, bị các đệ tử Xiển giáo, Phật môn, Nhân giáo coi thường, bây giờ họ muốn chứng minh mình không hề kém cỏi hơn những người tu tiên kia!

"Các vị tướng sĩ nghe lệnh, theo kế hoạch đã định trước, toàn quân xuất kích, nhất định phải đánh tan quân đội Đại Chu ngay từ đòn đầu tiên!" Đối mặt với toàn quân Đại Chu xông tới, sắc mặt Khương Tử Nha không đổi, tay phải lóe lên ánh sáng, Đả Thần Tiên xuất hiện từ hư không, chiếc roi dài chỉ thẳng về phía Đại Chu, vô hình trung hình thành một đại thế trước nay chưa từng có.

"Keng!

Đang!

Phanh!"...

Quân đội Đại Thương và Đại Chu va chạm dữ dội tại Tam Sơn Quan, trong phút chốc tiếng kim loại va chạm của binh khí không ngừng vang vọng.

Điều khiến Khương Tử Nha kinh ngạc là, dù liên tiếp bị chém giết, sĩ khí của quân Đại Chu không hề suy giảm, ngược lại càng chiến càng dũng mãnh.

Thực ra, nếu Khương Tử Nha hiểu rõ tình hình trong trận doanh Đại Chu, hắn sẽ biết tại sao sĩ khí của binh lính Đại Chu lại cao đến vậy.

Chương 437

Trong các cuộc đấu tướng trước đó, Na Tra và Ngao Bính quả thực đã chém giết không ít đệ tử tinh anh của Xiển giáo và Phật môn Tây phương, nhưng điều đó hoàn toàn không ảnh hưởng đến các tướng sĩ Đại Chu, ngược lại trong lòng họ còn có chút vui mừng.

Trong thời gian đóng quân tại Tam Sơn Quan, các đệ tử Xiển giáo, Phật môn Tây phương ai nấy đều mắt cao hơn đầu, hoàn toàn coi thường tướng sĩ Đại Chu, khiến họ vô cùng ấm ức.

Sau đó, quân vương Đại Chu thay đổi, Cơ Phát không tin tưởng Thân Công Báo, lại cắt đứt đường lui của tướng sĩ Đại Chu, gán cho họ tội danh mưu nghịch, khiến các lộ chư hầu lần lượt rời đi.

Nếu không phải quân lệnh như sơn, và có Thân Công Báo là thừa tướng vẫn đang khổ sở chống đỡ, có lẽ họ thà làm lính đào ngũ chứ không chịu uất ức như vậy.

Giờ đây đại chiến bùng nổ, trước trận chiến, Thân Công Báo đã khích lệ tinh thần tướng sĩ Đại Chu, hứa rằng chỉ cần thắng trận này, dù ông không làm thừa tướng nữa, cũng sẽ bảo đảm rửa sạch tội danh mưu nghịch cho họ.

Vì vậy, điều đó đã khiến tướng sĩ Đại Chu bùng nổ.

Nhưng sự bùng nổ này chung quy cũng có giới hạn, một khi có dấu hiệu đại bại, tướng sĩ Đại Chu sẽ tan rã như núi lở.

Cùng lúc Đại Thương và Đại Chu giao tranh, trên bầu trời, Thiên Đình và Tiệt giáo cũng bắt đầu ra tay với Phật môn Tây phương, Xiển giáo, Nhân giáo.

Mặc dù Phật môn Tây phương, Xiển giáo, Nhân giáo biết rằng đối

mặt với Thiên Đình và Tiệt giáo thì phần thắng không lớn, nhưng đã lún sâu vào Phong Thần lượng kiếp, không thể nào thoát ra được.

Chỉ có một trận chiến, dùng máu tươi để hóa giải sát khí giữa trời đất Hồng Hoang.

Phía Đại Chu chia làm hai, Xiển giáo và Nhân giáo tìm đến Tiệt giáo, để lại Phật môn Tây phương cho Thiên Đình.

Sự đối đầu này không phải do Thân Công Báo quyết định, mà là Xiển giáo và Nhân giáo đã ra tay trước, tìm đến các đệ tử Tiệt giáo, giành trước Phật môn Tây phương.

Nhưng Thiên Đình không dễ đối phó, chẳng lẽ Tiệt giáo được mệnh danh "Vạn Tiên Lai Triều" lại dễ đối phó sao?

Lúc này, Dương Tiễn của Thiên Đình và Kim Linh Thánh Mẫu của Tiệt giáo nhìn nhau, một khắc sau, tất cả đệ tử Tiệt giáo trừ các cường giả cấp Đại La Kim Tiên đều xông về phía các đệ tử Xiển giáo và Nhân giáo.

Về phía Thiên Đình cũng vậy, năm trăm thiên tướng do Na Tra, Ngao Bính, Mai Sơn Lục Quái thống lĩnh, với tốc độ cực nhanh lao về phía Phật môn Tây phương.

Dương Tiễn và Viên Hồng nhảy ra, hội quân với các Đại La Kim Tiên của Tiệt giáo, đứng trên cao không, nhìn chằm chằm vào các Đại La Kim Tiên của Phật môn Tây phương, Xiển giáo, Nhân giáo.

Binh đối binh, tướng đối tướng!

Đại La đối Đại La!

"Vạn Tiên Lai Triều, Vạn Tiên Trận!" Kim Linh Thánh Mẫu hét lớn một tiếng, tất cả đệ tử Tiệt giáo đồng thời bùng nổ dao động linh lực mãnh liệt, những đạo bí văn truyền đi giữa họ, hình thành một trận pháp kinh khủng.

Vạn Tiên Trận, chính là át chủ bài của Thông Thiên giáo chủ để đối kháng Xiển giáo, Nhân giáo.

Trong đó, dung hợp rất nhiều đại trận, ví dụ như Thái Cực Trận, Lưỡng Nghi Trận, Tứ Tượng Trận, v.v.

Kết hợp sức mạnh của tất cả đệ tử Tiệt giáo, uy lực mạnh mẽ đến mức cả cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng không dám coi thường.

Dựa vào sự cường đại của Vạn Tiên Trận, tất cả đệ tử Tiệt giáo đã chặn đứng được toàn bộ đệ tử của Xiển giáo và Nhân giáo, ngược lại còn chiếm thế thượng phong trong những lần giao phong liên tiếp.

"Chu Thiên Tinh Đấu Trận!" Na Tra và Ngao Bính đối mặt với các đệ tử Phật môn đang hùng hổ xông tới, cười lạnh một tiếng, lấy hai người làm chủ, Mai Sơn Lục Quái làm phụ, cùng với năm trăm thiên tướng hình thành một Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận phiên bản thu nhỏ, có thể công có thể thủ, có thể tiến có thể lui.

Trong thời gian ngắn, đã bao vây toàn bộ đệ tử Phật môn Tây phương vào trong!

Tiệt giáo bên kia có trận pháp, Thiên Đình nắm giữ hai đại siêu cấp trận pháp, sao lại không có chuẩn bị?

Thái Ất Kim Tiên và những người dưới Thái Ất Kim Tiên toàn bộ đã tham chiến, chỉ có các Đại La Kim Tiên chưa gia nhập, bởi họ biết rõ trận chiến này quan trọng nhất là ở cấp độ Đại La Kim Tiên.

Hỗn Nguyên Kim Tiên Chuẩn Thánh không nhập kiếp, cũng khó giết chết đối phương!

Nhưng Đại La Kim Tiên thì khác!

Đại La Kim Tiên có thể nói là nhân vật chính trong Phong Thần lượng kiếp lần này, một khi khai chiến, sẽ là không chết không

ngừng.

Nhưng Dương Tiễn và Viên Hồng không có nhiều kiên nhẫn để chờ đợi.

"Ngọc Đỉnh, ra đây chịu chết!" Trong đôi mắt Dương Tiễn bùng lên hai luồng sát khí, nhìn thẳng vào Ngọc Đỉnh chân nhân của Xiển giáo, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao lóe lên hàn quang sắc bén.

Ngọc Đỉnh chân nhân đôi mắt lóe lên, phất trần trong tay nhẹ nhàng phe phẩy, hắn biết Dương Tiễn muốn triệt để cắt đứt nhân quả giữa hai người, dù sao giữa họ cũng có duyên phận sư đồ định mệnh.

Nếu không phải Thiên Đế Tô Dự từ trong đó cản trở, Dương Tiễn bây giờ đã là đồ đệ của hắn!

"Hừ!" Ngọc Đỉnh chân nhân không hề sợ hãi, dù Dương Tiễn trước mặt là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, nhưng hắn lại là Đại La Kim Tiên đỉnh phong, chênh lệch giữa hai người không phải là nhỏ.

"Ngày xưa lớn lối đòi nhận bản quân làm đồ đệ, hôm nay bản quân sẽ không khách khí mà tiễn ngươi lên Phong Thần Bảng!" Dương Tiễn vung Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao trong tay, tay trái nắm vào hư không, một thanh trường kiếm lóe lên, mang theo tiếng sấm sét "lách tách", linh lực bàng bạc trong cơ thể bùng nổ.

Lần này, Ngọc Đỉnh chân nhân hoàn toàn biến sắc, dao động linh lực của Dương Tiễn tuy ở Đại La Kim Tiên hậu kỳ, nhưng linh lực hùng hậu tinh thuần lại không hề thua kém hắn, thậm chí còn vượt qua.

Khí thế đáng sợ như vậy, khiến mấy người bên cạnh Ngọc Đỉnh chân nhân thân thể chấn động, sâu trong đáy mắt lóe lên tia sợ hãi.

Ngọc Đỉnh chân nhân vạn lần không ngờ, Dương Tiễn có thể mang lại cho hắn cảm giác uy hiếp nồng đậm như vậy, dùng tu vi Đại

La Kim Tiên hậu kỳ đã tạo thành áp lực cho hắn, xem ra lần này phải liều mạng rồi!

"Vút!" Phất trần trong tay Ngọc Đỉnh chân nhân biến mất, hai tay giơ cao chắp lại, rồi mạnh mẽ kéo ra, xuất hiện một thanh trường kiếm ba thước.

Trảm Thiên Kiếm!

Cực phẩm tiên thiên linh bảo!

Trong Thập Nhị Kim Tiên, tu vi của Ngọc Đỉnh chân nhân không phải cao nhất, nhưng chiến đấu lực lại mạnh nhất, ngay cả đại sư huynh Quảng Thành Tử cũng phải kém ba phần.

Nguyên nhân không gì khác, chính là vì Ngọc Đỉnh chân nhân đi con đường kiếm tu!

"Sát!" Cùng với sự xuất hiện của Trảm Thiên Kiếm, khí tức tiên phong đạo cốt ban đầu của Ngọc Đỉnh chân nhân lập tức biến mất không còn sót lại, thay vào đó là một luồng khí tức sắc bén đến cực hạn.

Trảm Thiên Kiếm trực tiếp chém xuống, mục tiêu: Dương Tiễn!

Linh lực rót vào Trảm Thiên Kiếm, hóa thành từng đạo kiếm khí màu ngọc, ào ạt lao thẳng về phía Dương Tiễn.

Có thể thấy, Ngọc Đỉnh chân nhân không hề nương tay!

Nương tay ư!?

Chương 438

Nương cái con khỉ!

Tình hình hiện tại, dù hắn có dốc toàn lực, cũng chưa chắc đã đánh bại được Dương Tiễn.

Nếu còn nương tay, chi bằng cầm Trảm Thiên Kiếm tự cắt cổ cho xong!

"Trò mèo!" Dương Tiễn hừ lạnh một tiếng, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao được linh lực trong cơ thể rót vào, bùng lên kim quang mãnh liệt, quét ngang ra.

"Oanh!" Một tiếng nổ lớn vang lên, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao trực tiếp quét sạch tất cả kiếm khí màu ngọc, nhưng dưới sự va chạm của kiếm khí, Dương Tiễn cũng bị đẩy lùi mấy bước mới ổn định được thân hình.

Bầu trời, mặt đất đều có chiến đấu, vô hình trung dường như cả Hồng Hoang đều đang rung chuyển, phảng phất như tận thế sắp đến.

Dương Tiễn một thân sở học đều do Tô Dự truyền thụ, thân mang thiên nhãn, cho dù Ngọc Đỉnh chân nhân là kiếm tu Đại La Kim Tiên đỉnh phong, Dương Tiễn cũng không hề sợ hãi!

Vì vậy, khi Dương Tiễn ổn định thân hình, lập tức bộc phát lần nữa, trực tiếp lao về phía Ngọc Đỉnh chân nhân, Ngọc Đỉnh chân nhân cũng không chịu yếu thế, tay cầm Trảm Thiên Kiếm, phóng ra từng đạo kiếm khí kinh khủng.

"Keng keng keng!" Cùng với việc Dương Tiễn và Ngọc Đỉnh chân nhân không ngừng giao chiến, chiến trường đại chiến Thương Chu hoàn toàn được phân chia.

Trên mặt đất, tam quân tướng sĩ Đại Thương và Đại Chu giao chiến, do Khương Tử Nha và Thân Công Báo dẫn đầu.

Trên không trung, các tinh anh của Thiên Đình, Tiệt giáo giao phong với Phật môn Tây phương, Xiển giáo và Nhân giáo, cùng với các chiến trường của các Đại La Kim Tiên.

Trong Hỗn Độn, bốn vị Chuẩn Thánh của Thiên Đình đối chiến với bốn vị Chuẩn Thánh của Phật môn Tây phương, Xiển giáo, Nhân giáo, mỗi người một trận.

Bất kể là chiến trường nào, mục tiêu chỉ có một, giết chết kẻ địch, giành chiến thắng trong trận chiến này!

Xét về thực lực, trên mặt đất, tam quân tướng sĩ Đại Thương và Đại Chu giao chiến ngang tài ngang sức; trên không trung, phe Thiên Đình, Tiệt giáo chiếm ưu thế hơn một chút, nhưng trong chốc lát cũng khó phân thắng bại.

Còn lại là trận chiến trong Hỗn Độn, nơi đó mới là trận chiến lớn nhất.

Di Lặc và Vô Chi Kỳ đánh nhau trời long đất lở, song phương qua lại, đều có tổn thương.

Trận chiến giữa Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Nhiên Đăng đạo nhân có chút thú vị.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu cuồng bạo không màng bất cứ giá nào, chiêu nào cũng là sát chiêu, thà tự tổn tám trăm, cũng phải giết địch một ngàn.

Mà Nhiên Đăng đạo nhân có phần thua kém, co đầu rụt đuôi, gần như bị Lục Nhĩ Mỹ Hầu áp chế.

Một trận chiến khác, Bạch Chính dựa vào tinh khí thần hùng hậu, thần thông linh lực càng hung mãnh hơn, nhưng Nam Cực Tiên Ông cũng không phải dạng vừa, mỗi lần đều có thể hóa giải một cách hiểm

hóc.

Về phần trận chiến giữa Thanh Sính và Huyền Đô Đại pháp sư, hai người đều là Kim Tiên đỉnh phong, muốn phân sinh tử, thật sự không phải chuyện dễ dàng.

Thế cục hiện tại đang ở trạng thái giằng co, nếu ai có thể giết chết đối thủ trước, thì có khả năng quyết định thắng bại tiếp theo.

Đương nhiên, đời người khó tránh khỏi những chuyện bất ngờ xảy ra.

Vì vậy chưa đến phút cuối, hươu chết về tay ai, vẫn chưa thể nói chắc.

Mà tất cả những điều này, đều nằm trong sự quan sát của Lục Thánh Hồng Hoang, cùng với Thiên Đế Hồng Hoang Tô Dự và các tiên thần Thiên Đình.

Tam Thập Tam Thiên, Ngự Hoa Viên.

Thiên Đế Tô Dự, Thông Thiên giáo chủ, Nữ Oa nương nương hội tụ tại đây, vừa đàm tiếu uống rượu, vừa chú ý đến từng động tĩnh ở Tam Sơn Quan.

"Tô Dự Thiên Đế, bây giờ có thể nói cho bản thánh biết, vì sao nhất định phải để bản thánh rút Định Quang Tiên về không?

Hắn là người tốt nhất để chủ trì Vạn Tiên Trận mà!" Thông Thiên giáo chủ tò mò hỏi.

Tô Dự thản nhiên nói: "Khi suy diễn thiên cơ, chẳng lẽ ngươi chưa từng thấy nguyên nhân sao?" Nghe vậy, Thông Thiên giáo chủ sững sờ, rồi thân thể chấn động mạnh, trong đầu hiện ra cảnh tượng khi suy diễn thiên cơ, Vạn Tiên Trận bị phá hủy.

Lúc đó Vạn Tiên Trận sở dĩ bị phá hủy, ngoài việc là lần đầu tiên

sử dụng, các đệ tử Tiệt giáo không thành thục, phối hợp không ăn ý, còn có một nguyên nhân vô cùng quan trọng.

Một người!

Về phần người này là ai?

Thông Thiên giáo chủ không nhìn thấy từ thiên cơ, cộng thêm một thời gian kiểm tra các đệ tử, cũng không phát hiện tình huống dị thường.

Vì vậy Thông Thiên giáo chủ đã coi người này là người trong đạo thống của mình.

Nay Tô Dự nhắc lại chuyện cũ, lập tức khiến Thông Thiên giáo chủ tỉnh ngộ.

"Định Quang Tiên, tên phản đồ đó?" Đồng tử trong mắt Thông Thiên giáo chủ đột nhiên co rút lại, sắc mặt trở nên vô cùng khó tin, lắc đầu nói: "Không thể nào, không thể nào, sau khi suy diễn thiên cơ, bản tọa vẫn luôn quan sát, Định Quang Tiên không hề..." Định Quang Tiên thường xuyên ở bên cạnh ông, dù thế nào ông cũng không muốn tin Định Quang Tiên sẽ phản bội Tiệt giáo, phản bội ông!

"Không hề biểu lộ ra hai lòng, phải không?" Tô Dự cười nhạt: "Bá Ấp Khảo của Đại Chu đã chết kia, trước đây cũng giống như phụ thân hắn, không có bất kỳ dị tâm nào, nhưng bây giờ lại sáng lập Đại Chu, một tay đưa cha mình lên Phong Thần Bảng!" "Tiếp Dẫn vô sỉ, Chuẩn Đề hèn hạ, bản thánh nhất định phải giết các ngươi!" Nghe lời Tô Dự nói, Thông Thiên giáo chủ lập tức bừng tỉnh đại ngộ, vì sao Bá Ấp Khảo lại tự lập Đại Chu?

Bởi vì dã tâm của hắn đã bị Thân Công Báo lợi dụng pháp môn tiếp dẫn của Tây phương kích phát!

Định Quang Tiên là cao thủ cấp Đại La Kim Tiên, người có thể

kích phát dã tâm của hắn, e rằng chỉ có cường giả Chuẩn Thánh Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Nhưng đừng quên, sát kiếp đã đến, Thông Thiên giáo chủ đối với môn nhân Tiệt giáo canh chừng rất chặt, người có thể vô thanh vô tức kích phát Định Quang Tiên, e rằng chỉ có hai vị Thánh Nhân vô sỉ của Phật môn Tây phương.

"Thông Thiên giáo chủ chớ nên nóng giận, nay Định Quang Tiên đã bị thay thế, không chủ trì Vạn Tiên Trận, lại phải đối đầu với Đại La Kim Tiên của Xiển giáo, không làm nên chuyện gì lớn đâu!" Tô Dự an ủi.

Thông Thiên giáo chủ hít sâu một hơi, trong mắt ẩn chứa ngọn lửa giận không thể kìm nén.

"Cục diện Tam Sơn Quan hiện nay, cần có một người phá vỡ, đến lúc đó Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, thế nào cũng sẽ ra tay!" Tô Dự bình thản nói.

Thông Thiên giáo chủ nghe vậy: "Đa Bảo nên ra trận rồi sao?" "Đương nhiên là không, nếu muốn động thủ cũng chỉ có thể để phe Đại Chu nhịn không được động thủ trước, đến lúc đó Thiên Đạo dù muốn trừng phạt, cũng không rơi xuống đầu ta được!" Tô Dự lắc đầu.

Thông Thiên giáo chủ có chút không hiểu.

"Tam sư huynh có thấy nhị đệ tử của Tiếp Dẫn là Địa Tạng không?" Nữ Oa nương nương vẫn im lặng nãy giờ đột nhiên lên tiếng.

"Tô Dự, tiểu sư muội, ý của các ngươi là Địa Tạng sắp ra tay?" Thông Thiên giáo chủ vừa nghe đã hiểu.

Tô Dự khóe miệng hiện lên một nụ cười: "Cục diện hiện nay, nếu cứ tiếp tục, Đại Chu tất bại không nghi ngờ gì, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề

sao có thể ngồi yên không quản!" "Được, bản thánh thông báo cho Đa Bảo!" Thông Thiên giáo chủ cười một cách tàn nhẫn.

Chương 439

Tô Dự gật đầu: "Nhớ kỹ, một kích tất sát!" Trong khi Tô Dự, Thông Thiên giáo chủ, Nữ Oa nương nương đang chú ý đến Tam Sơn Quan, bốn vị Thánh Nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng đang lo lắng cho trận chiến ở Tam Sơn Quan.

Bốn vị Thánh Nhân biết rõ chiến cục hiện tại đều đang ở thế giằng co, cách để kết thúc thế giằng co chính là hiệu ứng hồ điệp.

Cái gọi là hiệu ứng hồ điệp, chính là chỉ cần một chiến trường phân định thắng bại, sẽ kéo theo các chiến trường khác cũng phân định thắng bại.

Từ tình hình hiện tại, nơi có khả năng kết thúc trận chiến sớm nhất chính là các binh lính bình thường không tu luyện của Đại Thương.

Một khi tướng sĩ Đại Thương giành chiến thắng, Đại Chu sẽ hoàn toàn bị tiêu diệt, đến lúc đó khí vận Đại Thương tất sẽ đạt đến đỉnh điểm, sẽ vô hình trung ảnh hưởng đến trận chiến của những người tu luyện của cả hai bên.

Phong Thần lượng kiếp triển khai trong nhân tộc, tự nhiên cũng sẽ kết thúc vì nhân tộc.

Vì vậy, bốn vị Thánh Nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề mới lo lắng như vậy, vội vàng bắt đầu chuẩn bị át chủ bài của mình.

Trận chiến ở Tam Sơn Quan ngày càng hung hãn, cùng với cái chết của các tướng sĩ nhân tộc, sát khí giữa trời đất Hồng Hoang càng thêm nồng đậm mãnh liệt, không ngừng gào thét.

Bỗng nhiên, một dao động mạnh mẽ xuất hiện, một bóng người màu trắng hiện thân trong Hỗn Độn, trực tiếp lao về phía Thanh Sính mạnh nhất.

Thanh Sính và Huyền Đô Đại pháp sư đang giao chiến, lập tức cảm nhận được dao động linh lực đột ngột, động tác hơi dừng lại, ánh mắt quét qua, kinh ngạc phát hiện người tới đầu đội Tỳ Lư Quan, thân khoác cà sa, tay phải cầm tích trượng, tay trái cầm liên hoa, toàn thân tỏa ra Phật quang.

Lập tức, trong mắt Thanh Sính hiện lên vẻ kiêng kỵ mạnh mẽ, nội tâm càng thêm bất an.

Chết tiệt, không ngờ Phật môn Tây phương còn có một vị Chuẩn Thánh Hỗn Nguyên Kim Tiên!

Hỗn Nguyên Kim Tiên Huyền Đô trước mắt đã đủ khó đối phó, nếu cứ tiếp tục tiêu hao, bản tọa muốn đánh bại hắn cũng không khó, nhưng bây giờ lại thêm một vị Chuẩn Thánh Hỗn Nguyên Kim Tiên, bản tọa e rằng tất bại không nghi ngờ gì!

Từ dao động linh lực mà xem, cảnh giới của vị Chuẩn Thánh Phật môn này là Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, thậm chí không còn xa Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ!

Nếu là một Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, hoặc vừa mới bước vào trung kỳ, bản tọa có thể miễn cưỡng liên thủ kháng cự cho đến khi các Chuẩn Thánh khác kết thúc trận chiến.

Nhưng bây giờ thì...

Dù cục diện trở nên bất lợi như vậy, Thanh Sính cũng không hề từ bỏ, ngược lại toàn thân tỏa ra khí tức kiên quyết.

Trận chiến này, không thể thua!

Chỉ vì hắn là tọa kỵ của Thiên Đế.

Trận Phong Thần lượng kiếp này, hắn là cường giả mạnh nhất mà Thiên Đình phái ra!

Nếu thua, chẳng phải là Thiên Đế không bằng các Thánh Nhân khác sao!

Trong phút chốc, Thanh Sính điên cuồng vận chuyển «Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công», toàn thân hiện ra thanh quang, bùng nổ chiến lực mạnh nhất.

"Hống..!" Một tiếng rồng gầm bùng nổ, Thanh Sính hóa thân thành Thái Cổ Thanh Long, dự định hoàn toàn từ bỏ mọi phòng ngự, cùng Huyền Đô Đại pháp sư chính diện đối đầu!

Hắn thật không tin Huyền Đô Đại pháp sư dám giết hắn!

Bỗng nhiên, một sức mạnh bí ẩn lặng lẽ nở rộ trong Hỗn Độn, khiến thân hình Thanh Sính chấn động, một giọng nói thản nhiên vang lên trong đầu hắn.

"Thanh Sính, không cần để ý đến tên Chuẩn Thánh Phật môn kia, tự có người đối phó!

An tâm chiến đấu, chém giết Huyền Đô là được!" …Giọng nói của chủ nhân!!

Lập tức, trong mắt Thanh Sính bừng lên ánh sáng vui mừng.

Tốt quá rồi!

Ta biết bố cục của chủ nhân sẽ không sai!

Nay không còn tên ngốc Phật môn kia, Huyền Đô tất chết không nghi ngờ gì!

"Địa Tạng, Phật môn các ngươi thích làm những chuyện vô sỉ!" Lúc này, một tiếng hừ lạnh vang lên, một vị đạo nhân mập mạp xuất hiện trong Hỗn Độn.

Chỉ thấy, vị đạo nhân mập mạp bùng nổ linh lực đáng sợ, trên tay xuất hiện một thanh bảo kiếm, hung hăng chém về phía Địa Tạng đang lao nhanh về phía Thanh Sính.

Địa Tạng, đại đệ tử của Tiếp Dẫn đạo nhân, có tu vi gần Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, đối mặt với một đạo kiếm khí, tự nhiên không cần sợ hãi.

Nhưng, Địa Tạng căn bản không biết vị đạo nhân mập mạp xuất hiện, đối mặt với kiếm khí đột ngột, nếu không cẩn thận, nhất thời chắc chắn sẽ không kịp trở tay, hiện tại lập tức cưỡng ép ổn định thân hình, vận chuyển linh lực để chống đỡ.

Bốn người Thanh Sính, Bạch Chính, Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ đang chiến đấu với bốn vị Chuẩn Thánh của Đại Chu, nghe thấy tiếng nói, thần thức từ mi tâm lan ra, kinh ngạc phát hiện người chặn Địa Tạng không phải là đại đệ tử dưới trướng Thông Thiên giáo chủ của Tiệt giáo, Đa Bảo đạo nhân sao?

Không sai!

Chính là quân cờ cuối cùng mà Tô Dự chuẩn bị cho Phật môn Tây phương!

Cách dạy đệ tử của Thông Thiên giáo chủ khác với sự thiên vị của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ hoàn toàn là thả nuôi.

Nhưng, duy chỉ có Đa Bảo đạo nhân là ngoại lệ.

Đa Bảo đạo nhân rất được Nguyên Thủy Thiên Tôn yêu thích, từ đạo hiệu của hắn có thể thấy được.

Đa Bảo...

Đa Bảo cũng không làm Thông Thiên giáo chủ thất vọng, tu vi một đường đột phá mạnh mẽ, trở thành người duy nhất trong toàn bộ Tiệt giáo sở hữu Hỗn Nguyên Kim Tiên Chuẩn Thánh.

Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong!

Mạnh hơn xa Nhiên Đăng đạo nhân và Nam Cực Tiên Ông của Xiển giáo!

Thêm vào đó Đa Bảo đạo nhân có cực nhiều bảo bối, một khi khai chiến, e rằng ngay cả đại sư huynh được Tam Thanh công nhận là Huyền Đô Đại pháp sư, cũng không phải là đối thủ của hắn!

Từ điểm này có thể thấy, thủ đoạn dạy đệ tử của Thông Thiên giáo chủ không hề thua kém Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Nếu không phải năm xưa Tô Dự bất ngờ cướp mất Tam Tiêu tiên tử, hiệu ứng hồ điệp khiến Triệu Công Minh rất lâu sau mới gia nhập Tiệt giáo, e rằng Thông Thiên giáo chủ đã có Chuẩn Thánh thứ hai dưới trướng.

Kỳ thực, sớm từ khi Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên đưa thiện thi của Tiếp Dẫn đạo nhân lên bảng, Thông Thiên giáo chủ đã có ý định để Đa Bảo đạo nhân đến Tam Sơn Quan, nhưng đã bị Tô Dự ngăn cản!

Chương 440

Chính là để đề phòng đại đệ tử của Tiếp Dẫn đạo nhân, Địa Tạng!

Theo ký ức của Tô Dự về Hồng Hoang ở kiếp trước, đại đệ tử của Tiếp Dẫn đạo nhân sẽ vào Lục Đạo Luân Hồi, nhưng kiếp này do Hậu Thổ nương nương kết thành đạo lữ với hắn, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân vì kiêng kỵ sự tồn tại của hắn, nên không hề mưu đồ Lục Đạo Luân Hồi.

Từ đầu đến cuối, Địa Tạng vẫn luôn ở Tây phương Tu Di Sơn yên tĩnh tu luyện, tu vi cũng đã đột phá đến tầng thứ Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Tô Dự bèn sắp xếp vị đại đệ tử của Thông Thiên giáo chủ, Đa Bảo đạo nhân, đối phó Địa Tạng, không ngờ lại trở thành người dẫn dắt hiệu ứng hồ điệp trong trận chiến này.

Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong tu vi!

Với tu vi cường đại như vậy, Đa Bảo đạo nhân không dạy cho Địa Tạng cách làm người mới là lạ!

Đa Bảo đạo nhân tu luyện công pháp chính thống Huyền môn, lại thêm vô số pháp bảo, mỗi một loại pháp bảo đều có thể dùng làm một thủ đoạn, điểm này ngay cả Thanh Sính và Bạch Chính cũng không thể so sánh!

Không hoàn thành được nhiệm vụ một kích tất sát mà Thông Thiên giáo chủ giao phó, Đa Bảo đạo nhân vô cùng tức giận, trong khoảnh khắc liền bùng nổ toàn lực!

Từng món cực phẩm linh bảo liên tiếp xuất hiện, thủ đoạn tầng tầng lớp lớp của Đa Bảo đạo nhân, cộng thêm tu vi cường đại, khiến

Địa Tạng vốn vừa xuất hiện hoành tráng đã hoàn toàn lu mờ.

Công thế liên miên không dứt từ tay Đa Bảo đạo nhân nở rộ, một tiếng gầm vang lên, trực tiếp đánh bay Địa Tạng.

Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, vô cùng tiếp cận hậu kỳ là Địa Tạng, trước mặt Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong Đa Bảo đạo nhân, hoàn toàn không có sức chống cự, chỉ có thể bị động phòng ngự.

Hắn phải cố gắng hết sức ngăn cản Đa Bảo đạo nhân, không để Đa Bảo đạo nhân đi tập kích các chiến trường khác.

Nào biết, trước đó, Thông Thiên giáo chủ vừa mới truyền âm cho Đa Bảo đạo nhân, dặn dò nhiệm vụ hàng đầu của hắn là đánh giết Địa Tạng, đưa Địa Tạng lên Phong Thần Bảng.

Vì vậy, chưa được mấy hiệp, Địa Tạng đã bị công thế mạnh mẽ của Đa Bảo đạo nhân đánh cho thổ huyết không ngừng, nội thương ngày càng nghiêm trọng.

Phải biết, Đa Bảo đạo nhân là sự tồn tại mạnh mẽ nhất trên chiến trường Tam Sơn Quan, ngoại trừ Thanh Sính và Bạch Chính.

Đa Bảo đạo nhân vẫn luôn đi theo Thông Thiên giáo chủ, tình cảm đối với Huyền môn trong lòng đã ăn sâu bén rễ, nay Tây phương giáo phản xuất, tự lập Phật môn, khiến hắn vô cùng phẫn nộ.

Bây giờ đối mặt với Chuẩn Thánh của Phật môn là Địa Tạng, tất cả lửa giận đều gào thét tuôn ra.

Địa Tạng cũng bị đại sư tôn Tiếp Dẫn đạo nhân của mình hại!

Cùng với sự xuất hiện của Đa Bảo đạo nhân, các chiến trường của Đại Thương và Đại Chu lập tức xảy ra những thay đổi vi diệu.

Mặc dù Đa Bảo đạo nhân chỉ đang đánh Địa Tạng, nhưng vô hình trung lại kích thích sĩ khí của tất cả những người tu luyện phe Đại

Thương, trong phút chốc trở nên thế không thể cản, càng chiến càng dũng.

Thanh Sính vốn đã hóa thành bản thể Thái Cổ Thanh Long, nay không còn phải đề phòng Địa Tạng, càng hỏa lực toàn khai, từng đạo thần thông đánh về phía Huyền Đô Đại pháp sư.

Tu luyện «Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công», Thanh Sính hoàn toàn không cần lo lắng tình huống linh lực cạn kiệt.

Cán cân vốn đang ở trên người các tướng sĩ bình thường của Đại Thương và Đại Chu, vì sự xuất hiện của Đa Bảo đạo nhân và Địa Tạng, lập tức đã thay đổi, rơi vào trên người Đa Bảo đạo nhân và Địa Tạng.

Chỉ cần Đa Bảo đạo nhân có thể đánh giết Địa Tạng, thì đến lúc đó Đa Bảo đạo nhân có thể rảnh tay, giúp đỡ Thanh Sính, Bạch Chính, Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ đánh giết đối thủ.

Binh bại như núi đổ!

Phe Đại Chu thật sự không dễ dàng gì.

Trừ phi, trong trận doanh Đại Chu có thể kịp thời tìm ra một vị Chuẩn Thánh khác để ngăn cản Đa Bảo đạo nhân!

Nhưng trong trời đất Hồng Hoang này có bao nhiêu cường giả Chuẩn Thánh, tám chín phần đều ở Thiên Đình, nay vì lời đánh cược của Tô Dự với Thái Thanh Thánh Nhân, toàn bộ không được can thiệp vào!

Đại Chu từ đâu mà có thêm một cường giả Chuẩn Thánh khác!

Nếu có, đã sớm xuất hiện cùng Địa Tạng phản công đánh giết Đa Bảo đạo nhân, tại sao lại để mặc Địa Tạng bị Đa Bảo đạo nhân đánh cho một trận!

Năm chiến trường trong Hỗn Độn đang ở thế đại hảo, phía trên không trung Hồng Hoang, Chu Thiên Tinh Đấu Trận của Thiên Đình và Vạn Tiên Trận của Tiệt giáo, có thể nói là khiến cho các đệ tử của Xiển giáo, Nhân giáo, và Phật môn Tây phương ăn đủ khổ sở.

Về tu vi, Phật môn Tây phương, Nhân giáo có ưu thế, nhưng Chu Thiên Tinh Đấu Trận của Thiên Đình do Na Tra và Ngao Bính chủ đạo, Vạn Tiên Trận lại do Hỏa Linh Thánh Mẫu, Dư Nguyên chủ đạo.

Bốn người này đều là những người tài giỏi trong cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Hơn nữa, uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Trận và Vạn Tiên Trận sâu không lường được.

Một cái thoát thai từ đại trận tuyệt thế của Thiên Đình, một cái do Thánh Nhân Thông Thiên giáo chủ sáng lập.

Không chỉ có vậy!

Vạn Tiên Trận sát khí đằng đằng, các đệ tử Xiển giáo, Nhân giáo ở trong đó phải tốn hết chín trâu hai hổ lực, mới có thể chặn được công thế liên miên không dứt.

Về phần cưỡng ép phá trận, căn bản không có thời gian đó.

Chu Thiên Tinh Đấu Trận vững như thành đồng, năm trăm thiên tướng cộng thêm Na Tra và Ngao Bính, mặc cho Phật quang của các đệ tử Phật môn Tây phương quỷ dị thế nào, đối với Na Tra và Ngao Bính, cùng năm trăm thiên tướng đều hoàn toàn vô dụng, dễ dàng bị tinh thần chi lực hóa giải.

Phật quang vốn luôn có hiệu quả độ hóa nay đã mất tác dụng, khiến các đệ tử Phật môn Tây phương vô cùng ấm ức, giống như dùng hết sức đấm vào bông, còn đối phương thì đấm vào người mình,

đau điếng!

Điều quan trọng hơn là, Chu Thiên Tinh Đấu Trận còn cách tuyệt thiên địa linh khí, căn bản không thể hấp thu thiên địa linh khí để bổ sung tiêu hao, trận chiến thu không đủ bù chi thế này, sớm muộn cũng sẽ thất bại.

Ngược lại, Na Tra và Ngao Bính, cùng năm trăm thiên tướng, trong Chu Thiên Tinh Đấu Trận, thiên địa linh khí được chuyển hóa thành tinh thần chi lực, rót vào cơ thể, linh lực không những không hao tổn nhiều, ngược lại còn bùng nổ công kích mạnh mẽ hơn.

Tình huống này, khiến các đệ tử Phật môn Tây phương hối hận không thôi.

Nếu thượng thiên có thể cho các đệ tử Phật môn Tây phương một cơ hội lựa chọn lại, lựa chọn của họ tuyệt đối là Vạn Tiên Trận của Tiệt giáo.

Thà oanh oanh liệt liệt chiến tử, cũng tuyệt đối không muốn bị chém giết một cách ấm ức như vậy!

Đáng tiếc, Thiên Đạo vô tình, sẽ không để ý đến lời cầu xin của họ!

Hơn nữa, Thiên Đạo cũng không có quyền lực nghịch chuyển thời gian!

Huống chi, Phong Thần lượng kiếp đầy sát cơ này, không phải trò chơi trẻ con!

Muốn lựa chọn lại đối thủ, không khác gì si nhân thuyết mộng!

Chương 441

Các đệ tử Phật môn Tây phương cũng biết đạo lý này, bây giờ chỉ hy vọng các đệ tử của Xiển giáo, Nhân giáo, có thể nhanh chóng kết thúc trận chiến với Vạn Tiên Trận của Tiệt giáo, đến viện trợ.

Nội ứng ngoại hợp, Chu Thiên Tinh Đấu Trận tất phá không nghi ngờ gì!

Đáng tiếc, các đệ tử Phật môn này không biết rằng các đệ tử của Xiển giáo, Nhân giáo hiện đang bị đánh trong Vạn Tiên Trận!

Đáng sợ nhất là trong Hỗn Độn, vị đại sư huynh Địa Tạng của họ đang bị đại sư huynh của Tiệt giáo đánh cho một trận!

Nếu biết, chắc chắn họ sẽ rơi vào tuyệt vọng sâu sắc!

Trong tình huống hiện tại, bất kể là các đệ tử của Xiển giáo, Nhân giáo đang đối phó Vạn Tiên Trận của Tiệt giáo, hay các đệ tử của Phật môn Tây phương đang đối phó Chu Thiên Tinh Đấu Trận của Thiên Đình, đều vô cùng ăn ý mà đưa ra lựa chọn giống nhau.

Đó là, cố gắng hết sức tiết kiệm linh lực, chờ đợi cứu viện từ các chiến trường khác.

Là những người chủ đạo hai tòa chiến trận, Na Tra và Ngao Bính, Hỏa Linh Thánh Mẫu và Dư Nguyên phát hiện ra lựa chọn của các đệ tử Phật môn Tây phương, Xiển giáo, Nhân giáo, không khỏi cười lạnh.

So về tiêu hao linh lực, có Vạn Tiên Trận, Chu Thiên Tinh Đấu Trận, Tiệt giáo và Thiên Đình hoàn toàn không sợ, trong phút chốc đều bùng nổ toàn bộ linh lực, công thế một đợt nối một đợt không ngừng công kích các đệ tử của Xiển giáo, Nhân giáo, Phật môn Tây phương.

Cùng với công thế mạnh mẽ không ngừng oanh kích, trong số tất cả đệ tử của Xiển giáo, Nhân giáo, Phật môn Tây phương, một số người có tu vi thấp nhất, trực tiếp bị chém giết, chân linh phiêu diêu, bay vào Phong Thần Bảng trên Tam Thập Tam Thiên.

Cùng với việc đệ tử của Xiển giáo, Nhân giáo, Phật môn Tây phương chết ngày càng nhiều, máu tươi của người tu luyện biến mất vào hư không, sát khí nồng đậm giữa trời đất Hồng Hoang với tốc độ mắt thường có thể thấy, không ngừng giảm xuống.

Tình huống này, chỉ có Tô Dự và Lục Thánh Hồng Hoang phát hiện!

Đồng thời, cũng khiến Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân như kiến bò trên chảo nóng, lo lắng đi vòng vòng.

Máu tươi để bình ổn sát khí, phần lớn đều đến từ các đệ tử của Xiển giáo, Nhân giáo, Phật môn Tây phương!

Đệ tử Xiển giáo tự nhiên không cần nói, tuy số lượng ít, nhưng ai nấy thiên phú đều không yếu.

Nay bị Vạn Tiên Trận của Tiệt giáo tàn sát như vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn sao có thể không đau lòng!

Đệ tử Nhân giáo trên danh nghĩa chỉ có một mình Huyền Đô Đại pháp sư, còn lại đều là đệ tử ký danh, nhưng đó cũng là tâm huyết không thể xem thường của ông!

Về phần Phật môn Tây phương càng không cần nói.

Năm xưa, Hồng Quân Đạo Tổ và La Hầu Ma Tổ đại chiến, gây ra long mạch Tây phương vỡ nát, linh khí nghèo nàn vô cùng.

Phật môn Tây phương do Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân thành lập, trong đó một nửa đệ tử đều là từ Đông phương độ

hóa, phần lớn ở Tây phương là từ trong đám người lùn chọn ra người cao.

Nay thương vong nhiều như vậy, chẳng khác nào lấy mạng căn của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân!

Đối với điều này, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân càng nhanh chóng đến Thủ Dương Sơn, đến Thái Thanh Cung của Thái Thanh Thánh Nhân.

Kế sách bây giờ, là xem Thái Thanh Thánh Nhân có cao chiêu gì không.

Nếu không, chỉ có thể mở ra trận quyết chiến Thánh Nhân cuối cùng.

Nhưng từ tình huống lần trước mà xem, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đối với trận quyết chiến Thánh Nhân lần này, không ôm bất kỳ hy vọng nào.

Lúc này, trận chiến trong Hỗn Độn ở Tam Sơn Quan càng thêm hung hãn, hoàn toàn là vì Lục Nhĩ Mỹ Hầu thấy Thanh Sính đang áp chế Huyền Đô Đại pháp sư, chiến ý trong lòng bùng nổ, khiến trận chiến hoàn toàn bước vào giai đoạn gay cấn.

Trận chiến giữa Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Nhiên Đăng đạo nhân, lúc này song phương không ai nhường ai, Nhiên Đăng đạo nhân dường như đã bị Lục Nhĩ Mỹ Hầu đánh cho tức giận, không còn kiêng kỵ như trước, trong lúc đối chiến không còn co đầu rụt đuôi.

Luận về tu vi, Nhiên Đăng đạo nhân chiếm ưu thế hơn một chút.

Đương nhiên cũng chỉ là một chút.

Mặc dù Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Nhiên Đăng đạo nhân chênh lệch một tiểu cảnh giới, nhưng Lục Nhĩ Mỹ Hầu tu luyện «Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công», đã thu hẹp khoảng cách này đến vô hạn.

Nhưng luận về công thế, Lục Nhĩ Mỹ Hầu lại tỏ ra vô cùng cuồng bạo.

Song phương ai thắng ai thua, trong chốc lát thật khó nói.

Nhưng Lục Nhĩ Mỹ Hầu còn có thiên phú thần thông chưa thi triển, lại thêm sức phục hồi siêu cường của «Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công», nếu đánh lâu dài, hoàn toàn có thể thắng.

Nhưng, Lục Nhĩ Mỹ Hầu hiển nhiên sẽ không làm vậy.

Bởi vì Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Thanh Sính có cá cược.

Lĩnh ngộ được Chiến Chi Pháp Tắc, Lục Nhĩ Mỹ Hầu sẽ không trơ mắt nhìn mình thua.

"Pháp Tướng Thiên Địa!" Thân hình Lục Nhĩ Mỹ Hầu phồng lên, Tùy Tâm Thiết Can Binh trong tay cũng đồng thời lớn lên, khuấy động phong vân trong Hỗn Độn.

"Hằng Định Càn Khôn!" Nhiên Đăng đạo nhân, Càn Khôn Xích quét ngang, ổn định càn khôn, trực tiếp phát động công kích hung mãnh về phía Lục Nhĩ Mỹ Hầu.

Đồ đệ của Thiên Đế chó má!

Muốn ta lên Phong Thần Bảng, nằm mơ đi!

Ta sẽ đưa ngươi lên Phong Thần Bảng trước!

Trong phút chốc, Nhiên Đăng đạo nhân cũng ra tay, sát khí tứ phía, nhất định phải giết chết Lục Nhĩ Mỹ Hầu mới thôi!

Hai người đều là Hỗn Nguyên Kim Tiên, sinh mệnh lực cường hãn, tốc độ luyện hóa thiên địa linh khí phi thường nhanh, trong thời gian ngắn nhiều nhất cũng chỉ phân ra được kẻ trên người dưới, khó mà phân sinh tử!

Lục Nhĩ Mỹ Hầu cũng biết rõ điểm này, đồng thời cũng biết rõ

cục thế hiện nay, chỉ cần có một nơi giành thắng lợi, liền có thể sản sinh hiệu ứng hồ điệp, nhưng vẫn điên cuồng phát động tiến công.

Không vì gì cả!

Lục Nhĩ Mỹ Hầu hiện tại chiến ý ngút trời, một lòng muốn chiến thắng Thanh Sính!

Nhiên Đăng đạo nhân cũng không hổ là một trong Tử Tiêu tam thiên khách, kinh nghiệm chiến đấu tuy không bằng Lục Nhĩ Mỹ Hầu sở hữu Chiến Chi Pháp Tắc, nhưng cũng không yếu.

Mỗi một lần tiến công đều nhắm vào nơi linh lực yếu nhất của Lục Nhĩ Mỹ Hầu!

Đối với điều này, Lục Nhĩ Mỹ Hầu chỉ cần đơn giản vung Tùy Tâm Thiết Can Binh, liền nhẹ nhàng chặn được công kích của Nhiên Đăng đạo nhân, rồi phát động phản kích càng hung hãn hơn.

Chương 442

Nếu tu vi của Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Nhiên Đăng đạo nhân ngang nhau, cùng ở Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, thì tuyệt đối sẽ có tư thế nghiền ép.

"Oanh oanh oanh!" Mỗi một đạo côn ảnh, đều tràn ngập linh lực cô đọng, mang theo Chiến Chi Pháp Tắc hung hãn, oanh kích lên người Nhiên Đăng đạo nhân.

"Hô hô hô!" Nhiên Đăng đạo nhân cũng không phải dạng vừa, không ngừng vung vẩy Càn Khôn Xích, chặn lại tất cả các đạo côn ảnh, cuối cùng dùng phương pháp tá lực, phản chấn vào trong Hỗn Độn, gây ra sóng lớn.

Ngay sau đó, Nhiên Đăng đạo nhân cũng thi triển từng đạo thần thông, trong trạng thái Lục Nhĩ Mỹ Hầu lực mới chưa sinh lực cũ đã hết, oanh kích về phía Lục Nhĩ Mỹ Hầu.

Nhưng công pháp và pháp tắc mà Lục Nhĩ Mỹ Hầu tu luyện không phải để làm cảnh, lấy lực phá lực, cộng thêm Chiến Chi Pháp Tắc, thần thông của Nhiên Đăng đạo nhân gây ra tổn thương cho hắn vô cùng có hạn.

Tình huống tương tự như Lục Nhĩ Mỹ Hầu còn có một người, đó là Dương Tiễn.

Dương Tiễn theo lời dặn của cữu cữu Tô Dự, để cắt đứt nhân quả với Ngọc Đỉnh chân nhân, có thể nói là đã dùng hết mọi thủ đoạn.

Với tu vi Đại La Kim Tiên hậu kỳ, Dương Tiễn đã đánh ngang tay với kiếm tu Đại La Kim Tiên đỉnh phong Ngọc Đỉnh chân nhân.

Nếu đổi lại là Đại La Kim Tiên hậu kỳ khác, Ngọc Đỉnh chân nhân

đã sớm kết thúc trận chiến, nhưng đối mặt với Dương Tiễn, lại cảm nhận được áp lực chưa từng có.

"Keng!" Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao và Trảm Thiên Kiếm va chạm vào nhau, Dương Tiễn và Ngọc Đỉnh chân nhân kéo dãn khoảng cách, hai người đều ăn ý ngừng tay, nhìn nhau từ xa.

Bất kể là Dương Tiễn hay Ngọc Đỉnh chân nhân, dù sao cũng chỉ là Đại La Kim Tiên, khả năng hấp thu thiên địa linh khí không thể so sánh với cường giả Chuẩn Thánh Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Tiêu hao liên tiếp, khiến cả hai đều có cảm giác hơi kiệt sức.

"Xoẹt!" Lúc này, đạo văn trên mi tâm Dương Tiễn đột nhiên nứt ra, thay vào đó là con mắt thứ ba, tỏa ra ánh sáng kỳ dị.

Nhìn ánh sáng trên mi tâm Dương Tiễn, trong mắt Ngọc Đỉnh chân nhân hiện lên vẻ kiêng kỵ càng thêm mãnh liệt.

Ngọc Đỉnh chân nhân là kiếm tu không sai, nhưng lại không phải kiếm tu bình thường.

Ngọc Đỉnh chân nhân tinh thông Huyền môn đạo pháp, thậm chí ngay cả đạo pháp Phật môn cũng biết một hai, về các loại kỳ văn trong thiên địa càng có nghiên cứu sâu rộng.

Từ dao động mạnh mẽ sinh ra từ thiên nhãn của Dương Tiễn, Ngọc Đỉnh chân nhân liền biết thiên nhãn của Dương Tiễn, khác với thiên nhãn của Văn Trọng, hai cái căn bản không có bất kỳ khả năng so sánh nào.

Thiên nhãn của Văn Trọng, Ngọc Đỉnh chân nhân biết rõ là sư tôn của hắn, Kim Linh Thánh Mẫu, đã dùng máu tươi của Độc Nhãn Thiên Thú, phối hợp với bí thuật thiên nhãn để tu luyện thành.

Về phần thiên nhãn của Dương Tiễn, Ngọc Đỉnh chân nhân cũng nhìn ra một số manh mối, trong lòng không khỏi có chút suy đoán.

Tương truyền, năm xưa trong Thượng Cổ Thiên Đình có một vị thần tướng cử thế vô song, tu vi hoàn mỹ Hỗn Nguyên Kim Tiên tiền kỳ, là con Độc Nhãn Thiên Thú đầu tiên sinh ra sau khi khai thiên lập địa.

Thiên nhãn của Dương Tiễn, e rằng là di vật của vị Độc Nhãn Thiên Thú trong Thượng Cổ Thiên Đình kia.

Nhưng, điều Ngọc Đỉnh chân nhân không rõ là, với tu vi Đại La Kim Tiên của Dương Tiễn căn bản không thể chịu đựng được thiên nhãn đó, vậy hắn làm sao khống chế được Vô Song Thiên Nhãn?

Kỳ thực, đúng như Ngọc Đỉnh chân nhân suy đoán, với tu vi của Dương Tiễn quả thực không thể chịu đựng nổi, nhưng sau lưng Dương Tiễn lại là người đàn ông đang chúa tể Hồng Hoang.

Tô Dự!

Sau đại chiến Vu Yêu, Hạo Thiên Thượng Đế tiếp quản Thiên Đình, di vật thiên nhãn của vị Độc Nhãn Thiên Thú đầu tiên kia, liền bị Hạo Thiên Thượng Đế thu thập.

Sau đó, Tô Dự hợp nhất Tiên Đình và Thiên Đình, phát hiện ra sự tồn tại của thiên nhãn, bèn chờ Dương Tiễn ra đời rồi bắt đầu chuẩn bị.

Tô Dự đầu tiên tìm đến tộc Độc Nhãn Thiên Thú, từ trong cơ thể chín vạn con Độc Nhãn Thiên Thú, lặng lẽ lấy ra mỗi con một giọt tinh huyết.

Để báo đáp, Tô Dự đã rót vào cơ thể mỗi con Độc Nhãn Thiên Thú dược lực của một cây linh dược.

Ngay sau đó, Tô Dự đem chín vạn giọt tinh huyết luyện thành một giọt tinh huyết, để Dương Tiễn dùng «Cửu Chuyển Huyền Công» và «Cửu Chuyển Nguyên Công» luyện hóa.

Có giọt tinh huyết này, hai đại công pháp hộ thân, lại thêm sự giúp đỡ của Tô Dự, mới có thể triệt để luyện hóa thành công Vô Song Thiên Nhãn.

Sau bao nhiêu năm tu luyện, tinh khí thần của Dương Tiễn đã được mài giũa đến mức kiên nhận hơn người thường, lại thêm huyết mạch Hỗn Độn Ngoan Thạch hoàn chỉnh thuộc về mẫu thân Vân Hoa tiên tử Dao Cơ, cuối cùng đã hoàn toàn khống chế được Vô Song Thiên Nhãn.

Nhưng muốn hoàn toàn phóng thích uy lực của Vô Song Thiên Nhãn, lại có điều kiện tiên quyết.

Sau khi mở thiên nhãn, Dương Tiễn vung Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao, giơ thanh trường kiếm trong tay trái lên, tỏa ra dao động linh lực kinh khủng: "Ngọc Đỉnh, xem ra kiếm tu các ngươi cũng chỉ có vậy thôi?

Ngay cả một Đại La Kim Tiên hậu kỳ như bản quân cũng không đánh lại, Xiển giáo toàn là thứ rác rưởi thế này sao?" "Dương Tiễn, đừng có khoác lác, nếu có bản lĩnh, cứ việc chém giết bần đạo, đưa lên Phong Thần Bảng!

Nếu không thì..." Ngọc Đỉnh chân nhân không hề bị lời nói của Dương Tiễn ảnh hưởng, thản nhiên đáp lại.

Nghe vậy, Dương Tiễn cười khinh miệt: "Nếu không thì sao?

Ngươi giết được bản quân sao?

Ngươi dám giết bản quân, đưa bản quân lên Phong Thần Bảng sao?

Bản quân lên Phong Thần Bảng rồi thì sao?" "..." Ba câu hỏi dồn dập của Dương Tiễn, khiến trong mắt Ngọc Đỉnh chân nhân lóe lên một tia ấm ức, khóe miệng khẽ giật giật.

Hắn có thể giết Dương Tiễn không?

Đương nhiên, không thể!

Nếu không đã không kéo dài đến bây giờ!

Bỏ qua chuyện có thể hay không, hắn có dám giết Dương Tiễn không?

Đương nhiên, không dám!

Giết Dương Tiễn, đến lúc đó Thiên Đế Tô Dự nổi giận, đừng nói là lên bảng, thậm chí có khả năng ngay cả cơ hội luân hồi cũng không có!

Bỏ qua hai vấn đề trước, giết Dương Tiễn, Dương Tiễn lên Phong Thần Bảng rồi thì sao?

Dương Tiễn vốn là người của Thiên Đình, là cháu ngoại của Thiên Đế Tô Dự, tự nhiên sẽ hiệu lực cho Thiên Đình.

Lên hay không lên Phong Thần Bảng, căn bản không có bất kỳ khác biệt nào!

Nhiều nhất cũng chỉ là sau khi phong thần, Thiên Đế Tô Dự lãng phí chút công sức, xóa bỏ hạn chế của Phong Thần Bảng đối với Dương Tiễn, chỉ vậy mà thôi.

Chương 443

Thấy Ngọc Đỉnh chân nhân như vậy, Dương Tiễn khinh thường nói: "Thật là thầy nào trò nấy!

Xiển giáo các ngươi bề ngoài thì vênh váo hống hách, thực chất lại là một đám vô dụng, không có bản lĩnh!" Ở xa tận Thủ Dương Sơn trong Thái Thanh Cung, Nguyên Thủy nghe thấy lời Dương Tiễn, lập tức nổi giận mắng: "Thứ hỗn xược, không có giáo dưỡng!" Câu nói này của Dương Tiễn hoàn toàn là chỉ dâu mắng hòe, bao gồm cả tất cả mọi người của Xiển giáo, thân là người sáng lập Xiển giáo, Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên cũng nằm trong đó.

"Dương Tiễn, ngươi dám vũ nhục Xiển giáo ta!

Ngươi đang tìm chết!" Ngọc Đỉnh chân nhân lập tức có chút tức giận.

Dương Tiễn cười khẽ: "Vũ nhục?

Bản quân nói thật thôi, muốn giết bản quân, cứ động thủ đi!

Nếu có năng lực đó, đã sớm động thủ rồi!" "Thân là một kiếm tu, ngươi sợ rồi!

Ngươi sợ giết bản quân, ngươi cũng sẽ chết!

Ngươi sợ bản quân dùng thủ đoạn không chính đáng đánh giết ngươi, sau này ở Thiên Đình không còn mặt mũi!" "Dương Tiễn câm miệng!" Suy nghĩ trong lòng bị Dương Tiễn vạch trần, Ngọc Đỉnh chân nhân lập tức như con mèo bị giẫm phải đuôi, nổi giận đùng đùng, sát khí bùng lên, Trảm Thiên Kiếm ngưng tụ linh lực đáng sợ, hoàn toàn dung hợp với khí cơ của bản thân.

Nhân kiếm hợp nhất!

Từ khoảnh khắc này trở đi, Ngọc Đỉnh chân nhân chính là Trảm Thiên Kiếm, Trảm Thiên Kiếm chính là Ngọc Đỉnh chân nhân.

Dưới sự thi triển của bí thuật này, khí thế của Ngọc Đỉnh chân nhân tăng vọt, tu vi cũng trực tiếp bước ra một bước lớn!

Bán bộ Hỗn Nguyên Kim Tiên!

Dưới sự trợ giúp của cực phẩm tiên thiên linh bảo, Ngọc Đỉnh chân nhân đã một chân bước vào hàng ngũ Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Trong số các Đại La Kim Tiên của Đại Thương và Đại Chu, chỉ có Kim Linh Thánh Mẫu đạt đến cảnh giới này, ngay cả Quảng Thành Tử và Vô Đương Thánh Mẫu, cũng còn cách cảnh giới này một khoảng rất xa.

Có thể thấy, thực lực của Ngọc Đỉnh chân nhân lúc này, mạnh mẽ đến mức nào.

Đương nhiên, không phải Ngọc Đỉnh chân nhân và Kim Linh Thánh Mẫu giống nhau, đã tiếp xúc đến cảnh giới trảm thiện thi.

Bí thuật chung quy vẫn là bí thuật, có giới hạn thời gian.

Nhưng, bí thuật cũng đại biểu cho thực lực cá nhân.

Nhân kiếm hợp nhất, chỉ là bí thuật cơ sở nhất trong Kiếm Chi Pháp Tắc.

Ngọc Đỉnh chân nhân có thể lợi dụng "Nhân kiếm hợp nhất", đạt đến cảnh giới như hiện nay, có thể thấy lĩnh ngộ của Ngọc Đỉnh chân nhân trên Kiếm Chi Pháp Tắc mạnh đến mức nào!

Lúc này, Ngọc Đỉnh chân nhân giơ cao Trảm Thiên Kiếm trong tay, Trảm Thiên Kiếm mang theo quang ảnh ngút trời, quang ảnh không ngừng khuếch trương, phảng phất hình thành một thanh cự kiếm chém trời rạch đất.

Là đối thủ của Ngọc Đỉnh chân nhân, Dương Tiễn cảm nhận được dao động linh lực quanh thân Ngọc Đỉnh chân nhân lúc này mạnh mẽ nhất, nhưng trong mắt lại không có chút nào áp lực, ngược lại lóe lên từng đạo tinh quang: "Không ngờ lại thành công thật!" Muốn phóng thích uy lực lớn nhất của Vô Song Thiên Nhãn, dựa vào tu vi hiện tại của Dương Tiễn, cần phải tích lũy sức mạnh.

Không giống như khi tác chiến với Viên Hồng trước đây, "Thiên Nhãn Sát" mà hắn phóng ra, chỉ là đàm hoa nhất hiện.

Vì vậy Dương Tiễn cần kéo dài thời gian!

Ngọc Đỉnh chân nhân, từ đầu đến cuối đều cố gắng hết sức tránh đối đầu trực diện!

Chọc giận Ngọc Đỉnh chân nhân!

Vừa có thể giúp Dương Tiễn có được thời gian tích lũy sức mạnh, vừa có thể khiến Ngọc Đỉnh chân nhân chiến đấu chính diện với hắn!

Nhưng Ngọc Đỉnh chân nhân dù sao cũng là kiếm tu, tâm tính kiên định, Dương Tiễn hoàn toàn ôm tâm thái có thì tốt, không có cũng không sao.

Ngay cả Dương Tiễn cũng vạn lần không ngờ, hắn sẽ đâm trúng điểm yếu của Ngọc Đỉnh chân nhân!

Kiếm khí sắc bén dường như muốn xé rách trời đất Hồng Hoang, dao động sắc bén kinh khủng điên cuồng lan tràn, vô hình trung kèm theo kiếm thế đáng sợ, khiến hô hấp của Dương Tiễn không khỏi trở nên nặng nề.

Ngọc Đỉnh chân nhân đã hoàn toàn phẫn nộ!

Giống như Nhiên Đăng đạo nhân, không còn quan tâm đến bất cứ điều gì, muốn bất chấp mọi giá, chém giết Dương Tiễn, để chứng minh đạo tâm của mình!

Tình huống này, khiến Khương Tử Nha và Thân Công Báo đang ổn tọa điếu ngư đài ở Tam Sơn Quan nhíu mày, bất giác cùng lo lắng cho Dương Tiễn, sợ rằng lúc này Dương Tiễn bị Ngọc Đỉnh chân nhân giết chết, sẽ không biết ăn nói sao với Thiên Đế!

Nhưng đúng lúc này, con mắt thứ ba của Dương Tiễn sáng lên!

Lúc này, trong tay Dương Tiễn cầm Tam Tiên Lưỡng Nhận Đao và Tiên thiên cực phẩm linh bảo Huyền Thiên Kiếm, không ngừng rung động, phảng phất như đang hưng phấn.

Chỉ thấy, linh lực toàn thân Dương Tiễn bạo phát ra, rồi lập tức điên cuồng thu vào Vô Song Thiên Nhãn, tức thì Vô Song Thiên Nhãn càng thêm sáng ngời, phảng phất một vầng thái dương màu trắng, đang tỏa ra thứ quang hoa độc đáo giữa bầu trời kiếm khí ngập tràn.

"Ông ông ông!" Tam Tiên Lưỡng Nhận Đao và Huyền Thiên Kiếm phát ra tiếng ông minh khẽ khàng, theo Dương Tiễn vung lên, hai thứ thu lại, ẩn ước hình thành một tần suất độc đáo với Vô Song Thiên Nhãn ở mi tâm, linh lực hùng hậu tựa như núi lửa phun trào, cuồn cuộn bao trùm toàn bộ thân thể Dương Tiễn.

Khoảnh khắc tiếp theo, Dương Tiễn cùng Tam Tiên Lưỡng Nhận Đao, Huyền Thiên Kiếm, biến mất không còn dấu vết, thay vào đó là một con mãnh thú có con ngươi khổng lồ, thiên địa pháp tắc dũng động, phảng phất sinh vật độc nhất giữa trời đất.

Con Độc Nhãn Thiên Thú đầu tiên từ khi khai thiên tích địa?

Đúng vậy, đây chính là thần thông được triệu hoán từ Vô Song Thiên Nhãn của Dương Tiễn.

Dương Tiễn tuy không thể nhân kiếm hợp nhất như Ngọc Đỉnh Chân Nhân, nhưng trong cơ thể có huyết mạch Tiên thiên của Độc Nhãn Thiên Thú và Hỗn Độn Ngoan Thạch, đủ để chống đỡ cho

Dương Tiễn hoàn thành việc giải phóng uy lực mạnh nhất của Vô Song Thiên Nhãn.

Độc Nhãn Thiên Thú xuất hiện, khí thế bàng bạc đó cứng rắn phá tan kiếm thế đang khóa chặt Dương Tiễn.

Cùng với linh lực rót vào, thân hình Độc Nhãn Thiên Thú càng lúc càng rõ nét, quả thực giống hệt như thời thượng cổ Thiên Đình.

Nếu không phải Thượng cổ Thiên Đình đã sớm bị hủy diệt, Độc Nhãn Thiên Thú đã sớm vẫn lạc, mọi người chỉ bằng cảm giác mà nói, sẽ tưởng rằng đây là cuộc chiến đấu giữa Độc Nhãn Thiên Thú và một thanh thần kiếm.

Độc Nhãn Thiên Thú và Trảm Thiên Kiếm đối đầu từ xa, tỏa ra khí thế cường đại, nhất thời kinh động đến các chiến trường Đại La Kim Tiên khác, ai nấy đều lộ ra ánh mắt kinh hãi.

Cũng chỉ có cháu ngoại của Thiên Đế Tô Dự mới có bản lĩnh như vậy, có thể cùng Ngọc Đỉnh Chân Nhân tranh tài ngang sức.

Lúc này, trên người Độc Nhãn Thiên Thú hiện lên một nụ cười khinh miệt lạnh lùng: “Ngọc Đỉnh Chân Nhân, đa tạ đã cho bản quân thời gian để hoàn toàn thúc đẩy uy lực Vô Song Thiên Nhãn, coi như báo đáp, bản quân nhất định sẽ tiễn ngươi vào Phong Thần Bảng!” Nội tâm Ngọc Đỉnh Chân Nhân lúc này cũng dấy lên sóng to gió lớn, vạn vạn lần không ngờ Dương Tiễn thật sự có thể thi triển uy lực chân chính của Vô Song Thiên Nhãn, đó chính là uy lực cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên a!

Chuẩn Thánh, đã dính một chữ "Thánh", sức mạnh sở hữu có sự khác biệt một trời một vực so với Đại La Kim Tiên.

Chương 444

Ngọc Đỉnh Chân Nhân hiện giờ nhờ vào "nhân kiếm hợp nhất" đã đạt đến thăng hoa cực hạn, nhưng đó chung quy chỉ là nửa bước Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Nửa bước Hỗn Nguyên Kim Tiên cách Hỗn Nguyên Kim Tiên chân chính chỉ còn nửa bước, nhưng khoảng cách nửa bước này lại như trời với vực.

Nếu Ngọc Đỉnh Chân Nhân có thể bước vào Hỗn Nguyên Kim Tiên chân chính, lại há có thể để Dương Tiễn ngang ngược như vậy, sớm đã đánh cho hắn không còn chút sức lực chiến đấu nào, kéo theo hiệu ứng hồ điệp, kết thúc trường Phong Thần lượng kiếp này.

Tuy Ngọc Đỉnh Chân Nhân chỉ là nửa bước Hỗn Nguyên Kim Tiên, nhưng lại có thể cảm nhận được sự cường đại của Hỗn Nguyên Kim Tiên, cho nên có thể nhận ra, uy lực Vô Song Thiên Nhãn mà Dương Tiễn thi triển đã hoàn toàn vượt qua Đại La Kim Tiên, đạt đến tầng thứ Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Cộng thêm hai kiện cực phẩm Tiên thiên linh bảo, Ngọc Đỉnh Chân Nhân chưa đánh đã biết, lần đối đầu này tất bại không nghi ngờ, thậm chí có khả năng trực tiếp vẫn lạc, từ chân linh bị đưa lên Phong Thần Bảng!

Ngọc Đỉnh Chân Nhân không biết Dương Tiễn làm thế nào!

Nhưng Ngọc Đỉnh Chân Nhân lại biết Dương Tiễn có thể thúc đẩy Vô Song Thiên Nhãn, e rằng không thoát khỏi quan hệ với Thiên Đế Tô Dự!

Sự đã đến nước này, Ngọc Đỉnh Chân Nhân cũng biết không thể lùi, chỉ cần lùi một bước, tâm cảnh của hắn tất định sẽ phải chịu đả

kích chưa từng có, từ đó dẫn đến tâm ma đản sinh.

Đối với một người tu luyện, tâm ma xuất hiện còn biểu thị cho việc suy sụp không gượng dậy nổi, dậm chân tại chỗ.

Nhưng nếu không lùi, Ngọc Đỉnh Chân Nhân có khả năng sẽ trực tiếp vẫn lạc, nhất thời, nội tâm không khỏi run rẩy.

Không sai, chính như Dương Tiễn đã nói, hắn sợ rồi!

Lên Phong Thần Bảng, Dương Tiễn không sao cả!

Nhưng Ngọc Đỉnh Chân Nhân thì khác!

Dương Tiễn là cháu ngoại của Tô Dự, nhưng Ngọc Đỉnh Chân Nhân thì không!

Lúc này, nhìn Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Độc Nhãn Thiên Thú do Dương Tiễn hóa thành cũng không phát động bất kỳ công thế nào, vẫn đang ngưng tụ năng lượng, khí thế càng lúc càng dâng cao, thậm chí ảnh hưởng đến các trận đấu Đại La Kim Tiên khác.

Đây không phải lần đầu tiên Dương Tiễn hoàn toàn thi triển sức mạnh của Vô Song Thiên Nhãn!

Trước đó, Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên đã đặc biệt làm đối luyện cho Dương Tiễn, để hắn quen thuộc với sức mạnh của Vô Song Thiên Nhãn.

Cho nên, lần này thi triển sức mạnh Vô Song Thiên Nhãn, Dương Tiễn cũng không xuất hiện bất kỳ vấn đề khó chịu nào.

Nếu đây là lần đầu tiên Dương Tiễn thi triển sức mạnh Vô Song Thiên Nhãn, có lẽ sẽ không tạo thành đả kích hủy diệt cho Ngọc Đỉnh Chân Nhân, nhưng lần này cho dù Ngọc Đỉnh Chân Nhân không chết cũng phải trọng thương!

Tuy Dương Tiễn chỉ có sức mạnh Đại La Kim Tiên, nhưng Vô

Song Thiên Nhãn lại là di vật của Chuẩn Thánh.

Cộng thêm huyết mạch Tiên thiên của Độc Nhãn Thiên Thú và Hỗn Độn Ngoan Thạch trong cơ thể Dương Tiễn, hấp thụ nhiều thiên địa linh khí như vậy, uy lực đã thật sự tiến vào tầng thứ Hỗn Nguyên Kim Tiên.

"Giết!" Ngọc Đỉnh Chân Nhân cuối cùng không nhịn được nữa, biết rằng mình kéo dài thời gian càng lâu càng không có lợi.

Hắn quát lớn một tiếng, kiếm khí của Trảm Thiên Kiếm bạo phát, tựa như thủy triều từng đợt từng đợt dâng lên, cự kiếm càng lúc càng ngưng thực, mang theo kiếm thế đáng sợ, hung hăng chém xuống.

Mục tiêu: Dương Tiễn!

"Hừ!" Quang hoa trên người Độc Nhãn Thiên Thú chợt khựng lại, rồi lập tức không ngừng co rút, hừ lạnh một tiếng, đột nhiên bắn ra một luồng sáng chói lọi.

Bất chợt, toàn bộ năng lượng vật chất trong phạm vi chiến đấu đột nhiên ngưng đọng, ngay cả âm thanh cũng im bặt!

"Ầm ầm!" Ngay sau đó, một tiếng nổ lớn vang lên, nơi chùm sáng đi qua, không gian hoàn toàn sụp đổ, hóa thành hư vô, ngay cả kiếm khí lơ lửng trong không khí cũng bị tiêu diệt ngay lúc chùm sáng tiếp cận.

"Ngọc Đỉnh, hôm nay Phong Thần Bảng đã định sẵn tên ngươi rồi!" Giọng Dương Tiễn vang vọng, Độc Nhãn Thiên Thú lại liên tiếp bắn ra tám chùm sáng nữa, mỗi một chùm sáng đều ẩn chứa linh lực cường hãn, nhắm thẳng vào Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

"Vĩnh Hằng Chi Quang!" "Bần đạo dù có phải lên Phong Thần Bảng, cũng phải kéo theo một kẻ!" Cự kiếm từ trên trời giáng xuống, Ngọc Đỉnh Chân Nhân lựa chọn trực diện đối đầu chín chùm sáng

chói lọi, không hề né tránh mà cứng đối cứng với Dương Tiễn.

"Ầm ầm!" Chín chùm sáng chói lọi hung hăng va chạm vào thanh cự kiếm đó, cả bầu trời bỗng nhiên rung chuyển, dấy lên tiếng nổ đinh tai nhức óc.

Trong khoảnh khắc, tại nơi hai người giao phong xé ra một vết nứt khổng lồ, kiếm khí và chùm sáng va chạm, khiến vết nứt đó ngày càng lớn.

Hỗn độn linh khí tràn ra, trực tiếp dấy lên bão Hỗn Độn đáng sợ, không ngừng tàn phá.

May mà ở trên cao, nếu ở mặt đất, hoặc giữa không trung, e rằng sẽ trực tiếp ảnh hưởng đến toàn thể tướng sĩ bình thường ở Tam Sơn Quan, đến lúc đó tội nghiệt của Dương Tiễn và Ngọc Đỉnh Chân Nhân sẽ rất lớn.

Trên núi Thủ Dương, trong Thái Thanh Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy Dương Tiễn hóa thân thành Độc Nhãn Thiên Thú, Ngọc Đỉnh Chân Nhân liều mạng đối đầu, liền đột nhiên đứng bật dậy, cao giọng hô: "Không hay rồi!" Nói xong, Nguyên Thủy Thiên Tôn định ra tay từ xa, không trực tiếp đánh giết Dương Tiễn, thì ít nhất cũng phải chặn đứng thần thông của Dương Tiễn.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân chính là đệ tử của ông, ngoài Quảng Thành Tử ra, là đệ tử ông quan tâm nhất, há có thể để Ngọc Đỉnh Chân Nhân cứ thế lên bảng!

"Nhị đệ, không được!" Lúc này, Thái Thanh Thánh Nhân một tay giữ lấy Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngăn cản ông ta, chỉ thấy ông lắc đầu: "Nếu bây giờ ra tay, chúng ta sẽ không còn đường lui nữa!" "Nhưng đại huynh, một khi Ngọc Đỉnh chiến bại, Dương Tiễn thế tất sẽ gây ra hiệu ứng hồ điệp, đến lúc đó chúng ta cũng sẽ bại thôi!"

Nguyên Thủy Thiên Tôn lo lắng nói.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân trầm giọng nói: "Nếu bây giờ có thể có Chuẩn Thánh nhúng tay, kết thúc trận chiến ở tầng Đại La Kim Tiên, có thể xoay chuyển cục diện bại trận!" "Hiện nay, phần lớn Chuẩn Thánh trong Hồng Hoang thiên địa đều ở Thiên Đình, tán tu bình thường nhiều nhất cũng chỉ ở cảnh giới Đại La Kim Tiên!" Chuẩn Đề Đạo Nhân nhíu chặt mày.

Thái Thanh Thánh Nhân vuốt râu: "Xem ra đã đến lúc để hắn ra tay rồi!" "Ai?" Nghe lời của Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân đều sững sờ, trong lòng tức thì dâng lên một tia vui mừng, không hẹn mà cùng hỏi.

"Lục Áp!" Thái Thanh Thánh Nhân chậm rãi thốt ra hai chữ.

"Lục Áp!?" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân thần sắc sững sờ.

Thái Thanh Thánh Nhân gật đầu: "Không sai!

Lục Áp là con trai út của Đế Tuấn năm xưa, bao nhiêu năm qua đều âm thầm phục hưng Yêu tộc, chính cái gọi là kẻ thù của kẻ thù là bạn, lần trước sau khi chúng ta cùng Thiên Đế Tô Dự định ra ước hẹn, bản thánh đã lặng lẽ đi tìm Lục Áp!" "Hiện nay Thiên Đình không ngừng thu nạp cường giả, những người trước kia đi theo Lục Áp có đến tám phần đã đầu quân dưới trướng Thiên Đế Tô Dự, cho nên oán niệm của Lục Áp đối với Thiên Đế Tô Dự không hề nhỏ!" Thái Thanh Thánh Nhân từ từ kể: "Thêm vào oán niệm giữa Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Tô Dự năm xưa, cho nên bản thánh đã lấy điều kiện giúp đỡ Yêu tộc, Lục Áp đã vui vẻ đồng ý ra tay lần này!" "Nhưng tu vi của Lục Áp đã hoàn mỹ Hỗn Nguyên Kim Tiên chưa?" Nguyên Thủy Thiên Tôn ngưng giọng hỏi.

Thái Thanh Thánh Nhân lắc đầu: "Đương nhiên là chưa, tấn thăng

cường giả Chuẩn Thánh, há lại dễ dàng như vậy!" "Vậy hắn ra tay thì có ý nghĩa gì?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân không hiểu hỏi.

Thái Thanh Thánh Nhân liếc nhìn Tiếp Dẫn Đạo Nhân một cái: "Ngươi còn nhớ sau khi sư tôn giảng đạo năm xưa, Tiên Thiên Hồ Lô xuất thế không?" "Đương nhiên nhớ!

Đế Tuấn đã được một trong những hồ lô đó!" Chuẩn Đề Đạo Nhân gật đầu.

Nhắc đến việc này, trong mắt Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân loé lên một tia hàn quang mãnh liệt, năm xưa hai người vốn có thể được một trong những hồ lô đó, nhưng vì sự tồn tại của Tô Dự mà phải trả lại.

Thái Thanh Thánh Nhân nói: "Hồ lô mà Đế Tuấn lấy được sở hữu một đạo Tiên thiên Canh Kim bản nguyên, thai nghén ra một kiện pháp bảo vô cùng đáng sợ, Trảm Tiên Phi Đao!

Uy lực của đao này vô cùng đáng sợ, có thể lấy đầu người, không thể tái sinh, trong cùng cấp bậc gần như không ai có thể chống lại." "Cái gì?" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân đều kinh hãi.

Chương 445

"Ngoài ra, Lục Áp còn có một kiện pháp bảo khác, tên là Đinh Đầu Thất Tiễn Thư, trên đó ghi lại dị thuật trớ chú "Đinh Đầu Thất Tiễn", thực sự là cấm thuật tà độc và khủng bố nhất, giết người vô hình, thuộc loại hàng đầu chú thuật, dùng cách đâm hình nhân cỏ để nguyền rủa giết chết kẻ địch." Thái Thanh Thánh Nhân kể.

Thật đáng sợ!

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân hoàn toàn kinh ngạc, vạn vạn lần không ngờ thế gian lại có loại thần thông như vậy.

Thái Thanh Thánh Nhân chắc nịch nói: "Cho nên Lục Áp tuy chỉ là nửa bước Hỗn Nguyên Kim Tiên, nhưng dưới Hỗn Nguyên Kim Tiên không ai có thể đối phó!" "Thái Thanh đạo hữu, còn đợi gì nữa?

Mau để Lục Áp ra tay đi!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân có chút không đợi được nữa, hiện nay Địa Tạng đang ở trong tình thế nguy hiểm, nếu Lục Áp có thể ra tay, lợi dụng Đinh Đầu Thất Tiễn Thư, cho dù không thể khiến Đa Bảo Đạo Nhân vẫn lạc, cũng hoàn toàn có thể ngăn cản hắn.

Thái Thanh Thánh Nhân không trả lời Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân, trầm mặc một lúc.

Không sai, Thái Thanh Thánh Nhân vốn không định giúp Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân, nhưng trận chiến này, ông ta cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn, và Tiếp Dẫn Đạo Nhân cùng Chuẩn Đề Đạo Nhân phúc họa tương y, cũng không có lựa chọn nào khác.

"Đại huynh, Ngọc Đỉnh sắp không chịu nổi nữa rồi!

Mau ra lệnh cho Lục Áp ra tay đi!" Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn phát hiện tình hình của Ngọc Đỉnh Chân Nhân, vội vàng thúc giục.

Thái Thanh Thánh Nhân nhíu mày, rồi cũng không do dự nữa, trực tiếp truyền tin cho Lục Áp Đạo Nhân, bảo hắn lập tức ra tay.

Lục Áp Đạo Nhân sau khi đạt thành hiệp nghị với Thái Thanh Thánh Nhân, đã sớm đến Tam Sơn Quan, vẫn luôn ẩn nhẫn không ra, nay nhận được mệnh lệnh của Thái Thanh Thánh Nhân, liền lập tức nhảy ra, với tốc độ cực nhanh lao đến chiến trường của Dương Tiễn và Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

"Ầm ầm ầm!" Giờ phút này, trên cao quang hoa lan tràn, kiếm khí huyên náo, không gian không ngừng sụp đổ.

Bất luận là Dương Tiễn hay Ngọc Đỉnh Chân Nhân, linh lực của cả hai hiện tại đều đã xuất ra đến cực hạn, bây giờ so đấu là xem ai không kiên trì nổi trước.

Nếu Dương Tiễn không kiên trì nổi, Ngọc Đỉnh Chân Nhân có thể sống sót, không cần lên Phong Thần Bảng!

Nếu Ngọc Đỉnh Chân Nhân không kiên trì nổi, vậy Dương Tiễn sẽ thừa thắng truy kích, trực tiếp chém giết Ngọc Đỉnh Chân Nhân, tiễn lên Phong Thần Bảng!

Bởi vì Dương Tiễn tu luyện 《Cửu Chuyển Huyền Công》 và 《Cửu Chuyển Nguyên Công》, bất luận là hồi phục linh lực hay cường độ nhục thân, đều không phải Ngọc Đỉnh Chân Nhân có thể sánh bằng.

"Bảo bối, xin mời xoay người!" Lúc này, một giọng nói đột ngột vang lên, một luồng kim quang xoay tròn, hướng về phía Dương Tiễn chém tới.

Tức thì, Dương Tiễn cảm thấy toàn thân lạnh buốt, nhưng cũng biết hiện tại đang là thời khắc mấu chốt, có thể đánh giết Ngọc Đỉnh Chân Nhân hay không là ở chiêu này, nếu lúc này từ bỏ, chẳng khác nào công dã tràng!

Trong phút chốc, Dương Tiễn gầm lên một tiếng, không biết kẻ đột nhiên tấn công là ai, nhưng muốn hắn chết, thì phải trả giá đắt!

"Giết!" Dương Tiễn gầm lên một tiếng, tinh khí thần trong cơ thể lại bùng nổ, năng lượng cuồn cuộn rót vào chùm sáng, tạm thời có được thời gian nghỉ ngơi.

Khi Dương Tiễn chuẩn bị phản kích đòn tấn công bất ngờ kia, một bóng người đã vượt qua từng lớp không gian, khí tức bàng bạc công kích luồng kim quang đó.

"Keng!" Một tiếng vang giòn tan, chỉ thấy luồng kim quang kia bị đánh bay, người chắn trước mặt Dương Tiễn chính là...

Viên Hồng!

Đúng vậy, vào thời khắc nguy cấp, Viên Hồng trực tiếp bạo phát, một gậy quét ngang, quét bay đối thủ, sau đó lao lên phía trước Dương Tiễn, cứng rắn chặn đứng đòn tấn công kia.

Ba mươi ba tầng trời, Thiên Đế Điện.

"Tiễn nhi!" Nhìn thấy Trảm Tiên Phi Đao ở Tam Sơn Quan chém về phía Dương Tiễn, Dao Cơ kinh hô một tiếng, trong đôi mắt đẹp tràn ngập vẻ lo lắng mãnh liệt.

"Hay cho một thanh Trảm Tiên Phi Đao!" Trong mắt Tô Dự cũng toàn là vẻ lạnh băng, không ngờ Lục Áp Đạo Nhân lại nhúng tay vào lúc này, vốn không định cạn tàu ráo máng, ra tay với Lục Áp Đạo Nhân, bây giờ xem ra, mình đã quá nhân từ rồi!

"Nếu đã muốn chơi, hôm nay bản đế sẽ cho các ngươi biết thế nào

gọi là trộm gà không được còn mất nắm gạo!" "Tứ Hải Long Vương nghe lệnh!" Nói rồi, Tô Dự dùng linh hồn truyền âm cho Tứ Hải Long Vương: "Trẫm lệnh cho các ngươi bốn người, mang theo Thủy Tinh Cung của mình, giết đến Tam Sơn Quan, trước trừ Lục Áp, sau chém đệ tử Xiển giáo, Nhân giáo, Tây phương Phật môn, một kẻ không tha, giết không tha!" "Vi thần tuân mệnh!" Tứ Hải Long Vương lập tức hồi đáp, rồi trực tiếp thúc đẩy Thủy Tinh Cung của mình, thu vào lòng bàn tay.

"Gầm!" Trên Tứ Hải, cùng lúc không hẹn mà vang lên một tiếng rồng ngâm, chỉ thấy bốn con Ngũ Trảo Kim Long bay lên trời, trực tiếp bay về phía Tam Sơn Quan.

"Thiên Đế Tô Dự, ngươi đã vi phạm ước hẹn của chúng ta!" Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân lập tức nhận ra sự xuất hiện của Tứ Hải Long Vương, vội vàng truyền tin cho Tô Dự.

"Bớt lời thừa, trẫm chỉ đồng ý với các ngươi không xuất động cường giả Chuẩn Thánh của Thiên Đình, chứ khi nào đồng ý không xuất động Đại La Kim Tiên!" Tô Dự lạnh lùng đáp.

Một câu nói, có thể nói là đã nắm được kẽ hở trong ước hẹn, Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân trực tiếp bị nghẹn họng, không nói nên lời.

Từ đầu đến cuối ngay cả Đại Đạo cũng không có phản ứng, cũng chứng tỏ việc làm của Tô Dự không vi phạm ước hẹn.

"Gầm!" "Gầm!" "Gầm!" "Gầm!" Bốn tiếng rồng ngâm cuồn cuộn lan khắp Tam Sơn Quan, trong nháy mắt, bốn người mang theo Thủy Tinh Cung, tức thì bao vây Lục Áp Đạo Nhân vừa mới triệu hồi Trảm Tiên Phi Đao.

"Viên Hồng, không sao chứ!?" Thấy Tứ Hải Long Vương đến,

Dương Tiễn mới thở phào nhẹ nhõm, lại tiếp tục duy trì linh lực xuất ra, truyền âm hỏi Viên Hồng.

"Không sao, Trảm Tiên Phi Đao kia tuy mạnh, nhưng chúng ta tu luyện 《Cửu Chuyển Huyền Công》, muốn phá vỡ nhục thân của ta, căn bản không thể!" Chặn được Trảm Tiên Phi Đao, Viên Hồng liền lập tức quay lại đối mặt với đối thủ của mình, hắn biết rõ lúc này không thể lơ là, nếu không sẽ trực tiếp dẫn đến cả bàn cờ đều thua!

Viên Hồng có chút khinh bỉ nói: "Cũng là tiền bối của Yêu tộc ta, lại vô sỉ hạ lưu như vậy!" "Lần này đa tạ rồi!

Ta nợ ngươi một ân tình!" Dương Tiễn không khỏi thở hổn hển, nếu vừa rồi không có Viên Hồng đỡ giúp một đòn kia, phiền phức của hắn sẽ không nhỏ.

Nhẹ thì bị thương, đồng thời mất đi một đòn quyết định thắng bại với Chân Nhân; nặng thì bị trọng thương, mất đi sức chiến đấu, thậm chí có khả năng gây ra hiệu ứng hồ điệp.

"Ta sợ chết lắm, ta không có đối thủ!" Viên Hồng thản nhiên nói một câu.

Lúc này, Tứ Hải Long Vương sát khí lẫm liệt nhìn chằm chằm Lục Áp Đạo Nhân, long uy không ngừng ép về phía Lục Áp Đạo Nhân.

Ngao Quảng lạnh lùng quát: "Lục Áp, chúng ta phụng mệnh Đại Thiên Tôn, đặc biệt đến chém giết ngươi, tiễn ngươi lên Phong Thần Bảng!" "Bằng các ngươi?

Tưởng mình là Chúc Long sao?" Đối mặt Tứ Hải Long Vương, Lục Áp Đạo Nhân không hề sợ hãi, dù sao hai đại pháp bảo của hắn không phải để trưng.

"Đại ca, đừng nói nhảm với hắn nhiều thế!

Động thủ đi, nhiệm vụ Đại Thiên Tôn giao cho chúng ta, không chỉ có một mình Lục Áp!" Nam Hải Long Vương Ngao Khâm nói.

"Động thủ!" Ngao Quảng ra lệnh.

Linh lực trong cơ thể Tứ Hải Long Vương cuộn trào ra, Thủy Tinh Cung lơ lửng trên đỉnh đầu, thi triển từng đạo thần thông, đánh về phía Lục Áp Đạo Nhân.

"Bảo bối xin mời xoay người!" Vừa dứt lời, Trảm Tiên Phi Đao trên tay Lục Áp Đạo Nhân xoay tròn bay ra, từng đạo sóng linh lực ngưng tụ trên đó, khuếch tán ra, nhắm thẳng vào Đông Hải Long Vương Ngao Quảng.

"Keng!" Ngay khi Trảm Tiên Phi Đao sắp chém lên đầu Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, Thủy Tinh Cung trực tiếp hạ xuống, chặn đứng Trảm Tiên Phi Đao, khiến nó không thể hạ xuống thêm chút nào.

Chương 446

"Cái gì?" Nhìn Trảm Tiên Phi Đao bị Thủy Tinh Cung chặn lại, Lục Áp Đạo Nhân tức thì kinh hãi, vạn vạn lần không ngờ Thủy Tinh Cung cỏn con của Long tộc lại có thể chặn được Trảm Tiên Phi Đao!

Hắn đâu biết, Thủy Tinh Cung tuy là luyện chế hậu thiên, nhưng Tô Dự nể tình Long tộc theo mình, lập được không ít công lao hiển hách, nên đã mượn Càn Khôn Đỉnh của Nữ Oa Nương Nương, biến Thủy Tinh Cung từ Hậu thiên linh bảo thành Tiên thiên linh bảo.

"Ầm!" Cùng lúc đó, thần thông của Tứ Hải Long Vương hung hăng oanh kích lên người Lục Áp Đạo Nhân, khiến hắn phun ra một ngụm máu tươi nóng hổi.

"Các huynh đệ, thu Trảm Tiên Phi Đao!" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng dùng linh lực cường đại thúc đẩy Thủy Tinh Cung hút chặt Trảm Tiên Phi Đao, ra hiệu cho Thủy Tinh Cung của ba Long Vương còn lại nhân cơ hội trấn áp Trảm Tiên Phi Đao.

"Vút!" Nghe vậy, Lục Áp Đạo Nhân không màng thương thế của mình, lập tức cưỡng ép triệu hồi Trảm Tiên Phi Đao, rồi lại bị Tây Hải Long Vương Ngao Thuận oanh kích.

Long tộc là một trong Tiên thiên tam tộc, Lục Áp Đạo Nhân là Kim Ô, cả hai đều thuộc cùng một tầng thứ thần thú.

Long tộc chưởng quản hải vực thiên hạ, thuộc Thủy; Kim Ô sinh ra ở Thái Dương Tinh, thuộc Hỏa!

Thần long và Kim Ô, cùng cảnh giới, đơn đả độc đấu thật sự khó phân thắng bại!

Nhưng đừng quên, bây giờ Tứ Hải Long Vương không phải đơn

đả độc đấu, mà là quang minh chính đại vây đánh!

Trảm Tiên Phi Đao của Lục Áp Đạo Nhân lại bị Thủy Tinh Cung của Tứ Hải Long Vương khắc chế gắt gao, một khi phóng ra, dưới sự hợp lực của bốn tòa Thủy Tinh Cung, Trảm Tiên Phi Đao tất định sẽ bị trấn áp.

"Đinh Đầu Thất Tiễn!" Lúc này, Lục Áp Đạo Nhân lấy ra kiện pháp bảo khác, linh lực cuồn cuộn rót vào Đinh Đầu Thất Tiễn Thư, bốn thân rồng nhỏ bé hiện lên trên Đinh Đầu Thất Tiễn Thư, linh lực ngưng tụ thành mũi tên, trực tiếp xuyên qua thân thể.

Đinh Đầu Thất Tiễn, khi thi triển ở cự ly gần, phải lấy một đạo năng lượng của người bị thuật làm chủ; khi thi triển ở cự ly xa, phải có vật phẩm chứa khí huyết của đối phương, ví dụ như tóc, quần áo, v.v.

"Thủy Tinh Hộ Thể!" Ngay lúc Đinh Đầu Thất Tiễn Thư hiện ra, Tứ Hải Long Vương liền cảm nhận được nguy cơ chưa từng có, vội vàng thúc đẩy Thủy Tinh Cung bảo vệ bản thân.

Trước đó, Thiên Đế Tô Dự đã dặn dò, nhất định phải cẩn thận Đinh Đầu Thất Tiễn Thư, nếu Lục Áp Đạo Nhân thi triển, lập tức thúc đẩy Thủy Tinh Cung, mới có thể chống lại uy lực của "Đinh Đầu Thất Tiễn".

"Ông ông ông!" Mũi tên linh lực xuyên qua bốn thân rồng trên Đinh Đầu Thất Tiễn Thư, vô hình trung có bốn luồng sức mạnh quỷ dị khó lường, oanh kích về phía Tứ Hải Long Vương, làm Thủy Tinh Cung rung lên ông ông.

Kéo dài mười hơi thở, bốn luồng sức mạnh khó lường đó mới tan biến, Thủy Tinh Cung lại lượn lờ phía trên.

"Vút!" Lúc này, Trảm Tiên Phi Đao lại một lần nữa xé rách không

gian, giết về phía Đông Hải Long Vương Ngao Quảng.

Lần này, Lục Áp Đạo Nhân đã học khôn ra, thúc đẩy khẩu quyết của Trảm Tiên Phi Đao, từ cao giọng đổi thành thấp giọng.

Thêm vào đó, Tứ Hải Long Vương vừa mới thúc đẩy Thủy Tinh Cung kết thúc phòng ngự, cho dù Đông Hải Long Vương Ngao Quảng phát hiện Trảm Tiên Phi Đao tấn công, cũng hoàn toàn không thể lập tức tiến hành phòng ngự lần nữa.

Đây chính là cơ hội tuyệt vời để đánh giết!

Lục Áp Đạo Nhân không giống những kẻ của Xiển giáo, Nhân giáo, Tây phương Phật môn, sợ hãi sự báo thù của Thiên Đế Tô Dự, mà e dè với người của Thiên Đình.

Từ đòn tấn công vừa rồi có thể thấy, Lục Áp Đạo Nhân muốn giết Dương Tiễn.

Phải biết Dương Tiễn là cháu ngoại của Thiên Đế Tô Dự, Lục Áp Đạo Nhân ngay cả Dương Tiễn cũng dám giết, huống chi là Đông Hải Long Vương Ngao Quảng!

"Chết tiệt!" Thủy Tinh Cung lơ lửng, Trảm Tiên Phi Đao xé rách không gian xuất hiện trong tầm mắt của Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, tức thì cả người cảm nhận được một cảm giác tử vong cực hạn.

"Gầm!" Ngao Quảng không hổ là Đông Hải Long Vương, vào thời khắc ngàn cân treo sợi tóc, đã thể hiện phản ứng tốt nhất, cả người trực tiếp hóa thành bản thể, Ngũ Trảo Kim Long gầm lên một tiếng, bay thẳng lên trời.

Lúc này, ba vị Long Vương còn lại cũng phát hiện ra Trảm Tiên Phi Đao, trong nháy mắt ba con rồng lập tức linh lực dâng trào, bạo phát thần thông Long tộc, hung hăng công kích Lục Áp Đạo Nhân.

Vi Ngụy cứu Triệu!

Nhưng ba vị Long Vương vạn vạn lần không biết, Trảm Tiên Phi Đao, kiện pháp bảo này quan trọng nhất là lấy đầu người, đối với chủ nhân không có tăng phúc đặc biệt mạnh mẽ.

Cho nên có hay không có Trảm Tiên Phi Đao trong tay, đối với Lục Áp Đạo Nhân căn bản không quan trọng.

Điều đó cũng có nghĩa là kế Vi Ngụy cứu Triệu của ba vị Long Vương căn bản không thành công!

Nhưng mà, tốc độ của Trảm Tiên Phi Đao tuy nhanh, cũng không thể so với Đông Hải Long Vương Ngao Quảng trong trạng thái bản thể.

"Keng!" Khi Đông Hải Long Vương Ngao Quảng kéo dãn khoảng cách với Trảm Tiên Phi Đao, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng đột nhiên dừng lại, Trảm Tiên Phi Đao hung hăng chém lên Đông Hải Thủy Tinh Cung.

"Lục Áp, hôm nay ngươi chắc chắn phải chết!" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng liên tiếp bị nhắm vào, cũng tức giận từ trong lòng, tu vi Đại La Kim Tiên đỉnh phong đột nhiên bạo phát hoàn toàn, không hề lưu thủ.

"Ầm!" Cùng lúc đó, Nam Hải Long Vương Ngao Khâm, Bắc Hải Long Vương Ngao Thuận, Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận toàn thân cũng tỏa ra sóng linh lực mãnh liệt, tuy có chút chênh lệch với Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, nhưng cũng đều là Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

"Thủy Tinh Tứ Long Cấm!" Trong khoảnh khắc, Tứ Hải Long Vương hai tay đánh ra một con Kim Long gầm thét, với thế sét đánh không kịp bưng tai lao vào Thủy Tinh Cung, tức thì trong Thủy Tinh

Cung dấy lên vạn ngàn sóng biển, trực tiếp bao trùm phong tỏa Trảm Tiên Phi Đao.

"Không hay rồi!" Nhìn bốn tòa Thủy Tinh Cung vây quanh Trảm Tiên Phi Đao, Lục Áp Đạo Nhân tức thì sắc mặt kịch biến, vội vàng bạo phát sức mạnh mạnh nhất, cuồn cuộn rót vào Đinh Đầu Thất Tiễn Thư, thi triển "Đinh Đầu Thất Tiễn" quỷ dị lên Tứ Hải Long Vương.

Lục Áp Đạo Nhân rõ ràng một khi Trảm Tiên Phi Đao bị trấn áp, thì Tứ Hải Long Vương sở hữu Thủy Tinh Cung sẽ hoàn toàn đứng ở thế bất bại, việc hắn bị chém giết là chuyện chắc như đinh đóng cột, chỉ là vấn đề sớm muộn.

Cùng một lúc, Tứ Hải Long Vương cũng phát hiện ra ý đồ của Lục Áp Đạo Nhân, bốn người trong lòng đều hoảng hốt, Nam Hải, Bắc Hải, Tây Hải tam đại Long Vương đều lập tức hóa thành bản thể.

"Gầm!" "Gầm!" "Gầm!" Ba tiếng rồng ngâm kinh thiên động địa vang lên, rồi bốn con Ngũ Trảo Kim Long bay lên, trực tiếp chui vào Thủy Tinh Cung.

"Ông!" Tứ Hải Long Vương tiến vào Thủy Tinh Cung, Thủy Tinh Cung đột nhiên rung chuyển, bạo phát một gợn sóng màu vàng, trực tiếp phản chấn về phía Lục Áp Đạo Nhân.

"Ầm!" Gợn sóng màu vàng mang theo long uy cường đại dị thường, cùng với linh lực cuồn cuộn, trực tiếp va chạm vào Lục Áp Đạo Nhân, tức thì ngắt quãng việc hắn thi triển "Đinh Đầu Thất Tiễn".

"Gầm!" Bốn tiếng rồng ngâm từ trong Thủy Tinh Cung vang lên, đột nhiên hóa thành bốn con Thủy Tinh Thần Long, nhân lúc Trảm Tiên Phi Đao xoay tròn, trực tiếp quấn chặt lấy nó.

“Keng keng keng...” Trảm Tiên Phi Đao không ngừng cắt vào Thủy Tinh Thần Long, nhưng chỉ phát ra tiếng kim loại va chạm vang dội, không hề có chút máu tươi nào chảy ra, nhiều nhất cũng chỉ hiện ra vài vết trắng.

“Trấn áp!” Bốn tiếng rồng ngâm lại vang lên, tức thì bốn con Thủy Tinh Thần Long quấn chặt lấy Trảm Tiên Phi Đao, dâng lên một luồng ánh sáng thủy tinh chói lọi huy hoàng.

Khi ánh sáng thủy tinh biến mất, bốn con Thủy Tinh Thần Long ban đầu đã biến mất, thay vào đó chỉ còn lại một tòa Thủy Tinh Cung khổng lồ, Tứ Hải Long Vương không biết từ lúc nào đã xuất hiện ở bốn phía.

“Lục Áp, không có Trảm Tiên Phi Đao, ngươi còn bao nhiêu bản lĩnh!” Đông Hải Long Vương Ngao Quảng nhìn Lục Áp Đạo Nhân như hổ rình mồi, ba vị Long Vương còn lại cũng từ từ bắt đầu thu hẹp vòng vây.

“Ha ha ha!” Ánh mắt Lục Áp Đạo Nhân lóe lên từng tia sáng: “Tốt, hôm nay bản tọa lại muốn xem xem Tứ Đại Long Vương xưng bá Tứ Hải rốt cuộc lợi hại đến đâu!” “Quạ!” Một tiếng kêu dài khó nghe chói tai vang lên, nhiệt độ xung quanh đột nhiên tăng cao, bản thể Tam Túc Kim Ô của Lục Áp Đạo Nhân xuất hiện sau lưng, rồi Kim Ô Thần Viêm hừng hực ngút trời bùng lên.

“Kim Ô Thần Viêm?

Ha ha!” Tứ Hải Long Vương thấy Lục Áp Đạo Nhân thi triển bản thể thần thông, bốn người nhìn nhau cười, chưởng quản Tứ Hải bao nhiêu năm, ở phương diện khác không dám nói lợi hại đến đâu, nhưng ở tầng thứ Thủy, dám nói ngay cả Chuẩn Thánh Hỗn Nguyên Kim Tiên bình thường cũng không phải là đối thủ của họ.

Chương 447

Thủy, vừa hay khắc chế Hỏa.

"Rào rào!" Xung quanh Tứ Hải Long Vương hiện lên từng tiếng sóng biển cuồn cuộn, mang theo linh lực đáng sợ, thao thao không ngừng lan ra.

"Nhất Nguyên Trọng Thủy?!" Lúc này, Lục Áp Đạo Nhân nhận ra sóng văn màu xanh lam lan tràn quanh Tứ Hải Long Vương, sắc mặt đột nhiên kịch biến.

"Lục Áp, chuẩn bị đi chết đi!" Lúc này, Tứ Hải Long Vương đồng thời ra tay, sóng biển dâng lên, ẩn chứa tiếng rồng ngâm cuồn cuộn, trong nháy mắt oanh kích lên người Lục Áp Đạo Nhân.

"Phụt!" Kim Ô Thần Viêm dưới Nhất Nguyên Trọng Thủy, trực tiếp bị hòa tan sạch sẽ, khiến Lục Áp trong nháy mắt cứng rắn nhận một đòn thần thông của Tứ Hải Long Vương, trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi.

"Giết!" Sau khi bị trọng thương, trong mắt Lục Áp hiện lên vẻ tuyệt vọng, nhưng vẫn hét lớn một tiếng, Kim Ô Thần Viêm cuồn cuộn ra, ấn quyết khắp động, cả người hóa thành một vầng mặt trời rực rỡ, tất cả linh lực đều bạo phát trong khoảnh khắc.

"Kim Ô Liệt Dương Bạo!" "Cửu Long Băng Phong!" Dẫn đầu là Đông Hải Long Vương, tam đại Long Vương lần lượt thi triển cùng một loại thần thông, Nhất Nguyên Trọng Thủy dấy lên từng lớp sóng triều, không ngừng va chạm vào Kim Ô Thần Viêm cuồn cuộn đó.

"Xèo xèo xèo..." Vô tận hơi nước bị bốc hơi, vô lượng Kim Ô Thần Viêm không ngừng bị dập tắt, bên này mất bên kia được, Nhất Nguyên Trọng Thủy cũng ép vầng mặt trời rực rỡ kia chỉ còn lại

khoảng cách chưa đầy một mét.

"Gầm!" Bốn tiếng rồng ngâm vang lên, Nhất Nguyên Trọng Thủy ngưng tụ ra ba mươi sáu con băng long, trực tiếp xuyên qua Lục Áp Đạo Nhân.

"Ầm ầm ầm!" Ngay lúc ba mươi sáu con băng long xuyên qua Lục Áp Đạo Nhân, chúng liên tiếp nổ tung.

Cùng lúc đó, Nhất Nguyên Trọng Thủy trực tiếp hòa tan vầng mặt trời rực rỡ do Lục Áp Đạo Nhân hóa thành, khiến Lục Áp Đạo Nhân trong nháy mắt bị Nhất Nguyên Trọng Thủy bao bọc.

Băng tiết bùng nổ, dung nhập vào Nhất Nguyên Trọng Thủy, tức thì khiến Nhất Nguyên Trọng Thủy ngưng tụ thành băng, trực tiếp đóng băng Lục Áp Đạo Nhân bên trong.

"Lục Áp, niệm tình phụ thân ngươi là Đế Tuấn, bản vương cho ngươi một cơ hội để lại di ngôn!" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng hai mắt lạnh lùng nhìn Lục Áp Đạo Nhân, ngữ khí tràn đầy sát khí, không một chút dây dưa.

Bị đóng băng, Lục Áp Đạo Nhân phá lên cười lớn: "Long tộc cũng là Tiên thiên tam tộc, lẽ nào cam nguyện làm chó săn cho Tô Dự sao?" "To gan, dám sỉ nhục Thiên Đế Tô Dự, ngươi đang tự tìm đường chết!" Nam Hải Long Vương Ngao Khâm giận dữ nói.

Đông Hải Long Vương Ngao Quảng xua tay, ra hiệu cho Nam Hải Long Vương Ngao Khâm không nên manh động, ánh mắt từ đầu đến cuối không hề thay đổi, vẫn luôn nhìn chằm chằm Lục Áp Đạo Nhân: "Lục Áp, tính tình của Đại Thiên Tôn thế nào?

Long tộc chúng ta biết rõ, dù ngươi có khích bác ly gián, cũng không thể phá hoại việc Long tộc là một phần của Thiên Đình!" "Thật trung thành a!" Lục Áp Đạo Nhân hai mắt lóe sáng, vẻ khinh miệt hiện

rõ trên mặt: "Không có tôn nghiêm mà Long tộc nên có, Yêu tộc ta lấy làm hổ thẹn!" "Đại ca, đừng nói nhảm với hắn nữa!

Trực tiếp giết là được rồi!" Giữa hai hàng lông mày của Bắc Hải Long Vương Ngao Thuận cũng có chút bất mãn, hiển nhiên đối với thái độ của Lục Áp Đạo Nhân, hoàn toàn không sáng suốt.

"Thôi vậy!

Nếu ngươi muốn chết, vậy bản vương cũng thành toàn cho ngươi!" Đông Hải Long Vương bất đắc dĩ lắc đầu: "Đừng quên, sau khi chết, ngươi vẫn phải hiệu lực cho Thiên Đình!" Ngay sau đó, Tứ Hải Long Vương đồng thời đánh ra một đạo ấn quyết, chìm vào lớp băng đang phong tỏa Lục Áp Đạo Nhân.

"Ầm!" Toàn bộ tinh không, băng tiết bùng nổ, chỉ thấy Lục Áp Đạo Nhân vốn đang trong trạng thái bị đóng băng trực tiếp bị phân liệt thành nhiều mảnh, cùng với sự tan chảy của băng tuyết, thân thể Lục Áp Đạo Nhân cũng quỷ dị bị luyện hóa đi.

Trong Hồng Hoang, từ nay về sau sẽ không còn Lục Áp Đạo Nhân nữa!

"Ông ông ông!" Lúc này, Phong Thần Bảng trên ba mươi ba tầng trời rung động, vô hình trung giáng xuống một chùm sáng, trong thời gian ngắn đã giáng xuống Tam Sơn Quan, trực tiếp bao phủ chân linh của Lục Áp Đạo Nhân, trong nháy mắt thu vào Phong Thần Bảng.

Lục Áp Đạo Nhân, trở thành người đầu tiên ở cấp Đại La Kim Tiên lên bảng.

Sau khi đánh giết Lục Áp Đạo Nhân, ánh mắt của Tứ Hải Long Vương nhìn về phía các chiến trường khác, rồi hóa thành một con Ngũ Trảo Kim Long, ngửa mặt lên trời hú dài một tiếng, tiếp tục tham gia vào cuộc tàn sát.

Cùng lúc đó, Dương Tiễn và Ngọc Đỉnh Chân Nhân cũng đến thời khắc cuối cùng, linh lực của cả hai đều tiêu hao đến cực hạn.

Nhưng nếu cẩm nhận kỹ, sẽ phát hiện Dương Tiễn tuy có chút kiệt sức, tốc độ hấp thu thiên địa linh lực lại vô cùng mạnh mẽ.

So với Dương Tiễn, Ngọc Đỉnh Chân Nhân có chút kém hơn.

Toàn thân linh lực bị tiêu hao đến cực hạn, tốc độ hấp thu thiên địa linh lực lại không nhanh bằng Dương Tiễn, nếu không tung ra thủ đoạn phản kích, thất bại của Ngọc Đỉnh Chân Nhân chỉ là chuyện sớm muộn.

Lúc này, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng cũng chú ý đến chiến trường của Dương Tiễn, nhìn hai người đang đối đầu, trong mắt lóe lên một tia sáng.

Ngay khi Đông Hải Long Vương chuẩn bị động thủ, trực tiếp một đợt tập hỏa tiêu diệt Ngọc Đỉnh Chân Nhân, thì Dương Tiễn hóa thân Độc Nhãn Thiên Thú cao giọng hô: "Đông Hải Long Vương tiền bối, ngài không cần nhúng tay, hôm nay ta nhất định phải tự tay chém giết Ngọc Đỉnh!" Tuy tu vi của Dương Tiễn và Đông Hải Long Vương ngang nhau, đều ở tầng Đại La Kim Tiên, nhưng Ngao Bính là sư đệ của hắn, nên Dương Tiễn gọi một tiếng tiền bối là lẽ đương nhiên.

"..." Nghe lời của Dương Tiễn, động tác của Đông Hải Long Vương Ngao Quảng hơi khựng lại, mày nhíu chặt, rồi thở dài một hơi, trực tiếp tiến về phía chiến trường của Tiệt giáo.

Đông Hải Long Vương Ngao Quảng hiểu rằng, những người thuộc thế hệ mới của Thiên Đình như Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ, Dương Tiễn, Viên Hồng, Na Tra, Ngao Bính đều lấy Thiên Đế Tô Dự làm mục tiêu, một khi đã chiến đấu, không chiến đến giây phút cuối cùng, tuyệt đối sẽ không chịu bỏ cuộc.

Cho nên Đông Hải Long Vương Ngao Quảng đã sáng suốt không lựa chọn tham gia vào trận chiến giữa các thành viên của Thiên Đình, mà trực tiếp gia nhập chiến trường của người Tiệt giáo, ý muốn chém giết các Đại La Kim Tiên của Xiển giáo, Nhân giáo, Tây phương Phật môn.

Ví dụ như, Thiên Long Bát Bộ Hộ pháp của Tây phương Phật môn.

Chính như Đông Hải Long Vương Ngao Quảng đã nghĩ, Nam Hải Long Vương Ngao Khâm cũng gặp phải tình huống tương tự.

Nam Hải Long Vương Ngao Khâm gia nhập vào trận chiến của Viên Hồng, đối thủ của Viên Hồng là Hoàng Long Chân Nhân trong Thập Nhị Kim Tiên của Xiển giáo.

Vốn dĩ Nam Hải Long Vương Ngao Khâm muốn tự mình động thủ đánh giết tên phản nghịch Long tộc này, nhưng không ngờ Viên Hồng trực tiếp dùng bốn chữ, đuổi hắn đi.

"Đừng có nhúng tay!" Bộ dạng của Viên Hồng khiến Nam Hải Long Vương Ngao Khâm bĩu môi, rồi đưa mắt nhìn quanh, phát hiện đại ca Đông Hải Long Vương Ngao Quảng cũng bị từ chối, trong lòng cũng bình tĩnh hơn nhiều, liền quay người gia nhập vào cuộc chiến với Thiên Long Bát Bộ Hộ pháp.

Lúc này, sau khi Đông Hải Long Vương Ngao Quảng rời đi, toàn thân Dương Tiễn đột nhiên bạo phát, trực tiếp đánh cho Ngọc Đỉnh Chân Nhân một đòn bất ngờ.

Thực ra, sức mạnh hồi phục dưới sự kết hợp của hai công pháp 《Cửu Chuyển Huyền Công》 và 《Cửu Chuyển Nguyên Công》 còn đáng sợ hơn nhiều so với những gì Dương Tiễn thể hiện ra.

Dương Tiễn lại che giấu động tĩnh hấp thụ thiên địa linh khí đó đi,

đổi thành hấp thu thiên địa linh khí xung quanh cơ thể, âm thầm tích trữ linh lực, chính là vì cú đánh bất ngờ bây giờ.

"Ầm ầm!" Đối mặt với điều này, Ngọc Đỉnh Chân Nhân vội vàng đốt tinh huyết, tất cả linh lực trong khoảnh khắc hoàn toàn nổ tung, lan tràn khắp chiến trường.

Cùng lúc đó, Viên Hồng ngửa mặt lên trời hú dài, trực tiếp thi triển Cự Hầu Chân Thân như trước, cao giọng hô: "Con giun đất vàng kia, bản thần tướng chơi đủ rồi, chính thức tiễn ngươi lên Phong Thần Bảng!" "Gầm!" Thân hình Viên Hồng không ngừng phóng to, nếu không cố ý khống chế thân hình, sẽ trực tiếp đạp lên người các tướng sĩ bình thường ở Tam Sơn Quan.

Nhất Khí Thủy Hỏa Côn quét ngang, đánh mạnh vào Hoàng Long Chân Nhân, Hoàng Long Chân Nhân vốn đã bị Viên Hồng áp đảo, trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi.

"Ầm ầm ầm!" Nhất Khí Thủy Hỏa Côn liên tiếp quét vào Hoàng Long Chân Nhân, Hoàng Long Chân Nhân dưới công thế cuồng bạo như vậy, trực tiếp bị đánh thành trọng thương, hoàn toàn mất đi sức chiến đấu.

Cuối cùng, chân thân nổ tung, tinh khí thần tan biến, một luồng chân linh dưới sự tiếp dẫn của Phong Thần Bảng, tiến về Lăng Tiêu Bảo Điện ở ba mươi ba tầng trời.

Cùng với việc Viên Hồng đánh giết Hoàng Long Đạo Nhân, phảng phất hiệu ứng hồ điệp tức thì bắt đầu, đầu tiên là Dương Tiễn và Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

Sau cú va chạm, Ngọc Đỉnh Chân Nhân đã đốt tinh huyết nên không còn sức, Dương Tiễn dựa vào khả năng hồi phục siêu cường, trực tiếp lấy đầu Ngọc Đỉnh Chân Nhân, tiễn Ngọc Đỉnh Chân Nhân lên Phong Thần Bảng.

Tức thì, tình thế như ngàn cân treo sợi tóc.

Chương 448

"Rào rào!" Cùng với việc Dương Tiễn và Viên Hồng đánh giết hai đại Kim Tiên của Xiển giáo, Chu Thiên Tinh Đấu Trận do Na Tra và Ngao Bính suất lĩnh năm trăm thiên tướng tạo thành tức thì giải trừ, vô tận máu tươi đặc quánh từ trong đó tuôn ra, vẩy khắp bầu trời.

Người của Thiên Đình, không một ai chết!

Lúc bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Trận có bao nhiêu người, bây giờ vẫn còn bấy nhiêu người.

Chỉ là, từng người một sắc mặt tái nhợt, khí tức lơ lửng, hiển nhiên là do tiêu hao quá lớn trong Chu Thiên Tinh Đấu Trận.

Người của Thiên Đình không thiếu một ai, điều đó cũng chứng tỏ mấy vạn đệ tử Phật môn tiến vào Chu Thiên Tinh Đấu Trận đều đã chết sạch, dòng sông máu kia chính là minh chứng tốt nhất.

Bất kỳ ai cũng có thể cảm nhận được, trong dòng sông máu đó hội tụ Phật quang nồng đậm.

Chính cái gọi là binh bại như núi đổ.

Đại La Kim Tiên, và các trận chiến dưới Đại La Kim Tiên, suất tiên lộ ra thế thắng bại, tức thì trong toàn bộ chiến trường, phe Đại Thương triệt để phát động sự nghiền ép mãnh liệt.

Dương Tiễn và Viên Hồng sau khi điều tức sơ qua, lại gia nhập vào chiến trường Đại La Kim Tiên khác.

Tứ Hải Long Vương, Dương Tiễn, Viên Hồng, bốn vị Đại La Kim Tiên đỉnh phong, một vị Đại La Kim Tiên hậu kỳ, một vị Đại La Kim Tiên trung kỳ, chiến lực như vậy gia nhập, nơi họ đi qua, các Đại La Kim Tiên của Xiển giáo, Nhân giáo, Tây phương Phật môn, hết

người này đến người khác, liên tiếp bị tiễn lên Phong Thần Bảng.

Na Tra và Ngao Bính suất lĩnh năm trăm thiên tướng, trực tiếp xông vào Vạn Tiên Trận, phối hợp với người của Tiệt giáo, phát động cuộc tàn sát đối với đệ tử của Xiển giáo, Nhân giáo trong đó.

Nhất thời, Tây phương Phật môn thương vong thảm trọng.

Lúc này, phát hiện các người tu luyện trên trời đã giành được chiến quả trọng đại, quân đội Đại Thương tức thì thế như chẻ tre, trực tiếp đánh cho tướng sĩ Đại Chu liên tiếp bại lui.

Hiện giờ chỉ còn lại trận chiến của Hỗn Nguyên Kim Tiên Chuẩn Thánh trong Hỗn Độn chưa tạo ra thế nghiền ép, nhưng đó cũng chỉ là chuyện sớm muộn.

"Cự Hầu Chân Thân!" Nhận ra trận chiến ở Tam Sơn Quan đang có xu thế thắng lợi, Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ cũng không còn lưu thủ nữa, trực tiếp sử dụng thiên phú thần thông, dưới sự gia trì của "Pháp Tướng Thiên Địa", khiến Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ có được sức mạnh càng thêm cường đại.

"Gầm!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ không hẹn mà cùng gầm lên một tiếng, tay cầm côn bổng khổng lồ giao thủ với Nhiên Đăng Đạo Nhân và Di Lặc.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ khi thi triển Cự Hầu Chân Thân, bất luận là tốc độ, sức mạnh, thậm chí cả linh hồn lực, đều vượt xa Nhiên Đăng Đạo Nhân và Di Lặc, thêm vào đó là pháp tắc chiến đấu điên cuồng của Hỗn Thế Tứ Hầu, khiến Nhiên Đăng Đạo Nhân và Di Lặc phải chịu đủ khổ sở.

Một nơi khác trong Hỗn Độn, Thanh Sính và Bạch Chính trực tiếp hóa thành chiến thân, dựa vào thân thể cường đại của thần thú, hết lần này đến lần khác đánh lui Huyền Đô Đại Pháp Sư và Nam Cực Tiên

Ông, đánh cho hai người đều nảy sinh ý định bỏ chạy.

Nhưng trong Phong Thần lượng kiếp hiện nay, đã nhập kiếp, nếu lúc này còn lựa chọn bỏ chạy, thì có khả năng sẽ dẫn đến sát khí quấn thân, từ đó trực tiếp chết bất đắc kỳ tử.

Thế là, Huyền Đô Đại Pháp Sư và Nam Cực Tiên Ông ăn ý lựa chọn liều một phen!

Làm như vậy, hoàn toàn trúng ý của Thanh Sính và Bạch Chính, mục đích của họ chính là để đánh giết Huyền Đô Đại Pháp Sư và Nam Cực Tiên Ông.

Nếu Nam Cực Tiên Ông và Huyền Đô Đại Pháp Sư cứ một mực trốn tránh, thì muốn chặn đối phương, chỉ có cách hai người đồng thời thi triển thần thông hợp kích, mới có thể ngăn cản được đối phương.

Nhưng nếu thật sự làm vậy, chẳng phải thành ra hai người cùng đánh một sao?

Thân là tọa kỵ của Thiên Đế Tô Dự, bất luận là Thanh Sính hay Bạch Chính, ai cũng không muốn mượn tay người khác khi làm việc cho chủ nhân.

Cho nên, lựa chọn của Huyền Đô Đại Pháp Sư và Nam Cực Tiên Ông, chính hợp ý của Thanh Sính và Bạch Chính, trong cơn hưng phấn, công thế càng thêm hung hãn.

Chính cái gọi là, không so sánh không có đau thương.

Đầu tiên, dưới Đại La Kim Tiên, Thiên Đình Na Tra và Ngao Bính dẫn dắt năm trăm thiên tướng, trong tình huống không một người tổn hại, đã tàn sát mấy vạn đệ tử Tây phương Phật môn.

Ngược lại, Tiệt giáo dùng Vạn Tiên Trận lại chỉ cầm hòa với Xiển giáo, Nhân giáo, chiến quả đạt được so với Thiên Đình, quả thực là một trời một vực.

Thứ hai, ở tầng Đại La Kim Tiên, hai vị thế hệ mới của Thiên Đình là Dương Tiễn và Viên Hồng đã vượt cấp chiến đấu, chém giết Ngọc Đỉnh Chân Nhân và Hoàng Long Chân Nhân trong Thập Nhị Kim Tiên của Xiển giáo.

Nhìn lại, bên phía Tiệt giáo, mỗi một Đại La Kim Tiên nhiều nhất cũng chỉ làm trọng thương đối thủ, không thể so với tốc độ đánh giết đối thủ của hai tiểu bối, nếu không có Tứ Hải Long Vương gia nhập, không biết cần bao lâu mới đánh giết được đối thủ.

Cuối cùng, ở tầng Hỗn Nguyên Kim Tiên, bốn vị cường giả Chuẩn Thánh của Thiên Đình, từ đầu đã áp đảo đối thủ, trong đó Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ còn vượt cấp chiến đấu.

Nhưng, Đa Bảo Đạo Nhân của Tiệt giáo lại chỉ làm trọng thương Địa Tạng, thủy chung không thể triệt để đánh giết Địa Tạng.

Phải biết, Đa Bảo Đạo Nhân là Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong a!

Cảnh giới của Địa Tạng?!

Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ.

Tình huống như vậy khiến Đa Bảo Đạo Nhân cảm thấy rất mất mặt, trong lòng vô cùng hổ thẹn.

Tuy lần Thương Chu đại chiến này, Thiên Đình và Tiệt giáo đứng cùng một phe, nhưng so sánh một chút, mất mặt chính là sư tôn Thông Thiên Giáo Chủ của ta.

Không được không được!

Dưới Đại La Kim Tiên, và tầng Đại La Kim Tiên, hai lần lấy được first blood, Tiệt giáo ta đều không có phần!

Nhưng ở tầng Hỗn Nguyên Kim Tiên, ta vốn chiếm ưu thế tuyệt

đối, nếu lại không thể đoạt được first blood, vậy mặt mũi của sư tôn ta chẳng phải mất hết sao!

Tuyệt đối không thể!

Sự chuyển biến trong tâm thái khiến Đa Bảo Đạo Nhân triệt để bạo phát, không tiếc bất cứ giá nào phát động công kích siêu mạnh, khiến Địa Tạng vốn đã bị trọng thương trong lòng không khỏi sợ hãi.

Nhất thời, nảy sinh ý định bỏ chạy.

Nhưng khổ nỗi pháp bảo của Đa Bảo Đạo Nhân thực sự quá nhiều, nhiều đến mức hắn hoàn toàn không ứng phó nổi, nếu không nhờ Cửu Phẩm Công Đức Kim Liên do sư tôn Tiếp Dẫn Đạo Nhân bồi dưỡng trước đó, bây giờ đã chết không biết bao nhiêu lần rồi!

"Địa Tạng, đừng hòng chạy!" Đa Bảo Đạo Nhân nhìn ra ý đồ của Địa Tạng, hai ống tay áo đột nhiên vung lên, cửu thải hà quang từ trong tay áo tuôn ra, trực tiếp xé rách không gian, bao phủ quanh người Địa Tạng.

"Kim Liên Hoa Bao!" Nhìn đòn tấn công bất ngờ kia, nội tâm Địa Tạng đột nhiên đập mạnh, linh lực trong cơ thể điên cuồng rót vào Cửu Phẩm Công Đức Kim Liên, các cánh hoa bao bọc chặt lấy hắn.

"Ầm ầm ầm..." Trong cửu thải hà quang ẩn chứa vô số pháp bảo, liên tiếp va chạm vào kim liên, chấn cho Địa Tạng bên trong phun máu hết ngụm này đến ngụm khác, giống như cải trắng không cần tiền vậy.

Lần này, Đa Bảo Đạo Nhân đã quyết tâm oanh mở Cửu Phẩm Công Đức Kim Liên, không màng tất cả mà giải phóng linh lực, cuối cùng...

"Ầm!" Kim Liên Hoa Bao nổ tung, thân hình của Địa Tạng xuất hiện trong tầm mắt của Đa Bảo Đạo Nhân.

Chương 449

"Địa Tạng, chịu chết đi!" Đa Bảo Đạo Nhân tay cầm một thanh trường kiếm cực phẩm linh bảo, xuyên về phía Địa Tạng.

Địa Tạng, nguy rồi!

Núi Thủ Dương, Thái Thanh Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân nhìn đệ tử dưới trướng bị Thiên Đình và Tiệt giáo hai phe không ngừng tàn sát, nội tâm không khỏi run rẩy, nếu không phải Thái Thanh Thánh Nhân cảnh báo không nên hành động thiếu suy nghĩ, e rằng ba đại thánh nhân đã sớm trực tiếp ra tay cứu giúp.

Nay tình hình của Địa Tạng đã trở thành giọt nước tràn ly.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân triệt để không thể trơ mắt nhìn đệ tử dưới trướng chết thảm, bị Phong Thần Bảng hút vào, thế là trực tiếp đứng dậy, hét lớn một tiếng: "Dừng tay!" Tiếng hét này trực tiếp phá vỡ không gian, lao về phía Đa Bảo Đạo Nhân đang ra tay hạ sát Địa Tạng.

"Kẻ vô sỉ, cút ngay!" Đúng lúc này, trong Hỗn Độn xuất hiện một giọng nói khác, trực tiếp chặn đứng sóng âm của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, hoàn toàn không gây ra bất kỳ tổn hại nào cho Đa Bảo Đạo Nhân.

Giọng nói này chính là của Thông Thiên Giáo Chủ đang ở ba mươi ba tầng trời.

"Tiếp Dẫn, ngươi muốn phá vỡ quy tắc sao?" Giọng Thông Thiên Giáo Chủ vang vọng trên núi Thủ Dương, cuồn cuộn lan về phía Thái Thanh Cung, khiến sắc mặt Tiếp Dẫn Đạo Nhân đột nhiên khó coi.

"Bây giờ muốn mở ra đại chiến thánh nhân sao?" Một giọng nói

tuy bình tĩnh, nhưng lại tràn đầy uy nghiêm, khiến nội tâm của Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề chấn động.

Rõ ràng là giọng của Tô Dự.

Trong Hồng Hoang thiên địa, ngoài Tô Dự ra, ai có thể chỉ bằng một giọng nói mà khiến bốn đại thánh nhân nội tâm rung động.

Đương nhiên, Hồng Quân Đạo Tổ cũng có bản lĩnh này, nhưng hiện nay đã hợp đạo, không còn là sinh linh của Hồng Hoang thiên địa.

Thái Thanh Thánh Nhân nhíu chặt mày, nhưng cuối cùng không trả lời Tô Dự, cho nên Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân cuối cùng đã nhẫn nhịn.

Khoảnh khắc tiếp theo, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn đồng thời sắc mặt kịch biến, nắm đấm đột nhiên siết chặt.

Không có gì khác!

Hoàn toàn là vì cùng lúc Đa Bảo Đạo Nhân công phá phòng ngự của Địa Tạng, trên một chiến trường khác, Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ hai người đã tung ra một đòn quyết định, trực tiếp đánh trọng thương Nhiên Đăng Đạo Nhân và Di Lặc.

Lần này không chỉ Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân kích động, ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không thể bình tĩnh, trong lòng chỉ muốn lao ra ngăn cản Lục Nhĩ Mỹ Hầu và những người khác.

Trong Hồng Hoang thiên địa hiện nay, thánh nhân không xuất, Hỗn Nguyên Kim Tiên là cường giả đỉnh tiêm.

Các đại đạo thống cũng đều do những cường giả này quản lý.

Nếu lần này để Nhiên Đăng Đạo Nhân, Địa Tạng, Di Lặc chết đi, thì thực lực của Xiển giáo, Tây phương Phật môn tất định sẽ suy

giảm nghiêm trọng.

Đối với Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân, hậu quả còn tồi tệ hơn, ngoài Xiển giáo ra còn có một Nam Cực Tiên Ông, nhưng Tây phương Phật môn hiện nay Địa Tạng, Di Lặc đều đang ở trong tình thế có thể bị giết bất cứ lúc nào, khiến họ làm sao có thể không sốt ruột!

Nhưng, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng biết, chỉ sốt ruột là không đủ, nếu không có Thái Thanh Thánh Nhân giúp đỡ, một khi ra tay, thế tất sẽ bị Tô Dự và Thông Thiên Giáo Chủ ngăn cản, đến lúc đó...

Dĩ nhiên, Thái Thanh Thánh Nhân nhìn từ toàn cục, cảm thấy Chuẩn Thánh còn có thể chống đỡ, chỉ cần đợi Huyền Đô Đại Pháp Sư làm trọng thương con tọa kỵ của Thiên Đế Tô Dự, là có thể xoay chuyển càn khôn.

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo Thái Thanh Thánh Nhân lại thay đổi ý định, trực tiếp thốt ra hai chữ: "Động thủ!" Ngay sau đó, Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn đại thánh nhân không hẹn mà cùng tùy tay xé rách không gian, trực tiếp lao về phía Hỗn Độn ngoài Tam Sơn Quan.

Cùng lúc đó, trong ba mươi ba tầng trời cũng hiện ra không gian cường đại, Tô Dự, Nữ Oa Nương Nương, Thông Thiên Giáo Chủ thẳng tiến đến Hỗn Độn, hiển nhiên đã phát hiện động tĩnh của bốn đại thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

"Ầm!" Ngay khi bốn đại thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề sắp tiếp cận Hỗn Độn ngoài Tam Sơn Quan, đột nhiên bùng nổ một dòng lũ cuồn cuộn, chắn ngang con đường của bốn đại thánh nhân, khiến bốn người đột ngột ổn định thân hình đang tiến về phía trước.

“Cuối cùng cũng không nhịn được rồi!” Khóe miệng Thông Thiên Giáo Chủ cong lên một nụ cười khinh miệt, ánh mắt tràn đầy mỉa mai, đồng thời trong lòng dâng lên sự khâm phục tán thán đối với Thiên Đế Tô Dự.

Thực ra, từ trước đại chiến ở Tam Sơn Quan, Tô Dự đã đoán định sau khi đệ tử của Xiển giáo, Nhân giáo, Tây phương Phật môn vẫn lạc, bốn đại thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề sẽ hiện thân ra tay.

Cho nên, Tô Dự đã sớm đặt ấn ký không gian trên con đường gần nhất từ núi Thủ Dương, núi Côn Luân, núi Tu Di đến Hỗn Độn ngoài Tam Sơn Quan.

Chính vì vậy, Tô Dự, Nữ Oa Nương Nương, Thông Thiên Giáo Chủ ba người mới có thể nhanh chóng đến trước bốn đại thánh nhân Thái Thanh để ôm cây đợi thỏ.

Tô Dự thản nhiên nhìn Thái Thanh Thánh Nhân, cười nhạt nói: “Thái Thanh, thấy đệ tử của ngươi bị thương cuối cùng cũng không nhịn được rồi?

Xem ra cái gọi là giáo ý Nhân giáo, thanh tĩnh vô vi của ngươi cũng chỉ đến thế mà thôi!” Thanh tĩnh vô vi!

Tô Dự từ trước đến nay đều không tin!

Phàm là sinh linh, đều sẽ có tình cảm!

Có thể làm được vô tình thật sự chỉ có Thiên Đạo!

Nay Thái Thanh Thánh Nhân thấy Huyền Đô Đại Pháp Sư bị thương, liền vội vã chạy đến Hỗn Độn ngoài Tam Sơn Quan, đã chứng minh điều đó.

“Thiên Đế Tô Dự, bớt lời thừa đi!

Mau bảo người của Thiên Đình và Tiệt giáo dừng lại, chúng ta trực tiếp mở ra trận quyết chiến cuối cùng thật sự đi!" Trong mắt Thái Thanh Thánh Nhân lóe lên ánh sáng sắc bén, cố gắng kìm nén sự lo lắng trong lòng.

Tô Dự cười nhẹ, hời hợt nói: "Trẫm lúc nào đã đồng ý khi mở ra trận quyết chiến cuối cùng, sẽ dừng lại trận chiến ở Tam Sơn Quan chứ!" "Không sai!" Thông Thiên Giáo Chủ tán đồng cười nói: "Hôm nay đệ tử của Xiển giáo, Nhân giáo, Tây phương Phật môn, một người cũng đừng hòng chạy thoát!" "Ông ông ông!" Lúc này, Tô Dự, Thái Thanh Thánh Nhân và những người khác đều cảm nhận được Phong Thần Bảng rung động, thần thức cảm nhận, kinh ngạc phát hiện có Hỗn Nguyên Kim Tiên Chuẩn Thánh vẫn lạc!

"Địa Tạng!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân toàn thân run rẩy, hai mắt vào lúc này như sắp phun ra lửa.

Không sai, Hỗn Nguyên Kim Tiên đầu tiên vẫn lạc, chính là đối thủ của Đa Bảo Đạo Nhân, Địa Tạng.

Vốn dĩ sau khi Đa Bảo Đạo Nhân phá vỡ phòng ngự của Địa Tạng, dựa vào sinh mệnh lực cường hãn của Hỗn Nguyên Kim Tiên, Địa Tạng cứng rắn nhận một đòn của Đa Bảo Đạo Nhân, cũng không trực tiếp vẫn lạc.

Nhưng Đa Bảo Đạo Nhân không vui!

Hắn trực tiếp tự bạo pháp bảo!

Một cái không được, thì hai cái!

Hai cái không được, thì ba cái!

Dù sao pháp bảo của hắn nhiều vô kể!

Nếu là bình thường, Địa Tạng hoàn toàn không sợ những đòn tấn công này, nhưng hiện nay tinh khí thần đã đạt đến mức thấp nhất, vạn

vạn lần không thể chịu được cú sốc như vậy.

Chương 450

Kết hợp với đòn tấn công chính diện của Đa Bảo Đạo Nhân, hắn đã triệt để vẫn lạc!

Nhìn Tiếp Dẫn Đạo Nhân đang bạo động, nụ cười của Thông Thiên Giáo Chủ càng rạng rỡ hơn: "Đây là hậu quả của việc ngươi và Chuẩn Đề phản bội Huyền Môn, đừng vội a!

Phía sau sẽ còn có kinh hỉ đấy!" Khoảnh khắc tiếp theo, Thông Thiên Giáo Chủ hoàn toàn giải thích thế nào gọi là miệng quạ đen!

Bên ngoài Tam Sơn Quan, trong Hỗn Độn, Vô Chi Kỳ nghe theo lời của Thông Thiên Giáo Chủ, trực tiếp thi triển thần thông 《Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công》, nhất lực phá vạn pháp.

Tinh khí thần trong cơ thể Vô Chi Kỳ triệt để bùng nổ, với tư thái hung mãnh xông về phía Di Lặc, trực tiếp một gậy đâm xuyên vào mi tâm của Di Lặc.

Tức thì, tinh khí thần của Di Lặc tan rã, toàn bộ sinh cơ của hắn với tốc độ cực nhanh tiêu tán, ngay cả chân linh cũng sắp tan thành mây khói.

Nếu không có quang thúc chiêu dẫn của Phong Thần Bảng hạ xuống, Di Lặc thậm chí còn không có cơ hội tiến vào lục đạo luân hồi, chuyển thế đầu thai.

Giải quyết xong Di Lặc, Vô Chi Kỳ thở phào một hơi, chiến ý mãnh liệt trong nội tâm cũng từ từ bình ổn lại.

Ngay lúc này, Đa Bảo Đạo Nhân cũng đã điều tức xong, cùng Vô Chi Kỳ nhìn nhau một cái, trong lòng không khỏi may mắn.

May mà động tác nhanh, nếu không để Vô Chi Kỳ ra tay trước

đánh giết Di Lặc, e rằng lúc đó sẽ xấu hổ đến mức muốn tìm cái lỗ mà chui xuống.

Bây giờ là người đầu tiên chém giết cường giả Chuẩn Thánh Hỗn Nguyên Kim Tiên, đủ rồi!

Tuy không thể so với Thiên Đình cường hãn, nhưng cũng không làm Tiệt giáo, không làm sư tôn Thông Thiên Giáo Chủ mất mặt!

Đa Bảo Đạo Nhân và Vô Chi Kỳ đưa mắt nhìn về phía chiến trường của ba vị Chuẩn Thánh Thiên Đình.

Thanh Sính, Bạch Chính, Lục Nhĩ Mỹ Hầu cảm nhận được ánh mắt của Đa Bảo Đạo Nhân và Vô Chi Kỳ, đều đồng thanh nói: "Không cần nhúng tay!" Đối mặt với lời nói của ba vị Chuẩn Thánh, Đa Bảo Đạo Nhân bất đắc dĩ lắc đầu.

Vô Chi Kỳ nhìn Đa Bảo Đạo Nhân nhún vai, sau đó hai người lóe mình tiến vào trong Tam Sơn Quan.

"Thông Thiên!" Lúc này, ở một nơi khác trong Hỗn Độn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân hai mắt tức thì trở nên đỏ ngầu, trong miệng phát ra hận ý mãnh liệt.

"Gào cái gì!

Đệ tử Phật môn tài nghệ không bằng người, không phục à?

Có muốn bản thánh đấu với các ngươi vài chiêu không!" Thông Thiên Giáo Chủ nào phải người hiền lành, trực tiếp rút ra Tru Tiên Tứ Kiếm, vô hình trung dâng lên kiếm khí lăng lệ, khiến sắc mặt Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân kịch biến.

Từ trên Tru Tiên Tứ Kiếm, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân cảm nhận được uy hiếp mãnh liệt, luồng dao động hung hãn đó, hai người chỉ từng cảm nhận được trên người Tô Dự Thiên Đế.

Nghĩ đến thực lực đáng sợ của Tô Dự Thiên Đế, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân tức thì không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Địa Tạng và Di Lặc thân tử đạo tiêu, khiến trong đầu Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân không khỏi hiện lên một ý nghĩ kỳ diệu.

Từ lần đầu tiên gặp mặt Tô Dự Thiên Đế, đến nay không biết đã qua bao nhiêu nguyên hội, nhưng lần nào cũng chịu thiệt.

Chưa từng có một lần nào giành được thắng lợi!

Chẳng lẽ thật sự sai rồi sao?

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, liền bị Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân trực tiếp dập tắt, cục diện hiện tại không cho phép suy nghĩ nhiều như vậy!

Chỉ có thể cùng hắn một trận chiến!

"Dừng tay!" Chưa đợi Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân ra tay, Nguyên Thủy Thiên Tôn tức thì nổi giận, trực tiếp xé rách không gian, đánh một chưởng về phía Tam Sơn Quan.

"Ầm!" Tô Dự nhẹ nhàng phất tay áo bào, một cỗ sức mạnh lan tỏa, trực tiếp san bằng linh lực của Nguyên Thủy Thiên Tôn: "Nguyên Thủy, muốn đánh, trẫm tiếp, hà tất phải lấy lớn hiếp nhỏ, cậy mạnh!" "Tô Dự, Thông Thiên, bảo người của các ngươi dừng tay, chúng ta bây giờ bắt đầu đại chiến!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hai mắt đỏ ngầu, như con mèo bị giẫm phải đuôi, tất cả hoàn toàn là vì Tam Sơn Quan.

Trận chiến ở cấp bậc Đại La Kim Tiên tại Tam Sơn Quan, sau khi Tứ Hải Long Vương, Dương Tiễn và Viên Hồng ra tay, vốn đã là cục diện một chiều.

Nay Đa Bảo Đạo Nhân và Vô Chi Kỳ từ ngoài Hỗn Độn trở về,

như hổ vào bầy dê, triển khai cuộc tàn sát chớp nhoáng.

Các Đại La Kim Tiên của Xiển giáo, Nhân giáo, Phật môn Tây phương căn bản không phải là đối thủ một chiêu của Đa Bảo Đạo Nhân và Vô Chi Kỳ, trực tiếp bị đánh thành trọng thương, hoàn toàn mất đi sức chiến đấu, cuối cùng bị người của Tiệt giáo và Thiên Đình tập hỏa tiêu diệt.

Cuối cùng, trực tiếp bị oanh kích thành mảnh vụn, chết không toàn thây, chân linh bị chiêu dẫn lên Phong Thần Bảng.

Ở một bên khác trong Vạn Tiên Trận, năm trăm Thiên tướng do Na Tra và Ngao Bính dẫn đầu, quả thực như vào chỗ không người, sở hướng phi mỹ, thế như chẻ tre.

Kế sau cao trào vẫn lạc của Phật môn Tây phương, làn sóng đệ tử Xiển giáo, Nhân giáo lên bảng cũng chính thức dâng lên.

Đó đều là tâm huyết của Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Nay bị người của Thiên Đình, Tiệt giáo như cắt rau hẹ, từng người một đưa lên Phong Thần Bảng, tim của Nguyên Thủy Thiên Tôn đang rỉ máu!

Tô Dự nhẹ nhàng nói: "Khai chiến, trẫm xin phụng bồi tới cùng!

Nhưng người của Thiên Đình sẽ không dừng tay, trừ khi đệ tử của Xiển giáo, Nhân giáo, Phật môn Tây phương toàn bộ lên bảng!

Nếu không, chuyện này chưa xong đâu!" "Tô Dự!" Nguyên Thủy Thiên Tôn triệt để nổi giận, Bát Bảo Ngọc Như Ý xuất hiện trong tay, ánh mắt chuyển hướng về phía Thái Thanh Thánh Nhân, ngưng giọng nói: "Đại huynh, khai chiến đi!" "..." Trong mắt Thái Thanh Thánh Nhân hiện lên vẻ kiêng dè sâu sắc, dao động linh lực lúc Tô Dự Thiên Đế vừa ra tay hoàn toàn khác với trước đây, chẳng phải điều đó có nghĩa là Tô Dự Thiên Đế đã đột phá sao?

Tô Dự Thiên Đế vốn đã có tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, nếu đột phá, Tô Dự Thiên Đế sẽ đạt tới cảnh giới tương đồng với mình, cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Nhưng, nếu Tô Dự Thiên Đế đã đột phá, tại sao không có chút thiên kiếp nào hiển hiện?

Nhất thời, Thái Thanh Thánh Nhân do dự không quyết!

Thái Thanh Thánh Nhân hiểu rõ, nếu Tô Dự Thiên Đế đã đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, vậy thì phần thắng hoàn toàn không có bao nhiêu.

Dĩ lực chứng đạo, đó là chuyện mà chỉ có Bàn Cổ Đại Thần mới làm được!

Đương nhiên, Tô Dự không thể so với Bàn Cổ Đại Thần.

Bàn Cổ Đại Thần là cường giả Thiên Đạo Cảnh, vì dĩ lực chứng Đại Đạo, chém giết ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, nên mới bị Thiên Đạo có cơ hội đánh lén, từ đó vẫn lạc trong Hỗn Độn, thân hóa Hồng Hoang.

Tô Dự chỉ từ Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong tấn thăng lên Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Nhưng, Tô Dự đã có thể làm được bước này, cũng có nghĩa là Tô Dự có khả năng đạt tới cảnh giới của Bàn Cổ Đại Thần, thậm chí vượt qua Bàn Cổ Đại Thần.

Chương 451

Hiện tại đệ tử của Xiển giáo, Nhân giáo, Phật môn Tây phương liên tiếp vẫn lạc, Thái Thanh Thánh Nhân không có lựa chọn nào khác, nếu còn trì hoãn, e rằng đệ tử của Xiển giáo, Nhân giáo, Phật môn Tây phương sẽ chết càng nhiều hơn.

"Ong!" Phong Thần Bảng lại lần nữa hạ xuống chín đạo quang thúc chiêu dẫn, trong đó có tám vị Đại La Kim Tiên, và một vị Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Chính là Nam Cực Tiên Ông!

Không sai, Lục Nhĩ Mỹ Hầu đã chém giết Nam Cực Tiên Ông, thắng được cuộc cá cược với Thanh Sính!

Thấy Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ lần lượt chém giết đối thủ, Thanh Sính và Bạch Chính hét dài một tiếng, bất chấp mọi giá thi triển ra thiên phú thần thông cấm kỵ.

"Ầm!" Kèm theo một tiếng nổ kịch liệt, Huyền Đô Đại Pháp Sư và Nam Cực Tiên Ông lần lượt bị trọng thương chưa từng có.

"Nếu đã như vậy, Tô Dự Thiên Đế, chúng ta liền triệt để khai chiến đi!" Huyền Đô Đại Pháp Sư bị thương, trong mắt Thái Thanh Thánh Nhân loé lên một tia lệ khí, biết rằng trận chiến Thương Chu hôm nay đã thua, muốn thắng lại, phải dựa vào các Thánh nhân.

Chỉ có như vậy, cho dù đệ tử của Xiển giáo, Nhân giáo, Phật môn Tây phương lên bảng, cũng có thể dựa vào giao ước, một lần nữa điều các đệ tử của các đạo thống trở về, Tô Dự Thiên Đế cũng không thể ngăn cản.

Dù sao, Tô Dự Thiên Đế dù mạnh đến đâu, cũng không thể vượt

qua sự ràng buộc của Đại Đạo.

Đó là chuyện mà ngay cả sư tôn Hồng Quân Đạo Tổ cũng không làm được.

"Ha ha ha, trẫm quả nhiên không nhìn lầm, thật là một kẻ thanh tĩnh vô vi a!" Tô Dự cười lớn một tiếng, ngữ khí tuy bình tĩnh, nhưng bất cứ ai cũng có thể nghe ra sự châm chọc trong lời nói.

"Nếu đã muốn khai chiến, vậy trẫm phụng bồi tới cùng!" Theo lời Tô Dự vừa dứt, trong cơ thể hắn tỏa ra mấy đạo linh quang, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, Hỗn Độn Chung, Bàn Cổ Phiên, Thí Thần Thương, Hồng Mông Lượng Thiên Xích đồng loạt xuất hiện, dâng lên những gợn sóng huyền diệu, bay đến vị trí của mình.

Đầu đội Hỗn Độn Chung và Bàn Cổ Phiên, tay phải cầm Thí Thần Thương, tay trái cầm Hồng Mông Lượng Thiên Xích, chân phải đạp lên Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, chân trái đạp lên Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên...

Cả trời đất Hồng Hoang này, ngoài Tô Dự ra, e rằng không còn ai có được sự kết hợp pháp bảo cường đại như vậy.

Ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ cũng không ngoại lệ.

Nhìn Thiên Đế Tô Dự đưa ra đội hình mạnh nhất, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Tiếp Dẫn Đạo Nhân khóe miệng không khỏi co giật, trong bộ pháp bảo siêu cường đó, có một kiện là pháp bảo đã bầu bạn với mình ngày đêm.

Lúc này, Nữ Oa Nương Nương lặng lẽ lấy ra Hồng Tú Cầu và Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Sơn Hà Xã Tắc Đồ diễn hóa thành một thanh trường kiếm ba thước, rơi vào tay phải, Bảo Liên Đăng từ trên thiên linh cái bay ra.

Cùng lúc đó, khóe miệng Thông Thiên Giáo Chủ cong lên một nụ cười đắc ý, trên thiên linh cái bộc phát ra kiếm quang mãnh liệt, chói mắt vô cùng, ngay cả bốn đại Thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng không khỏi nhắm mắt lại.

"Ong!" Chỉ thấy, trên đầu Thông Thiên Giáo Chủ xuất hiện một bức trận đồ, trong tay Thanh Bình Kiếm vung lên, bức trận đồ đó và Tru Tiên Tứ Kiếm bay ra, trong sát na bao trùm lấy bốn đại Thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

Tức thì, bức trận đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm lan tỏa ra đạo văn mãnh liệt, giữa chúng dâng lên kiếm khí cường đại, mơ hồ tương hỗ chiếu rọi.

"Thông Thiên, ngươi muốn làm gì!" Lúc này, bốn đại Thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đột nhiên mở mắt, sắc mặt tức thì kịch biến, rõ ràng cảm nhận được linh lực cường đại ẩn chứa bên trong, hiển nhiên là một tòa siêu cấp sát trận, mạnh hơn xa Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận của Thiên Đình.

"Ha ha!" Thông Thiên Giáo Chủ cười lạnh: "Đại sư huynh không phải luôn tò mò về uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận sao?

Hôm nay bản thánh cho ngươi kiến thức một chút, cái gì gọi là Tru Tiên Kiếm Trận!" "Tru Tiên Kiếm Trận?!" Nội tâm bốn đại Thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hoảng hốt.

Không sai, đây chính là kiếm trận mà Thông Thiên Giáo Chủ thi triển.

Bức trận đồ kia, chính là Tru Tiên Trận Đồ!

Thông Thiên Giáo Chủ cười lớn nói: "Đại sư huynh, ban đầu vì kiêng dè uy lực Tru Tiên Kiếm Trận của ta, nên ngươi mới mọi bề

thiên vị Nguyên Thủy.

Cùng là huynh đệ, lại vì chút mặt mũi mà nghi kỵ bản thánh như vậy, hôm nay bản thánh liền dùng Tru Tiên Kiếm Trận, triệt để kết thúc mọi nhân quả giữa Tam Thanh chúng ta!" Sắc mặt Thái Thanh Thánh Nhân phức tạp, ánh mắt nhìn chằm chằm Thông Thiên Giáo Chủ, không hề biện giải, dù sao những gì Thông Thiên Giáo Chủ nói đều là sự thật!

"Thông Thiên, đại huynh là người đứng đầu Tam Thanh, Tru Tiên Tứ Kiếm lợi hại như vậy lẽ ra phải do đại huynh bảo quản.

Ngươi ỷ vào huynh đệ tình sâu, không cảm thấy xấu hổ sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn mở miệng nói.

Thông Thiên Giáo Chủ lạnh lùng nói: "Nguyên Thủy ranh con, các vị đều là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, không cần phải giả vờ!

Nếu cục diện của Tiệt giáo và Nhân giáo đổi lại, Tiệt giáo chỉ có một mình, Nhân giáo vạn tiên triều bái, ngươi Nguyên Thủy Thiên Tôn sẽ không liên hợp với bản thánh, ra tay với Nhân giáo của đại sư huynh sao?" "Ta đương nhiên..." Nguyên Thủy Thiên Tôn không chút do dự nói.

Nhưng chưa đợi Nguyên Thủy Thiên Tôn nói xong, Thông Thiên Giáo Chủ đã trực tiếp cắt ngang lời hắn: "Đương nhiên cái con khỉ!

Cuộc chiến giữa Huyền Môn, vì đạo thống môn hạ lại đi lôi kéo kẻ phản đồ Huyền Môn, đó là cái đương nhiên của ngươi!

Xấu hổ, ha ha!" Lời nói sắc bén của Thông Thiên Giáo Chủ khiến sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn cứng đờ, không nói được lời nào nữa.

Lôi kéo kẻ phản đồ Huyền Môn là Phật môn Tây phương là sự

thật, nếu biện giải tiếp, chỉ càng bôi càng đen.

Tô Dự có chút kinh ngạc nhìn Thông Thiên Giáo Chủ, vạn lần không ngờ Thông Thiên Giáo Chủ bây giờ lại nhìn thấu sự việc như vậy.

Có lẽ là do lần trước sau khi thiện thi của Tiếp Dẫn Đạo Nhân lên bảng, hắn đã nhắc đến chuyện Thái Thanh Thánh Nhân đối với Tru Tiên Kiếm Trận, khiến Thông Thiên Giáo Chủ thông suốt không ít.

"Nếu đã như vậy, Tô Dự Thiên Đế, cứ khai chiến đi!" Thái Thanh Thánh Nhân mở miệng, giờ đây trong lòng hắn hiện lên một ý nghĩ, chẳng lẽ mình thật sự sai rồi sao?

Ngay sau đó ý nghĩ này liền bị hung hăng đè xuống, bất luận sai hay không sai, trước tiên phải quyết định trận chiến Phong Thần cuối cùng này.

"Trẫm thành toàn cho ngươi!" Khóe miệng Tô Dự cong lên một nụ cười thản nhiên, sau đó cùng Nữ Oa Nương Nương nhìn nhau một cái: "Nữ Oa, cẩn thận một chút!". ...

"Nguyên Thủy lão nhi, hôm nay bản thánh nhất định sẽ khiến ngươi phải trả giá đắt!" Ánh mắt Thông Thiên Giáo Chủ như kiếm, chỉ thẳng vào Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thanh Bình Kiếm dâng lên pháp tắc kiếm chi mãnh liệt, bắn ra bốn đạo kiếm quang, rót vào trong Tru Tiên Tứ Kiếm: "Tru Tiên Kiếm Trận, khởi!" Pháp tắc mà Thông Thiên Giáo Chủ tu luyện, giống như Ngọc Đỉnh Chân Nhân, đều là pháp tắc kiếm chi.

Nhưng kiếm khí của Ngọc Đỉnh Chân Nhân, so với kiếm khí của Thông Thiên Giáo Chủ, ngay cả tư cách xách giày cũng không có.

"Vù vù vù..." Trong Hỗn Độn, vô tận kiếm khí từ Tru Tiên Kiếm Trận bắn ra.

Tru Tiên Kiếm Trận, sát khí bốc lên ngùn ngụt, hoàn toàn bao phủ một phương Hỗn Độn này, che khuất bốn đại Thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

Lúc này, Tô Dự, Nữ Oa Nương Nương, Thông Thiên Giáo Chủ trực tiếp tiến vào Tru Tiên Kiếm Trận, nhất thời Tru Tiên Tứ Kiếm reo vang không ngừng, phân tán ra bốn phương.

Thông Thiên Giáo Chủ trấn giữ phía đông Tru Tiên Kiếm Trận, chấp chưởng Tru Tiên Kiếm, đối kháng Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nữ Oa Nương Nương trấn giữ phía tây và phía bắc Tru Tiên Kiếm Trận, chấp chưởng Hãm Tiên Kiếm và Lục Tiên Kiếm, một mình đối kháng Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Tô Dự thì trấn giữ phía nam Tru Tiên Kiếm Trận, chấp chưởng Tuyệt Tiên Kiếm, đối chiến Thái Thanh Thánh Nhân.

Chương 452

Bất luận là Thông Thiên Giáo Chủ hay Nữ Oa Nương Nương, ngay khi tiến vào Tru Tiên Kiếm Trận, liền dựa vào Tru Tiên Kiếm, Hãm Tiên Kiếm và Lục Tiên Kiếm, phát động tấn công mãnh liệt về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Chỉ có Tô Dự, không hề vội vàng, chỉ thản nhiên đối trì với Thái Thanh Thánh Nhân, không ai ra tay trước.

Sâu trong Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung hiển hiện ra.

Trong đại điện, Hồng Quân Đạo Tổ ngồi xếp bằng, ánh mắt xuyên qua tầng tầng Hỗn Độn, rơi vào Tru Tiên Kiếm Trận đang phong bế tất cả.

"Cuối cùng cũng bắt đầu rồi, hy vọng Huyền Môn có thể có một kết quả tốt!" Hồng Quân Đạo Tổ thở ra một hơi, trong mắt lóe lên vẻ hy vọng, thân là người sáng lập Huyền Môn, sao có thể không giúp đỡ Huyền Môn một tay, nhưng bây giờ chỉ có thể dựa vào một mình Tô Dự.

Tô Dự là chủ của Thiên Đình, môn hạ đều là người của Huyền Môn, chỉ cần Tô Dự không đàn áp những người này, vậy thì ngọn lửa của Huyền Môn nhất định sẽ vĩnh hằng bất diệt.

"Hồng Quân, Huyền Môn suy vi, Phật môn đại hưng, đây là Thiên Đạo.

Ngươi thân là người phát ngôn của Thiên Đạo, sao có thể có ý nghĩ này!" Một giọng nói băng lãnh vang vọng khắp đại điện, lời nói bình tĩnh, nhưng lại tràn đầy sự quở trách đối với Hồng Quân Đạo Tổ.

Hiển nhiên, giọng nói này đến từ Thiên Đạo.

Ánh mắt Hồng Quân Đạo Tổ bình tĩnh: "Đạo tiêu ma trưởng, chẳng lẽ ngươi không sợ La Hầu giết trở về sao?" "La Hầu có mạnh hơn nữa, có mạnh bằng Bàn Cổ năm xưa không?

Mạnh như Bàn Cổ, cũng không phải đã chết dưới kế của ngô sao!" Đối với sự tồn tại của Ma Tổ La Hầu, Thiên Đạo cũng không quá sợ hãi.

Bây giờ Hồng Hoang Thiên Đạo đã tu phục hoàn thiện, cho dù Bàn Cổ Đại Thần hiện thế, cũng khó mà giết được nó, huống chi chỉ là một Ma Tổ La Hầu.

Phải biết Bàn Cổ Đại Thần năm đó là tồn tại Thiên Đạo Cảnh cửu trọng!

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần vây công một mình Bàn Cổ Đại Thần, Bàn Cổ Đại Thần vẫn giành được thắng lợi cuối cùng, khai tịch ra trời đất Hồng Hoang.

Từ đó có thể thấy Bàn Cổ Đại Thần mạnh mẽ đến mức nào.

"Đại đạo năm mươi, trời diễn bốn chín, cuối cùng vẫn có thứ không thể khống chế!" Hồng Quân Đạo Tổ cười nhạt một tiếng, ánh mắt nhìn về phía nam trong Tru Tiên Kiếm Trận, trong mắt lóe lên một tia hy vọng.

Tru Tiên Tứ Kiếm không hổ là cực phẩm tiên thiên linh bảo được sinh ra từ thời Hỗn Độn, phối hợp với Tru Tiên Kiếm Đồ, hình thành Tru Tiên Kiếm Trận, ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ cũng không thể hoàn toàn nhìn thấu.

"Hồng Quân câm miệng, Tô Dự có mạnh hơn nữa cũng chỉ là quân cờ của ngô, đừng vọng tưởng hắn có thể giúp ngươi thoát khỏi sự khống chế của ngô!" Giọng nói vốn băng lãnh của Thiên Đạo đột

nhiên trở nên gay gắt, có vài phần tức giận, trong đó tràn đầy sự khinh miệt đối với Tô Dự.

"Ta sẽ chờ xem!" Hồng Quân Đạo Tổ không tranh cãi nhiều với Thiên Đạo, thong thả nhắm mắt lại.

Hắn thật sự muốn thoát khỏi Thiên Đạo, nhưng điều này hắn không làm được, cần phải mượn ngoại lực mạnh mẽ.

Mà ngoại lực này, trong cả trời đất Hồng Hoang, e rằng cũng chỉ có Tô Dự có thể đạt được. ...

Trong Tru Tiên Kiếm Trận, hai đại chiến trường oanh tạc điên cuồng, tiếng nổ vang trời, chỉ có chiến trường phía nam tĩnh lặng như nước, hai bóng người đang đối mặt nhau.

"Thái Thanh, ngươi có hối hận không?" Tô Dự là người phá vỡ sự tĩnh lặng đầu tiên, nói ra một câu đột ngột.

"Sớm biết điều gì?" Thái Thanh Thánh Nhân liếc nhìn Tru Tiên Kiếm Trận, trong mắt lóe lên một tia sáng khó hiểu.

Tô Dự cười nhạt: "Đương nhiên.

Bàn Cổ Đại Thần bị Thiên Đạo tru sát, ngày xưa Bàn Cổ Đại Thần chém giết ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, khai thiên lập địa, với năng lực như vậy, ngươi cảm thấy Thiên Đạo sẽ bỏ qua sao?" "Chẳng trách Vu tộc lại trở thành nhân vật chính của Vô Lượng lượng kiếp lần thứ hai!

Mà Vô Lượng lượng kiếp lần đầu lại là Tam Thanh Huyền Môn chúng ta!

Hóa ra Thiên Đạo đã sớm sắp đặt tất cả!" Thái Thanh Thánh Nhân hít sâu một hơi.

Những lời nói vừa rồi của Thông Thiên Giáo Chủ khiến Thái

Thanh Thánh Nhân tức thì như tỉnh mộng, nhớ lại khi ba huynh đệ mới hóa hình không phải như vậy, nhưng tại sao lại diễn biến thành cục diện thế này?

Phong Thần lượng kiếp!

Chính là nguồn cơn của tất cả.

Trong khoảnh khắc, Thái Thanh Thánh Nhân liền nghĩ đến Thiên Đạo!

Tô Dự thong dong tự tại nói: "Và Vu tộc lần lượt do nguyên thần và tinh huyết của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, nếu vĩnh hằng tồn tại, Thiên Đạo sao có thể an ổn!

Vu tộc tu luyện nhục thân, không tu nguyên thần, không có bất kỳ giá trị lợi dụng nào, nhưng Tam Thanh thì khác!" "Thành tựu Thánh nhân quả vị, chân linh ký thác vào Thiên Đạo, tu vi càng cao, lợi ích đối với Thiên Đạo cũng càng lớn!

Thiên phú như vậy, Thiên Đạo sao lại không lợi dụng!" "Tam Thanh không đồng lòng, Bàn Cổ không hiện thân!

Tam Thanh tự phụ là Bàn Cổ chính tông, nhưng lại không đoàn kết như Vu tộc, chuyện đi ngược lại nhau chỉ là sớm muộn!" Nghe lời của Tô Dự, đôi mắt Thái Thanh Thánh Nhân càng lúc càng sáng, cuối cùng thở dài một tiếng.

Trong tiếng thở dài đó, ẩn chứa quá nhiều sự bất đắc dĩ, không cam lòng, hối hận.

"Dù thế nào đi nữa, giao ước đã thành, hãy để chúng ta tiếp tục hoàn thành giao ước đi!" Thái Thanh Thánh Nhân biết rõ cho dù bây giờ có hiểu ra, cũng đã quá muộn, những chuyện trước đây đã để lại một vết gai sâu trong lòng Thông Thiên Giáo Chủ, Tam Thanh không bao giờ có thể như trước nữa. ...

Nếu đã sai, vậy thì cứ sai đến cùng đi!

"Được!" Tô Dự không hề bất ngờ trước lựa chọn của Thái Thanh Thánh Nhân: "Trẫm phụng bồi tới cùng!" "Ong!" Tuyệt Tiên Kiếm trên đầu Tô Dự không ngừng reo vang, nhưng Tô Dự lại không chọn điều khiển Tuyệt Tiên Kiếm, mà vung tay dung nhập Tuyệt Tiên Kiếm vào không gian phía nam của Tru Tiên Kiếm Trận.

Hiển nhiên, Tô Dự muốn dùng thực lực tuyệt đối để khiến Thái Thanh Thánh Nhân tâm phục khẩu phục.

"Ầm!" Linh lực khổng lồ từ trong cơ thể Thái Thanh Thánh Nhân tỏa ra, từng con Âm Dương Ngư nhỏ ngưng tụ, bao quanh thân thể, Thái Cực Đồ xuất hiện trong tay, Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Tháp xuất hiện trên đỉnh đầu, Thái Ất Phất Trần nhẹ nhàng vung lên.

"Ong ong ong!!!" Cùng lúc đó, vạn thiên pháp tắc rung động, Tô Dự lấy Lực chi pháp tắc làm chủ, dẫn động ba ngàn pháp tắc hội tụ, bao bọc trên các pháp bảo.

"Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên lục tầng viên mãn!" Tô Dự bình thản nhìn Thái Thanh Thánh Nhân, không có một chút hoảng loạn nào: "Thái Thanh, không thể không thừa nhận thiên phú của ngươi quả thực rất mạnh, trong trời đất Hồng Hoang, cũng chỉ có trẫm có thể ổn định áp ngươi một đầu.

Nếu không phải Nữ Oa thành Thánh trước, e rằng tu vi của ngươi mới là đứng đầu Lục Thánh!" "Thiên phú mạnh không có nghĩa là tu vi mạnh, Tô Dự Thiên Đế có mạnh hơn nữa cũng chỉ là Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, làm sao tranh phong với bản thánh!" Thái Thanh Thánh Nhân trầm giọng nói.

"Ai nói với ngươi, trẫm là Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong!" Khóe miệng Tô Dự cong lên một nụ cười mỉa mai, linh lực trong cơ thể cuộn trào ra, tức thì như một cơn bão, ba ngàn pháp tắc chìm nổi,

phảng phất như thần tử đang nghênh đón đế hoàng, khí thế đạt tới đỉnh điểm.

Khí thế Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên của Thái Thanh Thánh Nhân, trong nháy mắt bị Tô Dự đẩy ra, phía nam Tru Tiên Kiếm Trận hiện ra cục diện ngang tài ngang sức.

Chương 453

"Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng ba!?" Cảm nhận được khí thế kinh khủng trên người Tô Dự, sắc mặt Thái Thanh Thánh Nhân kịch biến, ánh mắt tràn đầy vẻ khó tin: "Không thể nào!"
"Không có gì là không thể!

Trẫm là Hồng Hoang Thiên Đế, tự nhiên chúa tể tất cả, ngay cả Thánh nhân cũng không ngoại lệ.

Đối với Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, các ngươi chỉ là trò cười mà thôi!" Theo lời Tô Dự vừa dứt, hắn cầm Thí Thần Thương, một thương đâm ra, linh lực lưu chuyển, hiên ngang xông về phía Thái Thanh Thánh Nhân, đồng thời Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay không ngừng tích tụ linh lực, nhưng vẫn chưa vung ra.

"Cho dù là Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên thì đã sao!" Thái Thanh Thánh Nhân tóc bạc bay phất phới, chỉ thấy hắn đột nhiên vung Thái Ất Phất Trần trong tay, một con Âm Dương Ngư bộc phát ra, lao thẳng về phía Tô Dự Thiên Đế.

"Ầm ầm!" Trong Tru Tiên Kiếm Trận, thương quang và Âm Dương Ngư va chạm vào nhau, phát ra tiếng nổ vô tận.

"Ong ong ong!" Chỉ thấy, Lực chi pháp tắc trên Thí Thần Thương của Tô Dự dâng lên, đột nhiên hóa thành Thời Gian pháp tắc và Không Gian pháp tắc, hai đại pháp tắc tương hỗ chiếu rọi, ánh sáng rải rác khắp không gian Tuyệt Tiên.

Dưới Thời Không pháp tắc, quét sạch mọi vật chất và năng lượng, vĩnh viễn chìm đắm trong sự càn quét của thương quang, thanh thế mênh mông, không ngừng áp bách không gian nơi Thái Thanh Thánh Nhân đang đứng.

Trong chớp mắt, Âm Dương Ngư của Thái Thanh Thánh Nhân liền đột nhiên nổ tung, chấn động đến mức hai chân hắn phải lướt trên hư không, lùi lại mười bước.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, hoàn toàn là đỉnh cao của Hồng Hoang, giơ tay nhấc chân liền có thể hủy diệt toàn bộ Hồng Hoang.

Nếu không phải ở trong Tru Tiên Kiếm Trận, cho dù có sự cách ly của Hỗn Độn, cũng có khả năng gây nguy hiểm cho trời đất Hồng Hoang.

Huống chi, đây là cuộc va chạm giữa các Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Vô số nguyên hội đã qua, cuộc chiến của Thánh nhân bùng nổ ở Hồng Hoang chỉ đếm trên đầu ngón tay, cũng chính vì lo lắng hủy diệt trời đất Hồng Hoang.

Bây giờ có Tru Tiên Kiếm Trận cách ly, bất luận là Tô Dự Thiên Đế hay Thái Thanh Thánh Nhân, đều không chút kiêng dè mà bộc phát toàn lực.

"Thái Cực sinh Lưỡng Nghi!" Thái Thanh Thánh Nhân gắng gượng ổn định thân hình, trong mắt lóe lên vẻ kiêng dè sâu sắc, sau đó Thái Ất Phất Trần vung lên, linh lực không ngừng rót vào Thái Cực Đồ, tức thì bộc phát ra một dòng lũ hai màu đen trắng!

"Âm Dương yên diệt!" Lực lượng âm dương kinh khủng cuốn lấy không gian, trực tiếp va chạm với thương mang phát ra từ Thí Thần Thương trong tay Tô Dự, hai loại pháp tắc dung hợp không ngừng va chạm.

Thời Không pháp tắc, là sự dung hợp của hai đại pháp tắc chí cường Thời Gian và Không Gian.

Thái Cực pháp tắc, là sự dung hợp hoàn mỹ của Âm Dương pháp tắc, trong ta có ngươi, trong ngươi có ta.

"Phá!" Lúc này, Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay kia của Tô Dự chém xuống, phóng ra một luồng linh lực nặng nề đáng sợ, như thiên thạch rơi xuống, chồng lên Thời Không thương quang, trực tiếp đánh tan dòng lũ đen trắng, hung hăng oanh kích về phía Thái Thanh Thánh Nhân.

Hiển nhiên, trong cuộc giao phong ban đầu, Tô Dự đã chiếm thế thượng phong tuyệt đối.

Tình huống này khiến Thái Thanh Thánh Nhân ánh mắt lóe lên, vốn tưởng rằng với tu vi hiện tại có thể sánh ngang với Nữ Oa Nương Nương, nhưng không ngờ vừa ra trận đã bị chế trụ!

Chẳng lẽ dĩ lực chứng đạo thật sự mạnh đến vậy sao?

"Lưỡng Nghi sinh Tứ Tượng!" Ý niệm của Thái Thanh Thánh Nhân lóe lên như điện quang hỏa thạch, sau đó Thái Cực Đồ tỏa ra ánh sáng hung hãn, phối hợp với Thái Ất Phất Trần, hóa thành bốn thân hình khổng lồ, phân ra phóng thích, phát ra tiếng kêu vang dội.

"Âm Dương Tứ Cực!" Trong khoảnh khắc, bốn thân ảnh hóa thành Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, toàn thân hiện lên hai màu đen trắng xen kẽ, mang theo Thái Cực pháp tắc đáng sợ, trực tiếp đâm vào trong thương quang xích mang vô cùng vô tận.

"Ầm ầm!" Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ trực tiếp phá tan công thế của Tô Dự, hóa thành từng đạo linh khí tinh thuần tan rã.

Mặc dù trong cuộc giao phong trước đó, Thái Thanh Thánh Nhân ở thế yếu, nhưng hắn là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên lục tầng viên mãn, cách Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên thất tầng cũng

chỉ còn một bước, sao có thể chỉ có chút năng lực như vậy.

Nhưng, thủ đoạn của Tô Dự quả thực khiến Thái Thanh Thánh Nhân kinh hãi vô cùng, vốn tưởng rằng Tô Dự Thiên Đế nhiều nhất cũng chỉ tinh tiến một chút, chứ chưa đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Nhưng tình huống hiện tại lại cho thấy, tu vi của Tô Dự Thiên Đế không chỉ đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, mà còn một bước đột phá đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng ba.

Tốc độ tu luyện như vậy, cho dù sư tôn Hồng Quân Đạo Tổ biết được, e rằng cũng sẽ kinh hãi thất sắc.

Hơn nữa Thái Thanh Thánh Nhân có thể cảm nhận được, Tô Dự Thiên Đế trước mặt cũng không có Thánh nhân quả vị.

Cứ như vậy, Thái Thanh Thánh Nhân sở hữu Thánh nhân quả vị, liền đứng ở thế bất bại, sớm muộn gì cũng sẽ triệt để đánh bại Tô Dự Thiên Đế.

"Nhất lực phá vạn pháp!" Thí Thần Thương và Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong hai tay Tô Dự, mang theo Lực chi pháp tắc cường hãn, đột nhiên như núi lửa bùng nổ, với tốc độ cực nhanh bao trùm lấy Thái Thanh Thánh Nhân.

"Ong ong ong!" Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Tháp không ngừng kêu ong ong, chống đỡ từng đạo gợn sóng huyền hoàng, ngăn cản công kích mạnh mẽ từ Tô Dự.

"Tô Dự Thiên Đế, cho dù ngươi đã đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, không có Thánh nhân quả vị, làm sao đấu với bản thánh!" Thái Thanh Thánh Nhân nhẹ nhàng vung phất trần, Âm Dương Ngư quanh thân lóe lên, hung hãn tuôn ra, xoay chuyển, diệt sát mọi năng lượng, hung hăng va chạm vào thần thông của Tô Dự: "Không

có Thánh nhân quả vị, giống như bèo không rễ, hôm nay tất bại không nghi ngờ!" Nói xong, Thái Cực Đồ hóa thành một cây Bạch Ngọc Kim Kiều, lấp lánh trong không gian, mang theo Thái Cực pháp tắc và Đan Đạo pháp tắc đáng sợ.

Thái Thanh Thánh Nhân sở dĩ có thể với tu vi yếu hơn Nữ Oa Nương Nương mà trở thành người đứng đầu Lục Thánh Hồng Hoang, không chỉ dựa vào thân phận đại đệ tử của Hồng Quân Đạo Tổ, mà còn vì Thái Cực pháp tắc độc đáo, cùng với Đan Đạo pháp tắc cao thâm khó lường.

Khi hai loại pháp tắc ngưng tụ đến cực hạn, hai cột sáng đen trắng tỏa ra trên Bạch Ngọc Kim Kiều, Đan Đạo pháp tắc đậm đặc khắc trên Bạch Ngọc Kim Kiều, lúc ẩn lúc hiện, phảng phất như hoàn toàn dung nhập vào Thái Cực pháp tắc.

"Ầm ầm!" Bạch Ngọc Kim Kiều đâm vào thần thông của Tô Dự, dùng phương pháp âm dương điều hòa, không ngừng hóa giải sức mạnh trong thần thông của Tô Dự.

"Ồ?!" Tô Dự nhíu mày, trước đây Thái Thanh Thánh Nhân đều thể hiện Đan Đạo pháp tắc, bây giờ Thái Cực pháp tắc hẳn là mới lĩnh ngộ không lâu, nhưng trình độ của hắn hoàn toàn không thua kém Đan Đạo pháp tắc, thậm chí còn mơ hồ vượt qua Đan Đạo pháp tắc.

Thái Cực pháp tắc, âm dương điều hòa, vô hình trung hóa giải sức mạnh của đối phương, đồng thời thông qua sự đối lập của âm dương lưỡng nghi, cũng đang tăng cường Thái Cực pháp tắc, chẳng trách lại có trình độ cao như vậy.

"Không hổ là người đứng đầu Tam Thanh!

Thiên phú và thực lực thế này, thật sự không thể xem thường!

Nhưng, đáng tiếc hôm nay ngươi gặp phải Lực chi pháp tắc của

trẫm!" Ánh mắt Tô Dự lóe lên.

Lực chi pháp tắc là cương lĩnh của ba ngàn pháp tắc, đúng như câu nói vạn biến không rời gốc rễ, sở hữu Lực chi pháp tắc, Tô Dự dễ dàng nhìn ra đặc điểm pháp tắc của người khác.

"Lực chi pháp tắc thật mạnh!" Thái Thanh Thánh Nhân thầm nghĩ: "Nếu chỉ đơn thuần là Thái Cực pháp tắc, thật khó trong thời gian ngắn hóa giải sức mạnh của Tô Dự Thiên Đế!

May mà ta đã lĩnh ngộ Đan Đạo pháp tắc." Tô Dự tu luyện là Lực chi pháp tắc, cương lĩnh của ba ngàn pháp tắc.

Cho dù tu vi của Thái Thanh Thánh Nhân cao hơn Tô Dự ba tầng, cũng không thể dùng Thái Cực pháp tắc hóa giải được Lực chi pháp tắc.

Nhưng Thái Thanh Thánh Nhân lại làm được một điểm này.

Mà tất cả đều là vì Đan Đạo pháp tắc.

Luyện hóa chi lực trong Đan Đạo pháp tắc, phối hợp với âm dương điều hòa của Thái Cực pháp tắc, mới khiến Thái Thanh Thánh Nhân có được năng lực tiêu dung Lực chi pháp tắc.

"Ha ha!

Chương 454

Thái Cực pháp tắc và Đan Đạo pháp tắc phối hợp cũng không tệ!

Nhưng nếu cho rằng Lực chi pháp tắc đơn giản như vậy, thì Thái Thanh ngươi đã sai lầm lớn rồi!" Tô Dự mỉm cười nhìn Thái Thanh Thánh Nhân, linh lực lại lần nữa bộc phát.

Tức thì, Lực chi pháp tắc diễn hóa, Âm Dương pháp tắc giao dung, luyện hóa chi lực hung hãn nảy sinh, Thí Thần Thương đột nhiên đâm ra, Hồng Mông Lượng Thiên Xích hiên ngang đập xuống.

"Ầm ầm!" Thương quang xích mang hợp hai làm một, hóa thành một đạo cầu vồng, thanh thế đáng sợ khiến người ta kinh hãi.

Thái Thanh Thánh Nhân lúc này triệt để bị chấn kinh, ánh mắt kinh hãi nhìn Tô Dự Thiên Đế trước mặt, vạn lần không ngờ Lực chi pháp tắc của Tô Dự Thiên Đế lại lợi hại như vậy, có thể diễn hóa ra Thái Cực pháp tắc, cùng với luyện hóa chi lực.

Chẳng trách sư tôn Hồng Quân Đạo Tổ cũng coi trọng Tô Dự như vậy!

"Thôn!" Tô Dự ra lệnh một tiếng, như Thiên Đế pháp chỉ, cầu vồng oanh kích tới, tức thì pháp tắc kêu vang, nơi nó đi qua tất cả đều dung nhập vào trong cầu vồng, trực tiếp va chạm vào Bạch Ngọc Kim Kiều, thanh thế càng lúc càng mênh mông, dần dần đẩy lùi Bạch Ngọc Kim Kiều.

"Thánh nhân quả vị, mạnh sao?" Tô Dự lạnh nhạt nói một câu, phiêu đãng trong không gian Tuyệt Tiên, khiến Thái Thanh Thánh Nhân nhíu mày.

Dùng chính pháp tắc mà Thái Thanh Thánh Nhân tu luyện, để đối

phó ngược lại Thái Thanh Thánh Nhân.

Không thể không nói, tâm cảnh của Thái Thanh Thánh Nhân hiện lên một tia hoảng loạn.

Nhưng, dù sao cũng là Thái Thanh Thánh Nhân, rất nhanh liền ổn định tâm thần, lại lần nữa thi triển thần thông.

Chỉ thấy, Thái Ất Phất Trần vung lên, một con Âm Dương Ngư huyền diệu ngưng tụ trước người, Thái Cực pháp tắc, Đan Đạo pháp tắc điên cuồng rót vào trong Âm Dương Ngư, thiên địa linh khí cuồn cuộn đổ về.

"Ầm ầm ầm!" Một vùng hồng mông hỗn độn trong Âm Dương Ngư sinh ra, lan tỏa khí tức tuyên cổ, thiên địa linh khí không ngừng tuôn ra, phảng phất như đang diễn hóa một phương trời đất vũ trụ.

"Vù!" Thái Thanh Thánh Nhân phất trần quét một cái, Âm Dương Ngư trực tiếp phá không bay ra, ấn lên Bạch Ngọc Kim Kiều, tức thì thu cầu vồng của Tô Dự vào trong, giống như một quân cờ rơi xuống mặt hồ, căn bản không gây ra gợn sóng lớn nào.

Khi cầu vồng hoàn toàn tan biến, Bạch Ngọc Kim Kiều lại lần nữa hóa thành Thái Cực Đồ, quay về bên cạnh Thái Thanh Thánh Nhân, lạnh nhạt nhìn Tô Dự.

Tô Dự, dùng Lực chi pháp tắc diễn hóa ra Thái Cực pháp tắc, luyện hóa chi lực hình thành cầu vồng; Thái Thanh Thánh Nhân lại dùng Thái Cực Đồ làm dẫn, cưỡng ép tạo thành một phương hồng mông trong không gian, thôn phệ thần thông của Tô Dự vào trong đó.

Bất luận là Tô Dự hay Thái Thanh Thánh Nhân, thủ đoạn của hai người đều đã đạt đến đỉnh cao!

Mặc dù đã chống đỡ được đòn tấn công của Tô Dự, nhưng trong lòng Thái Thanh Thánh Nhân vẫn giữ sự kinh hãi và kiêng dè đối với

Tô Dự Thiên Đế trước mắt.

Vô hắn.

Chỉ vì đạo thần thông vừa rồi, cái tạo ra hồng mông hỗn độn, Thái Thanh Thánh Nhân rõ ràng cảm nhận được trong cầu vồng đó, không chỉ ẩn chứa Thái Cực pháp tắc, luyện hóa chi lực đơn giản như vậy.

Trong đó còn bảo lưu Lực chi pháp tắc, Thời Không pháp tắc đáng sợ... một khi triệt để bùng nổ, thế tất sẽ đánh cho hắn một đòn bất ngờ, lúc đó có khả năng vì vậy mà bị thương, từ đó triệt để rơi vào thế yếu.

Đáng sợ nhất là, Lực chi pháp tắc của Thái Thanh Thánh Nhân có thể chuyển hóa vô cùng, chẳng phải có nghĩa là Tô Dự có thể chưởng khống sức mạnh của ba ngàn pháp tắc sao?

"Thánh nhân quả vị?

Mạnh sao?" Cùng một câu nói, Tô Dự lại lần nữa hỏi: "Ngươi có biết tại sao trẫm không thành Thánh nhân quả vị không?

Không phải trẫm không thể, mà là trẫm khinh thường!" "Tô Dự Thiên Đế, khẩu khí thật lớn a!" Thái Thanh Thánh Nhân lạnh nhạt nói: "Thánh nhân quả vị có thể khiến bản thánh bất tử bất diệt, vĩnh hằng bất hủ, ngươi có thể sao?" "Ha ha ha!" Tô Dự cười lớn nói: "Bất tử bất diệt, chỉ cần trẫm đủ mạnh, trong trời đất Hồng Hoang có ai có thể giết được trẫm, ngươi có thể sao?" Sắc mặt Thái Thanh Thánh Nhân cứng đờ.

Đương nhiên không thể, nếu không Tô Dự sao có thể sống đến ngày hôm nay!

"Trước khi Bàn Cổ Đại Thần khai thiên lập địa, Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên đã tồn tại, nhưng ngươi có biết Thánh nhân quả vị là cái gì không?" Tô Dự cười lạnh nói.

Hai mắt Thái Thanh Thánh Nhân bộc phát ra từng đạo tinh quang.

"Trẫm không có Thánh nhân quả vị, thì đã sao!" Theo lời Tô Dự vừa dứt, quanh thân hắn tỏa ra một luồng khí tức hùng hồn, tức thì khiến Thái Thanh Thánh Nhân ngẩn ra.

Luồng khí tức hùng hồn đó, gần như bao quát khí tức của ba ngàn pháp tắc, chính là Lực chi pháp tắc xếp hạng đệ nhất trong ba ngàn pháp tắc.

"Thánh nhân quả vị, há có thể so sánh với Lực chi pháp tắc!" Thái Thanh Thánh Nhân hoàn hồn, thong dong nói: "Nhiều nhất cũng chỉ là dùng Lực chi pháp tắc chuyển hóa ba ngàn pháp tắc, chứ không phải thật sự lĩnh ngộ ba ngàn pháp tắc!" Đúng như Thái Thanh Thánh Nhân nói, Lực chi pháp tắc không phải là thật sự lĩnh ngộ ba ngàn pháp tắc, dưới sự diễn hóa, khó có thể đồng thời phát huy sức mạnh của ba ngàn pháp tắc.

"Vậy sao?" Khóe miệng Tô Dự cong lên một nụ cười, sau đó từng đạo khí tức khác nhau từ trong cơ thể hắn tỏa ra, sánh ngang với Lực chi pháp tắc, mỗi một đạo đều là một trong ba ngàn pháp tắc.

Cảm nhận được ngày càng nhiều pháp tắc xuất hiện quanh thân Tô Dự, Thái Thanh Thánh Nhân có chút kinh hãi, giữa trời đất Hồng Hoang nhiều nhất cũng chỉ có người lĩnh ngộ hai ba đạo pháp tắc, nhưng chưa từng xuất hiện một người như Tô Dự Thiên Đế, lĩnh ngộ hết loại pháp tắc này đến loại pháp tắc khác.

"Trẫm là Hồng Hoang Thiên Đế, Thánh nhân cũng phải thần phục dưới chân trẫm!" Tô Dự bá đạo vô song nói một câu, sau đó khí tức trong cơ thể lại lần nữa cuồn cuộn tuôn ra, tổng cộng mười một đạo khí tức pháp tắc.

Ánh mắt Thái Thanh Thánh Nhân triệt để ngưng đọng, nội tâm kịch liệt run rẩy.

Ngoài Lực chi pháp tắc ra, khí tức quanh thân Tô Dự còn có Thời Gian pháp tắc, Không Gian pháp tắc, Vận Mệnh pháp tắc, Tiên Đạo pháp tắc, Ma Đạo pháp tắc, Sinh Mệnh pháp tắc, Tử Vong pháp tắc, Âm Dương pháp tắc, Ngũ Hành pháp tắc, Tạo Hóa pháp tắc!

Đây đều là những pháp tắc mạnh nhất trong Hỗn Độn!

"Thánh nhân quả vị?

Trò cười mà thôi!" Tô Dự nhẹ nhàng nói, lời vừa dứt, lại một đạo khí tức pháp tắc từ trong cơ thể hắn tuôn ra.

Pháp tắc thứ mười hai, Chiến chi pháp tắc!

"Trẫm không có Thánh nhân quả vị, nhưng trước mặt trẫm, Thánh nhân cũng phải chết!" Trong lời nói bình tĩnh của Tô Dự lại lộ ra sự tự tin mãnh liệt, đế hoàng chi khí ngút trời, phô thiên cái địa dâng lên, khí thế hoàn toàn không thua kém bất kỳ pháp tắc nào.

Pháp tắc thứ mười ba, Đế Hoàng pháp tắc!

Trong khi Tô Dự và Thái Thanh Thánh Nhân, Thông Thiên Giáo Chủ và Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa Nương Nương một mình đối chiến Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân trong Tru Tiên Kiếm Trận, thì Hỗn Độn bên ngoài Tam Sơn Quan đã hoàn toàn biến đổi.

Trong Hỗn Độn, Thanh Sính và Bạch Chính hóa thành hai con thần thú thân hình khổng lồ.

Thanh Long, Bạch Hổ gầm thét, trực tiếp bao phủ lấy Huyền Đô Đại Pháp Sư và Nam Cực Tiên Ông.

Tâm thần Huyền Đô Đại Pháp Sư và Nam Cực Tiên Ông run rẩy, bây giờ thi triển thủ đoạn mạnh nhất, nhưng vẫn không thể chống lại Thanh Sính và Bạch Chính.

Hai con tọa kỵ dưới trướng Tô Dự Thiên Đế thật sự quá mạnh!

Mạnh đến mức khiến người ta sinh lòng tuyệt vọng!

Chương 455

"Sắp chết rồi sao?" Trong mắt Huyền Đô Đại Pháp Sư và Nam Cực Tiên Ông hiện lên sự sợ hãi, sau đó Thanh Long Bạch Hổ trước mắt mang theo lực lượng kinh khủng, xông tới, long trảo và hổ trảo khổng lồ sắp đập lên người họ.

"Xoẹt!" Hai tiếng xé rách vang lên, trong Hỗn Độn phong vân cuồn cuộn, Huyền Đô Đại Pháp Sư và Nam Cực Tiên Ông bị xé làm hai, máu tươi như mưa trút xuống.

"Ta không thể chết!

Một khi thân tử, sau này sẽ phải chịu sự giam cầm của Phong Thần Bảng mọi lúc mọi nơi, không bao giờ có thể chứng đạo thành Thánh nữa!

Ta muốn sống, chỉ cần sống sót, ta mới có cơ hội theo đuổi cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên của Thánh nhân!" Trong lòng Nam Cực Tiên Ông dâng lên sự không cam lòng mãnh liệt, điên cuồng kích thích dục vọng cầu sinh, nhưng sức mạnh của Bạch Chính đã thấm vào linh hồn hắn, giãy giụa thêm nữa cũng chỉ là vô ích!

Ở một chiến trường khác trong Hỗn Độn, khác với Nam Cực Tiên Ông, Huyền Đô Đại Pháp Sư cảm nhận được nỗi đau mãnh liệt, không hề có chút giãy giụa phản kháng nào, trong lòng hiện lên một tia minh ngộ: "Hóa ra ta vẫn luôn sai!" Kể từ khi Huyền Đô Đại Pháp Sư trảm ra thiện thi, đã qua vô số năm tháng, cho dù sư tôn Thái Thanh Thánh Nhân đã giảng giải kinh nghiệm trảm ác thi, nhưng hắn vẫn luôn không thể trảm ra ác thi.

Giờ khắc này, Huyền Đô Đại Pháp Sư cuối cùng đã hiểu tại sao.

Thân là Nhân tộc, sao có thể quên gốc!

Kể từ khi được sư tôn thu làm đệ tử thân truyền khi Thái Thanh Thánh Nhân sáng lập Nhân giáo, hắn chưa bao giờ quan tâm đến chuyện của Nhân tộc, phảng phất như mình không phải là người của Nhân tộc.

Nay trong trận chiến Thương Chu, Đại Chu thân là loạn thần tặc tử, lại vì cuộc đấu đá của Thánh nhân mà gia nhập phe Đại Chu, làm hổ tác oai.

Thật là sai lầm lớn!

Đây chính là ác niệm!

Chỉ là, hắn vẫn luôn không phát hiện ra mà thôi.

Nếu có thể sớm nhận ra, vậy thì nhất định có thể trảm ra ác thi, trong trận chiến với Thanh Sính này, ai thắng ai bại, còn khó nói!

"Ể?" Thanh Sính đang định tung đòn cuối cùng vào Huyền Đô Đại Pháp Sư, cảm nhận được dao động bất thường trong linh hồn hắn, hành động tức thì khựng lại, không tiếp tục ra tay: "Đốn ngộ!" Không phải Thanh Sính lương thiện gì!

Huyền Đô Đại Pháp Sư đã là nỏ mạnh hết đà, đừng nói chỉ là đốn ngộ, cho dù đột phá, trước mặt Thanh Sính cũng chỉ có một con đường chết, cuối cùng vẫn là kết cục bị đưa lên Phong Thần Bảng.

Sau khi Huyền Đô Đại Pháp Sư lên bảng, ngày sau sẽ hiệu lực cho Thiên Đình, Thanh Sính hà tất phải ngăn cản Huyền Đô Đại Pháp Sư đốn ngộ, làm suy yếu sức mạnh của Thiên Đình!

Mặc dù với thực lực hiện tại của Thiên Đình, căn bản không quan tâm đến Huyền Đô Đại Pháp Sư, nhưng có còn hơn không, con muỗi dù nhỏ cũng là thịt!

"Ầm ầm!" So với Huyền Đô Đại Pháp Sư, Nam Cực Tiên Ông không may mắn như vậy, dưới hổ trảo khổng lồ của Bạch Chính như

gió cuốn mây tan, trực tiếp xé Nam Cực Tiên Ông thành mảnh vụn.

"Sư tôn cứu con!" Linh hồn Nam Cực Tiên Ông phiêu đãng ra, trên mặt đầy vẻ kinh hoàng, sau đó liền bộc phát toàn bộ sức mạnh linh hồn, bất chấp tất cả muốn trốn thoát.

Nhưng không có sự bảo hộ của nhục thân, chỉ dựa vào linh hồn, Nam Cực Tiên Ông có thể nhanh đến đâu!

Sư tôn Nguyên Thủy Thiên Tôn bây giờ đang ở trong Tru Tiên Kiếm Trận, bản thân còn khó bảo toàn, ngay cả tiếng kêu của hắn cũng không thể nghe thấy.

"Gầm!" Tiếng hổ gầm chấn động tai vang vọng khắp Hỗn Độn, sóng âm hóa thành một con Bạch Hổ gào thét, nhảy vọt ra, nơi nó đi qua Hỗn Độn vỡ nát, quét sạch mọi thứ, trong nháy mắt đã đuổi kịp Nam Cực Tiên Ông.

Ngọc Thanh Tiên Pháp mà Nam Cực Tiên Ông vẫn tự hào, bây giờ căn bản không có tác dụng gì.

Cộng thêm sức mạnh linh hồn của Bạch Chính là do tu luyện《Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công》, cương nhu đều có, Nam Cực Tiên Ông hoàn toàn là cá nằm trên thớt.

Kèm theo Bạch Hổ đuổi kịp linh hồn Nam Cực Tiên Ông, đột nhiên há cái miệng lớn như chậu máu, trực tiếp nuốt chửng, nhai nuốt Nam Cực Tiên Ông.

"A a a..." Linh hồn Nam Cực Tiên Ông phát ra tiếng kêu thảm thiết xé lòng, cho đến cuối cùng hoàn toàn mất đi âm thanh, khí tức từ từ tiêu tán.

"Ong ong ong!" Lúc này, Phong Thần Bảng trên Lăng Tiêu Bảo Điện của Tam Thập Tam Thiên phóng ra một cột sáng vô hình, trực tiếp xuyên qua giới bích không gian, thâm nhập vào Hỗn Độn, trong

khoảnh khắc bao phủ lên con Bạch Hổ sóng âm do Bạch Chính ngưng tụ.

Ngay sau đó, cột sáng trực tiếp mang đi chân linh trong con Bạch Hổ sóng âm.

Vị Hỗn Nguyên Kim Tiên thứ tư, Nam Cực Tiên Ông, trở thành một cái tên Chuẩn Thánh nữa trên Phong Thần Bảng!

Bạch Hổ hóa thành hình người, Bạch Chính bấm ấn quyết, từ từ thu con Bạch Hổ sóng âm vào cơ thể, trong đó ẩn chứa linh hồn của Nam Cực Tiên Ông, không thể lãng phí như vậy được!

Chỉ cần thời gian luyện hóa linh hồn Nam Cực Tiên Ông, sức mạnh linh hồn của Bạch Chính thế tất sẽ tăng mạnh.

Ánh mắt Bạch Chính chuyển động, một thoáng đã xuất hiện bên cạnh Thanh Sính, nhìn Huyền Đô Đại Pháp Sư trước mặt, không hiểu hỏi: "Ngẩn ra đó làm gì?

Nhanh giải quyết đi, ta còn muốn đến Tam Sơn Quan!" "Vội gì, Đa Bảo, Lục Nhĩ, Vô Chi Kỳ không phải đã xuống rồi sao, thành toàn cho Huyền Đô một lần đi!" Thanh Sính thản nhiên nói.

Bạch Chính kinh ngạc nhìn Thanh Sính một cái: "Khi nào ngươi lại trở nên thánh mẫu như vậy?" "Dù sao cũng là Nhân tộc, chủ nhân là Thánh phụ của Nhân tộc!" Thanh Sính nhẹ nhàng nói.

Bạch Chính nghe vậy, gật đầu.

Lúc này, linh hồn Huyền Đô Đại Pháp Sư mở mắt, hướng về phía Thanh Sính và Bạch Chính chắp tay: "Đa tạ hai vị thành toàn!" "Không cần, ngươi tự xử, hay để bản tọa ra tay?" Thanh Sính lắc đầu.

Huyền Đô Đại Pháp Sư cười nói: "Thanh Sính đạo hữu yên tâm, bần đạo sẽ không làm khó ngươi đâu!" Nói xong, linh hồn Huyền Đô Đại Pháp Sư liền từ từ bốc cháy, quang thúc chiêu dẫn của Phong

Thần Bảng đồng thời bộc phát, trong nháy mắt mang đi chân linh của Huyền Đô Đại Pháp Sư.

Vị Hỗn Nguyên Kim Tiên thứ năm trên Phong Thần Bảng, Huyền Đô Đại Pháp Sư!

"Đi thôi!" Thanh Sính và Bạch Chính phá vỡ giới bích không gian, thân hình phiêu diêu xuất hiện trên Tam Sơn Quan, vung tay, từng đạo linh lực bắn ra, lao thẳng đến Vạn Tiên Trận.

"Ầm ầm!" "Ầm ầm!" "Ầm ầm!" Tiếng nổ liên tiếp vang lên, chỉ thấy các đệ tử của Xiển giáo, Nhân giáo, Phật môn Tây phương đang giãy giụa khổ sở, những cường giả dưới Kim Tiên đều hình thần phá diệt.

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" Đối mặt với các cường giả Chuẩn Thánh Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, những người dưới Thái Ất Kim Tiên của Xiển giáo, Nhân giáo, Phật môn Tây phương căn bản không có chút sức chống cự nào, hình thần không ngừng nổ tung.

Sức mạnh của Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong.

Đa Bảo Đạo Nhân, Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ ngay khi gia nhập chiến trường, đã nhắm vào các Đại La Kim Tiên của Xiển giáo, Nhân giáo, Phật môn Tây phương.

Vì vậy Thanh Sính, Bạch Chính trực tiếp ra tay với các đệ tử tam giáo trong Vạn Tiên Trận.

Nơi linh lực đi qua, từng vị đệ tử của Xiển giáo, Nhân giáo, Phật môn Tây phương, chân linh từ từ bay về phía Phong Thần Bảng ở Tam Thập Tam Thiên.

"Dừng tay!" Các Đại La Kim Tiên của Xiển giáo, Nhân giáo, Phật môn Tây phương nhìn thấy cảnh này, tức thì hai mắt trở nên đỏ ngầu, mặt mày dữ tợn hét lớn, nhưng bản thân đã ngấp nghé nguy hiểm,

phân thần như vậy, phòng ngự vốn có trực tiếp bị phá vỡ.

Dưới sự dẫn đầu của Đa Bảo Đạo Nhân, Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ, đám người Tiệt giáo và Thiên Đình trực tiếp phát động công kích, từng vị Đại La Kim Tiên hình thần không ngừng tan vỡ, bất cứ lúc nào cũng có thể bị tiêu diệt.

"Không!!!" Các Đại La Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên của Xiển giáo, Nhân giáo, Phật môn Tây phương trong mắt lộ ra vẻ sợ hãi, đều dùng hết toàn lực để chống cự, nhưng có ích gì không?

Chương 456

Đương nhiên, không có ích!

Hình thần của các Đại La Kim Tiên Đại Chu không ngừng tan vỡ, tốc độ tiêu tán ngày càng nhanh, thậm chí chân linh của một số Đại La Kim Tiên dưới sự triệu hoán của Phong Thần Bảng, đã tiến vào Phong Thần Bảng.

Trên bầu trời cao, chỉ còn các đệ tử của Xiển giáo, Nhân giáo, Phật môn Tây phương đang giãy giụa trong tuyệt vọng, chống lại sự công sát từ Tiệt giáo, Thiên Đình.

Hoàn toàn là một cuộc tàn sát một chiều.

Các tu sĩ trong trời đất Hồng Hoang chưa nhập kiếp, nhìn thấy cảnh tượng trên bầu trời Tam Sơn Quan, ai nấy đều tâm thần run rẩy, thực lực của Tiệt giáo và Thiên Đình thật sự quá đáng sợ!

Xiển giáo, Nhân giáo, Phật môn Tây phương căn bản không có chút sức phản kháng nào!

Trong lòng rất nhiều tu sĩ không khỏi may mắn, may mà không cần nhập kiếp, nếu không chẳng phải cũng có khả năng như các tu sĩ phe Đại Chu, mặc người chém giết sao!

Quảng Thành Tử của Xiển giáo toàn thân run rẩy, cục diện đảo ngược quá nhanh, nhanh đến mức hắn có chút không thể chấp nhận được, có thể chống cự được bao lâu!

Bây giờ sư tôn Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không thấy hiện thân, e rằng đã bị Thông Thiên Giáo Chủ chặn lại rồi.

Sớm biết như vậy, đánh chết cũng không nghe theo phân phó của sư tôn Nguyên Thủy Thiên Tôn, gia nhập phe Đại Chu, đối đầu với

Thiên Đình.

Nhưng, bây giờ không còn đường lui nào nữa!

"Thân là Hỗn Nguyên Kim Tiên, các ngươi lại ra tay với chúng ta, chẳng lẽ không sợ bị Thiên Đạo giáng thần phạt sao?" Quảng Thành Tử hét lớn một tiếng.

Thanh Sính, Bạch Chính ánh mắt chuyển động, nhìn chằm chằm vào Quảng Thành Tử, lạnh lùng nói: "Quảng Thành Tử, đừng cố kéo dài thời gian nữa!

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thanh Thánh Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân bốn vị Thánh nhân, đã sớm bị Đại Thiên Tôn, Đế Hậu, Thông Thiên Giáo Chủ chặn ở trong Hỗn Độn, không thể cứu viện!

Nhận mệnh chịu chết đi!" "Không sai!

Bây giờ sát kiếp đã đến, cần phải trừ sát khí, Thiên Đạo sao có thể giáng thần phạt!

Nếu thật sự có giáng thần phạt, chúng ta gánh chịu, nhưng các ngươi phải vẫn lạc lên bảng!" Theo lời nói vừa dứt, tiếng rồng gầm hổ gầm vang trời, trực tiếp va chạm vào thức hải của Quảng Thành Tử, trong nháy mắt đã đánh tan linh hồn của hắn, chân linh từ từ phiêu đãng ra, bay lên Phong Thần Bảng ở Tam Thập Tam Thiên.

"Đại thế đã mất!" Quảng Thành Tử thân tử đạo tiêu, khiến cho sĩ khí của phe Đại Chu dâng lên sự tuyệt vọng mãnh liệt, cường giả Chuẩn Thánh Hỗn Nguyên Kim Tiên bị tiêu diệt, cường giả Đại La Kim Tiên mười không còn một, lấy gì mà kháng cự.

Dưới sự tuyệt vọng, tất cả tu sĩ của Đại Chu lần lượt bị đưa lên Phong Thần Bảng.

Đến đây, những người tu vi không cao, chiến lực không tốt của

Tiệt giáo bên phía Đại Thương cũng đã chết hết tám chín phần mười, những người còn lại đều là tinh anh của Tiệt giáo.

Về phần Thiên Đình, bao nhiêu người đến Đại Thương, thì bấy nhiêu người còn lại, không một người tử vong, không một người vẫn lạc, không một người lên bảng.

Những người tử trận của Tiệt giáo, Xiển giáo, Nhân giáo, Phật môn Tây phương toàn bộ lên bảng.

Có thể nói Thiên Đình là người thắng lớn nhất trong trận Phong Thần lượng kiếp này.

Trận chiến của những người tu luyện kết thúc, còn lại là các tướng sĩ bình thường giữa Thương và Chu.

Đúng như câu nói, nhất cổ tác khí, tái nhi suy, tam nhi kiệt.

Tướng sĩ Đại Chu vì oán khí bùng nổ, sĩ khí tăng lên đến đỉnh điểm, nhưng theo những cuộc giao phong không ngừng với Đại Thương, càng lúc càng thấp.

Nay những người tu luyện bên phía Đại Thương đã giành được chiến quả, càng khiến sĩ khí Đại Chu sa sút, binh bại như núi đổ.

Tam Sơn Quan nhất thời máu chảy thành sông, cục diện này khiến tướng sĩ Đại Chu trong lòng hoảng sợ, có ý muốn bại lui.

“Thương triều Đại vương có lệnh, Bá Ấp Khảo mưu nghịch, tự lập Đại Chu, phản thượng tác loạn.

Toàn thể tướng sĩ Đại Chu chỉ là nghe lệnh hành sự, lập tức đầu hàng, Thương vương đại đức, tha thứ cho các ngươi, kẻ nào tiếp tục ngoan cố tác loạn, giết không tha!” Lúc này, Khương Tử Nha chớp lấy cơ hội, vận chuyển linh lực trong cơ thể, tiếng nói vang dội, vang vọng khắp Tam Sơn Quan, khiến tướng sĩ Đại Chu trong lòng chấn động.

“Xoảng!!!” “Xoảng!!!” Vô số tướng sĩ Đại Chu vội vàng hạ vũ khí, những người vốn đã sĩ khí không đủ trực tiếp lựa chọn đầu hàng, sau đó liền bị tướng sĩ Đại Thương bao vây.

“Chúng ta nguyện ý đầu hàng!” Có một có hai, theo sau sự đầu hàng của một đội quân Đại Chu, các quân đội khác cũng lần lượt đầu hàng, tức thì âm thanh kim qua thiết mã ở Tam Sơn Quan liền giảm đi hơn một nửa. ...

Thân Công Báo nhìn tướng sĩ Đại Chu đầu hàng, không hề ngăn cản, chỉ thở dài một tiếng: “Trận chiến này, cuối cùng cũng kết thúc rồi!” “Thừa tướng, chúng ta nên làm gì?” Các tướng sĩ xung quanh nghe lời của Thân Công Báo, tức thì không hiểu gì, cẩn thận hỏi một tiếng.

Thân Công Báo chắp hai tay sau lưng, mỉm cười nói: “Ra lệnh cho tam quân, đầu hàng đi!” “Thừa tướng...” Tướng sĩ Đại Chu không ngờ Thân Công Báo lại nhận thua dứt khoát như vậy.

Thân Công Báo thản nhiên nói: “Quân đội Đại Thương ở phía trước, tân vương Đại Chu ở phía sau, bây giờ chúng ta không có bất kỳ phần thắng nào!

Đi hạ lệnh đi!” “Vâng!” Tướng sĩ Đại Chu vội vàng chạy ra ngoài, truyền đạt mệnh lệnh của chỉ huy cao nhất Đại Chu ở Tam Sơn Quan.

Trong khoảnh khắc, Khương Tử Nha liền đến bên ngoài doanh trướng của Thân Công Báo.

“Thân Công Báo, ngươi thua rồi!” Khương Tử Nha đối mặt với Thân Công Báo, thần thái đầy vẻ bình tĩnh.

Thân Công Báo cười nhạt nói: “Khương Tử Nha, ngươi sai rồi!

Mặc dù ngươi thắng, nhưng ta cũng thắng!

Trận chiến này, trận Phong Thần lượng kiếp này, người thua chỉ

có Đại Chu, chỉ có Xiển giáo, Nhân giáo, Phật môn Tây phương!" "Ý ngươi là gì!?" Khương Tử Nha nhíu mày.

"Ngươi sẽ biết ngay thôi!" Thân Công Báo cười một cách bí ẩn.

"Cố làm ra vẻ huyền bí!

Na Tra Thiên tướng, chém giết Thân Công Báo, đưa lên Phong Thần Bảng!" Khương Tử Nha hừ lạnh một tiếng.

"Dừng tay!" Hai giọng nói đột ngột vang lên khiến Khương Tử Nha hơi sững sờ.

Hiện nay, những người tu luyện của Xiển Giáo, Nhân Giáo, và Tây Phương Phật Môn đều đã bị đưa lên Phong Thần Bảng, rốt cuộc là ai dám lên tiếng vì Thân Công Báo vào lúc này.

Nghĩ vậy, Khương Tử Nha bèn quay đầu nhìn lại, kinh ngạc phát hiện đó là đại sư huynh Đa Bảo Đạo Nhân và vị Thanh Sính mà ngay cả Lục Nhĩ Mỹ Hầu cũng phải tôn xưng một tiếng "đại ca".

"Đại sư huynh, Thanh Sính tiền bối!" Khương Tử Nha chắp tay với Đa Bảo Đạo Nhân và Thanh Sính, trong giọng nói tuy có chút nghi hoặc nhưng không hề có chút bất kính nào.

Chương 457

Đa Bảo Đạo Nhân và Thanh Sính nhìn nhau cười, lần lượt gật đầu với đối phương, sau đó Đa Bảo Đạo Nhân làm một động tác "mời", Thanh Sính liền bước đến trước mặt Thân Công Báo: "Thân Công Báo, nhiệm vụ lần này của ngươi hoàn thành không tệ, lát nữa có thể theo bản tọa đến Thiên Đình diện kiến chủ nhân!" "Hả?" Lời của Thanh Sính như sấm sét giữa trời quang nổ vang trong lòng Khương Tử Nha và mọi người.

Ngay cả những nhân vật cốt cán của Thiên Đình như Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ, Dương Tiễn, Na Tra, Ngao Bính cũng ngây người, nhất thời không hiểu ý tứ trong lời nói của Thanh Sính.

Về phần chúng tiên Tiệt Giáo thì càng thêm mờ mịt, ánh mắt tràn đầy vẻ khó hiểu.

"Đa tạ Thanh Sính tiền bối, đa tạ Đại Thiên Tôn!" Thân Công Báo chắp tay, khóe miệng không giấu được ý cười, cuối cùng cũng có thể toại nguyện trở thành người của Thiên Đình!

Lục Nhĩ Mỹ Hầu gãi đầu, cất giọng hỏi: "Thanh Sính đại ca, rốt cuộc là chuyện gì vậy?" Nghe vậy, Thanh Sính, Bạch Chính, Đa Bảo Đạo Nhân đều mỉm cười, sau đó Thanh Sính nhìn về phía Thân Công Báo, mỉm cười nói: "Thân Công Báo, ngươi nói đi!" "Vâng, Thanh Sính tiền bối!" Thân Công Báo gật đầu: "Khương Tử Nha, ta thua, nhưng ta cũng không phải là kẻ thua cuộc!" "Thật ra, từ trước khi Phong Thần sát kiếp bắt đầu, vì ta mang phi hùng chi tướng, Đại Thiên Tôn đã tìm đến ta, ra lệnh cho ta ở lại động phủ không được ra ngoài, hứa sẽ ban cho ta một tầng cơ duyên." "Sau khi Phong Thần sát kiếp giáng lâm, để đề phòng Tây Phương nhị thánh mưu đoạt khí vận

Đông phương Huyền Môn, khuấy đảo chúng sinh Nhân tộc, Đại Thiên Tôn bèn sắp xếp cho ta bái nhập Tây Phương Phật Môn, trở thành đồ đệ của Tây Phương nhị thánh." Không thể không nói, tài ăn nói của Thân Công Báo quả thật là hạng nhất.

Chuyện Tô Dự lên kế hoạch lừa Xiển Giáo, Nhân Giáo, Tây Phương Phật Môn, qua lời hắn đã trở thành hành động vì Huyền Môn, vì Nhân tộc, vô hình trung đã chiếm được sự đồng cảm của Tiệt Giáo và Nhân tộc.

"Sau đó, ta tuân theo mệnh lệnh của Tây Phương nhị thánh, không thể không vào đóng quân ở Tây Chu, còn Tô Dự Thiên Đế thì lệnh cho ta án binh bất động, mọi việc cứ tuân theo sự sắp đặt của Tây Phương nhị thánh!" "Chỉ khi hai quân giao chiến, ta mới có thể thực sự nắm quyền.

Bằng không, Khương Tử Nha ngươi dựa vào đâu mà có thể liên tiếp công phá lãnh địa Tây Chu của ta!" Thân Công Báo nói xong, ánh mắt nhìn thẳng Khương Tử Nha, trong lời nói đều là vẻ không phục.

Nếu không phải do Tô Dự Thiên Đế sắp đặt, ai thua ai thắng còn chưa biết được đâu!

Nghe lời Thân Công Báo, Khương Tử Nha lập tức nhận ra trước đó quả thật có phần quá thuận lợi, hóa ra tất cả là vì Thân Công Báo cố ý nhường!

Khương Tử Nha không phải hạng người hiếu thắng, không hề cảm thấy có gì không ổn, chỉ nhẹ nhàng gật đầu, nói với Thân Công Báo: "Thì ra là vậy, Thân thừa tướng vất vả rồi!" "Làm việc cho Đại Thiên Tôn, không vất vả!" Thấy Khương Tử Nha như vậy, oán khí trong lòng Thân Công Báo cũng tiêu tan đi không ít: "Tam Sơn Quan đã chiếm được, ta thấy Đại Thương nên thừa thắng truy kích, tiến thẳng đến Tây Kỳ, nhân lúc căn cơ của Cơ Phát chưa ổn định, nhất cử hạ

gục Tây Kỳ!" "Không sai!

Lời của Thân Công Báo rất có lý!" Thanh Sính gật đầu, rồi nhìn về một hướng nào đó: "Hiện tại chủ nhân đang đấu pháp với bốn vị Thánh nhân như Thái Thanh Thánh Nhân.

Một khi chúng ta bình định được Tây Kỳ, bất luận bốn vị Thánh nhân đó có thể chống lại chủ nhân hay không, Phong Thần lượng kiếp cũng sẽ triệt để đi vào hồi kết!" Đây là một nước cờ dự phòng khác của Tô Dự.

Mặc dù Tô Dự tự tin có thể đánh bại bốn vị Thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, nhưng phàm việc gì cũng phải chuẩn bị cho tình huống xấu nhất, nếu không có thể sẽ xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Lục Áp Đạo Nhân trước đó chính là ví dụ tốt nhất.

"Bây giờ quan trọng nhất là tốc độ!

Từ Tam Sơn Quan đến Tây Kỳ không xa, nhưng tiếp theo đây bọn ta sẽ trở về Thiên Đình và Tiệt Giáo, không thể tiếp tục can dự vào chiến tranh, có làm được hay không là phải xem Tử Nha ngươi rồi!" Đa Bảo Đạo Nhân trầm giọng dặn dò.

"Đại sư huynh, Thanh Sính tiền bối, xin hãy yên tâm, Tử Nha nhất định sẽ dốc toàn lực, nhất cử hạ gục Tây Kỳ!" Khương Tử Nha thề thốt chắc nịch.

Đa Bảo Đạo Nhân và Thanh Sính cùng những người khác hài lòng gật đầu, rồi nhẹ giọng nói: "Bọn ta cáo từ, sau này có duyên sẽ gặp lại!" Nói xong, Đa Bảo Đạo Nhân dẫn theo phe Tiệt Giáo, Thanh Sính dẫn theo phe Thiên Đình, hai bên ai về nơi nấy, trở lại Kim Ngao Đảo và Thiên Đình. ...

"Thánh Phụ, xin hãy yên tâm!

Tử Nha nhất định sẽ không để ngài thất vọng!" Sau khi người của Tiệt Giáo và Thiên Đình rời đi, Khương Tử Nha nhìn lên trời với ánh mắt kiên định, thần sắc càng thêm quả quyết.

Hắn không quên rằng mình có được cục diện ngày hôm nay hoàn toàn là nhờ có Tô Dự, mới có cơ hội gia nhập Tiệt Giáo, trở thành thân truyền đệ tử của Thông Thiên Giáo Chủ.

"Toàn quân nghe lệnh!" Nghĩ đến đây, Khương Tử Nha lập tức hạ lệnh.

Thái sư Văn Trọng và cửu đại thần tướng đều có mặt, một vài tán tu như Hiên Viên Phần tam yêu cũng ở lại.

Qua trận chiến này, bọn họ đều biết sự lợi hại của Tô Dự Thiên Đế, cũng hy vọng có thể gia nhập Thiên Đình, nên mới tiếp tục ở lại đây, mong rằng có thể giành được một vị trí trong hồi kết của Phong Thần.

"Toàn quân xuất phát, mục tiêu Tây Kỳ, nhất cử bình loạn, khải hoàn hồi triều, luận công ban thưởng, ngày đó không còn xa!" Khương Tử Nha dốc toàn bộ khí lực hét lên từng câu từng chữ, âm thanh vang vọng khắp toàn bộ doanh trại Đại Thương.

"Tuân lệnh Quốc sư!" Các tướng sĩ Đại Thương cũng hoàn toàn bị Khương Tử Nha truyền cảm hứng, lập tức dâng lên hùng tâm tráng chí mãnh liệt, mỗi người như một đốm lửa nhỏ, đột nhiên bùng lên, hóa thành ngọn lửa hừng hực, thẳng tiến về phía Tây Kỳ.

Những tên tù binh thấy sĩ khí của tướng sĩ Đại Thương dâng cao như cầu vồng, trong lòng bất giác thở dài một hơi, thầm cảm thán rằng Đại Chu diệt vong có lẽ chỉ là chuyện sớm muộn.

Đối với những tù binh này, Khương Tử Nha không trói buộc quá nhiều, chỉ tước vũ khí của họ và gieo một dấu ấn lên người.

Nếu những tù binh này không có biểu hiện khác thường, dấu ấn trên người căn bản vô dụng, nhưng một khi phản bội, nó có thể quyết định sinh tử của họ trong nháy mắt.

Dù sao những tù binh này cũng chỉ là tướng sĩ, coi việc phục tùng quân lệnh là thiên chức, phản bội hay không cũng không phải do họ quyết định.

Vì vậy Khương Tử Nha không giết sạch, dù sao họ cũng là một phần của Nhân tộc, đợi sau khi diệt Đại Chu, cứ để họ tự về nhà là được!

Trong Hỗn Độn, bên trong Tru Tiên Kiếm Trận, không gian Tru Tiên.

"Thông Thiên, ngươi chỉ mới là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng bốn, lấy gì mà đấu với bản thánh!" Sau một hồi giao phong, Nguyên Thủy Thiên Tôn hoàn toàn bộc phát tu vi ẩn giấu, trên mặt hiện lên nụ cười ngạo mạn.

Sau khi trảm được ác thi, tu vi của Nguyên Thủy Thiên Tôn đã tấn thăng lên Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng năm.

Vốn dĩ định dành cho Tô Dự một bất ngờ, nhưng bây giờ Tru Tiên Kiếm Trận đã khởi động, bất ngờ này đành để lại cho Thông Thiên Giáo Chủ.

Tuy có chút không như ý, nhưng ân oán giữa Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ rất sâu, chỉ cần có thể đánh bại Thông Thiên Giáo Chủ, đoạt lấy Tru Tiên Tứ Kiếm, cũng đáng giá.

Nói xong, Nguyên Thủy Thiên Tôn dùng Tam Bảo Ngọc Như Ý, thi triển một bí thuật cường đại.

Thân là do nguyên thần của Bàn Cổ đại thần hóa thành, Nguyên Thủy Thiên Tôn sao có thể không có thiên phú thần thông chứ!

Ngọc Thanh Chấn Thiên!

"Ầm!" Chỉ thấy, quanh thân Nguyên Thủy Thiên Tôn hiện ra những gợn sóng quỷ dị, không ngừng khuếch tán ra xung quanh.

Nơi nó đi qua đều bộc phát ra chấn động mãnh liệt, đẩy lùi các đòn tấn công linh lực của Thông Thiên Giáo Chủ, sau đó lao thẳng đến bao phủ lấy hắn.

Thông Thiên Giáo Chủ tay cầm Tru Tiên Kiếm và Thanh Bình Kiếm, nhìn thẳng vào những gợn sóng đang lan rộng, chấn động lực từ bốn phương tám hướng ập tới.

"Hừ!

Tu vi của lão già Nguyên Thủy mạnh thì đã sao, Tô Dự Thiên Đế đã từng vượt cấp tác chiến, bản thánh tuy không bằng Tô Dự Thiên Đế, nhưng đối phó với ngươi thì thừa sức!" Thông Thiên Giáo Chủ khinh thường nói.

Ngay khoảnh khắc tiếp theo, khi những gợn sóng chấn động lên người Thông Thiên Giáo Chủ, hắn đột nhiên ra tay, Kiếm chi pháp tắc cường liệt dâng lên quanh thân, Tru Tiên Kiếm và Thanh Bình Kiếm tạo ra những dao động xảo diệu.

"Phá!" Dưới sự vung lên của Thông Thiên Giáo Chủ, Thanh Bình Kiếm và Tru Tiên Kiếm dễ dàng như dao cắt đậu hũ, phá tan thần thông của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Vù vù vù!" Kiếm chi pháp tắc càng thêm hung mãnh, từng đạo kiếm quang phảng phất như ẩn chứa cả một phương thế giới bên trong, khiến người ta trong lòng run rẩy.

Chương 458

"Ầm ầm!" Thần thông của Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên bị Kiếm chi pháp tắc của Thông Thiên Giáo Chủ phá tan hoàn toàn.

"Không thể nào!

Kiếm chi pháp tắc của Thông Thiên..." Lúc này, trong mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn tràn ngập vẻ kinh hãi tột độ, thực lực của Thông Thiên Giáo Chủ hoàn toàn ngoài dự liệu của hắn.

Tại sao chứ?

Dựa vào cái gì?

Hắn dựa vào kinh nghiệm của đại huynh Thái Thanh Thánh Nhân, mới trảm ra được ác thi, tu vi thông suốt, tấn thăng lên Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng năm.

Cớ sao Thông Thiên chỉ là một Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng bốn, lại có thực lực mạnh mẽ đến vậy!

"Ha ha ha, lão già Nguyên Thủy, có bất ngờ không?!

Có ngoài ý muốn không?!" Đối với sự kinh ngạc của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ vô cùng hưởng thụ, khóe miệng gần như ngoác đến tận mang tai: "Ngươi cho rằng tu vi là tất cả sao?

Pháp tắc mới là căn bản của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, huống hồ bản thánh cách Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng chỉ còn một bước!" Để có thể chiến thắng Nguyên Thủy Thiên Tôn, sau khi Thông Thiên Giáo Chủ kết minh với Thiên Đình của Tô Dự, đã mặt dày cùng Tô Dự luận đạo.

Nói là luận đạo, nhưng thực chất là Tô Dự đang chỉ điểm cho

Thông Thiên Giáo Chủ.

Theo lời của Tô Dự, cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên có hai phương pháp đột phá.

Một là theo phương pháp trảm tam thi của Hồng Quân Đạo Tổ, lần lượt trảm ra thiện thi, ác thi, chấp niệm, mỗi lần trảm ra một thi, gông cùm tu vi sẽ tự động phá vỡ.

Một phương pháp khác là dùng sức mạnh để chứng đạo, pháp tắc càng mạnh mẽ, tương ứng với cảnh giới tu vi, liền có thể thông qua hấp thu thiên địa linh khí để đề thăng.

Vì vậy, Thông Thiên Giáo Chủ đã dứt khoát tiếp nhận sự chỉ điểm của Tô Dự, tạm thời từ bỏ việc đề thăng tu vi, chuyển sang đề thăng pháp tắc.

Trải qua trận chiến lần trước với Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ thu được lợi ích không nhỏ, cho đến một thời gian trước, Kiếm chi pháp tắc mới có bước nhảy vọt đột phá.

"Tru Tiên!" Thông Thiên Giáo Chủ trực tiếp thông qua Tru Tiên Kiếm, khống chế toàn bộ không gian Tru Tiên, phát động những luồng kiếm quang kinh khủng về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Kiếm quang ùn ùn đâm tới, mỗi một đạo kiếm quang đều có uy lực có thể gây thương tổn cho Thánh nhân.

Đối mặt với thế công của Thông Thiên Giáo Chủ, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức ổn định tâm thần, không hề hoảng loạn, lập tức thúc giục Chư Thiên Khánh Vân và Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ để phòng ngự.

Chư Thiên Khánh Vân là do hạo nhiên chính khí trong tim Bàn Cổ đại thần hóa thành, là cực phẩm tiên thiên linh bảo hiếm có.

Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ càng là vật không thể phá, vạn pháp bất

xâm, cũng là cực phẩm tiên thiên linh bảo.

Không có Bàn Cổ Phiên và các chí bảo công phạt khác, Nguyên Thủy Thiên Tôn hiện tại không dám chắc có thể đánh bại Thông Thiên Giáo Chủ, nhưng với hai đại cực phẩm tiên thiên linh bảo Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ và Chư Thiên Khánh Vân, hắn tự tin Thông Thiên Giáo Chủ cũng không có cách nào đánh bại mình.

"Ầm ầm ầm!" Từng đạo kiếm quang oanh kích lên Chư Thiên Khánh Vân và Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, đều bị chặn lại, không hề tổn hại đến Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nhưng ngay sau đó, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn lại trở nên vô cùng khó coi.

Vô ích!

Chỉ vì Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm nhận được không gian mình đang ở hoàn toàn trở nên sắc bén, phảng phất cả không gian đều tràn ngập những luồng kiếm khí vô hình đáng sợ, khác với không gian Tru Tiên, đây là một không gian Kiếm đạo thực sự.

Lập tức, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền hiểu ra, đây là thiên phú thần thông của Thông Thiên Giáo Chủ.

Thượng Thanh Kiếm Giới!

Thông Thiên Giáo Chủ từng nói, uy lực của thiên phú thần thông "Thượng Thanh Kiếm Giới" hoàn toàn dựa vào Kiếm chi pháp tắc để quyết định.

Kiếm chi pháp tắc càng mạnh, uy lực của "Thượng Thanh Kiếm Giới" cũng càng mạnh.

Chính vì vậy, khi Tam Thanh vừa mới hóa hình, Thông Thiên Giáo Chủ đã không ít lần bị chế giễu.

Nhưng với Kiếm chi pháp tắc của Thông Thiên Giáo Chủ hiện nay, nói không chừng thật sự có thể phá vỡ phòng ngự của hai đại cực phẩm tiên thiên linh bảo.

Lập tức, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền hiểu ra chiêu vừa rồi của Thông Thiên Giáo Chủ chỉ là dương đông kích tây, để thu hút sự chú ý của hắn.

Trong lúc hắn dùng Chư Thiên Khánh Vân và Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ để phòng ngự, Thông Thiên Giáo Chủ đã lặng lẽ thi triển "Thượng Thanh Kiếm Giới".

Lúc đó, hắn một lòng phòng ngự, hoàn toàn không chú ý đến những luồng kiếm khí lặng lẽ xuất hiện quanh thân.

"Không ổn!" Nguyên Thủy Thiên Tôn thầm kêu một tiếng, sau đó bộc phát toàn bộ linh lực trong cơ thể, không ngừng rót vào Chư Thiên Khánh Vân và Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, nhưng thời gian đã không cho phép.

"Lão già Nguyên Thủy, hôm nay bản thánh sẽ đánh nổ ngươi!" Giọng Thông Thiên Giáo Chủ lạnh lùng vang lên, tay cầm Tru Tiên Kiếm và Thanh Bình Kiếm trực tiếp lao đến Nguyên Thủy Thiên Tôn, đồng thời uy lực của "Thượng Thanh Kiếm Giới" triệt để bộc phát.

"Ầm!" Không gian Kiếm đạo đột nhiên nổ tung, kiếm khí lưu chuyển, linh lực hung hãn, từ trong ra ngoài, từ ngoài vào trong, hai mặt giáp công, trực tiếp phá vỡ Chư Thiên Khánh Vân và Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ.

"A!" Trong phút chốc, Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm nhận được kiếm ý đáng sợ va chạm vào cả hình và thần, khiến hắn theo bản năng hét thảm một tiếng.

Cùng lúc đó, Thông Thiên Giáo Chủ tay cầm Tru Tiên Kiếm và

Thanh Bình Kiếm đã áp sát, hung hăng chém xuống. ...

Chư Thiên Khánh Vân và Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ của Nguyên Thủy Thiên Tôn bị "Thượng Thanh Kiếm Giới" của Thông Thiên Giáo Chủ đánh phá, trong thời gian ngắn không thể dựng lại phòng ngự.

Thêm vào đó, Thông Thiên Giáo Chủ đã áp sát, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không thể thi triển thần thông phòng ngự, chỉ có thể dựa vào linh lực trong cơ thể và nhục thân của mình để chống đỡ.

Nhưng chỉ dựa vào những thứ này, Nguyên Thủy Thiên Tôn liệu có thể đỡ được Thanh Bình Kiếm và Tru Tiên Kiếm của Thông Thiên Giáo Chủ không?

Dĩ nhiên những vấn đề này không nằm trong phạm vi cân nhắc của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Đối mặt với Thông Thiên Giáo Chủ đang áp sát, Nguyên Thủy Thiên Tôn hai tay bắt chéo, linh lực cuồn cuộn rót vào, từng lớp quang bàn xuất hiện trước hai cánh tay hắn.

"Sát!" Thông Thiên Giáo Chủ hét lớn một tiếng, không chút lưu tình phóng ra sát chiêu, Tru Tiên Kiếm và Thanh Bình Kiếm trong tay chém xuống.

Áo nghĩa Kiếm chi pháp tắc, Phách Thiên Liệt Địa!

Thần thông cấm kỵ Thượng Thanh tiên pháp, Thượng Thanh Kiếp Kiếm!

Chương 459

Trong nháy mắt, Thanh Bình Kiếm và Tru Tiên Kiếm của Thông Thiên Giáo Chủ, như những con sóng cuồng bạo ngoài đại dương, sóng cả hung hãn, mang theo sức mạnh sát phạt cường liệt, hung hăng chém lên quang bàn của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Rắc!" Khoảnh khắc quang bàn trên hai tay Nguyên Thủy Thiên Tôn va chạm với Tru Tiên Kiếm và Thanh Bình Kiếm, lập tức hiện ra những vết nứt chi chít, sau đó liền vỡ tan.

"Cái gì!" Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn hoàn toàn hoảng sợ.

Hắn vạn lần không ngờ lớp phòng ngự linh lực của mình, dưới Thanh Bình Kiếm và Tru Tiên Kiếm của Thông Thiên Giáo Chủ, ngay cả một chút sức cản cũng không có, liền triệt để vỡ nát.

Đương nhiên, Nguyên Thủy Thiên Tôn biết mình sẽ không chết, dù sao hắn cũng đã thành Thánh nhân quả vị, bất tử bất diệt.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sở dĩ hoảng sợ, hoàn toàn là vì hắn vô cùng coi trọng thể diện, không thể chấp nhận việc bị Thông Thiên Giáo Chủ đánh bại, càng không muốn bị Thông Thiên Giáo Chủ đánh nổ!

Nếu người trước mắt là Tô Dự thay vì Thông Thiên Giáo Chủ, Nguyên Thủy Thiên Tôn có lẽ còn dễ chấp nhận hơn một chút, dù sao hắn cũng là nhị ca của Thông Thiên Giáo Chủ.

Hắn cũng đã từng bị Tô Dự đánh nổ rồi!

Chính cái gọi là, thêm một lần không nhiều, bớt một lần càng tốt!

Nhưng bây giờ hắn không còn đường lựa chọn, chỉ có thể mặc cho Thông Thiên Giáo Chủ tùy ý xâu xé!

“Xoẹt!” Sau khi đánh vỡ lớp phòng ngự linh lực của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tru Tiên Kiếm và Thanh Bình Kiếm của Thông Thiên Giáo Chủ trực tiếp chém lên hai cánh tay của hắn.

Hai thanh cực phẩm tiên thiên linh bảo không gì không phá nổi, trực tiếp cắt đứt nắm đấm, cánh tay, thậm chí cả thân thể của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

“A a a...” Trong phút chốc, thân thể Nguyên Thủy Thiên Tôn trở nên tan nát, thảm không nỡ nhìn, máu Thánh nhân văng khắp không gian Tru Tiên.

“Lão già Nguyên Thủy, bản thánh nói muốn đánh nổ ngươi, nhất định sẽ nói được làm được!” Nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn đang không ngừng gào thét, Thông Thiên Giáo Chủ cười lớn một cách sảng khoái, sau đó trực tiếp ném Thanh Bình Kiếm và Tru Tiên Kiếm về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Tay áo hắn vung mạnh, vô số trường kiếm hung hãn xuất hiện.

Những thanh trường kiếm lần lượt đâm về phía thân thể tàn tạ của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Thanh Bình Kiếm và Tru Tiên Kiếm xoay quanh nhau, cuộn lên một cơn bão Kiếm đạo, bao phủ ba phần thân thể của Nguyên Thủy Thiên Tôn, cắn xé nát ra.

“Thông Thiên, ngươi tàn hại huynh trưởng như vậy, quả thực là đại nghịch bất đạo!” Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng run rẩy, hai mắt tóe lửa, nhưng cũng không thể chống lại sự cắn xé của Thanh Bình Kiếm và Tru Tiên Kiếm.

“Hừ!

Huynh trưởng?

Ngươi xứng sao?” Nụ cười trên mặt Thông Thiên Giáo Chủ chợt

tắt, hắn lạnh lùng nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn hóa thành từng mảng huyết vụ, giọng nói băng hàn: "Lần trước bản thánh đã nói rồi, từ nay về sau không còn Tam Thanh!" Cơn bão Kiếm đạo do Thanh Bình Kiếm và Tru Tiên Kiếm tạo thành, trong khoảnh khắc đã xé nát Nguyên Thủy Thiên Tôn thành bột mịn, lơ lửng giữa không trung.

Nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn bị đánh nổ, trong lòng Thông Thiên Giáo Chủ đột nhiên thông suốt, những chuyện không vui với Nguyên Thủy Thiên Tôn bao năm qua, đều vào thời khắc này triệt để tiêu tan.

Bỗng nhiên, trong lòng Thông Thiên Giáo Chủ rung động, hai mắt đột nhiên bùng lên một tia sáng, lập tức quyết đoán, sức mạnh linh hồn ngút trời cuộn ra, hóa thành một thanh trường đao, hung hăng chém vào chính mình.

Linh hồn hóa đao!

Trảm lạc kỷ linh!

Không sai, Thông Thiên Giáo Chủ muốn trảm ra ác thi!

"Ong ong ong!" Linh hồn chi đao trực tiếp xuyên qua thiên linh cái của Thông Thiên Giáo Chủ, chém vào thức hải của hắn.

Từ đầu đến cuối không có một giọt máu tươi bắn ra, không có bất kỳ tiếng động nào, chỉ có linh hồn đang không ngừng vang vọng.

Ngay sau đó, một dao động không tên hiện ra từ linh hồn hắn, đó chính là một tia chân linh của Thông Thiên Giáo Chủ.

"Tụ!" Ngay lúc này, Thông Thiên Giáo Chủ đột nhiên mở mắt, sức mạnh linh hồn hội tụ trên tia chân linh đó, từ từ hình thành một cá thể độc lập, bay ra từ thiên linh cái của hắn.

Linh lực cuồn cuộn từ trong cơ thể Thông Thiên Giáo Chủ bộc phát, không ngừng rót vào cá thể mới sinh.

Cùng với việc linh lực rót vào, một hình bóng được phác họa ra, ngày càng rõ nét, cuối cùng trực tiếp hóa thành một thân ảnh giống hệt Thông Thiên Giáo Chủ.

Ác thi của Thông Thiên Giáo Chủ, Linh Bảo Thiên Tôn, thành!

"Kiến quá bản tôn!" Sau khi ác thi Linh Bảo Thiên Tôn thành hình, liền mỉm cười chắp tay gật đầu với Thông Thiên Giáo Chủ.

"Ầm ầm ầm!" Không đợi Thông Thiên Giáo Chủ nói gì, khí thế quanh thân hắn liền điên cuồng tăng vọt.

Thiên địa linh khí vô tận tràn vào cơ thể hắn.

Tu vi vốn là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng bốn, đột nhiên tăng vọt, trực tiếp phá vỡ gông cùm bản nguyên, hóa thành một linh hải càng thêm rộng lớn.

Đúng vậy, sau khi Thông Thiên Giáo Chủ thành công trảm ra ác thi Linh Bảo Thiên Tôn, tu vi đã trực tiếp đột phá lên Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng năm!

"Chúc mừng bản tôn!" Thấy vậy, Linh Bảo Thiên Tôn lại lần nữa chắp tay, tạ ơn Thông Thiên Giáo Chủ.

"Đều nhờ ác thi!" Thông Thiên Giáo Chủ tâm tình cũng vô cùng vui vẻ, trong lòng càng thêm cảm kích Tô Dự!

Đánh nổ Nguyên Thủy Thiên Tôn, trảm ra ác thi, tu vi đột phá!

Chuyện nhất cử tam đắc như vậy quả không thường thấy!

Hắn biết rõ nếu không có sự chỉ điểm của Tô Dự Thiên Đế, hắn không thể nào tạo ra được cục diện như hiện tại!

"Ong ong ong!" Lúc này, huyết vụ do Nguyên Thủy Thiên Tôn hóa thành đột nhiên vang lên.

Dưới sự hội tụ của tinh khí thần, thân thể Nguyên Thủy Thiên

Tôn một lần nữa tái tạo, xuất hiện trước mặt Thông Thiên Giáo Chủ.

"Thông Thiên..." Sau khi tinh khí thần tái tạo, Nguyên Thủy Thiên Tôn trừng mắt giận dữ, nhưng ngay lập tức phát hiện sự tồn tại của Linh Bảo Thiên Tôn, thần sắc liền sững lại, sau đó cảm nhận khí tức của Linh Bảo Thiên Tôn, sắc mặt lập tức trở nên càng thêm khó coi.

"Ha ha ha!

Lão già Nguyên Thủy, bất ngờ chưa!" Thông Thiên Giáo Chủ cười lớn không ai bì nổi: "Sau khi đánh nổ ngươi, bản thánh đã thành công trảm ra ác thi, tu vi đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng năm.

Bây giờ ngươi làm sao đấu với bản thánh đây!

Chương 460

Hãy xem bản thánh đánh nổ ngươi lần nữa!" Nói xong, Thanh Bình Kiếm và Tru Tiên Kiếm lại một lần nữa nằm trong tay Thông Thiên Giáo Chủ, trực tiếp chém về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Hắn không thể chờ đợi được muốn biết thực lực của mình đã tăng lên bao nhiêu!

Bên trong một chiến trường khác của Tru Tiên Kiếm Trận.

Nữ Oa nương nương nắm giữ Lục Tiên Kiếm và Hãm Tiên Kiếm, vì vậy không gian Lục Tiên và không gian Hãm Tiên đã hợp nhất làm một.

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, bỏ cuộc đi!

Với thực lực của các ngươi, dù thế nào cũng không thể thắng được bản cung!" Nữ Oa nương nương lạnh lùng nhìn Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân trước mặt.

Lục Tiên Kiếm và Hãm Tiên Kiếm ở hai bên, trên đầu là Bảo Liên Đăng, hai tay cầm Hồng Tú Cầu và Sơn Hà Xã Tắc Kiếm, khí thế như bầu trời cao không thể nắm bắt.

Trước mặt Nữ Oa nương nương, khí tức của Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân uể oải, trên mặt hiện rõ vẻ sợ hãi tột độ.

Rõ ràng họ đã bị Nữ Oa nương nương đánh nổ một lần, vừa mới tái tạo lại tinh khí thần, nếu không tuyệt đối không thể thảm hại như vậy.

"...Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng bảy, sao ngươi có thể đạt đến cảnh giới này!" Cảm nhận khí tức kinh khủng trên người Nữ Oa nương nương, trong lòng Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề

Đạo Nhân nổi lên sóng to gió lớn.

Không thể nào?

Bọn họ vạn khổ tu hành mới đạt được một người Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng bốn, một người Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng ba!

"Nền tảng của Thiên Đình ta đâu phải là nơi nhỏ bé như Tây Phương Phật Môn các ngươi có thể so sánh được!" Trên khuôn mặt xinh đẹp tuyệt thế của Nữ Oa nương nương hiện lên một tia cười lạnh, đồng thời sát cơ lộ rõ, giọng nói lạnh lẽo từ miệng truyền ra: "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, hai người các ngươi tự ý can thiệp vào vương triều Nhân tộc!

Tội nghiệt như vậy, nếu không biết hối cải, còn ngoan cố chống cự, vậy thì bản cung xin phụng bồi đến cùng!" "Bản cung ngược lại rất muốn đánh rơi cảnh giới hiện tại của các ngươi!" Cùng với lời nói của Nữ Oa nương nương vừa dứt, khí thế Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng bảy, phô thiên cái địa hướng về Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân áp bức tới.

"Vút!" Sắc mặt Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân đột nhiên trở nên càng thêm tái nhợt.

Dưới sự áp bức của Nữ Oa nương nương, họ phảng phất như một chiếc thuyền lá giữa cơn bão trên biển, căn bản không có chút sức phản kháng nào.

"Sư huynh, chúng ta phải làm sao?" Chuẩn Đề Đạo Nhân cố gắng chịu đựng áp lực của Nữ Oa, truyền âm hỏi.

Vốn dĩ họ cho rằng hai huynh đệ, một người Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng bốn, một người Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng ba, dù không thể đánh bại Nữ Oa nương nương, nhưng

ít nhất cũng có thể cầm hòa.

Nhưng vạn lần không ngờ sau bao nhiêu nguyên hội trôi qua, tu vi của Nữ Oa nương nương lại tiến thêm một bước, lĩnh ngộ về pháp tắc cũng vượt xa họ.

"Bây giờ chỉ riêng chúng ta liên thủ, tuyệt đối không thể chiến thắng Nữ Oa!" Ánh mắt Tiếp Dẫn Đạo Nhân lóe lên: "Hiện tại chúng ta chỉ có hai lựa chọn, một là trực tiếp bó tay chịu trói, như vậy có thể đảm bảo tu vi không bị sụt giảm, hai là chỉ có thể thi triển chiêu đó!" "Nhưng chiêu đó cũng sẽ làm tổn thương bản nguyên tinh khí thần của chúng ta!" Nghe vậy, trong mắt Chuẩn Đề Đạo Nhân hiện lên vẻ e ngại mạnh mẽ.

"Sư đệ, trọng tâm của trận chiến này căn bản không nằm ở chúng ta.

Nếu chúng ta muốn thắng bây giờ, chỉ có thể dựa vào người đó!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân ngưng trọng nói: "Nhưng nếu người đó thua, chúng ta nhận thua, với thực lực mạnh mẽ của Nữ Oa hiện tại, số lần chúng ta bị đánh nổ ít nhất cũng không dưới mười lần!" "Thi triển chiêu đó tuy cũng sẽ khiến bản nguyên tinh khí thần của chúng ta suy giảm, nhưng không nghiêm trọng bằng việc bị Nữ Oa đánh nổ mười lần!

Nặng nhẹ thế nào, sư đệ chẳng lẽ không nhìn ra sao?" "Thôi được!!!" Nghe lời của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, ánh mắt Chuẩn Đề Đạo Nhân lập tức trở nên kiên định: "Được, cứ theo lời sư huynh, sử dụng chiêu đó!" "Xem ra các ngươi đã chống cự đến cùng!" Nhìn thấy thái độ kiên quyết của Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân, trên khuôn mặt Nữ Oa nương nương ngưng tụ vẻ băng lãnh: "Như vậy cũng tốt, hôm nay ta sẽ để các ngươi phải trả giá cho những người con ưu tú của Nhân tộc đã chiến tử!" "Vô Thượng Tạo Hóa Thần

Lôi!" Nữ Oa nương nương không hề lưu thủ, bấm động ấn quyết, linh lực điên cuồng lan tỏa, ngưng tụ ra một kiếp vân rộng lớn.

Dưới sự điều khiển của Nữ Oa nương nương, đóa kiếp vân đó phảng phất như sống lại, trực tiếp đuổi theo Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Nữ Oa nương nương, không ngừng giáng xuống vô số thần lôi màu xanh, trong đó tràn đầy sinh mệnh lực cường đại.

Nơi nó đi qua, sinh cơ không ngừng được tái tạo.

Tạo hóa pháp tắc của Nữ Oa nương nương tuy không nằm trong thập cường pháp tắc, nhưng lại hội tụ sinh cơ của vạn thiên pháp tắc.

Có thể sáng tạo ra vạn vật vạn linh trong trời đất, cũng có thể tước đoạt toàn bộ sinh cơ của trời đất.

Đó chính là cái gọi là tạo hóa, vạn vật đều nằm trong sự chưởng khống của Nữ Oa nương nương.

"Ngô vi Phật chủ!" Trong cơ thể Tiếp Dẫn Đạo Nhân cuộn trào tinh khí thần mạnh mẽ, trong đó ẩn chứa phật quang mãnh liệt, hội tụ lại một chỗ, phác họa ra một pho tượng Phật khổng lồ.

"Ngô vi Phật mẫu!" Lúc này, Chuẩn Đề Đạo Nhân cao giọng niệm một tiếng, phật quang từ trong cơ thể bộc phát, không ngừng rót vào pho tượng Phật đó.

"Ong ong ong!" Từng luồng phật quang lưu chuyển, pho tượng Phật cùng với linh lực rót vào, không ngừng ngưng thực, khuếch tán ra bốn phương tám hướng những gợn sóng phật pháp.

Cùng lúc đó, khí tức của Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng không ngừng giảm xuống, từ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên xuống Hỗn Nguyên Kim Tiên, rồi Đại La Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên, Kim Tiên, cuối cùng chỉ còn lại tu vi Kim Tiên.

Trong suốt quá trình đó, Tạo Hóa Thần Lôi không ngừng đánh về

phía Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân, nhưng đều bị phật quang đó đẩy ra, hoàn toàn không gây ra nửa phần ảnh hưởng nào.

"A di đà Phật!" Bỗng nhiên, pho tượng Phật khổng lồ đột nhiên mở mắt, giọng nói như sấm trời vang vọng khắp không gian.

Sau đó, toàn bộ thân thể của Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân đều bị hút vào bên trong.

"Thì ra là vậy!" Nhìn pho tượng Phật khổng lồ trước mắt, trong đôi mắt đẹp của Nữ Oa nương nương lóe lên một tia sáng.

Không thể không thừa nhận chiêu này của Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân quả thực không tầm thường, có thể hợp nhất bản nguyên tinh khí thần của hai người, hình thành một pho tượng Phật khổng lồ, trực tiếp sở hữu tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng sáu.

Nhưng, tục ngữ nói hay, chiêu mạnh ắt tự tổn.

Pháp tắc mà Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân lĩnh ngộ căn bản khác nhau, phương hướng tu luyện của mỗi người cũng khác nhau.

Sự dung hợp như vậy tất sẽ khiến bản nguyên tinh khí thần của Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân phải chịu tổn thương nghiêm trọng.

Nếu Nữ Oa nương nương lại đánh nổ pho tượng Phật khổng lồ này, vậy thì tổn thương mà Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân phải chịu tất sẽ càng thêm nghiêm trọng.

"Chỉ bằng thứ bàng môn tả đạo như vậy, mà có thể chống lại bản cung sao?

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, lẽ nào các ngươi đã quên bản cung xuất thân từ Yêu tộc sao?" Giọng nói băng hàn từ miệng Nữ Oa nương nương

truyền ra, linh lực mạnh mẽ như thủy triều che trời lấp đất bộc phát, chấn động cả không gian.

"Mộng Xà!" Chỉ thấy, đôi chân vốn thon dài của Nữ Oa nương nương, kinh ngạc hóa thành một cái đuôi rắn.

Giữa cử chỉ, dao động phát ra còn mạnh hơn lúc nãy không chỉ một lần.

Không gian Tuyệt Tiên.

Thái Thanh Thánh Nhân ánh mắt kinh hãi nhìn Tô Dự Thiên Đế trước mặt, quanh thân hắn được mười ba loại pháp tắc bao bọc, đây là chuyện mà con người có thể làm được sao?

Trong khoảnh khắc này, Tô Dự đã giải thích cho Thái Thanh Thánh Nhân rằng, Thánh nhân quả vị mà ông ta coi trọng, trước mặt hắn căn bản không là gì cả.

Trong thiên địa Hồng Hoang, sau khi người tu luyện bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, có thể lĩnh ngộ được một loại pháp tắc là chuyện thường thấy, hai loại là thiên tài, ba loại, bốn loại cũng đều có, thậm chí có những thiên tài ở cảnh giới Đại La Kim Tiên đã có thể lĩnh ngộ được pháp tắc.

Chương 461

Nhưng tuyệt đối không có bất kỳ ai có thể lĩnh ngộ được pháp tắc vượt quá chín loại, ngay cả Thánh nhân cũng không ngoại lệ.

Tại sao?

Cửu là số chi cực, thập là số chi mãn.

Trên chín đạo, là sự tồn tại mà Thiên Đạo không cho phép.

Thử hỏi chúng sinh Hồng Hoang có ai có thể phá vỡ, ai dám phá vỡ giới hạn của Thiên Đạo?

Ban đầu, Thái Thanh Thánh Nhân hoàn toàn không cho là có, nhưng bây giờ trước mắt ông lại xuất hiện một người.

Tô Dự Thiên Đế!

Người mà ngay cả sư tôn Hồng Quân Đạo Tổ cũng phải cùng hắn xưng hô "đạo hữu", Tô Dự Thiên Đế, rốt cuộc có lai lịch gì?

Thiên Đạo Thánh Nhân sở dĩ có thể bất tử bất diệt, hoàn toàn là vì chân linh ký thác trên Thiên Đạo, đừng nói là không có năng lực phá vỡ giới hạn của Thiên Đạo, dù có, cũng không dám!

Hôm nay, Tô Dự Thiên Đế trước mắt lại làm được!

Rõ ràng, Tô Dự Thiên Đế còn mạnh hơn cả Thánh nhân!

Thái Thanh Thánh Nhân im lặng không nói, ngây như phỗng nhìn Tô Dự.

Vốn dĩ cho rằng đã nắm chắc phần thắng, nhưng dưới những cú sốc liên tiếp mà Tô Dự mang lại, trong lòng ông bất giác trở nên không còn tự tin!

"Lẽ nào ngươi tấn thăng Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên

mà không có dị tượng của Thiên Đạo Thánh Nhân, là vì đã phá vỡ cực hạn của Thiên Đạo!" Thái Thanh Thánh Nhân hoàn hồn, thở ra một hơi dài.

"Trẫm là Thiên Đế Hồng Hoang, tự nhiên phải thống ngự tất cả ở Hồng Hoang, Nhân đạo vương triều như vậy, Địa đạo Địa phủ như vậy, Thiên Đạo càng phải như vậy!" Tô Dự thản nhiên cười, nhẹ nhàng nói: "Không phá vỡ gông cùm của Thiên Đạo, sớm muộn gì cũng sẽ bị Thiên Đạo chưởng khống.

Trẫm tự nhiên sẽ không dùng phương pháp tự trói buộc mình như vậy để chứng đạo!" Đối với Tô Dự, ván cược giữa hắn và Thái Thanh Thánh Nhân, phần thắng đã nằm trong tay.

Có sự ràng buộc của Đại Đạo thệ ngôn, sau này Thái Thanh, Tiếp Dẫn và bốn đại Thánh nhân khác nhất định sẽ không phản bội, vậy thì việc bại lộ chuyện phá vỡ gông cùm của Thiên Đạo, thì có thể làm sao!

Nghe lời của Tô Dự, Thái Thanh Thánh Nhân hít sâu một hơi.

Xem ra trận chiến hôm nay, e rằng khó có thể chiến thắng Tô Dự Thiên Đế nữa.

Kế hoạch hiện tại chỉ có thể trông cậy vào ông, và nhị đệ của ông từ tay Thông Thiên Giáo Chủ đoạt lấy Tru Tiên Tứ Kiếm.

Đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thanh Thánh Nhân có mười phần tự tin, dù sao ông cũng đã thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn trảm ra ác thi.

Nếu ngay cả Thông Thiên Giáo Chủ cũng không đánh thắng được, vậy thì khoảng thời gian qua, thật sự là càng sống càng thụt lùi!

Nhưng điều ông không biết là, nhị đệ Nguyên Thủy Thiên Tôn của ông hiện tại dưới sự tấn công của Thông Thiên Giáo Chủ, chỉ có thể

ôm đầu chạy trốn, một khi chính diện giao phong, sẽ bị đánh nổ ngay lập tức.

"Thái Thanh, xem ra ngươi định đánh cược một phen cuối cùng!" Từ ánh mắt của Thái Thanh Thánh Nhân, Tô Dự đoán được tâm tư của ông ta.

Giữa lúc nói chuyện, toàn thân hắn lại có một luồng khí tức khác lưu chuyển ra, khiến nội tâm Thái Thanh Thánh Nhân lại lần nữa chấn động mạnh.

Pháp tắc thứ mười bốn, Thôn Phệ pháp tắc!

Tô Dự, rốt cuộc đã lĩnh ngộ bao nhiêu pháp tắc!

Cùng với ý nghĩ này của Thái Thanh Thánh Nhân dâng lên, lại có ba luồng khí tức pháp tắc khác từ trong cơ thể Tô Dự tỏa ra, triệt để chấn kinh tâm linh của Thái Thanh Thánh Nhân.

Pháp tắc thứ mười lăm, Phong Ấn pháp tắc!

Pháp tắc thứ mười sáu, Sát Lục pháp tắc!

Pháp tắc thứ mười bảy, Vạn Binh pháp tắc!

"Lẽ nào Tô Dự Thiên Đế đã lĩnh ngộ được tam thiên pháp tắc hoàn chỉnh?" Lúc này, trong lòng Thái Thanh Thánh Nhân dâng lên một ý nghĩ hoang đường, nhưng ngay sau đó liền phủ định.

Nếu Tô Dự Thiên Đế thật sự lĩnh ngộ được tam thiên pháp tắc, vậy thì đã sớm đưa Thiên Đạo vào phạm vi quản hạt của Thiên Đình, sao lại còn ở đây đấu tranh với ông.

Đúng như Thái Thanh Thánh Nhân đã đoán, Tô Dự không lĩnh ngộ được tam thiên pháp tắc hoàn chỉnh.

Thực tế, những pháp tắc hắn tỏa ra, chỉ là do hắn lĩnh ngộ từ trong Sức Mạnh pháp tắc.

Sức mạnh pháp tắc là tổng cương của tam thiên pháp tắc.

Tô Dự có thể dựa vào Sức Mạnh pháp tắc, cộng thêm vũ trụ Hồng Mông bên trong Hỗn Độn Châu, để tiếp xúc với tam thiên pháp tắc.

Những pháp tắc này chỉ là do Tô Dự trong quá trình luyện hóa vũ trụ Hồng Mông bên trong Hỗn Độn Châu, vô hình trung lĩnh ngộ được.

Nhưng chỉ cần cho Tô Dự thời gian, đợi hắn triệt để luyện hóa vũ trụ Hồng Mông đó trong Hỗn Độn Châu, liền có thể lĩnh ngộ ra tam thiên pháp tắc hoàn chỉnh.

Đó chính là Đạo của Tô Dự!

Mười bảy luồng khí tức pháp tắc bao trùm Tô Dự, dưới sự vận chuyển của linh lực, diễn hóa ra các loại dị tượng, mỗi một cái đều huyền diệu khó lường, khiến Thái Thanh Thánh Nhân e ngại không thôi.

"Tô Dự Thiên Đế, ngươi cũng không cần dọa bản thánh.

Muốn bản thánh dẫn dắt Nhân Giáo thần phục, phải xem bản lĩnh của ngươi rốt cuộc có bao nhiêu!

Hãy để bản thánh lĩnh giáo uy lực của tam thiên pháp tắc đi!" Thái Thanh Thánh Nhân hít sâu một hơi.

"Được!" Nghe vậy, Tô Dự cũng không tiếp tục thể hiện khí tức pháp tắc của mình.

Cục diện hiện tại chỉ có thể dùng thực lực để nói chuyện.

Thắng, Thiên Đình sẽ triệt để trở thành bá chủ của thiên địa Hồng Hoang.

Về phần thua, khả năng này căn bản sẽ không xuất hiện trong suy nghĩ của Tô Dự.

“Ong ong ong!” Từng con âm dương ngư hội tụ, dung nhập vào cơ thể Thái Thanh Thánh Nhân, khí thế không ngừng tăng vọt, thiên địa linh khí trong toàn bộ không gian không ngừng rót vào.

Chương 462

Bất chợt, trong cơ thể Thái Thanh Thánh Nhân lóe lên hai bóng người. ...

"Nhất Khí Hóa Tam Thanh!" Lời vừa dứt, hai bóng người hư ảo không ngừng ngưng thực, dung mạo của họ giống hệt Thái Thanh Thánh Nhân, sau đó Thái Ất Phất Trần và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp lần lượt rơi vào tay hai người.

"So nhiều người hơn sao?

Trẫm há lại sợ!" Khóe miệng Tô Dự cong lên một nụ cười, linh lực triệt để bộc phát, mười bảy loại khí tức pháp tắc tuôn ra.

Dưới sự rót vào của tinh khí thần Tô Dự, đột nhiên hóa thành mười bảy đạo hóa thân.

Mỗi một đạo hóa thân đều chưởng khống một đạo pháp tắc!

Pháp tắc hóa thân!

Ngay sau đó, những pháp bảo vây quanh Tô Dự lần lượt bay ra, Hỗn Độn Chung, Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Thuần Tử Hồ Lô, Định Hải Ngọc Điệp, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, Long Đầu Quải Trượng, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, Bàn Cổ Phiên... tổng cộng mười bảy món pháp bảo, rơi vào tay mười bảy đạo hóa thân.

Bản tôn của Tô Dự chỉ còn lại một thanh Thí Thần Thương!

"..." Thái Thanh Thánh Nhân cố gắng kìm nén sự rung động trong lòng, hai tay bấm động ấn quyết, lưu chuyển giữa hai đạo hóa thân.

Khí tức của hai đạo hóa thân không ngừng tăng vọt, thẳng tiến lên Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng sáu.

Ba vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng sáu, tỏa ra uy áp đáng sợ, đồng thời ra tay thi triển từng con âm dương ngư, trực tiếp oanh kích về phía mười tám vị Tô Dự trước mặt.

"Phá!" Mười tám giọng nói đột nhiên nổ vang, từng tiếng pháp bảo phá không vang lên, mỗi một đạo đều hóa thành văn tự, hung hăng va chạm vào những con âm dương ngư đó, trực tiếp làm chúng tan vỡ.

"Ầm ầm ầm!" "Nhất Lực Phá Vạn Pháp!" Sức mạnh pháp tắc hóa thân giơ tay nhấc chân, thi triển thần thông uy lực mạnh nhất.

"Thời Gian Tĩnh Chỉ!" "Không Gian Tạm Dừng!" Thời Gian pháp tắc và Không Gian pháp tắc đột nhiên bộc phát, mang theo hai đại pháp bảo, trực tiếp bao phủ tới.

"Ta Mệnh Do Ngã Bất Do Thiên!" "Tiên Đạo Miểu Miểu!" "Ma Đạo Thương Thương!" Vận Mệnh pháp tắc, Tiên Đạo pháp tắc, Ma Đạo pháp tắc đồng loạt ra tay, khí cơ hoàn toàn khóa chặt ba vị Thái Thanh Thánh Nhân.

"Sinh Mệnh Bác Đoạt!" ...

Mười bảy đạo pháp tắc hóa thân trong khoảnh khắc bộc phát ra một đòn toàn lực, mỗi một đạo thần thông đều tràn đầy uy lực kinh khủng dị thường, muốn hoàn toàn hủy diệt Thái Thanh Thánh Nhân.

Nhưng chỉ có bản tôn là không động thủ.

"Tam Thanh Diệt Thế!" Giọng nói trầm thấp từ miệng Thái Thanh Thánh Nhân truyền ra, Thái Ất Phất Trần vung lên, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp chấn động, Thái Cực Đồ xoay chuyển nhanh chóng, trong nháy mắt bộc phát ra uy lực chưa từng có, trực tiếp đối đầu với mười bảy đạo thần thông pháp tắc khác nhau.

"Ầm ầm!" "Ầm ầm!" "Ầm ầm!" Tiếng nổ liên tiếp vang lên, sóng năng lượng lan tỏa khắp mọi ngóc ngách của không gian Tuyệt Tiên.

Trong lúc trời đất mịt mù, không gian Tuyệt Tiên không ngừng rung chuyển, phảng phất như đã đạt đến giới hạn chịu đựng, có thể sụp đổ bất cứ lúc nào.

"Bùm!" Một tiếng nổ càng thêm kịch liệt vang lên, thần thông của Thái Thanh Thánh Nhân trực tiếp bị phá vỡ.

Mười bảy đạo thần thông như rồng ngầm ra biển, trực tiếp xuyên qua dư âm của năng lượng, hung hăng oanh kích về phía Thái Thanh Thánh Nhân.

"Hai vị, trợ bản thánh một tay!" Lúc này, Thái Thanh Thánh Nhân cảm nhận được áp lực tử vong mãnh liệt, ánh mắt lướt qua hai đạo hóa thân, cao giọng hô lên.

"Thiện!" Ngọc Thanh hóa thân và Thượng Thanh hóa thân nhìn nhau, đồng thanh đáp lại một câu.

"Tam Thanh Quy Nhất!" Trong mắt Thái Thanh Thánh Nhân hiện lên những tia sáng, thần sắc trở nên nghiêm túc chưa từng có.

Hai tay ông dang ra, Thái Cực Đồ, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, Thái Ất Phất Trần lúc này đều quay về bên thân.

"Hợp!" Thân thể vốn ngưng thực của Ngọc Thanh hóa thân và Thượng Thanh hóa thân, đột nhiên hiện lên một ngọn lửa vô hình hừng hực cháy.

Trong lúc cháy, nó hóa thành những luồng tinh khí thần tinh thuần.

Chỉ riêng những luồng tinh khí thần này, đã nhiều hơn gấp mấy lần so với lúc Thái Thanh Thánh Nhân thi triển.

Ngay sau đó, hai luồng năng lượng tinh thuần hội tụ thành những tia sáng, trực tiếp rót vào cơ thể Thái Thanh Thánh Nhân.

"Ầm!" Khí thế trong cơ thể Thái Thanh Thánh Nhân đột nhiên nổ

tung, thân thể ông không ngừng run rẩy, rõ ràng năng lượng của Ngọc Thanh hóa thân và Thượng Thanh hóa thân đã đạt đến cực hạn mà Thái Thanh Thánh Nhân có thể chịu đựng.

Cùng lúc đó, tu vi của Thái Thanh Thánh Nhân từ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng sáu ban đầu, không ngừng tăng vọt, thậm chí trực tiếp đột phá tầng thứ bảy.

Đẳng cấp như vậy, trong thiên địa Hồng Hoang ngoài Hồng Quân Đạo Tổ, cũng chỉ có Nữ Oa nương nương đạt tới.

Hiện tại Thái Thanh Thánh Nhân dựa vào áo nghĩa "Tam Thanh Quy Nhất" của "Nhất Khí Hóa Tam Thanh", đã gượng ép bước vào tầng thứ này.

Thực ra, đây là lần đầu tiên Thái Thanh Thánh Nhân sử dụng "Nhất Khí Hóa Tam Thanh" sau khi tu luyện thành công.

"Tam Thanh Quy Nhất" cũng là ý tưởng trong đầu của Thái Thanh Thánh Nhân, hiện tại cũng bị Tô Dự dồn vào đường cùng, không thể không liều một phen.

Thái Thanh Thánh Nhân có thể cảm nhận rõ ràng, sau trận đại chiến này, bất luận kết quả ra sao, tu vi của ông e rằng sẽ giảm mạnh, không chừng sẽ lùi về Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng thứ năm.

Nhìn Thái Thanh Thánh Nhân thi triển thần thông như vậy, Tô Dự không hề kinh ngạc, ngược lại còn gật đầu, trong lòng không khỏi tán thưởng: "Lợi hại, lợi hại!

Từ giản hóa phồn, từ phồn hóa giản!

Dựa vào hai phần bản nguyên của Nguyên Thủy và Thông Thiên, cộng thêm 'Tam Thanh Hợp Nhất', có chút hương vị của Bàn Cổ đại thần!" "Tiếc thay!

Thái Thanh không thể hoàn toàn chưởng khống 'Tam Thanh Hợp Nhất', nếu không uy hiếp đối với trẫm cũng không nhỏ!" Đối với "Nhất Khí Hóa Tam Thanh" của Thái Thanh Thánh Nhân, Tô Dự đã sớm biết.

Thông Thiên Giáo Chủ từng nói với hắn, trước khi Phong Thần lượng kiếp giáng lâm, Thái Thanh Thánh Nhân từng tìm Thông Thiên Giáo Chủ để xin một phần Thượng Thanh bản nguyên.

Tô Dự nghe xong, ngay lập tức biết Thái Thanh Thánh Nhân đang tu luyện "Nhất Khí Hóa Tam Thanh".

Vì vậy đối mặt với việc Thái Thanh Thánh Nhân thi triển "Nhất Khí Hóa Tam Thanh", Tô Dự không hề vội vàng.

Trọng điểm của "Nhất Khí Hóa Tam Thanh" nằm ở chữ "Nhất", chỉ cần phá trừ được "Nhất", đạo thần thông này sẽ tự động bị phá!

Chương 463

Ngay sau đó, Thái Thanh Thánh Nhân đột nhiên mở mắt, một luồng linh lực kinh khủng khiến cả không gian Tuyệt Tiên lung lay sắp đổ, từ trong cơ thể lưu chuyển ra.

Bỗng nhiên, hai mắt Tô Dự lóe lên, chính là lúc này, mười bảy đạo pháp tắc hóa thân lập tức hội tụ, khí tức của Thí Thần Thương bị linh lực của hắn gắt gao áp chế. ...

"Thái Cực Âm Dương, Vô Tận Thời Không!" Thái Thanh Thánh Nhân dùng Thái Cực Đồ diễn hóa ra vô tận thời không trước người, mặc cho mười bảy đạo thần thông pháp tắc đáng sợ oanh kích vào trong đó, sau đó chuyển hóa, xuyên qua Tru Tiên Kiếm Trận, giải phóng năng lượng ra tận sâu trong Hỗn Độn.

Giải quyết xong mọi việc, Thái Thanh Thánh Nhân mặt đỏ bừng, cố gắng chịu đựng sự rung động của bản nguyên tinh khí thần, ánh mắt quét nhìn xung quanh, nhưng lại phát hiện thân ảnh của Tô Dự đã biến mất tự lúc nào.

"Dĩ Lực Phá Thiên!" Bỗng nhiên, trước người Thái Thanh Thánh Nhân một mét hiện ra một gợn sóng không gian nhỏ.

Chỉ thấy Tô Dự tay cầm Thí Thần Thương, đâm xuyên ra, chỉ thẳng vào mi tâm của Thái Thanh Thánh Nhân.

Lúc này, mười bảy đạo pháp tắc hóa thân, mang theo mười bảy món pháp bảo, vây quanh Thí Thần Thương, sắc bén vô cùng.

"Không ổn!" Thái Thanh Thánh Nhân lập tức hoảng sợ, lập tức thúc giục sức mạnh, nhưng trên Thí Thần Thương lại dâng lên Thời Gian pháp tắc và Không Gian pháp tắc, khiến thân hình Thái Thanh Thánh Nhân khựng lại.

“Phá cho ta!” Thái Thanh Thánh Nhân hiện tại là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng bảy, Thời Gian pháp tắc và Không Gian pháp tắc hỗ trợ lẫn nhau, cũng chỉ trói được ông trong một khoảnh khắc, liền bị ông cưỡng ép phá vỡ.

Nhưng một khoảnh khắc đó, đã lập tức xoay chuyển cục diện vốn có thể ngang tài ngang sức.

“Phụt!” Thí Thần Thương trực tiếp xuyên qua mi tâm của Thái Thanh Thánh Nhân, trong khoảnh khắc, mang theo linh lực cuồn cuộn, mười bảy đạo pháp tắc điên cuồng tàn phá.

Sức mạnh pháp tắc cuồng bạo, Thời gian pháp tắc gia tốc, Không gian pháp tắc ngưng cố...

“Ầm ầm!” Thí Thần Thương ghim chặt chân linh của Thái Thanh Thánh Nhân, các đại pháp tắc phối hợp với linh lực hùng hồn, trực tiếp nổ tung, triệt để biến Thái Thanh Thánh Nhân thành huyết vụ.

Cả không gian Tuyệt Tiên lung lay sắp đổ trong vụ nổ kịch liệt đó.

Thân ảnh Tô Dự xuất hiện, cách không tóm lấy Thí Thần Thương, các pháp bảo khác lần lượt chìm vào cơ thể hắn.

Hắn lặng lẽ nhìn không gian bị máu tươi nhuộm đỏ.

“Ong ong ong!” Một lát sau, một dao động vi diệu lan ra, đám huyết vụ đó không ngừng vang lên, ngọ nguậy, phác họa ra hình dáng của Thái Thanh Thánh Nhân, cho đến khi hoàn toàn rõ ràng.

Sắc mặt tái nhợt, khí tức uể oải, ánh mắt phức tạp...

Tô Dự chỉ vào Thái Thanh Thánh Nhân, lạnh lùng nói: “Phục hay không phục?” “Tài năng của Tô Dự Thiên Đế, bần đạo bội phục, trận chiến này bần đạo thua rồi!” Trong mắt Thái Thanh Thánh Nhân lộ ra vẻ cay đắng, ông thở dài một hơi, cuối cùng thừa nhận thất bại của mình: “Nhưng, tuy bần đạo đã bại, nhưng không có nghĩa là ván cược

giữa bần đạo và Tô Dự Thiên Đế cũng đã thua!" Từ cách tự xưng của Thái Thanh Thánh Nhân, có thể thấy lần này ông đã hoàn toàn tâm phục khẩu phục với Tô Dự Thiên Đế.

Thái Thanh Thánh Nhân đã hoàn toàn mất đi ý chí tranh đấu với Tô Dự Thiên Đế.

Hơn nữa, không phục thì có thể làm gì chứ!

Dùng sức mạnh chứng đạo!

Mười bảy loại pháp tắc!

Ngay cả khi ông thi triển "Nhất Khí Hóa Tam Thanh", Tô Dự Thiên Đế cũng có thể một chiêu phá diệt!

Lấy gì mà đấu với Tô Dự Thiên Đế!

"Tốt!" Nghe lời của Thái Thanh Thánh Nhân, Tô Dự hài lòng gật đầu, tiện tay vẫy lấy Tuyệt Tiên Kiếm, nhẹ nhàng vung lên, không gian Tuyệt Tiên trực tiếp thông với không gian Tru Tiên.

"Ầm ầm!" "Ầm ầm!" "Ầm ầm!" Hiện tại trong không gian Tru Tiên, Thông Thiên Giáo Chủ gần như đuổi đánh Nguyên Thủy Thiên Tôn suốt một đường, mỗi một chiêu đều dị thường hung mãnh cuồng bạo, kiếm khí tung hoành, hung hãn sắc bén.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hiện tại trở nên vô cùng thảm hại, khí tức uể oải, dao động linh lực trên cơ thể cho thấy hắn chỉ còn tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng ba.

"Ha ha ha!" Thông Thiên Giáo Chủ cười lớn không ai bì nổi: "Lão già Nguyên Thủy, đây không phải là phong cách của ngươi!

Tự cho mình là chính tông, bây giờ lại biến thành bộ dạng chó nhà có tang!

Có chút khí phách nào không!" Sảng khoái!

Cả đời chưa bao giờ sảng khoái như vậy!

Liên tiếp đánh nổ Nguyên Thủy Thiên Tôn mười một lần, khiến tu vi của Nguyên Thủy Thiên Tôn tụt liền hai tầng.

Bao nhiêu năm qua, bị Nguyên Thủy Thiên Tôn áp chế, bây giờ cuối cùng cũng đến lúc được hãnh diện!

"Thông Thiên..." Trong mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn tràn đầy ánh mắt hận thù, nếu không phải Thông Thiên oanh diệt tinh khí thần của hắn, khiến tu vi hết lần này đến lần khác sụt giảm, hắn sao lại ra nông nỗi này.

Bỗng nhiên, Thông Thiên Giáo Chủ từ trên Tru Tiên Kiếm cảm nhận được một dao động khác thường trong không gian Tru Tiên, ánh mắt quét qua, lập tức phát hiện Tô Dự và Thái Thanh Thánh Nhân đang đi sánh vai mà đến.

"Thông Thiên, dừng tay đi!" Nhìn bộ dạng thảm hại của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thanh Thánh Nhân có chút không nỡ, trong lòng hiện lên một tia hối hận.

Nếu không phải vì ông, Tam Thanh cũng sẽ không đi đến bước đường ngày hôm nay.

"Hừ!" Thần sắc Thông Thiên Giáo Chủ hiện lên một tia khác thường, nhưng không hề ngừng oanh sát Nguyên Thủy, chỉ lạnh lùng nói: "Đại sư huynh, chuyện này liên quan đến ván cược của hai bên, bản thánh không thể vì tình riêng mà làm trái!" Vì tình riêng cái con khỉ!

Ngươi có thể nương tay với ta một chút không hả!

Nghe lời của Thông Thiên Giáo Chủ, Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng thầm mắng, cao giọng hô: "Đại huynh, cứu ta!" Đối với điều này, Tô Dự không lên tiếng.

Mặc dù trong ván cược này, hắn là một trong những người chủ đạo, nhưng dù sao đây cũng là chuyện giữa Tam Thanh, hắn cũng không tiện can thiệp, ngược lại rất muốn xem Nguyên Thủy Thiên Tôn chịu chút khổ sở.

"Tô Dự Thiên Đế, bần đạo thay mặt nhị đệ của ta nhận thua!" Thái Thanh Thánh Nhân hơi nhíu mày, sau đó nhìn về phía Tô Dự, trầm giọng nói.

Nghe vậy, Tô Dự bất đắc dĩ lắc đầu: "Thái Thanh, đây không phải là trận chiến giữa ngươi và trẫm, trẫm nói không tính!" "Tam sư đệ, ta thay mặt nhị đệ nhận thua với ngươi!" Thái Thanh Thánh Nhân gật đầu, nếu Tô Dự Thiên Đế không có ý kiến gì, vậy chuyện này dễ giải quyết, sau đó ánh mắt chuyển hướng về phía Thông Thiên Giáo Chủ, chậm rãi nói.

Thông Thiên Giáo Chủ không đồng tình nói: "Đại sư huynh, chuyện nhận thua này cứ để lão già Nguyên Thủy tự nói thì hơn!" "Thông Thiên, muốn bản thánh nhận thua, không thể nào!" Lời Thông Thiên Giáo Chủ vừa dứt, hắn tay cầm Tru Tiên Kiếm và Thanh Bình Kiếm lại một lần nữa chém xuống, khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn giận dữ gầm lên.

"Vậy sao?

Vậy bản thánh sẽ đánh cho đến khi ngươi nhận thua mới thôi!" Ánh mắt Thông Thiên Giáo Chủ băng hàn, trong giọng nói tràn đầy sát khí quyết đoán.

Nhìn cục diện này, Thái Thanh Thánh Nhân trong lòng thở dài, nhất thời cũng không biết phải làm sao.

Chương 464

Hiện tại Tô Dự Thiên Đế đang ở bên cạnh, chỉ cần ông ra tay ngăn cản, tất sẽ đón nhận đòn tấn công phủ đầu của Tô Dự Thiên Đế.

Ông cảm nhận rõ ràng tu vi của Thông Thiên Giáo Chủ, đã đề thăng lên Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng năm, Kiếm chi pháp tắc mạnh mẽ đó khiến ông cảm thấy vô cùng sắc bén.

Huống chi, trạng thái hiện tại của ông cũng khó mà chống đỡ được đòn tấn công của Thông Thiên Giáo Chủ.

Một lúc lâu sau, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại một lần nữa bị đánh nổ, thân thể lại một lần nữa tái tạo.

Thông Thiên Giáo Chủ xách kiếm tiến lên, định đánh nổ Nguyên Thủy Thiên Tôn lần nữa.

Lúc này, Thái Thanh Thánh Nhân cuối cùng không nhịn được nữa, chắp tay với Thông Thiên Giáo Chủ: "Tam đệ, ta và nhị đệ có lỗi với ngươi, ta ở đây xin lỗi ngươi!

Hiện tại tu vi của nhị đệ đã giảm mạnh, tam đệ xem tình nghĩa ngày xưa, hãy nương tay đi!" Nghe vậy, trong lòng Thông Thiên Giáo Chủ đột nhiên rung động, đôi tay đang vung Thanh Bình Kiếm và Tru Tiên Kiếm, cuối cùng không hạ xuống.

Một lát sau, Thông Thiên Giáo Chủ mới hít sâu một hơi: "Thôi được, hôm nay nể mặt đại sư huynh, tha cho ngươi!" Nói xong, ánh mắt Thông Thiên Giáo Chủ chuyển động, đối diện với Tô Dự, sau đó Tuyệt Tiên Kiếm rơi vào tay hắn, linh lực cuồn cuộn rót vào Tru Tiên Kiếm và Tuyệt Tiên Kiếm, từng đạo bí văn từ thân kiếm lan ra.

"Tru Tiên Kiếm Trận, giải thể!" Cùng với lời nói của Thông Thiên

Giáo Chủ, toàn bộ Tru Tiên Kiếm Trận lập tức phong vân đột biến, vang dội không ngớt, đạo văn không ngừng vỡ nát.

"Ầm ầm!" Trong tiếng nổ kịch liệt, Tru Tiên Kiếm Trận đột nhiên biến mất, thay vào đó là một vùng Hỗn Độn.

Ngay sau đó, Lục Tiên Kiếm và Hãm Tiên Kiếm, cùng với Tru Tiên Trận Đồ quay về tay Thông Thiên Giáo Chủ.

Tô Dự, Thông Thiên Giáo Chủ, Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn ánh mắt chuyển động, đồng loạt nhìn về phía Nữ Oa nương nương, sau đó thần sắc hơi sững lại.

Đối thủ của Nữ Oa nương nương, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân hiện tại khí tức vô cùng yếu ớt, phảng phất như ngọn nến trước gió, một người sắp chết.

Thì ra, sau khi Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân liên thủ tạo thành pho tượng Phật khổng lồ, Nữ Oa nương nương đã thi triển bản thể, phối hợp với bốn đại pháp bảo, sau đó oanh tạc pho tượng Phật khổng lồ đó, khiến bản nguyên của hai người bị tổn thương nghiêm trọng.

Đợi đến khi Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân tái tạo thân thể, hai người còn chưa kịp đầu hàng, Nữ Oa nương nương hoàn toàn không cho họ thời gian, với tốc độ cực nhanh, chiêu nào chiêu nấy đều là sát chiêu, hết lần này đến lần khác đánh nổ Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Trong trận Phong Thần lượng kiếp này, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân có thể nói là đã mất cả chì lẫn chài, không những không được lợi lộc gì, còn mất đi bao nhiêu đệ tử Phật Môn, bây giờ lại bị tổn thương đến mức độ nghiêm trọng như vậy.

Thông Thiên Giáo Chủ đánh nổ Nguyên Thủy Thiên Tôn mười hai

lần?

Xin lỗi, Nữ Oa nương nương đánh nổ Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân tổng cộng ba mươi ba lần!

Tại Tam Sơn Quan, sau khi Tô Dự, Nữ Oa nương nương và Thông Thiên giáo chủ giải quyết xong trở ngại là Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, đại chiến cũng đã sớm hạ màn.

Khương Tử Nha mang đại quân thẳng tiến Tây Kỳ Đại Chu, kiếm chỉ Cơ Phát.

Khương Tử Nha chỉnh đốn quân kỷ, không gây ra một chút họa loạn nào cho bá tánh Tây Kỳ, khiến cho dân chúng nơi đây lập tức cảm thấy Đại Thương cũng không hề kiêu căng ngang ngược như lời đồn.

Dưới sự thống soái của Khương Tử Nha, cùng với Thái sư Văn Trọng, Võ Thành vương Hoàng Phi Hổ, cửu đại thần tướng, Đông Bá hầu và Nam Bá hầu, quân đội Đại Thương đi đến đâu là quét sạch đến đó, một mạch đánh thẳng đến đô thành Đại Chu, vây khốn vương cung.

Để nhanh chóng giải quyết Đại Chu, Khương Tử Nha thi triển đạo pháp, trực tiếp dẫn động tuyết lớn giữa ngày hè.

Sự thay đổi thời tiết đột ngột khiến cho toàn bộ quân thủ vệ của vương cung Đại Chu lập tức mất đi sức chiến đấu.

Trong khi đó, quân Đại Thương lại không hề bị ảnh hưởng chút nào, ngay cả bá tánh trong đô thành Đại Chu cũng không một ai bị liên lụy.

Nhân lúc Đại Chu chìm trong giá lạnh, quân Đại Thương trực tiếp công phá vào vương cung.

Khương Tử Nha cũng thuận thế giải trừ đạo pháp, khiến thời tiết trở lại bình thường.

Quân đội Đại Thương cứ thế tiến thẳng vào, trực tiếp thu biên đội quân thủ vệ của vương cung và bắt sống Cơ Phát.

Ngay sau đó, dưới sự lãnh đạo của Khương Tử Nha, Đại Chu bắt đầu khôi phục lại trật tự một cách ngăn nắp.

Đợi đến khi mọi việc hoàn tất, Khương Tử Nha mới mang theo các đại thần phản bội của Tây Chu, ban sư hồi triều, trở về Triều Ca của Đại Thương.

Khi Khương Tử Nha dẫn binh về đến ngoại thành Triều Ca, Thương Trụ vương Đế Tân đã sớm suất lĩnh văn võ bá quan chờ đợi từ lâu.

Đích thân Đế vương ra nghênh đón khiến các tướng sĩ vừa trải qua chinh chiến gian khổ lập tức lòng trào dâng xúc động.

Khi họ cao giọng hô lớn bái kiến bệ hạ, mỗi một tướng sĩ đều phát ra sự tôn trọng từ tận đáy lòng đối với Thương Trụ vương.

"Hống!" Đúng lúc này, từ trong Nhân tộc Tổ điện đột nhiên truyền ra một tiếng rồng ngâm kinh thiên động địa.

Ngay sau đó, bá tánh Đại Thương liền thấy một con kim long bay vút lên trời, lượn lờ trên đại điện vương cung trọn một khắc đồng hồ mới rời đi.

Không sai, đó chính là khí vận kim long của Đại Thương.

Thu phục được Đại Chu đã khiến khí vận Đại Thương hoàn toàn ổn định trở lại, không còn mang cái thế thiên mệnh suy vong nữa.

Bá tánh Đại Thương lập tức đồng thanh hô lớn: "Đại vương thiên thu vạn đại, vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!".

Sau đó, Thương Trụ vương cùng các vị tướng quân quay trở về đại điện vương cung.

Thương Trụ vương thấy các tướng Thiên Đình đều không có mặt, bèn lên tiếng hỏi Khương Tử Nha, Khương Tử Nha liền bẩm báo lại mọi chuyện.

Sau khi nghe Khương Tử Nha giải thích, Thương Trụ vương quyết định cho dựng tượng của Dương Tiễn, Viên Hồng, Na Tra, Ngao Bính và sáu người còn lại ở bên ngoài Nhân tộc Tổ điện, để cho hậu nhân ghi nhớ công đức của thập đại thiên tướng.

"Đại vương, hiện nay Tây Kỳ đã bình định xong.

Vi thần phụng mệnh Thánh phụ, phụ trách chuẩn bị cho việc Phong Thần, cần phải xây dựng Phong Thần Đài!" Khương Tử Nha bẩm báo.

Thương Trụ vương Đế Tân đang lúc cao hứng, không chút do dự liền đáp ứng: "Nếu đã là mệnh lệnh của Thánh phụ, vậy Phong Thần Đài sẽ được xây ở nơi cách Nhân tộc Tổ điện một trăm mét, để kỷ niệm đại ân đại đức của Thánh phụ đối với Nhân tộc ta!

Mọi thứ cần thiết, quốc sư cứ tự quyết, không cần thượng báo!" "Tuân mệnh!" Khương Tử Nha chắp tay.

"Chư vị ái khanh, lần này bình định Tây Kỳ, các vị đã vất vả rồi!

Bản vương sẽ luận công hành thưởng, nhất nhất sắc phong!" Thương Trụ vương Đế Tân vui vẻ nói, ban thưởng hậu hĩnh cho Tô Hộ, Lý Tĩnh, Đông Bá hầu và Nam Bá hầu.

Đối với Cơ Phát, dưới sự kiến nghị của Khương Tử Nha, Đế Tân không giết mà chỉ giam vào thiên lao, chờ ngày Phong Thần.

Xét cho cùng, mọi họa loạn đều bắt nguồn từ Tây Kỳ, tuy người tự lập Chu quốc là Bá Ấp Khảo, nhưng Chu triều đại vương hiện tại

lại là Cơ Phát, tự nhiên phải do hắn kết thúc trường Phong Thần lượng kiếp này.

Chương 465

Hơn nữa, hiện nay thiên hạ Đại Thương đã quy tâm, Thương Trụ vương Đế Tân cũng chẳng còn để Cơ Phát vào mắt.

Vài ngày sau, khi Khương Tử Nha xây dựng xong Phong Thần Đài, liền lấy máu của Cơ Phát để tế điện thiên địa.

Một tia sát khí cuối cùng còn sót lại giữa trời đất cũng bị tiên huyết của Tiên Thiên Đế Đạo thể chất trong người Cơ Phát hoàn toàn hòa tan sạch sẽ.

Đúng lúc này, tấm Phong Thần Bảng đang treo trên Lăng Tiêu Bảo Điện ở tầng trời thứ ba mươi ba bỗng nhiên xuất hiện trên Phong Thần Đài.

Cùng với việc từng vị tướng sĩ đã tử trận được sắc phong, một số danh tướng chưa chết của Đại Thương cũng lần lượt được phong thần, trong đó có cả Hiên Viên Phần tam yêu.

Ngoài ra, đệ tử của Xiển giáo, Nhân giáo và Tây phương Phật môn cũng đều được nhất nhất phong làm thần.

Nhưng đa số đều là những thần chức hữu danh vô thực, thần chức có quyền hành thực sự đều nằm trong tay Tô Dự.

Ngay cả những cường giả như Huyền Đô Đại Pháp Sư, Nam Cực Tiên Ông, Di Lặc, Địa Tạng, Lục Áp đạo nhân cũng không ngoại lệ.

Không, vẫn có những người được phân thần chức có quyền hành, nhưng những người này toàn bộ đều là người của Tiệt giáo.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân vô cùng bất mãn với sự sắp xếp này, nhưng vì e ngại thực lực của Tô Dự, họ cũng chỉ có thể ngậm bồ hòn làm ngọt, có khổ mà không thể

nói ra.

Điều đáng nói là Thương Trụ vương và Cửu Vĩ hồ ly tinh.

Đế Tân đã phải lòng Cửu Vĩ hồ ly tinh, liền đến tổ điện đảo cáo, hy vọng Thánh phụ Tô Dự có thể chấp thuận.

Thân ở Thiên Đình, Tô Dự quan sát Hồng Hoang, biết được độ kiếp Phong Thần đã qua, nên không ngăn cản.

Sau khi dặn dò Cửu Vĩ hồ ly tinh vài câu, ngài liền đồng ý để nàng ở lại, đợi sau khi Thương Trụ vương Đế Tân qua đời trăm năm sau mới quay về Thiên Đình nhậm chức.

Cửu Vĩ hồ ly tinh của kiếp này không hề độc hại Khương hoàng hậu, ngược lại còn chung sống hòa thuận với bà, quản lý hậu cung của Đế Tân vô cùng ngăn nắp!

Trong trận đại chiến Phong Thần này, số người của Tiệt giáo lên bảng so với Xiển giáo, Nhân giáo và Tây phương Phật môn nhiều hơn không ít, nhưng một nửa trong số đó là nhục thân phong thần.

Vì vậy, trong ván cược giữa Tô Dự, Thông Thiên giáo chủ với Thái Thanh, Tiếp Dẫn và hai vị thánh nhân còn lại, phe Tô Dự và Thông Thiên giáo chủ đã giành chiến thắng chung cuộc.

Ngày thứ hai sau khi Phong Thần kết thúc, trên bầu trời lãnh địa Nhân tộc xuất hiện hai thân ảnh, chính là Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân.

"Ngô, Tiếp Dẫn đạo nhân, giáo chủ Tây phương giáo, đã khơi mào đại chiến Thương Chu, tội ác không thể tha thứ, tại đây xin được tạ lỗi với Nhân tộc giữa trời đất Hồng Hoang!" "Ngô, Chuẩn Đề đạo nhân, giáo chủ Tây phương giáo…" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lần lượt hoàn thành lời thề trong ván cược, khiến cho Nhân tộc trong cõi Hồng Hoang dấy lên một trận sóng gió kinh hoàng.

Sự phẫn nộ và khinh bỉ của mỗi người đối với Tây phương giáo đều đã đạt đến cực điểm.

Đối với điều này, Tô Dự ở Thiên Đình vô cùng hài lòng, lập tức đánh ra một đạo pháp chỉ, truyền lệnh cho Lục Thánh Hồng Hoang cùng nhiều vị đại năng khác đến Thiên Đình dự hội.

Nhân tộc đã sắc phong, lượng kiếp Phong Thần cũng đã kết thúc, tiếp theo nên đến lượt Thiên Đình sắc phong rồi.

Nhiều vị đại năng nhận được pháp chỉ của Thiên Đế Tô Dự, đều lập tức không ngừng nghỉ mà đến Thiên Đình.

Trong số Lục Thánh Hồng Hoang, Nữ Oa nương nương vốn đã ở Thiên Đình; Thông Thiên giáo chủ cười lớn một tiếng rồi thẳng tiến đến Thiên Đình; Thái Thanh Thánh Nhân thở dài một hơi, bất đắc dĩ lắc đầu; Nguyên Thủy Thiên Tôn thì sắc mặt âm trầm, nhưng vì bị Đại Đạo thệ ngôn ràng buộc nên cũng không thể không đi.

Chỉ có Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân là ngoại lệ. ...

Tây phương Phật môn, núi Tu Di.

Chuẩn Đề đạo nhân lo lắng nhìn Tiếp Dẫn đạo nhân, giọng điệu đầy vẻ sốt ruột: "Sư huynh, tiếp theo chúng ta nên làm gì đây?

Thiên Đế Tô Dự hạ lệnh cho chúng ta đến Thiên Đình, chắc chắn sẽ không tha cho Tây phương Phật môn chúng ta đâu!" "Sư đệ, Đại Đạo thệ ngôn đã lập, nếu chúng ta phản kháng, tất sẽ dẫn tới Đại Đạo thần phạt.

Đến lúc đó, dù chúng ta là Thiên Đạo Thánh Nhân cũng khó thoát khỏi kết cục vẫn lạc!" Tiếp Dẫn đạo nhân thở dài một hơi, hiện tại cũng không còn kế sách nào khác.

Chuẩn Đề đạo nhân sắc mặt khó coi: "Sư huynh, lẽ nào thật sự không còn cách nào khác sao?

Tây phương Phật môn là tâm huyết bao nhiêu năm của chúng ta, lẽ nào thật sự phải chắp tay dâng tặng, làm áo cưới cho Thiên Đế Tô Dự sao?" "Sư đệ, giữ được núi xanh, không lo không có củi đốt a!" Tiếp Dẫn đạo nhân bất đắc dĩ lắc đầu, cho dù bây giờ có ngàn vạn lần không muốn, nhưng có thể làm được gì đây?

Lẽ nào thật sự muốn vi phạm Đại Đạo thệ ngôn ư?

Đại Đạo thần phạt, đó là sự tồn tại mà ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ cũng không dám trêu vào!

Thiên Đạo Thánh Nhân, chân linh ký thác vào Thiên Đạo, có thể bất tử bất diệt.

Nhưng sức mạnh của Thiên Đạo và Đại Đạo vốn không cùng một cấp bậc.

Từ thuở xa xưa đến nay, cũng chỉ có Bàn Cổ Đại Thần khai thiên lập địa kia mới từng tiếp xúc với sức mạnh của Đại Đạo Cảnh.

Nghe vậy, Chuẩn Đề đạo nhân không khỏi trầm mặc.

Đúng như lời Tiếp Dẫn đạo nhân nói, nếu vẫn lạc dưới Đại Đạo thần phạt, thì thật sự là không còn gì cả.

Nhưng, cứ như vậy mà từ bỏ đạo thống đã vất vả gầy dựng, thật không cam tâm!

"Sư huynh, đạo thống càng mạnh thì thánh nhân càng mạnh.

Hiện tại ta bị Nữ Oa đánh cho tu vi đại điệt, rớt xuống Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng hai, nếu lại mất đi Tây phương Phật môn, vậy ta thật sự vĩnh viễn không có đất xoay người.

Lẽ nào sư huynh cam tâm cứ mãi bị Thiên Đình đè đầu cưỡi cổ sao?" Chuẩn Đề đạo nhân nhìn chằm chằm Tiếp Dẫn đạo nhân, hỏi.

Nghe Chuẩn Đề đạo nhân hỏi, trong mắt Tiếp Dẫn đạo nhân loé

lên vẻ không cam lòng: “Sư đệ à!

Không phải ta cam tâm, nhưng trong Đại Đạo thệ ngôn lúc trước, chúng ta đã thề sẽ suất lĩnh Tây phương Phật môn thần phục Thiên Đình, đây là sự thật không thể vi phạm!” “!!!” Ngay lúc Tiếp Dẫn đạo nhân nói xong, trong mắt Chuẩn Đề đạo nhân đột nhiên loé lên một tia sáng: “Sư huynh, người vừa nói gì?” “Ta nói, trong Đại Đạo thệ ngôn, chúng ta đã thề sẽ suất lĩnh Tây phương Phật môn thần phục Thiên Đình mà!” Tiếp Dẫn đạo nhân hơi nhíu mày, không hiểu ý của Chuẩn Đề đạo nhân.

Trong mắt Chuẩn Đề đạo nhân bùng lên một tia sáng chói: “Sư huynh, ta có cách rồi!” “Cách gì?” Nghe vậy, Tiếp Dẫn đạo nhân cũng mừng như điên, vội vàng hỏi.

Chuẩn Đề đạo nhân trầm giọng nói: “Nếu trong Đại Đạo thệ ngôn, chúng ta phải dẫn dắt Tây phương Phật môn thần phục Thiên Đình, vậy nếu chúng ta không thể dẫn dắt Tây phương Phật môn nữa thì sao?” “Ý của sư đệ là?” Tiếp Dẫn đạo nhân hiểu ra Chuẩn Đề muốn làm gì.

Chuẩn Đề đạo nhân gật đầu: “Không sai, chỉ cần chúng ta truyền lại vị trí giáo chủ Tây phương Phật môn, vậy thì chúng ta sẽ không thể dẫn dắt Tây phương Phật môn được nữa!” “Đến lúc đó, chỉ cần tìm một người có thể trấn áp được mọi người, lĩnh ngộ Phật pháp, trở thành giáo chủ mới của Tây phương Phật môn, đổi tên Tây phương Phật môn thành Phật giáo, phổ độ chúng sinh.

Huynh đệ chúng ta dù không còn là giáo chủ, nhưng vì Phật giáo lớn mạnh, chúng ta cũng sẽ nhận được khí vận gia trì!” Không thể không nói, Chuẩn Đề đạo nhân đã đánh một nước cờ như ý, lợi dụng mối quan hệ sâu sắc giữa họ và Phật giáo để nhận được khí vận.

Chương 466

Có được những khí vận này, tu vi mà Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân tổn thất trong Phong Thần lượng kiếp lần này sớm muộn gì cũng sẽ quay trở lại.

"Tốt!

Cứ làm theo cách của ngươi!" Tiếp Dẫn đạo nhân cũng cảm thấy cách này khả thi, bèn không chút do dự mà đáp ứng.

Ngay sau đó, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lập tức bắt tay vào việc giao ra vị trí giáo chủ Tây phương Phật môn, nhưng ngay sau đó lại phát hiện ra một vấn đề.

Tinh nhuệ của Tây phương Phật môn đã sớm bị người của Thiên Đình đưa lên Phong Thần Bảng trong đại chiến Phong Thần, hiện tại người có tu vi mạnh nhất cũng chỉ là Đại La Kim Tiên, tên là Long Quang.

Không còn cách nào khác, hai vị Chuẩn Thánh Hỗn Nguyên Kim Tiên duy nhất của Tây phương Phật môn là Địa Tạng và Di Lặc đã bị đưa lên Phong Thần Bảng.

Vạn phần bất đắc dĩ, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân chỉ có thể chọn người cao nhất trong đám người lùn.

Vì vậy, họ đã giao vị trí giáo chủ Tây phương Phật môn cho Long Quang, gọi là Long Quang Phật Tổ.

Theo quỹ đạo ban đầu, Long Quang sau này sẽ trở thành Long Quang Thượng Cổ Phật của Phật giáo, hiện tại cũng coi như trong họa có phúc, trở thành Long Quang Phật Tổ.

Nhưng, Long Quang Phật Tổ này có thể làm được bao lâu đây!

Làm xong mọi việc, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân liền lên đường đến Lăng Tiêu Bảo Điện ở tầng trời thứ ba mươi ba.

...

Tầng trời thứ ba mươi ba, Lăng Tiêu Bảo Điện.

Chư thần tề tựu, Đại La Kim Tiên nhiều không kể xiết, cường giả Chuẩn Thánh Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng có hơn mười mấy vị.

Tiếp sau đó, Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ cũng lần lượt đến, hiện tại chỉ còn lại Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân.

Đối với điều này, khóe miệng Tô Dự cong lên một nụ cười.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đến muộn như vậy, chẳng qua là vì hai nguyên nhân.

Nguyên nhân thứ nhất, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đang liệu thương.

Lần trước Nữ Oa nương nương đã thu thập họ không hề nhẹ.

Nhưng, Tây phương Phật môn có Bát Bảo Công Đức Trì, dù chỉ còn lại một tia chân linh cũng có thể hồi phục nhanh nhất.

Huống chi Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cũng không bị thương quá nặng, nhiều nhất chỉ là bị đánh nổ vài lần, cảnh giới sụt giảm mà thôi.

Nguyên nhân thứ hai, chính là Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân không cam tâm chắp tay dâng Tây phương Phật môn.

Nhưng vì sự tồn tại của Đại Đạo thệ ngôn, họ lại không thể làm gì được, hiện tại đang tìm cách phá cục.

Bất luận là nguyên nhân nào, Tô Dự đều không quan tâm, bởi vì ngài muốn triệt để tiêu diệt mầm họa Tây phương Phật môn này ngay

từ trong trứng nước.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân muốn để Tây phương Phật môn dương phụng âm vi, cửa cũng không có.

Tô Dự đối xử với Tây phương Phật môn như vậy hoàn toàn là vì Tây phương Phật môn khác với Xiển giáo và Nhân giáo.

Hiện tại, toàn bộ cao tầng của Xiển giáo và Nhân giáo có thể nói đều đã rơi vào sự quản hạt của Thiên Đình.

Hiện tại trong Xiển giáo chỉ còn lại ba bốn con mèo nhỏ, Nhân giáo còn thảm hơn không nỡ nhìn, thân truyền đệ tử chỉ có Huyền Đô Đại Pháp Sư.

Sau khi Huyền Đô Đại Pháp Sư lên bảng, chỉ còn lại một số ký danh đệ tử.

Vì vậy, bất luận là Xiển giáo hay Nhân giáo, hoàn toàn không thể ảnh hưởng đến Thiên Đình chút nào.

Nhưng Tây phương Phật môn thì khác.

Lượng kiếp tiếp theo chính là Tây Du lượng kiếp, tuy không lan rộng như Phong Thần lượng kiếp, nhưng khí vận tạo thành lại không hề nhỏ, và Tây phương Phật môn chính là kẻ hưởng lợi lớn nhất.

Tuy Tô Dự đã chuẩn bị sẵn mọi hậu thủ, nhưng Tây phương Phật môn vẫn không thể không đề phòng. ...

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân chưa đến, Tô Dự thân là Thiên Đế tự nhiên không thể hiện thân, nhưng điều này cũng không ảnh hưởng đến việc những người khác nhàn nhã tự tại, trời cao biển rộng, nói cười vui vẻ.

Đúng lúc này, một vị thiên quan tiến vào Lăng Tiêu Bảo Điện, cao giọng nói: "Bệ hạ có chỉ, tuyên Đa Bảo đạo nhân đến Ngự Hoa Viên

cận kiến!" "Đa Bảo tuân mệnh!" Đa Bảo đạo nhân không chút do dự chắp tay đáp lại.

Nói xong, Đa Bảo đạo nhân nhìn về phía Thông Thiên giáo chủ: "Sư tôn, đệ tử đi một lát!" "Đi đi!

Thiên Đế Tô Dự triệu kiến, chắc chắn có việc cần dặn dò, đừng để Thiên Đế Tô Dự thất vọng đấy!" Trên mặt Thông Thiên giáo chủ hiện lên một tia vui mừng, trịnh trọng dặn dò Đa Bảo đạo nhân, ông biết cơ duyên của đại đệ tử đã đến!

Trước đại chiến Phong Thần, Thiên Đế Tô Dự đã nói với Thông Thiên giáo chủ rằng, sau này đại đệ tử của ông sẽ có một cơ duyên lớn, sẽ thoát ly khỏi Tiệt giáo.

Bây giờ xem ra, cơ duyên đó đã đến!

"Vâng, đệ tử xin ghi nhớ trong lòng!" Đa Bảo đạo nhân thề thốt một câu, sau đó liền theo thiên quan rời đi.

Đối với cảnh này, Nguyên Thủy Thiên Tôn tỏ vẻ bất bình, liếc nhìn Thông Thiên giáo chủ một cái: "Có người à!

Vì để nịnh bợ, ngay cả đệ tử cũng đem đi tặng!" "Ha ha ha!" Thông Thiên giáo chủ sao có thể không nghe ra lời nói đầy gai nhọn của Nguyên Thủy Thiên Tôn, khóe miệng cong lên một nụ cười mỉa mai: "Bản thánh và Thiên Đế Tô Dự chỉ là bạn bè liên minh, không giống như một số người hiện tại mang theo môn hạ mấy chục vị đệ tử, cả nhà già trẻ đều trở thành thần tử của Thiên Đế Tô Dự!" Trong phút chốc, cả Lăng Tiêu Bảo Điện im bặt, không khí lập tức ngưng đọng lại.

Lăng Tiêu Bảo Điện vốn đang nói cười vui vẻ bỗng trở nên vô cùng gượng gạo.

Thông Thiên giáo chủ và Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn không hòa

thuận, hiện tại đang ở thế giương cung bạt kiếm, mọi người tốt nhất nên tránh xa một chút, nếu không chọc giận hai vị đại thánh nhân, có khóc cũng không có chỗ mà khóc!

"Được rồi!

Hai người bớt lời một chút đi.

Đây là Lăng Tiêu Bảo Điện, lại là ngày đại hỉ Thiên Đình sắc phong, hai người đừng làm mất hứng!" Thái Thanh Thánh Nhân đúng lúc đứng ra giảng hòa.

Kể từ lần ở không gian Tru Tiên, Thiên Đế Tô Dự cho biết Thiên Đạo đang nhắm vào Tam Thanh, tâm tư của ông liền thông suốt, không còn oán hận Thiên Đế Tô Dự nữa.

Chương 467

Từ Vu Yêu lượng kiếp đến Phong Thần lượng kiếp lần này, Thái Thanh Thánh Nhân cũng biết rằng bất luận là thực lực hay trí mưu, mình đều không phải là đối thủ của Tô Dự, chi bằng cứ tu luyện cho tốt, sớm ngày thoát khỏi sự khống chế của Thiên Đạo.

"Hừ!" Nghe lời của Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng.

Thông Thiên giáo chủ cũng không nói gì thêm.

Sau khi Tru Tiên Kiếm Trận bị phá vỡ, lời xin lỗi của Thái Thanh Thánh Nhân cũng khiến cho oán khí trong lòng ông tiêu tan không ít.

Tuy Tam Thanh không thể trở về như xưa, nhưng quan hệ với Thái Thanh Thánh Nhân cũng không còn cứng nhắc như vậy nữa.

Cùng với lời nói của Thái Thanh Thánh Nhân, không khí trong Lăng Tiêu Bảo Điện cũng không còn gượng gạo như vừa rồi, chẳng mấy chốc đã khôi phục lại vẻ nói cười vui vẻ. ...

Ngự Hoa Viên.

Đa Bảo đạo nhân dưới sự dẫn dắt của thiên quan, khi đến Ngự Hoa Viên, trong tầm mắt liền xuất hiện một thân ảnh duy ngã độc tôn, bá khí ngút trời, chính là Tô Dự.

"Đa Bảo bái kiến Đại Thiên Tôn!" Sau lưng Tô Dự, Đa Bảo đạo nhân chắp tay hành lễ.

Tô Dự đang chắp tay sau lưng liền xoay người lại, khóe miệng mang theo một nụ cười: "Đa Bảo, không cần đa lễ!" "Đa tạ Đại Thiên Tôn!" Đa Bảo đạo nhân tạ ơn một tiếng, sau đó hỏi: "Không biết Đại Thiên Tôn gọi tại hạ đến đây, có chuyện gì cần phân phó?" "Trẫm cần

ngươi thoát ly Tiệt giáo, tự sáng lập một giáo!" Tô Dự cười gật đầu, sau đó nói một cách nhẹ nhàng.

Đa Bảo đạo nhân nghe vậy, thần sắc sững sờ, vội vàng nói: "Đại Thiên Tôn xin thứ tội, việc này tại hạ không thể làm được.

Sư tôn đối với ta sủng ái vô cùng, bất luận thế nào ta cũng sẽ không phản bội Tiệt giáo!" "A a!" Tô Dự cười nhẹ một tiếng: "Yên tâm, về chuyện này, trẫm đã nói với sư tôn của ngươi là Thông Thiên giáo chủ rồi.

Cũng không phải là phản bội Tiệt giáo, chỉ là để ngươi thoát ly Tiệt giáo mà thôi!

Đây là cơ duyên của ngươi!" "Xin thứ cho Đa Bảo ngu dốt, không hiểu ý của Đại Thiên Tôn!" Nghe lời của Tô Dự, trong lòng Đa Bảo đạo nhân nặng trĩu.

Đồng thời, nhớ lại lời dặn dò trước đó của sư tôn Thông Thiên giáo chủ, hắn lập tức hiểu ra rằng Thiên Đế Tô Dự trước mắt và sư tôn Thông Thiên giáo chủ e rằng đang sắp đặt một ván cờ lớn.

Tô Dự thản nhiên nói: "Tin rằng ngươi cũng đã nghe sư tôn Thông Thiên giáo chủ của ngươi nói rồi, trẫm và Thông Thiên giáo chủ đã lập một ván cược với Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và những người khác.

Lần này họ thua rồi, Xiển giáo, Nhân giáo, Tây phương Phật môn sẽ phải thần phục Thiên Đình!" "Nhưng với tính tình của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, e rằng họ sẽ không nỡ chắp tay dâng Tây phương Phật môn!" "Cho nên trẫm hy vọng ngươi có thể thoát ly Tiệt giáo, thay trẫm đi quản lý Tây phương Phật môn!" Nghe vậy, Đa Bảo đạo nhân cũng hiểu rõ đầu đuôi câu chuyện, bèn hơi nhíu mày hỏi: "Nếu sư tôn đã tán thành việc này, vậy tại hạ tự nhiên sẽ đáp ứng.

Nhưng tại hạ có một việc không hiểu, mong Đại Thiên Tôn chỉ giáo!" "Cứ nói, không sao!" Tô Dự nhẹ nhàng gật đầu.

Đa Bảo đạo nhân nghiêm giọng nói: "Tây phương Phật môn do Tây phương Nhị Thánh quản lý, ta chỉ là một Hỗn Nguyên Kim Tiên, dù có uy danh của Đại Thiên Tôn, Tây phương Nhị Thánh cũng không thể nào để ta quản lý Tây phương Phật môn được, đúng không?" "Việc này không cần lo lắng, trẫm tự có sắp xếp.

Bây giờ ngươi chỉ cần cân nhắc có muốn thoát ly Tiệt giáo, đến Tây phương Phật môn hay không?" Tô Dự không nói rõ với Đa Bảo đạo nhân.

Đa Bảo đạo nhân trầm ngâm một lát: "Đại Thiên Tôn có mệnh, sư tôn chuẩn y, Đa Bảo tự nhiên không từ chối!" "Tốt!" Tô Dự hài lòng gật đầu: "Khoanh chân ngồi xuống, trẫm sẽ dẫn dắt ngươi đi cảm ngộ Phật pháp!" Ngay sau đó, Đa Bảo đạo nhân khoanh chân ngồi xuống, bình tâm tĩnh khí, giữ vững linh đài, chờ đợi sự chỉ dẫn của Tô Dự.

"Thời không gia tốc!

Bách thế luân hồi!" Nhìn Đa Bảo đạo nhân như vậy, toàn thân Tô Dự tỏa ra linh lực cường liệt.

Chỉ thấy ngài đưa hai tay ra, từng đạo dao động mạc danh dũng động giữa hai bàn tay.

Một tay là thời không!

Một tay là luân hồi!

Giây tiếp theo, Tô Dự vung hai tay, hai đại pháp tắc đồng thời gia trì lên người Đa Bảo đạo nhân.

Sắc mặt Đa Bảo đạo nhân lập tức kịch biến, dần dần hiện ra vẻ từ bi hiền hậu, hòa ái.

Tiếp theo, từng đạo Phật ý xuất hiện quanh thân Đa Bảo đạo nhân, cả người hoàn toàn nhập định trong đó.

Làm xong mọi việc, khóe miệng Tô Dự cong lên một nụ cười mãn ý.

Đột nhiên mày ngài nhướng lên, nhìn về một phương hướng nào đó: "Đến đúng lúc lắm, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, hôm nay trẫm sẽ khiến cho dã tâm lang sói của các ngươi triệt để tan vỡ!" Nói xong, Tô Dự quay đầu nhìn về phía thị nữ bên cạnh Ngự Hoa Viên, nhẹ giọng dặn dò: "Đợi lát nữa Đa Bảo tỉnh lại, hãy để hắn trực tiếp đến Lăng Tiêu Bảo Điện!" "Vâng!" Thị nữ đáp lời.

Tô Dự thân hình lóe lên, trực tiếp biến mất trong Ngự Hoa Viên, đi đến Lăng Tiêu Bảo Điện.

Đại điển sắc phong của Thiên Đình, sắp bắt đầu rồi! ...

"Tây phương Nhị Thánh Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân đến!" Trong Lăng Tiêu Bảo Điện truyền đến tiếng hô lớn của thiên quan.

Cảnh tượng nói cười vui vẻ trong cả Lăng Tiêu Bảo Điện lập tức khựng lại, ánh mắt của tất cả mọi người đều đổ dồn về phía ngoài Lăng Tiêu Bảo Điện.

Chuyện Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân vì để không bị Phong Thần lượng kiếp tàn phá mà dẫn dắt Tây phương giáo phản bội Huyền môn, tự lập Tây phương Phật môn, đã lan truyền khắp trời đất Hồng Hoang.

Hiện tại sau Phong Thần lượng kiếp, đệ tử của Tây phương Phật môn lần lượt lên bảng, có thể nói là tổn thất thảm trọng.

Vì lẽ đó, trong lòng tất cả mọi người không khỏi dâng lên một cảm giác hả hê, ai nấy đều muốn xem tâm trạng hôm nay của Tiếp

Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân ra sao.

Dưới ánh mắt của mọi người, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân tiến vào Lăng Tiêu Bảo Điện, sau đó dưới sự chỉ dẫn của thiên quan, ngồi xuống bên cạnh Thái Thanh Thánh Nhân.

"A a!" Thông Thiên giáo chủ nhìn Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân ngồi xuống, phát ra một tiếng cười lạnh: "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, hôm nay đến đây, sao không thấy đệ tử của Tây phương Phật môn đâu cả!

Lẽ nào muốn vi phạm Đại Đạo thệ ngôn?" Mọi người vốn không thấy được bất kỳ sắc thái nào trên mặt Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, nhưng khi nghe lời của Thông Thiên giáo chủ, lại lập tức có hứng thú, ánh mắt lại một lần nữa tập trung vào hai vị thánh nhân Tây phương.

Rõ ràng, chúng tiên chúng thần của Thiên Đình đã chuẩn bị sẵn sàng để hóng chuyện.

Sắc mặt Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân kịch biến, trong lòng mắng thầm Thông Thiên giáo chủ, sau đó cười mỉm nói: "Thông Thiên đạo hữu nói đùa rồi, chúng ta đâu có ý vi phạm Đại Đạo thệ ngôn, chỉ là hiện tại chúng ta không làm chủ được!" "!!!" Lời nói của Tây phương Nhị Thánh khiến cho Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ thần sắc khẽ động, ánh mắt lóe lên không ngừng.

Tuy không hiểu ý của Tây phương Nhị Thánh, nhưng e rằng hai người này sẽ không tuân theo Đại Đạo thệ ngôn mà để Tây phương Phật môn thần phục Thiên Đình.

"Bệ hạ giá lâm!" Không đợi Thông Thiên giáo chủ hỏi, giọng của thiên quan đã du dương truyền đến.

Chỉ thấy một đạo quang ảnh lóe lên, Tô Dự xuất hiện trên long ỷ của Lăng Tiêu Bảo Điện.

“Bái kiến Bệ hạ!” Chúng tiên chúng thần của Thiên Đình cung nghênh Tô Dự giá lâm.

Chương 468

"Bái kiến Đại Thiên Tôn!" Đệ tử của Xiển giáo, Tiệt giáo chắp tay hành lễ.

"Bái kiến Thiên Đế Tô Dự!" Tam Thanh Thánh Nhân, Tây phương Nhị Thánh cúi người chắp tay làm lễ.

Thấy vậy, Tô Dự hài lòng gật đầu: "Chư vị ái khanh bình thân!" "Tạ Bệ hạ!" Giây phút này, tất cả mọi người có mặt đều trở thành thần tử dưới trướng Tô Dự, ngay cả thánh nhân cao cao tại thượng cũng không ngoại lệ.

Tô Dự ngồi trên long ỷ, cao giọng nói: "Trong đại chiến Phong Thần, sát khí trong trời đất Hồng Hoang hung dũng, dưới sự nỗ lực của chúng sinh Hồng Hoang, trường lượng kiếp này mới được bình ổn!

Khương Tử Nha đã phong thần trước, sắc phong cho những người có công với Nhân tộc!

Trẫm thân là Thiên Đế Hồng Hoang, hôm nay sẽ lại sắc phong cho những người có công trong lượng kiếp!" Thực ra, ý của Tô Dự rất rõ ràng!

Nói trắng ra, những thần chức mà Khương Tử Nha có thể phong rất có hạn, phần lớn miếng bánh đều do Tô Dự nắm giữ, trong đó có một số vị trí Đại La Kim Tiên và Hỗn Nguyên Kim Tiên bị đại tài tiểu dụng.

Lần sắc phong này của Tô Dự chính là vì vậy, để phát huy tác dụng lớn nhất của những cường giả Đại La Kim Tiên và Hỗn Nguyên Kim Tiên này.

Đương nhiên, quyền hành của Thiên Đình vẫn sẽ không có quá nhiều rơi vào tay họ.

"Bốp!" Đúng lúc này, bàn tay Tô Dự đột nhiên đập mạnh lên chiếc bàn dài trước mặt, âm thanh như thủy triều cuồn cuộn lan ra: "Cửu Diệu Tinh Quân, lúc này không về, còn đợi đến khi nào!" Hành động này quả thực khiến chúng tiên chúng thần trong Lăng Tiêu Bảo Điện kinh ngạc.

Ánh mắt theo âm thanh lan ra nhìn tới, kinh ngạc phát hiện bản thể của cửu đại thần tướng đã già yếu trong quân Đại Thương đã mệnh một tiếng tắt thở, nguyên thần bạch nhật phi thăng, thẳng đến tầng trời thứ ba mươi ba.

"Hống!" Chín tiếng rồng ngâm vang vọng trời đất.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, họ trực tiếp bay vào Lăng Tiêu Bảo Điện, hóa thành hình người, một gối quỳ xuống trước mặt Tô Dự.

"Vi thần bái kiến Bệ hạ!" Chín người đồng thanh hành lễ, giọng điệu tràn đầy sự tôn kính và ngưỡng mộ đối với Tô Dự.

Tô Dự nhìn Long Vương cửu tử đã khôi phục, nghiêm giọng sắc phong: "Cửu Diệu Tinh Quân, lấy long hồn đúc thành Cửu Đỉnh của Nhân tộc, có đại công đức, trẫm hôm nay sắc phong Cửu Diệu Tinh Quân làm Cửu Long Thần Quân!" "Hống!" Cùng với lời nói của Tô Dự vừa dứt, trên Thiên Đế Ngọc Ấn trước mặt đột nhiên truyền ra một tiếng rồng ngâm vang động Hồng Hoang.

Chín con khí vận kim long từ trong đó bay vút lên, lượn một vòng trên đầu Long Vương cửu tử, rồi trực tiếp dung nhập vào cơ thể họ.

"Ầm!" Giây phút này, khí tức Đại La Kim Tiên vốn có trong cơ thể Long Vương cửu tử bỗng nhiên dũng động, trực tiếp phá vỡ bình

cảnh cảnh giới.

Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, trung kỳ… thẳng đến Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, chỉ còn một bước nữa là đến đỉnh phong Hỗn Nguyên Kim Tiên mới dừng lại.

"Tạ Bệ hạ!" Giọng nói của Long Vương cửu tử run rẩy, trong lòng tràn đầy kích động và cảm kích đối với Tô Dự.

Vốn dĩ Long Vương cửu tử cho rằng dù có khôi phục tu vi ban đầu, cũng cần một thời gian dài mới có thể luyện hóa khí vận trong cơ thể.

Vạn lần không ngờ Thiên Đế Tô Dự chỉ một lần sắc phong, khí vận của Thiên Đình đã trực tiếp giúp họ luyện hóa khí vận trong cơ thể.

Do đó, tu vi của họ mới có thể đột phá mạnh mẽ như vậy.

"Thiên Đế Tô Dự này thực sự…" Nhìn Tô Dự chỉ vung tay một cái đã tạo ra chín vị cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ Hỗn Nguyên Kim Tiên, trong mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn và Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân tràn đầy vẻ ghen tị.

Xiển giáo, Tây phương Phật môn từ khi sáng lập đến nay cũng không có nhiều cường giả Chuẩn Thánh như vậy.

"Không hổ là Thiên Đế Tô Dự, không ra tay thì thôi, một khi ra tay là kinh thiên động địa!" Đối với việc Long Vương cửu tử đạt đến hậu kỳ Hỗn Nguyên Kim Tiên, Thái Thanh Thánh Nhân và Thông Thiên giáo chủ không ghen tị như ba vị thánh nhân kia, nhiều nhất chỉ là hâm mộ mà thôi.

"Tốt quá rồi!" Nếu nói Long Vương cửu tử tấn thăng Hỗn Nguyên Kim Tiên, ai là người vui nhất, thì đó chính là Chúc Long!

Chúc Long tuy đã là bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim

Tiên, nhưng muốn tiến thêm một bước, trở thành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên thực sự, không biết cần bao lâu.

So với bản thân, Chúc Long càng hy vọng nhìn thấy Long tộc trở nên cường đại hơn!

Lúc này, Chúc Long càng cảm thấy quyết định đầu quân cho Thiên Đế Tô Dự năm đó là một hành động vô cùng anh minh!

"Di Lặc!

Địa Tạng!" Tô Dự trầm giọng gọi.

"Vi thần có mặt!" Di Lặc và Địa Tạng từ trong đám thần tiên bước ra, ánh mắt nhìn về phía Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, trong lòng tràn đầy cay đắng.

Tô Dự nhìn Di Lặc và Địa Tạng: "Di Lặc, trẫm sắc phong ngươi làm Hỉ Thần trong các Tình Tự Chi Thần, phụ trách hiệp điều mâu thuẫn giữa chúng thần chúng tiên trong Thiên Đình!

Địa Tạng, trẫm phong ngươi làm Địa Ngục Sứ Giả, đến Địa Phủ nghe theo sự phân phó của Thập Điện Diêm Vương!" "Tạ Bệ hạ!" Trên mặt Di Lặc và Địa Tạng hiện lên nụ cười cay đắng.

Dù trong lòng có ngàn vạn lần không đồng ý, nhưng thân ở dưới mái hiên, cũng không thể không cúi đầu.

Nghe Tô Dự sắc phong cho Di Lặc và Địa Tạng, sắc mặt Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đột nhiên biến đổi, vô cùng khó coi. ...

Đối với việc sắc phong của Thiên Đế Tô Dự, tất cả mọi người có mặt không ai phản đối, ngược lại còn không ít người hả hê.

Hỉ Thần là gì?

Điều tiết mâu thuẫn giữa chúng thần chúng tiên là gì?

Nói trắng ra, là một cái bao cát kẹp giữa chúng thần chúng tiên để trút giận mà thôi!

Không có bất kỳ thực quyền nào!

Lại vô cùng bận rộn!

Địa Ngục Sứ Giả vốn dĩ là một chức vụ tốt, là thần chức của Thiên Đình giám sát Thập Điện Diêm Vương của Địa Phủ!

Nhưng ai cũng biết Thập Điện Diêm Vương chính là Thập Đại Tổ Vu thời thượng cổ!

Hậu Thổ nương nương và Huyền Minh nương nương lại là Đế hậu của Thiên Đế Tô Dự, Thập Điện Diêm Vương tương đương với đại cữu tử của Thiên Đế Tô Dự, trong Thiên Đình ai dám giám sát chứ!

Còn phải phối hợp với Thập Điện Diêm Vương!

Rõ ràng là một chân chạy vặt!

Chẳng khá hơn Hỉ Thần của Di Lặc là bao!

Chương 469

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân thấy Tô Dự đối xử với đệ tử của mình như vậy, trong lòng lập tức lửa giận bùng lên, nhưng có thể làm gì được đây!

Thiên Đình là nơi Thiên Đế Tô Dự một lời nói là quyết, huống chi hiện tại họ là thần tử của Thiên Đế Tô Dự, làm sao có thể phản kháng lại việc sắc phong của ngài!

Tô Dự liếc nhìn một cái, mọi biến hóa sắc mặt của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đều thu vào mắt, khóe miệng lộ ra một nụ cười: "Thiên Long Bát Bộ Hộ Pháp, hôm nay trẫm sắc phong các ngươi làm Bát Đại Thiên Môn Hộ Vệ, nghe theo sự điều động của Tứ Đại Thiên Vương, trấn thủ Tứ Đại Thiên Môn, bảo vệ an nguy cho chúng thần chúng tiên Thiên Đình!" Tô Dự khinh người quá đáng!

Đúng lúc này, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân suýt chút nữa không nhịn được mà buột miệng chửi mắng, bắt nạt người cũng không thể bắt nạt một cách trắng trợn như vậy chứ!

Không sai, cái gọi là Bát Đại Thiên Môn Hộ Vệ, thực ra là tám con chó giữ cửa!

"Tạ Bệ hạ!" Thiên Long Bát Bộ Hộ Pháp không có bất kỳ lựa chọn nào khác.

Đối với việc sắc phong cho các đệ tử của Tây phương Phật môn, khóe miệng Thông Thiên giáo chủ không ngừng co giật, cố nén để không cười thành tiếng.

Hiện tại ông vô cùng tò mò, Thiên Đế Tô Dự sẽ sắp xếp cho đệ tử của Xiển giáo như thế nào!

“Ngọc Đỉnh, Thanh Hư, Thái Ất, Hoàng Long, trẫm sắc phong các ngươi làm Nhất Phẩm Phụ Tá, phụ trợ Dương Tiễn, Viên Hồng, Na Tra, Ngao Bính xuất mưu hoạch sách!”, Tô Dự nhẹ nhàng chuyển đối tượng sắc phong sang Xiển giáo, khóe miệng hiện lên một nụ cười nhạt.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân và Thái Ất Chân Nhân cùng Dương Tiễn và Na Tra duyên sư đồ đã cắt đứt, vậy Tô Dự muốn xem xem hai người trở thành thuộc hạ của đồ đệ định mệnh sẽ ra sao!

Hoàng Long đạo nhân là người của Long tộc, để Ngao Bính, tam thái tử của Đông Hải Long Vương, quản lý là tốt nhất rồi!

Còn Thanh Hư Đạo Đức Thiên Tôn là một trong những tồn tại hàng đầu trong Xiển giáo Thập Nhị Kim Tiên, rơi vào tay Viên Hồng, không biết sẽ phải chịu bao nhiêu khổ sở.

“Tạ Bệ hạ!” Bốn người đáp lời một tiếng, khóe miệng Dương Tiễn, Viên Hồng, Ngao Bính cong lên một nụ cười nguy hiểm.

Đối với kết cục của bốn người, trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn tuy phẫn nộ, nhưng cũng đã sớm biết trước.

Ông hít sâu vài hơi, chậm rãi nhắm mắt lại, mắt không thấy tim không phiền.

“Nam Cực, Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử, Linh Bảo, Đạo Hạnh nghe lệnh!” Tô Dự trực tiếp gọi tên mấy vị cường giả của Xiển giáo: “Trẫm sắc phong các ngươi nhập trú Thiên Đình Chiến Điện, đồng thời Thiên Đình Chiến Điện sẽ được mở cửa hoàn toàn!” Cái gì?

Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe Tô Dự sắc phong xong, bỗng nhiên mở mắt ra, Chiến Điện là tồn tại gì chứ!

Chúng thần chúng tiên nghe xong không khỏi lộ vẻ hả hê!

Chiến Điện, là nơi Tô Dự thiết lập để bồi dưỡng chiến lực cho

Thiên Đình, một nơi chuyên môn có thể cho người ta tiến hành đối chiến ảo, không gây ra bất kỳ tổn thương nào cho người của Thiên Đình!

Chỉ cần người của Thiên Đình muốn tu luyện thần thông hoặc muốn chiến đấu, đều có thể vào Chiến Điện thử luyện.

Ban đầu chưa chính thức mở cửa, vì người trong đó có thể nói là cả ngày không nghỉ, chỉ cần có người vào là phải làm bia đỡ đạn!

Tất cả mọi người đều không ngờ Tô Dự lại ra tay hào phóng như vậy, sắp xếp hai Hỗn Nguyên Kim Tiên, bốn Đại La Kim Tiên đi bồi dưỡng chiến lực cho Thiên Đình!

Nhưng cũng phải nói, đệ tử của Xiển giáo không ít lần đối đầu với Thiên Đình, hiện tại rơi vào kết cục này, cũng chẳng có gì đáng ngạc nhiên.

"Huyền Đô!" Ánh mắt Tô Dự nhìn về phía Huyền Đô Đại Pháp Sư, trầm ngâm vài giây, trầm giọng nói: "Trẫm sắc phong ngươi làm trưởng lão của Đâu Suất Cung Thiên Đình, cùng Thái Thượng Lão Quân luyện đan cho Thiên Đình!" Xét thấy Thái Thanh Thánh Nhân đã có sự thay đổi, Tô Dự không đối xử với Huyền Đô Đại Pháp Sư như đối với đệ tử của Xiển giáo và Tây phương Phật môn, mà sắp xếp cho ông một công việc phù hợp.

Phân thân của Thái Thanh Thánh Nhân là Thái Thượng Lão Quân chính là cung chủ của Đâu Suất Cung, phụ trách luyện đan.

Thân là đệ tử của Thái Thanh Thánh Nhân, thuật luyện đan của Huyền Đô Đại Pháp Sư chắc chắn sẽ không thua kém bao nhiêu, luyện đan cho Thiên Đình cũng là tận dụng tài năng của ông.

"Tạ Bệ hạ!" Không giống như những người khác phải làm công việc khổ sai không được lòng người, trong lòng Huyền Đô Đại Pháp

Sư một trận may mắn, vội vàng chắp tay tạ ơn, sợ Tô Dự sẽ đổi ý.

Trong mắt Thái Thanh Thánh Nhân lóe lên một tia dao động, sau đó lại khôi phục bình tĩnh, trong lòng đối với Tô Dự dâng lên một tia cảm kích.

Xét cho cùng, hiện tại đệ tử của Xiển giáo, Nhân giáo, Tây phương Phật môn giống như cá nằm trên thớt, chỉ có thể mặc cho Tô Dự xâu xé, không có chút sức lực phản kháng nào.

Tô Dự có thể nương tay với Huyền Đô Đại Pháp Sư, không nghi ngờ gì là vì thấy ông hiện tại không có ý định đối đầu với Thiên Đình.

"Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn!" Ánh mắt Tô Dự nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn, giọng điệu tràn đầy uy nghiêm mạnh mẽ không thể kháng cự, phảng phất như chỉ cần Nguyên Thủy Thiên Tôn không đáp ứng, ngài sẽ lập tức ra tay.

Trong lòng chúng thần chúng tiên "thót" một tiếng, Bệ hạ sắp ra tay với thánh nhân rồi sao?

"Thần có mặt!" Thái Thanh Thánh Nhân đứng dậy, hướng Tô Dự chắp tay.

Thấy vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn biết đại thế đã mất, cộng thêm sự ràng buộc của Đại Đạo thệ ngôn, cũng không còn lựa chọn nào khác, đành đứng dậy, giọng điệu cứng nhắc nói: "Thần… có mặt…" "Nhân giáo, Xiển giáo đều quy về sự quản hạt của Thiên Đình!" Nghe Nguyên Thủy Thiên Tôn trả lời, vẻ uy nghiêm trên mặt Tô Dự mới tan đi: "Trẫm sắc phong các ngươi làm 'Thái Thanh Huyền Đạo Thái Thượng Phi Tiên Nguyên Hoàng Đại Đạo Quân' và 'Ngọc Thanh Tử Hư Cao Diệu Thái Thượng Nguyên Hoàng Đại Đạo Quân'!

Nể tình các ngươi là thân thánh nhân, không cần phải đứng chầu, cứ ở lại cung điện của mình an phận thủ kỷ, tu thân dưỡng tính là

được!" Câu cuối cùng của Tô Dự tuy khoan hậu, nhưng đồng thời cũng là một lời cảnh cáo.

Xét cho cùng, trước đây Thái Thanh Thánh Nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn đã đối địch với Thiên Đình, Tô Dự đã tốn không ít công sức mới thu được Xiển giáo và Nhân giáo vào tay.

Hiện tại Thái Thanh Thánh Nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn đại thế đã mất, nếu còn không biết điều, có những suy nghĩ khác, thì đừng trách ngài tâm ngoan thủ lạt!

"Tạ Bệ hạ, thần xin tuân lệnh!" Thái Thanh Thánh Nhân sao có thể không nghe ra ý cảnh cáo ngoài lời của Tô Dự, nhưng cũng không quan tâm, ngược lại còn cảm thấy như vậy cũng tốt, có lợi cho việc sớm thoát khỏi sự ràng buộc của Thiên Đạo.

"Tạ… Bệ hạ!" So với Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn không bình tĩnh bằng, nghiến răng nghiến lợi đáp ứng, phẳng phất như đang nói nếu ta không sợ, sẽ không bị Đại Đạo thệ ngôn trừng phạt.

Đối với điều này, Tô Dự cũng lười tính toán với ông ta. ...

"Thông Thiên giáo chủ, Tiệt giáo của ngươi và Thiên Đình của trẫm là quan hệ minh hữu, nhưng Thiên Đình là bá chủ Hồng Hoang, không biết ngươi có hứng thú nhậm chức ở Thiên Đình không?" Ánh mắt Tô Dự nhìn về phía Thông Thiên giáo chủ, mỉm cười hỏi.

Thông Thiên giáo chủ cười gật đầu: "Tất cả nghe theo sự sắp xếp của Bệ hạ!" Nhìn Tô Dự và Thông Thiên giáo chủ một người hát một người bè, chúng thần chúng tiên đều biết hai người chỉ đang diễn kịch mà thôi.

"Tốt!" Thiên Đế Tô Dự nghiêm giọng nói: "Trẫm lấy danh nghĩa Thiên Đế Hồng Hoang, hôm nay sắc phong Tiệt giáo Thông Thiên giáo

chủ làm ‘Thượng Thanh Cao Thánh Thái Thượng Ngọc Thần Nguyên Hoàng Đại Đạo Quân’, chấp chưởng Tiệt giáo!” So với Thái Thanh Thánh Nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ chỉ bị sắc phong, Tô Dự không hề có lời cảnh cáo nào.

Lần này vì Tô Dự can thiệp, đại lục Hồng Hoang không bị đánh vỡ, nên Hồng Quân Đạo Tổ không ban bố lệnh cấm đối với thánh nhân.

Điều đó cũng có nghĩa là, thánh nhân có thể tự do xuất hiện ở Hồng Hoang.

Nhưng Thái Thanh Thánh Nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn, dưới yêu cầu của Tô Dự, lại bị buộc không được ra tay ở Hồng Hoang.

Có Đại Đạo thệ ngôn ở đó, Thái Thanh Thánh Nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn không có sự cho phép của Tô Dự, không thể ra tay ở Hồng Hoang, nếu không sẽ phải đối mặt với Đại Đạo thần phạt.

“Ngô Thông Thiên lấy danh nghĩa giáo chủ Tiệt giáo, dẫn dắt Tiệt giáo trên dưới đều quy về Thiên Đình.

Chương 470

Phàm là người của Tiệt giáo đều phải nghe lệnh của Thiên Đế Tô Dự, kẻ vi phạm sẽ bị trời người cùng phỉ nhổ!" Thông Thiên giáo chủ đứng dậy, giọng nói sang sảng truyền ra, vang vọng khắp ba mươi ba tầng trời.

"Hống!" "Hống!" Hai tiếng rồng ngâm vang lên từ hư không, một tiếng từ Thiên Đế Ngọc Ấn truyền ra, một tiếng khác từ trên người Thông Thiên giáo chủ truyền ra, chính là khí vận kim long của Thiên Đình và Tiệt giáo.

Hai con khí vận kim long quấn lấy nhau dung hợp, cuối cùng hóa thành một con khí vận kim long to lớn hơn, sau đó lại quay trở về trong Thiên Đế Ngọc Ấn.

Điều đó cũng có nghĩa là, từ nay về sau Tiệt giáo và Thiên Đình không phân biệt đôi bên.

Nhưng, đệ tử Tiệt giáo chỉ nghe theo sự điều động của một mình Tô Dự, còn những người khác trong Thiên Đình, nếu không có sự chỉ phái của Thông Thiên giáo chủ, không thể điều động người của Tiệt giáo.

"Thiện!" Tô Dự và Thông Thiên giáo chủ cười gật đầu.

Không thể không thừa nhận, nước cờ này của Thông Thiên giáo chủ quả thực rất đẹp.

Tiệt giáo không có pháp bảo trấn áp khí vận, tuy lần này trong Phong Thần lượng kiếp đã thắng, nhưng sau này cũng khó tránh khỏi sẽ bị thất thoát.

Nhưng mang theo Tiệt giáo gia nhập Thiên Đình, mượn Thiên

Đình để trấn áp khí vận, khí vận của Tiệt giáo sẽ chỉ ngày càng mạnh mẽ, không có bất kỳ sự thất thoát nào.

Trừ phi, khí vận của Thiên Đình bị thất thoát.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn Tô Dự và Thông Thiên giáo chủ song phương cùng có lợi, trong lòng dâng lên oán hận mãnh liệt: "Tô Dự chết tiệt, Thông Thiên chết tiệt!" Mặc dù trong lòng tràn đầy lửa giận, nhưng nhiều nhất cũng chỉ có thể mắng vài câu, không có bất kỳ cách nào có thể uy hiếp được Tô Dự và Thông Thiên.

Đánh cũng không lại, mưu cũng không bằng, Nguyên Thủy chỉ có thể ngậm bồ hòn làm ngọt!

"Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân đâu?" Đúng lúc này, ánh mắt Tô Dự bỗng nhiên trở nên lạnh nhạt, không thèm nhìn Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, chờ đợi hai người trả lời.

Nghe vậy, mắt Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đỏ lên.

Đến lượt Tam Thanh Thánh Nhân thì Tô Dự gọi một tiếng rồi trực tiếp sắc phong, đến lượt họ thì Tô Dự lại cố tình làm như không thấy, đây là đang sỉ nhục họ.

Thân là thánh nhân, sao có thể chấp nhận sự sỉ nhục này!

Nhưng dù có không muốn chấp nhận đến đâu cũng phải chấp nhận, Đại Đạo thần phạt đối với họ không phải là chuyện đùa!

"Thần có mặt!" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân ngay cả đứng cũng không đứng dậy, giọng điệu bao hàm sự tức giận.

"Lớn mật!" Trong chớp mắt, Chúc Long, Khổng Tuyên, Kim Phượng, Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng, Minh Hà Lão Tổ, Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ và các cường giả Chuẩn Thánh Hỗn Nguyên Kim Tiên của Thiên Đình đồng loạt gầm lên một tiếng, khí thế hung hãn như trời sập đất lở ập về phía Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo

nhân, hoàn toàn không có chút ý kính ngưỡng nào đối với thánh nhân.

"Dám bất kính với Bệ hạ, đáng tru!" Mắt Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lạnh đi, mấy tên Chuẩn Thánh chưa tấn thăng Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên mà cũng dám đối xử với họ như vậy, đúng là tạo phản rồi!

Đúng lúc này, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân định cho đám Chuẩn Thánh của Thiên Đình một bài học, đột nhiên cảm nhận được một luồng hàn ý từ tận đáy lòng, ánh mắt chuyển đi, phát hiện Thông Thiên giáo chủ đang nhìn họ chằm chằm như hổ rình mồi.

Chỉ cần họ dám manh động, Thông Thiên giáo chủ tuyệt đối sẽ cho họ biết thế nào là đẹp mặt!

Lập tức, Tiếp Dẫn đạo nhân liền dập tắt lửa giận, cố nén sự phẫn nộ trong lòng, đứng dậy, hướng Tô Dự chắp tay nói: "Xin lỗi Bệ hạ, hai người chúng thần lần đầu đến Thiên Đình, không hiểu lễ số của Thiên Đình, mong Bệ hạ lượng thứ!" "Ừm!

Kẻ không biết không có tội!" Tô Dự lạnh nhạt gật đầu, tỏ ra vô cùng độ lượng.

"Đa tạ Bệ hạ!" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cố nén sự thôi thúc muốn bùng nổ trong lòng, nghiến răng nghiến lợi cảm tạ.

Tô Dự đi thẳng vào vấn đề: "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, trẫm sắc phong hai người làm 'Thích Ca Mâu Ni' và 'A Di Đà Phật', chấp chưởng Tây phương Phật môn, luôn nghe theo sự điều khiển của Thiên Đình, không được có sai sót!" "Đa tạ Bệ hạ!" Tiếp Dẫn đạo nhân lần này đã học được bài học, không đối đầu trực diện với Tô Dự, tỏ ra một bộ dạng vô tội: "Tây phương Phật môn đã thoát khỏi sự khống chế của hai người chúng thần, bị Long Quang cưỡng ép chiếm quyền, huynh đệ chúng thần không thể điều động Tây phương Phật môn!" "Ồ!" Tô Dự bề ngoài không biểu lộ gì, trong lòng cười lạnh

không thôi: “Có chuyện như vậy sao!” “Không sai!

Long Quang vốn là đệ tử của ta, không chịu giao ra vị trí giáo chủ Tây phương Phật môn, ta và sư huynh cũng không tiện ép buộc!” Chuẩn Đề đạo nhân giả bộ nói.

Tô Dự thản nhiên nói: “Nếu đã như vậy, vậy thì Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, các ngươi cũng giống như Thái Thanh, Nguyên Thủy, thân là thánh nhân, không cần phải đứng chầu, cứ ở lại trong núi Tu Di an phận thủ kỷ, tu thân dưỡng tính là được!” “Đa tạ Bệ hạ!” Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân liếc nhìn nhau, lộ ra nụ cười đắc ý.

“Thiện tai thiện tai!” Đúng lúc này, một bóng người lóe lên, xuất hiện trên Lăng Tiêu Bảo Điện, chính là Đa Bảo đạo nhân đang ở Ngự Hoa Viên.

“Bần tăng Đa Bảo, bái kiến Đại Thiên Tôn!” Chỉ thấy, Đa Bảo đạo nhân hiện tại một mặt hòa ái từ bi, trên người tỏa ra khí tức Phật đạo mãnh liệt.

Nhìn Đa Bảo đạo nhân đột ngột xuất hiện, trong lòng Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân dâng lên một cảm giác bất an, nhưng cũng không biết Tô Dự sẽ đối phó với họ như thế nào.

Đúng lúc này, Thông Thiên giáo chủ nhìn khí tức trên người Đa Bảo đạo nhân, khóe miệng cong lên một nụ cười, biết rằng cơ duyên của Đa Bảo đạo nhân mà Thiên Đế Tô Dự đã nói, e rằng sắp đến rồi!

“Đa Bảo, ngươi đến đúng lúc lắm!” Trên mặt Tô Dự hiện lên nụ cười đậm: “Tây phương Nhị Thánh bị môn hạ Long Quang phản bội, cưỡng ép đoạt lấy vị trí giáo chủ Tây phương Phật môn, không biết ngươi có kế sách gì hay không!” ...

“Bệ hạ xin hãy yên tâm, Long Quang kẻ này khi sư diệt tổ, hành vi như vậy quả thực là người người căm phẫn.

Bất luận thế nào cũng không thể để hắn quản lý Tây phương Phật môn, nếu không Tây phương e rằng sẽ có đại họa, thậm chí lan đến cả Nhân tộc!" Đa Bảo đạo nhân thần sắc nghiêm túc.

"Bệ hạ, ngô cảm thấy không nghiêm trọng đến thế, Long Quang đệ tử…" Nghe lời của Đa Bảo đạo nhân, khóe miệng Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân không khỏi co giật, Chuẩn Đề đạo nhân liền lập tức biện giải cho Long Quang.

"Chuẩn Đề thánh nhân, ngài quá thiện lương rồi!" Không đợi Chuẩn Đề đạo nhân nói xong, Đa Bảo đạo nhân đã trực tiếp cắt ngang lời nói của ông, thở dài một hơi: "Hôm nay Đa Bảo vì chúng sinh Hồng Hoang mà liều mình!" Nghe vậy, chúng thần chúng tiên trong Lăng Tiêu Bảo Điện ngơ ngác nhìn nhau.

Một số người thân quen với Đa Bảo đạo nhân đều không tự chủ được mà bĩu môi, giả quá rồi đấy!

Đây là lời thoại của ngươi sao?

"Sư tôn, đệ tử bất hiếu!" Đa Bảo đạo nhân nói xong, quay người đến bên cạnh Thông Thiên giáo chủ, trực tiếp quỳ xuống đất.

Đối với điều này, trong mắt Thông Thiên giáo chủ lóe lên một tia sáng chói, ông tin chắc rằng Thiên Đế Tô Dự sẽ không hại mình, lập tức đè nén mọi sự lo lắng trong lòng, yên lặng chờ đợi diễn biến tiếp theo.

Nhìn thấy cảnh này, cảm giác bất an trong lòng Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân càng lúc càng nồng đậm, nhưng lại không nói được rốt cuộc là chuyện gì!

"Thiên Đạo ở trên, ngô Đa Bảo đạo nhân hôm nay xin rút khỏi Tiệt giáo!" Giọng nói của Đa Bảo đạo nhân sang sảng truyền ra.

Thiên Đạo bỗng nhiên vang lên một tiếng, trong khoảnh khắc, mọi

nhân quả giữa hắn và Tiệt giáo đều bị cắt đứt.

"?" Tất cả mọi người trên Lăng Tiêu Bảo Điện nghe xong đều kinh ngạc.

Hiện tại trong đầu họ đều có một ý nghĩ, hoặc là thính giác của mình có vấn đề, hoặc là Đa Bảo đạo nhân bị người ta khống chế!

"Thiện tai thiện tai!" Trong chớp mắt, quanh thân Đa Bảo đạo nhân hiện lên Phật quang mãnh liệt: "Thiên Đạo ở trên, Đa Bảo phụng mệnh Đại Thiên Tôn Tô Dự, tập hợp lực lượng của bách thế luân hồi, lĩnh ngộ Phật pháp tinh thâm, thành lập Phật giáo, phổ độ chúng sinh Hồng Hoang!" "Ông ông ông!" Thiên Đạo vang lên, giáng xuống công đức hùng dũng rơi xuống người Đa Bảo đạo nhân.

"Phụt!" Đúng lúc này, Long Quang Phật Tổ ở xa tại Linh Sơn Tây phương cổ họng ngọt đi, phun ra một ngụm máu tươi, ánh mắt trở nên kinh hãi tột độ.

Hiện tại hắn cảm nhận được khí vận của Tây phương Phật môn đang không ngừng trôi đi.

Chương 471

"Hống!" Đột nhiên, khí vận kim long của Tây phương Phật môn bay vút lên trời, lượn chín vòng trên đầu Long Quang Phật Tổ, sau đó ngửa mặt lên trời hú dài một tiếng, trực tiếp phá vỡ hư không, chui vào trong đó.

Lập tức, khí tức vốn đang cường thịnh của Long Quang Phật Tổ bỗng nhiên trở nên suy yếu, phảng phất như bị trọng thương chưa từng có.

Vốn dĩ sau khi nhận chức giáo chủ Tây phương Phật môn, Long Quang Phật Tổ đã chạm đến ngưỡng cửa Hỗn Nguyên Kim Tiên, không bao lâu nữa có thể đạt đến Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Nhưng lần này khí vận kim long rời đi, trực tiếp khiến cho cảnh giới của Long Quang Phật Tổ sụt giảm, thậm chí có khả năng còn lùi thêm một bước.

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện.

"Hống!" Một tiếng rồng ngâm truyền ra, không gian giới bích vô hình chui ra một con kim long, ngửa mặt lên trời hú dài, vô cùng kiêu ngạo lượn lờ trong Lăng Tiêu Bảo Điện.

"Khí vận kim long của Tây phương Phật môn!

Sao có thể!" Tất cả mọi người trong Lăng Tiêu Bảo Điện cảm nhận được khí tức trên người con kim long này, lập tức trợn mắt há mồm.

Không chỉ chúng thần chúng tiên, ngay cả Tam Thanh Thánh Nhân cũng vô cùng không hiểu tại sao khí vận của Tây phương Phật môn lại xuất hiện trong Lăng Tiêu Bảo Điện, thậm chí ngay cả Tô Dự cũng

không ngờ đến.

Tô Dự vốn chỉ nghĩ rằng Đa Bảo đạo nhân thành lập Phật giáo, có thể chặn lấy khí vận của Tây phương Phật môn, sau đó có thể danh chính ngôn thuận nhập trú Phật giáo, trở thành Như Lai Phật Tổ.

Nhưng không ngờ Đa Bảo đạo nhân lại trực tiếp cưỡng ép triệu hồi khí vận kim long của Tây phương Phật môn.

Đối với điều này, sắc mặt Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân một mảnh âm trầm, hai tay nắm chặt, cuối cùng cũng hiểu ra rốt cuộc là chuyện gì.

Hóa ra Tô Dự đã sớm có tính toán.

Hiện tại dù có năng lực ngăn cản, họ cũng không dám ra tay, xét cho cùng trước đó họ đã một mực nói rằng Tây phương Phật môn đã rơi vào tay Long Quang.

Nếu lúc này ngăn cản Đa Bảo đạo nhân, tất sẽ dẫn đến sự phản phệ của Đại Đạo thệ ngôn, từ đó giáng xuống Đại Đạo thần phạt.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân hiện tại chỉ có thể cầu nguyện khí vận kim long của Tây phương Phật môn không công nhận Đa Bảo đạo nhân.

Như vậy, dù khí vận kim long của Tây phương Phật môn bị Đa Bảo đạo nhân chặn lấy một phần, cũng sẽ không bị toàn quân bị diệt.

Đến lúc đó, Long Quang vẫn còn cơ hội.

Nhưng nếu bị khí vận kim long của Tây phương Phật môn công nhận Đa Bảo đạo nhân, vậy sau khi Đa Bảo đạo nhân luyện hóa nó, Tây phương Phật môn sẽ triệt để trở thành quá khứ.

"Hống!" Đúng lúc này, trong Thiên Đế Ngọc Ấn phát ra một tiếng rồng ngâm còn vang dội hơn.

Khí vận kim long trong Lăng Tiêu Bảo Điện lập tức như bị một đòn nặng chưa từng có, thân hình không ngừng co giật, chui vào trong cơ thể Đa Bảo đạo nhân.

"Ầm!" Cùng với việc khí vận kim long rót vào, khí thế của Đa Bảo đạo nhân bỗng nhiên bành trướng, tu vi đỉnh phong Hỗn Nguyên Kim Tiên hoàn toàn bộc phát, ép cho một số chúng thần chúng tiên có tu vi yếu hơn cảm thấy ngột ngạt mãnh liệt.

"Đa tạ Bệ hạ!" Vài giây sau, Đa Bảo đạo nhân bỗng nhiên mở mắt ra, cúi người hành lễ với Tô Dự.

Đa Bảo đạo nhân vốn không có thực lực để cướp đoạt khí vận kim long của Tây phương Phật môn, nhưng vì giáo chủ Tây phương Phật môn đã từ Tây phương Nhị Thánh đổi thành Đại La Kim Tiên Long Quang.

Cho nên khi Đa Bảo đạo nhân thể hiện Phật pháp tinh thâm, dẫn đến sự cộng hưởng của Thiên Đạo, khí vận kim long của Tây phương Phật môn mới hướng về phía Đa Bảo đạo nhân.

Nhưng xét cho cùng, đó không phải là sự tự nguyện của Long Quang, giáo chủ Tây phương Phật môn, nên Đa Bảo đạo nhân phải cưỡng ép luyện hóa.

Nhưng, vào thời khắc mấu chốt, Tô Dự đã ra tay.

Khí vận của Thiên Đình mạnh mẽ đến mức nào không cần phải nói, một con khí vận kim long nhỏ bé của Tây phương Phật môn mà dám khiêu khích trong Lăng Tiêu Bảo Điện, đúng là muốn tạo phản rồi!

Tô Dự và Thiên Đế Ngọc Ấn tâm thần tương liên, ý niệm vừa động, khí vận kim long của Thiên Đình phát uy, lập tức trấn nhiếp khí vận kim long của Tây phương Phật môn, và dẫn nó vào cơ thể Đa

Bảo đạo nhân.

"Đây là cơ duyên của ngươi!" Tô Dự liếc nhìn Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân một cái, nụ cười lạnh trên khóe miệng hóa thành nụ cười thản nhiên: "Trẫm hôm nay sắc phong Đa Bảo làm 'Như Lai Phật Tổ', nhập trú Linh Sơn Tây phương, thay thế Long Quang, quản lý Phật giáo!" "Hống!" Khí vận kim long trên Thiên Đế Ngọc Ấn lại hiện ra, rót vào thiên linh cái của Đa Bảo đạo nhân.

Trong cơ thể hắn phát ra một tiếng rồng ngâm nghẹn ngào, chính là khí vận kim long của Tây phương Phật môn dưới sự áp bức của khí vận kim long của Thiên Đình, đã chủ động dung hợp với chân linh của Đa Bảo đạo nhân.

"Ầm!" Một đạo khí vận kim long từ Thiên Đình và toàn bộ khí vận kim long của Tây phương Phật môn, không ngừng dung luyện trong cơ thể, khiến Đa Bảo đạo nhân trực tiếp phá vỡ bình chướng nhiều năm, khí thế không ngừng tăng lên, đột phá đến cảnh giới tiếp theo.

Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

"Tô Dự!!!" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng triệt để tuyệt vọng, nếu như Đa Bảo đạo nhân ở cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong còn có biện pháp để kiềm chế, thì Đa Bảo đạo nhân ở cảnh giới Bán Bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên sẽ hoàn toàn thoát ly khỏi sự khống chế.

"Bần tăng tuân mệnh, sau này Phật giáo trên dưới, sẽ lấy Thiên Đình làm đầu!" Đa Bảo đạo nhân sắc mặt tường hòa, nhìn về phía Tô Dự với ánh mắt tràn đầy sự thành kính, phảng phất như Tô Dự đã trở thành tín ngưỡng của ngài.

"Tốt!" Tô Dự cười lớn, rồi phất tay một cái, một đóa kim liên xuất hiện trước mặt Đa Bảo đạo nhân: "Đây là Cửu Phẩm Công Đức Kim Liên được thai nghén từ Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, hôm

nay ban cho ngươi để phổ độ chúng sinh!" "Bần tăng tạ ơn Bệ hạ!" Trong mắt Đa Bảo đạo nhân bừng lên một tia vui mừng, không chút khách khí nhận lấy Cửu Phẩm Công Đức Kim Liên.

Tiếp Dẫn đạo nhân tức đến mức mặt mày cũng méo đi, dùng pháp bảo thai nghén từ Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên để đi đối phó Tây phương Phật môn, Tô Dự Thiên Đế quả thực là khinh người quá đáng!

"Nhiên Đăng, Câu Lưu Tôn, Văn Thù, Phổ Hiền, Từ Hàng đang ở đâu?" Sắc mặt Tiếp Dẫn đạo nhân biến đổi, Tô Dự thu hết vào mắt, ánh mắt lạnh nhạt, khẽ quát một tiếng.

"Thần có mặt!" Nhiên Đăng đạo nhân, Câu Lưu Tôn, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, Phổ Hiền chân nhân, Từ Hàng đạo nhân lần lượt từ trong đám thần tiên bước ra.

Tô Dự hạ lệnh: "Trẫm sắc phong các ngươi là 'Nhiên Đăng Cổ Phật', 'Câu Lưu Tôn Phật', 'Văn Thù Bồ Tát', 'Phổ Hiền Tôn Giả', 'Quan Âm Bồ Tát', đến Linh Sơn Phật giáo, toàn lực phụ tá Như Lai Phật Tổ, không được có sai sót!" "Đa tạ Bệ hạ, thần xin ghi nhớ mệnh lệnh của Bệ hạ!" Nhiên Đăng đạo nhân, Câu Lưu Tôn, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, Phổ Hiền chân nhân, Từ Hàng đạo nhân không chút do dự đáp ứng, nhưng trong lòng lại vô cùng cay đắng, vừa rồi còn tưởng rằng Tô Dự không có ý làm khó.

Bây giờ xem ra đã nghĩ quá nhiều!

Phải biết rằng trong Phong Thần đại chiến, Tiệt giáo và Xiển giáo đã kết oán thù không đội trời chung.

Nay Tô Dự Thiên Đế lại lệnh cho họ làm việc dưới trướng Đa Bảo đạo nhân, mọi việc đều phải nghe theo lệnh của Đa Bảo đạo nhân, không ai nghĩ Đa Bảo đạo nhân sẽ cho họ quả ngọt mà ăn!

Đối với việc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng mặt mày âm trầm, nhưng cuối cùng không nói gì, dù sao ông ta cũng hiểu rõ Thông Thiên giáo chủ.

Thông Thiên giáo chủ vi nhân cương trực, tuyệt đối không đâm lén sau lưng.

Đa Bảo đạo nhân đã là đệ tử của Thông Thiên giáo chủ, vậy thì nhiều nhất cũng chỉ làm khó Nhiên Đăng và những người khác trên mặt nổi, chứ tuyệt đối không hạ thủ sau lưng.

"Như Lai Phật Tổ, dẫn người đến Tây phương Linh Sơn, không được có sai sót!

Về phần mọi việc trong Phật giáo, ngươi tự mình xử lý, đừng để trẫm thất vọng!" Tô Dự nhìn Đa Bảo đạo nhân, không, bây giờ phải gọi là Như Lai Phật Tổ.

Lý do để Như Lai Phật Tổ đến Tây phương Linh Sơn ngay bây giờ, hoàn toàn là vì Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đang ở Lăng Tiêu Bảo Điện, Tây phương Phật môn không có tồn tại lợi hại nào.

Chương 472

Với tu vi Bán Bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên của Như Lai Phật Tổ, cộng thêm Nhiên Đăng Cổ Phật và mấy vị kia, việc thu phục Tây phương Phật môn quả thực dễ như trở bàn tay.

Tô Dự bề ngoài để Như Lai tự mình xử lý, nhưng thực chất là muốn triệt để chặt đứt căn cơ của Tây phương Phật môn.

Tô Dự không muốn Phật giáo trở thành một Tây phương Phật môn thứ hai, để cho Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân có cơ hội tro tàn lại cháy.

"Bần tăng nhất định sẽ không để Bệ hạ thất vọng!" Như Lai Phật Tổ một câu hai nghĩa, cười đáp, rồi gật đầu với Thông Thiên giáo chủ.

"Ầm!" Tô Dự toàn thân bộc phát ra Thời Không pháp tắc đáng sợ, trực tiếp bao trùm lấy Như Lai Phật Tổ và nhóm Nhiên Đăng Cổ Phật, sau đó họ liền biến mất tại Lăng Tiêu Bảo Điện, được Tô Dự đưa đến Tây phương Linh Sơn.

Nhìn Như Lai Phật Tổ và nhóm Nhiên Đăng Cổ Phật rời đi, sắc mặt Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân khó coi đến cực điểm, lòng đau như đã chết, biết rằng giờ phút này, họ đã hoàn toàn mất đi vốn liếng để chống lại Tô Dự Thiên Đế.

"Nhân giáo, Xiển giáo, trong Phong Thần đại chiến tổn thất thảm trọng, trẫm ra lệnh cho Nhân giáo toàn bộ quay về Thủ Dương Sơn, Xiển giáo toàn bộ quay về Đông Côn Luân, nghỉ ngơi dưỡng sức, chưa có sự cho phép của bản đế, không được tự ý truyền giáo!" Tô Dự không chút khách khí tuyên bố lệnh phong tỏa đối với Nhân giáo và Xiển giáo.

"Thần tuân mệnh!" Đối với việc này, Thái Thanh Thánh nhân và

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không nói gì thêm.

Thiên Đình một nhà độc đại, đã trở thành sự thật không thể thay đổi.

Hơn nữa, Nhân giáo và Xiển giáo tuy phải phong sơn lánh đời, nhưng so với kết cục của Tây phương Phật môn thì tốt hơn rất nhiều!

Phải biết rằng, việc thành lập Phật giáo đã trực tiếp nhổ tận gốc Tây phương Phật môn, không chừa lại cho Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân một tia khí vận nào.

"Thân Công Báo!

Khương Tử Nha!" Lúc này, nhìn vẻ mặt âm trầm của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, khóe miệng Tô Dự nhếch lên một nụ cười nhàn nhạt.

"Tiểu yêu bái kiến Đại Thiên Tôn!" Thân Công Báo cung kính cúi người hành lễ, từ đầu đến cuối không nhìn Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân một lần nào, phảng phất như hoàn toàn không quen biết hai vị sư tôn hờ này.

"Nhân tộc Khương Tử Nha bái kiến Thánh Phụ!" Khương Tử Nha cũng chậm rãi hành lễ, theo lời sư tôn Thông Thiên giáo chủ, ông ta vốn không có mệnh tiên đạo, nhưng Tô Dự Thiên Đế niệm tình trong trận chiến Thương Chu, ông ta đã dạy dỗ Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Viên Hồng, Dương Tiễn, Na Tra, Ngao Bính không ít, nên mới phá lệ sắc phong tiên chức.

Đối với Tô Dự, nếu Phong Thần lượng kiếp chưa kết thúc, tự nhiên sẽ không vì Khương Tử Nha mà thu hút sự chú ý của Thiên Đạo.

Nhưng nay Phong Thần lượng kiếp đã qua, Khương Tử Nha đối với Thiên Đạo chỉ như một con kiến, Tô Dự cũng nhân tiện sắc phong

để giải quyết nhân quả giữa ông ta và Lục Nhĩ Mỹ Hầu và những người khác.

Tô Dự gật đầu, ánh mắt rơi trên người Khương Tử Nha: "Khương Tử Nha, trong trận chiến Phong Thần, ngươi có công lớn nhất, hôm nay trẫm lấy danh nghĩa Hồng Hoang Thiên Đế, phá lệ thay đổi mệnh cách của ngươi, sắc phong ngươi làm Phong Thần Sứ Giả, tiếp tục chấp chưởng Đả Thần Tiên, sau này vân du các thần bộ, mỗi khi đến nơi nào, chính thần của bộ đó tạm thời nhường vị trí cho ngươi!" "Hống!" Theo lời Tô Dự vừa dứt, một đạo khí vận kim long từ Thiên Đế Ngọc Ấn phân hóa ra, chui vào thiên linh cái của Khương Tử Nha.

Lập tức, tu vi của Khương Tử Nha không ngừng tăng lên, phong thần công đức ẩn giấu trong cơ thể khiến ông ta trực tiếp đạt tới Kim Tiên chi cảnh.

"Đa tạ Bệ hạ ban ơn!" Khương Tử Nha cảm nhận được trạng thái hiện tại, lập tức kích động không thôi, cảm kích nói.

Tiếp theo, ánh mắt Tô Dự chuyển động, rơi trên người Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, khiến trong lòng họ đột nhiên run lên.

"Thân Công Báo, thân mang phi hùng chi tượng, đã hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ trẫm giao cho, trẫm hiện tại sắc phong ngươi làm Tai Tiên, phụ trách việc chiêu an yêu tộc Hồng Hoang cho Thiên Đình!" Tô Dự cong ngón tay búng ra, mười đạo lưu quang chui vào giữa mi tâm của Thân Công Báo.

"Hống!" Cùng lúc đó, khí vận kim long từ Thiên Đế Ngọc Ấn xuyên qua, chui vào thiên linh cái của Thân Công Báo, trong cơ thể hắn cũng có phong thần công đức, tất nhiên cũng là một trong những nhân vật quan trọng của Phong Thần, khí tức đột nhiên tăng vọt, từ

Kim Tiên cảnh ban đầu một đường leo lên.

"!!!" Tất cả mọi người trong Lăng Tiêu Bảo Điện lúc này đều tò mò không biết Tô Dự Thiên Đế rốt cuộc đã cho Thân Công Báo thứ gì, tốc độ vừa rồi quá nhanh, thậm chí còn chưa kịp cảm nhận được chút khí tức nào đã biến mất.

Chỉ có năm vị Thánh nhân nhìn rõ mười đạo lưu quang đó là vật gì!

Nhưng, sau khi nhìn thấy mười đạo lưu quang đó, sắc mặt của Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn vị Thánh nhân đều đại biến, trong đó Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân là khó coi nhất.

Trong mắt bốn vị Thánh nhân, mười đạo lưu quang đó dường như là bí văn kinh thiên khó có được.

Thực ra không phải vậy, trong mười đạo lưu quang mà Tô Dự ban cho Thân Công Báo, có chín mảnh vỡ Tai Ách Pháp Tắc và một giọt tinh huyết của Tai Ách Ma Thần.

Thiên phú tu luyện của Thân Công Báo không tệ, không chừng sau này có thể đạt đến Hỗn Nguyên Kim Tiên chi cảnh, nên Tô Dự lần này cũng ra tay giúp đỡ.

Nhưng, trong mắt bốn vị Thánh nhân, lại khiến họ nghĩ đến một chuyện khác.

Khi Thân Công Báo gia nhập Tây phương Phật môn, trong cơ thể hắn cũng có một mảnh vỡ Tai Ách Pháp Tắc, chuyện này họ đều biết.

Lúc đầu Thân Công Báo vô tình có được nó, nên Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cho rằng đó là cơ duyên của Thân Công Báo, cũng không hỏi nhiều.

Giờ phút này, cùng với việc Tô Dự Thiên Đế ban cho Thân Công

Báo chín mảnh vỡ Tai Ách Pháp Tắc và một giọt tinh huyết của Tai Ách Ma Thần, họ cảm nhận rõ ràng trong cơ thể Thân Công Báo đã có thêm chín mảnh nữa.

Lập tức, bốn vị Thánh nhân bừng tỉnh đại ngộ, hóa ra sự "vô tình" năm xưa của Thân Công Báo, không phải do ai khác, mà chính là Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự đang ngồi cao trên kia.

"Tạ ơn Bệ hạ, thần nhất định không phụ sự kỳ vọng của Bệ hạ!" Trong đôi mắt Thân Công Báo lóe lên ánh mắt hưng phấn, rồi nhìn về phía Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, vẻ mặt hiện lên một chút chế giễu.

Tu vi của Thân Công Báo hiện đã đạt đến Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, chỉ còn một bước nữa là có thể hoàn toàn đột phá Đại La Kim Tiên, đây là do Tô Dự cố ý áp chế.

Công đức, cộng thêm chín đạo mảnh vỡ Tai Ách Pháp Tắc, và tinh huyết của Tai Ách Ma Thần, nếu không phải Tô Dự áp chế, Thân Công Báo sẽ một bước lên trời, thành tựu Đại La Kim Tiên chi vị.

Lúc này, nếu Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân vẫn không hiểu rằng Thân Công Báo thực chất là do Tô Dự sắp đặt từ sớm để trà trộn vào Tây phương Phật môn, thì thật sự đã sống uổng bao nhiêu năm!

"Tô Dự Thiên Đế không hổ là Tô Dự Thiên Đế, trong ván cờ Phong Thần lượng kiếp, hóa ra chúng ta đều chỉ là quân cờ của Tô Dự Thiên Đế mà thôi!" Thái Thanh Thánh nhân thở dài một tiếng, bất đắc dĩ lắc đầu.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng hoàn toàn rơi vào trầm tư, trong chốc lát dường như già đi rất nhiều.

Phải biết, Thánh nhân bất tử bất diệt, Nguyên Thủy Thiên Tôn

hiện tại có bộ dạng này, hoàn toàn là vấn đề tâm cảnh.

Rõ ràng, việc Tô Dự dùng Thân Công Báo để xoay họ như chong chóng, đã giáng một đòn rất lớn vào Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Kẻ phản bội đáng chết!" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân kìm nén sát ý trong lòng, gắt gao nhìn chằm chằm Thân Công Báo, phảng phất như muốn ăn tươi nuốt sống hắn.

Thân là Thánh nhân, lại bị một Kim Tiên nhỏ bé đùa giỡn như khỉ, không chỉ khiến họ mất đi vô số thiên tài địa bảo quý giá, mà trong Phong Thần lượng kiếp còn mất đi hơn nửa Tây phương Phật môn.

Có thể nói, Tây phương Phật môn suy bại đến mức này, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cho rằng hoàn toàn là do Thân Công Báo.

Nhưng họ không biết rằng, nếu không phải vì muốn dựa vào "phi hùng chi tượng" của Thân Công Báo để "đục nước béo cò" trong Phong Thần lượng kiếp, đoạt lấy lợi ích lớn nhất, thì khi họ để Tây phương giáo thoát ly Huyền môn, Tây phương Phật môn đã sớm ở thế bất bại.

Dù Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân có oán hận Thân Công Báo đến đâu, nhưng hiện đang ở Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên Đình, dù thế nào cũng không thể động thủ, nếu không tuyệt đối sẽ đón nhận đòn giáng mạnh mẽ của Tô Dự, thể diện sẽ còn mất nhiều hơn.

"Thanh Sính, Bạch Chính, Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ, Dương Tiễn, Viên Hồng, Na Tra, Ngao Bính!" Đối với sự thay đổi sắc mặt của bốn vị Thánh nhân, Tô Dự không hề để tâm, tiếp tục buổi sắc phong.

Nghe lời của Tô Dự, tất cả mọi người trên Lăng Tiêu Bảo Điện đều nghiêm túc trở lại, biết rằng lần sắc phong này mới thực sự là

phần quan trọng nhất, phải biết những người này đều là thân tín của Tô Dự!

Chương 473

"Chủ nhân!" "Sư tôn!" "Cữu cữu!" "Bệ hạ!" Thanh Sính, Bạch Chính, Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ, Dương Tiễn, Viên Hồng, Na Tra, Ngao Bính xuất hiện dưới sự chú mục của mọi người.

"Đại Đạo ở trên, trẫm lấy danh nghĩa Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự, tại Thiên Đình thiết lập hai vị Thần Quân, ba vị Chiến Thần, bốn vị Chiến Thánh!" Tô Dự ngẩng đầu nhìn trời, miệng phát ra âm thanh tràn đầy uy nghiêm, lập tức dẫn động một loại sức mạnh vô hình bí ẩn, không ngừng vang lên, lan tỏa khắp nơi trong Thiên Đình.

Sức mạnh Đại Đạo.

"Ong ong ong!" Ngay sau đó, sức mạnh Đại Đạo vô hình đó hội tụ quanh Thiên Đế Ngọc Ấn, một lát sau Thiên Đế Ngọc Ấn phát ra tiếng rồng ngâm vang dội.

Rõ ràng, Đại Đạo đã công nhận lời của Tô Dự.

Điều đó cũng có nghĩa là, "hai vị Thần Vệ", "ba vị Chiến Thần", "bốn vị Chiến Thánh" mà Tô Dự nói, đã hoàn toàn có thực quyền trong Thiên Đình.

Tô Dự vẻ mặt trang nghiêm: "Thanh Sính, Bạch Chính, hai người trấn thủ Bồng Lai Tam Đảo có công, lại trong Phong Thần lượng kiếp lần này, ổn định giang sơn Đại Thương của Nhân tộc, trẫm lấy danh nghĩa Hồng Hoang Thiên Đế, hôm nay sắc phong các ngươi làm 'Thanh Long Thần Quân', 'Bạch Hổ Thần Quân', tiếp tục trấn thủ Bồng Lai Tam Đảo!" "Hống!" Thiên Đế Ngọc Ấn phân hóa ra hai đạo khí vận kim long, rót vào cơ thể Thanh Sính và Bạch Chính.

"Tạ ơn chủ nhân!" Thanh Sính, Bạch Chính một gối quỳ xuống, giọng nói tràn đầy kích động, nay được khí vận Thiên Đình gia trì, thế

tất sẽ giúp họ tiến thêm một bước.

Tuy đã tham gia trận chiến Phong Thần, nhưng Thanh Sính và Bạch Chính không có phong thần công đức, khí vận gia trì chỉ khiến bình cảnh của họ bắt đầu lỏng ra, tin rằng không bao lâu nữa, hai người có thể tiến thêm một bước.

Tô Dự xua tay, ra hiệu cho Thanh Sính và Bạch Chính lui xuống, ánh mắt rơi trên người Dương Tiễn, Na Tra, Ngao Bính, trầm giọng nói: "Dương Tiễn, Na Tra, Ngao Bính, các ngươi trong Phong Thần lượng kiếp đã có cống hiến to lớn cho Nhân tộc!" "Dương Tiễn, trẫm lấy danh nghĩa Hồng Hoang Thiên Đế, sắc phong ngươi làm 'Ti Pháp Chiến Thần', chấp chưởng luật pháp Thiên Đình, trong trường hợp cần thiết, có thể tiền trảm hậu tấu!" Lời của Tô Dự khiến trên dưới Thiên Đình kinh ngạc, vạn lần không ngờ Dương Tiễn lại có được quyền lực lớn như vậy, ai nấy đều thầm quyết tâm, sau này tuyệt đối không được đắc tội với Dương Tiễn, nếu không chết lúc nào cũng không hay.

Tiền trảm hậu tấu!

Về phần "trường hợp cần thiết"!

Vậy chẳng phải tùy ý Dương Tiễn nói sao!

"Hống!" Cùng với khí vận kim long rót vào, khí tức của Dương Tiễn hùng dũng bộc phát, trên người tỏa ra ý tứ hình phạt mãnh liệt, triệt để thể hiện khí thế của "Ti Pháp Chiến Thần".

Bất kể lúc nào, Dương Tiễn cũng là một trong những nhân vật quan trọng nhất của Phong Thần lượng kiếp, công đức phong thần mà hắn nhận được không thể xem thường.

Chính vì vậy, tu vi của Dương Tiễn trực tiếp đột phá Đại La Kim Tiên đỉnh phong, nhưng điều kỳ lạ là không đạt đến Hỗn Nguyên Kim

Tiên.

Chỉ có Dương Tiễn biết, vừa rồi khí vận kim long đang lúc tăng cường tu vi mạnh mẽ nhất thì đột nhiên dừng lại, hẳn là do cữu cữu cố ý làm vậy.

Đúng như Dương Tiễn nghĩ, Tô Dự đã cưỡng ép áp chế khí vận của Ti Pháp Chiến Thần, không để Dương Tiễn hấp thu hết.

Nguyên nhân đơn giản, Hỗn Nguyên Kim Tiên đều cần thời gian dài lắng đọng, tu vi của Dương Tiễn quá mạnh, nếu cứ thế đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, e rằng sau này sẽ khó có cơ hội chứng đạo thành Thánh.

"Tạ ơn Bệ hạ!" Sau khi được thần chức gia thân, cách xưng hô của Dương Tiễn với Tô Dự cũng thay đổi, sau này "cữu cữu" cũng chỉ có thể gọi riêng tư.

"Dương Tiễn, thân là Ti Pháp Chiến Thần, phải công bằng chính trực, tuyệt đối không được tự ý làm càn, nếu không cả mẫu thân ngươi cũng không cứu được ngươi, hiểu chưa?" Tô Dự giọng điệu trầm trọng nói một câu, đồng thời cũng khiến chúng thần chúng tiên trong Thiên Đình thở phào nhẹ nhõm.

"Dương Tiễn nhất định sẽ công bằng vô tư, không phụ sự kỳ vọng của Bệ hạ!" Dương Tiễn vẻ mặt nghiêm túc, thề thốt nhìn Tô Dự, lời nói đanh thép hữu lực.

Tô Dự gật đầu, Dương Tiễn lui về một bên.

"Na Tra, Ngao Bính!

Trẫm lấy danh nghĩa Hồng Hoang Thiên Đế, sắc phong các ngươi làm 'Ma Hoàn Chiến Thần', 'Linh Châu Chiến Thần', phụ tá Dương Tiễn, nghiêm khắc chấp hành luật pháp Thiên Đình, không được có sai sót!" Tô Dự vừa dứt lời, khí vận kim long gầm dài, lần lượt chui vào

cơ thể Na Tra và Ngao Bính, khiến họ trong nháy mắt luyện hóa phong thần công đức trong cơ thể, tu vi tăng vọt, thẳng tiến Đại La Kim Tiên cảnh.

Trước là Hỗn Nguyên Kim Tiên, sau lại là Đại La Kim Tiên, các cường giả liên tiếp xuất hiện, khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân nhìn mà đỏ cả mắt, hận không thể những người này đều là đạo thống của mình.

Nhưng, cũng chỉ có thể nghĩ vậy mà thôi.

"Đa tạ sư tôn!" So với sự trầm ổn của Dương Tiễn, Na Tra và Ngao Bính không nghĩ nhiều như vậy, chỉ chắp tay hành lễ đệ tử, ý kính trọng đối với Tô Dự không chút che giấu.

"Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ, Viên Hồng, các ngươi là Hỗn Thế Tứ Hầu, sinh ra đã chấp chưởng Chiến Chi Pháp Tắc!" Sau khi Na Tra và Ngao Bính lui ra, Tô Dự hô một tiếng, rồi bắt đầu sắc phong: "Trẫm lấy danh nghĩa Hồng Hoang Thiên Đế, phong xá…" "Lục Nhĩ Mỹ Hầu, là Vô Song Đại Thánh!" "Vô Chi Kỳ, Xích Khào Thần Hầu, là Sinh Tử Đại Thánh!" "Viên Hồng, Thông Tí Viên Hầu, là Càn Khôn Đại Thánh!" Theo lời Tô Dự vừa dứt, Thiên Đế Ngọc Ấn bay ra ba con khí vận kim long, lượn lờ trên Lăng Tiêu Bảo Điện đủ chín vòng, mới rót vào cơ thể Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ, Viên Hồng.

"Ầm!" Khí thế của Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ, Viên Hồng đồng thời bùng nổ, càn quét cả Lăng Tiêu Bảo Điện.

Tu vi ban đầu của Lục Nhĩ Mỹ Hầu chỉ là Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, nay dưới sự rót vào của khí vận Thiên Đình, tu vi trực tiếp phá vỡ bình cảnh ban đầu, tấn thăng Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ.

Vô Chi Kỳ thì đạt đến Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, cách hậu kỳ không xa.

Về phần Viên Hồng, so với Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ, khí thế có nhỏ hơn một chút, nhưng tiến bộ lại lớn nhất, trực tiếp đạt đến Đại La Kim Tiên đỉnh phong, ngang hàng với Dương Tiễn.

Rõ ràng, phong thần công đức mà Viên Hồng nhận được không ít hơn Dương Tiễn, nếu không tu vi sẽ không có tiến bộ lớn như vậy.

Tất nhiên, tiến bộ của Viên Hồng không chỉ có vậy, sở dĩ trì trệ không tiến cũng hoàn toàn là do Tô Dự áp chế.

Lúc này, Tô Dự tùy tay phất một cái, một luồng sức mạnh bí ẩn từ bốn phương tám hướng của Thiên Đình trào đến, trực tiếp phong tỏa khí thế của Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ, Viên Hồng.

Nếu không, chúng thần chúng tiên trong Lăng Tiêu Bảo Điện đều sẽ bị khí thế mạnh mẽ của ba người đánh bay ra ngoài.

"Tạ ơn Bệ hạ!" Không lâu sau, khí tức của Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ, Viên Hồng đã hoàn toàn ổn định lại, rồi cúi người hành lễ với Tô Dự.

Qua đó có thể thấy, Lục Nhĩ Mỹ Hầu trong Phong Thần đại chiến đã trở nên trầm ổn hơn rất nhiều, nếu không cũng sẽ không giống như Dương Tiễn, gọi sư tôn Tô Dự là "Bệ hạ".

Đối với người ở cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên như Lục Nhĩ Mỹ Hầu, sự tiến bộ của tâm cảnh đôi khi còn quan trọng hơn tu vi, dù sao cũng sắp phải đối mặt với thiên kiếp Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

"Đại điển sắc phong đến đây là kết thúc, trẫm hy vọng chúng thần chúng tiên trong Thiên Đình cùng trẫm một lòng, cai trị tốt Hồng Hoang, mở ra một thời kỳ thịnh thế!" Tô Dự đứng dậy, vẻ mặt trang nghiêm, giọng nói uy nghi.

Trong khoảnh khắc, tất cả mọi người trong Lăng Tiêu Bảo Điện

lập tức đứng dậy, đồng loạt chắp tay hành lễ với Tô Dự: "Chúng thần nhất định không phụ sự kỳ vọng của Bệ hạ!" Toàn bộ quá trình, ngay cả bốn vị Thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng không ngoại lệ, tuy không có bao nhiêu chân tâm, nhưng cũng biết đại thế đã mất.

Ngay sau đó, chúng thần chúng tiên trong Lăng Tiêu Bảo Điện cùng Tô Dự đến Dao Trì, trong Dao Trì lúc này đã chuẩn bị sẵn thần trà tiên tửu, thiên địa linh quả.

Dao Trì Đế hậu, Tây Vương Mẫu Đế hậu, Nữ Oa nương nương, Hậu Thổ nương nương đã chờ đợi từ lâu, chúng thần chúng tiên vào chỗ, trong lúc nhất thời nói cười vui vẻ, vô cùng náo nhiệt.

Chỉ có Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lòng nóng như lửa đốt, hận không thể lập tức quay về Tây phương Linh Sơn, nhưng Tô Dự ở trước mặt, chỉ có thể âm thầm suy diễn, mới có thể biết được kết quả ở Tây phương Linh Sơn.

Một lần suy diễn lập tức khiến trong lòng họ dâng lên vạn lớp băng tuyết, cảm nhận sự tuyệt vọng lạnh lẽo vô cùng.

Hoàn toàn không kịp nữa rồi… Như Lai Phật Tổ và nhóm Nhiên Đăng Cổ Phật được Tô Dự đưa đến Tây phương Linh Sơn, ngay lập tức triển khai vô thượng Phật pháp, Tây phương Phật môn không có Hỗn Nguyên Kim Tiên, căn bản không có chút năng lực chống cự nào, trực tiếp bị dễ dàng trấn áp.

Lúc này, khắp nơi trong Hồng Hoang thiên địa đều vang lên giọng nói của Như Lai Phật Tổ, ngay cả Lăng Tiêu Bảo Điện cũng không ngoại lệ.

"Đại Đạo ở trên, Phật bản thị Đạo!" Giọng của Như Lai Phật Tổ như sóng triều, gột rửa tâm linh của tất cả tu luyện giả trong Hồng Hoang.

Chương 474

"Bần tăng Như Lai Phật Tổ lấy danh nghĩa chủ nhân Tây phương Linh Sơn, chiêu cáo thiên hạ, hôm nay phế trừ Tây phương Phật môn, thành lập Phật giáo Đại Lôi Âm Tự!" Cùng với lời của Như Lai Phật Tổ, Đại Đạo không ngừng vang lên, Tô Dự và Lục Thánh Hồng Hoang ánh mắt đột nhiên sáng lên, đều cảm nhận được khí vận Huyền môn vốn đã suy yếu đến cực điểm, lại bắt đầu tăng lên.

"Vút!" Trong chớp mắt, ánh mắt của Lục Thánh Hồng Hoang đều nhìn về phía Tô Dự, rõ ràng đều cho rằng đây là do Tô Dự sắp đặt.

Tô Dự sắc mặt không đổi, trong lòng cũng có chút kinh ngạc, vạn lần không ngờ Như Lai Phật Tổ do mình một tay điểm hóa, lại trực tiếp phế bỏ Phật môn, sáp nhập vào Huyền môn.

Dù không phải do mình chỉ đạo, nhưng Tô Dự cũng không có phản ứng gì, vì hắn biết trong Hỗn Độn, có một vị đang chú ý đến mình, việc này gián tiếp khiến vị đó nợ mình một nhân tình, đối với tương lai chưa chắc đã không phải là chuyện tốt!

Đúng như Tô Dự dự liệu, sâu trong Hỗn Độn, tại Tử Tiêu Cung, sau khi Như Lai Phật Tổ tuyên bố "Phật bản thị Đạo", Hồng Quân Đạo Tổ đột nhiên mở mắt, khóe miệng nhếch lên một nụ cười nhàn nhạt.

"Tô Dự đạo hữu, quả nhiên không làm bần đạo thất vọng!" Rõ ràng, Hồng Quân Đạo Tổ cũng cho rằng việc Như Lai Phật Tổ phế trừ Tây phương Phật môn, sáp nhập Phật giáo vào Huyền môn, là do Tô Dự chỉ đạo.

Ánh mắt Hồng Quân Đạo Tổ xuyên qua Hỗn Độn, rơi trên người Tô Dự đang ở Dao Trì Thiên Đình, không tiếc lời khen ngợi: "Không

hổ là Vận Mệnh Ma Thần, có thể phá vỡ kết quả đã định, kéo lại một phần khí vận cho Huyền môn!" "Hừ, khí vận Huyền môn có thể phục hồi, ngươi cho rằng Huyền môn có biện pháp đối kháng với Tô Dự sao?" Cùng với giọng nói của Hồng Quân Đạo Tổ, một giọng nói lạnh lùng như máy móc vang vọng trong Tử Tiêu Cung, trong lời nói đầy vẻ khinh thường.

Hồng Quân Đạo Tổ cười nhạt lắc đầu: "Thiên Đạo, không cần phải châm ngòi ly gián, ngô đã trở thành người phát ngôn của ngươi, tự nhiên sẽ không xúi giục đệ tử dưới trướng đi đối đầu với Tô Dự đạo hữu!" "Hồng Quân cũng đừng quên, đạo tiêu ma trưởng, đến lúc đó La Hầu mang theo người của một vũ trụ Hồng Mông khác đến, Huyền môn và Tô Dự có thể chống đỡ được bao lâu!" Giọng của Thiên Đạo truyền ra.

Hồng Quân Đạo Tổ nhẹ nhàng nói: "Huyền môn và Tô Dự chống đỡ không nổi, ngươi lại có thể chống đỡ được bao lâu?

Còn có một vũ trụ Hồng Mông khác đang như hổ rình mồi nhìn chằm chằm, ngươi nghĩ bọn họ sẽ bỏ qua cơ hội này sao?" "…" Giọng của Thiên Đạo không vang lên nữa, nếu Thiên Đạo muốn động thủ, phải mượn thân thể của Hồng Quân Đạo Tổ.

Mà Hồng Quân vừa xuất hiện, nếu có cường giả của một vũ trụ Hồng Mông khác, thì cũng sẽ đến đường cùng.

Hồng Quân Đạo Tổ thong dong nói: "Cho nên, Hồng Hoang hiện tại cần dựa vào Tô Dự!

Nếu Tô Dự có cơ hội đột phá Thiên Đạo cảnh, sẽ có cơ hội ngăn chặn La Hầu Ma Tổ và cường giả của vũ trụ Hồng Mông kia!" "…" Thiên Đạo triệt để trầm mặc, lời của Hồng Quân không sai, nếu tu vi của Tô Dự có thể đạt đến Thiên Đạo cảnh, thì dù có thua kém, cũng có thể mượn sức mạnh của Hồng Hoang để phản kích.

Nhưng nếu không có tu vi Thiên Đạo cảnh, chỉ dựa vào Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, căn bản là đi nộp mạng cho La Hầu Ma Tổ và cường giả của vũ trụ Hồng Mông kia!

Trong lúc nhất thời, Thiên Đạo có chút động lòng.

Một lúc lâu sau, giọng của Thiên Đạo mới vang lên lần nữa: "Lời của Hồng Quân không sai, nhưng có thể đạt đến Thiên Đạo cảnh hay không, phải xem tạo hóa của hắn!" Rõ ràng, Thiên Đạo không sợ Tô Dự đạt đến Thiên Đạo cảnh.

Trong mắt Thiên Đạo, chỉ cần Tô Dự còn ở Hồng Hoang, thì không thể thoát khỏi lòng bàn tay của nó.

Cùng với lời vừa dứt, khí tức của Thiên Đạo tan đi, thu liễm vào cơ thể Hồng Quân Đạo Tổ.

"Hy vọng có thể thành công!" Nhìn Tô Dự ở Dao Trì Thiên Đình, Hồng Quân Đạo Tổ lẩm bẩm một tiếng, rồi nhắm mắt lại.

Sau đại điển sắc phong, chúng thần chúng tiên ai về chức nấy, Lục Thánh Hồng Hoang ai về vị trí nấy, đặc biệt là Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân với tốc độ nhanh nhất quay về Linh Sơn.

Nhưng Linh Sơn hiện tại đã thay đổi lớn, Như Lai Phật Tổ đã hoàn toàn ngồi vững vị trí chủ nhân Phật giáo, khiến Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cũng không thể làm gì.

Cưỡng ép giết Như Lai Phật Tổ?

Căn bản không thể!

Với tu vi Bán Bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên của Như Lai Phật Tổ, muốn cưỡng ép giết, ít nhất cũng cần một lát thời gian, đến lúc đó Tô Dự Thiên Đế và Thông Thiên giáo chủ sẽ trực tiếp đến.

Lúc đó đừng nói là chưởng khống Phật giáo, có thể giữ được tu vi

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên hay không cũng là một vấn đề!

Có dám cược không?

Không dám!

Cho nên, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân chọn cách dĩ hòa vi quý.

"Thích Ca Mâu Ni, A Di Đà Phật, hai vị đến đây là vì Long Quang Phật Tổ sao?" Đối với sự xuất hiện của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, Như Lai Phật Tổ nhìn qua, biết rõ còn cố hỏi.

Trong đôi mắt Tiếp Dẫn đạo nhân lóe lên những tia sắc bén, rồi hiện lên vẻ tươi cười: "Như Lai Phật Tổ nói không sai, bản tọa quả thực đến vì đệ tử bất tài đó, hy vọng Như Lai Phật Tổ có thể giơ cao đánh khẽ, giao đệ tử bất tài đó cho bản tọa!" "Không sai, ngoài ra bản tọa và sư huynh muốn mang đi các đệ tử vốn thuộc Tây phương Phật môn, hy vọng Như Lai Phật Tổ có thể thành toàn!" Chuẩn Đề đạo nhân vẻ mặt thâm trầm, giọng điệu đầy cứng rắn.

Như Lai Phật Tổ trong lòng cười lạnh, tính cách của ngài tuy tương tự Thông Thiên giáo chủ, nhưng sau khi trải qua trăm kiếp luân hồi của Tô Dự, đã không còn là Đa Bảo đạo nhân của ngày xưa.

So với Đa Bảo đạo nhân, Như Lai Phật Tổ hiện tại thông tuệ hơn nhiều, đối với tâm tư của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, ngài nắm bắt rất rõ.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân hiện tại hy vọng mang đi Long Quang Phật Tổ và các đệ tử Tây phương Phật môn, không ngoài hai mục đích.

Thứ nhất, đối với Phật giáo là "rút củi đáy nồi", mất đi Long Quang Phật Tổ và các đệ tử Tây phương Phật môn, khí vận Phật giáo tất sẽ bị đả kích nghiêm trọng.

Thứ hai, lợi dụng Long Quang Phật Tổ và các đệ tử Tây phương Phật môn, một lần nữa thành lập một thế lực, như vậy Tây phương Nhị Thánh có lẽ sẽ có khả năng đông sơn tái khởi.

Nhưng, Như Lai Phật Tổ sẽ không để họ như ý, phải biết bây giờ đã khác xưa, khi Hồng Quân Đạo Tổ không xuất hiện, không ai có thể quản được Tây phương Nhị Thánh.

Nay có Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự chống lưng cho Như Lai Phật Tổ, cộng thêm tu vi của bản thân, căn bản hoàn toàn không sợ.

"Thích Ca Mâu Ni, A Di Đà Phật!" Trên mặt Như Lai Phật Tổ hiện lên vẻ từ bi: "Long Quang Phật Tổ tuy có tội, nhưng tội không đáng chết, người xuất gia lấy từ bi làm gốc, bần tăng hy vọng hai vị có thể bỏ qua chuyện cũ!" "Về phần hai vị Thánh nhân muốn mang Long Quang Phật Tổ và những người khác đi, bần tăng thấy không cần thiết, vì bần tăng đã phong xá cho Long Quang Phật Tổ và những người khác, hiện tại Long Quang Phật Tổ đã trở thành Long Quang Thượng Cổ Phật, hai vị Thánh nhân muốn mang người đi, e rằng không phù hợp với luật pháp Thiên Đình!" Ý của Như Lai Phật Tổ rất rõ ràng, muốn mang Long Quang Thượng Cổ Phật đi, được thôi, nhưng phải xem Tô Dự Thiên Đế có đồng ý hay không!

"Như Lai, hôm nay lưu một đường, ngày sau dễ gặp mặt!" Đôi mắt Chuẩn Đề đạo nhân lạnh đi, ý cảnh cáo trong lời nói vô cùng mạnh mẽ.

Như Lai Phật Tổ cười nhạt: "Tô Dự Thiên Đế có lệnh, Thánh nhân không được ra tay trong Hồng Hoang, tất nhiên sau này gặp lại, bần tăng có chỗ nào làm không chu đáo, hai vị cũng sẽ không trách tội bần tăng!" Uy hiếp ta?

Bây giờ là hổ không còn răng, có thể cắn người sao?

"Như Lai, ngươi thật sự không chịu giơ cao đánh khẽ!" Từng

luồng khí tức Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên liên tiếp tỏa ra trên người Tiếp Dẫn đạo nhân, trong lúc nhất thời, khiến Nhiên Đăng Cổ Phật, Quan Âm Bồ Tát và những người khác lòng hoảng sợ không thôi.

Như Lai Phật Tổ không những không hề sợ hãi, ngược lại còn lộ ra một nụ cười quỷ dị: "Đại Đạo ở trên, hôm nay ngô Như Lai lấy danh nghĩa chủ nhân Phật giáo, phong xá Thích Ca Mâu Ni làm Thủy Tổ Phật giáo của ta, phong xá A Di Đà Phật làm Đồ Đằng Phật Hiệu của Phật giáo ta!" "Ầm!" Đại Đạo kịch liệt vang lên một tiếng, giáng xuống những dao động bí ẩn, lập tức khiến sắc mặt Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đại biến.

"Như Lai…" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân triệt để nổi giận, bị Tô Dự Thiên Đế đàn áp ức hiếp thì thôi, nay lại phải chịu kế của tên tiểu bối Như Lai này, mà Đại Đạo lại còn thừa nhận!

Sự thừa nhận của Đại Đạo cũng có nghĩa là Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân phải bị ràng buộc với Phật giáo.

Phật giáo không phải do Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân sáng lập, không phải đạo thống của họ, nên khí vận lớn nhất của Phật giáo không nằm trên người họ.

Ngược lại, Phật giáo sẽ vì sự gia nhập của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân mà trở nên thịnh vượng hơn, như vậy chẳng phải họ đã trở thành hòn đá lót đường cho Như Lai Phật Tổ sao!

Thân là Thánh nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân sao có thể không giận.

Nhưng ngay khi Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân sắp bùng nổ, một giọng nói du dương từ Hỗn Độn truyền đến, vang vọng trong tâm trí của tất cả Hỗn Nguyên Kim Tiên và Thánh nhân trong Hồng Hoang.

Chương 475

"Phong Thần lượng kiếp kết thúc, trong Lục Thánh Hồng Hoang trừ Nữ Oa ra, những người còn lại cần phải đến Hỗn Độn mở đạo trường, phi lượng kiếp không được xuất thế!" Câu nói đột ngột này khiến các Hỗn Nguyên Kim Tiên và Lục Thánh Hồng Hoang trong lòng chấn động, rồi lập tức xôn xao.

"Giọng của Hồng Quân Đạo Tổ?

Nhưng tại sao Hồng Quân Đạo Tổ lại cấm túc Thánh nhân?" "Chẳng lẽ ngài đối với những việc làm của các Thánh nhân trong Phong Thần lượng kiếp lần này có chỗ bất mãn, nên mới trừng phạt nhẹ nhàng sao?" "Vậy chẳng phải Hồng Hoang sẽ đón nhận một thời đại mới sao!

Thánh nhân không xuất hiện, Hỗn Nguyên Kim Tiên chẳng phải là vô địch rồi sao?" "Không đúng, phải là Thiên Đình vô địch rồi!

Thiên Đình nắm giữ đến chín thành Hỗn Nguyên Kim Tiên của Hồng Hoang!" "Phải biết Thiên Đình vốn đã có thực lực một mình quét sạch bốn đại đạo thống, nay Xiển giáo, Nhân giáo phong sơn, Tây phương Phật môn đã bị diệt, Tiệt giáo và Thiên Đình như hình với bóng, Thiên Đình không còn đối thủ!" Thiên Đình.

Nữ Oa nương nương ánh mắt chuyển động, nhìn về phía Tô Dự, hỏi: "Phu quân, sư tôn có ý gì?" "Hồng Quân đạo hữu làm vậy chắc chắn có dụng ý của ngài, cũng có khả năng là dụng ý của Thiên Đạo!" Đối với sự tuyên bố đột ngột của Hồng Quân Đạo Tổ, Tô Dự cũng có chút không đoán ra được, chiếu theo quỹ tích Hồng Hoang ban đầu, Thông Thiên giáo chủ dựa vào Tru Tiên Kiếm Trận, cùng với Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn vị Thánh nhân đánh

cho Hồng Hoang tan nát.

Cho nên, Hồng Quân Đạo Tổ vì để trừng phạt năm vị Thánh nhân, mới ra lệnh cho họ không được xuất thế.

Nhưng nay dưới sự điều phối của Tô Dự, trận chiến trong Hồng Hoang nhiều nhất cũng chỉ có Đại La Kim Tiên, còn trận chiến của Hỗn Nguyên Kim Tiên và Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên đều diễn ra trong Hỗn Độn, Hồng Hoang không bị vỡ nát như ban đầu.

Theo lý mà nói, Hồng Quân Đạo Tổ không có lý do gì ra lệnh cho Thánh nhân không được xuất thế!

Chẳng lẽ vì "đạo tiêu ma trưởng"?

Lần này tuy đã giúp Huyền môn một tay, nhưng khí vận của Huyền môn cũng bị ảnh hưởng không nhỏ!

La Hầu chắc chắn sẽ một lần nữa trỗi dậy!

Nghĩ đến đây, ánh mắt Tô Dự lóe lên, chẳng lẽ Thiên Đạo làm vậy là để bảo toàn lực lượng hữu sinh của Hồng Hoang, để chống lại La Hầu Ma Tổ sao?

Không đúng!

Nếu Thiên Đạo muốn bảo toàn lực lượng hữu sinh của Hồng Hoang, thì chỉ cần để Thánh nhân không được ra tay là được!

Nhưng lần này lại là "không được xuất thế"!

Trong đầu Tô Dự suy nghĩ nhanh như điện, đột nhiên nhớ lại quỹ tích Hồng Hoang ban đầu, lúc này lẽ ra phải xuất hiện cục thế Tam Giới.

Nhưng Hồng Hoang không bị vỡ nát, Thái Thanh Thánh nhân cũng không dùng Thái Cực Đồ để tái tạo các mảnh vỡ Hồng Hoang.

Lập tức, trong mắt Tô Dự lóe lên những tia sáng, triệt để bừng

tỉnh đại ngộ.

Cuối cùng cũng biết Tô Dự muốn làm gì rồi!

Nếu đã như vậy, mình cũng không ngại nhân cơ hội này để Thiên Đình có thêm vài vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Linh Sơn, Đại Lôi Âm Tự.

"Thiện tai thiện tai!" Như Lai Phật Tổ cười nhìn Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, nhẹ nhàng nói: "Xem ra sau này bần tăng và hai vị Thánh nhân e rằng không có duyên gặp lại!

Hai vị Thánh nhân, mời!" "Hừ!" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân ánh mắt âm trầm bất định, cuối cùng không cưỡng ép ra tay, hừ lạnh một tiếng, phất tay áo bỏ đi.

Nhìn bóng lưng rời đi của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, trong đôi mắt Như Lai Phật Tổ lóe lên một tia khinh thường: "Đã thất bại, thì nên có giác ngộ của kẻ thất bại!

Muốn rút củi đáy nồi của Phật giáo ta, cửa cũng không có!" Còn những người như Nhiên Đăng Cổ Phật trong Phật giáo lại thở phào nhẹ nhõm.

Ngay sau đó, Như Lai Phật Tổ bắt đầu tiếp tục phân phong cho những người trong Phật giáo, thân phận trong Phật giáo được phân chia lại, rõ ràng hơn Thiên Đình rất nhiều, lấy Phật làm tôn, sau đó là Bồ Tát và Tôn Giả, rồi đến La Hán, tiếp nữa là Hộ Pháp, cuối cùng là đệ tử.

Nay trừ Long Quang Cổ Phật là Đại La Kim Tiên, Thượng Cổ Phật chỉ có ba vị, là Nhiên Đăng Cổ Phật và Câu Lưu Tôn Phật cùng đến với Như Lai Phật Tổ.

Sau khi phân phong, từ Đại Lôi Âm Tự liền truyền ra một giọng nói du dương: "Như Lai, mau đến Thiên Đình gặp trẫm, trẫm có việc

quan trọng cần phân phó!" Rõ ràng, giọng nói này đến từ chủ nhân của Ba Mươi Ba Tầng Trời, Tô Dự.

"Các vị ai về chức nấy, Bệ hạ triệu kiến, bản tọa đi rồi sẽ về!" Như Lai Phật Tổ quét mắt một vòng, dặn dò một lát, rồi trong ánh Phật quang lấp lánh, liền biến mất tại Đại Lôi Âm Tự, hướng về Ba Mươi Ba Tầng Trời.

Ngũ Trang Quán.

Trấn Nguyên Tử mở đàn giảng đạo, giáo hóa sinh linh một phương.

"Trấn Nguyên Tử, mau đến Thiên Đình, trẫm có việc quan trọng cần phân phó!" Giọng của Tô Dự vang vọng trên Vạn Thọ Sơn, khiến ánh mắt Trấn Nguyên Tử sáng lên.

Từ khi Trấn Nguyên Tử quy thuận Thiên Đình, Tô Dự Thiên Đế hầu như chưa từng triệu kiến, nay triệu hoán, e rằng là chuyện không tầm thường.

Nhưng Trấn Nguyên Tử hiểu một điều, việc càng lớn, cơ duyên đi kèm càng lớn.

Ngay sau đó, Trấn Nguyên Tử liền qua loa kết thúc buổi giảng đạo, dặn dò đồng tử bên cạnh một câu, rồi trực tiếp bay đến Thiên Đình.

Khi Như Lai Phật Tổ và Trấn Nguyên Tử đến Ba Mươi Ba Tầng Trời, từ Bắc Hải chui ra một bóng người, toàn thân lấp lánh Âm Dương Pháp Tắc mạnh mẽ, bay thẳng lên trời, mục tiêu cũng là Ba Mươi Ba Tầng Trời.

Trong Địa Phủ cũng có những dao động mạnh mẽ, hai bóng người xuất hiện tại Hồng Hoang, nhìn nhau cười, rồi gật đầu, cuối cùng cũng cùng nhau đến Thiên Đình.

Rõ ràng, đều nhận được triệu hoán của Thiên Đế.

Thiên Đình, Dao Trì.

Tô Dự chắp tay sau lưng đứng, đôi mắt khép hờ, trên người tỏa ra những gợn sóng độc đáo, Nữ Oa nương nương, Hậu Thổ nương nương, Huyền Minh Đế hậu ba người, không rời mắt nhìn phu quân của mình, ba người nhìn nhau, trong đôi mắt đẹp lóe lên những tia sáng.

"Hù!" Không lâu sau, Tô Dự mở mắt, những dao động độc đáo quanh thân tan biến, xoay người nhìn Nữ Oa nương nương, Hậu Thổ nương nương, Huyền Minh Đế hậu ba người, khóe miệng nhếch lên một nụ cười: "Chờ lâu rồi phải không!" "Phu quân, không tu luyện sao?

Nay gọi chúng ta đến, có chuyện gì xảy ra sao?" Nữ Oa nương nương nhẹ giọng hỏi.

Tô Dự cười gật đầu: "Thực ra ta không tu luyện, mà là đang chuyển hóa!" "Chuyển hóa?" Nữ Oa nương nương, Hậu Thổ nương nương, Huyền Minh Đế hậu không hiểu ý của Tô Dự.

Tô Dự tùy tay phất một cái, bố trí một màn sáng: "Các nàng đều biết trẫm muốn đưa Thiên Đạo vào sự thống trị của Thiên Đình, Phong Thần đại chiến, tuy không mang lại cho trẫm công đức, nhưng lại mang lại cho trẫm một lượng lớn Tín Ngưỡng Chi Lực!" "Nếu hấp thu những Tín Ngưỡng Chi Lực này, e rằng khi đối kháng với Thiên Đạo, sẽ xảy ra những chuyện bất ngờ không thể lường trước, nên trẫm đã rót toàn bộ Tín Ngưỡng Chi Lực này vào Thiên Đế Ngọc Ấn!" Nghe lời của Tô Dự, Nữ Oa nương nương, Hậu Thổ nương nương, Huyền Minh Đế hậu lập tức bừng tỉnh đại ngộ, Thiên Đế Ngọc Ấn dù sao cũng chỉ là một pháp bảo, tuy tượng trưng cho quyền hành của Thiên Đế, nhưng Tô Dự mới là linh hồn của Thiên Đình, dù

sau này Thiên Đạo có thể thông qua Tín Ngưỡng Chi Lực để chưởng khống Thiên Đế Ngọc Ấn, cũng không thể gây tổn hại cho Thiên Đình.

"Phu quân, chàng gọi ta và Nữ Oa tỷ tỷ, Huyền Minh tỷ tỷ đến, có chuyện gì sao?" Hậu Thổ nương nương đôi mắt đẹp lóe sáng, thông thường có đại sự, phu quân chưa bao giờ nói với họ, trừ phi liên quan đến họ mới hỏi ý kiến, nay cùng Nữ Oa nương nương, Huyền Minh Đế hậu cùng đến, chắc chắn không phải vì vấn đề Địa Phủ, có khả năng là vì… Vu tộc!

Tô Dự khẽ cười: "Hậu Thổ, đúng như nàng nghĩ, là Vu tộc…" Lập tức, khuôn mặt xinh đẹp của Hậu Thổ nương nương và Huyền Minh Đế hậu đại biến, họ biết rõ Vu tộc từ sau khi Vu Yêu đại chiến kết thúc, đã được Tô Dự sắp xếp ở Địa Phủ, nay Địa Phủ gần như đã trở thành đại bản doanh của Vu tộc, nếu cứ tiếp tục như vậy tất sẽ ảnh hưởng đến sự vận hành ổn định của Địa Phủ.

Nhưng Vu tộc đã không còn thích hợp với Hồng Hoang thiên địa, nếu đưa họ đến Hồng Hoang, tất sẽ thu hút sự chú ý của Thiên Đạo!

"Hậu Thổ, Huyền Minh, đừng lo lắng, phu quân chắc chắn sẽ sắp xếp tốt cho Vu tộc!" Nhìn ánh mắt lo lắng của Hậu Thổ nương nương và Huyền Minh Đế hậu, Nữ Oa nương nương cười nhạt, trải qua Phong Thần lượng kiếp lần này, bà biết phu quân Tô Dự làm việc không chút sơ hở, chu toàn mọi mặt.

Chương 476

Đã gọi Hậu Thổ nương nương, Huyền Minh Đế hậu đến, với tính cách của phu quân Tô Dự, chắc chắn đã có kế hoạch từ trước.

Tô Dự cười khẽ gật đầu: "Không sai, nay thời cơ đã chín muồi, có thể tranh thủ cho Vu tộc một thế giới độc lập!" "Thế giới độc lập?" Nghe vậy, Nữ Oa nương nương, Hậu Thổ nương nương, Huyền Minh Đế hậu hơi sững sờ: "Phu quân, chàng muốn mở tiểu thế giới!" Tô Dự lắc đầu, không trả lời trực tiếp Nữ Oa nương nương, bình tĩnh nói: "Không chỉ Vu tộc, cả Yêu tộc cũng sẽ có!" Yêu tộc!?

Nghe lời của Tô Dự, Nữ Oa sững người, tự nhiên nghĩ đến đại ca Phục Hy.

"Khải bẩm Bệ hạ, Như Lai Phật Tổ, Trấn Nguyên Tử Đại Tiên, Côn Bằng, Phong Đô Đại Đế hiện đã ở Tam Thập Nhị Trọng Thiên, chờ Bệ hạ triệu kiến!" Lúc này, một vị tiên nữ chậm rãi đến trước mặt Tô Dự, Nữ Oa và ba người, thật thà bẩm báo.

Khóe miệng Tô Dự nhếch lên: "Đưa họ đến Dao Trì!" "Vâng!" Tiên nữ nhẹ giọng đáp, rồi chậm rãi lui đi.

Nữ Oa nương nương, Hậu Thổ nương nương, Huyền Minh Đế hậu đối với sự xuất hiện của Như Lai Phật Tổ, Côn Bằng yêu sư và những người khác, không hiểu, nếu là vì chuyện Yêu tộc và Vu tộc mà Tô Dự vừa nói, vậy thì Như Lai Phật Tổ, Trấn Nguyên Tử, Phong Đô Đại Đế đến đây làm gì?

"Bái kiến Bệ hạ!" Không lâu sau, Như Lai Phật Tổ, Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng, Phong Đô Đại Đế (Minh Hà Lão Tổ), Vương Đế Giang đến Dao Trì, đồng loạt chắp tay hành lễ với Tô Dự.

"Ngồi đi!" Tô Dự gật đầu.

“Tạ ơn Bệ hạ!” Như Lai Phật Tổ và Trấn Nguyên Tử và những người khác nghe vậy, cảm ơn một tiếng, rồi ngồi xuống, ánh mắt đều nhìn về phía Tô Dự, chờ đợi sự phân phó của Tô Dự.

Tô Dự quét mắt một vòng, đi thẳng vào vấn đề: “Phong Thần lượng kiếp kết thúc, các vị có cảm ngộ gì không?” Lời này vừa ra, sắc mặt Trấn Nguyên Tử và Phong Đô Đại Đế hơi biến đổi, còn trên mặt Như Lai Phật Tổ, Côn Bằng lại hiện lên vẻ mờ mịt.

Nhìn sự thay đổi sắc mặt của bốn người, Tô Dự khẽ cười, quả nhiên giống như mình nghĩ, chỉ có Trấn Nguyên Tử và Phong Đô Đại Đế cảm nhận được một tia thiên địa khế cơ của Hồng Hoang, còn Như Lai Phật Tổ, Côn Bằng vốn không phải là nhân vật chính của khế cơ thiên địa lần này.

“Hồi bẩm Bệ hạ, sau khi Phong Thần lượng kiếp kết thúc, ta mơ hồ cảm nhận được một chút xúc động từ Địa Thư, nhưng thủy chung vẫn không thể thấu hiểu được!” Trấn Nguyên Tử cau mày đáp.

Phong Đô Đại Đế trầm giọng nói: “Bệ hạ, ta tu luyện trong Địa Phủ cũng có cảm ngộ, nhưng chỉ là linh quang lóe lên, sau đó không còn chút manh mối nào!” “Bệ hạ, ta không có bất kỳ cảm ngộ nào!” “Ta cũng vậy!” “Ta cũng thế!” Sau Trấn Nguyên Tử, Như Lai Phật Tổ, Côn Bằng lần lượt trả lời.

Tô Dự khẽ cười: “Trẫm hỏi các ngươi, các ngươi cảm thấy Hồng Hoang hiện tại như thế nào?” “!!!” Như Lai Phật Tổ, Trấn Nguyên Tử, Phong Đô Đại Đế, Côn Bằng, trực tiếp bị Tô Dự hỏi khó, trong lúc nhất thời không biết nên trả lời thế nào.

Một lúc lâu sau, Trấn Nguyên Tử cau mày: “Bệ hạ, theo thần thấy, Nhân tộc tuy là nhân vật chính, nhưng lại giống như thức ăn trong miệng của một số yêu ma tinh quái, Thiên Đình không thể lúc nào cũng để mắt đến, nên Hồng Hoang hiện tại chỉ có một chữ: loạn!”

“Trấn Nguyên Tử đạo hữu nói không sai, oán hồn trong Địa Phủ mỗi ngày đều tăng lên, đại bộ phận đều bị yêu ma tinh quái hãm hại!” Phong Đô Đại Đế thân là Địa Phủ Đại Đế, tuy không giống Thập Điện Diêm Vương nắm rõ mọi chuyện trong Địa Phủ, nhưng đối với tình hình Địa Phủ cũng biết một chút.

Như Lai Phật Tổ bi thiên mẫn nhân nói: “Đây là quy tắc sinh tồn trong Hồng Hoang, nếu chỉ trấn áp và độ hóa, căn bản không thể hóa giải được!” Côn Bằng nhìn nhau, đều bất đắc dĩ thở dài một tiếng, trong đầu hiện lên cảnh tượng Vu Yêu đại chiến năm xưa, trong lòng không khỏi cười khổ.

Nghe lời của bốn người, Tô Dự cười: “Không sai, chỉ dựa vào nhân lực không thể hoàn toàn giải quyết được, nhưng hiện tại lại có một biện pháp trị ngọn không trị gốc xuất hiện, có thể giảm bớt sự hỗn loạn này ở mức độ lớn nhất!” “Chẳng lẽ Bệ hạ đã có kế sách hay?” “Không sai!” Tô Dự gật đầu, cười nói: “Biện pháp này rất đơn giản, sau khi thành công, có thể nhận được lượng lớn công đức, nhưng lại cần những người được chọn đặc biệt!” Nói đến đây, ánh mắt Tô Dự quét qua bốn người trước mặt.

“Chẳng lẽ…!?” Nghe lời của Tô Dự, Như Lai Phật Tổ, Trấn Nguyên Tử, Phong Đô Đại Đế, Côn Bằng bốn người lập tức ánh mắt sáng lên, rồi trong lòng không khỏi kích động.

Tô Dự khẽ gật đầu: “Đừng mừng vội, với tu vi của các ngươi mà nhận được công đức như vậy, e rằng tu vi sẽ tiến thêm một bước!

Cho nên, hiện tại trước mặt các ngươi có hai con đường, hãy chọn một!” “Thứ nhất, sau khi nhận được công đức, chứng đạo thành Thánh, rồi chân linh ký thác trên Thiên Đạo, bất tử bất diệt, đồng thời lại bị Thiên Đạo cầm cố!” Như Lai Phật Tổ, Trấn Nguyên Tử, Phong Đô Đại Đế, Côn Bằng nghe vậy, lập tức sững sờ, rồi ánh mắt trở nên

kinh hãi.

Tô Dự không để ý đến sự kinh ngạc của mọi người, nhẹ nhàng nói tiếp: "Thứ hai, sau khi nhận được công đức, áp chế đến cực điểm, đợi thời cơ chín muồi, trẫm sẽ đưa các ngươi đến một nơi, ở đó đột phá chứng đạo, sẽ không bị Thiên Đạo cầm cố, nhưng đồng thời cũng sẽ không nhận được Thánh nhân quả vị!" "Mạnh yếu thế nào, các ngươi tự lựa chọn!" Giọng của Tô Dự vô cùng nhàn nhạt thong dong, hoàn toàn không có ý ép buộc mọi người.

Nữ Oa nương nương, Hậu Thổ nương nương, Huyền Minh Đế hậu nhìn nhau, nhưng đều không phát ra bất kỳ âm thanh nào, dù sao cũng liên quan đến chuyện thành đạo, bất kỳ ai cũng không có quyền can thiệp vào lựa chọn của họ.

Như Lai Phật Tổ là người đầu tiên lên tiếng: "Dám hỏi Bệ hạ, hai lựa chọn này có gì khác nhau?" "Một là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cũng là Thiên Đạo Thánh nhân; còn lại chỉ là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!" Tô Dự bình thản trả lời.

Nữ Oa nương nương lúc này lên tiếng: "Thiên Đạo Thánh nhân, tuy hưởng thụ bất tử bất diệt, nhưng chỉ cần Thiên Đạo muốn ngươi chết, căn bản không có chút sức phản kháng nào!" "Thần cả gan hỏi thêm một câu, Bệ hạ đã lựa chọn con đường nào?" Trấn Nguyên Tử ánh mắt lấp lóe không ngừng, cuối cùng chắp tay hỏi Tô Dự.

Nghe vậy, ánh mắt của Như Lai Phật Tổ, Côn Bằng, Phong Đô Đại Đế cũng quét qua, họ cũng biết, chỉ là nhất thời không dám hỏi thẳng mà thôi.

Tô Dự khẽ cười: "Trẫm lựa chọn Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!" Câu nói nhẹ nhàng, nhưng lại khiến trong lòng Như Lai Phật Tổ, Côn Bằng, Phong Đô Đại Đế, Trấn Nguyên Tử dậy sóng, Tô Dự không thành Thiên Đạo Thánh nhân, lại đề ra một con đường

không thành Thiên Đạo Thánh nhân, điều đó có nghĩa là gì?

Có nghĩa là tham vọng của Tô Dự Thiên Đế cực lớn, không chỉ thỏa mãn với việc Thiên Đình thống trị Nhân Đạo, Địa Đạo, và các đại đạo thống, mà còn muốn… thống trị Thiên Đạo!

Nghĩ đến đây, Như Lai Phật Tổ, Côn Bằng, Phong Đô Đại Đế, Trấn Nguyên Tử không khỏi rùng mình.

Dù trước đó không có tin tức Tô Dự đại chiến với Thánh nhân, nhưng bốn người dù sao cũng là Bán Bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, tự nhiên có thể cảm nhận được dao động trong Hỗn Độn.

Tô Dự Thiên Đế trước mắt dù không có Thánh nhân quả vị, nhưng lại liên hợp với Nữ Oa nương nương, Thông Thiên giáo chủ, đánh cho Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn vị Thánh nhân tan tác, điều đó nói lên điều gì?

Nói lên rằng dù không thành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, không có bất tử bất diệt, cũng không hề kém cạnh Thiên Đạo Thánh nhân.

Nghĩ đến đây, Như Lai Phật Tổ, Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng, Phong Đô Đại Đế trong lòng không khỏi hít một hơi lạnh, rồi liền có quyết định: "Tất cả nghe theo sự sắp xếp của Bệ hạ!" Lý do họ chọn con đường thứ hai, một phần là vì thực lực chiến đấu với Thánh nhân của Tô Dự, một phần khác là vì Tô Dự trên con đường ở Hồng Hoang đã vượt qua mọi chông gai, tạo ra những kỳ tích chưa từng có, lần này đối kháng với Thiên Đạo, họ cũng nguyện ý theo Tô Dự cược một phen.

"Tốt!" Đối với câu trả lời của bốn người, Tô Dự rất hài lòng, cũng không ngờ họ lại đồng ý nhanh như vậy: "Sau này, các ngươi nhất định sẽ vì đã tin tưởng trẫm mà cảm thấy may mắn!

Bây giờ trẫm sẽ nói cho các ngươi biết khế cơ lần này là gì!" Nghe đến đây, Như Lai Phật Tổ, Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng, Phong Đô Đại Đế nín thở chờ đợi, toàn thần chú ý nhìn Tô Dự.

"Hồng Hoang hỗn loạn, muốn chấm dứt là không thể, chỉ có phân hóa, mới có thể giảm bớt xung đột giữa Nhân tộc và yêu ma quỷ quái!" Tô Dự từ từ nói.

"Phân hóa?!!" Lời của Tô Dự khiến trong đầu Trấn Nguyên Tử và Phong Đô Đại Đế chấn động mạnh, những tia linh quang lưu chuyển trong đôi mắt, chỉ có Như Lai Phật Tổ và Côn Bằng không hiểu.

Thấy Trấn Nguyên Tử và Phong Đô Đại Đế ngày càng tỏ ra thông suốt, Như Lai Phật Tổ và Côn Bằng nhìn nhau: "Bệ hạ, Trấn Nguyên Tử đạo hữu và Phong Đô Đại Đế đều đã chạm đến khế cơ, tại sao hai chúng ta lại không có chút manh mối nào?" "Vì hai người không phải là người được định mệnh của khế cơ công đức lần này!" Tô Dự nhẹ nhàng nói: "Nhưng, các ngươi lại có thể dùng thân phận của mình để "đục nước béo cò", giành lấy công đức thuộc về mình!" "Hóa ra ý của Bệ hạ là phân hóa Hồng Hoang thành mấy vị diện độc lập không can thiệp lẫn nhau!" Lúc này, Trấn Nguyên Tử và Phong Đô Đại Đế mở mắt, lập tức hiểu ra khế cơ mà Tô Dự nói trước đó là gì.

"Không sai!" Tô Dự gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Trấn Nguyên Tử, vẻ mặt lập tức trở nên trang nghiêm: "Trấn Nguyên Tử nghe lệnh, đến Hồng Hoang, lấy danh nghĩa của trẫm, sáng lập Địa Tiên Giới!" "Tuân mệnh!" Trấn Nguyên Tử đáp.

Ánh mắt chuyển động, Tô Dự nhìn về phía Phong Đô Đại Đế: "Phong Đô Đại Đế nghe lệnh, đến Địa Phủ, lấy danh nghĩa của trẫm, sáng lập Minh Giới, phàm là yêu ma quỷ quái đều quy về Minh Giới!" "Tuân mệnh!" Phong Đô Đại Đế trầm giọng đáp.

Tô Dự nhìn về phía Như Lai Phật Tổ: "Như Lai Phật Tổ nghe

lệnh, đến Linh Sơn, lấy danh nghĩa của trẫm, sáng lập Phật Giới!" "Bần tăng xin tuân theo pháp chỉ của Bệ hạ!" Như Lai Phật Tổ hai tay chắp lại, hơi cúi người.

Tiếp theo là Côn Bằng, Tô Dự tiếp tục nói: "Yêu sư Côn Bằng nghe lệnh, đến Bắc Hải, lấy danh nghĩa của trẫm, sáng lập Yêu Giới!

Vạn yêu trong thiên hạ, toàn bộ nhập vào Yêu Giới!" "Thần nhất định không phụ sự kỳ vọng của Bệ hạ!" Côn Bằng hưng phấn đáp.

Tô Dự dặn dò: "Sau khi phân hóa Hồng Hoang, các ngươi nhớ luyện hóa công đức, áp chế ở cực hạn Bán Bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Không được tùy tiện đột phá, thời cơ chín muồi, trẫm sẽ triệu kiến các ngươi chứng đạo tấn thăng!

Đi đi!" "Chúng thần hiểu rồi!" Trấn Nguyên Tử, Như Lai Phật Tổ, Phong Đô Đại Đế, Côn Bằng đồng thanh đáp, rồi xoay người rời khỏi Dao Trì.

Nhìn bóng lưng rời đi của bốn người, Tô Dự bình tĩnh nhìn về phía Hậu Thổ nương nương và Huyền Minh Đế hậu: "Hậu Thổ, Huyền Minh, các nàng cũng thấy rồi, Địa Tiên Giới, Yêu Giới, Minh Giới, Phật Giới, cộng thêm Thiên Đình, nay chỉ còn lại một giới, cơ duyên của Vu tộc ở trong đó, hai người là Tổ Vu đời đầu, ai đi?" "Để Huyền Minh tỷ tỷ đi đi!

Ta đã chưởng khống Lục Đạo Luân Hồi, không thích hợp sáng tạo Vu Giới!" Hậu Thổ nương nương không chút do dự nói.

"Hậu Thổ, muội đi đi!

Hiện giờ ta đã có nguyên thần, tu vi tấn thăng Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, đã mãn nguyện rồi!

Chương 477

Nếu như sáng lập Vu Giới, không chừng có thể giúp muội thoát khỏi sự trói buộc của Lục Đạo Luân Hồi!" Huyền Minh Đế Hậu tuy có chút động lòng, nhưng đã chọn thành toàn cho muội muội Hậu Thổ.

Thoát khỏi sự trói buộc của Lục Đạo Luân Hồi, đồng nghĩa với việc Hậu Thổ nương nương ở bên ngoài Hồng Hoang cũng có thể sở hữu thực lực Thiên Đạo Cảnh, đến lúc đó tất nhiên có thể đối đầu với Hồng Quân Đạo Tổ.

Tô Dự lắc đầu: "Công đức sáng tạo Vu Giới tuy không nhỏ, nhưng Lục Đạo Luân Hồi là gốc rễ của Địa Đạo, Hậu Thổ muốn thoát khỏi sự trói buộc của Lục Đạo Luân Hồi, ít nhất cần tu vi Thiên Đạo Cảnh đỉnh phong, công đức sáng tạo Vu Giới hiển nhiên không đạt tới trình độ đó!" "Huyền Minh, ta cũng cảm thấy do ngươi sáng tạo Vu Giới là thích hợp nhất, sau Vu Yêu lượng kiếp, Thập Nhị Tổ Vu đều đã sinh ra nguyên thần, những tổ vu khác đã trở thành Thập Điện Diêm Vương!

Không chừng có thể nhân cơ hội này, đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cuối cùng có thể giúp được phu quân!" Nữ Oa nương nương khuyên nhủ.

Giúp phu quân?!

Nghe lời của Nữ Oa nương nương, Huyền Minh Đế Hậu tức thì sáng mắt lên, ngay sau đó không chút do dự đáp ứng: "Được, ta đi sáng lập Vu Giới!" Thấy bộ dạng của Huyền Minh Đế Hậu, Tô Dự, Nữ Oa nương nương, Hậu Thổ nương nương đều không khỏi bật cười, nhìn theo Huyền Minh Đế Hậu rời đi, tiến về vùng đất cũ của Vu tộc ở Bất Chu Sơn.

Kể từ sau Vu Yêu lượng kiếp, Huyền Minh Đế Hậu sau khi sinh ra nguyên thần trong Lục Đạo Luân Hồi liền lên Thiên Đình làm Đế Hậu.

Trong số các vị Đế Hậu, Nữ Oa nương nương cùng Tô Dự xử lý chuyện Phong Thần lượng kiếp; Hi Hòa Đế Hậu, Thường Hi Đế Hậu, Thường Nga Đế Hậu vốn thích thanh tĩnh; Tây Vương Mẫu Đế Hậu, Dao Trì Đế Hậu, Huyền Nữ Đế Hậu, Truy Y Đế Hậu xử lý sự vụ Thiên Đình; Hậu Thổ nương nương thì phải quan tâm đến chuyện Lục Đạo Luân Hồi.

Huyền Minh Đế Hậu một mình không có việc gì làm, lại thêm Vu tộc vốn hiếu chiến, có thể nói là buồn bực đến phát chán.

Bây giờ nghe nói có thể giúp đỡ Tô Dự, Huyền Minh Đế Hậu tự nhiên vui mừng khôn xiết, đâu còn khiêm nhường làm gì!

"Phu quân, Hồng Hoang hóa thành Lục Giới, sẽ không ảnh hưởng đến người thường chứ?" Nụ cười của Nữ Oa nương nương đột nhiên cứng lại, sau đó ngưng giọng hỏi.

Tô Dự lắc đầu: "Không đâu, Hồng Hoang diễn hóa Lục Giới, lấy Thiên Giới làm đầu, Địa Tiên Giới làm trung tâm, Yêu Giới và Phật Giới, cùng với Vu Giới, Minh Giới, đều chỉ phân bố xung quanh Địa Tiên Giới, sẽ không ảnh hưởng đến bất kỳ sinh linh nào!" "Đây là đại thế của vũ trụ Hồng Hoang, nếu như sẽ tổn hại đến sinh linh, vậy thì vũ trụ Hồng Hoang sẽ không giáng xuống công đức!" Nghe lời của Tô Dự, Nữ Oa nương nương và Hậu Thổ nương nương khẽ gật đầu, phóng tầm mắt nhìn xuống từ Thiên Đình, thu trọn cảnh tượng khắp nơi trong Hồng Hoang vào đáy mắt.

Không lâu sau, trên Ngũ Trang Quán ở Vạn Thọ Sơn, Trấn Nguyên Tử xuất hiện giữa không trung, tay nâng Địa Thư, từng luồng khí tức huyền diệu vờn quanh thân.

“Đại Đạo tại thượng, Hồng Hoang tại hạ, Trấn Nguyên Tử phụng mệnh Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự, sáng lập Địa Tiên Giới, để cầu mong chấm dứt loạn lạc ở Hồng Hoang, cứu sinh linh khỏi lầm than!” Giọng nói của Trấn Nguyên Tử vang vọng, phiêu đãng giữa trời, từ từ khuếch tán ra khắp Hồng Hoang.

“Ầm ầm!” Theo sau giọng nói của Trấn Nguyên Tử, Hồng Hoang đột nhiên vang lên một tiếng nổ lớn, âm thanh cuộn trào giữa trời đất, mơ hồ khiến người ta cảm nhận được từng luồng ý vị huyền diệu.

Người thường không cảm nhận được gì đặc biệt, nhưng người tu luyện lại cảm thấy một khắc này thiên địa linh khí đang không ngừng cuộn trào, phảng phất như sắp có đại sự xảy ra.

“Chuyện gì vậy?

Vì sao ta cảm giác Hồng Hoang đang phân liệt, nhưng Nhân tộc chúng ta lại không chịu chút ảnh hưởng nào?” “Chớ có nóng vội, Thánh Phụ không có bất kỳ phản ứng nào, chứng tỏ chuyện này vô hại đối với Nhân tộc chúng ta!” “Không sai, Trấn Nguyên Tử thuộc Thiên Đình, làm như vậy nhất định là do Thánh Phụ chỉ dẫn!” Trong Hỏa Vân Động, Tam Hoàng cũng cảm ứng được biến động của Hồng Hoang, bỗng nhiên mở mắt ra, bắt đầu không ngừng thảo luận.

Mỗi một không gian trong Hồng Hoang đều gợn lên những gợn sóng mãnh liệt, triệt tiêu lẫn nhau, phong vân cuộn trào.

Lấy cương vực Nhân tộc làm trung tâm, thiên địa Hồng Hoang bắt đầu phân liệt, tái tổ hợp, dung hợp, hình thành một cương vực mới – Địa Tiên Giới.

“Đại Đạo tại thượng, Hồng Hoang tại hạ, Huyền Minh phụng mệnh Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự, sáng lập Vu Giới, để cầu cho Vu tộc có một nơi nương náu!” Thân ở tổ địa Vu tộc, giọng nói thanh lãnh của Huyền Minh lại một lần nữa vang vọng khắp bầu trời, đại

lục Hồng Hoang vốn đã bị phân liệt, hỗn độn khí trong hỗn độn không ngừng diễn hóa, rót vào từng mảnh vỡ Hồng Hoang, khai sinh ra một thế giới mới, địa vực rộng lớn không hề thua kém Địa Tiên Giới.

Khi thế giới mới diễn hóa hoàn tất, nó liền kết hợp chặt chẽ với Địa Tiên Giới, phảng phất như một thể hồn nhiên thiên thành.

"Chẳng lẽ là Huyền Minh Đế Hậu trong truyền thuyết?" "Trời ơi, Phong Thần lượng kiếp vừa xong, Thiên Đình lại giở trò gì nữa vậy?" "Trước là Địa Tiên Giới, sau là Vu Giới, lại thêm Thiên Đình, đây là muốn diễn hóa Hồng Hoang thành Tam Giới sao?" Trong Địa Tiên Giới một mảnh xôn xao, đối mặt với những biến hóa đột ngột này của Hồng Hoang, người tu luyện hiển nhiên có chút hoảng sợ.

"Đại Đạo tại thượng, Hồng Hoang tại hạ, Côn Bằng phụng mệnh Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự, sáng lập Yêu Giới, để yêu ma quỷ quái phi thăng vào đó, từ nay không còn hoành hành trong cương vực Nhân tộc!" Giọng của Côn Bằng từ Bắc Hải khuếch tán ra toàn bộ Hồng Hoang, khiến nội tâm tất cả Yêu tộc chấn động kịch liệt, ngay sau đó một luồng thông tin quỷ dị hiện lên trong đầu họ.

Khi trong đầu đột nhiên có thêm thông tin, tất cả yêu ma quỷ quái đều chấn động, hoàn toàn hoảng loạn, đều biết rằng mình phải rời khỏi Hồng Hoang, không, phải là Địa Tiên Giới.

Lập tức, tất cả yêu ma quỷ quái đều đi làm những việc mà nội tâm mách bảo, do đó Yêu tộc hoàn toàn bạo động.

"Đại Đạo tại thượng, Hồng Hoang tại hạ, Như Lai phụng mệnh Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự, sáng lập Phật Giới, người tu Phật đều sẽ phi thăng Phật Giới!" Một luồng phật quang rực rỡ cuộn trào, bao phủ một mảng lớn mảnh vỡ Hồng Hoang ở phía tây Địa Tiên Giới, lấy Linh Sơn trong mảnh vỡ Hồng Hoang làm trung tâm, không gian dưới sự lấp đầy của hỗn độn khí, diễn hóa ra một cách ngập trời.

Trên cương vực Nhân tộc của Địa Tiên Giới, các tăng nhân trong miếu chùa mơ hồ cảm nhận được phật lực cường thịnh từ phương Tây, nhất thời trong lòng sinh kính sợ, lần lượt hướng về phía đó mà bái lạy.

Đúng lúc này, trong lòng đất của Địa Tiên Giới, trước Quỷ Môn Quan của Địa Phủ, Phong Đô Đại Đế ngạo nghễ đứng thẳng, gương mặt đầy vẻ uy nghiêm.

"Đại Đạo tại thượng, Hồng Hoang tại hạ, Phong Đô phụng mệnh Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự, sáng lập Minh Giới, để Địa Phủ thu nhận yêu ma quỷ quái, chuyển thế luân hồi!" Lập tức, toàn bộ Địa Phủ hoàn toàn chấn động, kéo theo cả oan hồn lệ quỷ trong Mười Tám Tầng Địa Ngục cũng quỷ khóc sói gào, khiến người nghe không rét mà run.

Hỗn độn khí bàng bạc bao phủ toàn bộ Địa Phủ, Địa Phủ vốn có ngày càng lớn hơn, kéo theo Mười Tám Tầng Địa Ngục cũng trở nên rộng lớn hơn.

"Đại Đạo tại thượng, Hồng Hoang tại thượng!

Trẫm lấy danh nghĩa Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự, dùng Tam Thập Tam Thiên diễn hóa Thiên Giới!

Sắc lệnh, từ nay phàm là người tu luyện ở Địa Tiên Giới có thành tựu, có đại công đức, có thể qua thiên kiếp phi thăng Thiên Giới!

Người có huyết mạch Vu tộc, phi thăng Vu Giới!

Yêu ma tinh quái, phi thăng Yêu Giới!

Phật pháp viên mãn, phi thăng Phật Giới!

Yêu ma quỷ quái, đều quy về Minh Giới!" Giọng nói của Tô Dự sang sảng truyền đi, đến mọi ngóc ngách của Hồng Hoang Lục Giới.

Đại Đạo phất động, pháp tắc ông minh, trong Hồng Hoang mỗi một sợi quy tắc đều lặng lẽ bắt đầu xảy ra những chuyển biến khó lường.

Nhất thời, tất cả sinh linh trong Hồng Hoang Lục Giới đều cảm nhận được thiên địa bắt đầu thay đổi, linh khí phun trào, đạo vận nồng đậm.

"Nhị lang Vu tộc, lúc này không vào Vu Giới, còn đợi đến khi nào?!" "Yêu ma tinh quái, lập tức tiến vào Yêu Giới, không được sai sót!" "Thiện tai thiện tai, Phật độ người hữu duyên!" "Yêu ma quỷ quái, lập tức quy vị!" Trong chớp mắt, Huyền Minh Đế Hậu, Yêu Sư Côn Bằng, Như Lai Phật Tổ, Phong Đô Đại Đế đồng thanh hét lớn, ngoài Thiên Giới ra, năm giới còn lại đều xảy ra những biến động huyền diệu.

Trong Địa Tiên Giới của Hồng Hoang, phàm là kẻ tu luyện có huyết mạch Vu tộc trong người, tu vi đạt đến Thiên Tiên cảnh, bên cạnh liền trực tiếp gợn lên những gợn sóng không gian mãnh liệt, từng người một bị dẫn độ vào Vu Giới.

Yêu thú, kẻ tu luyện yêu thuật tà đạo, tinh linh các loại, tu vi tương tự đạt đến Thiên Tiên cảnh, thì bị quy tắc vũ trụ Hồng Hoang đưa đến Yêu Giới.

Các tăng nhân tu luyện Phật pháp đến Thiên Tiên cảnh, cũng bị phật quang bao phủ, đưa đến Linh Sơn của Phật Giới.

Yêu ma quỷ quái các ngươi, thì bị khí tức của Minh Giới hấp dẫn, không tự chủ được tiến vào Minh Giới, chờ đợi sự phán xét của Địa Phủ.

Ngoài ra, phàm là người tu luyện trên Đại La Kim Tiên, có đại công đức, bất luận tu Phật, tu Yêu, hay tu luyện nhục thân, đều bị đưa đến Thiên Đình.

Từ đó, trong Địa Tiên Giới, không còn bất kỳ một cao thủ nào trên Thiên Tiên.

Hồng Hoang phân hóa, Lục Giới cùng xuất hiện!

Một luồng khí cơ công đức, đã thành công bị Thiên Đình thu vào tay.

Chương 478

Trong chốc lát, Vạn Thọ Sơn của Địa Tiên Giới, Linh Sơn của Phật Giới, Vạn Yêu Sơn của Yêu Giới, Quỷ Môn Quan của Minh Giới, Vu Sơn của Vu Giới, và Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên Giới, đều được kim liên nở rộ, ánh sáng rực rỡ bao phủ.

Đại Đạo vô hình, giáng xuống công đức mênh mông như biển.

Đối với cảnh tượng công đức như biển này, Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân vừa mới mở đạo trường trong hỗn độn đều triệt để chấn kinh, có người cười lớn sảng khoái, có người thở dài cảm khái, có người sắc mặt âm trầm, có người ghen tị phẫn nộ. ...

Ngoài hỗn độn, Thái Thanh Cảnh, Đâu Suất Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Thánh Nhân thở ra một hơi dài: "Tô Dự quả nhiên lợi hại, không ngờ lại tiên phong nhận ra công đức từ việc phân hóa Hồng Hoang, ta tự thấy không bằng a~!" Thực ra, khi Thái Thanh Thánh Nhân lợi dụng Thái Cực Đồ để mở ra Thái Thanh Cảnh Đâu Suất Cảnh Cung trong hỗn độn, ông đã nhận ra việc phân hóa Hồng Hoang thành Tam Giới có thể đắc được công đức, nhưng cũng không ngờ Tô Dự lại phân hóa Hồng Hoang ra Lục Giới, mỗi một người tham gia phân hóa đều nhận được lượng lớn công đức!

Cách làm này, thực sự rất phù hợp với Tô Dự Thiên Đế.

Không ra tay thì thôi, một khi ra tay, kinh thiên động địa, khiến Hồng Hoang chấn động!

Ngoài hỗn độn, Ngọc Thanh Cảnh, Ngọc Hư Cung.

Từ đầu đến cuối, Nguyên Thủy Thiên Tôn không rời mắt khỏi Phật Giới, cảm nhận khí thế không ngừng tăng cao của Như Lai Phật Tổ, nội tâm tuyệt vọng.

Vốn tự cho mình thanh cao, từ trước đến nay đều xem thường đám đệ tử lông lá mang giáp của Tiệt Giáo, nhưng hiện giờ Đa Bảo Đạo Nhân lại hóa thân thành Như Lai Phật Tổ, tu vi đạt đến mức mạnh nhất trong Tam Thanh đạo thống, ngay cả đại huynh Nhân Giáo Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng không thể so sánh.

Tình huống như vậy, khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm thấy vô cùng nực cười, đệ tử mình bồi dưỡng nhiều năm, ngay cả đám lông lá mang giáp cũng không bằng, bản thân lại thua Thông Thiên Giáo Chủ, mặt mũi bây giờ quả thực không đáng một đồng.

Ngoài hỗn độn, Thượng Thanh Cảnh, Bích Du Cung.

"Không hổ là Tô Dự Thiên Đế, Phong Thần lượng kiếp vừa mới bình ổn, đã trực tiếp thu được công đức mạnh mẽ như vậy!" Thông Thiên Giáo Chủ đối với việc Như Lai Phật Tổ sáng lập Phật Giới cảm thấy vui mừng, cho dù Như Lai Phật Tổ không còn là Đa Bảo Đạo Nhân của Tiệt Giáo nữa!

Dù sao Đa Bảo Đạo Nhân cũng từng là đồ đệ của ông!

Một ngày làm thầy, cả đời làm cha!

Sự thật này không ai có thể thay đổi!

Còn về việc Đa Bảo Đạo Nhân rời đi, đối với khí vận của Tiệt Giáo bị đả kích, Thông Thiên Giáo Chủ cũng không hề để trong lòng.

Tiệt Giáo bây giờ, tuy đã mất đi Đa Bảo Đạo Nhân, nhưng đại bộ phận đệ tử Tiệt Giáo đều đã nhục thân thành thánh, gia nhập Thiên Đình.

Tiệt Giáo nhờ vào khí vận của Thiên Đình, còn mạnh hơn cả lúc

Phong Thần lượng kiếp chưa đến.

Hơn nữa, những đệ tử tạp nham không ra gì trong Tiệt Giáo đều đã bị loại bỏ, hiện tại mỗi một đệ tử của Tiệt Giáo thực lực đều đuổi kịp Xiển Giáo năm xưa.

Ngoài hỗn độn, Cực Lạc Thế Giới, Tu Di Cổ Sát.

"Tiểu tử Như Lai, lại có cơ duyên như vậy, thật đáng ghét a!" Nhìn lượng công đức khổng lồ bị Như Lai Phật Tổ hấp thu vào cơ thể, hai mắt Chuẩn Đề Đạo Nhân đều trở nên đỏ ngầu, nếu như cho hắn, ít nhất cũng có thể khiến tu vi của hắn khôi phục lại Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên ban đầu, thậm chí có khả năng tiến thêm một bước.

Cho dù không dùng để đột phá, cũng có thể bồi dưỡng ra một hai vị Hỗn Nguyên Kim Tiên hoặc mấy vị Đại La Kim Tiên!

Nhưng, Như Lai Phật Tổ lại hấp thu toàn bộ, không có chút ý định luyện hóa nào!

Ánh mắt Tiếp Dẫn Đạo Nhân lóe lên vẻ ghen tị mãnh liệt: "Chắc là bút tích của Tô Dự Thiên Đế!" "Đại sư huynh, không thể để tình hình này tiếp tục nữa!

Nếu không, chúng ta thật sự không còn cơ hội lật kèo nào nữa!" Chuẩn Đề Đạo Nhân nội tâm lửa giận bùng cháy.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân bất đắc dĩ cười khổ: "Sư đệ, không phải sư huynh ta không muốn đấu với Tô Dự Thiên Đế một trận, nhưng hiện giờ đạo thống của ta còn bị Như Lai chiếm tổ chim khách, luận tu vi ta lại không bằng Tô Dự Thiên Đế, ta lấy gì mà đấu với Tô Dự!" "Như Lai chỉ là chiếm tổ chim khách, lại thêm phải mượn khí vận của ta, cho nên ta và Phật giáo có mối quan hệ không thể xóa nhòa, Phật môn giảng cứu Phật pháp tinh thâm, phổ độ chúng sinh, chỉ cần ta phụ

tá Long Quang, để hắn độ hóa thêm mấy vị cao thủ vào Phật giáo, đến lúc đó tất nhiên có thể đối đầu với Như Lai!" Chuẩn Đề Đạo Nhân trầm giọng nói.

Nghe lời của Chuẩn Đề Đạo Nhân, ánh mắt Tiếp Dẫn Đạo Nhân sáng lên: "Không thể không nói, quả là một cách hay, nhưng sư đệ đã chọn được người chưa?" "Trong Hồng Hoang Lục Giới, Yêu Giới, Vu Giới, Minh Giới, Phật Giới đã dẫn độ đại bộ phận cao thủ, nhưng ta quan sát kỹ, có một loại sinh linh không vào Vu Giới, cũng không vào Minh Giới!" Chuẩn Đề Đạo Nhân dường như đã sớm có kế hoạch.

"Sư đệ nói là..." "Không sai, Cương thi nhất tộc!" Thấy Tiếp Dẫn Đạo Nhân trong lòng đã có quyết định, Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng không giấu giếm, trực tiếp nói thẳng!

"Tốt!" Nghe vậy, trong mắt Tiếp Dẫn Đạo Nhân lóe lên vẻ kích động, Cương thi nhất tộc có thể giống như Vu tộc trước đây, thi thể thông linh, nhưng không có linh hồn, chỉ có một tia chân linh dung hợp với nhục thân, nhục thân vô cùng mạnh mẽ.

Cấp bậc của cương thi được phân chia theo màu sắc, Tiên Cương, Địa Cương, Thiên Cương, Huyền Cương, Thần Cương, Thái Ất Thần Cương, Đại La Thần Cương, Hỗn Nguyên Thần Cương, tương ứng với Nhân Tiên đến Hỗn Nguyên Kim Tiên của Hồng Hoang.

Dưới Tiên Cương, không đáng lo ngại, đại bộ phận đều đang hấp thu tinh hoa nhật nguyệt, cơ bản sẽ không hoành hành Nhân tộc, quanh năm ngủ say dưới lòng đất, có một số là những người tu luyện khi còn sống.

Nhưng sau Tiên Cương thì khác!

Cương thi cấp bậc Tiên Cương, sẽ hoàn toàn sở hữu linh trí mạnh mẽ, dựa vào thân thể siêu cường, mọi thương thế và đau đớn đối với

Cương thi nhất tộc hoàn toàn vô dụng, mỗi một cương thi đều có chiến đấu lực dị thường mạnh mẽ.

Cương thi có thể sử dụng pháp bảo, muốn chém giết cực kỳ khó khăn!

Nhưng cương thi cũng không phải không có khắc tinh, Phật pháp đối với cương thi có sức áp chế vượt xa đạo pháp.

Chỉ cần dẫn độ những cương thi này vào Tây Phương Phật môn, chỉ bằng một vị Hỗn Nguyên Kim Tiên mà Như Lai Phật Tổ mang theo, cùng mấy vị Đại La Kim Tiên, phe đệ tử Tây Phương Phật môn ban đầu nhất định có thể lật lại thế yếu.

Nghĩ đến đây, trong mắt Tiếp Dẫn Đạo Nhân liền hiện lên một tia hung ác, Tô Dự Thiên Đế, chờ đó!

Ai thua ai thắng, còn chưa chắc đâu!

"Sư đệ, việc này không nên chậm trễ, bây giờ liên hệ Long Quang, để hắn mang theo đệ tử Tây Phương Phật môn ban đầu, đi độ hóa Cương thi nhất tộc đi!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân không thể chờ đợi được nữa.

Chuẩn Đề Đạo Nhân lắc đầu: "Sư huynh, lần này độ hóa Cương thi nhất tộc, tốt nhất là ta ra tay!" "Sao?

Nhưng Hồng Quân Đạo Tổ đã nói rõ, thánh nhân không được xuất thế!" Sắc mặt Tiếp Dẫn Đạo Nhân biến đổi, trong lòng lo lắng không thôi, vội vàng ngăn cản.

Hiển nhiên, khí thế áp bức của Hồng Quân Đạo Tổ trong Tử Tiêu Cung trước Phong Thần lượng kiếp, đến tận bây giờ Tiếp Dẫn Đạo Nhân vẫn còn nhớ rõ.

Chuẩn Đề Đạo Nhân giải thích: "Sư huynh nghe ta nói hết đã, ta vừa mới thôi diễn, phát hiện thế lực lớn nhất trong Cương thi nhất

tộc, phân biệt có ba phe, ba phe Thủy Tổ là Tướng Thần, Doanh Câu, Hậu Khanh, mỗi một người đều là cấp bậc Đại La Thần Cương!" "Nếu Tướng Thần, Doanh Câu, Hậu Khanh đều là Đại La Thần Cương, vậy để Long Quang đi độ hóa những kẻ dưới Thái Ất Thần Cương, không được sao?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhíu chặt mày.

Chuẩn Đề Đạo Nhân lắc đầu: "Sư huynh, Như Lai kia có tu vi Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, nếu chỉ có Thái Ất Thần Cương, khó mà đối đầu với hắn, ổn thỏa nhất là độ hóa Đại La Thần Cương!" "Sư đệ à!

Đại La Thần Cương đâu dễ độ hóa như vậy, huống chi Tướng Thần, Doanh Câu, Hậu Khanh là Cương thi Thủy Tổ!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân khổ sở nói.

Chuẩn Đề Đạo Nhân mỉm cười: "Cương thi Thủy Tổ quả thực không dễ độ hóa, nếu chỉ để Long Quang đi, tất sẽ như dê vào miệng cọp!" "Nhưng nếu ta đi, với thân phận thánh nhân của ta, không chừng có thể thuyết phục thành công Tam đại Cương thi Thủy Tổ, đến lúc đó không cần lãng phí một binh một tốt nào!" Chuẩn Đề Đạo Nhân phảng phất như đã sắp đặt mọi thứ.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân có chút lo lắng: "Sư đệ, Hồng Quân Đạo Tổ đã cấm túc thánh nhân, hiện giờ chúng ta nhiều nhất chỉ có thể du lịch trong hỗn độn, một khi bước vào Hồng Hoang, vạn nhất bị tên Tô Dự Thiên Đế kia phát hiện, hậu quả khó lường a!" "Sư huynh, Hồng Quân Đạo Tổ chỉ nói thánh nhân không được xuất thế, nhưng thi của ta không phải thánh nhân, cũng chỉ có tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên thôi!" Chuẩn Đề Đạo Nhân bày mưu tính kế nói.

Chương 479

Nghe lời của Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhướng mày, đúng vậy, quên mất, có thể phái ra Ác thi!

Tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên, còn xa mới đạt đến giới hạn của Hồng Quân Đạo Tổ!

Trong Phong Thần đại chiến, tuy Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân bị Nữ Oa nương nương đánh nổ không biết bao nhiêu lần, nhưng khi tu phục thương thế, hai người lại trong họa có phúc, chém ra được thi thứ hai trong Tam thi.

Nghĩ đến đây, trong mắt Tiếp Dẫn Đạo Nhân lóe lên một tia tinh quang: "Sư đệ, vậy lần này ta sẽ phái ra Ác thi, nhưng trước đó, cần phải thanh lý tên phản đồ của Tây Phương Phật môn chúng ta!" "Lần này nhất định phải cho tên phản đồ đó một bài học!" Nghe vậy, trong hai mắt Chuẩn Đề Đạo Nhân lóe lên một tia hận ý mãnh liệt, trong đầu hiện lên một bóng hình, sát ý cuộn trào. ...

Đông Hải.

Kể từ khi Thân Công Báo được Tô Dự phong làm Tai Tiên, Thân Công Báo liền gánh vác trách nhiệm của mình, cả ngày đi thu phục các cường giả, phục vụ cho Thiên Đình.

Nay Hồng Hoang diễn hóa Lục Giới, các cường giả bị cưỡng chế trục xuất khỏi Địa Tiên Giới, trách nhiệm của Thân Công Báo cũng nhỏ đi rất nhiều.

Tuy hiện giờ Hồng Hoang không loại trừ một số cường giả Kim Tiên ẩn giấu, nhưng đại đa số đều ẩn thế không ra, chỉ cần không làm loạn không hiện thế, cũng không cần phải đi thu phục.

Còn về dưới Kim Tiên, Thân Công Báo hiện giờ đã là Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, sẽ không hạ mình đi thu phục.

Dù Thân Công Báo có muốn, Tô Dự cũng sẽ không phái hắn đi, dù sao Thân Công Báo hiện giờ là đại sứ ngoại giao của Thiên Đình, mỗi một hành động đều đại diện cho Thiên Đình.

Cho nên không còn trách nhiệm gì, Thân Công Báo đột nhiên tâm huyết dâng trào, muốn về sào huyệt cũ của mình xem một chút.

Sau khi về sào huyệt, Thân Công Báo thi triển linh lực, bố trí lại sào huyệt, chuẩn bị sau này làm nơi bế quan, sau đó phong ấn rồi rời đi.

Nhưng, khi Thân Công Báo vừa mới ra khỏi sào huyệt, đến rìa Đông Hải, lại đối mặt với hai bóng người, khiến bước chân Thân Công Báo tức thì dừng lại.

Xuất hiện trước mặt Thân Công Báo là hai hòa thượng!

Hai hòa thượng này, không phải Ác thi của Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân, thì còn có thể là ai!

Đối mặt với hai vị sư tôn của mình, Thân Công Báo sắc mặt sững sờ, trong ánh mắt hiện lên vẻ mãnh liệt, chết tiệt, không phải Hồng Quân Đạo Tổ đã nói trước, thánh nhân không được xuất thế sao?

Hai tên ngốc này ra ngoài làm gì?

Chẳng lẽ là hóa thân hoặc thiện thi?

Không đúng!

Bệ hạ từng hạ lệnh thánh nhân không được ra tay trong Hồng Hoang!

Tô Bồ Đề tổ sư hiện giờ ở Linh Đài Phương Thốn Sơn, Tiếp Dẫn Phật cũng đã được sắc phong làm Hương Hỏa chi thần, chuyên phụ

trách trông coi hương hỏa!

Họ đều đã cắt đứt nhân quả với hai lão ngốc kia!

Chẳng lẽ hai lão ngốc đó lại chém ra thiện thi mới?

Ác thi?

Không thể không nói, đầu óc của Thân Công Báo chuyển động rất nhanh!

Trong nháy mắt, liền nhận ra trước mắt là một trong Tam thi của Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân!

Nhất thời, ánh mắt Thân Công Báo trở nên ngưng trọng!

Bỗng nhiên, Thân Công Báo nhíu mày, đôi mày nhíu chặt hoàn toàn giãn ra, khóe miệng nhếch lên một nụ cười mỉa mai, chờ đợi Ác thi của Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề trước mắt.

Thiên Giới, Thiên Đình.

Tô Dự và Dao Trì đang tâm tình, đột nhiên nhướng mày, ánh mắt liếc về phía đông của Địa Tiên Giới, khóe miệng nhếch lên một đường cong tà mị.

"Phu quân, sao vậy?

Xảy ra chuyện gì à?" Thấy nụ cười đột ngột của người tình, Dao Trì tò mò hỏi.

Tô Dự mỉm cười: "Dao Trì, nàng không biết đó thôi, sau khi đại điển sắc phong của Thiên Đình kết thúc, trẫm đã âm thầm để lại một tia ấn ký trên người Thân Công Báo." "Thân Công Báo đó có gì bất phàm?

Có thể khiến phu quân để tâm như vậy?" Dao Trì không hiểu hỏi.

Theo Dao Trì biết, Thân Công Báo chỉ là một tiểu yêu mang tướng

phi hùng, không hề thể hiện ra thiên phú đặc biệt nào.

Phu quân Tô Dự lấy ra mười một đạo mảnh vỡ pháp tắc tai ương, cùng một giọt tinh huyết của Tai Ách Ma Thần, quả là phần thưởng lớn lao.

Dao Trì rất rõ, phu quân Tô Dự trước nay chỉ quan tâm đến những thiên tài có khí cơ thành thánh.

Ví dụ như đại đồ đệ Khổng Tuyên, hiện giờ là Tử Vi Đế Quân, nhị đồ đệ Lục Nhĩ Mỹ Hầu, hiện giờ là Vô Song Đại Thánh...

Nhưng tại sao lần này phu quân Tô Dự lại đối với một tiểu yêu không có thiên phú, lại ưu ái, nhìn bằng con mắt khác như vậy!

Tô Dự lắc đầu: "Dao Trì, lần này nàng nhìn lầm rồi!

Thân Công Báo có thể nhanh chóng luyện hóa tinh huyết của Tai Ách Ma Thần, lại lĩnh ngộ được pháp tắc tai ương, thiên phú của hắn không hề thấp đâu!" "Ý của phu quân là Thân Công Báo chẳng lẽ là Tai Ách Ma Thần chuyển thế?" Đôi mắt đẹp của Dao Trì mở to, không thể tin nổi hỏi.

Tô Dự khẽ gật đầu: "Có khả năng đó, nhưng trẫm cũng không thể xác định!" Tô Dự quả thực nghi ngờ Thân Công Báo là Tai Ách Ma Thần chuyển thế, dù sao câu nói "Sư tôn, xin dừng bước" của Thân Công Báo, đối với cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cũng có thể tạo ra uy lực.

Ngoài ra, khi Tô Dự ban cho Thân Công Báo tinh huyết của Tai Ách Ma Thần, tuy có công đức giúp luyện hóa, nhưng giọt tinh huyết đó trong cơ thể Thân Công Báo lại cực kỳ phù hợp.

Tình huống như vậy, hoặc là Thân Công Báo thật sự là Tai Ách Ma Thần chuyển thế, hoặc là Thân Công Báo là người mang thiên mệnh của pháp tắc tai ương.

Rốt cuộc là tình huống nào?

Hiện giờ không ai nói chắc được, đừng nói là Tô Dự đang nắm giữ "Đại Vận Mệnh Thuật", ngay cả người đại diện cho Thiên Đạo là Hồng Quân Đạo Tổ cũng không thể biết được.

Chỉ có khi Thân Công Báo tu luyện đến tầng thứ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, mới có thể tìm hiểu rõ ràng.

Đến lúc đó nếu Thân Công Báo thức tỉnh ký ức, vậy không nghi ngờ gì chính là Tai Ách Ma Thần chuyển thế; ngược lại, thì không phải.

Chương 480

"Phu quân, vừa rồi Thân Công Báo sao vậy?" Dao Trì nhẹ giọng hỏi.

Tô Dự vẫy tay, từng luồng ánh sáng từ lòng bàn tay bay ra, hình thành một màn sáng trước mặt hai người: "Xem xem hai người kia là ai?" "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề!" Dao Trì kinh hô một tiếng: "Họ muốn hạ độc thủ với Thân Công Báo sao?" "Đó là điều đương nhiên, đó cũng là lý do trẫm để lại ấn ký trên người Thân Công Báo!" Tô Dự thản nhiên cười: "Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lần này gặp xui xẻo rồi!" "Phu quân, ý của người là Thân Công Báo có thể đối phó với Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề?" Dao Trì kinh ngạc nhìn Tô Dự.

Tô Dự nhẹ nhàng nói: "Báo tử lĩnh ngộ pháp tắc đã đạt đến độ cao của Hỗn Nguyên Kim Tiên, lại thêm tinh huyết của Tai Ách Ma Thần trong cơ thể hắn, nếu Thân Công Báo hướng về phía Tiếp Dẫn bái một cái, sẽ như thế nào?" Trong đôi mắt đẹp của Dao Trì lóe lên một tia sáng, "Phốc" một tiếng bật cười, trong khoảnh khắc đó trăm hoa thất sắc, chỉ còn lại nụ cười khuynh quốc khuynh thành của nàng. ...

Đông Hải.

"Thì ra là Thích Già Ma Ni, A Di Đà Phật hai vị thánh nhân a!" Cùng với sự tiếp cận của Ác thi Tiếp Dẫn, Ác thi Chuẩn Đề, Thân Công Báo lộ ra nụ cười vân đạm phong khinh, chắp tay một cái, không hề có bộ dạng diện kiến sư tôn ngày xưa.

"Hừ!" Ác thi Chuẩn Đề hừ lạnh một tiếng: "Thân Công Báo lá gan lớn thật, bản tọa và sư huynh dù sao cũng là sư tôn của ngươi, hiện giờ không những không quỳ bái, ngay cả một tiếng sư tôn cũng không gọi, thậm chí còn khi sư diệt tổ phản bội Tây Phương Phật môn ta,

lưu lại trên đời cũng là một đại tai họa!" "Ha ha!" Thân Công Báo cười lạnh một tiếng: "Hai vị thánh nhân, thật sự đã chụp cho tại hạ một cái mũ lớn a!" "Nhưng mà, mũ của hai vị thánh nhân hình như đã chụp nhầm người rồi!" Thân Công Báo không hề sợ hãi, ngược lại lời lẽ bình tĩnh phản bác: "Thứ nhất, tại hạ chưa từng coi các người là sư tôn, nên biết rằng năm xưa là các người nhất quyết muốn thu ta làm đồ đệ, ta chưa từng coi các người là sư tôn!" "Thứ hai, hai vị thánh nhân và tại hạ cùng là thần tử của bệ hạ, ta chắp tay với các người, đã là cho các người mặt mũi rồi, còn bắt ta quỳ bái, não các người không phải bị úng nước rồi chứ?" "Thứ ba, khi sư diệt tổ phản bội Tây Phương Phật môn càng không thể nói, tại hạ từ đầu đến cuối đều là người của bệ hạ, hoàn toàn không coi mình là đệ tử của Tây Phương Phật môn, vậy thì nói gì đến phản bội!" Đối với hai Ác thi của thánh nhân Hỗn Nguyên Kim Tiên, Thân Công Báo không những không sợ hãi, ngược lại còn không chút kiêng dè, tỏ ra đầy tự tin.

"Chỉ là một Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, ai cho ngươi dũng khí hỗn xược trước mặt bản tọa!" Ác thi Chuẩn Đề đại nộ, ngay lập tức chuẩn bị ra tay với Thân Công Báo.

Ác thi Tiếp Dẫn lạnh lùng đứng xem, âm thầm cảnh giác những biến động xung quanh, nếu có bất kỳ động tĩnh nào khác, liền lập tức giết chết tên phản đồ trước mắt, sau đó lập tức rời đi. ...

Đúng lúc này, Thân Công Báo đột nhiên ngắt lời Ác thi Chuẩn Đề: "Chờ đã!" "Thân Công Báo bây giờ cầu xin tha thứ đã muộn rồi!" Hành động của Ác thi Chuẩn Đề dừng lại, cười lạnh nói.

Thân Công Báo khinh thường cười một tiếng: "Ai muốn cầu xin tha thứ a!

Ta chỉ muốn nói, nếu các người cảm thấy ta và các người có lễ sư đồ, vậy thì hôm nay ta triệt để đoạn tuyệt tình sư đồ, rồi động thủ

cũng không muộn a!" "!!!" Ác thi Tiếp Dẫn và Ác thi Chuẩn Đề nhìn nhau, hoàn toàn không biết Thân Công Báo đang có ý đồ gì: "Sư đệ, mau mau giết tên phản đồ này, để tránh đêm dài lắm mộng!" "Được!" Ác thi Chuẩn Đề đáp ứng, nhưng không kịp nữa, Thân Công Báo đã cúi đầu thật sâu trước Ác thi Chuẩn Đề và Ác thi Tiếp Dẫn.

"Bái thứ nhất, từ nay ta Thân Công Báo cùng Thích Già Ma Ni, A Di Đà Phật cắt đứt nhân quả!" "Ầm ầm!" Cùng với việc Thân Công Báo cúi người xuống, Địa Tiên Giới tức thì phong vân cuộn trào, trên cao không trung nổ vang một đạo thiên lôi, với thế sét đánh không kịp bưng tai trực tiếp đánh vào người Ác thi Tiếp Dẫn và Ác thi Chuẩn Đề.

Phong nhận tứ ngược, thiên lôi đánh trúng thân!

"Phụt!" Một ngụm máu tươi nóng hổi từ miệng Ác thi Tiếp Dẫn và Ác thi Chuẩn Đề phun ra, nhưng thân thể lại quỷ dị không bị đẩy lùi một bước nào.

"Pháp tắc tai ương?

Ngươi có thể vận dụng pháp tắc tai ương!

Không thể nào, ngươi chỉ là Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong thôi mà!" Ác thi Chuẩn Đề không thể tin nổi hét lớn.

Ánh mắt Ác thi Tiếp Dẫn kiên định, lóe lên sát ý lao về phía Thân Công Báo.

"Bái thứ hai, ta Thân Công Báo trả lại ân dạy dỗ của Thích Già Ma Ni và A Di Đà Phật!" Cùng với việc Thân Công Báo lại một lần nữa cúi đầu, trên Đông Hải điện chớp sấm rền, mây mưa cuộn trào, trực tiếp ngưng tụ ra một con băng long và một con lôi long, song long nhanh chóng tấn công vào Ác thi Tiếp Dẫn và Ác thi Chuẩn Đề.

Tốc độ của băng long, lôi long cực nhanh, ngay cả hai Ác thi của

thánh nhân cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng không kịp phản ứng, trực diện bị đánh trúng.

"Phụt!" Lại một ngụm máu tươi phun ra, lần này Ác thi Tiếp Dẫn và Ác thi Chuẩn Đề triệt để chấn kinh, có thể cảm nhận rõ ràng pháp tắc tai ương lan tràn giữa thiên địa ngày càng mạnh mẽ, biến động ngày càng kinh khủng.

"Không hổ là bệ hạ a!

Dù không ra tay, cũng có thể để ta một mình đối mặt với hai thiện thi của thánh nhân!" Nhìn bộ dạng chật vật của Ác thi Tiếp Dẫn và Ác thi Chuẩn Đề, nội tâm Thân Công Báo hưng phấn không thôi, có thể khiến thánh nhân chật vật như vậy, cảm giác này quả thực không thể sảng khoái hơn!

Không sai!

Thực ra, sở dĩ Thân Công Báo đột nhiên không hề sợ hãi Ác thi Tiếp Dẫn và Ác thi Chuẩn Đề, hoàn toàn là vì Tô Dự đã lặng lẽ truyền tin cho Thân Công Báo, bảo Thân Công Báo thực hiện chín lần cúi đầu với Ác thi Tiếp Dẫn và Ác thi Chuẩn Đề!

Thân Công Báo biết Tô Dự đang quan sát, tức thì tự tin hẳn lên, từ đó có thể thấy, sự tin tưởng và trung thành của hắn đối với Tô Dự sâu sắc đến mức nào.

Sở dĩ Thân Công Báo có thể điều động pháp tắc, hoàn toàn là vì giọt tinh huyết của Tai Ách Ma Thần trong cơ thể, khi hắn chuẩn bị cúi đầu thì đột nhiên phóng ra ánh sáng mãnh liệt.

Trong khoảnh khắc đó, pháp tắc tai ương mà Thân Công Báo lĩnh ngộ đã vận chuyển toàn diện, kéo theo sức mạnh của pháp tắc tai ương xung quanh.

Nên biết rằng bình thường Thân Công Báo toàn lực thúc đẩy, cũng

chỉ có thể sử dụng một tia, chứ đừng nói đến vận chuyển toàn diện.

Trước khi tu vi tấn thăng Đại La Kim Tiên, Thân Công Báo căn bản không thể nắm giữ được uy lực của pháp tắc.

Nhưng giọt tinh huyết của Tai Ách Ma Thần thì khác!

Tai Ách Ma Thần là một trong Tam Thiên Ma Thần Hỗn Độn, là cường giả Thiên Đạo Cảnh.

Hiện giờ Thân Công Báo đã dung hợp tinh huyết của Tai Ách Ma Thần, tương đương với người thừa kế của Tai Ách Ma Thần.

Là người thừa kế của Tai Ách Ma Thần, lại đi cúi đầu hành lễ với hai vị Hỗn Nguyên Kim Tiên, cho dù đối phương là Thiên Đạo thánh nhân cũng không được.

Giọt tinh huyết của Tai Ách Ma Thần, cảm nhận được hành động của Thân Công Báo, tức thì kích phát ý chí ngạo thế còn sót lại trong đó, cho nên pháp tắc tai ương mới bùng nổ toàn diện.

Tuy pháp tắc tai ương không nằm trong thập đại pháp tắc, nhưng uy lực của nó không thể xem thường.

Hơn nữa hiện giờ Thân Công Báo là Tai Tiên của Thiên Đình, dưới sự gia trì của khí vận Thiên Đình, uy lực của pháp tắc tai ương phát huy được đến mười hai thành.

Ác thi của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề chỉ là một trong Tam thi vừa mới chém ra, không thể phát huy hết năng lực, cho nên mới bị pháp tắc tai ương làm cho thành ra bộ dạng này.

Nếu là cấp bậc của Tiếp Dẫn Phật ban đầu, có khả năng chống đỡ được một hai, sau đó có thể mạnh mẽ giết chết Thân Công Báo.

Nhưng bây giờ muốn Thân Công Báo phải trả giá là không thể, Ác thi của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không phải trả giá, đã là may mắn rồi!

“Bái thứ ba...” “Ầm ầm!” “Bái thứ tư...” “Ầm ầm!” “Bái thứ năm...” “Bái thứ sáu...” “Bái thứ bảy...” Thân Công Báo liên tiếp cúi đầu hành lễ, khiến thiên địa linh khí do pháp tắc tai ương hội tụ ngày càng dày đặc, thậm chí Câu Trần Đế Quân Chúc Long ở sâu trong Đông Hải cũng bị kinh động, nhưng Chúc Long không hiện thân, chỉ hả hê xem kịch.

“Dừng tay!

Thân Công Báo!

Đừng bái nữa!” Ác thi Tiếp Dẫn và Ác thi Chuẩn Đề đồng thời hét lớn, gương mặt đầy vẻ kinh hãi, vạn vạn lần không ngờ lần này đi trừ khử tên phản đồ của Tây Phương Phật môn, lại gặp phải tình huống như vậy.

“Thích Già Ma Ni, A Di Đà Phật, không cho ta bái?” Hành vi của Thân Công Báo dừng lại, nhưng mây đen lượn lờ trên bầu trời không hề tan đi, vẫn như cũ phát ra những biến động kịch liệt.

Ác thi Tiếp Dẫn và Ác thi Chuẩn Đề hừ lạnh một tiếng: “Bọn ta không chịu nổi đại lễ như vậy của Tai Tiên!” “Bảo bản tiên không bái, bản tiên liền không bái, vậy bản tiên chẳng phải không có mặt mũi sao?” Thân Công Báo tức thì không vui.

Nghe vậy, sắc mặt Ác thi Tiếp Dẫn và Ác thi Chuẩn Đề đại biến, vừa muốn mở miệng ngăn cản Thân Công Báo, nhưng lại phát hiện không kịp, Thân Công Báo đã cúi người xuống.

Chương 481

"Bái thứ tám, ta Thân Công Báo trả lại ơn bồi dưỡng của Thích Già Ma Ni và A Di Đà Phật!" Cùng với lời nói của Thân Công Báo hạ xuống, một đạo lôi điện màu tím xé toạc không gian, lao thẳng đến Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân, hung hăng va vào thân thể hai người, hất văng họ vào trong dãy núi bên cạnh Đông Hải.

Thân Công Báo lóe mình đến, thấy Ác thi Tiếp Dẫn và Ác thi Chuẩn Đề bị hất văng vào trong dãy núi, sau đó khinh miệt cười nói: "Thích Già Ma Ni, A Di Đà Phật, ra đây đi!

Là thánh nhân mà cứ lén lút như vậy, không khỏi có chút mất thân phận quá!" "Thân Công Báo..." Ác thi Tiếp Dẫn và Ác thi Chuẩn Đề từ trong sơn động lóe lên, xuất hiện đối diện Thân Công Báo, nghiến răng nghiến lợi nhìn Thân Công Báo, phảng phất như hận không thể ăn tươi nuốt sống hắn. ...

Thân Công Báo phẩy tay, ánh mắt như nhìn một tên hề, nói: "Hai vị thánh nhân, vừa rồi hình như muốn trừ khử bản tiên?

Bản tiên không nghe lầm chứ!" "Thân Công Báo, hôm nay chừa một đường sống, sau này còn gặp lại!" Ác thi Chuẩn Đề nghiến chặt răng, giữa lông mày đều là vẻ khuất nhục.

Thân Công Báo lắc đầu: "Hai vị thánh nhân đang nhắc nhở bản tiên sao?

Các ngươi hẳn là Ác thi nhỉ?

Nếu ta hủy đi Ác thi của các ngươi, cần ngưng tụ bao lâu a!" "Thân Công Báo ngươi đừng có làm bậy, bọn ta đi!" Ác thi Tiếp Dẫn hoàn toàn hoảng sợ, khó khăn lắm mới nhờ vào việc bị đánh nổ nhiều lần trong Phong Thần đại chiến, mới chém ra được Ác thi.

Nếu cứ thế bị hủy đi, vậy muốn tự chém lại lần nữa, không biết phải đến năm nào tháng nào a!

"Thích Già Ma Ni, A Di Đà Phật, hai vị thánh nhân, xin dừng bước!" Khóe miệng Thân Công Báo nhếch lên một nụ cười, giọng nói du dương truyền ra, sau đó pháp tắc tai ương đột nhiên trở nên cuồng bạo, điên cuồng hội tụ linh khí của trời đất.

"Sư đệ, mau đi!" Đối với câu nói này của Thân Công Báo, Ác thi Tiếp Dẫn còn nhớ như in, năm xưa nếu không có câu "Sư tôn, xin dừng bước", thiện thi Tiếp Dẫn Phật cũng sẽ không bị Tử Vi Đế Quân đưa lên Phong Thần Bảng.

Nay thời thế thay đổi, tu vi của Thân Công Báo đã đạt đến Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, uy lực của câu nói này tất định sẽ tăng lên một bậc.

"Hống!" Một tiếng long ngâm từ Đông Hải vang lên, chấn động khiến Ác thi Tiếp Dẫn và Ác thi Chuẩn Đề toàn thân chấn động.

"Bái thứ chín, ta Thân Công Báo tiễn hai vị về Cực Lạc Thế Giới, từ nay chân trời góc bể, vĩnh viễn không gặp lại!" Cùng lúc đó, Thân Công Báo đối diện Ác thi Tiếp Dẫn và Ác thi Chuẩn Đề, hung hăng cúi một cái, đầu cúi thấp đến mức sắp chạm đất.

Lập tức, toàn bộ trên Đông Hải trở thành thế giới của pháp tắc tai ương, bùng nổ điên cuồng chưa từng có, lao thẳng đến hai Ác thi của thánh nhân.

Linh lực hung mãnh ở rìa Đông Hải hất lên những con sóng lớn, chấn động khiến cả thiên địa đều hơi rung chuyển, nước biển bắn tung tóe, vô hình trung như một trận sóng thần.

Thân Công Báo lúc này, sắc mặt trắng bệch, vạn vạn lần không ngờ khi thi triển "Tai Ách Cửu Bái", uy lực lại mạnh mẽ đến vậy,

suýt chút nữa đã hút cạn toàn bộ linh lực, hô hấp không khỏi trở nên dồn dập.

Dưới sự trôi qua của thời gian, linh lực tàn phá trên Đông Hải cuối cùng cũng tiêu tan, bóng dáng Ác thi của Tây Phương Nhị Thánh đã biến mất không thấy, hiển nhiên dưới sự tấn công của pháp tắc tai ương vừa rồi, tinh khí thần đã trực tiếp bị đánh tan, hóa thành linh khí tiêu tán.

"Thân Công Báo, Chúc Long, lần này bản tọa hai người ghi nhớ!" Cùng với lời nói của Ác thi Tiếp Dẫn vang lên, hai đạo phật quang xé toạc bầu trời, với tốc độ cực nhanh lao thẳng về phía tây của Địa Tiên Giới.

Nhìn hai đạo phật quang xa xa độn đi, nội tâm Thân Công Báo tràn đầy kích động, tuy lần này linh lực trong cơ thể suýt bị hút cạn, thậm chí có chút tổn thương đến bản nguyên, nhưng không thể phủ nhận đã giành được chiến quả mạnh mẽ chưa từng có.

Ác thi của Tây Phương Nhị Thánh dưới "Tai Ách Cửu Bái" mà hắn thi triển, đã trực tiếp tan thành mây khói, chỉ còn lại chân linh.

"Thiên hạ có thể không động thần sắc mà nhận một bái của ta chỉ có bệ hạ một người!" Ánh mắt Thân Công Báo tràn đầy kính sợ đối với Tô Dự, cười lạnh nói.

Đương nhiên, Thân Công Báo cũng không quá đắc ý, vì hắn biết mình có thể làm được đến mức này, trong đó có người khác giúp đỡ.

Người thứ nhất tự nhiên là bệ hạ Tô Dự!

Không có sự chỉ điểm của bệ hạ, Thân Công Báo sợ rằng đã sớm tìm cách chạy trốn rồi!

Người thứ hai chính là Câu Trần Đế Quân Chúc Long!

Nếu không có tiếng long ngâm của Câu Trần Đế Quân Chúc Long,

trực tiếp đánh cho Ác thi Tiếp Dẫn và Ác thi Chuẩn Đề một đòn bất ngờ, ngăn cản sự rời đi của Ác thi Tây Phương Nhị Thánh, vậy thì pháp tắc tai ương do cúi đầu cuối cùng của Thân Công Báo dũng hiện, căn bản không thể đánh tan đối phương.

Nghĩ đến đây, Thân Công Báo kìm nén sự kích động trong lòng, sau đó hướng về phía Đông Hải chắp tay: "Đa tạ Câu Trần Đế Quân ra tay!

Tiểu tiên không có gì báo đáp, sau này nếu Câu Trần Đế Quân cần tiểu tiên ra sức, tiểu tiên nhất định sẽ dốc hết toàn lực!" "Hoa!" Trên Đông Hải hiện ra một xoáy nước, một bóng người từ từ bay lên từ đó, đến trước mặt Thân Công Báo.

Người đó chính là Câu Trần Đế Quân Chúc Long.

"Ha ha, mắt nhìn của bệ hạ quả nhiên độc đáo!" Câu Trần Đế Quân Chúc Long cười nhẹ một tiếng: "Thân Công Báo, qua chuyện này, Tây Phương Nhị Thánh trong thời gian ngắn tuyệt đối không thể xuất hiện, nhưng hai người đó lòng dạ hẹp hòi, ngươi phải cẩn thận đệ tử của Tây Phương Phật môn ban đầu tìm đến gây phiền phức!" Lần này, Ác thi của Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân đã bị tiêu diệt.

Thiện thi ban đầu của Tây Phương Nhị Thánh đã sớm cắt đứt nhân quả, trở thành một phần của Thiên Đình.

Lại thêm bản tôn của thánh nhân không được xuất thế, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân muốn ra tay, chỉ có thể lại một lần nữa ngưng tụ ra Thiện thi và Ác thi, nhưng đó đâu phải là chuyện đơn giản!

Nhưng nếu là đệ tử của Tây Phương Phật môn thì khác.

Ngoài người của Thiên Đình ra, Đại La Kim Tiên đã có thể dễ

dàng xuyên qua giới bích, Tây Phương Phật môn tuy trong Phong Thần đại chiến tổn thất thảm trọng, nhưng là thánh nhân, sao có thể không có vài con át chủ bài!

Nếu Đại La Kim Tiên ra tay, không cho Thân Công Báo cơ hội thi triển pháp tắc tai ương, vậy thì đến lúc đó Thân Công Báo nguy rồi!

"Đa tạ Câu Trần Đế Quân quan tâm, tiểu tiên ghi nhớ trong lòng." Thân Công Báo khẽ gật đầu, chắp tay, cười nói.

Câu Trần Đế Quân Chúc Long cười gật đầu: "Ngươi có thiên phú không tồi về pháp tắc tai ương, sau này không chừng có thể đạt đến Hỗn Nguyên Kim Tiên, đừng phụ lòng kỳ vọng của bệ hạ!" Nói xong, Câu Trần Đế Quân Chúc Long liền biến mất trước mặt Thân Công Báo, Thân Công Báo cũng quay về Thiên Đình. ...

Ngoài hỗn độn, Cực Lạc Thế Giới.

"Thân Công Báo chết tiệt!" Chuẩn Đề Đạo Nhân giận không thể át hét lớn một tiếng, vốn tưởng là chuyện nắm chắc trong tay, lại không ngờ kết quả lại như vậy.

Không những không thành công giết chết Thân Công Báo, còn tổn thất một tôn Ác thi, thật đúng là trộm gà không thành lại mất nắm gạo!

Điều may mắn là chân linh trong Ác thi đã quay về, chỉ cần chờ đợi vài năm, Ác thi liền có thể nhờ vào Bát Bảo Công Đức Trì mà khôi phục.

"Được rồi, sư đệ!" Sắc mặt Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng vô cùng khó coi, nhưng lại bình tĩnh hơn nhiều.

Giọng nói trầm thấp: "Trong thời gian tới, ta sẽ giúp Long Quang độ hóa Cương thi nhất tộc, đối đầu với Như Lai, tranh đoạt khí vận Phật giáo của Phật Giới!" "Nhưng sư huynh, Ác thi của ta bị pháp tắc

tai ương của Thân Công Báo hủy rồi, muốn thai nghén lại, cũng cần vài năm thời gian!" Chuẩn Đề Đạo Nhân hít sâu một hơi, đè nén lửa giận.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân lắc đầu: "Cho nên sư đệ, tiếp theo chúng ta phải liên hợp thôi diễn, thôi diễn xem bước ngoặt thuộc về hai chúng ta rốt cuộc ở đâu!" "Vậy chuyện Long Quang độ hóa Cương thi nhất tộc tạm thời bắt đầu từ Tiên Cương, còn về Tướng Thần, Hậu Khanh, Doanh Câu, đợi hai chúng ta thôi diễn ra thiên cơ, rồi tùy tình hình mà quyết định!" Ánh mắt Tiếp Dẫn Đạo Nhân lóe lên.

Nghe lời của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân gật đầu, sau đó truyền âm cho Long Quang Cổ Phật, chuẩn bị bắt đầu thôi diễn thiên cơ.

Khi Tây Phương Nhị Thánh đang liên hợp thôi diễn thiên cơ, thần niệm của Tô Dự lan đến trên không tẩm điện của Thương Trụ Vương trong vương cung Triều Ca.

Chương 482

Phong Thần đại chiến đã qua đi rất lâu, Đại Thương sau khi hợp nhất Cửu Châu dưới sự trị vì của Thương Trụ Vương Đế Tân, trở nên ngăn nắp, quốc lực cũng không ngừng tăng lên.

Cùng với việc Hồng Hoang phân chia Lục Giới, quốc quân Đại Thương mới là Ân Canh kế vị, hiệu là Thương Lộc Vương, đồng thời thọ mệnh của Thương Trụ Vương Đế Tân cũng đã đến hồi kết.

Những năm này, Cửu Vĩ Hồ Ly Tinh tuy đã trở thành phi tử của Thương Trụ Vương Đế Tân, nhưng người và tiên khác đường, Cửu Vĩ Hồ Ly Tinh không hề sinh cho Thương Trụ Vương Đế Tân một người con nào.

Hai người con của Thương Trụ Vương Đế Tân là Ân Hồng và Ân Giao, vì tu luyện Ngọc Thanh tiên pháp của Xiển Giáo, trong đại chiến Thương Chu đã bị Tiệt Giáo giết, được liệt vào tiên ban, càng không thể kế thừa ngôi vị Nhân Vương.

Nhưng may mắn là Khương Hoàng Hậu lại sinh cho Đế Tân một người con trai, tên là Ân Canh, cũng là quốc quân mới của Đại Thương.

Sau khi Thương Trụ Vương Đế Tân qua đời, Triều Ca Đại Thương mặc đồ tang bảy ngày bảy đêm, cả nước để tang.

Trong bảy ngày bảy đêm, linh hồn của Đế Tân du lịch khắp bản đồ Đại Thương, thấy một Đại Thương quốc phú dân cường, hoàn toàn không còn gì vướng bận.

Nhưng, khi Đế Tân chuẩn bị yên tâm đi đến Địa Phủ luân hồi, lặng lẽ không một tiếng động, một đạo ánh sáng bảy màu bao phủ lấy linh hồn của hắn, trực tiếp đưa hắn đến một nơi tiên cảnh.

“Đây là đâu?” Thương Trụ Vương Đế Tân trong lòng kinh hãi, nhưng bề ngoài vẫn luôn giữ một vẻ bình tĩnh.

“Đế Tân!” Một giọng nói du dương truyền đến, ba bóng người xuất hiện trước mặt Thương Trụ Vương Đế Tân, khiến hắn sắc mặt sững sờ, sau đó hưng phấn quỳ hai gối xuống: “Đế Tân bái kiến Thánh Phụ, Thánh Mẫu, Nhân Tổ!” Xuất hiện trước mặt Đế Tân chính là Tô Dự, Nữ Oa nương nương, và Truy Y Đế Hậu.

Tô Dự bình tĩnh nói: “Đế Tân, là Nhân Vương, ngươi đã phát triển quốc lực Đại Thương rất tốt!” “Đa tạ Thánh Phụ khen ngợi!” Đế Tân chắp tay, trong hai mắt hiện lên vẻ vui mừng không thể kìm nén, phảng phất như một đứa trẻ được cha khen ngợi.

Tô Dự nhìn thẳng vào hai mắt của Đế Tân, nói: “Đế Tân, ngươi có cam tâm cứ thế kết thúc kiếp này, đi luân hồi không?” “...” Vẻ vui mừng trong hai mắt Đế Tân tức thì tắt ngấm, cam tâm... sao có thể!

Có rất nhiều việc hắn muốn làm còn chưa làm xong!

Nhưng... sinh lão bệnh tử là quy luật vận hành của Địa Tiên Giới Hồng Hoang, muốn phá vỡ quy luật này phải tu luyện, nhưng là Nhân Vương, tu luyện lại không được phép.

Tô Dự tùy tay vẫy một cái, một màn sáng trong suốt bao phủ bốn người, ánh mắt trở nên sâu thẳm: “Nhân tộc kể từ sau Tam Hoàng Ngũ Đế, tất cả Nhân Vương đều bị Thiên Đạo cấm tu luyện, từ đó Nhân Vương phải chịu khổ luân hồi vĩnh viễn, ngay cả Tam Hoàng Ngũ Đế cũng phải đến Hỏa Vân Động để trấn áp khí vận Nhân tộc!” “Tình huống như vậy của Nhân tộc, ngươi có hài lòng không?” Nghe lời của Tô Dự, nội tâm Đế Tân chấn động kịch liệt, dâng lên một sự bất cam mãnh liệt, hắn muốn phá vỡ sự cấm cố của Thiên Đạo, muốn sức mạnh của Nhân tộc đạt đến mức ngay cả Thiên Đạo cũng không thể động đến.

“Thánh Phụ, Thánh Mẫu, Nhân Tổ, xin hãy làm chủ cho Nhân tộc!” Giọng điệu của Đế Tân khẩn thiết, hướng về phía Tô Dự, Nữ Oa nương nương, Truy Y Thị cúi đầu thật sâu.

Tô Dự lắc đầu: “Không phải trẫm không muốn giúp Nhân tộc, sức mạnh của Thiên Đạo thực sự quá mạnh!

Ngay cả trẫm trong thời gian ngắn cũng không thể thay đổi được xu thế Nhân tộc bị người khác khống chế này!” “Chẳng lẽ Nhân tộc chúng ta đáng bị Thiên Đạo cấm cố vĩnh sinh vĩnh thế sao?” Nghe vậy, nội tâm Đế Tân không khỏi dâng lên một tia tuyệt vọng, ngay cả Thánh Phụ trước mắt cũng không thể giải quyết vấn đề của Nhân tộc, vậy thì còn ai có thể giúp Nhân tộc, thực sự độc lập tự chủ đây!

Tô Dự chuyển lời: “Muốn để Nhân tộc thực sự tự cường không ngừng, trừ phi...” “Thánh Phụ cứ việc nói, chỉ cần có thể để Nhân tộc thoát khỏi sự cấm cố của Thiên Đạo, Đế Tân dù hồn bay phách tán cũng không từ!” Lời nói của Đế Tân đanh thép hữu lực.

Tô Dự cười nói: “Trừ phi Nhân tộc xuất hiện vị Nhân Hoàng thứ chín, đến lúc đó liền có thể được Đại Đạo công nhận, ngay cả Thiên Đạo cũng chỉ có thể đứng nhìn!” Chín là số cực!

Thiên diễn bốn chín!

Chỉ cần Nhân tộc xuất hiện vị Nhân Hoàng thứ chín, tất sẽ khiến Đại Đạo giáng xuống công đức, vậy thì quy định Nhân Vương không được tu luyện của Thiên Đạo, sẽ tự động bị phá vỡ.

Dù sao Đại Đạo cũng mạnh hơn Thiên Đạo rất nhiều!

“Vậy làm thế nào mới có thể xuất hiện vị Nhân Hoàng thứ chín?” Lông mày Đế Tân khẽ động, mơ hồ đoán ra được ý đồ, nhưng lại không dám chắc chắn.

Tô Dự cười nhạt: “Thời Tam Hoàng Ngũ Đế, họ đều thân mang

đại công đức, đã khai sáng ra những công tích vĩ đại chưa từng có, cho nên muốn trở thành Nhân Hoàng thứ chín, cần phải làm ra những việc có công đức sáng tạo to lớn!" "Thánh Phụ, ý của người là bảo ta đi trở thành Nhân Hoàng thứ chín?!" Nội tâm Đế Tân phanh nhiên rung động, không thể phủ nhận vị trí Nhân Hoàng thứ chín, hắn quả thực rất hứng thú, nhưng lại không biết phải làm thế nào.

"Không sai!" Tô Dự gật đầu: "Nhưng Nhân Hoàng thứ chín của Nhân tộc dù sao cũng không được Thiên Đạo dung thứ, một chút bất cẩn, sẽ mang tiếng xấu vạn thế, ngươi phải suy nghĩ cho kỹ!" "Thánh Phụ, ta nguyện ý gánh vác trách nhiệm của Nhân Hoàng thứ chín, dù có mang tiếng xấu muôn đời, ta cũng phải vì Nhân tộc phá vỡ sự trói buộc của Thiên Đạo!" Đế Tân kiên định không đổi nói.

Ánh mắt Tô Dự trở nên hài lòng, Thương Trụ Vương Đế Tân trước mắt quả thực là một lựa chọn không tồi cho vị trí Nhân Hoàng, Đế Tân không giống Tam Hoàng Ngũ Đế, Đế Tân có dã tâm, muốn để Nhân tộc trở nên mạnh mẽ hơn, cho dù phía trước cản đường là Thiên Đạo, cũng sẽ xé nát Thiên Đạo.

Đây cũng là điều khiến Tô Dự hài lòng nhất.

Tô Dự cười nhẹ: "Đế Tân đi luân hồi đi!

Còn về việc làm thế nào để trở thành Nhân Hoàng thứ chín, sau này ngươi sẽ biết!" "Đế Tân xin tuân theo sự sắp xếp của Thánh Phụ!" Cùng lúc nói, Đế Tân hướng về phía Tô Dự cúi đầu thật sâu, sau đó dưới cái vẫy tay của Tô Dự, liền hóa thành một tia huỳnh quang, xé toạc không gian đi đến Địa Phủ.

Lúc này, Truy Y Đế Hậu vẫn chưa từng mở lời, nhẹ giọng hỏi: "Phu quân, Đế Tân thật sự có thể trở thành Nhân Hoàng thứ chín sao?" "Truy Y, yên tâm đi!

Phu quân ra tay, khi nào xảy ra sai sót chứ!" Nữ Oa nương nương

cười an ủi Truy Y Đế Hậu.

Tô Dự nắm lấy bàn tay mềm mại của Truy Y Đế Hậu, nhẹ nhàng nói: "Truy Y yên tâm, chuyện về Nhân Hoàng thứ chín, trẫm đã sắp xếp xong rồi!

Thế của thiên hạ, hợp lâu tất phân, phân lâu tất hợp!

Chỉ cần chờ thiên hạ phân liệt, lúc Đế Tân quật khởi chính là thời cơ trở thành Nhân Hoàng thứ chín!" "Nhưng Hiên Viên năm xưa không phải dựa vào việc thống nhất Nhân tộc, mới trở thành Nhân Hoàng, hiện giờ Đế Tân dựa vào việc thống trị Nhân tộc, e rằng khó mà trở thành Nhân Hoàng?" Truy Y Đế Hậu hỏi.

Tô Dự khẽ gật đầu: "Quả thực như vậy, cho nên trẫm đã sắp xếp cho hắn một việc khác, sau khi Đế Tân luân hồi chuyển thế thành công, thống nhất Nhân tộc lại thêm việc đó, lại thêm sự sắc phong của trẫm và Nữ Oa, cùng ba vị Nhân Tổ, tất định có thể trở thành Nhân Hoàng thứ chín!" "Truy Y nhìn xem!" Nói xong, Tô Dự cách không chỉ một cái, Truy Y Đế Hậu và Nữ Oa nương nương thuận theo hướng ngón tay nhìn qua, sắc mặt xinh đẹp hơi động: "Đây là tình huống gì!" "Không cần kinh hoảng!

Đây là tình huống bình thường, không phải do con người gây ra!

Bị trấn áp lâu, tự nhiên sẽ xuất hiện lỏng lẻo!" Tô Dự an ủi: "Hiện giờ Cửu Tử của Long Vương đều đã trở thành Hỗn Nguyên Kim Tiên, bất cứ lúc nào cũng có thể chấm dứt tình huống này!

Nhưng, đây là khí cơ chứng đạo Nhân Hoàng của Đế Tân, cho nên giao cho Đế Tân là tốt nhất!" "Thì ra phu quân đã sớm sắp xếp mọi thứ!" Nội tâm Truy Y Đế Hậu và Nữ Oa nương nương tức thì thở phào nhẹ nhõm, nhìn nhau cười, tình cảm sùng bái đối với Tô Dự trong lòng càng thêm nồng đậm.

Đúng lúc này, một thiên nữ đi đến trước mặt Tô Dự, Nữ Oa nương nương, Truy Y Đế Hậu, cung kính nói: "Bệ hạ, Cửu Long Thần Quân cầu kiến!" "Xem ra họ cũng đã nhận ra!" Tô Dự khẽ cười, sau đó linh lực quanh thân cuộn trào, trực tiếp phá vỡ không gian, xuất hiện tại Lăng Tiêu Bảo Điện.

"Bái kiến bệ hạ!" Cửu Long Thần Quân trầm giọng hành lễ.

Tô Dự gật đầu: "Trẫm biết các ngươi đến vì chuyện gì!

Chuyện này không cần quản nhiều, cứ để mọi việc tự nhiên phát triển, khi thời cơ chín muồi, tự nhiên sẽ có người đi xử lý!

Đến lúc đó, các ngươi sẽ nhận được một món bản mệnh pháp bảo, sẽ khiến chiến lực của các ngươi tăng lên một bậc!" "Chẳng lẽ việc này là bệ hạ cố ý làm ra?" Cửu Long Thần Quân nghe vậy hơi sững sờ, vẻ mặt tràn đầy khó hiểu, sau đó Tù Ngưu Thần Quân lên tiếng hỏi.

Tô Dự lắc đầu: "Không phải, đây là chuyện tự nhiên hình thành, trẫm chỉ là người đầu tiên nhận ra mà thôi!

Lui ra đi, khi thời cơ chín muồi, trẫm sẽ phân phó các ngươi thu hồi pháp bảo!" "Cẩn tuân mệnh lệnh của bệ hạ!" Bên ngoài Hỗn Độn, thế giới Cực Lạc.

Trải qua một thời gian dài, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đang ngồi xếp bằng cuối cùng cũng mở mắt ra, toàn thân Phật quang lượn lờ, sắc mặt cả hai cực kỳ trắng bệch, khí tức uể oải, phảng phất như đã dùng hết tất cả sức lực.

Chương 483

Hiển nhiên, lần thôi diễn thiên cơ này đã khiến Tây Phương Nhị Thánh hao tổn vô cùng nghiêm trọng. "Sư huynh, đã thấy được gì chưa?" Chuẩn Đề đạo nhân hơi thở có chút dồn dập hỏi, bởi vì lần này y phụ trách hỗ trợ Tiếp Dẫn đạo nhân, cho nên không cùng Tiếp Dẫn đạo nhân nhìn thấy thiên cơ triển lộ.

Tiếp Dẫn đạo nhân chau mày, ngữ khí nặng nề nói thật: "Đại Thương sụp đổ, Bách Gia Tranh Minh, có Phật pháp đông truyền!" "Phật pháp đông truyền?" Chuẩn Đề đạo nhân sững sờ.

Tiếp Dẫn đạo nhân gật đầu: "Vài nguyên hội nữa, lượng kiếp mới sẽ lại mở ra, chỉ là lượng kiếp lần này nhỏ hơn rất nhiều, nhưng công đức khí vận ẩn chứa bên trong lại mạnh mẽ chưa từng có, kẻ được lợi chính là Phật giáo!" "Sư huynh, vậy chẳng phải chúng ta nhất định phải để Long Quang lật đổ địa vị thống trị của Như Lai trong Phật giáo sao?" Hai mắt Chuẩn Đề đạo nhân sáng lên, lập tức ý thức được tiền nhân hậu quả, liền ngưng giọng nói.

Tiếp Dẫn đạo nhân trầm giọng nói: "Về nguyên tắc thì không sai, nhưng Như Lai đã là bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cộng thêm công đức có được từ trước, e rằng bất cứ lúc nào cũng có thể tấn thăng thành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên chân chính, đạt được vị Thiên Đạo Thánh Nhân!" "Sư huynh, Như Lai không có cơ sở thành Thánh là Hồng Mông Tử Khí, muốn thành Thiên Đạo Thánh Nhân đâu có dễ dàng như vậy!" Chuẩn Đề đạo nhân ngưng giọng nói.

Tiếp Dẫn đạo nhân cảm thấy lời của Chuẩn Đề đạo nhân có lý, liền trực tiếp quyết định: "Cũng phải, sư đệ, hay là chúng ta hãy giúp

Long Quang đi nốt bước cuối cùng!

Sau đó, khi Long Quang thu phục Cương thi nhất tộc, tốc độ cũng sẽ được tăng lên!" "Sư huynh suy nghĩ chu toàn, chỉ cần thu phục được Tướng Thần, Hậu Khanh, Doanh Câu, là có thể cùng Như Lai đấu một trận ra trò!" Chuẩn Đề đạo nhân gật đầu, lập tức thông báo cho Long Quang Cổ Phật ở chùa Đại Lôi Âm trên Linh Sơn Phật giới, lệnh cho hắn nhanh chóng đến thế giới Cực Lạc.

Tiếp Dẫn đạo nhân tiếp tục bổ sung: "Ngoài ra, thời gian này ta sẽ tập trung tái tạo lại Ác thi, như vậy cũng có thể giúp Long Quang thu phục Cương thi nhất tộc nhanh hơn, tránh cho Như Lai biết trước mà có phòng bị!" "Sư huynh, còn tình huống Đại Thương diệt vong, Bách Gia Tranh Minh vừa rồi thì sao?" Nghe lời của Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân khẽ gật đầu, sau khi hiểu toàn bộ lời của Tiếp Dẫn, liền lập tức hỏi.

Trong mắt Tiếp Dẫn đạo nhân hiện lên vẻ tiếc nuối mãnh liệt: "Trước khi lượng kiếp Phật môn đông truyền xảy ra, trong Hồng Hoang Địa Tiên giới có một cơ duyên công đức, nhưng lần này chúng ta đã định trước là sẽ bỏ lỡ!" "Vì sao?" Chuẩn Đề đạo nhân không hiểu hỏi.

Tiếp Dẫn đạo nhân giảng giải: "Trước Phật môn, Đại Thương sẽ phân liệt thành mấy quốc gia, sau khi tiến vào thời kỳ hỗn loạn, Nhân tộc sẽ bách gia hưng thịnh, đến lúc đó ngay cả Tô Dự Thiên Đế cũng không thể…" Cơ hội như vậy, nếu là bình thường, đối với các đại đạo thống không nghi ngờ gì là một tin tốt.

Nhưng hiện tại Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân liên thủ Tây Phương Phật môn, đều bị Như Lai Phật Tổ xóa sổ, phải toàn lực ngưng tụ Ác thi, lại còn phải giúp Long Quang Cổ Phật thu phục Cương thi nhất tộc, căn bản không có cách nào rảnh tay để mưu đồ

công đức khí vận của trường Bách Gia Tranh Minh này.

E rằng, trong Hồng Hoang Lục giới, cũng chỉ có Tiệt giáo có thể ra tay. "Chẳng lẽ không có cách nào khác sao?" Chuẩn Đề đạo nhân chau mày, công đức khí vận hiện giờ đối với y vô cùng quan trọng, nếu có thể có được khí vận công đức Bách Gia Tranh Minh, không chừng có thể giúp y trảm lại Thiện thi.

Tiếp Dẫn đạo nhân sao lại không hiểu tâm tư của Chuẩn Đề đạo nhân, nhưng tình hình hiện tại thật sự không cho phép xảy ra sai sót nữa: "Sư đệ, khí vận Bách Gia Tranh Minh tuy đối với ta có tác dụng lớn, nhưng tiền đề là chúng ta phải giành được nó, nếu không sẽ là công dã tràng, làm lỡ kế hoạch của chúng ta!" Công đức khí vận Bách Gia Tranh Minh cố nhiên là tốt, nhưng công đức khí vận Phật pháp đông truyền mới là cơ hội duy nhất để lật mình.

Cái nào nặng cái nào nhẹ, vừa nhìn đã rõ! "Sư huynh nói đúng!

Sư đệ chấp nhất quá rồi!" Nghe lời của Tiếp Dẫn đạo nhân, hai mắt Chuẩn Đề đạo nhân không ngừng lóe lên, hít sâu một hơi.

Y đã nghĩ thông suốt!

Thiện thi và Ác thi của hai người đều đã tổn thất, Long Quang Cổ Phật lại chịu sự quản hạt của Như Lai Phật Tổ, căn bản không có người thích hợp để chuyển sinh truyền pháp.

Hơn nữa, Lục Đạo Luân Hồi lại nằm trong sự khống chế của Hậu Thổ nương nương, một khi chuyển thế, không chừng sẽ bị Tô Dự phản kế.

Trước tiên ngưng tụ ra Ác thi, giúp Long Quang Cổ Phật thu phục Cương thi nhất tộc là quan trọng nhất.

Tiếp Dẫn đạo nhân gật đầu: "Sư đệ có thể nghĩ thông là tốt nhất!

Long Quang chắc cũng sắp đến rồi, chúng ta chuẩn bị, giúp hắn

đột phá bình cảnh Đại La Kim Tiên đi!" "Thiện!" Chuẩn Đề đạo nhân đáp lời gật đầu. … Trong lúc Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân thôi diễn ra thiên cơ, bên ngoài Hỗn Độn, trong Bát Cảnh cung ở Đâu Suất, Thái Thanh cảnh, một luồng khí thế hùng dũng lan tỏa ra.

Chỉ thấy trong Bát Cảnh cung, ba đạo thân ảnh ngay ngắn đứng trước mặt Thái Thanh Thánh Nhân, dáng vẻ đó hoàn toàn được đúc ra từ cùng một khuôn với Thái Thanh Thánh Nhân.

Từ dao động của ba vị Thái Thanh Thánh Nhân xem ra, đây không phải là do thần thông "Nhất Khí Hóa Tam Thanh" của Thái Thanh Thánh Nhân tạo thành.

Không sai, đó chính là Tam Thi của Thái Thanh Thánh Nhân: Thiện thi, Ác thi, Chấp niệm thi.

Sau trận đại chiến với Tô Dự, Thái Thanh Thánh Nhân đã bế quan nhiều năm, cuối cùng vào hôm nay đã chạm đến cảnh giới Tam Thi Hợp Nhất.

Nếu như vào thời Phong Thần đại chiến, Thái Thanh Thánh Nhân chạm đến được Tam Thi Hợp Nhất, cộng thêm tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên lục tầng vốn có, cho dù Tô Dự nắm giữ pháp tắc chi lực sâu không lường được kia, cũng không thể thắng dễ dàng như vậy.

Giờ phút này, Thái Thanh Thánh Nhân hai mắt nhắm hờ, toàn thân tỏa ra khí tức huyền diệu, Thiện thi Thái Thượng Lão Quân, Ác thi Vô Lượng Thiên Tôn, Chấp niệm Đạo Đức Thiên Tôn lẳng lặng đứng đó, không có chút ý tứ nào muốn rời đi hay mở miệng.

Không biết qua bao lâu, Thái Thanh Thánh Nhân mới từ từ mở mắt, thở dài một tiếng: "Không ngờ ngô thuận lợi lĩnh ngộ Tam Thi Hợp Nhất, lại còn cơ duyên xảo hợp nhìn thấu thiên cơ, Xuân Thu Chiến Quốc, Chư Tử Bách Gia, tu vi của ngô có hy vọng khôi phục

rồi!" Ngay sau đó, trên lòng bàn tay Thái Thanh Thánh Nhân, Âm Dương nhị khí lưu chuyển, Thái Cực Đồ xuất hiện trong tay, ánh mắt rơi trên người Chấp niệm Đạo Đức Thiên Tôn vừa mới trảm ra: "Ngô vốn định thử Tam Thi Hợp Nhất, hiện tại sự xuất hữu nhân, làm phiền Chấp niệm đạo hữu rồi!" "Ta và ngươi vốn là một thể, sao lại nói làm phiền!

Chuyển thế mà thôi, ngô đi rồi sẽ về!" Chấp niệm Đạo Đức Thiên Tôn mỉm cười, cả người hóa thành một luồng sáng đen trắng, nhập vào trong Thái Cực Đồ, ngay sau đó không gian bị xé rách, một luồng dao động luân hồi lan ra, nhanh chóng biến mất không thấy đâu.

Đạo Đức Thiên Tôn luân hồi chuyển thế!

Thái Thanh Thánh Nhân thông qua Thái Cực Đồ xé rách không gian Minh giới, thẳng đến Lục Đạo Luân Hồi, hiển nhiên là có chút không yên tâm về Tô Dự, sợ hắn sẽ ngầm ra tay áp chế thân chuyển thế của Chấp niệm.

Thiên giới, Thiên Đình.

Hậu Thổ nương nương ở bên cạnh Tô Dự, trên gương mặt xinh đẹp có chút vẻ áy náy: "Phu quân, vừa rồi không gian trước Lục Đạo Luân Hồi đột nhiên bị xé rách, một đạo linh hồn tiến vào trong đó, thiếp cảm nhận được khí tức của Thái Thanh." "A a!" Tô Dự khẽ nhướng mày, khóe miệng cong lên một nụ cười nhạt: "Hậu Thổ, nàng không cần phải tự trách vì chuyện này, Thái Thanh có Thái Cực Đồ trong tay, trừ phi nàng lúc nào cũng trông chừng Lục Đạo Luân Hồi, nếu không thì căn bản không thể đề phòng được!" "Hơn nữa, Hậu Thổ là nữ nhân của trẫm, làm sai chuyện, cũng nên do trẫm gánh vác, không cần tự trách!" Tô Dự cười xoa xoa mái tóc của Hậu Thổ nương nương, trong ánh mắt tràn đầy vẻ cưng chiều.

Hậu Thổ nương nương trong lòng dâng lên một luồng ngọt ngào,

lập tức lo lắng nói: "Thái Thanh đột nhiên tiến vào Lục Đạo Luân Hồi, e rằng sự tình không đơn giản, không thể không phòng a!" "Hậu Thổ, yên tâm đi!

Trẫm biết Thái Thanh chuyển thế rốt cuộc là vì sao, cho nên không cần lo lắng!" Tô Dự chậm rãi lắc đầu.

Hậu Thổ nương nương tò mò nhìn Tô Dự: "Phu quân lại biết sao?" "Đương nhiên, nếu không sao làm phu quân của nàng được!" Tô Dự cười nhạt nói.

Hậu Thổ nương nương hỏi: "Phu quân, vậy Thái Thanh rốt cuộc sẽ đi làm gì a?" "Đại Thương vương triều hiện tại tuy chiếm giữ Cửu Châu chi địa thịnh vượng nhất Địa Tiên giới, nhưng tuổi thọ của nó cuối cùng cũng có ngày kết thúc!" Tô Dự rất kiên nhẫn giải thích cho Hậu Thổ nương nương: "Đến lúc đó, Hồng Hoang Địa Tiên giới sẽ có công đức khí vận xuất hiện, Thái Thanh trước đây bị trẫm đánh nát, cảnh giới tụt xuống, bây giờ chuyển thế chẳng qua là vì chút công đức khí vận đó để khôi phục bản thân!" "Vậy chúng ta có cần ngăn cản Thái Thanh không?" Hậu Thổ nương nương khẽ nhíu mày.

Tô Dự cười nhẹ nói: "Thái Thanh hiện giờ cũng là một phần tử của Thiên Đình, mặt ngoài không tiện ra tay quá mức, nhưng ngầm đương nhiên phải gõ cho hắn một chút, để tránh Thái Thanh lại làm ra chuyện đối nghịch với Thiên Đình!" "Phu quân muốn làm thế nào?

Cần thiếp giúp không?!" Hậu Thổ nương nương ngưng giọng hỏi.

Tô Dự khẽ gật đầu: "Nếu Thái Thanh muốn mưu cầu công đức khí vận, vậy trẫm sẽ tăng thêm chút độ khó cho hắn!

Lục Đạo Luân Hồi do Hậu Thổ nàng quản hạt, đến lúc đó tự nhiên cần nàng ra tay, nhưng không phải bây giờ!" Nói rồi, ánh mắt Tô Dự quét qua các nơi trong Lục giới, trong lòng hiện lên một nụ cười.

Thái Thanh à Thái Thanh!

Trẫm ngược lại muốn xem xem, một Thiên Đạo Thánh Nhân đường đường, bị người khác thu làm đồ đệ, sẽ như thế nào đây! "Khải bẩm Bệ hạ, Tử Vi Đế Quân cầu kiến!" Đúng lúc này, một vị thiên nữ cung kính hành lễ rồi thông báo. "Tuyên!" Tô Dự khẽ nhướng mày, trong lòng không khỏi có chút suy tư.

Nếu nói trong bốn đại đệ tử của Tô Dự, ai là người tu luyện khắc khổ nhất, không nghi ngờ gì chính là Khổng Tuyên.

Chương 484

Cho nên Khổng Tuyên ngày thường cũng chỉ ở Tử Vi viên, lĩnh ngộ Ngũ Hành pháp tắc, tu luyện thiên địa linh lực.

Nếu không có lệnh của Tô Dự, về cơ bản sẽ không rời khỏi Tử Vi viên.

Lần này Khổng Tuyên lại chủ động đến Thiên Đình, tuyệt đối có chuyện.

Trong lúc Tô Dự suy nghĩ, Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên đã đến trước mặt Tô Dự và Hậu Thổ nương nương, chắp tay cung kính nói: "Đệ tử Khổng Tuyên bái kiến sư tôn, sư mẫu!" "Khổng Tuyên không cần đa lễ!" Hậu Thổ nương nương cười nhìn Khổng Tuyên, phảng phất như đang nhìn con của mình, vô cùng vui vẻ. "Khổng Tuyên, lần này có chuyện cần trẫm giải đáp thắc mắc cho ngươi à?" Tô Dự bình tĩnh hỏi.

Tô Dự có thể đoán được nguyên nhân Khổng Tuyên đến Thiên Đình, chỉ có một, đó là tu luyện.

Lần trước Khổng Tuyên đánh nát Tiếp Dẫn Phật, chắc hẳn tu luyện của bản thân càng thêm tinh tiến, Ngũ Hành pháp tắc cũng có đột phá, khoảng cách đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên chân chính e rằng chỉ còn một chút nữa thôi.

Ngoài ra, Tô Dự không nghĩ ra khả năng nào khác, không cho rằng Khổng Tuyên, đứa trẻ cứng đầu này, sẽ đặc biệt đến thăm mình!

Trên má Khổng Tuyên hiện lên một nụ cười: "Sư tôn, đệ tử cảm giác có thể đột phá, nhưng chuyện này liên quan đến Thánh nhân quả vị, cho nên đệ tử đặc biệt đến báo với sư tôn một tiếng!" Nghe vậy, trong mắt đẹp của Hậu Thổ nương nương lóe lên một tia kinh ngạc,

Khổng Tuyên mới tu hành được bao nhiêu năm, vậy mà đã sắp đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Quả nhiên!!

Tô Dự trong lòng thầm than một tiếng, nếu không có hệ thống tồn tại, e rằng mình cũng không thể so sánh với thiên phú của đệ tử. "Khổng Tuyên, kiến nghị của trẫm là nên tích lũy thêm, trải qua vài nguyên hội nữa, chắc chắn có thể an toàn chứng đạo!" Tô Dự trầm ngâm một lát, rồi nói ra suy nghĩ thật trong lòng.

Khổng Tuyên nhíu mày, vội vàng chứng minh nói: "Sư tôn, vì sao ạ?

Chẳng lẽ sư tôn không yên tâm về thực lực của đệ tử!?

Đệ tử dám bảo đảm, dưới Thánh nhân, đều không phải là đối thủ của đệ tử, cho dù là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhất tầng chân chính, đệ tử cũng có thể vượt cấp khiêu chiến!" "Khổng Tuyên, đừng vội, sư tôn đã nói như vậy, tự nhiên có suy xét của sư tôn!" Hậu Thổ nương nương nhìn Khổng Tuyên vội vàng như vậy, cười lắc đầu, quả nhiên là tuổi trẻ khí thịnh a! "Khổng Tuyên, trẫm không phải không yên tâm về thực lực của ngươi, ngươi đi con đường dĩ lực chứng đạo, có biết hung hiểm trong đó lớn đến mức nào không?

Trẫm nói cho ngươi biết, năm đó trẫm dĩ lực chứng đạo suýt nữa trọng thương!" Tô Dự không hề có ý trách cứ Khổng Tuyên, dù sao chứng đạo là giấc mơ của mỗi người tu luyện. "Phải biết rằng trẫm tu luyện là Lực chi pháp tắc, còn ngươi tu luyện là Ngũ Hành pháp tắc, uy lực của hai loại pháp tắc này chênh lệch không phải một chút đâu!" ...

Nghe vậy, Khổng Tuyên giải thích: "Nhưng sư tôn, Ngũ Hành pháp tắc của con được thai nghén từ Lực chi pháp tắc, mạnh hơn Ngũ Hành pháp tắc đơn thuần rất nhiều!" *Cửu Chuyển Huyền Nguyên

Công* đã dung hợp hai đại công pháp tu luyện hình và thần của Bàn Cổ đại thần, trong đó tràn ngập ý cảnh của Lực chi pháp tắc.

Khổng Tuyên tu luyện *Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công*, cũng tương đương với việc lĩnh ngộ Ngũ Hành pháp tắc từ tổng cương của ba nghìn pháp tắc, uy lực Ngũ Hành pháp tắc của hắn vượt xa Ngũ Hành pháp tắc đơn thuần. "Cho dù như vậy thì sao?

Năm đó trẫm tu luyện không chỉ có Lực chi pháp tắc, còn có Thời Gian pháp tắc, Không Gian pháp tắc, Vận Mệnh pháp tắc, vân vân, ngươi có chắc mình có được thực lực như trẫm lúc chứng đạo không?" Tô Dự ung dung hỏi.

Lời này vừa nói ra, Khổng Tuyên lập tức im lặng.

Tuy rằng theo đuổi bước chân của sư tôn Tô Dự luôn là mục tiêu của hắn, nhưng hắn chưa bao giờ cho rằng mình có thể vượt qua sư tôn Tô Dự.

Năm đó, sư tôn Tô Dự với tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, đã quét ngang Thái Thanh Thánh Nhân đã chứng đạo thành Thánh từ lâu, thậm chí còn đánh nát ngài ấy.

Tự hỏi mình không có thực lực đó, càng không cho rằng hiện tại mình có thể là đối thủ của Thái Thanh Thánh Nhân năm đó.

Nghĩ đến đây, tâm tư chứng đạo đột phá của Khổng Tuyên như bị dội một gáo nước lạnh, tất cả nhiệt huyết, xung động, hăng hái lập tức nguội lạnh.

Nhìn Khổng Tuyên im lặng không nói, khóe miệng Tô Dự cong lên một nụ cười điềm nhiên, rồi nói ra những lời khiến Khổng Tuyên kinh ngạc: "Khổng Tuyên, nếu ngươi cảm thấy mình có năng lực chứng đạo, vậy thì hãy thử một lần đi!" "Sư tôn,..." Lời nói đột ngột khiến Khổng Tuyên nhất thời không phản ứng kịp, đợi đến khi hoàn hồn,

thậm chí còn tưởng rằng tai mình có vấn đề.

Ngay cả Hậu Thổ nương nương trong mắt đẹp cũng lóe lên một tia kinh ngạc, hiển nhiên cũng không ngờ Tô Dự lại đột ngột thay đổi như vậy.

Nhưng Hậu Thổ nương nương không nói gì nhiều, tin rằng phu quân Tô Dự làm vậy tất có dụng ý của mình.

Tô Dự xua tay, nói một cách ung dung: "Trẫm cho ngươi một cơ hội chứng minh, ở một nơi đặc biệt để chứng đạo đột phá, ngươi sẽ có một cơ hội làm lại từ đầu!

Nhưng đừng mừng vội, nếu chứng đạo thất bại, lần sau chứng đạo đột phá, uy lực thiên kiếp mà ngươi phải đối mặt sẽ tăng lên ít nhất một lần!" "!" Lời nói của Tô Dự lọt vào tai Khổng Tuyên, lập tức dấy lên sóng to gió lớn trong lòng hắn.

Dù sao hắn cũng là bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, nhưng chưa bao giờ nghe nói Hồng Hoang Lục giới có nơi độ kiếp thần bí khó lường như vậy.

Hậu Thổ nương nương khẽ nhướng mày, lập tức hiểu ra cách làm của phu quân Tô Dự.

Hắn là muốn Khổng Tuyên đến vũ trụ Hồng Mông thiên địa đang được thai nghén trong Hỗn Độn Châu, ở đó chứng đạo đột phá, nếu thực lực Khổng Tuyên không đủ, Tô Dự hoàn toàn có thể đưa hắn trở lại Hồng Hoang Lục giới.

Chỉ có như vậy, mới có thể cho Khổng Tuyên cơ hội làm lại từ đầu.

Nhưng Hậu Thổ nương nương không hiểu ý của phu quân Tô Dự rốt cuộc là gì?

Tại sao lúc đầu không đồng ý cho Khổng Tuyên chứng đạo đột

phá, sau đó lại đột nhiên đồng ý dùng vũ trụ Hồng Mông thiên địa trong Hỗn Độn Châu để giúp Khổng Tuyên chứng đạo độ kiếp?

Nhìn vẻ mặt kinh ngạc của Khổng Tuyên, Tô Dự khẽ nhướng mày: "Sao thế?

Vừa rồi không phải ngươi rất tự tin sao?

Bây giờ chẳng lẽ không dám đột phá nữa?

Cơ hội làm lại chỉ có một lần, trẫm cho ngươi quyền lựa chọn!" "Sư tôn, đệ tử sao lại không dám!" Khổng Tuyên hoàn hồn, chắp tay cung kính nói: "Thân là đệ tử của sư tôn, cho dù cơ hội chỉ có một lần, đệ tử cũng muốn xem xem mình rốt cuộc kém bao nhiêu!" "Tốt!

Về chuẩn bị đi, ba ngày sau đến Thiên Đình tìm trẫm, trẫm sẽ đưa ngươi đi độ kiếp chứng đạo!

Trong vòng ba ngày, không được tu luyện linh lực, không được lĩnh ngộ pháp tắc, chỉ cần làm một việc!" Tô Dự dặn dò.

Khổng Tuyên trầm giọng nói: "Sư tôn xin cứ nói!" "Bình tâm tĩnh khí!

Linh đài thanh minh!" "Vâng!

Sư tôn, sư mẫu, đệ tử xin cáo lui!" Nói xong, Khổng Tuyên liền xoay người rời đi, trở về Tử Vi viên, chuẩn bị cho việc chứng đạo độ kiếp ba ngày sau.

Nhìn bóng lưng Khổng Tuyên rời đi, Hậu Thổ nương nương khẽ hỏi: "Phu quân..." "Hậu Thổ, nàng có phải muốn hỏi vì sao trẫm lại đột nhiên quyết định để Khổng Tuyên chứng đạo độ kiếp không!" Không đợi Hậu Thổ nương nương nói xong, Tô Dự đã cười hỏi.

Hậu Thổ nương nương khẽ gật đầu.

Chương 485

Tô Dự khóe miệng hơi nhếch lên: "Nàng không phát hiện Khổng Tuyên có chút tự mãn sao?

Chắc là vì lần trước dùng sức một mình chém giết Tiếp Dẫn Phật, cộng thêm gần đây có tiến bộ, cho nên tâm cảnh trở nên không ổn định, đối với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên có chút nóng lòng muốn thử." Nghe lời của Tô Dự, mắt đẹp của Hậu Thổ nương nương sáng lên, lập tức bừng tỉnh đại ngộ: "Thì ra phu quân lúc đầu không đồng ý là để gõ Khổng Tuyên, sau đó cũng là để khơi dậy ý chí chiến đấu của hắn, mới quyết định để hắn đến Hỗn Độn Châu chứng đạo độ kiếp!" "Không sai!" Tô Dự gật đầu: "Khổng Tuyên thiên phú không tệ, đáng tiếc thời gian tu luyện quá ngắn, tâm cảnh có chút không vững, đây là đại kỵ trong tu luyện!

Cho nên trẫm cũng nhân cơ hội lần này, để Khổng Tuyên biết được uy lực thiên kiếp khi đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!" "Nhưng phu quân, nếu lần này để Khổng Tuyên độ kiếp trong Hỗn Độn Châu, đến lúc lại vào Hỗn Độn Châu, uy lực thiên kiếp tăng lên, Khổng Tuyên muốn chứng đạo tấn thăng, chẳng phải càng cửu tử nhất sinh sao!" Hậu Thổ nương nương có chút lo lắng.

Một ngày làm thầy, cả đời làm cha!

Hậu Thổ nương nương thân là đạo lữ của Tô Dự, tự nhiên xem Khổng Tuyên như con của mình, bây giờ...

Tô Dự lắc đầu: "Hậu Thổ, nàng cũng đã thấy lựa chọn của Khổng Tuyên rồi, trải qua thiên kiếp chứng đạo lần này, trong lòng hắn chắc chắn sẽ có tính toán, cùng lắm sau này để hắn chứng đạo ở Hồng Hoang Lục giới là được!" "E rằng cũng chỉ có thể như vậy!" Nghe

vậy, vẻ lo lắng của Hậu Thổ nương nương cũng tiêu tan đi không ít.

Vũ trụ Hồng Mông thiên địa trong Hỗn Độn Châu và Hồng Hoang Lục giới căn bản không thuộc cùng một hệ thống, cũng chính vì vậy, Tô Dự mới để Khổng Tuyên vào vũ trụ Hồng Mông thiên địa trong Hỗn Độn Châu để đột phá.

Chứng đạo độ kiếp thành công, mọi chuyện đều tốt!

Chứng đạo độ kiếp thất bại, Tô Dự cũng có thể dựa vào thân phận chủ nhân Hỗn Độn Châu, trong nháy mắt di chuyển Khổng Tuyên ra khỏi Hỗn Độn Châu, trở về Hồng Hoang Lục giới.

Chỉ cần Khổng Tuyên hoàn toàn thu liễm khí tức, quy tắc của Hồng Hoang Lục giới tự nhiên sẽ không dẫn xuất thiên kiếp.

Nhưng nếu lần sau Khổng Tuyên muốn độ kiếp lần nữa, vũ trụ Hồng Mông thiên địa trong Hỗn Độn Châu sẽ vì Khổng Tuyên chứng đạo lần thứ hai mà uy lực tăng gấp bội.

Đến lúc đó nếu Khổng Tuyên lại thất bại, chỉ có thể ở Hồng Hoang Lục giới chứng đạo độ kiếp.

Chỉ là như vậy, Thiên Đạo của Hồng Hoang Lục giới sẽ phát hiện ra Khổng Tuyên, và sẽ khiến Khổng Tuyên thành Thánh nhân đạo quả, dùng để khống chế Khổng Tuyên.

Tô Dự sẽ không dễ dàng bộc lộ thực lực chân chính của mình!

Ngay cả lần trước ra tay với Thái Thanh Thánh Nhân, cũng là trong Tru Tiên Kiếm Trận cách tuyệt mới triển hiện toàn bộ thực lực!

Khổng Tuyên thân là đại đệ tử của Tô Dự, tự nhiên sẽ không trơ mắt nhìn Khổng Tuyên bị Thiên Đạo đùa giỡn trong lòng bàn tay. "Hậu Thổ, ba ngày sau, trẫm sẽ đưa Khổng Tuyên đến Hỗn Độn Châu chứng đạo độ kiếp, đến lúc đó Thiên Đình nhờ nàng và Nữ Oa, Thường Hi.

Trẫm định để các nàng cùng đi, cảm nhận một chút uy lực chứng đạo độ kiếp, như vậy đối với việc tấn thăng Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên sau này sẽ có lợi!" Tô Dự khẽ nói.

Trong số rất nhiều đạo lữ của Tô Dự, chỉ có Nữ Oa nương nương và Hậu Thổ nương nương đã thành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, đặc biệt là Hậu Thổ nương nương.

Nếu không phải Lục Đạo Luân Hồi có hạn chế, ngay cả Thiên Đạo cũng không làm gì được Hậu Thổ nương nương.

Những người còn lại tu luyện *Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công*, từ Lực chi pháp tắc tìm ra con đường khác, tìm kiếm pháp tắc thích hợp.

Cho dù Thiên Đình không có Hỗn Nguyên Kim Tiên nào khác, chỉ riêng các đạo lữ của Tô Dự, cũng tuyệt đối không phải là thứ mà tứ đại đạo thống có thể so sánh.

Hậu Thổ nương nương khẽ gật đầu: "Phu quân yên tâm đi!

Thiếp và Nữ Oa tỷ tỷ sẽ chăm sóc tốt Thiên Đình, với địa vị của Thiên Đình hiện nay, cũng sẽ không có ai gây sự!" "Vất vả cho nàng rồi!" Tô Dự cười xoa xoa mái tóc của Hậu Thổ nương nương, lộ ra nụ cười cưng chiều.

Sau đó, Tô Dự tập hợp Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Huyền Nữ, Truy Y thị,... lại một chỗ, kể cho các nàng nghe chuyện Khổng Tuyên chứng đạo độ kiếp, cũng như việc đưa các nàng đi xem cảnh Khổng Tuyên độ kiếp, các vị đạo lữ cũng đều đồng ý, đồng thời cũng có chút lo lắng không biết Khổng Tuyên có thể chứng đạo độ kiếp thành công hay không.

Dao Trì.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Dương Tiễn, Na Tra, Ngao Bính, Viên Hồng,

Vô Chi Kỳ tập trung ở đây, đều đã nhận được chỉ lệnh của Tô Dự, chờ đợi Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, để cùng đi xem Khổng Tuyên độ kiếp.

Không bao lâu sau, Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên đã từ Tử Vi viên lặng lẽ đến Dao Trì. "Sư huynh!" "Sư đệ!" "Đế quân!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Dương Tiễn, Na Tra, Ngao Bính... các sư huynh đệ, cùng với Vô Chi Kỳ và Viên Hồng, đều lần lượt hành lễ với Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, giữa lông mày ẩn hiện một nỗi lo lắng dành cho Khổng Tuyên.

Lúc này, Tô Dự dẫn theo Nữ Oa nương nương, Hậu Thổ nương nương cùng các vị Đế hậu đến Dao Trì, Khổng Tuyên, Lục Nhĩ Mỹ Hầu và những người khác vội vàng cung kính hành lễ. "Bái kiến Bệ hạ, các vị nương nương!" "Bái kiến sư tôn, các vị sư mẫu!" Thấy mọi người đã đông đủ, Tô Dự khẽ gật đầu, sau đó phất tay, một luồng sáng từ tay hắn bay ra, bao phủ lấy tất cả mọi người. "Khổng Tuyên, bây giờ ngươi có cơ hội hối hận!

Nếu lần này chứng đạo độ kiếp thất bại, ngươi nên biết mình sẽ phải đối mặt với điều gì!" Tô Dự nhìn Khổng Tuyên, bình tĩnh dặn dò.

Khổng Tuyên chắp tay, giọng nói đanh thép: "Khải bẩm sư tôn, Khổng Tuyên nhất định sẽ dốc hết toàn lực, cho dù thất bại, đệ tử cũng vĩnh viễn không hối hận!" "Tốt!" Trong mắt Tô Dự bùng lên một tia sáng, ánh mắt chuyển động, dịu dàng nhìn về phía Nữ Oa nương nương và Hậu Thổ nương nương: "Thiên Đình giao cho hai nàng!" "Phu quân yên tâm đi!" Nữ Oa nương nương và Hậu Thổ nương nương mỉm cười, tuy ngày thường đại đa số sự vụ Thiên Đình đều do Tây Vương Mẫu và Dao Trì quản lý, nhưng lúc rảnh rỗi các nàng cũng sẽ giúp một tay, hơn nữa Thiên Đình hiện giờ mạnh mẽ như vậy, cũng sẽ không xảy ra chuyện lớn! "Đi thôi!" Cùng với tiếng nói của Tô Dự, từng đợt dao động huyền diệu lan ra, bị màn sáng bao

quanh chặn lại.

Trong chớp mắt, ngoài Nữ Oa nương nương và Hậu Thổ nương nương, những người còn lại đều biến mất trong nháy mắt, khí tức hoàn toàn không còn, phảng phất như chưa từng xuất hiện trong Hồng Hoang Lục giới.

Bên trong Hỗn Độn Châu.

Hơn mười đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện, không đợi Lục Nhĩ Mỹ Hầu và những người khác kịp kinh ngạc, ánh mắt Tô Dự đã nhìn về phía Khổng Tuyên: "Khổng Tuyên, dốc hết toàn lực chứng đạo độ kiếp, để trẫm xem toàn bộ thực lực của ngươi!

Trời có sập xuống, đã có trẫm đứng sau lưng ngươi!" "Đệ tử hiểu!" Khổng Tuyên ý chí chiến đấu dâng cao, thể hiện ra khí tức mạnh mẽ. "Đi đi!" Lời vừa dứt, Khổng Tuyên liền lóe lên một cái, xuất hiện ở ngoài vạn trượng, khí thế như thủy triều lan ra. "Oanh!" *Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công* vận chuyển tốc độ cao, Ngũ Hành pháp tắc như núi lửa bùng nổ gào thét ra, khí thế mạnh mẽ đột nhiên thể hiện ra dao động cường đại, sau đó bản nguyên tinh khí thần vỡ nát, tái tạo, đột phá...

Lập tức, dao động trên người Khổng Tuyên ngày càng gần với Đại La Kim Tiên, đã kích động quy tắc vận chuyển của vũ trụ Hồng Mông thiên địa bên trong Hỗn Độn Châu. "Hô hô hô..." Trong khoảnh khắc, mây gió cuộn trào, Hỗn Độn linh khí trong phạm vi vạn trượng điên cuồng tụ tập. "Bắt đầu chứng đạo độ kiếp rồi!" "Tinh khí thần của đại sư huynh e rằng sớm đã viên mãn, có thể trực tiếp dẫn động quy tắc!" "Thực lực của Đế quân mạnh mẽ, cộng thêm *Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công* do Bệ hạ truyền thụ, uy lực thiên kiếp lần này tuyệt đối không tầm thường!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ,...

ở xa nhìn khí thế ngày càng mạnh mẽ của Khổng Tuyên, trong

lòng không khỏi bắt đầu căng thẳng, tình cảm đối với Khổng Tuyên không hề nhỏ.

Tô Dự tuy thu nhận đồ đệ, nhưng vì sự tình Thiên Đình bận rộn, cho nên nhiều lúc Tô Dự đều giao bọn họ cho Khổng Tuyên, để Khổng Tuyên chỉ đạo tu luyện.

Vì vậy, sự tồn tại của Khổng Tuyên đối với họ, vừa là thầy vừa là huynh.

Chương 486

Sắc mặt Tô Dự không có nhiều thay đổi, nhưng Tây Vương Mẫu, Dao Trì,... các vị Đế hậu trong mắt đẹp lại lóe lên vẻ lo lắng, hiển nhiên sợ Khổng Tuyên xảy ra chuyện ngoài ý muốn. "Phu quân, uy lực thiên kiếp có chút quá mạnh rồi!" Huyền Minh Đế hậu không nhịn được nói.

Khóe miệng Tô Dự nhếch lên một nụ cười: "*Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công*, con trai của Phượng Tổ, con công đầu tiên của Hồng Hoang, những điều này là nền tảng của Khổng Tuyên, khiến hắn mạnh mẽ, đồng thời cũng khiến thiên kiếp mạnh mẽ!

Nhưng, vẫn chưa đạt đến uy lực lớn nhất của thiên kiếp!" Uy lực thiên kiếp của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, sẽ xuất hiện Pháp tắc chi quang, thứ đó ẩn chứa uy lực cường đại.

Nhưng có lợi cũng có hại.

Pháp tắc chi quang tuy có thể tạo thành uy hiếp mạnh mẽ đối với Khổng Tuyên, nhưng đồng thời cũng có thể khiến Khổng Tuyên lĩnh ngộ pháp tắc lên một tầm cao mới.

Thiên kiếp.

Thiên kiếp là một loại ràng buộc, cũng là một loại khảo nghiệm.

Kẻ độ kiếp thất bại, thân tử đạo tiêu.

Kẻ độ kiếp thành công, càng thêm mạnh mẽ.

Thiên kiếp càng mạnh, sau khi độ kiếp thành công, sự thăng tiến nhận được cũng càng lớn.

Dù sao người khác nhau chứng đạo, uy lực thiên kiếp cũng khác nhau.

Hơn nữa, Khổng Tuyên lựa chọn là dĩ lực chứng đạo, vượt xa trảm Tam Thi chứng đạo và công đức chứng đạo.

Đương nhiên, trong đó cũng có ngoại lệ.

Ví dụ như Nữ Oa nương nương và Hậu Thổ nương nương.

Nữ Oa nương nương tuy lấy công đức sáng tạo Nhân tộc thành Thánh, nhưng Tạo Hóa pháp tắc của Nữ Oa nương nương dưới sự tưới nhuần của Tô Dự, trong sự điều hòa âm dương, ngày đêm thăng tiến... "Oanh long!" Gió lớn nổi lên, trên đầu Khổng Tuyên xuất hiện một đám mây đen khổng lồ, mây đen nuốt chửng thiên địa linh khí, ẩn hiện hình thành một xoáy nước khổng lồ, phảng phất như một cái miệng lớn có thể nuốt chửng tất cả. "Uy lực thiên kiếp đang tiếp tục tăng lên!" "Thiên kiếp này đã vượt xa khả năng đối phó của Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong!" "Nếu còn tiếp tục tăng lên nữa, đại sư huynh có thể gặp nguy hiểm!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ, Dương Tiễn,... cảm nhận được uy lực thiên kiếp, sắc mặt từng người kịch biến, hơi thở cũng trở nên có chút dồn dập, phảng phất như thiên kiếp có thể tùy thời hủy diệt họ.

Khổng Tuyên lại không có bất kỳ dao động cảm xúc nào, bình tĩnh ngẩng đầu nhìn kiếp vân, không có chút sợ hãi, không có chút ý chí chiến đấu, giống như một người bình thường.

Nhìn Khổng Tuyên bình tĩnh như vậy, trong mắt Tô Dự lóe lên một tia vui mừng, xem ra lời gõ hôm qua đã có tác dụng, ít nhất đã khiến tâm tính nóng nảy của Khổng Tuyên ổn định lại, như vậy chỉ cần trải qua lần tôi luyện thiên kiếp này, tin rằng chỉ cần Tây Du lượng kiếp kết thúc, đến lúc đó chắc chắn có thể chứng đạo đột phá.

Không sai, Tô Dự không mấy lạc quan về việc Khổng Tuyên vượt qua thiên kiếp lần này.

Phải biết rằng Khổng Tuyên là đại đệ tử thân truyền của Tô Dự.

Nhưng chính vì như vậy, Tô Dự mới có thể xác định Khổng Tuyên khó mà vượt qua được thiên kiếp lần này.

Từ dao động của thiên kiếp xem ra, so với uy lực thiên kiếp lúc Tô Dự đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên năm đó, có thể nói là một trời một vực, nhiều nhất cũng chỉ bằng một phần mười.

Khổng Tuyên là đồ đệ của Tô Dự, cho dù pháp tắc tu luyện không giống nhau, nhưng hắn không cho rằng thiên kiếp của đồ đệ chỉ có chút uy lực như vậy, ít nhất cũng phải bằng một nửa thiên kiếp của mình.

Hiển nhiên, thiên kiếp chưa triển hiện ra uy lực chân chính. "Oanh long!" Cùng với thời gian trôi qua, một tiếng động đinh tai nhức óc vang vọng trong Hỗn Độn, một đạo kiếp lôi vô hình hung mãnh giáng xuống, trực tiếp đánh về phía thiên linh cái của Khổng Tuyên. "Cửu Chuyển Huyền Nguyên!" Khổng Tuyên không né không tránh, vận chuyển *Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công*, toàn thân lóe lên kim quang, trong nháy mắt đã tắm mình trong kiếp lôi, kim quang bị ép trở lại cơ thể, thân thể không ngừng run rẩy.

Nhưng...

ánh mắt Khổng Tuyên lại vô cùng kiên định, hoàn toàn không vì kiếp lôi oanh kích mà có chút thay đổi, tắm mình trong kiếp lôi, tinh khí thần dần dần hấp thu hết năng lượng ẩn chứa trong kiếp lôi.

Cuối cùng, kiếp lôi tiêu tan sạch sẽ.

Nhưng kiếp vân lại càng thêm hung dữ. "Đến đi!" Khổng Tuyên ngước nhìn kiếp vân, trong miệng thốt ra một âm thanh bình thản, nhưng trong đó lại ẩn chứa sự kiên định vô cùng.

Trong kiếp vân đột nhiên dâng lên tiếng ông minh mãnh liệt, trong xoáy nước giáng xuống ba quả cầu lửa, nóng bỏng như mặt trời, sau

đó xé rách Hỗn Độn, nơi đi qua nhiệt độ điên cuồng tăng lên. "Khai!" Ở ngoài vạn trượng, Tô Dự thấy cảnh này, ánh mắt khẽ chuyển, phát hiện sắc mặt Lục Nhĩ Mỹ Hầu và những người khác trắng bệch, khẽ thốt ra một chữ.

Trong chớp mắt, Hỗn Độn linh khí xung quanh tụ hợp, dâng lên từng đạo quang tráo màu xám, bao bọc mọi người trong đó. "Hô!" Ngay lập tức, những người xung quanh không khỏi thở phào nhẹ nhõm, lập tức thúc đẩy tinh khí thần trong cơ thể điều chỉnh trạng thái, từ đầu đến cuối ánh mắt vẫn không rời khỏi thân thể Khổng Tuyên.

Lúc này, xung quanh Khổng Tuyên hoàn toàn bị nhuộm thành một vùng màu đỏ, ba quả cầu lửa từ ba phía giáp công Khổng Tuyên, Khổng Tuyên thì bình tĩnh nhìn, mặc cho ba quả cầu lửa tiếp cận.

Hiển nhiên, lần này Khổng Tuyên vẫn không định ngăn cản thiên kiếp.

Bất kể thiên kiếp nào cũng phải tuân theo một định luật, từ yếu đến mạnh.

Lời cảnh báo trước đó của sư tôn Tô Dự khiến trong lòng Khổng Tuyên không dám có chút sơ suất, toàn lực hấp thu năng lượng trong thiên kiếp, trước khi chưa đạt đến cực hạn của mình, tuyệt đối sẽ không ra tay.

Nhiệt độ cao mang theo trên quả cầu lửa có thể sánh với Cửu Muội Chân Hỏa, đang không ngừng tăng cao, nhưng Khổng Tuyên lại không có chút ý niệm nào chống cự. "Phanh!" Cùng với ba quả cầu lửa va chạm vào người Khổng Tuyên, đột nhiên nổ tung, ngọn lửa hiện ra màu tím quỷ dị, điên cuồng thiêu đốt thân thể Khổng Tuyên, nhìn từ xa Khổng Tuyên phảng phất như Thượng cổ Thiên Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, được thai nghén từ trong mặt trời.

"Đại sư huynh..." "Đế quân!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ và những người khác thấy cảnh này, lập tức căng thẳng.

Tô Dự an ủi nói: "Không cần lo lắng, tuy mạnh, nhưng Khổng Tuyên là Ngũ Thải Khổng Tước, lại tu luyện *Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công*, không có tác dụng lớn đối với Khổng Tuyên!" Trong lúc nói chuyện, Khổng Tuyên khẽ hét một tiếng, ngọn lửa ngút trời trực tiếp bị hấp thu vào trong, trên người quang mang đại phóng, khôi phục như thường.

Trong mắt Khổng Tuyên lóe lên tinh quang, hai nắm đấm hơi siết chặt, cảm nhận sức mạnh cường đại trong cơ thể, khóe miệng cong lên một nụ cười nhạt.

Không sai!

Chương 487

Thân thể của hắn đang dưới sự thúc đẩy của thiên kiếp, cực tốc thăng tiến, hiện giờ cường độ thân thể đã đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên. "Hoa hoa hoa!" Xoáy nước do kiếp vân hình thành, điên cuồng chuyển động, Hỗn Độn linh khí phảng phất như sóng biển bị cuốn vào trong đó.

Tình huống như vậy lọt vào tầm mắt của Tô Dự, sắc mặt trở nên nghiêm túc, hai đạo thiên kiếp trước, Khổng Tuyên đối phó rất nhẹ nhàng, gần như không ra tay, bây giờ thiên kiếp e rằng sắp triển hiện ra uy lực chân chính.

Kỳ thực điều Tô Dự lo lắng là Pháp tắc chi quang trong thiên kiếp, hắn đoán rằng Pháp tắc chi quang của Khổng Tuyên sẽ phân chia vô hình, hóa thành năm đạo Pháp tắc chi quang, cuối cùng lại dung hợp thành Ngũ Hành pháp tắc chi quang mạnh nhất.

Loại Pháp tắc chi quang này, đối với Khổng Tuyên có uy hiếp chí mạng.

Nhưng, cũng có thể khiến Khổng Tuyên tinh tiến vạn phần trên Ngũ Hành pháp tắc. "Tiếp theo mới là thiên kiếp chứng đạo chân chính!" Tô Dự thở ra một hơi dài, mắt không chớp nhìn Khổng Tuyên dưới kiếp vân, khiến tất cả mọi người đều kinh ngạc.

Không sai!

Chính như Tô Dự nói.

Xoáy nước trong kiếp vân trở nên ngày càng mạnh mẽ, gần như bao phủ khu vực vạn trượng, Khổng Tuyên ở dưới kiếp vân, trông vô cùng nhỏ bé. "Anh!" Lúc này, Khổng Tuyên hiển nhiên cũng phát hiện ra sự mạnh mẽ của thiên kiếp, sau lưng hiện ra hư ảnh Ngũ Thải

Khổng Tước, Ngũ Hành Thần Thương xuất hiện trong tay.

Nhưng Khổng Tuyên không lấy ra Ngũ Hành Tháp, hẳn là định hấp thu thiên kiếp. "Uy lực thiên kiếp này, bất kỳ Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong nào dính phải cũng chết!" Nhìn bộ dạng nghiêm trận chờ đợi của Khổng Tuyên, Huyền Minh hai mắt khép hờ, với tu vi hiện tại của nàng, không nghi ngờ gì trong số tất cả mọi người ở đây, ngoài Tô Dự ra, là người hiểu rõ nhất uy lực của thiên kiếp.

Phạm vi kiếp vân quyết định uy lực của thiên kiếp, phạm vi kiếp vân trước mắt này, trong Hồng Hoang Lục giới, gần như có thể nói là chưa từng xuất hiện. "Oanh long!" Kiếp vân bao phủ vạn trượng phạm vi bùng nổ một tiếng vang rền, vô số lôi đình, phong nhận, vẫn thạch, hỏa cầu, băng lăng, đẳng điều trút xuống, trên đó ẩn chứa linh lực đáng sợ.

Trong khu vực gần vạn trượng, khắp nơi đều là dao động linh lực hung dũng, cảnh tượng như vậy khiến Dao Trì, Cửu Thiên Huyền Nữ, Lục Nhĩ Mỹ Hầu... các Hỗn Nguyên Kim Tiên không khỏi có chút tê dại da đầu.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Đám lôi điện, vẫn thạch, băng hỏa, đẳng điều khổng lồ đó lao xuống, cùng lúc đó kiếp vân không ngừng co lại, phảng phất như tất cả thiên địa linh khí hấp thu trước đó đều được rót vào đạo thiên kiếp này. "Hoa lạp!" Lôi điện bao phủ, vẫn thạch va chạm, băng hỏa dày vò, đẳng điều trói buộc, một loạt tấn công về phía Khổng Tuyên, khiến trong mắt Khổng Tuyên dâng lên sự kiêng kỵ sâu sắc, sau đó Ngũ Hành Thần Thương xoay chuyển vung lên, trực tiếp nghiền nát những đẳng điều lan tràn, đập nát từng tầng vẫn thạch...

Nhưng đồng thời Khổng Tuyên cũng bị đám lôi điện và băng hỏa bao phủ, lập tức thân thể không ngừng run rẩy.

Lần này, Khổng Tuyên cuối cùng cũng hiểu lời cảnh báo của sư tôn trước đó rốt cuộc là vì sao!

Đây mới chỉ là bắt đầu, đã cảm nhận được nguy cơ, huống chi thiên kiếp sau đó một đợt nối một đợt, ngày càng mạnh!!

Hừ!

Khổng Tuyên giữ vững linh đài, lệnh cho mình bình tĩnh lại, biết rằng thiên kiếp lần này e rằng không hề dễ dàng, nhưng dù thế nào cũng phải liều một phen, không thể làm mất mặt sư tôn Tô Dự! "Luyện cho ta!" Khổng Tuyên hét lớn một tiếng, tốc độ vận chuyển *Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công* trong cơ thể đột nhiên vượt qua cực hạn, lực hút khổng lồ trực tiếp hấp thu lôi điện, băng hỏa bao phủ toàn thân vào trong cơ thể. "Oanh oanh oanh!" Khí thế trên người Khổng Tuyên không ngừng tăng lên, lôi điện, băng hỏa nhập thể, khiến khí huyết không ngừng cuộn trào, đồng thời theo lộ tuyến vận chuyển của *Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công*, tuần hoàn hóa thành dưỡng chất, làm lớn mạnh tinh khí thần. "Oanh!" Lôi điện đã tan, băng hỏa đã dung, nhưng vẫn thạch và đằng điều lại không kết thúc, trực tiếp trói buộc thân thể Khổng Tuyên, vẫn thạch không ngừng va chạm tới. "Anh!" Ngũ Thải Khổng Tước sau lưng Khổng Tuyên kêu dài một tiếng, bùng nổ ra ánh sáng ngũ sắc rực rỡ vô cùng, Ngũ Hành pháp tắc lan ra, từng gợn sóng khuếch tán, những dây leo trói trên người bắt đầu xảy ra biến hóa.

Vô hình trung, dây leo phảng phất như bị ký sinh mà khô héo, bị hút kéo, bị thiêu đốt đen kịt, bị cắt đứt, bị hung mãnh xé toạc.

Tóm lại, trong khoảnh khắc Khổng Tuyên đã thoát ra, dây leo bị gợn sóng đẩy ra khỏi thân thể trăm mét, Ngũ Hành Thần Thương vung lên, thân hình lưu chuyển, đầu thương lần lượt đập vào từng viên vẫn thạch. "Phanh phanh phanh phanh phanh..." Từng viên vẫn thạch liên

tiếp nổ tung, tiếng vang ngày càng lớn, khi Khổng Tuyên đập nát tất cả vẫn thạch, những gợn sóng ngũ sắc bao quanh thân thể đột nhiên bùng nổ, trực tiếp phá nát những dây leo kia thành tro bụi, hóa thành từng luồng linh khí.

Giải quyết xong vẫn thạch và dây leo, Khổng Tuyên đột nhiên ngẩng đầu, kiếp vân không biết từ lúc nào đã giáng xuống một đạo kiếp lôi thô ba thước, Ngũ Hành Thần Thương mạnh mẽ đâm ra, va chạm với kiếp lôi. "Oanh!" Kiếp lôi vỡ nát từng đoạn, Khổng Tuyên cũng bị đẩy lùi mấy trăm mét, nhưng sắc mặt lại không hề thay đổi, ngạo nghễ nhìn kiếp vân trên cao, khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh, phảng phất như đang nói: Với uy lực này mà muốn xóa sổ bản đế, có phải hơi coi thường bản đế quá rồi không!

Lục Nhĩ Mỹ Hầu và những người khác ở xa, thấy Khổng Tuyên không hề hấn gì ngạo nghễ đứng dưới kiếp vân, lập tức lộ ra vẻ kinh hỉ: "Đại sư huynh thực sự quá mạnh mẽ!

Đại sư huynh đã dễ dàng phá vỡ nó như vậy!" "Đế quân thật đúng là cường giả số một dưới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!" Lúc này, Tô Dự liếc nhìn họ: "Đừng mừng vội, thiên kiếp của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nếu chỉ đơn giản như vậy, Thái Thanh Thánh Nhân cũng sẽ không lựa chọn công đức chứng đạo!" "Không sai!" Huyền Minh Đế hậu gật đầu đồng ý nói: "Thành tựu của Khổng Tuyên trong *Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công*, e rằng ngoài sư tôn ra, không ai sánh bằng!

Cũng chính vì vậy, Khổng Tuyên mới có thể dựa vào thân thể mà cứng rắn hấp thu linh lực trong thiên kiếp, dùng để cường hóa tinh khí thần!" "Chẳng lẽ ngay cả sư mẫu trong *Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công* cũng không bằng đại sư huynh?" Lục Nhĩ Mỹ Hầu đảo mắt, trong suy nghĩ của hắn, không nên như vậy!

Dù sao các vị sư mẫu thường xuyên ở bên cạnh sư tôn, chẳng lẽ sư tôn không truyền thụ kinh nghiệm cho sư mẫu sao?

Nghe đến đây, Huyền Minh, Truy Y, Dao Trì,... các vị Đế hậu gương mặt xinh đẹp đỏ bừng, sau đó đồng loạt lườm Lục Nhĩ Mỹ Hầu một cái: "Con khỉ lắm chuyện, lo xem đại sư huynh độ kiếp đi!

Chuyện không nên hỏi thì đừng hỏi!" Kỳ thực, Tô Dự thật sự không truyền thụ kinh nghiệm cho Huyền Minh và các vị Đế hậu, mỗi lần Tô Dự đều dùng phương thức âm dương điều hòa để các nàng tự cảm ngộ, như vậy mới là phù hợp nhất với bản thân.

Nghe các vị Đế hậu đồng thanh quát mắng, Lục Nhĩ Mỹ Hầu lập tức sợ hãi, không dám nói thêm gì nữa, ánh mắt lại lần nữa rơi vào cảnh Khổng Tuyên độ kiếp. "Oanh oanh oanh oanh oanh oanh..." Từng đạo thiên kiếp giáng xuống, thẳng đến thiên linh cái của Khổng Tuyên.

Thiên kiếp lần này khác với sự đa dạng trước đó, biến thành kiếp lôi thuần túy, có đủ các màu đỏ, cam, vàng, lục, thanh, lam, tím, đen, trắng, thậm chí trung tâm kiếp lôi còn ẩn chứa một tia lôi đình màu vàng, uy lực mạnh mẽ đến mức Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong bình thường cũng không dám đỡ.

Nhưng, Khổng Tuyên lại dựa vào Ngũ Hành Thần Thương lần lượt đối đầu với nó, Ngũ Hành Tháp từ đầu đến cuối đều không xuất hiện.

Dưới từng đạo kiếp lôi, cường độ thân thể Khổng Tuyên không ngừng thăng tiến, phảng phất như mỗi một tế bào đều trở nên mạnh mẽ, dâng trào lực lượng kinh khủng, tốc độ không ngừng tăng lên.

Đạo thứ chín...

đạo thứ mười... ba mươi ba đạo...

Chương 488

bốn mươi chín đạo... bảy mươi đạo...

Sức mạnh của thiên kiếp không ngừng tăng lên đến một mức độ kinh khủng, hắn cũng không còn tấn công mạnh mẽ như trước, sắc mặt trở nên trắng bệch, dao động linh lực cũng trở nên yếu đi.

Hiển nhiên, Khổng Tuyên có chút không chịu nổi.

Nhìn bộ dạng của Khổng Tuyên, Tô Dự không khỏi lắc đầu, uy lực thiên kiếp hiện giờ đã đủ để hủy diệt Hồng Hoang Lục giới, cho dù là Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong bị nó nhắm đến cũng khó thoát khỏi cái chết, từ đó có thể thấy thực lực của đại đệ tử này mạnh mẽ đến mức nào!

Nhưng... xem thanh thế của thiên kiếp, khả năng lớn sẽ giống như hắn đoán, Pháp tắc chi quang hiện thế, ngũ hành phân hóa, hóa phức tạp thành đơn giản, hóa đơn giản thành phức tạp.

Nếu Ngũ Hành pháp tắc chi quang xuất hiện, Khổng Tuyên nhẹ thì thân tử đạo tiêu, nặng thì hồn phi phách tán.

Nhưng, có hắn là chủ nhân Hỗn Độn Châu ở đây, vũ trụ Hồng Mông thiên địa này muốn xóa sổ Khổng Tuyên, tuyệt đối là chuyện không thể...

Trong kiếp lôi, Khổng Tuyên cảm nhận được linh lực tinh thuần tràn vào cơ thể, giữa lúc khí huyết cuộn trào, khiến hắn có chút không chịu nổi, năng lượng trong kiếp lôi khiến thân thể hắn không ngừng nứt ra, hiển nhiên không thể tiếp tục hấp thu nữa. "Xem ra sư tôn nói quả không sai!

Là ta quá tự đại rồi!

Nếu đã như vậy, vậy thì bắt đầu thật sự đi!" Trong mắt Khổng Tuyên bùng lên ánh sáng ngũ sắc, ánh mắt chiếu rọi lên kiếp lôi đang rơi xuống, linh lực xung quanh như hồng thủy đột nhiên tuôn ra. "Ông ông ông!" Đúng lúc này, từ trên thiên linh cái của Khổng Tuyên hiện ra một tòa tháp nhỏ ngũ sắc, tiểu tháp chấn động ông minh, lan ra một gợn sóng pháp tắc phù hợp. "Oanh long!" Kiếp lôi lại giáng xuống, Khổng Tuyên đầu đội Ngũ Hành Tháp, tay cầm Ngũ Hành Thần Thương, linh lực mang theo pháp tắc, trực tiếp lao về phía kiếp lôi. "Phanh!" Đạo thứ bảy mươi ba! ... "Phanh!" Đạo thứ bảy mươi lăm! ... "Phanh!" Đạo thứ bảy mươi bảy!

Khoảnh khắc cứng rắn đối đầu với kiếp lôi, Khổng Tuyên trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, kiếp lôi cũng đột ngột tiêu tan.

Ngay sau đó, đạo kiếp lôi thứ bảy mươi tám với tốc độ sét đánh không kịp bưng tai lao tới, kiếp vân không có chút dấu hiệu nào. "Ngũ Sắc Thần Quang!" Từ Ngũ Hành Thần Thương bùng nổ ra một luồng sáng chói mắt, một tiếng kêu dài xuất hiện, không biết từ lúc nào Khổng Tuyên đã ổn định thân hình, trực tiếp phản công.

Khổng Tuyên ngay cả "Ngũ Sắc Thần Quang" cũng thi triển ra, có thể thấy hắn coi trọng đạo kiếp lôi này đến mức nào. "Oanh!" "Ngũ Sắc Thần Quang" va chạm với kiếp lôi, bùng nổ ra âm thanh đinh tai nhức óc, Hỗn Độn trong vạn trượng đều rung chuyển, cả người Khổng Tuyên bị đánh bay ra ngoài. "Anh!" Khổng Tuyên trực tiếp hóa thân thành Ngũ Thải Khổng Tước, trong đôi móng vuốt sắc bén, Ngũ Hành Thần Thương vung lên như sóng triều, vô cùng vô tận va chạm vào từng đạo kiếp lôi từ trong kiếp vân giáng xuống.

Trong khoảnh khắc, Khổng Tuyên tắm trong kiếp lôi phấn chiến, đạo thứ bảy mươi chín, đạo thứ tám mươi, đạo thứ tám mươi mốt... "Oanh long!" Khi đạo kiếp lôi thứ tám mươi mốt bị Khổng Tuyên đánh tan, kiếp vân đột nhiên nổ vang một tiếng, kiếp vân đen kịt đột

nhiên hóa thành ngũ sắc sặc sỡ, từng luồng Canh Kim chi khí lưu chuyển ra.

Chính như Tô Dự dự liệu, trong kiếp vân đã giáng xuống Pháp tắc chi quang.

Quang thúc Kim chi pháp tắc!

Đối mặt với quang thúc Kim chi pháp tắc có sức công phá mạnh nhất, Khổng Tuyên không dám có chút sơ suất, Ngũ Hành Tháp phóng to, bao phủ lấy bản thân, đồng thời Ngũ Hành Thần Thương đâm xuyên ra, va chạm mạnh với quang thúc Kim chi pháp tắc. "Keng!" Một tiếng kim loại tranh minh trong trẻo vang vọng Hỗn Độn, Ngũ Hành Thần Thương trực tiếp bị đánh bay, quang thúc Kim chi pháp tắc lại không hề bị ảnh hưởng, lại lần nữa lao về phía Ngũ Hành Tháp.

Nhưng, có thể thấy quang thúc Kim chi pháp tắc có chút mờ đi, khí thế cũng không còn sắc bén như trước, nhưng vẫn phong mang tất lộ. "Keng!" Quang thúc Kim chi pháp tắc rơi trên Ngũ Hành Tháp, chấn động đến Ngũ Hành Tháp ông minh không ngừng, nhưng cuối cùng vẫn không đẩy lùi được Ngũ Hành Tháp nửa phân.

Mà Khổng Tuyên ở trong đó, lại bị lực chấn động mạnh mẽ kia, xung kích đến khí huyết nghịch chuyển, cổ họng ngòn ngọt. "Oanh!" "Hoa!" Quang thúc Kim chi pháp tắc chưa tiêu tan, một ngọn lửa lớn ngút trời và một luồng sóng lớn hung dũng trực tiếp từ trong kiếp vân bùng phát ra, lao về phía Khổng Tuyên.

Một sóng chưa yên, một sóng lại nổi!

Cùng với quang thúc Hỏa chi pháp tắc và quang thúc Thủy chi pháp tắc, quang thúc Đại Địa pháp tắc và quang thúc Mộc chi pháp tắc nặng nề dịu dàng, từ trong kiếp vân giáng xuống, bao phủ lấy Khổng Tuyên.

Lập tức, năm đại pháp tắc bao bọc lấy Ngũ Hành Tháp của Khổng Tuyên, phảng phất như muốn luyện hóa Khổng Tuyên. "Đại sư huynh!" "Đế quân!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ và những người khác sắc mặt kịch biến, đột nhiên lo lắng.

Thường Hi, Truy Y,... các vị Đế hậu tay ngọc siết chặt, ánh mắt rơi trên người Tô Dự, khẽ gọi: "Phu quân!" Tô Dự lắc đầu, năm đại Pháp tắc chi quang tuy mạnh mẽ, tương phụ tương thành, nhưng dù sao cũng không phải là Ngũ Hành pháp tắc chân chính, hắn tin rằng Khổng Tuyên nhất định có thể thoát ra được.

Nếu lần này ngay cả loại Pháp tắc chi quang này cũng không thể đối mặt, vậy thì sau này khi đột phá lần nữa, Khổng Tuyên không cần thử chứng đạo trong Hỗn Độn Châu nữa.

Bởi vì như vậy chỉ là đi tìm cái chết! "Ngũ Hành Thiên Địa!" Trong lúc mọi người lo lắng, từ trong năm đại Pháp tắc chi quang truyền ra một âm thanh tràn đầy ý chí chiến đấu, sau đó tiếng kêu của khổng tước vang vọng. "Oanh oanh oanh!" Ánh sáng ngũ sắc lan ra, hóa thành từng chiếc lông vũ ngũ sắc, bay lượn phân tán, nơi đi qua Pháp tắc chi quang đều nhập vào trong đó, vô hình trung lại bao phủ lấy năm đại Pháp tắc chi quang. "Vù!" Chỉ thấy, sau lưng Khổng Tuyên không biết từ lúc nào xuất hiện đôi cánh khổng tước, xé rách Hỗn Độn, xuất hiện trong phạm vi bao phủ của năm đại Pháp tắc chi quang, trong miệng thốt ra một âm thanh lạnh lẽo: "Bạo!" "Oanh long!" Cùng với tiếng nói của Khổng Tuyên, những chiếc lông vũ ngũ sắc lập tức nổ tung, linh lực khủng bố dấy lên một cơn bão hung dữ, quét qua và xóa sổ năm đại Pháp tắc chi quang bên trong. "Oanh long long long..." "Oanh long long long..." "Oanh long long long..." Lúc này, trong kiếp vân truyền ra tiếng gầm thét chưa từng có, phảng phất như đã nổi giận hoàn toàn, sau đó bùng nổ ra dao động Ngũ Hành pháp tắc đáng sợ, kiếp vân ngưng tụ lưu chuyển, hóa thành một đạo Ngũ Hành

pháp tắc chi quang tinh thuần.

Nó gào thét ra, nơi đi qua, tất cả hóa thành hư vô, khiến người ta không khỏi cảm thấy tê dại da đầu.

Chương 489

Nhìn cảnh tượng trước mắt, Khổng Tuyên cảm nhận được một sự kinh hãi mãnh liệt, nhưng không lựa chọn lùi bước, chiến ý điên cuồng từ trên người tỏa ra, Ngũ Hành Thần Thương từ xa bay tới, rơi vào tay hắn. "Sát!" Khổng Tuyên bùng nổ chiến ý mạnh mẽ, tay cầm Ngũ Hành Thần Thương, lóe lên một cái, trực tiếp lao về phía Ngũ Hành pháp tắc chi quang đang lao tới.

Ngũ Hành pháp tắc chi quang tương phụ tương thành, tỏa ra ý viên mãn mãnh liệt, dao động mạnh mẽ mà nó phát ra, cho dù là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên chân chính cũng có chút rùng mình. "Đại sư huynh nhất định có thể đỡ được!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu và những người khác hình thần run rẩy không thôi, sợ Khổng Tuyên xảy ra chuyện ngoài ý muốn. "Ngũ Hành pháp tắc chi quang!" Trên gương mặt xinh đẹp của Huyền Minh và các vị Đế hậu hiện lên vẻ kinh ngạc.

Ngay lập tức, Huyền Minh và các vị Đế hậu nhìn về phía Tô Dự: "Phu quân!" Tô Dự lại như không nghe thấy, mắt không chớp nhìn Khổng Tuyên, hai tay hiện lên ánh sáng vàng và trắng mờ ảo.

Pháp tắc chi quang chỉ có khi lĩnh ngộ pháp tắc đến cảnh giới cực kỳ tinh thâm mới có thể thi triển, có thể biết Ngũ Hành pháp tắc chi quang mạnh mẽ đến mức nào.

Chỉ thấy, đôi cánh khổng tước đập xoay tròn, Ngũ Hành Thần Thương mang theo luồng xoáy mạnh mẽ, va chạm mạnh với Ngũ Hành pháp tắc chi quang kia.

Trong chớp mắt, cả Hỗn Độn hoàn toàn yên tĩnh lại, luồng xoáy do Khổng Tuyên tạo thành và Ngũ Hành pháp tắc chi quang giằng co với

nhau, nhưng... loại giằng co này chỉ là tạm thời!

Chỉ duy trì được một khoảnh khắc! "Phanh!" Một tiếng nổ trầm đục bùng phát, chỉ thấy Khổng Tuyên trực tiếp bị đánh bay đi, Ngũ Hành pháp tắc chi quang lại như giòi trong xương, bám chặt lấy Khổng Tuyên không buông. "Ông ông ông!" Ngũ Hành Tháp che chở Khổng Tuyên vững chắc bên trong, Ngũ Hành pháp tắc lan ra, nhưng Ngũ Hành pháp tắc chi quang đến từ thiên kiếp này thực sự quá mạnh!

Ngũ Hành pháp tắc mà Khổng Tuyên lĩnh ngộ căn bản không thể tranh đấu với nó, ngược lại sẽ trực tiếp bị Ngũ Hành pháp tắc chi quang hấp thu. "Ra!" Đột nhiên, trong mắt Tô Dự lóe lên một tia sáng, hai tay nhẹ nhàng đánh một chưởng về phía Khổng Tuyên, hai luồng sáng xé rách Hỗn Độn, một vàng một trắng trong nháy mắt bao phủ lấy Khổng Tuyên, dao động của pháp tắc Thời Không lan ra, trực tiếp cách không di chuyển Khổng Tuyên ra khỏi thiên kiếp. "Khổng Tuyên, bây giờ ngươi biết rồi chứ!

Khoảng cách đến việc thật sự vượt qua thiên kiếp của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, còn xa lắm!" Tô Dự nhìn Khổng Tuyên khí tức uể oải trước mặt, ngữ khí ung dung điềm tĩnh, sau đó khẽ nhướng mày, trong Hỗn Độn, đạo Ngũ Hành pháp tắc chi quang kia truyền ra tiếng gầm thét mãnh liệt.

Ngay lập tức, dao động thiên kiếp điên cuồng lan ra, không ngừng tìm kiếm vị trí của Khổng Tuyên. "Đi thôi!" Đối với điều này, Tô Dự không hoảng không vội liếc nhìn mọi người một cái, sau đó toàn thân dâng lên linh lực điên cuồng, trong nháy mắt bao bọc lấy mọi người, lập tức biến mất trong vũ trụ Hồng Mông thiên địa của Hỗn Độn Châu.

Ngũ Hành pháp tắc chi quang lại lần nữa hóa thành kiếp vân, không ngừng khuếch trương, nhưng không tìm thấy chút khí tức nào

của Khổng Tuyên, cuối cùng trực tiếp tiêu tan vào vô hình.

Trong Thiên Đình, Tô Dự đưa mọi người xuất hiện tại Dao Trì, Nữ Oa nương nương và Hậu Thổ nương nương đang xử lý sự vụ cảm nhận được dao động trong Dao Trì, lập tức lóe lên xuất hiện. "Phu quân, không sao chứ?" Nữ Oa nương nương và Hậu Thổ nương nương quan tâm hỏi.

Tô Dự lắc đầu: "Trẫm chỉ xem Khổng Tuyên độ kiếp, có thể có chuyện gì chứ?" Chỉ thấy, Khổng Tuyên hiện giờ khí tức vô cùng yếu ớt, tinh khí thần khô cạn, phảng phất như ngọn nến không gốc, tùy thời đều có thể tiêu tán.

Nhìn bộ dạng này của Khổng Tuyên, Nữ Oa nương nương nhíu mày, sau đó đánh ra một luồng linh lực ẩn chứa Tạo Hóa pháp tắc mạnh mẽ, nhập vào cơ thể Khổng Tuyên, tiêu trừ thương thế trong cơ thể Khổng Tuyên, khiến bản nguyên khô cạn của Khổng Tuyên bắt đầu dần dần khôi phục.

“Khổng Tuyên, bây giờ ngươi đã biết vì sao ban đầu Trẫm lại phản đối chưa?” Nhìn Khổng Tuyên dần dần khôi phục khí sắc, Tô Dự nhìn thẳng vào hắn, nhẹ nhàng hỏi.

Khổng Tuyên gật đầu: “Sư tôn dạy bảo, đệ tử Khổng Tuyên xin ghi lòng tạc dạ!” “Vốn dĩ chỉ cần tu luyện thêm một thời gian là có thể chứng đạo đột phá, nhưng hiện tại muốn trở thành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên mà không bị ràng buộc thì phải đối mặt với thiên kiếp càng mạnh hơn, bây giờ ngươi bắt buộc phải thay đổi phương thức tu luyện ban đầu!” Tô Dự bình tĩnh nói.

Khổng Tuyên chắp tay cung kính hỏi: “Xin sư tôn chỉ giáo!” “Trong khoảng thời gian tiếp theo, Trẫm sẽ giảng đạo cho ngươi, ngươi phải khai sáng ra ngũ hành pháp tắc mới!” Tô Dự hờ hững nói.

Khổng Tuyên nhíu mày: “Ngũ hành pháp tắc mới?” “Ngũ hành

pháp tắc tương sinh tương khắc, chỉ cần lấy ngũ hành pháp tắc làm gốc, tự mình bước ra một con đường!" Tô Dự không giải thích quá nhiều, ánh mắt liền chuyển sang Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Dương Tiễn, Huyền Minh Đế hậu và những người khác: "Các ngươi tốt nhất cũng nên như vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ đều đã bước ra con đường của riêng mình, chỉ có như vậy sau này các ngươi mới có nền tảng để bước lên tầng thứ cao hơn!" Lục đạo luân hồi vốn do Hậu Thổ nương nương diễn sinh ra, cho nên Hậu Thổ nương nương còn nhanh hơn Tô Dự bước ra con đường của riêng mình, dùng luân hồi pháp tắc dung nạp sáu loại sinh linh!

Nữ Oa nương nương vì sao có thể đánh bạo Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân mấy chục lần, cũng là vì đã bước ra con đường của riêng mình, dùng tạo hóa pháp tắc tạo ra các loại pháp tắc khác.

Còn con đường của Tô Dự thì cực kỳ đơn giản, nhưng cũng đáng sợ nhất, vạn pháp trong thiên hạ đều nằm trong lòng bàn tay của hắn, có thể điều động, cũng có thể hủy diệt.

"Ngoài ra, Khổng Tuyên ngươi cần phải phân tách một phần tinh khí thần, dùng chân linh mang theo, chuyển thế luân hồi, tiến vào Hồng Hoang Lục Giới bắt đầu tu luyện.

Trẫm hy vọng ngươi có thể gia nhập Phật giáo, phổ độ chúng sinh, cảm ngộ nhân sinh trăm thái, đợi đến lượng kiếp tiếp theo, tin rằng ngươi sẽ có thu hoạch, đến lúc đó liền có thể chứng đạo đột phá!" Đối với Khổng Tuyên, Tô Dự đã sớm sắp đặt mọi thứ.

Sau khi Phong Thần lượng kiếp kết thúc, hắn từng dùng Đại Vận Mệnh Thuật xem xét mệnh cách của các vị Hỗn Nguyên Kim Tiên trong Thiên Đình, mệnh cách cho thấy họ không có vận mệnh đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Nhưng vẫn có một tia sinh cơ.

Tia sinh cơ đó nằm trong Tây Du lượng kiếp.

Cho nên Tô Dự đã sớm sắp đặt mọi thứ, chỉ cần không có gì bất ngờ xảy ra, tin rằng đến lúc đó địa vị của Thiên Đình sẽ hoàn toàn không thể lay chuyển.

"Đệ tử cẩn tuân sư mệnh!" Trải qua một lần thiên kiếp, Khổng Tuyên cảm nhận sâu sắc sự yếu kém của mình, cũng như sự tài trí mưu lược của sư tôn Tô Dự, trong lòng thầm hạ quyết tâm sẽ không bao giờ nghi ngờ sư tôn Tô Dự như trước nữa.

"Bây giờ Trẫm giảng đạo, còn các ngươi lĩnh ngộ được bao nhiêu, phải xem vào tạo hóa của chính các ngươi!" Tô Dự trầm giọng nói.

Khổng Tuyên khẽ gật đầu, lập tức ngồi xếp bằng trước mặt Tô Dự.

Tô Dự phất tay, một cái bồ đoàn xuất hiện bên dưới, hắn ngồi xếp bằng lên trên.

"Sư tôn, con có thể nghe không ạ?" Lúc này, Lục Nhĩ Mỹ Hầu dè dặt hỏi một câu.

Tô Dự cười nhẹ: "Ngươi không phải là đệ tử của Trẫm sao?" Lập tức, Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ, Viên Hồng, Na Tra, Ngao Bính liền ngồi xếp bằng xuống.

Sư tôn giảng đạo là chuyện hiếm thấy, sao có thể bỏ lỡ cơ hội tốt như vậy.

"Các nàng cũng nghe đi!" Ngay sau đó, ánh mắt Tô Dự dừng lại trên người các vị Đế hậu, tràn đầy vẻ dịu dàng, cười nói.

Huyền Minh, Dao Trì và các vị Đế hậu khác gật đầu, rồi ngồi xuống trên bồ đoàn.

Nữ Oa nương nương và Hậu Thổ nương nương mỉm cười: "Phu quân giảng đạo cho mọi người, ta và Hậu Thổ muội muội sẽ tiếp tục xử lý sự vụ!" Nữ Oa nương nương và Hậu Thổ nương nương đã bước ra con đường của riêng mình, nên Tô Dự cũng không ép buộc, lập tức bắt đầu giảng đạo: "Vũ trụ vạn pháp, đều nằm trong đại đạo, chỉ có con đường của riêng mình mới có thể dung nạp vũ trụ đại đạo…" Theo tiếng giảng đạo của Tô Dự, ba ngàn pháp tắc bắt đầu không ngừng ngưng tụ, nhất thời dị tượng ngang trời.

Thấy vậy, Nữ Oa nương nương và Hậu Thổ nương nương tiện tay phong ấn hoàn toàn Dao Trì, hạ lệnh không ai được bước vào Dao Trì nửa bước.

Mọi người trong Thiên Đình đều không hiểu chuyện gì đang xảy ra, nhưng không một ai dám làm trái ý chỉ của Nữ Oa nương nương và Hậu Thổ nương nương. … Cùng với buổi giảng đạo của Tô Dự, thời gian lặng lẽ trôi đi, chớp mắt đã qua vạn năm.

Chương 490

Trong khoảng thời gian này, giang sơn của Đại Thương vương triều đã hoàn toàn đi đến hồi kết.

Đại Thương vương triều phân liệt thành các nước Tề, Tấn, Sở, Ngô, Việt, bản thân vương triều Đại Thương cũng hoàn toàn trở thành một nước nhỏ, từ đó chính thức tiến vào thời kỳ Xuân Thu.

Cùng lúc đó, Tô Dự mới kết thúc buổi giảng đạo.

Trong quá trình này, mỗi người đều cảm nhận được sự minh ngộ mãnh liệt, nhưng kỳ lạ là không ai đột phá.

Tình huống như vậy, dĩ nhiên là do Tô Dự cố ý áp chế.

Không ai biết được khi mọi người đột phá sẽ có dị tượng gì không, một khi dị tượng xuất hiện, tất sẽ phá vỡ phong tỏa, có khả năng kinh động đến Thiên Đạo.

Cho nên, Tô Dự đã vô hình trung lợi dụng phong ấn pháp tắc, phong bế tinh khí thần của họ, khiến họ không thể đột phá.

Loại phong ấn này rất dễ phá vỡ, chỉ cần chạm vào là vỡ.

Chỉ cần mọi người tìm một nơi yên tĩnh, tiêu hóa thật tốt, liền có thể hoàn thành đột phá.

"Tiếp theo mọi chuyện phải dựa vào ngộ tính của các ngươi rồi!" Tô Dự thở ra một hơi dài, cho dù hắn là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, giảng đạo liên tục vạn năm cũng không khỏi có chút mệt mỏi.

Phải biết rằng năm đó Hồng Quân Đạo Tổ sau khi đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, trở thành Thiên Đạo Thánh nhân, mỗi lần giảng đạo cũng chỉ có ba ngàn năm.

“Đa tạ sư tôn!” “Đa tạ Bệ hạ!” Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ và những người khác chắp tay cảm tạ Tô Dự.

“Đi đi!

Hy vọng các ngươi có thể tìm ra con đường của riêng mình!” Tô Dự xua tay, rồi nói: “Dương Tiễn ở lại!” Dương Tiễn hơi sững sờ, những người khác liền hành lễ cáo lui.

“Phu quân, thiếp cũng về tẩm cung!” Huyền Minh, Dao Trì và các vị Đế hậu cũng rời đi.

Trong chốc lát, chỉ còn lại Tô Dự và Dương Tiễn hai người.

Tô Dự cười nói: “Dương Tiễn, con cứ ở đây tiêu hóa những gì thu được lần này, sau đó ta có việc muốn nói với con!” Nói xong, Tô Dự thản nhiên nhắm mắt lại, không biết là đang nghỉ ngơi hay đang mưu tính chuyện gì khác.

Nghe vậy, Dương Tiễn cũng không hỏi nhiều, ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, tiêu hóa những lĩnh ngộ từ buổi giảng đạo của Tô Dự.

Đột nhiên, giọng nói của Tô Dự vang lên trong đầu Dương Tiễn: “Trong cơ thể con ta đã đặt một phong ấn, chớ có cưỡng ép đột phá.

Trẫm có việc cần con đi làm, đợi xong việc rồi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng không muộn!” “Vâng, mọi việc xin nghe theo sự sắp xếp của cữu cữu!” Dương Tiễn đáp lại một tiếng, giữ vững linh đài, im lặng tiêu hóa cảm ngộ.

Cùng lúc đó, thần niệm của Tô Dự phân hóa ra mấy luồng, bay về các hướng khác nhau, có Địa Tiên Giới, Yêu Giới, Thiên Đình… … Địa Tiên Giới, Tây Ngưu Hạ Châu, Ngũ Trang Quán.

Thanh Phong, Minh Nguyệt đứng bên cạnh, Trấn Nguyên Đại Tiên đang ngắm nhìn cây nhân sâm quả, vuốt râu cười nói: “Năm nay nhân sâm quả không tệ, kết thêm được một quả.

Đợi khi chín, đừng quên hái mười hai quả gửi lên Thiên Đình!" "Sư tôn, trước đây không phải chỉ có mười một quả sao?" Thanh Phong không hiểu hỏi.

Trấn Nguyên Đại Tiên trừng mắt nhìn Thanh Phong: "Bảo ngươi hái mười hai quả thì cứ hái mười hai quả, hỏi nhiều làm gì?

Không có Bệ hạ, làm gì có bản tọa ngày hôm nay!" "Đệ tử sai rồi!

Xin sư tôn trách phạt!" Thanh Phong hoảng hốt vội nói.

Thấy vậy, sắc mặt Trấn Nguyên Đại Tiên mới dịu đi một chút: "Nói cho ngươi biết cũng không sao, sắp tới là sinh thần của mẫu thân Tư Pháp Chiến Thần Dương Tiễn, Vân Hoa tiên tử, đó là em gái ruột của Bệ hạ, tuyệt đối không được thất lễ!" "Đệ tử hiểu rồi!" Nghe lời của Trấn Nguyên Đại Tiên, Thanh Phong và Minh Nguyệt mới bừng tỉnh ngộ.

"Ha ha ha!

Trấn Nguyên Tử cũng có lòng quá!" Đúng lúc này, một tiếng cười vang lên trong đầu Trấn Nguyên Đại Tiên, khiến ông sững sờ, theo bản năng thốt lên: "Bệ hạ!" Chỉ thấy, một bóng người xuất hiện trước mặt Trấn Nguyên Đại Tiên, chính là Hồng Hoang Thiên Đế, Tô Dự.

"Trấn Nguyên Tử bái kiến Bệ hạ!" Trấn Nguyên Đại Tiên vội vàng hành lễ.

Tô Dự xua tay: "Đây chỉ là thần niệm hóa thân của Trẫm, ngươi mau đến Thiên Đình, Trẫm có việc muốn giao phó, liên quan đến Thái Thanh Thánh nhân, tin rằng Trấn Nguyên Tử ngươi nhất định sẽ có hứng thú!" "!!!" Trấn Nguyên Đại Tiên kinh ngạc, sau đó trầm giọng nói: "Tuân mệnh, vi thần sẽ lập tức đến Thiên Đình!" "Trẫm ở Dao Trì đợi ngươi." … Yêu Giới, Yêu Sư Cung.

“Khởi bẩm Yêu sư đại nhân, thời gian gần đây Yêu Giới về cơ bản đã ổn định hơn nhiều, tuy vẫn còn chiến đấu không ngừng, nhưng chuyện sống chết đã giảm đi một nửa!” Nghe vậy, Côn Bằng mới thở phào nhẹ nhõm: “Yêu Giới đã đi vào quỹ đạo, tiếp theo bản tọa phải bế quan tu luyện một phen.

Nếu không có việc gì quan trọng, đừng làm phiền bản tọa!” Năm xưa, Côn Bằng sáng lập Yêu Giới, đại bộ phận yêu tộc đều được thu nạp vào, sau đó liền bắt đầu tranh đoạt tài nguyên.

Yêu tộc vốn hiếu chiến, lại thêm Yêu Giới mới sinh, thiên tài địa bảo phong phú, cho nên dẫn đến việc yêu tộc tàn sát lẫn nhau.

Cùng với việc tàn sát ngày càng thảm liệt, cuối cùng đã kinh động đến Côn Bằng đang bế quan, khiến ông phải xuất quan sớm, mới làm cho cuộc tranh đoạt của yêu tộc dịu đi.

Lại thêm một thời gian dài cai trị, yêu tộc mới dần dần đi vào quỹ đạo.

“Vâng!” Một con hổ yêu gật đầu nói.

“Côn Bằng, mau đến Dao Trì ở Thiên Đình, Trẫm có việc muốn giao cho ngươi!” Một giọng nói đột nhiên vang lên, khiến Côn Bằng chấn động mạnh, sau đó không khỏi lộ ra nụ cười khổ, biết rằng lần bế quan này, e là nhất thời không thể thực hiện được.

Côn Bằng dặn dò hổ yêu: “Bản tọa đến Thiên Đình một chuyến, nếu Yêu Giới có động tĩnh gì, lập tức truyền tin cho bản tọa!” “Yêu sư đại nhân không phải muốn bế quan sao?

Sao đột nhiên lại phải đi Thiên Đình ạ!” Hổ yêu theo bản năng nói ra sự khó hiểu trong lòng, sau đó mới ý thức được mình đã lỡ lời.

Côn Bằng cũng không trách tội hổ yêu: “Bệ hạ triệu kiến.

Yêu Giới bây giờ trông có vẻ yên bình, nhưng một khi bản tọa rời

đi, e rằng lại có xích mích không ngừng, ngươi nhất định phải xử lý cho thỏa đáng!" "Thuộc hạ hiểu rồi!" … Thiên Giới, Thiên Vương Phủ.

"Tử Nha, bản vương thấy hay là ngươi ở lại phủ của bản vương thêm mấy ngày nữa đi!" Lý Tĩnh cười nói.

Khương Tử Nha ngồi trên ghế, liếc nhìn Lý Tĩnh, thản nhiên nói: "Bớt đi, đừng có lừa ta làm khổ sai cho ngươi!" Thái Công vừa ra, các thần đều im tiếng!

Khương Tử Nha hiển nhiên là dùng Đả Thần Tiên, khiến Lý Tĩnh phải tạm thời nhường vị trí, để ông trở thành tổng tướng quân của thiên binh thiên tướng Thiên Đình.

Đối với cuộc sống như vậy, Lý Tĩnh cũng có chút bất đắc dĩ.

Bây giờ Khương Tử Nha đã rảnh rỗi, chỉ cần ông chịu nhận chức tổng tướng quân của Lý Tĩnh, Lý Tĩnh lại có thể cùng phu nhân du ngoạn khắp non sông!

"Bản vương đâu phải loại người đó!" Lý Tĩnh dứt khoát phủ nhận, sau đó cười nhẹ nói: "Tử Nha huynh thuộc làu binh thư, đối với việc hành quân đánh trận tự nhiên có tài năng xuất chúng!

Chỉ cần Tử Nha huynh ra tay, chiến đấu lực của thiên binh thiên tướng Thiên Đình ít nhất cũng phải tăng gấp đôi a!" "Lý Tĩnh, ngươi bớt đi, không phải ngươi chỉ muốn nhàn rỗi sao?

Chương 491

Ta sẽ không bị ngươi lôi xuống nước đâu!" Khương Tử Nha đâu có dễ bị lừa như vậy.

Lý Tĩnh không bỏ cuộc nói: "Bảy ngày?

Bảy ngày thôi, xem như vì ta đã từng đầu rơi máu chảy trên chiến trường, giúp bản vương đi!" "Hai ngày!" Khương Tử Nha trả giá.

Lý Tĩnh: "Ba ngày!" Nghe vậy, Khương Tử Nha im lặng, suy nghĩ một lát, đang định đồng ý giúp Lý Tĩnh thì một giọng nói quen thuộc vang lên, lập tức khiến ông thay đổi chủ ý.

"Bây giờ đến hai ngày cơ hội cũng không có rồi!

Bệ hạ triệu ta trở về!" Nói xong, Khương Tử Nha liền nghênh ngang rời khỏi Thiên Vương Phủ, chỉ còn lại Lý Tĩnh với vẻ mặt uất ức. … Thiên Giới, Tai Tiên Phủ.

Xung quanh tĩnh lặng không người, chỉ có mấy hộ vệ.

Tuy so với các thần phủ khác trong Thiên Đình thì cảnh tượng có phần thua kém, nhưng tuyệt đối không ai dám xem thường Tai Tiên Phủ.

Thông tin Thân Công Báo dựa vào Tai Chi Pháp Tắc trực tiếp đánh tan ác thi của Tây Phương nhị thánh không biết từ đâu truyền ra, khiến cho chúng thần chúng tiên trong Thiên Đình đối với Thân Công Báo vừa yêu vừa hận.

Thân Công Báo giỏi giao tiếp, nhưng tu luyện Tai Chi Pháp Tắc thực sự quá khiến người ta lạnh lòng.

Chỉ cần sơ suất bị Thân Công Báo ghi hận, một câu "Đạo hữu, xin dừng bước" liền khiến người ta vô hình trung gặp vận rủi liên miên,

khổ không tả xiết.

Sau khi Hồng Hoang Lục Giới hình thành, không còn nhiệm vụ thu phục, Thân Công Báo liền chìm vào bế quan, gần như chưa từng bước ra khỏi phủ đệ.

Hôm nay Thân Công Báo lại bước ra khỏi Tai Tiên Phủ, tình huống này khiến các hộ vệ cũng không khỏi có chút run rẩy. … Thiên Giới, Dao Trì.

Trấn Nguyên Đại Tiên, Côn Bằng, Khương Tử Nha, Thân Công Báo đều đã có mặt, khi nhìn thấy Tô Dự, họ phát hiện Dương Tiễn cũng ở đó.

Ngoài ra, còn có một bóng người vừa quen thuộc vừa xa lạ.

"Bái kiến Bệ hạ!" Bốn người Trấn Nguyên Tử cung kính hành lễ.

Tô Dự đột nhiên mở mắt: "Lần này gọi các ngươi đến là để mưu cầu một cơ duyên cho các ngươi.

Đại Thương phân liệt, nhân tộc ở Địa Tiên Giới đã tiến vào thời kỳ Xuân Thu, đạo thống Tam Thanh ẩn lui, công đức khí vận của Bách gia tranh minh đã tới, cho nên Trẫm phái các ngươi chuyển thế, vì nhân tộc khai sáng pháp môn điển tịch!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Bệ hạ!" Bốn người Trấn Nguyên Tử đồng thanh đáp.

Tô Dự khẽ gật đầu: "Khương Tử Nha, ngươi có tài về binh pháp chiến thuật, Trẫm phái ngươi chuyển thế vào nhân tộc, sáng lập Binh gia!" "Vi thần tuân mệnh!" Khương Tử Nha nhận lời ngay.

"Thân Công Báo, ngươi giỏi giao du, Trẫm phái ngươi chuyển thế vào nhân tộc, sáng lập Tung Hoành gia!" "Tuân mệnh!" "Trấn Nguyên Tử, ngươi quanh năm ở Ngũ Trang Quán tu thân dưỡng tính, Trẫm phái ngươi chuyển thế vào nhân tộc, sáng lập Nho gia!

Nhớ kỹ, trong quá trình này, nhất định phải thu phục một người

tên là 'Lão Tử'!" Tô Dự dặn dò khiến Trấn Nguyên Tử sững sờ, nhớ lại những gì Tô Dự nói lúc ở Ngũ Trang Quán, trong mắt loé lên một tia sáng, dường như đã hiểu ra.

"Bệ hạ, 'Lão Tử' chẳng lẽ là?" Ánh mắt Trấn Nguyên Đại Tiên lộ ra tia hy vọng, thăm dò hỏi.

Tô Dự cười cười rồi nói: "Không sai, chính như ngươi nghĩ, có thể nhân cơ hội này kết duyên thầy trò với hắn, từ đó đoạt được một phần công đức khí vận, báo mối thù năm xưa!" "Đa tạ Bệ hạ!" Trấn Nguyên Đại Tiên lập tức mừng rỡ như điên.

Ông đã sớm muốn ra tay với Thái Thanh Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn, nhưng vì tu vi bản thân nên vẫn luôn nhẫn nhịn, bây giờ cuối cùng đã có cơ hội.

Năm xưa trong Vu Yêu lượng kiếp, bạn tốt của ông là Hồng Vân đã nhận được hồng mông tử khí, bị nhiều cường giả vây công, cuối cùng dẫn đến Hồng Vân vẫn lạc.

Ban đầu ông tưởng đây là thiên số, lại thêm Hồng Vân chuyển thế luân hồi thành Nhân tộc Địa Hoàng Thần Nông, nên cũng không quá để ý.

Nhưng cùng Côn Bằng làm việc trong Thiên Đình, có một lần tình cờ nghe Côn Bằng nói, nguyên nhân bạn tốt Hồng Vân vẫn lạc năm đó, có cả Thái Thanh Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn trong đó.

Từ đó, Trấn Nguyên Đại Tiên liền âm thầm ghi nhớ trong lòng.

Hồng Vân chuyển thế thành Địa Hoàng Thần Nông, bị giới hạn bởi Hỏa Vân Động của Nhân tộc nên không thể ra tay, cho nên chỉ có thể dựa vào ông để giúp bạn cũ kết thúc nhân quả.

Bây giờ Trấn Nguyên Đại Tiên cuối cùng cũng có cơ hội đòi lại từ Thái Thanh Thánh nhân, sao có thể không vui mừng!

Còn Nguyên Thủy Thiên Tôn, sớm muộn gì cũng sẽ có cơ hội.

Chậm nhất là khi ông tấn thăng Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, đến lúc đó sẽ khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn phải trả lại một lần cho thống khoái.

"Là một trong ba ngàn khách Tử Tiêu Cung, ngươi cũng nên chứng đạo thành thánh rồi!" Tô Dự nhìn Trấn Nguyên Đại Tiên đầy ẩn ý, sau đó ánh mắt hướng về Côn Bằng, nhẹ nhàng nói: "Côn Bằng, ngươi tiên thiên giỏi về âm dương pháp tắc, chuyển thế luân hồi, sáng lập Âm Dương gia!" "Thần tuân mệnh!" Nghe câu nói đó của Tô Dự, Côn Bằng lập tức kinh hỉ vạn phần, đồng thời cũng cảm thán trong lòng.

Ngày xưa, Côn Bằng cùng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất sáng lập Thiên Đình, chẳng phải cũng vì để chứng đạo thành thánh sao?

Bây giờ cuối cùng cũng sắp thành công, nhưng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lại đã vẫn lạc.

Từ đó có thể thấy, việc Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất năm xưa đối phó với Tô Dự là một sai lầm lớn đến mức nào.

Nghĩ đến đây, Côn Bằng không khỏi nghĩ nếu năm đó Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất có thể giao hảo với Tô Dự như Vu tộc, có lẽ bây giờ cũng không phải chết!

Nhìn Thập Nhị Tổ Vu là biết, Huyền Minh và Hậu Thổ trở thành Đế hậu của Tô Dự, mười người còn lại trở thành Thập Điện Diêm Vương, cai quản việc chuyển thế luân hồi của sinh linh.

"Thương Hiệt!" Lúc này, Tô Dự đột nhiên lên tiếng, khiến mọi người đều nhìn sang, rồi lập tức bừng tỉnh ngộ, chẳng trách lại có cảm giác quen thuộc khó tả với người này!

Năm xưa Thương Hiệt vì Nhân tộc sáng tạo chữ viết đã dẫn đến dị tượng triều dâng công đức khí vận của Hồng Hoang!

Trấn Nguyên Đại Tiên và Côn Bằng đều có ấn tượng khá sâu sắc về Thương Hiệt.

Nhất là Côn Bằng.

Phải biết rằng Côn Bằng cũng giống như Thương Hiệt, đã tự mình sáng tạo ra văn tự cho chủng tộc của mình.

"Đệ tử có mặt!" Thương Hiệt trầm giọng cung kính đáp lời.

Nghe vậy, Trấn Nguyên Đại Tiên và Côn Bằng và những người khác lập tức kinh ngạc, hoàn toàn hiểu ra, hóa ra những năm qua Thương Hiệt biến mất là vì đã được Bệ hạ thu làm đệ tử!

Tô Dự không để ý đến sự kinh ngạc của mấy người, bình tĩnh nói: "Lấy văn tái đạo, lần luân hồi này, ngươi sáng tạo Tiểu gia, mưu cầu một phần công đức khí vận!" "Đệ tử tuân mệnh!" Giọng Thương Hiệt bình tĩnh, nhưng đôi mắt lại bùng lên ánh sáng vô tận.

Hắn chỉ còn cách Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên một bước nữa, bây giờ chỉ cần có được phần công đức khí vận này là có thể chứng đạo thành thánh, đến lúc đó văn tự của Nhân tộc tất sẽ bùng nổ ánh hào quang của riêng mình.

Chương 492

Khi đó, văn nhân mặc khách của Nhân tộc cũng có thể như hắn, lấy văn tái đạo, Nhân tộc nhất định sẽ vĩnh hằng không suy!

"Dương Tiễn, con nắm giữ luật pháp Thiên Đình, tu luyện con đường dĩ lực chứng đạo, sau khi chuyển thế hãy sáng tạo Pháp gia.

Trong thời gian đó, chức vụ Tư Pháp Thiên Thần giao lại cho Viên Hồng đi!" Lý do Tô Dự giữ Dương Tiễn lại, vốn dĩ hắn cũng không định để Dương Tiễn chuyển thế, nhưng nghĩ đến Tây Du lượng kiếp sau này, cần Dương Tiễn đi mài giũa bớt lệ khí của con khỉ đó, cho nên mới đặc biệt ban cho Dương Tiễn phần công đức khí vận này.

"Đa tạ Bệ hạ, thần tuân mệnh!" Dương Tiễn chắp tay hành lễ, nói không kích động là giả, nhưng tính cách trầm ổn khiến hắn không biểu lộ ra ngoài nhiều.

Sau khi phân phó xong mọi việc, ánh mắt Tô Dự nhìn về phía Trấn Nguyên Đại Tiên và Côn Bằng: "Lần Bách gia tranh minh này lấy mười nhà làm đầu, Thiên Đình chiếm sáu ghế, Tam Thanh có lẽ cũng sẽ mỗi người chiếm một ghế, ghế còn lại để cho bậc hiền năng trong Nhân tộc đi!" Vạn vật đều có một tia sinh cơ, Bách gia tranh minh xảy ra trong Nhân tộc, lẽ ra phải có một phần của Nhân tộc.

Đây là lời cảnh cáo.

Cảnh cáo Trấn Nguyên Đại Tiên và Côn Bằng, tránh để họ nhúng tay vào phần công đức khí vận lớn hơn, chiếm mất vị trí vốn thuộc về Nhân tộc.

"Cẩn tuân pháp chỉ của Bệ hạ!" Trấn Nguyên Đại Tiên và Côn Bằng hai người tự nhiên hiểu ý của Tô Dự, vội vàng đáp lời.

Nhìn Trấn Nguyên Đại Tiên và Côn Bằng, Tô Dự hài lòng gật đầu, thản nhiên phất tay, ý bảo họ có thể lui.

Ngay sau đó, Trấn Nguyên Đại Tiên và Côn Bằng và những người khác hành lễ cáo lui.

Ánh mắt Tô Dự nhìn về phía một nước chư hầu ở phía tây Địa Tiên Giới, miệng lẩm bẩm: "Cửu đỉnh cương vực của Nhân tộc đã lung lay, sau Bách gia tranh minh, Tần Thủy Hoàng cũng đến lúc xuất thế rồi!" … Theo sự phân phó của Tô Dự, Thiên Đình bỗng trở nên yên tĩnh hơn nhiều.

Khổng Tuyên, Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ, Na Tra, Ngao Bính lần lượt tiến vào bế quan.

Viên Hồng vốn cũng chuẩn bị bế quan, nhưng lại bị Dương Tiễn chặn lại, giao cho lệnh bài Tư Pháp Chiến Thần của Thiên Đình, rồi trực tiếp đến Minh giới, nhục thân tiến vào Lục đạo luân hồi.

Trấn Nguyên Đại Tiên và Côn Bằng tu luyện tam thi chi pháp, nên đã phái thiện thi của mình đi chuyển thế cho Bách gia tranh minh.

Còn Thân Công Báo và Khương Tử Nha, hai người vốn không ưa nhau, lại cùng nhau bước lên con đường luân hồi.

Cùng lúc đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên giáo chủ cũng phát hiện động tĩnh của Thiên Đình.

Thông Thiên giáo chủ vốn đã được Tô Dự thông báo trước, lập tức biết thời cơ đã chín muồi, bèn ngay lập tức phái đệ tử Triệu Công Minh đi chuyển thế.

Sau trận Phong Thần, Triệu Công Minh được sắc phong làm Võ Tài Thần, không được tùy tiện rời chức.

Nhưng với mối quan hệ của Thông Thiên giáo chủ và Tô Dự, Triệu Công Minh đã giao lại công việc Tài Thần cho Văn Tài Thần,

bản thân thì đến Minh giới chuyển thế.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sau một hồi suy diễn, mới biết được chuyện Bách gia tranh minh, bèn quyết đoán ra tay, nhưng dưới trướng lại không có người nào khả dụng, chỉ đành phái thiện thi đi chuyển thế.

Trong lúc Thiên Đình và Tam Thanh Thánh nhân đều đang chú ý đến Bách gia tranh minh ở Địa Tiên Giới, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đã phái Long Quang Cổ Phật ra tay với cương thi nhất tộc, từ những cương thi bảy màu hồng, cam, vàng, lục, thanh, lam, tím bình thường, dần dần xâm thực đến Tiên Cương… Thần Cương… Thậm chí, Long Quang Cổ Phật còn tìm đến cả Thái Ất Thần Cương!

Cuối cùng, đã hoàn toàn kinh động đến tam đại cương thi thủy tổ! … Cùng với việc sáu người Trấn Nguyên Đại Tiên, Yêu Sư Côn Bằng, Thương Hiệt, Khương Tử Nha, Thân Công Báo, Dương Tiễn chuyển thế, cương vực nhân tộc ở Địa Tiên Giới xuất hiện dị tượng.

Vì sáu người mang theo mệnh lệnh của Tô Dự, cho nên Phong Đô Đại Đế đã mở ra con đường luân hồi tốc hành, sáu người sau khi tiến vào Lục đạo luân hồi, trong khoảnh khắc liền chuyển thế đến cương vực nhân tộc.

Sau khi sáu người ra đời, không giống như người thường, vừa sinh ra đã biết nói, xuống đất đã biết đi, thông minh lanh lợi… Rất nhanh chóng, danh tiếng của sáu người đã lan truyền khắp nơi.

Dựa trên điển tịch của các bậc tiền hiền để lại, sự tồn tại như vậy chỉ có ở Tam Hoàng Ngũ Đế trong lịch sử Nhân tộc, lập tức mọi người ý thức được sáu người này không tầm thường, gọi họ là tiên hiền của Nhân tộc.

Thời gian trôi đi, sáu người đều trưởng thành, cũng không làm

người ta thất vọng.

Họ lần lượt khai sáng Nho gia, Âm Dương gia, Tiểu gia, Binh gia, Tung Hoành gia, Pháp gia.

Sáu nhà tu luyện chi pháp vừa ra đời, lập tức thu hút sự chú ý của vô số người.

Không lâu sau, phương pháp tu luyện của sáu nhà đã được một quốc gia công nhận, danh tiếng thánh hiền dần dần lan truyền.

Vốn dĩ chấp niệm của Thái Thanh Thánh nhân chuyển thế luân hồi thành Lão Tử, đang định đề xuất một trường phái tu luyện, nhưng vì Âm Dương gia xuất thế trước, nên đành phải tạm dừng lại.

Dù sao Âm Dương gia vốn cũng từ Đạo gia diễn sinh ra, chỉ là vì Côn Bằng đi chuyến xe luân hồi tốc hành, không bị trì hoãn thời gian trong luân hồi, nên đã ra đời trước một bước, sáng tạo ra Âm Dương gia.

Điều này khiến Lão Tử vô cùng hối hận, những hành động dị thường vốn có thể lưu danh thiên cổ, nay lại trở nên im ắng hơn nhiều, gián tiếp gây ra không ít phiền phức cho Khổng Khâu.

Thực ra sau khi Khổng Khâu sáng lập Nho gia, ông vẫn luôn bị ý thức chủ quan của Trấn Nguyên Đại Tiên ảnh hưởng, không ngừng tìm kiếm Lão Tử.

Nhưng Lão Tử im hơi lặng tiếng, lại khiến Khổng Khâu tốn không ít công sức.

May mà công phu không phụ lòng người, Khổng Khâu tốn chín trâu hai hổ mới tìm được nơi ở của Lão Tử.

Lúc này, Tô Dự đang ở Thiên Đình, ánh mắt xuyên qua giới bích Hồng Hoang, dừng lại nơi ở của Lão Tử, khóe miệng cong lên một nụ cười.

Lý do hắn để thiện thi của Trấn Nguyên Đại Tiên thu nhận Lão Tử làm đệ tử, một là để cho ý niệm của Trấn Nguyên Tử thông suốt, chuẩn bị tấn thăng Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên; hai là để cảnh cáo Thái Thanh Thánh nhân, đừng có ý đồ xấu xa, mọi hành động của ông ta, hắn đều nhìn thấy cả.

Hắn cũng không lo Khổng Khâu sẽ thất bại!

Cả Lão Tử lẫn Khổng Khâu đều không mang theo ký ức tiền thế, nhiều nhất chỉ có chút ý thức chủ quan đang điều khiển.

Loại ý thức chủ quan này không thể chống lại đại thế!

Trong tầm mắt của Tô Dự, Khổng Khâu đang rầm rộ dẫn theo một đám đông, hướng về nơi ở của Lão Tử.

Đương nhiên, những người này không phải do Khổng Khâu gọi đến.

Nghe tin Khổng Khâu muốn thu đồ đệ, nên họ đều tò mò xem là thần thánh phương nào mà có thể khiến Khổng Khâu đích thân đi thu nhận.

Chính vì vậy, những người tò mò này lại vô hình trung, tạo thế cho việc Khổng Khâu thu Lão Tử làm đồ đệ.

"Dám hỏi Lý Nhĩ có ở nhà không?" Khổng Khâu đến nơi ở của Lão Tử, gõ cửa, giọng nói vang vọng.

Lão Tử nghe thấy tiếng Khổng Khâu, mở cửa ra, ngay khoảnh khắc nhìn thấy Khổng Khâu, theo bản năng nhíu mày, rồi hoàn hồn: "Vị tiên sinh này, tìm tại hạ không biết có việc gì!" Ở Đâu Suất Bát Cảnh Cung ngoài Hồng Hoang Lục Giới, Thái Thanh Thánh nhân đang nhắm mắt bỗng nhiên mở bừng, trong lòng cảm thấy bất an mãnh liệt, lập tức bắt đầu bấm tay suy diễn.

Không lâu sau, sắc mặt Thái Thanh Thánh nhân đột nhiên biến đổi,

hiển nhiên đã biết Khổng Khâu là thiện thi của Trấn Nguyên Đại Tiên chuyển thế.

"Trấn Nguyên Tử muốn làm gì?

Chương 493

Chẳng lẽ Tô Dự Thiên Đế muốn nhắm vào ta sao?" Nghĩ đến đây, Thái Thanh Thánh nhân cũng có chút phẫn nộ, mình đã lùi đến mức này, không ngờ Tô Dự Thiên Đế vẫn cứ truy đuổi không tha, thật là khinh người quá đáng!

Dù lửa giận ngút trời, Thái Thanh Thánh nhân vẫn nhẫn nhịn, ông ta muốn xem xem Khổng Khâu tìm đến chấp niệm chuyển thế Lão Tử của mình, rốt cuộc là vì chuyện gì!

Ở Địa Tiên Giới, Khổng Khâu nhìn thấy Lão Tử xuất hiện, sắc mặt thoáng chút dao động, cười nói: "Ta thấy tâm tính của Lý Nhĩ bình ổn, rất thích hợp với học phái Nho gia của ta, cho nên muốn mời ngươi gia nhập Nho gia, trở thành đệ tử của ta, ngươi có bằng lòng không?" "Vô sỉ!" Ở ngoài Hồng Hoang Lục Giới, Thái Thanh Thánh nhân tức giận mắng một tiếng, cuối cùng cũng biết được mục đích của Khổng Khâu, rõ ràng là muốn chia một chén canh từ công đức khí vận mà chấp niệm chuyển thế Lão Tử của mình sáng lập Đạo gia, đồng thời cũng là một lời cảnh cáo, bảo ông ta đừng có những ý đồ nhỏ mọn nữa!

"Tô Dự Thiên Đế không hổ là Tô Dự Thiên Đế!" Thái Thanh Thánh nhân bình tĩnh lại, sau đó ảnh hưởng đến ý thức chủ quan lưu lại trong cơ thể Lão Tử, muốn khiến cho Khổng Khâu phải công dã tràng.

Đáng tiếc, Trấn Nguyên Đại Tiên đã sớm có chuẩn bị!

Lần này Khổng Khâu đã chiếm hết thiên thời địa lợi nhân hòa!

Nho gia ảnh hưởng thiên hạ, Khổng Khâu lại không quản ngại vạn dặm đích thân thu đồ, lại thêm tất cả mọi người xung quanh đều

đang chăm chú nhìn Lão Tử, sao có thể để Lão Tử từ chối được.

Cùng với việc Khổng Khâu bày tỏ mục đích thu đồ, đám đông xung quanh lập tức xôn xao.

"Người này là ai vậy?

Có thể khiến người sáng lập Nho gia Khổng Khâu đích thân thu làm đồ đệ!" "Ta biết rồi, người này tên là Lý Nhĩ, tự là Lão Tử, cũng là người sinh ra đã mang theo dị tượng!" "Nghe ngươi nói vậy, ta cũng nhớ ra rồi, nghe nói Lý Nhĩ vừa sinh ra đã có bộ dạng của một ông lão, cho nên mới có tự là 'Lão Tử'!" "Tốt quá rồi!

Nhân tộc ta có một vị tiền hiền là Khổng Khâu, nếu có thể do ông dẫn dắt Lý Nhĩ, tin rằng không bao lâu nữa, Lý Nhĩ sẽ là một thánh hiền khác!" "Nho gia cũng lợi hại quá rồi!

Một nhà hai thánh hiền!" "Đó là đương nhiên, Nho gia được quốc vương tôn sùng là quốc phái đó!" … Bên tai truyền đến những tiếng bàn tán xôn xao, khiến lời từ chối vốn định nói ra của Lão Tử lập tức không thể thốt ra, ông hiểu rõ nếu lúc này từ chối, tất sẽ gây nên sự phẫn nộ của mọi người.

Đến lúc đó, cho dù ông có sáng tạo ra trường phái của mình, cũng sẽ bị người đời không dung.

Trong chốc lát, Lão Tử không biết phải làm sao!

Công bằng mà nói, được Khổng Khâu thu làm đồ đệ, đáng lẽ phải cảm thấy vui mừng mới đúng, nhưng ông lại cảm thấy một trận hoang mang khó hiểu.

"Sao vậy?

Lý Nhĩ không bằng lòng?

Hay có nỗi niềm khó nói?" Khổng Khâu ôn hòa hỏi.

Lão Tử chắp tay: "Đa tạ hảo ý của Khổng Khâu thánh hiền, vãn bối chỉ muốn làm một người bình thường, không có ý định nghiên cứu học thuật!" "Cái gì?

Ta không nghe nhầm chứ?

Lý Nhĩ từ chối rồi?" "Lý Nhĩ có bị ngốc không vậy?

Đó là Khổng Khâu thánh hiền đó!" "Bao nhiêu người mơ ước được bái Khổng Khâu thánh hiền làm thầy, hắn lại từ chối!" "Nghe nói Lý Nhĩ cũng nghiên cứu học thuật, bây giờ lại xem thường Khổng Khâu thánh hiền sao?" Một hòn đá làm dậy sóng nghìn trùng, lời này vừa ra, lập tức khiến những người xung quanh tức giận, lần lượt trừng mắt nhìn.

Phải biết rằng, phương pháp Nho gia mà Khổng Khâu khai sáng đã tạo phúc cho không ít người, gần một nửa số người xung quanh đều trực tiếp hoặc gián tiếp nhận được ân huệ từ các đệ tử Nho gia.

Lão Tử Lý Nhĩ, đối với họ chỉ là một người có cũng được, không có cũng chẳng sao.

Dù Lão Tử sinh ra có dị tượng, trước kia cũng có vài hành động hiền minh, nhưng đó chỉ là đàm hoa nhất hiện, những năm gần đây Lão Tử không có thành tựu gì, so với Khổng Khâu, quả thực quá yếu kém.

Vậy mà, bây giờ Lão Tử Lý Nhĩ lại xem thường Khổng Khâu, làm sao họ có thể chịu đựng được!

Dưới ánh mắt của mọi người, vô hình trung tạo thành một áp lực cực lớn cho Lão Tử, khiến nội tâm ông có chút không thoải mái: "Tại hạ không có ý xem thường Khổng Khâu thánh hiền, chỉ là tại hạ tài sơ học thiển, sợ làm ô danh Nho gia!" Câu nói này vừa ra, ánh mắt của mọi người lập tức dịu đi, không còn áp bức như trước.

“Lý Nhĩ, ngươi nói sai rồi!

Biển học vô bờ, hồng hoang mênh mông, ai dám tự xưng là bác văn đa tài!

Yên tâm, ta nhất định sẽ tận tâm tận lực dạy dỗ ngươi, hy vọng sau này ngươi có thể sáng tạo ra con đường của riêng mình!” Khổng Khâu ra vẻ lão thành nói.

Khóe miệng Lão Tử không khỏi co giật mấy cái, nếu không phải người sáng lập Âm Dương gia ra tay trước, ông đã có thể sáng tạo ra trường phái tu luyện, cần gì Khổng Khâu dạy dỗ!

“Theo ta về Nho gia, ta nhất định sẽ bồi dưỡng ngươi thành một đại thánh hiền, tạo phúc cho Nhân tộc!” Khổng Khâu thấy Lão Tử im lặng, bèn rèn sắt khi còn nóng.

Lão Tử trầm ngâm mấy hơi, rồi lắc đầu: “Đa tạ sự ưu ái của Khổng Khâu thánh hiền, tại hạ đã suy nghĩ kỹ, quyết định không gia nhập Nho gia!” “Lý Nhĩ, ngươi đang làm lỡ dở, làm lỡ dở cả Nhân tộc a!” Thấy Lão Tử lại từ chối, trong mắt Khổng Khâu lóe lên một tia sáng, sắc mặt hiện lên vẻ tiếc nuối: “Ta nghe nói ngươi sinh ra đã có dị tượng, nhưng những năm gần đây lại chẳng làm nên trò trống gì.

Ta vì Nhân tộc mới tìm đến mời ngươi gia nhập Nho gia, hy vọng ngươi đừng phụ lòng tài năng thánh hiền Nhân tộc trên người mình!” Đúng vậy!

Bắt cóc đạo đức!

Khổng Khâu phong thái cao thượng, vẻ ngoài vô hại, nhưng bây giờ bị dấu ấn mà Trấn Nguyên Đại Tiên để lại trước khi chuyển thế ảnh hưởng đến ý thức chủ quan, lời nói và hành động của ông căn bản không chịu sự kiểm soát của chính mình.

Thái Thanh Thánh nhân không hề để lại dấu ấn trong cơ thể Lão

Tử trước, chỉ dựa vào bản tôn ảnh hưởng đến ý thức chủ quan của Lão Tử, căn bản không thể so sánh với Trấn Nguyên Đại Tiên.

"Lý Nhĩ cũng quá không biết điều rồi!

Khổng Khâu thánh hiền vì Nhân tộc mới thu nhận hắn làm đồ đệ, người được lợi là hắn, vậy mà lại từ chối!" "Hừ!

Lý Nhĩ quả thực không biết tốt xấu!

Đúng là bại loại của Nhân tộc ta!" "Đúng vậy!

Mọi người sau này đừng lại gần người này, không chừng sau này sẽ là kẻ phản bội Nhân tộc chúng ta!" "Không ngờ Nhân tộc ta lại có một kẻ bại loại như vậy!

Trời không có mắt, lại để cho một người như vậy mang dị tượng tiên hiền của Nhân tộc!" Xung quanh truyền đến những lời mắng chửi, châm biếm lạnh lùng, khiến sắc mặt Lão Tử hoàn toàn tối sầm lại.

Ông vạn lần không ngờ sức ảnh hưởng của Khổng Khâu lại lớn đến mức này, một câu nói đã khiến ông rơi vào tình thế khó xử.

Trong lúc ánh mắt Lão Tử lóe lên, sắc mặt thay đổi, Khổng Khâu lại chắp tay hành lễ với Lão Tử, đại nghĩa lẫm liệt nói: "Lý Nhĩ, vì Nhân tộc, ta cầu xin ngươi trở thành đệ tử của ta, sớm ngày cống hiến cho tộc ta!" Nghe lời của Khổng Khâu, sắc mặt Lão Tử kịch biến.

Nếu ban đầu ông đang ở bên bờ vực tuyệt vọng, thì câu nói này của Khổng Khâu không nghi ngờ gì đã trực tiếp đẩy ông xuống vực sâu.

Là thánh hiền của Nhân tộc, mọi hành động của Khổng Khâu đều đại diện cho tín ngưỡng của Nhân tộc.

Trong Nhân tộc, cũng chỉ có đại vương mới có thể nhận lễ này,

ngoài ra, không ai có thể, cho dù là thừa tướng của một nước cũng không dám.

Nhưng bây giờ Khổng Khâu lại hành lễ với một kẻ thường dân, rõ ràng là đang đẩy ông lên cao, khiến ông không thể xuống được.

Chương 494

Trừ khi đồng ý yêu cầu của Khổng Khâu, nếu không tất cả mọi người xung quanh sẽ không tha cho ông.

Khổng Khâu trước mắt lúc đó nhất định sẽ ngăn cản mọi người không được động thủ, nể mặt Khổng Khâu, những người này sẽ không làm gì ông, nhưng sẽ từ trong lòng cảm thấy căm ghét.

Như vậy, tên tuổi của ông e rằng sẽ truyền khắp các nước chư hầu, chắc chắn sẽ mang tiếng xấu.

Cho dù sau này ông có sáng tạo ra trường phái tu luyện của riêng mình, cũng sẽ bị Nhân tộc phớt lờ, thậm chí có khả năng bị các nước liệt vào danh sách cấm lệnh.

Một chiêu cờ chết!

Căn bản không có cách nào, cũng không có khả năng phản kháng, chỉ có một lựa chọn duy nhất, trở thành đệ tử của Khổng Khâu.

Trở thành đệ tử của Khổng Khâu, thực ra cũng không phải là không thể chấp nhận, nhưng không biết vì sao trong lòng lại có một giọng nói mạnh mẽ mách bảo ông, không thể trở thành đệ tử của Khổng Khâu, nếu không hậu hoạn vô cùng!

Nhưng, bây giờ ông không có lựa chọn nào khác.

Cuối cùng, ông quyết định không để ý đến giọng nói trong lòng nữa.

"Được, nếu Khổng Khâu thánh hiền đã nói đến mức này, vậy tại hạ xin cung kính không bằng tuân mệnh!" Dưới sự bất đắc dĩ, Lão Tử chỉ có thể thuận theo, đồng ý trở thành đệ tử của Khổng Khâu, sau đó hành lễ bái sư: "Sư tôn tại thượng, xin nhận của đệ tử Lý Nhĩ một

lạy!" Lời này vừa ra, những tiếng châm biếm mắng chửi Lão Tử xung quanh lập tức biến mất sạch sẽ.

Dù ánh mắt của mọi người nhìn Lão Tử có chút khinh bỉ, nhưng không còn căm ghét như lúc Khổng Khâu hành lễ với Lão Tử mà Lão Tử lại do dự.

"Ha ha ha!

Đồ nhi cuối cùng cũng đại triệt đại ngộ!

Theo ta về Nho gia, ta nhất định sẽ dẫn dắt ngươi khai sáng ra một trường phái mới!" Nghe vậy, Khổng Khâu cũng ha ha cười lớn, vỗ vỗ vai Lão Tử, nhưng không đỡ ông dậy. … Đối với điều này, khóe miệng Lão Tử hơi co giật, ông vốn có thể khai sáng ra trường phái tu luyện mới, cần gì Khổng Khâu dẫn dắt!

Nhưng, dù sao đi nữa, dưới ánh mắt của mọi người, Lão Tử tự nhiên không thể nói ra những lời như vậy.

"Đa tạ sư tôn!" Lão Tử chắp tay với Khổng Khâu, lúc này Khổng Khâu mới đỡ ông dậy.

Cuối cùng Khổng Khâu đưa Lão Tử trở về Nho gia, còn tiếp theo như thế nào, không phải là chuyện của một mình Khổng Khâu!

Không đúng, chính xác là của Trấn Nguyên Đại Tiên!

Tô Dự ở Thiên Đình, Côn Bằng ở Yêu Cung cách không nhìn thấy cảnh này, khóe miệng không hẹn mà cùng cong lên một nụ cười.

Khác nhau ở chỗ, Tô Dự là nụ cười của người bày mưu tính kế; Côn Bằng là nụ cười hả hê, rõ ràng đối với Thái Thanh Thánh nhân cũng không có hảo cảm.

Bây giờ Lão Tử và Khổng Khâu đã chính thức kết duyên thầy trò, sau này cho dù Lão Tử có khai sáng ra phương pháp tu luyện, sau khi

Bách gia tranh minh kết thúc, công đức khí vận mà đại đạo giáng xuống cũng sẽ có một phần rơi vào trên người Trấn Nguyên Đại Tiên, kéo theo đó sẽ khiến Thiên Đình ngày càng hùng mạnh.

Một chiêu rút củi đáy nồi của Tô Dự, không thể không nói là một đòn chí mạng, đâm thẳng vào yếu huyệt của Thái Thanh Thánh nhân, khiến ông ta sau này làm bất cứ việc gì cũng phải suy nghĩ kỹ càng.

Thời cơ chiến đấu thoáng qua rồi biến mất, đối với Tô Dự, Thái Thanh Thánh nhân không thể làm nên chuyện lớn.

Còn Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tô Dự từ đầu đến cuối đều không có kế hoạch gì.

Nguyên nhân đơn giản!

Tô Dự căn bản không hề để Nguyên Thủy Thiên Tôn vào mắt! … Sâu trong Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân Đạo Tổ từ từ mở mắt, ánh mắt xuyên thấu Hồng Hoang Lục Giới, dừng lại trên Khổng Khâu và Lão Tử đang trên đường trở về Nho gia, khóe miệng cong lên một nụ cười.

"Không ngờ Đại Vận Mệnh Thuật của Tô Dự đạo hữu đã tu luyện đến mức này, ngay cả Bách gia tranh minh cũng có thể suy diễn ra!" Hồng Quân Đạo Tổ cười nhạt nói.

Rõ ràng, Hồng Quân Đạo Tổ đã nhận ra ngọn nguồn việc Khổng Khâu biến tướng ép Lão Tử làm đồ đệ.

Đối với điều này, Hồng Quân Đạo Tổ không cảm thấy Tô Dự có gì sai.

Mạnh được yếu thua, thực lực vi tôn là pháp tắc của Hồng Hoang.

Thái Thanh Thánh nhân là đệ tử của Hồng Quân Đạo Tổ, nhưng ông ta thua một nước cờ, chung quy là tài nghệ không bằng người,

không thể trách ai được.

Hơn nữa Hồng Quân Đạo Tổ cũng hiểu ý của Tô Dự, chỉ là gõ đầu Thái Thanh Thánh nhân một chút.

Nếu không, Tô Dự đã không phái Trấn Nguyên Đại Tiên đi phân chia công đức khí vận của Lão Tử, mà trực tiếp lựa chọn trấn áp.

Càng huống hồ, trong Phong Thần lượng kiếp, Tô Dự đã xoay chuyển càn khôn, kéo Huyền Môn ra khỏi nước sôi lửa bỏng.

Tuy Nhân giáo và Xiển giáo vì thế mà hoàn toàn suy tàn, nhưng Tiệt giáo vạn tiên triều bái lại được bảo toàn, trở thành thế lực lớn nhất Địa Tiên Giới, thậm chí còn lan rộng ra cả Yêu Giới.

Nghiêm túc mà nói, ông còn nợ Tô Dự một phần nhân quả, chỉ là bây giờ ông là người phát ngôn của Thiên Đạo, không dính nhân quả nữa.

"Xem ra, ta có thể chính thức bắt đầu bế quan rồi!" Hồng Quân Đạo Tổ thấy mọi thứ trong Hồng Hoang Lục Giới đã hoàn toàn bị Tô Dự nắm giữ, nỗi lo lắng trong lòng đối với Huyền Môn cũng hoàn toàn buông xuống.

Một giọng nói lạnh lùng vang lên: "Đừng phí công vô ích nữa, ngươi đã trở thành người phát ngôn của ta, tu vi của ngươi nhiều nhất cũng chỉ có thể đạt đến Thiên Đạo Cảnh lục tầng, ta sẽ không để ngươi đột phá thành công đâu!" Thiên Đạo Cảnh chia làm chín tầng, ba tầng đầu là sơ kỳ, ba tầng giữa là tiểu thành, ba tầng cuối là viên mãn.

Sức mạnh mà Thiên Đạo nắm giữ, cũng chỉ mới đến Thiên Đạo Cảnh cửu tầng, ngay cả cực hạn của Thiên Đạo Cảnh cũng chưa đạt được.

Hồng Quân Đạo Tổ là người phát ngôn của Thiên Đạo, Thiên Đạo

tự nhiên sẽ có hạn chế đối với ông.

Nếu không, một khi ông hoàn mỹ đạt đến Thiên Đạo Cảnh viên mãn, không chừng lúc đó sẽ thoát khỏi sự quản hạt của Thiên Đạo.

Cho nên, đối với Thiên Đạo mà nói, một khi Hồng Quân Đạo Tổ đột phá Thiên Đạo Cảnh viên mãn, lập tức từ một con rối, biến thành một quả bom hẹn giờ có thể phát nổ bất cứ lúc nào.

Thiên Đạo sao có thể trơ mắt nhìn Hồng Quân Đạo Tổ đột phá!

Nhưng bây giờ Thiên Đạo và Hồng Quân Đạo Tổ hòa làm một, một mất một còn, một vinh một nhục.

Thiên Đạo muốn hạn chế Hồng Quân Đạo Tổ, cũng không thể làm hại ông.

Đó cũng là sự tự tin của Hồng Quân Đạo Tổ dám xông quan đột phá.

Chương 495

"Có thành công hay không?

Phải thử mới biết!" Hồng Quân Đạo Tổ nhẹ nhàng nói, rồi từ từ nhắm mắt lại, linh lực quanh thân không ngừng dâng trào, dao động mạnh mẽ khiến người ta run rẩy.

Giọng nói lạnh lùng lại vang lên: "Hồng Quân, ngươi thật sự cho rằng ta không làm gì được ngươi sao?

Tin không ta bây giờ sẽ khiến ngươi hồn bay phách tán!" "Ngươi có thể khiến ta hồn bay phách tán, nhưng ngoài ta ra, ngươi không có lựa chọn nào tốt hơn!" Hồng Quân Đạo Tổ nhắm mắt, miệng truyền ra giọng nói ung dung.

"Ngươi cần bản nguyên của cường giả, để bù đắp bản nguyên bị Bàn Cổ trọng thương ngày xưa, trong Hồng Hoang Lục Giới này, người đạt được điều kiện đó không nhiều!" "Thái Thanh, Nguyên Thủy, Thông Thiên là nguyên thần của Bàn Cổ đạo hữu hóa thành, không thể lợi dụng.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề tư chất không đủ, đỉnh phong Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng là điểm cuối!" "Cho nên bây giờ trong Hồng Hoang Lục Giới, chỉ còn lại hai lựa chọn, Tô Dự đạo hữu và Nữ Oa!

Nữ Oa là Đế hậu của Tô Dự đạo hữu, muốn động đến nàng, phải qua được ải của Tô Dự đạo hữu!" "Còn Tô Dự đạo hữu, ngươi quả thực có thể thông qua Hồng Hoang Lục Giới để khống chế sinh tử của hắn, nhưng ngươi có dám để hắn trở thành người phát ngôn của Thiên Đạo không?" Giọng nói của Hồng Quân Đạo Tổ tuy bình đạm, nhưng lại đanh thép hữu lực, khiến Thiên Đạo lập tức không nói nên

lời, hoàn toàn chìm vào im lặng.

Đúng vậy, Thiên Đạo tuy tự tin có thể khống chế sinh tử của Tô Dự, nhưng lại không dám để Tô Dự trở thành người phát ngôn của Thiên Đạo.

Nguyên nhân không gì khác!

Tô Dự là Vận Mệnh Ma Thần chuyển thế, lại đi con đường dĩ lực chứng đạo, tuy không biết tu vi cụ thể của hắn, nhưng hắn có thể chứng đạo đột phá bất cứ lúc nào.

Nếu để Tô Dự trở thành người phát ngôn của Thiên Đạo, lúc đó Tô Dự tiếp cận bản nguyên của Thiên Đạo, nhất định sẽ đột phá như vũ bão, không ai có thể xác định được hắn sẽ đạt đến cảnh giới nào.

Nhưng điều duy nhất có thể khẳng định, Tô Dự đối với Thiên Đạo, sẽ trở thành một quả bom hẹn giờ càng bất ổn hơn.

Những chuyện không thể kiểm soát như vậy, hại người hại mình, không bằng Hồng Quân Đạo Tổ.

Tối thiểu, Hồng Quân Đạo Tổ hiện giờ vẫn nằm trong phạm vi có thể kiểm soát, cho dù đột phá Thiên Đạo Cảnh viên mãn, khoảng cách đến việc thoát khỏi ràng buộc vẫn còn một đoạn dài.

Nhưng Tô Dự thì không giống, Đại Vận Mệnh Thuật cộng thêm dĩ lực chứng đạo, trên con đường hắn đi, kỳ tích hắn tạo ra không phải là ít!

Nhìn lại dòng sông lịch sử, Tô Dự xuất hiện từ cuối Long Hán sơ kiếp, trước tiên là hành động bất ngờ trong buổi giảng đạo ở Tử Tiêu Cung; sau đó phá vỡ thiên hôn; rồi trở thành Nam Tiên Chi Thủ, sáng lập Tiên Đình; tiếp theo cứu vớt Vu tộc trong lượng kiếp, trở thành Thiên Đình Chi Tổ; cuối cùng dựa vào các loại thủ đoạn, cứng rắn xoay chuyển Phong Thần lượng kiếp.

Chính như Hồng Quân Đạo Tổ đã nói, Thiên Đạo không dám để Tô Dự trở thành người phát ngôn của Thiên Đạo.

Cửa ải Tô Dự không qua được, vậy thì phía Nữ Oa nương nương, Thiên Đạo càng không cần nghĩ đến.

Cùng với sự im lặng của Thiên Đạo, Hồng Quân Đạo Tổ vận chuyển linh lực trong cơ thể, dao động bùng phát khiến Hỗn Độn xung quanh run rẩy không thôi. … Trong Hỗn Độn, Thái Thanh Cảnh, Đâu Suất Bát Cảnh Cung.

Ánh mắt Thái Thanh Thánh nhân thâm trầm, biến đổi không ngừng: "Tô Dự Thiên Đế, lần này bản tọa thụ giáo rồi!

Nhưng một Trấn Nguyên Tử nho nhỏ cũng dám trêu chọc bản thánh, thật sự cho rằng bản thánh thanh tĩnh vô vi, dễ bắt nạt sao!

Hôm nay liền cho ngươi một bài học, để ngươi biết thế nào là thánh nhân!" Nói xong, trong mắt Thái Thanh Thánh nhân hiện lên một tia kim quang, ác thi Vô Lượng Thiên Tôn lóe lên, trực tiếp tiến vào Hồng Hoang Lục Giới, hướng về Địa Tiên Giới.

Ý của Thái Thanh Thánh nhân rất rõ ràng, Tô Dự gõ đầu ông, ông thua một nước cờ, ông nhận.

Nhưng lần này Trấn Nguyên Đại Tiên, dám mưu cầu công đức khí vận của ông, nếu chuyện này cứ thế trôi qua, Thiên Đạo Thánh nhân đường đường còn mặt mũi nào.

Thực ra nói trắng ra, Thái Thanh Thánh nhân muốn thông qua việc dạy dỗ Trấn Nguyên Đại Tiên, để biểu đạt một chuyện với Tô Dự.

Thái Thanh Thánh nhân bại trong tay Tô Dự, nhưng cũng có tôn nghiêm của mình, ông chỉ không đối đầu với Thiên Đình, chứ không phải là thần tử của Thiên Đình, không cần phải báo cáo mọi chuyện với Tô Dự.

Nếu Tô Dự cứ tiếp tục ép người, vậy ông cũng không ngại cá chết lưới rách!

Cảnh cáo!

Rõ ràng, lời cảnh cáo lần này của Tô Dự không những không khiến Thái Thanh Thánh nhân hoàn toàn im lặng, ngược lại còn kích động hoàn toàn ông ta.

Nhưng Tô Dự từ trước đến nay không làm chuyện không nắm chắc! … Địa Tiên Giới, Vạn Thọ Sơn, Ngũ Trang Quán.

"Trấn Nguyên Tử, ra đây cho bản tọa!" Một giọng nói đột ngột vang vọng khắp Vạn Thọ Sơn, ngữ khí bình tĩnh, nhưng ai cũng có thể nghe ra sự tức giận trong đó.

Trong Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Đại Tiên đang nhắm mắt dưỡng thần nghe thấy giọng nói vang vọng, khóe miệng cong lên một nụ cười nhạt, sau đó mở mắt ra: "Thái Thanh, cuối cùng cũng đến rồi!" Rõ ràng, Trấn Nguyên Đại Tiên đối với việc Thái Thanh Thánh nhân đến, đã sớm có dự liệu.

Cũng phải, Thái Thanh Thánh nhân là Thiên Đạo Thánh nhân, bây giờ lại chịu thiệt lớn trong tay Trấn Nguyên Đại Tiên.

Người thường có lẽ không biết, nhưng cường giả cấp bậc Hỗn Nguyên Kim Tiên sớm muộn gì cũng sẽ nghe được.

Nếu Thái Thanh Thánh nhân không tìm lại chút thể diện, chẳng phải sẽ mất mặt lắm sao.

Cho nên Tô Dự ngày đó mới nói, Thái Thanh Thánh nhân thanh tĩnh vô vi căn bản là một trò cười!

Bây giờ lại một lần nữa chứng minh lời nói của Tô Dự chính xác đến mức nào!

“Thái Thanh, ngươi là thánh nhân, muốn vi phạm cấm lệnh của Bệ hạ và Hồng Quân Đạo Tổ sao?” Trấn Nguyên Đại Tiên hiện ra trên không trung Ngũ Trang Quán, khiến tất cả mọi người trong quán đều nhìn sang, không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Thái Thanh Thánh nhân hừ lạnh một tiếng: “Trấn Nguyên Tử, bớt biết mà còn hỏi.

Bản tọa chỉ là ác thi, nếu không ngươi tưởng ngươi có thể yên ổn đứng ở đây sao?” “Chẳng trách hỏa khí lớn như vậy!” Trấn Nguyên Đại Tiên cười lạnh, không chút khách khí nói: “Bớt nói nhảm đi, Địa Tiên Giới không chào đón ngươi, từ đâu đến thì cút về đó đi!” “Ngươi tìm chết!” Ác thi chung quy vẫn là ác thi, ác niệm đứng đầu, bất luận ngữ khí, thần sắc, đều khác xa bản tôn của Thái Thanh Thánh nhân.

Trấn Nguyên Đại Tiên nhẹ nhàng nói: “Thái Thanh, nếu là bản tôn của ngươi, bản tọa còn kiêng dè ba phần, nhưng chỉ là một tôn ác thi, ngươi tưởng bản tọa là bùn đất nặn ra sao!” “Khẩu khí thật lớn!” Thái Thanh Thánh nhân khinh thường nói: “Trấn Nguyên Tử, ngươi đoạt công đức khí vận của bản tọa, hôm nay bản tọa sẽ cho ngươi biết thế nào là thánh nhân không thể khinh!” “Ha ha ha!

Đồ nhi ngoan, muốn thí sư sao!” Trấn Nguyên Đại Tiên cười lạnh châm chọc.

“Tìm chết!” Dứt lời, Thái Thanh Thánh nhân phất phất trần trong tay, linh lực hùng dũng bộc phát, xông thẳng về phía Trấn Nguyên Đại Tiên.

“Ầm!” Trấn Nguyên Đại Tiên cũng vung phất trần trong tay, hai luồng linh lực va chạm vào nhau, kinh thiên động địa, vô cùng kịch liệt!

Sóng khí đáng sợ cuồn cuộn, dấy lên một trận phong bạo chưa từng có, tàn phá trên không trung Ngũ Trang Quán, thổi bay mây tan,

cây cối bật gốc, giống như một trận thiên tai.

Lúc này, Thái Cực Đồ và Địa Thư đồng thời xuất hiện trên đầu hai người, định trụ hư không, phong tỏa tất cả dư ba linh lực.

Sau đó Trấn Nguyên Đại Tiên và Thái Thanh Thánh nhân không ngừng phóng ra linh lực, từng đợt từng đợt, mỗi lần đều tạo ra tiếng vang chưa từng có.

Chương 496

Trong vài hơi thở ngắn ngủi, Trấn Nguyên Đại Tiên và Thái Thanh Thánh nhân giao thủ, đã trực tiếp phá vỡ không gian bị Thái Cực Đồ và Địa Thư bao phủ, giới bích không gian trực tiếp hóa thành từng mảnh.

Phong bạo không gian từ trong đó hung hãn tuôn ra, tàn phá trong không gian bị phong tỏa.

"Ha ha ha, Thái Thanh, xem ra ác thi của ngươi không được lắm!" Trấn Nguyên Đại Tiên cười lớn, giễu cợt nhìn Thái Thanh Thánh nhân: "Thái Thanh, có muốn đánh tiếp không?" "Trấn Nguyên Tử, đừng vội mừng!" Sắc mặt Thái Thanh Thánh nhân âm trầm: "Địa Tiên Giới quá nhỏ, có bản lĩnh thì đến Hỗn Độn một trận với bản tọa!" Đối với thực lực của Trấn Nguyên Đại Tiên, Thái Thanh Thánh nhân quả thực vạn lần không ngờ tới.

Nếu ở Địa Tiên Giới, đừng nói là thu thập Trấn Nguyên Đại Tiên, không chừng còn có khả năng bị Trấn Nguyên Đại Tiên thu thập.

Muốn dạy dỗ Trấn Nguyên Đại Tiên, chỉ có một cách.

Trong Hỗn Độn!

Nghe lời của Thái Thanh Thánh nhân, Trấn Nguyên Đại Tiên nheo mắt lại, sao có thể không biết Thái Thanh Thánh nhân muốn làm gì!

Ngày xưa, Tô Dự và Hồng Quân Đạo Tổ đã lần lượt hạ lệnh, thánh nhân không được động thủ ở Hồng Hoang, và thánh nhân không được xuất hiện ở Hồng Hoang.

Bây giờ Thái Thanh Thánh nhân muốn ông đến Hỗn Độn chiến đấu, cũng có nghĩa là phải luôn đối mặt với việc bản tôn của Thái

Thanh Thánh nhân ra tay.

Với thực lực bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên hiện tại của mình, đánh bại ác thi Vô Lượng Thiên Tôn của Thái Thanh Thánh nhân là chuyện dễ dàng, nhưng nếu thêm thiện thi Thái Thượng Lão Quân thì không dễ nói, càng đừng nói đến bản tôn của Thái Thanh Thánh nhân.

Trong chốc lát, Trấn Nguyên Đại Tiên do dự.

Nếu lúc này từ chối, tuyệt đối sẽ bị Thái Thanh Thánh nhân chế giễu.

Cái gọi là thua người không thua trận, ông tuyệt đối không muốn bị xem thường.

Nhưng nếu thật sự đến Hỗn Độn chiến đấu với Thái Thanh Thánh nhân, liền phải luôn đề phòng thiện thi và bản tôn của Thái Thanh Thánh nhân.

"Nguyên lai Trấn Nguyên Tử cũng có lúc sợ hãi a!" Thấy Trấn Nguyên Đại Tiên im lặng, Thái Thanh Thánh nhân cười giễu cợt nhìn ông, trong ngữ khí đầy vẻ khinh thường.

"Đồng ý!" Trong mắt Trấn Nguyên Đại Tiên lóe lên một tia hung lệ, sau đó thần sắc khẽ động, trên mặt hiện lên một nụ cười lạnh: "Thái Thanh cũng không cần khích tướng bản tọa, bản tọa cùng ngươi đến Hỗn Độn thì có sao?" "Nếu đã như vậy, vậy theo bản tọa đi!" Lời vừa dứt, Thái Thanh Thánh nhân điều khiển Thái Cực Đồ, trực tiếp phá không mà đi, rời khỏi Địa Tiên Giới.

Đối với điều này, Trấn Nguyên Đại Tiên cười lạnh một tiếng, Địa Thư lơ lửng trên thiên linh cái, theo sát phía sau Thái Thanh Thánh nhân.

Lần này ông muốn triệt để kết thúc ân oán giữa mình và Thái

Thanh Thánh nhân.

Trong Hỗn Độn.

Ác thi Vô Lượng Thiên Tôn của Thái Thanh Thánh nhân tay cầm Thái Ất Phất Trần, Thái Cực Đồ vây quanh thân, đầu đội Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Tháp.

Rõ ràng lần này để có thể tìm lại thể diện trước Trấn Nguyên Tử, Thái Thanh Thánh nhân đã chuẩn bị đầy đủ.

Nhìn Thái Thanh Thánh nhân trang bị đầy đủ, Trấn Nguyên Đại Tiên cũng không chịu thua kém, Địa Thư bao phủ, trên tay kia xuất hiện một cây quả thụ, hình dáng giống hệt tiên thiên linh căn nhân sâm quả thụ trong truyền thuyết.

"Nhân sâm quả thụ!?" Thái Thanh Thánh nhân lập tức kinh ngạc, ông nghe nói Trấn Nguyên Đại Tiên rất yêu quý nhân sâm quả thụ, không ngờ bây giờ lại luyện chế nó thành pháp bảo.

"Không sai!" Trấn Nguyên Đại Tiên khinh thường nói: "Đây chỉ là pháp bảo mà bản tọa dựa trên nhiều rễ của nhân sâm quả thụ luyện chế thành, uy lực tuy không bằng tiên thiên chí bảo Thái Cực Đồ, nhưng tuyệt không phải cực phẩm tiên thiên linh bảo bình thường có thể so sánh!" "Có pháp bảo này, thì sao chứ!" Thái Thanh Thánh nhân khinh miệt nói: "Trấn Nguyên Tử, chỉ cần ngươi chịu công khai xin lỗi, vậy bản tọa hôm nay có thể tha cho ngươi một mạng, nếu không hôm nay sẽ khiến ngươi hoàn toàn mất đi danh hiệu Địa Tiên Chi Tổ!" "Thái Thanh, đừng tưởng rằng có vài món chí bảo là lợi hại.

Đỉnh phong Hỗn Nguyên Kim Tiên chung quy vẫn là đỉnh phong Hỗn Nguyên Kim Tiên, cho dù là ác thi của thánh nhân, cũng không phải là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên thật sự!" Cùng với lời nói của Trấn Nguyên Đại Tiên, nhân sâm quả thụ bắn ra từng luồng ánh sáng xanh rực rỡ, lan ra khắp các hư không.

Ngay lúc Trấn Nguyên Đại Tiên đang nói, Thái Thanh Thánh Nhân đột nhiên vung Thái Ất Phất Trần, một đạo "Thái Thanh Thần Quang" bắn ra, lao về phía Trấn Nguyên Đại Tiên, tốc độ nhanh đến mức khó có thể tưởng tượng, tựa như một con thần long hung mãnh đang gầm thét trong hỗn độn.

"Ầm!

Ầm!

Ầm!" "Thái Thanh Thần Quang" đi đến đâu, hỗn độn linh khí đều bị cuốn sạch hấp thu, hỗn độn linh khí ở xa cũng bị luồng xung kích mạnh mẽ đẩy ra, trong hỗn độn xuất hiện một con đường hư vô.

Uy thế đáng sợ, lực lượng kinh khủng!

Trấn Nguyên Đại Tiên không hề sợ hãi, linh lực toàn thân dâng trào như núi lửa phun, không ngừng rót vào cây Nhân Sâm Quả Thụ, khiến nó bung ra thanh quang ngập trời, ẩn chứa sinh cơ mạnh mẽ.

"Xoẹt!" Khi đạo "Thái Thanh Thần Quang" đó va chạm vào thanh quang ngập trời của cây Nhân Sâm Quả Thụ, thanh quang liền như những sợi dây leo quấn chặt lấy "Thái Thanh Thần Quang", bao bọc nó một cách dày đặc.

"Trấn Nguyên Tử, cây Nhân Sâm Quả Thụ của ngươi quả thật vượt xa Tiên thiên cực phẩm linh bảo thông thường, nhưng đáng tiếc vẫn không phải Tiên thiên chí bảo!" Theo lời Thái Thanh Thánh Nhân vừa dứt, Thái Cực Đồ từ từ xoay chuyển, dấy lên những gợn sóng pháp tắc cường hãn, một tia sáng nhanh chóng biến ảo, trực tiếp dung nhập vào "Thái Thanh Thần Quang", lập tức phá vỡ phòng ngự của cây Nhân Sâm Quả Thụ, lao thẳng về phía Trấn Nguyên Đại Tiên.

Lúc này, xung quanh Trấn Nguyên Đại Tiên lập tức rơi vào một vùng hư vô, tựa như một vùng đất hoang vu, âm dương pháp tắc bao

trùm, phong tỏa mọi đường lui của ngài.

Âm dương làm thuốc dẫn, luyện thành một viên đan!

Thái Thanh Thánh Nhân ngày càng có tạo nghệ khủng bố trên Âm dương pháp tắc và Đan chi pháp tắc!

So với lúc đối chiến với Tô Dự khi xưa, chỉ có hơn chứ không kém!

Nhưng đáng tiếc, ác thi của Thái Thanh Thánh Nhân đang đứng trước mặt Trấn Nguyên Tử lúc này, với lực lượng pháp tắc cường đại như vậy, lại có thể phóng thích được bao nhiêu uy lực chứ!

Dù vậy, Trấn Nguyên Đại Tiên cũng không có chút vẻ khinh thường nào.

Rốt cuộc, bản tôn của đối phương cũng là cường giả trong Lục Thánh Hồng Hoang.

"Ông ông ông ~!" Trong khoảnh khắc, một luồng sóng huyền diệu không biết từ đâu lan tỏa ra, không gian pháp tắc mãnh liệt từ trong cơ thể Trấn Nguyên Đại Tiên bộc phát, gia trì lên phất trần.

Theo phất trần vung lên, linh lực đáng sợ hóa thành từng mũi nhọn, lao về phía Thái Thanh Thánh Nhân.

Cùng lúc đó, dưới luồng sóng huyền diệu kia, Địa Thư bùng lên ánh sáng chói mắt, bay thẳng đến quỹ đạo của "Thái Thanh Thần Quang".

Khí tức hùng hậu bao la được phóng ra từ Địa Thư và những mũi nhọn kia, đó không phải là sức mạnh của Trấn Nguyên Đại Tiên, mà là sức mạnh của Địa Tiên Giới trong Hồng Hoang Lục Giới.

Trấn Nguyên Đại Tiên là người phân hóa ra Địa Tiên Giới, Địa Thư là pháp bảo trung tâm của Địa Tiên Giới, tự nhiên có thể điều

động sức mạnh của Địa Tiên Giới.

Địa Tiên Giới tuy chỉ là một trong Hồng Hoang Lục Giới, nhưng sức mạnh sở hữu cũng vượt xa Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, cộng thêm tu vi vốn có của Trấn Nguyên Đại Tiên, lập tức khiến chiến lực của ngài tăng vọt lên cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên chân chính.

Phải biết rằng trước đây Trấn Nguyên Đại Tiên chỉ có thể sánh với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, nhưng vẫn có khoảng cách không nhỏ so với thực lực chân chính của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Lực lượng của Địa Tiên Giới vừa xuất hiện đã khiến chiến lực của Trấn Nguyên Đại Tiên tăng lên một cách nhảy vọt.

Phải biết trong Thiên Đình, người đạt đến bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên không phải là ít, không kể đến các vị Đế hậu của Tô Dự, ngay cả Câu Trần Đế quân Chúc Long và Đông Hoa Đế quân Kim Phượng từ thời Long Hán sơ kiếp cũng bị kẹt ở cảnh giới bán bộ này.

Chương 497

"Ầm!" Địa Thư sau khi được lực lượng của Địa Tiên Giới Hồng Hoang gia trì, dễ dàng chặn đứng "Thái Thanh Thần Quang", mặc cho âm dương pháp tắc bạo động thế nào cũng không thể phá vỡ sự ngăn cản của Địa Thư.

Từ đó có thể thấy, Địa Thư rốt cuộc mạnh mẽ đến nhường nào!

Lực lượng của Địa Tiên Giới Hồng Hoang rốt cuộc mạnh mẽ đến nhường nào.

Cũng phải thôi, Hồng Hoang dù gì cũng là do thân thể Bàn Cổ Đại Thần sau khi nghiệm chứng đại đạo thất bại hóa thành, có bao nhiêu sức mạnh tự nhiên không cần phải nói nhiều.

Đừng nói trước mặt Trấn Nguyên Đại Tiên chỉ là ác thi của Thái Thanh Thánh Nhân, cho dù là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên chân chính đến đây, trong chốc lát cũng không thể phá vỡ được.

Lúc này, những mũi nhọn linh lực mà Trấn Nguyên Đại Tiên phóng ra đã lao về phía Thái Thanh Thánh Nhân với thế sét đánh không kịp bưng tai, Thái Thanh Thánh Nhân vội vàng ngăn cản nhưng vô ích, lập tức bị đâm trúng người.

"Hừ!" Điều này khiến Thái Thanh Thánh Nhân toàn thân chấn động mạnh, ánh mắt trở nên ngưng trọng, những mũi nhọn linh lực kia không gây ra tổn thương lớn cho thân thể ngài, nhưng sau khi lớp linh lực bên ngoài tan đi, bên trong lại ẩn chứa sức mạnh linh hồn cường hãn.

Mũi nhọn hồn lực đâm thẳng vào nguyên thần trong thức hải của Thái Thanh Thánh Nhân, khiến ngài lập tức phải tĩnh tâm điều động hồn lực để ngăn cản.

Nhưng vì mũi nhọn hồn lực được lực lượng của Địa Tiên Giới Hồng Hoang gia trì, Thái Thanh Thánh Nhân trong chốc lát căn bản không thể tiêu diệt được chúng, chỉ có thể dựa vào Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Tháp để trục xuất chúng ra khỏi thức hải với tốc độ nhanh nhất!

Nhưng cùng lúc đó, Trấn Nguyên Đại Tiên thu lại phất trần trong tay, trực tiếp nắm lấy gốc cây Nhân Sâm Quả Thụ, hung hăng đập về phía Thái Thanh Thánh Nhân, trong cả quá trình, thân cây và tán cây không ngừng phóng to, tựa như một cây đại thụ chống trời, mang theo sức mạnh đáng sợ.

"Cút ngay!" Thái Thanh Thánh Nhân lập tức cảm nhận được nguy cơ, liền tức giận hét lớn một tiếng, Thái Cực Đồ bùng lên thái cực pháp tắc mãnh liệt, gào thét lao về phía cây Nhân Sâm Quả Thụ ngất trời kia.

Tiên thiên chí bảo không hổ là Tiên thiên chí bảo, mặc dù cây Nhân Sâm Quả Thụ được lực lượng của Địa Tiên Giới Hồng Hoang gia trì, nhưng vẫn bị chặn lại.

Nhưng điều này cũng đúng ý của Trấn Nguyên Đại Tiên!

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp đã bị thu vào thức hải để ngăn cản mũi nhọn hồn lực, Thái Cực Đồ thì đang chặn cây Nhân Sâm Quả Thụ, bây giờ trong tay Thái Thanh Thánh Nhân chỉ còn lại Thái Ất Phất Trần, không đủ để gây lo ngại.

"Ầm!" Khí thế toàn thân Trấn Nguyên Đại Tiên hoàn toàn bộc phát, tất cả tinh khí thần đều bùng nổ, khí tức không gian pháp tắc nồng đậm đến cực hạn.

Chỉ thấy, Trấn Nguyên Đại Tiên vung tay áo, cánh tay gào thét, trong miệng thốt ra thanh âm lạnh lùng: "Tụ Lý Càn Khôn!" Linh lực ngập trời hóa thành một phương không gian, bao trùm về phía Thái

Thanh Thánh Nhân, khiến Thái Thanh Thánh Nhân cảm nhận được nguy hiểm mãnh liệt một cách vô hình.

"Trấn Nguyên Tử, ngươi dám!" Từ sâu trong hỗn độn truyền đến một thanh âm bình tĩnh nhưng đầy lửa giận, một luồng linh lực từ hư không sinh ra, với tốc độ cực nhanh lao thẳng đến Trấn Nguyên Đại Tiên.

"Thái Thanh, hôm nay ác thi của ngươi, bản tọa trấn áp chắc rồi!" Dù bản tôn của Thái Thanh Thánh Nhân giáng lâm, Trấn Nguyên Đại Tiên cũng không hề sợ hãi, thậm chí còn không thèm phòng ngự, không gian được "Tụ Lý Càn Khôn" tạo ra tiếp tục bao trùm về phía ác thi của ngài.

"Ầm!" Trong khoảnh khắc, ác thi của Thái Thanh Thánh Nhân đang phải phân tâm hai việc liền bị "Tụ Lý Càn Khôn" đánh trúng, phun ra một ngụm tiên huyết nóng hổi, rồi biến mất trong hư không, bị Trấn Nguyên Đại Tiên phong tỏa nặng nề.

"Trấn Nguyên Tử, tìm chết!" "Ầm!" Một tiếng nổ dữ dội vang lên trong hỗn độn, hỗn độn linh khí cuồn cuộn không ngừng, che khuất một vùng cương vực rộng lớn.

"Xoẹt!" Lúc này, không gian đột nhiên nứt ra, một thân ảnh già nua từ từ bước ra, sắc mặt âm trầm như mây đen, bình tĩnh nhìn về phía cơn bão linh lực trước mắt, trong ánh mắt ẩn chứa sát cơ mãnh liệt.

Người này ngoài bản tôn của Thái Thanh Thánh Nhân ra thì còn có thể là ai!

Ngài tiện tay vẫy một cái, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp, Thái Ất Phất Trần, Thái Cực Đồ đều quay trở về tay bản tôn của Thái Thanh Thánh Nhân.

Không lâu sau, cơn bão linh lực bắt đầu tan đi, khí tức bên trong

cũng phiêu tán ra.

Lập tức, Thái Thanh Thánh Nhân nhíu mày, cảm nhận được khí tức của Trấn Nguyên Đại Tiên không hề suy giảm, nhưng làm sao có thể!

Vừa rồi ngài phóng ra tuy không phải thần thông, cũng không dùng hết toàn lực, nhưng để đối phó với một Trấn Nguyên Đại Tiên còn chưa phải Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, ít nhất cũng có thể khiến hắn trọng thương chứ!

Tuyệt đối không thể có chuyện như thế này!

Trong phút chốc, Thái Thanh Thánh Nhân vung tay áo, dư ba linh lực lập tức bị cuốn đi, nhanh chóng tiêu tán.

Trong khoảnh khắc, sắc mặt Thái Thanh Thánh Nhân kịch biến, phát hiện trong dư ba linh lực vừa tan đi lại có hai thân ảnh, khó trách khí tức của Trấn Nguyên Đại Tiên chưa từng suy giảm.

Thái Thanh Thánh Nhân không cần nghĩ cũng biết, thân ảnh dư ra kia rốt cuộc là ai!

Chẳng trách Trấn Nguyên Đại Tiên lại không sợ hãi mà đi cùng ác thi của ngài vào hỗn độn, tất cả là vì đã sớm biết người này sẽ ra tay!

"Ha ha ha!" Thanh âm của Trấn Nguyên Đại Tiên phiêu đãng vang lên: "Hôm nay e rằng ngươi đã mất cả chì lẫn chài rồi!" "Thái Thanh, hà tất phải như vậy!

Các ngươi đều là thần tử của Thiên Đình, đừng động tay động chân như thế, để tránh cho sinh linh Hồng Hoang Lục Giới chê cười!" Một thanh âm nhẹ nhàng vang lên, dư ba linh lực hoàn toàn tan biến, người xuất hiện chính là Hồng Hoang Thiên Đế, Tô Dự.

"Bái kiến Bệ hạ!" Dù bây giờ trong lòng Thái Thanh Thánh Nhân có trăm ngàn lần không muốn, nhưng vì lời cá cược trước đây cũng

không thể không hành lễ thần tử: "Bệ hạ, Trấn Nguyên Tử thực sự quá đáng rồi!" "Ồ?

Hai người rốt cuộc vì chuyện gì mà đại đả xuất thủ vậy!" Tô Dự biết rõ còn cố hỏi, ngữ khí tràn đầy sự thản nhiên, ngài muốn xem xem thái độ của Thái Thanh Thánh Nhân sẽ ra sao.

"Chấp niệm của ngô chuyển thế luân hồi, để thu hoạch công đức khí vận của Bách Gia Tranh Minh, khôi phục tu vi bản thân, lại bị thiện thi chuyển thế Khổng Khâu mượn dư luận và tình thế, cưỡng ép thu làm đồ đệ!" Ánh mắt Thái Thanh Thánh Nhân lóe lên một tia tinh quang, chậm rãi kể lại.

Câu nói này bề ngoài là thuật lại nguyên nhân hậu quả của sự việc, nhưng thực chất là đang giải thích với Tô Dự, rằng sở dĩ ngài mưu đồ công đức khí vận để khôi phục tu vi, chứ không có dị tâm gì khác, sẽ không gây bất lợi cho Thiên Đình.

Tô Dự khóe miệng nhếch lên nụ cười thản nhiên, không thể không nói ngài rất hài lòng với lời giải thích ngầm trong lời nói của thánh nhân, nhưng nếu đã quyết định phải răn đe Thái Thanh Thánh Nhân, vậy thì cứ tiếp tục răn đe.

"Trấn Nguyên Đại Tiên, có chuyện này không?" Tô Dự cố ý hỏi.

Trấn Nguyên Đại Tiên gật đầu: "Hồi Bệ hạ, đích xác có chuyện này, nhưng hoàn toàn là do thân chuyển thế tự phát thu đồ, không liên quan đến ngô!" "Thái Thanh, ngươi cũng nghe rồi đấy, nếu chuyện này là do thân chuyển thế của đại tiên làm, không liên quan đến ngài ấy, chứng tỏ đây là một sự hiểu lầm, thôi dừng tay đi!" Tô Dự nói với Thái Thanh Thánh Nhân.

Thái Thanh Thánh Nhân biết Tô Dự đang bao che cho Trấn Nguyên Đại Tiên, bèn không phản đối, trực tiếp lấy lui làm tiến nói: "Nếu Bệ hạ đã mở lời, vậy hôm nay ngô sẽ tha cho Trấn Nguyên Tử, nhưng ác

thi của ngô bị Trấn Nguyên Tử trấn áp, hy vọng Bệ hạ để Trấn Nguyên Tử thả ác thi của ngô ra!" "Trấn Nguyên Đại Tiên, ngài có đồng ý không!?" Tô Dự bình tĩnh hỏi.

Đồng ý?

Đồng ý cái con khỉ!

Với thân phận Hồng Hoang Thiên Đế của Tô Dự, nếu thật sự muốn Trấn Nguyên Đại Tiên trả lại cho Thái Thanh Thánh Nhân, căn bản không cần hỏi ý kiến của Trấn Nguyên Đại Tiên, trực tiếp ra lệnh là được.

Nhưng bây giờ một khi đã hỏi, lập tức khiến Trấn Nguyên Đại Tiên tâm lĩnh thần hội: "Khải bẩm Bệ hạ, nếu chuyện này từ đầu đến cuối đều là hiểu lầm, Thái Thanh lại để ác thi của ngài đến gây phiền phức cho ngô, bây giờ bị ngô trấn áp, đương nhiên thuộc về chiến lợi phẩm của ngô, lý ứng do ngô xử trí!" "Trấn Nguyên Tử, ngươi?" Thái Thanh Thánh Nhân lập tức nổi giận, đường đường là ác thi của một Thiên Đạo Thánh Nhân lại bị coi là chiến lợi phẩm, cho dù có thanh tĩnh vô vi đến đâu cũng không thể chịu đựng sự khuất nhục như vậy!

"Vậy đi!" Lúc này, Tô Dự đúng lúc đứng ra, nghiêm giọng nói: "Nếu Trấn Nguyên Đại Tiên không chịu giao ra, vậy Trẫm có một biện pháp dung hòa, ác thi giao cho Trấn Nguyên Đại Tiên trấn áp vạn năm, sau vạn năm Trấn Nguyên Đại Tiên phải lập tức thả ra!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Bệ hạ!" Trấn Nguyên Đại Tiên lập tức chắp tay đáp ứng.

Không đợi Thái Thanh Thánh Nhân phản đối, Tô Dự liền xé rách không gian, rời khỏi hỗn độn, trở về Hồng Hoang Thiên Giới, chỉ để lại một câu: "Không được tiếp tục khai chiến!

Nếu không Trẫm sẽ nghiêm trị không tha!" Thái Thanh Thánh Nhân lúc này mới ý thức được dụng ý ban đầu của Tô Dự, sắc mặt

lập tức trở nên vô cùng khó coi, nhìn Trấn Nguyên Đại Tiên chằm chằm như hổ đói, hận không thể trực tiếp chém giết ngài.

Trấn Nguyên Đại Tiên cười tủm tỉm nhìn Thái Thanh Thánh Nhân: "Ha ha ha, Thái Thanh à Thái Thanh, ngươi cũng có ngày hôm nay à!

Chương 498

Không tệ không tệ, bản tọa rất thích bộ dạng của ngươi bây giờ, vừa ngứa mắt bản tọa, lại vừa không làm gì được bản tọa!" "Trấn Nguyên Tử..." Thái Thanh Thánh Nhân phát ra thanh âm trầm thấp.

Trấn Nguyên Đại Tiên cười lạnh nói: "Thái Thanh, sớm từ lúc ngươi ra tay tính kế hảo hữu Hồng Vân của bản tọa, đã định trước sẽ có ngày hôm nay!

Yên tâm, bản tọa sẽ không ngược đãi ác thi của ngươi, ngược lại bản tọa sẽ khiến ác thi của ngươi được chúng sinh chiêm ngưỡng!

Ha ha ha..." Trong tiếng cười lớn, thân hình Trấn Nguyên Đại Tiên lóe lên, biến mất trong hỗn độn.

Nhìn bóng lưng Trấn Nguyên Đại Tiên rời đi, Thái Thanh Thánh Nhân cố gắng đè nén lửa giận trong lòng, cố gắng hết sức để bình tĩnh lại.

Trấn Nguyên Tử, Tô Dự, sẽ có một ngày, bản tọa sẽ đòi lại tất cả!

Ngay sau đó, Thái Thanh Thánh Nhân liền quay về Thái Thanh Cảnh, Đâu Suất Bát Cảnh Cung để tiềm tâm tu luyện, trong lòng thầm quyết định, không đạt đến Thiên Đạo chi cảnh hoàn mỹ, thề không xuất quan!

Nhưng Thái Thanh Thánh Nhân không được thanh tĩnh bao lâu thì đã tức đến mức suýt thổ huyết mà chết, nguyên nhân tự nhiên là do Trấn Nguyên Đại Tiên.

Trấn Nguyên Đại Tiên sau khi trở về Hồng Hoang Địa Tiên Giới, đã trực tiếp phong ấn ác thi của Thái Thanh Thánh Nhân, hóa thành một pho tượng đứng sừng sững trước Ngũ Trang Quán.

Chẳng bao lâu sau, hai đại đệ tử của Trấn Nguyên Đại Tiên là Thanh Phong và Minh Nguyệt đã đem chuyện Trấn Nguyên Đại Tiên trấn áp Thái Thanh Thánh Nhân tuyên dương ra ngoài, thu hút vô số sinh linh tu luyện ở Địa Tiên Giới đến chiêm ngưỡng.

Thái Thanh Thánh Nhân sau khi biết chuyện, hận không thể phanh thây Trấn Nguyên Đại Tiên ra làm tám mảnh, nhưng ngại mệnh lệnh của Tô Dự và Hồng Quân Đạo Tổ, cuối cùng đành phải nhẫn nhịn.

Nhưng oán hận trong lòng đối với Trấn Nguyên Đại Tiên và Tô Dự cũng ngày càng đậm đặc!

Tư tưởng đối đầu với Thiên Đình vốn đã tiêu tan, nay lại một lần nữa trỗi dậy!

Tại Hồng Hoang Thiên Giới, Thiên Đế Điện trong Thiên Đình.

Sau khi biết được mọi việc Trấn Nguyên Đại Tiên làm ở Hồng Hoang Địa Tiên Giới, Tô Dự không hề phản đối, ngược lại ánh mắt trở nên sâu thẳm, dường như đang cân nhắc điều gì đó.

Lúc này, Nữ Oa Nương Nương đi đến bên cạnh Tô Dự, nhẹ giọng hỏi: "Phu quân, đại sư huynh Thái Thanh dù sao cũng là Thiên Đạo Thánh Nhân, Trấn Nguyên Tử làm vậy, không phải có chút quá đáng sao?" "Quá đáng ư?

Nếu là Trẫm, căn bản còn chưa đủ!" Nghe lời của Nữ Oa Nương Nương, Tô Dự cười nhẹ lắc đầu, ánh mắt vẫn sâu thẳm, không ai biết ngài đang nghĩ gì.

Nữ Oa Nương Nương nghe lời Tô Dự, mày liễu khẽ nhíu lại: "Phu quân, chẳng lẽ chàng không sợ Thái Thanh lại sau lưng đâm lén Thiên Đình chúng ta sao?

Đến lúc đó lại sinh sự đoan, hà tất phải vậy!" "Nữ Oa, nàng cảm thấy với thực lực mà Trẫm đã thể hiện lần trước, Thái Thanh đối đầu

với Trẫm có cửa thắng không?" Tô Dự nhẹ nhàng nói: "Đợi thêm một thời gian nữa, thực lực của Trẫm sẽ càng áp đảo hắn, Khổng Tuyên cũng sẽ lần lượt chứng đạo tấn thăng, cho dù có đâm lén thì có thể làm được gì!" "Nếu phu quân đã không coi hắn ra gì, vậy lần này tại sao lại phải răn đe Thái Thanh như vậy?

Chẳng lẽ phu quân cố ý làm vậy sao?" Nữ Oa Nương Nương không hiểu hỏi.

"Không sai!

Trẫm cố ý đấy!" Tô Dự cười gật đầu.

Nữ Oa Nương Nương lập tức hứng thú, tò mò hỏi: "Phu quân, chàng muốn ra tay với Thái Thanh sao?" "Ha ha!" Tô Dự cười nhẹ một tiếng: "Chính xác mà nói, Trẫm muốn ra tay với Thái Cực Đồ của hắn!" "Thái Cực Đồ?" Nữ Oa Nương Nương trong đầu không khỏi suy nghĩ, hoàn toàn không biết phu quân Tô Dự của mình muốn Thái Cực Đồ để làm gì!

Tô Dự chỉ tay lên trời, ngữ khí cũng trở nên nặng nề, nói: "Thiên Đạo chung quy vẫn là một tai họa, trải qua Phong Thần lượng kiếp, Trẫm đã xoay chuyển càn khôn, cứu vãn vận mệnh của Đại Thương vương triều, Thiên Đạo đã có sự kiêng dè đối với Trẫm!" "Trước đây trong Phong Thần đại chiến, phu quân không phải đã cho Thái Thanh biết âm mưu của Thiên Đạo sao, nếu phu quân hỏi mượn Thái Cực Đồ của Thái Thanh, chắc hắn sẽ không không cho chứ!" Nữ Oa Nương Nương trầm ngâm một lát rồi nhẹ giọng nói.

Tô Dự lắc đầu: "Nữ Oa, nàng xem Thiên Đạo quá đơn giản rồi, nếu mọi chuyện thật sự như nàng nói, quan hệ của Tam Thanh sẽ không khó xử như bây giờ!" "Ý của phu quân là, Thiên Đạo sẽ vô hình trung thúc đẩy các vị thánh nhân phân liệt với Thiên Đình chúng ta!?" Nữ Oa Nương Nương lập tức bừng tỉnh đại ngộ.

“Không sai!

Chỉ có như vậy, Thiên Đạo mới không có nguy cơ lớn như thế!” Tô Dự nhẹ nhàng gật đầu: “Thay vì để Thiên Đạo sau lưng giở trò với Thiên Đình của Trẫm, không bằng Trẫm đẩy các thánh nhân ra ngoài, Trẫm vừa hay lại đang nhắm đến Thái Cực Đồ, như vậy chẳng phải là một mũi tên trúng hai đích sao!” Thái Cực Đồ tuy tốt, nhưng dù sao cũng không phải của mình!

Trong thời gian ngắn, một khi Tô Dự và Thiên Đạo xé rách mặt nhau, ngài bắt buộc phải có Khai Thiên Thần Phủ bên người, đến lúc đó cần phải chưởng khống Thái Cực Đồ trong thời gian dài.

Như vậy, Thái Thanh Thánh Nhân tất sẽ sợ ngài chiếm làm của riêng, không chịu cho mượn.

Nhưng cướp thì lại khác!

Tô Dự có thể danh chính ngôn thuận chưởng khống Thái Cực Đồ, không cần trả lại, tình huống như vậy không thơm sao?

Đương nhiên là thơm!

Vì vậy, Tô Dự liền thay đổi phương pháp răn đe Thái Thanh Thánh Nhân ban đầu, trực tiếp lựa chọn ép buộc Thái Thanh Thánh Nhân, để hắn kết oán với Thiên Đình.

Như vậy, Thiên Đạo sẽ nhận thấy Thái Thanh Thánh Nhân và Thiên Đình bất hòa.

Cộng thêm Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân vốn lòng mang ý xấu, và Nguyên Thủy Thiên Tôn đã trầm lặng một thời gian.

Thiên Đạo sẽ vì sự tồn tại của bốn người này mà kiềm chế, từ đó không còn nhắm vào Thiên Đình nữa.

“Nhưng phu quân, nếu chàng cướp được Thái Cực Đồ từ tay Thái

Thanh, vậy Thiên Đạo cũng sẽ vì chàng tập hợp đủ ba đại Tiên thiên chí bảo phân liệt từ Khai Thiên Thần Phủ mà nhắm vào chàng chứ?" Nữ Oa Nương Nương đột nhiên lo lắng.

Tô Dự khóe miệng nhếch lên một nụ cười thản nhiên: "Đương nhiên là không, cho dù tập hợp đủ Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên, Hỗn Độn Chung, muốn hợp thành Khai Thiên Thần Phủ cần có điều kiện nhất định!" "Điều kiện gì ạ!" Nữ Oa Nương Nương tò mò hỏi.

Tô Dự hoàn toàn không giấu giếm Nữ Oa Nương Nương, cười nói: "Tinh khí thần của Bàn Cổ Đại Thần!" "Tinh khí thần?" Nữ Oa Nương Nương ngẩn ra, rồi lập tức bừng tỉnh.

Tinh khí thần của Bàn Cổ Đại Thần?

Trong tu luyện, tinh khí thần chỉ khí huyết, linh lực, hồn lực.

Khí huyết của Bàn Cổ Đại Thần, chẳng phải đại diện cho Thập Nhị Tổ Vu sao?

Thập Nhị Tổ Vu đang ở đâu, không cần phải nói nhiều!

Linh lực, là 《Cửu Chuyển Huyền Công》 và 《Cửu Chuyển Nguyên Công》 mà Bàn Cổ Đại Thần tu luyện ngày xưa.

Tô Dự đã dung hợp hai loại công pháp này thành 《Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công》, bốn vị đệ tử dưới trướng, cháu ngoại, Vô Chi Kỳ và Viên Hồng, linh lực của họ đều có thể coi là khí của Bàn Cổ Đại Thần.

Còn về hồn lực, Thông Thiên Giáo Chủ, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thanh Thánh Nhân chính là do nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành.

Thông Thiên Giáo Chủ giao hảo với Tô Dự, mượn một ít hồn nguyên tuyệt đối sẽ không từ chối.

Còn về Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thanh Thánh Nhân, lần răn đe này của Tô Dự đã để lại phục bút, lần sau đánh cho nổ tung, lấy được hồn nguyên cũng không khó khăn gì.

"Phu quân, may mà thiếp không phải kẻ địch của chàng, bố cục của chàng lan ra trong vô hình, bao trùm toàn cục, từng vòng từng vòng nối tiếp nhau, khiến người ta hoàn toàn không thể dự đoán được bước tiếp theo!

Chương 499

Bởi vì bố cục của chàng không phải đã định sẵn, mà sẽ thay đổi theo nước cờ của đối thủ!" Trong lời tán thưởng của Nữ Oa Nương Nương, lộ ra niềm kiêu hãnh mãnh liệt...

Dù sao Tô Dự cũng là phu quân của nàng.

Tô Dự cười vuốt tóc Nữ Oa Nương Nương: "Trẫm là phu quân của nàng, cũng là chủ của Thiên Đình, mọi việc phải chuẩn bị cho tình huống xấu nhất, phải chịu trách nhiệm với nàng!

Cũng chỉ có như vậy, mới có thể khiến Thiên Đình danh xứng với thực trở thành Thiên Đình!" Nói rồi, Tô Dự ôm Nữ Oa Nương Nương vào lòng, hai người mặt mày đều là ý cười, nhưng nội tâm của ngài lại không hề nhẹ nhõm như vậy.

Bên ngoài vũ trụ Hồng Hoang, ngoài Hỗn Độn Châu trong tay ngài, còn có hai vũ trụ Hồng Mông.

Trong một vũ trụ Hồng Mông khác, có La Hầu Ma Tổ đang nhìn chằm chằm vũ trụ Hồng Hoang, đến lúc đó tất sẽ trở thành kẻ địch.

Tục ngữ có câu, muốn chống ngoại xâm trước phải an nội bộ.

Trước khi La Hầu Ma Tổ chính thức giáng lâm, Tô Dự phải giải quyết phiền phức lớn là Thiên Đạo, để toàn tâm toàn ý đối phó với La Hầu Ma Tổ.

Vì vậy theo dự đoán của Tô Dự, cuộc tranh đấu giữa ngài và Thiên Đạo, sẽ bắt đầu sau khi một tia nguyên thần của La Hầu Ma Tổ chuyển thế thành Ma La Vô Thiên, và Tây Du lượng kiếp kết thúc hoàn chỉnh.

Trước đó, Tô Dự phải nâng thực lực lên Thiên Đạo Cảnh, dựa

vào Khai Thiên Thần Phủ, cộng thêm Hồng Quân Đạo Tổ làm nội ứng, mới có thể đánh bại Thiên Đạo.

Nhưng bây giờ cách Thiên Đạo Cảnh vẫn còn một khoảng cách không nhỏ, Thái Cực Đồ vẫn còn trong tay Thái Thanh Thánh Nhân, thậm chí Hồng Quân Đạo Tổ có chịu hợp tác với ngài để đối phó Thiên Đạo hay không, cũng đều là một ẩn số.

Thời gian như bóng câu qua cửa sổ, Hồng Hoang Địa Tiên Giới thoáng chốc đã đến cuối thời Xuân Thu, Bách Gia Tranh Minh đạt đến thời kỳ đỉnh thịnh nhất.

Đúng như Tô Dự dự liệu, trong lần Bách Gia Tranh Minh này, có mười nhà là đỉnh thịnh nhất.

Thiện thi của Trấn Nguyên Đại Tiên chuyển thế thành Khổng Khâu sáng lập Nho gia, xuất khẩu thành chương, khẩu tru bút phạt, kết hợp thành đạo tu luyện.

Thiện thi của Yêu Thần Côn Bằng chuyển thế thành Trâu Diễn sáng lập Âm Dương gia, khác với Thái cực pháp tắc do Thái Thanh Thánh Nhân dung hợp Âm dương pháp tắc, phương pháp tu luyện của Âm Dương gia thông qua sự va chạm, dung hợp, rồi lại va chạm, lại dung hợp của âm dương, tuần hoàn không ngừng, sinh sôi không dứt.

Thương Hiệt sau khi chuyển thế sáng lập Tiểu gia, lấy văn tải đạo, mỗi một chữ đều tràn đầy sức mạnh riêng của nó.

Thân Công Báo chuyển thế thành Quỷ Cốc Tử sáng lập Tung Hoành gia, hợp tung liên hoành, tung hoành giao thác, nhân quả tuần hoàn.

Khương Tử Nha chuyển thế thành Tôn Tẫn sáng lập Binh gia, binh pháp chiến thuật, binh khí chiến hồn, một đi không trở lại, không gì cản nổi.

Dương Tiễn chuyển thế thành Lý Khôi sáng lập Pháp gia, đạo của Pháp gia có thể mượn thiên khiển, một lời nói ra, liền đại diện cho luật pháp, nếu không tuân theo, tất sẽ bị thiên khiển.

Đây là Lục gia của Thiên Đình.

Ngoài ra còn có Tam gia của Tam Thanh.

Chấp niệm của Thái Thanh Thánh Nhân chuyển thế thành Lý Nhĩ (Lão Tử), bị Khổng Khâu không ngừng chèn ép, cuối cùng vẫn không sáng tạo ra được Đạo gia, hết lần này đến lần khác bị Khổng Khâu phủ nhận.

Cuối cùng, Thái Thanh Thánh Nhân không nhịn được đã lặng lẽ truyền áo nghĩa trong "Thái Thanh Tiên Pháp" vào não Lý Nhĩ (Lão Tử), nhờ vậy mới phá vỡ được ràng buộc, sáng lập ra Đạo gia độc lập bên ngoài Nho gia.

Đạo sinh một, một sinh hai, hai sinh ba, ba sinh vạn vật, hóa giản thành phồn, hóa phồn thành giản, vạn vật quy nhất...

Cùng với Danh gia do Nguyên Thủy Thiên Tôn sáng tạo, và Tạp gia do Thông Thiên Giáo Chủ sáng tạo!

Còn có thiên tài của Nhân tộc là Mặc Địch, sáng lập Mặc gia!

Ngoài mười nhà này, trong Nhân gia cũng xuất hiện không ít lưu phái khác, ví dụ như Y gia, Nông gia, v.v.

Tại sao Bách Gia Tranh Minh lại lấy Nho gia, Âm Dương gia, Tung Hoành gia, Binh gia, Pháp gia, Đạo gia, Danh gia, Tạp gia làm đầu?

Bởi vì người sáng lập của mười nhà này độ kiếp phi thăng nhanh nhất!

Trấn Nguyên Đại Tiên, Yêu Sư Côn Bằng, Thương Hiệt, Thân

Công Báo, Khương Tử Nha, Dương Tiễn sau khi độ kiếp phi thăng, đã nhận được lượng lớn công đức khí vận, đặc biệt là Trấn Nguyên Đại Tiên.

Nho gia vốn là nhà lớn nhất trong Bách Gia Tranh Minh, công đức khí vận nhận được vốn đã vượt xa những người khác.

Khổng Khâu lại mượn đại thế thu Lý Nhĩ (Lão Tử) làm đồ đệ, sau khi Lý Nhĩ (Lão Tử) phi thăng, ba phần công đức khí vận mà ông ta nhận được lại rơi vào túi của Trấn Nguyên Đại Tiên.

Nếu không phải Trấn Nguyên Đại Tiên đã sớm khống chế, e rằng dưới lượng công đức khổng lồ này, ngài đã trực tiếp chứng đạo thành thánh rồi.

Công đức khí vận mà sáu người nhận được, khiến khí vận kim long của Thiên Đình lại một lần nữa bùng nổ.

Có thể nói, cho dù bây giờ Thiên Đình có đối địch với tất cả đạo thống trong toàn bộ vũ trụ Hồng Hoang, về mặt khí vận cũng có thể nghiền ép đối thủ.

Tình huống như vậy cũng khiến oán hận của Thái Thanh Thánh Nhân đối với ngài ngày càng đậm đặc, nhưng như vậy thì đã sao?

Trấn Nguyên Đại Tiên là chủ của Địa Tiên Giới, có thể tự do hoạt động trong Hồng Hoang, nhưng bản tôn của ngài lại không thể xuất hiện ở Địa Tiên Giới, càng không thể ra tay ở Địa Tiên Giới.

Vì vậy, Thái Thanh Thánh Nhân chỉ có thể nuốt hận đối với Trấn Nguyên Đại Tiên.

Còn về Tô Dự, Thái Thanh Thánh Nhân bây giờ đối với Tô Dự, oán hận cũng vô ích.

Sau khi thân chuyển thế của Tam Thanh phi thăng, Thái Thanh Thánh Nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn luyện hóa công đức khí vận,

khôi phục tu vi bản thân.

Thông Thiên Giáo Chủ thì lợi dụng công đức khí vận, vừa tu luyện vừa lĩnh ngộ Kiếm chi pháp tắc, thực lực trong âm thầm đã đuổi kịp Thái Thanh Thánh Nhân.

Còn có thiên tài Nhân tộc Mặc Địch.

Mặc Địch sau khi phi thăng, được Tô Dự đại gia phong xá, cung cấp các loại tài nguyên, để Mặc Địch thỏa sức sáng tạo.

Sự coi trọng của Tô Dự khiến Mặc Địch vô cùng cảm động, đã giúp Thiên Đình nâng cao rất nhiều về mặt luyện khí và trận pháp.

Cùng lúc đó, sau Bách Gia Tranh Minh, các quốc gia xuất hiện vô số thiên tài, gia nhập vào các nước, được trọng dụng.

Từ đó, thời kỳ Xuân Thu kết thúc, mở ra thời kỳ Chiến Quốc mới.

Cương vực Nhân tộc ở Hồng Hoang Địa Tiên Giới lấy Xuân Thu Ngũ Bá là Tề quốc, Tấn quốc, Tống quốc, Đại Việt, Sở quốc làm chủ, các nước hỗn chiến không ngừng, chiến tranh ngày càng ác liệt.

Chiến cục thay đổi trong chớp mắt!

Không ai ngờ rằng Tấn quốc, một trong Xuân Thu Ngũ Bá vốn hùng mạnh, đột nhiên tình thế đảo ngược, bị Hàn quốc, Triệu quốc, Ngụy quốc chia cắt, từ Xuân Thu Ngũ Bá ban đầu biến thành Chiến Quốc Thất Hùng.

Chương 500

Sau khi Tam gia phân Tấn, cương vực Nhân tộc ở Hồng Hoang Địa Tiên Giới đã có được một thời kỳ yên bình hiếm hoi, nhưng ai cũng biết đó chỉ là sự tĩnh lặng trước cơn bão.

Trong sự tĩnh lặng trước cơn bão, trong Chiến Quốc Thất Hùng có một quốc gia, âm thầm phát triển với tốc độ như chẻ tre, dần dần trở thành quốc gia có thực lực mạnh nhất trong Chiến Quốc Thất Hùng...

Đại Việt.

Tất cả là nhờ biến pháp của Thương Ưởng.

Thương Ưởng là nhân vật đại diện mới của Pháp gia, mô phỏng theo tài liệu về luật pháp Thiên Đình do Lý Khôi, thân chuyển thế của Dương Tiễn, để lại, học theo Thiên Đình, tăng cường tập quyền trung ương của Đại Việt, phế bỏ chế độ phân phong ban đầu.

Cộng thêm một loạt chế độ cải cách, mới khiến thực lực của Đại Việt đột phá mạnh mẽ.

Tại Hồng Hoang Thiên Giới.

Cảm nhận được biến động của Đại Việt trong cương vực Nhân tộc ở Hồng Hoang Địa Tiên Giới, Tô Dự thản nhiên cười: "Đế Tân đừng làm Trẫm thất vọng nhé!

Có thể để Nhân tộc phá vỡ ràng buộc hay không, tất cả phụ thuộc vào ngươi!" "Đế Tân chuyển thế thành công rồi sao?" Bên cạnh, Nữ Oa Nương Nương và Truy Y Đế hậu nghe lời Tô Dự, ánh mắt lập tức trở nên vui mừng.

Tô Dự gật đầu: "Không sai, một đời này tên là Doanh Chính!" "Vậy là Nhân tộc sắp phá vỡ được ràng buộc của Thiên Đạo rồi sao?"

Thân là Nhân tổ Truy Y Đế hậu, có thể nói không lúc nào không mong chờ khoảnh khắc này đến.

Tô Dự lắc đầu: "Truy Y, đừng vui mừng quá sớm, Thiên Đạo sở dĩ ràng buộc Nhân tộc, là vì sức sáng tạo của Nhân tộc quá đáng sợ!

Vì vậy Trẫm cũng không chắc Thiên Đạo có nhận ra bố cục lần này của Trẫm hay không!" "Một khi Thiên Đạo phát hiện, Trẫm muốn giúp Nhân tộc phá vỡ bố cục của nó, chắc chắn sẽ can thiệp ngăn cản!" "Phu quân, chàng nhất định phải giúp Nhân tộc nhé!" Nghe vậy, Truy Y Đế hậu lập tức có chút hoảng hốt, vội vàng nói với Tô Dự.

"Yên tâm!

Trẫm nhất định sẽ toàn lực ứng phó!" Tô Dự chính là Nhân tộc, tự nhiên sẽ không nhìn Nhân tộc bị Thiên Đạo ràng buộc, lần này là lúc Nhân tộc lật mình, cũng tuyệt đối không cho phép có bất kỳ sự sơ suất nào.

Bây giờ vạn sự đã sẵn sàng, còn lại xem Đế Tân, không, Doanh Chính khi nào trở thành Thiên Cổ Nhất Đế của Nhân tộc.

Đến lúc đó, công đức khí vận gia thân, cộng thêm khí vận của Nhân tộc, tất có thể giúp hắn trở thành Nhân Hoàng, thậm chí không chừng còn có bất ngờ ngoài ý muốn.

Nghĩ đến đây, Tô Dự liền nói với Truy Y Đế hậu: "Truy Y, thông báo cho Toại Nhân, Hữu Sào, để họ dẫn Doanh Chính lúc còn nhỏ đến Hỏa Vân Động, nhớ phải che giấu thiên cơ!" Cùng với sự thành công của cải cách Đại Việt, thực lực ngày càng hùng mạnh cuối cùng cũng khiến sáu quốc gia còn lại trong Chiến Quốc Thất Hùng ngửi thấy một tia nguy cơ, thế là sáu quốc gia cũng lần lượt học theo Đại Việt, tiến hành cải cách, nhưng hiệu quả lại không như ý, không được triệt để như vậy.

Nhưng ngay lúc này, Đại Việt đã hoàn toàn nhe nanh vuốt, trực tiếp phát triển về phía đông, mở rộng thế lực.

Phía đông Đại Việt vốn là Tấn quốc, sau khi Tam gia phân Tấn, Hàn, Triệu quốc, Ngụy quốc liền chiếm cứ nơi này.

Vốn là Xuân Thu Ngũ Bá, sau khi trải qua Tam gia phân Tấn, quốc lực cũng bị chia làm ba phần, sau đó lại lấy chiến tranh nuôi chiến tranh, tuy đã khôi phục được một chút, nhưng so với thực lực đỉnh thịnh của Xuân Thu Ngũ Bá vẫn còn kém xa.

Do thực lực của Đại Việt quá mạnh, Hàn quốc, Triệu quốc, Ngụy quốc cũng hiểu đạo lý môi hở răng lạnh, bèn liên hợp lại với nhau, từng bước chống lại Đại Việt.

Nhưng thực lực của Đại Việt thực sự quá mạnh mẽ, cho dù Hàn, Triệu quốc, Ngụy quốc liên hợp lại với nhau, cũng căn bản không thể đối kháng với Đại Việt, chỉ có thể chống cự tạm thời, thậm chí còn liên tiếp bại lui.

Hồng Hoang Địa Tiên Giới không yên bình, Hồng Hoang Thiên Giới cũng không yên bình.

Dưới trướng Ti Pháp Chiến Thần Dương Tiễn của Thiên Đình, Sát Thần vì chấp pháp quá độ, tàn sát một phương yêu sào ở Địa Tiên Giới, bị Tô Dự trực tiếp đày xuống phàm gian, chịu khổ luân hồi.

Chúng thần chúng tiên trong Thiên Đình cầu tình, ngay cả cháu ngoại của Tô Dự cũng quỳ xuống cầu xin, nhưng trước mặt Tô Dự lạnh lùng, tất cả đều vô dụng.

Sát Thần bị đày, đây là lần đầu tiên họ thấy Tô Dự lạnh lùng như vậy, không hiểu Sát Thần chỉ tàn sát một phương yêu sào, nếu trong yêu sào đó có kẻ lương thiện thì thôi, nhưng yêu sào đó bình thường cũng không ít làm chuyện xấu.

Vì một đám yêu quái táng tận thiên lương như vậy mà đày Sát Thần chiến công hiển hách xuống phàm, có phải là chuyện bé xé ra to không!

Nhưng Sát Thần đã bị đày xuống phàm, chúng thần chúng tiên dù có nói gì cũng vô ích!

Sát Thần chuyển thế, trong Đại Việt mây đen dày đặc, sát khí ngút trời, một bé trai ra đời ở Đại Việt, không khóc không quấy, ánh mắt băng lãnh, sau này là Bạch Khởi.

Sau khi Sát Thần giáng thế, trên bầu trời Đại Việt truyền đến mấy tiếng rồng ngâm vang dội.

Hai thân ảnh trong Hỏa Vân Động lóe lên, đi đến Đại Việt, đến khi hai người trở về, mang theo hai bé trai.

Một là Bạch Khởi!

Người còn lại là Thiên Cổ Nhất Đế của Nhân tộc sau này, Doanh Chính!

Tất nhiên, những chuyện nhỏ nhặt này, đối với các quốc gia đang tranh bá ở cương vực Nhân tộc Địa Tiên Giới, chỉ là một khúc nhạc đệm nhỏ.

Đại Việt thế như chẻ tre, trực tiếp đánh bại Hàn, Triệu quốc, Ngụy quốc, tam gia vì để dập tắt cuộc tấn công của Đại Việt, đã cắt một mảnh đất cho Đại Việt.

Đại Việt sau khi nhận đất cắt của Hàn quốc, Triệu quốc, Ngụy quốc, đồng thời triển khai mở rộng về phía tây, nam, bắc, với tư thế mạnh mẽ một đường công thành chiếm đất, chỉ trong hơn mười năm đã trở thành quốc gia có cương vực lớn nhất trong Nhân tộc.

Tình huống như vậy, khiến Hàn, Triệu quốc, Ngụy quốc, Tề, Sở quốc, Yên quốc lập tức người người tự nguy, bèn liên hợp lại, từ sáu

phương hướng đồng thời phong tỏa Đại Việt.

Một khi Đại Việt tấn công bất kỳ nước nào, các nước khác sẽ từ các hướng khác nhau tấn công Đại Việt, khiến Đại Việt không được yên ổn, buộc Đại Việt phải dừng lại mũi nhọn tấn công.

Không thể không nói, kế sách này của sáu nước đã có hiệu quả, hoàn toàn kìm hãm được thế công của Đại Việt.

Bất đắc dĩ, Đại Việt chỉ có thể dừng lại để tiếp tục phát triển đồng thời cũng cho sáu nước khác cơ hội nghỉ ngơi dưỡng sức.

Như vậy, cương vực Nhân tộc ở Hồng Hoang Địa Tiên Giới lại rơi vào yên bình, nhưng lần này chỉ kéo dài chưa đầy một năm.

Không ai ngờ rằng, Đại Việt mạnh nhất trong Nhân tộc lại đột nhiên có biến động lớn như vậy!

Tần vương Doanh Tử Sở thoái vị!

Đại Việt tân vương kế vị!

Chính là Thương Trụ Vương Đế Tân chuyển thế Doanh Chính!

Doanh Chính ở Hỏa Vân Động hơn mười năm, tuy không bước chân vào con đường tu luyện, nhưng con đường tu luyện lại hoàn toàn thuộc lòng, và cũng đầy tham vọng!

Còn về tại sao lại trở thành Tần vương mới!

Hoàn toàn là pháp chỉ do Tam Hoàng Ngũ Đế trong Hỏa Vân Động truyền ra!

Doanh Tử Sở sau khi xem pháp chỉ, liền không màng chúng vị đại thần phản đối, trực tiếp để Doanh Chính kế thừa ngôi vị Tần vương.

Chương 501

Doanh Tử Sở đang độ tuổi tráng niên, đột nhiên thay đổi vương vị, khiến sáu nước khác đều cho rằng Đại Việt đã xảy ra biến cố lớn, bèn không hẹn mà cùng lập tức xuất binh, tấn công Đại Việt, ý muốn đoạt lại cương vực vốn thuộc về mình, thậm chí là diệt trừ Đại Việt, cái họa lớn trong lòng này.

Trong Đại Việt, nhiều văn võ đại thần đều không vừa mắt tân vương Doanh Chính, cộng thêm lần này sáu nước tấn công, đều muốn xem trò cười của Doanh Chính.

Nhưng Doanh Chính là ai?

Đó là Thương Trụ Vương Đế Tân chuyển thế!

Sau Phong Thần đại chiến, Thương Trụ Vương Đế Tân có thể nói là uy không thể xâm phạm, cho dù bây giờ chưa khôi phục ký ức kiếp trước, nhưng tính cách vẫn như vậy!

Đối mặt với những văn võ đại thần này, Doanh Chính không hề khách khí, trực tiếp bãi miễn một số đại thần đức không xứng vị, cậy công kiêu ngạo, trọng dụng Bạch Khởi, Lý Tư, Úy Liêu và những người khác, khiến triều đường Đại Việt ai oán, lũ lượt kéo đến gặp Doanh Tử Sở để tố cáo Doanh Chính.

Đối với điều này, Doanh Tử Sở chỉ có một câu, đó là: "Cô đã thoái vị, không lo chính sự, chỉ lo hưởng thụ tuổi già!" Văn võ đại thần chỉ có thể lần lượt rời đi, Doanh Chính nhân cơ hội xử lý mấy văn võ đại thần ngoan cố, kiêu ngạo, giết gà dọa khỉ một phen, triều đường Đại Việt mới không còn tiếng phản đối Doanh Chính.

An nội hoàn thành, tiếp theo Doanh Chính phân phái ra sáu lộ hùng binh, chống lại áp lực từ sáu nước khác, đồng thời dùng đủ mọi thủ

đoạn, uy hiếp lợi dụ quyền thần sáu nước, hoàn toàn biết và phá vỡ phương châm tấn công của sáu nước, buộc sáu nước phải lui về nước.

Khi sáu nước tưởng rằng Doanh Chính có thể dừng lại, Doanh Chính lại không màng quốc lực tiêu hao, không ngừng phát binh đánh sáu nước, hoành tảo lục hợp!

Lần này, kế sách liên hợp công Tần của sáu nước không có hiệu quả, ngược lại bị các lộ đại tướng dắt mũi đi, trong mười năm đã hoàn toàn thu phục sáu nước còn lại, vì Nhân tộc một lần nữa thực hiện thống nhất.

Một lần nữa chứng minh câu nói "Thiên hạ đại thế, chia lâu tất hợp, hợp lâu tất chia"!

Tiếp theo, Doanh Chính liền thể hiện sự anh minh của Thương Trụ Vương Đế Tân năm xưa, không ngừng tăng cường tập quyền quân vương, ổn định các nơi, tạo ra một Việt Nam thịnh thế chưa từng có, dung nạp các gia lưu phái.

Nhưng, Tần vương Doanh Chính cũng không làm được yên ổn như vậy, gần như mỗi tháng đều có người không tiếc mọi giá ám sát!

Điều này khiến Doanh Chính khổ não, tuy bây giờ chưa có chuyện gì, nhưng khó tránh khỏi ngày sau không bị độc thủ.

"Ầm!" Trong lúc Doanh Chính khổ não, Hỏa Vân Động ở Hồng Hoang Địa Tiên Giới bùng lên một luồng khí thế hung dũng, một thanh âm vang dội vang lên: "Nhân tộc quân vương Doanh Chính, mau chóng đến Thái Sơn, ba ngày sau tiếp nhận pháp chỉ của Thánh Phụ!" Dị tượng của Hỏa Vân Động, lập tức thu hút sự chú ý của các phương, ngay cả Thiên Đạo cũng không ngoại lệ.

Thanh âm đột ngột của Hỏa Vân Động, khiến Nhân tộc lập tức

dậy sóng, sự chú ý đều tập trung vào Tần vương Doanh Chính.

Tần vương Doanh Chính hoành tảo lục hợp, thống nhất Nhân tộc, sự tích của ông ta đã được lưu truyền rộng rãi.

Truyền văn, Tần vương Doanh Chính vô cùng mạnh mẽ, không coi ai ra gì, đối với ông ta chỉ có phục tùng mệnh lệnh và phản kháng mệnh lệnh.

Vì vậy, lần này mọi người đều muốn xem phản ứng của Tần vương Doanh Chính.

Hỏa Vân Động là nơi nào!

E rằng trong Nhân tộc không một ai không biết, đó là nơi ở của Tam Hoàng Ngũ Đế cổ xưa.

Bình thường, Hỏa Vân Động căn bản không hiện thế.

Một khi hiện thế, chứng tỏ sẽ có đại sự xảy ra.

Lần trước Tam Hoàng Ngũ Đế hiện thế, là lúc tế bái tại tổ điện của Thương Trụ Vương, vương triều Đại Thương.

"Các ngươi nghĩ lần này Tần vương có đi Thái Sơn tiếp nhận pháp chỉ của Thánh Phụ không?" "Chắc chắn sẽ đi, đó là pháp chỉ của Thánh Phụ Nhân tộc chúng ta, thân là nhi lang Nhân tộc, ai dám không có lòng sùng kính đối với Thánh Phụ!" "Chưa chắc đâu, Tần vương tự cho mình công cao, tự ví mình với Tam Hoàng Ngũ Đế, với tính cách độc đoán chuyên quyền của ông ta, chưa chắc đã đi Thái Sơn!" "Thánh Phụ là Hồng Hoang Thiên Đế trong truyền thuyết, Tần vương bản lĩnh có lớn đến đâu, có thể chống lại thiên binh thiên tướng của Thiên Đình chắc!" Cửu châu Nhân tộc nghị luận sôi nổi, đại bộ phận người nhàn tản đều không ngừng ngựa đến Thái Sơn, nhưng Tần vương Doanh Chính từ đầu đến cuối đều không có tin tức gì.

Ba ngày sau, sáng sớm, dưới chân Thái Sơn người đông như mắc

cửi, nhưng từ đầu đến cuối đều không thấy bóng dáng Tần vương Doanh Chính, thậm chí ngay cả một quan viên của Đại Việt cũng không thấy.

Đối với tình huống như vậy, không ít người trong lòng đều có chút hả hê, vốn không phải người bản thổ Đại Việt, bất mãn với việc Tần vương Doanh Chính hoành tảo lục hợp.

Bây giờ Tần vương Doanh Chính lại dám không tiếp nhận pháp chỉ của Thánh Phụ uy vọng nhất Nhân tộc, xem ra đúng là không biết chữ tử viết thế nào.

Dù vậy, dưới chân Thái Sơn cũng không một ai vì Tần vương Doanh Chính không tiếp nhận pháp chỉ mà rời đi, đều chờ đợi để chiêm ngưỡng vinh quang của Thánh Phụ Nhân tộc.

Theo thời gian trôi đi, thời gian sắp đến giờ Ngọ, trong đám đông có hai thân ảnh đi thẳng về phía Thái Sơn, nơi họ đi qua, mọi người không khỏi cảm thấy lạnh lẽo, đều bất giác lùi ra.

"Hai vị, không được lên Thái Sơn ~!" Hai thân ảnh không ngừng đi về phía Thái Sơn, lọt vào tầm mắt của mọi người, nhiều tiếng nói vang lên, cảnh cáo hai người.

Thái Sơn, bình thường người du lãm cũng không ít.

Nhưng bây giờ lại khác.

Thánh Phụ Nhân tộc triệu kiến Tần vương Doanh Chính, ngoài bản thân Doanh Chính ra, bất kỳ ai lên đó đều tương đương với việc mạo phạm Thánh Phụ Nhân tộc!

Thánh Phụ Nhân tộc là tín ngưỡng của Nhân tộc!

Mỗi người có mặt tuy xa lạ, nhưng nếu có người mạo phạm Thánh Phụ Nhân tộc, e rằng lập tức sẽ cùng nhau xông lên.

Vì vậy, dù bỏ qua việc lên Thái Sơn có bị Thánh Phụ Nhân tộc trách phạt hay không, chỉ riêng về mặt tín ngưỡng, e rằng không ai muốn đối địch với nhiều người như vậy.

Huống hồ, trong đám đông có hơn một nửa là người đã tiếp xúc với phương pháp tu luyện.

"Hai người dừng lại!" Hai thân ảnh không ngừng tiến gần Thái Sơn, cuối cùng có người không chịu được nữa, trực tiếp nhảy ra, chộp về phía hai thân ảnh.

Lúc này, hai thân ảnh dừng bước, thân ảnh phía sau đột nhiên quay người, trong miệng thốt ra một câu nói lạnh thấu xương: "Cút!" Linh lực mạnh mẽ, uy thế đáng sợ, sát cơ băng lãnh, trong khoảnh khắc hoàn toàn bộc phát, trực tiếp khiến nhiệt độ dưới chân Thái Sơn giảm mạnh.

"Sát Thần Bạch Khởi!?" "Vậy chẳng phải người phía trước là Tần vương Doanh..." "Tần vương đến rồi, vậy là chúng ta không có ai không kính ngưỡng Thánh Phụ!" "Lặng lẽ không tiếng động, không kinh động bất kỳ ai, Tần vương đối với Thánh Phụ cũng rất kính trọng a!" Nhận ra Tần vương Doanh Chính và Sát Thần Bạch Khởi, mọi người xung quanh lập tức kinh ngạc không thôi, sau đó hồi thần lại, có người tiếc nuối, có người đồng tình, có người cười lạnh...

"Nể tình ngươi bảo vệ uy nghiêm của Thánh Phụ, cô không giết!" Đối mặt với sự xôn xao xung quanh, sắc mặt Tần vương Doanh Chính không có một chút dao động, chỉ để lại một câu nói nhẹ nhàng, liền trực tiếp rời đi, cùng Sát Thần Bạch Khởi từng bước từng bước lên đỉnh Thái Sơn.

Lúc này, tất cả mọi người đều vô cùng tò mò về cảnh tượng trên đỉnh Thái Sơn, trong lòng đều đang đoán xem Thánh Phụ Tô Dự rốt cuộc có xuất hiện hay không.

“Nhân tộc quân vương Doanh Chính, tiếp nhận pháp chỉ của Thánh Phụ!” Lúc này, đỉnh Thái Sơn không có gì khác biệt so với bình thường, chỉ có Doanh Chính và Bạch Khởi hai gối quỳ xuống đất, ngửa mặt nhìn trời, chắp tay trầm giọng.

“Ông ông ông!” Theo lời Doanh Chính vừa dứt, giữa trời đất Địa Tiên Giới bùng lên những tiếng ông minh, khiến tất cả mọi người ở Địa Tiên Giới đều phải chú ý.

Chỉ thấy, trên bầu trời Hồng Hoang Địa Tiên Giới, một cột sáng màu vàng rực rỡ, tựa như một ngôi sao băng, xé toạc bầu trời, lao về phía Thái Sơn.

Lúc này, mặc dù hai mắt bị ánh sáng đó làm chói, nhưng tất cả mọi người đều không chớp mắt muốn nhìn rõ, trong ánh sáng đó rốt cuộc là vật gì.

“Xoạt!” Cuối cùng, ánh sáng rơi xuống đỉnh Thái Sơn, như dòng nước lan ra, hóa thành một tấm bảng, trên đó không có bất kỳ chữ viết nào.

“Hả?” Nhìn tấm bảng đang treo lơ lửng trên không trung, mọi người trong lòng đều tò mò.

Chương 502

Đột nhiên, Đế Tân đang ở trên đỉnh Thái Sơn lớn tiếng hô: "Nhân tộc Đại Việt quân vương Doanh Chính, bái kiến Thánh Phụ!" Câu nói này của Đế Tân trong khoảnh khắc dường như được phóng đại lên, vang vọng khắp cương vực Nhân tộc ở Địa Tiên Giới, theo đó là âm thanh chấn động tai của tất cả Nhân tộc đồng thanh phát ra.

"Bái kiến Thánh Phụ!" Sóng âm cuồn cuộn, như trời long đất lở, trong khoảnh khắc khí vận của Nhân tộc ngưng tụ vô cùng dày đặc, sức mạnh vạn chúng nhất tâm.

"Từ khi Đại Vũ đúc Cửu đỉnh trấn áp long mạch Cửu châu đến nay đã vô số năm tháng, Trẫm nhận thấy Cửu đỉnh trên long mạch Cửu châu hiện đã lỏng lẻo, chín con long mạch náo động vô cùng.

Thân là quân vương của Nhân tộc, ngươi nên đi xử lý việc này!" Ngay sau đó, trên tấm bảng hiện ra những câu chữ liên tiếp, cùng lúc đó cũng có thanh âm của Tô Dự vang lên.

"Việc này liên quan đến khí vận của Nhân tộc, Trẫm hy vọng ngươi không được qua loa, nếu có thể hoàn thành, Trẫm sẽ lệnh cho ngươi quy về chính thống đế vị; nếu xảy ra sai sót, Trẫm chỉ hỏi tội ngươi!" Những chữ trên tấm bảng bùng lên ánh sáng mãnh liệt, cho dù cách xa mấy vạn dặm, cũng có thể nhìn thấy rõ ràng, những chữ đó dường như có một loại ma lực huyền diệu, vô hình trung khắc sâu vào lòng mỗi người.

"Đa tạ Thánh Phụ, Doanh Chính nhất định không phụ sự kỳ vọng của Thánh Phụ, sẽ trấn áp lại long mạch Cửu châu!" Tần vương Doanh Chính ánh mắt ngước nhìn tấm bảng, thần sắc thành kính, thề thốt nói: "Nếu Doanh Chính thất bại, nhất định sẽ tự vẫn huyết tế trên

đỉnh Thái Sơn, hướng Thánh Phụ Nhân tộc, ba vị Nhân tổ, Tam Hoàng Ngũ Đế nhận tội!" Theo lời Tần vương Doanh Chính vừa dứt, trên tấm bảng vàng đó lại bùng lên ánh sáng mãnh liệt, một lần nữa hiện ra năm chữ lớn rực rỡ.

"Trẫm, chờ đợi biểu hiện của ngươi!" Năm chữ vàng rực rỡ chỉ xuất hiện trong mấy hơi thở, rồi liền nổ tung, bùng phát ra ánh sáng chói mắt chưa từng có.

Trong phút chốc, cả Hồng Hoang Địa Tiên Giới đều trở nên hoàn toàn yên tĩnh, tất cả cảm giác, khí tức đều vào lúc này biến mất sạch sẽ.

Ngay cả những người mạnh như Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, thân ở trong Hồng Hoang Địa Tiên Giới, cũng không thể nhận ra những thay đổi của Địa Tiên Giới.

Lúc này, trong kim quang rực rỡ dâng lên những luồng sóng cường hãn huyền diệu, đó là đạo vận của thời không pháp tắc.

Những luồng linh lực dưới sự diễn hóa của thời không pháp tắc, hình thành một không gian đặc thù, bao bọc Tần vương Doanh Chính và Sát Thần Bạch Khởi vào trong, một gợn sóng nhỏ gợn lên trong không gian, một thân ảnh khác lặng lẽ hiện ra.

Lúc này, Tần vương Doanh Chính và Sát Thần Bạch Khởi đang bị cuốn vào không gian, có chút không biết phải làm sao.

Trong đôi mắt Doanh Chính không hề có sự sợ hãi, chỉ cảm thấy có chút mới lạ: "Bạch Khởi, đây là thủ đoạn của Thánh Phụ sao?" Mặc dù Doanh Chính có hiểu biết về tu luyện, nhưng dù sao cũng chưa đích thân tu luyện, những gì biết cũng chỉ là một số thông tin phiến diện.

"Chắc vậy!" Bạch Khởi cũng có chút không chắc chắn, ánh mắt

không ngừng quét xung quanh, nhưng tầm mắt chỉ thấy một màu vàng rực rỡ.

Bạch Khởi là Sát Thần chính thần của Thiên Đình chuyển thế, nhưng tu vi hiện tại của hắn chưa bằng một phần trăm của kiếp trước, ký ức cũng chưa khôi phục, tự nhiên sẽ không nhận ra những thủ đoạn thần bí khó lường như vậy.

Bỗng nhiên, trong không gian bóng người dao động, một thân ảnh xuất hiện trước mặt Doanh Chính và Bạch Khởi, người đó chính là Tô Dự.

Không, chính xác là thần niệm hóa thân của Tô Dự.

"Bái kiến Thánh Phụ!" Dù là thần niệm hóa thân của Tô Dự, khí tức phiêu đãng trên người ngài, cũng có thể khiến trong đầu Doanh Chính và Bạch Khởi hiện lên hình ảnh Tô Dự cùng Nữ Oa Nương Nương nặn đất tạo người, sau khi hồi thần lại, hai người liền lập tức cung kính hành lễ.

"Đế Tân, Sát Thần, Trẫm lần này..." Tô Dự trực tiếp đi vào chủ đề, cho dù lợi dụng thời không pháp tắc để gia tốc vận chuyển, cũng không thể kéo dài quá lâu, cần phải giao phó mọi việc rõ ràng.

Nghe lời Tô Dự, cả Doanh Chính và Bạch Khởi đều không khỏi sững sờ.

Nếu Thánh Phụ gọi Bạch Khởi là Sát Thần, thì không có vấn đề gì, nhưng cái tên Đế Tân kia có liên quan gì đến Doanh Chính chứ!

Phải biết rằng, Đế Tân là vị quân chủ hiền minh nhất của vương triều Đại Thương a!

Doanh Chính chỉ hoành tảo lục hợp về mặt quân sự, còn về chính tích thì không có thành tựu gì!

Chẳng lẽ Doanh Chính là thân chuyển thế của Đế Tân sao?

Trong lòng Doanh Chính và Bạch Khởi, Tô Dự thấy được sự thay đổi trong thần sắc của họ, liền cười nhẹ: "Quên mất!

Bây giờ các ngươi chưa hoàn toàn thức tỉnh!" Nói xong, Tô Dự cong ngón tay búng ra hai luồng sáng, lần lượt chui vào giữa mi tâm của Doanh Chính và Bạch Khởi, lập tức hai người cảm thấy cả đầu đau như muốn nổ tung, những dòng ký ức khổng lồ trào ra.

Thời gian trôi đi, không biết đã qua bao lâu, cảm giác đau đớn trong đầu Doanh Chính và Bạch Khởi cuối cùng cũng biến mất, họ ngây người một lúc lâu.

"Đa tạ đại ân của Thánh Phụ, Doanh Chính thế tất sẽ hoàn thành sự chỉ dạy của Thánh Phụ!" Doanh Chính sau khi khôi phục, không lập tức dùng lại tên của mình, hiển nhiên là đã hoàn toàn cáo biệt với kiếp trước.

"Vi thần bái kiến Bệ hạ!" Sau khi dung hợp ký ức kiếp trước, Bạch Khởi cũng bừng tỉnh đại ngộ, một điều mà hắn vẫn luôn không hiểu, kiếp trước vì tàn sát một phương yêu sào làm việc ác, cũng không đến mức bị đày xuống phàm gian, căn bản là có chút chuyện bé xé ra to.

Nhưng, sau khi khôi phục ký ức, từ cách xưng hô của Tô Dự đối với hắn, có thể thấy được thân phận của Doanh Chính!

Đế Tân!

Khi xưa, Phong Thần lượng kiếp sắp đến, Tô Dự đã vì Đế Tân mà xoay chuyển càn khôn, cứng rắn đưa đại bộ phận đệ tử của Xiển giáo và Nhân giáo, cũng như Phật môn phương Tây lên Phong Thần Bảng.

Tô Dự đày hắn xuống luân hồi, e rằng là để hắn bảo vệ Doanh Chính bây giờ.

"Thời gian có hạn!

Trẫm nói ngắn gọn!" Tô Dự ánh mắt đặt lên người Doanh Chính: "Doanh Chính, hoành tảo lục hợp, ngươi làm không tệ, nhưng cách Nhân Hoàng thứ chín còn xa lắm!

Vừa rồi Trẫm đề cập đến việc trấn áp long mạch, cuối cùng quay lại Thái Sơn phong thiện, lúc đó mới có khả năng trở thành Nhân Hoàng thứ chín!" "Nếu không mất ngôi vua là chuyện nhỏ, mười tám tầng địa ngục Minh Giới không dễ chịu đâu!" "Doanh Chính nhất định ghi nhớ trong lòng!" Lời của Tô Dự, nhẹ nhàng nhưng lại khiến Doanh Chính cảm thấy nặng nề chưa từng có.

Thế là Doanh Chính lập tức vội vàng hỏi: "Dám hỏi Thánh Phụ, trấn áp chín con long mạch, chỉ cần kích hoạt lại Cửu đỉnh vốn dùng để trấn áp long mạch thôi sao?" "Đương nhiên không phải!

Cửu đỉnh trấn áp chín con long mạch, là do Đại Vũ đúc!

Nếu chỉ kích hoạt Cửu đỉnh, những gì nhận được căn bản không đủ để một người trở thành Nhân Hoàng thứ chín!" Tô Dự lắc đầu.

Nói xong với Doanh Chính, Tô Dự ánh mắt chuyển sang Bạch Khởi: "Sát Thần, bây giờ ngươi đã hiểu ý của Trẫm chưa!" "Bệ hạ xin yên tâm, Bạch Khởi nhất định sẽ dốc hết toàn lực bảo vệ Tần vương bệ hạ!" Thanh âm của Bạch Khởi vang dội có lực.

Tô Dự cong ngón tay búng ra một luồng sáng, chui vào giữa mi tâm của Bạch Khởi, từ từ nói: "Cho ngươi!

Sát lục công pháp, rất phù hợp với con đường tu luyện của ngươi!" "Doanh Chính, loại công pháp này đi theo Đế Hoàng chi đạo, vốn được Trẫm bồi dưỡng thành ngụy Đế Đạo chi thể!" Tô Dự làm theo cách cũ, bắn ra một luồng sáng, tràn vào trong đầu Doanh Chính, hóa thành dòng thông tin khổng lồ: "Cộng thêm trong luân hồi, Đế Đạo chi thể của ngươi đã hoàn toàn thành hình, tin rằng cả Hồng Hoang Địa Tiên Giới không tìm được người thứ hai phù hợp với công

pháp này hơn ngươi!" Doanh Chính chỉ cảm thấy đầu óc choáng váng, nhưng vẫn cố gắng nhẫn nhịn, chắp tay hành lễ hỏi: "Dám hỏi Thánh Phụ, không biết chín con long mạch đó nên trấn áp thế nào cho tốt?

Xin Thánh Phụ chỉ điểm!" "Thôi được!" Ánh mắt Tô Dự lóe lên mấy cái: "Doanh Chính, bây giờ ngươi đã hoành tảo lục hợp, thống nhất Thăng Long, Đại Việt còn có kẻ địch không?" "Có!

Di tộc!" Mặc dù không biết tại sao Tô Dự lại đột nhiên hỏi điều này, nhưng Doanh Chính không chút do dự trả lời.

Tô Dự nhẹ nhàng cười: "Vậy nhân cơ hội này, xây Vạn Lý Trường Thành, trấn áp long mạch Cửu châu, chống lại di tộc!" "Vạn Lý Trường Thành!?" Doanh Chính và Bạch Khởi sững sờ.

Không đợi Doanh Chính và Bạch Khởi hồi thần, thân ảnh của Tô Dự liền trực tiếp tan biến, không gian đó đột nhiên sụp đổ, kim quang trong Địa Tiên Giới từ từ bắt đầu tan đi.

Đến khi Doanh Chính và Bạch Khởi một lần nữa cảm nhận được ánh sáng, mở mắt ra, phát hiện đã trở lại đỉnh Thái Sơn.

Cả quá trình chỉ mất mấy hơi thở, không một ai nhận ra Tô Dự đã từng xuất hiện trong Địa Tiên Giới.

Theo ánh sáng chói lòa tan biến, Tần Vương Doanh Chính và Sát Thần Bạch Khởi cũng hồi thần, hai người nhìn nhau cười, rồi đi xuống Thái Sơn.

Chương 503

Dưới chân Thái Sơn, mọi người đều trông ngóng Doanh Chính và Bạch Khởi xuống núi, không biết Thánh Phụ Tô Dự có xuất hiện hay không, nhưng pháp chỉ của Thánh Phụ Tô Dự thì ai cũng đã thấy.

Long mạch náo động, liên quan đến cả Nhân tộc!

Thánh Phụ Tô Dự đã chỉ định Doanh Chính đi trấn áp long mạch Cửu Châu vào lúc này, điều đó cũng có nghĩa là Tần Vương Doanh Chính hiện tại không thể chết, ít nhất là trước khi long mạch được trấn áp thành công!

Bạch Khởi theo sát Doanh Chính.

Trước mặt mọi người, Doanh Chính dừng bước, ánh mắt trở nên vô cùng uy nghiêm, quét một vòng, tất cả mọi người có mặt bỗng dưng không dám nhìn thẳng.

Lúc này, Doanh Chính bình tĩnh nói, giọng không chút gợn sóng: "Cô phụng mệnh lệnh của Thánh Phụ Tô Dự, trấn áp long mạch.

Nay cô đã có biện pháp cụ thể, đặc biệt tuyên cáo thiên hạ tại đây, triệu tập Chư tử Bách gia!" "..." Nghe lời Doanh Chính, mọi người đều ngưng mắt lại.

Vốn không phải người Đại Việt, họ không có cảm tình gì với Doanh Chính, tự nhiên sẽ dùng cách độc ác nhất để suy đoán về hắn, nhất thời không ai đáp lời.

Cứ ngỡ Doanh Chính sẽ cường thế như trong lời đồn, nhưng cảnh tượng tiếp theo lại khiến vạn người không ngờ tới.

"Cô biết rằng đa số mọi người ở đây đều có thù hận với cô, hận không thể lột da rút gân cô.

Nhưng điều cô muốn nói là, việc long mạch bị rò rỉ là chuyện trọng yếu nhất của Nhân tộc ta từ xưa đến nay!" Lời nói của Doanh Chính không có một chút ý uy hiếp nào, ngược lại còn có phần thỉnh cầu, khiến mọi người đều cảm thấy bất ngờ chưa từng có.

Đó có phải là Tần Vương Doanh Chính bá đạo cường thế, độc đoán chuyên quyền không?

Đương nhiên là... không!

Doanh Chính đã thức tỉnh ký ức tiền thế của Đế Tân, từ cương mãnh ban đầu chuyển thành cương nhu kết hợp.

Có kinh nghiệm làm quân vương một đời, hắn càng biết cách vỗ về và thu phục lòng dân!

"Cô hy vọng Nhân tộc có thể đồng tâm hiệp lực.

Chỉ cần giải quyết xong chuyện long mạch, các ngươi có thể tiếp tục ám sát cô, đương nhiên là với điều kiện các ngươi làm được!" Doanh Chính bình tĩnh nói một câu, thể hiện phong thái độ lượng của một bậc quân vương.

Doanh Chính thức tỉnh ký ức tiền thế, bất luận là trên phương diện chinh chiến giết địch hay cai trị quốc gia, đều trở nên khác biệt.

Hắn tin rằng chỉ cần cho thời gian, cương vực Nhân tộc ở Địa Tiên giới tất sẽ hoàn toàn biến thành của người Đại Việt, đến lúc đó những vụ ám sát này sẽ không còn tồn tại.

Hơn nữa, điều quan trọng nhất là hắn sở hữu Tiên Thiên Đế Đạo Chi Thể, cộng thêm công pháp Đế Hoàng do Thánh Phụ Tô Dự truyền thụ, chỉ cần xây dựng xong Trường Thành, hắn tin rằng con đường tu luyện sau này chắc chắn sẽ một đường thẳng tắp.

Ngày trước khi hắn và Bạch Khởi được Toại Nhân Thị và Hữu Sào Thị đưa vào Hỏa Vân Động, Bạch Khởi vẫn luôn tu luyện, còn

hắn tuy không tu luyện nhưng lại được Tam Hoàng Ngũ Đế dùng các loại linh dược bồi dưỡng tinh khí thần.

Hắn cũng có tiềm lực đầy đủ, nay lại có mệnh cách Nhân Hoàng, liền có thể hoàn toàn mở ra con đường tu luyện.

Đến lúc đó, dù có người ám sát, hắn cũng không hề sợ hãi.

Không chỉ vậy, hiện tại trên tay hắn còn có Hiên Viên Kiếm!

Năm xưa, Đại Thương diệt vong, Hiên Viên Kiếm mất tung tích, hoàn toàn là vì Nhân Hoàng Hiên Viên Hoàng Đế đã triệu hồi Hiên Viên Kiếm về Hỏa Vân Động.

Ngày hắn và Bạch Khởi rời khỏi Hỏa Vân Động, Hiên Viên Hoàng Đế đã một lần nữa giao thanh kiếm tượng trưng cho vương quyền Nhân tộc vào tay hắn, hy vọng hắn có thể phá vỡ sự trói buộc cho Nhân tộc.

Tiếp đó, Doanh Chính chậm rãi nói: "Đợi cô trở về Hàm Dương, sẽ đại xá thiên hạ, đồng thời dùng ngân khố tích trữ để chuẩn bị trấn áp long mạch!

Tại đây, cô triệu tập Bách gia, cùng cô bình định loạn long mạch!" Nói xong, Doanh Chính chắp tay với mọi người, rồi cùng Bạch Khởi rời khỏi Thái Sơn, trở về Hàm Dương.

Nhìn bóng lưng Doanh Chính và Bạch Khởi rời đi, mọi người ngẩn người, trong lòng dâng lên một cảm giác khác lạ khó tả.

Mặc dù Doanh Chính dùng thủ đoạn cường thế, càn quét lục hợp, khiến nhiều người chết thảm dưới gót sắt Đại Việt, nhưng không thể không thừa nhận, về mặt đại nghĩa dân tộc, Doanh Chính không có gì sai!

Lúc này, sự phản cảm của mọi người dưới chân Thái Sơn đối với Doanh Chính không ngừng giảm xuống, một lòng hướng về Đại Việt,

giúp Nhân tộc trấn áp long mạch.

Dù sao tất cả đều vì căn bản của Nhân tộc!

Sau khi Doanh Chính từ Thái Sơn trở về, lập tức hạ lệnh đại xá thiên hạ, đồng thời gửi thư mời đến Chư tử Bách gia, mời họ cùng trấn áp long mạch.

Vì đây là chuyện do Tô Dự giao phó, lại liên quan đến Nhân tộc, Chư tử Bách gia dù có bất mãn với Tần Vương đến đâu cũng biết đại thể, vội vã chạy đến quốc đô Hàm Dương của Đại Việt.

Chỉ trong ba ngày, các khách điếm ở thành Hàm Dương đã chật kín người, vô số người tu luyện đổ về.

Để sắp xếp cho những người này, Doanh Chính trực tiếp mở cửa vương thành, cho những người tu luyện đến đây vào ở.

Sau đó, Doanh Chính gặp mặt người của Chư tử Bách gia.

Họ hỏi Doanh Chính có biện pháp gì để trấn áp long mạch Cửu Châu.

Doanh Chính đề xuất xây Vạn Lý Trường Thành, lập tức bị Chư tử Bách gia phản đối, không vì lý do nào khác.

Việc xây dựng Vạn Lý Trường Thành thực sự quá tốn công tốn của, dù có dốc hết toàn bộ của cải tích trữ của Đại Việt cũng không thể làm được.

Chư tử Bách gia tuy không thích Tần Vương Doanh Chính, nhưng cũng biết chiến loạn ở Cửu Châu Nhân tộc hiện nay đã hoàn toàn kết thúc, nếu Đại Việt dốc toàn bộ quốc lực để xây Vạn Lý Trường Thành, tất sẽ khiến Đại Việt suy yếu đến cực độ.

Đến lúc đó, khó đảm bảo sẽ không có kẻ dã tâm bừng bừng nào đó lại gây chiến.

Chiến tranh không có người thắng, chỉ có kẻ thua, và người chịu thiệt hại lớn nhất vĩnh viễn là bá tánh bình thường.

Nhưng Doanh Chính lại cường thế yêu cầu xây Vựng Lý Trường Thành, và nêu rõ dược liệu dùng để xây dựng không liên quan đến bá tánh bình thường, ngay cả trong quốc khố Đại Việt cũng không có nhiều loại dược liệu như vậy.

Dược liệu để xây Vạn Lý Trường Thành phải là loại dùng để luyện chế pháp bảo.

Vì vậy, cần các môn các phái vận dụng toàn bộ sức mạnh để đi khai thác các mỏ linh khoáng mới, chỉ có như vậy mới có thể trấn áp được long mạch Cửu Châu.

Lời này của Doanh Chính vừa nói ra, Chư tử Bách gia lập tức im lặng.

Tuy thời kỳ Bách gia tranh minh đã qua, nhưng Chư tử Bách gia vẫn đang ngấm ngầm kình địch lẫn nhau.

Chương 504

Nếu vận dụng toàn bộ sức mạnh để đi khai thác linh khoáng mới, tất sẽ khiến thực lực các nhà bị đình trệ, sơ sẩy một chút sẽ khiến gia tộc mình suy vong.

Thấy Chư tử Bách gia im lặng, Doanh Chính đành phải cho biết việc xây Vạn Lý Trường Thành là do Thánh Phụ Tô Dự chỉ thị, nếu ai không muốn xây thì có thể rời đi ngay lập tức, cho dù không có Chư tử Bách gia, Đại Việt cũng phải xây cho bằng được Vạn Lý Trường Thành.

Lời này vừa nói ra, Chư tử Bách gia lập tức nghiêm nghị, không chút do dự mà đồng ý, và bày tỏ tuyệt đối sẽ toàn lực khai thác linh khoáng, xây dựng Vạn Lý Trường Thành.

Từ đó có thể thấy, ảnh hưởng của Tô Dự trong Nhân tộc rốt cuộc mạnh mẽ và lâu dài đến mức nào.

Hôm Chư tử Bách gia đồng ý, Doanh Chính đã huy động một lượng lớn quốc lực và vật lực để tìm kiếm phạm vi có linh khoáng.

Mất tới bảy ngày mới tìm được một mỏ linh khoáng.

Người của Chư tử Bách gia đã sớm chuẩn bị sẵn sàng, lập tức bắt tay vào khai thác linh khoáng, đồng thời lấy ra các loại linh khoáng mà mỗi nhà sở hữu, Vạn Lý Trường Thành cũng chính thức khởi công.

Khi mới bắt đầu, tin tức Vạn Lý Trường Thành do Thánh Phụ Nhân tộc Tô Dự chỉ điểm không biết từ đâu truyền ra, các đạo thống cổ xưa ẩn thế khắp nơi đều lần lượt xuất hiện, tham gia vào việc xây dựng Vạn Lý Trường Thành.

Trong suốt quá trình xây dựng, đệ tử của các đạo thống cổ xưa đó

phụ trách khai thác và vận chuyển linh khoáng, các cường giả trong Đại Việt phụ trách giám sát, vận chuyển và xây dựng.

Còn lại người của Chư tử Bách gia thì lại tỏa sáng rực rỡ.

Nho gia gia trì hạo nhiên chính khí lên linh khoáng, khiến nó trở nên mộc mạc, không nhìn ra chút dao động nào, tránh sau này có kẻ bất chính mưu đồ chiếm đoạt Vạn Lý Trường Thành.

Đạo gia phụ trách khắc đạo văn lên linh khoáng, tăng cường khả năng trấn áp long mạch của Trường Thành.

Mặc gia phụ trách luyện chế linh khoáng, và thiết kế đường đi của Vạn Lý Trường Thành.

Tiểu thuyết gia thì khắc họa lên mỗi khối linh khoáng hình ảnh của Thánh Phụ Tô Dự và Thánh Mẫu Nữ Oa, cùng Tam đại Nhân tổ và Tam Hoàng Ngũ Đế.

Tung Hoành gia phụ trách tung hoành ngang dọc, kết nối long mạch Cửu Châu.

Vì để chống lại man di, Binh gia gia trì binh khí lên linh khoáng, sau này bất kỳ tướng sĩ nào giết địch trên Vạn Lý Trường Thành cũng sẽ thu được hiệu quả gấp đôi!

Âm Dương gia thì khắc ấn ký âm dương lên linh khoáng, khiến Vạn Lý Trường Thành có thể hấp thu tinh hoa nhật nguyệt, trường tồn bất diệt, vĩnh hằng trấn áp long mạch Cửu Châu...

Đối với việc xây dựng Vạn Lý Trường Thành, Tô Dự ở Thiên Đình trên Thiên giới hết sức hài lòng.

Hiện nay, Nhân tộc đã chuẩn bị mọi thứ, chỉ còn thiếu gió đông là có thể thoát khỏi sự trói buộc của Thiên Đạo.

“Khải bẩm Bệ hạ, Như Lai Phật Tổ hiện đang ở Tam Thập Nhị

Trọng Thiên, cầu kiến Bệ hạ!" Một vị thiên nữ đứng cách Tô Dự không xa, hành lễ nói.

Trong mắt Tô Dự lóe lên một tia sáng, ngài phất tay, trầm giọng nói: "Tuyên vào!" "Vâng!" Thiên nữ đáp lời rồi lui ra.

Ánh mắt Tô Dự lóe lên, Như Lai Phật Tổ đột nhiên đến tìm, e rằng không thoát khỏi liên quan đến hai kẻ không an phận là Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vẫn chưa từ bỏ ý định, muốn đông sơn tái khởi, phục hưng đạo thống!

Bọn họ nào biết, con bài chủ chốt để Phật môn Tây phương đông sơn tái khởi đang nằm trong tay hắn và Nữ Oa!

Không lâu sau, Như Lai Phật Tổ liền đến trước mặt: "Bần tăng bái kiến Bệ hạ!" "Như Lai, không cần đa lễ.

Lần này ngươi đến đây, e là có chuyện tìm Trẫm phải không?" Tô Dự đi thẳng vào vấn đề.

Như Lai Phật Tổ khẽ gật đầu: "Bệ hạ lợi hại, bần tăng bội phục!

Kỳ thực trước khi bần tăng đến Thiên giới, đã từng đến Bích Du Cung bái kiến Thông Thiên thánh nhân, Thông Thiên thánh nhân đã chỉ dẫn bần tăng đến cầu giáo Bệ hạ!" "Ồ!?" Nghe lời Như Lai Phật Tổ, Tô Dự lập tức có hứng thú, chuyện mà ngay cả Thông Thiên cũng không giải quyết được, tám phần là do hai kẻ Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại giở trò minh tu sạn đạo, ám độ trần thương!

"Để Trẫm nghe xem!" Nói xong, Tô Dự phất tay, ra hiệu cho Như Lai Phật Tổ ngồi xuống nói chuyện.

Như Lai Phật Tổ chắp tay bái tạ Tô Dự, sau khi ngồi xuống liền đi thẳng vào vấn đề: "Năm xưa Bệ hạ ra lệnh cho bần tăng vào Linh Sơn, cộng thêm hiện nay Phật giới đã thành, Tiếp Dẫn đạo nhân và

Chuẩn Đề đạo nhân căn bản không có cơ hội nhúng tay, nhưng dạo gần đây, bần tăng phát hiện Long Quang Cổ Phật có điều bất thường!" Lông mày Tô Dự hơi nhíu lại, hắn biết rằng năm xưa Như Lai Phật Tổ không trấn áp các đệ tử Phật môn Tây phương nguyên bản, vì nếu trấn áp, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân tuyệt đối sẽ đến đòi người, lúc đó chắc chắn sẽ hình thành một môn phái khác.

Cho nên, hắn dứt khoát thu nhận hết toàn bộ đệ tử Phật môn Tây phương, khiến Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân công cốc.

"Như Lai, với tu vi thực lực của ngươi, một Long Quang Cổ Phật nho nhỏ, lẽ ra không khó đối phó chứ?

Hơn nữa không phải còn có Nhiên Đăng, Cụ Lưu Tôn và những người khác sao?" Lông mày Tô Dự khẽ động, hỏi.

Như Lai Phật Tổ lắc đầu: "Bệ hạ có điều không biết, nếu Long Quang Cổ Phật muốn đoạt quyền hành của Phật giáo, bần tăng tất sẽ không vì chút chuyện nhỏ này mà làm phiền Bệ hạ.

Nhưng Long Quang Cổ Phật lại không làm vậy, ngược lại còn thường xuyên ra ngoài độ hóa, thu được không ít công đức, Phật pháp không ngừng tăng tiến!" Nghe vậy, Tô Dự lập tức hiểu ra chuyện gì!

Người Phật giáo, khác với người tu luyện, họ chú trọng công đức và Phật pháp.

Độ hóa càng nhiều kẻ tâm thuật bất chính, công đức cũng sẽ càng nhiều, Phật pháp cũng sẽ tăng tiến cực kỳ nhanh chóng.

Năm xưa, Tô Dự dùng Luân Hồi pháp tắc cộng thêm Thời Không pháp tắc, để Đa Bảo đạo nhân luân hồi vạn kiếp, mới khiến y nắm giữ được Phật pháp tinh thâm.

Nhưng vì chỉ là cấp tốc, Phật pháp của Như Lai Phật Tổ nhiều

nhất cũng chỉ có thể ngang với Di Lặc ngày trước.

Long Quang Cổ Phật là Đại La Kim Tiên, nếu cứ tiếp tục tăng trưởng như vậy, tất sẽ uy hiếp địa vị của Như Lai Phật Tổ trong Phật giáo.

"Như Lai, ngươi có biết Long Quang đi độ hóa những ai không?" Tô Dự tò mò hỏi.

Hiện nay Hồng Hoang đã phân chia thành Lục giới, bất luận là Yêu giới, Vu giới hay Minh giới, đều có cường giả như mây.

Với tu vi Đại La Kim Tiên của Long Quang Cổ Phật mà dám tùy tiện vượt giới độ hóa, đó là tìm chết, lỡ không may chọc phải người có bối cảnh sâu dày, sẽ bị dốc toàn lực đánh giết.

Nơi có thể đi, cũng chỉ có Địa Tiên giới.

Nhưng Địa Tiên giới đã thiết lập phi thăng, yêu ma quỷ quái có tu vi cường đại đều sẽ lần lượt tiến vào Ngũ giới của Hồng Hoang, dù có người có thể tránh được phi thăng, cũng chỉ là số ít.

Long Quang Cổ Phật độ hóa yêu ma quỷ quái tu vi thấp, cũng sẽ không thu được bao nhiêu công đức, khó mà đuổi kịp Như Lai Phật Tổ.

"Cương Thi nhất tộc!" Theo lời Như Lai Phật Tổ nói ra, lông mày Tô Dự nhíu lại, ánh mắt bắt đầu lóe lên, không nói một lời mà nhìn về phía Địa Tiên giới, chìm vào trầm tư.

Đối với điều này, Như Lai Phật Tổ không hề cắt ngang, hai tay chắp lại, tĩnh tâm chờ đợi sự chỉ điểm của Tô Dự.

Không lâu sau, trên khuôn mặt góc cạnh của Tô Dự lộ ra một nụ cười lạnh khinh thường, phảng phất như đã nhìn thấu mọi việc làm của Long Quang Cổ Phật.

Chương 505

"Như Lai, chuyện này cứ đến đây thôi, ngươi hoàn toàn có thể giả vờ không biết, để Long Quang Cổ Phật tiếp tục làm!" Tô Dự cười nói phân phó.

"Vâng, bần tăng tuân theo thánh dụ của Bệ hạ!" Nghe lời Tô Dự, Như Lai Phật Tổ hơi sững sờ, nhưng vì tin tưởng Tô Dự, nên đã đồng ý ngay, sau đó mới hỏi: "Bệ hạ, bần tăng có thể biết dụng ý của Bệ hạ khi để bần tăng làm vậy không?" "Ha ha!" Tô Dự đã sớm đoán được Như Lai Phật Tổ sẽ hỏi, cũng không có gì phải che giấu: "Như Lai, ngươi phải biết rằng một thế lực không thể cường thịnh mãi được, đương nhiên trừ Thiên Đình của Trẫm!

Phật giáo do ngươi sáng lập, sau này sẽ đại hưng trong lượng kiếp, sau khi đại hưng sẽ rơi vào nguy cơ cực lớn!" "?" Như Lai Phật Tổ đột nhiên kinh hãi.

Đối với lời nói của Tô Dự, Như Lai Phật Tổ không hề nghi ngờ, nhưng lại không bao giờ ngờ rằng Phật giáo sẽ ứng kiếp nhanh như vậy.

Một thế lực khi cường thịnh đến một mức độ nhất định, sẽ đón nhận một đòn hủy diệt, vượt qua được sẽ tiến lên một tầm cao mới, không vượt qua được sẽ hoàn toàn suy vong, đây là định lý của Đại Đạo.

Hãy nhìn Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo ngày trước, nếu không phải Thông Thiên giáo chủ năm xưa sáng suốt lên con thuyền lớn của Thiên Đình, e rằng hiện nay đang suy vong không chỉ có Nhân giáo và Xiển giáo, mà cả Tiệt giáo nữa.

"Cầu Bệ hạ chỉ điểm cho bần tăng!" Như Lai Phật Tổ cúi người

hành lễ với Tô Dự.

Phật giáo do một tay y sáng lập, hiện nay y chưa tấn thăng thành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên chân chính, căn bản không thể không dính nhân quả.

Đến lúc đó nếu Phật giáo hủy diệt, y khẳng định cũng sẽ theo đó mà vẫn lạc.

Tô Dự cười nhạt nói: "Đừng vội, Trẫm đã bảo ngươi không cần để ý đến Long Quang, tự nhiên sẽ có dụng ý!

"Đa tạ Bệ hạ!" Như Lai Phật Tổ mừng rỡ như điên.

"Long Quang làm vậy, chẳng qua là để có thể ngang hàng với ngươi.

Với tu vi bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cho dù Long Quang độ hóa cả ba Thủy tổ Cương Thi là Doanh Câu, Tướng Thần, Hậu Khanh, cũng nhiều nhất chỉ có thể đối kháng với ngươi mà thôi!" Tô Dự ung dung nói: "Chỉ cần ngươi có thể chống đỡ qua lần lượng kiếp Tây Du đại hưng này, đến lúc đó nhận được công đức khí vận của lượng kiếp, liền trực tiếp bế quan, giao toàn bộ quyền hành của Phật giáo cho phe Long Quang.

Ngươi nghĩ lúc đó kiếp nạn của Phật giáo sẽ rơi xuống đầu ai?" Nghe lời Tô Dự, Như Lai Phật Tổ lập tức bừng tỉnh, đồng thời sự căng thẳng trong lòng cũng nhanh chóng tan biến, âm thầm thở phào một hơi.

Theo lời Tô Dự nói, chính là kéo phe của Long Quang Cổ Phật ra làm con dê thế tội!

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân không phải muốn có thể quản lý Phật giáo, thậm chí là Phật giới, đến lúc đó thừa nhận thân phận thủy tổ của hai người, hai người có thể dựa vào khí vận Phật

giáo để nhanh chóng tăng tu vi sao!

Vậy Như Lai Phật Tổ cứ thuận nước đẩy thuyền, trước khi nguy cơ của Phật giáo ập đến, lợi dụng việc bế quan đột phá, để Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đẩy nhanh tiến độ, mạnh mẽ nắm quyền kiểm soát Phật giới Phật giáo, như vậy sau khi kiếp nạn ập đến sẽ hoàn toàn phá vỡ như ý của hai người!

Sau khi phe Long Quang Cổ Phật chết thảm, Như Lai Phật Tổ chỉ cần xuất quan, chỉnh đốn lại Phật giới Phật giáo, chắc chắn có thể khiến Phật giáo thay đổi hoàn toàn.

"Đa tạ Bệ hạ chỉ điểm, bần tăng cảm kích không thôi!" Như Lai Phật Tổ cúi người bái tạ Tô Dự.

Tô Dự gật đầu, nhắc nhở Như Lai Phật Tổ: "Ngươi cũng đừng mừng quá sớm!

Nếu toàn bộ quá trình bị Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề phát hiện sơ hở, đến lúc đó người gặp nguy cơ sẽ là ngươi.

Vì vậy, ngươi phải cho Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thấy rằng ngươi không muốn Long Quang Cổ Phật tiếp tục độ hóa Cương Thi nhất tộc, phải ngăn cản!" "Bần tăng hiểu rồi!" Như Lai Phật Tổ hai tay chắp lại.

Tô Dự hài lòng phất tay, cho Như Lai Phật Tổ đi: "Đi đi!

Đừng để xảy ra sơ suất!" "Vâng!" Như Lai Phật Tổ rời đi.

Khóe miệng Tô Dự cong lên một nụ cười lạnh: "Chuẩn Đề, Trẫm lại muốn xem xem khi Trẫm hạn chế Ngũ Sắc Tiên Thạch, ngươi có bất chấp bại lộ mánh khóe, cầu xin Trẫm để Phật giáo đại hưng không!" Nói rồi, ánh mắt Tô Dự nhìn về một dãy núi chim hót hoa nở ở phía đông Địa Tiên giới Hồng Hoang.

Hiện nay cương vực Nhân tộc chưa hoàn toàn mở rộng, Tứ Đại

Bộ Châu cũng chưa thành hình, nhưng điều đó không ngăn cản sự yên bình và hòa thuận của dãy núi đó...

Hồng Hoang Phật giới, Linh Sơn Đại Lôi Âm Tự.

Sau khi Như Lai Phật Tổ trở về Phật giáo, lập tức triệu kiến Long Quang Cổ Phật, nhưng lại được báo rằng Long Quang Cổ Phật đã rời khỏi Phật giới, đến Địa Tiên giới cứu nhân độ thế, độ hóa tà ma.

Đối với điều này, Như Lai Phật Tổ cũng không ép buộc, chỉ thông báo cho đồng tử đạo tràng của Long Quang Cổ Phật, đợi khi Long Quang Cổ Phật trở về thì báo lại là được.

Ngay sau đó, Như Lai Phật Tổ tuân theo dặn dò của Tô Dự, bắt đầu bố trí một loạt hành động ngăn chặn Long Quang Cổ Phật.

Sau khi Long Quang Cổ Phật trở về, Như Lai Phật Tổ ra lệnh cho y ngừng tiếp tục độ hóa Cương Thi nhất tộc.

Long Quang Cổ Phật trả lời một cách lảng tránh, rằng chỉ cần Cương Thi nhất tộc không gây hại cho thế nhân, y tuyệt đối sẽ không ra tay.

Đối mặt với câu trả lời của Long Quang Cổ Phật, Như Lai Phật Tổ trực tiếp ra lệnh cho Long Quang Cổ Phật diện bích tư quá một năm.

Đối với điều này, Long Quang Cổ Phật không hề từ chối, vui vẻ đồng ý.

Một năm thời gian đối với người tu luyện, như bóng câu qua cửa sổ, thoáng chốc đã qua.

Một năm sau, Long Quang Cổ Phật lại bắt đầu con đường độ hóa, Như Lai Phật Tổ thì công khai ngầm ngầm gây khó dễ cho Long Quang Cổ Phật, nhưng đều không ảnh hưởng quá nhiều đến y.

Ngược lại, điều này khiến Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đứng sau lưng Long Quang Cổ Phật, liên tiếp ra tay ngầm, đẩy nhanh tiến độ độ hóa Cương Thi nhất tộc.

Cuối cùng, Long Quang Cổ Phật rầm rộ độ hóa Cương Thi nhất tộc, kinh động đến ba Thủy tổ Cương Thi là Doanh Câu, Tướng Thần và Hậu Khanh.

Nhưng ba Thủy tổ Cương Thi không trực tiếp ra tay với Long Quang Cổ Phật, chỉ cảnh cáo y, nhưng đối với Long Quang Cổ Phật có tác dụng sao?

Chính xác hơn là đối với Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân có tác dụng sao?

Cho nên Long Quang Cổ Phật không vì thế mà dừng tay, khiến ba Thủy tổ Cương Thi là Doanh Câu, Tướng Thần và Hậu Khanh tức giận.

Nhưng vì Long Quang Cổ Phật là người của Phật giới, mà chủ của Phật giới là Đa Bảo đạo nhân đã sớm thành danh, nên ba Thủy tổ Cương Thi không hề hành động bốc đồng, bình tĩnh tập hợp lại, thương nghị cách đối phó với Long Quang Cổ Phật!

Địa Tiên giới, một thế giới hoàn toàn tăm tối, không một tia sáng bao phủ.

Tuy Đại La Thần Cương không sợ ánh sáng mặt trời, nhưng thói quen bẩm sinh khiến ba người Doanh Câu, Tướng Thần, Hậu Khanh vô cùng ghét ánh sáng mặt trời.

Ba người Doanh Câu, Tướng Thần, Hậu Khanh tụ tập lại, cuối cùng quyết định đánh giết Long Quang Cổ Phật.

Nhưng bất luận Doanh Câu, Tướng Thần, Hậu Khanh bày mưu tính kế thế nào, Long Quang Cổ Phật cứ như đạp phải phân chó, mỗi

lần đều có thể thoát chết trong gang tấc.

Đương nhiên, đây là bút tích của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân!

Nhưng trong đó không thiếu sự giúp đỡ biến tướng của Như Lai Phật Tổ.

Như Lai Phật Tổ không muốn Long Quang Cổ Phật chết, nếu Long Quang Cổ Phật chết, dưới tay Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân sẽ không còn ai để dùng.

Chương 506

Sau này làm sao đối diện với kiếp nạn của Phật môn!

Rõ ràng, Như Lai Phật Tổ đã hiểu thấu đáo dặn dò của Tô Dự!

Những cuộc tập kích liên tiếp, khiến ba Thủy tổ Cương Thi là Doanh Câu, Tướng Thần, Hậu Khanh quyết định bằng mọi giá phải kết liễu Long Quang Cổ Phật.

Vì vậy, ba Thủy tổ Cương Thi đã tốn rất nhiều công sức, chuẩn bị bày ra một ván cờ lớn, mời quân vào rọ.

Nhưng ba Thủy tổ Cương Thi không bao giờ ngờ rằng, từ lúc họ quyết định ra tay với Long Quang Cổ Phật, họ đã sớm rơi vào một ván cờ còn lớn hơn.

Chỉ là ba người Doanh Câu, Tướng Thần, Hậu Khanh không hề nhận ra mà thôi.

Khi Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đang bày mưu tính kế với Cương Thi nhất tộc, tại cương vực Nhân tộc ở Địa Tiên giới Hồng Hoang, việc xây dựng Vạn Lý Trường Thành cũng sắp đến hồi kết.

Cùng lúc đó, Tô Dự đang ở Thiên Đình trên Thiên giới Hồng Hoang, cũng nhận thấy việc xây dựng Vạn Lý Trường Thành đã bước vào giai đoạn cuối cùng, bèn triệu Cửu Long Thần Quân đến.

"Bái kiến Bệ hạ!" Cửu Long Thần Quân đồng thanh cung kính hành lễ.

Ánh mắt Tô Dự tràn đầy uy nghiêm: "Các ngươi hãy mau đến Cửu Châu của Nhân tộc ở Địa Tiên giới Hồng Hoang, thu hồi Cửu Đỉnh, và dung nhập ấn ký năm xưa lưu lại trong Cửu Đỉnh vào Vạn Lý Trường

Thành.

Đợi công đức trời ban xuống, hãy tuyên đọc pháp chỉ của Trẫm, để Doanh Chính đến Thái Sơn cử hành Phong Thiền!" "Tuân theo pháp chỉ của Bệ hạ!" Cửu Long Thần Quân vội vàng đáp lời, trong lòng cũng vô cùng kích động.

Trấn Long Cửu Đỉnh của Nhân tộc là do tinh khí thần của họ hóa thành, vô cùng ăn khớp với họ, nay chỉ cần dẫn ấn ký vào Vạn Lý Trường Thành, Trấn Long Cửu Đỉnh có thể công thành thân thoái.

Cũng có nghĩa là, đến lúc đó Trấn Long Cửu Đỉnh sẽ trở thành pháp bảo bản mệnh của họ, đối với việc tăng cường thực lực, không nghi ngờ gì là lớn nhất.

Sau khi nhận lệnh, Cửu Long Thần Quân lập tức từ Nam Thiên Môn đi ra, rồi tiến vào Địa Tiên giới. ...

Hồng Hoang Địa Tiên giới, cương vực Nhân tộc.

"Ầm!" Theo khối đá cuối cùng của Vạn Lý Trường Thành được đặt xuống, toàn thân nó bùng phát ra một thanh thế chưa từng có, một luồng dao động mạnh mẽ vô hình lan tỏa ra.

"Gầm!" Dưới Vạn Lý Trường Thành, truyền đến chín tiếng rồng gầm cuồng bạo, kinh thiên động địa, nhưng rồi dần dần nhỏ lại, cuối cùng như chưa từng xuất hiện.

"Thành công rồi?

Vạn Lý Trường Thành đã trấn áp được long mạch Cửu Châu!" "Tốt quá rồi!

Chín năm không ngủ không nghỉ, cuối cùng cũng thành công!" "Long mạch Nhân tộc bị trấn áp, chúng ta có thể về nhà rồi!" "Nhân tộc bất hủ!

Thánh Phụ vĩnh hằng!" Chín năm, suốt chín năm, bất luận là đệ tử các môn phái hay các tướng lĩnh Đại Việt, đều không hề nghỉ ngơi.

Ngay cả Tần Vương Doanh Chính cũng đích thân có mặt, dù là xử lý chính vụ hay giám sát xây dựng, cũng chưa từng rời đi nửa bước.

Đối với Tần Vương Doanh Chính, Hàm Dương đã có Lý Tư trấn giữ, chỉ cần hắn điều khiển quyết sách từ xa là được, huống hồ Cửu Châu Nhân tộc cũng không có sự tồn tại nào có thể uy hiếp hắn.

"Gầm ~!" Ngay khi mọi người đang vui mừng cổ vũ, dưới Vạn Lý Trường Thành lại truyền ra chín tiếng rồng gầm, khiến mọi người lập tức biến sắc.

"Chuyện gì vậy?

Long mạch không phải đã bị trấn áp rồi sao?" "Lẽ nào Vạn Lý Trường Thành không trấn áp được?" "Nói gì vậy?

Ngươi đang nghi ngờ Thánh Phụ vĩ đại sao?" "Tiếng rồng gầm thì sao, không lẽ ngươi không phát hiện chín tiếng rồng gầm đó yếu hơn lúc nãy rất nhiều sao?" Trong lúc mọi người xôn xao, Tần Vương Doanh Chính và các gia chủ Bách gia đều nhíu mày.

Theo lý mà nói, nếu long mạch thực sự bị trấn áp, tuyệt đối không thể gầm lên nữa.

Lúc này, Bạch Khởi ghé vào tai Doanh Chính, khẽ nói: "Bệ hạ, theo mạt tướng thấy, Vạn Lý Trường Thành xác thực đã trấn áp được long mạch, nhưng chỉ trấn áp được hình, chứ chưa trấn áp được long linh!" "?" Đôi mắt Doanh Chính đột nhiên ngưng lại, hắn biết Bạch Khởi là Sát Thần của Thiên Đình chuyển thế, với nhãn lực của y tuyệt đối không thể nhìn lầm.

Nhưng Vạn Lý Trường Thành là phương pháp do Thánh Phụ Tô Dự dạy, sao có thể sai được!

“Bạch Khởi, có cách nào khác không?” Doanh Chính không kịp nghĩ nhiều, việc cấp bách là phải trấn áp được linh của long mạch Cửu Châu càng nhanh càng tốt, nếu không long mạch Cửu Châu có khả năng thoát ra.

Bạch Khởi trầm giọng nói: “Theo mạt tướng thấy, tuyệt đối không phải lỗi của Thánh Phụ, Vạn Lý Trường Thành hẳn là đã thiếu một khâu trấn áp long mạch chi linh!” “Vậy cái gì mới có thể trấn áp được long mạch chi linh?” Doanh Chính vội vàng hỏi.

Giọng Bạch Khởi trở nên nặng nề: “Linh hồn của Long tộc cường đại!” “Nếu vậy thì phiền phức rồi!” Doanh Chính khi ở Hỏa Vân Động từng nghe Tam Hoàng Ngũ Đế nhắc đến, sau Phong Thần lượng kiếp, những kẻ mạnh trong Long tộc đều đã tiến vào Thiên giới, phần còn lại chiếm cứ ở sâu trong Tứ Hải.

Đừng nói bây giờ hắn không có thực lực chém giết Long tộc, cho dù có thể chém giết Long tộc cường đại, tùy tiện chém giết nhất định sẽ phạm vào luật pháp Thiên Đình.

“Gầm!” Ngay khi Doanh Chính đang lo sốt vó, chín tiếng rồng gầm kinh thiên động địa lại vang lên, nhưng lần này tiếng rồng gầm không phải từ dưới Vạn Lý Trường Thành truyền ra, mà từ trên cao truyền xuống.

Mọi người lần lượt ngẩng đầu nhìn lên, trên bầu trời hiện ra chín bóng rồng, lao thẳng xuống, nơi chúng đi qua mang theo những dao động kinh người.

“Là rồng trong truyền thuyết sao??” Kể từ sau Phong Thần lượng kiếp, Long tộc không còn xuất hiện nữa, sự hiểu biết của Nhân tộc về rồng chỉ tồn tại trong các thư tịch cổ và đồ đằng.

Nhìn bóng rồng ngày càng rõ nét, mắt Bạch Khởi sáng lên, rồi trầm giọng nói: “Bệ hạ, là Cửu tử của Long Vương, Cửu Long Thần

Quân của Thiên Đình!" "Cửu tử của Long Vương?!" Lời nói của Bạch Khởi không cố ý hạ thấp giọng, Doanh Chính nghe thấy, các gia chủ Bách gia cũng nghe thấy: "Thánh Phụ phái Cửu tử của Long Vương đến giúp chúng ta sao?" "Bệ hạ, theo mạt tướng được biết, năm xưa Trấn Long Cửu Đỉnh của Nhân tộc là do Cửu tử của Long Vương dùng tinh khí thần rèn thành, mạt tướng cho rằng Trấn Long Cửu Đỉnh có thể trấn áp long mạch Cửu Châu, hoàn toàn là nhờ sức mạnh của Cửu tử Long Vương!" Bạch Khởi vội vàng giải thích: "Cho nên lần này Cửu tử Long Vương đến đây, chắc chắn có thể khiến Vạn Lý Trường Thành hoàn toàn trấn áp được long mạch Cửu Châu!" Lời này vừa nói ra, Doanh Chính và các gia chủ Bách gia lập tức vô cùng vui mừng, cả người kích động đến mức run rẩy.

"Gầm!" Lại là chín tiếng rồng gầm vang vọng trời xanh, chín bóng rồng thoáng hiện, khi xuất hiện lần nữa đã đứng trên không trung phía trên Vạn Lý Trường Thành, hóa thành hình người linh hoạt.

"Trấn Long Cửu Đỉnh, xuất!" Cửu Long Thần Quân đồng thanh quát lạnh, lập tức Cửu Châu trong cương vực Nhân tộc bắt đầu rung chuyển không ngừng, như núi lửa phun trào, nhưng lại không khiến người ta có chút cảm giác nguy hiểm nào.

"Ầm!" Khoảnh khắc tiếp theo, chín luồng sáng phóng lên trời, hóa thành chín con rồng dài tụ tập phía trên Vạn Lý Trường Thành, cuối cùng dừng lại trước mặt Cửu Long Thần Quân, hiện ra bộ mặt thật, chính là những chiếc đỉnh vàng ba chân hai tai rực rỡ.

"Vút vút vút!" Nhìn Trấn Long Cửu Đỉnh trước mắt, Cửu Long Thần Quân nhìn nhau, rồi hai tay ngưng tụ linh lực, kết từng đạo ấn quyết, chuyển vào trong Cửu Long Thần Đỉnh.

"Cửu Long ấn ký!

Hiện!" Giọng của Cửu Long Thần Quân như sóng triều cuồn

cuộn, trên Trấn Long Cửu Đỉnh hiện ra một ấn ký kim long nhỏ bé, lơ lửng trước mặt họ.

Ngay sau đó, Cửu Long Thần Quân nhẹ nhàng đánh ra một chưởng, lần lượt đánh bay ấn ký kim long hiện ra trước mặt.

Dưới con mắt của mọi người, chín ấn ký kim long bị đánh thẳng vào chín vị trí trên Vạn Lý Trường Thành, lập tức Vạn Lý Trường Thành không ngừng vang lên tiếng ong ong, vô hình trung như sống lại.

"Gầm!" Dưới Vạn Lý Trường Thành, lại vang lên chín tiếng rồng gầm, nhưng khác với trước đây, lần này tiếng rồng gầm cực kỳ trầm thấp, có một chút không cam lòng và vẻ tuyệt vọng mãnh liệt.

Cửu Long Thần Quân từ trên không trung thoáng hiện, xuất hiện ngay trước mặt Doanh Chính, chắp tay trầm giọng nói: "Bái kiến Bệ hạ!" Nhìn Cửu Long Thần Quân hành lễ với Doanh Chính, các gia chủ Bách gia lập tức kinh ngạc không thôi, rõ ràng không ngờ Cửu Long Thần Quân của Thiên Đình lại hành lễ với Doanh Chính.

Chương 507

Bọn họ nào biết, Cửu Long Thần Quân vốn là thần tử của Doanh Chính, chính xác hơn là Cửu đại thần tướng của Đế Tân tiền thế, cho nên Cửu Long Thần Quân hành lễ với Doanh Chính cũng là hợp tình hợp lý.

Doanh Chính mặt đầy ý cười, trầm giọng nói: "Chín vị ái khanh, lâu rồi không gặp a!" "Bệ hạ vẫn bá khí như xưa!" Cửu Long Thần Quân cũng lộ ra nụ cười tâm ý.

Cuộc đối thoại giữa Cửu Long Thần Quân và Doanh Chính khiến các gia chủ Bách gia vô cùng khó hiểu, Cửu Long Thần Quân là người của Thiên Đình, Bệ hạ của họ không phải chỉ có một mình Thánh Phụ Tô Dự sao?

Vậy Doanh Chính lại là chuyện gì?

Doanh Chính gật đầu: "Mời Bệ hạ!" Sắc mặt Cửu Long Thần Quân trở nên nghiêm nghị.

Doanh Chính bước một bước ra, ánh mắt nhìn về phía Bạch Khởi, Bạch Khởi gật đầu, bùng phát ra linh lực mạnh mẽ, trực tiếp đưa Doanh Chính lên trên Vạn Lý Trường Thành.

Doanh Chính đứng trên Vạn Lý Trường Thành, không hề có chút khó chịu nào, sắc mặt trở nên nghiêm nghị chưa từng có: "Đại Đạo ở trên, nay long mạch Cửu Châu Nhân tộc không ổn, Doanh Chính phụng mệnh Thánh Phụ Tô Dự, sáng lập Vạn Lý Trường Thành, trấn áp long mạch, mong Nhân tộc vĩnh viễn bất hủ!" "Ông ông ông!" Theo lời Doanh Chính vừa dứt, cả Địa Tiên giới Hồng Hoang vô hình trung rung lên dữ dội, khiến tất cả người tu luyện đều chấn động, trong lòng dâng lên sự kinh ngạc không thể tin nổi.

Rõ ràng, những người này đều không ngờ lời nói của Doanh Chính có thể dẫn động Đại Đạo vang lên.

Lúc này, Thiên Đạo ở sâu trong Hỗn Độn bị kinh động triệt để.

Doanh Chính xây dựng Vạn Lý Trường Thành là mệnh trung chú định, nhưng Thiên Đạo lại không bao giờ ngờ rằng sẽ dẫn động Đại Đạo, đối với Thiên Đạo, đây không phải là một chuyện tốt!

Khi Thiên Đạo đang cân nhắc làm thế nào để xử lý Doanh Chính, một chuyện bất ngờ xảy ra tiếp theo, khiến Thiên Đạo hoàn toàn kinh hãi, nảy sinh sát cơ mãnh liệt đối với Doanh Chính.

Sau khi Đại Đạo vang lên, trên bầu trời Vạn Lý Trường Thành ở Địa Tiên giới Hồng Hoang tuôn xuống lực lượng công đức ngút trời.

Bất kỳ ai tham gia xây dựng Vạn Lý Trường Thành đều nhận được công đức, trong đó Doanh Chính nhận được nhiều nhất, tiếp theo là Sát Thần Bạch Khởi và các gia chủ Bách gia.

Và Doanh Chính, người đang đứng trên Vạn Lý Trường Thành, sau khi nhận được lực lượng công đức giáng xuống, trong mắt lóe lên một tia sáng, rồi toàn thân hiện ra một chút dao động huyền diệu.

Tia dao động đó phảng phất như đốm lửa nhỏ, ngày càng lớn mạnh, tốc độ tăng lên như sao băng rơi xuống.

“Dao động linh lực?!!

Làm sao có thể?” “Quân vương không phải không thể tu luyện sao?

Doanh Chính làm sao có thể có dao động linh lực?” “Doanh Chính dùng công pháp luyện hóa công đức, cho nên mới có dao động!” “Nhưng là quân vương, Doanh Chính không có cách nào tu luyện các công pháp khác, chỉ có tu luyện công pháp quân vương thuần chính mới có thể tăng tu vi, nếu không sẽ tẩu hỏa nhập ma!” “Lẽ nào là do

Thánh Phụ truyền thụ cho Doanh Chính?" Mọi người bàn tán xôn xao, mỗi người một ý, đã đoán đúng được một nửa.

Còn một nửa còn lại, có đánh chết họ cũng không đoán ra.

Tô Dự truyền thụ cho Doanh Chính không phải là công pháp quân vương thông thường, mà là công pháp Đế Hoàng thuần chính.

Loại công pháp Đế Hoàng này là khi Tam Hoàng Ngũ Đế đều quy về Hỏa Vân Động, Tô Dự đã lấy Nhân tộc làm gốc, lấy Đế Hoàng pháp tắc làm căn, sáng tạo ra công pháp chuyên thuộc.

Tam Hoàng Ngũ Đế đều có tu luyện, và năm xưa khi Doanh Chính ở Hỏa Vân Động, họ đã vô tình hay cố ý chỉ điểm yếu lĩnh công pháp cho Doanh Chính.

Nay công pháp Đế Hoàng cuối cùng cũng tỏa sáng rực rỡ trên người Doanh Chính.

Doanh Chính vận chuyển công pháp Đế Hoàng, dưới lượng công đức khổng lồ đó, cảnh giới công pháp Đế Hoàng không ngừng đột phá, tu vi cũng không ngừng tăng lên, cả người phảng phất như hóa thành một hố đen, điên cuồng hấp thu thiên địa linh khí của Địa Tiên giới.

Dẫn khí nhập thể...

Luyện khí hóa thần...

Luyện thần phản hư...

Ngộ hư hợp đạo...

Lúc này, dị động ở Địa Tiên giới Hồng Hoang trực tiếp kinh động các đại gia khắp nơi, phản ứng đầu tiên là Thiên Đế Tô Dự đã ra tay!

Sau Tam Hoàng Ngũ Đế, quân vương Nhân tộc không thể tu luyện nữa, đây là định lý của Thiên Đạo.

Có thể phá vỡ định lý của Thiên Đạo, trong Lục giới Hồng Hoang chỉ có một người, đó là Tô Dự.

Năm xưa, trong Phong Thần lượng kiếp, mệnh cách của quân vương Nhân tộc, vốn dĩ phải từ Cửu Cửu Chí Tôn tụt xuống Cửu Ngũ Chí Tôn, nhưng lại bị Tô Dự cứu vãn.

Nay Doanh Chính có thể tu luyện, nếu không phải do Tô Dự ra tay, có đánh chết họ cũng không tin!

Hơn nữa có thể cảm nhận được công pháp Doanh Chính tu luyện không phải là công pháp mà Tam Hoàng Ngũ Đế năm xưa tu luyện, mà là một loại công pháp Đế Hoàng mạnh hơn.

Công pháp Đế Hoàng chỉ có người mang thân phận Đế Hoàng mới có thể sáng tạo ra, với tu vi của Tam Hoàng Ngũ Đế không đủ để sáng tạo ra công pháp mạnh mẽ như vậy.

Nhìn lại lịch sử Hồng Hoang, có thể sáng tạo ra công pháp Đế Hoàng cao thâm khó lường như vậy, e rằng cũng chỉ có Thiên Đế Đế Tuấn của Yêu tộc Thiên Đình thượng cổ, và Thiên Đế Tô Dự của Thiên Đình Hồng Hoang.

Đế Tuấn đã chết, không phải Tô Dự, thì còn có thể là ai!

Trong Hỗn Độn, Thượng Thanh Cảnh Bích Du Cung.

Thông Thiên giáo chủ ánh mắt lóe lên, khóe miệng cong lên một nụ cười: "Thiên Đế Tô Dự định giúp Nhân tộc phá vỡ gông cùm rồi sao?" Nói rồi, Thông Thiên giáo chủ liền triệu hồi ra Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Trận Đồ, ánh mắt nhìn thẳng vào Vạn Lý Trường Thành, phảng phất như có thể động thủ bất cứ lúc nào.

Về việc Doanh Chính trở thành Nhân Hoàng thứ chín, Tô Dự từng nói với Thông Thiên giáo chủ, và bày tỏ hy vọng vào thời khắc quan trọng, Thông Thiên giáo chủ có thể bày Tru Tiên Kiếm Trận, chặn

đứng đòn tất sát của Thiên Đạo đối với Doanh Chính.

Ban đầu Thông Thiên giáo chủ không đồng ý ngay, dù sao cũng là Thánh nhân Thiên Đạo, sinh tử của y cũng nằm trong sự khống chế của Thiên Đạo.

Nhưng Tô Dự đã kể cho y nghe chuyện Thiên Đạo phân hóa Tam Thanh, và hứa hẹn sau này khi Thiên Đạo được sát nhập vào sự thống trị của Thiên Đình, sẽ giúp Thông Thiên giáo chủ giải trừ trói buộc.

Vì vậy, Thông Thiên giáo chủ mới đồng ý ra tay, thậm chí không tiếc mọi giá để đắc tội với Thiên Đạo.

Dù sao đây là cơ hội duy nhất để thoát khỏi sự trói buộc của Thiên Đạo, chặn một đòn của Thiên Đạo, không có nghĩa là Thiên Đạo sẽ phán quyết y.

Tô Dự đã tính toán kỹ càng, đoán rằng Thiên Đạo biết được Doanh Chính phá vỡ hạn định của Thiên Đạo để tu luyện, tất sẽ ra tay đánh giết Doanh Chính, nhưng y cũng không ngờ Thiên Đạo căn bản không có cơ hội ra tay!

Ở sâu trong Hỗn Độn, trong Tử Tiêu Cung.

"Tô Dự chết tiệt, ngươi muốn phá vỡ sự trói buộc của Nhân tộc!" Giọng nói lạnh lùng vang vọng khắp Tử Tiêu Cung, trong đó ẩn chứa ý tứ tức giận đến phát điên: "Chỉ cần Doanh Chính chết, Nhân tộc muốn thoát khỏi sự trói buộc, hoàn toàn là chuyện viển vông!" "Thiên Đạo, đủ rồi!" Lúc này, Hồng Quân Đạo Tổ đột nhiên mở miệng: "Ngươi nắm giữ vận mệnh của chúng sinh, trói buộc quân vương Nhân tộc, lẽ nào không cho phép người khác phá vỡ sao?" "Hồng Quân, ngươi đừng được đằng chân lân đằng đầu!" Giọng Thiên Đạo có chút phẫn nộ!

Hồng Quân Đạo Tổ ung dung nói: "Năm xưa ngươi ngăn cản ta

phá cảnh, hôm nay ta ngăn cản ngươi đánh giết Doanh Chính, chúng ta coi như huề nhau!" Với tu vi Thiên Đạo Cảnh lục tầng của Hồng Quân Đạo Tổ hiện nay, tuy Thiên Đạo có thể cưỡng ép thao túng, nhưng chỉ cần y toàn lực phản kháng, chắc chắn sẽ khiến Thiên Đạo không thể hoàn thành việc đánh giết Doanh Chính.

Đến lúc đó, việc Hồng Quân Đạo Tổ bị thao túng bại lộ, chúng sinh Lục giới Hồng Hoang tất sẽ bất mãn với Thiên Đạo, từ trong lòng nảy sinh ý nghĩ phản kháng Thiên Đạo, dù sao không ai muốn bị người khác thao túng.

Chương 508

Kết quả như vậy là điều Thiên Đạo không muốn thấy.

Vì vậy, Thiên Đạo lại lên tiếng: "Được, hôm nay xem như nể mặt ngươi là người phát ngôn của Thiên Đạo, cho ngươi một cái mặt mũi.

Thêm một Doanh Chính thì có ích gì, những người khác của Nhân tộc vẫn nằm dưới sự trói buộc của Thiên Đạo!" "Đó không phải là chuyện ta có thể cân nhắc!" Hồng Quân Đạo Tổ thấy Thiên Đạo đã từ bỏ sát cơ đối với Doanh Chính, liền bình thản nhắm mắt lại, nhưng trong lòng lại vô cùng mong đợi.

Với sự hiểu biết của Hồng Quân Đạo Tổ về Tô Dự, Tô Dự đã ra tay thì tuyệt đối không chỉ có động tĩnh nhỏ như vậy.

Cứ chờ xem!

Động tĩnh lớn thực sự chắc chắn còn ở phía sau!

Thiên Đạo cuối cùng đã từ bỏ ý định ra tay, khiến Tô Dự, người vốn đã chuẩn bị toàn lực đối phó, trong lòng nảy sinh một chút kinh ngạc.

Trầm ngâm một lát, Tô Dự cũng đoán được có khả năng là Hồng Quân Đạo Tổ đã ngăn cản, vì vậy, khóe miệng không khỏi cong lên một nụ cười.

Nếu như vậy, sau này đối phó với Thiên Đạo, hắn sẽ càng có thêm nắm chắc!

Hồng Quân Đạo Tổ có thể giúp một lần, cũng có thể giúp lần thứ hai.

Ngay sau đó, Tô Dự liền truyền âm cho Thông Thiên giáo chủ, bảo y không cần để ý đến Thiên Đạo, rồi đem chuyện Phong Thiền ở Thái

Sơn nói cho Nữ Oa nương nương và Toại Nhân Thị, bắt đầu chuẩn bị.

Một mình Doanh Chính thoát khỏi sự trói buộc của Thiên Đạo, đối với Thiên Đạo không là gì cả, nhưng đối với cả Nhân tộc thì lại khác.

Vì vậy, một khi Phong Thiền, Tô Dự phải hoàn thành với tốc độ nhanh nhất, và lấy pháp bảo trấn áp khí vận của Nhân tộc vào tay, nếu không tất cả sẽ công cốc. ...

Hồng Hoang Địa Tiên giới, trên không Vạn Lý Trường Thành.

Tu vi của Doanh Chính dưới sự thúc đẩy của công đức, đã đạt đến cảnh giới Thiên Tiên hoàn mỹ, nhưng tương ứng, phi thăng lại không xuất hiện.

Doanh Chính đáp xuống mặt đất, Cửu Long Thần Quân chắp tay với hắn, sắc mặt trang nghiêm nói: "Phụng pháp chỉ của Bệ hạ Tô Dự, Nhân tộc quân vương Doanh Chính tiếp chỉ!" "Soạt!" Nghe lời của Cửu Long Thần Quân ngay lúc đó, dẫn đầu là Doanh Chính, các gia chủ Bách gia lần lượt hai gối quỳ xuống đất, nghênh đón pháp chỉ của Thánh Phụ Tô Dự.

"Nhân tộc quân vương Doanh Chính thừa tiếp thánh chỉ!" Ngay cả Doanh Chính cũng một gối quỳ xuống, chắp tay cung kính, giọng nói như sóng triều lan tỏa ra bốn phương tám hướng.

"Bệ hạ có lệnh, Nhân tộc quân vương Doanh Chính xây dựng Vạn Lý Trường Thành, trấn áp long mạch, chống lại man di có công, đặc lệnh bảy ngày sau, cử hành Phong Thiền tại Thái Sơn, để chứng minh ngôi vị đại thống!" Cửu Long Thần Quân ngôn xuất pháp tùy, từng chữ vàng hiện ra từ trên cao, lơ lửng trên không trung, chiếu vào tầm mắt của con dân Nhân tộc.

Doanh Chính chắp tay tạ ơn: "Tuân theo pháp chỉ của Thánh Phụ!"

Giờ phút này, trong lòng Doanh Chính vô cùng kích động, hắn biết rằng nhiệm vụ chuyển thế lần này sắp thành công, và sau này Nhân tộc sẽ hoàn toàn thoát khỏi sự trói buộc của Thiên Đạo.

Quan trọng hơn là, hắn sắp có thể gặp được ái phi Cửu Vĩ Hồ Ly Tinh!

"Bệ hạ, ngày tháng còn dài, chúng thần xin phép trở về Thiên Đình trước, đợi thời cơ chín muồi, chúng thần nhất định sẽ vì Bệ hạ mà tiếp phong tẩy trần!" Cửu Long Thần Quân chắp tay, trịnh trọng nói.

Tuy Tô Dự chưa từng nói với Cửu Long Thần Quân chuyện Doanh Chính sẽ trở thành Nhân Hoàng thứ chín, nhưng sau khi Cửu Long Thần Quân thu hồi Trấn Long Cửu Đỉnh, họ đã mơ hồ nhận ra khí vận của Nhân tộc đã đạt đến một giới hạn có thể đột phá bất cứ lúc nào.

Vì vậy, trong lòng Cửu Long Thần Quân mới có suy đoán.

Doanh Chính cười nói: "Đa tạ các vị ái khanh, không, các vị đạo hữu!" Đối với lời nói của Cửu Long Thần Quân, Doanh Chính không hề phản bác hay che giấu, ngược lại còn hào phóng thừa nhận một cách vô hình.

"Gầm!" Trên người Cửu Long Thần Quân bùng phát ra ánh sáng rực rỡ, rồi hóa thành chín con thần long, lao thẳng lên trời, phá vỡ không gian giới bích của Địa Tiên giới, trở về Thiên Đình Hồng Hoang Thiên giới.

Nhìn bóng lưng Cửu Long Thần Quân rời đi, ánh mắt Doanh Chính trở lại bình tĩnh, quay đầu nhìn về phía các gia chủ Bách gia đang kinh ngạc, chậm rãi nói: "Lần này đa tạ các vị, cô bây giờ sẽ về Hàm Dương, ra lệnh cho tất cả các thuộc hạ của Đại Việt, không can thiệp vào việc quản lý của các nhà." Lần này trong việc xây dựng Vạn Lý Trường Thành, các gia chủ Bách gia cũng nhận được không ít công

đức, nói một cách nghiêm khắc thì các gia chủ Bách gia đã nhận được báo đáp của lần này.

Nhưng Doanh Chính thấy các gia chủ Bách gia một lòng vì Nhân tộc, nên đã cho họ một chút không gian tự do.

Nhưng, không gian tự do cũng phải có giới hạn.

Doanh Chính tuyệt đối không cho phép tình hình phân phong các nước chư hầu như thời Đại Thương trước đây tái diễn.

Nhân tộc muốn tránh chiến tranh ở mức độ lớn nhất, chỉ thu hồi binh quyền là không đủ, chỉ có tăng cường trung ương tập quyền mới có thể tránh được sự phản bội xuất hiện.

Nghe lời của Doanh Chính, các gia chủ Bách gia lập tức lộ vẻ vui mừng, nguyên nhân họ bất mãn với Doanh Chính có hai điểm, một là khi càn quét lục hợp đã giết chóc quá nhiều, hai là quá bá đạo, đôi khi trực tiếp can thiệp vào chuyện nội bộ của Chư tử Bách gia.

Nay Doanh Chính sẵn lòng không can thiệp vào chuyện của Chư tử Bách gia nữa, không phải là điều họ mong muốn sao?

Thực ra, qua khoảng thời gian xây dựng Vạn Lý Trường Thành, các gia chủ Bách gia đã có một nhận thức toàn diện về Tần Vương Doanh Chính.

Doanh Chính tuy cường thế, nhưng chỉ thể hiện ra bên ngoài.

Đối với thuộc hạ, bá tánh, tướng sĩ, Doanh Chính khá hòa nhã.

Không thể không thừa nhận, Doanh Chính đích thực là một quân vương tốt hiếm có.

Ngay khi các gia chủ Bách gia đang vui mừng, Doanh Chính trực tiếp dội một gáo nước lạnh: "Nhưng các vị, cô xin nhắc lại một lần nữa thái độ của mình, luật pháp Đại Tần không thể xâm phạm!" Nghe

vậy, các gia chủ Bách gia lập tức nghiêm mặt, ánh mắt không khỏi lóe lên, họ cũng đã sống gần hết đời người, tự nhiên không thể không hiểu ý của Doanh Chính.

Không gian tự do có thể cho Chư tử Bách gia, nhưng trong quá trình quản lý, phải tuân theo luật pháp Đại Tần, nếu không Đại Tần sẽ can thiệp vào.

Nhưng, yêu cầu của Doanh Chính cũng không phải vô lý.

Từ phương pháp trị thế của Đại Việt hiện nay, rõ ràng là muốn nắm chặt cả thiên hạ trong tay, để phòng tránh nguyên nhân sụp đổ của vương triều Đại Thương.

Nay Doanh Chính có thể đồng ý để các gia chủ Bách gia tự trị gia tộc mình trong tình huống không vi phạm luật pháp Đại Tần, đã là khoan dung lắm rồi.

Tuy như vậy không thể so sánh với không gian tự do thực sự, nhưng so với sự thống trị bá đạo của Đại Việt trước đây, thực sự đã tốt hơn rất nhiều.

Hơn nữa, không có quy củ thì không thành vuông tròn!

Có luật pháp Đại Tần ràng buộc, đối với Chư tử Bách gia, cũng như cả Nhân tộc, đích thực là một chuyện không tồi.

Hơn nữa, Doanh Chính chỉ đưa ra phúc lợi cho Chư tử Bách gia, không có điều kiện, đồng ý hay không cũng không hại gì cho Đại Việt.

Vì vậy, các gia chủ Bách gia lần lượt bày tỏ thái độ, chắp tay với Tần Vương Doanh Chính: "Đa tạ ân điển của Tần Vương, chúng ta nhất định sẽ tuân thủ luật pháp Đại Tần!" "Bảy ngày sau, là lúc cô lại lên Thái Sơn, đến lúc đó hy vọng Chư tử Bách gia không vắng mặt!" Nói xong, Doanh Chính quay người rời đi, đồng thời ra lệnh cho tướng sĩ Đại Tần bãi sư hồi triều, chuẩn bị cho sự kiện cuối cùng sắp

tới. ...

Đại Việt, Hàm Dương.

Chương 509

Sau khi Doanh Chính bãi sư hồi triều, lập tức xử lý các công việc trong vương triều, và tuyên bố trưởng tử Phù Tô là người kế vị của triều Tần.

Ngay sau đó, Doanh Chính liền không ngừng chuẩn bị cho việc Phong Thiền ở Thái Sơn, đồng thời cho xây dựng tổ điện ở khắp nơi, hương khói không ngừng cung phụng Thánh Phụ Tô Dự, Thánh Mẫu Nữ Oa, cùng Tam đại Nhân tổ, và Tam Hoàng Ngũ Đế.

Sau khi vương triều Đại Thương suy vong, các nước vì tranh quyền đoạt thế, vẫn luôn không để ý đến chuyện tổ điện.

Đương nhiên, triều Tần cũng không ngoại lệ.

Sau khi Doanh Chính kế vị Tần Vương, việc đầu tiên làm là xây dựng tổ điện ở Hàm Dương.

Nay đại xá thiên hạ, việc Vạn Lý Trường Thành đều đã hoàn tất, Doanh Chính biết rõ thời gian của mình ở Địa Tiên giới Hồng Hoang không còn nhiều, bèn lập tức bắt tay vào nhiều việc chưa làm được.

Mệnh lệnh về tổ điện vừa ban ra, lập tức được người trong thiên hạ hưởng ứng, đồng thời đối với việc Doanh Chính làm vua, chúa tể Đại Việt, Nhân tộc cũng ngày càng chấp nhận.

Nhưng, những vụ ám sát lại xuất hiện!

Đối với điều này, Doanh Chính vẫn cường thế như trước, bất kỳ thích khách nào cũng bị tru cửu tộc, sự quyết đoán trong việc giết chóc khiến mọi người kính sợ.

Trong một thời gian, trong cương vực Nhân tộc xuất hiện hai luồng ý kiến.

Một luồng ý kiến cho rằng Doanh Chính tàn bạo vô đạo.

Luồng ý kiến còn lại tuy không bênh vực Doanh Chính, nhưng lại phân tích sự việc ám sát từ gốc rễ.

Nếu bản thân đối mặt với ám sát, cũng sẽ phản sát đối phương.

Chính cái gọi là thiên tử nổi giận, thây phơi trăm vạn.

Doanh Chính thân là quân vương Nhân tộc, tự nhiên có tư cách đó.

Liên lụy đến cửu tộc của đối phương, cũng không hề quá đáng.

Hai luồng ý kiến xuất hiện, chỉ trong hai ngày, luồng ý kiến phân tích đã lấn át luồng ý kiến còn lại, Doanh Chính cũng trở thành một tồn tại vừa kính vừa sợ.

Đối với những lời bàn tán này, Doanh Chính không hề để tâm, chuyên tâm chuẩn bị cho việc Phong Thiền và sắp xếp mọi việc trong lòng.

Đáng tiếc, việc Doanh Chính muốn làm quá nhiều!

Chỉ có bảy ngày, Doanh Chính căn bản không thể làm xong.

Lúc này, những kẻ man di, Hán Nô ở phương bắc cương vực Nhân tộc lại phát động tấn công Đại Việt.

Hán Nô (thiết lập tự chủ, không thích xin đừng ném đá, đây là Hồng Hoang, không phải lịch sử cổ đại), là hậu duệ sinh ra từ sự hòa hợp âm dương giữa yêu thú hóa hình và Nhân tộc, có thân thể cường hãn, cực kỳ khó đối phó.

Từ trước đến nay, chúng luôn thèm muốn cương vực rộng lớn mà Nhân tộc chiếm giữ, cho nên thỉnh thoảng lại dùng phương pháp đánh nhanh thắng nhanh để cướp bóc vật tư phong phú, khiến các nước vô cùng đau đầu.

Nhưng Doanh Chính lại không sợ, tiền thế Đế Tân, hắn có thể

đánh bại man di phương đông, hiện nay cũng có thể.

Nếu không phải Doanh Chính sắp đến ngày Phong Thiền, không còn nhiều thời gian, hắn hận không thể trực tiếp ngự giá thân chinh, để cho bọn Hán Nô biết cương vực Nhân tộc không phải là nơi bọn man di có thể nhúng chàm.

Sau một hồi nghị luận trên triều đường Đại Việt, Doanh Chính phái Mông Điềm xuất chiến, lĩnh binh đủ năm mươi vạn đại quân.

Doanh Chính đã hạ tử lệnh cho Mông Điềm, không diệt được Hán Nô, Mông Điềm tuyệt đối không được bãi sư hồi triều.

Mông Điềm trước mặt văn võ bá quan, đã lập quân lệnh trạng, không diệt Hán Nô, thề không bỏ cuộc.

Cùng với việc Mông Điềm xuất chinh, Doanh Chính mang theo Bạch Khởi, một lần nữa đến Thái Sơn, tiến hành việc Phong Thiền quan trọng nhất sắp tới. ...

Bảy ngày thoáng chốc đã qua, Doanh Chính dưới con mắt của mọi người, lại một lần nữa leo lên đỉnh Thái Sơn. ...

Lần này Bạch Khởi không đi cùng Doanh Chính lên Thái Sơn như lần trước, chỉ ở dưới chân Thái Sơn canh gác.

Mặt trời treo cao, đúng vào giữa trưa.

"Gầm!" Lúc này, từ phía chân trời truyền đến chín tiếng rồng gầm vang dội, một luồng khí tức hùng vĩ tỏa ra khắp Địa Tiên giới Hồng Hoang, rồi xuất hiện trong tầm mắt mọi người chính là chín con thần long đã xuất hiện khi xây Vạn Lý Trường Thành.

Cửu Long Thần Quân, Cửu tử của Long Vương.

Mọi người nhìn kỹ, kinh ngạc phát hiện sau lưng chín con thần long, đang kéo một chiếc xe giá hoa lệ, ba bóng người ngồi trên đó.

Một nam hai nữ.

Nam tử uy nghiêm tột độ, hai vị nữ tử ung dung hoa quý, cao quý khuynh quốc.

Lúc này, trong đầu tất cả những ai nhìn thấy ba người, đều hiện ra cảnh tượng Nhân tộc ra đời, và cảnh tượng một vị nữ tử sáng tạo ra y phục.

Thánh Phụ Nhân tộc, Thiên Đế Hồng Hoang, Tô Dự.

Thánh Mẫu Nhân tộc, Thánh nhân Hồng Hoang, Nữ Oa.

Tam đại Nhân tổ, Đế hậu Thiên Đình, Truy Y.

Cùng với sự xuất hiện của Tô Dự, Nữ Oa nương nương, Truy Y Đế hậu, hai bóng người lặng lẽ xuất hiện ở hai bên trái phải xe giá, đó chính là hai vị còn lại trong Tam đại Nhân tổ, Toại Nhân Thị và Hữu Sào Thị.

Lập tức, tất cả mọi người đều lộ vẻ kinh ngạc, lần lượt hai gối quỳ xuống đất, hướng về Tô Dự, Nữ Oa nương nương, Truy Y Đế hậu, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị mà bái lạy.

"Nhân tộc quân vương Doanh Chính, bái kiến Thánh Phụ, Thánh Mẫu, Tam đại Nhân tổ!" Giọng Doanh Chính từ đỉnh Thái Sơn lan tỏa ra, thanh âm vang dội cuồn cuộn, vô hình trung bao phủ khắp cương vực Nhân tộc.

"Bái kiến Thánh Phụ, Thánh Mẫu, Nhân tổ!" Giờ khắc này, trên cương vực Nhân tộc đồng thanh vang lên, giọng nói tràn đầy kính sợ và cuồng nhiệt.

Có thể được gặp mặt Thánh Phụ, Thánh Mẫu và một vị Nhân tổ của Nhân tộc, đời này không uổng.

"Bình thân!" Cửu tử của Long Vương kéo xe giá, lơ lửng trên

không trung, Tô Dự phát ra một giọng nói du dương.

Chương 510

"Tạ ơn Thánh Phụ, Thánh Mẫu, Nhân tổ!" Mọi người đồng thanh hô lớn, rồi lần lượt đứng dậy, mắt không chớp nhìn những bóng người trên cao.

"Doanh Chính!" Tô Dự bình thản thốt ra hai chữ, nhưng thanh âm lại vang lên một cách trong trẻo chưa từng có.

"Có thần!" Doanh Chính tỏ ra như một đứa trẻ đang mong ngóng cha mẹ khen thưởng, ánh mắt đầy chờ mong.

"Ngươi tiền thế là Thương Trụ Vương Đế Tân của Đại Thương, vì để cứu vớt Nhân tộc khỏi nước sôi lửa bỏng mà luân hồi chuyển thế!" Thanh âm của Tô Dự khuếch tán ra, khiến cho trên dưới Nhân tộc đều bùng lên ánh mắt kinh thế hãi tục, phảng phất như vừa nghe được một chuyện không thể tưởng tượng nổi.

Tức thì, trên dưới Nhân tộc bừng tỉnh đại ngộ, cuối cùng cũng hiểu được vì sao Doanh Chính ngay từ đầu đã mạnh mẽ như vậy!

Vì sao lại được Thánh Phụ Tô Dự triệu kiến!

Vì sao Cửu Long Thần Quân lại xưng hô là Bệ hạ!

Thì ra tất cả chỉ vì Doanh Chính chính là Thương Trụ Vương Đế Tân của vương triều Đại Thương tiền triều!

Không, điều mà mọi người không hiểu là câu "cứu vớt Nhân tộc khỏi nước sôi lửa bỏng"?

Ý của Thánh Phụ Tô Dự là Đại Thương phân liệt, các quốc gia chiến loạn?

Cửu đỉnh lỏng lẻo, long mạch náo động?

“Bẩm Thánh Phụ, thân là quân vương của Nhân tộc, đó là việc ta nên làm!” Doanh Chính không kiêu ngạo cũng không tự ti đáp lại một câu, thần sắc càng lúc càng khó giữ được bình tĩnh.

“Càn quét sáu cõi, thống nhất Nhân tộc, xây Vạn Lý Trường Thành, vĩnh viễn trấn áp long mạch Cửu Châu!

Phá vỡ cực hạn của quân vương Nhân tộc, khiến cho Cửu Cửu mệnh cách tiến thêm một tầng!” Theo lời nói của Tô Dự truyền ra, Hồng Hoang Địa Tiên Giới đột nhiên dâng lên một luồng dao động huyền diệu, bao phủ toàn bộ cương vực Nhân tộc trong Địa Tiên Giới.

“Đại Đạo ở trên!

Doanh Chính hai đời làm quân vương, vì Nhân tộc lập nên công huân bất hủ, phá vỡ giới hạn của quân vương Nhân tộc!

Trẫm lấy danh nghĩa Thánh Phụ của Nhân tộc, kế thừa Tam Hoàng Ngũ Đế, sắc phong Doanh Chính làm vị Nhân chi Đế Hoàng thứ chín, hiệu là Thiên Cổ Nhân Đế Tần Thủy Hoàng, mong Đại Đạo giám chi!” Tô Dự ngôn xuất pháp tùy, trong vô hình vạn thiên pháp tắc dũng động, từng luồng dao động tuyên cổ huyền diệu lan ra khắp Hồng Hoang Địa Tiên Giới, bao trùm toàn bộ cương vực Nhân tộc.

Cảm nhận được luồng dao động cổ xưa càng lúc càng mãnh liệt, khóe miệng Tô Dự nhếch lên một nụ cười nhàn nhạt, đồng thời trong lòng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Từ đầu đến cuối, Tô Dự đều đề phòng Thiên Đạo sẽ đột nhiên giáng lâm, nhưng bây giờ, cho dù là Thiên Đạo cũng không dám ra tay nữa.

“Tô Dự!!!” Sâu trong Hỗn Độn, một giọng nói lạnh như băng vang vọng khắp Tử Tiêu Cung, nhưng Hồng Quân Đạo Tổ đang ngồi xếp bằng trên bồ đoàn lại nở một nụ cười tâm đắc.

Thì ra mục tiêu của Tô Dự đạo hữu là để Nhân tộc phá vỡ sự trói buộc của Thiên Đạo!

Quả nhiên không làm ngô thất vọng a!

Đúng vậy, những việc làm tưởng như không theo quy tắc nào của Tô Dự đã thành công mê hoặc tất cả mọi người!

Ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ và Thiên Đạo cũng không ngờ rằng Tô Dự sẽ lấy vị Nhân Hoàng thứ chín làm mồi nhử, đột phá mệnh cách đế hoàng của Nhân tộc vốn bị Thiên Đạo trói buộc!

Ngay từ đầu, trong nhận thức của Thiên Đạo, Doanh Chính chỉ là một người bình thường của Nhân tộc, không có bất kỳ bối cảnh nào.

Nhưng Thiên Đạo đã quên mất một chuyện nghiêm trọng.

Đại Vận Mệnh Thuật của Tô Dự!

Chính vì vậy, thân phận của Doanh Chính có thể che giấu được rất nhiều đại năng cự phách của Hồng Hoang Địa Tiên Giới, bao gồm cả năm vị Thánh Nhân Hồng Hoang, thậm chí là Hồng Quân Đạo Tổ và Thiên Đạo.

Dưới Đại Vận Mệnh Thuật của Tô Dự, thân phận của Doanh Chính bị ngụy trang thành một nhân vật nhỏ chỉ là chư hầu mà thôi.

Vì vậy, chưa từng có một đại lão cự phách nào để ý đến Doanh Chính.

Nhưng khi Doanh Chính càn quét sáu cõi, thống nhất Cửu Châu của Nhân tộc, đã hoàn toàn khiến vô số đại năng cự phách kinh ngạc đến ngây người.

Không, lúc đó Doanh Chính đã trở thành Nhân Vương, một Cửu Cửu Chí Tôn đường đường sao có thể để ai cũng có thể chạm vào được.

Sau khi Doanh Chính trở thành Nhân Vương, Thiên Đạo tuy biết được nhưng đó là chuyện đã định sẵn, Thiên Đạo cũng không quá để tâm.

Đến khi Doanh Chính phá vỡ sự trói buộc của Thiên Đạo mà điên cuồng tấn thăng, Hồng Quân Đạo Tổ lại ra tay ngăn cản khiến Thiên Đạo không thể không dừng tay.

Suy cho cùng, chỉ dựa vào công tích cả đời của Doanh Chính thì không đủ để trở thành Nhân Hoàng.

Cho đến tận bây giờ, khi Tô Dự tiết lộ thân phận kiếp trước của Doanh Chính, Thiên Đạo mới nhận ra sự xuất hiện của vị Nhân Hoàng thứ chín sẽ phá vỡ sự trói buộc của Thiên Đạo đối với Nhân tộc.

Nhưng khi Thiên Đạo vừa định xử lý Doanh Chính thì thời gian đã không còn kịp nữa, bởi vì dao động của Đại Đạo đã xuất hiện.

Nơi nào Đại Đạo đến, Thiên Đạo phải lui tránh.

Đại Đạo xuất hiện, trực tiếp cho thấy công tích mà hai đời quân vương Doanh Chính và Đế Tân đã làm cho Nhân tộc, đủ để hắn trở thành vị Nhân Hoàng thứ chín.

"Ong ong ong!" Đại Đạo không ngừng ngân vang, kéo dài suốt một khắc đồng hồ, sau đó trên bầu trời Thái Sơn bùng lên kim quang chói lọi.

"Công đức khí vận!" "Đại Đạo đã công nhận lời tuyên cáo của Thánh Phụ, mới giáng xuống công đức khí vận!" "So với lượng công đức khí vận này, công đức lúc Vạn Lý Trường Thành được xây xong quả thực chỉ như sông so với biển a!" "Không ngờ Doanh Chính lại trở thành Nhân Hoàng kế nhiệm!" Trong lúc Nhân tộc đang bàn tán xôn xao, luồng công đức khí vận che mây phủ trời kia trực tiếp bao phủ lấy Doanh Chính, tôn lên vẻ uy vũ bá khí của hắn, đế hoàng chi

tướng hiển lộ vô cùng rõ nét.

Cùng lúc đó, Doanh Chính vận chuyển đế hoàng công pháp, không ngừng hấp thu luyện hóa luồng công đức khí vận đó, tu vi của hắn cũng theo đó mà không ngừng tăng lên.

Thiên Tiên… Chân Tiên… Kim Tiên… Thái Ất Kim Tiên… Đại La Kim Tiên… Đại La Kim Tiên sơ kỳ… trung kỳ… hậu kỳ… đỉnh phong… Tu vi của Doanh Chính tăng đến đây, tốc độ trở nên cực kỳ chậm chạp, hiển nhiên công đức khí vận mà Đại Đạo giáng xuống đã bị Doanh Chính hấp thu gần hết.

"Chỉ còn thiếu một chút!

Chỉ cần thêm một chút nữa, cô liền có thể tấn thăng Hỗn Nguyên Kim Tiên!" Doanh Chính nay đã có ngôi vị Nhân Hoàng, lượng công đức khí vận này lại là vì ngôi vị Nhân Hoàng, vô cùng phù hợp với bản thân Doanh Chính, cho nên dù hấp thu nhiều hơn nữa cũng sẽ không ảnh hưởng đến việc tích lũy pháp tắc.

"Phu quân, xem ra Doanh Chính phải dừng bước ở Đại La Kim Tiên rồi!" Nữ Oa nương nương khẽ nhíu mày, các vị Tam Hoàng Ngũ Đế sau khi được phong thiện tu vi ít nhất cũng đạt đến Hỗn Nguyên Kim Tiên, nhưng Doanh Chính lại chỉ có Đại La Kim Tiên đỉnh phong, liệu có chút danh không phó thực không?

Nghe lời của Nữ Oa nương nương, thần sắc của Truy Y Đế Hậu khẽ ngưng lại, tức thì cũng có chút lo lắng.

Nghe vậy, Tô Dự lại thản nhiên lắc đầu: "Không đâu!

Đại Đạo giáng xuống công đức, có thể khiến Doanh Chính đạt đến Đại La Kim Tiên đỉnh phong đã ngoài dự liệu của trẫm.

Chương 511

Dù sao đối với ngôi vị Nhân Hoàng, công tích hai đời của Doanh Chính chỉ vừa đủ tư cách mà thôi!" "Nhưng mà, tu vi của Doanh Chính sẽ không chỉ dừng lại ở Đại La Kim Tiên!" Nói đến đây, Tô Dự đột nhiên chuyển giọng, khiến Nữ Oa nương nương và Truy Y Đế Hậu, cùng với Toại Nhân Thị và Hữu Sào Thị ở hai bên đều vô cùng kinh ngạc, hoàn toàn không thể hiểu được câu nói này của Tô Dự từ đâu mà ra.

Đối mặt với ánh mắt khó hiểu của mọi người, khóe miệng Tô Dự hơi nhếch lên, lộ ra một nụ cười thần bí khó lường: "Nhìn đi!" "Gầm!" Theo tiếng nói của Tô Dự vừa dứt, từ phương hướng Hỏa Vân Động đột nhiên bùng lên một tiếng rồng ngâm kinh thiên động địa, chỉ thấy một con kim long khổng lồ gầm thét bay ra từ Hỏa Vân Động, thân hình không ngừng phóng đại, liên tục lượn vòng trên không trung.

"Gầm!!!" Theo khí vận kim long không ngừng lớn lên, trực tiếp đạt đến chín vạn chín nghìn chín trăm chín mươi chín trượng, nó lại ngửa mặt lên trời hú dài một tiếng, cuối cùng chậm rãi tăng trưởng đến mười vạn trượng.

Vào lúc này, khí vận kim long của Nhân tộc mênh mông cuồn cuộn từ trên trời giáng xuống, một lần nữa đâm vào trong Hỏa Vân Động.

Toàn bộ Cửu Châu của Nhân tộc trong Hồng Hoang Địa Tiên Giới đột nhiên yên tĩnh lại, một luồng dao động vô hình mênh mông cuồn cuộn khuếch tán ra từ Hỏa Vân Động, khiến cho nội tâm tất cả mọi người run rẩy không thôi.

"Ầm!" Đột nhiên, trên Hỏa Vân Động nổ vang một tiếng, một cột

sáng từ trong Hỏa Vân Động bắn ra, thẳng lên trời cao.

Bỗng nhiên, tâm thần Tô Dự chấn động mạnh, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào cột sáng kia, có thể cảm nhận rõ ràng khí vận kim long của Nhân tộc hiện đang ở trong cột sáng đó, nhưng không biết vì sao lại không hiển hiện ra.

"Phu quân!" Nữ Oa nương nương và Truy Y Đế Hậu khẽ gọi một tiếng, trên gương mặt xinh đẹp đều là vẻ lo lắng.

"Thánh Phụ!" Toại Nhân Thị và Hữu Sào Thị thần sắc nghiêm túc, dao động linh lực lặng lẽ lan ra từ trên người họ.

Hiển nhiên, bất luận là Nữ Oa nương nương, Truy Y Đế Hậu, Toại Nhân Thị hay Hữu Sào Thị, đều giống như Tô Dự, đã phát hiện ra sự khác thường trong cột sáng.

Lập tức, Tô Dự vận chuyển tinh khí thần trong cơ thể, ngưng tụ trên hai mắt, tầm mắt trở nên càng lúc càng rõ ràng, sau đó sắc mặt trên gương mặt hắn đại biến.

Trong cột sáng bùng lên từ Hỏa Vân Động, quả thật ẩn chứa khí vận khổng lồ của Nhân tộc, chỉ có điều hình thái lại không còn là khí vận kim long nữa, mà là… một phương ngọc ấn.

Trên ngọc ấn điêu khắc Thánh Phụ Nhân tộc Tô Dự, Thánh Mẫu Nữ Oa nương nương, Truy Y Đế Hậu, tam đại Nhân Tổ Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, cùng với hình ảnh của Tam Hoàng Ngũ Đế, và xung quanh có chín con thần long vây quanh.

"…" Tô Dự hai mắt bùng lên ánh sáng kinh hồng, trực tiếp đứng dậy từ trên xe kéo do Long Vương Cửu Tử kéo, ánh mắt nhìn thẳng vào phương ngọc ấn đó.

Không Động Ấn!!!

Trong truyền thuyết, đây là chí bảo của Nhân tộc, tượng trưng cho

hoàng quyền của Nhân tộc.

Ngay cả Tô Dự cũng không ngờ rằng việc thúc đẩy Doanh Chính trở thành vị Nhân Hoàng thứ chín lại khiến Không Động Ấn xuất thế.

Chỉ cần đoạt được Không Động Ấn, là có thể hoàn toàn chưởng khống Nhân tộc.

Cho nên, Không Động Ấn tuyệt đối không thể rơi vào tay người khác.

"Gầm!" Đúng lúc này, cột sáng ẩn chứa Không Động Ấn bỗng nhiên truyền ra một tiếng rồng ngâm, sau đó cột sáng phân liệt, chiếu rọi lên thân thể Doanh Chính.

"Ầm!" Tức thì, khí thế của Doanh Chính ngập trời tuôn ra, tu vi vốn đang trì trệ không tiến lần nữa điên cuồng tăng vọt, từ Đại La Kim Tiên đỉnh phong trực tiếp đột phá vào Hỗn Nguyên Kim Tiên… Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ… Cuối cùng, tu vi của Doanh Chính trực tiếp kinh thiên động địa đạt đến Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, áp sát những tồn tại hóa thạch trong Hồng Hoang.

"…" Tất cả các đại năng cự phách trong Hồng Hoang Lục Giới đều bị cảnh tượng xảy ra trước mắt làm cho kinh ngạc đến ngây người, vốn tưởng rằng Doanh Chính không thể đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, nhưng chuyển biến bất ngờ lại trực tiếp khiến tu vi của hắn trở thành cường giả đỉnh tiêm trong Hồng Hoang.

"Công đức khí vận phản hồi!!!" Trong Hồng Hoang Lục Giới có đại năng cự phách ánh mắt sắc bén phát hiện ra nguyên nhân vì sao Doanh Chính lại đột phá một lần nữa.

Không sai, là công đức khí vận phản hồi.

Cái gọi là công đức khí vận phản hồi, chỉ xuất hiện trong tình huống khí vận kim long của một chủng tộc hoặc một thế lực đột phá

cực hạn.

Lần này Doanh Chính trở thành vị Nhân Hoàng thứ chín, khiến cho khí vận kim long của Nhân tộc vốn đã đạt đến cực hạn, từ chín vạn chín nghìn chín trăm chín mươi chín trượng, trực tiếp đột phá lên trên mười vạn trượng.

Thế là khí vận kim long của Nhân tộc đã phản hồi một lượng lớn công đức khí vận lên người Doanh Chính.

Dù sao Doanh Chính cũng là một thành viên của Nhân tộc, Doanh Chính mạnh mẽ, khí vận Nhân tộc cũng sẽ theo đó mà mạnh mẽ, công đức khí vận phản hồi là biểu hiện tốt nhất cho sự đôi bên cùng có lợi.

Giây phút tiếp theo, Doanh Chính đột nhiên mở hai mắt, vẻ bá khí uy nghiêm lóe lên, sau đó cúi đầu bái lạy Tô Dự, cung kính nói: "Thánh Phụ Tô Dự, Nhân Hoàng thứ chín của Nhân tộc Doanh Chính khẩn cầu, từ nay về sau vương triều Nhân tộc noi theo Thiên Đình, mỗi một vị thiên tử tức là đế hoàng!" "Thiện!" Cảm nhận được khí vận Nhân tộc đang không ngừng tăng trưởng, khóe mắt Tô Dự liếc nhìn cột sáng đang thai nghén Không Động Ấn, Không Động Ấn chậm chạp không chịu xuất thế, vậy thì trẫm sẽ kích thích ngươi một phen, từ nay về sau Nhân Đạo sẽ hoàn toàn quy về trong Thiên Đình!

"Trẫm lấy danh nghĩa Hồng Hoang Thiên Đế!" Lời nói của Tô Dự từ từ lan ra, Thiên Đế Ấn xuất hiện trên đỉnh đầu, tỏa ra dao động mạnh mẽ: "Từ nay về sau, phàm là thiên tử của Cửu Châu Nhân tộc, đều là đế hoàng, tự xưng 'trẫm'!

Phổ thiên chi hạ, mạc phi vương thổ; suất thổ chi tân, mạc phi vương thần!" Theo lời Tô Dự vừa dứt, trên Thiên Đế Ấn bắn ra một luồng khí vận chi quang, rót vào cột sáng đang dựng đứng ở Hỏa Vân Động.

"Gầm!" Tiếng rồng ngâm lanh lảnh đột nhiên vang lên, cột sáng

phóng lên trời ở Hỏa Vân Động trở nên chói lọi nồng đậm, từng luồng dao động huyền diệu khuếch tán đến mọi nơi trong cương vực Nhân tộc, cuối cùng đột nhiên nổ tung.

"Bùm!" Tiếng nổ bất ngờ khiến tất cả mọi người đột nhiên kinh hãi, trong lòng đều dâng lên từng trận kinh hoàng.

"Ong ong ong!" Chưa đợi Nhân tộc kịp kinh hô, một luồng huỳnh quang vô hình từ nơi cột sáng nổ tung khuếch tán ra, trực tiếp hấp thu tất cả ánh sáng, cuối cùng hóa thành một phương ngọc ấn.

Không Động Ấn, đã xuất thế!

Cảm nhận được khí tức của phương ngọc ấn đó, các đại năng cự phách của Hồng Hoang Lục Giới sững sờ, sau đó trong lòng dâng lên cảm xúc tham lam.

"Tiên Thiên Công Đức Chí Bảo!

Pháp bảo khí vận của Nhân tộc a!" "Nếu có thể đoạt được Tiên Thiên Công Đức Chí Bảo này, biết đâu ta có thể mượn khí vận Nhân tộc ẩn chứa trong đó để chứng đạo thành Thánh!" "Nhất định phải đoạt được Tiên Thiên Công Đức Chí Bảo, nhất định!!!" "Tiên Thiên Công Đức Chí Bảo là của ta, ai dám cản ta, ta liền giết kẻ đó!" Trong phút chốc, các đại năng cự phách của Hồng Hoang Lục Giới đều bị Tiên Thiên Công Đức Chí Bảo Không Động Ấn đột nhiên xuất thế kích phát lòng tham trong nội tâm, trở nên điên cuồng.

Từng đại năng cự phách, dùng tốc độ nhanh nhất xé rách không gian giới bích, lao về phía Hồng Hoang Địa Tiên Giới.

"Hừ!" Đúng lúc này, một tiếng hừ lạnh từ trên đỉnh Thái Sơn bùng lên, đồng thời nổ vang trong thức hải của những đại năng cự phách đang điên cuồng kia, khiến họ trực tiếp phun ra một ngụm tiên huyết.

Cơn khủng hoảng tử vong như cuồng phong bão vũ khiến những

đại năng cự phách đó lập tức bình tĩnh lại.

Tức thì, những đại năng cự phách đã tỉnh táo thở ra một hơi dài, trong lòng không khỏi cảm thấy may mắn, khoảnh khắc tham lam vừa rồi đã khiến họ quên mất một người.

Tô Dự!

Thân là Thánh Phụ của Nhân tộc, Tô Dự sao có thể trơ mắt nhìn pháp bảo khí vận của Nhân tộc rơi vào tay người khác.

May mà Tô Dự không có sát khí với họ, nếu không trong khoảnh khắc vừa rồi, đủ để họ chết cả ngàn vạn lần.

Lúc này, các đại năng cự phách cười khổ lắc đầu, pháp bảo khí vận của Nhân tộc vốn không thuộc về mình, đã định trước là không thể có được rồi!

"Trẫm lấy danh nghĩa Hồng Hoang Thiên Đế, sắc lệnh Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc, từ nay về sau không cần phải vĩnh viễn trú tại Hỏa Vân Động để trấn áp khí vận Nhân tộc nữa!" Nhìn Không Động Ấn đang lơ lửng trên cao, Tô Dự thốt ra thanh âm đầy uy nghiêm, phiêu đãng khắp mọi ngóc ngách của Hồng Hoang Lục Giới, dao động huyền diệu từ Thiên Đế Ấn khuếch tán ra.

Theo dao động của Thiên Đế Ấn và lời nói của Tô Dự vừa dứt, từ Không Động Ấn cũng khuếch tán ra từng vòng gợn sóng, sau đó chủ động bay chậm về phía Tô Dự.

"Ầm!" Cùng lúc đó, Hỏa Vân Động bùng lên tám luồng khí thế đáng sợ, mỗi luồng đều có tu vi kinh khủng, toàn bộ đều là Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong.

Chương 512

Tám bóng người lóe lên, xuất hiện trên không Hỏa Vân Động, chính là Tam Hoàng Ngũ Đế vĩnh viễn trú tại Hỏa Vân Động để trấn áp khí vận Nhân tộc.

Nay Không Động Ấn đã xuất thế, khí vận Nhân tộc đều nằm trong Không Động Ấn, chỉ cần Không Động Ấn không mất, thì khí vận Nhân tộc sẽ vĩnh viễn không bao giờ thất thoát.

"Bái kiến Thánh Phụ, Thánh Mẫu, Nhân Tổ!" Tam Hoàng Ngũ Đế cung kính hướng về Tô Dự, Nữ Oa nương nương, Truy Y Đế Hậu cùng tam đại Nhân Tổ, có thể thấy trong lòng họ cũng vô cùng kích động.

Theo họ thấy, vốn dĩ sau khi tiến vào Hỏa Vân Động, vĩnh sinh vĩnh thế đều sẽ vì trấn áp khí vận Nhân tộc mà chìm trong yên lặng, nhưng không ngờ bây giờ cuối cùng cũng có cơ hội được thấy lại ánh mặt trời!

Quan trọng hơn nữa, Nhân tộc cũng đã hoàn toàn phá vỡ sự trói buộc của Thiên Đạo!

Từ nay về sau, bất luận là người bình thường hay là đế hoàng đương triều, đều có thể tu luyện, Nhân tộc thế tất sẽ vĩnh tồn bất hủ!

"Tam Hoàng Ngũ Đế, các ngươi vất vả rồi!" Nhìn vẻ kích động khó nén của Tam Hoàng Ngũ Đế, Tô Dự khẽ gật đầu, không thể không thừa nhận Tam Hoàng Ngũ Đế quả thật đã vì Nhân tộc mà trả giá quá nhiều!

"Nhân tộc vô dạng, chúng ta vạn tử bất từ!" Tam Hoàng Ngũ Đế thần sắc trang nghiêm, lời nói đanh thép hữu lực, ngữ khí tràn đầy niềm tin kiên định bất di.

Tô Dự hài lòng gật đầu: "Sau lần này, các ngươi hãy cùng trẫm lên Thiên Giới, khai ích một phương đế quốc Nhân tộc trên Thiên Giới đi!" Những năm gần đây, sinh linh trên Thiên Giới ngày càng nhiều, phần lớn đều là con cháu của các vị thần và tiên tử, nếu lâu dài không quản lý, thế tất sẽ gây ra không ít tai họa.

Thiên Đình dù sao cũng là thế lực thống trị Hồng Hoang Lục Giới, không phải là một quốc gia, sau này theo thời gian trôi qua, con cháu của các vị thần và tiên tử trên Thiên Giới sẽ ngày càng nhiều.

Tam Hoàng Ngũ Đế, cộng thêm Doanh Chính đều là những người thống lĩnh của Nhân tộc, nếu thành lập một phương đế quốc, thống nhất quản lý, tất sẽ cung cấp cho Thiên Đình một đội quân tinh nhuệ ưu tú.

Phương pháp xử lý như vậy, không nghi ngờ gì là thích hợp nhất với Thiên Giới hiện tại, cũng là thích hợp nhất với Tam Hoàng Ngũ Đế và Doanh Chính.

Dù sao sau này người từ Địa Tiên Giới phi thăng lên sẽ ngày càng nhiều.

"Đa tạ Thánh Phụ!" Nghe Tô Dự đã sắp xếp mọi thứ, trong lòng họ không khỏi dâng lên sự cảm kích mãnh liệt, đồng thời cảm thấy vinh hạnh vì có được một vị Thánh Phụ Nhân tộc như Tô Dự.

"Bùm!" Đúng lúc này, không gian giới bích của Hồng Hoang Địa Tiên Giới đột nhiên nổ tung, một bàn tay khổng lồ che trời thò ra từ đó, mục tiêu chính là pháp bảo khí vận, Tiên Thiên Công Đức Chí Bảo, Không Động Ấn đang chủ động bay về phía Tô Dự.

"Tìm chết!" Ánh mắt Tô Dự ngưng lại, bùng lên sát khí đáng sợ, khiến toàn bộ không gian không ngừng run rẩy, Thí Thần Thương đột nhiên xuất hiện trong tay, một thương đâm ra như tiềm long xuất hải gầm thét, nơi đi qua không gian đều hóa thành một mảnh hư vô.

Chứng kiến cảnh tượng đột ngột này, mọi người đều kinh hãi, vạn vạn không ngờ sau khi đã bị Tô Dự chấn nhiếp, vẫn có kẻ dám cả gan làm chuyện đại nghịch bất đạo, cướp đoạt pháp bảo khí vận của Nhân tộc ngay trước mặt Tô Dự.

Chê mạng quá dài rồi?

Sống đủ rồi?

Quả thực là tìm chết a!

Tô Dự là ai?

Là Hồng Hoang Thiên Đế, là tồn tại có thể ngồi ngang hàng, luận đạo hữu với Hồng Quân Đạo Tổ!

Trong Hồng Hoang Lục Thánh, Nữ Oa nương nương mạnh nhất là đạo lữ của Tô Dự, đại sư huynh Đạo Môn Thái Thanh Thánh Nhân cũng bại dưới tay hắn, các Thánh Nhân khác cũng bị lần lượt sắc phong!

Chẳng lẽ kẻ đột nhiên ra tay này tự cho rằng mình còn mạnh hơn cả Hồng Hoang Lục Thánh sao?

"Bùm!" Thí Thần Thương với tư thế mạnh mẽ đâm vào bàn tay khổng lồ kia, sau đó bàn tay khổng lồ liền hóa thành linh lực vỡ vụn, tỏ ra vô cùng yếu ớt.

Vốn dĩ Tô Dự không thu hồi Không Động Ấn ngay, bởi vì Không Động Ấn mới vừa xuất thế, ánh sáng của nó chiếu rọi khắp Cửu Châu Nhân tộc, sẽ mang lại lợi ích cực lớn cho Nhân tộc, đặc biệt là những đứa trẻ vừa mới sinh ra, và những thai nhi đang được thai nghén.

Nhưng không ngờ lại có kẻ dám vuốt râu hùm!!!

Để đề phòng vạn nhất, Tô Dự chỉ có thể thu hồi Không Động Ấn trước.

Tuy nhiên, linh lực vỡ vụn từ bàn tay khổng lồ kia đột nhiên cuộn lên, hóa thành một cơn bão hung mãnh, bao bọc lấy Tô Dự.

Cùng lúc đó, trên không gian bỗng hiện ra một vòng xoáy, bùng lên lực kéo đáng sợ, dường như muốn nuốt chửng Không Động Ấn vào trong đó.

"Trấn!" Một giọng nói lạnh lùng vang lên, Nữ Oa nương nương phi thân ra, Sơn Hà Xã Tắc Đồ trấn áp không gian, đồng thời tỏa ra khí tức của bản thân, chộp về phía Không Động Ấn.

Thế nhưng, thân thể yêu kiều của Nữ Oa nương nương bỗng khựng lại, Sơn Hà Xã Tắc Đồ bị linh lực thẩm thấu từ trong không gian giới bích tấn công, khiến cho Không Động Ấn không ngừng rơi vào vòng xoáy.

"Phá!" Một tiếng quát lạnh lùng vang lên từ trong cơn bão linh lực, chỉ thấy Tô Dự đầu đội Hỗn Độn Chung, tay cầm Thí Thần Thương và Bàn Cổ Phiên, chấn tan cơn bão linh lực đó.

"Thông Thiên, cho trẫm mượn Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Trận Đồ!" Lập tức, Tô Dự ngửa mặt lên trời hú dài một tiếng, Thiên Đế Ấn vượt qua hư không, trực tiếp ngưng tụ một sợi dây liên kết với Không Động Ấn.

Thiên Đế Ấn là pháp bảo khí vận của Thiên Đình, mà Nhân Đạo lại nằm trong phạm vi quản hạt của Thiên Đình, tự nhiên có thể nhanh chóng hình thành liên kết với Không Động Ấn.

"Rắc!" Không gian giới bích lại lần nữa vỡ tan, năm luồng sáng phá không bay ra, với thế sét đánh không kịp bưng tai lao về phía Tô Dự, chính là Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Trận Đồ.

Cùng lúc đó, Không Động Ấn bị vòng xoáy hút vào, Tô Dự khống chế tứ đại pháp bảo, dựa vào sợi dây liên kết giữa Thiên Đế Ấn và

Không Động Ấn, quả quyết cùng tiến vào trong vòng xoáy, chỉ để lại một câu nói thản nhiên.

"Tất cả mọi người ở đây chờ đợi, không được đi theo, trẫm nhất định sẽ đoạt lại Không Động Ấn!" Lời nói của Tô Dự khiến những người vốn định đi cùng phải dừng lại, cuối cùng cũng không vi phạm mệnh lệnh của Tô Dự.

Chỉ có Nữ Oa nương nương chau mày.

Vừa rồi nàng cũng có tiếp xúc ngắn ngủi với luồng sức mạnh bí ẩn kia, nhưng luồng sức mạnh đó lại khiến nàng cảm thấy vừa quen thuộc vừa xa lạ.

Nàng có thể cảm nhận rõ ràng luồng sức mạnh đó ít nhất cũng là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Nhưng toàn bộ Hồng Hoang Lục Giới, Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên chỉ có bảy người!

Thế nhưng, nàng lại không cảm nhận được bất kỳ khí tức nào của Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề từ luồng sức mạnh đó!

Điều này chỉ có thể nói lên một chuyện, người ra tay không phải là Hồng Hoang Lục Thánh!

Vậy thì là ai?

Sau khi tiến vào vòng xoáy, Tô Dự xuất hiện ở sâu trong Hỗn Độn, tình hình ở đây gần như không ai có thể phát giác được, ngay cả Thiên Đạo Thánh Nhân cũng không thể dùng thần niệm thăm dò nơi này trong thời gian ngắn.

Phát giác được vị trí hiện tại, ánh mắt Tô Dự lóe lên, nhìn bóng người trước mặt, Không Động Ấn dưới vòng xoáy do Thiên Đế Ấn và linh lực của đối phương hình thành đã tạo ra một thế giằng co.

“Giao ra Không Động Ấn, nếu không hôm nay trẫm sẽ khiến ngươi hồn phi phách tán!” Giọng Tô Dự cực kỳ trầm thấp, ngữ khí tràn đầy sát cơ mãnh liệt, hắn không nhận ra người trước mặt là ai, nhưng trực giác mách bảo hắn, chuyện này e rằng không đơn giản như vậy.

Có thể dựa vào vòng xoáy hình thành từ linh lực, trực tiếp truyền tống từ Hồng Hoang Địa Tiên Giới đến nơi cực sâu trong Hỗn Độn, toàn bộ vũ trụ Hồng Hoang chỉ có hai người có thể làm được.

Chương 513

Một là Tô Dự, Thời Không pháp tắc mà hắn lĩnh ngộ quả thực có năng lực đó, tiến hành truyền tống cự ly xa.

Người còn lại chính là Hồng Quân Đạo Tổ đã lâu không xuất hiện, với thực lực Thiên Đạo Cảnh của ngài, làm được điều này rất dễ dàng.

Ngoài ra, trong vũ trụ Hồng Hoang không có bất kỳ ai có thể làm được, ngay cả Hồng Hoang Lục Thánh cũng không thể.

"Muốn để ngô hồn phi phách tán, phải xem thực lực thật sự của ngươi đã!

Không Động Ấn, hôm nay ngô phải có được nó!" Giọng nói lạnh băng từ miệng đối phương truyền ra, trong ngữ khí không có chút tình cảm nào, thậm chí một tia cảm xúc cũng không có.

Nghe vậy, con ngươi Tô Dự đột nhiên co lại, định thần nhìn kỹ, kinh ngạc phát hiện hai mắt đối phương có chút trống rỗng, toàn thân tuy tràn đầy sức mạnh nhưng lại cực kỳ không hài hòa, phảng phất như có người đứng sau thao túng vậy.

Khôi lỗi!!!

Cảm nhận được khôi lỗi, Tô Dự phát giác ra khí tức Hỗn Nguyên hỗn tạp nhiều loại pháp tắc.

Hỗn Nguyên Khôi Lỗi!!!

Loại khôi lỗi này cực kỳ khó bồi dưỡng!

"Không Động Ấn vốn không nên xuất hiện, nay lại nghịch thế xuất hiện, ngươi có được nó, cũng sẽ nhiễm phải nhân quả to lớn, tốt nhất nên lập tức lui đi, nếu không tất sẽ hối hận!" Giọng nói lạnh lùng từ

miệng Hỗn Nguyên Khôi Lỗi thốt ra.

Nghe vậy, Tô Dự cười lạnh một tiếng, Không Động Ấn sớm muộn gì cũng sẽ xuất thế, theo như hắn hiểu biết về Hồng Hoang, sau khi Không Động Ấn xuất thế, Thiên Đạo đã sắc lệnh cho Thái Thanh Thánh Nhân thu lấy nó làm chí bảo của Nhân giáo, nhưng Tam Hoàng Ngũ Đế vẫn phải ở trong Hỏa Vân Động một thời gian dài.

Nghĩ đến đây, ánh mắt lóe lên của Tô Dự ổn định lại, hắn đã có một suy đoán đại khái về kẻ đứng sau Hỗn Nguyên Khôi Lỗi trước mắt.

Nếu thật sự như hắn suy đoán, vậy thì phải giả vờ như không biết gì cả!

Nhưng mà, hắn muốn xem xem đối phương thao túng Hỗn Nguyên Khôi Lỗi, rốt cuộc sẽ đạt đến uy lực như thế nào!

"Bớt nói nhảm đi!" Tô Dự quát lạnh một tiếng, sau đó bùng phát linh lực cường hoành, Không Động Ấn tuyệt đối không được có sai sót, nếu không tất cả những gì hắn bố cục cho Nhân tộc sẽ hoàn toàn đổ sông đổ biển.

Nếu đối phương muốn xem thực lực thật sự của hắn, vậy thì cho hắn biết thì có sao!

Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Trận Đồ trong tay, cộng thêm Hỗn Độn Chung và Bàn Cổ Phiên, cho dù đối phương chân thân giáng lâm, muốn tiêu diệt hắn cũng cần một khoảng thời gian.

Huống hồ, hắn còn có lá bài tẩy cuối cùng… Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Tứ Tầng hoàn toàn hiển lộ ra!

Đúng vậy, Tô Dự lại đột phá rồi!

Sau Phong Thần lượng kiếp, đại bộ phận tinh anh của Xiển giáo, Tiệt giáo, Tây Phương Phật môn đều trở thành một phần của Thiên

Đình, khí vận kim long của Thiên Đình tăng vọt, cũng đã tiến hành công đức phản hồi cho Tô Dự.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Tứ Tầng, so với Tam Tầng, hoàn toàn có thể nói là một sự thay đổi về chất của tinh khí thần.

Với tu vi hiện tại của Tô Dự, chỉ cần giơ tay nhấc chân là có thể dễ dàng tiêu diệt bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

"Quả nhiên đã đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, không chỉ như vậy, hôm nay ngươi không mang Không Động Ấn đi được đâu!" Trên người Hỗn Nguyên Khôi Lỗi bùng lên linh lực đáng sợ, cả khu vực Hỗn Độn đều vì nó mà run rẩy, chỉ thấy linh lực hỗn tạp như núi lửa bùng phát, ngập trời áp bức về phía Tô Dự.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Thất Tầng!

Nhìn uy áp đáng sợ mà Hỗn Nguyên Khôi Lỗi bùng phát, Tô Dự nhíu mày, tu vi như vậy cộng thêm đặc tính của bản thân Hỗn Nguyên Khôi Lỗi, uy năng mà nó có thể phóng thích e rằng sẽ đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Bát Tầng, uy lực thậm chí gần bằng Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Cửu Tầng!

Lần này có chút khó giải quyết rồi!

Nhưng mà, may mà trước đó đã mượn Thông Thiên giáo chủ Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Kiếm Đồ!

"Ầm!" Hỗn Nguyên Khôi Lỗi tung một quyền, quyền ấn khổng lồ mang theo đuôi sáng lộng lẫy lao ra, tựa như một con thần long bảy màu, mang theo sức mạnh đáng sợ, bùng lên ánh sáng chói mắt.

Thải long lộng lẫy, ngửa mặt lên trời hú dài, trực tiếp khóa chặt Tô Dự, uy năng khủng bố khiến không gian hư không giới bích đều hiện lên những vết nứt dày đặc.

Nhìn thải long lộng lẫy đang lao tới, Tô Dự hít một hơi thật sâu, bao nhiêu năm rồi không cảm nhận được cảm giác uy hiếp mãnh liệt như vậy, không ngờ trước khi chính thức khai chiến với Thiên Đạo, lại xuất hiện một lần nữa.

Nhưng như vậy cũng tốt, cũng coi như là lần rèn luyện cuối cùng trước khi khai chiến với Thiên Đạo đi!

Tô Dự biết rõ những năm này tuy không ngừng tu luyện, nhưng trong cuộc sống bình lặng lại thiếu đi cảm giác nguy cơ, đối với một người tu luyện, loại cảm giác nguy cơ này vừa là họa cũng là phúc!

Linh lực ẩn chứa trong quyền ấn đó, hoàn toàn vượt xa Thái Thanh Thánh Nhân thời Phong Thần lượng kiếp, hai người căn bản không cùng một đẳng cấp.

Toàn bộ vũ trụ Hồng Hoang, ngoài Hồng Quân Đạo Tổ, e rằng cũng chỉ còn lại Nữ Oa đã đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Thất Tầng, uy năng linh lực mới có thể ngang tài ngang sức với nó.

Hiển nhiên, một trận ác chiến sắp diễn ra giữa Tô Dự và Hỗn Nguyên Khôi Lỗi.

"Gầm!" Trên người thải long lộng lẫy bùng lên sức mạnh pháp tắc ngập trời, mở ra cái miệng lớn như chậu máu, trực tiếp lao về phía Tô Dự cắn xé.

"Bùm!" Hai mắt Tô Dự lộ ra chiến ý chưa từng có, khí thế đột nhiên bùng lên, chỉ thấy tay cầm Thí Thần Thương đâm ra, vung vẩy Bàn Cổ Phiên đồng thời, dùng hồn lực điều khiển Tru Tiên Tứ Kiếm.

Sức mạnh pháp tắc tinh thuần nở rộ, cùng với thương mang, phiên ảnh, kiếm quang hội tụ thành một dòng lũ, vạn thiên pháp tắc dũng động ra.

Dòng lũ đó và thải long lộng lẫy trước mặt có điểm tương đồng, đều có sức mạnh pháp tắc, điểm khác biệt duy nhất là linh lực.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, so tài không còn chỉ giới hạn ở linh lực, lĩnh ngộ pháp tắc càng cao thâm, linh lực và pháp tắc tương phụ tương thành, sẽ trở nên càng mạnh mẽ hơn!

"Ầm ầm!" Dòng lũ pháp tắc hung hãn va chạm vào con thải long lộng lẫy đó, linh lực khủng bố đột nhiên nổ tung, thải long lộng lẫy trực tiếp bị xé thành linh lực vỡ vụn, thậm chí không có cơ hội phát ra tiếng rồng ngâm bi thảm.

"Hừ!" Tô Dự cũng không chiếm được bao nhiêu lợi thế, trực tiếp bị đẩy lùi hai bước, ngược lại Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng lùi lại năm bước.

Hồi đầu tiên, ai mạnh ai yếu, đã rõ như ban ngày!

Lần giao phong đầu tiên, Tô Dự chiếm thế thượng phong, nhưng hắn không dừng lại ở đó, ngược lại bước ra một bước, thân hình lóe lên.

Tốc độ nhanh đến không thể tưởng tượng, sau đó trực tiếp xuất hiện bên cạnh Hỗn Nguyên Khôi Lỗi, Thí Thần Thương bổ xuống đầu, Bàn Cổ Phiên quét ngang, hồn lực điều khiển Tru Tiên Tứ Kiếm, hạn chế phạm vi né tránh của Hỗn Nguyên Khôi Lỗi.

Nhưng mà, Hỗn Nguyên Khôi Lỗi đương nhiên cũng không dễ đối phó như vậy.

Dựa vào thân thể cường hãn không sợ chết, Hỗn Nguyên Khôi Lỗi không lùi mà tiến, liên tiếp tung ra mấy quyền, đỡ hết Bàn Cổ Phiên và Thí Thần Thương, sau đó một cú đá tiên trực tiếp đánh về phía Tô Dự.

Trong mắt Tô Dự lóe lên vẻ ngưng trọng, từ Vu Yêu lượng kiếp

ban đầu đến nay, hắn chưa từng gặp đối thủ có thể tranh phong với mình về mặt nhục thân, nhưng bây giờ cường độ thân thể của Hỗn Nguyên Khôi Lỗi không những không yếu hơn hắn, thậm chí còn mạnh hơn mấy phần.

Chương 514

"Vút!" Cú đá tiên như một thanh kiếm sắc bén, lướt qua đồng thời trực tiếp xé rách Hỗn Độn, ẩn chứa uy năng đáng sợ.

Nhìn cú đá tiên mạnh mẽ đó, Hỗn Độn Chung trên đỉnh đầu Tô Dự rung lên, lan ra từng vòng gợn sóng trong trẻo.

"Ong ong ong!" Gợn sóng trong trẻo bao phủ lấy Tô Dự, tranh thủ cho hắn rất nhiều thời gian, Bàn Cổ Phiên vung lên cuốn theo cơn bão dữ dội, Thí Thần Thương ẩn giấu trong đó, nghênh diện đối đầu với Hỗn Nguyên Khôi Lỗi!

"Bùm!" Hỗn Độn Chung lan ra gợn sóng trong trẻo, trông như nhu hòa, thực ra lại cứng rắn vô cùng, cú đá tiên của Hỗn Nguyên Khôi Lỗi quét lên trên gợn sóng, trực tiếp bùng lên tiếng vang trầm đục, sau đó trực tiếp đánh bay Hỗn Nguyên Khôi Lỗi ra ngoài.

Đúng lúc này, cơn bão Hỗn Độn trực tiếp cuốn Hỗn Nguyên Khôi Lỗi vào trong, Thí Thần Thương nở rộ sát lục pháp tắc đáng sợ, không ngừng xuyên qua trong cơn bão Hỗn Độn, tiếng quán xuyên nhục thân vang vọng.

"Lực phá vạn vật!" Lúc này, Tô Dự vung vẩy Bàn Cổ Phiên, hung hãn va chạm vào Hỗn Độn Chung, lực chi pháp tắc đáng sợ lan ra, mang theo tinh khí thần đáng sợ, hóa thành một cột sáng khủng bố, xuyên qua cơn bão Hỗn Độn.

"Ầm!" Khi cột sáng khủng bố chìm vào trong cơn bão Hỗn Độn, một tiếng kim loại va chạm vang lên, sau đó cơn bão Hỗn Độn trực tiếp dừng lại.

Cảnh tượng hiện ra trước mắt Tô Dự khiến hắn tâm thần đại động, mày nhíu chặt thành chữ "xuyên", chỉ thấy trên người Hỗn

Nguyên Khôi Lỗi xuất hiện thêm mấy cái lỗ thủng trong suốt, nhưng lại không có một giọt máu nào chảy ra.

Khí tức của Hỗn Nguyên Khôi Lỗi, từ đầu đến cuối không hề suy giảm chút nào, ngược lại đối mặt với thần thông của Tô Dự, nó có thể nắm bắt chính xác không sai sót, và bùng phát toàn lực một đòn.

Chính toàn lực một đòn này, đã khiến cơn bão Hỗn Độn đang tàn phá bỗng nhiên dừng lại, trực tiếp oanh kích lên cột sáng thần thông của Tô Dự, làm nó vỡ vụn từng tấc.

Tình huống như vậy khiến trong lòng Tô Dự dâng lên sự đề phòng mãnh liệt, Thí Thần Thương quay về tay, khí tức trên mũi thương khiến hắn tức thì chấn kinh.

Thí Thần Thương đã quán xuyên Hỗn Nguyên Khôi Lỗi nhiều lần, mang theo khí tức trên người Hỗn Nguyên Khôi Lỗi, khí tức đó khiến Tô Dự cực kỳ quen thuộc, bởi vì hắn từng gặp không ít lần khi du lịch trong Hỗn Độn.

Luồng khí tức quen thuộc đó chính là Hỗn Độn Ma Thần!

Dám dùng Hỗn Độn Ma Thần luyện chế khôi lỗi, khắp thiên hạ cũng chỉ có một tồn tại làm như vậy!

Thiên Đạo!

Tô Dự vốn dĩ đã đoán được người đứng sau Hỗn Nguyên Khôi Lỗi là Thiên Đạo, nay lại phát giác được khí tức Hỗn Độn Ma Thần trên người Hỗn Nguyên Khôi Lỗi, càng chứng thực điểm này.

Chẳng trách thân thể của Hỗn Nguyên Khôi Lỗi lợi hại như vậy, nhưng lại không có một giọt máu tươi nào, thì ra là vì khí huyết đã hoàn toàn dung nhập vào trong nhục thân.

Như vậy, mọi chuyện đều thông suốt rồi!

Doanh Chính, vị Nhân Hoàng thứ chín này vừa xuất hiện, Thiên Đạo vì Đại Đạo giáng lâm, nên không ra tay đánh giết Doanh Chính.

Đến khi Doanh Chính hấp thu luyện hóa xong công đức khí vận, Đại Đạo lui đi, Không Động Ấn lại xuất hiện, cho nên Thiên Đạo hiển nhiên đã chuyển mục tiêu từ Doanh Chính sang Không Động Ấn.

Dù sao Không Động Ấn cũng là pháp bảo khí vận của Nhân tộc, có được Không Động Ấn, Thiên Đạo lại có thể chưởng khống Nhân tộc.

Nghĩ đến đây, ánh mắt Tô Dự trở nên thâm trầm, cho dù đã xác định được kẻ đứng sau Hỗn Nguyên Khôi Lỗi là Thiên Đạo, hắn cũng phải đoạt được Không Động Ấn, đó là cơ hội lật kèo duy nhất của Nhân tộc.

Một khi để Không Động Ấn rơi vào tay Thiên Đạo, thậm chí không chừng sẽ ảnh hưởng đến bố cục chúa tể Thiên Đạo sau này của Tô Dự.

Tô Dự tuyệt đối không cho phép điều đó xảy ra.

"Sát!" Sát khí lạnh băng không ngừng nở rộ, lần này chuyện Không Động Ấn liên quan đến Nhân tộc, không thể tiếp tục che giấu nữa.

Thí Thần Thương, Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Bàn Cổ Phiên!

Hỗn Độn Chung, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên!

Lục đại pháp bảo xuất hiện quanh người Tô Dự, ba đại pháp bảo phòng ngự dưới sự dẫn dắt của linh lực hắn, trực tiếp hóa thành một phương áo giáp, bao bọc toàn bộ cơ thể hắn vào trong.

Ba đại pháp bảo công phạt, Tô Dự tay phải cầm Thí Thần Thương, tay trái cầm Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Bàn Cổ Phiên hóa thành một lá cờ dài, lơ lửng trên đỉnh đầu hắn, theo ý niệm của

hắn, khuấy động phong vân.

"Vút!" Khắc sau, cả người Tô Dự hóa thành một luồng sáng, không ngừng lao về phía Hỗn Nguyên Khôi Lỗi, linh lực và pháp tắc toàn bộ bùng phát.

Tiếng giao phong không ngừng vang lên trong Hỗn Độn, hai người lặng lẽ hình thành một thế giằng co.

Sức mạnh pháp tắc cường hãn vào lúc này được thể hiện lâm ly tẫn trí, dưới sự bùng phát toàn diện, thế giằng co chỉ kéo dài được trăm hiệp, Tô Dự liền dùng một thước chém đứt cánh tay của Hỗn Nguyên Khôi Lỗi.

"Vút!" Tô Dự không dễ dàng thỏa mãn như vậy, thân hình như sao băng lao thẳng tới, không ngừng giao chiến với Hỗn Nguyên Khôi Lỗi.

Khi Tô Dự chém đứt tứ chi và đầu của Hỗn Nguyên Khôi Lỗi, trong cơ thể Hỗn Nguyên Khôi Lỗi bùng lên một luồng ánh sáng rực rỡ, và trực tiếp đẩy Tô Dự ra.

Sau khi ánh sáng biến mất, tứ chi và đầu của Hỗn Nguyên Khôi Lỗi đã bị chém đứt, lại mọc lại với nhau.

Phải biết rằng, Tô Dự thi triển chính là Sức mạnh pháp tắc, người tu luyện bình thường chạm vào, đừng nói là tái sinh, ngay cả việc xua đuổi cũng cực kỳ khó khăn.

Đối với tình huống như vậy, Tô Dự tuy có chút kinh ngạc, nhưng lại hoàn toàn có thể lý giải, hắn biết khôi lỗi có thể tái sinh nối lại, hoàn toàn là vì huyết mạch và thân thể của Hỗn Độn Ma Thần.

Tô Dự phát hiện Hỗn Nguyên Khôi Lỗi sau khi tái sinh nối lại, khí tức đã giảm xuống một bậc, khiến trong lòng Tô Dự không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Nếu đã có thể chém giết Hỗn Nguyên Khôi Lỗi một lần, thì có thể chém đứt lần thứ hai, huống hồ khí tức của Hỗn Nguyên Khôi Lỗi đã suy yếu.

Lập tức, Tô Dự lại lao về phía Hỗn Nguyên Khôi Lỗi, không ngừng giao chiến, chém giết tứ chi và đầu của Hỗn Nguyên Khôi Lỗi nhiều lần.

Đúng lúc này, Tô Dự kinh ngạc phát giác luồng sức mạnh đang kéo Không Động Ấn trở nên mãnh liệt hơn, tức thì hiểu ra Thiên Đạo có chút sốt ruột rồi, sau đó Thí Thần Thương vung lên, một thương đánh bay Hỗn Nguyên Khôi Lỗi.

Lúc này, Tru Tiên Tứ Kiếm bao vây quanh Không Động Ấn, Tru Tiên Trận Đồ xuất hiện, Tô Dự đánh Hỗn Nguyên Khôi Lỗi vào trong đó, trực tiếp đánh ra tầng tầng pháp quyết.

"Tru Tiên Kiếm Trận!!!" Hồng Hoang Địa Tiên Giới.

Kể từ lúc Tô Dự bước vào vòng xoáy, thời gian đã trôi qua bảy ngày, Tô Dự vẫn chưa xuất hiện, nhưng trên dưới Thái Sơn và Hỏa Vân Động không một ai rời đi.

Trong cương vực Cửu Châu, trên dưới Nhân tộc đều ngóng trông, mong đợi Thánh Phụ Tô Dự có thể mang theo Không Động Ấn, thuận lợi trở về.

Thế nhưng, theo thời gian trôi qua, trong lòng tất cả các tu sĩ của Nhân tộc không khỏi bi thương, thậm chí hiện lên một tia tuyệt vọng.

Trong khoảnh khắc, khắp Hồng Hoang Lục Giới đều lan truyền chuyện có kẻ dám cướp đoạt pháp bảo khí vận Nhân tộc Không Động Ấn ngay trước mặt Thiên Đế Tô Dự, tất cả mọi người đều đoán xem rốt cuộc là ai?

Kết quả, kết luận mà mọi người đưa ra là Hồng Hoang Lục

Thánh.

Dù sao Tô Dự đã trở thành Thiên Đế nhiều năm, năm xưa chỉ dựa vào tu vi Bán Bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, đã có thể đánh bại Thái Thanh Thánh Nhân đã sớm bước vào Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Chương 515

Vô số năm tháng trôi qua, tuy không có dị tượng và thiên kiếp của Tô Dự chứng đạo thành Thánh, nhưng với chiến lực mà Tô Dự thể hiện, muốn khiến hắn bảy ngày không xuất hiện, cũng chỉ có Hồng Hoang Lục Thánh mới làm được.

Trong Hồng Hoang Lục Thánh, Nữ Oa nương nương là đạo lữ của Tô Dự, tự nhiên tuyệt đối không phải là người đó.

Trước khi Tô Dự rời đi, Thông Thiên giáo chủ đã cho Tô Dự mượn Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Trận Đồ, Thông Thiên giáo chủ tự nhiên cũng không phải là người cướp đoạt.

Vậy thì người có năng lực cướp đoạt trước mặt Tô Dự… Người tu vi thấp không biết kết quả của Phong Thần lượng kiếp, nhưng những lão cổ đổng ẩn giấu ở khắp nơi trong Hồng Hoang Lục Giới, sao lại không biết được chứ!

Chân truyền đệ tử của Nhân giáo, Xiển giáo, Tây Phương Phật môn, cùng với các đệ tử tinh anh đều lên bảng, còn lại không có mấy người.

Đặc biệt là Tây Phương Phật môn, cả cơ nghiệp đều bị Như Lai Phật Tổ lấy mất.

Cho nên, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân báo thù Tô Dự, đoạt lấy pháp bảo khí vận Nhân tộc Không Động Ấn, cũng là chuyện bình thường.

Đương nhiên, Thái Thanh Thánh Nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng có khả năng ra tay rất lớn.

Tuy Nhân giáo và Xiển giáo không giống Tây Phương Phật môn

đến nỗi cả cơ nghiệp bị người ta bê đi sạch, nhưng hai đại đạo thống cũng chỉ còn lại vài con mèo nhỏ.

Dư luận trong Hồng Hoang Lục Giới ngày càng gay gắt, khi Khổng Tuyên, Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ trong Thiên Đình đều yêu cầu đi tìm Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân để đòi một lời giải thích, không gian của Địa Tiên Giới trực tiếp bị xé rách.

Một bóng người hiện ra từ đó, chậm rãi bước ra từ khe nứt không gian.

Người đó chính là Hồng Hoang Thiên Đế, Thánh Phụ của Nhân tộc, Tô Dự.

"Phu quân!" Nữ Oa nương nương và Truy Y Đế Hậu mấy ngày nay sắp hóa thành vọng phu thạch, nếu không sợ đột ngột rời đi sẽ gây ra hoảng loạn cho Nhân tộc, sớm đã không thể chờ đợi được nữa mà đi đến Hỗn Độn tìm Tô Dự.

"Thánh Phụ!" Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị hai đại Nhân Tổ, Tam Hoàng Ngũ Đế cùng Tần Thủy Hoàng Doanh Chính, đồng loạt xuất hiện bên cạnh Tô Dự, trong ánh mắt lóe lên vẻ vui mừng khôn xiết.

Không thể không nói, tam đại Nhân Tổ và Tam Hoàng Ngũ Đế tuy đã có cống hiến to lớn cho Nhân tộc, nhưng đối với Nhân tộc, cây kim định hải thực sự chính là Tô Dự, ngay cả Thánh Mẫu nương nương cũng phải xếp sau Tô Dự.

Tức thì, trên dưới Nhân tộc biết được Tô Dự trở về, đều vui mừng phấn khởi, hoan hô khắp nơi.

Còn chuyện Không Động Ấn, trực tiếp bị Nhân tộc tạm thời quên đi vì sự xuất hiện của hắn.

"Để các ngươi đợi lâu rồi!

Trẫm, đã mang Không Động Ấn trở về!" Liếc nhìn những người trước mặt và cương vực Nhân tộc, khóe miệng Tô Dự nhếch lên một nụ cười từ tận đáy lòng, lòng bàn tay ánh sáng rực rỡ, một phương ngọc ấn có ngọc long vây quanh xuất hiện.

Lúc trước khi chiến đấu với Hỗn Nguyên Khôi Lỗi, Thiên Đạo định nhân lúc Tô Dự không chú ý, cưỡng ép mang đi Không Động Ấn, để tiếp tục khống chế Nhân tộc.

Nhưng Tô Dự lại giành trước tiên cơ, ngược lại nhân lúc sức mạnh của Thiên Đạo chưa hoàn toàn bộc phát, trực tiếp tế ra Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Trận Đồ.

Dùng Tru Tiên Kiếm Trận trực tiếp cách ly sự xâm nhập của sức mạnh Thiên Đạo, đoạt lấy Không Động Ấn đồng thời, và trực tiếp tiêu diệt sạch Hỗn Nguyên Khôi Lỗi.

Cuối cùng, Tô Dự nghỉ ngơi một phen, cưỡng ép thúc đẩy Tru Tiên Kiếm Trận xé rách một con đường trong Hỗn Độn, thu hồi Tru Tiên Kiếm Trận đồng thời, phối hợp với Thời Không pháp tắc, mới có thể vượt qua Hỗn Độn, nháy mắt trở về Hồng Hoang Địa Tiên Giới.

Nay Không Động Ấn đã bị Tô Dự gieo xuống dấu ấn, Thiên Đạo đối với Không Động Ấn cũng nên từ bỏ ý định cướp đoạt.

Dù sao Đạo Tiêu Ma Trường lượng kiếp sắp đến, Thiên Đạo nếu bức ép Tô Dự, đến lúc đó Thiên Đạo thế tất sẽ phải trả giá đắt.

Nếu Thiên Đạo không để ý đến Tô Dự, thì trong trận chiến lần này, thực lực mà Tô Dự thể hiện đã hoàn toàn khiến Thiên Đạo phải dè chừng.

"Thánh Phụ, kẻ cướp đoạt chí bảo khí vận của Nhân tộc ta, rốt cuộc là ai?" Hai mắt Doanh Chính bùng lên sát khí mãnh liệt, Không Động Ấn là vì hắn mà sinh ra, cho nên hắn biết Không Động Ấn đại

biểu cho điều gì.

Theo Doanh Chính thấy, trong Hồng Hoang Lục Giới, chỉ có Thánh Phụ mới là người thích hợp nhất để chưởng khống Không Động Ấn.

Nay có người cướp, vậy chẳng phải là có người muốn mượn Không Động Ấn để chặt đứt một cánh tay của Thánh Phụ sao?

Đáng tiếc, Doanh Chính lần này đã đoán sai!

"Ha ha, có thể là ai chứ?" Nghe Doanh Chính hỏi, trong mắt Tô Dự lóe lên những tia sáng kỳ lạ, hắn biết bây giờ không phải là lúc vạch mặt với Thiên Đạo, tuyệt đối không thể nói ra hung thủ thực sự đứng sau lần này trước mặt mọi người.

Nhưng chuyện đã xảy ra rồi, không đưa ra một lời giải thích, cũng không được.

Cho nên, Tô Dự quyết định đổ cái nồi này cho Tây Phương Nhị Thánh, thuận tiện giúp Như Lai Phật Tổ chuyển hướng sự chú ý của Tây Phương Nhị Thánh.

Lập tức, Thiên Đế Ấn từ trên đỉnh đầu Tô Dự bay ra, Tô Dự đánh ra từng đạo ấn quyết, gia trì lên Thiên Đế Ấn, thanh âm khuếch tán khắp Hồng Hoang Lục Giới: "Hồng Hoang Lục Giới nghe lệnh, phàm là người thuộc Hỗn Nguyên Kim Tiên cảnh của Thiên Đình, trong vài ngày tới hãy đến Hỗn Độn Tây Phương, Cực Lạc Thế Giới!" "Ba ngày sau, xóa sổ Cực Lạc Thế Giới, để cho Tây Phương Nhị Thánh phải trả giá cho sự vô sỉ của mình!" Theo lời của Tô Dự vừa dứt, trên Thiên Đế Ấn bùng lên một tiếng rồng ngâm, đồng thời có kim quang chói lọi.

Trong nháy mắt, kim quang lan ra, hóa thành một phương lệnh bài cao quý vô thượng, treo lơ lửng trên bầu trời cao của Hồng Hoang

Lục Giới, phàm là người trong Hồng Hoang Lục Giới đều có thể nhìn thấy rõ ràng.

"Chẳng lẽ là Thiên Đế Lệnh trong truyền thuyết?" "Không ngờ thực sự là Tây Phương Nhị Thánh ra tay cướp đoạt chí bảo khí vận của Nhân tộc!" "Quả nhiên, thân là Thánh Nhân, lại không có điểm mấu chốt như vậy!

Thật khiến người ta khinh thường!" "Xóa sổ Cực Lạc Thế Giới, xem ra Thiên Đế Tô Dự lần này thực sự nổi giận rồi!" Thiên Đế Lệnh vừa ra, các đại năng cự phách trong Hồng Hoang Lục Giới tức thì xôn xao, bàn tán không ngớt.

Tội nghiệp Tây Phương Nhị Thánh!

Cứ như vậy không rõ ràng mà gánh cái nồi đen cho Thiên Đạo!

Không có cách nào, Tây Phương Nhị Thánh ngày xưa vì để trốn tránh lượng kiếp, không tiếc thoát ly Huyền Môn tự lập, đã khiến các đại năng cự phách của Hồng Hoang Lục Giới vốn đã bất mãn.

Nay lại thêm sự chỉ trích của Tô Dự, Tây Phương Nhị Thánh dù có mọc cả ngàn cái miệng, cũng chỉ có thể ngậm bồ hòn làm ngọt, vì không có ai sẽ tin họ, đi hoài nghi Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự.

Hỗn Độn Tây Phương, Cực Lạc Thế Giới.

Theo Thiên Đế Lệnh của Tô Dự vừa ra, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân tức thì phát giác có điều không ổn, sự chú ý lập tức chuyển từ nơi khác về, tức thì trở nên tức giận vô cùng.

Vốn dĩ Tô Dự thao túng vị Nhân Hoàng thứ chín Doanh Chính xuất thế, pháp bảo khí vận Nhân tộc Không Động Ấn, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cũng có ý định tranh đoạt, nhưng chỉ một mình Nữ Oa nương nương thôi đã đánh bại họ mấy chục lần, liền hoàn toàn dập tắt ý niệm đó.

Nhưng bây giờ Tô Dự lại một mực nói họ cướp đoạt pháp bảo khí vận của Nhân tộc.

Khiến cho Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân tức đến nỗi suýt phun ra một ngụm máu già, họ quả thực có ý định đó, nhưng lại chưa làm a!

Rõ ràng là vu khống, phỉ báng trắng trợn!

Nhưng mà, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cũng biết, kể từ khi thoát ly Huyền Môn sau Phong Thần lượng kiếp, tự sáng lập Tây Phương Phật môn, hai người họ trong mắt các đại năng cự phách của Hồng Hoang Lục Giới không có bất kỳ sự tín nhiệm nào.

Bây giờ, nhảy xuống sông Hỗn Độn cũng không rửa sạch được nữa!

Chương 516

"Sư huynh, phải làm sao bây giờ!?" Chuẩn Đề đạo nhân lo lắng nhìn Tiếp Dẫn đạo nhân, thần sắc tràn đầy lo âu, Thiên Đế Lệnh đâu phải là vật tầm thường?

Thiên Đế Lệnh từ xưa đến nay, chỉ xuất hiện hai lần.

Lần trước xuất hiện, lúc đó Thiên Đế là đồng tử của Hồng Quân Đạo Tổ, Hạo Thiên.

Lúc đó, Vu Yêu lượng kiếp mới vừa kết thúc, Hạo Thiên trở thành Hồng Hoang Thiên Đế không lâu, muốn mạnh tay chỉnh đốn Thiên Đình, phát ra Thiên Đế Lệnh chiêu hiền đãi sĩ, nhưng vạn vạn không ngờ, Nguyên Thủy Thiên Tôn vì lợi ích của bản thân bị xâm phạm, nên đã tính kế Hạo Thiên, lệnh cho Hình Thiên đánh lên ba mươi ba tầng trời.

Tô Dự cũng nhân cơ hội chiếm lấy ngôi vị Thiên Đế, cho nên mới có cục diện Hồng Hoang Lục Giới như bây giờ.

Bây giờ Tô Dự không phải là Hạo Thiên năm xưa, đối với Hồng Hoang Lục Giới, hắn có quyền khống chế tuyệt đối, Thiên Đế Lệnh vừa ra, bất luận có phải là thuộc Thiên Đình hay không, ngay cả một số lão cổ đổng ẩn thế cũng sẽ xuất hiện.

Đến lúc đó, đạo trường Cực Lạc Thế Giới của họ phi phải biến thành phế tích không thể!

Ánh mắt Tiếp Dẫn đạo nhân lóe lên, nghiến răng nghiến lợi nói: "Sư đệ, Thiên Đế Tô Dự rõ ràng là nhắm vào chúng ta, cùng lắm thì ta và hắn liều mạng!

Dù sao cũng chỉ là một Cực Lạc Thế Giới, chúng ta lại khai ích

một cái khác là được!

Thiên Đế Tô Dự nhiều nhất cũng chỉ có thể làm như vậy thôi!" "Sư huynh, vạn vạn không được như vậy!" Chuẩn Đề đạo nhân nghe lời của Tiếp Dẫn đạo nhân, lập tức ngăn cản, ngưng giọng nói: "Chuyện quan trọng nhất của chúng ta bây giờ, là nên giúp Long Quang Cổ Cẩu thu phục Cương Thi nhất tộc!

Nếu để Thiên Đế Tô Dự dẫn người san bằng Cực Lạc Thế Giới, uy vọng của hai chúng ta thế tất sẽ giảm mạnh, muốn thu phục Cương Thi nhất tộc mà không đổ máu, sẽ càng khó khăn hơn!" "Sư đệ, nhưng Thiên Đế Lệnh đã phát, Thiên Đế Tô Dự sao có thể thu hồi sắc lệnh ban đầu!" Sắc mặt Tiếp Dẫn đạo nhân tái mét, Long Quang Cổ Cẩu thu phục Cương Thi nhất tộc là chuyện quan trọng để phục hưng, sao hắn lại không biết nặng nhẹ!

Chuẩn Đề đạo nhân hít sâu một hơi, sau đó trầm ngâm.

Một lát sau mới chậm rãi nói: "Thiên Đế Tô Dự là kẻ không lợi không làm, sư huynh, ta tin chỉ cần chúng ta trả giá một chút, Tô Dự sẽ bỏ qua!" "Cũng chỉ có thể như vậy!" Ngữ khí của Tiếp Dẫn đạo nhân tràn đầy vẻ không cam lòng, nhưng cuối cùng cũng bất lực đáp ứng.

Bất luận là Tô Dự hay Thiên Đình, đều quá mạnh rồi!

Ngay cả Nữ Oa nương nương cũng có thể một mình đánh bại họ, thực lực của Tô Dự tất nhiên cũng không kém đi đâu được!

Còn về Thiên Đình thì càng không cần phải nói, đừng nói là Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, ngay cả Bán Bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên có thể đối đầu với Thiên Đạo Thánh Nhân cũng không ít.

Một khi động thủ, người thua nhất định là hai người họ!

Đáng tiếc, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân vạn vạn không ngờ, lần này Tô Dự vốn dĩ là lấy hai người họ ra để gánh cái nồi đen cho Thiên Đạo.

Cực Lạc Thế Giới nhất định sẽ bị san bằng!

Chỉ có như vậy, Thiên Đạo mới có khả năng vì Đạo Tiêu Ma Trường cần dùng người, cộng thêm Tô Dự không phát hiện ra Thiên Đạo ra tay, tạm thời sẽ không nhắm vào hắn.

Nói trắng ra, Tô Dự muốn dùng Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân để tranh thủ thời gian hòa hoãn… Hồng Hoang Địa Tiên Giới.

"Doanh Chính, nay ngươi quý là vị Nhân Hoàng thứ chín, vốn nên cùng trẫm lên Thiên Đình nhậm chức, nhưng trẫm nhìn ra được, ngươi ở Địa Tiên Giới vẫn còn tâm nguyện chưa hoàn thành, cho nên trẫm quyết định để ngươi tiếp tục ở lại Địa Tiên Giới!" Sau khi Thiên Đế Lệnh truyền khắp mọi ngóc ngách của Hồng Hoang Lục Giới, ánh mắt Tô Dự nhìn về phía Doanh Chính, trầm giọng phân phó.

Kiếp trước, Tô Dự ở địa cầu từng đọc được một câu nói, nếu cho Tần Thủy Hoàng thêm mười năm nữa, thì làm gì có chuyện Lưu Bang và Hạng Vũ tranh bá!

Cho nên, lần này Tô Dự muốn xem xem, nếu cho Tần Thủy Hoàng thời gian, Tần Thủy Hoàng rốt cuộc có thể làm được đến mức độ nào.

"Đa tạ Thánh Phụ!" Nghe vậy, Doanh Chính tức thì kích động không thôi, lập tức chắp tay tạ ơn, ngữ khí tràn đầy vẻ kích động.

Vốn dĩ Doanh Chính tưởng rằng lần này được sắc phong thành vị Nhân Hoàng thứ chín, sẽ không còn cơ hội tiếp tục thống trị Đại Tần vương triều nữa, nhưng vạn vạn không ngờ Thánh Phụ lại cho phép hắn ở lại Địa Tiên Giới.

Lần này, hắn có thể đại triển hoành đồ, vô hạn mở rộng bản đồ Nhân tộc!

Hắn hy vọng trước khi rời khỏi Địa Tiên Giới, có thể mở rộng bản đồ Nhân tộc đến mức lớn nhất, thậm chí có thể để dấu chân của Nhân tộc trải khắp mọi nơi trên Địa Tiên Giới.

Nếu có thể hoàn thành, thì đời này hắn sẽ không còn gì hối tiếc!

Tô Dự khẽ gật đầu, sau đó dặn dò: "Doanh Chính, đừng vội mừng quá sớm, trẫm tuy đã đồng ý cho ngươi ở lại Địa Tiên Giới, tiếp tục thống trị Đại Tần, nhưng ngươi phải biết rằng bây giờ ngươi là cường giả Hỗn Nguyên Kim Tiên Chuẩn Thánh, tuyệt đối không được ra tay!

Nếu không nhân quả quấn thân, trẫm cũng không giúp được ngươi!

Hiểu chưa?" "Cẩn tuân pháp chỉ của Thánh Phụ!

Doanh Chính hiểu rõ!" Doanh Chính không chút do dự đáp ứng, kỳ thực không cần Tô Dự dặn dò, hắn cũng sẽ không dựa vào tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên của mình để đi bắt nạt những kẻ yếu đuối trên Địa Tiên Giới.

Theo Doanh Chính thấy, Đại Tần Việt Lực đủ để đối mặt với mọi thứ, Bạch Khởi, Vương Tiễn, Mông Điềm ba người đủ để trấn áp mọi bạo loạn, hậu phương lớn lại có thừa tướng Lý Tư trấn giữ, hắn tin chắc chắn có thể hoàn thành kỳ tích chưa từng có: phổ thiên chi hạ, mạc phi vương thổ; suất thổ chi tân, mạc phi vương thần!

"Ha ha!

Vậy thì Nhân tộc tiếp theo, trẫm giao cho ngươi!" Nhìn bộ dạng cực kỳ tự tin của Doanh Chính, Tô Dự cùng Nữ Oa nương nương, Truy Y Đế Hậu nhìn nhau cười một tiếng, Toại Nhân Thị và Hữu Sào

Thị, cùng với Tam Hoàng Ngũ Đế cũng rất hài lòng với Doanh Chính.

"Doanh Chính nhất định sẽ không phụ lòng mong đợi của Thánh Phụ, Thánh Mẫu, cùng các vị tiên hiền!" Doanh Chính thề thốt chắc nịch.

Tô Dự cười nhẹ nói: "Trẫm chờ biểu hiện của ngươi!

Đi đi!" Theo lời của Tô Dự vừa dứt, Doanh Chính lặng lẽ biến mất trước mặt, sau đó trong nháy mắt đã rời khỏi Địa Tiên Giới, đi đến Linh Tiêu Bảo Điện của Thiên Giới Hồng Hoang.

Doanh Chính trở về Hàm Dương, lập tức tuyên cáo trước Nhân tộc Cửu Châu, tự xưng là "Thiên Cổ Nhân Đế Tần Thủy Hoàng", đổi Đại Tần vương triều thành Đại Tần Đế quốc, đồng thời dựa theo pháp lệnh của Thánh Phụ, tự xưng "Trẫm", triệt để mở ra thời kỳ hoàng đế của Nhân tộc.

Không chỉ như vậy, Doanh Chính còn thiết lập các cơ quan địa phương tại Nhân tộc Cửu Châu, khiến quyền lực càng thêm tập trung trong tay mình.

Đại Tần Đế quốc đại xá thiên hạ, đồng thời thực thi thống nhất tiền tệ, văn tự, mở các con đường trọng yếu: Thượng Quận đạo, Lâm Tấn đạo, Đông Phương đạo, Võ Quan đạo, Tần Sạn đạo, Tây Phương đạo và Tần Trực đạo, thúc đẩy kinh tế tăng trưởng ở mức độ tối đa.

Sau khi tăng cường trung ương tập quyền và đại xá thiên hạ, Đại Tần Đế quốc bước vào giai đoạn phát triển tốc độ cao, Tần Thủy Hoàng đề ra chính sách "lấy chiến tranh nuôi chiến tranh", dùng quốc lực của các quốc gia xung quanh Đại Tần Đế quốc để bổ sung cho binh lực bị tiêu hao.

Thế là, Đại Tần Đế quốc phái ra gần tám thành binh lực, nam chinh Bách Việt, bắc kích Hung Nô, khai thác Tây Nam.

Đại Tần Đế quốc có thể nói là càn quét bốn phương, thế như chẻ tre, tiêu diệt vô số kẻ địch, đánh cho Việt tộc và Hung Nô phải liên tục bại lui.

Mỗi khi quân đội Đại Tần Đế quốc chiếm được một vùng, Doanh Chính sẽ phái một lượng lớn nam tử tù phạm đến đó, thông hôn với nữ tử địa phương, thúc đẩy sự dung hợp của Việt tộc, Hung Nô và các dân tộc khác.

Về phần nam tử của Việt tộc và Hung Nô, Doanh Chính hạ lệnh không được cưới gả, chỉ có thể làm khổ sai để cho người của Đại Tần Đế quốc sử dụng.

Chiêu này của Doanh Chính không thể không nói là độc ác, trực tiếp diệt trừ tận gốc sự ra đời của Việt tộc và Hung Nô, xử lý được số tù phạm tích lũy qua nhiều năm chinh chiến của Đại Tần Đế quốc, và ở một mức độ nhất định đã giải quyết được vấn đề mật độ dân số quá đông ở Nhân tộc Cửu Châu.

Có thể gọi là một mũi tên trúng ba con nhạn!

Chương 517

Nhưng, có lợi thì cũng có hại!

Cách hành sự của Doanh Chính đã gieo mầm cho một số kẻ dã tâm bừng bừng, che giấu thực lực, tâm cơ sâu sắc tạo phản sau này.

Đối với điều này, Doanh Chính tự nhiên biết sẽ có cục diện như vậy.

Nhưng Doanh Chính không hề sợ hãi.

Thứ nhất, tu vi thực lực của Doanh Chính đã đạt tới Hỗn Nguyên Kim Tiên, ở Địa Tiên giới chỉ cần một số lão quái vật không xuất hiện, thì gần như không ai có thể làm gì được hắn.

Thứ hai, giang sơn Đại Tần Đế quốc là do một tay Doanh Chính đánh hạ, nếu sau này phi thăng Thiên giới, con cháu hậu thế dựa vào sức mạnh hắn để lại mà vẫn bị đánh bại, thì cũng đáng đời chúng không có mệnh làm hoàng đế.

Thay đổi triều đại sớm hơn, đối với Nhân tộc cũng không hẳn là chuyện xấu.

Vì vậy, Doanh Chính mới yên tâm táo bạo đem những tù binh chiến tranh đến vùng đất của Việt tộc và Hung Nô.

Khi tù binh chiến tranh bị Đại Tần Đế quốc đưa đến vùng đất của Việt tộc và Hung Nô, Việt tộc và Hung Nô đã bị các tướng lĩnh như Bạch Khởi, Vương Tiễn, Mông Điềm trực tiếp đánh thẳng đến quốc đô.

Chỉ trong vòng bảy ngày, quốc đô vốn vững như thành đồng đã bị quân đội Đại Tần Đế quốc phá vỡ, vương tộc của Việt tộc và Hung Nô trực tiếp từ bỏ lãnh thổ, mang theo phần lớn thân tín, tiến vào vùng

đất hoang vu chưa được khai phá của Địa Tiên giới.

Toàn bộ quá trình bình định ngoại xâm kéo dài suốt mười hai năm, tiêu hao một lượng lớn quốc lực, nhân lực, vật lực, may mà mọi thứ tiêu hao đều được bổ sung từ Việt tộc và Hung Nô, nên tổn thất thực sự không nhiều.

Sự tiêu hao lớn nhất trong đó cũng là sự tiêu hao về dân số.

Nhưng tất cả chỉ là chuyện nhỏ không đáng kể.

Chính sách đồng hóa của Doanh Chính tiến hành vô cùng thuận lợi nên không cho quân khải hoàn về triều.

Nhân cơ hội này, thế lực cũ của nước Sở trong Đại Tần Đế quốc nảy sinh ý đồ không nên có, muốn nhân lúc binh lực Đại Tần Đế quốc trống rỗng, đánh cho Doanh Chính một đòn bất ngờ, thay đổi triều đại.

Thế là, thế lực cũ của nước Sở âm thầm chuẩn bị mọi thứ chu toàn, trực tiếp phát động khởi nghĩa ở Ngô Trung trong Nhân tộc Cửu Châu, nhưng lại không bao giờ ngờ rằng Doanh Chính đã sớm có chuẩn bị...

Trong lúc Nhân tộc Cửu Châu ở Địa Tiên giới Hồng Hoang lại nổi chiến sự, Tô Dự đã quay về Thiên Đình.

Các vị thần và tiên trong Thiên Đình đã chuẩn bị ổn thỏa, bất cứ lúc nào cũng có thể tiến vào Hỗn Độn để san bằng Cực Lạc Thế Giới.

Ngay cả Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên vốn bế quan không ra cũng đã xuất thế, cùng với Đông Hoa Đế Quân Kim Phượng, Câu Trần Đế Quân Chúc Long, Yêu Giới chi chủ Yêu Sư Côn Bằng, Địa Tiên Giới chi chủ Trấn Nguyên Tử, Minh Giới chi chủ Phong Đô Đế Quân và các vị Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên khác, cũng như Thanh Sính, Bạch Chính, Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ và các Hỗn Nguyên Kim Tiên khác.

Thậm chí còn có những lão cổ đổng từ Lục giới Hồng Hoang ứng theo Thiên Đế lệnh mà đến, trong đó không ít người là ba nghìn khách của Tử Tiêu Cung.

Những người này năm xưa chịu ân huệ của Hồng Quân Đạo Tổ, vốn đã bất mãn với việc Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân phản bội Huyền Môn, nay mượn đại thế của Tô Dự, đương nhiên phải góp một phần sức lực, trả lại một chút ân quả cho Hồng Quân Đạo Tổ.

Có tới hàng trăm vị Hỗn Nguyên Kim Tiên, phần lớn là Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, sức mạnh bộc phát khi tập hợp lại một chỗ như vậy.

Cho dù Cực Lạc Thế Giới ẩn chứa sức mạnh của bao nhiêu Thiên Đạo Thánh Nhân, cuối cùng cũng sẽ bị đánh vỡ.

Huống hồ còn có Tô Dự ở đây, Hủy Diệt pháp tắc mà ngài lĩnh ngộ có sức phá hoại cực mạnh đối với loại đạo tràng như Cực Lạc Thế Giới.

Một đoàn người hùng hổ từ Thiên Đình ở Thiên giới tiến vào trong Hỗn Độn, hướng về phía Tây mà đi, không lâu sau đã đến Cực Lạc Thế Giới.

"Tiếp Dẫn lão nhi, Chuẩn Đề lão nhi, mau ra đây chịu chết!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu rút Tùy Tâm Thiết Can Binh ra, một gậy hung hăng đập lên trên kết giới không gian của Cực Lạc Thế Giới, chấn động khiến Hỗn Độn gợn sóng không ngừng, phật quang trên kết giới không gian Cực Lạc Thế Giới lóe lên, nhưng lại không có dấu hiệu vỡ nát.

"Tiểu bối vô tri, cũng dám lỗ mãng!" Bên trong Cực Lạc Thế Giới truyền ra một giọng nói phẫn nộ, sau đó hai luồng sáng từ trong hiện ra, cuối cùng hóa thành hai bóng người, chính là Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu khinh miệt cười một tiếng, châm chọc nói: "Đối với hai kẻ phản đồ vô sỉ, bản đại thánh chưa từng để vào mắt, có gì mà lỗ mãng chứ!" "Bệ hạ, ý người là gì?" Tiếp Dẫn đạo nhân không thèm để ý đến Lục Nhĩ Mỹ Hầu, ánh mắt nhìn về phía Tô Dự, thần sắc bình tĩnh, dường như coi trận dung hùng hậu trước mắt như không có gì.

Tô Dự lạnh nhạt nói: "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, trẫm năm xưa nể tình hai người là Thiên Đạo Thánh Nhân, phong các ngươi làm 'Thích Ca Mâu Ni' và 'A Di Đà Phật', nhưng không ngờ lại là nuôi hổ gây họa!" "Bệ hạ sao lại nói vậy?" Tiếp Dẫn đạo nhân biết rõ mà còn giả ngu.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu hừ lạnh một tiếng: "Tiếp Dẫn lão nhi đừng có ở đó mà ra vẻ vô tội, đừng nói là chưa xem Thiên Đế lệnh?

Dám âm thầm cướp đoạt pháp bảo khí vận của Nhân tộc là Không Động Ấn, thật là to gan đến cực điểm!" "Bệ hạ, đây là một sự hiểu lầm!" Nghe lời của Lục Nhĩ Mỹ Hầu, trong mắt Tiếp Dẫn đạo nhân lóe lên một tia sắc bén, lập tức giải thích: "Bệ hạ, ta và sư đệ chưa từng rời khỏi Cực Lạc Thế Giới, gần đây vẫn luôn ở trong Bát Bảo Công Đức Trì để hồi phục tu vi, dù trước đó bị vị Nhân Hoàng thứ chín của Nhân tộc xuất thế kinh động, nhưng ngay lập tức đã lại lâm vào bế quan!" "Ha ha!" Tô Dự chưa mở miệng, Lục Nhĩ Mỹ Hầu đã khinh thường nói: "Ta biết các ngươi đang bế quan!

Là 'minh tu sạn đạo, ám độ trần thương' (bề ngoài sửa đường, lén qua Trần Thương)!" "Vô Song Đại Thánh, xin hãy chú ý lời nói của ngươi!

Thánh nhân không thể bị sỉ nhục!" Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng lửa giận ngút trời, nhưng thân ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu: "Bản thánh nể ngươi là đệ tử của Bệ hạ, lại cùng ở dưới trướng Thiên Đình, nên mới không so đo với ngươi, hy vọng ngươi đừng có

được đằng chân lân đằng đầu, nếu không...” “Khẩu khí thật lớn!

Nếu không thì sẽ thế nào?” Không đợi Chuẩn Đề đạo nhân nói xong, một giọng nói lạnh lùng vang lên, chính là Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên.

Chỉ thấy hắn nhìn thẳng vào Chuẩn Đề đạo nhân, lời nói đầy uy hiếp: “Dám uy hiếp sư đệ của bản tọa, Chuẩn Đề, ngươi thật sự cho rằng Thánh nhân là lợi hại lắm sao?” Kể từ lần chứng đạo thất bại trước, Tử Vi Đế Quân đã mai danh ẩn tích, chuyên tâm nghiên cứu con đường của mình, đồng thời cũng có một nhận thức hoàn toàn mới về thực lực của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Trong khoảng thời gian này, Khổng Tuyên cuối cùng cũng đã mơ hồ lĩnh ngộ được đạo của mình, trong lòng rất muốn giao thủ với Chuẩn Đề xem sao.

Đương nhiên, Khổng Tuyên không phải là không biết trời cao đất rộng, theo hắn biết, Chuẩn Đề đạo nhân đã bị sư mẫu Nữ Oa Nương Nương đánh nổ mấy chục lần, tu vi rơi xuống Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng một.

Cách Phong Thần đại chiến mới bao nhiêu năm tháng, Khổng Tuyên tin rằng cho dù Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân nắm giữ Bát Bảo Công Đức Trì, cũng căn bản không hồi phục được bao nhiêu, hoàn toàn có thể mượn tay Chuẩn Đề đạo nhân để mài giũa.

Về phần Tiếp Dẫn đạo nhân, có sư tôn Tô Dự ở bên cạnh trấn giữ, hắn không tin Tiếp Dẫn đạo nhân dám đánh lén!

Càng quan trọng hơn, trong lòng Khổng Tuyên có một sự thôi thúc mạnh mẽ muốn ra tay với Chuẩn Đề đạo nhân, ngày càng mãnh liệt, dường như hai người trời sinh là tử địch của nhau.

Khổng Tuyên đâu biết rằng, năm xưa khi Tiếp Dẫn Phật ra tay với

hắn, vốn dĩ phải do thiện thi của Chuẩn Đề đạo nhân là Bồ Đề tổ sư động thủ, nhưng vì Tô Dự trước đó ở Tử Tiêu Cung bàn luận Phong Thần đã hớt tay trên thiện thi Bồ Đề tổ sư của Chuẩn Đề đạo nhân, nên mới đổi thành Tiếp Dẫn Phật.

Vì vậy, trong cuộc đối đầu gay gắt giữa Khổng Tuyên và Chuẩn Đề đạo nhân, bức màn của trận chiến định mệnh mới từ từ được chính thức kéo lên.

"Tử Vi Đế Quân?!" Đối mặt với ánh mắt của Khổng Tuyên, Chuẩn Đề đạo nhân lập tức nhíu chặt mày, hắn cũng cảm nhận được giữa mình và Khổng Tuyên nên có một trận chiến, nhưng...

Nghĩ đến đây, Chuẩn Đề đạo nhân nhìn sang Tô Dự bên cạnh.

Đối với hắn, một Khổng Tuyên chưa thành Thánh, chỉ là Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, căn bản không đáng lo ngại.

Kẻ thực sự khiến hắn kiêng dè là Tô Dự.

Huống hồ, lần này hắn còn phải chuẩn bị trả giá lớn để đổi lấy việc Tô Dự rời đi, sao có thể ra tay được!

"Chuẩn Đề, vừa rồi ngươi nói nếu không thì sao?" Khổng Tuyên từng bước bức tới, linh lực toàn thân từ từ phóng ra, ép về phía Chuẩn Đề đạo nhân.

"Bệ hạ!" Tiếp Dẫn đạo nhân thấy tình hình không ổn, lập tức lên tiếng, hy vọng Tô Dự có thể ngăn cản Khổng Tuyên.

Chương 518

Nhưng Tô Dự lần này đến đây, là để san bằng Cực Lạc Thế Giới, để cho Thiên Đạo biết rằng ngài không có ý đối đầu với Thiên Đạo, ít nhất là bây giờ chưa có.

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Thiên Đế lệnh như núi.

Lần này nể tình các ngươi cũng là người của Thiên Đình, trẫm lại một lần nữa khoan dung, chỉ san bằng Cực Lạc Thế Giới để trừng phạt nhẹ!

Hy vọng các ngươi sau này tự biết lo liệu!" Tô Dự chắp tay sau lưng, lời nói lạnh lùng, phong thái nhẹ nhàng.

Trừng phạt nhẹ cái quái gì!

Thân là Thiên Đạo Thánh Nhân, đạo tràng bị san bằng, chẳng khác nào bị tát mấy cái thật mạnh vào mặt!

Rõ ràng là cố tình làm bẽ mặt!

"Bệ hạ, làm vậy có phải hơi quá đáng rồi không?" Ánh mắt Tiếp Dẫn đạo nhân sâu thẳm, mơ hồ có chút run rẩy, hiển nhiên đang cố nén lửa giận trong mắt.

Tô Dự không hề để ý đến Tiếp Dẫn đạo nhân, trực tiếp phất tay, nhẹ nhàng thốt ra hai chữ: "Động thủ!" Lấy Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, Câu Trần Đế Quân Chúc Long, Đông Hoa Đế Quân Kim Phượng ba người dẫn đầu, bất luận là Hỗn Nguyên Kim Tiên của Thiên Đình, hay cường giả cấp lão cổ đổng, theo lời Tô Dự vừa dứt, liền trực tiếp ra tay với kết giới không gian của Cực Lạc Thế Giới, triển khai thủ đoạn sấm sét.

"Các ngươi dám!" Thấy mọi người đồng loạt ra tay, Tiếp Dẫn

đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân hoàn toàn sốt ruột, Cực Lạc Thế Giới tuy do họ khai ích, nhưng cũng không chịu nổi nhiều Hỗn Nguyên Kim Tiên tấn công cùng lúc.

Huống hồ, trong đó còn có không ít Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Nhiều cường giả như vậy tập trung linh lực lại một chỗ, đừng nói chỉ là Cực Lạc Thế Giới một phương đạo tràng, cho dù là tất cả đạo tràng của Thánh nhân cũng không thể chống đỡ nổi.

Đương nhiên, ngay khi Chuẩn Đề đạo nhân định ra tay ngăn cản, một luồng ánh sáng ngũ sắc lộng lẫy lóe lên trước mắt, khiến hắn trong cơn đau nhói cảm nhận được nguy cơ mãnh liệt, trong một ý niệm đã xuất hiện ở bên trái cách đó trăm mét.

Định thần nhìn lại, Chuẩn Đề đạo nhân kinh ngạc phát hiện người đột nhiên xuất hiện trước mặt mình chính là Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên.

"Chuẩn Đề, để bản đế xem ngươi có bản lĩnh gì!" Khổng Tuyên căn bản không có ý định tấn công Cực Lạc Thế Giới, Ngũ Hành Thần Thương lóe lên, thương cương mang theo Ngũ Hành pháp tắc mạnh mẽ, như rồng giận ra biển đâm về phía mi tâm của Chuẩn Đề đạo nhân.

Chuẩn Đề đạo nhân phất tay áo: "Cút ngay!" "Kẻ phải cút là ngươi!" Khổng Tuyên không hề lùi bước, ngọn thương như rồng giận đâm xuyên tim đâm vào tay áo của Chuẩn Đề đạo nhân, Ngũ Hành pháp tắc tương khắc lẫn nhau, trực tiếp nổ tung, linh lực kinh khủng bao trùm lấy Chuẩn Đề đạo nhân.

"Ầm!" Chuẩn Đề đạo nhân dưới sự bao trùm của linh lực đáng sợ, trực tiếp bị chấn lui hơn mười bước, ánh mắt không thể tin nổi nhìn Khổng Tuyên, vạn lần không ngờ Khổng Tuyên tiến bộ nhanh đến

vậy.

Nhận thức của Chuẩn Đề đạo nhân về thực lực của Khổng Tuyên vẫn dừng lại ở trận chiến giữa Khổng Tuyên và Tiếp Dẫn Phật năm xưa, đâu biết rằng Khổng Tuyên trong thời gian đó đã trải qua thiên kiếp thực sự, thân thể đã sớm trở thành thân thể của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, và dưới sự giảng đạo của Tô Dự đã tìm ra con đường phù hợp với mình.

Nếu Chuẩn Đề đạo nhân trong khoảng thời gian này không dựa vào Bát Bảo Công Đức Trì để hồi phục, vẫn ở trạng thái vừa bị Nữ Oa Nương Nương đánh nổ, thì giữa Chuẩn Đề đạo nhân và Khổng Tuyên, Khổng Tuyên thật sự chưa chắc đã thua.

Đương nhiên, Chuẩn Đề đạo nhân dù sao cũng là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên thực thụ, pháp tắc tinh thâm, Khổng Tuyên cũng sẽ không thắng được.

Nhận thấy Chuẩn Đề đạo nhân bị cản trở, Tiếp Dẫn đạo nhân nhíu chặt mày, không biết vì sao Khổng Tuyên lại chủ động tìm đến sư đệ, nhưng hắn biết nhiệm vụ quan trọng nhất bây giờ là ngăn cản những Hỗn Nguyên Kim Tiên kia.

"Ông ông ông!" Cực Lạc Thế Giới dưới sự khống chế của Tiếp Dẫn đạo nhân, đạo văn lượn lờ tỏa ra từng đạo phật quang, đúng lúc này, Tiếp Dẫn đạo nhân đột nhiên cảm nhận được một cơn nguy hiểm mãnh liệt, vội vàng quay đầu đánh ra một chưởng.

"Bốp!" Một tiếng nổ lớn vang lên, chỉ thấy cả người Tiếp Dẫn đạo nhân bay ngược ra ngoài, phun ra một ngụm máu tươi.

"Thích Ca Mâu Ni, dám động thủ trước mặt trẫm!" Thấy Tiếp Dẫn đạo nhân bay ngược ra ngoài, Tô Dự nhìn thẳng vào hắn, miệng thốt ra những lời băng giá, trong giọng nói mơ hồ ẩn chứa sát ý mãnh liệt: "Có coi trẫm ra gì không?!" Tô Dự quả thực là quá bắt nạt

người!

Đương nhiên, câu nói này Tiếp Dẫn đạo nhân cũng chỉ dám oán thầm trong lòng, tuyệt đối không dám nói ra.

Nếu không, chuyện hôm nay e rằng không thể giải quyết êm đẹp!

Tiếp Dẫn đạo nhân ổn định thân hình, lau đi vết máu ở khóe miệng, chắp tay, không thể không hạ giọng giải thích: "Bệ hạ thứ tội!

Ta chỉ là nhất thời nóng lòng nên không kìm được mà ra tay!" "Thích Ca Mâu Ni, ngươi không cảm thấy trẫm quá không nói lý sao!" Tô Dự dường như có thể nhìn thấu suy nghĩ của Tiếp Dẫn đạo nhân, bình tĩnh không gợn sóng cất lời chất vấn.

"Ta không dám!" Tiếp Dẫn đạo nhân dứt khoát phủ nhận, sau đó hạ thấp tư thái nói: "Bệ hạ, chuyện này tuyệt đối là hiểu lầm, hai sư huynh đệ chúng ta làm sao dám cướp đoạt pháp bảo khí vận của Nhân tộc trước mặt Bệ hạ chứ!" "Hiểu lầm!

Ngươi cho rằng trẫm cố ý nhắm vào các ngươi sao?" Lời nói của Tô Dự đột nhiên trở nên sắc bén: "Thử hỏi trong toàn bộ vũ trụ Hồng Hoang này, người có thể đỡ được công thế của trẫm, lại sở hữu cả Mộng chi pháp tắc và Nhân quả pháp tắc, ngoài Tây Phương nhị thánh ra thì còn có thể là ai?" Người cướp đoạt pháp bảo khí vận của Nhân tộc, chỉ có thể thấy chứ không thể chạm!

Ai biết người đó có biết Mộng chi pháp tắc và Nhân quả pháp tắc hay không!

Tiếp Dẫn đạo nhân hít sâu một hơi: "Bệ hạ, chúng ta có thể lập lời thề với Đại Đạo, người cướp đoạt pháp bảo khí vận của Nhân tộc tuyệt đối không phải hai huynh đệ chúng ta!" "Trẫm không biết các ngươi có phương pháp trốn tránh lời thề Đại Đạo hay không, so với các ngươi, trẫm càng tin vào mắt mình hơn!" Tô Dự nhíu mày, thấy

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lần này thật sự đã cùng đường bí lối, mới chủ động hứa sẽ thề với Thiên Đạo.

Muốn lừa Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, sao lại có thể đồng ý với họ được!

Nhưng, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đều đã nói như vậy, không cho một cơ hội, cũng không được!

"Trẫm nể tình hai người là Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng cho Thiên Đạo một chút mặt mũi, liền cho hai người một cơ hội!" Ánh mắt Tô Dự lóe lên, sau đó từ từ phất tay, ra hiệu cho mọi người ngừng oanh kích Cực Lạc Thế Giới, nhẹ nhàng nói: "Có thể nắm bắt được hay không là tùy vào tạo hóa của hai người!" "Đa tạ Bệ hạ, xin Bệ hạ chỉ giáo!" Sâu trong mắt Tiếp Dẫn đạo nhân lóe lên một tia hàn quang, sau đó cười chắp tay, hắn biết rõ Tô Dự đang bắt nạt họ, bây giờ cho một cơ hội, cũng chỉ là để quang minh chính đại san bằng Cực Lạc Thế Giới, hung hăng chế nhạo thể diện của hai sư huynh đệ họ.

Đối với điều này, hắn cũng không còn cách nào khác, chỉ có thể tranh thủ cơ hội lần này.

"Khổng Tuyên!" Tô Dự gọi một tiếng.

"Đệ tử có mặt!

Sư tôn có gì phân phó?" Khổng Tuyên vốn đang nhìn chằm chằm Chuẩn Đề đạo nhân, nghe lời của Tô Dự, thân hình lóe lên, tức khắc xuất hiện bên cạnh Tô Dự, cung kính chắp tay nói.

Tô Dự nhìn Khổng Tuyên, khẽ cười một tiếng, ánh mắt rơi trên người Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, nhẹ nhàng nói: "Tiếp Dẫn.

Nếu Chuẩn Đề có thể đánh bại đồ đệ của trẫm trong vòng một canh giờ, trẫm hôm nay sẽ coi như là hiểu lầm!" "Nhưng nếu trong

vòng một canh giờ, Chuẩn Đề không thể đánh bại Khổng Tuyên, thì không chỉ Cực Lạc Thế Giới phải bị hủy diệt, mà cả hai người các ngươi cũng phải nhận một lần công kích của trẫm!" "Khổng Tuyên hiện nay chỉ cách Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên một bước, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, không biết hai người có dám đáp ứng không?" Sỉ nhục!

Rõ ràng là sỉ nhục trần trụi!

Thử hỏi Chuẩn Đề đạo nhân thân là một Thiên Đạo Thánh Nhân, đối mặt với Khổng Tuyên một Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, sao lại có chuyện không dám!

Nay bị Tô Dự chất vấn như vậy, Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng đã phẫn nộ đến cực điểm.

Nghe vậy, Tiếp Dẫn đạo nhân lại trầm mặc một lát, tuy Khổng Tuyên vừa giao thủ với Chuẩn Đề đạo nhân, nhưng hắn có thể cảm nhận được sự mạnh mẽ của Khổng Tuyên, có thể khẳng định rằng nếu bản thân ở Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng một, tuyệt đối không thể trong vòng một canh giờ đánh bại Khổng Tuyên.

Hắn không quên rằng, năm xưa Khổng Tuyên có thể hoa nở mười phẩm, đã định sẵn sẽ chứng đạo thành Thánh, không thể đánh đồng với các Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên khác!

Nhưng, Chuẩn Đề đạo nhân qua một thời gian ngắn ở Bát Bảo Công Đức Trì, đã hồi phục đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng hai.

Chuẩn Đề đạo nhân như vậy đối chiến với Khổng Tuyên, có thể trong vòng một canh giờ đánh bại đối phương hay không, thật sự không dễ nói!

Nghĩ đến đây, Tiếp Dẫn đạo nhân nhìn về phía Chuẩn Đề đạo

nhân, chỉ thấy Chuẩn Đề đạo nhân khẽ gật đầu, ánh mắt âm trầm, hiển nhiên quyết định sẽ cùng Khổng Tuyên một trận.

Chương 519

"Chuẩn Đề, cùng bản đế một trận!" Ánh mắt Khổng Tuyên sáng rực, tiến lên một bước, toàn thân tỏa ra khí tức mạnh mẽ, ép về phía Chuẩn Đề đạo nhân.

"Vút vút vút!" Thương mang phá không, Ngũ Hành Thần Thương kêu vang không ngớt, dường như không thể chờ đợi được muốn thể hiện sự mạnh mẽ của mình.

Chuẩn Đề đạo nhân rút Thất Bảo Diệu Thụ, giọng trầm thấp nói: "Khổng Tuyên, hôm nay bản thánh sẽ cho ngươi biết Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cuối cùng cũng chỉ là bán bộ mà thôi!" "Ít nói nhảm!" Sau lưng Khổng Tuyên tỏa ra ánh sáng ngũ sắc, hóa thành hư ảnh Khổng Tước, sau đó cả người lóe lên, đột nhiên tấn công mạnh mẽ về phía Chuẩn Đề đạo nhân.

"Lui ra!" Thấy Khổng Tuyên chủ động tấn công, Tô Dự nhẹ nhàng phất tay, ra hiệu cho những người vốn đang tấn công Cực Lạc Thế Giới lui về phía sau, trong mắt thoáng hiện một tia dao động.

Sự thay đổi của Khổng Tuyên, ngài tự nhiên có nhận ra, nếu không phải là thiên kiếp uy lực gấp đôi, chỉ cần như vậy thôi, Khổng Tuyên sẽ còn cách xa một khoảng thời gian dài.

Trận chiến này với Chuẩn Đề đạo nhân, có lẽ có thể giúp Khổng Tuyên lĩnh ngộ con đường của mình nhanh hơn, tuy tu vi không thể tăng trưởng, nhưng thực lực sẽ từ từ tăng lên.

Có thể triệt để kết thúc trận chiến vận mệnh giữa Khổng Tuyên và Chuẩn Đề đạo nhân, cớ sao không làm!

"Keng!" Ngũ Hành Thần Thương đâm vào Thất Bảo Diệu Thụ của Chuẩn Đề đạo nhân, bùng lên những tia lửa điện, lóe sáng trong

Hỗn Độn.

Chỉ thấy, Chuẩn Đề đạo nhân đột nhiên vung Thất Bảo Diệu Thụ, linh lực mạnh mẽ bùng phát, trực tiếp chấn lui Khổng Tuyên, từng đạo phật quang từ Thất Bảo Diệu Thụ tỏa ra, lao về phía Khổng Tuyên.

"Ông ông ông!" Ngũ Hành Tháp từ thiên linh cái của Khổng Tuyên bay lên, phật quang chiếu rọi lên trên, Ngũ Hành Tháp phát ra tiếng kêu ong ong.

Đối với điều này, Chuẩn Đề đạo nhân ánh mắt hơi ngưng lại, có thể cảm nhận được sự khủng bố của Ngũ Hành Tháp, xứng đáng là pháp bảo cộng sinh của Ngũ Hành Ma Thần, quả nhiên lợi hại vô cùng.

Lúc này, trong cơ thể Khổng Tuyên bùng phát ra tinh khí thần đáng sợ, lấy Lực chi pháp tắc làm chủ để điều khiển Ngũ Hành pháp tắc, Ngũ Hành Thần Thương khuấy động Hỗn Độn, một thương phá tan Hỗn Độn, nhắm thẳng vào mi tâm của Chuẩn Đề đạo nhân.

"Ngũ hành tương phụ, vạn pháp giai không!" Trong Hỗn Độn, Ngũ Hành pháp tắc vô cùng vô tận từ trên người Khổng Tuyên lan ra, Ngũ Hành pháp tắc trường tồn bất diệt, dưới sự tương phụ tương thành, tạo ra một không gian kỳ diệu, tất cả pháp tắc trong đó đều lập tức chìm vào im lặng, dường như bị đóng băng.

"Sát!" Chỉ thấy, Khổng Tuyên hiện ra chân thân Khổng Tước, sau lưng mọc đôi cánh, tốc độ nhanh đến mức khiến mọi người hoa cả mắt, cầm Ngũ Hành Thần Thương, chỉ thẳng vào Chuẩn Đề đạo nhân.

Khí thế tăng vọt chưa từng có, Ngũ Hành Thần Thương mang theo sự cương mãnh chưa từng thấy, như sóng biển cuồng nộ tuôn trào.

Nơi Ngũ Hành Thần Thương đi qua, Hỗn Độn đều bị xé rách, để lộ ra một vết nứt sâu thẳm.

Thương quang ngũ sắc trong nháy mắt bùng phát, dày đặc lan ra, trong chớp mắt bao trùm lấy Chuẩn Đề đạo nhân, phong tỏa mọi đường lui.

So với trận chiến với Tiếp Dẫn Phật trước đây, công thế của Khổng Tuyên đã có một sự thay đổi trời long đất lở.

Nếu trước đây Khổng Tuyên dùng Ngũ Hành pháp tắc để tấn công địch, nâng cao ưu thế của mình; thì bây giờ hắn dùng Ngũ Hành pháp tắc để hạn chế ưu thế của đối thủ, từ đó đạt được mục đích tấn công địch.

Cách trước tuy tiết kiệm thời gian, nhưng tiêu hao lại vô cùng lớn.

Cách sau tiêu hao nhỏ hơn, nhưng lại có thể giành được nhiều thời gian hơn.

Không còn nghi ngờ gì nữa, đối mặt với tình huống hiện tại, cách làm của Khổng Tuyên quả thực là sáng suốt nhất.

Nhưng, Khổng Tuyên là ai?

Là đại đệ tử của Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự!

Điều Khổng Tuyên muốn tuyệt đối không chỉ có vậy, kéo dài cũng không phải là phong cách của hắn.

"Xoẹt!" Dưới sự bao phủ của Ngũ Hành pháp tắc, phật quang như tuyết tàn gặp nắng gắt, lập tức tan biến không còn dấu vết.

"Hừ!" Chuẩn Đề đạo nhân hừ lạnh một tiếng, phật quang trên người lan tỏa, Khổng Tuyên muốn đấu cứng với hắn, thật sự cho rằng thân thể Thánh nhân chỉ để trưng bày sao?

"Keng!" Lúc này, Chuẩn Đề đạo nhân chủ động lao về phía Khổng

Tuyên, Thất Bảo Diệu Thụ trong tay vung lên, vạn ngàn thương quang tan biến, hung hăng va chạm với Ngũ Hành Thần Thương, bùng lên ánh sáng chói mắt.

"Cút!" Giọng nói băng lãnh của Khổng Tuyên truyền ra, trong ánh sáng chói mắt nổ tung, sau đó một bóng người bay ngược ra, chính là Chuẩn Đề đạo nhân.

"Sao có thể!" Chuẩn Đề đạo nhân cố gắng ổn định thân hình, trong ánh mắt tràn đầy vẻ kinh ngạc, vạn lần không ngờ một Thiên Đạo Thánh Nhân lại bị Khổng Tuyên, một tên nhóc con, đánh bay!

Sóng xung kích đáng sợ lan tỏa trong Hỗn Độn, hung hãn khuếch tán ra bốn phương tám hướng, Hỗn Độn mơ hồ bị đẩy lùi, những đợt dư chấn dồn dập hướng về phía Tô Dự, đều bị Tô Dự nhẹ nhàng chặn lại.

Tiếp Dẫn đạo nhân ở một nơi khác cảm nhận được dư chấn, cũng không khỏi lùi lại một bước, sau đó tinh khí thần nổi lên, mới chặn được dư chấn lan ra.

Lúc này, Chúc Long, Kim Phượng, Trấn Nguyên Đại Tiên, Yêu Sư Côn Bằng nhìn thấy, đều lóe lên ánh mắt kinh động.

Sự mạnh mẽ của Khổng Tuyên hoàn toàn ngoài dự liệu của họ, có thể đánh bay Chuẩn Đề đạo nhân, mặc dù cả người hắn chỉ lùi lại hai ba bước.

Điều này nói lên điều gì?

Nói lên rằng chỉ riêng về sức mạnh thân thể, Chuẩn Đề đạo nhân căn bản không phải là đối thủ của Khổng Tuyên!

Phải biết Chuẩn Đề đạo nhân là Thiên Đạo Thánh Nhân a!

Là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên thực thụ!

“Thân thể cường độ thật đáng sợ!” Trong lòng mọi người bất giác nảy sinh cùng một suy nghĩ, chìm trong sự chấn động.

Trong sự kinh ngạc của mọi người, khóe miệng Tô Dự cong lên một nụ cười, dường như đã sớm biết Khổng Tuyên về mặt cường độ thân thể có thể đánh lui Chuẩn Đề đạo nhân.

Điều này tự nhiên là khẳng định, Tô Dự dù sao cũng là sư tôn của Khổng Tuyên.

Thực ra, từ khoảnh khắc Khổng Tuyên đến Thiên Đình, Tô Dự đã nhận ra sự lột xác của Khổng Tuyên trong thời gian này.

Bỏ qua việc lĩnh ngộ pháp tắc và tìm kiếm con đường của mình, chỉ riêng cường độ thân thể đã có sự thăng tiến vượt bậc, tu luyện 《Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công》 cuối cùng đã đột phá đến chuyển thứ tám. 《Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công》 chia làm chín chuyển, từ chuyển thứ bảy bắt đầu tương ứng với Hỗn Nguyên Kim Tiên, chuyển thứ tám tương ứng với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Về phần chuyển thứ chín, tự nhiên là Thiên Đạo cảnh.

Theo ước tính của Tô Dự, đây cũng là nguyên nhân vì sao kiếp trước 《Cửu Chuyển Huyền Công》 và 《Cửu Chuyển Nguyên Công》 không được lưu truyền lại.

Công pháp như vậy một khi có người có được, có khả năng sẽ lại đi trên con đường của Bàn Cổ đại thần, lúc đó đối với Thiên Đạo, đó là một uy hiếp cực lớn.

Bây giờ 《Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công》 do Tô Dự sáng tạo, dung hợp sở trường của hai đại công pháp của Bàn Cổ đại thần, đồng tu hình thần, thậm chí có cơ hội cho người ta có thể có cơ duyên đột phá Đại Đạo cảnh.

Đương nhiên, tất cả đều nhờ vào Bàn Cổ đại thần ngày xưa, đã truyền thụ cảm ngộ của mình về 《Cửu Chuyển Huyền Công》 và 《Cửu Chuyển Nguyên Công》 cho ngài, nếu không một Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, tự nhiên không thể sáng tạo ra 《Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công》.

Chương 520

Tô Dự dự đoán, với cường độ thân thể hiện tại của Khổng Tuyên, cộng thêm tinh khí thần, Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng một, e rằng cũng không phải là đối thủ của hắn.

Phải biết, Khổng Tuyên năm xưa ở trong vũ trụ Hồng Mông thiên địa của Hỗn Độn Châu, tuy không tranh độ thiên kiếp, nhưng lại hấp thu không ít thiên kiếp.

Cộng thêm thân thể Khổng Tuyên vốn dĩ đã được nâng lên tầng thứ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên trong thiên kiếp, kết hợp với việc hấp thu thiên kiếp, tiến triển tự nhiên là không thể lường được.

"Không thể nào!" Trong lòng Chuẩn Đề đạo nhân dấy lên vạn phần kinh hãi.

"Không có gì là không thể!" Khổng Tuyên cười lạnh một tiếng, đồng thời Ngũ Hành pháp tắc và Lực chi pháp tắc kích động: "Ếch ngồi đáy giếng, ăn một thương của bản đế!" "Tiểu bối vô tri!" Nghe vậy, Chuẩn Đề đạo nhân lập tức đại nộ, thân hình như quỷ mị biến mất, Thất Bảo Diệu Thụ mang theo phật quang mãnh liệt, chiếu rọi cả một vùng Hỗn Độn, tiếng phạm âm vang lên giữa không trung.

"Trò mèo!" Khổng Tuyên càng đánh càng hăng, Ngũ Hành Tháp lơ lửng trên thiên linh cái vạn pháp bất xâm, Ngũ Hành Thần Thương vung ngang trời, đôi cánh Khổng Tước mở ra, linh lực như núi lửa phun trào.

Cùng lúc đó, sau lưng Khổng Tuyên rủ xuống một đạo phật quang, bóng dáng Chuẩn Đề đạo nhân từ trong phật quang hiện ra, Thất Bảo Diệu Thụ trực tiếp quét về phía Khổng Tuyên.

“Ầm!” Đúng lúc này, cả người Khổng Tuyên đột nhiên xoay tròn, như mắt bão đang di chuyển, Ngũ Hành Thần Thương hất lên một cơn bão thương quang, trực tiếp đánh cho Chuẩn Đề đạo nhân một đòn bất ngờ, đánh bay Thất Bảo Diệu Thụ ra ngoài!

Ngay sau đó, cơn bão của Khổng Tuyên liền nghiền ép về phía Chuẩn Đề đạo nhân, trong đó Lực chi pháp tắc và Ngũ Hành pháp tắc điên cuồng ngưng tụ, thanh thế cực kỳ kinh người.

“Nhân quả phật quang!” Chuẩn Đề đạo nhân dường như đã sớm có chuẩn bị, Thất Bảo Diệu Thụ chỉ là đòn dương đông kích tây, ngay khoảnh khắc nó bị đánh bay, hắn đã kéo giãn thân hình, từng đạo pháp quyết từ tay hắn tung ra, phật quang rực rỡ tỏa sáng, trong cõi u minh một sức mạnh huyền diệu xuyên qua cơn bão, muốn chui vào mi tâm của Khổng Tuyên.

“Cút ngay!” Cùng với tiếng quát lạnh của Khổng Tuyên, Ngũ Hành Tháp chấn động mạnh, chặn lại sức mạnh huyền diệu đó, đồng thời xông thẳng về phía Chuẩn Đề đạo nhân.

“Bốp!” Lại một lần nữa va chạm, hất lên dư ba kinh khủng, sự mạnh mẽ của nó vượt xa thanh thế trước đó, nhưng kết quả lại không còn giống nữa.

Chỉ thấy, trong lúc Ngũ Hành Thần Thương của Khổng Tuyên một đường tiến thẳng đâm về phía Chuẩn Đề đạo nhân, sức mạnh huyền diệu hóa thành phật quang, hung hăng va chạm vào Ngũ Hành Tháp, lực phản chấn mạnh mẽ khiến Khổng Tuyên bay ngược.

“Xem ra về mặt linh lực, ta hơi không đủ!” Sắc mặt Khổng Tuyên hơi thay đổi, đôi cánh Khổng Tước vỗ mạnh, lập tức ổn định thân hình: “Bản đế thật sự đã coi thường ngươi rồi, dùng công thế của chính mình làm mồi nhử, khiến bản đế bỏ qua sức mạnh của thần thông quỷ dị kia!” May mà, Ngũ Hành Tháp cũng không phải là vật

bình thường, dưới sự va chạm của thần thông quỷ dị đó, đã cứng rắn hóa giải toàn bộ uy năng ẩn chứa trong đó, chỉ còn lại lực phản chấn mãnh liệt.

Linh lực không đủ, khiến Khổng Tuyên tạm thời rơi vào thế hạ phong, đây là điểm yếu thường thấy khi vượt cấp tác chiến, nên Khổng Tuyên cũng không quá để ý.

Huống hồ, Khổng Tuyên còn chưa dùng hết sức!

"Bản thánh lại muốn xem xem Ngũ Hành Tháp có thể chặn được bản thánh bao nhiêu lần!" Thần sắc Chuẩn Đề đạo nhân hơi thay đổi, sâu trong đôi mắt lộ ra vẻ ngưng trọng, đột nhiên tiến lên một bước, lại lần nữa lao về phía Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên khinh miệt nhìn Chuẩn Đề đạo nhân, khinh thường nói: "Chuẩn Đề, một Thiên Đạo Thánh Nhân mà lại không biết xấu hổ như vậy!

Thôi được, hôm nay bản đế sẽ cho ngươi xem thế nào là lấy lực chứng đạo!" Giữa lời nói, khí tức Lực chi pháp tắc lan tỏa, Ngũ Hành pháp tắc tỏa ra năm màu sắc khác nhau, Ngũ Hành Thần Thương cũng bùng phát tiếng kêu mạnh mẽ, mơ hồ tỏa ra một sức mạnh huyền diệu vô cùng.

"Sát!" Sát khí băng lãnh tỏa ra, Khổng Tuyên không hề sợ hãi trực tiếp xông lên, đối mặt với Chuẩn Đề đạo nhân, không hề né tránh.

"Thất bại cho bản thánh!" Chuẩn Đề đạo nhân vung Thất Bảo Diệu Thụ trong tay, từng đạo phật ý lưu chuyển, ý cảnh từ bi, thương xót, độ hóa... uy lực vô hình tỏa ra.

"Ngũ Hành Hắc Động!" Ngũ Hành Thần Thương đột nhiên phá tan Hỗn Độn, lấy Ngũ Hành pháp tắc làm chủ, ngưng tụ ra một hắc động, tỏa ra lực thôn phệ đáng sợ.

Nhìn thần thông mà Khổng Tuyên thi triển, trong mắt Tô Dự lóe lên một tia sáng, hài lòng gật đầu: "Không tệ, không tệ!" Từ chiêu thức mà Khổng Tuyên phóng ra, Tô Dự nhận ra con đường mà Khổng Tuyên lĩnh ngộ.

Hắc động nhìn qua chỉ có Ngũ Hành pháp tắc, nhưng thực tế bên trong lại dung nạp rất nhiều pháp tắc khác, giống như một thế giới hoàn chỉnh.

Cộng thêm Ngũ Hành Thần Thương là do Tô Dự tự tay luyện chế, uy lực vượt xa Tiên thiên linh bảo cực phẩm thông thường, sự gia tăng uy lực của nó hoàn toàn có thể lên một tầm cao mới.

Ngũ Hành Hắc Động vừa xuất hiện, phật ý, linh lực, đều không từ chối, hoàn toàn thôn phệ hấp thu, nhất thời khiến Chuẩn Đề đạo nhân cũng cực kỳ kiêng dè.

"Thần thông thật mạnh!

Không thể không thừa nhận, ngươi thật phi thường, có thể chặn được công thế thần thông của ta, nhưng thần thông của bản thánh còn nhiều lắm!

Bản thánh lại muốn xem ngươi có thể chặn được mấy lần!" Chuẩn Đề đạo nhân lẩm bẩm.

"Vạn Phật Phổ Độ!" Từng đạo phật ý lan tỏa, dung nhập vào linh lực, hóa thành từng pho tượng Phật, bao vây Khổng Tuyên ở giữa.

"Hỏng rồi!" Khổng Tuyên nhíu chặt mày, trong lòng dấy lên một cảm giác nguy hiểm mãnh liệt, chỉ thấy mấy pho tượng Phật kia không ngừng đánh về phía hắn, uy lực đó khiến hắn không khỏi cảm thấy uy lực tăng mạnh.

"Xem ra cũng chỉ có thể như vậy!" Nghĩ đến đây, Ngũ Hành Tháp của Khổng Tuyên kêu lên một tiếng, trực tiếp phóng to bao bọc cả

người hắn vào trong.

Nhìn trận chiến giữa Khổng Tuyên và Chuẩn Đề đạo nhân, Tô Dự nhíu mày, trong mắt hiện lên vẻ hứng thú, ngài muốn biết đại đệ tử sẽ dùng phương thức nào để phản kích đây!

Dù sao, ngài chưa bao giờ dạy Khổng Tuyên ngồi chờ chết!

Sau nhiều lần giao thủ với Chuẩn Đề đạo nhân, Khổng Tuyên hiểu rõ sự chênh lệch giữa mình và Thiên Đạo Thánh Nhân, tuy về mặt thân thể đã chiến thắng Chuẩn Đề đạo nhân, nhưng linh lực không đủ lại khiến Chuẩn Đề đạo nhân trực tiếp áp chế, nếu cứ tiếp tục như vậy, tất bại không nghi ngờ.

"Vút!" Khổng Tuyên bị Ngũ Hành Tháp bao bọc, thân ảnh đột nhiên xé toạc Hỗn Độn, trực tiếp chui vào hắc động mà hắn đã ngưng tụ, khiến tất cả mọi người đều sững sờ, hoàn toàn không hiểu thao tác của Khổng Tuyên.

"Ồ?" Đối với điều này, ngay cả Chuẩn Đề đạo nhân đang đối chiến với Khổng Tuyên cũng sững sờ một chút, sau đó thần thức bao trùm một vùng Hỗn Độn, hiển nhiên là đang phòng bị Khổng Tuyên từ nơi khác đánh úp.

Nhưng không đợi Chuẩn Đề đạo nhân dò xét, đột nhiên hắn ý thức được hắc động mà Khổng Tuyên thi triển, sau khi bị mấy chưởng của pho tượng Phật hoàn toàn thôn phệ, đã trở nên cuồng bạo vô cùng.

Đột nhiên… "Ầm ầm!" Nơi tầm mắt có thể nhìn thấy, hắc động đột nhiên nổ tung, linh lực đáng sợ trực tiếp bao trùm một vùng hư không, dữ dội tàn phá.

Chuẩn Đề đạo nhân kinh ngạc thấy mình bị cuốn vào trong đó, thậm chí còn không kịp né tránh.

"…Phật pháp bất diệt!" Phật quang trên người Chuẩn Đề đạo

nhân bùng phát, Thất Bảo Diệu Thụ chặn lại từng đợt dư chấn linh lực tàn phá.

Nhưng, dư chấn linh lực theo sau đó là hàng trăm, hàng nghìn đạo, phía sau còn có vô số dư chấn linh lực va chạm, khiến Chuẩn Đề đạo nhân không khỏi cảm thấy da đầu tê dại.

Vạn lần không ngờ Khổng Tuyên lại có chiêu số quái dị bất ngờ như vậy, quả thực là khó lòng phòng bị.

Lẩn vào trong hắc động, không chỉ thu hút sự chú ý của Chuẩn Đề đạo nhân, khiến công thế của Chuẩn Đề đạo nhân không thể tấn công bản thân, quả thực là một thần thông tuyệt diệu.

Nhưng, thao tác nhìn qua đơn giản, lại khiến Khổng Tuyên tràn đầy cảm giác cấp bách.

Sự ảo diệu của "Ngũ Hành Hắc Động" nằm ở việc lợi dụng Ngũ Hành pháp tắc, hình thành sự cắn xé mạnh mẽ, bất luận là linh lực hay vật chất, đều sẽ bị cắn xé thành tro bụi.

Ngay cả Khổng Tuyên, người thi triển, cũng không ngoại lệ, nên Khổng Tuyên mới dùng Ngũ Hành Tháp bao bọc, cưỡng ép chui vào hắc động.

Sau đó, dùng sức mạnh của hắc động hấp thu sức mạnh thần thông của Chuẩn Đề đạo nhân, mấy loại sức mạnh thuộc tính khác nhau va chạm vào nhau, kích động ra uy năng chưa từng có, tốc độ lan truyền đạt đến mức chưa từng thấy.

Chương 521

“Không thể nào!

Tốc độ này căn bản không phải là thứ mà Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên có thể sở hữu!” Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng không ngừng gào thét.

Sự mạnh mẽ của Khổng Tuyên liên tục vượt ngoài dự liệu của hắn, nếu cứ tiếp tục như vậy, thì không chỉ đạo tràng Cực Lạc Thế Giới mà hắn và sư huynh Tiếp Dẫn đạo nhân vất vả sáng lập sẽ bị san bằng, mà ngay cả hắn cũng phải nhận một đòn của Tô Dự.

Đối với danh vọng của hắn, đây không nghi ngờ gì là một đả kích nặng nề.

Nếu là bình thường, hắn căn bản không quan tâm đến ánh mắt của người khác, nhưng việc thu phục tam đại cương thi thủy tổ đang cận kề.

Nếu lúc này xảy ra sai sót, thì không ai có thể lường trước được nó sẽ ảnh hưởng đến kế hoạch như thế nào.

Vì vậy, hắn phải chiến thắng Khổng Tuyên với tốc độ nhanh nhất!

Thấy Khổng Tuyên mạnh mẽ đến mức này, ánh mắt Tiếp Dẫn đạo nhân trở nên có chút ngưng trọng: “Khổng Tuyên không hổ là yêu nghiệt hoa nở mười phẩm, lấy Ngũ Hành pháp tắc hình thành một phương thế giới, dung hợp các pháp tắc khác, hoàn toàn có thể nói là kế thừa bản sắc yêu nghiệt của Tô Dự Thiên Đế!” Lúc này, Tiếp Dẫn đạo nhân không khỏi bắt đầu lo lắng cho tương lai, nếu sau này Khổng Tuyên chứng đạo thành Thánh, nhất định sẽ là một đại địch mà họ phải đối mặt.

Hắn đâu biết rằng, Khổng Tuyên đã sớm trải qua thiên kiếp chứng đạo, nhưng lại chưa bao giờ muốn chứng đạo thành Thánh.

Thân là đại đệ tử của Thiên Đế, Khổng Tuyên sao có thể để người khác tùy ý sắp đặt, cho dù là Thiên Đạo cũng không được, điều hắn muốn là thực sự lấy lực chứng đạo.

Ở một bên khác, Tô Dự nhìn biểu hiện của Khổng Tuyên, không dễ nhận ra gật đầu, nếu là Khổng Tuyên của ngày hôm nay, đối mặt với thiên kiếp trong Hỗn Độn Châu năm xưa, có lẽ sẽ có một tia sinh cơ.

Nhưng bây giờ muốn chứng đạo trong Hỗn Độn Châu, phải đối mặt với thiên kiếp uy lực gấp đôi, Khổng Tuyên vẫn cần phải rèn luyện.

"Khổng Tuyên!" Chuẩn Đề đạo nhân dưới sự tấn công liên miên không dứt của Khổng Tuyên, thủ đoạn dùng hết, đã hoàn toàn chặn đứng công thế của Khổng Tuyên, miệng phát ra giọng nói băng lãnh, nhưng mơ hồ có chút kinh ngạc.

Không gì khác.

Chỉ vì Khổng Tuyên trước mặt Chuẩn Đề đạo nhân, khí thế theo công thế ngày càng tăng cao, rõ ràng chỉ có Chiến chi pháp tắc mới có chiến thế như vậy.

"Không thành Thánh, cuối cùng vẫn là giun dế!" Chuẩn Đề đạo nhân bây giờ đã bị Khổng Tuyên đánh cho nổi giận thực sự, trong lòng sát ý lan tràn, Thất Bảo Diệu Thụ được quán thâu tinh khí thần khổng lồ: "Hôm nay liền cho ngươi xem cái gì gọi là Thất Bảo Diệu Thuật!" Cùng với tiếng nói của Chuẩn Đề đạo nhân vừa dứt, Thất Bảo Diệu Thụ tỏa ra ánh sáng bảy màu mãnh liệt, tiếp theo một cảnh tượng quỷ dị xuất hiện, những dư chấn không ngừng va chạm xung quanh, dưới ánh sáng bảy màu đã bị dễ dàng đẩy ra, sau đó tan thành mây khói, cực

kỳ không chịu nổi một đòn.

Trong bảy sắc quang đỏ, cam, vàng, lục, thanh, lam, tím, không còn phật ý ban đầu, thay vào đó là Nhân quả pháp tắc mãnh liệt.

Ánh sáng bảy màu như dòng sông cuồn cuộn không ngừng, trực tiếp ép về phía Khổng Tuyên, che mây lấp mặt trời, khiến người ta không khỏi rùng mình.

Theo Chuẩn Đề đạo nhân xem ra, chiêu bài tẩy "Thất Bảo Diệu Thuật" này, ít nhất cũng sẽ đánh cho Khổng Tuyên trọng thương.

Đến lúc đó, Khổng Tuyên một khi có nguy hiểm, chỉ cần hơi thu lực lại, là có thể giúp Khổng Tuyên giữ được một mạng, như vậy Tô Dự cũng không còn cớ gì để gây khó dễ cho hai người họ.

"Ha ha ha ha!

Nói hay lắm!" Thấy vậy, Khổng Tuyên cười lớn, trong mắt bùng lên ngọn lửa chiến ý hừng hực: "Chuẩn Đề, bản đế từng nghe sư tôn nói, 'Thất Bảo Diệu Thuật' của ngươi và 'Ngũ Sắc Thần Quang' của bản đế có sự tương đồng kỳ diệu.

Hôm nay bản đế cũng muốn xem xem 'Thất Bảo Diệu Thuật' của ngươi kỹ năng không bằng người?

Hay 'Ngũ Sắc Thần Quang' của bản đế hơn một bậc!" "Ầm!" Lời vừa dứt, một luồng khí thế đáng sợ chưa từng có từ trên người Khổng Tuyên lan ra, tinh khí thần của Khổng Tuyên vào khoảnh khắc này không còn chút bảo lưu nào mà phóng ra, hung mãnh, sau lưng hiện ra một hư ảnh ngũ sắc.

Chính là bản thể của Khổng Tuyên, Khổng Tước ngũ sắc!

"Két!" Một tiếng kêu dài, hư ảnh Khổng Tước ngũ sắc và Khổng Tuyên hoàn mỹ trùng hợp, sau đó đế bào tử vi ban đầu của Khổng Tuyên liền hóa thành chiến y Khổng Tước ngũ sắc, theo đó là một

luồng sức mạnh hung mãnh.

Ngũ Hành pháp tắc tương phụ tương sinh, trong đó hiện ra những dao động huyền diệu, dường như đang thai nghén một thế giới độc lập.

Ngũ Sắc Thần Quang!

Khổng Tuyên đã phát triển thiên phú thần thông đến cực hạn, cũng có nghĩa là chỉ cần Ngũ Hành pháp tắc càng cao thâm, uy lực của "Ngũ Sắc Thần Quang" cũng sẽ càng mạnh.

Chỉ có điều, tu vi của Khổng Tuyên dù sao cũng chỉ mới là Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cho dù dựa vào "Ngũ Sắc Thần Quang", liệu có thực sự có thể đối kháng với Chuẩn Đề đạo nhân ở Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng hai không?

Nhưng, đương nhiên không chỉ có vậy!

"Ngũ Hành Tháp!" Ngũ Hành Tháp kêu lên một tiếng, từ từ dung nhập vào cơ thể Khổng Tuyên.

"Ngũ Hành Thần Thương!" Ngũ Hành Thần Thương phát ra tiếng kêu mạnh mẽ, sau đó dung hợp vào xương sống của Khổng Tuyên.

"Ngũ Sắc Thần Quang, vạn vật không thể cản!" Ánh mắt Khổng Tuyên lóe lên vẻ sắc bén băng hàn, chỉ thấy cả người hắn nhảy lên, dung nhập vào luồng quang mang ngũ sắc đang lóe sáng trong Hỗn Độn, sau đó luồng quang mang ngũ sắc vô hình uốn lượn, cuối cùng tạo thành một con Khổng Tước ngũ sắc khổng lồ.

Áo nghĩa tối thượng của "Ngũ Sắc Thần Quang".

Lấy tinh khí thần của Khổng Tuyên làm môi giới, dung hợp hai đại Tiên thiên linh bảo cực phẩm là Ngũ Hành Tháp và Ngũ Hành Thần Thương, cộng thêm Ngũ Hành pháp tắc đã lĩnh ngộ, uy năng so với "Ngũ Sắc Thần Quang" đơn thuần mạnh hơn gấp mười lần không

chỉ.

Trong Hỗn Độn, màu xám tro ban đầu dưới sự tô điểm của "Ngũ Sắc Thần Quang" và "Thất Bảo Diệu Thuật", không còn vẻ mờ mịt nữa, toàn bộ khu vực tràn ngập những dao động đáng sợ chưa từng có.

"Ầm!" Trong nháy mắt, Khổng Tước ngũ sắc vỗ cánh, hóa thành một luồng sáng, cùng với luồng sáng bảy màu kia, hung hăng va chạm vào nhau, sau một tiếng nổ lớn, Hỗn Độn vốn đang hung hãn vào khoảnh khắc này đã hoàn toàn yên tĩnh lại.

"Két!" Lúc này, Khổng Tước ngũ sắc lại một lần nữa phát ra tiếng kêu dài, trong Ngũ Hành pháp tắc đột ngột tỏa ra một luồng khí tức bá đạo.

"Soạt!" Ngay sau đó, dưới luồng khí tức bá đạo đột ngột, đôi cánh của Khổng Tước ngũ sắc hất lên một luồng quang hoa ngũ sắc như dòng sông, thẳng thừng bao trùm lấy luồng quang mang bảy màu mà Chuẩn Đề đạo nhân phóng ra.

Trong tầm mắt có thể thấy, luồng quang mang bảy màu dưới sự bao trùm của quang hoa ngũ sắc bắt đầu tan rã, hiển nhiên về mặt uy lực đã bị Khổng Tuyên áp đảo.

"Hả?" Nhận ra tình hình này, sắc mặt Chuẩn Đề đạo nhân biến đổi dữ dội, ánh mắt lập tức trở nên điên cuồng, lập tức tăng cường xuất ra tinh khí thần.

Tiếc thay, quang hoa ngũ sắc đã hoàn toàn cách ly luồng quang mang bảy màu, Chuẩn Đề đạo nhân đã sớm mất đi quyền kiểm soát đối với luồng quang mang bảy màu.

Tất cả những người quan chiến trong Hỗn Độn trước khi san bằng Cực Lạc Thế Giới, ngoại trừ Tô Dự, ánh mắt đều tràn ngập sự chấn

động, trận đại chiến này bất kể kết quả thế nào, quá trình của nó, đều hoàn toàn ngoài dự liệu của họ.

Ban đầu họ nghĩ rằng Khổng Tuyên cho dù có thể chặn được Chuẩn Đề đạo nhân, cũng sẽ bị áp đảo một đường, nhưng không ngờ Khổng Tuyên không chỉ không bị áp đảo, ngược lại còn ở thế cân sức ngang tài, mơ hồ chiếm thế thượng phong.

"Tử Vi Đế Quân quá lợi hại rồi!" Câu Trần Đế Quân thở dài một tiếng: "Thật là giang sơn đời nào cũng có nhân tài xuất hiện, không ngờ con trai của Nguyên Phượng bây giờ đã vượt qua cả bản đế!" Đôi mắt Đông Hoa Đế Quân Kim Phượng lóe lên ánh sáng hy vọng, tay ngọc nắm chặt, âm thầm trong lòng nói: "Tỷ tỷ, nếu có thể thấy Khổng Tuyên biểu hiện như vậy, chắc chắn sẽ cảm thấy vui mừng!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ kích động đến mức cơ thể run rẩy, trong mắt tràn đầy vẻ khao khát, chuyện mà sư tôn năm xưa làm được, đại sư huynh bây giờ cũng làm được, vậy tự nhiên họ cũng không thể tụt lại phía sau.

Trong Hỗn Độn.

Quang hoa ngũ sắc khủng bố với tư thái mạnh mẽ, trực tiếp dập tắt luồng quang mang bảy màu, sau đó bên trong truyền ra một tiếng kêu, chỉ thấy giữa muôn vàn quang hoa, Khổng Tước ngũ sắc vỗ cánh, trực tiếp lao về phía Chuẩn Đề đạo nhân.

Trong lúc Khổng Tước ngũ sắc lóe lên, có thể thấy rõ Khổng Tuyên đang ở bên trong, một tay nắm chặt Ngũ Hành Thần Thương, một tay đẩy Ngũ Hành Tháp về phía trước, nhắm thẳng vào Chuẩn Đề đạo nhân.

Chương 522

"Không thể nào?

Khổng Tuyên chỉ là một Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, Ngũ Sắc Thần Quang sao lại có thể mạnh đến mức này?" Chuẩn Đề đạo nhân không thể tin nổi nhìn Khổng Tước ngũ sắc đang lao tới, trong lòng dấy lên một tia nguy cơ, sau đó tinh khí thần bùng phát, dốc toàn lực chống đỡ Khổng Tước ngũ sắc.

"Sát!" Khổng Tước ngũ sắc trở nên hung hãn hơn, đối mặt với sự phòng ngự vội vã của Chuẩn Đề đạo nhân, thế như chẻ tre, từng lớp phá vỡ.

Khoảng cách đến mi tâm của Chuẩn Đề đạo nhân cũng chỉ còn một bước chân.

"Cút ngay!" Chuẩn Đề đạo nhân dốc toàn lực, Thất Bảo Diệu Thụ hung hăng đập vào mỏ của Khổng Tước ngũ sắc, lập tức một lực phản chấn mạnh mẽ đột nhiên truyền ra.

Khổng Tước ngũ sắc đột ngột vỡ tan, hóa thành Khổng Tuyên, liên tiếp lùi lại cả trăm mét, không khác mấy so với Chuẩn Đề đạo nhân.

Nhìn qua là một cục diện cân bằng, nhưng thực tế Khổng Tuyên đã chiếm thế thượng phong.

Đừng quên Khổng Tuyên mới chỉ là Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, còn Chuẩn Đề đạo nhân lại là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên thực thụ, thậm chí là cảnh giới tầng hai.

"Đến đây là kết thúc!" Đúng lúc này, Tô Dự nhẹ nhàng phất tay áo, toàn bộ Hỗn Độn đang sóng gió bỗng chốc bị một sức mạnh huyền diệu, lặng lẽ ổn định lại.

Thấy cảnh này, cả Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đều trong lòng run lên, với thân phận và tu vi của họ, không hề nhìn ra Tô Dự ra tay như thế nào.

Tô Dự nhẹ nhàng đánh vào một luồng lực Tạo Hóa pháp tắc màu xanh, chú nhập vào mi tâm của Khổng Tuyên, lập tức khiến Khổng Tuyên vô cùng sảng khoái, tinh khí thần đã tiêu hao cũng đang hồi phục với tốc độ cực nhanh.

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, hết giờ rồi, các ngươi đã thua!" Tô Dự bình tĩnh nói.

Sắc mặt Chuẩn Đề đạo nhân đột nhiên ngưng lại, lập tức buột miệng nói: "Bệ hạ, ta không thua!" "Ha ha!" Tô Dự mỉa mai cười một tiếng: "Nếu ở cùng cảnh giới, nếu không phải Thánh nhân bất tử bất diệt, chân linh ký thác vào Thiên Đạo, ngươi đã sớm thân tử đạo tiêu, e rằng ngay cả luân hồi cũng không thể vào được." "..." Chuẩn Đề đạo nhân lập tức nghẹn lời, sau đó định phản bác, nhưng lại mấy lần muốn nói lại thôi, không tìm được lý do để phản bác.

Không thể không thừa nhận, thiên phú của Khổng Tuyên quả thực mạnh hơn hắn quá nhiều!

"Nếu Bệ hạ đã nhận định hai sư huynh đệ chúng ta là kẻ đứng sau cướp đoạt pháp bảo khí vận của Nhân tộc năm xưa, thì hai huynh đệ chúng ta nguyện ý trả giá, hy vọng Bệ hạ có thể giữ lại cho hai người một chút thể diện!" Tiếp Dẫn đạo nhân thấy tình hình không ổn, lập tức nói.

Tô Dự nhíu mày, cười nhẹ nói: "Nếu trẫm không cho thể diện thì sao?" Sắc mặt Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân biến đổi dữ dội.

Lời nói của Tô Dự khiến ánh mắt của nhiều người sau lưng ngài thay đổi, thân hình lóe lên, đột nhiên phát động công thế mãnh liệt,

mục tiêu: Cực Lạc Thế Giới.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân theo bản năng định đi ngăn cản, nhưng cơ thể lại đột nhiên chấn động mạnh, vào khoảnh khắc đó hai người cảm thấy mình thật nhỏ bé, dường như trước mặt có một con thần long bất cứ lúc nào cũng có thể ăn thịt họ.

Đến khi Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân chớp mắt hoàn hồn, mới phát hiện đó chính là sát khí từ trên người Tô Dự.

"Bệ hạ!" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lập tức có chút ném chuột sợ vỡ bình, cố nén sự thôi thúc trong lòng, kiềm chế không ra tay.

Tô Dự không hề từ bỏ việc cho người san bằng Cực Lạc Thế Giới, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, giọng nói nhẹ như nước ao tù: "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, theo quy tắc trẫm đã định, các ngươi cần phải nhận một chiêu của trẫm!" "..." Nghe lời của Tô Dự, thần sắc Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân chấn động mạnh, trong lòng dấy lên sự kiêng dè vô tận, thủ pháp mà Tô Dự thể hiện trước mắt ngày càng khiến họ không thể đoán được.

Có thể đánh bại Thái Thanh Thánh Nhân, Tô Dự hiển nhiên đã trở thành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Một chiêu, kết cục tồi tệ nhất, chẳng qua là đánh nổ hai người họ.

Nhưng, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân không cho rằng Tô Dự hiện tại sẽ mạnh đến mức đó, cho dù không nhìn ra được thủ đoạn mà ngài thi triển.

"Trẫm cho các ngươi thêm một cơ hội, chỉ cần nhận một chiêu của trẫm mà không lùi bước, trẫm sẽ thu hồi thành mệnh, không san bằng Cực Lạc Thế Giới!" Lời nói của Tô Dự nhẹ nhàng, ngữ khí tràn

đầy tự tin.

Nghe vậy, trong mắt Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đồng thời lóe lên một tia sáng, hai người nhìn nhau, sau đó giọng nói trở nên trầm thấp: "Bệ hạ, xin mời!" "Ầm!" Cùng với tiếng nói của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân vừa dứt, trong cơ thể Tô Dự liền dâng lên những dao động linh lực đáng sợ, linh lực màu vàng kim lóe sáng trong Hỗn Độn, trực tiếp hình thành một phương đại ấn, trên đó có uy áp mạnh mẽ chưa từng có.

Người có thực lực yếu kém dưới uy áp mạnh mẽ đó, e rằng sẽ trực tiếp quỳ rạp xuống đất.

"Hỗn Nguyên Thiên Đế Ấn!" Đây là thần thông do Tô Dự sáng tạo dựa trên Thiên Đế Ấn, tượng trưng cho thân phận, trong đó ẩn chứa các loại pháp tắc chi lực, hoàn toàn quy nạp vào Lực chi pháp tắc.

"Đi!" Tô Dự tùy tay đánh vào Thiên Đế Ấn, Thiên Đế Ấn gào thét bay ra, lao về phía Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân.

Trong chớp mắt, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cảm nhận được áp lực mãnh liệt, lập tức vận chuyển toàn bộ tinh khí thần để chống cự, từng pho tượng Phật hư ảnh từ trong cơ thể hai người khuếch tán ra, dưới sự chú nhập của tinh khí thần, dần dần ngưng thực, chắn trước mặt hai người.

Nơi Thiên Đế Ấn đi qua, tất cả đều hóa thành hư vô, dường như mọi vật chất và năng lượng đều bị Thiên Đế Ấn thôn phệ, trở thành một phần của Thiên Đế Ấn.

"Bốp bốp bốp bốp!" Từng pho tượng Phật trước mặt Thiên Đế Ấn hoàn toàn như đồ bỏ đi, giống như giấy mỏng, dễ dàng bị Thiên Đế Ấn xuyên qua, sau đó trực tiếp nổ tung, hóa thành từng đạo dư chấn linh lực, tàn phá khuếch tán.

Thấy tình huống này, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lập tức kinh hãi thất sắc, vạn lần không ngờ Tô Dự lại mạnh mẽ đến mức này.

Thế là, Thất Bảo Diệu Thụ và Tiếp Dẫn Bảo Tràng xuất hiện trong tay hai người, trong khoảnh khắc đột nhiên phóng to, bao trùm lấy Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, tiến hành phòng ngự cuối cùng.

"Keng!" Thiên Đế Ấn hung hăng va chạm vào Thất Bảo Diệu Thụ và Tiếp Dẫn Bảo Tràng, phát ra một tiếng kim loại vang lên giòn giã, cuối cùng cũng bị chặn lại.

"Nổ!" Đối với điều này, Tô Dự chỉ lạnh lùng cười một tiếng, sau đó nhẹ nhàng thốt ra một chữ, lập tức Thiên Đế Ấn hoàn toàn nổ tung, hất lên những dao động linh lực dữ dội trong Hỗn Độn, trực tiếp bao trùm lấy Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân.

"Ầm ầm!" "Phụt!" Lực va chạm đáng sợ lan ra từ linh lực cuồng bạo, trực tiếp đánh bay Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, đồng thời khiến họ phun ra một ngụm tiên huyết nóng rực.

Nhìn thấy Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân bị đánh bay, tất cả mọi người đều hoàn toàn chấn động, vạn lần không ngờ hai vị lại bị Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự trước mắt một chiêu đánh bay, đó chính là Thiên Đạo Thánh Nhân a!

Vì vậy, ánh mắt của mọi người bất giác nhìn về phía Tô Dự, trong đó xen lẫn những cảm xúc vô cùng phức tạp.

Ví dụ, trong Thiên Đình, Khổng Tuyên, Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ… trong mắt đều tràn ngập vẻ sùng bái; Câu Trần Đế Quân Chúc Long, Đông Hoa Đế Quân Kim Phượng, Yêu Giới chi chủ Côn Bằng, Địa Tiên chi tổ Trấn Nguyên Đại Tiên thì kính sợ.

Ngoài ra, trong số những người đến san bằng Cực Lạc Thế Giới, có không ít người từng là một trong tam thiên khách mời của Tử Tiêu Cung.

Nhớ năm xưa, cùng là tam thiên khách mời, tu vi của họ thậm chí còn mạnh hơn Tô Dự vài phần, nhưng nay thời gian thấm thoắt, Tô Dự đã sớm bỏ xa họ ở phía sau.

Đúng là vật còn người mất!

Ánh mắt Tô Dự chuyển hướng về Cực Lạc Thế Giới, mọi người đều hoàn hồn.

Ngay khi họ chuẩn bị ra tay oanh kích Cực Lạc Thế Giới thì giọng nói của Tô Dự vang lên: "Trẫm tự mình làm!" "Gầm!" Chỉ thấy, bên trong cơ thể Tô Dự truyền ra một tiếng rồng ngâm chấn động hỗn độn, hắn nhẹ nhàng bâng quơ đánh ra một chưởng, Đế Hoàng pháp tắc kích động tuôn ra, tức thì khiến tất cả mọi người cảm thấy áp lực lớn như núi, nội tâm dâng lên một cỗ xung động muốn quỳ lạy trước mặt Tô Dự.

Một con kim long rực rỡ từ trong lòng bàn tay Tô Dự bay ra, giữa tiếng gầm thét, mang theo linh lực đáng sợ, hung hăng va chạm vào Cực Lạc Thế Giới.

"Ầm!" Cực Lạc Thế Giới vốn vững chắc không thể phá hủy, dưới sự va chạm của kim long, tức thì trở nên lung lay sắp đổ, cảm giác như có thể tan rã bất cứ lúc nào.

"Nổ!" Tô Dự lại thốt ra một chữ lạnh như băng, kim long rực rỡ trong khoảnh khắc bùng lên vạn trượng quang mang, trực tiếp bao phủ toàn bộ Cực Lạc Thế Giới.

"Ầm ầm!" Cực Lạc Thế Giới dưới vụ nổ của kim long mà tan nát, giống như một đóa hoa tươi tàn lụi, khiến người ta không khỏi tiếc

nuối.

Chương 523

Tiếng Phạn vang lên từng trận, tựa như khúc nhạc ngày tận thế, từng luồng đế hoàng chi khí tràn ngập khu vực Cực Lạc Thế Giới từng tồn tại, tiếng Phạn dần dần trầm xuống, cho đến khi cuối cùng tiêu tan hết.

Kinh thế hãi tục!

Ngoài bốn chữ này, e rằng không có từ ngữ nào khác có thể diễn tả tâm trạng của mọi người lúc này.

Cực Lạc Thế Giới mà họ mãi không hạ được, lại bị Tô Dự một chiêu phá diệt.

Với nhãn lực của họ, tự nhiên có thể nhìn ra, đế hoàng chi khí còn sót lại trong Cực Lạc Thế Giới không tan, nơi đây không cách nào xây dựng lại được.

Về phần xua tan nó, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân có dám không?

Hôm nay Tô Dự ra tay, thực lực thể hiện ra đã để lại bóng ma trong lòng hai người họ, nếu lại xảy ra xung đột với Tô Dự, không chừng sẽ bị tâm ma xâm nhập, đến lúc đó tất sẽ được không bù mất.

Tô Dự không có chút lòng thương hại nào, ngược lại khóe miệng còn nhếch lên một nụ cười nhàn nhạt, sau đó thờ ơ phất tay, rồi dẫn mọi người biến mất.

Chuyện xảy ra ở Cực Lạc Thế Giới, Bích Du Giáo chủ ở Thượng Thanh Cảnh xa xôi tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Trong thần thức hiện ra cảnh tượng Tô Dự hành hung Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, phá diệt Cực Lạc Thế Giới, Thông Thiên Giáo chủ

không khỏi phá lên cười lớn, âm thanh tràn ngập khắp Thượng Thanh Cảnh, một số môn nhân Tiệt Giáo nghe thấy tiếng cười, tức thì đều hiếu kỳ, không hiểu chuyện gì mà nhìn về phía Bích Du Cung.

Đã có Thông Thiên Giáo chủ chú ý, vậy tự nhiên cũng không thể thiếu Nguyên Thủy Thiên Tôn ở Ngọc Thanh Cảnh.

Đối với việc Tô Dự lần này thể hiện ra chiến lực siêu cường, trong mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn lộ ra vẻ kiêng dè mãnh liệt: "Tô Dự, tu vi ít nhất đã đạt tới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhị trọng thiên, vậy mà thực lực lại đạt đến mức đáng sợ như vậy, chẳng trách ngay cả đại huynh cũng bại trong tay hắn!" "Thôi vậy!" Ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn biến đổi hồi lâu, cuối cùng mới thở dài một tiếng, ánh mắt kiên định: "Việc quan trọng nhất của ta bây giờ là tam thi hợp nhất, chỉ cần làm được tam thi hợp nhất, đến lúc đó ta đi tranh đoạt với Tô Dự kia cũng không muộn!" Nói xong, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền từ từ nhắm hai mắt lại, một luồng dao động huyền diệu từ trong cơ thể hắn khuếch tán ra.

Tam Thanh có hai vị chú ý đến trận chiến của Tô Dự với Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, Thái Thanh Thánh Nhân tự nhiên cũng không ngoại lệ.

"Thực lực của Tô Dự lại tinh tiến không ít a!" Thái Thanh Thánh Nhân hít sâu một hơi: "Nếu ta có được khí vận của Tô Dự, đột phá Thiên Đạo Cảnh tất định trong tầm tay!

Đúng là phí của trời!

Thôi vậy!

Sau này, nhất định sẽ đòi lại những thứ thuộc về bản thánh!" Nào biết rằng, Tô Dự có thể tu luyện đến ngày nay, căn bản không phải dựa vào khí vận Thiên Đình, thứ đó đối với một người dĩ lực chứng đạo như hắn, nhiều nhất cũng chỉ là gấm thêm hoa mà thôi.

Tô Dự có được thực lực như hiện tại, ngoài ngón tay vàng hệ thống ra, chỉ có thiên phú và ngộ tính của bản thân.

Chẳng phải sao, Tô Dự đã dùng sức một mình dung hợp hai đại công pháp truyền thừa của Bàn Cổ Đại Thần, sáng tạo ra 《Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công》; tự mình bước ra con đường riêng, tập hợp sở trường của trăm nhà, khai sáng ra 《Nhất Trảm Vạn Đạo》, một loại tuyệt thế công pháp vượt qua cả 《Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công》.

Cùng lúc đó, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân bị đánh bay cuối cùng cũng quay trở lại trước Cực Lạc Thế Giới, nhưng Cực Lạc Thế Giới đã hóa thành một mảnh phế tích trong hỗn độn, đế hoàng chi khí tung hoành, vạn phật phạn âm tiêu tán.

Cảnh tượng này lọt vào mắt Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, nội tâm tức thì dâng lên lửa giận ngút trời, tức đến mức cả hai suýt nữa phun ra một ngụm tiên huyết.

"Tô Dự!!!" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân nghiến răng nghiến lợi nhìn chằm chằm về hướng Thiên Giới của Hồng Hoang, hận không thể bây giờ xông vào ba mươi ba tầng trời, khuấy đảo Thiên Giới đến vĩnh thế không yên.

Nhưng, họ không dám!

Chỉ một mình Nữ Oa Nương Nương đã đánh nổ họ mấy chục lần, huống chi còn có một Tô Dự sâu không lường được.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không chút nghi ngờ, chỉ cần hai người dám xông vào Thiên Đình đại náo, Tô Dự và Nữ Oa Nương Nương nhất định sẽ liên thủ, không chừng sẽ trấn áp hai người ở Thiên Giới, đến lúc đó muốn lật mình thật sự không còn cơ hội nữa.

Còn núi xanh lo gì không có củi đốt!

“Sư huynh!” Chuẩn Đề đạo nhân hít sâu một hơi.

Tiếp Dẫn đạo nhân xua tay: “Đi thôi, tìm một nơi khác xây dựng lại Cực Lạc Thế Giới!” Đế hoàng chi khí nồng đậm như vậy, Tô Dự đã rõ ràng muốn hai người họ tìm đường khác, tự nhiên họ không thể không hiểu dụng ý của Tô Dự.

“Sư huynh, ta cảm thấy chúng ta nên tranh thủ thời gian!” Chuẩn Đề đạo nhân trầm giọng nói.

Tiếp Dẫn đạo nhân khẽ nhíu mày: “Ý của ngươi là?” “Nhân lúc tin tức chưa lan rộng, lập tức phối hợp với Long Quang Cổ Phật, thu phục tam đại Cương Thi thủy tổ.

Bằng không một khi chuyện hôm nay bị truyền ra ngoài, chúng ta mặt mũi mất hết, lúc đó muốn thu phục tam đại Cương Thi thủy tổ sẽ không dễ dàng như vậy nữa!” Lời của Chuẩn Đề đạo nhân khiến ánh mắt Tiếp Dẫn đạo nhân lóe lên, sau đó gật đầu.

“Sư đệ, che đậy thiên cơ, ta sẽ hiển lộ hóa thân, tốc chiến tốc thắng!” Tiếp Dẫn đạo nhân trầm ngâm một lát, lập tức dặn dò Chuẩn Đề đạo nhân, chuẩn bị dùng phương pháp nhanh nhất để thu phục Cương Thi nhất tộc, nhưng đồng thời cũng sợ Tô Dự biết được sẽ ngăn cản kế hoạch.

Dù sao Cương Thi nhất tộc là mắt xích quan trọng nhất trong kế hoạch, tuyệt đối không thể có bất kỳ sai sót nào, nếu không có thể trực tiếp công dã tràng.

“Được!” Chuẩn Đề đạo nhân gật đầu, sau đó linh lực trong cơ thể phun ra, không gian trực tiếp bị xé rách, che đậy thiên cơ của Hồng Hoang Địa Tiên Giới.

Tinh khí thần trong cơ thể Tiếp Dẫn đạo nhân diễn hóa thành một vòng xoáy, hóa thành một đạo thân ảnh, không quay đầu lại mà chui

vào trong khe nứt không gian, tiến đến Hồng Hoang Địa Tiên Giới. ...

Hồng Hoang Địa Tiên Giới, Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán.

Trấn Nguyên Đại Tiên vừa mới quay về Ngũ Trang Quán, chân mày khẽ động, dường như cảm giác được sự dị động của Hồng Hoang Địa Tiên Giới, nhưng lại không phát hiện ra bất cứ điều gì không ổn.

Linh lực rót vào trong Địa Thư, cũng không phát hiện ra hành động bất thường nào, Trấn Nguyên Đại Tiên liền thu lại Địa Thư, nhưng nội tâm lại bất giác rung động.

Thân là chủ của Địa Tiên Giới, mọi thứ trong Địa Tiên Giới đều có liên quan mật thiết đến hắn, có sự rung động như vậy, chứng tỏ một chuyện.

Trong Hồng Hoang Địa Tiên Giới có chuyện xảy ra!

Hoặc là, Hồng Hoang Địa Tiên Giới đã bị một thế lực vô hình xâm nhập!

Bất luận là loại nào, đối với hắn đều không phải là chuyện tốt.

Vì vậy, Trấn Nguyên Đại Tiên vừa mới quay về Ngũ Trang Quán liền lập tức xé rách không gian, trực tiếp xuất hiện tại Nam Thiên Môn của Hồng Hoang Thiên Giới.

"Bái kiến Trấn Nguyên Đại Tiên!" Hai vị Thiên Tướng đang canh giữ ở Nam Thiên Môn, lập tức cúi người hành lễ với Trấn Nguyên Đại Tiên.

Trấn Nguyên Đại Tiên phất tay áo nói: "Lập tức bẩm báo Bệ hạ, ta có chuyện quan trọng cần bẩm báo!" "Vâng!" Hai người thấy sắc mặt Trấn Nguyên Đại Tiên có chút nặng nề, liền lập tức đáp ứng, đồng thời truyền tin cho Thiên Nữ Cung ở ba mươi ba tầng trời, để Thiên Nữ thông báo cho Tô Dự.

Vào lúc này, giọng nói của Tô Dự từ trên ba mươi ba tầng trời truyền xuống: "Trấn Nguyên Đại Tiên, đến Dao Trì đi!" Nghe vậy, Trấn Nguyên Đại Tiên liền không ngừng vó ngựa tiến đến Dao Trì trên ba mươi ba tầng trời.

Dưới sự dẫn dắt của Thiên Nữ, hắn đến trước mặt Tô Dự, chắp tay hành lễ nói: "Vi thần bái kiến Bệ hạ!" "Miễn lễ!" Tô Dự cười nhạt nhìn Trấn Nguyên Tử một cái, chưa bói đã biết mà hỏi: "Trấn Nguyên, ngươi đến gặp trẫm, có phải vì chuyện của Hồng Hoang Địa Tiên Giới không?!" "..." Trấn Nguyên Đại Tiên đang định bẩm báo, nghe vậy, lời nói tức thì nghẹn lại, kinh ngạc nhìn Tô Dự, hỏi: "Bệ hạ đã biết?" "Trẫm là Thiên Đế!" Lời nói của Tô Dự để lộ sự tự tin mãnh liệt.

Trấn Nguyên Đại Tiên khẽ nhíu mày: "Bệ hạ đại năng, dám hỏi đã xảy ra chuyện gì!" "Kỳ thực cũng không phải chuyện lớn!" Tô Dự lắc đầu, ra hiệu cho Trấn Nguyên Đại Tiên ngồi xuống, sau đó nhẹ nhàng nói: "Chẳng qua là Chuẩn Đề đạo nhân che đậy thiên cơ của Địa Tiên Giới, hóa thân tinh khí thần của Tiếp Dẫn đạo nhân tiến vào Địa Tiên Giới.

Chương 524

Địa Thư và tâm thần ngươi tương liên, cho nên mới cảm thấy tim đập nhanh, dù sao ngươi bây giờ cũng không phải là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!" "Bệ hạ!" Trấn Nguyên Đại Tiên ngồi đối diện Tô Dự, lập tức nói: "Đạo trường Cực Lạc Thế Giới của hai người đó vừa mới bị san bằng, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không ở trong hỗn độn tìm nơi khác lập đạo trường, lại che đậy thiên cơ, xâm nhập Địa Tiên Giới, không thể không đề phòng a!" "Không sao!" Tô Dự xua tay: "Chẳng qua là muốn hấp thu sức mạnh của Cương Thi nhất mạch mà thôi!

Mượn sức mạnh của Doanh Câu, Hậu Khanh, Tướng Thần ba người, để đối kháng với Như Lai mà thôi!" "Vậy chúng ta không cần lập tức thông báo cho Như Lai đạo hữu sao?" Nghe lời của Tô Dự, Trấn Nguyên Đại Tiên bỗng nhiên cảnh giác.

"Trấn Nguyên đạo hữu có lòng rồi!" Đột nhiên, một giọng nói hùng vĩ vang lên, chỉ thấy Thông Thiên Giáo chủ và Như Lai Phật Tổ xuất hiện tại Dao Trì, trên mặt đều tràn đầy thiện ý.

"Ra mắt Thông Thiên Giáo chủ, Như Lai đạo hữu!" Đối với sự xuất hiện của Thông Thiên Giáo chủ và Như Lai Phật Tổ, Trấn Nguyên Đại Tiên hơi sững sờ, sau đó trong lòng tức thì hiện lên một ý nghĩ đáng sợ.

Người trước đó tranh đoạt pháp bảo khí vận Nhân tộc với Tô Dự, căn bản không phải là Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, mà là Tô Dự tự biên tự diễn, để đổ tội cho Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, sau đó ép hai người nhanh chóng hành động ở Địa Tiên Giới.

Nếu đúng như vậy, thì chỉ có thể nói ánh mắt của Bệ hạ nhìn xa

trông rộng như thế, thực sự quá đáng sợ!

E rằng sẽ là cơn ác mộng mà kẻ địch vĩnh viễn khó có thể tưởng tượng được!

Thông Thiên Giáo chủ khẽ gật đầu, Như Lai Phật Tổ đáp lễ: "Trấn Nguyên đạo hữu không cần lo lắng, Bệ hạ đã biết Thích Ca Mâu Ni và A Di Đà Phật muốn làm gì, tự nhiên sẽ có sắp xếp!" "Không có sắp xếp, cứ để Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đi làm, thỏ bị dồn ép còn cắn người, huống chi là hai vị Thiên Đạo Thánh Nhân này!" Tô Dự cười nhạt nói.

Thông Thiên Giáo chủ cũng có chút không quan tâm: "Với tu vi nửa bước Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên của Như Lai hiện tại, cho dù Doanh Câu, Hậu Khanh, Tướng Thần ba người đạt tới Đại La Thần Cương thì có thể làm gì!

Trừ phi có thể đột phá Hỗn Nguyên Thần Cương, ba người liên thủ e rằng mới có thể gây ra uy hiếp cho Như Lai!" "Không sai!" Tô Dự cũng đồng ý với lời của Thông Thiên Giáo chủ: "Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề muốn để ba người họ đối kháng Như Lai, ta sẽ tương kế tựu kế, để Như Lai thế thân nhập kiếp, coi như tận dụng đồ bỏ đi!" Nghe lời của Tô Dự, Trấn Nguyên Đại Tiên mới bừng tỉnh đại ngộ, khóe miệng không khỏi co giật, trong lòng thầm mặc niệm cho Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân.

Thật không biết Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lấy đâu ra dũng khí!

Thất bại trong tay Tô Dự nhiều lần như vậy, còn muốn tiếp tục đối đầu với Tô Dự!

Bây giờ ngay cả Trấn Nguyên Đại Tiên cũng không biết nên nói hai người họ ngốc, hay là cố chấp nữa!

Vào lúc này, Tô Dự đột nhiên vung tay, trước mặt xuất hiện một tấm gương, chính là pháp bảo bản mệnh của Thiên Đình chi chủ đời trước Hạo Thiên Thượng Đế – Hạo Thiên Kính.

Ngay sau đó, Hạo Thiên Kính kêu ong ong một tiếng, hiện ra cảnh tượng của Hồng Hoang Địa Tiên Giới, trong đó có một vị hòa thượng, đang bị ba thân ảnh đáng sợ bao vây, nhìn chằm chằm như hổ đói, dáng vẻ như có thể một lời không hợp là ra tay bất cứ lúc nào.

"Không ngờ ngay cả Hạo Thiên Kính cũng luyện hóa rồi, ta còn tưởng ngươi không thèm để mắt đến pháp bảo này chứ!" Thấy vậy, Thông Thiên Giáo chủ cười nhẹ, ánh mắt ngưỡng mộ nhìn Tô Dự.

Chỉ riêng Tiên Thiên Chí Bảo đã sở hữu mấy kiện, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo có công năng mạnh mẽ cũng vô số, nay lại có được pháp bảo khí vận Nhân tộc, đúng là giàu đến chảy mỡ.

Xứng đáng là đệ nhất thổ hào của Hồng Hoang Lục Giới!

Tô Dự cười nhạt nói: "Hạo Thiên Kính cũng chỉ có công năng như vậy, lực công kích và lực phòng ngự đều không quá nổi bật, thực sự là gân gà mà thôi!" "Dù sao Nữ Oa sư muội sở hữu Càn Khôn Đỉnh, hoàn toàn có thể đem Hạo Thiên Kính rèn lại, hoặc là dung nhập vào pháp bảo khác của ngươi a!" Thông Thiên Giáo chủ đề nghị.

Tô Dự lắc đầu: "Hạo Thiên Kính không đáng để trẫm lãng phí nhiều thời gian như vậy!" Lời này vừa nói ra, tức thì thu hút ánh mắt ghen tị hâm mộ của Thông Thiên Giáo chủ, đúng là kẻ no không biết người đói khổ a!

"Bệ hạ, Càn Khôn Đỉnh có thể cho ta mượn dùng một lát không?" Thông Thiên Giáo chủ cười tủm tỉm nhìn Tô Dự, trong mắt lóe lên vẻ hy vọng, hiển nhiên là muốn dùng Càn Khôn Đỉnh để đưa pháp bảo từ hậu thiên trở về tiên thiên.

Tô Dự cười nhạt nói: “Thì ra ý của Thông Thiên giáo chủ không ở trong rượu, mà là ở Càn Khôn Đỉnh của Nữ Oa a!

Được thôi, nhưng chuyện này trẫm không làm chủ được, ngươi phải đi hỏi Nữ Oa a!” Tô Dự tuy đối với người ngoài thì mạnh mẽ vô cùng, nhưng đối với đạo lữ của mình lại vô cùng ôn nhu, chưa bao giờ ép buộc, hoặc là thay họ quyết định.

“Ha ha, nếu Bệ hạ không phản đối, vậy thì chuyện này dễ giải quyết rồi!” Thông Thiên Giáo chủ cười ha hả đáp ứng, quan hệ của hắn với Nữ Oa Nương Nương không tệ, chỉ cần Tô Dự không phản đối, hắn tin rằng Nữ Oa Nương Nương nhất định sẽ cho mượn Càn Khôn Đỉnh dùng một phen, cùng lắm là trả một chút cái giá là được.

Trong lúc Tô Dự và Thông Thiên Giáo chủ đang bàn luận về Càn Khôn Đỉnh, trong Hạo Thiên Kính, Long Quang Cổ Phật đã đối mặt với Tướng Thần, Hậu Khanh, Doanh Câu tam đại Cương Thi thủy tổ, lộ ra nụ cười giả tạo.

Hồng Hoang Địa Tiên Giới, Thi Thần Sơn.

“Long Quang, ngươi cuối cùng cũng đến Thi Thần Sơn rồi!

Lá gan thật lớn, thật sự cho rằng người của Phật Giới Đại Lôi Âm Tự, bản tọa ba người không dám giết hay sao!?” Doanh Câu thốt ra những lời nói đầy sát khí lạnh lẽo.

Long Quang Cổ Phật hai tay chắp lại: “Ba vị thí chủ, bần tăng lần này đến, không phải để tranh đấu với các vị, chỉ là muốn mời các vị, gia nhập Phật Môn của chúng ta?” “Ha ha ha ha!” Hậu Khanh cười ngạo nghễ: “Long Quang, Tây Phương Phật Môn sớm đã bị Phật Giáo do Như Lai Phật Tổ sáng lập thay thế, bây giờ ngươi bảo chúng ta gia nhập Phật Môn, là muốn chọc chúng ta cười chết sao?” “Sư tôn ta là Chuẩn Đề đạo nhân và sư bá ta là Tiếp Dẫn đạo nhân đều còn tại thế, Tây Phương Phật Môn sẽ không bị hủy diệt!” Lời nói của Long

Quang Cổ Phật tràn đầy vẻ kiên định.

Tướng Thần vẻ mặt bình tĩnh: "Long Quang, cái gọi là gia nhập, chẳng phải là muốn độ hóa ba người chúng ta thành những cái xác không hồn, trở thành chó săn của Tây Phương Phật Môn sao!" Nói xong, trong cơ thể Tướng Thần bất giác bộc phát ra một luồng khí thế bàng bạc, hướng về phía Long Quang Cổ Phật mà áp bức tới.

Long Quang Cổ Phật sắc mặt kịch biến, lập tức lùi lại một bước, ngay khi Doanh Câu và Hậu Khanh chuẩn bị động thủ, chỉ thấy hắn ngửa mặt lên trời hét dài, thốt ra một tiếng phật hiệu: "A Di Đà Phật!" "Ba vị thí chủ khoan đã động thủ!" Long Quang Cổ Phật vội vàng nói: "Ba vị thí chủ có lời cứ nói, hà tất phải động thủ chứ!" "Hừ!

Long Quang bây giờ mới biết cầu xin tha thứ sao, khí phách lúc độ hóa Cương Thi nhất tộc của ta đâu rồi!" Doanh Câu không chút khách khí hỏi.

Long Quang Cổ Phật không trả lời Doanh Câu, ánh mắt chuyển động, nhìn về phía Tướng Thần.

Với nhãn lực của hắn, tự nhiên có thể nhìn ra, trong ba đại Cương Thi thủy tổ, Tướng Thần là người đứng đầu.

Giây tiếp theo, Long Quang Cổ Phật liền giải thích: "Sở dĩ độ hóa Cương Thi nhất tộc, là vì bọn họ không dễ khống chế, chưa sinh ra đủ linh trí.

Nhưng ba vị Cương Thi thì khác, các vị là Đại La Thần Cương, linh trí hoàn thiện, bản tăng thực lực nhỏ bé, không đủ để độ hóa ba vị thí chủ." "Vậy thì đến đây nộp mạng!" Nghe lời của Long Quang Cổ Phật, Doanh Câu bỗng nhiên bộc phát ra từng luồng ánh mắt sắc lẹm, một quyền trực tiếp đánh về phía Long Quang Cổ Phật.

Trong không gian, một quyền ấn vô hình hung hãn từ nắm đấm

của Doanh Câu bộc phát, mang theo sức mạnh kinh khủng, lao về phía mặt Long Quang Cổ Phật.

"Phật pháp vô biên!" Trong cơ thể Long Quang Cổ Phật lan ra một luồng phật quang, bao phủ khắp tứ phương tám hướng của bản thân, biến hóa thành một pho tượng Phật khổng lồ.

"Bành!" Quyền ấn vô hình va chạm vào pho tượng Phật khổng lồ, bộc phát ra một tiếng vang trầm đục, khiến tai người ta không khỏi vang lên từng trận oanh minh.

"Hừ!" Doanh Câu hừ lạnh một tiếng, lại ra tay, một quyền nữa từ xa đánh tới, hung hăng va chạm vào pho tượng Phật khổng lồ.

"Ầm!" Pho tượng Phật khổng lồ nổ tung, phật quang tiêu tán, Long Quang Cổ Phật lộ ra bên ngoài, đột nhiên đánh ra một chưởng, phá tan sức mạnh cuối cùng trong công thế của Doanh Câu.

"A Di Đà Phật!" Long Quang Cổ Phật cao giọng hô một tiếng phật hiệu: "Ba vị thí chủ, bây giờ có thể cùng bần tăng nói chuyện đàng hoàng được rồi chứ!" "Nói cái rắm!" Doanh Câu tính tình nóng nảy không ưa gì Long Quang Cổ Phật: "Chỉ là một Đại La Kim Tiên đỉnh phong, cũng dám ở trước mặt bản tọa làm càn, thật sự cho rằng vừa rồi bản tọa đã dùng toàn bộ thực lực sao?" "Ầm!" Trong cơ thể Doanh Câu bộc phát ra linh lực cường đại, sau khi tu vi đạt tới Thần Cương, Cương Thi nhất tộc có thể tu luyện lại linh lực, không cần dựa vào hút máu để tăng cường thực lực bản thân.

Vừa rồi hắn chỉ đơn thuần sử dụng sức mạnh nhục thân mà thôi.

Trong chớp mắt, Long Quang Cổ Phật cảm nhận được sự mạnh mẽ của Doanh Câu, ánh mắt trở nên ngưng trọng, Đại La Thần Cương không thể địch lại a!

Huống chi, bên cạnh Long Quang Cổ Phật còn có hai vị Đại La

Thần Cương đang nhìn chằm chằm như hổ đói.

Hắn hiểu rõ một khi động thủ, thế tất sẽ bị tam đại thủy tổ Cương Thi vây công, đến lúc đó với thực lực của hắn chắc chắn sẽ chết.

Vì vậy, Long Quang Cổ Phật liền từ bỏ mọi sự kháng cự, biết rằng bây giờ chỉ có thể… thông báo cho sư tôn Chuẩn Đề đạo nhân và sư bá Tiếp Dẫn đạo nhân!

"Giết!" Thi khí ngập trời ngang ngược vô cùng, gào thét lao về phía Long Quang Cổ Phật, như một cơn sóng lớn, dường như muốn nhấn chìm Long Quang Cổ Phật trong đó.

"Ầm!" Cùng lúc đó, sau lưng Long Quang Cổ Phật, Tướng Thần và Hậu Khanh cũng đồng thời ra tay, nhìn từ dao động năng lượng, còn mạnh hơn Doanh Câu vài phần.

Chương 525

Đối mặt với công thế đáng sợ như vậy, Long Quang Cổ Phật ngồi xếp bằng xuống, dường như đối với cái chết không có một chút sợ hãi nào.

Đáng tiếc, chỉ là dường như!

Trong Hồng Hoang Lục Giới, không có ai không sợ chết, ngay cả Tô Dự cũng không ngoại lệ, huống chi là Long Quang Cổ Phật.

Long Quang Cổ Phật sở dĩ không sợ hãi, hoàn toàn là vì hắn căn bản sẽ không chết.

Tất cả nguyên nhân, hoàn toàn là vì vừa rồi, hắn đã nhận được truyền tin từ Chuẩn Đề đạo nhân, hóa thân tinh khí thần của Tiếp Dẫn đạo nhân đã đến.

Tuy hóa thân tinh khí thần không mạnh bằng bản tôn, nhưng đối phó với một Đại La Thần Cương nhỏ bé, căn bản là dễ như trở bàn tay, không đáng lo ngại.

"Dừng tay!" Trên bầu trời Thi Thần Sơn của Hồng Hoang Địa Tiên Giới truyền đến một tiếng quát lạnh, tức thì trời đất yên tĩnh, cuối cùng trên bầu trời Địa Tiên Giới vang lên một tiếng nổ kinh thiên động địa.

Trong chớp mắt, bầu không khí âm u vốn có của Thi Thần Sơn tức thì bị phật quang chiếu rọi, xua tan mây đen, chiếu thẳng vào thi khí ngập trời.

"Xì xì xì!!!" Thi khí gặp phật quang, giống như tuyết tàn gặp nắng gắt mà tan chảy cực nhanh, chẳng mấy chốc, thi khí liền bắt đầu thu lại, sau đó biến mất trước mắt.

“Sao có thể!” Tướng Thần, Doanh Câu, Hậu Khanh đột nhiên sững sờ, trong lòng tức thì căng thẳng, biết rằng người đột nhiên xuất hiện chắc chắn không phải đến giúp đỡ.

“Tan!” Giọng nói lạnh lùng khiến Tướng Thần, Doanh Câu, Hậu Khanh trong lòng lạnh buốt, sau đó trước mắt họ hiện ra một thân ảnh, khí tức lưu chuyển quanh thân ảnh đó, mang đến cho họ cảm giác áp bức chưa từng có.

“Tướng Thần!

Doanh Câu!

Hậu Khanh!” Sau khi thân ảnh đó ngưng tụ lại, vẻ mặt tràn đầy sự bình thản: “Các ngươi có bằng lòng gia nhập Phật Môn của ta không?” “Ngay cả danh tính cũng không báo, đã muốn chúng ta gia nhập Phật Môn, ngươi nghĩ có khả năng sao?” Cho dù đối mặt với uy áp đáng sợ như vậy, Tướng Thần cũng không hề có chút mềm lòng, ngữ khí trầm trọng, ánh mắt nhìn thẳng vào thân ảnh trước mắt.

“Không sai!” Hậu Khanh và Doanh Câu cũng không phải là hạng tầm thường, có thể từ trong vô số cương thi tu luyện thành Đại La Thần Cương mạnh nhất hiện tại, tự nhiên cũng có sự kiêu ngạo của riêng mình.

Người đột nhiên xuất hiện, không hề tức giận trước sự phản bác của ba người Tướng Thần, khóe miệng ngược lại còn nhếch lên một nụ cười: “Ta là Tiếp Dẫn đạo nhân, một trong Lục Thánh của Hồng Hoang!

Bây giờ các ngươi có thể bằng lòng gia nhập Phật Môn của ta không?” “Quả nhiên!” Tướng Thần, Hậu Khanh, Doanh Câu ba người nhìn nhau, trong lòng chùng xuống.

Mặc dù lúc phá giải công kích, họ cũng đã đoán có thể là một trong

Tây Phương Nhị Thánh, nhưng lúc này nghe Tiếp Dẫn đạo nhân tự báo danh tính, ba người vẫn cảm thấy kinh ngạc.

Dù sao, Thánh Nhân ở thời đại bây giờ, rất khó gặp được.

Bây giờ Tiếp Dẫn đạo nhân đích thân đến Thi Thần Sơn của Hồng Hoang Địa Tiên Giới, mời họ gia nhập Phật Môn, cũng không biết nên nói là vinh hạnh, hay là đáng buồn!

Phải biết rằng, tình cảnh của Tây Phương Phật Môn bây giờ không tốt chút nào!

Trong Phong Thần lượng kiếp tổn thất thảm trọng, ngay cả hai đệ tử đắc ý nhất của Tây Phương Nhị Thánh là Địa Tạng và Di Lặc đều bị đưa lên Phong Thần Bảng, trở thành người của Thiên Đình.

Cách đây không lâu, Thiên Đế Tô Dự trong cơn đại nộ lại hạ Thiên Đế lệnh cho Tây Phương Nhị Thánh, muốn san bằng đạo trường Cực Lạc Thế Giới của họ để trừng phạt nhẹ.

Tuy không biết bây giờ Cực Lạc Thế Giới có bị san bằng hay không, nhưng họ biết rằng gia nhập Phật Môn, thế tất sẽ đi đến thế đối lập với vị Thiên Đế Tô Dự thống ngự Hồng Hoang Lục Giới trong truyền thuyết.

Thử hỏi từ xưa đến nay, những người đối đầu với Thiên Đế Tô Dự, gần như tất cả đều không có kết cục tốt đẹp, Thiên Đế Tô Dự cũng gần như đứng ở thế bất bại!

"Thì ra là Thánh Nhân!" Ánh mắt của Hậu Khanh và Doanh Câu đều nhìn về phía Tướng Thần, hiển nhiên là muốn để Tướng Thần quyết định.

Vì vậy, ánh mắt Tướng Thần lóe lên mấy lần, cuối cùng mới trầm giọng nói: "Thánh Nhân mời, chúng ta được sủng ái mà lo sợ, theo lý mà nói, tự nhiên không nên từ chối!" Tiếp Dẫn đạo nhân ánh mắt lãnh

đạm, biết rằng lần này phải tốn chút thủ đoạn, mới có thể dẫn độ tam đại thủy tổ Cương Thi vào Phật Môn, chỉ có như vậy mới có thể tiến hành bước tiếp theo của kế hoạch Phật Môn.

"Nhưng tất cả tu sĩ trong Hồng Hoang Lục Giới đều biết, Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự Đại Thiên Tôn mấy ngày trước đã hạ Thiên Đế lệnh cho hai vị Thánh Nhân, chúng ta tu luyện vất vả, không dám chọc vào vị Tô Dự Đại Thiên Tôn danh chấn Hồng Hoang, cho nên đa tạ hảo ý của Thánh Nhân!" Tướng Thần uyển chuyển từ chối Tiếp Dẫn đạo nhân.

Ngay sau đó, Tướng Thần, Hậu Khanh, Doanh Câu liền chuẩn bị, chắp tay cáo từ: "Thánh Nhân, nếu không có chuyện gì khác, chúng ta xin cáo từ trước!" "Chẳng lẽ các ngươi không muốn đột phá Hỗn Nguyên Thần Cương sao?" Tiếp Dẫn đạo nhân thốt ra một câu, vô hình trung thẩm thấu vào trong đầu Tướng Thần, Hậu Khanh, Doanh Câu, khiến bước chân vốn chuẩn bị rời đi của ba người tức thì dừng lại, trong mắt bùng phát ra ánh sáng chưa từng có, đồng thời lóe lên một tia điên cuồng.

Ở Thiên Đình Dao Trì trong Hồng Hoang Thiên Giới, mọi người nhìn thấy cảnh tượng này qua Hạo Thiên Kính, Như Lai Phật Tổ và Trấn Nguyên Đại Tiên tức thì nhíu mày, Tô Dự và Thông Thiên Giáo chủ thì lộ ra một nụ cười lạnh khinh thường.

"Tiếp Dẫn thật đúng là một chút cũng không thay đổi, vẫn như cũ sử dụng Mộng chi pháp tắc để tiến hành cái gọi là độ hóa!" Thông Thiên Giáo chủ khinh miệt nói.

Tô Dự nhẹ nhàng nói: "Dùng Mộng chi pháp tắc thâm nhập vào linh hồn, khơi dậy dục vọng tiềm tàng trong nội tâm.

Tướng Thần, Hậu Khanh, Doanh Câu chỉ là cấp bậc Đại La Kim Tiên, có thể chống cự đến mức này, không trực tiếp đồng ý, đã là

không tệ rồi!" "Tướng Thần, Hậu Khanh, Doanh Câu ba người đều sở hữu năng lực của Hỗn Độn dị thú Hống, nếu được bồi dưỡng, không chừng thật sự có thể chứng đạo thành thánh!" Thông Thiên Giáo chủ nói.

Tô Dự lắc đầu: "Đừng quên khiếm khuyết cuối cùng vẫn là khiếm khuyết, bây giờ không có ai có thể công đức thành thánh mà không cần trải qua thiên kiếp!

Tướng Thần, Hậu Khanh, Doanh Câu muốn chứng đạo thành thánh, tất phải hợp nhất linh hồn của Hống, nếu không tuyệt đối không thể vượt qua huyễn cảnh trong thiên kiếp!" Ngày trước, Khổng Tuyên trong Hỗn Độn Châu thử chứng đạo độ kiếp, huyễn cảnh không lúc nào là không quấy nhiễu Khổng Tuyên, đáng tiếc có Ngũ Hành Tháp ở đó, lại thêm tâm cảnh của Khổng Tuyên vốn kiên định, căn bản không tạo thành bất kỳ uy hiếp nào.

Nhưng Tướng Thần, Hậu Khanh, Doanh Câu thì khác, linh hồn của họ khiếm khuyết, nếu thật sự có thể chứng đạo thành thánh, vậy thì khi trải qua thiên kiếp, huyễn cảnh sẽ như giòi trong xương, quấn lấy họ mãi cho đến khi thiên kiếp tiêu tán.

Dưới sự ảnh hưởng không ngừng của huyễn cảnh, chỉ cần tâm thần của Tướng Thần, Hậu Khanh, Doanh Câu lơi lỏng một chút, vậy thì tuyệt đối sẽ thân tử đạo tiêu dưới thiên kiếp.

Hồng Hoang Địa Tiên Giới, Thi Thần Sơn.

Tướng Thần quay đầu lại, lời nói cũng có chút gấp gáp: "Tiếp Dẫn đạo nhân có cách nào để chúng ta đột phá Hỗn Nguyên Thần Cương?" "Cái đó tự nhiên!" Tiếp Dẫn đạo nhân lộ ra nụ cười mãn ý, khẽ gật đầu: "Chỉ cần các ngươi đồng ý gia nhập Phật Môn của ta, ta nhất định sẽ truyền thụ công pháp luyện thể của Phật Môn là 《Trượng Lục Kim Thân》, tin rằng không bao lâu nữa có thể đột phá

Hỗn Nguyên Thần Cương, thậm chí trở thành Thi Thánh đầu tiên trong vũ trụ Hồng Hoang!" Lời nói của Tiếp Dẫn đạo nhân tràn đầy sự mê hoặc mãnh liệt, khiến nội tâm vốn bình tĩnh của Tướng Thần, Hậu Khanh, Doanh Câu, dấy lên từng gợn sóng hy vọng.

Bị kẹt ở Đại La Thần Cương nhiều năm, đã thử đủ mọi cách đều không đột phá được, bây giờ 《Trượng Lục Kim Thân》 mà Tiếp Dẫn đạo nhân đề xuất, khiến họ không thể không động lòng.

"《Trượng Lục Kim Thân》 thật sự có thể giúp chúng ta đột phá Hỗn Nguyên Thần Cương, thậm chí là Thi Thánh?" Lời nói của Tướng Thần có chút run rẩy.

Tiếp Dẫn đạo nhân cười nhẹ: "Ta, Tiếp Dẫn đạo nhân, tại đây hướng Thiên Đạo lập lời thề, chỉ cần Tướng Thần, Doanh Câu, Hậu Khanh gia nhập Phật Môn của ta, chỉ cần phục tùng sự sắp xếp của ta, ta nhất định sẽ truyền thụ 《Trượng Lục Kim Thân》, giúp các ngươi đột phá Hỗn Nguyên Thần Cương!" "Được!" Thấy Tiếp Dẫn đạo nhân không chút do dự lập lời thề, Tướng Thần, Doanh Câu, Hậu Khanh ba người nhìn nhau, quả quyết lập tức đáp ứng: "Chúng ta bằng lòng gia nhập Tây Phương Phật Môn!" "Thiện tai!" Tiếp Dẫn đạo nhân gật đầu, sau đó cách không điểm một cái, một luồng phật quang rót vào mi tâm của ba người Tướng Thần: "Đây là 《Trượng Lục Kim Thân》, sau đó các ngươi hãy cùng Long Quang trở về Phật Giới Đại Lôi Âm Tự!" Hồng Hoang Thiên Giới, Thiên Đình Dao Trì.

Nhìn Tướng Thần, Doanh Câu, Hậu Khanh trong Hạo Thiên Kính theo Long Quang Cổ Phật trở về Phật Giới, ánh mắt Tô Dự chuyển động, dặn dò: "Như Lai, bây giờ ngươi lập tức trở về Phật Giới, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thế tất sẽ hiện thân để ngươi đề thăng phật vị cho Long Quang, cũng như để ngươi phong xá phật vị cho Tướng Thần, Doanh Câu, Hậu Khanh." "Hãy nhớ kỹ, nhất định phải mạnh mẽ, lấy tiến làm lui, lấy lui làm tiến, tiến lui có trật tự, sau đó mạnh mẽ đàn áp

Tướng Thần, Doanh Câu, Hậu Khanh, không được có chút lưu tình nào, lúc cần thiết có thể tìm trẫm!" Tô Dự dặn dò xong, Như Lai Phật Tổ gật đầu, hai tay chắp lại cúi người hành lễ, sau đó xoay người rời khỏi Dao Trì.

Ngay sau đó, Tô Dự nhìn về phía Trấn Nguyên Đại Tiên, trầm giọng nói: "Trấn Nguyên Đại Tiên, chuyện hôm nay tuyệt đối không được ngoại truyền, đến lúc có chuyện, trẫm sẽ lại triệu kiến!" "Vâng!" Trấn Nguyên Đại Tiên đáp ứng chắp tay, sau đó cáo lui, từ từ rời khỏi Thiên Đình Dao Trì, trở về đạo trường Ngũ Trang Quán của mình.

"Tô Dự, theo ý của ngươi, lượng kiếp tiếp theo sắp tới rồi!?" Sau nhiều lần hợp tác, quan hệ giữa Thông Thiên Giáo chủ và Tô Dự đã trở nên thân thiết.

Khi có người khác ở đó, vì uy nghiêm của Tô Dự, hắn sẽ xưng hô là Bệ hạ!

Khi không có ai, hắn và Tô Dự giống như bạn bè, gọi thẳng tên nhau.

Tô Dự gật đầu: "Không sai!

Lượng kiếp tiếp theo tuy quy mô không lớn, nhưng công đức khí vận lại hoàn toàn nhiều hơn rất nhiều so với các lượng kiếp trước đây!" "Nếu đã như vậy, vậy Tiệt Giáo của ta có thể xen vào trong đó không?" Nghe đến công đức khí vận, Thông Thiên Giáo chủ tức thì mắt sáng lên, đó là thứ tốt giúp Tiệt Giáo lớn mạnh, tự nhiên không thể không động lòng.

Chương 526

Dù sao, nó có liên quan đến tu vi của hắn.

Đạo thống mạnh, thì Thánh Nhân mạnh!

Chỉ cần Tiệt Giáo lớn mạnh, lợi ích mang lại cho việc tăng phúc tu vi, không nghi ngờ gì là rất lớn.

Tô Dự cười nhẹ: "Thông thiên, tu vi không phải là quan trọng nhất, lĩnh ngộ pháp tắc mới là chính đạo!" "Chuyện đó ta sao lại không biết, nhưng đừng tưởng ai cũng giống như ngươi, ngộ tính mạnh đến mức biến thái, có thể lĩnh ngộ mười bảy loại pháp tắc khác nhau, mỗi loại đều mạnh như vậy!" Thông Thiên Giáo chủ cười khổ liếc Tô Dự một cái.

Hắn là chủ nhân của Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Trận Đồ, năm xưa trong Phong Thần lượng kiếp bày Tru Tiên Kiếm Trận, tuy chỉ chưởng khống không gian Tru Tiên, nhưng đối với các không gian khác đều rõ ràng.

Khi cảm nhận được tình cảnh của không gian Tuyệt Tiên, hắn cũng giật nảy mình, trong lòng cũng thầm may mắn vì đã liên hợp với Tô Dự.

Tô Dự cười lắc đầu: "Lượng kiếp tiếp theo, vốn dĩ nên do Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân sắp xếp, nhưng bây giờ đến lượt họ sao được.

Cho nên nếu ngươi muốn để người của Tiệt Giáo xen vào để kiếm chút công đức khí vận, đến lúc đó trẫm sẽ sắp xếp cho ngươi!" Đùa sao!

Tu Bồ Đề Tổ Sư bây giờ là một trong Ngũ Phương Ngũ Lão của

Thiên Đình, không có mắt xích này, Tô Dự muốn xem xem Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề dựa vào đâu để kết hạ nhân quả với Tôn Ngộ Không trong Tây Du lượng kiếp.

Hơn nữa, Dương Giao hiện nay đã bị Như Lai Phật Tổ thu phục, được ban cho địa vị Vạn Phật Chi Tổ, Tô Dự có thể để hắn quay về Thiên Đình bất cứ lúc nào, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lấy gì để khởi động Tây Du lượng kiếp.

Đến lúc đó, chẳng phải là phải khổ sở cầu xin Tô Dự sao!

"Được!" Nghe vậy, nụ cười trên mặt Thông Thiên Giáo chủ càng thêm nồng đậm: "Tô Dự, có ngươi sắp xếp, ta một trăm hai mươi phần trăm yên tâm a!" "Tam sư huynh, huynh làm kẻ phủi tay sướng thật đấy!" Vào lúc này, một giọng nói bất ngờ lọt vào tai Tô Dự và Thông Thiên Giáo chủ.

Thông Thiên Giáo chủ quay đầu nhìn lại, tức thì cười toe toét, Càn Khôn Đỉnh tới rồi! ...

Động tĩnh ở Thi Thần Sơn của Hồng Hoang Địa Tiên Giới không ảnh hưởng đến Nhân tộc Cửu Châu chi địa.

Sau một thời gian tu sinh dưỡng tức, những kẻ dã tâm bừng bừng trong Nhân tộc cuối cùng cũng không nhịn được, triệt để bùng nổ.

Trước có Trần Thắng, Ngô Quảng khởi nghĩa, Doanh Chính để trấn áp loạn lạc, đã phái đi gần mấy vạn quân đội, nhưng khi chưa bình định được loạn lạc của Trần Thắng, Ngô Quảng thì… một đợt chưa yên, một đợt lại tới!!!

Con cháu đời sau của nước chư hầu Hạng quốc thời Đại Thương là Hạng Vũ, nhân lúc binh lực của Đại Tần Đế Quốc trống rỗng, tự lập làm vương, tự xưng Tây Sở Bá Vương.

Hạng Vũ lấy danh nghĩa bảo vệ Tần Thủy Hoàng Doanh Chính,

một đường qua quan chém tướng, dũng mãnh xông thẳng đến dưới thành Hàm Dương, triệt để vây khốn thành Hàm Dương.

Trong thành Hàm Dương người người lo sợ, nhưng Tần Thủy Hoàng Doanh Chính lại không hề có chút hoảng loạn nào, đối với Hạng Vũ, hắn không hề để vào mắt.

Nếu không phải Thánh Phụ Tô Dự hạ lệnh không được ra tay, hắn đã sớm cho Hạng Vũ biết thế nào là uy nghiêm của Nhân Hoàng.

Ngày thứ chín Hạng Vũ vây khốn thành Hàm Dương, phái người đến hoàng cung thành Hàm Dương.

Hoàng cung thành Hàm Dương.

"Bái kiến Bệ hạ!" Sứ giả Tây Sở cúi người hành lễ.

Tần Thủy Hoàng Doanh Chính sắc mặt không chút gợn sóng, bình tĩnh hỏi: "Tên phản tặc Hạng Vũ đó sai ngươi tới, có lời gì muốn mang đến cho trẫm không?" "Khải bẩm Bệ hạ, Sở Vương nhà ta nói, bây giờ Bệ hạ đại thế đã mất, vì danh tiếng của Bệ hạ, hy vọng Bệ hạ có thể noi gương thời Tam Hoàng Ngũ Đế, đem đế vị Nhân tộc thiện nhượng cho Sở Vương nhà ta, như vậy mọi người đều giữ được thể diện!" Sứ giả Tây Sở không chút kinh ngạc nói.

Doanh Chính cười lạnh một tiếng: "Thể diện?

Ha ha, tên phản tặc Hạng Vũ đó là để có thể danh chính ngôn thuận ngồi lên đế vị Nhân tộc mà thôi!" Phải biết rằng Doanh Chính là Nhân Hoàng của Nhân tộc, do chính Thánh Phụ Tô Dự đích thân phong xá, Hạng Vũ có thể bất kính với ai, cũng không dám bất kính với Thánh Phụ Nhân tộc.

Nếu không, cho dù Hạng Vũ ngồi lên đế vị, sau này cũng sẽ có càng nhiều kẻ dã tâm bừng bừng, giương cao ngọn cờ chính nghĩa, quang minh chính đại thảo phạt Hạng Vũ.

Cho dù Hạng Vũ có dũng mãnh đến đâu, cũng không thể đánh lại hết kẻ địch này đến kẻ địch khác!

Huống chi, Chư Tử Bách Gia hiện tại đều ủng hộ Doanh Chính, chính xác là ủng hộ Thánh Phụ Nhân tộc Tô Dự.

Hạng Vũ nếu không có danh nghĩa thích hợp, mà cưỡng đoạt đế vị Nhân tộc, tất nhiên cũng sẽ không ngồi được lâu.

"Bất kể thế nào, Sở Vương nhà ta nói, sau một ngày nữa, hy vọng Bệ hạ có thể ban hạ chiếu thư và tội kỷ chiếu, nếu không quân ta sẽ tấn công thẳng vào hoàng cung thành Hàm Dương!" Sứ giả Tây Sở cúi người hành lễ, sau đó rời đi.

"Một ngày sao?" Doanh Chính ngồi trên long ỷ, khóe miệng nhếch lên một nụ cười nhàn nhạt: "Xem ra trẫm cũng đến lúc nên rời khỏi Địa Tiên Giới rồi!" Nghĩ vậy, Doanh Chính lập tức hạ lệnh, thành Hàm Dương các bộ phận làm đúng chức trách, bất cứ ai gây ra hoảng loạn, giết không tha!

Ngoài ra, Doanh Chính triệu Thừa tướng Lý Tư và các vị đại thần, ở trong ngự thư phòng cả một buổi sáng, dường như đang chuẩn bị gì đó, giống như đang dặn dò hậu sự.

Sau đó, Doanh Chính đến nơi ở của hoàng tử Hồ Hợi, ở lại không lâu, liền trực tiếp rời đi, khiến mọi người trong hoàng cung đều vô cùng khó hiểu.

Thời gian như bóng câu qua cửa, nhanh chóng một ngày trôi qua.

Sáng sớm hôm sau, Tần Thủy Hoàng Doanh Chính suất lĩnh văn võ bá quan đứng trên tường thành, đưa mắt nhìn về phía những doanh trại dày đặc bên ngoài thành Hàm Dương.

"Các vị huynh đệ, theo bản vương công phá thành Hàm Dương, giải cứu Bệ hạ!" Một giọng nói hào sảng vang lên trong các doanh trại

bên ngoài thành Hàm Dương, tức thì trong doanh trại xuất hiện các tướng sĩ dày đặc, tay cầm các loại vũ khí, với một tốc độ kinh người lao về phía thành Hàm Dương.

"Bệ hạ, phải làm sao bây giờ a?" Một số văn quan yếu đuối của Đại Tần Đế Quốc, thấy Sở Vương Hạng Vũ suất lĩnh nhiều binh mã như vậy xông tới, tức thì không khỏi toàn thân run rẩy.

Thấy những văn quan này nhát gan như vậy, các võ tướng đều lộ vẻ khinh bỉ: "Bình thường ở trên triều đình không phải lợi hại lắm sao?

Bây giờ mới biết sợ hãi sao?

Một đám phản tặc, sợ cái gì, dám đánh vào thành Hàm Dương, liều mạng với chúng là được!" "Được rồi!

Đều đừng cãi nữa!" Vào lúc này, Doanh Chính đột nhiên lên tiếng, vẻ mặt vân đạm phong khinh: "Hôm nay trẫm đích thân ra tay!" "Cái gì?

Bệ hạ muốn đích thân ra tay!" Văn võ bá quan sắc mặt sững sờ, nhất thời không nói nên lời.

Đợi văn võ bá quan hoàn hồn, sắc mặt hiện ra trên mặt họ đều khác nhau.

"Đã bao lâu rồi không thấy Bệ hạ đại phát thần uy!

Hôm nay chúng ta nhất định cùng Bệ hạ phá địch!" Võ tướng trên mặt hiện ra nụ cười hồi tưởng, ngày xưa Doanh Chính dẫn họ một đường công thành chiếm đất, những năm tháng đó quả thực như hiện ra trước mắt, bây giờ đại địch trước mắt, cuối cùng cũng có cơ hội lại cùng Bệ hạ liên thủ kháng địch!

Khác với sự hưng phấn của võ tướng, văn thần thì lo lắng, lập tức ngăn cản: "Bệ hạ, chuyện này vạn vạn không được a!

Ngài là thân vạn kim, tuyệt đối không thể dễ dàng mạo hiểm!" "Sau này, Phù Tô nhờ các khanh phụ tá!" Doanh Chính không hề để ý đến lời của văn thần võ tướng, hít sâu một hơi, sau đó tung người một cái, trực tiếp từ trên tường thành Hàm Dương nhảy xuống.

Chương 527

"Bệ hạ!" Văn thần cao giọng hô lên, sắc mặt tràn đầy lo lắng.

"Bảo vệ Bệ hạ!" Các võ tướng đều là phái hành động, thấy Doanh Chính nhảy xuống tường thành, tất cả đều rút binh khí, theo Doanh Chính cùng nhảy xuống.

Vào lúc này, văn thần cũng không thể không thừa nhận, những võ tướng này, quả thực mạnh hơn họ.

Sau Bách Gia Tranh Minh, quả thực đều có lưu truyền lại các phương pháp tu luyện của các nhà.

Nhưng phương pháp tu luyện thích hợp cho các văn thần cần có người hữu duyên mới có thể tu luyện, phải trải qua các phương diện khảo nghiệm, người tu luyện có thể nói là ít càng thêm ít.

Ngược lại, các môn phái thích hợp cho võ tướng thì có nhiều, cho nên trong Đại Tần Đế Quốc đại bộ phận võ tướng đều có tu vi không tầm thường.

"Phịch!" Doanh Chính nhảy xuống mặt đất không phát ra bất kỳ âm thanh nào, những võ tướng sau lưng hắn thì phát ra từng trận tiếng vang trầm đục.

"Bảo vệ Bệ hạ!" Các võ tướng sau khi đáp xuống đất, việc đầu tiên là bao vây xung quanh Doanh Chính, nhìn chằm chằm như hổ đói vào đại quân Sở Vương đang xông tới.

Doanh Chính liếc nhìn các võ tướng một cái, không nói nhiều, chỉ vân đạm phong khinh nhìn về phía Hạng Vũ đang lao tới cực nhanh.

"Vù!" Sau vài hơi thở, Hạng Vũ đã lao đến trước mặt Doanh Chính, trực tiếp kéo cương ngựa lại.

Sau khi xuống ngựa, hắn bình tĩnh nhìn Doanh Chính: "Bệ hạ đã nghĩ thông suốt chưa?" "Ha ha!" Doanh Chính cười nhẹ lắc đầu: "Hạng Vũ, ngươi có biết thế nào là vị trí Nhân Hoàng không?" "..." Nghe lời của Doanh Chính, Hạng Vũ hai mắt ngưng lại, ánh mắt khẽ nhìn về phía quân sư Phạm Tăng bên cạnh.

Môi Phạm Tăng mấp máy, sau đó Hạng Vũ cười nói: "Thời Tam Hoàng Ngũ Đế, đều là thiện nhượng, chẳng lẽ Bệ hạ muốn đem đế vị thiện nhượng cho bản vương sao?" "Hạng Vũ, nói năng ngông cuồng như vậy, sẽ chết đấy!

Chết không được tử tế đâu a!" Nhìn Hạng Vũ và Phạm Tăng, Doanh Chính thản nhiên nói.

Nghe vậy, Hạng Vũ liền cười lớn, không coi ai ra gì nói: "Ha ha ha, Doanh… Bệ hạ, ngài chỉ biết nói đùa, trong Nhân tộc Cửu Châu này ai có thể giết được bản vương!" Tần Thủy Hoàng Doanh Chính mấy vị tướng tài đắc lực đều đã bị phái ra ngoài Nhân tộc Cửu Châu để dẹp yên man di, nhất thời nửa khắc, căn bản không về được.

Về phần các võ tướng còn lại không có nhân vật lợi hại nào, Hạng Vũ căn bản không để vào mắt.

Nếu không, Hạng Vũ cũng không dám xâm nhập thành Hàm Dương như vậy.

"Trẫm có thể giết ngươi!" Doanh Chính nói một câu không chút gợn sóng, khiến văn võ bá quan đều kinh ngạc.

Tần Thủy Hoàng Doanh Chính có tu luyện, họ biết, nhưng những năm này chưa từng ra tay, thậm chí cả thích khách ám sát, cũng không ra tay.

Ngày Tần Sơn phong thiện, tu vi của Doanh Chính bị Chư Tử Bách Gia ghi nhận là bí mật tối cao, không hề lưu truyền ra ngoài,

người biết được gần như không có mấy ai.

Do đó, toàn thiên hạ đều cho rằng tu vi của Doanh Chính không cao.

"Ha ha ha, Bệ hạ, trò đùa này một chút cũng không vui!" Hạng Vũ tự tin Doanh Chính không thể giết chết mình: "Nếu Bệ hạ thật sự muốn thử, vậy thì cứ việc!" "Hạng Vũ, một thân tu vi của ngươi đều là ở trên Ô Giang tu thành phải không?" Doanh Chính đột nhiên nói một câu, khiến tất cả mọi người nghe được đều sững sờ, không hiểu chuyện gì mà nhìn về phía Doanh Chính.

Chỉ có hai người, ánh mắt trở nên chấn kinh.

Hạng Vũ và Phạm Tăng.

Hạng Vũ có được tu vi như ngày nay, hoàn toàn là vì lúc còn trẻ du ngoạn ở Ô Giang, đã nhận được một bản bí kíp tu luyện 《Lực Bạt Sơn Hề》.

Chuyện này chỉ có Hạng Vũ và Phạm Tăng hai người biết, Tần Thủy Hoàng Doanh Chính làm sao lại biết được chứ?

"Ngươi làm sao biết?" Hạng Vũ vô thức hỏi.

Phạm Tăng đột nhiên nghĩ đến một truyền thuyết, thời thượng cổ mỗi một vị Nhân Hoàng thực lực trong Nhân tộc đều là tồn tại đỉnh tiêm.

Bây giờ Doanh Chính được Thánh Phụ phong xá làm Nhân Hoàng, liệu có phải cũng giống như Tam Hoàng Ngũ Đế năm xưa sở hữu thực lực cường đại, chỉ vì một điều kiện nào đó mà bị hạn chế không?

Không thể không nói, Phạm Tăng quả thực cũng có bản lĩnh, có thể trong thời gian ngắn như vậy, đoán đúng tám chín phần.

Nghĩ đến đây, trong lòng Phạm Tăng tức thì dâng lên sự bất an mãnh liệt, lập tức kéo Hạng Vũ, trầm giọng nói: "Sở Vương mau đi!

Rút quân!" "?" Vào lúc này, Hạng Vũ thậm chí còn nghi ngờ quân sư Phạm Tăng có phải đầu óc hỏng rồi không?

Bây giờ thành Hàm Dương đã trong tầm tay, rút quân lúc này, đợi Bạch Khởi, Mông Điềm, Vương Tiễn… suất binh trở về, đến lúc đó tất cả đều đã muộn!

"Muộn rồi!" Doanh Chính lãnh đạm nói một câu, tiến lên một bước.

Võ tướng bên cạnh lập tức dặn dò: "Bệ hạ, nguy hiểm!" "Tránh ra!" Lời nói của Doanh Chính tràn đầy sự nghiêm nghị, khí tức lưu động quanh thân khiến các võ tướng không tự chủ được mà tránh ra, sau đó ánh sáng lóe lên.

Doanh Chính vốn cách Hạng Vũ trăm mét, tức thì xuất hiện bên cạnh Hạng Vũ, trực tiếp một tay bóp cổ Hạng Vũ, giơ cao Hạng Vũ lên, cười lạnh nói: "Tây Sở Bá Vương, cũng chỉ đến thế mà thôi!" "…" Hạng Vũ bây giờ cảm giác như bị một cái kìm sắt kẹp chặt cổ họng, linh lực và tất cả sức mạnh trong cơ thể dường như dưới cái kìm sắt đó, hoàn toàn bị kìm hãm, căn bản không thể phát huy ra được nửa phần.

"Thì ra truyền thuyết là thật!

Nhân Hoàng là thánh hiền đại năng của Nhân tộc…" Thấy cảnh tượng này bên cạnh, hai mắt Phạm Tăng co rút lại, trên mặt tràn đầy vẻ khó tin.

"Không sai!" Doanh Chính lộ ra nụ cười nhàn nhạt, sau đó ngữ khí trở nên trầm trọng, vẻ mặt tràn đầy uy nghiêm: "Bây giờ ngươi có thể đi chết được rồi!" "Ầm!" Cùng với tiếng nói của Doanh Chính vừa

dứt, khí thế của cả người hắn như núi lửa phun trào mà tuôn ra, thẳng đến tận trời, thanh thế cực kỳ kinh người.

"Tây Sở Bá Vương, thành cũng Ô Giang, bại cũng Ô Giang!" Ánh mắt Doanh Chính nhìn thẳng vào Hạng Vũ, ngưng giọng nói: "Trẫm ban cho ngươi một cái chết thể diện!" Nói xong, Doanh Chính vung tay ném một cái, Hạng Vũ hóa thành một đường cong, bay về phía Ô Giang.

Giữa không trung, khí tức của Hạng Vũ suy yếu đến cực điểm.

"Ầm ầm!" Một lát sau, phía Ô Giang truyền đến một tiếng nổ kinh khủng, nước sông Ô Giang bị nổ tung bắn lên cao mấy ngàn mét.

Tây Sở Bá Vương, Hạng Vũ, chết!

Từ đó, Sở Vương Hạng Vũ sẽ triệt để biến mất khỏi Hồng Hoang Địa Tiên Giới!

"Bệ hạ uy vũ!" Trên tường thành Hàm Dương truyền ra những tiếng hô vang như sóng biển, tiếng hoan hô reo hò vang trời động đất.

"Về phần ngươi, Phạm Tăng, chết!" Doanh Chính lạnh lùng nhìn về phía Phạm Tăng, sát khí dần dần lan ra, áp bức khiến Phạm Tăng run lẩy bẩy.

Vào lúc này, bầu trời đột nhiên nứt ra, hình thành một khe nứt hai mét, tám đạo thân ảnh từ trong đó bước ra.

Mọi người nhìn tám đạo thân ảnh, trong đầu hiện ra những hình ảnh như bát quái, bách thảo, kim kiếm… tức thì hiểu ra tám đạo thân ảnh này là… Tam Hoàng Ngũ Đế thời thượng cổ!

"Đến nhanh thật a!" Hai mắt Doanh Chính lóe lên một thoáng, sau đó một bạt tai tát vào mặt Phạm Tăng, trực tiếp đánh bay hắn đi.

"Bốp!" Phạm Tăng giữa không trung lập tức thúc đẩy linh lực

muốn đào tẩu, nhưng tốc độ ra tay của Doanh Chính, vượt xa những gì hắn có thể hiểu được.

Chương 528

Đế hoàng chi khí tuôn ra, tức thì oanh kích vào cơ thể Phạm Tăng.

"Ầm!" Cơ thể Phạm Tăng bỗng nhiên nổ tung, máu thịt hóa thành tro bụi, tiêu tán trong không trung.

"Doanh Chính tiếp chỉ!" Thiên Hoàng Phục Hy bước ra một bước, hai tay cầm một phương ngọc ấn, nhìn xuống Doanh Chính, vẻ mặt tràn đầy sự nghiêm túc.

"Nhân tộc Tần Thủy Hoàng tiếp nhận pháp chỉ của Thánh Phụ!" Doanh Chính lập tức thu lại vẻ lạnh lùng ban đầu, cúi người chắp tay hành lễ, một bộ dạng cung kính của con cháu gặp trưởng bối.

Giọng nói từ miệng Địa Hoàng Thần Nông truyền đi khắp Nhân tộc Cửu Châu chi địa: "Thánh Phụ có pháp chỉ, Doanh Chính ra tay tại Nhân tộc Cửu Châu ở Địa Tiên Giới, tu vi cường đại, đáng lẽ phải phi thăng.

Nay hạ lệnh cho Doanh Chính giao lại sự vụ, tức khắc trở về Thiên Giới, không được chậm trễ!" "Doanh Chính cẩn tuân pháp chỉ của Thánh Phụ!" Doanh Chính không chút do dự, trực tiếp đáp ứng, không hề quên rằng có được tất cả ngày hôm nay, hoàn toàn là vì Thánh Phụ Tô Dự chiếu cố, hắn cũng đã sớm dự liệu được kết quả này, cho nên không có bất kỳ lời oán giận nào.

Ngay sau đó, phương ngọc ấn mà Thiên Hoàng Phục Hy đang nâng trên hai tay, từ lòng bàn tay hắn bay ra, đến trước mặt Doanh Chính, trực tiếp chui vào mi tâm của hắn.

Bất chợt, Doanh Chính chỉ cảm thấy đầu óc chấn động, sau đó vang lên giọng nói lãnh đạm của Tô Dự: "Doanh Chính, ngươi chỉ có một canh giờ, không được chậm trễ, đi làm xong những việc tiếp theo,

lập tức cùng Tam Hoàng Ngũ Đế trở về Thiên Đình, trẫm ở Lăng Tiêu Bảo Điện đợi ngươi!" Giọng nói vừa dứt, Doanh Chính liền lập tức hoàn hồn, sau đó hướng lên trời chắp tay: "Đa tạ Thánh Phụ!" "Sở quân nghe lệnh, Sở Vương Hạng Vũ phản nghịch, trẫm bây giờ sắp phi thăng, không tạo thêm sát lục, kẻ chủ mưu đã chết, các ngươi lập tức xuống ngựa đầu hàng.

Trẫm dưới sự chứng kiến của Thánh Phụ Nhân tộc Tô Dự phát thệ, tuyệt đối không tàn hại bất kỳ một ai, kẻ ngoan cố chống cự giết không tha!" Giọng nói của Doanh Chính vang vọng đi, sau đó quân Sở tức thì im lặng không nói, mỗi người ánh mắt lóe lên, đều đang cân nhắc có nên đầu hàng hay không!

Khoảng mấy chục hơi thở trôi qua, binh sĩ đầu tiên buông vũ khí xuống, rồi đến người thứ hai, thứ ba, thứ sáu… Liên tiếp có người hành động, tất cả đều buông vũ khí xuống!

"Tướng quân thu biên!

Lệnh cho họ phụ trách quân phòng thủ thành Hàm Dương!!!" Doanh Chính nói với võ tướng sau lưng một câu, tức thì khiến những tướng sĩ đã buông vũ khí mắt sáng lên, biết rằng quyết định này là đúng đắn!

Phải biết rằng, thành Hàm Dương là quốc đô của Đại Tần Đế Quốc, họ đã công đả thành Hàm Dương, bây giờ Tần Thủy Hoàng Doanh Chính không những không giết, mà còn để họ phụ trách phòng thủ thành Hàm Dương.

Chỉ riêng sự tín nhiệm này, Sở Vương Hạng Vũ trước kia không hề có!

"..." Nghe lời của Doanh Chính, các võ tướng Đại Tần nhìn nhau, không ai ngờ Doanh Chính lại tín nhiệm đám hàng quân này như vậy.

Doanh Chính thấy các võ tướng Đại Tần do dự, mày nhíu chặt, trên người tỏa ra uy áp đế hoàng mãnh liệt: "Thế nào?

Không nghe lời trẫm sao?" "Vâng!" Các võ tướng Đại Tần bất đắc dĩ, liền phân chia nhau bắt đầu thu biên đám hàng quân trước mắt.

Vào lúc này, Tam Hoàng Ngũ Đế từ trên không trung hạ xuống, thấy Doanh Chính xử lý như vậy, đều hài lòng gật đầu.

Hạng Vũ và Phạm Tăng đều đã chết, chỉ còn lại đám phản quân này, căn bản không gây ra uy hiếp cho Đại Tần Đế Quốc.

Thu biên, để họ cảm ân đới đức, mới là phương án giải quyết hoàn mỹ nhất.

Ngay sau đó, dưới sự mời của Doanh Chính, Tam Hoàng Ngũ Đế cùng Doanh Chính vào vương cung.

Doanh Chính triệu hoàng tử Phù Tô và hoàng tử Hồ Hợi đến, đem đế vị truyền cho trưởng tử Phù Tô, và ra lệnh cho Hồ Hợi không được vọng tưởng soán vị.

Sau đó, Doanh Chính bí mật giao cho Phù Tô một khối ngọc bội, khối ngọc bội này có thể bảo vệ bình an, phải mang theo bên người, và khắc một đoạn ký ức vào trong đầu Phù Tô, đem công pháp mà Tô Dự truyền thụ truyền xuống.

Nếu có một ngày cần dùng đến ngọc bội, đoạn ký ức đó sẽ được kích hoạt hoàn toàn.

Kỳ thực, sớm từ tối hôm trước Doanh Chính đã đặt cấm chế lên người Hồ Hợi, chỉ cần Hồ Hợi dám mưu quyền soán vị, vậy thì khối ngọc bội này chính là chìa khóa điều khiển cấm chế trên người Hồ Hợi.

Cuối cùng, Doanh Chính dưới sự tiễn đưa của bá quan và bách tính thành Hàm Dương, cùng Tam Hoàng Ngũ Đế tiến vào Thiên Giới.

Trên đường đi, Tam Hoàng Ngũ Đế hỏi về vấn đề truyền vị của Doanh Chính, dưới sự giải thích của Doanh Chính, khiến Tam Hoàng Ngũ Đế hoàn toàn hài lòng.

Phù Tô văn võ song toàn, đối xử với người khoan hậu, có tầm nhìn chính trị xa trông rộng, thường thẳng thắn khuyên can phụ thân.

Ngược lại, Hồ Hợi là một người có dã tâm, vô tình vô nghĩa, một khi có được đế vị, thế tất sẽ tàn hại huynh đệ, vĩnh viễn trừ hậu hoạn.

Hiện nay Cửu Châu sau nhiều năm chinh chiến, đang trong giai đoạn tu dưỡng.

Hồ Hợi có thể bình định bên ngoài, nhưng Phù Tô lại thích hợp hơn để ổn định bên trong.

Cho nên Doanh Chính mới lựa chọn Phù Tô làm Đại Tần Đế Hoàng kế nhiệm.

Hồng Hoang Thiên Giới, Thiên Đình, Lăng Tiêu Bảo Điện.

Tam Hoàng Ngũ Đế dẫn theo Doanh Chính chậm rãi tiến lên, cúi người hành lễ, cung kính nói: "Bái kiến Thánh Phụ!" "Doanh Chính, một khi đã ra tay trong Nhân tộc Cửu Châu, vậy có nghĩa là sau này ngươi không thể can thiệp vào chuyện của Nhân tộc nữa, điểm này ngươi nhất thiết phải ghi nhớ!

Dù cho sau này Đại Tần Đế Quốc có bị diệt vong, ngươi cũng chỉ có thể khoanh tay đứng nhìn, biết chưa?" Tô Dự ngồi trên long ỷ, uy nghiêm dặn dò.

Doanh Chính gật đầu đáp: "Doanh Chính hiểu rõ!" "Tiếp theo, hãy cùng Tam Hoàng Ngũ Đế, quản lý hoàng triều ở Thiên Giới đi!" Tô Dự phân phó.

Doanh Chính trầm giọng nói: "Tạ Bệ hạ!" Tô Dự gật đầu, ánh mắt đặt lên Thiên Đế Ấn, nói: "Trẫm lấy danh nghĩa Hồng Hoang Thiên

Đế Tô Dự, dùng ba mươi hai tầng trời của Thiên Giới dung hợp thành một phương thế giới, thiết lập một phương hoàng triều, củng cố nơi ở cho con cháu hậu đại của chúng thần chúng tiên Thiên Đình, đặt tên là: An Lạc!" "Ông ông ông!" Theo sau lời của Tô Dự, Thiên Đế Ấn vang lên ong ong, phóng ra vạn đạo kim quang, một tiếng rồng ngâm vang vọng khắp Hồng Hoang Thiên Giới, ba mươi hai tầng trời đầu tiên của Thiên Giới chậm rãi dung hợp.

An Lạc hoàng triều, thành!

Tô Dự nhìn về phía Tam Hoàng Ngũ Đế và Doanh Chính, giọng nói vang vọng truyền ra: "An Lạc hoàng triều, thiết lập Tam Hoàng Lục Đế, chấp chưởng mọi sự vụ của An Lạc hoàng triều." "Phục Hy, Thần Nông, Hiên Viên, Thiếu Hạo, Chuyên Húc, Đường Nghiêu, Ngu Thuấn, Hạ Vũ, các ngươi phong hào không đổi!" "Tạ Bệ hạ!" Từ hôm nay trở đi, Tam Hoàng Ngũ Đế chính thức nhậm chức tại Hồng Hoang Thiên Giới, xưng hô "Thánh Phụ" ban đầu cũng sẽ trở thành cách gọi riêng tư, còn tại Lăng Tiêu Bảo Điện tượng trưng cho quyền hành của Lục Giới Hồng Hoang, chỉ có "Bệ hạ".

"Doanh Chính, trẫm sắc lệnh ngươi là 'Thủy Hoàng Đế', đảm nhận vị đế cuối cùng trong Tam Hoàng Lục Đế!" "Tạ Bệ hạ!" Doanh Chính tôn kính đáp, đối với Thiên Đình bây giờ, điều hắn tâm tâm niệm niệm không phải là "Thủy Hoàng Đế", mà là một chuyện khác.

Nhìn vẻ mặt Doanh Chính, Tô Dự dường như đã nhìn thấu tâm tư của hắn, bèn phất tay: "Các ngươi đi đi!

Mỗi người quản lý chức vụ của mình, không được lơ là!

Doanh Chính, ngoài Lăng Tiêu Bảo Điện có người đang đợi ngươi, trẫm cho ngươi một ngày, sau một ngày, lập tức đến An Lạc hoàng triều xử lý sự vụ, ngày tháng còn dài ~!" "Đa tạ Bệ hạ!" Nghe lời Tô Dự, Doanh Chính nhất thời vui mừng khôn xiết, lập tức lui

khỏi Lăng Tiêu Bảo Điện, nóng lòng muốn gặp giai nhân mà trong lòng mình mơ tưởng bấy lâu.

Cửu Vĩ Hồ Ly Tinh!!!

Nhìn bóng lưng Doanh Chính rời đi, Tô Dự nở một nụ cười từ tận đáy lòng, lẩm bẩm: "Tự cổ anh hùng nan quá mỹ nhân quan!

Giang sơn tuy tốt, mỹ nhân vô giá!

Yêu giang sơn, càng yêu mỹ nhân!" Lúc này, Tô Dự đột nhiên phát hiện đã rất lâu không bầu bạn cùng các Đế hậu, thế là cũng trực tiếp rời khỏi Lăng Tiêu Bảo Điện, đi đến Thiên Đế Điện.

Không lâu sau, Tô Dự mang theo đông đảo Đế hậu lặng lẽ rời khỏi Hồng Hoang Thiên Giới, chỉ để lại một đạo hóa thân xử lý sự vụ, đồng thời mang đi Thiên Đế Ấn và Không Động Ấn. …..

Chương 529

Thời gian thoáng chốc, thấm thoắt đã qua rất lâu kể từ khi Doanh Chính phi thăng, Đại Tần Đế Quốc cũng dần mất đi sự đỉnh thịnh ban đầu, bước vào con đường suy bại.

Trong khoảng thời gian này, Tô Dự đã cùng Nữ Oa nương nương, Hậu Thổ nương nương và các vị Đế hậu khác du lịch rất lâu trong Hỗn Độn, Yêu Giới, Minh Giới, Phật Giới, Vu Giới, cuối cùng đã đến trạm cuối cùng là Địa Tiên Giới.

Địa Tiên Giới Hồng Hoang hiện nay, Nhân tộc Cửu Châu lại một lần nữa rơi vào chiến loạn, khiến Tô Dự không khỏi tò mò sau Đại Tần Đế Quốc, rốt cuộc là ai đã thống trị Nhân tộc, thế là bấm ngón tay tính toán.

Tính toán một phen, kết quả lại khiến Tô Dự có chút không thể nắm bắt được.

Kể từ khi Doanh Chính phi thăng lên Hồng Hoang Thiên Giới, Đại Tần Đế Quốc tại Nhân tộc Cửu Châu dưới sự lãnh đạo của Phù Tô, cùng với sự phò tá của các đại thần như Lý Tư và Bạch Khởi, cuối cùng đã hoàn toàn dung hợp các bộ lạc Việt tộc và Hung Nô với tộc người thuần chính tại Cửu Châu, thực hiện thống nhất dân tộc.

Những người Việt tộc và Hung Nô không muốn dung hợp đã chạy trốn đến các vùng hoang vu ở bốn phương đông, tây, nam, bắc, thành lập các quốc gia khác nhau.

Do quốc lực hùng mạnh của Đại Tần Đế Quốc, họ lần lượt thần phục Đại Tần, bày tỏ nguyện ý trở thành nước chư hầu.

Phù Tô cũng vui vẻ đồng ý, dù sao đây cũng không phải là Nhân tộc Cửu Châu thời Đại Thương, khoảng cách giữa các nước chư hầu

rất gần.

Hậu thủ mà Doanh Chính để lại cũng phát huy tác dụng, Hồ Hợi liên hợp với Triệu Cao muốn mưu quyền soán vị, kết quả là khi Phù Tô gặp nguy hiểm, cấm chế trên người Hồ Hợi đã bị kích phát, phá tan âm mưu của hắn.

Tuy nhiên, cùng với sự suy tàn của Đại Tần Đế Quốc, một người tên là "Lưu Bang" đã xuất hiện.

Theo kết quả suy diễn của Tô Dự, Lưu Bang sau này sẽ đoạt lấy thiên hạ của Đại Tần Đế Quốc, thành lập Đại Hán Đế Quốc.

Cũng chính vì điều này, Tô Dự có chút khó hiểu, nếu hắn nhớ không lầm, Lưu Bang và Hạng Vũ nên cùng nhau xuất hiện, giải quyết Đại Tần Đế Quốc, rồi tranh đoạt thiên hạ.

Ban đầu Hạng Vũ bị Doanh Chính một chưởng đánh chết, mà Lưu Bang lại không xuất hiện, Tô Dự cũng không để ý đến Lưu Bang, chỉ cho rằng hắn sẽ cả đời vô danh, không ngờ nhiều năm sau "Lưu Bang" lại xuất hiện.

Rõ ràng, Hồng Hoang hiện tại và trong ký ức của Tô Dự đã có sự khác biệt một trời một vực.

Suy đi nghĩ lại, Tô Dự đoán rằng có lẽ do sự xuất hiện của mình tại Hồng Hoang đã khiến mọi thứ vốn nên diễn ra theo quỹ đạo lại bị lệch khỏi đường ray, từ đó gây ra hiệu ứng cánh bướm, cho nên trên Nhân tộc Cửu Châu mới xuất hiện tình trạng Hạng Vũ, Lưu Bang tồn tại ở các thời đại khác nhau.

Đương nhiên, một Lưu Bang nhỏ bé không lọt vào pháp nhãn của Tô Dự.

Điều Tô Dự cân nhắc là, Nhân tộc với tư cách là nhân vật chính của Hồng Hoang, đã xuất hiện hiệu ứng cánh bướm, vậy hiệu ứng

cánh bướm có lan sang năm giới còn lại, thậm chí là Tây Du lượng kiếp sắp tới hay không.

Suy nghĩ hồi lâu không có câu trả lời, Tô Dự cũng không quá để tâm, dứt khoát quên đi chuyện này trong cuộc sống nhàn vân dã hạc cùng các vị Đế hậu.

Cùng với sự thống nhất của Đại Hán Đế Quốc, cương vực của Nhân tộc không ngừng mở rộng, trực tiếp được phân chia thành Đông Thắng Thần Châu, Nam Thiệm Bộ Châu, Tây Ngưu Hạ Châu, Bắc Câu Lô Châu, trong đó vùng đất Nhân tộc Cửu Châu ban đầu nằm ở Nam Thiệm Bộ Châu.

Mục tiêu tiếp theo của Tô Dự và các vị Đế hậu là một tiên đảo hải ngoại ở Đông Thắng Thần Châu, Hoa Quả Sơn.

Sau khi đến Hoa Quả Sơn, Tô Dự không tìm Thủy Liêm Động trong truyền thuyết, mà tự mình ra tay khai ích một sơn động, bên trong nội uẩn càn khôn, mọi thứ dường như là một động phủ được thiên địa tự nhiên hình thành.

Tô Dự theo quỹ đạo ban đầu, khắc mười chữ lớn "Hoa Quả Sơn phúc địa, Thủy Liêm Động động thiên" dưới tấm rèm nước.

Sau đó, Tô Dự liền cùng Nữ Oa nương nương, Hậu Thổ nương nương và các vị Đế hậu ở lại đây vài ngày.

Khi Tô Dự chuẩn bị rời đi, Nữ Oa nương nương đến trước mặt hắn, nhẹ giọng hỏi: "Phu quân, không biết vì sao mấy ngày nay ở Hoa Quả Sơn, ta luôn cảm thấy có một cảm giác liên kết như có như không!" "Đi thôi!" Tô Dự cười nhạt đứng dậy, dẫn theo các vị Đế hậu đi đến đỉnh Hoa Quả Sơn.

Hoa Quả Sơn.

Phong cảnh tú lệ, chim hót hoa thơm, là tổ mạch của Thập Châu,

long mạch của Tam Đảo, một tiên sơn ngoại thế được thai nghén mà thành.

Ngọn núi này được hình thành sau khi Hồng Mông phán định, Hỗn Độn khai ích.

Chỉ có điều, vì gần Bồng Lai Tam Đảo, cho nên dù có người phát hiện ra nơi này cũng không dám chiếm làm của riêng.

Phải biết rằng, Bồng Lai Tam Đảo là nơi có An Lạc đạo trường của Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự.

An Lạc đạo trường là nơi trung tâm của Thái Cổ Tiên Đình, trong đó có Thanh Long thần quân và Bạch Hổ thần quân trấn giữ.

Dù có thèm muốn Hoa Quả Sơn đến đâu cũng không dám có bất kỳ hành động khinh suất nào.

Dù sao cũng không có ai chê mình sống quá lâu!

Tô Dự dẫn các vị Đế hậu lên đỉnh Hoa Quả Sơn, Nữ Oa nương nương càng lúc càng chau mày, chỉ cảm thấy cảm giác liên kết như có như không ban đầu càng lúc càng mãnh liệt, trên đỉnh Hoa Quả Sơn, thậm chí nàng còn cảm nhận được một tia nhân quả.

Thế là, Nữ Oa nương nương âm thầm tính toán, đôi mắt đẹp lập tức hiện lên một tia sáng, thì ra trên Hoa Quả Sơn có một khối Ngũ Sắc Tiên Thạch dùng để vá trời năm đó, chẳng trách nàng lại cảm nhận được một tia liên kết trong cõi u minh.

Thế nhưng, nếu Ngũ Sắc Tiên Thạch đã được lưu lại từ năm đó, tại sao lúc đầu chỉ khiến nàng cảm thấy một tia liên kết yếu ớt, như có như không?

Tô Dự mỉm cười nhìn Nữ Oa nương nương một cái, dường như đoán được tâm tư của nàng, bèn giải thích: “Nữ Oa, nàng đừng xem thường khối Ngũ Sắc Tiên Thạch này!

Sau này nó sẽ là nhân vật chính của lần lượng kiếp tới đó!

Cho nên không đến thời khắc quan trọng, nó sẽ không dễ dàng hiển lộ!" "Phu quân, ý của chàng là…" Nghe vậy, trong mắt Nữ Oa nương nương và các vị Đế hậu khác hiện lên vẻ kinh ngạc, nhưng chưa kịp hỏi hết câu, đã thấy Tô Dự lắc đầu chỉ lên trời, nhất thời các vị Đế hậu đều im lặng.

Thân là Đế hậu Thiên Đình, mỗi người đều có tu vi ít nhất là Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, sao lại không hiểu ý của phu quân.

Vạn sự vạn vật trong vũ trụ Hồng Hoang đều có định lý vận hành của riêng nó, dù là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng không thể dễ dàng tiết lộ, nếu không sẽ dẫn đến thiên khiển của vũ trụ Hồng Hoang.

Đương nhiên, thiên khiển này không phải do Thiên Đạo nắm giữ.

Tô Dự cười nhẹ nói: "Đi thôi!

Chúng ta đi xem nhân vật chính sau này rốt cuộc thế nào!" Nói xong, Tô Dự liền đi về phía Ngũ Sắc Tiên Thạch trong vòng vây của các nàng oanh yến, dọc đường còn hái quả dại trên núi cho các vị Đế hậu.

Các vị Đế hậu ngày thường ở Thiên Đình Hồng Hoang Thiên Giới đã lâu, nay được hưởng thụ phong thái thôn phu bình dị của Tô Dự, cũng khiến các nàng vô cùng thích thú!

Không lâu sau, Tô Dự và mọi người đã đến nơi có Ngũ Sắc Tiên Thạch trên đỉnh Hoa Quả Sơn.

Khi Tô Dự cùng các vị Đế hậu đến gần Ngũ Sắc Tiên Thạch, tảng đá đột nhiên rung chuyển, từ chín khiếu tám lỗ phun ra ánh sáng vàng kim, bên trong ẩn chứa sức mạnh của tinh hoa nhật nguyệt cường đại,

một luồng ý niệm từ trong đó bay ra.

"Các ngươi là phụ thân và mẫu thân của ta sao?" Tô Dự và các vị Đế hậu đều là những tồn tại bất thế xuất trong Hồng Hoang, tự nhiên có thể đọc được luồng ý niệm này, nhất thời khiến các vị Đế hậu không khỏi đỏ mặt.

Mặc dù bây giờ các nàng đều là thê tử danh chính ngôn thuận của Tô Dự, nhưng vẫn chưa từng sinh cho Tô Dự một đứa con trai hay con gái nào, đột nhiên bị gọi là "mẫu thân", khó tránh khỏi có chút ngượng ngùng.

Ngay sau đó, khóe miệng Tô Dự nhếch lên, nhìn các vị Đế hậu đang đỏ mặt, nói: "Đúng vậy!" Năm đó, Tô Dự cùng Nữ Oa nương nương vá trời, trải qua sự thúc đẩy của hai người dùng Càn Khôn Đỉnh luyện chế, mới có Ngũ Sắc Tiên Thạch.

Chương 530

Cho nên, nói Tô Dự và Nữ Oa nương nương là phụ mẫu của nó cũng không sai.

Còn về các Đế hậu khác, có Tô Dự là cha ở đây, một tiếng "mẫu thân" cũng là lẽ đương nhiên.

"Hài nhi bái kiến phụ thân!

Bái kiến các vị mẫu thân!" Một tia ý niệm lại bay ra từ trong Ngũ Sắc Tiên Thạch.

Nữ Oa nương nương cười nhẹ nói: "Không ngờ Ngũ Sắc Tiên Thạch này lại thông linh như vậy, vậy để mẫu thân giúp ngươi một tay!" Trong bất tri bất giác, Nữ Oa nương nương đã thừa nhận địa vị hài nhi của Ngũ Sắc Tiên Thạch.

Nói rồi, Nữ Oa nương nương liền đưa ngọc thủ ra, những điểm sáng lấp lánh hiện lên trên cổ tay ngọc ngà, đột nhiên một bàn tay lớn nắm lấy bàn tay mềm mại của nàng, cắt đứt linh lực của nàng.

"Phu quân?" Nữ Oa nương nương khó hiểu nhìn Tô Dự, không biết vì sao hắn lại ngăn cản mình.

Tô Dự lắc đầu: "Bây giờ chưa phải lúc nó xuất thế!" Hiện tại Đại Hán Đế Quốc còn chưa thành lập, nếu lúc này nó ra ngoài, có ảnh hưởng đến Tây Du lượng kiếp tiếp theo hay không cũng khó nói.

"Phụ thân, vậy khi nào con mới có thể ra ngoài?" Ý niệm trong Ngũ Sắc Tiên Thạch dao động.

Tô Dự bình tĩnh nói: "Bây giờ con vẫn đang trong quá trình thai nghén, đợi khi thai nghén hoàn thành, tự nhiên có thể xuất thế!" "Vâng, phụ thân!" Luồng ý chí trong Ngũ Sắc Tiên Thạch tỏ ra rất

ngoan ngoãn trước mặt Tô Dự, hoàn toàn không có chút ngang ngược lệ khí của Tề Thiên Đại Thánh sau này.

Cảm nhận được ý thức ngoan ngoãn trước mắt, khóe miệng Tô Dự nhếch lên một nụ cười nhạt, thực ra sở dĩ hắn không cho Tôn Ngộ Không xuất thế bây giờ, ngoài việc không ảnh hưởng đến Tây Du lượng kiếp sau này, còn có một nguyên nhân vô cùng quan trọng.

Đó là, Tô Dự muốn để Tôn Ngộ Không tự phát triển, tự lĩnh ngộ, tự mài giũa.

Điều này đối với Tôn Ngộ Không là vô cùng quan trọng.

Tô Dự nhớ rất rõ, trong Tây Du lượng kiếp, sau khi Tôn Ngộ Không xuất thế, đã bái Tu Bồ Đề tổ sư làm thầy, dựa vào tư chất và ngộ tính của sinh linh tiên thiên, một đường tu luyện mạnh mẽ đến Đại La Kim Tiên.

Lúc đại náo Thiên Cung, đã náo loạn cả Thiên Đình không được yên ổn, đương nhiên là trong tình huống Hỗn Nguyên Kim Tiên không ra tay.

Nhưng trong số các Đại La Kim Tiên, ngoài Dương Tiễn, chỉ có Vương Linh Quan có thể ngăn cản Tôn Ngộ Không.

Trong trận chiến với Dương Tiễn, Tôn Ngộ Không cũng thấy chiêu phá chiêu, hai người đại chiến ba trăm hiệp mà không phân thắng bại.

Nếu không có Thái Thượng Lão Quân can thiệp, hai người không biết phải đánh đến bao giờ.

Đương nhiên, nếu đổi lại là Dương Tiễn của Hồng Hoang hiện tại, Tôn Ngộ Không chắc chắn sẽ không chiếm được chút lợi thế nào, không quá mười hiệp chắc chắn sẽ bại.

Suy cho cùng, sau khi được công đức khí vận của Pháp gia gia trì,

nếu không phải vì tích lũy nội tình, Dương Tiễn đã sớm có thể đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Nhưng Tôn Ngộ Không kể từ khi bị Như Lai Phật Tổ trấn áp năm trăm năm, hễ gặp phải yêu quái có chút bản lĩnh, Tôn Ngộ Không đều phải lên Thiên Đình cầu cứu viện binh.

Nguyên do trong đó, có thể biết được!

Ngũ Chỉ Sơn trấn áp hình thần của Tôn Ngộ Không, đồng thời khiến tu vi và thực lực của hắn đều lùi lại, thậm chí cả tâm cảnh cũng thay đổi.

Hỗn Thế Tứ Hầu trời sinh chưởng khống Chiến Chi Pháp Tắc, tâm cảnh đối với chúng vô cùng quan trọng.

Như Lai Phật Tổ không những trấn áp Tôn Ngộ Không năm trăm năm, khiến đấu chí của hắn tan biến, mà còn khiến hắn phải đeo Kim Cang Cô, triệt để kìm hãm sự phát triển của Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không như vậy, không còn xứng với danh hiệu Tề Thiên Đại Thánh năm xưa!

"Tuy vi phụ không thể giúp con xuất thế, nhưng có thể tặng con một món tạo hóa!" Nói xong, Tô Dự đưa tay ra, cách không chỉ một cái, một tiếng rồng ngâm vang vọng khắp Hồng Hoang Lục Giới.

"Trẫm lấy danh nghĩa Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự, hôm nay phong sắc vị cuối cùng trong Tứ Đại Chiến Thánh, Tề Thiên Đại Thánh!" Theo sau lời nói của Tô Dự vang vọng khắp Hồng Hoang Lục Giới, một tiếng rồng ngâm chấn kinh Hồng Hoang Lục Giới, chúng thần chúng tiên Thiên Đình cùng các đại năng Hồng Hoang đều kinh ngạc quay đầu lại, muốn xem rốt cuộc là ai được sắc phong, đó chính là Tề Thiên Đại Thánh a!

Tề với trời!

Nếu không phải kim long khí vận của Thiên Đình xuất hiện, e rằng rất nhiều cự phách đại năng Hồng Hoang đều sẽ không tin, là chính Thiên Đế thân khẩu sắc phong!

Suy cho cùng, Tề Thiên Đại Thánh là danh xưng mà ngay cả Thánh nhân Thiên Đạo cũng không dám dùng.

Tuy nhiên, khi ánh mắt của mọi người xuyên qua không gian nhìn về phía Hồng Hoang Thiên Giới, lại không cảm nhận được chút khí vận kim long hùng vĩ nào, nhất thời chau mày.

Tô Dự tự mình sắc phong, nhưng lại không có kim long khí vận xuất hiện, có thể hình thành tình huống này, chỉ có hai khả năng.

Thứ nhất, giọng nói vừa rồi không phải của Tô Dự, nhưng thử hỏi trong Hồng Hoang Lục Giới, có ai dám mạo xưng là Hồng Hoang Thiên Đế?

Thứ hai, kim long khí vận không xuất hiện, là do Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự cố ý khống chế.

Bất kể là tình huống nào, trong lòng các đại năng Hồng Hoang đều dấy lên sự tò mò mãnh liệt.

Tứ Đại Chiến Thánh hiện đã xuất thế, ba người đầu là Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ, Viên Hồng, cả ba đều là một trong Hỗn Thế Tứ Hầu do Hỗn Độn Ma Viên hóa thành.

Vậy vị cuối cùng là Tề Thiên Đại Thánh, có phải cũng là vị cuối cùng trong Hỗn Thế Tứ Hầu, Linh Minh Thạch Hầu không!?

Không thể không nói, các đại năng Hồng Hoang không hổ là cự phách một phương, bất luận kiến thức, kinh nghiệm, kiến giải hay suy đoán, đều nhìn thấu bản chất.

Không sai, kim long khí vận đã bị Tô Dự cố ý ẩn giấu.

Tôn Ngộ Không bây giờ chưa phải lúc xuất thế, nếu để nó xuất thế vào lúc này, chắc chắn sẽ thu hút sự chú ý của thiên hạ, hiện tại hắn không hy vọng tình huống như vậy xảy ra.

Nhưng, Tô Dự đồng thời lại muốn cho Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân biết.

Suy cho cùng, Tôn Ngộ Không đã kết nhân quả với chính Tô Dự, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đáng bị như vậy.

Trong lúc mọi người đang hoang mang, trên đỉnh Hoa Quả Sơn, từ giữa hai ngón tay của Tô Dự xuất hiện một con kim long nhỏ bé, chui vào trong Ngũ Sắc Tiên Thạch.

Con kim long nhỏ bé này chính là khí vận của Thiên Đình, Tôn Ngộ Không có quả vị Thiên Đình gia trì, sau này tốc độ tu luyện sẽ càng thêm đột phá mạnh mẽ.

"Tôn… Ngộ… Không…" Luồng ý thức trong Ngũ Sắc Tiên Thạch lại một lần nữa bay ra, so với trước đó đã ngưng thực hơn rất nhiều: "Đây là tên phụ thân đặt cho con sao?" "Đúng vậy!" Tô Dự cười nhạt.

Trong khoảng thời gian này, Tô Dự đã dung luyện hoàn mỹ Không Động Ấn và Thiên Đế Ấn làm một, điều đó cũng có nghĩa là Nhân tộc và Thiên Đình đã triệt để không thể tách rời.

Cũng chính vì vậy, Tô Dự mới thiết lập An Lạc hoàng triều, để cho người Nhân tộc phi thăng có nơi nương tựa.

Bây giờ đạo khí vận này gia trì lên Ngũ Sắc Tiên Thạch, đến khi nó xuất thế, tuy vẫn là thân vượn, nhưng sẽ theo tu vi dần dần mạnh lên mà hình thành thân thể Nhân tộc thực sự.

Chương 531

Ngoài ra, trong kim long khí vận này còn ẩn chứa "Cửu Chuyển Huyền Công" và "Cửu Chuyển Nguyên Công", sẽ theo sự lớn mạnh dần của tinh khí thần của Tôn Ngộ Không mà chậm rãi giải phong.

"Đa tạ phụ thân!" Đối với ý thức truyền ra từ trong Ngũ Sắc Tiên Thạch, Tô Dự cười phất tay, vừa định rời đi, Nữ Oa nương nương ngọc chỉ điểm một cái, một luồng ánh sáng màu xanh rót vào trong Ngũ Sắc Tiên Thạch: "Nếu phụ thân con đã cho con một món tạo hóa, vậy vi mẫu tự nhiên cũng sẽ không keo kiệt." Luồng ánh sáng màu xanh đó, chính là một luồng bản nguyên Tạo Hóa pháp tắc.

Luồng bản nguyên Tạo Hóa pháp tắc này tuy không khiến Tôn Ngộ Không xuất thế sớm, cũng không khiến nó có tu vi gì, nhưng đối với Ngũ Sắc Tiên Thạch hiện tại lại là vật bồi dưỡng tốt nhất.

Cùng với sự ban tặng của Nữ Oa nương nương, các vị Đế hậu khác cũng cưng chiều ban tặng, khiến Tô Dự có chút dở khóc dở cười.

Hậu Thổ nương nương ban tặng một luồng bản nguyên Luân Hồi pháp tắc, có thể bảo đảm nó sau này luân hồi không bị mê thất, có thể khiến linh hồn niết bàn.

Huyền Minh Đế hậu thì ban tặng một giọt tiên huyết, Tổ Vu thần huyết có thể khiến nó dễ dàng luyện thành kim cương bất hoại chi thân hơn.

Dao Trì Đế hậu thì lấy ra một thanh bảo kiếm, cắm trên Hoa Quả Sơn, có thể bảo vệ Tôn Ngộ Không trước khi xuất thế không bị bất kỳ tổn thương nào.

Sau đó, Thường Hi, Hi Hòa, Thường Nga, Tây Vương Mẫu, Truy

Y Thị, Cửu Thiên Huyền Nữ đều lần lượt ban tặng cho Ngũ Sắc Tiên Thạch những vật cố bản bồi nguyên, giúp Tôn Ngộ Không đặt nền móng vững chắc chưa từng có.

Ngay cả Dao Cơ cũng tặng ra một luồng Hỗn Độn tinh khí, bản thể của nàng là Hỗn Độn Ngoan Thạch, cứ cách một khoảng thời gian, trong cơ thể sẽ sinh ra một luồng Hỗn Độn tinh khí, ngay cả con trai nàng cũng chưa từng cho, bây giờ… "Đa tạ mẫu thân!" Tiếng xưng hô đột ngột của Ngũ Sắc Tiên Thạch khiến Dao Cơ có chút không kịp phòng bị, trên khuôn mặt khuynh quốc khuynh thành hiện lên một vệt hồng, sau đó theo bản năng nhìn về phía Tô Dự.

Tô Dự chỉ cười nhẹ, hắn biết tình ý của Dao Cơ đối với mình trong thời gian qua, bây giờ cũng là lúc nên cho nàng một danh phận!

Thấy Tô Dự không có ý phản đối, Dao Cơ trong lòng không khỏi thở phào nhẹ nhõm, Nữ Oa nương nương, Hậu Thổ nương nương và các vị Đế hậu khác đều che miệng anh đào cười nhẹ.

"Hài nhi, sau này mọi chuyện đều phải dựa vào con, đợi thời cơ chín muồi, trẫm và các mẫu thân sẽ gặp lại con!" Làm xong mọi việc, Tô Dự liếc nhìn các vị Đế hậu, ý bảo đã đến lúc nên rời đi, nói xong liền cùng các mỹ nhân biến mất khỏi Hồng Hoang Địa Tiên Giới, kết thúc một chuyến hành trình.

"Phụ thân, mẫu thân, hãy chờ con, hài nhi nhất định sẽ không để người thất vọng!" Sau khi Tô Dự và Nữ Oa nương nương cùng các vị Đế hậu biến mất, từ trong Ngũ Sắc Tiên Thạch truyền ra một dao động ý thức cuối cùng, sau đó liền chìm vào tĩnh lặng, ánh sáng cũng chậm rãi tiêu tan.

Nhưng không ai phát hiện, khi ánh sáng ngũ sắc trên Ngũ Sắc Tiên Thạch thu lại, màu ngũ sắc ban đầu đã mơ hồ có thêm bốn màu sắc khác, đang chuyển hóa thành cửu sắc.

E rằng, không bao lâu nữa, Ngũ Sắc Tiên Thạch có thể tiến hóa thành Cửu Thải Thần Thạch chỉ tồn tại trong truyền thuyết!

Cùng lúc đó, ngoài Hỗn Độn, Tân Cực Lạc thế giới.

Sau khi thu phục được tam đại thủy tổ của Cương Thi nhất tộc, trong lòng Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân tràn đầy hy vọng.

Thêm vào đó, thần niệm hóa thân của hai người gây áp lực lên Như Lai Phật Tổ, khiến Như Lai Phật Tổ phong sắc cho tam đại thủy tổ Cương Thi, cuối cùng Như Lai Phật Tổ cũng đành phải đồng ý.

Cục diện tốt đẹp như vậy khiến Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân không khỏi tạm thời yên tâm, nhưng sự sắc phong đột ngột của Tô Dự đã khiến họ lại một lần nữa không được yên ổn.

Tề Thiên Đại Thánh!

Tên này, họ đã từng thấy trong thiên cơ!

Đó không phải là… Nghĩ đến đây, ánh mắt của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân xuyên qua vô số không gian trở ngại, nhìn về phía tiên đảo hải ngoại gần Ngạo Lai quốc ở Đông Thắng Thần Châu, Hồng Hoang Địa Tiên Giới.

Không nhìn thì thôi!

Vừa nhìn, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân tức đến nỗi trực tiếp phun ra một ngụm tiên huyết.

“Hay cho một Tô Dự Thiên Đế!” Khuôn mặt Tiếp Dẫn đạo nhân tràn đầy vẻ uất ức, giọng điệu có chút tức giận đến mất bình tĩnh.

“Sư huynh, tiếp theo nên làm thế nào đây!

Linh Minh Thạch Hầu đã kết nhân quả với Tô Dự, chúng ta làm sao có thể thúc đẩy đại nghiệp Tây Du, khiến Phật môn đại hưng

đây!" Chuẩn Đề đạo nhân lo lắng hỏi.

Tiếp Dẫn đạo nhân siết chặt nắm đấm, Tướng Thần, Hậu Khanh, Doanh Câu được sắc phong làm vị Phật, cũng như hai đại cổ khuyển, Tô Dự lại không can thiệp, họ cứ ngỡ Tô Dự vì đại ý mà không thèm để tâm.

Đối với điều này, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cũng mừng rỡ.

Nhưng, bây giờ xem ra, Tô Dự từ đầu đến cuối không hề lơi lỏng cảnh giác với hai huynh đệ họ, mà trực tiếp cắt đứt đường lui của họ vào thời khắc quan trọng nhất.

Cứ như vậy, muốn Phật Giới Phật giáo đại hưng, sau đó để người của Tây phương Phật môn dẹp yên loạn lạc, quả thực khó như lên trời.

Tiếp Dẫn đạo nhân hít sâu một hơi: "Sư đệ, đừng hoảng hốt, Tây Du Phật môn đại hưng, là mệnh số đã định của lượng kiếp, ngay cả Thiên Đạo cũng không có cách nào thay đổi, Tô Dự có mạnh đến đâu, cũng không thể nghịch thiên được!" "Hy vọng là vậy!" Chuẩn Đề đạo nhân chau mày.

Mặc dù lời của Tiếp Dẫn đạo nhân không sai, nhưng trong lòng hai người đều không có chút tự tin nào.

Phải biết rằng lần Phong Thần lượng kiếp trước, ban đầu Tây phương Phật môn đã thoát ly, nhưng vẫn bị Tô Dự tính vào kiếp, tổn thất vô cùng thảm trọng, có đến tám thành đệ tử tinh anh bị đưa lên Phong Thần Bảng.

Tiệt giáo vốn nên tổn thất thảm trọng lại trở thành người chiến thắng lớn nhất ngoài Thiên Đình.

Đột nhiên, trong mắt Tiếp Dẫn đạo nhân lóe lên một tia sáng: "Sư

đệ, ta nhớ khi suy diễn thiên cơ, từng thấy ngươi và Linh Minh Thạch Hầu đó có một đoạn duyên phận thầy trò, nếu Tô Dự có thể kết nhân quả với Linh Minh Thạch Hầu, vậy thì hai chúng ta cũng có thể." "Sư huynh nói không sai!" Nghe lời của Tiếp Dẫn đạo nhân, ánh mắt Chuẩn Đề đạo nhân cũng sáng lên: "Duyên phận thầy trò giữa ta và Linh Minh Thạch Hầu là do lượng kiếp đã định, Tô Dự dù có kết nhân quả với Linh Minh Thạch Hầu, cũng chắc chắn không tranh lại được ta!" Tiếp Dẫn đạo nhân cũng gật đầu: "Sư đệ, Vô Cốt Xá Lợi của ngươi không phải đã ngưng kết thành rồi sao?" "Ý của sư huynh là, muốn ta dung hợp Vô Cốt Xá Lợi vào Ngũ Sắc Tiên Thạch của Linh Minh Thạch Hầu sao!?" Chuẩn Đề đạo nhân chau mày.

Vô Cốt Xá Lợi, là viên xá lợi tử mạnh nhất trong cơ thể hắn, ẩn chứa uy lực chưa từng có.

Mặc dù lấy ra Vô Cốt Xá Lợi, dung nhập vào Ngũ Sắc Tiên Thạch, không gây tổn thất cho tu vi, nhưng sẽ khiến hắn mất đi một lá bài tẩy.

Thực lực của Chuẩn Đề đạo nhân vốn đứng cuối trong Lục Thánh Hồng Hoang, trước đó vì bị Nữ Oa nương nương đánh nổ mấy lần, trong thời gian ngắn ngay cả Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên cũng không thể đánh bại.

Nếu lúc này lại từ bỏ Vô Cốt Xá Lợi, không nghi ngờ gì là một sự suy yếu đối với thực lực bản thân.

Tiếp Dẫn đạo nhân khổ tâm khuyên nhủ: "Sư đệ, không bỏ được Vô Cốt Xá Lợi, không bắt được Linh Minh Thạch Hầu a!

Nó chính là nhân vật quan trọng để Tây phương Phật môn của chúng ta tái hưng thịnh a!" "Sư huynh, ta biết nên làm thế nào!" Chuẩn Đề đạo nhân hít sâu một hơi.

"Sư đệ, ngươi vì Tây phương Phật môn đã hy sinh quá nhiều!

Nếu không phải ta và Linh Minh Thạch Hầu không có duyên phận thầy trò, ta quyết không để ngươi phải trả giá lớn như vậy!

Nhân quả mà Tô Dự kết với Linh Minh Thạch Hầu quá mạnh, chúng ta tuy là Thánh nhân, không dính nhân quả, nhưng chủ động kết nhân quả, sức mạnh vô cùng lớn, tuyệt đối không phải Tô Dự có thể so bì!" Tiếp Dẫn đạo nhân an ủi một câu.

Nghe vậy, Chuẩn Đề đạo nhân gật đầu, sau đó trong cơ thể dấy lên một luồng dao động Phật pháp huyền diệu, một viên xá lợi tử từ bụng dưới của hắn chậm rãi hiện ra.

Đó chính là Vô Cốt Xá Lợi trong truyền thuyết!

"Đi!" Ngay sau đó, Chuẩn Đề đạo nhân phất tay một cái, viên Vô Cốt Xá Lợi liền phá vỡ hư không, tiến vào Hồng Hoang Địa Tiên Giới, bay về phía Đông Thắng Thần Châu, Ngạo Lai quốc.

"Sư đệ, sau khi Phật môn đại hưng, ngươi sẽ được hưởng sáu thành khí vận!" Tiếp Dẫn đạo nhân nhìn Vô Cốt Xá Lợi dung nhập vào Ngũ Sắc Tiên Thạch, ánh mắt lóe lên vẻ cuồng nhiệt, sau đó chắc nịch nói với Chuẩn Đề đạo nhân.

Chương 532

Chuẩn Đề đạo nhân không từ chối, vui vẻ gật đầu đồng ý, dù sao hy sinh Vô Cốt Xá Lợi cũng đáng được như vậy.

Nhưng ngay sau đó, sắc mặt Chuẩn Đề đạo nhân đột nhiên đại biến.

"Sư đệ, sao vậy?" Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức nhận ra Chuẩn Đề đạo nhân không ổn, sắc mặt liền cứng lại, lập tức hỏi.

Sắc mặt Chuẩn Đề đạo nhân trở nên âm trầm chưa từng có, ngay khi Vô Cốt Xá Lợi dung nhập vào Ngũ Sắc Tiên Thạch, hắn đã phát hiện ra một chuyện. … Mắt xích quan trọng nhất trong duyên phận thầy trò giữa hắn và Linh Minh Thạch Hầu, đã hoàn toàn mất đi!

Không sai, Tu Bồ Đề tổ sư!

Nói cách khác, nếu không thể tìm lại Tu Bồ Đề tổ sư, vậy thì Vô Cốt Xá Lợi của Chuẩn Đề đạo nhân cũng uổng phí!

Trừ khi, Chuẩn Đề đạo nhân có thể được sự đồng ý của Tô Dự và các vị Đế hậu Thiên Đình!

"Sư huynh, đại sự không ổn rồi!

Tô Dự thật là cơ quan tính tận…" Chuẩn Đề đạo nhân đem chuyện duyên phận thầy trò mà mình nhận ra, kể hết cho Tiếp Dẫn đạo nhân, trong nháy mắt khuôn mặt Tiếp Dẫn đạo nhân liền mây đen giăng kín.

"Tô Dự!!!" Trong lồng ngực dâng lên ngọn lửa giận chưa từng có, Tiếp Dẫn đạo nhân một quyền đấm vào bồ đoàn đang ngồi, nhất thời một tiếng nổ vang lên, Tân Cực Lạc thế giới trực tiếp bị đánh xuyên.

Nhìn cảnh tượng trước mắt, Chuẩn Đề đạo nhân cũng sững sờ,

đây là lần đầu tiên hắn thấy sư huynh Tiếp Dẫn đạo nhân tức giận như vậy, cũng vì liên tiếp bị Tô Dự cản trở, dù là hắn cũng giận không thể át.

Nhưng chỉ tức giận cũng vô ích, bây giờ phải nhanh chóng tìm cách vãn hồi, nếu không làm nhiều như vậy cũng chỉ là công dã tràng mà thôi.

Chính vì biết điểm này, Tiếp Dẫn đạo nhân hít sâu một hơi, nhanh chóng bình tĩnh lại: "Sư đệ, kế hoạch hiện tại chỉ có thể đến Thiên Đình, đòi lại thiện thi Tu Bồ Đề đó thôi!" "Sư huynh, Tu Bồ Đề bây giờ là một trong Ngũ Phương Ngũ Lão của Thiên Đình a!

Không nói Tô Dự có chịu trả Tu Bồ Đề hay không, dù trả lại, nhân quả giữa ta và Tu Bồ Đề cũng đã hoàn toàn bị chặt đứt rồi!" Chuẩn Đề đạo nhân cau mày nói.

Ánh mắt Tiếp Dẫn đạo nhân lóe lên vẻ băng hàn: "Sư đệ yên tâm, đến lúc đó ta sẽ sử dụng Đại Tiếp Dẫn Thuật!" Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng khẽ động, sau đó cũng đành phải gật đầu, Đại Tiếp Dẫn Thuật một khi thi triển, chỉ cần tinh khí thần của đối phương yếu hơn người thi thuật, vậy sẽ biến thành một cái xác biết đi chỉ nghe lệnh người thi thuật, bây giờ đây là lựa chọn tốt nhất.

Đột nhiên, một giọng nói vang vọng khắp vũ trụ Hồng Hoang, khiến Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân giật mình.

"Trẫm lấy danh nghĩa Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự, hôm nay phong sắc Vân Hoa Tiên Tử Dao Cơ làm Dao Cơ Đế hậu, không lâu sau sẽ cử hành hôn lễ!" Giọng nói tuyên cáo khắp vũ trụ Hồng Hoang của Tô Dự vang vọng, khiến Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân nhìn nhau, sau đó gật đầu.

Họ đang sầu không có lý do để vào Hồng Hoang Thiên Giới, gặp mặt Tô Dự bàn chuyện, dù sao cũng là đi cầu người ta giúp đỡ.

Bây giờ vừa hay nhân dịp đại hôn của Tô Dự và Dao Cơ, danh chính ngôn thuận tiến vào Hồng Hoang Thiên Giới, cùng Tô Dự bàn bạc kỹ lưỡng chuyện Tu Bồ Đề tổ sư.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đã quyết định, bất kể phải trả giá lớn bao nhiêu, cũng nhất định phải để Tu Bồ Đề tổ sư quay về Cực Lạc thế giới.

Đáng tiếc, đó chỉ là hy vọng hão huyền của họ mà thôi!

Tôn Ngộ Không bây giờ là nghĩa tử của Tô Dự, Tu Bồ Đề tổ sư là vị sư tôn đầu tiên trên con đường nhân sinh của Tôn Ngộ Không, Tô Dự sao có thể để Tu Bồ Đề tổ sư quay lại trong tầm kiểm soát của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân!

Nhưng, Tây Du lượng kiếp vẫn phải tiến hành!

Công đức khí vận mà Tây Du lượng kiếp thai nghén là chưa từng có, nếu Thiên Đình có thể có được, Tô Dự có thể dựa vào công đức khí vận của Thiên Đình gia trì, với tốc độ nhanh nhất hoàn mỹ Thiên Đạo Cảnh, đến lúc đó Thiên Đạo cũng không làm gì được hắn. …..

Cùng với việc Tô Dự tuyên bố lại một lần nữa đại hôn, Đế hậu Vân Hoa Tiên Tử Dao Cơ, nhất thời trong giới cự phách đại năng của Hồng Hoang Lục Giới, triệt để nổ tung.

“Không ngờ qua nhiều năm, bản tọa lại có may mắn được thấy Thiên Đế đại hôn a!” “Chẳng trách Thiên Đế đối tốt với Dương Tiễn như vậy, thì ra đã sớm xem hắn như người nhà rồi!

Nhưng Dương Tiễn, quả là một thiên tài thập toàn thập mỹ!” “Nói xấu sau lưng Thiên Đế, không sợ chết sao!” “Lần này bản tọa nhất định phải đến Thiên Giới góp vui, Thiên Đình có không ít tiên thiên linh căn, đến lúc đó các loại linh quả diệu đan, tu vi của bản tọa nhất định sẽ lên một tầm cao mới!” Đối với đại hôn của Thiên Đế, các đại

năng trong Hồng Hoang Lục Giới càng lúc càng kích động, vô cùng hướng về, ai nấy đều tìm mọi cách để vào Hồng Hoang Thiên Giới.

Nhưng Hồng Hoang Thiên Giới không như Hồng Hoang Ngũ Giới khác, có Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận và Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, trừ phi là Thánh nhân Thiên Đạo, những người khác cưỡng ép xé rách không gian tiến vào Hồng Hoang Thiên Giới, một chút bất cẩn hoặc xui xẻo, kích phát uy năng của đại trận, vậy thì kết cục chỉ có một, thân tử đạo tiêu.

Cũng may, lần này Tô Dự đại hôn cùng Vân Hoa Tiên Tử, ngoài việc mời các Thánh nhân Thiên Đạo và Hỗn Nguyên Kim Tiên, còn phát ra một trăm thư mời cho các Đại La Kim Tiên của Hồng Hoang Ngũ Giới.

Một trăm thư mời này được giấu ở các nơi trong Ngũ Giới, có nhận được hay không hoàn toàn dựa vào khí vận của bản thân, trong đó không được giết người cướp đoạt, nếu không sẽ bị tước đoạt cơ hội, và bị xóa sổ một cách mạnh mẽ.

Điều này đã tạo nên tình cảnh dù Hồng Hoang Ngũ Giới tranh đấu không ngừng, nhưng lại không có ai vẫn lạc, dù sao đại hôn không nên thấy máu, huống chi là đại hôn của Thiên Đế. … Một ngày, Thiên Đế đại hôn, chín thành cự phách đại năng của Hồng Hoang Lục Giới đều tụ tập tại An Lạc hoàng triều của Hồng Hoang Thiên Giới.

Khách mời đến, bất kể là Hỗn Nguyên Kim Tiên, Đại La Kim Tiên, đều do Tam Hoàng Lục Đế thống nhất quản lý, ai dám gây rối, trực tiếp trấn áp.

Không phải nói giỡn, bây giờ Hồng Quân Đạo Tổ lánh đời không ra, Thiên Đế Tô Dự có thể nói là người mạnh nhất Hồng Hoang Lục Giới.

Lúc này, tại hôn lễ mạnh nhất Hồng Hoang này, thử hỏi trong

Hồng Hoang Lục Giới, ai dám gây rối chính là lão thọ tinh treo cổ, chê mình sống quá lâu!

An Lạc Đế Hoàng Cung, lơ lửng trên bầu trời cao nhất của An Lạc hoàng triều, Tam Hoàng Lục Đế đứng trong cung, nhìn xuống vô số Hỗn Nguyên Kim Tiên và Đại La Kim Tiên trong An Lạc hoàng triều.

Thiên Hoàng Phục Hy cảm thán: "Không hổ là Thánh Phụ, cảnh tượng lớn như vậy cũng chỉ có sức hiệu triệu của Thánh Phụ mới làm được!" "Sư tôn thống ngự Thiên Đình, nắm giữ tài nguyên quan trọng của Hồng Hoang Lục Giới, tự nhiên có thể thu hút nhiều cường giả như vậy!" Địa Hoàng Thần Nông cười nói.

Nhân Hoàng Hiên Viên cười nhạt: "Ban đầu ta còn có chút lo lắng những người này sẽ gây rối ở Thiên Giới, nhưng không ngờ lại yên tĩnh như vậy!" "Thánh Phụ bây giờ là cường giả số một dưới Thiên Đạo, Thiên Đình lại có nhiều Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, những người này đến tìm cơ duyên, nếu gây rối không nghi ngờ gì là tự tìm phiền phức!" Tần Thủy Hoàng Doanh Chính cười nói.

"Hống!" "Anh!" Khi Tam Hoàng Lục Đế đang bàn luận, Thiên Giới Tam Thập Tam Thiên đột nhiên vang lên mười tám tiếng rồng ngâm phượng hót vang dội, tất cả mọi người trên dưới Thiên Giới đều chú mục nhìn, phát hiện đó chính là Long Vương Cửu Tử và chín con phượng hoàng lộng lẫy khác nhau.

Trên tọa giá của Long Vương Cửu Tử không nghi ngờ gì là Thiên Đế Tô Dự, còn trên tọa giá phượng hoàng, người đứng đầu chính là Vân Hoa Tiên Tử Dao Cơ.

Về phần Nữ Oa nương nương, Hậu Thổ nương nương, Huyền Minh Đế hậu, Tây Vương Mẫu Đế hậu, Dao Trì Đế hậu và những người khác đều đứng sau Vân Hoa Tiên Tử, làm nền cho nhân vật

chính nữ của ngày hôm nay, càng thêm rạng rỡ chói lòa.

"Hống!" "Anh!" Vô số tiếng gầm vang vọng khắp Hồng Hoang Thiên Giới, chỉ thấy vô số thần long, phượng hoàng, thậm chí có cả kỳ lân, cùng vô số thần thú tường thụy bay lên trời.

Rồng bay phượng múa, kỳ lân độc ngọa… Cảnh tượng như vậy chấn kinh tất cả mọi người trong Thiên Giới, quy mô này quả thực còn hoành tráng hơn cả lúc Tô Dự cưới các vị Đế hậu năm xưa.

Thiên Đình đã không còn là Thiên Đình năm xưa, Tô Dự cũng đã không còn là Tô Dự năm xưa.

Bây giờ tạo ra một hôn lễ hoành tráng chưa từng có, đối với Tô Dự, quả thực không thể dễ dàng hơn.

Trong Thiên Giới, trong lòng các nữ tu sĩ hiện lên một giọng nói, lấy chồng phải lấy người như Thiên Đế Tô Dự!

Lúc này, trong mắt các nữ tu sĩ chỉ còn lại một mình Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự, dù sao thử hỏi người phụ nữ nào lại không muốn một hôn lễ vạn người chú mục như vậy!

Chương 533

Đáng tiếc, Tô Dự là người đàn ông mà họ vĩnh viễn không thể có được!

Các nam cự phách đại năng trong Hồng Hoang Lục Giới đều hướng về Thiên Đế Tô Dự với ánh mắt kính ngưỡng và ngưỡng mộ, trước có Thường Hi, Hi Hòa, sau có Nữ Oa, Hậu Thổ, bây giờ lại thêm một Vân Hoa Dao Cơ, ai nấy đều là tuyệt thế nữ tử khuynh quốc khuynh thành.

Đương nhiên, trừ Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, giữa họ và Tô Dự có không ít thù oán!

Ngay sau đó, chúng thần chúng tiên Thiên Đình, cùng Tam Hoàng Lục Đế tức khắc xuất hiện, như muôn sao vây quanh.

Đáng tiếc, Thiên Đình thế lớn, mạnh như Thánh nhân Thiên Đạo, cũng không thể không cúi đầu, chỉ có thể chứng kiến hôn lễ này.

Toạ giá Long Vương Cửu Tử và chín con phượng hoàng chậm rãi tiếp cận nhau trên không trung, cuối cùng tịnh giá tề khu.

Tô Dự và Vân Hoa Tiên Tử Dao Cơ đứng dậy, hai tay nắm chặt, từ trên tọa giá rồng phượng bước xuống, Nữ Oa nương nương và các vị Đế hậu khác im lặng đứng sau.

"Hôm nay là ngày đại hôn của trẫm và Dao Cơ, đa tạ các vị đã đến chung vui!

Tiếp theo mời các vị vào chỗ, hưởng dụng hôn yến, một ngày sau, trẫm sẽ giảng đạo một năm!" Lời này vừa ra, trong lòng mọi người đều giật mình, sau đó không khỏi vui mừng, lần này thật sự đến đúng

lúc, vốn chỉ định đến hưởng dụng linh quả diệu đan, không ngờ lại bắt kịp buổi giảng đạo của Tô Dự, thật là cơ duyên trời cho a!

Cùng với đại hôn lễ thành, Tô Dự và Dao Cơ, cùng các vị Đế hậu bước lên tọa giá rồng phượng, quay về tầng trời thứ ba mươi ba.

Bây giờ Thiên Đình mạnh mẽ chưa từng có, tất cả Đại La Kim Tiên từ Ngũ Giới đều được sắp xếp ở An Lạc hoàng triều, do các Đại La Kim Tiên, thậm chí có một Hỗn Nguyên Kim Tiên của An Lạc hoàng triều chiêu đãi.

Về phần Hỗn Nguyên Kim Tiên, đều ở trong Dao Trì của Thiên Đình, do chúng thần chúng tiên Thiên Đình chiêu đãi.

Ngoài ra, Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân năm vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, thì do Tô Dự tự mình chiêu đãi, đi cùng có Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, Câu Trần Đế Quân Chúc Long, Đông Hoa Đế Quân Kim Phượng.

Trên yến hội, các đệ tử của các đạo thống như Nhân giáo, Xiển giáo, Tây phương Phật môn, đều lần lượt bái kiến sư tôn của mình.

Đối với điều này, Tô Dự cũng không quá để tâm, tuy những người này đã gia nhập Thiên Đình, nhưng vẫn có tình nghĩa thầy trò không thể cắt đứt với Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân.

Dù sao bình thường cũng không gặp được, bây giờ nhân dịp đại hôn, cũng cho những người này một chút phúc lợi.

Ngược lại, Thông Thiên giáo chủ lại rất nhàn nhã, nói cười vui vẻ với Câu Trần Đế Quân Chúc Long, Đông Hoa Đế Quân Kim Phượng.

Đệ tử Tiệt giáo ở Thiên Đình vốn không bị ràng buộc, muốn gặp sư tôn Thông Thiên giáo chủ, lúc nào cũng có thể đến Hỗn Độn, quay

về Thái Thanh Cảnh.

Đương nhiên, tiền đề là không được chậm trễ chính vụ của Thiên Đình.

Ngoài ra, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân ba lần bốn lượt muốn mở lời với Tô Dự, hy vọng Tô Dự có thể giao ra Tu Bồ Đề tổ sư, nhưng mỗi lần Tô Dự đều cắt ngang trước, khiến chủ đề không thể tiếp tục.

Thời gian trôi như nước, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cuối cùng cũng không tìm được cơ hội thích hợp để mở lời, sau đó liền đến thời gian giảng đạo mà Tô Dự đã hứa.

Hồng Hoang Lục Giới tất cả Đại La Kim Tiên và Hỗn Nguyên Kim Tiên, đều kích động không thôi, Tô Dự đi con đường dĩ lực chứng đạo, cảm ngộ trên pháp tắc chắc chắn vô cùng sâu sắc, buổi giảng đạo của hắn tuyệt đối sẽ giúp thực lực của họ tiến bộ không ít.

Khi tất cả mọi người ngồi xuống, chờ đợi Tô Dự giáng lâm giảng đạo, Thái Thanh Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn lại cáo lui trước, rõ ràng là không muốn nghe Tô Dự giảng đạo.

Nói đùa sao!

Chuyện giảng đạo này, là luận tư bài bối.

Ví như năm xưa Hồng Quân Đạo Tổ giảng đạo, bây giờ có thể nói là đào lý mãn thiên hạ.

Tử Tiêu tam thiên khách năm xưa hoàn toàn có thể coi là đệ tử của Hồng Quân Đạo Tổ, cũng là lý do vì sao sau này Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân phản bội Huyền môn, lại gây ra sự khinh bỉ của nhiều đại năng Hồng Hoang như vậy, thậm chí còn muốn trừ khử cho hả giận.

Đối với Thái Thanh Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn, họ là

Thánh nhân Thiên Đạo, khắp thiên hạ cũng chỉ có Hồng Quân Đạo Tổ có thể khuất phục, tuy ngày xưa bại dưới tay Tô Dự, nhưng nếu bây giờ nghe hắn giảng đạo, sau này chẳng phải là thừa nhận mình thấp hơn Tô Dự một bậc sao?

Do đó, Thái Thanh Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn đều không ở lại, liền trực tiếp rời khỏi Hồng Hoang Thiên Giới, quay về Thái Thanh Cảnh và Ngọc Thanh Cảnh ngoài Hỗn Độn.

Ánh mắt liếc qua Thái Thanh Thánh nhân và Nguyên Thủy đang rời đi, sắc mặt Tô Dự không chút gợn sóng, trong mắt hắn, Thái Thanh Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn không thành được đại sự.

Phải biết rằng, hai vị Thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy đều biết Tô Dự có tạo nghệ pháp tắc cao thâm khó lường, bây giờ Tô Dự giảng đạo đối với việc nâng cao thực lực của hai vị Thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy vô cùng có ích!

Nhưng hai vị Thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy lại vì địa vị mà từ bỏ, quả thực ngu không thể tả.

Cũng chính vì vậy, Tô Dự mới chưa bao giờ để Thái Thanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn vào mắt, nếu Thái Thanh Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn có được một nửa sự mặt dày của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, Thái Thanh Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không đến nỗi rơi vào tình cảnh như bây giờ.

Sau khi Thái Thanh Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn rời đi, Thông Thiên giáo chủ không chút khách khí ngồi xuống một bên Tô Dự, khiến tất cả mọi người sững sờ, chẳng lẽ Thông Thiên giáo chủ cũng muốn nghe Thiên Đế Tô Dự giảng đạo?

Chưa kịp suy nghĩ xong, bên cạnh hai bóng người lóe lên, cũng giống như Thông Thiên giáo chủ, ngồi xuống bên kia của Tô Dự.

Nhìn rõ hai bóng người đột ngột xuất hiện, trong lòng tất cả mọi người hoàn toàn dâng lên sự kinh ngạc, hoàn toàn không hiểu chuyện gì đang xảy ra!

Hai bóng người đó chính là Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân.

Tô Dự liếc nhìn Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân một cái, trong lòng không khỏi cười lạnh, hắn biết Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đã phát hiện ra chuyện Ngũ Sắc Tiên Thạch, lần này e rằng đến để cầu tình đòi lại Tu Bồ Đề tổ sư.

Nhưng đáng tiếc, Tô Dự chưa bao giờ có ý định để Tu Bồ Đề tổ sư quay lại Tây phương Phật môn.

Tu Bồ Đề tổ sư là do Chuẩn Đề đạo nhân mượn tiên thiên bồ đề thụ chém ra, ngộ tính của hắn vô cùng kinh người, nếu không phải trước đó bị Chuẩn Đề đạo nhân hạn chế, bây giờ thậm chí đã bước vào Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên thực sự.

Nhân tài như vậy, Tô Dự vạn vạn không thể thả đi.

Đương nhiên Tây Du vẫn phải tiến hành!

“Chuyện gì vậy?

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề không phải có thù với Tô Dự Thiên Đế sao?

Bây giờ lại là tình huống gì!” “Không sai, Cực Lạc thế giới hoàn toàn tan nát, thù diệt đạo trường cũng có thể nhịn được, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng là nhân vật!” “Ha ha!

Theo ta thấy, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã phát huy đầy đủ ưu thế không biết xấu hổ của mình!” “Lần này Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề chiếm được lợi lớn rồi!” Tử Tiêu tam thiên khách lần lượt âm thầm giao lưu, bây giờ Thánh nhân Thiên Đạo không được vào Hồng Hoang Lục Giới, họ không sợ Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, nếu

không lần trước cũng không có nhiều người đến Hỗn Độn san bằng Cực Lạc thế giới như vậy.

"An tĩnh!" Lúc này, từ miệng Tô Dự truyền ra giọng nói bình thản, ngữ khí tràn đầy uy nghiêm vô tận, khiến người ta vô hình trung không khỏi thần phục.

"Bây giờ giảng đạo bắt đầu!" Theo sau lời nói của Tô Dự, tất cả mọi người lập tức tập trung tinh thần, toàn lực lắng nghe từng chữ Tô Dự nói ra.

Thời gian trôi đi, trong số những người đến Thiên Đình chứng kiến đại hôn của Thiên Đế lần này, liên tiếp có người đột phá, không chỉ có đột phá về tu vi, mà còn có đột phá về pháp tắc… Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân vốn định thương đàm với Tô Dự về chuyện Tu Bồ Đề tổ sư, sau đó lại xem có thể có tiến triển gì từ buổi giảng đạo của Tô Dự không.

Chương 534

Nhưng khi Tô Dự bắt đầu giảng đạo, họ mới phát hiện ra buổi giảng đạo của Tô Dự có tác dụng lớn nhất đối với Hỗn Nguyên Kim Tiên và Đại La Kim Tiên, còn đối với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên thực sự thì lại rất ít.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lập tức hiểu ra, Tô Dự rõ ràng đang đề phòng họ, ở lại cũng không có ích gì.

Nếu là bình thường, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đã sớm phất tay áo rời đi, nhưng bây giờ lại không thể đi, trong lòng nhất thời tức giận không thôi.

Nhận thấy sắc mặt của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, Thông Thiên giáo chủ đã sớm biết sẽ có tình huống này, lộ ra nụ cười châm chọc, hắn không giống Tây phương nhị thánh, hắn thuần túy đến để ủng hộ Tô Dự!

"Giảng đạo kết thúc!

Các ngươi tự mình rời đi, lĩnh ngộ tu luyện!" Theo thời gian trôi đi, buổi giảng đạo của Tô Dự dần dần kết thúc, mọi người đều cảm thấy chưa thỏa mãn, nhưng cũng không ai nói nhiều.

Dù sao đây vốn là ân tứ của Tô Dự, nếu có ai không biết điều, tuyệt đối sẽ không có kết cục tốt đẹp.

"Đa tạ Đại Thiên Tôn!" Đại hôn của Thiên Đế kết thúc, mọi người đồng thanh hô một tiếng, sau đó lần lượt rời khỏi Hồng Hoang Thiên Giới, quay về sào huyệt của mình.

Lúc này, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân tìm đến Tô Dự, lần này Tô Dự không chuyển chủ đề nữa, mọi chuyện đã hoàn

tất, cũng là lúc nên bàn với Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân về sự sắp xếp của Tây Du.

Nhưng có một điểm, Tô Dự tuyệt đối không thể thỏa hiệp, đó là đội ngũ Tây Du.

"Bệ hạ!" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân chắp tay với Tô Dự.

Tô Dự lãnh đạm nhìn hai người, ung dung nói: "Thích Ca Mâu Ni, A Di Đà Phật, hai người tìm trẫm, có chuyện gì sao?" Không sai, biết rõ mà còn giả vờ hồ đồ!

Đàm phán chuyện này, không thể cứ một mực đi thẳng vào vấn đề, có lúc để đối phương mở lời trước, mới có thể tối đa hóa lợi ích.

Lão hồ ly!

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân nhìn nhau, trong lòng đều thầm mắng một tiếng, sau đó Tiếp Dẫn đạo nhân nói: "Huynh đệ chúng ta lần này đến, chủ yếu là để chúc mừng đại hôn của Bệ hạ, thứ hai là nhân tiện hy vọng có thể cùng Bệ hạ làm một giao dịch!" "Ồ?" Khóe miệng Tô Dự hơi nhếch lên, tò mò hỏi: "Giao dịch?" "Huynh đệ chúng ta muốn xin Bệ hạ một người!" Chuẩn Đề đạo nhân thẳng thắn nói.

Tô Dự khẽ gật đầu: "Chuyện này dễ, chỉ cần là người dưới Hỗn Nguyên Kim Tiên, tùy các ngươi điều phối!" Tô Dự vừa mở lời đã trực tiếp chặn họng hai người, năm xưa khi Tu Bồ Đề tổ sư vào Thiên Đình, đã là tồn tại đỉnh phong Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Những năm qua được hưởng khí vận Thiên Đình, lại thêm thiên phú ngộ tính của bản thân, tu vi đã đột phá mạnh mẽ, trở thành một Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên hiếm có trong Thiên Đình.

Chuẩn Đề đạo nhân nói là "xin", Tô Dự lại nói là "điều phối".

Tức là người này có thể dùng, nhưng vẫn thuộc về Thiên Đình, không có một chút quan hệ nào với Cực Lạc thế giới.

"…" Chuẩn Đề đạo nhân nhất thời nghẹn lời, Tiếp Dẫn đạo nhân nghe vậy, ánh mắt lóe lên hồi lâu, cuối cùng mới trực tiếp nói thẳng: "Bệ hạ, huynh đệ chúng ta đến vì Tu Bồ Đề tổ sư!" "Ha ha!" Nghe Tiếp Dẫn đạo nhân nói ra mục đích, Tô Dự cười lạnh một tiếng, ngữ khí thay đổi: "Thích Ca Mâu Ni, A Di Đà Phật, các ngươi cho rằng một Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong là có thể đổi được sao?

Hơn nữa, các ngươi có gì để đổi?" "Hy vọng Bệ hạ có thể thành toàn cho chúng ta, bất kể phải trả giá lớn bao nhiêu!" Tiếp Dẫn đạo nhân hít sâu một hơi.

Tô Dự nhẹ nhàng nói: "Lớn đến đâu!

Trẫm muốn mạng của các ngươi, các ngươi cũng cho sao?" Hắn muốn xem thử Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, vì Tây Du có thể trả giá lớn đến đâu!

Còn về tính mạng của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, Tô Dự không có ý định lấy, dù họ có cho, Tô Dự cũng sẽ không giao Tu Bồ Đề tổ sư.

Tu Bồ Đề tổ sư có thể nói là tồn tại đỉnh tiêm trong Hồng Hoang Lục Giới, nếu không có hạn chế của Thiên Đạo, đạt đến Thiên Đạo Cảnh cũng không phải là không thể.

Nhân tài ưu tú như vậy, căn bản không phải Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân có thể so sánh.

"Ngươi!!!" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân sững sờ, sau đó trong mắt dâng lên ngọn lửa giận vô tận, trong khoảnh khắc Tiếp Dẫn đạo nhân cố nén nói: "Bệ hạ đừng nói đùa như vậy, Tu Bồ

Đề tổ sư liên quan đến thực lực của sư đệ ta, mong Bệ hạ khai ân!" Không thể không nói, Tiếp Dẫn đạo nhân thật sự có thể nhịn được.

"Chém nhị thiện thi tuy khó, nhưng đã có kinh nghiệm, A Di Đà Phật muốn chém ra một lần nữa cũng không khó!" Tô Dự ngữ khí thản nhiên, rõ ràng cũng không có ý định giao ra Tu Bồ Đề tổ sư.

Nói đùa sao!

Đối với Tô Dự xuyên không từ Trái Đất, trong lòng tồn tại chủ nghĩa nhân đạo, Tu Bồ Đề tổ sư là một cá nhân, chứ không phải một món hàng, sao có thể tùy tiện giao ra được!

Dù Tô Dự có đồng ý giao ra Tu Bồ Đề tổ sư, cũng sẽ phải được sự đồng ý của Tu Bồ Đề tổ sư trước, mới có thể giao hắn cho Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân.

"…" Đối với thái độ của Tô Dự, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân không khỏi lo lắng, Tu Bồ Đề tổ sư là mắt xích quan trọng nhất để khống chế Tôn Ngộ Không, tuyệt đối không thể mất.

Nghĩ đến đây, Tiếp Dẫn đạo nhân không khỏi hạ quyết tâm, nghiến răng nói: "Chỉ cần Bệ hạ chịu đáp ứng điều kiện của huynh đệ chúng ta, huynh đệ chúng ta nguyện ý giao một nửa nước trong Bát Bảo Công Đức Trì cho Bệ hạ!" "Sư huynh…" Nghe lời của Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân nhất thời hoảng hốt, một nửa nước Bát Bảo Công Đức Trì là khái niệm gì, đó là cần nửa nguyên hội mới có thể thai nghén ra, là chí bảo vô thượng để chữa thương, giá trị của nó chỉ kém hơn Tam Quang Thần Thủy trong truyền thuyết.

Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức lắc đầu.

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, các ngươi cũng thật hào phóng!" Nghe vậy, trên mặt Tô Dự lộ ra nụ cười nhạt: "Nhưng nước Công Đức Trì có mạnh, có lợi hại bằng Tam Quang Thần Thủy không?" Nhất thời,

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng chấn động, suýt nữa quên mất, ba vị Đế hậu của Tô Dự là Thái Âm nữ thần Hi Hòa, Thường Hi, Thường Nga, lại thêm Vũ Chi Tổ Vu Huyền Minh, dung hợp Tam Quang Thần Thủy, quả thực trong Hồng Hoang không ai có thể bì được.

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, hay là chúng ta nói thẳng với nhau đi!" Thấy Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân bị dồn vào chân tường, Tô Dự biết thời cơ đã chín muồi, là lúc nên vào vấn đề chính: "Đừng tưởng trẫm không biết vì sao các ngươi muốn xin Tu Bồ Đề, nhưng trẫm có thể nói rõ cho các ngươi biết, Tu Bồ Đề tuyệt đối không thể quay về Cực Lạc thế giới!" "Bệ hạ muốn ngăn cản Tây Du lượng kiếp?" Sắc mặt Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân ngưng lại, ngữ khí trở nên trầm trọng.

Tô Dự lắc đầu: "Trẫm bây giờ chưa đạt đến trình độ đó, nếu không các ngươi nghĩ có thể an toàn đứng đây, cùng trẫm đàm phán điều kiện sao?" "Bệ hạ nếu không ngăn cản Tây Du lượng kiếp, vì sao không để Tu Bồ Đề vào Cực Lạc thế giới của ta!?" Tiếp Dẫn đạo nhân trầm giọng hỏi.

Tô Dự lộ ra ánh mắt khinh bỉ: "Tiếp Dẫn, ngươi dù sao cũng là một phương Thánh nhân, hỏi ra lời nói không có đầu óc như vậy, không cảm thấy ngốc nghếch sao?

Tu Bồ Đề vào Cực Lạc thế giới, để các ngươi thao túng Tây Du lượng kiếp, đối với trẫm có lợi ích gì!" "Chẳng lẽ các ngươi cho rằng trẫm sẽ ngồi yên nhìn các ngươi mạnh lên, uy hiếp địa vị của trẫm sao?" Lời vừa dứt, trong cơ thể Tô Dự liền dâng lên uy nghiêm vô thượng và sát cơ mãnh liệt, như thủy triều ngập trời, hung hăng áp chế về phía Tây phương nhị thánh, vô tình chấn lui hai người hai bước.

“Bệ hạ, hiểu lầm!” Đối mặt với sự áp bức mạnh mẽ của Tô Dự, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đều cảm nhận được sự ngột ngạt và nguy cơ mãnh liệt, lập tức quả quyết nhận thua: “Bệ hạ tu vi thông thiên, sư huynh đệ chúng ta nào dám tự không lượng sức như vậy, Tây Du lượng kiếp là do vũ trụ định sẵn, sư huynh đệ chúng ta thân là Thánh nhân Thiên Đạo, chỉ thuận theo thiên mệnh mà thôi!” Nghe vậy, Tô Dự liền thu lại khí thế, chậm rãi liếc nhìn Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân một cái, thản nhiên nói: “Trẫm có thể nói cho các ngươi biết, bất kể hai người có âm mưu gì, trẫm đều không sợ hãi.

Cứ việc ra tay, đừng phải cân nhắc đến cái giá phải trả.” “Còn về Tây Du lượng kiếp, trẫm có thể nói cho các ngươi, Linh Minh Thạch Hầu sẽ hoàn thành Tây Du theo quỹ đạo, nhưng đội ngũ đi lấy kinh phải do trẫm sắp xếp!” Lời của Tô Dự khiến Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lập tức rơi vào trầm tư.

Mục đích bọn họ đòi lại Bồ Đề lão tổ là để có thể cho Linh Minh Thạch Hầu bước lên con đường Tây Du.

Nay Tô Dự đã hứa cho Linh Minh Thạch Hầu hoàn thành Tây Du, vậy thì có đòi lại Bồ Đề lão tổ hay không cũng không còn quan trọng nữa.

Nhưng điều Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân vạn lần không ngờ tới là Tô Dự lại biết cả chuyện đi lấy kinh, thậm chí còn muốn sắp xếp đội ngũ.

Điều này đối với bọn họ vô cùng bất lợi!

Nhưng… Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân nhìn nhau, rồi nhìn về phía Tô Dự, cười khổ nói: “Chúng ta hình như không có lựa chọn nào khác!” “Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, tự tin lên một chút!” Lời của Tô Dự khiến hai người không hiểu ra sao.

Nhưng câu nói tiếp theo của hắn lại khiến họ tức đến hộc máu: "Bỏ chữ 'hình như' đi!" Tiếp Dẫn đạo nhân hít sâu một hơi: "Bệ hạ, theo như hai sư huynh đệ ta suy diễn, trong Tây Du lượng kiếp có hai nhân vật vô cùng quan trọng, hy vọng chúng ta có thể chiếm được một vị trí trong đó!" "Có thể!

Không chỉ giới hạn ở vị tăng nhân lấy kinh!" Tô Dự không hề từ chối.

Đứa cháu ngoại kia… không đúng, bây giờ là con trai… Dương Giao, là người mệnh định lấy kinh, trong Phật giáo không ai thích hợp hơn hắn.Nếu đã Tiếp Dẫn đạo nhân đã yêu cầu như vậy, Tô Dự liền đồng ý, một là để mưu cầu cho Dương Giao, hai là có thể thuận nước đẩy thuyền chặn miệng hai người này lại, dù sao chó cùng cũng sẽ rứt giậu.

Chương 535

"Đa tạ bệ hạ, hai sư huynh đệ chúng ta xin cáo từ!" Sau khi đạt thành thỏa thuận với Tô Dự, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lập tức cáo từ rời đi, không muốn ở lại Thiên Đình thêm một khắc nào nữa.

"Đợi đã!" Đúng lúc này, Tô Dự gọi Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lại.

"Bệ hạ có chuyện gì sao?" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân dừng bước, quay người hỏi.

Tô Dự lạnh nhạt nói: "Không quên để lại chút gì đó sao?" "…" Sắc mặt Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân hơi cứng lại: "Bệ hạ chẳng phải có lượng lớn Tam Quang Thần Thủy sao?

Chắc cũng không để mắt đến chút nước trong ao công đức của chúng ta!" "Có còn hơn không!" Tô Dự không chút khách khí nói: "Trẫm đã đồng ý để Tây Du tiếp tục, còn cho các ngươi một vị trí quan trọng nhất trong đội ngũ lấy kinh, các ngươi cũng nên trả một cái giá tương xứng chứ?" Tống tiền!

Đây chính là tống tiền trắng trợn!

Tây Du lượng kiếp vốn ứng với việc Phật môn phương Tây đại hưng.

Nếu không phải năm đó ở Tử Tiêu Cung, bọn họ đã trả cái giá phản bội Huyền môn, để cho Như Lai Phật Tổ chiếm tổ chim khách, thì đâu đến nỗi này!

Bây giờ, Tô Dự không chỉ nắm quyền sắp xếp Tây Du lượng kiếp, mà còn tống tiền bọn họ như vậy.

Người đời đều nói Tây Phương nhị thánh vô sỉ, nhưng lại không biết đường đường là Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự, còn không từ thủ đoạn nào hơn cả bọn họ!

Thật là đáng ghét!

Đè nén lửa giận trong lòng, Tiếp Dẫn đạo nhân cân nhắc không muốn sinh thêm chuyện, nên đành phải đồng ý, giao một nửa nước ao công đức cho Tô Dự, sau đó không ngoảnh đầu lại mà lập tức quay người rời đi.

Sợ rằng Tô Dự lại bày ra trò gì hãm hại nữa!

Nhìn bóng lưng rời đi của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, Tô Dự khẽ cười, rồi nheo mắt lại, không khỏi trầm ngâm.

Dương Giao, Tôn Ngộ Không, năm thành viên của tổ đội Tây Du đã xác định được hai người, ba người còn lại nên giao cho ai đây?

Đội ngũ lấy kinh Tây Du nguyên bản có Đường Huyền Trang, Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Sa Tăng, và Ngao Liệt.

Bây giờ, vì sự xuất hiện của Tô Dự, trong Thiên Đình không có Quyển Liêm Đại tướng Sa Tăng.

Còn Trư Bát Giới cũng thay đổi quỹ tích, không còn là đệ tử của Huyền Đô Đại pháp sư bên Nhân giáo nữa, mà hoàn toàn dựa vào tu luyện của bản thân, phi thăng lên Thiên giới trở thành Thiên Bồng Nguyên soái.

Vì lý do này, Tô Dự quyết định để Trư Bát Giới gia nhập đội ngũ lấy kinh, không thể không nói Hạo Thiên thật đáng thương, hoàn toàn không có ý định để Trư Bát Giới chuyển thế thành heo.

Vị trí của Quyển Liêm Đại tướng Sa Tăng nguyên bản, Tô Dự suy nghĩ kỹ lưỡng, quyết định giao cho một thành viên của Phượng Hoàng nhất tộc, dù sao Ngao Liệt cũng là thành viên của Long tộc.

Long Phượng hai tộc là những người đi theo Tô Dự sớm nhất, có Long tộc, tự nhiên không thể bạc đãi Phượng tộc.

Sau khi đưa ra mọi quyết định, Tô Dự lập tức triệu kiến Câu Trần Đế quân Chúc Long, Đông Hoa Đế quân Kim Phượng, Tử Vi Đế quân Khổng Tuyên, Linh Châu chiến thần Ngao Bính.

Bốn người nhận được lệnh triệu kiến của Tô Dự, lập tức dùng tốc độ nhanh nhất không ngừng nghỉ đến diện kiến.

"Đệ tử Khổng Tuyên bái kiến sư tôn!" "Đệ tử Ngao Bính bái kiến sư tôn!" Khổng Tuyên và Ngao Bính vốn đang ở Thiên Đình, nên đã đến nơi trong thời gian nhanh nhất.

"Thần Chúc Long bái kiến bệ hạ!" "Thần Kim Phượng bái kiến bệ hạ!" Chúc Long và Kim Phượng cũng không hổ danh là cường giả Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, so với Khổng Tuyên và Ngao Bính đang ở Thiên Đình, cũng chỉ chậm hơn một bước mà thôi.

Tô Dự hài lòng gật đầu: "Hôm nay, trẫm gọi các ngươi đến đây là có một chuyện quan trọng muốn giao cho các ngươi làm!" "Bệ hạ (sư tôn) xin phân phó!" Chúc Long, Kim Phượng, Khổng Tuyên, Ngao Bính đồng thanh nói.

Tô Dự tâm niệm vừa động, tức thì toàn bộ Thiên Đình nhật nguyệt tinh thần đều dâng trào, Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận và Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận hoàn toàn triển khai, cách ly mọi sự thăm dò, ngay cả Thiên Đạo và quy tắc cũng không ngoại lệ.

"Qua một thời gian nữa, Vô Lượng lượng kiếp sẽ lại đến!" Tô Dự đi thẳng vào vấn đề.

"Cái gì!" Chúc Long, Kim Phượng, Khổng Tuyên, Ngao Bính trong lòng chấn động mạnh, khoảng cách từ Phong Thần lượng kiếp đến

nay mới bao lâu chứ?

Chưa đến một nguyên hội!

Vô Lượng lượng kiếp lại một lần nữa quét tới!

Tô Dự không để ý đến sự kinh ngạc của bốn người, tiếp tục nói: "Lần Vô Lượng lượng kiếp này khác với những lần sát phạt trước đây, nó là một công đức lượng kiếp tế thế cứu dân!" "Phù!" Nghe lời của Tô Dự, Chúc Long, Kim Phượng, Khổng Tuyên, Ngao Bính đều không khỏi thở phào nhẹ nhõm, bọn họ rất rõ ràng, đã gọi là lượng kiếp thì chắc chắn có liên quan đến bọn họ, đó không phải là chuyện nhỏ!

Nhưng công đức lượng kiếp thì lại khác!

Đối với người tu luyện, đó là một cơ duyên trời cho!

Lẽ nào cơ duyên chứng đạo của mình lại nằm trong lần lượng kiếp này sao?

"Trong lần Vô Lượng lượng kiếp này, sẽ có một đội ngũ, đội ngũ chia làm năm người, hai nhân vật chính, ba nhân vật phụ!" Nhìn bốn người đang có những biểu cảm khác nhau, Tô Dự chậm rãi kể về Tây Du lượng kiếp: "Sau khi trẫm và Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đạt thành giao dịch, một nhân vật chính sẽ do bọn họ sắp xếp, bốn người còn lại do trẫm sắp xếp!" "!!!" Nghe nói Tây Phương nhị thánh sắp xếp một nhân vật chính, Chúc Long, Kim Phượng, Khổng Tuyên, Ngao Bính không khỏi nhíu mày, nhưng cũng không nói nhiều, tin rằng Tô Dự đã sắp xếp như vậy, nhất định có lý do của mình.

"Một nhân vật chính, một nhân vật phụ, trong lòng trẫm đã có quyết định!" Tô Dự từ từ nói: "Hai nhân vật phụ còn lại, trẫm định giao cho Long Phượng hai tộc!" "Đa tạ bệ hạ (sư tôn)!" Chúc Long, Kim Phượng, Khổng Tuyên, Ngao Bính bốn người lập tức chắp tay tạ

ơn.

Tô Dự xua tay: "Theo quan sát của trẫm, trong Long tộc có một người có thể đảm nhận trọng trách này, chính là Tây Hải Long Vương Ngao Liệt.

Trước khi Tây Du bắt đầu, Chúc Long, Ngao Bính, các ngươi phải bồi dưỡng hắn cho tốt!" "Đệ tử cẩn tuân sư mệnh!" "Thần cẩn tuân pháp chỉ của bệ hạ!" Ngao Bính, Chúc Long thần sắc cung kính, cảm kích chắp tay nói.

Tô Dự chuyển ánh mắt, nhìn về phía Kim Phượng và Khổng Tuyên: "Trong Phượng Hoàng nhất tộc, cụ thể ai đảm nhận, cần hai người các ngươi đi tuyển chọn.

Yêu cầu của trẫm rất đơn giản, không cầu tu vi mạnh mẽ, chỉ cầu chịu khổ chịu khó, nhớ kỹ trước khi Tây Du lượng kiếp bắt đầu, không được tiết lộ thiên cơ!" "Đệ tử hiểu rồi!" "Thần tuân mệnh!" Khổng Tuyên, Kim Phượng chắp tay đáp ứng.

Sau đó, Tô Dự xua tay, ra hiệu cho mọi người lui ra, trong lòng cũng bắt đầu suy tính về ba ba chi kiếp, cửu cửu chi nạn trong Tây Du kiếp trước.

Nhưng, Tô Dự vạn lần không ngờ rằng lần suy tính này sẽ hoàn toàn mất đi tác dụng.

Không chỉ vậy, ngay cả Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng đều không có tác dụng gì… Ngoài Hỗn Độn, tại Tân Cực Lạc thế giới.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân sau khi trở về, lập tức dùng thần niệm kiểm tra các đệ tử trong Phật giáo, liền phát hiện chỉ có hai người phù hợp làm người dẫn đầu trong Tây Du lượng kiếp.

Một là Long Quang Cổ Phật!

Nhưng Long Quang Cổ Phật hiện là người chủ đạo của Phật giáo, còn Tướng Thần Phật, Hậu Khanh Cổ Phật, Doanh Câu Cổ Phật vừa mới gia nhập, uy vọng không đủ, căn bản không thể lãnh đạo Phật giáo.

Vì vậy, Long Quang Cổ Phật tuyệt đối không thể đi luân hồi, nếu không các đệ tử Phật giáo sẽ như rắn mất đầu, tất sẽ bị Như Lai Phật Tổ lần lượt đánh bại, thu phục từng người.

Còn người kia, lại khiến Tiếp Dẫn đạo nhân cảm thấy có chút đau đầu!

Chương 536

"Sư huynh, Tô Dự tuyệt đối đã sớm biết người lấy kinh mệnh định lần này là ai, cho nên mới cố ý lấy tiến làm lùi, dụ ta mắc câu!" Chuẩn Đề đạo nhân nghiến răng nghiến lợi nói.

Ánh mắt Tiếp Dẫn đạo nhân cũng âm trầm, im lặng một lúc lâu, rồi thở dài một hơi: "Nay cục diện đã định, chúng ta không còn lựa chọn nào khác, nhưng đây chưa hẳn đã là chuyện xấu!" "Sư huynh, vì sao lại nói vậy!" Nghe lời của Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân sững sờ, rồi khó hiểu nhìn sang, hiển nhiên không hiểu ý của sư huynh mình.

"Dương Giao đã là tăng nhân lấy kinh trong đội ngũ Tây Du, vậy thì chỉ cần ta dùng Đại Tiếp Dẫn thuật phong bế ký ức của hắn, hắn liền có thể bị ta sử dụng, trên đường lấy kinh Tô Dự cũng sẽ không quá gây khó dễ cho chúng ta!" Tiếp Dẫn đạo nhân giải thích.

Nghe vậy, Chuẩn Đề đạo nhân bỗng nhiên tỉnh ngộ, đúng là không sai, nếu làm theo lời Tiếp Dẫn đạo nhân, quả thật là một chuyện tốt!

Dù sao, Tô Dự thực sự quá đáng sợ!

Dường như mỗi một chuyện hắn đều có thể biết trước như thần!

Nhưng, thi triển Đại Tiếp Dẫn thuật với Dương Giao, một khi bị Tô Dự phát hiện, hậu quả nhất định sẽ không thể lường được!

Người đời ai cũng biết, Tô Dự trong đại hôn đã cưới Dao Cơ, nên Dương Giao là cháu ngoại của hắn, bây giờ còn là con trai hắn!

Tính tình của Tô Dự lại vô cùng bao che người nhà, những chuyện năm xưa, Chuẩn Đề đạo nhân vẫn còn nhớ như in.

Tiếp Dẫn đạo nhân dường như nhìn ra được nỗi lo của Chuẩn Đề

đạo nhân, vội nói: "Ta có thể giữ lại ký ức của hắn, không đi thao túng, chỉ thay đổi tâm tính của hắn, để hắn một lòng hướng Phật là được.

Như vậy cho dù Tô Dự có phát hiện, cũng không nói được gì!" "Sư huynh, kế này thật diệu!" Hai mắt Chuẩn Đề đạo nhân lập tức sáng lên.

Sau khi quyết định, Tiếp Dẫn đạo nhân liền lập tức phân ra một hóa thân thần niệm, lặng lẽ tiến vào Phật giới, tìm đến Dương Giao đang ngồi xếp bằng tu luyện.

"Đại Tiếp Dẫn thuật!" Một luồng phật quang từ hóa thân thần niệm của Tiếp Dẫn đạo nhân tỏa ra, âm thầm lặng lẽ thấm vào thức hải của Dương Giao, với tốc độ nhanh nhất tìm kiếm chân linh của hắn.

Thực lực hóa thân thần niệm của Tiếp Dẫn đạo nhân ít nhất cũng ở đỉnh phong Hỗn Nguyên Kim Tiên, trong khi Dương Giao kinh qua bao nhiêu năm, cũng chỉ mới là Đại La Kim Tiên.

Có thể thấy, Dương Giao bất luận thiên phú, ngộ tính, đều kém xa nhị đệ Dương Tiễn, nhiều nhất cũng chỉ có thể so với Dương Thiền, thậm chí còn kém hơn một chút.

Sự chênh lệch tu vi to lớn đã giúp hóa thân của Tiếp Dẫn thành công lợi dụng "Đại Tiếp Dẫn thuật", ngay khi sắp dẫn độ chân linh của Dương Giao, Dương Giao mới đột nhiên tỉnh ngộ.

Dương Giao bây giờ ở Phật giáo là Vô Lượng Công Đức Phật, thần sắc cũng có phần uy nghiêm: "Kẻ nào dám mưu hại bản tọa?" "Đồ nhi, con nói chuyện với vi sư như vậy sao?" Giọng của Tiếp Dẫn đạo nhân vang vọng trong đầu Dương Giao, chấn động đến nỗi hắn nhất thời đầu óc choáng váng.

Dương Giao nghiến răng nói: "Sư tôn, ngài muốn làm gì?

Đại Tiếp Dẫn thuật??" "Không sai!

Đại Tiếp Dẫn thuật!

Phật pháp của con không thuần, vi sư lo con sẽ tẩu hỏa nhập ma, nên đặc biệt dùng Đại Tiếp Dẫn thuật để dẫn xuất tâm ma trong cơ thể con ra ngoài!" Tiếp Dẫn đạo nhân nói một cách đạo mạo.

Linh hồn Dương Giao gầm lên một tiếng giận dữ: "Ngài làm như vậy, nếu để phụ đế của ta biết, ngài sẽ có kết cục gì?" "Vi sư chỉ vì muốn trừ khử tâm ma cho con, để con một lòng hướng Phật thôi!" Tiếp Dẫn đạo nhân từ từ khuyên nhủ: "Phụ thân con sẽ không trách vi sư đâu, đừng phản kháng!" "Tiếp Dẫn…!" Dương Giao lại gầm lên một tiếng nữa, nhưng đáng tiếc xung quanh đã bị Tiếp Dẫn đạo nhân hoàn toàn cách ly, những người khác trong Đại Lôi Âm Tự căn bản không phát hiện được sự khác thường của hắn.

Khoảnh khắc tiếp theo, linh hồn đang giãy giụa của Dương Giao hoàn toàn chìm vào tĩnh lặng, từ trong ra ngoài tỏa ra một luồng phật quang lộng lẫy, cử chỉ hành động đều tràn ngập phật tính.

"Đa tạ sư tôn!

Đồ nhi đã trách lầm sư tôn rồi!" Dương Giao bây giờ so với trước kia hoàn toàn như hai người khác nhau, như thể trong một đêm đã đại triệt đại ngộ, hoàn toàn lĩnh ngộ được phật pháp.

Hóa thân của Tiếp Dẫn nhìn Dương Giao hiện tại, hài lòng gật đầu: "Đi đi!

Đến từ biệt Như Lai Phật Tổ để chuyển thế luân hồi đi!

Phải làm gì, con hẳn là biết rồi!" "Vâng!" Vừa dứt lời, Dương Giao liền bước ra khỏi thiền phòng, sau đó hóa thân của Tiếp Dẫn cũng biến mất không dấu vết, như chưa từng xuất hiện.

Hồng Hoang Thiên giới, Thiên Đình.

Đang vui vẻ cười nói cùng các vị Đế hậu, Tô Dự đột nhiên nhận được truyền tin của Như Lai Phật Tổ, thần sắc bỗng sững lại, nụ cười trên mặt lập tức tan biến, thở ra một hơi dài.

"Cuối cùng cũng sắp bắt đầu rồi sao?" Truyền tin của Như Lai Phật Tổ rất đơn giản, Vô Lượng Công Đức Phật viên tịch luân hồi, cử chỉ hành vi tràn ngập phật tính, trong một đêm đại triệt đại ngộ.

"Phu quân, Tây Du lượng kiếp sắp đến rồi sao?" Nữ Oa Nương Nương nhíu mày, nhẹ giọng hỏi một câu.

Tô Dự lắc đầu: "Tây Du lượng kiếp, e là còn một thời gian nữa, dù sao Linh Minh Thạch Hầu vẫn chưa ra đời.

Ý trẫm là Dương Giao đã luân hồi!

Tự nguyện viên tịch luân hồi!" Theo ký ức của Tô Dự, Tây Du lượng kiếp bắt đầu sau khi Tôn Ngộ Không đại náo thiên cung, bị Như Lai Phật Tổ trấn áp năm trăm năm, Dương Giao chuyển sinh thành Đường Huyền Trang, lúc đó mới hoàn toàn bắt đầu.

Hiện tại Đại Đường đế quốc mới bắt đầu thành lập, Tôn Ngộ Không còn chưa từ trong Thạch tiên ngũ sắc nhảy ra, Tây Du lượng kiếp tuyệt đối chưa thể gọi là bắt đầu.

"Với tính cách của Giao nhi, sao có thể tự nguyện luân hồi được?

Tỷ phu, tuyệt đối là âm mưu của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!" Nghe lời của Tô Dự, Dao Cơ Đế hậu trừng mắt, sát ý lập tức bộc lộ, là mẹ của con trai, bà tự nhiên hiểu rõ vô cùng.

Lần trước trong đại hôn của bà và Tô Dự, con trai Dương Giao đã nói rõ, phải đợi đến lúc nào mới có thể từ Phật giáo trở về Thiên Đình, biểu thị sự chán ghét đối với những thứ gọi là phật pháp kia, cảm thấy toàn là những chuyện hư ngụy.

Mới qua bao lâu, nếu không phải Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân giở thủ đoạn, bà đánh chết cũng không tin con trai mình sẽ tự nguyện luân hồi, Dương Giao đâu phải chỉ có một mình!

Hắn còn có mẫu thân, huynh đệ, muội muội!

Tô Dự nắm lấy bàn tay ngọc của Dao Cơ Đế hậu, an ủi: "Dao Cơ, đừng lo cho Giao nhi, đây là cơ duyên của nó!

Còn về Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, bọn họ làm với Giao nhi chẳng qua cũng chỉ là 'Đại Tiếp Dẫn thuật' mà thôi!" "Đại Tiếp Dẫn thuật?" Nữ Oa Nương Nương, Hậu Thổ Nương Nương cùng các vị Đế hậu khác đều sững sờ, trong lòng cũng tỏa ra sát ý.

Chỉ cần Tô Dự ra lệnh một tiếng, các vị Đế hậu tuyệt đối sẽ không do dự mà lao đến Cực Lạc thế giới ngoài Hỗn Độn, tìm Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đòi một lời giải thích!

"Các vị nương tử, xin bớt giận!" Thấy vậy, Tô Dự cười khổ một tiếng: "Tiếp Dẫn dám thi triển 'Đại Tiếp Dẫn thuật' với Giao nhi, vì sợ trẫm phát hiện, chắc chắn sẽ không khống chế Giao nhi như một cái xác không hồn, nhiều nhất cũng chỉ là thay đổi tâm tính!" "Giao nhi là người quan trọng nhất trong Tây Du lượng kiếp lần này, đối với nó đây là một cơ duyên khó có được.

Sau này tính sổ cũng chưa muộn!" Lời an ủi của Tô Dự khiến sát khí của Nữ Oa Nương Nương, Hậu Thổ Nương Nương và các vị Đế hậu khác thu lại, nhưng khuôn mặt tuyệt mỹ vẫn lạnh như băng sương, phảng phất như băng giá vạn năm không tan.

Rõ ràng, Nữ Oa Nương Nương, Hậu Thổ Nương Nương và những người khác không muốn tha cho Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân.

Dao Cơ Đế hậu tuy không nói gì, nhưng trong mắt lại lóe lên sự lo

lắng mãnh liệt.

Đối với điều này, Tô Dự cũng có chút bất đắc dĩ, trong lòng thở dài một tiếng: "Thôi được, vậy thì cứ để Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai người trả trước một ít lãi đi!" Theo kế hoạch ban đầu của Tô Dự, là đợi sau Tây Du lượng kiếp, khi Đường Huyền Trang một lần nữa trở thành Vô Lượng Công Đức Phật, lúc đó sẽ thu thập Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, một lần trấn áp cả hai, hoặc dùng phương pháp khác để tiêu hóa bọn họ.

Chương 537

Nhưng nếu bây giờ đi tính sổ với Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, sau này khi Tây Du lượng kiếp kết thúc, muốn trấn áp họ, tất sẽ dẫn đến sự can thiệp của Thiên Đạo.

Nhưng nhìn thấy Nữ Oa Nương Nương, Hậu Thổ Nương Nương trong lòng đang kìm nén một cục tức, Tô Dự vốn luôn sủng ái các nàng, làm sao có thể trơ mắt nhìn các nữ nhân của mình có tức mà không thể xả ra!

"Các vị nương tử, nếu muốn đến Cực Lạc thế giới ngoài Hỗn Độn đòi một lời giải thích, vậy thì đi đi!" Tô Dự cười khổ nói.

"Tỷ muội, đi!" Cùng với lời của Tô Dự vừa dứt, Nữ Oa Nương Nương kéo Dao Cơ Đế hậu, trực tiếp xé rách không gian, bước vào Hỗn Độn.

Các Đế hậu khác cũng theo sát phía sau, toàn bộ quá trình nhanh đến mức chưa đầy một hơi thở.

Nhìn bóng dáng yêu kiều của các vị Đế hậu rời đi, Tô Dự không khỏi lắc đầu, trong lòng thầm thở dài một tiếng, xem ra bất kể ở thế giới nào cũng không thể đắc tội với phụ nữ a!

Ngay sau đó, vì sự an toàn của các vị Đế hậu, Tô Dự truyền tin cho đại đệ tử Khổng Tuyên: "Khổng Tuyên, lập tức đến Cực Lạc thế giới ngoài Hỗn Độn, bảo vệ an toàn cho các vị sư mẫu!" Thực ra, Tô Dự căn bản không cần làm vậy.

Lần trước trong Phong Thần đại chiến, chỉ một mình Nữ Oa Nương Nương đã đánh nát Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân trong trạng thái toàn thịnh hàng chục lần, huống chi là Tây Phương nhị thánh hiện tại chưa hoàn toàn khôi phục.

Nhận được truyền tin của Tô Dự, Tử Vi Đế quân Khổng Tuyên, khí thế bàng bạc trong cơ thể đột nhiên bùng nổ, trực tiếp biến mất khỏi Hồng Hoang lục giới.

Lần trước Khổng Tuyên và Chuẩn Đề đạo nhân đã đánh một trận hòa, qua một thời gian dài như vậy, Khổng Tuyên cũng muốn nhân cơ hội xem mình đã tiến bộ được bao nhiêu.

Nhưng, Khổng Tuyên lại vạn lần không ngờ rằng, lần này không những không có cơ hội ra tay, mà còn bị chấn động tâm thần, làm mới lại cả tam quan của mình… Trong Hỗn Độn, Tân Cực Lạc thế giới.

Nữ Oa Nương Nương cùng các vị Đế hậu sau khi đến nơi, không nói hai lời, trực tiếp dùng linh lực cường đại, không ngừng oanh kích Tân Cực Lạc thế giới.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lập tức xuất hiện, nhưng chưa kịp nói gì đã phải hứng chịu đòn tấn công liên thủ của các vị Đế hậu.

Trong số các vị Đế hậu, mạnh nhất là Nữ Oa Nương Nương, một cường giả Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng bảy thực thụ.

Tiếp theo là Hậu Thổ Nương Nương, mặc dù thực lực Thiên Đạo Cảnh bị hạn chế, nhưng cũng có thể phát huy ra thực lực Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng một.

Ngoài ra còn có Huyền Minh, Thường Hi, Hi Hòa, Tây Vương Mẫu, Dao Trì, Cửu Thiên Huyền Nữ, Truy Y Thị, tu vi Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Cuối cùng là Hằng Nga và Dao Cơ, tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Nhưng không sao, có Nữ Oa Nương Nương và Hậu Thổ Nương Nương trấn giữ, cho dù không có họ, chỉ riêng Huyền Minh và các vị Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên khác, cũng đủ cho Tiếp

Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân uống một ấm rồi.

"Ầm ầm!

Ầm ầm!

Ầm ầm!" Trong Hỗn Độn, tiếng nổ kịch liệt vang lên không dứt, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng kêu khổ không thôi, đối mặt với các vị Đế hậu không thể nói lý, chỉ có thể liên tục bại lui.

Chuyện Dương Giao chuyển thế luân hồi là chuyện nhỏ, nếu vì chuyện này mà đánh bị thương các vị Đế hậu, Tô Dự tất sẽ nổi giận lôi đình, lúc đó hậu quả họ không thể gánh nổi.

Lúc này Khổng Tuyên cũng vừa đến, nhìn thấy thế công cuồng bạo của các vị Đế hậu, lập tức trợn mắt há mồm, cổ họng khô khốc, trong lòng hiện lên một ý nghĩ!

Phụ nữ thật quá đáng sợ!

Cùng với sự tấn công liên tục của Nữ Oa Nương Nương và các vị Đế hậu, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cũng bị Dao Cơ Đế hậu đánh nát thân thể ba lần, Cực Lạc thế giới mới xây cũng bị phá hủy một lần nữa, khiến Tây Phương nhị thánh tức đến phát điên trong lòng.

Tất nhiên, một Hỗn Nguyên Kim Tiên như Dao Cơ Đế hậu có thể đánh bại hai vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, hoàn toàn là nhờ sự giúp đỡ của hai vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên là Nữ Oa Nương Nương và Hậu Thổ Nương Nương, cùng với đông đảo Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Nếu không, Dao Cơ Đế hậu căn bản không thể làm được.

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, lần này chỉ là cho các ngươi một bài học, để các ngươi nhớ cho kỹ, cho dù là Thánh nhân Thiên Đạo, cũng có

những người không thể chọc vào được!" Nữ Oa Nương Nương lạnh lùng nói.

Nghe vậy, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân tức đến toàn thân run rẩy, trong lòng thầm thề, đợi sau khi kế hoạch thành công, nhất định sẽ đòi lại mối nhục ngày hôm nay.

Nhưng hiện tại dù lửa giận ngút trời, cũng không dám biểu hiện ra chút nào.

Thế công cuồng bạo của Nữ Oa Nương Nương và các vị Đế hậu khiến Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân hiểu rằng, hôm nay bọn họ căn bản không nói lý lẽ, mục tiêu của họ là trút giận lên người mình.

Huống chi bọn họ cũng không chiếm lý!

Hiện tại không làm hòa thì thôi, một khi làm hòa, e rằng chỉ càng kích phát thêm lửa giận của Nữ Oa Nương Nương và các vị Đế hậu, hậu quả sẽ càng thảm khốc hơn.

Trong tình huống như vậy, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đột nhiên cảm thấy so với Nữ Oa Nương Nương và những người khác, tính tình của Tô Dự còn tốt chán, ít nhất Tô Dự còn nói chút đạo lý, vừa mềm vừa rắn.

Nhưng Nữ Oa Nương Nương và các vị Đế hậu, không có bất kỳ lời nói nào, chỉ có một chữ, đánh!

Sau khi làm xong mọi việc, Nữ Oa Nương Nương và các vị Đế hậu mới từ từ rời đi, chỉ còn lại Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề Thánh nhân sắc mặt khó coi đứng tại chỗ.

"Khinh người quá đáng!" Đợi đến khi khí tức của Nữ Oa Nương Nương và các vị Đế hậu hoàn toàn biến mất trong hư không, Chuẩn Đề đạo nhân mới không thể kiềm chế được mà hét lớn một tiếng.

Tiếp Dẫn đạo nhân lạnh lùng nói: "Tốt cho một Thiên Đình!

Nếu Tô Dự đã bất nhân như vậy, thì đừng trách ta bất nghĩa!" "Sư huynh, chúng ta phải làm gì?" Ánh mắt Chuẩn Đề đạo nhân lóe lên, nhìn về phía Tiếp Dẫn đạo nhân, giọng điệu trầm thấp.

"Thiên Đình quá mạnh thế, bây giờ tăng nhân lấy kinh lại là Dương Giao chuyển thế, chúng ta chẳng khác nào đang tìm da hổ, rủi ro quá lớn.

Ta sẽ đi tìm Thái Thanh, Nguyên Thủy, ta tin bọn họ không thể nào đối mặt với Tây Du lượng kiếp mà không có động tĩnh gì!" Tiếp Dẫn đạo nhân nghiêm giọng nói.

Chuẩn Đề đạo nhân trầm ngâm mấy giây, rồi mới gật đầu: "Vậy thì cứ theo lời sư huynh!" "Được, đợi ta và ngươi cùng nhau tái tạo Cực Lạc thế giới xong!

Sẽ đến Thái Thanh cảnh và Ngọc Thanh cảnh tìm Thái Thanh và Nguyên Thủy thương nghị!" Nói rồi, hai tay Tiếp Dẫn đạo nhân tỏa ra phật quang, hợp nhất các mảnh vỡ không gian của Cực Lạc thế giới, Chuẩn Đề đạo nhân trong cơ thể tuôn ra linh lực, tái diễn hóa địa hỏa thủy phong.

Cực Lạc thế giới vốn bị Nữ Oa Nương Nương và các vị Đế hậu phá hủy, lại từ từ tụ hợp lại.

Mấy ngày trôi qua, Cực Lạc thế giới lại một lần nữa thành hình, so với thế giới trước kia, thậm chí còn lớn hơn vài phần.

Sau đó, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân sau khi ổn định thế giới, gia trì thêm các loại đạo văn, mới rời đi, tiến về Thái Thanh cảnh và Ngọc Thanh cảnh.

"Hai kẻ lòng lang dạ sói, muốn lật đổ Thiên Đình của ta, quả là chuyện hoang đường!" Một luồng ngũ sắc quang mang lóe lên, một

bóng người từ không trung bước ra, chính là Tử Vi Đế quân Khổng Tuyên vẫn luôn ẩn nấp.

Nếu Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân biết Khổng Tuyên ẩn nấp ngay dưới mí mắt mình mà không phát hiện, e rằng nhất định sẽ cảm thấy bị sỉ nhục vô cùng.

Phải biết rằng Khổng Tuyên là Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Chương 538

"Không ngờ bản đế ở lại mà lại thu được tin tức quan trọng như vậy!

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề muốn làm như trong Phong Thần đại chiến, liên hợp với Thái Thanh, Nguyên Thủy!" Khổng Tuyên đối với Tô Dự có một niềm tin có thể nói là mù quáng.

Tu luyện đến nay, sư tôn Tô Dự đã tạo ra hết kỳ tích này đến kỳ tích khác, dẫn dắt hắn mở ra một phương hướng tu luyện mới.

Cũng chính vì vậy, hắn mới có thể dựa vào tu vi Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, mà tránh được sự cảm ứng của Thánh nhân Thiên Đạo.

"Sư tôn có thể đánh bại một lần, thì có thể đánh bại lần thứ hai!

Nhưng, để cho chắc ăn, bản đế phải lập tức báo cho sư tôn biết mới được!" Nhìn bóng lưng rời đi của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, ánh mắt Khổng Tuyên lóe lên, suy nghĩ kỹ lưỡng, mới đưa ra quyết định.

Sau đó ánh mắt hắn nhìn về phía Cực Lạc thế giới mới tái tạo, lộ ra một nụ cười không có ý tốt.

Với tu vi kiến giải hiện tại của Khổng Tuyên, tự nhiên có thể nhìn ra Cực Lạc thế giới trước mắt, tuy đã tái tạo, nhưng lại không ổn định như vậy.

Linh lực Hỗn Độn cuồng bạo, thế giới mới khai tịch cần phải có pháp bảo trấn áp, nếu không sẽ có cảm giác sụp đổ bất cứ lúc nào.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân chỉ gia trì đạo văn, như vậy chỉ có thể ổn định Cực Lạc thế giới trong nhất thời mà thôi.

“Ngũ Hành Nghịch Loạn!” Quanh thân Khổng Tuyên dâng lên năm luồng sáng khác màu, kim mộc thủy hỏa thổ vốn đang ổn định trong Hỗn Độn, lập tức dần trở nên bạo động.

“Bạo!” Thời gian từng giây từng phút trôi qua, khi pháp tắc Ngũ Hành cuồng bạo đến cực hạn, Khổng Tuyên mạnh mẽ phun ra một chữ, toàn bộ nguyên tố Ngũ Hành trong khu vực Hỗn Độn đột nhiên nổ tung, dấy lên một cơn bão kinh thiên, trực tiếp bao trùm Cực Lạc thế giới.

“Ầm ầm!” Chỉ trong vài hơi thở ngắn ngủi, Cực Lạc thế giới mới tái tạo liền như hoa trong gương, trăng dưới nước, lóe lên rồi lại một lần nữa sụp đổ.

“Ha ha ha!” Lúc này, Khổng Tuyên cười lớn một tiếng, rồi nghênh ngang rời đi.

Nguyên tố Ngũ Hành trong Hỗn Độn đã bị nhiễu loạn hoàn toàn, không có ngàn năm thời gian, đừng hòng khôi phục.

Cho dù Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân là Thánh nhân Thiên Đạo, cũng cần ít nhất trăm năm thời gian để bình ổn.

Dù sao pháp tắc Ngũ Hành của Khổng Tuyên, hiện tại trong vũ trụ Hồng Hoang ngoài Thiên Đạo ra, là đệ nhị, cũng chỉ có sư tôn dám nhận đệ nhất, pháp tắc Ngũ Hành của những người còn lại ở trước mặt hắn đều là đồ bỏ, không đáng nhắc tới!

Tất nhiên, mọi chuyện không có gì là tuyệt đối!

Thái Cực Đồ trong tay Thái Thanh Thánh nhân có thể ổn định nguyên tố Ngũ Hành nhanh hơn, nhưng tiền đề là Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân phải mượn được Thái Cực Đồ.

Nhưng Thái Thanh Thánh nhân liệu có cho Tây Phương nhị thánh mượn Thái Cực Đồ không?

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân vốn đang sắp đến Thái Thanh cảnh, đột nhiên dừng bước, kinh hãi kêu lên một tiếng: "Không hay rồi!" Sau đó, hai người lập tức quay về nơi Cực Lạc thế giới tọa lạc, nhưng đã quá muộn!

Cực Lạc thế giới lại một lần nữa hoàn toàn bị phế!

"Khổng Tuyên đáng chết!" Cảm nhận được sự tàn phá của pháp tắc Ngũ Hành, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân không cần nghĩ cũng biết chắc chắn là Tử Vi Đế quân Khổng Tuyên, nhưng lại có thể làm gì được đây!

Cuối cùng, Tây Phương nhị thánh rời đi, cũng không biết là đến Thái Thanh cảnh, hay là đi tìm một nơi đạo trường mới!

Hồng Hoang Thiên giới, Thiên Đình.

Biết được Khổng Tuyên lại một lần nữa đánh nát Cực Lạc thế giới, Tô Dự không khỏi cười thành tiếng: "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng thật xui xẻo, đạo trường của mình hết lần này đến lần khác bị đánh nát!

Chuyện này nếu truyền ra ngoài, tất sẽ trở thành trò cười cho cả vũ trụ Hồng Hoang!" "Ha ha ha!" Khổng Tuyên cũng cất tiếng cười lớn: "Sư tôn, về việc Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề liên hợp với Thái Thanh, Nguyên Thủy, theo ngài chúng ta có cần phải cảnh cáo Thái Thanh và Nguyên Thủy một chút không!" "Tại sao phải cảnh cáo Thái Thanh và Nguyên Thủy?

Cứ để bọn họ làm đi!

Càng làm, chết càng nhanh!" Tô Dự nhẹ nhàng nói, hắn đang sầu không tìm được cớ và cơ hội, để cướp Thái Cực Đồ từ tay Thái Thanh Thánh nhân!

Bây giờ Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân chỉ cần lôi kéo

được Thái Thanh Thánh nhân xuống nước, lúc đó Tô Dự nhất định sẽ bắt hắn phải nhả ra Thái Cực Đồ!

Ngoài Thái Cực Đồ ra, Tô Dự cũng cảm thấy hứng thú với Thái Ất Phất Trần, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp trên người Thái Thanh Thánh nhân, cũng như Tam Bảo Ngọc Như Ý trên người Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Trong bốn đại Hỗn Độn chí bảo, Hỗn Độn Châu đang ở trong tay Tô Dự, Tạo Hóa Ngọc Điệp đang ở trong tay Hồng Quân Đạo Tổ, chỉ còn lại Khai Thiên Thần Phủ và Sáng Thế Thanh Liên.

Tô Dự chỉ còn cách Khai Thiên Thần Phủ một bước nữa thôi, đó là Thái Cực Đồ.

Còn Sáng Thế Thanh Liên, Tô Dự vẫn còn một khoảng cách không nhỏ.

Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên đều đã có trong tay.

Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên đang ở trong tay Phong Đô Đại đế Minh Hà, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên đã theo La Hầu Ma Tổ tiến vào một vũ trụ Hồng Mông khác.

Ngoài ra, còn có Thái Ất Phất Trần của Thái Thanh Thánh nhân, Tam Bảo Ngọc Như Ý của Nguyên Thủy Thiên Tôn, và Thanh Bình Kiếm của Thông Thiên giáo chủ.

Vì vậy, Tô Dự dự định trước khi Vô Thiên mang theo Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên xuất hiện tại vũ trụ Hồng Hoang, phải lấy được những thứ này, sau đó tập hợp Sáng Thế Thanh Liên và Khai Thiên Thần Phủ, lúc đó sở hữu cả ba Hỗn Độn chí bảo, Thiên Đạo cũng phải nể mặt hắn.

"Ý của sư tôn là, cứ để bọn họ liên hợp?" Khổng Tuyên nhíu mày,

mặc dù tin tưởng sư tôn Tô Dự có thể một lần nữa phá vỡ liên minh của bốn đại Thánh nhân, nhưng để bọn họ liên hợp lại với nhau, tất sẽ gây ra một số phiền phức cho Thiên Đình.

Tô Dự một mắt liền nhìn thấu nỗi lo của Khổng Tuyên, nhẹ nhàng nói: "Khổng Tuyên, căn cơ của Thiên Đình là ở Hồng Hoang lục giới, lẽ nào con quên mất cấm lệnh của Hồng Quân Đạo Tổ và trẫm rồi sao?" Nghe vậy, trong mắt Khổng Tuyên lóe lên một tia sáng, lập tức tỉnh ngộ.

Đúng vậy!

Sư tôn và Hồng Quân Đạo Tổ đã lần lượt tuyên bố, Thánh nhân không được ra tay trong Hồng Hoang lục giới, cũng như không được xuất hiện trong Hồng Hoang lục giới.

Ngoài sư tôn và sư mẫu ra, năm đại Thánh nhân còn lại chỉ dám dùng hóa thân thần niệm không mạnh hơn Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên để hiện thân tại Hồng Hoang lục giới.

Chút thực lực đó đối với Thiên Đình hiện tại, căn bản không đáng kể.

"Sư tôn đại trí tuệ, đệ tử hiểu rồi!" Khổng Tuyên cười chắp tay, trên mặt lộ ra nụ cười.

Tô Dự xua tay, hỏi: "Phượng Hoàng nhất tộc tuyển chọn, tiến triển thế nào rồi?

Có tìm được người thích hợp chưa?" "Tạm thời chưa có!" Khổng Tuyên lắc đầu: "Phượng Hoàng nhất tộc hiện nay cũng như Long tộc, có thể nói là đang ở thời kỳ đỉnh cao, các đệ tử đều là những kẻ tâm cao khí ngạo, người chịu khổ chịu khó thực sự không nhiều!" "Theo trẫm thấy, trọng điểm của con đã sai rồi!" Tô Dự thản nhiên nói.

Khổng Tuyên nghe vậy, mày khẽ động, chắp tay nói: "Xin sư tôn

chỉ giáo!" "Con và Kim Phượng tuyển chọn đều là những kẻ huyết mạch tinh thuần, những người như vậy tuy thực lực tu vi mạnh mẽ, nhưng lại thiếu kinh nghiệm thực chiến, không bằng chọn những đệ tử tầng dưới có huyết mạch không thuần!" Tô Dự mỉm cười nói.

Khổng Tuyên lập tức đáp: "Nhưng…" "Phải biết rằng, người từ nhỏ lớn lên trong mật ngọt không thể thành tài, chỉ có những người có ý chí kiên cường, vì để leo lên trên, không tiếc mạng sống, có việc nên làm có việc không nên làm, mới có thể đứng trên đỉnh cao!" Tô Dự thản nhiên nói.

Chương 539

Mặc dù vũ trụ Hồng Hoang coi trọng căn cước, nhưng Tô Dự lại đến từ Trái Đất, rất rõ một đạo lý, tự cổ anh hùng đa số đều xuất thân bình thường.

Huống chi, người ở tầng lớp bình thường càng phù hợp với vai trò chịu khổ chịu khó, gánh vác trách nhiệm.

"Sư tôn, con hiểu rồi!" Khổng Tuyên khẽ gật đầu, trong lòng quyết định, sẽ theo cách của Tô Dự, thay đổi phương pháp tuyển chọn của Phượng Hoàng nhất tộc.

"Đi đi!" Tô Dự xua tay, ra hiệu cho Khổng Tuyên lui ra.

"Đệ tử cáo từ!" Nhìn Khổng Tuyên rời đi, Tô Dự đưa mắt nhìn về phía Hoa Quả Sơn ở Địa Tiên giới Hồng Hoang, chậm rãi nói: "Vạn sự đã đủ, chỉ thiếu gió đông thôi!" Đột nhiên, ánh mắt của Tô Dự xuyên qua không gian bỗng nhiên rung động, sau đó tỏa ra một vẻ kinh ngạc mãnh liệt.

Trên đỉnh Hoa Quả Sơn ở Địa Tiên giới Hồng Hoang, trên tảng tiên thạch ngũ sắc, không biết từ lúc nào đã xuất hiện màu sắc cửu sắc… "…" Ánh mắt Tô Dự đột nhiên lóe lên, trong lòng không biết vì sao lại dâng lên một loại dao động khó tả… Thời gian trôi qua từng ngày, Hồng Hoang lục giới vốn đang yên bình, đột nhiên trở nên sóng ngầm cuộn trào.

"Ầm!" Một ngày nọ, trong Địa Tiên giới Hồng Hoang đột nhiên vang lên một tiếng nổ kịch liệt, lập tức thu hút sự chú ý của tất cả các cường giả trên Đại La Kim Tiên.

Các vị đại năng Hồng Hoang chỉ thấy Hoa Quả Sơn trong Địa Tiên giới bùng lên một luồng sáng cửu sắc, trong đó ẩn chứa uy năng

cường đại, ngay cả một số Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng có chút e dè.

Cùng lúc đó, Thiên Đế Tô Dự, Hồng Hoang Lục Thánh, Hậu Thổ Nương Nương, cùng với đông đảo Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, gần như đồng thời mở mắt, trong ánh mắt hiện lên vẻ kinh ngạc mãnh liệt.

Không chỉ vậy!

Ngay lúc tiếng nổ trong Địa Tiên giới Hồng Hoang vang lên, toàn bộ vũ trụ Hồng Hoang đột nhiên rung chuyển, trong chốc lát thiên cơ bị che lấp, hỗn loạn không thể tả, phảng phất như đã xảy ra một sự kiện kinh khủng chưa từng biết.

"Rốt cuộc là chuyện gì?" Hồng Hoang Lục Thánh, Hậu Thổ Nương Nương, cùng với đông đảo Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cũng không hiểu ra sao: "Vô Lượng lượng kiếp mới sao?" Nhưng, Vô Lượng lượng kiếp lần này là công đức lượng kiếp, không nên gây ra sóng gió lớn như vậy chứ?

Nhưng khí thế này hoàn toàn áp đảo Phong Thần lượng kiếp và Vu Yêu lượng kiếp trước đây, chỉ có Long Hán sơ kiếp năm xưa mới có thể so sánh được.

Trong khoảnh khắc, trong lòng tất cả mọi người đều dâng lên sự kiêng kỵ sâu sắc.

Toàn bộ vũ trụ Hồng Hoang, chỉ có một người, ánh mắt thâm thúy, thần sắc ngưng trọng.

Không sai, đó chính là Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự.

Tại Thiên Đình trong Thiên giới Hồng Hoang, Tô Dự thở dài một tiếng: "Quả nhiên đã xảy ra!" Đối với biến cố bất ngờ này, Tô Dự trong lòng đã sớm có dự đoán, mọi chuyện đều bắt đầu từ manh mối trên tảng tiên thạch ngũ sắc đang thai nghén Linh Minh Thạch Hầu.

Không, chính xác mà nói, nên là thần thạch cửu sắc.

Lúc đầu, Tô Dự phát hiện tiên thạch ngũ sắc đã xảy ra biến hóa về bản chất, ánh sáng tỏa ra từ toàn thân đã chuyển từ ngũ sắc thành cửu sắc, thạch thai được thai nghén bên trong cũng hoàn toàn hóa thành màu cửu sắc.

"Mau đến Tử Tiêu Cung!" Ngay khi thần thạch cửu sắc nổ tung gây ra rung động cho vũ trụ Hồng Hoang, một giọng nói bất ngờ vang vọng khắp vũ trụ Hồng Hoang, nhưng người nghe được lại rất ít, chỉ có Tô Dự và Hồng Hoang Lục Thánh.

Tại Thiên Đình trong Thiên giới Hồng Hoang, Tô Dự đối với giọng nói của Hồng Quân Đạo Tổ không có chút kinh ngạc nào, sự rung động do Linh Minh Thạch Hầu mang lại lần này, nếu không thu hút sự chú ý của Thiên Đạo, đó mới là điều đáng kinh ngạc!

Lúc này, Nữ Oa Nương Nương đến bên cạnh Tô Dự, lo lắng hỏi: "Phu quân, Vô Lượng lượng kiếp lần này lẽ nào là do đứa trẻ Ngộ Không gây ra sao?" "Ha ha!" Tô Dự cười lắc đầu: "Chính xác mà nói, nên là do trẫm gây ra!" "Hả?" Nữ Oa Nương Nương không hiểu hỏi.

Tô Dự khẽ gật đầu: "Trẫm đã ban cho Ngộ Không quá nhiều, khiến cho căn cơ của Ngộ Không đạt đến sự vững chắc chưa từng có, trẫm lại sắc phong nó làm Tề Thiên Đại Thánh, khiến tốc độ hấp thụ tinh hoa nhật nguyệt của nó tăng lên rất nhiều, dẫn đến tiên thạch ngũ sắc thai nghén Ngộ Không tiến hóa thành thần thạch cửu sắc!" "Ý của phu quân là, vì chúng ta can thiệp, dẫn đến Vô Lượng lượng kiếp nguyên bản xảy ra phản ứng dây chuyền, cho nên mới tạo thành tình huống hiện tại!" Nữ Oa Nương Nương lập tức hiểu ra mọi chuyện, trong đôi mắt đẹp lóe lên sự lo lắng mãnh liệt.

Tô Dự đưa tay vuốt tóc Nữ Oa Nương Nương, nhẹ giọng an ủi: "Đừng lo lắng, chuyện này đối với Ngộ Không chưa chắc đã là

chuyện xấu, ngược lại càng làm tăng thêm công đức lượng kiếp, có trẫm giúp đỡ, sẽ không có chuyện gì đâu!" "Hy vọng là như vậy!" Nữ Oa Nương Nương khẽ gật đầu.

Tô Dự nhẹ giọng nói: "Đi thôi, chúng ta đến Tử Tiêu Cung, xem Hồng Quân đạo hữu nói gì!" Nói xong, hai mắt Tô Dự lóe lên, hiển nhiên trong lòng hắn không chắc chắn như lời nói, có thể cảm nhận rõ ràng sự rung động của vũ trụ lần này là chưa từng có, e rằng sự liên quan trong đó tuyệt đối không phải là chuyện nhỏ.

Nếu không thể bố cục hoàn thiện, e rằng bất cứ lúc nào cũng có khả năng lật thuyền trong mương.

Vì vậy, Tô Dự thầm quyết định, đợi sau chuyến đi Tử Tiêu Cung, nhất định phải tìm cách tìm ra nội tình của Tây Du lượng kiếp đã gây ra hiệu ứng cánh bướm này.

Sau đó, Tô Dự đưa tay ôm lấy vòng eo thon của Nữ Oa Nương Nương, tiện tay vung lên, tinh thần xoay chuyển, hà lạc cuộn trào, không gian trực tiếp bị xé rách, hai người bước vào trong đó… Sâu trong Hỗn Độn, trước Tử Tiêu Cung.

Tô Dự và Nữ Oa Nương Nương vừa mới đến, chân sau Thông Thiên giáo chủ liền xuất hiện, ba người hàn huyên một phen.

Thông Thiên giáo chủ vừa định hỏi Tô Dự về biến cố lượng kiếp lần này, thì Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân liền xuất hiện.

"Bái kiến bệ hạ!

Đế hậu!" Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân ngay lập tức hành lễ với Tô Dự và Nữ Oa Nương Nương, không còn cách nào khác, ai bảo bây giờ họ đều là thần tử của Thiên Đình!

Tô Dự lạnh nhạt gật đầu, Nữ Oa Nương Nương mỉm cười, nói: "Hai vị sư huynh, không cần đa lễ!" Còn về Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, Nữ Oa ngay cả liếc mắt cũng không thèm, hiển nhiên vẫn còn canh cánh trong lòng chuyện lần trước.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân thần sắc khó coi, nhưng cũng không nói gì thêm.

"Vào đi!" Đúng lúc này, cánh cửa Tử Tiêu Cung đã đóng bụi mở ra, bên trong truyền đến giọng nói cổ kính của Hồng Quân Đạo Tổ.

"Bái kiến đạo hữu!" "Bái kiến sư tôn!" "Bái kiến Đạo Tổ!" Sau khi vào đại điện Tử Tiêu Cung, Tô Dự và Hồng Hoang Lục Thánh đồng loạt hành lễ.

"Tô Dự đạo hữu mời ngồi!" Hồng Quân Đạo Tổ gật đầu với Tô Dự, sau đó xua tay với Hồng Hoang Lục Thánh, cũng ra hiệu cho họ ngồi xuống.

Giống như lần trước, Tô Dự và Nữ Oa Nương Nương ngồi đối diện với Thái Thanh Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Khác biệt là, lần này bên cạnh Tô Dự không còn trống, mà có Thông Thiên giáo chủ.

"Ai!" Đối với điều này, Hồng Quân Đạo Tổ trong lòng thở dài một tiếng, sau đó giọng điệu thản nhiên nói: "Chắc các ngươi đều đoán được lần này gọi đến đây là vì chuyện gì rồi chứ?" Nghe lời của Hồng Quân Đạo Tổ, Tô Dự và Hồng Hoang Lục Thánh đều gật đầu, sự chấn động của vũ trụ Hồng Hoang vừa rồi họ đều cảm nhận được, lại thêm việc Linh Minh Thạch Hầu ra đời, làm sao lại không biết được.

"Lượng kiếp lần này là công đức lượng kiếp, chủ yếu là để Phật giáo đại hưng, nhưng lại vì nguyên nhân không rõ, đột nhiên khiến cho

lượng kiếp này mở rộng, trở nên không thể lường trước được!" Hồng Quân Đạo Tổ đầy ẩn ý nhìn Tô Dự một cái, rồi chậm rãi nói.

Nếu không phải vì Tô Dự có tầm nhìn xa trông rộng, rút củi dưới đáy nồi, để Đa Bảo đạo nhân hóa Hồ vi Phật, thay thế Phật môn phương Tây, tự lập Phật giới Phật giáo.

Thì lúc này, người được lợi từ Tây Du lượng kiếp chính là hai tên phản đồ Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân.

Chuẩn Đề đạo nhân vội hỏi: "Dám hỏi Đạo Tổ, biến động lượng kiếp lần này, rốt cuộc có ảnh hưởng gì ạ?" "Mọi chuyện đều có hai mặt!" Hồng Quân Đạo Tổ bình tĩnh nói: "Lượng kiếp mở rộng, sẽ dẫn đến những sắp xếp ban đầu của công đức lượng kiếp trở nên không thể nắm bắt được, mọi chuyện hoàn toàn do quy tắc vũ trụ tự chủ sắp xếp, trở nên đầy bất định và nguy cơ, nhưng nếu thành công, sẽ nhận được công đức khí vận khổng lồ hơn!" Lời của Hồng Quân Đạo Tổ khiến hai mắt Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lóe lên, xem ra biến cố lần này cũng không phải là chuyện xấu!

"Các ngươi cũng đừng mừng quá sớm, biến cố xuất hiện, khiến cho quyền chủ đạo ban đầu đã mất đi!" Không đợi Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân vui mừng, Hồng Quân Đạo Tổ trực tiếp dội một gáo nước lạnh lên đầu hai người: "Lần lượng kiếp này, Phật môn đại hưng, sẽ tập hợp năm người lấy kinh, trên đường đi phải trải qua ba ba chi kiếp, cửu cửu chi nạn!" "Ba ba chi kiếp, cửu cửu chi nạn, vốn có thể do con người sắp xếp, nhưng biến cố lại khiến chúng trở thành tự sinh thành, nếu người lấy kinh không cầu cứu, các ngươi không được chủ động ra tay, nếu không sẽ bị cuốn vào lượng kiếp, có khả năng sẽ trực tiếp vẫn lạc!" "!!!" Lập tức, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thanh Thánh nhân đều biến sắc, vạn lần không ngờ lại có tình huống như vậy, nếu đã như thế, cơ hội ban đầu phải thay đổi.

Nữ Oa Nương Nương và Thông Thiên giáo chủ lại không mấy để ý, hai vị Thánh nhân này đều lấy Tô Dự làm trung tâm, tin rằng Tô Dự có thể sắp xếp ổn thỏa mọi chuyện, Phong Thần lượng kiếp trước đây là một ví dụ điển hình.

Tô Dự thì vẫn ngồi vững như núi, phảng phất như biến động của Tây Du lượng kiếp trước mắt không hề liên quan đến mình.

Đùa sao!

Đối với Tô Dự, mặc dù biến cố bất ngờ này vượt ra ngoài tầm kiểm soát của hắn, nhưng có lá bài tẩy Bồ Đề lão tổ trong tay, Dương Giao và Tôn Ngộ Không lại là hai đứa con trai, hắn đã sớm đứng ở thế bất bại.

Chương 540

Bây giờ chỉ cần trong Tây Du lượng kiếp bảo vệ tốt tính mạng của đội ngũ Tây Du, liền có thể trở thành người thắng lớn nhất.

Lo lắng ư!

Hoàn toàn không cần thiết!

"Sư tôn, việc sắp xếp người lấy kinh Tây Du có thể giao cho đệ tử được không?" Khác với mọi khi, lần này Thái Thanh Thánh nhân trực tiếp mở lời, xin Hồng Quân Đạo Tổ quyền hạn sắp xếp Tây Du, ông ta đã sớm biết từ miệng Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân rằng Tô Dự đang nắm giữ Bồ Đề lão tổ, khống chế quyền hạn sắp xếp Tây Du, hiển nhiên là muốn dùng Hồng Quân Đạo Tổ để ép Tô Dự buông tay.

Đáng tiếc, bất luận Hồng Quân Đạo Tổ có đồng ý với Thái Thanh Thánh nhân hay không, cho dù đồng ý, Tô Dự liệu có giao ra quyền hạn sắp xếp người Tây Du không?

Đáp án là phủ định.

Không thể nào!

Bồ Đề lão tổ là người của Thiên Đình, muốn sắp xếp Tây Du, phải bắt đầu từ Tôn Ngộ Không, nếu Tô Dự bây giờ trực tiếp thu phục Tôn Ngộ Không, ngay cả Bồ Đề lão tổ cũng không cần dùng đến, liền hoàn toàn phong tỏa Tây Du lượng kiếp.

Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và bốn vị Thánh nhân khác, muốn mưu cầu công đức khí vận của Tây Du lượng kiếp… quả thực là không có cửa!

"Ta đồng ý để đại sư huynh sắp xếp Tây Du!" Nguyên Thủy Thiên

Tôn đã sớm đứng cùng một thuyền với Thái Thanh Thánh nhân, tự nhiên sẽ vô điều kiện ủng hộ Thái Thanh Thánh nhân.

"Chúng ta cũng đồng ý!" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đã giao dịch với Tô Dự, nhưng so với sự đáng sợ và ép người của Tô Dự, họ càng muốn tin tưởng Thái Thanh Thánh nhân hơn.

Dù sao hợp tác thì cả hai cùng có lợi, chia rẽ thì cả hai cùng bị hại.

Đối với việc Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn người lại một lần nữa liên hợp lại với nhau, ánh mắt Hồng Quân Đạo Tổ dần trở nên thâm trầm, ông ta chậm rãi lắc đầu, giọng nói cũng có chút lạnh nhạt: "Lượng kiếp lần này là do vũ trụ vận hành, việc sắp xếp người lấy kinh Tây Du, ta không có quyền hạn can thiệp!" "Các ngươi muốn sắp xếp Tây Du, thì đi tranh giành những người quan trọng của Tây Du đi!" "Ta lần này triệu tập các ngươi đến, chỉ là muốn nói cho các ngươi biết, phải ứng phó tốt với lượng kiếp lần này, tuyệt đối không được để người lấy kinh xảy ra chuyện, nếu không sau này không chừng sẽ xảy ra kiếp nạn không thể lường trước được!" "Đi đi!" Nói xong, Hồng Quân Đạo Tổ liền trực tiếp biến mất trong đại điện Tử Tiêu Cung, chỉ để lại Thái Thanh Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt nhìn mặt nhau.

Thái Thanh Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lần này e rằng cũng không ngờ, Hồng Quân Đạo Tổ lại từ chối một cách dứt khoát như vậy, hoàn toàn không cho bất kỳ cơ hội tranh giành nào, lập tức sắc mặt bốn đại Thánh nhân trở nên âm trầm, như vậy, chẳng phải là lại phải đi cầu xin Tô Dự sao.

Nhìn cảnh tượng trước mắt, Tô Dự lạnh lùng cười một tiếng, không có chút bất ngờ nào.

Hồng Quân Đạo Tổ là người sáng lập Huyền môn, hiện nay tuy đã

dung hợp với Thiên Đạo, trở thành người phát ngôn của Thiên Đạo, nhưng trong lòng vẫn luôn hướng về Huyền môn.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân phản bội Huyền môn, tự lập Phật môn.

Thái Thanh Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn thân là đại đệ tử và nhị đệ tử của Huyền môn, trong Phong Thần lượng kiếp đã hết lần này đến lần khác hợp tác với Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, bây giờ Tây Du lượng kiếp lại cấu kết với nhau.

Thử hỏi trong lòng Hồng Quân Đạo Tổ không có khúc mắc, có thể sao?

Thật đáng thương cho Thái Thanh Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn dùng Hồng Quân Đạo Tổ để ép Tô Dự, cuối cùng lại thành dã tràng xe cát biển Đông.

Sau này, muốn Hồng Quân Đạo Tổ đối xử như trước kia, căn bản là không thể.

"Hồng Quân đạo hữu, nếu chuyện đã như vậy, trẫm xin cáo lui!" Lúc này, Tô Dự đứng dậy, chắp tay cáo từ, chuẩn bị rời cung, trở về Thiên giới Hồng Hoang.

Chuyện đã đến nước này, Tô Dự phải nắm chặt mọi thời gian, làm rõ rốt cuộc Tây Du lượng kiếp đã xảy ra biến cố gì, như vậy mới có thể đối chứng hạ dược.

"Tô Dự đạo hữu, ta không tiễn, Hồng Hoang lục giới giao cho ngươi!" Trong đại điện vang vọng giọng nói của Hồng Quân Đạo Tổ, ngữ khí hoàn toàn không còn lạnh nhạt như đối với Thái Thanh, Nguyên Thủy trước đó.

"Sư tôn, đệ tử cáo lui!" Thấy vậy, Nữ Oa Nương Nương và Thông Thiên giáo chủ cũng vội vàng cáo lui, cùng Tô Dự rời khỏi Tử

Tiêu Cung.

Nhìn bóng lưng Tô Dự, Nữ Oa Nương Nương, Thông Thiên giáo chủ rời đi, sắc mặt Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn vị Thánh nhân âm trầm bất định, nhưng cũng hiểu rằng bây giờ ở lại đây cũng vô ích, chỉ có thể thử đi đàm phán với Tô Dự, tốt nhất là tranh giành được một vị trí trong năm người lấy kinh!

"Sư tôn, đệ tử cáo lui!" "Đạo Tổ, chúng ta cáo lui!" Đối mặt với lời từ biệt của Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn đại Thánh nhân, Hồng Quân Đạo Tổ từ đầu đến cuối ngay cả một lời đáp lại cũng không có.

Bất đắc dĩ, Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề chỉ có thể cứng rắn, rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Đợi bốn đại Thánh nhân rời đi, bóng dáng Hồng Quân Đạo Tổ mới lại một lần nữa xuất hiện trong đại điện, lẩm bẩm nói: "Thiên Đạo, hóa ra ngươi cũng có Vô Lượng lượng kiếp không thể lường trước được à!" "Hồng Quân, lượng kiếp vốn không phải do Thiên Đạo xúc phát vận chuyển, cho nên không cần dùng chuyện này để thêm dầu vào lửa cho Thiên Đạo!

Chuyện này xảy ra đột ngột, thực sự kỳ quái, không chừng là do tên La Hầu kia gây ra, ngươi đừng có đại ý!" Giọng nói lạnh băng vang vọng trong Tử Tiêu Cung… "La Hầu sao?" Hồng Quân Đạo Tổ lẩm bẩm một câu, không biết vì sao ông ta luôn cảm thấy biến cố Vô Lượng lượng kiếp lần này, không phải do La Hầu Ma Tổ gây ra, ngược lại càng giống như do Tô Dự gây ra… Ngoài Tử Tiêu Cung.

Tô Dự nắm lấy bàn tay ngọc của Nữ Oa Nương Nương, nhìn về phía Thông Thiên giáo chủ, nhẹ giọng hỏi: "Thông Thiên, đến chỗ trẫm uống chén trà đi!

Trẫm có chuyện cần ngươi giúp!" "Giúp đỡ?" Thông Thiên giáo

chủ sững sờ, rồi liền hiểu ra chắc là vì biến cố lượng kiếp lần này: "Không vấn đề, ta cũng đã lâu không được thưởng thức Hoàng Trung Lý và An Lạc Mao Đài rồi!

Lần này phải cho ta uống đủ đó!" An Lạc Mao Đài là công thức do Tô Dự nghiên cứu ra, bình thường đều do Thanh Sính và Bạch Chính khi trấn thủ Bồng Lai tam đảo ủ chế.

Thông Thiên giáo chủ chỉ uống một lần, từ đó liền nhớ mãi không quên.

"Có thể!" Tô Dự khẽ cười, liếc nhìn Tử Tiêu Cung sau lưng một cái, Thông Thiên giáo chủ thuận theo ánh mắt của Tô Dự nhìn sang, rồi lạnh lùng cười nói: "Tô Dự, ta dám cược Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và bốn người kia, tuyệt đối sẽ đuổi theo chúng ta!" "Ha ha!

Cầu người phải có dáng vẻ của người cầu người chứ!" Tô Dự nhẹ nhàng nói một câu: "Muốn trong Vô Lượng lượng kiếp chia một chén canh, vậy thì đến Thiên Đình đi!" Vừa dứt lời, linh lực đáng sợ trong cơ thể Tô Dự cuộn trào, pháp tắc thời gian và pháp tắc không gian hội tụ, trong khoảnh khắc hình thành một vòng xoáy trước mặt, sau đó kéo Nữ Oa Nương Nương bước vào, Thông Thiên giáo chủ theo sát phía sau, chớp mắt đã biến mất trong Hỗn Độn.

Đúng lúc này, Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề vừa hay từ Tử Tiêu Cung bước ra, thấy Tô Dự trực tiếp thi triển pháp tắc thời không rời đi, sắc mặt vốn đã xanh mét lại càng khó coi hơn.

Làm sao họ lại không hiểu Tô Dự cố ý làm vậy, là để đẩy họ vào thế bị động, dù sao ở trong Hỗn Độn là thảo luận thương nghị, nhưng ở Thiên Đình lại là cầu xin rồi.

Phải biết rằng, tuy họ chiếm ưu thế về số lượng, nhưng về thực lực lại kém Thiên Đình mười vạn tám nghìn dặm!

Chỉ riêng các vị Đế hậu đã đánh nát Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân trước đó, đã khiến họ đau đầu không thôi!

Nhưng họ cũng không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể đến Thiên Đình thương nghị với Tô Dự!

Nếu không, một chút công đức khí vận, e rằng cũng khó mà có được.

Hồng Hoang thiên giới, Thiên Đình, Ngự Hoa Viên.

Tô Dự dùng Thời Không pháp tắc thi triển Không Gian Na Di, trực tiếp xuất hiện tại đây.

Thông Thiên giáo chủ không chút khách khí ngồi xuống, Nữ Oa nương nương mím môi cười rồi chậm rãi rời đi.

"Tô Dự, lần đầu tiên tìm ta giúp đỡ, có chuyện gì thì nói thẳng đi!" Thông Thiên giáo chủ không chút khách khí ngồi xuống ghế đá, thản nhiên hỏi.

Tô Dự lật tay một cái, mấy vò rượu ngon và linh quả quý hiếm xuất hiện trước mặt Thông Thiên giáo chủ: "Mao Đài An Lạc và Hoàng Trung Lý, Bàn Đào mà ngươi muốn!" "Lần này thật hào phóng!

Xem ra không phải chuyện nhỏ rồi!" Thông Thiên giáo chủ kinh ngạc liếc nhìn Tô Dự, nhưng vẫn không khách khí, một tay chộp lấy vò Mao Đài An Lạc, tay kia cầm một quả linh quả ném vào miệng.

Hiển nhiên, bất kể Tô Dự đề nghị chuyện gì, Thông Thiên giáo chủ đều không có ý định từ chối.

Chương 541

Tất nhiên, tiền đề là không vi phạm nguyên tắc của Thông Thiên giáo chủ.

Tô Dự thản nhiên cười nói: "Nếu là chuyện nhỏ, ngươi nghĩ trẫm sẽ mời ngươi giúp đỡ sao?" "Cũng đúng!" Thông Thiên giáo chủ gật đầu cười: "Nói thẳng đi!" "Thật ra, là vì lượng kiếp lần này!" Ánh mắt Tô Dự hiện lên một tia nặng nề: "Không biết vì sao, biến cố lần này cho trẫm một cảm giác phiền phức, nếu xử lý không tốt, e rằng hậu họa vô cùng!" "Cái gì?!!

Ngay cả ngươi cũng không biết sẽ xảy ra chuyện gì sao?" Thông Thiên giáo chủ lập tức chấn kinh, phải biết rằng Tô Dự có tu luyện 《Đại Vận Mệnh Thuật》.

Dù thiên cơ hỗn loạn, Tô Dự cũng có thể dựa vào 《Đại Vận Mệnh Thuật》 để quan sát vận mệnh của chúng sinh lục giới Hồng Hoang, từ đó thu được thông tin về vô lượng lượng kiếp.

Nhưng bây giờ ngay cả 《Đại Vận Mệnh Thuật》 của Tô Dự cũng không thể quan sát được thông tin, điều này nói lên điều gì?

Trận vô lượng lượng kiếp này không hề đơn giản!

"Cho nên trẫm mới cần ngươi giúp đỡ!" Tô Dự không trả lời câu hỏi của Thông Thiên giáo chủ, mà lảng tránh sang chủ đề khác.

Mặc dù hắn và Thông Thiên giáo chủ là đồng minh, nhưng có những chuyện có thể cho y biết, có những chuyện lại không thể cho y biết, nếu không ai cũng không thể biết được sẽ xảy ra chuyện gì.

"Cần ta làm gì!?" Sắc mặt Thông Thiên giáo chủ ngưng trọng, trong lòng đối với trận vô lượng lượng kiếp này đã dâng lên sự coi

trọng mãnh liệt.

Tô Dự chậm rãi nói: "Cùng trẫm đến Địa Phủ Lục Đạo Luân Hồi!" "Đến đó làm gì?" Ánh mắt Thông Thiên giáo chủ đầy vẻ khó hiểu, hoàn toàn không hiểu Tô Dự rốt cuộc muốn làm gì.

Khóe miệng Tô Dự nhếch lên, vẽ ra một nụ cười như đã có kế sách: "Dùng 《Đại Vận Mệnh Thuật》 kiểm tra chúng sinh Hồng Hoang, trẫm muốn biết biến cố của vô lượng lượng kiếp lần này rốt cuộc xuất hiện ở đâu?" "Lẽ nào ngươi không sợ Lục Đạo Luân Hồi phản phệ sao?" Nghe lời của Tô Dự, Thông Thiên rơi vào sự kinh ngạc chưa từng có, Lục Đạo Luân Hồi có sức mạnh cấp Thiên Đạo Cảnh, nếu bị phản phệ, cho dù là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên chân chính, nhẹ thì cũng thân thụ trọng thương, nặng thì e rằng sẽ thân tử đạo tiêu.

"Hậu Thổ là đạo lữ của trẫm, ngươi nghĩ luân hồi sẽ phản phệ trẫm sao?" Tô Dự cười nhạt nói.

Lập tức, một lời nói bừng tỉnh người trong mộng, ánh mắt Thông Thiên giáo chủ lập tức khôi phục vẻ sáng ngời.

Đúng vậy!

Hậu Thổ nương nương đã lấy thân hóa luân hồi, sao có thể làm hại Tô Dự được.

Nghĩ đến đây, Thông Thiên giáo chủ lập tức hiểu ra vì sao Tô Dự lại muốn mình giúp đỡ, còn cả tinh khí thần kia nữa.

Kiểm tra vận mệnh chúng sinh Hồng Hoang là một công trình vô cùng lớn, tinh khí thần cần tiêu hao cực kỳ khổng lồ.

Hậu Thổ nương nương cần phải duy trì Lục Đạo Luân Hồi, chỉ dựa vào Tô Dự và Nữ Oa nương nương, tinh khí thần tuyệt đối không thể chịu đựng được sự tiêu hao như vậy.

Nhưng nếu có thêm y thì lại khác, y và Nữ Oa nương nương có thể thay phiên nhau hồi phục tinh khí thần, sau đó thay nhau viện trợ cho Tô Dự.

Nghĩ đến đây, Thông Thiên giáo chủ lập tức yên tâm, đang định nói gì đó thì một vị thiên nữ bước vào, cung kính hành lễ: "Tham kiến bệ hạ, Thượng Thanh đạo quân!" "Chuyện gì?" Tô Dự và Thông Thiên giáo chủ cùng quay đầu nhìn lại.

"Khải bẩm bệ hạ, Nam Thiên Môn truyền tin, Thái Thanh đạo quân, Ngọc Thanh đạo quân, Thích Ca Mâu Ni, A Di Đà Phật, bốn người xin được yết kiến bệ hạ!" Thiên nữ cúi đầu bẩm báo.

Khóe miệng Thông Thiên giáo chủ vẽ ra một nụ cười chế giễu: "Đến thật nhanh a!" "Thế nào?

Có muốn cùng đi xem không?" Tô Dự hỏi.

Nụ cười của Thông Thiên giáo chủ càng đậm hơn: "Đương nhiên, cảnh tượng thế này sao có thể bỏ lỡ!" Tô Dự phất tay: "Truyền lệnh cho Tứ Đại Thiên Vương, cho bốn người đến Lăng Tiêu Bảo Điện!" "Tuân mệnh!" Thiên nữ từ từ lui khỏi Ngự Hoa Viên. ...

Lăng Tiêu Bảo Điện.

"Bái kiến bệ hạ!" Thái Thanh thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân tiến vào Lăng Tiêu Bảo Điện, thấy chỉ có Tô Dự và Thông Thiên giáo chủ hai người, trong lòng không khỏi thở phào một hơi, sợ bị mất mặt.

"Bốn vị ngồi đi!" Tô Dự lạnh nhạt nói một câu.

Sau đó, mấy vị thiên binh mang đến bốn chiếc ghế, đặt ở phía đối diện Thông Thiên giáo chủ.

"Đa tạ bệ hạ!" Thấy Tô Dự khách khí, bốn vị thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề trong lòng không khỏi thở

phào nhẹ nhõm.

Lúc này, Thông Thiên giáo chủ trực tiếp lấy ra rượu ngon linh quả từ Ngự Hoa Viên, phảng phất như không nhìn thấy bốn vị thánh nhân Thái Thanh trước mặt, không nói một lời, tự mình thưởng thức.

"Đến gặp trẫm có chuyện gì?" Liếc nhìn Thông Thiên giáo chủ một cái, Tô Dự trong lòng không khỏi buồn cười, bề ngoài vẫn bình tĩnh hỏi.

"Hừ!" Đối với hành động của Thông Thiên giáo chủ, Nguyên Thủy Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng, ba người còn lại tuy không quá địch ý, nhưng mùi thơm của rượu ngon linh quả khiến trong lòng họ dâng lên ham muốn ăn uống mãnh liệt.

Thái Thanh thánh nhân nghiêm mặt, trầm giọng nói: "Lần này đến đây, hy vọng bệ hạ có thể cho Nhân giáo của ta một suất trong đoàn đội thỉnh kinh!" "Sao không đi tìm Hồng Quân Đạo Tổ trực tiếp yêu cầu quyền hạn an bài Tây Du thỉnh kinh đi?

Bây giờ lại đến tìm trẫm đòi suất là sao?" Tô Dự thản nhiên cười nói.

"Bệ hạ nói đùa rồi!" Khóe miệng Thái Thanh thánh nhân co giật dữ dội, nếu ta có thể đòi được quyền hạn, ngươi nghĩ ta sẽ ở đây cùng ngươi vòng vo sao?

"Trước đây thần không biết quyền hạn an bài Tây Du nằm trong tay bệ hạ!

Mong bệ hạ đừng hiểu lầm!" Thái Thanh thánh nhân cười giải thích.

Tô Dự nhíu mày.

Thái Thanh thánh nhân trước mắt đã thay đổi!

Thái Thanh thánh nhân trước đây, mặc dù cũng là đối thủ của Tô Dự, nhưng chỉ tự cho mình là đúng, bảo vệ lợi ích của mình, hoàn toàn không có vẻ cười trong giấu dao như hiện tại.

Biểu hiện như vậy thường là đáng sợ nhất!

Phải biết rằng con hổ ở ngoài sáng không đáng sợ, con rắn độc ẩn nấp mới đáng sợ, nhưng đáng sợ nhất lại là con sói đói giỏi ngụy trang!

Bây giờ Thái Thanh thánh nhân chính là con sói đói giỏi ngụy trang!

Hiển nhiên, sự kích thích trước đây của Tô Dự đối với Thái Thanh thánh nhân đã khiến tính cách của y hoàn toàn lột xác, trở nên đáng sợ hơn.

"Nếu đã như vậy, vậy trẫm cũng miễn cưỡng suy nghĩ một chút!" Nghe vậy, Tô Dự lơ đãng phất tay, mặc dù tâm tính của Thái Thanh thánh nhân đã trở nên nguy hiểm, nhưng hắn cũng không hề sợ hãi, dù sao thực lực quyết định tất cả, hắn có thể tùy thời nghiền nát Thái Thanh thánh nhân.

Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên mở miệng: "Bệ hạ, Xiển giáo của ta cũng muốn một suất!" "Ồ!" Nghe lời nói đột ngột của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ đang uống rượu thưởng thức quả ở bên cạnh cười khẽ một tiếng, thật không biết Nguyên Thủy Thiên Tôn lấy dũng khí ở đâu ra!

Lẽ nào không nghe ra Tô Dự chỉ đang đối phó qua loa với Thái Thanh thánh nhân sao?

Lại không biết sống chết đứng ra đòi suất!

Chương 542

Phải biết rằng, Tô Dự không phải người dễ nói chuyện!

Hơn nữa bây giờ đang ở Thiên Đình của Hồng Hoang thiên giới, một khi Tô Dự nổi giận, với thực lực hiện tại của Thiên Đình, Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận và Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cùng lúc khởi động, cộng thêm thực lực của bản thân Tô Dự, Thiên Đạo Thánh Nhân thì có thể làm gì!

Huống chi, còn có Nữ Oa nương nương, và cả sự tồn tại của y!

Nguyên Thủy Thiên Tôn quả thực là tự tìm không vui.

"Tây Du thỉnh kinh có năm người, hai vị là người định mệnh, một vị ở Phật giáo, một vị ở Thiên Đình, chỉ còn lại ba vị!" Sắc mặt Tô Dự bình tĩnh, ánh mắt trầm ổn nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn, lời nói bình tĩnh khiến người ta cảm nhận được áp lực vô hình: "Thái Thanh, đến đòi trẫm một chỗ, trẫm nể mặt Hồng Quân đạo hữu, có thể suy nghĩ một chút!

Còn ngươi, dựa vào cái gì?" "Bản tọa là Thiên Đạo Thánh Nhân..." Lời của Tô Dự truyền vào tai, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn từ tím chuyển sang màu gan heo, ánh mắt tràn đầy khuất nhục.

"Thiên Đạo Thánh Nhân?!" Trong chớp mắt, Tô Dự ngắt lời Nguyên Thủy Thiên Tôn, cười lạnh không ngớt: "Thứ đó là cái gì?

Thiên Đạo Thánh Nhân, mạnh lắm sao?

Ngày xưa, trẫm có thể đánh nổ đại huynh của ngươi là Thái Thanh, ngươi có tư cách gì ở trước mặt trẫm mà la lối!?" Cùng với lúc Tô Dự nói ra chữ cuối cùng, toàn bộ Lăng Tiêu Bảo Điện đột nhiên bùng nổ khí thế mạnh mẽ, phô thiên cái địa áp bức về phía

Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Gầm!" Không Động Thiên Đế Ấn bính phát ra tiếng rồng gầm kinh thiên động địa, đế hoàng long uy che mây lấp mặt trời dũng hiện, trong chốc lát khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn có cảm giác ngạt thở.

"Bệ hạ..." Thái Thanh thánh nhân thấy tình hình không ổn, lập tức lên tiếng, muốn xin tha cho Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Cút!" Tô Dự hoàn toàn bùng nổ, giận dữ quát Thái Thanh thánh nhân một tiếng, khí thế vốn chỉ tác động lên người Nguyên Thủy Thiên Tôn, lập tức bao trùm cả Thái Thanh thánh nhân.

"Bảo hộ bệ hạ!" "Bảo hộ bệ hạ!" "Bảo hộ bệ hạ!" Uy áp tuyên cổ trực tiếp kinh động chúng thần chúng tiên của Thiên Đình, từng tiếng hô kinh hãi của thiên binh dũng hiện, ngay sau đó từng luồng dao động huyền diệu lan ra, trong chớp mắt Lăng Tiêu Bảo Điện đã bị bao phủ bên trong.

"Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, mở!" "Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, mở!" Trong khoảnh khắc, dao động huyền diệu trong Lăng Tiêu Bảo Điện như rồng cuộn hổ ngồi, đang ở bên bờ vực giải phóng, sắc mặt của bốn vị thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề càng trở nên khó coi hơn.

Thái Thanh thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn vạn vạn không ngờ, Tô Dự sẽ đột nhiên bùng nổ, một chút mặt mũi cũng không chừa.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng thì mắng Nguyên Thủy Thiên Tôn xối xả, nếu không phải y đưa ra yêu cầu vô lý, Tô Dự trước mắt e rằng cũng sẽ không trực tiếp xé rách mặt.

"Thái Thanh!" Tô Dự ung dung nói: "Trẫm ba lần bảy lượt cho ngươi cơ hội, không phải vì giết không được ngươi, mà vì ngươi là đại đệ tử của Hồng Quân đạo hữu!

Hôm nay đến tìm trẫm đòi suất, thật sự coi mình là nhân vật rồi sao!" "Tô Dự, ngươi..." Thái Thanh thánh nhân bị những lời nói đầy gai góc của Tô Dự làm cho tức giận sôi sục, trong lòng tràn đầy ham muốn động thủ.

Tô Dự khinh thường nói: "Sao?

Ở Thiên Đình mà muốn động thủ với trẫm sao?" "Giết!" Chúng thần chúng tiên đang chủ trì Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, nghe lời của Tô Dự, không hẹn mà cùng hét lớn một tiếng, khí thế đó xung kích lên người bốn vị thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, khiến lòng họ run rẩy không thôi.

"Bệ hạ, chúng thần không biết lễ số, đã mạo phạm bệ hạ!" Cảm nhận được cục diện trước mắt, Thái Thanh thánh nhân hít sâu một hơi, khiêm tốn chắp tay, trên khuôn mặt khô héo gượng ra một nụ cười.

Tô Dự hai mắt lóe lên trong chốc lát: "Thái Thanh, Nguyên Thủy, nghe đây, các ngươi muốn mưu đồ công đức khí vận của vô lượng lượng kiếp, cứ việc ra tay, nhưng nếu vi phạm Thiên điều, trẫm nhất định sẽ cho các ngươi biết thế nào là cái giá phải trả!" "Thần, cẩn tuân pháp chỉ của bệ hạ!" Thái Thanh thánh nhân trầm giọng nói một câu, đồng thời ra hiệu cho Nguyên Thủy Thiên Tôn, tình thế ép người, đây là đạo lý vạn cổ không đổi.

"Thần có tội, không nên mạo phạm bệ hạ, xin bệ hạ trách phạt!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng nghiến lợi nói.

Tô Dự trên mặt hiện lên nụ cười thản nhiên: "Nếu đã như vậy, các ngươi hãy trở về quay mặt vào tường suy ngẫm năm trăm năm, trong năm trăm năm không được rời khỏi đạo trường của mình, nếu không trẫm nhất định sẽ cho các ngươi ôn lại cảm giác thời Phong

Thần!" Không sai, chính là uy hiếp!

Thái Thanh thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn không thể không chấp nhận, từ tình hình hôm nay xem ra, Hồng Quân Đạo Tổ cũng lười để ý đến Thái Thanh thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn, chỉ dựa vào thực lực tu vi của hai người, trong thời gian ngắn muốn chống đối Tô Dự, căn bản là chuyện không thể.

"Thần tuân mệnh, đợi trở về đạo trường sẽ bế quan hối lỗi!" Nói xong, Thái Thanh thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn một khắc cũng không muốn ở lại Thiên Đình, quay đầu chuẩn bị rời đi.

Tô Dự phất tay, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận được thu hồi, mặc cho hai người rời đi.

"Bệ hạ, nếu không có chuyện gì khác, thần cũng xin cáo lui trước, còn có đạo trường đang chờ thần đi tái tạo!" Lúc này, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cũng lập tức thoát thân, dù sao Thiên Đình thực sự quá không an toàn, mạnh như Thái Thanh thánh nhân cũng chỉ có thể lủi thủi rút lui.

"Đợi đã!" Ánh mắt Tô Dự lạnh lùng, nhìn Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, khiến lòng họ không khỏi có chút sợ hãi.

"Bệ hạ, có chuyện gì muốn phân phó ạ!" Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân tươi cười hỏi.

Tô Dự trầm giọng nói: "Cực Lạc thế giới lại một lần nữa bị hủy diệt, trẫm cũng có chút bất đắc dĩ, nhưng lần sau nếu lại xảy ra vấn đề như vậy, sẽ không đơn giản như vậy nữa đâu!" "Thần hiểu!" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân làm sao có thể không rõ ý của Tô Dự, đó là bảo họ biết điểm dừng, nếu còn dám nhúng tay vào, thế tất sẽ dẫn đến cơn thịnh nộ của Tô Dự.

Khi đó, hủy diệt một Cực Lạc thế giới cỏn con, không thể nào dập

tắt được cơn giận của Tô Dự.

Nói xong, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân liền lập tức rời khỏi Thiên Đình, sợ lại bị đánh nổ, tu vi giảm sút.

"Thông Thiên, chắc chắn trong thời gian ngắn, bọn chúng cũng sẽ không nhúng tay vào Tây Du lượng kiếp, tiếp theo chúng ta nên đến Minh giới Địa Phủ rồi!" Nhìn bóng lưng hai vị Tây Phương thánh nhân rời đi, Tô Dự nói với Thông Thiên giáo chủ.

Hồng Hoang Minh giới, Địa Phủ, Lục Đạo Luân Hồi.

Tô Dự, Nữ Oa nương nương, Hậu Thổ nương nương, Thông Thiên giáo chủ cùng tụ tập tại đây.

"Bắt đầu đi!" Tô Dự hít sâu một hơi, nhìn về phía Hậu Thổ nương nương, gật đầu.

"Ân!" Hậu Thổ nương nương nhẹ nhàng đáp một tiếng, sau đó cả người hòa vào Lục Đạo Luân Hồi, trong khoảnh khắc luân hồi pháp tắc dũng động.

Trong khoảnh khắc này, nhìn vào Lục Đạo Luân Hồi, phảng phất như có thể nhìn thấy chúng sinh Hồng Hoang, từ khi sinh ra đến lúc già cỗi, từ yếu ớt đến mạnh mẽ...

"Đại...

Vận...

Mệnh...

Thuật..." Chỉ thấy, Tô Dự ngồi xếp bằng, vận mệnh pháp tắc lấy thân thể làm trung tâm, lan ra những gợn sóng huyền diệu, cùng với việc không ngừng kết ấn, chậm rãi thẩm thấu vào Lục Đạo Luân Hồi.

"Ông ông ông..." Cùng với sự thẩm thấu của vận mệnh pháp tắc, trong Lục Đạo Luân Hồi dũng hiện những tiếng ông minh mạnh mẽ,

cùng vận mệnh pháp tắc sinh ra sự bài xích kịch liệt.

"Hóa!" Đúng lúc này, trong Lục Đạo Luân Hồi lan ra một luồng dao động nhu hòa, hóa giải sự bài xích giữa luân hồi pháp tắc và vận mệnh pháp tắc, giống như đốm lửa nhỏ gặp phải băng tuyết tàn dư.

Cùng lúc đó, tinh khí thần của Tô Dự tiêu hao với tốc độ kinh khủng, trên đỉnh đầu hắn xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ, điên cuồng thôn phệ thiên địa linh khí trong Minh giới.

Thông Thiên giáo chủ và Nữ Oa nương nương nghiêm trận chờ đợi, chuẩn bị sẵn sàng ra tay bất cứ lúc nào.

"Ngưng!" Thời gian từng phút từng giây trôi qua, hai tay của Tô Dự đã chồng chất hàng nghìn vạn ấn quyết, cuối cùng ngưng tụ thành một khối linh lực màu trắng.

"Đi!" Hai mắt nhắm nghiền của Tô Dự đột nhiên mở ra, thản nhiên đánh ra một chưởng, đưa khối linh lực màu trắng trước mặt vào Lục Đạo Luân Hồi.

Chương 543

"Ầm!" Khi khối linh lực màu trắng được đưa vào Lục Đạo Luân Hồi, khí thế của Tô Dự đột nhiên bùng nổ, theo sau đó là sự tiêu hao chưa từng có, khí tức giảm xuống theo đường thẳng.

Trong chớp mắt, từ trong khối linh lực màu trắng truyền ra một số hình ảnh, không ngừng hiện lên trong thức hải của Tô Dự, là những sinh vật xuất hiện trong lục giới Hồng Hoang những năm gần đây, trong đó có một vài sinh linh lấp lánh ánh sáng đặc biệt.

Trong lòng Tô Dự đột nhiên hiện lên bốn chữ lớn.

Tiên Thiên sinh linh!

Theo quỹ tích Tây Du nguyên bản, trên con đường Tây Du, yêu ma quỷ quái thuộc Tiên Thiên sinh linh tuy không ít, nhưng phần lớn đều do Thiên Đình và Đại Lôi Âm Tự cố ý thả ra.

Lẽ nào ba ba tám mốt kiếp nạn lần này, yêu ma xuất hiện đều là Tiên Thiên sinh linh sao?

Nghĩ đến đây, Tô Dự tiếp tục lợi dụng 《Đại Vận Mệnh Thuật》, diễn hóa vận mệnh của chúng sinh lục giới Hồng Hoang trong Lục Đạo Luân Hồi.

"Ra tay!!!" Không biết đã qua bao lâu, Nữ Oa nương nương sắc mặt ngưng lại, tạo hóa pháp tắc đoạt lấy năng lượng của trời đất, không ngừng truyền vào cơ thể Tô Dự, cố gắng hết sức để bù đắp sự tiêu hao của hắn.

Nhìn cảnh tượng trước mắt, Thông Thiên giáo chủ hoàn toàn kinh ngạc, y biết uy danh của 《Đại Vận Mệnh Thuật》, nhưng không ngờ lại biến thái đến vậy, khi thi triển toàn lực, ngay cả một vị Hỗn

Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên lấy lực chứng đạo cũng khó mà chống đỡ được sự tiêu hao của nó.

Tốc độ truyền năng lượng của Nữ Oa nương nương, từ lúc ban đầu dư dả dần dần giảm xuống, cuối cùng dẫn đến thu không đủ chi.

Toàn bộ quá trình chỉ mất ba ngày ba đêm.

Khi cảm nhận được tinh khí thần của Nữ Oa nương nương tiêu hao chưa đến một thành, Thông Thiên giáo chủ ra tay, không chút giữ lại mà truyền tinh khí thần vào cơ thể Tô Dự.

Nữ Oa nương nương cũng vì thế mà có được thời gian nghỉ ngơi, lập tức ngồi xếp bằng, phục hồi tinh khí thần trong cơ thể ở mức độ tối đa.

So với Tô Dự, Nữ Oa nương nương và Thông Thiên giáo chủ, Hậu Thổ nương nương không nghi ngờ gì là người nhẹ nhàng nhất.

Đối với Hậu Thổ nương nương, nàng chính là Lục Đạo Luân Hồi, Lục Đạo Luân Hồi cũng chính là nàng, đây cũng là lý do vì sao một khi rời khỏi Lục Đạo Luân Hồi, thực lực của nàng sẽ bị hạn chế mạnh mẽ, từ Thiên Đạo Cảnh trực tiếp rơi xuống Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Nhưng, việc khống chế Lục Đạo Luân Hồi không bài xích vận mệnh pháp tắc của Tô Dự, đối với nàng, cũng không phải là một việc đặc biệt nhẹ nhàng, nhưng may mắn là vẫn nằm trong phạm vi chịu đựng của nàng.

Bên cạnh Tô Dự có Nữ Oa nương nương và Thông Thiên giáo chủ thay phiên hỗ trợ, phần còn lại cũng chỉ là vấn đề thời gian. ...

Cùng lúc Tô Dự, Nữ Oa nương nương, Thông Thiên giáo chủ đang suy diễn vận mệnh chúng sinh trong Lục Đạo Luân Hồi, Linh Minh Thạch Hầu Tôn Ngộ Không từ trong tảng đá thần chín màu

nhảy ra, dựa vào trí tuệ siêu cường và thể phách mạnh mẽ, trực tiếp xưng vương xưng bá trên Hoa Quả Sơn.

Danh hiệu: Mỹ Hầu Vương!

Đương nhiên, Tôn Ngộ Không thống trị Hoa Quả Sơn không có yêu thú tu luyện.

Nếu không, Tôn Ngộ Không chưa chính thức bắt đầu tu luyện, gặp phải yêu thú tu luyện, e rằng ít nhất cũng khó thoát khỏi một trận đòn đau.

Trở thành Mỹ Hầu Vương Tôn Ngộ Không, cũng không an phận với cuộc sống nhàn hạ hiện tại, y ra lệnh cho mọi sinh linh trên Hoa Quả Sơn giúp mình tìm kiếm phụ mẫu, nhưng cuối cùng vẫn không có kết quả.

Một ngày nọ, một con khỉ dưới trướng Tôn Ngộ Không đột nhiên tìm đến, nói rằng đã phát hiện ra một nơi tốt.

Ban đầu vì không tìm được phụ mẫu mà Tôn Ngộ Không đang phiền não, trong lòng đột nhiên dũng hiện ý nghĩ muốn đi xem thử, thế là phát hiện ra Thủy Liêm Động.

Trong Thủy Liêm Động, Tôn Ngộ Không phát hiện ra tung tích của phụ mẫu, nhưng cũng hiểu rằng phụ mẫu đã sớm rời khỏi Hoa Quả Sơn, trời đất rộng lớn như vậy, lại biết tìm phụ mẫu ở đâu!

Khi Tôn Ngộ Không đang nóng nảy không yên, một con vượn già Thông Tí bên cạnh đã nhắc nhở y nên ra nước ngoài bái sư học nghệ, chỉ có học được bản lĩnh kinh thiên động địa, mới có thể tìm kiếm phụ mẫu tốt hơn.

Đề nghị này được đưa ra, lập tức khiến Tôn Ngộ Không sáng mắt lên, y nhớ rằng phụ thân từng truyền cho mình một số công pháp tu luyện, nhưng dường như cần phải đạt đến một điều kiện nhất định,

mới có thể biết được cụ thể tu luyện như thế nào.

Vì vậy, Tôn Ngộ Không không chút chậm trễ rời khỏi Hoa Quả Sơn, ra nước ngoài cầu đạo.

Sau khi Tôn Ngộ Không rời đi, trên bầu trời Hoa Quả Sơn xuất hiện ba bóng người, chính là Vô Song Đại Thánh Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Sinh Tử Đại Thánh Vô Chi Kỳ, Càn Khôn Đại Thánh Viên Hồng.

Nguyên là khi Tô Dự đến Hồng Hoang Minh giới Địa Phủ, đã nói cho ba người biết chuyện của Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, và yêu cầu ba người đi chỉ dẫn cho Tôn Ngộ Không.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ, Viên Hồng ban đầu vì cái danh Tề Thiên Đại Thánh có chút không vui, nhưng khi nghe nói là huynh đệ của mình, lập tức vui vẻ đồng ý.

Đặc biệt là Viên Hồng.

Không vì gì khác, trong Hỗn Thế Tứ Hầu, y tu vi yếu nhất, bây giờ Tôn Ngộ Không xuất thế, cuối cùng cũng thoát khỏi vị trí út, sao có thể không vui được!

Nhìn Tôn Ngộ Không rời khỏi Hoa Quả Sơn, Thông Tí Viên Hầu thở phào một hơi: "Con khỉ này còn nghịch ngợm hơn cả ta năm xưa, nếu đặt ở Yêu giới, e rằng khó mà sống được lâu như vậy!" "Chưa chắc đâu!

Lẽ nào ngươi không phát hiện, sức mạnh trong cơ thể nó hoàn toàn bị một luồng sức mạnh khác trấn áp, nếu không một Tiên Thiên sinh linh sao có thể không có một chút tu vi nào!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu quan sát như lửa.

Vô Chi Kỳ cũng phát hiện ra một điểm: "Phần còn lại chúng ta chỉ cần đưa nó đến chỗ lão đầu Tu Bồ Đề là được!" Hồng Hoang Địa Tiên giới, Tây Ngưu Hạ Châu, Tà Nguyệt Tam Tinh Động.

“Lão đầu!” Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ, Viên Hồng ba người trực tiếp xuất hiện trong động phủ, Viên Hồng gân cổ hét lớn bằng cái giọng khàn khàn của mình.

“Nguyên là ba vị Vô Song, Sinh Tử, Càn Khôn Đại Thánh à!” Nghe tiếng gọi đột ngột, Tu Bồ Đề tổ sư đang ngồi xếp bằng trên đại điện đột nhiên mở mắt, thân hình lóe lên, xuất hiện trước mặt Lục Nhĩ Mỹ Hầu và những người khác.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ lập tức chắp tay hành lễ: “Tham kiến Thương Đế!” Phải biết rằng Tu Bồ Đề tổ sư trước mắt, tu vi đã đạt đến Bán Bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cùng đẳng cấp với đại sư huynh của Lục Nhĩ Mỹ Hầu là Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên.

Sau một thời gian tu thân dưỡng tính, Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ đã không còn tính cách bộc trực như Viên Hồng.

“Ba vị Đại Thánh khách khí rồi!” Tu Bồ Đề tổ sư nhẹ nhàng gật đầu, từ đầu đến cuối đều không để tâm đến sự vô lễ của Viên Hồng: “Ba vị Đại Thánh mời vào!” “Ba vị Đại Thánh lần này đến đây, có phải vì vị Tề Thiên Đại Thánh trong truyền thuyết không?!” Ngay sau đó, Tu Bồ Đề tổ sư dẫn Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ, Viên Hồng vào đại điện, suất tiên mở miệng hỏi.

“Ngươi biết sao?” Nghe vậy, Viên Hồng lập tức kinh hãi thất sắc, chuyện đã đến nước này, sao y có thể không hiểu, Tu Bồ Đề tổ sư đã hiểu rõ ý đồ của họ.

Ngay cả Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Vô Chi Kỳ cũng có chút ngơ ngác nhìn nhau, ánh mắt tràn đầy kinh ngạc, theo họ biết, chuyện về Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, người biết có thể nói là rất ít, ngay cả đại sư huynh e rằng cũng không biết, nhưng Tu Bồ Đề tổ sư...

“Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không và bần đạo có duyên sư đồ,

bần đạo sao có thể không cảm ứng được chứ!" Tu Bồ Đề tổ sư cười khổ nói.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu nhìn Tu Bồ Đề tổ sư, tò mò hỏi: "Thương Đế dường như không muốn nhận Tôn Ngộ Không?

Có thể cho chúng ta biết nguyên nhân không?" "Căn cơ của Tôn Ngộ Không thực sự quá mạnh mẽ, ngay cả ba vị Đại Thánh cũng không thể so sánh, nhìn khắp Thiên Đình, cũng chỉ có Tử Vi Đế Quân mới có thể sánh ngang!" Tu Bồ Đề tổ sư từ từ nói.

"Linh Minh Thạch Hầu thuộc Hỗn Thế Tứ Hầu, trong chiến ý tràn đầy lệ khí mạnh mẽ, nếu khống chế được, đó là phúc báo, nếu không thể khống chế, không biết sẽ gây ra bao nhiêu họa!" Nguyên là như vậy!

Lục Nhĩ Mỹ Hầu gật đầu: "Sư tôn bảo ta truyền cho Thương Đế một câu, không dám gây chuyện là kẻ tầm thường, trời có sập xuống cũng có người đỡ, ngài cứ yên tâm mà dạy!" Nghe lời của Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Tu Bồ Đề tổ sư lập tức rơi vào trầm ngâm, từ khi gia nhập Thiên Đình, y đã sống cuộc sống không tranh với đời, tu vi cũng đã đạt đến cực hạn.

Chương 544

Thân là thiện thi, Tu Bồ Đề tổ sư mặc dù đã cắt đứt mọi liên hệ nhân quả với Chuẩn Đề đạo nhân, nhưng muốn thành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, quả thực khó hơn lên trời.

Cho nên, công đức khí vận của lượng kiếp lần này đối với y, gần như là không có cũng được.

Nhưng nếu vì vậy mà bị cuốn vào vô lượng lượng kiếp, không chừng sẽ có phiền phức khác.

"Thương Đế, ngài là người của Thiên Đình chúng ta, không hiểu ngài đang sợ hãi điều gì?

Con khỉ đó là nghĩa tử của bệ hạ, ngài nhận nó làm đồ đệ, cho dù là Chuẩn Đề cũng không dám động đến ý nghĩ của ngài, sao còn do dự không quyết!" Vô Chi Kỳ khó hiểu nói.

Hai chữ "Chuẩn Đề" dường như đã kích hoạt thần kinh của Tu Bồ Đề tổ sư, y lập tức quả quyết đồng ý: "Đồ đệ Tôn Ngộ Không, bần đạo nhận rồi, nhưng dạy dỗ thế nào, xin ba vị Đại Thánh đừng nhúng tay vào!" "Không vấn đề gì!

Ba huynh đệ chúng ta vốn dĩ chỉ định giao nó cho ngài rồi quay về Thiên Đình!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu mỉm cười đồng ý, y thấy Tu Bồ Đề tổ sư thật sự giống như sư tôn dự đoán, lo ngại bị cuốn vào phiền phức, bị Chuẩn Đề đạo nhân cưỡng ép hấp thu, hoàn thành tam thi hợp nhất.

Cho nên bao nhiêu năm qua, y vẫn luôn âm thầm vô danh, trong lục giới Hồng Hoang gần như không ai biết có một nhân vật như vậy.

Ngay sau đó, Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ, Viên Hồng ba người, sau khi hàn huyên vài câu với Tu Bồ Đề tổ sư, liền trực tiếp rời khỏi

Hồng Hoang Địa Tiên giới, quay trở lại Hồng Hoang Thiên giới.

Không bao lâu sau, Tôn Ngộ Không đã đến Phương Thốn Sơn Tà Nguyệt Tam Tinh Động, Tu Bồ Đề tổ sư vì biết thân phận nghĩa tử của Thiên Đế, nên không ngăn cản bên ngoài, nhưng vẫn thiết lập bài kiểm tra nhập môn cho y.

Bài kiểm tra tổng cộng có mười ba cửa, tương ứng với thất tình lục dục.

Đối với Tôn Ngộ Không hiện tại, tâm tính chưa bị trần thế vấy bẩn, cho nên cuối cùng đã vượt qua.

Lần này, Tu Bồ Đề tổ sư không còn chơi trò truyền pháp lúc nửa đêm canh ba với Tôn Ngộ Không nữa, mà trực tiếp truyền thụ cho Tôn Ngộ Không thuật phi hành Cân Đẩu Vân, và Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết.

Có sự dạy dỗ và chỉ điểm của Tu Bồ Đề tổ sư, tiềm năng trong cơ thể Tôn Ngộ Không được kích phát, tốc độ tu luyện có thể nói là một ngày ngàn dặm, vừa mới tu luyện đã trực tiếp bước vào tầng thứ Nhân Tiên.

"Tiềm năng của Ngũ Sắc Tiên Thạch không thể nào đạt đến trình độ này!" Nhìn Tôn Ngộ Không đang tu luyện, Tu Bồ Đề tổ sư thầm suy nghĩ, bỗng nhiên nảy ra một ý nghĩ kỳ diệu, sau đó liền lặng lẽ rời khỏi Phương Thốn Sơn Tà Nguyệt Tam Tinh Động, đến Hoa Quả Sơn ở Đông Thắng Thần Châu.

"Quả nhiên là Đá Thần Chín Màu!" Tốc độ tu luyện của Tôn Ngộ Không khiến Tu Bồ Đề tổ sư cảm thấy không thể tin được, khiến y mơ hồ cảm thấy Tôn Ngộ Không không phải do một tảng Đá Tiên Năm Màu có thể dựng dục ra.

Sau đó, Tu Bồ Đề tổ sư thấy Tôn Ngộ Không không có vũ khí, đặc

biệt định lợi dụng Đá Tiên Năm Màu tương hợp với Tôn Ngộ Không để luyện chế.

Nhưng không ngờ lại phát hiện ra Tôn Ngộ Không được dựng dục từ Đá Thần Chín Màu.

Nếu đã như vậy, thì phải thay đổi ý định ban đầu rồi.

Đá Thần Chín Màu, phối hợp với tiềm năng và nội tình ẩn giấu trong cơ thể Tôn Ngộ Không, cộng thêm Xá Lợi Vô Cốt đã dung nhập vào toàn thân.

Không sai!

Tu Bồ Đề tổ sư biết trong cơ thể Tôn Ngộ Không có Xá Lợi Vô Cốt!

Thân là thiện thi của Chuẩn Đề đạo nhân, sao có thể không nhận ra Xá Lợi Vô Cốt của Chuẩn Đề đạo nhân chứ!

Ban đầu y cho rằng nguyên nhân biến cố của vô lượng lượng kiếp lần này là do Chuẩn Đề đạo nhân đã dung nhập Xá Lợi Vô Cốt vào Đá Tiên Năm Màu, nhưng bây giờ Đá Thần Chín Màu trước mắt cho y biết không phải vậy.

Bởi vì Xá Lợi Vô Cốt không đủ để làm cho Đá Tiên Năm Màu tiến hóa lột xác thành Đá Thần Chín Màu.

Vì vậy, biến cố của vô lượng lượng kiếp e rằng có nguyên nhân khác.

Nghĩ đến đây, Tu Bồ Đề tổ sư trong lòng có suy đoán, nhưng không tiếp tục suy nghĩ sâu hơn, có lúc biết quá nhiều cũng không phải là chuyện tốt.

Ngược lại, sự xuất hiện của Đá Thần Chín Màu, khiến Tu Bồ Đề tổ sư trong lòng có ý định mới, Tôn Ngộ Không đã là nghĩa tử của

Thiên Đế Tô Dự, vậy tuyệt đối sẽ không không chuẩn bị vũ khí và pháp bảo cho y.

Nếu Tôn Ngộ Không đã có pháp bảo và binh khí, vậy thì người làm sư tôn này nên đi con đường khác, chi bằng luyện chế một kiện pháp bảo bảo mệnh tương hợp với bản mệnh của Tôn Ngộ Không.

Hồng Hoang Minh giới, Địa Phủ, Lục Đạo Luân Hồi.

Thông Thiên giáo chủ và Nữ Oa nương nương không biết đã thay phiên nhau bao nhiêu lần, cung cấp tinh khí thần cho Tô Dự, dù cả hai đều là Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng bây giờ trên đôi mắt đẹp và gò má cũng tràn đầy vẻ mệt mỏi không thể che giấu.

Đương nhiên, người thảm nhất không phải là Nữ Oa nương nương và Thông Thiên giáo chủ, mà là Tô Dự, người vẫn luôn khống chế 《Đại Vận Mệnh Thuật》.

Lúc này, trên má Tô Dự không còn chút huyết sắc, giống như ngọn nến trong gió, có thể bị thổi tắt bất cứ lúc nào.

"Ông ông ông!" Đột nhiên, Lục Đạo Luân Hồi vốn đang yên tĩnh đột nhiên rung chuyển ông minh, phảng phất như bị kích thích.

Chỉ thấy, khối linh lực màu trắng ban đầu bị Tô Dự ném vào Lục Đạo Luân Hồi, đột nhiên thoát ra khỏi Lục Đạo Luân Hồi, mang theo luân hồi pháp tắc mạnh mẽ, hung hăng xung kích vào cơ thể Tô Dự.

"Phụt!" Bị luân hồi pháp tắc từ Lục Đạo Luân Hồi phản phệ, Tô Dự trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, cả người ngã xuống đất.

Lực xung kích khổng lồ đó khiến Nữ Oa nương nương và Thông Thiên giáo chủ, nhất thời không phòng bị, cũng trực tiếp ngã ngồi xuống đất.

Lúc này, Hậu Thổ nương nương từ trong Lục Đạo Luân Hồi hiện ra, vội vàng đến bên cạnh Tô Dự, lo lắng đỡ Tô Dự dậy: "Phu quân,

chàng không sao chứ?

Phu quân...” “Trẫm không sao!” Nằm trong vòng tay đầy hương thơm của Hậu Thổ nương nương, Tô Dự chậm rãi mở mắt, sau đó lật tay, lấy ra một quả Hoàng Trung Lý và một quả Bàn Đào, trực tiếp ném vào miệng, công pháp trong cơ thể nhanh chóng tiêu hóa hết chúng, tinh khí thần mới hồi phục một chút, nhưng sắc mặt vẫn còn trắng bệch.

Ngay sau đó, Tô Dự ngồi xếp bằng, cả người phảng phất như hóa thành một vòng xoáy mạnh mẽ, điên cuồng thu nạp thiên địa linh khí.

Thân là Minh giới chi chủ Phong Đô Đại Đế Minh Hà, cảm nhận được lực thôn phệ mạnh mẽ từ Bình Tâm Điện, liền khống chế thiên địa linh khí của Minh giới hội tụ về phía Bình Tâm Điện.

Thấy Tô Dự như vậy, Hậu Thổ nương nương lập tức thở phào nhẹ nhõm, sau đó đỡ Nữ Oa nương nương dậy: “Nữ Oa tỷ tỷ, Thượng Thanh đạo quân, mau chóng tu phục, ta sẽ hộ pháp cho mọi người!” Nữ Oa nương nương khẽ gật đầu, bắt đầu hấp thụ thiên địa linh khí, phục hồi sự hao tổn của bản thân.

“Có lao Đế hậu!” Thông Thiên giáo chủ khẽ cảm tạ một tiếng, sau đó cũng chìm vào hồi phục.

Cứ như vậy, Tô Dự, Nữ Oa nương nương, Thông Thiên giáo chủ đã thôn phệ linh khí trong Bình Tâm Điện suốt một tháng, cuối cùng mới kết thúc khi Tô Dự hoàn toàn hồi phục.

“Dường như đã lâu rồi không bị thương nặng như vậy!” Luân hồi pháp tắc rất mạnh, nhưng luân hồi pháp tắc phản phệ từ Lục Đạo Luân Hồi còn mạnh hơn, đã để lại đạo thương nghiêm trọng trong cơ thể Tô Dự, nếu không phải hắn đã tu luyện 《Nhất Trảm Vạn Đạo》, đối với đạo thương lần này thật sự có chút phiền phức.

Giải quyết xong sự suy yếu trong cơ thể, Tô Dự vươn vai một cái thật dài, sau đó nhìn về phía Thông Thiên giáo chủ, cười nói: "Lần này đa tạ ngươi rồi!" "Tặng ta thêm mấy vò rượu ngon và mấy chậu linh quả là được!" Thông Thiên giáo chủ phất tay, sau đó tò mò hỏi: "Biến cố của lượng kiếp rốt cuộc là gì?

Vì sao lại xuất hiện biến cố như vậy?" "Vì sao xuất hiện biến cố như vậy, trẫm ở trong Lục Đạo Luân Hồi cũng không nhìn rõ," Tô Dự lắc đầu: "Nhưng, nơi xảy ra biến cố của lượng kiếp, trẫm lại phát hiện không ít!" "Là gì?" Thông Thiên giáo chủ không thể chờ đợi hỏi.

Lời nói của Tô Dự trở nên nặng nề: "Hỗn...

Độn...

Chương 545

Tam...

Thiên...

Ma...

Thần...” “Cái gì?!” Lời nói đột ngột khiến Thông Thiên giáo chủ, Nữ Oa nương nương, Hậu Thổ nương nương, sắc mặt đều trở nên kinh hãi tột độ.

Tô Dự khẽ gật đầu, một lần nữa xác nhận.

Không sai!

Bởi vì sự can thiệp của Tô Dự và Nữ Oa nương nương cùng các vị Đế hậu, đã gây ra hiệu ứng cánh bướm mạnh mẽ, thay đổi quỹ tích Tây Du nguyên bản, khiến cho tàn hồn của Hỗn Độn Tam Thiên Ma Thần bị Bàn Cổ đại thần chém giết, còn sót lại trong vũ trụ Hồng Hoang đã chuyển thế luân hồi, trở thành chướng ngại vật lớn nhất trong Tây Du lượng kiếp.

Ba ba kiếp nạn!

Chín chín tai ương!

Đây là kết quả mà Tô Dự đã dùng 《Đại Vận Mệnh Thuật》 diễn hóa từ Lục Đạo Luân Hồi.

Bây giờ ngay cả Tô Dự cũng có chút lo lắng, Tôn Ngộ Không liệu có thể thành công đến được Phật giới của Phật giáo trước những kẻ địch mạnh mẽ như vậy không.

Nhưng, có hại thì cũng có lợi.

Bây giờ ngay cả Thiên Đạo cũng không biết tin tức này, Tô Dự

hoàn toàn có thể lợi dụng ưu thế này, giăng ra nhiều bẫy hơn chờ người khác chui vào.

Người đó, chính là bốn vị thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

Nhưng cụ thể thế nào, Tô Dự cần phải lên kế hoạch kỹ lưỡng một phen.

"Thông Thiên, lập tức truyền lệnh cho đệ tử Tiệt giáo, trong thời gian tới phải chú ý đến những tài năng mới nổi xuất hiện ở Địa Tiên giới, Vu giới, Yêu giới!" Tô Dự dặn dò.

Thông Thiên giáo chủ nhíu mày: "Ý của ngươi là lượng kiếp lần này, không chỉ có Địa Tiên giới, mà còn lan đến cả Vu giới và Yêu giới?" "Không sai!" Tô Dự gật đầu: "Lục giới Hồng Hoang sẽ không yên bình!" Trong khoảnh khắc này, bất kể là Thông Thiên giáo chủ, Nữ Oa nương nương hay Hậu Thổ nương nương, sắc mặt đều có chút ngưng trọng.

Dù sao đó cũng là Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế a!

Sau đó, sau khi Tô Dự đưa Nữ Oa nương nương, Hậu Thổ nương nương trở về Thiên Đình, đang định chuẩn bị luyện chế binh khí pháp bảo cho Tôn Ngộ Không thì đột nhiên cảm giác Không Động Thiên Đế Ấn rung động.

Nghĩ đến chuyện Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế trước đó, Tô Dự lập tức triệu tập Tam Hoàng Lục Đế, và ba đại chiến thần Dương Tiễn, Na Tra, Ngao Bính.

"Trong thời gian tới, Nhân tộc sẽ có biến động, các ngươi hãy chú ý chặt chẽ, một khi có kẻ tu luyện làm loạn, giết không tha, đánh vào mười tám tầng địa ngục, vĩnh thế không được luân hồi!" Giọng nói lạnh băng của Tô Dự vang lên, thấm đượm tia sát khí.

Theo ký ức của Tô Dự về Tây Du, yêu quái ở Địa Tiên giới kiếp trước hoành hành, đã giết không biết bao nhiêu bá tánh Nhân tộc.

Ví dụ như con chim đại bàng cánh vàng, cẩu thí cữu cữu của Phật Tổ Như Lai, một ngụm nuốt chửng toàn bộ bá tánh Nhân tộc của Sư Đà quốc, cuối cùng lại bị Phật Tổ Như Lai qua loa cho qua bằng một câu nói.

Lần này, có trẫm ở đây, ta để xem thử trong lục giới Hồng Hoang có ai dám đối xử với Nhân tộc như vậy!

"Cẩn tuân bệ hạ pháp chỉ!" Tam Hoàng Lục Đế và ba đại chiến thần nhìn nhau, tuy không biết vì sao Tô Dự lại như vậy, nhưng cũng lập tức đồng ý.

Ngay sau đó, Tô Dự liền bắt đầu rèn đúc binh khí và pháp bảo tùy thân cho Tôn Ngộ Không, Định Hải Thần Châm trước đây được lấy từ Đông Hải Long Cung, trải qua quá trình rèn luyện lại, gia nhập vô số dược liệu quý hiếm.

Cuối cùng qua Càn Khôn Đỉnh, từ hậu thiên phản tiên thiên, trở thành Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo.

Binh khí đã có, Tô Dự bắt đầu luyện chế chiến giáp, tổng cộng chia làm ba bộ phận, Tề Thiên Quan, Tề Thiên Chiến Giáp, Tề Thiên Chiến Ngoa, mỗi một cái đều tương đương với Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nếu tụ đủ một thân, đó chính là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo thật sự.

Sau khi chiến giáp và binh khí hoàn thành, Tô Dự liền để Ngao Bính lặng lẽ đưa đến Đông Hải Long Cung, lệnh cho Ngao Bính chuyển lời cho Đông Hải Long Vương sau này có người đến lấy thì không được cản trở.

Hồng Hoang Địa Tiên giới, Tây Ngưu Hạ Châu, Phương Thốn

Sơn, Tà Nguyệt Tam Tinh Động.

Lúc này, Tôn Ngộ Không đang cùng các vị sư huynh đệ đồng môn chơi đùa khoe khoang, Tu Bồ Đề tổ sư không biết từ lúc nào đã xuất hiện bên cạnh.

"Con khỉ này thật thích khoe khoang tài năng!

Cũng đến lúc để nó rời đi rồi!" Nhìn Tôn Ngộ Không đang gãi đầu gãi tai, Tu Bồ Đề tổ sư bất đắc dĩ lắc đầu, Tôn Ngộ Không ở bên cạnh y cũng đã một thời gian không ngắn, nói không có tình cảm, e rằng không ai tin, nhưng y cảm giác Tây Du lượng kiếp đang manh nha, e rằng không bao lâu nữa sẽ càn quét Hồng Hoang.

Nghĩ đến đây, Tu Bồ Đề tổ sư thầm than một tiếng: "Ngộ Không." "Sư tôn!!!" Trong chớp mắt, sân viện vốn đang ồn ào lập tức yên tĩnh lại, mọi ánh mắt đều chuyển động, sau khi nhìn thấy sư tôn Tu Bồ Đề tổ sư, thân thể đột nhiên run lên.

Hiển nhiên, những đệ tử này đều bị dọa cho một phen.

Tu Bồ Đề tổ sư bình thường hòa nhã, nhưng lại tràn đầy uy nghiêm, khiến những đệ tử ở Tà Nguyệt Tam Tinh Động đối với y vừa yêu vừa sợ.

"Theo ta!" Tu Bồ Đề tổ sư lạnh nhạt liếc nhìn Tôn Ngộ Không một cái, ngữ khí lãnh đạm, phảng phất như hoàn toàn không nhìn thấy cảnh các vị đệ tử đang chơi đùa vừa rồi.

Tôn Ngộ Không nuốt nước bọt, tim không tự chủ được mà đập nhanh hơn, nhưng cuối cùng vẫn đi theo Tu Bồ Đề tổ sư.

Không biết đã đi bao lâu, tâm trạng của Tôn Ngộ Không càng ngày càng bất an, cuối cùng Tu Bồ Đề tổ sư đã đưa y đến nơi bình thường tu luyện.

"Sư tôn, không phải tu luyện đã kết thúc rồi sao?

Sao lại đưa con đến đây?

Lẽ nào sư tôn định dạy cho con thần thông khác sao?" Tôn Ngộ Không trong lòng khẽ động, cười nịnh nọt nhìn Tu Bồ Đề tổ sư, khẽ hỏi.

Tu Bồ Đề tổ sư trực tiếp thưởng cho Tôn Ngộ Không một cái cốc đầu, dù Tôn Ngộ Không là Linh Minh Thạch Hầu, cũng không nhịn được đau, nhất thời không khỏi nghiến răng nghiến lợi.

"Con khỉ này, lẽ nào ngươi không biết đạo lý tham thì thâm sao?" Tu Bồ Đề tổ sư không vui nói: "《Cửu Chuyển Huyền Công》 và 《Cửu Chuyển Nguyên Công》 mà phụ thân ngươi để lại là những công pháp đỉnh cấp nhất, cộng thêm những thiên phú thần thông đó, cho dù đạt đến Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng đủ để sử dụng!" Ngay từ khi Tôn Ngộ Không đạt đến Thiên Tiên cảnh, Tu Bồ Đề tổ sư đã giải phong hai đại công pháp mà Tô Dự đã khắc sâu trong đầu Tôn Ngộ Không.

Đương nhiên, trong tình huống Tô Dự biết trước, Tu Bồ Đề tổ sư mới dám làm như vậy.

Thật ra, lúc ban đầu thiết lập phong ấn, ngay cả Tô Dự cũng không ngờ đến căn cơ của Tôn Ngộ Không, dưới sự gia trì của tạo hóa pháp tắc, Xá Lợi Vô Cốt, và khí vận của Không Động Thiên Đế Ấn, đã trực tiếp từ Đá Tiên Năm Màu tiến hóa thành Đá Thần Chín Màu.

Cho nên, ban đầu định để Tôn Ngộ Không đạt đến Kim Tiên cảnh, mới đi tu luyện 《Cửu Chuyển Huyền Công》 và 《Cửu Chuyển Nguyên Công》.

Bây giờ Tôn Ngộ Không sinh ra từ Đá Thần Chín Màu, dựa vào 《Cửu Chuyển Huyền Công》 và 《Cửu Chuyển Nguyên Công》, tu vi một đường tiến nhanh, đã đạt đến Thái Ất Kim Tiên cảnh, cách Đại

La Kim Tiên cảnh cũng không còn xa.

Nhưng sự giúp đỡ của Tu Bồ Đề tổ sư, khiến y nảy sinh nghi ngờ, liền hỏi Tu Bồ Đề tổ sư có nhận ra phụ mẫu mình không!

Chương 546

Đối với điều này, Tu Bồ Đề tổ sư chỉ nói với y, muốn biết mình là ai, cần phải tự mình đi tìm.

Tu Bồ Đề tổ sư đã nói như vậy, Tôn Ngộ Không cũng không hỏi nữa, nỗ lực tu luyện, từ đó không bao giờ đề cập đến việc bảo Tu Bồ Đề tổ sư cho biết thân phận thật sự của phụ mẫu.

"Vậy sư tôn gọi con đến đây, là có chuyện gì ạ!" Tôn Ngộ Không khó hiểu hỏi.

Tu Bồ Đề tổ sư buồn bã thở dài một tiếng: "Ngộ Không, con ở Tà Nguyệt Tam Tinh Động cũng đã khoảng mười năm, cái cần học cũng đã học xong, cũng đến lúc rời khỏi Tà Nguyệt Tam Tinh Động rồi!" "Rời đi!?" Nghe lời của Tu Bồ Đề tổ sư, Tôn Ngộ Không sững sờ, lập tức trở nên có chút hoảng sợ, vội vàng nói: "Sư tôn, người không cần đệ tử nữa sao?" "Sư phụ dẫn vào cửa, tu hành tại cá nhân!

Ngộ Không, con bây giờ tu luyện đến Thái Ất Kim Tiên cảnh, muốn tấn thăng Đại La Kim Tiên cảnh, cần phải ra ngoài lịch luyện tu hành!" Tu Bồ Đề tổ sư bất đắc dĩ lắc đầu.

Tôn Ngộ Không vội vàng hỏi: "Nhưng..." "Không có nhưng gì cả!" Tu Bồ Đề tổ sư ngắt lời Tôn Ngộ Không: "Không phải con muốn tìm phụ mẫu của mình sao?

Vi sư có thể nói rõ cho con biết, thực lực của con bây giờ so với phụ mẫu còn kém rất xa, muốn gặp được phụ mẫu, cần phải nỗ lực a!" "..." Hai chữ "phụ mẫu" trong lòng Tôn Ngộ Không luôn chiếm một vị trí quan trọng nhất, bao nhiêu năm qua, y vẫn luôn nỗ lực tu luyện cũng vì điều đó, không phải vì có thể trường sinh bất lão, mà là vì được gặp phụ mẫu.

Không có phụ mẫu, sẽ không có y của hiện tại.

Cho nên, lần đầu tiên xuất thế, y đã lập lời thề trong lòng, nhất định phải tìm được phụ mẫu.

Kết quả, bao nhiêu năm qua, vẫn không có chút manh mối nào.

"Trước khi con rời đi, vi sư sẽ tặng con một vật bảo mệnh!" Nói xong, Tu Bồ Đề tổ sư đưa bàn tay khô héo ra, vuốt lên đầu Tôn Ngộ Không, trên gáy y xuất hiện chín sợi lông khỉ không chút bắt mắt.

Chín sợi lông khỉ bình thường không bắt mắt, nhưng một khi đến thời khắc mấu chốt, mỗi một sợi đều có thể thay Tôn Ngộ Không bảo toàn một mạng.

Cho dù là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, không cẩn thận cảm nhận, cũng khó mà phát hiện ra sự đặc biệt mạnh mẽ của chín sợi lông khỉ này.

"Đa tạ sư tôn!" Giọng nói của Tôn Ngộ Không đã có chút run rẩy.

Khoảnh khắc tiếp theo, giọng của Tu Bồ Đề tổ sư đột nhiên trở nên lạnh lùng: "Quy củ của Tà Nguyệt Tam Tinh Động, sau này ra ngoài, bất kể phúc họa sớm tối, đều không được tiết lộ bất kỳ thông tin nào về Phương Thốn Sơn Tà Nguyệt Tam Tinh Động, cũng như của vi sư, nếu không vi sư sẽ đích thân ra tay, đánh ngươi vào luyện ngục cửu u, để ngươi vĩnh thế không được siêu sinh!" "Sư mệnh tại thượng, đồ nhi khắc ghi trong lòng!" Tôn Ngộ Không trầm giọng chắp tay, sau đó trực tiếp đối với Tu Bồ Đề tổ sư tam quỵ cửu khấu.

Tu Bồ Đề tổ sư nhìn Tôn Ngộ Không khấu đầu, cũng không né tránh, cho dù Tôn Ngộ Không là con trai của Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự, y cũng tự hỏi những gì mình đã làm cho Tôn Ngộ Không những năm qua, cũng xứng đáng nhận tam quỵ cửu khấu này.

"Sư tôn bảo trọng!" Sau khi tam quỵ cửu khấu, hai chân của Tôn

Ngộ Không như đeo chì, bước đi nặng nề, mỗi lần quay đầu lại đều là sự không nỡ đối với Tu Bồ Đề tổ sư, đối với Tà Nguyệt Tam Tinh Động, đối với các sư huynh đệ đồng môn.

"Si nhi, đi đi!" Chỉ thấy, Tu Bồ Đề tổ sư phất tay, trong lời nói không còn lạnh lùng, chỉ còn lại vô tận cảm thán.

Ngay sau đó, Tôn Ngộ Không trong lòng quyết tâm, một cái Cân Đẩu Vân liền bay ra khỏi Tà Nguyệt Tam Tinh Động, rời khỏi Phương Thốn Sơn.

Nhìn bóng lưng Tôn Ngộ Không rời đi, Tu Bồ Đề tổ sư thở dài một tiếng: "Hôm nay một lần từ biệt, không biết khi nào mới có thể gặp lại a!" "Xem ra ngươi đối với con khỉ này thật sự đã dụng tâm, không tiếc lấy bản nguyên của mình, luyện chế chín sợi lông khỉ cứu mạng!

Cũng là có lòng rồi!" Đúng lúc này, một giọng nói đột ngột vang lên bên tai Tu Bồ Đề tổ sư, một bóng người dần dần ngưng tụ bên cạnh y.

Nghe thấy giọng nói đột nhiên vang lên bên tai, Tu Bồ Đề tổ sư toàn thân chấn động mạnh, thử hỏi đổi lại là bất kỳ ai, trong lòng cũng không thể không có chút gợn sóng.

Bị người khác tiếp cận ở khoảng cách gần như vậy mà không hề hay biết, điều đó có nghĩa là gì?

Điều đó có nghĩa là, đối phương cho dù muốn lấy mạng mình, cũng có thể trong một khoảnh khắc, ngay cả cơ hội phản ứng cũng không có.

Nhưng, Tu Bồ Đề tổ sư trong nháy mắt đã bình tĩnh lại, y biết đối phương không có ý định giết mình.

Ngay sau đó, Tu Bồ Đề tổ sư quay đầu nhìn, ánh mắt ngưng lại,

vội vàng chắp tay, cung kính nói: "Thần bái kiến bệ hạ!" Không sai, người đến chính là Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự!

"Đây là địa bàn của ngươi, lại không phải ở Thiên Đình, miễn lễ đi!" Tô Dự phất tay: "Trong thời gian này, Ngộ Không có thể có tu vi như vậy, công của ngươi không thể không kể!" "Bệ hạ quá lời rồi!" Tu Bồ Đề tổ sư lắc đầu: "Nếu thần đã trở thành sư tôn của Ngộ Không, tự nhiên cũng có nghĩa vụ chăm sóc Ngộ Không!" "Nhưng chín sợi lông khỉ cứu mạng kia, có thể giúp người ta tĩnh khí ngưng thần, giữ vững linh đài thanh minh, ngươi đã phải trả một cái giá không nhỏ đâu!" Tô Dự cười nhẹ nói.

Theo như hắn biết, trong ghi chép về Tây Du kiếp trước, lông khỉ cứu mạng của Tôn Ngộ Không là do Quan Âm Bồ Tát cho, chỉ có ba sợi.

Nhưng lông khỉ cứu mạng mà Tu Bồ Đề tổ sư ban cho Tôn Ngộ Không, lại vượt xa những gì Quan Âm Bồ Tát có thể so sánh.

Chỉ riêng việc giữ vững linh đài thanh minh, đã là được chế tạo riêng cho chân thân Cự Hầu của Tôn Ngộ Không.

Chưa kể, trong đó còn uẩn hàm năng lượng siêu cường, hoàn toàn có thể sánh ngang với một đòn tấn công đỉnh phong của Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Huống chi, có tới chín sợi!

Bất kể chất lượng, số lượng, đều hoàn toàn nghiền nát những gì Quan Âm Bồ Tát ban cho ở kiếp trước.

Có thể thấy, Tu Bồ Đề tổ sư đã rất dụng tâm!

Đương nhiên, trong đó không thiếu yếu tố chỗ dựa sau lưng của Tôn Ngộ Không.

Phải biết rằng, Tu Bồ Đề tổ sư ở kiếp trước ẩn thế không ra, chủ

yếu là sợ chuốc phiền phức.

Nhưng bây giờ có trẫm ở đây, trong lục giới Hồng Hoang có ai dám mạo phạm Thiên Đình đang như mặt trời ban trưa!

Nhưng, cũng không thể phủ nhận sự quan tâm của Tu Bồ Đề tổ sư đối với Tôn Ngộ Không!

Tu Bồ Đề tổ sư cười nhạt nói: "Thần chỉ làm những việc mà một sư tôn nên làm mà thôi~!" "Tiếp theo, trẫm sẽ sắp xếp ổn thỏa mọi thứ, đợi sau lượng kiếp lần này, sư đồ các ngươi sẽ có thể gặp lại!" Tô Dự hài lòng gật đầu.

Trong mắt Tu Bồ Đề tổ sư hiện lên vẻ vui mừng, Tôn Ngộ Không là người có tư chất tốt nhất trong số các đệ tử của y, tự nhiên y cũng không muốn mất đi một đệ tử ưu tú như vậy.

"Có muốn chứng đạo tấn thăng Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên không?" Đột nhiên, Tô Dự nói ra một câu khiến Tu Bồ Đề tổ sư vạn vạn không ngờ tới, cũng là điều mà y chưa bao giờ dám nghĩ đến.

Chỉ thấy, Tu Bồ Đề tổ sư toàn thân run rẩy, không thể tin được nhìn Tô Dự, nhất thời có chút nghẹn lời: "Bệ... bệ hạ...

ý ngài là gì?

Thần không hiểu!" "Ý trên mặt chữ!

Bồ Đề là một trong những lão hồ ly giỏi nhất Hồng Hoang lục giới, sao lại không hiểu chứ!" Tô Dự cười khẽ một tiếng, hắn biết Tu Bồ Đề tổ sư chắc chắn biết ý của mình, chỉ là nhất thời chưa chấp nhận được mà thôi.

"Bệ hạ, ngài muốn thần..." Trong mắt Tu Bồ Đề tổ sư đầy vẻ kinh hãi, muốn chứng đạo tấn thăng, biện pháp chỉ có một, đó là thôn phệ Chuẩn Đề đạo nhân.

Chỉ có như vậy, bản nguyên của Tu Bồ Đề tổ sư mới có thể hoàn toàn viên mãn, kết hợp với cảm ngộ của bản thân, một lần chứng đạo, đột phá trở thành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

"Không sai!" Tô Dự gật đầu: "Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân ba lần bảy lượt tặc tâm không chết, trẫm tổng phải để chúng trả giá!" "Nhưng bệ hạ, bọn họ đều là Thiên Đạo Thánh Nhân a!

Chương 547

Được Thiên Đạo che chở, bất tử bất diệt!" Ngữ khí của Tu Bồ Đề tổ sư run rẩy, trong lòng kinh ngạc trước sự tự tin của Tô Dự.

Nhìn bộ dạng của Tô Dự, căn bản không giống như đang nói đùa, nhưng sự tự tin đó rốt cuộc đến từ đâu?

Lẽ nào Tô Dự có biện pháp phá giải sự che chở của Thiên Đạo?

Tô Dự lộ ra một nụ cười khinh miệt, một luồng quang mang tỏa ra trong tay hắn, che đậy thiên cơ xung quanh, ngữ khí toát ra sự bá đạo mạnh mẽ: "Thiên Đạo Thánh Nhân thì đã sao!

Nếu không phải trẫm kiêng kỵ Thiên Đạo, đã sớm trừ khử Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân cho xong chuyện!" "Bệ hạ!!!" Nghe lời của Tô Dự, Tu Bồ Đề tổ sư hoàn toàn bị chấn kinh, y không cho rằng Tô Dự đang khoác lác.

Thân là Thiên Đế của Thiên Đình, Tô Dự hoàn toàn không cần nói những lời giả dối, nếu Tô Dự không thể đối phó với Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, tự nhiên sẽ không mở miệng hỏi y có muốn chứng đạo đột phá hay không.

Vậy thì vấn đề là!

Có muốn chứng đạo đột phá không?

Câu hỏi này, đối với y trước khi cắt đứt nhân quả với Chuẩn Đề đạo nhân, tự nhiên không tồn tại.

Nhưng bây giờ, y và Chuẩn Đề đạo nhân không còn quan hệ gì, là một cá thể hoàn chỉnh!

Thân là người tu luyện, bất kỳ ai cũng khao khát đột phá tấn thăng.

Tu Bồ Đề tổ sư sao có thể là ngoại lệ!

Trước đây không dám, bây giờ Tô Dự đã đặt lựa chọn trước mặt, sao có thể không động lòng!

"Ta muốn!!!" Ngữ khí của Tu Bồ Đề tổ sư tràn đầy kích động, nhưng cũng vô cùng kiên định.

Tô Dự khẽ gật đầu: "Đợi Ngộ Không đi hết Tây Du lượng kiếp, trẫm sẽ có biện pháp đánh Chuẩn Đề đạo nhân vào luân hồi, bên phía Tiếp Dẫn đạo nhân đã có trẫm lo, chuyện còn lại giao cho ngươi!" "Thần đa tạ bệ hạ!" Tu Bồ Đề tổ sư kích động chắp tay với Tô Dự.

Tô Dự phất tay: "Hy vọng ngươi không phụ sự bố trí của trẫm!" "Thần nhất định sẽ vì bệ hạ mà vào sinh ra tử!" Tu Bồ Đề tổ sư thề thốt biểu đạt lòng trung thành với Tô Dự.

Ngay sau đó, Tô Dự mỉm cười, rồi ung dung bước đi qua bên cạnh Tu Bồ Đề tổ sư.

So với sự âm hiểm xảo trá, không từ thủ đoạn của Chuẩn Đề đạo nhân, thiện thi Tu Bồ Đề tổ sư sau khi trở thành một cá thể độc lập, hành vi cử chỉ, phẩm hạnh tính cách đều khá khiến người ta hài lòng.

Cho nên, Tô Dự mới quyết định cho Tu Bồ Đề tổ sư một cơ hội.

Sau Tây Du lượng kiếp, động cơ xâm nhập vũ trụ Hồng Hoang của Ma Tổ La Hầu, sẽ dần dần lộ ra.

Theo ký ức kiếp trước về sau Tây Du, Vô Thiên xuất thế, Như Lai chuyển thế, Phật ma đại chiến...

Biến cố của Tây Du lượng kiếp lần này, khiến Tô Dự hiểu rằng e rằng ngay cả Vô Thiên cũng sẽ xảy ra thay đổi, Như Lai Phật Tổ hiện tại là người của hắn, có thể sẽ không để Như Lai Phật Tổ bị liên lụy.

Nếu nhất định phải có một người luân hồi, vậy không bằng để

Chuẩn Đề đạo nhân luân hồi đi!

Khi đó, một mình Tiếp Dẫn đạo nhân, đối với Tô Dự mà nói, căn bản không dấy lên được sóng gió gì lớn!

Còn về Vô Thiên xuất thế, cứ để một mình Tiếp Dẫn đạo nhân đau đầu đi!

Nhìn bóng lưng Tô Dự rời đi, hai mắt Tu Bồ Đề tổ sư lóe lên, y biết mình cũng cần phải chuẩn bị, sau khi Chuẩn Đề đạo nhân luân hồi, tìm được linh đồng chuyển thế của y, cần phải dùng tốc độ nhanh nhất để hoàn toàn thôn phệ tinh khí thần thuộc về Chuẩn Đề đạo nhân trong cơ thể linh đồng chuyển thế.

Chỉ có như vậy, y mới có thể đột phá tấn thăng thành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên chân chính!

Khi Tôn Ngộ Không rời khỏi Tà Nguyệt Tam Tinh Động ở Phương Thốn Sơn, Tô Dự dù đang ở Thiên giới Hồng Hoang nhưng đã lặng lẽ để lại một tia ấn ký trên người Tôn Ngộ Không.

Chỉ cần Tôn Ngộ Không gặp nguy hiểm, Tô Dự liền có thể dựa vào Không Động Thiên Đế Ấn, trong nháy mắt hiểu rõ tiền nhân hậu quả, từ đó đưa ra những bố cục và chuẩn bị tương ứng.

Nói về Tôn Ngộ Không, sau khi rời Tà Nguyệt Tam Tinh Động, y liền một đường trở về Hoa Quả Sơn. "Hỗn Độn Ma Thần cuối cùng cũng xuất thế rồi!

Nhưng chẳng phải là có hơi yếu quá sao!" Lúc này, Tô Dự ở trên Thiên Đình đưa mắt nhìn về phía Hoa Quả Sơn, kinh ngạc phát hiện hai bóng người, ánh mắt liên tục lóe lên: "Mệnh định chi kiếp, lông khỉ khắp người con khỉ này bắt đầu rụng dần, e rằng chẳng bao lâu nữa sẽ không khác gì người thường!" Thoát khỏi thân khỉ, Tôn Ngộ Không vừa là Tề Thiên Đại Thánh lại vừa là Chí Tôn Bảo, rốt cuộc sẽ

xảy ra chuyện gì đây?

Điểm này, không ai có thể biết rõ.

Dù là Tô Dự đang nắm giữ "Đại Vận Mệnh Thuật" cũng không thể hoàn toàn chắc chắn.

Dù sao, Tây Du lượng kiếp lần này đã hoàn toàn đi chệch khỏi Tây Du trong ký ức của Tô Dự.

Mặc dù Tô Dự từng ở trong Lục Đạo Luân Hồi khuy trắc vận mệnh chúng sinh, nhưng với tình hình lúc đó, mức độ tiêu hao tinh khí thần chỉ có thể thôi diễn được xuất thân.

Vận mệnh sẽ thay đổi tùy theo trải nghiệm của mỗi người, huống hồ Tôn Ngộ Không lại là một trong hai nhân vật chính của Tây Du lượng kiếp lần này.

Địa Tiên giới Hồng Hoang, Hoa Quả Sơn.

Tôn Ngộ Không sau khi trở về Thủy Liêm Động, biết được bầy khỉ con cháu bị Hỗn Thế Ma Vương ở Thủy Tạng Động bắt đi, lập tức nổi giận đùng đùng, tức khắc xông đến Khảm Nguyên Sơn.

Trong nháy mắt, Tôn Ngộ Không một cú cân đẩu vân đã đến Thủy Tạng Động ở Khảm Nguyên Sơn, gầm lên một tiếng: "Hỗn Thế Ma Vương, mau cút ra đây cho lão Tôn!" "Kẻ nào sống không muốn sống nữa, dám đến động phủ của bản vương huyên náo?" Theo sau tiếng gầm giận dữ của Tôn Ngộ Không làm cả Thủy Tạng Động rung chuyển không ngừng, một giọng nói thô cuồng phẫn nộ từ trong động truyền ra.

Ngay sau đó, một thân hình cao lớn ba trượng xuất hiện trước mặt Tôn Ngộ Không, chỉ thấy hắn mặc chiến giáp, tay cầm một thanh cương đao, trừng mắt giận dữ nhìn y. "Ngươi là Hỗn Thế Ma Vương?" Tôn Ngộ Không hai mắt ngưng lại, sát ý lượn lờ quanh thân,

một mắt liền nhận ra tu vi của đối phương, chỉ là Kim Tiên chi cảnh quèn, căn bản không đáng để lo ngại.

Hỗn Thế Ma Vương tuy không cảm nhận được tu vi của Tôn Ngộ Không, nhưng sát ý của y quá yếu, nên cũng không quá để tâm, khinh miệt hỏi: "Con kiến nhỏ nhoi, dám mạo phạm bản vương, xem bản vương chém ngươi đây!" Nói đùa gì vậy!

Tôn Ngộ Không từ lúc sinh ra đến giờ, căn bản chưa từng giết một ai, lại thêm thời gian tu thân dưỡng tính ở Tà Nguyệt Tam Tinh Động, cho nên sát ý mới yếu như vậy.

Nếu không, một Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong như Tôn Ngộ Không, sát ý sao có thể yếu ớt đến thế. "Bớt nói nhảm!

Chết đi cho lão Tôn!" Lúc này, thần niệm của Tôn Ngộ Không đã phát hiện rõ ràng đám khỉ con cháu đang bị Hỗn Thế Ma Vương ngược đãi không chịu nổi, trong lòng lập tức dâng lên lệ khí mãnh liệt, tung một quyền, cả người như một bóng ma. "Tìm chết!" Thấy Tôn Ngộ Không khiêu khích như vậy, Hỗn Thế Ma Vương quen tác oai tác phúc nổi giận không thôi, giơ cao cương đao, hung hăng chém xuống đầu Tôn Ngộ Không. "Đang!" Một luồng phản chấn lực mạnh mẽ bung ra, chỉ thấy nắm đấm của Tôn Ngộ Không và cương đao của Hỗn Thế Ma Vương va chạm vào nhau, hai người lơ lửng giữa không trung, không ngừng lùi về phía sau.

Chương 548

Hỗn Thế Ma Vương gắng gượng ổn định thân hình, hổ khẩu hai tay bị chấn đến rách toạc, máu tươi nóng hổi chảy ra, ngược lại trên nắm đấm của Tôn Ngộ Không chỉ xuất hiện một vệt trắng.

Tôn Ngộ Không vốn là Cửu Thải Thần Thạch, tu luyện 《Cửu Chuyển Huyền Công》, lại thêm việc hấp thu những vật cố bản bồi nguyên mà các vị mẫu thân để lại trong cơ thể, cường độ nhục thân của y đã sớm vượt qua Thái Ất Kim Tiên.

Vật trong tay Hỗn Thế Ma Vương chỉ là Hậu thiên Linh bảo, trước mặt Tôn Ngộ Không chẳng khác nào đồng nát sắt vụn.

Có thể để lại một vệt trắng trên nắm đấm của y, đã đủ để tự hào rồi. "Sao lại mạnh như vậy!

Ngươi rốt cuộc là ai?" Hỗn Thế Ma Vương không thể tin nổi nhìn Tôn Ngộ Không, trong lòng lập tức nổi lên cảm giác sợ hãi mãnh liệt, phải chạy, càng nhanh càng tốt, nếu không chắc chắn sẽ chết rất thảm! "Bắt con cháu khỉ của ta, định chiếm Thủy Liêm Động Hoa Quả Sơn của lão Tôn ta, còn hỏi lão Tôn là ai?" Tôn Ngộ Không mắt như muốn nứt ra, lệ khí ẩn giấu nhiều năm vào lúc này cuối cùng cũng hoàn toàn bộc phát cùng với sát ý. "Khủng Cụ Ác Mộng!" Nghe lời của Tôn Ngộ Không, Hỗn Thế Ma Vương lập tức có chút hoảng hốt, bất chấp mọi giá thi triển bản mệnh thần thông, qua lần va chạm vừa rồi, hắn đã hiểu rõ việc chém giết Tôn Ngộ Không là chuyện không thể, cho nên bây giờ chỉ một lòng muốn nhân cơ hội trốn đi. "Ông ông ông..." Từng lớp sương mù đen kịt bỗng nhiên bung ra trong không gian, lập tức bao phủ lấy Tôn Ngộ Không, Tôn Ngộ Không vốn định trực tiếp đánh chết Hỗn Thế Ma Vương, toàn thân lập tức chấn động

mạnh.

Trong khoảnh khắc, Tôn Ngộ Không chỉ thấy hai bóng người, sừng sững đứng trước mặt y, một bóng hư ảo, một bóng rõ ràng.

Chính là phụ thân và sư tôn của y.

Hai bóng người trừng mắt giận dữ, phảng phất như Tôn Ngộ Không đã làm chuyện gì đó tội ác tày trời, tình huống này khiến Tôn Ngộ Không nhất thời cũng sợ hãi không thôi.

Khủng Cụ pháp tắc!

Hỗn Thế Ma Vương trước mặt Tôn Ngộ Không chính là chuyển thế của Khủng Cụ Ma Thần trong ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần!

Khủng Cụ Ma Thần, thuộc hạ của Tình Tự Ma Thần, là tồn tại thấp kém nhất trong ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần!

Cũng chính vì vậy, Tôn Ngộ Không đối mặt với công kích của Hỗn Thế Ma Vương mới có thể dễ dàng chống đỡ, không hề bị chút tổn thương nào.

Lúc này, Hỗn Thế Ma Vương vốn nên chạy trốn, thấy Tôn Ngộ Không dễ dàng trúng chiêu như vậy, lập tức do dự.

Vốn dĩ bắt bầy khỉ Hoa Quả Sơn là để chiếm lấy nơi này, nhưng nếu Tôn Ngộ Không ở đây, muốn chiếm Hoa Quả Sơn là chuyện không thể.

Bây giờ Tôn Ngộ Không đã trúng thần thông của hắn, là thời khắc tốt nhất để giết y!

Nhưng vừa nghĩ đến nhục thân kinh khủng của Tôn Ngộ Không, Hỗn Thế Ma Vương lại có chút do dự, một lát sau hai mắt ngưng lại: "Liều mạng!

Người chết vì tiền, chim chết vì mồi!" Tiếng nói vừa dứt, Hỗn

Thế Ma Vương toàn thân bộc phát ra linh lực đáng sợ, truyền vào cương đao, hung hăng chém về phía đầu Tôn Ngộ Không.

Lúc này, Tôn Ngộ Không đang chìm trong huyễn cảnh sợ hãi, đột nhiên cảm thấy lạnh sống lưng, phụ thân và sư tôn trước mắt đều tung một chưởng về phía y, dưới chưởng lực đó, y trở nên vô cùng nhỏ bé yếu ớt.

Nhưng Tôn Ngộ Không vẫn không phản kháng, bất luận là phụ thân hay sư tôn, đối với y đều là tồn tại không thể ngỗ nghịch. "Đang!" Ngay lúc này, kiếm khí sắc bén đột nhiên bung ra, một giọng nói trong trẻo dễ nghe vang lên. "Hỗn Thế Ma Vương, hôm nay cô nãi nãi ta vì tiểu hầu tử báo thù!" Giọng nói yêu kiều bất ngờ khiến Tôn Ngộ Không lập tức như tỉnh mộng, thoát ra khỏi huyễn cảnh sợ hãi, giận dữ gầm lên một tiếng: "Hỗn Thế Ma Vương, dám lừa gạt lão Tôn ta, chịu chết đi!" Lập tức, Hỗn Thế Ma Vương trước sau đều bị tấn công, phía trước trường kiếm phá không, phía sau thần quyền hung mãnh, Hỗn Thế Ma Vương chuyển thế của Khủng Cụ Ma Thần trong nháy mắt cảm thấy tuyệt vọng. "Phụt!" "Bành!" Hai tiếng xuyên thấu vang lên, trái tim của Hỗn Thế Ma Vương bị trường kiếm xuyên qua, đầu trực tiếp bị nắm đấm của Tôn Ngộ Không đánh nổ, triệt để vẫn lạc tại chỗ.

Lúc này, cái chết của Hỗn Thế Ma Vương khiến lệ khí của Tôn Ngộ Không nhanh chóng tan đi, chín cọng lông cứu mạng sau gáy gợn lên một làn sóng vô hình, khiến thần trí Tôn Ngộ Không nhanh chóng khôi phục lại bình tĩnh.

Hiện ra trong tầm mắt Tôn Ngộ Không là một nữ tử tuyệt mỹ mặc y phục màu tím, tuổi đôi mươi, quốc sắc thiên hương, cử chỉ toát ra một khí chất cao quý. "Ngươi là ai?" Tôn Ngộ Không khẽ nhíu mày, trong lòng gợn lên một làn sóng khó hiểu, nhất thời âm thầm suy nghĩ.

Từ đòn tấn công vừa rồi có thể thấy, dao động trên người nữ tử này, chỉ có Kim Tiên đỉnh phong mới có được.

Mặc dù không bằng y, nhưng vừa rồi trong miệng nàng ta nói vì tiểu hầu tử báo thù, chẳng lẽ là đến giúp mình sao? "Ngươi lại là ai?" Tử y nữ tử đánh giá Tôn Ngộ Không, thần sắc đầy vẻ không chắc chắn, nhưng không hề có chút sợ hãi.

Tôn Ngộ Không tự báo gia môn: "Ta là Hoa Quả Sơn Thủy Liêm Động Mỹ Hầu Vương Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không đây!" "Nguyên lai là Đại vương trong miệng đám tiểu hầu tử, trông cũng chẳng ra sao cả?

Đến một Kim Tiên cảnh nho nhỏ cũng đánh không lại!" Tử y nữ tử chủ động lờ đi một chuỗi mỹ danh của Tôn Ngộ Không, thần sắc đầy vẻ khinh thường.

Tôn Ngộ Không lập tức mặt đỏ bừng: "Lão Tôn ta nhất thời không để ý, trúng thần thông của hắn mà thôi!" "Dù sao cũng là Thái Ất Kim Tiên, trúng thần thông của một Kim Tiên, còn có mặt mũi mà nói!" Tử y nữ tử bĩu môi.

Tôn Ngộ Không bị tử y nữ tử châm chọc đến tức giận bừng bừng, nhưng không biết vì sao lại không bộc phát: "Ngươi rốt cuộc là ai?" "Bản cô nương tên là Tử Hà, chỉ là một người qua đường, đến Hoa Quả Sơn tìm một thứ!" Tử y nữ tử thản nhiên nói: "Có một tiểu hầu tử biết thứ bản cô nương muốn tìm ở đâu, để trao đổi, bản cô nương đồng ý đến Thủy Tạng Động cứu bầy khỉ Hoa Quả Sơn ra." Không sai, là Tử Hà!

Đó cũng chính là nguyên nhân vì sao Tôn Ngộ Không bực bội nhưng lại không nổi điên!

Tất cả đều là vì Tử Hà chính là tình kiếp của Tôn Ngộ Không! "Vậy ngươi có thể đi rồi!

Con cháu khỉ của Hoa Quả Sơn, lão Tôn ta sẽ tự cứu, không phiền đại giá!" Tôn Ngộ Không trầm giọng nói.

Nghe vậy, Tử Hà lập tức không vui: "Con khỉ nhà ngươi sao lại lấy oán báo ân!?

Vừa rồi nếu không phải bản cô nương cứu ngươi, Hỗn Thế Ma Vương kia đã sớm giết ngươi rồi!" "Ngươi quá coi trọng hắn rồi!" Tôn Ngộ Không không cho là đúng nói một câu, ngay sau đó nhổ mấy cọng lông khỉ sau gáy, nhẹ nhàng thổi một hơi, liền hóa thành từng Tôn Ngộ Không một, đi giải cứu bầy khỉ.

Nói đùa gì vậy!

Giữa phòng ngự của y và công kích của Hỗn Thế Ma Vương, chênh lệch bao nhiêu, y lại không biết sao?

Dù cho vừa rồi ở trong huyễn cảnh sợ hãi, không có bất kỳ phòng bị nào, một đòn toàn lực của Hỗn Thế Ma Vương, nhiều nhất cũng chỉ đánh y thành trọng thương mà thôi.

Nhưng, cũng đồng thời sẽ đánh thức y khỏi huyễn cảnh sợ hãi, đến lúc đó Hỗn Thế Ma Vương cũng không thoát được! "Bản cô nương không cần biết, hôm nay bầy khỉ Hoa Quả Sơn, bản cô nương cứu chắc rồi!" Tử Hà cũng không phải dạng dễ chọc, trực tiếp bay đi, muốn đi trước một bước cứu bầy khỉ của Tôn Ngộ Không, nhưng Tôn Ngộ Không sẽ để nàng ta được như ý sao?

Điều đó đương nhiên... không!

Chương 549

Thấy vậy, Tôn Ngộ Không nhíu mày, lòng bàn tay vỗ vào không trung, trực tiếp phong tỏa đường đi của Tử Hà.

Tử Hà thấy tình thế không ổn, ngọc thể lộn một vòng trên không, tuy tránh được chưởng ảnh của Tôn Ngộ Không, nhưng lại bị y ngăn cản hành động. "Tôn Ngộ Không, ngươi đang gây sự với bản cô nương sao?" Tử Hà mắt đẹp dựng ngược, hai tay rung lên, chiếc vòng trên cổ tay phát ra từng tiếng leng keng thanh thúy, bao phủ về phía Tôn Ngộ Không. "Linh linh linh..." Tiếng chuông lọt vào tai, Tôn Ngộ Không lập tức cảm thấy từng đợt huyễn cảnh ập đến, 《Cửu Chuyển Huyền Công》 và 《Cửu Chuyển Nguyên Công》 trong cơ thể đồng thời vận chuyển, cố hết sức chống lại tiếng chuông đó.

Mặc dù hai đại công pháp đồng thời vận chuyển, giúp Tôn Ngộ Không tạm thời chống lại tiếng chuông của Tử Hà, nhưng 《Cửu Chuyển Huyền Công》 và 《Cửu Chuyển Nguyên Công》 dù sao cũng là công pháp tu luyện nhục thể và linh lực, về mặt linh hồn không có công hiệu mạnh mẽ. "Hống!" Trong nháy mắt, Tôn Ngộ Không hội tụ tinh khí thần, đột nhiên gầm lên một tiếng, tiếng gầm kinh khủng đối diện với Tử Hà, không chỉ hoàn toàn triệt tiêu tiếng chuông của nàng ta, mà còn chấn lùi nàng ta cả trăm mét. "Tách tách tách..." Tử Hà sau khi ổn định thân hình, hai mắt lóe lên một thoáng, sau đó trực tiếp ngã xuống đất, lập tức nước mắt như mưa nói: "Tôn Ngộ Không, ngươi bắt nạt ta..." Đánh thì không đánh lại!

Bây giờ chỉ có thể sử dụng sách lược mềm mỏng!

Nói rồi, nước mắt Tử Hà tuôn trào không ngừng, trông vô cùng đáng thương, khiến người ta nhìn thấy không khỏi muốn thương tiếc.

Thấy cảnh này, Tôn Ngộ Không chưa từng trải qua chuyện như vậy, lập tức đau đầu không thôi, mặc dù miệng không thừa nhận, nhưng cũng hiểu rằng Tử Hà đã đánh thức y, y mới có thể thoát ra khỏi huyễn cảnh sợ hãi.

Tử Hà cũng không có ác ý, chỉ là muốn cứu bầy khỉ, làm vậy quả thật có chút quá đáng.

Ý thức được mình làm không đúng, Tôn Ngộ Không lóe người, xuất hiện bên cạnh Tử Hà, đỡ nàng ta dậy: "Dù sao cũng là một cường giả tu vi không yếu, khóc lóc cái gì!" "Bản cô nương vất vả lắm mới đến Hoa Quả Sơn, khó khăn lắm mới có tin tức về vật cần tìm, nhưng ngươi lại không nói lý lẽ như vậy...

đúng là lang tâm cẩu phế... vô sỉ hạ lưu..." Thấy vậy, trong mắt đẹp của Tử Hà lộ ra một tia vui mừng, có hy vọng rồi! "Ngươi có thể đừng khóc nữa được không?" Trong khoảnh khắc, Tử Hà khóc lóc càng dữ dội hơn, khiến Tôn Ngộ Không càng không thể chịu đựng nổi, vội vàng nói: "Được được được, bầy khỉ ta cứu, đợi trở về Hoa Quả Sơn, ta tự mình dẫn ngươi đi tìm!" "Lời ngươi nói có tính không?" Tử Hà nước mắt không ngừng, ánh mắt đầy vẻ hoài nghi.

Tôn Ngộ Không lập tức mất kiên nhẫn nói: "Lão Tôn ta là Mỹ Hầu Vương của Hoa Quả Sơn, nhất ngôn ký xuất, tứ mã nan truy!" "Tạm được!" Tử Hà lập tức lau nước mắt, trên má ngay cả vệt lệ trong veo cũng không có.

Nhìn Tử Hà đột nhiên thay đổi sắc mặt, khuôn mặt Tôn Ngộ Không tối sầm lại, nếu bây giờ còn không biết Tử Hà đang giả vờ, thì thật sự uổng phí cái căn cước cường đại của tiên thiên sinh linh này rồi! "Tử Hà..." Tôn Ngộ Không nghiến răng nghiến lợi nhìn Tử Hà, trong mắt đầy lửa giận.

Tử Hà không cho là đúng nói: "Làm gì?

Muốn đổi ý à?

Ngươi là Mỹ Hầu Vương của Hoa Quả Sơn đó nha!" Lập tức, Tôn Ngộ Không bị nghẹn lời, hít một hơi thật sâu, sau đó phân thân mang bầy khỉ ra ngoài, trực tiếp một mồi lửa đốt sạch Thủy Tạng Động!

Đương nhiên, Tôn Ngộ Không sử dụng chính là Tam Muội Chân Hỏa!

Ngay sau đó, Tôn Ngộ Không và bầy khỉ, cùng với Tử Hà, trở về Thủy Liêm Động ở Hoa Quả Sơn.

Lúc này, đối với những gì Tôn Ngộ Không đã trải qua, Tô Dự ở Thiên Đình đều nhìn thấy trong mắt, cười lắc đầu. "Phu quân, cô gái đó cũng là Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế sao?" Lúc này, Nữ Oa nương nương ở bên cạnh tò mò hỏi.

Tô Dự gật đầu: "Chính xác mà nói, nên là một cá thể độc lập được hình thành từ sự dung hợp linh hồn của mấy vị Hỗn Độn Ma Thần "Tình Tự", tiềm lực của nàng ấy không hề yếu hơn Ngộ Không!" Tây Du lượng kiếp vì hiệu ứng hồ điệp mà xảy ra biến dị, dẫn đến lai lịch của Tử Hà cũng bị thay đổi triệt để.

Theo ký ức của Tô Dự, Tử Hà vốn nên là một sợi bấc đèn trong ngọn đèn dầu trước mặt Phật Tổ, sợi bấc còn lại chính là chị gái của Tử Hà, Thanh Hà.

Hai chị em tranh đấu không ngừng, cho nên Phật Tổ mới hợp hai sợi bấc làm một, để hai chị em cùng dùng chung một thân thể.

Nhưng bây giờ, dưới sự quan sát của Tô Dự, phát hiện lai lịch của Tử Hà vượt xa kiếp trước rất nhiều.

Theo như Tô Dự dùng 《Đại Vận Mệnh Thuật》 thôi diễn, Tử Hà là một người có linh hồn song sinh, được sinh ra từ Mộng Huyễn Ma

Thần làm chủ, kết hợp với Hỏa Diễm Ma Thần và Thủy Băng Ma Thần.

Còn về linh hồn còn lại, chính là chị gái của Tử Hà, Thanh Hà.

Tử Hà thiên về Hỏa Diễm Ma Thần, hoạt bát nhiệt tình; Thanh Hà thiên về Thủy Băng Ma Thần, cao ngạo lạnh lùng.

Nữ Oa nương nương khẽ nhíu mày: "Cô gái đó sẽ không ra tay với Ngộ Không chứ?" "Sẽ không!" Tô Dự lắc đầu: "Tử Hà hẳn là vì Tử Thanh Bảo Kiếm mà đến!" "Tử Thanh Bảo Kiếm?" Trong mắt đẹp của Nữ Oa nương nương lóe lên một tia sáng, sau đó chợt hiểu ra: "Phu quân, là thanh bảo kiếm mà Dao Trì muội muội để lại?" "Không sai!" Tô Dự gật đầu: "Đó là bội kiếm bên người của Dao Trì, là Cực phẩm Tiên thiên Linh bảo, trong đó có chín mảnh vụn của Ái chi pháp tắc thuộc Tình Tự pháp tắc, có thể nhìn thấu tất cả nhân duyên tình cảm trong vũ trụ Hồng Hoang!" Thực ra, Tử Thanh Bảo Kiếm nguyên danh không phải là Tử Thanh Bảo Kiếm, thanh Cực phẩm Tiên thiên Linh bảo này, căn bản không có tên.

Lúc đầu khi Tô Dự và các vị đế hậu du lịch trong Hỗn Độn phát hiện ra nó, thanh bảo kiếm này mới vừa thành hình, vì vô tình nhiễm phải khí tức của các vị đế hậu, cho nên chỉ có nữ tử mới có thể sử dụng.

Sau khi bảo kiếm thành hình, liền chủ động nhận chủ, người được chọn có hai người.

Một là Tây Vương Mẫu đế hậu, người còn lại là Dao Trì đế hậu.

Bất luận là Tây Vương Mẫu đế hậu hay Dao Trì đế hậu, đều là đứng đầu nữ tiên Hồng Hoang, đều không có gì đáng bàn cãi.

Nguyên bản Tô Dự cũng không hề để ý, nhưng lại vạn vạn không ngờ, bây giờ dưới cơ duyên xảo hợp, lại trở thành Tử Thanh Bảo

Kiếm của Tử Hà.

Mặc dù Tây Du lượng kiếp đã thay đổi, nhưng tính cách của Tử Hà lại không thay đổi, chỉ tiện uyên ương không tiện tiên, vì tìm kiếm tình yêu mà bất chấp tất cả, thật là người có tình có nghĩa.

Cũng chính vì điểm này, Tử Hà mới trở thành tình kiếp của Tôn Ngộ Không đi!

Nhưng, điều Tô Dự đang cân nhắc bây giờ là, tình kiếp của Tôn Ngộ Không và Tử Hà, sẽ diễn ra theo cách nào!

Phải biết rằng, tọa kỵ Khuê Ngưu của Thông Thiên giáo chủ vốn không có hạ phàm, hóa thành Ngưu Ma Vương cát cứ một phương.

Chẳng lẽ trong số các Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế lần này, có người sẽ thay thế Ngưu Ma Vương, tranh đoạt Tử Hà với Tôn Ngộ Không sao? ...

Hồng Hoang Địa Tiên giới, Hoa Quả Sơn.

Sau khi Tôn Ngộ Không biết thứ Tử Hà muốn tìm là thanh bảo kiếm do một vị mẫu thân để lại, lập tức từ chối Tử Hà.

Không sai, Tôn Ngộ Không đã đổi ý!

Nhưng, dưới sự mềm mỏng cứng rắn của Tử Hà, Tôn Ngộ Không mới để Tử Hà thử một lần.

Dù sao, thanh bảo kiếm đó khi Tôn Ngộ Không từ Tà Nguyệt Tam Tinh Động học nghệ trở về, cũng đã từng thử rút ra, nhưng chưa bao giờ thành công.

Chương 550

Đến tu vi Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong của y cũng không rút ra được, Tôn Ngộ Không không tin Tử Hà có thể rút ra.

Nhưng, sự thật lại khiến Tôn Ngộ Không kinh ngạc.

Khi Tử Hà nắm lấy Tử Thanh Bảo Kiếm, Tử Thanh Bảo Kiếm liền tỏa ra ánh sáng rực rỡ, dễ dàng bị Tử Hà lấy được.

Kết quả này khiến Tôn Ngộ Không trợn mắt há mồm, ngây người nhìn Tử Hà. "Thấy chưa!" Tử Hà sau khi lấy được Tử Thanh Bảo Kiếm, khiêu khích nhìn Tôn Ngộ Không một cái, sao lại không nhìn ra được tâm tư của y: "Tử Thanh Bảo Kiếm và bản cô nương vô cùng hợp nhau, bản cô nương sao lại không rút ra được!" "Nếu Tử Thanh Bảo Kiếm đã chủ động nhận ngươi làm chủ, tiếp theo ngươi định làm gì?" Tôn Ngộ Không bất lực hỏi.

Tử Hà lòng đầy vui vẻ nắm chặt Tử Thanh Bảo Kiếm: "Tự nhiên là đi tìm như ý lang quân của bản cô nương!" "Dựa vào một thanh kiếm để tìm như ý lang quân, đầu óc ngươi không bị hỏng chứ?" Tôn Ngộ Không khinh thường nhìn Tử Hà.

Tử Hà khẽ hừ một tiếng: "Ngươi không hiểu..." "Dù sao thanh kiếm này cũng nhẹ, không hợp với lão Tôn ta, ngươi cầm đi đi!" Khi Tử Hà vừa định nói, Tôn Ngộ Không liền lấy Tử Thanh Bảo Kiếm từ tay nàng ta, lúc đang đánh giá trên dưới, đột nhiên một tiếng kiếm reo bùng nổ, Tử Thanh Bảo Kiếm bị Tôn Ngộ Không trực tiếp rút ra. "Keng!" Nhìn Tôn Ngộ Không múa Tử Thanh Bảo Kiếm, Tử Hà lập tức hai mắt sáng lên, nhìn Tôn Ngộ Không không chớp mắt. "Nhẹ, quá nhẹ!

Sao lại không có binh khí nào hợp với lão Tôn ta chứ!" Tôn Ngộ

Không có chút khổ não, vốn nghĩ rằng sư tôn sẽ cho mình một món binh khí, nhưng sư tôn lại cho chín cọng lông khỉ cứu mạng.

Tử Hà nhìn Tôn Ngộ Không khổ não, đột nhiên cảm thấy y trở nên đáng yêu: "Tôn Ngộ Không, theo ta được biết, trong Đông Hải Long Cung có không ít bảo bối, với tu vi của ngươi, lại là hàng xóm với Đông Hải Long Vương, đi tìm Đông Hải Long Vương xin một món binh khí, chắc ông ta cũng sẽ nể mặt!" Nếu lời này lọt vào tai của những người tu luyện khác, tám phần sẽ bị dọa chết.

Địa vị của Long tộc mạnh mẽ đến mức nào!

Từ khi đi theo Hồng Hoang Thiên Đế, trước có Câu Trần Đế quân Chúc Long, sau có tứ đệ tử của Thiên Đế là Ngao Bính, thử hỏi cả Hồng Hoang này e rằng chỉ có Phượng Hoàng nhất tộc mới dám trêu chọc Long tộc.

Tôn Ngộ Không và Tử Hà ngay cả thực lực Đại La Kim Tiên cũng không có, mà cũng dám đi trêu chọc Long tộc, để Long tộc nể mặt, thật sự là sống không muốn sống nữa rồi!

Nhưng, Tôn Ngộ Không lại có bối cảnh mạnh mẽ!

Mạnh đến mức cả Long tộc cũng không làm gì được. "Ồ?" Nghe lời của Tử Hà, trong mắt Tôn Ngộ Không hiện lên một tia vui mừng, sau đó tự đại nói: "Lão Tôn ta đi là được, lượng lão Long Vương kia cũng không dám không nể mặt lão Tôn ta!" "Ngươi ghét bỏ ta?" Tử Hà lập tức ấm ức nhìn Tôn Ngộ Không, khiến y đau đầu không thôi, cuối cùng chỉ có thể đồng ý cùng đi.

Đông Hải Long Cung.

Tôn Ngộ Không và Tử Hà một đường thông suốt không bị cản trở tiến vào Thủy Tinh Cung, lính tôm tướng cua nơi họ đi qua đều hoảng sợ không thôi, trên mặt đầy vẻ căm phẫn. "Lão Long Vương!" Tôn

Ngộ Không lớn tiếng gọi, cùng Tử Hà tiến vào Thủy Tinh Cung. "Cuối cùng cũng đến rồi!" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng thấy Tôn Ngộ Không xuất hiện, trên mặt lóe lên nụ cười, cùng Quy thừa tướng bên cạnh gật đầu với nhau.

Chỉ thấy, Quy thừa tướng lạnh lùng quát một tiếng: "Yêu quái phương nào?

Dám xông vào Đông Hải Long Cung của ta!" "Lão vương bát, nói chuyện với lão Tôn ta chú ý một chút, ngươi mới là yêu quái, cả nhà ngươi đều là yêu quái!" Nghe vậy, Tôn Ngộ Không tính tình nóng nảy trực tiếp nổi lên.

Lúc này, Tử Hà bên cạnh vội vàng kéo Tôn Ngộ Không lại, nhỏ giọng dặn dò: "Tôn Ngộ Không, đừng xúc động, quên ta và ngươi đã bàn bạc những gì rồi sao?" "..." Nghe câu "lão vương bát" của Tôn Ngộ Không, Quy thừa tướng tức điên lên, nhưng nghĩ đến bối cảnh của y, liền chỉ có thể nén giận trong lòng. "Cần gì phải so đo với một con khỉ con!" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng liếc Quy thừa tướng một cái, nhìn Tôn Ngộ Không, thản nhiên hỏi: "Các ngươi là ai?

Vì sao lại tự tiện xông vào Đông Hải Long Cung?" "Cái gì gọi là tự tiện xông vào!

Lão Tôn ta quang minh chính đại đi vào!" Tôn Ngộ Không phản bác.

Đông Hải Long Vương Ngao Quảng trầm giọng hỏi: "Đến vì việc gì?" "Lão Tôn ta ở tại Thủy Liêm Động Hoa Quả Sơn, đặc biệt đến thăm lão hàng xóm!" Tôn Ngộ Không không trực tiếp nói rõ ý đồ.

Đông Hải Long Vương Ngao Quảng trong lòng thầm cười, bề ngoài không đổi sắc nói: "Nếu đã như vậy, xem như là hàng xóm, bản vương mời các ngươi một bữa!" "Vậy thì đa tạ!" ...

Sau ba tuần rượu, Tôn Ngộ Không cuối cùng cũng nói rõ ý đồ: "Lão Long Vương à!

Mọi người cũng là bạn bè rồi, chúng ta đang khổ sở tìm một món binh khí vừa tay, nghe nói Đông Hải Long Cung bảo bối quý giá vô số, có thể tặng lão Tôn ta một món không?" Lúc này, ánh mắt Tử Hà trở nên cảnh giác, có vẻ như đang nghiêm trận chờ đợi.

Tôn Ngộ Không tự cho mình tu vi mạnh mẽ không để ý, nhưng Tử Hà thì khác, từ nhỏ đã lăn lộn ở Địa Tiên giới Hồng Hoang, cho rằng Đông Hải Long Vương Ngao Quảng có vẻ quá dễ nói chuyện rồi!

Dù sao cũng là bá chủ một phương của Đông Hải!

Trong đó chắc chắn có điều gì đó mờ ám! "Ha ha!

Được thôi, chỉ cần ngươi có thể di chuyển một vật, vũ khí trong bảo khố của Long cung bản vương tùy ngươi chọn!" Đông Hải Long Vương cười nhẹ, sau đó đi ra ngoài Thủy Tinh Cung, phát ra giọng nói thản nhiên: "Hai vị, mời đi theo bản vương!" Tử Hà không hiểu, Tôn Ngộ Không tự thân thực lực cao cường, thần kinh thô kệch đi theo Đông Hải Long Vương Ngao Quảng.

Thấy vậy, Tử Hà cũng vội vàng theo sau.

Không lâu sau, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng dẫn hai người đến bên một cột đá, chỉ vào cột đá, nói với Tôn Ngộ Không và Tử Hà: "Bên dưới vật này, phong tỏa chí bảo của Long cung ta, Thủy Tinh Long Châu, chỉ cần có thể di chuyển nó đi, mọi binh khí trong Đông Hải tùy ngươi chọn!" "Lời này có thật không?" Nhìn cột đá đó, trong lòng Tôn Ngộ Không dâng lên một luồng rung động khó hiểu, trong mắt lóe lên một tia sáng vàng, trầm giọng hỏi.

Đông Hải Long Vương Ngao Quảng chắp tay sau lưng đứng: "Bản vương tuyệt không nói dối!" "Được!" Tôn Ngộ Không dứt khoát

đáp ứng. "Tôn Ngộ Không, cẩn thận một chút!" Lúc này, Tử Hà kéo lấy Tôn Ngộ Không, trong lòng đầy nghi hoặc, không hiểu cột đá đó rốt cuộc là vật gì, có thể phong tỏa Thủy Tinh Long Châu, với địa vị của Đông Hải Long Vương, chẳng lẽ không tìm được người khác di chuyển cột đá sao? "Yên tâm đi!" Nghe Tử Hà dặn dò, Tôn Ngộ Không khẽ gật đầu, sau đó liền đi về phía cột đá đó, mỗi bước tiến về phía trước, rung động trong lòng lại càng thêm mãnh liệt.

Khi Tôn Ngộ Không đến trước cột đá đó, cột đá lập tức không khỏi rung lên, gợn lên những làn sóng huyền diệu bàng bạc, khiến người ta không khỏi kính sợ.

Nhưng, Tôn Ngộ Không lại không hề cảnh giác, bàn tay từ từ đưa về phía cột đá đó, trong lòng rung động khó hiểu dâng trào vô cùng. "Ầm!" Trong nháy mắt, khi bàn tay Tôn Ngộ Không tiếp xúc với cột đá đó, cả cây cột đá bùng nổ ánh sáng vàng chói mắt, chiếu sáng cả vùng sâu của Đông Hải.

Dù là Tử Hà dưới ánh sáng vàng, hai mắt cũng bị chói đến đau rát, nếu không phải Tử Thanh Bảo Kiếm trong tay ngọc đang nắm chặt, tỏa ra ánh sáng đặc biệt, căn bản không thể tiếp tục nhìn.

Chỉ thấy, dưới ánh sáng vàng chiếu rọi, lòng bàn tay Tôn Ngộ Không chảy ra máu tươi, máu tươi theo những đường vân trên cột đá, không ngừng lan ra trên dưới.

Đông Hải Long Vương Ngao Quảng bình thản nhìn cảnh này, thầm nghĩ trong lòng: "Không hổ là Tề Thiên Đại Thánh do bệ hạ đích thân chỉ định, Định Hải Thần Châm sau khi được bệ hạ luyện chế lại, quả thực như là được đo ni đóng giày!" Định Hải Thần Châm chủ động nhận chủ, đại diện cho việc Tôn Ngộ Không có thể phát huy uy lực của nó đến mức tối đa, là chủ nhân thực sự! "Bành!" Lúc này, cột đá đó bùng nổ một tiếng vang trầm đục, bề ngoài vốn đen kịt không

hoa văn, bỗng hóa thành những đường vân rõ ràng, tỏa ra dao động huyền diệu đến cực điểm. "Cực phẩm Tiên thiên Linh bảo!!?" Tử Hà bây giờ cảm nhận được dao động tỏa ra từ cột đá đó, trong mắt đẹp lóe lên ánh sáng kinh ngạc, sau đó liếc nhìn Đông Hải Long Vương một cái, trong lòng càng thêm nghi hoặc.

Chương 551

Không tin chuyện cột đá là Cực phẩm Tiên thiên Linh bảo, Đông Hải Long Vương lại không biết chút nào!

Dù cho Đông Hải Long Vương không biết cột đá là Cực phẩm Tiên thiên Linh bảo, nhưng bây giờ Đông Hải Long Vương lại đối với Cực phẩm Tiên thiên Linh bảo bất ngờ xuất hiện, không những không hề kinh ngạc, mà còn không có chút ham muốn nào.

Đó là Cực phẩm Tiên thiên Linh bảo đó!

Cả Hồng Hoang Lục giới, e rằng cũng không có bao nhiêu!

Dù cho là những lão quái vật Hỗn Nguyên Kim Tiên ẩn thế trong truyền thuyết, cũng không thể không động lòng chứ?!

Đông Hải Long Vương từ từ dẫn dắt: "Tôn Ngộ Không, rút nó ra, bản vương liền có thể lấy ra Thủy Tinh Long Châu rồi!" "Được!" Tôn Ngộ Không hai tay trực tiếp ôm lấy cột vàng, đột nhiên phát lực, nhưng cột vàng chỉ bị lay động một chút, cách di chuyển còn xa lắm. "Hây!" Tình huống này, khiến trong mắt Tôn Ngộ Không bùng nổ chiến ý mãnh liệt, gầm lớn một tiếng, tinh khí thần hoàn toàn bộc phát, tu vi Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong hoàn toàn triển hiện ra.

Khí thế kinh khủng ngút trời, Tử Thanh Bảo Kiếm gợn lên những làn sóng, không ngừng triệt tiêu, Tử Hà cũng không thể không thúc đẩy linh lực trong cơ thể, truyền vào Tử Thanh Bảo Kiếm, mới miễn cưỡng chống lại được khí thế áp bức đó.

Đông Hải Long Vương Ngao Quảng lại không di chuyển nửa phân, phảng phất như khí thế đó đối với ông ta, căn bản không đáng nhắc đến.

Khiến Tử Hà nghi hoặc đồng thời, sự chú ý hoàn toàn tập trung vào Đông Hải Long Vương. "A!" Tôn Ngộ Không thúc đẩy toàn bộ sức mạnh, cột vàng đó từng chút một từ dưới đất nâng lên, nhưng tiến triển lại cực kỳ chậm chạp.

Từ việc cột vàng từ từ nâng lên có thể thấy, một khi Tôn Ngộ Không thả lỏng, cột vàng đó sẽ lại một lần nữa chìm vào trong đó. "Ra đây cho lão Tôn!" Một tiếng gào thét khản cổ, sau lưng Tôn Ngộ Không hiện ra một hư ảnh, chính là một con khỉ cao hơn người. "Bành bành bành..." Con khỉ không ngừng đập vào ngực mình, cùng với chiến ý dâng trào của Tôn Ngộ Không, khí thế trở nên ngút trời, khiến cả vùng sâu của Đông Hải cũng không khỏi khẽ run rẩy. "Cũng không hổ danh Tề Thiên Đại Thánh!" Nhìn biểu hiện của Tôn Ngộ Không, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng trong lòng không tiếc lời khen ngợi, có biết Định Hải Thần Châm rốt cuộc nặng bao nhiêu không, đó là mười ba vạn năm ngàn cân.

Trọng lượng này, e rằng Đại La Kim Tiên bình thường muốn di chuyển nửa phân, cũng cực kỳ khó khăn.

Dù là Đông Hải Long Vương, lúc đầu cũng phải dựa vào Thủy Tinh Cung, mới có thể dựng Định Hải Thần Châm ở đây.

Nhưng Tôn Ngộ Không với tu vi Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong lại dựa vào sức mạnh của chính mình, cứng rắn rút nó ra khỏi mặt đất.

Qua đó có thể thấy, tiềm lực của Tôn Ngộ Không rốt cuộc mạnh mẽ đến mức nào. "Ầm!" Cột vàng cuối cùng cũng bị Tôn Ngộ Không rút ra, nhưng trong khoảnh khắc đó, Tôn Ngộ Không hơi thả lỏng, cột vàng liền trực tiếp đổ xuống đất, đá vụn trên mặt đất bay tung tóe, chôn vùi cả người Tôn Ngộ Không.

May mà thân thể Tôn Ngộ Không mạnh mẽ, những mảnh đá vụn này đối với y, căn bản không đau không ngứa.

Nhưng rút ra Định Hải Thần Châm, cũng khiến Tôn Ngộ Không tiêu hao không ít, bây giờ đang thở hổn hển. "Vù!" Lúc này, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng nhẹ nhàng vung tay, trong hố sâu nơi Định Hải Thần Châm dựng đứng, bay ra một viên long châu trong suốt, lóe lên xuất hiện trong lòng bàn tay ông ta, sau đó biến mất không thấy.

Đông Hải Long Vương Ngao Quảng chuyển ánh mắt sang Tôn Ngộ Không, nói: "Bản vương giữ lời hứa, binh khí trong bảo khố của Long cung tùy ngươi chọn!" "Không cần nữa!" Tôn Ngộ Không xua tay, sau đó chỉ vào cột vàng đang nằm trên mặt đất: "Lão Tôn ta muốn cây cột vàng này!" "Ngươi có cầm nổi cây cột vàng này không?" Đông Hải Long Vương cười nhẹ nói. "Đó là tự nhiên!" Tôn Ngộ Không không hề khiêm tốn nói một câu, sau đó nhìn về phía cây cột vàng đó, từ từ thốt ra một chữ: "Nhỏ!" Sau khi cây cột vàng uống máu, Tôn Ngộ Không biết nó đã chủ động nhận chủ, việc rút ra cây cột vàng, chỉ là một quá trình đẩy nhanh việc nhận chủ mà thôi.

Tiếng nói vừa dứt, ánh sáng vàng lóe lên, cây cột vàng bỗng dần dần thu nhỏ lại, cuối cùng chỉ cao hơn người một chút. "Từ hôm nay gọi ngươi là 'Như Ý Kim Cô Bổng'!" Theo sau tiếng nói của Tôn Ngộ Không, ánh sáng vàng lóe lên trên thân gậy, chủ động hình thành năm chữ lớn "Như Ý Kim Cô Bổng".

Đến đây, Như Ý Kim Cô Bổng triệt để nhận Tôn Ngộ Không làm chủ, Tôn Ngộ Không không chết, không ai có thể sử dụng Như Ý Kim Cô Bổng.

Đương nhiên, trừ Tô Dự.

Dù sao, Như Ý Kim Cô Bổng cũng là do Tô Dự luyện chế thành.

Như Ý Kim Cô Bổng sau khi nhận chủ, trong tay y có thể tùy ý khống chế trọng lượng lớn nhỏ, nhưng trong tay người khác hóa thành thật sự là mười ba vạn năm ngàn cân.

Tôn Ngộ Không sau khi có được Kim Cô Bổng, chiến lực không phải là một cộng một đơn giản.

Định Hải Thần Châm ngày xưa là do Đại Vũ trị thủy để lại, trong đó có công đức khí vận của Nhân tộc bàng bạc.

Tôn Ngộ Không khi chưa xuất thế, đã bị Tô Dự dùng Không Động Thiên Đế Ấn sắc phong làm Tề Thiên Đại Thánh, trên người cũng có công đức khí vận của Nhân tộc.

Hai thứ giao hội, đối với Tôn Ngộ Không tăng phúc, ít nhất sẽ có năm thành.

Lúc này, Tử Hà đang trong trạng thái nóng lòng muốn thử, nếu Đông Hải Long Vương không để Tôn Ngộ Không lấy đi kiện Cực phẩm Tiên thiên Linh bảo này, vậy thì thế tất sẽ vì vậy mà khai chiến.

Còn việc Đông Hải Long Vương thực hiện lời hứa, Tử Hà căn bản không nghĩ có khả năng đó.

Nói đùa gì vậy, đó là một kiện Cực phẩm Tiên thiên Linh bảo đó. "Có thể!" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng trầm ngâm một lát: "Như Ý Kim Cô Bổng đã chính thức nhận ngươi làm chủ, bất kỳ ai cũng không thể sử dụng, vốn không phải là vật của Long cung bản vương, nếu ngươi muốn lấy đi, thì cứ lấy đi!" "Vậy lão Tôn ta đa tạ lão Long Vương!" Nghe lời của Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, Tôn Ngộ Không lập tức mừng rỡ, trực tiếp thu nhỏ Như Ý Kim Cô Bổng, hóa thành một cây kim thêu, giấu trong tai, định cùng Tử Hà rời khỏi Đông Hải Long Cung. "Đợi đã!" Bỗng nhiên, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng gọi Tôn Ngộ Không và Tử Hà lại, hai người thần sắc ngưng lại, trong lòng lập tức cảnh giác.

Tôn Ngộ Không quay người nhìn Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, mỉm cười hỏi: "Lão Long Vương có chuyện gì sao?" "Hai vị không cần căng thẳng!" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng là tồn tại

thế nào, sao lại không nhìn ra sự cảnh giác của Tôn Ngộ Không và Tử Hà, an ủi nói: "Bản vương trước đó đã ước định với ngươi, để ngươi trong bảo khố của Long cung bản vương chọn một món binh khí, bây giờ binh khí đã có, vậy chọn một món pháp bảo khác đi!" "!!!?" Tôn Ngộ Không và Tử Hà vạn vạn không ngờ Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, lại nói ra những lời như vậy.

Tôn Ngộ Không hỏi: "Lời này có thật không?" "Nhất ngôn ký xuất, tứ mã nan truy!" Đông Hải Long Vương thề thốt nói.

Tôn Ngộ Không trầm ngâm một lát: "Vậy tặng lão Tôn ta một bộ áo giáp đi!" "Được!" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng không do dự đáp ứng: "Đây là bộ áo giáp mà bản vương trân tàng nhiều năm, hôm nay ngươi giúp bản vương lấy lại Thủy Tinh Long Châu, bản vương muốn kết giao một người bạn, liền tặng ngươi một bộ áo giáp!

E rằng thiên hạ này cũng chỉ có ngươi mới có thể giá ngự bộ áo giáp này!" Nói rồi, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng liền lấy ra Tề Thiên Quan, Tề Thiên Chiến Giáp, Tề Thiên Chiến Ngoa mà Ngao Bính giao cho.

Bộ Tề Thiên Phi Quải cảm nhận được khí tức của Tôn Ngộ Không, lập tức hoan hô nhảy nhót, chủ động bay đến mặc vào người y.

Lập tức, sau khi mặc Tề Thiên Phi Quải, Tôn Ngộ Không trở nên uy phong lẫm liệt, khí tức mạnh mẽ lưu chuyển quanh thân. "Cực phẩm Tiên thiên Linh bảo!" Lúc này, khí tức của Tề Thiên Phi Quải lộ ra, khiến Tôn Ngộ Không và Tử Hà triệt để kinh ngạc, đồng thời trong lòng cũng đang suy nghĩ Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, rốt cuộc đang làm gì?

Liên tục tặng hai kiện Cực phẩm Tiên thiên Linh bảo!

Lúc này, Tôn Ngộ Không cười nói: "Lão Long Vương, binh khí và áo giáp đều có rồi, hay là cho lão Tôn ta thêm ít binh khí nữa, phẩm giai không cần cao, chủ yếu là để cho đám khỉ con của Hoa Quả Sơn ta cũng thao luyện một phen, để tránh bị người khác bắt nạt!" "Con khỉ này, được đằng chân lân đằng đầu phải không?" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng có chút tức giận, sau đó liền thở dài một tiếng: "Thôi vậy, bản vương tặng ngươi vạn ngàn binh khí!" Nói rồi, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng ném cho Tôn Ngộ Không một chiếc nhẫn.

Chương 552

Tôn Ngộ Không liếc nhìn một cái, phát hiện trong nhẫn chất đống như núi các loại binh khí, đừng nói một Hoa Quả Sơn, dù là mười Hoa Quả Sơn e rằng cũng dùng không hết. "Lão Long Vương đa tạ rồi!

Sau này có rảnh, lão Tôn ta lại đến thăm!" Tôn Ngộ Không ánh mắt liên tục lóe lên, sau đó cảm tạ một tiếng, liền cùng Tử Hà rời khỏi Đông Hải Long Cung.

Nhìn bóng lưng Tôn Ngộ Không và Tử Hà rời đi, một bóng người xuất hiện bên cạnh Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng cười nói: "Không hổ là nghĩa tử mà bệ hạ nhận, tâm trí cũng không tệ!" "Phụ vương, chúng ta làm vậy có phải quá rõ ràng không?" Bóng người nhanh chóng ngưng tụ, chính là tứ đệ tử của Tô Dự, Linh Châu chiến thần, Đông Hải tam thái tử, Ngao Bính.

Đông Hải Long Vương Ngao Quảng lắc đầu: "Không đâu, dù hắn có nghi ngờ, cũng sẽ không đoán đến bệ hạ!" Những năm gần đây, Tô Dự gần như chưa từng xuất hiện ở Địa Tiên giới Hồng Hoang, vẫn luôn ở tại Thiên giới Hồng Hoang.

Địa Tiên giới Hồng Hoang bây giờ đối với sự hiểu biết về Tô Dự, trừ một số lão cổ đổng ẩn thế, chỉ có ghi chép trên cổ tịch, hoặc là Nhân tộc thánh phụ và Hồng Hoang Thiên Đế là một người.

Tôn Ngộ Không dù có nghi ngờ, cũng tuyệt đối sẽ không nghĩ theo hướng Hồng Hoang Thiên Đế. "Bính nhi, con có thể truyền tin cho bệ hạ, báo cho ngài ấy Tôn Ngộ Không đã lấy đi Định Hải Thần Châm và Tề Thiên Phi Quải!" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng dặn dò

Ngao Bính.

Ngao Bính gật đầu, sau đó lập tức truyền tin cho sư tôn Tô Dự, về chuyện liên quan đến Tôn Ngộ Không.

Đông Hải Long Vương Ngao Quảng thì truyền tin cho Long Quang Cổ Phật.

Lúc đầu Long Quang Cổ Phật từng muốn tái lập Thiên Long Bát Bộ Hộ Pháp, tìm đến Đông Hải Long tộc, hy vọng có thể nhờ Đông Hải Long Vương, tiếp xúc với tộc trưởng Long tộc Câu Trần Đế quân Chúc Long.

Nhưng lại bị Đông Hải Long Vương Ngao Quảng trực tiếp phủ quyết!

Bây giờ, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng truyền cho Long Quang Cổ Phật chỉ có một câu. "Định Hải Thần Châm bị trộm, chuyện này nếu truyền ra ngoài, bản vương chỉ sợ Thiên Đình trừng phạt!

Nếu có thể đòi lại, vậy bản vương liền đồng ý cung cấp một con Long tộc, đảm nhiệm Long hộ pháp của Thiên Long Bát Bộ!" Sở dĩ Đông Hải Long Vương làm vậy, tự nhiên là nhận mệnh lệnh của Tô Dự.

Một bên khác, tại Thiên giới Hồng Hoang, Tô Dự sau khi nhận được truyền tin của Ngao Bính, trong hai mắt lóe lên một tia sáng, sau đó liền dùng Không Động Thiên Đế Ấn đánh ra một đạo pháp chỉ, vô hình lưu lạc đến Minh giới Hồng Hoang.

Minh giới Hồng Hoang, Phong Đô Đại Đế sau khi nhận được pháp chỉ của Tô Dự, lập tức ra lệnh cho câu hồn sứ giả, Ngưu Đầu Mã Diện xuất động, vượt qua cả cấp trên của họ là địa ngục sứ giả Địa Tạng.

Sự sắp xếp của Tô Dự rất rõ ràng.

Muốn để Tôn Ngộ Không đại náo Thiên Đình, căn bản không thể.

Đó là con trai của hắn!

Con trai đánh cha, là chuyện gì!

Đến lúc đó, không chỉ Tôn Ngộ Không phải mang danh bất trung bất hiếu, mà ngay cả thể diện của Tô Dự cũng sẽ bị mất hết.

Nhưng đại náo Thiên Đình không thành, vậy làm thế nào để Tôn Ngộ Không vang danh khắp Hồng Hoang Lục giới đây!

Phật giáo!

Theo ký ức của Tô Dự, trong Tây Du nguyên bản Tôn Ngộ Không đại náo Long Cung, Địa Phủ, sau đó lại bị chiêu an, thoát ly, khai chiến, rồi lại bị chiêu an, ở Bàn Đào Viên trông coi, trộm ăn tiên đan, đại náo Bàn Đào Hội, khai chiến, trong Bát Quái Lô luyện thành Hỏa Nhãn Kim Tinh, đại náo Thiên Đình, cuối cùng bị Như Lai Phật Tổ trấn áp.

Bây giờ Tô Dự đã thay đổi kịch bản, chiêu an là không thể chiêu an, cả đời này cũng không thể.

Cho nên trực tiếp khai chiến là được!

Còn về trấn áp, trấn áp cái quái gì!

Khi phụ thân Tô Dự này là đồ giả sao!

Muốn trấn áp cũng là hắn trấn áp!

Cho nên, đại náo Thiên Đình cũng chỉ náo Phật môn! ...

Hồng Hoang Địa Tiên giới, Hoa Quả Sơn.

Tôn Ngộ Không đem binh khí từ Đông Hải Long Cung mang về phân phát cho bầy khỉ Hoa Quả Sơn, sau đó truyền thụ trúc cơ chi pháp học được ở Tà Nguyệt Tam Tinh Động cho chúng.

Tử Hà lại ở lì tại Hoa Quả Sơn không đi, gần như là Tôn Ngộ Không đi đâu, nàng ta theo đó.

Một ngày nọ, yêu tộc gần đó nghe tin Tôn Ngộ Không chém giết Hỗn Thế Ma Vương ở Thủy Tạng Động, lần lượt đến bái sơn.

Trong đó, do Ngưu Ma Vương, Giao Ma Vương, Bằng Ma Vương, Sư Đà Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương dẫn đầu, có bạn từ phương xa đến, Tôn Ngộ Không tự nhiên đại bày yến tiệc.

Trên yến hội, Ngưu Ma Vương đề nghị mấy người kết bái, muốn tập hợp, lớn mạnh thế lực.

Giao Ma Vương và những người khác lần lượt đồng ý, chỉ có Tôn Ngộ Không do dự.

Lúc này, Tử Hà đứng ra nói: "Đại vương nhà ta đồng ý rồi!" Tôn Ngộ Không khẽ nhíu mày, nhưng không nói nhiều, qua một thời gian tiếp xúc, có thể xác định Tử Hà sẽ không hại y. "Ngươi không phải muốn tìm phụ mẫu sao?

Nếu có thể trở thành lão đại ở giữa, thế tất sẽ tìm kiếm tốt hơn!" Tử Hà truyền âm nói.

Tôn Ngộ Không lập tức chợt hiểu ra. "Ngươi là ai?

Có thể đại diện cho đại vương nhà ngươi sao?" Ngưu Ma Vương nhìn Tử Hà, ngọn lửa tà ác lóe lên, thản nhiên hỏi.

Tôn Ngộ Không không nói gì, Tử Hà đi trước nói: "Ta là phu nhân của Hoa Quả Sơn, ta có thể đại diện cho đại vương của ta không?" Tôn Ngộ Không hai mắt đột nhiên trợn to, vạn vạn không ngờ Tử Hà lại nói ra những lời như vậy. "Con khỉ chết tiệt này, nói gì đi chứ!

Bản cô nương đang thay ngươi ra mặt đó!" Khi Tôn Ngộ Không kinh ngạc, Tử Hà lặng lẽ truyền âm cho Tôn Ngộ Không, khiến y lập tức hoàn hồn, vội vàng nói: "Tử Hà đích xác có thể toàn quyền đại

diện cho lão Tôn ta!" Thấy Tôn Ngộ Không thừa nhận, trong hai mắt Ngưu Ma Vương lóe lên một tia sắc bén, sau đó ha ha cười lớn: "Được, vậy chúng ta lấy tuổi tác xếp hạng lớn nhỏ!" "Tuổi tác có thể đại diện cho cái gì?" Giao Ma Vương khinh thường nói.

Sư Đà Vương đi đầu chất vấn: "Giao Ma Vương có ý gì?" Đối với cảnh này, Tôn Ngộ Không và Tử Hà, Bằng Ma Vương và Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương cũng không nói gì, hiển nhiên cũng không đồng ý lấy tuổi tác luận tư bài bối.

Chương 553

"Ý trên mặt chữ!" Giao Ma Vương hoàn toàn không để ý đến Sư Đà Vương, giọng điệu thản nhiên, tự cho rằng ở đây dù hắn không phải là người mạnh nhất, nhưng bối cảnh nhất định là hùng hậu nhất.

Trên người hắn có huyết mạch Long tộc, cũng có quan hệ với Long tộc, bây giờ Hồng Hoang Lục giới dám trêu chọc Long tộc không nhiều.

Kết bái huynh đệ không vấn đề, nhưng quan trọng là phải khiến người ta phục! "Nếu Giao Ma Vương huynh đệ không đồng ý lấy tuổi tác xếp hạng, vậy Giao Ma Vương có cao kiến gì không?" Ngưu Ma Vương trong cười có dao hỏi.

Giao Ma Vương thản nhiên liếc Ngưu Ma Vương một cái: "Đơn giản, đánh bại bản vương!" Lập tức, không khí đột nhiên ngưng tụ, nhất thời trở nên lạnh lẽo. "Ta đồng ý!" "Ta đồng ý!" "Ta đồng ý!" Bằng Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương đáp ứng. "Lão Tôn ta cũng thấy không có vấn đề gì!" Tôn Ngộ Không hăm hở nói, Tử Hà thì ánh mắt lóe lên, cuối cùng cũng không nói nhiều.

Thấy vậy, Ngưu Ma Vương và Sư Đà Vương không đồng ý cũng không có cách nào, bèn trầm giọng hỏi: "Được, vậy lấy lôi đài tỷ thí, người không phục đều có thể khiêu chiến!

Ai lên trước?" Lúc này, Tôn Ngộ Không vừa định nhảy lên, lại bị Tử Hà kéo lấy cánh tay, truyền âm cảnh cáo: "Tôn Ngộ Không ngươi không ngốc chứ?

Lôi đài tỷ thí nói cho hay là lôi đài tỷ thí, nói khó nghe là xa luân chiến, cứ ở yên đó, đợi bản cô nương bảo ngươi lên sân thì lên cũng không muộn!" Xa xa tại Thiên Đình, Tô Dự nhìn những chuyện xảy ra

giữa Tử Hà và Tôn Ngộ Không, cùng với sáu vị yêu vương, lập tức cười nhẹ một tiếng, thầm nghĩ: "Xem ra chuyện Thất Đại Thánh lần này sẽ có biến động!" Tôn Ngộ Không tính tình cương liệt, Tử Hà thông minh tinh tế, vừa hay bổ sung cho nhau.

Có Tử Hà chỉ điểm, lại thêm tu vi thực lực của bản thân Tôn Ngộ Không, tại địa bàn Hoa Quả Sơn, e rằng Ngưu Ma Vương muốn trở thành đứng đầu Thất Đại Thánh, là chuyện không thể. "Lại là Hỗn Độn Ma Thần!" Nữ Oa nương nương ở bên cạnh thần thức quét qua người sáu vị yêu vương, mày ngài không khỏi khẽ nhíu lại.

Nghe vậy, Tô Dự hai mắt lóe lên, Nữ Oa nương nương có thể nhìn ra, tự nhiên hắn cũng có thể, trong sáu vị yêu vương đến Hoa Quả Sơn bái sơn, đều là Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế, ngay cả Giao Ma Vương có quan hệ với Long tộc cũng không ngoại lệ.

Ngưu Ma Vương nên là tàn hồn của Đại Địa Ma Thần chuyển thế, Tô Dự cảm nhận được trong cơ thể hắn có một tia khí tức của Sức Mạnh pháp tắc, đã có được một mảnh vụn Sức Mạnh pháp tắc.

Giao Ma Vương tuy xuất thân Long tộc, nhưng khí tức Hỗn Độn Ma Thần trong chân linh không thể làm giả.

Bằng Ma Vương, Sư Đà Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương cũng như vậy.

Tô Dự an ủi Nữ Oa nương nương: "Nữ Oa, yên tâm đi!

Trên người Ngộ Không có chín cọng lông khỉ cứu mạng mà Tu Bồ Đề cho, dù là Hỗn Nguyên Kim Tiên nhất thời cũng không làm gì được nó đâu." Nghe lời của Tô Dự, Nữ Oa nương nương gật đầu, biết phu quân Tô Dự đã bố trí một cục diện ngút trời, bây giờ chỉ có thể chờ đợi sự việc từ từ phát triển.

Lúc này, ở Địa Tiên giới Hồng Hoang, Tôn Ngộ Không không ra

sân, các yêu vương khác cũng không phải là hạng tầm thường, đều không phải là người đầu tiên lên sân, cuối cùng Sư Đà Vương ra phá vỡ cục diện.

Đương nhiên, không phải Sư Đà Vương tự nguyện, là Ngưu Ma Vương mệnh lệnh hắn lên.

Sư Đà Vương vừa lên sân, Ngu Nhung Vương liền trực tiếp khiêu chiến.

Hai người đại chiến ba trăm hiệp, đều không phân được thắng bại, cuối cùng Ngu Nhung Vương kém một chiêu mà bại.

Sau khi Ngu Nhung Vương chiến bại, Mi Hầu Vương tiếp tục khiêu chiến, Sư Đà Vương vì tiêu hao quá lớn, bị Mi Hầu Vương dễ dàng đánh lui.

Sau đó, Bằng Ma Vương lên sân, Mi Hầu Vương sáng suốt lựa chọn nhận thua.

Dù sao xếp hạng không phải xem thắng nhiều hay ít, một trận chiến đấu mà thôi, căn bản sẽ không ảnh hưởng.

Mi Hầu Vương nhân lúc Sư Đà Vương kiệt sức, thắng một trận, thua Bằng Ma Vương, bảo toàn thực lực, để chờ xem tình hình sau này mới là phương pháp ổn thỏa nhất. "Tôn Ngộ Không, bây giờ đi khiêu chiến Sư Đà Vương, gã này trước đó đã chiến đấu với Mi Hầu Vương, giành lấy một trận thắng lợi!" Tử Hà thầm nói với Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không khẽ nhíu mày, thừa cơ người khác gặp nguy không phải là phong cách của y.

Thấy Tôn Ngộ Không do dự, Tử Hà nhắc nhở: "Tôn Ngộ Không, ngươi không muốn thông qua sáu vị yêu vương tìm kiếm phụ mẫu của ngươi sao?

Nếu muốn, thì nghe lời bản cô nương!" Bất lực, Tôn Ngộ Không chỉ có thể đáp ứng.

Ngay sau đó, Tôn Ngộ Không ngay cả Như Ý Kim Cô Bổng cũng không lấy ra, chỉ dựa vào tu vi, quyền quyền đến thịt, đánh cho Sư Đà Vương chủ động nhận thua.

Tiếp theo, đại chiến một chạm là nổ, cuối cùng chỉ có ba người giữ được toàn thắng không bại, chính là Tôn Ngộ Không, Giao Ma Vương, Ngưu Ma Vương.

Bây giờ Tôn Ngộ Không, Giao Ma Vương, Ngưu Ma Vương đều còn lại hai trận chiến đấu.

Cuối cùng, Ngưu Ma Vương đề nghị hỗn chiến, ai có thể đứng vững cuối cùng, có thể trở thành đại ca.

Giao Ma Vương và Tôn Ngộ Không cũng đều đáp ứng.

Chiến đấu bắt đầu, Tôn Ngộ Không và Tử Hà, cùng với sáu đại yêu vương tập thể di chuyển chiến trường ra một hòn đảo nhỏ ngoài biển.

Nhưng, cảnh tượng tiếp theo, hoàn toàn ngoài dự liệu của tất cả mọi người, vốn đã nói là ba người hỗn chiến, Giao Ma Vương vừa lên liền quấn lấy Ngưu Ma Vương, như phát điên muốn cùng Ngưu Ma Vương quyết một trận thắng bại.

Đối mặt với cục diện trước mắt, Tôn Ngộ Không dưới sự cảnh cáo của Tử Hà, lựa chọn cùng Giao Ma Vương liên thủ tấn công Ngưu Ma Vương.

Cuối cùng, Ngưu Ma Vương lấy ra pháp bảo của mình, bộc phát ra tu vi Đại La Kim Tiên đáng sợ, mạnh mẽ đánh bại Giao Ma Vương, ngạo thị quần hùng. "Xem ra lão đại hôm nay, bản vương nhận không chối từ!" Ngưu Ma Vương mắt không ai, phảng phất như vị trí đứng

đầu Thất Đại Yêu Vương, đã chắc chắn thuộc về hắn.

Giao Ma Vương lau đi máu tươi ở khóe miệng, cười lạnh một tiếng: "Ngưu Ma Vương, đừng có vui mừng quá sớm!" Giao Ma Vương là người của Bắc Hải Long tộc, mẫu thân là công chúa Bắc Hải Long tộc, sở dĩ đến Hoa Quả Sơn bái sơn, hoàn toàn là nghe ngoại công nhắc đến chuyện Tôn Ngộ Không từ Đông Hải Long Cung lấy đi hai đại Cực phẩm Tiên thiên Linh bảo.

Cho nên trong lòng cực độ không phục, muốn lấy lại hai đại Cực phẩm Tiên thiên Linh bảo của Tô Dự và Đông Hải Long Vương.

Nhưng, Tôn Ngộ Không đến giờ vẫn chưa thi triển Cực phẩm Tiên thiên Linh bảo, chỉ dựa vào thực lực của bản thân mà đi đến bây giờ, hắn tâm phục khẩu phục.

Quan trọng nhất là, vừa rồi Giao Ma Vương đã nghĩ thông suốt, Đông Hải Long tộc là mạch mạnh nhất trong Tứ Hải Long tộc, Tôn Ngộ Không có thể từ Đông Hải Long Cung lấy đi hai đại Cực phẩm Tiên thiên Linh bảo, nếu không phải Đông Hải Long Vương tự nguyện, e rằng không ai có thể thành công.

Phải biết rằng, trong Đông Hải Long tộc còn có tứ đệ tử của Hồng Hoang Thiên Đế, biểu ca của hắn Ngao Bính. "Bản vương là Đại La Kim Tiên, các vị huynh đệ, có ai muốn so tài với bản vương không?" Ngưu Ma Vương khinh thường hỏi.

Tôn Ngộ Không thản nhiên nói: "Lão Tôn ta thử một chút!" ... "Ồ!" Ngưu Ma Vương nhìn Tôn Ngộ Không đột nhiên lên tiếng, hai mắt lóe lên vẻ sắc bén, không thể không nói, hắn có chút ghen tị với Tôn Ngộ Không, cho nên cần phải làm một số chuyện. "Được, vậy Ngộ Không huynh đệ có dám cùng bản vương đến Hỗn Độn một trận không!" Trong hai mắt Ngưu Ma Vương hàn quang lộ rõ, trận chiến trước đó vẫn luôn nương tay, ở trong Hỗn Độn liền có thể một cái không cẩn

thận, để Tôn Ngộ Không xảy ra chút chuyện ngoài ý muốn, như vậy liền có thể danh chính ngôn thuận kế thừa Hoa Quả Sơn, thậm chí...

Chương 554

Tôn Ngộ Không sắc mặt trầm xuống, biết Ngưu Ma Vương vì tranh đoạt vị trí lão đại, bất chấp tất cả, cho nên mới mời y đến Hỗn Độn một trận.

Lúc này, Tôn Ngộ Không thần sắc hơi thả lỏng, thản nhiên đáp ứng: "Được!" "Ha ha ha!

Ngộ Không huynh đệ sảng khoái, vậy đi thôi!" Ngưu Ma Vương trực tiếp xé rách không gian giới bích, một đầu chui vào trong đó, các yêu vương khác cũng lần lượt chui vào trong đó.

Giao Ma Vương đầy ẩn ý nhìn Tôn Ngộ Không một cái, sau đó cũng bước vào Hỗn Độn. "Ngươi có chắc không?" Tử Hà sắc mặt cũng không tốt, trực giác mách bảo nàng ta, Ngưu Ma Vương mưu đồ không nhỏ.

Tôn Ngộ Không nhếch miệng cười: "Yên tâm đi!

Lão Tôn ta binh khí và chiến giáp còn chưa thi triển, một con trâu chết, nếu không biết điều, lão Tôn ta đánh cho nó phục khí!" Nghe vậy, Tử Hà gật đầu, hai người cùng nhau bước vào hư không, chuẩn bị bắt đầu trận chiến cuối cùng để xếp hạng.

Bên ngoài Hồng Hoang Địa Tiên giới, trong Hỗn Độn.

Tôn Ngộ Không và Tử Hà, cùng với Ngưu Ma Vương và sáu vị yêu vương khác, đang lơ lửng đứng trên mặt đất.

Chiến đấu trong Hỗn Độn đòi hỏi yêu cầu cực kỳ nghiêm ngặt đối với tinh, khí, thần, ít nhất cũng cần đến cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Cũng may, tám người có mặt ở đây không ai là kẻ tầm thường, căn cước và thiên phú đều là thượng thừa, chỉ dựa vào tu vi Thái Ất Kim

Tiên đã có thể tự do chiến đấu ở vùng rìa Hỗn Độn.

"Ngộ Không huynh đệ, bắt đầu thôi!" Ngưu Ma Vương nóng lòng muốn hoàn thành suy nghĩ trong lòng, đối với một nơi tu luyện bảo địa như Hoa Quả Sơn, hắn thèm thuồng vô cùng!

Tôn Ngộ Không hít sâu một hơi: "Được!" Đây không phải lần đầu hắn tu luyện trong Hỗn Độn, trước đây sư tôn Tu Bồ Đề Tổ Sư cũng từng đưa hắn đến đây, vì vậy không có chút không quen nào.

"Ầm!" Khí thế Đại La Kim Tiên hoàn toàn bộc phát từ trên người Ngưu Ma Vương, cuồng phong gào thét trong Hỗn Độn, phô thiên cái địa áp bức về phía Tôn Ngộ Không.

"Khai!" Tôn Ngộ Không chủ động tấn công, một quyền đấm thẳng vào mặt Ngưu Ma Vương.

Lúc này, Tôn Ngộ Không như một lưỡi dao sắc bén đâm thủng trời cao, khí thế của Ngưu Ma Vương hoàn toàn không có tác dụng với hắn, chỉ một thoáng đã xuất hiện trước mặt Ngưu Ma Vương.

"Bốp!" Nắm đấm của Tôn Ngộ Không bị Ngưu Ma Vương chặn lại, đồng thời trên tay kia của hắn xuất hiện một cây Hỗn Thiết Côn, hung hăng đập về phía đầu Tôn Ngộ Không, không hề lưu tình chút nào.

Thấy vậy, thân thể Tôn Ngộ Không tỏa ra kim quang, 《Cửu Chuyển Huyền Công》 và 《Cửu Chuyển Nguyên Công》 điên cuồng vận chuyển.

Ngay khi cây Hỗn Thiết Côn sắp đánh tới, kim quang trên tay Tôn Ngộ Không chợt lóe, giơ tay lên liền oanh kích mạnh vào cây gậy sắt đó.

"Ầm!" Trong khoảnh khắc, một tiếng nổ vang lên trong Hỗn Độn, lực phản chấn cường đại trực tiếp va vào thân thể Ngưu Ma Vương,

đẩy lùi hắn mấy trăm mét.

Tôn Ngộ Không lần đầu sử dụng Kim Cô Bổng, cảm giác thủy nhũ giao dung này khiến hắn cảm nhận được sự mạnh mẽ chưa từng có.

"Tôn Ngộ Không mạnh quá!" Giao Ma Vương và năm vị yêu vương khác thấy cảnh này, nội tâm không khỏi chấn động.

Mỹ Hầu Vương xuất thế từ hư không, không ai biết lai lịch và sư thừa của hắn là thần thánh phương nào, nhưng chiến lực lại mạnh mẽ chưa từng thấy.

Loại người này hoặc là có bối cảnh cực lớn, hoặc là kẻ biết nhẫn nhịn giả heo ăn thịt hổ.

Bất kể là loại nào, đều cực kỳ nguy hiểm, chỉ có thể kết giao, không thể đối địch.

Ngưu Ma Vương bị đánh lui, cảm nhận dư chấn còn sót lại trong cơ thể, sắc mặt trở nên âm trầm.

Một cường giả Đại La Kim Tiên đường đường lại bị một Thái Ất Kim Tiên như Tôn Ngộ Không đánh lui, sau này truyền ra chẳng phải sẽ khiến người ta cười rụng răng sao.

Tuy nhiên, không đợi Ngưu Ma Vương nổi giận, hắn bỗng sững sờ, nhìn chằm chằm vào cây Như Ý Kim Cô Bổng trong tay Tôn Ngộ Không, nội tâm không khỏi gào thét.

Cực phẩm Tiên thiên linh bảo!

Cực phẩm linh bảo!

Bản vương nhất định phải có được cực phẩm Tiên thiên linh bảo này!

Phải giết chết Tôn Ngộ Không!

Lúc này, ngoài Giao Ma Vương ra, bốn yêu vương còn lại cũng bộc phát ánh mắt tham lam.

Giao Ma Vương thấy vậy, cười lạnh một tiếng: "Tốt nhất đừng có ý đồ với cực phẩm Tiên thiên linh bảo của Tôn Ngộ Không, đó là đồ của Đông Hải Long Vương!

Nếu muốn bị Đông Hải Long tộc truy sát thì cứ việc đi mà tranh đoạt!" Nghe lời của Giao Ma Vương, đôi mắt đẹp của Tử Hà khẽ động, nàng nhìn lướt qua các vị yêu vương, không hiểu sao Giao Ma Vương lại biết lai lịch của Như Ý Kim Cô Bổng.

Năm vị yêu vương dường như đều sợ Đông Hải Long Vương, cứ như thể Đông Hải Long Vương rất mạnh mẽ.

Nếu Đông Hải Long Vương thật sự mạnh như vậy, tại sao lại tặng hai kiện cực phẩm Tiên thiên linh bảo cho Tôn Ngộ Không?

Tôn Ngộ Không cảm nhận được sự thèm muốn của Ngưu Ma Vương đối với Như Ý Kim Cô Bổng, chiến ý mãnh liệt bùng nổ trong lòng.

Muốn cướp đoạt Như Ý Kim Cô Bổng, không có dễ dàng như vậy đâu.

"Ầm!" Tề Thiên Phi Quải hoàn toàn bộc phát uy thế, hai kiện cực phẩm Tiên thiên linh bảo khiến chiến lực của Tôn Ngộ Không đạt đến cực hạn.

Hắn đột ngột lao ra, Như Ý Kim Cô Bổng chợt phình to, vượt qua Hỗn Độn, mang theo sức mạnh đáng sợ, đập về phía Ngưu Ma Vương.

"Hống!" Ngưu Ma Vương gầm lên một tiếng, trên người cũng xuất hiện một bộ áo giáp, Hỗn Thiết Côn ngưng tụ tinh khí thần cường hãn, va chạm với Như Ý Kim Cô Bổng.

“Keng!

Keng keng keng...” Như Ý Kim Cô Bổng và Hỗn Thiết Côn không ngừng va chạm, tinh khí thần của cả hai đều đang điên cuồng tuôn ra, chấn động Hỗn Độn lan ra từng vòng gợn sóng.

“Phá!” Ngưu Ma Vương đột ngột thốt ra một chữ, sức mạnh mãnh liệt cuốn khắp trời cao, nhưng lại bị Tề Thiên Phi Quải của Tôn Ngộ Không hoàn hảo chống đỡ.

Lúc này, trong đôi mắt Tôn Ngộ Không bùng lên chiến ý đáng sợ, khí thế điên cuồng tăng vọt, Như Ý Kim Cô Bổng tỏa ra vạn trượng hào quang, như muốn hủy diệt mọi thứ trước mắt, không chết không ngừng.

“Ầm!” Cường hãn, lúc này chỉ có hai chữ đó mới có thể miêu tả Tôn Ngộ Không, hắn bây giờ như một vị Thắng Lợi Chiến Thần bách chiến bách thắng.

Sức mạnh đáng sợ điên cuồng ngưng tụ trong Hỗn Độn, tập trung vào Như Ý Kim Cô Bổng, theo cú vung của Tôn Ngộ Không, nó quét ngang Hỗn Độn, oanh kích về phía Ngưu Ma Vương.

Cảm nhận được đòn tấn công mạnh mẽ của Tôn Ngộ Không, sắc mặt Ngưu Ma Vương kịch biến.

Chương 555

Chuyến đi đến Hoa Quả Sơn lần này, hắn vạn lần không ngờ lại rơi vào tình cảnh này, cũng vạn lần không ngờ Tôn Ngộ Không có thể phát huy uy lực của hai kiện cực phẩm Tiên thiên linh bảo đến mức độ này.

Hắn đâu biết rằng, bất kể là Như Ý Kim Cô Bổng hay Tề Thiên Phi Quải, đều vô cùng phù hợp với Tôn Ngộ Không.

Vì vậy, cho dù tu vi của Tôn Ngộ Không chưa đạt tới cảnh giới đó, hắn vẫn có thể phát huy ra uy lực cường đại vượt xa lẽ thường.

Hỗn Thiết Côn hội tụ công thế mạnh mẽ của Ngưu Ma Vương, va chạm với Như Ý Kim Cô Bổng, rõ ràng Ngưu Ma Vương định liều mạng với Tôn Ngộ Không.

Tuy nhiên, Như Ý Kim Cô Bổng là cực phẩm Tiên thiên linh bảo, còn Hỗn Thiết Côn chỉ là cực phẩm Hậu thiên linh bảo, giữa hai thứ hoàn toàn không có tính so sánh.

Vì vậy, Ngưu Ma Vương đã lật ra một lá bài tẩy khác.

Đại Địa Pháp Tắc!

Lập tức, nơi Hỗn Thiết Côn đi qua, Hỗn Độn hoàn toàn bị sức mạnh của Đại Địa Pháp Tắc trấn áp.

Ngưu Ma Vương có Đại Địa Pháp Tắc, Tôn Ngộ Không có gì? 《Cửu Chuyển Huyền Công》, 《Cửu Chuyển Nguyên Công》!

Cả hai công pháp này đều do Bàn Cổ đại thần để lại, có thể tu luyện ra một tia Sức Mạnh Pháp Tắc.

Thật trùng hợp, sau khi Tôn Ngộ Không gần đây nhận được Như Ý Kim Cô Bổng, hắn đã mày mò cảm ngộ ra Sức Mạnh Pháp Tắc.

“Ầm!

Ầm ầm ầm...” Trong Hỗn Độn, sóng cuộn biển gầm, dư ba vô tận.

Nếu ở Hồng Hoang Địa Tiên giới, không gian đã sớm sụp đổ, khi đó dù là Ngưu Ma Vương hay Tôn Ngộ Không, đều không thể thoát khỏi sự trừng phạt của Hồng Hoang Địa Tiên giới.

Bão năng lượng quét ra, Tôn Ngộ Không và Ngưu Ma Vương đều bị đẩy lùi, cả hai bay ngược về hai hướng khác nhau, đủ cả ngàn mét mới miễn cưỡng ổn định được thân hình.

Chỉ thấy, khóe miệng Ngưu Ma Vương rỉ ra một tia máu tươi, rõ ràng trong lần giao phong này, vẫn là Ngưu Ma Vương rơi vào thế hạ phong, Tôn Ngộ Không nhỉnh hơn một chút.

“Hống!” Một tiếng gầm giận dữ vang vọng Hỗn Độn, chỉ thấy sau lưng Ngưu Ma Vương hiện ra một bóng ảnh khổng lồ, chính là một con Tử Kim Thần Ngưu to lớn.

Rõ ràng, Ngưu Ma Vương chuẩn bị thi triển thiên phú thần thông.

Hỗn Thiết Côn của Ngưu Ma Vương điên cuồng đập loạn, mỗi một đòn công kích đều ẩn chứa Đại Địa Pháp Tắc đáng sợ, vô cùng nặng nề, hóa thành từng con Tử Kim Thần Ngưu lao tới va chạm.

Tôn Ngộ Không cũng không hề dừng tay, tinh khí thần trong cơ thể hội tụ dưới sự vận chuyển của hai đại công pháp.

Nếu Ngưu Ma Vương đã không nương tay, vậy hắn cũng không cần phải khách khí.

“Cự Hầu Chân Thân!” Theo tiếng quát lạnh của Tôn Ngộ Không, thân thể hắn đột ngột phình to, vung vẩy Như Ý Kim Cô Bổng, chủ động lao về phía những con Tử Kim Thần Ngưu.

Linh Minh Thạch Hầu là một trong Hỗn Thế Tứ Hầu, Tử Kim

Thần Ngưu có thể húc đổ cả trời cao.

Bất kể là Linh Minh Thạch Hầu hay Tử Kim Thần Ngưu, đều là những tuyệt thế yêu quái hiếm có.

Bổng và côn giao nhau, Linh Minh Thạch Hầu đối đầu Tử Kim Thần Ngưu, Hỗn Độn bị đánh đến gợn sóng trùng trùng.

Nếu ở Hoa Quả Sơn, e rằng cả ngọn núi đã hoàn toàn vỡ nát.

Nhưng theo trận chiến, ưu thế và nhược thế của hai người dần lộ rõ.

Tôn Ngộ Không mang trong mình hai đại tuyệt thế công pháp, tuy có Như Ý Kim Cô Bổng và Tề Thiên Phi Quải giúp công kích và phòng ngự đều được nâng lên trạng thái đỉnh cao, nhưng tiêu hao của bản thân lại cực lớn.

Ngược lại, Ngưu Ma Vương vốn là Đại La Kim Tiên, tuy tiêu hao không lớn, nhưng về mặt công kích và phòng ngự lại không thể so sánh với Tôn Ngộ Không.

Trong một lúc, Tôn Ngộ Không và Ngưu Ma Vương rơi vào thế giằng co, không ai làm gì được ai!

"Hai người này mạnh quá!" Giao Ma Vương thầm than một tiếng, không biết lai lịch của cả hai, nhưng dù hắn có Bắc Hải Long tộc làm chỗ dựa, vẫn không thể vượt qua hai người này.

Từ đó có thể thấy, thiên phú của Tôn Ngộ Không và Ngưu Ma Vương đáng sợ đến mức nào.

Tuy Tôn Ngộ Không chỉ dựa vào hai món cực phẩm pháp bảo mới cầm cự được với Ngưu Ma Vương, nhưng không hiểu sao Giao Ma Vương luôn cảm thấy Tôn Ngộ Không chưa bộc phát toàn lực.

Tất cả mọi người có mặt cũng nhận ra tình huống này, chỉ có Tử

Hà là có chút suy đoán.

Theo lời Tôn Ngộ Không, từ khi tu hành đến nay, hắn gần như chưa từng chiến đấu với bao nhiêu người.

Vậy mà Tôn Ngộ Không duy trì cục diện này, e rằng hắn muốn dùng Ngưu Ma Vương làm đá mài dao, nâng cao kinh nghiệm chiến đấu của bản thân.

Sự thật đúng như Tử Hà suy đoán, Tôn Ngộ Không muốn dùng Ngưu Ma Vương làm đá mài dao.

Nếu muốn nhanh chóng đánh bại Ngưu Ma Vương, hắn hoàn toàn có thể sử dụng các thần thông khác.

Tôn Ngộ Không học được không ít thần thông từ Tu Bồ Đề Tổ Sư, mỗi loại đều là thần thông có tính bộc phát cực mạnh.

Đối phó với Ngưu Ma Vương trước mắt, dù chỉ là trọng thương hắn, đánh bại hắn vẫn là dư sức.

Huống hồ, Tôn Ngộ Không còn có chín sợi lông cứu mạng mà sư tôn Tu Bồ Đề Tổ Sư ban cho.

Tất nhiên, Ngưu Ma Vương cũng không phải tầm thường.

Là Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế, nắm giữ một mảnh vỡ Sức Mạnh Pháp Tắc, sao có thể chỉ có chút bản lĩnh đó.

"Ầm!" Quả nhiên, trong khoảnh khắc Ngưu Ma Vương không nhịn được nữa, hắn bộc phát Sức Mạnh Pháp Tắc cuồng bạo, cả người trực tiếp hóa thành bản thể, tinh khí thần bùng nổ đến mức tối đa, tràn ngập dao động lực lượng kinh khủng.

"Giết!" Tử Kim Thần Ngưu do Ngưu Ma Vương hóa thành, mang theo Lực Lượng Pháp Tắc và Đại Địa Pháp Tắc kinh khủng, hung hãn lao về phía Tôn Ngộ Không.

Trong lúc lao tới, Tử Kim Thần Ngưu phát ra từng tiếng gầm, phảng phất như muốn giẫm Tôn Ngộ Không xuống đất, hung hăng đạp chết.

Khí thế hung mãnh ập tới, khiến Tôn Ngộ Không lập tức cảm thấy từng trận nguy cơ.

Đòn tấn công lần này của Ngưu Ma Vương bá đạo vượt xa lẽ thường, không thể tiếp tục như vậy được nữa.

Chương 556

"Lớn!" Thân thể Tôn Ngộ Không tỏa ra cửu thải thần quang, cả người đột ngột phình to, trong nháy mắt hóa thành một người khổng lồ, Như Ý Kim Cô Bổng trong tay cũng theo đó mà căng phồng, tựa như một tuyệt thế thần hầu bất khả chiến bại.

"Phá Thiên!" Lập tức, trên Như Ý Kim Cô Bổng dâng lên một luồng sức mạnh hùng hồn, không gì cản nổi, phảng phất như mọi thứ trước mắt đều sẽ bị nó hủy diệt, gậy đập thẳng xuống con Tử Kim Thần Ngưu đang lao tới.

"Ầm!" Trong chớp mắt, một cơn bão năng lượng cường hãn bỗng dưng xuất hiện trong Hỗn Độn, chấn động cả khoảng không gian rung chuyển không ngừng.

Hai người giao thủ quả thực quá cuồng mãnh.

Ước chừng mười phút trôi qua, bão năng lượng trong Hỗn Độn vẫn còn đó, hai người ở trung tâm, chiến đấu hăng say, căn bản không thể dừng lại.

Dần dần, bão năng lượng tan biến, Tôn Ngộ Không và Ngưu Ma Vương lập tức tách ra.

Ngưu Ma Vương mặt mũi bầm dập, thần sắc âm trầm.

Ngược lại, giữa hai hàng lông mày của Tôn Ngộ Không tràn đầy đấu chí.

Trận chiến với Ngưu Ma Vương này, hắn học được không ít, sau này ít nhất sẽ không vì thiếu kinh nghiệm chiến đấu mà phạm sai lầm.

"Ngưu Khí Trùng Thiên!" Tử Kim Thần Ngưu gào thét, trở nên đáng sợ hơn, hùng hậu trầm ổn, phảng phất như hóa thành cả đại địa,

công phạt vô song.

"Thiên Quân Trừng Ngọc Vũ!" Tôn Ngộ Không vung Như Ý Kim Cô Bổng, một tia Sức Mạnh Pháp Tắc cùng từng đạo chiến ý gia trì lên gậy, Tề Thiên Phi Quải tỏa ra ánh sáng hoa lệ, hoàn toàn chống đỡ được khí thế đáng sợ của Ngưu Ma Vương.

"Ầm!" Một vệt tử kim quang mang lóe lên, Tử Kim Thần Ngưu chỉ trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt Tôn Ngộ Không.

Tốc độ đó nhanh đến mức ngay cả Tôn Ngộ Không cũng bị đánh bất ngờ, trực tiếp va vào người hắn.

Sức mạnh đáng sợ oanh kích ra, muốn nghiền nát Tôn Ngộ Không thành từng mảnh vụn.

Tốc độ nhanh như vậy, nếu đổi lại là người khác, hoàn toàn có khả năng bị miểu sát ngay lập tức, tệ lắm cũng sẽ bại trận.

Nhưng Tôn Ngộ Không thì khác, tất cả chỉ vì...

Tề Thiên Phi Quải!

Lớp phòng ngự do cực phẩm Tiên thiên linh bảo chống đỡ, trừ phi là sức mạnh tuyệt đối nghiền ép, nếu không căn bản không thể bị phá vỡ ngay lập tức.

Điều này cho Tôn Ngộ Không thời gian để phản kích.

Như Ý Kim Cô Bổng tỏa ra ánh sáng hoa lệ, hung hăng vung về phía Tử Kim Thần Ngưu, đánh ra uy năng đáng sợ, thần thông chi lực bao phủ cả Hỗn Độn.

"Ầm ầm!" Một tiếng nổ dữ dội, Tử Kim Thần Ngưu biến mất, trực tiếp hóa lại thành Ngưu Ma Vương, miệng phun máu tươi, bị đánh bay xa vạn mét.

Ánh mắt hắn băng lãnh, phẫn phất như hận không thể giết chết

Tôn Ngộ Không.

"Tôn Ngộ Không, chỉ là giao đấu bình thường, mọi người vì kết bái, không cần phải hạ tử thủ như vậy chứ!

Chẳng lẽ ngươi muốn giết chết cả bọn ta sao?" Ngưu Ma Vương chưa kịp nói, Sư Đà Vương bên cạnh đã vội vàng tiến lên đỡ lấy Ngưu Ma Vương, tức giận quát Tôn Ngộ Không, như thể Tôn Ngộ Không đã làm chuyện gì thương thiên hại lý.

Tôn Ngộ Không không thèm để ý, thần sắc lạnh lùng, chỉ thốt ra một chữ: "Cút!" "Tôn Ngộ Không, ngươi..." Đối mặt với ánh mắt coi như con kiến của Tôn Ngộ Không, Sư Đà Vương càng thêm phẫn nộ, dù sao hắn cũng là một phương yêu vương, Tôn Ngộ Không coi thường hắn như vậy, chẳng lẽ hắn không cần mặt mũi sao?

"Im miệng!" Chưa đợi Sư Đà Vương nói xong, Tử Hà đã trực tiếp lóe mình đến bên cạnh Tôn Ngộ Không, lạnh lùng nhìn Sư Đà Vương: "Muốn tiếp tục khai chiến sao?

Bản cô nương xin phụng bồi tới cùng!" Nói xong, trên thân thể yêu kiều của Tử Hà liền phóng ra dao động linh lực không hề yếu hơn bất kỳ ai có mặt, khí tức sắc bén bức thẳng về phía Sư Đà Vương.

"Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong!?" Cảm nhận được dao động khủng bố quanh thân Tử Hà, ngoài Tôn Ngộ Không và Tử Hà ra, Ngưu Ma Vương, Giao Ma Vương, Sư Đà Vương và sáu vị yêu vương khác đều triệt để kinh hãi.

Ban đầu họ tưởng Tử Hà chỉ là một bình hoa đẹp mắt, không ngờ tu vi của nàng lại không thua kém một vị yêu vương.

Tử Thanh Bảo Kiếm của Tử Hà có chức năng ẩn giấu tu vi, đó cũng là lý do ngay cả Ngưu Ma Vương mạnh nhất cũng không phát hiện ra tu vi của nàng.

Tử Hà nhìn thẳng Sư Đà Vương, ngữ khí băng hàn: “Sư Đà Vương, bản cô nương hỏi ngươi, ngươi mù rồi à?

Đại vương nhà ta trước đó đã nương tay nhiều lần, là Ngưu Ma Vương ra tay trước, phát động thần thông cường đại.

Thật sự coi Hoa Quả Sơn ta dễ bắt nạt sao?” “Vút!” Một đạo kiếm khí bắn ra, trực tiếp lao về phía Sư Đà Vương.

Đối mặt với kiếm khí như vậy, sắc mặt Sư Đà Vương kịch biến, lập tức muốn né tránh.

Đúng lúc này, Ngưu Ma Vương đang bị thương ở bên cạnh vươn tay ra, nhẹ nhàng vỗ một chưởng, trực tiếp dập tắt kiếm khí của Tử Hà.

Lập tức, mặt già của Sư Đà Vương đỏ lên, bây giờ sao hắn còn không hiểu, một đạo kiếm khí của Tử Hà căn bản không khủng bố như vậy, chỉ là khí tức bên ngoài đáng sợ hơn một chút mà thôi.

Chỉ là cảnh cáo!

Ngưu Ma Vương mỉm cười nói: “Tôn phu nhân, chuyện lần này là bản vương quá hiếu thắng, hy vọng phu nhân và Ngộ Không huynh đệ đừng để trong lòng!” “Ha ha!

Đại vương nhà ta đại nhân đại lượng, không thèm so đo với Sư Đà Vương!” Tử Hà bình tĩnh nói.

Ngưu Ma Vương này quả giả tạo, tâm cơ sâu không lường được.

Tử Hà cho rằng nếu lần này kết bái, sau này Tôn Ngộ Không nhất định sẽ bị hắn lừa một vố đau.

Nếu Tô Dự biết suy nghĩ của Tử Hà, tuyệt đối sẽ tán thành.

Trong Tây Du Ký kiếp trước, khi Tôn Ngộ Không đại náo thiên cung, không một ai trong đám Ngưu Ma Vương đến giúp, tám phần là

do Ngưu Ma Vương ngầm giở trò.

Trong đôi mắt Ngưu Ma Vương lóe lên một tia sắc bén: "Hôm nay cùng Ngộ Không huynh đệ một trận, bản vương thân thể có chút không khỏe, xin cáo từ về động phủ.

Các vị huynh đệ không cần tiễn." Ngưu Ma Vương tuyệt nhiên không nhắc đến hai chữ kết bái, ngay sau đó liền hóa thành một luồng sáng, phá vỡ giới bích không gian, chuẩn bị rời khỏi Hỗn Độn.

"Để hắn đi!" Thấy vậy, Tôn Ngộ Không vừa định nhắc Ngưu Ma Vương về giao ước trước đó, đã bị Tử Hà trực tiếp cắt ngang.

Sau khi đợi Ngưu Ma Vương và Sư Đà Vương rời đi, nàng mới giải thích: "Người như Ngưu Ma Vương, nếu kết bái với hắn, sau này cứ chờ thế lực của ngươi bị hắn từ từ gặm nhấm đi!" Giao Ma Vương, Bằng Ma Vương, Di Hầu Vương, Ngu Nhung Vương gật đầu, đều biết lời của Tử Hà rất có lý.

Bọn họ đều từ kẻ yếu mà lăn lộn đến bây giờ, từ những hành động có thể co có thể duỗi của Ngưu Ma Vương lúc nãy, không thể không nhìn ra sự âm hiểm của hắn.

"Đi thôi!

Chương 557

Nếu Ngưu Ma Vương và Sư Đà Vương đã đi, vậy mấy người chúng ta về Hoa Quả Sơn kết bái!" Lúc này, Giao Ma Vương lên tiếng, muốn tiếp tục lời hẹn kết bái trước đó.

Hắn làm vậy hoàn toàn là vì coi trọng tiềm lực của Tôn Ngộ Không, có thể kết giao với một người như vậy cũng không phải chuyện xấu.

Bằng Ma Vương, Di Hầu Vương, Ngu Nhung Vương nhìn nhau, cũng gật đầu đồng ý.

Tử Hà mỉm cười thản nhiên, nàng biết thực lực của Tôn Ngộ Không đã khiến bốn vị yêu vương công nhận, lại thêm sự tồn tại của nàng, những người này mới lựa chọn tiếp tục kết bái.

Ngay sau đó, Tử Hà ôm lấy cánh tay Tôn Ngộ Không, xé rách giới bích không gian, trở về Hoa Quả Sơn của Hồng Hoang Địa Tiên giới.

Trong cả quá trình, Tôn Ngộ Không bất ngờ không hề có chút khó chịu nào.

Trong trận chiến với Ngưu Ma Vương, Tôn Ngộ Không tuy đã đánh đối phương trọng thương, nhưng cũng tiêu hao rất lớn, tinh khí thần không còn bao nhiêu để tiếp tục chiến đấu.

Vì vậy, hành động ôm tay của Tử Hà nhìn như thân mật, thực chất là đang âm thầm giúp hắn hồi phục. ... ...

Sau khi trở về Hồng Hoang Địa Tiên giới, Tôn Ngộ Không cùng Giao Ma Vương, Bằng Ma Vương, Di Hầu Vương, Ngu Nhung Vương bốn người kết bái, sau đó uống đến say mèm, bất tỉnh nhân sự.

Tôn Ngộ Không đứng đầu, thứ hai là Giao Ma Vương, tiếp theo là Bằng Ma Vương, rồi đến Di Hầu Vương, cuối cùng là Ngu Nhung Vương.

Lúc này, không ai phát hiện một bóng người, lặng lẽ xuất hiện tại Hoa Quả Sơn.

Bóng người dần ngưng tụ, chính là Vô Song Đại Thánh Lục Nhĩ Mỹ Hầu.

Ngay sau đó, Lục Nhĩ Mỹ Hầu chậm rãi tiến về phía trước, sinh linh nơi hắn đi qua đều làm như không thấy, phảng phất như hoàn toàn không nhìn thấy hắn.

"Thật không biết sư tôn nghĩ gì, mấy tên Thái Ất Kim Tiên nho nhỏ mà cũng cần Lão Lục ta phải che đậy cảm tri!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu vừa oán trách, vừa có chút bất đắc dĩ.

Chẳng bao lâu, Lục Nhĩ Mỹ Hầu đã đến bên cạnh năm huynh đệ Tôn Ngộ Không, bên cạnh Tôn Ngộ Không có một bóng hình xinh đẹp đang nhắm mắt dưỡng thần.

Tử Hà!

Không đúng, chính xác mà nói, nên là Thanh Hà!

"...Ai!" Thanh Hà đột nhiên mở mắt, nhìn thẳng về phía Lục Nhĩ Mỹ Hầu, trong mắt lóe lên hàn quang, Tử Thanh Bảo Kiếm nắm chặt trong tay.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu khẽ nhíu mày, kinh ngạc nhìn Thanh Hà, dường như không ngờ nàng có thể phát hiện ra mình.

Hắn vội vàng phất tay, trực tiếp cách ly cảm tri của những người khác.

"Định!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu nhẹ nhàng điểm một chỉ từ xa, Thanh

Hà lập tức không thể động đậy.

Ngay sau đó, hắn lóe mình một cái, một chưởng vỗ vào vai Thanh Hà.

Chỉ thấy, linh hồn Thanh Hà bị trực tiếp đánh văng ra khỏi cơ thể, thân thể vốn là của Tử Hà ngã xuống đất bất tỉnh.

"Này, uống viên đan dược này đi, thân thể của ngươi sẽ nhanh chóng được sinh ra, khi đó ngươi và muội muội không cần phải tranh giành thân thể nữa!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu đưa tay đưa viên đan dược đến trước mặt linh hồn Thanh Hà, cưỡng ép nàng uống vào, một luồng dao động huyền diệu lập tức lan tỏa từ trong cơ thể nàng.

"Ngươi cho bản cô nương ăn cái gì?" Tử Hà kinh hãi và tức giận chất vấn Lục Nhĩ Mỹ Hầu, nàng ra sức giãy giụa, nhưng không hiểu sao sức mạnh tinh khí thần lại không thể vận dụng được.

Nàng chưa từng nghe nói có loại linh đan diệu dược nào có thể sinh ra nhục thể.

Quan trọng hơn là, tên thanh niên trước mắt này đang giúp mình!

Vô sự hiến ân cần, phi gian tức đạo! (Không có chuyện gì mà tỏ ra ân cần, không phải kẻ gian thì cũng là kẻ trộm) "Ồn ào!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu nhíu mày, một chưởng vỗ vào mông Thanh Hà, sau đó trực tiếp vác nàng lên vai, biến mất khỏi Hoa Quả Sơn.

Lúc này, hai bóng người hư ảo xuất hiện trên Hoa Quả Sơn.

Trong tay hai người lần lượt cầm một lá phướn dài, một sợi xích, đi đến trước mặt Tôn Ngộ Không.

Lá phướn bay múa, linh hồn Tôn Ngộ Không không khỏi thoát ly thân thể, sợi xích quấn quanh người, hai người kéo Tôn Ngộ Không rời đi.

Không sai, đó chính là hai vị câu hồn sứ giả do Phong Đô Đại Đế sắp xếp, chuyên dùng để gài bẫy Địa Ngục Sứ Giả Địa Tạng.

Hồng Hoang Thiên Giới.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu đưa Thanh Hà đến Dao Trì của Thiên Đình, bên cạnh Tô Dự: "Sư tôn, con đã làm theo dặn dò, linh hồn Tôn Ngộ Không đã bị câu hồn sứ giả bắt đi, Tử Hà và những người khác cũng không phát hiện!" "Vậy Thanh Hà là sao?" Tô Dự gật đầu, ánh mắt đặt lên người Thanh Hà, lộ ra nụ cười thản nhiên, chất vấn Lục Nhĩ Mỹ Hầu.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu gãi đầu: "Nữ nhân này ồn ào quá, con sợ dọa chạy câu hồn sứ giả, nên mang lên Thiên Giới luôn!" "Vậy sao?" Tô Dự cười nhìn Lục Nhĩ Mỹ Hầu, nếu hắn nhớ không lầm, Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Thanh Hà có nhân duyên với nhau.

Đương nhiên, không chỉ kiếp trước, mà cả kiếp này.

Trước đó, khi Tô Dự triệu kiến Nguyệt Lão, tra xem nhân duyên của Tôn Ngộ Không và Tử Hà, hắn tiện thể phát hiện ra Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Thanh Hà, vì vậy mới để Lục Nhĩ Mỹ Hầu hạ giới tự mình xử lý chuyện này.

Nếu không, chỉ là che đậy cảm tri, Tô Dự chỉ cần một ý niệm là có thể hoàn thành.

"Thánh Phụ?" Đúng lúc này, Thanh Hà từ trong những hình ảnh trong đầu hồi phục lại, kinh ngạc nhìn Tô Dự, ngữ khí đầy vẻ khó tin.

Tô Dự khẽ cười: "Chẳng lẽ ngoài Trẫm và Nữ Oa, còn có người khác có thể dẫn động sự cộng hưởng của Nhân tộc sao?" Tử Hà và Thanh Hà tuy là Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế, nhưng lại xuất thân từ trong Nhân tộc, không phải là tiên thiên căn cước.

"Thanh Hà bái kiến Thánh Phụ!" Nghe vậy, Thanh Hà lập tức cúi

người hành lễ với Tô Dự.

Tô Dự xua tay: “Sau này Thanh Hà cứ ở lại Thiên Đình, Lục Nhĩ Mỹ Hầu phụ trách chiêu đãi!” “A?!” Nghe lời của Tô Dự, Lục Nhĩ Mỹ Hầu lập tức há hốc mồm, vạn lần không ngờ lại có kết quả như vậy. ... ...

Hồng Hoang Minh Giới, Quỷ Môn Quan.

Tôn Ngộ Không, người bị Lục Nhĩ Mỹ Hầu phong bế cảm tri, từ từ tỉnh lại, thấy mình bị câu hồn sứ giả dẫn độ đến Âm Phủ Địa Phủ, lập tức nổi giận đùng đùng.

Chương 558

Tôn Ngộ Không giận không thể át: "Lão Tôn ta tu luyện đến Thái Ất Kim Tiên, các ngươi thật to gan, dám dẫn độ Lão Tôn ta!" Nói xong, Tôn Ngộ Không liền định tiêu diệt hai vị câu hồn sứ giả.

Đột nhiên, hai vị câu hồn sứ giả biến mất trước mắt Tôn Ngộ Không, từ đầu đến cuối hắn không hề phát hiện ra tung tích.

Tình huống trước mắt khiến Tôn Ngộ Không tức đến nghiến răng, nghiến lợi nói: "Chạy à?

Chạy được sao?

Hôm nay Lão Tôn ta phải tìm ra hung thủ đứng sau, nếu không ta sẽ lật tung cả Âm Phủ Địa Phủ này!" Nói xong, Tôn Ngộ Không liền lóe mình một cái, lao đi.

Trên không Quỷ Môn Quan, một bóng người mặc long bào màu đen, nhìn theo bóng dáng Tôn Ngộ Không rời đi, khóe miệng nhếch lên một nụ cười thản nhiên, sau đó quay đầu nhìn hai vị câu hồn sứ giả: "Hai người các ngươi bây giờ lập tức trở về, sau này cứ theo mệnh lệnh thường ngày mà câu hồn!

Hiểu chưa?" "Cẩn tuân pháp chỉ của Đế quân!" Hai vị câu hồn sứ giả lòng còn sợ hãi, nếu vừa rồi không phải Đế quân ra tay cứu giúp, e rằng họ thật sự đã xong đời.

Nhưng, hai người biết nhiệm vụ của mình chưa hoàn thành, tiếp theo phải đổ tội chuyện này lên đầu cấp trên của mình mới được.

Dù Phong Đô Đế quân trước mắt đã bảo đảm, sau khi thành công sẽ bảo vệ họ, nhưng nội tâm khó tránh khỏi có chút hoảng sợ.

May mắn là, chuyện đi đến Hoa Quả Sơn dẫn độ Tôn Ngộ Không,

cũng đã được sự đồng ý của Địa Ngục Sứ Giả Địa Tạng.

Chỉ là Địa Tạng vạn lần không ngờ lại dẫn độ phải một vị sát tinh lớn như vậy. ... ...

Hồng Hoang Minh Giới, Diêm La Điện.

Tôn Ngộ Không một đường đánh đến Diêm La Điện, đang định xông vào đòi công lý thì Thập Điện Diêm Vương bỗng nhiên xuất hiện trước mặt hắn.

"Kẻ nào?

Dám đại náo Địa Phủ!" Tần Quảng Vương Đế Giang nhìn Tôn Ngộ Không, ngữ khí nghiêm khắc, thần sắc trang nghiêm, quả là một ảnh đế Oscar.

Tôn Ngộ Không hừ lạnh một tiếng: "Âm Phủ Địa Phủ Thập Điện Diêm Vương?" "Không sai!" Tần Quảng Vương Đế Giang lạnh lùng nói.

Tôn Ngộ Không lệ khí đầy mình nói: "Ta là Hoa Quả Sơn Mỹ Hầu Vương Tôn Ngộ Không, tu luyện mấy năm, đã đạt đến cảnh giới Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong hoàn mỹ, cách Đại La Kim Tiên cũng chỉ còn một bước.

Hôm nay câu hồn sứ giả của Âm Phủ Địa Phủ các ngươi dám đến đòi mạng Lão Tôn ta, thật sự coi Lão Tôn ta dễ bắt nạt sao!" "Sao lại có chuyện như vậy?" Sở Giang Vương Câu Mang khẽ nhíu mày, phảng phất như đối với chuyện này, từ đầu đến cuối đều hoàn toàn không biết, càng không có ra lệnh.

Thôi rồi!

Lại một ảnh đế Oscar nữa!

Tôn Ngộ Không cười lạnh một tiếng: "Các ngươi thân là Thập

Điện Diêm Vương của Âm Phủ Địa Phủ, đừng nói với Lão Tôn ta là không biết chuyện này!" "Bọn ta thân là Thập Điện Diêm Vương, ngày xử lý vạn việc, nếu việc gì cũng do bọn ta tự mình làm, vậy thì Âm Phủ Địa Phủ cũng không cần nhiều quỷ sai như vậy!" Tống Đế Vương Chúc Dung trầm giọng nói.

Nghe lời của Tống Đế Vương Chúc Dung, Tôn Ngộ Không cũng cảm thấy có lý, liền hỏi: "Vậy rốt cuộc ai chủ quản chuyện câu hồn?" "Chuyện câu hồn, trước nay đều do Địa Ngục Sứ Giả của Địa Phủ quản lý, là do Thiên Đế bệ hạ sắc phong, quan chức không hề nhỏ hơn bọn ta!" Ngũ Quan Vương Nhục Thu giải thích.

Nhục Thu không chỉ là ảnh đế Oscar, mà còn trực tiếp ném một cái nồi đen khổng lồ lên đầu Địa Ngục Sứ Giả.

Quan chức của Địa Ngục Sứ Giả xác thực không thấp hơn Thập Điện Diêm Vương, nhưng trong Địa Phủ, Phong Đô Đế quân là tôn quý nhất, sau đó là Thập Điện Diêm Vương thống lĩnh Địa Phủ.

Địa Ngục Sứ Giả căn bản không có quyền hành gì, chỉ là một tồn tại làm việc không công.

Ngụ ý của Ngũ Quan Vương Nhục Thu là, chuyện Địa Ngục Sứ Giả làm, không liên quan đến Thập Điện Diêm Vương chúng ta, có chuyện gì thì đi tìm Địa Ngục Sứ Giả, chúng ta cũng không quản được hắn!

Trong lúc vô tình, Tôn Ngộ Không nhíu mày: "Địa Ngục Sứ Giả là ai?

To gan thật, dám phái người câu hồn Lão Tôn ta!" "Địa Ngục Sứ Giả trong tay có một cuốn Sổ Sinh Tử, hắn dựa vào đó để phán đoán và phân phối nhiệm vụ cho câu hồn sứ giả!" Diêm La Vương Cộng Công thản nhiên nói, trong mắt hiện lên một tia cười ý.

Rõ ràng, diễn xuất của Diêm La Vương Cộng Công có chút không ổn!

Tôn Ngộ Không đối với Địa Ngục Sứ Giả chưa từng gặp mặt, lập tức phẫn nộ gào thét: "Địa Ngục Sứ Giả ở đâu!" Địa Ngục Sứ Giả ở trong cung điện không xa lập tức bị kinh động, tưởng rằng đã xảy ra chuyện lớn, vội vàng chạy về phía Diêm La Điện, nhưng không ngờ lại là dê vào miệng cọp!

"Địa Ngục Sứ Giả ở đâu?" Tôn Ngộ Không cưỡng ép kìm nén cơn giận trong lòng, ánh mắt nhìn về phía Thập Điện Diêm Vương, rõ ràng là muốn đi tìm Địa Ngục Sứ Giả đòi một lời giải thích.

Nhưng không đợi Thập Điện Diêm Vương trả lời, một giọng nói phiêu diêu đã truyền đến: "Ai đang tìm bần tọa?" Tuy Địa Tạng bị phong làm Địa Ngục Sứ Giả, thường bị Thập Điện Diêm Vương và Phong Đô Đế quân sai khiến, nhưng dù sao cũng là cường giả cấp bậc Hỗn Nguyên Kim Tiên, trong Âm Phủ Địa Phủ không một ai dám coi thường.

"Đi chết đi!" Tôn Ngộ Không tức giận hét lên, một tiếng long ngâm từ trong cơ thể hắn chấn động ra, vô hình áp bức về phía Địa Tạng sứ giả, khiến thân thể Địa Tạng kịch chấn.

Địa Ngục Sứ Giả Địa Tạng, tuy tu vi cường đại, quan chức ở Minh Giới chỉ sau Phong Đô Đế quân, nhưng lại không có bao nhiêu khí vận Thiên Đình.

Đó cũng là lý do tại sao Thập Điện Diêm Vương có thể tùy ý sai khiến Địa Ngục Sứ Giả.

Địa Tạng là người đã chết một lần, Phong Thần Bảng là vật của Thiên Đình, có tính chất kiềm chế những người có tên trên đó.

Trong cùng một cấp quan chức, người có khí vận Thiên Đình yếu

hơn khi đối mặt với người có khí vận Thiên Đình mạnh hơn, sẽ bị áp chế chưa từng có.

Đương nhiên, điều này chỉ áp dụng cho những người có tên trên Phong Thần Bảng.

Đối với Thập Điện Diêm Vương và Tôn Ngộ Không, định luật này căn bản không tồn tại.

Một quyền hung hăng đấm vào người Địa Tạng, đánh bay hắn ra xa mấy trăm mét, hắn mới ổn định được thân hình, không thể tin được nhìn Tôn Ngộ Không: "Ngươi là ai?

Dám hành hung ở Địa Phủ?" "Tôn gia gia của ngươi!" Một quyền không thể khiến oán khí của Tôn Ngộ Không tiêu tan, trong cơn giận dữ, Tôn Ngộ Không lóe mình một cái, lại lần nữa đánh về phía Địa Tạng.

"Bốp!" Dưới sự áp chế của khí vận Thiên Đình, Địa Tạng lại ăn thêm một quyền, lập tức nổi giận đùng đùng.

Tuy sau khi trở thành Địa Ngục Sứ Giả, bị Phong Đô Đế quân và Thập Điện Diêm Vương gọi tới gọi lui, nhưng hắn nào có từng bị đánh mắng như thế này.

Tuy nhiên, ngay khi hắn định ra tay, Thập Điện Diêm Vương đột nhiên xuất hiện ở không xa, đồng thanh nói: "Địa Tạng, dừng tay!" Địa Tạng nhíu mày, nhưng cũng dẹp đi ý định ra tay.

Nhưng...

Địa Tạng không ra tay, không có nghĩa là Tôn Ngộ Không sẽ dừng lại.

"Ong!" Như Ý Kim Cô Bổng được lấy ra từ trong tai, Tôn Ngộ Không trực tiếp thi triển thần thông Thiên Quân Trừng Ngọc Vũ, Như Ý Kim Cô Bổng quét ngang, nặng nề rơi xuống người Địa Tạng.

Chương 559

Khí vận áp chế khiến hắn ngay cả né cũng không kịp né.

"Tôn Ngộ Không, xem mặt mũi của bọn ta, tạm thời nghe xem Địa Tạng giải thích thế nào!" Thấy Địa Tạng bị đánh bay, Thập Điện Diêm Vương trong lòng sảng khoái vô cùng, không hề có chút đồng tình nào với Địa Tạng.

Nhưng họ cũng biết không thể tiếp tục như vậy, nếu không sẽ cần Phong Đô Đế quân ra mặt, khi đó Địa Tạng tuyệt đối có thể phát hiện ra manh mối.

E rằng sẽ làm hỏng kế hoạch của Tô Dự bệ hạ.

Đối mặt với sự ngăn cản của Thập Điện Diêm Vương, Tôn Ngộ Không nhíu mày, trầm ngâm một lát rồi nói: "Được, Lão Tôn ta xem xét việc Thập Điện Diêm Vương thông tình đạt lý, hôm nay tạm tha cho cái tên Địa Ngục Sứ Giả chó má này, nghe hắn giải thích!" "Như vậy rất tốt!" Tần Quảng Vương Đế Giang gật đầu, nhìn Địa Tạng đang định lao tới, trầm giọng nói: "Địa Tạng, bình tĩnh một chút, Tôn Ngộ Không làm vậy cũng là có nguyên nhân..." Có nguyên nhân cái con khỉ!

Địa Tạng trong lòng gào thét, sao hắn có thể không biết Thập Điện Diêm Vương trước mắt, cố ý muốn xem trò cười của hắn!

Nếu không, Thập Điện Diêm Vương đã sớm ra tay khi Tôn Ngộ Không tấn công, ngắt đòn của hắn, hắn cũng sẽ không rơi vào tình cảnh chật vật như vậy.

Nhưng, Địa Tạng cũng hiểu rằng dù mình có là Hỗn Nguyên Kim Tiên, nhưng Thập Điện Diêm Vương trước mắt đều là Thượng Cổ Tổ Vu, bây giờ lại có nguyên thần, nếu liên thủ, muốn xử lý hắn cũng

không thành vấn đề.

"Được!

Bản tọa xem xem rốt cuộc là chuyện gì?" Địa Tạng không thể không nhịn nhục nuốt giận.

Tôn Ngộ Không hừ lạnh một tiếng: "Câu hồn sứ giả là thuộc hạ của ngươi phải không?

Lão Tôn ta tu luyện đến Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, ngươi dựa vào đâu mà phái người đến Hoa Quả Sơn câu hồn Lão Tôn ta đến Âm Phủ Địa Phủ?" Nghe vậy, Địa Tạng nhíu mày.

Hắn quả thực đã để thuộc hạ đi Hoa Quả Sơn, nhưng không hề hạ lệnh câu hồn của Thái Ất Kim Tiên, mọi việc hắn làm đều dựa theo Sổ Sinh Tử.

Ngay sau đó, Địa Tạng lấy ra Sổ Sinh Tử, lật xem một chút, rồi công khai nội dung trên đó: "Hoa Quả Sơn Tôn Ngộ Không, dương thọ đích xác đã hết, việc câu hồn là chuyện quan trọng của Địa Phủ, bản tọa sao có thể nhầm lẫn!" Ánh mắt Thập Điện Diêm Vương lóe lên, vẻ mặt kinh ngạc hiện lên trên má, họ cũng không biết tại sao Sổ Sinh Tử lại xuất hiện tên của Tôn Ngộ Không, hoàn toàn không hợp lý!

Nhưng, họ cũng không nói nhiều, tin rằng mọi thứ bây giờ đều nằm trong sự khống chế của Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự.

Việc họ cần làm là để Địa Tạng đi tìm người đứng sau lưng hắn!

"Sổ Sinh Tử?!" Nhìn tên của mình và các hầu tử hầu tôn trên Sổ Sinh Tử, đôi mắt Tôn Ngộ Không lóe lên hung quang, sau đó miệng há ra, phun một luồng Tam Muội Chân Hỏa về phía Sổ Sinh Tử, đồng thời Như Ý Kim Cô Bổng trong tay bất ngờ quét ngang.

"Ngươi..." Địa Tạng vừa kinh vừa giận, thân hình đột ngột lùi lại,

nhưng Sổ Sinh Tử trong tay lại bị Tam Muội Chân Hỏa dính vào, trực tiếp hóa thành tro bụi.

"Đi!" Như Ý Kim Cô Bổng trực tiếp thoát khỏi tay, với tốc độ nhanh như chớp đập vào người Địa Tạng, khiến hắn đột ngột phun ra một ngụm máu tươi.

Tôn Ngộ Không thì trong nháy mắt rời đi, chỉ để lại một câu nói vô cùng kiêu ngạo: "Địa Ngục Sứ Giả, sau này lúc câu hồn thì lau mắt cho sáng một chút.

Nếu còn dám chọc vào Lão Tôn ta và Hoa Quả Sơn, thì không chỉ là một hai gậy đâu, ta sẽ cho ngươi ăn không nổi phải gói mang về!" Nhìn bóng lưng Tôn Ngộ Không rời đi, Địa Tạng lau đi vệt máu ở khóe miệng, sắc mặt âm trầm, liền định đuổi theo Tôn Ngộ Không, dạy cho hắn cách làm người.

Tuy nhiên, Thập Điện Diêm Vương lập tức cản Địa Tạng lại, trầm giọng dặn dò: "Địa Tạng, ngươi muốn làm gì?

Hắn dương thọ chưa hết, bắt lại thì có thể làm gì?

Chẳng lẽ định đánh chết Tôn Ngộ Không sao?

Đừng quên Sổ Sinh Tử đã bị hủy rồi!

Nếu muốn dạy dỗ cũng không phải là không thể, nhưng xin đừng liên lụy đến Minh Giới Địa Phủ!" "Tránh ra!" Địa Tạng trong lòng lửa giận ngút trời, hắn không cần mặt mũi sao?

Tần Quảng Vương Đế Giang thản nhiên nói: "Lượng kiếp đã đến, ngươi chắc chắn muốn tái nhập thế gian, lại lần nữa cuốn vào lượng kiếp sao?" "!!!" Nghe lời của Tần Quảng Vương, Địa Tạng lập tức như tỉnh mộng, cơn giận trong lòng cũng như tuyết tàn gặp nắng gắt.

Diêm La Vương Cộng Công tiếp tục nói: "Nhưng, Tôn Ngộ Không cưỡng ép thiêu hủy Sổ Sinh Tử cũng không phải chuyện nhỏ,

tốt nhất hãy chuẩn bị kỹ lưỡng rồi hãy xin chỉ thị của Hậu Thổ nương nương!" Nói xong, Thập Điện Diêm Vương liền rời đi, trở về Diêm Vương Điện.

Thập Điện Diêm Vương không tiết lộ quá nhiều, nhưng đến mức này, Địa Tạng chắc chắn sẽ vì muốn giải trình với Hậu Thổ nương nương, mà đi tìm Tôn Ngộ Không dạy cho một bài học.

Vậy thì vấn đề đến rồi!

Địa Tạng không thể tự mình ra tay, dù sao hắn cũng sợ lượng kiếp!

Như vậy, chỉ có thể mời ngoại viện!

Mà Địa Tạng vốn là người của Tây Phương Phật Môn, muốn mời ngoại viện từ Thiên Đình là không thể, vì vậy hắn cần phải cầu cứu sư môn.

Chẳng bao lâu, Địa Tạng cũng thông suốt đạo lý này, bèn tự mình đi đến Hỗn Độn, đến Cực Lạc Thế Giới tìm Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân giúp đỡ.

Hắn đâu biết rằng, như vậy chính là trúng kế của Tô Dự.

Hồng Hoang Thiên Giới, Thiên Đình Dao Trì.

Cảm tri được Địa Tạng đang đi đến Cực Lạc Thế Giới, khóe miệng Tô Dự nhếch lên một nụ cười thản nhiên.

Chuyến đi Địa Phủ lần này của Tôn Ngộ Không, tuy không đại náo, nhưng lại làm mất mặt một Hỗn Nguyên Kim Tiên như Địa Tạng.

Với tính cách của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, nếu biết Tôn Ngộ Không đánh bị thương Địa Tạng, tuyệt đối sẽ tìm mọi cách để Tôn Ngộ Không nổi danh khắp Hồng Hoang Lục Giới.

Nhưng đại náo Thiên Đình, cho Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân một trăm lá gan, họ cũng không dám có ý nghĩ đó, vì vậy chỉ còn lại Phật Giáo.

Nếu đã như vậy, Tô Dự có thể thuận nước đẩy thuyền, nhưng tiến triển của mọi việc, cần phải nằm trong tầm kiểm soát!

"Bệ hạ, Như Lai Phật Tổ đến rồi!" Lúc này, một vị thiên nữ cúi người bẩm báo.

Tô Dự gật đầu: "Cho ngài ấy vào!" Chẳng bao lâu, Như Lai Phật Tổ liền xuất hiện trong tầm mắt Tô Dự, hai tay chắp lại, cúi người nói: "Bần tăng bái kiến bệ hạ!" "Trẫm lần này gọi ngươi đến, có một việc cần ngươi đi làm ngay!" Tô Dự ngưng giọng nói.

Như Lai Phật Tổ bình tĩnh nói: "Bệ hạ xin cứ nói!

Bần tăng nhất định sẽ dốc hết toàn lực!" "Sau khi Tôn Ngộ Không đại náo Địa Phủ, Địa Tạng đã chịu thiệt không nhỏ, hiện đang đến Cực Lạc Thế Giới tìm Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn!" Tô Dự chậm rãi kể lại, dặn dò: "Trẫm đoán rằng Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề thế nào cũng sẽ độ Tôn Ngộ Không vào Phật Môn của họ, vì vậy ngươi cần phải đi trước một bước, lôi kéo Tôn Ngộ Không vào Phật Giới, sau đó lại bày cách để nó gây ra chút đại họa, ví dụ như Bồ Đề Quả của Chuẩn Đề, Kim Liên của Tiếp Dẫn!" "Bần tăng hiểu rồi!" Như Lai Phật Tổ lập tức hiểu rõ dụng ý của Tô Dự, sau đó châm chọc Tây Phương nhị thánh: "Bệ hạ, Thích Ca Mâu Ni và A Di Đà Phật nên làm thế nào cho tốt?" "Không cần lo lắng, Trẫm sẽ cho ngươi đủ thời gian, khi Tôn Ngộ Không gây đại họa, chắc chắn sẽ đại náo, khi đó chính là thời cơ tốt nhất để làm suy yếu Tây Phương Phật Môn!" Tô Dự bảo đảm.

Như Lai Phật Tổ lập tức nói: "Bần tăng đi làm ngay!" Nói xong, Như Lai Phật Tổ liền trực tiếp rời khỏi Dao Trì, với tốc độ nhanh nhất trở về Phật Giới Đại Lôi Âm Tự.

Nhìn bóng lưng Như Lai Phật Tổ rời đi, Tô Dự lập tức lấy ra Không Động Thiên Đế Ấn, linh lực rót vào trong đó, ánh sáng rực rỡ: "Trẫm lấy danh nghĩa Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự, nay triệu hoán Thái Thanh đạo quân, Ngọc Thanh đạo quân, Thượng Thanh đạo quân, Thích Ca Mâu Ni, A Di Đà Phật, đến Hồng Hoang Thiên Giới Thiên Đình, thương nghị Tây Du lượng kiếp, ai không đến, coi như từ bỏ!" "Hống!" Theo lời của Tô Dự vừa dứt, từ trong Không Động Thiên Đế Ấn phát ra một tiếng long ngâm trong trẻo, vang vọng bốn phương tám hướng.

Một lát sau, Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân đều nghe được tiếng long ngâm đó, sau đó trong đầu vang lên lời của Tô Dự.

Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ khẽ nhíu mày, nhưng đều phụng mệnh đến, từ đạo trường của mình vội vã tới Hồng Hoang Thiên Giới Thiên Đình.

Chương 560

Chỉ có, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân không lập tức đến Hồng Hoang Thiên Giới.

Tất cả chỉ vì Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân hiện đang cân nhắc nên xử lý Tôn Ngộ Không như thế nào.

Có Tô Dự thúc giục, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lập tức dặn dò Địa Tạng, sau đó liền vội vã tới Hồng Hoang Thiên Giới. ... ...

Hồng Hoang Thiên Giới, Thiên Đình Dao Trì.

Tô Dự, Nữ Oa nương nương ngồi ở ghế chủ tọa.

Thông Thiên Giáo Chủ đến đầu tiên, sau đó là Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, cuối cùng là Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân chậm rãi đến muộn.

Tô Dự nhìn Hồng Hoang ngũ thánh trước mặt, uy nghiêm nói: "Lần Tây Du lượng kiếp này xảy ra biến cố, Trẫm biết các vị đều đang nghĩ cách làm sao để thu được công đức khí vận trong đó, nhưng Trẫm muốn nói, Trẫm không hy vọng trật tự Hồng Hoang Lục Giới vì thế mà loạn!" "Bệ hạ, gọi bọn thần từ xa đến, chỉ vì chuyện này sao?" Thái Thanh Thánh Nhân bình tĩnh hỏi, nhưng ngữ khí lại khiến người ta có chút không thoải mái.

Tô Dự không thèm so đo, chỉ tự mình nói tiếp: "Trên tiền đề không làm loạn trật tự Hồng Hoang Lục Giới, Trẫm có thể giúp các vị thu được một phần công đức khí vận của lượng kiếp!" "Lời này là thật sao?" Nghe câu nói này của Tô Dự, trong Hồng Hoang lục thánh, ngoài Nữ Oa nương nương và Thông Thiên Giáo Chủ, bốn người còn lại ánh mắt đều sáng lên.

Tô Dự khẽ gật đầu: “Trẫm là Hồng Hoang Thiên Đế, lời nói tự nhiên có trọng lượng!

Nhưng...” “Nhưng sao?” Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn vị thánh nhân có chút nóng lòng.

Cũng phải, từ cục diện hiện tại mà xem, nhân vật chính đầu tiên trong đội ngũ thỉnh kinh là con trai Tô Dự - Dương Giao, nhân vật chính thứ hai cũng là con trai hắn - Tôn Ngộ Không, ba người còn lại cũng đều nằm trong sự sắp xếp của Tô Dự.

Điều này gần như đại biểu cho việc, Tô Dự một mình thâu tóm toàn bộ công đức khí vận lần này.

Đối với điều này, họ hoàn toàn không có cách nào, cũng vô cùng bất đắc dĩ.

Tô Dự chậm rãi nói: “Để trao đổi, các vị cần phải nợ Trẫm một cái nhân quả!” “!!!” Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn vị thánh nhân lập tức do dự.

Bốn người đã giao đấu với Tô Dự nhiều lần như vậy, mỗi lần đều thảm bại, mà mỗi lần trong đó ít nhiều đều có nợ nhân quả quan hệ.

Lần này, nếu lại lần nữa nợ nhân quả, họ lo lắng sẽ phải trả một cái giá thảm trọng hơn.

“Bệ hạ, thần đồng ý!” Hồi lâu, Thái Thanh đạo nhân là người đầu tiên cho Tô Dự câu trả lời.

Thấy Thái Thanh đạo nhân đã đưa ra câu trả lời, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng đồng ý.

Dù sao, Nguyên Thủy Thiên Tôn hiện nay hoàn toàn dựa vào Thái Thanh đạo nhân, quan hệ của hai người có thể nói là mặc chung một cái quần, một người vinh cả hai cùng vinh, một người tổn cả hai cùng tổn.

Thực ra, Thái Thanh đạo nhân cũng có thể từ chối, nhưng như vậy cũng không thể đảm bảo, liệu có thể trong lần Tây Du lượng kiếp này chia được một chén canh hay không.

Ngược lại, nếu đồng ý với Tô Dự, thì có thể trong lần Tây Du lượng kiếp này chia được một chén canh.

Còn về cái giá phải trả?

Nhân Giáo hiện nay không còn bao nhiêu, Thái Thanh đạo nhân có tổn thất nữa thì cũng có thể tổn thất được bao nhiêu!

"Nhưng bệ hạ, thần hy vọng thu được một phần lượng kiếp khí vận, là Tam Tam Chi Kiếp!" Thái Thanh đạo nhân lập tức đưa ra điều kiện của mình, không thể không nói là lão mưu thâm toán a!

Tây Du lượng kiếp được chia thành Tam Tam Chi Kiếp và Cửu Cửu Chi Nạn, tổng cộng có chín mươi chín lần rèn luyện.

Trong đó Tam Tam Chi Kiếp chỉ có chín lần, công đức khí vận ẩn chứa trong đó không nghi ngờ gì là cực lớn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức nói: "Thần yêu cầu giống như đại huynh!" Lúc này, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân nhìn nhau gật đầu: "Bệ hạ, thần cũng nguyện ý đồng ý, có được một phần Tam Tam Chi Kiếp!" "Không vấn đề!" Khóe miệng Tô Dự nhếch lên, sớm biết mấy lão già này sẽ đề xuất yêu cầu như vậy.

Muốn công đức khí vận ẩn chứa trong Tam Tam Chi Kiếp, có thể cho, nhưng xem mấy lão già này có bản lĩnh lấy được hay không!

Trong lúc Hồng Hoang lục thánh tụ tập tại Hồng Hoang Thiên Đình, Như Lai Phật Tổ lập tức phái Quan Âm Bồ Tát đến Hoa Quả Sơn.

Quan Âm Bồ Tát cũng lập tức xuất phát, nhưng trên đường lại gặp Long Quang Cổ Phật.

Long Quang Cổ Phật biết được Quan Âm Bồ Tát đến Hoa Quả Sơn để thu phục Tôn Ngộ Không, lập tức cản trở.

Nhưng Quan Âm Bồ Tát sao có thể đồng ý, thế là hai người đấu khẩu một phen.

Long Quang Cổ Phật âm thầm gọi Địa Tạng, Địa Tạng cản trở Quan Âm Bồ Tát, để Long Quang Cổ Phật đi trước đến Hoa Quả Sơn.

Lúc này, Tô Dự đang ở Hồng Hoang Thiên Giới đã phát giác được sự tranh đấu ở Hồng Hoang Địa Tiên Giới, bất đắc dĩ lắc đầu.

Kế hoạch không theo kịp biến hóa, xem ra đã đến lúc để Thanh Hà ra tay rồi!

Thế là, Tô Dự lặng lẽ truyền âm cho Thanh Hà, để Thanh Hà một mình hạ giới, cảnh tỉnh Tử Hà không để Tôn Ngộ Không đi cùng Long Quang Cổ Phật.

Đồng thời, Tô Dự thông báo cho Trấn Nguyên Đại Tiên, để ông ta dùng Địa Thư trấn áp Địa Tiên Giới, phàm là tu vi Đại La Kim Tiên, toàn bộ sẽ bị áp chế xuống cảnh giới Thái Ất Kim Tiên. ... ...

Hồng Hoang Địa Tiên Giới, Hoa Quả Sơn.

Long Quang Cổ Phật xuất hiện trên Hoa Quả Sơn, ngồi trên kim liên, cao cao tại thượng hô hoán một tiếng: "Tôn Ngộ Không ở đâu?" Giao Ma Vương, Bằng Ma Vương, Di Hầu Vương, Ngu Nhung Vương vừa mới rời đi, chỉ còn lại Tôn Ngộ Không và Tử Hà ở lại Hoa Quả Sơn.

Sau chuyến đi đến Hồng Hoang Minh Giới, linh hồn Tôn Ngộ Không trở về bản thể, thân hình con khỉ vốn có lại tiến thêm một bước về phía hình người.

Nếu Tôn Ngộ Không trước đây chỉ có ba phần giống người, bảy phần giống khỉ, thì Tôn Ngộ Không hiện tại bảy phần người, ba phần

giống khỉ.

Tuy nhiên, Tôn Ngộ Không như vậy càng khiến Tử Hà động lòng.

Nhưng, Tôn Ngộ Không lại vì câu nói tự xưng là "Hoa Quả Sơn phu nhân" của Tử Hà khi kết nghĩa trước đó mà có chút lúng túng.

Bây giờ Long Quang Cổ Phật xuất hiện, đúng lúc giúp Tôn Ngộ Không giải tỏa sự lúng túng.

Tôn Ngộ Không và Tử Hà xuất hiện trước mặt Long Quang Cổ Phật, chất vấn: "Ngươi là ai?

Chương 561

Đến Hoa Quả Sơn của Lão Tôn ta có việc gì?" "Tôn Ngộ Không..." Long Quang Cổ Phật nhìn thẳng Tôn Ngộ Không, vừa định nói ra ý định chiêu mộ, liền bị Tôn Ngộ Không cắt ngang: "Trước khi nói chuyện, xuống đây cho Lão Tôn ta.

Lão Tôn ta không thích ngẩng cổ nhìn người khác, đặc biệt là con lừa ngốc!" Rõ ràng, Tôn Ngộ Không đối với Địa Tạng trước đó, vẫn còn canh cánh trong lòng.

"Hả?" Long Quang Cổ Phật nhíu mày, không ngờ một Tôn Ngộ Không chỉ có tu vi Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, lại cuồng vọng như vậy, thật không biết trời cao đất rộng!

Hắn đâu biết, ngay cả Địa Tạng sư huynh, cũng từng bị Tôn Ngộ Không đánh một trận, đó là có tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Long Quang Cổ Phật chỉ là Đại La Kim Tiên mà thôi!

"Lão Tôn ta bảo ngươi xuống!" Nghe vậy, đôi mắt Tôn Ngộ Không trợn ngược, trực tiếp lấy ra Như Ý Kim Cô Bổng, đột ngột vung về phía Long Quang Cổ Phật.

Thấy vậy, Long Quang Cổ Phật đột nhiên bị hành động của Tôn Ngộ Không kích phát lửa giận: "Phóng tứ!" "Phóng tứ là ngươi!" Tinh khí thần toàn thân Tôn Ngộ Không bộc phát, hoàn toàn tập trung vào Như Ý Kim Cô Bổng, thân hình lóe lên, trực tiếp xuất hiện ở phía trên Long Quang Cổ Phật, hung hăng đập về phía đầu hắn.

"A Di Đà Phật!" Long Quang Cổ Phật thở dài một tiếng, phật quang lóe lên, chiếu rọi cả Hoa Quả Sơn, hoàn toàn chống đỡ được Kim Cô Bổng của Tôn Ngộ Không.

“Ầm!” Hoa Quả Sơn đột ngột rung chuyển, Tôn Ngộ Không và Long Quang Cổ Phật đồng thời bị đẩy lùi, Long Quang Cổ Phật cũng từ trên không trung rơi xuống.

“Bây giờ tốt hơn nhiều rồi!” Tôn Ngộ Không thu lại Như Ý Kim Cô Bổng, nhìn Long Quang Cổ Phật, nhếch miệng cười nói: “Bây giờ tốt hơn nhiều rồi!

Nói đi, tìm Lão Tôn ta có chuyện gì?” “Tôn Ngộ Không...” Long Quang Cổ Phật giận dữ nhìn Tôn Ngộ Không trước mắt, suýt chút nữa đã quên mất nhiệm vụ mà Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân giao phó.

Long Quang Cổ Phật cuối cùng cũng hiểu, tại sao từ khi tiến vào Hồng Hoang Địa Tiên Giới, tu vi của hắn đã bị áp chế, từ Đại La Kim Tiên đỉnh phong một đường hạ xuống Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong.

Bây giờ, chắc chắn là do Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Đại Tiên giở trò, cũng chỉ có ông ta mới có bản lĩnh này, dù sao ông ta cũng là người sáng lập Hồng Hoang Địa Tiên Giới.

Trấn Nguyên Đại Tiên...

Tô Dự Thiên Đế!!!

Trong một lúc, nội tâm Long Quang Cổ Phật dấy lên sóng to gió lớn, sau đó nhớ lại lời dặn của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, không thể không cứng rắn, đỉnh đầu đội ngọn núi lớn Tô Dự vô hình mang đến áp lực, chuẩn bị thu phục Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không thấy Long Quang Cổ Phật như vậy, lập tức có chút không kiên nhẫn nói: “Lừa ngốc, ngươi không nói à?

Nếu không nói thì cút khỏi Hoa Quả Sơn, Lão Tôn ta không có nhiều thời gian lãng phí với ngươi ở đây!” “Tôn Ngộ Không, ngươi cướp đoạt pháp bảo Định Hải Thần Châm của Đông Hải Long Cung,

thiêu hủy Sổ Sinh Tử, có biết đã phạm tội ác tày trời không?" Long Quang Cổ Phật hít sâu một hơi, sau đó uy hiếp.

Đáng tiếc, Tôn Ngộ Không từ khi sinh ra đến nay, đều không ăn bộ này.

Tôn Ngộ Không không kiên nhẫn ngoáy ngoáy tai: "Mấy thứ đó thì sao?

Lão Tôn ta có tội hay không là ngươi nói là được à?" "Ngươi có biết Hồng Hoang Lục Giới đều nằm dưới sự thống trị của Thiên Đế, một khi Thiên Đế truy cứu, ngươi khó thoát khỏi cái chết!" Long Quang Cổ Phật cưỡng ép kìm nén cơn giận trong lòng.

Nghe hai chữ "Thiên Đế" trong miệng Long Quang Cổ Phật, nội tâm Tôn Ngộ Không hiện lên dao động thân thiết khó tả, nhíu mày nói: "Lừa ngốc, ngươi có thể đại diện cho Thiên Đế sao?

Lão Tôn ta thiêu hủy Sổ Sinh Tử lâu như vậy, nếu Thiên Đế muốn truy cứu, đã sớm truy cứu rồi!" "Còn về pháp bảo của Đông Hải Long Cung, đó là Lão Tôn ta dựa vào bản lĩnh mà có được, khi nào đến lượt ngươi ở đây nói ba nói bốn!" "Tôn Ngộ Không, bình tĩnh một chút!" Lúc này, Tử Hà cắt ngang Tôn Ngộ Không đang định đánh đuổi Long Quang Cổ Phật, nhìn về phía hắn, trầm giọng hỏi: "Vừa rồi ngươi nói Tôn Ngộ Không có tội, Thánh Phụ truy cứu khó thoát khỏi cái chết, vậy bản cô nương muốn biết ngươi có cách nào có thể thoát khỏi sự trừng phạt của Thánh Phụ không?" "Đơn giản, Tôn Ngộ Không chỉ cần gia nhập Tây Phương Phật Môn của ta, sau đó tiến vào Đại Lôi Âm Tự nhậm chức là được!" Long Quang Cổ Phật nhìn Tử Hà, từ từ kể lại: "Đại Lôi Âm Tự không thuộc phạm vi thế lực của Thiên Đình, chỉ cần Tôn Ngộ Không tiến vào Đại Lôi Âm Tự, khi đó chỉ là xung đột nhất thời, Thiên Đế sẽ không trách tội!" "Ngươi có thể đại diện cho Tây Phương Phật Môn và Đại Lôi Âm Tự sao?" Tử Hà hỏi.

Long Quang Cổ Phật tự báo gia môn: "Bản tọa là đồ đệ của Tây Phương Nhị Thánh, Phật giáo Đại Lôi Âm Tự Long Quang Cổ Phật!" "Nguyên lai là vậy!

Tiến vào Đại Lôi Âm Tự nhậm chức không vấn đề gì, nhưng gia nhập Tây Phương Phật Môn thì không cần thiết!" Nhìn Long Quang Cổ Phật, Tử Hà lộ ra nụ cười khinh miệt.

Nghe vậy, Tôn Ngộ Không nhíu chặt mày, hắn không muốn gia nhập Tây Phương Phật Môn chịu sự ràng buộc, ở lại Hoa Quả Sơn cả ngày tiêu dao tự tại, chẳng lẽ không sướng sao?

"Dám trêu đùa bản tọa?" Nghe những lời của Tử Hà, nội tâm Long Quang Cổ Cẩu càng thêm phẫn nộ, hắn nhìn thẳng vào Tử Hà, khí thế như sóng biển gào thét áp bức về phía nàng.

"Keng!" Tử Thanh bảo kiếm bên hông Tử Hà phát ra một tiếng kiếm minh, thế kiếm đáng sợ nổi lên, trực tiếp phá tan khí thế áp bức của Long Quang Cổ Cẩu.

"Bộ mặt của Tây phương Phật môn quả nhiên là như thế!" Tử Hà cười lạnh không thôi: "Tôn Ngộ Không, bản cô nương từng đọc trong cổ tịch, thời thượng cổ, Đạo Tổ sáng tạo Huyền môn, còn Phật môn là do hai kẻ phản đồ của Huyền môn sáng lập!" "Hả?" Tôn Ngộ Không nhất thời kinh ngạc.

Kể từ khi gia nhập Tà Nguyệt Tam Tinh động, hắn vô cùng tôn kính Bồ Đề tổ sư, nội tâm cực kỳ căm ghét sự phản bội.

Bây giờ nghe những lời của Tử Hà, lại thêm chuyện Địa Tạng tên đầu trọc kia muốn câu hồn mình trước đó, nhận thức về Tây phương Phật môn của hắn trở nên tồi tệ chưa từng có!

Tử Hà nhún vai: "Cho nên Tôn Ngộ Không, nếu ngươi muốn gia nhập tông phái, cũng tuyệt đối đừng gia nhập Tây phương Phật môn,

nếu không sẽ bị chúng sinh trong thiên hạ Hồng Hoang phỉ nhổ cho chết đuối!" "Yêm lão Tôn chỉ muốn tự do, tìm kiếm phụ mẫu, không gia nhập tông phái nào cả!" Hiển nhiên, Tôn Ngộ Không lúc này không hề có hứng thú với việc làm quan, chỉ muốn mau chóng tìm được phụ mẫu mà thôi.

Đáng tiếc, hiện tại không phải là lúc gặp phụ mẫu!

"Nữ tử này thiên phú không tệ, tuy không bằng con khỉ Tôn Ngộ Không, nhưng chỉ cần bắt về Cực Lạc thế giới, nhất định có thể trở thành một trợ lực lớn cho Tây phương Phật môn của ta, đến lúc đó tranh đoạt Phật giáo với Như Lai sẽ càng thêm chắc chắn!" Đối với cục diện hiện tại, sắc mặt Long Quang Cổ Cẩu âm trầm, nội tâm thầm tính toán, chuẩn bị cưỡng ép bắt Tôn Ngộ Không và Tử Hà đi.

Hết cách rồi!

Tu vi hiện tại của hắn bị Trấn Nguyên đại tiên đáng chết kia áp chế ở mức Thái Ất Kim Tiên!

Với tu vi ngang nhau, cho dù có nắm giữ pháp tắc cũng khó mà cưỡng ép độ hóa Tôn Ngộ Không và Tử Hà với thực lực Thái Ất Kim Tiên!

Huống chi trong tay Tôn Ngộ Không còn có một kiện Hậu thiên công đức linh bảo, Định Hải Thần Châm.

Kế hoạch hiện tại, chỉ có thể cưỡng ép bắt đi!

Thế nhưng, điều mà Long Quang Cổ Cẩu vạn lần không ngờ tới là, Tôn Ngộ Không sở hữu không phải Hậu thiên công đức linh bảo, mà là Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, hơn nữa còn là hai kiện!

Thậm chí trong tay Tử Hà cũng có hai kiện Cực phẩm Tiên thiên linh bảo!

"Hai vị, bản tọa thành chí mời hai vị gia nhập Tây phương Phật

môn, phải biết cơ hội như vậy không phải ai cũng có.

Chỉ cần hai vị gia nhập Tây phương Phật môn, bản tọa có thể bảo đảm hai vị sẽ đắc được chính quả!" Long Quang Cổ Cẩu từ từ khuyên bảo.

Tôn Ngộ Không không vui nói: "Ngươi không nghe hiểu tiếng người sao?

Yêm lão Tôn không có hứng thú, mau chóng rời khỏi Hoa Quả Sơn, nếu không hôm nay sẽ cho ngươi nếm thử Kim Cô Bổng của Tôn gia gia!" "Nếu các ngươi đã không chịu, vậy đừng trách bản tọa đắc tội với Thanh Long cung và Địa Phủ!" Vừa dứt lời, Long Quang Cổ Cẩu đột nhiên vung tay, không gian tức thời vỡ vụn, bất ngờ chấn Tôn Ngộ Không và Tử Hà vào bên trong.

Nguyên lai, Long Quang Cổ Cẩu vừa rồi nhìn như đang mời Tôn Ngộ Không và Tử Hà, thực chất đã âm thầm điều động linh lực, lặng lẽ cắt mở vách ngăn không gian, dù sao bản chất của hắn cũng là một Đại La Kim Tiên thực thụ.

Theo sau Long Quang Cổ Cẩu, Tôn Ngộ Không, Tử Hà rời đi, hai bóng người chậm rãi hiện ra trên tầng mây của Hoa Quả Sơn, đó chính là Thanh Hà phụng mệnh của Tô Dự mà đến.

Bóng người còn lại, chính là người vẫn luôn bầu bạn với Thanh Hà ở Thiên Đình, Vô Song Đại Thánh, Lục Nhĩ Mỹ Hầu.

Nhìn ba người độn nhập vào Hỗn Độn bên ngoài Địa Tiên giới Hồng Hoang, Thanh Hà nhíu mày liễu, thần sắc có chút lo lắng hỏi: "Tử hầu tử, ngươi chắc chắn Tôn Ngộ Không thật sự có thể đánh bại Long Quang không?" Theo Thanh Hà thấy, Tôn Ngộ Không quả thực là ếch ngồi đáy giếng, với tu vi Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong mà dám coi thường Đại La Kim Tiên Long Quang Cổ Cẩu.

Chương 562

Nàng còn nghe Lục Nhĩ Mỹ Hầu nói, Tôn Ngộ Không ở Địa Phủ còn ra tay với cả Hỗn Nguyên Kim Tiên Địa Tạng.

Đúng là tìm chết!

Tôn Ngộ Không chết hay không, nàng không quan tâm, nhưng người kia lại là muội muội của nàng, Thanh Hà.

"Không phải ngươi có thù với muội muội sao?

Làm gì mà quan tâm Tôn Ngộ Không có thắng được hay không thế?" Lục Nhĩ Mỹ Hầu liếc Thanh Hà một cái, khóe miệng lộ ra nụ cười trêu chọc.

Thanh Hà nhất thời nổi giận, một bàn tay tát vào đầu Lục Nhĩ Mỹ Hầu: "Tử hầu tử, đó là muội muội của ta, ta với muội muội có thù đến đâu, ta cũng không cho phép người khác đụng đến một ngón tay của nó!" "Tử bà nương, yêm nói cho ngươi biết, còn dám đánh đầu yêm nữa, tin hay không yêm ném ngươi vào mười tám tầng địa ngục!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu nổi giận không thôi.

Trừ sư tôn Tô Dự và các sư mẫu ra, không ai dám đánh vào đầu hắn như vậy, ngay cả Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên cũng hiếm khi làm thế.

Thế mà nữ nhân đáng ghét trước mắt này lại ba lần bốn lượt hạ độc thủ với hắn, mỗi lần đều dùng hết sức bú sữa mẹ, tuy đánh không đau, nhưng lại cực kỳ tổn hại tôn nghiêm của hắn.

Hắn đường đường là Vô Song Đại Thánh danh chấn Lục giới Hồng Hoang, không cần mặt mũi sao?

Nhưng cho dù vậy, Lục Nhĩ Mỹ Hầu cũng không làm gì được nữ

tử này, nhiều nhất cũng chỉ dọa dẫm vài câu, hết cách, ai bảo nữ nhân này được các vị sư mẫu yêu quý!

Đối với điều này, hắn cũng vô cùng bất đắc dĩ!

Thanh Hà cười lạnh một tiếng: "Có bản lĩnh thì cứ làm đi!

Tưởng bản cô nương sợ chắc!" "..." Lục Nhĩ Mỹ Hầu đành chịu thua: "Thôi được rồi, thôi được rồi!

Đàn bà đúng là phiền phức!

Long Quang Cổ Cẩu tuy có thực lực Đại La Kim Tiên, nhưng trong tay Tôn Ngộ Không và muội muội ngươi đều có hai kiện Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, cộng thêm thiên phú thần thông của hai người họ, Long Quang Cổ Cẩu không chiếm được lợi thế đâu!

Hơn nữa, không phải còn có yêm đây sao?" "Tử hầu tử, ngươi được không đó?" Nghe Lục Nhĩ Mỹ Hầu nói vậy, nội tâm Thanh Hà không khỏi hơi thả lỏng, ánh mắt khinh bỉ nhìn Lục Nhĩ Mỹ Hầu, khiến Lục Nhĩ Mỹ Hầu nhất thời lộ vẻ khuất nhục.

Không lâu sau, Thanh Hà và Lục Nhĩ Mỹ Hầu cũng lặng lẽ rời khỏi Địa Tiên giới Hồng Hoang, ẩn mình trong tầng không gian, yên lặng quan sát mọi thứ.

Lúc này, Tôn Ngộ Không đang dùng sức một mình đối kháng Long Quang Cổ Cẩu, tuy chênh lệch một đại cảnh giới, nhưng Tôn Ngộ Không lại tỏ ra không hề rơi vào thế hạ phong chút nào.

Nhưng theo cuộc chiến với Long Quang Cổ Cẩu, áp lực trong lòng Tôn Ngộ Không ngày càng lớn.

Hắn biết lần này khác hẳn những trận đánh nhỏ nhặt trước đây, Long Quang Cổ Cẩu trước mắt thật sự rất mạnh, nhưng hắn cũng không phải kẻ ăn chay!

So với Long Quang Cổ Cẩu, Hỗn Thế Ma Vương, Ngưu Ma Vương mà hắn gặp trước đó đều yếu như sên, căn bản không cùng một đẳng cấp.

Ngưu Ma Vương còn khá hơn một chút, nhưng vẫn không thể khiến Tôn Ngộ Không phải dốc toàn lực đối đãi.

Đối mặt với Long Quang Cổ Cẩu trước mắt, Tôn Ngộ Không vừa lên đã thi triển toàn lực, không dám có chút sơ suất nào.

Bất luận là Như Ý Kim Cô Bổng và Tề Thiên Phi Quải, hay «Cửu Chuyển Huyền Công» và «Cửu Chuyển Nguyên Công», Tôn Ngộ Không đều thúc đẩy đến trạng thái cực hạn, nhưng như vậy cũng chỉ đánh ngang tay với Long Quang Cổ Cẩu mà thôi.

Thế nhưng, Tôn Ngộ Không lại càng chiến càng dũng mãnh, trong vô hình, nội tâm nảy sinh một cảm giác huyền diệu.

Trong Hỗn Độn, đôi mắt tràn ngập Phật quang của Long Quang Cổ Cẩu bình tĩnh nhìn Như Ý Kim Cô Bổng đang vung tới của Tôn Ngộ Không, hắn nhẹ nhàng đánh ra một chưởng, khuôn mặt tức thời trở nên ôn hòa, khiến người ta phảng phất như đang ở trong một bến cảng tránh gió. từng đạo Phạm âm vang lên, một pho tượng Phật Đà khổng lồ ngưng tụ ra, tựa như Vạn Phật chi tổ giáng thế, bộc phát ra Phật quang khiến người ta hướng về.

"A di đà phật!" Long Quang Cổ Cẩu miệng niệm một câu Phật hiệu, Phật quang tỏa ra quanh thân càng thêm cường thịnh.

"Ầm!" Kim thân Phật Đà lao ra, va chạm dữ dội với Như Ý Kim Cô Bổng đang mang theo sức mạnh ngút trời, tức thì kim quang lan tỏa.

Như Ý Kim Cô Bổng vốn dĩ oai phong vô song, giờ phút này lại hoàn toàn bị chặn đứng, không thể tiến thêm nửa phân.

Nhìn cảnh tượng ngang tài ngang sức trước mắt, đồng tử Tôn Ngộ Không co lại, không ngừng gia tăng tinh khí thần rót vào, nhưng vẫn cảm nhận được một cảm giác nặng nề vững như Thái Sơn từ Kim thân Phật Đà kia.

"Bành bành bành..." Kim thân Phật Đà như một con ngựa hoang bất kham không ngừng va chạm, Tôn Ngộ Không liên tiếp vung Như Ý Kim Cô Bổng, nhưng hai tay lại bị chấn đến đau nhói, đồng thời sức mạnh của Như Ý Kim Cô Bổng cũng liên tục giảm sút trong mỗi lần vung gậy.

Hiển nhiên, Tôn Ngộ Không không thể dựa vào sức mạnh tấn công để đánh bại pho Kim thân Phật Đà trước mắt.

Tôn Ngộ Không chiến lực kinh người là thật, nhưng đối thủ của hắn là một Đại La Kim Tiên đỉnh phong chính hiệu, đã sống một khoảng thời gian vô cùng dài.

"Đi!" Long Quang Cổ Cẩu khẽ quát một tiếng, Phạm âm hùng vĩ, trong đôi mắt bình tĩnh bộc phát ra một tia cường hãn.

"Đang!" Kim thân Phật Đà đột nhiên bùng nổ Phật quang hung hãn, như một vầng thái dương đang từ từ mọc lên.

Như Ý Kim Cô Bổng dưới sự va chạm của vầng thái dương rực rỡ đó, đã bị chấn bay ra ngoài.

"Phụt!" Cùng lúc bay ngược ra, Tôn Ngộ Không bị chấn phun ra một ngụm tiên huyết, khuôn mặt hơi tái nhợt, hắn nghiến răng nghiến lợi, chiến ý vẫn không hề suy giảm!

Đặc tính của Hỗn Thế Tứ Hầu chính là, đối thủ càng mạnh, bản thân càng hưng phấn!

Đây là do Chiến chi pháp tắc ẩn sâu trong chân linh dẫn dắt.

Cho dù có bại, lòng tin cũng sẽ không mất đi chút nào.

Dù sao tu vi của đối phương cũng cao hơn hắn cả một đại cảnh giới!

"Tôn Ngộ Không, bây giờ theo bản tọa trở về, bản tọa có thể bỏ qua chuyện cũ!" Long Quang Cổ Cẩu bình thản nhìn Tôn Ngộ Không đang ổn định thân hình, trong vô hình toát ra một cảm giác cao cao tại thượng khiến Tôn Ngộ Không chán ghét.

"Nói bậy!

Yêm lão Tôn còn chưa thua đâu!" Tôn Ngộ Không lau đi vết máu ở khóe miệng, trong mắt tràn đầy chiến ý.

"Nếu đã như vậy, vậy đừng trách bản tọa không khách khí!" Long Quang Cổ Cẩu vừa dứt lời, chỉ thấy Kim thân Phật Đà kia lại lần nữa lao tới, Phật quang cường thịnh bao trùm mọi ngóc ngách của khu vực Hỗn Độn này, vang vọng từng đợt Phạm âm gợn sóng, khiến Tôn Ngộ Không không đường lùi.

Nhìn cảnh chiến đấu trước mắt, Tử Hà hiểu rõ Long Quang Cổ Cẩu lần này muốn kết thúc trận chiến, đánh trọng thương Tôn Ngộ Không rồi cưỡng ép đưa đến Tây phương Phật môn.

Nghĩ đến đây, Tử Hà rút Tử Thanh bảo kiếm ra, kiếm khí tung hoành.

Ngay khi chuẩn bị ra tay, thân thể nàng đột nhiên chấn động, dường như bị một sức mạnh vô hình giam cầm, không thể động đậy nửa phân.

Chương 563

Trong tầng không gian Hỗn Độn.

Thanh Hà chất vấn Lục Nhĩ Mỹ Hầu: "Tử hầu tử, ngươi làm gì vậy?" "Bây giờ không phải là lúc để muội muội Tử Hà của ngươi ra tay!

Nếu Tôn Ngộ Không chỉ có chút bản lĩnh đó, vậy cũng không xứng cùng yêm sánh vai trong Tứ Đại Chiến Thánh!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu thản nhiên nói.

Thực ra, Lục Nhĩ Mỹ Hầu bề ngoài nói vậy, nhưng nội tâm lại vô cùng kinh ngạc trước biểu hiện của Tôn Ngộ Không.

Trong trạng thái không thi triển thần thông, chỉ dựa vào hai món Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, Tôn Ngộ Không với thực lực Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong lại có thể đánh với Đại La Kim Tiên đỉnh phong Long Quang Cổ Cẩu đến mức độ này, quả thực không hề dễ dàng, vô cùng lợi hại!

Dù không muốn thừa nhận, nhưng Lục Nhĩ Mỹ Hầu cũng biết ít nhất khi ở cùng cảnh giới, hắn không thể làm được đến mức độ như Tôn Ngộ Không.

Nghĩ đến đây, Lục Nhĩ Mỹ Hầu không khỏi cảm thán tầm quan trọng của xuất thân.

Năm đó nghe lén giảng đạo ở Tử Tiêu cung, bị sức mạnh của Đạo Tổ phản phệ, nếu không phải dựa vào chấp niệm trong lòng mà trở thành đệ tử của Tô Dự, e rằng bây giờ vẫn đang sống một cuộc đời tầm thường, mơ hồ.

Ngược lại, Tôn Ngộ Không chưa ra đời đã được sư tôn Tô Dự và

các vị sư mẫu ban cho, đặt nền móng vững chắc, chiến lực mạnh mẽ chưa từng có.

Đúng là người so với người tức chết, hàng so với hàng phải vứt đi!

Ghen tị thì ghen tị, Lục Nhĩ Mỹ Hầu thân là nhị đồ đệ của Tô Dự, trong mắt hắn, Tôn Ngộ Không cũng như huynh đệ nhà mình, nếu không hắn cũng sẽ không ngăn cản Tử Hà tiến lên giúp đỡ Tôn Ngộ Không.

Thân là một trong Hỗn Thế Tứ Hầu, Lục Nhĩ Mỹ Hầu đã lĩnh ngộ Chiến đấu pháp tắc, tự nhiên có thể nhìn ra, Tôn Ngộ Không hiện đang chạm đến ngưỡng của Chiến đấu pháp tắc.

Một khi để Tử Hà tiến lên giúp đỡ Tôn Ngộ Không, vậy Tôn Ngộ Không rất có thể vì áp lực giảm mạnh mà kết thúc quá trình lĩnh ngộ.

Nếu như vậy, Tôn Ngộ Không sẽ bỏ lỡ một cơ duyên cực lớn!

Thấy Lục Nhĩ Mỹ Hầu có lòng tin với Tôn Ngộ Không như vậy, Thanh Hà khẽ nhíu mày, cũng không nói nhiều, ánh mắt nhìn về chiến trường do Tôn Ngộ Không và Long Quang Cổ Cẩu tạo ra.

Trong chiến trường, Phật quang lan tỏa, Kim thân Phật Đà cao cao tại thượng, phảng phất như muốn trấn áp hoàn toàn Tôn Ngộ Không.

Giờ phút này, Tử Hà dùng hết sức lực toàn thân để giãy giụa, nhưng tu vi của Lục Nhĩ Mỹ Hầu cao đến Hỗn Nguyên Kim Tiên, căn bản không phải một Thái Ất Kim Tiên nhỏ bé như nàng có thể thoát ra được, chỉ có thể trơ mắt nhìn Tôn Ngộ Không, trong lòng dâng lên một nỗi lo lắng.

"Tử Hà, đừng giãy giụa nữa, cứ yên tâm, Tôn Ngộ Không sẽ không sao đâu!" Lúc này, Thanh Hà đang ẩn mình trong tầng không gian Hỗn Độn không nhịn được, âm thầm truyền âm cho Tử Hà.

“Tỷ tỷ?!” Nghe vậy, thân thể Tử Hà chấn động, đôi mắt đẹp nhìn quanh bốn phía.

Lúc Thanh Hà rời đi, cảm giác của nàng đã bị Lục Nhĩ Mỹ Hầu che giấu, cho nên nàng không hề biết.

Bây giờ nghe thấy giọng nói an ủi của Thanh Hà, nỗi lo trong lòng không khỏi dịu đi.

“Ầm ầm!” Đột nhiên, Kim thân Phật Đà như núi Thái Sơn, mang theo Phật quang ngút trời bùng nổ, khí thế áp bức cuồn cuộn khiến Tôn Ngộ Không không khỏi cảm thấy da đầu tê dại.

Long Quang Cổ Cẩu không hổ là Đại La Kim Tiên!

Thần thông như vậy, đừng nói là Thái Ất Kim Tiên, cho dù là Đại La Kim Tiên bình thường cũng sẽ bị nghiền ép.

Tôn Ngộ Không chiến ý bất diệt, tinh khí thần cuộn trào, Tề Thiên Phi Quải hiện lên từng lớp quang mạc, trong vô hình từng tiếng long ngâm truyền ra, theo sau là chiến ý kiệt ngạo lan tỏa.

Chiến ý như đốm lửa nhỏ, trong nháy mắt đã cháy lan ra cả một vùng, Tôn Ngộ Không như đang ở giữa một biển chiến ý.

Chiến ý dâng trào, khí thế của Tôn Ngộ Không như bão táp tàn phá, nhưng trên mặt hắn lại hiện lên vẻ đau đớn, hiển nhiên cảnh giới hiện tại của hắn quá thấp, tuy đã lĩnh ngộ một tia Chiến đấu pháp tắc, nhưng muốn phát huy uy lực của Chiến đấu pháp tắc đến cực đại, quả thực khó như lên trời.

May mắn là, Tôn Ngộ Không có Như Ý Kim Cô Bổng và Tề Thiên Phi Quải.

Hai kiện Cực phẩm Tiên thiên linh bảo này, lúc trước khi Tô Dự luyện chế, đã cân nhắc đến việc Tôn Ngộ Không sẽ phát động Chiến đấu pháp tắc, vì vậy đã dung nhập hai mảnh vỡ Chiến đấu pháp tắc

vào trong đó.

Cứ như vậy, dưới sự gia trì kép của Như Ý Kim Cô Bổng và Tề Thiên Phi Quải, Tôn Ngộ Không chắc chắn có thể phát huy uy lực của một tia Chiến đấu pháp tắc mà mình lĩnh ngộ đến mức độ tối đa.

"Chiến!" Tôn Ngộ Không vung Như Ý Kim Cô Bổng, Tề Thiên Phi Quải không gió tự bay, ngửa mặt lên trời hú dài một tiếng.

"Vù..." Tức thì, theo tiếng nói của Tôn Ngộ Không vừa dứt, biển chiến ý hoàn toàn sôi trào, như thủy triều điên cuồng tràn vào trong Như Ý Kim Cô Bổng.

Trong chưa đầy một phút ngắn ngủi, biển chiến ý bao trùm quanh thân Tôn Ngộ Không đã hoàn toàn ngưng tụ vào Như Ý Kim Cô Bổng, khiến trên thân gậy hiện lên từng lớp đạo văn, thể hiện ra những dao động đáng sợ.

"Hống!" Ngay lúc này, sau lưng Tôn Ngộ Không hiện ra một bóng người khổng lồ, đó chính là Linh Minh Thạch Hầu sau khi Tôn Ngộ Không thi triển Cự Hầu Chân Thân.

Tôn Ngộ Không giơ cao Như Ý Kim Cô Bổng, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Kim thân Phật Đà trước mắt, khóe miệng nhếch lên nụ cười băng hàn.

"Long Quang Cổ Cẩu, hôm nay sẽ cho ngươi biết sự lợi hại của yêm lão Tôn!" Theo tiếng nói của Tôn Ngộ Không vừa dứt, Như Ý Kim Cô Bổng không ngừng lớn lên, bản thân Tôn Ngộ Không cũng dung nhập vào hư ảnh sau lưng.

"Ầm!" Khí thế cuồng bạo như bão táp cuộn trào, che trời lấp đất áp bức về phía Long Quang Cổ Cẩu.

Long Quang Cổ Cẩu thấy Tôn Ngộ Không như vậy, nội tâm không khỏi hơi ngưng lại.

Sức chiến đấu của Tôn Ngộ Không vượt xa tưởng tượng của hắn, dị tượng trước mắt không giống thần thông, ngược lại có chút ý vị của pháp tắc.

Nghĩ đến đây, trong mắt Long Quang Cổ Cẩu lóe lên một tia kinh ngạc, chẳng lẽ Tôn Ngộ Không đã lĩnh ngộ được pháp tắc?

Không đúng, không thể nào!

Cho dù căn cước của Tôn Ngộ Không là một trong Hỗn Thế Tứ Hầu, thì cũng chỉ mới là Thái Ất Kim Tiên.

Phải biết, mạnh như Lục Nhĩ Mỹ Hầu, được đích thân Tô Dự chỉ dạy, cũng không thể cảm ngộ pháp tắc ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Tôn Ngộ Không chỉ được thiện thi của Chuẩn Đề sư tôn là Bồ Đề tổ sư dạy dỗ, làm sao có thể sánh ngang với Lục Nhĩ Mỹ Hầu.

Không thể kéo dài thêm nữa!

Phải nhanh chóng trấn áp hắn, để tránh Tô Dự Đại Thiên Tôn phái người can thiệp.

Tức thì, đôi mắt Long Quang Cổ Cẩu ngưng lại, Kim thân Phật Đà gầm thét lao ra, Phật quang cuồn cuộn, nhanh như kinh hồng trấn áp về phía Tôn Ngộ Không.

Chỉ cần trấn áp được Tôn Ngộ Không, cho dù hắn bị trọng thương, trong Cực Lạc thế giới có Bát Bảo Công Đức Trì, cũng có thể giúp Tôn Ngộ Không phục hồi.

Về phần Tử Hà còn lại, đến lúc đó có thể dùng để kiềm chế Tôn Ngộ Không, để Tôn Ngộ Không giúp Tây phương Phật môn hoàn thành Tây Du lượng kiếp lần này.

Chương 564

Tây phương Phật môn sẽ có thể trở thành người chiến thắng trong Tây Du lượng kiếp này.

Đáng tiếc, Long Quang Cổ Cẩu đã vui mừng quá sớm!

Lúc này, trong đôi mắt Tôn Ngộ Không ngoài chiến ý ra chỉ còn một màu đỏ rực, quanh thân bao bọc bởi sắc màu chín màu, khi va chạm, cơ thể hơi run rẩy.

Tinh khí thần của Tôn Ngộ Không dường như đã bị một tia Chiến đấu pháp tắc đột ngột thắp lên, hoàn toàn chuyển hóa thành sắc màu chín màu.

Nếu là người khác, e rằng đã sớm nổ tung mà chết, cho dù là ba con khỉ còn lại cũng không thể, nhưng Tôn Ngộ Không lại kiên cường chịu đựng được.

Năm xưa, khi Tôn Ngộ Không còn là Ngũ Thải Tiên Thạch, các thiên tài địa bảo mà các vị Đế hậu ban cho đã được Tôn Ngộ Không hấp thu trong một thời gian dài, lột xác thành Cửu Thải Thần Thạch.

Nhưng điều đó không có nghĩa là Tôn Ngộ Không đã hoàn toàn hấp thu hết những thiên tài địa bảo đó, một phần lớn vẫn còn tiềm ẩn trong cơ thể hắn.

Phải biết Thiên Đình là bá chủ của Lục giới Hồng Hoang, các vị Đế hậu cũng đều là Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, thứ họ lấy ra sao có thể là tầm thường.

Khi Tôn Ngộ Không ở Linh Đài Phương Thốn Sơn, Tà Nguyệt Tam Tinh Động, Bồ Đề tổ sư từng giúp Tôn Ngộ Không luyện hóa một phần nhỏ, kết quả là Tôn Ngộ Không đã đạt đến Thái Ất Kim

Tiên đỉnh phong.

Bây giờ Chiến đấu pháp tắc xuất hiện, khiến cho nội tình tiềm tàng trong cơ thể Tôn Ngộ Không điên cuồng được luyện hóa, dung hợp với tinh khí thần.

Nội tình dung hợp, khiến tinh khí thần của Tôn Ngộ Không không ngừng tăng lên, nhưng không biết vì sao lại không giúp Tôn Ngộ Không đột phá Đại La Kim Tiên, mà lại vô hình trung gia tăng sức mạnh công phạt của hắn.

May mắn là Tôn Ngộ Không đã tu luyện «Cửu Chuyển Huyền Công», thân thể cứng rắn cường hãn, nếu không chỉ riêng sức mạnh này cũng đủ để xé rách kinh mạch và phủ tạng của hắn.

Đối mặt với sự trấn áp của Kim thân Phật Đà, Tôn Ngộ Không vung một gậy, giải tỏa sức mạnh đang dâng trào trong cơ thể, đập mạnh vào Kim thân Phật Đà kia.

"Ầm!" Sóng linh lực ngút trời như núi lửa bùng nổ từ Như Ý Kim Cô Bổng, Chiến đấu pháp tắc trong khoảnh khắc này bỗng nhiên trở nên rõ ràng, tức thì toàn bộ không gian Hỗn Độn rung chuyển không ngừng.

Nhìn Tôn Ngộ Không bộc phát ra sức mạnh của Chiến đấu pháp tắc, Lục Nhĩ Mỹ Hầu đang ẩn mình trong tầng không gian Hỗn Độn, ánh mắt đột nhiên lóe lên.

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Thanh Hà cũng hiện lên vẻ kinh ngạc, Thái Ất Kim Tiên có thể phát huy ra uy lực như vậy sao?

"Bành!" Chiến đấu pháp tắc bùng nổ, hoàn toàn va chạm vào Kim thân Phật Đà, tức thì Phật quang hung hãn, nhưng không còn vẻ tường hòa như trước, mà hiện lên một tia dao động thảm liệt bi tráng.

Thần sắc Long Quang Cổ Cẩu kịch biến.

“Phá cho yêm lão Tôn!” Tiếng gầm chứa đầy chiến ý cuồng bạo phát ra từ miệng Tôn Ngộ Không, ánh sáng chín màu rực rỡ, nơi nó đi qua, Phật quang hoàn toàn tiêu tán, căn bản không thể chống cự.

Đồng thời Như Ý Kim Cô Bổng lùi lại nửa phân, lại một lần nữa đập mạnh vào Kim thân Phật Đà.

“Ầm ầm!” Trên Kim thân Phật Đà hiện lên những vết nứt chằng chịt, sau đó Như Ý Kim Cô Bổng dưới sự thúc đẩy một lần nữa của Tôn Ngộ Không, oanh kích vào Kim thân Phật Đà, tức thì Kim thân Phật Đà nổ tung, hóa thành Phật quang đầy trời, bị chiến ý mãnh liệt của Tôn Ngộ Không áp chế mà nhanh chóng tiêu tán.

“Phụt!” Long Quang Cổ Cẩu đột nhiên phun ra một ngụm tiên huyết, không thể tin được nhìn Tôn Ngộ Không, hắn vạn lần không ngờ Tôn Ngộ Không lại bộc phát ra thực lực khủng bố như vậy!

Không thể nào!

Không chỉ Long Quang Cổ Cẩu kinh ngạc, mà trong đôi mắt đẹp của Tử Hà cũng tràn đầy sự chấn kinh, thậm chí Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Thanh Hà cũng không ngoại lệ.

Mặc Tề Thiên Phi Quải, tay cầm Như Ý Kim Cô Bổng, chân đạp tường vân chín màu, Tôn Ngộ Không lúc này đôi mắt tràn đầy chiến ý, hung hãn nhìn chằm chằm Long Quang Cổ Cẩu.

Sức chiến đấu của hắn không chỉ có vậy, huống chi hắn còn có thần thông chưa thi triển!

Quan trọng nhất là, tinh khí thần trong cơ thể hắn đang không ngừng tăng lên.

Bây giờ không thể đột phá Đại La Kim Tiên, chỉ có cách phát huy hết sức mạnh ra ngoài.

“Tên đầu trọc kia, không phải ngươi kiêu ngạo lắm sao?

Lại đây ăn thêm vài gậy của yêm lão Tôn đi!" Tôn Ngộ Không gầm lên một tiếng.

Sắc mặt Long Quang Cổ Cẩu trở nên âm trầm chưa từng có: "Con ếch ngồi đáy giếng vô tri!

Tôn Ngộ Không, hôm nay sẽ cho ngươi xem thế nào là Đại La Kim Tiên!" Trong lúc nói chuyện, hai luồng khí thế trong Hỗn Độn lại lần nữa cuồng bạo, va chạm không ngừng.

"Chiến!" Tôn Ngộ Không không hoa hòe hoa sói như Long Quang Cổ Cẩu, thân hình đột nhiên lóe lên, Như Ý Kim Cô Bổng bổ thẳng xuống đầu, tinh khí thần trong cơ thể như hồng thủy vỡ đê, hung hãn rót vào Như Ý Kim Cô Bổng.

"Thiên Quân Trừng Ngọc Vũ!" Chỉ thấy, một dải cầu vồng chín màu từ Như Ý Kim Cô Bổng đột nhiên bùng nổ, tấn công về phía Long Quang Cổ Cẩu, chiến ý điên cuồng không ngừng ngưng tụ, nơi nó đi qua, Hỗn Độn linh khí đều bị hút vào trong đó.

Long Quang Cổ Cẩu nội tâm dâng lên cảm giác bất an mãnh liệt, hắn trăm mối không thể lý giải vì sao vào thời điểm mấu chốt, Tôn Ngộ Không chỉ là một Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, cho dù có lĩnh ngộ Chiến đấu pháp tắc, vì sao có thể thi triển uy lực đến mức độ này.

Chẳng lẽ Tôn Ngộ Không cũng giống như Tử Vi Đế Quân, có tư chất hoa khai thập phẩm?

Nghĩ đến đây, nội tâm Long Quang Cổ Cẩu càng thêm kiên định ý định phải trấn áp Tôn Ngộ Không, đưa về Cực Lạc thế giới giao cho Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, dùng để phục hưng Tây phương Phật môn!

Đáng tiếc, đến lúc này rồi, Long Quang Cổ Cẩu vẫn nghĩ mình còn cơ hội!

Nếu để Lục Nhĩ Mỹ Hầu đang ẩn mình trong tầng không gian Hỗn Độn nghe được, chắc chắn sẽ cười rụng răng!

Cầu vồng chín màu xé toạc trường không, che trời lấp đất áp bức về phía Long Quang Cổ Cẩu, như dòng lũ gào thét, muốn chôn vùi hắn!

Ánh mắt Long Quang Cổ Cẩu hoàn toàn tập trung vào dải cầu vồng chín màu đang lao tới, cảm nhận được dao động khủng bố trên đó ngày càng rõ ràng, sự bất an trong lòng cũng ngày càng mãnh liệt.

Ánh mắt hắn dần trở nên băng lãnh, không còn vẻ nhu hòa tràn ngập Phật tính như trước.

"Tôn Ngộ Không, hôm nay ngươi không có bất kỳ lựa chọn nào khác!" Giọng nói của Long Quang Cổ Cẩu như tiếng sư tử gầm vang vọng trong không gian Hỗn Độn, tinh khí thần trong cơ thể gào thét cuộn trào, hóa thành từng pho tượng Phật, lấp lánh trong Hỗn Độn.

Phật tượng vạn ngàn, mỗi pho một vẻ!

Từ bi, thương xót, tiếc nuối, độ hóa, xả thân...

"Ầm!" Ngay khoảnh khắc vạn ngàn Phật tượng hoàn toàn ngưng tụ thành hình, chúng va chạm dữ dội với Như Ý Kim Cô Bổng, tức thì cả không gian Hỗn Độn không khỏi rung chuyển, sóng khí lan tỏa khiến cả Tử Hà cũng phải vận chuyển linh lực để chống đỡ.

Phật quang đối đầu chiến ý!

Trong quá trình va chạm, Phật quang và chiến ý không ngừng xâm thực và tiêu hao lẫn nhau.

Nhưng có thể thấy rõ, thế công của Tôn Ngộ Không đang từng chút một bị vạn Phật của Long Quang Cổ Cẩu tiêu diệt, không ngừng áp sát Tôn Ngộ Không.

Chương 565

"Hống!" Tôn Ngộ Không đột nhiên gầm lên một tiếng, thân hình đột ngột phóng to gấp mấy chục lần, đôi mắt vốn tràn ngập sắc màu chín màu, trong khoảnh khắc này lại bị màu đỏ rực thay thế.

Tề Thiên Phi Quải trên người bị căng ra, Như Ý Kim Cô Bổng cũng không ngừng lớn lên.

Cự Hầu Chân Thân!

"Kinh Thiên Phá!" Bất chợt, sau gáy Tôn Ngộ Không hiện lên những dao động huyền diệu, không ngừng đi vào não hải, khiến màu đỏ rực trong mắt hắn nhanh chóng lui đi, sau đó hắn liên tiếp vung Như Ý Kim Cô Bổng, thi triển ra một thần thông khác.

"Bành bành bành..." Lần này Tôn Ngộ Không có thể nói là đã dốc hết toàn bộ sức mạnh, tinh khí thần trong nội thể không ngừng tăng lên, nhưng vẫn có vẻ hơi thu không đủ chi.

Nhìn cảnh tượng như vậy, ánh mắt Lục Nhĩ Mỹ Hầu lóe lên, thầm cảm thán trong lòng: "Thương Đế quả là có một tay, có thể giúp chân linh của Tôn Ngộ Không thoát khỏi sự cuồng bạo của Cự Hầu Chân Thân, mà bản thân thực lực lại không bị suy giảm, có cơ hội phải đi hỏi mới được!" Cự Hầu Chân Thân!

Là một trong những thần thông mạnh nhất trong thiên phú thần thông của Hỗn Thế Tứ Hầu!

Tuy sau khi thực lực đạt đến một mức độ nhất định, có thể dựa vào ý chí của bản thân để thoát khỏi trạng thái cuồng bạo, nhưng điều đó cũng cần thời gian.

Đối với cấp bậc Hỗn Nguyên Kim Tiên như Lục Nhĩ Mỹ Hầu, có

đôi khi một khoảnh khắc cũng có thể quyết định thắng bại sinh tử!

Sau khi Tôn Ngộ Không lại liên tiếp thi triển hai đại thần thông, sự va chạm của vạn Phật mới lại dừng lại.

Dưới sự giằng co không ngừng, cuối cùng sức mạnh trong vạn ngàn Phật tượng cũng bị tiêu hao hết, cuối cùng cả hai đều hoàn toàn nổ tung.

"Tôn Ngộ Không, bản tọa không thể không thừa nhận, ngươi quả thực là một thiên tài!

Nhưng Thái Ất Kim Tiên chung quy cũng chỉ là Thái Ất Kim Tiên mà thôi!" Long Quang Cổ Cẩu nhìn chằm chằm Tôn Ngộ Không, ánh mắt càng lúc càng tràn đầy vẻ khinh thường.

Tôn Ngộ Không trên mặt hiện lên nụ cười khinh miệt: "Vậy sao?" "Có thủ đoạn gì, cứ việc sử dụng ra..." Long Quang Cổ Cẩu tuy không biết vì sao Tôn Ngộ Không có thể thúc đẩy sức mạnh của Chiến đấu pháp tắc đến mức độ khủng bố như vậy, nhưng hắn biết với tinh khí thần của Tôn Ngộ Không, căn bản không thể duy trì loại năng lượng này trong thời gian dài.

Thế nhưng, không đợi Long Quang Cổ Cẩu nói xong, khí thế của Tôn Ngộ Không như tâm bão đang di chuyển, lại lần nữa cuộn trào, đột ngột phá vỡ bình cảnh ban đầu...

Đại La Kim Tiên sơ kỳ!

Đúng vậy!

Qua việc sử dụng Chiến đấu pháp tắc, Tôn Ngộ Không đã mượn nội tình tiềm tàng trong cơ thể, một lần đột phá gông cùm của cảnh giới.

Chỉ thấy, trên đỉnh đầu Tôn Ngộ Không hiện ra một đóa tiên hoa, hoa nở mười cánh, mỗi cánh đều hiện lên màu sắc khác nhau, phản

chiếu từng đạo văn lộ chằng chịt, trong vô hình tỏa ra một loại gợn sóng, cùng Lục giới Hồng Hoang, thậm chí cùng toàn bộ vũ trụ Hồng Hoang sản sinh cộng hưởng.

Lúc này, Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân đang làm khách ở Thiên Đình, thần sắc nhất thời sững sờ, sau đó liền nhận ra Tôn Ngộ Không đang giao chiến với Long Quang Cổ Cẩu trong Hỗn Độn.

Lập tức, sắc mặt của Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn người trở nên âm trầm.

Đến bây giờ làm sao họ có thể không biết, lần này Tô Dự gọi họ đến, bề ngoài là thương nghị chuyện Tây Du, nhưng thực chất lại là ngầm giở trò.

Hoa khai thập phẩm!

Điều đó chẳng phải có nghĩa là, Tôn Ngộ Không sẽ là một tồn tại nữa có hy vọng chứng đạo thành Thánh sau Tử Vi Đế Quân sao?

Nghĩ đến đây, trong lòng Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn vị Thánh nhân nảy ra một ý nghĩ, nhất định không thể để Tôn Ngộ Không quy về dưới trướng Thiên Đình, nếu không họ sẽ hoàn toàn không còn bất kỳ khả năng lật kèo nào nữa!

Ban đầu, Tô Dự, Nữ Oa nương nương, Thông Thiên giáo chủ ba người đã có thể đánh bại bốn người họ.

Bây giờ một khi Tử Vi Đế Quân chứng đạo, số lượng Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên của phe Thiên Đình sẽ ngang bằng với họ!

Nếu Tôn Ngộ Không lại gia nhập Thiên Đình, vậy thì Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên của Thiên Đình, bất luận về số lượng hay

chất lượng, đều sẽ vượt xa bốn người họ!

Nhưng bây giờ cho dù có ý nghĩ đó, thì phải làm thế nào đây?

Trong lúc ánh mắt của bốn vị Thánh nhân như Thái Thanh, Tiếp Dẫn đang lóe lên, tại Tử Tiêu cung sâu trong Hỗn Độn, Hồng Quân đạo tổ mở mắt ra, nhìn về phía Tôn Ngộ Không, miệng lẩm bẩm: "Là do biến cố của Tây Du lượng kiếp này?

Hay là bút tích của Tô Dự đạo hữu?" "Hừ!

Một vị Thiên Đạo Thánh Nhân, chỉ là một con kiến mà thôi!" Không sai, Thiên Đạo căn bản không quan tâm đến số lượng Thiên Đạo Thánh Nhân nhiều hay ít, bao nhiêu Thiên Đạo Thánh Nhân ở trước mặt Thiên Đạo, việc vẫn lạc cũng chỉ là chuyện trong chớp mắt.

"Đại La Kim Tiên!?" Tôn Ngộ Không ngẩng đầu, khuôn mặt tái nhợt hiện lên một tia trào phúng, nhìn chằm chằm Long Quang Cổ Cẩu, cười lạnh nói: "Đối với yêm lão Tôn, Đại La Kim Tiên quả thực đơn giản như lấy đồ trong túi, thật không biết tên đầu trọc ngươi có gì đáng kiêu ngạo!" Phải công nhận, màn thao tác này của Tôn Ngộ Không, vả mặt cực kỳ xuất sắc!

Ánh mắt Long Quang Cổ Cẩu âm u, sắc mặt khó coi: "Cho dù đột phá thì đã sao?

Cảnh giới chưa ổn định đã dám cùng bản tọa tranh đấu, xem bản tọa lật tay trấn áp ngươi!" Trong tầng không gian Hỗn Độn, trong mắt Lục Nhĩ Mỹ Hầu hàn quang lóe lên, lúc này nên giải khai sự trói buộc đối với Tử Hà, để nàng cùng Tôn Ngộ Không dạy dỗ cho tên đầu trọc Long Quang kia cách làm người!

Nếu không phải Tô Dự đã dặn đi dặn lại, Lục Nhĩ Mỹ Hầu và những người khác không được hiện thân giúp đỡ Tôn Ngộ Không, hắn đã sớm cầm Tùy Tâm Thiết Can Binh lên, cho Long Quang biết

cái gì gọi là huyết mạch Thiên Đế không thể nhục!

Bất chợt...

"Xoảng..." Tử Hà cảm thấy toàn thân thả lỏng, sức mạnh trói buộc quanh thân tức thì biến mất.

Nàng không thèm để ý đến sự tồn tại đã trói buộc mình, trực tiếp rút Tử Thanh bảo kiếm, hóa thành một đạo lưu quang, đến bên cạnh Tôn Ngộ Không.

"Tên đầu trọc kia, đừng vội mừng quá sớm, bản cô nương còn chưa ra tay đâu!" Một tiếng quát yêu kiều vang lên, kiếm quang đầy trời từ bốn phương tám hướng bao phủ lấy Long Quang Cổ Cẩu, theo sau đó là từng tiếng chuông linh quái dị, tràn ngập vận vị câu hồn đoạt phách.

Nội tâm Long Quang Cổ Cẩu chấn động, Phật quang lóe lên, thân hình hắn xuất hiện ở ngoài vạn dặm, né tránh những luồng kiếm khí dày đặc kia.

Ban đầu hắn tưởng một mình Tôn Ngộ Không đã đủ mạnh, không ngờ Tử Hà cũng cường hãn không kém.

Tuy so với Tôn Ngộ Không còn kém không ít, nhưng cũng là một chiến lực cao cường hiếm thấy.

"Linh linh linh..." "Hống!" Tiếng chuông linh trước đó lại vang lên, phối hợp với tiếng gầm của Tôn Ngộ Không, với tốc độ nhanh như sấm sét không kịp bịt tai, bao phủ lấy Long Quang Cổ Cẩu.

"Vút!" Hai bóng người từ hai bên trái phải phía sau Long Quang Cổ Cẩu lao thẳng tới, kiếm quang xé toạc thương khung, kim bổng đập nát càn khôn, hoàn toàn phong tỏa mọi khả năng né tránh của Long Quang Cổ Cẩu.

Tức thì, Long Quang Cổ Cẩu rơi vào thế tứ bề thọ địch.

Ngay lập tức, cảm nhận được nguy cơ nồng đậm, Long Quang Cổ Cẩu lập tức bấm pháp quyết, một bóng Phật từ trên người hắn phiêu diêu hiện ra, dần dần ngưng thực.

"Ngã Phật nguy nhiên!" Mặc dù Long Quang Cổ Cẩu đã thi triển thần thông, nhưng khoảng cách giữa Tôn Ngộ Không và Tử Hà thực sự quá gần, thần thông của hắn căn bản không kịp hoàn toàn thành hình, trường kiếm và côn bổng đã đến ngay trước mặt.

"Ầm!" Lúc này, tiếng chuông quỷ dị và tiếng gầm cuồng bạo lần lượt xâm nhập vào thức hải của Long Quang Cổ Cẩu, khiến đầu óc hắn đột nhiên chấn động.

Chương 566

"Đang!" Cùng lúc đó, Tôn Ngộ Không và Tử Hà lao thẳng vào, Như Ý Kim Cô Bổng và Tử Thanh Kiếm va chạm dữ dội vào bóng Phật kim thân kia, bộc phát ra một tiếng kim loại va chạm chói tai.

"Đùng!" Bóng Phật kim thân đột nhiên nổ tung, hóa thành từng luồng khói bay đi, để lộ ra Long Quang Cổ Cẩu bên trong.

"Xoẹt!" Tử Thanh bảo kiếm đâm thẳng vào mi tâm Long Quang Cổ Cẩu, vào thịt ba phân, bị xương sọ của hắn chặn lại.

"Bành!" Như Ý Kim Cô Bổng mang theo sức mạnh vạn quân, thế như sấm sét, đập mạnh vào người Long Quang Cổ Cẩu, trực tiếp quất bay hắn ra xa mấy vạn dặm.

May mắn là Long Quang Cổ Cẩu đã tu luyện «Trượng Lục Kim Thân» về phương diện luyện thể, nếu không đòn tấn công vừa rồi của Tử Thanh bảo kiếm và Như Ý Kim Cô Bổng đủ để khiến hắn bị trọng thương.

Nhưng, bây giờ Long Quang Cổ Cẩu cũng chẳng khá hơn là bao.

Dưới sự giáp công của Tôn Ngộ Không và Tử Hà, Long Quang Cổ Cẩu bị đánh cho một trận bất ngờ, nếu không với tu vi Đại La Kim Tiên đỉnh phong, đâu đến nỗi này.

Nhưng tình hình bây giờ có chút phiền phức!

Vừa rồi Tôn Ngộ Không đột phá, hoa nở mười cánh của Đại La Kim Tiên, gây ra sự cộng hưởng của vũ trụ Hồng Hoang, nhất định sẽ giống như Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, thu hút sự chú ý của Lục Thánh Hồng Hoang.

Nếu bây giờ lựa chọn tiếp tục trấn áp Tôn Ngộ Không và Tử Hà,

Tô Dự Thiên Đế ở xa trên Thiên giới Hồng Hoang thế tất sẽ phái cường giả Thiên Đình đến.

Long Quang Cổ Cẩu muốn bắt Tôn Ngộ Không và Tử Hà cần không ít thời gian, đến lúc đó cường giả Thiên Đình tới, kết cục của Long Quang Cổ Cẩu tuyệt đối sẽ vô cùng thảm liệt.

Long Quang Cổ Cẩu cũng biết đạo lý này, vì vậy hắn trực tiếp bỏ chạy, chỉ để lại một câu nói cay độc: "Tôn Ngộ Không, ngươi cứ chờ đấy, đợi lần sau bản tọa trở lại, sẽ cho các ngươi biết thế nào là Đại La Kim Tiên thực sự!" "Đi?" Tức thì, Tôn Ngộ Không nổi giận gầm lên, vung Như Ý Kim Cô Bổng mấy vòng, rồi ném mạnh về phía Long Quang Cổ Cẩu đang bỏ chạy.

"Bùm!" Một tiếng động trầm đục truyền đến, theo sau đó là tiếng kêu thảm thiết của Long Quang Cổ Cẩu.

Hiển nhiên, Long Quang Cổ Cẩu không thể thoát khỏi Như Ý Kim Cô Bổng.

"Tiếc thật!" Trong chốc lát, Tôn Ngộ Không giải trừ Cự Hầu Chân Thân, hóa thành kích thước ban đầu.

Nhưng lúc này, toàn thân hắn không còn một sợi lông khỉ nào, hoàn toàn hóa thành mái tóc giống như của Nhân tộc, thuận mắt hơn rất nhiều.

Tử Hà liếc Tôn Ngộ Không một cái: "Tôn Ngộ Không, ngươi biết đủ đi!

Với thực lực của chúng ta có thể đánh lui Long Quang đã là không dễ dàng rồi!

Long Quang dường như đang kiêng kỵ điều gì đó, nếu không tuyệt đối không thể rời đi như vậy, tha cho chúng ta!" "Kệ hắn kiêng kỵ cái gì!

Bây giờ yêm lão Tôn đã đột phá Đại La Kim Tiên, tu luyện một chút, ổn định tu vi, đến lúc đó hắn còn dám đến Hoa Quả Sơn của yêm, nhất định khiến hắn có đi không có về!" Tôn Ngộ Không khinh thường nói.

Tử Hà bĩu môi không phản bác Tôn Ngộ Không, không thể không thừa nhận, sức chiến đấu mà Tôn Ngộ Không thể hiện lần này quả thực đã chấn động nàng.

Tu luyện bao nhiêu năm, Tử Hà chưa từng thấy ai có thể vượt cấp tác chiến, càng đừng nói là cả một đại cảnh giới.

Chiến tích kinh thế hãi tục như vậy, dường như cũng chỉ có Nhân tộc Thánh Phụ trong truyền thuyết mới làm được.

Nghĩ đến đây, trái tim Tử Hà không khỏi rung động nhẹ.

Thân mặc kim giáp, chân đạp tường vân, ngạo thị thiên hạ, Tôn Ngộ Không không hổ là người đàn ông có thể rút được Tử Thanh bảo kiếm.

"Đi thôi!" Sau khi đánh lui Long Quang Cổ Cẩu, Tôn Ngộ Không cũng mất hết hứng thú, chuẩn bị trở về Hoa Quả Sơn ở Địa Tiên giới Hồng Hoang.

Tử Hà nhẹ nhàng gật đầu.

Tôn Ngộ Không đột nhiên nói: "Đợi yêm lão Tôn ổn định tu vi, sẽ đi du lịch thiên hạ, tìm kiếm phụ mẫu của yêm, nàng có muốn đi cùng yêm lão Tôn không?" "Đương nhiên là muốn, chàng đừng có bỏ lại một mình bản cô nương đấy!" Nghe vậy, Tử Hà hơi sững sờ, tức thì trên khuôn mặt xinh đẹp hiện lên nụ cười tự đáy lòng, trực tiếp khoác lấy cánh tay Tôn Ngộ Không.

Đối mặt với Tử Hà chủ động như vậy, cơ thể Tôn Ngộ Không đột nhiên chấn động, thần sắc tràn đầy vẻ kỳ quái, hiển nhiên cực kỳ

không quen với hành động thân mật như vậy.

Nhưng Tôn Ngộ Không từ đầu đến cuối đều không phản kháng, sau đó cùng Tử Hà phá vỡ vách ngăn không gian trước mắt, bước vào trong đó trở về Địa Tiên giới Hồng Hoang.

Nhìn Tôn Ngộ Không và Tử Hà từ Hỗn Độn trở về Địa Tiên giới Hồng Hoang, ánh mắt Lục Nhĩ Mỹ Hầu lóe lên, nhìn về phía Thanh Hà, trầm giọng nói: "Tử bà nương, cứ làm theo lời sư tôn dặn, nhớ kỹ không được nói nhiều lời!" "Tử hầu tử, ngươi không đi cùng bản cô nương sao?" Thanh Hà khó hiểu nhìn Lục Nhĩ Mỹ Hầu, với tu vi của nàng, muốn rời đi mà không để Tôn Ngộ Không phát hiện, tuyệt đối là chuyện không thể.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu lắc đầu: "Bây giờ không phải là lúc Tôn Ngộ Không gặp yêm, nếu không có thể làm lỡ kế hoạch của sư tôn." "Vậy sau đó ta làm sao thoát ra được?

Tôn Ngộ Không bây giờ là Đại La Kim Tiên đó!" Nhắc đến Tô Dự, Thanh Hà lập tức không còn ý định đấu võ mồm với Lục Nhĩ Mỹ Hầu nữa.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu liếc Thanh Hà một cái: "Đại La Kim Tiên thì sao?

Yêm là Hỗn Nguyên Kim Tiên, dịch chuyển ngươi ra ngoài, nếu có thể bị một Đại La Kim Tiên như Tôn Ngộ Không phát hiện, yêm không còn được gọi là Vô Song Đại Thánh nữa!" Hiển nhiên, Lục Nhĩ Mỹ Hầu rất bất mãn với sự nghi ngờ của Thanh Hà.

Cũng phải, thực lực của Lục Nhĩ Mỹ Hầu ở Thiên Đình tuy không phải mạnh nhất, nhưng cũng là một cường giả hiếm có.

Bình thường, chúng thần chúng tiên ở Thiên Đình ai gặp mà không cung kính, thế mà lại bị Thanh Hà khinh thường như vậy.

“Được rồi!

Tạm tin ngươi một lần!” Nghe những lời oán giận của Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Thanh Hà cũng không nói lời đả kích nữa, trực tiếp từ Hỗn Độn trở về Hoa Quả Sơn ở Địa Tiên giới Hồng Hoang.

Thấy vậy, Lục Nhĩ Mỹ Hầu vội vàng theo sau. ...

Địa Tiên giới Hồng Hoang, Đông Thắng Thần Châu, Hoa Quả Sơn.

Tôn Ngộ Không và Tử Hà vừa trở về Thủy Liêm động.

Việc Long Quang Cổ Cẩu đột nhiên tấn công lần này thực sự quá khó tin.

Đầu tiên là việc Địa Phủ câu hồn, Tôn Ngộ Không là một Thái Ất Kim Tiên, hai tên câu hồn sứ giả kia ăn gan hùm mật gấu hay sao mà dám câu hồn phách của Tôn Ngộ Không?

Đúng là tìm chết!

Bất cứ ai có chút đầu óc đều sẽ không làm ra hành động như vậy.

Sau đó là việc đoạt bảo ở Long cung, Như Ý Kim Cô Bổng và Tề Thiên Phi Quải rõ ràng là do Tôn Ngộ Không dựa vào bản lĩnh của mình mà có được, sao trong miệng Long Quang Cổ Cẩu lại biến thành trộm cắp cướp đoạt.

Rốt cuộc là chuyện gì?

Chương 567

Tôn Ngộ Không cảm thấy có điều gì đó rất không đúng, nhưng lại không biết rốt cuộc khâu nào đã xảy ra vấn đề!

"Tôn Ngộ Không, có lẽ Tây phương Phật môn cố ý làm vậy!" Nghe Tôn Ngộ Không nói xong, Tử Hà đưa ra một suy đoán táo bạo.

Tôn Ngộ Không khó hiểu hỏi: "Vì sao?" "Trước đây ta từng đọc ghi chép về Tây phương Phật môn trong cổ tịch, trong đó có ghi lại rằng Tây phương nhị thánh nguyên là đệ tử Huyền môn, vì để tránh Vô Lượng lượng kiếp, đã thoát ly Huyền môn, sáng lập Phật môn, đại bộ phận đệ tử của Tây phương Phật môn đều là độ hóa từ phương Đông sang!" "Ý của nàng là, bọn họ muốn yêm lão Tôn gia nhập Tây phương Phật môn?" Tôn Ngộ Không thông suốt ngay.

Tử Hà gật đầu: "Chắc chắn là vậy!" "Yêm lão Tôn cho dù chết cũng không gia nhập cái tông môn phản đồ như vậy!" Tôn Ngộ Không hừ lạnh một tiếng.

Đột nhiên, một giọng nói lạnh lùng vang lên: "Chỉ dựa vào thực lực của các ngươi, muốn chống lại Long Quang Cổ Cẩu và các cường giả Phật giáo khác, căn bản là nói chuyện viển vông!" "Ai!" Tôn Ngộ Không lập tức kinh tỉnh, thần thức tức thì khuếch tán ra, kinh ngạc phát hiện một bóng người giống hệt Tử Hà.

Thanh Hà chậm rãi đi đến trước mặt Tôn Ngộ Không và Tử Hà, thần sắc lãnh đạm, không có chút dao động nào.

"Tỷ tỷ?" Nhìn sự tồn tại như hình ảnh trong gương trước mắt, Tử Hà lúc đầu cũng sững sờ, sau đó liền bừng tỉnh đại ngộ, lập tức chạy đến trước mặt Thanh Hà, quan tâm hỏi: "Tỷ tỷ, thời gian qua tỷ đi đâu vậy?

Sao lại ra ngoài được?

Cũng không nói với muội một tiếng?" "Ngươi hỏi nhiều vấn đề như vậy, ta nên trả lời cái nào trước đây!" Thanh Hà lãnh đạm nhìn Tử Hà, liếc Tôn Ngộ Không một cái: "Ta thấy ngươi ở đây vui vẻ quên cả trời đất với Tôn Ngộ Không, sớm đã quên mất người tỷ tỷ này rồi phải không!" "Tỷ tỷ..." Nghe vậy, Tử Hà vội vàng muốn giải thích.

Thanh Hà xua tay: "Không cần nói nhiều, ta đến đây lần này chỉ để nhắc nhở ngươi, đánh lui Long Quang, chưa chắc đã là một chuyện tốt!" "Tỷ tỷ sao lại nói vậy?" Đối mặt với câu hỏi của Tử Hà, Thanh Hà nhẹ giọng nói: "Long Quang hiện là Long Quang Cổ Phật của Phật giáo, thân phận không thấp, đến lúc đó nếu Phật giáo phái ra lượng lớn cường giả, ngươi nghĩ Hoa Quả Sơn có thể chống đỡ được không?" "Tỷ tỷ có đề nghị gì hay không?" Là một thể song hồn với Thanh Hà, Tử Hà là người hiểu Thanh Hà nhất, nàng biết rõ tỷ tỷ đã nhắc nhở, ắt có biện pháp, nếu không cũng sẽ không lãng phí thời gian ở đây.

Ánh mắt Thanh Hà nhìn về phía Tôn Ngộ Không: "Muốn chống lại Phật giáo, phải nhanh chóng tăng cường thực lực bản thân.

Theo ta được biết, trong Đại Lôi Âm Tự của Phật giáo có một tòa Bồ Đề Viên, bên trong trồng Tiên thiên linh căn, Bồ Đề Quả; ngoài ra còn có Đâu Suất cung ở Thiên Đình!" "...

Ý của Thanh Hà là muốn yêm lão Tôn đi ăn trộm?" Tôn Ngộ Không tức thì hiểu ra ý đồ của Thanh Hà.

Thanh Hà khẽ gật đầu: "Không sai!

Bất luận là Bồ Đề Quả hay linh đan diệu dược trong Đâu Suất cung đều có thể giúp ngươi nhanh chóng đề thăng thực lực!" "Đó chỉ là một khả năng thôi, Long Quang chưa chắc sẽ lại đến gây sự với

yêm lão Tôn.

Yêm lão Tôn bây giờ chỉ muốn yên tĩnh để thăng thực lực tìm kiếm phụ mẫu, không muốn đi gây sự với người khác!" Tôn Ngộ Không uyển chuyển từ chối.

Đối với ý của Tôn Ngộ Không, Thanh Hà cũng không ép buộc, lãnh đạm nói: "Tùy ngươi, ta chỉ nhắc nhở ngươi một câu, còn có muốn ra tay trước để chiếm lợi thế hay không, đó không phải là chuyện của ta!" "Tỷ tỷ định rời đi sao?" Tử Hà nhíu mày liễu.

Thanh Hà nhẹ nhàng gật đầu: "Ta có chuyện khác phải làm, không ở lại đây làm phiền hai người!" "Tôn Ngộ Không, muội muội Tử Hà của ta giao cho ngươi, nếu dám bắt nạt nó, sau này ta nhất định không tha cho ngươi!" Vừa nói, Thanh Hà liền nhìn thẳng Tôn Ngộ Không, nghiêm nghị dặn dò một câu.

Lời dặn của Thanh Hà khiến Tôn Ngộ Không không khỏi bĩu môi, hắn bắt nạt ai chứ, cũng không dám bắt nạt Tử Hà!

"Thanh Hà yên tâm đi!

Ta nhất định sẽ không để Tử Hà bị bắt nạt!" Tôn Ngộ Không thề thốt chắc nịch.

"Tử Hà, ta đi đây!" Ngay sau đó, Thanh Hà gật đầu, cáo biệt Tử Hà một tiếng, rồi trực tiếp biến mất tại chỗ, khiến Tôn Ngộ Không và Tử Hà hơi sững sờ.

Hiển nhiên, cả Tử Hà và Tôn Ngộ Không đều không phát hiện ra Thanh Hà đã rời đi như thế nào, từ đầu đến cuối không có một tia dao động linh lực nào, rốt cuộc là làm thế nào.

Đột nhiên, Tôn Ngộ Không ý thức được tất cả những gì mình đã trải qua, đều không còn đơn giản như vậy nữa.

Phải biết, Thanh Hà và Tử Hà là một thể song hồn, bây giờ lại đột

nhiên có thân thể riêng!

Việc Tôn Ngộ Không đột phá trong trận chiến với Long Quang Cổ Cầu, hiện tượng hoa khai thập phẩm lại xuất hiện, khiến cho nội tâm của bốn vị Thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề vốn đã ổn định sau giao dịch lại bắt đầu rục rịch.

Hiển nhiên, bốn vị Thánh nhân đều muốn thu Tôn Ngộ Không vào tay mình.

Đáng tiếc là, Tôn Ngộ Không bây giờ mang họ Tôn, là do Tô Dự ban cho.

Đây chẳng phải là nhổ răng cọp, không sợ bị cắn đứt tay sao!

Phải biết, trong Vu Yêu lượng kiếp, Phong Thần lượng kiếp, bốn vị Thánh nhân đã không ít lần chịu thiệt trong tay Tô Dự.

Bây giờ vì lợi ích trước mắt, bốn vị Thánh nhân hoàn toàn trở thành kẻ không biết sợ.

Nhưng, điều này cũng hoàn toàn nằm trong dự liệu của Tô Dự.

Nếu bốn vị Thánh nhân có thể đối mặt với công đức khí vận của lượng kiếp mà không động lòng, thì Tô Dự mới kinh ngạc!

Cho dù bốn vị Thánh nhân thật sự có trí nhớ tốt, không tính kế công đức khí vận của Tây Du lượng kiếp lần này, thì Tô Dự cũng sẽ không đồng ý.

Dù sao, Tô Dự còn đang định dùng Khai Thiên Thần Phủ và Sáng Thế Thanh Liên hai kiện Hỗn Độn chí bảo để đối kháng Thiên Đạo.

Mà, hiện tại khoảng cách để hợp thành lại Khai Thiên Thần Phủ và Sáng Thế Thanh Liên hai đại Hỗn Độn chí bảo còn thiếu Thái Cực Đồ, Tam Bảo Ngọc Như Ý, Thanh Bình Kiếm, Thái Ất Phất Trần, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa

Hồng Liên.

Bên phía Thông Thiên giáo chủ và Phong Đô Đế Quân không cần phải cân nhắc, dù sao cũng là người nhà, Tô Dự tin rằng chỉ cần mình mở lời, hai người nhất định sẽ đồng ý giao Thanh Bình Kiếm và Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên cho mình.

Cho nên, chỉ còn lại Thái Cực Đồ, Tam Bảo Ngọc Như Ý, Thái Ất Phất Trần, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên.

Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, cùng với Ma La Vô Thiên chưa xuất hiện kia, sẽ không dễ dàng giao pháp bảo trong tay cho mình!

Chỉ có thể cưỡng đoạt mà thôi.

Dù trong vũ trụ Hồng Hoang thực lực vi tôn, nhưng làm vậy có chút hành vi cường đạo, tổn hại đến thân phận Thiên Đế của Tô Dự, vì vậy Tô Dự phải có một cái cớ tốt để danh chính ngôn thuận. ...

Hồng Hoang Phật giới, Đại Lôi Âm Tự.

Sau khi Quan Âm Bồ Tát bị Địa Ngục sứ giả Địa Tạng chặn lại, khi đến Hoa Quả Sơn, Long Quang Cổ Cẩu đã sớm chiến bại bỏ đi.

Cân nhắc đến ảnh hưởng tiêu cực mà Long Quang Cổ Cẩu gây ra cho Tôn Ngộ Không, Quan Âm Bồ Tát đã sáng suốt lựa chọn trực tiếp rời đi, định bẩm báo chuyện này cho Như Lai Phật Tổ, để ngài quyết định.

Khi Quan Âm Bồ Tát trở về Đại Lôi Âm Tự, Như Lai Phật Tổ trước mặt chư Phật hỏi: "Quan Âm Bồ Tát, bản tọa phái ngươi mời Tôn Ngộ Không gia nhập Phật giáo chúng ta, vì sao không thấy Tôn Ngộ Không đâu?" "Khải bẩm Phật Tổ, chuyện này phải hỏi Long Quang Cổ Cẩu.

Long Quang Cổ Cẩu đã chặn đường thần, muốn đích thân đi độ

hóa Tôn Ngộ Không, không biết kết quả ra sao!" Quan Âm Bồ Tát vô cùng tinh ranh, từ đầu đến cuối đều không nhắc đến chuyện tranh chấp với Long Quang Cổ Cẩu.

Đối với điều này, Như Lai Phật Tổ sớm đã biết, nhưng lại giả vờ hồ đồ: "Tuyên, Long Quang Cổ Cẩu!" Long Quang Cổ Cẩu, giống như Nhiên Đăng Cổ Phật, là Cổ Phật thượng cổ của Phật giáo, bình thường căn bản không cần lên điện tụng kinh.

Không lâu sau, Long Quang Cổ Cẩu liền bước lên đại điện, khuôn mặt tái nhợt, khí tức yếu ớt, vừa nhìn đã biết là bị người ta đánh bị thương.

Chương 568

"Bái kiến Ngô Phật Như Lai!" Long Quang Cổ Cẩu hai tay chắp lại cung thân hành lễ.

Như Lai Phật Tổ lãnh đạm hỏi: "Long Quang Cổ Cẩu, Quan Âm Bồ Tát nói, ngươi đã đến Hoa Quả Sơn tiếp dẫn Tôn Ngộ Không, không biết có thành công không?" "Khải bẩm Ngô Phật, Tôn Ngộ Không không đồng ý gia nhập Phật giáo chúng ta, còn đánh trọng thương bần tăng, nói lời ngông cuồng, vũ nhục Ngô Phật!" Ý đồ của Long Quang Cổ Cẩu vô cùng đơn giản, thử hỏi những người có mặt ở đây, đại bộ phận đều là những người có máu mặt, sao có thể dung túng bị vũ nhục vô cớ.

Câu nói này của Long Quang Cổ Cẩu không nghi ngờ gì đã đẩy Tôn Ngộ Không vào thế đối lập với Phật giáo, khiến Phật giáo chán ghét Tôn Ngộ Không trước tiên.

Thay vì để cho Như Lai Phật Tổ hưởng lợi, chi bằng không ai có được cả.

Tây phương Phật môn không có được, thì Phật giáo cũng đừng hòng nhân cơ hội lôi kéo Tôn Ngộ Không.

Huống chi, có "Đại Tiếp Dẫn Thuật" của sư tôn Tiếp Dẫn đạo nhân, chỉ cần có thể trấn áp Tôn Ngộ Không, vậy Tôn Ngộ Không có thể trở thành người của Phật môn.

Nghe những lời của Long Quang Cổ Cẩu, trong mắt Như Lai Phật Tổ lóe lên một tia cười khinh miệt, sau đó liền nhíu mày, nổi giận đùng đùng nói: "Thật vô lý!

Phật giáo chúng ta tuy không bằng Thiên Đình chúa tể Hồng Hoang, nhưng dù sao cũng là bá chủ một cõi, một con khỉ nhỏ nhoi, lại

vô lễ như vậy!" "Long Quang Cổ Cẩu!" Thấy Như Lai Phật Tổ phẫn nộ, nội tâm Long Quang Cổ Cẩu hiện lên một tia vui mừng: "Bần tăng có mặt!" "Tôn Ngộ Không miệt thị Phật giáo, bản tọa hạ lệnh cho ngươi dẫn theo ba ngàn đệ tử dưới trướng, đến Địa Tiên giới Hồng Hoang trấn áp Tôn Ngộ Không, đưa hắn về Phật giáo, dùng Phật pháp độ hóa, tu thân dưỡng tính!" Như Lai Phật Tổ trực tiếp hạ lệnh.

Long Quang Cổ Cẩu không chút do dự liền đáp ứng: "Bần tăng tuân mệnh!" Vừa nói, Long Quang Cổ Cẩu liền cáo lui, rời khỏi Đại Lôi Âm Tự, bắt tay chuẩn bị dẫn theo đệ tử dưới trướng, tiến đến Hoa Quả Sơn.

Nhưng Long Quang Cổ Cẩu lại bỏ qua một chuyện.

Đó là vì sao Như Lai Phật Tổ lại muốn Long Quang Cổ Cẩu dẫn theo người dưới trướng đi, đó vốn là đệ tử của Tây phương Phật môn!

Mà, đừng nói Long Quang Cổ Cẩu không nghĩ ra, cho dù nghĩ ra, cũng không thể hiểu được vì sao Như Lai Phật Tổ lại làm vậy.

Bởi vì ngay cả Như Lai Phật Tổ cũng không biết vì sao mình lại làm như vậy.

Tất cả đều là sự sắp đặt của Tô Dự!

Thực ra, đối với trận chiến giữa Tôn Ngộ Không và Long Quang Cổ Cẩu, Lục Nhĩ Mỹ Hầu đã ghi lại rõ ràng toàn bộ quá trình, và giao cho Tô Dự.

Sau khi Tô Dự xem xong, mới quyết định sắp xếp để Như Lai Phật Tổ ra lệnh trấn áp Tôn Ngộ Không, nhưng người hoàn thành nhiệm vụ phải là người của Tây phương Phật môn ban đầu.

Như vậy, trong lúc rèn luyện Tôn Ngộ Không, có thể làm lớn mạnh thanh uy của hắn, có thể gieo một mầm mống tốt cho việc Tây

Thiên thỉnh kinh sau này.

Dù sao người ra tay cũng chỉ là người của Tây phương Phật môn ban đầu, không liên quan đến Phật giáo Phật giới do Như Lai Phật Tổ sáng tạo.

Tuy là lệnh do Như Lai Phật Tổ hạ đạt, nhưng Long Quang Cổ Cẩu cũng không nói thật, mà còn thêm mắm dặm muối bịa chuyện.

Nếu để Tôn Ngộ Không biết, với tính cách của hắn, tuyệt đối sẽ không oán trách lên đầu Như Lai Phật Tổ, mà sẽ oán hận Tây phương Phật môn.

Phải biết, Long Quang Cổ Cẩu từ đầu đã mời hắn gia nhập Tây phương Phật môn, chứ không phải đi làm nội gián cho Phật giáo.

Cho nên bất luận Tôn Ngộ Không và Long Quang Cổ Cẩu đánh nhau thế nào, cũng sẽ không gây hại đến việc Tây Thiên thỉnh kinh sau này.

Kế hoạch hoàn mỹ như vậy, hiện tại cũng chỉ có một mình Tô Dự biết, ngay cả các vị Đế hậu cũng không hỏi.

Trong lặng lẽ, Tô Dự dựa vào một Tôn Ngộ Không, dùng một tấm lưới lớn vô hình bao trùm hoàn toàn Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, bày mưu tính kế, từng bước thu lưới.

Mạnh như Thánh nhân Hồng Hoang thì đã sao?

Ở trước mặt Tô Dự, chẳng phải cũng hoàn toàn không có chút sức phản kháng nào sao.

Tại Địa Tiên Giới, trên Hoa Quả Sơn.

“Ngộ Không, Long Quang Cổ Phật đang dẫn theo ba ngàn đệ tử đến gây phiền phức, phải sớm phòng bị!” Đúng lúc này, Tôn Ngộ

Không đang say ngủ bỗng có một giấc mộng kỳ lạ, trong mộng y gặp được sư tôn là Tu Bồ Đề Tổ Sư, được ngài dặn dò nhiều lần.

Tỉnh mộng, Tôn Ngộ Không đột ngột mở bừng hai mắt, nghiến răng nghiến lợi nói: "Tên Long Quang Cổ Phật kia, thật sự cho rằng yêm lão Tôn dễ bắt nạt sao!

Lần này nhất định phải khiến ngươi có đi mà không có về!" Rõ ràng, Tôn Ngộ Không không cho rằng đây chỉ là một giấc mộng, mà tin rằng đó là sư tôn Tu Bồ Đề Tổ Sư đã dùng đại pháp lực thông qua mộng cảnh để cảnh báo mình.

Sau một thời gian tu dưỡng, tu vi của Tôn Ngộ Không đã hoàn toàn củng cố ở cảnh giới Đại La Kim Tiên sơ kỳ, phối hợp với hai món Cực phẩm Tiên thiên Linh bảo, chiến lực của y gần như có thể đối đầu với Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Thêm vào đó là vô số thần thông tầng tầng lớp lớp, y có thể cầm cự với Long Quang Cổ Phật một khoảng thời gian.

Nếu có thêm Tử Hà, tuy không thể trọng thương Long Quang Cổ Phật nhưng việc chống đỡ thì hoàn toàn có thể.

Chỉ có điều, ba ngàn đệ tử còn lại có chút phiền phức.

Với thực lực của hầu tộc đang tu luyện ở Hoa Quả Sơn hiện tại, cường giả không nhiều, muốn đối phó với ba ngàn đệ tử đến từ Tây phương Phật môn e rằng thật sự có chút khó khăn.

Tử Hà thấy Tôn Ngộ Không ngồi trên bảo tọa, ánh mắt lóe lên không ngừng, bèn tò mò hỏi: "Tôn Ngộ Không, huynh đang nghĩ gì vậy?" "Long Quang Cổ Phật dẫn người quay lại báo thù!" Tôn Ngộ Không nghiêm nghị nói.

Tử Hà khẽ nhíu mày: "Sao huynh biết?" Ngay sau đó, Tôn Ngộ Không kể lại lời dặn của sư tôn trong mộng cho Tử Hà nghe, nhưng

không hề nhắc đến tên của Tu Bồ Đề Tổ Sư, đảm bảo tính xác thực của thông tin.

"Tôn Ngộ Không, hãy lập tức thông báo cho Giao Ma Vương, Bằng Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương, chẳng phải các ngươi là huynh đệ kết nghĩa sao?

Hãy để họ đến chi viện!" Tử Hà suy nghĩ kỹ càng rồi nhanh chóng đưa ra giải pháp.

Tôn Ngộ Không nghe vậy hơi sững sờ: "Họ sẽ đến chứ?" "Đến thì tốt, không đến thì thôi, ta cũng nhân cơ hội này nhìn rõ bộ mặt thật của họ!" Tử Hà trầm giọng nói.

Tôn Ngộ Không hít sâu một hơi: "Vậy còn đám hầu tử hầu tôn trên Hoa Quả Sơn thì sao?" "Di dời!" Tử Hà dứt khoát nhìn Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không không chút do dự phủ quyết: "Không được!" "Di dời là biện pháp tốt nhất hiện giờ!" Tử Hà khuyên nhủ: "Ba ngàn đệ tử của Phật môn, đám hầu tử trên Hoa Quả Sơn căn bản không thể chống cự, chỉ có cách di dời đến Thủy Tạng Động của Hỗn Thế Ma Vương trước đây!" "Như vậy, chỉ cần Giao Ma Vương, Bằng Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương đến viện trợ, những con khỉ có sức chiến đấu ở Hoa Quả Sơn cũng có thể tham gia chiến đấu!" Nghe Tử Hà phân tích xong, Tôn Ngộ Không đành phải gật đầu.

Tuy y không muốn để đám hầu tử hầu tôn rời khỏi Hoa Quả Sơn, nhưng ngoài y ra, những con khỉ khác quả thực khó lòng chống lại ba ngàn đệ tử Phật môn.

"Nếu đã như vậy, thì cứ làm theo lời nàng." Đôi mắt Tôn Ngộ Không lóe lên hàn quang, Long Quang Cổ Phật, ngươi cứ chờ đấy cho yêm lão Tôn, sẽ có một ngày, yêm lão Tôn sẽ cho ngươi nếm thử cảm giác bị truy sát!

Ngay lập tức, Tôn Ngộ Không liền sắp xếp cho Mã tướng quân và Băng tướng quân chỉnh đốn lại toàn bộ bầy khỉ trên Hoa Quả Sơn.

Sau đó, y biến chúng thành những sợi lông, thu vào người rồi đưa đến Thủy Tạng Động để tạm lánh nguy cơ.

Cùng lúc đó, Tử Hà thông báo cho bốn vị huynh đệ kết bái của Tôn Ngộ Không là Giao Ma Vương, Bằng Ma Vương, Mi Hầu Vương và Ngu Nhung Vương.

Bốn đại yêu vương nghe tin Tôn Ngộ Không bị Long Quang Cổ Phật tấn công, đều không lập tức chỉnh đốn lực lượng đến chi viện, rõ ràng là đang cân nhắc xem có nên giúp đỡ Tôn Ngộ Không hay không.

Tại Địa Tiên Giới, Đông Thắng Thần Châu, Hoa Quả Sơn, không khí đột nhiên ngưng trọng đến cực điểm, mang theo khí thế "sơn vũ dục lai phong mãn lâu" (gió mưa sắp đến, khắp lầu đã đầy gió).

Chương 569

Thời gian dần trôi, tại một nơi nào đó trong Địa Tiên Giới, đột nhiên xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ, đủ cho hai ba người đi qua.

Chỉ thấy, Long Quang Cổ Phật dẫn theo một nhóm lớn đệ tử hùng dũng bước ra, sau đó chỉnh đốn lại hàng ngũ.

Khi Long Quang Cổ Phật chuẩn bị hạ lệnh tiến về phía Hoa Quả Sơn, một giọng nói nhẹ nhàng vang vọng trên đầu bọn họ: "Bản tọa là Địa Tiên chi tổ, không được gây sát lục bừa bãi, nếu không bản tọa quyết không tha!" "Chúng tôi xin tuân theo pháp chỉ của Địa Tiên chi tổ!" Long Quang Cổ Phật vội vàng cung kính đáp lời, nhưng ánh mắt lại vô cùng khó coi.

Hắn biết lần trước giao chiến với Tôn Ngộ Không, tu vi của hắn bị áp chế xuống Thái Ất Kim Tiên, tuyệt đối là do Địa Tiên chi tổ Trấn Nguyên Đại Tiên ra tay!

Bây giờ Trấn Nguyên Đại Tiên lại cảnh cáo như vậy, e rằng là lo sợ hắn sẽ đột sát sinh linh trên Hoa Quả Sơn.

Nghĩ đến đây, khóe miệng Long Quang Cổ Phật liền nhếch lên một nụ cười lạnh lẽo, Trấn Nguyên Đại Tiên cũng quá xem thường hắn rồi!

Tuy hắn một lòng vì Tây phương Phật môn, nhưng cũng tuyệt đối không đi tàn sát những sinh linh nhỏ bé như lũ kiến.

Sau đó, Long Quang Cổ Phật liền dẫn ba ngàn đệ tử tiến về Đông Thắng Thần Châu, Hoa Quả Sơn.

Thực ra, đúng như Long Quang Cổ Phật đã nghĩ, Trấn Nguyên Đại Tiên lo sợ hắn tàn sát sinh linh trên Hoa Quả Sơn.

Long Quang Cổ Phật còn cần chút thể diện, nhưng lần này không chỉ có một mình hắn, mà còn có ba ngàn đệ tử của Tây phương Phật môn.

Long Quang Cổ Phật không gây sát lục, nhưng ba ngàn đệ tử kia thì không thể đảm bảo được! … Bắc Hải!

Giao Ma Vương nhìn về phía Hoa Quả Sơn, ánh mắt lóe lên không ngừng, sau đó thở dài một tiếng: "Hy vọng quyết định của bản vương là đúng!" … "Đại vương, tất cả cường giả trong Giao Ma Cung có thực lực không dưới Nhân Tiên đều đã tập hợp!" Một thuộc hạ quỳ một bên Giao Ma Vương, lên tiếng bẩm báo.

Giao Ma Vương gật đầu: "Tốt, theo bản vương đến Đông Hải Hoa Quả Sơn, chi viện cho đại ca của bản vương là Mỹ Hầu Vương!" Rõ ràng, Giao Ma Vương sau khi suy nghĩ kỹ càng đã quyết định xuất động toàn bộ lực lượng để giúp Tôn Ngộ Không chống lại Long Quang Cổ Phật.

Nguyên nhân chỉ có một.

Đó là việc Đông Hải Long Vương Ngao Quảng tặng bảo vật.

Theo Giao Ma Vương biết, thực lực của Đông Hải Long Vương Ngao Quảng đã đạt đến Bán bộ Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Tôn Ngộ Không lại có thể khiến Đông Hải Long Vương phải dâng bảo, không nghi ngờ gì nữa, sau lưng Tôn Ngộ Không có một nhân vật còn mạnh mẽ hơn, không chừng là Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Trong thời đại Thánh nhân không xuất thế này, Hỗn Nguyên Kim Tiên chính là cường giả đỉnh cao nhất của Hồng Hoang Lục giới.

Kết giao với một cường giả như vậy sẽ có lợi cho sự phát triển của Giao Ma Cung sau này!

Cùng đưa ra quyết định giống Giao Ma Vương còn có Mi Hầu

Vương và Ngu Nhung Vương.

Hai đại yêu vương này khác với Giao Ma Vương, họ không cân nhắc lợi ích, mà là trách nhiệm.

Cùng là hầu tộc, với thực lực mạnh mẽ của Tôn Ngộ Không, y quả thực có thể dẫn dắt hầu tộc.

Tuy thực lực của họ không tệ, nhưng nếu so với các yêu tộc đỉnh cao trong Địa Tiên Giới thì vẫn còn kém xa.

Vì vậy, Mi Hầu Vương và Ngu Nhung Vương quyết định mang toàn bộ gia sản, triệt để sáp nhập vào Hoa Quả Sơn, tin rằng Tôn Ngộ Không sẽ không từ chối.

Ngoài Giao Ma Vương, Mi Hầu Vương và Ngu Nhung Vương, trong số những người kết bái với Tôn Ngộ Không chỉ còn lại Bằng Ma Vương.

Gã này khác với Giao Ma Vương cân nhắc lợi ích, cũng khác với Mi Hầu Vương và Ngu Nhung Vương cân nhắc trách nhiệm của hầu tộc, hắn hoàn toàn đã chuẩn bị sẵn tâm thế ngồi xem kịch hay.

Khi Tử Hà thông báo cho Bằng Ma Vương rằng Long Quang Cổ Phật muốn đối phó Tôn Ngộ Không và hy vọng hắn có thể đến chi viện, hắn liền lập tức ra lệnh cho thuộc hạ chỉnh đốn, rồi lặng lẽ đến ẩn náu ở một phía khác của Hoa Quả Sơn.

Mục đích của hắn rất đơn giản!

Nếu Tôn Ngộ Không có khả năng thắng lớn, hắn sẽ dẫn thuộc hạ ra giúp.

Nếu Tôn Ngộ Không thất bại, bị Long Quang Cổ Phật trấn áp, vậy thì Hoa Quả Sơn và Thủy Liêm Động từ nay về sau sẽ thuộc về Bằng Ma Vương.

Không thể không nói đây là một kẻ hai mặt, vô cùng giảo hoạt.

Chỉ có điều, Bằng Ma Vương vạn lần không ngờ tới, cho dù Tôn Ngộ Không thật sự thất bại, bị Long Quang Cổ Phật trấn áp, hắn cũng không có phúc hưởng thụ Hoa Quả Sơn và Thủy Liêm Động.

Nguyên nhân rất đơn giản!

Năm xưa, khi Thiên Đế Tô Dự và các vị Đế hậu du lịch đến đây, sắc phong Tôn Ngộ Không làm Tề Thiên Đại Thánh, khí vận kim long khổng lồ của Thiên Đình đã khiến long mạch của Hoa Quả Sơn vô hình trung nhận Tôn Ngộ Không làm chủ.

Còn về Thủy Liêm Động, đó là nơi Thiên Đế Tô Dự và các vị Đế hậu từng ở, không có sự cho phép của họ mà tự ý chiếm cứ sẽ bị khí vận phản phệ, vô hình trung phải gánh chịu nhân quả.

Nếu Bằng Ma Vương muốn chiếm Hoa Quả Sơn và Thủy Liêm Động, kết cục cuối cùng chỉ có một, đó là thân tử đạo tiêu.

Vì vậy Hoa Quả Sơn và Thủy Liêm Động đối với Tôn Ngộ Không là phúc địa động thiên khó có được, nhưng đối với kẻ khác lại chính là nơi chôn xương. … Chẳng mấy chốc, Long Quang Cổ Phật đã dẫn ba ngàn đệ tử đến Hoa Quả Sơn.

"Tôn Ngộ Không, mau ra đây gặp bản tọa!" Giọng nói của Long Quang Cổ Phật vang vọng khắp Hoa Quả Sơn.

Tôn Ngộ Không đang ngồi xếp bằng trong Thủy Liêm Động, hai mắt đột nhiên mở ra, bắn ra một tia hàn quang sắc lẹm, rõ ràng đã nổi sát cơ với Long Quang Cổ Phật.

Ngay sau đó, thân hình Tôn Ngộ Không và Tử Hà lóe lên, đồng thời biến mất khỏi Thủy Liêm Động, xuất hiện trên bầu trời Hoa Quả Sơn, nhìn thẳng vào Long Quang Cổ Phật: "Lừa ngốc, thật sự cho rằng yêm lão Tôn không dám giết ngươi sao?" Sát khí bao quanh Tôn

Ngộ Không, lệ khí dâng trào, vị Tề Thiên Đại Thánh kiệt ngạo bất tuân cuối cùng đã xuất hiện tại Hồng Hoang Lục giới.

"A Di Đà Phật!" Long Quang Cổ Phật trấn tĩnh tự nhiên nói: "Tôn Ngộ Không, lần trước là bản tọa sơ suất, lại đúng lúc ngươi đột phá, bản tọa nhất thời không để ý mới bị ngươi và vị nữ thí chủ kia đánh lén thành công, ngươi thật sự cho rằng Đại La Kim Tiên chỉ có chút bản lĩnh đó thôi sao?" "Ha ha!" Tôn Ngộ Không cười lạnh không ngớt: "Lừa ngốc bớt nói nhảm đi, có chiêu gì thì cứ thi triển ra hết đi!

Yêm lão Tôn đều tiếp hết!" Lời của Long Quang Cổ Phật nửa thật nửa giả.

Hắn sơ suất là thật, Tôn Ngộ Không đột phá là thật, nhất thời không để ý cũng là thật, nhưng sao có thể gọi là đánh lén!

Tôn Ngộ Không và Tử Hà rõ ràng đã đường đường chính chính đánh lui Long Quang Cổ Phật!

Mặc dù trong đó không thể thiếu nguyên nhân do hắn tự dừng tay, nhưng chiến thắng của Tôn Ngộ Không và Tử Hà là sự thật!

Một Đại La Kim Tiên lão làng không dám thừa nhận thất bại, không nghi ngờ gì nữa đây là một dạng thất bại biến tướng.

Nhưng đối với Tôn Ngộ Không, điều này không có gì khác biệt.

Chương 570

Bây giờ đám hầu tử hầu tôn đã được chuyển đến Thủy Tạng Động, Tôn Ngộ Không cũng không còn nỗi lo về sau, còn ba ngàn đệ tử kia, y thật sự không hề để vào mắt.

"Nếu các ngươi đã không biết điều như vậy, thì đừng trách bản tọa thủ hạ vô tình, hôm nay nhất định sẽ trấn áp các ngươi!" Lời nói của Long Quang Cổ Phật thay đổi, Phật quang lập tức hiện thế.

Đột nhiên, một giọng nói từ xa vọng lại, trong giọng nói mang theo ý chấn động mãnh liệt: "Lừa ngốc, dám động đến một sợi lông của huynh đệ bản vương, thử xem!" Một luồng lưu quang phá không mà đến, phía sau mang theo dải quang mang rộng lớn như sóng triều, dần dần tiếp cận bầu trời Hoa Quả Sơn.

Đó chính là Giao Ma Vương, dẫn theo toàn bộ thuộc hạ của Giao Ma Cung, đến Hoa Quả Sơn chi viện cho Tôn Ngộ Không.

Đối mặt với sự viện trợ bất ngờ này, sắc mặt Tôn Ngộ Không và Tử Hà khẽ chấn động, vốn nghĩ rằng sẽ không có ai đến giúp, không ngờ Giao Ma Vương lại đến, trong lòng nhất thời dâng lên từng gợn sóng cảm động.

"Lừa ngốc, đại vương của hầu tộc chúng ta không dễ bắt nạt như vậy đâu!" Hai giọng nói khác lại vang vọng trên bầu trời Hoa Quả Sơn, Mi Hầu Vương và Ngu Nhung Vương cũng đồng thời hội tụ, từ ba hướng khác nhau bao vây chặt chẽ ba ngàn lẻ một người của Long Quang Cổ Phật.

"Chiến!" Theo tiếng gầm giận dữ của Tôn Ngộ Không, từ Thủy Tạng Động không xa đột nhiên bay ra vô số con khỉ, do Mã tướng quân và Băng tướng quân dẫn đầu, tay cầm các loại binh khí bay lên.

“Các vị huynh đệ, cùng yêm lão Tôn đưa đám lừa ngốc này xuống địa phủ!” Giọng nói của Tôn Ngộ Không phát ra từ nhiệt huyết trong tim, kích thích ý chí chiến đấu của bốn lộ yêu quân dâng cao, bùng nổ tiếng gầm kinh thiên: “Giết!” “Huynh đệ, bản vương đến muộn rồi!” Lúc này, Bằng Ma Vương ẩn nấp phía sau thấy vậy, sắc mặt cũng kinh ngạc không thôi, vạn lần không ngờ ba vị yêu vương kia đều đã đến.

Bằng Ma Vương không nghĩ nhiều nữa, lập tức quyết đoán hạ lệnh hiện thân.

Sự xuất hiện của Bằng Ma Vương khiến Tôn Ngộ Không, Tử Hà, Giao Ma Vương, Ngu Nhung Vương, Mi Hầu Vương đều hơi sững sờ, vị trí của Bằng Ma Vương có thể nói là gần Hoa Quả Sơn nhất.

Tốc độ của Bằng Ma Vương cũng rất nhanh, nhưng lại là người cuối cùng đến, rõ ràng đã ẩn nấp rất lâu, muốn làm ngư ông đắc lợi.

Nhưng bây giờ không phải là lúc tính sổ với Bằng Ma Vương, chỉ có thể đợi giải quyết xong Long Quang Cổ Phật rồi mới thương nghị sau.

Nhưng có một điều có thể xác định, kẻ như Bằng Ma Vương căn bản không xứng tiếp tục xưng huynh gọi đệ với y!

“Long Quang lừa ngốc, đến đây!” Đối với Bằng Ma Vương, Tôn Ngộ Không lựa chọn tạm thời gác lại, tay cầm Như Ý Kim Cô Bổng, mình mặc Tề Thiên Phi Quải, quang mang lóe lên, xuất hiện trước mặt Long Quang Cổ Phật, một gậy đập xuống.

May mắn thay, Long Quang Cổ Phật phản ứng cực nhanh, vội vàng tránh được đòn tấn công của Tôn Ngộ Không, nhưng những đệ tử Phật môn tu vi yếu ớt xung quanh thì không may mắn như vậy.

Kẻ thực lực không đủ, trực tiếp bị chấn vỡ nát; kẻ thì trọng

thương vô lực, bị thương nhẹ chỉ là một bộ phận nhỏ.

Phải biết rằng trong ba ngàn đệ tử, thấp nhất là Nhân Tiên, cao nhất là Thái Ất Kim Tiên đều có.

Vậy mà Tôn Ngộ Không vẫn có thể một gậy chấn sát một mảng, có thể thấy chiến lực của y trong thời gian ngắn đã tăng lên bao nhiêu.

"Long Quang Cổ Phật giao cho yêm lão Tôn, Tử Hà và các vị huynh đệ hãy giải quyết đám Thái Ất Kim Tiên kia!" Theo tiếng nói của Tôn Ngộ Không, Tử Hà và Giao Ma Vương cùng những người khác liền quả quyết ra tay, đại chiến triệt để bắt đầu. … Tại Địa Tiên Giới, Tây Ngưu Hạ Châu, Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán.

Trấn Nguyên Đại Tiên nhìn vào một pháp bảo giống như gương trước mặt, trong đó hiện ra tất cả những gì đang xảy ra ở Hoa Quả Sơn.

Sau đó, Trấn Nguyên Đại Tiên lắc đầu: "Người của Tây phương Phật môn vẫn đạo mạo giả tạo như xưa!" "Sư tôn, đó là hai vị Đại La Kim Tiên, nếu cứ đánh tiếp như vậy, tất sẽ làm tổn hại đến Địa Tiên Giới do người sáng tạo ra!" một đệ tử nói.

Một đệ tử khác đề nghị: "Sư tôn, có cần để đệ tử đi ngăn cản không?" "Không được!" Trấn Nguyên Đại Tiên lắc đầu: "Trận chiến này là do Tô Dự bệ hạ sắp đặt, các con đừng làm hỏng quy củ, làm loạn bố cục của bệ hạ, vi sư cũng không giúp được đâu!" "Nhưng cũng không thể để họ đánh hỏng Hồng Hoang Địa Tiên Giới được!" đệ tử lên tiếng đầu tiên nói.

Rõ ràng, vị đệ tử này vô cùng trung thành với Trấn Nguyên Đại Tiên.

Trấn Nguyên Đại Tiên cười nhẹ một tiếng: "Địa Tiên Giới là do vi sư sáng tạo ra, độ ổn định không gian tuy không bằng Thiên Giới do

bệ hạ tạo ra, nhưng cũng không phải ai cũng có thể phá hoại được!" Nói xong, chỉ thấy trong tay Trấn Nguyên Đại Tiên quang mang lóe lên, một cuốn sách mộc mạc không hoa văn, mang theo khí tức cổ xưa huyền diệu, xuất hiện trong mắt mọi người.

Địa Thư!

Các đệ tử sững sờ, sau đó trong mắt bùng lên ánh nhìn tò mò, nhìn không chớp mắt vào cuốn sách cổ xưa.

Trong truyền thuyết, đây là pháp bảo mạnh nhất của sư tôn, cũng là nơi chứa đựng mệnh mạch của Hồng Hoang Địa Tiên Giới.

"Cố!" Theo một chữ Trấn Nguyên Đại Tiên thốt ra, trên Địa Thư dâng lên một luồng sức mạnh huyền diệu, rồi tan biến vào hư không.

Cùng lúc đó, trên Hoa Quả Sơn lại xuất hiện một luồng sức mạnh vô hình.

Không gian vốn bị đánh đến lung lay sắp đổ, dưới sự bao phủ của luồng sức mạnh vô hình này, lại kỳ tích hồi phục với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Sức mạnh của Địa Thư.

Là chủ nhân của Hồng Hoang Địa Tiên Giới, ngoài Hồng Hoang Thiên Đế ra, Trấn Nguyên Đại Tiên có quyền khống chế tuyệt đối đối với nơi này, cộng thêm tu vi Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên của bản thân.

Đừng nói là Đại La Kim Tiên, cho dù là Hỗn Nguyên Kim Tiên, cũng khó mà phá hoại được Hồng Hoang Địa Tiên Giới đã được Địa Thư gia trì.

Đương nhiên, cũng có giới hạn.

Phạm vi càng lớn, tiêu hao đối với Trấn Nguyên Đại Tiên càng

nhiều.

Nhưng đối với hai Đại La Kim Tiên, mức tiêu hao này gần như có thể bỏ qua. … Tại Hồng Hoang Thiên Giới, Thiên Đình Dao Trì.

Tô Dự cũng đang quan sát trận chiến này.

Theo hắn thấy, trận chiến giữa Long Quang Cổ Phật và Tôn Ngộ Không, nếu Tôn Ngộ Không không màng mọi giá, có khả năng sẽ đồng quy vu tận với Long Quang Cổ Phật, nhưng muốn trọng thương đối phương thì cần người khác giúp sức.

Thần niệm quét qua toàn bộ khu vực Hoa Quả Sơn, đột nhiên sắc mặt Tô Dự khẽ động, khóe miệng nhếch lên một nụ cười lạnh nhạt, như thể đang nhìn một tên hề nhảy nhót.

"Na Tra, Ngao Bính!

Mau đến!" Sau đó, Tô Dự liền lập tức triệu kiến hai người.

"Đệ tử bái kiến sư tôn!" Không lâu sau, Na Tra và Ngao Bính đã đến trước mặt, cung kính hành lễ.

Tô Dự gật đầu: "Trẫm bây giờ giao cho hai con một nhiệm vụ." "Xin sư tôn phân phó!" Na Tra và Ngao Bính lập tức vui mừng ngẩng đầu.

Phải nói rằng, gần đây quả thực có chút quá buồn tẻ.

Tô Dự tiện tay vung lên, một màn nước xuất hiện trước mặt Na Tra và Ngao Bính, hắn chỉ tay vào hai người trong màn nước: "Trẫm vừa rồi xem Tôn Ngộ Không đại chiến với Long Quang Cổ Phật, phát hiện ra hai kẻ này!" "?" Na Tra và Ngao Bính khó hiểu nhìn Tô Dự, không rõ ý của hắn.

Tô Dự cười nhạt nói: "Hai kẻ này có thù với Tôn Ngộ Không, hiện đang lảng vảng gần Hoa Quả Sơn, lặng lẽ quan sát.

Các con nói xem chúng định làm gì?" Nghe lời của Tô Dự, Na Tra và Ngao Bính lập tức bừng tỉnh, sắc mặt trở nên vô cùng nguy hiểm.

Chương 571

Phải biết rằng, Na Tra và Ngao Bính vốn là những người nhỏ tuổi nhất trong mạch Thiên Đế.

Bây giờ có thêm một Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, tuy hai người chưa từng tiếp xúc trực diện với y, nhưng trong lòng sớm đã coi y là sư huynh đệ.

Bây giờ Tô Dự lại nói cho họ biết, một con trâu và một con sư tử trước mắt đang nhòm ngó sư đệ của mình, sao có thể không tức giận!

Thật to gan!

Đến sư đệ của ta mà cũng dám động vào, thật là chán sống rồi!

"Đệ tử lập tức đến Hoa Quả Sơn!" Na Tra và Ngao Bính lập tức chắp tay, định rời khỏi Hồng Hoang Thiên Giới, đến Hồng Hoang Địa Tiên Giới để dạy dỗ hai tên tiểu yêu không biết trời cao đất rộng kia!

Đối với vẻ vội vàng của Na Tra và Ngao Bính, Tô Dự chỉ cười nhạt: "Đi đi!

Nhớ kỹ không được làm tổn hại tính mạng, sau này để lại cho Tôn Ngộ Không xử lý!" … Tại Hồng Hoang Địa Tiên Giới.

Giao Ma Vương nhìn chằm chằm vào ba ngàn đệ tử Phật môn trước mắt, khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh.

Thân mang huyết mạch Long tộc, hắn tự nhiên vô cùng căm ghét đám lừa ngốc của Tây phương Phật môn.

Sau đó, Giao Ma Vương lấy ra một cây trường thương, giọng nói lạnh lùng, sát khí bùng nổ: "Đám lừa ngốc của Tây phương Phật môn, hôm nay hãy để các ngươi chứng kiến sự lợi hại của Vạn Long Đại Trận của Giao Ma Cung ta!" "Các con, khởi động Vạn Long Đại

Trận!" "Vâng!" Trăm yêu tộc lân giáp cảnh giới Chân Tiên của Giao Ma Cung, phối hợp với mười yêu tộc lân giáp cảnh giới Kim Tiên, sau khi đáp lời liền bắt đầu bấm ấn niệm quyết.

Từng luồng quang hoa từ trong cơ thể dâng lên, đan xen vào nhau không ngừng, sau đó hóa thành từng hư ảnh Long tộc.

"Đại tẩu, tam đệ, tứ đệ, ngũ đệ, hãy dẫn người của mình tiến vào Vạn Long Đại Trận!" Ngay khoảnh khắc Vạn Long Đại Trận thành hình, Giao Ma Vương lập tức truyền âm cho Tử Hà, Bằng Ma Vương, Mi Hầu Vương và Ngu Nhung Vương.

Vạn Long Đại Trận một khi đã triển khai thành hình, mỗi người chủ động tiến vào sẽ tăng thêm một phần uy lực, có thể vây khốn đối thủ, cũng có thể tấn công mạnh mẽ.

"Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương, tiếp theo hãy dẫn dắt hầu tộc Hoa Quả Sơn!" Nghe vậy, đôi mắt Tử Hà lóe lên, sau vài giây liền giao quyền chỉ huy hầu tộc Hoa Quả Sơn cho hai vị hầu vương.

Giao Ma Vương nghe vậy, hỏi: "Đại tẩu định làm gì?" "Con khỉ kia không phải là đối thủ của Long Quang, ta phải đi giúp nó!

Ba ngàn tên lừa ngốc Phật môn giao cho các người!" Tử Hà nói xong, không đợi Giao Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương phản đối, liền hóa thành một luồng lưu quang bay về phía Tôn Ngộ Không.

Thấy vậy, Mi Hầu Vương và Ngu Nhung Vương nhìn nhau, sau đó dẫn dắt hầu tộc Hoa Quả Sơn cùng thuộc hạ của mình, đồng loạt tiến vào Vạn Long Đại Trận.

"Gầm!" Tiếng rồng gầm vang vọng trong Vạn Long Đại Trận, khí thế tăng vọt đến một mức độ vô cùng đáng sợ.

Bằng Ma Vương thấy vậy, thở phào một hơi, cũng không còn do

dự, dẫn thuộc hạ trực tiếp tiến vào Vạn Long Đại Trận.

"Ầm!" Vạn Long Đại Trận đột nhiên bành trướng, với thế sét đánh không kịp bưng tai bao phủ ba ngàn đệ tử Phật môn vào trong.

Dùng Vạn Long Đại Trận bao phủ ba ngàn đệ tử Phật môn, không nghi ngờ gì, lựa chọn của Giao Ma Vương là vây khốn để giết.

Vạn Long Đại Trận được phân hóa từ vạn long, hình thành nên các không gian lớn nhỏ khác nhau, dùng để phá vỡ từng cái một.

Không chỉ vậy, Vạn Long Đại Trận một khi ngưng tụ hoàn thành, mỗi người ở bất kỳ cảnh giới nào cũng có thể phát huy vượt mức bình thường.

Nguyên nhân rất đơn giản, vì linh lực trong Vạn Long Đại Trận đều tương liên, dưới sự cuồn cuộn hùng vĩ, có thể bùng nổ ra uy lực siêu cường.

"Không ngờ Vạn Long Đại Trận lại phi phàm như vậy!

Đúng là đã xem thường Giao Ma Vương rồi!" Lúc này, trong đầu Bằng Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương đều không hẹn mà cùng hiện lên ý nghĩ này.

Thực ra, Vạn Long Đại Trận này chỉ là phiên bản giản lược, do Câu Trần Đế Quân Chúc Long lúc rảnh rỗi không có việc gì làm, dựa vào Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận mà mày mò ra.

Vì vậy, nó hoàn toàn không thể so sánh với một trong hai đại trận của Thiên Đình là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Nhưng nó vẫn giữ lại được sự hội tụ linh lực nguyên thủy nhất.

Điểm này, Già Lam Tôn Giả của Tây phương Phật môn cũng đã nhìn ra.

Trong hành động lần này, ông là cường giả mạnh nhất sau Long

Quang Cổ Phật, đã đạt đến hàng ngũ Thái Ất Kim Tiên hoàn mỹ.

Phát hiện ra sự đáng sợ của Vạn Long Đại Trận, lòng Già Lam Tôn Giả không khỏi ngưng trọng.

Nếu chỉ luận về thực lực, ông tự tin có thể đánh bại Giao Ma Vương trước mắt, nhưng bây giờ ở trong Vạn Long Đại Trận, đừng nói là đánh bại, liệu có thể chống đỡ được thế công của Giao Ma Vương hay không, trong lòng ông cũng không có chút tự tin nào.

Quan trọng nhất là, Vạn Long Đại Trận đã phân hóa thực lực của ba ngàn đệ tử Phật môn, trong khi phe Giao Ma Vương lại có khả năng chuyển đổi không gian bất cứ lúc nào, công thủ kiêm bị, hồn nhiên nhất thể.

Nhưng sự đã đến nước này, nói nhiều cũng vô ích, chỉ có một trận chiến!

"A Di Đà Phật!" Nghĩ đến đây, Già Lam Tôn Giả chắp hai tay, khẽ niệm một tiếng Phật hiệu, Phật quang ngập trời trải ra, hóa thành một đạo phù đồ.

Trên phù đồ hiện lên ý từ bi, hùng vĩ mạnh mẽ.

"Thiên Long Liệt Phá!" Lời nói đầy sát khí từ miệng Giao Ma Vương đột nhiên truyền ra, chỉ thấy một con thần long gầm dài, long thương trong tay quét ngang ngàn quân, mang theo năng lượng kinh khủng, với tốc độ quỷ mị lao về phía Già Lam Tôn Giả.

"Thiện tai thiện tai!" Tiếng nói thương xót chúng sinh vang lên, phù đồ rung động không ngừng, với tư thế cuồng bạo hơn, đối đầu trực diện với con thần long kia.

"Đùng!" Một tiếng nổ kinh thiên vang lên trong Vạn Long Đại Trận, những gợn sóng đáng sợ lan tỏa, nhưng từ đầu đến cuối Vạn Long Đại Trận vẫn vững chắc như bàn thạch, cho thấy sự kiên cố

của nó.

Giao Ma Vương một đòn không thành, trong mắt hiện lên sát ý mãnh liệt, long thương vung lên, khí tức như núi lửa phun trào, dâng trào ngút trời.

Long thương sắc lẹm, bén nhọn xông thẳng vào, một lần nữa tấn công Già Lam Tôn Giả đang có vẻ mặt ngưng trọng.

Lúc này, Bằng Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương cũng đã tìm được một Thái Ất Kim Tiên cho riêng mình, mượn sức mạnh đáng sợ của Vạn Long Đại Trận, đánh cho đối thủ liên tục lùi bước, từ đầu đến cuối chỉ có thể bị động chịu đòn.

Có thể áp đảo cường giả của Tây phương Phật môn như vậy, trong lòng Bằng Ma Vương, Mi Hầu Vương và Ngu Nhung Vương cũng không khỏi cảm thấy sảng khoái.

Nhưng họ đều hiểu rằng phải đánh bại, thậm chí chém giết đối thủ với tốc độ nhanh nhất.

Bởi vì trong khi họ mạnh lên, những thuộc hạ làm nền cho trận pháp lại đang suy yếu, còn có những đệ tử Phật môn khác đang chờ họ giải quyết.

Ngoài các đại yêu vương và các yêu tộc làm nền cho trận pháp, các yêu tộc còn lại đều xông thẳng vào đám đệ tử Phật môn, như hổ vào bầy dê.

Những đệ tử Phật môn này tuy có đạo hạnh không tầm thường, nhưng phần lớn đều được thu nhận vào Tây phương Phật môn sau Phong Thần lượng kiếp, căn bản chưa từng trải qua chiến trường sinh tử, hoàn toàn khác với những yêu tộc từng bước lăn lộn trong biển máu.

Chương 572

Bất kể là kinh nghiệm chiến đấu hay hung tính, quả thực là một trời một vực.

Do đó, tuy kẻ địch trước mắt có tu vi cao hơn, các yêu tộc cũng không hề sợ hãi, không chút e ngại cái chết, dưới sự chuyển đổi công thủ, họ đã hoàn thành những chiến tích đáng kinh ngạc.

"Song Long Hí Châu!" Hai con thần long quấn lấy nhau, lao tới, dường như trời sinh một cặp, chỉ có khí thế và sức mạnh không gì cản nổi.

"Chư Thiên!" Đối mặt với thế công bá đạo của Giao Ma Vương, trên phù đồ hiện ra chư thiên, Phật quang ngưng tụ, hung hãn đập về phía hai con thần long đang lao tới.

"Soạt…" Nơi hai con thần long đi qua, đều xuất hiện một vết nứt dài, một đường cong thẳng tắp khiến người ta vô hình trung cảm nhận được sự đáng sợ của nó.

"Đùng!" Thần long và phù đồ va chạm, tiếng nổ lại vang lên, trong không gian độc lập ngay cả thiên địa linh khí cũng hóa thành tro bụi, vết nứt không ngừng lan ra như mạng nhện.

"Hừ!" Các yêu tộc làm nền cho trận pháp thân hình chấn động, sau đó lập tức tiếp tục duy trì việc truyền linh lực.

Vạn Long Đại Trận vốn đã xuất hiện vết nứt, lại với tốc độ mắt thường có thể thấy được mà nhanh chóng phục hồi.

Rõ ràng, sau mỗi lần va chạm trong Vạn Long Đại Trận, dư chấn năng lượng đáng sợ đều do những yêu tộc làm nền này gánh chịu, may mà là được chia đều.

Nếu không, chỉ dựa vào bản thân họ, có lẽ chỉ có kết cục là nổ tan xác mà chết.

Già Lam Tôn Giả liên tiếp đối đầu cứng rắn với Giao Ma Vương, lần này đột ngột lùi lại mấy trăm dặm, không thể ổn định thân hình, trong khi Giao Ma Vương lại không hề lùi bước.

Ông ta lập tức hiểu ra một công dụng khác của Vạn Long Đại Trận: chia sẻ sát thương.

Trong chốc lát, sắc mặt Già Lam Tôn Giả trở nên như gan lợn, nếu cứ tiếp tục như vậy, nhẹ thì trọng thương, nặng thì vẫn lạc!

Nhất thời, Già Lam Tôn Giả không khỏi hối hận!

Đáng tiếc, Giao Ma Vương sẽ không cho Già Lam Tôn Giả thời gian để hối hận.

"Giết!" Giao Ma Vương sát khí đằng đằng, long thương phóng ra, trực tiếp hóa thân thành một con thần long, long thương cũng biến ảo thành một con rồng, song long hợp nhất, bùng nổ tiếng rồng gầm vang dội, chấn cho Già Lam Tôn Giả đầu óc choáng váng, thế như hồng thủy cuồn cuộn trút xuống.

Đây mới là Song Long Hí Châu thật sự!

"Long Tụng!" Một tiếng rồng gầm từ trong cơ thể Già Lam Tôn Giả bùng nổ, trực tiếp xua tan tiếng rồng gầm xâm nhập vào não của Giao Ma Vương, trên phù đồ diễn hóa ra vạn nghìn thần long, lao thẳng ra.

"Đùng đùng đùng…" Tiếng va chạm không ngừng vang lên, linh lực cuồn cuộn bùng nổ, liên tục va chạm với Phật quang phù đồ ngập trời.

Trong không gian của Vạn Long Đại Trận, từng vòng gợn sóng lan ra, không gian rung chuyển ngày càng dữ dội.

Thời gian trôi qua từng giây từng phút, bất kể là trận chiến của bốn vị Thái Ất Kim Tiên hay tình hình của các yêu tộc có thực lực dưới Thái Ất Kim Tiên và đệ tử Phật môn, phe yêu tộc đều hoàn toàn chiếm thế thượng phong.

Chỉ là các yêu tộc làm nền cho Vạn Long Đại Trận sắc mặt trắng bệch, khí tức yếu ớt, rõ ràng sắp không chống đỡ nổi sự tiêu hao của trận pháp.

E rằng tiếp theo chỉ có thể thi triển thủ đoạn khác mới có thể giúp yêu tộc chiến thắng. … Cách Hoa Quả Sơn không xa, hai bóng người nhìn cuộc đối chiến trên cao, ánh mắt lóe lên vô cùng, nhưng thần thái lại như một con rắn độc đang ẩn mình.

"Ngưu lão đại, Giao Ma Vương thật sự có thể dựa vào trận pháp để đánh bại ba ngàn đệ tử của Phật môn sao?" một yêu quái mặt đầy lông sư tử, hỏi yêu quái đầu có hai sừng bên cạnh.

Đúng vậy, hai người này chính là Ngưu Ma Vương và Sư Đà Vương đã bị Tôn Ngộ Không đánh lui trước đó.

Ngưu Ma Vương lắc đầu: "Sự chênh lệch giữa mỗi cảnh giới thực sự quá lớn!

Dù trận pháp của Giao Ma Vương tinh diệu, nhưng người có cảnh giới cao của Tây phương Phật môn chiếm đa số, trong thời gian ngắn có thể dựa vào trận pháp để chống cự, nhưng một khi thời gian kéo dài, trận pháp sẽ tự vỡ!" "Vậy nên Giao Ma Vương và những người khác phải đánh bại ba ngàn đệ tử Phật môn trước khi trận pháp kết thúc, nếu không sẽ bị đối phương phá vỡ!" Sư Đà Vương lập tức bừng tỉnh nói.

Ngưu Ma Vương cười lạnh một tiếng: "Cũng không hẳn, Giao Ma Vương, Bằng Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương đều không phải là hạng tầm thường, chỉ cần Tôn Ngộ Không và Tử Hà

không rảnh tay, vậy thì tất sẽ khiến hai bên đều bị thương nặng!" "Tuyệt vời!" Nghe lời của Ngưu Ma Vương, Sư Đà Vương lập tức vui mừng, hai bên cùng bị thương nặng chẳng phải là kết cục mà chúng đã hy vọng từ đầu sao?

Chỉ cần Hoa Quả Sơn và Tây phương Phật môn đều bị thương nặng, chúng có thể lập tức tấn công Hoa Quả Sơn, trấn áp hoặc trừ khử Tôn Ngộ Không và những người khác, khi đó không chỉ có Tử Hà nghiêng nước nghiêng thành, mà cả bảo địa tu luyện Hoa Quả Sơn cũng sẽ thuộc về chúng.

Nghe vậy, Ngưu Ma Vương mỉm cười liếc nhìn Sư Đà Vương một cái, trong mắt lóe lên sát khí mạnh mẽ, một Thái Ất Kim Tiên nhỏ bé cũng muốn chia đều Hoa Quả Sơn và Tử Hà với bản vương, quả là si tâm vọng tưởng!

"Ý định của hai vị cũng không tồi, chỉ là không biết hai vị có mạng để hưởng thụ không!" Đúng lúc này, một giọng nói lạnh lùng nhẹ nhàng từ sau lưng Ngưu Ma Vương và Sư Đà Vương truyền vào tai hai người, khiến cả hai lạnh gáy, lập tức quay đầu nhìn lại.

Hiện ra trước mắt Ngưu Ma Vương và Sư Đà Vương là hai thanh niên anh tuấn bất phàm, nhưng vô hình trung lại lộ ra vẻ non nớt.

"Các ngươi là ai?" Ngưu Ma Vương và Sư Đà Vương lập tức cảnh giác, có thể lặng lẽ tiếp cận mà không bị phát hiện, hai người trước mắt tuyệt đối không phải là hạng tầm thường.

"Muốn biết danh húy của bản thái tử sao?

Không sợ bị dọa chết à?" một thanh niên tóc buộc hai chỏm khinh thường nói.

Thanh niên lạnh lùng bên cạnh thì sát khí lộ rõ: "Đừng nói nhảm với chúng nữa!

Giải quyết nhanh đi, nếu không lát nữa lại bị phát hiện!" Nghe vậy, Ngưu Ma Vương và Sư Đà Vương lập tức cảnh giác cao độ, trong mắt lộ ra vẻ ngưng trọng, nhìn không chớp mắt vào hai người trước mặt.

"Quy tắc cũ, mỗi người một tên!" thanh niên tóc chỏm nhún vai.

Thanh niên lạnh lùng chỉ tay vào Ngưu Ma Vương: "Tên này thuộc về bản thái tử!" "Dựa vào đâu?" "Giết Long tộc!" "…" "Người của Long tộc?" Ngưu Ma Vương nhíu mày, trong mắt hiện lên vẻ kiêng kỵ mạnh mẽ.

Thanh niên tóc chỏm nở nụ cười: "Tên kia, ngươi chết chắc rồi, bản thái tử là tam đệ tử của Hồng Hoang Thiên Đế, Na Tra, hôm nay chúng ta đến đây là để lấy mạng chó của các ngươi… không đúng, là mạng trâu và mạng sư tử!" "Đông Hải Long Cung tam thái tử, Ngao Bính!" thanh niên lạnh lùng nói ngắn gọn.

Nghe lời của Na Tra và Ngao Bính, thân thể Ngưu Ma Vương và Sư Đà Vương chấn động mạnh, đệ tử của Hồng Hoang Thiên Đế?

Sao có thể?

Nhưng chúng chưa từng đắc tội với hai vị đại thần này!

Nghĩ đến đây, Ngưu Ma Vương và Sư Đà Vương vội vàng cầu xin: "Hai vị đại thần xin hãy tha cho chúng tôi!

Chúng tôi nguyện làm trâu làm ngựa báo đáp!" "Muộn rồi, ai bảo các ngươi dám động vào sư đệ của ta!" Nói xong, Na Tra trực tiếp rút Hỏa Tiêm Thương, xông thẳng về phía Sư Đà Vương.

"Dám đồ sát Long tộc ta, bản chiến thần sẽ cho ngươi biết hậu quả!" Cùng lúc đó, Vạn Long Chiến Giáp trên người Ngao Bính hóa thành Vạn Long Thần Thương, trực tiếp đâm về phía Ngưu Ma Vương.

“Nếu đã như vậy, thì xem cuối cùng ai chết!” Đối mặt với sự uy hiếp của cái chết, Ngưu Ma Vương và Sư Đà Vương cảm nhận được áp lực chưa từng có, triệt để kích phát cơn giận của cả hai.

Trong chốc lát, trên người Na Tra và Ngao Bính đều bùng nổ khí thế mạnh mẽ, hai người hợp lực, trực tiếp kéo Ngưu Ma Vương và Sư Đà Vương vào trong hỗn độn bên ngoài Địa Tiên Giới.

Chương 573

Tuy Na Tra, Ngao Bính và Ngưu Ma Vương đều là Đại La Kim Tiên, nhưng sự chênh lệch giữa họ không phải là một chút.

Huống chi còn có một kẻ kéo chân là Sư Đà Vương.

Tiến vào hỗn độn, Na Tra như một đứa trẻ đang chơi bóng da, chỉ việc đá quả bóng đi khắp nơi, trong cả quá trình Sư Đà Vương chỉ có thể bị động chịu đòn.

Còn chịu đòn ra sao?

Sư Đà Vương từ đầu đến cuối bị áp đảo, căn bản không có chút sức phản kháng nào, rõ ràng thực lực chưa được phát huy triệt để.

Trong thời gian này, tuy tu vi của Na Tra và Ngao Bính không tăng trưởng nhiều, nhưng sự lĩnh ngộ về pháp tắc lại tiến bộ vượt bậc, mới có thể bất ngờ di chuyển Ngưu Ma Vương và Sư Đà Vương vào trong hỗn độn như vậy.

Đừng xem Sư Đà Vương là một phương yêu vương, nhưng hắn là điển hình của kẻ bắt nạt kẻ yếu, sợ kẻ mạnh.

So với Sư Đà Vương, Ngưu Ma Vương không dễ đối phó như vậy!

Trong hỗn độn, tinh khí thần kinh người nhanh chóng lan tỏa, hung khí bùng nổ, một cảnh tượng khiến tất cả nam nhân trong vũ trụ Hồng Hoang đều phải động dung.

Chỉ thấy, hung khí ngập trời kết hợp với tinh khí thần, hóa thành một con Tử Kim Thần Ngưu khổng lồ, mũi liên tục phì ra khí đỏ.

"Tử Kim Thần Ngưu?" Sắc mặt Ngao Bính hiện lên vẻ khinh miệt, sau lưng một tiếng rồng gầm vang dội, một con thần long dài

chín ngàn chín trăm chín mươi chín vạn trượng ngưng tụ, khiến Ngưu Ma Vương không khỏi lùi lại một bước.

Uy nghiêm của kẻ bề trên!

Tử Kim Thần Ngưu tuy cũng là huyết mạch yêu tộc đỉnh cao, nhưng so với Long tộc thì còn kém không ít.

Dù sao trong Long tộc, huyết mạch của Ngao Bính sau này là đẳng cấp cao nhất, áp chế một Đại La Kim Tiên nhỏ bé là chuyện dễ như trở bàn tay.

Huống chi, tu vi giữa Ngưu Ma Vương và Ngao Bính còn chênh lệch một khoảng lớn.

"Muốn mạng của bản vương, vậy thì cùng chết với bản vương đi!" Nói xong, Tử Kim Thần Ngưu trên đầu Ngưu Ma Vương bùng nổ khí thế đáng sợ, từng tiếng gầm rú khiến người ta cảm nhận được sức mạnh kinh khủng ngưng tụ bên trong.

Sau đó Tử Kim Thần Ngưu phụ thể, Tấn Thiết Côn xuất hiện trong tay, mang theo linh lực đáng sợ, đập về phía Ngao Bính.

Nơi nó đi qua, không gian vỡ nát, côn ảnh như thủy triều cuồn cuộn lan ra, phong tỏa mọi đường lui của Ngao Bính.

Nhìn từ xa, cảnh Ngưu Ma Vương chủ động xuất kích, dường như không phải Ngao Bính muốn lấy mạng Ngưu Ma Vương, mà là Ngưu Ma Vương đang chủ động muốn lấy mạng Ngao Bính! … Nhìn côn ảnh trước mắt, Ngao Bính mở hai tay, Vạn Long Chiến Thương xuất hiện, vung lên múa lượn, từng đóa thương hoa lộng lẫy hiện ra, sau đó đâm mạnh vào Tấn Thiết Côn của Ngưu Ma Vương.

"Keng keng keng…" Vạn Long Chiến Thương va chạm với Tấn Thiết Côn, bắn ra vô số tia lửa, linh lực mạnh mẽ quét ngang tàn phá, thương mang và côn ảnh không ngừng tiêu diệt trong va chạm.

“Nếu chỉ có chút thực lực này, thì mau xuống âm phủ báo danh đi!” Đôi mắt Ngao Bính lóe lên hàn quang, Vạn Long Chiến Thương vung lên chiếu rọi thiên hạ, một con thần long gầm thét ra đời, cuộn quanh Vạn Long Chiến Thương.

Ngay khoảnh khắc nó hoàn toàn thành hình, Vạn Long Chiến Thương đâm ra, một con Ngũ Trảo Kim Long đột nhiên bùng nổ, lao về phía Ngưu Ma Vương, đồng thời miệng lớn như chậu máu phát ra từng đợt sóng âm - “Long Khiếu Cửu Thiên!” Sóng âm như thủy triều không ngừng xâm nhập vào não Ngưu Ma Vương, khiến hắn thần sắc hoảng hốt trong chốc lát, bắt đầu trở nên choáng váng, nhất thời khó mà hoàn toàn khống chế bản thân.

Rõ ràng, những năm qua dù không có đại chiến, Ngao Bính cũng không hề lơ là tu luyện, nếu không tuyệt đối không thể có kinh nghiệm đối chiến thông thạo như vậy.

“Muu…” Tiếng rồng gầm vang vọng trong não Ngưu Ma Vương, cuối cùng linh hồn của hắn phát ra một tiếng gầm của trâu, trực tiếp phá vỡ sóng âm của Ngao Bính, nhưng lúc này Vạn Long Chiến Thương chỉ còn cách hắn chưa đầy nửa mét.

“Thần Ngưu Trùng Chàng!” Đối mặt với tình huống nguy cấp như vậy, Ngưu Ma Vương đặt ngang Tấn Thiết Côn trước ngực, toàn thân tử kim quang hoa đại phóng, như sấm sét kinh thiên lóe lên vô cùng, trong nháy mắt hóa thành bản thể Tử Kim Thần Ngưu.

Thần ngưu bốn chân chống đất, màu tím vàng trên người thể hiện sự ung dung hoa quý, hai sừng trên đầu vô cùng sắc bén, dường như có thể đâm thủng mọi thứ trên đời.

Đây chính là thần thú đỉnh cao Tử Kim Thần Ngưu.

Khác với hư ảnh chiếu trên lưng Ngưu Ma Vương trước đó, đây là vật thể thực sự, có thể thi triển nhiều thần thông hơn.

Nếu có thể cắt được hai chiếc sừng của Ngưu Ma Vương, chắc chắn có thể rèn ra một pháp bảo tuyệt thế.

"Muu…" Tử Kim Thần Ngưu phát ra tiếng gầm kinh người, cảm giác nặng nề lan tận trời cao, bốn chân phi nước đại, nơi đi qua một vùng chấn động, mang theo sức mạnh kinh khủng, hung hãn va chạm vào Vạn Long Chiến Thương của Ngao Bính.

Rõ ràng, sau một thời gian, thực lực của Ngưu Ma Vương đã tăng lên đáng kể.

Nếu trong lúc kết bái tỷ thí trước đây, Ngưu Ma Vương có thực lực như vậy, Tôn Ngộ Không tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn, càng không nói đến việc có thể đánh lui hắn.

"Ầm ầm!" Sau một tiếng nổ lớn, Ngao Bính bị đẩy bay ra sau mấy trăm mét mới dừng lại, trong khi Ngưu Ma Vương bốn chân đạp vào hư không lùi lại đến mấy trăm dặm.

Ai mạnh ai yếu, nhìn một cái là biết.

Chỉ là, Ngưu Ma Vương tuy ở thế yếu, nhưng vẫn đỡ được một chiêu của Ngao Bính, không hề bị thương.

Có thể thấy, mức độ cường hãn của Ngưu Ma Vương.

Lúc này, trong mắt Ngao Bính không có chút dao động nào, chỉ có sự bình tĩnh đến đáng sợ.

Hắn vốn tính cô tịch, nếu không phải được sư tôn Tô Dự thu nhận, nếu không phải được Na Tra mở lòng, nếu không phải có các vị sư huynh, e rằng cả đời này sẽ tầm thường vô vị!

Nhưng chính vì vậy, hắn không thể làm mất mặt mạch Thiên Đế.

Phải biết rằng tu vi của Ngưu Ma Vương yếu hơn hắn rất nhiều, không lĩnh ngộ được bao nhiêu pháp tắc, có thể kiên trì đến bây giờ,

đối với hắn là không đạt yêu cầu.

"Nhân thương hợp nhất!" Ngao Bính nhìn Vạn Long Chiến Thương trong tay, trong cơ thể bùng nổ tinh khí thần mạnh mẽ, một tiếng rồng gầm vang lên, hắn hóa thành bản thể Bát Trảo Kim Long, cuộn quanh Vạn Long Chiến Thương.

"Gầm…" Theo sau đó là một tiếng thương gầm gây ra tiếng rồng gầm kinh thiên động địa, uy áp và sóng âm đồng thời cuồng bạo áp bức về phía Tử Kim Thần Ngưu, một lần nữa xông vào thức hải của Ngưu Ma Vương.

Thất thải quang hoa bùng nổ trên Vạn Long Chiến Thương, quang hoa lay động, hóa thành một con thần long khổng lồ, thần long một chưởng vỗ về phía Ngưu Ma Vương.

Ngay khoảnh khắc long trảo vươn ra, dường như toàn bộ hỗn độn, dưới long trảo của nó đều có thể dễ dàng bị hủy diệt.

Bát Trảo Thần Long, trong toàn bộ Long tộc vốn chỉ có hai con.

Một là Câu Trần Đế Quân Chúc Long.

Chỉ là những năm gần đây, Câu Trần Đế Quân Chúc Long đã thành công đột phá Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, bản thể tiến hóa thành Cửu Trảo Kim Long.

Về huyết thống, ngay cả đại ca Chúc Long cũng chưa đạt đến bước này.

Chương 574

Trong truyền thuyết, trên Cửu Trảo Kim Long còn có một cảnh giới, đó là móng thứ mười.

Câu Trần Đế Quân Chúc Long muốn tiến thêm một bước, trong thời gian ngắn tuyệt đối không thể, cho dù đột phá được Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên thực sự, cũng khó mà tiến giai hoàn hảo.

Vạn Long Chiến Thương có linh hồn của Tô Dự gia trì, lòng Ngưu Ma Vương đại chấn, từ lúc nãy đã biết mình không phải là đối thủ của Ngao Bính, nên việc tiến công căn bản không phải vì ngu ngốc mà là để lén lút bỏ chạy.

Hắn là để tìm kiếm sơ hở của Ngao Bính trong chiến đấu, sau đó lập tức bỏ chạy.

Dù sao Ngưu Ma Vương cũng không phải là tên ngốc như Sư Đà Vương.

"Vạn Ngưu Bôn Đằng!" Sau khi bị Ngao Bính đánh lui một lần nữa, Ngưu Ma Vương liền phát động công thế, trực tiếp thi triển thần thông, định từ trong đòn tấn công tiếp theo của Ngao Bính mà bỏ chạy xa.

Đáng tiếc, Ngưu Ma Vương cũng quá xem thường Ngao Bính rồi!

Thực ra, có lời dặn của Tô Dự, Ngao Bính dù có tức giận vì Ngưu Ma Vương đã giết một thành viên Long tộc, cũng sẽ không triệt để lấy mạng hắn… "Long tộc thì sao!

Hôm nay bản vương sẽ dùng máu đầu rồng để báo thù cho các tiên bối đã khuất của ta!" Ngưu Ma Vương không hề nao núng, khóe mắt bình tĩnh quan sát bốn phía, như vậy mới có thể lấy tiến làm lùi, nói

trắng ra cũng là một kẻ gió chiều nào theo chiều ấy.

"Ầm ầm ầm…" "Đùng đùng đùng…" "Keng keng keng…" Tiếp theo, Ngao Bính và Ngưu Ma Vương trong trạng thái sử dụng bản thể, với các thủ đoạn tầng tầng lớp lớp, dưới sự giao phong cuồng bạo hung dũng, gây ra những tiếng va chạm và nổ liên tiếp.

Thần long ngẩng đầu!

Thần ngưu đạp đất!

Hai bên phát ra những âm thanh trầm thấp, sau đó trận chiến lại nổ ra, khuấy động cả hỗn độn phong vân cuồn cuộn, không gian trong khoảnh khắc năng lượng nổ tung đều vỡ nát.

Dù sao đây cũng không phải là Hồng Hoang Địa Tiên Giới, không có Địa Thư của Trấn Nguyên Đại Tiên gia trì, song phương giao thủ cũng mãnh liệt như vậy.

Xung kích mạnh mẽ tác động lên hai thân ảnh, mỗi lần công kích tạo ra dư chấn đều có thể khiến một tồn tại mới bước vào Đại La Kim Tiên bị trọng thương.

Còn Thái Ất Kim Tiên thì càng không chịu nổi, chạm vào là chết, nhẹ thì bị nghiền thành tro bụi, nặng thì hồn phi phách tán hóa thành hư vô.

Nhưng theo từng lần giao phong, sắc mặt Ngưu Ma Vương trắng bệch, khí tức cũng dần trở nên yếu ớt, rõ ràng sắp không cầm cự được nữa, nhưng Ngao Bính lại không có ý định dừng tay.

"Ầm ầm!" Trong hỗn độn, lại vang lên một tiếng nổ kinh thiên động địa, Bát Trảo Kim Long và Tử Kim Thần Ngưu đều bị năng lượng phong bạo xung kích chấn lui, thanh thế đó đi thẳng vào lòng người, mãi mãi không thể quên.

"Chết tiệt!

Sẽ có một ngày, bản vương sẽ khiến Ngao Bính phải trả lại gấp trăm nghìn lần!" Ngưu Ma Vương trong bản thể cảm nhận được sức mạnh cuồn cuộn tràn vào cơ thể, mặt trâu co giật và méo mó.

Hắn vốn nghĩ rằng giao chiến với Ngao Bính cũng là Đại La Kim Tiên, dù không địch lại cũng sẽ không sơ suất như lần trước, bị Tôn Ngộ Không đánh cho thảm hại.

Nhưng hiện thực lại tát cho hắn hai cái thật mạnh, cho Ngưu Ma Vương biết rằng Ngao Bính căn bản không phải là kẻ hắn có thể chống lại.

Tinh khí thần của hắn liên tục bị tiêu hao, trong khi Ngao Bính từ đầu đến cuối lại không tiêu hao bao nhiêu.

"Ngưu Ma Vương, ngươi thật sự khiến bản thái tử thất vọng, định tiếp tục kéo dài nữa sao?" Lúc này, Ngao Bính thi triển thiên phú thần thông, Kim Long Chiến Thân, hóa thành hình người, bùng nổ tinh khí thần mạnh nhất, long thương quét ngang, đôi mắt hơi híp lại, nhưng lại toát ra vẻ uy nghiêm khó tả!

"Hừ!" Thấy Ngao Bính chuẩn bị dùng toàn lực, Ngưu Ma Vương lập tức hoảng sợ, sau đó hít sâu một hơi, đột nhiên phân ra vạn nghìn quang ảnh, bản thể lặng lẽ hóa thành một con trâu tấn công lén Ngao Bính!

Nhưng tấn công lén không thành công, lại bị áp đảo.

Nghĩ đến đây, trong lòng Ngưu Ma Vương không khỏi hiện lên một ý nghĩ, chẳng lẽ mạch Thiên Đế đều biến thái như vậy sao?

Thực ra, Ngưu Ma Vương đã đoán đúng, mạch Thiên Đế Tô Dự đều biến thái như vậy, đều có thể vượt cấp tác chiến như trong truyền thuyết.

"Nhất Lực Phá Vạn Pháp!" Trong chốc lát, Vạn Long Chiến

Thương hóa thành một luồng cầu vồng, đập mạnh vào thân thể khổng lồ của Tử Kim Thần Ngưu.

"Phụt!" Tử Kim Thần Ngưu lập tức hóa thành Ngưu Ma Vương, phun ra một ngụm máu tươi, đồng thời toàn thân run rẩy lơ lửng trong hỗn độn, rõ ràng đã bị thương không nhẹ dưới đòn tấn công bất ngờ.

Ngay cả không gian xung quanh cũng hiện lên những vết nứt dày đặc như mạng nhện.

Đòn tấn công mạnh mẽ như vậy của Ngao Bính đã khiến Ngưu Ma Vương không kịp trở tay.

Nếu không phải Ngưu Ma Vương là Đại Địa Ma Thần chuyển thế, chỉ riêng đòn tấn công này cũng đủ để trọng thương hắn.

Cực phẩm Tiên thiên Linh bảo cộng với Sức mạnh pháp tắc, uy lực thi triển ra không phải là một cộng một đơn giản.

Bất kể là tốc độ hay sức mạnh, đều vượt xa tất cả những lần va chạm trước đó của Ngao Bính với Ngưu Ma Vương, có thể thấy một chiêu này mạnh đến mức nào.

"Ầm ầm ầm!" Thần thông mà Ngao Bính thi triển trực tiếp tạo ra một cơn bão sức mạnh đáng sợ trong hỗn độn, bão tố lan tràn tàn phá, thiên địa linh khí cũng bị cuốn thành tro bụi, suýt nữa cuốn cả Ngưu Ma Vương vào trong.

Lúc này, Ngưu Ma Vương khó khăn thở hổn hển, đôi mắt không ngừng lóe lên, biết rằng nếu cứ tiếp tục như vậy, mình chắc chắn sẽ là cá nằm trên thớt, bây giờ bỏ chạy là lựa chọn tốt nhất.

Dù sao hắn cũng không còn khả năng chống cự, mà Ngao Bính trước mắt không phải là người hiền lành.

Nghĩ đến đây, đôi mắt Ngưu Ma Vương hiện lên vẻ hung ác, Tấn Thiết Côn xuất hiện trong tay, lại một lần nữa lao về phía Ngao Bính.

Qua nhiều lần giao thủ, Ngưu Ma Vương đã có một cái nhìn đại khái về thực lực của Ngao Bính, nếu mọi chuyện phát triển theo suy tính của hắn, vậy thì tuyệt đối có thể thoát chết!

Quân tử báo thù, mười năm chưa muộn!

Còn về Sư Đà Vương đang bị Na Tra coi như đồ chơi, Ngưu Ma Vương đã sớm vứt ra sau đầu!

Đùa sao!

Vốn dĩ kéo Sư Đà Vương vào là để có thể trở thành lão đại trong thất lộ yêu vương, nhưng không những thất bại, mà còn bị hai đại chiến thần của Thiên Đình nhắm vào!

Dù sao có thể chết trong tay chiến thần của Thiên Đình, cũng là vinh hạnh của Sư Đà Vương!

Tận dụng phế vật, giúp mình cản thêm một kiếp!

Nghĩ đến đây, Ngưu Ma Vương xông lên càng thêm hung mãnh, dường như muốn cùng Ngao Bính bất tử bất hưu!

"Thần Ngưu Trùng Chàng!" Tinh khí thần phun trào, Ngưu Ma Vương được linh lực bao bọc, hóa thành một con trâu khổng lồ, hung hãn xông tới!

"Tìm chết!" Đôi mắt Ngao Bính lóe lên, giơ cao long thương, ngưng tụ toàn bộ linh lực vào đó, hung hãn đập xuống.

Chương 575

"Rắc!" Dưới cú đập mạnh của Vạn Long Chiến Thương, Tấn Thiết Côn trực tiếp gãy đôi, đồng thời luồng sức mạnh cường đại hoàn toàn xung kích vào cơ thể Ngưu Ma Vương, trực tiếp đánh bay hắn ra ngoài, nhanh như một ngôi sao băng bay ngang qua!

"Hỏng rồi!" Nhìn thấy nụ cười trên khóe miệng Ngưu Ma Vương khi bị đánh bay ra ngoài, Ngao Bính lập tức bừng tỉnh, Ngưu Ma Vương rõ ràng là đang mượn sức mạnh của hắn để đạt được mục đích bỏ chạy!

Nghĩ đến đây, Ngao Bính định hóa thân thành Bát Trảo Kim Long để đuổi theo Ngưu Ma Vương thì trong đầu vang lên lời của Tô Dự: "Cùng khấu mạc truy! (Đừng đuổi giặc cùng đường) Đánh Sư Đà Vương trọng thương xong, các con hãy trở về Thiên Đình!" "Vâng, đệ tử tuân theo pháp chỉ của sư tôn!" Dù Tô Dự không ở bên cạnh, nghe được truyền âm của hắn, sắc mặt Ngao Bính lập tức trở nên cung kính.

Sau đó, Ngao Bính nhìn về phía Na Tra đang chơi đùa không biết mệt, bĩu môi: "Thu dọn đi, đừng chơi nữa!" "Được!" Nghe vậy, Na Tra túm lấy đuôi của Sư Đà Vương, một cước đá hắn bay lên cao, sau đó Hỏa Tiêm Thương trực tiếp đâm vào tim Sư Đà Vương.

"Ầm!" Tam Muội Chân Hỏa nướng lên, từng làn hương thịt bay ra, khiến Na Tra cũng có cảm giác muốn chảy nước miếng.

Nếu không phải sư tôn Tô Dự dặn đi dặn lại không được giết Sư Đà Vương, Na Tra thật sự đã đi tìm chút gia vị, nướng thịt ăn rồi!

Làm xong mọi việc, Na Tra và Ngao Bính mang Sư Đà Vương trở về Địa Tiên Giới, sau đó hai người nhìn nhau, liền trực tiếp đến Ngũ

Trang Quán, hỏi Trấn Nguyên Đại Tiên về nơi ở của Ngưu Ma Vương.

Trấn Nguyên Đại Tiên nắm giữ Địa Thư, đối với mọi việc trong Hồng Hoang Địa Tiên Giới có thể nói là rõ như lòng bàn tay.

Tìm tung tích của một Ngưu Ma Vương nhỏ bé, tự nhiên không thành vấn đề.

Sau khi hỏi được nơi ở của Ngưu Ma Vương, Na Tra và Ngao Bính trực tiếp ném Sư Đà Vương ở gần Tích Lôi Sơn.

Ý đồ của hai người không cần nói cũng biết.

Ngưu Ma Vương rủ rê Sư Đà Vương cướp Hoa Quả Sơn, nhưng khi gặp nguy hiểm lại chỉ lo bỏ chạy, làm như không thấy Sư Đà Vương.

Thử hỏi Sư Đà Vương khi phát hiện mình không chết, chỉ bị trọng thương, trong khi Ngưu Ma Vương lại đang sống tiêu dao tự tại, sẽ có cảm giác gì!

E rằng trong lòng ai cũng sẽ cảm thấy bị phản bội, bị người ta bán còn giúp người ta đếm tiền!

Đợi khi vết thương của Sư Đà Vương hồi phục, tất sẽ tìm mọi cách báo thù Ngưu Ma Vương, khi đó tất sẽ hình thành thế như nước với lửa, thậm chí sinh tử tương tàn!

Sẽ không còn tâm tư đi cướp Hoa Quả Sơn của Tôn Ngộ Không nữa!

Từ cách sắp xếp cho Sư Đà Vương có thể thấy, đừng nhìn Ngao Bính bình thường trầm mặc ít nói, hắn cũng là một kẻ cực kỳ phúc hắc, trong bụng toàn ý xấu không hề kém Na Tra chút nào!

Khi Na Tra và Ngao Bính âm thầm thu thập Ngưu Ma Vương và

Sư Đà Vương, Vạn Long Đại Trận trên Hoa Quả Sơn bị phá vỡ, trận chiến lập tức bùng nổ toàn diện.

Vốn dĩ Giao Ma Vương sắp giết chết Già Lam Tôn Giả, nhưng Vạn Long Đại Trận được giải trừ đã giúp Già Lam Tôn Giả có cơ hội thở dốc, từ thế yếu dần chuyển sang giằng co.

Dù vẫn bị Giao Ma Vương áp chế, nhưng Già Lam Tôn Giả đã không còn chật vật như trước.

Ngược lại, Bằng Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương ba người cũng vậy, từ thế nghiền ép ban đầu đã biến thành công mãi không hạ được, hình thành thế cục cù cưa.

Nhưng đám yêu tộc thủ hạ lại có vẻ không ổn.

Không còn trận pháp cách trở, phật quang của các đệ tử Phật môn hỗ trợ lẫn nhau, cộng thêm số lượng vốn đã đông, tạo thành thế cục phản áp.

May thay Giao Ma Vương, Bằng Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương bốn người không có áp lực quá lớn, thấy tình hình không ổn liền ra tay, sau khi chống đỡ công thế của ba ngàn đệ tử Tây phương Phật môn, tiện tay tàn sát một số đệ tử của họ.

Điều này khiến các Thái Ất Kim Tiên của Tây phương Phật môn vô cùng tức giận, nhưng cũng không có cách nào.

Đây chính là kế sách vây điểm diệt viện.

Giao Ma Vương, Bằng Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương nhất thời không làm gì được đối thủ, nên mới thừa cơ ra tay với các đệ tử Phật môn, nếu đối phương không nhịn được mà ra tay cứu viện, tất sẽ tạo cơ hội cho tứ đại yêu vương.

Đến lúc đó, chỉ một chút bất cẩn, có thể sẽ bị tứ đại yêu vương trực tiếp đánh bị thương.

Nếu rơi vào tình thế đó, ba ngàn đệ tử Tây phương Phật môn thật sự sẽ nguy to, thậm chí toàn quân bị diệt.

Do đó, các Thái Ất Kim Tiên của Tây phương Phật môn chỉ có thể trơ mắt nhìn, cố gắng hết sức chống đỡ công kích của tứ đại yêu vương, nhưng kết quả lại không được như ý.

Ở một chiến trường khác, Tôn Ngộ Không và Tử Hà liên thủ đối phó Long Quang Cổ Cẩu, nhưng kết quả lại... rơi vào thế hạ phong!

Đúng vậy, thế hạ phong!

Dù Tôn Ngộ Không và Tử Hà liên thủ, phối hợp bốn kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo, vẫn bị Long Quang Cổ Cẩu áp chế!

Đương nhiên, cũng chỉ đến thế mà thôi.

Nguyên nhân không gì khác, Long Quang Cổ Cẩu vì muốn bắt Tôn Ngộ Không đã chuẩn bị vô cùng kỹ lưỡng, hắn đã mượn của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân mỗi người một kiện pháp bảo.

Cửu phẩm công đức kim liên!

Bồ đề thần xử!

Mặc dù Thập nhị phẩm công đức kim liên của Tiếp Dẫn đạo nhân đã rơi vào tay Tô Dự, nhưng bản nguyên của nó đã bồi dưỡng ra mấy đóa Cửu phẩm công đức kim liên.

Bồ đề thần xử lại là thượng phẩm tiên thiên linh bảo do Chuẩn Đề đạo nhân dùng tiên thiên Bồ đề thụ luyện chế, uy lực cũng không thể xem thường.

Có hai đại pháp bảo hỗ trợ, lại thêm việc hiểu rõ thực lực của Tôn Ngộ Không và Tử Hà, huống hồ đây là Hoa Quả Sơn, Tôn Ngộ Không khi ra tay trong lòng tự nhiên khó tránh khỏi có chút kiêng dè, Long Quang Cổ Cẩu mới chiếm được thượng phong.

Nhưng Long Quang Cổ Cẩu cũng không dám lơ là.

Tôn Ngộ Không và Tử Hà đều bộc phát ra chiến lực cực cao, hai người tương trợ lẫn nhau, nào phải đơn giản một cộng một bằng hai.

Trong lúc chiến đấu, chỉ cần sơ suất một chút, sẽ bị Ngộ Không và Tử Hà chớp lấy cơ hội phản công, khiến hắn bẽ mặt.

Cứ như vậy, trận chiến kéo dài suốt chín ngày chín đêm.

Thời gian chiến đấu quá dài, bất luận là yêu tộc Hoa Quả Sơn hay đệ tử Tây phương Phật môn, đều không chịu nổi nữa, đã đạt đến cực hạn, liền ngầm hiểu ý mà ngừng chiến.

Chỉ có Tôn Ngộ Không, Tử Hà, Giao Ma Vương, Bằng Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương là đang cắn răng kiên trì.

Hai bên đều đang chờ, chờ xem ai sẽ hạ được kẻ địch trước.

Chương 576

Chỉ cần một bên hạ được địch thủ trước, liền có thể lập tức xoay chuyển cục diện, giành lấy thắng lợi như chẻ tre.

Trong chín ngày chín đêm, nếu không có sức mạnh của Địa Thư trong tay Trấn Nguyên Đại Tiên trấn áp không gian phụ cận Hoa Quả Sơn, e rằng tiên sơn hải ngoại này đã sớm bị đánh thành tro bụi.

"Long Quang ngốc lư, hôm nay muốn bắt yêm Lão Tôn và chiếm Hoa Quả Sơn, đúng là kẻ si nói mộng!" Tôn Ngộ Không nhếch miệng cười, trong mắt lóe lên chiến ý mạnh mẽ, nhưng khí tức cuồng bạo trên người đã tiêu tan đi ít nhiều.

Hiển nhiên, qua chín ngày chiến đấu liên tục, Tôn Ngộ Không cũng hiểu rằng tạm thời mình không phải là đối thủ của Long Quang Cổ Cẩu trước mắt.

Nếu không phải vì có Tử Hà bên cạnh, hai kiện cực phẩm tiên thiên pháp bảo của nàng đã hỗ trợ cho Tôn Ngộ Không mạnh mẽ chưa từng có.

Tử Thanh bảo kiếm, vì tình ý của Tử Hà dành cho Tôn Ngộ Không, nên đã khiến chiến lực của hắn tăng phúc một trăm năm mươi phần trăm.

Cộng thêm một kiện Mê Hồn Thần Linh khác, có thể khống chế Đại La Kim Tiên.

Nhưng, Long Quang Cổ Cẩu là Đại La Kim Tiên đỉnh phong, đã lĩnh ngộ được một tia pháp tắc, nên sức kháng cự đối với Mê Hồn Thần Linh vô cùng mạnh mẽ.

Tử Thanh bảo kiếm tăng phúc, kiếm khí cắt xé; Mê Hồn Thần

Linh mê hoặc; Như Ý Kim Cô Bổng dũng mãnh; Tề Thiên Phi Quải phòng ngự!

Dưới đủ loại yếu tố, Tôn Ngộ Không và Tử Hà mới chống đỡ được công thế của Long Quang Cổ Cẩu.

Hai mắt Long Quang Cổ Cẩu lóe lên, hiện ra tia sáng sắc bén: "Tôn Ngộ Không, đừng kiêu ngạo, bản tọa hôm nay nhất định có thể trấn áp ngươi!" Nói rồi, Long Quang Cổ Cẩu vươn tay ra, đột ngột lật lại, một cái bát vàng hiện ra trong lòng bàn tay, đạo vận cổ xưa lưu chuyển.

"Đây là Trấn Yêu Phật Bát của Phật ta, chuyên dùng để trấn áp đám yêu tộc các ngươi!" Long Quang Cổ Cẩu vung tay, Trấn Yêu Phật Bát bùng phát phật quang cuồn cuộn, thẳng lên tận trời, lơ lửng trên không, phát ra sức hút cực mạnh, phô thiên cái địa nuốt chửng về phía Tôn Ngộ Không.

Ngay lập tức, Tôn Ngộ Không cảm thấy toàn thân cứng đờ, một luồng khí lạnh chạy dọc sống lưng, phảng phất như gặp phải thiên địch.

"Hỏng rồi!" Tôn Ngộ Không vội vàng kéo Tử Hà ra sau lưng, đồng thời thúc giục Như Ý Kim Cô Bổng, vạn quân chi lực gia trì, muốn dùng trọng lực của cây gậy để chống lại sức hút đáng sợ của Trấn Yêu Phật Bát.

Thấy vậy, Tử Hà lập tức dùng Tử Thanh bảo kiếm chống vào lưng Tôn Ngộ Không, truyền linh lực trong cơ thể qua bảo kiếm cho hắn.

Đáng tiếc, dù hai người Tử Hà và Tôn Ngộ Không hợp lực, vẫn không thể chống lại sức hút của Trấn Yêu Phật Bát, dần dần bị hút vào trong.

“Mới rời Tà Nguyệt Tam Tinh Động không bao lâu đã phải dùng đến vật sư tôn ban tặng, thật có lỗi với lời dạy của sư tôn!” Tôn Ngộ Không trong lòng thầm than một tiếng, lập tức đưa tay ra sau gáy, chuẩn bị dùng đến chín cọng lông khỉ cứu mạng mà Bồ Đề Tổ Sư đã tặng, rõ ràng định dùng nó để chống lại Trấn Yêu Phật Bát.

“Ầm!” Đúng lúc này, trên bầu trời đột nhiên nổ vang một tiếng, tiếp theo là những tiếng ong ong vang trời, từng đường đạo văn hiện ra, dần dần phác họa thành từng văn tự.

Trong khoảnh khắc, tất cả sinh linh trên Hoa Quả Sơn đều bất giác dừng tay, kinh ngạc nhìn cảnh tượng đột ngột trước mắt, trong lòng không khỏi hiện lên suy nghĩ, là vị thần thánh phương nào đã ra tay!

“Truyền Thiên Đế pháp chỉ!” Âm thanh hùng vĩ vang vọng khắp đất trời Hoa Quả Sơn.

Trong chớp mắt, một luồng uy áp cực mạnh hiện ra giữa thiên địa, bao trùm trên bầu trời Hoa Quả Sơn, vô hình trung chấn nhiếp tất cả sinh linh.

“Bái kiến Đại Thiên Tôn!” Một khắc sau, tất cả yêu tộc trên Hoa Quả Sơn và đệ tử Tây phương Phật môn đều đồng thanh hô lớn, chỉ có Long Quang Cổ Cẩu, Tôn Ngộ Không, Tử Hà và tứ đại yêu vương là im lặng nhìn những văn tự trên cao.

Ngay sau đó, ánh mắt Long Quang Cổ Cẩu, Tử Hà, tứ đại yêu vương ngưng lại, rồi quỳ một gối giữa không trung, đồng thời chắp tay về phía những văn tự đang hiện ra.

“Bái kiến Bệ hạ!” Phật giáo cũng thuộc phạm vi thế lực của Thiên Đình, Long Quang Cổ Cẩu là một trong những Thượng cổ Phật của Phật giáo, tự nhiên là thuộc hạ của Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự.

“Bái kiến Thánh phụ!” Tử Hà tu luyện nhiều năm, tự nhiên biết

Đại Thiên Tôn là vị thần thánh nào!

Nhân tộc Thánh phụ, bốn chữ này đối với bất kỳ người Nhân tộc nào, đều tượng trưng cho tín ngưỡng và vinh quang vô thượng.

"Bái kiến Đại Thiên Tôn!" Tứ đại yêu vương không thuộc Thiên Đình, về lý chỉ có thể tôn xưng Tô Dự một tiếng "Đại Thiên Tôn".

Duy chỉ có Tôn Ngộ Không vẻ mặt nặng nề, tu luyện bao nhiêu năm, sao lại chưa từng nghe qua danh hiệu của Hồng Hoang Thiên Đế, chủ nhân Thiên Đình.

Nhưng, Tôn Ngộ Không tính tình kiệt ngạo bất tuân, sau khi lĩnh ngộ pháp tắc chiến đấu, ngoài cha mẹ và sư tôn, cùng với Tử Hà, hắn không thèm tỏ lòng cung kính với bất kỳ ai.

"Con khỉ chết tiệt, mau hành lễ!" Lúc này, Tử Hà kéo Tôn Ngộ Không, sợ hắn vì chuyện này mà chọc giận Nhân tộc Thánh phụ.

Tôn Ngộ Không lắc đầu, rõ ràng không muốn khuất phục dưới bất kỳ ai.

"Cuộc chiến giữa yêu và phật tại Hoa Quả Sơn đến đây là hết, Long Quang Cổ Cẩu tự ý dẫn dắt đệ tử Phật giáo trấn áp yêu tộc Hoa Quả Sơn, phá vỡ sự cân bằng của Địa Tiên giới, tước bỏ đỉnh thượng tam hoa, diện bích ngũ bách niên!" Giọng nói đầy uy áp vang vọng khắp bầu trời Hoa Quả Sơn, như sét đánh giữa trời quang, khiến nội tâm tất cả sinh linh run rẩy.

Nghe vậy, thân thể Tôn Ngộ Không chấn động mạnh, tu luyện đến cảnh giới hôm nay, tự nhiên sẽ không quên ký ức của mình, từ trong giọng nói đầy uy áp cổ xưa kia, hắn nghe ra một cảm giác quen thuộc.

Chẳng lẽ… chẳng lẽ Hồng Hoang Thiên Đế chính là người cha mà mình khổ công tìm kiếm?

Không đúng!

Nếu Hồng Hoang Thiên Đế là cha mình, vậy tại sao cha không gặp mình!

Nghĩ đến đây, Tôn Ngộ Không bất giác lắc đầu, cha, mẹ rốt cuộc đang ở đâu?

Theo sau giọng nói uy nghiêm ấy, những văn tự trên cao nhanh chóng ngưng tụ lại, hóa thành một đạo thiên đao, chém thẳng về phía Long Quang Cổ Cẩu.

"Xin Bệ hạ thứ tội, bần tăng làm mọi việc đều nghe theo chỉ lệnh của Như Lai Phật Tổ!" Nhìn thấy thiên đao từ trên trời giáng xuống, Long Quang Cổ Cẩu lập tức kinh hãi thất sắc, vẻ kiêu ngạo trên mặt biến thành kinh hoàng, vội vàng hoảng hốt thúc giục Trấn Yêu Phật Bát.

Tước bỏ đỉnh thượng tam hoa có nghĩa là gì?

Rơi khỏi cảnh giới Đại La Kim Tiên, khó mà khôi phục lại tu vi hiện tại!

"Rắc!" Thiên đao va chạm vào Trấn Yêu Phật Bát, giống như cắt đậu hũ, dễ dàng chém Trấn Yêu Phật Bát làm đôi, phảng phất như ẩn chứa sức mạnh vô cùng, thế không thể đỡ.

"Vút!" Ngay sau đó, thiên đao đâm thẳng vào mi tâm của Long Quang Cổ Cẩu, từ đầu đến cuối hắn hoàn toàn không có chút sức phản kháng nào, không phải không kháng cự, mà tốc độ của thiên đao quá nhanh, hắn chỉ kịp đỡ một lần.

Sau khi Trấn Yêu Phật Bát vỡ nát, hắn không còn chút sức lực nào để phòng thủ!

"Soạt!" Trên đỉnh đầu Long Quang Cổ Cẩu hiện ra hư ảnh tam hoa, sau đó tàn lụi tan tác, đồng thời tu vi của hắn cũng giảm xuống với tốc độ cực nhanh, từ Đại La Kim Tiên đỉnh phong rơi thẳng

xuống Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong.

"A…" Long Quang Cổ Cẩu phát ra tiếng hét thảm thiết xé lòng, giọng điệu đầy vẻ không cam tâm, nhưng cũng chỉ có thể như vậy, hắn hiểu rằng Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự đã nương tay.

Nếu không, nếu Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự ra tay giết hắn, toàn bộ vũ trụ Hồng Hoang này lại có ai có thể ngăn cản bước chân của ngài!

"Chuyện này đến đây thôi!" Sau khi tam hoa của Long Quang Cổ Cẩu bị chặt đứt, giọng nói uy nghiêm lại vang lên lần nữa, uy áp đầy trời trong khoảnh khắc tan biến, chỉ để lại sự bối rối.

Sắc mặt Long Quang Cổ Cẩu cực kỳ âm trầm, nhưng vì mệnh lệnh của Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự, hắn cũng không thể không từ bỏ việc trấn áp Hoa Quả Sơn: "Rút lui!" Nghe lời của Long Quang Cổ Cẩu, ba ngàn đệ tử Tây phương Phật môn chỉ có thể thu quân, quay về bên cạnh hắn.

Chương 577

“Ngốc lư, có bản lĩnh thì đừng đi!

Tái đấu với yêm Lão Tôn ba trăm hiệp!” Tôn Ngộ Không thấy Long Quang Cổ Cẩu đã có ý lui, liền lên tiếng châm chọc, ánh mắt như đang nhìn một tên hề nhảy nhót.

Nghe vậy, ánh mắt Long Quang Cổ Cẩu lóe lên hàn quang, khuôn mặt hung hăng co giật, nhưng hiện tại đã bị tước đi tam hoa.

Tu vi rơi xuống cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, ngang bằng với Tôn Ngộ Không, cho dù toàn lực tái chiến, cũng chưa chắc đã thắng được.

Huống hồ, bên cạnh Tôn Ngộ Không còn có một Tử Hà Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong.

“Hừ!” Sắc mặt Long Quang Cổ Cẩu biến đổi không ngừng, nhưng cuối cùng chỉ hừ lạnh một tiếng, phất tay áo bỏ đi, ba ngàn đệ tử Tây phương Phật môn theo sát phía sau.

Nhìn Long Quang Cổ Cẩu cùng đám đệ tử Tây phương Phật môn rời đi, Tôn Ngộ Không và Tử Hà, cùng tứ đại yêu vương đều không chút lơ là cảnh giác, đợi đến khi bọn họ biến mất khỏi tầm mắt, khí thế toàn thân mới thả lỏng.

Tôn Ngộ Không và Tử Hà còn tệ hơn, khí tức không còn mạnh mẽ như trước, thậm chí không bằng một Kim Tiên bình thường.

“Đại ca, không sao chứ?” Giao Ma Vương lóe mình xuất hiện bên cạnh Tôn Ngộ Không, quan tâm hỏi.

Tôn Ngộ Không lắc đầu: “Tên ngốc lư đó thật không dễ đối phó!

Lần này đa tạ các vị huynh đệ!” “Đại ca khách khí rồi!” Giao Ma Vương nói giọng điềm nhiên, ngữ khí cũng có chút suy yếu, ba vị yêu

vương còn lại cũng chắp tay.

Hiển nhiên, đối chiến với Già Lam Tôn Giả, Giao Ma Vương cũng tiêu hao không ít.

"Đi thôi!

Chúng ta về Hoa Quả Sơn trước!" Tử Hà cất giọng nói.

Ngay sau đó, Tôn Ngộ Không, Tử Hà và tứ đại yêu vương dẫn theo thuộc hạ của mình trở về Hoa Quả Sơn.

Sau đó, Tôn Ngộ Không liền ra hiệu cho Băng tướng quân và Mã tướng quân đưa đám hầu tử hầu tôn trong Thủy Liêm Động trở về, chuẩn bị yến tiệc ăn mừng.

Nhưng, Tôn Ngộ Không, Giao Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương đều có chút bất mãn với việc Bằng Ma Vương khoanh tay đứng nhìn trước đó, nhưng cũng không lập tức biểu lộ ra, đều ngầm hiểu mà lựa chọn xa lánh Bằng Ma Vương.

Trên yến tiệc, Bằng Ma Vương cũng phát hiện sự lạnh nhạt của Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương, Giao Ma Vương đối với mình, nên sau khi yến tiệc kết thúc liền tìm một lý do dẫn thuộc hạ rời khỏi Hoa Quả Sơn.

Giao Ma Vương cùng tam đại yêu vương còn lại không có ý định rời đi, đặc biệt là Mi Hầu Vương và Ngu Nhung Vương, hai người trực tiếp ra lệnh cho thuộc hạ an định tại Hoa Quả Sơn.

Tại Thủy Liêm Động, Hoa Quả Sơn.

"Đại ca, sau khi yêm và tứ đệ thương nghị, quyết định từ bỏ địa bàn trước kia, dẫn theo tất cả hầu tử hầu tôn đến đầu quân, đại ca tìm cho yêm và tứ đệ một nơi nghỉ ngơi ở Hoa Quả Sơn nhé!" Mi Hầu Vương cười toe toét nói với Tôn Ngộ Không.

Sau khi Bằng Ma Vương rời đi, Giao Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương đều đồng loạt loại Bằng Ma Vương ra khỏi hàng ngũ kết nghĩa.

Đối với việc này, Tôn Ngộ Không và Tử Hà không có bất kỳ thái độ nào.

Tôn Ngộ Không là đại ca, tự nhiên sẽ không nói nhiều về nhị đệ Bằng Ma Vương.

Huống hồ, Bằng Ma Vương từng viện trợ Hoa Quả Sơn, dù chỉ đứng nhìn, nhưng việc viện trợ là sự thật.

Nhưng qua bao nhiêu ngày, Tôn Ngộ Không cũng đã quen với việc Mi Hầu Vương là lão tam, Ngu Nhung Vương là lão tứ, hoàn toàn không nhắc đến Bằng Ma Vương.

Ngu Nhung Vương nhếch miệng cười nhìn Tôn Ngộ Không và Tử Hà.

Tử Hà mím môi cười nói: "Hai người chúng ta gần đây lười biếng, không có chút ý tứ nào muốn chỉnh hợp thuộc hạ, sớm biết vậy đã làm từ lâu rồi!" "Hắc hắc!" Ngu Nhung Vương cười nói: "Đại ca là hy vọng duy nhất của Hầu tộc chúng ta, ta và tam ca tự nhiên sẽ toàn lực ủng hộ!

Thời thượng cổ, Hầu tộc thiên kiêu xuất hiện lớp lớp, Vô Song Đại Thánh, Càn Khôn Đại Thánh, Nhật Nguyệt Đại Thánh, bây giờ đại ca cũng có tư chất Đại Thánh!" Nghe lời của Ngu Nhung Vương, Tôn Ngộ Không nhíu mày, nếu hắn nhớ không lầm, khi còn trong bụng mẹ, cha đã sắc phong mình là "Tề Thiên Đại Thánh", dường như không khác gì ba vị Đại Thánh mà Ngu Nhung Vương vừa nhắc đến.

Ai!

Cha, mẹ, rốt cuộc đang ở đâu?

Nghĩ đến đây, Tôn Ngộ Không thở dài một hơi, cũng đã đến lúc đi tìm cha mẹ, chỉ là trước đó cần giải quyết một chuyện.

"Ngộ Không nhà ta sau này nhất định sẽ vượt qua các bậc tiền bối của Hầu tộc!" Tử Hà tự tin nói.

Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương nhìn nhau cười: "Chúng ta đương nhiên tin tưởng đại ca có thể làm được, nên mới nguyện ý gia nhập Hoa Quả Sơn, trở thành một phần tử của nơi này!

Đại ca thấy thế nào?" Ngay lập tức, ánh mắt của mọi người đều đổ dồn về phía Tôn Ngộ Không, hai mắt hắn thì lại lấp lánh không ngừng, phảng phất như không nghe thấy lời của Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương và Tử Hà.

Giao Ma Vương nhìn Tôn Ngộ Không đang trầm tư, cất giọng hỏi: "Đại ca, đang nghĩ gì vậy?" "Lão ngốc lư Long Quang kia liên tiếp tìm đến gây phiền phức cho yêm Lão Tôn, nếu yêm Lão Tôn không phản kích một chút, sau này Phật giáo thật sự coi yêm Lão Tôn là quả hồng mềm!" Hai mắt Tôn Ngộ Không lóe lên hàn quang.

Giao Ma Vương trầm giọng hỏi: "Đại ca định ra tay với Long Quang?" "Không!" Tôn Ngộ Không lắc đầu: "Long Quang là một trong Thượng cổ Phật của Phật giáo, nếu ra tay với hắn, tất sẽ phải tiến vào Đại Lôi Âm Tự, một khi ra tay, chắc chắn sẽ kinh động vô số cường giả trong đó!" "Vậy ý đại ca là?" Giao Ma Vương nhíu chặt mày.

Đôi mắt đẹp của Tử Hà sáng lên, dường như đã đoán ra, kinh ngạc hỏi: "Không, huynh không phải thật sự định làm theo lời đề nghị của tỷ tỷ, đến Đại Lôi Âm Tự trong Phật giới hái quả chứ!?" "Không sai!" Tôn Ngộ Không gật đầu.

Trong đôi mắt đẹp của Tử Hà hiện lên vẻ lo lắng: "Nhưng trong Đại Lôi Âm Tự có rất nhiều cường giả, ngay cả Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng có, nếu chúng ta tự ý xông vào, có khả năng sẽ bị phát hiện đó!" "Nếu đại ca thật sự muốn lẻn vào Đại Lôi Âm Tự, đệ ở đây có một kiện pháp bảo, có thể giúp đại ca mã đáo thành công!" Lúc này, Mi Hầu Vương đột nhiên lên tiếng, đồng thời lật tay, một cái đĩa tinh xảo lấp lánh huỳnh quang vô hình xuất hiện trong lòng bàn tay.

Ánh mắt của Tôn Ngộ Không, Tử Hà, Giao Ma Vương, Ngu Nhung Vương đều tập trung vào tay của Mi Hầu Vương: "Bảo bối gì đây?" "Già Hồn Bàn!" Khóe miệng Mi Hầu Vương cong lên một nụ cười đắc ý: "Đây là thứ yêm vô tình có được, có thể che giấu toàn bộ khí tức của bản thân, cộng thêm phép biến hóa, với tu vi của đại ca, e rằng Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng khó lòng nhìn thấu." "Lại có hiệu quả kỳ diệu như vậy!" Giao Ma Vương kinh ngạc nhìn cái đĩa trong tay Mi Hầu Vương.

Hai mắt Tôn Ngộ Không tinh quang rực rỡ, lập tức chắp tay: "Đa tạ tam đệ, sau này yêm Lão Tôn nhất định sẽ hậu tạ!" "Đại ca, đã muốn đến Đại Lôi Âm Tự, huynh đệ tự nhiên cũng phải góp chút sức!" Giao Ma Vương lấy ra một cái bình ngọc, đưa đến trước mặt Tôn Ngộ Không: "Đây là Vô Hình Đan, phối hợp với Già Hồn Bàn của tam đệ, có thể bảo đảm đại ca chuyến này toàn thân trở ra!" "Đa tạ nhị đệ!" Tôn Ngộ Không nhận lấy bình ngọc và cái đĩa.

Giao Ma Vương trầm giọng nói: "Nhưng đại ca, Vô Hình Đan chỉ có công hiệu mười hai canh giờ, chỉ có hai viên, đệ không thể đi cùng huynh!" "Thật trùng hợp, đại ca, Già Hồn Bàn cũng chỉ có mười hai canh giờ, một lần chỉ có thể che giấu khí tức của hai người!" Mi Hầu Vương cũng đồng thời nói.

Ngu Nhung Vương nhún vai: "Xem ra chỉ có thể để đại ca và đại tẩu đi cùng nhau, Hoa Quả Sơn giao cho yêm và Mi Hầu Vương quản

lý vậy!" "Vậy phiền hai vị huynh đệ rồi!" Tôn Ngộ Không gật đầu, rõ ràng đã đồng ý cho Mi Hầu Vương và Ngu Nhung Vương gia nhập Hoa Quả Sơn, không hề lo lắng hai người sẽ chiếm đoạt nơi này.

Dù sao thực lực của Tôn Ngộ Không và Tử Hà đã bày ra ở đó.

Một Đại La Kim Tiên sơ kỳ, một Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, thực lực của hai người đủ để nghiền ép bất kỳ thế lực nào trong Hồng Hoang Địa Tiên giới.

Lùi một vạn bước, cho dù Mi Hầu Vương và Ngu Nhung Vương chiếm đoạt Hoa Quả Sơn, Tôn Ngộ Không và Tử Hà cũng có thể một mình trấn áp, huống chi còn có một Giao Ma Vương.

Bất kỳ ai cũng có thể nhìn ra, Giao Ma Vương chỉ cam tâm tình nguyện giúp đỡ Tôn Ngộ Không.

"Đại ca đến Đại Lôi Âm Tự trong Phật giới, nhất định phải cẩn thận, tuyệt đối không được gây kinh động bất kỳ ai, nếu không Phật giáo có khả năng thừa cơ gây khó dễ, kiện đại ca lên Thiên Đình!" Giao Ma Vương dặn dò.

Tôn Ngộ Không gật đầu: "Đa tạ nhị đệ chỉ giáo!" Sau khi sắp xếp xong, Tôn Ngộ Không mang theo Tử Hà, Giao Ma Vương rời khỏi Hoa Quả Sơn, chỉ còn lại Mi Hầu Vương và Ngu Nhung Vương trấn thủ.

Chương 578

Tất cả những gì diễn ra ở Hoa Quả Sơn, Đông Thắng Thần Châu trong Hồng Hoang Địa Tiên giới, đều bị Tô Dự ở Thiên Đình thu hết vào mắt, khóe miệng ngài cong lên một nụ cười nhàn nhạt, lẩm bẩm: "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, vườn Bồ đề, trẫm không khách khí giao cho Ngộ Không rồi!

Cũng không biết có thể giúp tu vi của Ngộ Không tăng trưởng đến cảnh giới nào!" Tất cả tiên thiên linh căn trong Thiên Đình, nhưng bây giờ Tô Dự không muốn Tôn Ngộ Không biết thân phận của mình, nên chỉ có thể mượn tiên thiên linh căn của kẻ khác thay thế, chỉ cần thêm tiên đan trong Đâu Suất Cung nữa là được.

"Truyền lệnh, Thái Thượng Lão Quân và Huyền Đô Đại Pháp Sư đến An Lạc Hoàng Triều giảng thuật đan đạo!" Tô Dự nhẹ nhàng ra lệnh.

Thiên nữ bên cạnh cung kính hành lễ: "Vâng!" Nói xong, thiên nữ liền xoay người rời đi, đến Lăng Tiêu Bảo Điện thông báo cho thiên quan soạn chỉ, truyền lệnh đến Đâu Suất Cung.

Hồng Hoang Phật giới.

"Xoẹt!" Không gian tĩnh lặng đột nhiên nứt ra một khe hở lớn hai mét, hai bóng người bước ra từ khe nứt, tựa như một đôi kim đồng ngọc nữ bước ra từ trong tranh.

"Đây là Phật giới sao?

Yêm Lão Tôn cũng chẳng thấy có gì khác biệt!" Thanh niên thần tình có chút lười biếng, nhưng trong mắt lại hiện ra một tia sắc bén.

Rõ ràng, đôi kim đồng ngọc nữ này chính là Tôn Ngộ Không và Tử

Hà.

Tử Hà lắc đầu: "Không biết, nghe nói Hồng Hoang Lục giới đều là do Hồng Hoang đại lục thời thượng cổ phân liệt mà thành, Thánh phụ Tô Dự ra lệnh cho năm người phân biệt sáng lập ra ngũ giới!" "Ngũ giới?

Không phải Hồng Hoang Lục giới sao?" Tôn Ngộ Không khó hiểu hỏi.

Tử Hà lườm Tôn Ngộ Không một cái: "Còn có Thánh phụ!

Năm vị cự phách thượng cổ kia đã sáng tạo ra ngũ giới, Thánh phụ lấy danh nghĩa Thiên Đế, lấy ba mươi ba tầng trời làm cơ sở sáng tạo ra Thiên giới!" "Thì ra là vậy!" Tôn Ngộ Không khẽ gật đầu, sau đó mày khẽ động, lập tức ý thức được một vấn đề nghiêm trọng: "Tử Hà, vị cường giả thượng cổ sáng tạo ra Hồng Hoang Phật giới có thể sẽ can thiệp vào không?" "Sao?

Mỹ Hầu Vương đường đường mà cũng biết sợ sao?" Tử Hà lập tức buồn cười hỏi.

Tôn Ngộ Không nhẹ nhàng nói: "Yêm Lão Tôn việc gì phải sợ, không phải nhị đệ đã dặn ta không nên kinh động Đại Lôi Âm Tự sao, người sáng tạo ra Hồng Hoang Phật giới này thực lực tất nhiên rất mạnh!" "Cái đó không cần sợ, thân là cường giả thượng cổ, sao có thể lúc nào cũng chú ý đến một Hồng Hoang Phật giới lớn như vậy!" Tử Hà giải thích.

Nghe lời của Tử Hà, Tôn Ngộ Không gật đầu: "Vậy chúng ta đến Đại Lôi Âm Tự ngay thôi!" Nói rồi, Tôn Ngộ Không lấy ra bình ngọc và cái đĩa, mỗi người một viên Vô Hình Đan, cái đĩa khóa chặt khí tức của hai người, sau đó xé rách giới bích không gian, tiến về trung tâm Hồng Hoang Phật giới, Đại Lôi Âm Tự.

Đại Hùng Bảo Điện, Đại Lôi Âm Tự.

Tôn Ngộ Không và Tử Hà dựa vào thuật biến hóa, dễ dàng tiến vào Đại Lôi Âm Tự, từ đầu đến cuối không có ai phát hiện ra manh mối.

"Mấy tên ngốc lư ở Đại Lôi Âm Tự cũng chẳng ra sao!" Nhẹ nhàng lướt qua vô số La Hán Bồ Tát, Tôn Ngộ Không cũng có chút khinh thường.

Tử Hà lườm Tôn Ngộ Không một cái: "Đừng nói nhảm nhiều nữa, không có Già Hồn Bàn và Vô Hình Đan của Mi Hầu Vương và Giao Ma Vương, chúng ta đã sớm bị người của Đại Lôi Âm Tự phát hiện rồi!

Mau tìm vườn Bồ đề, làm xong việc rồi sớm rời đi!" "Được!" Hai mắt Tôn Ngộ Không ngưng lại, tuy trong lòng có chút khinh thường, nhưng cũng không thể không thừa nhận Đại Lôi Âm Tự không phải là nơi có thể ở lâu.

Ngay sau đó, Tôn Ngộ Không và Tử Hà liền tìm một chỗ, chọn một vị La Hán thuận đường, dùng Mê Hồn Thần Linh dụ dỗ hắn nói ra vị trí của vườn Bồ đề, sau đó hai người liền đi đến đó.

Bồ đề quả, là một trong mười đại tiên thiên linh căn, sở hữu linh lực cường đại, có thể khiến người ta tiến vào trạng thái đốn ngộ, hoàn toàn không thua kém bàn đào của Thiên Đình, thậm chí còn có phần hơn.

Tôn Ngộ Không và Tử Hà đến vườn Bồ đề, trên đường đi thông suốt không bị cản trở, căn bản không gặp mấy người, trong lòng không khỏi thầm vui mừng.

Nào biết rằng, khi Tôn Ngộ Không và Tử Hà đi đến vườn Bồ đề, một người đã lặng lẽ theo dõi họ.

Người này chính là người khai sáng Hồng Hoang Phật giới, người chấp chưởng Phật giáo hiện nay, Như Lai Phật Tổ.

Như Lai Phật Tổ nhìn hai người đến vườn Bồ đề, cười lắc đầu: "Hai tiểu tử này, cũng quá coi thường Phật giáo của ta rồi!

Không có ta giúp đỡ, các ngươi muốn tung hoành trong Đại Lôi Âm Tự của ta, quả thực là đang tìm chết!" "Có chút quá ngây thơ, nếu không phải mệnh lệnh của Bệ hạ, chỉ riêng trận pháp của vườn Bồ đề cũng đủ để các ngươi bỏ mạng ở đây!" Như Lai Phật Tổ nhẹ nhàng nói một câu, sau đó cách không điểm một cái, một đạo phật quang từ đầu ngón tay bắn ra, xuyên qua không gian, trực tiếp rơi vào cấm chế bên ngoài vườn Bồ đề.

"Ong…" Cấm chế bên ngoài vườn Bồ đề sau khi tiếp xúc với đạo phật quang đột ngột, lập tức phát ra một tiếng ong ong nhẹ, sau đó lan ra mấy gợn sóng.

"Phanh…" Gợn sóng lan ra đủ tám vòng, phát ra một tiếng động nhẹ, sau đó cấm chế của vườn Bồ đề liền lặng lẽ tan ra một mảng, lối vào cũng có thể tiến vào mà không kinh động bất kỳ ai.

Ban đầu khi Như Lai Phật Tổ sáng lập Phật giáo, là ở trên Linh Sơn Đại Lôi Âm Tự ở phía tây Hồng Hoang đại lục, nên vườn Bồ đề cũng ở trong đó, Tây phương nhị thánh căn bản không kịp di chuyển.

Sau đó Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân vốn định chuyển vườn Bồ đề đi, nhưng Hồng Quân Đạo Tổ lại ra lệnh cho Thánh nhân Hồng Hoang không được hiện thân ở Hồng Hoang đại lục.

Tam thi của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lại không làm gì được bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Như Lai Phật Tổ, nên chỉ có thể đặt cấm chế ở vườn Bồ đề, giao cho Long Quang Cổ Cầu.

Sau đó Như Lai Phật Tổ lấy Phật giáo làm nền tảng, lấy phía tây Hồng Hoang đại lục làm gốc, sáng lập ra Hồng Hoang Phật giới.

Do đó, cấm chế của vườn Bồ đề trong tay người chưởng khống như Như Lai Phật Tổ, chẳng khác nào bọt biển, chạm vào là vỡ.

Chỉ là, tu vi của Như Lai Phật Tổ đã đạt đến bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, Bồ đề quả đối với ngài, nhiều nhất cũng chỉ thỏa mãn khẩu vị, tăng trưởng tu vi như muối bỏ bể, không có tác dụng lớn.

Nên ngài đã đạt thành hiệp nghị với Long Quang Cổ Cẩu, Như Lai Phật Tổ không động đến Bồ đề quả trong vườn, chỉ khi cần ban thưởng cho đệ tử Phật giáo mới động dụng, và sẽ cho người thông báo cho Long Quang Cổ Cẩu từng việc một.

Người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu.

Đối mặt với hợp đồng bá vương như vậy của Như Lai Phật Tổ, Long Quang Cổ Cẩu cũng không có cách nào, dù sao thân ở Phật giáo, Như Lai Phật Tổ có thể tùy thời dùng khí vận Phật giáo để áp chế hắn.

Hiện tại Long Quang Cổ Cẩu bị Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự tước đi đỉnh thượng tam hoa, tu vi rơi xuống cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, đối với Như Lai Phật Tổ, càng không có chút sức chống cự nào.

Do đó, Như Lai Phật Tổ muốn lặng lẽ mở cấm chế của vườn Bồ đề, quả thực không tốn chút sức lực nào.

Có Như Lai Phật Tổ âm thầm giúp đỡ, Tôn Ngộ Không và Tử Hà dễ dàng tiến vào trong vườn Bồ đề.

Vườn Bồ đề qua bao nhiêu năm bồi dưỡng, đã có không ít tiên thiên Bồ đề quả trưởng thành.

Bồ đề quả khác với bàn đào.

Bàn đào số lượng quá nhiều, không dễ bảo quản, lại thêm số lượng tiên thần Thiên Đình quá đông, nên mới có quy củ ba ngàn năm tổ chức đại hội bàn đào.

Bồ đề quả chỉ cần không hái xuống, sẽ vĩnh viễn không khô héo rơi rụng, chỉ tồn tại trên cây Bồ đề, hấp thu thiên địa linh khí, cường đại bản thân, tích lũy sức mạnh càng hùng hậu hơn.

Mấy năm gần đây, Phật giáo phát triển mạnh mẽ, tuy đã dùng không ít Bồ đề quả, nhưng vẫn còn lại không ít.

Lần này, Như Lai Phật Tổ đã lấy đi một phần trước, phần còn lại e rằng đều sẽ thuộc về Tôn Ngộ Không và Tử Hà.

Vườn Bồ đề.

Chương 579

Tôn Ngộ Không và Tử Hà thông suốt tiến vào trong đó, cảm nhận được thiên địa linh khí nồng đậm bên trong, nội tâm lập tức dâng lên một cảm giác khoan khoái vô cùng, phảng phất như mỗi một lỗ chân lông trên người đều giãn ra.

"Thoải mái!

Thoải mái!

Thoải mái!" Dưới sự tưới tắm của thiên địa linh khí trong vườn Bồ đề, Tôn Ngộ Không không kìm được mà thốt lên, sau đó vỗ một cái vào đỉnh đầu mình.

Tử Hà trầm giọng cảnh cáo: "Tôn Ngộ Không, nhỏ tiếng một chút, không sợ kinh động người trong vườn Bồ đề sao!" Theo lời của vị La Hán bị mê hoặc, vườn Bồ đề là trọng địa của Phật giáo, thông thường không cho phép bất kỳ ai tiến vào, chỉ có được sự cho phép của Long Quang Cổ Cẩu.

Nhưng cấm chế trong vườn Bồ đề đã mở, khiến Tôn Ngộ Không và Tử Hà dễ dàng đi qua, điều này làm họ vô cùng ngạc nhiên.

Cấm chế trong vườn Bồ đề sở dĩ mở, không phải là vì có người ở trong sao?

Vậy mà Tôn Ngộ Không lại đột nhiên la hét, cho dù trong vườn Bồ đề không có ai, nhưng nếu lúc này có người đi ngang qua, cũng sẽ bị kinh động, đến lúc đó hai người tất sẽ bị phát hiện.

"Ở đây không có ai!

Tử Hà đừng quá căng thẳng!" Tôn Ngộ Không lập tức trừng mắt nhìn Tử Hà bên cạnh, Mỹ Hầu Vương đường đường lại liên tiếp bị

Tử Hà đánh vào đầu, đâu có đạo lý như vậy.

Tử Hà lườm Tôn Ngộ Không một cái: "Đây là Đại Lôi Âm Tự, không phải Hoa Quả Sơn, chúng ta hái Bồ đề quả, không nên kinh động người của Phật giáo!

Ở đây không có người, nhưng không đảm bảo sẽ không có người đi ngang qua, không thể cứ hấp tấp như vậy nữa!" "Yêm biết rồi!" Tôn Ngộ Không không kiên nhẫn phất tay, lẩm bẩm: "Phụ nữ thật phiền phức!

Ở đây lại không có người, việc gì phải căng thẳng như vậy!" "Các ngươi là ai?

Dám tự tiện xông vào vườn Bồ đề!" Đúng lúc này, một giọng nói đột ngột vang lên, khiến Tôn Ngộ Không và Tử Hà giật mình, toàn thân lập tức căng cứng.

Bất luận là Tôn Ngộ Không hay Tử Hà, đều không ngờ trong vườn Bồ đề lại thật sự có người tồn tại, mà họ lại không phát hiện ra!

Đột nhiên, một bóng người xuất hiện sau lưng Tôn Ngộ Không và Tử Hà, cảnh giác nhìn họ, người này thân hình lùn tịt, trong tay nắm quyền, toàn thân phật quang.

Cảm nhận được dao động trên người kẻ đó, Tôn Ngộ Không và Tử Hà lập tức thở phào nhẹ nhõm, thì ra chỉ là một vị Thổ Địa Công cảnh giới Thiên Tiên, thảo nào không phát hiện ra sự tồn tại của ông ta!

Trong vườn Bồ đề phật quang tràn ngập, vị Thổ Địa trước mắt thường xuyên tu phật, ẩn nấp dưới lòng đất, nên Tôn Ngộ Không và Tử Hà mới không phát hiện ra ông ta ngay từ đầu.

"Tiểu tiểu Thổ Địa, cũng dám dọa yêm Lão Tôn, sống chán rồi

phải không!" Tôn Ngộ Không mắt trợn trừng, hung tính lộ rõ, hổ báo nhìn chằm chằm Thổ Địa Công, ra vẻ tùy thời đều có thể một gậy đánh chết ông ta.

Tôn Ngộ Không tuy lệ khí và chiến ý nồng đậm, nhưng không phải là kẻ thích giết chóc, bộ dạng hiện tại, nhiều nhất cũng chỉ là dọa dẫm Thổ Địa Công mà thôi.

"…Tôn Ngộ Không?" Nghe lời của Tôn Ngộ Không, Thổ Địa Công lập tức sắc mặt đại biến, tuy ở lâu trong vườn Bồ đề, nhưng gần đây trong Đại Lôi Âm Tự tin đồn về "Tôn Ngộ Không" không phải là ít.

Nghĩ đến đây, Thổ Địa Công lập tức hoảng sợ nói: "Ngộ Không, đây là vườn Bồ đề của Đại Lôi Âm Tự, các ngươi mau rời đi, nếu không cường giả của Đại Lôi Âm Tự, nhất định sẽ khiến các ngươi không thể yên ổn!" "Ha ha!

Yêm Lão Tôn cả đời ghét nhất là bị uy hiếp!" Tôn Ngộ Không vốn không định động thủ, nghe lời của Thổ Địa Công, ánh mắt lập tức lóe lên một tia sắc bén, sau đó nhẹ nhàng tung một quyền.

"Ầm!" Quyền phong do cú đấm tạo ra va vào người Thổ Địa Công, trực tiếp đánh bay ông ta ra ngoài.

"A…" Thổ Địa Công hét thảm một tiếng, trực tiếp bay ngược ra ngoài, sau đó nặng nề rơi xuống đất, không thấy tung tích.

Tử Hà nhíu mày nói: "Tôn Ngộ Không, huynh không phải đã giết ông ta rồi chứ?" "Không có!" Tôn Ngộ Không khinh thường lắc đầu: "Nếu yêm Lão Tôn muốn giết ông ta, hoàn toàn chỉ cần một ánh mắt là đủ, việc gì phải tốn công ra quyền!

Yêm chỉ đánh ông ta trở về động phủ, phong cấm lục cảm và hành động thôi!" "Vậy thì tốt!" Tử Hà thở phào nhẹ nhõm, đối với cô, Thổ

Địa Công chỉ là một người không quan trọng, không có oán thù, hoàn toàn không cần thiết phải giết ông ta!

Từ đây có thể thấy, Tôn Ngộ Không và Tử Hà còn quá non nớt, trong Hồng Hoang Lục giới ngoài lãnh thổ Nhân tộc ra, quy tắc cá lớn nuốt cá bé là không đổi.

Thổ Địa Công trong vườn Bồ đề đã phát hiện ra tung tích của Tôn Ngộ Không và Tử Hà, nếu không trừ khử ông ta, tất sẽ khiến người ta phát hiện ra vườn Bồ đề, và việc họ lấy đi toàn bộ Bồ đề quả, đến lúc đó Phật giáo nhất định sẽ gây khó dễ.

Lúc này, Tôn Ngộ Không nhìn ra xa, cả vườn cây Bồ đề với những quả tiên thiên Bồ đề khiến hắn chảy nước miếng, nuốt một ngụm, vội vàng nói: "Tử Hà, chúng ta bắt đầu thôi!" "Được!" Nhìn những quả Bồ đề trước mắt, Tử Hà trong lòng cũng không khỏi muốn nuốt chửng, lập tức cùng Tôn Ngộ Không bắt đầu thu hoạch.

Trong khoảnh khắc, Tôn Ngộ Không và Tử Hà như hai cơn bão quét qua toàn bộ vườn Bồ đề, vừa ăn vừa lấy, đồng thời cảm giác căng thẳng trong cơ thể cũng ngày càng mạnh mẽ.

Dù Tôn Ngộ Không và Tử Hà căn cơ bất phàm, đều là Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế, nhưng Bồ đề quả trong vườn quá nhiều, linh lực ẩn chứa quá lớn, vượt xa phạm vi mà họ có thể chịu đựng.

Hai người ăn no căng bụng, cũng chỉ ăn được một nửa, phần còn lại hái xuống cất đi, sau đó định rời khỏi vườn Bồ đề.

"A…" Sắc mặt Tôn Ngộ Không và Tử Hà đều trở nên khó coi, ăn quá nhiều Bồ đề quả, nhất thời không thể tiêu hóa, phải tìm một chỗ nhanh chóng luyện hóa dược lực.

Nhưng, bây giờ họ đang ở trong vườn Bồ đề của Đại Lôi Âm Tự!

Chỉ cần sơ suất một chút, sẽ bị người ta phát hiện!

Tôn Ngộ Không cố gắng nén dược lực đang loạn xạ trong cơ thể: "Tử Hà, bây giờ làm sao?

Đi?

Hay ở lại đây luyện hóa?

Nếu muốn ở lại đây, yêm sẽ hộ pháp cho nàng!" "Không được, ở đây quá nguy hiểm, chúng ta có thể kiên trì được!

Chúng ta mau rời khỏi đây!" Tử Hà lắc đầu, biết Tôn Ngộ Không lo lắng cô không chịu nổi năng lượng đang cuồng bạo trong cơ thể, nhưng thời gian không cho phép!

Cô và Tôn Ngộ Không đã vào Đại Lôi Âm Tự mấy canh giờ, nếu ở đây luyện hóa dược lực, dù không tính thời gian có đủ hay không, cả hai đều có khả năng từ Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong đột phá Đại La Kim Tiên.

Đến lúc đó dị tượng xuất hiện, tất sẽ kinh động cường giả trong Đại Lôi Âm Tự, lúc đó thật sự không thể đi được nữa!

Cổ Phật Điện.

Kể từ khi bị Thiên Đế Tô Dự tước đi đỉnh thượng tam hoa, Long Quang Cổ Cầu trở về Đại Lôi Âm Tự trong Hồng Hoang Phật giới, vì ba ngàn đệ tử tổn thất thảm trọng, hắn bị Như Lai Phật Tổ nghiêm khắc khiển trách và trừng phạt nặng nề.

Mãi đến bây giờ, hắn mới hoàn thành hình phạt trong Cổ Phật Điện, liền đi thẳng đến vườn Bồ đề.

Một là, sợ Như Lai Phật Tổ thừa cơ nhắm đến Bồ đề quả.

Hai là, tam hoa bị tước, muốn trở lại Đại La Kim Tiên, phải nâng cao linh lực và cảnh giới, đúc lại tam hoa, nên cần hái mấy quả Bồ đề, sau đó đến Cực Lạc thế giới, mượn Bát Bảo Công Đức Trì dùng một

lần.

Nhưng, lúc này Tôn Ngộ Không và Tử Hà vẫn chưa ra khỏi vườn Bồ đề.

Chương 580

Nếu tính theo tốc độ của hai bên, Tôn Ngộ Không và Tử Hà chắc chắn sẽ bị Long Quang Cổ Cẩu bắt gặp.

Nhưng, may mắn có Như Lai Phật Tổ đang âm thầm quan sát Tôn Ngộ Không và Tử Hà.

"Hai tiểu tử này, thật không may!" Cảm nhận được sự di chuyển của Long Quang Cổ Cẩu, Như Lai Phật Tổ bất đắc dĩ lắc đầu, sau đó đánh ra vô số ấn quyết, vô hình trung từng đạo phật quang dung nhập vào không gian.

Chỉ thấy, một cánh cổng ánh sáng xuất hiện bên ngoài vườn Bồ đề, nhưng không biết dẫn đến đâu.

"Long Quang, tiếp theo xem vận khí của ngươi rồi!" Ánh mắt xuyên qua không gian, rơi vào người Long Quang Cổ Cẩu, khóe miệng Như Lai Phật Tổ cong lên một nụ cười hả hê.

Tôn Ngộ Không và Tử Hà phải chạm mặt Long Quang Cổ Cẩu, nhưng không thể để Long Quang Cổ Cẩu ngay lập tức gọi cường giả trong Đại Lôi Âm Tự đến.

Do đó, Như Lai Phật Tổ đã phong bế không gian xung quanh vườn Bồ đề.

Thử xem, Long Quang Cổ Cẩu không tìm được người giúp đỡ ngay lập tức, Tôn Ngộ Không sẽ đối xử với hắn thế nào?

Với tu vi Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong của Long Quang Cổ Cẩu hiện tại, trước mặt Tôn Ngộ Không Đại La Kim Tiên tiền kỳ, quả thực là cặn bã!

Nhẹ thì trọng thương!

Nặng thì vẫn lạc!

Đây là tiêu chuẩn thấp nhất!

Dù sao, từ đầu Long Quang Cổ Cẩu đã chủ động khiêu khích Tôn Ngộ Không!

Nếu hỏi ai là kẻ địch lớn nhất của Tôn Ngộ Không?

Vậy thì Long Quang Cổ Cẩu không ai có thể tranh giành.

Dưới sự sắp xếp của Như Lai Phật Tổ, khi Tôn Ngộ Không và Tử Hà hoảng hốt bước ra khỏi vườn Bồ đề, Long Quang Cổ Cẩu vừa hay cảm nhận được hai luồng khí tức bất thường!

"Ai?" Long Quang Cổ Cẩu toàn lực cảm nhận hai luồng khí tức, phát hiện trong đó đầy cảm giác quen thuộc, dù sao có Vô Hình Đan và Già Hồn Bàn, nhất thời cũng không thể nhìn thấu Tôn Ngộ Không và Tử Hà.

Thực ra, hiệu quả của Vô Hình Đan và Già Hồn Bàn vẫn chưa hoàn toàn biến mất, theo lý Long Quang Cổ Cẩu không thể cảm nhận được sự tồn tại của Tôn Ngộ Không và Tử Hà.

Nhưng Tôn Ngộ Không và Tử Hà đã dùng quá nhiều Bồ đề quả, tinh khí thần trong cơ thể quá cuồng bạo, mới khiến Long Quang Cổ Cẩu phát hiện ra khí tức của hai người.

"Chết tiệt, Long Quang Cổ Cẩu!" Tôn Ngộ Không thầm mắng một tiếng, Tử Hà mặt vô cùng căng thẳng, lập tức dặn dò: "Đừng quan tâm, thời hiệu của Vô Hình Đan và Già Hồn Bàn không còn nhiều, chúng ta phải mau chóng rời đi." "Được!" Tôn Ngộ Không tin tưởng tuyệt đối lời của Tử Hà, ôm eo nàng, nhanh chóng đi theo con đường.

Long Quang Cổ Cẩu cuối cùng cũng nhận ra: "Tôn Ngộ Không, Tử Hà, thì ra là hai ngươi, dám trộm Bồ đề quả, không thể tha thứ, hôm nay bản tọa xem các ngươi làm sao thoát được!" Nói rồi, Long

Quang Cổ Cẩu toàn thân linh lực lưu chuyển, phật quang cuồn cuộn, xông thẳng lên trời, muốn kinh động những người khác trong Đại Lôi Âm Tự.

Nào biết, không gian xung quanh vườn Bồ đề đã sớm bị Như Lai Phật Tổ phong cấm.

"Phanh…" Một tiếng động trầm đục vang lên, phật quang lập tức bị phản xạ lại, căn bản không thể thoát ra, Long Quang Cổ Cẩu lập tức kinh ngạc: "Các ngươi đã dùng thủ đoạn gì!" "Động thủ!" Theo tiếng của Tử Hà, Tử Thanh bảo kiếm xuất vỏ, đâm thẳng ra, cùng lúc đó Tôn Ngộ Không giơ cao Như Ý Kim Cô Bổng, hét lớn: "Cút ngay, thủ đoạn của ngươi!" "Phụt!" Tử Thanh bảo kiếm xuyên qua cơ thể, ngay sau đó Như Ý Kim Cô Bổng của Tôn Ngộ Không liền đánh bay Long Quang Cổ Cẩu ra ngoài, nặng nề va vào giới bích không gian bị phong bế.

"Rắc!" Giới bích không gian lập tức vỡ nát, phật quang lộ ra bên ngoài vườn Bồ đề, lập tức thu hút sự chú ý của tất cả mọi người trong Đại Lôi Âm Tự.

"Đó là vườn Bồ đề?

Dao động mạnh quá!" "Vườn Bồ đề là trọng địa của Phật giáo chúng ta, bây giờ có dao động mạnh như vậy, chắc chắn đã xảy ra chuyện lớn!" "Vườn Bồ đề rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!" "Lập tức đến vườn Bồ đề xem!" Ngay lập tức, tất cả cường giả trong Đại Lôi Âm Tự cảm nhận được điều đó, đều với tốc độ cực nhanh lao về phía vườn Bồ đề.

Cảm nhận được vô số luồng khí cơ mạnh mẽ đang đến gần, Tôn Ngộ Không và Tử Hà có chút hoảng hốt, đột nhiên phát hiện ra cánh cổng ánh sáng không mấy nổi bật: "Tôn Ngộ Không, ở đó có một cánh cổng ánh sáng, có muốn vào không?" "Trong tình huống này, cũng chỉ

có thể vào thôi!" Tôn Ngộ Không quyết đoán nói một câu, sau đó cùng Tử Hà lập tức lao vào trong cánh cổng ánh sáng.

"Vạn sự đã sẵn sàng, bây giờ xem sự sắp xếp của Bệ hạ rồi!" Nhìn Tôn Ngộ Không và Tử Hà rời đi, Như Lai Phật Tổ lộ ra nụ cười mãn nguyện, ngón tay cách không điểm một cái.

Cánh cổng ánh sáng vốn đang lơ lửng bên ngoài vườn Bồ đề, lập tức dấy lên dao động không gian mạnh mẽ, bao trùm, quấn lấy nó, cuối cùng biến mất không thấy tăm hơi.

Bóng tối!

Bóng tối vô tận!

Tôn Ngộ Không và Tử Hà từ khi vào cánh cổng ánh sáng đó không lâu, tầm mắt liền trở nên tối đen, hai người hoàn toàn không biết phương hướng phía trước, chỉ có thể lặng lẽ chờ đợi.

Trong thời gian đó, Tôn Ngộ Không và Tử Hà cũng thử từ trong đường hầm không gian đánh ra một khe hở, nhưng cường độ của giới bích không gian quá lớn, căn bản không thể làm gì.

Do đó, Tôn Ngộ Không và Tử Hà chỉ có thể kìm nén sự bất an trong lòng, chuyên tâm áp chế dược lực cuồng bạo khổng lồ trong cơ thể.

Hiện tại đang ở nơi nào không rõ, đột phá tuyệt đối không phải là lựa chọn sáng suốt.

Tôn Ngộ Không giúp Tử Hà trấn áp sự bạo động trong cơ thể, lại áp chế sự bạo động của bản thân, khi hai người định toàn lực phá vỡ đường hầm không gian, trong đường hầm không gian tối đen cuối cùng cũng xuất hiện một tia sáng.

Ngay lập tức, Tôn Ngộ Không và Tử Hà từ bỏ việc cưỡng ép phá vỡ đường hầm không gian, không bao lâu liền rời khỏi, hiện ra trước

mắt là một cảnh sơn thanh thủy tú.

"Đây là nơi nào?" Tôn Ngộ Không và Tử Hà khó hiểu, sau đó tinh khí thần bị áp chế trong cơ thể lại bắt đầu cuộn trào.

Không vì gì khác!

Chỉ vì thiên địa linh khí ở đây quá nồng đậm!

Vốn dĩ, Tôn Ngộ Không và Tử Hà cho rằng thiên địa linh khí của vườn Bồ đề đã rất nồng đậm, nhưng thiên địa linh khí ở đây, lại nồng đậm hơn gấp mấy lần!

Cũng không biết đây rốt cuộc là nơi nào!

Hoa Quả Sơn so với nơi này, quả thực một trời một vực!

Tôn Ngộ Không lập tức vận chuyển 《Cửu Chuyển Huyền Công》 và 《Cửu Chuyển Nguyên Công》, áp chế tinh khí thần đang xao động: "Tử Hà, thiên địa linh khí ở đây quá nồng đậm, chúng ta phải tìm một nơi an toàn, ổn định tinh khí thần trong cơ thể!" "Nhưng, ở đây chúng ta lạ nước lạ cái!" Sắc mặt Tử Hà cũng âm tình bất định.

Tôn Ngộ Không lắc đầu: "Không kịp lo nhiều như vậy, tùy ý tìm một chỗ, nàng luyện hóa, yêm Lão Tôn sẽ hộ pháp!" "Cũng chỉ có thể như vậy!" Tử Hà khẽ gật đầu, hiện tại tinh khí thần bạo động ngày càng dữ dội, sắp đạt đến giới hạn mà cô có thể áp chế.

Ngay sau đó, Tôn Ngộ Không mang theo Tử Hà triển khai tốc độ cực nhanh, tùy ý chọn một phương hướng, hóa thành một đạo lưu quang lao đi.

Khoảng một khắc sau, Tôn Ngộ Không và Tử Hà mới dừng lại, trước mặt họ xuất hiện một tòa cung điện, trên biển hiệu khắc ba chữ lớn, chính là "Đâu Suất Cung"!

"Đâu Suất Cung?

Nơi nào đây?" Tôn Ngộ Không nhíu mày, mặt đầy vẻ khó hiểu.

Chương 581

Tử Hà ánh mắt lóe lên: "Cái tên này nghe quen quá!

Ta hình như từng thấy cái tên này trong cổ tịch, nhưng cụ thể là ở đâu, ta cũng không nhớ nữa!" "Quan tâm nó là nơi nào!

Cứ vào trong trước đã!" Tôn Ngộ Không không quan tâm ba bảy hai mốt, trực tiếp đẩy cửa vào, Tử Hà theo sát phía sau, hai người cùng nhau tiến vào.

Ở một nơi nào đó không xa, nhìn Tôn Ngộ Không và Tử Hà tiến vào Đâu Suất Cung, hai bóng người ngưng tụ ra, sau đó dần dần hóa thành một đôi vợ chồng.

"Con khỉ hoang này sao dám xông thẳng vào Đâu Suất Cung của Thái Thượng Lão Quân!" Nam tử khóe miệng cong lên một nụ cười.

Nữ tử mím môi cười, trong khoảnh khắc thiên địa thất sắc: "Phu quân, lần này Thái Thượng Lão Quân và Huyền Đô, chắc chắn sẽ bị tức chết!" "Trẫm không biết gì cả!" Nam tử cười nhạt nói một câu: "Tức chết thì sao!

Nếu không phải Thái Thanh Thánh Nhân là người khai sáng Thái Thanh Cảnh, nhất cử nhất động đều không thể thoát khỏi tâm thần của hắn, trẫm đã cho con khỉ đi phá hoại đan dược của Thái Thanh Cung rồi!" Đúng vậy, đôi vợ chồng này, chính là Thiên Đế Tô Dự và Nữ Oa Nương Nương.

Trước đó, Tô Dự sở dĩ để Thái Thượng Lão Quân và Huyền Đô Đại Pháp Sư đến An Lạc Hoàng Triều giảng đạo, chính là để điệu hổ ly sơn, cho Tôn Ngộ Không có cơ hội ra tay.

Thái Thượng Lão Quân dù có muôn vàn bất đắc dĩ, cũng không

dám trái lệnh của Tô Dự.

"Còn ba ngày nữa Thái Thượng Lão Quân và Huyền Đô mới giảng đạo xong, ba ngày đủ để đột phá, và phá hoại hết tất cả tiên đan, đến lúc đó rời đi, cho dù là Thái Thanh Thánh Nhân cũng không làm gì được!" Tô Dự hả hê cười nói.

Nữ Oa Nương Nương không có chút lo lắng nào: "Tiếp theo, là lúc Tây phương Phật môn tổn thất thảm trọng!" Đối với mục tiêu cuối cùng trong bố cục của Tô Dự, Nương Nương biết rõ, ngoài Tây phương Phật môn ra, không có ai cần Tô Dự nhắm đến.

Nhân giáo, Xiển giáo đã thất bại, Tiệt giáo hữu danh vô thực, Phật giáo nằm trong Thiên Đình, chỉ có một Tây phương Phật môn là con rết trăm chân chết không cứng.

Tô Dự muốn thông qua bố cục lần này, đánh cho Tây phương Phật môn tàn phế một lần nữa.

Tây phương nhị thánh muốn chiếm tổ chim khách, Tô Dự sẽ chặt đi hai chân của Tây phương Phật môn, xem xem chúng còn sức mạnh gì để thay thế Phật giáo, để phục hưng.

Tôn Ngộ Không và Tử Hà sau khi vào Đâu Suất Cung, không phát hiện có ai, liền lập tức ngồi xuống, Tử Hà vận chuyển công pháp luyện hóa dược lực tinh thuần của Bồ đề quả bị trấn áp trong cơ thể.

Tôn Ngộ Không thì áp chế dược lực tinh thuần của Bồ đề quả trong cơ thể, hộ pháp cho Tử Hà, khi nàng sắp tấn thăng Đại La Kim Tiên, hắn phát hiện ra một hũ rượu, uống xong liền bắt đầu trở nên có chút mê man.

Mượn men rượu, Tôn Ngộ Không tùy ý mở một cái hồ lô, phát hiện bên trong chứa tiên đan mà sư tôn Bồ Đề Tổ Sư đã nói.

Tôn Ngộ Không liền trực tiếp nuốt một hồ lô tiên đan, tiên đan vào

bụng, vì chưa được tiêu hóa, nên dược lực cũng chưa trào ra.

Điều này khiến Tôn Ngộ Không cảm thấy vô vị, thế là lại ăn thêm mấy bình tiên đan, vẫn không có động tĩnh gì, lập tức có chút không vui, lại tiếp tục nuốt thêm vô số tiên đan.

"Ầm!" Lúc này, Tử Hà cũng từ Thái Ất Kim Tiên thành công đột phá Đại La Kim Tiên, khí lãng đột ngột khiến Tôn Ngộ Không cũng tỉnh táo hơn không ít.

Tử Hà từ mặt đất đứng dậy, nhìn Tôn Ngộ Không khẽ hỏi: "Tôn Ngộ Không, huynh đang cầm gì trong tay vậy?" "Tiên đan!" Tôn Ngộ Không tùy ý trả lời một câu.

Nghe vậy, thân thể yêu kiều của Tử Hà chấn động, cuối cùng cũng nhớ ra Đâu Suất Cung là nơi nào!

Đây là hành cung của Thượng cổ Thánh nhân Thái Thanh Thánh Nhân!

Tử Hà lập tức giải thích cho Tôn Ngộ Không, nhưng Tôn Ngộ Không đang say, nên căn bản không nghe lọt tai, huống hồ trong lòng hắn, ngoài sư tôn Bồ Đề Tổ Sư ra, chỉ có cha mẹ là lợi hại nhất.

"Dù sao cũng đã ăn rồi, cũng chẳng thiếu việc ăn hết!" Nghe lời của Tử Hà, Tôn Ngộ Không dứt khoát không quan tâm, miệng há ra, bộc phát sức hút vô tận, những cái hồ lô đặt trước mặt lần lượt mở ra, từng viên tiên đan từ trong bay ra, trực tiếp rơi vào miệng Tôn Ngộ Không.

"Tôn Ngộ Không, làm vậy sẽ gây ra đại họa, chúng ta đã chọc giận một Long Quang, nếu lại chọc giận thêm một Thượng cổ Thánh nhân, chúng ta ngay cả năng lực chống đỡ cũng không có!" Tử Hà khuyên nhủ.

Tôn Ngộ Không lắc đầu, say khướt nói: "Tử Hà, yêm Lão Tôn đã

ăn nhiều tiên đan như vậy, đã chọc giận Thượng cổ Thánh nhân kia rồi, trái phải đều đã chọc giận, chi bằng ăn hết, lại còn nâng cao thực lực, ăn xong chúng ta trực tiếp rời đi!" "…Được." Nghe vậy, Tử Hà cũng cảm thấy Tôn Ngộ Không nói có lý, nhưng đây là đắc tội một Thượng cổ Thánh nhân… "Tử Hà, đừng do dự, lãng phí thời gian nữa!

Sớm dùng xong đan dược, chúng ta có thể sớm rời đi!" Tôn Ngộ Không một tay kéo Tử Hà, đến trước kệ đặt tiên đan, tùy tay lấy một hồ lô, ngửa cổ đổ vào miệng.

Thấy vậy, Tử Hà cũng bất đắc dĩ, hiện tại cũng không còn lựa chọn nào khác, thế là cũng chỉ có thể cùng Tôn Ngộ Không điên cuồng một phen, một tay cầm hồ lô, học theo Tôn Ngộ Không đổ vào miệng.

Tốc độ của hai người cực nhanh, như gió thu quét lá rụng, trong chớp mắt đã nuốt hết toàn bộ đan dược trong Đâu Suất Cung.

Trong cả quá trình, Tôn Ngộ Không và Tử Hà phát hiện ra mấy ngăn tối, bên trong cất giấu mấy loại đan dược quý giá, lần này hai người không chút do dự, trực tiếp nuốt xuống.

Không bao lâu, Tôn Ngộ Không và Tử Hà đã giải quyết triệt để tất cả đan dược trong Đâu Suất Cung, làm xong mọi việc, hai người vội vàng rời khỏi, tìm một người hỏi thăm rõ ràng đây là Hồng Hoang Thiên giới.

Hai người như gặp đại địch, lập tức dùng toàn bộ sức mạnh xé rách không gian, rời khỏi Hồng Hoang Thiên giới, trở về Hoa Quả Sơn.

Hồng Hoang Địa Tiên Giới, Đông Thắng Thần Châu, Hoa Quả Sơn.

Tôn Ngộ Không và Tử Hà sau khi từ Hồng Hoang Thiên Giới trở

về, lập tức quay lại Thủy Liêm Động bế quan, đồng thời giao những quả Bồ Đề hái được cho Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương tự mình phân phát.

Đối với những quả Bồ Đề hái được, Ngu Nhung Vương và Mị Hầu Vương đem ba thành trong số đó tặng cho Giao Ma Vương, hai người dùng hai thành rưỡi trong bảy thành còn lại, một thành cuối cùng giao cho hầu tộc Hoa Quả Sơn.

Trong nhất thời, Hoa Quả Sơn vốn chim hót hoa thơm, vượn kêu không ngớt bỗng nhiên trở nên yên tĩnh, phảng phất như đã phong sơn.

Lúc này, bất luận là Hồng Hoang Phật Giới hay Đâu Suất Cung ở Hồng Hoang Thiên Giới, tất cả đều loạn thành một đoàn. ...

Hồng Hoang Phật Giới, chùa Đại Lôi Âm. "Long Quang, ngươi hốt hoảng như vậy là vì chuyện gì?" Như Lai Phật Tổ ngồi xếp bằng trên thủ vị của Đại Hùng Bảo Điện, ánh mắt khẽ động, ngữ khí trầm thấp, biết rõ còn cố hỏi.

Khuôn mặt Long Quang Cổ Phật tràn đầy nộ khí: "Phật Tổ, bần tăng vừa vào Bồ Đề Viên tuần tra thì phát hiện yêu vương Hoa Quả Sơn ở Địa Tiên Giới là Tôn Ngộ Không, cùng với yêu nữ Tử Hà, không biết đã dùng thủ đoạn gì lẻn vào Bồ Đề Viên, trộm sạch toàn bộ quả Bồ Đề, xin Phật Tổ ra lệnh trấn áp chúng!" "Long Quang..." Như Lai Phật Tổ phát ra âm thanh bình tĩnh, ánh mắt nhìn thẳng vào Long Quang Cổ Phật: "Lần trước Ngô để ngươi suất lĩnh ba ngàn đệ tử, vậy mà lại lãng phí chín ngày chín đêm, đến cả Bệ hạ cũng phải chú ý nhưng vẫn không trấn áp được Tôn Ngộ Không!" "Nếu Ngô nhớ không lầm, ban đầu Ngô bảo Quan Âm Bồ Tát đi mời Tôn Ngộ Không, ngươi lại tự ý đi trước, còn trực tiếp giao đấu với Tôn Ngộ Không, rồi bị đánh lui!" "Chính cái gọi là có nhân ắt có quả, Bồ Đề Viên bị trộm, ngươi phải toàn lực gánh chịu trách nhiệm!" Lời của

Như Lai Phật Tổ khiến sắc mặt Long Quang Cổ Phật âm trầm, trong đôi mắt lóe lên vẻ không cam lòng, không tin rằng Tôn Ngộ Không và Tử Hà có thể chỉ bằng sức mình mà tiến vào Bồ Đề Viên.

Phải biết, bên ngoài Bồ Đề Viên có cấm chế do chính sư tôn ngài ấy thiết lập!

Sao có thể bị một kẻ Đại La Kim Tiên phá giải được!

Cho nên Long Quang Cổ Phật nhận định, nhất định là Như Lai Phật Tổ giở trò sau lưng, giúp Tôn Ngộ Không và Tử Hà phá giải cấm chế Bồ Đề Viên.

Bây giờ lời nói của Như Lai Phật Tổ rõ ràng là muốn nhân cơ hội này để chèn ép mình.

Vì vậy y cũng không thể không cúi đầu. "Chuyện lần trước, bần tăng có hơi lỗ mãng, nhưng Tôn Ngộ Không làm vậy là coi Phật giáo ta như không có gì, nếu không xử trí, tất sẽ khiến Phật giáo ta mất hết mặt mũi, nếu cứ dung túng cho hắn thì Phật giáo ta làm sao đặt chân ở Hồng Hoang Lục Giới được!" Long Quang Cổ Phật lấy tiến làm lùi.

Tôn Ngộ Không bắt buộc phải bị bắt, nếu có thể trấn áp hắn, vậy thì nhiệm vụ mà sư tôn Tây Phương Nhị Thánh giao cho cũng sẽ hoàn thành, đồng thời cũng mở ra một con đường cho Tây Phương Phật Môn!

Chương 582

Cứ như vậy, Long Quang cúi đầu một lần thì có sao!

Nghe vậy, Như Lai Phật Tổ gật gật đầu, nhưng trong lòng lại thầm vui: "Long Quang quả nhiên giống như Bệ hạ đã nói, vừa nhận sai đã vội vàng muốn trấn áp Tôn Ngộ không, đáng tiếc a đáng tiếc!

Tây Phương Phật Môn đã định trước là không thể cướp được Tôn Ngộ Không!" "Tướng Thần Phật Tổ, Doanh Câu Cổ Phật, Hậu Khanh Cổ Phật, ba vị hãy cùng Long Quang Cổ Phật đi một chuyến đi!" Như Lai Phật Tổ chuyển ánh mắt, lần lượt dừng lại trên người Tướng Thần, Doanh Câu Cổ Phật, Hậu Khanh Cổ Phật, để đối phó Tôn Ngộ Không, ngài sẽ không ngu ngốc đến mức dùng tinh nhuệ thật sự của Phật giáo.

Dù sao Tôn Ngộ Không cũng là Tề Thiên Đại Thánh của Thiên Đình, chức vị ngang hàng với ngài, một khi dùng đến tinh nhuệ Phật Giới, sau này Tôn Ngộ Không khó tránh khỏi sẽ gây phiền phức cho Phật giáo.

Mặc dù với tu vi của Như Lai Phật Tổ thì hoàn toàn không sợ Tôn Ngộ Không, nhưng bớt một chuyện không bằng thêm một chuyện, có thời gian đó tu luyện nhiều hơn, sớm ngày tấn thăng Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, không phải tốt hơn sao? "Tuân lệnh!" Tướng Thần Phật Tổ, Doanh Câu Cổ Phật, Hậu Khanh Cổ Phật hai tay chắp lại, không chút do dự liền đáp ứng.

Sau đó, Long Quang Cổ Phật cùng Tướng Thần Phật Tổ, Doanh Câu Cổ Phật, Hậu Khanh Cổ Phật ba người xoay người rời đi.

Long Quang Cổ Phật thầm nghĩ, cứ để ngươi đắc ý một thời gian, đợi chúng ta trấn áp Tôn Ngộ Không, công đức khí vận của Tây Du

lượng kiếp nhất định sẽ khiến Tây Phương Phật Môn của ta đại hưng, đến lúc đó ngươi cứ chờ mà cuốn gói về lại Tiệt giáo đi!

Nhìn bóng lưng bốn người Long Quang Cổ Phật rời đi, Như Lai Phật Tổ cười nhạt, thầm nghĩ: "Tôn Ngộ Không và Tử Hà đã ăn một lượng lớn quả Bồ Đề và tiên đan, các ngươi muốn bắt Tôn Ngộ không, quả là si tâm vọng tưởng!" "Phật Tổ..." Lúc này, Quan Âm Bồ Tát cũng cảm thấy có chút không ổn, bèn lên tiếng nhắc nhở.

Không đợi Quan Âm Bồ Tát nói xong, Như Lai Phật Tổ liền lắc đầu, ngắt lời Quan Âm Bồ Tát, nhẹ nhàng nói: "Cứ để họ đi đi!" ...

Hồng Hoang Thiên Giới, Đâu Suất Cung.

Thái Thượng Lão Quân cùng đệ tử Huyền Đô Đại Pháp Sư sau khi kết thúc giảng đạo ở An Lạc hoàng triều, trên đường trở về Thiên Đình, trong lòng đã có chút bất an.

Quả nhiên, khi Thái Thượng Lão Quân và Huyền Đô Đại Pháp Sư trở lại Đâu Suất Cung, cảnh tượng hỗn độn đập vào mắt khiến hai người trong lòng co rút dữ dội, nộ khí xông thẳng lên đỉnh đầu, phảng phất như cả người sắp nổ tung. "Rốt cuộc là ai?" Thái Thượng Lão Quân gào lên một tiếng khàn cả giọng, ngay cả Huyền Đô Đại Pháp Sư vốn tính tình hiền lành cũng tức giận đến toàn thân run rẩy.

Lần giảng đạo này thực sự quá đột ngột, trong tình thế cấp bách, Thái Thượng Lão Quân và Huyền Đô Đại Pháp Sư đi trước, để đồng tử tùy thân mang theo dược liệu và đan lô còn lại theo sau, cho nên Đâu Suất Cung mới không có ai trông coi.

Thế nhưng, cấm chế của Đâu Suất Cung không phải người bình thường có thể mở được.

Thái Thượng Lão Quân trong nháy mắt liền nghĩ đến một người: "Bệ hạ!!!" "Sư tôn..." Huyền Đô Đại Pháp Sư sắc mặt chấn động

mạnh, lập tức khó hiểu nói: "Bệ hạ tu vi thông thiên triệt địa, là tồn tại có thể chiến bại cả bản thể của sư tôn, sao lại để ý đến chút tiên đan trong Đâu Suất Cung của chúng ta!" "Cho dù Bệ hạ muốn lấy tiên đan của Đâu Suất Cung, chỉ cần một đạo pháp chỉ, chúng ta cũng không dám trái lệnh a!" "Huyền Đô không hiểu!" Thái Thượng Lão Quân ánh mắt âm trầm bất định: "Nhân vật mấu chốt của Tây Du lượng kiếp lần này là Linh Minh Thạch Hầu Tôn Ngộ Không đã được Bệ hạ thu làm con nuôi, Bệ hạ nhất định muốn giúp hắn đề thăng tu vi, nên mới cố ý điều hổ ly sơn, để chúng ta rời khỏi Đâu Suất Cung!" "..." Mặc dù biết về lượng kiếp mới, nhưng vẫn luôn không chú ý, bây giờ Thái Thượng Lão Quân nói như vậy, trong lòng ông cũng tin là do Thiên Đế Tô Dự làm.

Dù sao, mưu lược của Thiên Đế Tô Dự thực sự quá lợi hại!

Huyền Đô Đại Pháp Sư lập tức hỏi: "Sư tôn, vậy bây giờ chúng ta phải làm sao!" "Vốn dĩ bản tọa không định hợp tác với Tây Phương Phật Môn, nhưng Tô Dự khinh người quá đáng như vậy, đừng trách bản tọa giúp đỡ Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề!" Sắc mặt Thái Thượng Lão Quân khó coi như mây đen. ...

Hoa Quả Sơn, Thủy Liêm Động.

Sau một thời gian dài bế quan, trên bầu trời đỉnh núi vô hình trung hiện ra một luồng uy áp siêu cường, bất cứ sinh linh nào lần đầu tiên tiến vào Hoa Quả Sơn, ngay khoảnh khắc đặt chân lên phạm vi Hoa Quả Sơn, đều cảm thấy ngột ngạt.

Lúc này, hai luồng khí lãng bộc phát ra, khí thế hùng hồn khuếch tán, tuy không làm Hoa Quả Sơn phát ra tiếng động, nhưng cũng lan đến Đông Hải, khiến mặt biển nổ vang.

Hai bóng người lông lá xuất hiện, chính là Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương.

Sau khi dùng quả Bồ Đề, Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương đã thành công bước vào hàng ngũ Đại La Kim Tiên.

Thế nhưng, bất luận là Mị Hầu Vương hay Ngu Nhung Vương, đều không thể so sánh với Tôn Ngộ Không và Tử Hà.

Mặc dù Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương đều là Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế, luận về căn cước hoàn toàn không thua kém Tử Hà, nhưng chuyến đi đến Bồ Đề Viên và Đâu Suất Cung lần này, Tử Hà được lợi không nhỏ, vượt xa Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương có thể so sánh được.

Trong Bồ Đề Viên, tổng cộng có mười hai quả Bồ Đề Quả Vương.

Như Lai Phật Tổ lặng lẽ lấy đi ba quả, còn lại chín quả Bồ Đề Quả Vương.

Tôn Ngộ Không ăn năm quả, bốn quả còn lại đều rơi vào bụng Tử Hà.

Thêm vào chuyến đi Đâu Suất Cung, Tử Hà đã nuốt rất nhiều loại tiên đan kỳ hiệu, bất luận là ngộ tính, thiên phú, hay tinh khí thần, đều tăng lên gấp bội.

Do đó, cùng là Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế, Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương thua xa Tử Hà.

Còn Tôn Ngộ Không thì càng không cần phải nói!

Tiên thiên sinh ra từ Cửu Thải Thần Thạch, dưới sự chỉ đạo của Bồ Đề Tổ Sư, lại ăn nhiều quả Bồ Đề và tiên đan như vậy, lần này xuất quan tu vi e rằng không thua kém tam đệ tử Na Tra và tứ đệ tử Ngao Bính của Thiên Đế Tô Dự.

Bây giờ Tôn Ngộ Không chỉ thiếu cảm ngộ đối với pháp tắc. "Ha ha ha ha..." Sau khi Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương xuất quan,

liếc nhìn nhau rồi phá lên cười lớn: "Quả Bồ Đề mà đại ca mang về quả nhiên phi phàm!

Vốn dĩ ta tưởng rằng ít nhất cần mấy trăm năm mới có thể hoàn mỹ đạt đến Đại La Kim Tiên, không ngờ lại đột phá dễ dàng như vậy!" Lần bế quan này, nhờ có nền tảng do quả Bồ Đề tạo ra, hai người sau khi đột phá, ngay cả việc củng cố cảnh giới cũng cực kỳ dễ dàng, hiện tại đã là Đại La Kim Tiên sơ kỳ chính hiệu. "Xem ra thu hoạch của đại ca và đại tẩu còn lớn hơn chúng ta rất nhiều!" Cảm nhận được khí cơ của Tôn Ngộ Không và Tử Hà ngày càng sâu dày, Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương liền thu lại nụ cười, ánh mắt lộ ra vẻ sắc bén: "Lần này thực lực Hoa Quả Sơn đại tăng, nếu Long Quang Cổ Phật lại dẫn ba ngàn đệ tử đến, nhất định sẽ khiến chúng toàn quân bị diệt!" Rõ ràng, hai đại yêu vương vẫn rất để tâm đến cuộc tấn công lần trước của Long Quang Cổ Phật.

Cũng phải, trận đại chiến Hoa Quả Sơn lần trước, mặc dù phe Hoa Quả Sơn nhờ sự can thiệp của Thiên Đế Tô Dự đã thành công đẩy lui Long Quang Cổ Phật.

Nhưng binh lính dưới trướng lại tử thương thảm trọng.

Chuyện như vậy, không thể cứ thế cho qua được! "Phật giáo thế lớn, hiện nay chúng ta chỉ có thể nhẫn nại, đợi thời cơ chín muồi, sẽ giết đến Phật giáo, nhất định phải để tên lừa trọc Long Quang đó chôn cùng những tử dân hầu tộc đã chết!" Ánh mắt Ngu Nhung Vương cũng thập phần nguy hiểm.

Đột nhiên, một giọng nói truyền đến: "Không có thời cơ đó đâu!" "Kẻ nào?

Dám tự tiện xông vào Hoa Quả Sơn, các ngươi chán sống rồi sao?" Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương hét lớn một tiếng, lập tức thần niệm khuếch tán ra, nhanh chóng phát hiện bốn bóng người

đang đến gần.

Lập tức, trong mắt Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương hiện lên vẻ cảnh giác, có thể cảm giác được bốn người lần này không đơn giản, tràn đầy mùi vị nguy hiểm.

Chỉ thấy, trong chớp mắt bốn bóng người ngưng tụ, chính là Long Quang Cổ Phật, cùng với ba vị tăng nhân mặt mày dữ tợn. "Long Quang, là ngươi!" Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương nhìn bốn bóng người trước mắt, ánh mắt co lại trong giây lát, rồi cười lạnh: "Đúng là thiên đường có lối không đi, địa ngục không cửa cứ đâm đầu vào!

Hôm nay bản vương sẽ tiễn các ngươi về thế giới cực lạc!" Trong trận đại chiến Hoa Quả Sơn lần trước, Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương đã nhìn rất rõ, Long Quang Cổ Phật bị chém mất đỉnh thượng tam hoa, bây giờ Long Quang Cổ Phật chỉ là Thái Ất Kim Tiên, đối phó với y quả thực dễ như trở bàn tay!

Nhưng nói thì nói vậy, bản tính cẩn thận của Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương lại không hề xem nhẹ ba tên lừa trọc còn lại!

Chương 583

"Ăn một thương của bản vương!" Vừa nói, trong tay Mị Hầu Vương hiện ra một cây trường thương, đâm phá không gian, thẳng đến mi tâm của Long Quang Cổ Phật.

Thấy vậy, Long Quang Cổ Phật chỉ cười lạnh một tiếng, trào phúng nói: "Ếch ngồi đáy giếng!" Bỗng nhiên, Hậu Khanh Cổ Phật bên cạnh Long Quang Cổ Phật bước lên một bước, đột nhiên vung đôi quyền, hung hăng đập vào trường thương của Mị Hầu Vương, giơ tay nhấc chân đều bộc phát ra một cảm giác nặng nề mãnh liệt. "Phanh!" Quyền đầu và trường thương giao phong, bộc phát ra một tiếng vang trầm đục, một luồng sức mạnh khổng lồ sinh ra, đồng thời khiến cả Mị Hầu Vương và Hậu Khanh Cổ Phật toàn thân chấn động, rồi đột ngột lùi lại. "Bịch bịch bịch..." Chỉ thấy, Mị Hầu Vương lùi lại đủ mười mét, còn Hậu Khanh Cổ Phật chỉ lùi ba bước.

Rõ ràng, trong lần giao phong đầu tiên, Hậu Khanh Cổ Phật đã chiếm ưu thế tuyệt đối. "Sức mạnh thật cường đại!" Hổ khẩu hai tay của Mị Hầu Vương bị phản chấn đến mức hiện ra một vệt máu, hai cánh tay tê dại, sắc mặt trở nên ngưng trọng.

Ngu Nhung Vương cũng không ngờ chỉ trong hiệp đầu tiên, Mị Hầu Vương đã rơi vào thế hạ phong, lập tức hiểu ra rằng Phật giáo e là lại phái cường giả đến, thực lực tu vi tuyệt đối ở cấp bậc Đại La Kim Tiên, thậm chí còn mạnh hơn.

Đôi mắt Ngu Nhung Vương lóe lên: "Tên lừa trọc Long Quang, xem ra lần này ngươi chuẩn bị rất đầy đủ a!

Có bản lĩnh thì tự mình xuống sân đơn đả độc đấu với ta, cần gì phải như một con rùa rụt cổ trốn ở phía sau, lần trước không phải

ngươi rất kiêu ngạo sao?" "Yêu vật, đừng có xấc láo, hôm nay bản tọa không đơn đả độc đấu với các ngươi!" Long Quang Cổ Phật hoàn toàn không để ý đến phép khích tướng của Ngu Nhung Vương, hùng hồn nói: "Tôn Ngộ Không và Tử Hà trộm quả Bồ Đề của Phật giáo ta, tội ác tày trời, hôm nay Phật Tổ lệnh cho chúng ta đến bắt các ngươi!" "Tên lừa trọc ngươi nói bậy, mắt nào của ngươi thấy đại ca và đại tẩu của ta trộm quả Bồ Đề của Phật giáo?" Mị Hầu Vương chất vấn nhìn Long Quang Cổ Phật: "Chùa Đại Lôi Âm cường giả như mây, đại ca ta nhiều nhất cũng chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên, muốn lẻn vào Bồ Đề Viên, căn bản không đủ trình, hoàn toàn là vu khống!" Một người đã có thể đánh lui Mị Hầu Vương, huống chi còn có hai người khác, cho nên Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương liền ngầm hiểu ý định kéo dài thời gian.

Đợi Tôn Ngộ Không và Tử Hà xuất quan, nhất định có thể chống lại đám người Phật giáo này.

Về phần Long Quang Cổ Phật, chỉ là Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương hoàn toàn không để y vào mắt, tình thế dường như đã đảo ngược. "Bọn chúng đang kéo dài thời gian, đừng nói nhảm với chúng nữa, trực tiếp trấn áp, nếu không đợi Tôn Ngộ Không và Tử Hà ra, sẽ phải tốn thêm chút sức lực!" Tướng Thần Phật Tổ một mắt liền nhìn thấu tâm tư của Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương.

Mặc dù không coi Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương ra gì, nhưng cũng không thể không thừa nhận hai yêu vương Đại La Kim Tiên này quả thực có thể chống đỡ Hậu Khanh Cổ Phật và Doanh Câu Cổ Phật một thời gian, đến lúc đó Tôn Ngộ Không và Tử Hà ra tay, muốn trấn áp chúng sẽ không dễ dàng như vậy.

Theo tiếng nói của Tướng Thần Phật Tổ hạ xuống, Phật quang lan tỏa, Tướng Thần toàn thân kim quang lấp lánh, vô hình trung như

đang nhìn xuống Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương, trong đôi mắt không có sự từ bi vốn có của Phật, ngược lại hoàn toàn lạnh lùng.

Long Quang Cổ Phật và hai Cổ Phật còn lại nghe vậy, khẽ gật đầu, sau đó Doanh Câu Cổ Phật và Hậu Khanh Cổ Phật đồng thời ra tay, Phật quang từ trên người họ bùng nổ. "Ầm!" Phật quang bành trướng, gần như nhuộm cả bầu trời Hoa Quả Sơn, uy áp mãnh liệt khiến chúng sinh linh trên Hoa Quả Sơn run rẩy không thôi, phủ phục trên mặt đất, kêu la thảm thiết, ngay cả trên mặt Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương cũng hiện lên vẻ ngưng trọng mãnh liệt. "Các ngươi động thủ ở đây, ảnh hưởng đến những sinh linh khác, chẳng lẽ không sợ Địa Tiên chi tổ trừng phạt sao?" Cảm nhận được dị trạng của Hoa Quả Sơn, giọng nói của Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương tràn đầy phẫn nộ: "Cùng đến Hỗn Độn toàn lực một trận, thế nào?" "Cần gì phiền phức như vậy!" Nghe vậy, khóe miệng Doanh Câu Cổ Phật và Hậu Khanh Cổ Phật hiện lên nụ cười khinh miệt, Phật quang hung hãn ập về phía Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương: "Trấn áp các ngươi là đủ rồi!" "Ra tay!" Thấy vậy, Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương cũng biết đối phương muốn tốc chiến tốc thắng, kế hoạch bây giờ chỉ có thể nghênh chiến, trong chiến đấu kéo dài thời gian, đợi Tôn Ngộ Không và Tử Hà xuất quan, nguy cơ có thể được giải quyết.

Nghĩ vậy, tinh khí thần trong cơ thể Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương bừng lên, linh lực hung hãn bộc phát, một luồng dao động huyền diệu hiện lên trong linh lực, đó chính là một tia pháp tắc chi lực.

Rõ ràng, khi tấn thăng Đại La Kim Tiên, bất luận là Mị Hầu Vương hay Ngu Nhung Vương, đều đã chạm đến pháp tắc của Hỗn Độn Ma Thần, từ đó lĩnh ngộ được một tia.

Phật quang từ bốn phương tám hướng ập đến, trong chớp mắt trực tiếp bùng nổ, hung hãn tàn phá, không gian không ngừng run rẩy,

vặn vẹo rồi trực tiếp đánh bay Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương ra ngoài. "Mạnh quá!" Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương vận chuyển công pháp, cưỡng ép áp chế khí huyết cuồn cuộn trong cơ thể, sau đó ổn định thân hình, sắc mặt tràn đầy kiêng kỵ, đây là sức mạnh của Đại La Kim Tiên sao? "Ha ha ha ha..." Hậu Khanh Cổ Phật và Doanh Câu Cổ Phật phá lên cười lớn, ngữ khí đầy vẻ khinh miệt: "Yêu vương cảnh giới Đại La Kim Tiên cũng chỉ có vậy!

Đại La Thần Cương của chúng ta còn hơn một bậc!" Đúng vậy!

Đại La Thần Cương quả thực lợi hại hơn Đại La Kim Tiên thông thường, huống chi Hậu Khanh Cổ Phật và Doanh Câu Cổ Phật hiện nay còn tu luyện pháp môn luyện thể của Phật môn là 《Trượng Lục Kim Thân》, cường độ thân thể càng kinh người hơn.

Thêm vào việc uống nước Bát Bảo Công Đức Trì, trong cơ thể Hậu Khanh Cổ Phật và Doanh Câu Cổ Phật đã sinh ra linh lực.

Quan trọng nhất, bất luận Hậu Khanh Cổ Phật hay Doanh Câu Cổ Phật, tu vi đều ở cấp bậc Đại La Kim Tiên đỉnh phong, vượt xa Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương có thể so sánh. "Các ngươi làm vậy, bắt nạt tam đệ và tứ đệ của ta, có hỏi qua bản vương chưa!" Đúng lúc này, một giọng nói lạnh lùng vô tình vang lên, một luồng ánh sáng với tốc độ nhanh như chớp, tấn công vào người Hậu Khanh Cổ Phật và Doanh Câu Cổ Phật, đánh lui hai người. "Hống!" Một tiếng rồng ngâm vang lên, chỉ thấy Giao Ma Vương xuất hiện bên cạnh Ngu Nhung Vương và Mị Hầu Vương, quan tâm hỏi: "Tam đệ, tứ đệ, không sao chứ!" Từ sau khi trở về Bắc Hải Giao Ma Cung, Giao Ma Vương liền bắt đầu đột phá đến Đại La Kim Tiên, sau khi Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương sai người gửi quả Bồ Đề đến, Giao Ma Vương lại càng tiến thêm một bước.

Mặc dù cùng là Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế, nhưng Giao Ma

Vương dựa vào Bắc Hải Long Cung, nội tình vượt xa Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương không ít, chiến lực cũng không phải người bình thường có thể đo lường. "Ta không sao!" Thấy Giao Ma Vương như thần binh từ trên trời giáng xuống, Ngu Nhung Vương và Mị Hầu Vương lập tức mừng rỡ, trong lòng cũng không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Có Giao Ma Vương, cho dù ba người trước mắt có mạnh hơn nữa, cũng có thể chống đỡ một lúc.

Về phần Long Quang Cổ Phật, sớm muộn gì cũng có lúc xử lý y! "Chết đi!" Tướng Thần thấy Giao Ma Vương xuất hiện, trong mắt lóe lên một tia sắc bén, một chưởng đánh ra, Phật quang đầy trời lập tức hóa thành một Phật chưởng khổng lồ, che trời lấp đất ập về phía Giao Ma Vương.

Phật chưởng đi đến đâu, không gian đều vặn vẹo theo đó, sức mạnh đáng sợ ẩn chứa bên trong khiến Giao Ma Vương trong lòng cũng dâng lên sự kiêng kỵ mãnh liệt. "Phá!" Giao Ma Vương hét lạnh một tiếng, linh lực trong cơ thể bính phát, ngưng tụ thành một con Ngũ Trảo Kim Long, lúc xoay quanh thể hiện thần uy đáng sợ. "Ầm!" Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương nghe thấy lời của Giao Ma Vương, không chút do dự, linh lực bàng bạc từ trong cơ thể cuộn ra, đồng loạt ra tay.

Cùng lúc đó, Hậu Khanh Cổ Phật và Doanh Câu Cổ Phật cũng đồng thời ra tay, chiến trường trực tiếp bị chia thành ba phe. "Ong ong ong!" Cùng với sự va chạm giữa những luồng sức mạnh hung hãn, không gian dần dần hiện ra từng vết nứt, dày đặc như mạng nhện, nhìn từ xa khiến người thường cũng phải tê dại da đầu. "Haizz!" Giữa không gian mờ mịt, một tiếng thở dài vang lên, một luồng sức mạnh quỷ dị tràn vào không gian, dần dần sửa chữa lại không gian vỡ nát, trong nhất thời ngay cả Đại La Kim Tiên cũng không thể nhìn thấu.

Phật chưởng và thần long va chạm, côn pháp phát ra ánh sáng chói mắt, như mặt trời giữa trưa, không thể địch nổi.

Dư chấn năng lượng từ đó khuếch tán ra, năng lượng xung kích ẩn chứa bên trong khiến Long Quang Cổ Phật cũng chỉ có thể đứng nhìn từ xa.

Không còn cách nào, y bây giờ chỉ là Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, đối với sáu vị Đại La Kim Tiên trước mắt, muốn ra tay cũng lực bất tòng tâm.

Thế nhưng, điều đó không có nghĩa là Long Quang Cổ Phật sẽ ngồi chờ chết. "Ba yêu vương này chắc chắn cũng đã dùng quả Bồ Đề, nếu không nhất định sẽ không có tiến triển lớn như vậy!" Nhìn trận chiến trước mắt, ánh mắt Long Quang Cổ Phật lóe lên: "Ba yêu vương tiến triển lớn như vậy, huống chi là Tôn Ngộ Không, Tôn Ngộ Không bây giờ nhất định đang bế quan, phải làm gián đoạn việc bế quan của hắn, nếu không không biết sẽ xảy ra biến số gì nữa!" Nghĩ vậy, Long Quang Cổ Phật liền đi thẳng đến trước Hoa Quả Sơn, đưa tay khẽ vỗ một cái, Phật quang lóe lên ngưng tụ, hóa thành một chuỗi niệm châu. "Phật độ chúng sinh!" Nhìn Hoa Quả Sơn trước mắt, Long Quang Cổ Phật cười lạnh một tiếng, rồi trực tiếp ném chuỗi niệm châu đi, trong chớp mắt niệm châu phóng to, rồi bao trùm lấy Hoa Quả Sơn, từng tiếng Phạm âm vang lên.

Ngay sau đó, một tiếng hét thảm thiết vang lên. "A!!!" Chỉ thấy, một bóng người từ hướng Hoa Quả Sơn bay ngược ra, phảng phất như bị trọng kích mãnh liệt, nơi đi qua vương vãi từng vệt máu tươi.

Người này không ai khác, chính là Long Quang Cổ Phật.

Ngay khoảnh khắc chuỗi niệm châu vừa trùm lên Hoa Quả Sơn, Long Quang Cổ Phật chỉ cảm thấy một luồng sức mạnh cường đại từ trong Hoa Quả Sơn cuộn trào ra, rồi sau đó y liền...

Chương 584

"Phanh!" Chuỗi niệm châu vỡ nát, sức mạnh cường đại xung kích vào người Long Quang Cổ Phật.

Long Quang Cổ Phật hoàn toàn không cảm nhận được luồng sức mạnh đó đến từ đâu trong Hoa Quả Sơn, chỉ cảm nhận được bốn chữ: "Không thể địch nổi!" Thực ra, luồng sức mạnh đó là do Thiên Đế Tô Dự và các vị Đế hậu năm xưa để lại trong Hoa Quả Sơn để che chở Tôn Ngộ Không, mặc dù Tử Thanh Bảo Kiếm đã bị Tử Hà rút ra mang đi, nhưng sức mạnh của nó vẫn còn đó.

Huống chi, Hoa Quả Sơn là tổ mạch của Thập Châu, long mạch của Tam Đảo, bẩm sinh đã có năng lực phản kích.

Long Quang Cổ Phật muốn gõ núi dọa hổ, can thiệp vào việc bế quan của Tôn Ngộ Không, sao có thể không bị Hoa Quả Sơn phản kích.

Đừng nói Long Quang Cổ Phật bây giờ chỉ có tu vi Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, cho dù có tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên, cũng không thể bao trùm được Hoa Quả Sơn. "Sao có thể?" Long Quang Cổ Phật cưỡng ép ổn định thân hình, trong ánh mắt tràn đầy vẻ không thể tin nổi, ngây người nhìn Hoa Quả Sơn, trong Hoa Quả Sơn rốt cuộc ẩn chứa sức mạnh gì, lại đáng sợ như vậy! "Ha ha ha ha..." Giao Ma Vương cũng phát hiện ra Long Quang Cổ Phật, cười lớn một cách khinh thường: "Tên lừa trọc Long Quang, mất mặt rồi!" "Giao đấu với bản tọa mà cũng dám phân tâm!" Đôi mắt Tướng Thần Phật Tổ lóe lên hàn quang, hung hăng đánh ra một chưởng, thẳng đến Giao Ma Vương, loại sức mạnh đó khiến không gian cũng phải vặn vẹo dữ dội.

Cùng lúc đó, Hậu Khanh Cổ Phật và Doanh Câu Cổ Phật cũng thoát khỏi Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương, trực tiếp lao đến Giao Ma Vương. "Vô sỉ!" Giao Ma Vương thầm mắng một tiếng, rồi bộc phát toàn bộ tinh khí thần dốc sức phản kháng, từng đạo long ảnh lượn lờ quanh thân. "Nhị ca!" Nhìn tình hình trước mắt, Mị Hầu Vương và Ngu Nhung Vương cũng tức giận không thôi, lần lượt thi triển tốc độ nhanh nhất để viện trợ Giao Ma Vương, nhưng thời gian không cho phép! "Dám động đến huynh đệ của lão Tôn ta, chán sống rồi sao!?" Vào thời khắc ngàn cân treo sợi tóc, một giọng nói hung lệ vang lên, hai luồng kim quang từ trong Hoa Quả Sơn bắn ra, quét ngang ngàn quân, lần lượt chặn đứng công kích của Tướng Thần Phật Tổ phía trước và Hậu Khanh Cổ Phật phía sau. "Ầm!" Thần thông cường hãn bị quét sạch, chính là Như Ý Kim Cô Bổng và Tề Thiên Phi Quải của Tôn Ngộ Không.

Một tiếng cười đầy sát khí vang vọng khắp núi, mãi không tan: "Long Quang, đúng là thuốc cao dán da chó, hôm nay lão Tôn ta nhất định phải trừ khử tên lừa trọc ngươi!" Theo tiếng nói hạ xuống, hai bóng người xuất hiện bên cạnh Giao Ma Vương, Mị Hầu Vương, Ngu Nhung Vương, nhẹ nhàng bắt lấy Như Ý Kim Cô Bổng và Tề Thiên Phi Quải, khí thế cuồng bạo như núi lửa phun trào, phô thiên cái địa áp bức về phía đám người trước mặt.

Đại La Kim Tiên trung kỳ!

Sau khi luyện hóa vô số tiên đan và quả Bồ Đề, tu vi của Tôn Ngộ Không lại một lần nữa được đề thăng, trong đôi mắt bính phát ra chiến ý siêu cường, hổ thị đam đam nhìn chằm chằm Tướng Thần Phật Tổ, Hậu Khanh Cổ Phật, Doanh Câu Cổ Phật trước mặt.

Hắn có thể cảm nhận được, ba người trước mắt này còn mạnh hơn một bậc so với Long Quang Cổ Phật lúc ở đỉnh phong Đại La Kim Tiên. "Tôn Ngộ Không!?" Tướng Thần Phật Tổ cảm nhận được

khí tức quanh người Tôn Ngộ Không, ánh mắt có chút biến đổi, Đại La Kim Tiên trung kỳ đã có khí thế đáng sợ như vậy, khó trách cả Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân đều muốn thu phục hắn! "!!!" Nhìn Tôn Ngộ Không và Tử Hà trước mắt, Long Quang Cổ Phật nghiến răng nghiến lợi, toàn bộ quả Bồ Đề trong Bồ Đề Viên bị quét sạch, đó là công sức bồi dưỡng mấy ngàn năm, hai người này thật quá đáng ghét! "Long Quang, đa tạ quả Bồ Đề trong Bồ Đề Viên của ngươi, lão Tôn ta bây giờ cảm thấy thập phần sảng khoái!

Cũng không biết ngươi bây giờ, có thể đỡ được một gậy của lão Tôn ta không!" Khóe miệng Tôn Ngộ Không cong lên một nụ cười lạnh, trong nụ cười đầy vẻ giễu cợt Long Quang Cổ Phật. "Tôn Ngộ Không!!!" Long Quang Cổ Phật gào lên khàn cả giọng, nếu không phải vì Tôn Ngộ Không, sao y lại trở thành trò cười của Phật giáo!

Sao lại bị Thiên Đế Tô Dự chém mất đỉnh thượng tam hoa!

Bồ Đề Viên cũng sẽ không bị cướp sạch!

Tôn Ngộ Không đối với tiếng gào của Long Quang Cổ Phật làm như không nghe thấy, ánh mắt nhìn về phía Tướng Thần Phật Tổ, Hậu Khanh Cổ Phật, Doanh Câu Cổ Phật, ngữ khí lạnh lẽo: "Ba vị, cậy mình tu vi cường hãn, bắt nạt huynh đệ của lão Tôn ta, không thấy mình sống quá lâu rồi sao?" Sát khí lộ rõ!

Rõ ràng, sau Long Quang Cổ Phật, Tướng Thần Phật Tổ, Hậu Khanh Cổ Phật, Doanh Câu Cổ Phật trước mắt cũng đã có tên trong danh sách phải giết của Tôn Ngộ Không. "Tôn Ngộ Không, cậy mình có chút bản lĩnh mà không biết trời cao đất rộng, lúc bản tọa xuất thế, ngươi còn đang trong luân hồi, muốn lấy mạng bản tọa, ngươi không có bản lĩnh đó đâu!" Tướng Thần Phật Tổ lạnh lùng nói.

Khí thế của Tôn Ngộ Không cường hãn, quả thực vượt ngoài dự liệu của Tướng Thần Phật Tổ, thêm vào đó là Như Ý Kim Cô Bổng

và Tề Thiên Phi Quải, hắn cảm nhận được một tia uy hiếp từ trên người Tôn Ngộ Không, nhưng cũng chỉ có vậy. "Ha ha!" Tử Hà cười tủm tỉm nói: "Sống lâu thì sao, chẳng phải cũng chỉ là cấp bậc Đại La Kim Tiên thôi, chung quy vẫn không thể lên được mặt bàn!" Miệng lưỡi sắc bén là sở trường của phụ nữ!

Luận về khả năng đấu võ mồm, e rằng tất cả mọi người có mặt ở đây đều không phải là đối thủ của một mình Tử Hà.

Nghe lời của Tử Hà, trong mắt Tướng Thần Phật Tổ lóe lên từng trận sắc bén, vẻ dữ tợn trên mặt như ẩn như hiện: "Một nữ oa thật lợi hại, nếu bắt được ngươi, dùng làm tế phẩm cũng là một lựa chọn không tồi!" "Tây Phương Phật Môn đúng là một trạm thu rác, đến cả thứ này cũng thu nhận!

Mấy lão già bất tử, muốn lấy bản cô nương làm tế phẩm, sao không tự đi tiểu mà soi lại mình xem có xứng không?" Nghe vậy, Tôn Ngộ Không trong lòng lập tức nổi giận, vừa định ra tay liền bị Tử Hà một tay ngăn lại, từ miệng nàng thốt ra những lời nói đầy gai góc. "Chết đi!" Kỹ năng đấu võ mồm không bằng Tử Hà, khiến Tướng Thần Phật Tổ trong lòng tức giận không thôi, ánh mắt đột nhiên sắc bén, trực tiếp một quyền đánh ra. "Đối thủ của ngươi là lão Tôn ta!" Tôn Ngộ Không hét dài một tiếng, Như Ý Kim Cô Bổng hung hăng đập về phía Tướng Thần Phật Tổ, đại chiến lập tức bùng nổ. "Động thủ!" Thấy vậy, Hậu Khanh Cổ Phật, Doanh Câu Cổ Phật hét lên một tiếng, sức mạnh từ trong cơ thể bộc phát, mục tiêu nhắm thẳng vào Tôn Ngộ Không. "Keng!" Tử Thanh Bảo Kiếm ra khỏi vỏ, Tử Hà trực tiếp lao về phía Hậu Khanh Cổ Phật, để lại một câu nói bay vào tai Giao Ma Vương, Mị Hầu Vương, Ngu Nhung Vương: "Nhị ca, tam đệ, hai người đi đối phó tên lừa trọc kia, tứ đệ một mình phụ trách bắt Long Quang!

Tốc chiến tốc thắng, không được ham chiến!" "Được!" Mỗi

người một việc, Tử Hà và ba đại yêu vương không chút do dự lao về phía Hậu Khanh Cổ Phật, Doanh Câu Cổ Phật, Long Quang Cổ Phật. "Ầm!" Hậu Khanh Cổ Phật, Doanh Câu Cổ Phật ba mặt giáp công Tôn Ngộ Không, Phật quang chiếu rọi bầu trời, khi lướt qua, chỉ thấy trên người Tôn Ngộ Không bộc phát ra một luồng sức mạnh hủy diệt đáng sợ: "Cút ngay cho lão Tôn ta!" Như Ý Kim Cô Bổng đột nhiên phình to, quét ngang ngàn quân, sức mạnh cường đại trực tiếp đẩy lui Tướng Thần Phật Tổ, Hậu Khanh Cổ Phật, Doanh Câu Cổ Phật, sau đó Như Ý Kim Cô Bổng lại một lần nữa vung lên, bổ thẳng vào đầu Tướng Thần Phật Tổ.

Ngược lại ở phía bên kia, Hậu Khanh Cổ Phật, Doanh Câu Cổ Phật bị đẩy lui đến bên cạnh Long Quang Cổ Phật, đối mặt với cuộc tấn công từ Tử Hà và ba đại yêu vương, sắc mặt vốn dĩ không thèm để ý, giờ đã trở nên vô cùng kiêng kỵ.

Nếu đơn đả độc đấu, Hậu Khanh Cổ Phật, Doanh Câu Cổ Phật hoàn toàn không sợ bất kỳ ai trước mắt, cũng chỉ có cực phẩm tiên thiên linh bảo của Tử Hà khiến họ có chút kiêng kỵ.

Nhưng bây giờ trước mắt là bốn vị Đại La Kim Tiên, bên cạnh còn có một bình dầu ăn Long Quang Cổ Phật cấp Thái Ất Kim Tiên. "Vạn Phật Triều Tông!" Đối mặt với tình thế này, Hậu Khanh, Doanh Câu, Long Quang ba vị Cổ Phật liếc nhìn nhau, Phật quang từ thiên linh cái tuôn ra, lập tức khiến cả không gian trở nên vàng son lộng lẫy, Phật tượng ngưng tụ, không gian xung quanh bị áp bức đến vặn vẹo.

Trong chớp mắt, cự Phật ngưng tụ đột nhiên đưa tay ra, Phật quang lấp lánh, nơi đi qua đều để lại từng trận Phật âm, dư chấn sức mạnh còn sót lại khiến người ta không rét mà run. "Linh linh linh..." Tử Hà bắt đầu lắc đôi tay, Mê Hồn Thần Linh tỏa ra từng vòng gợn sóng bảy màu, liên miên không dứt bao trùm lấy Hậu Khanh Cổ Phật, Doanh Câu Cổ Phật, Long Quang Cổ Phật. "Cửu Long Khiếu Thiên!"

"Phá Thiên Nhất Kích!" "Chấn Lôi Oanh Diệt!" Ba đại yêu vương lần lượt thi triển thần thông, hung hãn tấn công về phía Hậu Khanh Cổ Phật, Doanh Câu Cổ Phật, Long Quang Cổ Phật. "Ầm ầm ầm!!!" Ngay khoảnh khắc ba đại thần thông của yêu vương va chạm với Phật chưởng khổng lồ, hình thần của Hậu Khanh Cổ Phật, Doanh Câu Cổ Phật, Long Quang Cổ Phật chấn động mạnh, sau đó chỉ thấy Giao Ma Vương và hai đại yêu vương còn lại đột nhiên phát lực. "Phanh!" Phật chưởng khổng lồ lập tức tan vỡ, thần thông đáng sợ thẳng đến ba Cổ Phật, sức mạnh đáng sợ ẩn chứa bên trong khiến ba Cổ Phật tê dại da đầu.

Trong khoảnh khắc vừa rồi, ba Cổ Phật bị Mê Hồn Thần Linh của Tử Hà tấn công, do đó khiến nhịp độ tấn công vốn có của ba Cổ Phật bị đình trệ trong giây lát.

Thực ra, tác dụng của Mê Hồn Thần Linh đối với Hậu Khanh Cổ Phật, Doanh Câu Cổ Phật mới là lớn nhất.

Dù sao Hậu Khanh Cổ Phật và Doanh Câu Cổ Phật vốn là cương thi thủy tổ, nhục thể thông linh, nhưng dưới sự trợ giúp của nước Bát Bảo Công Đức Trì, Hậu Khanh Cổ Phật và Doanh Câu Cổ Phật mới sinh ra nguyên thần.

Chương 585

Cho nên, linh hồn của Hậu Khanh Cổ Phật và Doanh Câu Cổ Phật tương đối yếu.

Ảnh hưởng của Mê Hồn Thần Linh đối với Long Quang Cổ Phật lại nhỏ hơn nhiều so với Hậu Khanh Cổ Phật và Doanh Câu Cổ Phật.

Dù sao Long Quang Cổ Phật từ Đại La Kim Tiên đỉnh phong thật sự rớt xuống, tuy bị chém mất tam hoa, nhưng cường độ linh hồn không bị tổn thất bao nhiêu.

Cũng chính vì vậy, Long Quang Cổ Phật mới có thể thoát ra trong giây lát, giúp Hậu Khanh Cổ Phật và Doanh Câu Cổ Phật thoát khỏi trạng thái mê hồn. "Ầm!" Thế công của Tử Hà và ba đại yêu vương đã phong tỏa mọi đường lui của ba Cổ Phật, vững vàng vây khốn họ, sức mạnh cuồng bạo ập đến, không gian cũng không khỏi vỡ nát. "Ngã Phật Nguy Nhiên!" Trong tình thế cấp bách, ba Cổ Phật chỉ có thể lập tức thi triển thần thông phòng ngự, nhưng luồng sức mạnh cuồng bạo từ bốn phương tám hướng ập đến, tốc độ nhanh đến không thể tưởng tượng, thần thông phòng ngự chưa kịp thành hình, luồng sức mạnh cuồng bạo đã hung hăng xung kích vào người họ. "Ầm!" Một tiếng nổ vang, Hậu Khanh Cổ Phật, Doanh Câu Cổ Phật, Long Quang Cổ Phật bay ngược ra, toàn thân máu me đầm đìa.

Rõ ràng, trong lần giao thủ này, Tử Hà và ba đại yêu vương đã chiếm được ưu thế cực lớn.

Tình hình như vậy, đối với cục diện tiếp theo, không còn nghi ngờ gì là vô cùng có lợi.

Bị trọng kích mạnh như vậy, Hậu Khanh Cổ Phật, Doanh Câu Cổ Phật, Long Quang Cổ Phật bay ngược ra một đoạn, lập tức cưỡng ép

ổn định thân hình, nhưng ngay sau đó lại phải đối mặt với thế công như mưa rào của Tử Hà và ba đại yêu vương.

Thừa thắng xông lên, lấy mạng kẻ địch!

Tử Hà và ba đại yêu vương tuyệt đối sẽ không bỏ lỡ cơ hội tốt như vậy! "Chết tiệt!" Lúc này, Hậu Khanh Cổ Phật, Doanh Câu Cổ Phật, Long Quang Cổ Phật cũng hiểu rằng họ cần thời gian để hồi phục, hiện nay chỉ có thể kéo dài, kéo dài cho đến khi Tướng Thần Phật Tổ chiến bại Tôn Ngộ Không mới được.

Nếu không, nếu cứ đối đầu trực diện, tuyệt đối không chiếm được chút lợi thế nào!

Nhưng...

Tôn Ngộ Không đâu phải dễ dàng chiến bại như vậy!

Bỏ qua thực lực bản thân Tôn Ngộ Không không bàn, chỉ riêng việc Tử Hà để Tướng Thần Phật Tổ một mình đối phó với Tôn Ngộ Không, đã cho thấy ngay cả nàng cũng tin rằng Tôn Ngộ Không có năng lực đối kháng với Tướng Thần Phật Tổ.

Huống chi Tôn Ngộ Không lĩnh ngộ được chiến đấu pháp tắc, muốn giết hắn dễ, nhưng chiến bại hắn lại khó như lên trời!

Với cục diện hiện tại, họ chưa chắc đã có thể đợi đến khi trận chiến giữa Tướng Thần Phật Tổ và Tôn Ngộ Không kết thúc!

Có thể khẳng định, Hậu Khanh Cổ Phật, Doanh Câu Cổ Phật, Long Quang Cổ Phật tiếp theo chỉ có thể bị động phòng thủ, còn có thể phòng thủ được bao lâu, không thể biết được.

Ngược lại ở một chiến trường khác. "Hừ!" Tướng Thần Phật Tổ thấy Tôn Ngộ Không một mình nhắm vào mình, lập tức hừ lạnh một tiếng khinh thường, thân hình lóe lên, đôi quyền đánh ra, sức mạnh hùng hồn đáng sợ, thẳng đến Như Ý Kim Cô Bổng của Tôn Ngộ

Không. "Lão Tôn ta không tin đôi quyền thịt của ngươi có thể đỡ được Như Ý Kim Cô Bổng của lão Tôn ta!" Trên mặt Tôn Ngộ Không lộ ra nụ cười dữ tợn, có thể thấy tuy đã hoàn toàn thoát khỏi thân khỉ, nhưng tính khỉ vẫn không hề thay đổi.

Chỉ thấy, Tôn Ngộ Không giơ cao Như Ý Kim Cô Bổng, trên thân gậy ngưng tụ sức mạnh cường liệt, cùng với Như Ý Kim Cô Bổng vung lên bùng nổ, Tướng Thần Phật Tổ vừa mới đánh ra, Như Ý Kim Cô Bổng đã hung hăng va chạm vào đó. "Phanh!" Như Ý Kim Cô Bổng và quyền đầu giao phong, hai luồng sức mạnh dị thường đáng sợ giao phong, một tiếng vang trầm nhẹ, sau đó Tướng Thần Phật Tổ liền cảm nhận một luồng sức mạnh phản chấn cường đại, khiến cả người bay ngược ra ngoài.

Tướng Thần Phật Tổ quá tự tin!

Nhục thân Đại La Thần Cương đỉnh phong quả thực có thể sánh ngang với tiên thiên linh bảo, nhưng nhiều nhất cũng chỉ là thượng phẩm tiên thiên linh bảo.

Như Ý Kim Cô Bổng trong tay Tôn Ngộ Không, qua sự cải tạo của Thiên Đế Tô Dự, đã trở thành cực phẩm tiên thiên linh bảo, công đức linh bảo.

Pháp bảo như vậy, cho dù là Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên ở đây, cũng không dám dễ dàng đối đầu trực diện.

Phải biết, với tư cách là đại đệ tử của Thiên Đế, Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên đã đạt đến trình độ Cửu Chuyển trong 《Cửu Chuyển Huyền Nguyên Công》!

Nhìn Tướng Thần Phật Tổ bị đánh bay, Tôn Ngộ Không thần sắc lóe lên, trong đôi mắt hiện lên một tia kinh ngạc, cường độ nhục thân của Tướng Thần Phật Tổ trước mắt, tuy không thể so sánh với cực phẩm tiên thiên linh bảo Như Ý Kim Cô Bổng, nhưng cũng không kém

bao nhiêu!

Bởi vì lúc Tướng Thần Phật Tổ bay ngược ra, hắn cũng cảm nhận được một luồng phản chấn lực cường liệt tương tự.

Chỉ là, nhục thân của hắn vốn cường hãn, nên mới có thể gắng gượng, chỉ là khí huyết có chút cuồn cuộn. "Tôn Ngộ Không!" Tướng Thần Phật Tổ cưỡng ép ổn định thân hình, ánh mắt cực kỳ âm trầm, tức giận không kìm được nhìn chằm chằm Tôn Ngộ Không, phảng phất như muốn ăn tươi nuốt sống Tôn Ngộ không, Phật quang từng trận, bao trùm chiến trường, lúc cuộn trào, rục rịch muốn động.

Tung hoành Địa Tiên Giới bao nhiêu năm, bây giờ lại bị một tiểu bối làm bị thương, sao hắn có thể chấp nhận được! "Còn dám tự cao tự đại trước mặt lão Tôn ta!

Thật sự tưởng lão Tôn ta ăn chay sao!" Nhìn Phật quang đầy trời, Tôn Ngộ Không cười lạnh một tiếng, quay đầu lại nghĩ, hình như mình đúng là ăn chay.

Nhưng đó không phải là trọng điểm, trọng điểm là qua lần giao phong ngắn ngủi trước đó, Tướng Thần Phật Tổ đối với Tôn Ngộ Không, cũng không phải là không thể chiến thắng.

Tôn Ngộ Không mặc Tề Thiên Phi Quải, tay cầm Như Ý Kim Cô Bổng, đầu gậy chỉ thẳng Tướng Thần Phật Tổ, sát ý lộ rõ nói: "Tên lừa trọc, đã quyết định giúp đỡ Long Quang, vậy thì chuẩn bị chết đi, lão Tôn ta sẽ không nương tay đâu!" "Khẩu khí thật lớn!" Khuôn mặt Tướng Thần Phật Tổ trở nên vặn vẹo, phát ra một tiếng gào thét giận dữ, như sấm giữa trời quang, vang vọng không ngừng: "Ác Ma Kim Thân!" Trong chớp mắt, trong Phật quang vốn lan tỏa khắp bầu trời, đột nhiên tuôn ra thi khí điên cuồng, không ngừng hội tụ sau lưng Tướng Thần Phật Tổ, Phật quang và thi khí giao hòa, một thân ảnh khổng lồ xuất hiện, dao động sức mạnh sinh tử lưỡng cực đó khiến

người ta không khỏi cảm thấy tê dại da đầu. "Ha ha ha ha ha..." Cảm nhận được dao động sức mạnh trước mắt, trong đôi mắt Tôn Ngộ Không lóe lên tia kiêng kỵ, nhưng lại phá lên cười lớn: "Cái gọi là đại từ đại bi của Tây Phương Phật Môn, đúng là vớ vẩn, từ khi nào mà cương thi nhất tộc cũng có thể thành Phật rồi!" "Nếu là Phật, lão Tôn ta hôm nay sẽ thí Phật!

Nếu là ma, lão Tôn ta sẽ đồ ma!" Nói xong, Tôn Ngộ Không một tay giơ Như Ý Kim Cô Bổng, lập tức cuồng phong nổi lên, gió cuốn mây tan, thiên địa linh khí không ngừng rót vào trong Như Ý Kim Cô Bổng. "Hống!" Một tiếng gầm của cự viên vang lên, sau lưng Tôn Ngộ Không cũng hiện ra một con cự viên, đôi quyền đấm vào ngực, phảng phất như muốn trút hết toàn bộ sức mạnh ra.

Nhìn con cự viên đang gào thét, đôi mắt Tướng Thần Phật Tổ hiện lên vẻ ngưng trọng, có thể cảm giác được lần này e là đã gặp phải đối thủ!

Thân là cương thi thủy tổ năm xưa, Tướng Thần Phật Tổ lại tu luyện 《Trượng Lục Kim Thân》, còn kết hợp thi khí và Phật quang lại với nhau, vốn tự tin trong cảnh giới Đại La Kim Tiên, không còn địch thủ.

Nhưng hôm nay hắn biết, hắn đã sai!

Tôn Ngộ Không trước mắt, chỉ với Đại La Kim Tiên trung kỳ, đã khiến hắn sản sinh ra sức mạnh kiêng kỵ như vậy. "Lừa trọc, hôm nay lão Tôn ta sẽ lấy ngươi tế gậy!" Cự viên sau lưng ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng, rồi dung nhập vào Tôn Ngộ Không, chỉ thấy khí thế của Tôn Ngộ Không bùng nổ, phảng phất có thể sánh ngang với cả trời đất. "Kinh Thiên Chiến Côn!" Trong chớp mắt, chiến ý bao trùm trời đất, âm thanh cuồng bạo vang lên, vạn ngàn bóng gậy theo Như Ý Kim Cô Bổng vung lên, ào ạt lan ra. "Chiến!" Cùng với lời nói đầy

chiến ý của Tôn Ngộ Không hạ xuống, vạn ngàn bóng gậy mang theo chiến đấu pháp tắc, cùng với tinh khí thần cường hãn, dũng động ra, nơi đi qua, bão táp nổi lên, không gian vặn vẹo không ngừng, cuối cùng đồng loạt khóa chặt Tướng Thần Cổ Phật.

Chương 586

"Sát!" Lúc này, bóng Phật dữ tợn sau lưng Tướng Thần Phật Tổ bộc phát ra Phật quang và thi khí hung hãn, hoàn toàn từ bỏ mọi phòng ngự, lao thẳng đến Tôn Ngộ Không.

Thế nhưng, con đường phía trước đã bị vạn ngàn bóng gậy phong tỏa. "Phanh phanh phanh..." Ngay sau đó, vạn ngàn bóng gậy liền xuyên thủng bóng Phật dữ tợn đó, sức mạnh của cái gọi là "Ác Ma Kim Thân" đang bị tiêu tan với tốc độ cực nhanh, thân thể khổng lồ trăm trượng ban đầu, trong nháy mắt hóa thành kích thước bằng Tướng Thần Phật Tổ.

Pháp tắc chi lực!

Kinh Thiên Chiến Côn!

Một đạo thần thông, là do Bồ Đề Tổ Sư vì Tôn Ngộ Không mà chế tạo riêng, hoàn mỹ phù hợp với hai đại pháp tắc chiến đấu và sức mạnh.

Việc dùng nhiều quả Bồ Đề, khiến Tôn Ngộ Không lần này từ 《Cửu Chuyển Nguyên Công》 và 《Cửu Chuyển Huyền Công》 cảm nhận được một tia sức mạnh pháp tắc, và tăng cường lĩnh ngộ đối với chiến đấu pháp tắc.

Cũng chính vì vậy, Tử Hà mới yên tâm để Tôn Ngộ Không một mình đối chiến Tướng Thần Phật Tổ.

Ngược lại Tướng Thần Phật Tổ, vốn chỉ là cương thi, căn bản không thể lĩnh ngộ pháp tắc, qua sự bồi dưỡng của Bát Bảo Công Đức Trì, tuy đã sinh ra linh hồn, nhưng khoảng cách đến lĩnh ngộ pháp tắc vẫn còn không nhỏ. "Không thể nào!

Bản tọa tuyệt đối sẽ không bị một tiểu bối như vậy đánh bại!" Tướng Thần Phật Tổ gầm lên một tiếng, toàn bộ sức mạnh trong cơ thể không ngừng rót vào bóng Phật dữ tợn, bóng Phật dữ tợn vốn đang thu nhỏ lại, điên cuồng phình to, khí thế trở nên càng hung hãn hơn. "Không có gì là không thể!

Lão lừa trọc, lão Tôn ta hôm nay sẽ tiễn ngươi lên đường!" Tôn Ngộ không lộ ra nụ cười kiệt ngạo, đôi mắt đầy chiến ý lộ ra sát cơ, Tề Thiên Phi Quải lấp lánh trời đất, mang đến sự tăng phúc cường liệt.

Chỉ thấy, Tôn Ngộ không thân ảnh lóe lên, Như Ý Kim Cô Bổng vung lên, vạn ngàn bóng gậy ập đến, ở bốn phương tám hướng của Tướng Thần Phật Tổ, đều hình thành một Tôn Ngộ Không khổng lồ, tay cầm cây gậy khổng lồ, hung hăng đập xuống!

Nhìn tình huống đột ngột này, Tướng Thần Phật Tổ cảm nhận được sức mạnh đáng sợ ẩn chứa bên trong, trong lòng lập tức trở nên có chút hoảng loạn. "Chết tiệt, Tôn Ngộ không rốt cuộc có lai lịch gì?

Sở hữu thần thông mạnh mẽ như vậy!" Tướng Thần Phật Tổ thầm mắng: "Không thể tiếp tục như vậy, phải phản kích, nếu không sớm muộn gì cũng bị Tôn Ngộ không vờn cho tới chết ở đây!" Trượng Lục Kim Thân!

Phật Pháp Vô Biên!

Tướng Thần Phật Tổ đã mở ra tư thế phòng ngự mạnh nhất!

Đáng tiếc, uy lực mà Tôn Ngộ Không có thể phát huy, vượt xa như vậy! "Ầm ầm!" Tôn Ngộ không một kích chưa phá, sau khi nhận ra ý đồ của Tướng Thần Phật Tổ, ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng, kim quang lấp lánh, đột nhiên trở nên to lớn chưa từng có.

Pháp Tướng Thiên Địa!

Cự Hầu Chân Thân!

Hai đại thần thông tăng phúc sức mạnh, Tôn Ngộ Không dựa vào căn cơ vững chắc, trực tiếp thi triển, thân hình trong khoảnh khắc trở nên cao lớn trăm trượng! "Lừa trọc, lão Tôn ta tiễn ngươi về thế giới cực lạc!" Giọng nói kiêu ngạo từ miệng Tôn Ngộ không thốt ra, Như Ý Kim Cô Bổng vạn trượng giơ cao trên đỉnh đầu, rồi đột ngột đập mạnh xuống Tướng Thần Phật Tổ. ...

Hồng Hoang Địa Tiên Giới, Ngũ Trang Quán.

Nhìn cảnh Tôn Ngộ Không đại chiến Tướng Thần Phật Tổ trong Thiên Địa Bảo Giám, Trấn Nguyên Đại Tiên gật gật đầu, vuốt vuốt râu, thầm nghĩ: "Không hổ là Tề Thiên Đại Thánh do Bệ hạ đích thân điểm, Đại La Kim Tiên trung kỳ đã có chiến lực đáng sợ như vậy, e rằng trong Hỗn Thế Tứ Hầu luận về thiên phú, không ai có thể sánh bằng!" "Sư tôn, Tôn Ngộ Không chỉ là Đại La Kim Tiên trung kỳ, tại sao lại có chiến lực mạnh mẽ như vậy?" Rõ ràng, đối với việc Tôn Ngộ không mạnh mẽ như vậy, không ít đệ tử dưới trướng Trấn Nguyên Đại Tiên đều hiện lên tâm tình ngưỡng mộ, ghen tị, căm hận.

Trấn Nguyên Đại Tiên cười nhạt: "Tôn Ngộ Không xuất thân bất phàm, đừng tùy ý so sánh, làm tốt việc của mình là đủ rồi!" "Vâng, sư tôn!" Nghe lời của Trấn Nguyên Đại Tiên, chúng đệ tử đáp lời, không dám không nghe lời dạy bảo của Trấn Nguyên Đại Tiên.

Bỗng nhiên, ánh mắt Trấn Nguyên Đại Tiên ngưng lại, thân hình lập tức biến mất trong Ngũ Trang Quán, xuất hiện trên bầu trời Ngũ Trang Quán, ánh mắt quét về phía đông: "Thái Thượng Lão Quân, tên này không ở yên trong Đâu Suất Cung trên Thiên Đình, đến Địa Tiên Giới của ta làm gì?!" "Xem ra, chắc là đang nhắm vào Tôn Ngộ Không a~!" Trấn Nguyên Đại Tiên ánh mắt lóe lên, dựa vào việc chưởng khống Địa Thư, hoàn toàn có thể nắm bắt nhất cử nhất động của Thái

Thượng Lão Quân: "Ta để xem thử ngươi rốt cuộc muốn làm gì?

Xem ta có làm cho ngươi công dã tràng hay không!" Trấn Nguyên Đại Tiên không quên, năm xưa sau Bách Gia Tranh Minh, Thái Thanh Thánh Nhân đã dùng hóa thân đến Hồng Hoang Địa Tiên Giới gây rối, lần này sao có thể để Thái Thượng Lão Quân được như ý! "Trấn Nguyên Tử!" Khi Trấn Nguyên Đại Tiên đang thầm quyết định sẽ phá hoại mục đích của Thái Thượng Lão Quân, một giọng nói nhẹ nhàng bay vào tai ông, rồi một bóng người hiện ra bên cạnh.

Nhận ra khí tức của bóng người trước mặt, ánh mắt Trấn Nguyên Đại Tiên ngưng lại, lập tức hành lễ chắp tay hỏi: "Vi thần bái kiến Bệ hạ!" "Trẫm biết ngươi muốn cản trở Thái Thượng Lão Quân, nhưng Thái Thượng Lão Quân nằm trong bố cục của Trẫm, tạm thời đừng động, sau này trong Tây Du lượng kiếp, sẽ có cơ hội cho ngươi gây khó dễ cho hắn!" Tô Dự gật gật đầu, một lời nói rõ.

Nghe lời của Tô Dự, ánh mắt Trấn Nguyên Đại Tiên đột nhiên sáng lên, đúng vậy!

Mặc dù không biết Bệ hạ Tô Dự sắp xếp Tây Du lượng kiếp như thế nào, nhưng không thể phủ nhận Ngũ Trang Quán là trạm đầu tiên ở Hồng Hoang Địa Tiên Giới!

Đến lúc đó Thái Thanh Thánh Nhân muốn thu hoạch công đức khí vận, quả thực là chuyện không thể hoàn thành.

Nghĩ vậy, Trấn Nguyên Đại Tiên vội vàng đáp ứng: "Vi thần hiểu rồi!" "Tốt!" Tô Dự hài lòng khẽ gật đầu. "Bệ hạ, Thái Thượng Lão Quân rốt cuộc là vì sao?" Trấn Nguyên Đại Tiên tò mò hỏi.

Tô Dự cười nhạt một tiếng: "Trẫm để Như Lai dẫn Tôn Ngộ không và Tử Hà đến Đâu Suất Cung, làm hỏng toàn bộ tiên đan của Thái Thượng Lão Quân!

Ngươi nói xem hắn đến làm gì?" "Cái gì?

Toàn bộ đều làm hỏng!" Nghe vậy, Trấn Nguyên Đại Tiên trong lòng không khỏi vui mừng, mừng rỡ ra mặt nói: "Tề Thiên Đại Thánh cũng quá có khí phách rồi!

Sau này ta nhất định phải kết giao với người bạn này!" "Ha ha!" Tô Dự cũng cười nhạt một tiếng, Tôn Ngộ Không còn có khí phách hơn ở phía sau, đến lúc đó, đừng bị tức đến nhảy dựng lên là được!

Sau khi phấn khích, Trấn Nguyên Đại Tiên cũng bình tĩnh lại: "Bệ hạ, Tôn Ngộ Không là nhiệm vụ quan trọng của Tây Du, Thái Thượng Lão Quân muốn nhân lúc Tôn Ngộ Không chưa hoàn toàn hấp thu dược lực, luyện hóa sức mạnh của đan dược ban đầu ra, Thái Thanh Thánh Nhân sẽ không cản trở sao!" "Chẳng qua chỉ là đấm một cái rồi cho một viên kẹo ngọt thôi!" Tô Dự bình tĩnh giải thích cho Trấn Nguyên Đại Tiên: "Tôn Ngộ Không trộm tiên đan của Đâu Suất Cung, đây là một cơ hội tuyệt vời, có thể để Nhân giáo dính líu nhân quả với Tôn Ngộ Không!

Thái Thượng Lão Quân sau khi luyện hóa dược lực trong cơ thể Tôn Ngộ không, lại giúp hắn một tay, có thể ở cuối Tây Du lượng kiếp thu hoạch một phần công đức!" "Nguyên lai là vậy!" Trấn Nguyên Đại Tiên lập tức bừng tỉnh đại ngộ.

Trộm được không liên quan gì đến tặng cho!

Trộm được là dựa vào khí vận và bản lĩnh cá nhân, nhưng tặng cho lại sẽ khiến Tôn Ngộ Không dính líu nhân quả!

Bây giờ Tây Du lượng kiếp sắp đến, Thái Thanh Thánh Nhân vốn đã nhắm vào Tôn Ngộ không, sao có thể bỏ qua cơ hội tự dâng đến cửa này!

Đối với điều này, Trấn Nguyên Đại Tiên không tiếp tục hỏi nữa,

vì ông biết rằng Bệ hạ Tô Dự đã đoán được ý đồ của Thái Thanh Thánh Nhân, vậy tất sẽ không để Thái Thanh đạo nhân được như ý.

Thực ra, đúng như Trấn Nguyên Đại Tiên đã đoán, Tô Dự sớm đã có tính toán, Thái Thượng Lão Quân không phải muốn luyện hóa đan dược trong cơ thể Tôn Ngộ không, rồi giúp Tôn Ngộ Không luyện thành Hỏa Nhãn Kim Tinh sao?

Chương 587

Nhưng nếu Thái Thượng Lão Quân không thể luyện hóa tiên đan ra, không thể giúp Tôn Ngộ không luyện thành Hỏa Nhãn Kim Tinh thì sao?

Nói một cách nghiêm túc, Hỏa Nhãn Kim Tinh chỉ là một môn bí thuật mà thôi.

Kiếp trước Tôn Ngộ Không chỉ dưới sự phụ trợ lặng lẽ của Thái Thượng Lão Quân, mới có thể luyện thành.

Nhưng bây giờ Tô Dự là Hồng Hoang Thiên Đế, một Hỏa Nhãn Kim Tinh nhỏ bé trong mắt hắn, căn bản không phải là bí thuật hàng đầu.

Nhìn Vô Song Thiên Nhãn của Dương Tiễn là biết!

Cho nên, đối với Hỏa Nhãn Kim Tinh của Tôn Ngộ Không, Tô Dự cũng sớm đã có tính toán.

Linh Minh Thạch Hầu, thông biến hóa, biết thiên thời, biết địa lợi, dời sao đổi đẩu.

Một đôi Hỏa Nhãn Kim Tinh luyện từ Tam Muội Chân Hỏa, căn bản đã che lấp đi tiềm lực của Linh Minh Thạch Hầu, mượn sức mạnh của tinh thần, mới có thể thể hiện tiềm năng của Linh Minh Thạch Hầu! ...

Hoa Quả Sơn.

Dưới sự vung vẩy không ngừng của Như Ý Kim Cô Bổng, nơi nó đi qua không gian hiện ra những vết nứt dày đặc, nhanh chóng hình thành một mảng mạng nhện lớn.

Như Ý Kim Cô Bổng trong tay Tôn Ngộ Không, tốc độ thực sự

quá nhanh, nhanh như thủy triều từng đợt nối tiếp nhau, khiến Tướng Thần Phật Tổ căn bản không thể ngưng tụ thế công mạnh mẽ để phản kích.

Cho nên, cho dù sau khi cứng rắn chống đỡ thần thông của Tôn Ngộ Không, Tướng Thần Phật Tổ cũng khó có được thời gian để tấn công, luôn ở trong thế bị động chịu đòn!

Cảm giác uất ức trong lòng, từng chút một tích tụ trong tim, cuối cùng Tướng Thần Cổ Phật không thể chịu đựng được nữa, thi khí ngút trời bộc phát, trong lúc gào thét dữ dội, hoàn toàn buông bỏ mọi phòng ngự. "Thi Thần Diệt Thế!" Một hư ảnh nhanh chóng ngưng tụ, điên cuồng tấn công về phía Tôn Ngộ Không, trong lúc đó phảng phất như một quả khí cầu không ngừng phình to, bất cứ lúc nào cũng có thể nổ tung. "Dám đổi mạng!

Ôm cái mai rùa đó, không tốt sao?" Lời nói khinh thường của Tôn Ngộ không vang lên, Như Ý Kim Cô Bổng quét ngang, không chút né tránh va chạm vào hư ảnh đang phình to.

Khoảnh khắc đó, cả Hoa Quả Sơn đều trở nên yên tĩnh.

Không có tiếng nổ kịch liệt, cũng không có bão năng lượng cuộn trào, chỉ có sự giằng co.

Nhưng, trong lúc giằng co, hư ảnh không còn lớn lên nữa, ngược lại từng đường vân nhỏ bé từ từ hiện ra, đó chính là từng kẽ hở, rồi đột ngột nổ tung. "Ầm ầm!" “Rầm!” Khoảnh khắc hư ảnh vỡ nát, Tôn Ngộ Không và Tướng Thần Phật Tổ đồng thời bay ngược ra ngoài.

Chỉ là vào thời khắc cuối cùng, Tôn Ngộ Không đã ném ra Như Ý Kim Cô Bổng trong tay.

Như Ý Kim Cô Bổng như một vệt cầu vồng, hung hăng va chạm vào thân thể của Tướng Thần Phật Tổ.

“Phụt...” Tiên huyết màu vàng đen vung vãi giữa không trung, Tướng Thần Phật Tổ vẽ ra một đường cong màu đỏ, khí tức của cả người bắt đầu trở nên uể oải.

Rõ ràng, đòn tấn công bất ngờ của Như Ý Kim Cô Bổng đã khiến Tướng Thần Phật Tổ bị thương không nhẹ.

“Tướng Thần Phật Tổ!” Đang khổ sở chống cự, Hậu Khanh Cổ Cẩu, Doanh Câu Cổ Cẩu, Long Quang Cổ Cẩu nhìn thấy cảnh Tướng Thần Phật Tổ bị đánh thổ huyết, trong đôi mắt hiện lên vẻ không thể tin nổi.

Thực lực của Tướng Thần Phật Tổ, bọn họ biết rất rõ, có thể nói là cường giả đỉnh tiêm trong cảnh giới Đại La Kim Tiên, phi Đại La Kim Tiên đỉnh phong không thể địch lại.

Thế nhưng Tôn Ngộ Không trước mắt chỉ là Đại La Kim Tiên trung kỳ, lại đánh Tướng Thần Phật Tổ thành ra bộ dạng này.

Tôn Ngộ Không sở hữu thực lực kinh khủng như vậy, trong khoảnh khắc, nội tâm bọn họ bất giác dâng lên ý niệm tuyệt vọng.

Ngược lại, Tử Hà, Giao Ma Vương, Ngu Nhung Vương, Mi Hầu Vương thấy Tôn Ngộ Không đẩy lùi được Tướng Thần Phật Tổ, nội tâm không khỏi vui mừng khôn xiết, xem ra sắp kết thúc trận chiến rồi!

Lập tức, thế công của Tử Hà, Giao Ma Vương, Ngu Nhung Vương, Mi Hầu Vương trở nên càng thêm mãnh liệt.

Thực ra, tất cả mọi người có mặt tại Hoa Quả Sơn chỉ thấy Tướng Thần Phật Tổ bị thương, lại không biết Tôn Ngộ Không đã trải qua những gì.

Nếu không có Tề Thiên Phi Quải tồn tại, vậy thì trong cuộc va chạm trước đó, vết thương của Tôn Ngộ Không e rằng không hề nhẹ

hơn Tướng Thần Phật Tổ, thậm chí có khả năng trực tiếp mất đi sức chiến đấu.

Trong lúc va chạm, Tề Thiên Phi Quải đã chặn lại cho Tôn Ngộ Không đến tám thành năng lượng xung kích, dù vậy, Tôn Ngộ Không cũng cảm thấy khí huyết toàn thân sôi trào không ngừng, mãi vẫn không thể đè nén xuống được.

Hiện giờ, Tề Thiên Phi Quải đã mất hết công hiệu trong thời gian ngắn, không còn cách nào phòng hộ cho Tôn Ngộ Không được nữa.

"Tôn Ngộ Không!!!" Đúng lúc này, thi khí lại một lần nữa lan tràn, một giọng nói sát cơ lẫm liệt vang vọng.

Tướng Thần Phật Tổ chậm rãi xuất hiện trước mặt Tôn Ngộ Không, sắc mặt tái nhợt, khí tức không còn được bốn phần như trước.

Tôn Ngộ Không hít sâu một hơi, bình thản nói: "Tôn gia gia ở đây!" "Vút!" Như Ý Kim Cô Bổng quay trở lại tay Tôn Ngộ Không, pháp tắc chiến đấu chợt hiện ra, lấp lánh những gợn sóng bàng bạc, ra chiều chỉ cần một lời không hợp là lại khai chiến lần nữa.

"Tôn Ngộ Không, ngươi thật sự cho rằng bản tọa không làm gì được ngươi sao?" Tướng Thần Phật Tổ nghiêm giọng nói.

Tôn Ngộ Không gương mặt hiện lên vẻ sát khí lạnh lẽo: "Bớt nói nhảm đi, ăn một gậy của Tôn gia gia đây!" Như Ý Kim Cô Bổng giơ lên, thân hình Tôn Ngộ Không lóe lên, trực tiếp nhắm vào đầu Tướng Thần Cổ Cẩu mà đập xuống.

Tướng Thần Phật Tổ vận dụng sức mạnh cuối cùng trong cơ thể, hai quyền tung ra, muốn cùng Tôn Ngộ Không quyết trận cuối cùng.

"Vút!" Một tiếng xé gió rất nhỏ vang lên, không ai để ý có một chiếc vòng nhỏ đang phá không lao đến với tốc độ cực nhanh.

"Rầm!" Lúc quyền và gậy giao nhau, Tôn Ngộ Không và Tướng

Thần Cổ Cẩu giằng co không dứt.

Cả hai đều đã tiêu hao vô cùng nghiêm trọng, hiện tại không chỉ so đấu tinh khí thần, mà còn cả chấp niệm trong nội tâm.

Lĩnh ngộ pháp tắc chiến đấu, Tôn Ngộ Không tự nhiên sẽ không có bất kỳ sự khuất phục nào, thế nhưng...

"Keng!" Chiếc vòng xuất hiện sau gáy Tôn Ngộ Không, nện mạnh vào phía sau hộp sọ của hắn, lập tức khiến hắn đầu váng mắt hoa, tinh khí thần đang điều động bị phân tán, toàn thân mềm nhũn.

Tướng Thần Phật Tổ cũng không phải hạng thiện nam tín nữ, thấy Tôn Ngộ Không bị tấn công không rõ nguyên do, lập tức phát động phản kích mãnh liệt.

"Rầm!" Một quyền đánh vào người Tôn Ngộ Không, khiến hắn toàn thân chấn động, ngay sau đó phát động thế công như mưa rền gió dữ.

Đúng là phong thủy luân phiên chuyển, năm nay đến nhà ta!

Chương 588

Tướng Thần Phật Tổ điên cuồng tấn công Tôn Ngộ Không, cảm nhận được khoái cảm mãnh liệt, sự bất mãn trong lòng cũng vào lúc này được trút ra hết.

"Chiến!" Ý thức Tôn Ngộ Không vẫn chưa hoàn toàn chìm vào bóng tối, dưới tiếng gầm giận dữ, khí tức toàn thân đột nhiên bùng nổ, Cự Hầu chân thân được thi triển ra trong tình trạng không khống chế được.

Cùng lúc thân thể trở nên to lớn, Như Ý Kim Cô Bổng lại một lần nữa nhắm thẳng vào đầu Tướng Thần Cổ Cẩu mà đập xuống.

"Keng!" Lại là chiếc vòng đó, đi rồi lại về, một lần nữa đánh trúng sau gáy Tôn Ngộ Không.

Liên tiếp hai lần bị chiếc vòng đột ngột đánh trúng, trong tình huống tiêu hao lớn như vậy, Tôn Ngộ Không cũng không thể kiên trì được nữa.

Dưới tình trạng chiến ý hoàn toàn biến mất, Cự Hầu chân thân dừng lại, cả người hắn chìm vào hôn mê.

"Tôn Ngộ Không!" "Đại ca!" Lúc này, Tử Hà và tam đại yêu vương cảm nhận được sự bất thường của Tôn Ngộ Không, quay đầu phân tâm nhìn sang, phát hiện Tôn Ngộ Không ngã xuống, ánh mắt lộ ra vẻ kinh hãi tột độ. ...

"Sao có thể?" Trong lúc Tử Hà và tam đại yêu vương đang kinh ngạc, một tiếng cười sảng khoái vang lên, một vị lão giả từ từ xuất hiện trong tầm mắt mọi người, vuốt vuốt bộ râu bạc trắng: "Long Quang, bản tọa giúp ngươi giải quyết Tôn Ngộ Không, sau đó giúp ngươi giải quyết ba tên còn lại, ngươi đáp ứng bản tọa một điều kiện,

thế nào?" "Thái Thượng Lão Quân!?" Nhìn lão giả tóc bạc đột nhiên xuất hiện, Long Quang Cổ Cẩu nhíu mày, hoàn toàn không ngờ người của Thiên Đình lại ra tay giúp đỡ!

Không sai, chiếc vòng vừa rồi tập kích Tôn Ngộ Không chính là "Kim Cương Trác" lừng danh trong truyền thuyết!

"Đương nhiên là bản tọa, ngươi có đáp ứng hay không?" Thái Thượng Lão Quân nhẹ nhàng nói.

Tử Hà trong đôi mắt đẹp hiện lên lửa giận ngút trời, Tử Thanh Bảo Kiếm ra khỏi vỏ, mũi kiếm chỉ thẳng vào Thái Thượng Lão Quân: "Ngươi đã làm gì Tôn Ngộ Không?" Đối với lời nói của Tử Hà, Thái Thượng Lão Quân làm như không nghe thấy, phảng phất như chưa từng nghe qua.

Thấy vậy, Tử Hà đôi mắt đẹp dựng thẳng, một kiếm đâm ra, kiếm khí tung hoành, thế đi không gì cản nổi.

"Vù!" Thái Thượng Lão Quân vân đạm phong khinh phất tay áo, lập tức kiếm khí vỡ nát, tan biến vào hư vô, tựa như chưa từng xuất hiện.

"Ngươi cân nhắc thế nào rồi?" Thái Thượng Lão Quân hỏi Long Quang Cổ Cẩu.

Long Quang Cổ Cẩu ánh mắt lóe lên: "Có thể, nhưng điều kiện không được quá đáng!" "Tốt!" Thấy Long Quang Cổ Cẩu đáp ứng, Thái Thượng Lão Quân bình tĩnh phất tay áo, Tử Hà, Giao Ma Vương, Ngu Nhung Vương, Mi Hầu Vương lập tức cảm thấy toàn thân mềm nhũn, trực tiếp ngồi bệt xuống giữa hư không.

"Mấy người này giao cho ngươi tùy ý xử trí!

Tôn Ngộ Không và Tử Hà trộm tiên đan của bản tọa, bản tọa sẽ dùng nghịch loạn chi pháp luyện chế lại tiên đan, đến lúc đó có thể

giao Tôn Ngộ Không lại cho các ngươi!

Thế nào?" Thái Thượng Lão Quân hỏi.

Long Quang Cổ Cẩu suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng mới tin lời Thái Thượng Lão Quân: "Hy vọng Thái Thượng Lão Quân nói lời giữ lời!" "Long Quang cứ yên tâm!" Thái Thượng Lão Quân thấy Long Quang Cổ Cẩu đồng ý, hài lòng gật đầu, ngay sau đó mang theo Tôn Ngộ Không và Tử Hà quay về Hồng Hoang Thiên Giới, chỉ còn lại tam đại yêu vương đối mặt với tam đại Cổ Cẩu.

Thái Thượng Lão Quân mang theo Tôn Ngộ Không và Tử Hà rời đi, khiến Tô Dự đang ở Hồng Hoang Địa Tiên Giới khẽ mỉm cười, nhẹ nhàng nói một câu: "Tây Du lượng kiếp, chính thức bắt đầu rồi!" Nghe lời của Tô Dự, ánh mắt Trấn Nguyên Đại Tiên đột nhiên biến đổi, cuối cùng cũng đến rồi sao?

"Trấn Nguyên Tử, Hồng Hoang Địa Tiên Giới, trong năm trăm năm tới sẽ không xảy ra đại sự gì, ngươi có thể an tâm bế quan!" Tô Dự bình tĩnh nhắc nhở Trấn Nguyên Đại Tiên một câu.

Trấn Nguyên Đại Tiên gật đầu: "Tuân lệnh!" Sau đó, thân ảnh Tô Dự tan biến như bọt biển, Trấn Nguyên Đại Tiên hành lễ chắp tay: "Cung tống Bệ hạ!" Hoa Quả Sơn.

"Long Quang, ba con yêu vật này, giải quyết thế nào đây?" Nhìn tam đại yêu vương mặc người xâu xé trước mắt, Hậu Khanh Cổ Cẩu và Doanh Câu Cổ Cẩu đôi mắt lóe lên vẻ sắc bén, trước đó tam đại yêu vương này còn áp đảo bọn chúng!

Long Quang Cổ Cẩu ánh mắt biến đổi, ngay sau đó hỏi Giao Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương: "Các ngươi có nguyện ý gia nhập Tây Phương Phật Môn của ta không?!" "Phỉ!" Giao Ma Vương trực tiếp nhổ một bãi nước bọt về phía Long Quang Cổ Cẩu: "Tây Phương Phật Môn không có tư cách đó!" "Ha ha!" Ngu Nhung

Vương và Mi Hầu Vương cũng cười lạnh một tiếng.

Rõ ràng, cả Giao Ma Vương, Ngu Nhung Vương và Mi Hầu Vương đều cực kỳ phản kháng việc gia nhập Tây Phương Phật Môn.

Thực ra, điều này cũng dễ hiểu.

Giao Ma Vương xuất thân từ Bắc Hải Long Cung, Ngu Nhung Vương và Mi Hầu Vương cũng đều tu luyện công pháp Huyền Môn, tự nhiên có địch ý với những kẻ phản đồ Huyền Môn như Tây Phương Phật Môn.

Đặc biệt là Long Quang Cổ Cẩu này liên tục khiêu khích, nếu bọn họ chịu gia nhập Tây Phương Phật Môn mới là chuyện lạ!

"Không biết điều!" Hậu Khanh Cổ Cẩu, Doanh Câu Cổ Cẩu khinh thường nói một câu.

Theo bọn chúng thấy, Tây Phương Phật Môn hiện đang cần người, lại có Tây Phương Nhị Thánh chống lưng, gia nhập vào đó, còn hơn là tu luyện lang thang không định hướng!

"Nếu đã như vậy, vậy bản tọa tiễn các ngươi xuống Âm Tào Địa Phủ!" Nghe vậy, Long Quang Cổ Cẩu không còn khách khí nữa, Phật quang ngưng tụ trong tay.

Với trạng thái hiện tại của tam đại yêu vương, bọn họ chỉ như cá nằm trên thớt.

"Bớt nói nhảm!

Muốn giết thì giết!" Giao Ma Vương đầy khí phách nói.

Phải biết rằng, đây chính là Đông Hải!

Long Quang Cổ Cẩu ánh mắt âm trầm: "Bản tọa thành toàn cho ngươi!" Nói xong, Long Quang Cổ Cẩu liền chuẩn bị trừ khử tam đại yêu vương trước mắt cho hả giận.

“Hống!” Đột nhiên, một tiếng rồng ngâm chấn động cửu thiên, uy thế không gì sánh bằng, chấn cho Long Quang Cổ Cẩu, Doanh Câu Cổ Cẩu, Hậu Khanh Cổ Cẩu đầu váng mắt hoa, thậm chí Tướng Thần Phật Tổ cũng không khỏi phun ra một ngụm máu nóng.

Một con Ngũ Trảo Kim Long từ Đông Hải không xa lao vút lên trời, long uy cuồn cuộn áp đảo, ngay sau đó hóa thành một thân ảnh, từ trên cao nhìn xuống Long Quang Cổ Cẩu và những người khác: “Long Quang, ngươi to gan thật, ở địa bàn của bản vương mà muốn giết rồng, ngươi tìm chết sao?” Người đến chính là Đông Hải Long Vương Ngao Quảng.

“Ha ha!” Thấy Đông Hải Long Vương Ngao Quảng xuất hiện, Giao Ma Vương lộ ra nụ cười châm chọc, hắn muốn xem xem lần này Long Quang Cổ Cẩu làm sao có thể giết mình!

“Đông Hải Long Vương!?” Long Quang Cổ Cẩu nhíu chặt mày, trong ánh mắt lóe lên vẻ kiêng dè mạnh mẽ, chẳng lẽ một yêu vương nhỏ bé cũng là người của Long tộc?

Nhưng đây chỉ là một con giao long huyết mạch không thuần khiết mà!

Hậu Khanh Cổ Cẩu, Doanh Câu Cổ Cẩu, Tướng Thần Phật Tổ sắc mặt cũng cực kỳ khó coi, nửa đường lại nhảy ra một Đông Hải Long Vương, đây là chuyện gì vậy!

Long Quang Cổ Cẩu hít sâu một hơi: “Đông Hải Long Vương, Đông Hải các ngươi quản có phải hơi rộng quá rồi không!

Từ khi nào mà một con giao long cũng trở thành người của Long tộc vậy!” “Thả người!” Đối với câu hỏi của Long Quang Cổ Cẩu, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng không thèm để ý, chỉ lạnh lùng thốt ra hai chữ, lời nói tràn ngập sự bá đạo mãnh liệt, phảng phất chỉ cần Long Quang Cổ Cẩu không thả người, sẽ phải trả một cái giá khó

có thể tưởng tượng.

Long Quang Cổ Cẩu ánh mắt ngưng lại: "Nếu bản tọa không thả thì sao?" "Vậy thì ngươi tìm chết!" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng toàn thân bộc phát ra khí thế đáng sợ, trời đất cũng vào lúc này xảy ra cộng hưởng, cuồn cuộn áp bức về phía Long Quang Cổ Cẩu, trong khoảnh khắc khiến Long Quang Cổ Cẩu cảm thấy ngạt thở.

"Hỗn Nguyên Kim Tiên!?" Trong chớp mắt, cảm nhận được dao động sức mạnh trên người Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, sắc mặt của tất cả mọi người lập tức trở nên kinh hãi tột độ.

Long Quang Cổ Cẩu cuối cùng cũng hiểu được sự tự tin của Đông Hải Long Vương Ngao Quảng từ đâu mà có.

Sự khác biệt giữa Hỗn Nguyên Kim Tiên và Đại La Kim Tiên là một trời một vực, với sức mạnh như vậy, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng chỉ cần nhấc tay là có thể tiêu diệt bọn chúng.

Chương 589

"Thả người!" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng lại một lần nữa thốt ra những lời lạnh nhạt.

Bất đắc dĩ, Long Quang Cổ Cẩu chỉ có thể giao Giao Ma Vương cho Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, nhưng lại không có ý định thả Ngu Nhung Vương và Mi Hầu Vương.

"Đa tạ ngoại công!" Giao Ma Vương đến bên cạnh Đông Hải Long Vương, chắp tay cảm tạ một tiếng, lập tức nói: "Ngoại công, hai vị này là huynh đệ kết nghĩa của con..." "Không cần nói nhiều!" Không đợi Giao Ma Vương nói xong, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng đã cắt lời hắn, ánh mắt nhìn về phía Long Quang Cổ Cẩu: "Xem ra Long Quang ngươi chưa hiểu ý của bản vương, bản vương nói lại lần cuối, thả người!" Rõ ràng, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng muốn Long Quang Cổ Cẩu thả cả Mi Hầu Vương và Ngu Nhung Vương.

Long Quang Cổ Cẩu hai tay nắm chặt, bất kể là Giao Ma Vương, Ngu Nhung Vương hay Mi Hầu Vương, đều là những tồn tại có thiên phú dị bẩm.

Tam đại yêu vương đối với Tây Phương Phật Môn có địch ý như vậy, một khi trưởng thành, không chừng sẽ gây ra phiền phức lớn cho Tây Phương Phật Môn.

Vì vậy, biện pháp tốt nhất chính là diệt cỏ tận gốc.

Nhưng hiện tại Đông Hải Long Vương Ngao Quảng xuất hiện, lại khiến hắn rơi vào tình thế tiến thoái lưỡng nan.

"Đông Hải Long Vương, đừng có khinh người quá đáng!" Long Quang Cổ Cẩu nghiến răng nghiến lợi nói.

Đông Hải Long Vương đôi mắt trở nên sắc lẹm: "Bản vương muốn khinh ngươi đó, ngươi làm gì được nào?

Đường đường là Đại La Kim Tiên, ba lần bảy lượt nhắm vào mấy tiểu bối, hôm nay ngươi thả cũng phải thả, không thả cũng phải thả!" Nói rồi, linh lực toàn thân Đông Hải Long Vương dâng lên hội tụ, khiến sắc mặt tam đại Cổ Cẩu và Tướng Thần Phật Tổ kịch biến.

"Tốt, Đông Hải Long Vương, ngươi đủ ác!

Cứ chờ đó cho bản tọa!" Long Quang Cổ Cẩu buông lại một câu độc địa, liền trực tiếp lóe người rời đi.

Doanh Câu Cổ Cẩu và Hậu Khanh Cổ Cẩu, Tướng Thần Phật Tổ theo sát phía sau.

"Đa tạ Long Vương tiền bối!" Sau khi được cứu, Ngu Nhung Vương và Mi Hầu Vương chắp tay cảm tạ.

Đông Hải Long Vương Ngao Quảng lắc đầu: "Các ngươi cứ tu luyện cho tốt, còn về Tôn Ngộ Không và Tử Hà, các ngươi không cần quan tâm nhiều, Thái Thượng Lão Quân không dám làm gì họ đâu!" "Lời của tiền bối có ý gì?" Nghe vậy, Mi Hầu Vương và tam đại yêu vương không hiểu, chẳng lẽ Tôn Ngộ Không và Tử Hà có bối cảnh gì ở Thiên Đình sao?

Đông Hải Long Vương thản nhiên nói: "Các ngươi không cần hỏi nhiều, thời cơ đến, tự khắc sẽ biết!" Hồng Hoang Thiên Giới.

Tôn Ngộ Không và Tử Hà bị Thái Thượng Lão Quân đưa đến Đâu Suất Cung.

Thái Thượng Lão Quân để phòng Thiên Đế Tô Dự nhúng tay vào, liền trực tiếp mở lò, thi triển bí pháp, chuẩn bị luyện lại tiên đan vốn có từ trong cơ thể hai người.

Nhưng Huyền Đô Đại Pháp Sư lại cảm thấy có chút không ổn.

Bởi vì hắn cũng không biết Tôn Ngộ Không và Tử Hà có thể chống cự nổi sự thiêu đốt của Cửu Muội Chân Hỏa hay không.

Nếu Tôn Ngộ Không và Tử Hà không chịu nổi Cửu Muội Chân Hỏa, một khi chết trong Đâu Suất Cung, vậy thì hai thầy trò bọn họ xem như chơi lớn rồi!

Tử Hà thì không vấn đề gì, chỉ là một người tu luyện nơi thôn dã, chết thì cũng chết rồi!

Nhưng Tôn Ngộ Không thì khác!

Hắn là nhân vật then chốt của Tây Du lượng kiếp!

Giết chết Tôn Ngộ Không, đến lúc đó chắc chắn sẽ chuốc lấy lửa giận của Lục Thánh Hồng Hoang.

Thái Thượng Lão Quân là phân thân của Thái Thanh Thánh Nhân, Thánh Nhân bất tử bất diệt, ngược lại không hề sợ hãi.

Nhưng Huyền Đô Đại Pháp Sư không phải Thánh Nhân!

Tôn Ngộ Không vừa chết, lửa giận của Lục Thánh Hồng Hoang thế nào cũng sẽ trút lên người hắn.

Huống hồ còn có Thiên Khiển từ Tây Du lượng kiếp, đó là tồn tại mà ngay cả Thái Thanh Thánh Nhân cũng không dám chống lại!

Thái Thượng Lão Quân sau khi suy nghĩ kỹ, cảm thấy cũng có lý, bèn hỏi ý kiến của bản tôn Thái Thanh Thánh Nhân.

Ý kiến của Thái Thanh Thánh Nhân cũng rất đơn giản!

Tôn Ngộ Không là Linh Minh Thạch Hầu, thông biến hóa, biết thiên thời, hiểu địa lợi, có thể di tinh hoán đẩu, chưởng khống sức mạnh của tinh thần.

Chỉ cần bày một Thiên Địa Tinh Thần Trận bên ngoài Bát Quái Lô, để Tôn Ngộ Không trong lúc bị Cửu Muội Chân Hỏa thiêu đốt, có thể

hấp thu sức mạnh của tinh thần là đủ để tự thân bất tử.

Sau khi được Thái Thanh Thánh Nhân chỉ điểm, Thái Thượng Lão Quân và Huyền Đô Đại Pháp Sư lập tức bố trí, rất nhanh Thiên Địa Tinh Thần Trận đã hoàn thành.

Cả hai lập tức thi triển pháp quyết, đưa Tôn Ngộ Không và Tử Hà vào trong Bát Quái Lô, sau đó thúc đẩy Cửu Muội Chân Hỏa thiêu đốt Tôn Ngộ Không và Tử Hà.

Thế nhưng, khi Thái Thượng Lão Quân và Huyền Đô Đại Pháp Sư đang tập trung tinh thần, một luồng ánh sáng màu tím vàng đột nhiên lặng lẽ sáng lên trong Đâu Suất Cung, sau đó ngày càng nhiều, cuối cùng toàn bộ hội tụ vào Thiên Địa Tinh Thần Trận, tan biến vào hư vô, phảng phất như chưa từng xuất hiện.

Ở trong Bát Quái Lô, Tôn Ngộ Không và Tử Hà, cùng với nhiệt độ tăng lên và sự nung nấu, ý thức dần dần tỉnh lại từ trong bóng tối.

"Đây là đâu?" Tôn Ngộ Không mở mắt ra, bất giác sờ lên sau gáy, ngay sau đó liền nhớ lại chuyện lúc trước: "Chết tiệt, rốt cuộc là kẻ nào đã đánh lén yêm lão Tôn!" "Ầm!" Cửu Muội Chân Hỏa ngút trời, khiến Tôn Ngộ Không hoàn toàn tỉnh táo, lửa giận bùng cháy: "Rốt cuộc là ai đang hại yêm lão Tôn!" "Ưm!" Lúc này, Tử Hà cũng dần tỉnh lại, lập tức thu hút sự chú ý của Tôn Ngộ Không.

"Ầm!" Lại một luồng Cửu Muội Chân Hỏa bàng bạc lao về phía Tử Hà, Ngộ Không thể hiện tốc độ cực nhanh, một tay kéo nàng vào lòng.

"Đây là đâu?" Tử Hà đang mơ màng, mở miệng liền hỏi cùng một câu hỏi giống như Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không lắc đầu: "Yêm không biết!" "Tôn Ngộ Không, đây e là Bát Quái Lô của Thái Thượng Lão Quân." Cùng với việc ngày

càng tỉnh táo, sắc mặt Tử Hà ngưng trọng, kinh nghiệm trộm đan dược trước đó, cộng thêm Thái Thượng Lão Quân, và cả Cửu Muội Chân Hỏa hiện tại, không thể nghĩ ra nơi nào khác ngoài Bát Quái Lô trong Đâu Suất Cung lại có cảnh tượng như vậy.

Tôn Ngộ Không sửng sốt: "Bát Quái Lô?!" "Không sai!" Tử Hà nhẹ nhàng gật đầu: "Thái Thượng Lão Quân chắc là muốn luyện lại dược lực chưa tiêu hóa trong cơ thể chúng ta!" "Lão đạo tặc, ngươi mơ đẹp lắm!" Tôn Ngộ Không lập tức sắc mặt kịch biến, nhưng khổ nỗi tinh khí thần trong cơ thể trống rỗng, trong chốc lát cũng không có cách nào thoát ra được.

Tử Hà trong đôi mắt đẹp hiện lên vẻ tuyệt vọng: "Tôn Ngộ Không, có một câu ta vẫn luôn muốn hỏi ngươi..." ...

Dao Trì.

Tô Dự và các vị Đế hậu nhìn vào Hạo Thiên Kính trước mắt, nhìn cảnh Tôn Ngộ Không và Tử Hà gần như sinh ly tử biệt, thần sắc mỗi người mỗi khác.

"Phu quân..." Nữ Oa nương nương lên tiếng hỏi trước: "Đây là Cửu Muội Chân Hỏa, Ngộ Không thật sự sẽ không sao chứ?" Theo câu hỏi của Nữ Oa nương nương, ánh mắt của các vị Đế hậu đều đổ dồn vào Tô Dự, rõ ràng cũng rất quan tâm đến vấn đề này.

"Các nàng không tin vào năng lực của phu quân sao, trẫm khi nào lại khiến các nàng thất vọng!" Đối mặt với câu hỏi, Tô Dự cũng chỉ có thể cười khổ, đây đã là lần thứ ba Nữ Oa nương nương hỏi rồi!

Tiếp đó, Tô Dự kiên nhẫn nói: "Yên tâm đi!

Con khỉ này vào Bát Quái Lô của Thái Thượng Lão Quân không phải là chuyện xấu, ngược lại còn là chuyện tốt thiên đại..." Đúng như lời Tô Dự nói, đối với Tôn Ngộ Không, đây là một cơ duyên

hiếm có.

Chương 590

Ban đầu, theo kế hoạch của Thái Thượng Lão Quân, là luyện ra dược lực chưa tiêu hóa trong cơ thể Tôn Ngộ Không và Tử Hà, nhưng Thiên Địa Tinh Thần Trận đó lại bị Tô Dự lợi dụng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Thiên Đình để kết nối.

Có sự hỗ trợ của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, sẽ khiến Tôn Ngộ Không và Tử Hà có thể nhanh chóng khôi phục tinh khí thần, đến lúc đó sẽ có đủ sức mạnh để chống lại sự nung nấu của Cửu Muội Chân Hỏa.

Ngược lại, sự nung nấu của Cửu Muội Chân Hỏa sẽ khiến Tôn Ngộ Không và Tử Hà dung nhập dược lực chưa tiêu hóa của bản thân vào trong tinh khí thần.

Khác với luyện hóa thông thường, linh lực sẽ không tăng lên quá nhiều, mà chỉ tăng cường độ hình thần ở mức tối đa.

Đối với Tôn Ngộ Không và Tử Hà hiện tại, đây mới là điều cần thiết nhất.

Dù sao chỉ có hình thần mạnh mẽ, sau này mới có khả năng tiến lên tầng thứ cao hơn.

Ngoài ra, Tôn Ngộ Không và Tử Hà có thể hấp thu sức mạnh của tinh thần để cường hóa bản thân, quả thực là một tạo hóa hiếm có.

Thái Thượng Lão Quân và Huyền Đô Đại Pháp Sư muốn đánh một gậy rồi cho một quả táo ngọt, kết nhân quả với Tôn Ngộ Không, căn bản là chuyện không thể.

Dù sao, Tôn Ngộ Không từ đầu đến cuối đều không hề thua thiệt...

Cùng với việc Bát Quái Lô dần dần luyện hóa, Tôn Ngộ Không

không những không hề suy yếu, ngược lại tinh khí thần trong cơ thể đã khôi phục được bảy tám phần, khiến hắn vô cùng khó hiểu.

"Chuyện gì thế này?" Tôn Ngộ Không khó hiểu lẩm bẩm.

Khác với Tôn Ngộ Không, Tử Hà ngược lại ngày càng suy yếu, may là trong trận chiến trước đó, nàng không tiêu hao quá nhiều, nên có thể chống đỡ được một thời gian trong sự nung nấu của Cửu Muội Chân Hỏa.

Nhìn gương mặt có chút đau đớn của Tử Hà, Tôn Ngộ Không quan tâm hỏi: "Tử Hà, nàng có chịu nổi không?" "Không sao, ta có thể!" Tử Hà lắc đầu, trên trán hiện ra những giọt mồ hôi lớn.

Tôn Ngộ Không lập tức truyền linh lực trong cơ thể vào người nàng, đồng thời dẫn dắt công pháp của nàng vận chuyển.

"Ngộ Không..." Lời của Tử Hà chưa nói xong, Tôn Ngộ Không đã cắt ngang: "Dường như có người đang giúp ta!" Ngay sau đó, Tử Hà cũng cảm nhận được từng luồng sức mạnh tinh thần hùng vĩ đang không ngừng tràn vào cơ thể mình.

Sức mạnh tinh thần được truyền vào, giúp Tôn Ngộ Không và Tử Hà có được thời gian nghỉ ngơi.

Hấp thu lượng lớn sức mạnh tinh thần, hai người dần dần tiến vào trạng thái nhập định.

Bên ngoài, Thái Thượng Lão Quân và Huyền Đô Đại Pháp Sư vẫn đang thúc đẩy Cửu Muội Chân Hỏa, không ngừng nung nấu Tôn Ngộ Không và Tử Hà, nhưng từ đầu đến cuối không hề có một chút dược lực nào hiện ra, khiến họ cũng sinh lòng nghi ngờ.

Vì thế, Thái Thượng Lão Quân và Huyền Đô Đại Pháp Sư đã đặc biệt thăm dò tình hình trong Bát Quái Lô, nhưng Tôn Ngộ Không và Tử Hà đã nhập định, khiến họ cho rằng thời gian chưa đủ.

Thế là, thời gian bảy bảy bốn mươi chín ngày ban đầu, đã biến thành chín chín tám mươi mốt ngày.

Cùng với thời gian trôi qua, Tôn Ngộ Không và Tử Hà đã ở trong Bát Quái Lô chín mươi chín ngày, Thái Thượng Lão Quân và Tôn Ngộ Không cuối cùng cũng không nhịn được mà mở nắp lò Bát Quái Lô.

"Ha ha ha ha..." Một tiếng cười kiệt ngạo bất tuần vang vọng khắp Đâu Suất Cung, khiến Thái Thượng Lão Quân và Huyền Đô Đại Pháp Sư sắc mặt đột nhiên biến đổi, vạn vạn lần không ngờ Tôn Ngộ Không lại có sức mạnh như vậy!

Rõ ràng, việc thiêu đốt trong Bát Quái Lô trong thời gian qua, không hề có tác dụng gì với Tôn Ngộ Không.

Chỉ thấy, Tôn Ngộ Không mặc Tề Thiên Phi Quải, tay cầm Như Ý Kim Cô Bổng, từ trong Bát Quái Lô nhảy ra; theo sát phía sau là Tử Hà, mặc một bộ Hán phục lộng lẫy, tay ngọc nắm chặt Tử Thanh Bảo Kiếm.

"Lão đạo tặc, yêm lão Tôn chờ ngươi đã lâu rồi!" Đôi mắt Tôn Ngộ Không lóe lên ánh vàng, tràn ngập lửa giận: "Hôm nay xem yêm lão Tôn có lật tung cái Đâu Suất Cung này của ngươi không!" Nói xong, Tôn Ngộ Không vung Như Ý Kim Cô Bổng, nhắm thẳng vào Thái Thượng Lão Quân mà đập tới, phảng phất như tất cả lửa giận đều tập trung vào Như Ý Kim Cô Bổng.

Cùng với Như Ý Kim Cô Bổng đập xuống, Thái Thượng Lão Quân lại không hề có vẻ gì là vội vàng.

Mặc dù không biết tại sao Tôn Ngộ Không và Tử Hà có thể kiên trì lâu như vậy trong Bát Quái Lô, nhưng với tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên, tự nhiên không cần sợ một Tôn Ngộ Không mới chỉ là Đại La Kim Tiên, cho dù trong tay có Cực phẩm Tiên thiên linh bảo cũng không được.

“Ong ong ong...” Đúng lúc này, một tiếng chuông du dương vang lên, khoảnh khắc truyền vào tai Thái Thượng Lão Quân và Huyền Đô Đại Pháp Sư, khiến thân thể cả hai chấn động mạnh.

Dưới tiếng chuông, Thái Thượng Lão Quân và Huyền Đô Đại Pháp Sư đều phát hiện, tu vi của mình phảng phất như bị áp chế, từ Hỗn Nguyên Kim Tiên ban đầu trực tiếp bị áp chế xuống chỉ còn có thể điều động sức mạnh tương đương Thái Ất Kim Tiên.

Lập tức, Thái Thượng Lão Quân hoảng hốt, thậm chí không kịp nghĩ tại sao lại như vậy, liền lập tức cầm phất trần, hoảng loạn né tránh.

“Chạy!” Tôn Ngộ Không thấy Thái Thượng Lão Quân lẩn tránh, hừ lạnh một tiếng, đôi mắt bộc phát ra một luồng kim quang rực rỡ, tựa như vì sao lấp lánh giữa trời đất.

“Tinh Mâu Kim Tình!” Sức mạnh cường hãn va chạm vào cơ thể Thái Thượng Lão Quân, khiến ông ta chấn động mạnh, Như Ý Kim Cô Bổng thuận thế lao tới.

Tinh Mâu Kim Tình, là thiên phú thần thông mà Tôn Ngộ Không đã thức tỉnh sau khi hấp thu lượng lớn sức mạnh tinh thần dưới Cửu Muội Chân Hỏa.

So với “Hỏa Nhãn Kim Tinh” trong định mệnh, “Tinh Mâu Kim Tình” không chỉ phù hợp hơn với Tôn Ngộ Không, mà uy lực cũng mạnh hơn gấp mấy lần, hoàn toàn không thua kém Vô Song Thiên Nhãn của Dương Tiễn.

“Vút!” Bên kia, Tử Hà cũng không chịu thua kém, Tử Thanh Bảo Kiếm ra khỏi vỏ, mũi kiếm chỉ thẳng vào Huyền Đô Đại Pháp Sư.

Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng vì tu vi trong cơ thể bị áp chế, cũng chỉ có thể tránh né mũi nhọn, căn bản không dám đối đầu trực diện

với Tử Hà.

Kiếm khí tung hoành, quét sạch bốn phương.

Huyền Đô Đại Pháp Sư không thể né tránh, chỉ có thể thúc đẩy linh lực, kết hợp với đan đạo pháp tắc và âm dương pháp tắc, cùng Tử Hà giằng co tại một chỗ.

Thái Thượng Lão Quân bị Tinh Mâu Kim Tình của Tôn Ngộ Không đánh trúng, thân hình đột nhiên khựng lại, ngay sau đó Như Ý Kim Cô Bổng lao tới, Thái Thượng Lão Quân hiểm lại càng hiểm né được...

Nhưng, điều đó cũng tạo điều kiện cho Như Ý Kim Cô Bổng nện mạnh vào Bát Quái Lô.

Là lò luyện đan của Thái Thượng Lão Quân, Bát Quái Lô sao có thể là vật tầm thường, đó là cấp bậc Tiên thiên linh bảo.

Vì vậy, Như Ý Kim Cô Bổng đập vào Bát Quái Lô, không hề bị vỡ nát ngay lập tức, mà trực tiếp bị đánh bay ra khỏi Đâu Suất Cung.

"Thú con cuồng vọng!" Sau khi Bát Quái Lô bay đi, Thái Thượng Lão Quân lập tức tức giận không thôi.

Đùa sao, người ta đánh bay cả đồ nghề kiếm cơm của mình, đổi lại là ai, ai cũng không thể không động lòng.

Thái Thượng Lão Quân giao thủ với Tôn Ngộ Không, Đâu Suất Cung hoàn toàn biến thành chiến trường.

May mắn là trước đó Tôn Ngộ Không và Tử Hà đã ăn hết đan dược, nếu không chỉ riêng dư chấn sức mạnh cũng đã gây ra tổn thất lớn biết bao!

Cuộc chiến của hai bên ngày càng kịch liệt, cuối cùng một giọng nói giận dữ vang vọng trong Đâu Suất Cung: "Đủ rồi!" "Thứ gì, lại

bảo yêm lão Tôn dừng tay thì dừng tay!" Tôn Ngộ Không, người bị phong ấn trong Bát Quái Lô thiêu đốt chín mươi chín ngày, vốn đã trút giận gần hết sau trận đấu, nghe được những lời như vậy, nội tâm lập tức lại bùng nổ.

"Tìm chết!" Giọng nói giận dữ đó vang lên, ngay sau đó trời đất rung chuyển, một luồng uy áp khổng lồ như Thái Sơn áp đỉnh, khiến thân thể Tôn Ngộ Không và Tử Hà chấn động mạnh, cuối cùng phải dừng tay.

"Thái Thanh Đạo Quân, ngươi quá giới hạn rồi!" Lúc này, một giọng nói lạnh lùng vang lên: "Thiên Đình không phải là nơi các ngươi có thể làm càn!" "Ngô chỉ là không quen nhìn hai người này ở Đâu Suất Cung kiêu căng ngang ngược như vậy!

Chương 591

Dương Tiễn, ngươi đã là Tư Pháp Chiến Thần, chẳng lẽ không quản lý một chút sao?" Sự giận dữ trong giọng nói biến mất, thay vào đó là sự bình tĩnh.

Dương Tiễn lạnh lùng nói: "Theo ta được biết, dường như là Thái Thượng Lão Quân vô cớ bắt người, ném vào Bát Quái Lô thiêu đốt, nếu thật sự truy cứu, cũng nên là Thái Thượng Lão Quân và Huyền Đô Đại Pháp Sư chịu phạt!" "Dương Tiễn, Tôn Ngộ Không và Tử Hà là hạng trộm cắp đan dược trong Đâu Suất Cung của ta, ta bắt chúng thiêu đốt là hợp tình hợp lý!" Thái Thượng Lão Quân lập tức nói.

Dương Tiễn lạnh nhạt nói: "Hợp pháp sao?

Bằng chứng đâu?" Lời nói của Dương Tiễn cực kỳ sắc bén, một nhát trúng ngay tim đen, lập tức khiến Thái Thượng Lão Quân cứng họng, không biết nên nói gì.

Cho dù Tôn Ngộ Không và Tử Hà trộm đan dược của Đâu Suất Cung, cũng nên do Dương Tiễn, Tư Pháp Chiến Thần của Thiên Đình xử trí.

Huống hồ Thái Thượng Lão Quân không có bằng chứng, chỉ dựa vào một luồng khí tức, hiện tại luồng khí tức đó đã hoàn toàn biến mất, dù Thái Thượng Lão Quân có tài ăn nói đến đâu, cũng không thể chiếm được lý.

"Ngô không thể làm chứng sao?" Giọng của Thái Thanh Thánh Nhân vang lên.

Dương Tiễn không nể mặt chút nào: "Thái Thanh Đạo Quân nếu muốn làm chứng, cứ việc đi tìm Bệ hạ, để Bệ hạ quyết đoán!" "Tôn Ngộ Không, Tử Hà, niệm tình các ngươi là phòng vệ chính đáng, ta

không truy cứu chuyện đã qua, mau chóng rời khỏi Thiên Đình!" Giọng của Dương Tiễn truyền vào tai Tôn Ngộ Không và Tử Hà, đồng thời trong đầu hiện lên một giọng nói: "Oan có đầu nợ có chủ, chuyện do Long Quang gây ra, các ngươi đi tìm Long Quang, đừng ở Thiên Đình gây rối!" Tôn Ngộ Không và Tử Hà nhìn nhau, cũng hiểu được đạo lý tình thế ép buộc, ngay sau đó liền rời khỏi Đâu Suất Cung.

Sau trận chiến ở Đâu Suất Cung, Tôn Ngộ Không và Tử Hà rời khỏi Hồng Hoang Thiên Giới, vốn định nhắm thẳng đến Hồng Hoang Phật Giới, đến Đại Lôi Âm Tự tìm một lời giải thích, nhưng lại bị Tử Hà ngăn lại.

Nguyên nhân chỉ có một, quay về Hoa Quả Sơn bàn bạc kỹ hơn.

Đối với điều này, Tôn Ngộ Không tuy có chút không vui, nhưng cũng không thể làm gì khác, chỉ có thể nghe theo kiến nghị của Tử Hà, quay về Hoa Quả Sơn.

Kể từ sau khi ở trong Bát Quái Lô, Tôn Ngộ Không và Tử Hà đã thổ lộ tâm tình, Tử Hà đã định sẵn sẽ chiếm thế thượng phong, dù sao Tôn Ngộ Không cũng không phải là Tô Dự.

Quan trọng nhất, việc Tử Hà đề nghị bàn bạc kỹ hơn không phải không có lý, Đại Lôi Âm Tự của Phật giáo đã thành danh từ lâu, cường giả tuyệt đối không chỉ đơn giản như những gì đã phái ra.

Hồng Hoang Địa Tiên Giới, Đông Thắng Thần Châu, Hoa Quả Sơn.

Tôn Ngộ Không và Tử Hà trở về, khiến Mi Hầu Vương và Ngu Nhung Vương thở phào nhẹ nhõm.

Ngay sau đó, nghe tin Tôn Ngộ Không muốn đánh lên Hồng Hoang Phật Giới, hai đại yêu vương lập tức phái người mời Giao Ma Vương

đến.

Giao Ma Vương trầm giọng nói: "Đại Lôi Âm Tự không dễ xông vào như vậy đâu!

Chúng ta đi, e là có đi không có về!" "Cho dù là Hỗn Nguyên Kim Tiên, yêm lão Tôn cũng dám một trận!" Đôi mắt Tôn Ngộ Không phát sáng.

Sau chín mươi chín ngày bị thiêu đốt trong Bát Quái Lô, hắn cảm thấy bản thân đã được khai phá triệt để, lĩnh ngộ pháp tắc chiến đấu không ít, căn cơ càng thêm vững chắc.

Huống hồ, hắn còn có chín cọng lông khỉ cứu mạng do sư tôn Tu Bồ Đề Tổ Sư ban cho.

Lần trước Hồng Hoang Thiên Đế đột nhiên nhúng tay, Tôn Ngộ Không không kịp dùng, nếu không hắn không cho rằng Long Quang Cổ Cẩu hiện tại còn sức lực để nhắm vào hắn và Tử Hà như vậy.

Giao Ma Vương nhíu mày nói: "Đại ca, cho dù huynh có thể địch lại Hỗn Nguyên Kim Tiên, nhưng Đại Lôi Âm Tự của Phật giáo còn xa xa không chỉ có một vị Hỗn Nguyên Kim Tiên!" Mặc dù Giao Ma Vương không rõ thế lực của Đại Lôi Âm Tự ra sao, nhưng hắn có thể từ Long tộc mà phán đoán.

Ngoại công Bắc Hải Long Vương từng nói, Long tộc tuy không có người sáng lập như Như Lai Phật Tổ của Phật giáo để tạo ra một thế giới, nhưng bỏ qua Tây Phương Nhị Thánh không bàn, thực lực của Long tộc vượt xa Phật giáo.

Theo Giao Ma Vương được biết, trong Long tộc, bỏ qua vị lão tổ thần bí Câu Trần Đế Quân Chúc Long, Long Vương Cửu Tử đều đã thành Hỗn Nguyên Kim Tiên, còn có Đông Hải Long Vương Ngao Quảng cũng là Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Ngay cả Long tộc cũng có mười vị Hỗn Nguyên Kim Tiên, vậy thì Phật giáo ít nhất cũng nên có ba năm vị Hỗn Nguyên Kim Tiên chứ!

"Nếu Phật giáo thật sự mạnh như vậy, tại sao hai lần cao nhất cũng chỉ là Đại La Kim Tiên đỉnh phong!?" Tôn Ngộ Không khó hiểu hỏi.

Giao Ma Vương cười khổ một tiếng: "Đại ca không biết đó thôi, Hồng Hoang Địa Tiên Giới là nền tảng của Hồng Hoang Lục Giới, Hồng Hoang Thiên Đế từng hạ lệnh, trên Đại La Kim Tiên không được động thủ ở Hồng Hoang Địa Tiên Giới!

Phật giáo kiêng dè Hồng Hoang Thiên Đế, nên mới không dám toàn lực ra tay!" "Vị Hồng Hoang Thiên Đế đó thật sự mạnh đến vậy sao?" Tôn Ngộ Không nghi ngờ hỏi.

Mình được phụ thân sắc phong là Tề Thiên Đại Thánh, theo lý cũng nên là cao tầng của một thế lực nào đó, nhưng tại sao từ trước đến nay không có ai đến tìm?

Với năng lực của phụ thân và mẫu thân, chắc cũng không thể không biết mình đã xuất thế!

Nhưng, tại sao...

Nghĩ đến đây, Tôn Ngộ Không cảm thấy đầu óc rối như tơ vò, nội tâm bất giác trở nên nôn nóng.

Nghe câu hỏi của Tôn Ngộ Không, Giao Ma Vương trở nên nghiêm trọng, ngay cả Tử Hà, Ngu Nhung Vương, Mi Hầu Vương cũng nghiêm túc, không hẹn mà cùng trả lời: "Mạnh!

Vô cùng mạnh!" "Đại ca, trong cổ tịch của Long tộc có ghi lại, từ khi Hồng Hoang Thiên Đế xuất thế, đã quét ngang tám cõi, trăm trận trăm thắng, mạnh như Thánh nhân Hồng Hoang cũng không phải đối thủ, ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân, người sáng lập Huyền Môn, cũng

phải gọi Hồng Hoang Thiên Đế một tiếng ‘đạo hữu’, sự mạnh mẽ của ngài ấy có thể thấy được!” Ánh mắt Giao Ma Vương tràn ngập sự ngưỡng mộ mãnh liệt.

Nghe vậy, trong mắt Tôn Ngộ Không lóe lên chiến ý mãnh liệt: “Vậy sao?

Có cơ hội ta phải hảo hảo giao đấu với Hồng Hoang Thiên Đế một phen!” Ở xa trên Thiên Đình Dao Trì của Hồng Hoang Thiên Giới, Tô Dự đột nhiên mở mắt, khóe miệng lộ ra một nụ cười: “Con khỉ lỏi này, quả là chưa ăn đòn chưa biết sợ!” Lời vừa dứt, một ý niệm nảy ra, trên Hoa Quả Sơn vang lên một tiếng sét giữa trời quang, chấn cho đám người Tôn Ngộ Không và Tử Hà đầu váng mắt hoa.

Sau khi tỉnh lại, Giao Ma Vương lập tức dặn dò: “Đại ca, lời này tuyệt đối đừng nói lung tung!

Hồng Hoang Địa Tiên Giới tuy không phải do Hồng Hoang Thiên Đế sáng tạo, nhưng ngài ấy lại là chủ nhân thực sự của Hồng Hoang Lục Giới, đại ca tuyệt đối không được nói bậy nữa!” “Hồng Hoang Thiên Đế này đúng là nhỏ mọn!” Tôn Ngộ Không gật đầu, trong lòng không khỏi có chút không phục, hắn không cho rằng bản thân sẽ yếu hơn Hồng Hoang Thiên Đế, nếu cảnh giới ngang bằng, ai thắng ai thua chưa chắc đâu!

Nếu để Tô Dự biết được suy nghĩ của Tôn Ngộ Không, chắc chắn sẽ cười phá lên.

Tiểu tử ngươi có được thành tựu như bây giờ, đều là do ta một tay bồi dưỡng, nếu không đã sớm bị Long Quang Cổ Cẩu trấn áp rồi, bây giờ lại muốn so tài với lão tử!

Lão tử không dạy dỗ ngươi mới là không bình thường!

“Nói chuyện chính đi!” Một câu nói của Tử Hà đưa Tôn Ngộ

Không và mọi người trở lại chủ đề chính: "Hiện tại quan trọng nhất, là Hỗn Nguyên Kim Tiên của Đại Lôi Âm Tự, nếu những cường giả đó không ra tay, vậy thì Phật giáo cũng không phải là không thể đánh lên!" Tôn Ngộ Không nghe vậy, cũng đồng ý gật đầu.

Tôn Ngộ Không của thế giới này, hoàn toàn khác với trong ký ức của Tô Dự, tuy đôi khi cũng tự đại, nhưng chung quy vẫn có tự biết mình...

Nghĩ đến đây, Tử Hà nhìn về phía Giao Ma Vương, trầm giọng hỏi: "Lão nhị, xem thử có thể mời tiền bối Long tộc ra tay, để cường giả Hỗn Nguyên Kim Tiên của Đại Lôi Âm Tự không ra tay không, như vậy Đại La Kim Tiên chúng ta cũng có sức giải quyết!" "Đại tẩu, chị thật sự coi trọng em quá rồi!" Giao Ma Vương không khỏi cười khổ: "Em tuy có huyết mạch Long tộc, nhưng dù sao cũng không chính thống, muốn hạn chế cường giả Hỗn Nguyên Kim Tiên của Đại Lôi Âm Tự, ít nhất cũng cần phải gặp được nhân vật cốt lõi của Long tộc!" "Ngoại công em tuy thương em, nhưng cũng tuyệt đối sẽ không vì thế mà đi đắc tội Phật giáo!" Lời của Giao Ma Vương, khiến Tử Hà và Ngu Nhung Vương, Mi Hầu Vương không khỏi thở dài một tiếng!

Không có cách nào, tình thế ép buộc!

Với thực lực hiện tại của Hoa Quả Sơn, trong mắt những thế lực khổng lồ đó, hoàn toàn không đáng để kết giao!

"Nhưng, nếu chúng ta cứ không làm gì, vậy thì Long Quang Cổ Cẩu chắc chắn sẽ lại đến, chẳng lẽ chúng ta chỉ có thể mặc cho hắn hết lần này đến lần khác khiêu khích sao?" Gương mặt Mi Hầu Vương tràn ngập vẻ không cam lòng.

Đôi mắt Tôn Ngộ Không lóe lên, đột nhiên mở miệng nói: "Yêm lão Tôn đi tìm sư tôn giúp đỡ!" "!!!" Tử Hà và tam lộ yêu vương hơi

sững sờ, chưa từng nghe Tôn Ngộ Không nói về chuyện sư tôn của mình!

Trong khoảnh khắc, Tử Hà và tam lộ yêu vương đều vô cùng tò mò, người có thể bồi dưỡng ra một tồn tại biến thái như Tôn Ngộ Không, rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Chương 592

Chắc chắn không phải hạng tầm thường!

Tây Ngưu Hạ Châu, Linh Đài Phương Thốn Sơn.

Sau khi thương nghị với Tử Hà và tam đại yêu vương như Giao Ma Vương, Tôn Ngộ Không một mạch thẳng tiến đến Tà Nguyệt Tam Tinh Động, Giao Ma Vương cũng đến Bắc Hải Long Cung, thử mời Long tộc ra tay.

Mặc dù lúc Tôn Ngộ Không xuống núi, Tu Bồ Đề Tổ Sư từng dặn dò, ở bên ngoài không được dùng danh hiệu của ông, nhưng lại không giống như trong ký ức của Tô Dự, trực tiếp cắt đứt danh phận sư đồ với Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không đi tìm sư tôn, cũng không hề tiết lộ nửa điểm thông tin về thân phận của Tu Bồ Đề Tổ Sư cho Tử Hà, Giao Ma Vương và tam đại yêu vương.

Bất kể từ phương diện nào, Tôn Ngộ Không đều không vi phạm lời dặn của Tu Bồ Đề Tổ Sư.

Vậy thì vấn đề đến rồi!

Tu Bồ Đề Tổ Sư rốt cuộc có gặp Tôn Ngộ Không không?

Đáp án là khẳng định.

Cục diện hiện tại, đã khác hoàn toàn với 《Tây Du Ký》 trong ký ức của Tô Dự.

Có Tô Dự như cây cột chống trời đứng sau lưng Tôn Ngộ Không, Tu Bồ Đề Tổ Sư hoàn toàn không cần kiêng dè bất kỳ ai.

"Ngộ Không sư huynh?" Khi Tôn Ngộ Không đến cửa Tà Nguyệt

Tam Tinh Động, một đệ tử ở cửa không dám tin hỏi.

Những năm qua, Tôn Ngộ Không thay đổi thực sự quá lớn!

Lúc Tôn Ngộ Không ở Tà Nguyệt Tam Tinh Động, là một con khỉ hoạt bát, hiện tại đã hoàn toàn hóa thành hình người.

Nếu không phải Tu Bồ Đề Tổ Sư trước đó đã nói với đệ tử, hôm nay Tôn Ngộ Không sẽ trở về, thì dù có đánh chết đệ tử này cũng không nhận ra Tôn Ngộ Không trước mắt.

Tôn Ngộ Không cũng có chút ngạc nhiên, hỏi: "Ngươi nhận ra yêm lão Tôn sao?" "Lão sư có lời, Ngộ Không sư huynh hôm nay sẽ trở về, nên đặc biệt bảo ta ở đây chờ Ngộ Không sư huynh!" Đệ tử Tà Nguyệt Tam Tinh Động thật thà nói.

Nghe lời của sư đệ trước mắt, đôi mắt Tôn Ngộ Không bừng lên ánh sáng mạnh mẽ.

Nếu sư tôn Tu Bồ Đề Tổ Sư đã biết mình sẽ đến, vậy chắc chắn cũng biết mục đích của chuyến đi này.

Tôn Ngộ Không lập tức hỏi: "Sư tôn ở đâu?" "Ngộ Không sư huynh mời đi theo ta!" Đệ tử Tà Nguyệt Tam Tinh Động làm động tác "mời".

Tà Nguyệt Tam Tinh Động không dễ vào như vậy, nếu không có lệnh bài do Tu Bồ Đề Tổ Sư ban cho, người thường tuyệt đối không thể mở được cấm chế ở lối vào.

Sau khi vào Tà Nguyệt Tam Tinh Động, đệ tử đó nói: "Ngộ Không sư huynh, lão sư hiện đang chờ huynh ở Vân Vụ Phong!" "Đa tạ!" Tôn Ngộ Không sửng sốt, Vân Vụ Phong là nơi năm đó sư tôn Tu Bồ Đề Tổ Sư dạy mình tu luyện, ngay sau đó lóe lên một cái, biến mất khỏi tầm mắt của đệ tử.

Nhìn bóng lưng Tôn Ngộ Không rời đi, hắn cảm thán: "Ngộ

Không sư huynh tiến bộ thật thần tốc!" Trên Vân Vụ Phong, Tu Bồ Đề Tổ Sư hai mắt khép hờ, lặng lẽ đứng đó, thân thể hòa làm một với cảnh sắc núi non, phảng phất như đang cảm nhận từng động tĩnh trên Vân Vụ Phong.

"Đệ tử Tôn Ngộ Không bái kiến sư tôn!" Thân ảnh Tôn Ngộ Không xuất hiện sau lưng Bồ Đề Tổ Sư, trực tiếp quỳ hai gối xuống đất, ngữ khí tràn đầy cung kính.

Tu Bồ Đề Tổ Sư mở mắt: "Ngộ Không, còn nhớ, lời dặn của vi sư không?" "Ở bên ngoài không được tiết lộ thân phận sư tôn, không được mượn danh sư tôn gây rối lung tung!" Giọng Tôn Ngộ Không sang sảng hữu lực.

Tu Bồ Đề Tổ Sư trầm giọng nói: "Vậy ngươi có làm được không?" "Tu vi của đệ tử từ trên trời rơi xuống, cho dù đệ tử không nói, người khác cũng sẽ biết đệ tử có một sư tôn, nên đệ tử không hề tiết lộ thân phận sư tôn!" Tôn Ngộ Không thành khẩn nói.

Tu Bồ Đề Tổ Sư đột nhiên cười một tiếng, đồng thời xoay người: "Biết con khỉ lỏi ngươi lanh lợi, đứng lên đi!" "Hì hì!" Tôn Ngộ Không cười nịnh đứng dậy, đưa tay ra, trong lòng bàn tay xuất hiện hai quả Bồ Đề Quả Vương: "Sư tôn, yêm lão Tôn hiếu kính lão nhân gia!" Trong chuyến đi đến Bồ Đề Viên, Tôn Ngộ Không không quên Tu Bồ Đề Tổ Sư, đã giữ lại hơn mười quả Bồ Đề Quả Vương, là để hiếu kính sư tôn và phụ mẫu.

Còn chuyến đi đến Đâu Suất Cung, lúc đó tình hình khẩn cấp, Tôn Ngộ Không lại uống rượu, không giữ lại chút đan dược nào.

"Con khỉ lỏi này cũng có chút lương tâm!" Tu Bồ Đề Tổ Sư cười khẽ phất tay áo, thu lấy hai quả Bồ Đề Quả Vương trong lòng bàn tay Tôn Ngộ Không.

Mặc dù ông xuất thân từ cây Bồ Đề, nhưng Bồ Đề Quả Vương

lại là thứ hiếm có.

Huống hồ, đây là một tấm lòng hiếu thảo của Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không cười hì hì nói: "Sư tôn..." "Được rồi!

Ý của ngươi, vi sư rõ rồi, vi sư bây giờ chỉ hỏi một câu!" Không đợi Tôn Ngộ Không nói xong, Tu Bồ Đề Tổ Sư đã cắt lời hắn, nụ cười trên mặt thu lại, thần sắc bình tĩnh hỏi: "Ngươi đã quyết định muốn đánh vào Đại Lôi Âm Tự của Phật giáo chưa?" "..." Đối mặt với câu hỏi đột ngột của Tu Bồ Đề Tổ Sư, Tôn Ngộ Không thần sắc sững sờ, ngay sau đó ánh mắt kiên định trả lời: "Đệ tử đã quyết định!

Long Quang Cổ Cẩu khi dễ yêm lão Tôn quá đáng, yêm lão Tôn không thể nuốt trôi cục tức này!" "Chuẩn bị trả giá chưa?

Sẽ không hối hận chứ?" Tu Bồ Đề Tổ Sư ngưng giọng hỏi lại. ...

Tôn Ngộ Không gật đầu: "Bất kể cái giá nào, đệ tử đều không hối hận!" "Tốt!" Tu Bồ Đề Tổ Sư nhẹ nhàng gật đầu: "Vi sư có thể đảm bảo Hỗn Nguyên Kim Tiên trong Đại Lôi Âm Tự của Phật giáo sẽ không ra tay, nhưng Đại La Kim Tiên cần ngươi dùng sức mạnh của mình để chống lại.

Trong tình huống đó, bất kể xảy ra chuyện gì, vi sư đều tuyệt đối sẽ không nhúng tay nữa!

Ngươi hiểu chưa?" "Đệ tử hiểu!" Tôn Ngộ Không phát ra giọng nói trầm trọng, nhưng ngữ khí vẫn kiên quyết.

Tu Bồ Đề Tổ Sư phất phất tay: "Đi đi!

Nhớ kỹ, lúc cần thiết hãy sử dụng lông khỉ cứu mạng!" "Đa tạ sư tôn!" Tôn Ngộ Không trước mặt Tu Bồ Đề Tổ Sư, liên tiếp dập đầu chín cái, ngay sau đó liền trực tiếp độn đi, rời khỏi Vân Vụ Phong.

Nhưng Tôn Ngộ Không không trực tiếp rời đi, xa cách nhiều năm,

hắn cũng muốn xem các sư huynh đệ năm xưa thế nào rồi!

Nhìn bóng lưng Tôn Ngộ Không rời đi, ánh mắt Tu Bồ Đề Tổ Sư lóe lên, lúc này một giọng nói vang lên: "Sư tôn, người đang lo lắng cho sư đệ sao?" Một thân ảnh bước ra từ không gian, đến bên cạnh Tu Bồ Đề Tổ Sư.

Nếu Tôn Ngộ Không ở đây, nhất định có thể nhận ra, là đại sư huynh tiều phu, nhiều năm như vậy không hề có một chút thay đổi.

"Ngộ Không là con của Thiên Đế, là nhân vật then chốt của lượng kiếp này, vấn đề an toàn không cần lo lắng, nhưng Tây Phương Nhị Thánh đang như hổ rình mồi nhìn chằm chằm đó!" Tu Bồ Đề Tổ Sư lắc đầu.

Không sai, điều Tu Bồ Đề Tổ Sư luôn lo lắng không phải là an toàn của Tôn Ngộ Không, mà là Tây Phương Nhị Thánh lợi dụng Đại Tiếp Dẫn Thuật, cưỡng ép độ hóa Tôn Ngộ Không thành một cái xác biết đi.

Đến lúc đó, Tôn Ngộ Không sẽ không còn là Tôn Ngộ Không hiện tại nữa.

Tâm tính hiện tại của Tôn Ngộ Không, là phù hợp nhất với bản thân hắn.

Một khi mất đi bản tâm, tất sẽ ảnh hưởng đến việc tu luyện của Tôn Ngộ Không.

Hồng Hoang Phật Giới phía Đông.

Chương 593

Hồng Hoang Lục Giới, Hồng Hoang Địa Tiên Giới nằm ở trung tâm, xung quanh là Hồng Hoang Vu Giới, Hồng Hoang Phật Giới, Hồng Hoang Yêu Giới, phía dưới là Hồng Hoang Minh Giới, phía trên cùng là Hồng Hoang Thiên Giới có quyền hành cao nhất.

Vì vậy, phía Đông của Hồng Hoang Phật Giới là nơi gần Hồng Hoang Địa Tiên Giới nhất.

"Xoẹt!" Đột nhiên, trong không gian yên tĩnh bộc phát ra một tiếng động chói tai, lộ ra một vết nứt khổng lồ dữ tợn, sinh linh xung quanh bị dọa cho chạy tán loạn.

Năm bóng người, từ trong vết nứt khổng lồ bước ra, chính là Tôn Ngộ Không và Tử Hà, Giao Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương.

Giao Ma Vương đến Bắc Hải Long Cung, hy vọng thông qua ngoại công Bắc Hải Long Vương cầu kiến cao tầng Long tộc, nhưng kết quả nhận được chỉ có một.

Trong Phật giáo, Hỗn Nguyên Kim Tiên, sẽ không nhúng tay, bảo hắn cứ yên tâm ra tay.

Giao Ma Vương nghe Bắc Hải Long Vương trả lời như vậy, nội tâm chấn kinh liên tục, vừa định hỏi tại sao, lại bị Bắc Hải Long Vương ngăn lại.

Bắc Hải Long Vương chỉ dặn Giao Ma Vương, phải kết giao tốt với Tôn Ngộ Không.

Giao Ma Vương lập tức hiểu ra bối cảnh sau lưng Tôn Ngộ Không không đơn giản như bề ngoài, có khả năng ngay cả Tôn Ngộ

Không cũng không biết.

Trong khoảnh khắc, nội tâm hắn vô cùng may mắn khi ban đầu không giống như Ngưu Ma Vương, kết thù oán với Tôn Ngộ Không.

Bắc Hải Long Vương có thể nói ra những lời như vậy, rõ ràng là biết thân phận của Tôn Ngộ Không.

Bảo Giao Ma Vương kết giao với Tôn Ngộ Không, tự nhiên là muốn nâng cao địa vị của Bắc Hải Long Cung trong Long tộc.

"Đây là Hồng Hoang Phật Giới, luận về thiên địa linh khí, cũng không hơn Hồng Hoang Địa Tiên Giới là bao!" Mi Hầu Vương cảm nhận Hồng Hoang Phật Giới.

Giao Ma Vương trầm giọng nói: "Hồng Hoang Phật Giới và Hồng Hoang Địa Tiên Giới ngang hàng, thiên địa linh khí tự nhiên sẽ không có chênh lệch quá lớn.

Luận về độ nồng đậm của thiên địa linh khí, Hồng Hoang Thiên Giới mới là mạnh nhất." Nghe vậy, Tôn Ngộ Không và Tử Hà nhìn nhau gật đầu, lời của Giao Ma Vương, hai người đã có trải nghiệm sâu sắc.

"Đi thôi!" Ánh mắt Tôn Ngộ Không lóe lên vẻ sắc bén, khí thế toàn thân trở nên rục rịch, dường như đã chuẩn bị sẵn sàng để xé xác Long Quang Cổ Cẩu ra làm tám mảnh.

"Vút vút vút..." Cùng với lời của Tôn Ngộ Không vừa dứt, lấy Tôn Ngộ Không dẫn đầu hóa thành mấy luồng lưu quang, cùng nhau hướng về trung tâm Hồng Hoang Phật Giới.

Một lát sau, Tôn Ngộ Không, Tử Hà, Giao Ma Vương, Ngu Nhung Vương, Mi Hầu Vương xuất hiện cách Đại Lôi Âm Tự trăm mét, chậm rãi đi về phía Đại Lôi Âm Tự, trong đó Tôn Ngộ Không quát lớn một tiếng: "Lừa ngốc Long Quang, ra đây chịu chết!" Tiếng hét đột

ngột vang vọng khắp vạn dặm, khiến sinh linh xung quanh giật mình kinh hãi, ai dám gọi thẳng danh húy của Thượng Cổ Cẩu!

Chẳng lẽ không biết Đại Lôi Âm Tự là thế lực mạnh nhất trong Phật giáo sao?

Đại Lôi Âm Tự.

Phật quang lấp lánh, tràn ngập một bầu không khí tường hòa từ bi.

Tiếng gầm thét đột ngột phá vỡ sự yên tĩnh, khiến vô số bóng người mở mắt ra.

Nhưng không đợi có hành động gì, trong đầu phần lớn mọi người đều vang lên một giọng nói.

"Không được tự ý hành động!" Mọi người trong lòng chấn động, rõ ràng biết giọng nói đó là của Như Lai Phật Tổ, nhưng lại không hiểu ý của ngài.

Nhưng mà, mọi người cũng làm theo lời dặn của Như Lai Phật Tổ, yên tĩnh quan sát.

Nhưng khi phát hiện người đến chỉ có bốn người, ánh mắt không khỏi có chút buồn cười, chẳng trách Như Lai Phật Tổ không cho ra tay, chỉ là bốn người thôi mà, quả thật không cần ra tay!

Ngoài Đại Lôi Âm Tự, Tôn Ngộ Không, Tử Hà, Giao Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương, tay cầm pháp bảo của mình, trực tiếp xông về phía Đại Hùng Bảo Điện.

"Yêu hầu, quá cuồng vọng rồi!" Khi Tôn Ngộ Không sắp xông vào Đại Hùng Bảo Điện, một giọng nói băng lãnh vang lên, một luồng Phật quang hùng hồn từ trong Đại Lôi Âm Tự bắn ra, ý niệm huy hoàng lưu chuyển, vô hình trung khiến người đời trầm luân trong đó.

Đối mặt với Phật quang cường đại như vậy, Tôn Ngộ Không, Tử

Hà, và tam đại yêu vương lập tức dừng lại, dễ dàng né tránh, như hổ rình mồi nhìn chằm chằm vào Đại Lôi Âm Tự.

Đại Lôi Âm Tự dù sao cũng là nơi biểu tượng của Phật giáo, tuy có lời hứa của Tu Bồ Đề Tổ Sư và Bắc Hải Long Vương, Hỗn Nguyên Kim Tiên sẽ không ra tay, nhưng Tôn Ngộ Không và những người khác cũng không thể không cẩn thận một chút.

"Lừa ngốc Long Quang, yêm lão Tôn đã đến rồi, ngươi còn làm con rùa rụt cổ sao?" Tôn Ngộ Không một thân Tề Thiên Phi Quải được bao quanh bởi chín màu, Như Ý Kim Cô Bổng chỉ thẳng vào Đại Lôi Âm Tự, giọng nói như sấm nổ giữa trời quang, vang vọng giữa trời đất.

"Yêu hầu, tự tiện xông vào thánh địa Phật giáo Đại Lôi Âm Tự của ta, thật sự cho rằng trời đất này không ai trị được ngươi sao!" Đột nhiên, một bóng người xuất hiện ở lối vào Đại Lôi Âm Tự, chính là Già Lam Tôn Giả trước đó.

"Chỉ là Thái Ất Kim Tiên, ngươi có tư cách nói chuyện sao?" Ngu Nhung Vương hừ lạnh một tiếng, cả người hóa thành một luồng lưu quang, lóe lên một cái, trong nháy mắt đã bóp chặt cổ Già Lam Tôn Giả, hung hăng ném ra ngoài.

Khi Già Lam Tôn Giả sắp va vào Đại Lôi Âm Tự, một luồng Phật quang lóe lên, đỡ lấy Già Lam Tôn Giả một cách hoàn hảo.

"A a, Tôn Ngộ Không yêu hầu, gan của ngươi cũng lớn thật, dám tìm đến tận cửa!" Sau khi Già Lam Tôn Giả ổn định thân hình, bốn luồng Phật quang từ Đại Lôi Âm Tự tuôn ra, chính là Long Quang Cổ Cẩu, Tướng Thần Phật Tổ, Hậu Khanh Cổ Cẩu, Doanh Câu Cổ Cẩu.

Nhìn thủ phạm trước mắt, trong mắt Tôn Ngộ Không dâng lên sát cơ mãnh liệt, hôm nay hắn phải triệt để kết thúc chuyện này, nếu không chắc chắn sẽ như một mớ tơ vò, quấn chặt lấy hắn, khiến hắn

không thể thoát ra.

Đến lúc đó, hắn căn bản không có thời gian đi tìm phụ mẫu.

Tôn Ngộ Không không lập tức nói nhiều, tinh khí thần trong cơ thể không ngừng tăng lên, hai đại công pháp đỉnh tiêm vận chuyển, khí thế không ngừng dâng cao, tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ không chút che giấu, chấn nhiếp mọi người!

"Vút!" Tử Thanh Bảo Kiếm ra khỏi vỏ, Tử Hà toàn thân được kiếm khí bao bọc.

Giao Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương mắt lộ hung quang, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào Long Quang Cổ Cẩu.

Cảm nhận được khí tức của Tôn Ngộ Không và Tử Hà và những người khác, vẻ kiêng dè trong mắt Tướng Thần Phật Tổ và những người khác, trở nên càng thêm mãnh liệt, chưa đầy trăm ngày, thực lực đã tiến thêm một bước!

"Lúc đầu, bản tọa thật không nên thả lỏng cho con yêu hầu này!" Long Quang Cổ Cẩu thở dài một tiếng, ngữ khí có chút nghiến răng nghiến lợi.

"Thật nực cười!" Tôn Ngộ Không lộ ra nụ cười chế giễu: "Cũng không biết lúc đầu tên ngốc lừa nào bị yêm lão Tôn đánh như chó nhà có tang!" Lúc đầu, Tôn Ngộ Không và Phật giáo không thù không oán, Long Quang Cổ Cẩu cứ nhất quyết đòi đưa hắn đến Cực Lạc thế giới, nên mới dẫn đến mối thù giữa Tôn Ngộ Không và Long Quang Cổ Cẩu như hiện tại.

"Tôn Ngộ Không, nếu không phải lúc đầu ta kiêng dè cấm lệnh của Đại Thiên Tôn, bằng thực lực ba chân mèo của ngươi có thể làm gì ta!

Hôm nay tại Đại Lôi Âm Tự của ta, bản tọa sẽ triệt để trấn áp

ngươi!" Long Quang Cổ Cẩu khinh thường hừ lạnh nói.

Đôi mắt Tôn Ngộ Không lạnh đi, chưa kịp mở miệng nói, đã bị Tử Hà cắt ngang.

Chỉ thấy Tử Hà cất lên giọng nói nhẹ nhàng: "Phật giáo là thế lực cốt lõi của Hồng Hoang Phật giới, tuy thuộc về Thiên Đình, nhưng khó tránh khỏi xuất hiện vài con sâu làm rầu nồi canh.

Chúng ta hôm nay đến đây chỉ để đòi một lời công đạo từ Long Quang Cổ Phật và những kẻ khác, không có ý mạo phạm các vị Bồ tát, La hán của Phật giáo!" "Phật giáo có thể trở thành thế lực cốt lõi của Hồng Hoang Phật giới, chắc chắn đa số đều có tấm lòng cứu khổ cứu nạn, công chính công bằng.

Tử Hà tin rằng các vị Bồ tát, La hán tuyệt đối sẽ không thiên vị, bao che cho phe Long Quang Cổ Phật!" Lời của Tử Hà du dương truyền vào Đại Lôi Âm Tự, khiến các vị Bồ tát, La hán đang quan sát trong lòng đều khẽ gật đầu.

Chương 594

Rõ ràng, lời nói của Tử Hà rất hợp ý họ.

Chuyện giữa Long Quang Cổ Phật và Hoa Quả Sơn, mọi người trong Đại Lôi Âm Tự đều biết rõ, trong lòng cũng có cán cân phân định.

Nói trắng ra là Long Quang Cổ Phật cậy mình có tư lịch và tu vi, muốn cưỡng ép thu phục Tôn Ngộ Không, kết quả lại hết lần này đến lần khác tìm đến gây phiền phức cho Tôn Ngộ Không.

Đổi lại là bất cứ ai cũng sẽ không chịu bỏ qua.

Vì vậy, việc Tôn Ngộ Không và những người khác đến Đại Lôi Âm Tự tìm Long Quang Cổ Phật báo thù là chuyện bình thường.

Hơn nữa, Như Lai Phật Tổ đã có lệnh, không cho phép ai can thiệp vào trận chiến này.

Mặc dù Tôn Ngộ Không luôn miệng gọi "lừa trọc" khiến người ta khó chịu, nhưng họ cũng hiểu Tôn Ngộ Không chỉ nhắm vào đám người Long Quang Cổ Phật mà thôi.

Sắc mặt Long Quang Cổ Phật trầm xuống, không ngờ Tử Hà lại miệng lưỡi sắc bén như vậy.

Vốn dĩ hắn muốn lôi kéo cả Đại Lôi Âm Tự vào chuyện này, nhưng một câu nói của nàng đã khiến kế hoạch của hắn hoàn toàn thất bại.

Ngay sau đó, Long Quang Cổ Phật nhìn Tướng Thần Phật Tổ, Hậu Khanh Cổ Phật, Doanh Câu Cổ Phật một cái, chỉ thấy ba người thân hình khẽ động, trên người bộc phát ra dao động mãnh liệt, cả không gian đều khẽ run rẩy.

“Pháp tắc?” Mọi người trong ngoài Đại Lôi Âm Tự cảm nhận được dao động trên người Tướng Thần Phật Tổ, Hậu Khanh Cổ Phật, Doanh Câu Cổ Phật, sắc mặt lập tức hiện lên vẻ kinh ngạc tột độ.

Vạn lần không ngờ ba vị Cương Thi Thủy Tổ này không những có nguyên thần, mà còn lĩnh ngộ được pháp tắc trong thời gian ngắn như vậy.

Phải biết rằng, Cương Thi nhất mạch và Thượng cổ Vu tộc về cơ bản là tương tự nhau.

Cùng có nhục thân cường hãn, cùng không có nguyên thần.

Điểm khác biệt là Thượng cổ Vu tộc không có nguyên thần, hoàn toàn dựa vào sức mạnh nhục thân, tiến triển cực nhanh.

Cương Thi nhất mạch thì cần phải hấp thu tinh hoa nhật nguyệt qua năm tháng mới có thể có nhục thân cường hãn, nhưng lại tràn đầy tử khí.

Điều đó cũng khiến Cương Thi nhất mạch có điều kiện để chưởng khống linh lực.

“Yêu nữ, thánh địa Phật giáo há để cho ngươi làm càn như vậy!” Lúc này, một giọng nói lạnh lùng vang lên, một bóng người nhanh chóng xuất hiện, tay cầm một cây thiền trượng, không chút do dự đập về phía Tử Hà.

“Ầm!” Kim sắc thiền trượng vừa xuất ra đã cuốn lên một trận cuồng phong, khiến tim Tử Hà chợt thắt lại, đồng thời cảm nhận được một mối nguy hiểm mãnh liệt.

“Keng!” Tử Hà vội vung Tử Thanh Bảo Kiếm lên.

Kim sắc thiền trượng mang theo uy thế đáng sợ, hung hăng đập vào Tử Thanh Bảo Kiếm, sức mạnh to lớn đó trực tiếp khiến ngọc thủ của Tử Hà tê rần, rồi bị chấn bay ra ngoài.

“Vút!” Tôn Ngộ Không lao đến đỡ lấy Tử Hà, ôm thân thể mềm mại của nàng vào lòng, trong đôi mắt ánh lên ngọn lửa giận dữ.

Dám làm tổn thương nữ nhân của hắn, thật sự coi Tề Thiên Đại Thánh này là bùn đất dễ nắn sao!

“Cẩn thận một chút!

Người này là Đại La Kim Tiên đỉnh phong, cây kim sắc thiền trượng kia hẳn là Cực phẩm Tiên thiên linh bảo!” Khi Tôn Ngộ Không chuẩn bị đại khai sát giới, Tử Hà đã níu lấy cánh tay hắn, dặn dò một tiếng.

Thực ra, với thực lực hiện tại của Tử Hà, cộng thêm việc sở hữu hai đại Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, chưa chắc đã không phải là đối thủ của kẻ đột nhiên xuất hiện này.

Chẳng qua vừa rồi nhất thời không để ý, không ngờ người của Phật môn lại vô liêm sỉ đến vậy.

Nhưng một khi Tôn Ngộ Không đã muốn ra tay, Tử Hà tự nhiên sẽ không làm mất mặt nam nhân nhà mình.

Bên kia còn có Tướng Thần Phật Tổ, Hậu Khanh Cổ Phật, Doanh Câu Cổ Phật đang nhìn chằm chằm.

Tử Hà sở hữu Mê Hồn Thần Linh, thích hợp nhất để yểm trợ cho Tôn Ngộ Không, đề phòng có kẻ đánh lén.

“Yên tâm đi!” Tôn Ngộ Không khẽ gật đầu, cố gắng đè nén cơn giận trong lòng: “Không ngờ Phật giáo đường đường cũng có loại bại hoại vô liêm sỉ như vậy!” “Đối phó với loại yêu vật các ngươi mà dùng thủ đoạn quang minh chính đại, quả thực là sỉ nhục hai chữ quang minh chính đại!” Người kia khinh thường nói.

Giao Ma Vương cười lạnh một tiếng: “Hóa ra là Già Diệp Cổ Phật của Tây phương Phật môn sao?

Quả nhiên, người của Tây phương Phật môn đều là lũ vô sỉ!" "Yêu vật, đừng có nói bậy!" Nghe vậy, Già Diệp Cổ Phật tức giận không thôi, đột nhiên bước lên một bước, kim sắc thiền trượng hung hăng đập vào không gian, một đạo phật quang rực rỡ bùng phát, lao về phía Giao Ma Vương.

"Phá!" Kim quang đột nhiên dâng lên, một cây gậy ánh sáng huy hoàng mang theo sức mạnh vạn quân hung hăng đập xuống, phát ra âm thanh va chạm chói tai.

"Dám không coi Lão Tôn ta tồn tại sao!", Tôn Ngộ Không quát lớn, Chiến Đấu pháp tắc mạnh mẽ lập tức như thủy triều tuôn ra, khiến Tướng Thần Phật Tổ và bốn vị Cổ Phật khác sắc mặt kịch biến.

"Ong!" Mặc dù Chiến Đấu pháp tắc mà Tôn Ngộ Không lĩnh ngộ mạnh mẽ vô cùng, nhưng Già Diệp Cổ Phật cũng không hề lùi bước, thân hình chợt lóe, như quỷ mị xuất hiện trước mặt Tôn Ngộ Không, kim sắc thiền trượng trong tay đột nhiên hạ xuống, phật quang che trời phủ đất ập xuống.

Kim sắc thiền trượng trong tay Già Diệp Cổ Phật có tên là Bồ Đề Thiền Trượng.

Sở dĩ nó là Cực phẩm Tiên thiên linh bảo là vì Chuẩn Đề đạo nhân đã không tiếc dùng Tiên thiên Bồ Đề Thụ luyện chế thành, trả một cái giá rất lớn để nó thăng cấp thành Cực phẩm linh bảo.

Chỉ thấy, đạo phật quang kia trông có vẻ hùng vĩ từ bi, nhưng lại ẩn chứa sát cơ mãnh liệt, đủ để đánh trọng thương một cường giả Đại La Kim Tiên bình thường.

Nhưng đáng tiếc, Tôn Ngộ Không không phải là Đại La Kim Tiên bình thường, mà có thể sánh ngang với Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Tề Thiên Đại Thánh!

Tôn Ngộ Không thân hình lóe lên, Như Ý Kim Cô Bổng vung lên như bão táp, cuốn toàn bộ phật quang vào trong, nghiền nát sạch sẽ.

Ngay sau đó, Tôn Ngộ Không chợt lóe lên, Như Ý Kim Cô Bổng mang theo uy thế ngút trời, bùng phát ra vô số bóng gậy, mỗi một bóng gậy đều ẩn chứa sức mạnh đáng sợ, tấn công dồn dập về phía Già Diệp Cổ Phật.

"Ông ông ông!" Đối mặt với công kích mạnh mẽ như vậy của Tôn Ngộ Không, trong mắt Già Diệp Cổ Phật lóe lên vẻ kiêng dè sâu sắc.

Nơi Như Ý Kim Cô Bổng đi qua, không gian cũng bị vặn vẹo.

Hắn biết rõ loại công kích cấp bậc này tuyệt đối không thể đối đầu trực diện, nếu không hậu quả sẽ rất nghiêm trọng.

"Nhất hoa nhất thế giới!" Giữa lúc đó, Già Diệp Cổ Phật đánh ra từng đạo Niêm Hoa Ấn Quyết, không gian quanh thân dấy lên dao động mãnh liệt, khuếch đại những kẽ hở giữa vô số bóng gậy, bản thân hắn như một con cá bơi lội tung tăng trong biển lớn, ung dung né tránh khỏi đám bóng gậy dày đặc, trông vô cùng huyền diệu.

"..." Tôn Ngộ Không và tất cả mọi người đều sững sờ: "Không gian pháp tắc?" Trong ba ngàn pháp tắc, Sức mạnh đứng đầu, Thời gian là tôn, Không gian là vua.

Từ thời thượng cổ đến nay, người tu luyện đều muốn lĩnh ngộ Không gian pháp tắc, nhưng người có thể lĩnh ngộ được là một trong vạn người.

Chương 595

Người có thể đạt được thành tựu cũng chỉ có một người, đứng trên đỉnh của Hồng Hoang Lục giới.

Không sai, người đó chính là Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự.

Bây giờ Già Diệp Cổ Phật lại thi triển ra thần thông không gian, nắm giữ được một tia sức mạnh của Không gian pháp tắc.

"Không gian pháp tắc thì đã sao?" Đôi mắt Tôn Ngộ Không sắc bén vô cùng, thân ảnh như hồ điệp bay lượn tự do trong không gian, trong chưa đầy nửa khắc đồng hồ đã giao thủ với Già Diệp Cổ Phật mấy trăm lần, mỗi một lần sức mạnh đều vô cùng sắc bén, dường như muốn trừ khử đối thủ cho hả giận.

Nhìn Tôn Ngộ Không và Già Diệp Cổ Phật chiến đấu, sắc mặt mọi người đều trở nên ngưng trọng.

Thực lực của hai người hoàn toàn vượt qua sức tưởng tượng của họ, đặc biệt là Tôn Ngộ Không.

Bất cứ ai cũng có thể nhìn ra, Già Diệp Cổ Phật dựa vào chiêu thần thông không gian "Nhất hoa nhất thế giới" mới có thể kiên trì đến bây giờ dưới công thế sắc bén của Tôn Ngộ Không.

Nếu đối đầu trực diện, hắn căn bản không phải là đối thủ của Tôn Ngộ Không.

Bởi vì Chiến Đấu pháp tắc, công thế của Tôn Ngộ Không càng lúc càng sắc bén, dường như không có điểm dừng.

Cuộc chiến giữa Tôn Ngộ Không và Già Diệp Cổ Phật, ai thắng ai thua, hiện tại không ai có thể đoán được.

Một người sở hữu Chiến Đấu pháp tắc, một người có sức mạnh

của Không gian pháp tắc, ai lơ là trước, ai không kiên trì được trước, người đó tự nhiên sẽ thất bại.

"Đừng manh động!" Khi ba đại yêu vương liếc nhìn nhau, sắp sửa ra tay, Tử Hà đã bí mật truyền âm nhắc nhở.

Lạc đà gầy còn hơn ngựa béo, Tây phương Phật môn tuy đã bị Phật giáo thay thế, nhưng vẫn còn không ít cường giả tồn tại.

Ví dụ như Già Diệp Cổ Phật trước mắt.

Tôn Ngộ Không đang ép Già Diệp Cổ Phật phải lùi bước liên tục, nhưng Long Quang Cổ Phật đối diện vẫn tỏ ra thản nhiên.

Rõ ràng, ngoài Già Diệp Cổ Phật, chắc chắn còn có cường giả khác yểm trợ.

Nếu Giao Ma Vương và những người khác ra tay lúc này, thế tất sẽ bị cường giả ẩn nấp tấn công.

Phải nói rằng, tâm tư của Tử Hà thật sự nhạy bén, đoán được tám chín phần mười.

Không sai, trợ thủ của Long Quang Cổ Phật ngoài Già Diệp Cổ Phật, những người có thể xếp vào hàng ngũ cao thủ của Tây phương Phật môn cũng không còn nhiều.

Trong trận Phong Thần, Tây phương Phật môn tổn thất nặng nề, ngay cả Già Diệp Cổ Phật lĩnh ngộ được Không gian pháp tắc bây giờ cũng là do Tây phương nhị thánh đã hao phí vô số tài nguyên bí mật bồi dưỡng.

Tại sao Già Diệp Cổ Phật có thể lĩnh ngộ được Không gian pháp tắc?

Hoàn toàn là vì Tiếp Dẫn đạo nhân lợi dụng Mộng Chi Pháp Tắc, Chuẩn Đề đạo nhân lợi dụng sức mạnh thánh nhân để cưỡng ép điều

động sức mạnh không gian, mới khiến Già Diệp Cổ Phật lĩnh ngộ được.

Nhưng dù vậy, Già Diệp Cổ Phật lĩnh ngộ được bao nhiêu còn tùy vào thiên phú và thực lực của hắn.

Hơn nữa, sức mạnh pháp tắc càng cố ý càng khó lĩnh ngộ.

"Gầm!" Trên bầu trời Đại Lôi Âm Tự, một tiếng gầm vang vọng chín tầng trời.

Tôn Ngộ Không ngạo nghễ đứng trên không, sau lưng xuất hiện một hư ảnh vượn khổng lồ.

Cùng với sự chuyển động của Như Ý Kim Cô Bổng, bàn tay khổng lồ của nó hung hăng đập về phía Già Diệp Cổ Phật.

"Ầm!" Già Diệp Cổ Phật thân hình khẽ động, biến mất tại chỗ, xuất hiện ở một phương hướng khác, Bồ Đề Thiền Trượng trong tay xoay tròn, khiến không gian đột nhiên vặn vẹo.

"Ầm!" Chỉ thấy Như Ý Kim Cô Bổng trong tay Tôn Ngộ Không lập tức chuyển hướng, trong khoảnh khắc đã trực tiếp va chạm mạnh mẽ với Già Diệp Cổ Phật, đồng thời bàn tay vượn khổng lồ cũng gào thét lao tới.

Tiếng nổ dữ dội vang lên, chỉ thấy bàn tay vượn khổng lồ kia tỏa ra ánh sáng tinh thần rực rỡ, như một ngôi sao rơi xuống không thể ngăn cản, mọi thứ cản đường đều sẽ bị hủy diệt.

Ngay khi bàn tay vượn khổng lồ va chạm với Bồ Đề Thiền Trượng, nó lại giơ tay lên, như thủy triều dồn dập từng đợt vỗ mạnh vào Bồ Đề Thiền Trượng, trực tiếp đánh bay Già Diệp Cổ Phật ra ngoài.

"Hả?" Nhìn cảnh tượng trước mắt, trong mắt Già Diệp Cổ Phật hiện lên vẻ kinh hãi.

Hắn đã tu luyện «Trượng Lục Kim Thân», bất kể là sức mạnh nhục thân hay linh lực, hắn đều tự tin không thua kém Tôn Ngộ Không, nhưng không ngờ bây giờ khi toàn lực giao phong trực diện, hắn vẫn bị Tôn Ngộ Không đánh lùi.

Ngay khi bàn tay vượn khổng lồ đánh bay Già Diệp Cổ Phật, Tôn Ngộ Không truy đuổi không tha, trực tiếp xuất hiện phía trên Già Diệp Cổ Phật, Như Ý Kim Cô Bổng giáng xuống đầu, Chiến Đấu pháp tắc bùng nổ, tạo ra một cỗ sức mạnh đáng sợ.

"Vút!" Già Diệp Cổ Phật vạn lần không ngờ Tôn Ngộ Không lại nhanh như vậy, lập tức một lần nữa thúc đẩy sức mạnh Không gian pháp tắc, chuẩn bị lập tức độn tẩu.

Không thể để Tôn Ngộ Không áp sát!

Già Diệp Cổ Phật biết rõ điều này, lập tức quyết đoán chuẩn bị di chuyển, trực tiếp khiến Như Ý Kim Cô Bổng của Tôn Ngộ Không đánh vào không khí.

Trong tình huống như vậy, Tôn Ngộ Không không những không tức giận, mà khóe miệng còn nhếch lên một nụ cười quỷ dị.

"Lão Tôn ta đã đợi ngươi lâu rồi!" Chỉ thấy, Già Diệp Cổ Phật xuất hiện ở một bên khác, còn chưa đứng vững thì bên tai đã vang lên một giọng nói hung ác.

Già Diệp Cổ Phật toàn thân chấn động, không biết tại sao Tôn Ngộ Không lại có thể xác định chính xác vị trí của mình như vậy, cũng không biết tại sao Tôn Ngộ Không có thể xuất hiện bên cạnh mình nhanh như thế.

"Vút!" Trong chớp mắt, Già Diệp Cổ Phật lại độn tẩu.

"Chạy đi đâu!" Giọng nói của Tôn Ngộ Không như ác mộng lại một lần nữa truyền vào tai Già Diệp Cổ Phật, khiến sắc mặt hắn khó

coi, trong lòng gầm lên: "Rốt cuộc là chuyện gì!" Sau đó, Già Diệp Cổ Phật lại một lần nữa độn tẩu.

Nguyên nhân chỉ có một, đó là thuật phân thân.

Sức mạnh Không gian pháp tắc mà Long Quang Cổ Phật thúc đẩy quả thực khiến Tôn Ngộ Không đau đầu không thôi.

Sau nhiều lần giao chiến, Tôn Ngộ Không đã nghĩ ra một cách.

Hắn thể hiện năng lực cận chiến mạnh mẽ, thông qua đó thu hút sự chú ý của Già Diệp Cổ Phật, phá giải sức mạnh Không gian pháp tắc của hắn.

Phân thân do lông khỉ biến thành căn bản không có sức chiến đấu mạnh mẽ, nhiều nhất cũng chỉ có khí tức giống hệt nhau.

Sức mạnh Không gian pháp tắc không phải dễ dàng thi triển như vậy, nó tiêu hao rất lớn tinh khí thần của Già Diệp Cổ Phật.

Sau khi thi triển liên tiếp ba lần sức mạnh Không gian pháp tắc, trong thời gian ngắn Già Diệp Cổ Phật không thể thúc đẩy sức mạnh Không gian pháp tắc nữa.

Chương 596

Khi Già Diệp Cổ Phật xuất hiện lần nữa, Tôn Ngộ Không cũng đột nhiên xuất hiện trước mặt hắn, Như Ý Kim Cô Bổng lấp lánh ánh sáng rực rỡ, mang theo dao động pháp tắc, giáng xuống đầu!

"Chết tiệt!" Công thế bất ngờ này khiến Già Diệp Cổ Phật cũng có chút hiểu ra ý đồ của Tôn Ngộ Không, vì vậy hắn không chút do dự giơ Bồ Đề Thiền Trượng lên, đối đầu trực diện với Tôn Ngộ Không trước mắt.

Nhưng mà, khi Bồ Đề Thiền Trượng sắp va chạm với Như Ý Kim Cô Bổng, Tôn Ngộ Không trước mắt đột nhiên tan biến.

Điều này khiến Già Diệp Cổ Phật cảm thấy khó chịu như đánh vào bông, cơ thể do quán tính mà lảo đảo.

"Chịu chết đi!

Già Diệp lừa trọc!

Lão Tôn ta hôm nay sẽ tiễn ngươi về thế giới Cực Lạc!" Lúc này, Tôn Ngộ Không xuất hiện sau lưng Già Diệp Cổ Phật, Như Ý Kim Cô Bổng mang theo dao động đáng sợ, sức mạnh vạn quân xung kích tới, nơi nó đi qua không gian đều hóa thành hư vô.

"Ầm!" Trong chớp mắt, Già Diệp Cổ Phật không quan tâm đến tinh khí thần hư nhược trong cơ thể, mượn sức mạnh không gian cưỡng ép phá vỡ, muốn né tránh công kích đáng sợ của Tôn Ngộ Không.

"Ầm ầm!" Sức mạnh đáng sợ lập tức bùng nổ, ngay khoảnh khắc đập vào hư không, không gian đột nhiên vỡ nát, sức mạnh Không gian pháp tắc của Già Diệp Cổ Phật lập tức bị phá vỡ, khiến Già Diệp Cổ

Phật vốn đã độn nhập không gian lập tức lộ ra trong tầm mắt của Tôn Ngộ Không.

"Con khỉ đó đã lĩnh ngộ được thần thông của Sức Mạnh pháp tắc!" Nhìn Già Diệp Cổ Phật và Tôn Ngộ Không chiến đấu, Như Lai Phật Tổ đang ở trong Đại Lôi Âm Tự, đôi mắt lóe lên một tia kinh ngạc, rõ ràng đã nhận ra thần thông mà Tôn Ngộ Không thi triển.

Không sai, đúng như Như Lai Phật Tổ đã nói, Tôn Ngộ Không đã lĩnh ngộ được thần thông cơ bản trong Sức Mạnh pháp tắc – Nhất lực phá vạn pháp.

Cũng chính vì "Nhất lực phá vạn pháp", Già Diệp Cổ Phật mới bị Tôn Ngộ Không ép ra khỏi không gian giáp tầng.

"Xem lần này lừa trọc ngươi né đi đâu!" Già Diệp Cổ Phật xuất hiện, khiến Tôn Ngộ Không không chút do dự vung Như Ý Kim Cô Bổng, như một con thần long vút lên mây xanh, dũng mãnh không gì cản nổi lao về phía Già Diệp Cổ Phật.

Ánh sáng rực rỡ chiếu vào mắt Già Diệp Cổ Phật, liên tiếp độn tẩu khiến hắn không thể thi triển thần thông không gian nữa.

"Ầm ầm..." Như Ý Kim Cô Bổng nặng nề giáng xuống người Già Diệp Cổ Phật, một tiếng kêu thảm thiết từ miệng hắn vang lên.

Chỉ thấy Như Ý Kim Cô Bổng của Tôn Ngộ Không đã xuyên thủng cơ thể hắn, toàn bộ sức mạnh trực tiếp bùng nổ trong khoảnh khắc.

"Dừng tay!" Một giọng nói trầm trọng vang lên, một luồng sức mạnh mạnh mẽ cuốn ra, lao thẳng về phía Tôn Ngộ Không.

Một đạo phật quang từ Đại Lôi Âm Tự bắn ra với tốc độ sét đánh không kịp bưng tai, mục tiêu chính là lưng của Tôn Ngộ Không.

"Ra tay!" Tử Hà hét lớn một tiếng, Giao Ma Vương, Mi Hầu

Vương, Ngu Nhung Vương trực tiếp ra tay, nhưng lại bị Tướng Thần Phật Tổ, Hậu Khanh Cổ Phật, Doanh Câu Cổ Phật ngăn lại.

Về phần Long Quang Cổ Phật, hắn không dám manh động.

Tu vi hiện tại của hắn đã là Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, tuy nắm giữ sức mạnh pháp tắc, nhưng so với Tử Hà có tu vi Đại La Kim Tiên, chênh lệch quá xa.

Cưỡng ép ra tay, cuối cùng chỉ bị Tử Hà bắt giữ.

Phải biết rằng đám người Tôn Ngộ Không không thể giết, nếu bị Tử Hà bắt giữ, thế tất sẽ không có kết cục tốt đẹp.

Vì vậy, hắn đã cho Tử Hà cơ hội.

"Linh linh linh..." Ngọc thủ rung động, Mê Hồn Thần Linh vang lên những đợt sóng âm thanh trong trẻo.

"Vút!" Tử Thanh Bảo Kiếm tuốt vỏ, kiếm khí sắc bén, như bão táp lao về phía Đại Lôi Âm Tự.

"Ầm!" Một tiếng nổ vang vọng không gian, Tử Hà tạm thời chống đỡ được người viện trợ đột ngột, Tôn Ngộ Không cũng vào lúc này triệt để ra tay.

Chỉ thấy, Tôn Ngộ Không hai tay ôm Như Ý Kim Cô Bổng, sức mạnh và chiến đấu song trọng pháp tắc gia trì lên đó, lập tức khiến gân xanh trên hai cánh tay nổi lên, sau đó hung hăng quất về phía Già Diệp Cổ Phật.

"Đùng!" Nơi Như Ý Kim Cô Bổng đi qua, không gian hoàn toàn sụp đổ, hóa thành một mảnh hư vô, mơ hồ có thể cảm nhận được hỗn độn linh lực cuồng bạo.

"Các ngươi yêu vật, lá gan thật lớn!" Thấy Tôn Ngộ Không đối xử với Già Diệp Cổ Phật như vậy, một bóng người trực tiếp phá tan

sự ngăn cản của Tử Hà trước mặt, thân ảnh dần dần rõ ràng, không ai khác lại là một hòa thượng.

Tử Hà bị chấn lùi mấy trăm mét, ánh mắt lộ vẻ kinh hãi.

Sau khi trải qua lò Bát Quái rèn luyện, tu vi của nàng đã không xa Đại La Kim Tiên hậu kỳ, tự tin rằng dù là Đại La Kim Tiên đỉnh phong như Già Diệp Cổ Phật hay Tướng Thần Phật Tổ, cũng sẽ không dễ dàng đánh bại nàng.

Nhưng không ngờ lại bị hòa thượng đột nhiên xuất hiện này dễ dàng đánh lui như vậy.

Mặc dù trong đó có phần chủ quan, nhưng cũng phải thừa nhận, hòa thượng đột nhiên xuất hiện này mạnh hơn cả Đại La Kim Tiên đỉnh phong Long Quang Cổ Phật, Tướng Thần Phật Tổ, Già Diệp Cổ Phật, không chỉ mạnh hơn một chút, mà dường như đã vượt qua cảnh giới Đại La Kim Tiên.

"Dược Sư biến mất lâu như vậy, hẳn là do Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân bí mật bồi dưỡng, nhưng không ngờ thiên phú của hắn lại vượt xa Long Quang, Già Diệp nhiều như vậy, đạt tới Bán bộ Hỗn Nguyên Kim Tiên!

Lần này con khỉ phiền phức rồi!" Trong mắt Như Lai Phật Tổ lóe lên một tia sáng.

Cùng lúc đó, trong Đại Lôi Âm Tự cũng vang lên nhiều tiếng bàn tán.

"Dược Sư Cổ Phật, không ngờ lại xuất hiện vào lúc này!" "Lần này đám người Tôn Ngộ Không e là gặp rắc rối rồi!" "Bán bộ Hỗn Nguyên Kim Tiên, đối phó với mấy tiểu bối ngay cả Đại La Kim Tiên đỉnh phong cũng chưa đạt tới, thật vô sỉ!" "Người của Tây phương Phật môn trước nay vẫn vậy, ở cùng bọn họ trong Đại Lôi Âm Tự là

nỗi sỉ nhục lớn nhất của ta!" Các vị Phật cùng đông đảo Bồ tát, La hán đều bất mãn với hành động của Dược Sư Cổ Phật, nhưng ngại vì cùng thuộc Phật giáo, cũng không trực tiếp xuất hiện ngăn cản.

Dù sao, là Tôn Ngộ Không, Tử Hà và những người khác đến Đại Lôi Âm Tự gây sự trước, tuy ghét đám người vô sỉ của Tây phương Phật môn, nhưng giữa họ cũng là đồng liêu.

Nếu lúc này hiện thân, chẳng phải là tát vào mặt Như Lai Phật Tổ sao?

Phải biết, người năm đó không tận diệt đám hòa thượng Tây phương Phật môn mà sáp nhập vào Phật giáo chính là Như Lai Phật Tổ.

Nhưng… "Dược Sư Cổ Phật, ngươi tu vi đã gần như là Bán bộ Hỗn Nguyên Kim Tiên, ra tay đối phó với một đám tiểu bối, không cảm thấy xấu hổ sao?" Bỗng nhiên, từng luồng phật quang chợt hiện, một vị tăng nhân xuất hiện bên ngoài Đại Lôi Âm Tự, chính là một tăng nhân trẻ tuổi mày thanh mắt tú.

Dược Sư Cổ Phật vốn định ra tay, đối với tăng nhân đột nhiên xuất hiện này, thân hình lập tức khựng lại, mày nhíu chặt hỏi: "Ngươi là ai?" Mặc dù tu vi của tăng nhân đột nhiên xuất hiện này chỉ có Thiên Tiên, nhưng có thể không sợ hãi đứng trước mặt hắn, tuyệt đối không phải người tầm thường.

"Bần tăng là Kim Thiền Tử, nhị đệ tử của Như Lai Phật Tổ!" Tăng nhân trẻ tuổi thành thật đáp.

Lập tức, sắc mặt Dược Sư Cổ Phật kịch biến, lẽ nào Như Lai Phật Tổ muốn nhúng tay vào chuyện này?

Nếu Như Lai Phật Tổ muốn nhúng tay, vậy thì chuyện hôm nay phiền phức rồi!

“Nếu đã là nhị đệ tử của Phật Tổ, vậy thì càng nên bảo vệ tôn nghiêm của Phật giáo, mấy con yêu vật này đã đánh đến cửa, ngươi lại còn nói giúp chúng!” Dược Sư Cổ Phật chất vấn.

Kim Thiền Tử nhẹ nhàng nói: “Long Quang Cổ Phật khi người quá đáng, Tôn Ngộ Không và những người khác đánh đến cửa cũng là chuyện bình thường!

Hơn nữa tôn nghiêm là do mình tạo ra, đâu cần phải bảo vệ!

Chương 597

Phật môn có những con sâu làm rầu nồi canh, mới làm tổn hại đến tôn nghiêm!" "Hỗn xược!

Kim Thiền Tử, lui ra, chuyện này không liên quan đến ngươi!

Mau mau trở về thiền phòng bế môn tu thiền đi!" Nghe thấy giọng nói cuồn cuộn đó, Kim Thiền Tử mày nhíu chặt, trong mắt đầy vẻ khó hiểu: "Sư tôn..." "Lui ra!" Giọng của Như Lai Phật Tổ nặng hơn, uy nghiêm không cho phép nghi ngờ càng lúc càng đậm đặc.

"..." Kim Thiền Tử không nói gì, nhưng cũng không có bất kỳ động tác nào.

Mặc dù sư mệnh khó trái, nhưng chuyện trước mắt trái với nhận thức của hắn, không thể trơ mắt nhìn Dược Sư Cổ Phật mặt dày vô sỉ tiếp tục như vậy.

"Tiểu hòa thượng..." Lúc này, Tôn Ngộ Không lên tiếng, vẫy tay với Kim Thiền Tử: "Trở về đi, đừng để sư tôn của ngươi khó xử, sau này nếu có cơ hội, Lão Tôn ta nhất định sẽ tìm ngươi uống rượu!" Trải qua nhiều chuyện như vậy, Tôn Ngộ Không tự nhiên hiểu được Như Lai Phật Tổ không ra tay thiên vị Long Quang Cổ Phật và những người khác đã là chuyện không dễ dàng, bây giờ tự nhiên không thể vì mấy người không quen biết mà ra tay can dự!

"Bán bộ Hỗn Nguyên Kim Tiên thì đã sao, hôm nay Long Quang lừa trọc, Lão Tôn ta giết chắc rồi, ai dám cản Lão Tôn ta, Lão Tôn ta hôm nay sẽ giết kẻ đó!" Tôn Ngộ Không ánh mắt rực lửa nhìn Dược Sư Cổ Phật trước mắt, chiến ý không ngừng dâng cao.

"Trở về đi!" Giọng nói của Như Lai Phật Tổ vang lên, một đạo phật quang bao phủ Kim Thiền Tử, trong nháy mắt biến mất bên ngoài

Đại Lôi Âm Tự.

"Gầm!" Một tiếng gầm rung động chín tầng trời vang lên, Cự Hầu Chân Thân được thi triển, sau gáy Tôn Ngộ Không hiện ra chín luồng ánh sáng khó có thể nhận ra, khiến thần trí cuồng bạo của hắn lập tức khôi phục lại sự tỉnh táo.

Trong khoảnh khắc, Cự Hầu Chân Thân thu nhỏ lại, hóa thành kích thước như ban đầu, nhưng sức mạnh đã tăng lên không chỉ một chút.

"Ngộ Không, ta cùng ngươi!" Đôi mắt đẹp của Tử Hà sắc bén, khí cơ hùng hồn, nhân kiếm hợp nhất, kiếm thế ngút trời.

Tôn Ngộ Không nhìn Tử Hà một cái, cũng không ngăn cản.

Sự mạnh mẽ của Dược Sư Cổ Phật vượt ngoài dự liệu của hắn, nếu muốn cưỡng ép vượt qua sự ngăn cản của Dược Sư Cổ Phật để cường sát Long Quang Cổ Phật, thế tất không thể thiếu sự giúp đỡ của Tử Hà.

"Giết!" Cùng với lời nói của Tôn Ngộ Không, khí thế của Tử Hà, Giao Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương như núi lửa bùng nổ, như bão táp cuốn tới.

Năm vị Đại La Kim Tiên ra tay, cứng rắn khiến cho phật quang đang lan tỏa xung quanh cũng phải ảm đạm thất sắc.

Trong khoảnh khắc, khí cơ của Tôn Ngộ Không và Tử Hà đã khóa chặt Dược Sư Cổ Phật trước mắt.

"Nếu đã tìm chết, vậy thì bản tọa hôm nay sẽ trấn áp các ngươi, để các ngươi biết cái gì gọi là sức mạnh của Hỗn Nguyên Kim Tiên!" Cảm nhận được sát ý của Tôn Ngộ Không và Tử Hà, trên mặt Dược Sư Cổ Phật hiện lên vẻ khinh miệt, lời nói đầy vẻ châm chọc, dường như Tôn Ngộ Không và Tử Hà trước mắt chỉ như con kiến.

Mặc dù bây giờ hắn chưa thăng cấp thành Hỗn Nguyên Kim Tiên thực sự, nhưng so với Tôn Ngộ Không và Tử Hà đã chênh lệch ba tiểu cảnh giới, khoảng cách như vậy không phải dễ dàng có thể vượt qua.

Muốn giết Long Quang Cổ Phật, trước tiên phải trấn áp Tôn Ngộ Không và Tử Hà đã.

"Tôn Ngộ Không, Tử Hà, trước tiên trấn áp các ngươi, sau đó đến ba con yêu vương kia, bản tọa sẽ đánh chúng vào mười tám tầng địa ngục, đến lúc đó bản tọa để xem thử các ngươi còn làm được gì!" Trong mắt Dược Sư Cổ Phật cũng có chút điên cuồng.

Như Lai Phật Tổ nhìn thấy bộ dạng này, bình tĩnh lắc đầu: "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề thật vẫn như cũ, vì đạt mục đích mà không từ thủ đoạn, Dược Sư trưởng thành nhanh như vậy, có chút đốt cháy giai đoạn, đã sinh ra tâm ma, nếu cứ tiếp tục như vậy, tất sẽ tự đào mồ chôn mình." "Bớt nói nhảm đi, có thủ đoạn gì, Lão Tôn ta đều tiếp!" Tôn Ngộ Không tay cầm Như Ý Kim Cô Bổng, chỉ thẳng vào Dược Sư Cổ Phật, ánh sáng chín màu rực rỡ, cùng với khí thế từ từ khuếch tán ra, không gian cũng vì thế mà có chút run rẩy.

"Vút vút vút!" Cùng lúc đó, Tử Thanh Bảo Kiếm bắn ra kiếm mang kinh thiên, linh lực ngưng luyện từ thân thể mềm mại của Tử Hà khuếch tán ra, dày đặc bao bọc Tôn Ngộ Không, phong mang sắc bén dường như có thể chém ra trời đất.

"Linh linh linh..." Tiếng chuông quỷ dị vang lên, cùng với kiếm mang khuếch tán trong trời đất, như từng đạo kiếm mang tiếng kiếm rít gào, vô hình dụ dỗ tâm hồn, khiến người ta tâm thần bất ổn, thậm chí có khả năng tẩu hỏa nhập ma.

Tử Hà ở Đại La Kim Tiên trung kỳ, mặc dù không mạnh mẽ như Tôn Ngộ Không, nhưng có hai đại Cực phẩm Tiên thiên pháp bảo trong tay, Tôn Ngộ Không cũng khó có thể trong một chốc một lát

đánh bại được nàng.

Cùng lúc Tôn Ngộ Không và Tử Hà ra tay, Giao Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương không có bất kỳ động tác hoa mỹ nào, bay vút lên trời, tiếng gầm vang vọng chân trời, tinh khí thần dũng động, từng người thi triển thiên phú thần thông, hóa thành bản thể, tiến hành chiến đấu theo cách tốt nhất.

Một con giao long!

Hai con vượn khổng lồ!

Giao Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương ở cảnh giới Đại La Kim Tiên, cộng thêm căn cước là Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế, sức chiến đấu đó vượt xa những người cùng cấp bình thường.

"Gầm!" Cùng với tiếng gầm của Giao Ma Vương, khí tức hung ác với tư thế quét ngang ngàn quân, tấn công Tướng Thần Phật Tổ, Doanh Câu Cổ Phật, Hậu Khanh Cổ Phật.

Trong trận chiến lần trước, Giao Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương đã hoàn toàn thích ứng với cảnh giới mới là Đại La Kim Tiên, và kích phát được một số năng lực thuộc về Hỗn Độn Ma Thần.

Đối chiến với ba người Tướng Thần Phật Tổ, đám người Giao Ma Vương sẽ không còn chật vật như lần trước nữa.

"Tôn Ngộ Không, yêu nữ, quay đầu là bờ!" Dược Sư Cổ Phật nhìn Tôn Ngộ Không và Tử Hà, chỉ thấy toàn thân dâng lên phật quang mãnh liệt, trong khoảnh khắc cuốn ra, hóa thành một trận bão táp kinh thiên.

"Lão Tôn ta trước nay không quay đầu!" Đáp lại Dược Sư Cổ Phật ngoài lời nói của Tôn Ngộ Không, còn có Như Ý Kim Cô Bổng vút qua, bóng gậy gào thét, xuyên thủng không gian, hung hăng đập về

phía Dược Sư Cổ Phật.

"Vút!" Tử Hà đâm ra Tử Thanh Bảo Kiếm trong tay, toàn bộ kiếm mang mang theo tiếng kiếm rít, như hồng thủy điên cuồng tuôn ra, vô hình dường như ngưng tụ thành một thanh Tử Thanh Bảo Kiếm khổng lồ vô cùng, chém về phía đầu của Dược Sư Cổ Phật.

Tôn Ngộ Không và Tử Hà ra tay không có bất kỳ sự thăm dò nào, trực tiếp sử dụng thực lực chân chính.

Trong khoảnh khắc, dao động đó khiến cấm chế của Đại Lôi Âm Tự lập tức được kích phát, nếu không e rằng ngay lập tức sẽ bị dao động đó phá hủy.

"Ngã Phật nguy nhiên!" Đối với sự ra tay của Tôn Ngộ Không và Tử Hà, Dược Sư Cổ Phật không hề hoảng loạn, phật quang dâng lên, trực tiếp ngưng tụ sau lưng hắn một pho tượng Phật khổng lồ.

Tượng Phật dường như chống đỡ nửa bầu trời, nguy nga sừng sững, bất động như núi.

"Ầm ầm..." Hai đạo công kích đáng sợ, không hẹn mà cùng tấn công vào pho tượng Phật khổng lồ kia, gây ra tiếng nổ kinh hoàng, không gian xung quanh cũng theo đó mà vỡ nát, ngay cả mặt đất cũng hiện ra những vết nứt như vực sâu.

"Na!" Một giọng nói nhẹ nhàng vang lên trong Đại Lôi Âm Tự, chỉ thấy Đại Lôi Âm Tự trong nháy mắt biến mất, xuất hiện ở vạn dặm xa, rời xa trung tâm chiến trường.

Cảm nhận được sự biến mất của Đại Lôi Âm Tự, sắc mặt Long Quang Cổ Phật đột nhiên trở nên vô cùng khó coi, ánh mắt trở nên âm trầm, hắn biết Như Lai Phật Tổ đã thiên vị Tôn Ngộ Không.

Sự rời đi của Đại Lôi Âm Tự có nghĩa là một khi Tôn Ngộ Không và Tử Hà, hoặc Giao Ma Vương và ba đại yêu vương khác, đột phá

được phòng tuyến của Dược Sư Cổ Phật, Tướng Thần Phật Tổ và ba người kia, đến lúc đó hắn sẽ hoàn toàn nguy hiểm.

Vì vậy, lập tức rời đi bây giờ mới là lựa chọn tốt nhất cho Long Quang Cổ Phật.

Nhưng, Long Quang Cổ Phật không thể rời đi.

Tôn Ngộ Không, Tử Hà và những người khác lần này đến Hồng Hoang Phật giới, không tiếc khai chiến bên ngoài Đại Lôi Âm Tự, là để giết chết hắn, vĩnh viễn trừ hậu hoạn.

Điểm này Long Quang Cổ Phật rất rõ ràng, đồng thời cũng không quên nhiệm vụ mà Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân giao cho – trấn áp Tôn Ngộ Không.

Một khi lúc này rời đi, vậy thì Tôn Ngộ Không và Tử Hà và những người khác thế tất sẽ ngừng chiến, tiến hành truy sát điên cuồng.

Mặc dù Tôn Ngộ Không và Tử Hà và những người khác hiện đang bị Dược Sư Cổ Phật và những người khác chặn lại, nhưng nếu Tôn Ngộ Không và Tử Hà và những người khác muốn đi, Dược Sư Cổ Phật và những người khác cũng khó có thể chặn được.

Cho nên, hắn phải lấy bản thân làm mồi nhử.

Chương 598

Cũng chỉ có như vậy, Dược Sư Cổ Phật mới có khả năng trấn áp Tôn Ngộ Không.

"Ầm ầm ầm..." Dao động năng lượng đáng sợ dần dần tan biến, pho tượng Phật khổng lồ sau lưng Dược Sư Cổ Phật, toàn thân hiện ra những vết nứt như mạng nhện dày đặc, rõ ràng khả năng chịu đựng của nó đã đạt đến giới hạn.

Nhưng đồng thời, công thế của Tôn Ngộ Không và Tử Hà cũng đã bị hoàn toàn chống đỡ.

"Mạnh quá!" Long Quang Cổ Phật nhìn cảnh tượng trước mắt, trong lòng không khỏi run rẩy, không ngờ chỉ trong mấy trăm năm, sức chiến đấu của Tôn Ngộ Không và Tử Hà đã tăng lên nhiều như vậy.

Lẽ nào Thái Thượng Lão Quân đã ngầm giúp đỡ?

Không, không thể nào!

Theo những gì Long Quang Cổ Phật biết, bản thể của Thái Thượng Lão Quân là Thái Thanh Thánh Nhân, vì tranh đoạt công đức khí vận của Tây Du lượng kiếp với Thiên Đế Tô Dự, đã ngầm liên hợp lại với nhau.

Khi Long Quang Cổ Phật đang suy nghĩ miên man, Dược Sư Cổ Phật trực tiếp thi triển «Trượng Lục Kim Thân», cơ thể như được mạ vàng, lấp lánh ánh kim, trực tiếp hóa thành một luồng kim sắc lưu quang, xuất hiện trước mặt Tử Hà.

Phật quang rực rỡ, chiếu sáng bầu trời, Dược Sư Cổ Phật một quyền mang theo sức mạnh đáng sợ, không hề có chút thương hoa tiếc ngọc nào, đánh vào ngực Tử Hà.

“Phá!” Đối mặt với sự tấn công của Dược Sư Cổ Phật, Tử Hà không hề sợ hãi, Tử Thanh Bảo Kiếm bùng phát kiếm mang kinh thiên, tử thanh quang hoa lưu chuyển trên đó, phối hợp với sóng âm từ Mê Hồn Thần Linh trên ngọc thủ, không chịu yếu thế mà va chạm với nắm đấm của Dược Sư Cổ Phật.

“Keng!” Nắm đấm và bảo kiếm va chạm, không gian cũng trong nháy mắt, Tử Hà bị đánh bay ra ngoài, trên ngọc thủ hiện ra máu tươi, rõ ràng trong lần va chạm này đã chịu thiệt không nhỏ.

Sau khi được lò Bát Quái của Thái Thượng Lão Quân rèn luyện, nàng đã lĩnh ngộ được một tia Kiếm Chi Pháp Tắc.

Nếu không, với thực lực trước đây của Tử Hà, e rằng chỉ riêng lần va chạm này cũng sẽ bị thương không nhẹ.

Phải nói rằng, Dược Sư Cổ Phật rất thông minh.

Dược Sư Cổ Phật rõ ràng biết so với Tôn Ngộ Không, Tử Hà là điểm yếu để phá vỡ cục diện, cho nên mới tấn công Tử Hà trước.

Quan trọng hơn, Dược Sư Cổ Phật nhận ra tình ý giữa Tôn Ngộ Không và Tử Hà, chỉ cần làm bị thương Tử Hà, thế tất sẽ khiến Tôn Ngộ Không nổi giận, từ đó mất đi sự bình tĩnh, quên đi mục đích ban đầu là giết Long Quang Cổ Phật, từ đó dốc toàn lực chiến đấu.

Nhưng Tôn Ngộ Không đã không còn là con khỉ dễ nóng nảy như trước, Tử Hà bị thương, hắn quả thực rất tức giận, nhưng sẽ không vì thế mà mất đi sự bình tĩnh.

Sự rèn luyện trong lò Bát Quái đã khiến tâm cảnh của Tôn Ngộ Không có sự tiến bộ nhất định.

“Hỏa Nhãn Kim Tinh!” Khi Dược Sư Cổ Phật thừa thắng xông lên, đôi mắt Tôn Ngộ Không hiện ra vạn ngàn tinh tú, bùng phát ra một đạo kim mang, với tốc độ điện quang hỏa thạch tấn công vào đầu

Dược Sư Cổ Phật, khiến linh hồn hắn đột nhiên chấn động.

Ngay sau đó, Tôn Ngộ Không cầm Như Ý Kim Cô Bổng, trực tiếp xuyên thủng không gian, giáng xuống đầu Dược Sư Cổ Phật.

"A di đà phật!" Một tiếng phật hiệu từ miệng Dược Sư Cổ Phật truyền ra, từng đợt phạn âm làm dịu đi sự xung kích linh hồn mà Hỏa Nhãn Kim Tinh mang lại.

Lúc này, Già Diệp Cổ Phật bị đánh trọng thương ở xa hét lớn một tiếng: "Sư huynh, nhận trượng!" Sau đó, Già Diệp Cổ Phật đột nhiên xé rách không gian, ném Bồ Đề Thiền Trượng vào, không gian xung quanh Dược Sư Cổ Phật bị xé rách, Bồ Đề Thiền Trượng từ đó xuất hiện, rơi vào tay Dược Sư Cổ Phật.

"Ông ông ông!" Phật quang chiếu rọi thế gian, cuốn phăng tứ phía, Bồ Đề Thiền Trượng trong tay Dược Sư Cổ Phật xông thẳng vào, cứng rắn va chạm với Như Ý Kim Cô Bổng, sau đó cả người trực tiếp bay ra ngoài, Như Ý Kim Cô Bổng cũng bị bật khỏi tay Tôn Ngộ Không.

"Phật độ hữu duyên nhân!" Chỉ thấy, Dược Sư Cổ Phật nhanh chóng ổn định cơ thể, hai tay đánh ra một dòng sông phật quang, nhanh như kinh hồng lao về phía Tử Hà.

"Tinh thần thủ hộ!" Trong chớp mắt, cùng lúc dòng sông phật quang tuôn ra, tinh thần trong hỗn độn giáng xuống vạn ngàn ánh sao, bao bọc Tử Hà trong đó, dòng sông phật quang va chạm vào đó đều bị hấp thu hết.

"Tử Hà mau lui!" Cùng lúc đó, Tôn Ngộ Không hét lớn một tiếng, thân hình Tử Hà vội vàng lùi lại, sau đó ánh sao đột nhiên nổ tung, không gian sụp đổ một mảng.

"Hù!" Tôn Ngộ Không hít sâu một hơi, vạn lần không ngờ thần

thông của Dược Sư Cổ Phật lại mạnh mẽ như vậy, ngay cả sức mạnh tinh thần do Hỏa Nhãn Kim Tinh điều động cũng chỉ có thể tạm thời chống đỡ, thực lực của Bán bộ Hỗn Nguyên Kim Tiên quả nhiên đáng sợ!

"Thật sự coi bà cô đây dễ bắt nạt sao!" Ánh sáng chín màu rực rỡ từ hai tay Tử Hà tỏa ra, Mê Hồn Thần Linh không ngừng vang lên, trong đôi mắt đẹp hiện lên sự tức giận mãnh liệt, hôm nay nàng không tin mình và Tôn Ngộ Không lại bị một tên lừa trọc áp chế!

"Linh linh linh..." Mê Hồn Thần Linh lan ra vô số gợn sóng, Tôn Ngộ Không vận chuyển hai đại công pháp đến cực hạn, cả người hóa thành một ngôi sao băng, mang theo chiến ý mãnh liệt, phát động công thế như mưa rền gió dữ.

Cảm nhận được sóng âm chín màu của Mê Hồn Thần Linh, Dược Sư Cổ Phật mày khẽ nhíu lại, phật quang dâng lên như núi lửa bùng nổ, không ngừng triệt tiêu sóng âm chín màu đó, đồng thời đối mặt với công phạt mạnh mẽ của Tôn Ngộ Không.

Chiến trường bên này đã hoàn toàn kinh động các thế lực lớn nhỏ trong Hồng Hoang Phật giới, bầu trời và mặt đất đều bị đánh ra những vết nứt, không gian run rẩy, mơ hồ có chút hỗn độn phong bạo len lỏi vào.

"Bùm...

đùng... keng...

ầm...", Tôn Ngộ Không và Tử Hà tấn công mạnh mẽ như vậy, nhưng Dược Sư Cổ Phật lại không hề yếu thế, phật quang dâng trào, phân tài cao thấp với Tôn Ngộ Không và Tử Hà.

"Khai!" Chỉ thấy, Bồ Đề Thiền Trượng quét ngang, Tử Hà dùng Tử Thanh Bảo Kiếm ngăn cản, sức mạnh to lớn đẩy Tử Hà bay ra

ngoài, khóe miệng Dược Sư Cổ Phật nhếch lên một nụ cười lạnh.

"Yêu nữ, hôm nay là tận thế của ngươi!" Dược Sư Cổ Phật cao cao tại thượng nhìn xuống Tôn Ngộ Không và Tử Hà: "Trong Hồng Hoang Phật giới, Phật pháp vô cùng, ta ở đây sức mạnh vô hình được tăng cường tuyệt đối, các ngươi chắc chắn sẽ chết!" Tôn Ngộ Không lao đến, một tay ôm lấy thân thể mềm mại của Tử Hà, ánh mắt trở nên nặng nề, những gì Dược Sư Cổ Phật nói hắn cũng đã nhận ra, bất kể là Dược Sư Cổ Phật trước mắt, hay Tướng Thần Phật Tổ đang chiến đấu với Giao Ma Vương và những người khác, chiến lực đều có sự gia tăng khác nhau.

Nếu không phải trong mấy trăm năm qua họ đều có tiến bộ, e rằng ngay cả cục diện hiện tại cũng không có.

"Ngộ Không, tên lừa trọc đó nói không sai, chúng ta phải nhanh chóng nghĩ cách đột phá, chỉ cần cường sát Long Quang Cổ Phật, mục đích của chuyến đi này của chúng ta cũng hoàn thành, đến lúc đó chúng ta đi, tên lừa trọc đó cũng không cản được chúng ta!" Trên khuôn mặt xinh đẹp của Tử Hà cũng hiện lên vẻ ngưng trọng.

Tôn Ngộ Không ánh mắt lóe lên, gật đầu, nếu đã như vậy, vậy thì hắn cũng không khách khí nữa!

"Toàn lực ra tay!

Ta chủ công, nàng phụ công, một khi nắm được cơ hội, lập tức cường sát Long Quang!" Giọng Tôn Ngộ Không lạnh lẽo.

"Được!" Tử Hà nghe vậy, trong cơ thể bùng phát ra một đạo hồng quang, từng luồng sóng âm linh hồn lan ra, một loại dao động huyền diệu dâng lên.

Chỉ thấy, sau lưng Tử Hà hiện ra mấy đạo bóng người nữ tử, ánh sáng lưu chuyển, hư ảnh ngưng tụ thành một, dần dần trở nên rõ ràng,

sau đó trực tiếp dung nhập vào trong cơ thể nàng.

"Pháp Thiên Tướng Địa!" Lập tức, đạo hư ảnh nữ tử dần rõ ràng kia, chính là hóa thành một Tử Hà khổng lồ, toàn thân bao quanh bởi dao động tuyên cổ, mỗi cử chỉ đều ẩn chứa sức mạnh pháp tắc.

Lúc này, Tử Hà sau khi thi triển pháp tướng, đã kích phát sức mạnh Hỗn Độn Ma Thần trong chân linh, tiến vào trạng thái mạnh nhất.

Ánh sáng chín màu chiếu rọi Hồng Hoang Phật giới, từ trong cơ thể Tôn Ngộ Không bắn ra, thi triển thiên phú thần thông Cự Hầu Chân Thân, dưới sự vận chuyển cực hạn của «Cửu Chuyển Huyền Công» thi triển Pháp Thiên Tướng Địa, tinh khí thần bùng nổ có thể sánh ngang với cấp độ Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Tinh khí thần mạnh mẽ khiến uy lực của Tề Thiên Phi Quải phá vỡ giới hạn mà tăng lên, trên đó hiện ra từng luồng đạo văn, dường như là một vị chiến thần chiến thắng không gì cản nổi, công phá không gì không thể.

"Gầm!" Một tiếng gầm dữ dội từ miệng Tôn Ngộ Không vang lên, uy áp tuyên cổ của Hỗn Độn Ma Thần tràn ngập trời đất, đôi mắt trong sáng đã bị màu đỏ tươi chiếm giữ một nửa.

Chương 599

Rõ ràng, Cự Hầu Chân Thân cộng thêm Pháp Thiên Tướng Địa đã đạt đến giới hạn mà Tôn Ngộ Không có thể chịu đựng.

"Thiện tai thiện tai!" Dược Sư Cổ Phật đạo mạo truyền ra một tiếng, toàn thân bùng phát khí vận công đức mãnh liệt, khiến kim thân vốn có trở nên huy hoàng hơn.

Công Đức Kim Thân!

Đây là cấp độ mạnh nhất trong pháp quyết luyện thể «Trượng Lục Kim Thân» của Tây phương Phật môn.

Trong chớp mắt, linh lực dũng động, phật quang bàng bạc, ba bóng người khổng lồ mang theo dao động đáng sợ, mỗi người trong mắt đều hiện lên sát cơ mãnh liệt.

Các vị Phật trong Đại Lôi Âm Tự, cùng với chúng vị La hán hoàn toàn im lặng, ánh mắt biến đổi vô cùng, với nhãn lực và tu vi của họ, có thể rõ ràng nhận ra sự thay đổi của Tôn Ngộ Không và Tử Hà.

Đây thật sự là thực lực mà một Đại La Kim Tiên trung kỳ nên có sao?

Tôn Ngộ Không thì thôi, là nhân vật chính của Tây Du lượng kiếp lần này, thực lực mạnh mẽ hơn cũng là bình thường, nhưng Tử Hà thì sao?

Thân là Nhân tộc, không có căn cước như Tôn Ngộ Không, cũng không phải Yêu tộc, nhiều nhất cũng chỉ có hai đại Cực phẩm Tiên thiên linh bảo gia thân, không những ở cảnh giới Đại La Kim Tiên lĩnh ngộ được Kiếm Chi Pháp, mà thi triển Pháp Thiên Tướng Địa lại đáng sợ như vậy!

Tử Hà thật sự là tự mình tu luyện ra sao?

Tất cả mọi người có mặt, không ai biết rốt cuộc Tử Hà làm thế nào mà trở nên mạnh mẽ như vậy!

Mặc dù là Như Lai Phật Tổ, cũng chỉ biết Tử Hà đã ăn Tiên thiên Bồ Đề quả, tiên đan linh dược, trải qua rèn luyện trong lò Bát Quái, chứ không biết Tử Hà là do chân linh của mấy vị Hỗn Độn Ma Thần dung hợp chuyển thế.

Chỉ riêng điều đó thôi đã khiến thiên phú của Tử Hà vượt qua đại đa số chân linh trong Hồng Hoang Lục giới, thậm chí ngay cả Giao Ma Vương và những người khác cũng không thể so sánh được.

Chuyến đi đến lò Bát Quái ở Đâu Suất Cung, Tôn Ngộ Không nhận được lợi ích rất lớn, nhưng Tử Hà nhận được cũng không hề nhỏ.

Chân linh của mấy vị Hỗn Độn Ma Thần, qua Cửu Muội Chân Hỏa rèn luyện, đã hoàn toàn dung hợp lại với nhau.

Nói cách khác, Tử Hà hiện tại là Hỗn Độn Ma Thần, nhưng lại không phải là Hỗn Độn Ma Thần.

Tôn Ngộ Không và Tử Hà không hề đấu võ mồm với Dược Sư Cổ Phật, mà trực tiếp phát động tấn công.

"Vút!" Tử Thanh Bảo Kiếm cắt ra không gian, Tử Hà một mình lao tới, kiếm mang tỏa sáng trong không gian, bao phủ Dược Sư Cổ Phật, hóa thành từng thanh Tử Thanh Bảo Kiếm, như bão táp đâm về phía Dược Sư Cổ Phật.

Ngay khi những thanh Tử Thanh Bảo Kiếm sắc bén đó tiếp cận Dược Sư Cổ Phật, phật quang dâng lên, một khắc sau Dược Sư Cổ Phật dường như xuất hiện vô số cánh tay, tóm gọn toàn bộ những thanh Tử Thanh Bảo Kiếm đó.

“Kiếm diệt!” Cùng lúc đó, Tử Hà tay cầm Tử Thanh Bảo Kiếm thật sự lao tới, nơi nó đi qua không gian đều bị cắt ra một đường rãnh sâu, hung hăng đâm về phía Dược Sư Cổ Phật.

“Trò mèo!” Cùng với lời nói của Long Quang Cổ Phật, phật quang cuồn cuộn, Bồ Đề Thiền Trượng xuất kích, phật quang che lấp thân thể mềm mại của Tử Hà, sức mạnh đáng sợ không gì cản nổi, muốn giải quyết Tử Hà trước.

“Giết!” Cùng lúc Bồ Đề Thiền Trượng xuất kích, Như Ý Kim Cô Bổng mang theo vô số Chiến Đấu pháp tắc, hung hăng va chạm với Bồ Đề Thiền Trượng đó.

“Keng!” Cơ thể Dược Sư Cổ Phật chấn động mạnh, trên Bồ Đề Thiền Trượng, phật quang như thủy triều không ngừng xung kích, nhưng dù bùng phát thế nào cũng không thể đánh bật Như Ý Kim Cô Bổng.

“Vút!” Tiếng xuyên thủng không gian vang lên, Tử Thanh Bảo Kiếm lấp lánh khí tức sắc bén, hung hăng đâm vào cơ thể Dược Sư Cổ Phật.

“Xoẹt!” Tiếng xé rách vang lên, sắc mặt Dược Sư Cổ Phật trở nên tái nhợt, đồng thời sau lưng không biết từ lúc nào đã ngưng tụ ra một bàn tay, hung hăng đập vào cơ thể Tử Hà, máu tươi văng khắp bầu trời.

Rõ ràng, Dược Sư Cổ Phật trước đó đã cố ý làm vậy.

Không tiếc lấy bản thân bị thương làm giá, cũng phải trọng thương Tử Hà.

“Tử Hà!” Nhìn thấy cảnh Tử Hà bay ra ngoài, Tôn Ngộ Không phát ra tiếng hét thê lương, Chiến Đấu pháp tắc nhanh chóng ngưng tụ, Sức Mạnh pháp tắc phun trào, từng đạo dao động huyền diệu tuôn

ra.

“Keng!” Một gậy, Bồ Đề Thiền Trượng bị đánh lùi.

Tôn Ngộ Không chợt lóe, trong nháy mắt xuất hiện bên Dược Sư Cổ Phật đang bay ra ngoài, sát ý phẫn nộ khiến đôi mắt hắn hoàn toàn trở nên đỏ rực, Như Ý Kim Cô Bổng trong tay cuồng bạo đập vào người Dược Sư Cổ Phật.

“Bốp bốp bốp bốp...” Chỉ trong vài hơi thở, Như Ý Kim Cô Bổng đã đánh cho Dược Sư Cổ Phật toàn thân sưng vù, máu tươi liên tiếp phun ra, trong lòng hối hận không thôi.

Vốn định nhân cơ hội trọng thương Tử Hà, nhưng không ngờ lại bị Tôn Ngộ Không tóm được cơ hội đánh cho một trận tơi bời!

“Tôn Ngộ Không, tìm chết!” Lúc này, Dược Sư Cổ Phật đã hoàn toàn bị Tôn Ngộ Không đánh cho tức điên, không còn chút phật tính nào, sắc mặt dữ tợn, khi Như Ý Kim Cô Bổng thu lại, một tay tóm lấy Như Ý Kim Cô Bổng, cánh tay còn lại trực tiếp phóng ra một đạo phật quang, hung hăng đánh vào người Tôn Ngộ Không.

“Ông ông ông!” Tề Thiên Phi Quải tỏa ra ánh sáng mãnh liệt, chống đỡ được đạo phật quang của Dược Sư Cổ Phật, nhưng sức phản chấn mạnh mẽ trong đó cũng khiến Tôn Ngộ Không như một ngôi sao băng bay ngược ra mấy ngàn mét.

“Hừ!” Tôn Ngộ Không hừ lạnh một tiếng, chân hung hăng đạp vào hư không, trực tiếp ổn định thân hình, sau đó lại một lần nữa lao về phía Dược Sư Cổ Phật.

“Vút!” Lúc này, Tôn Ngộ Không đưa tay sờ lên sau gáy, môi khẽ mấp máy, một đạo lưu quang hiện ra.

Một hư ảnh tay cầm một cây trường thương, trong nháy mắt lóe lên, khí tức sắc bén đáng sợ hung hăng đâm về phía Dược Sư Cổ

Phật.

"Gầm!" Hư ảnh càng lúc càng rõ ràng, chính là một con Ngũ Trảo Kim Long, kim quang chói mắt vô cùng, phật quang trước mặt nó cũng như tuyết tàn gặp nắng gắt mà tan chảy.

"Phật pháp vô biên!" Đối mặt với thủ đoạn quỷ dị Tôn Ngộ Không đột nhiên thi triển, Dược Sư Cổ Phật cũng hét dài một tiếng, phật quang giữa hai tay ngưng tụ thành ấn ký chữ Vạn, hóa thành một chiếc ma bàn, dưới sự vận chuyển của nó, mọi vật chất và năng lượng đều hoàn toàn hóa thành hư vô.

Ba bên hung hăng va chạm vào nhau, Tôn Ngộ Không cầm Như Ý Kim Cô Bổng đập mạnh, Ngũ Trảo Kim Long nắm chặt trường thương đâm tới.

Tuy nhiên, Dược Sư Cổ Phật lại không hề yếu thế, niễn bàn phật quang mỗi lần chuyển động đều sẽ tiêu hao hết năng lượng mà Tôn Ngộ Không và Ngũ Trảo Kim Long phóng ra.

Chiến đấu đến bây giờ, Tôn Ngộ Không cũng biết luận về chiến lực, một mình hắn tuyệt đối không phải là đối thủ của Dược Sư Cổ Phật, cho nên từ đầu đã liên thủ với Tử Hà, bây giờ lại sử dụng đến thủ đoạn bảo mệnh.

Trong chiến đấu, Tôn Ngộ Không dũng mãnh không gì cản nổi, hoàn toàn từ bỏ mọi phòng ngự, toàn bộ dựa vào Tề Thiên Phi Quải, loại chiến ý liều mạng này khiến Dược Sư Cổ Phật cảm thấy rất khó giải quyết.

Dù sao Dược Sư Cổ Phật cũng không có linh bảo phòng ngự cấp Cực phẩm Tiên thiên, quan trọng nhất là hiện tại hắn đang ở giai đoạn tấn thăng, một khi bị trọng thương, có khả năng một thân tu vi sẽ trở lại Đại La Kim Tiên đỉnh phong, đến lúc đó thì được không bù mất!

Nơi chiến đấu lan tới, trời đất hiện ra những vết nứt dày đặc, không gian vỡ nát trong run rẩy, khủng bố như tận thế.

Khu vực cốt lõi của Hồng Hoang Phật giới, linh khí và hoàn cảnh hoàn toàn hỗn loạn, toàn bộ đều bị dư ba năng lượng bao phủ.

Ở một phương khác, cuộc chiến giữa Giao Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương và Tướng Thần Phật Tổ, Doanh Câu Cổ Phật, Hậu Khanh Cổ Phật cũng đã tiến vào giai đoạn gay cấn, hai bên không ai nhường ai, không hề có bất kỳ sự bảo lưu nào mà va chạm vào nhau.

Hai bên qua lại, có thắng có thua, nhưng không ai từ bỏ.

Họ đều biết rõ, nếu thua, có khả năng sẽ trực tiếp gây ra hiệu ứng cánh bướm, khiến cho toàn bộ cuộc chiến trực tiếp kết thúc.

Chương 600

"A...", lúc này, một tiếng kêu thảm thiết vang lên, Dược Sư Cổ Phật mày nhíu chặt, cơ thể chấn động mạnh, khóe mắt liếc qua, phát hiện tiếng kêu đột ngột đó chính là do Long Quang Cổ Phật phát ra.

"Chết tiệt!" Trong khoảnh khắc, sắc mặt Dược Sư Cổ Phật trở nên cực kỳ khó coi, vừa rồi bị Tôn Ngộ Không liên tiếp tấn công đến choáng váng, lại thêm Ngũ Trảo Kim Long đột nhiên xuất hiện, nhất thời đã quên mất sự tồn tại của Tử Hà.

Bây giờ Tử Hà tay cầm Tử Thanh Bảo Kiếm, cộng thêm Mê Hồn Thần Linh, toàn lực tấn công Long Quang Cổ Phật.

Nếu không phải Long Quang Cổ Phật là tồn tại Đại La Kim Tiên đỉnh phong, lĩnh ngộ được một tia pháp tắc, e rằng đã sớm ngã xuống dưới Tử Thanh Bảo Kiếm.

Lập tức, Dược Sư Cổ Phật dường như có chút hiểu ra, hóa ra vừa rồi không chỉ hắn dụ Tử Hà, mà đồng thời Tử Hà cũng đang dụ hắn, muốn mượn sức mạnh của hắn để kim thiền thoát xác, đi truy sát Long Quang Cổ Phật.

Chẳng trách Tôn Ngộ Không chỉ nổi giận, chứ không hoàn toàn mất đi sự bình tĩnh!

"Cút ngay!" Bồ Đề Thiền Trượng đột nhiên quét ra, mang theo sức mạnh mạnh mẽ, trực tiếp phá vỡ công thế của Tôn Ngộ Không và Ngũ Trảo Kim Long, sau đó Dược Sư Cổ Phật liền muốn quay lại cứu viện Long Quang Cổ Phật.

"Lão Tôn ta đã cho lừa trọc ngươi đi chưa?" Tôn Ngộ Không gầm lên, chỉ thấy trường thương trong tay Ngũ Trảo Kim Long dung nhập vào cơ thể nó, Ngũ Trảo Kim Long quấn quanh Như Ý Kim Cô Bổng,

lập tức Như Ý Kim Cô Bổng dường như như thủy triều, mỗi lần vung lên đều mang theo vô số bóng gậy.

"Kinh Thiên Chiến Côn!" Bóng gậy nặng nề đáng sợ, che trời phủ đất bao phủ về phía Dược Sư Cổ Phật, lập tức phong tỏa đường đi của Dược Sư Cổ Phật, khiến hắn không thể không ra tay phá giải.

Nhưng, sự gia trì của Ngũ Trảo Kim Long đó không phải dễ dàng có thể phá vỡ.

Phải biết, đó là thủ đoạn bảo mệnh mà Tu Bồ Đề Tổ Sư ban cho Tôn Ngộ Không, cọng lông khỉ cứu mạng!

Tôn Ngộ Không dùng long huyết phối hợp diễn hóa, lại thêm năng lượng ẩn chứa trong cọng lông khỉ cứu mạng, công phạt sức mạnh cực cường.

Dược Sư Cổ Phật muốn dễ dàng chống đỡ, căn bản là chuyện không thể!

"Bốp bốp bốp..." Tuy nhiên, Dược Sư Cổ Phật múa Bồ Đề Thiền Trượng, vô số bóng gậy như du long, hung hăng va chạm vào đó, khiến cả hổ khẩu cũng bị chấn đến nứt ra.

"Phật pháp vô biên!" Ma bàn chữ Vạn lại một lần nữa xuất hiện, mang theo phật quang khủng bố, bao bọc toàn bộ vô số bóng gậy vào trong, điên cuồng nghiền ép.

Tuy nhiên, lần này niễn bàn phật quang lại không còn dễ dàng nghiền nát như trước.

"Két két két..." Niễn bàn vận chuyển, dường như bị bóng gậy đó cản trở, tốc độ cũng không còn nhanh như trước.

"Lừa trọc, chịu chết đi!" Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Tôn Ngộ Không trực tiếp áp sát, vung Như Ý Kim Cô Bổng, đột nhiên đập về phía đầu Dược Sư Cổ Phật.

Tim Dược Sư Cổ Phật đột nhiên run rẩy, thân hình lùi gấp, Như Ý Kim Cô Bổng sượt qua vai hắn, hung hăng đập vào hư không.

"Ầm!" Không gian nổ tung, hỗn độn phong bạo cuốn ra, trực tiếp bao phủ Tôn Ngộ Không và Dược Sư Cổ Phật vào trong.

"Gầm!" Một tiếng long ngâm vang lên, chỉ thấy sau khi Như Ý Kim Cô Bổng đập vào hư không, Ngũ Trảo Kim Long trước đó trực tiếp lao ra, hung ác vô cùng cắn vào vai Dược Sư Cổ Phật, trực tiếp xé xuống một miếng máu thịt.

"A..." Tiếng kêu đau đớn từ miệng Dược Sư Cổ Phật vang lên, hắn quăng Ngũ Trảo Kim Long ra, vội vàng triệu hồi niễn bàn phật quang để cản trở.

"Thiên quân trừng ngọc vũ!" "Nhất lực phá vạn pháp!" "Tinh thần chi quang!" Côn ảnh chín màu che trời lấp đất ập tới, Tôn Ngộ Không không ngừng thi triển từng đạo thần thông, phong tỏa mọi đường lui của Dược Sư Cổ Phật.

Tiến thoái lưỡng nan, Dược Sư Cổ Phật căn bản không kịp chống đỡ, chỉ có thể dựa vào niễn bàn phật quang đó, chìm vào trong sự tẩy lễ của từng đạo thần thông.

"Ầm ầm ầm!" Khi Dược Sư Cổ Phật đang tắm mình trong dòng chảy thần thông hỗn loạn của Tôn Ngộ Không, ở một nơi khác, Long Quang Cổ Phật lại gặp phải cơn nguy cơ sinh mệnh chưa từng có, bị Tử Hà truy sát đến đường cùng.

"Long Quang lừa ngốc, hôm nay hãy dùng cái chết để tạ tội đi!" Nhìn Long Quang Cổ Phật đang không ngừng trốn chạy trước mắt, trong đôi mắt đẹp của Tử Hà dâng lên sát cơ mãnh liệt, Tử Thanh bảo kiếm phóng ra kiếm mang ngút trời, triệt để phong tỏa đường đi của Long Quang Cổ Phật.

Long Quang Cổ Phật sắc mặt khó coi: "Yêu nữ, đừng có đắc ý!" Lúc này Long Quang Cổ Phật hối hận vô cùng, hận tại sao lần đầu tiên đến Hoa Quả Sơn lại không giết quách Tử Hà đi!

Hận vì sao vừa rồi không lập tức rút lui, cái gì mà Phật môn Tây phương, công đức khí vận, sư mệnh bất khả vi, tất cả đều không quan trọng bằng tính mạng của mình.

Hiện tại, đối mặt với Tử Hà tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ, có Tử Thanh bảo kiếm công phạt, lại bị Mê Hồn Thần Linh kiềm chế, Long Quang Cổ Phật quả thực là đánh không lại, chạy không thoát.

Sau khi tiêu hao trước đó, Long Quang Cổ Phật không còn bao nhiêu sức lực để chống trả, trước mặt Tử Hà chẳng khác nào một con cá chết nằm trên thớt, chỉ có thể mặc người chém giết.

Nhưng không, trong lòng Long Quang Cổ Phật vẫn ôm một tia hy vọng.

Sư tôn của mình sẽ ra tay bảo vệ!

Mặc dù biết rằng Thánh nhân Hồng Hoang hiện nay không được phép ra tay, mặc dù biết có Thiên Đế Tô Dự đang như hổ rình mồi nhìn chằm chằm, nhưng vào giờ phút này, đây là lựa chọn duy nhất của y.

"Ầm!" Phật quang bàng bạc từ trong cơ thể Long Quang Cổ Phật bộc phát ra, tinh khí thần không ngừng lơ lửng, y bây giờ muốn cùng Tử Hà quyết một trận sống mái cuối cùng.

Phật quang nhanh chóng ngưng tụ trên lòng bàn tay Long Quang Cổ Phật, một luồng dao động đáng sợ từ từ lan tỏa ra, khiến Tử Hà cảm nhận được luồng dao động đó cũng phải thoáng kinh hãi trong đôi mắt đẹp.

Nàng không thể không thừa nhận rằng cường giả thế hệ trước

quả thực rất kinh khủng.

Mặc dù bị chém mất Tam hoa, nhưng y vẫn dựa vào các loại thủ đoạn, dùng tu vi Thái Ất Kim Tiên mà kiên trì được lâu như vậy.

Thế nhưng, Tử Hà cũng không quá để tâm, trong mắt nàng, bất kể Long Quang Cổ Phật thi triển thủ đoạn gì, cũng chỉ là nỏ mạnh hết đà.

Dù cho không chết dưới thần thông của nàng, cũng sẽ bị trọng thương.

Chính sự bình tĩnh này của Tử Hà khiến nội tâm Long Quang Cổ Phật không khỏi run rẩy, dù sao những thứ càng không biết lại càng khiến người ta cảm thấy đáng sợ.

Chiến trường nơi Tử Hà và Long Quang Cổ Phật đang giao đấu khiến cho đại bộ phận sinh linh trong Phật giới Hồng Hoang hiểu rằng, trận chiến này e là sẽ kết thúc bằng việc Long Quang Cổ Phật bị chém giết!

Nếu như vậy, e rằng Tướng Thần Phật Tổ, Hậu Khanh Cổ Phật, Doanh Câu Cổ Phật cũng sẽ vì phản ứng dây chuyền mà thân tử đạo tiêu, thậm chí cả Già Diệp Cổ Phật, Dược Sư Cổ Phật cũng không ngoại lệ.

Phải biết rằng, trận chiến giữa Giao Ma Vương và ba người Tướng Thần Phật Tổ có thể bị phá vỡ bất cứ lúc nào, từ đó dẫn đến bại trận như núi đổ.

Thử nghĩ xem, nếu Tử Hà chém giết Long Quang Cổ Phật xong, rồi lại ra tay tiễn Tướng Thần Phật Tổ ba người một đoạn, cuối cùng mấy người vây công Dược Sư Cổ Phật, Dược Sư Cổ Phật tuyệt đối sẽ không có kết cục tốt đẹp.

Già Diệp Cổ Phật hiện giờ đã bị đánh thành trọng thương, không ai tin rằng Tôn Ngộ Không và những người khác sẽ tốt bụng đến mức

thả cho Già Diệp Cổ Phật đi!

Điểm mấu chốt nhất chính là, Tử Hà có thể chém giết được Long Quang Cổ Phật hay không!

Trong lúc Long Quang Cổ Phật ngưng tụ Phật quang vào lòng bàn tay, kiếm mang đang phong tỏa y cũng điên cuồng trào dâng, khiến cho tuyệt đại đa số người trong Đại Lôi Âm Tự đều lộ vẻ mặt ngưng trọng.

"E rằng Long Quang lần này lành ít dữ nhiều!" Nhìn kiếm mang không ngừng trào dâng kia, tuyệt đại đa số người trong Đại Lôi Âm Tự đều không khỏi lắc đầu, kết quả như vậy đối với họ cũng chẳng sao, dù sao họ cũng không có giao tình gì nhiều với Long Quang.

"Giết!" Trong chốc lát, từ miệng Tử Hà thốt ra một chữ ẩn chứa sát cơ vô hạn, ngay sau đó kiếm mang cuồn cuộn lao tới, giống như dòng lũ bị nghẽn đã lâu được xả cống, không gian nơi nó đi qua rạch ra từng đường nứt thẳng tắp.

Chương 601

"Phá!" Long Quang Cổ Phật nghiến răng nghiến lợi, trong mắt lóe lên ánh sáng của kẻ được ăn cả ngã về không, ngay sau đó hung hăng đánh ra một chưởng, mang theo Phật quang ngập trời, với thế sét đánh không kịp bưng tai, cuồng bạo lao tới. … Ngay khoảnh khắc Tử Hà và Long Quang Cổ Phật đối đầu, Dược Sư Cổ Phật toàn thân đẫm máu cũng lao ra, khí tức so với trước đó đã yếu đi rất nhiều.

Cảm nhận được nguy cơ của Long Quang Cổ Phật, trong đôi mắt Dược Sư Cổ Phật lập tức hiện lên một tia lo lắng, ngay sau đó liền muốn lao đến chi viện, nhưng Tôn Ngộ Không trước mặt nào có cho phép.

"Ầm!" Như Ý Kim Cô Bổng đột nhiên đập xuống, bức lui Dược Sư Cổ Phật, khóe miệng Tôn Ngộ Không nhếch lên một nụ cười lạnh: "Lừa ngốc, lão Tôn ta đâu có dễ dàng để ngươi thoát được!" "Tôn Ngộ Không, nếu Long Quang chết, bản tọa tuyệt đối sẽ không tha cho ngươi!" Dược Sư Cổ Phật gào lên một cách cuồng loạn.

Tôn Ngộ Không hừ lạnh một tiếng: "Ngươi hãy lo cho mình trước đi!" "Gầm!" Ngũ Trảo Kim Long một lần nữa bay lên, há cái miệng lớn như chậu máu, lao thẳng đến cắn xé Dược Sư Cổ Phật.

Dược Sư Cổ Phật đánh ra một chưởng, Phật quang ngập trời bao phủ tới, định giải quyết con Ngũ Trảo Kim Long này trước, y không tin Tử Hà có thể dễ dàng giết chết Long Quang Cổ Phật như vậy.

Chỉ cần giải quyết xong con Ngũ Trảo Kim Long này, y tự tin có thể một mình chặn được cả Tử Hà và Tôn Ngộ Không.

Thế nhưng, Tôn Ngộ Không đâu có ngu, hắn cũng không cho rằng Ngũ Trảo Kim Long có thể kiềm chế được Dược Sư Cổ Phật.

“Bạo!” Chỉ thấy Tôn Ngộ Không thản nhiên thốt ra một chữ, lập tức trong lòng Dược Sư Cổ Phật dâng lên một cảm giác nguy cơ mãnh liệt.

Sau đó, không đợi Dược Sư Cổ Phật có phản ứng gì, Ngũ Trảo Kim Long đang lao đến trước mặt y đột nhiên nổ tung.

“Ầm!” Lực lượng kinh khủng trực tiếp cuốn Dược Sư Cổ Phật vào trong, hai tiếng hét thảm thiết vang lên.

Một tiếng là của Dược Sư Cổ Phật trước mặt Tôn Ngộ Không.

Tiếng còn lại là của Long Quang Cổ Phật đang đối mặt với Tử Hà.

Lúc này, trong Lục giới Hồng Hoang, vô số ánh mắt đều tập trung vào hai chiến trường này, ngay cả chiến trường của Giao Ma Vương và ba người kia cũng dừng tay vào giờ phút này, nhìn về phía Dược Sư Cổ Phật và Long Quang Cổ Phật.

Năng lượng không ngừng tàn phá, Phật quang ngập trời liên tục bị hủy diệt, tiêu tán với tốc độ cực nhanh, chỉ trong vài hơi thở ngắn ngủi, toàn bộ Phật quang đã bị cuốn vào trong cơn bão năng lượng ngút trời.

“Chết tiệt!” Tướng Thần Phật Tổ và những người khác sắc mặt kịch biến, ánh mắt trở nên không thể tin nổi, trong lòng dâng lên một tia lo lắng mãnh liệt.

Nếu Long Quang Cổ Phật và Dược Sư Cổ Phật bại, vậy thì bọn họ cũng không có quả ngọt để ăn!

Nghĩ đến đây, Tướng Thần Phật Tổ và những người khác âm thầm quyết định, khi cần thiết, chạy trước là thượng sách.

“Giết!” Nhìn thấy cảnh này, trong mắt Giao Ma Vương và những người khác lóe lên vẻ hưng phấn, ngay sau đó ngửa mặt lên trời gầm

lên một tiếng, tay cầm vũ khí của mình, lao về phía Tướng Thần Phật Tổ và những người khác.

Cục diện chiến đấu đã lặng lẽ thay đổi, Giao Ma Vương và những người khác tự nhủ không thể kéo chân sau, phải một hơi hạ gục Tướng Thần Phật Tổ, như vậy sau này mới không bị phe Phật môn Tây phương trả thù nữa.

Khu vực trung tâm Phật giới Hồng Hoang tan hoang khắp nơi, năng lượng tàn phá cũng dần tiêu tán theo thời gian.

Hiện ra trong tầm mắt mọi người chính là Long Quang Cổ Phật và Dược Sư Cổ Phật, hai người như chó chết nằm trong hư không, toàn thân đẫm máu.

"Trải qua trận chiến này, danh tiếng của Tôn Ngộ Không và Tử Hà sẽ hoàn toàn lưu truyền khắp Lục giới Hồng Hoang!" Tất cả những ai đang quan sát Phật giới Hồng Hoang nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, trong lòng đều thầm than một tiếng: "Xem ra Dược Sư và Long Quang vẫn chưa vẫn lạc, nếu không Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân e là đã sớm ra tay rồi!

Nhưng hai người họ cũng không còn xa cái chết là bao!" Chỉ thấy, Tôn Ngộ Không quỳ một gối trong hư không, hơi thở trở nên dồn dập, ngay cả ánh sáng của Như Ý Kim Cô Bổng cũng có phần ảm đạm.

Vừa rồi tuy là lông cứu mạng hóa thành Ngũ Trảo Kim Long tự bạo, nhưng Tôn Ngộ Không đã dồn toàn bộ năng lượng của mình vào đó, nếu không thì căn bản không đủ để trọng thương Dược Sư Cổ Phật.

Lần này, Tôn Ngộ Không đã dốc hết sức lực cuối cùng, nếu Dược Sư Cổ Phật còn một chút sức chiến đấu, e rằng người phải cuốn gói bỏ chạy chính là hắn.

“Lừa ngốc, trước đó không phải ngươi kiêu ngạo lắm sao?

Bây giờ sao lại phải giả chết?

Lẽ nào phe của các ngươi đều vô liêm sỉ như vậy sao?” Nhìn Dược Sư Cổ Phật nằm bất động, Tôn Ngộ Không cười lạnh mỉa mai.

Lời nói của Tôn Ngộ Không vang vọng, nhưng Dược Sư Cổ Phật trước mắt lại như điếc không nghe, khí tức toàn thân ngày càng yếu ớt, phảng phất như ngọn đèn sắp cạn dầu.

Đối với điều này, Tôn Ngộ Không cười lạnh một tiếng, trực tiếp ném Như Ý Kim Cô Bổng trong tay về phía Dược Sư Cổ Phật.

Tuy rằng không còn nhiều sức lực, nhưng trọng lượng của Như Ý Kim Cô Bổng không phải là để trưng, đập cũng có thể đập cho Dược Sư Cổ Phật thổ huyết.

Như Ý Kim Cô Bổng như một luồng ánh sáng vàng, hung hăng lao về phía Dược Sư Cổ Phật.

“Keng!” Khi Như Ý Kim Cô Bổng đang lao nhanh tới, trên người Dược Sư Cổ Phật bộc phát ra từng luồng Phật quang, đánh bay Như Ý Kim Cô Bổng, ngay sau đó y cuối cùng cũng tỉnh lại, sắc mặt âm trầm nhìn chằm chằm Tôn Ngộ Không, phảng phất như hận không thể đem Tôn Ngộ Không ra lăng trì vạn quả.

Tôn Ngộ Không một tay bắt lấy Như Ý Kim Cô Bổng bị đánh bật trở về, khinh miệt mỉa mai: “Lừa ngốc, sao không tiếp tục giả chết nữa đi?” “Tôn Ngộ Không, đừng đắc ý, hôm nay ngươi thắng rồi, nhưng sư tôn của bản tọa là Thiên Đạo Thánh nhân, ngươi dám giết bản tọa sao?” Trong lời nói của Dược Sư Cổ Phật lộ ra sự uy hiếp sâu sắc.

Nếu là người khác, chắc chắn sẽ bị lời nói của Dược Sư Cổ Phật dọa sợ, nhưng Tôn Ngộ Không thì khác.

Tôn Ngộ Không tâm cao hơn trời, kiệt ngạo bất tuân, cho dù là Thiên Đạo Thánh nhân, cũng không thể khiến hắn làm việc mà hắn không cam tâm tình nguyện.

Đây chính là tâm tính của người lĩnh ngộ Chiến đấu pháp tắc.

Hơn nữa, sư tôn của Tôn Ngộ Không là Tu Bồ Đề tổ sư, trong trận chiến này, các cường giả Hỗn Nguyên Kim Tiên và trên Hỗn Nguyên Kim Tiên đều sẽ không nhúng tay vào.

So với lời nói nhảm của Dược Sư Cổ Phật, Tôn Ngộ Không tự nhiên không chút do dự lựa chọn tin tưởng Tu Bồ Đề tổ sư.

"Thiên Đạo Thánh nhân?" Tôn Ngộ Không kiệt ngạo bất tuân nói: "Một cái danh hão dọa không được lão Tôn, không đủ để bảo vệ tính mạng của ngươi đâu!" Lời vừa dứt, Tôn Ngộ Không dồn hết tinh khí thần còn lại trong cơ thể vào Tề Thiên Phi Quải và Như Ý Kim Cô Bổng, ánh sáng chín màu bừng lên, hai đại cực phẩm tiên thiên pháp bảo gào thét bay ra.

Tề Thiên Phi Quải trong khoảnh khắc xuất hiện trên đỉnh đầu Dược Sư Cổ Phật, như một cái lồng giam, vây khốn y ở bên trong.

Như Ý Kim Cô Bổng phình to ra, mang theo sức mạnh vạn quân, hung hăng đập về phía y.

"Tôn Ngộ Không, ngươi dám coi thường Thiên Đạo Thánh nhân, ngươi nhất định sẽ hối hận!" Dược Sư Cổ Phật lập tức cảm nhận được áp lực tử vong, trong thoáng chốc giọng nói cũng trở nên a dua.

Đáp lại Dược Sư Cổ Phật không phải là Tôn Ngộ Không, mà là Tử Hà ở chiến trường bên kia.

Long Quang Cổ Phật đại bại, không giống như Tôn Ngộ Không, Tử Hà tiêu hao không lớn, mặc dù trước đó trong lúc giao phong với Dược Sư Cổ Phật có bị thương một chút, nhưng đối phó với Long

Quang Cổ Phật thì vẫn nắm chắc trong tay.

"Lừa ngốc, kiếp sau nhớ đừng có cậy vào tu vi của mình mà tùy tiện đi gây sự với người khác!" Chỉ thấy, Tử Hà thần sắc lạnh lùng, Tử Thanh bảo kiếm chỉ thẳng vào mi tâm của Long Quang Cổ Phật, hoàn toàn không có bất kỳ dao động tình cảm nào, ngược lại trong đôi mắt đẹp lại có một tia sáng như được giải thoát.

Cảnh Tử Hà sắp kết liễu Long Quang Cổ Phật lọt vào tầm mắt của Tôn Ngộ Không và Dược Sư Cổ Phật, Tôn Ngộ Không thản nhiên cười nói: "Thấy chưa?

Câu trả lời của Tử Hà cũng là ý của lão Tôn ta, đã thua thì phải có giác ngộ của kẻ thua!" Cùng với tiếng nói của Tôn Ngộ Không vừa dứt, Như Ý Kim Cô Bổng liền đột nhiên đập xuống, không có bất kỳ sự hoa mỹ nào.

Chương 602

Lúc này, bất luận là Dược Sư Cổ Phật hay Long Quang Cổ Phật, sắc mặt đều kinh hãi, trong lòng tràn ngập hối hận mãnh liệt, nhưng hy vọng xa vời cuối cùng khiến họ không hẹn mà cùng hét lên: "Sư tôn, cứu con!" "Dừng tay!" Ngay khoảnh khắc Như Ý Kim Cô Bổng và Tử Thanh bảo kiếm sắp chạm vào người Dược Sư Cổ Phật và Long Quang Cổ Phật, toàn bộ Phật giới Hồng Hoang đột nhiên tĩnh lặng, một giọng nói vang vọng khắp nơi.

Phật quang lấp lánh, hai bóng ảo ảnh xuất hiện trong tầm mắt mọi người, chính là Tây Phương Nhị Thánh: Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân.

"Thiện tai thiện tai!" Thân hình Như Lai Phật Tổ từ Đại Lôi Âm Tự lóe lên, hai tay chắp lại nói: "Kiến quá Thích Già Ma Ni, A Di Đà Phật!

Hai vị đột nhiên xuất hiện tại Phật giới Hồng Hoang của ta, không biết có chuyện gì?" "Như Lai, các ngươi thân là chủ của Phật giáo, lại mặc cho mấy tên yêu vật quấy nhiễu, thật sự quá làm chúng ta thất vọng rồi!" Chuẩn Đề đạo nhân đạo mạo trang nghiêm nói.

Như Lai Phật Tổ cười nhạt nói: "Ngày xưa, ta phụng mệnh Bệ hạ sáng lập Phật giáo, không hề liên quan gì đến hai vị, bất luận là Phật giới Hồng Hoang hay Đại Lôi Âm Tự, hai vị đều không có quyền nhúng tay!

Chúng sinh có linh, làm sai việc cần phải nhớ lâu một chút!

Tin rằng cho dù Bệ hạ ở đây, cũng sẽ ủng hộ cách làm của ta!" Ý của Như Lai Phật Tổ rất rõ ràng!

Bất luận ta làm gì, các ngươi đều không có quyền chỉ trích và

nhúng tay!

Bệ hạ còn chưa nói gì, các ngươi lại trực tiếp nhúng tay, là đang mạo phạm Bệ hạ sao?

Đối với cái mũ lớn mà Như Lai Phật Tổ chụp xuống, sắc mặt Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân biến đổi, lập tức ánh mắt lóe lên.

Theo như Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân thấy, Như Lai Phật Tổ sở dĩ không phá vỡ cấm chế mà họ thi triển, là cố ý dụ dỗ họ nhúng tay vào, như vậy Như Lai Phật Tổ có thể nhân cơ hội gây khó dễ, không chừng còn có thể dẫn Thiên Đế Tô Dự đến.

Nhưng, Tôn Ngộ Không hiện đang ở ngay trước mắt, dễ như trở bàn tay!

Chỉ cần có được Tôn Ngộ Không, sau này trong Tây Du lượng kiếp, Phật môn Tây phương sẽ chiếm được lượng lớn công đức khí vận.

Như vậy, lần này đắc tội Thiên Đế Tô Dự, cho dù phải trả một cái giá không nhỏ, cũng đáng.

Hơn nữa, bất luận thế nào Dược Sư Cổ Phật cũng không thể chết, trên người Dược Sư Cổ Phật và Già Diệp Cổ Phật đã hao tốn không ít tài nguyên, nếu đều chết cả, trong thời gian ngắn không thể bồi dưỡng ra một đệ tử khác.

Đến lúc đó, những đệ tử Phật môn Tây phương đang phát triển trong Phật giáo có khả năng sẽ bị dần dần ăn mòn.

"Như Lai, nếu bản Thánh nhất định phải nhúng tay thì sao?" Nghĩ đến đây, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân nhìn nhau một cái, sau đó nhìn về phía Như Lai Phật Tổ, cất tiếng hỏi, trong giọng nói tràn ngập cảm giác áp bức mạnh mẽ.

Như Lai Phật Tổ nở một nụ cười bình tĩnh, thản nhiên đáp lại: "Vậy thì hai vị có thể thử xem!" Thân là chủ của Phật giáo, thế lực quan trọng nhất trong Tây Du lượng kiếp, Như Lai Phật Tổ sao có thể không biết tác dụng của Tôn Ngộ Không.

Tuy rằng hiện tại ngài chỉ là bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, nhưng đây là Phật giới Hồng Hoang.

Cho dù đối mặt với Tây Phương Nhị Thánh Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, Như Lai Phật Tổ cũng có tự tin có thể ngăn cản được một lúc.

Dù sao, Hồng Quân đạo tổ đã từng có lời nói trước, Thánh nhân không được ra tay trong Hồng Hoang, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân trước mắt chỉ là hóa thân mà thôi, tối đa cũng chỉ có thể phát huy ra thực lực bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Chỉ cần Như Lai Phật Tổ có thể ngăn cản một chút, những chuyện còn lại, Như Lai Phật Tổ tin rằng Thiên Đế Tô Dự tự có sắp xếp!

"Xem ra sau khi sáng lập Phật giới Hồng Hoang, sự tự tin của Như Lai ngươi đã mạnh lên nhiều rồi nhỉ!" Tiếp Dẫn đạo nhân hai mắt híp lại.

Nói xong, Tiếp Dẫn đạo nhân liền ngăn cản Như Lai Phật Tổ, để Chuẩn Đề đạo nhân một mình đi trấn áp và thu phục Tôn Ngộ Không.

Tiếc là Như Lai Phật Tổ đã sớm có phòng bị.

"Phá!" Một chữ thốt ra, cấm chế đối với Tôn Ngộ Không, Tử Hà, Giao Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương trong Phật giới Hồng Hoang đột nhiên bị một luồng lực lượng vô hình phá tan.

"Giết!" Mặc dù trước đó hành động bị phong tỏa, nhưng Tôn Ngộ Không và những người khác có thể nghe rõ cuộc đối thoại giữa Như Lai Phật Tổ và Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, đồng thời

cũng khơi dậy sự phẫn nộ của họ.

Đánh không lại con, liền gọi cha ra!

Thật sự coi lão Tôn ta là bùn nhão dễ nặn hay sao!

Nghĩ đến đây, Tôn Ngộ Không và những người khác liền bất chấp tất cả mà hạ sát tâm, trực tiếp xông thẳng vào giết đối thủ của mình.

"Tôn Ngộ Không, Tử Hà, các ngươi dám!" Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, thấy Long Quang Cổ Phật và Dược Sư Cổ Phật đang ở bên bờ vực tử vong, Chuẩn Đề đạo nhân không kìm được tức giận hét lớn.

"Định!" Như Lai Phật Tổ khẽ thốt ra một chữ, tiếc là bị Tiếp Dẫn đạo nhân ngăn cản phần lớn, chỉ tránh cho Tử Hà khỏi bị sóng âm của Chuẩn Đề đạo nhân oanh kích, nhưng Tôn Ngộ Không lại như bị sét đánh.

"Gầm!" Sự kích thích của Chuẩn Đề đạo nhân đã hoàn toàn kích phát hung tính của Tôn Ngộ Không, hắn trực tiếp hóa thành Cự Hầu, hai mắt tràn ngập tinh quang, bất chấp tất cả lao về phía Dược Sư Cổ Phật: "Lừa ngốc, lão Tôn ta nhất định phải để Dược Sư lừa ngốc ngươi chết ngay trước mặt y!" Tôn Ngộ Không cũng không biết từ đâu dâng lên sức mạnh, dưới chiến ý dâng trào, Tề Thiên Phi Quải và Như Ý Kim Cô Bổng đều được triển khai, điên cuồng lao về phía Dược Sư Cổ Phật.

"Vút!" Cùng lúc đó, trường kiếm phá không, hung hăng đâm xuyên mi tâm của Long Quang Cổ Phật, linh lực của Tử Hà bộc phát, toàn bộ đầu của Long Quang Cổ Phật trong nháy mắt hóa thành sương máu, ngay cả chân linh cũng tan thành tro bụi.

Long Quang Cổ Phật, tử!

Trơ mắt nhìn cảnh tượng trước mắt, Chuẩn Đề đạo nhân lập tức tức giận đến mức hai mắt muốn nứt ra, nhưng bây giờ Long Quang

Cổ Phật đã vẫn lạc, Dược Sư Cổ Phật không thể xảy ra chuyện gì nữa!

Trong chốc lát, Chuẩn Đề đạo nhân lóe người đến trước mặt Tôn Ngộ Không, tay áo vung lên, trực tiếp đánh bay Tôn Ngộ Không ra ngoài, sau đó ánh mắt lộ hung quang nhìn về phía Tử Hà, Giao Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương.

Tôn Ngộ Không liên quan đến Tây Du lượng kiếp không thể giết, vậy thì để mấy kẻ này chôn cùng Long Quang đi!

Cảm nhận được ánh mắt của Chuẩn Đề đạo nhân, Tử Hà, Giao Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương đều không tự chủ được mà run lên, da đầu tê dại.

Tuy nhiên, ngay khi Chuẩn Đề đạo nhân chuẩn bị ra tay với Tử Hà và những người khác, toàn bộ Phật giới Hồng Hoang vang lên một tiếng rồng gầm, một tiếng phượng hót, cùng với một giọng nói uy nghiêm.

"Gầm!" "Kêu!" "Phá!" Ba bóng người hiện ra, khóe miệng Như Lai Phật Tổ nhếch lên một nụ cười thản nhiên, cười nói với Tiếp Dẫn đạo nhân: "Thích Già Ma Ni, xem ra lần này tính toán của ngươi phải thất bại rồi!" "!!!" Trong mắt Tiếp Dẫn đạo nhân lóe lên từng trận ánh sáng sắc bén, sau đó sự chú ý hoàn toàn tập trung vào Như Lai Phật Tổ, âm thầm quyết định bất chấp tất cả ra tay với Tôn Ngộ Không, bất luận thế nào chỉ cần trấn áp và thu phục được Tôn Ngộ Không, là đã lời rồi!

"Chuẩn Đề, gan lớn thật!

Dám động thủ với tử đệ Long tộc của ta, thật sự cho rằng mình là Thánh nhân, thiên hạ vô địch rồi sao!" Câu Trần Đế Quân Chúc Long chất vấn.

Chủ nhân Yêu giới Hồng Hoang Côn Bằng hừ lạnh một tiếng: "Chuẩn Đề, bắt nạt đệ tử Yêu tộc của ta thì có gì hay, có bản lĩnh thì đấu với bản tọa đây này!" Một bóng người khác trầm mặc không nói, ánh mắt bình tĩnh nhìn Chuẩn Đề đạo nhân, dao động tỏa ra trên người lại khiến Chuẩn Đề đạo nhân vô cùng kiêng kỵ.

Người này chính là Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên.

"Phóng tứ!" Thân là Thiên Đạo Thánh nhân, Chuẩn Đề đạo nhân sao có thể chấp nhận bị quát mắng như vậy: "Chúc Long, Côn Bằng, đừng tưởng mình là trọng thần Thiên Đình, bản Thánh liền không dám giết các ngươi.

Đối phó với các ngươi chẳng khác gì bóp chết một con kiến!" "Khẩu khí lớn thật!" "Vậy thì so tài xem!" Chúc Long và Côn Bằng nghe lời của Chuẩn Đề đạo nhân, trong mắt dâng lên một tia sát cơ, khí thế kinh khủng cuồn cuộn dâng lên, áp bức về phía Chuẩn Đề đạo nhân.

Lúc này, Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên bước lên một bước, khiến Chuẩn Đề đạo nhân thần sắc biến đổi, trên mặt dâng lên vẻ kiêng kỵ sâu sắc.

"Khổng Tuyên, ngươi cũng muốn nhúng tay vào sao!?" Chuẩn Đề đạo nhân giọng điệu ngưng trọng hỏi.

Chương 603

Khổng Tuyên thản nhiên thốt ra một chữ: "Cút!" Sự bá đạo của Tử Vi Đế Quân vào khoảnh khắc này, trước mặt chúng sinh Phật giới Hồng Hoang, cũng như các đại năng cự phách của Lục giới Hồng Hoang, đã được thể hiện ra một cách không chút khách khí.

"Khổng Tuyên…" Đối mặt với lời nói của Khổng Tuyên, Chuẩn Đề đạo nhân tức đến mức lồng ngực sắp nổ tung.

Không đợi Chuẩn Đề đạo nhân nói xong, Khổng Tuyên liền trực tiếp cắt lời: "Hay là muốn bản đế hôm nay đánh nát cái hóa thân này của ngươi!?" Nghe vậy, Như Lai Phật Tổ, Chúc Long, Côn Bằng đều lộ ra nụ cười khinh miệt.

Ai mà không biết ân oán giữa Khổng Tuyên và Phật môn Tây phương, họ muốn xem xem hôm nay đối mặt lại với Khổng Tuyên, Chuẩn Đề đạo nhân sẽ làm thế nào!

Bất chợt, Tiếp Dẫn đạo nhân biến mất tại chỗ, xuất hiện không xa Tôn Ngộ Không, bàn tay vươn ra, chụp về phía Tôn Ngộ Không.

Khoảnh khắc đó Tôn Ngộ Không phảng phất như mất đi tất cả năng lực, cảm nhận được sự ngột ngạt chưa từng có.

"Ngũ Sắc Thần Quang!" Khổng Tuyên không chút do dự thi triển thiên phú thần thông, với tốc độ cực nhanh xuyên qua hư không, trực tiếp oanh kích vào bàn tay của Tiếp Dẫn đạo nhân.

Do thi triển vội vàng, trong lúc nhất thời chỉ có thể giằng co với y.

"Vút!" Trong chốc lát, Côn Bằng như quỷ mị xuất hiện bên cạnh Tiếp Dẫn đạo nhân, một quyền oanh kích vào người y, đánh bật y ra.

Phù Dao trực thượng cửu vạn lý, tốc độ của Côn Bằng không phải

là chuyện đùa.

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, gan lớn thật!" Giọng nói uy nghiêm vang vọng khắp trời đất Hồng Hoang, một bóng người vĩ ngạn xuất hiện trong Phật giới Hồng Hoang.

Lập tức tất cả mọi người trong Phật giới Hồng Hoang đều sững sờ, chư Phật, Bồ Tát, La Hán của Đại Lôi Âm Tự đều lần lượt bước ra.

"Bái kiến Bệ hạ!" Dẫn đầu là Như Lai Phật Tổ, Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, Câu Trần Đế Quân Chúc Long, Yêu Giới Chi Chủ Côn Bằng, tất cả mọi người vội vàng hướng về bóng người vĩ ngạn đó hành lễ.

"Bái kiến Đại Thiên Tôn!" "Bái kiến Thánh Phụ!" Nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, Giao Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương, cũng như Tử Hà đều tỉnh ngộ, biết rằng người trước mắt chính là Thiên Đế Hồng Hoang, Thánh Phụ của Nhân tộc, vội vàng lần lượt hành lễ.

Chỉ có Tôn Ngộ Không, cùng với Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân là không hành lễ.

Lúc này, sắc mặt Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân rất khó coi.

Sự xuất hiện của Tô Dự khiến họ biết rằng lần này e là công dã tràng.

Nhưng Tô Dự tuy mạnh mẽ, nhưng thân là Thiên Đế lại là người nói đạo lý, sẽ không vô duyên vô cớ nổi giận.

Lần này Tôn Ngộ Không là người chém giết Long Quang Cổ Phật trước, hai người họ xuất binh có danh!

Nghĩ đến đây, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân trong

lòng không khỏi thở phào nhẹ nhõm, sau đó hành lễ chắp tay nói: "Bái kiến Bệ hạ!" Hiện tại chỉ còn lại một mình Tôn Ngộ Không.

Chỉ thấy, Tôn Ngộ Không lúc này ngây như phỗng, trong kim mâu tràn ngập ánh mắt không thể tin nổi, phảng phất như đã thấy một cảnh tượng không thể tin được.

"Không cần đa lễ!" Tô Dự liếc nhìn Tôn Ngộ Không một cái, trong lòng không khỏi buồn cười, sau đó phất phất tay, ánh mắt nhìn về phía Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân: "Hồng Quân đạo hữu đã từng có lời, Thánh nhân Hồng Hoang không được tiến vào trong Hồng Hoang, các ngươi có biết không?" "Thần biết, chúng thần chỉ là hóa thân, cũng không có vi phạm xá lệnh của Đạo Tổ!" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân bình tĩnh ứng đối.

Dám ra tay, đương nhiên họ sẽ cố gắng chuẩn bị tốt mọi thứ, không để cho Tô Dự có cơ hội gây khó dễ.

Tô Dự tự nhiên biết Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đang nghĩ gì, sau đó từ từ nói: "Các ngươi có biết lời này của Hồng Quân đạo hữu có ý gì không?" "Hỏng rồi!" Nghe Tô Dự hỏi, trong lòng Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân chợt thót một cái, nhưng nghĩ rằng đây chỉ là chuyện nhỏ, không tin Tô Dự có thể bám riết không tha.

"Đạo Tổ có lẽ là sợ đại lục Hồng Hoang bị phá vỡ!" Đối với lời nói của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, Tô Dự đột nhiên nghiêm giọng chất vấn: "Đã biết, vì sao còn hiện thân tại Phật giới Hồng Hoang, lẽ nào nhất định phải đánh vỡ Phật giới Hồng Hoang, khiến cho sinh linh đồ thán mới được sao?

Thiên Đạo Thánh nhân không dính nhân quả, lẽ nào có thể muốn làm gì thì làm sao?" "Bệ hạ, hóa thân của thần chỉ có tu vi bán bộ Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Thần xuất thân từ phía Tây đại lục Hồng Hoang, tự nhiên sẽ không đánh vỡ Phật giới Hồng Hoang!" Tiếp Dẫn đạo nhân vội vàng giải thích.

"Chừng mực?" Tô Dự cười lạnh một tiếng: "Đánh không lại con, liền gọi cha ra, đây là chừng mực của các ngươi sao?" "…" Sắc mặt Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân hơi biến đổi, trong lòng lập tức cảnh giác, biết rằng Tô Dự sắp gây khó dễ rồi!

"Ai cho các ngươi lá gan nhắm vào Tôn Ngộ Không?" Ngay sau đó, Tô Dự uy nghiêm chất vấn, khiến cho nội tâm Tây Phương Nhị Thánh ngưng lại, thầm kêu một tiếng: Tới rồi!

Chuẩn Đề đạo nhân thành thật bẩm báo: "Tôn Ngộ Không là người chém giết đệ tử môn hạ của chúng thần trước.

Long Quang vì Phật giáo bao nhiêu năm nay đã độ hóa không ít cường giả, có thể nói là lập được công lao hãn mã, nhưng Như Lai Phật Tổ lại làm ngơ, quả thực là có vi phạm đạo nghĩa." "Đạo nghĩa?" Trong giọng nói của Tô Dự tràn ngập sự khinh thường: "Vậy thì trẫm nói cho các ngươi biết cái gì gọi là đạo nghĩa!" "Tôn Ngộ Không là Tề Thiên Đại Thánh do trẫm đích thân sắc phong.

Chuyện này sai ở chỗ Long Quang cậy già lên mặt, khiêu khích trước, Tôn Ngộ Không ra tay giải quyết, Như Lai không nhúng tay vào, đó mới là đạo nghĩa lớn nhất đối với cả hai bên!" Cùng với tiếng nói của Tô Dự vừa dứt, toàn bộ Phật giới Hồng Hoang rơi vào một sự yên tĩnh chưa từng có, trở nên đến mức kim rơi cũng có thể nghe thấy, thần sắc của tất cả mọi người đều trở nên kinh ngạc.

Hiển nhiên, Tôn Ngộ Không là Tề Thiên Đại Thánh, là một chuyện cực kỳ kinh thế hãi tục.

Trong lúc nhất thời, không ai có thể tiêu hóa được chuyện này.

“Phụ thân!” Lúc này, Tôn Ngộ Không cuối cùng cũng khẳng định Thiên Đế Hồng Hoang trước mắt, chính là phụ thân của mình, dù sao chỉ có phụ mẫu mới tận mắt nhìn thấy mình được phong xá thành Tề Thiên Đại Thánh.

Trước đó sở dĩ kinh ngạc, thậm chí không thể chấp nhận, là vì hắn từ trước đến nay chưa từng có phụ thân, mà người đó lại là người đầu tiên của Hồng Hoang, Thiên Đế Tô Dự.

Mặc dù Tôn Ngộ Không trước đó đã đoán phụ mẫu của mình là người của Thiên Đình, nhưng nhiều nhất cũng chỉ là cao tầng Thiên Đình, cao hơn nữa thì hắn không dám nghĩ tới.

Nhưng dung mạo và sự thật bày ra trước mắt Tôn Ngộ Không, hắn mới như mộng mới tỉnh, hiểu rằng Tô Dự chính là phụ mẫu, lập tức liền giải đáp được toàn bộ nghi vấn trước đó.

Vì sao Tu Bồ Đề tổ sư không chịu nói cho hắn biết vấn đề về phụ thân!

Vì sao Long Quang Cổ Phật lần đầu tiên rõ ràng có thể trấn áp, lại bị bức lui!

Vì sao Long Quang Cổ Phật bị xá lệnh cấm túc, lại không có chuyện gì!

Vì sao hắn và Tử Hà tiến vào Bồ Đề Viên lại không có cấm chế!

Vì sao bên ngoài Bồ Đề Viên lại có một con đường thẳng đến Đâu Suất Cung!

Vì sao Dương Tiễn lại thiên vị hắn và Tử Hà!

Vì sao Tu Bồ Đề tổ sư lại nói Hỗn Nguyên Kim Tiên sẽ không ra tay!

Tất cả đều là vì phụ thân của hắn, Thiên Đế mạnh nhất trong Lục

giới Hồng Hoang, Tô Dự!

Tô Dự gật đầu: "Con khỉ này, gan cũng không nhỏ, dám giết đến Đại Lôi Âm Tự.

Nếu không phải Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề không có ý định giết ngươi, ngươi đã sớm vẫn lạc rồi!" "Không phải có phụ thân ở đây sao?" Tôn Ngộ Không cười ngượng ngùng gãi đầu.

Hai chữ "Phụ thân" như sấm giữa trời quang vang vọng trong lòng mọi người.

Chương 604

Trừ Tây Phương Nhị Thánh ra, tất cả mọi người trong lòng đều dấy lên một cơn bão kinh hoàng kinh thiên động địa.

Sóng trước chưa yên, sóng sau đã tới!

Sự chấn động do "Tề Thiên Đại Thánh" mang lại còn chưa hoàn toàn tiêu hóa, hai chữ "Phụ thân" lại mang đến một cơn bão kinh hoàng mạnh mẽ hơn.

Ánh mắt Tô Dự một lần nữa trở nên uy nghiêm: "Long Quang Cổ Phật, ích kỷ tư lợi, chết là đáng đời, chuyện này đến đây là kết thúc!

Già Diệp Cổ Phật, Dược Sư Cổ Phật, một mực cố chấp, không phân thiện ác, trẫm sẽ trấn áp các ngươi năm trăm năm, để trừng phạt!" "Bệ hạ…" Nghe lời nói của Tô Dự, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lập tức có chút gấp gáp.

Long Quang Cổ Phật bị chém mất Tam hoa, chết cũng đã chết rồi, nhưng Già Diệp Cổ Phật và Dược Sư Cổ Phật là do họ hao tốn vô số tài nguyên bồi dưỡng.

Hiện tại Già Diệp Cổ Phật và Dược Sư Cổ Phật thân bị trọng thương, nếu lại trấn áp năm trăm năm, thế tất sẽ khiến tu vi hai người trì trệ không tiến, thậm chí có khả năng xuất hiện tình trạng cảnh giới sụt giảm.

Tô Dự thần sắc lập tức trở nên không cho phép nghi ngờ: "Các ngươi có ý kiến với phán quyết của trẫm?" Giọng điệu cứng rắn khiến Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân sinh lòng sợ hãi, biết rằng nếu còn phản bác nữa, có khả năng phán quyết đối với Già Diệp và Dược Sư không phải là trấn áp, mà là trực tiếp xóa sổ.

“Thần không dám!” Sau khi cân nhắc lợi hại, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân không thể không nhượng bộ, chỉ có thể đồng ý với điều kiện của Tô Dự là trấn áp Già Diệp Cổ Phật, Dược Sư Cổ Phật năm trăm năm.

“Hừ!” Tô Dự hừ lạnh một tiếng, vươn tay ra, trước mặt chúng sinh Phật giới Hồng Hoang, cũng như vô số đại năng cự phách của Lục giới Hồng Hoang, bàn tay lật một cái, đột nhiên đập xuống.

“Ầm!” Vô số pháp tắc ùn ùn kéo đến hội tụ, thiên địa linh khí dâng trào gào thét, hai luồng ánh sáng trực tiếp từ lòng bàn tay bay ra, trực tiếp hóa thành hai ngọn núi lớn, hung hăng đè lên người Già Diệp Cổ Phật và Dược Sư Cổ Phật.

Cảm nhận được hai ngọn núi lớn đó, tất cả mọi người không khỏi nuốt nước bọt.

Hùng vĩ không thể phá vỡ, phảng phất như trên đời không có bất kỳ sức mạnh nào có thể phá hủy hai ngọn núi lớn này.

Dù cho Lục giới Hồng Hoang có bị hủy diệt, Già Diệp Cổ Phật và Dược Sư Cổ Phật cũng không thể thoát ra khỏi đó.

“Tôn Ngộ Không!” Sau khi trấn áp Già Diệp Cổ Phật và Dược Sư Cổ Phật, ánh mắt Tô Dự chuyển sang người Tôn Ngộ Không.

“Hài nhi có mặt!” Nếu như trước đó đối chiến với Dược Sư Cổ Phật là một con dã thú nhe nanh múa vuốt, thì Tôn Ngộ Không hiện tại là một đứa trẻ làm sai chuyện, đứng trước mặt phụ thân mà rụt rè khúm núm.

Tô Dự thần sắc bình tĩnh: “Tôn Ngộ Không, ngươi tự ý xông vào Đại Lôi Âm Tự, tuy rằng chiếm được đạo lý, nhưng lại khiến cho Phật giới Hồng Hoang lòng người hoang mang.

Hôm nay trẫm sẽ trấn áp ngươi năm trăm năm, ngươi có gì muốn

nói không!?" "Thánh Phụ!" Nghe vậy, Tử Hà vội vàng hô lên một tiếng, sau đó đến bên cạnh Tôn Ngộ Không, hai gối quỳ xuống hư không, thay Tôn Ngộ Không cầu xin: "Xin Thánh Phụ nguôi giận, Tôn Ngộ Không tự ý xông vào Phật giới là chủ ý của con, chém giết Long Quang Cổ Phật cũng là do con làm, xin Thánh Phụ tha cho Tôn Ngộ Không!" "Xin Đại Thiên Tôn nguôi giận, vãn bối nguyện ý thay đại ca chịu phạt!" Giao Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương không chút do dự dịch chuyển đến bên cạnh Tôn Ngộ Không, thành khẩn nói.

Nếu như Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương cầu xin cho Tôn Ngộ Không là vì vị thế của Hầu tộc, thì Giao Ma Vương tiếp tục lựa chọn kết giao với Tôn Ngộ Không, dù sao theo ghi chép trong Long tộc, Thiên Đế Tô Dự trước mắt là một người cực kỳ bao che cho người nhà.

Giao Ma Vương không tin Thiên Đế Tô Dự sẽ hại Tôn Ngộ Không!

"Hài nhi mặc cho phụ thân xử trí!

Chỉ cầu phụ thân có thể tha cho Tử Hà cùng các huynh đệ của con, họ chỉ là giúp đỡ lão Tôn con mà thôi!" Tôn Ngộ Không kéo Tử Hà ra sau lưng, giọng điệu kiên định nói một câu, hắn tin rằng phụ thân sẽ không hại mình, càng không để cho người phụ nữ của mình gánh chịu sai lầm.

"Nếu đã như vậy, vậy thì đi đi!" Tô Dự thản nhiên đánh ra một chưởng, một vết nứt không gian mở ra, dịch chuyển Tôn Ngộ Không đến một nơi không xa Lưỡng Giới Sơn ở Nam Thiệm Bộ Châu của Địa Tiên giới Hồng Hoang, một ngọn núi lớn từ trên trời giáng xuống, bên dưới chính là Tôn Ngộ Không.

"Cầu Thánh Phụ giơ cao đánh khẽ!" Tử Hà không từ bỏ, Giao Ma

Vương và những người khác cũng định mở miệng cầu xin, nhưng bị Tô Dự trực tiếp cắt lời.

Tay áo vung lên, Tử Hà liền biến mất không thấy.

Tô Dự thốt ra lời nói uy nghiêm: "Chúc Long, Côn Bằng, mang ba đại yêu vương đi!" "Vâng!" Đông Hoa Đế Quân Chúc Long, Yêu Giới Chi Chủ Côn Bằng lên tiếng đáp ứng, sau đó một luồng sáng từ tay bắn ra, trực tiếp trói chặt Giao Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương, phong bế lời nói của họ.

"Còn về…" Cuối cùng, ánh mắt Tô Dự dừng lại trên người Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân: "Các ngươi tự ý ra tay, trẫm hôm nay sẽ diệt trừ hóa thân của các ngươi, trừng phạt nhẹ để răn đe!" Lời vừa dứt, không đợi Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân có bất kỳ phản ứng nào, Tô Dự tay áo đột nhiên vung lên, hai luồng sức mạnh cường đại từ hư không sinh ra một cây trường phiên và một cái chuông cổ, trực tiếp bao phủ lấy Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân.

"Ầm ầm!" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân hóa thành mưa ánh sáng, rơi lả tả trong Phật giới Hồng Hoang.

Từ đầu đến cuối, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân thậm chí không có cơ hội mở miệng nói chuyện.

Nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, tất cả mọi người đều cảm nhận được sức mạnh không thể chống lại ẩn chứa trong từng cử chỉ của Thiên Đế Tô Dự, trong lòng dấy lên một cơn bão còn mạnh mẽ hơn.

Đó là hóa thân của hai vị Thiên Đạo Thánh nhân đó!

Hai tôn bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, lại bị tiêu diệt một cách nhẹ nhàng như vậy! … Thái Thanh cảnh.

Thái Thanh Thánh nhân ánh mắt âm trầm, lẩm bẩm tự nói: "Thực

lực của Tô Dự Thiên Đế lại tiến bộ rồi, ta phải tăng tốc độ lên, nếu không sau này chỉ có thể trở thành đá lót đường cho y!" Ngọc Thanh cảnh.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nội tâm run rẩy, khóe miệng co giật mấy cái, một cảm giác bất lực hiện lên trên khuôn mặt.

Kể từ sau Phong Thần đại chiến, y cảm thấy khoảng cách giữa mình và Thông Thiên giáo chủ ngày càng lớn, càng không cần phải so sánh với Thiên Đế Tô Dự.

Thượng Thanh cảnh.

"Ha ha ha…" Thông Thiên giáo chủ cười lớn phóng túng: "Tô Dự vẫn mạnh mẽ như xưa!

Lần này hai tên lừa ngốc Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề kia, e rằng tức đến méo cả mũi rồi nhỉ!" … Hồng Hoang Phật giới.

"Như Lai!" Tô Dự khẽ gọi một tiếng.

Như Lai Phật Tổ lên tiếng đáp: "Thần có mặt!" "Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, từ hôm nay được chuyển vào Phật giáo, trợ giúp ngươi quản lý Phật giáo!" Tô Dự nghiêm giọng nói.

Trong mắt Như Lai Phật Tổ lóe lên một tia sáng: "Cẩn tuân pháp chỉ của Bệ hạ!" "Ngươi không cần căng thẳng, Khổng Tuyên đã đạt đến bình cảnh, cùng y trao đổi nhiều hơn, mau chóng nâng cao thực lực của bản thân!" Tô Dự âm thầm truyền âm.

Nghe Tô Dự truyền âm, trên mặt Như Lai Phật Tổ hiện lên một tia vui mừng.

Khổng Tuyên có tu vi tương đương với ngài, đối thủ như vậy không nghi ngờ gì là cách tốt nhất để thực lực tăng tiến.

"Chuyện Phật giới Hồng Hoang đã xong, các ngươi hãy trở về vị

trí của mình, không được vô cớ gây ra tranh chấp!" Nói xong, bóng người Tô Dự liền biến mất khỏi Phật giới Hồng Hoang.

Vô số sinh linh lập tức cúi mình hành lễ: "Cung tống Bệ hạ!" Còn về những kẻ tham gia vào chuyện này như Tướng Thần Phật Tổ, Hậu Khanh Cổ Phật, Doanh Câu Cổ Phật, Tô Dự ngay cả hứng thú liếc mắt nhìn một cái cũng không có, dù sao cũng chỉ là những con cờ có cũng được không có cũng chẳng sao.

Sau khi Tô Dự rời đi, Đông Hoa Đế Quân Chúc Long và Yêu Giới Chi Chủ Côn Bằng cùng Như Lai Phật Tổ hàn huyên vài câu, liền ai về địa bàn nấy, chỉ còn lại Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên.

Như Lai Phật Tổ sau khi dẹp yên loạn lạc ở Phật giới Hồng Hoang, dời Đại Lôi Âm Tự về lại nơi cũ.

Nhưng việc phong xá cho Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên lại khiến ngài đau đầu không thôi.

Chương 605

Khổng Tuyên có tu vi là bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, phong xá quá thấp thì không phù hợp với thực lực và thân phận, phong xá quá cao lại sợ có người không phục.

Bất đắc dĩ, Như Lai Phật Tổ chỉ có thể đấu pháp với Khổng Tuyên tại Đại Lôi Âm Tự, một là để cho chư Phật, Bồ Tát, La Hán trong Đại Lôi Âm Tự tâm phục khẩu phục, hai là cũng để ban cho Khổng Tuyên một thân phận tương xứng.

Sau một hồi trao đổi, kết quả cuối cùng là Như Lai Phật Tổ bị con khổng tước ngũ sắc do Khổng Tuyên hóa thành nuốt vào bụng, rồi Như Lai Phật Tổ lại mổ bụng chui ra.

Chứng kiến sự cường đại của Khổng Tuyên, ánh mắt của mọi người trong Đại Lôi Âm Tự nhìn về phía Khổng Tuyên lập tức trở nên kính sợ.

Rõ ràng họ cũng đã hiểu được sự lợi hại của Khổng Tuyên, đạt được mục đích của Như Lai Phật Tổ.

Trong Hỗn Độn, Cực Lạc thế giới.

"Phụt!" Hóa thân bị phá diệt khiến Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lập tức bị phản phệ mạnh mẽ, đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi nóng hổi, sắc mặt trở nên đen như đáy nồi.

"Sư huynh!

Sao rồi?" Chuẩn Đề đạo nhân quan tâm hỏi.

Tiếp Dẫn đạo nhân lắc đầu: "Sư đệ, ta không sao, chỉ là bản nguyên bị tổn thương thôi, tu dưỡng một thời gian là ổn!

Sư đệ thế nào?" "Ta bị thương có chút nghiêm trọng, nhưng không

gây ra sụt cảnh giới, chỉ cần mượn Bát Bảo Công Đức Trì một thời gian là được!" Chuẩn Đề đạo nhân thành thật nói.

Tiếp Dẫn đạo nhân ánh mắt âm trầm: "Tô Dự Thiên Đế thủ đoạn thật cao tay!

Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ rình sau, e là đã sớm chờ chúng ta ra tay rồi!" Từ Như Lai Phật Tổ ban đầu, đến Khổng Tuyên, Chúc Long, Côn Bằng sau đó, và cuối cùng là Tô Dự mạnh mẽ xuất hiện, chỉ cần không phải kẻ ngốc đều có thể nhìn ra, đây là một cái bẫy được giăng sẵn.

Nói chính xác hơn, là để đối phó với Phật môn Tây phương.

Long Quang Cổ Phật bị giết, Già Diệp Cổ Phật, Dược Sư Cổ Phật bị trấn áp, Tây Phương Nhị Thánh bị đánh nát hóa thân.

Tình hình như vậy thế tất sẽ khiến cho những đệ tử Phật môn Tây phương đang phát triển ở Đại Lôi Âm Tự lòng dạ không yên.

Hiện tại Phật môn Tây phương không có một người nào có thể chủ trì đại cục, Tướng Thần Phật Tổ, Hậu Khanh Cổ Phật, Doanh Câu Cổ Phật lại không thể đảm bảo sự trung thành với Phật môn Tây phương.

Thế tất sẽ để cho Như Lai Phật Tổ từ từ ăn mòn những đệ tử nguyên là của Phật môn Tây phương.

"Tô Dự Thiên Đế mưu sâu kế hiểm, sư huynh, bây giờ chúng ta có thể dựa vào e là chỉ có Dương Giao!" Ánh mắt Chuẩn Đề đạo nhân biến đổi.

Tiếp Dẫn đạo nhân lắc đầu: "Dương Giao e là cũng không dễ lợi dụng như vậy.

Tô Dự Thiên Đế đều biết ta đã thi triển Đại Tiếp Dẫn Thuật lên Dương Giao, nhưng lại không có động tĩnh gì, rõ ràng là có hậu thủ!

Để đề phòng vạn nhất, chúng ta cũng phải có chiêu bài khác!" "Nếu Long Quang ngay từ đầu đã trấn áp Tôn Ngộ Không, Tôn Ngộ Không có thể vì ta mà dùng, sẽ không có nhiều chuyện phiền phức như vậy!" Chuẩn Đề đạo nhân có chút hận sắt không thành thép nói.

Tiếp Dẫn đạo nhân ánh mắt lóe lên: "Bây giờ nói những điều đó đều đã muộn.

Đã không thể độ hóa Tôn Ngộ Không, vậy thì chúng ta chỉ có thể uy hiếp Tôn Ngộ Không!" "Ý của sư huynh là…" Chuẩn Đề đạo nhân không hiểu nhìn về phía Tiếp Dẫn đạo nhân.

Tiếp Dẫn đạo nhân từ từ nói: "Ban đầu khi Long Quang mang theo ba ngàn đệ tử Phật môn Tây phương đi trấn áp Tôn Ngộ Không, ta đã phát hiện ra một chuyện khác…" "Ý của sư huynh là chúng ta có thể lợi dụng người này để tiến hành một loạt thao tác, ép buộc uy hiếp Tôn Ngộ Không!?" Nghe vậy, trong mắt Chuẩn Đề đạo nhân lập tức hiện lên ánh sáng hy vọng.

Tiếp Dẫn đạo nhân gật đầu, khóe miệng nhếch lên một nụ cười: "Hỏi thế gian tình là gì?

Ta không tin Tôn Ngộ Không không mắc bẫy.

Tất cả mọi thứ trong Tây Du lượng kiếp, chúng ta không thể nhúng tay vào, ta muốn xem xem lần này Tô Dự Thiên Đế rốt cuộc sẽ phá cục như thế nào!" "Sư huynh có cách rồi!" Ánh mắt âm trầm ban đầu của Chuẩn Đề đạo nhân trở nên quang đãng, phảng phất như đã nhìn thấy ngày Phật môn Tây phương một lần nữa hưng thịnh.

Tiếc là, Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân lại vạn lần không ngờ tới, Tô Dự đã sớm biết những thứ sẽ xuất hiện trong Tây Du lượng kiếp, đã sớm bắt đầu âm thầm chuẩn bị, cũng như để Tôn Ngộ Không vào thời khắc mấu chốt đối chứng hạ dược.

Dĩ nhiên, trong đó cũng sẽ có những bất ngờ xảy ra.

Nhưng nguyên tắc hành sự của Tô Dự luôn là chuẩn bị cho tình huống xấu nhất.

Đặc biệt là Tô Dự hiện tại, đang âm thầm chuẩn bị đối phó với Thiên Đạo, lại càng không thể lơ là. … Hồng Hoang Phật giới, Đại Lôi Âm Tự.

Như Lai Phật Tổ ngồi ở vị trí cao nhất, nhìn xuống chư Phật, Bồ Tát, La Hán, nhẹ giọng tuyên bố: "Hôm nay, Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên gia nhập Phật giáo của ta, tài năng của y tin rằng mọi người đều đã chứng kiến, ngay cả ta cũng có thể nuốt chửng.

Hôm nay phong xá y làm Phật Mẫu, danh hiệu là 'Khổng Tước Đại Minh Vương Bồ Tát'!" "Phật Tổ anh minh!" Chư Phật, Bồ Tát, La Hán đồng thanh đáp.

"Đa tạ Phật Tổ!" Khổng Tuyên nhẹ nhàng gật đầu, bộ đế bào màu tím vàng trên người trong nháy mắt hóa thành bạch y, trông cực kỳ bình dị gần gũi.

Không thể không nói, nước cờ này của Như Lai Phật Tổ cực kỳ diệu không thể tả.

Lần trước Cực Lạc thế giới bị hủy diệt, thế nhân đều biết Khổng Tuyên và Chuẩn Đề đạo nhân đã kết thù oán sâu sắc.

Phải biết rằng khi Phật môn Tây phương còn tồn tại, Chuẩn Đề đạo nhân chính là Phật Mẫu.

Bây giờ, Như Lai Phật Tổ phong xá Khổng Tuyên làm Phật Mẫu, chẳng phải là đang vả mặt Chuẩn Đề đạo nhân một cách quang minh chính đại hay sao.

Nhưng như vậy thì sao chứ?

Như Lai Phật Tổ là chủ của Phật giới Hồng Hoang, Chuẩn Đề đạo nhân cho dù chân thân đến Phật giới Hồng Hoang, cũng chưa chắc có thể chiếm được lợi thế, huống hồ Hồng Quân đạo tổ đã có lời Thánh nhân không được đặt chân vào Hồng Hoang.

Khổng Tuyên, với hai thân phận Tử Vi Đế Quân và Khổng Tước Đại Minh Vương Bồ Tát, cộng thêm bản thân là bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, Chuẩn Đề đạo nhân muốn đối phó, căn bản là chuyện viển vông.

"Kim Thiền Tử!" Sau khi phong xá xong cho Khổng Tuyên, ánh mắt Như Lai Phật Tổ đặt lên người Kim Thiền Tử.

"Đệ tử có mặt!" Một hòa thượng mày thanh mắt tú từ trong chư Phật bước ra, quỳ bái trước mặt Như Lai Phật Tổ.

Như Lai Phật Tổ ánh mắt thâm thúy, giọng điệu du dương nói: "Tự ý nhúng tay vào chuyện, không tuân sư mệnh, ngươi có biết sai không?" "Đệ tử biết sai!" Nếu không phải trước đó nghe được lời giải thích của Tô Dự cho Như Lai Phật Tổ, với cá tính của Kim Thiền Tử tất định sẽ cãi cho bằng được, nhưng bây giờ tự nhiên tâm cam tình nguyện nhận sai.

Như Lai Phật Tổ nhẹ nhàng gật đầu: "Đã biết sai, vậy thì hãy vào luân hồi đi!

Ở trong phàm trần lĩnh ngộ Phật tâm, đợi ngày công đức viên mãn, vi sư sẽ ban cho ngươi chính quả vị!" "?" Chư Phật, Bồ Tát, La Hán nghe được hình phạt của Như Lai Phật Tổ, trong lòng không khỏi kinh ngạc, vạn lần không ngờ lần này Như Lai Phật Tổ lại trừng phạt Kim Thiền Tử nghiêm trọng đến vậy.

Phải biết rằng trước đây Như Lai Phật Tổ luôn yêu thương nhất vị nhị đồ đệ này, ngay cả đại đồ đệ A Di Nạp Phạt, trước mặt Kim Thiền Tử cũng chỉ có thể ảm đạm thất sắc.

Chương 606

"Vâng!" Mặc dù Kim Thiền Tử cũng cảm thấy lần này Như Lai Phật Tổ quá nghiêm khắc, nhưng đã nhận sai thì phải chịu phạt, vì vậy cũng không do dự nhiều, trực tiếp đáp ứng.

Thấy vậy, Như Lai Phật Tổ hài lòng gật đầu, nhẹ nhàng vung tay, một luồng năng lượng phong tỏa kim thân của Kim Thiền Tử, đưa linh hồn của Kim Thiền Tử vào Địa phủ.

Làm xong tất cả, ánh mắt Như Lai Phật Tổ nhìn về phía Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, không, bây giờ nên là Khổng Tước Đại Minh Vương Bồ Tát, hai người nhìn nhau một cái, khẽ gật đầu không thể nhận ra.

Giọng nói của Như Lai Phật Tổ du dương truyền ra: "Chuyện đại náo Phật giáo đã hoàn toàn kết thúc.

Từ hôm nay, tất cả mọi người trong Đại Lôi Âm Tự bế môn lĩnh ngộ Phật pháp, không có lệnh của ta, không được tự ý ra ngoài!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Phật Tổ!" Chư Phật, Bồ Tát, La Hán đồng thanh đáp ứng, sau đó theo xá lệnh của Như Lai Phật Tổ, lần lượt rời khỏi Đại Hùng Bảo Điện.

Hồng Hoang Địa tiên giới, Hoa Quả Sơn.

Câu Trần Đế Quân Chúc Long, Yêu Giới Chi Chủ Côn Bằng đến đây, thả Giao Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương ra, giải trừ khống chế đối với ba người.

Giao Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương, những người ban đầu còn cầu xin cho Tôn Ngộ Không trước mặt Thiên Đế Tô Dự, bây giờ lại im lặng một cách lạ thường, trong mắt lóe lên từng trận tinh quang, rõ ràng là đang lo lắng cho Tôn Ngộ Không.

Côn Bằng và Chúc Long nhìn nhau một cái, chỉ thấy Côn Bằng cười nói: "Các ngươi không cần lo lắng cho Tôn Ngộ Không, Bệ hạ tuy rằng trấn áp Tôn Ngộ Không, nhưng đối với Tôn Ngộ Không lại không đáng kể, không chừng còn nhận được lợi ích chưa từng có!" "???" Giao Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương thần sắc sững sờ, ánh mắt không thể tin nổi nhìn chằm chằm Côn Bằng và Chúc Long.

Ta đọc sách ít, đừng có lừa ta nha!

Đã bị trấn áp rồi, còn không đáng kể, thậm chí còn có thể nhận được lợi ích!

Ngươi nghĩ ta sẽ tin sao?

Chúc Long lắc đầu cười nói: "Mấy tiểu bối các ngươi xuất thế quá muộn.

Bệ hạ là một người cực kỳ bao che cho người nhà, lần này sở dĩ không che chở Tôn Ngộ Không, là vì trên người Tôn Ngộ Không gánh vác sứ mệnh to lớn!" "Sứ mệnh?" Giao Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương không hiểu nhìn nhau, trong lúc nhất thời cũng không biết có nên tin Chúc Long và Côn Bằng hay không.

Thấy vậy, Chúc Long và Côn Bằng cũng không giải thích nhiều.

Với thân phận của họ tự nhiên không cần phải giải thích cho ba người, hơn nữa thiên cơ bất khả lộ, bây giờ lượng kiếp mới sắp đến, họ không muốn bị cuốn vào trong đó.

Nhớ lại Phong Thần đại chiến năm đó, máu chảy thành sông, xương chất thành núi, Chúc Long và Côn Bằng đều không khỏi thở dài một hơi.

Ngay sau đó, Chúc Long và Côn Bằng cách không điểm một cái, ba luồng sáng nhập vào mi tâm của Giao Ma Vương, Mi Hầu Vương,

Ngu Nhung Vương: "Xử lý tốt chuyện Hoa Quả Sơn, sẽ có một ngày Tôn Ngộ Không trở về!" Nói xong, Chúc Long và Côn Bằng cũng biến mất khỏi Hoa Quả Sơn, chỉ còn lại Giao Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương ngơ ngác nhìn nhau.

Giây tiếp theo, Giao Ma Vương liền phát hiện huyết mạch Long tộc của mình đang không ngừng tăng lên, lập tức kinh hô một tiếng, sau đó Mi Hầu Vương và Ngu Nhung Vương cũng phát hiện ra tình huống này.

Sau đó, Giao Ma Vương liền vội vàng trở về Giao Ma Cung.

Mi Hầu Vương và Ngu Nhung Vương sau khi chỉnh đốn lại Hoa Quả Sơn, giao lại đại quyền cho Mã tướng quân và Băng tướng quân, bản thân cũng lâm vào bế quan. … Hồng Hoang Thiên giới, Thiên Đình Dao Trì.

Tô Dự trở về, khiến cho Nữ Oa nương nương cùng các vị Đế hậu nhanh chóng vây lại: "Phu quân, chuyện của Ngộ Không thế nào rồi?" "Yên tâm, trẫm đã xử lý xong rồi!" Tô Dự thản nhiên cười một tiếng, sau đó tay áo nhẹ nhàng vung lên, Tử Hà liền xuất hiện trong tầm mắt của mọi người.

Nữ Oa nương nương hỏi: "Phu quân, đây là muội muội song hồn nhất thể của Thanh Hà, Tử Hà sao?" "Không sai!" Tô Dự gật đầu.

Tử Hà đột nhiên xuất hiện nhìn các vị nữ tử trước mắt, lập tức kinh ngạc như thấy thiên nhân.

Ban đầu nàng cho rằng dung nhan của mình không thua kém bất kỳ ai, nhưng bây giờ đứng trước các vị nữ tử này, lại khiến nàng cảm thấy tự ti mặc cảm.

Ngay sau đó, Tử Hà nghe được lời nói của Nữ Oa nương nương, trong đầu đột nhiên hiện ra từng bức tranh tuyên cổ, lập tức hoảng

nhiên đại ngộ, trực tiếp quỳ xuống trước mặt Nữ Oa nương nương.

"Tử Hà bái kiến Thánh Mẫu!" Tử Hà như bắt được một cọng rơm cứu mạng, giọng nói run rẩy: "Cầu Thánh Mẫu khuyên nhủ Thánh Phụ, để Thánh Phụ thu hồi thành mệnh, giải trừ trấn áp đối với Tôn Ngộ Không, Tử Hà nguyện ý thay Tôn Ngộ Không cõng núi năm trăm năm!" "Tử Hà tiên tử!" Chuyện Tôn Ngộ Không bị trấn áp, Nữ Oa nương nương và những người khác đều rất rõ ràng, nhưng đây là điều Tôn Ngộ Không cần phải trải qua.

Chỉ riêng việc đây là quyết định của Tô Dự, Nữ Oa nương nương và các vị Đế hậu đều sẽ không can thiệp, ép buộc Tô Dự thay đổi kế hoạch.

Tử Hà tiếp tục không ngừng quỳ lạy: "Xin Thánh Phụ Thánh Mẫu thành toàn!" Đối với điều này, Tô Dự cũng có chút bất đắc dĩ, tiện tay vung ra, một linh hồn hiện ra, chính là Tôn Ngộ Không.

"Tử Hà, mau đứng lên!" Tôn Ngộ Không thấy Tử Hà vì mình mà làm đến mức này, trong lòng cũng đau xót không thôi.

Tử Hà vốn là người tâm cao khí ngạo, e là ngay cả phụ mẫu cũng chưa từng nhận được đại lễ như vậy của Tử Hà, bây giờ lại vì mình mà… Giọng nói quen thuộc truyền đến bên tai, khiến Tử Hà đột nhiên ngẩng đầu, thấy Tôn Ngộ Không, trong chốc lát liền hung hăng ôm chặt lấy hắn, lập tức lệ rơi như mưa, nước mắt như chuỗi ngọc trai đứt dây, từng hạt từng hạt rơi xuống.

"Được rồi!" Tôn Ngộ Không lau đi nước mắt của Tử Hà, nhỏ giọng an ủi: "Phụ thân, mẫu thân đều ở đây!" Tử Hà lập tức hoàn hồn, kìm nén sự kích động trong lòng.

"Hài nhi Ngộ Không bái kiến phụ thân mẫu thân!" Tôn Ngộ Không hai gối quỳ xuống trước mặt Tô Dự cũng như Nữ Oa nương nương và các vị Đế hậu, trong giọng nói tràn ngập kích động và run rẩy.

Bao nhiêu năm qua, hắn khổ khổ tu luyện không phải là để có thể tìm được phụ mẫu sao?

Bây giờ cuối cùng cũng được như ý nguyện!

Hắn, Mỹ Hầu Vương của Thủy Liêm Động Hoa Quả Sơn, Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, không quỳ trời đất, không tôn thần Phật, chỉ quỳ sư tôn và phụ mẫu của mình!

"Đa tạ Thánh Phụ, Thánh Mẫu, các vị Đế hậu nương nương!" Tử Hà cũng vội vàng cảm tạ.

Tô Dự hài lòng gật đầu: "Từ đầu đến cuối trẫm đều không hoàn toàn trấn áp pháp lực của con khỉ này, Ngũ Chỉ Sơn trấn áp chỉ là linh hồn của Ngộ Không mà thôi!" "Ngộ Không, năm trăm năm sau ngươi sẽ đối mặt với kiếp nạn rất dài.

Trước đó, hãy đi tìm mấy vị đồng môn sư huynh của ngươi, Vô Chi Kỳ, Viên Hồng, tu luyện tốt Chiến đấu pháp tắc, tuyệt đối không được lơ là, hiểu chưa?" Tô Dự dặn dò.

Lúc này, một bóng người không khác Tôn Ngộ Không là bao, dắt theo một bóng người xinh đẹp giống hệt Tử Hà.

"Đệ tử bái kiến sư tôn, sư mẫu!" "Hài nhi bái kiến nghĩa phụ, nghĩa mẫu!" Hai người này chính là Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Thanh Hà.

Tô Dự phất tay: "Lục Nhĩ, trẫm giao Tôn Ngộ Không cho con.

Hãy nhớ, không cần để nó tu luyện gì khác, Chiến đấu pháp tắc và Sức mạnh pháp tắc mới là phương hướng chủ yếu nhất!" "Đệ tử hiểu!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu đồng thanh đáp ứng.

Tô Dự tiếp tục phân phó: "Sau khi ổn định cho Tôn Ngộ Không xong, trẫm hy vọng con có thể mang theo Thanh Hà đi du lịch Lục giới Hồng Hoang, trừ Thiên giới và Minh giới ra, hãy truyền một tin tức ra ngoài!" Đạo tiêu thất tiện, Kim Thiền Tử chuyển thế, là một trong

những người quan trọng nhất của lượng kiếp lần này, ai mà ăn được y, tất định sẽ được vô lượng công đức khí vận gia trì, tu vi sẽ thẳng tiến Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Như vậy, Tử Hà và Thanh Hà vừa mới gặp mặt không lâu, Thanh Hà liền cùng Lục Nhĩ Mỹ Hầu rời khỏi Thiên giới Hồng Hoang, theo sự phân phó của Tô Dự đi du lịch tứ giới Hồng Hoang.

Nhưng, Lục Nhĩ Mỹ Hầu đâu có an phận như vậy.

Một tin tức được tung ra, khuấy động cho yêu vật ở Địa tiên giới Hồng Hoang, Vu giới Hồng Hoang, Yêu giới Hồng Hoang, Phật giới Hồng Hoang không được yên ổn, chỉ để tuyên dương tác dụng của Kim Thiền Tử.

Trong nháy mắt, năm trăm năm đã trôi qua chín phần mười, trong thời gian này, Hồng Hoang Lục Giới vô cùng bình tĩnh, sự bình tĩnh này thậm chí khiến một số cự bá đại năng mơ hồ cảm thấy áp bức.

Chương 607

Mãi cho đến cuối cùng, Hồng Hoang Địa Tiên giới, Hồng Hoang Yêu giới, Hồng Hoang Vu giới, Hồng Hoang Phật giới lần lượt xuất hiện những kẻ có thiên phú kinh người, khiến người ta lập tức hiểu rằng sóng gió sắp nổi lên.

Về phần Hồng Hoang Thiên giới, các vị tiên vẫn làm tròn chức trách, chỉ có một Thiên Bồng Nguyên Soái bị biếm chức, ngoài ra không có chuyện gì lớn xảy ra.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Thanh Hà đi du lịch khắp nơi, đánh khắp Hồng Hoang Lục Giới không đối thủ, sau đó đã để lại lời nhắn rằng nếu muốn đánh bại hắn, hãy đi tìm Kim Thiền Tử, đồng thời nói cho mọi người biết Kim Thiền Tử là bậc thiện nhân trăm kiếp luân hồi, là nhân vật chính của lượng kiếp lần này.

Nếu ai có thể nuốt chửng Kim Thiền Tử, người đó sẽ nhận được vô thượng công đức khí vận, khi đó mới xứng đáng tiếp tục giao chiến với hắn.

Điều này cũng khiến Kim Thiền Tử trở thành mục tiêu săn đuổi của vô số tu sĩ.

Tại Hồng Hoang Địa Tiên giới, cương vực của Nhân tộc đã thay đổi, trở thành Đại Đường thiên triều, nhận sự cống nạp từ tám phương, là quốc gia hùng mạnh nhất trong lãnh thổ Nhân tộc.

Tuy nhiên, thiên tử Đại Đường hiện tại là Lý Thế Dân tuy có danh đế hoàng, nhưng vì chinh chiến liên miên, thậm chí đồ sát đồng bào, dẫn đến tâm ma nảy sinh, chỉ có thể mượn Phật pháp để trừ khử tâm ma.

Nhưng Lý Thế Dân chinh chiến nhiều năm, thân ở ngôi vị đế

hoàng, tâm ma đâu dễ trừ khử như vậy.

Đúng lúc này, một tiểu hòa thượng ở chùa Hóa Sinh tại Trường An đã dùng Phật pháp tinh diệu cử hành Thủy Lục đại hội, giúp Lý Thế Dân trừ được tâm ma.

Lý Thế Dân trong lòng cảm kích, cộng thêm nỗi sợ hãi lại bị tâm ma quấn thân, bèn sắc phong vị tiểu hòa thượng này làm "Ngự đệ", ban danh "Đường Huyền Trang"!

Sau khi Đường Huyền Trang vang danh, Tô Dự ở tít trên Hồng Hoang Thiên giới đã ngay lập tức nhận ra, khóe miệng nhếch lên một nụ cười, rồi đưa ra một đạo pháp chỉ, Dương Tiễn mang theo pháp chỉ đến Hồng Hoang Phật giới.

Tại chùa Đại Lôi Âm, Dương Tiễn tuyên đọc pháp chỉ của Tô Dự trước mặt Như Lai Phật Tổ, trong pháp chỉ xuất hiện Cẩm Lan Ca Sa và Cửu Hoàn Tích Trượng.

Như Lai Phật Tổ lập tức ra lệnh cho Quan Âm Bồ Tát, mang Cẩm Lan Ca Sa và Cửu Hoàn Tích Trượng đi tìm người thỉnh kinh.

Cùng lúc đó, Tôn Ngộ Không đang ở Đại Thánh Điện cũng nhận được xá lệnh của Tô Dự, yêu cầu nguyên thần quay về thân xác, trở lại Ngũ Chỉ Sơn, chờ đợi người thỉnh kinh đến, khi đó thân thể sẽ được giải thoát hoàn toàn. ...

Thái Thanh Cảnh.

"Cuối cùng cũng bắt đầu rồi!" Thái Thanh Thánh Nhân biết tin Dương Tiễn mang pháp chỉ của Tô Dự đến Hồng Hoang Phật giới, lẩm bẩm một mình: "Xem ra, ngô cũng đến lúc phải bắt đầu rồi!

Ba ba chi kiếp, chín chín chi nạn, ai mới là kiếp nạn thực sự đây!" Ngọc Thanh Cảnh.

Nguyên Thủy Thiên Tôn dĩ nhiên cũng nhận ra động thái của Thiên

Đình, nhưng hiện tại đã hoàn toàn mất đi tự tin trước mặt Tô Dự, nên không có hành động gì.

"Nhị đệ, mau đến đây!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tuy mất đi tự tin, nhưng lại có thể liên hợp với Thái Thanh Thánh Nhân.

Thượng Thanh Cảnh.

Nếu hỏi trong Hồng Hoang Lục Thánh, ai là người nhàn rỗi nhất?

Ngoại trừ Nữ Oa Nương Nương không màng thế sự, thì chính là Thông Thiên Giáo Chủ.

Tuy Như Lai Phật Tổ đã thoát ly Tiệt giáo, nhưng danh phận với Thông Thiên Giáo Chủ vẫn còn đó, việc này do Tô Dự toàn quyền xử lý, Như Lai Phật Tổ nhận được công đức khí vận, tự nhiên Thông Thiên cũng sẽ được hưởng lợi.

Một người mạnh, thì đạo thống mạnh.

Thông Thiên Giáo Chủ hưởng công đức khí vận, khí vận của Tiệt giáo cũng sẽ vô hình trung tăng lên.

Cực Lạc Thế Giới.

Quan Âm Bồ Tát rời đi khiến Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân sáng mắt lên, hai người lập tức bắt đầu kế hoạch và bố cục đã sắp đặt suốt năm trăm năm.

Đồng thời, họ tách ra một đạo hóa thân, đến Hồng Hoang Phật giới chuẩn bị đưa Già Diệp Cổ Phật và Dược Sư Cổ Phật đang bị trấn áp trở về.

Năm trăm năm đối với Đại La Kim Tiên chẳng là gì, huống chi Già Diệp Cổ Phật và Dược Sư Cổ Phật là những cường giả đỉnh cao trong cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Nhưng, đừng quên rằng, trước khi bị trấn áp, Già Diệp Cổ Phật và

Dược Sư Cổ Phật đã trọng thương, gần như đèn cạn dầu.

Tô Dự mạnh mẽ trấn áp, phong bế Già Diệp Cổ Phật và Dược Sư Cổ Phật không chỉ là hành động, mà còn cả khả năng hồi phục tinh khí thần, cũng như khả năng chữa lành thương thế.

Nếu không phải Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân cứ cách một khoảng thời gian lại truyền tống một phần linh lực cho hai người, thì họ đã sớm đến cái gọi là Cực Lạc Thế Giới rồi. ...

Quan Âm Bồ Tát từ Hồng Hoang Phật giới bước vào Hồng Hoang Địa Tiên giới, đi suốt một đường mà không tìm được người thỉnh kinh thích hợp, bèn đi về phía nam, đến núi Ngũ Hành.

"A…" Tôn Ngộ Không bị đè dưới núi Ngũ Hành, lúc này nguyên thần vừa vặn quay về, thân thể bất giác vươn vai một cái, lập tức khiến cả ngọn núi Ngũ Hành không ngừng rung chuyển.

Trong chớp mắt, trên núi Ngũ Hành dâng lên luồng khí tức ngũ hành cường thịnh, ngọn núi vốn lung lay sắp đổ vì Tôn Ngộ Không vươn vai, nay trở nên hoàn toàn vững chắc.

"Phụ thân cũng thật là, làm cái núi Ngũ Hành này chắc quá, đè lão Tôn ta toàn thân gân cốt đau nhức!" Tôn Ngộ Không không khỏi càu nhàu một tiếng, may mà ngày thoát khốn cũng sắp đến rồi!

"Đại Thánh!" Một giọng nói bất ngờ vang lên bên tai Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không liếc nhìn lên trời, mày hơi nhíu lại: "Quan Âm Bồ Tát?

Có rảnh đến thăm lão Tôn ta à?" "Đại Thánh, tại hạ phụng mệnh Như Lai Phật Tổ, đến tìm người đi Hồng Hoang Phật giới thỉnh kinh!" Quan Âm Bồ Tát nói thật.

Tôn Ngộ Không ngẩn ra, chậm thế?

Mình ở Thiên giới mới mấy ngày, nguyên thần vừa quay về, không ngờ Quan Âm Bồ Tát vẫn chưa tìm được, chẳng phải lão Tôn ta lại phải bị đè thêm mấy ngày nữa sao?

Không được không được!

Nghĩ vậy, Tôn Ngộ Không liền cất giọng hỏi: "Như Lai Phật Tổ không nói người thỉnh kinh đó ở đâu sao?" "Phật Tổ chỉ bảo tại hạ đi tìm!" Quan Âm Bồ Tát lắc đầu.

Tôn Ngộ Không đảo mắt một vòng: "Nếu là người thỉnh kinh, tất nhiên phải ở trong cương vực Nhân tộc, mà cương vực Nhân tộc hùng mạnh nhất là Đại Đường thiên triều ở Nam Thiệm Bộ Châu, Quan Âm Bồ Tát cứ đến quốc đô Đại Đường tìm một phen, không chừng sẽ có thu hoạch!" "Đa tạ Đại Thánh chỉ điểm!" Nghe lời Tôn Ngộ Không, Quan Âm Bồ Tát hơi sững sờ, rồi trong đôi mắt lóe lên một tia sáng, lập tức biến mất.

Rõ ràng, Quan Âm Bồ Tát cũng cảm thấy lời của Tôn Ngộ Không có lý.

Mặc dù, Quan Âm Bồ Tát không hiểu tại sao Tôn Ngộ Không lại muốn giúp mình!

"Hy vọng Quan Âm có thể nhanh một chút, lão Tôn ta còn đang đợi người thỉnh kinh đó giúp lão Tôn thoát khốn đây!" Tôn Ngộ Không lẩm bẩm một câu, rồi chỉ có thể yên tĩnh chờ đợi.

Chương 608

Quan Âm Bồ Tát theo lời Tôn Ngộ Không, đến quốc đô Đại Đường là Trường An, thần thức quét qua cả thành, một người và Cửu Hoàn Tích Trượng cùng Cẩm Lan Ca Sa sinh ra cộng hưởng mãnh liệt, nhìn kỹ lại, chẳng phải là Kim Thiền Tử chuyển thế luân hồi sao?

Suy nghĩ một lát, Quan Âm Bồ Tát liền biết làm thế nào để giao Cẩm Lan Ca Sa và Cửu Hoàn Tích Trượng cho Kim Thiền Tử mà không chọc giận đế vương Nhân tộc, dù sao thì đế vương Nhân tộc hiện nay không dễ chọc đâu!

Nói đoạn, Quan Âm Bồ Tát điểm hóa Đường Huyền Trang tại Thủy Lục đại hội, khiến ngài đại triệt đại ngộ, muốn đến Hồng Hoang Phật giới cầu lấy Đại thừa Phật pháp, phổ độ chúng sinh, nhưng Lý Thế Dân lại không muốn để Đường Huyền Trang rời đi.

Nguyên nhân không gì khác!

Đó là lẽ thường tình của con người!

Lần tẩu hỏa nhập ma trước khiến Lý Thế Dân vẫn còn sợ hãi, phàm là sinh linh, không ai không sợ chết, vì vậy Lý Thế Dân muốn giữ Đường Huyền Trang ở bên cạnh, để phòng sau này lại tẩu hỏa nhập ma.

"Quan Âm Bồ Tát từ xa đến, tin chắc đã gặp không ít cao tăng đắc đạo, chuyến đi Hồng Hoang Phật giới này đường sá xa xôi, ngự đệ của ngô thân là xác thịt phàm thai, xin Quan Âm Bồ Tát chọn người khác!" Lý Thế Dân uyển chuyển từ chối.

Quan Âm Bồ Tát lắc đầu: "Đại Đường thiên tử, người thỉnh kinh là do mệnh định, ngoài Đường Huyền Trang ra, không ai có thể đảm nhận, xin Đại Đường thiên tử chuẩn y!" "Quan Âm Bồ Tát, trẫm nói

không được là không được, ngự đệ là quốc sư của Đại Đường ta, một khi có sơ suất gì, Phật giáo có thể chịu trách nhiệm không?" Lý Thế Dân nhíu mày, uy áp đế hoàng cuồn cuộn tỏa ra.

Đế hoàng Nhân tộc hiện nay, khác hẳn với trong 《Tây Du Ký》 mà Tô Dự nhớ ở kiếp trước.

Thời thượng cổ Thương Trụ vương Đế Tân đã bảo lưu được mệnh cách cao nhất của đế hoàng Nhân tộc, cửu cửu chí tôn!

Sau đó, Đế Tân chuyển thế thành Doanh Chính, một lần nữa phá vỡ mệnh cách cửu cửu chí tôn, chứng đạo vị Nhân Hoàng thứ chín, từ đó trở đi, đế hoàng Nhân tộc đều là cửu cửu chí tôn!

Thêm vào đó, Nhân tộc hiện là nhân vật chính của Hồng Hoang, đừng nói Quan Âm Bồ Tát chỉ là một Hỗn Nguyên Kim Tiên, ngay cả Tây Phương nhị thánh cũng chỉ có thể bình đẳng đối thoại với đế hoàng Nhân tộc.

Trong toàn bộ vũ trụ Hồng Hoang, cũng chỉ có ba người có thể ra lệnh cho đế hoàng Nhân tộc theo đúng nghĩa.

Hồng Quân Đạo Tổ, với tư cách là người phát ngôn của Thiên Đạo, ngay cả Thánh nhân Thiên Đạo trước mặt cũng chỉ có thể răm rắp nghe lời, tự nhiên có thể ra lệnh cho đế hoàng Nhân tộc.

Hai người còn lại, chính là Thánh Phụ Thánh Mẫu của Nhân tộc, Thiên Đế Tô Dự và Nữ Oa Nương Nương.

Về phần ba vị Nhân Tổ, cùng Tam Hoàng Lục Đế, cũng có thể ra lệnh cho đế hoàng Nhân tộc.

Nhưng, nói một cách nghiêm túc, mệnh lệnh của Tam Tổ và Tam Hoàng Ngũ Đế chỉ là sự bất khả kháng về bối phận và lễ nghi, không giống như sự khống chế tuyệt đối của Hồng Quân Đạo Tổ, Thiên Đế Tô Dự và Nữ Oa Nương Nương.

Quan Âm Bồ Tát nhíu đôi mày đẹp: "Đại Đường thiên tử, ngô phụng mệnh Như Lai Phật Tổ tìm người thỉnh kinh, Như Lai Phật Tổ là chủ của Hồng Hoang Phật giới, chủ của Phật giáo, tự nhiên có thể chịu trách nhiệm cho Đường Huyền Trang." "Thời thượng cổ, tiền thân của Phật giáo là Tây Phương Phật Môn đã nhiễu loạn sự an định của Nhân tộc, bảo trẫm làm sao tin tưởng Phật giáo!" Lý Thế Dân tìm mọi cách từ chối, chất vấn.

Quan Âm Bồ Tát trong lòng không vui, đã bao lâu rồi chưa phải chịu sự bực tức như vậy, bây giờ lại liên tiếp bị người ta nghi ngờ, nếu không phải người trước mắt là đế hoàng Nhân tộc, nhất định phải cho hắn biết tay.

Nghĩ vậy, Quan Âm Bồ Tát hít sâu một hơi: "Phật ngôn có câu: Ta không vào địa ngục, thì ai vào địa ngục!

Thượng thiên giao phó sứ mệnh cho Đường Huyền Trang, ngài ấy phải tự mình đi hoàn thành!" "Phật giáo nếu thật có lòng, vậy có thể mang Đại thừa Phật pháp đến đây, hà tất phải giả nhân giả nghĩa lôi kéo ngự đệ của trẫm vào!" Lý Thế Dân trầm giọng nói.

Quan Âm Bồ Tát cố nén lửa giận trong lòng: "Đại Đường thiên tử, quyết định không để Đường Huyền Trang đến Hồng Hoang Phật giới cầu lấy Đại thừa Phật pháp rồi?" "Không sai!

Ngươi định làm gì?" Lý Thế Dân cược rằng mình là đế hoàng Nhân tộc, Quan Âm Bồ Tát không dám tùy tiện động thủ, thái độ vô cùng cứng rắn.

Lúc này, Đường Huyền Trang chắp tay, cúi người trước Lý Thế Dân: "Bệ hạ, bần tăng nguyện ý đến Hồng Hoang Phật giới cầu lấy Đại thừa Phật pháp, để giải cứu chúng sinh Đại Đường ta!" "Ngự đệ, đừng nói nữa, trẫm sẽ không đồng ý cho đệ đi, trừ phi Thánh Phụ Thánh Mẫu hoặc Tam Tổ Tam Hoàng Lục Đế chuẩn y!

Nếu không, ai nói cũng vô dụng!" Lý Thế Dân trực tiếp bày tỏ thái độ.

Quan Âm Bồ Tát tức đến nghiến răng nghiến lợi, nếu có thể, thật muốn một chưởng đập chết Lý Thế Dân.

Ngay lúc sắc mặt Quan Âm Bồ Tát âm tình bất định, ánh mắt lóe lên, trong lòng nảy sinh ý định quay về Hồng Hoang Phật giới thì một giọng nói đạm mạc vang lên: "Báo cho Đại Đường thiên tử, Tây Du cầu lấy Đại thừa Phật pháp, là do Bệ hạ chủ đạo!" Giọng nói của Như Lai Phật Tổ trong đầu khiến Quan Âm Bồ Tát sáng mắt lên, rồi trong đôi mắt đẹp lóe lên một tia sáng, những toan tính nhỏ trong lòng liền tan biến.

Quan Âm Bồ Tát biết Như Lai Phật Tổ không có lý do gì để lừa mình, cũng hiểu rằng trước khi đến Hồng Hoang Địa Tiên giới, Như Lai Phật Tổ cố ý giấu giếm mình một số chuyện, là để mình biết rằng, đừng thân ở Phật giáo mà lòng ở Xiển giáo.

Lập tức, Quan Âm Bồ Tát lại nhìn về phía Lý Thế Dân: "Đại Đường thiên tử, lệnh cho Đường Huyền Trang đến Hồng Hoang Phật giới cầu lấy Đại thừa Phật pháp, là do Thiên Đế Bệ hạ chủ đạo, Đại Đường thiên tử xác định muốn chống lại ý chỉ của Thiên Đế Bệ hạ sao?" "!!!" Lý Thế Dân lập tức sững sờ, sau đó ánh mắt lóe lên hỏi: "Nếu cầu lấy Đại thừa Phật pháp là do Thánh Phụ chủ đạo, vì sao Quan Âm Bồ Tát trước đó không nói?" "Đây là Phật Tổ vừa mới thông báo cho ngô!" Quan Âm Bồ Tát nói thật, trong lòng cũng không khỏi thở dài một tiếng, thiên hạ này chung quy vẫn là thiên hạ của Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự a!

Nhắc đến Phật giáo, Lý Thế Dân dám không thèm ngó tới!

Nhắc đến Thiên Đế, Lý Thế Dân lại lập tức trở nên nghiêm trọng!

Mạnh yếu thế nào, rõ như ban ngày!

“Trẫm không tin lời ngươi nói, nếu thật sự là mệnh lệnh của Thánh Phụ, xin Quan Âm Bồ Tát đưa ra chiếu lệnh, trẫm tự khắc tuân theo!” Lý Thế Dân nói không chút sơ hở.

Nếu là mệnh lệnh của Thánh Phụ, ta, Lý Thế Dân, tự nhiên vô điều kiện tuân theo, nhưng nếu không có chiếu lệnh của Thánh Phụ, vậy thì xin lỗi!

Lời nói của Lý Thế Dân tiến thoái có độ, không hổ là người có thể ngồi lên ngôi vị đế hoàng Nhân tộc!

Nghe lời Lý Thế Dân, sắc mặt Quan Âm Bồ Tát lập tức trở nên khó coi, làm gì có chiếu lệnh, nhiều nhất cũng chỉ là một đạo khẩu dụ mà thôi, khẩu dụ nhận được từ Như Lai Phật Tổ!

“Ông ông ông…” Bất chợt, tổ điện được xây dựng trong thành Trường An vang lên tiếng ông minh mãnh liệt, một luồng kim quang rực rỡ chui vào đầu Lý Thế Dân, tốc độ nhanh đến nỗi Quan Âm Bồ Tát cũng không kịp phản ứng.

Giây tiếp theo, chỉ thấy Lý Thế Dân quay về phía tổ điện, hai gối quỳ xuống đất: “Đế hoàng Đường triều Nhân tộc Lý Thế Dân, cẩn tuân pháp chỉ của Thánh Phụ!” “Phịch… phịch… phịch…” Văn võ bá quan xung quanh thấy Lý Thế Dân quỳ xuống, lập tức hiểu rằng Thánh Phụ đã hiển linh, lần lượt quỳ hai gối xuống đất, trong mắt tràn đầy sự tôn kính và tín ngưỡng.

Nhìn cảnh này, sắc mặt Quan Âm Bồ Tát lập tức trở nên phức tạp, ý định ban đầu muốn mật báo cho Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng cũng tan biến sạch sẽ, như thể chưa từng xuất hiện.

“Đường Huyền Trang, trẫm ban cho ngươi thông quan văn điệp và tử kim bát vu, hy vọng ngươi sớm ngày cầu được Đại thừa Phật pháp trở về, phổ độ chúng sinh Đại Đường ta, giúp Đại Đường ta phồn hoa vô tai!” Thái độ của Lý Thế Dân thay đổi một trăm tám mươi độ.

Mệnh lệnh của Thánh Phụ không thể không tuân!

Nếu không, tất sẽ có thế lực khác giương cao ngọn cờ đại nghĩa, phản bội Đại Đường!

Khi Lý Thế Dân đồng ý, Quan Âm Bồ Tát giao Cẩm Lan Ca Sa và Cửu Hoàn Tích Trượng cho Đường Huyền Trang, rồi trực tiếp từ Hồng Hoang Địa Tiên giới quay về chùa Đại Lôi Âm ở Hồng Hoang Phật giới.

Đường Huyền Trang sau khi tiễn biệt, uống cạn ly rượu quê hương, mang theo Cẩm Lan Ca Sa, Cửu Hoàn Tích Trượng, cùng với tử kim bát vu và thông quan văn điệp mà Lý Thế Dân ban cho, cưỡi bạch mã một đường đi về phía tây.

Nhưng, Đường Huyền Trang vạn lần không ngờ, vừa mới ra khỏi biên giới Đại Đường, liền rơi thẳng vào một hang ổ yêu quái, âm u đến mức khiến lòng người run rẩy không thôi.

Đại Đường là quốc gia của thiên vận, là Nhân tộc chính thống, có Vạn Lý Trường Thành trấn áp, khiến yêu tộc tầm thường không dám xâm phạm.

Ngay cả một số yêu tộc mạnh mẽ, khi vào lãnh thổ Đại Đường, tu vi cũng sẽ bị áp chế thảm hại, mười phần không còn một, khi đó nếu bị một số tu sĩ Nhân tộc mạnh mẽ phát hiện, kết quả sẽ là bị chém giết, hoặc bị nô dịch.

Vì vậy, Hồng Hoang Địa Tiên giới có một quy định bất thành văn.

Thà đi địa phủ, không đi Thăng Long.

Chương 609

Do đó, đa số yêu tộc đều tụ tập bên ngoài biên giới Đại Đường.

Phải thừa nhận, vận khí của Đường Huyền Trang thật quá "tốt".

May mắn là, Thiên Đế Tô Dự để phòng vạn nhất, đã ra lệnh cho Ngao Bính âm thầm bảo vệ Đường Huyền Trang.

Ngay khi đám yêu quái trong hang định động thủ với Đường Huyền Trang, một tiếng rồng ngâm chấn động cửu thiên, trực tiếp dọa đám yêu quái vỡ mật, bỏ chạy thục mạng, Đường Huyền Trang mới được cứu.

Ngao Bính đưa Đường Huyền Trang ra khỏi hang yêu, Đường Huyền Trang vạn phần cảm kích, sau đó mới tiếp tục lên đường.

Ngao Bính thấy Đường Huyền Trang vô sự, thần niệm cảm ứng phía trước không có bất kỳ khí tức yêu quái nào, bèn tranh thủ về Đông Hải Long Cung.

Tuy nhiên, sau khi Ngao Bính rời đi, Đường Huyền Trang trải qua muôn vàn gian khổ, cuối cùng đến được Lưỡng Giới Sơn, không may lại gặp một con hổ yêu đang say ngủ tỉnh giấc.

Lưỡng Giới Sơn cách Ngũ Hành Sơn không xa, nhưng Tôn Ngộ Không hiện đang bị Ngũ Hành Sơn trấn phong, căn bản không thể thoát ra giúp đỡ Đường Huyền Trang.

May mà trước đó, Dương Tiễn đi đến chùa Đại Lôi Âm ở Hồng Hoang Phật giới truyền đạt pháp chỉ của Thiên Đế, sau khi rời đi đã đến Hoa Sơn thăm em gái Dương Thiền một phen, rồi lại đến Ngũ Hành Sơn uống rượu cùng Tôn Ngộ Không.

Dương Tiễn để không bại lộ thân phận, đã thu liễm thần hình, hóa

thân thành một thợ săn bình thường, giương cung bắn tên, một mũi tên liền ghim chết con hổ yêu xuống đất.

Dương Tiễn nhìn đại ca của mình giờ đã trở thành một hòa thượng, trong lòng tuy có chút không quen, nhưng cũng biết đó là cơ duyên của đại ca, bèn chỉ có thể rời đi trong sự cảm thán.

Không mấy ngày sau, Đường Huyền Trang cuối cùng cũng đến được Ngũ Hành Sơn, từ rất xa đã thấy Tôn Ngộ Không bị đè dưới núi.

Thấy vậy, Tôn Ngộ Không lập tức mừng rỡ, bao ngày bị đè dưới núi Ngũ Hành, không thể xoay người cử động, thật sự khổ não vạn phần.

Nhưng Tôn Ngộ Không cũng hiểu, nếu không có phụ thân Tô Dự, thời gian bị đè dưới núi Ngũ Hành sẽ không chỉ có bấy nhiêu, mà là tròn năm trăm năm.

Càng không nói đến mấy năm nay tu vi tiến triển đến Đại La Kim Tiên, lĩnh ngộ về đấu pháp tắc và sức mạnh pháp tắc cũng tiến bộ vượt bậc.

"Là Đường Huyền Trang từ Đông Thổ Đại Đường, đi Lôi Âm Tự cầu lấy Đại thừa Phật pháp?" Tôn Ngộ Không nhìn Đường Huyền Trang, trong lòng dâng lên cảm giác quen thuộc như có như không.

"A di đà Phật!" Đường Huyền Trang chắp tay: "Bần tăng chính là Đường Huyền Trang mà thần hầu nói, không biết thần hầu làm sao biết được danh húy của bần tăng?" "Lão Tôn ta là Tề Thiên Đại Thánh Mỹ Hầu Vương Tôn Ngộ Không năm trăm năm trước đại náo Phật giáo, phụng mệnh Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự, ở đây chờ đợi người cầu lấy chân kinh, hộ tống một đường tây hành!" Tôn Ngộ Không có chút khinh mạn nói.

Rõ ràng, Tôn Ngộ Không không biết Đường Huyền Trang trước

mắt chính là đại ca của Dương Tiễn.

Nếu không, chắc chắn sẽ không ngạo mạn như vậy.

Đường Huyền Trang khẽ gật đầu: "Không biết thần hầu cần bần tăng làm gì?" Hiện tại Tôn Ngộ Không bị đè dưới núi Ngũ Hành, muốn bảo vệ mình, tất nhiên phải thoát ra khỏi núi Ngũ Hành trước.

Do đó, Đường Huyền Trang lập tức hiểu rằng việc Tôn Ngộ Không thoát khốn, e rằng cần sự giúp đỡ của mình.

"Đơn giản!

Tiểu hòa thượng chỉ cần cầu nguyện với Thiên Đế, giải trừ cấm cố của núi Ngũ Hành đối với lão Tôn ta, lão Tôn ta liền có thể thoát khỏi núi Ngũ Hành!" Niềm vui trong mắt Tôn Ngộ Không càng lúc càng đậm.

"Thiện tai!" Nghe lời Tôn Ngộ Không, Đường Huyền Trang gật đầu, phương pháp Tôn Ngộ Không nói không nghi ngờ gì là đáng tin cậy nhất, nếu cầu nguyện Thánh Phụ, vị thần hầu trước mắt thật sự có thể thoát khốn khỏi núi, vậy chứng tỏ lời Tôn Ngộ Không không phải là giả.

Nếu vị thần hầu trước mắt không thoát khốn, vậy đối với mình cũng không có tổn thất gì lớn.

Nghĩ vậy, Đường Huyền Trang chắp tay quỳ hai gối xuống đất, vẻ mặt nghiêm túc khấu đầu: "Thánh Phụ tại thượng, đệ tử Nhân tộc Đường Huyền Trang hôm nay đi qua núi Ngũ Hành, nếu Thánh Phụ có ý để đệ tử cứu thần hầu thoát khốn, vậy xin Thánh Phụ rút đi sức mạnh cấm cố của núi Ngũ Hành!" Nói xong, Đường Huyền Trang lại dập đầu một cái thật mạnh xuống đất.

Cùng lúc đó, tại Hồng Hoang Thiên giới, Tô Dự đang vui vẻ trò chuyện cùng các vị đế hậu, thần sắc bỗng động: "Tốc độ thật nhanh

a!" "Ngộ Không sắp ra khỏi núi Ngũ Hành rồi sao?" Nữ Oa Nương Nương nghe vậy, cười hỏi.

Tô Dự gật đầu: "Không sai, nàng cứ yên tâm đi!" Dứt lời, Tô Dự đưa ra hai ngón tay, vẽ một chữ "Xá" lớn trong hư không như mây bay nước chảy.

"Ông ông ông!" Từng vòng gợn sóng từ chữ "Xá" lan ra, không gian vô hình trung trở nên mềm mại, rồi chữ "Xá" hòa vào không gian, trực tiếp bay đến Hồng Hoang Địa Tiên giới.

Trên không núi Ngũ Hành.

Không gian hiện ra một chữ "Xá" rực rỡ, chiếu sáng cả một vùng trời, sau đó hòa vào núi Ngũ Hành, lập tức phong vân nổi lên, sấm chớp đùng đùng, khiến Đường Huyền Trang sững sờ.

Cảm nhận sức mạnh trong núi Ngũ Hành dần dần biến mất, kim mâu của Tôn Ngộ Không hiện lên niềm vui mãnh liệt, tinh khí thần tuôn trào, núi Ngũ Hành lập tức lung lay sắp đổ.

Trong chớp mắt, Tôn Ngộ Không đột nhiên nhớ đến Đường Huyền Trang, thần niệm cảm ứng qua, định đưa Đường Huyền Trang đến nơi an toàn.

Nhưng ngay khoảnh khắc cảm nhận được khí tức của Đường Huyền Trang, thân thể Tôn Ngộ Không kịch chấn, hồi lâu mới hoàn hồn, lẩm bẩm một mình: "Hóa ra là tiểu hòa thượng năm đó!" Đá núi rơi lả tả, tiếng nổ vang rền, Đường Huyền Trang bước đi loạng choạng, nghiêng ngả.

"Tiểu hòa thượng đi trước đi, lão Tôn ta thoát khốn xong sẽ tìm ngươi!" Nói rồi, Tôn Ngộ Không khẽ thổi một hơi, tạo ra một cơn bão linh lực dịu dàng, bao bọc lấy Đường Huyền Trang và bạch mã, đưa đi ngàn dặm.

“Ầm ầm!” Đường Huyền Trang rời đi, Tôn Ngộ Không không còn lo lắng gì nữa, thêm vào đó sức mạnh ẩn chứa trong núi Ngũ Hành chỉ còn lại một chút, toàn lực bộc phát, núi Ngũ Hành bỗng nhiên nổ tung.

“Lão Tôn ta ra ngoài rồi!” Một tiếng hét phấn khích vang vọng khắp núi Ngũ Hành, chỉ thấy một luồng cửu thải quang mang rực rỡ xé toang bầu trời, bay thẳng đến một con sông gần nhất.

“Phịch!” Tôn Ngộ Không tắm rửa sạch sẽ trong sông, rồi biến hình, Như Ý Kim Cô Bổng xuất hiện trong tay, Tề Thiên Phi Quải xuất hiện trên người, sau khi nghịch nước một hồi, mới đi tìm Đường Huyền Trang.

Nhưng Tôn Ngộ Không vạn lần không ngờ, để tránh Đường Huyền Trang bị đá núi Ngũ Hành văng trúng, hắn đã vô tình đưa Đường Huyền Trang vào một ổ cường đạo.

Sáu tên cường đạo này không phải tầm thường, mỗi tên đều là tu luyện giả.

Tên của chúng là Nhãn Khán Hỉ, Nhĩ Thính Nộ, Tị Khứu Ái, Thiệt Thường Tư, Ý Kiến Dục, Thân Bản Ưu.

Tiếc là, Tôn Ngộ Không đã không còn là tiểu bạch non nớt mới ra đời như xưa.

Khi Tôn Ngộ Không đến trước mặt Đường Huyền Trang, biết được tên của sáu tên cường đạo, liền ngửi thấy một tia khí tức bất thường.

“Anh em, lên!” Sáu tên cường đạo dường như đã tính toán thời cơ, trực tiếp cầm vũ khí, chém về phía Tôn Ngộ Không và Đường Huyền Trang.

“Định!” Tôn Ngộ Không không trực tiếp dùng Như Ý Kim Cô Bổng đập chết sáu tên cường đạo, mà dùng linh lực cường đại, cách

không định trụ chúng.

Đường Huyền Trang lòng còn sợ hãi nói: "Ngộ Không, đưa sáu tên cường đạo này đến quan phủ, hoặc chém giết tại chỗ, cũng là trừ một đại họa cho bá tánh trăm họ!" "..." Nghe lời Đường Huyền Trang, Tôn Ngộ Không kinh ngạc nhìn hắn một cái, hiển nhiên không ngờ một người xuất gia như Đường Huyền Trang lại đề nghị sát sinh!

Nhưng, điều này lại rất hợp khẩu vị Tôn Ngộ Không.

Nghĩ vậy, Tôn Ngộ Không cũng cảm thấy trực tiếp giết chết sáu tên cường đạo là tốt nhất.

Chỉ là sáu tên cường đạo có chút tu vi, Tôn Ngộ Không thật không tin chúng có thể làm gì mình!

Chương 610

Lập tức, Tôn Ngộ Không giơ Kim Cô Bổng lên, định một gậy tiễn sáu tên cường đạo xuống địa phủ, chịu sự trừng phạt của Thập Điện Diêm Vương.

"Ngộ Không, không được!" Bất chợt, một tiếng rồng ngâm vang lên, khiến thân hình Tôn Ngộ Không khựng lại, một thanh niên anh tuấn tiêu sái, lạnh lùng xuất hiện trước mặt Tôn Ngộ Không và Đường Huyền Trang.

Nhìn thanh niên lạnh lùng đột nhiên xuất hiện, Tôn Ngộ Không kinh ngạc hỏi: "Ngao Bính, ngươi đến đây làm gì?" "Ngộ Không, sáu người này không thể giết!" Ngao Bính đi thẳng vào vấn đề.

Tôn Ngộ Không và Đường Huyền Trang khó hiểu hỏi: "Vì sao?" "Sáu kẻ này không phải người, mà là một loại pháp bảo đặc biệt do một số kẻ luyện chế ra để làm lục căn thanh tịnh!" Ngao Bính giải thích.

Tôn Ngộ Không nhíu mày, xem ra cảm giác trước đó của mình là đúng, hai người này quả thực có điểm kỳ quái!

"Hống!" Ngao Bính hét ra một tiếng long ngâm mãnh liệt, sáu tên cường đạo lập tức nổ tung, nhưng thứ hiện ra trong tầm mắt Tôn Ngộ Không và Ngao Bính không phải là sương máu, mà là từng luồng Phật quang.

Từng luồng Phật quang bao phủ về phía Tôn Ngộ Không, Ngao Bính, Đường Huyền Trang, khiến họ cảm thấy lạnh sống lưng, như thể chỉ cần bị những luồng Phật quang này xâm nhập, sẽ mất đi tự ngã.

"Hống!" Lại một tiếng long ngâm nữa vang lên, đánh tan từng

luồng Phật quang, nhưng tốc độ bao phủ của chúng lại càng lúc càng nhanh.

"Tề Thiên Phi Quải!

Cẩm Lan Ca Sa!" Ngao Bính nhắc nhở một câu, trên người hiện ra Vạn Long Chiến Giáp, tỏa ra ánh sáng mãnh liệt.

Cùng lúc đó, Tôn Ngộ Không thúc giục Tề Thiên Phi Quải, tỏa sáng đất trời, phối hợp với Vạn Long Chiến Giáp cùng chống lại những luồng Phật quang đó.

Ở một bên khác, Đường Huyền Trang lấy ra Cẩm Lan Ca Sa, nhưng lại không biết phải làm gì, dù sao ngài cũng không có chút tu vi nào!

"Ném ra là được!" Ngao Bính trầm giọng nói một câu.

Nghe vậy, Đường Huyền Trang lập tức ném Cẩm Lan Ca Sa ra, từng đạo kim mang từ trong đó tỏa ra, đó không phải là Phật quang, mà là một loại sức mạnh khác.

Vạn Long Chiến Giáp, Tề Thiên Phi Quải, Cẩm Lan Ca Sa, ba đại pháp bảo bao vây lấy những luồng Phật quang đó.

"Hống!" Ngao Bính lại phát ra một tiếng rồng ngâm kinh thiên động địa, trực tiếp phá diệt những luồng Phật quang đó.

"Hù!" Làm xong tất cả, Ngao Bính thở phào một hơi: "Ngộ Không, sư tôn bảo ta dặn ngươi, chuyện càng nhỏ càng phải xử lý đơn giản, đừng quên Long Quang Cổ Phật năm trăm năm trước!" "Lão Tôn ta biết rồi!" Sắc mặt Tôn Ngộ Không đột nhiên ngưng trọng.

Đường Huyền Trang chắp tay, cúi người trước Ngao Bính: "Bần tăng đa tạ thí chủ lại một lần nữa cứu mạng!" "Không cần khách sáo!" Nói xong, Ngao Bính liền cáo lui, rời khỏi tầm mắt hai người.

Tôn Ngộ Không đã ra khỏi núi Ngũ Hành, vậy nhiệm vụ âm thầm hộ tống Đường Huyền Trang của hắn cũng hoàn thành. ...

Cực Lạc Thế Giới.

"Ngao Bính chết tiệt!" Trong mắt Chuẩn Đề Đạo Nhân hiện lên sự tức giận tột độ, một cơ hội tốt như vậy, kế hoạch vốn vẹn toàn, lại bị Ngao Bính phá hỏng!

Nếu sáu tên cường đạo đó bị Tôn Ngộ Không giết chết, chúng sẽ hóa thành một vòng tròn, trói buộc trên chân linh của Tôn Ngộ Không và Đường Huyền Trang, khi đó việc điều khiển họ sẽ trở nên quá dễ dàng, chỉ trong một ý niệm, không tiếng động.

Ngay cả Thiên Đế Tô Dự nếu không quan sát kỹ, cũng khó phát hiện ra sự bất thường của Tôn Ngộ Không và Đường Huyền Trang.

Nhưng thứ khó khăn lắm mới luyện chế ra, còn nợ Thái Thanh Thánh Nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn một nhân quả, bây giờ lại công dã tràng!

Tiếp Dẫn Đạo Nhân ánh mắt lóe lên, khuôn mặt âm trầm: "Sư đệ, một tên Ngao Bính nhỏ nhoi không đáng nhắc tới, với bản lĩnh của hắn, e rằng không thể biết được bố cục của ta, rõ ràng là bút tích của Thiên Đế Tô Dự!" "Nhưng sư huynh, kế hoạch của chúng ta kín kẽ như vậy, Thiên Đế Tô Dự làm sao biết được?" Chuẩn Đề Đạo Nhân khó hiểu hỏi.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân lắc đầu: "Theo lý mà nói, hiện tại thiên cơ hỗn loạn, cho dù Thiên Đế Tô Dự có nắm giữ Đại Vận Mệnh Thuật, cũng khó mà suy diễn ra!

Không chừng nội bộ của chúng ta đã tiết lộ tin tức!" "Ý của sư huynh là, bên phía Thái Thanh và Nguyên Thủy?" Trong mắt Chuẩn Đề Đạo Nhân lóe lên một tia sáng.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân trầm ngâm một lát: "Ngô cũng không biết, có lẽ là Thiên Đế Tô Dự phát hiện ra hành tung của ta rồi đoán được, nhưng khả năng này cực thấp!" "Xem ra sau này phải đề phòng Thái Thanh và Nguyên Thủy!" Chuẩn Đề Đạo Nhân suy nghĩ một phen, cũng không phải không có khả năng đó, dù sao mình và Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ là quan hệ lợi ích.

Nào ngờ, Tô Dự có thể phá được kế hoạch của họ, hoàn toàn là nhờ một quyển sách tên là 《Tây Du Ký》.

Tô Dự cũng không ngờ, lần ra tay này lại có thu hoạch bất ngờ.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân gật đầu: "Tiếp theo cứ theo kế hoạch ban đầu mà chuẩn bị!

Lần này nhất định phải trói chặt Tôn Ngộ Không, đối với Đường Huyền Trang cũng phải bắt đầu nhắm vào, đem con gái của Hạt Tử Tinh thả ra, ta lại muốn xem Thiên Đế Tô Dự làm thế nào hóa giải 'chữ Tình' này!" "Được!" Chuẩn Đề Đạo Nhân đáp lời.

Hồng Hoang Thiên giới, mọi chuyện về sáu tên cường đạo đều lọt vào mắt Tô Dự.

Đối với điều này, Tô Dự cũng cười lạnh một tiếng, quả nhiên không ngoài dự đoán, sáu tên cường đạo e rằng là điều kiện quan trọng để Kim Cô Chú bén rễ nảy mầm.

Trong 《Tây Du Ký》 kiếp trước, Tôn Ngộ Không là một Đại La Kim Tiên, dù bị núi Ngũ Hành trấn áp năm trăm năm, cũng không thể chậm chạp đến mức không cảm ứng được khí tức của pháp bảo như Kim Cô Chú.

Do đó, Tô Dự lặp đi lặp lại suy ngẫm nội dung 《Tây Du Ký》, mới cảm thấy sáu tên cường đạo có vấn đề.

Vì vậy, mới dặn dò Ngao Bính, dùng long ngâm chấn vỡ sáu tên

cường đạo, dựa vào Vạn Long Chiến Giáp, Tề Thiên Phi Quải, Cẩm Lan Ca Sa, hợp lực tiêu diệt chúng.

Phá được âm mưu của Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tô Dự không khỏi thở dài một tiếng: "Ba vị Đại La Kim Tiên, một vị Thái Ất Kim Tiên, hy vọng có thể giúp họ vượt qua chuyến Tây hành này!" Hiện tại Tô Dự có thể dựa vào hiểu biết về nội dung 《Tây Du Ký》 để chuẩn bị trước, chủ động giúp đỡ Đường Huyền Trang, Tôn Ngộ Không và đồng bọn, nhưng đợi khi đội ngũ thỉnh kinh Tây Du tập hợp đủ, thì chỉ cần Tôn Ngộ Không và những người khác không cầu cứu, bất kỳ ai cũng không được can thiệp.

Khi đó, sẽ có biến số xuất hiện, dù Tô Dự có 《Đại Vận Mệnh Thuật》, cũng không thể biết được toàn bộ kiếp nạn.

Chuyến Tây Du này lần lượt liên quan đến Hồng Hoang Yêu giới, Hồng Hoang Vu giới, Hồng Hoang Phật giới, những kiếp nạn trong đó không phải dễ dàng giải quyết.

Hồng Hoang Địa Tiên giới vì pháp chỉ của Thiên Đế, nên không có nhiều Đại La Kim Tiên, nhưng Hồng Hoang Yêu giới, Hồng Hoang Vu giới, Hồng Hoang Phật giới lại khác!

Thêm vào đó, chuyện Kim Thiền Tử bị Lục Nhĩ Mỹ Hầu tuyên truyền, bất kể là Hồng Hoang Địa Tiên giới, Hồng Hoang Yêu giới hay Hồng Hoang Vu giới, thậm chí cả Hồng Hoang Phật giới đều có không ít kẻ đang mài quyền xoa tay chờ đợi Đường Huyền Trang.

Bây giờ ngay cả Tô Dự cũng chỉ có thể đi một bước xem một bước! ...

Trải qua chuyện sáu vị cường đạo, mối quan hệ giữa Tôn Ngộ Không và Đường Huyền Trang trở nên hòa hợp hơn, nhưng kiếp này họ không xưng hô là sư đồ, chỉ gọi nhau một cách đơn giản nhất là "Lão Đường" và "Ngộ Không".

Tiếp theo, Đường Huyền Trang và Tôn Ngộ Không tiếp tục tây hành, không bao lâu thì đến Ưng Sầu Giản.

"Hống hống hống…" Tiếng rồng ngâm vang lên, khiến bạch mã dưới thân Đường Huyền Trang ngã nhào xuống đất, nếu không phải Tôn Ngộ Không mắt nhanh tay lẹ, một tay kéo Đường Huyền Trang lại, e rằng cũng sẽ giống như con bạch mã kia, ngã thẳng xuống sông.

Tôn Ngộ Không quát lớn một tiếng: "Yêu long phương nào?

Chương 611

Dám ở trước mặt lão Tôn ta làm càn!" "Hống!" Chỉ thấy, tiếng rồng ngâm trong sông càng dữ dội hơn, rồi một con bạch long từ đó bay vọt lên trời, mang theo nước bắn tung tóe, đáp xuống trước mặt Tôn Ngộ Không và Đường Huyền Trang.

"Trước đó bản tọa đang trong lúc đột phá, nên long uy có chút không khống chế được, con bạch mã kia không sống nổi đâu!" Tiểu bạch long hóa thành hình người, giải thích với Đường Huyền Trang và Tôn Ngộ Không, nhưng trong lời nói lại mang theo sự ngạo mạn mãnh liệt.

"Bản tọa?" Nghe lời tiểu bạch long, trong mắt Tôn Ngộ Không hiện lên một tia sáng: "Khẩu khí lớn thật!

Chỉ là một Thái Ất Kim Tiên, cũng dám ở trước mặt lão Tôn ta làm càn!" Giữa lúc nói chuyện, trong cơ thể Tôn Ngộ Không tỏa ra uy áp mãnh liệt, phô thiên cái địa áp chế về phía tiểu bạch long.

"Đại La Kim Tiên!?" Tiểu bạch long cảm nhận được khí tức đáng sợ của Tôn Ngộ Không, sắc mặt lập tức trở nên cực kỳ khó coi: "Ngươi là ai?" "Đệ nhất nhân trẻ tuổi của Long tộc là Ngao Bính còn phải gọi lão Tôn ta là huynh đệ, một con rồng nhỏ như ngươi sống chán rồi sao?" Tôn Ngộ Không không thèm để ý đến lời tiểu bạch long, trực tiếp tung một quyền.

Mẹ nó, ở Thiên Đình chiến đấu bao nhiêu năm, Tôn Ngộ Không tám phần là bị ăn đòn, sau lại bị Ngũ Hành Sơn trấn áp, rồi lại dính kế của Tây Phương Phật Môn, khiến Tôn Ngộ Không vô cùng khó chịu!

Bây giờ khó khăn lắm mới có cái bao cát tự đưa đến cửa, Tôn Ngộ Không sao có thể để nó đi!

“Bành bành bành bành…” Trên trời vang lên những tiếng nổ liên tiếp, Tôn Ngộ Không tay không, như mưa bão lê hoa tấn công lên người tiểu bạch long.

“Hống!” Một tiếng rồng ngâm lanh lảnh vang lên, Tôn Ngộ Không lập tức dừng tay, giả vờ như không liên quan gì đến mình, tiếng rồng ngâm đột ngột này quen thuộc đến không thể quen thuộc hơn.

Ngao Bính!

Dù sao cũng là huynh đệ của mình, dù có kiêu ngạo đến đâu, cũng không thể không nể mặt.

Ngao Bính xuất hiện bên cạnh Đường Huyền Trang: “Thánh tăng!” “Ra mắt Linh Châu Chiến Thần!” Đường Huyền Trang trước đó đã nghe Tôn Ngộ Không nói về thân phận của Ngao Bính.

“Khụ khụ khụ!” Ngao Bính ho nhẹ mấy tiếng, lườm Tôn Ngộ Không một cái, rồi ánh mắt rơi vào tiểu bạch long: “Ngao Liệt, ta bảo ngươi ở đây chờ người thỉnh kinh, chứ không phải gây gổ với họ!” “Đường huynh!” Tiểu bạch long Ngao Liệt lập tức giải thích: “Là con khỉ đó động thủ trước!” Nghe vậy, khóe miệng Tôn Ngộ Không co giật, nếu không phải có Ngao Bính ở đây, sớm đã một gậy đập chết con tiểu bạch long này rồi!

“Im miệng!” Ngao Bính nhíu chặt mày, quát: “Ngài ấy là Tề Thiên Đại Thánh, nếu thật sự muốn động thủ với ngươi, ngươi sớm đã xuống âm phủ báo danh rồi!” “Hả?” Ngao Liệt run rẩy, vạn lần không ngờ người trước mắt lại là Tề Thiên Đại Thánh đại náo Phật giáo trong truyền thuyết.

“Ngộ Không!

Thánh tăng!” Ngao Bính bình tĩnh nói: “Chuyện trước đó đều là hiểu lầm, mong hai vị có thể không kể chuyện cũ, thu nhận Ngao

Liệt!" "Linh Châu Chiến Thần nói quá lời rồi!" Đường Huyền Trang không để ý, nhưng Tôn Ngộ Không không dễ dàng bỏ qua như vậy: "Ngao Bính, đệ đệ của ngươi dọa chết bạch mã của lão Đường, lão là một phàm phu tục tử, lại không thể đằng vân giá vũ, ngươi nói phải làm sao đây?" "Đơn giản!" Ngao Bính nhẹ nhàng nói: "Chính gọi là một báo một báo, nếu Ngao Liệt dọa chết bạch mã của thánh tăng, vậy thì để nó hóa thành bạch mã, chở thánh tăng một đường tây hành!" "Cái gì?

Đường huynh, ta là Long tộc!" Nghe lời Ngao Bính, Ngao Liệt lập tức kinh hãi, trong lòng trăm ngàn lần không muốn, cũng không hiểu tại sao Ngao Bính lại làm vậy, trong lịch sử Long tộc, người có thể thu phục Long tộc làm tọa kỵ, cũng chỉ có Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự một người mà thôi.

Ngao Bính lạnh lùng liếc Ngao Liệt một cái: "Đây là quyết định của Thủy Tổ, ngươi đang chất vấn Thủy Tổ sao?" "Sao có thể!" Ngao Liệt trong lòng kinh hãi vô cùng.

"Đừng quên sứ mệnh của ngươi!" Ngao Bính nhìn chằm chằm Ngao Liệt, lên tiếng nhắc nhở, trong giọng nói tràn đầy sự cảnh cáo mãnh liệt.

"Vâng!" Ngao Liệt bất đắc dĩ chỉ có thể đồng ý, rồi phát ra một tiếng rồng ngâm chấn động, hóa thân thành một con bạch mã, xuất hiện trước mặt Đường Huyền Trang.

Tôn Ngộ Không lập tức cười: "Lão Đường, lên ngựa!" "Ngộ Không, chú ý một chút, dù sao nó cũng là đường đệ của ta!" Ngao Bính dặn dò một tiếng, rồi trực tiếp rời đi, Đường Huyền Trang và Tôn Ngộ Không cũng tiếp tục lên đường tây hành.

Trên đường, Tôn Ngộ Không và Đường Huyền Trang tá túc ở Quan Âm viện, vì Kim Trì trưởng lão khoe khoang, đã kích thích tính

hiếu thắng của Tôn Ngộ Không, lấy ra Cẩm Lan Ca Sa, kết quả dẫn đến Cẩm Lan Ca Sa bị trộm.

Tôn Ngộ Không nổi giận, cầm Như Ý Kim Cô Bổng xông đến nơi ở của Hắc Hùng Tinh, đánh Hắc Hùng Tinh một trận thừa sống thiếu chết, Hắc Hùng Tinh mới chịu hai tay dâng lên Cẩm Lan Ca Sa.

Vốn Tôn Ngộ Không định giết Hắc Hùng Tinh, nhưng Hắc Hùng Tinh thề rằng từ khi tu luyện đến nay chưa từng vô cớ làm hại bất kỳ ai, Tôn Ngộ Không thấy trên người hắn không có bao nhiêu nghiệp lực, bèn tha cho hắn một mạng, chỉ cho hắn một con đường sáng.

Hoa Quả Sơn!

Hắc Hùng Tinh biết được người trước mắt là Tề Thiên Đại Thánh năm trăm năm trước đại náo Phật giáo, lập tức không nói hai lời, dẫn theo đám tiểu yêu dưới trướng, lon ton chạy về Hoa Quả Sơn!

Sau khi Tôn Ngộ Không quay lại Quan Âm viện, Kim Trì trưởng lão không chịu bỏ qua, cản trở Tôn Ngộ Không và Đường Huyền Trang, cuối cùng đã chọc giận Tôn Ngộ Không.

Một cước liền chấn nát đại điện!

Kim Trì trưởng lão sợ hãi trước uy hiếp của cái chết, không dám cản trở Tôn Ngộ Không nữa, sau đó Tôn Ngộ Không và Đường Huyền Trang liền đi về phía Cao Lão Trang.

Tại Cao Lão Trang, Tôn Ngộ Không được trang chủ Cao Lão Trang mời đến trừ yêu, kết quả phát hiện ra Trư Bát Giới.

Trư Bát Giới và Tôn Ngộ Không vốn quen biết nhau ở Thiên Đình, quan hệ không tồi, nên không đánh nhau ngay từ đầu.

Theo Tôn Ngộ Không thấy, Trư Bát Giới dù sao cũng từng là Thiên Bồng Nguyên Soái, bây giờ sao lại đến mức đi cướp con gái nhà lành, ép lương vi xướng!

Sau khi hỏi han, Tôn Ngộ Không biết được ngọn ngành từ miệng Trư Bát Giới, mới vỡ lẽ.

Trư Bát Giới vì nhà họ Cao mà gầy dựng nên cơ nghiệp, ngày kết hôn với Cao Thúy Lan, do linh lực trong cơ thể bị rò rỉ, vô tình làm hỏng mấy công trình, bị người ta coi là yêu quái, trang chủ Cao Lão Trang trực tiếp hủy bỏ cuộc hôn nhân này.

Nhưng Cao Thúy Lan và Trư Bát Giới lại tình đầu ý hợp, hai người âm thầm qua lại bị trang chủ Cao Lão Trang phát hiện, nên mới thuê người đến hàng yêu trừ ma.

Tôn Ngộ Không nghe xong, lập tức nổi trận lôi đình, kẻ vong ân phụ nghĩa như vậy, giữ lại để làm gì!

Trư Bát Giới lại cản Tôn Ngộ Không lại, Tôn Ngộ Không đưa Trư Bát Giới đến gặp trang chủ Cao Lão Trang, thêm vào đó có sự khuyên giải của Đường Huyền Trang, Trư Bát Giới mới cùng Cao Thúy Lan khôi phục lại hôn ước, và hứa rằng sau khi thỉnh kinh xong, sẽ cho phép Cao Thúy Lan và Trư Bát Giới hoàn hôn!

Vấn đề ở Cao Lão Trang được giải quyết, đội ngũ Tây Du lại lớn mạnh thêm một phần, tiếp tục đi về phía tây.

Không biết đi bao lâu, Đường Huyền Trang và Tôn Ngộ Không đến một ngọn núi.

"Sư phụ, đi lâu như vậy rồi, nghỉ ngơi một chút đi!" Trư Bát Giới đột nhiên đặt gánh xuống, đưa mắt nhìn quanh, dường như đã nhận ra điều gì đó.

Tuy Đường Huyền Trang không thu Tôn Ngộ Không làm đồ đệ, nhưng lại thu Trư Bát Giới làm đồ đệ, và đặt cho hắn một pháp hiệu là Bát Giới.

Tôn Ngộ Không vốn không thích sự lười biếng của Trư Bát Giới,

lần này lại lạ thường không nói gì, ánh mắt cũng đang quét quanh.

Rõ ràng, ngọn núi này có chút bất thường.

Đường Huyền Trang xuống ngựa, thấy vẻ mặt của Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới, không khỏi hỏi: "Ngộ Không, Bát Giới, có chuyện gì vậy?" Tôn Ngộ Không lắc đầu, không trả lời câu hỏi của Đường Huyền Trang, kim mâu lóe sáng, rồi liếc nhìn Trư Bát Giới một cái, gật đầu.

"Các hạ là thần thánh phương nào?

Xin hiện thân một lần!" Lập tức, Tôn Ngộ Không hét dài một tiếng, âm thanh như sông dài cuồn cuộn không dứt, vang vọng khắp ngọn núi.

Nếu là Tôn Ngộ Không trước đây, tuyệt đối sẽ không nói những lời như vậy.

Nhưng bị trấn áp năm trăm năm, Tôn Ngộ Không ở Thiên Đình đã thấy quá nhiều cường giả vượt xa sức tưởng tượng, trước có đại sư huynh Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên, sau có tam đại chiến thánh Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ, Viên Hồng.

Những người này bất luận tu vi, chiến lực đều bỏ xa hắn mấy con phố.

Chương 612

Một tiếng cười trong trẻo vang vọng khắp ngọn núi: "Không hổ là Tề Thiên Đại Thánh có thể đại náo Phật giáo và Thiên Bồng Nguyên Soái có thể vượt qua Nhược Thủy, độ nhạy bén thật phi phàm!" Dứt lời, một bóng người hiện ra không xa chỗ Tôn Ngộ Không và Đường Huyền Trang, đó là một hòa thượng tướng mạo đường đường.

"Ngô danh Ô Sào Thiền Sư, núi này tên là Phù Đồ Sơn, là đạo trường của ngô!" Hòa thượng lịch sự nói.

Tôn Ngộ Không đảo mắt, từ dao động trên người Ô Sào Thiền Sư xem ra, ít nhất là cường giả vượt qua Đại La Kim Tiên, nhưng từ trước đến nay chưa từng nghe trong Phật giáo có nhân vật như vậy.

Không phải hòa thượng của Phật giáo, vậy chỉ có một khả năng.

Tây Phương Phật Môn!

Nghĩ vậy, Tôn Ngộ Không liếc nhìn Trư Bát Giới một cái, Trư Bát Giới từng đảm nhiệm chức Thiên Bồng Nguyên Soái ở Thiên Đình, đối với chuyện trong Hồng Hoang Lục Giới biết rõ hơn hắn.

Trư Bát Giới gật đầu, ngầm truyền âm: "Hầu ca, ta có nghe nói về Ô Sào Thiền Sư này!

Nghe đồn Ô Sào Thiền Sư là con trai trưởng của Thái Dương Tinh Quân Lục Áp, có huyết mạch Tam Túc Kim Ô thuần chính.

Sau Phong Thần đại chiến, Lục Áp lên Phong Thần Bảng, được Tây Phương nhị thánh thu làm đồ đệ, sau đó dường như muốn để hắn làm Đại Nhật Như Lai của Phật giáo, kết quả bị Như Lai Phật Tổ một chưởng đánh bay, từ đó không còn tin tức gì nữa!" "Ha ha, xem ra Thiên Bồng Nguyên Soái rất hiểu rõ bản tọa a!" Ô Sào Thiền Sư cười

khẽ, rõ ràng đã nghe được lời truyền âm của Trư Bát Giới cho Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không vẻ mặt ngưng trọng: "Nếu chúng ta đã vô tình xông vào đạo trường của Ô Sào Thiền Sư, vậy chúng ta xin cáo từ ngay bây giờ!" "Các vị không cần đa lễ, tương phùng tức là hữu duyên, các vị cứ ở đây nghỉ ngơi một lát, ngô cũng muốn cùng thánh tăng thảo luận Phật pháp!" Ô Sào Thiền Sư lắc đầu.

Đường Huyền Trang chắp tay, cao giọng niệm một tiếng Phật hiệu: "A di đà Phật, đã đến thì cứ ở lại, Ngộ Không, ta thấy Ô Sào đạo hữu không có ác ý!" Lập tức, Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới liếc nhìn nhau, cũng không rời đi nữa, nhưng sự cảnh giác trong mắt không hề giảm bớt.

Rõ ràng, Ô Sào Thiền Sư nằm trong danh sách nguy hiểm của Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới.

Sau đó, Đường Huyền Trang và Ô Sào Thiền Sư ngồi luận đạo, thảo luận Phật pháp, một ngày một đêm trôi qua, cả Đường Huyền Trang và Ô Sào Thiền Sư đều không có chút mệt mỏi nào.

Ngược lại, Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới đã lười biếng hơn nhiều, không còn cảnh giác mạnh mẽ như lúc đầu.

"Cùng thánh tăng luận chứng Phật pháp, ngô thu được lợi ích không nhỏ, nay tặng thánh tăng một quyển 《Ma ha Bát nhã Ba la mật đa Tâm Kinh》, hy vọng thánh tăng không từ chối nhận lấy!" Kết thúc luận đạo, Ô Sào Thiền Sư đột nhiên lấy ra một quyển Phật pháp, đưa đến trước mặt Đường Huyền Trang.

Lúc này, trong kim mâu của Tôn Ngộ Không đang lười biếng hiện lên một tia sáng lóe lên, bàn tay vô thức đưa lên tai.

Đường Huyền Trang cầm lấy 《Ma ha Bát nhã Ba la mật đa Tâm

Kinh》, rồi mở ra, một luồng Phật quang từ trong kinh thư dâng lên.

"Ầm!" Một đường lửa đột nhiên phóng ra, chính xác không sai lệch rơi vào quyển kinh trong tay Đường Huyền Trang, lập tức lửa lớn bùng lên, Đường Huyền Trang bị nhiệt độ cao làm bỏng, vội vàng ném quyển kinh đi.

"Ô Sào, ngươi to gan thật!

Dám lẻn vào Hồng Hoang Địa Tiên giới, gây bất lợi cho thánh tăng!

Bản thái tử thấy ngươi sống chán rồi!" Một giọng nói kiêu ngạo vang lên trên trời, chỉ thấy một bóng người tay cầm trường thương, chân đạp song luân, sát khí đằng đằng xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

"Na Tra?" Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới nhìn kỹ, lập tức hiểu ra vừa rồi e rằng đã bỏ qua quyển 《Ma ha Bát nhã Ba la mật đa Tâm Kinh》, trong lòng không khỏi may mắn, may mà có Na Tra xuất hiện.

Sắc mặt Ô Sào Thiền Sư lập tức trở nên cực kỳ khó coi: "Ma Hoàn Chiến Thần nói lời này là có ý gì!

Phù Đồ Sơn ở Địa Tiên giới là cố hương của bản tọa, bản tọa ở đây cùng thánh tăng thảo luận Phật pháp, sao lại có chuyện gây bất lợi cho thánh tăng!" "Bớt nói nhảm với bản thái tử đi, bản thái tử nói ngươi gây bất lợi cho thánh tăng, là ngươi gây bất lợi cho thánh tăng!" Na Tra bá đạo nói một câu, Hỏa Tiêm Thương xé không lao tới.

Tình huống vừa rồi khẩn cấp, Na Tra để cứu Đường Huyền Trang, đã thiêu 《Ma ha Bát nhã Ba la mật đa Tâm Kinh》 thành tro, nếu không Na Tra đã có thể cầm quyển kinh làm bằng chứng, trực tiếp đánh chết Ô Sào Thiền Sư.

Nhưng bây giờ quyển kinh không còn, nói nhiều vô ích, nhưng Na

Tra cũng không phải là kẻ dễ bắt nạt, dù không giết được Ô Sào Thiền Sư, cũng phải đánh cho hắn một trận ra trò, như vậy mới không uổng công chuyến này.

Đường Huyền Trang khó hiểu nhìn Na Tra ra tay với Ô Sào Thiền Sư, quay đầu nhìn Tôn Ngộ Không, hỏi: "Ngộ Không, rốt cuộc là chuyện gì vậy?" "Lão Đường, đừng quản nhiều như vậy, chúng ta rời khỏi Phù Đồ Sơn trước đã!" Tôn Ngộ Không không lo Na Tra sẽ thua trong tay Ô Sào Thiền Sư, dù Ô Sào Thiền Sư là Hỗn Nguyên Kim Tiên, nhưng Na Tra cũng không phải dạng vừa, huống chi Na Tra là đệ tử của phụ thân hắn!

Đừng nói chỉ là một Ô Sào Thiền Sư, dù Tây Phương nhị thánh đích thân đến, cũng không dám quá phận với Na Tra!

Nói rồi, Trư Bát Giới dắt bạch long mã, đưa Đường Huyền Trang, cùng Tôn Ngộ Không rời khỏi Phù Đồ Sơn.

Na Tra nhận ra Đường Huyền Trang và Tôn Ngộ Không rời đi, càng không còn kiêng kỵ gì, các loại thần thông không ngừng tung ra, bộ dạng đó như thể có mối thù không đội trời chung với Ô Sào Thiền Sư vậy.

Nhưng tiếc là Ô Sào Thiền Sư là cường giả cấp Hỗn Nguyên Kim Tiên, dù Na Tra đã lĩnh ngộ được pháp tắc chi lực, nhất thời cũng khó phá vỡ thế giằng co.

Trên trời liên tiếp xuất hiện những đợt sóng năng lượng, khiến Tôn Ngộ Không ở không xa ngứa tay, trong lòng không khỏi nảy sinh ý định tìm Ô Sào Thiền Sư luyện tập.

Sau khi suy nghĩ kỹ, Tôn Ngộ Không dặn dò Trư Bát Giới: "Ngốc tử, ngươi ở đây bảo vệ lão Đường, lão Tôn ta đi xem Na Tra!" Không đợi Trư Bát Giới và Đường Huyền Trang có phản ứng gì, Tôn Ngộ Không đã biến mất, Trư Bát Giới chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu, gánh

vác nhiệm vụ bảo vệ Đường Huyền Trang.

Thân là Thiên Bồng Nguyên Soái của Thiên Đình, hắn hiểu rõ tính tình của Tôn Ngộ Không, trong Thiên Đình có tứ đại chiến đấu cuồng, Tôn Ngộ Không là một trong số đó.

Trư Bát Giới nghe nói Tôn Ngộ Không ở Thiên Đình bị Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Vô Chi Kỳ và các đồng môn khác hành hạ rất thảm, bây giờ gặp được Hỗn Nguyên Kim Tiên của Tây Phương Phật Môn, tự nhiên sẽ không kiềm chế được.

Nhưng vừa mới trải qua chuyện ở Phù Đồ Sơn với Ô Sào Thiền Sư, cũng sẽ không có nguy hiểm gì.

Nhưng Trư Bát Giới vạn lần không ngờ, ngay khoảnh khắc đi xuống Phù Đồ Sơn, có một đôi mắt đang lặng lẽ theo dõi Đường Huyền Trang. ...

Trận chiến trên Phù Đồ Sơn.

Có Tôn Ngộ Không tham gia, áp lực của Na Tra giảm đi đáng kể, trực tiếp bỏ hết phòng ngự, điên cuồng tấn công về phía Ô Sào Thiền Sư.

Nhưng Ô Sào Thiền Sư lại cảm thấy áp lực vô cùng, tuy thời gian tu luyện không ngắn, nhưng Tây Phương Phật Môn bị đàn áp mạnh mẽ, có Già Diệp Cổ Phật và Dược Sư Cổ Phật tồn tại, tài nguyên có thể nhận được tuy không ít, nhưng tuyệt đối không nhiều.

Thậm chí, không bằng cả đệ tử Bán Bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên của Hồng Hoang Lục Giới.

So với Ô Sào Thiền Sư, Tôn Ngộ Không và Na Tra vượt xa không biết bao nhiêu.

Na Tra và Tôn Ngộ Không, một người là đệ tử thân truyền của Thiên Đế, một người là nghĩa tử của Thiên Đế, từ nhỏ đã dùng vô số

thiên tài dị bảo, tu vi sớm đã đạt đến Đại La Kim Tiên.

Những năm nay lại tích lũy dày đặc, lĩnh ngộ pháp tắc tiến bộ vượt bậc, thực lực đạt đến đỉnh cao nhất của Đại La Kim Tiên.

Ngược lại Ô Sào Thiền Sư, không bàn đến nội tình và căn cơ, chỉ riêng trình độ lĩnh ngộ pháp tắc, đã thua xa bất kỳ ai trong Tôn Ngộ Không và Na Tra.

Trong tình huống như vậy, Ô Sào Thiền Sư đối mặt với một trong hai người đã cảm thấy vô cùng khó khăn, huống chi là đối mặt với cả Tôn Ngộ Không và Na Tra.

Nếu không dựa vào huyết mạch Tam Túc Kim Ô cường đại, e rằng sớm đã bại trận!

"Đại Thánh, Tam Thái Tử, đây là hiểu lầm!" Giao thủ liên tiếp mấy lần, Ô Sào Thiền Sư cảm thấy áp lực như núi, bèn không nhịn được mở miệng giảng hòa.

Chương 613

Na Tra dừng tay, cười lạnh, ánh mắt nhìn về phía Tôn Ngộ Không: "Ngộ Không, con lừa ngốc này nói là hiểu lầm, ngươi tin không?" "Đương nhiên… không tin!" Tôn Ngộ Không nhếch miệng cười, Như Ý Kim Cô Bổng lại một lần nữa vung tới, chiến đấu pháp tắc và sức mạnh pháp tắc cùng lúc hạ xuống, bộc phát công thế đáng sợ.

"Hầu tử, đừng cướp con mồi của ta!" Thấy vậy, Na Tra có chút tức giận, Hỏa Tiêm Thương và Càn Khôn Quyển, cùng với Hỗn Thiên Lăng đồng loạt lao lên, cương nhu kết hợp, như thủy triều cuồng bạo liên miên không dứt.

Lập tức, sắc mặt Ô Sào Thiền Sư trở nên cực kỳ khó coi, thái dương pháp tắc từ trong cơ thể cuộn trào, ngọn lửa ngập trời bao phủ lấy thân mình, tạo ra phòng ngự mạnh nhất.

Ô Sào Thiền Sư trong lòng vô cùng hối hận, sớm biết không đồng ý với Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân, mai phục Đường Huyền Trang ở Phù Đồ Sơn, vốn tưởng rằng Tôn Ngộ Không không phát hiện được manh mối, lại không ngờ giữa đường lại xuất hiện một Na Tra!

Bây giờ hắn vẫn không hiểu Na Tra làm thế nào phát hiện ra sự bất thường trong quyển kinh đó!

Nhưng lúc này nghĩ những chuyện đó đã không kịp, việc cấp bách bây giờ là làm sao thoát thân!

Tây Phương nhị thánh không đến sao?

Ô Sào Thiền Sư vạn lần không ngờ, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân vốn định sau khi sự việc bại lộ sẽ đưa hắn rời khỏi Địa Tiên giới, nhưng Trấn Nguyên Đại Tiên lại mạnh mẽ chen

ngang một chân, trực tiếp phong tỏa Địa Tiên giới.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân muốn ra tay, chỉ có thể cưỡng ép phá vỡ phong ấn của Trấn Nguyên Đại Tiên, khi đó nhất định sẽ kinh động đến Hồng Hoang Thiên Đế.

Hiện tại Ô Sào Thiền Sư chỉ có thể tự cầu đa phúc, hoặc là dựa vào bản lĩnh chạy thoát, hoặc là bị Na Tra và Tôn Ngộ Không đánh bại!

"Hầu ca, Tam Thái Tử, không hay rồi!" Ngay khi Tôn Ngộ Không và Na Tra cùng Ô Sào Thiền Sư đánh ngày càng kịch liệt, một giọng nói truyền đến, bóng dáng Trư Bát Giới từ xa truyền lại, khiến Tôn Ngộ Không và Na Tra lập tức dừng công thế.

"Đại sự không hay, sư phụ bị một trận hỗn độn phong bạo cuốn đi rồi!" "Sao thế?" Tôn Ngộ Không thần sắc nghiêm lại, thân hình từ trên không trung lóe lên, như một vì sao băng rơi xuống, nháy mắt đã xuất hiện bên cạnh Trư Bát Giới, lớn tiếng hỏi: "Rốt cuộc là chuyện gì?" Trên không trung, Na Tra cũng nhíu chặt mày.

Chuyện này là trùng hợp?

Hay có kẻ đứng sau thao túng?

Mới vừa rồi còn cười nói với Tôn Ngộ Không, Ô Sào thiền sư, vậy mà Đường Huyền Trang đã bị bắt đi, chẳng lẽ là do Tây phương Phật môn đứng sau Ô Sào thiền sư làm?

Nghĩ đến đây, ánh mắt Na Tra chuyển hướng về phía Ô Sào thiền sư.

Nhưng một tiếng "Ầm", ngọn lửa ngút trời ập đến, khiến hắn lập tức thúc động Phong Hỏa Luân để chống lại ngọn lửa đó.

"Na Tra, bản tọa trước đó có hiểu lầm, Đường Huyền Trang không phải do bản tọa bắt giữ, bản tọa đi trước một bước!" Đúng lúc

này, lời của Ô Sào thiền sư vang vọng khắp bầu trời, khí tức cũng tan biến khỏi Phù Đồ sơn, hiển nhiên là đã nhân cơ hội bỏ chạy xa.

Ngay sau đó, ngọn Thái Dương Chân Hỏa trước mặt cũng tan biến vào hư không.

Na Tra thu lại Phong Hỏa Luân, Càn Khôn Quyển, Hỏa Tiêm Thương, không tiếp tục truy kích Ô Sào thiền sư mà đến trước mặt Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới.

"Thiên Bồng, đưa ta và Ngộ Không đến nơi Thánh tăng biến mất xem sao!" Na Tra nói.

Tôn Ngộ Không khẽ nhíu mày: "Na Tra, ngươi cảm thấy lời của Ô Sào thiền sư là thật sao!" "Dù sao cũng là hậu duệ Kim Ô, không đến mức đắc tội với Thiên Đình, không cần thiết phải nói dối.

Phụ thân của ta đang đảm nhiệm chức Thái Dương Tinh Quân ở Thiên Đình, trừ phi hắn không muốn phụ thân ta sống yên ổn!" Na Tra gật đầu, từ từ giải thích.

Nghe vậy, Tôn Ngộ Không cũng tin vào phân tích của Na Tra, lập tức để Trư Bát Giới dẫn đường đến nơi Đường Huyền Trang biến mất.

Sau khi đến nơi, Tôn Ngộ Không và Na Tra cảm nhận khí tức xung quanh nhưng không phát hiện ra nửa điểm khí tức lạ nào, thậm chí cả dao động năng lượng cũng không có.

"Chết tiệt, sau khi thi triển Hỗn Độn Phong Bạo, nó có thể nhanh chóng tan biến giữa đất trời, không để lại bất kỳ khí tức nào!" Tôn Ngộ Không buột miệng chửi.

Trong mắt Na Tra lóe lên tinh quang: "Đối phương đã không dám lộ diện, chứng tỏ tu vi không quá mạnh, cho nên chỉ có thể lén lút tập kích Thiên Bồng, từ đó bắt cóc Thánh tăng đi!" "Tam thái tử, lão Trư

ta kiến thức khác không có, nhưng Hỗn Độn Phong Bạo thì lão Trư ta nhận ra, người bình thường không có bản lĩnh đó đâu!" Trư Bát Giới chậm rãi nói.

Na Tra gật đầu: "Đúng vậy, Hỗn Độn Phong Bạo không phải người bình thường có thể thi triển được.

Muốn thi triển Hỗn Độn Phong Bạo, ngoài những người lĩnh ngộ Phong chi pháp tắc ra thì phải có thiên phú thần thông!" "Thiên phú thần thông!?" Hai mắt Tôn Ngộ Không lóe lên một tia sáng: "Nếu đã có thiên phú thần thông, tuyệt đối không phải kẻ tầm thường, hẳn là phải có chút danh tiếng ở quanh đây!" "Không sai!" Na Tra đột nhiên giẫm mạnh chân xuống đất, hét lớn: "Thổ Địa Công, ra đây cho ta!" "Ai u!" Một giọng nói già nua từ dưới đất truyền lên, sau đó một lão già lùn tịt hiện ra từ mặt đất: "Tiểu tiên bái kiến Tề Thiên Đại Thánh, Ma Hoàn Chiến Thần, Thiên Bồng Nguyên Soái!" "Ít nói nhảm đi!

Là ai đã bắt sư phụ ta đi!" Tôn Ngộ Không đưa thẳng Như Ý Kim Cô Bổng về phía Thổ Địa Công, dọa cho lão ta sợ đến suýt ngất đi.

"Bẩm Đại Thánh, tiểu tiên cũng không biết Thánh tăng bị ai bắt đi ạ!" Thổ Địa Công vội vàng quỳ rạp xuống đất.

Na Tra lập tức nghiêm giọng hỏi: "Nhưng ngươi hẳn phải biết trong vòng vạn dặm có yêu quái nào thi triển phong hệ thần thông chứ?" "Chuyện này thì tiểu tiên biết!" Thổ Địa Công khẽ gật đầu: "Mấy năm gần đây, xuất hiện một con yêu quái rất mạnh.

Những Yêu Vương trước đó đều bị nó thu phục, đại bộ phận Yêu Vương đều bại dưới phong hệ thần thông của nó.

Yêu quái này ở Hoàng Phong Động tại Hoàng Phong Lĩnh!" "Hoàng Phong Động?" Hai mắt Trư Bát Giới lóe lên tinh quang, rồi nhìn Tôn Ngộ Không và Na Tra gật đầu: "Hẳn là không sai rồi!" Na Tra trầm tư một lát: "Thổ Địa Công, gần đây yêu quái đó có tàn hại

Nhân tộc gần đây không?

Có khiêu khích Thiên Đình không?" "Việc đó thì không có!" Thổ Địa Công lắc đầu: "Tư Pháp Chiến Thần quét sạch một phương, uy danh lừng lẫy khiến cho yêu quái khắp Địa Tiên giới không dám động đến Yêu tộc, ngày thường nhiều nhất cũng chỉ là tranh bá lẫn nhau trong Yêu tộc, ngược lại không xâm hại Nhân tộc!" "Được rồi!" Khóe miệng Na Tra cong lên một nụ cười: "Ngộ Không, Thiên Bồng, chúng ta đi Hoàng Phong Lĩnh!" ...

Hồng Hoang Địa Tiên giới, Hoàng Phong Lĩnh.

"Hoàng Phong Quái!" Một giọng nói hùng vĩ vang vọng giữa núi rừng, chấn động khiến cả Hoàng Phong Động cũng phải run rẩy không thôi.

Na Tra, Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới theo tiếng nói hạ xuống, xuất hiện trước Hoàng Phong Động ở Hoàng Phong Lĩnh.

Trên người họ bùng phát ra dao động năng lượng mênh mông, thể hiện sự mạnh mẽ của Đại La Kim Tiên.

"Các ngươi là ai?

Dám đến Hoàng Phong Động của ta làm càn!" Một kẻ có tướng mạo gian xảo xuất hiện trong tầm mắt của Tôn Ngộ Không và Na Tra, chính là Hoàng Phong Đại Vương.

Cảm nhận dao động năng lượng của Hoàng Phong Đại Vương, Na Tra nheo mắt lại: "Hoàng Phong Đại Vương, gan ngươi lớn thật, dám bắt cóc Thánh tăng!" "Hừ!" Hoàng Phong Đại Vương khinh thường nói: "Các ngươi đang nói gì vậy?

Bản vương nghe không hiểu!" Hoàng Phong Đại Vương không ngốc.

Chuyện Đường Huyền Trang mang trên mình khí vận công đức

của lượng kiếp đã lan truyền khắp Lục giới Hồng Hoang, các Yêu Vương đều đang mài đao soàn soạt, chờ đợi tin tức của Đường Huyền Trang.

Một khi tin tức bắt được Đường Huyền Trang bị lộ ra ngoài, các đại Yêu Vương thế nào cũng sẽ kéo đến.

Đến lúc đó đừng nói đến ăn thịt, có sống sót được hay không cũng là hai chuyện khác nhau.

Đó cũng là lý do vì sao trước đó hắn phải cẩn thận bắt cóc Đường Huyền Trang.

Nhưng, điều này cũng cho thấy một vấn đề, đó là hắn không biết ba người trước mắt là thần thánh phương nào!

Tôn Ngộ Không hừ lạnh một tiếng: "Bớt nói nhảm đi, chỉ là một con chuột chù lông vàng mà cũng dám làm càn như vậy, xem lão Tôn ta thu thập ngươi!" Nói rồi, Tôn Ngộ Không liền giơ Như Ý Kim Cô Bổng, mang theo năng lượng cường đại, đập về phía Hoàng Phong Đại Vương.

Chương 614

"Tìm chết!" Hoàng Phong Đại Vương thấy vậy, hai tay xuất hiện một cây đinh ba bằng thép, không chút sợ hãi đón lấy đòn của Tôn Ngộ Không!

"Keng!" Cây đinh ba va chạm với Như Ý Kim Cô Bổng, Hoàng Phong Đại Vương bị chấn bay ra ngoài, khí huyết toàn thân sôi trào, hổ khẩu nứt ra, máu tươi không ngừng rỉ ra.

"Lại nữa!" Tôn Ngộ Không cầm Như Ý Kim Cô Bổng, lóe lên một cái, lại một lần nữa bổ xuống.

"Rắc!" Cây đinh ba và Như Ý Kim Cô Bổng lại va chạm một lần nữa, khiến cây đinh ba gãy làm đôi.

Sắc mặt Hoàng Phong Đại Vương đại biến, vạn lần không ngờ Tôn Ngộ Không lại mạnh đến mức này, còn cây Như Ý Kim Cô Bổng kia… "Cực phẩm Tiên thiên Linh bảo?" Nhìn Như Ý Kim Cô Bổng trong tay Tôn Ngộ Không, Hoàng Phong Đại Vương lộ ra ánh mắt tham lam, giống như một tên háo sắc nhìn thấy một tuyệt thế mỹ nữ.

"Không!

Là Cực phẩm Tiên thiên Công đức Linh bảo!" Tôn Ngộ Không hờ hững nhìn Hoàng Phong Đại Vương, khiêu khích nói: "Thế nào?

Muốn à?

Xem ngươi có bản lĩnh đó không!" Hoàng Phong Đại Vương nhìn Như Ý Kim Cô Bổng mà thèm thuồng, đương nhiên là muốn.

Mấy năm nay không dám lợi dụng Nhân tộc tu luyện vì sợ dính phải nhân quả, dẫn tới Tư Pháp Chiến Thần đến thanh trừ.

Nhưng nếu có được Như Ý Kim Cô Bổng, mọi chuyện sẽ hoàn

toàn khác.

Đến lúc đó ăn thịt Đường Huyền Trang, không dính nhân quả, có thể lợi dụng tính mạng Nhân tộc để tu luyện nhanh chóng, nhất định sẽ mau chóng trở thành Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Nếu đến được lúc đó, dù ở Yêu giới Hồng Hoang, hắn cũng nhất định sẽ có một chỗ đứng.

"Hừ!

Hôm nay sẽ cho ngươi xem vì sao bản tọa có thể trở thành Yêu Vương một phương!" Hoàng Phong Đại Vương hừ lạnh, hai tay dang ra, tung người nhảy lên, tinh khí thần trong cơ thể không ngừng ngưng tụ, xung quanh mơ hồ nổi lên một luồng gió nhẹ, sau đó ngày càng mạnh mẽ.

Cuồng phong nổi lên, gào thét vạn dặm, uy áp mênh mông khiến Tôn Ngộ Không và Na Tra đều cảm thấy uy hiếp mãnh liệt.

Na Tra dặn dò: "Ngộ Không, cẩn thận một chút, Hỗn Độn Phong Bạo không phải chuyện đùa, so với Thái Âm Thần Phong thậm chí còn cao hơn rất nhiều!" "Cái này lão Tôn tự biết!" Tôn Ngộ Không gật đầu, nhìn chằm chằm Hoàng Phong Đại Vương, ngạo nghễ nói: "Con chuột chết tiệt, chút gió này đã đủ chưa!

Lão Tôn ta còn đang nóng đây này!" Không phải nói đùa!

Trọng lượng của Như Ý Kim Cô Bổng là có thật, với sức gió hiện tại muốn cuốn Tôn Ngộ Không đi thì hoàn toàn là chuyện viển vông.

Nhưng, thần thông của Hoàng Phong Đại Vương không chỉ đơn giản như vậy, nếu không hắn cũng không thể xưng bá một phương.

"Hỗn Độn Thần Phong!" Hoàng Phong gào thét bộc phát, dường như ngưng tụ thành một mắt bão, cuốn theo một cơn bão tàn phá dữ dội, nơi nào nó đi qua đều tan hoang, nhắm thẳng vào Tôn Ngộ Không.

“Cự Hầu Chân Thân!” “Pháp Thiên Tướng Địa!” Thân thể Tôn Ngộ Không không ngừng phình to, Như Ý Kim Cô Bổng và Tề Thiên Phi Quải cũng co dãn theo một cách hoàn hảo.

Tề Thiên Phi Quải tỏa ra một vầng sáng bao bọc thân thể hắn, trọng lực của Như Ý Kim Cô Bổng càng lúc càng nặng, chống trời đạp đất.

“Ầm!” Khi Hỗn Độn Phong Bạo đến trước mặt Tôn Ngộ Không, hắn đặt ngang cây Như Ý Kim Cô Bổng đã phóng to ở hông, cả người xoay tròn tốc độ cao như một con quay, cũng hóa thành một cơn bão tương tự, va chạm dữ dội với Hỗn Độn Phong Bạo.

Phải nói rằng, Tôn Ngộ Không so với trước đây đã trở nên thông minh hơn rất nhiều.

Hắn từ bỏ lối đánh cứng đối cứng, chuyển sang dùng thế bốn lạng bạt ngàn cân.

Như vậy dù không địch lại cũng sẽ không rơi vào thế bị động.

“Vù vù vù...” Trong lúc hai cơn bão không ngừng va chạm, Na Tra và Trư Bát Giới trốn ở xa, thúc động sức mạnh của bản thân, nhưng cũng có chút lung lay sắp đổ, dường như có thể bị cuốn đi bất cứ lúc nào.

“Cho lão Tôn ta, phá!” Khi hai cơn bão đang giao tranh, giọng của Tôn Ngộ Không đột nhiên vang lên.

Chỉ thấy cơn bão đột ngột dừng lại, Như Ý Kim Cô Bổng không biết từ lúc nào đã đâm sâu vào Hỗn Độn Phong Bạo, Chiến Đấu pháp tắc và Lực chi pháp tắc bùng nổ, trực tiếp phá tan Hỗn Độn Phong Bạo.

“A...” Một tiếng hét thảm vang lên, Hỗn Độn Phong Bạo từ từ tan biến, Hoàng Phong Đại Vương bay ngược ra sau, trên mặt mang theo

nỗi sợ hãi sâu sắc.

"Chạy!?" Tôn Ngộ Không xông thẳng vào, Như Ý Kim Cô Bổng trong tay chỉ thẳng vào Hoàng Phong Đại Vương, hét lớn một tiếng: "Na Tra, Bát Giới!" Nghe tiếng Tôn Ngộ Không, Na Tra và Trư Bát Giới lập tức chặn đường lui của Hoàng Phong Đại Vương, trực tiếp vây hắn ở giữa.

Trong mắt Hoàng Phong Đại Vương lóe lên sự kiêng kỵ mạnh mẽ.

Chỉ một mình Tôn Ngộ Không đã khiến hắn cảm thấy không thể địch lại, bây giờ lại thêm hai người, đặc biệt là một người trong đó không yếu hơn Tôn Ngộ Không.

"Ba vị, hà tất phải ép người quá đáng như vậy?" Hoàng Phong Đại Vương rõ ràng đã nhận thua: "Ta có thể giao sư phụ của các ngươi ra, ba vị tha cho ta một con đường sống được không!" "Lão Tôn ta tự nhiên sẽ đi cứu Lão Đường.

Còn kết cục của ngươi, ngay từ lúc chuẩn bị ăn thịt sư phụ ta, đã được định sẵn rồi!" Nói xong, Tôn Ngộ Không liền vung Như Ý Kim Cô Bổng, đập thẳng vào đầu Hoàng Phong Đại Vương.

"Keng..." Một cây trường thương đột nhiên chặn đường đi của Như Ý Kim Cô Bổng, đẩy Tôn Ngộ Không ra.

Na Tra đứng chắn phía trước: "Ngộ Không, chờ một chút!" "Na Tra?!" Tôn Ngộ Không không hiểu ý đồ của Na Tra, nhưng cũng không hỏi nhiều, im lặng chờ xem tiếp theo.

Ánh mắt Na Tra rơi trên người Hoàng Phong Đại Vương, nghiêm giọng hỏi: "Hoàng Phong Quái, có bản lĩnh như vậy mà lại chết đi, ngươi có cam tâm không?" "Muốn bản vương này vì ngươi hiệu lực sao?

Đừng có mơ!" Hoàng Phong Đại Vương lập tức hiểu ra ý đồ của

Na Tra, thẳng thừng từ chối: "Đừng nói chỉ là một Đại La Kim Tiên, cho dù là Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng không thể khiến bản vương hiệu lực, dẹp ý định đó đi!

Giết bản vương đi!" Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới liếc nhìn nhau, thoáng chốc đã hiểu ý của Na Tra, liền ngầm hiểu rời đi, tiến về Hoàng Phong Động để giải cứu Đường Huyền Trang.

Na Tra thản nhiên nói: "Ngươi nói sai rồi, không phải hiệu lực vì ta!

Ngươi có biết người vừa phá Hỗn Độn Thần Phong của ngươi là ai không?" "Dọa bản vương à?

Chẳng lẽ lại là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không đã đại náo Phật giáo năm trăm năm trước của Yêu tộc chúng ta sao?" Hoàng Phong Đại Vương cười lạnh nói. … Trên mặt Na Tra hiện lên một nụ cười đầy ẩn ý, lặng lẽ nhìn Hoàng Phong Đại Vương.

"Không thể nào!" Nhìn thấy nụ cười của Na Tra, Hoàng Phong Đại Vương hơi sững người, đột nhiên nhớ lại trang phục của người vừa giao đấu với mình, dường như giống hệt Tề Thiên Đại Thánh trong truyền thuyết.

Na Tra nhún vai: "Không có gì là không thể!" "Vậy ngươi là ai?" Hoàng Phong Đại Vương nhìn chằm chằm Na Tra hỏi.

Na Tra vận chuyển linh lực, Hỗn Thiên Lăng, Hỏa Tiêm Thương, Càn Khôn Quyển xuất hiện, khiến ánh mắt Hoàng Phong Đại Vương co rụt lại: "Ma Hoàn Chiến Thần Na Tra?" "Bản thái tử thấy ngươi năng lực bất phàm, mời ngươi nhậm chức ở Thiên Đình, ngươi có bằng lòng không?" Na Tra uy phong lẫm liệt, thần sắc trang nghiêm nhìn Hoàng Phong Đại Vương.

Hoàng Phong Đại Vương do dự một lúc: "Lời của ngươi có tính

không?

Chương 615

Nhậm chức ở Thiên Đình là do Đại Thiên Tôn…" "Thiện!" Chưa đợi Hoàng Phong Đại Vương nói xong, trời đất đột nhiên vang lên một tiếng nổ, một giọng nói tràn đầy uy nghiêm vô thượng truyền vào tai Hoàng Phong Đại Vương, khiến thân hình hắn chấn động mạnh.

Đợi Hoàng Phong Đại Vương hoàn hồn, lập tức vui mừng như điên bái phục dưới đất, liên tiếp hô lớn: "Đa tạ Đại Thiên Tôn!

Đa tạ Đại Thiên Tôn…" "Bây giờ ngươi có thể yên tâm rồi chứ!" Na Tra hờ hững ra lệnh: "Hoàng Phong Quái, lập tức giải tán đám yêu tộc ở Hoàng Phong Động, sau đó theo bản thái tử lên Hồng Hoang Thiên giới, Bệ hạ sẽ tiến hành phong xá cho ngươi!" "Vâng!" ...

Hồng Hoang Thiên giới, Thiên Đình Dao Trì.

"Bẩm Bệ hạ, Ma Hoàn Chiến Thần cùng Hoàng Phong Quái của Hồng Hoang Địa Tiên giới, xin lên điện cận kiến!" một thiên nữ quỳ một gối nói.

Tô Dự gật đầu: "Tuyên!" "Vâng!" Thiên nữ từ từ lui ra.

Trong đôi mắt đẹp của Tây Vương Mẫu lóe lên vẻ tò mò: "Phu quân, thực lực của Hoàng Phong Quái không thấp, nếu không có Na Tra và Thiên Bồng Nguyên Soái ngăn cản, một mình Ngộ Không muốn giữ hắn lại, e là khó!" "Không sai!" Tô Dự gật đầu: "Ưu thế của Ngộ Không Bát Hầu nằm ở sức mạnh, trong cùng cảnh giới, người có thể vượt qua hắn về sức mạnh chỉ đếm trên đầu ngón tay, nhưng xét về tốc độ thì thua xa!

Trong Hỗn Thế Tứ Hầu, nếu cùng tu vi mà muốn bắt được Hoàng Phong Quái, cũng chỉ có Vô Chi Kỳ làm được!" Trong Hỗn Thế Tứ Hầu, Linh Minh Thạch Hầu chủ về sức mạnh, Lục Nhĩ Mỹ Hầu chủ

về động sát, Thông Tí Viên Hầu chủ về phòng ngự, Xích Khao Thần Hầu chủ về tốc độ.

Hoàng Phong Đại Vương, tuy bản thể không phải Thần thú, chỉ là một con chuột chù lông vàng, nhưng hắn lại là Phong Chi Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế thật sự, nếu không tuyệt đối không thể ở cấp độ Đại La Kim Tiên mà thi triển được thần thông như Hỗn Độn Thần Phong.

"Đệ tử Na Tra bái kiến Sư tôn, Sư mẫu!" Na Tra quỳ một gối, giọng điệu đầy cung kính và ngưỡng mộ.

Hoàng Phong Đại Vương theo sát phía sau: "Tiểu yêu Hoàng Phong Quái bái kiến Đại Thiên Tôn, Đế Hậu nương nương!" "Đứng lên đi!" Tô Dự lạnh nhạt nói một câu, ánh mắt đặt trên người Hoàng Phong Đại Vương, đôi mắt dường như có sức xuyên thấu mạnh mẽ, nhìn thấu toàn bộ tinh khí thần của hắn.

Đối diện với ánh mắt của Tô Dự, nội tâm Hoàng Phong Đại Vương run rẩy, trên trán hiện ra những giọt mồ hôi lớn, hiển nhiên khi đối mặt với vị Hồng Hoang Thiên Đế chỉ tồn tại trong truyền thuyết này, nội tâm hắn vô cùng căng thẳng.

"Hoàng Phong Quái!" Hồi lâu sau, Tô Dự mới lên tiếng.

Hoàng Phong Đại Vương lập tức nói: "Tiểu yêu có mặt!" "Ngươi vốn là một yêu tộc ở Hồng Hoang Địa Tiên giới, không lo tiến thủ, lại muốn mưu đoạt Đường Huyền Trang, ngươi có biết nếu thật sự ăn thịt hắn thì sẽ ra sao không?" Tô Dự chất vấn.

Hoàng Phong Đại Vương hoảng sợ nói: "Tiểu yêu biết sai, xin Đại Thiên Tôn thứ tội!" "Đường Huyền Trang là nhân vật chính của lượng kiếp lần này, nếu ăn thịt hắn, đúng là có thể nhận được nhiều công đức khí vận của lượng kiếp hơn, nhưng đồng thời cũng sẽ bị công đức khí vận của lượng kiếp phản phệ, cuối cùng thân tử đạo

tiêu!" Tô Dự thản nhiên nói.

"Trẫm nể tình ngươi ngày thường không gây hại người vô tội, không gây ra sát lục lớn, chuyện bắt giữ Đường Huyền Trang coi như bỏ qua!" "Năng lực của ngươi không tầm thường, thực lực tuy chỉ có Đại La Kim Tiên, nhưng Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng khó giết chết ngươi.

Nếu đã có lòng gia nhập Thiên Đình, vậy hôm nay Trẫm sẽ sắc phong ngươi làm Phong Chi Thiên Quân trong Cửu Nguyên Thiên Quân.

Sau này nếu dám làm điều ác, Trẫm nhất định sẽ phong cấm ngươi vĩnh viễn trong Mười Tám Tầng Địa Ngục, khiến ngươi không được siêu sinh!" Giọng nói như thủy triều cuồn cuộn rót vào tai Hoàng Phong Đại Vương, khiến hắn lập tức như bị sét đánh, dường như thấy được cảnh mình bị đày vào Mười Tám Tầng Địa Ngục.

Hoàng Phong Đại Vương rùng mình một cái, vội vàng nói: "Tiểu yêu nhất định không phụ sự ủy thác của Bệ hạ!" "Hống!" Tiếng rồng ngâm vang lên, Thiên Đế Ấn trống rỗng xuất hiện trên tay Tô Dự, một con Kim Long khí vận từ đó hiện ra, trực tiếp chui vào thiên linh cái của Hoàng Phong Đại Vương.

Không, bây giờ nên gọi là Phong Chi Thiên Quân.

"Ầm!" Được Kim Long khí vận của Thiên Đình ban cho, khí tức của Phong Chi Thiên Quân tăng vọt, trực tiếp đột phá cảnh giới, đồng thời sự lĩnh ngộ đối với Phong chi pháp tắc cũng trở nên rõ ràng hơn.

"Đa tạ Bệ hạ!" Hồi lâu sau, Phong Chi Thiên Quân hoàn hồn, quỳ một gối xuống đất, lời nói tràn đầy cung kính.

Tô Dự xua tay: "Na Tra, đưa Phong Chi Thiên Quân đến nơi cần đến đi!" "Vâng!" Na Tra gật đầu, rồi dẫn Phong Chi Thiên Quân rời

khỏi Dao Trì.

Nhìn Na Tra và Phong Chi Thiên Quân rời đi, Tô Dự hài lòng gật đầu.

Tên này là Phong Chi Ma Thần chuyển thế, thiên phú bất phàm, nếu không ra tay trấn áp, sau này nếu có cơ duyên xảo hợp, thức tỉnh ký ức Phong Chi Ma Thần, tất sẽ có dị tâm.

Bây giờ Tô Dự nhân lúc ký ức Phong Chi Ma Thần chưa thức tỉnh, đã sớm để lại một sự chấn nhiếp sâu sắc trong lòng Phong Chi Thiên Quân.

Sau này dù có thức tỉnh ký ức Phong Chi Ma Thần, muốn có dị tâm cũng phải cân nhắc xem thực lực có đủ không!

Chỉ là để lo trước khỏi họa!

Không chừng đợi đến lúc hắn thức tỉnh ký ức Phong Chi Ma Thần, Tô Dự đã đạt đến Thiên Đạo Cảnh.

Khi đó đừng nói là một Phong Chi Ma Thần, cho dù ba ngàn Ma Thần tái hiện thì đã sao?

Ngày xưa, Bàn Cổ Đại Thần có thể dùng sức mạnh chém ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, Tô Dự tự nhiên cũng có thể làm được.

Những việc Bàn Cổ Đại Thần làm được, Tô Dự cũng có thể làm, những việc Bàn Cổ Đại Thần chưa làm được, Tô Dự cũng phải làm.

Tô Dự thầm nghĩ. ...

Trải qua chuyến đi đến Hoàng Phong Động, tâm tính của Đường Huyền Trang trở nên kiên định hơn, nhưng cũng bị dọa cho toát một thân mồ hôi lạnh.

Lúc được Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới cứu ra, thân thể vẫn không tự chủ mà run rẩy.

May mắn là đi suốt một đường, Đường Huyền Trang đã gặp không ít yêu quái, nên nhanh chóng bình tĩnh lại.

Sau đó, Đường Huyền Trang và Tôn Ngộ Không đến Lưu Sa Hà.

Trong Lưu Sa Hà có một cây đại thụ khổng lồ, cao đến mức Đường Huyền Trang nhìn mãi không thấy ngọn.

Tôn Ngộ Không nhìn cây đại thụ ngất trời, trong kim mâu tinh quang lấp lánh, trong tầm mắt hắn có một cái tổ trên cây đại thụ.

"Cây Ngô Đồng?" Hai mắt Trư Bát Giới hiện lên tinh quang.

Tôn Ngộ Không thần sắc sững sờ, phượng hoàng đậu trên cây ngô đồng, gỗ ngô đồng vốn thuộc về Phượng Hoàng nhất tộc.

Phượng Hoàng nhất tộc là một trong những thế lực siêu cường ở Thiên Đình, sao lại có thể làm chuyện cản trở Tây Du được?

"Các hạ hiện thân đi!" Trên mặt Tôn Ngộ Không hiện lên vẻ cảnh giác cao độ, Tề Thiên Phi Quải lưu chuyển ánh huỳnh quang, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm phía trên cây ngô đồng.

Hiển nhiên chỉ cần có chút động tĩnh, Tôn Ngộ Không sẽ dùng thế sét đánh phát động công kích mãnh liệt.

"Đại Thánh không cần căng thẳng, ta là do Bệ hạ phái đến để bảo vệ Thánh tăng đi Tây Thiên thỉnh kinh!" Một nam tử phúc hậu từ trên cây ngô đồng hạ xuống trước mặt Đường Huyền Trang, quỳ một gối xuống đất: "Đệ tử Sa Hà, xin sư phụ thế độ cho đệ tử!" "Còn có kiểu này sao?

Lão Đường không phải là Kim Thiền Tử chuyển thế à?

Sao cảm giác đệ tử của Phượng Hoàng nhất tộc lại vội vàng muốn làm đệ tử của Lão Đường thế?" Thấy cảnh này, Tôn Ngộ Không có chút khó hiểu.

Trư Bát Giới thì không có gì ngạc nhiên.

Chương 616

Tuy không rõ Kim Thiền Tử là anh trai của Tư Pháp Chiến Thần Dương Tiễn, Dương Giao, nhưng hắn lại rất rõ thân phận của Kim Thiền Tử không đơn giản như vậy, nếu không cũng không thể trở thành nhân vật chính của lượng kiếp Tây Du lần này.

Sau đó, Đường Huyền Trang thế độ cho đệ tử Phượng Hoàng là Sa Hà, và đặt cho hắn pháp danh: Ngộ Tịnh.

Theo lời Tôn Ngộ Không, dưới sự yêu cầu mãnh liệt của Trư Bát Giới, Đường Huyền Trang cũng đặt cho hắn một pháp danh khác: Ngộ Năng.

Toàn bộ nhân viên của đoàn Tây Du thỉnh kinh đã tập hợp đầy đủ.

Cùng với một tiếng nổ vang trong vũ trụ Hồng Hoang, lượng kiếp chính thức bắt đầu. ...

Hồng Hoang Thiên giới, Thiên Đế Điện.

Vốn đang bế quan, Tô Dự đột nhiên mở mắt, khóe miệng cong lên một nụ cười: "Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, sớm đã liệu bốn người các ngươi sẽ không nhịn được mà nhúng tay vào, nhưng không ngờ lại nhanh như vậy.

Lần này cứ chờ bị Hồng Quân đạo hữu trừng phạt đi!" Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề tứ đại Thánh nhân, ở chỗ Tô Dự không được chút lợi lộc nào, lại thèm muốn công đức khí vận của lượng kiếp Tây Du.

Nhưng khổ nỗi Hồng Quân Đạo Tổ đã có lời trước, khi chưa nhận được sự cầu cứu của đoàn người Đường Huyền Trang, không được tự ý ra tay.

Điều này khiến tứ đại Thánh nhân có chút khó chịu.

Nhìn thấy một chiếc bánh kem lớn mà không thể cắn một miếng, ai cũng khó lòng kiềm chế được dục vọng trong lòng.

Cho nên, tứ đại Thánh nhân đã ra tay!

Đương nhiên, họ không ngu ngốc đến mức tự mình ra tay để bị Hồng Quân Đạo Tổ trừng phạt, mà chỉ phái ra một vị đệ tử dưới trướng.

Như vậy, dù Hồng Quân Đạo Tổ có muốn trừng phạt, tứ đại Thánh nhân cũng có thể phủi sạch quan hệ, bảo toàn bản thân!

Nói cách khác, hi sinh đệ tử để đổi lấy công đức khí vận của lượng kiếp Tây Du.

Nếu Hồng Quân Đạo Tổ không trừng phạt thì tự nhiên là tốt nhất, như vậy họ sẽ biết được thái độ của ngài, sau này nhất định sẽ tráo trở mưu cầu công đức của lượng kiếp Tây Du.

Không thể không nói là vô cùng gian xảo!

Lần này, Thái Thanh và các Thánh nhân khác đã phái ra một nữ đệ tử của mỗi người, để thử thách tâm của Đường Huyền Trang, Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Sa Ngộ Tịnh trên đường thỉnh kinh.

Đối với điều này, Tô Dự chỉ cười nhẹ, thoáng chốc đã hiểu ra đây chẳng phải là Tứ Thánh Thí Thiền Tâm trong 《Tây Du Ký》 tiền thế sao?

Suy nghĩ một hồi, Tô Dự liền thông suốt một mục đích khác của Thái Thanh và các Thánh nhân.

Nếu trong Tứ Thánh Thí Thiền Tâm, ngoài Đường Huyền Trang và Tôn Ngộ Không, những người khác cũng mắc bẫy, vậy thì Thái Thanh và các Thánh nhân sẽ yêu cầu Tô Dự thay Trư Bát Giới, rồi

đưa người của mình vào lấp chỗ trống.

"Đúng là đi một nước cờ hay!" Tô Dự cười lạnh tán thưởng, trong lòng đã có quyết định.

Các ngươi không phải đã phái bốn nữ đệ tử sao?

Vậy Trẫm sẽ cho các ngươi biết uy lực của Tai Tinh là mạnh đến mức nào.

"Người đâu, tuyên triệu Thân Công Báo đến Dao Trì cận kiến!" Tô Dự lập tức hủy bỏ kế hoạch bế quan ban đầu.

Nếu Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề muốn chơi, vậy Trẫm đương nhiên vui lòng phụng bồi đến cùng!

Hôm nay sẽ để các ngươi mất cả chì lẫn chài!

Không lâu sau, Thân Công Báo đã phụng chỉ đến Dao Trì.

"Vi thần Thân Công Báo bái kiến Bệ hạ!" Thân Công Báo cung kính hành lễ.

Tô Dự gật đầu: "Thân Công Báo, Trẫm gọi ngươi đến là muốn ngươi đi làm giúp Trẫm một việc!" "Xin Bệ hạ cứ phân phó, vi thần nhất định dù vào nước sôi lửa bỏng cũng sẽ làm cho Bệ hạ!" Thân Công Báo tự tin nói.

Trong Phong Thần đại chiến, mỗi nước cờ của Tô Dự đều mang lại lợi ích, khiến Thân Công Báo hiểu rằng vị Bệ hạ trước mắt này biết dùng người, tuyệt đối không thể giao cho hắn nhiệm vụ bất khả thi.

Tô Dự hài lòng cười nói: "Ngươi hãy đi đến một nơi không xa phía trước tìm bốn vị nữ tử, nhất định phải tìm được trước Đường Huyền Trang và Tôn Ngộ Không…" "Vi thần tuân chỉ!" Nghe sự sắp xếp của Tô Dự, trên má Thân Công Báo lộ ra nụ cười vui mừng của

một người đàn ông, sau đó liền tạ ơn lui ra, ngựa không dừng vó vội vã tới Hồng Hoang Địa Tiên giới.

Thân Công Báo theo lệnh của Tô Dự đến Ngũ Trang Quán, dựa vào câu "Đạo hữu, xin dừng bước", đã khiến cho kế hoạch "Tứ Thánh Thí Thiền Tâm" mà bốn đại Thánh nhân chuẩn bị hoàn toàn sụp đổ.

Khi Tôn Ngộ Không gặp bốn nữ đệ tử do Thái Thanh và các Thánh nhân phái đến, ngay lập tức đã rút Như Ý Kim Cô Bổng ra, không nói hai lời liền ra tay, theo sát sau đó là Trư Bát Giới và Sa Ngộ Tịnh.

Chỉ trong chốc lát, bốn nữ đệ tử đã phải lộ nguyên hình, định bỏ chạy, nhưng Tôn Ngộ Không không dễ dàng bỏ qua như vậy, bài học từ Long Quang Cổ Cẩu vẫn còn mới mẻ trong ký ức.

Nhổ cỏ phải nhổ tận gốc!

Một khi thả đi, hậu quả khôn lường!

Vì vậy, Tôn Ngộ Không trực tiếp thi triển thiên phú thần thông, Cự Hầu Chân Thân cộng với Tinh Mâu Kim Tình.

Tinh Mâu Kim Tình công kích linh hồn, thân thể khổng lồ quyền đấm cước đá, khiến bốn nữ đệ tử kêu khổ không thôi.

Khi Tôn Ngộ Không chuẩn bị hạ sát thủ, từ xa truyền đến một giọng nói: "Đại Thánh, khoan đã ra tay!" "Tai Tinh Thân Công Báo?" Tôn Ngộ Không nhìn kỹ, sau đó dùng bí thuật "Khổn Tiên Tỏa" trói chặt bốn nữ đệ tử, phong cấm tu vi của họ.

"Đa tạ Đại Thánh đã nương tay!" Thân Công Báo cảm kích chắp tay.

Tôn Ngộ Không nghiêm giọng hỏi: "Thân Công Báo, ngươi không ở yên trên Thiên Đình, đột nhiên hạ giới làm gì?

Không sợ Dương Tiễn phát hiện sao?" Tuy Thiên Đình không có quy định các thần tiên không được rời khỏi Thiên giới, nhưng nếu bị Dương Tiễn phát hiện, khó tránh khỏi bị tra hỏi một phen, đồng thời bị răn dạy vài câu.

"Đại Thánh, lần này ta hạ giới là phụng pháp chỉ của Bệ hạ, Tư Pháp Chiến Thần không quản được ta đâu!" Thân Công Báo cười nhẹ nói.

Tôn Ngộ Không khẽ nhướng mày: "Nếu đã vậy, ngươi không đi làm chính sự, sao lại cản trở ta?" "Đây chính là chính sự a!" Thân Công Báo cười cười, thần sắc đột nhiên trang nghiêm: "Phụng pháp chỉ của Bệ hạ, niệm tình Thân Công Báo lao khổ công cao, cần mẫn vì Thiên Đình chiêu an thêm nhiều nhân tài, nay chuẩn hứa cho đạo lữ và gia đình của Thân Công Báo được tiến vào Thiên giới!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Bệ hạ!" Trong chốc lát, Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Sa Ngộ Tịnh, thậm chí cả Bạch Long Mã, đều lập tức quỳ một gối xuống đất, thần sắc trở nên cung kính.

Chỉ có Đường Huyền Trang là thần sắc hơi sững sờ.

Đợi hoàn hồn, Đường Huyền Trang chắp tay, khẽ cúi người nói: "Cẩn tuân pháp chỉ của Bệ hạ!" "Đại Thánh hãy tạo điều kiện thuận lợi đi!" Thân Công Báo cười nói với Tôn Ngộ Không.

Thấy vậy, Tôn Ngộ Không đến bên cạnh Thân Công Báo, hạ thấp giọng nói: "Lão Tôn ta không biết Phụ đế vì sao lại ban pháp chỉ này, nhưng lão Tôn ta biết bốn nữ tử này tuyệt đối không phải đạo lữ của ngươi!" Hắn có thể cảm nhận được khí tức Phật gia mạnh mẽ từ hai trong số các nữ tử đó.

Chương 617

Tây Du vốn là đi đến Đại Lôi Âm Tự của Phật giới Hồng Hoang, người tu Phật bình thường tuyệt đối sẽ không giăng bẫy để họ chui vào, cho nên chỉ có thể là người của Tây phương Phật môn.

Nhưng người của Tây phương Phật môn sao lại trở thành đạo lữ của Thân Công Báo, trong đó nhất định có điều mờ ám.

"Đại Thánh đã biết, vậy thì Bệ hạ nhất định cũng phải biết!" Thân Công Báo nói với ý nghĩa sâu xa.

Hai mắt Tôn Ngộ Không lóe lên tinh quang: "Thôi được, nếu đã là một trận hiểu lầm, vậy Lão Đường, ngốc tử, lão Sa, chúng ta tiếp tục lên đường thôi!" Nói xong, Tôn Ngộ Không liền thu hồi Khổn Tiên Tỏa trên người bốn nữ đệ tử, dẫn Đường Huyền Trang và mọi người tiếp tục đi về phía Tây.

Một lát sau, Thân Công Báo đã thành công thuyết phục bốn nữ đệ tử cùng trở về Thiên Đình.

Tứ Thánh Thí Thiền Tâm cũng kết thúc tại đây. ...

Ngoài Lục giới Hồng Hoang, bên trong Hỗn Độn.

Nhìn Thân Công Báo vừa dụ vừa lừa mang đi bốn nữ đệ tử, khuôn mặt của Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân trở nên tái mét.

Vạn lần không ngờ kế hoạch tốt đẹp lại bị tên Tai Tinh Thân Công Báo này phá hỏng hoàn toàn!

"Thân Công Báo chết tiệt!" Chuẩn Đề Đạo Nhân tức đến nghiến răng, thân thể run rẩy.

Đối với hắn, Thân Công Báo có thể nói là cơn ác mộng không thể

xua đi, từ Phong Thần đại chiến trước đó đến Tứ Thánh Thí Thiền Tâm hiện tại, nếu không phải vì các loại ràng buộc, hắn đã trấn áp Thân Công Báo vào địa ngục rồi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng: "Ta đi giết tên Thân Công Báo đó!" "Nhị đệ không được!" Thái Thanh Thánh Nhân lập tức ngăn cản: "Không nói Thân Công Báo có ra khỏi Lục giới Hồng Hoang hay không, Tô Dự chưởng khống Đại Vận Mệnh Thuật, chỉ cần ngươi giết Thân Công Báo, Tô Dự Thiên Đế tuyệt đối sẽ phát hiện ra hành vi của nhị đệ, đến lúc đó Tô Dự Thiên Đế nhất định sẽ nhân cơ hội gây khó dễ!" "Nguyên Thủy Thiên Tôn, đừng nên đại ý!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân tuy cũng muốn trừ khử Thân Công Báo cho hả giận, nhưng Tô Dự Thiên Đế thực sự quá đáng sợ, lúc này có thể không trêu chọc thì cố gắng không trêu chọc là tốt nhất!

Thái Thanh Thánh Nhân nghiêm giọng hỏi: "Tiếp Dẫn, các ngươi chuẩn bị đến đâu rồi?" "Đã bắt đầu rồi!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân gật đầu: "Lần này nhất định phải để Tôn Ngộ Không trở thành tốt thí của ta, hành động nhắm vào Đường Huyền Trang cũng đang tiến hành!" "Hai người ngươi tìm có đáng tin không?

Tuyệt đối đừng học theo Long Quang lần trước, trộm gà không được còn mất nắm thóc!" Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút không yên tâm về người mà Tây Phương Nhị Thánh chọn.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân cười nhạt gật đầu: "Nguyên Thủy Thiên Tôn cứ yên tâm, hai người đều đã bị bản tọa dùng 'Đại Tiếp Dẫn Thuật' độ hóa, đảm bảo trung thành đáng tin!" "Như vậy thì tốt!" Nghe lời của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, hai mắt Thái Thanh Thánh Nhân hiện lên nụ cười hài lòng.

Đối với "Đại Tiếp Dẫn Thuật" của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, ông ta rất yên tâm.

“Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, các ngươi mau đến Tử Tiêu Cung!” Trong lúc tứ đại Thánh nhân đang mưu tính, một giọng nói cổ xưa uy nghiêm vang lên, chính là từ nơi sâu thẳm nhất trong Hỗn Độn.

Hồng Quân Đạo Tổ!

Thái Thanh và các Thánh nhân khác thần sắc sững sờ, trong đầu nhanh chóng hiện lên bốn chữ lớn, trên mặt hiện lên vẻ ngưng trọng, nhưng cũng không thể làm gì khác, dù sao đây cũng là cảnh tượng đã lường trước. ...

Nơi sâu thẳm Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

“Gặp qua Sư tôn!” “Gặp qua Đạo Tổ!” Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân tiến vào đại điện, lập tức cung kính hành lễ với Hồng Quân Đạo Tổ.

Hồng Quân Đạo Tổ đi thẳng vào vấn đề: “Các ngươi có biết tội không?” “Biết tội!” Tứ đại Thánh nhân đồng thanh đáp: “Chúng ta trị hạ không nghiêm, để đệ tử sinh lòng tham, nhúng tay vào lượng kiếp Tây Du, chúng ta nguyện ý chịu phạt!” Tứ đại Thánh nhân không hổ là mưu sâu kế hiểm, chặn họng Hồng Quân Đạo Tổ.

Chuyện này với chúng ta chỉ có quan hệ gián tiếp, chúng ta chủ động nhận phạt, ngài không thể phạt quá nặng được!

“Xem ra các ngươi đã nhận ra sai lầm, vậy thì ở lại Tử Tiêu Cung, tự suy ngẫm đi!” Hồng Quân Đạo Tổ liếc nhìn tứ đại Thánh nhân, hờ hững nói: “Khi nào nghĩ thông suốt, khi đó ta sẽ xử lý chuyện này!” Lời này vừa ra, tứ đại Thánh nhân lập tức hoảng hốt.

Nếu thật sự ở lại Tử Tiêu Cung, vậy thì Tô Dự Thiên Đế ở Lục giới Hồng Hoang có động tĩnh gì, họ không có cách nào kịp thời ứng phó!

“Sư tôn…” “Đạo Tổ…” Tứ đại Thánh nhân lập tức hoảng hốt, vội vàng gọi Hồng Quân Đạo Tổ.

Hồng Quân Đạo Tổ lạnh lùng nói: “Ta cho các ngươi cơ hội cuối cùng!” “Chúng ta sai rồi, không nên tự ý nhúng tay vào Tây Du!” Tứ đại Thánh nhân thành thật nhận lỗi, sau đó Chuẩn Đề Đạo Nhân vội vàng nói: “Nhưng Đạo Tổ, thử thách thiền tâm, đệ tử cảm thấy rất cần thiết, nếu ý chí của Đường Huyền Trang và những người khác không kiên định, làm sao có thể đảm đương trọng trách thỉnh kinh, dù sao sau này họ phải đối mặt với nhiều nguy hiểm hơn nữa!” “Trước đây ta đã ba lần năm lượt ra lệnh, không có sự cầu cứu của Đường Huyền Trang và những người khác, các ngươi không được nhúng tay vào lượng kiếp Tây Du.

Trước đây lượng kiếp Tây Du chưa hoàn toàn bắt đầu, làm ầm ĩ một chút cũng thôi, hiện tại người đi Tây Du thỉnh kinh đều đã tụ tập đủ, các ngươi coi ta không tồn tại sao?” Hồng Quân Đạo Tổ chất vấn.

“Chúng ta không dám!” Tứ đại Thánh nhân dưới uy áp của Hồng Quân Đạo Tổ, thân thể lập tức không kiểm soát được mà run rẩy.

Giây tiếp theo, Hồng Quân Đạo Tổ đột nhiên thu lại uy áp: “Những điều các ngươi cân nhắc cũng có lý, nhưng quy củ là quy củ.

Nể tình các ngươi chưa gây ra ảnh hưởng lớn, lần này coi như bỏ qua, sau này tuyệt đối không được tái phạm!

Hiểu chưa?” “Chúng ta hiểu!” Thái Thanh Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân vội vàng nhận thua.

Không có cách nào, tình thế ép người, tu vi của Hồng Quân Đạo Tổ thực sự quá sâu không lường được, họ hoàn toàn không có năng lực chống lại.

Hồng Quân Đạo Tổ thần sắc đột nhiên thay đổi: "Nhưng, tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, các ngươi ở Tử Tiêu Cung diện bích tư quá năm trăm năm!" "!!!" Tứ đại Thánh nhân định lập tức từ chối, nhưng uy áp ngập trời lại một lần nữa ập đến, khiến họ không dám có bất kỳ sự từ chối nào nữa, sợ chọc giận Hồng Quân Đạo Tổ, rồi lại đưa ra hình phạt nghiêm khắc hơn.

"Vâng!" Thấy tứ đại Thánh nhân đã đồng ý, thần sắc Hồng Quân Đạo Tổ mới dịu lại: "Đi đi!" Ngay lập tức, tứ đại Thánh nhân rời khỏi đại điện, mỗi người tìm một nơi trong Tử Tiêu Cung để diện bích tư quá, trong lòng cũng lo lắng.

Tuy Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân đã bố trí không ít, nhưng ai có thể biết được sẽ không xảy ra sự cố, huống hồ còn có một Tô Dự Thiên Đế đang nhìn chằm chằm.

Năm trăm năm!

Thời gian này, nói dài thì Tây Du tuyệt đối không thể hoàn thành!

Nói không dài, cũng không biết sẽ xảy ra bao nhiêu tai nạn bất ngờ!

Về điểm này, bất kể là ai, trong lòng đều không có chút chắc chắn nào!

Còn về Hồng Quân Đạo Tổ, thì một mình ở trong đại điện.

Một giọng nói lạnh lùng vang vọng khắp đại điện: "Hồng Quân, ngươi quá thiên vị Tô Dự!" "Ngươi lại chẳng phải cũng muốn để Thái Thanh kìm hãm Tô Dự đạo hữu đó sao!" Hồng Quân Đạo Tổ bình tĩnh nói.

Giọng nói lạnh băng hiện lên: "Hồng Quân, ngươi muốn đối đầu với Thiên Đạo sao?" "Ta là Thiên Đạo, sao có thể đối đầu với Thiên Đạo, ta chỉ cầu giữ một sự công bằng mà thôi!" Hồng Quân Đạo Tổ

hờ hững nói.

Tuy Thiên Đạo không phải là Hồng Quân Đạo Tổ, nhưng Hồng Quân Đạo Tổ cũng biết Tô Dự hiện tại là trụ cột của vũ trụ Hồng Hoang, chỉ cần Tô Dự không ngã, thì Huyền Môn tuyệt đối sẽ không biến mất khỏi vũ trụ Hồng Hoang.

Thiên Đạo: "Công bằng?

Trong vũ trụ này xưa nay không tồn tại sự công bằng!" "Quyết định đã hạ, nói nhiều vô ích!

Chuyện này dừng ở đây đi!" Hồng Quân Đạo Tổ thản nhiên nói.

Chương 618

...

Hồng Hoang Thiên giới, Dao Trì.

Khi Tô Dự đang cảm ngộ sự diễn biến của sinh linh Lục giới Hồng Hoang, lĩnh ngộ Vận Mệnh pháp tắc, trong đầu đột nhiên hiện lên một giọng nói cổ xưa tang thương: "Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, bốn người sẽ ở Tử Tiêu Cung diện bích tư quá, đây là lời giải thích ta dành cho Tô Dự đạo hữu!" "Hồng Quân đạo hữu có lòng rồi!" Tô Dự mở mắt, khóe miệng cong lên một nụ cười thản nhiên, đáp lại lời truyền âm từ Hồng Quân Đạo Tổ.

Bên tai truyền đến tiếng nói nhỏ nhẹ của các vị Đế hậu, ánh mắt Tô Dự nhìn đến, dịu dàng vô cùng.

Hậu Thổ nương nương phát hiện Tô Dự đã tỉnh giấc, lập tức nở nụ cười rạng rỡ: "Phu quân, sao lại kết thúc tu luyện nhanh vậy?" "Cũng đã một ngàn năm rồi, đâu có nhanh!" Tô Dự lắc đầu: "Hồng Quân đạo hữu truyền âm cho Trẫm, vừa rồi mới đánh thức Trẫm dậy, nếu không chắc còn cần một khoảng thời gian nữa!" "Sư tôn?" Nữ Oa nương nương tò mò hỏi: "Chẳng lẽ lượng kiếp đã xảy ra chuyện gì?" Trong nhận thức của nàng, Hồng Quân Đạo Tổ rất lâu không lộ diện, một khi lộ diện là có đại sự sắp xảy ra.

"Cũng không phải đại sự gì!" Tô Dự cười nhẹ: "Trước đó Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn người không kìm được, định thử thách thiền tâm của Đường Huyền Trang và những người khác, từ đó mưu cầu một phần công đức khí vận của lượng kiếp, kết quả bị Trẫm phá hỏng bố cục, và chiêu nạp họ về cho Thiên Đình!" "Hồng Quân đạo hữu biết được, liền trừng phạt nhẹ, bế môn

tư quá năm trăm năm!" Nói đến đây, Tô Dự có thể tưởng tượng được vẻ mặt của Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân, khi trơ mắt nhìn nữ đệ tử dưới trướng bị Thân Công Báo mang đi, sẽ đặc sắc đến mức nào.

Bàn về thực lực, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân căn bản không thể so sánh với hắn.

Nói về lý lẽ, lần này là nữ đệ tử dưới trướng Thái Thanh và các Thánh nhân khác ra tay can thiệp lượng kiếp trước, Thân Công Báo một là không dùng thực lực trấn áp, hai là nữ đệ tử của họ cũng đã đồng ý, không hề có bất kỳ sự ép buộc nào.

Bất luận thế nào, Thái Thanh và các Thánh nhân khác muốn đòi lại công đạo, đều là tự rước lấy nhục.

Nữ đệ tử của họ cũng sẽ không nói giúp, dù sao ai cũng sợ chết!

Gia nhập Thiên Đình, chuyện can thiệp lượng kiếp, Tô Dự sẽ không truy cứu, và sẽ ban cho chức vụ thần tiên bình thường của Thiên Đình, chỉ cần gả cho Thân Công Báo là được.

Phản kháng không tuân theo, chuyện can thiệp lượng kiếp, ít nhất cũng sẽ vẫn lạc, trở thành vật tế thần cho Thái Thanh và các Thánh nhân khác.

Mạnh yếu thế nào!

Rõ ràng trong nháy mắt!

"Mới năm trăm năm thôi sao?" Dao Trì thần sắc có chút không vui: "Sư tôn lão nhân gia cũng quá thiên vị đại sư huynh rồi!

Tự ý ngỗ nghịch pháp lệnh của Sư tôn, ít nhất cũng nên để đại sư huynh và những người khác diện bích tư quá cho đến khi lượng kiếp Tây Du kết thúc mới đúng." "Dao Trì, theo Trẫm thấy, Hồng Quân đạo hữu là đang thiên vị Trẫm mới đúng!" Tô Dự cười nói.

Nghe vậy, trong đôi mắt đẹp của các vị Đế hậu đều lộ ra vẻ khó hiểu: "???" "Phải biết rằng Hồng Quân đạo hữu là Thiên Đạo, Thiên Đạo không phải là Hồng Quân đạo hữu.

Thiên Đình thế lớn không phải là điều Thiên Đạo muốn thấy, Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề là con tốt nhất để kìm hãm Thiên Đình!" Trên mặt Tô Dự lộ ra nụ cười nhàn nhạt, nhưng trong mắt lại lóe lên những tia sáng lạnh lẽo.

Nghe Tô Dự giải thích, các vị Đế hậu lập tức bừng tỉnh đại ngộ: "Phu quân…" "Không được!

Không được!" Giữa lúc nói cười, Tô Dự ngăn cản các vị Đế hậu thổ lộ suy nghĩ thật trong lòng, nhưng ánh mắt lại không ngừng lóe lên.

Xem ra, tốc độ luyện hóa Khai Thiên Thần Phủ và Hỗn Độn Thanh Liên phải nhanh hơn!

Tô Dự có thể cảm nhận được, sự kiêng kỵ của Thiên Đạo đối với hắn ngày càng nặng nề.

Một khi đạt đến điểm giới hạn, không chừng Thiên Đạo sẽ trực tiếp ra tay, dù sao Thiên Đạo không cho phép một Bàn Cổ Đại Thần thứ hai xuất hiện!

Hơn nữa, Tô Dự hiện tại còn có tiềm lực vượt qua Bàn Cổ Đại Thần.

Nghĩ đến đây, ánh mắt Tô Dự liền nhìn về phía Hồng Hoang Địa Tiên giới.

Lúc này, Đường Huyền Trang và Tôn Ngộ Không vừa rời khỏi Ngũ Trang Quán trên Vạn Thọ Sơn, tiến vào lãnh thổ Bảo Tượng Quốc.

Chuyến đi đến Ngũ Trang Quán lần này, Đường Huyền Trang và

Tôn Ngộ Không đã phải chịu không ít khổ cực, nhưng Tôn Ngộ Không vạn lần không ngờ tất cả đều là do Tô Dự ban cho.

Nguyên bản Tô Dự đã ra lệnh cho tất cả những ai thuộc Thiên Đình, không được tự ý can thiệp vào lượng kiếp Tây Du, trên dưới Thiên Đình không ai không tuân theo.

Trấn Nguyên Đại Tiên có căn cơ ở Hồng Hoang Địa Tiên giới, là nơi mà đoàn người Đường Huyền Trang và Tôn Ngộ Không phải đi qua, cho nên Tô Dự đã ngầm ra hiệu cho Trấn Nguyên Đại Tiên làm khó họ một phen, từ đó nhận được một phần công đức khí vận của lượng kiếp.

Vì vậy mới có câu chuyện ở Ngũ Trang Quán trên Vạn Thọ Sơn.

Trấn Nguyên Đại Tiên sớm đã biết Tôn Ngộ Không ghét ác như thù, bèn dùng Địa Thư để huyễn hóa hoàn toàn khí tức của Ngũ Trang Quán, ngay cả cây Nhân Sâm Quả cũng không ngoại lệ.

Trong tình huống này, dù Tôn Ngộ Không có thiên phú thần thông Tinh Mâu Kim Tình cũng không thể nhìn thấu.

Khi đoàn người Đường Huyền Trang và Tôn Ngộ Không đến Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Đại Tiên cố ý lấy cớ rời đi, để Thanh Phong và Minh Nguyệt lấy bốn quả Nhân Sâm cho họ thưởng thức.

Đường Huyền Trang và Tôn Ngộ Không vừa nhìn thấy trên Nhân Sâm Quả có tinh khí của Nhân tộc, lập tức quậy cho Ngũ Trang Quán long trời lở đất.

Thế là Trấn Nguyên Đại Tiên thuận thế giam cầm Đường Huyền Trang và Tôn Ngộ Không, sau đó lại bán cho Tôn Ngộ Không một sơ hở, để hắn có cơ hội trốn thoát, từ đó trực tiếp mời Dương Tiễn vị Tư Pháp Chiến Thần này ra mặt.

Cuối cùng, mọi chuyện được làm sáng tỏ, Tôn Ngộ Không cũng

đỏ mặt xấu hổ.

Nhưng, Tôn Ngộ Không và Đường Huyền Trang, Trư Bát Giới, Sa Ngộ Tịnh, tiểu Bạch Long Ngao Liệt cũng nhờ đó mà được thưởng thức một quả Nhân Sâm, ngay cả Dương Tiễn cũng được hưởng ké không ít.

Sau khi dùng Nhân Sâm Quả, tu vi của Trư Bát Giới, Sa Ngộ Tịnh, Ngao Liệt đều có tiến bộ, nhưng phần lớn đều tiềm tàng trong cơ thể, chờ từ từ tiêu hóa.

Chỉ có Tôn Ngộ Không, từ Đại La Kim Tiên trung kỳ trực tiếp hoàn mỹ lên Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Tôn Ngộ Không ở Thiên Đình đã bị Tô Dự cố ý phong ấn tu vi, cho nên căn cơ được đả vững vô cùng, cộng thêm Tôn Ngộ Không cũng một lòng tập trung vào lĩnh ngộ pháp tắc, cho nên mới không có tiến triển gì.

Bây giờ một quả Nhân Sâm, giống như ngọn lửa châm ngòi, trực tiếp khiến Tôn Ngộ Không đột phá.

Sau khi đột phá, Tôn Ngộ Không ở Ngũ Trang Quán ổn định tu vi, mới cáo biệt Trấn Nguyên Đại Tiên tiếp tục lên đường.

Rời khỏi Ngũ Trang Quán, đoàn người Đường Huyền Trang và Tôn Ngộ Không tiến vào Bảo Tượng Quốc, biết được Bách Hoa Công Chúa bị yêu quái bắt đi, liền tự mình xung phong đi Ba Nguyệt Động giải cứu.

Hoàng Bào Quái ở Ba Nguyệt Động là Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế, Trư Bát Giới và Sa Ngộ Tịnh hợp lực cũng không làm gì được hắn.

Cuối cùng Tôn Ngộ Không ra tay đại chiến mấy trăm hiệp, đánh hắn trọng thương.

Cuối cùng, Hoàng Bào Quái bỏ chạy xa, cứu được Bách Hoa Công Chúa, câu chuyện kết thúc.

Nhưng, Hoàng Bào Quái bị thương bỏ chạy chưa được bao xa, liền bị Dương Tiễn đã được Tô Dự chỉ điểm bắt tại trận.

Biết được Bách Hoa Công Chúa là nữ tiên của Thiên Đình độ kiếp chuyển thế, Hoàng Bào Quái đã không chút do dự gia nhập Thiên Đình, chỉ vì muốn có một cơ hội chính thức theo đuổi Bách Hoa Công Chúa. ...

Chương 619

"Quả nhiên!" Nghe lời của Khổng Tuyên, khóe miệng Tôn Ngộ Không không khỏi co giật, bất đắc dĩ cười khổ: "Đại sư huynh, lão Tôn ta còn tưởng huynh đến giúp ta!" Trong lúc nói chuyện, Khổng Tuyên đã mang Hồng Hài Nhi và Tôn Ngộ Không đáp xuống mặt đất.

"Bái kiến Đế quân!" Trư Bát Giới, Sa Ngộ Tịnh, Bạch Long Mã, Đường Huyền Trang đến trước mặt Khổng Tuyên, hành lễ chào hỏi.

Khổng Tuyên gật đầu, ánh mắt dừng lại trên người Đường Huyền Trang một lát, trong mắt lóe lên một tia sáng, nhưng cũng không nói nhiều.

"Không phải đã giải quyết xong rồi sao?

Ngộ Không, hiện tại ngươi đã không còn là con khỉ ranh ma chiếm cứ một phương nữa, mà là Tề Thiên Đại Thánh thật sự!" Ngay sau đó, Khổng Tuyên nhìn về phía Tôn Ngộ Không, lộ ra nụ cười thản nhiên.

Đối với lời khen của Khổng Tuyên, Tôn Ngộ Không rất hưởng thụ, dù sao ở Thiên Đình năm trăm năm, cũng chưa từng nhận được một lời khen nào từ Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên tuy được phong xá làm Khổng Tước Đại Minh Vương Bồ Tát, nhưng hành cung vẫn luôn ở Tử Vi Viên, cho nên việc dạy dỗ Tôn Ngộ Không còn nhiều hơn cả Tô Dự.

Tôn Ngộ Không nhún vai: "Giao Hồng Hài Nhi cho đại sư huynh cũng không phải là không thể, nhưng đại sư huynh không phải cũng nên giúp lão Tôn ta, bắt Ngưu Ma Vương kia về sao!" "Bát hầu ngươi so với Lục Nhĩ còn biết được đằng chân lân đằng đầu!" Nghe vậy, Khổng Tuyên tiện tay cốc cho Tôn Ngộ Không một cái, đau đến mức

hắn nhe răng trợn mắt, sau đó nghe thấy: "Ngưu Ma Vương đã rời đi, muốn bắt thì sau này tự đi mà hoàn thành đi!" "Đại sư huynh có chút không nói lý rồi!" Tôn Ngộ Không lập tức không vui, trong lòng uất ức không thôi.

Vốn định mượn tay Khổng Tuyên, triệt để giải quyết Ngưu Ma Vương, xem ra bây giờ không còn hy vọng rồi!

Khổng Tuyên lắc đầu: "Ngươi là do Sư tôn đích thân phong xá làm Tề Thiên Đại Thánh, một trong Tứ Đại Chiến Thánh, chẳng lẽ ngay cả một Ngưu Ma Vương cũng không giải quyết được?

Có muốn ta đi nói với Lục Nhĩ, để nó đi giải quyết không!" "Thôi bỏ đi!

Hồng Hài Nhi giao cho huynh, còn Ngưu Ma Vương, lão Tôn ta sẽ tự xử lý!" Tôn Ngộ Không nghe vậy, lập tức phủ quyết.

Hắn có thể mượn tay bất kỳ ai để trừ khử Ngưu Ma Vương, duy chỉ có nhị sư huynh Lục Nhĩ Mỹ Hầu là ngoại lệ.

Còn về nguyên nhân ư?

Hoàn toàn là vì lần đầu tiên Tôn Ngộ Không gặp Lục Nhĩ Mỹ Hầu, biết được chuyện Thanh Hà và Tử Hà bị chia cắt là do Lục Nhĩ Mỹ Hầu làm, đồng thời biết Lục Nhĩ Mỹ Hầu cố ý để Câu Hồn Sứ Giả dẫn hắn xuống địa phủ.

Tôn Ngộ Không không chịu nổi, liền không biết tự lượng sức mình mà ra tay với Lục Nhĩ Mỹ Hầu, từ đó bị đánh cho một trận.

Từ đó, mối thù cũng hoàn toàn kết lại.

Không phục khí, Tôn Ngộ Không ở Thiên Đình năm trăm năm, cả ngày đều nghĩ cách vượt qua Lục Nhĩ Mỹ Hầu, nhưng lần nào cũng thất bại, khiến Tôn Ngộ Không vô cùng không cam tâm vì mình ra đời quá muộn.

Điều đó cũng tạo nên lý do Tôn Ngộ Không không muốn nhờ Lục Nhĩ Mỹ Hầu giúp đỡ.

Nhưng không chỉ là ân oán giữa Tôn Ngộ Không và Lục Nhĩ Mỹ Hầu, chỉ cần có người dám đối phó Lục Nhĩ Mỹ Hầu, Tôn Ngộ Không nhất định sẽ rút Như Ý Kim Cô Bổng ra, liều mạng với kẻ đó.

Theo lời Tôn Ngộ Không, trước khi đánh bại Lục Nhĩ Mỹ Hầu, hắn không cho phép Lục Nhĩ Mỹ Hầu chết.

Khích tướng pháp một lần là thành công.

Khổng Tuyên cười gật đầu, sau đó nhìn về phía Hồng Hài Nhi: "Hồng Hài Nhi, đừng giãy giụa nữa, ngay cả Hỗn Nguyên Kim Tiên ở trước mặt bản tọa cũng như kiến hôi, chỉ có thể bó tay chịu trói, huống chi ngươi bây giờ chỉ là Đại La Kim Tiên!" "Hừ!" Lúc này, Hồng Hài Nhi hừ lạnh một tiếng, vẫn đang vận chuyển tinh khí thần trong cơ thể, muốn phá vỡ sự trói buộc của Khổng Tuyên, nhưng tiếc là tinh khí thần của hắn trước sự cấm cố của Khổng Tuyên, căn bản không tạo ra được chút gợn sóng nào.

Nhìn tính cách bất khuất của Hồng Hài Nhi, trong mắt Khổng Tuyên lộ ra một tia hài lòng: "Hồng Hài Nhi, ngươi có bằng lòng làm đệ tử của bản tọa không?" "Hả?" Theo lời của Khổng Tuyên hạ xuống, người lên tiếng đầu tiên không phải Hồng Hài Nhi mà là Tôn Ngộ Không.

Chỉ thấy Tôn Ngộ Không mắt chữ A mồm chữ O nhìn Khổng Tuyên, không thể tin được hỏi: "Đại sư huynh, huynh đùa sao?

Thằng nhóc này cũng xứng làm đệ tử của huynh?" "Ha ha!" Đối mặt với nghi vấn của Tôn Ngộ Không, Khổng Tuyên cười nhẹ: "Một vị Tề Thiên Đại Thánh đường đường, không phải cũng bị Hỗn Độn Thần Hỏa của Hồng Hài Nhi làm cho sứt đầu mẻ trán, chỉ có thể dựa vào nhục thân và tinh thần lực để chống đỡ sao?" "..." Lập tức, Tôn

Ngộ Không cứng họng, trong mắt hiện lên ánh nhìn oán giận.

Lúc này, ánh mắt Khổng Tuyên lại quay về người Hồng Hài Nhi: "Tuổi còn nhỏ đã lĩnh ngộ được Ngũ hành pháp tắc và Hỏa diễm pháp tắc.

Ngoài sư tôn của ta và Thương Đế Tu Bồ Đề tổ sư ra, trong Lục giới Hồng Hoang cũng chỉ có ta có thể dạy dỗ ngươi tốt hơn!" "Ngươi là ai?" Giãy giụa mãi không được, Hồng Hài Nhi có chút uất ức, lên tiếng chất vấn.

Thấy vậy, Tôn Ngộ Không cốc một cái vào đầu Hồng Hài Nhi: "Đây là đại sư huynh của lão Tôn ta, Tử Vi Đế Quân của Thiên Đình, Khổng Tước Đại Minh Vương Bồ Tát của Phật giáo, Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, người đứng đầu Ngũ hành pháp tắc trong Lục giới Hồng Hoang, không đúng, là người thứ hai!" Tuy có chút kinh ngạc vì Khổng Tuyên muốn thu Hồng Hài Nhi làm đồ đệ, nhưng Tôn Ngộ Không cũng giúp Khổng Tuyên nói thêm vài câu.

Nghe vậy, Hồng Hài Nhi hừ lạnh một tiếng: "Bản đại vương tưởng ngươi lợi hại đến đâu, hóa ra chỉ là người thứ hai.

Bản đại vương muốn bái sư, cũng phải bái người thứ nhất!" "Bốp!" Tôn Ngộ Không lại cốc một cái vào đầu Hồng Hài Nhi: "Người thứ nhất là Phụ đế của lão Tôn ta, Hồng Hoang Thiên Đế.

Muốn làm sư đệ của ta, e là ngươi không có tư cách đó đâu!" "Sư tôn đã nhiều năm không nhận đồ đệ rồi!" Đối với hành vi của Tôn Ngộ Không, Khổng Tuyên biết hắn đang trả thù vì bị cốc trước đó, nhưng cũng không quá để ý, Hồng Hài Nhi làm đệ tử quả thực không tệ.

Nguyên bản sư tôn có một đạo pháp chỉ, hắn không muốn nhận, nhưng bây giờ đã thay đổi chủ ý.

Nhưng, điều đó không có nghĩa là nhất định phải nhận, có Tôn Ngộ Không ra tay đánh Hồng Hài Nhi cũng là một chuyện tốt.

Lời của Tôn Ngộ Không khiến mắt Hồng Hài Nhi lóe lên, sau đó nói với Khổng Tuyên: "Muốn bản đại vương bái ngươi làm sư, cũng phải được sự đồng ý của nghĩa phụ bản đại vương đã!" "Nghĩa phụ?

Ngưu Ma Vương sao?

Ha ha ha… cười chết lão Tôn ta!" Tôn Ngộ Không lập tức cười lớn, trên má đầy vẻ chế giễu.

Trư Bát Giới và Sa Ngộ Tịnh, thậm chí cả Bạch Long Mã Ngao Liệt cũng lắc đầu.

Hồng Hài Nhi lập tức tức giận nói: "Con khỉ chết tiệt, ngươi có ý gì?" "Ngưu Ma Vương sớm đã bị lão Tôn ta đánh cho gần chết, trực tiếp bỏ chạy xa rồi.

Đó là nghĩa phụ của ngươi sao?

Đúng là cười rụng răng lão Tôn ta!" Tôn Ngộ Không khinh miệt nói.

Sắc mặt Hồng Hài Nhi đại biến: "Con khỉ chết tiệt, ngươi nói bậy!" "Lão Tôn ta có nói bậy hay không, hiện tại ngươi chẳng phải chỉ là một tù nhân thôi sao!

Lão Tôn ta là Tề Thiên Đại Thánh đường đường, tại sao phải lừa ngươi!" Tôn Ngộ Không cười lạnh nói.

"Ngộ Không đúng là không lừa ngươi!" Sau khi chuyện ở Xa Trì quốc kết thúc, cuối cùng ba yêu quái Hổ Lực, Lộc Lực, Dương Lực đã đồng ý thả các tăng nhân ở Xa Trì quốc và hứa sau này sẽ không nhắm vào họ nữa.

Để báo đáp, Đường Huyền Trang cam tâm tình nguyện siêu độ cho

gia quyến của chúng.

Đúng như lời Đường Huyền Trang nói, người nhà của ba yêu quái quả nhiên đã bị đày xuống địa ngục, sau khi được siêu độ mới có thể chuyển thế luân hồi.

Vấn đề tăng nhân ở Xa Trì quốc cũng đã đến hồi kết, Tôn Ngộ Không và Đường Huyền Trang sau khi đổi thông quan văn điệp lại tiếp tục lên đường về phía Tây. ...

Hồng Hoang Thiên giới, Dao Trì.

Chương 620

Dao Cơ khoác lấy cánh tay Tô Dự, tò mò nhìn về phía Hồng Hoang Địa Tiên giới, hỏi: "Tỷ phu, quốc gia kia là ở đâu vậy ạ?

Sao chỉ toàn là nữ nhân vậy!?" Dù Dao Cơ đã trở thành Đế hậu của Thiên Đế Tô Dự, nhưng tính cách hoạt bát hiếu động vẫn không đổi, nàng vẫn thích gọi Tô Dự là tỷ phu.

Tô Dự cũng không phản đối điều này, dù sao như vậy cũng có chút tình thú hơn.

"Nơi đó là Nữ Nhi quốc.

Thời thượng cổ, khi Đông Hoàng Thái Nhất dùng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đại chiến với Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc, đã khiến bản nguyên của Thái Âm Tinh rơi vãi tại đây.

Từ đó, hoàn cảnh nơi này chỉ cho phép nữ nhân được sinh ra!" Tô Dự cưng chiều vuốt nhẹ mái tóc của Dao Cơ, kiên nhẫn giải thích.

Nữ Oa Nương Nương và các vị Đế hậu khác nghe lời Tô Dự nói, liền thả thần niệm của mình ra, dò xét về phía Nữ Nhi quốc, vẻ mặt trên gương mặt xinh đẹp lập tức hiện lên một tia kinh ngạc.

Cửu Thiên Huyền Nữ hỏi: "Phu quân, vừa rồi người nói Nữ Nhi quốc chỉ cho phép sinh ra nữ nhân, vậy nếu nam nhân tiến vào đó thì sẽ thế nào?" "Sẽ không sao cả!" Tô Dự bình tĩnh lắc đầu, rồi để lộ ra một nụ cười tà mị: "Cùng lắm là bị người của Nữ Nhi quốc giữ lại làm phu quân, và..." "Và sao ạ?" Lòng hiếu kỳ của các vị Đế hậu lập tức bị Tô Dự khơi dậy.

Tô Dự mang vẻ mặt có chút hả hê: "Cũng không có gì, chỉ là uống phải nước sông Tử Mẫu, dẫn đến hoài thai mà thôi!" "Sao có thể?"

Nữ Oa Nương Nương tinh thông tạo hóa pháp tắc, bà biết rõ việc sinh con đẻ cái cần phải có sự điều hòa âm dương mới xuất hiện được.

Nước sông Tử Mẫu là tinh túy bản nguyên của Thái Âm Tinh, căn bản không hề có bất kỳ dương chi pháp tắc nào.

Trong tình huống như vậy, không thể nào sinh ra được sinh mệnh.

Tô Dự thản nhiên nói: "Nữ Oa, chẳng lẽ nàng đã quên mất đạo lý vật cực tất phản sao?" Nghe vậy, Nữ Oa Nương Nương chợt bừng tỉnh, lập tức hiểu ra vì sao nước sông Tử Mẫu lại có thể khiến sinh linh mang thai.

Vật cực tất phản.

Khi âm chi pháp tắc đậm đặc đến cực điểm, nó sẽ xảy ra chuyển biến, từ đó cân bằng âm dương, đạt đến trạng thái âm dương hòa hợp.

Trạng thái này chính là mấu chốt để nữ nhân có thể dựng dục ra thế hệ sau.

"Phu quân, không lẽ Giao nhi cũng sẽ uống nước sông Tử Mẫu chứ?" Dao Cơ không thể tin nổi mà hỏi.

Tô Dự gật đầu, nụ cười có phần hả hê: "Không sai, bọn họ đều sẽ mang thai!" "Phu quân, như vậy không tốt đâu?

Thiếp có nên thông báo cho Giao nhi không?" Nữ Oa Nương Nương nhíu mày.

Tô Dự lắc đầu: "Không được, lần này phải dựa vào chính họ.

Giống như Ngưu Ma Vương đại chiến với Ngộ Không, những chuyện đã được định sẵn trong số mệnh tự nhiên sẽ có cách giải quyết.

Chuyến đi Nữ Nhi quốc này, chuyện nước sông Tử Mẫu không quan trọng, mấu chốt nhất chính là Nữ Nhi quốc quốc vương và con

tinh đó!" ...

Trong lúc Tô Dự và các vị Đế hậu đang bàn luận, đoàn người Tôn Ngộ Không đi ngang qua sông Tử Mẫu.

Đường Huyền Trang nhìn dòng sông trong vắt, cộng thêm thời tiết nóng nực, bèn bảo Trư Bát Giới đi lấy nước.

Trư Bát Giới dùng tử kim bát múc một bát nước đưa cho Đường Huyền Trang, thậm chí còn múc thêm một bát nữa trên thuyền, uống ừng ực nước sông Tử Mẫu.

Chỉ có Tôn Ngộ Không và Sa Ngộ Tịnh cảm nhận được thiên địa linh khí trong nước sông, nên không uống nhiều, vẫn luôn cảnh giác xung quanh, sợ xảy ra sai sót, để Đường Huyền Trang lại bị bắt đi lần nữa.

Sau khi Đường Huyền Trang và Trư Bát Giới uống xong nước sông Tử Mẫu, lập tức cảm thấy tinh thần sảng khoái.

Bèn dùng tử kim bát múc nước đưa cho Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không vốn cũng định uống, nhưng vì thuyền đã cập bờ, nên y liền nhảy lên bờ trước, dùng Như Ý Kim Cô Bổng kéo thuyền vào bờ.

Vì thế, chỉ có Đường Huyền Trang và Trư Bát Giới uống nước sông Tử Mẫu.

À không, còn có Bạch Long Mã Ngao Liệt nữa.

Sau đó, Tôn Ngộ Không dẫn cả đoàn tiếp tục đi về phía Tây, đến Nữ Nhi quốc.

Dọc đường đi, mọi người chỉ trỏ, trong mắt ánh lên tia lửa rung động.

Tôn Ngộ Không và Đường Huyền Trang vốn định nghỉ tạm ở dịch

quán, đợi ngày mai sẽ đến hoàng cung đổi thông quan văn điệp.

Nhưng chưa kịp đến dịch quán, đại tướng quân của Nữ Nhi quốc đã phụng chỉ đến đón.

Tôn Ngộ Không và Đường Huyền Trang đi thẳng đến hoàng cung, lên kim loan điện, nữ đế chậm rãi bước ra.

Trong khoảnh khắc nhìn thấy nữ đế Tây Lương, Đường Huyền Trang vốn luôn xử sự bình tĩnh chỉ cảm thấy đầu óc trống rỗng, nhất thời không nói nên lời, hoàn toàn mất đi sự bình tĩnh, phảng phất như trong cõi u minh có một mối tình duyên sâu đậm với nữ đế Tây Lương trước mắt.

Tây Lương nữ đế cũng thất thố không kém, cảm giác của nàng chẳng hề thua kém Đường Huyền Trang, trái tim lập tức rung động, như có con nai nhỏ chạy loạn.

"Khụ khụ khụ..." Tôn Ngộ Không thấy Đường Huyền Trang và nữ đế Tây Lương đều thất thố như vậy, trong lòng không khỏi thắc mắc, vẻ mặt đầy kỳ quái!

Không thể nào, nữ vương Tây Lương cũng thật là, từ nhỏ đến lớn chưa từng thấy nam nhân, mê mẩn Lão Đường, một hòa thượng da trắng thịt mềm, cũng là chuyện bình thường!

Nhưng Lão Đường là thánh tăng cơ mà!

Là người trăm kiếp thiện nhân, thành tựu Phật pháp có thể sánh ngang với Hỗn Nguyên Kim Tiên Ô Sào Thiền Sư, sao cũng có thể không kìm lòng được như vậy!

Tiếng ho nhẹ của Tôn Ngộ Không vang lên từ trong ra ngoài, vọng vào tâm trí của Đường Huyền Trang và nữ đế Tây Lương, khiến cả hai lập tức tỉnh táo lại.

"Bần tăng bái kiến nữ đế bệ hạ!" Đường Huyền Trang hoàn hồn,

lập tức chắp tay hành lễ: "Xin nữ đế bệ hạ lượng thứ, nữ đế bệ hạ nghiêng nước nghiêng thành, tại hạ nhất thời có chút thất thố!" "Không sao!" Gương mặt xinh đẹp của nữ đế Tây Lương ửng hồng, hít một hơi thật sâu liền khôi phục vẻ uy nghiêm vốn có: "Trẫm nghe nói ngài đến từ Đông Thổ Đại Đường?" "Chính xác, bần tăng được Đại Đường Thái Tông hoàng đế hậu ái, sắc phong làm ngự đệ, muốn đến Hồng Hoang Phật giới cầu lấy chân kinh, phổ độ thế nhân!" Đường Huyền Trang thành thật trả lời.

Trong phượng mâu của nữ đế Tây Lương loé lên một tia sáng: "Ngài có biết Đông Thổ Đại Đường cách Tây Lương Nữ Quốc hàng vạn dặm, trên đường đầy rẫy yêu ma quỷ quái, ngài chỉ là một phàm nhân, không có chút tu vi nào, sao có thể bình an vượt qua!" "Nữ đế bệ hạ có điều không biết, ta có thể từ Đông Thổ Đại Đường đi đến được đây, là nhờ có sự bảo vệ của bạn ta và ba đồ đệ của ta!" Đường Huyền Trang cười giới thiệu Tôn Ngộ Không và những người khác: "Vị này là bạn ta Tôn Ngộ Không, chính là Tề Thiên Đại Thánh đại náo Phật giới năm trăm năm trước!

Vị này là đại đồ đệ của ta, Trư Bát Giới, từng là Thiên Bồng Nguyên Soái!

Vị này là nhị đệ tử Sa Ngộ Tịnh, hậu duệ của Phượng Hoàng!" "Ngoài ra, còn có tam đồ đệ của ta, cũng chính là con bạch mã mà ta cưỡi, do một Ngũ Trảo Bạch Long hóa thành!" Đường Huyền Trang không quên bất kỳ ai, nếu nữ đế Tây Lương có ý muốn phân biệt thật giả trong lời nói, vậy chỉ có cách đưa ra đội hình bảo tiêu này, mới có thể khiến nữ đế trước mắt yên tâm.

Nhưng Đường Huyền Trang vạn lần không ngờ, nữ đế Tây Lương căn bản không phải là không tin, mà là muốn xem thân phận của ông, có xứng với nữ đế Tây Lương hay không.

“!!!” Lập tức, trên đại điện xôn xao một trận.

Trong triều đình Tây Lương Nữ Quốc, người tu luyện không phải là ít, vốn tưởng bốn người đều là hạng tầm thường, không ngờ lai lịch ai nấy đều không nhỏ, thậm chí cả con bạch mã bên ngoài cũng không thể so sánh được.

Chương 621

Trong đôi mắt của nữ đế Tây Lương hiện lên vẻ kinh ngạc, đồng thời có một tia vui mừng: “Không ngờ mấy vị lợi hại như vậy, thảo nào ngay cả trẫm cũng không nhìn ra được tu vi của các vị!” “Nữ đế bệ hạ, bần tăng một đường đi về phía Tây, xin nữ đế bệ hạ đổi thông quan văn điệp cho bần tăng, để bần tăng có thể tiếp tục tây hành!” Đường Huyền Trang nhận ra điều gì đó trong phượng mâu của nữ đế Tây Lương, trong lòng do dự vài giây, liền kiên định nói.

Vẻ thất vọng trên gương mặt nữ đế Tây Lương thoáng qua rồi biến mất: “Các vị đi đường vất vả, hãy nghỉ ngơi một ngày trong hoàng cung của trẫm, ngày mai trẫm sẽ đổi thông quan văn điệp cho các vị!” “Nữ đế bệ hạ...” Đường Huyền Trang vội nói.

Chưa đợi Đường Huyền Trang nói xong, nữ đế Tây Lương đã ngắt lời: “Trẫm hôm nay có chút mệt, lui triều trước, đại tướng quân phụ trách sắp xếp cho đoàn ngự đệ!” “Vi thần tuân mệnh!” Đại tướng quân quỳ một gối lĩnh mệnh, đến trước mặt Đường Huyền Trang: “Đường ngự đệ, mời!” Thấy vậy, Đường Huyền Trang cũng không tiện từ chối hảo ý của nữ đế Tây Lương, bèn theo đại tướng quân rời đi, được sắp xếp vào một cung điện.

Sau khi ổn định, Đường Huyền Trang liền ngồi thiền niệm kinh.

Trư Bát Giới, Sa Ngộ Tịnh thì nhìn nhau, có thể cảm giác được trạng thái của Đường Huyền Trang hôm nay khác với mọi khi.

Trư Bát Giới hạ thấp giọng: “Hầu ca, có thấy sư phụ hôm nay có chút không đúng không?

Cứ như là...” Kiếp này Trư Bát Giới không trải qua sự trừng phạt của tình kiếp, nhưng ở Cao lão trang đã đính hôn với Cao Thúy Liên,

phương diện tình cảm cũng không phải là tờ giấy trắng.

"Cứ như là sao?" Sa Ngộ Tịnh vô cùng tò mò hỏi.

Tôn Ngộ Không trực tiếp ngắt lời Trư Bát Giới: "Ngốc tử, đừng nói bậy, cẩn thận Lão Đường lấy cửu hoàn tích trượng gõ ngươi!" "Ta nói bậy sao?

Chẳng lẽ huynh không thấy vậy à?" Trư Bát Giới bĩu môi.

Tiểu Bạch Long Ngao Liệt hóa thành hình người liếc nhìn Trư Bát Giới một cái: "Sư huynh, sư phụ là thánh tăng, sao có thể có suy nghĩ về phương diện đó chứ!" "Sao lại không thể?

Phật giáo cũng đâu có quy định rõ ràng là không được nam hoan nữ ái, nếu không thì Hoan Hỉ Thiền từ đâu mà ra!" Trư Bát Giới phản bác.

Sa Ngộ Tịnh lắc đầu: "Sư huynh, Hoan Hỉ Thiền là của Tây phương Phật môn, hiện nay thiên hạ tự miếu đều thuộc về Phật giáo!" "Nhưng Phật giáo cũng đâu có phế bỏ Hoan Hỉ Thiền!" Trư Bát Giới vẫn luôn cảm thấy giữa Đường Huyền Trang và nữ đế Tây Lương có chút ý tứ mày đưa mắt lại.

Thực ra, Tôn Ngộ Không cũng cảm thấy như vậy, nhưng kinh nghiệm giữa y và Tử Hà mách bảo rằng, chuyện tình cảm không phải là thứ người khác có thể suy đoán.

Nếu Đường Huyền Trang thật sự có ý với nữ đế Tây Lương, y cũng sẽ không ngăn cản.

Chuyện đi đến Phật giáo không thể trì hoãn, cùng lắm thì thành hôn xong rồi đến Phật giới cũng được!

"Bát Giới, ngươi tưởng vi sư điếc à?" Đột nhiên, Đường Huyền Trang đang ngồi thiền mở miệng, trong giọng nói có một tia tức giận không rõ.

Nghe vậy, Tôn Ngộ Không khẽ nhíu mày, từ trong giọng nói của Đường Huyền Trang, y nghe ra một tia tức giận vì thẹn, giống như chuyện mình cố gắng che giấu bị người khác phát hiện.

Không thể nào?

Chẳng lẽ Lão Đường và nữ đế kia thật sự nhất kiến chung tình?

Nghĩ đến đây, ánh mắt Tôn Ngộ Không nhìn về phía tẩm cung của nữ đế Tây Lương, bây giờ y muốn biết nữ đế Tây Lương rốt cuộc có ý gì!

Đường Huyền Trang lên tiếng khiến Trư Bát Giới và những người khác lập tức không dám bàn luận nữa, đều ngậm miệng không nói, tự tìm chỗ nghỉ ngơi!

"Ai u ui!" Bất chợt, một tiếng kêu thảm thiết đột nhiên vang lên.

Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Sa Ngộ Tịnh, Tiểu Bạch Long lập tức giật mình tỉnh giấc, ánh mắt lập tức nhìn về phía Đường Huyền Trang.

"Sao vậy?" Tôn Ngộ Không lóe lên một cái đã xuất hiện trước mặt Đường Huyền Trang, nhưng rồi không nói nên lời.

Chỉ thấy, bụng của Đường Huyền Trang nhanh chóng phồng lên, trong nháy mắt trong đoàn người đi Tây Du đã có thêm một người mập.

Nếu không biết ông là đàn ông, Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới chắc chắn sẽ cho rằng ông đã mang thai.

Nhưng Tôn Ngộ Không và những người khác vạn lần không ngờ, Đường Huyền Trang thật sự mang thai!

"Bụng Lão Đường sao vậy?" Tôn Ngộ Không nhíu chặt mày, phải biết Đường Huyền Trang không có tu vi, muốn dùng cách này để

chuyển chủ đề, cũng là lực bất tòng tâm!

Trên mặt Đường Huyền Trang đầy vẻ đau đớn: "Ta cũng không biết, chỉ cảm thấy trong bụng như có thứ gì đó, lúc nào cũng có thể phá bụng mà ra!" "!" Nghe lời của Đường Huyền Trang, Tôn Ngộ Không và những người khác lập tức hoảng sợ.

Đường Huyền Trang không giống họ, chỉ cần linh hồn không bị tiêu diệt, đều có thể dựa vào linh lực của bản thân để đảo ngược khí huyết, khôi phục như cũ.

Nếu để bụng của Đường Huyền Trang bị phá, e là phải đến địa phủ tìm người!

Nghĩ đến đây, Tôn Ngộ Không lập tức vận chuyển linh lực, đặt tay lên vai Đường Huyền Trang, linh lực chui vào cơ thể ông để kiểm tra.

Không xem thì thôi, xem xong thì giật nảy mình!

"Chết tiệt!" Tôn Ngộ Không không kìm được mà văng tục một tiếng, vẻ mặt trở nên không thể tin nổi, như thể đã thấy một thứ gì đó kinh thế hãi tục.

Trư Bát Giới thấy Tôn Ngộ Không thất thố như vậy, vội vàng tò mò hỏi: "Hầu ca, sao vậy?" "Trong bụng Lão Đường có thêm một người!" Tôn Ngộ Không vẫn còn kinh hãi nói.

Ánh mắt Trư Bát Giới thay đổi: "Có yêu quái?" Rõ ràng, Trư Bát Giới đã hiểu sai ý của Tôn Ngộ Không, tưởng rằng có yêu quái chui vào trong cơ thể Đường Huyền Trang.

"Yêu quái cái đầu ngươi!" Tôn Ngộ Không hoàn hồn, tát một phát vào đầu Trư Bát Giới: "Yêm lão Tôn cảm nhận được tạo hóa chi lực đang vận chuyển trong cơ thể Lão Đường, còn có khí tức của nhân tộc!" "Đại Thánh, ý của người không lẽ là... sư phụ mang thai rồi?"

Tiểu Bạch Long xuất thân từ long tộc, rồng là nguyên đồ đẳng của nhân tộc, đối với ý tứ trong lời nói của Tôn Ngộ Không, y nhanh chóng hiểu ra.

Chỉ là, điều này cũng quá khó tin rồi!

Nhìn khắp Hồng Hoang lục giới, chưa từng nghe nói có nam nhân mang thai!

Đương nhiên, ở đây không bao gồm một số tà thuật lệch lạc.

Đường Huyền Trang, Trư Bát Giới, Sa Ngộ Tịnh lập tức kinh hãi thất sắc: "Không thể nào!" "Yêm lão Tôn cũng thấy không thể, nhưng đó là sự thật!" Tôn Ngộ Không nhún vai, bất đắc dĩ nói: "Mau tìm đại phu, đỡ đẻ cho sư phụ đi!" Nghe lời Tô Dự, sắc mặt Thanh Hà lập tức trở nên khó coi.

Mặc dù ngày thường không hòa hợp với Tử Hà, nhưng đó chỉ là ân oán giữa chị em.

Bây giờ Tử Hà gặp chuyện bên ngoài, thân là tỷ tỷ sao có thể không lo lắng!

"Phụ đế..." Thanh Hà lập tức hoảng loạn nói một câu, nhưng bị Tô Dự ngắt lời: "Thanh Hà, đừng lo, trẫm làm vậy cũng là vì Tử Hà!" "Sư tôn, Tử Hà xảy ra chuyện gì sao?" Lục Nhĩ Mỹ Hầu thấy dáng vẻ của Thanh Hà, cũng vội vàng hỏi.

Tô Dự xua tay: "Cụ thể đã xảy ra chuyện gì, trẫm cũng không biết.

Bảo các ngươi đến, là để các ngươi đến Hồng Hoang Yêu giới, tìm Côn Bằng, bảo Côn Bằng điều động lực lượng Yêu giới, tìm kiếm nơi ở của Tử Hà!" "Vâng, đệ tử đi ngay!" Lục Nhĩ Mỹ Hầu gật đầu, rồi kéo Thanh Hà, chuẩn bị rời đi, đến Hồng Hoang Yêu giới.

Đột nhiên, Tô Dự mở miệng nhắc nhở: "Sau khi tìm được Tử Hà, nếu Tử Hà không sao, thì thông báo cho Tôn Ngộ Không, để nó đi cứu

Tử Hà.

Chương 622

Các ngươi chỉ cần bảo vệ Tử Hà trong bóng tối là được!" "Nếu Tử Hà bị thương thì sao?" Nghe vậy, Thanh Hà khẽ nhíu mày, không biết phụ đế Tô Dự muốn làm gì, ý định ra sao, nhưng luôn cảm thấy có chút không thoải mái, bèn hỏi lại một câu.

Đôi mắt Tô Dự đột nhiên trở nên sắc bén, lạnh lùng thốt ra một chữ: "Giết!" Dám làm hại người của hắn, cho dù là Hồng Quân Đạo Tổ, hắn cũng sẽ khiến đối phương phải trả một cái giá thảm khốc.

"Con hiểu rồi!" Thấy Tô Dự mạnh mẽ như vậy, sự khó chịu trong lòng Thanh Hà tan biến không còn dấu vết, lập tức khẽ gật đầu, cùng Lục Nhĩ Mỹ Hầu rời khỏi Thiên Đình, tiến vào Hồng Hoang Yêu giới.

...

Khi Tử Hà bị Tôn Ngộ Không bắt được, Tôn Ngộ Không đột nhiên trong lòng hoảng loạn không rõ nguyên nhân, đứng ngồi không yên, làm sao cũng không thể bình tĩnh lại được.

"Hầu ca, sao vậy?" Trư Bát Giới thấy dáng vẻ của Tôn Ngộ Không, tò mò hỏi.

Mặc dù ngày thường Tôn Ngộ Không cũng hay nhảy nhót, nhưng cũng chưa từng nóng nảy như vậy.

Tôn Ngộ Không lắc đầu: "Không biết, cứ cảm giác như sắp có chuyện gì xảy ra vậy!" "Hầu ca là Đại La Kim Tiên, đã lĩnh ngộ thiên địa pháp tắc, nếu cảm thấy tâm hoảng, hẳn là chỉ có người mà trong lòng huynh quan tâm xảy ra chuyện!" Trư Bát Giới khẽ động mày, vội vàng giải thích.

Nghe vậy, sắc mặt Tôn Ngộ Không kịch biến, trong đầu suy nghĩ nhanh như điện, bỏ qua Đường Huyền Trang và những người trước

mắt, người mà y quan tâm cũng chỉ có vài người mà thôi.

Phụ đế và mẫu hậu thân là Thiên Đế và Đế hậu, trong Hồng Hoang lục giới căn bản không có ai làm gì được họ.

Tử Hà, Dương Tiễn, Na Tra, Ngao Bính, Viên Hồng... cũng gần như không thể, ngày thường đều ở Thiên Đình, nếu xảy ra chuyện, phụ đế nhất định sẽ phát hiện.

Chẳng lẽ là Mỹ Hầu Vương, Ngu Nhung Vương ở Hoa Quả Sơn, Giao Ma Vương ở Ma Cung?

Không đúng, từ khi trở thành Tề Thiên Đại Thánh, Hoa Quả Sơn đã được giao cho Thanh Sính và Bạch Chính ở Trấn Tam Đảo quản lý, một khi có chuyện, Thanh Sính và Bạch Chính cũng sẽ thông báo, hiện tại thì không có.

Không lẽ là Bạch Tinh Tinh?

Nhưng phụ đế đã rõ ràng hứa hẹn, sẽ bảo vệ an toàn cho Tinh Tinh!

Suy đi nghĩ lại, Tôn Ngộ Không đều không có câu trả lời, trong lòng càng thêm lo lắng.

"Tiểu yêu bái kiến Đại Thánh!" Đột nhiên, từ xa chạy đến một tiểu yêu, cao giọng hô một tiếng, quỳ một gối trước mặt Tôn Ngộ Không, hai tay dâng lên một tấm thiệp.

Tôn Ngộ Không nhíu chặt mày: "Ngươi là ai?

Đây là gì?" "Khởi bẩm Đại Thánh, tiểu yêu là người của Ma Vương Trại, đại vương hôm nay đặc biệt sai tiểu yêu đến, đưa thiệp mời cho Đại Thánh!" Tiểu yêu trước mắt là một ngưu yêu, tu vi ở tầng Thiên Tiên, tu vi như vậy ở Địa Tiên giới cũng có thể chiếm núi làm vua, nhưng ở Hồng Hoang Yêu giới cá rồng lẫn lộn, cũng chỉ có thể làm chân chạy vặt.

Tôn Ngộ Không trong lòng khẽ động: “Ma Vương Trại?

Đại vương nhà ngươi không lẽ là Ngưu Ma Vương?” Nghe vậy, Trư Bát Giới, Sa Ngộ Tịnh, Tiểu Bạch Long thần sắc chấn động, chuyện ở Hỏa Vân Động lần trước, bọn họ đều chưa quên!

Nếu không phải Ngưu Ma Vương chạy nhanh, e là đã sớm chết dưới Như Ý Kim Cô Bổng.

Bây giờ lại dám gửi thiệp mời cho Tôn Ngộ Không, Ngưu Ma Vương chán sống rồi sao?

“Đại Thánh anh minh, đại vương nhà ta chính là Ngưu Ma Vương!” Ngưu yêu thành thật trả lời.

Quả nhiên là Ngưu Ma Vương!

Tên này rốt cuộc đang giở trò gì!

Chẳng lẽ biết yêm lão Tôn bị trọng thương, đặc biệt đến thừa nước đục thả câu?

Nghĩ đến đây, Tôn Ngộ Không nhận lấy thiệp mời, mở ra xem, Ngưu Ma Vương trên đó viết rõ: “Nghe tin Tề Thiên Đại Thánh đến Hồng Hoang Yêu giới, đi ngang qua Ma Vương Trại, hôm nay bản vương đại hôn, với tư cách là bạn bè cũ của tân lang tân nương, bản vương đặc biệt mời các vị đến chứng kiến hôn lễ của ta!

Ngưu Ma Vương kính bút!” Nhìn chữ trên thiệp mời, đôi mắt Tôn Ngộ Không lóe lên, rồi nói với ngưu yêu trước mặt: “Về nói với Ngưu Ma Vương, yêm lão Tôn nhất định sẽ đến uống một ly rượu mừng!” “Tiểu yêu cáo lui!” Thấy Tôn Ngộ Không đồng ý, ngưu yêu lập tức như được đại xá, vội vã rời đi.

Nhìn bóng lưng ngưu yêu rời đi, Tôn Ngộ Không không khỏi trầm mặc, Ngưu Ma Vương rốt cuộc đang giở trò gì, chẳng lẽ muốn ăn thịt tiểu hòa thượng Đường Huyền Trang?

“Hầu ca, trên thiệp mời viết gì vậy?” Trư Bát Giới hỏi.

Tôn Ngộ Không tiện tay ném thiệp mời cho Trư Bát Giới, Trư Bát Giới cầm đến bên cạnh Đường Huyền Trang, Sa Ngộ Tịnh và Tiểu Bạch Long lập tức vây lại.

Xem xong thiệp mời, Trư Bát Giới nói trước tiên: “Thiệp mời có vấn đề!” “Ngưu Ma Vương chắc chắn có mưu đồ khác!” Đường Huyền Trang tay lần tràng hạt, cùng quan điểm với Trư Bát Giới.

Tôn Ngộ Không nghiêm giọng hỏi: “Nhìn ra được gì?” “Hầu ca, Ngưu Ma Vương đại hôn, tân lang tân nương đều là bạn huynh, đây hoàn toàn là khiêu khích mà!” Trư Bát Giới giải thích: “Nếu ta đoán không sai, tân nương hẳn là bạn của Hầu ca, thậm chí là người thân cận!” “Yêm lão Tôn cũng nghĩ vậy!” Nghe vậy, Tôn Ngộ Không gật đầu: “Cho nên ta mới đồng ý đến uống ly rượu mừng, tiện thể tính sổ cũ với Ngưu Ma Vương!” “Đại Thánh, vết thương của người?” Sa Ngộ Tịnh quan tâm hỏi.

Tôn Ngộ Không lắc đầu: “Không sao, dù yêm lão Tôn bị thương, Ngưu Ma Vương cũng không phải là đối thủ của yêm!” “Lão Đường, ngày mai trước khi yêm đi, sẽ biến huynh thành bộ dạng của Lão Trư, Trư Bát Giới sẽ hóa thành bộ dạng của huynh, đến lúc đó huynh và Lão Sa, Tiểu Bạch Long ở lại đây!” Theo Tôn Ngộ Không thấy, bất kể Ngưu Ma Vương đang có ý đồ gì, chắc chắn sẽ không không có hứng thú với Đường Huyền Trang.Chi bằng gài cho Ngưu Ma Vương một quả bom, để Ngưu Ma Vương tự gánh hậu quả.

Còn về phần y, mặc dù hiện tại vết thương mới hồi phục được năm phần, nhưng không ảnh hưởng đến việc bộc phát toàn bộ thực lực, cùng lắm thì để vết thương nặng thêm một chút, chỉ cần có thể giải quyết Ngưu Ma Vương, mọi thứ đều đáng giá.

Cùng lúc đó, Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Thanh Hà đến Yêu Sư Cung, sau

khi nói rõ ý định, Côn Bằng liền vận dụng lực lượng của Hồng Hoang Yêu giới, tìm kiếm tung tích của Tử Hà.

Rất nhanh, Côn Bằng đã khóa chặt được Ma Vương Trại, sau khi xác nhận, Côn Bằng biết được việc làm của Ngưu Ma Vương.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu biết được hành tung của Ngưu Ma Vương, sát ý dâng trào, nếu không phải vì Tô Dự đã dặn dò để Tôn Ngộ Không tự mình xử lý, hắn đã sớm băm vằm Ngưu Ma Vương ra thành trăm mảnh!

Nhìn Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Thanh Hà như vậy, Côn Bằng liền nói cho họ nghe về quan điểm của mình đối với Ngưu Ma Vương.

Theo Côn Bằng thấy, Ngưu Ma Vương là một kẻ vô cùng có dã tâm, nhưng dã tâm của hắn lại được che giấu rất kỹ.

Trước khi có thực lực tương ứng, hắn tuyệt đối sẽ không để lộ ra chút nào.

Một khi thực lực đủ, hắn sẽ lộ ra nanh vuốt, phàm là kẻ nào cản đường, đều sẽ bị hắn cắn một miếng thật đau.

Cho nên Côn Bằng đề nghị, nếu Lục Nhĩ Mỹ Hầu muốn giết Ngưu Ma Vương, nhất định phải một kích trúng ngay, tuyệt đối không thể cho Ngưu Ma Vương bất kỳ cơ hội nào để thở dốc.

Nhưng Lục Nhĩ Mỹ Hầu sau khi suy nghĩ, quyết định làm theo lời dặn của sư tôn Tô Dự, nhường Ngưu Ma Vương cho Tôn Ngộ Không.

Lục Nhĩ Mỹ Hầu và Thanh Hà đến Ma Vương Trại, trực tiếp giết chết hai ngưu yêu canh giữ Tử Hà, rồi biến thành bộ dạng của chúng.

Từ đầu đến cuối không hề kinh động bất kỳ ai, ngay cả Tử Hà cũng không biết tỷ tỷ Thanh Hà và Lục Nhĩ Mỹ Hầu đang ở bên ngoài.

Với tu vi của Lục Nhĩ Mỹ Hầu, mặc cho Ngưu Ma Vương có nhìn nát mắt cũng không thể phát hiện ra hắn và Thanh Hà.

Chương 623

Ngày hôm sau, trước Ma Vương Trại, Tôn Ngộ Không và "Đường Huyền Trang" đúng hẹn đến nơi, nghênh ngang tiến vào trong Ma Vương Trại.

Lúc này, khách khứa đã đông đủ, Tôn Ngộ Không và "Đường Huyền Trang" là những người khách cuối cùng.

"Ha ha ha...

Hiền đệ, mang hạ lễ đến chẳng lẽ là thịt người sao?" Ngưu Ma Vương nhìn Đường Huyền Trang, ánh mắt nóng rực.

"Hiền đệ?

Nếu yêm lão Tôn không nhớ lầm, ngày trước ngươi thua dưới tay yêm lão Tôn, phải gọi ta là đại ca mới đúng!" Tôn Ngộ Không cười lạnh một tiếng: "Muốn thịt người làm hạ lễ cũng được thôi!

Chỉ cần ngươi gọi một tiếng 'đại ca', tặng thịt người thì có sao đâu!

Nhưng tiền đề là ngươi phải ăn được mới được!" "Lời này là thật sao?" Nghe nói có thể ăn thịt người, Ngưu Ma Vương và các yêu quái khác lập tức trong mắt bùng lên một tia sáng đáng sợ, tham lam, điên cuồng, đố kỵ...

Rõ ràng, chúng hoàn toàn không nghe thấy câu cuối cùng của Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không thản nhiên nói: "Đương nhiên!" "Đại ca, vừa rồi huynh đệ chỉ đùa với huynh thôi, hy vọng đại ca đừng để bụng!" Ngưu Ma Vương lập tức thay đổi sắc mặt, nhìn Đường Huyền Trang trước mắt không có vấn đề gì, hắn cũng biết Tôn Ngộ Không đưa

Đường Huyền Trang đến Ma Vương Trại, nhất định có ý đồ khác.

Nhưng Ma Vương Trại dù sao cũng là địa bàn của hắn, không chuẩn bị chút thủ đoạn, sao có thể mời Tôn Ngộ Không đến đây chứ!

Tôn Ngộ Không cười như không cười nói: "Nếu tiểu Ngưu đã thành tâm thành ý gọi yêm lão Tôn là đại ca, vậy thịt người giao cho ngươi, chiêu đãi cho tốt, hôm nay mọi người cùng nhau nếm thử!" "Không vấn đề!" Trong mắt Ngưu Ma Vương dâng lên một tia lạnh lẽo: "Tiểu yêu, rửa sạch sẽ, hôm nay chúng ta ăn thịt người!" "Được!" Trên dưới Ma Vương Trại đồng lòng hô vang, hân hoan vui sướng.

Tôn Ngộ Không chỉ cười lạnh một tiếng, cứ vui vẻ đi, dù sao sau này cũng không còn cơ hội nữa!

Với Hỏa nhãn kim tinh của Tôn Ngộ Không, tự nhiên nhìn ra được các yêu tộc ở đây, phần lớn đều mang không ít nghiệp lực.

Những kẻ như vậy, chết thì cũng chết rồi, Tôn Ngộ Không chưa bao giờ vì liên lụy đến những kẻ này mà cảm thấy áy náy.

Rượu và thức ăn mà Tôn Ngộ Không uống vào lúc này, đều không vào bụng, mà được chuyển hết xuống lòng đất, rõ ràng Tôn Ngộ Không không tin tưởng Ngưu Ma Vương.

Nhiều yêu vương như vậy đang nhìn chằm chằm ở đây, Ngưu Ma Vương muốn độc chiếm thịt người, căn bản không thể.

Còn về việc chia đều thịt người, Tôn Ngộ Không hoàn toàn không cho rằng Ngưu Ma Vương sẽ làm vậy, cho nên muốn dụ các yêu vương độc hưởng thịt người, chỉ có một cách, đó là hạ độc.

Sự thật cũng đúng như Tôn Ngộ Không dự đoán, Ngưu Ma Vương quả thực đã hạ độc, nhưng không phải là độc dược thông thường.

Sinh Mơ Mơ Màng Màng Độ!

Loại độc dược này, sau khi dùng có thể khiến người ta mất hết tinh khí thần, trực tiếp hôn mê, hoàn toàn mất đi mọi cảm giác, ngay cả Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng không ngoại lệ, huống chi là Đại La Kim Tiên.

Loại độc dược này được truyền lại từ thời thượng cổ, Ngưu Ma Vương cũng là do cơ duyên xảo hợp mới có được.

"Bản vương sắp chuẩn bị bái đường thành thân, mong các vị huynh đệ làm chứng!" Ngưu Ma Vương cao giọng hô: "Mời tân nương!" Nghe vậy, Tôn Ngộ Không lập tức có hứng thú, y muốn xem tân nương rốt cuộc là vị cố nhân nào.

Quả nhiên, khoảnh khắc tiếp theo tân nương chậm rãi xuất hiện trong tầm mắt Tôn Ngộ Không.

Cảm nhận được hai con ngưu yêu bên cạnh, Tôn Ngộ Không khẽ nhíu mày, nhưng vẫn không phát hiện ra điều gì khác thường.

"Đại ca, hay là do huynh tuyên bố cho ta đi!" Lúc này, Ngưu Ma Vương cười nhìn Tôn Ngộ Không, trong mắt lóe lên tia sáng.

"Ồ?" Sự việc bất thường tất có yêu ma, Tôn Ngộ Không đứng dậy, làm ra vẻ đồng ý, bất ngờ vung tay, một làn gió nhẹ thổi về phía tân nương.

"Vù!" Tấm khăn che mặt của tân nương lập tức bị thổi bay, dung nhan xinh đẹp hiện ra trong tầm mắt Tôn Ngộ Không, đột nhiên khiến Tôn Ngộ Không toàn thân run rẩy dữ dội.

Tân nương là Tử Hà!

Tôn Ngộ Không trong nháy mắt hoàn hồn, nhìn vẻ mặt không cam lòng của Tử Hà, sắc mặt lập tức âm trầm xuống, khí tức quanh thân bỗng nhiên trở nên sắc bén.

“Thả người!” Tôn Ngộ Không chỉ nói hai chữ, khí thế từ từ tỏa ra từ quanh thân, như một con hung thú vừa tỉnh giấc.

“Đại ca có ý gì?” Thấy dung nhan Tử Hà lộ ra, Ngưu Ma Vương không hề tức giận, ngược lại còn nở một nụ cười hung dữ.

Giọng Tôn Ngộ Không bị kìm nén đến cực điểm: “Xem ra ngươi ăn đòn chưa đủ nhớ à!” “Tôn Ngộ Không, ngươi thật sự nghĩ bản vương sợ ngươi sao!” Ngưu Ma Vương cười lạnh nói.

Vừa dứt lời, một cây cự phủ liền xuất hiện trong tay Ngưu Ma Vương.

Tôn Ngộ Không lạnh lùng nói: “Dùng Tử Hà làm mồi nhử, dụ yêm lão Tôn đến đây, xem ra ngươi đã chuẩn bị đầy đủ rồi!” “Không sai!” Ngưu Ma Vương vung cự phủ: “Ngươi thật sự nghĩ Ma Vương Trại của bản vương dễ vào lắm sao?” “Yêm lão Tôn ngay cả Bạch Cốt Động cũng vào được, một cái sơn trại rách nát cũng muốn nhốt yêm lão Tôn sao!” Tôn Ngộ Không khinh thường nói.

Ngưu Ma Vương hừ lạnh một tiếng: “Vậy thì thử xem, ngươi có thể động thủ được rồi hãy nói!” So với Bạch Cốt Động, Ma Vương Trại quả thực có chút không bằng, trận pháp cũng kém xa, nhưng hắn không tiếc đã hạ Sinh Mơ Mơ Màng Màng Độ, Tôn Ngộ Không tu vi có mạnh đến đâu, cũng không làm gì được.

“Dựa vào chút độc dược quèn đó sao?” “Cảm ơn!” Sư Đà Vương hướng về phía Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới khẽ cúi người, ánh mắt rơi trên người Ngưu Ma Vương, vẻ mặt bỗng nhiên trở nên hung tợn, phảng phất như có mối thù không đội trời chung, rồi tinh khí thần cuối cùng cũng nổ tung.

“Ầm ầm!” Năng lượng trực tiếp bao phủ lấy Ngưu Ma Vương, ánh sáng đỏ lóe lên, hung hãn lay động không gian, khiến người ta trong lòng hoảng sợ.

Dưới con mắt của mọi người, Ngưu Ma Vương bị bao phủ như vậy, tất cả sinh linh đều tò mò, Ngưu Ma Vương rốt cuộc có thể chống lại được đòn phản kích tự bạo của Sư Đà Vương hay không, nhưng lại cảm nhận được sinh cơ đang tiêu tán của Ngưu Ma Vương.

"A..." Một tiếng gào thét thảm thiết truyền ra, khí tức của Ngưu Ma Vương lại một lần nữa dường như suy giảm: "Bản vương không cam tâm!

Bản vương không cam tâm a!" Ngưu Ma Vương không tin mình bị Tôn Ngộ Không ép đến tình cảnh này, thậm chí cách cái chết cũng không xa, hắn không phục!

Nếu có thể để hắn hấp thu hoàn toàn năng lượng của Sư Đà Vương, vậy thì nhất định có thể tuyệt địa phản kích, để Tôn Ngộ Không cũng nếm thử mùi thất bại.

"Tôn Ngộ Không, ngươi cứ chờ đấy cho bản vương, bản vương dù có đến Hồng Hoang Minh giới, cũng sẽ không tha cho ngươi!" Khí tức dao động cực nhanh hạ xuống, Ngưu Ma Vương phát ra lời nói cuối cùng, trong giọng nói đầy uất ức và không cam lòng, nhưng rồi ngất đi, nặng nề rơi xuống Ma Vương Trại đã hóa thành phế tích.

Lúc này, Ngưu Ma Vương cách cái chết cũng không còn xa!

Lập tức, cả Ma Vương Trại trở nên im phăng phắc, tất cả tiểu yêu đã sớm chạy trốn, những yêu vương đã uống Sinh Mơ Mơ Màng Màng Độ, trong trận chiến cũng đã chết gần hết.

"Hầu ca, huynh không sao chứ!" Trư Bát Giới quan tâm hỏi.

Tôn Ngộ Không lắc đầu, ánh mắt nhìn về phía Tử Hà đang bị phong ấn ở một bên khác, vội vàng chạy tới.

Ngưu Ma Vương tu luyện là lực lượng pháp tắc, phong ấn của hắn cũng lấy lực lượng pháp tắc làm chủ.

Trước mặt Tôn Ngộ Không cũng lĩnh ngộ lực lượng pháp tắc, phong ấn này hoàn toàn vô dụng.

Chương 624

Dù cho Tôn Ngộ Không hiện tại linh lực không còn nhiều, nhưng vẫn có thể giải khai phong ấn của Ngưu Ma Vương.

"Ngộ Không..." Khoảnh khắc phong ấn được giải khai, Tử Hà vội vàng đỡ lấy Tôn Ngộ Không, nàng biết Tôn Ngộ Không lần này chiến đấu với Ngưu Ma Vương, e là thương càng thêm thương, nhất thời trong lòng không khỏi áy náy.

Nếu nàng không đột ngột đến Hồng Hoang Yêu giới, vậy sẽ không gặp phải Ngưu Ma Vương, từ đó Tôn Ngộ Không cũng sẽ không cứng đối cứng với Ngưu Ma Vương như vậy, tự nhiên sẽ không có nhiều chuyện như thế.

Tôn Ngộ Không trong nháy mắt liền nhìn ra tâm tư của Tử Hà, cưng chiều vuốt vuốt mái tóc của nàng: "Để yêm đi giải quyết Ngưu Ma Vương trước, sau đó ta sẽ đi hội hợp với Lão Đường!" Tử Hà khẽ gật đầu, đỡ Tôn Ngộ Không, đến trước mặt Trư Bát Giới.

"Chào tẩu tẩu!" Ánh mắt Trư Bát Giới lướt qua người Tử Hà một chút, rồi nhìn về phía Tôn Ngộ Không: "Hầu ca, Ngưu Ma Vương phải làm sao đây?

Giết thẳng luôn?

Hay là trấn áp phong ấn?" Tôn Ngộ Không nhíu mày, suy nghĩ một lát rồi nói: "Giết đi!

Trừ họa vĩnh viễn." Lời vừa dứt, Tôn Ngộ Không triệu hồi Như Ý Bổng về tay, chưa kịp ra tay, sắc mặt đột nhiên kịch biến.

Mặc dù Tôn Ngộ Không bị thương không nhẹ, nhưng cảm giác của y không hề suy giảm, tầm mắt nhìn thấy một luồng ánh sáng huy

hoàng, lóe lên về phía thân thể khổng lồ của Ngưu Ma Vương.

Rõ ràng, đối phương nhắm vào Ngưu Ma Vương mà đến.

Trư Bát Giới và Tử Hà vì lo lắng cho vết thương của Tôn Ngộ Không, cộng thêm thân thể khổng lồ của Ngưu Ma Vương sau khi biến dị che khuất, hai người mới không phát hiện ra luồng ánh sáng huy hoàng đột ngột kia.

"Tìm chết!" Tôn Ngộ Không sắc mặt sắc bén, thôi động tinh khí thần vừa mới hồi phục trong cơ thể, cưỡng ép điều khiển thân thể lóe lên, Như Ý Kim Cô Bổng thế như chẻ tre.

Nhìn Tôn Ngộ Không đột nhiên phát động công kích, thân ảnh ẩn giấu dưới luồng ánh sáng huy hoàng, lập tức hiểu ra hành tung của mình đã bị Tôn Ngộ Không phát hiện, bèn trong lòng quyết đoán, quanh thân lưu chuyển từng đạo quang hoa, tiện tay ném ra một đạo quang mang, thế công không đổi chộp về phía Ngưu Ma Vương.

"Keng!" Như Ý Kim Cô Bổng va chạm với quang mang kia, Tôn Ngộ Không trực tiếp bị đẩy lùi, trong đôi mắt tinh quang lập tức lóe lên, muốn nhìn thấu xem rốt cuộc là ai!

"Linh linh linh..." "Vù!" Tử Hà và Trư Bát Giới cũng phát hiện ra đạo quang ảnh kia, lập tức thôi động Mê Hồn Thần Linh.

Trư Bát Giới thì theo bản năng vung quạt ba tiêu, thái âm thần phong xuyên qua thân thể Tôn Ngộ Không, rơi trên người Ngưu Ma Vương, trực tiếp thổi bay hắn ra ngoài, kèm theo cả đạo quang ảnh kia.

"Ngốc tử!" Tôn Ngộ Không tức giận hét lên một tiếng: "Ai bảo ngươi dùng quạt ba tiêu?" Người kia vốn định mang Ngưu Ma Vương rời đi, bây giờ Trư Bát Giới một quạt thổi bay đối phương đi, chẳng phải là gián tiếp giúp người ta một tay sao.

“Hầu ca!

Ta vừa thấy huynh không địch lại, cho nên...” Trư Bát Giới giải thích.

Tôn Ngộ Không hít một hơi thật sâu: “Thôi bỏ đi!

Chạy rồi thì thôi!

Ngưu Ma Vương trọng thương, không chết cũng gần như vậy rồi!” Trước đó bị Hoảng Kim Thằng trói lại đánh, sau lại chịu phản phệ của hiến tế, cộng thêm đòn cuối cùng, Ngưu Ma Vương có thể nói là dầu cạn đèn tắt, muốn cứu Ngưu Ma Vương từ cửa tử về, không phải là chuyện dễ dàng.

“Ngộ Không, người vừa rồi muốn cứu Ngưu Ma Vương là ai vậy?” Tử Hà hỏi.

Trong kim mâu của Tôn Ngộ Không dâng lên sát ý mãnh liệt: “Ngoài đám lừa ngốc của Tây phương Phật môn ra, còn có thể là ai!” Mặc dù Tôn Ngộ Không vừa bị đánh bay ra ngoài, nhưng y có thể cảm nhận rõ ràng người ra tay chính là tên chó già Già Diệp đã bị y đánh cho một trận trước đó.

Đám lừa ngốc của Tây phương Phật môn này, thật sự như thuốc cao da chó, một khi đã nhắm vào ai là không bao giờ buông tha, thật sự khiến người ta chán ghét.

Nếu đấu tay đôi, Tôn Ngộ Không cũng chịu!

Nhưng chúng lại toàn giở trò âm mưu quỷ kế, Tôn Ngộ Không chỉ có thể bị động phòng ngự, căn bản không thể tấn công.

Nghĩ đến đây, Tôn Ngộ Không trong lòng tức giận vạn phần, âm thầm quyết định, sẽ có một ngày phải chém giết hết đám lừa giả nhân giả nghĩa của Tây phương Phật môn này!

Nhưng Tôn Ngộ Không cũng hiểu hiện tại chưa phải lúc.

Mạnh như phụ đế Tô Dự, cường giả đệ nhất Hồng Hoang, cũng chưa trừ bỏ được đám sâu bọ Tây phương Phật môn.

Nhưng Tôn Ngộ Không cũng biết phụ đế Tô Dự là Hồng Hoang chi chủ, cần phải cân nhắc nhiều việc, diệt Tây phương Phật môn thì dễ, nhưng cần một cái cớ hợp lý.

Nếu không phụ đế Tô Dự làm sao giải thích với Hồng Hoang lục giới!

Tôn Ngộ Không đè nén sự chán ghét đối với Tây phương Phật môn xuống đáy lòng, quay sang nói nhẹ nhàng với Tử Hà: "Tử Hà, yêm lão Tôn đưa nàng về Hồng Hoang Thiên giới nhé!" "Được!" Tử Hà cũng biết lần này đã gây thêm phiền phức cho Tôn Ngộ Không, bèn đồng ý, còn Trư Bát Giới thì đi hội hợp với Đường Huyền Trang, Sa Ngộ Tịnh và Tiểu Bạch Long.

Trên đường đến Hồng Hoang Thiên giới, Tôn Ngộ Không dặn đi dặn lại, sau này Tử Hà muốn hạ giới nhất định phải báo trước, quyết không thể để xảy ra chuyện như vậy nữa, Tử Hà cũng vui vẻ đồng ý.

"Vạn đạo giai diệt!" Khoảnh khắc lời nói của Tô Dự vừa dứt, hắn tiện tay vung lên, Thí Thần Thương trong tay đột nhiên phóng ra.

"Ầm ầm!" Trong nháy mắt, vạn thiên thời không do Thái Cực Đồ tạo ra trực tiếp bị chấn vỡ từng vết nứt.

Thí Thần Thương mang theo sức mạnh độc nhất vô nhị, dưới sự chú ý của các thánh nhân Hồng Hoang, uyển như một con hắc long, trực tiếp lao về phía Thái Thanh Thánh Nhân.

"Ông ông ông..." Nơi Thí Thần Thương đi qua không gặp chút trở ngại nào, tất cả vật chất và năng lượng hoàn toàn hóa thành hư vô, tỏ ra vô cùng không thể cản phá.

“Thái cực luyện thế!” Nhìn Thí Thần Thương đâm tới với thế một đi không trở lại, Thái Thanh Thánh Nhân cưỡng ép đè nén sự run rẩy trong lòng, dồn toàn bộ tinh khí thần trong cơ thể vào Thái Cực Đồ và Thái Ất Phất Trần, hai tay đánh ra từng đạo pháp quyết, thái cực pháp tắc và đan đạo pháp tắc điên cuồng lan tỏa.

Trong khoảnh khắc, thái cực pháp tắc và đan đạo pháp tắc bao trùm lấy không gian tàn phá do Thái Cực Đồ tạo ra, dưới sự lưu chuyển của âm dương, hỗn độn linh khí bên trong hoàn toàn bị thu làm của riêng, hình thành lực luyện hóa ở mức độ lớn nhất, trực tiếp bao bọc lấy Thí Thần Thương, muốn dùng sức mạnh cứng rắn tiêu hao năng lượng trong Thí Thần Thương.

“Rắc...” Một tiếng vỡ giòn tan vang lên trong không gian hỗn độn, từng làn sóng năng lượng nhanh chóng lan ra, bao trùm mọi ngóc ngách của không gian hỗn độn này.

“Rắc...” “Rắc...” “Rắc...” Ngay sau đó, nơi những làn sóng năng lượng đó đi qua, đều hiện ra những vết nứt và lỗ hổng chi chít, đang không ngừng lan rộng.

“Thái Thanh, ngươi thua rồi, chuẩn bị đón nhận cơn thịnh nộ của trẫm chưa?” Tô Dự từ trên cao phát ra tiếng phán xét, khiến ánh mắt của Thái Thanh Thánh Nhân hoàn toàn trở nên u ám.

Thái Thanh Thánh Nhân lạnh lùng nói: “Tô Dự, ta chưa thua, ta còn chiêu cuối cùng!” “Ầm ầm!” Lúc này, gương mặt của Thái Thanh Thánh Nhân có chút vặn vẹo, hắn đột nhiên thu hồi Thái Cực Đồ và Thái Ất Phất Trần, cả người đột nhiên nổ tung, máu tươi tung tóe khắp nơi.

Lập tức, những không gian thời gian tàn phá đó cũng theo sự tự bạo của Thái Thanh Thánh Nhân mà bùng nổ dữ dội.

Phải nói rằng, chiêu này của Thái Thanh Thánh Nhân là giết địch

một ngàn, tự tổn tám trăm, quả thực đủ tàn nhẫn!

Thái Thanh Thánh Nhân là Thiên Đạo Thánh Nhân, chỉ cần Thiên Đạo bất diệt, liền bất tử bất diệt.

Tô Dự lại không phải là Thiên Đạo Thánh Nhân, chỉ đơn thuần là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, chỉ cần tinh khí thần tiêu tán, sẽ thân tử đạo tiêu.

Lần này, Thái Thanh Thánh Nhân lấy chính tinh khí thần của mình làm chủ để tự bạo, lại thêm việc dẫn động sức mạnh của Thiên Đạo tạo ra vạn thiên thời không, cú bùng nổ kép như vậy, Tô Dự liệu có thể chống đỡ được không?

Chương 625

Chẳng lẽ, lần này Tô Dự thật sự sẽ thất bại sao! ...

Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân Đạo Tổ nhìn trận chiến giữa Tô Dự và Thái Thanh Thánh Nhân, vuốt râu dài: "Tô Dự đạo hữu quả thực thiên phú dị bẩm, nếu có thể chống đỡ được lần này, từ nay về sau biển rộng trời cao!" "Ngươi nghĩ Thiên Đạo sẽ cho hắn cơ hội sao?" Một giọng nói trầm trọng vang vọng trong Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân Đạo Tổ thản nhiên nói: "Chỉ cần không sợ La Hầu xâm nhập, Thiên Đạo cứ việc nhân lúc này ra tay, bóp chết Tô Dự từ trong trứng nước!" "Hồng Quân, chuyện đối phó La Hầu là của ngươi, còn về việc vũ trụ xâm nhập, sinh linh vũ trụ Hồng Hoang vô số, luôn có thể tìm được một người thích hợp!" Hồng Quân Đạo Tổ bình thản nói: "Có thời gian đó sao?

Giới bích vũ trụ truyền đến động tĩnh, tám phần là do La Hầu đang gõ cửa tạo thành!" "..." Ngoài Thiên Đạo và Hồng Quân Đạo Tổ quan tâm, Nữ Oa Nương Nương, Thông Thiên Giáo Chủ, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng đang không chớp mắt theo dõi diễn biến của trận chiến.

Gương mặt của Nữ Oa Nương Nương và các vị Đế hậu khác đầy lo lắng, nhưng họ luôn tin rằng phu quân của mình là người lợi hại nhất, cho nên không ai nói ra những lời nhụt chí.

Đôi mắt Thông Thiên Giáo Chủ lóe lên: "Tô Dự, ngươi nhất định phải thành công!

Nếu không, Hồng Hoang lục giới lại không tránh khỏi một trận đại kiếp!" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân ba người không cần nói nhiều, chỉ mong Tô Dự lần này

vẫn lạc, nhưng cũng hiểu rằng điều đó có phần không thực tế.

Nhưng chỉ cần Tô Dự không thể chống đỡ được cú tự bạo của Thái Thanh Thánh Nhân, vậy thì sau này họ vẫn có sức mạnh để so kè cao thấp với Tô Dự. ...

"Ầm ầm ầm!" Thí Thần Thương tại thời điểm vạn thiên thời không nổ tung đã hoàn toàn bộc phát, sức mạnh đáng sợ mộc mạc không hoa mỹ, hoàn toàn chống lại được vụ nổ của vạn thiên thời không và cú tự bạo của Thái Thanh Thánh Nhân.

Năng lượng bùng nổ không ngừng tăng lên, Tô Dự cũng không hề lơ là cảnh giác, thân hình lóe lên, trực tiếp chui vào trung tâm vụ nổ, chủ động nắm lấy Thí Thần Thương.

"Nhất lực phá vạn pháp!" Giọng nói uy nghiêm vang lên, Tô Dự cầm Thí Thần Thương quét ngang, từng đạo thương mang bùng nổ, dâng lên sức mạnh kinh khủng chi phối tất cả.

Nơi thương mang đi qua, tất cả năng lượng như tuyết tàn gặp nắng gắt mà tan biến, không thể địch nổi, căn bản không phải là sức mạnh cùng một tầng diện.

"Khai!" Thí Thần Thương điên cuồng vung vẩy, thương mang bao trùm mọi ngóc ngách của không gian tàn phá, đợi đến khi không gian tàn phá chỉ còn lại một cái vỏ rỗng, chúng đồng loạt bùng nổ, trong nháy mắt tan thành mây khói, như thể chưa từng xuất hiện.

"Ầm ầm!

Ầm ầm!

Ầm ầm!" Trong không gian hỗn độn, bão năng lượng gào thét, tiếng nổ vang lên liên tiếp, Tô Dự xách Thí Thần Thương, ánh mắt nhìn thẳng về phía trước, một đạo quang ảnh hiện ra rồi ngọ nguậy.

Thái Thanh Thánh Nhân tái tạo lại thân thể, nhìn Tô Dự bình an vô

sự, gương mặt phẫn nộ vặn vẹo, trong lòng lại dâng lên sự không thể tin nổi mãnh liệt.

Lại tự bạo một lần nữa mà vẫn không làm gì được Tô Dự!?

"Không thể nào!" Thân thể Thái Thanh Thánh Nhân run rẩy.

Tô Dự hít một hơi thật sâu, bề ngoài không có gì, nhưng thực tế tiêu hao cũng không nhỏ, gần như đạt đến chín phần, dáng vẻ hiện tại chỉ là để cố tỏ ra trấn tĩnh trước mặt Thiên Đạo mà thôi.

"Không có gì là không thể!" Tô Dự thản nhiên nói một câu, Thí Thần Thương trong tay dung nhập vào cơ thể, hỗn độn linh khí tinh thuần từ Hỗn Độn Châu trong cơ thể dâng lên, khôi phục sự hao tổn của bản thân: "Bây giờ, có di ngôn gì không?" Ánh mắt Tô Dự trở nên lạnh lùng, nhìn chằm chằm Thái Thanh Thánh Nhân.

Lúc này tinh khí thần của Thái Thanh Thánh Nhân vừa mới tái tạo lại, cộng thêm đặc tính của 《Nhất Trảm Vạn Đạo》, giết chết Thái Thanh Thánh Nhân dễ như trở bàn tay.

Cảm nhận được sát ý của Tô Dự, Thái Thanh Thánh Nhân trong lòng không khỏi có chút hối hận, kế sách bây giờ chỉ có thể nhận thua: "Bệ hạ, bần đạo nguyện ý giao ra Thái Cực Đồ và Thái Ất Phất Trần!" "Muộn rồi!" Tô Dự không phải là người dễ dàng bị thuyết phục, linh lực trong cơ thể dâng trào, phô thiên cái địa áp bách về phía Thái Thanh Thánh Nhân: "Trẫm đã cho ngươi cơ hội, nhưng ngươi không biết trân trọng.

Ngươi nghĩ trẫm không giết được đám Thiên Đạo Thánh Nhân các ngươi sao?

Hôm nay trẫm giết cho ngươi xem!" "Ai, Tô Dự đạo hữu, xin hạ thủ lưu tình!" Sau khi Tô Dự trấn áp Thái Thanh Thánh Nhân, đoàn người Tôn Ngộ Không đến Hỏa Diệm Sơn, vốn định mượn Quạt Ba

Tiêu, dập tắt hoàn toàn Hỏa Diệm Sơn, nhưng lại gặp phải sự ngăn cản của các đại yêu vương.

Hỏa Diệm Sơn là do Bát Quái Lô ở Hồng Hoang Thiên giới bị Tôn Ngộ Không ngày xưa một cước đạp đổ hóa thành, sự tồn tại của cửu muội chân hỏa khiến nơi đây trở thành thiên đường của hỏa diễm yêu tộc.

Bây giờ Tôn Ngộ Không muốn dùng Quạt Ba Tiêu dập tắt Hỏa Diệm Sơn, yêu tộc ở Hỏa Diệm Sơn sao có thể đồng ý.

Vì thế Tôn Ngộ Không liền từ bỏ ý định này.

Nhưng không dập tắt Hỏa Diệm Sơn, bọn họ thì có thể chịu đựng được, nhưng Đường Huyền Trang một giới phàm nhân thì phải làm sao?

Suy đi nghĩ lại, Tôn Ngộ Không cũng không có cách nào hay, đang định lên Hồng Hoang Thiên giới tìm người giúp đỡ thì các đại yêu vương ở Hỏa Diệm Sơn đã vây quanh Tôn Ngộ Không và Đường Huyền Trang.

Tôn Ngộ Không nghe các đại yêu vương kể lại, lập tức hiểu ra có một kẻ giấu mặt đứng sau giở trò, liền bảo đảm với các đại yêu vương rằng trước khi được sự đồng ý sẽ không dập tắt Hỏa Diệm Sơn.

Nhưng, lần này các đại yêu vương không tin Tôn Ngộ Không, cứ la hét bắt Tôn Ngộ Không dẫn Đường Huyền Trang rời khỏi Hỏa Diệm Sơn, nếu không sẽ ăn thịt Đường Huyền Trang.

Một câu uy hiếp, lập tức khiến Tôn Ngộ Không hoàn toàn khó chịu.

Giống như Tô Dự, Tôn Ngộ Không cũng đặc biệt không thích bị người khác uy hiếp.

Cho nên, Như Ý Kim Cô Bổng quét ngang, trực tiếp chấn nhiếp các đại yêu vương, khiến các đại yêu vương sinh lòng sợ hãi.

"Các vị!" Kim mâu của Tôn Ngộ Không hiện lên vẻ sắc bén, khí tức hùng hồn bao trùm cả ngọn Hỏa Diệm Sơn: "Yêm lão Tôn không phải là kẻ thích giết chóc, nhưng yêm lão Tôn cũng không chịu bất kỳ sự uy hiếp nào, nếu muốn tìm chết, yêm lão Tôn có thể thành toàn!" "Tôn Ngộ Không thật là uy phong a!" Đúng lúc này, một giọng nói trầm thấp từ trong đám yêu tộc truyền ra, lọt vào tai mọi người: "Ngươi muốn hủy diệt gia viên của ta, ta không được nói một câu sao?" "Hỏa nhãn kim tinh!" Từ trong lời nói đột ngột, Tôn Ngộ Không cảm nhận được một tia quen thuộc, lập tức mở đôi mắt nhìn thấu, sắc mặt lập tức âm trầm.

"Ngưu Ma Vương," giọng Tôn Ngộ Không như ác ma tỉnh giấc: "Ngươi đúng là con gián đánh không chết a!

Hôm nay đã chủ động đến nộp mạng, vậy yêm lão Tôn tuyệt đối sẽ không để ngươi rời đi nữa!" "Ha ha ha..." Ngưu Ma Vương trực tiếp hóa thành bản thể, và nói với giọng điệu được chúng yêu vương sủng ái: "Các vị yêu vương, hãy nghe bản vương nói một lời, vị Tôn Ngộ Không trước mắt các ngươi, vì hoàn thành nhiệm vụ đến Hồng Hoang Phật giới lấy kinh, không chỉ giết hại thê tử của hắn là Bạch Cốt Phu Nhân, ngay cả đại ca như bản vương cũng có thể nhẫn tâm hạ sát thủ, người như vậy các ngươi nghĩ có khả năng sẽ không dập tắt Hỏa Diệm Sơn sao?" Chuyện ở Ma Vương Trại trước kia, vô số yêu quái phải ôm hận, cho nên không có nhiều người biết nội tình.

Ngưu Ma Vương trước đó giả vờ là một kẻ hào sảng, đã chiếm được lòng tin của không ít yêu vương ở đây.

"Mọi người cùng ra tay, bản vương không tin Tôn Ngộ Không có thể làm được gì, chẳng phải hắn dựa vào cha là Thiên Đế mới có

được danh hiệu Tề Thiên Đại Thánh sao!" Lời này vừa ra, các đại yêu vương ở Hỏa Diệm Sơn lập tức nhất hô bá ứng, linh lực trong cơ thể cuồn cuộn tuôn ra, chấn nhiếp thiên địa.

"Kẻ đáng thương tất có chỗ đáng hận," nhìn các đại yêu vương ra tay trước mắt, Tôn Ngộ Không sắc mặt âm trầm: "Hôm nay là do yêm lão Tôn có chút do dự thiếu quyết đoán!

Không sợ chết thì cứ ra tay, yêm lão Tôn sẽ tiễn tất cả các ngươi đến Hồng Hoang Minh giới, du ngoạn một vòng Âm Phủ Địa Phủ." "Ầm!" Tu vi Đại La Kim Tiên hậu kỳ như thiên lôi giáng lâm, mạnh mẽ áp chế các đại yêu vương, sự dao động đáng sợ đó khiến các đại yêu vương không khỏi sinh lòng hoảng sợ.

"Các vị huynh đệ đừng sợ, Tôn Ngộ Không giao cho bản vương, các ngươi chỉ cần bắt giữ Đường Huyền Trang và những người còn lại là được!" Ngưu Ma Vương cao giọng hô, khiến các đại yêu vương vốn đã có ý định lùi bước lại phấn chấn tinh thần.

"Tiểu Bạch Long bảo vệ tốt Lão Đường, ngốc tử, Lão Sa, kẻ nào dám ra tay giết không tha, Hỏa Diệm Sơn hôm nay, yêm lão Tôn diệt chắc rồi!" Tôn Ngộ Không phát ra lời nói đầy sát khí.

Nếu Tôn Ngộ Không ngay từ đầu trực tiếp dùng Quạt Ba Tiêu dập tắt Hỏa Diệm Sơn, không có lòng nhân từ của phụ nữ, thì đã không có nhiều chuyện như vậy, bây giờ lại dẫn đến việc bị nhiều yêu vương bao vây.

Nếu các yêu vương ở Hỏa Diệm Sơn tự chuốc lấy, vậy thì đừng trách Tôn Ngộ Không lòng dạ độc ác, không nể tình yêu tộc.

"Hiểu rồi!" Tiểu Bạch Long hóa thành Ngũ Trảo Bạch Long, trực tiếp mang Đường Huyền Trang bay đi xa, Trư Bát Giới và Sa Ngộ Tịnh thì lấy ra binh khí của mình, có Quạt Ba Tiêu và Ngọc Tịnh Bình.

Chương 626

"Vù!" Quạt Ba Tiêu vung lên, thái âm thần phong gào thét, dù cho yêu vương cấp bậc Đại La Kim Tiên trước mặt, cũng không khỏi bị thái âm thần phong thổi bay ra ngoài, ngã một cú chó ăn cứt.

"Ông!" Ngọc Tịnh Bình dập dờn từng vòng gợn sóng, từng giọt nước rơi trên người các đại yêu vương, lập tức áp chế tu vi của chúng ở mức độ lớn nhất.

Cuối cùng, Trư Bát Giới và Sa Ngộ Tịnh bắt đầu đánh chó rơi xuống nước, cứng rắn chặn đứng các đại yêu vương ở Hỏa Diệm Sơn.

Ngược lại, Tôn Ngộ Không, tay cầm Như Ý Kim Cô Bổng, khí cơ khóa chặt Ngưu Ma Vương, âm thầm thề lần này nhất định không thể để hắn chạy thoát!

Nếu không nhất định sẽ như mấy lần trước, chém cỏ không trừ gốc, gió xuân thổi lại mọc!

"Ngưu Ma Vương, xem ra lần trước ngươi bị đánh chưa đã nghiền, lần này lại chuyên môn đến nộp mạng, yêm lão Tôn thật sự ngại quá!" Lúc này, Tôn Ngộ Không đối với Ngưu Ma Vương, hoàn toàn không coi hắn ra gì.

Dù sao lúc bị thương cũng có thể trọng thương hắn, huống chi hiện tại vết thương đã phục hồi, tu vi cũng đã tiến thêm một bậc.

Đôi mắt Ngưu Ma Vương hiện lên từng trận hàn quang: "Tôn Ngộ Không, bản vương thừa nhận không phải là đối thủ của ngươi, nhưng lần này đối thủ của ngươi không chỉ có một mình bản vương, còn có một vị khách quý đang chờ ngươi đó!" "Khách quý?" Tôn Ngộ Không sắc mặt sững sờ, trong lòng đột nhiên sinh ra dự cảm không lành.

“Bạch Cốt Phu Nhân, ra đi!” Theo lời nói của Ngưu Ma Vương vừa dứt, một bóng hình thướt tha mang theo ánh sáng trắng lấp lánh hiện ra, chính là Bạch Tinh Tinh mà Tôn Ngộ Không đã lâu không gặp.

“Tôn Ngộ Không, biệt lai vô dạng a!

Dạo này khỏe không?” Bạch Tinh Tinh khẽ mở đôi môi, khiến sắc mặt Tôn Ngộ Không trở nên phức tạp.

Tôn Ngộ Không hít một hơi thật sâu: “Tinh Tinh, theo yêm lão Tôn về Thiên giới đi!

Phụ đế sẽ cứu ngươi!” “Không cần!” Bạch Tinh Tinh sắc mặt lạnh lùng, phảng phất như hoàn toàn biến thành một người khác: “Nếu ngươi không muốn thành thân với ta, vậy đừng trách ta lòng dạ độc ác!” “Thành thân có thể, nhưng phải đợi sau khi hoàn thành việc lấy kinh của Phật giáo, yêm lão Tôn đã hứa với phụ đế, hứa với Tử Hà!” Tôn Ngộ Không nhượng bộ, hiện tại y chỉ muốn Bạch Tinh Tinh khôi phục lại tính cách bình thường.

Căn cứ vào tin tức của Đại Bằng Vương, Tôn Ngộ Không và những người khác nhanh chóng tìm ra nơi ở của Khổng Tước Công Chúa, chính là Khổng Tước Thần Cung.

Cảm nhận được khí tức trên Khổng Tước Thần Cung, trong đôi mắt Tôn Ngộ Không loé lên một tia sáng.

Đây không nghi ngờ gì là hành cung do Tử Vi Đế Quân Khổng Tuyên tự tay luyện chế, xem ra đúng như lời Đại Bằng Vương đã nói, quan hệ giữa Khổng Tước Công Chúa và đại sư huynh Khổng Tuyên không hề tầm thường.

Thế nhưng, chuyện tiếp theo lại không dễ giải quyết rồi!

Truyền thừa của Thiên Đế nhất mạch không chỉ có công pháp, thần thông, mà còn có cả tính cách.

Tử Vi Đế Quân thân là đại đệ tử của Thiên Đế, tính cách bao che khuyết điểm không phải chỉ một hai phần.

"Khổng Tước Công Chúa, Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không đặc biệt đến bái phỏng!" Sau khi cân nhắc kỹ lưỡng, để tránh phát sinh tranh chấp với Khổng Tước Công Chúa, Tôn Ngộ Không quyết định đối đãi bằng lễ, nếu không lát nữa đánh nhau, lỡ như bị đại sư huynh Khổng Tuyên dạy dỗ thì gay go!

Hơn nữa, Tôn Ngộ Không hiện nay cũng uy danh lừng lẫy, nếu bị đại sư huynh Khổng Tuyên dạy dỗ, dù là người một nhà cũng vô cùng mất mặt.

Tề Thiên Đại Thánh không cần thể diện hay sao?

Sau khi gọi một tiếng, trong Khổng Tước Thần Cung lại không có chút động tĩnh, khiến Tôn Ngộ Không không khỏi nhíu mày, không nể mặt như vậy sao?

"Khổng Tước Công Chúa, Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không đặc biệt đến bái phỏng!" Tôn Ngộ Không lại một lần nữa cung kính hữu lễ hỏi thăm, nhưng sức chịu đựng trong lòng cũng đã gần đến cực hạn, dù sao hắn cũng đã hứa nhất định sẽ bảo vệ Đường Huyền Trang thật tốt.

Hiện giờ lỡ như Đường Huyền Trang có chút bất trắc trong tay Khổng Tước Công Chúa, vậy phải ăn nói thế nào với phụ đế đây!

Đúng lúc này, một giọng nói trong trẻo như chim hoàng oanh truyền ra, nhưng ngữ khí lại vô cùng chói tai: "Tề Thiên Đại Thánh, bản công chúa không nghe thấy, lập tức rời đi, nếu không đừng trách bản công chúa không khách khí!" "Ầm!" Lời nói đột ngột khiến Tôn Ngộ Không toàn thân xù lông, bôn ba Hồng Hoang Lục Giới bao nhiêu năm, đây là người đầu tiên dám đối xử với hắn như vậy.

Khí thế Đại La Kim Tiên hậu kỳ lập tức dâng trào.

Có một có hai, Tôn Ngộ Không tuyệt đối sẽ không hỏi lần thứ ba, cái thá gì Khổng Tước Công Chúa, đã không biết điều lại còn vô lễ, thay đại sư huynh dạy dỗ một phen!

"Giao Đường Huyền Trang ra đây, nếu không lão Tôn ta sẽ phá cửa vào!" Tôn Ngộ Không phát ra tối hậu thư, khí thế lăng lệ đến cực điểm, Như Ý Kim Cô Bổng loé sáng, khí thế ngập trời ép về phía Khổng Tước Thần Cung.

Giọng nói của Khổng Tước Công Chúa truyền ra: "Tôn Ngộ Không, ngươi dám!" "Xem lão Tôn ta có dám không!" Tôn Ngộ Không cũng lửa giận ngút trời: "Nể mặt đại sư huynh của lão Tôn, lão Tôn cho ngươi mười hơi thở, nếu không giao lão Đường ra, vậy lão Tôn ta phải xem xem Như Ý Kim Cô Bổng của lão Tôn ta lợi hại, hay cái Khổng Tước Thần Cung này chịu đòn!" "Mười!" "Chín!" "Tám!" "Tôn Ngộ Không, nếu ngươi dám tấn công Khổng Tước Thần Cung của bản công chúa, bản công chúa nhất định sẽ đi mách phụ đế!" Hừ!

Nói cứ như chỉ một mình ngươi có phụ đế vậy!

Lão Tôn ta cũng có!

Sư tôn của phụ đế ngươi!

Lão Tôn ta phụng mệnh phụ đế bảo vệ Đường Huyền Trang, nay ngươi lại nửa đường bắt cóc Đường Huyền Trang, phụ đế ngươi có nói gì, lão Tôn ta cũng đứng về phía đạo lý!

Hoàn toàn không sợ phụ đế ngươi!

"Bảy!" "Sáu!" "Năm!" "Bốn!" "Tôn Ngộ Không đừng quá đáng!" Quá đáng!

Rốt cuộc là ai quá đáng!

“Ba!” “Hai!” “Một!” Vừa dứt lời, Tôn Ngộ Không trực tiếp ngưng tụ Chiến Đấu pháp tắc và Sức Mạnh pháp tắc lên Như Ý Kim Cô Bổng, trực tiếp thi triển thiên phú thần thông Cự Hầu Chân Thân, miệng hét lên một tiếng vang trời: “Thiên Quân Trừng Ngọc Vũ!” Có thể thấy, đối mặt với Khổng Tước Thần Cung do Khổng Tuyên luyện chế, Tôn Ngộ Không không hề có chút sơ suất, ngược lại còn bùng nổ toàn lực.

Dùng Hỏa Nhãn Kim Tinh quan sát, Tôn Ngộ Không ngay lập tức đã tìm ra điểm yếu của Khổng Tước Thần Cung.

“Ầm!” Như Ý Kim Cô Bổng hung hăng nện vào Khổng Tước Thần Cung, phát ra một tiếng nổ mạnh, khiến Khổng Tước Thần Cung lung lay dữ dội, dường như có thể sụp đổ bất cứ lúc nào.

Một bóng hình xinh đẹp loé lên, Khổng Tước Công Chúa xuất hiện trước mặt Tôn Ngộ Không: “Tôn Ngộ Không, lá gan của ngươi lớn thật, người khác sợ Tề Thiên Đại Thánh, bản công chúa không sợ!” “Danh hiệu Tề Thiên Đại Thánh của lão Tôn ta là do thực lực đánh ra, không cần bất cứ ai sợ lão Tôn, còn ngươi thật sự cho rằng là nghĩa nữ của đại sư huynh thì có thể muốn làm gì thì làm sao?

Lão Tôn nói cho ngươi biết, lập tức giao Đường Huyền Trang ra, nếu không lão Tôn ta đánh chết ngươi, đại sư huynh cũng không có gì để nói!” Tôn Ngộ Không cố nén sát ý trong lòng.

Khổng Tước Công Chúa không hề sợ hãi Tôn Ngộ Không: “Được thôi!

Ngươi giết bản công chúa đi!

Chỉ cần ngươi giết bản công chúa, là có thể tìm được Đường Huyền Trang!” “Lão Tôn ta lần đầu nghe thấy yêu cầu như vậy, nếu đã thế lão Tôn ta thành toàn cho ngươi!” Theo tiếng nói của Tôn Ngộ Không vừa dứt, Như Ý Kim Cô Bổng đột nhiên đập xuống, tức thì

Khổng Tước Công Chúa hoa dung thất sắc, lập tức né tránh, chủ động áp sát Tôn Ngộ Không.

Điều này khiến Tôn Ngộ Không trong lòng dấy lên cảnh giác, lập tức nhớ lại lời Đại Bằng Vương nói trước đó.

"Vù!" Khổng Tước Công Chúa né được Như Ý Kim Cô Bổng, xuất hiện trước mặt Tôn Ngộ Không, tay cầm Khổng Tước Phiến, quạt về phía Tôn Ngộ Không.

Một luồng gió nhẹ thổi qua, trực tiếp đánh trúng Tôn Ngộ Không.

Tức thì, Tôn Ngộ Không trực tiếp rơi từ trên không trung xuống.

Chương 627

"Hầu ca!" "Đại Thánh!" Thấy vậy, Trư Bát Giới và Sa Ngộ Tịnh lập tức cảnh giác, vội vàng đuổi theo Tôn Ngộ Không.

Nhìn Tôn Ngộ Không rơi xuống khỏi tầng mây, Khổng Tước Công Chúa lập tức đắc ý: "Tề Thiên Đại Thánh thì sao chứ!" "Ngươi vui mừng quá sớm rồi!" Đột nhiên, một giọng nói vang lên, một cơn cuồng phong ập tới, chính là Tôn Ngộ Không cầm Như Ý Kim Cô Bổng, lao về phía Khổng Tước Công Chúa.

"Sao có thể?" Trong chớp mắt, vẻ mặt xinh đẹp của Khổng Tước Công Chúa tràn ngập kinh hãi, không biết Tôn Ngộ Không rốt cuộc đã làm thế nào, có thể chịu một quạt mà không hề bị thương.

Thực ra, khi Khổng Tước Công Chúa áp sát, Tôn Ngộ Không đã lập tức thi triển một pháp thuật nhỏ, đó chính là Kim Thiền Thoát Xác.

Dùng một sợi lông biến thành thân thể, bản thể không chút dấu vết độn đi xa, thứ bị Khổng Tước Vũ Phiến của Khổng Tước Công Chúa đánh trúng chỉ là một sợi lông, hoàn toàn không ảnh hưởng gì đến bản thể.

"Không biết điều, đừng trách lão Tôn ta tiễn ngươi xuống địa ngục!" Trong đôi mắt Tôn Ngộ Không loé lên sát ý mãnh liệt, sức mạnh như thuỷ triều hung hăng tấn công tới.

"Ông ông ông!" Ngay trước khi Tôn Ngộ Không đánh trúng Khổng Tước Công Chúa, Khổng Tước Thần Cung đột nhiên lan ra từng vòng gợn sóng kỳ lạ.

Trong khoảnh khắc, bất kể là Tôn Ngộ Không, Khổng Tước Công Chúa, thậm chí cả Trư Bát Giới và Sa Ngộ Tịnh, đều như bị đóng băng, không thể di chuyển một bước.

“Hai đứa quá hồ đồ rồi!” Một giọng nói vang lên, một bóng người màu tím hiện ra trong tầm mắt mọi người.

Tôn Ngộ Không chợt bừng tỉnh, mục tiêu ban đầu của Vạn Yêu Lão Tổ là Đường Huyền Trang, tuy Vạn Yêu Lão Tổ không hứng thú với Đường Huyền Trang, nhưng Đường Huyền Trang lại là người mà hắn phải bảo vệ.

Vạn Yêu Lão Tổ chắc chắn muốn dùng Đường Huyền Trang để đổi lấy Vạn Yêu Nữ Vương, như vậy vừa không cần giao ra Bạch Tinh Tinh, Vạn Yêu Nữ Vương cũng sẽ không bị tổn hại gì, hà cớ gì không làm!

Nhưng...

“Lão già, không hổ là Hỗn Nguyên Kim Tiên, quả nhiên không đơn giản, nhưng muốn đánh chủ ý lên người lão Đường, cái ý định hay ho của ngươi e là phải thất bại rồi!” Tôn Ngộ Không trong lòng cười lạnh.

Cùng lúc đó, Tôn Ngộ Không hét lớn một tiếng, ra vẻ bùng nổ toàn bộ khí thế: “Ngươi dám!” “Tôn Ngộ Không, hôm nay bản tọa sẽ bắt Đường Huyền Trang, xem ngươi có thể kiêu ngạo thế nào!” Bàn tay của Vạn Yêu Lão Tổ ngày càng gần Đường Huyền Trang, trong lòng cũng không khỏi vui mừng.

Bạch Tinh Tinh hiện đang đột phá, chỉ cần có thể bức lui Tôn Ngộ Không một lần, sau này Bạch Tinh Tinh rời đi, sẽ không cần phải giao tiếp với con khỉ thối này nữa, để tránh rước phiền toái vào người!

Tiếc là, ý định của Vạn Yêu Lão Tổ đã định trước là thất bại.

Nhìn Vạn Yêu Lão Tổ chộp về phía Đường Huyền Trang, Trư Bát Giới và Sa Ngộ Tịnh nhìn nhau, trong lòng không khỏi buồn cười, nếu Vạn Yêu Lão Tổ muốn cướp Vạn Yêu Nữ Vương, dù có Cửu Đầu

Nguyên Linh cản trở, cũng có khả năng không nhỏ.

Nhưng Vạn Yêu Lão Tổ lại ra tay với sư phụ, quả thực là hết thuốc chữa, dù không trọng thương, cũng sẽ chịu thiệt không nhỏ.

"Ầm!" Khi cánh tay của Vạn Yêu Lão Tổ chỉ còn cách Đường Huyền Trang một thước, trên người Đường Huyền Trang đột nhiên bùng phát ra ngũ sắc hà quang, tức thì trời đất biến sắc, một hư ảnh nhanh chóng ngưng tụ, cuối cùng truyền ra một tiếng hót dài.

"Anh!" Tiếng hót dài như sấm sét giữa trời quang truyền vào tai Vạn Yêu Lão Tổ, tức thì đánh tan toàn bộ năng lượng của Vạn Yêu Lão Tổ, khiến hắn đầu óc choáng váng, suýt nữa thì ngã từ trên không trung xuống.

Ngũ Sắc Khổng Tước!

Cảm nhận được dao động đáng sợ đột nhiên hiện ra trên người Đường Huyền Trang, đôi mắt của Cửu Đầu Nguyên Linh co rút mạnh, lập tức nhận ra một tồn tại đáng sợ, đó là nhân vật khủng bố từng đối chiến với Thánh Nhân thời Thượng Cổ.

"Tiểu yêu bái kiến Tử Vi Đế Quân!" Nghĩ đến đây, Cửu Đầu Nguyên Linh lập tức quỳ một gối trên không, ngữ khí đầy run rẩy, cũng không biết là sợ hãi hay kích động.

Hư ảnh Ngũ Sắc Khổng Tước dần dần hóa thành một bóng người, lơ lửng sau lưng Đường Huyền Trang, theo sự ngưng tụ dần, từ từ mở mắt ra.

"Bái kiến Tử Vi Đế Quân!" Nghe lời của Cửu Đầu Nguyên Linh, các vị yêu vương đều kinh hãi, vội vàng hành lễ với bóng người đó.

Tôn Ngộ Không liếc nhìn hư ảnh đó, thầm lẩm bẩm: "Đại sư huynh lần này đáng tin cậy hơn một chút!" "Bốp!" Khổng Tuyên liếc nhìn các vị yêu vương, tiện thể lườm Tôn Ngộ Không một cái, cuối

cùng ánh mắt dừng lại trên người Vạn Yêu Lão Tổ: "Chỉ là Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, lá gan thật lớn!" "Tiểu yêu không dám, xin Tử Vi Đế Quân thứ tội!" Lúc này, Vạn Yêu Lão Tổ hoàn hồn, trên trán hiện ra những giọt mồ hôi li ti, hoảng sợ nói: "Tiểu yêu làm tất cả đều là để tự vệ, Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không dẫn người tấn công Vạn Yêu Quốc của ta, chém giết Thần Hầu Đại Tướng Quân của Vạn Yêu Quốc ta, thậm chí còn bắt giữ Nữ Vương của Vạn Yêu Quốc ta, xin Tử Vi Đế Quân minh giám a!" "Tôn Ngộ Không vì sao lại tấn công Vạn Yêu Quốc, trong lòng ngươi không có chút số má nào sao?" Khổng Tuyên nhìn thẳng vào Vạn Yêu Lão Tổ.

Vạn Yêu Lão Tổ trong lòng "lộp bộp" một tiếng, lập tức cứng họng.

Khổng Tuyên lạnh lùng nói: "Ban đầu cậy tu vi cao mà cướp người yêu của Tôn Ngộ Không, nếu không phải bản đế muốn Tôn Ngộ Không đòi lại công bằng, ngươi cho rằng ngươi có thể an ổn trở về Vạn Yêu Quốc sao?" "!" Vạn Yêu Lão Tổ trong lòng căng thẳng, chẳng trách ban đầu khi tiếp cận Tôn Ngộ Không, lại cảm nhận được hàn ý thấu xương, thì ra lúc đó Tử Vi Đế Quân đang ở bên cạnh Tôn Ngộ Không.

Biết được điều này, Vạn Yêu Lão Tổ trong lòng không khỏi may mắn, may mà lúc đó không có ý đồ gì khác với Tôn Ngộ Không, nếu không có lẽ đã chết đến nơi rồi.

"Bản đế vốn không có ý định can thiệp vào chuyện của Hồng Hoang Yêu Giới, dù sao đây cũng là nơi Yêu Sư quản lý, nhưng ngươi không biết sống chết lại dám đánh chủ ý lên người được bản đế che chở, ngươi nói phải làm sao đây?" Lời nói bình tĩnh của Khổng Tuyên lại khiến Vạn Yêu Lão Tổ run rẩy không thôi.

Vạn Yêu Nữ Vương thấy vậy, vội vàng gọi nhỏ một tiếng, ngữ

khí đầy cầu xin: "Ngộ Không..." Rõ ràng, Vạn Yêu Nữ Vương muốn Tôn Ngộ Không giúp cầu xin, để Tử Vi Đế Quân không giết gia gia của mình, Vạn Yêu Lão Tổ.

Nghe vậy, Tôn Ngộ Không không khỏi trầm mặc một lúc, ánh mắt lóe lên vài giây, mới mở miệng nói: "Đại sư huynh, nếu như trước đó huynh đã nói giao lão già này cho lão Tôn ta, hiện giờ lão Đường cũng không bị thương nặng, hay là để lão Tôn ta sau này tự mình tìm lại công bằng thì sao?" Khổng Tuyên liếc Tôn Ngộ Không một cái, mày hơi nhíu lại, nhất thời không trả lời Tôn Ngộ Không.

"Đế quân, đã lâu không gặp a!" Đúng lúc này, một giọng nói nhẹ nhàng vang lên, một luồng ánh sáng đen trắng lóe lên, một người đàn ông trung niên mặc y phục hai màu đen trắng xuất hiện.

Thấy người này, Khổng Tuyên chắp tay hành lễ: "Khổng Tuyên kiến Yêu Sư!" Đúng vậy, người này chính là Yêu Sư Côn Bằng, chủ nhân của Hồng Hoang Yêu Giới.

"Đế quân hà tất phải khách khí như vậy!" Côn Bằng cười cười: "Vạn Yêu Quốc có công bảo vệ thông đạo giữa Hồng Hoang Yêu Giới và Hồng Hoang Phật Giới, Đế quân có thể nể mặt, chuyện lớn hóa nhỏ được không?" "Cũng được!

Nếu Yêu Sư đã mở lời, chuyện này cứ vậy đi!" Côn Bằng đã cho bậc thang đi xuống, cộng thêm Khổng Tuyên cũng không có ý định giết Vạn Yêu Lão Tổ, liền trực tiếp đồng ý, sau đó đổi giọng: "Nhưng Vạn Yêu Lão Tổ phải giao ra Bạch Tinh Tinh!" Côn Bằng gật đầu: "Không vấn đề!" "Nếu vậy, chuyện đã xong, bản đế cũng cáo lui!" Khổng Tuyên chắp tay với Côn Bằng, thân hình bắt đầu dần dần mờ đi.

Côn Bằng cười nói: "Đế quân đi thong thả!" Sau khi Tử Vi Đế Quân rời đi, ánh mắt Côn Bằng bình tĩnh, không có chút tức giận nào

nhìn về phía Vạn Yêu Lão Tổ, tiện tay giải trừ sự trói buộc của Hoảng Kim Thằng đối với Vạn Yêu Nữ Vương: "Bản tọa không có yêu cầu gì khác, thả Bạch Tinh Tinh ra, hộ tống nhóm người Đường Huyền Trang tiến vào Hồng Hoang Phật Giới, Vạn Yêu Quốc tăng cường chỉnh đốn, không được ức hiếp người khác nữa!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Yêu Sư!" Vạn Yêu Lão Tổ, Vạn Yêu Nữ Vương, cùng các vị yêu vương của Vạn Yêu Quốc lập tức trầm giọng đáp ứng.

Có lời của Côn Bằng ở đó, Vạn Yêu Lão Tổ dù trong lòng có trăm ngàn lần không muốn, cũng phải giao ra Bạch Tinh Tinh, dù cho có đắc tội với vị tồn tại đứng sau Bạch Tinh Tinh.

Dù sao, căn cơ của Vạn Yêu Lão Tổ là ở Hồng Hoang Yêu Giới.

Ngay sau đó, các vị yêu vương do Tôn Ngộ Không tập hợp đều giải tán, vì Bạch Tinh Tinh đang bế quan, nên nhóm người Tôn Ngộ Không liền ở lại Vạn Yêu Thành.

Trong khoảng thời gian này, Vạn Yêu Nữ Vương và Tôn Ngộ Không đi lại rất gần, chuyện của Mạc Uyên năm đó hai người cũng đã giải thích rõ ràng.

Tôn Ngộ Không mới biết thì ra Mạc Uyên là người Vạn Yêu Lão Tổ đã định sẵn cho Vạn Yêu Nữ Vương.

Khi Vạn Yêu Nữ Vương và Tôn Ngộ Không quen nhau, Mạc Uyên cũng vừa mới xuất hiện, Vạn Yêu Lão Tổ nhìn trúng thiên phú của Mạc Uyên, mà Vạn Yêu Nữ Vương lại mãi không chinh phục được Tôn Ngộ Không, nên Vạn Yêu Lão Tổ mới thiên vị Mạc Uyên.

Hiện giờ Mạc Uyên đã thân tử đạo tiêu, Vạn Yêu Nữ Vương cũng không cần phải ép Tôn Ngộ Không gia nhập Vạn Yêu Quốc nữa.

Nhưng, nếu Tôn Ngộ Không muốn thành thân, Vạn Yêu Nữ Vương rất vui lòng.

Đối với điều này, Tôn Ngộ Không không đồng ý cũng không từ chối, chỉ nói với Vạn Yêu Nữ Vương, mọi chuyện để sau này hãy nói, hiện giờ chỉ muốn nhanh chóng giải quyết vấn đề của Bạch Tinh Tinh, và chuyện thỉnh kinh.

Vạn Yêu Nữ Vương cũng không ép Tôn Ngộ Không, cả ngày cùng Tôn Ngộ Không luận đạo du ngoạn, khiến Trư Bát Giới, Sa Ngộ Tịnh, Tiểu Bạch Long nhìn mà ngưỡng mộ.

Một ngày nọ, Bạch Tinh Tinh xuất quan, tấn thăng Hỗn Nguyên Kim Tiên, nhưng lại bị Vạn Yêu Lão Tổ trực tiếp trói lại, khiến nàng hôn mê, giao cho Tôn Ngộ Không.

Đùa sao!

Chương 628

Mệnh lệnh của Yêu Sư Côn Bằng, cho Vạn Yêu Lão Tổ một trăm lá gan, cũng không dám vi phạm!

Tôn Ngộ Không đưa Bạch Tinh Tinh đến Hồng Hoang Thiên Giới, với tốc độ nhanh nhất đến Thiên Đình Ngự Hoa Viên, có thể nói là một đường xông thẳng, chỉ sợ xảy ra sai sót.

"Hoảng hốt như vậy, còn ra thể thống gì!" Khoảnh khắc Tôn Ngộ Không tiến vào Ngự Hoa Viên, ánh mắt Tô Dự chuyển động, rơi vào Tôn Ngộ Không, giận dữ quát.

Nữ Oa Nương Nương ở bên cạnh cũng không nói nhiều.

"Hài nhi bái kiến phụ đế, mẫu hậu!" Tôn Ngộ Không vội vàng quỳ hai gối xuống.

Tô Dự nhìn Bạch Tinh Tinh trong lòng Tôn Ngộ Không, ánh mắt quét qua vài lần: "Nữ tử này thiên phú cũng không tầm thường, nhưng lại bị người ta che mờ tâm trí!" Xem tình hình, không giống như người của Tây Phương Phật Môn làm, chẳng lẽ mình đoán sai rồi!

Nhưng nếu không phải Phật Môn, thì có thể là ai?

Phải biết Thái Thanh Thánh Nhân đã bị trấn áp, Thái Thượng Lão Quân cũng bị cấm túc, rốt cuộc là ai đã cho Vạn Yêu Lão Tổ dũng khí, dám cướp người từ tay Tề Thiên Đại Thánh của Thiên Đình?

"Phụ đế, Tinh Tinh tính tình đại biến, hài nhi thật không biết phải làm sao!

Xin phụ đế ra tay tương trợ!" Tôn Ngộ Không cầu xin.

Nữ Oa Nương Nương tiến lên đỡ Tôn Ngộ Không dậy, thần thức quét qua người Bạch Tinh Tinh, đôi mày đẹp không khỏi nhíu chặt.

Thấy sắc mặt Nữ Oa Nương Nương thay đổi, ánh mắt Tô Dự lóe lên một thoáng, liền nói với Tôn Ngộ Không: "Bạch Tinh Tinh giao cho trẫm, ngươi quay về Hồng Hoang Yêu Giới, tiếp tục đến Hồng Hoang Phật Giới thỉnh kinh, sau khi việc thỉnh kinh hoàn thành, trẫm tự nhiên sẽ trả lại một Bạch Tinh Tinh nguyên vẹn cho ngươi!" "Đa tạ phụ đế, mẫu hậu!" Tôn Ngộ Không vội vàng cảm kích nói một câu, sau đó liền lập tức cáo lui, có thể thấy hắn tin tưởng Tô Dự đến mức nào.

Sau khi Tôn Ngộ Không rời đi, Nữ Oa Nương Nương ngưng giọng nói: "Phu quân, thủ đoạn của Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề từ khi nào trở nên cao minh như vậy, ngay cả thiếp cũng không kiểm tra ra!" "Chưa chắc là do Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề làm!" Tô Dự giải thích: "Có thể thay đổi tâm tính một người, Đại Tiếp Dẫn Thuật của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề quả thực có thể làm được, nhưng Bạch Tinh Tinh lại trở nên vô lý như vậy, có phần không giống phong cách của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!" "Đại Tiếp Dẫn Thuật ẩn chứa Phật pháp, nếu Bạch Tinh Tinh vì Đại Tiếp Dẫn Thuật mà biến thành như vậy, trong chân linh tuyệt đối sẽ còn sót lại Phật quang!" "Chẳng lẽ là Thái Thanh?

Nhưng hắn không phải đang bị trấn áp phong ấn, trong thời gian ngắn căn bản không thể ra tay a!" Nữ Oa Nương Nương hỏi.

Đôi mắt Tô Dự lóe lên: "Ta dường như đã quên một người khác!" "Nguyên Thủy!" Nghe vậy, suy nghĩ của Nữ Oa Nương Nương lưu chuyển, lập tức bừng tỉnh.

Tô Dự gật đầu: "Chắc cũng chỉ có hắn!" "Nhưng, Nguyên Thủy làm sao khiến Bạch Tinh Tinh tính tình đại biến được?" Nữ Oa Nương Nương không hiểu.

Tô Dự trầm tư một lát: "Điểm này chắc là Thái Thanh dùng đan dược làm..." Theo suy đoán của Tô Dự, ban đầu Bạch Tinh Tinh chắc

là do Thái Thanh Thánh Nhân cứu, Thái Thanh Thánh Nhân dùng Phật pháp kích thích ý chí của Bạch Tinh Tinh, khiến nàng hồi sinh.

Đồng thời, nhờ Nguyên Thủy Thiên Tôn giúp luyện chế một phen trên bộ xương trắng mà Bạch Tinh Tinh hóa thành, nên Bạch Tinh Tinh mới không thể ngưng tụ nhục thân, trở thành Bạch Cốt Tinh.

Cho nên sau khi Thái Thanh Thánh Nhân bị Tô Dự trấn áp, Nguyên Thủy Thiên Tôn mới có thể biết được nhất cử nhất động của hắn, và ra lệnh cho Vạn Yêu Lão Tổ ra tay.

Theo Tô Dự thấy, kế hoạch của Thái Thanh Thánh Nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn rất đơn giản, chỉ là muốn dùng Bạch Tinh Tinh làm mồi nhử, khiến Tôn Ngộ Không vì tình nhập ma, không đi Tây Thiên thỉnh kinh.

Thái Thanh Thánh Nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn dựa vào việc giúp lượng kiếp tiến hành thuận lợi mà ra tay, dẫn dắt Tôn Ngộ Không quay về con đường thỉnh kinh chính đạo, như vậy Hồng Quân Đạo Tổ cũng sẽ không quá làm khó.

Như vậy, Thái Thanh Thánh Nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn không chỉ có thể nhận được lượng lớn công đức khí vận của lượng kiếp, mà cũng sẽ không bị Hồng Quân Đạo Tổ trách phạt.

"Vốn tưởng rằng trẫm đã nhận Tử Hà, Thanh Hà làm nghĩa nữ, Lục Nhĩ Mỹ Hầu lại là đồ đệ của trẫm, kịch bản 《Đại Thoại Tây Du》 sẽ không diễn ra, không ngờ Thái Thanh, Nguyên Thủy thật là không bỏ sót lỗ hổng nào a!" Đôi mắt Tô Dự lóe lên.

Ngay sau đó, khóe miệng Tô Dự cong lên một nụ cười: "Nhưng như vậy cũng tốt, lần trước đã lấy được Bàn Cổ Phiên trong tay Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tam Bảo Ngọc Như Ý thì mãi chưa lấy được, lần này nhân tiện ra tay, lấy luôn Tam Bảo Ngọc Như Ý của Nguyên Thủy Thiên Tôn!" Nghĩ đến đây, Tô Dự và Nữ Oa Nương

Nương liền bắt đầu kiểm tra tinh khí thần, cũng như chân linh của Bạch Tinh Tinh, có mục tiêu rõ ràng, việc kiểm tra cũng thuận tiện hơn nhiều.

Dưới sự quét của thần niệm, Tô Dự và Nữ Oa Nương Nương quả thực đã phát hiện ra sức mạnh của đan dược trong chân linh của Bạch Tinh Tinh, cũng như có đạo văn lạc ấn trong xương trắng.

Biết được vấn đề ở đâu, Tô Dự và Nữ Oa Nương Nương liền bắt tay vào việc khôi phục lại tính cách và dung mạo ban đầu cho Bạch Tinh Tinh.

Tô Dự vận dụng Thôn Phệ pháp tắc, hấp thu hoàn toàn sức mạnh đan dược trong chân linh ra ngoài, còn về đạo văn trên bản thể của Bạch Tinh Tinh, thì càng dễ dàng xóa bỏ vô cùng.

Không phá không lập, phá rồi mới lập!

Tô Dự bảo vệ chân linh, tinh khí thần của Bạch Tinh Tinh, trực tiếp nghiền nát bản thể của Bạch Tinh Tinh, xóa sạch đạo văn trên xương trắng.

Tiếp theo, đến lượt Nữ Oa Nương Nương ra tay.

Dưới Tạo Hóa pháp tắc, tinh khí thần của Bạch Tinh Tinh trỗi dậy, nhanh chóng khôi phục lại thân thể Nhân Tộc ban đầu.

Quan trọng nhất là, dưới Tạo Hóa pháp tắc của Nữ Oa Nương Nương, Bạch Tinh Tinh có thể nói là đã trở thành thân thể Tiên Thiên Nhân Tộc, không hề thua kém gì Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế như Tử Hà và Thanh Hà.

Chỉ là, do thân thể mới sinh, chân linh của Bạch Tinh Tinh cần phải thích ứng, phải ngủ say một thời gian, sau đó phải tu luyện lại công pháp, thích ứng với thân thể mới.

Khi Bạch Tinh Tinh và thân thể mới hoàn toàn hòa hợp, tu vi của

nàng chắc chắn sẽ tiến thêm một bậc.

Làm xong tất cả, Nữ Oa Nương Nương gọi Tử Hà đến chăm sóc Bạch Tinh Tinh, còn Tô Dự thì tiến vào Hỗn Độn.

Không lâu sau, mấy vị đầu trọc, không đúng, mấy vị tăng nhân mang 《Đại Thừa Phật Pháp》 từ Tàng Kinh Các ra, đưa đến trước mặt Tôn Ngộ Không và Đường Huyền Trang.

Khoảnh khắc nhận lấy 《Đại Thừa Phật Pháp》, vũ trụ Hồng Hoang đột nhiên rung chuyển, các cường giả trên Hỗn Nguyên Kim Tiên đều cảm nhận rõ ràng, biết rằng Tây Du lượng kiếp đã đến hồi kết.

Trong chớp mắt, một luồng dao động thần bí vô hình bao trùm toàn bộ Hồng Hoang Lục Giới, trong đó nồng đậm nhất là Hồng Hoang Phật Giới, tại Đại Lôi Âm Tự.

Nhìn 《Đại Thừa Phật Pháp》 trong tay, Đường Huyền Trang vô cùng kích động, Như Lai Phật Tổ ngưng giọng hỏi: "Đường Huyền Trang, ngươi công đức vô lượng, tâm thỉnh kinh kiên định, ngô hiện tại gia phong ngươi làm Chiên Đàn Công Đức Phật, ngươi có bằng lòng không?" "Cái này..." Đường Huyền Trang đang vô cùng kích động, sắc mặt đột nhiên sững sờ, hoàn toàn không ngờ Như Lai Phật Tổ sẽ phong xá chính quả, liền nhìn về phía Tôn Ngộ Không và những người khác.

Lúc này, bất kể là Trư Bát Giới, Sa Ngộ Tịnh và Tiểu Bạch Long, thậm chí cả Tôn Ngộ Không, đều không nói lời nào khuyên bảo, rõ ràng là để hắn tự mình lựa chọn.

Ngay sau đó, Đường Huyền Trang trầm mặc một lúc, suy nghĩ hồi lâu, mới ngẩng đầu nhìn Như Lai Phật Tổ: "Đa tạ hảo ý của Phật Tổ, nhưng bần tăng đã quyết định sau khi truyền 《Đại Thừa Phật Pháp》 cho Đại Đường, sẽ triệt để hoàn tục!" "Nếu đã như vậy, ngô cũng

không cưỡng cầu!" Theo tiếng nói của Như Lai Phật Tổ vừa dứt, một luồng ánh sáng chói lọi bốc lên bên ngoài Đại Lôi Âm Tự, theo luồng dao động vô hình, đột nhiên rót vào cơ thể Đường Huyền Trang.

"Ầm!" Khí thế trên người Đường Huyền Trang đột nhiên tăng vọt, ý thức của hắn cũng chìm vào từng mảng hình ảnh mơ hồ, những hình ảnh xa lạ này lại khiến hắn vô cùng quen thuộc.

Nhân Tiên...

Thiên Tiên...

Kim Tiên...

Đại La Kim Tiên...

Dao động trên người Đường Huyền Trang ngày càng mạnh mẽ, gần như trong nháy mắt từ một người phàm, đã đạt đến cảnh giới mà người khác mấy ngàn năm cũng không thể với tới, và vẫn đang không ngừng tăng lên.

"Công đức khí vận thật đáng sợ a!" Cảm nhận tốc độ tăng vọt của Đường Huyền Trang, trong mắt chư Phật Bồ Tát ở Đại Lôi Âm Tự tràn ngập kinh hãi, và cả lòng tham lam nếu có nếu không.

Nhưng, cũng chỉ có thể nghĩ vậy thôi, phải biết hiện giờ Tôn Ngộ Không, Khổng Tước Đại Minh Vương Bồ Tát đều ở đây, ai có đức có năng dám ra tay giết Đường Huyền Trang cướp đoạt công đức khí vận chứ!

Chương 629

"Ầm!" Khí thế của Đường Huyền Trang lại lần nữa đột phá, trực tiếp phá vỡ ràng buộc cảnh giới, đạt đến tầng lớp đỉnh tiêm của Hồng Hoang Lục Giới, Hỗn Nguyên Kim Tiên.

"Dương Giao kiến đại sư huynh!" Chỉ thấy, Đường Huyền Trang đột nhiên mở mắt, chắp tay hành lễ với Khổng Tuyên.

Đúng vậy, Đường Huyền Trang nhờ công đức lượng kiếp lần này, đã hoàn toàn khôi phục ký ức, đồng thời loại bỏ sức mạnh còn sót lại của "Đại Tiếp Dẫn Thuật" trong chân linh.

Nghe lời của Đường Huyền Trang, sắc mặt Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới đều sững sờ, ngay cả chư Phật Bồ Tát cũng có chút kinh ngạc.

"Lão Đường là đại ca của Dương Tiễn?" Sau khi Tôn Ngộ Không hoàn hồn, không thể tin được nhìn Đường Huyền Trang, không, bây giờ nên gọi là Dương Giao mới đúng!

Dương Giao cười gật đầu: "Ngộ Không, mười mấy năm nay đa tạ sự bảo vệ của ngươi, không có ngươi không có ta hôm nay!" "Ngươi thật sự là con trai lớn của Dao Cơ mẫu hậu?" Mặc dù đã được Dương Giao thừa nhận, Tôn Ngộ không vẫn có chút không thể tin được.

"Như giả bao hoán!" Dương Giao cười nhẹ.

"Dương Giao tiếp chỉ!" Đúng lúc này, Khổng Tuyên đứng dậy, vung tay, một đạo pháp chỉ lượn lờ hư không, giọng nói uy nghiêm khiến mọi người không thể nghi ngờ vang lên: "Trẫm lấy danh nghĩa Hồng Hoang Thiên Đế, phong xá Dương Giao làm Công Đức Chiến Thần, hiệp trợ Ti Pháp Chiến Thần, thống lĩnh thiện ác công đức của

Hồng Hoang Lục Giới, ngươi có bằng lòng tiếp nhận không!" "Nhi thần bằng lòng, đa tạ phụ đế!" Dương Giao cung kính quỳ hai gối xuống đất, hướng về pháp tắc trên không trung cung kính bái lạy.

"Hống!" Cùng lúc đó, trên Lăng Tiêu Bảo Điện của Hồng Hoang Thiên Giới phát ra một tiếng rồng ngâm kinh thiên động địa, công đức khí vận kim long của Thiên Đình lại lần nữa tăng vọt.

"Hù!" Nhìn cảnh tượng trước mắt, Như Lai Phật Tổ hít sâu một hơi, sắc mặt trở nên khó coi: "Tôn Ngộ Không, ngô lấy thân phận Phật giáo chi chủ phong xá ngươi làm 'Đấu Chiến Thắng Phật', ngươi có bằng lòng không!?" "Phật Tổ, ngươi nên hiểu rõ lão Tôn ta tuyệt đối sẽ không cùng tồn tại với những kẻ của Tây Phương Phật Môn!" Tôn Ngộ Không cười lạnh một tiếng: "Trong Hồng Hoang Lục Giới, chỉ có Tề Thiên Đại Thánh, chưa bao giờ có Đấu Chiến Thắng Phật!" "Ầm!" Công đức khí vận như thủy triều không ngừng tràn vào cơ thể Tôn Ngộ Không, tu vi Đại La Kim Tiên hậu kỳ vốn có, trong nháy mắt đã đạt đến đỉnh phong.

Một hơi... năm hơi... chín hơi..., Tôn Ngộ Không ở cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong chỉ dừng lại mười hơi thở, sau đó liền đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Nhìn mức độ khí thế hung mãnh trên người Tôn Ngộ Không, rõ ràng Hỗn Nguyên Kim Tiên tiền kỳ không phải là điểm cuối của Tôn Ngộ Không.

Khoảnh khắc tiếp theo, tu vi của Tôn Ngộ Không quả nhiên đã tăng lên Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, và vẫn đang tăng trưởng, chỉ là tốc độ đã chậm đi rất nhiều, thậm chí không bằng một phần tư ban đầu.

Cuối cùng, tu vi của Tôn Ngộ Không dừng lại ở Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ.

"...Hahahaha...", cảm nhận sức mạnh tràn trề trong cơ thể, ánh mắt Tôn Ngộ Không trở nên đầy mỉa mai, rơi vào người Doanh Câu Cổ Phật, lộ ra một nụ cười khinh thường.

Tôn Ngộ Không hiện tại, so với vừa rồi quả là một trời một vực, chút tu vi cỏn con của Doanh Câu Cổ Phật, trong mắt hắn bây giờ không khác gì một con kiến.

"Tôn Ngộ Không...", cảm nhận được ánh mắt khinh miệt của Tôn Ngộ Không, Doanh Câu Cổ Phật cố nén cơn giận trong lòng, nhưng cuối cùng vẫn không động thủ, hắn biết rõ hiện tại mình chắc chắn không phải là đối thủ của Tôn Ngộ Không, huống hồ còn có Khổng Tước Đại Minh Vương Bồ Tát ở bên cạnh.

Chỉ cần hắn dám động thủ với Tôn Ngộ Không (dù chỉ một chút), sau đó chắc chắn sẽ thân tử đạo tiêu.

Sự thăng cấp của Tôn Ngộ Không, khiến công đức khí vận kim long của Thiên Đình lại lần nữa vươn cao, so với lần thăng cấp trước đó còn có hơn chứ không kém.

Tiếp theo là Trư Bát Giới, cũng từ chối phong xá Tịnh Đàn Sứ Giả của Như Lai Phật Tổ, tu vi dưới sự thúc đẩy của công đức khí vận, đạt đến Đại La Kim Tiên đỉnh phong, cách Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng không xa, sau đó được Tô Dự pháp chỉ sách phong làm "Thiên Bồng Đại Nguyên Soái".

Thiên Bồng Đại Nguyên Soái và Thiên Bồng Nguyên Soái tuy chỉ khác nhau một chữ, nhưng lại có sự khác biệt một trời một vực.

Về binh mã quản lý, Thiên Bồng Nguyên Soái thống lĩnh mười vạn Thiên Hà Thủy Quân, nhưng Thiên Bồng Đại Nguyên Soái lại thống lĩnh toàn bộ thủy quân của Thiên Đình.

Phải biết thủy quân của Thiên Đình có đến trăm vạn, có thể nói là

bá chủ trên biển.

Sa Ngộ Tịnh và Tiểu Bạch Long từ chối Kim Thân La Hán và Thiên Long Bát Bộ Quảng Lực Bồ Tát, trở thành Long Tộc Đại Tướng Quân và Phượng Tộc Đại Tướng Quân, tu vi cũng tăng lên Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Long Tộc và Phượng Hoàng nhất tộc, đều thuộc quyền của Thiên Đế, không thuộc về đạo thống, Sa Ngộ Tịnh và Tiểu Bạch Long mỗi người trở thành đại tướng quân của tộc mình, cũng coi như gia nhập Thiên Đình.

Do đó, trận Tây Du lượng kiếp này từ đầu đến cuối, đều là Thiên Đình được lợi lớn nhất.

Còn về công đức khí vận mà Phật giáo nhận được, ngay cả một phần mười của Thiên Đình cũng không bằng.

Sau khi năm người Tôn Ngộ Không nhận được công đức khí vận, Khổng Tuyên cũng rút khỏi Phật giáo, dẫn theo năm người Tôn Ngộ Không rời đi.

Nhìn bóng lưng Khổng Tuyên rời đi, Như Lai Phật Tổ trầm mặc, sắc mặt khó coi đến cực điểm, sau đó chỉ để lại một câu, liền biến mất không thấy: "Chuyện hôm nay đến đây thôi!" Bất cứ ai cũng có thể thấy sự bất mãn của Như Lai Phật Tổ đối với chuyện thỉnh kinh, khiến Dược Sư Cổ Phật, Già Diệp Cổ Phật, Tướng Thần Phật Tổ nhìn nhau, ánh mắt không ngừng lóe lên.

Nhiên Đăng Cổ Phật, Quan Âm Bồ Tát và những người khác nhìn thấy cảnh này, mày nhíu chặt, trong lòng nặng trĩu, không nên a!

Như Lai Phật Tổ không phải luôn lấy Hồng Hoang Thiên Đế làm đầu, sao hôm nay lại bất mãn với Hồng Hoang Thiên Đế?

Trong đó nhất định có vấn đề!

Sau khi Đường Huyền Trang trở về Đại Đường Thiên Triều, giao 《Đại Thừa Phật Pháp》 cho Đường Thái Tông Lý Thế Dân, nhưng Lý Thế Dân không có ý định truyền bá, mà cất giữ 《Đại Thừa Phật Pháp》.

Đùa sao!

Lý Thế Dân là Nhân Tộc Nhân Vương, sao có thể để 《Đại Thừa Phật Pháp》 làm loạn con dân của mình, ân oán thế gian không phải do nhân quả, sao có thể dùng mấy bộ kinh nhảm nhí này hóa giải được!

Nhưng để kỷ niệm sự cống hiến của Đường Huyền Trang, Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Sa Ngộ Tịnh, Tiểu Bạch Long cho Đại Đường Thiên Triều, Lý Thế Dân đã cho tạc tượng năm người, và tiến hành gia phong, đặt ở cổng hoàng cung thành Trường An.

Phải nói, nước cờ này của Lý Thế Dân diệu không thể tả.

Theo Lý Thế Dân thấy, đến Hồng Hoang Phật Giới thỉnh kinh, Tôn Ngộ Không và Đường Huyền Trang đều có thể thành công, thân phận bối cảnh chắc chắn hơn người.

Sau khi gia phong, Tôn Ngộ Không và Đường Huyền Trang nhận được nhân tộc khí vận gia trì, hoàng cung của Lý Thế Dân cũng có thể nhận được sự che chở của Tôn Ngộ Không và những người khác, đến lúc phi thăng Thiên Giới, cũng sẽ có người chiếu cố, há không phải quá tốt sao!

Tôn Ngộ Không và những người khác cũng vui vẻ chấp nhận, sau đó trở về Hồng Hoang Thiên Giới.

Tô Dự cũng để Tôn Ngộ Không và những người khác ai về vị trí nấy, dù sao hiện giờ Hồng Hoang Lục Giới thái bình, ngày thường chúng thần chúng tiên của Thiên Đình cũng khá nhàn rỗi.

Tôn Ngộ Không và Đường Huyền Trang cũng đều chia tay, dù sao mỗi người đều có người mình vướng bận.

Đường Huyền Trang một đường thẳng tiến đến Tây Lương Nữ Quốc, sau đó Tây Lương Nữ Vương nhường lại vương vị, cùng Đường Huyền Trang, Hạt Tử Tinh trở về Hồng Hoang Thiên Giới, trên đường lại vô tình gặp được Khổng Tước Công Chúa.

Tây Lương Nữ Vương và Hạt Tử Tinh nhận ra Khổng Tước Công Chúa có ý với Đường Huyền Trang, liền mời Khổng Tước Công Chúa đến làm khách.

Tôn Ngộ Không thì trở về Tề Thiên Phủ, Tử Hà lúc này đã có Bạch Tinh Tinh, cũng đã khôi phục lại bản sắc ban đầu, sau đó đến Hoa Quả Sơn, lại vô tình gặp Vạn Yêu Nữ Vương.

Thì ra sau khi lượng kiếp kết thúc, Tô Dự đã dự định sách phong Hỗn Độn Ngũ Độc, trong đó Hạt Tử Tinh giữ chức Thiên Hạt Thần Quân, Vạn Yêu Nữ Vương cũng trở thành Mãng Xà Thần Quân.

Cho nên Vạn Yêu Nữ Vương nhàn rỗi không có việc gì.

Chương 630

Cũng không còn lo lắng chuyện gia gia ép hôn, hạ phàm tùy ý du ngoạn.

Còn Vạn Yêu Quốc thì tiếp tục giao cho Vạn Yêu Lão Tổ quản lý, Côn Bằng cũng ra lệnh cho Vạn Yêu Lão Tổ chỉnh đốn trật tự của Vạn Yêu Quốc.

Trư Bát Giới trở về Thiên Hà Thủy Quân, cùng các huynh đệ ngày xưa say một trận, sau đó đến Cao Lão Trang đón Cao Thúy Lan về.

Sa Ngộ Tịnh và Tiểu Bạch Long thì áo gấm về làng, lần này hoàn thành nhiệm vụ do Thiên Đế Tô Dự giao, hai người có thể nói là vô cùng phong quang, địa vị trong tộc tăng lên vùn vụt, so với trước khi thỉnh kinh được coi trọng hơn không ít.

Tây Du lượng kiếp kết thúc, khiến Hồng Hoang Lục Giới vốn ồn ào trở nên yên tĩnh, nhưng vô hình trung lại hiện ra một luồng khí tức ngột ngạt, từ sâu trong vũ trụ Hồng Hoang bay ra.

Trong chớp mắt, đã qua hai trăm năm kể từ khi Tây Du lượng kiếp kết thúc, một ngày nọ trong Hồng Hoang Phật Giới truyền ra một tin tức khiến Lục Giới đều chấn động.

Như Lai Phật Tổ lựa chọn thoái vị, chuẩn bị đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, người kế nhiệm chức vị Phật Tổ của Phật giáo là Tướng Thần Phật Tổ.

Tương truyền, Như Lai Phật Tổ vốn định để Nhiên Đăng Cổ Phật kế nhiệm chức vị Phật Tổ, nhưng Tướng Thần Phật Tổ đã liên hợp với các vị Cổ Phật khác, yêu cầu tỷ thí với Nhiên Đăng Cổ Phật.

Kết quả Nhiên Đăng Cổ Phật thảm bại, Tướng Thần Phật Tổ

thuận thế lên ngôi.

Sau khi Tướng Thần Phật Tổ lên ngôi, Nhiên Đăng Cổ Phật tuyên bố bế quan, sau đó Quan Âm Bồ Tát và những người khác cũng lần lượt tuyên bố bế quan.

Tức thì, những người thuộc mạch chính của Phật giáo vốn có đều rơi vào cảnh ai nấy đều lo cho thân mình, sợ Tướng Thần Phật Tổ thanh trừng, từng người một tranh nhau bế quan.

Nhất thời, Đại Lôi Âm Tự của Phật giáo trở thành đại bản doanh của Tây Phương Phật Môn.

Sau đó, Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự hạ một đạo pháp chỉ, để Khổng Tuyên đi truyền đạt, kết quả hai người lại đại chiến một trận...

Trong Hỗn Độn, Tây Phương Cực Lạc Thế Giới.

Chuẩn Đề Đạo Nhân cảm nhận được Khổng Tuyên và Như Lai Phật Tổ khai chiến, phá lên cười lớn: "Hahahaha... sư huynh, cơ hội hưng thịnh của Tây Phương Phật Môn chúng ta cuối cùng cũng đến rồi!" "Tô Dự Thiên Đế, chung quy vẫn quá bá đạo!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân lạnh lùng hừ một tiếng: "Ăn thịt còn không cho người khác húp canh, Như Lai phản kháng cũng là chuyện sớm muộn!" "Như Lai hiện giờ chỉ cần đột phá thành công, đến lúc đó chúng ta liên hợp với Thái Thanh, Nguyên Thủy, cộng thêm Như Lai, tổng cộng năm vị Thánh Nhân, chắc chắn có thể đối phó được Tô Dự!" Chuẩn Đề Đạo Nhân càng nói càng kích động.

Bao nhiêu nguyên hội rồi, đường đường là Thiên Đạo Thánh Nhân, lại luôn bị Hồng Hoang Thiên Đế Tô Dự đè ép, không có chút sức phản kháng, liên tiếp chiến bại.

Hiện giờ cuối cùng cũng thấy được một tia hy vọng, sao có thể không vui mừng?

Nghĩ đến đây, trong mắt Tiếp Dẫn Đạo Nhân hiện lên hàn quang: "Tiếc là Phật giáo không tập trung được quá nhiều công đức khí vận, nếu không Tây Phương Phật Môn chúng ta chắc chắn có thể tái hiện trong Hồng Hoang Lục Giới!" "Sư huynh, chờ thêm chút nữa đi, chung quy sẽ có thời gian!" Chuẩn Đề Đạo Nhân trầm giọng nói: "Còn ba trăm năm nữa, sự trấn áp của Tô Dự Thiên Đế đối với Thái Thanh, Nguyên Thủy sẽ kết thúc, đến lúc đó chúng ta có thể thương lượng một phen!" "Ta lo không phải là cái này!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân lắc đầu: "So với Thiên Đình của Tô Dự, chúng ta có sự chênh lệch quá lớn, hiện giờ Tây Du lượng kiếp đã kết thúc, chúng ta muốn lật kèo, cần phải mượn sức mạnh của lượng kiếp, lần lượng kiếp tiếp theo không biết là tình hình thế nào!" "Sư huynh, điểm này ta cũng từng nghĩ, nhưng chúng ta là Thánh Nhân, dù có lượng kiếp, chúng ta cũng có thể kê cao gối mà ngủ, kết quả tồi tệ nhất cũng không hơn gì trước đây, chỉ cần chúng ta còn, sớm muộn cũng có cơ hội lật đổ Tô Dự Thiên Đế!" Chuẩn Đề Đạo Nhân kiên định nói.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân gật đầu: "Sư đệ nói rất đúng, là sư huynh có chút lo xa rồi!" Trong ánh mắt kinh hãi của Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân, cùng với vẻ mặt kiêng dè của Thái Thanh Thánh Nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tô Dự lạnh lùng thốt ra một câu mỉa mai: "Bây giờ các ngươi hiểu chưa?" "Bệ hạ thân là Hồng Hoang Thiên Đế không sai, nhưng chúng ta cũng là Thiên Đạo Thánh Nhân, xin bệ hạ đừng quá đáng?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân cố nén nỗi đau trên cơ thể, nghiến răng nói.

Ánh mắt Tô Dự chuyển sang nhìn Tiếp Dẫn Đạo Nhân, nhếch miệng lộ ra nụ cười đầy sát ý: "Quá đáng?

Các ngươi thân là thần tử của trẫm, trẫm giết các ngươi, thì đã sao!" "Thiên Đạo Thánh Nhân thì thế nào?

Trẫm căn bản không coi hai tên bại loại các ngươi vào mắt!" Lời

nói xé toạc mặt mũi của Tô Dự, khiến ánh mắt Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân lạnh đi, liền nhìn về phía Thái Thanh Thánh Nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn: "Hai vị đạo hữu, chẳng lẽ muốn trơ mắt nhìn Tô Dự đối xử với chúng ta như vậy?" "Ha ha!" Tô Dự quay sang nhìn Thái Thanh Thánh Nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn: "Thái Thanh, Ngọc Thanh hai vị đạo quân, mong đừng tự rước lấy nhầm lẫn, các ngươi vừa mới thoát khỏi trấn áp, nếu muốn quay lại, cứ việc ra tay giúp bọn chúng!" "Đại ca, chúng ta phải làm sao?" Nghe lời nói đầy uy hiếp của Tô Dự, ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn lóe lên, âm thầm truyền âm cho Thái Thanh Thánh Nhân.

Thái Thanh Thánh Nhân không lập tức trả lời câu hỏi của Nguyên Thủy Thiên Tôn, trong lòng suy nghĩ miên man, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân tuyệt đối không thể bị trấn áp, nếu không sẽ hoàn toàn trở thành cá nằm trên thớt của Tô Dự, lúc đó muốn giết thì giết!

Nhưng nếu muốn ra tay..., Tô Dự trước mắt tu vi đã đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Bát Tầng, thậm chí Thái Thanh Thánh Nhân còn nghi ngờ Tô Dự có giữ lại thực lực.

Ngược lại, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân, chỉ có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Ngũ Tầng, Lục Tầng, Tam Tầng, dù có cộng thêm tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Thất Tầng của mình, cũng khó mà chiếm được ưu thế trước mặt Tô Dự.

Quan trọng hơn là, Nữ Oa Nương Nương và Thông Thiên Giáo Chủ còn chưa hiện thân.

Ban đầu khi bị trấn áp, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng chọn khoanh tay đứng nhìn.

Nghĩ đến đây, Thái Thanh Thánh Nhân liền quyết định ra tay thì

không thể, nhưng phải bảo vệ Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân không bị trấn áp.

"Bệ hạ lo xa rồi, ngô và nhị đệ bị trấn áp một thời gian đã hiểu sâu sắc việc đi ngược lại ý trời trước đây, thực sự có chỗ không thỏa đáng, tự nhiên sẽ không ngỗ nghịch ý của bệ hạ!" Thái Thanh Thánh Nhân nhẹ giọng giải thích.

"Hahahahaha...", Tô Dự phá lên cười lớn, tiếng cười trong tai Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân nghe thật chói tai: "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, các ngươi có lời gì hay không!" Dứt lời, nụ cười trên mặt Tô Dự thu lại, khí tức pháp tắc bùng nổ, Thí Thần Thương chỉ thẳng vào Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân.

"Ầm!" Lúc này, cơ thể của Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng đã phục hồi hoàn toàn, nhưng sắc mặt lại vô cùng khó coi.

Đột nhiên, linh lực bàng bạc dâng trào, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân ăn ý mười phần, đột nhiên tung một quyền về phía Tô Dự, đồng thời dùng pháp bảo của mình xé rách không gian, định bỏ chạy.

"Phạm tội bỏ trốn, trẫm đã đồng ý chưa?" Tô Dự một thương xé rách không gian, đâm hai thương về phía Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Thương quang gào thét, nơi nó đi qua không gian hiện ra những vết nứt chi chít.

Phải biết, đây là trong Hỗn Độn, không gian kiên cố, dù là Thái Thanh Thánh Nhân cũng khó mà phá vỡ.

Hiện tại Tô Dự chỉ nhẹ nhàng đâm ra hai thương, đã khiến không gian giới bích sinh ra vết nứt, tuy trong nháy mắt đã được sửa chữa, nhưng cũng đủ để chứng minh sự khủng bố của Tô Dự.

Đối với long phượng thương quang do Thí Thần Thương phóng ra, công kích của Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân lại trở nên nực cười, khoảnh khắc va chạm hoàn toàn như dao cắt đậu hũ, yếu ớt không chịu nổi một kích.

"Phụt!" Hai đạo thương quang long phượng, với tốc độ cực nhanh trực tiếp xuyên qua Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân, không có tiếng nổ kinh người, chỉ có những cái lỗ trong suốt đẫm máu.

"...", nếu lần trước Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân không thể chạy thoát, là vì Tô Dự đã thúc đẩy Thời Không pháp tắc, nhưng lần này Tô Dự chỉ dựa vào sức mạnh a!

"Vụt!" Tô Dự ung dung bước một bước về phía trước, thời không lóe lên, trong nháy mắt đã xuất hiện bên cạnh Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân, trong đôi mắt sâu thẳm lóe lên sát ý lăng lệ, Thí Thần Thương quét ngang, thẳng đến đầu lâu của hai người.

Nhìn Thí Thần Thương đang dần áp sát, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân liên thủ đối phó, trong lúc Phật pháp dâng trào, sát lục khí tức trực tiếp bị phá diệt, cuối cùng chỉ thấy một cây trường thương đập xuống...

"Bốp!" Hai đám huyết vụ nổ tung, chính là đầu của Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân, khiến người ta kinh hãi không thôi.

Từ lúc Tô Dự xuất hiện đến giờ, nhiều nhất cũng không quá một khắc đồng hồ, đầu của hai vị Thiên Đạo Thánh Nhân đã bị Tô Dự đánh nát, sức mạnh đáng sợ như vậy, Thái Thanh Thánh Nhân tự hỏi mình còn lâu mới làm được.

"Đại huynh, Tô Dự...", Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn cảnh tượng trước mắt, cũng không khỏi trợn mắt há mồm, sắc mặt đầy vẻ kinh thế hãi tục, trong lòng run rẩy mãnh liệt.

Nhớ lại năm xưa, khi bọn họ đều là Đại La Kim Tiên, Tô Dự mới chỉ vừa tấn thăng Thái Ất Kim Tiên.

Sau này, bọn họ thành Thiên Đạo Thánh Nhân, Tô Dự lại lấy Hỗn Nguyên Kim Tiên nghịch hành phạt Thánh.

Hiện tại, Tô Dự đã sớm vượt qua bọn họ.

Tốc độ tấn thăng như vậy, thật sự đáng sợ vô cùng.

Chương 631

"Đúng là mạnh!" Thái Thanh Thánh Nhân hít sâu một hơi, hiện tại hắn còn có chút hối hận vì đã đối đầu với Tô Dự, nhưng nghĩ đến sự khuất nhục mà Tô Dự mang lại trước đây, không khỏi lại lần nữa phẫn nộ.

Không báo thù này, chết không nhắm mắt!

Nhưng là Thiên Đạo Thánh Nhân, chẳng lẽ không có chút tình tự nào sao?

Tô Dự rời đi lần nữa cũng không hơn gì mình một tầng Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, chỉ cần cho mình thời gian, tin rằng sẽ có lúc vượt qua Tô Dự!

Nhưng, ý nghĩ như vậy ngay cả trong lòng Thái Thanh Thánh Nhân cũng có chút không tin.

"Các ngươi thân là Thiên Đạo Thánh Nhân, không được can thiệp vào đại thế của Hồng Hoang Lục Giới, coi thường luật pháp Thiên Đình, chết ngàn vạn lần cũng không đủ tiếc!" Tô Dự lạnh lùng nói.

Tinh khí thần của Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân trỗi dậy, trấn áp thương thế trong cơ thể, không có Thái Thanh Thánh Nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn ra tay, hôm nay xem ra khó mà an toàn rời đi, nếu đã như vậy thì cứ liều mạng rồi tùy cơ ứng biến.

"Muốn liều mạng với trẫm sao?" Nhìn sắc mặt thay đổi của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Tô Dự lộ ra nụ cười mỉa mai, nói: "Đến đây!

Xem các ngươi có thể chạy thoát không?

Trẫm nên chém giết ai trước đây?" "Tô Dự, chúng ta thân là Thiên Đạo Thánh Nhân, sao có thể nói giết là giết!" Chuẩn Đề Đạo Nhân

cười lạnh mỉa mai.

"Lộp bộp!" Sắc mặt Thái Thanh Thánh Nhân kịch biến, câu nói quen thuộc này cực kỳ quen thuộc.

Ban đầu, Thái Thanh Thánh Nhân cũng nói những lời tương tự, sau đó nếu không phải sư tôn Hồng Quân Đạo Tổ cầu xin, e là đã sớm chết dưới tay Tô Dự rồi.

"Câu trả lời này, ngươi có thể hỏi Thái Thanh!

Nhưng không cần, vì ngươi sẽ cảm nhận được ngay thôi!" Tô Dự nhẹ nhàng nói.

"Ầm ầm ầm ầm!" Theo tiếng nói vừa dứt, trong cơ thể Tô Dự gào thét ra sức mạnh càng cường đại hơn, sát lục khí tức lưu chuyển, vạn thiên pháp tắc như từng vị tướng quân lệnh hành cấm chỉ, rục rịch chuẩn bị đại sát đặc sát.

"Phật Quang Phổ Chiếu!" Phật quang quanh thân Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân dâng trào, trên người mang một cảm giác "gió hiu hiu hề Dịch Thủy hàn", Phật quang bàng bạc mang theo tinh khí thần cuốn ra, Tiếp Dẫn Bảo Tràng và Lục Căn Thanh Tịnh Trúc tung ra, Phật quang bàng bạc tấn công tới.

Hai người cùng tu Phật pháp, liên thủ uy lực tăng gấp bội, cộng thêm mức độ ăn ý vượt xa Tam Thanh, uy lực của nó cũng dị thường đáng sợ.

Phật quang xung kích tới, tất cả hỗn độn linh khí đều hóa thành bụi phấn.

Tất cả đối với Tô Dự, phảng phất như không tồn tại, đợi đến khi chỉ còn cách một bước chân, Thời Không pháp tắc quanh thân trỗi dậy, một vòng xoáy quét ngang.

"Ông ông ông..." Phật quang bàng bạc trực tiếp bị vòng xoáy nuốt

chửng, tức thì cắt đứt liên hệ với Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân, vòng xoáy cũng theo đó biến mất không dấu vết.

"?" Đối mặt với tình huống như vậy, sắc mặt Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân đột nhiên biến đổi, Thôn Phệ pháp tắc sao?

Tô Dự nhẹ nhàng vẫy tay, khiến Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân lập tức cảm nhận được xung quanh có Thời Không pháp tắc xuất hiện, trong lòng lập tức hoảng loạn.

Không phải Thôn Phệ pháp tắc, là Thời Không pháp tắc!

Đúng vậy, thần thông của Thời Không pháp tắc, Thời Không Chuyển Di!

"Ầm!" Chỉ thấy, vòng xoáy hiện ra nơi Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân xuất hiện, Phật quang bàng bạc tuôn ra, trực tiếp tấn công vào cơ thể Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân, đẩy bọn họ thẳng về phía Tô Dự.

"Tận Thế Hoàng Tuyền!" Trong đôi mắt Tô Dự sát ý đột nhiên cường thịnh, Thí Thần Thương múa vô cùng, vô tận thương mang nở rộ, Sát Lục pháp tắc lăng lệ trực tiếp xông vào cơ thể Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân, tùy ý phá hoại.

"Trượng Lục Kim Thân!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân đồng thời gầm lên, Phật quang cường thịnh nồng đậm, cuồn cuộn ra, mỗi người hình thành một pho tượng Phật khổng lồ uy nghiêm tường hòa, trực tiếp trấn áp Sát Lục pháp tắc trong cơ thể.

"Khổ hải vô biên, hồi đầu là bờ!" Tiếng ngâm trầm thấp từ miệng hai pho tượng Phật khổng lồ truyền ra, Phật quang chói lọi đến cực hạn, mày Tô Dự hơi nhíu lại, trong đôi mắt hiện ra vẻ hứng thú.

Phật quang do hai tôn tượng Phật khổng lồ bùng phát, diễn hóa ra khổ hải, trực tiếp nhấn chìm về phía Tô Dự, nơi nó đi qua không gian

rung chuyển không ngừng, năng lượng và vật chất hoàn toàn chìm đắm trong đó.

Nhìn khổ hải cuồn cuộn trước mắt, Tô Dự giơ cao hai tay, tay trái Thời Gian pháp tắc, tay phải Không Gian pháp tắc, Thời Gian pháp tắc và Không Gian pháp tắc trỗi dậy, trong khoảnh khắc đã bao trùm toàn bộ khổ hải, khiến nó không thể tiến thêm nửa bước.

Lúc này, trong mắt hai tôn tượng Phật khổng lồ lóe lên một tia sáng, đối với Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân, đây là cơ hội hiếm có để rút lui, phải nhanh chóng rời đi.

Ngay sau đó, hai tôn tượng Phật khổng lồ chủ động chui vào trong khổ hải, thân ảnh của Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân lại hiện ra, nhưng khoảnh khắc tiếp theo lại phát hiện, không biết từ lúc nào Thời Không pháp tắc đã bao trùm bọn họ.

Nhưng không sao, với mức độ Thời Không pháp tắc này, có thể dễ dàng phá vỡ.

Nhưng không đợi bọn họ đi phá vỡ Thời Không pháp tắc của Tô Dự, Tô Dự đã ra tay trước.

"Thời Không Bạo Phá!" Dứt lời, Thời Không pháp tắc đầy trời như mồi lửa, trực tiếp kích nổ tất cả trong phạm vi bao trùm, sức mạnh không thể tả lập tức bùng nổ, xung kích đó khiến cả không gian Hỗn Độn đều an nhiên thất sắc.

Thái Thanh Thánh Nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn, ánh mắt chăm chú nhìn vào vụ nổ Thời Không, đồng thời toàn lực cảm nhận khí tức của Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân, tuyệt đối phải ngăn cản Tô Dự trước khi hắn chém giết Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Chỉ thấy, dưới sự liên động của vụ nổ Thời Không pháp tắc, hai

tôn tượng Phật khổng lồ cùng với khổ hải khiến người ta chìm đắm, trực tiếp hóa thành hư vô, bị cơn bão cuốn vào trong đó.

"Phổ Độ Chúng Sinh!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân cảm nhận được sự khủng bố của vụ nổ Thời Không pháp tắc, vội vàng lấy ra toàn bộ gia tài của mình, Phật quang không ngừng dâng trào, hóa thành vô số bóng người đang triều bái, che chở.

Tín Ngưỡng Chi Lực!

"Bốp bốp bốp...", đối mặt với Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân được Tín Ngưỡng Chi Lực bảo vệ, bão Thời Không tàn phá dữ dội trong đó, tiếng va chạm không ngừng vang lên, nhưng nhất thời khó mà đột phá.

"Cơ hội tốt, sư đệ, đi!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân thấy Tín Ngưỡng Chi Lực chống đỡ hiệu quả, lập tức nhắc nhở Chuẩn Đề Đạo Nhân, hai người định nhân lúc Thời Không pháp tắc đang tàn phá, không thể bao vây bọn họ, nhanh chóng độn đi xa.

"Trẫm chưa đồng ý cho các ngươi đi!" Tô Dự lạnh lùng nhìn Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân trong bão Thời Không, Thí Thần Thương biến mất, thay vào đó là một tòa tháp nhỏ màu vàng, và một cây thước dài màu vàng.

"Huyền Hoàng Chi Khí, Phong Cấm Càn Khôn!" Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Tháp và Vô Lượng Công Đức Huyền Hoàng Xích bùng phát ra Huyền Hoàng chi khí cổ xưa, đan xen lấp lánh, cuốn trọn cả không gian.

Huyền Hoàng chi khí là vạn nguyên mẫu khí, còn quý giá hơn cả Hỗn Độn nguyên khí, có năng lực ổn định càn khôn, trấn áp ngũ hành.

Trong chớp mắt, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân bị phong tỏa trong đó, lần này sẽ hoàn toàn mất đi cơ hội chạy trốn.

“Thời Không Phá Diệt!” Tô Dự điều khiển Thời Không pháp tắc, Thời Không vốn đang tàn phá lại lần nữa bùng nổ, trực tiếp phá diệt Tín Ngưỡng Chi Lực quanh thân Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân, tiêu tan hết sạch.

“Chết tiệt!” Tiếp Dẫn Đạo Nhân thầm mắng một tiếng, ánh mắt chuyển hướng sang Chuẩn Đề Đạo Nhân: “Sư đệ, dùng chiêu đó đi!” “Được!” Chuẩn Đề Đạo Nhân không chút do dự đáp ứng, tinh khí thần trỗi dậy, đáng sợ như núi lửa sắp phun trào.

“Muốn tự bạo cầu sinh, trẫm không đồng ý!” Nhìn bộ dạng của Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tô Dự cười lạnh một tiếng, chủ động chui vào trong phong tỏa của Huyền Hoàng chi khí, một quyền đánh ra một luồng sáng chói lọi, mục tiêu chính là đầu của Chuẩn Đề Đạo Nhân.

“Ầm!” Luồng sáng lao thẳng tới, đầu lâu của Chuẩn Đề Đạo Nhân lại lần nữa bị đánh nát, sau đó Tô Dự biến mất trong không gian bị phong tỏa đó.

Chương 632

Thời Không pháp tắc gào thét ra, trực tiếp tấn công vào người Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân, điên cuồng tàn phá, dù là Thái Thanh Thánh Nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn nhất thời cũng không thể nhìn thấu tình hình bên trong.

"Ông ông ông..." Một lát sau, sức mạnh của Thời Không pháp tắc tiêu tan, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân lại lần nữa xuất hiện trong tầm mắt, cuối cùng vẫn không chạy thoát ra được.

Trong nháy mắt, trăm năm thời gian đã trôi qua, Tô Dự đang du lãm chúng sinh, cảm ngộ pháp tắc ở một nơi nào đó trong Hồng Hoang Lục giới, bỗng nhiên nở một nụ cười nhàn nhạt.

"Như Lai cuối cùng đã thành công!

Không uổng công trẫm bồi dưỡng ngươi nhiều năm như vậy!" Vừa dứt lời, cả người Tô Dự liền biến mất tại chỗ, sinh linh xung quanh đối với sự biến mất đột ngột của hắn đều không hề để tâm, phảng phất như từ đầu đến cuối hắn chưa từng xuất hiện.

Trong trăm năm này, Hồng Hoang Phật giới đã xảy ra không ít chuyện.

Chuẩn Đề đạo nhân cuối cùng cũng tìm ra tung tích của Ma La Vô Thiên, nhưng lại không thể bắt giữ hắn ngay lập tức, chỉ một chiêu đã đánh Vô Thiên trọng thương, khiến hắn chạy trốn thật xa.

Sau đó, Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân tập hợp tại Hồng Hoang Phật giới, liên hợp tìm kiếm Ma La Vô Thiên suốt một năm trời, nhưng cuối cùng vẫn không có kết quả.

Cho rằng Ma La Vô Thiên có khả năng đã trốn khỏi Hồng Hoang Tam giới, nên bốn người Thái Thanh Thánh nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân lại một lần nữa chia nhau ra đi.

Nào ngờ, Ma La Vô Thiên chưa bao giờ rời đi, thậm chí còn đang ở ngay dưới mí mắt của Chuẩn Đề đạo nhân, bên trong Đại Lôi Âm Tự.

Thực ra, cũng không thể trách Chuẩn Đề đạo nhân, Ma La Vô Thiên hiện tại biến hóa quá lớn, không ai có thể nghĩ tiền thân của hắn lại là Khẩn Na La Bồ Tát bị trục xuất khỏi Phật giáo trước kia.

Ma La Vô Thiên thông qua Diệt Thế Hắc Liên trấn áp, thu liễm hoàn toàn ma khí, vận chuyển Phật công mà Khẩn Na La tu luyện, dưới sự khống chế cực lực, không còn một tia ma khí nào tiết lộ ra ngoài.

Đồng thời, Ma La Vô Thiên thông qua sự kích thích của Phật quang đối với ma khí của bản thân, tinh khí thần tiềm tàng trong chân linh được hấp thu nhanh hơn, chẳng bao lâu nữa có thể phá cảnh, thành tựu Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên chi vị.

Ma La Vô Thiên âm thầm thề rằng, đến lúc đó nhất định sẽ khiến Chuẩn Đề đạo nhân phải trả giá đắt.

"Vút!" Ngay lúc Ma La Vô Thiên đang ẩn mình, trong Hỗn Độn bên ngoài Hồng Hoang Phật giới, Tô Dự mang theo một bóng người xuất hiện, đó chính là Như Lai Phật Tổ.

Giờ phút này, trên đỉnh đầu Như Lai Phật Tổ có ba đóa Thập Nhị Phẩm Liên Hoa trấn áp, phong tỏa chặt chẽ khí tức của ngài.

"Đa tạ Bệ hạ!" Như Lai Phật Tổ phát ra âm thanh thành khẩn, tràn đầy vẻ cảm kích, nếu không có Tô Dự giúp đỡ, e rằng cả đời này ngài cũng khó mà tấn thăng đến cảnh giới hiện tại.

Tô Dự lắc đầu: "Trước tiên hãy thành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, sau đó lại đem chân linh lạc ấn lên Thiên Đạo, như vậy tu vi sẽ tăng lên nhanh chóng, sau này khi kế hoạch của trẫm hoàn thành, ngươi cũng sẽ không bị tổn hại chút nào mà thoát ra, bất luận là tu vi hay chiến lực, đều sẽ không thua kém bất kỳ ai!" "Thần hiểu rõ!" Như Lai Phật Tổ hiện giờ tôn sùng Tô Dự như thần minh, có thể nói, trong lòng Như Lai, địa vị của Tô Dự không hề thua kém, thậm chí còn hơn cả Thông Thiên Giáo Chủ.

Tô Dự phất tay: "Còn nhớ những việc trẫm đã giao phó không?" "Nhớ rõ!" Như Lai Phật Tổ vội vàng gật đầu đáp: "Không được vượt quá năng lực của Phật giới chi chủ!

Không được nhằm vào Ma La Vô Thiên!

Không được cho bất kỳ ai biết tung tích của Ma La Vô Thiên!" "Tốt!" Nghe thấy âm thanh của Như Lai Phật Tổ, Tô Dự hài lòng gật đầu, rồi hời hợt phất tay, dưới sự vặn vẹo của thời không, Như Lai Phật Tổ liền biến mất khỏi Hỗn Độn.

Nhìn về phía Hồng Hoang Phật giới, ánh mắt Tô Dự như xuyên thấu tất cả, lộ ra nụ cười thản nhiên: "Vô Thiên, trẫm đã cho ngươi điều kiện tốt nhất, đừng phụ sự kỳ vọng của trẫm, trẫm chờ đợi ngày ngươi rơi vào tay trẫm!" Theo quan điểm của Tô Dự, Ma La Vô Thiên đã có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên thập tầng, tại sao phải chém giết mà không thu phục chứ!

Thiên Đạo đã không cần, vậy thì Thiên Đình nhận!

Nhưng, muốn thu phục Ma La Vô Thiên không phải là chuyện dễ.

Dù sao Ma La Vô Thiên cũng là do một luồng chân linh của Ma Tổ La Hầu hóa thành.

Hắn đã dung hợp với Khẩn Na La, nhưng nếu không thể thoát khỏi

sự khống chế của Ma Tổ La Hầu, cuối cùng vẫn sẽ bị Ma Tổ La Hầu hấp thu...

Hồng Hoang Phật giới, trên không Đại Lôi Âm Tự.

"Ầm ầm!" Một tiếng nổ đinh tai nhức óc vang lên, lập tức thu hút sự chú ý của tất cả mọi người trong Hồng Hoang Phật giới, họ đột nhiên phát hiện cả Hồng Hoang Phật giới dường như đang run rẩy.

Phát hiện ra sự run rẩy của Hồng Hoang Phật giới còn có Hồng Hoang Lục Thánh, phải biết hiện tại Hồng Hoang Tứ Thánh đang tìm kiếm tung tích của Ma Tổ La Hầu trong Hồng Hoang Tứ giới.

"Chẳng lẽ là Như Lai Phật Tổ?" Cảm nhận được tình huống bất thường của Hồng Hoang Phật giới, Thái Thanh Thánh nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân trong nháy mắt đã đoán ra một khả năng, Như Lai Phật Tổ thành Thánh?

Không vì lý do gì khác!

Bởi vì họ cũng là Thiên Đạo Thánh nhân, nên càng có thể cảm nhận rõ ràng sự biến hóa của Thiên Đạo, có thể cảm ứng được một cách minh xác rằng trong Thiên Đạo, một đạo lạc ấn đang hiện ra với tốc độ cực nhanh.

Trong Hỗn Độn, Thượng Thanh Cảnh, Bích Du Cung.

"Ha ha ha ha..." Thông Thiên Giáo Chủ đột nhiên mở mắt, trên mặt hiện lên vẻ hưng phấn tột độ: "Như Lai thật sự thành Thánh rồi!!!" Tuy nhiên, ngay lúc Thông Thiên Giáo Chủ đang vui mừng, một đạo pháp chỉ từ Hồng Hoang Thiên giới bay ra, nơi nó đi qua không gian và thời gian đều bị bóp méo, chỉ trong vài hơi thở đã xuất hiện tại Thượng Thanh Cảnh.

"Thượng Thanh đạo quân, Như Lai Phật Tổ phản bội Thiên Đình, trẫm lệnh cho ngươi lập tức xuất thủ, bắt giữ Như Lai Phật Tổ!"

Giọng nói của Tô Dự tràn đầy uy nghiêm không cho phép nghi ngờ, khiến sắc mặt Thông Thiên Giáo Chủ lập tức trở nên vô cùng khó coi.

Bề ngoài mặt Thông Thiên Giáo Chủ tái xanh, nhưng trong lòng lại không ngừng oán thầm: "Tên Tô Dự này, không thể để ta vui vẻ một chút sao, vừa mới biết đệ tử của ta thành Thánh đã bắt ta đi thảo phạt, tỏ ra vô tình như vậy có thật sự tốt không?" "Thần cẩn tuân Bệ hạ pháp chỉ!" Trước pháp chỉ của Tô Dự, Thông Thiên Giáo Chủ vẫn nể mặt hắn, thân hình lóe lên liền hướng về Hồng Hoang Phật giới.

Cùng lúc đó, Tiếp Dẫn đạo nhân cũng đến Hồng Hoang Phật giới, cùng với Chuẩn Đề đạo nhân đi về phía Như Lai Phật Tổ.

Đương nhiên, Thái Thanh Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng đến, nhưng Như Lai Phật Tổ dù sao cũng nguyên là một mạch Tam Thanh, dù thế nào họ cũng không thể mở miệng để Như Lai đi đối phó Thông Thiên Giáo Chủ.

Ít nhất, chút thể diện này vẫn phải giữ.

"Chúc mừng Như Lai đạo hữu, thành tựu Thiên Đạo Thánh nhân!" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cười tủm tỉm nhìn Như Lai Phật Tổ, lúc này Như Lai vừa mới đem chân linh lạc ấn lên trên Thiên Đạo.

Như Lai Phật Tổ chậm rãi mở mắt: "Kiến lễ A Di Đà Phật, Thích Ca Mâu Ni Phật!" "Như Lai đạo hữu, chúng ta đều dùng Phật pháp thành đạo, không cần khách sáo như vậy!" Chuẩn Đề đạo nhân nói lời thân cận.

Sắc mặt Như Lai Phật Tổ không đổi hỏi: "Hai vị lần này đến đây không chỉ để chúc mừng bản Thánh thành đạo chứ!?" "Không hổ là Thánh nhân dùng Phật chứng đạo!

Thật không dám giấu, sư huynh đệ ta quả thực có việc muốn tìm

Như Lai đạo hữu!" Mặt Tiếp Dẫn đạo nhân cứng lại, trầm giọng nói.

Ma chưởng đen kịt tồn tại vô cùng to lớn, phảng phất có thể hủy diệt Hồng Hoang Lục giới trong chốc lát.

Dưới ma chưởng đen kịt, thân ảnh đơn bạc của Tô Dự trông có vẻ cực kỳ nhỏ bé, nhưng lại chỉ khiến hắn hơi nhíu mày: "Có chút thú vị!

Thần thông của La Hầu, không đơn giản a!" Sau khi trải qua Thiên Đạo bí cảnh, sự tiến bộ của Tô Dự khiến tầm mắt hắn mở rộng đột ngột, thần thông mà Vô Thiên thi triển đối với hạng người tầm thường, ngay cả đám người Thái Thanh các Thiên Đạo Thánh nhân, cũng là sự tồn tại vô cùng kinh thế hãi tục.

Nhưng trong mắt Tô Dự, lại không phải là thứ gì không thể có được, đây chính là chênh lệch!

Ma chưởng khổng lồ đẩy hỗn độn linh khí ra, trực tiếp lao về phía Tô Dự, vô hình trung ngày càng phình to, che mây lấp mặt trời, phảng phất muốn nuốt chửng tất cả mọi thứ trên chiến trường vào trong đó.

Tô Dự cảm nhận được uy lực của ma chưởng khổng lồ, đôi mắt hắn ngưng lại, uy lực của một chiêu thần thông này không hề đơn giản!

Chương 633

Nếu đổi lại là người vừa mới tấn thăng Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, e rằng sẽ trực tiếp thân tử đạo tiêu.

Thần thông như vậy nếu thật sự giáng xuống Hồng Hoang Lục giới, vậy thì Hồng Hoang Lục giới cũng sẽ trực tiếp bị vỡ nát, ngay cả cơ hội chống đỡ cũng không có.

Rõ ràng, Vô Thiên sau khi biết được sự cường đại của Tô Dự, cũng không còn bất kỳ ý định thăm dò nào nữa, trực tiếp thi triển thần thông cường đại, muốn cùng Tô Dự cứng đối cứng.

Những người đang giao thủ trên chiến trường, trong khoảnh khắc cảm nhận được ba động đáng sợ đó, trong lòng không hẹn mà cùng run rẩy, sức mạnh mà Vô Thiên thể hiện đã vượt xa tưởng tượng của họ!

Thậm chí trong giây lát đầu tiên họ còn cho rằng đó là sức mạnh của Thiên Đạo Cảnh!

Đột nhiên, khóe miệng Tô Dự cong lên một nụ cười: "Vô Thiên a Vô Thiên!

Nếu trẫm không tiến vào Thiên Đạo bí cảnh, không chừng thật sự không thể đánh bại ngươi!

La Hầu không hổ là tồn tại có thể tranh bá cùng Hồng Quân đạo hữu, thần thông của hắn quả nhiên cường đại!" Bàn ma chưởng che trời lấp đất trước mắt, trong miệng Tô Dự, phảng phất trở nên không đáng nhắc tới.

"Nhưng, chuyến đi Thiên Đạo bí cảnh, trẫm đã trải qua sự lột xác chưa từng có, Vô Thiên đã định sẵn phải quy về dưới trướng trẫm!"

Giọng nói vừa dứt, Tô Dự vươn hai tay ra, Tiên đạo pháp tắc rực rỡ thăng hoa, uyển như một thanh quang kiếm.

Tiên kiếm chói lọi đoạt mắt, hoàn toàn có thể dùng từ đoạt thiên địa chi tạo hóa, chung sơn hà chi linh tú để hình dung, nhìn kỹ từng đường vân trên tiên kiếm, đều tràn ngập khí tức tuyên cổ huyền diệu, phảng phất như đại đạo chí lý.

Loại khí tức đó đã siêu thoát khỏi bản thân pháp tắc!

Người bình thường căn bản không thể nhận ra, chỉ có những người tiếp cận Thiên Đạo Cảnh như Tô Dự và Vô Thiên mới có thể nhận ra được.

Đúng lúc này, từng luồng linh lực màu tím từ đầu ngón tay Tô Dự tuôn ra, màu tím khiến người ta tâm thần không khỏi rung động.

Đặc biệt là Vô Thiên!

Nhìn thấy linh lực màu tím đó, sắc mặt Vô Thiên đột nhiên kịch biến: "Ngươi..." Tô Dự không để ý đến Vô Thiên, linh lực màu tím dung nhập vào tiên kiếm, khiến thanh tiên kiếm vốn tuyên cổ trở nên thần bí, xông thẳng lên trời, trực tiếp đâm về phía ma chưởng kình thiên.

Trong nháy mắt, không gian chiến trường dao động lấp lóe, tiên kiếm xuyên qua xuất hiện ngay trước ma chưởng, so với ma chưởng kình thiên, tiên kiếm thực sự quá nhỏ bé như con kiến.

Nhưng không ai ngờ rằng, thanh tiên kiếm nhỏ như con kiến lại trực tiếp đâm xuyên qua ma chưởng kình thiên đó.

Đối với Vô Thiên, giờ đây tên đã lên dây, không thể không bắn.

Khi ma chưởng kình thiên vỗ về phía quang kiếm rực rỡ, cả người Vô Thiên lập tức lùi lại, ma đạo pháp tắc quanh thân thăng hoa, cùng với ma khí ngút trời hình thành một trường vực hùng vĩ xung quanh.

“Ầm ầm!” Tiên kiếm không chút khách khí đâm vào ma chưởng kình thiên, trong chốc lát tiên quang và ma khí bùng nổ, ba động mãnh liệt lập tức khiến cả chiến trường rung chuyển dữ dội.

Giữa lúc tiên quang và ma khí đan xen ngang dọc, ma khí không ngừng lùi lại, ma chưởng kình thiên trực tiếp bị tiên kiếm đâm thủng, trong nháy mắt đã bị tiên quang phân liệt.

“Thiên Đế...” Nhìn thấy cảnh này, tâm thần của bốn vị Thiên Đạo Thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lập tức ngây dại, vạn lần không ngờ thần thông uy lực như vậy do Vô Thiên thi triển ra, lại bị Thiên Đế Tô Dự phá giải một cách hời hợt!

“Ầm ầm ầm ầm...” Tiên kiếm sau khi phá diệt ma chưởng kình thiên, vẫn không giảm thế, trong nháy mắt đã khóa chặt Vô Thiên, đuổi giết về phía hắn.

“Phá!” Vô Thiên hét lớn một tiếng, một thanh ma đao hình thành trong tay, đột nhiên vung về phía tiên kiếm.

“Keng!” Tiên kiếm và ma đao va chạm, một tiếng kim loại chói tai vang lên, thanh ma đao trong nháy mắt hiện ra những vết nứt chi chít, rồi vỡ tan.

Giây phút đó, tiên quang và ma khí đều hoàn toàn biến mất trong chiến trường, uyển như chưa từng xuất hiện!

“Vô Thiên, có muốn tiếp tục không?” Nhìn hỗn độn linh khí cuồng bạo tứ tán, Tô Dự hời hợt cười, ánh mắt nhìn Vô Thiên, bình tĩnh như nước, không có một tia sát khí nào.

Nơi sâu trong Hỗn Độn.

“Tô Dự rốt cuộc đang làm gì?

Vì sao không chém giết Vô Thiên!?” Trong Tử Tiêu Cung vang vọng lời nói lạnh lùng, nhưng Hồng Quân Đạo Tổ lại vô cùng bình

tĩnh.

“Tô Dự đạo hữu, dường như chưa bao giờ đồng ý, là sẽ đánh giết Ma La Vô Thiên!” Hồng Quân Đạo Tổ thản nhiên nói.

Thiên Đạo: “Hồng Quân, ý ngươi là gì?” “Ngươi xem lại Đại đạo thệ ngôn là biết!” Hồng Quân Đạo Tổ vân đạm phong khinh nói.

Nghe vậy, Thiên Đạo mới đột nhiên tỉnh ngộ, Đại đạo thệ ngôn mà Tô Dự lập lúc đầu, chỉ là giải quyết chuyện của Vô Thiên, cũng tức là Tô Dự chỉ cần khiến Vô Thiên không đi liên hợp với Ma Tổ La Hầu là được, chứ không nhất định phải chém giết Vô Thiên.

Lập tức, Thiên Đạo liền cảm nhận được nguy cơ nồng đậm: “Tô Dự giữ lại Vô Thiên để làm gì?

Để ở đó uy hiếp Ngô sao?” “Có lẽ là vậy, cũng có lẽ không phải!” Hồng Quân Đạo Tổ nói đầy thâm ý.

Thiên Đạo phẫn nộ nói: “Hồng Quân, đừng quên chức trách của ngươi, bớt ở đây giả thần giả quỷ với Ngô!” “Tu vi của Tô Dự sắp đạt đến Thiên Đạo Cảnh viên mãn, lại có Khai Thiên Thần Phủ trong tay, ngươi cho rằng hắn cần dùng Vô Thiên để uy hiếp sao?” Hồng Quân Đạo Tổ hỏi lại.

Thiên Đạo lập tức im lặng.

Lời của Hồng Quân Đạo Tổ không sai, nhưng Tô Dự vì sao lại giữ lại Vô Thiên?

Chẳng lẽ chỉ đơn thuần là để tăng thêm một trợ lực lớn cho Thiên Đình?

Thiên Đạo không tin mọi chuyện lại đơn giản như vậy!

Kỳ thực, Tô Dự thật sự đơn giản như vậy, sự tồn tại của Vô Thiên nhiều nhất cũng chỉ là tăng thêm thực lực cho Thiên Đình, ngoài

ra còn có Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên.

Từ đầu đến cuối, Tô Dự cũng chưa từng dùng Vô Thiên để uy hiếp Thiên Đạo, càng không có ý định để Vô Thiên kiềm chế Ma Tổ La Hầu.

Thử hỏi, sau Đại đạo lượng kiếp, Hồng Quân Đạo Tổ có thể ra tay, sự tồn tại của Vô Thiên còn có ý nghĩa gì?

Thử hỏi, Ma Tổ La Hầu với tư cách là một tồn tại cái thế, há lại vì một Vô Thiên đã hấp thu một luồng chân linh của mình mà bị người khác kiềm chế!

Hoàn toàn là chuyện hoang đường!

Thiên Đạo sở dĩ nghĩ như vậy, hoàn toàn là vì cảm thấy sợ hãi, thực lực mà Tô Dự thể hiện ra ngay cả Thiên Đạo cũng có chút không thể tưởng tượng nổi!

Đối với câu hỏi của Tô Dự, sắc mặt Vô Thiên trở nên vô cùng ngưng trọng, nhưng ánh mắt hắn lại gắt gao nhìn chằm chằm vào Tô Dự, một đôi con ngươi bị ma khí bao phủ, sắc bén vô cùng.

"Lại!" Cuối cùng, Vô Thiên phát ra một âm thanh trầm thấp.

Đối mặt với câu trả lời của Vô Thiên, Tô Dự không hề có chút bất ngờ nào, khóe miệng khẽ nhếch lên: "Tốt, không hổ là người trẫm coi trọng!" "Nhưng, chắc ngươi cũng đã cảm nhận được sức mạnh của trẫm, nếu còn thủ đoạn gì, cứ thi triển hết ra đi!

Chương 634

Bằng không ngươi sẽ không có bất kỳ cơ hội nào đâu!" Tô Dự cười tủm tỉm nhìn Vô Thiên, giống như đang nhìn một con mồi.

Vô Thiên nghe xong lời của Tô Dự, hít sâu một hơi: "Chẳng trách Thiên Đế có thể đi đến bước này trong vũ trụ Hồng Hoang!

Quả nhiên danh bất hư truyền!" Thiên Đế Tô Dự trước mắt, hoàn toàn khác với Ma Tổ La Hầu trong ký ức của Vô Thiên.

Ma Tổ La Hầu năm xưa mượn khoảnh khắc của Đại đạo thệ ngôn, xuyên qua giới bích vũ trụ, đến được Thiên Ma vũ trụ hiện tại.

Khi đó Thiên Ma vũ trụ vừa mới kết thúc khai thiên tích địa, nên Ma Tổ La Hầu mới có thể nắm bắt cơ hội, cùng Thiên Đạo tranh đấu giành thắng lợi, thống trị toàn bộ Thiên Ma vũ trụ.

Trải qua bao nhiêu năm tu luyện, mới tu luyện đến Thiên Đạo Cảnh.

Tô Dự trước mắt, dưới sự giám sát chặt chẽ của Thiên Đạo, thông qua các loại lượng kiếp tranh đấu, không ngừng cường đại bản thân, đạt đến trình độ mà ngay cả Ma Tổ La Hầu cũng chưa làm được.

Ai mạnh ai yếu, vừa nhìn đã rõ!

"Ha ha ha ha..." Tô Dự không hề khiêm tốn nói: "Nếu trẫm không có bản lĩnh, ngươi cũng sẽ không cùng trẫm lập giao ước đánh cược!" "Nếu đã là giao ước, vậy bản tọa cũng sẽ toàn lực ứng phó!" Vô Thiên trầm giọng nói.

Trong đôi mắt Tô Dự hiện lên một tia sáng hừng hực muốn thử, khi Thiên Đạo chưa ra tay với mình, Vô Thiên trước mắt chính là người tốt nhất để kiểm nghiệm thực lực.

“Vậy thì đến đi!

Đừng để trẫm thất vọng a!” Theo lời nói của Tô Dự vừa dứt, thân thể Vô Thiên đột nhiên lóe lên, ma khí hung mãnh phá tan không gian, dũng mãnh lao về phía Tô Dự.

Nơi ma khí đi qua, Hỗn Độn nổ tung, lần lượt hóa thành năng lượng tinh thuần, bị nó hấp thu sạch sẽ.

Đối mặt với việc Vô Thiên chủ động ra tay, đôi mắt Tô Dự ngưng lại, đối với hắn, tốc độ của Vô Thiên có hơi chậm, vì vậy thân hình lóe lên, mang theo tàn ảnh ngập trời, từng đạo tàn ảnh diễn hóa thành từng ngôi sao.

Chỉ thấy, từng ngôi sao lấp lánh những pháp tắc khác nhau, đột nhiên lóe lên vô tận tinh quang.

“Ầm!” Tinh quang rực rỡ chói mắt cuộn trào trong Hỗn Độn, trong nhất thời bao trùm mấy chiến trường, khiến mọi người chấn kinh không thôi, sau đó liền mất đi mọi tầm nhìn, ngay cả thần niệm cũng không thể dò xét.

Cùng lúc đó, tinh quang khuếch tán ra, lực lượng của Tam Thiên Pháp Tắc theo nồng đậm tinh khí thần bùng nổ, ngưng luyện thành một con sông lớn bảy màu rực rỡ.

Lúc này, Thái Thanh Thánh nhân và Nữ Oa Nương Nương đám người đã khôi phục tầm nhìn, sắc mặt lập tức kịch biến, ánh mắt đều nhìn về phía dòng sông rực rỡ đó: “Lãnh địa Tam Thiên Pháp Tắc?” Lãnh địa pháp tắc, bọn họ đều có thể dễ dàng thi triển, nhưng con sông dài bảy màu trước mắt, lại khiến họ cảm thấy một sự bất lực chưa từng có.

Tôn Ngộ Không và Dương Tiễn đang điều khiển Hỗn Độn Ma Viên Trận và Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, nhìn cảnh tượng trước

mắt, chấn kinh hồi lâu mới hoàn hồn: "Phụ đế (Sư tôn) mạnh quá!" Con sông bảy màu dấy lên ba động khủng bố, thậm chí khiến Thiên Đạo đang rình mò ở một bên cũng cảm thấy kiêng dè mãnh liệt.

"Pháp Tắc Chi Linh!" Tô Dự khẽ quát một tiếng, con sông bảy màu hung mãnh ngưng luyện, một bóng người mơ hồ xuất hiện, nhìn đường nét có phần tương tự Tô Dự.

"Ong ong ong..." Theo bóng người Pháp Tắc Chi Linh ngày càng rõ ràng, từng vòng gợn sóng lan ra, trực tiếp đẩy lùi ma khí của Vô Thiên.

"Chủ nhân!" Pháp Tắc Chi Linh chậm rãi mở mắt, bộc phát ra ba động khủng bố, âm thanh như sấm sét nổ vang trong Hỗn Độn, khiến tất cả mọi người có mặt đều có sắc mặt khác nhau.

Có người vui mừng, có người ngưỡng mộ, có người kinh khủng, có người hoảng loạn, đương nhiên cũng có người không hề lùi bước.

Tô Dự cười nhìn Pháp Tắc Chi Linh, liếc mắt về phía Vô Thiên, nói: "Vô Thiên giao cho ngươi, đánh bại hắn, nhớ kỹ không được làm hắn bị thương, trẫm phải đi xử lý mấy con cá tạp nhỏ!" "Hiểu rõ!" Pháp Tắc Chi Linh nhìn về phía Vô Thiên, ánh mắt lạnh lùng vô tình: "Đến đi!

Thời gian của ta có hạn!" "Hô!" Mặc dù đối mặt với Pháp Tắc Chi Linh do Tô Dự ngưng tụ, nhưng Vô Thiên vẫn cảm nhận được áp lực không nhỏ, Tam Thiên Pháp Tắc khủng bố đó không phải là thứ đơn giản, chúng tương phụ tương thành, Ma Đạo Pháp Tắc hoàn toàn bị áp chế gắt gao.

"Sát!" Giây phút này, Vô Thiên cuối cùng cũng có thể ra tay tàn nhẫn, hắn biết nếu Tô Dự ra tay cũng sợ không thể phát huy toàn lực, dù sao sau này hắn cũng sẽ gia nhập Thiên Đình.

Lời của Vô Thiên vừa dứt, ma khí cuộn trào tứ tán, như một cơn bão khiến Hỗn Độn rung chuyển, tấn công về phía Pháp Tắc Chi Linh.

Dựa vào trường hà pháp tắc và Pháp Tắc Chi Linh do Tô Dự ngưng tụ, nếu là đám người Thái Thanh và Tiếp Dẫn chắc chắn sẽ bị Pháp Tắc Chi Linh quấn chết, nhưng Vô Thiên lại là tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên thập tầng.

Vô Thiên kế thừa truyền thừa của Ma Tổ, một thân chiến lực đáng sợ vô cùng, lần trước giao chiến với Tôn Ngộ Không điều khiển Hỗn Độn Ma Viên Trận, chỉ là chưa tiêu hao hết truyền thừa Ma Tổ, cộng thêm bị đánh bất ngờ, mới thất thế.

Vì vậy Pháp Tắc Chi Linh lần này muốn ngăn cản Vô Thiên, căn bản là chuyện không thể, nhiều nhất cũng chỉ có thể cầm chân Vô Thiên một khoảng thời gian.

Đối với Tô Dự, thế là đủ rồi.

Bởi vì, hắn muốn nhân lúc Đại đạo lượng kiếp chưa kết thúc, xử lý trước bốn người Thái Thanh và Tiếp Dẫn, để cho Thiên Đạo bị cô lập không có viện trợ.

Bằng không, sau này Thiên Đạo nhất định sẽ gây ra không ít chuyện cho Tô Dự.

"Đến đi!" Pháp Tắc Chi Linh lạnh lùng cong ngón tay búng ra, Tam Thiên Pháp Tắc cuồn cuộn không dứt, giữa lúc sóng trào, thủy triều mênh mông áp bức về phía Vô Thiên.

"Tam Thiên Thánh Linh Quyền!" Một giọng nói giống hệt Tô Dự vang vọng giữa Hỗn Độn, cùng lúc thủy triều áp bức, vô số mãnh thú bay ra, đó chính là từng tôn Thánh linh.

Giữa tiếng gầm rú của Thánh linh, chúng hợp lại như một nắm đấm khổng lồ, theo thủy triều, lao nhanh về phía Vô Thiên.

Ma khí quanh thân Vô Thiên lượn lờ, không hề lùi bước, một bước bước ra, một chưởng đánh tới, khí tức hủy diệt bùng nổ, dùng sức một mình lay động thủy triều Tam Thiên Pháp Tắc.

"Ầm..." Tam Thiên Thánh Linh gầm thét không ngừng, năng lượng rực rỡ bùng nổ, thân thể Vô Thiên chấn động mạnh, nhưng Tam Thiên Thánh Linh lại tan rã, chỉ còn lại thủy triều đang không ngừng cuộn trào.

Nhưng nhìn bộ dạng của nó, thủy triều đã như mặt trời lặn về tây.

"Bành!" Một tiếng nổ vang, thủy triều khuếch tán ra, hóa thành sóng nước, chảy về bốn phía.

"Pháp Tắc Chi Linh thật mạnh!" Ánh mắt Vô Thiên đột nhiên ngưng tụ, rồi lóe lên một tia kiên định, đột nhiên sau lưng hiện ra một ma ảnh.

Trong lúc Pháp Tắc Chi Linh và Vô Thiên triển khai đấu tranh, Tô Dự trong nháy mắt đã đến trung tâm của mấy chiến trường, nhẹ nhàng vung tay, từng luồng ánh sáng lóe lên ở đầu ngón tay, rồi bắn ra trong chớp mắt, đột ngột phóng đại, dấy lên thanh thế ngút trời.

"Ầm!" Thanh thế mênh mông như cầu vồng cuốn qua bầu trời đêm, khiến thân thể của bốn vị Thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề chấn động mạnh, thân hình còng xuống không thể chống đỡ.

"Bành!" Giây tiếp theo, do Nữ Oa Nương Nương dẫn đầu, Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, Tru Tiên Kiếm Trận đều thi triển ra uy năng khủng bố, nhanh chóng tấn công vào người Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

"Phụt!" Dưới đòn tấn công khủng khiếp như vậy, bốn vị Thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đột nhiên phun

ra một ngụm máu tươi, sau đó biến thành một ngôi sao băng, bay đi với tốc độ cực nhanh.

Lúc này, trong ánh mắt của bốn vị Thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lóe lên vẻ kinh hoàng, lập tức không hẹn mà cùng thu liễm linh lực, muốn tăng tốc độ bay ngược của mình.

Nhìn bốn vị Thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, khóe miệng Tô Dự cong lên một nụ cười trào phúng thản nhiên: "Muốn đi?

Trẫm đã đồng ý chưa?" Lời vừa dứt, quanh thân Tô Dự dấy lên pháp tắc Thời Không cường đại, trong khoảnh khắc đã bao trùm cả không gian Hỗn Độn này, trực tiếp giam cầm nó lại.

Chỉ cần không có sự đồng ý của Tô Dự, bất kỳ ai cũng khó mà bước ra khỏi không gian Hỗn Độn này, trừ phi dùng sức mạnh cường hãn phá vỡ sự giam cầm của pháp tắc Thời Không, hoặc là lợi dụng pháp tắc Thời Không để hóa giải nó.

Chương 635

Nhưng, trong toàn bộ vũ trụ Hồng Hoang, có ai có thể mạnh hơn Tô Dự về pháp tắc Thời Không chứ?

Cưỡng ép phá vỡ sự giam cầm thời không của Tô Dự, e rằng cũng chỉ có Hồng Quân Đạo Tổ mới có thể làm được.

Ngoài ra, không ai có thể phá vỡ sự giam cầm thời không này.

"Bành!" Vốn định chạy trốn, Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, thấy pháp tắc Thời Không bao trùm, lập tức cưỡng ép ổn định thân hình, nhưng kết quả là Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân va mạnh vào nhà giam thời không do pháp tắc Thời Không hình thành.

Tiếng va chạm đó, nghe thôi cũng đã cảm thấy đau đớn không thôi.

Thấy Tô Dự ra tay, Nữ Oa Nương Nương cùng các vị Đế hậu, có cả Dương Tiễn Tứ Đại Chiến Thần, Thông Thiên Giáo Chủ lần lượt đến bên cạnh Tô Dự.

"Phu quân lần này bế quan thành quả không nhỏ a!" Nữ Oa Nương Nương tươi cười nói.

Tô Dự cười gật đầu: "Thiên Đạo bí cảnh quả thực là một nơi tuyệt vời để tu luyện tấn thăng, đợi sau này có cơ hội, trẫm cũng sẽ đưa các nàng đến bế quan!" Dứt lời, ánh mắt Tô Dự chuyển động, lạnh lùng nhìn đám người Thái Thanh Thánh nhân: "Còn nhớ lời trẫm nói lúc ở Tử Tiêu Cung không?" "..." Nghe vậy, lòng Thái Thanh Thánh nhân đám người cuồng loạn, làm sao có thể không nhớ, nhưng không cam tâm a!

Khó khăn lắm mới gặp được một cơ hội có thể lật đổ Thiên Đình, dù có lời cảnh cáo của Tô Dự, họ vẫn lựa chọn đối đầu với Thiên Đình.

Nhưng lại vạn lần không ngờ Tô Dự lại thành công quay trở về, với sự trở về không thể địch nổi như vậy.

Đối mặt với Tô Dự hiện tại, họ thậm chí có một cảm giác không thể phản kháng, phải biết cảm giác này từng chỉ xuất hiện trên người Hồng Quân Đạo Tổ.

"Thiên Đế, ngươi muốn thế nào?" Đôi mắt Thái Thanh Thánh nhân lóe lên.

Tô Dự khinh thường cười một tiếng: "Trẫm muốn thế nào?

Hỏi hay lắm, sống hay chết!?" "Thiên Đế quả thực mạnh, nhưng chúng ta cũng là Thiên Đạo Thánh nhân, chưa nói đến việc có thể giết chết chúng ta hay không, dù có thể giết chết, ngươi không sợ Thiên Đạo trừng phạt sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn cố làm ra vẻ trấn tĩnh, giọng điệu có vẻ nghiêm khắc nhưng bên trong lại run sợ.

"Nói hay lắm!" Tô Dự hào khí ngút trời: "Vậy hôm nay trẫm cho các ngươi xem, rốt cuộc các ngươi quan trọng, hay Vô Thiên quan trọng?" Lời này vừa ra, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức chấn động, hắn đã quên mất hiện tại Thiên Đạo không thể ra tay, bằng không Thiên Đạo cũng sẽ không cầu xin Thiên Đế Tô Dự giải quyết chuyện của Vô Thiên.

"Ầm ầm ầm..." Bão tố cuốn ra, khí thế quanh thân Tô Dự dâng lên đến cực điểm, sát ý nồng đậm khiến đám người Thái Thanh cũng không khỏi rùng mình, thân thể càng lúc càng trở nên nặng nề.

"Thiên Đế..." Tiếp Dẫn đạo nhân kinh hô một tiếng.

Chưa kịp nói xong, Tô Dự đã lạnh lùng quát lớn: "Quỳ xuống!" Uy

áp mãnh liệt cộng với khí thế áp bức, khiến thân hình của Thái Thanh đạo nhân đám người càng lúc càng thấp xuống, thậm chí đã dùng toàn bộ sức mạnh để chống cự, cũng không thể làm gì được.

"Bệ hạ..." Đúng lúc này, một giọng nói khác đột nhiên vang lên, ánh mắt mọi người chuyển động, phát hiện người nói chính là Như Lai Phật Tổ đang giao chiến với Tôn Ngộ Không.

"Ngươi!!!" Sắc mặt của bốn vị Thánh nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đột nhiên biến đổi, đồng tử co rút dữ dội, không thể tin được nhìn về phía Như Lai Phật Tổ.

Nhìn Tôn Ngộ Không đang đánh nhau không chết không thôi, Tô Dự liền cười phất tay, từng luồng pháp tắc lưu chuyển ra: "Ngộ Không, dừng tay đi!" "Ong ong ong..." Tôn Ngộ Không dừng thân hình lại, dưới những luồng pháp tắc đó, Hỗn Độn Ma Viên Trận bị lặng lẽ hòa tan, không có bất kỳ sức phản kháng nào.

"Phụ đế, rốt cuộc là chuyện gì vậy ạ!" Đối với việc Tô Dự ngăn cản, Tôn Ngộ Không vô cùng không hiểu, Như Lai Phật Tổ không phải đã thoát ly Thiên Đình rồi sao?

Vì sao lại gọi Phụ đế là Bệ hạ?

Chẳng lẽ là nội gián mà Phụ đế cử đi!

"Đúng như con nghĩ!" Tô Dự cười, ánh mắt nhìn về phía Như Lai Phật Tổ, tán thưởng nói: "Như Lai, vất vả cho ngươi rồi!

Nhiệm vụ của ngươi bây giờ đã chính thức hoàn thành, có thể trở về rồi!" "Đa tạ Bệ hạ!" Như Lai Phật Tổ nghe lời của Tô Dự, lập tức vui mừng khôn xiết, im lặng bấy lâu, nhiệm vụ nội gián cuối cùng cũng đã hoàn thành.

Vì vậy, Như Lai Phật Tổ vội vàng chạy đến bên cạnh Thông Thiên Giáo Chủ, Nữ Oa Nương Nương, tươi cười hành lễ.

Thông Thiên Giáo Chủ liếc Như Lai Phật Tổ một cái: "Cười cái gì?

Một Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, đánh không lại bốn bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên của Ngộ Không, có mất mặt không?" "Sư tôn năm đó không phải cũng..." Sắc mặt Như Lai Phật Tổ thu lại, âm thầm lẩm bẩm, chưa nói xong đã bị Thông Thiên Giáo Chủ trừng mắt, lập tức im bặt.

Nữ Oa Nương Nương đám Đế hậu cũng cười mà không nói gì.

Ánh mắt Tô Dự rơi trên người đám người Thái Thanh Thánh nhân, lúc này mấy người họ đang không ngừng kiên trì chống cự áp bức, dù sao cũng là một phương bá chủ, nếu thật sự phải quỳ trước mặt hắn, đó thật sự là sự sỉ nhục tột cùng.

"Có chút cốt khí!" Nhìn bộ dạng chật vật của đám người Thái Thanh Thánh nhân, Tô Dự phất tay thu lại áp lực đáng sợ đó, phát ra lời nói lạnh lùng: "Phản bội Thiên Đình, các ngươi muốn trẫm xử lý thế nào?" "Chúng ta có quyền lựa chọn sao?" Thái Thanh Thánh nhân là người đầu tiên nhận rõ hiện thực, Nguyên Thủy Thiên Tôn đám người dù có không cam lòng, cũng chỉ có thể nhận mệnh.

Đối mặt với cục diện trước mắt, Thái Thanh Thánh nhân cũng không thể không hoàn toàn nhận thua.

Bỏ qua tu vi của Tô Dự không bàn, chỉ riêng một quân cờ Như Lai Phật Tổ đã được mai phục đến mức khiến họ vạn lần không ngờ tới.

Phải biết năm xưa ông ta đã tận mắt nhìn thấy, Thông Thiên Giáo Chủ suýt nữa đã đánh chết Như Lai Phật Tổ, nếu không phải Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân ra tay tương trợ, e rằng tu vi của Như Lai Phật Tổ đã sớm rớt xuống cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Thủ đoạn này, quả thực tàn nhẫn vô cùng.

Thái Thanh Thánh nhân tự hỏi, nếu đổi lại là mình, có thể bố trí ra một cục diện lớn như vậy không.

Câu trả lời của ông ta là không thể.

Từ đó có thể thấy, tầm nhìn của Tô Dự lớn đến mức nào, không phải là thứ ông ta có thể dự đoán được.

Đấu đá bao nhiêu nguyên hội, mỗi một lần đều thất bại thảm hại, kết quả như vậy khiến Thái Thanh Thánh nhân hoàn toàn mệt mỏi!

Cộng thêm sức mạnh hiện tại của Tô Dự, sự cường đại đó căn bản không phải là thứ họ có thể chống lại.

Hiện tại Đại đạo lượng kiếp đang diễn ra, Thiên Đạo không thể ra tay, hoàn toàn không có cách nào ngăn cản Tô Dự, chỉ có thể nhận mệnh.

Mặc dù Tô Dự chưa bao giờ chém giết Thánh nhân, nhưng trong lòng Thái Thanh Thánh nhân lại có một dự cảm, Thiên Đế trước mắt thật sự có thể chém giết họ.

Dù không thể chém giết, đánh nát cũng không thành vấn đề, đến lúc đó bản nguyên hết lần này đến lần khác mất đi, tu vi sẽ rớt xuống dưới Đại La Kim Tiên, đáng thương đến mức ngay cả Hỗn Độn cũng không thể tiến vào, không thể vào Hồng Hoang Lục giới, chỉ có thể ở trong Hỗn Độn hết lần này đến lần khác bị hủy diệt.

Thân là Thiên Đạo Thánh nhân, dù thế nào cũng không thể chấp nhận tình huống như vậy.

Vì vậy, cúi đầu là lựa chọn tốt nhất.

"Tốt!" Đối với câu trả lời của Thái Thanh Thánh nhân, Tô Dự hài lòng gật đầu, lần kế hoạch này có thể nói là đã bố trí từ lâu, nhất định

phải bắt gọn bốn vị Thiên Đạo Thánh nhân trước mắt, tránh cho sau này lại gây ra chuyện gì.

Ngoài ra, còn phải cô lập hoàn toàn Thiên Đạo, như vậy sau này khi Ma Tổ La Hầu xuất hiện, mới có được cục diện tốt hơn.

Tô Dự ngưng giọng hỏi: "Vốn dĩ, các ngươi cùng Vô Thiên liên thủ tấn công Thiên Đình, trẫm sẽ chém giết các ngươi, ngay cả Thiên Đạo cũng không thể bảo vệ!

Chương 636

Nhưng niệm tình Ma Tổ La Hầu sắp xâm chiếm vũ trụ Hồng Hoang, trẫm cho các ngươi cơ hội cuối cùng!" "..." Nghe vậy, Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng chùng xuống, trực giác mách bảo họ, cơ hội cuối cùng mà Thiên Đế Tô Dự cho không dễ dàng chấp nhận như vậy.

Tô Dự từ từ nói: "Cơ hội trẫm cho các ngươi, là rút ra chân linh ký thác trên Thiên Đạo, đồng thời trẫm sẽ ngưng tụ Pháp Tắc Chi Linh trên chân linh của các ngươi!" "Không thể nào!" Nghe lời của Tô Dự, Tiếp Dẫn đạo nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân đồng thanh từ chối, chỉ có Thái Thanh Thánh nhân sắc mặt âm trầm đến cực điểm, nhưng lại không mở miệng nói gì.

Đầu tiên là rút ra chân linh ký thác trên Thiên Đạo, như vậy họ sẽ không còn là Thiên Đạo Thánh nhân bất tử bất diệt, mà chỉ đơn thuần là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Không có sự che chở của Thiên Đạo, nhân quả nhiễm thân, sẽ trở thành tồn tại không khác gì những người tu luyện bình thường.

Về phần ngưng tụ Pháp Tắc Chi Linh trên chân linh, thủ đoạn này còn đáng sợ hơn.

Không có chân linh ký thác Thiên Đạo để bất tử bất diệt, chỉ cần Tô Dự muốn mạng của họ, chỉ cần một ý niệm là đủ để hủy diệt chân linh, uy lực của Pháp Tắc Chi Linh đáng sợ vô cùng.

Huống hồ Pháp Tắc Chi Linh còn được ngưng tụ trên chân linh.

"Không được?" Nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, Tô Dự lạnh lùng cười nói: "Nếu không

đồng ý, vậy thì chỉ có một con đường khác!" "Trẫm sẽ chém giết các ngươi triệt để!" Uy áp bá khí lại một lần nữa tuôn ra, khiến sắc mặt của ba vị Thánh nhân Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề kịch biến, có thể thấy rõ Tô Dự rõ ràng là đang nhân lúc Thiên Đạo không thể ra tay, để giải quyết triệt để bọn họ.

Tô Dự thản nhiên nói: "Yên tâm, sau khi chém giết các ngươi, trẫm sẽ đưa chân linh của các ngươi vào Lục Đạo Luân Hồi, có thể tu luyện thành Thiên Đạo Thánh nhân hay không phải xem tạo hóa của các ngươi!" Thủ đoạn thật tàn nhẫn!

Bốn vị Thánh nhân Thái Thanh và Tiếp Dẫn trong lòng bi phẫn không thôi, nhưng ngay cả lời nói cũng không thể thốt ra.

"Trẫm cho các ngươi ba mươi hơi thở để suy nghĩ!

Hoặc là để trẫm ngưng tụ Pháp Tắc Chi Linh trên chân linh, hoặc là lựa chọn bị chém giết rồi tiến vào Lục Đạo Luân Hồi, tự các ngươi chọn!

Trẫm trước nay rất cởi mở, sẽ không ép buộc!" Tô Dự hời hợt nói.

Cởi mở cái quỷ!

Một con đường là bị khống chế sinh tử, một con đường là tiến vào Lục Đạo Luân Hồi, nếu cả hai đều không gọi là ép buộc, vậy thì cái gì mới là ép buộc!

Mặc dù nghĩ vậy, nhưng Thái Thanh Thánh nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân vạn lần không dám nói ra!

Trong nhất thời, ánh mắt của Thái Thanh Thánh nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân không ngừng lóe lên, rõ ràng là đang suy nghĩ lời nói của Tô Dự.

Hồi lâu, Thái Thanh Thánh nhân là người đầu tiên mở miệng nói:

“Nếu ta đã làm sai, vậy thì tất cả nghe theo sự sắp đặt của Thiên Đế!” “Thái Thanh a Thái Thanh!

Ngươi là người thức thời nhất!” Khóe miệng Tô Dự khẽ nhếch lên: “Không cần động tâm tư, từng người các ngươi đều là chiến lực Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, nếu đã lựa chọn thần phục trẫm, trẫm tuyệt đối sẽ không bỏ rơi các ngươi!” Không thể không nói Thái Thanh Thánh nhân quả thực thông minh, không trực tiếp lựa chọn, mà chọn thuận theo, xem Tô Dự xử trí thế nào.

Nếu Tô Dự thật sự muốn họ chết, vậy dù có chọn con đường thứ nhất, kết cục cuối cùng cũng là thân tử đạo tiêu mà thôi.

Dứt lời, ánh mắt Tô Dự nhìn về phía ba người Nguyên Thủy Thiên Tôn, dần dần trở nên sắc bén.

Theo quan điểm của Tô Dự, bất luận là Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân hay Chuẩn Đề đạo nhân, đều không phải là kẻ cam chịu dưới người.

Nếu ba người thật sự chọn con đường thứ hai, vậy thì hắn sẽ thật sự hạ sát thủ, chém giết triệt để ba người, vĩnh viễn trừ hậu hoạn.

Dù chém giết ba người sẽ khiến vũ trụ Hồng Hoang tổn thất một phần sức mạnh, nhưng Ma Tổ La Hầu muốn tiến vào vũ trụ Hồng Hoang cũng cần một khoảng thời gian không ngắn.

Trong vũ trụ Hỗn Độn Châu, đám người Khổng Tuyên đã sớm chuẩn bị sẵn sàng, nếu không phải sợ Thiên Đạo có thủ đoạn khác, cộng thêm tu vi hiện tại của Tô Dự chưa đạt đến Thiên Đạo Cảnh, Tô Dự đã sớm ra tay đối phó Thiên Đạo.

“Chúng ta cũng nguyện ý nghe theo sự sắp đặt của Thiên Đế!” Sự lựa chọn của Thái Thanh Thánh nhân, cộng thêm sát khí sắc bén của Tô Dự, khiến ba người Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng hiện lên

sự sợ hãi, chỉ có thể chọn tiếp tục sống sót.

Chỉ cần là sinh linh, đều không có ai không sợ chết.

Thiên Đạo Thánh nhân cũng chỉ là sinh linh có sức mạnh cường đại mà thôi, cũng sợ chết như vậy.

"Tốt!

Sau này các ngươi sẽ biết lựa chọn của mình không sai!" Thấy ba người Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng đã đồng ý, trên mặt Tô Dự lộ ra một nụ cười, thời không bị giam cầm xung quanh lập tức mở ra, theo đó dấy lên chính là toàn lực bộc phát của hắn.

"Ầm!" Cả người Tô Dự như núi lửa đột nhiên bùng nổ, lập tức cả Hỗn Độn rung chuyển không thôi, sức mạnh Tam Thiên Pháp Tắc tứ tán.

Mặc dù tu vi của Tô Dự chưa đạt đến Thiên Đạo Cảnh, nhưng công pháp cấp Đại Đạo 《Nhất Trảm Vạn Đạo》, cộng thêm Tam Thiên Pháp Tắc đã chạm đến bản nguyên, khiến chiến lực của hắn so với Thiên Đạo Cảnh thông thường chỉ cao hơn chứ không thấp hơn.

Có thể nói, chiến lực của Tô Dự đã phá vỡ cực hạn đỉnh phong của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, hiện tại khi không mượn pháp bảo, chiến lực của hắn có thể đối đầu với Thiên Đạo Cảnh tiền kỳ, ngay cả cường giả tiếp cận Thiên Đạo Cảnh trung kỳ cũng khó mà làm gì được hắn.

Dù sao, Tô Dự còn có sự hỗ trợ từ linh khí của Hỗn Độn Châu.

"Ong ong ong..." Không gian Hỗn Độn cuồng chiến không ngừng, dưới sự rung chuyển liên hồi, từng vòng gợn sóng không ngừng đẩy lùi hỗn độn linh khí cuồng bạo, một luồng khí thế đáng sợ dâng lên, mang theo một loại sức mạnh hồn nguyên.

Loại pháp tắc này tương tự như lực lượng Tam Thiên Pháp Tắc

của Tô Dự, nhưng cảm giác lại không hoàn toàn giống, giống như hai anh em sinh đôi vậy.

Trong Tử Tiêu Cung, một âm thanh kinh thế hãi tục vang lên.

"Thiên Đạo trường hà?" Đồng tử của Hồng Quân Đạo Tổ đột nhiên co lại, vô cùng chấn kinh nhìn về hướng Hồng Hoang Thiên giới.

"Đó chỉ là hình chiếu của Thiên Đạo trường hà mà thôi!" Một âm thanh lạnh lùng vang lên, nhưng nếu phân biệt kỹ giọng nói, sẽ nghe ra trong lời nói cũng lộ ra sự chấn kinh mãnh liệt, chỉ là đang cố gắng che giấu mà thôi.

Thiên Đạo trường hà!

Chính là bản thể của Thiên Đạo!

Tô Dự lúc này triệu hồi ra Thiên Đạo trường hà, chỉ là hình chiếu của bản thể Thiên Đạo.

Loại hình chiếu này ngoài Hồng Hoang Thiên giới ra, có thể nói là không nơi nào không có, là quy tắc được hình thành dưới sự vận hành của Đại Đạo, đồng thời cũng là để tiện cho Thiên Đạo giám sát chúng sinh Hồng Hoang bất cứ lúc nào.

Nhưng muốn triệu hồi nó ra, cần phải có thực lực Thiên Đạo Cảnh.

Nhưng ba động tinh khí thần mà Tô Dự thể hiện ra, rõ ràng chưa đạt đến Thiên Đạo Cảnh viên mãn, nhưng lại có thể dễ dàng triệu hồi ra hình chiếu của Thiên Đạo trường hà.

Vì vậy, bất luận là Hồng Quân Đạo Tổ hay Thiên Đạo, mới chấn kinh như vậy.

Nhưng chấn kinh thì chấn kinh, việc triệu hồi ra hình chiếu của

Thiên Đạo trường hà, không gây ra bất kỳ uy hiếp nào cho Thiên Đạo.

Nhưng đối với Tô Dự, thế là đủ rồi!

Bởi vì việc Tô Dự muốn làm chỉ là chặt đi một cánh tay của Thiên Đạo, khiến Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân không còn bị Thiên Đạo sử dụng.

Chương 637

Dấu ấn chân linh của Thiên Đạo Thánh nhân vốn được lạc ấn trên hình chiếu của Thiên Đạo trường hà, sau đó lại từ hình chiếu phản chiếu lên Thiên Đạo trường hà.

Vì vậy, chỉ cần Thiên Đạo Thánh nhân bị đánh nát ở bất kỳ nơi nào trong vũ trụ Hồng Hoang, đều có thể tái tổ hợp tinh khí thần.

Muốn giải trừ thân phận Thiên Đạo Thánh nhân, phải hủy diệt dấu ấn chân linh trên hình chiếu của Thiên Đạo trường hà, dưới quy tắc vận hành của Đại Đạo, sẽ hình thành hiệu ứng dây chuyền, dấu ấn chân linh trên tất cả các hình chiếu của Thiên Đạo trường hà đều sẽ bị hủy diệt.

"Tô Dự đạo hữu thật là thiên tài kỳ tài a!" Hồng Quân Đạo Tổ tán thưởng một tiếng, trong đôi mắt hiện lên vẻ hâm mộ, nếu năm xưa ông ta có thể không trở thành người phát ngôn của Thiên Đạo, không chừng cũng có thể đạt đến trình độ này.

Nhưng...

Hồng Quân Đạo Tổ bất đắc dĩ lắc đầu: "Ai, tất cả đều là mệnh a!

E rằng trong vũ trụ Hồng Hoang, cũng chỉ có Vận Mệnh Ma Thần Tô Dự đạo hữu, mới có thể làm được như vậy!" "Hừ!

Thiên tài kỳ tài thì sao?

Cũng phải có mệnh để sống đã!" Âm thanh lạnh lùng lại vang lên, khiến Hồng Quân Đạo Tổ nhíu chặt mày, ông ta biết Thiên Đạo đang chuẩn bị hạ sát thủ với Tô Dự sau Đại đạo lượng kiếp.

Vốn dĩ dù Tô Dự có tấn thăng Thiên Đạo Cảnh, có Hỗn Độn Chí Bảo trong tay, Thiên Đạo cũng sẽ không rầm rộ ra tay với Tô Dự,

nhưng bây giờ Tô Dự thể hiện ra thực lực đáng sợ như vậy, nếu thật sự để Tô Dự tấn thăng Thiên Đạo Cảnh, lại phối hợp với Hỗn Độn Chí Bảo, đến lúc đó Tô Dự sẽ hoàn toàn thoát khỏi sự khống chế của Thiên Đạo.

Thiên Đạo há lại có thể trơ mắt nhìn chuyện này xảy ra!

Đối mặt với sát ý từ Thiên Đạo, Hồng Quân Đạo Tổ cũng không thể làm gì được: "Hy vọng Tô Dự đạo hữu có thể bình an vô sự vậy!" "Pháp tắc lãnh địa!" Theo tiếng của Tô Dự vang lên, Tam Thiên Pháp Tắc như sóng thần cuốn ra, hình thành một trường vực mãnh liệt quanh thân Tô Dự, ẩn chứa uy năng vô cùng đáng sợ.

"Pháp Tắc Chi Quang!" Lời vừa dứt, pháp tắc lãnh địa dưới sự bao phủ của tinh khí thần của Tô Dự không ngừng bắt đầu tiến hành áp súc, dần dần hình thành một chùm sáng.

"Ong ong ong..." Khi chùm sáng bảy màu không ngừng áp súc, không gian Hỗn Độn xung quanh dần dần hiện ra những vết nứt chi chít, phảng phất không thể chịu đựng được sự hội tụ năng lượng của chùm sáng bảy màu.

Giờ phút này, ánh mắt Tô Dự ngưng trọng đến cực điểm, đây là thời điểm tốt nhất để giải trừ dấu ấn chân linh của Thiên Đạo Thánh nhân, bằng không đợi sau Đại đạo lượng kiếp, muốn giải trừ dấu ấn chân linh của Thiên Đạo Thánh nhân, sẽ phải luôn đối mặt với uy hiếp từ Thiên Đạo.

Vì vậy, lần này nhất định phải thành công!

Không chỉ vì chặt đi một cánh tay của Thiên Đạo, mà còn vì để Nữ Oa Nương Nương, Thông Thiên Giáo Chủ, và cả Như Lai Phật Tổ giành lại tự do.

"Ầm!" Trong nháy mắt, thần niệm của Tô Dự ẩn chứa linh hồn

lực khủng bố hoàn toàn bùng phát, bao phủ về phía Thiên Đạo trường hà.

Pháp Tắc Chi Quang đã ngưng tụ hoàn thành, bây giờ chỉ còn thiếu việc khóa chặt lạc ấn chân linh của các Thiên Đạo Thánh nhân như Nữ Oa Nương Nương, chỉ cần khóa chặt vị trí lạc ấn chân linh, vậy là có thể để Pháp Tắc Chi Quang xông lên hình chiếu của Thiên Đạo trường hà.

Giải trừ dấu ấn chân linh của Thiên Đạo Thánh nhân, phải hủy diệt dấu ấn chân linh trước, sau đó hình chiếu của Thiên Đạo trường hà tiêu tán vỡ nát, đều không có ảnh hưởng quá lớn.

Nhưng nếu làm vỡ nát hình chiếu của Thiên Đạo trường hà trước, vậy thì dấu ấn chân linh của Thiên Đạo Thánh nhân căn bản không thể hoàn toàn biến mất khỏi Thiên Đạo trường hà.

Đây là khó khăn lớn nhất hiện tại.

Thần niệm của Tô Dự không ngừng tìm kiếm trong hình chiếu của Thiên Đạo trường hà, lần lượt phát hiện ra Tiếp Dẫn đạo nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Như Lai Phật Tổ, Chuẩn Đề đạo nhân, nhưng lại mãi không tìm thấy dấu ấn chân linh của Thái Thanh Thánh nhân, Thông Thiên Giáo Chủ, và Nữ Oa Nương Nương.

Điều này khiến Tô Dự trong lòng không khỏi bắt đầu có chút phiền não.

Hắn có thể từ bỏ Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, dù sao với thực lực của hắn muốn chém giết họ, căn bản không tốn công sức.

Thậm chí có thể từ bỏ Thông Thiên Giáo Chủ và Như Lai Phật Tổ, dù sao Thông Thiên Giáo Chủ và Như Lai Phật Tổ hiện tại đối với hắn trung thành tuyệt đối, dù Thiên Đạo muốn giở trò trên dấu ấn

chân linh, khiến hai người vẫn lạc, cũng sẽ không đến mức trảm tận sát tuyệt.

Có Hậu Thổ Nương Nương quản lý Lục Đạo Luân Hồi, sau này có thể lệnh cho họ trọng sinh.

Nhưng duy nhất không thể từ bỏ chính là Nữ Oa Nương Nương.

Nữ Oa Nương Nương không giống, đó là đạo lữ của hắn, là Đế hậu của Thiên Đình.

Nếu Thiên Đạo không làm gì được hắn, vậy thì Thiên Đạo nhất định sẽ ra tay với Nữ Oa Nương Nương, dùng trảm tận sát tuyệt để uy hiếp, đến lúc đó một khi xảy ra chuyện, hắn nhất định sẽ hối hận cả đời.

Thực ra, điều Tô Dự không biết là, bất kỳ Thiên Đạo Thánh nhân nào lạc ấn dấu ấn chân linh trên hình chiếu của Thiên Đạo trường hà, đều sẽ theo tu vi tăng lên mà dần dần đi sâu vào.

Đây cũng là do Thiên Đạo năm xưa thiết lập để phòng ngừa có Thiên Đạo Thánh nhân muốn giải trừ dấu ấn chân linh của mình.

Nữ Oa Nương Nương là Thiên Đạo Thánh nhân có tu vi cao nhất trong vũ trụ Hồng Hoang, Thái Thanh Thánh nhân thứ hai, Thông Thiên Giáo Chủ sau này vươn lên tu vi cũng đuổi sát Thái Thanh Thánh nhân.

Vì vậy, dấu ấn chân linh của ba người gần như ở nơi sâu nhất trong hình chiếu của Thiên Đạo trường hà.

Trong một chốc một lát muốn xuyên thấu hình chiếu của Thiên Đạo trường hà, tìm thấy dấu ấn chân linh của ba người, thật không phải là chuyện dễ dàng.

Nhưng bây giờ Pháp Tắc Chi Quang đã ngưng tụ hoàn thành, tên đã lên dây không thể không bắn, nếu không thể khóa chặt dấu ấn chân

linh, hủy diệt dấu ấn chân linh trước khi hình chiếu của Thiên Đạo trường hà tiêu tán, vậy thì công dã tràng rồi.

Lần này, Tô Dự đã tính sai!

Nhưng...

"Hay cho một Thiên Đạo!" Ánh mắt Tô Dự trở nên âm trầm chưa từng có, rồi trong con ngươi bộc phát ra một luồng sáng: "Dù sao cũng đã đến lúc này, trẫm cũng không còn gì phải cố kỵ nữa!" Lời vừa dứt, tinh khí thần của Tô Dự lưu chuyển về phía một viên châu màu xám trong chân linh ở não hải, lập tức từng luồng sức mạnh hùng hậu từ viên châu màu xám lan ra, khiến sức mạnh của hắn lập tức tăng lên gấp đôi.

Có sự gia nhập của luồng sức mạnh này, tốc độ tìm kiếm của thần niệm Tô Dự trong hình chiếu của Thiên Đạo trường hà trở nên thế như chẻ tre, chỉ trong chốc lát đã phát hiện ra dấu ấn chân linh của Thông Thiên Giáo Chủ.

Tử Tiêu Cung.

"..." Cảm nhận được sự biến hóa khí tức của Tô Dự, đôi mắt Hồng Quân Đạo Tổ hiện lên ánh mắt chấn kinh hơn cả lúc trước, ông ta có thể khẳng định đó là sức mạnh của Hỗn Độn Chí Bảo!

Trong khoảnh khắc, Hồng Quân Đạo Tổ chợt có một ý nghĩ, Tô Dự không phải là Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế, sở dĩ không thể suy tính ra Tô Dự, hoàn toàn là vì Hỗn Độn Chí Bảo!

Về phần Đại Vận Mệnh Thuật sau này, cũng là do Tô Dự tự mình tìm hiểu, không phải vì ông ta đã bị ấn tượng ban đầu làm cho hiểu lầm.

Nghĩ đến đây, Hồng Quân Đạo Tổ đột nhiên suy nghĩ về kiện Hỗn Độn Chí Bảo mà Tô Dự đang nắm giữ, rốt cuộc là gì?

Trong vũ trụ Hồng Hoang tổng cộng có bốn kiện Hỗn Độn Chí Bảo, trong đó Sáng Thế Thanh Liên, Khai Thiên Thần Phủ hai đại Hỗn Độn Chí Bảo, ông ta đều đã tự mình cảm ứng, cái trước mắt tuyệt đối không phải.

Về phần Tạo Hóa Ngọc Điệp, càng đang ở trong tay ông ta, cũng sẽ không phải.

Như vậy, chỉ còn lại Hỗn Độn Chí Bảo thần bí nhất.

"Tô Dự đã có được Hỗn Độn Châu!!!" Âm thanh của Thiên Đạo không thể giữ được vẻ lạnh lùng như ban đầu, trong giọng nói tràn đầy kinh hãi: "Ẩn nhẫn lâu như vậy, Tô Dự thật giỏi!!!" Rõ ràng, đối với việc Tô Dự có được Hỗn Độn Châu, Thiên Đạo cảm thấy vô cùng sợ hãi.

Chương 638

Theo sau việc khóa chặt dấu ấn chân linh của Thông Thiên Giáo Chủ, dấu ấn chân linh của Thái Thanh Thánh nhân và Nữ Oa Nương Nương, cũng lần lượt bị Tô Dự khóa chặt.

"Diệt cho trẫm!" Tô Dự đột nhiên hét lớn một tiếng, Pháp Tắc Chi Quang bị áp súc đến cực hạn đột nhiên bùng nổ, trực tiếp tấn công vào trong hình chiếu của Thiên Đạo trường hà.

"Ầm..." Pháp Tắc Chi Quang như rồng vào biển sâu nhanh chóng vẫy vùng, phân liệt thành bảy chùm sáng, hung hăng tấn công vào dấu ấn chân linh của bảy người Nữ Oa Nương Nương, rồi nổ tung.

"Phụt!" Dấu ấn chân linh bị hủy diệt khiến bảy người Nữ Oa Nương Nương, đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi nóng hổi, khí tức trở nên vô cùng suy yếu, uể oải không gượng dậy nổi.

Họ cảm nhận rõ ràng, sự liên kết vốn có giữa mình và Thiên Đạo đột nhiên biến mất sạch sẽ, điều này cũng có nghĩa là từ nay về sau không còn khả năng bất tử bất diệt, không nhiễm nhân quả nữa.

"Bành..." Pháp Tắc Chi Quang nổ tung cuốn đi toàn bộ hình chiếu của Thiên Đạo trường hà, trực tiếp làm nó vỡ nát sạch sẽ, từ từ tiêu tán.

"Tạo Hóa Chi Quang!" Đúng lúc này, giọng nói của Tô Dự lưu chuyển ra, ánh sáng màu xanh từ đỉnh đầu hắn phóng ra, trong nháy mắt đã rót vào cơ thể Nữ Oa Nương Nương, Thông Thiên Giáo Chủ, Như Lai Phật Tổ, khiến khí tức của ba người bắt đầu chậm rãi hồi phục.

Đây là bản nguyên chi lực mạnh hơn cả pháp tắc chi lực.

Tạo Hóa bản nguyên!

Về phần Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, Tô Dự không thể nào giúp họ hồi phục, làm sai chuyện phải trả giá.

Ít nhất cũng phải đợi sau khi ngưng tụ Pháp Tắc Chi Linh trong chân linh của họ, mới giúp họ hồi phục.

Bằng không, Tô Dự không thể đảm bảo họ sẽ không cắn lại một miếng.

"Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, trẫm bây giờ sẽ ngưng tụ Pháp Tắc Chi Linh trên chân linh của các ngươi, các ngươi có thể phản kháng, nhưng nhớ kỹ đây là cơ hội cuối cùng!" Ánh mắt Tô Dự nhìn về phía đám người Thái Thanh Thánh nhân, vươn tay phải cách không điểm nhẹ, bốn chùm sáng bảy màu bắn ra.

Đối mặt với lời của Tô Dự, chỉ có Thái Thanh Thánh nhân cười khổ một tiếng, bây giờ phúc điền đã mất, ngay cả quả vị Thánh nhân cũng đã mất đi, nếu còn phản kháng, vậy thì nghênh đón họ chỉ có một con đường.

Thân tử đạo tiêu.

Tin rằng không có bất kỳ ai ngốc như vậy!

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân mặc dù trong lòng không cam, nhưng cũng không thể làm gì được.

Một bên là cúi mình khuất tất để sống!

Một bên là chết oanh liệt bất khuất!

Dù sao họ cũng sẽ chọn cách nào, nhưng ít nhất không phải là chết!

"Ong..." Khác với Pháp Tắc Chi Quang hủy diệt dấu ấn chân linh

trước đó, loại Pháp Tắc Chi Quang này chui vào mi tâm của bốn người Thái Thanh Thánh nhân, hiện lên từng vòng gợn sóng, trực tiếp lạc ấn lên chân linh của họ.

Trong nháy mắt, Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân lần lượt cảm nhận được trên chân linh của mình hiện lên một bóng người, giống hệt Thiên Đế Tô Dự trước mắt.

"Hô!" Hít sâu một hơi, ba người Tiếp Dẫn đạo nhân đè nén xuống xung động phản kháng mãnh liệt trong lòng, chỉ có Thái Thanh Thánh nhân đôi mắt rũ xuống, phảng phất như đã hoàn toàn từ bỏ giãy giụa.

Thời gian dần dần trôi đi, Pháp Tắc Chi Linh với diện mạo của Tô Dự hoàn toàn xuất hiện trên chân linh của bốn người Thái Thanh Thánh nhân, Tô Dự mới thu hồi linh lực rót vào.

Nhìn bốn người Thái Thanh Thánh nhân, Tô Dự tiện tay ném ra bốn luồng lực lượng tạo hóa pháp tắc, kiềm chế thương thế của bốn người, cười nhạt nói: "Các ngươi đã bỏ lỡ cơ hội tốt nhất để thoát thân, từ hôm nay trở đi, các ngươi sẽ không có bất kỳ năng lực nào để phản kháng trẫm!" Nghe vậy, trạng thái của bốn người Thái Thanh Thánh nhân hoàn toàn sa sút, nói dễ nghe là thuộc hạ của Thiên Đế Tô Dự, nói khó nghe...

Tất cả đều phải xem Thiên Đế Tô Dự đối xử thế nào!

"Yên tâm, thân phận của các ngươi và những gì trẫm đã sách phong trước đây là như nhau, nhưng tuyệt đối đừng để trẫm phát hiện các ngươi dương phụng âm vi, bằng không trẫm không dễ bị lừa gạt đâu!" Tô Dự cảnh cáo.

Thái Thanh Thánh nhân đám người cũng hiểu đạo lý thân ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, chỉ có thể chắp tay đáp: "Vi thần hiểu rõ, đa tạ Bệ hạ khoan thứ!" Sau khi giải quyết xong chuyện của

các Thiên Đạo Thánh Nhân, Tô Dự chuyển ánh mắt về phía Vô Thiên, khẽ cười nói: "Đợi lâu rồi!" "Thiên Đế đã làm xong việc cần làm rồi!

Vậy thì hãy cùng Bản tọa đấu một trận ra trò đi!

Nếu ta thua, cam nguyện vì Thiên Đế hiệu lực!

Nếu Thiên Đế thua, vậy xin hãy giao A Tu cho ta!" Vô Thiên trầm giọng nói.

Thực ra, ngay từ khi Tô Dự triệu hồi ra hình chiếu của trường hà Thiên Đạo, Vô Thiên đã có thể đánh nổ Pháp Tắc Chi Linh mà Tô Dự ngưng tụ ra.

Sở dĩ vẫn chưa động thủ là vì hắn hiểu rằng Tô Dự muốn nhân lúc Đại Đạo lượng kiếp để giải quyết các Thiên Đạo Thánh Nhân trong vũ trụ Hồng Hoang.

Hành động này của Tô Dự không hề ảnh hưởng đến Vô Thiên, ngược lại còn giúp hắn có thể bung hết toàn bộ sức mạnh, cùng Tô Dự đấu một trận thư hùng sảng khoái.

Như vậy, dù thành công hay thất bại, hắn đều có thể không hổ thẹn với lòng! "Trẫm xuất đạo tới nay, đã trải qua vô số trận chiến lớn nhỏ, nhưng chưa từng thua một lần nào!" Tô Dự tự tin nói: "Vô Thiên đã có thành ý như vậy, Trẫm đương nhiên sẽ dốc toàn lực, để ngươi tâm phục khẩu phục!" "Oanh..." Theo tiếng nói vừa dứt, tinh khí thần trong cơ thể Tô Dự sôi trào như thế giới bùng nổ, uy áp khổng lồ lan tỏa khắp đất trời. "Vạn Ma Chân Thân!" "Vạn Ma Lĩnh Địa!" "Vạn Ma Bá Thiên!" Đối mặt với đối thủ mạnh mẽ như Tô Dự, Vô Thiên trực tiếp thi triển ba loại bí pháp mạnh nhất, dao động quanh thân tăng vọt, khí tức bắt đầu tiếp cận vô hạn với Tô Dự. "Ha ha!" Nhìn dao động sức mạnh của Vô Thiên tăng lên nhiều như vậy, Tô Dự cười cười: "Xem ra lúc Trẫm bế quan, ngươi ngoài việc hấp thu tinh khí thần của Ma Tổ ra cũng không hề nhàn rỗi!

Thần thông của La Hầu ngươi tu luyện được không ít!" "Thiên Đế đã coi trọng ta như vậy, không tiếc đắc tội Thiên Đạo, vậy tự nhiên ta không thể để Thiên Đế thất vọng!" Vô Thiên nhếch miệng cười nói.

Tô Dự cười lắc đầu: "Đắc tội Thiên Đạo là chuyện sớm muộn Trẫm cũng sẽ làm, còn về việc thu nhận ngươi, Trẫm cũng có mục đích của mình!" "Bất kể mục đích là gì, đối với ta cũng không quan trọng!" Đôi mắt Vô Thiên loé lên hắc quang, hắn cảm thấy hiện tại mình đã có thể cùng Tô Dự đánh một trận!

Đối với suy nghĩ của Vô Thiên, Tô Dự tự nhiên biết rõ, nhưng Thiên Đế Thần Kiếm hắn vẫn chưa xuất ra, còn có vũ trụ chi lực của Hỗn Độn Châu, huống chi là công đức khí vận cường đại của Thiên Đình.

Nếu không, với thực lực hiện tại chưa tấn thăng Thiên Đạo Cảnh, làm sao Tô Dự dám thách thức Thiên Đạo!

Đối mặt với Vô Thiên, Tô Dự không có ý định sử dụng những thực lực ẩn giấu này.

Nhưng Tô Dự cũng không định che giấu quá lâu, hiện tại Thiên Đạo nhất định đã phát hiện ra hắn mang trong mình Hỗn Độn Châu, đến khi Đại Đạo lượng kiếp kết thúc, Thiên Đạo chắc chắn sẽ ra tay với hắn.

Lúc đó, mới là thời khắc tốt nhất để thực sự bộc phát toàn lực. "Vậy hãy để Trẫm xem xem ngươi, kẻ kế thừa chân linh của La Hầu, rốt cuộc mạnh đến mức nào!" Tô Dự bình tĩnh nói.

Lần trước khi Vô Thiên đến Thiên Đình dò xét, Tô Dự căn bản không ra tay, Tôn Ngộ Không điều khiển Hỗn Độn Ma Viên Trận tuy đã chính diện đối đầu với Vô Thiên, nhưng cũng không gây ra ảnh hưởng gì lớn.

Hiện tại Vô Thiên đã hấp thu hoàn toàn tinh khí thần trên chân linh của Ma Tổ, sức mạnh của hắn có thể nói là quán tuyệt vũ trụ Hồng Hoang.

Nếu không phải Tô Dự đã tiến vào bí cảnh Thiên Đạo, thực lực có được bước đột phá vượt bậc, thì Tô Dự cũng khó mà làm gì được Vô Thiên.

Chương 639

Đương nhiên, đó là trong trường hợp không sử dụng ngoại lực. "Thiên Đế, ta kế thừa chân linh của Ma Tổ, mọi thần thông đạo pháp đều là sát chiêu, ngài phải cẩn thận!" Giọng Vô Thiên trở nên trầm ổn, trong ngữ khí tràn đầy sự nhắc nhở.

Hiển nhiên, Vô Thiên đối với Tô Dự cũng không có ác ý. "Đạo hữu Hồng Quân không xuất hiện, trong vũ trụ Hồng Hoang này không ai có thể làm Trẫm bị thương!" Tô Dự cười nói.

Lời vừa dứt, quanh thân Tô Dự bộc phát ra quang hoa đáng sợ, Hỗn Độn nhất thời phong vân biến động, một luồng uy áp kinh khủng nhanh chóng khuếch tán, trong nháy mắt đã bao trùm mọi ngóc ngách của không gian Hỗn Độn này.

Lúc này, nhóm người Thiên Đình do Nữ Oa Nương Nương dẫn đầu đều cảm nhận được áp lực nặng nề mà Tô Dự mang lại. "Lui lại!" Đôi mắt Nữ Oa Nương Nương lóe lên quang mang, lập tức dẫn theo mọi người Thiên Đình lui về rìa không gian Hỗn Độn, Thái Thanh Thánh Nhân và những người khác cũng không ngoại lệ.

Với tình trạng cơ thể của Thái Thanh Thánh Nhân và những người khác, họ căn bản không thể chịu đựng được sự va chạm giữa Tô Dự và Vô Thiên. "Đến đi!" Ánh mắt Tô Dự bình thản vô kỳ, nhưng lại ẩn chứa uy áp mạnh mẽ, ngay cả trong giọng nói cũng không ngoại lệ, phảng phất như một luồng uy áp cổ xưa len lỏi vào từng tế bào trong linh hồn.

Nghe vậy, Vô Thiên hít sâu một hơi: "Thiên Đế đã yêu cầu, ta cũng không khách khí nữa!" Dứt lời, ma khí gào thét không ngừng, tựa như vô cùng vô tận, từ trong cơ thể Vô Thiên tuôn ra, nhất thời, Hỗn Độn

ù ù không dứt.

Đối mặt với sự va chạm của hai luồng khí thế, Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác không khỏi lộ ra vẻ kinh hãi trong mắt, trong lòng thầm mừng rỡ vì vừa rồi đã đồng ý với điều kiện của Tô Dự.

Nếu không với thực lực và sự tàn nhẫn của Tô Dự, e rằng bọn họ sẽ liên tiếp bị đánh nổ, khiến tu vi rơi xuống cực điểm. "Oanh..." Hỗn Độn nổ tung, chỉ thấy Vô Thiên hóa thành một luồng ma quang bá đạo, với tư thế nhanh như chớp, tay cầm Vạn Ma Ô Quang Kiếm, chân đạp Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, trực tiếp lao về phía Tô Dự. "Có chút thú vị!" Thản nhiên nhìn cảnh tượng trước mắt, Tô Dự vươn tay ra, trong chốc lát lòng bàn tay trắng nõn dũng động ngưng tụ, không gian Hỗn Độn xung quanh rung chuyển ngày càng dữ dội, quang hoa quanh thân như sóng cuộn biển gầm, một con Cửu Trảo Thần Long toàn thân bảy màu gầm dài lao ra. "Hống!" Cửu Trảo Thần Long uốn lượn bay múa, mang theo sức mạnh kinh khủng, không sợ chết mà lao tới cắn xé Vô Thiên.

Vô Thiên hai mắt lóe sáng, ánh mắt hung lệ, cũng không có chút ý định lui bước, Vạn Ma Ô Quang Kiếm trong tay đâm thẳng ra, Ma Đạo pháp tắc nồng đậm đến cực điểm. "Oanh..." Đột nhiên, Vạn Ma Ô Quang Kiếm và Cửu Trảo Thần Long va chạm vào nhau, cả không gian Hỗn Độn đều rung chuyển, một cơn bão năng lượng bùng lên, xoay chuyển điên cuồng khiến không gian Hỗn Độn xuất hiện những vết nứt chi chít.

Lúc này, Nữ Oa Nương Nương và những người khác đang đứng ở rìa không gian Hỗn Độn đều ù tai không dứt, mặc dù đã sớm chuẩn bị, nhưng vẫn bị chấn lui, hoàn toàn không thể chống cự.

Dù bị chấn lui, tầm mắt của Nữ Oa Nương Nương và mọi người

vẫn dán chặt vào cơn bão năng lượng đó, rõ ràng đang chờ đợi kết quả của lần va chạm đầu tiên.

Một lúc lâu sau, bão năng lượng tan đi, ánh sáng bảy màu và màu đen trong không gian Hỗn Độn mới dần tiêu tán, con Cửu Trảo Thần Long kia đã sớm vỡ nát từ lúc nào.

Hiển nhiên, Vô Thiên dựa vào nhiều bí pháp thần thông gia trì, trước mặt Tô Dự cũng chỉ đạt được kết quả ngang tài ngang sức mà thôi.

Phải biết rằng, thứ Tô Dự thi triển chỉ thuần túy là pháp tắc chi lực, chưa hề thi triển bản nguyên chi lực.

Từ đó có thể thấy, Tam Thiên Pháp Tắc của Tô Dự mạnh mẽ đến mức nào. "Vô Thiên, ngươi dám lại gần Trẫm, cho rằng Trẫm không giỏi cận chiến sao?" Bất chợt, giọng nói nhẹ nhàng của Tô Dự khiến Vô Thiên trong lòng giật thót, trong tầm mắt hắn đột nhiên xuất hiện một nắm đấm bằng xương bằng thịt, Tô Dự không biết từ lúc nào đã xuất hiện ngay trước mặt hắn. "Hỏng rồi!" Vô Thiên trong lòng thầm kêu một tiếng, thực lực của Tô Dự vốn đã mạnh mẽ, nếu dựa vào tiêu hao tầm xa, cho dù không thể đánh bại Tô Dự, Tô Dự cũng khó làm gì được hắn, nhưng nếu bị áp sát, vậy thì sẽ là một trận chiến không ngừng nghỉ.

Đến lúc đó, thế tất sẽ bị Tô Dự giải quyết với tốc độ nhanh nhất!

Ánh mắt lóe lên, hai tay Vô Thiên biến ảo với tốc độ cực nhanh, từng luồng ma khí ngưng tụ nồng đậm, hình thành một tấm khiên lục mang tinh trước mặt, che chắn bản thân một cách vững chắc. "Phanh!" Nắm đấm của Tô Dự hung hăng va vào tấm khiên đó, thất thải hà quang đột nhiên bùng nổ, tấm khiên lục mang tinh chỉ duy trì được trong chốc lát rồi trực tiếp nổ tung, Vô Thiên lập tức bị đánh bay ra ngoài như một ngôi sao băng.

Nhìn mức độ ma khí cuồn cuộn quanh người Vô Thiên, rõ ràng hắn đã cố ý mượn lực của Tô Dự để đẩy bản thân ra xa.

Thấy vậy, Tô Dự cũng không ngăn cản, khóe miệng nhếch lên một nụ cười: "Thông minh!" Tô Dự biết rõ Vô Thiên không muốn cận chiến với hắn, mà muốn so kè bằng thần thông, chỉ có như vậy mới có cơ hội chiến thắng. "Vô Thiên à Vô Thiên, ngươi có thật sự thấy cần thiết phải tiếp tục không?" Tô Dự lãnh đạm hỏi.

Vô Thiên thở phào một hơi: "Thiên Đế đã muốn ta quy thuận dưới trướng, vậy nên để ta chặt đứt nhân quả, nếu không sau này Ma Tổ xuất hiện trong vũ trụ Hồng Hoang, Thiên Đế có thể yên tâm sao?" "Nói hay!" Tô Dự cười gật đầu, nhân quả giữa Vô Thiên và La Hầu bắt buộc phải chặt đứt, nếu không sau này chắc chắn sẽ là hậu họa vô cùng.

Nếu đã như vậy, vậy thì hãy đấu một trận cho ra trò đi!

Lúc này, Vô Thiên tuy tinh khí thần không bị tiêu hao quá lớn, nhưng trên người lại máu me đầm đìa, giữa dòng máu đen chảy ra, ma khí đang nhanh chóng chữa lành vết thương ngoài da của hắn.

Thái Thanh Thánh Nhân và những người khác kinh ngạc nhìn chiến trường đang dần yên tĩnh, vạn lần không ngờ sau một cú va chạm mãnh liệt như vậy, Tô Dự không hề hấn gì, ngược lại Vô Thiên lại thảm bại đến thế.

Rốt cuộc Tô Dự mạnh đến mức nào?

Chẳng lẽ ngài ấy đã trở thành một Hồng Quân Đạo Tổ khác?

Thái Thanh Thánh Nhân ánh mắt lóe lên, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân nhìn nhau, trong lòng càng cảm thấy sự thần bí khó lường và bất khả chiến bại của Tô Dự. "Thiên Đế, để triệt để kết thúc nhân quả, ta sẽ thi triển bí pháp cuối

cùng, kích hoạt chân linh của Ma Tổ La Hầu, đến lúc đó nếu ngài đánh bại Ma Tổ La Hầu, vậy ta tự nhiên sẽ quy thuận!" Vô Thiên chậm rãi nói.

Nghe lời của Vô Thiên, Tô Dự hai mắt hơi nheo lại, thần sắc dần bình tĩnh, Vô Thiên rõ ràng định kết thúc chuyện này, không phải hắn không muốn quy thuận, mà chính vì muốn quy thuận, nên mới định làm một cái kết thúc với Ma Tổ La Hầu.

Kích hoạt chân linh của Ma Tổ La Hầu, nghĩa là một khi Ma Tổ La Hầu thất bại, nó sẽ tiêu tan, khi đó Vô Thiên sẽ không còn là người phát ngôn của Ma Tổ La Hầu nữa, mà là một sinh linh thực sự của vũ trụ Hồng Hoang!

Nhưng nếu Tô Dự không đánh tan được chân linh của Ma Tổ La Hầu, vậy thì chân linh của Ma Tổ La Hầu sẽ trở thành chủ đạo tinh khí thần của Vô Thiên, từ đó mở ra giới bích vũ trụ, đến lúc đó kết cục sẽ ra sao, không ai biết được. "Được!" Tô Dự hai mắt ngưng tụ: "Trẫm cũng muốn xem Ma Tổ La Hầu trong truyền thuyết, rốt cuộc mạnh đến mức nào!" Trong chốc lát, ma khí ngưng tụ trong mắt Vô Thiên, trong vài hơi thở, ma khí đã hình thành một cái kén ma khổng lồ quanh thân hắn. "Phanh..." Kén ma nổ tung dữ dội, thân ảnh Vô Thiên xuất hiện từ bên trong, nhưng dung mạo lại biến thành một lão giả cực kỳ bá đạo, một đôi mắt hội tụ bá khí có thể phá vỡ cả trời đất vũ trụ. "Cuối cùng cũng tỉnh lại rồi!" Lão giả thở dài một tiếng, đôi mắt không khỏi có chút mông lung, dường như đang nhớ lại những ký ức xa xưa.

Bất chợt, Tô Dự cảm nhận được một mối nguy hiểm mãnh liệt từ trên người lão giả, khiến hắn trong nháy mắt đã làm tốt mọi sự chuẩn bị.

Ngay sau đó, Tô Dự cười nhạt nói: "Không ngờ Ma Tổ La Hầu

đường đường cũng sẽ hoài niệm như vậy!" "Ha ha...

Tuy Bản tọa thống trị Thiên Ma vũ trụ, nhưng dù sao vũ trụ Hồng Hoang mới là nơi sinh ta dưỡng ta!" Ma Tổ La Hầu chuyển ánh mắt, nhìn về phía Tô Dự: "Bản tọa cũng không ngờ dưới sự giám thị của Thiên Đạo, vũ trụ Hồng Hoang lại có thể sinh ra một vị Thiên Đế phá vỡ được giới hạn của Thiên Đạo!" "Đại đạo năm mươi, trời diễn bốn chín, mọi việc đều có một tia sinh cơ, Trẫm nắm bắt được, ngươi cũng nắm bắt được!" Tô Dự nhẹ nhàng nói.

Ma Tổ La Hầu gật đầu: "Nói không sai, cho nên Bản tọa muốn quay trở lại, tìm Hồng Quân rửa sạch mối nhục xưa!" "Rửa sạch mối nhục xưa là giả, muốn dựa vào sự dung hợp của hai đại vũ trụ, một bước đột phá Đại Đạo Cảnh mới là thật chứ!" Tô Dự bình tĩnh nói.

Chương 640

Ma Tổ La Hầu cất tiếng cười lớn: "Ha ha ha ha...

Cả hai đều là thật!" "Nhưng mà, Trẫm cũng có hứng thú với Đại Đạo Cảnh, vậy phải làm sao đây?" Tô Dự hai mắt híp lại.

Lập tức, không khí trở nên ngưng trọng, Ma Tổ La Hầu và Tô Dự bốn mắt nhìn nhau, không bên nào lùi bước.

Ma Tổ La Hầu ngưng giọng nói: "Ngay cả Thiên Đạo Cảnh còn chưa đột phá, mà đã có ý nghĩ với Đại Đạo Cảnh, Thiên Đế, Bản tọa khuyên ngươi đừng nên quá viển vông!" "Căn cơ của Trẫm còn mạnh hơn ngươi và đạo hữu Hồng Quân, nếu Trẫm là viển vông, vậy ngươi là gì?" Tô Dự không chút khách khí, đối mặt với một kẻ bá đạo như Ma Tổ La Hầu, không thể có chút lùi bước nào! "Kẻ si nói mộng sao?" Câu nói của Tô Dự trực tiếp đốt cháy bầu không khí giữa hắn và Ma Tổ La Hầu, khí thế của Ma Tổ La Hầu từ từ dâng lên, mơ hồ khuếch tán ra.

Khóe miệng Ma Tổ La Hầu nhếch lên một nụ cười nhạt: "Đã bao nhiêu năm rồi!

Lâu rồi không có ai dám nói chuyện với Bản tọa như vậy!" "Nếu chân thân của ngươi ở đây, Trẫm tự nhiên sẽ tránh né mũi nhọn, nhưng chỉ dựa vào một luồng chân linh, chiếm cứ thân thể của Vô Thiên, ngươi có thể phát huy được bao nhiêu thực lực?" Tô Dự ung dung nói.

Ma Tổ La Hầu ánh mắt trầm xuống: "Xem ra Thiên Đế rất tự tin nhỉ!

Phải biết rằng, người khác nhau lĩnh ngộ khác nhau, uy lực có thể phát huy ra cũng khác nhau!" "Ma Tổ cũng đừng quên, đây là vũ trụ

Hồng Hoang, Trẫm muốn giết ngươi, cho dù ngươi có thể phát huy ra thực lực Thiên Đạo Cảnh, Trẫm cũng có thể làm được!" Giọng nói nhẹ bẫng của Tô Dự khiến Ma Tổ La Hầu hai mắt híp lại.

Trên người Ma Tổ La Hầu từ từ dâng lên một luồng sát khí mãnh liệt, không còn chút che giấu nào, chĩa thẳng vào Tô Dự: "Vậy Thiên Đế thử xem!" "Trẫm cầu còn không được!" So với Vô Thiên, Ma Tổ La Hầu tỉnh lại càng thích hợp để làm đá mài dao cho Tô Dự, hắn có thể không cần lưu thủ chút nào, dù sao chỉ có đánh tan luồng chân linh của Ma Tổ La Hầu, Vô Thiên mới có thể triệt để kết thúc nhân quả với hắn.

Ma khí lượn lờ quanh thân Ma Tổ La Hầu không ngừng dâng cao, sau đó hóa thành một ma ảnh khổng lồ, vô hình trung phảng phất như một vị ma thần cái thế vô song, tất cả linh khí Hỗn Độn xung quanh đều bị điên cuồng hấp thu vào trong đó.

Điều kinh khủng nhất là, ngay cả huyết nhục trên cơ thể Ma Tổ La Hầu cũng trở nên khô héo, máu tươi và tinh tủy dường như đều dung nhập vào ma ảnh khổng lồ kia, một dao động mãnh liệt tự nhiên sinh ra, khiến Nữ Oa Nương Nương và những người có mặt đều cảm thấy áp lực chưa từng có.

Nhìn cảnh tượng trước mắt, Tô Dự hít sâu một hơi: "Nữ Oa, dẫn mọi người vào Hồng Hoang Thiên Giới, khởi động Thiên Đế Không Động Ấn, vận chuyển Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận!" Hiển nhiên, sự mạnh mẽ của Ma Tổ La Hầu trước mắt đã hoàn toàn vượt xa dự liệu của Tô Dự, ngay cả hắn cũng không thể không cẩn thận đối phó. "Được!" Nghe lời của Tô Dự, trong đôi mắt đẹp của Nữ Oa Nương Nương hiện lên một tia lo lắng, nhưng cũng không do dự nhiều, trực tiếp xé rách không gian, dẫn mọi người tiến vào Hồng Hoang Thiên Giới.

Thái Thanh Thánh Nhân và những người khác tự nhiên cũng sẽ không ở lại lâu, với trạng thái hiện tại, cộng thêm việc mất đi Thánh Nhân quả vị, nếu không rời đi, kết cục của họ có thể sẽ là trực tiếp vẫn lạc.

Sau khi tiến vào Hồng Hoang Thiên Giới, Nữ Oa Nương Nương lập tức làm theo dặn dò của Tô Dự mà sắp xếp, đối với lời nói của Tô Dự, nàng hoàn toàn tin tưởng!

Huống chi cảm giác mà Ma Tổ La Hầu mang lại nguy hiểm và mãnh liệt đến vậy! "Thiên Đế, không còn nỗi lo về sau, ngài có thể thỏa sức thi triển thủ đoạn!" Ma Tổ La Hầu tự tin nói.

Tô Dự cười nhạt: "La Hầu, ngươi thật sự cho rằng Trẫm sẽ thua sao?" "Thử là biết!" Theo tiếng nói của Ma Tổ La Hầu vừa dứt, ma ảnh phía sau hắn, dưới chân hiện ra một đóa hắc liên, trong tay ngưng tụ một thanh ma kiếm vô song, trên đầu hội tụ một đóa đế quan, ma khí cái thế bộc phát, kinh khủng như Ma Thần chi Đế.

Ma khí vô cùng vô tận khuếch tán ra khắp bốn phương tám hướng của không gian Hỗn Độn, loại dao động kinh khủng đó khiến tất cả Hỗn Độn Kim Tiên trong Lục Giới Hồng Hoang đều cảm nhận được, lần lượt phóng ra thần niệm cảm tri. "Thiên Đế bệ hạ!?" "Trời ơi!

Có người dám khiêu chiến Thiên Đế bệ hạ, chê mạng mình quá dài sao?" "Chẳng lẽ là Ma La Vô Thiên, kẻ đã chiếm cứ Hồng Hoang Phật Giới kia sao?" Trong khi Lục Giới Hồng Hoang đang bàn tán xôn xao, một số tồn tại cấp hóa thạch nhìn thấy dung mạo của Ma Tổ La Hầu, thần sắc trở nên vô cùng kinh hãi, trong miệng thốt ra bốn chữ: "Ma Tổ La Hầu!!!" Những lão cổ đổng cấp hóa thạch này cả người và tâm đều không ngừng run rẩy, Ma Tổ La Hầu đại diện cho điều gì, người thường không biết, nhưng họ lại nhớ như in.

Khi xưa, Ma Tổ La Hầu có thể một mình xoay vần Tiên Thiên

Tam Tộc, nếu không phải Hồng Quân Đạo Tổ liên hợp với những người khác, e rằng sẽ không có Lục Giới Hồng Hoang như hiện tại!

Chỉ là những lão cổ đổng cấp hóa thạch này không biết, cho dù khi xưa Ma Tổ La Hầu thống trị đại lục Hồng Hoang, cuối cùng cũng sẽ bị Thiên Đạo chế phục, trở thành người phát ngôn của Thiên Đạo! "Không tệ!

La Hầu cũng đã sáng tạo ra thần thông cấp Đại Đạo, thực sự không dễ dàng!" Tô Dự cảm nhận dao động mãnh liệt trước mắt, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, thở ra một hơi dài.

Nhưng, thần thông cấp Đại Đạo thì sao?

Phải biết rằng Tô Dự ngay cả công pháp cấp Đại Đạo cũng đã sáng tạo ra, còn có rất nhiều lá bài tẩy chưa lật!

Huống chi, đây là vũ trụ Hồng Hoang!

Ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ đích thân đến, Tô Dự cũng không sợ, huống chi hiện tại chỉ là một Ma Tổ La Hầu có tu vi chưa bước vào Thiên Đạo Cảnh.

Dù sao, bất kể là vũ trụ chi lực của Hỗn Độn Châu, Hỗn Độn Chí Bảo như Thiên Đế Thần Kiếm, hay thậm chí là công đức khí vận của Thiên Đình, đều là những thủ đoạn tuyệt vời có thể khiến thực lực của Tô Dự tăng vọt.

Dưới ánh mắt của mọi người, ánh mắt Tô Dự càng trở nên thâm thúy, không thể không nói Vô Thiên thật sự đã tìm cho hắn một đối thủ tuyệt vời!

Nếu đã như vậy, thân là Thiên Đế, dù thế nào cũng không thể để Vô Thiên, người sắp trở thành thuộc hạ của mình, phải thất vọng! "Oanh!" Xung quanh Tô Dự bộc phát ra ba ngàn màu sắc, từng đạo văn lộ chi chít hiện ra, trong tay hắn hình thành một thanh thiên đao

tuyệt thế vô song, sau đó liền trực tiếp vung ra.

Một đòn tùy tay như vậy, hiển nhiên chỉ là thăm dò mà thôi. "Đinh!" Thiên đao chém lên ma ảnh, phát ra một tiếng vang trong trẻo, sau đó đột nhiên nổ tung, không gây ra chút gợn sóng nào. "Thiên Đế, thăm dò không cần thiết nữa rồi!

Toàn lực ra tay đi!" Đối mặt với sự thăm dò của Tô Dự, Ma Tổ La Hầu thản nhiên cười, lời vừa dứt, hai mắt Ma Thần chi Đế mở ra, đột nhiên tấn công về phía Tô Dự.

Cùng lúc đó, Ma Tổ La Hầu phảng phất như tiến vào một trạng thái kỳ diệu, đôi mắt trở nên mông lung, dường như đã siêu thoát khỏi thế gian! "Ma Đế Lục Thế!" Ma Tổ La Hầu phát ra âm thanh trầm thấp, trong ngữ khí tràn đầy vận vị bá khí, phảng phất như cả Hỗn Độn đều phải thần phục dưới giọng nói của hắn, bất kỳ kẻ nào phản kháng đều sẽ đi đến tử vong.

Một cảm giác bất an mãnh liệt hiện lên trong lòng Tô Dự, ánh mắt thâm sâu biến đổi không ngừng, thần thông cấp Đại Đạo, tuyệt đối không phải là những đòn tấn công mà Vô Thiên thi triển trước đó có thể sánh được!

Xem ra, muốn dễ dàng giải quyết phiền phức trước mắt là chuyện không thể! "Không hổ là Ma Tổ La Hầu, về mặt thiên phú này thì đạo hữu Hồng Quân đã rơi vào thế hạ phong!" Tô Dự trong lòng lẩm bẩm.

Ma Tổ La Hầu chinh phục một phương vũ trụ, ngay cả Thiên Ma vũ trụ cũng rơi vào sự khống chế của hắn, ngược lại Hồng Quân Đạo Tổ thuận ứng Thiên Đạo, trở thành người phát ngôn của Thiên Đạo.

Hai người tuy tu vi có thể ngang nhau, nhưng về sự lĩnh ngộ Đại Đạo của bản thân, Hồng Quân Đạo Tổ tuyệt đối không mạnh hơn Ma Tổ La Hầu.

Nhưng điều đó không có nghĩa là thực lực của Hồng Quân Đạo Tổ kém hơn Ma Tổ La Hầu!

Dù sao Hồng Quân Đạo Tổ thân là người phát ngôn của Thiên Đạo, về mặt bản nguyên, lĩnh ngộ chắc chắn sẽ vững chắc hơn Ma Tổ La Hầu! "Vạn Đạo!" Môi Tô Dự mấp máy, từng luồng pháp tắc chi lực đột nhiên ngưng tụ, tử kim sắc tinh khí thần bộc phát, ngưng tụ thành từng con thần long trước người, tràn ngập uy áp tuyên cổ.

Trong Lục Giới Hồng Hoang, dưới đến Hỗn Nguyên Kim Tiên, trên đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, toàn bộ thần niệm đều chiếu xạ vào không gian Hỗn Độn này, còn thần niệm của Đại La Kim Tiên trong cuộc đối đầu khí thế kinh khủng như vậy, sẽ bị hủy diệt trong nháy mắt.

Chương 641

"Hồng Mông Linh Khí!?" Ma Tổ La Hầu cũng ngay lập tức nhận ra tinh khí thần gần như đã lột xác của Tô Dự, thần sắc ngưng trọng, phát ra âm thanh du dương. "Ma Đế Lục Thế, Phá Toái Càn Khôn!" Giọng nói vừa dứt, thân ảnh khổng lồ của Ma Thần chi Đế tức thì xuất hiện không xa trước mặt Tô Dự, bộc phát ra ma khí thao thiên hung dũng mãnh liệt, nơi nó đi qua Hỗn Độn đều hóa thành hư vô, bất kỳ vật chất và năng lượng nào cũng hoàn toàn biến mất, thậm chí còn hiện ra những vết nứt chi chít.

Lúc này, không gian Hỗn Độn bắt đầu rung chuyển dữ dội.

Điều đáng sợ hơn là, tốc độ phục hồi của những vết nứt hiện ra trong không gian Hỗn Độn trở nên vô cùng chậm chạp, phảng phất như có một luồng sức mạnh bí ẩn nào đó đang cản trở.

Trong chốc lát, các cường giả trên Hỗn Nguyên Kim Tiên trong Lục Giới Hồng Hoang đều có chút sợ hãi, luồng ma khí mạnh mẽ đó dường như có thể nhiếp hồn người một cách vô hình.

May mắn là, Hồng Hoang Thiên Giới có Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, dưới sự bảo vệ của hai đại trận pháp, đã ngăn chặn mọi uy năng xâm nhập.

Năm giới Hồng Hoang còn lại không nằm trong mục tiêu chính, ngoài việc ma khí nhiếp hồn người ra, căn bản không có ảnh hưởng gì.

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện của Hồng Hoang Thiên Giới, Nữ Oa Nương Nương, Hậu Thổ Nương Nương và các vị Đế hậu khác đều hiện lên vẻ lo lắng, họ cũng là những tồn tại sinh ra từ thời khai thiên tích địa, nhưng chưa từng thấy thần thông đáng sợ như vậy.

Mặc dù trong lòng tin tưởng phu quân của mình đến đâu, cũng không tránh khỏi lo lắng, dù sao thanh thế kinh thiên động địa này đã hoàn toàn vượt xa nhận thức của họ.

Khác với phe Thiên Đình, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân hai mắt không ngừng lóe lên tinh quang, trong lòng không ngừng cầu nguyện Thiên Đế Tô Dự có thể cùng Ma Tổ La Hầu đồng quy vu tận, như vậy họ có thể ngồi thu ngư ông chi lợi.

Thái Thanh Thánh Nhân lại nhìn thấu triệt hơn Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác, ông biết rõ với tính cách của Thiên Đế Tô Dự, tuyệt đối không thể nào cùng Ma Tổ La Hầu đồng quy vu tận, cho dù thật sự phải ngọc đá cùng tan, thì vào thời khắc cuối cùng cũng sẽ kéo theo một đám chôn cùng.

Lúc này, ma khí thao thiên đột nhiên bùng nổ, hoàn toàn bao trùm không gian Hỗn Độn này, trực tiếp bao phủ lấy Tô Dự.

Chỉ thấy, ba ngàn thần long do Tô Dự cầm đầu, trong tiếng gầm thét bắt đầu mờ đi với tốc độ cực nhanh, cuối cùng hư ảo đến mức như chạm vào là vỡ, dường như căn bản không thể chống lại sự tàn sát của ma ảnh khổng lồ kia.

Từ đó có thể thấy, thần thông của Ma Tổ La Hầu đáng sợ đến mức nào. "Miếng đá mài dao này, Trẫm rất thích!" Từ đầu đến cuối, thần sắc Tô Dự vẫn bình tĩnh, hoàn toàn không có bất kỳ thay đổi nào, chỉ thấy hắn đánh ra một đạo thủ ấn, lập tức ba ngàn pháp tắc ù ù trở nên mãnh liệt như thủy triều. "Hống!" Cùng lúc đó, ba ngàn thần long vốn đã mờ ảo đến cực điểm đột nhiên bộc phát tiếng gầm kinh thiên động địa, lập tức hội tụ về phía Tô Dự, chống đỡ một phương không gian. "Ma Đế Lục Thế thì sao?

Trẫm thân là Thiên Đế Hồng Hoang, tự nhiên có vạn đạo che

chở!" Theo tiếng nói của Tô Dự vừa dứt, ba ngàn thần long ngưng tụ pháp tắc chi lực đáng sợ, lấy Tô Dự làm trung tâm, không ngừng lượn lờ gào thét, bảo vệ Tô Dự vững chắc bên trong.

Hiển nhiên, Tô Dự vì để bảo lưu thực lực, cuối cùng đã chọn phòng thủ.

Vạn Đạo, đó là lấy ba ngàn pháp tắc làm cốt lõi, bao trùm tất cả đạo pháp trong và ngoài vũ trụ.

Ma Đạo đơn thuần làm sao có thể phá vỡ được nó! "Ông ông ông..." Hai luồng năng lượng va chạm vào nhau, không bùng nổ âm thanh kinh thiên động địa, chỉ có tiếng ù ù không ngừng, ma ảnh không ngừng chém vào ba ngàn thần long, nhưng không có tác dụng gì. "Thiên Đế đỡ được rồi!" Trong Lăng Tiêu Bảo Điện của Hồng Hoang Thiên Giới, ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác đột nhiên kịch biến, trong lòng run lên, uy năng thần thông của Ma Tổ La Hầu khiến họ cảm thấy ngạt thở, không chút nghi ngờ rằng cho dù ở trạng thái toàn thịnh, họ cũng không thể chịu đựng được thần thông như vậy.

Thế mà Tô Dự lại cứng rắn đỡ được chiêu thần thông đó!

Điều đó cũng có nghĩa là, Tô Dự có thực lực mạnh mẽ có thể xóa sổ họ trong một đòn!

Trong lúc Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác thất vọng, các Hỗn Nguyên Kim Tiên trong Lục Giới Hồng Hoang lập tức lộ ra vẻ vui mừng, Nữ Oa Nương Nương và các vị Đế hậu tự nhiên không cần phải nói nhiều.

Thần sắc mông lung của Ma Tổ La Hầu lập tức biến mất, rõ ràng việc Tô Dự dễ dàng đỡ được thần thông của hắn, kết quả như vậy hắn chưa bao giờ nghĩ đến.

Trong nhận thức của Ma Tổ La Hầu, Tô Dự chiếm hết thiên thời địa lợi, cũng cần phải thi triển ra thần thông phòng ngự mạnh mẽ mới có thể ngăn chặn bước tiến công của hắn.

Nhưng không ngờ Tô Dự lại ung dung như vậy. "Thiên Đế còn khó đối phó hơn cả Hồng Quân!

Tuyệt đối là đại địch của Bản tọa trong việc thống trị vũ trụ Hồng Hoang sau này, phải thăm dò ra toàn bộ lá bài tẩy của hắn!" Nhìn Tô Dự ung dung tiêu hao năng lượng của ma ảnh Ma Đế, Ma Tổ La Hầu trong lòng dâng lên sự kiêng kỵ chưa từng có.

Phải biết rằng, sức mạnh của Ma Tổ La Hầu đã đạt đến chiến lực Thiên Đạo Cảnh, Tô Dự lại ngay cả thần thông cũng chưa thi triển đã đỡ được đòn tấn công của đối phương.

Một tồn tại đáng sợ như vậy, Ma Tổ La Hầu chưa từng gặp qua.

Mục tiêu hiện tại của Ma Tổ La Hầu là vũ trụ Hồng Hoang, cho nên nếu muốn chiếm lấy vũ trụ Hồng Hoang, tuyệt đối không thể bỏ qua Thiên Đế Tô Dự.

Nếu lần này không thể thăm dò ra lá bài tẩy của Thiên Đế Tô Dự và có biện pháp đối phó, vậy thì sau này khi xâm nhập vũ trụ Hồng Hoang, muốn khống chế vũ trụ Hồng Hoang cũng là một việc cực kỳ khó khăn. "La Hầu, thần thông của ngươi chỉ có thế thôi sao?" Tô Dự cười nhạt, ngữ khí bình tĩnh, nhưng lại khiến người ta nghe thấy một cảm giác mỉa mai.

Ma Tổ La Hầu trong mắt lóe lên hàn mang: "Thiên Đế đừng vội, Bản tọa còn chưa dùng sức đâu!" Dứt lời, không gian Hỗn Độn này trở nên lạnh lẽo, chỉ thấy cơ thể Ma Tổ La Hầu càng thêm teo tóp, máu tươi và sinh cơ cùng với tinh khí thần không ngừng hội tụ vào ma thần đó, uy năng của ma khí tăng vọt với tư thế nhanh như chớp. "Ma Đế Lục Thế, Yên Diệt Thương Khung!" Ma Tổ La Hầu gầm dài một

tiếng, ma thần ngẩng đầu lên, hai mắt đáng sợ như vực sâu vô tận, trong nháy mắt bộc phát ra hai luồng ma quang chói lòa, trực tiếp xuyên thủng không gian Hỗn Độn, tạo ra hai vết nứt hư vô, hung hăng lao về phía ba ngàn thần long đang bảo vệ bên cạnh Tô Dự. "Vạn Đạo Tụ!" Trong chốc lát, Tô Dự hét lớn một tiếng, ba ngàn thần long quanh thân uốn lượn, ngửa mặt lên trời gầm dài hội tụ lại một chỗ, trong nháy mắt đã hóa thành một con thần long chói lọi huy hoàng, với tốc độ cực nhanh lượn lờ quanh thân Tô Dự.

Hai luồng ma quang ngưng tụ ma khí hung dũng, so với sự va chạm của ma thần trước đó thì hoàn toàn là tiểu vu kiến đại vu, khiến Tô Dự nảy sinh cảm giác nguy cơ càng mãnh liệt hơn.

Cũng chính vì vậy, Tô Dự mới không thể không thi triển thần thông, nếu không e rằng không chỉ phòng ngự sẽ bị phá vỡ, mà ngay cả bản thân cũng sẽ bị trọng thương.

Dù sao, thần thông cấp Đại Đạo không thể nào cứng rắn đón đỡ. "Phanh!" Lần này đối mặt với hai luồng ma quang đó, Tô Dự trực tiếp bị chấn lui, con thần long chói lọi huy hoàng kia tuy không tiêu tan, nhưng lại trở nên mờ ảo đến cực điểm, rõ ràng không thể dễ dàng chống đỡ như trước đó.

Đối với tình huống này, Tô Dự hai mắt sáng lên, năng lượng tử kim sắc từ trong cơ thể tuôn ra, ba ngàn pháp tắc chi lực gào thét, không ngừng rót vào con thần long chói lọi huy hoàng đó. "Hống..." Con thần long chói lọi huy hoàng không ngừng phát ra tiếng rồng ngâm phẫn nộ, mơ hồ đã đạt đến thế giằng co.

Sâu trong Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung. "Đã bao nhiêu năm rồi!

Không ngờ La Hầu lại quay về bằng cách này!" Ánh mắt xuyên qua thời không, nhìn trận chiến giữa Ma Tổ La Hầu và Tô Dự, Hồng Quân Đạo Tổ không khỏi cảm thán.

Giọng nói của Thiên Đạo không vang lên.

Chương 642

Nhưng Hồng Quân Đạo Tổ có thể cảm nhận rõ ràng sự rung động của Thiên Đạo, sự sợ hãi đó, trong bao nhiêu nguyên hội thời gian Thiên Đạo chưa từng có cảm xúc như vậy, lần trước e rằng cũng chỉ có khi Bàn Cổ Đại Thần chứng đạo mới có.

Thực ra, ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ cũng không ngờ Tô Dự đã đạt đến mức độ này, cũng không ngờ Ma La Vô Thiên sau khi kích hoạt chân linh của Ma Tổ La Hầu, thực lực lại đạt đến mức kinh khủng như vậy.

Theo uy năng này, nếu thật sự để Ma La Vô Thiên và Ma Tổ La Hầu nội ứng ngoại hợp, chỉ cần trong nháy mắt e rằng có thể mở ra giới bích vũ trụ của vũ trụ Hồng Hoang.

Đến lúc đó, hậu quả của vũ trụ Hồng Hoang sẽ không thể tưởng tượng nổi.

May mắn là, hiện tại có Tô Dự có thể ngăn cản Ma Tổ La Hầu...

Cùng lúc đó, các cường giả trên Hỗn Nguyên Kim Tiên trong Lục Giới Hồng Hoang, đều nhìn thấy cục diện giằng co không ngừng của hai bên, trong lòng đều hiện lên sự bất an mãnh liệt. "Phu quân!" Nữ Oa Nương Nương và Hậu Thổ Nương Nương căng thẳng, Hồng Quân Đạo Tổ và Thiên Đế Tô Dự không xuất hiện, hai người họ chính là tồn tại mạnh nhất trong vũ trụ Hồng Hoang, họ biết rõ uy năng trong đó đáng sợ đến mức nào. "Ma khí thật bá đạo khó đối phó!" Đối mặt với tình huống này, ngay cả Tô Dự cũng chau mày, thần thông hắn thi triển ra không thể chiếm được thế thượng phong, nếu đã như vậy chỉ có thể bộc phát ra thủ đoạn tương ứng!

Nghĩ đến đây, ánh mắt Tô Dự đột nhiên thay đổi, trong lòng khẽ

hô: "Sức mạnh bản nguyên!" Bất chợt, một luồng bạch quang thuần túy đến cực điểm xuyên thủng trời đất, gào thét lao ra, nở rộ giữa Hỗn Độn. "Ông ông ông..." Lúc này, ba ngàn pháp tắc bắt đầu điên cuồng xoắn lại, hội tụ dũng động quanh Tô Dự, cùng với tử kim sắc tinh khí thần, hoàn toàn dung hợp vào luồng bạch quang đó.

Pháp tắc chi lực là sức mạnh mà Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên lĩnh ngộ, bản nguyên chi lực là sức mạnh mà cường giả Thiên Đạo Cảnh cần lĩnh ngộ.

Có thể nói, bản nguyên chi lực là phiên bản tiến giai của pháp tắc chi lực.

Bản nguyên chi lực mạnh hơn pháp tắc chi lực, càng thêm sâu sắc.

Trải qua quá trình diễn biến vũ trụ, Tô Dự đối với các loại bản nguyên chi lực đều có lĩnh ngộ lớn nhỏ, trong những lĩnh ngộ bản nguyên rời rạc đó bao gồm cả sức mạnh bản nguyên.

Sức mạnh bản nguyên giống hệt sức mạnh pháp tắc, là tổng cương của tất cả bản nguyên chi lực.

Thông qua sức mạnh bản nguyên, Tô Dự hoàn toàn có thể thao túng bất kỳ bản nguyên chi lực nào một cách gián tiếp.

Nguyên bản Tô Dự vạn lần không ngờ sẽ thi triển ra thủ đoạn như vậy, nhưng Ma Tổ La Hầu trước mắt quả thực đã vượt xa tưởng tượng của hắn, uy năng của thần thông cấp Đại Đạo khiến hắn không thể không coi trọng, nếu không e rằng thật sự sẽ lật thuyền trong mương.

Trong chiêu thần thông cấp Đại Đạo của Ma Tổ La Hầu, thứ hắn ỷ lại nhất chính là Ma Đạo bản nguyên, Tô Dự thi triển sức mạnh bản nguyên, có thể âm thầm ăn mòn thần thông của hắn, cũng có thể giữ lại thực lực của bản thân ở mức tối đa.

Điều quan trọng nhất là, Tô Dự biết đây là một luồng chân linh của Ma Tổ La Hầu, thời gian có thể thi triển công kích thực sự có hạn, chỉ cần chờ đợi, hắn sẽ hoàn toàn giành chiến thắng.

Nếu không phải Tô Dự muốn kiểm tra thực lực của bản thân, hoàn toàn có thể khiến Ma Tổ La Hầu có lực mà không có chỗ thi triển.

Bạch quang chói lòa nở rộ, lập tức khiến tầm mắt của sinh linh vũ trụ Hồng Hoang hoàn toàn mất đi, một dao động đáng sợ hiện ra, bạch quang bay vút lên, hung hăng va chạm vào ma ảnh kia. "Phanh..." Tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, bạch quang chói lọi và hai luồng ma quang tung hoành giao nhau, chỉ giằng co trong một khoảnh khắc quen thuộc, rồi đồng thời vỡ nát.

Ma Tổ La Hầu và Tô Dự đều bị lực lượng phản chấn mạnh mẽ đánh bay ra ngoài, trên cánh tay rỉ ra từng tia máu tươi, quỷ dị khiến người ta không khỏi rùng mình. "Thiên Đế uy vũ!" Trong Lục Giới Hồng Hoang, những người ngưỡng mộ cuồng nhiệt của Tô Dự, lúc này không khỏi hô vang.

Cùng lúc đó, vẻ sợ hãi sâu trong mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác càng thêm nồng đậm, đồng thời có chút may mắn.

Ma Tổ La Hầu khi xưa tranh bá với Hồng Quân Đạo Tổ, họ đều tận mắt chứng kiến, hiện tại Tô Dự quật khởi, cùng Ma Tổ La Hầu đấu một trận bất phân thắng bại, thực sự quá kinh khủng!

Lập tức, trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác dâng lên từng trận bi thương, chẳng lẽ sau này thật sự phải thần phục dưới sự thống trị của Thiên Đế Tô Dự sao?

Trong không gian Hỗn Độn, Tô Dự lắc lắc tay, vết thương trên cánh tay lập tức phục hồi, thần sắc trầm tĩnh như nước, thật sự đã nhiều năm không bị thương như vậy!

Ma Tổ La Hầu không hổ là một trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, thần thông cấp Đại Đạo như vậy quả thực lợi hại đáng sợ!

Tô Dự hít sâu một hơi, mặc dù đã sáng tạo ra công pháp cấp Đại Đạo "Nhất Trảm Vạn Đạo", nhưng đối mặt với thần thông cấp Đại Đạo như vậy, căn bản không có thời gian để sáng tạo, hiện tại chỉ có thể dựa vào việc thao túng vạn đạo để miễn cưỡng chống đỡ.

Bên kia, Ma Tổ La Hầu thần sắc băng lãnh, ánh mắt khóa chặt Tô Dự, trầm giọng nói: "Không ngờ Thiên Đế có thể lấy tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, đỡ được thần thông cấp Đại Đạo của Bản tọa!

Xem ra cơ duyên ngộ tính thiên phú của Thiên Đế, có liên quan đến cái 'một' đã độn đi kia!" Có thể phát triển đến mức độ kinh khủng như vậy dưới mí mắt Thiên Đạo, ngoài cái 'một' đã độn đi trong truyền thuyết, Ma Tổ La Hầu không nghĩ ra được cơ duyên nào khác. "Vậy thì sao?

Không phải thì sao?

Thời gian của La Hầu ngươi không còn nhiều đâu!" Tô Dự không trả lời trực diện câu hỏi của Ma Tổ La Hầu, khóe miệng nhếch lên một nụ cười. "Ha!

Thời gian của Bản tọa không còn nhiều!" Ma Tổ La Hầu ánh mắt thâm thúy: "Trong vũ trụ Hồng Hoang có thể gặp được đối thủ như ngươi, Bản tọa thật sự vừa vui vừa lo, nhưng dù thế nào, Bản tọa cũng phải thử xem, giới hạn của Thiên Đế rốt cuộc ở đâu!" "Làm không được đâu!

Giới hạn của Trẫm không phải ngươi có thể dòm ngó!

Nếu là bản thể của ngươi, có lẽ có thể làm được!" Tô Dự ung dung trả lời.

Ma Tổ La Hầu chậm rãi nói: "Ma Đế Lục Thế, tổng cộng có chín thức, với thân thể của Ma La Vô Thiên, Bản tọa thi triển thức thứ ba, không thành vấn đề!" Lời của Ma Tổ La Hầu từ từ lan ra, khiến thần niệm của mọi người trong Lục Giới Hồng Hoang tiếp nhận vào khoảnh khắc đó, trong lòng đều rung động dữ dội, Ma Tổ La Hầu có thể thi triển ra đòn tấn công còn đáng sợ hơn!

Thiên Đế Tô Dự có thể đỡ được không?

Nếu Thiên Đế Tô Dự thất bại, vậy Lục Giới Hồng Hoang chẳng phải sẽ bị La Hầu khống chế sao!

Mọi thứ, đều không thể biết trước, trong lòng chỉ có thể âm thầm cầu nguyện Tô Dự có thể đại thắng! "Thôn Phệ Vũ Trụ!" Giọng nói trầm thấp của Ma Tổ La Hầu bùng nổ, cả người nhanh chóng bùng cháy, năng lượng tinh thuần hóa thành trực tiếp dung nhập vào ma thần, ma khí trực tiếp bao phủ không gian Hỗn Độn này.

Cùng với linh khí Hỗn Độn không ngừng rót vào cơ thể, Ma Tổ La Hầu lộ ra nụ cười tàn nhẫn: "Thiên Đế, Bản tọa biết ngươi không phải Thiên Đạo Thánh Nhân, nếu bị Ma Đế Lục Thế của Bản tọa đánh giết, tinh khí thần của ngươi sẽ bị Bản tọa thôn phệ, đến lúc đó thời gian của luồng chân linh này của Bản tọa sẽ được kéo dài triệt để!" Nghe lời của Ma Tổ La Hầu, các cường giả Lục Giới Hồng Hoang trong lòng không khỏi bắt đầu hoảng sợ, không biết Tô Dự có thể chống đỡ được không, chỉ biết một khi Tô Dự không thể chống đỡ, hậu quả sẽ không thể tưởng tượng nổi!

Dù sao, Ma Tổ La Hầu muốn mở ra giới bích vũ trụ, xâm nhập vũ trụ Hồng Hoang!

Nếu ngay cả Thiên Đế Tô Dự cũng thất bại, vậy vũ trụ Hồng Hoang sẽ không còn ai có thể ngăn cản Ma Tổ La Hầu.

Phải biết rằng, hiện tại Hồng Quân Đạo Tổ không thể ra tay, Nữ

Oa Nương Nương và những người khác liên thủ cũng khó mà đánh bại Ma Tổ La Hầu.

Ma Tổ La Hầu rõ ràng muốn dùng Thiên Đế Tô Dự để đổi lấy cơ hội phá vỡ giới bích vũ trụ Hồng Hoang.

Chương 643

Nhưng, Ma Tổ La Hầu chỉ đang hù dọa người mà thôi, hắn chỉ muốn khiến Tô Dự thi triển ra nhiều lá bài tẩy hơn mà thôi!

Đúng vậy, Ma Tổ La Hầu biết rõ mình không thể đánh bại Tô Dự!

Nếu Tô Dự chết dưới thần thông của Ma Tổ La Hầu như vậy, vậy Ma Tổ La Hầu thật sự đã nhìn lầm người! "Nhưng mà!" Môi Ma Tổ La Hầu mấp máy, quanh thân bùng lên một ngọn lửa vô hình, triệt để thiêu đốt tinh khí thần của bản thân, sau đó truyền ra âm thanh khiến người ta không khỏi rùng mình: "Ma Đế Lục Thế, Phá Diệt Hồng Hoang!" Trong chốc lát, không gian Hỗn Độn này triệt để ngưng đọng, tựa như bị đóng băng, sự tồn tại của ma thần phảng phất như trở thành tồn tại bất hủ vĩnh hằng, tất cả mọi thứ đều sẽ dừng lại ở khoảnh khắc này. "Bạo!" Toàn bộ thân thể ma thần triệt để nổ tung, trong không gian Hỗn Độn nhanh chóng hiện ra những vết nứt chi chít, sau đó liền vỡ tan như tấm gương bị đập vỡ, vô số mảnh vỡ không gian Hỗn Độn rơi vãi.

Trong không gian hư vô, dưới luồng lực lượng mạnh mẽ này, mơ hồ hiện ra một vết nứt, xuyên qua vết nứt có thể lờ mờ nhìn thấy dòng khí màu tím đang không ngừng tàn phá.

Nhìn cảnh tượng không gian Hỗn Độn trực tiếp hóa thành hư vô, các Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên do Nữ Oa Nương Nương dẫn đầu đều lộ ra vẻ kinh hãi tột độ, họ biết rõ không gian Hỗn Độn bị phá vỡ đại diện cho điều gì!

Hư vô vô tận hiện ra sau khi không gian Hỗn Độn bị phá vỡ, hư vô là không gian cuối cùng giữa giới bích vũ trụ và giới bích Hỗn Độn.

Một tồn tại có thể trực tiếp làm vỡ nát không gian Hỗn Độn, họ

chưa từng thấy qua, cần phải có sức mạnh kinh khủng đến mức nào chứ!

Dù vậy, thân thể Tô Dự cũng không hề nhúc nhích, mắt trơ trơ nhìn làn sóng ma khí ập tới, ánh mắt bình tĩnh, không chút hoảng loạn.

Thiên Đình chúng thần chúng tiên nhìn thấy cảnh này, ai nấy đều lo lắng không thôi cho Thiên Đế Tô Dự, nhưng với thực lực của họ chỉ là muối bỏ bể, ngay cả lực lượng chiến đấu đỉnh cao của Thiên Đình như Nữ Oa Nương Nương cũng không thể xen vào, huống chi là họ.

Trận chiến giữa Thiên Đế Tô Dự và Ma Tổ La Hầu, đã đạt đến đỉnh cao của toàn bộ vũ trụ Hồng Hoang.

Không gian Hỗn Độn bị phá diệt, hư vô trước mắt lạnh lẽo như vực sâu, Tô Dự đang bị bao vây bởi làn sóng ma khí, tầm mắt chỉ toàn một màu đen, đó là thứ hiện ra sau khi ma khí và hư vô giao nhau.

Linh khí Hỗn Độn ở vùng hư vô vô cùng cuồng bạo, nhưng đối với Tô Dự và Ma Tổ La Hầu, sự cuồng bạo này căn bản không ảnh hưởng được, ngược lại còn trở thành trợ lực cho Ma Tổ La Hầu. "Oanh oanh oanh..." Lúc này, ma khí điên cuồng hóa thành cơn bão dữ dội, khi tàn phá lan ra một mùi máu tanh nồng nặc, khiến người ta cảm nhận được mùi vị thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết.

Phảng phất như dù sức mạnh có lớn đến đâu cũng phải thần phục, nếu không sẽ chỉ có một kết quả là tử vong.

Sự lay động đối với tâm cảnh!

Nhưng Tô Dự đã ở ngôi vị Thiên Đế lâu như vậy, lại thêm quá trình diễn biến vũ trụ, tâm cảnh của hắn đã sớm vững như bàn thạch, đối với hắn mà nói điều này chỉ là chuyện nhỏ!

Nhìn cảnh tượng gần trong gang tấc, Tô Dự cảm nhận được uy

năng đáng sợ tiềm tàng trong đó, công pháp "Nhất Trảm Vạn Đạo" trong cơ thể vận chuyển cực nhanh, tử kim sắc tinh khí thần không ngừng gào thét trong cơ thể, trầm ổn như một ngọn núi lửa sắp phun trào.

Tô Dự không thể không thừa nhận, Ma Tổ La Hầu thật sự mạnh mẽ không thể giải thích, chỉ dựa vào tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng mười của Ma La Vô Thiên, mà có thể thi triển ra sức mạnh đáng sợ như vậy, tự hỏi bản thân không thể làm được.

Nhưng đây không phải là con đường của Ma Tổ La Hầu, mà là con đường của hắn!

Bất kỳ kẻ nào cản đường hắn, con đường của kẻ đó sẽ không ngừng bị phá diệt! "Trẫm không ngờ thật sự phải dùng đến chiêu này!" Tô Dự bất đắc dĩ lắc đầu, đối mặt với thần thông như vậy, hắn cũng không thể tiếp tục che giấu, nếu không dù có thể miễn cưỡng chống đỡ, cũng sẽ bị trọng thương, đến lúc đó được không bù mất, để Thiên Đạo hưởng lợi! "Ông..." Cùng với việc Tô Dự dang hai tay ra, một dao động kỳ đặc lưu chuyển, quanh thân bộc phát ra tử kim quang hoa chói lọi, trong quang hoa ẩn chứa Hồng Mông Tử Khí tinh thuần, quang hoa bao phủ Tô Dự, sau khi va chạm nhanh chóng bắt đầu nén lại, cuối cùng hóa thành một quả cầu nhỏ màu tử kim. "Oanh..." Cơn bão ma khí tàn phá ngày càng gần, trong màn đêm đen kịt, thứ duy nhất thu hút ánh mắt chính là quả cầu nhỏ màu tử kim kia, nhỏ bé như con kiến.

Trong gang tấc, cơn bão ma khí hoàn toàn bao phủ quả cầu nhỏ màu tử kim đó, giọng nói của Tô Dự bỗng dưng vang lên trong không gian hư vô. "Vũ Trụ Diễn Diệt, Vạn Đạo Tẫn Trừ!" Bất chợt, vùng hư vô đen kịt bùng nổ ánh sáng chói lọi, từng luồng tử kim quang hoa chiếu rọi như ánh mặt trời, một quả cầu ánh sáng khổng lồ chống đỡ cơn bão ma khí, với tốc độ cực nhanh khuếch tán hết tất cả ma khí.

Trong khoảnh khắc, ma khí vốn hung hăng đã bị tử kim quang hoa bao phủ, ngay cả bản thân Ma Tổ La Hầu cũng không ngoại lệ.

Cả vùng hư vô, triệt để trở thành thế giới tử kim!

Lúc này, tất cả pháp tắc hoàn toàn lùi bước, tất cả năng lượng và vật chất hoàn toàn hóa thành tro bụi, chỉ còn lại quang hoa màu tím huy hoàng nhất.

Thần niệm của các cường giả trong Lục Giới Hồng Hoang chỉ có thể nhìn thấy một màu tím vô tận, nếu muốn tiếp tục thăm dò sâu hơn, sẽ bị nghiền nát trong nháy mắt.

Nữ Oa Nương Nương cũng không ngoại lệ, thậm chí ngay cả Thiên Đạo cũng không thể thăm dò tình hình bên trong.

Không ai biết Tô Dự rốt cuộc đã thi triển cái gì, chỉ có thể mơ hồ đoán rằng Tô Dự dường như đã lật ngược tình thế!

Tất cả mọi người đều mong chờ kết quả cuối cùng, nhưng quang hoa màu tím bao phủ vùng hư vô đó lại chậm chạp không tan đi.

Thời gian từng chút một trôi qua, quang hoa màu tím vẫn chói mắt, các cường giả trong Lục Giới Hồng Hoang không khỏi bắt đầu lo lắng, đã lâu như vậy rồi, kết quả rốt cuộc ra sao?

Thật sự là Thiên Đế Tô Dự thắng sao?

Hay Ma Tổ La Hầu cao hơn một bậc?

Mọi thứ hiện tại đều không thể biết!

Sâu trong Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân Đạo Tổ hai mắt sáng lên, không ai trong Lục Giới Hồng Hoang nhìn rõ, Tô Dự cuối cùng đã thi triển cái gì, nhưng thân là người phát ngôn của Thiên Đạo, ông lại nhìn thấy rõ ràng!

Thứ Tô Dự thi triển không phải là thần thông cấp Đại Đạo, mà là

một luồng Hồng Mông Linh Khí thuần túy.

Hồng Mông Linh Khí sau khi được tinh khí thần rót vào không ngừng khuếch đại, sau đó bắt đầu nén lại nhanh chóng, vô hình trung dường như đã dẫn động quy tắc Đại Đạo vận chuyển gia trì, từ đó mới có thể một đòn đánh tan thần thông của Ma Tổ La Hầu.

Thực ra, luồng Hồng Mông Linh Khí đó không mạnh mẽ đến vậy, sở dĩ có thể đánh tan thần thông cấp Đại Đạo của Ma Tổ La Hầu, hoàn toàn là vì có quy tắc Đại Đạo gia trì.

Có thể khiến quy tắc Đại Đạo gia trì, tình huống như vậy, Hồng Quân Đạo Tổ chưa từng nghe nói qua, ngay cả thân là người phát ngôn của Thiên Đạo, cũng không thể lý giải rốt cuộc là vì sao.

Dao động của Thiên Đạo không ngừng hiện ra trong Tử Tiêu Cung, khiến Hồng Quân Đạo Tổ không khỏi liếc nhìn gợn sóng vô hình đó, Thiên Đạo sợ hãi như vậy, lẽ nào biết Tô Dự đã thi triển cái gì? "Ngươi biết đạo hữu Tô Dự đã thi triển thủ đoạn gì?" Hồng Quân Đạo Tổ tò mò hỏi.

Thiên Đạo im lặng hồi lâu, nó quả thực biết thủ đoạn mà Tô Dự đã thi triển, nhưng lại không trả lời câu hỏi này của Hồng Quân Đạo Tổ, không cho Hồng Quân Đạo Tổ biết vì sao nó lại sợ hãi.

Hồng Quân Đạo Tổ cười nhạt một tiếng: "Không cần sợ hãi như vậy!

Có thể dẫn động quy tắc Đại Đạo gia trì, đợi khi tu vi của đạo hữu Tô Dự đủ, ngươi tuyệt đối không thể đối kháng với đạo hữu Tô Dự!" "Ngô sẽ không cho Tô Dự cơ hội đó!" Có lẽ bị lời nói của Hồng Quân Đạo Tổ chọc trúng tâm tư, giọng nói của Thiên Đạo luôn tràn đầy vận vị tức giận hóa thẹn.

Chương 644

Hồng Quân Đạo Tổ hai mắt ngưng lại: "Ngươi nghĩ mình có thể đánh giết đạo hữu Tô Dự sao?" "Hừ!

Thử là biết!" Giọng nói băng lãnh luôn tràn đầy sự lạnh lùng và sát cơ.

Hồng Quân Đạo Tổ nhẹ nhàng nói: "Lời này dường như trước đó Ma Tổ La Hầu cũng đã nói, đáng tiếc hiện tại lại bị bao phủ như vậy, ngay cả sống chết cũng không rõ!" "Quy tắc Đại Đạo gia trì tuyệt đối không thể dễ dàng xuất hiện, cho dù Tô Dự lại thi triển loại thủ đoạn đó, trong thời gian ngắn cũng sẽ không nhận được lần gia trì thứ hai!" Hồng Quân Đạo Tổ hai mắt lóe lên: "Hiện tại Đại Đạo lượng kiếp chưa kết thúc, ngươi khó có thể ra tay trong thời gian ngắn, tử kim quang hoa trong hư vô kia sở dĩ không tan đi, e rằng là Tô Dự cố ý dừng lại để khôi phục tinh khí thần trong cơ thể!" "Ông!" Ngay lúc lời nói của Hồng Quân Đạo Tổ vừa dứt, trong vũ trụ Hồng Hoang xuất hiện một dao động huyền diệu, từ từ khuếch tán ra, thẳng đến mọi ngóc ngách của vũ trụ Hồng Hoang. "Ha ha ha ha...

Đại Đạo lượng kiếp cuối cùng cũng sắp kết thúc, xem ra chân linh của Ma Tổ La Hầu sắp tiêu tan rồi!" Thiên Đạo lập tức hưng phấn, sát cơ trong ngữ khí càng thêm mãnh liệt, rõ ràng đã chuẩn bị ra tay tập kích Thiên Đế Tô Dự. "Đạo hữu Tô Dự..." Hồng Quân Đạo Tổ nhìn về khu vực bị màu tím bao phủ, trong ánh mắt không khỏi hiện lên một tia lo lắng, Tô Dự chính là hy vọng duy nhất để thoát khỏi tình cảnh hiện tại!

Ông không hy vọng Tô Dự bị Thiên Đạo tập kích!

Bỗng nhiên, ánh mắt Hồng Quân Đạo Tổ trở nên lạnh lùng, dao

động của Thiên Đạo hoàn toàn dung hợp với ông, rõ ràng Thiên Đạo lại một lần nữa thao túng Hồng Quân Đạo Tổ.

Sự bi ai của người phát ngôn Thiên Đạo!

Hồng Quân Đạo Tổ là Thiên Đạo, nhưng Thiên Đạo lại không phải là Hồng Quân Đạo Tổ!

Dao động của Đại Đạo lượng kiếp dần suy yếu, Thiên Đạo đã chuẩn bị hoàn toàn, khi dao động của Đại Đạo lượng kiếp hoàn toàn biến mất, cũng là lúc Thiên Đạo ra tay...

Cùng lúc đó, trong vùng hư vô bị quang hoa màu tím bao phủ.

Ma Tổ La Hầu và Thiên Đế Tô Dự xa xa nhìn nhau, lúc này khí tức của Ma Tổ La Hầu yếu ớt đến cực điểm, nếu không có từng luồng tạo hóa bản nguyên rót vào cơ thể hắn, e rằng luồng chân linh này của Ma Tổ La Hầu đã sớm tiêu tan. "Ý của Thiên Đế là gì?" Nhìn Tô Dự trước mắt, trong đôi mắt Ma Tổ La Hầu hiện lên một tia nghi hoặc.

Tô Dự nhún vai: "Không có ý gì, Trẫm muốn thu Vô Thiên làm thuộc hạ, tự nhiên sẽ không để ngươi bị tiêu diệt vào phút cuối!" "Nguyên lai là vậy!" Ma Tổ La Hầu gật đầu: "Thiên Đế thật là kế hay!

Chẳng lẽ sau này Thiên Đế thật sự muốn đối phó Bản tọa hay sao?" "Với dã tâm của La Hầu ngươi, sớm muộn cũng sẽ xâm nhập vũ trụ Hồng Hoang, nếu đã như vậy, Trẫm thế tất sẽ trở thành kẻ địch của ngươi, giữ lại Vô Thiên quả thực là một nước cờ nhắm vào ngươi, nhưng cũng không nhất định phải dùng đến!" Tô Dự cười nói.

Ma Tổ La Hầu ánh mắt hơi thay đổi, từ trong lời nói của Tô Dự, hắn nghe ra một tia vận vị không tầm thường: "Thiên Đế nói vậy là có ý gì?" "Liên thủ!" Tô Dự chậm rãi thốt ra hai chữ.

Ma Tổ La Hầu cười lạnh nói: "Liên thủ?

Liên thủ giống như với Vô Thiên, lợi dụng Vô Thiên để thu phục

bốn người Thái Thanh, tiến vào bí cảnh Thiên Đạo sao?

Bản tọa không dám liên thủ với ngươi đâu!" "La Hầu, ngươi và Vô Thiên tự nhiên không giống nhau!" Tô Dự cười lắc đầu: "Tu vi của Vô Thiên, Trẫm vốn có thể đối phó.

Kể cả Trẫm không tiến vào bí cảnh Thiên Đạo, dù hắn kích hoạt một luồng chân linh của ngươi, Trẫm cũng có thủ đoạn để đánh tan!

Kẻ yếu thần phục kẻ mạnh, là đạo lý vĩnh hằng!" "La Hầu là cường giả Thiên Đạo Cảnh, Trẫm liên thủ với ngươi tự nhiên là quan hệ bình đẳng!" Ma Tổ La Hầu ánh mắt lóe lên: "Thiên Đế, ngươi cũng mới chỉ là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên đỉnh phong thôi phải không?

Vì sao Bản tọa phải hợp tác với ngươi?" "Trẫm muốn tiến vào Thiên Đạo Cảnh, dễ như trở bàn tay!" Tô Dự nhẹ nhàng nói: "Còn về việc tại sao phải hợp tác ư?

Nguyên nhân đơn giản, không có Trẫm, cho dù ngươi xâm nhập được vũ trụ Hồng Hoang, cũng không thể đánh tan Thiên Đạo!" "Thiên Đế đang uy hiếp Bản tọa sao?" Sắc mặt Ma Tổ La Hầu dần trở nên âm trầm, hắn hiểu rõ ý của Tô Dự!

Tô Dự là Thiên Đế của vũ trụ Hồng Hoang, khi chân thân của Ma Tổ La Hầu xâm nhập, hắn hoàn toàn có thể khoanh tay đứng nhìn, Thiên Đạo và Hồng Quân Đạo Tổ mới là mục tiêu chính của Ma Tổ La Hầu!

Nhưng Tô Dự giống như một quả bom hẹn giờ, nếu khi Ma Tổ La Hầu và Thiên Đạo, Hồng Quân Đạo Tổ thật sự động thủ, vậy Tô Dự tuyệt đối sẽ đứng bên bờ xem lửa, thậm chí là thừa nước đục thả câu.

Lúc đó, người chịu thiệt chính là Ma Tổ La Hầu và Thiên Đạo!

Nếu để Tô Dự cứu được Hồng Quân Đạo Tổ khỏi Thiên Đạo, vậy

cục diện lập tức sẽ đảo ngược.

Thiên Đạo tuyệt đối không thể hợp tác với Ma Tổ La Hầu, dù sao Ma Tổ La Hầu là nhắm vào bản nguyên vũ trụ, là kẻ địch thuần túy.

Nhưng Tô Dự và Hồng Quân Đạo Tổ lại không giống, giữa họ có giao tình, đồng thời nhắm vào Ma Tổ La Hầu hoặc Thiên Đạo, hoàn toàn có thể tin tưởng lẫn nhau.

Đến lúc đó, Tô Dự và Hồng Quân Đạo Tổ bất kể là giải quyết Ma Tổ La Hầu trước, hay giải quyết Thiên Đạo trước, đều sẽ giành được thắng lợi cuối cùng. "Trẫm chỉ đang nói một sự thật, ngươi cũng có thể chọn có thêm một người bạn!" Tô Dự hoàn toàn không sợ La Hầu Ma Tổ không đáp ứng.

Thật ra, khi đối mặt với Thiên Đạo, có thêm một La Hầu Ma Tổ cũng không thừa, mà thiếu đi một La Hầu Ma Tổ cũng chẳng sao.

Cho dù La Hầu Ma Tổ không đồng ý, một mình Tô Dự cũng có thể hạ được Thiên Đạo, giải cứu Hồng Quân Đạo Tổ ra ngoài.

Sự khác biệt duy nhất chỉ là quá trình mà thôi.

“Thiên Đế, sau khi bản tọa liên hợp với ngươi, bản tọa có thể nhận được gì?” La Hầu Ma Tổ suy đi tính lại, cuối cùng nội tâm cũng thỏa hiệp.

Việc liên hợp với Tô Dự là cần thiết, nếu không trừ được Thiên Đạo, thì khó mà đoạt được vũ trụ bản nguyên của Hồng Hoang vũ trụ.

Dù sao La Hầu Ma Tổ đã luyện hóa vũ trụ bản nguyên của Thiên Ma vũ trụ, không phải là người của Hồng Hoang vũ trụ, nên vốn không chiếm được ưu thế tại đây.

Tô Dự nở một nụ cười nhàn nhạt: “La Hầu, sau khi ngươi liên hợp với trẫm, chỉ cần hạ được Thiên Đạo, trẫm có thể cùng ngươi cạnh tranh công bằng!” Vũ trụ bản nguyên đang nằm trong sự khống

chế của Thiên Đạo, chỉ cần trấn áp được Thiên Đạo, với năng lực của Tô Dự và La Hầu Ma Tổ, tự nhiên có thể tìm ra nơi cất giấu vũ trụ bản nguyên.

Đến lúc đó, ai có thể giành được vũ trụ bản nguyên, phải xem bản lĩnh của Tô Dự và La Hầu Ma Tổ rồi!

"Chỉ vậy thôi sao?" Đối với lời hứa của Tô Dự, La Hầu Ma Tổ không hài lòng.

Tô Dự cười nhạt nói: "Vậy La Hầu muốn gì?" "Giúp bản tọa mở ra vũ trụ giới bích của Hồng Hoang vũ trụ!" La Hầu Ma Tổ trầm giọng nói.

Tô Dự cười lắc đầu: "La Hầu ơi là La Hầu, ngươi đúng là sư tử ngoạm mà!

Giúp ngươi mở ra vũ trụ giới bích, ngươi cho rằng trẫm sẽ ngu ngốc đến thế sao?" Với thực lực hiện nay của La Hầu Ma Tổ, nếu Tô Dự giúp hắn mở ra vũ trụ giới bích thì chẳng khác nào dẫn sói vào nhà.

Chỉ dựa vào một Vô Thiên ở Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tầng thứ mười tinh khí thần đã có thể phát huy ra chiến lực Thiên Đạo Cảnh, Tô Dự hiện tại không muốn phát sinh xung đột với hắn, nếu không chắc chắn sẽ để Thiên Đạo ngư ông đắc lợi.

Tô Dự còn phải tranh thủ khoảng thời gian La Hầu Ma Tổ phá vỡ vũ trụ giới bích để nhanh chóng nâng cao thực lực của bản thân!

"Vậy là không còn gì để bàn nữa sao?" Song mâu La Hầu Ma Tổ lóe lên tinh quang.

Tô Dự nhún vai, thản nhiên nói: "Giúp ngươi mở vũ trụ giới bích, chuyện đó tuyệt đối không thể!

Nếu ngươi không muốn hợp tác, thì không cần hợp tác cũng được,

trẫm không cầu xin ngươi hợp tác đâu!" Tô Dự hiện tại tuy mạnh, nhưng vẫn chưa đủ năng lực cứu Hồng Quân Đạo Tổ ra.

Chương 645

Nếu cứ thế để La Hầu Ma Tổ tiến vào Hồng Hoang vũ trụ, dù liên thủ thì hắn vẫn sẽ ở thế yếu.

Tô Dự tuyệt đối không để mình rơi vào tình cảnh như vậy!

"La Hầu, ngươi phải nghĩ cho kỹ, nếu chúng ta không liên hợp, đến lúc đó ngay cả cơ hội cạnh tranh công bằng vũ trụ bản nguyên ngươi cũng không có!

Trẫm ngược lại muốn xem xem dưới sự liên thủ của trẫm và Hồng Quân đạo hữu, ngươi có thể chống đỡ được bao lâu!

Dù sao thì vũ trụ bản nguyên, trẫm cũng không chê nhiều đâu!" Tô Dự cười lạnh nói.

Ánh mắt La Hầu Ma Tổ lập tức trở nên vô cùng khó coi, hắn biết ý của Tô Dự.

Nếu không liên hợp, sau khi Thiên Đạo bị diệt, Tô Dự tất sẽ cùng Hồng Quân Đạo Tổ liên thủ giết hắn, từ đó lấy ra vũ trụ bản nguyên đã được luyện hóa bên trong chân thân của hắn!

Ánh mắt La Hầu Ma Tổ âm tình bất định: "Thiên Đế không hổ là Thiên Đế, từng bước tính toán, bản tọa đáp ứng liên hợp với ngươi!

Nhưng nếu đến khi chân thân bản tọa xâm nhập Hồng Hoang vũ trụ, Thiên Đế không có thực lực tương xứng, thì đừng trách bản tọa không khách khí!" "Vậy trẫm xin chờ lần hạ giá tiếp theo của La Hầu!" Tô Dự hài lòng gật đầu.

Khi hai người kết thúc đàm phán, ma khí quanh người La Hầu Ma Tổ bắt đầu từ từ tiêu tán, khí tức của Vô Thiên dần dần tỉnh lại.

"Tạo hóa, tụ!" Thấy chân linh của La Hầu Ma Tổ bắt đầu tan

biến, hai mắt Tô Dự đột nhiên bính phát ra một luồng quang mang, Tạo Hóa bản nguyên nhanh chóng tuôn ra, bao trùm khắp nơi rót vào trong cơ thể Vô Thiên.

"Ông ông ông..." Dưới sự quán chú của Tạo Hóa bản nguyên, tinh khí thần vốn bị tiêu hao của Vô Thiên hồi phục cực nhanh.

Mất trọn một khắc đồng hồ, Vô Thiên mới từ từ mở mắt ra.

"Đa tạ Thiên Đế!" Ánh mắt Vô Thiên vừa chiếu lên người Tô Dự, lập tức chắp tay hành lễ.

Mọi chuyện trong trận chiến trước đó hắn đều biết, vạn lần không ngờ Tô Dự lại bảo vệ hắn như vậy.

Tô Dự xua tay: "Không cần như thế, ngươi đã đáp ứng trở thành thuộc hạ của trẫm, phải vì trẫm mà hết lòng hiệu lực đó!" "Thiên Đế yên tâm, bất luận là vì A Tu, hay vì lời đánh cược, ta, Vô Thiên, đều sẽ trung thành với Thiên Đế suốt đời, tuyệt không làm kẻ bội tín vong nghĩa!" Vô Thiên nghĩa chính ngôn từ nói.

Tô Dự hài lòng gật đầu, sự tin tưởng của hắn đối với Vô Thiên vượt xa đám người Thái Thanh Thánh Nhân.

Ngay sau đó, Tô Dự trầm giọng dặn dò: "Vô Thiên, với thực lực của ngươi, chuyện bình thường căn bản không cần ngươi ra tay.

Điều ngươi cần làm bây giờ là mau chóng dung hội quán thông đạo và pháp của La Hầu Ma Tổ, sau đó đi ra con đường của chính mình, tấn thăng Thiên Đạo Cảnh!" Ban đầu, Tô Dự định để Nữ Oa nương nương dốc toàn lực thử đột phá Thiên Đạo Cảnh, nhưng bây giờ thiên phú của Vô Thiên lại thích hợp hơn Nữ Oa nương nương.

Tô Dự hiểu rõ cá tính của Nữ Oa nương nương.

Là người đứng đầu trong các vị Đế hậu, nếu Tô Dự dặn dò Nữ Oa nương nương phải nhanh chóng đột phá Thiên Đạo Cảnh, tất sẽ khiến

nàng có chút nóng vội.

Điều đó cực kỳ bất lợi cho việc tu hành phá cảnh, thậm chí sơ sẩy một chút có thể khiến Nữ Oa nương nương vẫn lạc.

Dù sao Nữ Oa nương nương hiện nay không còn thánh nhân quả vị, không còn bất tử bất diệt, một khi xảy ra chuyện, nếu Tô Dự không thể cứu viện kịp thời, Nữ Oa nương nương có khả năng sẽ hương tiêu ngọc vẫn.

Nhưng Vô Thiên thì khác!

Đối với Tô Dự, Vô Thiên tuy là một chiến lực đỉnh cao, nhưng không phải là không thể mất đi như Nữ Oa nương nương.

Thêm vào đó, thiên phú của Vô Thiên trên ma đạo thực sự vượt xa Nữ Oa, để hắn tấn thăng Thiên Đạo Cảnh là lựa chọn chính xác nhất.

"Con đường của ta?" Vô Thiên trầm tâm suy nghĩ.

Hắn vẫn luôn coi việc báo thù cho A Tu là nhiệm vụ của mình, sau này biết A Tu còn sống, lại nỗ lực để tìm lại A Tu, chưa từng nghĩ con đường tu hành của mình rốt cuộc nên như thế nào.

Tô Dự chậm rãi nói: "Phàm là Thiên Đạo Cảnh đều lấy con đường của chính mình làm đầu.

Dù thể chất của ngươi có hoàn mỹ phù hợp với đạo và pháp của La Hầu đến đâu, thì đó chung quy vẫn là con đường của người khác!

Chỉ có con đường của chính mình mới là thích hợp nhất!" Nghe lời của Tô Dự, Vô Thiên gật đầu: "Ta nhất định sẽ tuân theo lời dặn của Thiên Đế, sớm ngày đi ra con đường của mình, đặt chân lên Thiên Đạo Cảnh!" "Đợi sau khi ngươi quay về Thiên Đình, trẫm sẽ chính thức sắc phong cho ngươi, sẽ phân chia một khu vực trong Phật giới Hồng Hoang làm địa bàn cho Ma tộc!" Tô Dự hứa hẹn.

Vô Thiên không từ chối, bởi vì thuộc hạ của hắn có một số người tu ma cần địa bàn để nghỉ ngơi hồi phục: "Đa tạ Thiên Đế!" Tiếp theo, Tô Dự tiếp tục dùng Tạo Hóa bản nguyên giúp Vô Thiên trị thương, nếu không chỉ dựa vào Vô Thiên thì không biết phải đến năm nào tháng nào mới xong.

Lần này La Hầu Ma Tổ liên tiếp thi triển đại đạo cấp thần thông, thực sự gây tổn hại không nhỏ cho thân thể Vô Thiên.

Vì vậy, để giúp Vô Thiên triệt để loại bỏ ẩn hoạn, Tô Dự đã dùng Tạo Hóa bản nguyên trong suốt nửa canh giờ.

Khi Tô Dự trị thương xong cho Vô Thiên, ánh sáng tử kim trong cả vùng hư vô bắt đầu nhanh chóng tiêu tán, đồng thời hỗn độn linh khí cũng điên cuồng tràn vào, bắt đầu tái diễn hóa không gian hỗn độn này.

Các cường giả Lục giới Hồng Hoang nhìn hai bóng người dần dần rõ ràng, trong lòng không khỏi bắt đầu hy vọng.

"Thiên Đế!

Thiên Đế!

Thiên Đế..." Hầu như tất cả các cường giả trên Hỗn Nguyên Kim Tiên trong Lục giới Hồng Hoang đều đang thầm gọi hai chữ Thiên Đế.

Khi bóng dáng của Vô Thiên và Tô Dự hoàn toàn xuất hiện, các Hỗn Nguyên Kim Tiên trong Lục giới Hồng Hoang lập tức mừng rỡ, tiếng hoan hô vang lên điên cuồng.

"Là Thiên Đế và Vô Thiên!

La Hầu biến mất rồi!" "Thiên Đế thắng rồi!

Lục giới Hồng Hoang an toàn rồi!" "Thiên Đế uy vũ!

Cái thế bất hủ!

Cử thế vô song!

Thiên Đế uy vũ!

Cái thế bất hủ!

Cử thế vô song!" "Thiên Đế tung hoành Hồng Hoang, thống ngự Thiên Đình, ai người có thể địch!" Vào lúc này, vô cùng vô tận tín ngưỡng chi lực từ các góc của Lục giới Hồng Hoang hội tụ về phía Thiên Đế không động ấn trong Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên giới.

Nhưng các chiến lực tuyệt đỉnh của Thiên Đình như Nữ Oa nương nương lại không vui mừng như vậy.

Chương 646

Họ biết La Hầu Ma Tổ rút lui không phải là kết thúc trận chiến, mà là khởi đầu của sự đối đầu.

Bởi vì dao động của Đại Đạo lượng kiếp hiện đã hoàn toàn biến mất trong Lục giới Hồng Hoang, Thiên Đạo e rằng sẽ nhân cơ hội này ra tay!

So với La Hầu Ma Tổ, Thiên Đạo mới là kẻ đáng sợ nhất.

Dù sao Hồng Hoang vũ trụ cũng là sân nhà của Thiên Đạo!

Nhưng may mắn là Thiên Đạo ra tay cũng có hạn chế.

Dưới quy tắc của Đại Đạo, Thiên Đạo không dám quá mức phóng túng, và quan trọng nhất là Thiên Đạo phải cân nhắc đại cục!

Phải biết rằng, có một La Hầu Ma Tổ đang ở ngoài vũ trụ giới bích nhìn chằm chằm Hồng Hoang vũ trụ như hổ rình mồi.

Ngay khoảnh khắc ánh sáng tử kim hoàn toàn tan biến, Tô Dự và Vô Thiên hiện thân trọn vẹn tại vùng hư vô, đất trời bỗng trở nên tĩnh lặng vô cùng.

Thần niệm của những người dưới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên hoàn toàn bị đẩy lùi, chỉ có Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên mới có thể nhìn thấy.

"Cuối cùng cũng đến sao?" Tô Dự không hề sợ hãi, khóe miệng ngược lại còn vẽ lên một đường cong nhàn nhạt, ánh mắt chuyển động, cười nhẹ nói: "Vô Thiên, ngươi đến Thiên Đình đợi trẫm trước đi, trẫm phải cùng Thiên Đạo ôn lại chuyện cũ!" "Thiên Đế, hãy để ta ở lại, cũng tốt..." Vô Thiên nhíu mày.

Không đợi Vô Thiên nói xong, Tô Dự liền trực tiếp quát: "Tốt cái

gì mà tốt?

Dựa vào tình trạng hiện tại của ngươi thì giúp trẫm thế nào, chỉ thêm phiền phức mà thôi.

Việc ngươi có thể làm là lập tức lui về Thiên giới, chờ đợi sắc phong của trẫm!" "Minh bạch!" Đối mặt với lời quát của Tô Dự, Vô Thiên không hề có chút bất mãn nào, ngược lại trong lòng còn cảm kích.

Hắn hiểu rõ vì sao Tô Dự lại ngắt lời mình.

Với trạng thái hiện tại của hắn, mặc dù đã được Tô Dự dùng Tạo Hóa bản nguyên chữa trị thương thế, nhưng muốn đạt đến đỉnh phong vẫn cần một thời gian không ngắn.

Nếu hắn thực sự nói ra câu đó, không nghi ngờ gì là đang uy hiếp Thiên Đạo, Thiên Đạo sẽ coi hắn là mối đe dọa tiềm tàng.

Tô Dự bây giờ có thể che chở hắn, nhưng không thể lúc nào cũng canh chừng Thiên Đạo được.

Đến lúc đó, Thiên Đạo tất sẽ nhân lúc Tô Dự không để ý mà cưỡng ép xóa sổ Vô Thiên.

Khi đó, Vô Thiên ngay cả cơ hội luân hồi cũng không có.

"Lập tức quay về cho trẫm!" Nói xong, Tô Dự tiện tay dẫn động thời không pháp tắc, trực tiếp mở ra một đường hầm thời không thông đến Thiên Đình, để Vô Thiên tiến vào trong đó.

"Đa tạ Thiên Đế!" Vô Thiên chắp tay hành lễ, sau đó lao đầu vào đường hầm thời không, đi đến Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên giới Hồng Hoang.

Cùng lúc Vô Thiên rời đi, một bóng người hiện ra.

Tô Dự quay đầu lại, ánh mắt chiếu lên bóng người đó, khóe miệng

cong lên một nụ cười: “Thiên Đạo à!

Ngươi cuối cùng cũng không nhịn được mà ra tay rồi!” Bóng người xuất hiện trước mắt chính là Hồng Quân Đạo Tổ, chỉ có điều người đang điều khiển lúc này chính là Thiên Đạo cao cao tại thượng kia.

“Xem ra ngươi biết ngô sẽ đến!” Đối với sự bình tĩnh của Tô Dự, Thiên Đạo không hề có chút ngạc nhiên nào.

Tô Dự hành sự luôn có mưu tính, nhưng nó cũng không cho rằng Tô Dự có bất kỳ năng lực nào có thể ngăn cản mình.

Tô Dự cười lạnh nói: “Trẫm đã thể hiện ra thủ đoạn biến đổi vũ trụ, lại thêm việc trẫm chưa đạt đến Thiên Đạo Cảnh đã lĩnh ngộ được bản nguyên, một thân chiến lực có thể sánh với Thiên Đạo Cảnh, ngươi cảm thấy địa vị của mình lung lay, tự nhiên không thể tiếp tục ung dung ngồi trên đài câu cá, muốn nóng lòng xóa sổ trẫm rồi!” “Cũng có chút tự biết mình!” Thiên Đạo hừ lạnh một tiếng: “Nhưng xem bộ dạng thong dong trấn định của ngươi, chắc là có biện pháp đối phó ngô!

Ngươi thật sự cho rằng ngô dễ đối phó như La Hầu sao?” “Hai người các ngươi cũng kẻ tám lạng người nửa cân thôi!

Chính xác mà nói thì còn không bằng La Hầu!” Tô Dự khinh miệt cười một tiếng: “La Hầu chỉ là một luồng chân linh, mượn nhờ tinh khí thần của Vô Thiên mới có thể bính phát ra chiến lực Thiên Đạo Cảnh.” “Ngươi thân là Thiên Đạo của Hồng Hoang vũ trụ, hiện tại hỗn độn đã khai tịch, ra tay có rất nhiều hạn chế.

Ngươi thật sự cho rằng mình có thể tùy ý ra tay như lúc hỗn độn chưa khai mở sao?” Lời Tô Dự nói không sai chút nào.

Dưới sự vận hành của quy tắc Đại Đạo, Thiên Đạo không có cách

nào thể hiện ra chiến lực đỉnh phong của Thiên Đạo Cảnh.

Dù có Hồng Quân Đạo Tổ làm người đại diện, khi ra tay cũng chỉ có thể thi triển ra sức mạnh cao hơn đối thủ một tầng.

Tô Dự hiện tại là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên đỉnh phong, cho nên Thiên Đạo chỉ có thể thể hiện ra tu vi Thiên Đạo Cảnh sơ kỳ.

Chỉ là, vì đang ở trong Hồng Hoang vũ trụ, thực lực chân chính mà Thiên Đạo có thể thi triển ra sẽ cao hơn không ít.

Nếu là Bàn Cổ Đại Thần năm xưa đối mặt với Thiên Đạo hiện tại, chỉ cần vài rìu là có thể khiến Thiên Đạo lập tức tan thành tro bụi.

Tất nhiên, đối với hạn chế này của Thiên Đạo, cũng có điều kiện cứng.

Điều kiện đó là đối thủ của Thiên Đạo phải là người của Hồng Hoang vũ trụ, nếu không Thiên Đạo tự nhiên có thể phát huy toàn bộ thực lực.

Ví dụ, nếu La Hầu Ma Tổ dùng tu vi Thiên Đạo Cảnh trung kỳ xâm nhập Hồng Hoang vũ trụ, thì Thiên Đạo có thể thể hiện ra tu vi Thiên Đạo Cảnh đỉnh phong.

“Thiên Đế, xem ra ngươi rất tự tin!

Có thủ đoạn gì thì cứ thi triển ra đi!” Thiên Đạo lạnh lùng nói: “Hôm nay bất luận ngươi thi triển ra thủ đoạn gì, cũng không thể thay đổi kết cục thân tử đạo tiêu của ngươi!” “Khẩu khí lớn thật đấy!” Tô Dự khinh thường cười một tiếng.

“Ầm!” Lập tức, Thiên Đạo hội tụ lực lượng kinh khủng, khiến cơ thể bộc phát ra uy áp ngập trời, hướng về phía Tô Dự áp bức tới.

Nữ Oa nương nương và những người khác cảm nhận được khí

thế đột ngột trên người Thiên Đạo, lập tức hoa dung thất sắc.

Cảm giác ngột ngạt mà Thiên Đạo mang lại mạnh hơn La Hầu Ma Tổ quá nhiều!

Thân thể Nguyên Thủy Thiên Tôn thì có chút run rẩy.

Đương nhiên, ông ta không lo lắng, mà là nhìn thấy hy vọng.

Chỉ cần Thiên Đạo có thể xóa sổ Tô Dự, ông ta liền có thể giành lại quyền khống chế Lục giới Hồng Hoang.

Ngược lại, trong đôi mắt chỉ còn lại một con của Thái Thanh Thánh Nhân lại lóe lên một tia hy vọng.

Điều ông ta hy vọng không phải là Thiên Đạo xóa sổ Tô Dự, mà là hy vọng Thiên Đạo có thể trấn áp Tô Dự.

Chỉ có như vậy, Tô Dự mới không đi kích hoạt pháp tắc chi linh trên chân linh, ông ta mới có cơ hội đi cầu xin sư tôn, giành lại thân tự do.